

Tỷ Phú Vinh Dự

TỶ PHU VINH DỰ

Tiểu Thủ Chương
www.dtv-ebook.com

Chương 1: Về thăm người thân

Nhân vật:

Lý Trung Hàn: Một vị tiểu bạch kiếm trẻ tuổi, suất khí, từ chưa có dã tâm đến rất có dã tâm, từ dần dần đến gian xảo.

Đái Tân Ni: Thư ký hành chính, nữ thần trong suy nghĩ Lý Trung Hàn, lãnh ngạo, kiêu kỳ và trong trắng nhất.

Lý Hương Quân: biểu muội Lý Trung Hàn, giáo hoạt, điêu ngoa, tinh quái. Thăm mền biểu ca.

Đỗ Đại Duy: quản lý bộ phận đầu tư, xảo trá, đa nghi, âm hiểm, háo sắc, cố vấn đầu tư xuất sắc.

Cát Linh Linh: Thê tử Đỗ Đại Duy, Đệ nhất đại mỹ nhân, rất dễ bị hoàn cảnh ảnh hưởng, danh đá hung hãn, không cam lòng chịu số phận.

Quách Vĩnh Nhân: thư ký PR (quan hệ xã hội).

Chu Cửu Đồng: (Cựu) tổng giám đốc.

Hà Thiết Quân: bí thư thị ủy Liên Ninh.

La Tất: phó tổng giám đốc kiêm tổng giám đốc kt.

Sở Huệ: Thê tử La Tất, da thịt màu lúa mì độc nhất vô nhị, ass đẹp nhất.

Đường Y Lâm: kt đệ nhất PR.

Trang Mỹ Kỳ: thư ký trưởng bộ phận PR.

Dương Anh: đồng học Lý Hương Quân.

Mẫn Tiểu Lan: đồng học Lý Hương Quân.

Kiều Nhược Trần: đồng học Lý Hương Quân.

Hầu Thiên Kiệt: tài vụ quản lý kt.

Trương Tư Cần: đại cổ đông kt.

Trương Đình Nam: con Trương Tư Cần.

Tào Gia Dũng: đại cổ đông kt.

Chương Ngôn Ngôn: PR.

Triệu Hồng Ngọc: PR.

Hà Đình Đình: PR, con gái nuôi Hà thư ký.

La Đồng: PR.

Phàn Ước: PR.

Hà Phù: Con gái Hà thư ký.

Thu Vũ Tinh: Tình nhân Hà thư ký.

Thu Yên Văn: Thê tử Hà thư ký.

Tôn Gia Tề: Viên chức dự bị.

"Chớ khẩn trương, giao dịch lớn như vậy, ta chính mình cũng chưa làm qua mấy lần, hôm nay gọi cậu đến là cho cậu tiếp xúc, coi như là cho cậu

một cơ hội rèn luyện." Đỗ Đại Duy kéo cái ghế ra ngồi vào bên cạnh ta, thân là quản lý bộ phận đầu tư công ty đầu tư tài chính kt, Đỗ Đại Duy trên người bao phủ hào quang làm cho người ta chói mắt, tốt nghiệp đại học hàng hiệu nước ngoài, ở khu nhà cấp cao, xe xịn, còn có thể tử xinh đẹp không gì sánh kịp, có thể nói, hẳn là mẫu mực trong công ty, cho dù hẳn tướng mạo xấu xí.

Lầu tám hàng loạt giao dịch đang diễn ra trong phòng, không khí khẩn trương làm cho người khác hít thở không thông.

Trước mặt ta, những con số và đường cong rậm rạp, chẳng chịt và bất quy tắc đang phát sinh kịch liệt thay đổi, ngón tay dừng lại trên bàn phím, theo nhịp nhảy của trái tim, mồ hôi lạnh đã chảy đầy gáy.

Hôm nay, Đỗ Đại Duy đột nhiên yêu cầu ta tham dự một đạo quỳnh giao dịch kỳ hạn, điều này làm cho ta có chút thụ sủng nhược kinh, tuy ta cảm thấy chỉ số đạo quỳnh so với kỳ hạn giao dịch tiêu chuẩn khá mạo hiểm, nhưng cơ hội khó được, ta hưng phấn nổi lên dũng khí đáp ứng.

Thế nhưng, lúc mở ra tài khoản, ta mới hiểu được vì cái gì Đỗ Đại Duy muốn ta tham gia lần đạo quỳnh giao dịch kỳ hạn này, nguyên nhân là tổng ngạch giao dịch lần này hết sức kinh người, gần hai tỷ đôla Hồng Kông, đây là lần đầu tiên ta tiếp xúc dịch kỳ hạn khổng lồ như thế giao, lúc trước, chỉ có thể đầu tư hạn mức cao nhất chỉ là 500 vạn đô la Hồng Kông.

"Đỗ quản lý, tôi đối với tiêu chuẩn Poole cũng biết chút ít....."

Ta nhìn thoáng qua Đỗ Đại Duy, trên khuôn mặt mậpmạp đã bắt đầu run run, con mắt nhỏ hẹp toát ra bất an cực lớn, tuy là đang an ủi ta, nhưng hẳn thoát nhìn so với ta càng khẩn trương. Ta càng kỳ quái, vì cá igi Đỗ Đại Duy phá lệ mời ta tham gia giao dịch trọng yếu như thế, dù sao hẳn đối với đạo quỳnh chỉ số quen thuộc hơn, mà ta chỉ có lòng tin với chỉ số tiêu chuẩn Poole.

Hiện tại ta rất cục minh bạch, Đỗ Đại Duy tới tìm ta là vì tăng thêm lòng dũng cảm và tìm sự hỗ trợ .

"Cũng không khác lắm , đạo quynh là công nghiệp, tiêu chuẩn Poole là kỳ chỉ hỗn hợp, đều là sông bạc cực lớn, tất cả mọi người đang đánh bạc."

Đỗ Đại Duy bưng tách cà phê lên nhưng không uống mà hướng ta nở nụ cười quỷ dị, nụ cười này khô khốc xảo trá, tựa hồ ẩn chứa một âm mưu.

Ta sớm quen vẻ tươi cười xảo trá của hắn, hắn thoạt nhìn tựa như một hồ ly giáo hoạt khẩu giác linh mẫn lão, nhất là đối với thị trường chứng khoán, có khẩu giác phi thường nhạy cảm với biến hóa thị trường, mỗi lần ra tay, vô luận thế nào luôn có thể trong một kích giành thắng lợi, vì công ty sáng tạo ra lợi nhuận kinh người, chính hắn cũng được lợi nhuận phong phú, hắn ở biệt thự Vọng Hải, đi xe là Ferrari, vượt ve đệ nhất mỹ nhân được mọi người công nhận.

Công ty chúng ta mỹ nữ như mây, không chỉ là cấp thành phố mà cũng là tuyệt hảo khắp đất nước. Nhưng nam tính đồng nghiệp trong công ty đều nhất trí công nhận thê tử Đỗ Đại Duy Cát Linh Linh dù không phải thiên hạ đệ nhất mỹ nhân, chí ít cũng là đệ nhất mỹ nhân thành phố Liên Ninh, có thể ôm mỹ nhân như vậy tất làm người đổ kị cùng hâm mộ. Cho nên, Đỗ Đại Duy là nam nhân mẫu mực trong lòng nhiều người.

Nhưng Đỗ Đại Duy không phải chuẩn mực của ta, ta luôn không thích hắn, vì vẻ âm hiểm độc ác của hắn, vì hắn muốn ngăn cản ta truy cầu một vị đại mỹ nhân, vị này mỹ nhân tên gọi Đái Tân Ni.

Đái Tân Ni là thư ký hành chính trong công ty, một nữ nhân ít xuất hiện nhưng hàm súc sự kiêu ngạo, buồn bực, mỹ mạo của nàng gần như sánh ngang Cát Linh Linh. Hai nữ nhân phong cách hoàn toàn bất đồng, một người là thiếu phụ ở nhà, một người là thành phần tri thức; Một người khó như đào lý, một người lạnh lùng như băng; Một người lớn mật, một người ít

xuất hiện hàm súc. Nếu như muốn tìm điểm tương đồng giữa các nàng, có thể là tính tình đều rất nóng nảy, rất dã man.

"Trong công ty khắp nơi đồn thổi, nói cậu thích Đái thư ký."

Đỗ Đại Duy chậm rãi uống xong chén cà phê bưng thật lâu, tựa như con mồi đã sớm trở thành vật trong tay, không cần nóng lòng nhai nuốt, mà là tế phẩm chậm rãi hưởng thụ, hẳn thoát nhìn một chút cũng không nóng nảy.

"Chẳng lẽ Đỗ quản lý cũng thích nàng?"

Ta không phủ nhận, bởi vì đây là sự thật.

Thế nhưng mà "Đái Tân Ni" ba chữ theo trong miệng Đỗ Đại Duy nói ra thật xúc động thần kinh mẫn cảm của ta, ta âm thầm cảnh giác, dù sao địa vị Đỗ Đại Duy trong công ty gần với tổng giám đốc Chu Cửu Đồng, nếu hẳn vừa ý nữ nhân nào trong công ty, tin tưởng nữ nhân đó khó thoát khỏi ma trảo của hắn. Nghe nói, trong công ty chỉ ít có hai nữ nhân phát sinh mập mờ với hắn, cho nên, cho dù trong công ty mỹ nữ như mây, nhưng ta đến nay vẫn lẻ loi một mình, bạn gái cũng khó kiếm, không phải mắt quá cao, khẩu vị bắt bẻ, mà là lo lắng coi trọng vị nào trưởng phòng công ty độc chiếm, kết quả khôn chỉ là một hồi không vui, thậm chí còn rơi vào kết cục bị thăm bị ép tạm rời cương vị công tác.

"Dù ta không thích, cơ hội của cậu cũng không nhiều."

Đỗ Đại Duy mặt mũi tràn đầy mỉa mai, thấy ta sắc mặt khó coi, hắn vẫn đả kích ta: "Nữ nhân như Đái Tân Ni sẽ vừa ý cậu sao? Cho dù nàng vừa ý cậu, cậu có thể cho nàng cuộc sống tốt sao?"

"Nàng tuy không dùng đồ xa xỉ như vợ ta, nhưng nàng dùng túi xách rẻ nhất cũng phải năm vạn." Cảm xúc uể oải tự nhiên sinh ra, Đỗ Đại Duy lời nói như cương châm đâm vào trái tim ta. Tiền lương của ta mới hai vạn, so với những người thành công mà nói xác thực quá khó coi, Đái Tân Ni kiêu

ngạo tuyệt sắc như thế, nàng há chịu gả cho loại tiểu bạch kiếm như ta? Ta thở dài bên trong quạt cường cải lại "Cơ hội không nhiều lắm nhưng không phải là không có."

"Không chịu đơn giản buông tha chính là bản sắc nam nhân."

Vẻ mặt Đỗ Đại Duy không biết là khen ngợi hay là chế nhạo:

"Bất quá, nam nhân còn phải có một loại tố chất."

Ta nhin không được hỏi: "Tố chất gì?"

"Đảm lượng."

Đỗ Đại Duy con mắt nhỏ hẹp bắn ra hàn quang bức người.

Ta hung ác nói: "Vớ vẩn, tôi có thể giết bất kỳ kẻ nào muốn đoạt nữ nhân của tôi."

Lời này vừa ra khỏi miệng, trong lòng ta cũng âm thầm buồn cười, những lời ngây thơ như thế nhất định khiến Đỗ Đại Duy khinh thị, chính là ta cố ý để cho đối thủ khinh thị sẽ càng dễ đánh bại hẳn. Dù ta không thích Đỗ Đại Duy, hẳn vẫn là đối thủ của ta.

Vô luận là sự nghiệp hay nữ nhân, hẳn đều là đối thủ số một của ta, huống chi, ta đã sớm biết rõ Đỗ Đại Duy một mực ngấp nghé Đái Tân Ni.

Thiên hạ đệ nhất mỹ nhân đã làm của riêng, còn có ý đồ với nữ thần trong lòng ta, Đỗ Đại Duy quá tham lam khiến ta mãnh liệt chán ghét, bởi vậy, hẳn không chỉ là đối thủ của ta, hay địch nhân của ta, lời nói tuy ngây thơ, nhưng cũng là cảnh cáo hẳn.

"Mãng phu."

Đỗ Đại Duy hiển nhiên đối với cảnh cáo của ta chẳng thèm ngó tới, hân cười rất âm lãnh.

Ta làm bộ khiêm tốn: "Vậy thì mời Đỗ quản lý chỉ giáo như thế nào mới không phải mãng phu."

"Mấy tháng này để cậu làm vài cuộc giao dịch, tuy lượng giao dịch không lớn nhưng cậu có thủ pháp đặc biệt, phán đoán tinh chuẩn, đợi một thời gian, có lẽ cậu sẽ có tư cách, hiện tại thứ duy nhất cậu thiếu là đảm lượng."

TỶ PHU VINH DỰ

Tiểu Thủ Chương
www.dtv-ebook.com

Chương 1: Về thăm người thân (2)

"Cái gì? Coi hai tỷ như hai trăm vạn?"

Ta lau mồ hôi lạnh trên trán, cái mô phỏng này cũng quá sức tưởng tượng, hai tỷ như thế nào lại so với hai trăm vạn? Ta biết rõ đây là Đỗ Đại Duy hi vọng ta vứt bỏ trói buộc về con số mà lớn mật tiến hành lần giao dịch này, nhưng hai tỷ dù sao cũng là hai tỷ, tu vi của ta còn xa xa không đạt được cảnh giới siêu nhiên "Trong tay không kiếm mà trong lòng có kiếm".

"Chính là loại cảnh giới này."

Đỗ Đại Duy gật đầu thối phồng: "Nam nhân muốn làm giàu nhất định phải tâm ngoan thủ lạt, có tiền rồi, không chỉ một Đái Tân Ni, mà cả mười Đái Tân Ni cũng vây quanh người."

Ta chờ dẫn gật đầu "Xem ra tôi thật sự cần dừng cảm, bất quá, đem hai tỷ thành hai trăm vạn, cái này giống như đem một nữ nhân xinh đẹp gọi cảm xem như một thôn phụ xấu xí thô bỉ, loại cảnh giới này ta nhất thời khó có thể đạt tới, ít nhất..... Ít nhất để cho tôi có thời gian thích ứng một chút."

"Ha ha, cái ví von này không tệ, vậy cậu hãy mau chóng thích ứng, nhớ kỹ, vô độc bất trượng phu."

Ngẩng đầu nhìn đồng hồ thạch anh trên tường, kim đồng hồ đã chỉ hướng trời vừa rạng sáng, Đỗ Đại Duy đột nhiên đứng lên, dùng sức vỗ vỗ bờ vai ta: "Ta có chuyện trọng yếu với tổng giám đốc cần phải đi trước, cậu

phụ trách lần giao dịch này, hãy bạo gan mà làm, vô luận gặp sự tình gì đều có thể tự xử lý."

"Nhưng mà..... . Nhưng tôi không được trao quyền xử lí số tiền lớn thế này!""

Ta ngạc nhiên, tâm niệm gấp rút chuyển đông nhưng lại không thể làm gì, Đỗ Đại Duy chiêu này đủ độc, tương đương bức lương vì kỹ nữ.

Đỗ Đại Duy khoát khoát tay, bộ dạng không cho là đúng:"Ta đã nói với Chu tổng giám đốc, không có chuyện gì đâu, cậu cứ mạnh tay mà làm, lớn mật vào."

Ta chỉ đành đáp ứng:"Được rồi, tôi..... Tôi sẽ cố hết sức."

Trong lòng không khỏi cười lạnh: hươu chết về tay ai còn chưa biết.

Đỗ Đại Duy nở nụ cười, thời điểm ly khai còn cười không ngừng, trong mắt hắc, ta đúng là đồ ngốc.

Cả gian phòng giao dịch rộng rãi chỉ còn lại thân ảnh ta, ngoài cửa sổ đêm tối như một con quái thú khổng lồ đang cắn nuốt ánh mắt ta, ta chỉ có thể chứng kiến một mảnh đen kịt, phảng phất giờ này khắc này, một chân đã bước vào cửa Địa Ngục. Đây không phải ảo giác, ta đang ở trong hiểm cảnh, rơi vào một cái bẫy âm hiểm, chỉ cần hơi chút sai lầm, vĩnh viễn không cách nào xoay người.

Ta không phải đồ ngốc, kỳ thật, cái bẫy này ta đã sớm hiểu rõ, nhưng ta làm việc nghĩa không thể chùn bước, biết rõ là cái bẫy, vẫn như cũ thả người nhảy xuống, đây mới là "đảm lượng nam nhân" Tuy ta chán ghét Đỗ Đại Duy, nhưng lời hắn nói không sai, một nam nhân nếu không có tiền thì không cách nào nắm giữ vận mệnh, chỉ có thể trơ mắt nhìn nữ nhân âu yếm được người khác khiêng đi. Ta không thể chịu đựng được Đái Tân Ni ở với

nam nhân khác, nàng là nữ thần của ta, vì Đái Tân Ni, ta tình nguyện nhảy vào cái bẫy Đỗ Đại Duy thiết hạ, không oán không hối.

Chỉ là, đầu ta tràn đầy ý nghĩ - liệu Đái Tân Ni cảm nhận được tình yêu của ta không?

Ta nhìn qua đêm đen như mực không khỏi cười khổ, ta thậm chí chưa từng nói qua một câu với Đái Tân Ni.

Kể từ khi biết hạn mức lần giao dịch này, ta khẳng định đây là một cái bẫy, mỗi nhử đương nhiên là hoa hồng sau lần giao dịch này? Nhưng nếu như tổn thất, ta là người phải chịu thay tiếng xấu.

Trong công ty người có thể chịu thay tiếng xấu cho hẳn không ít, nhưng Đỗ Đại Duy hết lần này tới lần khác lựa chọn ta, cái này tuyệt đối không phải vận khí ta chênh lệch, mà là ta sớm trở thành đối tượng Đỗ Đại Duy muốn loại bỏ, ai kêu ta tiếp cận Đái Tân Ni?

Tên đã trên dây không bắn không được.

Ta đã không có đường lui, tuy chỉ số đạo quỳnh cùng tiêu chuẩn Poole khác nhau rất lớn, nhưng trăm khoảnh vẫn quanh một đốm, đúng như Đỗ Đại Duy theo như lời, đều là sòng bạc cực lớn, chỉ là lúc đánh lên có điểm bất đồng mà thôi.

Ta hít sâu một hơi, vì chính mình của lấy một lycà phê nồng đậm, lần nữa quay lại ngồi trước máy vi tính, tập trung tinh thần nhìn chăm chăm vào biểu hiện trên màn hình, không buông tha đường cong hay bất luận chấn động gì.

Yên tĩnh xử lý trong văn phòng tràn ngập khí tức khẩn trương, ngẫu nhiên đánh bàn phím một tiếng, ta nhạy cảm bắt được một đầu tin tức mấu chốt, tính toán một công thức đặc thù, là tâm đắc ta nhiều năm nghiên cứu, đoạn thời gian trước, ta chính là dựa vào những công thức này một lần trốn

tránh nguy hiểm, một lần thắng được lợi nhuận, tuy không lớn, nhưng thành tích nổi bật, đưa tới chấn động trong nội bộ công ty, trong quý hội nghị, ta được công khai khen ngợi, danh tiếng hoàn toàn lấn át Đỗ Đại Duy, những tin tức về việc thắng chức lan tràn tại kt, tựa hồ tiền đồ cấm tú.

Vinh dự đột nhiên đến, làm cho ta có chút lằng lằng, đối với nữ thần truy cầu cũng càng thêm lớn mật, ba ngày hai lần khiến bí thư khó xử chạy mất, khiến Đái Tân Ni lãnh ngạo thủy chung không nói với ta một câu. Ta không tức giận chút nào, bởi vì ta biết rõ, chỉ bằng vào thu nhập hiện tại cùng địa vị của ta căn bản không xứng với giai nhân, cho nên, cái bẫy âm hiểm của Đỗ Đại Duy trong mắt ta cũng là một cơ hội, mặc dù nguy hiểm trùng trùng, ta cũng không đơn giản buông tha.

"10234.773.....10252.261....."

Ta dốc sức liều mạng tính toán, sau một đợt giảm kịch liệt, chỉ số đạo quỳnh chậm chạp tăng trở lại, tính toán của ta cũng chora kết quả, mâm lớn đã vô lực lên tiếp, nhất định sẽ ngã xuống, căn cứ kết quả này, ta nhanh chóng bán toàn bộ mâm lớn. Để vững vàng, ta thiết lập ngừng tổn hại, nếu không giao dịch lần đầu tiên sẽ chết non hai tỷ.

Kế tiếp, đành run như cầy sấy chờ đợi.

Thời gian từng phút giây trôi qua, chỉ số đường cong tựa như ốc sên sau mưa xuân, tiến thêm một bước lại lui một bước, lui hai bước lại tiến hai bước, cơ hồ dậm chân tại chỗ, nhưng ta đột nhiên cảm giác được đây là một sự dò xét, quả nhiên, sau khi ta uống xong ly cà phê thứ sáu, đạo quỳnh chỉ số nhanh chóng ngã xuống, ta kích động nhảy dựng lên, tính toán nhanh một chút, ta bỗng chốc kiếm được gần một vạn, tận lực bồi tiếp hai nghìn một trăm vạn, hai nghìn hai trăm vạn..... 3000 vạn, mắt thấy thế xuống mạnh mẽ, ta sinh ra ý niệm tham lam, không có bình thương, mà tiếp tục cô không, chỉ muốn kiếm lớn một trăm triệu, hoa hồng hẳn phải 300 vạn, Oh My GOD, 300 vạn tựa hồ ngay trước mắt, vận khí tốt so với trong tưởng

tượng của ta còn muốn nhanh hơn, tiến thương mới 10 phút, doanh thu đạt 5000 vạn.

Hô hấp bắt đầu dồn dập, làn da lên trường lên, lỗ chân lông nhanh chóng bài xuất nhiệt lượng dư thừa ra ngoài cơ thể, nhưng ta vẫn cảm thấy toàn thân khô nóng, trong lòng hưng phấn. Ta đột nhiên giơ ly lên, lại phát hiện trong chén rồng tuếch, quay đầu lại nhìn nhìn cách đó không xa mấy đụn nước cùng ngăn tủ cà phê, ta do dự một chút, vì chính mình lấy một ly cà phê nóng hương nồng bốn phía.

"À?"

Khi ta bưng cà phê nóng trở lại trước máy vi tính, đầu đột nhiên một hồi choáng váng, trong nửa phút ngắn, đạo quỳnh chỉ số lại chậm chạp tăng trở lại, đem lợi nhuận ta kiếm được lúc trước cơ hồ toàn bộ ăn sạch, thở hỗn hển, ta không tiếp tục ham chiến, tranh thủ thời gian bình thương ra hàng, tính toán xong, may mắn lợi nhuận hơn một nghìn vạn, khấu trừ thuế phí, cơ hồ không có bao nhiêu doanh thu, ta hét lớn một tiếng, xụi lơ trên mặt ghế.

Nửa tháng sau, ta ngoài ý muốn thăng chức, chính thức trở thành trợ lý bộ phận đầu tư, còn nhận được một số tiền hoa hồng không lớn, nếu đoán không sai, đây là cái giá nửa tháng trước ta mạo hiểm giao dịch đối về, là ta dùng tánh mạng cùng tiền đồ đổi lấy khen thưởng, trải qua lần đánh bạc giống như tẩy lễ kia, ta phảng phất như dục hỏa trọng sinh, không giống Phượng Hoàng trở nên đẹp hơn, càng tráng kiện, mà là trở nên càng tham lam, tâm ngoan thủ lạt.

TỶ PHU VINH DỰ

Tiểu Thủ Chương
www.dtv-ebook.com

Chương 1: Về thăm người thân (3)

Phụ mẫu ta mất sớm, là dì ta nuôi lớn, nàng là thân muội muội thân ta. Rất kỳ quái, ta không có ảnh chụp mẫu thân, dì nói cho ta biết, nàng cùng mẫu thân ta lớn lên ở hồ giống nhau như đúc, cho nên ta vẫn đem dì trở thành mẫu thân, xưng hô dì làm mẹ mẹ.

"Mẹ, dáng người mẫu thân cũng giống với mẹ sao?"

Thời điểm hỏi câu này, ta mới mười lăm tuổi, dì giật mình nhìn ta, nói như vậy, chỉ có nam nhân thành thực mới quan tâm dáng người nữ nhân, dì đột nhiên phát hiện ta trưởng thành, nàng trừng mắt nhìn ta, cuối cùng vẫn là đỏ mặt nói cho ta biết: "Dì dáng người so ra kém mẹ mẹ người."

Ta không tin dì can thiệp mẫu thân, bởi vì dáng người dì không thể bắt bẻ, ta đã từng may mắn trong lúc vô tình nhìn xem dì tắm rửa, nàng có dáng người hoàn mỹ, thực tế cái phiến giữ hai chân trắng nõn không giống người thường in dấu thật sâu trong óc ta.

"Ai!" ta lại suy nghĩ lung tung, bảy ngày nghỉ tích lũy được không nên lãng phí, khi dựng điện thoại yêu cầu ta về nhà một chuyến, ta mang theo tưởng niệm đầm đặc về quê.

Quê nhà là một nơi phong cảnh như vẽ, không có ồn ào náo động như một thành thị, về đến cố hương, ta có thể triệt để thư giãn, lại có thể trông thấy biểu muội đáng yêu.

Trong trí nhớ,biểu muội vừa gây lại xấu, cùng hai chữ "đẹp mắt" khác xa, chớ nói là mỹ nữ ,huống chi ta đặc biệt ưa thích nữ nhân thành thực, cho nên đối với biểu muội chưa từng có ý nghĩ không an phận, dù là một tí tạo đều không có, thế nhưng mà,ta một mực buồn bực, vì sao rất không nguyện để biểu muội cùng ta quá mức thân cận, ta đã từng hỏi qua, nàng đành phải đáp, trong lời nói mập mờ, ta suy đoán, có lẽ là vì đối với huyết thống căm kị.

Vắng nhà hai năm về đến nhà, nhà vẫn là nhà, đường vẫn là đường, có lẽ hai năm thời gian quá ngắn, có lẽ tiểu thành thị biến hóa quá chậm, quê quán tại đây trong hai năm cơ hồ không có bao nhiêu biến hóa.

Thế nhưng mà, có một người thay đổi, người này là biểu muội của ta, Lý Hương Quân.

Một khắc nhìn thấy biểu muội kia, ta nhớ tới một câu kinh điển: Nữ đại thập bát biến(con gái 18 tuổi thay đổi rất lớn).

"Thật sự là Tiểu Quân sao?"

Cùng dưỡng di hoihan ân cần một trận, ta mở to hai mắt nhìn thiếu nữ duyên dáng yêu kiều mắt,thật không dám tin tưởng, vị thiếu nữ tóc dài bồng bênh đẹp tựa thiên tiên lại là biểu muội của ta.

"Ca, bộ dáng cũng quá khoa trương đi, ta còn..... Còn không phải vốn đã như vậy, ngược lại người hai năm không thấy, ca trở nên..... Chặc chặc....."

Tiểu Quân thanh âm từ nhỏ đã ỏn ẻn, đặt biệt hai chữ "chặc chặc" cuối cùng thanh âm rất quen thuộc trong trí nhớ ta. Không thể tưởng được, biểu muội trong mắt ta đã xảy ra biến hóa rất lớn.

"Cái gì gọi là chặc chặc? nói nói xem, ca của người biến thành bộ dáng gì nữa ?"

Ta híp mắt, caothấp dò xét tiên nữ Lý Hương Quân.

"Đương nhiên là thànhđẹp trai xuất sắc rồi, trở nên thành thực, còn trở nên có chút xấu xa nha!"

Tiểu Quân cườikhánh khách, càng không ngừng vôn vê góc áo, vẻ thiếu nữ ngượng ngùng gây thólàm cho ta như nắng hạn gặp mưa rào.

Ta làm bộ mặt xấu:"Tagiống người xấu sao?"

"Còn nói khôngxấu, có người nào nhìn chăm chăm vào người ta như người sao? Có mới là lạ ."

Tiểu Quân chõngeo thon, bộ dạng không giải thích tuyệt không bỏ qua.

Đây chính là biểumuội quen thuộc lại trong trí nhớ của ta, Tiểu Quân từ nhỏ hay cùng ta tranhluận, vô luận việc lớn việc nhỏ, rất thích cùng ta biện luận một phen, dáng vẻ cốchấp này thật sự giống ngôi sao điện ảnh Chu Tinh Tinh trong "Thẩm Tử Quan", đencó thể nói trắng, trắng có thể nói đen, đoán chừng người chết cũng có thể nóisống lại. Truyện Sắc Hiệp -

"Muội xinh đẹp nênta mới nhìn nha."

Trong lòng takhông thể không thừa nhận vừa rồi nhìn Tiểu Quân ánh mắt có chút mập mờ, bởivì Tiểu Quân xác thực không như lúc trước.

"Nói như vậy,trước kia ta rất xấu sao?"

Tiểu Quân âmlượng đề cao mấy đê-xi-ben, bất quá cái thanh âm ỏn ẻn kia nghe sao vẫn thấymềm mềm, xộp giòn.

"Trước kia cũngkhông phải rất xấu..., chỉ là tóc có chút tro, làn da có chút đen, gầy nhưque củi, đúng rồi, khi đó mặt mũi người đầy mụn, lớn nhỏ lại không quá nhấtrí, có lớn có nhỏ, có hồng có xanh, còn có tàn nhang....."

Đột nhiên, taphát hiện Tiểu Quân khoe miệng trở thành đường vòng cung, con mắt vừa lớn vừa tròn híp lại thành một cái khe nhỏ, bắn ra một đạo hàn quang lăng lệ ác liệt, phảng phất là một mũi tên nhọn muốn mạng người.

Nhìn mặt nói chuyện không phải điểm mạnh của ta, nhưng Tiểu Quân sắc mặt biến hóa coi như là đồ đàn cũng có thể nhìn ra, ta đã cảm thấy tín hiệu nguy hiểm mãnh liệt, chonên tranh thủ thời gian cầm miệng, đáng tiếc đã quá muộn, hồng ảnh đầy trời bay đến.

Trên bàn cơm, hương thơm ngào ngạt.

Ta vươn hai tay bị hai cào tố khổ với dì: "Mẹ, nhìn Tiểu Quân xem, bộ dáng thay đổi mà tính cách vẫn như cũ."

"Ta thấy Tiểu Quân không thay đổi, con cũng không thay đổi, là con sủng ái Tiểu Quân, con lớn như vậy rồi, nếu không phải muốn để Tiểu Quân cào, nó có thể động đến con sao?"

Dì mắt sáng như đuốc, trợn mắt nhìn ta một cái, cho vào chén của ta thêm kẹp mấy cây đậu.

"Cà chua thịt xào đậu" Đúng là thứ ta thích nhất, dì quả nhiên vẫn nhớ, trong lòng ta một hồi cảm động, nhìn không được nhìn dì, ngoại trừ có chút nếp nhăn trên khoé mắt, dì so với mười lăm năm trước cũng không có gì khác nhau, chiếc áo sơ mi trắng mộc mạc, cổ trắng ngần, bộ ngực đầy đặn.

"Mẹ, ca mua cho con thật nhiều quà đây này, để cảm tạ hân, con cũng gấp cho hân một miếng phao câu gà thơm ngào ngạt."

Tiểu Quân đem một khối phao câu gà như núi nhỏ đặt vào trong chén ta, thấy ta trợn mắt há hốc mồm, nàng ranh mãnh cười to, một bên mặt buồn khổ, bởi vì phao câu gà mới được là thứ dượng thích nhất.

"Tiểu Quân, ca người sợ nhất ăn thứ này, người còn gấp cho nó, thật là."

Dì cũng nhin không được, giận mắng Tiểu Quân. Ta vè mặt đau khổ, đem phao câu màu mỡ gà gấp cho dựng, dựng lập tức mặt mày hớn hở, khen phao câu gà là sơn hào hải vị, không kém hàng cao cấp.

"Trung Hàn, người mua túi du lịch cho Tiểu Quân à, nó vừa tốt nghiệp trung học, cả ngày ở nhà không có việc gì, qua một thời gian nữa, ta với dì người đều bận công tác, để Tiểu Quân ở nhà một mình thật sự lo lắng. Lần này người trở lại thành phố, mang mọi người theo, chăm sóc cho nó, cho nó chơi ở trên thành phố một thời gian, trông thấy các mặt của xã hội cũng tốt."

Cắn một miếng phao câu gà văng khắp nơi, dựng cười tủm tỉm nhìn ta cùng Tiểu Quân. Trong lòng ta khẽ động, vội hỏi: "Chơi mấy ngày?"

"Thì cứ chơi vài ngày, nếu không muốn trở về, người giúp nó tìm việc trên thành phố, chỉ có con chiếc cổ Tiểu Quân, ta mới yên tâm."

Dựng đánh lưỡi trong miệng, tựa hồ vết nốt chút da gà.

TỶ PHU VINH DỰ

Tiểu Thủ Chương
www.dtv-ebook.com

Chương 1: Về thăm người thân (4)

Trái tim ta nhảy rộn, tựa hồ trong lời còn ý, chẳng lẽ dưỡng muốn đem Tiểu Quân phó thác cho ta?

Dì khẽ nhú mày, sắc mặt biến hóa: "Lão Lý, Trung Hàn công việc cũng bận rộn, việc này cần bàn bạc kỹ hơn."

Dưỡng cười khoát tay: "Không cần, bà không thấy Trung Hàn nhường nhịn Tiểu Quân sao? Nó tuyệt đối sẽ không khi dễ Tiểu Quân."

Dì có chút lo lắng "Nhưng mà....."

Dưỡng ngửa đầu uống một ngụm 60 độ lão Bạch "Không nhưng nhị gì hết, việc này bà nói không tính, tôi nói cũng không tính, người hãy hỏi Tiểu Quân, có đồng ý cùng biểu ca lên thành phố hay không?"

"Hi hi, con đồng ý."

Bên cạnh bàn ăn, Tiểu Quân con mắt híp lại thành loan nguyệt, có thể đi chơi, nàng đương nhiên vui vẻ, cũng không nghĩ cùng ta quay lại thành phố có huyền cơ, thượng đế a, cái này không phải là thật sao? Đối với dưỡng cố tình tác hợp, ta kích động hai tay phát run, hai mắt sáng lên.

"Bà xem, bà xem, thật xứng đôi ... Hai huynh muội."

Dưỡng cười to, ta rất ít khi thấy dưỡng vui vẻ như vậy.

Bảy ngày nghỉ thăm người thân trôi qua rất nhanh, ta mỗi thời khắc đều nhớ việc đưa Tiểu Quân lên thành phố, biến tướng giả cho ta. Đến lúc ngồi cùng Tiểu Quân trên máy bay, ta mới hiểu được hết thấy chẳng qua là một hồi ảo mộng mà thôi, trước khi lên phi cơ, dì lần nữa dặn dò ta "Tiểu Quân đơn thuần, tuổi còn nhỏ, ngàn vạn đừng cho nó kết giao với nam sinh, vạn nhất Tiểu Quân có tình cảm với người khác, người làm ca ca như người phải bảo vệ muội muội cẩn thận, đừng để Tiểu Quân bị lừa gạt."

"Vâng !""

Ta đáp ứng dì, tâm trạng cực kỳ uể oải, nhìn qua đám người trong buồng phi cơ không ngừng đi đi lại lại, ngăn người một mình: Chẳng lẽ dì không thích ta? Chẳng lẽ nữ nhân ta ngưỡng mộ đều vô duyên với ta? Chẳng lẽ ta chỉ có thể tìm một nữ nhân da đen sẫm, tóc lơ thôi, đầy mùi hôi nách làm vợ?

"Ca, lại tức giận cái gì vậy? Sợ ta ăn của người, tiêu của người sao?"

Con mắt Tiểu Quân vừa lớn lại sáng ngời, phảng phất muốn nhìn thấu tâm tư ta.

Ta cười khổ không thôi,, gượng cười hai tiếng:"Đừng nhạy cảm thế chứ, ta thương người còn không kịp."

"Thật sự? Còn kém nhiều lắm, hừ, huynh nếu lãnh đạm với ta, ta liền hướng mẫu thân cáo trạng, hắc hắc."

Tiểu Quân giả hoạt nở nụ cười.

Ta lại âm thầm buồn cười, nghĩ thầm, ta tình nguyện người cả đời ăn của ta, tiêu tiền của ta.

Tiểu Quân không từng xa nhà, chớ nói là ngồi phi cơ , máy bay còn không có có cất cánh, nàng đã kích động hết nhìn đông nhìn tây, rì rầm hỏi

thăm không ngừng, ta không khỏi cảm thấy buồn cười, nhìn không được chế nhạo nàng "Con gái phải rụt rè, đừng làm cho người ta chê là đồ nhà quê."

Tiểu Quân bị ta cười nhạo một phen, lập tức an tĩnh lại, nàng lạnh lùng nói với ta " Sau này lên thành phố sẽ ăn của người, ở chỗ của người, tiêu của người, nên lần này không so đo cùng người. Bất quá, sau này không cho phép nói ta là đồ nhà quê, người từng thấy có đồ nhà quê xinh đẹp như vậy sao?"

Ta muốn cười to, đáng tiếc máy bay là nơi công cộng, ta đành phải chịu đựng, ta thừa nhận, ta xác thực chưa từng gặp qua đồ nhà quê xinh đẹp như vậy.

Máy bay bay lên, bên cạnh ta đồ nhà quê lại sợ tới mức ôm cánh tay ta, trong miệng ề ề kêu loạn lên, ta rốt cục không nhìn được cười to. Cho dù Tiểu Quân với những thứ trước mắt hết thấy đều cảm thấy mới lạ, nhưng gần ba giờ phi hành rất nhàm chán, Tiểu Quân cùng như tất cả hành khách, dần dần đã có chút mệt mỏi, nàng tựa trên chỗ ngồi, nghiêng cổ ngủ gật, ta vừa vặn có thể thưởng thức phong thái Tiểu Quân.

Hai năm không thấy, một cô bé trước kia không có chút thu hút nào, như thế nào một cái biến thành một tiểu mỹ nhân gây chú ý ánh mắt của bao người?

Ta đang buồn bực, một mùi thơm ngát nhàn nhạt bay vào mũi ta, ta cẩn thận mà đánh giá Tiểu Quân, nàng thật thanh tú thoát tục, trước kia làn da đen sẫm giờ trắng như tuyết, cái mũi nhỏ vểnh lên, lông mi dài, mà ngay cả mái tóc cũng trở nên đen mịn, buông xõa trước ngực, cho dù trong phi cơ ánh sáng không quá tốt nhưng cũng không thể che dấu mái tóc sáng bóng của nàng. Ta bèn nhích lại, cảm nhận mùi thơm ngát nhàn nhạt dần dần thấm vào trong phổi, ta đành vụng trộm, tham lam mà hít vào vài hơi.

Máy bay gặp được khí lưu, nên bắt đầu lay động, Tiểu Quân đầu thoáng cái trượt đến bờ vai của ta, nàng tỉnh lại, ta đành an ủi: "Không có việc gì, máy bay gặp phải khí lưu, chuyện rất bình thường, dựa vào bả vai ca nghi ngơi một chút."

"Ừ."

Tiểu Quân lên tiếng, đem cái đầu nhỏ nhích lại gần. Ta đột nhiên thấy thật hưng phấn, trước mắt lại hiển hiện lên cảnh sống cùng Tiểu Quân, chắc hẳn sẽ tràn ngập khoái hoạt. Chỉ là, khi trước ta không có chút ý niệm nào với Tiểu Quân, bất quá, hiện tại ta đã cải biến cách nghĩ, huống chi dưỡng cố ý đem Tiểu Quân gả cho ta, mà Tiểu Quân đặc biệt dễ dụ, muốn cho nàng vui rất dễ dàng, duy chỉ có thái độ dè dặt hơi bất đồng với dưỡng, ại !"

Chỉ cần dè dặt không gạt đầu, hết thảy đều không có khả năng.

Ta lại thở dài, cho dù Tiểu Quân trước mắt tựa như công chúa Bạch Tuyết trong cổ tích, nhưng ta cần phải dè dặt ham muốn không an phận này. Nhưng động tác kế tiếp của nàng làm ta lần nữa nổi lên tạp niệm, nàng nỉ non với ta:

"Ca, có thể hạ thấp vai xuống được hay không, ta dựa vào không thoải mái."

Vì để cho Tiểu Quân thoải mái hơn, ta tranh thủ thời gian hạ thấp bả vai, Tiểu Quân lười biếng mà ừ một tiếng, đem toàn bộ khuôn mặt dựa trên vai ta, ta lập tức tâm trí bay bổng, trong mũi ngửi thấy mùi thơm ngát trên người nàng, hai cánh tay nàng chăm chú ôm cánh tay ta tựa như gối đầu, ta cảm giác được trên cánh tay có hai đồ vật mềm mại dè lên. -

"Trời ạ !" Cái này thật là muốn mệnh người ta.

Lòng hờn ý vượn bất giác hơn ba giờ phi hành, theo máy bay đáp xuống, Tiểu Quân lại tràn đầy sức sống, nàng hưng phấn quan sát hết thảy

trước mắt "Oa ! Đã đến rồi, thật nhiều cao ốc a !"

Liên Ninh thành phố là đại đô thị, nhà cao tầng san sát nối tiếp nhau, nàng đã không thể chờ được mà muốn tìm hiểu về tòa thành thị này .

Mà ta, cuộc sống của ta, có thể hay không vì Tiểu Quân đến mà phát sinh biến hóa? Nói thật, ta chưa có chút chuẩn bị tâm lý với việc này, nhưng sống vẫn phải sống, hết thảy mọi thứ đều có thể phát sinh, không cách nào biết trước.

TỶ PHU VINH DỰ

Tiểu Thủ Chương
www.dtv-ebook.com

Chương 2: Chiếc quần lót màu hồng (1)

"Ca, hoàn cảnh ở đây không tệ, chỉ là phòng hơi nhỏ." Tắc xi đưa chúng ta về tới chỗ ở, Tiểu Quân hiển nhiên đối với chỗ ở của cũng ta cũng chưa có chuẩn bị tâm lý. Không có biện pháp, giá cả trong thành phố tăng vọt, gian nhà này một phòng ngủ một phòng khách, tiền thuê đã cao trái lẽ thường, may mà tiền thuê nhà là công ty chi trả.

Trong công ty, có thể có một gian căn phòng như vậy so ra đã hơn khối kẻ.

"Đành chấp nhận thôi, đại tiểu thư của ta, đi rang ngoài không giống ở nhà."

Từ lúc xuống máy bay đến giờ, ta giống như xa phụng Tiểu Quân xách hành lý, lúc này đang giữa hè, ta chẳng những mệt mỏi còn đầy người mồ hôi, mà Tiểu Quân cũng không nói nửa câu cảm ơn, trong lòng ta quả thực có chút buồn bực.

Tiểu Quân đánh giá chung quanh phòng nhỏ lạ lẫm, lắc đầu hai vòng, nàng nhăn mũi hỏi: "Ta ngủ ở đâu?"

Xem ra, Tiểu Quân yêu sạch sẽ thấy mùi vị khách sạn, tuy ta cũng là nam nhân sạch sẽ, nhưng nam nhân dù sạch sẽ thế nào cũng kém nữ nhân, đặc biệt là người thích sạch sẽ như Tiểu Quân.

"Ta là công chúa, đương nhiên ngủ giường lớn ..., ta ngủ ghế sofa phòng khách, như vậy chắc là không bạc đãi muội chứ? Đương nhiên, nếu

như muội muốn ngủ ghế sofa, ta cũng không miễn cưỡng."

Thấy Tiểu Quân nhăn mũi nhú mày, trong người tạc chút bốc hỏa, thả hành lý trong tay ra, ta mở cửa tủ lạnh, điên cuồng tu mấy ngụm nước lạnh, sau đó nằm vật xuống ghế sofa.

"Nếu như ta là công chúa, làm sao có thể ngủ ở ghế sofa này? Ngủ ghế sofa đương nhiên là vệ binh."

Tiểu Quân cười khanh khách, cái này khiến ta nhớ lại khi còn bé ta cùng biểu muội và mấy đứa trẻ con chơi trò hoàng tử công chúa, ta rất không may, thường xuyên bị kéo đi đem làm vệ binh, chưa lần nào làm vương tử.

Bao nhiêu năm, phần ký ức đẹp này vẫn khắc sâu trong nội tâm ta, từ ghế sofa đứng lên, ôm vai Tiểu Quân hỏi: "Những chuyện hồi bé muội còn nhớ không?"

"Khi còn bé huynh luôn khi dễ ta, ta sẽ quên sao?"

Tiểu Quân đột nhiên xấu hổ, dùng cái miệng nhỏ nhắn nói một đồng tội của ta, nào là trước kia khi dễ nàng như thế nào, dù sao ta cũng không nhớ gì cả, chỉ là nghe nàng tố khổ một chiều như vậy, trong lòng cảm thấy nàng hơi thua thiệt.

"Được rồi, xem ra ca cần phải đền bù sai lầm trước kia, nói đi, muốn ăn cái gì?"

Trong mắt ta đầy vẻ trêu mến, chỉ cần Tiểu Quân đòi một phen đem khó chịu trong lòng ta hễ quét sạch, ngấm lại nàng cũng chỉ là một cô bé đơn thuần, thích ai, không thích ai đều hiện lên mặt, nào có chút tâm cơ, người làm ca ca như ta cũng quá keo kiệt, thấy sắc trời đã tối, bụng cũng hơi đói, ta khả không muốn bạc đãi vị công chúa vừa mang về.

Tiểu Quân đảo đảo hai mắt, vươn hai ngón tay "Cái gì cũng được, hai cái Hamburger gà, hai túi khoai tây, à, còn hai cái đùi gà chiên, hai cái chân gà cay, hai cốc nước trái cây, à, còn sốt cà chua ở.....Còn có, nói chung là nhanh lên, muộn đói bụng."

"Có ca đây, muộn không đói được đâu."

Ra cửa, ta không lập tức đi mua bữa tối cho Tiểu Quân, mà lén lút chạy lên tầng sáu, đứng suy nghĩ xuất thần nhìn căn phòng mà giai nhân ở đó đã biến mất như đã bốc hơi khỏi nhân gian.

Ta không khỏi than thở vận mệnh trên cột, vừa chota có một giấc mơ đẹp, lại lãnh khốc vô tình phá hỏng nó ngay lập tức.

Nửa tháng trước, trong một sáng sớm sau trời đẹp, ta đi vào sân thượng ngập nắng ban mai, chuẩn bị hít thở chút tươi mát không khí sau cơn mưa, đột nhiên, trên ban công một đồ vật màu hồng phấn mảnh liệt hấp dẫn ánh mắt ta, nó lẳng lẳng nằm yên ở tay vịn lên sân thượng. Ta đến gần xem xét, là một chiếc quần lót Lace viền tơ màu hồng phấn.

Lập tức, hô hấp của ta dồn dập, huyết dịch chạy thẳng đến giữa hai chân. Bạn đang đọc truyện được copy tại -Y

Thằng thẩn mà nói, ta có chút đặc biệt ưa thích đồ lót của phụ nữ, mỗi lần đi qua cửa hàng xem những thứ đồ rực rỡ muôn màu phụ nữ dùng trong người, luôn làm ta có một cổ xao động, cảm giác phạm tội đặc biệt mãnh liệt. Ta đã từng rất sợ hãi, lo mình bị một loại bệnh tâm lý. May mắn, có vị hồng nhan tri kỷ khai đạo cho ta, nói nam nhân đối với nội y nữ nhân có bản năng cũng là bình thường, bảo ta đại khả không cần phải sợ.

Ta rốt cục cũng giải tỏa, chỉ có chút tiếc nuối là cho dù ta tướng mạo khí chất đều thượng giai, dáng người cũng không tệ, tuổi hai mươi sáu, còn chưa có chính thức sưu tầm được một chiếc nội y thiếp thân. Có lẽ ông trời

rủ lòng thương, một hồi cuồng phong đưa cái quần lót gợi cảm mẽ người này cho ta.

Ta cẩn thận từng li từng tí nhặt chiếc quần lót Lace như nâng bảo bối trong lòng bàn tay, hoa văn tinh mỹ, viền tơ hơi mờ, kiểu dáng người can đảm, lộ khí tức gợi cảm, chắc hẳn chủ nhân là một cô gái trẻ tuổi xinh đẹp, nàng nhất định có vóc dáng ma quỷ.

Ngón tay nhẹ nhàng vuốt ve tính chất tơ lụa giống như vuốt ve một thân thể nữ nhân.

"Nhất định là từ tầng trên."

Ta nói thầm rồi duỗi dài cổ nhìn quanh bốn phía ban công, ngó một chút xem sân thượng nhà ai có nội y tương tự, nếu lót chủ nhân tìm đến, vậy thì rất đáng tiếc, ta không có phát hiện chiếc nội y nào, bởi vì ta căn bản không có ý định để vật quy nguyên chủ.

Đón ánh mặt trời sáng lạn, ta đem đồ lót nâng đến dưới mũi nhẹ ngửi, một cổ mùi thơm nhàn nhạt chui vào phổi, một khắc này, ta cứng ngắc, cứng rần đến lợi hại. Ta nhớ rõ buổi sáng hôm đó, sau khi ngửi mùi quần lót, thủ dâm hai lần sau đó mới đi làm.

Hai năm làm việc ở thành phố, nhân duyên của ta cực kém, đừng nói phần hồng tình nhân, đều cả con muỗi trong phòng cũng là đực. Nghe nói muỗi cái mới đốt người, ta ngay cả cơ hội bị muỗi cái đốt cũng không có. Mỗi khi gối đầu một mình khó ngủ, ta chỉ có thể thông qua thủ dâm để thỏa mãn nhu cầu sinh lý, thủ dâm quá nhiều đâm chán đến chết, bởi vì nữ nhân để tưởng tượng cũng không nhiều, một lúc sau, cả nữ nhân trong tưởng tượng cũng không còn thấy bóng dáng.

Cái quần lót phần hồng đến giống như đưa đến một vị mỹ nhân kêu gọi, cảm giác cực khoái chưa từng có.

Từ lúc nhặt được "hàng nóng", vừa tan sở là tavội vã chạy về nhà, từ dưới cái gối lấy ra chiếc quần lót, quần lót rất nhỏ và nhẹ, bao ở âm hộ nữ nhân là viền tơ rỗng, chỉ có phần bao quanh bờ mông khá lớn tương đối mềm nhẵn. Ta nhẹ nhàng lấy quần lót ra, bao lấy đầu dương vật, sau đó nhẹ nhàng chuyển động, cảm giác thật sự tuyệt vời, ta hưng phấn nhắm mắt lại, tay phải lên xuống, tưởng tượng Đái Tân Ni xinh đẹp dưới thân đang rên rỉ, phong tình vạn chủng.

Tưởng tượng càng ngày càng thật, càng ngày càng rõ ràng, rất nhanh, khoái cảm kịch liệt lao tới, tay ta sao động cũng càng lúc càng nhanh, quần lót mềm mại như âm đạo nữ nhân co thắt, ta thở dốc.

Đột nhiên, một tiếng đập cửa nhẹ nhàng phá vỡ không gian yên tĩnh, nhiều loạn tưởng tượng của ta, cũng đã cắt đứt màn sao động kịch tính, tay ta cũng đành theo đó mà ngừng.

Tuy tức giận dị thường nhưng ta cũng đành bất đắc dĩ mà hậm hực đem quần lót nhét lại dưới gối, ta nhìn hướng cửa ra vào hít thật sâu rồi thở ra một hơi, hơi thở phập phồng kịch liệt bình phục một chút.

"Ai vậy?"

TỶ PHU VINH DỰ

Tiểu Thủ Chương
www.dtv-ebook.com

Chương 2: Chiếc quần lót màu hồng (2)

Đôi mắt to sáng ngời rất có thần, khuôn mặt hình trứng ngỗng, cái mũi xinh xắn, làn da trắng như tuyết. Mái tóc dài màu nâu buông xõa trước ngực, lọn tóc hơi xoắn gợn sóng, rất gợi cảm. Áo sơ mi ngắn tay màu trắng, váy dài che gối, tất chân màu đen phối hợp với cao gót, trong ngực còn ôm một tập văn kiện. Cách ăn mặc là tiêu chuẩn của thành phần trí thức, trong miệng nam nhân được tán dương là OL (office lady). Tiếc nuối chính là tập tài liệu che lại bộ vị mấu chốt, ta không cách nào phán đoán được bộ ngực nàng nhân phải chẳng như cao như trong truyền thuyết, càng tiếc nuối chính là nàng tuy đẹp tới cực điểm, nhưng phong thái cực kỳ lạnh lùng.

Ta đương nhiên biết nàng, nàng chính là tình nhân trong mộng của ta, nàng có một rất tên dễ nghe, Đái Tân Ni.

"Chào anh, tôi ở tầng trên, phòng sáu c."

Đái Tân Ni chẳng những đẹp, mà giọng nói mềm mại tựa như chim hoàng yến bên dòng suối nhỏ. Trời ạ, Đái Tân Ni nói chuyện với ta, nàng rõ ràng đứng trước mặt ta, nói chuyện với ta, ta kích động đến mức toàn thân run rẩy.

"Ừ, tôi biết, tôi biết... Có chuyện gì không?"

Ta lắp bắp, cái này không thể trách ta, đối lại nam nhân khác có lẽ đã chảy nước miếng.

"Tôi... Y phục của tôi rớt xuống ban công nhà anh, tôi muốn lấy lại."

Đái Tân Ni có chút ngượng ngùng.

"A? Là loại quần áo gì?"

Ta hưng phấn thiếu chút nữa nhảy dựng lên, nghĩhầm, chẳng lẽ chủ nhân quần lót tìm tới cửa?

Quả nhiên, Đái Tân Ni ngượng ngùng cười: "À... Là một chiếc quần lót."

Vẻ lạnh lùng biến mất, cái này làm cho ta càng thêm động tâm.

Trong công ty, có rất ít người từng thấy Đái Tân Ni cười, vì nụ cười này, ta có thể đem ánh trăng hái cho nàng, hưởng chỉ một chiếc quần lót? Thế nhưng, ta lại tuyệt đối không thể trả lại quần lót cho nàng, bởi vì quần lót có dính tinh dịch, nếu như lúc này đem đồ lót trả lại cho nàng, có trời mới biết sẽ phát sinh sự tình gì.

"A, thật xin lỗi, tôi không thấy có quần áo của cô, không bằng cô vào nhìn xem."

Ta chỉ có thể giả bộ nói không trông thấy.

Đái Tân Ni lộ ra bộ dạng ngoài ý muốn, nàng không bước vào phòng ta, mà lộ ra vẻ cẩn thận, phòng ta ở không lớn, nàng đưa mắt nhìn quanh một cái, sau đó dùng ánh mắt mê hoặc hỏi ta: "Như thế nào lại không thấy? Buổi sáng ta còn trông thấy, bởi vì vội vã tới công ty, sợ thời gian không kịp, nên..... Cho nên chờ đến lúc tan tầm đến lấy lại..... Ta thấy rõ ràng nó ở đó..... trên lan can sân thượng, là..... Là màu hồng phấn, phiền anh đi xem lại."

"Thật không có mà." Buổi sáng có một hội nghị hành chính trọng yếu, thân là thư ký hành chính Đái Tân Ni đương nhiên muốn đi sớm chuẩn bị. Có lẽ thời gian cấp bách, nàng chưa kịp gõ cửa nhà ta, nhưng nàng khẳng định quần lót rơi xuống ban công nhà ta. Ta không khỏi âm thầm kêu

khổ, không có biện pháp, ta lúc trước đã phủ nhận, chỉ có thể chống chế đến cùng.

"Như thế nào lại vậy? Ôi, mới mua mà....."

Đái Tân Ni tựa hồ rất đau lòng vì cái đồ lót này, nàng dậm chân một cái, nhịn không được bước vào gian phòng của ta, trực tiếp xông lên sân thượng.

Sân thượng của ta cũng không lớn, có vài thứ lắt nhắt nhưng rất ít, liếc qua một cái thì mọi thứ đều thấy rõ ràng.

"Có lẽ lại bị gió thổi đi, ôi, sớm biết như vậy buổi sáng gõ cửa phòng anh thì tốt rồi, thôi, xin lỗi đã quấy rầy."

Đái Tân Ni thở dài một hơi đầy hối tiếc.

"Ừ, đúng vậy, thật đáng tiếc."

Ta đương nhiên không buông tha cơ hội làm quen với nữ thần: "Cô là Đái Tân Ni à, coi như là hàng xóm rồi, sau này mong chiếu cố nhiều hơn."

Nhất thời phát ngộ, ta không biết nói cái gì cho phải. Truyện Tiên Hiệp - - Y

"Đúng rồi, anh ở phòng kế hoạch à?"

Đái Tân Ni nở nụ cười nhàn nhạt, đây là lần thứ hai ta thấy nàng cười, tuy nụ cười này có chút mất tự nhiên, nhưng đủ để hình dung với hoa nhường nguyệt thẹn.

"Đối với, đối với, đối với, Đái thư ký đối với ta có ấn tượng, thật tốt, thật tốt, ha ha, ta là Lý....."

Ta lại bắt đầu cà lăm, trông thấy Đái Tân Ni sắp sửa ra khỏi phòng, ta thất vọng cực kỳ, thầm mong ông trời có thể giúp ta lưu nànlại.

"Lý Trung Hàn đúng không?"

Đái Tân Ni nói ra cả tên họ của ta, hơn nữa nàngrõ ràng dừng bước.

Ta rất là cuồng hỉ, điều này nói rõ Đái Tân Niđối với ta có ấn tượng. Ông trời a, ngài thực nhân từ !"

Nhưng ta cảm kích ông trời chỉ năm giây lại độtnhiên muốn khóc , không phải cảm kích muốn khóc, mà là thống khổ muốn khóc. Bởi vì ta phát hiện dưới gối lộ ra một ít màu hồng phấn.

Gối đầu màu xanh da trời , ga giường cũng màuxanh da trời , một mảnh màu hồng phấn nổi bật khung cảnh màu lam rất dễ làmngười khác chú ý, ta chẳng những thấy được đoạn hồng phấn kia, Đái Tân Ni cũngthấy, nàngthường lớn mắt.

Không khí như ngưng kết, phảng phất thời gian đã dừnglại. Đái Tân Ni vẻ tươi cười biến mất, thay vào đó là vẻ lạnh lùng, trước khi takịp phản ứng nhanh chóng chạy đến bên giường của ta, dùng hai ngón tay trắngnoãn kẹp lấy quần lót màu hồng phấn, từng li từng tí mà từ dưới gối kéo ra.

Ta chú ý tới Đái Tân Ni ngón tay rất đẹp, vừa thon vừa trắng, như hai câyhành tây non, nhưng giờ ta không rảnh đi thưởng thức vẻ đẹp của nàng, với sựtình phát sinh trước mắt cảm thấy sợ hãi, nghĩ thầm chắc phải chết rất khó coi.

"Quần lót của ta như thế nào lại ở..... dưới gốicủa người?"

Quần lót lắc lư trên không, Đái Tân Ni mặt lạnhcó thể kết sương, nàng chất vấn ta.

"Thực xin lỗi..... Tôi..... Tôi....."

Phun ra nuốt vào cả buổi, ta đỏ mặt cũng không nói được lý do, chỉ có thể nhìn Đái Tân Ni, trong ánh mắt ngoài xấu hổ là cầu xin, ta chỉ có thể cầu xin nàng tha thứ.

"Lý Trung Hàn, người là đồ biến thái."

Đái Tân Ni thỉnh thoảng phát hiện trên quần lót dính một ít dấu vết, nàng vừa thẹn vừa giận, tựa hồ cảm thấy quần lót đã dơ bẩn không chịu nổi, tức giận mắng một câu, hung hăng ném cái quần lót xuống đất, sau đó chạy khỏi phòng như gió lốc.

"Đã xong, lần này thực quạ đến nhà."

Ta uể oải tới cực điểm, thàn than vận khí của mình so với cú sốc còn tồi tệ gấp vạn lần, hung hăng gỡ đầu, ta ngờ ngác nhặt quần lót trên mặt đất lên, phúi đi bụi bặm, cẩn thận bỏ vào túi áo.

Thật bất ngờ, ngay khi ta chuẩn bị đóng lại cửa phòng, một hồi tiếng bước chân truyền đến, Đái Tân Ni hùng hổ giết trở về, nàng muốn làm gì đây? Ta giật mình nhìn Đái Tân Ni, nghĩ thầm: Nàng sẽ không đánh tachứ?

TỶ PHU VINH DỰ

Tiểu Thủ Chương
www.dtv-ebook.com

Chương 2: Chiếc quần lót màu hồng (3)

Đái Tân Ni không tát ta, thậm chí không liếc tamột cái, nàng trực tiếp đi đến phòng ta, xốc gối đầu lên, lại tìm bốn phía mộtchút, hỏi: "Quần đâu?" "Người giấu nó đi đâu?"Ta trong lòng vừa mới yên tĩnh, không nghĩ tớiĐái Tân Ni hồi mã thương vẫn là vì cái đồ lót kia.

"Ta dù không muốn, cũng tình nguyện xé nát, némnó vào thùng rác, quyết không để cho tên biến thái người chà đạp."

Đái Tân Ni một bên nhục mạ một bên dùng con mắttiếp tục truy lùng bốn phía.

Ta lúc này mới nhìn rõ ràng, Đái Tân Ni bộ ngựccrất đầy đặn, rất kiệt xuất, áo sơ mi trắng bao lấy bộ ngực phập phồng khôngngừng, có lẽ do phần nộ cực độ, ta thật lo lắng cúc áo trước ngực nàng độnhiên đứt tung. "Ném xuống dưới rồi."

Ta nghĩ nửa ngày, mở miệng nói dối mà ngay cảmình cũng không tin được.

"Người có đưa hay không?"

Đái Tân Ni quả nhiên không tin chuyện ma quỷ củata, nàng chống eo thon, hướng ta quát lớn, bộ dạng nếu không trả lại quần lótthề không thôi.

"Ném rồi."Ta cắn răng.

"Không đưa đúng không? Người không đưa ta sẽ đậpphá."

Đái Tân Ni hỗn hển đi đến ta sách nhỏ, quơ lấy một lọ thủy tinh giơ lên cao.

Cái bình thủy tinh kia cũng tương đối một tinh xảo, có rất nhiều mặt cắt, bỏ vào một đồng đá đủ mọi màu sắc, có thể theo từng mặt chiếu xạ vàng sáng lộng lẫy, rất mộng ảo. Cái này là lúc đại học, một cô gái trầm mẩn ta đã lâu đưa cho ta, tuy nhiên cô bé kia tưởng mạo thật không dám lấy lòng, nhưng cái bình thủy tinh này lại làm bạn ta qua bao năm tháng. Nguồn truyện: Y

"Thật sự ném xuống dưới rồi."

Cho dù ta rất đau lòng cho cái bình thủy tinh này, nhưng ta tuyệt không tin Đái Tân Ni dám đập đồ đặc của ta, ta trong lòng cười lạnh: Dọa ai đó?

"Phanh 'Rầm Ào Ào'....."

Cái bình vỡ nát, mảnh thủy tinh văng khắp nơi, tạt rớt mắt há hốc mồm.

"Nếu không lấy ra, ta sẽ đập máy tính của người."

Đái Tân Ni đi đến trước bàn máy tính của ta, một tay cầm lấy màn hình.

"Không muốn a ! Cô mau dừng tay, chuyện gì cũng từ từ, chuyện gì cũng từ từ."

Ta quá sợ hãi, xem ra phát đoán hoàn toàn sai lầm, dù biết Đái Tân Ni rất có cá tính, nhưng không nghĩ tới tính tình nàng hờn dỗi như thế, ngấm lại vì một chiếc quần lót mà khiến mọi thứ không thể cứu vãn, ta có phải bị nước vô não rồi hay không? Vì không để hàng xóm phải nghe được, ta vội vàng đem cửa đóng lại.

"Lấy ra."

Đái Tân Ni chống nạnh bộ dạng quả thực như là Mẫu Dạ Xoa.

Ta đầu hàng, lưu luyến không rời mà móc quần lót trong túi quần ra.

Đái Tân Ni tức giận mắng: "Không cho người ném mùi hôi hại, người liền cho rằng ta dễ khi dễ? Thật sự là bỉ ổi."

"Cô nói đồ lót là của cô, có chứng cứ gì không?"

Tục ngữ nói, sĩ có thể giết không thể nhục. Vốn cũng định đầu hàng, nhưng chữ "Bỉ ổi" thật sự chọc giận ta, tay vừa đưa vào một nửa, lại rút trở về. Ta quyết định làm khó người đàn bà xinh đẹp như hoa, nhưng chanh chua, hung hãn này.

"Cái gì? Chứng cứ? Chẳng lẽ ta đi lấy một cái đồ lót của người khác sao? Người biến thái cũng đừng nghĩ người khác dơ bẩn như người."

Có lẽ lo lắng lúc này đập nát bình thủy tinh gây nổ mạnh khiến người khác chú ý, Đái Tân Ni giảm thấp thanh âm xuống rất nhiều, bất quá, lời nàng chanh chua như cũ.

Cơn giận của ta càng lúc càng gia tăng.

"Khó nói, đồ lót xinh đẹp như vậy nam nhân đều ưa thích, cô là nữ nhân, càng khó tránh nổi lên tham niệm. Hừ, cô không đưa ra được chứng cứ, đừng mơ tưởng lấy được về."

Ta bắt đầu đối chọi gay gắt với Đái Tân Ni. "Tốt, Lý Trung Hàn, ta lấy ra nội y tương tự cho người xem, cho người không còn lời nào để nói."

Đái Tân Ni không nghĩ ta sẽ tráo trở như vậy, vừa dứt lời, lần nữa chạy ra khỏi phòng.

Chứng kiến bộ dạng Đái Tân Ni tức giận, trong lòng ta có chút đặc ý thoải mái, chỉ là chứng kiến đầy đất miếng thủy tinh trên đất, lửa giận thiêu đốt, đầu óc quay mòng mòng.

"Trèo lên, trèo lên, trèo lên" Đái Tân Ni tiếnggiày cao gót khua lộn xộn trên đất mặt, rất nhanh, nàng lại chạy đến phòng củata như gió lốc, trong tay của nàng là một đồ vật màu hồng phấn.

"Thấy chưa? Đây là một bộ nội y."

Đái Tân Ni đưa thứ đồ vật màu hồng phấn trên tayra. Quả nhiên là một kiện áo ngực viền tơ hơi mỏng, đồng dạng phi thường gợicảm, phi thường mê người. Ta càng xem càng thấy đúng là thứ mình thích, mộtloại dục vọng mãnh liệt muốn chiếm bộ nội y xinh đẹp này làm của riêng trời dậy.

"Thấy rồi." Ta lạnh lùng nói.

"Đưa ra." Đái Tân Ni hung dữ mà trừng mắt ta.

"Cô học qua pháp luật không?"

Ta không trả lại đồ lót cho Đái Tân Ni, cũngkhông tiếp lời nàng, ta một bên đóng cửa lại, một bên hỏi Đái Tân Ni.

"Dông dài cái gì? Việc ta đem đồ đặc về cùng vớiviệc ta học pháp luật có quan hệ gì? Đừng lãng phí thời gian, ta một giây cũngkhông muốn đứng ở chỗ này."Đái Tân Ni rất không bình tĩnh.

"Căn cứ luật dân sự điều thứ một trăm bốn mươisáu, nhục mạ công dân thuộc về xâm phạm nhân quyền, xã hội bây giờ nhấn mạnhnhân quyền, cô biết không? Từ lúc cô tiến vào nhà ta tổng cộng mắng ta ba lầnbiến thái, một lần bỉ ổi, cái này thuộc về tình tiết vô cùng nghiêm trọng xâm phạm danh dự của ta, quyền riêng tư của ta. Dựa theo pháp luật quy định, phạttiền cùng cảnh cáo bảy ngày ở nhà câu lưu."

Đóng cửa phòng, ta rất chân thành, rất nghiêm túc bắt đầu hành động trả thù. Thân là một nhân viên phòng kế hoạch, ta tương đốiquen thuộc với luật

pháp, đây là một trong những môn học sở trường của ta. Tatin, Đái Tân Ni, một thư ký hành chính, đối với pháp luật hiểu không nhiều lắm.

"Đừng mang pháp luật ra dọa ta, bởi vì người bổi, cho nên cũng biến thái, ta nói rất đúng sự thật."

Đái Tân Ni vẫn vênh váo hung hăng như vậy, chỉ là ông rất chuyên chú trả lời ta, khiến ta cảm thấy cá mắc câu rồi, ta mừng thầm.

"Xin hỏi, ta biến thái như thế nào? Bối ối như thế nào? Mời tiểu thư Đái Tân Ni nói chuyện chú ý một chút, hiện tại cô đã là lần thứ tư nói ta biến thái, một lần nói ta bối ối, chúng ta bắt đầu dùng di động ghi âm."

Ta đứng mệt mỏi, đặt mông ngồi trên ghế sa lon, còn đưa di động đem ra, bày trên bàn trà. Tuy nhiên trong lòng cũng không nắm chắc lừa bịp được Đái Tân Ni, nhưng ta với vẻ mặt nghiêm túc cùng quy phạm dùng từ nhất định tạo thành áp lực tâm lý cho Đái Tân Ni. "Ghi..... Ghi cái gì âm? Hừ, ta nói sai sao? Người cầm quần lót của ta thì làm sao?"

TỶ PHU VINH DỰ

Tiểu Thủ Chương
www.dtv-ebook.com

Chương 2: Chiếc quần lót màu hồng (4)

"Đáng cười, ta một không trộm hai không đoạt, ta chỉ là ở địa phương tư nhân của ta nhặt được một chiếc quần lót liền mạo phạm cô? Xin hỏi, ta biến thái như thế nào? Ta bỉ ổi như thế nào?" Ta bắt đầu cười lạnh, đối với Đái Tân Ni đang lộ ra sắc thái e sợ, ta thầm kêu có hi vọng.

"Ta phải lấy đồ lót về người vì cái gì không cho? Người không đưa cho ta, ta mới mắng ."

Đái Tân Ni con mắt nhìn chăm chăm điện thoại trên bàn trà, tựa hồ có chút kiêng kị, nàng nói cũng không cao như vừa rồi.

"Trên quần lót không có ghi tên cô, ta làm sao biết là của cô, đến khi cô lấy ra nội y đồng dạng, ta mới biết được. Nếu như ngay từ đầu cô đem nội y cho ta xem, mà ta lại cự tuyệt đưa cho cô, ta mới sai. Đúng không?"

Ta hạ giọng, lộ ra thanh âm trầm thấp hữu lực, loại thanh âm này đối với nữ nhân tương đối có xuyên thấu lực, huống chi lời ta cũng có lý.

"Hừ, hiện tại người biết đồ lót là của ta, người đem đồ lót trả lại cho ta là được rồi, còn lải nhải nhiều như vậy làm gì?"

Đái Tân Ni chẳng những rụt rè , còn bắt đầu cường từ đoạt lý.

Trong nội tâm ta càng mừng thầm.

"Đái Tân Ni, cô có lẽ không rõ tính nghiêm trọng của sự việc. Cô mắng ta chỉ là việc nhỏ, chỉ thuộc về luật dân sự, nhưng cô đập vỡ cái chai của ta,

tính chất lại bất đồng. Căn cứ bộ luật hình sự điều thứ bảy mươi hai khoản thứ ba, cô có ý định xâm phạm tài sản công dân, gây thương tích cho người khác, ta có thể khởi kiện cô. Dựa theo luật pháp, cô có thể phải ngồi tù ba đến bảy năm, cộng lại vừa vặn mười năm."

Ta nói một chữ lại dừng lại một lúc, chậm rãi nói cho Đái Tân Ni.

Kỳ thật những thứ ta sớm đã mơ hồ, về phần là điều khoản thứ bao nhiêu, đều là nói bậy, hơn nữa công năng ghi âm trong điện thoại cũng không bật. Dù mở ra cũng không dùng, bởi vì khoảng cách giữa ta và Đái Tân Ni quá xa, căn bản là nghe không rõ, ta chỉ có thể làm bộ dáng hù dọa nàng.

Đái Tân Ni đương nhiên không biết đó chỉ là phương thức hù dọa, nghe ta tự thuật, sắc mặt của nàng dần dần ngưng trọng, chỉ là nàng còn không chịu thua: "Nói lung tung, người nói lung tung, ta thừa nhận đập cái chai của người, nhưng ta không có gây thương tích cho người."

"Hắc hắc, cô xem chân ta liền biết."

Ta cố ý cười lạnh một tiếng, dùng ngón tay chỉ một đầu vết thương nhỏ trên mắt cá chân. Bạn đang đọc truyện được copy tại -Y

Nguyên là một mảnh thủy tinh văng ra, rạch lên một vết thương, miệng vết thương tuy rất nhỏ, nhưng máu tươi đã chảy ra, ngay từ đầu ta còn chưa chú ý, vừa rồi trầm tĩnh lại, ta đột nhiên cảm thấy một chút đau nhói, lúc này mới phát hiện mắt cá chân bị miếng thủy tinh cắt .

"Người có phải nam nhân hay không? Chút xíu vậy cũng gọi là thương tích?"

Đến lượt Đái Tân Ni cảm thấy ủy khuất.

"Tuy điểm chút thương tổn đó không đáng là gì, nhưng cô tiến vào phòng hành hung ta, phá hư tài sản của ta, hành vi cực kỳ ác liệt ! Bất quá, quan toà niệm tình cô vi phạm lần đầu, lại là một nữ tử, đoán chừng hình phạt sẽ giảm phân nửa, khoảng năm năm, nếu may mắn có thể giảm xuống hai năm thi hành án, nếu như cô trong tù biểu hiện tốt, như vậy tối đa một năm là có thể ra tù, thời gian một năm mà thôi, không sợ, rất nhanh sẽ qua."

"Người..... Người đừng dọa ta, tối đa ta bồi thường người cái chai, thêm tiền thuốc men là được."

Đái Tân Ni sắc mặt chuyển xanh, nàng khẩn trương ôm chiếc áo ngực trong tay, xem ra, chớ nói ngời tù một năm, dù là một giây đồng hồ nàng cũng tuyệt đối không muốn.

"Bồi thường? Chưa nói tiền thuốc men, chỉ tính cái chai kia, cô biết không? Chai này là..... Là mối tình đầu của ta đưa cho ta, nàng..... Nàng bị bệnh ung thư máu, đã sớm đã qua đời, chai này là..... Là kỷ vật duy nhất lưu lại, cô..... Cô lại đập nát cái chai này..... Cô bồi thường được hay sao?"

Ta chém gió nước miếng tung bay, bày ra vẻ mặt thống khổ khiến Đái Tân Ni nhiễm cảm xúc bi thương, ta cố ý nghiêng đầu qua một bên, trông rất giống đại minh tinh màn bạc, chỉ là để che dấu vẻ cố nén cười, trong nội tâm tranh thủ thời gian đối với nữ đồng học đưa cái bình thủy tinh kia cho ta, liên tục nói thật có lỗi: Thực xin lỗi, thực xin lỗi, ta nói đùa, người không có bị bệnh ung thư, cũng không chết.

Một hồi yên tĩnh, ta liếc mắt qua phát hiện Đái Tân Ni đang vô lực ngồi trên ghế trước máy vi tính.

"Người muốn thế nào? Ta..... Ta....."

Đái Tân Ni khẩn trương nhìn ta chăm chú, ngữ khí của nàng rất nhẹ nhàng, quả thực rất đáng thương .

"Thôi đi, ta cũng không muốn làm khó dễ cô, xem ra cô cũng không cố ý, dứt khoát..... Dứt khoát báo động, để cho cảnh sát đến xử lý."

Ta quyết định đánh một đòn tâm lý vào Đái Tân Ni, cầm lấy điện thoại, giả bộ muốn gọi điện thoại.

"Ai, ai, đừng như vậy, Lý Trung Hàn, chúng ta là đồng sự mà..... Anh đừng như vậy nha."

Đái Tân Ni nhảy lên trên ghế, chạy vội đến, một tay túm lấy điện thoại của ta.

"Cô còn muốn giết người diệt khẩu?"

Ta khoa trương mà trừng lớn mắt châu.

"Không phải, không phải, tôi van anh, đều do tôi không tốt, tôi không nên mắng anh như vậy, chỉ là trong khoảng thời gian này công tác rất không thuận lợi, cho nên tính tình không tốt, tôi xin anh đừng nóng, bằng không thì tôi bồi thường, được không? Tôi không biết cái chai này trọng yếu với anh như vậy, tôi sẽ nghĩ biện pháp tìm cái chai đồng dạng, anh đừng gọi điện thoại, tôi xin anh....."

TỶ PHU VINH DỰ

Tiểu Thủ Chương
www.dtv-ebook.com

Chương 3: Yêu cầu quá phận (1)

Đái Tân Ni nước mắt không ngừng nhấp nhô, có vẻ chỉ muốn làm dịu sự tình, nàng không dám hung hãn, cũng không dám ngạo mạn, bộ dạng đáng yêu đầm đìa, dù là nam nhân ý chí sắt đá cũng sẽ động lòng, huống chi là ta?

Mục đích của ta đã đạt được, hơn nữa vượt quá mong muốn.

Ta cố ý cúi đầu trầm tư một chút, sau đó thở dài một hơi, nói: "Cô nói đúng, chúng ta dù sao cũng là đồng sự, không cần phải tuyệt tình như vậy, ừ, tôi có một điều kiện, không biết có được hay không?"

"Đương nhiên có thể, đương nhiên có thể."

Đái Tân Ni mãnh liệt gật đầu như gà mổ thóc.

"Cái chai dù sao cũng vỡ rồi, tuy tôi rất thương tâm, nhưng có lẽ cũng là thiên ý, có lẽ ông trời muốn tôi quên mối tình đầu kia đi. Cô cũng không cần phí sức đi tìm cái chai tương tự, dù giống thế nào đi chăng nữa cũng không phải cái chai kia, đúng không?"

"Ừ, anh nói đúng."

Bộ dạng Đái Tân Ni như vậy, ta nghĩ dù ta nói mặt trời màu đen, nàng cũng nhất định sẽ gật đầu.

"Tôi cũng không phải biến thái, chỉ là ta để ý đến cô lâu rồi, người rất đẹp, rất hấp dẫn, tôi....."

Ta vừa nói vừa quan sát Đái Tân Ni, ta phát hiện nàng bắt đầu đỏ mặt, trời ạ, nàng thật sự rất đẹp, càng xem càng đẹp.

Có lẽ là sắc đảm ngập trời, ta mảy dạn mặt dày nói tiếp: "Nhưng tôi biết rõ, nam nhân thân phận hèn mọn như tôi không xứng với cô, cho nên, tôi chỉ có thể thầm yêu cô. Tôi không dám có yêu cầu xa vời, nếu cái nội y này rớt xuống sân thượng nhà tôi, cũng coi như là ý trời, tôi mong cô có thể để nó lại, được không?"

"Nội y? Anh... Anh làm sao có thể yêu cầu quá phận như vậy?" Đái Tân Ni vô cùng xấu hổ.

"Không được sao?" Ta nhẹ nhàng hỏi, điện thoại trong tay lắc lư không ngừng, đây là một ám chỉ, cũng là uy hiếp, hắc hắc, không đồng ý, ta liền báo động.

"Được rồi." Đái Tân Ni cân nhắc lợi hại, rất thẹn thùng đưa chiếc áo ngực màu hồng phất ra.

"A, ý của tôi là, ta muốn cô mặc nó lên người ngay bây giờ."

Tâm tình kỳ diệu, Đái Tân Ni đồng ý đưa chiếc áo ngực cho ta nên ta liền tiến thêm một bước, khẽ cắn môi, quyết định rèn sắt khi còn nóng, tuy có chút hoang đường, nhưng cũng đáng để liều.

"Anh... Anh thật quá đáng!""

Đái Tân Ni giật mình nhìn ta, bất quá, ta thấy nàng cũng không quá tức giận.

"Van xin em."

Đến phiên ta cầu xin, nhìn Đái Tân Ni do dự, trong lòng đầy hồi hộp, khẩn trương đến đổ mồ hôi. Ta thừa nhận, thủ đoạn của ta rất hèn hạ, rất vô

lại.

"Cái này..... Làm sao có thể để ở đây?"

Bộ ngực cao ngất Đái Tân Ni càng không ngừng phập phồng, nàng chỉ đang do dự, cũng không kiên quyết nói không được. Cho nên ta tràn đầy tin tưởng với việc lấy được thiếp thân nội y của nàng, ta nhìn nàng đầy nóng bỏng.

Thời gian từng giây chậm rãi trôi qua, Đái Tân Ni trong ánh mắt soi mói nóng rực của ta, lần nữa cúi đầu, dùng thanh âm cơ hồ chỉ có nàng mới có thể nghe thấy nói một câu "Tôi vào toilet."

Nói xong, nàng đứng lên, đi vào toilet.

Vào toilet làm cái gì? Khẩn trương đến mức tiểu? Ta tại buồn bực.

Đợi thật lâu, Đái Tân Ni cuối cùng từ toilet đi ra, nàng liếc mắt nhìn ta, mặt đỏ hồng vì xấu hổ, thấp giọng nói "Nội y đặt trong toilet."

"A, thật sự?"

Ta hưng phấn nhảy dựng lên, vọt vào toilet.

Trên tường toilet ngoại trừ khăn lông của ta treo bên ngoài, một kiện áo ngực màu ngà sữa lẳng lẳng giắt lên, ta kích động đi qua, dùng ngón tay run rẩy nhẹ nhẹ mà vuốt ve, giữa ngón tay, nhiệt độ cơ thể Đái Tân Ni vẫn còn cảm giác được, trên đó còn vương chút hương thơm rất đặc biệt, có lẽ ngoài nước hoa, xà phòng thơm, mồ hôi, còn có mùi thơm của cơ thể, nhiều mùi trộn lẫn một chỗ như vậy là lực hấp dẫn trí mạng với ta.

Ta cứng ngắc, cứng rắn đến phi thường, ta lần thứ nhất cảm giác được thủ dâm đã không cách nào thỏa mãn, ta rất muốn gái, rất muốn cùng nữ nhân ân ái. Ra khỏi toilet, ta kỳ quái nhìn Đái Tân Ni, nàng vẫn chưa có rời

khỏi phòng ta, mà đang cầm cây chổi quét dọn những mảnh thủy tinh trên mặt đất, bên trong chiếc áo sơ mi trắng bó sát người thoáng lộ ra hai điểm lồi như ẩn như hiện, trời ạ, ta máu chạy thẳng lên não, nhưng ta cố nén dục hỏa đến gần Đái Tân Ni.

"Này!" Ta nhỏ giọng hô.

"Hả?" Kỳ thật ta không hô, Đái Tân Ni cũng biết ta đến gần nàng bên người, nàng vẫn còn quét thủy tinh, nhưng ta biết rõ, nàng đang chú ý ta, bởi vì mặt nàng đang đỏ ửng.

"Tôi nói là một bộ, hình như thiếu một kiện."

Ta phát hiện mình chẳng những háo sắc, mà quả thực là mặt dày, dày đến cực điểm.

"Tôi... Tôi hôm nào giặt sạch đưa thêm cho anh."

Đái Tân Ni tựa hồ thay đổi, trở nên ôn nhu uyển chuyển hàm xúc, tựa như một thực nữ, kiêu ngạo biến mất không còn tăm hơi, ta thực hoài nghi cô gái đẹp trước mắt này có phải Đái Tân Ni hay không.

"Không, tôi muốn thấy mùi trên người em, không cần giặt gì cả."

Những lời này đã rất hạ lưu, bất quá ta không còn quan tâm, ta hiện tại lá gan so với trời còn lớn hơn, cái gì cũng dám nói ra.

"Hôm nào được không?"

Đái Tân Ni trở nên có chút quái dị, ngực nàng phập phồng kịch liệt, hai điểm lồi trong áo sơ mi cái kia càng ngày càng rõ ràng, có lẽ phát hiện ta nhìn thẳng ngực nàng, nàng vô thức dùng cánh tay ngăn cản, chỉ là đôi mắt có chút ngập nước.

"Không được, nếu người không đưa, tôi sẽ tới giúp em."

Không phải ta không ôn nhu, cũng không phải ta không hiểu phong tình, chỉ là nàng thay đổi quá bất ngờ, không chừng ngày mai nàng lại đổi ý, để phòng đêm dài lắm mộng, ta không thể chờ đợi được mà kiên trì, thật sự là sắc đảm ngập trời.

Đái Tân Ni nhìn ta, cắn môi đỏ mọng, bất đắc dĩ ngồi xuống ghế salon, sau đó nâng váy lên, dùng tốc độ rất nhanh cởi quần lót. Nàng cầm quần lót đứng lên, đi đến trước mặt ta, giống như cười mà không phải cười nói một câu: "Anh thật buồn nôn."

Nói xong, quăng thứ đó về phía ta, quay người chạy ra khỏi phòng.

Ta bắt được chiếc quần lót, lập tức toàn bộ đại não trống không, chờ ta lấy lại tinh thần, Đái Tân Ni đã biến mất trong tầm mắt ta. Ta bưng lấy chiếc đồ lót ấm áp dễ chịu, con mắt như rơi ra, "Oa ! Thật sự không phải là nằm mơ ư?"

Ta dùng hai tay run rẩy vuốt ve quần lót trong tay, trên mặt thêu cẩn thận nhiều loại hoa châm có thể so với tác phẩm nghệ thuật, kinh ngạc phát hiện, thứ trong tay mình đã ướt đầm, thực tế chính giữa còn lưu lại một ít nước, mùi tanh tươi xông vào mũi, trên đó còn hai cái lông xoắn mềm.

Ta đột nhiên tỉnh ngộ, mắng to mình là đồ con lợn, sau đó nổi điên mà xông lên phòng 6c, hô vang.

"Chân cô bị thương, muốn tìm người muốn nhảy không?."

Đây là ta nghĩ đến duy nhất có thể làm được lấy có.

"Tôi không muốn nhảy."

Đái Tân Ni cố ý tựa vào cửa, hai chân bắt chéo, nhẹ hất mái tóc, còn cố ý hếch bộ ngực đầy đặn cao ngất.

Ta như bị điện giật, trong nội tâm rống to: Đây không phải muốn hấp dẫn ta sao? Đây không phải cố ý kích thích ta sao? Trời ạ, nàng sao có thể như vậy?

"Nói với cô lâu như vậy, miệng đắng lưỡi khô, cho tôi một chén nước đi?"

Ta vắt hết óc, muốn lừa gạt Đái Tân Ni mở cửa ra, ta thề, chỉ cần cửa vừa mở, ta liền.....

"Không được, khát nước về nhà mà uống, yên tâm, nhà của anh gần như vậy, cam đoan sẽ không chết khát."

Ở bên trong phòng, sau cánh cửa chống trộm là một thân ảnh mỹ diệu. Đái Tân Ni đứng sai cửa nhìn ta chăm chăm, bộ dáng cười mà như không phải cười biểu lộ: "Còn chuyện gì?"

"Cô cứ mở cửa ra." Ta một con sói đói chuẩn bị vồ con mồi.

"Tại sao tôi phải mở cửa ra?" Đái Tân Ni mở tròng hai mắt nhìn ta, như sóng điện bắn vào tâm linh cuồng nhiệt của ta.

Tân Ny lắc đầu mãnh liệt, ta nhìn ra nàng đang một mực nhin cười.

Cách cái cửa chống trộm, ta rõ ràng vô kế khả thi, ảo não hỏi:"Vào nhà ngồi một chút cũng không được sao?"

"Không được, phòng tôi chưa từng có nam nhân vào, huống chi..... Huống chi anh quá nguy hiểm."

Đái Tân Ni vuốt một bên tóc, một bên kiên nhẫn đấu khẩu với ta.

"Tôi nguy hiểm? Vừa rồi người trong phòng ta, ta cũng không làm gì người mà !""

Ta vội vàng giải thích.

"Đó là lúc đó anh còn có chút ít bản khoăn, hiện tại bất đồng, anh bây giờ cái gì cũng dám làm, cho nên..... Cho nên anh bây giờ rất nguy hiểm, may mắn, trước lúc anh trở nên nguy hiểm tôi đã đào tẩu ."

Đái Tân Ni rốt cục nở nụ cười, nàng cười rất giao hoạt, cười rất đặc ý, ánh mắt nàng nhìn ta giống như nhìn một tên đàn.

Ta mờ mịt, đều nói lòng nữ nhân như mò kim đáy bể, lần này ta triệt để bái phục.

Một đêm đó, ta không cách nào ngủ được, ta một mực suy nghĩ nếu như động thủ sớm một chút, tiến công sớm một chút, có phải là đã ôm mỹ nhân được rồi không? Ta hồi hận cực kỳ, dạ dày cũng đau đớn, ta không ngừng mắng to mình là một tên siêu ngu ngốc.

Ngày hôm sau, ta mang theo thân hình mệt mỏi cùng tâm tình hưng phấn đi làm, ta hi vọng nhìn thấy Đái Tân Ni, bất kể nói thế nào, nàng ít nhất không ghét ta, còn cười với ta. Ở trước cổng chính công ty, ta đợi Đái Tân Ni đến, nàng vẫn mang phong cách công sở tiêu chuẩn, chỉ thay đổi một bộ quần áo, áo sơmi màu đen tay dài, váy trắng, giày cao gót màu trắng, có lẽ tâm tình không tệ, mặt nàng tươi cười, thần thái sáng láng, đi đứng nhẹ nhàng khoan thai, dáng vẻ thướt tha mềm mại.

Ta hưng phấn nghênh đón nàng? Nhưng Đái Tân Ni thấy ta lại khôi phục vẻ lạnh lùng, nàng thậm chí không nhìn ta, tựa như trong mắt nàng ta là một người xa lạ.

Lòng ta rét run, khổ sở, ưu thương, phần nộ... Ta cũng không biết mình vượt qua như thế nào, ta chỉ cảm thấy trời sập xuống.

Nói thật, ta cũng không phải loại nam nhân không bỏ xuống được, chỉ là sự biến hóa quá lớn, một ngày trước ta còn tràn đầy hạnh phúc, vậy mà hôm

sau ta lại như rơi xuống đáy vực, ai !" Ta thật muốn khóc, nhưng vẫn chưa từ bỏ ý định, đứng ở cửa ra vào công ty, lo lắng chờ Đái Tân Ni tan tầm, thế nhưng, ta đợi đến chín giờ tối, cũng không thấy được thân ảnh nàng.

Ta lại nhớ tới chỗ ở nàng nangf, trực tiếp lên phòng sáu c , kết quả hô đến năm sáu lần cũng không có người mở cửa.

Ta thất vọng cực kỳ, cũng minh bạch, Đái Tân Ni không muốn gặp ta, không muốn thấy ta, khinh thường gặp ta.

Lớn như vậy đây là lần thứ nhất ta có cảm giác thất tình, đêm hôm đó, ta lại thủ dâm, ta dùng cái đồ lót tanh tươi như cũ kia thủ dâm ba lượt.

Từ ngày đó, Đái Tân Ni như bốc hơi khỏi nhân gian, ta nếm thử nghe ngóng bốn phía, kết quả tin tức gì cũng có, có người nói nàng vẫn ở trong công ty, có người nói nàng đi du lịch , có người nói nàng mắc bệnh , có người nói nàng xuất ngoại, còn có người nói nàng đột nhiên kết hôn.....

Nhưng bất kể thế nào nói, ta đều không thấy nàng, bất đắc dĩ, ta chỉ có thu lại tâm tình lạc, lần nữa vùi đầu vào công việc, cuộc sống chính là như thế, ta tự khuyên bảo chính mình.

Nửa tháng sau, ta thăng chức, từ bộ kế hoạch chính thức đi vào bộ phận đầu tư, trở thành một trợ lý.

Bảy ngày về nhà không chỉ mang đến biểu muội của ta, cũng mang lại chút tâm tình nhẹ nhõm sung sướng, nhưng không biết vì sao, ta vẫn nhớ tới Đái Tân Ni. Lúc này, ta đang đứng trước cửa phòng nàng, do dự thật lâu, rốt cục vẫn bấm chuông cửa.

Ồ? Thật bất ngờ, thật sự ngoài ý muốn , ta giật mình nhìn người ra mở cổng, một khuôn mặt quen thuộc mà xinh đẹp xuất hiện lại trước mặt ta, ta thậm chí không còn tin vào mắt mình, đó là Đái Tân Ni, nửa tháng không

thấy, nàng vẫn tia ra sức hấp dẫn mãnh liệt, tuy quần áo tùy tiện, tóc còn chút ẩm ướt , nhưng nàng đẹp tới cực điểm.

"Này!""

Ta giả bộ trấn định, cho dù cảm xúc bành trướng, nhưng vẫn tỏ vẻ tiêu sái trước mặt Đái Tân Ni.

"Thăm người thân trở về à?"

Đái Tân Ni một bên dùng khăn mặt lau tóc, một bên hướng ta mãnh liệt nháy mắt, tuy cách chiếc cửa chống trộm, nhưng sự giao hoạt trong mắt vẫn có thể thấy rõ ràng, tựa hồ hết thảy đều nằm trong lòng bàn tay nàng.

"Cô biết tôi đi thăm người thân?"

Ta làm bộ giật mình hỏi.

"Nói nhảm, tôi là thư ký hành chính, người trong công ty muốn xin nghỉ đều do tôi quản !""

Đái Tân Ni nói chẳng có chút chú ý.

"Tôi nghe... Nghe nói cô không còn ở trong công ty ?"

Mùi thơm sữa tắm bay vào mũi của ta, mắt ta như muốn lồi ra, có lẽ do vừa tắm rửa xong ,trên người Đái Tân Ni chỉ mặc một bộ áo mỏng, cùng ta nói chuyện, bọt nước trên tóc không ngừng nhỏ xuống ngực, hai điểm nhô lên trên ngực càng ngày càng rõ ràng, ta có thể khẳng định, Đái Tân Ni không có mặc áo ngực. Y - www.

Trời ạ, nàng cố ý sao? Nàng muốn quyến rũ ta sao? Tâm linh yếu ớt của ta nổi cơn sóng động trời, ánh mắt không cách nào dời khỏi người Đái Tân Ni.

TỶ PHU VINH DỰ

Tiểu Thủ Chương
www.dtv-ebook.com

Chương 3: Yêu cầu quá phận (2)

"Ừ, tôi bị nhốt vào tù."

Đái Tân Ni dựa người vào cánh cửa, đột nhiên chu cái miệng nhỏ nhắn, giống như đầy ủy khuất.

"Cái gì, nhốt vào tù? Xảy ra chuyện gì vậy?"

Ta nhất thời không kịp phản ứng.

"Tôi làm vỡ mất cái chai của người ta."

Đái Tân Ni lộ ra bộ dạng đáng thương.

"A?"

Ta lúc này mới tỉnh ngộ, hóa ra nàng muốn trêu đùa ta, ta muốn nói lại thôi, mặt mũi nóng lên, quanh co cả buổi, mới dùng lời thành khẩn trên thế giới nhất, ngữ khí ôn nhu nhất cầu xin : "Đã qua hơn nửa tháng rồi, em tha thứ cho tôi đi !"

Vừa mới dứt lời, Đái Tân Ni sắc giọng the thé gào thét: "Tha thứ ? Vì cái gì tha thứ cho anh, anh dám lừa gạt tôi? Còn lừa gạt nội y của tôi, hừ ! Tôi muốn anh nếm thử tư vị bị lừa, tôi chính là muốn trả thù anh, hừ ! Dám lôi luật pháp ra dọa tôi, ngày đó là tôi hồ đồ mới trúng gian kế của anh, nói cho anh biết Lý Trung Hàn, vấn đề này vẫn chưa xong đâu."

"Rầm !"

Cửa đóng lại, nhưng ta nở nụ cười, Đái Tân Ni nói chuyện này vẫn chưa xong, ta nghĩ thầm: Xin nhờ, người tốt nhất trả thù ta cả đời .

Với cái thứ gà rán KFC, ta không thể nói là chán ghét, nhưng tuyệt đối không thích ăn.

Nhưng hôm nay ta lại mua bốn cái Hamburger gà, bốn cái Hamburger huwong cá, hai túi khoai tây, còn thêm bốn cái đùi gà chiên, bốn cái chân gà cay, bốn cốc nước trái cây. Xem ra, tâm tình rất không tồi, tâm tình tốt, khẩu vị cũng tốt. Nguồn truyện: Y

"Sao huynh cái gì cũng mua bốn phần vậy?"

Thời tiết oi bức, Tiểu Quân chỉ mặc một chiếc áo hai dây cùng chiếc quần ngắn mở to hai mắt nhìn ta.

"Đương nhiên là bốn phần rồi, muội hai phần, ca hai phần, làm sao vậy?"

Ta đồng dạng mở to hai mắt nhìn Tiểu Quân, chỉ là con mắt vụng trộm đặt trên cái đùi non lỏa lồ , oa ! cái đùi non này thật mới lạ : so với củ sen tươi sốt còn mềm hơn, trắng hơn, tuyệt phẩm a !"

"Ai nha, huynh thiệt là, muội muốn giảm béo, vốn chỉ định uống nước trái cây, những thứ khác đều là gọi cho huynh, huynh thế nào lại mua bốn phần?"

Tiểu Quân tức giận kêu la.

"Cái gì? Muội không ăn? Giảm béo? Muội dám giảm béo ngày mai ta sẽ đưa muội về nhà, ăn mau."

Tiểu Quân dáng người rất tốt, cao một mét sáu ba, nặng chỉ bốn mươi lăm caan, tuy thoạt nhìn rất cân xứng, nhưng ta cùng dì và dượng đều cảm

thấy Tiểu Quân béo lên một chút thì tốt hơn, thật không nghĩ Tiểu Quân lại muốn giảm béo, thực gấp rút chết ta rồi, ta hung ác mệnh lệnh nàng phải tiêu diệt một cái Hamburger, hai cái chân gà.

Tiểu Quân nũng nịu "Muội ăn một cái cánh gà là được rồi."

"Muội cho rằng đây là đi chợ sao? Còn dám cò kè mặc cả? Phải ăn, đây là mệnh lệnh của vệ binh ."

Ta hung dữ trừng mắt với Tiểu Quân.

"Vớ vẩn, vệ binh phải lời nghe công chúa , công chúa cuối cùng quyết định chỉ ăn hai cái chân gà."

Tiểu Quân hiển nhiên đối với ánh mắt hung ác của ta chẳng thềm ngó tới.

Ta cười lạnh:"Không ăn đúng không? Muội đừng hối hận."

Đối phó Tiểu Quân, ta có đòn sát thủ siêu cấp vô địch, thân thể nàng dị thường miễn cảm, khi còn bé chỉ cần nàng không nghe lời, ta liền cù nàng, sau mỗi lần như vậy nàng sẽ trở nên ngoan ngoãn nhu thuận. Hiện tại Tiểu Quân lại không nghe lời, xem ra ta đành phải xuất ra đòn sát thủ.

"Lý Trung Hàn, huynh dám?"

Xem tư thế xoa tay của ta, Tiểu Quân mắt hạnh trợn lên, nàng biết ta muốn làm gì.

"Hỏi lại lần nữa, có ăn hay không?"

Ta làm ra bộ dáng xắn tay áo.

"Không ăn, không ăn, quyết không ăn."

Tiểu Quân vẫn quật cường.

Ta nhào tới, Tiểu Quân lớn tiếng hét lên, hai tay vung vẩy, hai chân đạp loạn, phòng thủ kín không kẽ hở, nhưng cái này không làm khó được ta. Ta không chỉ tài cao mà còn cos lực lớn vô cùng, đối phó vị tiểu muội muội nũng nịu này quả thực là giết gà dùng dao mổ trâu, một chiêu "Thái Sơn áp đỉnh" Tiểu Quân phòng thủ lập tức sụp đổ, hai tay ta nhanh như chớp tiến vào nách Tiểu Quân, cù lung tung, Tiểu Quân ngã vào trong ngực ta cười to khanh khách, cười đến run rẩy cả người, ngay cả nước mắt cũng rơi ra, thấy Tiểu Quân còn chưa chịu đi vào khuôn khổ, vì vậy, ta tăng phạm vi, dưới nách, hai bên sườn, cổ... ta đều nhất nhất đưa tay qua.

Tiểu Quân đột nhiên quay người, ra sức giãy dụa, ta không nghĩ qua đến, đem Tiểu Quân bổ nhào trên ghế sa lon, hai tay xuyên qua áo hai dây, tiến vào hai bên sườn, theo quán tính bổ nhào về phía trước, còn may, vừa vặn nắm hai cái đồ vật vừa mềm lại đàn hồi, ta kinh hãi, bối rối muốn rút tay, nhưng đã không kịp, cả người Tiểu Quân đã đè lên tay ta, ta thậm chí còn cảm giác được hai hạt thịt nhỏ.

"Ai nha, ca, tay người."

Tiểu Quân kêu to.

"Muội đè lên tay ta , mau ngồi dậy."

Ta cũng cuống quýt kêu to, không nghĩ tới, chính mình còn ở sau lưng Tiểu Quân.

"Huynh không đứng dậy, muội sao có thể bắt đầu?"

Tiểu Quân lo lắng kêu to.

"A !""

Ta cuống quít buông tay đứng lên, xấu hổ đến nỗi không dám nhìn mặt Tiểu Quân.

"Không ăn á."

Nghe ra Tiểu Quân đang phát giận.

"Ừ, cái kia, cái kia không ăn thì không ăn, ca..... Ta xuống lầu giúp mọi người mua bàn chải đánh răng, khăn mặt....."

Ta chợt dạ đứng lên định đi xuống.

"Còn có sữa tắm nha."

Tiểu Quân hô to đằng sau.

"Ừ, còn muốn mua cái gì? Tiện thể mua luôn."

Ta quay đầu lại nhìn Tiểu Quân.

"Mua cái này."

Một cái giây bay tới đầu ta, ta vừa mới né tránh được, lại bị một cái gối ôm vừa vọt đập trúng đầu, ta sợ tới mức chạy trốn chết.

Dưới lầu có một cửa hàng lớn, khăn mặt, đánh răng cùng sữa tắm rất nhanh liền mua đủ, nhưng ta không dám lập tức về nhà, vừa rồi một màn kiêu diễm lại hiển hiện ngay trước mắt.

"Tiểu tử này phát dục tốt như vậy ? Cái vú to cỡ hồ một tay cũng không nắm hết."

TỶ PHU VINH DỰ

Tiểu Thủ Chương
www.dtv-ebook.com

Chương 3: Yêu cầu quá phận (3)

Ta hưng phấn nói thầm, không có hối hận, không cảm thấy tội ác, vô thức nhìn hai bàn tay, phảng phất có thể thấy được hương thơm thiếu nữ.

Ta không khỏi thầm than: Lý Trung Hàn ơi Lý Trung Hàn, một người là biểu tượng người, một người là Đái Tân Ni, người chọn ai đây? Cái gì? Hai người đều muốn? Ai ! Người chớ suy nghĩ lung tung , suy nghĩ nhiều, đầu óc biến thành ngu ngốc."

Đi dạo một vòng không có mục đích, cảm thấy chân bắt đầu mỏi, ta mới mang theo vật dụng về nhà.

"Sao giờ mới về? Có phải trông thấy mỹ nữ nào không ?"

Tiểu Quân tức giận còn chưa tiêu tan.

"Không có, không có, nhìn thấy mấy đồng sự hàn huyên một hồi."

Ai, trong lòng ta thầm than, thật sự là thấp thỏm không yên nha, trong nháy mắt, biểu tượng lại trở nên cường thế, ta biến thành yếu thế, cái này chỉ có thể trách tự chính mình.

"Hừ !" Mau ăn hết những thứ này."

Tiểu Quân ra lệnh.

"Ừ."

Ta lấy một chiếc đùi gà lên, hăm hờ nhai loạn, bất quá, ta cũng quả thực đói bụng. Đang ăn như hổ đói, ta vụng trộm liếc nhìn Tiểu Quân, thấy khuôn mặt nhỏ nhắn đang ửng đỏ, đẹp đến khó có thể hình dung.

Đêm đã khuya, ta đang ngủ say sưa trên ghế sa lon phòng khách đột nhiên nghe thấy một tiếng thét xuyên phá bầu trời đêm.

"Lý Trung Hàn....."

Từ Trong mộng bừng tỉnh, ta nhảy dựng lên trên ghế sofa, vọt vào trong phòng, bởi vì thanh âm đến từ phòng Tiểu Quân.

"Làm sao vậy? Làm sao vậy?"

Ta lớn tiếng hỏi, chỉ có điều, ta đột nhiên nói không ra lời, chẳng những nói không ra lời, mặt mũi đầy xấu hổ, thậm chí muốn chui xuống đất.

Trên giường của ta rơi lả tả những món đồ lót nữ nhân, mà khuôn mặt nhỏ nhắn của Tiểu Quân cũng trắng bệch .

"Mau đưa những thứ này đi, thật sự là buồn nôn chết, không thể tưởng được huynh lại biến thái như vậy, trộm nội y nữ nhân, muội cho huynh biết, về sau còn trộm những thứ này, muội, muội sex nói cho cha biết!"

Tiểu Quân tức giận mắng không ngừng, nàng nhất định cho rằng ta là một hái hoa dân tộc biến thái.

Ta vội vàng giải thích:"Không phải trộm, không phải..... Người ta cho ta."

"Huynh cho ta là tiểu hài tử ba tuổi sao? Người ta đưa cho huynh?"

Tiểu Quân giận tím mặt:"Huynh một không kết hôn, hai không có bạn gái, ai đưa cho huynh? Huynh nói thử xem, hừ ! Thật uổng ta tôn trọng

huynh như vậy, huynh làm cho ta quá thất vọng rồi, còn đặt ở dưới gối đầu, thực không biết xấu hổ, nhanh lấy nó ra, đừng để ta nhìn thấy nó nữa."

Tiểu Quân càng nói càng tức giận, nói xong lời cuối cùng, toàn thân phát run.

"Được rồi, được rồi, ta không phải cái dạng người tưởng tượng , ngày mai giải thích với người , đã mệt rồi, đi ngủ đi."

Ta cuống quýt nhặt đám quần lót rơi lả tả lên, lần nữa chạy trốn chết.

Buổi sáng tỉnh lại, trời vừa sáng choang đã trông thấy Tiểu Quân còn ngủ nướng, ta không dám đánh thức nàng. Rửa mặt xong, ta lưu lại cho Tiểu Quân một tờ giấy: Tiểu Quân, ca đi làm, tử lạnh cái gì cũng có, đầu tiên phải biết tự chăm sóc cho mình, chưa quen cuộc sống ở đây thì đừng nên đi xa, nhớ đó! Buổi tối sau khi tan việc ca mang người đi ăn cơm, dạo phố. Cuối cùng, ca lặp lại một lần, những cái nội y kia xác thực là của một nữ nhân cho, chỉ là cô ấy cuối cùng đã đá ta.

Ta biết rõ Tiểu Quân rất mềm lòng, khi ta nói những điều này, Tiểu Quân tuyệt đối sẽ tha thứ cho ta.

Công ty kt là một công ty lớn, người ở đây rất nhiều, mỹ nữ như mây. Nơi tập trung nhân tài nhiều nhất chính là bộ phận đầu tư chúng ta, mà nhiều mỹ nữ nhất đương nhiên là bộ phận thư ký.

Bộ phận thư ký chia làm hai phòng hành chính và PR. Phòng hành chính chủ yếu phụ trách tất cả những chuyện vụn vặt trong công ty , ví dụ như chấm công, quản lý vệ sinh, in ấn các loại. Công tác vất vả, tiền lương đãi ngộ cũng không cao, Đái Tân Ni chính là trưởng phòng hành chính, chỉ vì nàng quá mức xinh đẹp, lại thường xuyên tiếp xúc cùng cao tầng trong công ty nên Đái Tân Ni thường bị đàm tiếu sau lưng, bất quá, theo quan sát cẩn thận của ta, Đái Tân Ni vẫn là khuê nữ, bởi vì phần đông người ngưỡng mộ

nhìn thấy mà e sợ còn ta chỉ là một tên tiểu bạch kiếm bình thường nên vẫn có cơ hội lợi dụng.

Bộ phận PR lại bất đồng, chỗ đó công tác nhẹ nhàng, đãi ngộ phong phú, nhân vật đứng đầu là một vị đại mỹ nữ gọi là Trang Mỹ Kỳ, nàng khôn khéo tài giỏi, tửu lượng kinh người, còn có tính cách hào sảng, cho nên trong công ty nhân duyên Trang Mỹ Kỳ phi thường tốt, nàng cũng là hồng nhan tri kỷ của ta. Phòng PR tổng cộng có sáu vị thư ký tuổi trẻ mỹ mạo là: Triệu Hồng Ngọc, Chương Ngôn Ngôn, Hà Đình Đình, Phàn Ước, La Đồng, Đường Y Lâm, cộng thêm Trang Mỹ Kỳ là bảy người, được xưng thất tiên nữ hạ phàm thành phố Liên Ninh.

Cả bảy vị tiên nữ này không chỉ có tướng mạo trẻ đẹp, hơn nữa dáng người nóng bỏng, bộ ngực ngạo nhân, điều này cũng không phải là trùng hợp, một trong những tiêu chuẩn hàng đầu tuyển dụng thư ký PR của công ty chính là phải có bộ ngực lớn.

Đương nhiên, công ty của chúng ta không chỉ có có bảy vị tiên nữ, ngoài ra xuất hiện không ít mỹ thiếu phụ, trong đó có một vị, nàng tên Quách Vịnh Nhàn, là thư ký hành chính, dưới quyền Đái Tân Ni. Ta đặc biệt cảm thấy hứng thú với nữ nhân thành thực, tự nhiên lưu ý đến vị giai nhân này.

Cho dù bộ phận tụ tập nhiều mỹ nữ, nhưng trong mắt mọi người, bộ phận đầu tư chúng ta cũng có mỹ nữ, hơn nữa là một đại mỹ nữ khuynh quốc khuynh thành, nàng chính là thê tử quản lý bộ phận đầu tư chúng ta Đỗ Đại Duy, Cát Linh Linh. Ta sống hai năm ở thành phố còn chưa thấy nữ nhân có thể sánh cùng Cát Linh Linh, cho nên, không chỉ tại kt, bảo Cát Linh Linh là đệ nhất mỹ nhân trong thành phố cũng không quá đáng.

Nghe nói, năm đó Đỗ Đại Duy theo đuôi Cát Linh Linh, mất hai năm cũng không được lòng mỹ nhân, lập tức Cát Linh Linh thuộc về người khác, nhưng không biết Đỗ Đại Duy dùng thủ đoạn gì mà chiếm được nàng. -

Cho nên, cho dù Đỗ Đại Duy trong công ty nhân duyên tương đối khó coi, nhưng hẳn có thể lấy được nữ nhân tuyệt sắc như vậy khiến tất cả nam nhân trong công ty đều bội phục.

Ta cũng bội phục Đỗ Đại Duy, mặt ngoài bội phục, kì thực ghen ghét...

Đứng trước cửa phòng làm việc quản lý bộ phận đầu tư, ta rất lễ phép gõ hai cái.

"Vào đi."

Bên trong truyền ra một thanh âm thanh ngọt lịm, ta đột nhiên kinh hoàng: Chẳng lẽ mỹ nhân đệ nhất thiên hạ Cát Linh Linh đang ở trong đó sao? Không phải ta xấu xa, nhớ thương vợ người khác, mà cái là loại háo sắc giống ta không cách nào lừa gạt tiếng lòng của mình, giai nhân như thế, cho dù là lão bà người khác, ta cũng muốn nhìn cho bổ mắt. Đẩy cửa bước vào, nháy mắt không khỏi bật cười, hóa ra người ngồi trên chiếc ghế da rộng thùng thình không phải quản lý bộ phận đầu tư Đỗ Đại Duy, mà là một nữ nhân xinh đẹp tuyệt luân, nàng chính là thê tử Đỗ Đại Duy Cát Linh Linh, xem ra hôm nay vận khí không tệ.

Lúc này Đỗ Đại Duy đang quỳ gối sau bàn công tác, vẻ mặt đáng thương.

"Em yêu, đừng như vậy, có lời gì về nhà nói sau, vị này là đồng sự vừa thăng chức, ta có rất nhiều chuyện muốn bàn với cậu ta."

Đỗ Đại Duy nhìn ta đầy bất đắc dĩ, hẳn chẳng những quỳ gối sau bàn công tác, cả vạt xanh đen cũng bị mỹ nữ dùng tay lôi kéo, cơ hồ thắt chặt cổ Đỗ Đại Duy, thật giống như một vị mỹ nữ dắt một con chó to béo.

"Người không nói rõ chuyện tối hôm qua đi đâu thì đừng nghĩ đến chuyện khác, hừ, đừng nói là đồng sự, dù là Chu Cửu Đồng đến đây, người cũng quỳ đó cho ta."

Trong công ty mọi người đều biết Cát Linh Linh tuy là đại mỹ nhân, nhưng cũng là bình dấm chua số một? Dù chết, nàng cũng chưa bao giờ cho Đỗ Đại Duy mặt mũi.

TỶ PHU VINH DỰ

Tiểu Thủ Chương
www.dtv-ebook.com

Chương 4: Có váy thì có nữ nhân (1)

Nghe Cát Linh Linh nói vậy, ta đoán rằng nàng hoài nghi Đỗ Đại Duy tối hôm qua đi lêu lổng, hẳn là kẻ háo sắc nổi tiếng, trong công ty có không ít nữ nhân bị hấn hấp dẫn, Cát Linh Linh hoài nghi cũng hợp tình hợp lý.

"Em yêu, anh không phải đã nói rồi sao? Gần đây tâm trạng không tốt, tối hôm qua hơi phiền muộn, nên một mình đến bờ biển uống rượu."

Đỗ Đại Duy giải thích qua loa, tuy vụng về nhưng thực sự không chê vào đâu được.

"Xem ra người còn muốn tiếp tục quỳ, hừ! Người ngoại trừ uống rượu chính là nữ nhân, chỉ cần uống rượu liền muốn nữ nhân, người nói một mình uống rượu, một mình tại bờ biển hứng gió, ta sẽ tin sao? Trừ phi ta là tên điên, nếu không ta chết cũng không tin chuyện ma quỷ của người, cứ quỳ tiếp đi."

Có lẽ hơi mỏi tay, Cát Linh Linh buông cà vạt trong tay xuống, hai chân bắt chéo một cách ưỡn nhả, mái tóc như mây buông xõa sau đầu, thoạt nhìn rất tùy ý mà lại vũ mị yếu điệu, giơ tay nhắc chân đều phát ra hương vị thành mà thiếu nữ hai mươi không thể có, đừng nhìn bộ dạng nàng trừng mắt mà lầm tưởng, trong ánh mắt ngập nước kia nhận nhạo phong tình làm trái tim ta chỉ chực nhảy ra khỏi ngực.

Hai vợ chồng cãi nhau, ta lại chứng kiến nên thấy có chút xấu hổ, đang nghĩ cáo lui như thế nào, nhưng ta lại phát hiện Đỗ Đại Duy hướng ta mỉm

liệt nháy mắt, ta đương nhiên hiểu, ý muốn ta nghĩ biện pháp giúp hân giải vậy.

Nhưng dù hiểu ta cũng không có biện pháp gì, nói đến chuyện vợ chồng cãi nhau, người ngoài như xen ngang vô luận thế nào cũng đắc tội, ta đành giả bộ như không phát hiện, đột nhiên, bên ngoài vang lên tiếng đập cửa, ta mừng thầm, rốt cục có người đến, người tới càng nhiều, Cát Linh Linh cũng không thể tiếp tục náo loạn.

Ra ngoài dự đoán, người vào không phải ai khác, mà là Đái Tân Ni.

Bộ trang phục công sở màu xám có chút tùy tiện, nhưng Đái Tân Ni mặc gì cũng đều thuận mắt, nước miếng của ta lại đang ứa ra.

Đái Tân Ni hiển nhiên đối với việc Cát Linh Linh trách phạt đồ Đại Duy mãi thành thói quen, nàng chỉ nói vài lời, Đồ Đại Duy cũng không cần quỳ: "Đồ quản lý, ban giám đốc có một số việc muốn trưng cầu ý kiến của ông, mời ông lập tức đến phòng họp."

"A, được, tôi lập tức sẽ tới."

Đồ Đại Duy hoạt động thân thể mập mạp, bò xuống từ trên bàn công tác.

Cát Linh Linh vẻ mặt nộ khí, thực sự không có biện pháp: "Hết giờ lập tức quay lại, ta ở chỗ này chờ người, nghe thấy chưa?"

"Nghe rồi, nghe rồi."

Đồ Đại Duy xoa xoa mồ hôi trên trán như trút được gánh nặng mà đi ra khỏi văn phòng.

"Mời anh đến phòng làm việc của tôi, tiến hành thủ tục đổi đi chỗ khác."

Những lời này là Đái Tân Ni nói với ta, thái độ của nàng vừa lạnh lùng lại cao ngạo.

Ta chỉ đành đi theo Đái Tân Ni, ở đằng sau nàng, ta phát hiện Đái Tân Ni có một bộ móng thật đẹp mắt, rất tròn rất căng mềm, hình trăng rằm, đầu óc ta không khỏi mất phương hướng.

Vừa vào phòng làm việc của Đái Tân Ni, nàng vẫn lạnh lùng dặn dò: "Về sau anh đừng xen vào chuyện của Đỗ Đại Duy, đừng nhìn bộ dạng trì độn của hắn, kỳ thật hắn rất âm hiểm xảo trá, có thể ở vị trí quản lý bộ phận đầu tư này trên mười năm đủ chứng minh hắn không đơn giản, anh tại bộ phận đầu tư phải cẩn thận chút ít."

Nói xong lời cuối cùng, Đái Tân Ni ngữ khí dần dần ôn nhu.

Ta thật kích động đến không thể dùng từ nào để miêu tả, đây không phải là quan tâm ta sao? Nàng quan tâm ta không phải là yêu thích ta sao?

"Cám ơn Tân Ny, cám ơn em nhắc nhở."

Ta cười đến toét miệng.

"Cái gì Tân Ny? Bảo ta Đái thư ký, Tân Ny là để cho anh gọi sao?"

Đái Tân Ni hung dữ vỗ bàn một cái.

"A, Đái thư ký, cám ơn sự nhắc nhở của cô."

Ta đối với nữ nhân thật sự khó có thể lý giải.

Trầm mặc một hồi, Đái Tân Ni đột nhiên hỏi ta một câu làm ta chấn động: "Trong nhà anh có phụ nữ?"

"A? Cô làm sao biết..... biết được?"

Ta rất giật mình, nghĩ thầm Tiểu Quân vừa tới, Đái Tân Ni làm sao biết?

Chẳng lẽ nàng giám thị ta?

"Trong nhà anh có hai mươi nữ nhân cũng không liên quan đến ta, nhưng đêm hôm khuya khoắt, hô lớn tiếng như vậy ảnh hưởng đến người khác."

Đái Tân Ni sắc mặt trở nên tái nhợt.

"Ai, tối hôm qua muội muội ta phát hiện một con gián, sợ tới mức kêu to, thực xin lỗi cô."

Không nghĩ tới Tiểu Quân tối qua thét một tiếng truyền đến tai Đái Tân Ni, ta tranh thủ thời gian nói xạo, may mắn bản thân đầu óc linh hoạt, cũng không thể nói muội muội ta phát hiện một đồng quần lót nữ nhân a !"

"Muội muội của người? Thân muội muội hay là....."

Đái Tân Ni mắt to nhìn chăm chăm ta.

"Là biểu muội, tên Lý Hương Quân, vừa tốt nghiệp trung học, lần này về nhà thăm người thân, dì dưỡng tôi cho nó đi cùng lên thành phố chơi vài ngày."

Ta vội vàng kể chi tiết, sợ Đái Tân Ni hiểu lầm.

"A, hóa ra là như vậy, Lý Hương Quân danh tự rất êm tai nha."

Đái Tân Ni nhắc đi nhắc lại lấy tên biểu muội ta, trên mặt nàng lạnh lùng lặng bỗng biến mất, đột nhiên cười mà như không phải cười, bộ dáng quái dị, nhưng lại khiến ta mê chết .

Ta ngơ ngác nhìn Đái Tân Ni, Đái Tân Ni đỏ mặt lên, gãi giọng:"Lý Trung Hàn, anh có thể đi rồi."

"Được rồi."

Ta vừa đứng lên, Đái Tân Ni tựa hồ nhớ ra cái gì đó, nàng dặn dò một câu: "Anh nên nói chuyện cùng Cát Linh Linh."

"Cát Linh Linh rất dễ man, tôi không muốn nói chuyện cùng nữ nhân dễ man."

Ta cười khẽ, tựa hồ có ý khác.

Đái Tân Ni lớn tiếng nói: "Tôi cũng rất dễ man, người sau này chớ nói chuyện cùng tôi."

"Cô tuyệt không dễ man."

Ta cười hì hì nhìn Đái Tân Ni, ánh mắt tự nhiên theo chuyển từ khuôn mặt xinh đẹp xuống bộ ngực cao ngất, cái áo sơ mi xác thực quá mức bó sát người, cúc áo muốn kéo căng khiến cảm giác càng ngày càng mãnh liệt.

Đái Tân Ni nhìn thấy ánh mắt tục tĩu của ta, môi hồng kiều diễm ướm át, chỉ là thanh âm lại hung hãn dị thường: "Nhìn cái gì vậy, mau rút đi!"

Nàng thoạt nhìn chẳng những hung hãn, còn rất dễ man, ta sợ tới mức té cút té đái, chạy trốn chết.

Tiểu Quân lại bất đồng, nàng rất ôn nhu, rất dễ dãi, ta quả nhiên không đoán sai, Tiểu Quân không tha thứ cho ta, còn an ủi ta: "Ca, người đừng thương tâm, những cô gái tốt còn nhiều mà, ta có mấy người bạn thân, các nàng vừa thông minh lại xinh đẹp, có người đã thấy, có người chưa thấy qua, ách, vân vân. Đợi cơm nước xong xuôi, ca dẫn ta đi mua quần áo, ta sẽ giới thiệu cho người một người, được không?"

Nghe vài lời phía trước, ta còn mặt mày hớn hờ, cảm thấy cực kỳ vui mừng, cho đến câu cuối cùng ta mới hoàn toàn minh bạch, cô bé này cũng rất giáo hoạt.

Ta cố ý thở dài "Thử liệt kê những thứ muối cần xem, ừ, một cái áo, một chiếc váy, một cái quần, một đôi giày, đúng rồi, còn một chiếc túi xách, thêm một chiếc điện thoại. Công chúa điện hạ, như vậy ngài đã hài lòng chưa? Nếu còn chưa hài lòng, còn cần thêm thứ gì, ngài cứ việc nói."

"Cũng tạm thỏa mãn."

Tiểu Quân cười khanh khách, con mắt cười trở thành một vòng loan nguyệt.

"Ăn đi, còn cười."

Ta đặt vào bát của nàng một CƠM CUỘN RONG BIỂN VIÊN THỊT. Nguồn:

"Cám ơn ca, bắt quá nhiều đồ ăn như vậy muối làm sao ăn hết?"

Tiểu Quân nhìn một bàn phong phú mỹ vị nuốt nước miếng ừng ực. Bữa CƠM này rõ rệt là vì mời khách phương xa Tiểu Quân đến dùng CƠM, trên thực tế ta cũng là vì NINH NỢT cô gái nhỏ này, tránh cho nàng tố cáo tội trạng của ta với dì, nói ta sâu tầm nội y.

Tiểu Quân đáng yêu tự nhiên mặt mày hơn hở, trong miệng còn oán trách:"Xong rồi xong rồi, vất vả giảm béo hai tháng, thoáng cái lại trở về tình trạng cũ, thật đáng ghét, nhiều đồ ăn ngon như vậy, huynh không phải hại ta sao?"

Trên miệng oán trách nhưng đôi tay lại nhanh nhẹn lột sạch vỏ một con TÔM BIỂN LỚN, lộ ra THỊT TÔM TƯƠI MỚI, đầu LƯỠI LINH XẢO chuyển động, đem THỊT TÔM NGÂM trong cái miệng nhỏ nhắn, một bên hưởng ta nháy mắt, một bên hưởng thụ nhắm nuốt, còn bắt chọt mút ngón tay.

Ta âm thầm thán phục mị lực Tiểu Quân, cái màn mút ngón tay này khiến tim ta đập thành thịch, miên man bất định.

Vừa rót ra một ít rượu đỏ, đột nhiên, Tiểu Quân duyên dáng gọi to một tiếng: "Ai nha, ca, phiền toái người lấy giấy ăn cho muội."

Hóa ra trên mặt Tiểu Quân không cần thận dính chút nước từ đồ ăn.

Ta đem một gói khăn giấy đưa tới.

Tiểu Quân làm nũng, mười ngón tay xòe ra: "Tay toàn là dầu a..., giúp muội lau nha."

"Được rồi, đưa mặt qua đây."

Ta lấy khăn tay ra.

Tiểu Quân ngẩng khuôn mặt tuyệt đẹp lên, đôi môi thơm hồng nhuận phơn phớt, lông mi thật dài, hai mắt hơi khép kín, chỉ lộ ra một ít khe hở, cái tư thế mất hồn tựa này như tình nhân hôn nhau. Lòng ta hung hăng nảy lên, may mắn định lực còn tốt, nếu không, đã gây ra họa rồi.

TỶ PHU VINH DỰ

Tiểu Thủ Chương
www.dtv-ebook.com

Chương 4: Có váy thì có nữ nhân (2)

"Này, thân thiết như vậy à?"

Một thanh âm như sấm nổ từ đằng sau truyền đến, khiến ta giật nảy mình, ta nhìn lại, trời ạ, đây không phải Đái Tân Ni sao?

"Đái thư ký, cô khỏe không, mời ngồi, mời ngồi."

Quả thật quá xấu hổ, không nghĩ tới Đái Tân Ni lại đột nhiên xuất hiện, ta tranh thủ thời gian đứng lên, nhiệt tình mời Đái Tân Ni ngồi xuống, nàng thay đổi vẻ lạnh lùng buổi sáng, mặt mũi tràn đầy gió xuân, nét mặt tươi cười ngọt ngào, ta còn để ý thấy Đái Tân Ni sau khi tan sở thường thay đổi cách ăn mặc, dưới chiếc váy phấn màu xanh da trời lộ ra bắp đùi thon dài, sâu sắc nhu sa, áo bàn hoa phong linh buộc lên một đầu dây lưng lụa. Nhìn như bảo thủ, bất quá chất vải rất hợp, khiến bộ ngực nhô cao, hình dáng áo ngực mơ hồ hiển lộ.

Ta nghĩ mình nếu không hít sâu, máu mũi sẽ chảy ra .

"Cùng mấy bằng hữu tới dùng cơm, trùng hợp trông thấy anh."

Đái Tân Ni vũ mị ưu nhã, dịu dàng ngồi xuống, đôi mắt đẹp lại chăm chú nhìn Tiểu Quân, Tiểu Quân con mắt đã loạn chuyển trên người Đái Tân Ni.

"Tiểu Quân, huynh giới thiệu cho mọi, vị này chính là Đái thư ký, đồng sự của ca ca."

"Chị là Đái Tân Ni, gọi ta là Tân Ny tử được rồi."

Đái Tân Ni tự nhiên hào phóng, hướng Tiểu Quân mỉm cười: "Vừa vặn, bằng hữu của tôi còn chưa tới, tôi không khách khí nha, oa ! nhiều món ăn như vậy, còn có rượu đỏ, xem ra tôi hôm nay có có lộc ăn rồi."

"Vị này là biểu muội tôi Tiểu Quân....."

Ta còn chưa nói xong, Tiểu Quân đã chen mồm: "Anh rể, anh đưa đĩa rau cho chị Tân Ny nha !""

"Anh rể?"

Ta chấn động, ta như thế nào trở thành anh rể của Tiểu Quân?

Mờ mịt nhìn về phía Đái Tân Ni, nàng sắc mặt đại biến, mặt mũi tràn đầy gió xuân lập tức biến thành sương lạnh thảng chập, ánh mắt sắc bén toát ra vô cùng oán hận.

"Tân Ny, tôi là anh của nàng, không phải anh rể."

Ta vội vàng giải thích, đáng tiếc, Đái Tân Ni mạnh mẽ đứng lên, lạnh lùng cười nhẹ một tiếng với ta: "Xin lỗi, bằng hữu của tôi đã đến, anh từ từ ăn, đừng để nghẹn chết."

Nói xong, quay đầu ly khai, chỉ để lại chút mùi thơm.

"Người đi rồi, còn nhìn cái gì vậy?"

Tiểu Quân nhếch miệng.

"Tiểu Quân, muội nói lung tung cái gì vậy?"

Ta tức đến giận sôi lên.

"Ca, nhìn ca thật không có cốt khí, người ta đã đá người rồi, ca còn nhớ mãi không quên làm gì? Chưa thấy qua mỹ nữ sao? Hừ, cũng không phải quá đẹp mà, muội chính là muốn chọc giận nữ nhân này, cho nàng biết rõ huynh sớm có lão bà, làm cho nàng biết là huynh đá nàng, không phải nàng đá huynh."

Tiểu Quân một bộ dạng bênh vực kẻ yếu.

"Ta được nàng đá?"

Ta giận dữ nhìn Tiểu Quân.

"Ca, người không lừa được ta đâu, trên mấy cuốn sách của người viết đầy ba chữ Đái Tân Ni, nếu ta không đoán sai, nữ nhân kia nhất định chính là Đái Tân Ni, đồng quần lót kia khẳng định là của ả, ca, đừng nhớ tới ả làm gì, hừ, người nhìn xem trên người ả quần áo trong suốt, ả chắc chắn rất làm đáng, nhất định không phải cô gái tốt."

Tiểu Quân thao thao bất tuyệt quở trách Đái Tân Ni.

Ta tròn mắt, lúc này mới nhớ tới tờ giấy buổi sáng nhả lại cho Tiểu Quân, ô hô, thật không nghĩ tới chính mình khiêng đá đập chân mình.

Tiểu Quân ngốc nghếch vì ta rót đầy một chén rượu đỏ:"Ca, còn chờ cái gì nữa? Muội cam đoan giúp người giới thiệu một đồng học so với Đái Tân Ni xinh đẹp gấp 10 lần, đến, muội cùng ca uống một chén."

"Uống một chén sao được? Ít nhất uống mười chén."

Ta cười khổ, tuy nhiên tửu lượng kém, nhưng ta đành uống một ngụm lớn, đầu óc đang suy tư giải thích như thế nào với Đái Tân Ni. Truyện Sắc Hiệp -

Tiểu Quân tiếp tục lải nhải, lại rót đầy cho ta một chén lớn:"Ca, người uống chậm một chút, thất tình sợ cái gì? Bạn học ta Tiểu Phương....."

"Tiểu Phương(béo mập)?"

Miệng ta thiếu chút nữa phun ra, trừng mắt liếc Tiểu Quân đang cười hì hì, ta cắn hận nói:"Cho dù ta thất tình, cũng không thể dùng một người mập để bổ sung chứ? Ta thà thiếu chứ không thèm đồ bỏ đi."

"Tiểu Phương, đó là ngoại hiệu của bạn học ta, nàng cũng không phải thân thể béo, mà là có vài chỗ rất béo."

Tiểu Quân đột nhiên cười khanh khách, cười đến rất động lòng người.

"A, chỗ nào béo?"

Trong nội tâm ta khẽ động, lập tức hai mắt đăm đăm, bằng ánh mắt háo sắc của ta, đã đoán được bảy, tám phần.

Tiểu Quân hờn dỗi:"Hừ, ta không nói."

"Muội không nói ta làm sao biết được?"

"Cút đi, vừa rồi còn nhìn chăm chăm vào bộ ngực nữ nhân kia, mắt híp lại, ta biết ngay ngươi thích con gái ngực lớn....."

Còn chưa nói hết, Tiểu Quân xấu hổ mà cúi đầu.

Ta cười ha ha, tâm tình phiền muộn quét sạch, vui sướng nói đùa với Tiểu Quân:"Người hiểu ta chỉ có Tiểu Quân, xem ra, ca muốn hảo hảo thương ngươi."

"Ta nhìn trúng một chiếc váy."

Tiểu Quân hai mắt sáng bừng.

Ta lại múc cho Tiểu Quân một chén canh gà:"Đợi lát nữa đi mua."

Tiểu Quân cười hì hì hỏi:"Ta trong ví tiền có ảnh chụp Tiểu Phương, có muốn xem không?"

"Muốn."

"Ta cho người nhìn một cái cái gì gọi là mỹ nữ."

Tiểu Quân thần bí lấy túi xách ra, rút ra một chiếc ví tinh xảo.

Lúc này, trong nhà ăn đột nhiên một hồi xao động, những khách nhân nhao nhao nhìn quanh, theo ánh mắt của mọi người nhìn lại, ta liền thấy một vị tuyệt sắc mỹ nữ phong tình vạn chủng đang đi ra khỏi nhà hàng, ta không khỏi phát ra một tiếng cảm khái:"Đây mới thực sự là mỹ nữ."

Nghe ta nói như vậy, Tiểu Quân cũng quay đầu nhìn lại, chỉ nhìn liếc, nàng tựa gật đầu phụ họa:"Thật là xinh đẹp."

Bất quá, nàng lại bổ sung một câu:" Vị bên cạnh mỹ nữ kia mới là thật mập mạp."

Mỹ nữ này không phải người khác chính là Cát Linh Linh, mập mạp kia đương nhiên là Đỗ Đại Duy. Buổi sáng trong phòng làm việc, hai người này còn như cừu nhân, mới qua một buổi, hai người lại tốt như lúc đầu, thân mật ngọt ngào, ta thầm cảm khái.

Đôi mắt long lanh, eo thon dương liễu, Cát Linh Linh phong thái làm cho trong nhà ăn mọi người ngừng thở. Ta nhấp một ngụm nhỏ rượu đỏ, ánh mắt cũng tập trung trên người vưu vật này, vốn tưởng rằng cái đôi "tuyệt phối" này sẽ ngao mạn rời đi, không nghĩ tới bọn họ hướng ta đi tới.

"Không thể tưởng được nhìn thấy cậu ở chỗ này."

Đỗ Đại Duy rất lịch sự bắt tay với ta.

"Đúng vậy, thật là xảo hợp, Đỗ quản lý, Đỗ phu nhân mời ngồi, tôi hôm nay mới chính thức trở thành người bộ phận đầu tư, về sau kính xin Đỗ quản lý chiếu cố nhiều hơn."

Ta vội vàng đứng lên mời đến Đỗ Đại Duy.

Trong miệng Đỗ Đại Duy còn đầy mùi rượu, hắn khoát tay nói:"Trung Hàn người đừng khách khí, chúng ta đã ăn rồi."

"Vậy xin uống chén rượu đỏ này."

Ta nhiệt tình lôi kéo cánh tay Đỗ Đại Duy, chỉ dùng khước mắt quét nhìn chăm chú Cát Linh Linh bên cạnh hắn.

Đỗ Đại Duy tựa hồ chỉ muốn cùng ta chào hỏi mà thôi, cũng không muốn ngồi xuống, bộ dáng muốn rời đi, nhưng chẳng biết tại sao, mắt hắn lại nhìn Tiểu Quân sau lưng ta, hưng phấn gật đầu:"Cũng tốt, cũng tốt, ta đang muốn hàn huyên với cậu."

Ta lại tranh thủ thời gian mời Cát Linh Linh:"Chị dâu, mời ngồi."

"Gọi tôi là Linh Linh được rồi, gọi chị dâu có vẻ hơi già."

Cát Linh Linh liếc ta một cái, cười như làn thu ba, phong tình động lòng người so với hình tượng hung hãn bá đạo buổi sáng cách biệt một trời một vực, có lẽ uống nhiều rượu, nàng thần thái vũ mị, sắc mặt ửng hồng, vẻ đẹp đủ để ngạo thị thiên hạ.

"Ừ, tốt, tốt."

Nói thật, ta đúng là không dám gọi nàng bằng Linh Linh.

TỶ PHU VINH DỰ

Tiểu Thủ Chương
www.dtv-ebook.com

Chương 4: Có váy thì có nữ nhân (3)

"Y, Trung Hàn, đây là?"

Đỗ Đại Duy tuy nói muốn tâm sự cùng ta, nhưng ánh mắt của hắn vẫn chú ý Tiểu Quân.

"Chào Đỗ quản lý, anh rể tôi vừa rồi còn nói về ngài."

Tiểu Quân cướp lời, đã nàng biểu lộ thân phận, ta cũng không nên giải thích, chỉ là âm thầm đá nàng một cái.

"Cô là em vợ Trung Hàn? Ha ha, hạnh ngộ hạnh ngộ, anh rể cô nói cái gì về ta?"

Đỗ Đại Duy thân thể béo phì, đôi mắt lại nhỏ đến thương cảm, hết lần này tới lần khác lông mày hắn lại thừa thớt, lúc bắt đầu cười, không nhìn kỹ, thực không thể phân biệt con mắt với lông mi.

Thấy Đỗ Đại Duy trong mắt hiện thâm quang, ta thầm thấy phần nộ, hận không thể nện một quyền vào cái mũi nhảo nhoét của hắn.

"Anh rể tôi nói: ông rất có phúc khí a, bên người có một vị tỷ tỷ đẹp như thiên tiên."

Tiểu Quân trước kia thích cùng ta tranh luận đã quen, tự nhiên có chút công phu mềm mấp, khiến ta không nghĩ tới, Tiểu Quân có biết nịnh người như thế, huống chi nàng còn nhỏ, nói ra không có gì cố kỵ. Nghe lời ca ngợi như thế, Đỗ Đại Duy cùng Cát Linh Linh lập tức mừng rỡ.

"Linh Linh tử, muội là Tiểu Quân, tử cho muội xem chiếc váy này với."

Tiểu Quân nhất định là ca ngời phát ra tự đáy lòng, mắt nàng một mực đảo quanh trên người Cát Linh Linh, nhìn ra nàng rất thưởng thức phong cách ăn mặc của Cát Linh Linh.

"Tiểu Quân miệng thực ngọt, muội cũng rất xinh đẹp, tóc muội trông rất sáng bóng, có dùng dầu gội nào không?"

Cát Linh Linh mái tóc như cũ tùy ý buông xõa, ta còn để ý thấy cặp tóc của nàng thường xuyên biến hóa, tại nơi bất đồng sẽ dùng cặp bất đồng, thậm chí khí trời bất đồng, cái cặp cũng có cái tương ứng. Có thể đem cái cặp phối hợp với tâm tình, chỗ dùng, thời tiết, nàng nhất định là người rất cẩn thận. Nhưng cái biến hóa rất nhỏ này ngoại trừ ta, có mấy ai chú ý?

Ta lộ vẻ tươi cười khó có thể phát giác, người cẩn thận tình cảm nhất định rất nồng nhiệt.

Nếu như nói cái cặp đẹp cũng không nhiều người chú ý, như vậy bộ âu phục màu đen đai mảnh nàng mặc thực sự khiến tất cả mọi người kinh diễm. Hai cái đai màu đen tinh tế đeo trên bờ vai nhỏ như ngó sen, tuy là áo có cổ tròn, nhưng vì cổ áo rất thấp cho nên vẫn có thể trông thấy hai vật thể đầy đặn hình tròn, mà bờ eo bó sát càng đem dáng người hoàn mỹ của Cát Linh Linh biểu lộ không bỏ sót.

Chiều dài váy cũng rất vừa phải, không dài không ngắn. Trong nhà ăn, váy quá ngắn thì hơi mất thân phận, quá dài lại mất đi sự gợi cảm, Cát Linh Linh lại có thể đem chiều dài đạt đến lý tưởng. Càng quan trọng hơn là, bộ ngực nhất định phải rất chặt mới có thể mặc vào, áo ngực lại phá hỏng mỹ quan, cho nên lúc mặc nó, nữ nhân thường không mặc áo lót. Ta khẳng định Cát Linh Linh không mặc áo lót.

"Muội cho tới bây giờ chưa bao giờ dùng qua dầu gội đầu."

"Không dùng dầu gội mà cũng sáng như vậy? Tỷ tỷ thật hâm mộ, Tiểu Quân nhất định phải bảo dưỡng tóc thật tốt."

"Bảo dưỡng? Bảo dưỡng như thế nào? Linh Linh tỷ mau nói cho muội biết."

"Giới thiệu cho muội dùng vài loại tinh (hoa) dịch....."

Hai mỹ nữ lớn nhỏ chẳng những không bài xích lẫn nhau, còn trò chuyện phi thường hợp ý, đêm, ta cùng Đỗ Đại Duy gạt sang một bên, chúng ta nhìn nhau cười cười, cũng dứt khoát vừa uống rượu, vừa mở rộng chủ đề hàn huyên, qua lời nói, ta lại biết Đỗ Đại Duy lại kiếm được một số tiền lớn, tiền hoa hồng của hắn cao đến kinh người.

Đỗ Đại Duy còn vụng trộm nói cho ta biết, hắn mới mua một chiếc vòng tay kim cương cho Cát Linh Linh, nhìn sang cổ tay Cát Linh Linh, quả nhiên trên đôi tay ngọc thon thon có một chiếc vòng tay tinh mỹ, dưới ánh đèn nhu hòa tạo ra bạch quang chói mắt. Trách không được Cát Linh Linh tâm tình đột nhiên chuyển tốt, ta thở dài trong lòng: Muốn nghĩ đến nữ nhân xinh đẹp, nhất định phải phải có tiền; Muốn nữ nhân xinh đẹp vui vẻ, nhất định phải phải có rất nhiều, rất nhiều tiền, ít nhất phải có tiền như Đỗ Đại Duy.

Tuy ta chán ghét Đỗ Đại Duy, căm hận ánh mắt hắn nhìn Tiểu Quân, nhưng ta vẫn phải bội phục bốn sự kiếm tiền của hắn.

"Đỗ quản lý, Đỗ đại ca, về sau xin ngài chiếu cố nhiều hơn."

Ta cố gắng làm ra bộ dạng cung kính rót một bát rượu lớn cho Đỗ Đại Duy.

"Đừng khách khí, cứ dụng tâm làm việc, cậu cũng có thể kiếm nhiều tiền, trước đó ta nhìn ghi chép giao dịch của cậu mà thấy tiếc thay cho cậu, ngày đó ta cũng dạn dò qua, lỗi lầm cũng không cần cậu phụ trách, thế nhưng

người cậu vẫn chân tay co cứng như cũ, nếu như ngày đó cậu lớn mật hơn, lòng dạ ác độc hơn, vậy tiền hoa hồng chỉ ít cũng phải bảy triệu đấy."

Đỗ Đại Duy vỗ vỗ bờ vai của ta, ánh mắt lộ ra sự tiếc nuối.

Ta càng là hối hận không kịp, nếu như ta có bảy triệu tiền hoa hồng, vậy thì hết thấy đều không thành vấn đề.

"Tiểu Quân nha, ở thành phố có rất nhiều món ăn ngon, địa phương thú vị, muội nếu ở lại chơi vài ngày, có thời gian ta sẽ mang muội đi khắp nơi."

Hai mỹ nữ lớn nhỏ đã như keo sơn, Cát Linh Linh tựa hồ rất thích Tiểu Quân, nàng một bên nói chuyện phiếm, một bên vuốt ve mái tóc Tiểu Quân, thần thái thân mật tựa như một đôi tỷ muội đoan trang trời sinh.

"Thật sự quá tốt, muội ở chỗ này lại không biết những người khác, muội..... Tỷ phu lại không đưa muội đi chơi."

Tiểu Quân có chút hưng phấn, thiếu chút nữa lộ ra miệng.

"Tiểu Quân ở nhà một mình thật cô đơn, tỷ tỷ người đâu? Nàng vì sao không có tới? Tiểu Quân xinh đẹp như vậy, tỷ tỷ của muội nhất định rất đẹp a?"

Cát Linh Linh vội kéo tay Tiểu Quân hỏi, không thể tưởng được trong thời gian ngắn, hai nữ nhân mới quen đã thân, giống như tri kỷ.

"Muội..... Tỷ tỷ của muội ở quê nhà, nàng..... Đương nhiên rất đẹp, bất quá so với Linh Linh tỷ còn kém một chút, lần này là tỷ tỷ để cho muội tới xem tỷ phu có nữ nhân khác hay không."

Tiểu Quân bắt đầu bịa đặt, tuổi còn nhỏ, nói dối lại rất tự nhiên trấn định, mặt không đổi sắc, êm tai nói, đem lời giả dối biến thành thật sự, ta âm thầm ngạc nhiên, điểm ấy Tiểu Quân rất giống ta, kỳ thật, đâu chỉ những

này? Tiểu Quân giống ta nhiều chỗ lắm, lòng bàn tay trái nàng có nốt ruồi đỏ, ta cũng có; Tiểu Quân thích nước, ta cũng thích nước; Tiểu Quân nhú mày thần thái cùng ta thập phần giống nhau; Trước kia nói làn da Tiểu Quân là khác biệt lớn nhất với ta, hôm nay da thịt nàng trở nên trắng loáng, thoát nhìn càng lúc càng giống ta, chẳng lẽ cái này là duyên phu thê trong truyền thuyết?

"Trong công ty mỹ nữ rất nhiều, nam nhân đều rất háo sắc, muội lại không ở công ty kt, rất khó coi chừng tỷ phu đấy."

Cát Linh Linh một bên cùng Tiểu Quân đùa giỡn, một bên trừng mắt Đỗ Đại Duy, hiển nhiên, nói nam nhân háo sắc là chuyên chỉ Đỗ Đại Duy. Đỗ Đại Duy ho khan hai tiếng, làm bộ không nghe thấy, chỉ vui đầu uống rượu.

"Như tỷ tỷ nói thì tốt quá, nếu muội có thể công tác tại công ty kt thì tốt rồi, có muội ở đây, tỷ phu cũng không dám làm chuyện xấu gì."

Tiểu Quân càng nói càng giống thật, làm cho ta thực sự có ảo giác là tỷ phu.

Cát Linh Linh hai mắt đột nhiên phát sáng: "Tốt lắm, dứt khoát tiến vào làm ở công ty kt, Ủ, làm thư ký quản lý bộ phận đầu tư, công việc tuyệt đối không khổ cực."

Ta âm thầm buồn cười, đoán chừng là Cát Linh Linh là muốn xếp một đôi mắt bên người Đỗ Đại Duy, giám thị "tỷ phu" Là chuyện nhỏ, giám thị Đỗ Đại Duy mới là thật. Bất quá, nếu Tiểu Quân thật sự có thể vào công ty, đối với ta cũng là việc vui lớn. Dượng đã thông báo "Nếu như Tiểu Quân không muốn về quê nhà, tìm chỗ làm cho Tiểu Quân" Mà ta càng hy vọng Tiểu Quân luôn bên cạnh ta, như vậy vừa có thể làm cho nàng độc lập, lại có thể chiều nàng. -

"Có thể chứ?"

Tiểu Quân không thể tưởng được mình chỉ nói đùa một câu là có khả năng tiến vào công ty kt đại danh đỉnh đỉnh. Phải biết rằng năm đó ta phải phí hết sức chín trâu hai hổ, cộng thêm tri thức tài chính cường hãn mới tiến vào công ty .

"Đương nhiên có thể, ta nói có thể là có thể, Đại Duy, người ngày mai lập tức an bài Tiểu Quân, biết không? Phải an bài !""

Cát Linh Linh quả thực ra lệnh cho Đỗ Đại Duy, Đỗ Đại Duy là vương bài của công ty chúng ta, đại nhân vật động vào bóng tay, chỉ cần hấn gặt đầu, công việc của Tiểu Quân tuyệt đối là chuyện nhỏ như một cọng lông.

"No problem."

Đỗ Đại Duy búng tay một cái, còn thanh tú nói một câu tiếng Anh, ý là không có vấn đề.

Cũng may câu tiếng Anh này ngay cả học sinh tiểu học cũng hiểu, Tiểu Quân tốt nghiệp trung học đương nhiên không nói chơi.

"A !" cảm ơn Linh Linh tỷ, cảm ơn Đỗ đại ca, mọi lúc nào có thể đi làm?"

Tiểu Quân kích động, vẻ mặt đỏ bừng.

"Lúc nào cũng có thể, bất quá, không bằng cứ chơi vài ngày đã. Ngày mai hãy đi mua một ít quần áo, vào làm nhân viên trong công ty kt cũng không thể mặc quần jean đi giày thể thao được."

Nhìn bộ dạng sốt ruột của Tiểu Quân, Cát Linh Linh hé miệng cười trộm.

Tiểu Quân liên tục gặt đầu:"Đúng đúng đúng, cảm ơn Linh Linh tỷ , Linh Linh tỷ, mọi nhất định sẽ làm việc thật tốt, giám thị chặt chẽ tỷ phụ

muội, mặt khác, Linh Linh tử, muội có cần giám thị Đổ đại ca không?"

Tiểu Quân lời nói quả thực long trời lở đất, vừa dứt lời, Cát Linh Linh lập tức che miệng bật cười, cười đến không ngậm miệng được, nàng một còn không ngừng gật đầu:"Ta tuyệt đối không nhìn lầm Tiểu Quân, Tiểu Quân xinh đẹp lại thông minh."

Ta cùng Đổ Đại Duy hai mặt nhìn nhau, Tiểu Quân lại hồn nhiên mà nhìn chúng ta, hỏi:"Muội nói sai cái gì sao?"

Ta kinh hãi lạnh người nhìn Đổ Đại Duy, sợ hãi tức giận, Đổ Đại Duy lại nhún nhún vai:"Không sao cả, hoan nghênh giám thị."

Cát Linh Linh lại là một hồi đặc ý, cười như hoa lê trong tuyết, ta thấy vậy mà nước miếng tung bay, linh hồn nhỏ bé thiếu chút nữa bay đi mất, trong nội tâm không khỏi thầm nhủ: vợ thủ trưởng, không thể đùa giỡn.

Uống hết bình rượu thứ tư, tất cả mọi người cầm nước no nê, sắp chia tay, Cát Linh Linh còn ôm Tiểu Quân đầy lưu luyến, muốn đưa chúng ta về nhà. Thịnh tình không thể từ chối, lại có thể tiết kiệm một chút tiền xe, Tiểu Quân đương nhiên cam tâm tình nguyện, ta càng là thụ sủng nhược kinh.

Đổ Đại Duy quả nhiên đi một chiếc Ferrari màu đỏ, đây là sinh lần đầu tiên ta ngồi cao cấp xe như thế, cảm giác hư vinh thật sự khó có thể miêu tả.

Vừa về tới nhà, đầu ta choáng váng ngã xuống giường hát bi ca: "Tiểu Quân, xong rồi, xong rồi, ca muốn lưu manh một lần, mau giới thiệu cái đồng học bộ ngực lớn kia cho ta."

Nằm ở bên cạnh ta Tiểu Quân bĩu môi, dịu dàng nói:"Có váy thì có nữ nhân, không có váy không có nữ nhân."

Thực làm ta tức chết, ta say khướt nhào tới.

TỶ PHU VINH DỰ

Tiểu Thủ Chương
www.dtv-ebook.com

Chương 5: Giải thích (1)

"Ha ha, ai nha, không muốn, không muốn! Muội đầu hàng, muội đầu hàng á!"

Tiểu Quân cách ta trong gang tấc, mặc dù có đề phòng nhưng cũng không cách nào thoát khỏi ma trảo của ta, thân thể mẫn cảm lần nữa khiến Tiểu Quân lớn tiếng cầu xin thương xót.

"Có nhận hay không?"

Ta nhẹ nhàng nhéo bồng cái mũi Tiểu Quân, đặc ý nhìn nàng tựa trên ngực ta thở dốc.

"Ừ."

Tiểu Quân dùng cái mũi hừ một tiếng.

"Còn không mau đem ảnh đồng học ra?"

Ta trong đầu vẫn muốn nhìn xem diện mục nhỏ béo lư sơn, xem có phải xinh đẹp như như Tiểu Quân chỗ khoác lác, ta yêu thương Tiểu Quân, nhưng có độ tin cậy trong lời nàng nói, ta không đánh giá cao lắm.

Tiểu Quân dịu dàng ngoan ngoãn cầm túi xách ra, lại từ trong ví tiền lấy ra một cái ảnh chụp, sau đó ném cho ta, trong miệng nói: "Người ta là một đại mỹ nữ, nam sinh theo đuổi không phải trăm cũng có chín mươi, huynh muốn đuổi theo người ta, phải cầu muội hỗ trợ mới được."

Ta hừ lạnh một tiếng, cầm lấy ảnh chụp xem xét, a ! trong ảnh hiện lên bốn tiểu mỹ nhân thanh xuân xinh đẹp, ta lập tức cuồng nhiệt nuốt nước bọt, tham lam vội hỏi:"Ai là Tiểu Phương?"

"Là người ở giữa."

"Bốn người ôm nhau một chỗ, người nào là chính giữa vậy?"

Trên tấm ảnh bốn thiếu nữ xinh đẹp ôm nhau khăng khít, trong dòng suối đẹp như tranh vẽ, bốn tiểu cô nương đem tám chiếc đèn ngọc đặt trong làn nước thanh tịnh chơi đùa, thiếu chút nữa khiến ta thèm chết.

"Đúng là đàn như heo, người ta bộ ngực lớn như vậy, chẳng lẽ còn không nhìn ra?"

Tiểu Quân hùng hổ nhảy lên giường, trở lại bên cạnh ta, dùng ngón tay chỉ thiếu nữ mặc áo màu lam, tiếp tục nói:"Chính là nàng..., nàng tên Dương Anh, sinh tháng chín, còn xử nữ, cao....."

Tiểu Quân bắt đầu đem tài liệu cá nhân Dương Anh đọc thuộc như lòng bàn tay, nhưng ta không thực sự lắng nghe, bởi vì Tiểu Quân ngồi rất gần ta, nàng chưa bao giờ xúc nước hoa, nhưng mùi thơm chỉ có của cơ thể thiếu nữ đã tràn ngập thần kinh ta, đầu óc trở nên trì độn, mái tóc lười biếng buông tản mát trên bờ vai cùng cánh tay khiến ta cảm thấy ngứa ngứa .

Tim ta đập ngày càng nhanh.

"Uy ! Choáng váng rồi à? Không ngờ ca lại háo sắc như vậy, vừa thấy bộ ngực lớn là ngẩn người, thật không có tiền đồ."

Tiểu Quân giận dữ mắng ta, bộ dáng rất hung hãn, chỉ là thanh âm yêu kiều của nàng vĩnh viễn khiến ta cảm thấy nàng dù ra vẻ thế nào vẫn là một cái tiểu nữ nhân ôn nhu. Truyện Tiên Hiệp - -Y

Ta nhìn Tiểu Quân ôn nhu nói: "Ta thấy còn có một gái xinh đẹp hơn nhiều so với Dương Anh."

"A? Là ai?"

Tiểu Quân thật bất ngờ.

Ta chỉ vào một người trên tấm ảnh thâm tình nói: "Cô bé mặc áo xanh này, buộc tóc hai bím là xinh đẹp nhất."

"Hừ !" hừ !" hừ !""

Tiểu Quân hừ ba tiếng, rõ ràng không nói, mặt thoáng cái đỏ đã đến tận cổ, điểm thêm một chút kiêu diễm ướn ắt.

"Trong mắt ta, trong lòng ta, nàng là xinh đẹp nhất, đáng yêu nhất , không ai có thể hơn nàng."

Ta thanh âm trầm thấp tràn đầy từ tính, tình cảm của ta như nước lũ Hoàng Hà, đây là lời tỏ tình của một nam nhân đối với người mình yêu dấu, không biết có phải do rượu phát tác, ta một mực rất muốn nói ra những lời này, giờ phút này, phổi ta phủ đầy sự chân thành tha thiết đủ để chinh phục bất kỳ nữ nhân nào.

Tiểu Quân cúi đầu, thân thể mềm mại đang run rẩy, tiếp theo lay động, nhìn như muốn ngã xuống, ta như thiểm điện duỗi cánh tay ra, ôm lấy thân thể mềm mại lưng lay sắp đổ.

"Ca."

Tiểu Quân ưỡm một tiếng, ngã vào trong ngực ta, cái âm thanh này mềm mại, xốp giòn làm nhũn tất cả xương cốt trên người ta, cơ hồ không cách nào ôm chặt Tiểu Quân, lúc này, không khí như ngưng kết, phảng phất thời gian đã đình chỉ.

Đang trong cảnh giới vong ngã, Tiểu Quân thầm kín hỏi:"Ca, ta cảm thấy thật kỳ quái."

"Cái gì kỳ quái?"

Ta hỏi lại.

"Ca biết đồ dành người ta như vậy, khôi hài như vậy, Đái Tân Ni kia vì sao không thích người?"

"Ca của muội là một tiểu bạch kiểm, không tiền không thế, nữ nhân sao ưa thích được?"

Ta thở dài tỏ vẻ đáng thương.

"Trên đời này cũng không phải tất cả nữ nhân đều chỉ quan tâm đến tiền bạc, địa vị đâu, ta không quan tâm, Dương Anh cũng không quan tâm."Tiểu Quân lẩm bẩm

"Dương Anh tốt như vậy sao?"

Ta trong đầu xuất hiện nữ hài với một khuôn mặt trái xoan, đôi mắt sâu sắc mặc chiếc áo màu lam.

"Ừ."

"Bộ ngực của nàng thật sự rất lớn sao?"

Ta cười xấu xa.

"Hừ ! lớn hay không người tự xem không được sao?"

Tiểu Quân lớn tiếng hờn dỗi.

"Ảnh chụp làm sao có thể nhìn ra lớn nhỏ hay không?"

Trong ngực Tiểu Quân được hai cánh tay của ta ôm càng chắc hơn, ánh mắt ta lần nữa hướng chiếc ảnh chụp, trong tấm ảnh Tiểu Quân cười thật sáng lạn, thật hồn nhiên, con mắt sáng ngời thanh tịnh như làn nước suối, bắp chân thon dài như búp chuối thật khiến ta muốn cắn một cái.

"Thật sự rất lớn đó! Nếu không thì làm sao mọi người gọi nàng là Tiểu Phương(nhỏ béo) chứ? Bất quá, hình như..... Hình như không lớn bằng Đái Tân Ni."

Tiểu Quân nở nụ cười, đơn thuần mà e ấp.

"Làm sao người biết của Đái Tân Ni lớn cỡ nào?"

Ta rất buồn bực.

"Nói nhảm, đương nhiên là xem số đo nội y của nàng á..., đúng là đàn quá đi."

Tiểu Quân trợn mắt nhìn ta một cái.

"A, nguyên lai là như vậy, thế Tiểu Quân lớn hơn hay là Dương Anh lớn hơn?"

Rượu còn trong cơ thể khiến ta bắt đầu làm càn.

"Hi hi."

Tiểu Quân ỏn ẻn cười hai tiếng, cũng không trả lời.

"Nói đi nói đi, của ai lớn hơn?"

Ta cười xấu xa, có hai cái thịt thịt đồ vật đang áp bách bộ ngực của ta, cái kia nhỏ phi thường kinh người.

"Hừ ! Đương nhiên, đương nhiên không khác nhau lắm."

Tiểu Quân then thùng quay người, tựa hồ muốn trốn tránh, bất quá, ta đột nhiên ý thức được Tiểu Quân đang ám chỉ bộ ngực nàng không thể so với bộ ngực Dương Anh, Tiểu Quân là muốn ta "rõ ràng" cảm thụ bộ ngực của nàng đến cùng lớn cỡ nào.

Ta hiểu được, đây là tâm tư thiếu nữ, ta không ngu ngốc, vì vậy, ta dùng ngực cọ xát hai viên thịt lớn kia, như Tiểu Quân ám chỉ.

Sắc đảm ngập trời, cộng thêm sức mạnh của rượu, sau vài giây trầm mặc, ta lấy hết dũng khí nói: "Cũng không sai biệt lắm, vậy để cho ca ca sờ sờ xem Tiểu Quân thực sự lớn bao nhiêu."

Ai ! Ta thực háo sắc đến vô phương cứu chữa.

Tiểu Quân nũng nịu: ""Sờ cái đầu người, không được."

Đúng như ta dự kiến, nàng chỉ quát lớn, cũng không tức giận, càng không có giãy dụa, chỉ yên tĩnh nằm trong ngực ta.

"Tiểu Quân có thích ca hay không?"

Tiểu Quân yên tĩnh dung túng ta, ta dự cảm sắp sửa phát sinh mấy thứ gì đó.

TỶ PHU VINH DỰ

Tiểu Thủ Chương
www.dtv-ebook.com

Chương 5: Giải thích (2)

"Nói bậy bạ gì đó, người là thân biểu ca của ta."

Tiểu Quân đột nhiên làm ta chấn động.

Ta lo lắng hỏi: "Vậy nếu như, nếu như ta không phải thân biểu ca của muội, muội có thể hay thích ta không?"

"Không có nếu như, người chính là thân biểu ca của ta."

Tiểu Quân nhin không được cười.

"Ta cũng không phải ca ca ruột, ta là tỷ phu của muội, đây là muội tuyên bố người mặt mọi người, không cho chơi xấu."

Ta từ nhỏ đã có thể hiểu nội tâm quân thông qua tiếng cười của nàng, tin rằng tình cảm của Tiểu Quân với ta đã vượt quá phạm trù biểu huynh muội, ta cũng như vậy, không chỉ bởi vì Tiểu Quân đột nhiên trở nên xinh đẹp ta mới có cảm tình với nàng, mà vốn dĩ ta cùng với Tiểu Quân đã có tình cảm tích lũy sâu nặng, sự xinh đẹp của nàng chẳng qua là chất xúc tác.

"Đây là người ta nói đùa như vậy thôi, ta vừa rồi không nói vậy người sao có thể làm tỷ phu của ta? Hơn nữa, người háo sắc như vậy, nếu ta có tỷ tử cũng sẽ không gả nàng cho người."

Bỗng chốc Tiểu Quân néo cánh tay của ta.

"Ta mặc kệ ! Lại đây, hô một tiếng tỷ phu xem."

"Không hô."

"Không hô thì tra tấn."

Ta lại bắt đầu uy hiếp Tiểu Quân.

"Thật đáng ghét ! Về sau đừng cù ta như vậy..., thật là khó chịu ."

Chiêu này dùng thật tốt, Tiểu Quân lập tức sợ hãi.

"Hô nhanh."

Ta đắc ý cười gian.

"Tỷ phu."

Tiểu Quân bất đắc dĩ, từ miệng nhỏ thốt ra hai chữ.

Ta nổi da gà toàn thân, một câu "tỷ phu" này so với câu trong nhà ăn cách biệt một trời một vực, lúc đó ta chỉ cảm thấy là trò đùa khôi hài mà thôi, nhưng giờ phút này, Tiểu Quân chẳng những hô rất yêu kiều, còn tràn đầy tình ý dạt dào, ta xúc động mà đưa ra yêu cầu hoang đường: "Cho ca sờ chút được không? Để cho ca xem bộ ngực Dương Anh lớn cỡ nào." "Không cho, muốn thì tự người đi."

Tiểu Quân phản đối khiến ta thấy ngoài ý.

"Không cho đành phải tra tấn ."

Ta quyết định lần nữa sử dụng tuyệt chiêu lần nào cũng đúng.

"Ô..... Người khi dễ người ta."

Tiểu Quân nức nở nghẹn ngào, làm nũng mà như thật.

"Sờ chút không tính là khi dễ á." Ta an ủi Tiểu Quân, đã đến bước này rồi, ta chỉ có thể mặt dày.

"Cái kia..... Cái kia chỉ có thể sờ chút thôi."

Thật bất ngờ, Tiểu Quân nghĩ nửa ngày, rồi cuối cùng lại đáp ứng.

"Được, một chút thôi."

Ta mừng rỡ như điên, có thể sờ một chút thôi đã là ông trời ban phước, đầu "ông" lên một tiếng, cơ hồ tất cả huyết dịch đều xông lên não, ta không có nửa điểm do dự, lập tức muốn nhấc cái áo màu trắng của Tiểu Quân lên.

"Tắt đèn, bằng không thì không cho sờ."

Tiểu Quân bắt được lo lắng.

Đèn tắt, trong bóng tối, ta dùng ngón tay nhẹ nhàng nhấc xiêm y Tiểu Quân lên, nịt ngực cũng xốc lên, tay phải run rẩy mơn trớn một bầu thịt no đủ, so với đỉnh Everest còn hùng vĩ hơn.

"Ôi! Các vị thần nhân từ ơi, mau tới cứu ta, ta sắp không thở được mất, toàn thân muốn nổ tung !" ta lớn tiếng hò hét trong lòng, hết thấy phát sinh trước khiến ta cảm thấy vô cùng hưng phấn, cũng làm vô cùng sợ hãi, Tiểu Quân dù sao cũng là thân biểu muội của ta, có họ hàng tương đối gần. Bạn đang đọc truyện được copy tại -Y

"Ai ! Cứ vô liêm sỉ một lần vứt cái cấm kị sang một bên đi!" Thiếu nữ trong lòng lớn tiếng rên rỉ, ta ôn nhu xoa nắn nhũ phong trắng nõn, một khắc cũng không muốn buông, rốt cục hiểu được tại sao Triệu Loan Loan hình dung vú của nữ nhân là "Bạch Phượng cao".

"Đủ rồi ơ! Đủ rồi ơ!""

Tiểu Quân đem khuôn mặt nóng hầm hập dán lên bộ ngực của ta, ta cảm giác Tiểu Quân không chỉ có mặt nóng lên, mỗi một tắc da thịt trên người nàng đều nóng hổi, trong bóng tối rõ ràng cảm giác được Tiểu Quân đang thở gấp gấp.

"Tiểu Quân, lại gọi tỷ phu một lần xem nào."

Ta cố gắng tìm kiếm cặp môi thơm trên mặt Tiểu Quân.

"Tỷ..... Phu."

Tiểu Quân tựa hồ nói cũng rất khó khăn.

Theo thanh âm truyền đến, ta tìm được phương hướng, từ đó đang tỏa ra mùi thơm như hoa lan, hương thơm xông vào mũi, ta liền lĩnh dùng bờ môi khô khốc hôn lên cặp môi thơm ướt át, bờ môi khô khốc chốc lát cảm nhận được sự thoải mái, bờ môi Tiểu Quân vừa ướt vừa mềm, trong lúc nàng còn chưa kịp phản ứng, vươn đầu lưỡi, tiến vào trong miệng nàng.

"A...."

Tiểu Quân kịp phản ứng, thân thể cứng ngắc, giãy dụa vô lực, chỉ dốc sức đánh vào lồng ngực ta, một chút cũng không đau, ta đương nhiên không chút lùi bước, trái lại, tay ta trở nên thô lỗ, ta thậm chí dùng hai ngón tay kẹp lấy đầu vú nhỏ nhô lên.

"Ừ."

Tiểu Quân phát ra một tiếng rên rỉ, bắp đùi nàng không ngừng vặn vẹo, bờ eo thon bé bỏng không ngừng lắc lư, cả thân thể cũng không còn lùi lại mà dán vào ta.

Ta bắt đầu tìm kiếm đầu lưỡi Tiểu Quân, nhiều lần sắp sửa bắt được đều bị đào thoát, ta rất kiên nhẫn, một bên mút miệng Tiểu Quân, một bên chờ

đợi thời cơ tốt nhất.

Cơ hội rất nhanh đã xuất hiện, ta dùng cái tay còn lại, vụng trộm trượt đến bờ hông Tiểu Quân, nàng tựa như né tránh, một chân vượt kệp lấy bắp đùi ta, đồng thời phát hiện Tiểu Quân đầu lưỡi không hề né tránh, để cho ta khiêu khích tùy ý, thân thể nàng đang run rẩy kịch liệt.

Tình hình chuyển biến đột ngột, Tiểu Quân đột nhiên chăm chú ôm lấy ta, cái mũi phát ra thanh âm gào thét trầm thấp.

Ta kinh hãi, vội vàng buông cái miệng nhỏ nhắn ra, ân cần hỏi:"Tiểu Quân, có sao không vậy? Có phải ta làm đau muội à?"

Tiểu Quân vẫn ôm chặt lấy ta, một câu cũng không nói, chỉ thở dốc.

Ta lo lắng hỏi:"Có phải là không thoải mái hay không?"

Tiểu Quân lắc đầu.

Đang buồn bực, Tiểu Quân đột nhiên dùng sức đẩy ta ra, từ trên giường nhảy xuống, mượn ánh sáng yếu ớt ngoài cửa sổ, như thiểm điện chạy vào toilet.

Hơi lau ướt bọt bên khóe miệng, ta xuống giường bật đèn, sau đó vội vàng đi đến cửa toilet, nhỏ giọng hỏi:

"Tiểu Quân, muội không sao chứ?"

"Cút đi !"

Tiểu Quân kêu to.

Ta không dám cút đi, mà run như cây sậy nằm trên ghế sa lon phòng khách chờ Tiểu Quân đi ra.

Rất lâu sau, Tiểu Quân mới từ trong toilet đi ra, nàng tóc ẩm ướt , thoát nhìn vừa tắm rửa một lượt.

Ta rất thích nhìn mái tóc ẩm ướt của nữ nhân, lúc này chính là thời điểm nữ nhân rất có sức hấp dẫn, nhưng ta không dám đến gần Tiểu Quân, bộ dạng tức giận của nàng khiến ta sợ hãi. Hơi rượu đã qua, ta đầu óc dị thường thanh tỉnh, nhưng ta cũng không cảm thấy hối hận, ta không quan tâm thành kiến của người khác, ta chỉ lo Tiểu Quân tức giận hay không.

Ai ! Xem ra Tiểu Quân nhất định là rất tức giận, cho nên ta đành ngoan ngoãn mà ở trên ghế sa lon.

"Lý Trung Hàn, người đến đây cho ta."

Thanh âm Tiểu Quân vĩnh viễn êm tai như thế, ta như nhận được thánh chỉ, nhanh chóng chạy đến bên nàng, nàng đã thay một chiếc áo hai dây, quần đùi ngắn, hai chân thon dài thẳng tắp không tỳ vết, hai mắt to nháy mắt nhìn ta, dáng vẻ siêu phàm thoát tục nàng làm ta điên đảo, ta nghĩ, nếu như trên bả vai Tiểu Quân thêm vào hai cái cánh, ta nhất định sẽ quỳ xuống, triều bái trong nội tâm thiên sứ của ta.

"Lên đi."

Tiểu Quân bảo ta lên giường.

Lên giường? Hay là? Trong lòng ta vừa mừng vừa sợ, chẳng lẽ sẽ phát sinh chuyện gì ngoài ý muốn? Ta kích động bò lên giường lớn "Đừng nghĩ ngợi lung tung, người ngày mai còn phải đi làm, ngủ đi."

Tiểu Quân ôn nhu nói.

"Ta ngủ tại đây ư?"

Ta hỏi.

"Ừ."

Tiểu Quân đưa lưng về phía ta nằm xuống.

Đèn tắt, trong bóng tối, Tiểu Quân sâu kín nói:"Ca, ôm ta."

Ta bắt tay khoác lên phần eo nàng.

"Ôm chặt vào đi."

Tiểu Quân làm nũng, còn đem cái đầu nhỏ thơm ngào ngát tựa vào ngực ta, thân thể nàng nhỏ nhắn xinh xắn, lại mềm như bông, hai tay ta xiết chặt cơ hồ đem toàn bộ Tiểu Quân bao vây lại.

Đêm đã khuya, Tiểu Quân trong ngực ta tiến vào mộng đẹp, hô hấp bình thản đều đều.

Trong ánh trăng mờ, ta nhìn thấy một vị thiếu nữ tóc dài bồng bênh trên đồng cỏ chạy trốn, cô bé này mặc váy màu trắng, rộng thùng thình, trong lúc chạy trốn, mái tóc thật dài tung bay trong gió. Người thiếu nữ này rất giống Tiểu Quân, đẹp như thiên sứ, nàng chạy, chạy, rốt cục dừng lại bên một dòng suối nhỏ thanh tịnh, nàng cởi bỏ quần áo trên người, dưới dòng nước suối chơi đùa, tắm rửa, vú của nàng rất đẹp, ta nhìn không được đi đến trước, sờ lên núm vú thiếu nữ, nữ hài giận tím mặt, bắt lấy cánh tay của ta, hung hăng cắn một cái.

Ta nhức mủi thường, đang muốn kêu to, đột nhiên, ta mở mắt ra, a! nguyên lai là giấc mộng Nam Kha.

Trời đã sáng choang, cánh tay ta trở thành gối đầu để Tiểu Quân đè cả đêm, trách không được lại nhức mủi.

Hơi thở Tiểu Quân vẫn đều đều như vậy, ta nhẹ nhàng đem cánh tay nhức mủi rút ra, nhìn bộ dạng Tiểu Quân ngủ say ngây thơ, trong lòng ta

yêu thương lập tức tràn đến, rất muốn hôn lên cái mũi nàng, thế nhưng, ta đột nhiên cải biến chú ý, bởi vì xuân quang trong chiếc áo hai dây đang lộ ra, hai đại bạch thủ ngạo nhân không cần thận thò đầu, song điểm màu hồng phấn kiều diễm tuyệt luân, quá hấp dẫn, ta nuốt nước miếng thật lớn.

Vụng trộm nhìn Tiểu Quân, ta duỗi bàn tay háo sắc nhẹ nhàng vuốt vuốt vài cái trên hai vú mới lưu luyến rời đi, vào trong toilet.

Đứng trước bồn rửa tay, ta vừa định nói gì đó, con mắt bỗng nhiên rơi trên tường toilet, trên đó xuất hiện một chiếc quần lót bông màu trắng, trong tay run lên, kem đánh răng cũng rơi xuống đất.

Trời ạ, đây không phải đồ Tiểu Quân sao? Ta kích động chộp chiếc quần lót vào tay, sau đó đưa lại gần mũi hít sâu một hơi, một mùi thơm ngát kèm chút tanh tươi nhàn nhạt khiến người ta hồn xiêu phách lạc, ta mở quần lót ra, thành hình phát hiện chính giữa có một vũng lớn hơi vàng, vết nước đã ngưng kết, quanh đó vài bông đã mất đi sự mềm mại.

Cái vết nước này là gì? Ta lộ ra nụ cười cổ quái.

Thật sự là ngày đẹp trời, ta tâm tình vui sướng cực kỳ, tâm tình tốt, vận khí cũng đi theo.

Trở lại công ty, vừa bước vào chỗ làm việc, ta đã bị thông báo chỗ ngồi thuộc về ta không thể sử dụng nữa.

Ta chấn động, còn tưởng rằng bị đuổi việc, may mắn, đồ Đại Duy kịp thời xuất hiện trước mắt ta, thoát nhìn tinh thần không tệ.

"Lý Trung Hàn, cậu đi theo ta."

Đồ Đại Duy cười tủm tỉm dẫn ta tới phòng làm việc rộng nhất, sau đó lớn tiếng tuyên bố:"Mọi người xin chú ý, Lý Trung Hàn từ hôm nay trở đi đảm nhiệm trưởng phòng phân tích bộ phận đầu tư, đồng thời đảm nhiệm

chủ nhiệm văn phòng, về sau tất cả báo cáo theo như quy định ngoại trừ một phần đưa cho ta, cũng đưa một phần cho trưởng phòng Lý Trung Hàn, hi vọng mọi người phối hợp tốt. Mọi người rõ ràng chưa?"

"Rõ."

Sau lời hưởng ứng là một hồi nhiệt liệt tiếng vỗ tay, tiếng hoan hô.

Ta thoáng như đang ở trong mộng, Đỗ Đại Duy cười tủm tỉm vỗ vỗ vai ta hỏi: "Buổi tối muốn mời khách hay không?"

Ta sửng sốt một chút, vội vàng nắm chặt tay Đỗ Đại Duy cúi đầu khom lưng: "Vâng, vâng, nhất định phải cảm tạ Đỗ quản lý ưu ái." Đỗ Đại Duy cười tủm tỉm nói: "Làm rất tốt."

"Vâng, tôi nhất định không phụ sự kỳ vọng của ngài."

Ta kích động được đến nỗi nước mắt thiếu chút nữa chảy ra .

Ngồi trên chiếc ghế rộng thùng thình, ta thật lâu không thể bình tĩnh lại, cứ một người lại một người tới chúc mừng ta, vẻ mặt cung kính, nhưng ta biết rõ, trong lòng tuyệt đại đa số bọn họ đều ghen ghét ta, có lẽ trong lòng còn đang buồn bực: Làm sao mà tên tiểu tử này hôm qua mới thăng chức, hôm nay lại thăng chức? Lại còn ngồi ở vị trí trưởng phòng này?

Vị trí trưởng phòng phân tích, người khác phấn đấu ba năm tại bộ phận đầu tư cũng chưa chắc đạt được, ta trước kia còn ở phòng kế hoạch, công tác kinh nghiệm tại đây bằng không, tốc độ lên chức đúng là khiến người ta hoài nghi ghen ghét.

Chủ nhiệm văn phòng lại chỉ là một cái hư chức không lớn không nhỏ, không đến nơi đến chốn, lúc trước tại bộ phận đầu tư còn có một trưởng phòng hành chính, một trưởng phòng tài vụ dưới quyền, tuy là có vẻ rất oai, nhưng đám mỹ nữ ở phòng tài vụ ta cũng không dám sờ vào. Nhưng dù vậy,

cái này trưởng phòng phân tích kiêm chủ nhiệm văn phòng đã là một đại nhân vật, đã rất giỏi rồi.

TỶ PHU VINH DỰ

Tiểu Thủ Chương
www.dtv-ebook.com

Chương 5: Giải thích (3)

Phấn khởi công tác suốt một buổi sáng, gần tới giờ nghỉ trưa, nhân viên trong bộ phận đầu tư đã nhao nhao nghỉ ngơi ăn cơm, ta lại vẫn đang cân nhắc đem cái tin tức phấn chấn nhân tâm này nói cho Đái Tân Ni như thế nào, đương nhiên, càng quan trọng hơn là giải thích với Đái Tân Ni về chuyện "tỷ phu" kia.

Ta lại muốn Đái Tân Ni .

Reng reng..... Tiếng chuông điện thoại từ trên bàn công tác vang tới, ta liền nhắc lên.

"Tôi là Đái thư ký, mời Lý chủ nhiệm đến phòng hành chính một lát."

Trời ạ! thật sự là tâm linh tương thông, ta nghe thấy thanh âm quen thuộc của Đái Tân Ni lập tức vui sướng.

"Tôi tới ngay."

Ta đặt điện thoại xuống, hưng phấn nhảy dựng lên.

Bộ phận đầu tư ở tầng ba, bộ phận thư ký trên lầu bốn, tuy cách một tầng, nhưng ta đi mất năm phút đồng hồ, làm như vậy là để loại hết người ngoài ra, ta muốn giải thích với Đái Tân Ni về chuyện "Tỷ phu" kia, đoán chừng tránh không được một phen răn dạy, đành chuẩn bị tâm lý nhịn mắng.

Hoàn toàn ra ngoài suy nghĩ, ta lại nhìn thấy Đái Tân Ni với một khuôn mặt tươi cười. Chẳng lẽ mặt trời mọc phía tây ư?

"Đái thư ký, cô tìm tôi?"

Ta kinh hồn táng đảm quan sát Đái Tân Ni, nàng đang ngồi trên ghế, sóng mắt lưu chuyển, một đôi tay ngọc thon thon đang đùa nghịch cây bút máy, nàng liếc nhìn ta, cầm phấn bạch giương lên, ý bảo ta ngồi xuống.

Ta nhìn chăm chăm vào Đái Tân Ni, ánh mắt quét qua bộ ngực cao ngất, trong chiếc áo màu sáng nổi bật một mảng đen, chẳng lẽ Đái Tân Ni đeo nội y màu đen? Dưới tình huống bình thường, có lẽ ta sẽ có ý nghĩ kỳ quái, chỉ là hôm nay tình huống bất đồng, dưới ánh mắt sáng quắc của nàng, ta phải hết sức chăm chú, hi vọng từ ánh mắt động lòng người kia tìm hiểu tâm tư nàng.

"Làm trưởng phòng phân tích có áp lực gì không?"

Đái Tân Ni hỏi.

Nàng quan tâm ta? Ta mừng thầm, ngoài miệng bôi mỡ: "Áp lực cũng có một chút, bất quá, sau khi thấy Đái thư ký, áp lực của tôi liền biến mất."

Đái Tân Ni sắc mặt thay đổi, đôi má phấn nhanh chóng ửng hồng, nàng muốn cười, lại kiên nhẫn nhịn xuống, ta cười trộm: Tốt, Đái Tân Ni rõ ràng còn không cười, tốt, ta xem nàng có thể chịu bao lâu.

"Lý Trung Hàn, mời anh nghiêm túc một chút, không cho phép đùa giỡn."

Đái Tân Ni trừng mắt liếc ta.

"Tôi không nói đùa, tôi muốn báo cáo với Đái thư ký, từ khi Đái thư ký tức giận, trong cuộc sống của tôi cũng như trong công tác đều tràn đầy áp

lực, ăn không ngon, ngủ không yên, trong đầu luôn nghĩ làm sao để giải thích với Đái thư ký. Chỉ cần Đái thư ký không tức giận, chỉ cần Đái thư ký nở nụ cười, áp lực của tôi lập tức biến mất, báo cáo hoàn tất."

Ta liều mạng dốc sức một phen, mục đích chỉ có một, hi vọng Đái Tân Ni cười. Đái Tân Ni dốc sức liều mạng cắn cạp môi đỏ mọng, mặt đã đỏ bừng:"Giải thích cái gì? Giải thích chuyện anh quang vinh trở thành tỳ phu như thế nào hả?"

"Đúng vậy, có thể, làm thiếp quân tỳ phu đương nhiên vinh quang."

Ta trả lời.

"Vậy anh giải thích đi !"

Đái Tân Ni đã bật cười thành tiếng.

"Tiểu Quân nói Đái thư ký đẹp như tiên nữ, nó rất muốn cô làm tỳ tỳ, như vậy, tôi liền có cơ hội trở thành tỳ phu Tiểu Quân."

Ta mới nói được một nửa, Đái Tân Ni không nhịn được nữa, bật cười ha ha, cười đến lăn lộn, ta rốt cục buông lỏng một hơi, tảng đá lớn trong lòng cuối cùng cũng rơi xuống.

"Ha ha, thật chết cười ta ."

Đái Tân Ni ôm bụng cười, bổ nhào lên ghế sa lon, chẳng quan tâm dáng vẻ nghiêm túc chỉnh trang.

Ô! Viên tơ, lại thấy viên tơ, Đái Tân Ni trên ghế sa lon cười nghiêng ngả, nhưng không biết xuân quang trong váy đã tiết lộ, kết hợp với tất chân chân dài màu đen, lộ ra viên tơ tinh mỹ, ta thậm chí trông thấy quần lót đen viên tơ, trong tích tắc, ta cứng ngắc, cứng rắn đến lợi hại.

"Ha ha....."

Trong tiếng cười dài, ta đứng lên, đi đến ghế sofa.

Trông thấy ta đi tới, Đái Tân Ni tranh thủ thời gian ngồi xuống, một bên cánh gác sửa sang lại quần áo, một bên hờn dỗi: "Anh đến gần như vậy làm gì?"

"Tất nhiên là để giải thích với cô rồi, tôi còn chưa giải thích mà."

Ta cột nhả ngồi bên cạnh Đái Tân Ni, ánh mắt lại nhìn chăm chăm vào cái tất chân.

"Không cần giải thích, biểu muội anh thực nghịch ngợm, cả gan đùa bỡn tôi, tối hôm qua về đến nhà, tôi càng nghĩ càng thấy không đúng, hôm nay tới công ty, đọc lại tài liệu cá nhân của anh, từ hoàn cảnh gia đình liền thấy tên biểu muội anh, đúng là Lý Hương Quân. Hừ! Không thể tưởng được ca ca lão gian cự hoạt, biểu muội cũng tinh quái như vậy, thực không thể chịu được hai huynh muội các người."

Đái Tân Ni nhìn ta, trong ánh mắt chan chứa tình cảm.

"Hiện tại mọi việc đều rõ ràng, tôi có thể làm bạn trai của cô không?"

Ta bắt lấy đầu ngón tay Đái Tân Ni.

Theo đuổi nữ nhân, nhất là nữ nhân xinh đẹp tốt nhất là rèn sắt khi còn nóng, tránh đêm dài lắm mộng.

"Hừ! Người nghĩ hay quá nhỉ."

Đái Tân Ni trừng ta, lại không có bỏ tay ta ra, ta đại hỉ.

"Đương nhiên muốn, nằm mơ cũng muốn, Tân Ny, tôi về nhà mấy ngày lúc nào cũng nhớ đến em."

Liên tục buông ra lời tỏ tình, ta lúc này tràn ngập nhiệt huyết, hận không thể móc trái tim ra cho Đái Tân Ni xem, thấy nàng lưu ý lắng nghe, ánh mắt ôn nhu, sắc tâm của ta lập tức rục rịch, vẫn là câu nói đó, theo đuổi nữ nhân xinh đẹp nhất định phải rèn sắt khi còn nóng, tốt nhất có thể mau chóng cởi cái quần lót viền tơ màu đen kia, ta nghĩ như vậy lập tức lớn mật dùng cánh tay ôm eo Đái Tân Ni, eo nàng rất mềm mại. "Nhớ tới tôi? Muốn lừa gạt tôi phải không?"

Đái Tân Ni lại trừng mắt với ta.

"Không phải, ngày đó không phải chủ tâm lừa em, tôi chỉ muốn lưu lại quần lót của em, quần lót của em từ trên trời giáng xuống, thật sự là thiên ý, em không làm bạn gái của tôi là làm trái ý trời."

Tay ta đặt vào đùi Đái Tân Ni, tất chân rất trơn, dễ dàng đi vào trong quần.

"Hừ! Lại nói tới chuyện này, anh cảm nội y của tôi làm chuyện vô liêm sỉ, hiện tại ngẫm lại thấy buồn nôn, anh chẳng lẽ cảm thấy hứng thú đối với nội y của tất cả đàn bà ư?"

Nói xong, Đái Tân Ni nhú mày, trên mặt đỏ ửng biến mất phân nửa, đại khái liên tưởng tới tình cảnh ta lấy nội y của nàng thủ dâm.

"Tôi chỉ cảm thấy hứng thú với mỗi nội y của em thoip, cũng không biết vì cái gì, cầm lấy quần lót của em lên làm ta thực quá xúc động, xúc động đến vô pháp khắc chế, cho nên....."

"Được rồi, đừng nói nữa..., buồn nôn, xúc động rồi vì cái gì không đi tìm nữ nhân?"

Đái Tân Ni tức giận cắt đứt lời ta....

"Ta chỉ muốn em, ta không muốn tìm nữ nhân khác, mỗi ngày đều chỉ muốn em, em trong suy nghĩ của ta có vị trí vô cùng quan trọng, cho nên ý kiến của em rất trọng yếu, em muốn ta đi tìm nữ nhân khác, ta sẽ tìm mà, thậm trọng cân nhắc một chút."

Mặt ta đã ghé sát bờ môi Đái Tân Ni.

"Hừ !""

Đái Tân Ni lông mày nhướn lên, mắt hạnh mang theo sát khí lạnh lẽ ác liệt:"Hiện tại, mời anh bỏ tay ra, sau đó rút xa một chút."

Tay ta vừa theo chiếc đùi mềm nhẵn trượt vào váy Đái Tân Ni, nàng lập tức hung hãn bắt lấy tay ta, dùng móng tay đâm vào, ta đành đành chỉ hành động, thật đáng tiếc, thiếu chút nữa là sờ được chiếc quần lót viền tơ rồi.

"Tân Ny....."

Rèn sắt khi còn nóng, ta đột nhiên như sói hoang, hung mãnh bổ nhào lên người Đái Tân Ni, dốc sức hôn lên cái miệng nhỏ nhắn, Đái Tân Ni ra sức mà giãy dụa, nhưng khí lực của ta lớn hơn nàng, ta biết rõ lần này ta không thể lại để sai sót, hai tay xuất kích, chụp vào bộ ngực cao ngất.

Tiểu Quân nói không sai, ngực Đái Tân Ni to đến kinh người, chất vải may rất mỏng, tay ta đè lên tựa như vắn thẩn trong lễ mừng năm mới, căn bản một tay không thể nắm trọn. Đọc Truyện Kiếm Hiệp Hay Nhất:

Chỉ có điều đáng buồn là áo sơ mi của nàng chỉ ít có bảy, tám cái cúc, trong lúc mãnh liệt giãy dụa, ta không thể dễ dàng cởi bỏ từng cái, lúc này, tính xâm lược của nam nhân trên người ta bộc phát, ta trở nên điên cuồng thô lỗ dùng hai tay ra sức xé áo sơ mi,"Phốc, phốc" Vài tiếng, thân thể Đái Tân Ni đã hoàn toàn lộ rõ, cúc áo tán loạn trên sàn nhà, quả nhiên không có đoán sai, Đái Tân Ni mặc trên người nịt ngực đen viền tơ.

TỶ PHU VINH DỰ

Tiểu Thủ Chương
www.dtv-ebook.com

Chương 6: Hóa cốt thủy (1)

"Dừng tay, người mau dừng tay, ta sẽ hô lên đó."

Đái Tân Ni phản kháng càng lúc càng kịch liệt, vượt quá dự đoán của ta, ta biết rõ nàng hung dữ, lại không nghĩ rằng nàng ương ngạnh như thế, lo lắng nàng thật sự la lên, lòng tin của ta biến mất từng chút một, lúc này, ta nghĩ tới thỏa hiệp.

"Có thể một chút được không?"

Ta đành chỉ tiến công, nhưng vẫn là đề lên Đái Tân Ni. Nguồn truyện: Y

"Thuận theo người sao? Thả ta ra, bằng không thì ta sẽ khiến người hối hận."

Đái Tân Ni một bên thở hổn hển, một bên hung dữ nhìn chăm chăm vào ta.

"Cho tôi chiếc quần lót của cô, tôi sẽ buông ra, nếu không thì không buông."

Ta đành hi vọng chiếm lấy một đồ vật trên người Đái Tân Ni.

"Không cho."

Đái Tân Ni lại muốn đẩy ta ra, nhưng ta sớm có chuẩn bị, ngay lúc nàng muốn giãy dụa, ta xốc chiếc nịt ngực lên, lập tức bắt được bầu vú to rung rung không thôi.

"Ah ! Người lưu manh, ta hô lên đó."

Đái Tân Ni kích động đến đỏ bừng cả khuôn mặt.

Ta bất vi sở động(không nói mà chỉ hành động), một bên xoa núm vú, một bên hôn cổ nàng, vành tai nàng. Ngay lúc miệng ta muốn ngậm lấy núm vú nàng "Ừ ừ ừ, tôi cho anh, tôi cho anh chiếc quần."

"Được rồi."

Ta dành thời dài, tuy không cam lòng, nhưng không thể làm gì hơn, nữ nhân nếu không muốn thì nam nhân rất khó tiến vào, huống hồ ta cũng cảm thấy có chút mệt mỏi, trên cánh tay còn chút đau đau, không cần nhìn cũng biết là lúc chộp bị thương, chuyện tới mức này, ta chỉ đành rút lui cầu khẩn.

"Anh không đứng dậy, tôi như thế nào cời cho anh?"

Đái Tân Ni trước hết để muốn ta dời khỏi người nàng.

Ta vừa định ly khai thân thể Đái Tân Ni, đột nhiên, ta phát hiện Đái Tân Ni ánh mắt hấp háy, lộ ra một ít thần sắc giảo hoạt, trong lòng ta khẽ động, lập tức cự tuyệt yêu cầu của nàng:"Không được, người cứ cời đi."

Đái Tân Ni có chút thất vọng, cũng có chút tức giận, nhưng nàng cắn môi, đành vén váy lên, đem hai tay đặt hai bên hông, bờ hông vừa nhấc lên, một chiếc quần lót vừa nhỏ vừa mỏng Lace tuột xuống đùi.

"Nhìn cái gì vậy? Quần đây, cầm đi."

Đái Tân Ni phát hiện ta nhìn chăm chăm vào nàng hai khóa phần hồng trước ngực nàng, càng giận dữ, hai tay ngăn trước ngực chặn tầm mắt của ta.

"Vậy nâng chân lên một chút, ta sẽ đứng dậy."

Ta đương nhiên không cam lòng ly khai thân thể Đái Tân Ni, sau vài phút nghỉ ngơi ngắn ngủi, thể lực của ta nhanh chóng khôi phục, trong lòng lại có chủ ý xấu xa.

Đái Tân Ni bất đắc dĩ, đành nhắc hẳn hai chân lên, quần lót đen thuận lợi cởi ra, tuột xuống ngang mắt cá chân. Nhưng ngay lúc Đái Tân Ni cong chân lên, ta nhìn thấy bên đùi Đái Tân Ni, một mảng đen nhánh bên trong, khe hở phần hồng tươi mới khiến huyết dịch trong người ta lập tức sôi trào, ta cứng ngắc, cứng rắn đến lợi hại, thú tính chôn sâu trong thân thể hoàn toàn phóng ra, nhìn đến thân thân thể mê người, ta lại lao về phía Đái Tân Ni.

"A, người không giữ lời!"

Đái Tân Ni hai tay múa loạn, thân thể không ngừng vặn vẹo.

Giữ lời? Lúc này mà nam nhân coi trọng chữ tín thì chính là một thằng ngu.

Ta bắt được hai tay Đái Tân Ni, gắt gao đặt trên đỉnh đầu, không còn cái gì có thể ngăn ta chiếm lĩnh hai cái cao điểm kia. A! Núm vú thật đẹp a, như quả đào phóng đại, miệng ta thèm thuồng, sinh lý đói khát cực kỳ, ta cần ăn cái quả đào thịt này.

"Không muốn nha ! Lý Trung Hàn người là tên xấu xa! Ôi !"

Đái Tân Ni toàn thân đều run rẩy, đầu lưỡi của ta một lần một lần khiêu khích đầu vú nàng, núm vú trở nên cứng ngắc , ta lại dốc sức liều mạng mút vào, trong miệng phong phú nước bọt nhuộm ướt hai cái núm vú xinh đẹp, có lẽ là do vệt nước khiến hai núm vú xinh đẹp thoát nhìn càng giống cây đào mật tươi mới.

"Người điên rồi" Đái Tân Ni không ngừng cầu khẩn, sự phản kháng của nàng đã mất đi uy lực, ý thức cũng trở nên mờ mịt, mà ý thức của ta đặc

biệt rõ ràng, mục đích cuối cùng của ta chỉ có một, chính là chiếm hữu Đái Tân Ni, ta nhanh chóng cởi dây lưng, nút thắt.

Không ngừng cầu khẩn , Đái Tân Ni vẫn không phát hiện nguy hiểm, khiến cơn thịnh nộ như lửa của ta tiếp xúc khu vực tam giác mẫn cảm, Khi Đái Tân Ni phát giác được khác thường, nàng hoảng sợ nhìn ta, run giọng kêu to:"Không muốn, dừng lại, mau dừng lại."

"Ngừng cái đầu heo nha người!" Ta nghĩ thầm, lúc này còn muốn dừng lại, trừ phi đầu óc bị nước vào .

Đái Tân Ni lắc lư thân thể, hung hãn mà vùng vẫy, dương vật cứng rắn chỉ có thể ở bên ngoài hoa viên tả xung hữu đột, nhất thời khó có thể đắc thủ.

Dục hỏa trong người hừng hực, ta rốt cuộc vẫn không được phong độ thân sĩ, giáo huấn lần trước vẫn còn khắc sâu, lần này ta hạ quyết tâm, nhất định phải chế ngự được Đái Tân Ni.

Nhưng chuyện không đơn giản như vậy, ta vất vả đẩy được hai chân Đái Tân Ni ra, ngay lúc chỉ mảnh treo chuông, nàng đột nhiên hung hãn cắn một miếng lên bả vai ta, hàm răng sắc nhọn nhanh chóng ngấp vào cơ thể của ta.

A! Đau đớn kịch liệt làm ta thoáng cái đã mất đi dục niệm, cho dù ta đã mở hai chân Đái Tân Ni ra hoàn toàn, nhưng cũng chỉ có thể buông tha, đành chỉ tiến công.

Nếu không đoán sai, bả vai đã chảy ra máu tươi. Đúng lúc này, một giờ nghỉ trưa trong quy định của công ty sắp chấm dứt, nhóm thư ký lục tục về chỗ làm việc, tiếng bước chân, tiếng nói chuyện truyền đến, Đái Tân Ni lập tức kéo căng thần kinh, kinh ngạc nhìn ta.

"Đứng lên."

Đái Tân Ni đè thấp thanh âm nổi giận, trên bộ ngực trắng nõn như tuyết thoa lên một tầng mờ hôi nhàn nhạt.

Ta rất uế oải, nhưng vẫn nhưng chưa từ bỏ ý định: "Rõ ràng cũng ướt rồi, vì cái gì còn muốn cự tuyệt?"

"Ta cho tới bây giờ chưa để cho bất luận nam nhân nào chạm qua."

Đái Tân Ni nổi giận, hung hăng đẩy ta ra, bất đắc dĩ không rung chuyển được của thân thể như thái sơn áp đỉnh của ta, ta lần nữa đè xuống, nhẹ nhàng cọ vào hai viên thịt cao ngất, Đái Tân Ni ư một tiếng, hai tay che lại bộ ngực, chỉ là hai ngón tay nhỏ nhắn kia làm sao có thể che dấu bộ ngực đầy đặn được? Thực ra chỉ tăng thêm sự hấp dẫn mà thôi.

"Cái gì? Người, người còn là xử nữ?"

Ta mở to hai mắt nhìn, cự vật dưới háng còn bồi hồi trong vùng cỏ thơm lây lội, cực đại quy đầu sớm đã ở bên ngoài mật huyết vận sức chờ phát động, chỉ cần ta ướn lên một cái, lập tức có thể phá tan cấm khu, thế nhưng, Đái Tân Ni vừa cho ta biết nàng là xử nữ, điều này không thể không khiến ta cố kỵ, ngoài kinh ngạc vẫn là bán tín bán nghi, rất khó tin được nữ nhân mặc nội y gợi cảm này vẫn là xử nữ.

"Hừ !""

Đái Tân Ni biểu lộ rất cổ quái, không biết là đắc ý hay tự ti, nhưng có thể khẳng định chính là, nàng đã trả lời nghi vấn trong đầu ta.

"Ha ha..... Trách không được tính tình người cổ quái như vậy, trách không được bầu vú của người đẹp như vậy, có thể chiêm ngưỡng tuyệt phẩm như vậy thật sự là chết cũng không tiếc."

Khẽ cười gian, ta nhin không được chế nhạo bỗng chốc dưới thân mỹ nhân.

Đái Tân Ni sắc mặt đại biến, hình cùng chịu nhục:"Người cũng hôn qua rồi, vậy có thể đi chết đi."

Ta ôn nhu nói:"Ta chết đi rồi, ai lấy người?"

Cự vật dưới háng lại bạo trưởng mạnh mẽ, quy đầu cơ hồ gán sát cửa huyết trơn ướt, ngay cả ta cũng có thể cảm giác được lông tơ dày đặc cùng chỗ lõm mất hồn.

"Người không tôn trọng ta, ta như thế nào lại gả cho người? Mau rút đi."

Phát giác được nguy hiểm Đái Tân Ni nóng nảy, nàng rút cuộc không còn đến sự rụt rè, nhanh chóng bắt lấy cự vật của ta, một hồi đau nhức lập tức truyền đến, ta chấn động, kinh ngạc nhìn bàn tay nhỏ bé đang bóp nhục căn của ta.

"Đau, đau, đau....."

Ta nhỏ giọng hô cứu mạng.

Đái Tân Ni cuống quít buông tay, đôi mắt đẹp liếc nhìn đại nhục bồng trước mắt, trên mặt lộ ra vẻ then thùng vũ mị, thật sự là đẹp không sao tả xiết, ta tâm thần rung động, càng đề lên thân thể nàng, Đái Tân Ni phản ứng thần tốc, bàn tay nhỏ bé lần nữa chộp đại nhục bồng của ta trong tay, lúc này lực lượng nhỏ nhiều hơn.

"Người dám."

Đái Tân Ni mắt hạnh trợn lên.

"Không dám."

Ta quả nhiên không dám xao động, đành yên tĩnh phủ phục trên người Đái Tân Ni, mà Đái Tân Ni cũng không đẩy ta ra, mặc cho ta nhẹ nhàng xoa nắn bầu vú to tuyết trắng, gương mặt đỏ ửng trải rộng tới cổ.

TỶ PHU VINH DỰ

Tiểu Thủ Chương
www.dtv-ebook.com

Chương 6: Hóa cốt thủy (2)

Thật không ngờ, nữ thần của ta vẫn còn là xử nữ. Nói thật, ta không quan tâm lắm đến chuyện có còn xử nữ không, chỉ cần là người ta thiết lòng yêu thương, ta sẽ không quan tâm vấn đề này, thế nhưng mà, nếu nữ nhân ta âu yếm có một khối nguyên thủy thổ địa cần ta khai khẩn, ta nhất định rất vui sướng hỗ trợ.

Đái Tân Ni có chút mê ly, tay ta giày vò rất kiên nhẫn cùng kỹ xảo, không nhanh không chậm, lực đạo vừa phải, dù là khiêu khích núm vú cũng chỉ lướt qua, ta khả không muốn quấy rầy Đái Tân Ni đang dần dần trầm mê, chỉ cần chút nữa, ta liền có cơ hội.

Thời gian dần qua, Đái Tân Ni bắt đầu thở hổn hển, núm vú tươi mới nhanh chóng cương cứng, thân hình ưu mỹ nóng lên, ta âm thầm kích động, nữ thần trong mộng cũng sắp thần phục, ta hơi chút gia tăng giày vò mục tiêu, toàn bộ tập trung ở trên đầu vú, hai ngón tay kẹp lấy nhẹ chà xát vài cái, ta cúi đầu xuống, dùng đầu lưỡi vây liếm quanh núm vú, lập tức, Đái Tân Ni như bị chạm điện, bàn tay nhỏ bé đang cầm chặt đại nhục bồng dần buông ra, khoác lên trên vai ta, ta vui mừng quá đổi, đem hạ thể ngang nhiên xông qua, cự vật nhắm ngay vùng lông tơ dày đặc.

Lông tơ chính là thánh địa xử nữ.

Đột nhiên, Đái Tân Ni không biết tự tập cường đại khí lực từ nơi nào, thoáng cái vùng ra khiến ta không kịp chuẩn bị tâm lý, như thiểm điện đứng lên từ trên ghế salon, nhanh chóng đi đến trước một cái tủ, đưa lưng về phía ta cởi bỏ chiếc áo ngoài, lại từ tủ chứa đồ lấy ra một chiếc áo sơ mi thay đổi.

Hết thủy phát sinh trong chớp mắt, ta vẫn chưa hoàn toàn kịp phản ứng, vẫn ngơ ngác nhìn bóng lưng thướt tha của Đái Tân Ni, đến khi nàng hoàn toàn mặc xong y phục, ta mới cười khổ thở dài. Vịt đem đến miệng còn bay mất.

"Thần thờ cái gì? Cởi áo ra."

Đái Tân Ni uy nghiêm ra lệnh cho ta, trong tay nàng có thêm một cái bình nhỏ trong suốt, ta rất kinh ngạc, không biết nàng muốn làm gì, thấy bộ ngực nàng như cũ phập phồng, bộ dạng vẫn còn tức giận, ta thật lo lắng nàng muốn trả thù ta, nghe nói, nữ nhân kiêu ngạo trả thù đặc biệt mãnh liệt.

"Chẳng lẽ muốn một đao đâm vào tim ta?"

Ta miễn cưỡng tự giễu, tâm thần bất an nhìn lại Đái Tân Ni.

"Đang có ý này, giết người, trên đời ít đi một tên đại lưu manh."

Đái Tân Ni vẫn giận dữ, chỉ là khuôn mặt ửng hồng nhiều hơn một phần giống như cười mà không phải cười, giống như nô không phải nô, bộ dạng cổ quái, thấy ta chậm chạp không cởi áo, nàng rất không bình tĩnh duỗi tay ngọc cởi cúc áo ra, ta cảm thấy kinh hãi, chẳng lẽ Đái Tân Ni muốn đem ta cời hết lại giết? Chẳng lẽ nàng đột nhiên cải biến chủ ý, muốn cùng ta ân ái?

Trong nội tâm một hồi cuồng hỉ, hai mắt nhìn bình nhỏ trong suốt trong tay Đái Tân Ni, bỗng nhiên thấy một mùi rượu cồn nhàn nhạt, cuồng hỉ trong lòng lập tức tiêu tan một nửa:" Nước tiêu độc chỉ có thể cứu người, không thể giết người."

Đái Tân Ni trừng ta:"Đây không phải nước tiêu độc, mà là hóa cốt thủy."

Ta than thở:"Chết trên tay nàng thì sao? Ôi....."

Bả vai một hồi cay xè, Đái Tân Ni liền lộ dáng tươi cười, vú lớn của nàng cách ta trong gang tấc, ta lại có một dục niệm muốn sờ vào.

"Xem còn dám nữa không, dám động tay động chân nữa người nhất định phải chết."

Đái Tân Ni một bên cười lạnh, một bên dùng bông vải xát lên vết thương trên vai ta, ngoài miệng mắng chửi, động tác lại cẩn thận vô cùng, nhu tình của nữ nhân trong lúc lơ đãng toát ra, ta tâm thần kích động, thâm tình nhìn về phía Đái Tân Ni, đúng lúc nàng cũng nhìn lại ta, bốn mắt nhìn nhau, trên người ta tóc gáy lập tức dựng thẳng lên, cái này gọi là điện giật sao?

Nhiệt huyết dâng lên, ta kiên định mà duỗi tay phải ra, đặt trên bộ ngực cao ngất của Đái Tân Ni, tuy nhiên cách quần áo, ta vẫn cảm giác được nhịp tim của nàng. Một hạt, hai hạt... từng chiếc cúc áo bị cởi, bộ ngực tuyết trắng dần dần lộ ra.

Đái Tân Ni ngơ ngác nhìn ngón tay ta mạnh mẽ mở cúc áo nàng, nàng nhất định không cách nào lý giải được ta vì cái gì chấp nhất muốn chiếm hữu thân thể nàng như thế, nàng không hiểu được nam nhân vì đạt được thân thể nữ nhân sẽ không từ thủ đoạn, thậm chí trở nên vô lại cùng hèn hạ.

Ngay lúc ta thi triển thủ đoạn hèn hạ, ngoài cửa đột nhiên truyền đến một thanh âm nam nhân: "Đái thư ký có ở đây không?"

Ngoài cửa mơ hồ truyền đến tiếng trả lời: "Có lẽ vẫn đang ở trong đó, ngài gõ cửa phòng làm việc của nàng xem."

"Ừ." Nam nhân đáp lại một câu.

Tiếp theo là tiếng đập cửa.

Ta kinh hãi nhìn Đái Tân Ni, nàng ảo não trừng mắt nhìn ta, tựa hồ trách cứ ta còn không sớm ly khai, nàng một bên đẩy ta ra, một bên lớn tiếng hô: "Chờ một chút."

Ta cũng không dám làm ầu nữa, nhìn quanh bốn phía, không thể tưởng được phòng làm việc của nàng sạch sẽ đơn điệu như vậy, hoàn toàn không có chỗ gì có thể núp, đang sốt ruột, Đái Tân Ni đột nhiên đi đến đằng sau ghế sofa, kéo bức màn ra hiện lên một cánh cửa nhỏ, nàng đẩy cửa ra, thấp giọng nói: "Nhanh vào đi."

Ta xem xét, cũng chẳng chút cân nhắc, vội vàng đi vào rồi đóng cửa lại, cảm giác giống như yêu đương vụng trộm, lại giống như làm trộm.

Trong khung cửa nhỏ, ta vẫn nhăm nháp dư vị về một màn kiều diễm vừa rồi, mơ mộng về hạnh phúc tương lai.

"Ồ, sao mặt Đái thư ký đỏ như vậy, có phải nghỉ ngơi không đủ ư? Thực xin lỗi."

Có lẽ chỉ cách một cánh cửa, thanh âm bên ngoài ta nghe được rất rõ ràng, không cần đoán, cái giọng nam nhân quen thuộc kia chính là của Đổng Đại Duy, ta thầm hỏi: tại sao Đổng Đại Duy đến tìm Đái Tân Ni?

"Đúng vậy a, vừa chớp mắt một chút, Đổng quản lý có việc gì?"

Đái Tân Ni thanh âm uyển chuyển tươi mát, êm tai dễ nghe, thanh âm như vậy mới không phụ lòng ông trời. Ta thầm nhủ: Đái Tân Ni đối với người khác thì lãnh đạm, đối với ta thật nhiệt tình.

"Ừ, muốn cùng cô tâm sự."

Đổng Đại Duy đột nhiên tỏ ra xuống xã.

"Trò chuyện thì trò chuyện, nhưng mời ngài tự trọng."

Thanh âm Đái Tân Ni đột nhiên trở nên dì dờn nghiêm khắc.

Ta nghe xong không khỏi chấn động, lập tức nổi cơn thịnh nộ, thật muốn lao ra, bảo hộ Đái Tân Ni của ta. Bất quá, ta đành tạm thời nhẫn nại, dù sao Đỗ Đại Duy cũng có ân với ta, chỉ cần một ngày hắc đã có thể đưa ta từ một viên chức bình thường lên trưởng phòng phân tích, càng quan trọng hơn là, công việc của Tiểu Quân cũng phải dựa vào hắc.

"Ha ha, đừng hung dữ như vậy, ta chỉ hỏi một ít chính sự."

Đỗ Đại Duy gượng cười hai tiếng, đi tới cánh cửa nhỏ, ngồi xuống trên ghế sa lon, hắc cách ta chỉ một bức tường.

"Chuyện gì nói mau, ta còn có việc trọng yếu phải xử lý."

Đái Tân Ni thanh âm trở nên dì dờn lãnh đạm, dù là kẻ ngốc cũng có thể nghe ra nàng hạ lệnh trực khách.

"Tại sao cô an bài Lý Trung Hàn đến bộ phận của ta? Lại còn là chức vụ cao như vậy, có phải cô thích hắc hay không?"

Đỗ Đại Duy ngữ khí rất bất mãn.

Ta nghe xong đầu óc ngây dại, thầm buồn bực: Cái gì? Ta thăng chức không phải do Đỗ Đại Duy chiếu cố đề bạt hay sao? Hóa ra lại là công lao của Đái Tân Ni? Tại sao Đái Tân Ni lại có quyền lực như vậy? Ta đầy bụng băn khoăn.

Đái Tân Ni nhàn nhạt nói: "Lý Trung Hàn thăng chức cùng ta có quan hệ gì? Việc đề bạt là của bộ phận nhân sự, ta chỉ là một thư ký hành chính nho nhỏ nào có quyền lực lớn như vậy?"

"Hắc hắc, Đái thư ký, chân nhân trước mặt đừng nói lời dối trá, người không lừa được ta, người khác không biết nhưng ta cũng biết năng lực của

người, người là người Chu Cửu Đồng thích nhất, chỉ cần người mở miệng, người muốn đề bạt ai còn không phải một chuyện dễ dàng sao?"

Đỗ Đại Duy cười rất quý dị.

"Im ngay, kẻ tiểu nhân như người đứng ở chỗ này nói hươu nói vượn, nếu như không có chuyện gì khác, thỉnh người đi ngay lập tức."

Đái Tân Ni thanh âm lãnh đạm biến thành nghiêm khắc.

Ta trong lúc đó cảm thấy sấm sét giữa trời quang, đầu óc ông ông, Chu Cửu tộ là chủ tịch công ty, chẳng lẽ hẳn cùng với Đái Tân Ni có chuyện bí mật? Chẳng lẽ Đỗ Đại Duy nói thật? Không đúng, ta lập tức tỉnh táo lại, trách mình quá lo lắng, Đái Tân Ni đích thị là xử nữ, chuyện nàng có quan hệ với Chu Cửu Đồng chỉ là lời đồn nhảm.

TỶ PHU VINH DỰ

Tiểu Thủ Chương
www.dtv-ebook.com

Chương 6: Hóa cốt thủy (3)

Chỉ là, Đái Tân Ni thật sự là xử nữ sao? Nghĩ vậy, lòng ta lại mát đến lòng bàn chân, vội vàng dí lỗ tai vào sát khe cửa, muốn nghe đến tột cùng.

"Ta đành phải đi vậy, nhưng ta rất muốn biết Lý Trung Hàn được an bài đến bên cạnh ta là ý của cô hay là của Chu Cửu Đồng?"

Đỗ Đại Duy lạnh lùng hỏi.

"Cái này hoàn toàn là ý của Chu tổng giám đốc, người rõ ràng chưa, rõ rồi thì lập tức rời đi."

Đái Tân Ni ngừ khí tràn đầy phẫn nộ, nhưng lại chỉ có thể cố nén.

"Hắc hắc, Chu lão đầu kia cũng già rồi, qua hai năm nhất định sẽ rời khỏi vị trí tổng giám đốc, người dựa vào hẳn còn không bằng dựa vào ta? Hừ, ta dám nói, không tới ba năm, vị trí tổng giám đốc ngoài ta ra thì không còn ai có thể đảm nhiệm, cô thông minh như vậy thì nên biết làm như thế nào."

"Hừ, chờ người trở thành tổng giám đốc kt rồi hãy nói a, bất quá, ta cho rằng người không làm được, ta còn muốn nói cho người biết, ta Đái Tân Ni ai cũng không dựa vào, ta chỉ dựa vào chính mình, được rồi, ta đã nói xong, người không đi thì có thể ngồi lại, ta có chuyện phải làm."

Đái Tân Ni cười lạnh hai tiếng, ta lập tức đã nghe thấy âm thanh của giày cao gót giẫm trên đất.

"F*** !" Đặc ý cái gì? Hừ, đúng là đồ không thức thời, một ngày nào đó, ta sẽ bắt người phải quỳ dưới chân ta!" Đổ Đại Duy hung hăng mắng, có lẽ cảm thấy nhàm chán, hắn cũng đi khỏi phòng làm việc của Đái Tân Ni.

Ta đặt mộng ngồi lên, lời nói của Đổ Đại Duy khiến ta cảm thấy sợ hãi, lời đồn đại quanh Đái Tân Ni vốn không ít, ta vẫn cho rằng cũng chỉ là chuyện bát quái, chưa bao giờ tin Đái Tân Ni kiêu ngạo có quan hệ mập mờ với cao tầng trong công ty, nhất là tổng giám đốc già nua Chu Cửu Đồng, thế nhưng, từ lời của Đổ Đại Duy cho thấy Đái Tân Ni cùng Chu Cửu Đồng có quan hệ đặc thù nào đó, về phần là loại quan hệ nào ta không dám phỏng đoán, nhưng lại buộc lòng phải nghĩ đến chỗ đen tối nhất, càng nghĩ càng thất vọng, càng nghĩ càng bị thương, cuối cùng, nhịn không được thì thào: "Chẳng lẽ hoa tươi cần phải cắm vào bãi cứt trâu mới có thể thật sự hấp dẫn?"

"Người nói ai là cứt trâu?"

Đột nhiên một thanh âm từ đằng sau ta vọng đến.

Trái tim ta bất thành linh bị dọa cho nhảy ra khỏi lồng ngực, còn chưa kịp quay đầu lại, ta tựa run rẩy hỏi:

"Người đằng sau đang nói là ai?"

"Người quay đầu lại là biết."

Ta quay đầu lại, tuy đã đoán ra rồi, nhưng thật sự chứng kiến bộ dạng Chu Cửu Đồng thấp bé gầy yếu sau lưng vẫn khiến ta kinh hãi, vị lão nhân thấp bé gầy yếu trước mắt này chính là chủ tịch kiêm tổng giám đốc công ty chúng ta.

"Chào, chào ngài, tổng, tổng giám đốc."

Ta nghĩ thầm, lần này thật sự xong đời rồi, đúng là vận mệnh trên cột, đừng nói giữ được cái gì chức vụ mới, có thể bảo trụ bát cơm cũng là hi vọng xa vời. không có một vị đức cao vọng trọng nào thích người khác gọi là "cút trâu", Chu Cửu Đồng chính là một người đức cao vọng trọng, trong giới tài chính, không người nào không biết "Cửu thúc"

"Tôi xin lỗi, tôi thật không tốt."

Chu Cửu Đồng lắc đầu, thần sắc có chút bi ai.

Ta tuy rất kinh hoàng, nhưng cũng rất buồn bực, lão đầu trước mắt tóc bạc hơn nửa, chống một quả trượng màu đen, mặt gầy đep thấp bé lộ ra thần sắc cô đơn, giống như một kẻ thiếu nợ hằn rất nhiều đột nhiên chết mất tiêu.

"Sao, không tốt như thế nào?"

Ta cố dùng cảm trả lời, thầm cầu nguyện vị đức cao vọng trọng thoát nhìn hơn sáu mươi tuổi này sẽ không chấp nhặt cùng cái loại người tuổi trẻ như ta, cũng sẽ không khiến công việc của ta "đầu một nơi, thân một nẻo"

"Bởi vì tôi là cút trâu, cút trâu rất thối."

Chu Cửu Đồng bộ dạng rất khổ sở.

Ta muốn cười, lại cười không nổi, vội vàng dùng thanh âm thành khẩn, nhất chân thành tha thiết, đáng thương nhất trên thế giới nhất xin lỗi Chu Cửu Đồng: "Thực xin lỗi Chu tổng giám đốc, ta mới là cút trâu, Lý Trung Hàn ta mới là cút trâu thối không người được, Chu tổng giám đốc, ta không phải nói ngài, thực không phải nói ngài."

"Người không cần xin lỗi, bởi vì người nói đúng, ta là cút trâu, ừ, thậm chí cả cút trâu cũng không bằng."

Chu Cửu Đồng lại thở dài một hơi, thân thể càng xuống khiến cho người ta đồng tình. Nhưng ta biết rõ, hiện tại người cần phải được đồng tình không phải Chu Cửu Đồng, mà là ta Lý Trung Hàn.

"Chu tổng giám đốc, tôi, tôi sai rồi, xin ngài tha thứ cho tôi! Tôi thật vô tâm."

Ta quả thực sắp khóc.

"Lúc nàng mới mười lăm tuổi, ta đã nuôi dưỡng nàng. Năm nàng mười chín tuổi, ta đưa nàng đi Anh quốc đọc sách, chỉ cần nàng thích thứ gì, ta đều mua cho nàng, chỉ cần khiến nàng vui vẻ, chuyện gì ta cũng nguyện ý làm, thế nhưng trước sau chín năm lẻ ba tháng, nàng cũng chưa hôn ta một lần, mà người hôm nay lại sờ soạng toàn thân nàng một lần, người nói, ta có phải rất thất bại hay không? Có phải là cả cứt trâu cũng không bằng không?"

Chu Cửu Đồng tựa hồ đang ghen ngào.

Ta cực độ khiếp sợ, trong lòng hy vọng "nàng" theo như lời Chu Cửu Đồng không phải Đái Tân Ni.

"Người cũng không cần đoán, ta nói người này chính là Ni Ni, là Đái Tân Ni."

Chu Cửu Đồng tựa hồ xem thấu tâm tư ta.

"Chu, Chu tổng giám đốc, tôi thật không biết Đái Tân Ni là nữ nhân người thích, nếu tôi biết rõ, cho tôi một trăm lá gan, tôi cũng không dám đụng đến nàng."

Ta chẳng những khiếp sợ, còn tâm loạn như ma, xem ra lần này thật phiền phức, ta âm thầm lo lắng cho mình: Lý Trung Hàn ơi Lý Trung Hàn, trên đầu chữ sắc có cây đao, người lần này hỏng bét rồi, người ta tổng giám

đốc nuôi một con dê béo, người ngay cả chào hỏi cũng không làm đã muốn
lôi đi, người ta lại không tìm người đốc sức liều mạng sao?

"Vậy người nói bây giờ nên làm cái gì?" Chu Cửu Đồng hỏi.

Ta nghĩ thầm, sờ cũng sờ rồi, còn có thể làm cái gì? Cũng không thể
chép hai tay của ta chứ? Chỉ là ngoài miệng thành khẩn nói: "Tổng giám
đốc nói nên bây giờ làm cái gì thì làm cái ấy, chỉ là cha mẹ ta đều già rồi,
còn có một muội muội cần chiếu cố, tôi không thể không có công việc này,
đại nhân có đại lượng, tôi cam đoan về sau sẽ không có quan hệ gì với Đái
Tân Ni."

"Ta có một yêu cầu, nếu như người đồng ý chẳng những công việc
không có vấn đề, ta còn cho người làm phó quản lý bộ phận đầu tư, vốn ta
có thể cho người làm quản lý bộ phận đầu tư, thay thế vị trí Đỗ Đại Duy,
nhưng người bây giờ năng lực còn chưa bằng hẳn, công ty trước mắt tạm
thời không thể thiếu Đỗ Đại Duy."

Chu Cửu Đồng đột nhiên đưa ra một cái quái dị dị yêu cầu.

Ta nghĩ thầm, đừng nói là một yêu cầu, dù là trăm cái yêu cầu, ta cũng
cứ đáp ứng trước, nghĩ đến khả năng phải đoạn tuyệt hết thầy quan hệ cùng
Đái Tân Ni, trong lòng ta lo lắng không yên.

"Tổng giám đốc, Lý Trung Hàn tôi học thức nông cạn, kinh nghiệm
cũng không cao, có thể có chỗ dừng chân ở kt cũng đã rất thỏa mãn, về
phần chức vụ phó quản lý cũng không dám đảm đương. Ách, xin hỏi tổng
giám đốc có yêu cầu gì?"

Đối với chuyện thăng chức mà nói, ta cảm thấy đó là chuyện xa vời .

"Tốt, cậu đi theo ta."

Chu Cửu Đồng nói xong, chống gậy đi đến một cái hành lang.

Ta đột nhiên phát hiện trong này là một căn phòng nhỏ có giường, ghế sofa, TV, tủ lạnh..... Phàm là hết thảy đồ dùng trong gia đình đều có ở đây, ta đoán đây là nơi Đái Tân Ni thường nghỉ ngơi.

Nhưng ta lập tức lại có nghi vấn: Chu Cửu Đồng tại sao lại có thể đến gian phòng này? chẳng lẽ đây là nơi Chu Cửu Đồng hẹn hò với Đái Tân Ni sao? Thế nhưng ngay cả Chu Cửu Đồng cũng không thừa nhận có quan hệ thân mật cùng Đái Tân Ni, chẳng lẽ Chu Cửu Đồng lừa gạt ta?

Ta mang đầy rẫy nghi hoặc theo sau Chu Cửu Đồng.

Căn phòng quả nhiên có cửa ngầm khác, đẩy ra liền xuất hiện một hành lang chỉ một người có thể đi. Dọc theo hành lang khoảng 10m liền thấy một cánh cửa lớn. Chu Cửu Đồng đẩy cửa ra, ta liền phát hiện đây là một cái thang máy tinh xảo, trong thang máy rất sạch sẽ, xem ra thường xuyên có người sử dụng.

"Vào đi."

Chu Cửu Đồng bảo ta đi vào. Ta nhìn chung quanh, đành phải vào theo, bất quá, trong lòng có chút sợ hãi, tuy ta bình thường cũng khá lớn gan, nhưng hiện tại khắp nơi đều thấy quỷ dị, trong lòng cũng thấy sờn gai ốc.

Lúc thang máy khởi động, ruột gan cũng nghẹn lên cổ, ta âm thầm cầu xin các vị thần linh, chúa nhân từ lần nữa phù hộ ta. Y - www.

Rất nhanh thang máy lên đến tầng chín, cả một tầng đều là văn phòng tổng giám đốc.

A! Hóa ra đây là bí đạo giữa văn phòng tổng giám đốc cùng văn phòng Đái Tân Ni, lại nghĩ Đái Tân Ni mỗi ngày cùng Chu Cửu Đồng gặp mặt ở chỗ này, trong lòng ta nổi lên tầng tầng ghen tuông cùng phẫn nộ.

Văn phòng tổng giám đốc đương nhiên là trung tâm quyền lực của công ty, ta ở công ty hai năm, chưa nói đặt chân lên tầng chín, mà ngay cả tổng bộ tài vụ tầng tám cũng chưa dám bén mảng, cho nên lúc bước vào văn phòng tổng giám đốc, ta trở nên rất câu nệ khẩn trương, nơi này đúng là không phải thường, chẳng những khí phái, mà khắp nơi còn lộ ra sự xa hoa, các loại đồ sứ giá cao cùng các vật phẩm trang sức hoa lệ mang đến một sức sống cho văn phòng, đứng giữa căn phòng, ta cũng không cảm thấy quá nhiều áp lực.

"Người ngồi kia."

Chu Cửu Đồng dùng quai trượng chỉ vào một cái ghế sofa màu nâu da mềm rộng như một cái giường.

"Vâng."

Ta nơm nớp lo sợ ngồi xuống ghế sa lon.

Vừa ngồi xuống, trước mặt ta một đài màn hình tinh thể lỏng 52 inches liền được bật, trên đó hiện ra một gian phòng trông rất quen mắt, trong lòng khẽ động, ta lập tức nghĩ ra đó là chỗ của Đái Tân Ni.

Chu Cửu Đồng ngồi xuống bên cạnh ta, hần loay hoay điều khiển từ xa trong tay, hình ảnh trên màn không ngừng thay đổi, rốt cục hình ảnh dừng lại, sắc mặt ta đại biến.

TỶ PHU VINH DỰ

Tiểu Thủ Chương
www.dtv-ebook.com

Chương 7: Nhục nhĩ (1)

Trời ạ ! Trong hình chính là cảnh ta đùa giỡn Đái Tân Ni, ta thất kinh nhìn thoáng qua Chu Cửu Đồng, mặt hắc không biểu tình nói: "Người cùng Ni Ni làm những chuyện gì ta đều thấy hết."

"Tổng giám đốc, tôi, tôi..."

Ta thật không biết nói gì cho phải, không thể tưởng được Chu Cửu Đồng luôn giám thị văn phòng Đái Tân Ni, mọi việc làm của nàng đều không thoát khỏi con mắt Chu Cửu Đồng. Điều này thật sự là ta ngay cả nghĩ cũng không dám nghĩ.

"Ta có thể nói cho người biết, lúc ấy nếu như người muốn bá vương ngành thượng cung nhất định sẽ chết rất khó coi, dù Ni Ni không giết người thì ta cũng sẽ giết người, người vĩnh viễn không có cơ hội."

Chu Cửu Đồng thở dài một hơi lại khiến ta sờn hết cả gai ốc, thầm cảm thấy may mắn mình lúc ấy có thể dừng cương trước vực.

Chu Cửu Đồng nói tiếp: "Bất quá, xem ra Ni Ni thật sự thích người, ta ở cùng nàng chín năm, xem ra vẫn kém người cùng nàng hai tháng, ta thật thất bại a!"

"Tổng giám đốc."

Ta quanh co cả buổi cũng không nói nên lời, ta còn có thể nói cái gì lúc này? Có lẽ tốt nhất là nên câm miệng.

"Lúc Ni Ni mười lăm tuổi, cha mẹ nàng vì sự cố máy bay mà chết, ta cùng với cha mẹ nàng là bạn thân, cho nên liền đưa nàng về, trên danh nghĩa trở thành nghĩa nữ. Nhưng ta không muốn làm dưỡng phụ của nàng, ta muốn kết hôn với nàng, ta muốn yêu thương nàng như một người chồng, lúc mười lăm tuổi, Ni Ni duyên dáng yêu kiều, xinh đẹp tuyệt trần, quả thực tựa như thiên sứ. Ta động tâm, tuy ta cùng Ni Ni cách nhau 40 tuổi, nhưng ta tràn đầy lòng tin, ta có khả năng cho nàng hết thấy."

Chu Cửu Đồng dừng một chút, mang theo cảm khái vô hạn cùng hoài niệm, ông ta lắc đầu:"Thế nhưng, chín năm qua đi, nàng đối với lão đầu này một chút cảm giác cũng không có, nàng chỉ nguyện ý nhận ta là dưỡng phụ, ai !""

Ta nhịn không được hỏi:"Đái Tân Ni có biết tâm tư tổng giám đốc không?"

Chu Cửu Đồng kỳ quái mà ta, hỏi ngược lại:"Người cảm thấy Ni Ni là kẻ ngốc sao?"

Ta chìm vào yên lặng, Đái Tân Ni đương nhiên không phải kẻ ngốc, nàng nhất định biết rõ tâm tư dưỡng phụ, trách không được nàng có thể tự do ra vào văn phòng Chu Cửu Đồng, trách không được địa vị Đái Tân Ni trong công ty đặc thù như thế, trách không được Đỗ Đại Duy cũng hiểu lắm quan hệ giữa nàng và Chu Cửu Đồng, nguyên lai quan hệ trong này phức tạp như vậy.

Trước kia, ta có nghe nói chỉ có người trẻ tuổi mới si tình, không nghĩ tới lão đầu sáu chục tuổi cũng si tình như vậy, yêu say đắm một nữ nhân nhỏ hơn hẳn bốn mươi tuổi, thật là con cóc muốn ăn thịt thiên nga. Ta đột nhiên thầm mắng trong lòng: Người muốn yêu thì yêu những lão bà cùng tuổi người ấy, nếu như mỗi lão đầu cũng giống như người, những người tuổi trẻ như ta đây chẳng phải là cả đời muốn làm Vương lão ngũ?

Bất quá, mắng thì mắng, trong nội tâm cũng thấy thoải mái, cái này chứng minh Đái Tân Ni quả nhiên là xử nữ, cũng đã chứng minh Đái Tân Ni cùng Chu Cửu Đồng trong sạch, duy nhất làm cho ta phần nộ chính là Chu Cửu Đồng cả ngày giám thị Đái Tân Ni, bất kể nàng làm việc gì trong phòng làm việc đều không thoát khỏi ánh mắt hằn.

Không, ta tuyệt đối không thể cho phép chuyện như vậy tiếp diễn, ta muốn dỡ bỏ những thiết bả theo dõi trong văn phòng Đái Tân Ni. Truyện Tiên Hiệp - -Y

"Tổng giám đốc, vậy ngài bây giờ có tính toán gì?"

Ta cần thận thăm dò từng li từng tí.

Chu Cửu Đồng khoát tay:"Hai tháng trước, Ni Ni đột nhiên đưa ra một cái đề nghị với ta, đây là lần thứ nhất trong chín năm nàng yêu cầu ta, ta đương nhiên đáp ứng, chỉ là, ta không thể tưởng được, nàng lại yêu cầu ta đem một viên chức nhỏ bộ kế hoạch điều đến bộ phận đầu tư. Đây vốn là một yêu cầu đơn giản, nhưng ta lại phát giác nàng bắt đầu thích một người, người này chính là người."

Chu Cửu Đồng ghen ghét nhìn ta, nói tiếp:"Ta tuy ghen ghét, nhưng không thể làm gì, ta biết rõ cảm tình thì không cách nào miễn cưỡng, mà người cũng thông qua được khảo nghiệm của nàng, hai mươi ngày, nàng luôn ở trong gian phòng nhỏ kia chờ đợi hai mươi ngày, chính là để khảo nghiệm người, xem người có phải thiết tình với nàng không."

"Khảo nghiệm ta?"

Trong nội tâm của ta vừa mừng vừa sợ, nghĩ thầm, trách không được hơn nửa tháng ta khắp nơi tìm Đái Tân Ni mà không thấy, nguyên lai nàng trốn vẫn ở trong căn phòng đó, thật sự là đáng giận a!

Chu Cửu Đồng gật đầu: "Đúng vậy, nàng theo dõi người, xem người có nữ nhân khác hay không."

Ta xác thực không có những nữ nhân khác. Thật là may mắn, may mắn không có đi chơi gái, kỳ thật đoạn thời gian kia, ta vài lần suy nghĩ muốn đi tìm nữ nhân.

Chu Cửu Đồng nhìn ta: "Ta già rồi, không con không cái, có Ni Ni là con gái ta ta cũng cam tâm, nàng là người ta tín nhiệm nhất, cũng là người duy nhất, mà nàng lại thích người, cho nên ta cũng chỉ có thể tín nhiệm người, ta quyết định giao bộ phận đầu tư cho người."

"Giao bộ phận đầu tư cho tôi? Kinh nghiệm của tôi không đủ, nếu như để tôi quản lý bộ phận đầu tư, tôi nhất định không đảm đương nổi."

Ta ăn ngay nói thật, bởi vì các tiền bối nói cho ta biết, bộ phận đầu tư là nơi nguy hiểm nhất, quỷ dị nhất.

"Ta không có cách nào, hết thầy đều là bởi vì Đỗ Đại Duy."

Chu Cửu Đồng vừa nói đến Đỗ Đại Duy đột nhiên biến thành người khác, hai tay hẩn nắm chặt quả trứng, ánh mắt ưu thương lập tức trở nên kiên cường sắc bén, từ trong mắt bắn ra hàn quang khiến ta không rét mà run, bộ dáng rất cường đại, rất tự tin.

Quả nhiên, Chu Cửu Đồng kiêu ngạo ngẩng đầu, vẻ tuyệt không khuất phục: "Đỗ Đại Duy cùng một vài đồng sự đã bắt đầu rục rịch, bọn chúng đã không thể chờ đợi được, ta vốn định làm tiếp 5 năm nữa sẽ về hưu, nhưng bọn chúng không muốn đợi nữa."

"Vậy, vậy phải làm thế nào?"

Ta cẩn thận hỏi.

"Làm sao bây giờ? Có người gây hấn với người, người chỉ có hai lựa chọn, một là lùi bước, hai là đánh bại hấn, đánh bại đối thủ của người."

Chu Cửu Đồng hào khí bừng bừng, thoát nhìn trẻ ra hơn mười tuổi.

"Đánh..... Đánh bại hấn."

Ta đành phụ họa theo. Ta đương nhiên đứng bên Đái Tân Ni, cũng là đứng bên Chu Cửu Đồng, nhưng ta không biết nên giúp đỡ cái gì.

"Đánh bại Đỗ Đại Duy không dễ dàng, hấn vây cánh đã đầy đủ, ban giám đốc đã có hơn một nửa cổ đông ủng hộ hấn, mà hấn lại có thể giúp công ty kiếm tiền, cái này khiến ta thấy rất khó khăn. Theo lý thuyết Đỗ Đại Duy là một nhân tài, ta cũng có thể đem vị trí tặng cho hấn, nhưng hấn quá tham lam, hơn nữa không coi ai ra gì, cũng không tôn trọng ta, lại càng không tôn trọng Ni Ni, thậm chí nhiều lần hấn phi lễ với Ni Ni, nhưng ta đều nhin."

"Hơn nửa tháng trước có một tối, bởi vì trời mưa rất lớn, Ni Ni ở trong văn phòng chờ tạnh mưa, thế nhưng Đỗ Đại Duy vậy dám lén vào văn phòng nàng, muốn thừa dịp công ty không có người vắng mặt. Hừ! May mắn lão nhân này ngày đó cũng không đi đâu, may mắn ta lắp đặt máy giám thị trong văn phòng nàng, cũng may mắn ta một mực đang nhìn nàng, ha ha! Súc sinh kia đương nhiên không thực hiện được, ta liền giáo huấn hấn rồi đuổi ra ngoài."

"Tên súc sinh!" Lửa giận thiêu đốt, bàn tay nắm chặt, ta chợt nhớ tới hơn nửa tháng trước đúng là có một tối mưa to gió lớn, mà sáng ngày thứ hai chính là ngày ta may mắn nhặt được chiếc quần lót màu hồng phấn, ta còn nhớ rõ lúc Đái Tân Ni đập vỡ bình thủy tinh của ta, nàng có nói qua công tác rất không vui vẻ, nguyên lai chính là chuyện thiếu chút nữa đã bị Đỗ Đại Duy phi lễ.

"Cho nên, chúng ta muốn đánh bại hấn."

Chu Cửu Đồng ánh mắt sáng ngời nhìn ta.

"Tổng giám đốc, ngài nói đi, ngài muốn ta làm như thế nào?"

Ta lập tức tràn đầy nhiệt huyết, ý chí chiến đấu sôi sục, không vì gì khác, chính là vì Đái Tân Ni của ta, ta sẽ không bỏ qua cho Đỗ Đại Duy.

"Thế nhưng, ta nghe nói người từng cùng ăn cơm với Đỗ Đại Duy, cùng uống rượu, nói chuyện phiếm, cho nên, dù Ni Ni tin tưởng người, ta vẫn có chút lo lắng."

Chu Cửu Đồng ánh mắt phảng phất muốn xuyên thấu thế giới nội tâm ta.

"Ngày đó là trùng hợp, muội muội tôi vừa tới thành phố, tôi cùng muội muội ăn cơm, đúng lúc gặp được Đái Tân Ni, cũng gặp phải Đỗ Đại Duy, nhưng tôi cùng Đỗ Đại Duy cũng không có giao tình gì, cho nên xin tổng giám đốc tin tưởng tôi."

"Ừ, bất quá, còn chưa đủ, nếu như người đáp ứng một yêu cầu của ta, ta sẽ tin người."

Chu Cửu Đồng ánh mắt thoáng cái mất đi sự lợi hại, trở nên có chút quái dị.

Ta vội hỏi:"Yêu cầu gì?"

Chu Cửu Đồng trầm ngâm một hồi, nói:"Ta hi vọng người cùng Ni Ni ân ái dưới sự giám thị của ta."

Cái gì? Ta giật mình mở to hai mắt, tưởng rằng lỗi tai xảy ra vấn đề, vì vậy, ta lại hỏi một lần:"Tổng giám đốc, tôi không hiểu, ngài có thể nói rõ ràng được không?"

"Ta biết người rất kinh ngạc, nhưng điều này để thể hiện sự trung thành của người với ta, càng cho thấy người đối với ta không có bất kỳ giấu diếm, cho nên ta quyết định yêu cầu người làm như vậy, kỳ thật ta đã xem qua người thân mật cùng Ni Ni, nói thật, rất kích thích, nhưng cái ta cần chính là một người chịu toàn tâm toàn ý làm việc cho ta."

Thấy ta trầm mặc không nói, Chu Cửu Đồng lộ ra thần sắc lạnh lùng tàn khốc: "Người có thể cân nhắc, ta tuyệt không miễn cưỡng người, nếu người không đồng ý, ta sẽ trả sáu tháng tiền lương cho người, nhưng người phải rời khỏi công ty, trong công ty không có trung lập, không phải bằng hữu thì là địch nhân."

TỶ PHU VINH DỰ

Tiểu Thủ Chương
www.dtv-ebook.com

Chương 7: Nhục nhã (2)

Chu Cửu Đồng nói rất chậm, rất rõ ràng, rất có phân lượng.

Ta có chút choáng váng, đồng ý yêu cầu của Chu Cửu Đồng chính là chịu một loại sỉ nhục, còn phản đối đồng nghĩa với mất đi công việc, cuốn gói rời đi, mất đi không chỉ là Đái Tân Ni, mà ngay cả công việc của mọi người cũng khó giữ được, làm sao bây giờ? Ta cấp tốc suy nghĩ.

Lúc này, trên màn hình tinh thể lỏng cực lớn xuất hiện biến hóa, một nữ nhân tiến vào khung hình, ta nhận ra đó là Đái Tân Ni, quả nhiên nhất cử nhất động của nàng đều nằm trong giám thị của Chu Cửu Đồng.

Ta không chỉ thấy được bộ dạng Đái Tân Ni mà còn có thể nghe thấy rõ ràng tiếng bước chân, thậm chí cả thanh âm hô hấp của nàng, phảng phất Đái Tân Ni ngay ở bên cạnh ta.

Ta thật sự sợ hãi và thán phục với loại công nghệ cao này, đồng thời, trong lòng nổi lên bạo động, thầm nghĩ nếu như thân mật với Đái Tân Ni dưới sự giám thị của người khác sẽ có cảm giác gì? Rất sỉ nhục ư? Hay là rất kích thích? Ta tại cân nhắc lợi hại, thời gian dần trôi qua, ta tựa hồ phủ nhận về trước, cảm thấy nhất định sẽ rất kích thích, ta kinh ngạc sao mình lại có ý nghĩ như vậy, có lẽ là ta tự thuyết phục rằng mình phải thần phục với Chu Cửu Đồng.

"Lý Trung Hàn."

Vén màn lên, Đái Tân Ni mở cái cửa nhỏ kia ra, sau đó nhỏ giọng hô một câu.

Ta đương nhiên không cách nào trả lời, tuy nhiên ta nhìn thấy Đái Tân Ni.

"Hừ, đi cũng không điện thoại cho ta, thật sự là tên khốn, xem ta thu thập người như thế nào!"

Đái Tân Ni giận dữ mắng, hai chân bắt chéo nằm trên ghế sa lon, ngoài ý muốn, nàng lấy ra từ trong túi áo chiếc quần lót màu đen quan sát, còn đưa mũi lại gần ngửi, sau đó lộ ra bộ dáng then thùng, ta vừa thấy, lập tức cương lên.

Vô ý thức nhìn qua Chu Cửu Đồng, ta phát hiện ông ta cũng nhìn chăm chăm vào màn hình với bộ dạng say mê, thấy ta đang nhìn hẩn, Chu Cửu Đồng xấu hổ cười cười với ta: "Ta là nam nhân bình thường, Ni Ni lại rất mê người, với nàng ta xem không chán, ta theo đuổi nàng chín năm, người mới gặp nàng hai tháng, cho nên người không cần ghen."

"Không ăn giấm."

Ta cười khan hai tiếng, nhưng trong lòng mắng to: Đái Tân Ni là của ta, phiền người nhắm mắt chó của mình lại.

Nhưng diễn biến kế tiếp trên màn hình lại khiến ta trở nên điên cuồng, nàng đứng lên, đi đến bên bàn công tác, mở hộp khăn tay rút ra ba chiếc khăn, sau đó quay lại trên ghế, nhấc váy lên, mở cặp đùi thon dài ra, dùng khăn tay lau chùi nơi riêng tư, nàng vừa lau chùi vừa mắng: "Cái tên bại hoại này, làm hại người ta như vậy..... Chán ghét, cả bít tất cũng vậy, thực đáng giận."

Trời ạ! Làn da Đái Tân Ni rất trắng, tất chân màu đen đã rất kích thích, nhưng cái mảng lông xù màu đen kia làm trái tim nhỏ bé của ta như nổ

tung, Đái Tân Ni lại dùng bàn tay nhỏ bé đẩy chỗ phẩn hồng tươi đẹp ra(???), huyết dịch ta thoáng cái liền xông vào đại não, ta rất bất đắc dĩ, Chu Cửu Đồng lại ở một bên thưởng thức khiến ta vô cùng tức giận.

Có lẽ không muốn quá mức kích thích ta, Chu Cửu Đồng tắt tivi đi, hần nhàn nhật nói:"Thời gian của ta không còn nhiều lắm, người suy nghĩ thật kỹ đi."

Hần nói chuyện rất bình thản, nhưng từ trong ánh mắt hần lại thấy sự sốt ruột.

"Biến thái."

Ta thầm mắng một câu, bất quá, đã ta hạ quyết tâm, đồng ý yêu cầu của Chu Cửu Đồng, ta không có gì phải do dự, dù sao trong thế giới này mạnh được yếu thua, nếu như không quyền không thế lại không có tiền, như vậy nhất định phải trả một cái giá đắt mới có thể đạt được lợi ích, ta cần phải chịu đựng sự nhục nhã này để đổi lấy hi vọng có được thứ mình muốn, mà thứ này quả thật quá hấp dẫn .

"Tôi có một điều kiện."

Ta bắt đầu mặc cả, cố gắng vớt vát chỗ tốt.

"Nói đi."

Chu Cửu Đồng gật đầu.

Ta nghĩ nghĩ, nói ra:"Tôi có một muội muội, tôi hi vọng nàng có thể tới công ty làm."

"Không thành vấn đề, nếu như muội muội của người không phải quá khó nhìn, người có thể an bài cho nàng ở bất cứ bộ phận gì, công việc cụ thể người cứ thương lượng cùng Ni Ni."

Chu Cửu Đồng đáp ứng.

"Được, vậy xin tổng giám đốc chờ xem."

Ta chờ dần nói.

"Ta không muốn chờ, cái này máy giám thị ghi hình suốt 24 tiếng đồng hồ, người yên tâm làm đi."

Chu Cửu Đồng lộ dáng tươi cười, ta không thể không nói, nụ cười kia rất hèn mọn.

Từ cửa chính ra khỏi văn phòng tổng giám đốc, hai thư ký xinh đẹp giắt mình nhìn ta, chắc hẳn các nàng đang tự hỏi ta tiến vào văn phòng tổng giám đốc khi nào, trong đó một thư ký còn tranh thủ thời gian tiến đến văn phòng tổng giám đốc, xem tổng giám đốc phải chẳng có việc gì không, ta cố ý hung dữ trừng mắt nhìn cô thư ký đó, thấy bộ dạng thất kinh của hai tiểu cô nương xinh đẹp, ta cảm thấy một chút khoái cảm.

Đi xuống lầu, trong đầu ta một mực cân nhắc làm sao hoàn thành nguyện vọng biến thái của Chu Cửu Đồng, trong lòng không ngừng tự an ủi mình, chẳng qua để cho Chu Cửu Đồng nhìn chút mà thôi, Đái Tân Ni cũng không tổn thất gì nhiều.

Về tới văn phòng, ta có chút mất tập trung, buổi sáng còn thấy thoải mái dễ chịu, bây giờ tâm tình lại hỗn loạn, ngẫm lại quá trình phấn đấu, muốn tranh giành không chỉ là tôn nghiêm, có đôi khi một người phải cúi đầu trước sự thật, nghĩ vậy, trong nội tâm ta trào dâng vô hạn cảm khái.

"Xin hỏi tiên sinh muốn uống cà phê không?"

Ta đang ngẩn người, một thanh âm quen thuộc quanh quẩn bên tai ta, quay đầu nhìn lại, chỉ thấy một vị mỹ nữ tóc dài mặc đồng phục xanh đen

đang bưng một chiếc khay nhựa đặt một ly cà phê hương khí nồng đậm, ta thề, đây là hương cà phê tuyệt nhất ta cảm nhận trong đời.

"Cà phê thơm như vậy đương nhiên muốn, nếu như thêm chút sữa sẽ đậm đà hơn." Cà phê có mùi sữa ưa thích không rồi.

"Cho thêm sữa." Mỹ nữ tóc dài dịu dàng đáp ứng một câu.

"Nếu như thêm chút đường thì càng hợp khẩu vị."

Ta uống không quen quá khổ cà phê.

"Đường cũng bỏ thêm;" Tóc dài mỹ nữ gật đầu mỉm cười.

"Nếu như cà phê độ ấm vừa phải thì càng tốt rồi."

Ta thích phí nóng cảm giác.

"Vâng, độ ấm vừa phải mới tốt."

Mỹ nữ cười tủm tỉm .

"Nếu có đại mỹ nữ pha cà phê cho ta, vậy thì quá lý tưởng."

Ta cố nén tiếng cười.

"Vậy người nói ta có đẹp hay không?" Mỹ nữ yêu kiều hỏi.

"Đẹp thì đẹp, đáng tiếc....." Ta sắp bật cười.

"Lý Trung Hàn, người dám nói một câu tổn hại ta..., cái ly cà phê này cho heo uống cũng không đưa cho người."

Mỹ nữ mày ngài hét lên, bộ dạng, muốn ăn thịt người, sắc mặt biến hóa cực nhanh, khiến người ta lú lờ.

"Ha ha, ta nói, đẹp thì đẹp, chỉ tiếc là..... Là cô em vợ của ta."

Ta cười to nhận lấy ly cà phê, uống một ngụm, toàn thân thoải mái.

TỶ PHU VINH DỰ

Tiểu Thủ Chương
www.dtv-ebook.com

Chương 7: Nhục nhã (3)

"Tỷ phu, tỷ phu, người nói ta mặc bộ quần áo này xinh đẹp không?"

Tiểu Quân xấu hổ làm ra một tư thế đáng yêu.

"Thật đẹp, chính muội mua sao?"

Ta mở cờ trong bụng, hai chữ tỷ phu khiến xương cốt toàn thân ta như tan ra, trời ạ ! Ta cực kỳ nguyện ý làm tỷ phu, cực kỳ nguyện ý có một vị di tử như Tiểu Quân vậy.

"Đương nhiên không phải rồi, là Linh Linh tỷ mua giúp ta, rất đắt đó! Tỷ phu, ta cũng không có tiền a, dù sao người nợ ta một chiếc váy, người giúp ta trả lại cho Linh Linh tỷ nhé."

Nghe thấy lời ca ngợi của ta, con mắt Tiểu Quân híp lại thành một vòng loan nguyệt.

Tim ta ngày càng gia tốc.

"Tốt, tỷ phu trả giúp muội, bao nhiêu tiền?"

Ta đáp ứng, cảm giác mình thật sự giống như tỷ phu, thế gian nào có tỷ phu nào không ham muốn tiểu di sao?

"Ách..... Ách..... Cộng thêm đôi giày, tổng cộng sáu ngàn tám."

Tiểu Quân do dự cả buổi, rốt cục nói ra một con số.

"Khục khục."

Cà phê vừa uống vào lập tức phun ta, ta nuốt nuốt cuống họng, lớn tiếng ho vài chục cái, mới hỏi: "Người nói bao nhiêu tiền?"

"Tiểu Quân, bảo muội chớ nói cho tỷ phụ rồi mà vẫn nói, y phục này là lễ vật Linh tỷ tặng cho muội, cho nhìn xem làm tỷ phụ cho sợ hãi kìa!"

Người chưa tới mà mùi thơm đã lan tỏa quanh mũi, thanh âm Cát Linh Linh ngọt ngào bay vào lỗ tai ta, đáng vẻ động lòng người, thướt tha mềm mại đi tới, nam nhân trong bộ phận đầu tư đều đã gặp Cát Linh Linh nhiều lần, nhưng mỗi lần nhìn thấy nàng, vẫn phải thán phục thật sâu, mà ta cũng bị vẻ đẹp bức người của nàng thiêu đốt tận xương tủy.

"Linh tỷ, cái nào ra cái đó, tỷ phụ cho tuy rất keo kiệt, nhưng hẳn nhất định sẽ trả tiền giúp ta."

Ta còn chưa trách Tiểu Quân, ngược lại nàng đã nhanh chân tổn hại hình ảnh của ta, ta hung hăng trừng mắt với Tiểu Quân.

"Tiểu Quân đừng trách của tỷ phụ muội keo kiệt, tỷ phụ muội tiền lương một tháng mới đủ mua hai, ba bộ quần áo, muội tha cho hẳn đi."

Cát Linh Linh đôi mắt đẹp liếc nhìn ta, thấy ta tay chân luống cuống, nàng tựa hồ lộ có chút xem thường, chỉ là khoảnh khắc này chợt lóe qua.

Ta giận dữ, hình tượng chói lọi của Cát Linh Linh trong suy nghĩ ta thoáng cái hạ thấp không ít, ta có thể mặc người khác xem thường ta, nhưng ta tuyệt không cho phép mỹ nữ xem thường ta; Ta tuy có chút tự ti nhưng ta không cho phép mỹ nữ khinh bỉ ta, ta vỗ vỗ bả vai Tiểu Quân, cố ý thờ dài một hơi: "Ồi! Ai kêu ta là tỷ phụ của muội? Ta làm sao có thể keo kiệt với tiểu di của ta được, bằng không Tiểu Quân cáo trạng với tỷ tỷ thì ta thật phiền toái to. Đi, đợi lát nữa tỷ phụ lĩnh tiền liền đưa cho người."

"Cám ơn tỷ phụ."

Tiểu Quân kích động quăng ánh mắt cảm kích, trong đó còn có chứa một ít ôn nhu.

Cát Linh Linh không ngờ ta lại không tiếp nhận món quà nàng tặng, nàng có chút không được tự nhiên, đôi mắt to xinh đẹp đã hiện lên một chút tức giận.

Trông thấy Cát Linh Linh tức giận, không hiểu sao ta lại cảm thấy vui vẻ, bất quá, ta còn không muốn chọc tức Cát Linh Linh, dù sao Tiểu Quân vẫn còn phải công tác tại kt, ta cùng Tiểu Quân đều chỉ là tiểu nhân vật, Cát Linh Linh cùng đồ Đại Duy mới chính là đại nhân vật.

Nghĩ lại, ta lập tức thay đổi bộ mặt, mặt mũi tràn đầy tươi cười: "Linh tỷ, con mắt thưởng thức của cô thật khiến tôi bội phục, cô không chỉ tạo được phong cách ăn mặc cho chính mình, còn có thể giúp người khác, bộ quần áo trên người Tiểu Quân vô luận kiểu dáng, màu sắc, chiều dài đều cực kỳ phù hợp với nàng."

Đây là lời nói thật, vẻ đẹp của Cát Linh Linh không chỉ nhờ dung mạo xuất chúng của nàng, càng quan trọng hơn là phong cách thời trang của nàng cũng là nhất lưu, quần áo trên người nàng chưa bao giờ lặp lại, hôm nay nàng mặc một chiếc quần dài màu trắng, giày cao gót thủy tinh trong suốt cùng màu trắng không có tay áo, cánh tay ngọc cũng trắng noãn, mà ngay cả chiếc áo cũng là một màu trắng, tất cả hợp lại trong một chữ: trắng.

Nhưng màu trắng trên người nàng cũng không khiến người khác hoa mắt, tại phần eo thắt một chiếc đai lưng màu thủy lam, trên mười ngón chân phần nộn đều thoa màu lam nhạt lãng mạn, vẻ đẹp như thế thật khiến ta sợ hãi thán phục. Ta không thể không thừa nhận, Cát Linh Linh quá đẹp, đẹp đến từng chi tiết.

Nhưng có điều kỳ quái là hôm nay Cát Linh Linh không hề quấn tóc, mái tóc dài của nàng buông xõa trước ngực, tuy cũng thấy sáng bóng mềm mượt như mái tóc Tiểu Quân, nhưng trực giác nói cho ta biết, Cát Linh Linh đã dùng một loại dầu dưỡng tóc. Một phen tăng bốc lấy lòng này quả nhiên làm cho nàng đổi giận thành vui, dịu dàng nói: "Tiểu Quân có vẻ đẹp trời sinh, mặc cái gì cũng đẹp, ta cũng chỉ tùy tiện chỉ dẫn nàng một chút thôi á."

"Tỷ phu, vừa rồi dạo phố Linh tỷ giới thiệu thật nhiều quần áo đẹp cho ta, đáng tiếc quá mắc, chờ khi ta đi làm, ta sẽ dùng tiền của mình mua thật nhiều quần áo đẹp, không cần người xuất tiền."

Tiểu Quân hoàn toàn đắm chìm trong suy nghĩ về đồng quần áo mới, ta cảm thán nữ nhân tuyệt đối là sống vì quần áo, đặc biệt là nữ nhân xinh đẹp.

Cát Linh Linh lại cười dịu dàng, nàng kéo tay Tiểu Quân nhỏ giọng nói: "Đi, Tiểu Quân, chúng ta đến phòng nhân sự làm thủ tục, ngày mai muội có thể đi làm."

"Không phải là còn chơi vài ngày nữa sao?"

Tiểu Quân vẫn còn muốn chơi, ta cười thầm, quả nhiên là hài tử.

"Ngốc, hai ngày nữa là phát lương rồi, tranh thủ thời gian đến mà cầm tiền lương."

Cát Linh Linh nhéo cái mũi Tiểu Quân.

"Muội, muội vừa tới là có tiền lương sao?"

Tiểu Quân mê hoặc trừng hai mắt.

"Có lẽ có."

Cát Linh Linh thần bí cười cười.

Tiểu Quân hưng phấn hẳn lên, miệng toàn Linh Linh tử tử thế này, Linh Linh tử tử kia, lúc rời đi, ngay cả cái biểu ca này cũng không chào hỏi một tiếng, thực khiến ta tức chết.

"Reng... Reng...!"

Điện thoại trong văn phòng ta lại vang lên, trực giác nói cho ta biết, nhất định là Đái Tân Ni gọi tới .

Quả nhiên không ngoài sở liệu, trong điện thoại Đái Tân Ni ôn nhu hỏi:"Có bận gì không?"

"Không bận, không bận."

Ta cũng ôn nhu trả lời.

"Không bận thì cúp lên đây cho ta, ta có chuyện tìm người."

Đái Tân Ni ôn nhu thật là không giống người thường.

"Được, anh lập tức lặn đến" Không biết vì sao, ta thích Đái Tân Ni "ôn nhu" như vậy. Xem ra ta thật là bỉ ổi .

Để điện thoại xuống, ta chạy hai ba đã đến bộ phận thư ký.

Trưởng phòng thư ký hành chính là Đái Tân Ni, trưởng phòng PR là một nhân vật tên Trang Mỹ Kỳ. Phòng thư ký hành chính bao gồm cả Đái Tân Ni đều là nữ nhân thành thực, bảo thủ, hơn nữa niên kỷ khá lớn, Đái Tân Ni 24 tuổi đã được xem là trẻ tuổi rồi.

Phòng PR lại bất đồng, người nào cũng trẻ đẹp, thanh xuân tú lệ. Trang Mỹ Kỳ vốn xuất thân là y tá không bao giờ keo kiệt nụ cười, trong công ty, vô luận lúc nào mọi người đều thấy trên người nàng một nụ cười động lòng người, khiến cho cả thế giới như tràn đầy ánh sáng. Với tư cách thư ký PR, Trang Mỹ Kỳ chủ yếu phụ trách hết thảy tiếp đãi xã giao trong công ty, "sáu

tiên nữ" dưới tay nàng đều có khuôn mặt thiên sứ, vóc dáng ma quỷ, các cô nương ở đây luôn ganh đua với nhau, tận lực sáng tạo thành tích cho bộ phận PR, nơi này quả thực là được hải dương mệnh mệnh sông cả.

Đây là bí mật nửa công khai ở công ty kt.

Trang Mỹ Kỳ cũng rất mãnh liệt, Hạ Thiên d mút ngực mỗi thời khắc đều cực kỳ sinh động. Nàng là người có nhân duyên tốt nhất trong công ty chúng ta, cho dù tuổi Trang Mỹ Kỳ vẫn còn là một bí mật, nhưng thoát nhìn tuyệt đối không quá hai mươi ba.

Có thể ở cái tuổi này làm trưởng phòng PR nhất định phải có bản lĩnh hơn người. Có lẽ khiêu vũ tốt cũng là một nguyên nhân, eo của nàng rất mềm, có thể dễ dàng làm được những động tác vô cùng khó, bất quá điểm lợi hại nhất của nàng lại là tửu lượng, mỗi lần tiếp khách xã giao, nam nhân đều muốn chuốc rượu mỹ nhân này, chỉ tiếc cho đến nay vẫn chưa có nam nhân nào thành công.

Thấy ta xuất hiện tại bộ phận thư ký, Trang Mỹ Kỳ mặc đồng phục màu đen, áo sơmi màu trắng bạc, hai chân bắt chéo tươi cười với ta, nụ cười rất ngọt, nhưng ta thấy có chút quỷ dị.

"Đại suất ca, vừa hết giờ nghỉ lại chạy tới đây vậy, thật kỳ quái a, có phải tới tìm Tân Ny của chúng ta hay không?"

Trang Mỹ Kỳ vút mị nhãn về phía ta.

Tin tức ta theo đuổi Đái Tân Ni đã truyền khắp công ty, bất quá thói xấu hoa tâm của nam nhân trong ta tương đối nghiêm trọng . Bình thường vẫn khiêm tốn một chút, nhưng đối mặt đại mỹ nữ như Trang Mỹ Kỳ, xuân tâm của ta lại rục rịch.

Nhìn chung quanh không có ai, ta cười xấu xa:"Tôi tới tìm cô không được sao?"

Ở trong công ty hai năm, Trang Mỹ Kỳ là một trong không nhiều những nữ nhân mà ta từng tiếp xúc, ngoài ham thích sắc đẹp của nàng, tính cách hiền hoà của nàng cũng giúp chúng ta có giao tình thâm hậu.

"Hi hi, tìm ta? Ta không tin, người đã rất lâu rồi không hẹn ta đi uống rượu, có người trong lòng nên quên ta rồi à? Thật sự là đồ thấy sắc quên bạn."

Trang Mỹ Kỳ hé miệng cười.

"Đâu có, đâu có? Hôm nay tôi chính là đến hẹn cô, buổi tối mời người đi uống rượu."

Ta cười tủm tỉm quan sát Trang Mỹ Kỳ, chính xác là quan sát chỗ núi non phập phồng.

"Hừ, coi như người còn có lương tâm, nghe nói người đã thăng chức, ta chúc mừng người trước."

Trang Mỹ Kỳ chậm rãi vươn tay ngọc thon thon, ta đương nhiên tiếp nhận chúc mừng của nàng, bàn tay nhỏ bé của nàng ta đã nắm qua nhiều lần, rất non, rất mềm. Nhưng là, tay của ta đưa tới lại không thể rút trở lại, ta giật mình nhìn lại Trang Mỹ Kỳ, nàng chỉ cười: "Lâu rồi không uống rượu, buổi tối không say không nghỉ, người cũng phải say đó!""

"Đương nhiên, buổi tối tại quán bar "Sào huyết ân ái", bộ phận PR các cô đều có thể tới, cô giúp ta truyền tin, nói ta Lý Trung Hàn buổi tối hôm nay muốn cảm tạ sự ủng hộ của mọi người."

TỶ PHU VINH DỰ

Tiểu Thủ Chương
www.dtv-ebook.com

Chương 8: Uy hiếp (1)

Cho dù Trang Mỹ Kỳ sắc mặt bình thản, nhưng ta thấy nàng trong mắt nàng có một chút biến hóa, thầm nghĩ gần đây hình như được nhiều nữ nhân ưu ái, chẳng lẽ là số đào hoa trời dặt? Bất quá, ta vẫn nên lảng tránh loại mập mờ này, vội vàng đổi chủ đề. Dù sao Trang Mỹ Kỳ và Đái Tân Ni ở cùng một bộ phận, với tính cách của Đái Tân Ni, gây chuyện không tốt sẽ mất cả chì lẫn chài.

"Ừ, ta sẽ truyền đạt."

Trang Mỹ Kỳ vẻ mặt thoáng thất vọng, nhưng nàng vẫn không định buông tay. Điều này khiến ta có chút xấu hổ.

Đột nhiên, một tiếng ho nhẹ truyền đến, Trang Mỹ Kỳ tranh thủ thời gian buông ra, ta quay đầu nhìn lại, chẳng biết lúc nào Đái Tân Ni đã đứng trước cửa phòng làm việc của nàng.

Ta xấu hổ làm cái mặt quỷ với Trang Mỹ Kỳ, vội vàng đi đến chỗ Đái Tân Ni, kéo nàng vào văn phòng. Cửa vừa đóng lại, Đái Tân Ni cười lạnh: "Ấm áp quá nhỉ!"

Ta cảm thấy buồn cười, tranh thủ thời gian ôm lấy Đái Tân Ni, khuôn mặt tươi cười: "Nào có cái gì ấm áp đâu? Mỹ Kỳ chỉ là chúc mừng ta thăng chức thôi mà."

"Đúng vậy a, chính là dùng thân thể chúc mừng người."

Đái Tân Ni muốn đẩy ta ra.

Ta chăm chú ôm eo Đái Tân Ni Tiểu, làm cho nàng không nhúc nhích được: "Đừng nói mò được không? Ta cùng Mỹ Kỳ tuyệt đối trong sạch, trước kia trong sạch, về sau cũng trong sạch, có em là đủ rồi."

Thời điểm dễ dành nữ nhân, những lời buồn nôn tuyệt đối không tránh được.

"Hừ! Quan hệ mật thiết giữa người và nàng cả thế giới đều biết."

Đái Tân Ni đảo mắt.

"Đúng rồi, tìm ta có chuyện gì? Có phải nghĩ tới ta không?"

Ta đùa cợt hôn lên má Đái Tân Ni một cái.

"Thật đáng ghét, ta cho người biết Lý Trung Hàn, về sau không cho người làm ầu, nơi này là văn phòng, ta có đôi khi cũng không khóa cửa, nếu như để người khác phát hiện thì sẽ không còn chỗ đứng công ty."

Đái Tân Ni oán trách ta, xem bộ dáng kiêu ngạo của nàng lại nhớ tới một màn lau chùi chỗ riêng tư kia, kỳ thật sau lưng nàng cũng quá lẳng lơ con mẹ nó luôn, dưới háng ta nhanh chóng nóng lên, bọt biển kịch liệt sung huyết.

"Biết rồi, biết rồi, vậy chúng ta về nhà làm được không?"

Ta cười xấu xa.

Đái Tân Ni thấy ta ba câu không rời ý tứ kia, vừa thẹn vừa xấu hổ, nhưng lại không thể làm gì, hướng chi bị ta ôm như vậy, hạ thân hữu ý vô ý mà đâm loạn, khiến Đái Tân Ni đỏ bừng mặt, kiêu diễm không gì sánh được, ta thần sắc rung động, một tay mò tới bộ ngực.

"Vừa mới nói xong, người lại....."

Đái Tân Ni tức giận đến nghiêng răng nghiêng lợi, thấy ta không dừng lại mà còn tiến thêm một bước, nàng vùng vẫy hai cái, sau đó mặc ta xoa nắn bộ ngực đầy đặn, không biết có phải cố ý cho ta chút mật ngọt?

Ta cũng mặc kệ tất cả, hai đại nhũ trong tay nhấp nhô không ngừng, chỉ chốc lát, Đái Tân Ni tựa hồ đã hữu khí vô lực:"Như thế nào muội muội của người cũng tiến vào công ty ?"

"Nàng làm việc bên cạnh ta, ta cũng an tâm, sao vậy, nàng không tán thành ư?"Ta nhìn ra được Đái Tân Ni không quá vui mừng.

"Không phải không tán thành, ta mới biết người giới thiệu là Đỗ Đại Duy, hơn nữa trên lý lịch cá nhân của nàng ghi quan hệ với người là tỷ phụ, hai huynh muội các người sao lại không đứng đắn như vậy? Tài liệu mỗi nhân viên trong công ty đều phải chính xác tỉ mỉ, đây là công việc của ta! Hiện tại người bảo ta làm như thế nào? Hơn nữa, biểu muội người muốn vào công ty, ta hoàn toàn có thể giúp đỡ, người cần gì phải đi tìm Đỗ Đại Duy? ta đã nói với người, Đỗ Đại Duy không phải người tốt, người không nên cùng hắn lui tới."

Đái Tân Ni lo lắng, nàng hiển nhiên hận thấu xương Đỗ Đại Duy.

Ta cũng không muốn Đái Tân Ni lo lắng, lại càng không nguyên ý vạch trần mối hận của nàng, vô luận như thế nào, Đái Tân Ni muốn tốt cho ta, ta hiểu được nỗi khổ tâm của nàng, cho nên ta đành kẻ lại tỉ mỉ quá trình gặp phải Đỗ Đại Duy trong nhà hàng cùng với Tiểu Quân và việc thỉnh cầu Cát Linh Linh tìm việc làm ở công ty.

Nghe ta nói, Đái Tân Ni chuyển lo thành giận:"Vậy ta nên coi Tiểu Quân là tiểu di của người? Hay vẫn là coi nàng là biểu muội của người?"

"Đương nhiên là coi Tiểu Quân là tiểu di của ta á, lúc này làm rõ, chẳng khác nào cho Đỗ Đại Duy biết ta và Tiểu Quân lừa hắn? Ta cũng không muốn đắc tội kẻ tiểu nhân đó."

Đái Tân Ni gật đầu.

Ta cười cười, tiếp tục nói: "Hơn nữa, Tiểu Quân rất muốn em làm tỷ tỷ nàng, tương lai em trở thành vợ ta, Tiểu Quân có thể một lúc diễn ba nhân vật, là tiểu di của em, cũng là tiểu di của ta, còn là biểu muội của ta, ha ha !""

Kỳ thật ta trong nội tâm càng hy vọng Tiểu Quân làm thê tử của ta, kể từ đó, Tiểu Quân sắp sửa diễn vai "nhân vật thứ tư". Chỉ là cái vai này tuyệt đối chưa thể nói ra được. Nguồn:

Đái Tân Ni đương nhiên không rõ dụng tâm hiểm ác của ta, nàng thở gấp đáp ứng vài câu: "Ừ, ta về sau trước mặt mọi người sẽ không bóc trần quan hệ giữa người và Tiểu Quân, ư, chớ có sờ, bỏ cái tay ra được nào?"

Nguyên lai ta đang vươn tay vào trong áo sơ mi của nàng, cảm thụ nàng da thịt trắng nõn cùng nhịp tim của nàng, mấy lần định kéo chiếc nịt ngực của nàng ra, đáng tiếc đều không thành công, ta vén mái tóc của nàng lên, hôn vào cặp môi đỏ mọng.

"Cửa không khóa đâu."

Đái Tân Ni vẻ mặt thẹn thùng, tựa như thiếu nữ tình đầu sơ khai, ta rất hoài nghi đây là nụ hôn đầu tiên của nàng. Ta gạt đầu lưỡi ra, lòng như lửa đốt: "Không có người vào đâu."

"Không thể quá đáng..... A... A....."

Đái Tân Ni né tránh cứng rắn hạ thế của ta, lại không có trốn tránh nụ hôn, trái lại, nàng thích ta truy đuổi cái lưỡi thơm tho của nàng, ta bừa bừa

đại ngộ, đều nói nữ nhân vốn là từ tình cảm mới đến thân thể, huống chi là xử nữ? Hiểu được điều đó, ta cuồng nhiệt mót vào trong, lúc này đã thực sự động tình, ta cứng ngắc, cứng rắn đến lợi hại, hạ thể lần nữa ma sát vào chỗ giữa hai chân mỹ nhân, nhiệt lực từ quần của ta truyền sang cho vị xử nữ 24 tuổi này, ta trong lòng cuồng nhiệt: ta chính là muốn quá phận, ta chính là muốn chiếm hữu người.

Đái Tân Ni không né tránh, nàng không cách nào thoát khỏi, hơi thở phun ra bắt đầu có sự rụt rè xuân tình.

"Ta từng nghe một vị lão phu nhân nói, thiếu nữ mười sáu chớm xuân, mười tám đầu xuân, hai mươi hoài xuân, hăm hai suy nghĩ về tình yêu, hăm tư bế xuân, bế xuân nữ nhân chí âm, thuộc đại sát, hung thần ác sát, nếu nữ nhân hai mươi tư tuổi vẫn là xử nữ, tương lai vô luận là ai phá trinh nàng đều hồngбет, theo như lời đồn là "tướng khắc chồng". May mắn người thoát nhìn nhiều lắm là hai mươi một tuổi, cho nên không cần sợ, hai, ba năm nữa ta nhất định lấy người làm vợ, tuyệt không cho người biến thành như vậy." Nhìn đôi mắt đẹp ẩn tình của Đái Tân Ni, ta đã mất đi kiên nhẫn, dù hôn môi cũng không thể thoả mãn, nam nhân đối mặt nữ nhân đang dần dần trầm mê luôn thiếu sự kiên nhẫn, chỉ muốn tiến thêm một bước.

Nước bọt trải quanh miệng Đái Tân Ni, nàng nhẹ nhàng liếm quanh đôi môi anh đào hồng nhuận phơn phớt: "Lời nói mê tín loạn thất bát tao như vậy người cũng tin?"

"Ta cũng không quá tin tưởng, bất quá, đây là Ninh Tín lão nhân nói, lão nhân này tại quê nhà ta đức cao vọng trọng, chưa bao giờ nói dối, hương thân đều thà rằng tin là có, không thể tin là không."

Đái Tân Ni sửng sốt một chút: "Ta năm nay vừa vặn hai mươi tư tuổi a."

Nét mặt của ta rất giật mình: "Cái gì? Sẽ không trùng hợp như vậy chứ? Người thoát nhìn nhiều lắm là hai mươi một thôi mà."

"Thật sự là hai mươi tư."

Đái Tân Ni dùng sức gật đầu. Lời ca ngợi của ta khiến nàng rất vui vẻ.

"Sinh nhật rồi hả?"Ta hỏi.

Đái Tân Ni lại là dùng sức gật đầu:"Ngày mai chính là sinh nhật ta."

"Thật ư?" Ta mừng như điên, nghĩ thầm trời cũng giúp ta.

Đái Tân Ni mặt mũi đầy lo lắng:"Thật mà, vậy làm sao bây giờ? Không bằng hiện tại chúng ta làm chuyện kia?"

Ta nhin cười:"Tốt, tốt."

Đái Tân Ni đẩy ta ra:"Ừ, người chờ một chút, ta lấy cái kéo đã."

Ta buồn bực:"Cầm cái kéo làm gì?"

Đái Tân Ni lạnh lùng nói:"Vạn nhất ta biến thành tướng đại sát sẽ hại người mất, để tránh điều đó, ta trước tiên cắt đứt thứ kia của người, như vậy, ta dù làm lão bà người cũng sẽ không khắc người, tuyệt đối là biện pháp lưỡng toàn tề mỹ. Người yên tâm đi, sau khi cắt đứt thứ kia, chúng ta lập tức đăng ký kết hôn, ta sẽ hầu hạ người cả đời, vĩnh viễn không chia rời."

"Ta là đồ ngốc sao."

Vừa nói những lời này, ta liền phóng ra khỏi văn phòng Đái Tân Ni.

Đái Tân Ni ưu nhã đem hai tay đặt trước ngực, vẻ mặt mỉa mai:"Hừ! Người hãy thành thật một chút, đồ ngốc ta cũng thích."

TỶ PHU VINH DỰ

Tiểu Thủ Chương
www.dtv-ebook.com

Chương 8: Uy hiếp (2)

"Sào huyết ân ái", danh tự quán bar này rất đặc biệt, cũng không biết ai lấy cái tên độc như vậy, làm cho nam nhân nghe xong tràn ngập tưởng tượng, chính vì hai chữ "sào huyết ân ái" ngụ ý bộ phận sinh dục nữ nhân.

Lúc ta cùng Tiểu Quân quang đến "sào huyết ân ái", toàn bộ quán bar đã kín chỗ. Thứ nhạc Rock and roll làm huyết dịch sôi trào tràn ngập lỗ tai ta, dưới ánh đèn kích thích, ta không chỉ cảm nhận được riêng mùi rượu say lòng người mà còn là sự phản nghịch cùng xao động.

Ta xao động, có một cổ dục vọng nguyên thủy muốn phát tiết, nhìn thấy rất nhiều mỹ nữ mặc xiêm y gợi cảm đang vận vẹo điên cuồng, dục vọng của ta càng cường liệt.

Đi đến chỗ ghế đầu, ta lập tức bao phủ tại sục sôi tiếng hoan hô ở bên trong, lô số mười chín là lớn nhất ở đây, có thể chứa đến 50 người, nhưng ta cảm giác quá chen chúc, số người đến cổ động tuyệt đối vượt quá 50 người.

Nơi đây quả thực trở thành một lần đại tụ hội của công ty kt, được nhiều người vây quanh như vậy, ta có một loại cảm giác kỳ diệu, hưởng thụ ánh mắt thán phục của mọi người.

"Trung Hàn, chúc mừng a."

Một vị nam nhân cao lớn uy mãnh đầy râu quai nón xuất hiện trước mặt ta, người xung quanh vội vàng lui ra một khoảng trống. Bạn đang đọc truyện được copy tại -Y

"La tổng, ngài cũng tới, thực nể tình, tôi còn sợ ngài xã còn bận việc không tới được."

Ta vừa mừng vừa sợ, nam nhân râu quai nón này chính là phó tổng giám đốc chúng ta La Tất, hẳn là nhân vật thứ hai trong công ty, chiếc xe Rolls-Royce "ảo ảnh" của hẳn cũng đồng dạng rất chói mắt, La Tất có thể tới tham gia tụ hội thật sự làm cho ta cảm thấy rất có mặt mũi.

"Mỹ nữ trong công ty đều đến, ta có thể không đến sao? Đợi lát nữa người phải giúp ta uống hai chén, ha ha, người còn đang bận, ta đi thư giãn một tí, ha ha !""

La Tất quả nhiên rất sáng khoái, không mời mà đến, cho ta chút hãnh diện, nhưng ta mơ hồ cảm giác được hôm nay La Tất đột nhiên tới tuyệt đối không chỉ là vì mục đích này.

Vì lẽ gì? Ta đột nhiên phát giác con mắt La Tất một mực nhìn chăm chăm một chỗ, ở đó là một vị mỹ nhân tuyệt sắc mặc bộ đồ dạ hội hở lưng, mỹ nhân này đương nhiên là Cát Linh Linh.

Cát đại mỹ nhân đã đến, "tiểu di" của ta đương nhiên cũng ở bên cạnh nàng, so với dáng vẻ uyển chuyển hàm xúc đầy sự cao quý của Cát Linh Linh, bộ đồ áo sơ mi trắng cùng chiếc quần jean trên người Tiểu Quân lại tỏ ra bình thường hơn rất nhiều. Ở nơi này, nữ nhân thành thực càng có thể tỏa ra sức cuốn hút mạnh mẽ, dù vậy, nam nhân nhìn chăm chăm vào Tiểu Quân cũng tuyệt đối không dưới hai mươi người.

Chỉ tiếc, nữ thần Đái Tân Ni của ta còn chưa có xuất hiện, áp trực đều là nhân vật chính, mà nhân vật chính há có thể xuất hiện sớm? Ta nhịn không được cười lên, tiếp theo rót một cốc bia mát lạnh.

Biến người như thủy triều đột nhiên rung động, ta còn tưởng rằng Đái Tân Ni đã đến, hóa ra Trang Mỹ Kỳ xuất hiện với phong cách ăn mặc thịnh hành, phía sau nàng, hai nữ hài thanh xuân ăn mặc khá sexy, thật khó tưởng

tượng ba nữ nhân này đều là thư ký của công ty chúng ta, bình thường các nàng đều là thành phần tri thức đoan trang.

"Tiểu hàn, chúc mừng nha."

Trang Mỹ Kỳ vừa thấy ta, khuôn mặt rục rỏ như mặt trời ban trưa, nóng đến mức làm cho người ta chịu không nổi, ôm một cái, hai quả cầu thịt cao cao áp lại khiến ta nảy sinh cảm giác muốn phạm tội.

"Lý chủ quản thăng quan phát tài rồi."

Cô bé bên cạnh nàng là Chương Ngôn Ngôn mỉm cười chấp hai tay làm ra vẻ chúc phúc cho ta, bình thường lui tới không nhiều lắm, nhưng ta không có chút cảm giác lạnh nhạt nào, quả nhiên là những người làm PR.

"Trung Hàn ca, ta hôm nay có xinh đẹp không?"

Phàn Ước hôm nay ăn mặc rất đặc biệt, tuy còn nhỏ tuổi nhưng trước sau lồi lõm, còn ăn mặc rất ít khiến ta không khỏi nhìn thêm vài lần, nàng nũng nịu làm một tư thế cổ "vạn phúc" làm cho ta bật cười ha hả.

"Mọi người tự nhiên đi, đừng khách khí."

Ta hô lên rất to nhưng cũng không thể khiến tất cả mọi người nghe thấy, bên ngoài là âm nhạc đình tai nhức óc không ngừng truyền đến, hơn nữa hôm nay có quá nhiều mỹ nữ, nam nhân người nào cũng đều như sắc lang, làm sao còn rảnh nghe ta nói nhảm, đều tự tìm mỹ nữ ngưỡng mộ trong lòng uống rượu chơi đoán số.

Ta tranh thủ thời gian kéo Trang Mỹ Kỳ đến một góc: "Mỹ Kỳ, trận thế hôm nay, hai vạn trên người ta có lẽ không đỡ nổi, nếu như không đủ mong người hỗ trợ một chút."

Hương khí xông vào mũi Trang Mỹ Kỳ, nàng cười cười: "Cái gì hỗ trợ hay không hỗ trợ chứ? Hôm nay không để người chảy máu, được chưa, OK."

Ta giật mình nhìn Trang Mỹ Kỳ, sau đó lắc đầu liên tục: "Không, không, người có bao nhiêu tiền chứ? Làm sao có thể để người lãnh hết được? Ta hay là chính mình đến, không đủ mới nhờ người hỗ trợ một chút, ngày mai sẽ trả lại người."

"Người khinh thường ta sao, nếu còn nói nữa thì chấm dứt bạn bè"

Nhìn thần sắc tự tin trên người Trang Mỹ Kỳ, ta cảm thấy mừng thầm, dù sao vẫn còn nhiều thứ phải chi trả, hơn nữa phải trả cho Cát đại mỹ nhân sáu ngàn tám, thật sự không dư dả gì, có thể tiết kiệm thì nên tiết kiệm, nghĩ vậy, ta cảm kích vỗ vỗ bờ hông nàng.

Trang Mỹ Kỳ vốn đang quay người đi đột nhiên như bị điện giật, nhìn chung quanh, sau đó kêu lỗ tai ta nhỏ giọng hỏi: "Tiểu hàn, ta hôm nay đẹp không?"

Trang Mỹ Kỳ cách ăn mặc rất hấp dẫn, một chiếc quần thấp eo, mớ hồ trông thấy quần lót, áo ngoài cũng rất ngắn, lộ ra vùng bụng dưới bằng phẳng cùng cái rốn khêu gợi, hai khe núi càng làm cho người hoa mắt, ta thốt ra sự tán thưởng: "Cho người 99 điểm."

"Hừ, Đái Tân Ni của người là 100 điểm hả?"

Trang Mỹ Kỳ hừ một câu, nhẹ nhàng quay người rời đi, nhưng ta biết Trang Mỹ Kỳ không tức giận, nàng cười dịu dàng quay người, đối với lời tán dương của ta nhất định rất hài lòng.

Ta chà xát đầu ngón tay, tưởng tượng lại bờ hông đẹp rắn chắc của Trang Mỹ Kỳ, cảm giác rất đàn hồi.

"Ca, người thực hảo sắc."

Không biết lúc nào, Tiểu Quân tựa như u linh xuất hiện trước mặt ta, nàng theo ánh mắt ta nhìn Trang Mỹ Kỳ rời đi.

"Ở nơi đông người phải gọi ta là tỷ phu, không phải là ca, chú ý nha."

Ta có chút xấu hổ, vội vàng mượn cơ hội uốn nắn cách xưng hô của Tiểu Quân.

"Hừ, nếu có ta tỷ phu hảo sắc như người thì thật là hồng phúc, Lý Trung Hàn ta cảnh cáo người đừng đứng núi này trông núi nọ, vừa rồi tỷ tỷ kia đáng người không tệ, nếu như người thích thì đừng có buông tha, chỉ là người không thể bội tình bạc nghĩa."

Tiểu Quân tức giận giáo huấn ta.

"Đừng nói lung tung, vị tỷ tỷ kia là hồng nhan tri kỷ của ta, ta cũng không phải là kẻ bắt cá hai tay, càng sẽ không bội tình bạc nghĩa, bộ ngực lớn của Dương Anh ca vẫn còn khắc sâu trong trí nhớ."

Ta híp mắt, nở nụ cười mập mờ, ngoài mặt nói Dương Anh nhưng mãnh liệt ám chỉ bộ ngực Tiểu Quân là ta thứ ta yêu thích nhất.

Quả nhiên, Tiểu Quân mắc cỡ kêu to: "Nếu ta còn nói chuyện với tên đầu heo này, ta, ta sẽ không gọi là Lý Hương Quân nữa!""

"Làm sao vậy, làm sao vậy, Tiểu Quân, có phải tỷ phu của người lại khi dễ người không? Đến đây, cùng Linh tỷ uống rượu."

Cát Linh Linh trông thấy Tiểu Quân chống nạnh trừng mắt, vừa thời chạy tới, chưa hỏi gì mà đã trách cứ ta.

Tiểu Quân đắc ý hếch cằm, giống như có viện binh đến hiệp trợ.

Ta tranh thủ thời gian nói: "Linh tỷ, người đừng cho Tiểu Quân uống rượu, nàng còn nhỏ mà."

Cát Linh Linh nhú mày: "Ta có chừng mực, không tới phiên người dạy ta."

Nói xong kéo Tiểu Quân đi ra, lúc gần đi còn nói với Tiểu Quân: "Về sau nếu tỷ phụ người khi dễ người, hãy nói cho Linh tỷ biết."

"Vâng."

Tiểu Quân hung hăng gật đầu, thực khiến ta tức chết.

Kỳ thật cái quán bar "Sào huyết ân ái" này không khiến ta phản cảm, nhưng rất không quen, có lẽ do ta rất ít đến những chỗ ăn chơi này. Không phải ta bảo thủ, mà là nơi này tràn đầy sự hấp dẫn, ta lo không giữ được mình, lâm vào dục vọng vô biên vô hạn.

TỶ PHU VINH DỰ

Tiểu Thủ Chương
www.dtv-ebook.com

Chương 8: Uy hiếp (3)

Lại uống vài chén Whiskey, ta thừa dịp còn chưa say liền chạy ra khỏi quán bar. Ra đến ngoài, ta dốc sức liều mạng hít thở không khí mới mẻ, cũng muộn rồi mà sao Đái Tân Ni còn chưa xuất hiện, trong lòng có chút bức bối.

"Làm cái gì vậy? Lúc này còn chưa tới, không được, ta phải gọi điện thoại hối thúc nàng."

Ta lấy điện thoại ra gọi.

"Xin lỗi, thuê bao quý khách vừa gọi hiện giờ không liên lạc được."

Ta giận dữ, lại gọi, lại gọi, hơn 30 cú điện thoại vẫn chỉ nhận được câu này. Ta giận điên lên, gọi một chiếc taxi chạy như bay tới nhà Đái Tân Ni, may mắn lúc này đường không bị tắc.

10 phút sau, ta đứng trước cửa nhà Đái Tân Ni, nhưng dù ta dốc sức liều mạng ấn chuông cửa như thế nào, trong phòng cũng không có chút phản ứng.

"Chắc là ở công ty?"

Mồ hôi đầy người, tâm phiền khí loạn, có lẽ quá lo lắng cho Đái Tân Ni, nên ta không thể chờ được mà lao xuống lầu.

Đứng trước tòa nhà công ty kt, ta phóng mắt quan sát xem trong văn phòng Đái Tân Ni có ánh đèn hay không. Rất đáng tiếc, từ cửa sổ văn

phòng không có một chút ánh đèn ra, ta ủ rũ, nàng có thể ở đâu?

Tại sao nàng không gọi cho ta? Ta hoàn toàn không thể lý giải.

Thời tiết dị thường oi bức không một cơn gió, nóng đến mức làm cho ta hít thở không thông. Mồ hôi đầm đìa, ta buồn vô cớ, mua một lon băng trân CocaCola, ta ngửa đầu uống ừng ực, từ khước miệng nước tràn ra làm ướt cả áo sơ mi ta đang mặc.

Bỗng nhiên, ta phát hiện đối diện văn phòng Đái Tân Ni có một cửa sổ sáng trưng, ta sửng sốt một hồi, cẩn thận nhìn lại mới phát hiện đó là chỗ làm việc của Đỗ Đại Duy, lúc này, ta đột nhiên nhớ ra Đỗ Đại Duy cũng không đến tụ hội tại "Sào huyết ân ái", ta đã từng hỏi thăm Cát Linh Linh, nàng cho biết hẳn đang tiếp một người khách từ Châu nên có lẽ đến muộn.

Thế nhưng sao hôm nay phòng làm việc của hân vẫn sáng đèn? Chẳng lẽ tiếp khách tại văn phòng sao? Quả thực không có khả năng đó. Đột nhiên ta bắt đầu kinh hãi, liên tưởng tới việc hân dây dưa với Đái Tân Ni, cùng với sự chán ghét của Đái Tân Ni với Đỗ Đại Duy, ta đột nhiên có một ít dự cảm không tốt.

Ném lon coca xuống, ta nổi điên chạy về phía công ty.

"K-Í-T..T...T....."

Một chiếc xe con màu đỏ từ bãi đỗ xe phóng ra, ta không kịp tránh, nhưng cũng may người trên xe phản ứng nhanh, lập tức bóp phanh dừng lại, nhưng thân thể ta theo quán tính chiếc thân mật tiếp xúc với chiếc xe.

"Rầm !""

Ta bắn ra 2m, lăn vài vòng trên mặt đất, thật bất ngờ, không ngờ ta có thể đứng lên như kỳ tích, trên người vô số chỗ đau đớn, ta tiếp tục căng hai chân ra chạy.

"Ai nha, người không sao chứ, ta đưa người đi bệnh viện....."

Một nữ nhân nhảy xuống từ trên xe chặn đường đi của ta.

"Cút ngay !""

Ta hét lớn một tiếng, dùng sức đẩy nữ nhân trước mắt ra.

"A !""

Nữ nhân bị ta đẩy chổng bốn chân lên trời, ta cũng không rảnh để ý, điên cuồng xông tới thang máy.

Trước cửa thang máy, cảnh vệ giật mình hỏi ta:"Oa! Đêm nay chẳng lẽ công ty có công tác trọng yếu à, thế nào mà có đến mấy trưởng phòng đều trở về tăng ca?"

Ta chịu đựng toàn thân đau đớn, hơi thở dồn dập, hỏi:"Có công tác khẩn cấp, trong công ty còn có ai?"

"Đỗ quản lý cùng Đái thư ký đều đến." Một bảo an trả lời.

"Đến bao lâu rồi?" Ta hỏi.

"Đại khái hơn nửa canh giờ." Người cao to nghĩ nghĩ.

Ta giả bộ như không có việc gì gật gật đầu, ấn nút thang máy.

"Đình" Thang máy dừng ở lầu ba, lúc này, ta đã nắm chặt nắm đấm.

Trong phòng bộ phận đầu tư toàn một mảnh đen kịt, đi đến cánh cửa lớn bằng thủy tinh, cái gì cũng thấy không rõ, bốn phía tối như mực làm cho người sợ hãi.

Ta vừa thăng chức làm trưởng phòng, đương nhiên có chìa khóa cửa lớn, nhẹ nhàng mở cửa ra, nháy mắt bước vào bộ phận đầu tư, trong lòng ta

bình nên nổi sợ hãi, sợ hãi chứng kiến thứ mình không muốn xem, nhưng ta càng sợ hãi lại càng muốn xem, ta chỉ muốn tìm đến Đái Tân Ni. Y -
www.

"Bây giờ thì như thế nào? Suy nghĩ kỹ chưa? Nếu như người đáp ứng, ta lập tức giúp người trả hết khoản nợ thiếu hụt, chuyện người tham ô công quỹ vĩnh viễn sẽ không bị phát hiện."

Cửa phòng quản lý mở ra, Đỗ Đại Duy mập mạp đang đặc ý cời bỏ cà vạt, bên cạnh hắn, một nữ nhân đang ngồi run rẩy trên ghế sofa, nữ nhân này quả nhiên là Đái Tân Ni.

"Nếu ta không đáp ứng?"

Đái Tân Ni thanh âm rất lạnh.

"Hắc hắc, không đáp ứng cũng không sao cả, người có thể đi, nhưng ta cho người biết, ngày mai uỷ ban kỷ luật tài chính quốc gia đều sẽ nhận được thư tố cáo người Đái Tân Ni tham công quỹ cùng bằng chứng."

Đỗ Đại Duy cười lạnh.

Tham ô công quỹ? Chẳng lẽ bằng chứng phạm tội của Đái Tân Ni rơi vào tay Đỗ Đại Duy? Ta rất khiếp sợ, tranh thủ thời gian khom người, cẩn thận lắng nghe.

"Người đừng hòng dùng những chứng cứ này uy hiếp ta, nếu người ép ta, ta cũng khai người ra?"

Đái Tân Ni phần nộ đứng lên từ trên ghế salon.

Đỗ Đại Duy cười to một cách cuồng vọng: "Người phải rõ, là chính người giao tiền cho ta đưa vào giao dịch, không phải ta bức người, nếu như bị phán xử, ta nhiều nhất cũng là tòng phạm, mà người lại là thủ phạm

chính, ta tối đa ngồi hai ba năm tù, còn người chí ít cũng phải ngồi hai mươi năm. Ba nghìn vạn đó, quan tòa không phán người hai mươi năm giam cầm, người có thể thấp hương cảm tạ chư thần rồi."

"Người muốn thế nào?"

Đái Tân Ni thanh âm run rẩy, lời Đỗ Đại Duy như một thanh đao nhọn đâm trúng chỗ đau nhất của Đái Tân Ni, khiến nàng cảm thấy sợ hãi.

"Hai điều kiện, thứ nhất, làm tình nhân của ta. Thứ hai, làm nội ứng cho ta, mỗi ngày báo cáo với ta tất cả hoạt động của Chu Cửu Đồng. Người cũng biết, công ty sắp tổ chức hội nghị cổ đông, tuyệt đại đa số cổ đông đều hi vọng Chu Cửu Đồng chủ động giao quyền, thật sự không được, lập tức thông qua quyết định bãi miễn chức vụ tổng giám đốc của hắn. Đấu tranh phi thường tàn khốc, nếu bãi miễn không được, kẻ phải cuốn gói rời là ta, cho nên, đây là thời kì sinh tử, người phải cung cấp cho ta toàn bộ tin tức." Đỗ Đại Duy biết rõ Đái Tân Ni không thể có lựa chọn khác, hắn thừa thắng xông lên, căn bản không có chỗ để thương lượng.

Đái Tân Ni cá giận nói: "Đây là ân oán giữa người và Chu Cửu Đồng, đâu có quan hệ gì với ta? Tại sao người cứ buộc ta phải xen vào."

Đỗ Đại Duy cười khan hai tiếng: "xác thực không quá liên quan với người, nhưng liên quan đến Lý Trung Hàn nhiều hơn, hiện tại Lý Trung Hàn được người ủng hộ, đây là thời cơ tốt lợi dụng hắn, người phải nắm chắc."

Đái Tân Ni ngừ khí đột nhiên sắc lạnh: "Vấn đề này lại có quan hệ gì với Lý Trung Hàn?"

Đỗ Đại Duy cười cười: "Khi bãi miễn được Chu Cửu Đồng, ta phải đạt thêm sự ủng hộ của các cổ đông, nhất định phải đạt được một số lợi nhuận, giao dịch dầu mỏ gần đây rất nóng, nhưng cũng tiềm ẩn nhiều nguy hiểm, muốn thành công nhất định cần đến Lý Trung Hàn. Năng lực phân tích của

hắn Chu lão đầu vô cùng rõ ràng, để tăng sự chắc chắn, ta phải buộc Lý Trung Hàn hỗ trợ. Trước đó, nếu không phải hắn kinh nghiệm chưa đủ, nhất gan sợ hãi, hắn hoàn toàn có thể giúp chúng ta bù lại chỗ thiếu hụt ba nghìn vạn, mà người cũng không gặp phải tai ương lao ngục."

"Số tiền kia ta sẽ bổ sung."

"Bổ sung? Trọn vẹn ba nghìn vạn người tính bổ sung thế nào? Đi cướp ngân hàng, hay tìm một nam nhân có tiền. Ta không tin người có thể cướp ngân hàng, vậy chắc người có thể tìm một nam nhân có tiền giúp người, mà ta rất nguyện ý, chúng ta có thể hợp tác, chờ ta thay thế Chu Cửu Đồng, toàn bộ kt là của chúng ta , số tiền người tham ô liền không đáng nhắc tới, người thậm chí có thể đạt được nhiều hơn nữa...."

"Ta lập lại lần nữa, ta sẽ bù lại chỗ thiếu hụt kia, về phần chuyện giữa người và Chu Cửu, ta sẽ không xen vào, sau khi ta trả đủ sẽ rời công ty."

"Ha ha, người cho rằng người trả xong sẽ không có chuyện gì sao? Ha ha, người lầm rồi, cho dù người trả được, người vẫn là tham ô công quỹ, vẫn là phạm tội, trên của ta có chứng cứ phạm tội của người, ha ha."

"Ta thực hối hận....."

Đái Tân Ni đột nhiên khóc, ta nghe ra trong đó không phải sự thương tâm, mà là sự tiếng khóc, nàng tình nguyện chết cũng không muốn ngồi tù, hôm nay nàng chỉ có hai lựa chọn, hoặc là hưởng tiêu ngọc vẫn cầu bảo vệ tiết hạnh, hay cam nguyện sa đọa nhân nhượng vì lợi ích toàn cục.

"Ha ha, thế gian nào có chỗ cho sự hối hận? Nếu người không tham lam há lại rơi vào hoàn cảnh này? Người cũng đừng làm bộ thanh cao , kỳ thật Chu lão đầu phái người đến câu dẫn Lý Trung Hàn cũng vì mục đích này sao. Ta nghĩ dựa vào mị lực mạnh mẽ của Đái thư ký thì chỉ hai ba lần là có thể khiến Lý Trung Hàn kia đầu óc choáng váng, ha ha ! Nhớ ngày đó ta đối tốt với người như vậy, người cũng không cho ta đến một cơ hội, ta thật đau

lòng, thật khó chịu. May mắn, người vẫn không chạy thoát, thủy chung thuộc về ta, chỉ cần người toàn tâm toàn ý làm tình nhân của ta, ta cam đoan người vĩnh viễn không hối hận."

Đái Tân Ni không nói gì, nàng vẫn đang thút thít nỉ non, chẳng lẽ nàng đã có ý định thỏa hiệp, ủy thân cho đồ Đại Duy?

TỶ PHU VINH DỰ

Tiểu Thủ Chương
www.dtv-ebook.com

Chương 9: Sào huyết ân ái (1)

Đái Tân Ni lập tức toàn thân run rẩy, hoa dung thất sắc. Ngay cả ta cũng kinh ngạc đồ Đại Duy năng lực, xem ra đại hội cổ đông một tháng sau nhất định là một hồi chém giết tàn nhẫn.

Đồ Đại Duy cực kỳ đặc ý, có thể chinh phục như loại nữ nhân như Đái Tân Ni, nam nhân đều sẽ có cảm giác vô cùng thành tựu. Hắn cởi bỏ cúc áo, từng bước đi đến chỗ Đái Tân Ni: "Hiện tại, ta nói cho người biết, người muốn làm tình nhân của ta cũng phải là thân xử nữ. Nếu như người không phải xử nữ, vậy thì cũng đừng trách ta không thương tiếc người!"

Đái Tân Ni lui về phía sau, sắc mặt nàng tái nhợt tới cực điểm: "Ta không phải xử nữ, ta đã..... đã cùng với Lý Trung Hàn."

"Cái gì? Vô liêm sỉ, ta không tin, tuyệt đối không tin ! Người đang gạt ta."

Chẳng những đồ Đại Duy giật mình, ta cũng chấn động. Ta cùng với Đái Tân Ni chỉ có ôm thân mật một chút, hôn môi một chút, nhưng căn bản chưa có lên giường nha !"

Bất quá, ta lập tức minh bạch Đái Tân Ni đang lấy cớ, nàng không muốn bị Đồ Đại Duy vấy bẩn.

"Ta không cần phải lừa người."

Đái Tân Ni lớn tiếng, nàng thối lui đến góc tường, đã không chỗ để lùi.

Đỗ Đại Duy thê lương gào thét: "Không có khả năng! Tháng trước mới kiểm tra sức khỏe, nửa tháng trước người mới bắt đầu câu dẫn Lý Trung Hàn. Mà hắn lại mới trở lại quê quán thăm người thân, quan hệ của các người sẽ không phát triển nhanh như vậy. Với tính cách của người sẽ không lên giường với nam nhân luôn, cho nên nhất định là người đang gạt ta."

Lúc này Đái Tân Ni tựa hồ bình tĩnh lại: "Không tệ, ta không phải nữ nhân tùy tiện, ta thích Lý Trung Hàn đã hơn một năm. Cho đến hôm nay ta mới lên giường cùng hắn, giữa trưa lúc người đến phòng làm việc của ta, hắn vừa vận ly khai."

"A... Người là đồ con đĩ ! Đồ kỹ nữ ! Ta nhớ ra rồi, ta nhớ ra rồi. Trách không được sắc mặt người như vậy, trách không được ta ngửi thấy mùi khai trên người người. A... Ta muốn giết Lý Trung Hàn !""

Đỗ Đại Duy thét lên như bị bệnh tâm thần.

Ta ở ngoài cửa nghe được huyết khí dâng lên, trong nội tâm không khỏi cười lạnh không thôi. Nếu không phải giết sẽ bị đền mạng, ta lập tức vọt vào phòng, bẻ gãy cái cổ tên heo mập kia, sau đó lại hung hăng đạp lên chân giữa của hắn, ta tuyệt đối không cho phép có người khi dễ Đái Tân Ni. Nhưng ta vẫn phải đè nén tâm trạng xúc động xuống, dù sao chứng cứ Đái Tân Ni tham ô công quỹ vẫn còn trên tay Đỗ Đại Duy, ta chỉ có thể yên lặng theo dõi kỳ biến. Vô luận như thế nào, ta đã hãm thân trong vòng xoáy, không có khả năng trốn tránh, cũng không thể toàn thân trở ra, ta phải đối mặt tất cả mọi thứ sắp phát sinh.

"Ta đáp ứng làm nội ứng, nhưng ta sẽ không làm tình nhân của người. Trước kia sẽ không, về sau cũng sẽ không, người hãy bỏ cái ý nghĩ này đi!""

Đái Tân Ni nói chuyện đã vững vàng tỉnh táo hơn, quyết đoán lựa chọn điều kiện thứ hai. Ta mừng rỡ dị thường, nhiệt huyết dâng lên cuối cùng

bình tĩnh lại. Trong lòng càng yêu thích Đái Tân Ni, dù nàng đã phạm sai lầm.

"Người thật sự coi trọng Lý Trung Hàn?"

Sự ghen tuông trong lời Đỗ Đại Duy khiến cả ta ở ngoài cửa cũng có thể nghe được, ta không khỏi có chút đắc ý.

Đái Tân Ni lạnh lùng nói:"Đúng thì sao?"

Đỗ Đại Duy đột nhiên có chút kích động:"Ta không tin ! Lý Trung Hàn chỉ là một kẻ nghèo hàn, người sẽ thích loại người này sao? Ta nhớ Chu lão đầu từng nói, người trước kia mỗi tháng đều đi Hồng Kông mua sắm một lần, mỗi lần lại xài không biết bao nhiêu tiền. Tóm lại, với tiền lương của hắn, đến cả tiền vé máy bay cũng không đủ."

"Chuyện ta thích ai không có quan hệ với người."

"Đương nhiên có quan hệ, bởi vì ta càng thích người hơn Lý Trung Hàn."

"Vậy sao? Ta sẽ không cho kẻ có vợ cơ hội."

"Lý Trung Hàn cũng là có kẻ có vợ, tiểu di của hắn cũng đến công ty. Người thích người ta, người ta cũng không nhất định lấy người. Người là người thông minh, hãy nghĩ lại tình cảnh của mình đi! Sự nhẫn nại của ta chỉ có mức độ ."

"Ta nói lại một lần nữa, ta sẽ không làm tình nhân cho cái loại người vô liêm sỉ!""

"Người không sợ ta tố cáo sao?"

"Sợ, đương nhiên sợ, nhưng nghĩ đến việc để người chà đạp, ta thà chết đi còn hơn."

"Ta cứ chà đạp người trước rồi nói sau."

"Biết không? Năm năm trước cũng có một nam nhân muốn đụng vào ta, kết quả ta đá hắn liệt dương, người có muốn thử một chút hay không?"

Đỗ Đại Duy bỗng nhiên lui về phía sau hai bước, vô thức dùng cánh tay nhỏ bé che hạ thể, hắn cười gian nói: "Chuyện này ta cũng nghe Chu Cửu Đồng nói qua. Ha ha, đó là hắn đáng đời. Thực nguy hiểm, ta thiếu chút nữa quên mất." Hắn bắt đầu dĩ thử dài: "Được rồi, chúng ta đạt thành hiệp nghị, người lúc nào cũng phải báo cáo tình huống Chu lão đầu với ta. Về phần người, ta sẽ không buông tha đâu. Nếu có cơ hội, ta nhất định làm người trước mặt Lý Trung Hàn."

Đái Tân Ni sắc mặt đại biến, cũng không dám lên tiếng. Ta đương nhiên hiểu được tâm trạng "người là dao thót, ta là thịt cá" của nàng. Chỉ là ta cùng Đái Tân Ni bất đồng, ta không có bất kỳ tay nhợ điểm nào để Đỗ Đại Duy nắm được, bất cứ lúc nào cũng có thể trả thù hắn. Hôm nay hắn vũ nhục ta, ngày khác ta phải trả hắn gấp trăm ngàn lần.

Con người đảo một vòng, ta nhanh chóng rời khỏi bộ phận đầu tư, lúc đi ra cánh cửa công ty, sát tâm cũng đã có.

"Uy, Đỗ quản lý sao? Tôi Lý Trung Hàn đây."

Đứng ngoài cao ốc, ta bấm số điện thoại gọi cho Đỗ Đại Duy.

"Có Chuyện gì? Ta đang bận."

Đỗ Đại Duy trong điện thoại rất không bình tĩnh, tựa hồ vội vã muốn làm gì đó, nhưng ta không có khả năng để cho hắn như ý.

"Ngài mau tới "Sào huyết ân ái" đi ! Linh Linh tỷ nàng....."

Ta cố ý ấp a ấp úng thừa nước đục thả câu.

"Linh Linh làm sao vậy?"

Đỗ Đại Duy ngửi khí lập tức thay đổi, trở nên lo lắng.

"Tôi cũng không biết nên nói thế nào, phó giám đốc La dường như rất nhiệt tình với Linh tỷ."

Ta âm thầm cười lạnh, bàn về thủ đoạn đùa giỡn, Lý Trung Hàn ta không kém người bao nhiêu, ngày còn dài, chờ xem !"

"Cái gì? Người quan sát giúp ta, ta lập tức tới ngay."

Chỉ một giây đồng hồ, Đỗ Đại Duy đã lo lắng cúp điện thoại.

Đến phiên ta đặc ý, tìm một chỗ tối lặng lẽ tránh đi.

Năm phút sau, một chiếc Ferrari màu đỏ nhanh chóng phóng ra từ ga ra. 10 phút sau, một khuôn mặt đầm lệ cũng đi ra từ công ty. Nhìn nàng vậy lại một chiếc tắc xi, cự thạch trong lòng ta như được đặt xuống.

"Nữ nhân này là ai?"

Đột nhiên, một nữ tử xuất hiện trước mắt ta, nàng buộc tóc đuôi ngựa, mặc áo T-shirt màu đỏ ngắn tay, quần thể thao màu trắng, chân đi một đôi giày chạy bộ màu trắng, thoát nhìn rất giống vận động viên.

"Hình như ta không biết người."

Bốn phía yên tĩnh không người, nữ tử này xuất hiện làm cho ta kinh ngạc, ta thừa nhận nữ tử trước mắt cũng xinh đẹp . Nhưng lúc này ta không còn tâm tình đi thưởng thức nữ nhân, lòng ta đã bay đến "sào huyệt ân ái".

"Người đẩy ngã ta, vậy mà còn nói không biết ta?"

Nữ nhân ngăn trở đường đi của ta.

"A, ta nhớ ra rồi, là người lái xe đâm ta. Người thảm rồi, ta hiện tại toàn thân đều đau nhức, đoán chừng xương cốt cũng gãy tám, mười cái, người không bồi thường, ta liền báo cảnh sát."

Bình tĩnh trở lại, ta thật sự cảm giác toàn thân mệt rũ rời.

"Đúng vậy, ta đang định bồi thường cho người ."

Nữ nhân rất đẹp nhưng dường như hơi bị điên, không có người nào lại chờ bồi thường người khác. Nếu có, thì chỉ có hai loại người, một là những kẻ nhà giàu mới nổi nhiều tiền đếm không hết, còn loại kia là tên điên.

"Người là quý?"

Ta cảm giác nữ nhân này cũng không giống kẻ có tiền, cũng không giống tên điên chốn trại. Như vậy còn có một loại khả năng, đó là ta gặp phải quý. Buổi tối gặp nữ nhân như này đó, tình hình này phải thật cẩn thận.

"Người mới là quý." Nữ nhân giận dữ.

"Đây là xe của người?" Ta chỉ vào cỗ xe màu đỏ đậu ven đường một mở hỏi.

"Ừ, chỉ có điều xe này rất rẻ, người có thể yêu cầu lớn hơn."

Nữ nhân lắc đầu thở dài.

"Người không phải nói muốn bồi thường sao? Người đưa ta đến quán bar "sào huyết ân ái, thế là xong ."

Ta lo lắng nhìn ra xa. Đêm đã khuya, muốn bắt một chiếc tắc xi không dễ dàng, vừa trông thấy một cỗ, nhưng nói chuyện cùng nữ nhân này mà bỏ lỡ ! Trong lòng buồn rầu đến cực điểm, cũng mặc kệ mọi thứ, cả cửa xe cũng không mở ra mà trèo lên xe., "Ha ha, đơn giản như vậy? Ta thấy người chắc là bị đụng đến choáng váng rồi."

Nữ nhân cũng lên xe, nàng một bên khởi động xe vừa quan sát ta.

"Được được được, người không phải muốn đưa ta đến bệnh viện sao? Vậy đưa ta đến "Sào huyết ân ái" trước, sau đó lại đưa ta đi bệnh viện là xong." Ta thúc giục nữ nhân nhanh lái xe.

Chỉ là có vẻ nữ nhân này rất đông dài:"Ta biết rõ quán bar "sào huyết ân ái" ở chỗ nào, nhưng tại sao phải đi quán bar trước bệnh viện?"

Ta thật muốn treo ngược ả lên rồi quất vài roi, thật không biết nàng ngốc hay là cố ý tìm phiền toái?

"Ta có một hợp đồng trị giá ba tỷ đô la tại "sào huyết ân ái" chờ ta ký, người nói ta có nên đến đó trước hay không?"

"Ba tỷ?"

"Ân."

"Đô-la?"

"Ân."

"Vậy người xem ta có thể là muối muối hoặc tỷ tỷ của người không?"

"Làm mẹ của ta là tốt rồi."

"Ta già như vậy sao?"

"Ha ha....."

"Hi hi....."

Nữ nhân này có kỹ thuật lái xe rất tuyệt. Tiếng cười còn chưa ngừng hoàn toàn đã đến quán bar. Ta đẩy cửa xe ra, nhanh chân bỏ chạy.

Nữ nhân trên xe còn ở đằng sau mãnh liệt hô:"Uy, người không muốn biết tên ta là gì sao?"

Ta quay lại đi đến cửa sổ xe, hỏi:"Người tên là gì?"

Nữ nhân nghiêng cổ lớn tiếng nói:"Ta tên Hà Phù. Không phải là không biết làm sao, là hoa sen mới nở."

"A, hoa sen mới nở ta thật đúng là không làm gì được ." Ta muốn cười.

"Phi, ta cũng không muốn người không biết làm sao! Nhớ kỹ, nếu cảm thấy thân thể không khỏe, hãy đến bệnh viện kiểm tra, sau đó gọi điện thoại cho ta, thực xin lỗi đã đụng phải người."

Ta tranh thủ thời gian chạy đi. Chạy được một quãng, nữ nhân sau lưng còn gọi theo:"Uy, uy, số điện thoại của ta....."

TỶ PHU VINH DỰ

Tiểu Thủ Chương
www.dtv-ebook.com

Chương 9: Sào huyết ân ái (2)

Lúc ta vừa trở lại quán bar, liếc mắt liền phát hiện trong sàn nhảy Đái Tân Ni đang nhẹ nhàng lắc hông, mái tóc bung vẫy, bộ dáng đầy vẻ kiêu ngạo, mê người. Trong đám người sôi trào, sự ưu thương nhàn nhạt trong mắt nàng không bị người khác để ý. Lòng ta tan nát, nhưng ta không thể tới an ủi Đái Tân Ni, ta không thể để cho nàng biết ta đã phát hiện bí mật của nàng, ta hi vọng Đái Tân Ni trước mắt ta vĩnh viễn là một công chúa kiêu sa.

Trang Mỹ Kỳ đột nhiên chạy đến trước mặt ta: "Ai nha, người chạy đi đâu? Tìm người khắp nơi, người mau đi xem một chút đi! Hình như không đúng."

Trang Mỹ Kỳ lo lắng lôi kéo tay ta.

"Làm sao vậy?" Ta hỏi.

"La Tất cùng Đỗ Đại Duy đang phân cao thấp, đoán chừng tất cả mọi người đã uống quá nhiều."

Âm nhạc đình tai nhức khiến Trang Mỹ Kỳ phải ghé sát miệng vào tai ta, mùi rượu thoang thoảng trong miệng nàng treu chọc lỗ tai.

Không khí trong rạp số mười chín có chút quỷ dị, cơ hồ tất cả mọi người đang quan sát La Tất và Đỗ Đại Duy. Trước mặt hai gã là một thùng bia và hai chiếc cốc 500 ml. Trong chén không phải bia mà là màu vàng kim óng ánh của Whiskey Scotland.

Tất cả mọi người trong quán đều biết hai nam nhân này đang tiến hành một hồi quyết đấu, quyết đấu trong quán rượu đương nhiên là đấu rượu.

Phương thức đấu rượu bình thường có hai loại, một là văn đấu, loại khác là vũ đấu. Văn đấu danh như ý nghĩa chính là so sánh nhã nhặn, mọi người so trí lực, so vận khí như chơi đoán số, đồ xúc xắc, đánh bài xì phé các loại trò chơi, thua phải uống rượu, đây là văn đấu. Còn Vũ đấu chỉ trần trụi so tửu lượng, người một ly ta một ly cho đến khi có người nhận thua, hoặc là say bất tỉnh nhân sự.

Mọi người bình thường đến quán bar chính là tìm kiếm sự khoái hoạt, vui vẻ nên không mấy người thích vũ đấu. Trừ phi thấy người nào đó không vừa mắt mà kẻ kia lại không phục, như vậy vũ đấu liền không tránh được.

Thực trùng hợp, La Tất xem Đỗ Đại Duy không vừa mắt, mà Đỗ Đại Duy cũng không phục hăn, vì vậy hai chiếc cốc vốn đựng bia ly đang bày ở trước mặt bọn họ. Đây thực sự là đòi mạng người, một người rất khó một hơi uống hết 500 ml Whiskey.

Là nguyên nhân gì khiến La Tất cùng Đỗ Đại Duy sinh ra ý niệm quyết đấu? Người khác không nói, ta cũng đoán được tám chín phần, bởi vì cuộc quyết đấu này chính do ta xúi giục. Mặc dù có chút hèn hạ, nhưng ta vẫn thấy rất hả hê.

Kỳ quái chính là trong bầu không khí khẩn trương như thế lại có một người đang ngồi ngay ngắn giữa La Tất và Đỗ Đại Duy, nàng chính là Cát Linh Linh với dáng vẻ nhẹ nhàng như thường, phong tình vạn chủng. Nàng vừa nhìn Đỗ Đại Duy, lại liếc trộm La Tất một chút, tựa hồ cuộc quyết đấu này không quan hệ với nàng., nhưng mọi người đều biết cuộc quyết đấu này chính là vì Cát Linh Linh, mọi nam nhân đều hi vọng biểu hiện ra sự cường đại của giống đực trước mặt Cát Linh Linh.

Nghe nói, Khổng Tước trông nhìn thấy con Khổng Tước mái sẽ khoe ra bộ lông vũ sắc sỡ, chính là biểu hiện ra sự cường đại của nó. Động vật thế nào, nhân loại cũng như vậy, hưởng chi vẻ đẹp của Cát Linh Linh để bọn hăn quyết đấu. -

Cát Linh Linh tối nay đang mặc bộ đồ dạ hội màu đen lộ lưng đủ để khiến tất cả nam nhân ở đây điên cuồng nuốt nước miếng, mỗi cái liếc mắt của nàng khiến cho người nhìn sẽ toàn thân nhũn ra, chỉ có một chỗ vô cùng cứng rắn.

Ta đã nhìn Cát Linh Linh lâu rồi, cho nên cũng cứng ngắc, cứng rắn đến lợi hại. Không biết là nguyên nhân gì, ta đột nhiên rất muốn chinh phục Cát Linh Linh, không quản là thủ đoạn gì, ta đều muốn nàng... Hắc hắc, ta bắt đầu tưởng tượng, rất xấu xa, rất vô sỉ, rất biến thái.

"Người đang nhìn đi đâu vậy?"

Trang Mỹ Kỳ ê ẩm hỏi, hiển nhiên nàng chú ý tới ánh mắt ta đang đảo loạn trên người Cát Linh Linh.

"A, xem bọn hăn uống rượu a! Xem đến cùng ai ngã xuống trước?"

Ta xấu hổ cười.

"Uy, ta gọi người tới là để khuyên can, thế nào mà người cũng đứng xem náo nhiệt? Uống hết như vậy ta sợ sẽ có chuyện không hay."

Trang Mỹ Kỳ dán vào ta, cơ hồ đem bộ ngực của nàng đặt lên cánh tay ta. Trong đầu thầm kêu to, Trang Mỹ Kỳ nha Trang Mỹ Kỳ, ta hiện tại đang bị dục hỏa thiêu đốt, người đừng bỏ thêm dầu vào lửa nha .

La Tất cùng đồ Đại Duy đang giằng co, người nhìn ta, ta nhìn người, không ai nguyện ý nhận thua, có thể thấy bọn hăn cũng sợ hãi một bát lớn Whiskey này. 500 ml dung lượng tương đương một chai bia bình thường.

Một lần uống hết một chai bia cũng không khó, nhưng một lần uống xong một chai Whiskey như thế thì không phải người bình thường có thể làm được, ít nhất ta không thể làm được.

"Bọn hân vừa mới uống à?"

Ta hỏi bên người Trang Mỹ Kỳ.

"Đúng vậy, mỗi người nửa bình, ta rất ít khi thấy Đỗ Đại Duy cùng người khác đấu rượu." Trang Mỹ Kỳ gật gật đầu.

"Uống xong chỗ rượu này cũng không có vấn đề chứ?" Ta cười cười.

"Người cho ta là tửu quỷ à? Một bát lớn như vậy thì ta chắc chắn phải hôn mê. Khi đó bị người ta phi lễ cũng không biết."

Trang Mỹ Kỳ sóng mắt lưu chuyển, đôi mắt đẹp nhìn quanh, mùi rượu phun thẳng vào mặt ta. Lần này, ta không chỉ ngửa trên mặt, cả tâm cũng ngửa .

"Không phải người nói tối nay muốn say sao?"

Nhìn Trang Mỹ Kỳ khêu gợi, lòng ta xao động.

"Là muốn say nha, ta chỉ sợ say không về nhà được. Nếu như người đáp ứng đưa ta về nhà, ta sẽ uống hết hai chén rượu kia."

Trang Mỹ Kỳ cười đầy ẩn ý.

TỶ PHU VINH DỰ

Tiểu Thủ Chương
www.dtv-ebook.com

Chương 9: Sào huyết ân ái (3)

Ai! ta bỗng chốc hít một hơi. Kỳ thật, dù là ngu ngốc cũng biết Trang Mỹ Kỳ có ý với ta, nhưng ta tình nguyện giả ngu cũng không muốn xuyên phá tầng quan hệ này. Phải biết rằng, nếu như ta cùng Trang Mỹ Kỳ xảy ra quan hệ tình ái, hữu nghị giữa chúng ta liền tan thành mây khói. Đôi khi không thể chỉ có tình yêu, tình bạn cũng rất trọng yếu.

Không khí khẩn trương vẫn kéo dài, tựa hồ ai cũng không muốn phá vỡ cục diện bế tắc. Chỉ là Cát Linh Linh nói một câu khiến cuộc quyết đấu đẩy lên cao trào.

"Không uống được thì đừng uống, mọi người dừng lại ở đây thôi!"

Cát Linh Linh cũng uống không ít rượu, lúc nàng nói chuyện mang theo giọng mũi làm cho nam nhân nghe thấy toàn thân xộp giòn. Chỉ một câu này vào tai La Tất cùng Đỗ Đại Duy lại xảy ra phản ứng hoá học mãnh liệt.

Cái gì gọi là không uống được thì đừng uống? Có nam nhân nào ở thời khắc này nói không thể uống? Lúc này chỉ có nam nhân nhu nhược mới nói không thể uống, nhưng La Tất cùng Đỗ Đại Duy đều là loại người coi trời bằng vung.

"La tổng, hay là người nhận thua đi? Chiếc "Áo ảnh" kia của người rất không tồi, để ta xài một tháng, nhất định rất phong cách."

Đỗ Đại Duy bắt chéo chân, dưới bụng dường như tùy thời đều vỡ ra.

"Hắc hắc, chiếc Ferrari của Đỗ quản lý rất tốt, ta luôn mong có thể dùng xe Ferrari chở đại mỹ nhân như Linh Linh đi hóng mát, cảm giác nhất định cực kỳ đẹp."

La Tất vừa nói, một bên chăm chăm vào mắt hạnh hàm xuân của Cát Linh Linh.

Nữ nhân rất thích được người khác ca ngợi, nữ nhân xinh đẹp càng ưa thích. Cát Linh Linh nở nụ cười, cười đến run rẩy cả người: "La tổng nói chuyện đừng chiếm tiện nghi lão công ta nhé!"

"Ha ha, sao dám? Sao dám?" La Tất cất tiếng cười to, cơ hồ át cả tiếng nhạc bên ngoài.

Bất quá, Đỗ Đại Duy tựa cười không nổi. Hắn không phải kẻ ngốc, La Tất rõ ràng đang đùa giỡn Cát Linh Linh, sắc mặt hắn trở nên dị thường khó coi.

"La tổng đã vui vẻ như vậy, chúng ta hãy cùng uống hết cốc rượu này." Đỗ Đại Duy cầm cốc bia cực lớn lên, Whiskey trong cốc đủ khiến người ta sợ hãi.

Whiskey Scotland là một loại rượu ngon hương vị thuần khiết, từ từ nhắm nháp là một loại hưởng thụ. Nhưng đáng tiếc, giờ này khắc này, cho dù bỏ tiền ra mời ta, ta cũng không uống. Bởi vì một lúc uống hết 500 ml Whiskey chẳng khác gì tự sát.

"Uống thì uống." La Tất rất hào sảng, không nói thừa, ngửa đầu dốc cạn cốc rượu.

Dưới sự ủng hộ của mọi người, Đỗ Đại Duy đương nhiên không chịu yếu thế, cũng cắn răng dốc cạn.

"Oa !" đám người bạo động, mọi người trừng mắt xem một màn này, tất cả đều muốn biết ai sẽ gục trước.

Ta cảm giác La Tất tửu lượng hơn hẳn một bậc với Đỗ Đại Duy, nhưng La Tất sớm đã uống rất nhiều, mà Đỗ Đại Duy lại đến sau, hẳn dám can đảm khiêu chiến La Tất, ngoài sự điên cuồng, nhất định cũng hiểu được mình chiếm được thời cơ có lợi.

Bất quá Đỗ Đại Duy vẫn cảm thấy hối hận, La Tất bên kia hai ba ngụm liền uống xong một nửa.

Đỗ Đại Duy đồng tử co rút lại, hẳn đâm lao phải theo lao. Trước hơn chục cái nhìn soi mói, nếu như buông tha thì hẳn quả thực không còn mặt mũi lẩn lộn. Không có biện pháp, Đỗ Đại Duy chỉ có thể cố làm theo.

"Oa! La tổng tửu lượng thật tốt....."

"Đỗ quản lý cũng lợi hại a....."

Đám người bạo phát tiếng vỗ tay, cũng không biết những ngừng người này đang cổ vũ hay là đang đùa giỡn.

Ta rất muốn cười, bởi vì sắc mặt Đỗ Đại Duy càng ngày càng xanh, mà La Tất thì càng ngày càng hồng, cơ hồ biến thành màu gan heo.

Rốt cục, Đỗ Đại Duy cùng La Tất đều đặt chiếc cốc không xuống. Tiếng hoan hô đình chỉ, tất cả mọi người tĩnh chờ đợi kết quả. Thật khó tin, bọn hắn lại có thể uống sạch một chai Whiskey lớn.

Đỗ Đại Duy cùng La Tất đều trừng mắt nhìn đối phương, so với mắt trâu còn to hơn. Bất quá 10 giây sau, Đỗ Đại Duy ngã xuống.

La Tất vừa định cười, nấc lên một cái, cũng xụi lơ trên ghế sa lon.

Mọi người túm lại, luống cuống tay chân khiêng người đi giải rượu.

"Tiểu Quân, chúng ta khiêu vũ đi."

Lão công say xỉn, Cát Linh Linh lại như không có việc gì, cầm tay Tiểu Quân hưng phấn chạy ra ngoài sàn nhảy.

"Tỷ phu, ta đi khiêu vũ ."

Tiểu Quân ngoái nhìn ta, lại thấy Trang Mỹ Kỳ bên cạnh, sắc mặt cô quái theo sát Cát Linh Linh chạy ra khỏi lô ghế.

"Tỷ phu? Người... Người kết hôn?"

Trang Mỹ Kỳ trừng lớn mắt hạt châu.

"Ách, cái này, cái này..."

"Hừ, ta phải cách xa người một chút! nam nhân khi kết hôn là nguy hiểm nhất."

Trang Mỹ Kỳ oán hận lắc đầu, kéo Phàn Ước theo ra.

Ta tại cười khố, nhớ tới Đái Tân Ni của ta vẫn còn trong sàn nhảy, ta lặng lẽ theo ra ngoài.

Trong sàn nhảy điệu nhạc floorflier mà ta rất ưa thích làm các tế bào trong cơ đều muốn tung ra. Thấy Đái Tân Ni vẫn còn trong sàn nhảy, ta cũng có hứng thú nhảy một khúc.

"i came to got down.so you better make it that....."

Trong miệng ngâm nga ca từ bài hát, thân thể ta đã đến trước mặt Đái Tân Ni, bên cạnh nàng còn có một con mắt sâu sắc của Chương Ngôn Ngôn.

Thấy ta, Chương Ngôn Ngôn còn vớt ra một cái mị nhân. Ta cảm thán nữ hài bây giờ thật là lớn gan, biết ta đang theo đuổi Đái Tân Ni, còn dám làm càn như thế trước mặt nàng, ta chỉ có thể nói ra hai chữ "bội phục".

Nhưng Đái Tân Ni lại không một chút tức giận, trên da dẻ nàng đã chảy đầy đổ mồ hôi, khuôn mặt kiêu ngạo đã không còn vẻ ưu thương, thay vào đó là sự hưng phấn, phản nghịch, ta không thể tưởng được Đái Tân Ni cũng có lúc sôi nổi như thế, ta lại gần nàng, vịn vịn thân thể, cùng một chỗ lớn tiếng hét: "that is how we want it, floorfiler that is how we need it.floorfiler....."

Đái Tân Ni nở nụ cười, nàng cắn môi, suồng sã nháy mắt với ta. Ta quả thực không thể chống đỡ được, tiểu đệ đệ đã vươn lên hoành tráng. Điệu nhạc còn chưa kết thúc, ta đã lôi Đái Tân Ni chạy đi.

Đái Tân Ni cười khanh khách, không ngừng hỏi: "Đi đâu vậy? Người dẫn ta đi đâu vậy?"

Ta không trả lời, tìm một hàng ghế lô không có người. Rốt cục, ta phát hiện một chỗ, bên trong tối như mực. Ta đại hỉ, kích động kéo Đái Tân Ni vào, đóng cửa lại, tựa chăm chú ôm nàng.

Tay ta điên cuồng tuần tra trên người nàng, trong miệng điên cuồng mút vào đầu đầu lưỡi vừa mềm lại thơm ngát, tay ta thậm chí mò tới vùng lông mềm như nhung. Y - www.

"A...."

Trong không gian đen kịt chỉ có hơi thở của ta và Đái Tân Ni, khí tức đậm liệt.

"Chúc người sinh nhật vui vẻ, chúc người sinh nhật vui vẻ....."

Đúng lúc đó, toàn bộ đèn trong lô ghế bật sáng. Bài hát chúc mừng sinh nhật đột nhiên vang lên, toàn bộ ghế lô chẳng những có người, hơn nữa rất nhiều người.

"Các người là ai?"

Tiệc sinh nhật ngừng lại, có người lớn tiếng hỏi.

À? ta cùng Đái Tân Ni chấn động, nhìn nhau một cái, lập tức có một sự ăn ý, cùng nhau chạy. Ta kéo Đái Tân Ni chạy loạn bốn phía.

"Ha ha....."

"Khanh khách....."

Đái Tân Ni cất tiếng cười to, cười đến cười run rẩy cả người. Chạy hết mọi ngõ ngách, chúng ta ngừng lại. Không đợi tiếng cười của nàng dừng lại, ta lại hôn lên cặp môi đỏ mọng của nàng, cặp môi đỏ mọng như máu, như anh đào, nhưng ta trông như môi dưới thè lưỡi ra liếm. Trời ạ, ta muốn phát điên lên rồi! Nhìn chung quanh một chút không thấy có người nhìn, ta nhắc chiếc đai âu phục lên.

Âu phục của Đái Tân Ni rất vừa người, chặt chẽ bao vây cặp hông bự. Ta muốn nhắc váy lên, thật có chút khó khăn, cũng may trong khi hôn hít Đái Tân Ni quên phản kháng, ta mới thuận lợi kéo váy lên tận eo, lộ ra phần hông vừa tròn vừa lớn, cũng lộ ra một mảng lông mềm như nhung.

"Người rất xấu, rõ ràng không mặc đồ lót ! Tân Ny, người tốt khó chịu a!"

Ta hai tay bắt lấy bộ hông mảnh liệt chà xát.

"Mau để ta xuống, muốn cho người chứng kiến à!" Đái Tân Ni vừa then vừa vội.

"Không có người nào thấy. Hừ, không được cử động, quay môg lại."
Lý trí của ta đã biến mất, trong đầu toàn là ham muốn nhục dục.

"Không." Đái Tân Ni hiểu rõ ý đồ bất lương của ta, nàng hoa dung thất sắc, dốc sức liều mạng ôm ta không muốn quay người.

Ta bất đắc dĩ, chỉ có thể dùng ngón tay cho đã ghiền. Không thể tưởng được ngón tay ta vừa chạm đến khe môg, chỗ đó sớm trở thành một mảng đại dương mêh môg, ta dám nói đùi nàng cũng dính dâm dịch. Thấy ta giật mình, Đái Tân Ni mắc cỡ đỏ bừng cả khuôn mặt. Hiển nhiên nàng đã động tình, chỉ là nàng còn muốn giữ lại sự rụt rè.

"Tân Ny, xoay người sang chỗ khác."

Ta cắn lỗ tai nàng.

"Ta, chúng ta trở về đi !""

Đái Tân Ni ôm ta như bát trảo bạch tuyết, cái mũi phun ra nhiệt khí khiến ta cảm giác được nàng rất ham muốn, trở về làm gì? Ta đương nhiên tình tường, chỉ là ta đã không thể chờ đợi được.

"Không, không kịp nữa rồi."

Ngón tay ta sờ trên phần môi dưới ướt át.

"Ta thật muốn cắn chết người."

Đái Tân Ni run rẩy, con mắt thỉnh thoảng đảo quanh đám người bên ngoài, sợ có ai đó đi tới. Kỳ thật chỗ chúng ta đứng là một góc chết, dù không ít người qua lại, nhưng không ai quá chú ý. Hơn nữa tại những chỗ điên cuồng như thế này, ai lại chú ý tới nơi âm u hẻo lánh như thế?

"Dù người không cắn, ta cũng sắp chết, nhanh xoay qua chỗ khác."

Ngón tay của ta lại tiến một bước. Lần này, ta chọc vào sâu hơn, trực tiếp trượt vào âm đạo. Chỗ đó càng càng ướt nhuận.

TỶ PHU VINH DỰ

Tiểu Thủ Chương
www.dtv-ebook.com

Chương 10: Trượt chân (1)

"Đừng, đừng sờ a....."

Đái Tân Ni đột nhiên mềm oặt tựa trên người ta, hai tay vô lực rũ xuống, khuôn mặt nóng hổi đặt trên cổ ta, ta nhẹ nhàng xoay nhẹ thân thể nàng. Nàng uốn éo một hồi, rất không tình nguyện vén chiếc mông đẹp lên. Mùi thơm xông vào mũi, nhuyễn ngọc dựa vào, ta men theo hai tay vòng qua xương sườn đặt lên bộ ngực cao ngất. Lần này, ta càng cẩn thận xoa nắn từng chút một, khiêu khích hai hột đào, dưới háng nhiệt lực đã đạt đến điểm sôi trào.

Đái Tân Ni bắt đầu rên rỉ, nhưng thanh âm của nàng nhanh chóng chìm trong không gian âm ỉ. Nhưng ta nhạy cảm phát hiện trong tiếng rên rỉ đó, Đái Tân Ni dù không phải ngầm đồng ý nhưng cũng đang ở vào trạng thái mê ly. Tận dụng thời cơ, ta lặng lẽ dùng một tat kéo khóa quần xuống. Một cây côn thịt cứng rắn nóng bỏng lẳng không rút ra, không thể chờ được mà lập tức trượt về phía khe mông tinh mịch ôn hòa ướt át.

"Ô, không muốn."

Đái Tân Ni thân thể đột nhiên cứng ngắc, bởi vì quy đầu vừa thô vừa to của ta chọt khít cửa huyệt.

Quả nhiên là đất hoang, dương vật của ta cơ hồ tìm không thấy khe hở tiến lên, nhưng ta biết rõ, huyết động mất hồn ngay phía trước, chỉ cần vượt qua khe hở yếu là có thể hưởng thụ cảm giác mất hồn.

"Chúng ta trở về đi !""

Đái Tân Ni lại cầu khẩn.

"Ta đã đến cửa nhà rồi."

Ta âm thầm cười trộm, hôn lên chiếc cổ mềm nhẵn của nàng. Hai tay ta càng thô lỗ, trong lúc Đái Tân Ni thở dốc, ta đột nhiên phát lực, hạ thân đâm vào phá tan hết thủy ngăn cản, đâm vào huyết động chặt khít.

Đái Tân Ni kêu rên một tiếng, thân thể cong lên, hai tay vịn lấy vách tường. Ta ngừng nghỉ một lát rồi lại tiếp tục tiến về phía trước, mỗi một phần một hào tiến lên đều khiến cho Đái Tân Ni kịch liệt run rẩy, phảng phất mặt đất cũng chấn động.

"Úc, Tân Ny, sào huyết ân ái của nàng thật chặt, ta giúp nàng làm nó lỏng ra được không?"

Ta phun ra những lời dâm tục xấu xa, khoảnh khắc thứ kia của ta hoàn toàn tiến vào, thân thể ta như muốn tan ra.

"Đau quá, ta chết mất! Người về sau không được chê cười ta ."

Đái Tân Ni nức nở nghẹn ngào. Run rẩy vừa qua, nàng lớn tiếng quở trách. Bờ mông tròn kề sát bụng ta, ta cảm giác có một ít chất lỏng chảy ra, thò tay sờ, đúng là màu hồng của dâm thủy, trong lòng lập tức tràn ngập trìu mến.

"Ta không chê cười nàng đâu !""

Thanh âm ta vô cùng ôn nhu, ngay cả cơn thịt rút ra đút vào cũng rất ôn nhu. Đái Tân Ni lại có thể biết làm nũng: "Người còn cười nữa! Người cười ta là lão xử nữ, cười ta là đại sát tinh."

"Ha ha, Tân Ny, ta yêu nàng chết mất."

Trong lúc cười to, dương vật của ta theo tiết tấu âm nhạc chuyển động nhẹ nhàng, hoặc nặng hoặc nhẹ, hoặc nhanh hoặc chậm. Ta không biết lúc này Đái Tân Ni cảm thấy thế nào, dù sao ta đang tràn đầy sung sướng, sung sướng đến xương tủy. Theo ta thấy so với lý luận "ân ái trên giường" thì lúc tuổi còn trẻ dùng "đứng đẩy ân ái" càng thoải mái, càng kích thích.

"Có người thể hiện tình yêu như người sao? Đau chết ta mất, thực muốn cắt đứt cái thứ này! Ừ ! chặt quá, chết mất."

Tân Ny vặn eo quay đầu lại trừng mắt với ta định tỏ vẻ hung ác nhưng vô hạn nhu tình mật ý đều phóng xuất ra.

"Đừng khẩn trương, buông lỏng chút, giống như khiêu vũ ấy."

Ta thè lưỡi ra liếm cổ mỹ nhân, khẽ cắn vành tai của nàng, đầu lưỡi đảo qua tiến vào lỗ nhỏ, đối với mọi bộ phận trên người Đái Tân Ni ta đều tràn ngập hứng thú.

Đái Tân Ni dù sao cũng là xử nữ, nàng căn bản không có khả năng chống lại khiêu khích của ta. Run rẩy một hồi, nàng toàn thân nhuễn ra:"Chán ghét, dù sao đều cho người rồi, trở về lại... Làm tiếp đi, để cho người ta trông thấy không tốt."

Ta cười xấu xa:"Có rất nhiều người đã chứng kiến á!"

"Cái gì? Lý Trung Hàn, ta chán ghét người." Đái Tân Ni lớn tiếng thét lên.

Ta ranh mãnh nói:"Nàng xem, lại có người nhìn lén, trông thấy bộ mông lớn của nàng."

"Nhanh ngăn cản, nhanh ngăn cản đi."

Đái Tân Ni thét lên, thật trùng hợp, giai điệu bài floorflier lại đến đoạn cao trào, âm đạo nàng đột nhiên co rút mãnh liệt. Ta mừng rỡ dị thường, bình thường nữ nhân rất ít khi đạt được khoái cảm trong lần thứ nhất, không thể tưởng được Đái Tân Ni đầu nhập như thế. Tại thời điểm cao trào, ta mãnh liệt dồn vào một kích.

"A... Đái Tân Ni lần này thét lên rất đặc biệt.

"Thoải mái sao?" Ta rống to.

"Chân mỏi quá, ôm ta một cái."

Đái Tân Ni dựa lên người ta, khoái cảm cường đại tới như tia chớp, toàn bộ lực lượng tích lũy được tất cả xuất vào khe hở, tưới tiêu cho bãi đất hoang vừa mới khai khẩn.

Đái Tân Ni ngoại trừ thở dốc cơ hồ không hề nhúc nhích, ta chỉ có thể không tình nguyện mà lặng lẽ rút lại côn thịt.

Quét mắt nhìn quanh, ta phát hiện có rất nhiều người đang nhìn, trong đó mơ hồ có một cái cái bóng nhìn rất quen mắt, có vẻ như là Chương Ngôn Ngôn, lại vừa giống như Phàn Ước, nàng xem rất lâu.

Khi Trở lại lô ghế số mười chín đã là quá nửa đêm, trong quán rượu dòng người vẫn như nước thủy triều, tiếng người huyên náo, phi thường náo nhiệt.

Tại trước máy quay đĩa, ta phát hiện Chương Ngôn Ngôn, nàng cũng nhìn thấy ta. Có lẽ là có tật giật mình, có lẽ là xuân tâm kích thích, Chương Ngôn Ngôn vừa nhìn thấy ta lại vội vàng né tránh ánh. Hừ! Hôm nào phải thăm vấn nàng, ta thầm cười gian hai tiếng.

Không thấy bóng dáng La Tất, phỏng chừng đã được đưa về nhà. Đồ Đại Duy vẫn còn lăm bắm trên ghế sa lon.

Trong một hàng ghế vang lên tiếng cười nói không ngớt, Trang Mỹ Kỳ cùng ba nam nhân đang chơi đoán số uống rượu, Phàn Ước bên cạnh đã có vẻ lung lay sắp đổ. Chỉ có Trang Mỹ Kỳ tựa hồ càng đánh càng hăng, càng uống càng có tinh thần, còn lớn tiếng hét to: "Đến, tiếp tục."

Đái Tân Ni cũng trở về, nàng đi lại tập tễnh nhưng mặt mũi tràn đầy gió xuân. Ta muốn cười, chẳng lẽ đây là hiện tượng phá thân trong truyền thuyết?

"Chúng ta đi thôi, đã muộn rồi."

Đái Tân Ni ánh mắt ôn nhu như nước: "Ừ."

Ta cũng gật đầu, còn đưa một nụ hôn nóng bỏng.

Lúc này Trang Mỹ Kỳ đi về phía chúng ta, nàng cười hì hì lôi kéo Đái Tân Ni hỏi: "Như thế nào? Tân Ny phải đi sao?"

Đái Tân Ni gật đầu cười nói: "Đúng vậy a, hơi mệt một chút. Người cứ tiếp tục chơi đi, dù sao ngày mai ta sẽ giúp người, không đi làm cũng không có vấn đề gì."

"Sao tự dừng tốt như vậy? Mặt trời mọc phía tây à?"

Trang Mỹ Kỳ giật mình nhìn lại Đái Tân Ni, bất quá, nàng lập tức cười thần bí: "Ta biết, khi tình yêu cuồng nhiệt thì tâm trạng luôn đặc biệt tốt."

Đái Tân Ni ngượng ngùng, ngoài miệng không thừa nhận cũng không phủ nhận, nhưng bình thường không phủ nhận tương đương với cam chịu. Ta tâm ngọt như mật.

"Được rồi, được rồi, các người đi mau! Đừng có ở đây liếc đưa tình á! Buồn nôn chết mất."

Trang Mỹ Kỳ hô to không chịu được.

"Còn chưa tính tiền à?" Ta nhỏ giọng hỏi.

"Không cần. Người xem, buổi tối hôm nay toàn bộ do tên hói đầu kia bao hết."

Trang Mỹ Kỳ chỉ cho ta một nam nhân hói đầu trong góc.

"Chúng ta đi trước vậy?"

Ta cảm kích nhìn Trang Mỹ Kỳ, cũng không hỏi tên kia là ai, chỉ có thể bội phục thủ đoạn Trang Mỹ Kỳ đối phó kẻ ngốc.

"Dông dài quá, nhớ rõ ngày mai giúp ta xin phép nghỉ là được rồi."

Những lời này là nói với Đái Tân Ni.

Ta cùng Đái Tân Ni đang muốn đi, vừa vặn Cát Linh Linh kéo Tiểu Quân ra. Ta vội bảo nàng

"Đi thôi, Tiểu Quân, hôm nay cũng nên chơi vậy thôi."

"Nhanh vậy sao? Ta còn muốn chơi nữa."

Tiểu Quân vẫn chưa thỏa mãn, đôi mắt hạt châu của nàng loạn chuyển trên người Đái Tân Ni.

"Tiểu Quân, đã muộn rồi, hôm nào Linh Linh tỷ lại dẫn người đến chơi được không?" Cát Linh Linh cợt nhẹ chiếc mũi Tiểu Quân.

"Ừ, được." Tiểu Quân ngoan ngoãn gật đầu.

"Ồ! Ta là tỷ phu của người, chẳng lẽ ta còn không có tác dụng bằng Linh Linh tỷ sao?"

Ta kỳ quái nhìn Tiểu Quân. Nguồn truyện: Y

Tiểu Quân trợn mắt:"Đúng là như vậy."

Ai! thực khiến ta tức chết.

Tiểu Quân ngoan ngoãn theo sát ta cùng Đái Tân Ni, vừa muốn lên tắc xi, lại nghe Cát Linh Linh hô to:"Uy, ai giúp ta kéo Đại Duy lên?"

Heo mập đương nhiên phải do đồ tể khiêng đi, đáng tiếc bên cạnh ta chỉ có hai vị nữ nhân nũng nịu. Không có biện pháp, ta chỉ có thể biến thành đồ tể. Dưới sự trợ giúp của vài người, chúng ta cuối cùng cũng khiêng được Đỗ Đại Duy lên xe. Thân thể béo ú của hắn vừa đặt xuống liền chiếm toàn bộ băng ghế phụ.

Ta vừa định rời đi, Cát Linh Linh lại quát lớn:"Cũng phải có người đỡ Đại Duy lên lâu a? Lý Trung Hàn làm phiền người chút nữa."

Ta giận dữ, nghĩ thầm ta khiêng giúp giơ cái đầu heo mập này lên xe đã là cho người mặt mũi lắm rồi, vậy mà còn muốn ta dìu hắn lên lâu? Trong lòng vạn phần không muốn, ngoài miệng do dự nói:"Tiểu Quân nàg....."

"Tỷ phu, ta cùng Tân Ny tỷ trở về là được rồi, người đi giúp Linh Linh tỷ đi a !""

Tiểu Quân đột nhiên chen vào khiến ta tức giận đến ngứa răng. Không có biện pháp, ta chỉ có thể bày bộ mặt tràn đầy gió xuân cười khổ với Đái Tân Ni.

Đái Tân Ni nhìn chăm chăm Đỗ Đại Duy trong xe, cũng nhàn nhạt nói với ta:"Ta cùng Tiểu Quân cùng trở về là được, người yên tâm."

Ta nhìn ra được vẻ tươi cười của nàng rất khó coi.

Ta rất bất đắc dĩ, đành phải ngồi vào Ferrari. Bởi vì đây là xe thể thao, chỉ có hai chỗ ngồi, ta chỉ có thể ôm Đỗ Đại Duy chen vào trong xe, thật sự

là khó chịu đến cực điểm.

TỶ PHU VINH DỰ

Tiểu Thủ Chương
www.dtv-ebook.com

Chương 10: Trượt chân (2)

"Ông !""

Chiếc xe lướt đi rất nhanh nhưng vị trí ngồi lại không thoải mái, tiếng ông ông phát ra trong xe khiến ta bắt đầu ngủ gật, ta thật sự quá mệt mỏi, toàn thân đau nhức, đoán chừng lúc bị chiếc xe kia đâm cũng không nhẹ. Không biết vì sao, ta lại nghĩ tới nữ nhân trong xe kim quy, ánh mắt nàng so bầu trời ánh sao sáng còn muốn sáng hơn.

"Tiểu Quân rất đáng yêu, rất đơn thuần."

Bên cạnh ta Cát Linh Linh bắt đầu mở lời.

"Ừ." Ta khốn khổ cực kỳ, mí mắt cũng sắp nâng không nổi. Cho dù là siêu cấp đại mỹ nữ đang nói chuyện, cũng khó tiêu tan cơn buồn ngủ của ta.

"Bất quá, ta muốn cảnh cáo người, ngàn vạn đừng đánh chủ ý lên người Tiểu Quân." Cát Linh Linh lạnh lùng nói. Bạn đang đọc truyện được copy tại -Y

"Hả?"

Ta nhất thời không kịp phản ứng, bất quá, lập tức kinh hãi: "Người nói gì? Linh Linh tỷ?"

"Hừ, Tiểu Quân là tiểu di của người, tỷ phu như người ngoại trừ quan tâm nàng còn phải bảo hộ nàng, ngàn vạn lần không được có hành động

không chính đáng với Tiểu Quân. Nếu người dám, ta là người thứ nhất không buông tha người."

Cát Linh Linh hạ kính xe xuống, để cho gió đêm thổi tan mùi rượu đục ngầu trong xe.

"Tuyệt đối không có việc này."

Tuy chột dạ, nhưng ta vẫn phải cực lực phủ nhận.

"Hừ, người cho rằng ta là kẻ ngốc sao? Có loại nam nhân nào ta chưa thấy qua? Ta nhìn ánh mắt người xem Tiểu Quân là biết rõ người muốn gì." Cát Linh Linh trừng mắt với ta.

"Linh Linh tỷ, người nhất định lầm rồi."

Ta đâu chỉ là giật mình? Quả thực là khiếp sợ. Nghĩ thầm Cát Linh Linh này không chỉ hung hãn, còn rất tinh tế, trước kia thực đã đánh giá thấp nàng.

"Ta không lầm, người lầm là người. Ta khuyên người đừng sinh ra ý niệm loạn thất bát tao. Người hãy nghe cho kỹ, ta đã nhận Tiểu Quân làm muội muội kết nghĩa. Chuyện của nàng ta nhất định phải xen vào, đừng tưởng rằng chỉ là sự tình trong nhà người."

Cát Linh Linh dùng giọng điệu giáo huấn nói với ta.

"Linh Linh tỷ....." Ta còn muốn nói xạo.

"Được rồi, không cần giải thích, người tự trọng là được. Nam nhân phong lưu không kỳ quái, nhưng ngàn vạn đừng quá quá phận. Người vừa rồi cùng Đái Tân Ni thân mật như vậy, nếu Tiểu Quân thấy thì sao? Người thật không sợ Tiểu Quân đem chuyện của người nói cho tỷ tỷ nàng biết sao?"

Cát Linh Linh liên tục chất vấn ta, ta chỉ có thể cười khổ, cái vai tỷ phụ và tiểu di vẫn phải diễn tiếp thôi.

Đỗ Đại Duy chẳng những béo còn hôi nách, giờ lại thêm mùi rượu đầy người, ta thiếu chút nữa muốn nôn ra, thật khó lý giải Cát Linh Linh thấy thế nào mà có thể kết duyên với Đỗ Đại Duy. Ta vụng trộm đánh giá lại nàng.

Chiếc Ferrari rất cục cựa cũng dừng lại trước một khu biệt thự, ở đây có núi có nước, phong cảnh trang nhã, đúng là chỗ không dành cho kẻ nghèo.

Ta cùng Cát Linh Linh nửa kéo nửa vịn đẩy Đỗ Đại Duy đi vào phòng khách rộng rãi. Lúc toàn bộ ngọn đèn bật sáng tắp, ta bị vẻ lộng lẫy xa hoa chấn nhiếp! Đây đúng là chỗ của kẻ có tiền. Ngoại trừ sự hâm mộ cực độ, ta còn có chút tự ti. Nghĩ thầm để đạt đến cuộc sống như thế, không biết ta còn phải phấn đấu bao nhiêu năm nữa? Có lẽ là cả đời cũng không cách nào đạt được.

"Trước tiên đặt hân lên ghế sa lon."

Ta đẩy Đỗ Đại Duy lên ghế như vất một cái bao tải, trong miệng thở ra hồng hộc.

"Người ngồi nghỉ một lát. Cái đầu heo này thật nặng chết người."

Cát Linh Linh oán khí trùng thiên, nghe nói nữ nhân trở thành oán phụ là vì tình ái không cân đối. Nàng cũng chẳng buồn quan tâm nữa, ngược lại lấy hai cốc nước khoáng. Ta cũng không khách khí, trực tiếp ngồi nghỉ trên ghế sa lon. Màu da vàng nhạt trên ghế sofa rất thoải mái, thân thể ta đặt lên, vừa vặn có thể thưởng thức Cát đại mỹ nhân ở đối diện. Có lẽ là thư giãn sau rượu, cũng có lẽ do mệt mỏi, tư thế của nàng cũng không hợp trang, cặp đùi thon tròn tự nhiên tách ra, mơ hồ có thể chứng kiến một ít xuân quang, chân dài lỏa lồ có một loại hấp dẫn khó tả. Dưới ánh đèn, có thể thấy ngoài bộ đồ dạ hội trên người thì nàng không mặc gì bên trong,

theo nhịp thở dốc phập phồng khiến hai điểm lồi trước ngực cũng chập chờn lên xuống.

"Đến, uống nước."

Cát Linh Linh rót ta chén nước, trở lại ngồi đối diện trên ghế, một bên uống nước, một bên cời giày cao gót. Dây giày tinh tế quấn quanh mắt cá chân non mịn cùng bắp chân phấn bạch, ngón chân sơn hồng quả thật quá hoàn mỹ.

"Cám ơn Linh Linh tỷ."

Ta kỳ quái nữ nhân cời giày cũng có thể ưu nhã như thế, phảng phất không phải là đang cời giày, mà là đang cời quần áo.

"Người tới công ty mới hai năm, không biết ở đây nước sâu bao nhiêu. Người ngàn vạn không nên đơn giản tin tưởng người khác, kể cả bây giờ người đang theo đuổi Đái Tân Ni."

Đang nói chuyện, Cát Linh Linh cời giày xuống, một chiếc chân ngọc tuyết trắng phấn nộn hiện ra tại trước mắt ta, ta lập tức tim đập thành thịch.

"A? Linh Linh tỷ có thể nói rõ cần phải cẩn thận gì cơ?"

Trải qua buổi tối nghe lén Đái Tân Ni cùng Đỗ Đại Duy nói chuyện, ta đã tin tưởng vững chắc Đái Tân Ni, vô luận người nào cũng không thể châm ngòi ly gián giữa ta với nàng. Ta cố ý hỏi Cát Linh Linh chỉ đơn giản là muốn trò chuyện cùng Cát Linh Linh.

"Nói cho người biết không sao cả, dù sao người cũng là người có vợ, Tiểu Quân cũng như muội muội của ta, ta sẽ nói cho người biết một ít bí mật."

Cát Linh Linh lại cởi bỏ một chiếc giày. Lúc này nàng hai chân lỏa lồ, dẫm lên sàn gạch lạnh buốt, ta thật lo lắng hai chiếc chân nhỏ sắp bị hư mất.

Cát Linh Linh suy nghĩ, lại tiếp tục nói: "Đái Tân Ni cùng Chu Cửu Đồng quan hệ không tầm thường, hiện tại công ty kt chuẩn bị cử hành đại hội cổ đông, chỉ sợ Đái Tân Ni là do Chu Cửu Đồng phái tới để lung lạc tinh anh trong công ty. Cái lão Chu Cửu Đồng này cứ muốn ôm vị trí tổng giám đốc không đi. Ai! Đã hơn sáu mươi rồi, ừng thuận giao quyền cho người trẻ tuổi mới phải chứ, còn mình đi du lịch hưởng phúc mới tốt."

"Ta cũng có thể coi là tinh anh sao?"

Ta không yên lòng, nghĩ thầm lời nói của Cát Linh Linh sao có vẻ giống với Đỗ Đại Duy?

"Người cũng không tệ lắm, trước kia lúc người còn ở phòng kế hoạch, Đại Duy thường xuyên nhắc tới người trước mặt ta, nói người là nhân tài. Người xem lần này Tiểu Quân muốn vào công ty, hẳn không nói hai lời đã lập tức giúp người. Hai ngày nữa phát lương, Tiểu Quân ngoại trừ hưởng một ít phụ cấp còn có thể được nhận toàn bộ ngạch tiền lương, đây đều là Đại Duy đặc biệt chiếu cố."

Cát Linh Linh xếp bằng chân trên ghế sa lon, hai chân đóng chặt đến một khe hở cũng không có, chớ nói chi là xuân quang, ta có chút thất vọng.

"Vậy ta nên làm cái gì bây giờ?" Ta đành bày ra bộ dạng khiêm cung.

"Người cứ giữ vững lập trường đứng về phía chúng ta. Ta có thể nói cho người biết, Đại Duy nhà ta nhất định sẽ giúp người tạo dựng vị trí trong công ty. Người sẽ có được rất nhiều tiền, rất nhiều nữ nhân, so với Đái Tân Ni còn tốt hơn."

Cát Linh Linh đôi mắt đẹp chăm chăm vào ta, lời nói ôn nhu uyển chuyển tựa như cho ta mê hồn thang, nhưng lúc này ở trong lòng của ta,

không có nữ nhân nào có thể lay động vị trí Đái Tân Ni. Lời nói của Cát Linh Linh khiến ta sinh lòng cảnh giác, tâm niệm cấp chuyển, chẳng lẽ Cát Linh Linh hôm nay là cố ý để làm thuyết khách hay sao?

"Ta biết, Lý Trung Hàn ta được Đỗ quản lý dẫn dắt, nhất định uống nước nhớ nguồn, có ơn tất báo. Sau này vô luận là việc công hay việc tư, chỉ cần Đỗ quản lý cần, ta Lý Trung Hàn nhất định hết sức hoàn thành."

Ta ngoài mặt biểu đạt trung thành, trong lòng lại cười lạnh, hừ, ta muốn cho Đỗ Đại Duy đi chết đi! hần giúp ta rửa chân ta còn ngại hần tay bẩn.

Cát Linh Linh nở nụ cười quyến rũ:"Xem ra người chẳng rất trung hậu, ta rất thích nam nhân như vậy, Đại Duy cũng thích có bằng hữu như người vậy."

Cát Linh Linh dừng một chút, đột nhiên đổi chủ đề, có chút mập mờ nói tiếp:"Người là nam nhân, có đôi khi tịch mịch sẽ muốn nữ nhân. Lão bà người lại không ở bên, cho nên người tìm nữ nhân làm bạn cũng bình thường, nhưng đừng đem con mắt hướng vào Tiểu Quân, Tiểu Quân dù nói thế nào cũng là tiểu di của người, trong công ty nữ nhân xinh đẹp rất nhiều, ta cảm thấy có vài nữ nhân không tệ."

Ta không thừa nhận cũng không phủ nhận, bất quá, đối với những cô gái Cát Linh Linh giới thiệu lại cảm thấy hứng thú, trong lòng thật sự có điểm hồi hộp chờ đợi. Amen! Ta thật sự mong chúa Giê-xu lão nhân gia sám hối , sao đây trong đầu ta toàn là những chuyện phong lưu.

Nghĩ ngợi lung tung, ta nhin không được cười hỏi:"Những nữ hài trong lời Linh Linh tỷ là ai vậy?"

"Phàn Ước cùng Chương Ngôn Ngôn, người thích người nào? Chớ nói với ta là cả hai người đều thích nhé!"

Cát Linh Linh cười rộ lên, cười đến mức khiến ta cũng xấu hổ, lại nhìn điệu cười của nàng thật sự là hành hạ chết ta .

"Linh Linh tử, nói thực cả hai ta đều thích. Nhưng chỉ là ưa thích mà thôi, không có ý tứ gì khác."

Làm cho mình có vẻ rất ngây thơ, kỳ thật ta hận không thể đem cả hai tiểu nữ hài đáng yêu đều làm của riêng.

"Khanh khách, người thật đúng là then thùng. Ta biết rõ nam nhân ở độ tuổi như người đều thích những cô gái nhỏ tuổi hơn một chút , Phàn Ước cùng Chương Ngôn Ngôn dù thế nào cũng chênh lệch so với Trang Mỹ Kỳ và Đái Tân Ni. Nếu như người thích một người trong hai người họ cũng đừng có then thùng, hãy nói ra, Linh Linh tử giúp người."

"Việc này, việc này..... Sẽ không phiền toái Linh Linh tử. Không chừng ta thích người ta, người ta lại không thích ta. Ta mặt mỏng, thật không chịu nổi mất ."

Trong lòng thầm mắng to Cát Linh Linh đúng là ngốc, chính là ta ưa thích loại nữ nhân thành thực như là người vậy. Ai! Cát Linh Linh, người biết ta thích người sao? Người có thể mở hai chân ra một chút hay không?

"Ha ha, nhìn người hơi ngốc nghếch, không thích nói chuyện, trong công ty cũng không linh hoạt. Nhưng theo ta được biết, nữ hài tử thích người không ít, cả Phàn Ước cùng Chương Ngôn Ngôn đều đã nói với ta là thích người đó! Đặc biệt là Chương Ngôn Ngôn, thường xuyên nhắc tới người. Nhưng có vài người sau khi biết người có lão bà đều rút lui. Lý Trung Hàn người cũng ngốc thật đó, chẳng lẽ người định lừa gạt mọi người nói Tiểu Quân là muội muội của người sao?"

Cát Linh Linh thở dài.

"Ha ha....." Ta gượng cười hai tiếng, có chút dở khóc dở cười. Tiểu Quân vốn là thân biểu muội của ta, chỉ vì một lần hồ ngôn loạn ngữ lại khiến ta mất đi nhiều mỹ nữ như vậy. Liên tưởng tới Trang Mỹ Kỳ cũng đột nhiên lãnh đạm với ta, ta không khỏi tức giận đến nghiến răng nghiến lợi . Càng nghĩ càng thấy tức, âm thầm lên kế hoạch nhất định phải bắt nàng lại, hảo hảo mà gãi ngứa nàng, gãi gãi bầu vú to của nàng.

"Người cũng đừng thất vọng, rất nhiều nữ hài không quan tâm cái gì thiên trường địa cửu, chỉ cần người đối tốt một với nàng chút thì dù người là có lão bà, người ta cũng không quan tâm."

Cát Linh Linh hé miệng cười.

"Không dám, không dám, cũng không biết có nữ hài nào đàn như vậy."

Ta tranh thủ thời gian uống một cốc nước lớn để ngăn lại nụ cười trộm. Ta không muốn làm cho Cát Linh Linh trông thấy bộ dạng ta mở cờ trong bụng, từ lời của Cát Linh Linh xem ra nữ hài kia chín phần là Chương Ngôn Ngôn.

Cát Linh Linh trừng mắt với ta:"Sao có thể nói là đàn được? Đó là dám yêu dám hận, là có cá tính ! Hừ! Thật sự là cổ hủ, cô bé này? Là Phàn Ước á!"

"Phàn Ước?"

Ta quá ngạc nhiên đến nỗi nước trong miệng toàn bộ phun ra.

"Kích động phải không? Ha ha....."

Trông thấy ta chật vật, Cát Linh Linh cười rộ ràng, cũng không sợ kinh động đến Đỗ Đại Duy say rượu.

"Không phải vậy."Ta dùng bàn tay lau sạch lấy khóe miệng, xấu hổ nở nụ cười ngượng ngùng với Cát Linh Linh.

"Cho người, đây là số điện thoại cùng email của Phan Ước. Ngày mai là sinh nhật nàng, người xem rồi tự xử lý đi ha !"Cát Linh Linh đưa cho ta một tờ giấy nhỏ.

A! trong lòng ta đại hỉ. Trước mắt ta hiện lên một dáng người lung linh, trước lời sau lồm, mỗi nụ cười hay một cái nhăn mày đều không thua gì U Lan tiểu mỹ nữ. Bất quá ta không thể lộ ra vẻ mừng rỡ, vẫn cố tỏ ra thành thật như cũ:"Cái này..... Hình như không tốt lắm đâu?"

"Như thế nào? Người một đại nam nhân lại không dám sao? Thiệt là, mau cầm đi! Không bằng cả tiểu nữ hài, nhớ rõ ngày mai đưa một lễ vật cho người ta."

Cát Linh Linh một mực nhét tờ giấy nhỏ vào tay ta. Ta còn có thể nói cái gì đây? Đây không phải là điều ta chờ đợi sao? Có thể có một tiểu nữ hài xinh đẹp khâm phục ta, đó là ước mơ lý tưởng của nam nhân. Ta đã từng nghĩ phải phấn đấu cả đời mới có thể đạt được, tuyệt đối không ngờ tới nhanh như vậy đã đến trước mặt. Trong lòng một trận cuồng hỉ, hận không thể đem tờ giấy nhỏ kia đoạt lấy.

Thế nhưng đột nhiên phát sinh một việc nghiêm trọng ngoài ý muốn, quả thật quá nghiêm trọng. Cát Linh Linh đi chân trần tới chỗ ta, nàng không lưu ý ta chỗ nước ta vừa rồi phun ra. Cát Linh Linh vừa dẫm lên chỗ gạch ướt kia lập tức trượt chân một cái, toàn bộ thân thể nhỏ nhắn bay nhào tới chỗ ta.

A! Thượng đế a, người có phải là thân thích của ta hay không!"

Cái tốc độ ánh sáng này lập tức gây ra một chuyện làm ta không kịp chuẩn bị, càng làm ta kinh hãi. Sau một tiếng hô to duyên dáng, lập tức làn gió thơm xông vào mũi, một cổ thơm ngào ngạt thân thể nhào lên người của

ta, ta vô ý thức khép hai tay lại, chăm chú ôm Cát đại mỹ nhân vào lòng. Chỉ một giây đồng hồ, ta đã cứng ngắc, cứng rắn đến lợi hại.

"Ai nha, may quá! Này, người nhanh bỏ ta ra."

Trong ngực Cát Linh Linh đang luống cuống tay chân, thân thể mềm mại không ngừng uốn éo. Ta đầu óc như trống rỗng, hai tay run rẩy cảm nhận mặt lưng ngọc lửa lơ bóng loáng. Ta không dám sờ loạn, bởi vì trong ánh mắt bối rối của Cát Linh Linh đã hiện lên một ít sát khí, ta sợ hãi, tranh thủ thời gian buông tay.

"BA~ !""

Trên mặt ta một hồi nóng bỏng, từ bé đến giờ đây là lần đầu tiên ta bị người khác tát. Dù trước mắt ta là một nữ nhân rất đẹp, nhưng cơn giận vẫn khó có thể chịu được.

"Người lập tức rút đi cho ta."

Cát Linh Linh xấu hổ như quả táo chín mọng, tròng mắt hung hãn như một lưỡi dao sắc bén. Ta biết, nàng nhất định hận không thể chặt ta ra từng khúc.

Ta không nói gì, cúi đầu. Như một tên trộm bị người ta phát hiện hốt hoảng trốn tránh.

Đêm khuya con đường bốn phía im ắng, đừng nói tắc xi, ngay cả một bóng người cũng không có. Khu biệt thự này tuy không phải ở vùng ngoại thành, nhưng cách chỗ ta ở rất xa, ngồi Ferrari còn phải mất hơn 10 phút, hai chân ta thật không biết phải đi tới khi nào? Đang uể oải vạ phần, một chiếc xe chạy như bay tới, ta dừng lại xem xét, đây không phải một chiếc Ferrari sao?

TỶ PHU VINH DỰ

Tiểu Thủ Chương
www.dtv-ebook.com

Chương 11: Xuất thành ý xin lỗi (1)

"Lên xe." Cát Linh Linh quát lên.

Ta do dự một chút, cuối cùng vẫn lên xe.

"Ông!" động cơ Ferrari lại phát ra âm thanh ông ông đặc biệt. Nhưng lúc này nó khiến ta không hề cảm thấy thoải mái. Ta không dám nói gì, cũng không dám thở mạnh. Trên mặt đã hết đau, nhưng trong lòng buồn bực muốn chết. Cát Linh Linh cũng không nói chuyện với ta, ta dùng khước quan sát nàng, phát hiện nét mặt nàng lạnh lùng tới cực điểm. Ta cảm thấy thập phần ủy khuất, thầm nghĩ có thể trách ta sao? Là người nhào về phía trước mà.

"Cũng không thể toàn bộ trách người, là ta không cẩn thận."

Cát Linh Linh nói chuyện, nhưng ngữ khí lạnh như băng.

Cái gì vậy? Đây là xin lỗi sao? Không giống. Trách cứ sao? Rất giống. Ta vẫn không nói lời nào, lúc này ta cái gì cũng không muốn nói.

"Đây là số điện thoại của Phàn Ước, người có đi hay không thì cho người ta một câu trả lời thuyết phục."

Cát Linh Linh nhét tờ giấy lên người ta. Ta không nói gì, tờ giấy cũng không cầm, trong lòng lại nghĩ nhanh về nhà, tắm rửa rồi ngủ một giấc.

Cát Linh Linh hừ lạnh một tiếng, cũng không nói thêm gì nữa, trong xe là sự yên lặng.

Ferrari chạy như bay trên con đường trống trải, bởi vì tốc độ quá nhanh, mắt ta dần dần phóng đại, ta hoảng sợ nói: "Có thể chậm một chút hay không?"

"Nhìn bộ dạng người chẳng có chút phong độ nam nhân, hừ !""

Cát Linh Linh hừ lạnh một tiếng. Không những không giảm tốc độ mà còn nhấn ga, chiếc Ferrari phóng đi như viên đạn giống bay khỏi nòng súng.

Cây cối, phòng ốc..... tất cả như bay ngược lại, ta sợ tới mức trái tim như muốn tung ra , vội vàng buộc giây an toàn, rống lên: "Chậm một chút! Chậm một chút ! Ta sai rồi! Ta sai rồi còn không được sao? Ta mới hai mươi sáu, còn không muốn chết."

Đáng tiếc, lời xin lỗi thành khẩn của ta không thể đổi lấy thương cảm của Cát Linh Linh. Nàng vẫn không nói gì, ngay cả lúc quẹo hay qua đèn đỏ cũng không giảm bớt tốc độ. May mắn lúc này trên đường rất thưa thớt, bằng không thì ta sẽ bị chết rất oan. Nhớ tới những mỹ nữ như Phàn Ước cùng Chương Ngôn Ngôn còn chưa có cua được đa phải chết, ta sẽ trở thành quỷ oan. Thời khắc nguy hiểm ta còn muốn cua nữ nhân, xem ra sắc tâm đã lan đến xương tủy.

"K-Í-T..T...T" Một tiếng phanh trầm đục vang lên, xe rốt cục ngừng lại, ngực ta thở hỗn hển muốn nôn, sắc mặt trắng bệch .

"Đến rồi." Cát Linh Linh bỏ một câu.

Ta lấy lại bình tĩnh, quay đầu nhìn về mặt vô sự của Cát Linh Linh, nhin không được hỏi nàng một câu: "Người có phải bị điên hay không?"

Cát Linh Linh sắc mặt kịch biến, tư lông mày hạ bắn ra hai đạo hàn quang, nàng hung dữ chất vấn ta: "Người dám mắng ta bị điên?"

Lời còn chưa dứt, Ferrari động cơ lại khởi động, âm thanh ông ông quen thuộc lần nữa vang lên. Ta còn chưa kịp phản ứng, chiếc xe lại lao đi. Lần này Cát Linh Linh càng thêm điên cuồng, càng không kiêng nể gì cả. Nhiều lần gia tốc, quẹo vào, thậm chí còn nhiều lần phanh gấp, chỉ sau gần nửa giờ, tại một nơi trên con đường nhựa, một người trẻ tuổi đáng thương phải chịu sự tra tấn kinh khủng từng ngum từng ngum nôn mửa, phảng phất như là cả thức ăn từ ba tháng trước. Người bất hạnh này chính là Lý Trung Hàn ta.

Trên con đường cái yên ngoại trừ âm thanh nôn mửa của ta, thì chỉ còn nghe được một tiếng cười như chuông bạc. Giờ này khắc này, tiếng cười đó vào tai ta tựa như là ác ma rên rỉ.

"Ọe..... Ọe....." Ta vẫn còn nôn mửa, đã nôn ra 10 phút, nhưng trong cơ thể ta vẫn phiên giang đảo hải như cũ.

"Lý Trung Hàn, người hãy nghe cho kỹ ! Trên thế giới này, kẻ dám mắng ta mà không bị trừng phạt còn chưa có đâu thai." Cát Linh Linh đắc ý cười to, nàng rất vui vẻ, ném ra một bao khăn tay, nàng cười chiếc Ferrari nghênh ngang rời đi.

Ta phần nộ nhật lên một cục đá lên, lung lay đứng lên, dùng toàn bộ khí lực ném về phía chiếc Ferrari đang biến mất. Trong miệng mắng to: "Người là đồ điên, ba tám thôi tha, chỉ lát nữa người tông xe đầu vỡ tung tóe như chiếc đầu heo bị đập nát. Ọe..... Ọe....."Ta lại nhổ ra.

Cảm giác như chỉ mới ngủ 10 phút, ta chợt mở mắt ra, trời đã sáng choang. Ta không phải tự nhiên tỉnh , là cái mũi bị chọc ngứa mới tỉnh, chính là có người dùng mấy ngọn tóc tinh tế treu chọc trong lỗ mũi của ta.

"Vừa thăng chức người đã muốn đi muộn hả?"

Trước mắt ta, Tiểu Quân ngồi xổm trên ghế sofa, hai tay không ngừng vung vẩy, cặp mắt to nháy nha nháy. Ta ngáp một cái, híp mắt nhìn đôi gò

trước ngực mà thầm than: Cô gái nhỏ này đã trở thành tiểu ma nữ câu hồn thể này, hai năm nữa còn không biết sẽ đến cỡ nào? Chỉ sợ sẽ sáng ngang với Cát Linh Linh.

"Ừ, nhân Tân Ny xin nghỉ cho ta hôm nay, cả buổi nữa."

Ta cũng không phải người sắt, cảm giác toàn thân đau đớn, hơn nữa còn ngọt ngọt khó thở, đầu vầng mắt hoa.

"A, không phải Đái thư ký, mà là Tân Ny. Thân mật nhỉ!""

Tiểu Quân ánh mắt giảo hoạt bắt đầu chớp động.

"Đồng dài quá, để cho ca ngủ thêm chút nữa." Ta lại ngã đầu xuống.

"Không cho phép ngủ, ta còn chưa hỏi xong, hỏi xong mới được ngủ tiếp!" Tiểu Quân bất khuất, tính nàng đã muốn thứ gì thì chín con trâu cũng không kéo được. Ta cũng thực bất đắc dĩ, hít sâu một hơi, thở dài: "Chờ người hỏi xong, ca còn ngủ được sao?"

"Ta mặc kệ! Ta chưa hỏi xong, trong lòng vô cùng khó chịu. Để ta khó chịu, không bằng người khó chịu." Tiểu Quân đắc ý, lớn tiếng ngụy biện.

"Uy, đây là cái đạo lý gì? Tìm sự khoái hoạt trên nỗi thống khổ của người khác sao?" Ta vừa bực mình vừa buồn cười.

"Hoàn toàn trái lại, chính là tạo sự khoái hoạt cho người trên nỗi thống khổ của ta." Mỗi lần cùng ta tranh cãi, nàng càng nói càng có tinh thần, ta phát hiện mình thực là ngu xuẩn.

"Ta van người. Tiểu Quân đồng chí, có chuyện thì nói nhanh lên, nói xong để cho ta ngủ." Ta một nam nhân cao gần hai mét tám khá to con, thể mà phải cầu xin tha thứ của một nữ hai mét sáu ba, thật là hoang đường .

"Được, ta hỏi người, tối hôm qua sau khi người đưa Linh Linh tử về thì có chuyện gì xảy ra?" Tiểu Quân hỏi.

Trong đầu ta ông lên "xong rồi", thầm nghĩ chẳng lẽ Cát Linh Linh đem chuyện ta ôm nàng nói cho Tiểu Quân biết ư? Ngẫm lại tuyệt không có khả năng này. Vì vậy ta trấn định trả lời: "Chẳng có chuyện gì cả, người cả ngày chỉ nghĩ ngợi lung tung."

"Hừ, ta đã tính toán thời gian. Người chỉ cần một giờ là có thể đưa Linh Linh tử về nhà, vậy mà sau ba giờ mới trở về, trong hai giờ này người làm cái gì? Đi nơi nào? Chuyện gì xảy ra? Mau cung khai chi tiết. Cho người biết, thẳng thắn nhận khoan hồng, kháng cự bị nghiêm trị!"

"Lúc ta trở về người biết?" Ta rất giật mình. Y - www.

"Hừ! Đương nhiên biết rồi." Tiểu Quân hừ lạnh một tiếng.

"Tốt, ta thẳng thắn. Ta đưa Cát Linh Linh về nhà sau đó trở lại, đến dưới lầu gặp một tên trộm, sau đó ta đuổi theo hắn, chạy hơn mười con phố....." Ta vừa ngủ vừa biên soạn một câu chuyện.

"Sau đó người tự quyết đấu với tên trộm, đúng không?"

Tiểu Quân chen lời, nàng thích nhất nói chen vào. Thật không biết nàng là có kiên nhẫn nghe ta nói không, hay là thông minh quá mức?

Ta mở mắt ra một khe nhỏ quan sát Tiểu Quân. Phát hiện Tiểu Quân vẻ mặt giảo hoạt, sợ có bất ngờ, ta chỉ đành tiếp tục nói khoác: "Không có, đuổi hai giờ, thấy không kịp đành quay lại."

"Khoác lác xong chưa? Nếu còn chưa đủ vậy cứ tiếp tục. Bất quá ta nói cho người biết, nếu như người tiếp tục bịa đặt, vậy người hôm nay cũng không cần đi ngủ nữa." Tiểu Quân lớn tiếng cảnh cáo ta.

"Ta nói dối như thế nào?"

Ai, ta thăm thử dài, làm sao lại gặp phải biểu muội như vậy.

"Thằng thẩn được khoan hồng."

"Người không tin cũng mặc kệ."

Ta vô lực cúi đầu xuống, bởi vì ta biết nếu như lại nói tiếp, lỗ thủng sẽ ngày càng nhiều. Bằng sự giả hoạt của Tiểu Quân, kết quả là lại chính mình càng phải chịu đau khổ.

"Ta đương nhiên không tin! Người nhát như chuột, ngoại trừ háo sắc còn cái gì cũng không dám. Hừ! Bắt kẻ trộm? Người nói ta có thể tin sao!" Tiểu Quân tức giận nhìn ta.

"Ca của người mới không háo sắc, ca của người là nam nhân tốt."

Xem ra Tiểu Quân không hổ là muội muội ta, nàng rất hiểu ta. Ta nhận không được cất tiếng cười to, cơn buồn ngủ bay hết.

"Nói láo! Hừ, còn nói người không háo sắc? Ta hỏi người, có phải người rất thích Linh Linh tỷ hay không? Có phải có ý xấu với Linh Linh tỷ hay không?"

Tiểu Quân thả ra một quả quả Boom ngay lúc tâm tình ta buông lỏng nhất lúc, tưởng rằng có thể khiến ta hồn phi phách tán.

"Chớ nói lung tung." Ta chợt dạ néo khuôn mặt Tiểu Quân một cái.

Tiểu Quân đẩy ra tay của ta: "Ta nói lung tung? Người là anh ta, ta nhận thức người mười chín năm, người muốn cái gì chẳng lẽ ta không biết? Hừ, ta xem ánh mắt người nhìn Linh Linh tỷ là biết rõ người muốn cái gì? Người cho rằng ta thật sự là con heo hả?"

Tiểu Quân xác thực không phải heo, nhưng ta tuyệt đối không thừa nhận, trừ phi là người ngu, nếu không dù đánh chết ta, ta cũng không thừa nhận loại chuyện này. Bất quá, ta buộc phải thán phục sức quan sát của nàng, càng thán phục ngữ khí kinh người của nàng có phần tương tự Cát Linh Linh.

"Hỏi xong chưa? Hỏi xong thì để ta đi ngủ." Ta lại gục đầu ngủ say, nhưng ta biết rõ Tiểu Quân nhất định không để yên.

Quả nhiên, Tiểu Quân bắt đầu nổi giận : "Linh Linh tỷ đã có trượng phu, là người có gia đình, không cho người phá hoại gia đình người ta. Hơn nữa lần này ta tiến công ty kt toàn bộ nhờ Đỗ quản lý, người không thể làm chuyện có lỗi với Đỗ quản lý. Người vừa thấy nữ nhân xinh đẹp thì đã híp mắt lại, người khác ta không nói , nhưng không cho người đánh chủ ý lên người Linh Linh tỷ. Ta..... Ta tức giận."

"Này, đồng chí Tiểu Quân, người đừng có mà vừa thấy bóng đen đã nổ súng. Cho dù ca người thích ngắm nữ nhân cũng không thể bảo ta đánh chủ ý a? Ai kêu nàng Cát Linh Linh xinh đẹp như vậy, ta xem thêm vài lần cũng không phạm pháp a?"

Ta lớn tiếng kêu oan, hạ quyết tâm kiên quyết phủ nhận đến cùng.

"Hừ, ánh mắt người nhìn Linh Linh tỷ chính là bất đồng với nhìn nữ nhân khác, tối hôm qua ta vẫn chú ý ánh mắt người nhìn Linh Linh tỷ, quả thực tựa là dâm tà , nước miếng đều chảy ra . Đừng cho là ta còn chưa hiểu chuyện, ta rất khéo tay, tú ngoại tuệ trung, băng thanh ngọc khiết..... Còn có..... Còn có....."

"Ân, còn có rất biết tám." Rốt cục đến phiên ta chen lời.

"Chúc mừng người Lý Trung Hàn, hôm nay người đừng muốn ngủ ."

Tiểu Quân cười lạnh một tiếng, đôi bàn tay trắng như phấn trút xuống như mưa. Ta cười ha ha, giơ tay ngăn cản. Đột nhiên, tay nàng đánh lên cánh tay trái của ta khiến ta đau nhức một hồi, nhin không được quát to một tiếng. Nghĩ thầm vị biểu muội này từ lúc nào luyện được Thiết Sa chưởng vậy? Đánh người ta đau nhức như vậy.

"Biết đau à nha? Biết sự lợi hại của Lý Hương Quân chưa? Nhìn người về sau còn dám nói ta là ba tám hay không? Lý Trung Hàn người mới là ba tám."Tiểu Quân bộ dạng đuổi tận giết tuyệt, quyết không buông tha.

"Ôi, ôi....."

Ta không phải giả vờ, thật sự rất đau, đau đến mức mặt chuyển xanh. Tranh thủ thời gian bắt lấy hai tay Tiểu Quân ngăn nàng tiếp tục đánh xuống.

Tiểu Quân đột nhiên kêu to:"Ca, tay của người như thế nào ử xanh như vậy? Nhanh cho ta xem một chút."

Nàng bắt lấy cánh tay ta xem xét, đột nhiên kêu sợ hãi:"Đây là làm sao vậy? Ca, người thực cùng người ta đánh nhau ư? Như thế nào lại bị như vậy? Có đau hay không?"

Lúc này ta mới phát hiện cánh tay trái còn có chân trái, thậm chí eo trái đều tím đen, thoát nhìn có chút khủng bố. Ta đột nhiên nhớ lại vụ đụng xe tối hôm qua, đoán chừng chỗ tổn thương này chính là hậu quả. Tuy đau đớn nhưng ta vẫn cảm động, Tiểu Quân vành mắt đã hồng hồng, nhìn ra được nàng quan tâm ta cỡ nào. Có Tiểu Quân tha thiết quan tâm, vết thương cũng đỡ rất nhiều. Ta tranh thủ an ủi nàng:"Không có việc gì, hết đau rồi."

TỶ PHU VINH DỰ

Tiểu Thủ Chương
www.dtv-ebook.com

Chương 11: Xuất thành ý xin lỗi (2)

"Người có sao không? Nói cho ta biết đã xảy ra chuyện gì?" Tiểu Quân khóc thút thít.

"Ca bị đụng xe." Ta thành thật trả lời.

"Cái kẻ đụng người đâu?" Tiểu Quân hỏi.

"Chạy rồi."

Ta không thể nói thật. Ngẫm lại nữ nhân gọi Hà Phù kia cũng không phải cố ý, huống hồ nàng ta vì nhận lỗi đã đợi ta một giờ. Chỉ bằng phần lương tâm kia, ta tất nhiên sẽ không truy cứu, càng không thể nói tên nàng cho Tiểu Quân.

"Chạy rồi? Đúng là một kẻ không có lương tâm, đồ rùa đen vương bát đản, tên hỗn đản này nếu đụng phải ta, ta nhất định..... Nhất định....."

"Ừ..... Ta biết rõ, Tiểu Quân nhất định sẽ giúp ta đánh hấn rằng rơi đầy đất." Ta hướng Tiểu Quân giơ ngón tay cái lên.

"Phụt." Tiểu Quân nhin không được bật cười. Nàng cười ngặt nghẽo đến rơi cả nước mắt, hai tay xoa xoa như bôi lên mặt, thật chẳng khác gì một tiểu hài tử bướng bỉnh. Bất quá, ta rất thích sự hồn nhiên của nàng.

"Ha ha....." Ta cũng bật cười theo.

"Bị đụng thành cái dạng này rồi mà người còn cười được."

"Sợ cái gì, có Tiểu Quân bên người ta, tổn thương nghiêm trọng cỡ nào ca cũng chấp hết."

Ta nheo lại con mắt, bởi vì có vài giọt nước mắt nhỏ xuống trước ngực Tiểu Quân, vừa vắn rơi lên địa phương nhô lên kia.

"Nói bậy bạ gì đó? Thương thế còn chưa đủ nghiêm trọng à? Người còn muốn nặng hơn ư? Người là heo à? Hừ, may mắn không có bị thương ở mặt. Bằng không chờ người biến thành người quái dị, cái gì Tân Ny, còn cả Dương Anh nha, ai cũng không để ý tới người, không muốn người rồi." Tiểu Quân vẻ mặt nghiêm túc.

"Ca không sợ, du ca biến thành người quái dị không ai muốn, ca còn có Tiểu Quân. Tiểu Quân sẽ không thể không để ý tới ta, Tiểu Quân nhất định sẽ chiều cổ ca ca, đúng không?" Ta cố tình hỏi thăm.

"Ta mới sẽ không chiều cổ cái đầu heo như người....."

"Uy, thật uống công ca đối tốt với người như vậy."

"Vớ vẩn, người tốt với ta mới là lạ, người rõ ràng chỉ biết khi dễ ta."

"Ta như thế nào lại khi dễ người vậy?"

"Người thường xuyên gãi ngứa người ta, đó chính là khi dễ còn gì."

"A, người đã không có ý định chiều cổ ca , vậy thì đừng trách ta tâm ngoan thủ lạt ."

Nói xong, ta liền như điều hâu vồ gà con ôm Tiểu Quân nhày lên ghế sofa, hai tay tiến vào hai bên sườn.

"Ai nha, người tại sao lại đến..... A..... Cứu mạng nha....."

Tiểu Quân hai tay cuồn múa loạn, toàn thân uốn éo, trên ghế sa lon gối đầu bị nàng đá bay ra xa. Tiểu Quân chẳng những dốc sức liều mạng phản kháng, nàng còn giảo hoạt đánh lên cánh tay trái bị tổn thương của ta. Nhưng ta há có thể để cho Tiểu Quân như ý? Ta cắn chặt răng, chịu đựng đau nhức kịch liệt cù vào nách nàng.

Ta biết rõ không được bao lâu, Tiểu Quân sẽ đầu hàng.

"Ha ha..... Ta..... Ta đầu hàng á.... Cứu mạng..... Ta đầu hàng, ta đầu hàng....." Tiểu Quân cười đến mặt mũi ửng đỏ, mái tóc phiêu tán, sức chống cự càng lúc càng giảm.

Dù Tiểu Quân lớn tiếng cầu xin tha thứ, ta cũng không buông lỏng tay, tiếp tục gãi nách nàng.

"Ha ha..... Ta sai rồi, cứu cứu ta đi ! Ca..... Ca..... Tiểu Quân sai rồi..... Ha ha....."

"Biết sai chưa?" Tay ta ngừng lại.

"Biết..... Biết rồi." Tiểu Quân rúc vào ta trong ngực, từng ngậm từng ngậm mà thở hỗn hển.

"Biết sai rồi thì phải xuất ra thành ý để xin lỗi." Ta hờn hờ đưa ra điều kiện.

"Đúng..... Thực xin lỗi..... Ta..... Ta về sau..... Về sau sẽ nghe lời."

Tiểu Quân trở nên ôn nhu , tiếng nói yêu kiều ỏn ẻn, khiến xương cốt ta mềm nhũn.

"Đây không phải thành ý. Ta muốn chính là thành ý, hiểu không? Thành ý." Ta ám chỉ cái gì đó.

"Thành ý gì?" Tiểu Quân không kịp phản ứng.

"Cho ta sờ sờ." Ta nhin không được, híp mắt nhìn chăm chăm vào bộ ngực lớn của Tiểu Quân.

"Người dám? Ta mách cha ta !""

Tiểu Quân lập tức phản ứng, nàng mở to hai mắt nhìn ta, sau đó chuyển ra ghế.

"Không cho ta sờ, ta tiếp tục gãi ngứa." Ta giả vờ vung vẩy hai tay đe dọa.

"Ô....." Tiểu Quân một kế không thành lại có kế khác, cái miệng nhỏ nhắn chu lên, ô ô khóc lóc, nhưng chỉ là khóc khan, nửa giọt nước mắt cũng không có.

"Khóc? Khóc thì càng phải gãi ngứa."

Ta cũng không thương tiếc, càng sẽ không mắc lừa. Cười lạnh một tiếng, hai tay lần nữa trượt đến hai bên sườn Tiểu Quân.

Tiểu Quân quá sợ hãi, gấp đến độ kêu to:"Ai nha..... Cho sờ mà....."

Ta nở nụ cười gian trá. Nhìn xem Tiểu Quân điềm điềm đáng yêu, ta có chỗ không đành lòng, nhưng chứng kiến bộ ngực cao ngất kia, chút đồng tình đã bị ném ra chín tầng mây.

Tiểu Quân bị ta ôm vào trong ngực, hai chân của nàng giăng ra đặt trên thân thể ta, đây lại là một tư thế rất khiến người ta hiểu lầm. Mặt nàng dựa vào bờ vai ta, không ngừng thở dốc, khi ngón tay ta tiếp xúc da thịt nàng, nàng càng không ngừng run rẩy. Tay phải của ta lần theo rốn nàng, từng chút từng chút mà sờ lên. A, cả áo ngực đều không có, cái này giảm đi không ít phiền toái, ta thoáng chốc đã có thể tiến đến mục tiêu. Khi ta bắt được hai quả nhũ thịt rắn chắc, ta thoáng chốc trở nên cứng ngắt. Ta thề hai

cái đồ vật co dãn mười phần này là đồ chơi tốt nhất trên thế giới. Ta lần nữa xoa nắn, kích động thiếu chút nữa muốn đi tiểu .

"Tiểu Quân, cho ca nhìn xem."

Ta nhẹ nhàng xoa nắn điểm hồng nhô lên. Tiểu Quân không trả lời, nàng nhắm chặt hai mắt, khuôn mặt càng lúc càng đỏ.

Không trả lời chính là ngầm đồng ý. Ta kích động vạn phần. Lần trước là sờ trong điều kiện tối như bưng, lần này lại có thể quang minh chính đại mà xem, ta có thể không kích động sao?

Ta nhẹ nhàng xốc áo nhỏ lên, thực sợ Tiểu Quân lại đột nhiên đổi ý. Vạn hạnh Tiểu Quân chỉ thở dốc, không có ý tứ ngăn lại. Rốt cục, ta nhìn thấy một tuyệt phẩm khiến ta hoa mắt. Ah, đây là quả đào của Tiểu Quân sao? Thật xinh đẹp, ta sợ hãi thán phục, thật là một vẻ đẹp hoàn mỹ không tỳ vết. Ta không có nửa điểm do dự, liền ngậm vào quả đào hồng thơm ngát.

"Ừ."

Tiểu Quân ừ nhẹ một tiếng, vô ý thức mà rút thân thể lại. Ta dán chặt lấy Tiểu Quân, hàm răng nhẹ nhàng cắn lên, Tiểu Quân như bị điện giật, còn muốn lui nữa. Lần này, ta không có cho nàng lui, cánh tay trái xiết chặt, Tiểu Quân ưm một tiếng, lại tựa vào trong ngực ta. Nàng mở mắt, trên mặt giống như giận mà không phải giận. Ta lập tức tâm thần kích động, như thiểm điện hôn lên môi đỏ mọng của nàng.

"A...."

Tiểu Quân cắn chặt hàm răng, lại không có né tránh, cũng không cách nào né tránh. Ở trong ngực ta, thân thể nàng giống như bông. Ta mút lấy bờ môi nàng, chỉ cảm thấy đầu óc trống rỗng, hô hấp muốn đình chỉ.

"Tiểu Hương Quân, hôn môi không phải như thế, phải lè lưỡi ra."

Tiểu Quân cắn chặt hàm răng khiến ta không cách nào đưa vào. Bất đắc dĩ, ta chỉ có thể hướng dẫn nàng, vừa nói ra lập tức hối hận.

"Hừ, ta không có kinh nghiệm như người."

Tiểu Quân trừng ta, muốn kéo áo xuống.

Ta thấy vậy liền sốt ruột, cũng mặc kệ mọi việc, lại ôm sát Tiểu Quân, hôn lên miệng nàng. Năm ngón tay khấn trương, vân về nhũ thịt no đủ nhiều lần, khiến Tiểu Quân rên lên hừ hừ liên tục, chiếc miệng khép chặt rốt cục đã hé ra. Ta thừa cơ xông vào, mút lấy đầu lưỡi thơm tho.

Đây là một cái nụ hôn dài, Tiểu Quân theo lúc đầu chống lại nhưng cũng dần dần thuận theo. Ta rốt cục minh bạch nữ nhân muốn học hôn môi kỳ thật chỉ đơn giản như là ăn cơm vậy, căn bản không cần dạy nàng. Hôn môi đơn giản, nhưng muốn làm một số chuyện khác có lẽ không đơn giản. Cho dù ta suy nghĩ vô số lần thế nhưng cũng không dám lướt qua lời trì nửa bước. Dục vọng như một nồi dầu đốt lên càng lúc càng dày vò ta, dương vật vươn lên cứng ngắc lại không có chỗ động thủ.

Ta phát hiện, Tiểu Quân cũng đã xảy ra một ít biến hóa. Nàng chẳng những uốn éo thân thể, bờ mông nhỏ còn hoạt động không ngừng, ma sát liên tục với cây côn vừa nóng lại vừa cứng của ta.

"Tiểu Quân, cởi quần áo ra đi."

Ta biết rõ mình đang từng bước một đi về ranh giới cấm kỵ, nhưng ta không sợ hãi. Ta chỉ lo lắng Tiểu Quân sẽ phản đối đúng lúc này, nếu thực sự xảy ra, ta chỉ có thể lập tức đình chỉ. Thật bất ngờ, Tiểu Quân lại ngầm đồng ý, ta vừa mừng vừa sợ, lần nữa nâng lên áo nhỏ sau lưng lên.

Khi dần dần bỏ chiếc áo ra, ta phát hiện dưới nách Tiểu Quân không có một cọng lông nào. Chẳng lẽ Tiểu Quân cạo lông nách? Ta tuyệt đối không tin. Nhưng nếu như Tiểu Quân vốn đã không có lông nách thì nàng chính là

cực phẩm trong cực phẩm. Bởi vì điều đó chứng minh dưới nách nàng tuyến mồ hôi không phát triển, nữ nhân như vậy, trên người có rất ít mùi vị khác thường. Trách không được, ta cuối cùng cảm thấy Tiểu Quân không bôi nước hoa mà cũng có mùi thơm động lòng người. Ta rất kinh hỉ, có lẽ là dì, dượng ta có linh cảm mới đặt một cái tên có ý nghĩa như vậy cho nàng. Trong lòng âm thầm hét lớn, Lý Hương Quân, ca yêu người.

"Nhìn đủ chưa?"

Tiểu Quân mở mắt, phát hiện ta ngơ ngác nhìn nàng, nàng ngượng ngùng nhắm mắt lại. Ta đương nhiên không bao giờ xem đủ, càng không có sờ đủ, chẳng những không sờ đủ, ta còn muốn thể nghiệm cảm giác thân mật da thịt với Tiểu Quân. Ta cũng cởi bỏ áo lót, lỏa lồ ra cường tráng lồng ngực.

"Ca, người..... Người muốn làm gì vậy?"

Tiểu Quân phát hiện khác thường, nàng mở mắt to xinh đẹp, phát hiện đã thân trên đã bị lỏa lồ. Nàng không dám nhìn ánh mắt ta, mà khẩn trương mà chăm chăm vào bộ ngực của ta. Ta đoán có lẽ đây là lần đầu tiên nàng nhìn thấy lồng ngực nam nhân thành thực gần như vậy.

"Không có..... Không làm gì mà, ca cảm thấy nóng." Ta ôm bờ eo thon bé bỏng dán vào ngực mình.

"Ca, chúng ta..... Chúng ta không nếu làm á!" Tiểu Quân cúi đầu mãnh liệt dao động.

"Không làm, không làm thì để cho ca ôm người thêm một cái."

Ta chăm chú ôm ghì lấy Tiểu Quân, hai bầu ngực đè lên ngực ta, cảm giác thực sự quá tuyệt. Dương vật của ta sung huyết cực độ, cứng rắn muốn nổ tung. Thoáng đem Tiểu Quân bờ hông giơ lên, ta lại không tự chủ được mà ướn lên, dương vật đúng là tiếp xúc vùng cấm giữa hai chân nàng.

Không khí tràn ngập sự quái dị, Tiểu Quân cũng không nói gì nữa, tựa hồ đang chờ đợi cái gì đó. Bờ mông nàng đột nhiên ép xuống, cùng dương vật ta kịch liệt ma sát lần thứ nhất. Ta vô ý thức lại thúc lên, cảm giác đội lên chỗ lõm. Tiểu Quân đột nhiên nghẹn ngào một tiếng, hai tay ôm thật chặt cổ của ta, trong lỗ mũi phát ra âm thanh hừ hừ mất trật tự.

Một cổ nhiệt lực xuyên thấu qua quần nhỏ nàng ngấn truyền đến hạ bộ của ta, móng tay nàng thoáng cái cắm sâu vào bả vai ta. Ta nhẹ nhàng xoa nắn vú Tiểu Quân, nhỏ giọng hỏi: "Tiểu Quân, làm sao vậy? Có phải rất khó chịu hay không?" Hỏi xong, ta lại muốn cười, nghĩ thầm nếu như khó chịu Tiểu Quân đã sớm chạy rồi.

Tiểu Quân không nói lời nào. Nguồn truyện: Y

Ta lại hỏi: "Có phải đi tiểu rồi hay không?"

"Ừ." Tiểu Quân dùng cái mũi hừ một cái.

"Nước tiểu nhiều không?" Ta hỏi.

"Không biết." Tiểu Quân lắc đầu.

"Cho ca nhìn xem." Cũng không biết tại sao ta phải xem, có lẽ những thứ bài tiết thần thánh kia hấp dẫn ta.

"Ca....." Tiểu Quân nhú mày, ỏn ẻn trách móc một câu.

"Không muốn cho ca xem thì thôi. Người ngàn vạn lần đừng nóng giận, ca chỉ là sợ người cảm lạnh, cảm lạnh sẽ bị ốm. Tốt nhất là cởi cái quần ướt ra."

Trong nội tâm của ta thành thịch trực nhảy, lấy cớ cũng quá bỉ ổi đi! Trời nóng sẽ cảm lạnh, có khả năng sao?

"Ta..... Ta muốn lên toilet."

"Đi toilet làm cái gì?"

"Đương nhiên là đi tiểu rồi, người tước không biết xấu hổ nha! Cái này cũng muốn hỏi?"

"Người không phải mới vừa tiểu rồi sao?"

"Vừa rồi..... Vừa rồi....."

Tiểu Quân cực kỳ lúng túng, khuôn mặt nhỏ nhắn thoáng cái vừa đỏ ửng. Thấy ta cười cười, nàng khẽ cắn môi:"Ca, người thật sự rất xấu."

Ta cười xấu xa:"Dù sao đi tiểu cũng phải cởi quần, không..... Không bằng trước tiên người cởi quần ra đã."

Nói xong, tay ta sờ lên hông Tiểu Quân.

"Không cởi, người cho rằng ta không biết à! Người muốn đồ lót của người ta, hừ !""

Tiểu Quân bắt được tay của ta.

"Đã biết, đưa một cái cho ta là tốt rồi."

"Không cho, người đã trộm một cái, đừng cho là ta không biết."

"Không ăn trộm sao được? Hiện tại không ăn trộm tương lai không có cơ hội trộm."

Không biết vì cái gì, nhìn Tiểu Quân ta có chút buồn vô cớ. Mắt thấy Tiểu Quân từng ngày dần trở nên thành thực, ta thật lo lắng có một ngày Tiểu Quân sẽ rời xa ta. Ai, ai kêu Tiểu Quân xinh đẹp động lòng người như vậy?

"Ca..... Người nói chuyện ê ẩm ."

Tiểu Quân nhạy cảm phát giác ngữ khí ta nói chuyện có chút quái dị, nàng sâu kín nói cho ta biết: "Kỳ thật, người muốn, ta..... Ta sẽ cho người."

Hả? Những lời này có ý tứ, tựa hồ có hàm nghĩa đặc biệt. Ta thoáng cái lên tinh thần, là muốn cho quần, hay là thứ khác cũng sẽ cho? Có lẽ cả hai đều có khả năng.

"Thật sự? Ca muốn cái gì cũng cho?" Ta nheo lại con mắt.

"Cũng không nhất định, phải xem người muốn cái gì."

Tiểu Quân lại lộ ra giảo hoạt dáng tươi cười.

"Ca muốn..... đồ lót của người."

"Chờ ta giặt sạch rồi đưa cho người."

"Ca muốn không có giặt rửa qua, giặt rồi thì còn không bằng ta đi cửa hàng mua một cái về."

TỶ PHU VINH DỰ

Tiểu Thủ Chương
www.dtv-ebook.com

Chương 12: Trước khi chết đáp ứng gả cho ta (1)

"Rất tốt, hì hì."

"Ca muốn thử người mặc qua, ca thích có mùi cơ thể người."

"Thực không biết xấu hổ, người muốn những vật này của ta để làm cái gì?"

"Tiểu Quân cũng sẽ không cả đời ở bên ca, ngày nào đó ca lại nhớ đến Tiểu Quân, ca sẽ mượn y phục của người. Như vậy, ca trong nội tâm sẽ thoải mái chút ít." Ta thở dài một hơi.

"Ca....."

Nhìn ra được Tiểu Quân đã bị ta đả động. Giống như lần thứ nhất sờ soạng nàng, nàng lại bắt đầu run run, toàn thân dựa sát vào ta. Ta cảm nhận được tình cảm Tiểu Quân rất nồng nhiệt, rất tinh khiết.

"Tiểu Quân, cùng ca thân mật được không?"

"Ừ." Tiểu Quân hơi hé cặp môi hồng nhuận phơn phớt như cánh hoa anh đào, ta lè lưỡi liếm quanh vành môi trên. Chứng kiến Tiểu Quân trên môi ẩm ướt, tất cả đều là nước miếng của ta, trong nội tâm có sự xúc động không hiểu nổi.

"Tốt rồi, hiện tại đưa lưỡi ra." Ta nhẹ giọng nói.

Tiểu Quân do dự một hồi, cuối cùng đuổi ra một ít đầu lười. Có lẽ là quá thẹn thùng, nàng bỗng chốc rụt trở về. Ra ra vào vào cả buổi như thế, nàng mới vờn toàn bộ đầu lười phần hồng ra.

Ta cũng chẳng quan tâm ôn nhu, há mồm ngậm lấy đầu lười thơm tho. Chơi đùa một hồi, Tiểu Quân đột nhiên cắn đầu lười của ta. Ta thầm cảm thấy đại hỉ, kỳ vọng Tiểu Quân có thể mút vào đầu lười của ta, đáng tiếc, Tiểu Quân chỉ khẽ cắn một chút liền buông tha .

Ta rất bất đắc dĩ, đành phải nhịn tiếp tục dạy bảo:"Đợi lát nữa, người mút đầu lười ta."

Ta không biết nói thêm như thế nào, ta chỉ biết rõ nếu muốn cho Tiểu Quân thực sự chủ động, nhất định sẽ làm cho ta nổi điên .

"Hấp cái đầu heo nhà người, ta muốn đi tiểu, sắp rò rỉ ra mất."

Tiểu Quân đột nhiên phản ứng mãnh liệt, chạy vào toilet.

"Rò rỉ ra? Cái gì rò rỉ ra? Có nhiều vậy sao?" Ta cảm thấy rất kỳ quái.

Lần này, Tiểu Quân rất nhanh từ trong toilet đi ra, ta có chút thất vọng. Bởi vì áo hai dây đã mặc lại, ta chỉ có thể thưởng thức cặp đùi bóng loáng của nàng.

Thấy cặp mắt hí hí chứa sự háo sắc của ta , Tiểu Quân tức giận bĩu môi:"Nhìn cái gì vậy? Chưa thấy qua cặp đùi đẹp sao? Còn không mau đi rửa mặt đánh răng! miệng đầy mùi rượu, còn muốn thân mật với nhân gia, thiệt là."

"Ha ha, còn có mùi rượu sao?"

Ta vội vàng chạy vào toilet mở vòi hoa sen làm vệ sinh. Nghĩ thầm đợi lát nữa tắm rửa xong lại cùng Tiểu Quân luyện luyện hôn môi. Không biết

vì cái gì, ta đặc biệt rửa sạch dương vật. Dương vật một mực cứng ngắc, thật sự vất vả muốn chết, xoa bóp vài cái mới sáng khoái một chút.

"Ven đường hoa đại người không muốn hái....."

Ta cười mỉm bước ra khỏi toilet, kích động đi đến gian phòng chính:"Ta đánh răng xong rồi nè! Đừng có mà lại nói miệng ta thối. Ân? Tiểu Quân, Tiểu Quân."

Tiểu Quân không thấy đâu. Căn phòng cũng không lớn, chỉ một phòng một sảnh, ta liếc mắt đã nhìn hết mọi ngõ ngách. Nhưng ta vẫn không từ bỏ ý định, lại hô hai tiếng, kết quả bóng hình xinh đẹp đã biến mất. Sân thượng cũng không có người, Tiểu Quân chạy đi đâu? Ta rất phiền muộn.

Bỗng nhiên, trên giường lớn có một thứ hấp dẫn ta. A, đó là một kiện áo ngực màu trắng, đề lên một tờ giấy, trên đó viết mấy chữ xinh đẹp. Ta vừa nhìn liền biết là Tiểu Quân viết.

"Ca, cái kia ta đã đưa, đồ lót không thể cho cái đầu heo nhà người, hiện đưa một cái nội y, hi vọng người nhìn vật nhớ người. Mặt khác, hai ngày nữa ta muốn đến công ty. Ta muốn mua một ít đồ dùng, sau đó cùng Linh Linh tỷ gọi đầu. Buổi tối Linh Linh tỷ mời ta ăn cơm, không có phần của người, người tự mình ăn đi! Đúng rồi, vừa cầm của người một ít tiền, chờ ta phát lương rồi trả lại người. Còn có, đây là mặt hàng duy nhất trên thế giới, ngàn vạn đừng làm ô uế nó. Nếu như người không thích, có thể trả lại cho ta. Hương Quân."

"Tiểu Hương Quân của ta, ca như thế nào lại không thích? Chỉ là nịt ngực của người cũng quá đất à nha? Hôm nào ca giúp người chọn vài món viền tơ, ha ha....."

Ta cười to, áo ngực trong tay quả nhiên là không có giặt qua, hương thơm thiếu nữ lan vào tâm can. Trời ạ ! đây thật sự là một cực phẩm trên đời.

Cầm chiếc áo ngực ngủi cả buổi, ta nhin không được bật cười lên. Nghĩ thầm Tiểu Quân hồn nhiên, cả nội y cũng là loại bằng bông, cũng không mỹ quan, đoán chừng cũng không thoải mái. Trời rất nóng, nội y phải mỏng một chút mới thoải mái ha ! Chỉ là nghĩ đến Tiểu Quân ở cái tuổi này, nếu mặc loại trong suốt gợi cảm thì sẽ tràn ngập hấp dẫn hơn hẳn vẻ thẹn thùng thường ngày.

Ta cười cười, quyết định giúp Tiểu Quân mua hai bộ nội y kêu gợi. Vừa nghĩ tới Tiểu Quân mặc nội y viên tở, ta liền cương lên, thật đáng chờ mong. -

Tuy đã xin nghỉ nửa ngày nhưng tới giữa trưa ta vẫn chưa tới công ty, bởi vì ta đã có người lo lắng. Đi vào văn phòng thư kí, ta phát hiện phần đông thư ký đều không đi làm, đoán chừng đều xin phép nghỉ. Nơi này khó có được hôm quạnh quẽ như vậy, chỉ có hai mỹ phụ đang nói chuyện. Thấy ta tiến đến, một mỹ phụ trong đó hướng ta dùng ánh mắt ám chỉ Đái Tân Ni ngay trong văn phòng. Thiếu phụ xinh đẹp là Vương Di, được bình chọn là thư ký có dáng người đẹp nhất trong kt, cùng ta quan hệ không tệ. Mà người còn lại lại là một thực nữ, nàng là Quách Vịnh Nhân, là thư ký lớn tuổi nhất ở bộ phận thư ký. Mọi người đối với tuổi của nàng cũng rất phân vân, mười người thì có mười đáp án, nhưng nói chung thì khoảng từ ba mươi lăm đến bốn mươi lăm. Ta đối với thực phụ cũng rất ưa thích, theo ánh mắt sắc bén của ta đoán chừng nàng tuổi từ bốn mươi đến bốn mươi hai tuổi.

Gật đầu cùng hai vị mỹ phụ, ta không dám dừng lại thêm, lập tức tiến vào phòng làm việc của Đái Tân Ni. Có thể dùng "Mặt mày ân tình" để hình dung thỏa đáng nhất Đái Tân Ni lúc này. Nàng tựa hồ biết rõ ta sẽ đến, ta vừa đi vào liền phát hiện nàng đang đứng tại cửa ban công chờ ta. Lưu ba trong mắt mang theo một ít vui sướng, ta còn phát hiện nàng mặc một chiếc áo sơmi màu phấn hồng. Ta buột miệng khen

"Chiếc áo sơmi này là chiếc áo xinh đẹp nhất ta từng thấy."

"Có phải ta phóng một cái rắm cũng là thơm nhất trên thế giới hay không?"

"Phu nhân, thỉnh người rụt rè."

"Nam sĩ, xin đừng buồn nôn."

Ta cùng với Đái Tân Ni nhìn nhau cười cười, lập tức ôm chầm lấy nhau, đây là cái ôm cuồng nhiệt của tình nhân đang yêu, sau đó là một màn hôn môi cuồng nhiệt. Đái Tân Ni trong mắt ta đâu chỉ có trên người là chiếc áo sơmi đẹp nhất, mà toàn thân nàng đều là thứ đẹp nhất.

Mới quen hoan ái, Đái Tân Ni trên mặt xuân tình nhộn nhạo, vẻ đẹp thù mị khó có thể miêu tả bằng lời. Giơ tay nhấc chân đều phát ra mị lực không gì sánh kịp, ta xúc động đặt nàng giữa hai chân mà đắm loạn.

"Bây giờ là giờ làm việc..... Chờ một lát tan tầm , ta..... Chúng ta lại..... Được không?"

Đái Tân Ni biết rõ ta muốn làm gì, ngoài miệng phản đối, trên tay lại không có chút chống cự. Nàng ôn nhu nhìn ta, đôi mắt đẹp ngập nước . Nàng lén lút liếc qua bộ vị hở ra, vô hạn then thùng lắc đầu.

Cái này là cái gọi là muốn cự tuyệt lại ra vẻ mời chào sao? ta âm thầm buồn cười, hai tay lớn mật làm càn. Chiếc áo sơmi phấn hồng dù đẹp cũng bị ta nhanh chóng vất ra, một cổ thân thể tuyết trắng hiển lộ trước mắt ta. Lại là tất chân màu đen, lại là nịt vú màu đen, dục vọng của ta lập tức đạt tới đỉnh phong.

"Vốn định lúc kết hôn mới làm chuyện này. Không ngờ tối hôm qua uống rượu, đầu óc nhất thời hồ đồ, bị người năm lần bảy lượt trêu đùa hí lộng nên mới vậy. Hiện tại người muốn, ta cũng không phản đối, nhưng nếu như người cô phụ ta, ta sẽ không muốn sống , người phải đáp ứng yêu ta cả đời."

Ta mỉm cười nói: "Cả đời sao đủ? Kiếp sau cũng yêu người."

Đái Tân Ni đột nhiên nghiêm túc hỏi: "Đừng cười, người trung thực nói cho ta biết, Trang Mỹ Kỳ có phải tình nhân của người hay không?"

Ta hô to oan uổng: "Thật không phải phải mà, Trang Mỹ Kỳ cũng không phải đèn cạn dầu, nếu như ta cùng nàng có quan hệ, nàng có thể để ta công khai tỏ tình với người không?"

Đái Tân Ni một chiêu tiếp một chiêu: "Những người khác đâu?"

Ta bình tĩnh ứng đối: "Cũng không có, thư ký trưởng như nàng quyền lực không nhỏ, tin tưởng nàng sớm điều tra rõ lai lịch của ta nhất thanh nhị sở."

"Tình huống trong công ty ta có thể nắm giữ, nhưng những chuyện bên ngoài ta không thể nào biết được. Ta hỏi người, câu chuyện về bình thủy tinh kia là người tự biên hay sao?" Đái Tân Ni bất thành linh hỏi.

Ta không trả lời, cũng không định trả lời, dứt khoát giả câm vờ điếc, xoa lấy bộ ngực đầy đặn của nàng, nhớ lại một khắc mất hồn đêm qua.

"Người còn không nói mau !"" Đái Tân Ni lại hỏi.

Ta còn muốn giả bộ hồ đồ, nhưng lỗ tai đau đớn nói cho ta biết ta phải đáp lại: "Đó là lời nói dối thiện ý, mục đích của ta còn không phải là vì nàng sao?"

"Quả nhiên là lừa gạt của ta ! Người là đồ lừa đảo, ta ghét nhất người khác lừa gạt ta, cút ngay."

Đái Tân Ni nắm lấy tóc của ta.

Ta nhỏ giọng hỏi: "Núm vú của người sao cứng ngắt vậy?"

Đái Tân Ni đỏ mặt lên, cắn cặp môi đỏ mọng hỏi lại: "Quan..... Mặc mớ gì tới người?"

"Cho ta thử một chút."

Ta nhìn chăm chăm vào núm vú đỏ tươi găng gượng nắn nỉ.

"Không cho."

Nói không cho, nhưng Đái Tân Ni một điểm cự tuyệt cũng không có. Lúc ta cúi đầu xuống, nàng còn hếch bộ ngực lên, thuận tiện ta ngậm lấy núm vú kiều diễm ướt át. Ta dùng đầu lưỡi quét nhẹ, Đái Tân Ni lập tức toàn thân run rẩy.

Trải qua phần phá thân tầy lể, Đái Tân Ni thân thể đã trở nên mẫn cảm, chỉ hơi chút trêu chọc, lập tức xuân tình bùng bùng phấn chấn. Ta mừng thầm, đầu lưỡi khiêu khích càng chặt chẽ tinh chuẩn.

"Ừ, cũng không hỏi xem người ta có đồng ý hay không mà đã làm loạn..... Ừ, Vương Di các nàng sẽ nghe thấy mất, truyền đi thì ta không còn mặt mũi nhìn người khác."

"Là mỹ mặt gặp người, xinh đẹp mỹ. Tân Ny của ta, người đừng ngốc, toàn bộ công ty biết rõ ta đang theo đuổi người. Huống hồ đêm qua ta và người yêu đương, Chương Ngôn Ngôn có lẽ đã chứng kiến hết, chỉ sợ chính là tin vịt đã bay đầy trời rồi, người bây giờ còn muốn có mặt sao?"

Dục hỏa trong người ta hừng hực thiêu đốt, đại nhục bỗng chẳng biết lúc nào nhảy ra khỏi đũng quần, cuồng dã phát cờ hò reo.

"Cái gì? Thực đáng giận, nàng tại sao lại nhìn? Ta, ta phải thu thập nàng mới được, xào nàng mỗi câu mực."

Đái Tân Ni quả thực khóc không ra nước mắt, cảm giác sự cao ngạo rứt rứt mà mình tận lực bảo trì cơ hồ chỉ trong một đêm đã đổi thành hình tượng dâm dăng, nàng lại có thể không tức giận sao?

"Tân Ny, người sờ thử xem."

Ta tranh thủ thời gian gấp rút khiêu khích, di chuyển lửa giận của nàng, không thể chờ đợi được mà lôi kéo tay của nàng đặt đại nhục bồng lên nóng hổi.

Đái Tân Ni ngượng ngùng mà vung tay, nói một câu: "Chán ghét, người khóa cửa trước đây."

Ta nhanh chóng đóng chặt cửa văn phòng. Quay đầu lại, Đái Tân Ni đã ở trên bàn làm việc, vô hạn phong tình mà nhìn ta, tương đương ý tứ "Đến nha". Ta đi qua, hôn lên cặp môi môi anh đào, cựa ra hàm răng trắng bóng, ngậm lấy đầu lưỡi mềm nhẵn. Lại là một nụ hôn nồng nhiệt, hôn đến vong tình. Chúng ta giúp nhau truy đuổi, giúp nhau mút vào, tựa hồ muốn nuốt hết nước bọt đối phương, thế nhưng nước bọt càng không ngừng giàn giụa, liên tục không ngừng tuôn ra, như là Giang Hà vỡ đê.

Khi ta kéo chiếc quần lót viền tơ của nàng đến mắt cá chân, nàng ôm ta nỉ non: "Đến phòng nhỏ đi."

"Không, ngay ở chỗ này, ta muốn ở chỗ này làm người. Đến, xoay người qua chỗ khác."

Ta từ chối yêu cầu của nàng, còn đem nàng thân thể xoay ngược lại, bắt nàng hai tay vịn vào bàn làm việc, đưa lưng về phía ta.

Ta quỳ hai chân xuống, nhìn qua khe môn thấy một cái khe nhỏ trắng hồng, ta nhẹ giọng kêu to: "Tân Ny, người gục xuống, ghé vào trên mặt bàn."

"Người..... Người muốn làm gì?"

Đái Tân Ni còn chưa rõ ràng thì ta đã quỳ xuống. Nàng do dự một chút, vẫn đành theo lời ta úp sấp lên bàn, bờ mông rất tròn lúc này nhô lên cao, khe hở mê người càng thêm rõ ràng. Ta thoáng tách đùi nàng ra, hôn xuống khe thịt sáng bóng nho nhỏ.

"Ai nha..... Không muốn..... Không muốn..... Người buông ra....."

Đái Tân Ni phản ứng như điện giật vượt quá dự liệu của ta. Nhưng ta sớm có phòng bị, hai tay ôm chặt lấy bộ mông của nàng, cả bộ mặt đều vùi vào cặp mông.

"Không muốn, đừng ."

Đái Tân Ni muốn đẩy hai tay của ta ra.

"Không bắn, người là sạch sẽ nhất , thuần khiết nhất . Tân Ny, I love you, tất cả trên cơ thể của nàng với ta đều là đẹp nhất tốt nhất. Đừng nhúc nhích, nhắm mắt lại."

Âm hộ nữ nhân đối với nam nhân nhiệt tình yêu nàng tuyệt đối là sạch sẽ .Chỉ có điều Đái Tân Ni vừa từ một xử nữ biến thành nữ nhân, nàng không có can đảm lượng nếm thử sự lãng mạn như thế, đợi một thời gian, nàng nhất định sẽ mê luyện phương thức tình ái này.

"Ừ, không muốn. Hư hết rồi, ngứa ngứa."

Đái Tân Ni phản ứng rất kịch liệt. Ta biết rõ, để có sự phối hợp cần phải có thời gian, ta không thể một lúc là có thể dạy dỗ cho nàng thành dâm phụ kỹ nghệ thành thạo.

Ta đứng lên, tuột quần xuống. Đứng sau lưng Đái Tân Ni, ta hôn cổ của nàng, rồi hôn lên vành tai. Đái Tân Ni bình tĩnh lại, trong sự vuốt ve trìu

mến của ta, nàng một lần nữa lâm vào trạng thái ham muốn nhiệt liệt, nàng vô ý thức nhếch bờ môi như trăng rằm lên vụng trộm ma sát hạ thể của ta. Ta cứng ngắc, cứng rắn được rất lợi hại.

"Có muốn không?" Ta ôn nhu hỏi.

"Ừ." Đái Tân Ni dùng cái mũi hừ hừ, ta tranh thủ thời gian đỡ lấy cặp môi căng tròn của nàng, nắm dương vật vừa thô vừa to đâm vào trong âm đạo đang nóng bỏng.

"A!" Đái Tân Ni giương cổ lên, trên thân ngoặt thành hình chữ S, mái tóc như mây buông xõa lả tả, ta ngửi thấy mùi thơm ngát từ mái tóc, cũng ngửi thấy một mùi tanh tươi. Đây là tín hiệu của tình yêu, cũng là môi hở giao hoan. Nàng mắc câu rồi, dần dần phóng túng kích thích tình của mình, bắt đầu cố định rút ra đút vào. Đái Tân Ni lén lút lay động bộ phận của nàng, nàng đã thể nghiệm qua niềm vui thú dương vật ma sát âm đạo, cũng say mê trong đó. Dâm thủy dần dần thấm thấu thành dòng, hội tụ thành suối, từ khe thịt một mảnh óng ánh trong suốt.

TỶ PHU VINH DỰ

Tiểu Thủ Chương
www.dtv-ebook.com

Chương 12: Trước khi chết đáp ứng gả cho ta (2)

Ta chậm rãi tăng lực đút vào, âm hộ phẫn nộn đang cùng dương vật kịch liệt ma sát trở nên đỏ thắm, đỏ đến yếu dị, mê người, như ngừng huyết lại như tà dương, lúc này nó trở nên dị thường mẫn cảm.

Ta thử dùng ngón tay vắn vê quanh mép thịt. Quả nhiên, Đái Tân Ni run rẩy nắc lên, mông tròn ngạo nghễ ưỡn lên liền hướng ta đánh úp lại, thôn phệ cự vật của ta.

"BA~ tư, BA~ tư....." Trong văn phòng vang lên khúc nhạc câu hồn.

Ta bắt đầu nhìn quanh bốn phía văn phòng, kỳ vọng phát hiện những màn ảnh giám thị kia. Không biết vì sao, giờ khắc này ta cũng không có cảm thấy một tí tẹo sỉ nhục, ngược lại là một loại mãnh liệt hưng phấn. Ta điên cuồng kéo rơi chiếc áo ngực, làm cho nàng núm vú hoàn toàn bạo lộ trong không trung, vú của nàng rất đẹp, rất lớn, rất kiệt xuất.

Ta từ sau lưng nàng mãnh liệt trùng kích, mỗi một lần đều đem dương vật thối lui đến miệng âm đạo, sau đó lại nặng nề cắm vào. Trong tiếng rên rỉ động lòng người của nàng, ta đạt được một trạng thái thư sướng kỳ diệu, trong lòng muốn gào thét: Chu Cửu Đồng, người trông thấy không? Nữ nhân người theo đuổi chín năm đang bị ta cưỡng hiếp, được ta làm cho thoải mái thế này, cho người xem thì thế nào? Nữ nhân xinh đẹp kêu gọi như vậy cho người làm người cũng làm không được, cho người xem thì thế nào?

Ta xúc động ôm Đái Tân Ni không ngừng biến hóa đủ mọi loại tư thế, mỗi tư thế đều rất dâm dăng. Đái Tân Ni rên rỉ biến thành thở nhẹ, da thịt tuyết trắng nổi lên màu đỏ hồng, huyết dịch sôi trào cơ hồ tràn ngập thân thể từng tế bào, nàng đã đến độ nỏ mạnh hết đà.

"A..... Ôi..... Trung Hàn, ôm..... Ôm ta....."

Lúc này, Đái Tân Ni đang nằm ngửa trên bàn công, hai chân nàng khoác lên bả vai ta vô lực lắc lư, cái quần lót viền tơ màu đen đang treo trên bàn chân càng không ngừng run run, dường như muốn dụ dỗ ta, cặp vú mê người, hoa viên chặt khít còn có bắp đùi thon dài thật khiến ta kích động vô cùng, dương vật của ta càng ngày càng sung huyết, ta cảm giác nó chưa từng cứng rắn như vậy.

Đái Tân Ni mặt mũi đỏ ửng đột nhiên mở to hai mắt, đứt quãng thúc giục:"Mau lên..... Nhanh lên, lát nữa có người đến mất."

"Xoạch" một tiếng, chiếc giày cao gót tinh xảo cùng cả chiếc quần lót từ không trung rớt xuống. Nhìn thoáng qua chiếc tất chân khiến ta bật cười.

"Huyết của ngươi thật chặt, muốn chậm đều không được."

Ta cười xấu xa, thầm nghĩ ngươi bảo ta nhanh lên đơn giản là muốn ta dùng sức hơn chút mà thôi, tốt, ta sẽ dùng sức hơn. Ta vừa nói, một bên tăng lực trùng kích. Trong chốc lát, ta có thể cảm giác được âm đạo nàng kịch liệt run rẩy, một cổ âm lực co rút lại bao chặt dương vật của ta, khiến ta tràn đầy sung sướng.

"Ôm ta, mau ôm ta, ngươi không nghe thấy sao?"

Đái Tân Ni âm lực van xin vừa uy hiếp.

Ta đương nhiên muốn thỏa mãn mọi yêu cầu của nàng, buông hai chân thon dài xuống, ta phủ phục xuống dưới, sau đó ôm lấy Đái Tân Ni thân

thể, đặt nàng ngồi trên bàn công tác. Đái Tân Ni si mê nhìn ta, ôm cổ ta, mở hai chân ra dung nạp hoàn toàn cự vật thô lỗ của ta.

Ta phần khởi nhìn vào hai mắt nàng, vịn eo nàng tiếp tục lay động, dương vật thô to kịch liệt ra vào, lớp cỏ mềm quanh hang động đã hoàn toàn bị đám thủy dịch thấm ướt đầm.

"Úc, Trung Hàn, I love you....."

Đái Tân Ni dưới sự trùng kích của ta bị đánh hạ tới bời, trong sự kịch liệt run rẩy khiến âm thủy chảy tràn bóng loáng trên bàn làm việc.

"Ô ô..... Trung Hàn, ta muốn chết rồi....."

"Ừ, trước khi chết đáp ứng gả cho ta đã."

Ta ôm lấy Đái Tân Ni đi đến chiếc ghế sofa.

Đái Tân Ni không có trả lời, có lẽ thần chí đã còn không thanh tỉnh. Đã qua rất lâu, nàng mới sâu kín nói: "Nếu muốn ta gả cho người, người phải đuổi Đỗ Đại Duy đi."

"Vì sao?" Ta làm bộ giật mình. Kỳ thật cho dù Đái Tân Ni không nói, ta cũng muốn đối phó hẳn.

Đái Tân Ni ngồi chồm hồm trên đùi ta, ôm cổ ta, nhìn thẳng vào mắt ta: "Biết ta thích người vì cái gì không?"

Ta lắc đầu, ta cũng từng tự hỏi điều này, đúng vậy, Đái Tân Ni thích ta vì cái gì? Sẽ không phải vì cái đồ lót kia mà yêu thích ta chứ?

"Kỳ thật, ta rất sớm trước kia tựu chú ý người rồi. Ngày đầu tiên người tới công ty ta đã thích người, bởi vì người nói chuyện rất xuất sắc thú vị. Người vì tiến vào kt, không tiếc chờ bên ngoài công ty trăm phương ngàn

kế năn nỉ Ninh Hồng Quân chiều cổ. Ta nhìn ra người rất giáo hoạt, rất kiên nhẫn."

Đái Tân Ni cười khanh khách một tiếng.

"Cái gì? Những chuyện này người cũng biết sao?"

Ta chấn động, bởi vì những điều này đều là bí mật của ta.

"Đương nhiên đều là Ninh Hồng Quân nói cho ta biết ."

Đái Tân Ni cực kỳ đặc ý:"Năm đầu tiên, người rất chăm chỉ, công tác cố gắng, không lưu luyến nơi trăng hoa, công ty đã sớm muốn thăng chức cho người. Bất quá, thấy người giao tiếp không tốt, công ty lại quyết định đợi một thời gian nữa. Người cũng biết, làm công tác đầu tư vô cùng cần thủ đoạn giao tiếp. Người chiều nào cũng bỏ lớp chạy về nhà, lén lén lút lút cũng không biết làm cái gì, công ty có điểm hoài nghi với năng lực của người. Cũng may trải qua nhiều lần quan sát, ta phát hiện người chỉ là..... Chỉ là....."

Đái Tân Ni xấu hổ mà cũng không nói gì nữa.

"Chỉ là cái gì? Nói mau, không cho nói một nửa."

Ta đột nhiên ngắt một cái lên bờ mông trơn bóng của nàng.

"Hừ, hóa ra người cũng chỉ là muốn về nhà lên ban công nhìn trộm ta. Khanh khách....."

Đái Tân Ni cười tựa như một đóa hoa tực rỡ.

"Tốt đồ cộp cái nhà người, sớm biết tâm ý của ta như vậy, vì sao không cho ta cơ hội? Vì cái gì không dành cho ta một nụ cười? Tại sao phải khiến ta khổ sở hai năm? Oa ! Ta thực mệnh khổ."

Ta vẽ mặt cầu xin, nhưng trong lòng ngọt như mật.

"Hừ, đó là người bị coi thường ! Vốn muốn cho người cơ hội, thế nhưng ta phát hiện người hóa ra lại có một hồng nhan tri kỷ tên là Trang Mỹ Kỳ, lại còn cùng nữ nhân này uống rượu đến hừng đông, thậm chí còn để cho nữ nhân này đưa người về nhà. Hừ, tuy người vừa nói cùng nàng không có quan hệ nam nữ, nhưng người dám nói không động tâm đối với nàng?"

Đái Tân Ni mắt to không nhúc nhích nhìn chăm chăm vào ta, phảng phất muốn nhìn rõ ta có bao nhiêu tình yêu với nàng.

"Người theo dõi ta?"

Ta cả kinh trợn mắt há hốc mồm.

"Người đừng ngắt lời, mau trả lời vấn đề của ta." Đái Tân Ni dùng một ngón tay chỉ vào mũi ta.

Ta thở dài một hơi: "Người đã có đáp án rồi phải không? Nếu như ta động tâm với Trang Mỹ Kỳ, người hôm nay cũng không ngồi trên đùi ta, nếu như ta động tâm với Trang Mỹ Kỳ, như vậy dưới gối đầu của ta chính là quần lót nàng."

Đái Tân Ni đảo tròn mắt, cũng không tìm ra bất luận sơ hở gì trong lời giải thích của ta, nhưng nàng vẫn không buông tha: "Hừ ! Khó nói, đều rất khó nói ! Ngày hôm qua nàng thâm tình cùng người nắm tay như vậy, dù là ngu ngốc cũng nhìn ra nàng có bao nhiêu ý tứ với người."

"Cái logic gì vậy? Thế người những nam nhân có ý tứ thì ít chắc, chẳng lẽ ta cũng phải hoài nghi hay sao?"

Ta muốn cười, vì cái gì nữ nhân luôn cố tình gây sự như vậy?

"Ta cũng không để nam nhân đưa ta về nhà bao giờ."

Đái Tân Ni một chiêu đặc thế, lập tức hùng hổ.

"Ta..... Ta sai rồi. Về sau ta uống say, dù là say chết ở trên đường cái cũng không cho nữ nhân đưa ta về nhà, được chứ?"

Ta nhanh chóng thừa nhận sai lầm, lúc này thời điểm cùng nữ nhân cãi chày cãi cối, người ngu ngốc như vậy nhất định không phải là ta.

"Cũng không cần nghiêm trọng như vậy, dù sao cũng có ta nha !""

Thấy ta nhận lầm, Đái Tân Ni lúc này mới thả lỏng tâm tư, nói chuyện cũng ôn hòa hơn rất nhiều.

"Người cũng biết ta đối với người là chân tâm thật ý .Vậy người giả cho ta, giúp ta sinh năm, sáu hài tử chẳng phải xong sao? Tại sao phải đuổi Đỗ Đại Duy đi? Ta còn muốn giúp Iraq đuổi nước Mỹ đi, nhưng ta biết ta không có năng lực này, ta cũng không phải một phần tử hoang tưởng."

"Cút đi, cái gì năm, sáu? Ta cũng không phải heo nái! Bảo người đuổi hẩn đi không phải chủ ý của ta, là ý của Cửu thúc, chính là tổng giám đốc công ty chúng ta Chu Cửu Đồng. Ai ! Có một số việc người không rõ, ta nợ Chu tổng giám đốc rất nhiều, hẩn một mực rất chiều cổ ta. Hẩn hy vọng có thể xem xét một người nổi nghiệp, không muốn để công ty rơi vào tay Đỗ Đại Duy."Đái Tân Ni sâu kín thở dài một hơi.

"Ta chính là người Chu tổng giám đốc được xem xét?" Ta giật mình hỏi.

"Ừ." Đái Tân Ni xem ta nhẹ gật đầu.

"Ta sẽ kế nhiệm hẩn?" Ta lại hỏi.

"Ân." Đái Tân Ni lại nhẹ gật đầu. Y - www.

"Ta đang trong một giấc mộng hảo huyền sao?"Ta hỏi lại.

"n....." Lần này, Đái Tân Ni là lần đầu.

Cho dù ta rất mê mang, nhưng ta biết rõ, ta đã không cách nào tránh khỏi sự tranh đấu quyền lực trong công ty. Ta có thể buông tha sao, nhưng ngay cả ý niệm buông tha đều không có hiện lên, bởi vì buông tha thì chẳng lẽ sẽ không dính vào sao, chúng ta tại giang hồ, chỉ có thể thân bất do kỷ.

Đỗ Đại Duy chưa tới làm việc, đoán chừng hẳn say rượu chưa tỉnh, mấy trăm mililit Whiskey chắc phải khiến hẳn ngủ cả ngày.

Ta thực hi vọng hẳn vĩnh viễn không tỉnh lại, kể từ đó, Đái Tân Ni của ta sẽ không hề bị ràng buộc gì, mà Cát đại mỹ nhân cũng thành quả phụ lẻ loi hiu quạnh, ta vừa vặn có cơ hội trấn an nàng. Nhưng đáng tiếc, ta biết rõ Đỗ Đại Duy nhất định sẽ tỉnh lại, Cát đại mỹ nhân cũng sẽ không phải là quả phụ. Nhưng vì bảo hộ Đái Tân Ni, ta phải nghĩ biện pháp đánh bại Đỗ Đại Duy.

Lại nhớ tới kỳ hạn giao báo cáo, ta tại lập tức có một kế hoạch kinh người. Chỉ cần kế hoạch này thành công, Đỗ Đại Duy sẽ càng trọng thị ta, cũng không dám tùy tiện cưỡng bức Đái Tân Ni, ít nhất không có thời gian cưỡng bức nàng .

Để thuận lợi tiến hành kế hoạch, ta dùng toàn bộ tinh thần vui đầu vào công việc của ta suốt một buổi chiều, may mắn không có người nào quấy rầy ta, ta càng ngày càng có lòng tin với kế hoạch của mình.

"Lý chủ quản, người tìm ta?"

Tôn Gia Tề nhã nhận anh tuần đi tới trước bàn làm việc của ta. Hẳn là bằng hữu của ta tại bộ kế hoạch, một bằng hữu rất tốt. Ta giao tiếp không tốt cho nên bằng hữu rất ít, hẳn và Trang Mỹ Kỳ giống nhau, đều là người ta tín nhiệm nhất.

"Đừng gọi là trưởng phòng, bộ phận đầu tư cũng không phải thượng cấp bộ kế hoạch, người cũng đừng gọi ta là trưởng phòng ." Ta cười mắng.

"Người một ngày thăng liền hai cấp, ta đang hi vọng người nước lên thuyền lên, chờ người kéo người huynh đệ này một tay."

Tôn Gia Tề chớp mắt với ta.

"Kéo sao được? Ít nhất phải ôm." Ta cười to không thôi, tiếng cười vừa ngừng, ta đột nhiên nghiêm túc mà nhìn Tôn Gia Tề:" Một ngày nay đổi với ta rất trọng yếu, ta có một kế hoạch cần người giúp đỡ. Nếu như kế hoạch này có thể thuận lợi, một tuần lễ sau, người chính là người của bộ phận đầu tư."

"Người tìm đúng người rồi đó." Tôn Gia Tề bình tĩnh nói với ta.

Ta nở nụ cười, điểm ta thường thức nhất ở Tôn Gia Tề chính là sự tỉnh táo cùng quyết đoán này.

"Tối nay người không được đi ngủ, giúp ta theo dõi giá cả ngũ cốc nước Mỹ."Ta nói ra ta một phần trong kế hoạch.

"Thị trường ngũ cốc nước Mỹ là một trong những hạng mục đầu tư trọng điểm trong công ty, bộ phận đầu tư có người chuyên trách theo dõi, vì sao còn tìm ta?"Tôn Gia Tề rất nghi hoặc.

"Bởi vì ta chỉ tín nhiệm người, câu trả lời này vậy đủ chưa?"

"Sau đó thì sao?"

Tôn Gia Tề phát giác vẻ mặt nghiêm túc của ta khiến hẳn hiểu được tầm quan trọng công việc này, hẳn không hỏi thêm, bằng hữu có đôi khi chỉ cần hai chữ: Tín nhiệm. Dù là cuối cùng thất bại cũng không hề oán hận, Tôn Gia Tề chính là loại bằng hữu này.

"Ngày hôm qua tan chợ là 837, người hãy nhớ đó. Nếu như rớt xuống dưới 826, người tự lập gọi điện thoại cho ta, bất cứ lúc nào."

Ta dùng bút máy chỉ vào đường cong trên máy vi tính hợp thành, dùng sức gõ bàn phím.

"ok." Câu trả lời chỉ ngắn gọn mà lại linh hoạt.

"Tốt, người bây giờ lập tức xin phép nghỉ, nhớ rõ mua nhiều cà phê chuẩn bị thức đêm."

"Yên tâm, ta mua rất nhiều cà phê Cuba."

"Hương vị như thế nào vậy?"Ta rất thích cà phê, nói đến cà phê hai ta mắt sáng lên.

"Hương vị đương nhiên rất tốt."Tôn Gia Tề cười to.

"Vậy người có lộc ăn đó."

Ta cũng cười to, hiểu ý mà cười, có người bằng hữu như Tôn Gia Tề ta đương nhiên rất vui vẻ.

"Hương vị tốt thì tốt, nếu như có thể cùng vị mỹ nữ kia cùng một chỗ uống cà phê, vậy thì hạnh phúc hơn."

Tôn Gia Tề ánh mắt hướng vào đằng sau ta. Ta quay đầu nhìn lại, vừa vặn phát hiện nữ hài trẻ tuổi đang đi tới. Không biết nguyên nhân gì, ta thích nữ nhân mang giày cao gót, đặc biệt ưa thích nữ nhân đi giày xăng-đan cao gót. Bởi vì lúc nữ nhân đi đường cà nhắc, ta có thể trông thấy hình dạng mấy ngón chân song song chạm đất, bộ dạng này rất đặc biệt, rất mê người.

Cô bé này đi một chiếc xăng-đan cao gót tinh xảo, bộ dạng đi đường rất mê người, ngón chân cũng rất mê người. Ta tâm tình rất vui sướng, vì nữ

hài rõ ràng đi đến trước mặt ta.

"Lý chủ quản, tổng giám đốc tìm người."

Nữ hài dẹt dàng truyền đạt một cái tin tức cho ta. Nàng không phải người khác, đúng là một trong thất tiên nữ phòng PR: Phàn Ước.

TỶ PHU VINH DỰ

Tiểu Thủ Chương
www.dtv-ebook.com

Chương 13: Mỹ nhân có nước da bánh mật (1)

Có lẽ là thanh xuân vô địch, tuy chơi cả một buổi tối nhưng vẻ mặt Phàn Ước vẫn dồi dào tinh thần như cũ, không có chút dấu vết mệt mỏi nào. Ta nhớ hôm nay là sinh nhật nàng, không khỏi nhìn nàng thêm vài lần. Kỳ thật ở cái tuổi này của nàng, không cần ăn mặc cầu kỳ cũng đủ để mê chết đám nam nhân.

Phàn Ước tiến vào kt muộn hơn ta nửa năm, khi đó nàng cũng lóng ngóng như Tiểu Quân. Nửa năm sau, Phàn Ước trở nên ngày càng có hương vị, mái tóc buông xõa vai toái ra vẻ nhẹ nhàng thanh thoát, khác với Đái Tân Ni và Cát Linh Linh đều bất đồng, Phàn Ước có một dáng người thon thả, trước lồi sau lõm rất rõ ràng tạo nên sự nóng bỏng tuổi thanh xuân.

Có lẽ nàng nhớ đến lúc ta chăm chăm vào nàng ở quán bar, Phàn Ước có chút thẹn thùng, trên mặt nhộn nhạo vẻ xuân tình. Thấy ta không trả lời, nàng nói lại một lần: "Lý chủ quản, Chu tổng giám đốc đang chờ người trong văn phòng."

"Chẳng lẽ ngoại những lời này, người sẽ không có muốn nói gì khác sao?" Ta cố ý thờ dài.

"Nói cái gì cơ?" Phàn Ước ngọt ngào cười cười.

"Nói gì cũng được, hay người phát biểu ấn tượng với tiên sinh Tôn Gia Tề của chúng ta như thế nào?"

Cho dù ta từ trong miệng Cát Linh Linh biết được Phàn Ước yêu thích ta, nhưng ta vẫn lo lắng, ta nhớ trong sách tướng mệnh có nói đào hoa quá nhiều sẽ biến thành hoa đào cướp.

"Ừ, Tôn đại ca cùng đẹp trai như Lý chủ quản chúng ta."

Phàn Ước quả nhiên là nhân viên PR. Nàng hí mắt cười như một tiểu hồ ly trả lời cẩn thận, hai đại nam nhân nghe xong đều cười ha hả. Truyện Tiên Hiệp - -Y

"Tốt, vậy người tâm sự với Tôn đại ca, ta đi gặp tổng giám đốc."

Ta đứng dậy ly khai, nhường cơ hội cho Tôn Gia Tề. Trong nội tâm có chút không muốn, nhưng Tôn Gia Tề nhất định phải lung lạc.

Tại thời khắc mấu chốt cần có một bằng hữu, ta cũng không thể quá ích kỷ, nên cho thì cho, không nên cho thì quyết không nhường.

Đây là lần thứ nhất ta đường đường chính chính tiến vào văn phòng tổng giám đốc. Kể từ khi biết mình là mục tiêu mà cao tầng công ty muốn lung lạc, tâm tình của ta đã thay đổi, tuy thân phận vẫn hèn mọn như cũ, cái eo lại thẳng lên, đi trên đường cũng xoải bước ưỡn ngực, tràn đầy tự tin. Trông thấy mấy tiểu thư ký trước văn phòng tổng giám đốc, ánh mắt của ta ôn nhu hiền lành, trước đó lần thứ nhất đã khiến các nàng sợ hãi, trong lòng cũng có chút xấu hổ. Tổng thể mà nói, ta đối với hầu hết nữ nhân đều rất ôn nhu.

"Xin hỏi tiểu thư, tổng giám đốc có ở đây không?" Ta nho nhã lễ độ.

"Tổng giám đốc đang đợi ngài, mời ngài vào!"

Vừa bước vào, ta lại cảm nhận được nhục nhã. Lão già Chu Cửu Đồng gầy còm đang xem tivi một cách thích thú, nhân vật trên TV giác không phải ai khác mà chính là ta và Đái Tân Ni. Những cảnh ân ái vừa rồi của chúng ta đều bị Chu Cửu Đồng sao chép lại, ta không biết Đái Tân Ni trần

trường bị Chu Cửu Đồng xem qua mấy lần, dù là một lần, ta đều cảm thấy phần nộ cùng nhục nhã.

Hình ảnh rất rõ ràng, thanh âm cũng vô cùng rõ ràng, quả thực khiến người ta lạc vào cảnh giới kỳ lạ. Trong màn ảnh Đái Tân Ni khiến cho ta tim đập thành thịch, ta không muốn nhìn nữa mà là chuyển ánh mắt lên người Chu Cửu Đồng.

Chu Cửu Đồng bộ dạng dương dương đắc ý, trên khuôn mặt gầy còm lóe ra vài tia âm tức, ta tức giận tới cực điểm. Nhưng ta lại không thể một quyền đập nát cái mũi lão ta, ta chỉ có thể cố nén: "Tổng giám đốc, ngài tìm ta?"

"Ừ." Chu Cửu Đồng nhẹ gật đầu, hắt tắt màn hình, sau đó chỉ vào vị trí bên cạnh hắn: "Tối, chúng ta hảo hảo tâm sự."

Ta mang tâm thần bất định ngồi xuống, cảm giác ngồi bên cạnh Chu Cửu Đồng tựa như đối diện một chiếc máy quay, hết thấy mọi thứ, thậm chí cả nội tâm của ta dường như đều bị quay lại rành mạch. Cổ tự tin trước lúc vào cửa lập tức tan thành mây khói, ta lại trở về bộ dáng hèn mọn, khiêm cung tiểu bạch kiểm, không dám nhìn thẳng vào Chu Cửu Đồng.

"Người quả nhiên không giữ lại chút nào. Ừ, xem ra, người đã quyết định đứng về phía ta. Rất tốt, phi thường tốt."

Chu Cửu Đồng tán thưởng ta, ta lại một chút cũng không cao hứng.

"Tôi đã cố hết sức."

Nơm nớp lo sợ, cẩn thận. Ta rất muốn nghe Chu Cửu Đồng nói gì đó, lại sợ hắn có cái gì quá phận yêu cầu. Không có cách nào, ta chỉ là một con cá nhỏ, Chu Cửu Đồng là đại kinh ngư, trước mặt kinh ngư thì cá con chỉ có thể khoanh tay chịu chết.

"Không thể tưởng được cái thứ của người lớn như vậy, ta trước kia cũng từng lớn như vậy." Chu Cửu Đồng thở dài một hơi.

"Lớn?" Ta kinh ngạc, không rõ Chu Cửu Đồng nói cái gì.

"Ta nói về cái đồ của nam nhân, đồ của người thực không nhỏ. Người có thể thỏa mãn Ni Ni, người muốn tiếp tục thỏa mãn nàng, làm cho nàng vui vẻ, khoái hoạt, người biết không? Chính là người thay ta thỏa mãn nàng." Chu Cửu Đồng càng nói càng kích động.

Ta càng nghe càng hồ đồ, nghĩ thầm ta thỏa mãn Tân Ny của ta liên quan quái gì đến người? Cái này lão biến thái dâm ý quái dị thật, lại có thể nói ra những lời thật vô sỉ này.

"Ni Ni càng ngày càng đẹp, bầu vú của nàng thật sự rất lớn, rất kiệt xuất, người nói có phải hay không?"

Chu Cửu Đồng hí mắt lại, ta đoán chừng hẳn nhất định đang tưởng tượng về thân thể Đái Tân Ni, trong lòng là một hồi chua xót. Cùng một người đàn ông khác thảo luận về thân thể nữ nhân mình yêu mến, ta chỉ cảm thấy trong nội tâm là lạ, tuy kẻ đó là một lão đầu, nhưng ta rất không tình nguyện, chỉ vì tổng giám đốc tự là lão bản, ta chỉ có thể phục tùng.

"Tiếp theo, các người phải làm trong nhà cầu, biết không? Hãy làm một lần tại toa-lét lầu bốn cho ta xem, lúc nào cũng được."

Chu Cửu Đồng đột nhiên nói ra một yêu cầu không tưởng nổi khiến ta quá sợ hãi kêu lên. "Tổng giám đốc, cái này, cái này hơi quá đáng rồi?"

Ta dù sao vẫn là người trẻ tuổi, mà người trẻ tuổi rất dễ dàng xúc động. Lúc này, ta cố lấy dũng khí, dù sao không ai nguyện ý làm con rối, không có người nguyện ý bị người bài bố.

"Đúng là quá phận, ta có thể hiểu được. Xem trên TV, người đã động chân tình với Ni Ni, Ni Ni cũng thật lòng với người. Ta yêu cầu vô lễ như vậy đối với người xác thực quá phận, nhưng ta cần chính là loại ân ái thiệt tình thiệt ý này."

Chu Cửu Đồng vung quả trượng trong tay, kích động nói: "Ta không cần bất luận sự biểu diễn gì! Nếu như muốn xem biểu diễn, ta hoàn toàn có thể bỏ tiền để một nam một nữ biểu diễn trước mặt ta, nhưng loại này biểu diễn hoàn toàn không chân thực, chỉ là thuần túy giao hợp, không có chút cảm tình nào, ta không có chút hứng thú. Ta hi vọng ta là bóng dáng của người, ta hi vọng thần linh của ta có thể đi vào thân thể người, sau đó cùng ta âu yếm nàng. Người hiểu chưa?"

Chu Cửu Đồng không chỉ có biến thái, hẳn hoàn toàn là một kẻ điên. Ta rõ cuộc hiểu rõ, tuy khó có thể tin nhưng ta minh bạch, nguyên lai, Chu Cửu Đồng không chỉ đơn giản thưởng thức ta cùng Đái Tân Ni ân ái, mà hẳn tưởng tượng mình cùng với Tân Ny ân ái, là sự thân mật trên tinh thần.

"Người phải tỉnh tường một điểm: Chỉ cần người yêu Ny Ny thế nào thì ta có cảm giác như vậy, ta có thể cảm giác được cao trào. 5 năm, 5 năm rồi ta rốt cục có thể xuất tinh, ta đã có một lần cao trào. Tuy nhiên ta sáu mươi ba, sắp chết, nhưng hôm nay ta nhìn người cùng Ni Ni ân ái, vậy mà thủ dâm, còn có thể nã pháo. Ta cho người biết, ta rất thoải mái, ta thậm chí sẵn sàng dùng chút sinh lực cuối cùng còn sót lại để đổi lấy một lần cao trào! Ta thật sự rất nguyện ý, ô....."

Chu Cửu Đồng khóc, hai tay chống quả trượng đang run rẩy, thân thể còng xuống cũng một mực run rẩy. Ta sợ ngây người, lão già này chính là tổng giám đốc sao của chúng ta sao? Là "Cửu thúc" coi trời bằng vung, tung hoành giới tài chính sao? Đầu óc ta trống rỗng.

"Người không biết. Năm năm trước, ta còn có chút năng lực, một buổi tối trước ngày Ni Ni xuất ngoại, ta uống rất nhiều rượu, rượu gây hồ đồ, ta

đã muốn chiếm hữu Ni Ni . Nhưng là, Ni Ni rất cường hãn, nàng một cước phế ta ngay lập tức. Từ ngày đó lên, ta bắt đầu tự ti, ta hận chính mình. Người không biết, ta có trăm phương pháp có thể chiếm hữu Ni Ni, thế mà hết lần này tới lần khác lựa chọn phương pháp ngu xuẩn nhất, ta lại muốn dùng chân tình đả động nàng."

Chu Cửu Đồng lại cười khố:"Thật đáng tiếc, Ni Ni không tiếp nhận ta, ta mượn rượu muốn Bá Vương ngạnh thượng cung, kết quả rơi vào kết cục tàn phế. Ta không có giận Ni Ni, là ta ngu ngốc, nếu như cho ta thêm một lần lựa chọn, ta sẽ vụng trộm chuốc thuốc ngủ nàng, đợi nàng hôn mê, ta sẽ chiếm hữu nàng, như vậy sẽ không đến nỗi này. Ai ! Nếu như ta có thể chiếm hữu nàng, dù chỉ một lần thôi, ta đã mãn nguyện rồi, cho dù lập tức bảo ta chết đi, ta cũng cam tâm. Thực tiếc nuối, hiện tại ta chỉ có thể trở mắt nhìn Ni Ni ân ái với người, người chưa xót phải là ta mới đúng. Ai, ta đúng là không bằng cứt trâu."Chu Cửu Đồng phát ra tuyệt vọng thở dài.

Ta nghe được trợn mà mắt há mồm, thầm mắng to người không bằng heo chó! Hắn lại muốn mê gian Đái Tân Ni, còn có mặt mũi nói ra điều này. Hắn vũ nhục ta, hắn nhất định là cố ý vũ nhục ta. Ta chờ đấy nghe, thật muốn một đao giết cái đồ chó chết này.

"Ta vẫn cảm thấy hơi quá đáng."Ta mặt âm trầm.

"Các người làm cái gì đều bị ta xem rồi, nhiều thêm một lần thì như thế nào? Trung Hàn, ta sẽ cảm tạ người , người cũng tìm được chỗ tốt ."

Chu Cửu Đồng đột nhiên ánh mắt như điện.

Chỗ tốt? Hai chữ này quá hấp dẫn ta, nghĩ thầm cái lão già khom khem này sẽ cho ta chỗ tốt gì được? Nếu quả thật có tốt chỗ, cho hắn nhìn chút cũng không tổn thất gì.

"Tốt, ta sẽ thỏa mãn yêu cầu của người. Toa-lét tầng bốn, ta biết rồi." Do dự rất lâu, ta mới đáp ứng yêu cầu của Chu Cửu Đồng. Đây không chỉ là sự

thỏa hiệp ta của ta với Chu Cửu Đồng, càng quan trọng hơn là ta đáp ứng Đái Tân Ni, liên hợp với Chu Cửu Đồng đánh bại Đỗ Đại Duy. Chỉ có đuổi đi Đỗ Đại Duy, Đái Tân Ni của ta mới không bị thương tổn, mặc kệ Chu Cửu Đồng đáng giận cỡ nào, mục tiêu hàng đầu trước mắt là toàn lực đối phó Đỗ Đại Duy.

"Tốt, ta sẽ không để người bạch làm việc không công. Đây là một cái tạp lệnh, mật mã đều ở phía trên. Quyền hạn đầu tư của người từ hôm nay trở đi mỗi ngày một lần lên một ngày hai lần, mỗi lần từ 30 vạn Đô-la lên một trăm vạn Đô-la."

Chu Cửu Đồng móc ra một chiếc thẻ từ trong túi áo đưa cho ta. Ta kích động mà tiếp nhận chiếc tạp lệnh, cảm giác như là muốn ngủ được đưa gối đầu. Làm việc cả một buổi chiều chính là chờ đến kỳ hạn giao hàng ngũ cốc, chỉ là quyền hạn rất thấp, chỉ có thể 30 vạn Đô-la một lần, không thể tưởng được thoáng cái được tăng lên một trăm vạn Đô-la một lần. Điều này cũng đồng nghĩa với việc quyền hạn của ta đã đạt đến cấp phó quản lý. Nói cách khác, quyền lực của ta tại bộ phận đầu tư đã tiến đến gần Đỗ Đại Duy.

"Mấy ngày nay nếu người có thể kiếm được lợi nhuận, dù rất ít ta cũng có thể đề nghị nâng người lên làm phó quản lý bộ phận đầu tư."

Chu Cửu Đồng ngừng lại một chút, đột nhiên thần bí nói tiếp:"Nếu như người có thể kiếm được lợi nhuận gấp đôi, như vậy người lập tức có được quyền hạn đầu tư 3000 vạn Đô-la. Cái quyền hạn này chính là quyền hạn cấp quản lý, dù người không thể lập tức thay thế Đỗ Đại Duy, nhưng công ty trao quyền cho người cùng Đỗ Đại Duy cùng trao đổi để đưa ra quyết sách."

Chu Cửu Đồng mỉm cười:"Nói cách khác, người mỗi một lần đầu tư vượt qua 500 vạn Đô-la thì cần được Đỗ Đại Duy ký tên đồng ý, mà hẳn cũng tương tự như vậy, cần có sự đồng ý của người."

"Cám ơn, cám ơn Chu tổng giám đốc tài bồi, ta nhất định sẽ không để cho người thất vọng."Ta kích động đến phát run.

Bởi vì dựa theo quy định, nếu người nào kiếm được lợi nhuận cho công ty thì được thưởng cỡ một phần ngàn chỗ lợi nhuận đó.

"Ừ, người rất có tài. Thời điểm tại bộ kế hoạch, người đã đạt được thành công rất lớn trong các kỳ hạn giao dịch dầu mỏ, cổ phiếu, ni-ken (Ni). Rất nhiều đồng sự tán thưởng người, nhưng dù sao người cũng chỉ là người lập kế hoạch; một mình lựa tiến hành hạng mục đầu tư, đây là lần thứ hai của người, ta hi vọng người không cần quá băn khoăn, buông tay làm đi, ta tin tưởng người."

Chu Cửu Đồng vỗ vỗ bờ vai của ta, tỏ vẻ cổ vũ.

"Tổng giám đốc, ta nhất định làm tốt."

Dũng khí của ta tăng gấp đôi, tựa như lời tuyên thệ của một chiến Sĩ trước khi quyết đấu, hào khí ngàn vạn, xem thành công như lấy đồ trong túi.

Trước khi ra cửa lúc, Chu Cửu Đồng còn hô:"Chuyện toa-lét không cần gấp, mệnh Chu Cửu Đồng ta còn dài, ta có thời gian thưởng thức. Còn chuyện đầu tư của người nên tiến hành, lúc nào chọn được mục tiêu thì có thể ra tay."

"Ta biết rồi."

Ta nhẹ gạt đầu, nghĩ thầm ân ái trong toa-lét xác thực rất kích thích, dù Chu Cửu Đồng người không nói ta cũng đi làm . Lúc này, lượng adrênalín trong cơ thể ta kịch liệt tăng vọt.

TỶ PHU VINH DỰ

Tiểu Thủ Chương
www.dtv-ebook.com

Chương 13: Mỹ nhân có nước da bánh mật (2)

Đối mặt với sự khiêu chiến vào buổi tối, ta vẫn có chút bàng hoàng. Nghe nói, ân ái có thể giảm sự khấn trương xuống. Lại nghĩ đến Phàn Ước tươi mát động lòng người có thể làm ta cảm thấy buồn lòng sao? ta rất chờ mong.

"Rinh ! Rinh !""

Vừa trở lại bàn công tác, điện thoại lập tức reo lên, ta tưởng là của Đái Tân Ni nhưng vừa bắt máy, lòng ta như trực nhảy lên, người gọi điện là Phàn Ước.

"Lý chủ quản, ta là Phàn Ước." Phàn Ước thanh âm thật đúng là êm tai.

"Ừ, có chuyện gì phân phó không?" Ta dự cảm đến Phàn Ước muốn nói gì đó.

"Hi hi, ta làm sao dám phân phó người? Ta chỉ, thăm nghĩ hỏi người buổi tối có thời gian không?" Phàn Ước cười yêu kiều.

"Như thế nào, muốn mời ta ăn cơm?" Ta cười hỏi.

"Ừ." Phàn Ước chỉ ừ một tiếng câu đừng nói lời nói , nàng đang đợi câu trả lời của ta.

"Bình thường ta không tiếp nhận lời mời của nữ hài tử, trừ phi hôm nay là sinh nhật người, ha ha !""

Có lời đề cử của Cát Linh Linh, ta tự nhiên lớn mật dụ dỗ nàng. Ta rất thích Phàn Ước, tuy nhiên ta càng mê muội nữ nhân thành thực, nhưng Phàn Ước xác thực không giống người thường, trên người nàng vừa có vẻ phong tình của thành thực nữ nhân, lại có chất thanh xuân thiếu nữ ngượng ngùng.

"Ta muốn quà sinh nhật."

Phàn Ước cũng giống tất cả nữ hài khác, đều hi vọng có thể nhận được quà trong sinh nhật mình, ta đáp ứng. Đưa cái gì cho Phàn Ước đây? Cúp điện thoại, ta bắt đầu thở dài. Ta không chỉ muốn đưa một lễ vật thông thường cho Phàn Ước, mà muốn đó là một món quà không chê vào đâu được, hơn nữa còn có thể ứng phó được với Đái Tân Ni.

Đối diện tòa nhà công ty có một tiệm bách hóa gọi là Bách Việt, hỏi tiểu thư quầy phục vụ, ta đã tìm được tiệm châu báu lâu bốn. Đây là tiệm châu báu uy tín lâu năm, tuy đặt tại lâu bốn nhưng có không ít khách hàng tới mua đồ trang sức. Ta đi tới một quầy hàng chuyên bán vật phẩm trang sức bạch kim.

"Tiên sinh, muốn mua đồ trang sức gì? Chúng ta nơi này vừa mới có các loại nhẫn kiểu, vòng tay, vòng cổ....." Một tiểu thư mặc đồng phục đi tới, rất khách khí, lễ phép mà giới thiệu với ta.

"Ta muốn chọn một chiếc vòng cổ."

"Mấy cái này ngài xem thế nào?"

Tiểu thư bán hàng cẩn thận từng li từng tí lấy ra ba chiếc dây dài nhỏ lóng lánh từ trong quầy, ta liếc cái rồi chọn ra một chiếc hình Tinh Nguyệt, những vì sao cùng ánh trắng giao nhau, trong ánh trắng màu trắng bạc, những vì sao lại màu lam nhạt, rất tinh xảo và xinh đẹp. Ta cơ hồ có thể khẳng định, chỉ cần là nữ nhân đều sẽ thích. Truyện Sắc Hiệp -

"Tiên sinh thực sự có ánh mắt, cái vòng cổ này thật sự rất xinh đẹp lại thời thượng, đưa cho bạn gái là thích hợp nhất!"

Bán hàng tiểu thư tươi cười sáng lạn mà khen ngợi ta một phen.

Ta suy nghĩ, cô nàng này miệng thực ngọt, đáng tiếc bộ ngực hơi nhỏ, tóc hơi có chút dầu, trên trán lại có hai nốt mụn. Ai, so sánh với mỹ nữ trong công ty chúng ta, thật sự kém xa.

"Cám ơn ngài chiếu cố, tổng cộng 5680 nguyên."

Tiểu thư bán hàng đem một chiếc túi gấm chứa chiếc vòng đưa tới.

"Tốt." Ta chìa chiếc thẻ tín dụng ra, nhìn cái túi gấm tinh mỹ này, ta vụng trộm thở dài. Nếu như chỉ vì của gái, ta nhất định không cam lòng tốn tiền nhiều như vậy để mua một nụ cười của mỹ nhân, không phải ta keo kiệt mà là ta căn bản cũng không có năng lực đó. Ta sở dĩ làm như vậy cũng là để áp dụng kế hoạch của ta.

Ta cũng không ngu ngốc, mỹ nữ xuất chúng như Phàn Ước bình thường vô cùng kiêu ngạo, nam nhân muốn mời nàng ăn cơm, đoán chừng xếp thành hàng dài, nói không chừng còn mấy kẻ sẵn sàng chen ngang, thế thì hoàn toàn quên đi. Nhưng Phàn Ước lại chủ động hẹn ta, nó có nghĩa nàng cũng coi trọng ta, ta tuy lớn lên không tệ, dáng người cũng không có trở ngại, nhưng muốn nữ hài chủ động xuất kích, ta thật đúng là chưa đạt đến cái trình độ này.

"Tạm biệt tiên sinh, hoan nghênh lại đến."

Ta gật đầu, cảm giác được người ta tôn kính thực tốt.

Ra khỏi tiệm trang sức, ta vừa đi vừa suy nghĩ về tương lai của mình. Nếu muốn tồn tại lâu dài ở kt, ta phải trở thành phó quản lý bộ phận đầu tư, nếu như không làm được, trong đại hội cổ đông có lẽ ta sẽ vị vứt bỏ, ít nhất

thì cũng bị đẩy ra ngoài rìa, có lẽ vĩnh viễn chỉ có thể làm một chức phân tích. Thật ra vị trí phân tích kỳ thật cũng không tệ, rất nhiều người cả đời cũng không thể trèo lên vị trí này, nhưng ta không cam lòng, đã có cơ hội tiếp tục đi tới, tại sao ta phải dậm chân tại chỗ?

Đây là nguy cơ, cũng là một cơ hội. Hiện tại đang bày ra ngay trước mắt, ta quyết định phải lợi dụng thật tốt, nếu không chẳng những không cứu không được Đái Tân Ni thì chính mình cũng khó bảo toàn bản thân, thậm chí còn có thể liên lụy đến Tiểu Quân, đó tuyệt đối là một tai nạn.

Vì Tiểu Quân, cũng vì Đái Tân Ni, ta chỉ có một con đường, chính là đánh bại Đỗ Đại Duy. Ta biết rõ muốn đánh bại hắn trước tiên phải giành được sự tín nhiệm của hắn, nếu như ta cự tuyệt Phàn Ước thì sẽ khiến nói Đỗ Đại Duy nghi ngờ ta đứng bên Chu Cửu Đồng. Điều này quá nguy hiểm. Hơn nữa Chu Cửu Đồng trước mắt vẫn nắm giữ lấy kt, nhưng hắn xác thực già rồi, ta tuyệt đối không thể đem tất cả trứng gà đặt ở một cái giỏ Chu Cửu Đồng.

Hôm nay kt thế cục hỗn loạn, mỗi người đều có tính toán cho mình. Trong mắt hai đại thế lực, ta chỉ là một con cờ, tùy lúc có thể buông tha. Muốn biến chính mình thành một lực lượng có tính quyết định, nhất định phải đoàn kết, lôi kéo hết thầy thế lực; Muốn tăng sức mạnh của mình, tuyệt đối không thể trở thành địch nhân trong mắt đại thế lực.

Người khác tại lợi dụng ta, ta vì cái gì không thể lợi dụng lại? Chờ ta đánh bại Đỗ Đại Duy, ta lại quay đầu đối phó Chu Cửu Đồng. Hắc hắc, cái lão biến thái họ Chu không đáng để ta e ngại, chuyện giữa ta và hắn sớm muộn cũng có một kết thúc.

"Thúc thúc, cho cháu đi trước với....."

Trước thang cuốn, tiếng xin xỏ của một đứa bé đã cắt đứt dòng suy nghĩ của ta, ta chỉ đành nhường đường. Đột nhiên, ta nhìn thấy một bóng hình

xinh đẹp. Thật sự là oan gia ngõ hẹp, cái bóng hình xinh đẹp này hết lần này tới lần khác lại chính là Cát Linh Linh. Cát Linh Linh cũng thấy ta, nàng cũng đứng tại thang cuốn đi lên, nhưng ta lại theo chiều xuống dưới.

Cát Linh Linh vừa thấy ta cũng có chút ngoài ý muốn, bất quá nàng lập tức che miệng bật cười. Tuy đã ngủ một giấc, lại qua mười tiếng đồng hồ, nhưng ta đối với trận tra tấn hồi rạng sáng vẫn còn nhớ rõ, cái cảm giác nôn mửa kia đến bây giờ vẫn xôn xao. Đáng hận chính là nữ nhân xinh đẹp này nhìn thấy ta chẳng những không có chút áy náy nào mà còn đắc ý cười trộm.

Ta lập tức nộ khí dâng lên, nhin không được thắm máy môi mắng một câu: bà tám thôi. Lúc ta mắng khuôn mặt vẫn mỉm cười, ta đương nhiên không dám trực tiếp mắng nàng, đến cả Đỗ Đại Duy còn sợ nữ nhân hung hãn này, ta càng không thể đắc tội nàng. Cho nên chỉ có thể dùng phương thức này giải tỏa chút nộ khí.

Nhưng thật bất ngờ, nụ cười trên mặt Cát Linh Linh đột nhiên cứng lại , mắt hạnh trợn lên mà nghiêng răng nghiêng lợi nhìn ta, ánh mắt đầy sát khí. Trời ạ, chẳng lẽ nàng có thể hiểu khẩu hình sao? Ta cảm thấy quá sợ hãi, thấy thang cuốn sắp đến điểm dừng, ta rất nhanh chạy lên, trong lòng thực sợ người đàn bà đánh đá này.

Chưa đi được vài bước, điện thoại trong túi áo lại vang lên, ta lấy ra xem thì thấy là một cái dây số lạ. Vô ý thức nhìn về đầu thang cuốn, chỉ thấy Cát Linh Linh tay cầm điện thoại nhìn ta, khoảng cách cũng tương đối xa nhưng ta lại có thể cảm giác được lửa giận trên người nàng. Chẳng lẽ Cát Linh Linh gọi tới hay sao? ta rất giật mình, không dám nhắc điện thoại, mặc cho chuông điện thoại reo loạn. Phát hiện ta không tiếp điện thoại, Cát Linh Linh dùng ngón tay chỉ vào ta, lại chỉ điện thoại trong tay nàng, ý tứ rất rõ ràng, nàng bảo ta nghe điện thoại.

Ta choáng váng, đứng tại đầu thang cuốn ngẩn người, điện thoại tiếp cũng không phải, không tiếp cũng không phải. Cuối cùng khẽ cắn răng quyết định không tiếp, ta tắt điện thoại, sau đó sải bước chạy thực mạng. Chạy tới lầu hai, ta nhìn không được phải bật cười, thầm nghĩ tại sao ta phải sợ nàng? Nếu như nàng hỏi tới thì ta kiên quyết phủ nhận là được, chạy đi làm gì cơ chứ? nghĩ vậy, ta lại thấy thoải mái hơn nhiều. Vừa định xuống lầu, ta nhìn quanh lại thấy bên cạnh toàn là quầy chuyên kinh doanh y phục cho nữ nhân.

Ta dừng bước, con mắt nhìn chăm chăm vào đám đồ lót. Ta rất thích những thứ này, đặc biệt ưa thích nội y viền tơ. Lại nhớ nếu không nhờ chiếc quần lót giệt dây, ta còn chưa chắc bắt được Đái Tân Ni, cho nên ta có hảo cảm đặc thù với nội y nữ nhân.

Ngẫm lại chính mình còn cầm hai bộ nội y của Đái Tân Ni, lại cầm một chiếc áo ngực của Tiểu Quân, trong lòng hơi hổ thẹn. Ta thường khuyên bảo chính mình làm người không thể chỉ biết nhận. Muốn đạt được thêm phải trả giá, muốn có thêm một chiếc quần lót thơm ngào ngạt, tất nhiên phải đưa lên một chiếc mới tinh. Ta quyết định giúp hai vị đại tiểu mỹ nữ mua mấy bộ nội y. Nhất là Tiểu Quân, đều thời đại này còn mặc nội y bằng bông thật sự là không được ! nếu như Tiểu Quân thanh thuần đeo nội y kêu gọi thì sẽ là bộ dáng gì? Úc, chỉ thoáng tưởng tượng đã khiến ta dâm khí phun trào.

"Chào ngài, mời ngài đến xem."

Nếu như lúc trước ta còn có chút do dự nhưng khi tiểu thư bán hàng xuất hiện đã khiến ta kiên định bước vào quầy bán nội y. Vị tiểu thư này rất đặc biệt, không chỉ xinh đẹp tới cực điểm nhưng đôi mắt lại như có sương mù che chắn, bờ môi đỏ tía rất ngọt ngào, nước da bánh mật rất khỏe mạnh, trên người đồng phục váy ngắn rất thời thượng và gợi cảm, giơ tay nhắc chân đều tỏa ra một loại khí chất lười biếng nhưng lại khiến người ta trù

mến. Nếu như không phải là tại màu da của nàng thì ta chút nữa đã hô lên ba chữ "Lâm Đại Ngọc".

Trông thấy ta, tiểu thư bán hàng có chút ngoài ý muốn. Ta đoán chừng nam nhân dám đến mua nội y nữ nhân nhất định không nhiều lắm. Bất quá, nàng tuy có chút sững sờ nhưng vẫn rất khách khí mời ta đến xem. Ta mãnh liệt nuốt nước miếng, giả bộ như không sao cả đi vào gian phòng. Nhìn quanh một lần, ta kinh hãi, bởi vì những thứ nội y này đắt đến dọa người, cao nhất đến tám ngàn, rẻ nhất cũng phải hơn một ngàn.

"Tiên sinh, tại đây tất cả đều là nhãn hiệu nội y cao cấp nhất sản xuất ở Pháp, ngoại trừ dùng tài liệu cao cấp cùng thiết kế tinh xảo, kiểu dáng của chúng ta cũng là loại thịnh hành nhất"

Tiểu thư bán hàng nói rất chậm dường như vừa tỉnh ngủ. Trong giọng nói mang theo chút lười biếng nhưng lại rất có từ tính. Ta xem ra vóc người nàng cũng tương tự Tiểu Quân, ta mập mờ đánh giá nàng, nghĩ thầm nếu như vị tiểu thư xinh đẹp này có thể mặc thử nội y, chắc chắn ta sẽ sẵn lòng bỏ tiền ra mua. Chỉ là cách này nghĩ quá khoa trương, ta cười xấu xa. Tiểu thư bán hàng phát hiện ta đang cười, nàng có chút ngại ngùng.

"Ta muốn mua một bộ, nhưng lại không biết số đo cụ thể, chỉ biết đại khái, vậy làm sao bây giờ?" Ta giả vờ hỏi thăm.

"Thực xin lỗi, những sản phẩm của chúng tôi sau khi bán ra không cho đổi lại. Cho nên thỉnh tiên sinh tốt nhất nên có số đo để chọn chính xác, chúng ta hoan nghênh ngài lại đến."

Nói như vậy, tiểu thư bán hàng cũng cảm thấy tiếc nuối, nhưng ngữ khí vẫn bình phẩm là đầu cơ kiếm lợi như không có ý định trục lợi.

"Ta có một biện pháp, cũng không biết có được hay không?"

Ta cố lấy dũng khí thực hiện mưu đồ

"Biện pháp gì? Mời ngài nói." Nàng cười cười.

"Xin hỏi tiểu thư, ngực của người có thật không vậy? Ách, ý ta là, nếu như người không kê lót cái gì đó thì ngực bạn gái ta cũng cỡ như người vậy." Ta ấp a ắp úng nói ra. Tuy có chút đường đột nhưng ta nghĩ cũng không thể mua về mới phát hiện không đúng thì hỏng, chẳng phải là quá lãng phí sao?

"Người thấy ta giống như kê đồ lót sao?"

Bán hàng tiểu thư không cười, sắc mặt có chút cứng nhắc. May mắn thấy ta không có ý tứ đùa giỡn, nàng suy nghĩ một lát, chậm rãi nói: "Ta biết đại khái là số đo nào, tiên sinh, người có thể chọn kiểu dáng."

TỶ PHU VINH DỰ

Tiểu Thủ Chương
www.dtv-ebook.com

Chương 14: Âm hồn bất tán (1)

Cân nhắc Tiểu Quân còn là tiểu nữ hài, ta nghĩ vẫn nên chọn những loại có màu sắc hơi bảo thủ, thế nên lấy một bộ viền tơ màu trắng hơi mờ. Chỉ là chút hơi mờ này cũng rất kêu gọi rồi, đoán chừng Tiểu Quân nhất định sẽ xấu hổ. Chi cái quần lót này quả thực là mỏng như cánh ve, ta nhìn mà thấy đều tim đập nhanh hơn.

"Cảm ơn đã chiếu cố, tổng cộng 2300 nguyên."

Lúc tiểu thư bán hàng đưa biên lai, ta thành linh phát hiện nàng rất có cá tính. Cả mười ngón móng tay thoa chút màu sắc rất tươi đẹp, giống như mười tác phẩm nghệ thuật tinh mỹ, quá đẹp. Đột nhiên cảm thấy buồn bực, nàng thật sự là người bán hàng sao?

"Tiên sinh, móng tay của ta có đẹp không?" tiểu thư bán hàng nhàn nhạt hỏi.

"Rất đẹp, thật sự rất đẹp." Ta mãnh liệt gật đầu.

"Muốn xem móng tay ta phải mất tiền, một phút đồng hồ một vạn."

Bán hàng tiểu thư khuôn mặt đột nhiên căng lên, thanh âm đến cả kẻ đàn cũng có thể nhìn ra nàng rất không cao hứng. Ta đành biết điều tìm cho mình một bậc thang: "Quá mắc, quá mắc. Ta không nhìn vậy, bye."

"Tốt, lần nữa cảm tạ ngài."

Bán hàng tiểu thư lần này là thật sự nở nụ cười, cười đến rất đẹp, làm ta khắc sâu ấn tượng.

"Không cần cảm ơn, không cần cảm ơn, có cơ hội lại đến."

Lúc ta đang muốn rời đi, một bóng hình xinh đẹp lại tiến vào tầm mắt ta. Ta rốt cục minh bạch cái gì gọi là âm hồn bất tán, hết lần này tới lần khác vẫn là Cát Linh Linh. Càng không may chính là, Cát Linh Linh rõ ràng đi tới chỗ của ta. May mà nàng còn chưa thấy ta, cái này thật sự là vạn hạnh trong bất hạnh.

Ta nhanh chóng cúi xuống, dùng tiểu thư bán hàng chặn tầm nhìn Cát Linh Linh, sau đó lo lắng năn nỉ nàng:"Tiểu thư, các người cho ta mượn phòng thử áo một lát, đại ân đại đức về sau sẽ báo."

Nói xong, cũng mặc kệ nàng có đồng ý hay không, ta nhanh như chớp trốn vào một gian phòng nhỏ bên cạnh.

"Uy, đây là phòng thử áo dành cho nữ, người vào làm cái gì?" Nàng cũng vội vàng đi tới.

Ta lo lắng nói:"Ta muốn trốn một người. Xin cô, chỉ trốn một lát thôi."

Tiểu thư bán hàng rất kỳ quái:"Ta không thấy có người nào nha?"

Ta vội vàng giải thích:"Chính là nữ nhân tóc dài kia. Rất nhanh thôi, ta tuyệt đối sẽ không chậm trễ việc buôn bán của người."

Tiểu thư bán hàng thật bất ngờ:"Người sợ nữ nhân kia?"

Ta ho khan hai tiếng, chột dạ nói:"Ách, không phải sợ, là không muốn nhìn thấy nàng."

Bán hàng tiểu thư lại càng không minh bạch:"Không muốn nhìn thấy nàng? nhưng nàng là đại mỹ nhân ma!"

"Ai, người không biết, nàng rất biến thái"

Ta vừa nói xong, thanh âm gót giày nện lên mặt đất đã truyền vào lỗ tai ta. Nước đắng cuồn cuộn trong ruột, nghĩ thầm không thể nào? Chẳng lẽ Cát Linh Linh cũng tới mua nội y? Nếu như nàng muốn mua, nhất định phải mặc thử, cũng có nghĩa là sẽ tiến phòng thử áo, như vậy ta làm sao còn chỗ trốn. Ai !"

Xem ra hôm nay nhất định là không may thời gian.

"Này, Sở Huệ, thật tức chết ta ! ta sắp phát điên mất rồi ! mau đưa giúp ta một chén nước."

Cát Linh Linh vừa đến lập tức lớn tiếng ồn ào. Ta nghe xong, lập tức chấn động, thầm nghĩ Cát Linh Linh đang nói với ai vậy? Không phải là cùng tiểu thư bán hàng nói chuyện chứ? Ta sẽ không xui xẻo như vậy chứ?

"Cái gì vậy nha? Chẳng lẽ có nam nhân đá người?"

Đáp lời Cát Linh Linh là một thanh âm chậm chạp, lười biếng còn tràn ngập từ tính. Ta nghe xong thực muốn khóc , quả nhiên Cát Linh Linh nói chuyện cùng tiểu thư bán hàng, nghe khẩu khí của các nàng hiển nhiên giao tình không cạn. Ai ! thực ứng với câu tránh vỏ dưa gặp vỏ dừa.

"Hừ, hôm nay không có tâm tình cãi nhau với người, Cát Linh Linh ta mà bị người ta đá sao? Ta hiện tại nghĩ nếu tìm được tên hỗn đản kia nhất định phải đá chết hẳn. Nếu không phải hẳn mạng ta, ta cũng không trì hoãn thời gian ! Sở Huệ, người nói có khéo hay không? Ta vừa đến lại biết cái vòng cổ kia vừa bị mua đi."

"Cái gì? Là cái vòng cổ bạch kim hình Tinh Nguyệt người nói muốn ngay lập tức đi mua sao?"

"Đúng rồi, người nói có khéo hay không? Ta vừa mới đến cửa hàng đó, người bán hàng lại nói cho ta biết chiếc vòng cổ mới bị bán đi chưa đến năm phút. Ô ô, thực đem ta tức chết ! nhanh rút ta chén nước an ủi ta."

"Được được được, ta rút. Chẳng phải chỉ là một chiếc vòng cổ sao? Tại sao phải tức giận như vậy?"

Ta không chỉ nghe thấy tiếng nói chuyện, còn nghe thấy âm thanh nước chảy, đoán chừng cái tiểu thư bán hàng tên Sở Huệ đang giúp Cát Linh Linh châm trà rót nước.

"Ta rất thích cái vòng cổ kia, ngày hôm qua nhìn thấy nó ta đã muốn mua, nhưng tiểu thư đứng quầy đang bận chuyện khác bảo ta chờ một chút. Ta hết lần này tới lần khác lại cùng với một tiểu nữ hài mới tới công ty đi mua quần áo nên bỏ lỡ."

Tiểu thư bán hàng hỏi: "Người nói tiểu nữ hài là Tiểu Quân à?"

"Ừ, hôm qua ta cùng Tiểu Quân đi mua quần áo xong thì quên mất việc này, hôm nay đột nhiên nhớ ra nên tranh thủ thời gian tới. Người xem, ta còn chưa có trang điểm đã vội tới rồi, đáng tiếc lại chậm một bước. Ai, nếu không có tên hỗn đản làm chậm trễ ta, ta nhất định sẽ không để cái vòng cổ kia thoát khỏi bàn tay ta."

"Người trái một tên khốn kiếp, phải một tên khốn kiếp, cũng không biết người nói ai?"

"Nhắc tới cũng đúng dịp, tên hỗn đản này chính là tỷ phu Tiểu Quân."

"Cái gì? Tỷ phu Tiểu Quân?"

"Đối với, Tiểu Quân đáng yêu cực kỳ nhưng nàng lại có tên tỷ tỷ cực kỳ đáng hận."

"Ha ha, vì cái gì đáng hận nha? Chẳng lẽ làm cho người không mua được chiếc vòng cổ nên người mới hận hử?"

"Đâu chỉ như vậy? Kẻ này còn dám đánh chủ ý lên ta. Hừ! Thật sự là cóc ghẻ cũng muốn ăn thịt thiên nga."

"Cái này không thể trách người ta á..., người trông cũng được, nam nhân tâm động thì có cái gì sai?"

"Trông cũng được? Uy, Sở Huệ, người ca ngợi ta một chút sẽ chết à?"

"Phi, người khác ca ngợi người đó là chuyện của bọn hử. Nhưng ở trước mặt ta, người chỉ bình thường thôi á."

"Sở Huệ....."Ta đã nghe được một tiếng thét lên.

"Được, hết giận rồi thì đi đi, đừng làm trở ngại việc buôn bán của ta."

"Ta không đi, trừ phi người mời ta ăn cơm."

"Ta không có tiền."

"Quý keo kiệt, người một năm lợi nhuận mấy trăm vạn, vậy mà lại nhỏ mọn như vậy. Hừ! xem ra người cũng là một tên đại hử đả."

Cái gì? Ta bưng tỉnh đại ngộ. Nguyên lai mỹ nữ Sở Huệ này quả nhiên không phải tiểu thư bán hàng mà là lão bản, một lão bản xinh đẹp mê người.

"Người mắng ta?" Sở Huệ thanh âm đề cao mấy đề-xi-ben.

"Mắng người thì sao? Ha ha....."

Cát Linh Linh tiếng cười duyên bay xa , tiếng bước chân loạn hưởng, đoán chừng Cát Linh Linh đã chạy đi. Ta không khỏi mỉm cười, nghĩ thầm

này nữ nhân hung hãn này cũng có lúc sợ người khác.

"Có gan người đừng chạy." Sở Huệ hô hào rất mềm mại. thanh âm từ tính của nàng cho ta biết, dù là tức giận nàng cũng không nhanh không chậm, mắng chửi người cũng là chậm rãi.

"Có gan thì đuổi theo." Nghe tiếng Cát Linh Linh đoán chừng đã chạy xa chục kilômet.

Ta thở dài một hơi, trong lòng thầm cảm tạ cô Sở này, bởi vì nàng không có bán đứng ta. Yên tĩnh mười giây đồng hồ, thanh âm từ tính vang lên ngoài phòng thử áo:"Người ra đi !""

Ta vui sướng đi ra ngoài, đứng trước mặt Sở Huệ, mặt mũi tràn đầy tươi cười nói lời cảm tạ:"Cám ơn người, đã khiến người phiền toái rồi."

"Không cần cảm ơn, không phải ta tâm địa tốt mà là xem mặt mũi Tiểu Quân."

"Tiểu Quân? A, ta vừa rồi đã nghe được, người đã gặp tiểu di của ta."

"Đúng vậy a, Tiểu Quân thật đáng yêu. Ha ha, không thể tưởng được người là tỷ phu Tiểu Quân. Nếu như buổi tối Tiểu Quân có thời gian, gọi nàng đến chỗ ta, ta mời nàng ăn cơm."

"Không phải người nói không có tiền sao?"

Ta híp mắt nhìn Sở Huệ, nữ nhân này ta càng xem càng động tâm.

"PHỤT."

Sở Huệ nhin không được mà bật cười:"Người quả là đáng ghét, ta không có tiền nhưng không có nghĩa là không thể mời nổi Tiểu Quân ăn một bữa cơm được."

"Vậy người mời Tiểu Quân ăn cơm có thể cũng mời ta hay không? Ôi, không tốt."

Ta vừa định thi triển tất cả vốn liếng trêu chọc mỹ nữ Sở Huệ nhưng sức nhớ Tiểu Quân nhắc lại cho ta bảo hôm nay là cùng Cát Linh Linh cùng đi dạo phố, ăn cơm. Hiện tại xem ra, Tiểu Quân đang nói xạo.

Ta giật dử, vội vàng gọi điện thoại cho Tiểu Quân, đầu bên kia truyền đến thanh âm ỏn ẻn. Ta lớn tiếng hỏi: "Tiểu Quân, người ở đâu?"

"Ta cùng Linh Linh tỷ dạo phố nha !" Tiểu Quân trả lời.

Ta vừa tức vừa vội: "Vậy sao? Vậy thì thật kì quái, bên cạnh ta cũng có một vị Linh Linh tỷ, người muốn hay không cùng nàng nói chuyện không?"

Tiểu Quân cười cợt: "Ai nha, ta chính là đang dạo phố mà. Lát nữa trở về mà, hung hăng cái gì?"

Ta nghiêng răng nghiêng lợi: "Sáu giờ, trước khi ta tan sở người nhất định phải về đến nhà."

Tiểu Quân vẫn còn cười: "Sáu giờ không được, ít nhất phải bảy giờ."

"Được, thì bảy giờ. Nếu bảy giờ người còn chưa về nhà, ta, ta....."

Ta vốn định nói mấy lời độc ác, trông thấy Sở Huệ nghiêng đầu nhìn ta, ta chỉ đành nuốt vào trong bụng.

Cúp điện thoại, ta không ngừng cười khở: "Ai, thật khiến ta không thể không quan tâm."

"Người khẩn trương cái gì? Tiểu Quân lớn như vậy rồi, người còn sợ nàng bị gạt à? Huống hồ Tiểu Quân thông minh như vậy, ai có thể lừa gạt nàng chứ?"

"Ai, khó nói. Hiện tại thế đạo hiểm ác, người xấu sẽ không ghi hai chữ "người xấu" lên trán. Tiểu Quân vừa tốt nghiệp, chưa có kinh nghiệm xử thế. Nàng mặc dù thông minh nhưng ta vẫn rất lo lắng."

"Người rất quan tâm Tiểu Quân."

"Đương nhiên."

"Người đối với Tiểu Quân quan tâm như vậy, đối với nàng tỷ tỷ nhất định càng ân cần ."

"Hắc hắc, đó là..... Đó là....."

"Người người tốt như vậy, tại sao Cát Linh Linh lại hận người?" Sở Huệ cầm một chén nước lên.

"Ta cũng không biết có chỗ nào đắc tội nữ nhân này."

"Cát Linh Linh nói người vừa mắng nàng, người cũng thật lớn mật đó, rõ ràng dám..... Khục khục khục !""

Có lẽ do sắc nước, Sở Huệ đột nhiên ho ba tiếng, thân thể mềm mại lay động, ta thật muốn qua giúp nàng một chút, chỉ kỳ quái là ánh mắt Sở Huệ nhìn ta có chút quái dị. Ta nghĩ thầm, chẳng lẽ mỹ nhân đường mật này cũng vừa ý ta sao? Vừa đại hỉ, bỗng nhiên trước mặt gương phản chiếu vóc dáng xinh đẹp, ta nhìn kỹ lập tức hít một ngụm khí lạnh.

Trong gương không phải ai khác, mà là âm hồn bất tán, đầy mặt hàm sương, Cát Linh Linh. Nàng đã quay lại, lúc này đang đứng ngay đằng sau ta. Ta thầm kêu không tốt, mồ hôi lạnh ướt cổ. Tâm niệm chuyển gấp, ta bỗng nhiên thở dài một hơi:"Kỳ thật Cát Linh Linh rất tốt ."

"Ah? Tốt như thế nào?" Sở Huệ tựa hồ đang nhin cười.

"Nàng rất quan tâm Tiểu Quân." Ta lớn tiếng nói, dường như sợ người sau lưng không nghe được. Đọc Truyện Kiếm Hiệp Hay Nhất:

"Vậy người tại sao phải mắng Linh Linh?"

"Ta không có mắng nàng, ta sao dám mắng nàng được? Nàng rất giống mỗi tình đầu của ta, đáng tiếc nàng đã mất." Ta thanh âm tràn đầy bi ai.

"Mất rồi ư?" Sở Huệ không cười, nàng có chút động dung.

"Nàng bị bệnh ung thư máu." Ta nói tiếp, ngữ khí có chút ghen ngào:

"Nàng sao rồi?" Sở Huệ bộ dạng so với ta còn khó coi hơn.

Ta lắc đầu thở dài, ngữ điệu vẫn hỗn hển: "Ba năm trước nàng đã qua đời. Ai! ta rất yêu nữ đồng học kia, nàng rất giống Cát Linh Linh, người nói ta làm sao lại mắng Cát Linh Linh cơ chứ?"

"Nguyên lai như vậy, Cát Linh Linh này thật sự quá đáng, biết rõ là tin đồn thất thiệt mà còn sinh sự không đầu." Sở Huệ trừng mắt về phía đằng sau ta. Trong gương, Cát Linh Linh cũng dựng thẳng lông mày, đoán chừng đang bị Sở Huệ chọc tức. Ta thấy đã thành công di chuyển mục tiêu, trong nội tâm mừng rỡ, sợ hãi cũng tiêu tan phân nửa.

TỶ PHU VINH DỰ

Tiểu Thủ Chương
www.dtv-ebook.com

Chương 14: Âm hồn bất tán (2)

"Này, ta quay lại rồi.Ồ, Lý Trung Hàn người sao lại ở đây? không phải tối nay người có cuộc hẹn sao? Đừng khiến người ta phải đợi chứ!"

Cát Linh cười tủm tỉm đi đến trước mặt của ta, a, nàng cười rộ lên càng là không thể địch nổi.

"Linh Linh tỷ, người vừa đến à?" Ta làm bộ chấn động.

"Ta vừa tới, ta cùng Sở Huệ là bạn tốt lâu năm."

Cát Linh Linh cười tủm tỉm mà nhéo mũi Sở Huệ. Cái mũi Sở Huệ cũng rất xinh xắn, rất đẹp, ta thật lo lắng một cái nhéo này sẽ làm xấu cái mũi nàng.

"Đúng vậy, chúng ta là bằng hữu rất tốt."

Sở Huệ vừa nói vừa vỗ hông Cát Linh Linh một cái, đoán chừng cách mười kilômet đều có thể nghe thấy, lần này ta lại phải lo lắng bờ hông Cát Linh Linh sẽ bị hỏng mất. Nhìn hai nữ nhân ám đấu, ta cố nén không để bật cười.

Cát Linh Linh chỉ một chi điện thoại, nàng nhìn ta lại trừng mắt với Sở Huệ:"Ta trở về cầm điện thoại , không thể tưởng được các người biết nhau. Có phải ta quấy rầy các người hay không?"

"Xác thực quấy rầy, hắc hắc." Sở Huệ cười lạnh.

Cát Linh Linh sắc mặt đại biến, nàng lạnh lùng cười: "VẬY thì xin lỗi, Lý Trung Hàn buổi tối hôm nay có một cuộc hẹn. Cô bé kia xinh đẹp cực kỳ, so với ta còn đẹp hơn, so về những người khác thì càng không cần phải nói. Lý Trung Hàn, bây giờ là lúc nào mà người còn không đi?"

"Ah, ta đi, ta đi." Nơi này đã một bãi thuốc nổ, dĩ nhiên ta muốn mau chóng chuồn đi.

"Người là Lý Trung Hàn? Cái nào Trung, cái nào Hàn?"

Sở Huệ nháy mắt với ta hai cái, tâm hồn bé nhỏ của ta run lên như bị điện giật.

"Trung trong Trung Quốc, Hàn..... chữ Hàn có chút khó tả."

Ta rất cố hết sức mà đem tập trung lại tinh thần.

"VẬY người có thể ghi cho ta xem một chút không? Ủ, dứt khoát đưa luôn cả số điện thoại của người nữa á! À lúc này người muốn ta mời người ăn cơm, ta vừa nhớ ra tối nay không có việc gì, không bằng người mời ta ăn cơm được không?"

Sở Huệ đưa di động đưa cho ta, từ giọng nói đầy từ tính của nàng, mỗi câu một chữ đều khiến ta choáng váng, chút tinh thần vất vả mới tụ tập được lập tức bay mất.

"Lý Trung Hàn, đừng quấy rầy việc buôn bán của người ta."

Cát Linh Linh lớn tiếng quát lên lại đem nguyên thần của ta trở về vị trí cũ. Ta thật không biết làm sao bây giờ, ta biết rõ Sở Huệ là cố ý dùng ta để chọc giận Cát Linh Linh, nhưng ta vẫn chấp mê bất ngộ. Đối với Sở Huệ, ta đã có ham muốn không an phận, không có biện pháp, chỉ cần là nam nhân bình thường đối với nữ nhân này thì đều như vậy.

Còn không biết trả lời thế nào Cát Linh Linh, Sở Huệ nói tiếp: "Không có gì đâu, hôm nay ta đóng cửa sớm, đang muốn cùng một cái nam nhân si tình ăn cơm. Thế nào? Linh Linh muốn cùng đi không?"

Sở Huệ dùng lười biếng ánh mắt nhìn ta, nàng dựa rất gần ta, mùi thơm bay theo quỹ đạo xoáy ốc vào lỗ mũi ta.

"Ta không muốn đi, ta sợ ta ăn vào không nổi. Lý Trung Hàn, người coi chừng đó, đừng để hồ ly tinh mê hoặc."

Nói xong, Cát Linh Linh vội vàng bước đi, bất quá lời của nàng cũng khiến ta thanh tỉnh lại, ta xấu hổ cười cười với Sở Huệ: "Không thể tưởng được Cát Linh Linh cũng không có biện pháp với người, xem ra người khiến nàng tức giận thật rồi. Ha ha, ta cũng nên đi thôi, có thời gian sẽ mời người ăn cơm."

Sở Huệ lập tức lại khôi phục bộ dạng u oán tựa như "Lâm Đại Ngọc", nàng nhàn nhạt cười: "Người phải đi sao? Người cho rằng ta chỉ nói giỡn thôi sao, cố ý đem người ra để chọc tức Cát Linh Linh sao? nếu như người nghĩ như vậy thì người sai rồi, ta xác thực muốn cùng người ăn cơm, càng muốn nghe một chút chuyện xưa của người. Đương nhiên, hôm nay người đã có hẹn, thế thì chỉ có thể để sau vậy. Khi nào thấy Tiểu Quân, nhớ bảo nàng tới tìm ta, nói Sở Huệ tỷ muốn gặp nàng."

Ta thật bất ngờ, còn muốn nói điều gì đó, bất quá nghĩ lại trước mặt chuyện của công ty là trọng yếu nhất, ta không thể vì nhất thời phong lưu mà đắc tội Cát Linh Linh được. Nghĩ tới đây, ta rất lễ phép hướng Sở Huệ cáo từ, trong nháy mắt, trong ánh mắt nàng hiện lên vẻ thất vọng.

Trở lại công ty, ta liền bị chiếc Ferrari màu đỏ hấp dẫn, trong nội tâm vô hạn cảm thán, Ferrari phải phối hợp với một nữ nhân tuyệt mỹ mới có thể tạo nên giá trị chân chính. Cát Linh Linh cùng Ferrari là tuyệt phối.

Thấy ta từ xa đi tới, Cát Linh Linh nở nụ cười. Nàng hai tay chống trước mũi xe, hai chân bắt chéo, phong tình vạn chủng, kiều diễm không gì sánh được. Chờ ta đến trước mặt nàng, nàng mới tháo xuống kính râm, một trận gió thổi qua làm mái tóc nàng tán loạn, có vài sợi quét lên mặt ta, cảm giác không chỉ đơn giản ngứa trên da thịt.

"Người đang đợi ta?" Ta híp mắt hỏi.

"Đúng vậy a, xem người có bị hồ ly tinh kia mê hoặc hay không?" Cát Linh Linh gật đầu cười lộ ra hàm răng chỉnh tề.

"Người có được đáp án rồi chứ?" Ta hỏi.

"Ừ." Cát Linh Linh đôi mắt đẹp chớp chớp hào quang.

"Người còn muốn đá chết ta sao?" Ta lại hỏi.

"Người nghe lén ta nói chuyện?" Cát Linh Linh cười hì hì nói.

"Không phải nghe lén, là ta không cẩn thận nghe được."

"Chúng ta huề nhau, về sau không cho phép người mắng ta. Đừng vội phủ nhận, ta hiểu khẩu hình, nếu như ta không biết người nói cái gì, ta cũng sẽ không tức giận. Đương nhiên, ta biết rõ người còn trách ta chuyện tối hôm qua, ta cũng biết mình quá đáng. Coi như chúng ta cho dù huề nhau. Hiện tại đã tan tành, đừng để Tiểu Phàn chờ người."

"Không đâu, ta đã đặt chỗ ở quán cơm bông sen, người có muốn đi chung hay không?" Ta nửa thật nửa giả mời Cát Linh Linh.

"Ta cũng không muốn làm bóng đèn."

Cát Linh Linh vuốt lại mái tóc, ta đặc biệt chú ý đến cổ nàng rất đẹp, rất mất hồn, thật muốn sờ chút. Ta suy nghĩ, nếu như trên cổ nàng đeo một

chiếc vòng cổ bạch kim có thể càng khiến nàng rạng rỡ hay không? Do dự một hồi, ta lấy túi gấm nhỏ ra, sáng khoải đưa nàng. Nguồn:

"Cái gì vậy?" Cát Linh Linh có chút ngoài ý muốn.

"Người mở ra thì biết."Ta cười cười.

Cát Linh Linh mở túi ra, dùng hai ngón tay ngọc kẹp chiếc vòng cổ tinh xảo lên. Dưới ánh mặt trời, vòng cổ lóe rạng rỡ màu trắng vàng sáng. Ta đột nhiên phát hiện mắt nàng hình như ướn ướn, thầm nghĩ sẽ không trùng hợp vậy chứ? Chẳng lẽ đây đúng là chiếc vòng cổ nàng đã không mua được? Ta thầm nhủ thôi có lẽ cũng là ý trời.

Chỉ lát sau, Cát Linh Linh đã khôi phục lại, nàng đưa cho ta một chiếc vòng tay bảo: "Cầm lấy, ta cũng không muốn nợ ai bất cứ thứ gì". Nói xong lập tức lên xe phóng đi.

Ta nhất thời ngây ngẩn cả người, thầm nghĩ sao trở mặt nhanh thế chứ. Dù có chút hụt hẫng nhưng nghĩ lại cũng vẫn còn tốt chán, vừa tặng đi một món chiếc vòng cổ, lại nhận về một thứ khác. Ngắm nghía chiếc vòng cổ một lúc, càng xem càng thấy đẹp, có lẽ thứ này còn hợp với Phàn Ước hơn ấy chứ.

Trở lại công ty, bóng dáng Phàn Ước lại bắt đầu chiếm cứ đầu óc ta, nam nhân háo sắc tính chết chỉ có thể tăng thêm phiền não. Vừa đúng sáu giờ, ta đi đến bộ phận thư ký, nghĩ thầm nên lấy cớ lừa gì để lừa gạt Đái Tân Ni, xem ra yêu đương vụng trộm cũng không phải chuyện dễ dàng.

Thật bất ngờ, tại lại gặp được hai vị thực phụ xinh đẹp Quách Vịnh Nhàn và Vương Di. Vương Di đang gọi điện thoại, vừa trông thấy, nàng liền mãnh liệt nháy mắt với ta. Tuổi tác nữ nhân vĩnh viễn là bí mật, ta đoán chừng Vương Di hơn ba mươi tuổi. Nàng có bộ ngực đầy đặn mông bự, dáng người cao gầy, chiều cao một mét bảy tuy so với ta còn thấp hơn không ít, nhưng trong kt nàng đã là mỹ nữ cao nhất rồi, lại thêm mắt ngọc

mày ngài, lông mi cong cong như vầng trăng khuyết, thoát nhìn rất giống người mẫu.

Đại khái là gần đến giờ tan tầm , Vương Di đã thay bộ đồng phục bằng một chiếc áo màu xanh sẫm không có tay hiện ra ra một mảng lớn bộ ngực tuyết trắng cùng cánh tay ngọc ngà như ngó sen. Thật thoải mái, rất gợi cảm, ta mãnh liệt nuốt nước miếng. Vương Di cũng rất quen thuộc với ta, bất quá nàng đang bận nói chuyện, ta chỉ chào hỏi rồi hướng Quách Vịnh Nhân.

"Quách đại tỷ, xin hỏi Đái thư ký ở đâu?"

Ta hỏi rất lễ phép, con mắt lại lặng lẽ đánh giá nữ nhân. Ở bộ phận bí thư, nữ nhân hơn ba mươi tuổi tuổi rất ít. Quách Vịnh Nhân tuổi hơn bốn mươi mà còn có thể sừng sững tại bộ phận thư ký có thể nói là trường hợp rất đặc biệt. Mỗi nữ thư kí ở đây tùy tiện chọn ra một người là mỹ nữ nổi tiếng, nữ nhân bốn mươi tuổi nếu như không xinh đẹp thì cũng không cần đến công ty quyết định, mà chính mình cũng không có can đảm ở lại. Quách Vịnh Nhân chẳng những đẹp, còn phong thái yếu điệu, mười phần thú vị hàm súc.

"Người ngày nào cũng chạy đến bộ phận thư kí làm cái gì? Đái thư ký đương nhiên là có việc của nàng, người cho rằng người nào cũng rảnh như người như vậy sao?" Quách Vịnh Nhân ánh mắt lạnh nhạt, cũng không biết là tâm tình không tốt, hay là tới thời kì mãn kinh hay sao mà ngữ khí của nàng lại khó chịu như vậy.

Quách Vịnh Nhân nói xong còn trợn mắt lên nhìn ta một cái, sau đó cầm tài liệu đã đi ra khỏi văn phòng, bộ móng bị lay qua lay lại tạo ra một phong cảnh xinh đẹp. Phải chịu một cú đánh như vậy, ta cảm thấy trên mặt nóng rát, cũng không dám hỏi tiếp, đành phải xám xịt rời đi. Vừa ra khỏi cửa, Vương Di đã chạy tới, nàng nhỏ giọng nói cho ta biết, bởi vì Trang Mỹ

Kỳ xin phép nghỉ, buổi tối hôm nay Đái Tân Ni cùng mấy người bên bộ phận PR đều ở gần đây tiếp đãi mấy đại cổ đông.

Cuối cùng, Vương Di thần bí cười cười: "Tiểu hàn người đừng chấp nhặt với Quách tử, nàng hôm nay tâm tình không tốt. Trong mấy đại cổ đông này có một vị thân mật với Quách tử, nhưng người ta còn chưa tới thăm Quách tử nên nàng mới sinh hờn dỗi a!"

Vương Di là con gái Hồ Nam. Nghe nói Tương nữ đa tình, đối với nam nhân mình thích dù là không phải trượng phu cũng rất chung thủy. Ta từng nghe nói tình cảnh Vương Di rất đáng thương, nàng đến nay vẫn còn độc thân, mỗi ngày ngoại trừ tịch mịch vẫn là tịch mịch, đã hơn ba mươi mà còn chưa thành gia thất, tâm lý hơi có chút vận vẹo, nàng còn thường xuyên uống say, mà khi say sẽ khóc. Nàng yêu một nam nhân, người này đang sống ở nước Mỹ và đã có vợ, mỗi năm số lần đến thăm nàng chỉ có thể đếm được trên đầu ngón tay, nhưng Vương Di thủy chung vẫn nuôi hi vọng đối với hắn. Ai ! Ta thực cảm thán tình yêu của nàng, nữ nhân một khi đã nảy sinh tình ý sẽ ngu xuẩn đến cùng.

"Cám ơn Di tử."

Ta cảm kích cười cười với nàng. Vương Di mỗi lần thấy ta đều rất nhiệt tình, thường xuyên cầm chút dưa bánh, đồ ngọt mời ta, làm ta cảm giác nàng như một tỷ tỷ.

"Thực xin lỗi, đêm qua ta tạm thời có việc gấp, không tham dự cuộc party đêm qua, người đừng oán Di tử nha !"" Vương Di áy náy cười cười.

"Không sao đâu, hôm nào ta mời một mình Di tử ăn cơm." Ta nở nụ cười chân thành với nàng. Có thể theo đuổi được Đái Tân Ni, Vương Di cũng giúp ta không ít, nàng thường xuyên cung cấp cho ta tin tức về Đái Tân Ni, nàng cũng là người linh thông tin tức nhất trong kt.

"Vì sao mời ta ăn cơm? Một mình đi ăn cơm ta không đi ."

Vương Di nháy mắt mấy cái, rõ ràng muốn trêu đùa với ta.

"Ha ha, chẳng lẽ Di tỷ sợ ta?" Ta cười xấu xa.

"Đúng vậy, thực rất sợ người. Ta ăn nhiều lắm, sợ người không có tiền trả." Vương Di cười yêu kiều.

"Di tỷ yên tâm, người ăn nhiều cũng không có vấn đề gì."

Vương Di đột nhiên cười thần bí:"Khoác lác, ta nghe Chương Ngôn Ngôn nói, tối qua chính là do Trương Tư Cần tính tiền."

"Trương Tư Cần?"

"Không biết à? Nói cho người biết Trương Tư Cần chính là một đại cổ đông mới tiến vào công ty chúng ta, hẳn một mực đang theo đuổi Quách Vệnh Nhân. Đây chính là bí mật, người không thể nói cho người khác biết ah !""

"Quách Vệnh Nhân không phải đã kết hôn sao? Vì sao lại....." Lời còn chưa nói hết, ta đã cảm thấy chính mình thật đúng là đầu heo.

Vương Di thần bí liếc mắt với ta:"Nhìn người cũng là dạng phong lưu, chắc không phải cả đời chỉ yêu một mình Tân Ny chứ?"

Ta gượng cười hai tiếng:"Trương Tư Cần có phải là một lão béo tóc thưa thớt, khoảng năm mươi tuổi hay không?" trong đầu ta lập tức hiện lên một nam nhân đầu trọc, thậm chí hình như chính là kẻ tối hôm qua cùng Trang Mỹ Kỳ uống rượu oản tù tì.

"Đúng rồi, hẳn tối hôm qua đi uống rượu . Hẳn là người Malaysia, rất ít đến kt, mấy ngày nữa mở cổ đông đại hội, hẳn mới có thể xuất hiện. Hôm nay Tân Ny các nàng chính là phụ trách tiếp đãi vị Trương Tư Cần này."

"Cái lão Trương Tư Cần này có hão sắc không?"

Nghĩ đến nam nhân đầu trọc kia, ta cũng có chút lo lắng. Đã có quan hệ với Đái Tân Ni, bây giờ bất cứ lúc nào ta cũng lo nàng bị kẻ khác trêu chọc.

"Ha ha, là nam nhân đều là kẻ háo sắc thôi! Bất quá người yên tâm, cùng đi với Tân Ny còn có Chương Ngôn Ngôn, Đường Y Lâm, La Đồng, Triệu Hồng Ngọc, Hà Đình đình."

"Thất tiên nữ đi ngũ tiên nữ? Mấy đại cổ đông này rất đặc biệt sao? nhất định phải nhiều thư ký như vậy tiếp đãi hẳn?" Ta có chút ghen ghét.

"Không chỉ một Trương Tư Cần, còn có mấy cổ đông như Tào Gia Dũng và cao tầng trong công ty như La Tất."

"Ta an tâm rồi." Ta thở dài một hơi.

Vương Di phun ra một ngụm: "Phi, theo ta thấy người là đang lo cho Đái Tân Ny chứ gì. Gần đây ta nhận ra Lý Trung Hàn người mới là kẻ háo sắc nhất."

"Ta háo sắc? Ta gần đây luôn thành thật mà." Ta làm bộ mặt mờ mịt.

"Hừ, đó là người giả bộ thôi, trước kia ta còn tưởng người là một người thành thật." Vương Di bĩu môi.

"Trước kia thế nào, về sau cũng vậy." Ta cảm giận bất bình.

"Hừ ! nói đến sau này, ta thật muốn lo lắng thay Tân Ny. Người phong lưu như vậy, nơi công cộng cũng dám xằng bậy....." Vương Di bắn như súng máy, càng bắn càng hăng, khiến ta chưa kịp tiếp thu.

"Cái gì? Cái gì nơi công cộng? Cái gì xằng bậy?"

Ta kinh hãi, trong đầu lập tức nhớ cảnh ân ái với Đái Tân Ni tối hôm qua bị Vương Di biết được. Ai đã nói chuyện này? Vương Di làm sao biết được? Ta liền nghĩ tới Chương Ngôn Ngôn. Đoán chừng chuyện này, nhất

định là Chương Ngôn Ngôn rải ra ngoài , thậm mắng to Chương Ngôn Ngôn lắm miệng bát quái. Không được, ta phải hỏi cho rõ ràng.

TỶ PHU VINH DỰ

Tiểu Thủ Chương
www.dtv-ebook.com

Chương 15: Nói bậy sau lưng (1)

"Ai nha, ta chưa nói cái gì cả, ta....."

Vương Di ý thức mình đã lỡ mồm, khuôn mặt đỏ lên, muốn quay đầu bỏ chạy. Ta há có thể không hỏi rõ chuyện này, vội vàng kéo tay nàng lại: "Di tỷ, người không nói rõ với ta thì đừng hòng đi được."

"Không đi thì không đi, cùng lắm ta giúp người thêm nhiều vài chén trà nước." Vương Di cười quái dị.

Những lời đồn đại sau lưng đối với một đại nam nhân như ta không có bao nhiêu tổn thương, chỉ cần da mặt dày một chút là không sao cả, không chừng còn khoa trương ta rất phong lưu. Nhưng nếu loại tin tức này đối với Đái Tân Ni thì đặc biệt nghiêm trọng, dù sao nàng là nữ nhân, người khác nói nàng dâm đẳng vô sỉ, thủy tính dương hoa.

Ta giữ chặt tay Vương Di, lo lắng hỏi: "Di tỷ, trừ người ra còn có ai biết việc này? Van người, đừng làm ta sợ."

Thấy ta lộ vẻ sợ đến trắng bệch, Vương Di không đành lòng dấu diếm, nàng vừa cười vừa nói: "Người nha, thật sự rất xấu xa đó. Chuyện to gan như vậy cũng dám làm, không sợ người ta biết sao? Lúc đầu ta còn tưởng Ngôn Ngôn hoa mắt, nàng nói như thế nào ta cũng không tin người lại có sắc đảm như vậy, không thể tưởng được vậy mà người không đánh đã khai. Ha ha, thật là ngốc, Di tỷ vừa mới nói dối người đó."

"Cái gì?" Ta khóc không ra nước mắt, nữ nhân ba mươi biến thành "tinh". Ta chỉ có thể khổ thân sự thông minh của mình xuất hiện vấn đề.

"Yên tâm đi, cũng chỉ có ta biết, người khác không biết." Vương Di hiển nhiên cũng hiểu nỗi băn khoăn của ta.

"Sao không lo được chứ." Ta lắc đầu, thầm nghĩ chuyện bí mật của Quách Vịnh Nhân người cũng có thể nói cho ta biết, bí mật của ta người làm sao có thể giữ được?

"Lo lắng thì sao, chẳng lẽ lại người muốn giết người diệt khẩu? Khanh khách....." Vương Di cười đến gập đôi người, nàng muốn bỏ tay ta ra.

"Có thể đừng cười hay không?" Ta xấu hổ vô cùng, càng thấy xấu hổ với Vương Di thì càng hận Chương Ngôn Ngôn đến nghiến răng ngửa. Nghĩ thầm, nhất định phải giáo huấn Chương Ngôn Ngôn.

"Được không cười, ha ha....."

Vương Di nói không cười, lại ngược lại càng cười càng lợi hại, cười đến run rẩy cả người. Có lẽ quên hết tất cả, hai viên đạn thịt cao cao trước ngực cũng đung đưa theo, nhất thời ba đào mãnh liệt khiến ta cảm thấy khí huyết dâng trào, dục hỏa thiêu đốt. Phát hiện Vương Di đang giãy tay ta ra, ta liền nảy sinh ác tâm, dứt khoát thả tay Vương Di ra. Nàng còn không kịp chuẩn bị, thân thể lung la lung lay sắp ngã sắp xuống. Ta làm bộ kêu to: "Coi chừng."

Thuận thế bước về trước một bước dài, hai tay vòng ra ôm lấy Vương Di. "Ai nha, người sao tự dừng lại buông tay vậy? Làm ta sợ muốn chết."

Vương Di còn đang bối rối cầm chặt cánh tay của ta, muốn điều chỉnh trọng tâm thân thể. Ta âm thầm cười trộm, dứt khoát đem chuyện xấu làm đến cùng.

"Đứng vững, mau đứng vững."

Ta lại làm bộ không đứng vững, thân thể nhào về phía trước. Trong nháy mắt, cả hai thân thể đều tiếp xúc mặt đất.

"Ôi." Hô đau chính là Vương Di, ta ở trên người nàng, một chút cũng không có cảm giác đau, ngược lại chỉ có cảm giác mềm mại. Ta biết rõ một tay của ta vừa vịn đề lên bầu ngực mềm mại, bầu ngực rất lớn, rất nhuyễn, xúc cảm không tệ, ta thừa cơ vịn về hai cái. Vương Di cùng Cát Linh Linh không giống nhau, Cát Linh Linh hung ác bá đạo, Vương Di lại cực kỳ dịu dàng ngoan ngoãn. Cùng là tiếp xúc thân thể, ta không sợ khinh bạc Vương Di, quen nàng đã lâu, ta còn chưa từng thấy nàng một lần nổi giận. Huống chi ấn tượng của nàng với ta cũng không tệ, dù sao ngã cũng ngã rồi, không bằng khi dễ nàng một chút, trả thù chút giễu cợt lúc trước.

"Tiểu Hàn, người sờ soạng cái gì đó?"

Vương Di xấu hổ, mặt đỏ bừng như uống rượu. Nàng hiển nhiên cảm nhận được tay ta đang xoa nắn chỗ nào, vừa then vừa vội cũng không biết đẩy tay ta ra trước.

Ta vốn thầm nghĩ trả thù nàng một chút, nhưng ta phát hiện tình huống đã có biến hóa, Vương Di cũng không tức giận, càng không có ý quở trách, nàng chỉ dùng hai ánh mắt long lanh như nước nhìn ta.

"Thực xin lỗi, Di tỷ. Ta sợ người ngã xuống, cho nên mới ôm người, không thể tưởng được ngay cả ta cũng ngã." Ta thăm dò tính thử giải thích.

"Thiệt là, còn không mau ôm ta lên?" Vương Di giận dỗi một câu.

Ta nở nụ cười, cười rất gian trá, bởi vì từ lời Vương Di truyền lại hai tin tức: thứ nhất, nàng không trách cứ ta sờ ngực nàng, thứ hai, nàng dùng một chữ "ôm" mà không phải "kéo", "vịn"; chữ "ôm" rất mập mờ a. Ta ngẫm hiểu, hai tay vòng xuống sau lưng bế nàng lên.

Trước kia ta cùng Trang Mỹ Kỳ cũng từng có kinh nghiệm vuốt ve qua, nhưng chỉ là lướt qua thôi . Nhưng lúc này đây ta có cảm giác như điện giật, thân thể ta cơ hồ dán lên người Vương Di thể, thậm chí cảm giác được núng nính rung rung.

"Làm gì mà ôm chặt như vậy?" Vương Di duyên dáng nhắc nhở.

Ta kiềm chế sự kinh hoàng, thả Vương Di ra. Nàng rất xấu hổ, xoay người về phía ta, ta lại xum xoe:"Di tỷ, quần áo người hơi dính chút bụi, ta giúp người phủi sạch nha."

Hai tay vung vẩy, ta cố ý đập loạn trên người Vương Di. Kỳ thật, công ty vệ sinh thật tốt, trên mặt đất luôn sạch sẽ, trên người nàng cũng không có mấy tro bụi, thế nhưng mà ta lại vỗ thật lâu, cơ hồ đều là vỗ vào Vương Di bờ mông. Chỗ kia vừa lớn vừa tròn lại co dãn mười phần, rất tương xứng bờ mông Đái Tân Ni.

"Tiểu Hàn, ta cảm thấy người ngày càng xấu đó." Vương Di tuy đưa lưng về phía ta, nhưng nàng vẫn phát giác được.

"Di tỷ, người đúng là không phân biệt được tốt xấu, không biết lòng tốt bụng của ta. Ta đây không phải giúp người phủi bụi sao?" Ta cười xấu xa, dù sao Vương Di cũng quay lưng lại nên không thấy nét mặt của ta.

"Cái này không gọi là phủi, gọi là sờ." Vương Di lớn tiếng hờn dỗi, lời vừa ra khỏi miệng xấu hổ đã đến cổ.

"Oan uổng a ! Di tỷ, sờ là như thế này , ta sờ một lần cho người xem." Ta đặt tay lên cặp mông đầy đặn của nàng, sau đó dụng lực vắn về một chút, sự háo sắc dâng lên tới cực điểm.

Vương Di lắc qua lắc lại một chút, nhưng mông nàng vẫn không thể thoát khỏi bàn tay ta, là cố ý cho ta sờ sao? Ta hưng phấn mà tăng phạm vi"sờ", càng lúc càng lớn mật.

"Hừ, cả Di tử người cũng dám khi dễ sao?"

Vương Di mạnh mẽ xoay người, thân thể tựa trên bàn công tác, ánh mắt lập loè dị sắc. Thấy ánh mắt nóng bỏng của ta nhìn chăm chăm vào bộ ngực nàng, mặt của nàng đỏ rực .

Ta tiến về phía trước một bước, lần này, ta đứng ngay trước mặt nàng. Tay ta bắt được áo nàng, nàng cả kinh định trốn tránh, nhưng hai tay ta lập tức vòng lại, kéo cả người nàng tới, nhanh chóng đặt nụ hôn lên môi nàng.

"A...." Lần này, Vương Di không tránh né, nàng để cho ta lãnh hội cái gì gọi là hôn môi. Ta không phủ nhận ta thích mỹ nữ như Vương Di vậy, nhưng đến tận trước khi ngã sấp xuống, ta cũng chưa dám có ý nghĩ sẽ phát sinh quan hệ với nàng. Ta đã có quá nhiều nữ nhân muốn yêu, nhưng ta thủy chung là nam nhân, một nam nhân cực kỳ háo sắc.

Ta rất ưa thích nữ nhân thành thực, Vương Di chính là một thực nữ. Có lẽ ham muốn bùng nổ buộc ta phải phát tiết, giờ này khắc này ta tựa như một con trâu đực động dục, điên cuồng hôn lên môi nàng, ta thô lỗ kéo rơi xuống áo lót nàng xuống, còn móc đại nhục bông sừng to ra.

Cửa phòng vẫn mở rộng như trước, tuy nhiên lúc này đã tan tằm, bất cứ lúc nào cũng có thể có người tiến đến. Vương Di rất sợ hãi, nàng thất kinh nhìn về phía cửa ra vào.

"Tiểu Hàn, người đừng khi dễ Di tử!" Vương Di ôm eo ta than nhẹ.

"Di tử, người thật là thơm." Câu trả lời của ta quả thực là ông nói gà bà nói vịt, nhưng lúc này ai sẽ chăm chú trả lời chứ? Ta cũng không ngừng lại, chỉ vội vàng tìm nút thắt áo ngực nàng. Nịt ngực của nàng không phải là loại đeo trên vai, nhẹ nhàng đẩy lên, áo ngực lập tức rơi xuống. Hai bầu vú to triệt để đạt được giải phóng, nảy ra như lò xo, vừa vọt rơi vào trong tay của ta.

"Tiểu Hàn, người đừng như vậy."

Thấy ta khuyu xuống thể đỡ lấy giữa hai chân nàng, Vương Di cực kỳ xấu hổ. Nàng kiều my quở trách ta, hai tay ôm lấy hai vú, không để cho ta sờ, cũng không cho ta xem. Ta chỉ tốt thuận thể cúi xuống, sờ đến vùng đất u minh rậm rạp đầm nước. Đã không có quần lót ngăn cản, địa phương thần thánh nhất của nữ nhân đã có thể dễ dàng chạm đến.

"Tiểu Hàn, tay người đừng sờ loạn, chớ có sờ chỗ đó. A, Tiểu Hàn, mau đóng cửa."

Vương Di kêu lên sợ hãi, chân của nàng đã bị ta thể đẩy ra, khu vực ẩm ướt đã bị tay ta nắm giữ hoàn toàn. Ta một bên sờ quanh mép, một bên cảm đại nhục bông cứng rắn vào, cảm địa của Vương Di như một khối nam châm hấp dẫn dương vật của ta, ta điên cuồng đâm vào.

"Không còn kịp rồi, Di tỷ, ta muốn vào ."

Dương vật của ta lập tức bít chặt huyết khẩu, thân thể Vương Di lập tức run lên. Ta quá hưng phấn, vịn bờ hông nàng, để cô thụt từng chút một tiến lên.

"Ah..... Tiểu Hàn, người chậm một chút." Vương Di nhú lông mày, hai chân nàng càng kẹp lại, tuy ngồi ở trên bàn công tác nhưng một bắp đùi nàng vẫn có thể chạm đất.

Vương Di kêu lên đau đớn khiến ta thật bất ngờ, âm đạo nàng phi thường trơn ướt, ta cảm giác được sự kìm nén mãnh liệt. Xem ra, không phải nàng cố làm ra vẻ. Ta tiếp tục tiến lên từng chút từng chút một, thẳng đến khi vùng cỏ rậm rạp ép lên hạ thân ta.

Vương Di hai tay ôm cổ ta, cúi đầu nhìn cô thụt tiến vào thân thể nàng, đến khi toàn bộ cắm ngập vào, nàng mới ngẩng đầu nói một câu:"Trưởng quá....."

"Di tỷ, người phía dưới thật chặt."

"Ta rất lâu rồi không làm chuyện này. Tiểu Hàn, người đừng khi dễ Di tỷ nha, phải yêu thương Di tỷ."

Vương Di ánh mắt, không ngừng nhìn về phía cửa, phát hiện ta còn chưa hành động tiếp, nàng lo lắng năn nỉ ta:"Lát nữa Quách tỷ sắp lên đây, chúng ta phải nhanh lên."

Ngắm lại nam nhân của nàng một năm mới trở về vài lần, khó trách âm đạo nàng chặt khít như thế. Ta thở ra một hơi thật sâu, nhìn Vương Di đang vặn vẹo như xà, ta an ủi:"Di tỷ, về Tiểu Hàn sẽ thương người."

"Đừng..... Đừng nói chuyện, nhanh lên."

Vương Di đỏ mặt, nàng hô hấp dồn dập. Ta dứt khoát kéo chặt hai chân nàng buộc vào hông ta, làm cho nàng mặt huyết nghiêng bốn mươi lăm độ, đại nhục bông ra vào càng thêm tự nhiên. Thời gian dần qua, ta cảm giác được âm đạo bắt đầu trơn, đại nhục bông của ta như được thêm dầu bôi trơn, ngày càng gia tốc lên.

"Ừ, ừ....."

Vương Di lớn tiếng rên rỉ, nàng bình thường nói chuyện rất nhẹ nhàng, không thể tưởng được tiếng rên rỉ lại có hương vị như vậy. Dưới sự uy vũ của ta, âm thủy tuôn ra ngày càng nhiều. Vương Di đã không còn có thể tập trung canh gác mà vũ mị nhìn ta, một đôi mắt tràn ngập dục vọng.

"BA~, BA~, BA~ "

"Ừ..... Ừ..... Ừ....."

Toàn bộ văn phòng tràn ngập khí tức dâm đãng, ta thích loại khí tức này, loại dâm đãng khí tức trong sợ hãi. Ta không biết có phải quyền lực tăng lên

khiến ta dục vọng của ta tăng theo không, ta trở nên ngày càng tham lam cùng mạo hiểm, biết rõ nơi này là văn phòng nhưng ta vẫn không kiêng nể gì cả, chỉ cảm thấy thật kích thích. Ta chính là đang bị hai loại cảm giác mâu thuẫn này không ngừng khuếch tán, khoái cảm như thủy triều ngày càng dâng lên, cảm giác này quá đặc biệt . Nếu không phải đột nhiên có tiếng bước chân thanh thúy truyền đến, ta thực không muốn chấm dứt như vậy.

TỶ PHU VINH DỰ

Tiểu Thủ Chương
www.dtv-ebook.com

Chương 15: Nói bậy sau lưng (2)

Nhưng đột nhiên phát sinh biến hóa. Tiếng bước chân còn chưa tới, một bóng người đầy đặn vội tránh tiến vào văn phòng, nàng nhanh chóng đóng cửa văn phòng lại, nhỏ giọng reo lên: "Tiểu Phàn trở về rồi, các người muốn chết à?"

Người tiến vào hóa ra là Quách Vịnh Nhân. Ta quả thực bị giật mình, chưa kịp rút đại nhục bống ra, ngậy người tại chỗ. Vương Di cũng sợ tới mức lớn tiếng kêu lên, nàng ôm chặt lấy ta.

"Quách tỷ, trước tiên đóng cửa lại đã. Van người giúp đỡ ta." Ta lớn tiếng cầu cứu.

"Mau sửa sang quần áo lại." Quách Vịnh Nhân quay người, giữ chặt cửa.

Nhưng ta không rút côn thịt lập tức ra, ta đột nhiên cảm thấy vô luận là tâm lý, hay là sinh lý của ta đều mãnh liệt hi vọng hoàn thành lần tình ái này. Có lẽ là lần khiêu chiến sắp tới gây cho ta áp lực quá lớn, ta càng phải mau chóng giải tỏa ra. Thoáng nhìn vẻ thất kinh của Vương Di, ta càng quyết tâm đem côn thịt cứng rắn tiếp tục đâm trở về.

"Tiểu Hàn." Vương Di kinh ngạc nhìn ta, nàng tựa hồ muốn từ trong ánh mắt bình tĩnh của ta tìm được nguyên nhân. Ta chỉ cười đáp lại, chỉ có ta mới có thể lý giải hành vi điên cuồng của mình. Vương Di đương nhiên không thể lý giải, nhưng nàng vẫn thuận theo ý chí của ta. Ta kinh ngạc phát hiện mình rất cần loại nhu thuận này, tựa như tướng quân trên chiến

trường ra bất cứ mệnh lệnh nào, chiến sĩ bên dưới đều phải chấp hành vô điều kiện.

Rất nhanh, Vương Di đã bị hành động điên cuồng của ta dẫn lên cực sướng. Dục vọng quá lớn có thể làm cho người ta điên cuồng. Vương Di tựa hồ cũng bị ta ảnh hưởng, nàng rất lớn mật hô to đến nỗi cả Quách Vịnh Nhàn cũng có thể nghe thấy: "Thoải mái, thật thoải mái....."

"Trời ạ, các người vẫn còn làm sao? Phi, ta thực không muốn xem."

Quách Vịnh Nhàn tuy nói vậy nhưng vẫn tiếp tục xem.

Tràng diện rung động như thế nhất định tràn đầy sự hấp dẫn, nàng mở to hai mắt nhìn, lẳng lặng nhìn ta cùng Vương Di giao cấu. Ta dùng khiêu khích ánh mắt nhìn về phía Quách Vịnh Nhàn

"Quách tỷ, chuyện không phải tại ta, là Tiểu Hàn không buông ta ra." Vương Di sắc mặt đột biến, tiếng bước chân đã đến cửa ra vào, âm đạo của nàng bởi vì khẩn trương mà kịch liệt co rút.

"Bẹp, bẹp....."

Ngay tại thời điểm này, ta vẫn thông dong há miệng ngậm lấy núm vú no đủ của nàng.

"Các người nhanh lên." Quách Vịnh Nhàn khẽ kêu một tiếng, nàng liên tục nuốt từng ngụm nước bọt, đôi mắt mê người vẫn nhìn chăm chăm đại nhục bồng vào ta, nghe thấy âm thanh mút sữa, nàng gấp đến độ như kiến bò chảo rang. Nhưng nàng không có biện pháp, cả tiếng gào cũng tận lực đè thấp. Vừa dứt lời, tiếng đập cửa bỗng nhiên vang lên.

"Tiểu Hàn, người nhanh bắn ra a !""

Vương Di ôm thật chặt cổ của ta vụng trộm kêu lên, đồng thời dốc sức dùng hai chân kẹp lấy cái hông của ta.

"Ừ." Ta phát ra thanh âm hùng hậu, giống như tiếng dã thú. Trời ạ, thật thur thái ! Ta không biết có bao nhiêu tinh dịch phun ra, chỉ biết là toàn thân ta đang run rẩy mãnh liệt.

"Phanh..... Phanh....." Tiếng đập cửa không ngừng.

"Ồ, như thế nào lại khóa cửa vậy? VỊnh Nhân tử có ở đây không? ta là Tiểu Phàn nè."

Âm thanh này ta nghe rất rõ ràng, là tiếng của Phàn Ước.

"Ừ, ta đến rồi. Tiểu Hàn cũng tới....."

Phún xong dâm thủy, co rút dồn dập cho ta biết Vương Di thật sự đạt đến cao triều. Ta run rẩy đem chỗ tinh dịch còn sót lại xóa đi. Lúc này, không khí trong phòng phi thường xấu hổ. Quách VỊnh Nhân nhìn Vương Di, rồi lại nhìn sang ta, hỏi:"Mở cửa rồi thì giải thích thế nào?"

Ta im lặng, lại nhìn về phía Vương Di. Nàng không nói gì, đôi mắt phượng không ngừng chăm chăm vào ta. Trong ánh mắt tràn đầy sự u oán cùng vô tận phong tình, giống như cười mà không phải cười , nét đỏ ửng trên mặt cũng không hề biến mất.

Tất cả mọi người không biết như thế nào tốt, Phàn Ước cũng không có dấu hiệu ly khai. Tuy không gõ cửa nhưng nàng vẫn còn đi qua đi lại ngoài cửa, đoán chừng là đang chờ Quách VỊnh Nhân trở về.

Ta linh cơ khẽ động, nhanh chóng nhắn cho Phàn Ước một tin nhắn: Phiền đại mỹ nữ, thỉnh nhanh chóng đến nhà hàng bông sen, ta có chuyện trọng yếu tìm người, mau mau tới.

Tin nhắn phát ra không đến mười giây đồng hồ, ta đã nghe thấy bước chân Phàn Ước rời đi. Ta rút cục thở dài một hơi, Vương Di cùng Quách Vịnh Nhân cũng thở dài một hơi. Ta vừa định đi, Quách Vịnh Nhân hung dữ vặn lỗ tai ta: "Miệng ta không kín đâu, người muốn chặn miệng của ta lại ít nhất phải mời ta một bữa."

Ta kêu đau, lại âm thầm nhìn qua Quách Vịnh Nhân cười xấu xa: "Cái này không dễ dàng đâu? Các người sắp xếp thời gian trước, ta lập tức phụng bồi."

Quách Vịnh Nhân sửng sốt, lập tức nghe ra trong lời của ta có ý nghĩa khác. Nàng lập tức thả lỗ tai ta ra, đỏ bừng cả khuôn mặt trừng mắt với ta: "Ta đã sớm nhìn ra người không phải người tốt."

"Có tốt hay không người thử qua mới biết."

Ta cười ha ha, nói xong liền chạy ra khỏi phòng.

Nhà hàng bông sen kỳ thật không giống một quán ăn tiêu chuẩn, càng giống một tòa lâm viên Giang Nam cổ điển. Ngoài khắp nơi đình đài lầu các, các hòn non bộ gầy thạch, chính giữa còn có một mảnh hồ sen. Đúng dịp bông sen nở, thực khách vừa có thể thưởng thức mỹ vị của quán, vừa có thể chiêm ngưỡng phong cảnh tuyệt đẹp.

Trong một bàn tình lữ gần cửa sổ, ta thấy Phàn Ước đã đến, nàng vẫn mặc đồng phục công ty. Phàn Ước hoàn toàn không có vẻ tươi cười khi thấy ta đến mà chỉ xụ mặt. Ta vừa ngồi xuống, nàng liền phản nài: "Văn phòng đột nhiên không có người, y phục của ta đều đặt ở công ty nên không thể mặc quần áo đẹp ra ngoài được. Ta trông có khó coi lắm không?"

"Nếu nói người xấu thì cả thế giới này cũng không còn mỹ nữ nào nữa." Ta thở dài một hơi.

Phàn Ước không cười, nàng chu cái miệng nhỏ nhắn: "Người đến muộn đó. Để mỹ nữ chờ người cả buổi, người có biết xấu hổ không?"

Ta nhìn mặt mà nói chuyện, rất thành khẩn mà hướng mỹ nữ xin lỗi: "Thực xin lỗi, ta đã bị kẹt xe đến 300 năm, nên ta đành thành khẩn nhận lỗi."

"Ba trăm năm trước chỉ có xe trâu, xe ngựa, chẳng lẽ cũng sẽ kẹt sao?"
Phàn Ước đảo mắt.

"Đương nhiên có chứ, ba trăm năm trước ta thỉnh Tiểu Phàn Ước ăn cơm, trên đường bị kẹt xe. 300 năm sau lịch sử tái diễn, chẳng qua là xe trâu, xe ngựa biến thành ô tô."

"Tiểu Phàn Ước?" Phàn Ước muốn cười.

"Ừ."

"Vậy người mời Tiểu Phàn Ước có phải Lý lão hán không?" Phàn Ước phản ứng kì tốt.

Đến phiên ta nghiêm mặt, Phàn Ước cũng nhin không được bật cười khanh khách, tiếng cười truyền trăm mét. Ta đặc ý dào dạt, nam nhân chỉ cần có thể khiến nữ nhân cười thì nhất định có cơ hội.

Lúc này, nhân viên phục vụ phụ đưa thức ăn lên, trên bàn đặt một đĩa hoa lớn và một tấm thiệp chúc mừng viết mười một chữ to: Chúc Phàn Ước, mỗi ngày xinh đẹp, mỗi ngày vui vẻ. Ta tiếp tục dâng lên món quà đã chuẩn bị: "Thực xin lỗi, vì mua chiếc vòng tay này ta đã chạy qua ba tiệm châu báu. Đây chính là nguyên nhân khiến ta bị trễ."

Vòng tay rất tinh mỹ, điêu khắc mười đĩa hoa hồng. Dưới ánh đèn nhu hòa, màu vàng của vòng tay và màu trắng hoà lẫn, đan xen tạo ra hào quang

chói mắt. Thật bất ngờ, Phàn Ước lại tỏ vẻ nghiêm nghị sắc mặt cứng rắn, ta rất ngạc nhiên nên đành hỏi thăm: "Vòng tay không đẹp sao?"

Phàn Ước lớn tiếng nói: "Đẹp thì có làm được gì? Lại không thuộc về ta, trừ phi..... Trừ phi người đeo cái vòng tay này lên trên tay của ta."

Phàn Ước không cười, ta lại nở nụ cười: "Người ngồi xa như vậy, ta làm sao có thể đeo cho người?"

Phàn Ước hừ một tiếng: "Người không thể tới đây sao?"

Ta chỉ đành đứng lên, đến ngồi bên Phàn Ước. Bất quá, nhìn một đôi bàn tay như ngọc trắng của nàng, ta ngây ngẩn cả người, không biết đeo lên thế nào cho tốt, cho nên ta lại thở dài: "Người không vươn tay ra thì ta làm sao đeo lên cho người?"

Phàn Ước duỗi tay trái ra, một bàn tay nhỏ bé vô cùng xinh đẹp, năm ngón tay lên bôi chút sơn móng tay xanh nhạt, quá mê người. Thấy ta loay hoay cả buổi mà vẫn không thể đeo được chiếc cổ tay, Phàn Ước đã đỏ hồng cả khuôn mặt, rốt cục vẫn phải nhin không được phải phì cười. Ta cảm thán mị lực của Đường Bá Hổ, hẳn cái gì cũng không tổn mà vẫn có thể tranh thủ được nụ cười của Thu Hương muội muội, còn ta phair tặng hoa, đưa vòng tay, tổn bao nhiêu mồ hôi và nước mắt mới chỉ có thể khiến mỹ nhân vui vẻ. Thật sự là người so với người, giận điên người.

Kỳ thật, ta muốn kiểm tra bàn tay nhỏ bé của Phàn Ước. Bàn tay nhỏ bé rất đẹp, rất mềm, đến mức làm cho người cắn một miếng.

Phàn Ước ánh mắt như nước: "Người sờ đủ chưa vậy?"

Ta sửng sốt một chút, lập tức giơ bàn tay nàng lên khen lấy khen để: "Bàn tay xinh đẹp như vậy làm sao có thể sờ đủ?"

Phàn Ước đỏ mặt, muốn rút tay về. Nhưng ta há có thể để nàng thoát ra, nàng hung hăng trợn mắt: "Ta đói bụng rồi."

Ta cười hì hì gật đầu: "Được, cơm nước xong xuôi lại sờ tiếp."

Phàn Ước mặt càng đỏ hơn, nàng gắt giọng: "Rất nhiều người nói người trung thực. Ta xem người còn cách trung thực xa cả vạn dặm."

"Cách xa vạn dặm? Xa như vậy sao?"

"Đương nhiên là vậy." Phàn Ước cười rộ lên thật sự xinh đẹp, tên của nàng ta nghe cũng rất thoải mái.

"Vậy ta chẳng phải là một đại phơi đàn sao? Cùng một cái đại phơi đàn ăn cơm, người không sợ ư?" Ta thành thật hỏi.

Phàn Ước cắn cắn bờ môi: "Hiện tại có chút sợ, lúc trước Linh Linh tỷ khen người nên mới để ý đến người."

"Ha ha, xem ra Linh Linh tỷ đúng là gốc nghềch, nàng bị ta lừa triệt để rồi." Ta cười ngất.

Vừa dứt lời, một nữ tử đột nhiên xuất hiện trước mặt ta cùng Phàn Ước: "Người nói ai gốc nghềch đó?"

Ta chấn động, nữ nhân này lại chính là Cát Linh Linh. Nàng đột nhiên xuất hiện, chẳng những ta ngoài ý muốn, mà ngay cả Phàn Ước cũng mở to hai mắt nhìn: "Linh Linh tỷ?"

Cát Linh Linh cười hì hì hướng Phàn Ước nháy mắt mấy cái: "Sao vậy, không chào đón à?"

Xem ra Cát Linh Linh đã trở về nhà, bởi vì nàng thay một chiếc áo màu ngà sữa không có tay và chiếc quần jean bó sát người lộ ra vẻ gợi cảm lại thanh nhàn. Ta lại cảm thấy có chút buồn bực vì Tiểu Quân cũng hay mặc

trang phục như vậy, chẳng lẽ quan niệm thẩm mỹ của Cát Linh Linh cũng bị Tiểu Quân ảnh hưởng sao? Ta còn chú ý tới Cát Linh Linh để tóc buông xõa tùy ý, dùng một cái tóc màu rậm nắng, cùng chiếc túi xách rất xứng đôi.

Phàn Ước vội vàng đứng lên: "Hoan nghênh."

Cát Linh Linh vừa vịn ngồi xuống đối diện ta, lập tức hung dữ trừng mắt với ta. Ta lập tức kinh hãi lạnh mình, trợn mắt há hốc mồm, nhìn Cát Linh Linh, lại nhìn Phàn Ước. Thật không biết chuyện gì xảy ra? Cát Linh Linh vì cái gì đột nhiên giết đến?

"Hừ hừ, người thăm rồi, dám nói bầy về Linh Linh tử."

Phàn Ước cười hì hì, còn chế nhạo ta một phen, quả thực là bỏ đá xuống giếng, lửa cháy đổ thêm dầu.

"Người có phải không chào đón ta hay không? Thấy ta quái dị hay sao?" Cát Linh Linh ra vẻ sẵn hai tay, bộ dáng hùng hổ chuẩn bị động thủ. Đọc Truyện Kiếm Hiệp Hay Nhất:

Ta lấy lại bình tĩnh, tranh thủ thời gian đứng lên đưa lên thực đơn, mặt mũi tràn đầy vẻ nịnh nọt: "Đương nhiên hoan nghênh Linh tử, hôm nay Linh tử muốn ăn cái gì? Ta mời."

"A, là người nói đó, ta gọi món ăn nha!"

Tiếp nhận thực đơn, Cát Linh Linh đột nhiên nở nụ cười, nụ cười rất giả tạo. Nàng biên đột nhiên liếm môi ra vẻ rất đói khiến ta cũng cực kỳ đói khát, cả hai thứ đói khát.

Nhà hàng bông sen sở dĩ nổi danh ngoại trừ có phong cảnh hồ sen bằng bình phiêu du mà quan trọng hơn là tại đây có rất nhiều sơn hào hải vị. Cát Linh Linh phải tiếp xúc xã giao rất nhiều tự nhiên đối với nơi này rất quen thuộc, liệt kê một danh sách nào là hải sản Nhật Bản, tôm hùm Nam Phi,

ốc sên Pháp, thạch ban Châu Úc, trai nước ngọt của Mỹ, cực phẩm ngư liệu Thụy Sĩ với cá chuối tử tương Nga, cuối cùng là ba bát canh song đầu bào ngư, một bàn súp điểm tâm, còn có hai đĩa hoa quả.

Ta đoán chừng những bữa ăn này tối thiểu cũng phải 5000 nguyên, rất đau lòng, may mắn còn có thể chịu được, vì vậy ta gượng cười hai tiếng:

"Linh Linh tử cùng Tiểu Phàn còn muốn ăn gì không để ta gọi thêm?" Câu này chỉ là lời khách khí thôi, chọn nhiều thứ như vậy quá đủ để hai đại mỹ nữ ăn ấy chứ.

Thế nhưng ta sai rồi. Cát Linh Linh mỉm cười:"Hôm nay Đại Duy cùng mấy cổ đông của công ty ăn cơm, ta không đi nên cố ý tới đây hưởng lộc của các người. Ta ăn rất ít, các người đừng quá để ý tới ta. Bất quá, đã Lý Trung Hàn nhiệt tình như vậy, ta liền gọi thêm một chai rượu vang đỏ nhé!" Nói xong, hướng nhân viên phục vụ vẫy vẫy tay.

Ta thầm nghĩ, cái gì gọi là ăn rất ít? Gọi nhiều như vậy mà vẫn còn thiếu ư? Thật đúng là bà tám thôi.

Cát Linh Linh muốn chính là loại rượu vang đỏ của Pháp đã ủ trên hai mươi năm, ta nhìn bảng giá một chút lập tức mắt nổ đom đóm. Đó là loại rượu cực phẩm có giá lên đến chín ngàn đô la Hồng Kông một chai, lòng ta như xát muối. Thế nhưng mà, ta còn chưa kịp phản ứng, Cát Linh Linh vươn hai ngón tay đầu:"Cho ta hai bình."

Bữa ăn này là bữa cơm đắt tiền nhất ta từng ăn, theo lý thuyết ta nên có tâm tình vui sướng, thế nhưng mà ta lại cảm thấy ta không phải đang ăn cơm, mà là ăn thịt ta, uống máu của ta. Ta âm thầm thề, về sau tuyệt không dám nói bậy nửa câu về Cát Linh Linh, sau lưng cũng không nói.

Hai mỹ nữ lại ăn uống rất vui vẻ, Cát Linh Linh cùng Phàn Ước cạn ly liên tiếp, ngoài miệng còn ngồi chêm chọc không ngừng:"Tiểu Phàn, ta

uống không được nhiều như rượu vậy, người phải uống thêm chút nha ! rất quý đó, một lọ giá chín ngàn đấy."

"Đúng rồi, bất quá, người đừng sợ, Lý Trung Hàn sắp lên phó quản lý rồi. Đến lúc đó, người có thể coi rượu vang đỏ như bia mà uống, ha ha !""

Cát Linh Linh nhìn thoáng ta, vẻ chúc mừng mà càng giống châm chọc. Ta cũng chỉ có thể cười, ngoài thì cười nhưng trong lòng không cười. Trong nội tâm lại cực độ mất tự nhiên, chữ bát trong phó quản lý của ta còn chưa có nhếch lên, thế mà Cát Linh Linh cũng đã biết. Xem ra Chu Cửu Đồng đã cùng cao tăng kt đã bàn bạc qua , ta đoán nàng có khả năng rất không cao hứng đối với chuyện này.

TỶ PHU VINH DỰ

Tiểu Thủ Chương
www.dtv-ebook.com

Chương 16: Ván bài (1)

"Thật ư? Oa, Trung Hàn ca thật lợi hại, hôm nay phải chúc mừng người đó. Đến, ta kính Trung Hàn ca một ly."

Phàn Ước tuy là PR, nhưng nàng mới vào nghề chưa lâu, từ lượng còn kém, sau hai bình đã có dấu hiệu say rượu, mặt mũi ửng đỏ, lời nói cũng mất trật tự.

"Nên uống ít một chút thôi !" Ta nhanh tay vợ lấy bình rượu còn thừa.

"Không, hôm nay ta cao hứng, ta muốn uống. Tiểu Hàn ca, cảm ơn người tặng ta chiếc vòng tay, thật sự rất đẹp ! Linh Linh tỷ, người nói cái vòng tay này có đẹp không?" Phàn Ước đem phấn bạch tay trái giơ lên.

"Ừ, rất đẹp."

Cát Linh Linh cầm bàn tay nhỏ bé của Phàn Ước lên ngắm nghía cẩn thận, ánh mắt tỏa sáng tỏ vẻ khen ngợi. Tay của nàng cũng rất đẹp, hai bàn tay ngọc ngà nằm cùng một chỗ khiến ta thèm ăn mãnh liệt, vội vàng uống một hớp rượu để làm dịu lại. Cát Linh Linh đột nhiên cười thần bí, lấy ra một cái túi gấm nhỏ, đặc ý quơ quơ: "Tiểu Phàn nha, Linh tỷ ta hôm nay cũng thu được một phần lễ vật, người xem có đẹp hay không?"

Ta xem xét tiểu túi gấm, lập tức mặt nóng như lửa, lòng như bị kiến cắn, thật sự là khó chịu nổi tới cực điểm. May mắn Phàn Ước chỉ mãi nhìn túi gấm trong tay Cát Linh Linh mà không có chú ý nét mặt của ta.

"Cái gì lễ vật? Linh Linh tỷ mau đưa cho ta xem một chút." Phàn Ước tò mò hỏi. Cát Linh Linh dương dương đắc ý nhìn ta, sau đó cẩn thận từng li từng tí mở túi gấm, lấy ra một chiếc dây chuyền tinh mỹ. Đó là một chiếc dây chuyền bạch kim hình tinh nguyệt, ánh sao lóng lánh cùng sợi dây tinh tế tạo nên khung cảnh bầu trời đêm đẹp tuyệt.

"Oa, chiếc vòng cổ này thật sự quá đẹp! Linh Linh tỷ, ai tặng người vậy? Nhất định là Đại Duy ca đúng không?" Phàn Ước kêu to, vẻ khoa trương thán phục càng làm cho Cát Linh Linh đắc ý.

"Không phải của Đại Duy." Cát Linh Linh lắc đầu, vẻ đỏ ửng đột nhiên lan ra cả khuôn mặt. Lòng ta trực nảy lên, ta cho tới bây giờ chưa thấy qua Cát Linh Linh ánh mắt ôn nhu như vậy. ánh mắt nàng vừa quét qua đã khiến linh hồn ta như bị câu ra ngoài. Trời ạ, nàng thật sự rất đẹp.

"Ah, ta biết rồi! Nhất định có người thầm mến Linh Linh tỷ, sau đó vụng trộm tặng quà. Linh Linh tỷ, người thực hạnh phúc, có thể nói cho ta biết là ai không?" Phàn Ước lại uống một ngụm rượu, lời của nàng càng ngày càng nhiều rồi. "Hửn à, là..." Cát Linh Linh híп mắt.

"Khục, khục, khục." Ta thật sự bị ghen hòng, không thể ngờ được Cát Linh Linh dám lôi ta ra làm trò đùa như vậy, trong lòng thống khổ vạn phần, vì sao ta làm việc tốt lại không nhận được báo đáp, thậm chí còn bị báo oán? ta thật sống không bằng chết.

"Người không sao chứ?" Phàn Ước đưa cho ta một chiếc khăn lau miệng, sự ân cần của nàng khiến ta cảm thấy thoải mái hơn rất nhiều, tự an ủi rằng Phàn Ước quả thật yêu thích ta.

Cát Linh Linh lại nhìn có chút hả hê: " Nói bậy tự sau lưng ta chính là phải chịu trừng phạt." Ta nghe xong, lập tức bốc hỏa. Thầm nghĩ nữ nhân này thật quá ngang ngược rồi! Không chỉ đùa bỡn tình cảm của ta, còn biến

ta thành kẻ ngốc, dưới sự tức giận đến cực điểm, lại có thêm rượu tăng dũng khí, đầu óc ta nóng lên, cười lạnh:

"Kỳ thật người đeo cái vòng cổ này cũng không thích hợp, không bằng đưa cho Tiểu Phàn, ta cảm thấy Tiểu Phàn đeo lên nhất định sẽ đẹp mắt hơn."

Cát Linh Linh sắc mặt trở nên rất khó coi, nàng căn cặp môi đỏ mọng, đôi mắt tóe lửa chiếu thẳng vào ta, xem ra nàng chuẩn bị nổi bão thật rồi. Phàn Ước còn không có hồ đồ, nàng nhìn Cát Linh Linh, sau đó trừng ta: "Người nói bậy bạ cái gì đó? Ta làm sao có thể đẹp bằng Linh Linh tỷ được, chiếc vòng cổ này thích hợp nhất với Linh Linh tỷ rồi." Phàn Ước là PR, nàng rất biết nhìn mặt mà nói chuyện.

Khoái cảm trả thù không ngờ lại có thể đem đến sự thoải mái đầm đìa. Ta không những không thu liễm lại mà còn kéo tay Phàn Ước, cố ý vuốt ve: "Kỳ thật, nữ nhân chỉ cần tâm địa tốt, mang hay không mang đồ trang sức đều rất đẹp. Nếu như tâm địa không tốt, lòng dạ nhỏ mọn, đùa nghịch tùy hứng, dù có xinh đẹp đến thế nào cũng không giữ được nam nhân."

Tuy ta đang nói chuyện cũng Phàn Ước nhưng khóe mắt một mực đặt trên người Cát Linh Linh. Một chiêu này của ta có lẽ cũng đủ âm trầm đấy, ngẫm lại chính mình chẳng phải lòng dạ nhỏ mọn sao? Còn Phàn Ước nghe tưởng thật, cúi đầu cười ngây ngô: "Ta mới không tùy hứng, ta tâm địa tốt."

Ta cười to không thôi, đây đúng là những lời ta cần nhất lúc này. Quả nhiên, Cát Linh Linh sắc mặt càng thêm khó coi. Ta cố ý mà dùng sức nắm chặt bàn tay Phàn Ước lại, nàng kêu lên một tiếng, ta thừa cơ nâng nàng bàn tay nhỏ bé lên môi thổi một hơi: "Ai nha, thực xin lỗi, thực xin lỗi, quá kích động rồi, ta không cẩn thận, có đau hay không?"

"Trung Hàn ca, người sao lạ vậy." Phàn Ước ngượng ngùng nhìn ta một cái. Ta tranh thủ thời gian hôn một cái lên bàn tay nhỏ bé non nớt, Phàn Ước mắc cỡ vội vàng rút tay lại, ta cười ha hả không ngừng. Một màn chơi đùa tán tỉnh này hoàn toàn lọt vào mắt Cát Linh Linh, ta xem ra trong ánh mắt nàng không chỉ có lửa giận với ta, mà ngay cả ánh mắt nhìn Phàn Ước cũng là phi thường ác liệt. Ta lại vui vẻ cực độ, bởi vì ta chính đang muốn ly gián các nàng, muốn an bài nằm vùng bên cạnh ta sao? Hừ! Khó nói ai nằm vùng cho ai rồi, ta không khỏi có chút đắc chí. Nguồn:

"Cái vòng cổ này ta mang không thích hợp, vậy ta dứt khoát không muốn." Cát Linh Linh đột nhiên cười lạnh một tiếng, vung cánh tay lên. Ta chỉ cảm thấy thấy hoa mắt, chiếc dây chuyền bạch kim đã bay ra ngoài cửa sổ, rơi vào trong bụi hoa. Ta thoáng ngẩn ngơ, 5680 của ta coi như mất trắng rồi. Ta giận dữ, đau lòng muốn chết, nhưng ta lại không thể lao ra tìm. Huống hồ trong đêm tối làm sao tìm.

Phàn Ước cũng không thể tưởng được sẽ phát sinh biến cố như vậy, nàng trợn mắt há hốc mồm, nhỏ giọng mà oán trách ta: "Đều tại người nói hươu nói vượn cái gì đó?"

Ta giận không kềm được, nghe xong Phàn Ước oán trách càng tức giận, nhin không được cười lạnh nói: "Ta thấy Linh Linh tử say rồi."

"Ta say? Ta còn lâu mới say, dù là mười bình cũng sẽ không say." Cát Linh như vậy cũng trợn mắt lên với ta. Ta vừa định châm chọc nàng hai câu, Cát Linh Linh đột nhiên vung tay lên, nhân viên phục vụ đã chạy tới, nàng lại chỉ rượu vang đỏ, dựng lên hai ngón tay: "Cho ta thêm hai bình."

Đầu của ta lớn hơn, xem ra nữ nhân này đã quyết ăn thua đủ. Nhân viên phục vụ vẫn tỏ thái độ rất tốt, trong chớp mắt, hai bình rượu vang đỏ đã xếp lên. Sau đó Cát Linh Linh lại hô: "Đợi một chút, dứt khoát cho ta bốn bình, gom góp đủ tám bình."

Ta giận dữ: "Người uống được nhiều như vậy sao?"

Cát Linh Linh gật đầu, cười lạnh: "Ta uống không được, còn có Tiểu Phàn."

Ta nghĩ thầm chín ngàn một lọ rượu vang đỏ, vạn nhất cái bà điên này sinh ác tâm, thật sự đòi mười bình gi đó, chắc ta phải ở lại đây rửa chén đĩa cả năm mất. Nếu nàng đã hung ác như vậy, hôm nay ta phải liều mình đấu với nàng đến cùng, lúc này ta đã không còn gì phải e ngại:

"Được, tám bình thì tám bình, bất quá trước tiên ta cùng người đánh cuộc một lần. Nếu như người thua hai người các người phải uống hết hai bình rượu này. Còn nếu như ta thua, vậy thì dứt khoát đưa thêm hai bình, gom đủ mười bình, được chưa. Hắc hắc, người có dám không?" Đây quả thật là một lần đánh bạc công bằng, ta nghĩ thầm tốt nhất Cát Linh Linh người không đồng ý, ta ít nhất còn có thể giảm tổn thất đến mức thấp nhất. Huống hồ ta đã đã kiếm được đại mỹ nữ Phàn Ước, tính đi tính lại cũng không thiệt thòi.

"Người thua cũng phải uống hai toàn bộ bình rượu, được không?" Cát Linh Linh hừ lạnh một tiếng.

"Không có vấn đề." Ta nghĩ thầm, tưởng ta sợ chắc?

"Chơi như thế nào?" Cát Linh Linh lớn tiếng hỏi. Ta nghe xong, da đầu có chút run lên. Xem ra Cát Linh Linh hung hãn thực không phải giả vờ giả vịt, mà là hung hãn đến xương tủy rồi, đối mặt sự khiêu chiến của ta, nàng tỏ ra rất thông dong.

"Tùy người, đánh cuộc là do ta đưa ra, thế thì chơi như thế nào đương nhiên do người nói chọn lựa." Lúc này ta đương nhiên càng phải biểu hiện sự rộng lượng. Ta đoán chừng trong nhà hàng, ngoại trừ bài xì phé thì chỉ còn có thể chơi xúc xắc, ta đối với hai thứ này đều đã tính trước. "Được,

chúng ta chơi xúc xắc." Cát Linh Linh cười yêu kiều, nụ cười rất vũ mị, tựa hồ rất có lòng tin ván này đã phân thắng bại.

Khi nhân viên phục vụ đưa hai con xúc xắc tới, ta lại nhớ đến Trang Mỹ Kỳ. Ta muốn cảm tạ nàng, bởi vì Trang Mỹ Kỳ là sư phụ của ta, dạy ta chơi xúc xắc. Trang Mỹ Kỳ không chỉ uống rượu rất tốt, chơi xúc xắc cũng có kỹ thuật siêu quần, ở trên bàn rượu chỉ cần nàng không muốn, nam nhân đừng hy vọng chuốc nàng quá chén.

May mắn chính là, ta chơi con xúc xắc đã từng thắng nàng hai lần, kết quả là Trang Mỹ Kỳ say, ta phải dìu nàng về nhà. Về say rượu của nàng rất mê người, nhưng ta không dám để phát sinh sự tình gì, vì thế Trang Mỹ Kỳ thường nói ta là kẻ đại nghịch. Nàng còn mập mờ nói với ta, nàng cả đời chỉ say bên người hai nam nhân, một là người đàn ông đầu tiên của nàng, người kia chính là ta. Hiện tại nhớ tới có lẽ hai lần say rượu đó cũng chỉ là nàng giả vờ.

"Như thế nào? Sợ sao?" Trông thấy ta ngần ngừ, Cát Linh Linh lại giễu cợt.

Ta thở dài một hơi, nói ra: "Ai sợ chứ? Ta chỉ lo hai người các người đều say, ta làm sao chở cả hai đi."

"Hừ, người không cần quan tâm, người uống rượu chỉ có thể là người." Cát Linh Linh hừ lạnh một tiếng.

"Chúng ta bắt đầu đi !" Ta làm một cái kí hiệu mời. Cát Linh Linh lông mày nhướn lên, bộ dáng muốn ăn thịt người.

Luật chơi xúc xắc là mỗi người lựa năm con xúc xắc. Sau khi tung, đem điểm số cộng lại. Rồi một người tùy ý hô một con số, nếu như đối phương không tin con số đó, như vậy có thể vạch trần ra để phân định thắng bại.

Đây là một trò chơi so vận khí, so kỹ thuật, so tâm lý, người ngu dốt hay thành thật đều không thích hợp chơi trò chơi này. Còn ta lại vừa không ngu dốt, cũng không thành thật.

"Bá, bá,..... Bá, bá, bá....."

Tiếng xúc xắc va đập trong bát vang lên rất quái dị. Rất nhanh, của ta dần ngừng lại, Cát Linh Linh cũng ngừng lại. Trông thấy mấy nhân viên phục vụ đứng một bên ghé cổ xem náo nhiệt, Cát Linh Linh cau mày hỏi: "Các người có muốn chuyển cái ghế dựa đến ngồi xem hay không?" Hai nhân viên phục vụ hoảng sợ, tranh thủ thời gian lảng đi.

Không khí có chút khẩn trương. Ta biết rõ, nếu như ta thua, mười bình rượu vang đỏ cộng thêm một bàn đồ ăn phải đến hơn mười vạn. Tất cả những gì ta tích góp được đều bay hết, đây chính là số tiền ta chắt chiu từng chút từng chút một trong hai năm để lấy lão bà, chẳng lẽ ta phải cô độc sao? Ta âm thầm khẩn cầu thần tài nhất định phải đứng về phía ta.

"Hai con ba."

Cát Linh Linh môi son khẽ mở, gọn gàng, không có nửa điểm do dự nói ra con số. Nhưng ta biết rõ nàng chỉ hô bừa thôi.

"Ba con bốn."

Ta muốn tốc chiến tốc thắng, con mắt mê người của nàng nhìn chăm chăm vào ta. Vạn nhất trúng mê hồn đại pháp của nàng, mơ màng thất bại thì thật thảm rồi.

"Ba con sáu."

Cát Linh Linh cũng trả lời rất nhanh, nàng tỏ ra rất có lòng tin. Phàm là người tâm lý cường hãn đều có một nhược điểm, chính là tự tin cực độ. Mà Cát Linh Linh tâm trả thù rất mạnh, xem khí thế của nàng hơn phân nửa là

ngoài mạnh trong yếu. Cho nên, ta suy đoán trong tay nàng tối đa chỉ có một sáu, mà con xúc xắc của ta lại chỉ có một sáu.

Ta đã hối bắt đầu hận, tục ngữ nói: "Nghèo không đấu được với giàu" Mười vạn đối với Cát Linh Linh chỉ như là chín con trâu mất sợi lông, mà ta lại đem cả tính mạng ra để đánh bạc, ván bài này một chút cũng không công bằng, ta vì lỗ mãng nhất thời mà cảm thấy hối hận. Nhưng bây giờ đâm lao phải theo lao, ta không thể lùi bước, càng không thể chơi xấu. Hít sâu một hơi, ta hét lớn một tiếng: "Mở."

Ta rất nhẹ nhàng, làm ra một tư thế rất lịch thiệp cười cười với Cát Linh Linh, sau đó mở xúc xắc ra, bên trong chính là một con sáu. Ta lập tức cuồng hỉ, cũng mở con xúc xắc của ta ra, cũng chỉ có một con sáu mà thôi. Tổng cộng chỉ có hai con sáu điểm, Cát Linh Linh hô ba con sáu, đương nhiên là nàng thua.

TỶ PHU VINH DỰ

Tiểu Thủ Chương
www.dtv-ebook.com

Chương 16: Ván bài (2)

Phàn Ước cũng thở ra một hơi. Còn ta là người thẳng đường nhiên phải vui vẻ mà cười to. Cát Linh Linh vẫn còn trừng mắt với ta, ánh mắt nàng đã mất đi nhuệ khí. Ta không muốn bỏ đá xuống giếng, hai đại mỹ nữ làm sao chia hai bình rượu là chuyện của các nàng. Ta nhã nhặn đứng lên: "Thực xin lỗi, ta đi toilet."

Rời khỏi chỗ ngồi, ta vui sướng cực kỳ. Đoán chừng Cát Linh Linh nhất định sẽ uống sạch hai bình rượu đó, nàng là một nữ nhân mạnh mẽ, nhất định không cần Phàn Ước hỗ trợ, càng không thể đổ đi được.

Ở trong toilet, ta vui sướng huyết sáo, giải quyết một lúc, sau đó rút điện thoại gọi cho Tiểu Quân, hỏi xem nàng đang làm cái gì? Trong điện thoại rất âm ỉ, Tiểu Quân hiển nhiên là đang trên đường. Ta rất tức giận, nhìn thời gian đã là chín giờ tối, ta lập tức ra mệnh lệnh cho Tiểu Quân chạy ngay về nhà.

"Ai nha, ở nhà ta chơi đến mười giờ ba mẹ cũng sẽ không nói ta nửa câu. Người lười thôi quá, so với ba mẹ còn lười hơn! Ta lớn như vậy rồi, chẳng lẽ còn bị bắt cóc sao?" Tiểu Quân rống lên với ta, nàng hôm nay cổ vể cổ quá, làm ta rất không yên tâm.

"Được được được, người về đến nhà thì điện thoại cho ta." Ta cũng không muốn để lại ấn tượng cho Tiểu Quân rằng ta rất nghiêm khắc với nàng.

"Được rồi, thiệt là." Ta còn muốn dặn dò vài câu, Tiểu Quân đã cúp điện thoại. Ta hậm hực mắng hai câu rồi mới ra khỏi toilet, vừa trở lại chỗ ngồi, ta lập tức chấn động. Tóc Phàn Ước có chút mất trật tự, ánh mắt ngốc trệ, thấy ta trở về, chỉ trừng mí mắt lên, trong miệng lầu bầu cái gì đó. Nhưng Cát Linh Linh lại rất sáng láng, trên mặt trừ vẻ đỏ hồng còn không hề có vẻ đã say. Trên bàn, hai bình rượu đã bị uống sạch.

"Tiểu..... Tiểu Hàn ca, ta..... ta thấy chóng mặt lắm, người..... Đưa ta về nhà." Nấc một cái, Phàn Ước đã triệt để gục xuống.

"Đây là?" Ta nhìn Cát Linh Linh tỏ vẻ không hiểu.

"Hừ !" Cát Linh Linh đem ngón trỏ dựng thẳng đến bờ môi ý bảo ta im lặng, sau đó trừng mắt với ta: "Còn thất thần gì nữa, nhanh ôm Tiểu Phàn lên xe!"

"Ta còn chưa tính tiền mà." Ta vội hỏi.

"Yên tâm, ta đã tính tiền rồi!" Cát Linh Linh lại trừng mắt với ta, quay đầu đi. Trong thấy bờ môi không ngừng vắn vẹo, ta tâm thần bất an ôm lấy Phàn Ước đã say khướt.

Ôm nữ nhân là chuyện ta rất nguyện ý làm, ôm một nữ nhân xinh đẹp đã say rượu thì ta càng cam tâm tình nguyện. Tựa như ôm tình nhân vậy, ta khẽ nâng Phàn Ước xinh xắn ôm vào trong lòng. Vừa ra khỏi cửa hàng, một chiếc Ferrari đã chờ bên ngoài.

"Mau lên xe." Cát Linh Linh đốc thúc ta.

Đầu ta vẫn còn ở vào trạng thái hỗn loạn, thực không rõ Cát Linh Linh đang giở trò quỷ gì. Mang theo tâm tình cực kỳ bất an, ta nhỏ giọng hỏi: "Đi đâu vậy?"

"Cứ đi thì người sẽ biết."

Cát Linh Linh cười rất cổ quái, vừa bật động cơ, chiếc Ferrari như tên ròi cung, trong bóng đêm chỉ lưu lại một mảng màu rực rỡ. Trong ngực ta, Phàn Ước đang ngủ say như một hài tử, đáng yêu cực kỳ.

Sau một lúc, ta thấy lập lòe ánh đèn nê ông màu lam nhạt ghi chữ "Burton hotel", lúc này chiếc xe đã dừng lại bên đường, ta biết đây là một khách sạn cấp năm sao. Ta vẫn không rõ chuyện gì đang xảy ra, vừa định mở miệng hỏi, Cát Linh Linh đã xuống xe. Một nhân viên phục vụ ra mở cửa xe, ta chỉ đành ôm Phàn Ước ra.

"Tiên sinh, có cần giúp gì không?" Nhân viên phục vụ rất khách khí hỏi.

"Không cần." Ta cũng không khách khí, ai lại có thể để một nữ nhân như hoa như ngọc đưa cho người khác ôm? Ta có chết cũng không.

Khách sạn Burton thanh danh rất lớn, có thể nghỉ ngơi ở chỗ này tuyệt đối là một loại hưởng thụ. Nhưng ta có nghe nói ở chỗ này một đêm giá cả rất xa xỉ. Lúc nhân viên phục vụ bật toàn bộ ngọn đèn phòng số 1016, ta cảm nhận được một loại thỏa mãn, một loại thỏa mãn về hưởng thụ vật chất.

Đây là một căn phòng cao cấp, toàn bộ trải tấm thảm Ba Tư mềm mại. Ngoại trừ phòng ngủ còn có một gian sảnh rộng rãi.

"Đặt Phàn Ước lên giường nhanh !"

Cho nhân viên phục vụ tiền boa, Cát Linh Linh nằm vật xuống ghế salon trong sảnh, nàng đá văng chiếc giày cao gót xăng-đan, hai chân vắt lên thành ghế. Đại khái là rượu vang đỏ tác dụng chậm nhưng rất mạnh, mặt nàng càng thêm đỏ bừng, bất tri bất giác toát ra một ít mệt mỏi.

Giường ngủ trong phòng rất lớn, Phàn Ước nằm trên đó lộ ra càng thêm vẻ nhỏ nhắn xinh xắn. Ta cởi giày thoát cho nàng, đặt nàng nằm thẳng, còn

thuận tay đặt túi xách của nàng lên bàn trang điểm. Sắp xếp xong xuôi, ta mới đi ra phòng sảnh.

"Được rồi, hiện tại người có thể nói được chưa?"

Ta đi tới trước mặt Cát Linh Linh, thân hình uyển chuyển của nàng đang tỏa ra sự hấp dẫn khôn gợi, bộ ngực to dường như lúc nào cũng có thể phóng ra hai viên pháo thịt, ta không thể rời mắt khỏi cái hai khe thật sâu, nước miếng tuôn ra ròn ròn.

"Ta..... Ta uống hơi nhiều, ngồi một lát đi."

Cát Linh Linh lười biếng nhìn ta, vũ mị vô cùng, kiều diễm xinh đẹp.

"Tiểu Phàn uống rất nhiều sao?"

Tim ta đập thình thịch, đành tìm chủ đề để hỏi, cũng muốn giữ lại chút bình tĩnh còn sót lại.

"Ta với nàng mỗi người một chai, nàng say, ta không có say."

Cát Linh Linh có chút đặc ý, nàng quả nhiên rất mạnh.

"Vì cái gì người say không phải người?" Ta thở dài một hơi, những lời này thế là một câu hai nghĩa. Trước mắt vị này nằm tư ưu mỹ nữ nhân không có một chỗ không tại hấp dẫn ta, ta thực hi vọng người say chính là Cát Linh Linh.

"Đừng nhìn, có nhìn cũng không được gì đâu. Ta không phải là nữ nhân của người, vĩnh viễn không phải, chờ một lát người từ từ xem Tiểu Phàn đi! Xuân tiêu một khắc giá trị ngàn vàng đó." Cát Linh Linh cười rất vui vẻ, cổ áo rung động, khe núi thật sâu càng thêm rõ ràng.

"Người biết ta thích người?" Ta cảm thấy vô cùng kinh ngạc, càng cảm thấy cực độ thất lạc, bởi vì Cát Linh Linh đã cho ta biết ta không có bất cứ

cơ hội nào.

"Cả Tiểu Quân cũng biết người yêu ta, chẳng lẽ ta lại không biết sao? Ta cũng không phải ngốc." Cát Linh Linh bĩu môi, duỗi lưng một cái, lại bày ra một tư thế mê người.

"Vì sao không thể cho ta một cơ hội?" Ta không cam tâm, ta nghĩ cả thiên hạ cũng không có một nào nam nhân chịu đầu hàng như thế này.

"Nguyên nhân rất nhiều, ta yêu Đại Duy, hơn nữa người không phải lý tưởng nam nhân với ta." Rượu cồn đang làm tê liệt Cát Linh Linh, vẫn nhắm hờ đôi mắt, lông mi thật dài như mộng như ảo đang chớp chớp.

"Người thích dạng nam nhân gì?" Ta trầm giọng hỏi.

"Ta thích nam nhân cường thế, mà người hoàn toàn không phải, về sau cũng không phải. Nhưng ta biết rõ người thật sự thích ta, cho nên ta vẫn rất cao hứng."

Có lẽ say rượu thì nói lời thật lòng, lúc này Cát Linh Linh rất tự nhiên trả lời câu hỏi của ta, thần thái của nàng sáng sủa. Ta là càng xem càng yêu, dục hỏa thiêu đốt tâm linh ta.

Ta cố nén sự xúc động hỏi:"Cho nên hết thảy là do người an bài sao? Cố ý chuốc rượu Phàn Ước rồi tặng nàng cho ta?"

Cát Linh Linh càng cười thích thú:"Cũng không khác lắm. Nhưng nếu như Phàn Ước không thích người, ta cũng không muốn làm. Người vẫn có người sùng bái, đáng tiếc, không phải ta."

Ta thở dài một hơi:"Ta thật không biết có nên cảm tạ người hay không?"

Cát Linh Linh mỉm cười, sau đó lên giọng kể công với ta:"Ta cũng là vì người, người đương nhiên phải cảm tạ ta."

"Vì ta?" Ta không hiểu.

"Đúng rồi, lão bà người không ở bên cạnh. Ta giới thiệu Phàn Ước cho người còn không phải là vì người sao?"

"Ta có Đái Tân Ni rồi."

"Phi, nữ nhân này là kẻ lừa đảo, so với Phàn Ước thì kém xa, không thể tưởng được tầm thưởng thức của người thấp như vậy."

"Ta không cho phép người vũ nhục Tân Ny, người lập tức nói xin lỗi." Ta đột nhiên rống to.

"Ha ha, muốn ta xin lỗi sao? Được, ta sẽ nói chuyện của nàng ra. Nếu như ta cần xin lỗi, ta nhất định xin lỗi. Nhưng là nếu như ta không cần, người có rống lớn hơn ta cũng quyết không nói. Hừ, lớn tiếng như vậy muốn hù chết ta sao?" Cát Linh Linh đối chọi gay gắt với ta, nàng tựa hồ toàn thân đều là gai.

"Ta nghe." Ta đặt mông ngồi trên ghế sa lon, cặp chân ngọc của Cát Linh Linh cách bắp đùi ta chỉ có mấy centimet. Nếu như không phải muốn nghe nàng nói như thế nào về Đái Tân Ni, ta sắp không nhịn được mà nắm hai bàn chân nhỏ lên, thống khoái hiệp dâm mới chịu được.

"Khanh khách, xem ra người bị Đái Tân Ni mê hoặc thật rồi. Cái này cũng khó trách, Đái Tân Ni nói như thế nào cũng có vài phần tư sắc, người thích nàng cũng không kỳ quái. Nhưng người biết không, rất nhiều người thích Đái Tân Ni, ngoại trừ lão già Chu Cửu Đồng kia, đến ngay cả Đại Duy cũng từng phát cuồng vì ả. Ai, nữ nhân này dù ta không thích, nhưng mị lực câu dẫn nam nhân của ả vẫn làm ta bội phục."

"Đồ quản lý cũng thích Tân Ny?" Ta nhú mày, nhịn không được muốn thám thính một chút về chuyện của Đái Tân Ni.

"Đâu chỉ là thích? Bọn họ thiếu chút nữa đã kết hôn, người không biết sao?" Cát Linh Linh khi nói những lời này, trên mặt đã hiện rõ vẻ ghen tuông. Ta thầm cảm thấy buồn cười, nữ nhân xinh đẹp này một chút tâm cơ cũng không có, có thể làm bằng hữu với nàng hẳn sẽ rất thoải mái .

"Thật sao?" Ta kinh ngạc hỏi lại

"Ta tại sao phải lừa người? Chính do tên Chu Cửu Đồng dắt mối chứ ai." Cát Linh Linh càng nói càng làm ta sững sờ.

"Chu Cửu Đồng?"

"Người không biết ư? Đái Tân Ni là con nuôi của Chu Cửu Đồng, mười lăm tuổi được hắn nuôi dưỡng, khi đó sự nghiệp của lão ta còn chưa đạt đến như ngày hôm nay, vì sự nghiệp, hắn chủ động đề xuất kết thông gia với cha của Đại Duy, muốn gả Đái Tân Ni cho Đại Duy. Cha Đại Duy là Đỗ Công Lan rất có thế lực trong giới ngân hàng, Chu Cửu Đồng hi vọng có thể nhận được sự ủng hộ của ông ấy."

Ta rất ngạc nhiên:"Về sau thì sao?"

Cát Linh Linh trợn mắt nhìn ta:"Đừng xen ngang, có muốn nghe nữa hay không? Không muốn nghe ta lập tức đi đây." Nói xong tỏ muốn về muốn đứng lên.

Ta cuống quýt ngăn nàng lại:"Muốn nghe, muốn nghe, ta không xen ngang, được chưa?." Rất trùng hợp ta chạm phải bắp đùi Cát Linh Linh. Nàng tựa như giật mình lập tức rút chân ngọc lại, hai mắt khép hờ bắn ra một đạo hàn mang, ta cảm thấy chột dạ. May là nàng cũng không lập tức phát tác, chỉ ho khan một tiếng rồi nói tiếp:"Nhưng thật không ngờ, hôn sự tưởng như đã chắc chắn thành hiện thực, thế nhưng Đái Tân Ni khi đó mặc dù mới mười lăm tuổi nhưng tính cách lại rất cương liệt, sống chết cũng không muốn gả cho Đại Duy. Mà Đại Duy hết lần này tới lần khác vẫn say đắm ả, cha hắn thấy nhi tử bảo bối như vậy liền tạo sức ép buộc Chu Cửu

Đồng nhất định phải khiến Đái Tân Ni làm con dâu Đỗ gia. Người đoán Chu Cửu Đồng đã làm gì?" Cát Linh Linh đột nhiên hỏi ta. Bạn đang đọc truyện được copy tại -Y

"Ta làm sao biết được?" Lòng dạ ta đang hỗn loạn, ta rất muốn nghe nhưng lại có chút không dám, sợ nghe được thứ khiến ta phẫn nộ.

Cát Linh Linh lộ vẻ coi thường:"Chu Cửu Đồng để cho Đái Tân Ni làm bộ đáp ứng trước, đợi ả mười chín tuổi rồi sẽ cùng Đại Duy đính hôn, mục đích là để kéo dài thời gian."

"Về sau thì sao?" Ta nhẹ nhàng thở ra, điều này vừa vặn xác minh tính cách của Đái Tân Ni.

"Sau khi Đái Tân Ni mười chín tuổi, bọn hản nghĩ ra một quỷ kế, lại để cho Đái Tân Ni xuất ngoại, lại thêm chuyện cha Đại Duy đột nhiên qua đời, đoạn hôn nhân này liền chết từ trong trứng nước, cuối cùng cũng không giải quyết được gì. Đến khi Đại Duy cùng ta kết hôn, Đái Tân Ni mới về nước."

Ta cười nói:" Một cái kế hoãn binh tốt. Tân Ny cũng không thích Đỗ quản lý, ra hạ sách này cũng là bất đắc dĩ, cùng lừa đảo bản chất hoàn toàn không giống nhau. huống chi, nếu như Đái Tân Ni gả cho Đỗ quản lý, mối nhân duyên giữa Linh Linh tỷ và Đỗ quản lý chẳng phải là đã bị thay đổi rồi ư? Đây là ý trời, chuyện này không cần phải quan tâm nữa."

Cát Linh Linh nghĩ nghĩ, tựa hồ rất đồng ý với kết luận của ta. Khuôn mặt giãn ra, lập tức cười rộ lên:"Người đang nói giúp cho Đái Tân Ni thôi! Bất quá, người nói được cũng đúng, Đại Duy chỉ thuộc về ta."

Ta có chút chua xót, thầm mong nàng không nói ra một câu cuối cùng kia.

"Ta còn muốn nói cho người một bí mật."

Cát Linh Linh cười thần bí:"Đái Tân Ni sắp vào tù rồi, ai cũng không giúp được ả, người tốt nhất sớm cách xa ả ra."

"Vào tù? Nàng xảy ra chuyện gì ư?" Ta đã sớm biết rõ chút ít, thế nhưng vẫn giả vờ rất khẩn trương, bộ dáng rất lo lắng.

"Còn có thể xảy ra chuyện gì? Đương nhiên là làm chuyện phạm pháp ."
Cát Linh Linh bật mạnh mà từ trên ghế salon ngồi dậy, nghiêm túc nói cho ta biết:"Nàng tham ô công quỹ, trước mắt còn chưa tới lúc tra sổ sách. Sau đại hội cổ đông, như thường lệ sẽ có khoản kiểm tra sổ sách, đến lúc đó thần tiên cũng cứu không được ả."

Ta nhàn nhạt nói:"Không nghiêm trọng như vậy chứ? Chỉ cần bù lại chỗ thiếu hụt chẳng phải là xong sao."

Cát Linh Linh hừ lạnh một tiếng:"Mẫu chốt là không thể bù nổi. người cho rằng chỉ là vài vạn thôi sao? nói ra khiến người chết ngất ấy chứ."

Ta hỏi:"Bao nhiêu?"

"3000 vạn." Sợ ta không nghe rõ, Cát Linh Linh duỗi ra ba ngón tay lặp lại một lần:"3000 vạn đô la Hồng Kông."

TỶ PHU VINH DỰ

Tiểu Thủ Chương
www.dtv-ebook.com

Chương 17: Chiếc vòng cổ bạch kim (1)

Ta hít một hơi hơi lạnh. Mặc dù sớm biết số tiền Đái Tân Ni tham ô rất lớn, nhưng từ miệng Cát Linh Linh nói ra vẫn khiến ta rung động không thôi. Ta thầm nghĩ Đái Tân Ni quá lớn mật rồi.

"Sợ rồi sao? Nói những bí mật này cho người là để người biết ai đối tốt với người." Cát Linh Linh tựa hồ quyết lời ta ra khỏi bên người Đái Tân Ni mới thôi.

"Ta chọc giận người, người tại sao còn đối tốt với ta? Chẳng lẽ người thích ta?" Ta lộ vẻ cảm kích.

Cát Linh Linh nhìn ta phong tình vạn chủng: "Trước kia ta không có chút cảm giác nào với người. Bất quá, hôm nay ta lại có chút thích người."

"Hôm nay?" Ta vừa buồn bực lại vừa hiếu kỳ.

"Chính bởi vì cái vòng cổ bạch kim người tặng ta. Ta có thể nói cho người biết, hôm nay không phải sinh nhật Phàn Ước mà là sinh nhật ta. Vốn dĩ chiếc vòng cổ này là ta muốn mua để tặng cho chính mình làm quà sinh nhật, không ngờ người lại tới trước, càng không ngờ người lại đưa cho ta. Cảm giác mất đi rồi lại có được thật sự rất tuyệt, ta rất cao hứng."

Cát Linh Linh còn đang say mê trong ký ức, vẻ mặt thì đang hiện lên vẻ hân hoan rực rỡ, còn ta lại giận tím mặt: "Người đã thích nó như thế, vậy vì sao còn ném nó đi?"

"PHỤT." Cát Linh Linh cười to, nàng cầm chiếc túi xách lên, rút ra một cái túi gấm, chỉ thấy hai mắt tỏa sáng, một sợi dây chuyền bạch quang xuất hiện trước mắt ta. Sợi dây tinh mỹ hình tinh nguyệt nói cho ta biết đây chính là lễ vật ta tặng cho Cát Linh Linh.

Mắt của ta như muốn rớt ra, vội vàng hỏi:"Vậy thứ người ném ra cửa sổ là cái gì?"

Cát Linh Linh che miệng bật cười:"Ha ha, chỉ là chút trứng cá muối thôi, người thật ngốc nghếch, đến giờ còn chưa phát hiện được, vòng cổ xinh đẹp như vậy, ta làm sao có thể ném đi được chứ?"

"A!" Ta kinh hô. Đều nói nữ nhân đều giỏi đóng kịch, nữ nhân thành thực diễn lại càng tự nhiên, ta bội phục không thôi. Ta có chút mất hứng mà than phiền "Người lừa ta thật khổ."

Cát Linh Linh không thèm để ý, không thèm đáp lại lời ta:"Vậy người nói xem, ta đeo cái vòng cổ này có thật là không bằng Tiểu Phàn sao?"

Ta rõ ràng cảm nhận được ánh mắt của Cát Linh Linh, lắc đầu liên tục:"Không, cái vòng cổ này ngoài người ra không ai có thể xứng đáng đeo nó, người đeo là đẹp nhất."

Nghe lời nịnh nọt như vậy, Cát Linh Linh làm sao có thể không ôn nhu được chứ, liền ngượng ngùng như một thiếu nữ nói với ta:" Người đã nói như vậy, vậy người có thể giúp ta đeo nó lên không?"

Ta lập tức gật đầu mãnh liệt:"Rất sẵn sàng, rất vinh hạnh được phục vụ đại mỹ nữ."

Trong ánh đèn nhu hòa của căn phòng, da thịt Cát Linh Linh thật rực rỡ. Trong đầu ta sinh ra một sự tưởng tượng điên rồ, phảng phất như là ta đang đeo nhẫn cưới cho tân nương của mình. Tay của ta run rẩy, ngập ngừng hồi

lâu trước vùng cổ tuyết trắng của Cát Linh Linh, ta càng thêm thán phục vẻ mỹ mạo của nàng.

"Xem ta có đẹp không?" Cát Linh Linh xoay người nhìn ta.

"Có đẹp hay không chẳng lẽ người không biết?" Ta ngơ ngác hỏi lại.

"Ta làm sao biết? Ở đây không có tấm gương nào, làm sao ta xem được." Cát Linh Linh đột nhiên làm nũng, ta run sợ không thôi.

"Đi, chúng ta đến phòng ngủ, chỗ đó có một chiếc gương." Ta đột nhiên chớp lấy tay Cát Linh Linh, kéo nàng chạy vào phòng.

Cát Linh Linh sửng sốt một chút, lập tức muốn bỏ tay ra, nhưng tay ta nắm rất chặt, nàng cố gắng hai lần cũng không thoát được, đành phải để hắn kéo đi. Kéo Cát Linh Linh vào phòng ngủ, ta liếc qua Phàn Ước trên giường thấy nàng đã chìm vào giấc ngủ, thân hình thon thả tạo thành hình một cánh cung. Có lẽ đang có giấc mộng đẹp, Phàn Ước vừa cười vừa phát ra tiếng lẩm bầm đứt quãng. Cát Linh Linh nhìn không được cười khẽ, nàng lại liếc ta phảng phất như đang ám chỉ cho ta giai nhân ở đây, lúc nào cũng sẵn sàng chờ người.

Ta không cười, chỉ phun ra hơi thở nặng nề. Lúc này trái tim của ta đập dồn dập, ta sợ há miệng ra thì tim gan đều vọt ra khỏi miệng. Ta kéo Cát Linh Linh đến trước gương lớn trên bàn trang điểm, lại bật chiếc đèn bàn, ánh sáng dịu dàng soi tỏ toàn bộ vẻ xinh đẹp của Cát Linh Linh.

Trong gương, Cát Linh Linh không cười, nhưng vẻ vui mừng kín vẻ đáo luôn ẩn hiện trong mắt, nàng tựa hồ rất hài lòng với chiếc vòng cổ này. Kỳ thật, chiếc vòng cổ này cũng không quá trân quý, càng chưa nói tới xa hoa. Nhưng cái vòng cổ này đeo trên người Cát Linh Linh lại tỏa ra khí chất tươi mát thoát tục, nàng phi thường hưởng thụ loại hình tượng này.

"Thật đẹp." Ta thực lòng tán thưởng vẻ đẹp của nàng. Cát Linh Linh hướng ta nháy mắt mấy cái:"Người nói về cái gì? Hay đang khen chiếc vòng cổ đó?"

Ta cúi người hôn một cái trên mặt nàng:"Đương nhiên là nói người rồi."

Cát Linh Linh chỉ tỏ vẻ hơi thẹn thùng, nàng tựa hồ đang chờ động tác này của ta:"Coi như người biết nói chuyện. Người trung thực nói cho ta biết, ta thật sự giống như mối tình đầu của người sao?"

"Người..... Làm sao người biết?" Ta đột nhiên muốn cười, không thể tưởng được một câu chuyện bịa đặt của ta lại triệt để thu phục được Cát Linh Linh. Quyết không thể phá hỏng thời khắc kiêu diễm này, ta đành bất đắc dĩ mà tiếp tục lừa gạt.

"Thật là đáng thương, trách không được ánh mắt người nhìn ta lại làm ta cảm thấy rất đặc biệt."

Cát Linh Linh trong lúc lơ đãng toát ra vẻ hiền dịu của người mẹ, càng làm ta cảm động thật sâu bởi ta từ nhỏ đã thiếu tình thương của mẹ ruột. Ta thực sự xúc động, đây chính là hình tượng người phụ nữ ta ưa thích nhất, là một hình tượng nguyên thủy nhất, đẹp nhất. Ta run rẩy đề hai vai nàng xuống Cát Linh Linh:"Người ngồi xuống, ta muốn nói cho người biết phải an ủi một hài tử đáng thương như thế nào."

Cát Linh Linh cũng không phản kháng, nàng chân thành ngồi xuống, ta đứng phía sau, chỉ thoáng mà cúi đầu xuống là có thể thấy được khinh cảnh khe núi sâu thẳm cùng hai quả đồi to.

"Ánh mắt người đặt ở đâu đấy? Xem ra người cũng không đáng thương chút nào, ngược lại rất đáng giận." Cát Linh Linh từ trong gương phát hiện ánh mắt hèn mọn bỉ ổi của ta, nàng cười lạnh không thôi.

"Ta thật sự rất đáng thương, ta rõ ràng còn không bằng một chiếc vòng cổ." Tâm tư xấu xa bị vạch trần, ta cảm thấy trên mặt nóng lên..

"Hừ, quả thực là ta thích chiếc vòng cổ này hơn người nhiều." Cát Linh Linh tiếp tục giễu cợt ta.

Ta dùng lời ngon ngọt phản kích:"Ta đây tình nguyện biến thành một chiếc vòng cổ, lúc nào cũng ở trên cổ người."

Cát Linh Linh dường như hơi xúc động, đôi mắt đẹp như rơm rớm nước mắt. Hai tay ta thuận thế trượt xuống dọc theo bờ vai mềm mại, lướt qua phần xương quai xanh mất hồn, bắt lấy hai tòa nhũ phong cao ngất.

"Người....." Cát Linh Linh hoàn toàn không kịp chuẩn bị, đến khi tay ta đặt lên hai tòa nhũ phong, nàng mới phát ra tiếng rên rỉ câu hồn. Vượt quá dự kiến, Cát Linh Linh cũng không phản kháng, dưới ánh đèn mờ ảo vẻ thẹn thùng của nàng thật rung động lòng người.

"Rất tốt." Ta nhẹ nhàng vắn vẽ hai tòa nhũ phong, càng sờ càng thấy thật là cực phẩm, càng lúc càng thấy thật đúng là ông trời không có mắt, để cho cực phẩm này rơi vào tay một con heo như vậy.

"Người rất đáng ghét. Ta đã đồng ý cho người làm như vậy sao?" Cát Linh Linh cắn cặp môi đỏ mọng, hung hăng trừng mắt với ta trong gương.

"Có một số việc nếu để cho nữ nhân đồng ý lại mất đi ý nghĩa." Ta dùng ngón tay kẹp chặt hai hạt đào thô sấp.

Cát Linh Linh phản ứng mãnh liệt, thân thể của nàng càng ngày càng nóng lên, ngay cả lửa tình của ta cũng dâng lên mãnh liệt. Trên tấm lưng ngọc hoàn mỹ của Cát Linh Linh, cự vật nóng như lửa của ta đang tì lên đó, nàng vô ý thức dựa vào đằng sau, ta đoán là nàng đang muốn đo độ cứng cùng độ rộng cự vật của ta. Thế nhưng trên miệng nàng vẫn còn lải nhải:"Người đừng làm càn đó."

Ta làm càn sao? Tự trả lời chính mình, ta xác thực đang làm càn. Tay của ta kéo ra kéo căng chiếc áo ngực, nâng hai viên thịt nguyên vẹn ra khỏi áo, lại dùng ngón tay gảy nhẹ núm vú, Cát Linh Linh mẫn cảm lập tức phát ra tiếng rên rỉ câu hồn.

"Người, người sẽ phải hối hận." Cát Linh Linh cắn cặp môi đỏ mọng, dường như đang cố nén sự dày vò.

"Dù ta chết ta cũng không hối hận."

Hai tay ta rời khỏi cặp vú, trên mặt lưng ngọc rớt cục tìm được một cái nút thắt, chỉ nhẹ nhàng đẩy ra, áo ngực của nàng đã rớt xuống, ta nhanh tay thừa dịp Cát Linh Linh còn đang lâm vào mê ly lập tức nhét chiếc nịt vú màu đen vào túi.

"Ừ, ta cam đoan người nhất định sẽ hối hận. Bởi vì ngoại trừ sờ, người cũng không làm được cái gì."

Cát Linh Linh nhắm mắt lại, tiếp tục hưởng thụ sự vuốt ve của ta. Nàng rất say mê, chỉ là sự trấn định của nàng làm ta giật mình, nghi hoặc khó hiểu.

"Vậy cũng không hẳn, chẳng lẽ người không cảm thấy ta hiện tại rất càn sao?" Ta càng làm hạ thể càng cương lên. Ta tin tưởng một khi nhục côn nóng hổi của mình có thể vào huyết động của nàng, thì sự thoải mái ta có thể đem lại sẽ hòa tan nữ nhân băng lãnh nhất. Hơn nữa, Cát Linh Linh hoàn toàn không băng lãnh, nàng cũng giống ta, thân thể đang sôi trào lên rồi.

"Người, người sẽ phải hối hận. Ừ, ừ, ta đánh giá thấp người, người không thành thật chút nào." Cát Linh Linh mở hai mắt ra, nàng nhìn ta trong gương, sau đó bắt được ánh tay của ta.

"Ta cũng tưởng lầm về người, ta nghĩ người rất lạnh nhạt." Hai tay ta hoàn toàn không ngừng lại, tiếp tục vôn vê núp vú, thân thể nàng cơ hồ ngày càng thích ứng với sự vuốt ve của ta.

"Người đừng tưởng bở. Ngoại trừ Đại Duy, chưa có nam nhân nào chạm vào thân thể của ta. Còn người, người sẽ khó chịu đến chết, bởi vì người không chiếm được ta."

Cát Linh Linh tựa hồ không đành lòng, nàng dịu dàng mà ve mu bàn tay của ta, không biết đang khích lệ ta hay khuyên ta đừng uổng phí tâm cơ.

Ta quả thực phần nộ: "Lúc này nếu người không đồng ý, ta chỉ có thể dùng bạo lực."

"A, người dám sao?" Lòng mày gáy nhẹ, Cát Linh Linh mặt mũi tràn đầy vẻ mỉa mai, nàng không ý thức được giọng điệu mỉa mai này sẽ chọc đến tối kỵ của nam nhân.

Ta nghiêng răng nghiêng lợi: "Đương nhiên dám."

Cát Linh Linh cười cười: "Người dám cũng không dùng được, hôm nay ta đã đến kỳ."

"Cái gì?" Ta ảo não không thôi, quả thật như bóng to bị xì hơi, vệt đã đến miệng còn không ăn được, nỗi đau đớn này quả thực khó có thể hình dung.

"Cho nên ta khuyên người vẫn nên bỏ tay ra, miễn cho phải chịu thêm sự giày vò." Cát Linh Linh kéo tay ta ra, hai chân thon dài lại không ngừng run rẩy. Tuy nói ta phải chịu sự tra tấn giày vò, thế nhưng nàng cũng không thể thoát được.

"Đã như vậy, thế thì dứt khoát mọi người cùng chịu hết sự giày vò coi sao." Ta cúi người, cắn lên vành tai Cát Linh Linh.

"Đừng như vậy, Tiểu Phàn đang ở ngay bên cạnh đó." Cát Linh Linh cố né tránh sự khiêu khích của ta nhưng không cách nào thoát khỏi cơn mưa hôn nồng nhiệt, trên vùng cổ tuyết trắng xuất hiện nhiều dấu đỏ tựa như đóa đoá mai hồng sau cơn mưa, cái này gọi là "ái lạc ấn". Không biết Đỗ Đại Duy phát hiện những vết tích này có nổi giận hay không?

"Mười Phàn Ước cũng không bằng người." Ta say mê thưởng thức mùi thơm trên người Cát Linh Linh.

"Người mau thả ta ra?" Vành tai và mái tóc bị kích thích triền miên lại khiến Cát Linh Linh khó có thể ức chế tình cảm của nàng, đôi chân vung vẩy, đá văng chiếc giày, lộ ra phần nộn bàn chân.

"Ta không thả." Đầu lưỡi của ta liếm lên xương quai xanh của nàng, càng lúc càng hạ xuống thấp hơn.

"Người đừng như vậy. Nếu như người bây giờ buông tay, có lẽ về sau ta sẽ cho người cơ hội." Cát Linh Linh tựa hồ đang đấu tranh tâm lý dữ dội.

"Ta không quan tâm đến về sau, ta chỉ quan tâm hiện tại thôi." Thanh xuân vô giá, thời gian như thoi đưa, thêm một giây hưởng thụ mỹ nhân là hơn một phần hạnh phúc, làm sao còn quan tâm cái sau này nữa.

"Tiểu Phàn ở bên đó, vạn nhất nàng nhìn thấy thì làm sao bây giờ?" Nàng vẫn còn cố đưa ra những lí do hoang đường

"Thấy thì cũng thấy rồi." Ta không cho là đúng. Nghĩ thầm tuy thanh xuân xinh đẹp Phàn Ước, nhưng so sánh với Cát mỹ nhân quả thực như cồng rãnh mà đòi sòng sánh với đại dương.

"Thực đáng giận, đừng có sờ nữa! Dù sao cũng không thể làm, người muốn như thế nào mới bằng lòng buông tay?"

Cát Linh Linh cố ngăn bàn tay ngày càng lớn mật của ta, nhưng tay ta càng phát tác hơn, mấy lần trượt vào quần lót của nàng.

"Hôn ta." Ta nỉ non.

"Không được, ta tuyệt đối sẽ không thân thiết với nam nhân nào ngoại trừ lão công của ta." Cát Linh Linh mạnh mẽ lắc đầu.

"Vậy sao? Thế thì cũng không có nghĩa là nam nhân khác không thể thân thiết với người." Nói xong, ta đè nàng xuống cưỡng hôn.

"Ừ A...." Cát Linh Linh phần nộ trốn tránh, còn ta cố truy đuổi cái miệng của nàng. Phản kháng cũng không kịch liệt như trong dự đoán của ta, ta từng chút một dùng đầu lưỡi cạy mở răng nàng. Cát Linh Linh cắn chặt hàm răng, cự tuyệt của ta xâm nhập.

Kỳ thật, nam nhân chỉ cần có thể hôn lên miệng của nữ nhân, nữ nhân cuối cùng cũng sẽ há miệng ra. Bởi vì nàng muốn hô hấp, chỉ hít thở qua mũi không cách nào kịp được, vì thế chỉ có biện pháp là há miệng ra.

TỶ PHU VINH DỰ

Tiểu Thủ Chương
www.dtv-ebook.com

Chương 17: Chiếc vòng cổ bạch kim (2)

Thế nhưng mãi mà Cát Linh Linh vẫn chưa chịu hé miệng ra, nàng rất có thể chịu, nhưng ta không thể nhẫn nhịn. Ta dùng ngón tay kẹp lấy núm vú nàng, ngón tay hung ác chà xát một hồi, Cát Linh Linh lập tức toàn thân run rẩy, cái miệng nhỏ nhắn lập tức mở ra. Ta lựa đúng thời cơ, đưa đầu lưỡi vào rồi điên cuồng thôn phệ trong miệng nàng.

"Ô ô....."

Không có vị gì tuyệt hơn so giọt nước miếng của nữ nhân, với Cát Linh Linh càng là như thế, ta cố gắng nuốt vào tất cả, còn muốn ngậm lấy một chiếc lưỡi mềm mại. Đột nhiên, Cát Linh Linh ngậm miệng lại cắn đầu lưỡi của ta, ta kinh hãi, tranh thủ thời gian mở to mắt, trông thấy Cát Linh Linh giống như cười mà không phải cười. Ta tâm khê động, tay trái lướt qua nàng vùng rốn bằng phẳng, thăm dò xuống phía dưới.

"Ôi, đừng cắn." Tay cũng bị bắt chặt, đầu lưỡi của ta cũng bị Cát Linh Linh dùng sức cắn, ta oa oa kêu to.

"Còn biết đau à? Còn không buông cái tay thú vị của người ra?"

Xóa đi nướn bọt trên môi, Cát Linh Linh nhìn thoáng qua Phàn Ước trên giường.

"Linh Linh tỷ, người đừng lừa gạt ta. Có thể nói cho ta biết, người có phải tới tháng thật hay không?"

Buông lỏng hai tay ra, ta vẫn đang chưa từ bỏ ý định. Tuy nhiên ta biết có hỏi cũng như không, nhưng ta vẫn cố muốn hỏi.

"Người không tin?" Cát Linh Linh chớp mí mắt, bắt đầu sửa sang lại quần áo.

Ta chăm chăm vào bộ ngực no đủ mãnh liệt nuốt nước miếng:"Ta có chút không tin, ta muốn nhìn một chút."

"Người thực buồn nôn, cần thiết phải xem sao? người là người thế nào của ta, ta dựa vào cái gì mà cần người tin tưởng? Nói cho người biết, người hôm nay đã rất quá mức, nhưng niệm tình người hôm nay tặng quà sinh nhật chia cho ta nên tha thứ cho người. Nếu như người còn dám làm càn, hừ !""

Cát Linh Linh nhanh chóng mặc quần áo tử tế, duy chỉ có thiếu một vật. Thấy nàng tìm kiếm khắp nơi, ta âm thầm buồn cười, bởi vì ta biết rõ nhất định nàng đang tìm áo ngực, mà nó đang ở ngay trong túi của ta.

"Trả nội y cho ta." Cát Linh Linh trợn mắt.

"Không trả." Ta kiên quyết không đưa.

"Đừng khiến ta nổi nóng." Cát Linh Linh cười lạnh.

"Khiến người nổi nóng thì sao? Người cho rằng ta thật sự sợ người sao? Ta cho người biết, nội y của người ở ngay trong túi áo của ta, nhưng ta không trả cho người. Không chỉ như thế, ta còn muốn cởi sạch quần áo trên người người."

Cát Linh Linh mặt mũi tràn đầy mỉa mai:"Người đừng hòng mơ tưởng."

Ta thở dài, trước kia luân tuân thủ chính sách ôn nhu với nữ nhân là. Qua rất nhiều năm, ta phát bên người không có lấy một nữ nhân nào Mà ở

trong nửa tháng này, ta chỉ cần ngang ngược vô lại thậm chí dùng thủ đoạn hèn hạ hạ lưu đã lấy được mấy tâm hồn thiếu nữ. Vô luận là Đái Tân Ni, Vương Di, hay là Tiểu Quân.

Ta một mực suy nghĩ, nếu như ta tiếp tục ôn nhu, có lẽ ta cả đời cũng chỉ F.A. Hôm nay ta đã không hề tin tưởng triết lí đó nữa, đây là một thế giới mạnh được yếu thua, cần phải chủ động tranh thủ. Ít nhất, ta không tin dùng ôn nhu có thể đạt được nữ nhân mình muốn, nữ nhân có đôi khi không cần phải ôn nhu, mà cần phải được chinh phục.

"Người không cho ta xem, ta không cam tâm. Ta không cam tâm thì ta sẽ sử dụng bạo lực." Ta lạnh lùng cảnh cáo Cát Linh Linh, khí thế lăng lệ ác liệt duệ. Nguồn:

Cát Linh Linh cảm giác được ngữ khí bất thiện của ta, nàng kinh ngạc ngẩng đầu nhìn ta, hoàn toàn bị khí thế chấn nhiếp, tuy vẫn cố tỏ vẻ hung hãn:"Đừng ra vẻ bạo lực với ta, ta không sợ."

"Người có sợ không không trọng yếu, quan trọng là ta muốn đạt được mục đích của ta, mục đích của ta chính là cướp quần của người." Ta mỗi chữ mỗi câu nói đi ra đều âm vang hữu lực, khí thế chém đinh chặt sắt, hơn nữa tuyệt không cho thỏa hiệp.

Cát Linh Linh tư thế ngồi rất đẹp, nhưng ta biết rõ ràng tay chân nàng đã cứng lại, khí thế đang lui xuống. Nhìn lại phía cửa, xác nhận không thể có cơ hội chạy trốn; lại nhìn Phàn Ước đang ngủ say, tựa hồ bỏ đi ý định nhờ Phàn Ước giúp đỡ ý, do dự một lúc, Cát Linh Linh mới oán hận nói:"Lý Trung Hàn, người tốt nhất nhớ kỹ hôm nay, ta sẽ hoàn trả gấp 10 lần."

Ta cười lạnh:"Gấp 10 lần không đủ, gấp trăm lần còn thiếu. Là ta động thủ? Hay là chính người cười ra?"

"Không cần người tới, tự ta cười."

Cát Linh Linh cúi đầu xuống, ngón tay mở mạnh cúc áo. Cởi quần áo nữ nhân là một chuyện vô cùng hưởng thụ. Tuy ta biết rõ Cát Linh Linh cởi quần xong thì ta cũng không thể làm gì, nhưng ta vẫn rất kỳ vọng nàng cởi quần trước mặt ta, ít nhất có thể nhìn xem cái mông của nàng, thỏa mãn nội tâm tham lam một chút. Có lẽ tương lai ta sẽ có một kỷ niệm ngọt ngào mà tự sướng, Cát đại mỹ nhân đã từng cởi quần trước mặt ta.

Giơ bờ mông lên, Cát Linh Linh cởi chiếc quần jean ra, lộ ra bờ mông hình cầu cùng quần lót viền tơ màu đen. Bao lấy bộ phận sinh dục địa phương là một đoạn băng vệ sinh màu trắng. Nàng thật sự đã đến kỳ, ta thất vọng đến cực điểm. Bất quá ngoài sự thất vọng lại là sự hưng phấn. Trong chiếc đồ lót xinh xắn, có mấy sợi lông xoắn leo ra ngoài, đồng dạng với chủ nhân của nó đều kiệt ngao bất tuần.

"Thất vọng rồi a? Lý Trung Hàn tiên sinh."

Cát Linh Linh đắc ý cười lạnh, giống như một người cầm một cục xương trêu chọc một con chó con đói bụng, lại không để cho nó thè lưỡi ra liếm chút nào. Ta tựa như một con chó con vậy, bởi vì đói khát mà trở nên bức bối bất an. Xuất phát từ sự không cam lòng, ta tiếp tục gay gắt: "Tiếp tục cởi."

"Thực buồn nôn, chẳng lẽ không nhìn thấy máu thì người không hết hy vọng sao?" Cát Linh Linh giận tím mặt, dứt khoát tuột chiếc quần tới mắt cá chân. Dưới ánh đèn nhu hòa, một cặp đùi cân xứng thon dài làm ta muốn nghệt thở.

"Đúng." Ta lớn tiếng nói.

"Người không sợ đánh thức Tiểu Phàn thì cứ tiếp tục. Ta nói rồi, người sẽ không chiếm được thân thể ta, cả đời cũng đừng hòng."

Cát Linh Linh đắc ý tiếp tục trêu chọc ta, càng khiến ta nổi cơn.

"Cả đồ lót cũng cởi ra. Đẳng nào cũng xem, ta phải xem cẩn thận mới được." Đây là một cái yêu cầu cuối cùng trước khi ta buông tha. Nhìn thời gian không cũng còn sớm, thị trường sắp mở cửa, ta nên trở lại công ty để chuẩn bị.

"Không biết người buồn nôn như vậy, thế thì người tới cởi đi." Cát Linh Linh chán ghét nhìn ta, thái độ thù địch như hai cái võ sĩ, không ngừng chuyển đổi công thủ.

Ta cười lạnh một tiếng đi qua: "Tốt, người đứng lên, ta cởi ra."

"Bỉ ối." Cát Linh Linh giận dữ mắng to, đá rơi chiếc quần ra, sau đó thốt tha quay người, hai tay vịn lên bàn trang điểm, chân sau quỳ gối trên ghế, bờ mông hình cầu khê đung đưa. Cái tư thế này làm cho hạ thể của ta cực độ sung huyết, chẳng những cứng ngắc, còn cứng rắn đến lợi hại. Trong lòng minh bạch, Cát Linh Linh cố ý bày ra tư thế hấp dẫn, nàng đang muốn trêu đùa hí lộng ta, cố ý để ta dục hỏa đốt người.

Ta phát hiện trong gương Cát Linh Linh quả nhiên đang cười trộm. Phiền muộn đến cực điểm, ta vẫn đi tới, ngón tay cầm lấy quần lót gọi cảm tuột xuống hai bên.

"Ai !"" Thở dài một tiếng, ta rốt cục thấy được kinh nguyệt. Công bằng mà nói, bờ mông Cát Linh Linh nhỏ hơn của Đái Tân Ni một chút, nhưng bờ mông Cát Linh Linh rất tròn, quả thực như hai quả banh, đá lên một cước có lẽ sẽ gợn sóng. Càng nhìn ta càng muốn ân ái. Huống chi ta còn thấy được một khe thịt đóng chặt, chung quanh rất đầy đặn ướt át, bên cạnh vùng cấm là những sợi lông tơ thưa thớt phân tán. Nếu không phải băng vệ sinh tản mát ra một cỗ mùi vị đậm đặc tanh tươi khác thường, ta sẽ không chút do dự nhào tới. Nhưng đáng tiếc, giờ khắc này ta chỉ có thể thở dài tiếc nuối.

"Như thế nào? Hết hy vọng rồi sao? Ta không ngại người nhìn thêm một chút đâu."

Cát Linh Linh đang đưa cái mông của nàng, lại vênh bờ mông lên, đây là đang khiêu khích ta, thị uy với ta. Thượng đế a, người đối với ta thật không công bình, ta cực lực bình ổn dục hỏa trong lòng, rất nhẹ nhàng nhắc nhở Cát Linh Linh: "Được rồi, mặc quần vào đi. Coi chừng bị lạnh đó."

"Ta không mặc đó. Người nói mông ta có đẹp không?" Cát Linh Linh vẫn chống mông lên, quay đầu cười quyến rũ với ta. Mị nhãn nhộn nhạo, ngón tay thon dài ngọc trượt lên bắp đùi, không ngừng lượn vòng vòng, mỗi lần sắp sửa trượt vào khe mông lúc lại dừng lại, tiếng rên rỉ hấp dẫn lẫn quần bên tai ta.

Trời ạ, ta sắp phát điên rồi. Ta dám khẳng định nữ nhân này có khuynh hướng ngược đãi, nàng cố ý tra tấn ta, trêu đùa hí lộng ta, khiêu khích ta, thế nhưng mà ta có thể nhìn. Ta sắp nổ tung ra mất.

"Lý tiên sinh, người không phải rất bá đạo sao? Không phải rất hung sao? Người không phải nói người rất cần sao? Người muốn làm cái gì thì làm đi." Không biết có phải do men rượu hay không, Cát Linh Linh cực độ hung hăng càn quấy. Thấy ta im lặng, nàng càng đắc ý, lay động bờ mông phối hợp với tiếng rên rỉ, nhẹ uốn éo eo nhỏ vung vẩy cặp vú: "Ừ, Tiểu Hàn, tử tử nóng quá."

Ta phát hiện Cát Linh Linh bày ra tư thế này thật muốn mạng người, sức hấp dẫn chênh lệch với Tiểu Quân một trời một vực. Nếu như không phải trong ánh mắt thỉnh thoảng ánh lên vẻ hung ác, ta nhất định cho rằng Cát Linh Linh đang tình ý với ta. Thật khó tưởng tượng Cát Linh Linh thành thạo như thế, nàng hoàn toàn có thể diễn vai dân phụ động dục.

"Nóng? Nóng thì đi tắm nước lạnh ấy." Ta cười khố.

"Người có muốn cùng ta tắm tiên hay không?" Cát Linh Linh quyết không buông tha, tận lực dụ dỗ.

Ta hận đến nghiến răng nghiến lợi, nhin không được đá một cước lên mông nàng. Nhưng một cước này vừa đá ra, ta lập tức hối hận, hối hận muốn chết. Cát Linh Linh sắc mặt lập tức đại biến, nàng ngay cả đồ lót cũng không mặc đã xông tới, trong miệng kêu to: "Người dám đá ta? Tên hỗn đản này, đồ vương bát đản, đồ lưu manh, ta muốn giết người."

Chỉ cảm thấy thấy hoa mắt, ta sợ tới mức té cút té đái, chạy trốn chết. Cát Linh Linh như ảnh tùy hình, đuổi theo ta từ phòng ngủ tới phòng trước, từ sảnh trước đuổi tới phòng tắm, lại từ phòng tắm truy tới phòng ngủ, cho đến khi hai người đều thở hồng hộc. Ta thử dò xét thành quả chiến đấu, phát hiện tổn thất thảm trọng, vết thương chồng chất, cả cúc áo sơmi đều bị giật xuống.

Cát Linh Linh hai tay vịn eo thon, miệng thở hỗn hển, ánh mắt vẫn lạnh lùng như trước. Da đầu ta run lên, lá gan sắp nứt ra, lần này thật sự cảm nhận được vì sao Đỗ Đại Duy sợ Cát Linh Linh đến vậy.

Cát Linh Linh thở dốc một hồi, lại tiếp tục đi tới, ta tranh thủ thời gian lớn tiếng cầu xin tha thứ: "Linh Linh tử, Linh Linh tử chuyện gì cũng từ từ, lần này cho qua đi."

"Cho qua? Hừ, hôm nay ta cho người biết nữ nhân không phải có thể tùy tiện khi dễ."

Cát Linh Linh bộ dạng rất quái dị, nàng chỉ mặc quần lót, xuân quang như ẩn như hiện, nhưng bộ thì thật hung thần ác sát, ta thật không biết là yêu nàng hay sợ nàng.

"Ta đâu có khi dễ người, ta chỉ là..... nói giỡn vài câu thôi mà." Ta thoát vẫn có thể chần định cột nhà, kỳ thật nội tâm rất sợ hãi.

"Nói giỡn? Phi lễ thân thể ta, cởi quần ta còn dám đá ta, đây là nói giỡn hả? Lý Trung Hàn người hôm nay có thể rời khỏi căn phòng này, ta liền sửa thành họ Lý." Cát Linh Linh nộ khí trùng thiên.

"Ta xin lỗi, ta xin nhận trừng phạt, xin người bớt giận."

"Tốt, xoay người để ta đá mười cái, ta sẽ tha thứ cho người."

"Đá năm cái được không?" Ta cầu xin.

"Hai mươi cái, ta ghét cò kè mặc cả." Cát Linh Linh lớn tiếng quát lên, cũng không sợ đánh thức Phàn Ước.

"Được rồi." Ta thành thật xoay người chuẩn bị tiếp nhận trừng phạt.

"Người là đi giày da đá ta, người bây giờ cởi giày ra, ta cũng muốn đi giày da đá người." Cát Linh Linh cắn hận nói.

"Ta đi giày to, người đi không hợp." Ta muốn cười, chân nàng có thể đi giày của ta sao?

"Ít nói nhảm, người không thoát được đâu?" Cát Linh Linh trợn mắt phượng lên.

"Được. Ta cởi, ta cởi." Ta cuống quýt cởi bỏ giày da.

TỶ PHU VINH DỰ

Tiểu Thủ Chương
www.dtv-ebook.com

Chương 18: Trừng phạt (1)

Cát Linh Linh không để cho ta cơ hội thở dốc: "Ta mới vừa rồi là cởi chuồng bị đá. Thực xin lỗi, Lý tiên sinh, thỉnh người cởi quần ra."

"Cái gì?" Ta kinh sợ nhảy dựng lên, cởi quần cho người ta đá quả thực là sỉ nhục nhất trăm năm có một.

"Người cởi hay không?" Cát Linh Linh cười lạnh.

"Được, cởi thì cởi." Ta vừa buồn cười vừa tức giận. Trực giác nói cho ta biết, đại mỹ nhân trước mắt không đạt mục đích thì quyết không bỏ qua, nam không tốt không đấu với nữ nhân, chính mình đuối lý trước nên đành phải nhận trừng phạt.

"Đồ lót cũng kéo xuống." Cát Linh Linh lông mày dựng được, thứ gì cũng không buông tha.

Ta sững sờ, thật sự là khóc không ra nước mắt. Thật sự không lay chuyển được, đành phải kéo đồ lót xuống, hết lần này tới lần khác côn thịt vẫn còn vươn cao hướng 12h.

Cát Linh Linh lại lớn tiếng nói: "Không bảo người cởi toàn bộ đồ lót, lộ ra bờ mông là được."

Ta thiếu chút nữa cười ra tiếng. Vội vàng đem côn thịt nhét trở lại, xoay qua chỗ khác, chuẩn bị tiếp nhận thời khắc trừng phạt. Nhưng đến lúc này

một hồi dương vật của ta cực kỳ kích thích, đội lên thành một cái lều vải lớn.

"Ừ, đứng vững Chuẩn bị, một..... Hai....."

Sau lưng thanh âm nũng nịu ra lệnh khiến ta không cách nào khẳng định đây là trừng phạt hay là tán tỉnh, ta跌 trong đầu mộng ảo màu hồng phấn.

"Phanh !""

Ta ngã xuống lăn lông lốc một cái. May mắn phòng trọ đều phủ thảm, ta không có bị thương, dù vậy cũng rất cảm thấy phần nộ:"Không đếm tới ba người đã đá, ta còn chưa chuẩn bị tốt. Dường như còn đá vào kê kê, người điên rồi sao?"

Cát Linh Linh cười lạnh mấy tiếng:"Ai quy định phải đếm tới ba mới có thể ra chân?"

Ta trợn mắt há hốc mồm, không phản bác được, hào khí kiêu diễm làm ta không thể nào có hận ý. Nhìn nụ cười giảo hoạt của nàng, kì thực ngốc đến đáng yêu. Nơi riêng tư hoàn toàn lộ xuân quang, bộ ngực sữa cao ngất lỏa lồ trước mắt ta, nàng lại hoàn toàn không biết, chỉ là toàn tâm toàn ý trả thù, bộ dạng ngây thơ ứng với câu nói kia:"Nữ nhân càng đẹp thì trí tuệ thành càng thấp."

Ta làm bộ thổ nước đắng:"Linh Linh tử, ta biết sai rồi. Về sau cũng không dám nữa vô lễ với người, đợi lát nữa người đá nhẹ một chút."

Cát Linh Linh lớn tiếng giận dữ mắng mỏ:"Ít nói nhảm. Nhanh đứng lên, ta còn muốn đá mười chín lần."

Ai, ta thở dài đứng lên. Nghĩ thầm cước thứ nhất đã lợi hại như thế, nếu cho nàng đá hết mười chín lần, cái hông của ta chẳng phải nát mất sao?

Không được, không thể để nàng đá tiếp. Nhưng dưới tình thế cấp bách, ta cũng không có ra biện pháp gì.

"Đứng vững, lần này ta lại ế tới ba. Người cố chịu đựng vào, nói không chừng cho ta đá sướng rồi có thể miễn đi mười lần." Cát Linh Linh triển khai tư thế muốn đạp người.

Ta nghe rõ, nàng Cát Linh Linh chẳng những muốn đá, còn muốn đá cho sướng mới thôi. Ta nộ khí công tâm, trong lòng hạ quyết tâm về sau nhìn thấy Cát Linh Linh thì lập tức trốn xa.

"Chuẩn bị, một, hai, ba....." Ngay khi Cát Linh Linh hét lên, ta đột nhiên nhảy về phía trước bước một bước, mục đích đúng là muốn thoát khỏi một cước này.

Cát Linh Linh một lòng muốn đá đến thoải mái hoàn toàn không ngờ tới ta sẽ di động, động tác của nàng đã thi triển ra, tựa hồ dùng tới khí lực toàn thân, nhưng giày da không vừa chân càng khiến mất trọng tâm. "Phanh" một tiếng, thân thể mềm mại hung hăng ném trên mặt đất, ngã chổng vó, dựng bốn chân lên trời.

"Ôi! Ôi! Ôi!"

Cát Linh Linh hô to gọi nhỏ, xoa bờ hông đau muốn rơi lệ. Nàng ngồi trên mặt đất một hồi, hung dữ chửi mắng: "Lý Trung Hàn, người nhất định phải chết rồi. Ta cho người biết, người nhất định phải chết."

Ta vốn là cười ha ha, thấy Cát Linh Linh lung la lung lay muốn đứng lên, trong lòng không khỏi cả kinh, thầm nghĩ không thể để nàng tiếp tục làm ẩu, dù sao đây cũng là khách sạn, nếu như khiến người ta không thu thập được, chính mình cũng chả thể vẻ vang được, hơn nữa còn liên lụy Phàn Ước. Nghĩ vậy ta cố lấy dũng khí bổ nhào qua, ép Cát Linh Linh đến trên mặt đất, gắt gao ngăn chặn thân thể của nàng.

"Đừng làm rộn, ta van người, còn không được sao?" Vì dàn xếp ổn thỏa, ta đau khổ cầu xin tha thứ.

"Người thả ta ra." Cát Linh Linh lớn tiếng ra mệnh lệnh.

"Không thả." Ta lắc đầu.

"Người nếu không buông tay, ta cam đoan người người sẽ phải hối hận." Cát Linh Linh uy hiếp không phải ngân phiếu khổng, nhưng ta thật sự không có cách nào, nếu quả thật lại để cho con cộp cái này phát uy, hậu quả không thể lường được.

"Ta hối hận lắm rồi, biết sai rồi. Nể tình ta tặng người một chiếc vòng cổ, bỏ qua cho ta đi !""

Ta tỏ vẻ bộ dạng, người có tâm địa sắt đá trông thấy cũng sẽ cảm động, duy chỉ có Cát Linh Linh không chút nào mềm lòng:"Hừ ! Chớ nói một cái vòng cổ kia, cho dù mười cái vòng cổ cũng bù không được một cước kia. Người dám đá ta, lại còn dám né tránh, hại ta ngã sấp xuống. Người mau buông ta ra."

"Xí xóa đi được không nào? Van cầu người, Linh Linh tỷ. Lần này là ta không đúng, sau này ta làm trâu làm ngựa báo đáp người ."

"Sau này? Vứt cái sau này đi, ta chỉ quan tâm đến hiện tại." Cát Linh Linh cười lạnh một tiếng, lặp lại đúng lời ta mới nói lúc trước.

Ta không biết nên khóc hay cười:"Đừng khiến Tiểu Phàn thức dậy."

Cát Linh Linh cuồng nộ:"Tĩnh thì tĩnh, để cho Tiểu Phàn biết rõ người là đại hỗn đản."

Ta hít một hơi khí lạnh:"Thật không thể thương lượng sao?"

"Người không có tư cách thương lượng với ta." Cát Linh Linh hung dữ trợn mắt với ta, thân thể liên hồi giãy dụa.

"Vậy người không cần ngồi dậy nữa." Ta giận dữ, quyết tâm không thể để nàng làm càn được.

"Người dám không thả ta ra sao?" Cát Linh Linh đột nhiên há miệng cắn lê mu bàn tay ta .

"A! Người dám cắn người? Ôi, đừng cắn, chảy máu ." Đau đớn tê tâm liệt phế truyền đến, trên tay trái đã xuất hiện một loạt dấu răng, mơ hồ có máu chảy ra.

"Mau buông ta ra, nếu không thì ta lại cắn." Cái miệng nhỏ nhắn của Cát Linh Linh rất mê người, nhưng khi cắn lên người thật giống như một con độc xà đói khát.

Đau đớn kịch liệt càng kích thích lửa giận của ta, đề phòng Cát Linh Linh lại cắn nữa, ta rút tay trái bị thương ra, nhanh chóng bắt chéo hai tay Cát Linh Linh đặt sau lưng, sau đó ngồi lên mông nàng.

Cát Linh Linh điên cuồng giãy dụa, cặp đùi thon dài giãy dụa lung tung, đục hỏa của ta cùng sôi lên, cơn thịnh dưới háng theo đó mà đâm loạn, có mấy lần đội lên giữa mông nàng. Ta đột nhiên nhiệt huyết khí dâng trào, cũng mặc kệ mọi thứ, hung mãnh giật xuống chiếc quần lót viền tơ, lộ ra nguyên vẹn bờ mông. Trong khe mông kinh nguyệt loang lổ, mùi tanh tươi gay mũi, nhưng ta không chút do dự móc ra dử tợn đại nhục bổng.

Cát Linh Linh hai tay được ta hai tay bắt chéo sau lưng, nàng giãy dụa rất có hạn, ngoài miệng như cũ không thuận theo không buông tha:"Thả ta ra, người tên hỗn đản này, cầm thú, lưu manh."

Ta cười lạnh một tiếng:"Hôm nay ta cho người biết rõ cái gì là cầm thú, cái gì là lưu manh?"

Nói xong, lập tức đút côn thịt thẳng vào miệng âm đạo.

"A, người..... Người muốn làm gì?"

Cát Linh Linh khẩn trương, điên cuồng hét lên, đoán chừng là muốn đánh thức Phàn Ước.

"Ta muốn làm gì? Ta muốn làm người, ta muốn chơi người, chơi này nữ nhân đề tiện là người."

Dương vật của ta như con ruồi không đầu khắp nơi đâm loạn, rốt cục thọc được vào miệng âm đạo. Không có một chút do dự, ta ra sức tạt đẩy, cả đầu đại nhục bổng chui vào huyết tinh phiêu tán trong âm đạo.

"A, kinh nguyệt của ta đã đến, người sao có thể?" Cát Linh Linh kịch liệt vung vẩy mái tóc của nàng.

"Hắc hắc, người dám giết ta thì ta còn sợ kinh nguyệt? Người là ba tám này thôi, đồ đàn bà chanh chua." Ta cười ầm lên.

Cho tới nay ta đối xử với nữ nhân đều rất mực thương hương tiếc ngọc, chưa bao giờ thô bạo như thế, là dã tính của Cát Linh Linh kích phát tâm hành hạ dục của ta. Ta nắm chặt lao hai tay Cát Linh Linh, đại nhục bổng sừng to hùng hổ rút ra đút vào.

"Lý Trung Hàn, ta muốn giết người." Cát Linh Linh phản kháng không quá kịch liệt, chỉ cố vặn vẹo một chút.

"Người là nữ nhân đề tiện, ta hôm nay muốn làm chết người, đâm chết người, rồi đến phiên người giết ta?"

Ta một chút cũng không thương tiếc, hạ thể dán chặt lấy bờ mông tròn lẳn, đại nhục bổng điên cuồng tiến công nơi riêng tư chặt khít, mỗi một lần đều chọc đến chỗ sâu nhất, ta cảm thấy như đã chọc vào đến miệng tử cung.

"A, không muốn, không muốn. Trung Hàn, người mau dừng lại." Cát Linh Linh khí lực đại giảm, ngữ khí cũng đột nhiên trở nên mềm yếu.

Ta cười lạnh: "Dừng lại? Người cầu xin ta sao."

"Ta xin người dừng lại."

Cát Linh Linh thở gấp. Đây là lần đầu tiên Cát Linh Linh cầu xin ta, nhưng ta bất vi sở động, dực vọng không làm nổi lên sự đồng tình.

"Bảo bối, ba giờ sau ta sẽ dừng lại, người yên tâm." Ta cười to, đại nhục bổng tiếp tục mãnh liệt tiến công, quy đầu kịch liệt ma sát miệng tử cung.

"A, a !"" Cát Linh Linh không giãy dựa nữa, cái mông của nàng nhẹ nhàng lắc lư.

"Thoải mái sao? Ba tám thôi." Ta lớn tiếng hỏi.

"Ah, ah....." Cát Linh Linh không chỉ có lắc lư bờ mông, cả mềm eo cũng bắt đầu vận vẹo.

"Rinh..... Rinh..... Rinh....."

Đúng lúc này điện thoại của ta đột nhiên vang lên làm ta giật bắn cả mình. Lập tức định thần, đành chỉ tiến công rồi cầm lấy điện thoại.

"Ca, ta về nhà rồi." Đầu bên kia là thanh âm ôn ẻn của Tiểu Quân.

"Tắm rửa xong rồi thì ngủ đi." Ta đang muốn cúp điện thoại, Tiểu Quân đột nhiên hỏi: "Ca, người đang làm gì vậy?"

"Ta đang đánh hồ." Ta nhin cười, đại mỹ nhân dưới thân lặng yên nằm sấp thở lấy thở để, mái tóc như mây tản ra bốn phía, bờ mông hình bao chặt đại nhục bổng của ta.

"Đánh cạp?" Tiểu Quân rất kỳ quái.

"Được rồi, đừng nói nhiều. Bằng không thì cạp chạy mất." Cúp điện thoại, ta tắt luôn nguồn điện, tránh không để ai quấy rối nữa.

Cát Linh Linh không thừa dịp ta nghe điện thoại mà giãy ra làm ta rất ngạc nhiên, một lần nữa ghé vào thân thể mềm mại của nàng, ta bắt đầu cởi toàn bộ quần áo trên người nàng ra.

Dưới ánh đèn, da thịt như tơ thật sáng bóng mê người. Thấy nàng mặt mũi tràn đầy phấn uất lại không thể làm gì, ta bật cười, nhin không được dùng sức đâm tiếp hai cái. Bạn đang đọc truyện được copy tại -Y

"Ừ, người....." Cát Linh Linh phối hợp rên rỉ hai lần.

Ta cười xấu xa, tiếp tục đút vào, rút rất nhanh, chọc vào lại rất chậm, miệng còn thổi hơi vào lỗ tai nàng:"Con cạp lớn, cảm thấy thoải mái sao?"

"Người thật muốn ba giờ mới kết thúc sao?" Cát Linh Linh hỗn hển, nhưng câu trả lời của nàng ý vị sâu xa.

"Cũng không hẳn, còn tùy biểu hiện của người thế nào. Nếu như làm đáng hơn, đâm đặng hơn, ta có thể cân nhắc mau chóng chấm dứt; Nếu như người không phối hợp , ta không cam đoan gì cả."

"Ta không biết cái gì làm đáng." Cát Linh Linh then quá hoá giận.

"Kỳ thật, ta thích nhất bộ dáng vừa rồi người cởi quần lót câu dẫn ta. Ngắm lại ta rất cứng rắn, đúng như lúc này vậy" Ta đút vào tốc độ lại nhanh hơn, liếm láp vùng cổ tuyết trắng, cái mông ta nhiều lần lay động mật địa, bụng dưới trùng trùng điệp điệp đánh vào bờ mông. Cái mông của nàng rất có co dãn, dưới mỗi lần trùng kích, mông thịt chấn động nổi lên từng vòng gợn sóng không ngớt, cùng bộ ngực sữa hình thành một phong cảnh mê người.

Ta buông lỏng Cát Linh Linh ra, hai tay xuyên qua hai bên sườn, bắt lấy hai viên thịt cao ngất. Viên thịt trong tay ta bị vuốt ve bừa bãi, núng vú bị hung hăng chà xát.

"A, ta..... Ta sẽ không tha thứ người , ư."

Cát Linh Linh vẫn còn cố đe dọa, nhưng bây giờ so rên rĩ không kém bao nhiêu.

"Thoải mái sao? Con cộp lớn." Không khí trong phòng tràn ngập thứ mùi tanh tưởi quái dị, ta cảm giác được từ âm đạo Cát Linh Linh có cái gì bài xuất ra, không rõ là kinh nguyệt hay là âm thủy, hoặc là cả hai đều có.

TỶ PHU VINH DỰ

Tiểu Thủ Chương
www.dtv-ebook.com

Chương 18: Trừng phạt (2)

Ta đột nhiên cảm thấy áy náy, nghe nói nữ nhân trong kỳ kinh nguyệt tính dục rất mãnh liệt, nhưng ân ái lại rất không có lợi với thân thể. Ta thời gian dần qua sinh ra lòng thương tiếc, cường bạo một đại mỹ nữ mà tất cả nam nhân trong thiên hạ đều tôn sùng, có lẽ nên nhẹ nhàng một chút vậy, làm cho người ta thoải mái hơn. Có lẽ đại mỹ nữ cũng không hận ta như vậy, có lẽ ta cùng nàng có thể có một đoạn tình duyên lãng mạn.

Nghĩ vậy, ta dứt vào tốc độ đã chậm lại, hôn lên mái tóc phiêu du của nàng, cảm nhận mùi thơm trên mái tóc, ta còn dùng tay lau nhẹ mồ hôi dọc sống lưng của nàng, trong này cũng có phần của ta. Ta cảm giác đang cùng Cát Linh Linh dung hợp, vốn là thân thể dung hợp, lại đến mồ hôi cũng dung hợp. Ta chờ mong giữa chúng ta có một sự dung hợp về tâm linh, ta nỉ non: "Linh Linh tỷ, ta thật sự rất yêu người, lần đầu tiên gặp người đã thích người."

"Đồ lưu manh, người nhanh lên cho ta." Cát Linh Linh vặn vẹo uốn éo bờ mông, đột nhiên mắng to.

Bị tạt chậu nước lạnh, thầm mắng con cạp cái này thực không hiểu phong tình. Bất quá, ta vẫn dịu dàng vuốt ve da thịt nàng, cơn thịnh cũng rất ôn nhu dứt vào.

"Người có thể nhanh lên hay không? Người còn lề mề, ta hô lên đó."

Cát Linh Linh mãnh liệt lay động thân thể, lớn tiếng gọi: "Tiểu Phàn, Tiểu Phàn, có người cưỡng gian ta."

Ta sợ hãi, một tay bịt miệng nàng, hung dữ mắng: "Người là đồ tiện nhân, ba tám thối! Người muốn đánh thức Tiểu Phàn ư? Tiểu Phàn tỉnh dậy đối với người có chỗ tốt gì? Người muốn hại ta sao? Ta hôm nay chính là muốn cưỡng gian người, làm thịt người, cưỡng gian người đủ mới thôi! Xem người còn gọi thế nào?"

"A... A...." Cát Linh Linh lay động đầu của nàng, tuy miệng bị bịt chặt, nhưng trong mũi vẫn đang cố phát ra âm thanh.

Ta một bên cuồn cuộn vọt vào, một bên thấp giọng mắng to: "Ta xem người còn gọi nữa không, xem người còn gọi nữa không."

Đây là lần ân ái tiêu hao khí lực nhất đời ta, ta chưa từng điên cuồng như vậy, mãnh liệt "BA~ BA~" vang lên toàn bộ gian phòng.

Sau mấy trăm lần đút vào, ta dần dần cảm thấy tư thế có phần đơn điệu, ta rút côn thịt ra, nhanh chóng quay Cát Linh Linh lại về phía ta.

Đột nhiên, ta phát hiện con mắt Cát Linh Linh đã hoàn toàn mê mang, trong ánh mắt ngốc trệ phiêu đảng là hơi nước nồng đậm, ta cho là mình sinh ra ảo giác. Nhìn kỹ lại, Cát Linh Linh mặt mũi ửng hồng lại làm nũng với ta: "Nhanh lên đi, đợi lát nữa Đại Duy không thấy ta sẽ nổi điên tìm ta khắp nơi."

Nàng rên rỉ một tiếng, liếm liếm hơi bờ môi khô khốc. Cặp môi đỏ nNhu anh đào càng thêm hồng nhuận phơn phớt, ta hưng phấn nhào tới, ngậm lấy cặp môi đỏ mọng này. Đương nhiên, ta không quên cắn côn thịt vào trong âm đạo ướt át.

"Ừ." Cát Linh Linh mở miệng ra, nghênh đón nụ hôn của ta. Điên cuồng khiêu khích qua đi, đầu lưỡi nhu nhuyễn chủ động tiến vào miệng ta, điên cuồng mút nước miếng của ta. Ta cũng điên cuồng dùng côn thịt sục sôi kích phá.

"A..... A, Trung Hàn, nhanh..... Nhanh dùng lực." Cát Linh Linh ôm ta thật chặt.

"Linh Linh tử, người yêu ta sao?"

Dương vật của ta cực độ bành trướng, mép đào huyết hồng thật sự nảy lên, quy đầu góc cạnh không ngừng ma sát trên một điểm nhỏ lồi lên, cái điểm lồi kia càng ngày càng hồng, càng ngày càng cứng rắn.

"Yêu, yêu chết tiểu oan gia, tiểu oan gia, người khi dễ chết Linh Linh tử đi." Cát Linh Linh dốc sức liều mạng mà lay động cái mộng của nàng, cắn nuốt dương vật của ta.

"Linh Linh tử, ta muốn làm người." Ta bắt đầu nói năng lộn xộn.

"Làm đi! Làm đi, ôi, ôi, ta chịu không được, ta muốn....."

Âm thanh "Bang bang" dày đặc qua đi, nàng co rút, co rút liên tục. Ta hét lớn một tiếng, toàn thân run lên. Đồ vật tụ tập tại bao tinh hoàn điên cuồng bắn ra, phun ở đâu quỷ thần đều biết.

Toàn thân chết lặng, đầu óc ta trống rỗng, ta hôn hển nằm trên người Cát Linh Linh, tựa hồ quên cả thở. Một lát sau, lại là Cát Linh Linh ôn nhu nói:"Vịn ta đứng lên được không? Ta muốn rửa ráy một chút."

Ta lắc đầu:"Lại nghỉ ngơi một chút."

"Không được, đợi lát nữa ta muốn đến công ty thăm Đại Duy."

"Đỗ quản lý ở công ty?"

"Ừ, buổi tối hôm nay hân muốn làm việc, buổi tối dường như có cuộc đầu tư trọng đại, ta muốn đi thăm hân."

"Buổi tối có cuộc đấu tư trọng đại?" Trong lòng khê động, ta thầm nghĩ thật trùng hợp.

"Ừ." Ta yêu thương hôn lên mặt Cát Linh Linh, đành rút côn thịt nửa mềm nửa cứng ra. Côn thịt rời khỏi lỗ thịt chặt khít lập tức chảy ra một dòng chất lỏng màu đỏ, ta cảm thấy thật áy náy. Cát Linh Linh giống như lại không thấy quá tức giận.

Trong phòng tắm phiêu đảng tiếng nước chảy "ào ào", trong phòng tắm mờ mịt, Cát Linh Linh như là tiên nữ trong mộng. Nàng buộc lại tóc, trên bầu vú lớn bọt nước chảy tràn ra, kiều ngạo vô cùng, bờ mông tròn vênh lên còn đọng lại vài giọt nước, ta xúc động muốn lao qua.

Cát Linh Linh nhìn hạ thể ta, lấy ra một bình sữa tắm bôi lên lồng ngực của ta, dần dần hạ xuống đại nhục bồng của ta. Dương vật của ta sớm đã khôi phục nguyên khí, quy đầu hùng tráng trợn mắt nhìn, dường như bề nghệ hết thảy. Lúc Cát Linh Linh vắn vè lau chùi dương vật của ta, trên mặt lộ vẻ tươi cười quái dị. Ta phát hiện nàng không giống như là lau chùi, càng giống là sao động, nhẹn không được lớn tiếng rên rỉ.

Nghe thấy ta rên rỉ, Cát Linh Linh thả côn thịt ra, cầm lấy vôi hoa sen, xóa hết đám bọt trên người ta, sau đó gắt giọng:"Đi ra ngoài đi, ta muốn nghỉ một chút. Người đứng là đồ lưu manh, khiến ta toàn thân đều đau xót , hừ."

"Lại đau xót một lần đi !"" Ta xoa núm vú nàng cầu xin.

"Nhịn một chút được không? Phía dưới rất đau đớn, người yêu ta như vậy sao?" Cát Linh Linh nhú đôi lông mày.

Ta thấy lòng mềm nhũn, kéo bàn tay nhỏ bé của nàng đặt lên đại nhục bồng:"Giúp ta giải quyết chút thôi cũng được."

"Lớn như vậy, giải quyết thế nào?" Cát Linh Linh trợn mắt nhìn ta một cái, cúi đầu gượng gượng nhìn côn thit, sắc mặt âm tình bất định, nhẹ nhàng mà vuốt ve một hồi, nàng mới chậm rãi quỳ xuống.

Đại nhục bồng của ta đã to mà lại dài, ta hơi lo lắng nàng có thể không nuốt được dương vật của ta. Cát Linh Linh có chút chần chờ, nàng nhìn chằm chằm vào côn thit một hồi, lại ngẩng đầu nhìn ta, do dự liên tục mới mở cái miệng nhỏ nhả ra n, ngậm lấy đầu dương vật của ta.

"A." Ta phát ra một tiếng rên rỉ, đại nhục bồng trực muốn tiến thẳng vào trong miệng.

Cát Linh Linh vội vàng rút côn thit từ miệng nhổ ra, dùng tay xoa nhẹ chốc quy, cứ vậy mà đứng lên. Thấy bộ dạng ham mê nữ sắc của ta, nàng lớn tiếng nùng nịu: "Nhanh ra ngoài đi. Hừ, người có tin ta vận gậy cái thứ này không?"

Ta chấn động, đương nhiên tin tưởng ả cộp cái này dám làm ra chuyện như vậy, ta tranh thủ thời gian cười một cái: "Ta ra ngoài, ta ra ngoài. Người cứ từ từ tắm rửa nha."

Đi vào phòng tắm, Cát Linh Linh ném cho ta chiếc khăn tắm, trong miệng còn oán thán "Đúng là đồ lưu manh."

Ta tiếp nhận khăn tắm, cửa phòng tắm vừa vặn "Phanh" một tiếng đóng lại. Ta bất đắc dĩ trở lại gian phòng, một bên lau sạch bọt nước trên người, một bên tự hỏi: "Ta đúng là đại hỗn đản sao?"

Bỗng nhiên, ta dường như nghe thấy một tiếng cười rất nhẹ, ta kỳ quái ngó nhìn xung quanh, trong phòng không có chỗ quái dị, chỉ có Phàn Ước vẫn còn ngủ say. Ta âm thầm buồn cười, cảm giác mình lỡ tai xảy ra vấn đề

.

Nhưng khi ta nhặt chiếc quần trên mặt thảm, ngoài ý muốn phát hiện trên mặt thảm có một cái túi cầm tay, cái này là túi của Phàn Ước, ta nhớ đã đặt trên bàn trang điểm, hiện tại như thế nào lại ở trên mặt thảm?

Chẳng lẽ cái túi sẽ di chuyển? Hay là bị rơi xuống? Điều đó không có khả năng, bởi vì bàn trang điểm rất rộng, không có khả năng rơi được. Mà dù là rơi xuống cũng không có khả năng chỉnh tề như vậy, hơn nữa miệng túi đã mở ra.

Ta hồ nghi nhìn chăm chú vào Phàn Ước, càng xem càng không đúng, trong lòng càng thấy giật mình. Chẳng lẽ Phàn Ước tỉnh rồi? Nếu như nàng tỉnh, sẽ phát hiện hết thấy, ta càng nghĩ càng giật mình, chẳng quan tâm mặc vào quần áo, ta lén lút đến gần Phàn Ước.

Nàng trông vẫn ngủ say như cũ, bộ dáng ngọt ngào, thế nhưng ta chú ý thấy ngực nàng phập phồng không có quy luật. Ta hiểu ra Phàn Ước tám phần là giả bộ ngủ. Ta thăm dò hô lên một câu: "Tiểu Phàn."

Phàn Ước không trả lời. Ta cười xấu xa, thò tay đặt trên bộ ngực nàng nhẹ nhàng xoa nắn. Phàn Ước vẫn không phản ứng, nhưng mí mắt đóng chặt bỗng nhúc nhích, cái biến hóa này lập tức bị ta bắt được. Ta nở nụ cười, cười rất tà ác.

Dương vật đứng thẳng cho ta biết ta lại muốn nữ nhân, lại muốn cùng nữ nhân ân ái. Ta bò lên giường, sờ lên cặp đùi bóng loáng của Phàn Ước. Hai đùi nữ nhân đều là chỗ mẫn cảm, một nữ nhân thanh tỉnh khẳng định không thể nhẫn nhịn để một nam nhân vuốt ve. Huống chi tay ta dọc theo ngón chân non mềm bắt đầu một mạch sờ lên, sờ đến đầu gối ta rốt cục phát hiện Phàn Ước thân thể run rẩy, nhưng cặp mắt nàng vẫn nhắm. Ta kỳ quái quan sát Phàn Ước, cơ hồ có thể khẳng định tiểu mỹ nhân này đang giả bộ ngủ, nghĩ thầm, Phàn Ước người còn muốn tiếp tục lừa gạt ta sao? Xem ta trị người như thế nào.

Quỳ gối bên người Phàn Ước, tay ta tiếp tục di chuyển đến bắp đùi của nàng. Rốt cục, ta va chạm vào một thứ đồ vật tựa như màn thầu, cái màn thầu này vừa tròn vừa nóng, ngón tay ta khuấy đảo chỗ lõm phía dưới. Một cổ chất lỏng ấm áp tràn ra, xuyên thấu qua quần lót thấm ướt bàn tay ta.

Phàn Ước vẫn quật cường nhắm mắt lại, ta thực bội phục sức chịu đựng của nàng, nhưng ta không muốn nhẫn nại, dục vọng của ta đã đến đỉnh điểm. Nhìn cửa phòng tắm, ta khẽ cắn môi cởi quần lót Phàn Ước, quần lót của nàng rất mê người, là loại viền tơ màu lam nhạt. Nhưng buồn cười chính là cả chiếc quần lót đã bị vệt nước loang lổ, hiển nhiên là do nữ nhân bài tiết ra.

Ta hiểu được, Phàn Ước kỳ thật đã sớm tỉnh, hay chính là nàng chưa hề ngủ, đã chứng kiến tất cả cuộc đại chiến giữa ta và Cát Linh Linh. Chuyện giữa ta dây dưa với Cát Linh Linh tuyệt đối là một bí mật, Phàn Ước đã biết, nàng không thể chỉ lo thân mình. Vốn ta đã thèm thuồng bông hoa kiều diễm này từ lâu rồi, hôm nay ta càng không thể nhân từ nương tay.

Ném khăn tắm xuống, ta toàn thân lỏa lồ đẩy hai chân Phàn Ước ra, dưới ánh đèn, Phàn Ước khe mắt cao cao hoàn toàn hiển lộ trước mắt ta. Rừng rậm thừa thốt phân nhánh thành hình chữ v xinh đẹp, mép động rất mỏng, thoạt nhìn chỉ như hai mảnh da non. Nhưng nhục động mê người phía sau như đích thị là ruộng lúa sau mưa to, khắp nơi lầy lội. Ta bắt đầu hì hục đút côn thịt vào, nghiền nát phiến thiên địa kia, hai mảnh da thịt mềm mại dưới sự trêu đùa của ta, nhanh chóng trở nên đỏ thắm.

Tên đã ở trên đây, nhưng Phàn Ước vẫn đóng chặt con mắt. Ta biết rõ nàng đang then thùng, đến lúc này nàng chỉ có giả bộ hồ đồ đến cùng. Cảm thấy cự đầu đã được dính trơn ướt, dương vật của ta thuận thế lặn lẽ đẩy vào miệng âm đạo Phàn Ước, thẳng đến chỗ sâu nhất.

"A....." Phàn Ước mở mắt.

"Tiểu Phàn." Ta nhẹ nhàng gọi tên Phàn Ước. Ta biết rõ, nếu như Phàn Ước không cho ta tiến vào thân thể nàng, nàng đã sớm phản kháng. Hôm nay xem ra nàng đã động tình.

Phàn Ước cắn cắn cặp môi đỏ mọng, sau đó thở ra một hơi. Nàng khẳng định cảm giác được ta đã thật sâu cắm vào, nàng xem thấy ta nhú mày, gắt giọng: "Hết khi dễ Linh Linh tỷ lại đến khi dễ ta?"

"Người biết ta khi dễ Linh Linh tỷ?" Ta cười xấu xa.

"Ta, ta đoán ." Phàn Ước ửng hồng cả khuôn mặt.

"Người cũng muốn được ta khi dễ phải không? Người thích ta đúng không?" Ta hí hóp mắt xoa nắn bộ ngực Phàn Ước.

Mặc dù y phục của nàng còn chưa cởi, nhưng bộ ngực cao ngất của thiếu nữ vẫn cho ta cảm nhận khác xa với thiếu phụ, Cát Linh Linh núng vú mềm, mà bộ ngực Phàn Ước cùng Tiểu Quân lại rất rắn chắc.

"Không phải, ta....." Phàn Ước muốn nói lại thôi, ánh mắt mê ly. Hai chân nàng run rẩy mạnh, dù sao đại nhục bồng của ta không phải thiếu nữ có thể dễ dàng đón nhận . Âm đạo nàng lập tức bị bít chặt hoàn toàn.

"Hừ, đừng nói chuyện."

Môi của ta hôn lên cái mũi Phàn Ước, phần eo bắt đầu tăng lực lượng, côn thịt vừa thô vừa to như một thanh lợi kiếm ra khỏi vỏ, chuẩn xác lặp lại một động tác cơ giới rất thành thực.

Phàn Ước bài tiết ra rất nhiều nước, có thể dùng từ tràn lan để hình dung, cảm giác chặt khít rất nhanh thì biến mất, thay vào là sự trơn trượt dễ dàng, ta không hề cố kỵ, tần suất động tác càng lúc càng nhanh, nhưng đang lúc sa vào khoái cảm tính dục, gian phòng yên tĩnh lại vang lên tiếng chuông điện thoại di động. Điện thoại của ta đã tắt, nghe ra cũng không

phải điện thoại của Phàn Ước, vậy thì khả năng duy nhất là của Cát Linh Linh.

Động tác của ta chậm chạp xuống, do dự một chút, ta vẫn là đem dương vật rút ra, sau đó nhanh chóng mặc lại quần. Nhìn thấy Phàn Ước kinh ngạc, ta vừa cài cúc áo sơ mi, vừa áy náy cười: "Ta không muốn để Linh Linh tỷ trông thấy chúng ta làm những chuyện này, người cũng không muốn đúng không? Đợi lát nữa ta phải tới công ty, có một số việc rất trọng yếu. Người ở nơi này chờ ta, được không?"

Phàn Ước không nói gì, nàng dứt khoát nhắm mắt lại, không biết có phải là tức giận hay không.

Cửa phòng tắm mở ra, Cát Linh Linh trên người bọc một chiếc khăn tắm từ trong phòng tắm đi tới, trên mái tóc còn nhỏ vài giọt nước. Nàng trực tiếp mà đi đến phòng trước nghe điện thoại, ta đoán đại khái là Đỗ Đại Duy tìm Cát Linh Linh .

Cát Linh Linh đưa lưng về phía ta nhỏ giọng nói vài câu rồi cúp máy. Nhìn thân thể trắng nõn uyển chuyển bao lại bởi chiếc khăn tắm, ta đột nhiên tràn ngập một loại cảm xúc. Ta biết rõ, loại này cảm xúc gọi ghen ghét.

Thướt tha xoay người lại, Cát Linh Linh ngênh tiếp ánh mắt tục tĩu của ta, nàng hé miệng cười khê: "Tiểu Phàn tỉnh chưa?"

Ta nhìn Phàn Ước vẫn không nhúc nhích, lắc đầu. Cát Linh Linh le lưỡi: "Tiểu Phàn say thật đó, lát nữa người phải chiếu cố Tiểu Phàn thật tốt, biết không?"

Ta lắc đầu thờ dãi: "Ta cũng có thương vụ ở thị trường giao dịch nước Mỹ, buổi tối hôm nay ta phải về công ty, đành để nước Mỹ ngủ ở đây thôi."

"Y phục cũng mặc xong rồi, xem ra người không thể không đi ." Cát Linh Linh lúc này mới giật mình chú ý ta đã mặc quần áo tử tế.

"Đúng vậy." Ta gật đầu.

"Chẳng lẽ người cam lòng buông tha Tiểu Phàn?" Cát Linh Linh dùng đôi mắt chiếu thẳng lên người ta.

"Đương nhiên không nữa."

"Vậy tại sao còn phải đi?"

"Bởi vì ta muốn kiếm nhiều tiền, ta muốn để Tiểu Phàn hạnh phúc."

"Ừ, nam nhân có tiền mới có thể đem lại hạnh phúc cho nữ nhân, xem ra người là một tốt nam nhân."

"Ta vốn là như vậy."

"Hừ !"Cát Linh Linh hừ một tiếng tỏ vẻ khinh thường, rồi quay đầu đi.

TỶ PHU VINH DỰ

Tiểu Thủ Chương
www.dtv-ebook.com

Chương 19: Mỹ nhân kế (1)

Đây là lần thứ ba ta ngồi Ferrari, trước kia đối với thứ đồ xa xỉ này ta nghĩ cũng không dám nghĩ. Nhưng lúc này, ta chẳng những muốn có Ferrari, ta còn muốn có được Cát Linh Linh, cổ dục vọng này quá mạnh liệt đến ngay cả ta cũng cảm thấy giật mình.

Cát Linh Linh tựa hồ hiểu rõ nội tâm của ta, nàng mở cửa sổ ra, bỏ cài tóc ra, để cho làn gió đêm xoa tung mái tóc nàng. Thấy ta chỉ nhìn chăm chăm vào bộ ngực nàng, nàng thò tay tát ta một cái, đây là lần thứ hai nàng đánh ta.

"Vì sao đánh ta?" Ta vừa sợ vừa giận.

"Đánh người là để cho người thanh tỉnh, sau này nếu người lại dám vô lễ với ta, ta sẽ giết người."

"Sau này ta không dám, thế nhưng....." Ta đáng thương vuốt vuốt chỗ bị đánh.

"Nhưng cái gì?"

"Thế nhưng dù người giết ta, ta vẫn muốn vô lễ người." Ta cười khổ, ánh mắt tràn đầy thâm tình.

Cát Linh Linh sửng sốt một chút, nghiêng người trợn mắt nhìn ta một cái, lộ ra vẻ cười cười đầy ẩn ý: "Người là vô lại sao?"

"Có một chút."

Ta thừa nhận chính mình ngày càng vô lại . Đây không phải lỗi của ta, ở trước mặt Cát Linh Linh, ta đã háo sắc xúc động lại thô lỗ táo bạo, đúng như một tên vô lại không có cốt khí.

Cát Linh Linh hung dữ trừng ta: "Người không sợ ta sẽ giết người sao?"

"Người cam lòng giết ta sao? Vừa rồi người còn rất thoải mái cơ mà." Ta cọt nhả đáp lời Cát Linh Linh, cánh tay duỗi ra, nhéo một cái lên khuôn mặt nàng.

"Người sai rồi." Cát Linh Linh cười lạnh một tiếng, đột nhiên mãnh liệt giảm chân ga. Ferrari bay như một viên đạn pháo vọt tới một cái cột đèn đỏ. Lúc này ngã tư đường dòng xe cộ như mắc cửi, lúc chiếc xe vượt qua đèn đỏ, ta nghe được hàng chục tiếng rú còi. Mặt của ta bắt đầu chuyển xanh.

Khủng bố chính là, sau khi chiếc xe vượt qua đèn đỏ, tốc độ còn không giảm bớt, mang theo gào thét tiếng gió, phi tốc quẹo vào một con phố. Từ xa xa, ta lại nhìn thấy một cột đèn đỏ kế tiếp, ta hoảng sợ nhìn Cát Linh Linh, nhưng nàng cười lạnh không thôi: "Nếu người kiên trì vô lại, chúng ta coi như cùng chết."

"A..... Ta chỉ sờ chút thôi mà, không cần chết chứ? Cứu mạng a....." Ta dùng sức nắm vững cửa xe, dốc sức liều mạng nhắm mắt lại cầu nguyện.

Nghe nói nếu như ân ái trong thời kỳ nữ nhân đến kỳ thì sau đó có hai trạng thái cực đoan, một là cực kỳ may mắn, còn loại kia là cực kỳ không may. Hôm nay ta trong lúc vô tình phạm vào thời kỳ đèn đỏ của Cát Linh Linh, nguy hiểm tựa lập tức bủa vây, chẳng lẽ thực linh nghiệm như vậy sao?

"K-Í-T..T...T" Một tiếng phanh quen thuộc xuyên qua màng nhĩ của ta, Ferrari cuối cùng dừng trước đèn đỏ, may mắn nữ nhân lái xe này còn chưa triệt để phát điên. Dù sao vượt đèn đỏ quá nguy hiểm, cho dù Cát Linh Linh

hung hãn cỡ nào cũng không dám lấy chính tính mạng mình ra đùa giỡn, nhưng dù vậy cũng khiến ta bị giày vò khổ sở, trái tim ta sắp nhảy ra ngoài.

"Như thế nào? Còn thích ta sao?" Cát Linh Linh nghiêng đầu nhìn ta, tiếng cười như chuông bạc phiêu đảng trong bầu trời đêm.

"Hít..... Thích." Ta thở hồn hển.

"Ta cũng không phải sát nhân cuồng ma, lại càng không nguyện ý người chết. Nhưng nếu như người thật sự thích ta, người phải khiến ta vui vẻ mới được." Cát Linh Linh nghiêm mặt.

"Chỉ cần người vui vẻ, vô luận làm cái gì ta đều nguyện ý." Ta mãnh liệt gật đầu. Nguồn:

Cát Linh Linh nở nụ cười, cười rất mê người. Nhưng lòng ta lại chìm xuống, bởi vì cảm tình có điều kiện nhất định là không hoàn chỉnh, sẽ biến chất, ta đành đợi Cát Linh Linh đưa ra điều kiện.

Đèn đỏ tắt, đèn xanh bật sáng, Ferrari lặng lẽ đi về phía trước. Lúc này, tốc độ của chiếc Ferrari đã trở nên bình thường, như ngữ khí ôn nhu của Cát Linh Linh vậy: "Ta hi vọng người trợ giúp Đại Duy, để cho hắn lên làm tổng giám đốc."

Ta không lập tức đáp ứng, ta đang suy tư, nếu như ta trợ giúp đỡ Đại Duy, như thế tất sẽ cùng Chu Cửu Đồng trở mặt thành thù. Ngay buổi sáng còn trước mặt Chu Cửu Đồng thề thốt trợ giúp hắn diệt trừ đồ Đại Duy. Nhưng bây giờ ta lại không có sức chống cự trước sắc đẹp của Cát Linh Linh, chẳng lẽ ta đã không thể phân rõ ai là địch nhân, ai là minh hữu ?

Kỳ thật, ta không thực sự có minh hữu hay địch nhân. Trong trận chiến tranh đoạt quyền lực này, ai ủng hộ ta, người đó là bằng hữu của ta, trái lại, ta phản đối ai, kẻ đó là địch nhân. Ta vẫn đang đang suy tư, suy tư xem nên đứng ở phe nào.

"Ta biết, Chu Cửu Đồng cho người quyền hạn phó quản lý. Nhưng chỉ cần Đại Duy làm tổng giám đốc, quản lý bộ phận đầu tư chính là người, người còn có thể chiếm được 3% cổ phần công ty. Càng quan trọng hơn, người còn có thể đạt được một đại mỹ nữ."

Cát Linh Linh nhìn ra ta đang do dự, nàng rất đúng lúc ném ra một miếng mồi hấp dẫn, một thứ mà ta không cách nào kháng cự.

"Đại mỹ nữ này không phải Tiểu Phàn ư?" Ta biết Cát Linh Linh là ám chỉ nàng chính là đại mỹ nữ này.

"Người nói thử xem?" Cát Linh Linh cười rất giống một con hồ ly, trả lời cũng như thế.

Thấy xe đã dừng trước tòa nhà công ty kt, ta đột nhiên thở dài một hơi:"Xem ra ta không có lựa chọn khác."

"Người đã hài lòng với những điều kiện này chưa?" Cát Linh Linh đang chờ đợi câu trả lời thuyết phục của ta.

"Điều kiện mê người như vậy, ta có thể không hài lòng sao?" Ta cười tủm tỉm vuốt mái tóc của Cát Linh Linh.

"Ta biết ngay người không chỉ là nam nhân tốt, còn là người rất thông minh." Cát Linh Linh cười yêu kiều.

"Người nói còn thiếu một thứ."

"A? Thiếu cái gì?"

"Ta là một nam nhân rất háo sắc."

"Ta thừa nhận trước kia xác thực nhìn lầm người."

Cát Linh Linh cười càng vui sướng , sóng sữa trước ngực lại kích thích dục vọng của ta.

"Ta chẳng những hảo sắc, năng lực cũng rất mạnh. Linh Linh tỷ, ta lại muốn rồi." Ánh mắt của ta nhìn chăm chăm hai khóa viên thịt nhấp nhô, dốc sức nuốt lấy nước bọt.

"Chịu đựng đi, hai ngày nữa ta, ta....." Cát Linh Linh đột nhiên ngượng ngùng giống như một thiếu nữ, nàng cắn môi, con mắt vụng trộm liếc về phía hai chân ta.

"Linh Linh tỷ, ta muốn hôn người một chút." Trong xe ánh sáng rất yếu, nhưng vẻ đẹp của Cát Linh Linh vẫn ta si mê. Hồi tưởng lại một màn mất hồn trong khách sạn kia, ta cứng ngắc, cứng rắn đến lợi hại.

"Nói rồi đó, chỉ có thể hôn chút thôi."

Cát Linh Linh ngáp ngừng nhìn ta. Ta lập tức kéo nàng qua, ngậm lấy bờ môi thơm ngào ngạt. Cát Linh Linh đầu lưỡi rất nhuần, nàng thuần thực đuổi đầu lưỡi tới, linh xảo lấy đầu lưỡi ta của ta. Ta thuận thế dùng cánh môi kẹp lấy, điên cuồng mút vào.

"A..., Ừ."

Trong xe không gian nhỏ hẹp, nhưng lại là nơi yêu đương vụng trộm tuyệt hảo, ở loại địa phương này tán tỉnh, càng tăng thêm sự kích thích. Ta cảm giác mình không thể khống chế được, dương vật sưng to sắp phá rách khỏi quần. Ta chẳng những hôn Cát Linh Linh, còn đặt tay lên ngực nàng, đầu vú nàng lần nữa bị ta chà xát đến cứng rắn, cứng như côn thịt của ta vậy.

"Không được, không thể làm nữa. Ta đây là làm sao vậy?" Cát Linh Linh toàn thân nóng lên cố thoát khỏi môi của ta. Nàng bắt lấy tay của ta, muốn ngăn cản ta khiêu khích nếm vú nàng.

"Cái gì làm sao vậy?" Ta bắt chặt núm vú hỏi.

"Sờ tiếp xuống dưới, ta sẽ chịu không được ." Cát Linh Linh cả người mềm như bông.

"Chịu không được thì chúng ta sẽ làm thêm một lần." Ta phun ra hơi thở nặng nề.

"Không được, kinh nguyệt của ta còn chưa chấm dứt." Cát Linh Linh tựa đầu lên lồng ngực của ta.

"Chúng ta không phải đã làm sao, làm tiếp một lần được không? Linh Linh tỷ người sờ thử xem, đã cứng rắn đến mức này rồi." Ta bắt lấy bàn tay nhỏ bé của nàng Cát Linh Linh đặt tại hạ bộ của ta.

"A, Trung Hàn, đừng sờ . Người chẳng phải còn muốn làm việc sao? Chúng ta đi thôi." Cát Linh Linh xoa nhẹ vùng nhô lên giữa hai chân ta.

"Xem ra hôm nay ta không cách nào chuyên tâm làm việc được. Linh Linh tỷ, giúp ta giải quyết một chút đi? Ta muốn nổ tung rồi."

"Không được....."

Cát Linh Linh cự tuyệt rất kiên quyết, bất quá thấy ta móc côn thít ra, nàng lại do dự, rồi gắt giọng:"Đang ở trên đường đó, người nhã nhận chút được không?"

Ta một chút cũng không nhã nhặn chỉ nhẹ nhàng kéo một cái, Cát Linh Linh thuận thế cúi xuống, đem quy đầu vừa vặn chui vào miệng nàng. Cát Linh Linh không cách nào trốn tránh, hơi hé môi ngậm lấy. Dương vật của ta lên còn lưu lại vật bài tiết của Phàn Ước, lúc này Cát Linh Linh cũng không rảnh phân biệt những thứ này là của nàng hay của người khác, bởi vì côn thít cực lớn thoáng cái lấp đầy miệng của nàng.

"Ừ." Côn thịt vừa được bờ môi trơn ướt bao khóa, ta liền giống như bị một dòng điện cường đại đánh trúng, chỉ cảm thấy thân thể căng cứng, hậu môn kịch liệt co rút, tóc gáy dựng đứng lên, ngay cả trái tim cũng ngừng đập. Đầu óc ta trống rỗng, không cách nào miêu tả sự sung sướng kéo căng tất cả dây thần kinh, ta thoải mái muốn hét to.

Thật bất ngờ, Cát Linh Linh công phu dùng miệng rất sức sẻo, động tác của không hề lưu loát, chỉ đơn giản phun ra nuốt vào dương vật của ta, mà ngay cả phun ra nuốt vào cũng không liên mạch. Nhưng ta vẫn cảm thấy vô cùng thoải mái, môi của nàng rất có nhục cảm, cảm giác ma sát cùng âm đạo cũng không khác lắm. Ngả người về đằng sau ở, ta dùng tay trái xoa bầu ngực nàng, nheo mắt lại, đợi đến cao trào.

Đột nhiên ngoài cửa sổ xe cách đó không xa hiện lên một thân ảnh, một bóng người mập mạp. Ta tưởng rằng mình bị hoa mắt, xoa nhẹ con mắt, vững tin chính mình không có hoa mắt. Cách mười mét, thân hình mập mạp của Đỗ Đại Duy làm cho ta hồn phi phách. Trời ạ! Thật sự xong rồi, ta vô kêu to trong lòng.

"Linh Linh tử, Linh Linh tử, đừng ngậm nữa." Thanh âm của ta trở nên run rẩy.

"Ừ, có phải muốn bắn hay không? Muốn bắn thì nói cho ta biết, đừng để miệng ta đầy cái thứ của người." Cát Linh Linh đầu vẫn còn phập phồng đưa đẩy.

"Không, là Đỗ quản lý đang nhìn chúng ta." Ta gan mật muốn nứt ra, đồng tử co rút lại.

"Đừng nói giỡn được không? Cái này chẳng buồn cười chút nào."

Cát Linh Linh vẫn còn đang nằm sấp nên không phát hiện điều gì, nàng cho là ta đang nói đùa, vẫn phun ra nuốt vào đại nhục bồng của ta. Động tác

của nàng càng ngày càng trơn tru, nàng thậm chí hiểu được dùng đầu lưỡi liếm quanh quy đầu của ta.

Thế nhưng mà, ta buộc phải ngăn cản nàng lại. Vội vàng rút côn thật từ cái miệng nhỏ ra, sau đó nhanh chóng nhét trở về đũng quần. Cát Linh Linh cũng ngồi dậy, đúng vào lúc này, nàng đã phát hiện Đỗ Đại Duy.

Đỗ Đại Duy tựa như một pho tượng tò te, không hề nhúc nhích. Bởi vì khoảng cách là hơn 10m, ta thấy không rõ nét mặt của hắn, nhưng là ta biết rõ, chuyện ta cùng Cát Linh Linh yêu đương vụng trộm chắc chắn đã bị hắn phát hiện, không có gì có thể chối cãi.

"Ai nha, xong rồi! Làm sao bây giờ? Chúng ta rời khỏi đây đã rồi nói sau." Cát Linh Linh sắc mặt cũng thay đổi, nàng chẳng những lời nói run rẩy, cả tay cũng đang phát run.

Ta trầm giọng nói:"Người đi đi. Chuyện này trốn tránh không được, ta đi giải thích với Đỗ quản lý." Nói xong, ta đẩy cửa xe đi xuống.

"Người đừng đi. Ai, có chuyện gì từ từ nói." Cát Linh Linh rất lo lắng vốn định ngăn cản ta xuống xe, nhưng thấy thái độ kiên định của ta, nàng đành phải thấp giọng dặn dò hai câu.

Ta gật đầu:"Người vẫn nên đi thôi, lúc này người xuất hiện, tình huống càng tệ hơn."

Ta biết rõ, nam nhân âu yếm nữ nhân của mình trước mặt hắn thì dù là một tên đại hèn nhất cũng trở nên vô cùng cường hãn. Cho nên Cát Linh Linh rời đi thì càng có lợi để ta giải quyết mâu thuẫn.

TỶ PHU VINH DỰ

Tiểu Thủ Chương
www.dtv-ebook.com

Chương 19: Mỹ nhân kế (2)

Ferrari dần dần biến mất trong tầm mắt ta, ta chậm rãi đi đến chỗ đỗ Đại Duy. Tuy biểu hiện của ta trước mặt Cát Linh Linh rất giống một nam nhân chân chính, nhưng thực sự lúc này ta sợ muốn chết, ta đang nghĩ Đỗ Đại Duy có giết hay không ta? Trên tay hắc có thể cầm dao găm hay không? Nếu như không có dao, ta có niềm tin có thể chạy trốn.

Đêm đã khuya, trong văn phòng quản lý bộ phận đầu tư kt đèn đuốc lại sáng trưng. Đỗ Đại Duy mặt không chút biểu tình nhìn ta, hoàn toàn không nói một câu gì. Giằng co một lúc, ta thực sự bội phục Đỗ Đại Duy, bội phục hắc tình táo. Tuyệt đại đa số nam nhân phát hiện lão bà của mình đang cùng một người đàn ông khác thân mật, nhất định sẽ xúc động được muốn giết người; Nhưng hắc không hề làm thế, hắc rất tình táo, tình táo đến đáng sợ. Bởi vì ta không biết hắc hiện tại muốn cái gì, có lẽ hắc đang suy nghĩ thiên ta. Ủ, có khả năng! Ta càng nghĩ càng sợ hãi.

"Đỗ đại ca, người trừng phạt ta đi, đều là lỗi của ta." Ta không thể chịu đựng được phần áp lực này, dù sao chính mình cũng có tội, cho nên ta đành phá vỡ sự trầm mặc.

"Đừng gọi ta là Đỗ đại ca." Đỗ Đại Duy lạnh lùng nói.

Cái này cũng khó trách, xưng hô đại ca chỉ là giữa hảo huynh đệ mới vậy, ta chẳng lẽ lại không biết xấu hổ gọi Đỗ Đại Duy làm "đại ca" được?

"Hay là gọi Đỗ quản lý được không?" ta mồ hôi lạnh đầy gáy, cả trên trán cũng đặc biệt nhiều. Hốt hoảng chà mẹ nó sát cái trán: "Đỗ quản lý, ta

biết rõ tội lỗi của ta sâu nặng, ta cũng không mong nhận được sự thông cảm của người, chỉ cần để người thoải mái một chút, người có thể bảo ta làm bất cứ chuyện gì."

Đỗ Đại Duy nhìn ngó ta, giống như xem một con khỉ diễn xiếc. Hắn trầm mặc một hồi mới từ từ nói: "Cái gì cũng nguyện ý?"

"Đúng vậy." Ta lại lau mồ hôi lạnh trên trán.

Đỗ Đại Duy đột nhiên thở dài một hơi, từ trong ngăn kéo lôi ra một cái hộp: "Người biết không? Ta rất yêu Linh linh."

Ta gật gật đầu, phát hiện gật đầu không đúng, ta lại lắc đầu.

Đỗ Đại Duy mở cái hộp ra, trong hộp là một chiếc vòng cổ bạch quang chướng mắt, chỉ cần không phải đàn độn đều có thể nhìn ra cái vòng cổ này có giá trị phi phàm. Hắn vượt vòng cổ rồi thở dài nói: "Hôm nay là sinh nhật Linh Linh, ta còn cố ý mua một chiếc vòng cổ kim cương tặng nàng. Nếu không phải mấy người Tào Gia Dũng bọn hắn đến, hôm nay buổi tối ta sẽ cùng Linh Linh ăn cơm, ta định lúc ăn cơm sẽ đeo cái vòng cổ này cho nàng. Nhưng Linh Linh nói với ta hôm nay cũng là sinh nhật Phàn Ước, nàng muốn cùng Phàn Ước ăn cơm, ta liền theo nàng. Cho tới nay, nàng nói cái gì ta cũng nghe."

Bạch quang chói mắt của chiếc vòng cổ đã kích thích ta, nhìn lại chiếc vòng cổ bạch kim ta đưa nàng căn bản không đánh một đồng. Ta vừa tự ti đồng thời lại đặc biệt kiêu ngạo, bởi vì Cát Linh Linh tựa hồ càng ưa thích chiếc vòng cổ ta đưa hơn. Trong lòng không khỏi đắc ý giễu cợt Đỗ Đại Duy, lẽ vật không phải càng quý thì càng đổi được sự hài lòng của mỹ nữ, thật sự là một con lợn.

Đỗ Đại Duy đương nhiên không biết ta đang suy nghĩ gì. Hắn dừng một chút, nói tiếp: "Ta vốn là muốn dành cho Linh Linh một kinh hỉ, đeo cái vòng cổ này lên cổ nàng. Nhưng ta tuyệt đối không thể tưởng được, Linh

Linh lại ở cùng người, ta thật không dám tin tưởng con mắt mình. Linh Linh rất mê người, rất nhiều nam nhân đều để mắt đến nàng, ta đề phòng La Tất, đề phòng Tào Gia Dũng, cả lão già Trương Tư Cần kia cũng đề phòng, nhưng ta chưa từng nghĩ qua phải người Lý Trung Hàn."

"Đỗ quản lý, thực thực xin lỗi." Đầu của ta rất thấp, thái độ rất thành khẩn.

"Nói xin lỗi cũng vô nghĩa. Ta cùng Linh Linh kết hôn vài năm, nàng cũng chưa từng ngậm đồ của ta, khi nàng ngậm đồ của người, người đừng nói với ta Linh Linh ghé vào dưới người của người chỉ để ngủ. Tuy ta không trông thấy nàng ngậm cái thứ đồ của người, nhưng ta có thể khẳng định lúc đó nàng đang làm chuyện này."

Ta cảm thấy bực tức, trách không được Cát Linh Linh lại amateur như vậy, nguyên lai là không có thao luyện qua. Nghĩ đến Cát Linh Linh có thể bú liếm cho ta, trong lòng càng thêm đặc ý, chỉ là đối mặt với Đỗ Đại Duy càng thêm lạnh giá. Ta cũng không thể tìm ra giải thích hợp lý, cho nên chỉ đành trầm mặc.

Thấy ta không nói gì, Đỗ Đại Duy nhúc nhích huyết Thái Dương, đây là hiện tượng sinh lý chỉ khi một người cực kỳ giận mới sinh ra. Nếu như không phải hấn vô cùng mập mạp, ta nhất định có thể trông thấy gân xanh lồi lên trên cổ hấn.

"Linh Linh cũng đã ngậm thứ đồ của người, xem ra nàng không hề giữ lại cái gì với người. Ai, người nói ta phải làm gì?" Đỗ Đại Duy thống khổ ngồi phịch trên mặt ghế.

"Đỗ quản lý, người có cái gì cần ta cố gắng sức lực xin mời phân phó, dù lên núi đao, xuống biển lửa, ta tuyệt không nhả mảy."

Biểu hiện ra lời thề son sắt, ta trong lòng lại mắng to, con heo mập người chẳng phải lúc đó cũng uy hiếp Đái Tân Ni sao? Chỉ có điều không

thành công mà thôi. Cái này gọi là ác giả ác báo. Hắc hắc.

Đỗ Đại Duy suy tư cả buổi, mới duỗi ra hai ngón tay mập mạp nói: "Ta có hai con đường cho người lựa chọn. Thứ nhất, người để tiểu di của người theo ta, như thế ta mới có thể cân bằng lại. Thứ hai, hai ngày này người phải làm việc cho ta, sau đó giúp ta lên làm tổng giám đốc. Hai con đường này không quá đáng chứ?"

Ta gật đầu liên tục: "Không, hoàn toàn không quá đáng, một chút cũng không quá đáng. Ta hiện tại có thể quyết định ngay, ta chọn điều thứ hai."

Ta vốn có chút áy náy với Đỗ Đại Duy, nhưng hắc bảo ta dùng Tiểu Quân đến đền tội, một điểm áy náy kia lập tức biến mất không còn tăm hơi, trong lòng cuồn cuộn mắng to, đồ heo mập nhà người còn không mau chết đi? Muốn đụng đến Tiểu Quân của ta sao? Đừng hòng.

"Tốt, người đã nói như vậy, ta sẽ nhìn hành động của người." Đỗ Đại Duy sắc mặt âm trầm, không hề tỏ ra vui mừng.

"Ta nhất định hết sức nỗ lực, vì Đỗ quản lý hiệu lực. A, phải là vì Đỗ tổng tài hiệu lực, mời Đỗ tổng tài uống chút nước."

Ta miệng nở hoa sen, thái độ thành khẩn lại a dua nịnh hót. Sắc mặt Đỗ Đại Duy hơi hòa hoãn chút ít, ta vội vàng đứng lên rót cho hắn một chén nước.

Đỗ Đại Duy nói tiếp đi: "Về sau ta phát hiện người nếu như còn quẩn quít lấy Linh Linh, thế thì người đừng trách ta. Hiểu chưa?"

"Vâng, vâng, tuyệt đối không có lần nữa."

Ta gật đầu liên tục, nghĩ thầm tiếp theo ta làm sao có thể buông tha cho Cát Linh Linh. Muốn đấu với ta sao? hắc hắc! kết quả chính chỉ có thể là cái chết của người thôi.

"Được rồi, người đi làm đi." Đỗ Đại Duy khoát tay áo.

Ta lại nói một đồng lời xin lỗi, sau đó mới xám xịt đi ra khỏi văn phòng quản lý. Trở lại bàn làm việc, ta thở dài một hơi, ngẫm lại mọi chuyện có thể thuận lợi dọn dẹp, gặp dữ hóa lành, xem ra mình vận khí không tệ. A di đà phật, thiện tai thiện tai, đa tạ Phật tổ phù hộ.

Muốn gái thì cầu thượng đế, muốn bình an còn phải bái Phật tổ. Ta chấp tay trước ngực, miệng lầm bầm, chỉ là vừa nghĩ Phật tổ, ta một bên còn nghĩ đến Cát Linh Linh. Nghĩ đến nàng hai viên thịt no đủ mềm mại, nhất thời khó có thể ức chế hồi tưởng bành trướng. Đúng lúc này, điện thoại đột nhiên vang lên, ta xem xét, hóa ra là Tôn Gia Tề gọi tới.

"Như thế nào vậy? Gia Tề." Ta nhận điện thoại.

"Trung Hàn, người đúng là thần. Thị trường ngũ cốc nước Mỹ mấy ngày nay đều tăng liên tục, người nói hôm nay sẽ giảm ta còn chưa tin, hiện tại quả nhiên rút xuống mức 826 mã phân rồi. Người xem phải làm gì?" Tôn Gia Tề kêu to trong điện thoại.

"Thật sao? Cảm ơn người trước, Gia Tề. Có thời gian lại nói chuyện tiếp." Ta đại hỉ, không nhiều lời liền cúp điện thoại, sau đó đi đến phòng làm việc của Đỗ Đại Duy.

Phòng làm việc của hắn không đóng cửa, ta vừa tới gần liền mơ hồ nghe được âm thanh đứt quãng. Thanh âm rất thấp, nhưng ta vừa vặn nghe được hai chữ "Linh Linh", tim đập thành thịch, ta rón rén tới gần cánh cửa như một tên ăn trộm, tập trung toàn bộ tế bào thính giác.

"Ta biết, hết thầy chỉ mấy ngày này thôi. Linh Linh, ủy khuất người rồi. Ừ, được, cái gì ta cũng nghe theo người. Bất quá, bất quá, người phải đáp ứng ta không thể để tiểu tử kia được lợi thêm nữa."

Tiếng Đỗ Đại Duy cầu xin thương xót truyền ra, ta nghe xong lập tức kinh hãi lạnh mình.

"Ừ, được, được, được, đừng nóng giận, đừng nóng giận. Tiểu Phàn cần người đi khuyên bảo . Ừ, biết rồi, biết rồi. Được rồi, ta sẽ chờ, nếu như hãn cảm thấy tốt, ta sẽ ra sức đánh cược một lần. Ai !" Trong khoảng thời gian này đều bận rộn du thuyết đám cổ đông, căn bản không có thời gian đi phân tích. Hôm nay toàn bộ phải trông cậy tiểu tử kia, hiện tại cũng chỉ có hãn là đáng tin nhiệm nhất....."

Ta nghe ra đại khái, lúc này đã khẳng định suy đoán lúc trước. Quả nhiên là mỹ nhân kế, Phàn Ước là công cụ, mà Đỗ Đại Duy và Cát Linh Linh là người vạch kế. Vì đạt được ủng hộ của ta, bọn hãn dùng sắc đẹp của Phàn Ước hấp dẫn ta, mà ta lại cho là mình đủ mị lực, đủ khả năng hấp dẫn mỹ nữ ưu ái. Hiện tại xem ra, ta chỉ là một tên ngốc vận khí không tệ lại có giá trị lợi dụng mà thôi.

Ai! Trong lúc đó, ta cảm thấy thất lạc. Đây là một thế giới người lừa ta gạt, có lẽ chỉ có Đái Tân Ni đối với ta mới là thật tâm .

Đỗ Đại Duy vì để ta thuần phục mà dám sử dụng mọi thủ đoạn, Phàn Ước cộng thêm Cát Linh Linh đủ để khiến bất kỳ nam nhân nào cũng phải thần phục. Chỉ có điều Đỗ Đại Duy cũng không nguyện ý hi sinh thân thể Cát Linh Linh, hãn có lẽ chỉ định lợi dụng vẻ khuynh thành mỹ mạo của Cát Linh Linh hấp dẫn ta, không nghĩ tới Cát Linh Linh vậy mà phải hãm thân vào. Biến hóa này vượt quá dự kiến của hãn, cho nên phần nộ của hãn hoàn toàn không phải giả vờ, thật sự là "vừa mất quân lại mất phu nhân" Hãn tuyệt đối không ngờ tới Lý Trung Hàn ta háo sắc như vậy, lại to gan như vậy, ngay cả thời kỳ kinh nguyệt cũng không chỗ nào cố kỵ. Lúc này ta chỉ muốn cười, thế nhưng lại nghe được ba chữ "Đái Tân Ni", ta liền không muốn cười nữa. Bạn đang đọc truyện được copy tại -Y

"..... Ừ, Đái Tân Ni quả nhiên thật thích Lý Trung Hàn, xế chiều hôm nay nàng sẽ đem danh sách cổ đông ủng hộ Chu Cửu Đồng cho ta. Hắc hắc, nàng đương nhiên sợ phải ngồi tù, trừ phi Chu Cửu Đồng giúp nàng trả hết khoản nợ 3000 vạn thiệt này, nếu không nàng cả đời đều không thể thoát khỏi sự khống chế của ta. Bất quá nói đi thì nói lại, Chu Cửu Đồng dựa vào cái gì mà giúp nàng trả khoản tiền lớn như thế này? Mà dù sao lão già kia cũng không có năng lực. Ha ha....."

Nghe đến đó ta vừa sợ vừa giận. Từ cảm giác lẫn suy đoán, cuộc chiến giành quyền lực trong công ty đã đến hồi quyết định, mà ta cùng Đái Tân Ni đã thành quân cờ trong tay Đỗ Đại Duy. Kế tiếp Đỗ Đại Duy sẽ không từ thủ đoạn nào để đạt được mục đích.

Hắn thở dài một hơi:"Tình thế có chút không lạc quan. Người không biết, chiều hôm nay mấy cổ đông đã thay đổi thái độ, kẻ nào cũng nói chuyện hàm hồ, đặc biệt là tên Trương Tư Cần cùng La Tất kia, có vẻ như đã đứng về phe Chu Cửu Đồng. Với tư cách cổ đông lớn nhất kt, nếu như Trương Tư Cần ủng hộ Chu Cửu Đồng, cơ hội của chúng ta thấp đi rất nhiều."

Trầm ngâm một lát, Đỗ Đại Duy đột nhiên cười gian một tiếng:"Bất quá, ta nhìn ra con của hắn dường như rất thích Đường Y Lâm, cả buổi chiều đều bám lấy Đường Y Lâm. Ừ..... Ừ, a, con của hắn tên là gì nhỉ? Ta nhớ một chút, đúng rồi, gọi Trương Đình Nam."

Trương Đình Nam? Ta cực lực vờ vệt trí não cũng không nhớ ra bộ dáng người này.

"Ừ, không khai thác được từ hắn, chúng ta liền mở lỗ hổng từ trên người con trai hắn. Vốn định dùng Đường Y Lâm để đối phó Lý Trung Hàn, hiện tại xem ra không dùng được, mấy ngày nữa ta sẽ an bài, dùng Đường Y Lâm để thuần phục Trương Đình nam quả thực quá dễ dàng. Ai, Linh Linh,

không phải ta vô cùng tự tin, mà là Đường Y Lâm xác thực có cái năng lực này."

Trầm mặc một hồi, Đỗ Đại Duy đột nhiên ha ha cười quái dị:"Cái gì? Ta cùng Đường Y Lâm? Không có, không có, ta tuyệt đối không có chạm qua nàng. Ta thề ! Ta làm sao biết nàng có bản lĩnh ư? A, là ta nghe Hà thư ký nói. Có một lần công ty giành được lợi nhuận rất lớn từ thị trường đầu mỏ tại Singapore chính là do Hà thư ký tận dụng được thời cơ. Mà sở dĩ toàn bộ là nhờ công lao của Đường Y Lâm. Ta nghe Hà thư ký nói, nếu như hần trê lại mười tuổi, nhất định phải thu được Đường Y Lâm vào tay, ha ha."

Ta ở ngoài cửa cười thầm, dùng Đường Y Lâm để đối phó ta sao? Ta quả thật quá vinh hạnh. Vị Đường Y Lâm này là một siêu cấp PR trong công ty chúng ta rất ít khi lộ mặt, ta muốn gặp nàng so với gặp tổng giám đốc còn khó hơn. Bất quá vị siêu cấp PR này xác thực sắc đẹp không thể bắt bẻ, không thể tưởng được nàng là vương bài trong tay Đỗ Đại Duy. Về phần Hà thư ký là ai, ta lại tương đối mờ mịt.

"Được rồi, không nói nữa. À còn phải chúc người sinh nhật vui vẻ. Ha ha, ta làm sao quên được? Ta vẫn nhớ chứ, lễ vật đương nhiên là có ! Lễ vật gì ư? Ta tạm thời giữ bí mật, ngày mai ta tặng cho người. Đến, hôn một cái, thân to hơn một tí mà !"" Đỗ Đại Duy quả thực buồn nôn.

Ta giận dữ, trong lòng chua chát, nhin không được thăm mẳg:" Người đúng là con heo mà? Miệng nàng vừa ngậm đại kê kê của ta đó." Mẳg xong, trong lòng cũng không thể thoải mái. Ta không muốn lại nghe tiếp, lặg lẽ lui về phía sau vài chục bước, từ xa hô to:"Đỗ quản lý, Đỗ quản lý....."

Thấy ta vội vàng chạy chạy tới, Đỗ Đại Duy xụ mặt hỏi:"Chuyện gì?"

Ta lớn tiếng nói:"Xin lập tức vào hệ thống, hoàn thànhthao tác mua bàn 0013."

"0013?"

Đỗ Đại Duy suy nghĩ này ký hiệu cái một lúc, hỏi tiếp: "Ngũ cốc nước Mỹ sao?"

"Đúng, chuẩn bị tiếp bàn."

"Có lòng tin sao?"

"Rất tin tưởng."

"Lên hay là xuống?"

"Mua lên."

"Tốt, nghe nói người đã có lệnh tập, vậy để người thao tác. Ta ở bên cạnh quan sát, đừng co cống chân ta như trước y, lớn mật lên."

"Vâng, đã rõ."

Ta hưng phấn đáp ứng một câu, lập tức trở lại bàn làm việc của ta, bật máy tính lên tiến vào hệ thống, đưa vào mã lệnh..... Hết thấy đều không lộn xộn, nhưng trong lòng tràn ngập khẩn trương. Bởi vì ta biết rõ, cái này trên ý nghĩa là lần đầu tiên ta độc lập giao dịch, lợi nhuận bao nhiêu không quan trọng, quan trọng là chỉ cho phép thành công không cho phép thất bại.

Ta vận dụng toàn bộ tài chính có thể dùng được đưa vào thị trường, tại mức giá 0025 mã phần liên tục mua vào. Mà Đỗ Đại Duy cũng đang cặm cụi gõ vào bàn phím, ta tin hẳn đưa vào số tiền ít nhất cũng gấp 10 lần số tiền của ta.

TỶ PHU VINH DỰ

Tiểu Thủ Chương
www.dtv-ebook.com

Chương 20: Thuốc ngủ (1)

Không khí càng lúc càng khẩn trương. Theo thời gian trôi qua, những con số biểu hiện ngừng biến hóa, nhưng giá trị tổng thể duy trì ở mức 824 điểm đến 826 điểm. Ta rất khẩn trương, càng không ngừng uống nước, trong đầu trống rỗng, mà ngay cả Đỗ Đại Duy đi đến đằng sau ta, ta cũng hồ đồ yêu? Chưa tỉnh.

"Đừng khẩn trương, cứ đúng quy củ, thiết lập giá trị bình thường là được." Đỗ Đại Duy an ủi ta một câu, ta mới phát hiện hãn tự đứng đằng sau ta.

"Thiết lập mức 820 bình thường. Đỗ quản lý, ta vẫn có chút khẩn trương." Ta lại dốc mạnh một cốc nước lớn, nước từ khóe miệng tràn ra.

"Lần đầu tiên ta tham gia giao dịch cũng rất khẩn trương, điều này rất bình thường." Đỗ Đại Duy tựa hồ đã quên cừ hận với ta. Cũng giống như lần trước, tuy hãn đang an ủi ta nhưng ta có thể cảm giác được hãn cũng rất khẩn trương.

"Bang bang."

Đúng thời khắc mấu chốt nhất, ngoài cửa bộ phận đầu tư truyền đến tiếng đập cửa. Ta cùng Đỗ Đại Duy hai mắt nhìn nhau, trong ánh mắt đều lộ vẻ hồ nghi, tựa hồ đang từ hỏi đã trở thế rồi ai còn gõ cửa? Ta đứng lên, đi ra cửa xem xét, ánh mắt xuyên qua cửa thủy tinh, ta giật mình mà mở to hai mắt nhìn.

Người tới lại là Tiểu Quân.

Mở ra cửa thủy tinh, Tiểu Quân rung đùi đắc ý thẳng bước tiến đến. Trông thấy bộ phận đầu tư có ta cùng đỗ Đại Duy, nàng le lưỡi, trong miệng hừ hừ nói: "Ta là theo mệnh lệnh tử tử đến tra xét, nhìn xem Lý Trung Hàn tiên sinh có trung thực không? Có phải là hồng hạnh xuất tường hay không?"

Ta vừa bực mình vừa buồn cười: "Hiện tại đã nửa đêm rồi, người tới làm cái gì? Mà hồng hạnh xuất tường là chỉ nữ nhân, dùng trên người nam nhân là không chính xác. Đúng là không có văn hóa, lại để cho Đỗ quản lý chê cười."

Tiểu Quân mặc đúng kiểu nữ hai, một chiếc áo ngủ in hình phim hoạt hình, một chiếc quần ngắn lộ ra cặp đùi phấn nộn bóng loáng, dưới chân phủ một đôi dép lê. Buồn cười chính là tóc nàng ghim lên hai bó tóc sừng dê, bộ dáng tuy đáng yêu nhưng tạo hình có mức quái dị. Thấy ta chế nhạo, nàng có chút tức giận: "Đỗ đại ca mới không phải không có tố chất như người vậy, cũng không háo sắc như người vậy. Nếu như không phải tử tử bảo ta đến, ta mới chẳng muốn đến tra xét."

Ta cười thầm, tử tử? Tử tử nào? Xem ra Tiểu Quân nhập tâm vào trò đùa quá mức, thật sự phán ra một cái tử tử ở tận đâu tận đâu. Đỗ Đại Duy nghe thấy Tiểu Quân khen hân, mừng rỡ cười không ngừng, con mắt híp lại.

"Bây giờ tra xong rồi, người cũng nên trở về đi. Huống chi người dạo phố một ngày cũng mệt rồi, ta phải làm việc cả đêm."

Ta nháy mắt với Tiểu Quân, bởi vì ta chú ý tới tròng mắt Đỗ Đại Duy đang nhìn chăm chăm lên đùi và bộ ngực Tiểu Quân. Nhớ tới điều kiện hân đưa ra cho ta, ta lập tức lòng nóng như lửa đốt, hận không thể lập tức đem Tiểu Quân kéo về nhà.

"Hừ, rất khó nói! Nói không chừng ta chân trước vừa đi, chân sau liền có nữ nhân khác đến. Không được, ta phải ở đây giám thị người, người muốn làm việc thì cứ làm việc của công tác của người, không cần phải xen vào ta."

Tiểu Quân không để ý đến khuyến cáo của ta, ngược lại tìm một cái ghế ngồi xuống, thật sự khiến ta tức chết.

"Tiểu Quân đã tới rồi, người đuổi nàng đi làm gì? Tiểu Quân, đến, đến phòng làm việc của ta, chỗ đó có ghế sofa lớn, người cảm thấy mệt thì nằm nghỉ ngơi cũng được."

Đỗ Đại Duy trước nói với ta một câu, sau lại cười tủm tỉm với Tiểu Quân. Nhìn khuôn mặt núc ních là thịt của đỗ Đại Duy, ta hận không thể đập nát cái mũi nhão nhoẹt của hắn.

"Ừ, vẫn là Đỗ đại ca tốt, trách không được Linh Linh tỷ luôn khoa trương về Đỗ đại ca."

"A, Linh Linh khoa trương ta như thế nào?" Đỗ Đại Duy đột nhiên nở nụ cười rất gian trá hỏi.

"Linh Linh tỷ nói Đỗ đại ca là nam nhân tốt rất biết săn sóc phụ nữ, tương lai ta tìm muốn tìm lão công phải tìm người như Đỗ đại ca vậy."

Tiểu Quân cười tủm tỉm nói ra. Ta cảm giác Tiểu Quân có chút cổ quái, nhưng cổ quái chỗ nào ta nhất thời không nói được.

Đỗ Đại Duy cười rộ, lần này là cười chân thật, cười toét mang tai. Lời Tiểu Quân hắn tuyệt đối tin tưởng, bởi vì hắn tin nàng rất ngây thơ. Nhưng ta tuyệt đối không tin những lời này của nàng, đương nhiên ta cũng không vạch trần, nghĩ thầm có ta ngay bên cạnh, Đỗ Đại Duy gan bằng trời cũng không dám làm gì bất lợi với Tiểu Quân. Vì vậy ta cũng cười cười với Tiểu Quân: "Tùy người. Bất quá đừng làm ảnh hưởng đến Đỗ quản lý."

"Đương nhiên."

Tiểu Quân trợn trắng mắt với ta, trực tiếp đi vào phòng làm việc của Đỗ Đại Duy. Càng khiến ta chấn động chính là Tiểu Quân còn đóng cửa lại. Thầm mắng to Tiểu Quân là cái siêu cấp ngu ngốc, vào hang sói còn cài chốt cửa. Trong lòng ta gấp đến độ như ngồi trên bếp lửa, đâu còn có thể chuyên tâm làm việc?

Cứ cách hai, ba phút ta lại chạy đến phòng Đỗ Đại Duy nghe lén, thầm hạ quyết tâm nếu Đỗ mập mạp dám có xấu ý đồ với Tiểu Quân, ta nhất định phải đá văng hẳn ra. May mắn, không có chuyện gì phát sinh. Dần dần, khoảng cách thời gian ta đi nghe lén cũng kéo dài, cứ cách năm phút mới tới một lần.

Đang lúc ta cho là mình buồn lo vô cớ, đột nhiên trong văn phòng Đỗ Đại Duy truyền đến âm thanh vỡ vụn, tuy rất nhỏ, nhưng ta vẫn mơ hồ nghe thấy. Quá kinh sợ, ta hét lớn một tiếng, thân thể như lò xo bật ra khỏi ghế, phóng như điên về văn phòng Đỗ Đại Duy. Nhưng không đợi ta đá văng cánh cửa thì cửa đã mở ra, Tiểu Quân cười hì hì từ bên trong đi tới. Tiểu Quân không có việc gì còn Đỗ Đại Duy thì có chuyện .

"Tiểu Quân, có chuyện gì vậy ?"

Mắt của ta như muốn rơi xuống . Trong văn phòng, Đỗ Đại Duy nằm ngửa trên mặt đất không biết sống hay chết, bên cạnh hẳn rơi lả tả mảnh sứ vỡ cùng một vệt nước màu nâu.

"Muốn biết nguyên nhân sao?" Tiểu Quân lắc lắc hai bím tóc sừng dê quái dị, thần bí nháy mắt với ta.

"Mặc kệ nguyên nhân gì, người cũng không thể giết Đỗ Đại Duy chứ, giết người phải đền mạng đó. Dù là không phải đền mạng, người cũng phải vào tù chục năm đó." Nhìn Đỗ Đại Duy hai mắt nhắm nghiền, ta buồn bực muốn chết.

"Nói bậy bạ gì đó! Ta sao dám giết Đỗ Đại Duy chứ? Ta nhát gan lắm, thấy con gián còn sợ, sao dám giết người? Đỗ Đại Duy chỉ là ngủ ngon mà thôi á." Tiểu Quân chu cái miệng nhỏ nhắn lên.

"Ngủ ngon?" Ta cảm thấy lộn xộn.

"Đúng rồi, hẳn uống cà phê ta pha, trong cà phê ta đã bỏ vào năm viên thuốc ngủ." Tiểu Quân duỗi ra bàn tay trái non nớt quơ quơ trước mặt ta.

"Năm viên?" Ta trợn trừng hai mắt, năm viên thuốc ngủ sức nặng không nhỏ, mặc dù không đến mức đưa người ta vào chỗ chết, nhưng hoàn toàn có thể khiến một người không thể tỉnh dậy sau mười tiếng.

"Ừ." Tiểu Quân mãnh liệt gật đầu với ta.

"Người tại sao phải làm như vậy? Thú vị sao?" Ta giận dữ.

"Ca, người đừng nóng giận. Chờ ta kể cho người, người tức giận cũng không muộn." Tiểu Quân đột nhiên nghiêm túc hẳn lên.

Ta chú ý bàn tay của nàng có chút run rẩy, có thể thấy nàng rất khẩn trương. Dù sao chuyện này cũng không phải chuyện nhỏ, nàng dám làm như vậy nhất định có nguyên nhân. Ta đi đến ôm lấy Tiểu Quân, nhỏ giọng an ủi: "Mọi chuyện ca ca đều tha thứ, người về sau đừng làm xằng bậy, có chuyện gì hay thương lượng với ca ca, biết không?"

"Ừ." Tiểu Quân gật đầu đồng ý, nhưng ta cũng không tin tưởng lắm.

"Được rồi, ta muốn nghe xem rốt cuộc xảy ra chuyện gì."

Ta kéo Tiểu Quân ngồi xuống ghế, Đỗ Đại Duy dưới đất đã phát ra tiếng ngáy nhẹ nhàng. Tiểu Quân ho khan một chút, hắng giọng nói: "Buổi sáng ta vốn định đi thăm Linh Linh tỷ, nhưng trên đường lại nhìn thấy Tân Ny tỷ đang rất hốt hoảng. Tối hôm qua ta cùng Tân Ny tỷ về nhà, chúng ta đã trò

chuyện rất nhiều, ta phát hiện Tân Ny tử kỳ thật rất thích ca ca . Ta không rõ, tại sao ca nói Tân Ny tử đá người?"

"Cái này không quan trọng, người nói chuyện trọng yếu trước đi, nhìn thấy Tân Ny tử tử rồi sao?" Ta vội vàng chuyển hướng, nói thêm nữa chỉ sợ đầu đuôi.

Tiểu Quân bị chen ngang nên rất không thoải mái, trợn mắt nhìn ta một cái, tiếp tục nói:"Ta chẳng những nhìn thấy Tân Ny tử, ta còn nhìn thấy nàng đi cùng Đỗ Đại Duy. Tân Ny tử bộ dạng rất khẩn trương, ta cảm thấy kỳ quái nên âm thầm bám theo bọn họ. Sau đó, hắn cùng Tân Ny tử tiến vào một quán cafe, ta cũng vào theo, rồi nghe lén được bọn họ nói chuyện. Nguyên lai Tân Ny tử tử đến là để đưa cho hắn một cái danh sách gì gì đó, nhưng Tân Ny tử muốn hắn cam đoan về sau không quấy rối nàng. Hắn không đồng ý, còn nói muốn Tân Ny tử buổi tối phải đến phòng làm việc của hắn. Hừ! Càng lúc ta càng thấy tên này thật gian trá, hắn đòi nàng đến khẳng định không có hảo ý. Thấy Tân Ny tử không đáp ứng, hắn muốn Tân Ny tử tử tiếp tục thám thính tin tức một người tên là Chu..... Chu cái gì..... đó."

"Chu Cửu Đồng?" Ta hỏi.

"Đúng đúng đúng, Đỗ Đại Duy muốn Tân Ny giám thị Chu Cửu Đồng. Ta thấy Tân Ny tử khóc. Hừ, ta ghét nhất là nam nhân khi dễ nữ nhân. Tân Ny tử thật đáng thương, nàng nhất định là bị hắn nắm giữ nhược điểm gì đó. Thật đáng giận ! Không chỉ như thế, ta còn trông thấy hắn muốn sờ mặt Tân Ny tử tử....." Tiểu Quân nói đến đây, vụng trộm liếc ta.

Ta giận không kềm được, thật muốn hung ác đá con lợn béo đang nằm chình ình dưới đất một cú thật đau. Bất quá ta vẫn nhịn xuống, tiếp tục hỏi:"Sờ soạng sao?"

Tiểu Quân mở to hai mắt nhìn, vẻ mặt kính nể: "Chưa có sờ đến, Tân Ny tỷ tỷ giới cà phê lên mặt hần. Ha ha..... Tân Ny tỷ tỷ rất lợi hại a !""

Ta cũng hớn hờ, trong lòng không khỏi vì sự cường hãn của Đái Tân Ni mà vỗ tay hoan hô.

"Ta thấy đồ Đại Duy hư hỏng như vậy, cũng không muốn đi thăm Linh Linh tỷ, ta nghĩ phải thu thập tên Đồ Đại Duy này."

Tiểu Quân lòng đầy căm phẫn, bộ dạng sẵn sàng bênh vực kẻ yếu, lại nhìn hai cái bím tóc sừng dê quái dị, thấy cũng có điểm giống tiểu hiệp nữ tung hoành giang hồ.

"Vì vậy người đến phòng làm việc của hần, cho hần uống cà phê có thuốc ngủ, sau đó trộm chứng cứ mà hần dùng để áp chế Tân Ny tỷ?" Ta giật mình mà nhìn Tiểu Quân.

"Ừ, ta đoán những thứ kia chắc hần ở trong văn phòng Đồ mập mập." Tiểu Quân le lưỡi, ngượng ngùng xem ta, tựa như một tiểu hài tử mắc lỗi.

"Xem ra mục đích của người đã đạt được rồi. Bất quá hình như tiệm thuốc không được phép bán thuốc ngủ cho trẻ vị thành niên, thế nên người đi cả ngày để tìm mua thuốc ngủ sao?" Ta bắt đầu có chút bội phục Tiểu Quân .

Tiểu Quân nheo lại con mắt, giơ ngón tay cái lên: "Đúng rồi, ca thật sự là con giun trong bụng ta."

Ta vẫn cảm thấy kì quái: "Vậy vì sao người còn có thể mua được năm viên?"

"Hắc hắc, ta vừa xinh đẹp lại vừa đáng yêu, những tên bán thuốc đồng dạng háo sắc như ca luôn luôn có ." Tiểu Quân đắc ý chớp mắt với ta, công lực trêu chọc người ta càng ngày càng thâm hậu.

Ta nhìn cười gật đầu phụ họa: "Đúng vậy a. Có ông chủ tiệm thuốc nào cự tuyệt được nữ hài xinh đẹp như Tiểu Quân chứ."

"Ha ha..... . Nhưng đáng tiếc, những người kia đều nhát như chuột. Mặc kệ ta khuyên năn nỉ mãi, bọn hăn không chịu nhiều bán chút ít cho ta. Thật tức chết ta! làm hại ta chạy hơn ba chục tiệm thuốc, cuối cùng gom góp được năm viên." Tiểu Quân nghiêng răng nghiêng lợi, mặt mũi tràn đầy phần uất, đại khái hồi tưởng lại oan khuất khi mua thuốc ngủ.

"Ba chục? Vậy chẳng phải người đã chạy qua toàn bộ tiệm thuốc trong thành phố rồi sao?" Mắt của ta lồi hăn ra.

"Đúng vậy a, làm chân ta đau rất rồi nè. Ca, người giúp ta xoa xoa một chút đi?" Tiểu Quân đá văng dép lê ra, đem một đôi bàn chân phần đặt lên đùi ta. Chỉ một giây đồng hồ, dương vật của ta cứng ngắc, cứng rắn đến lợi hại.

Ta phải thừa nhận, ta chưa từng quan sát chân Tiểu Quân gần như vậy. Thượng đế a, đây quả thực là bàn chân ngọc ngưng tụ thiên địa linh khí mà thành, một đôi chân nhỏ hoàn mỹ không tỳ vết. Mười ngón chân phần trước mắt hồng mãnh liệt hấp dẫn ta, trong đầu ta trống rỗng, ngây ngốc tại chỗ.

"Uy, ta chân không có thôi, bảo người hỗ trợ mát xa một chút cũng không được sao? Thiệt là." Tiểu Quân quệt miệng làm nũng.

Ta lấy lại tinh thần nhìn vẻ mặt ngây thơ hồn nhiên của Tiểu Quân, mới xác định nàng không phải đang quyến rũ ta. Nàng nhất định không biết bàn chân nàng có bao nhiêu uy lực, một đôi chân ngọc hoàn mỹ này hoàn toàn có sức quyến rũ ngang với hai bầu ngực nữ nhân, thậm chí càng làm nam nhân điên cuồng hơn.

TỶ PHU VINH DỰ

Tiểu Thủ Chương
www.dtv-ebook.com

Chương 20: Thuốc ngủ (2)

Càng đáng sợ hơn là Tiểu Quân còn bảo ta giúp nàng mát xa, đây không phải bánh từ trên trời rớt xuống sao? Ta kinh hỉ vạn phần, liếm liếm bờ môi khô ráo, chịu đựng con lợn lòng gào thét, chậm rãi vươn hai tay nắm bàn chân nhỏ của Tiểu Quân. Da dẻ mịn màng, không có chút mùi vị khác thường nào, ta cẩn thận bắt đầu vắn vê bàn chân ngọc. Cảm giác được sự mát lạnh mượt mà, mềm mại không xương, nước miếng của ta thiếu chút nữa nhỏ ra thành dòng.

"Ai nha, ta không muốn người xoa như vậy, ngứa lắm." Tiểu Quân khẽ cau mày, khuôn mặt nhỏ nhắn đỏ lên, đại khái không nghĩ tới bàn chân lại mẫn cảm như thế. Ta chỉ nhẹ nhàng sờ vài cái, những ngón chân đáng yêu đến cực điểm bắt đầu không yên phận mà ngo ngoáy, tựa hồ không chịu nổi của ta Ôn Nhu.

"Không được, đã nói trước rồi, ca đương nhiên muốn sờ một chút." Ta cười híp mắt, nghĩ thầm lúc này còn muốn ta không vắn vê sao? Không có cửa đâu cứng.

"Ai nha..... Không thú vị, khó chịu chết rồi..... Ca, người buông tay ra." Tiểu Quân ồn ào mà kêu la, hai chân đạp loạn.

"Một hồi nữa là hết khó chịu ngay thôi." Ta thật vất vả đem một chân nha quấn chặt, nâng trong tay, yêu trong lòng, cảm giác thềm ăn khiến ta muốn cắn một miếng.

"Cái kia..... Vậy người đừng vắn về gan bàn chân ta, chỉ xoa mu bàn chân là được rồi." Tiểu Quân then thùng nhìn ta vuốt vuốt bàn chân nàng, nàng hai tay chống ghế sô pha, bộ móng nhỏ theo sự náo động của ta bắt đầu uốn éo.

"Được, được, được." Ta vờ vệt véo nhẹ lên bàn chân nàng, chứng kiến Tiểu Quân khép hờ hai mắt, bộ dạng rất thoải mái.

"Ai nha..... Ca....."

Tiểu Quân toàn thân run lên, hai tay như nhũn ra rồi cuộc không chống nổi thân thể, cả người vô lực muốn ngã về đằng sau. Ta thừa cơ nâng một bắp chân của Tiểu Quân lên, vuốt ve bắp chân của nàng. Bắp chân vừa trắng vừa mềm, lại như một búp sen vừa tẩy đi lớp bùn non sau cơn mưa xuân, ta sợ véo đến chảy nước mắt. Ta đương nhiên không nỡ dùng sức, nhưng dù vậy Tiểu Quân la hét chịu không được, nàng giãy dụa muốn ngồi lên, nhưng ta đã gio cái đùi nàng lên, nàng cũng chỉ đành bất đắc dĩ nằm ngửa, cái miệng nhỏ nhắn không ngừng rên lên vẻ hưởng thụ.

"Thoải mái a? Ca mát xa rất có nghề đó."

Hai tay ta bắt lên gót chân toàn thịt, một bên ranh mãnh cười, một bên dùng ngón tay đan qua kẽ ngón chân của nàng, khiến Tiểu Quân sáng đến thở gấp không thôi. Nàng cắn chặt cái miệng nhỏ, nhẫn nhịn cảm giác ngứa ngáy. Thời gian dần qua, mặt ta càng lúc càng tiến gần đến chân Tiểu Quân, khi khoảng cách không đến mười xentimet, cái mũi người được một mùi hương thơm ngát. Ta không thể tưởng được, thật sự là đúng với cái tên Hương Quân.

Nhìn gan bàn chân trắng hồng, ta thật sự không nhịn được, thừa dịp Tiểu Quân còn đang chìm trong sáng khoái, ta vụng trộm liếm chân nàng. Tiểu Quân đột nhiên mở mắt ra, ta dứt khoát hoặc đã làm thì phải làm cho xong,

mở miệng ra đem cả mười ngón chân mê người ngậm vào trong miệng mà mút vào.

"Ai nha, ca, người..... Người làm gì?"

Tiểu Quân quát to một tiếng, cổ dùng sức rút bàn chân về, cả người từ trên ghế salon nhảy dựng lên, ngoài miệng mắng to:"Lý Trung Hàn người là heo à, cái gì cũng gặm sao?"

Ta cười to:"Hảo tâm không được hồi báo. Người nói chân đau muốn ta mát xa, ta dùng miệng mát xa có gì không đúng?"

"Người..... Người..... Ta không để ý tới người."

Tiểu Quân tức giận xỏ thẳng dép lê muốn đi, ta cuống quít ôm nàng chặn lại. Cùng Tiểu Quân vật lộn một phen, thấy giầy giữa không được, cũng chỉ đành tựa trên người ta ỏn ẻn reo lên:"Thả ta ra! Người thích gặm như vậy, ta đem giầy cho người gặm."

"Giầy làm sao so được với chân?" Ta cười nói.

"Sao không thể so, giầy chính là để đi dưới chân. Buồn nôn chết mất, không thể tưởng được người có thể như vậy." Tiểu Quân thích sạch sẽ, nỗi hổ thẹn này trong mắt nàng quả thực tựa là thiên lý không tha.

"Được rồi, đừng nóng giận, ca ca về sau không gặm nữa."

Ta ôm Tiểu Quân bắt đầu dỗ nàng, thân thể lại tiếp xúc đến địa phương phình lên trước ngực, nhìn không được tâm trí xóc lên. Tuy ngày càng tiếp xúc nhiều mỹ nữ, nhưng cảm tình của ta với Tiểu Quân lại càng lúc càng tăng, cũng không biết đây là chuyện tốt hay là chuyện xấu.

Tiểu Quân không nói gì, liền nghiêm mặt, cái miệng nhỏ nhắn đóng chặt. Ta lại nói rất nhiều lời hữu ích, Tiểu Quân vẫn phẫn uất như cũ, ta đột

nhien linh cơ khế động:"Ca có một món quà tặng cho người nhé!"

"Hừ." Tiểu Quân nghe nói có quà, tròn mắt bắt đầu xoay chuyển, ta âm thầm buồn cười.

"Muốn hay không? Không muốn thì thôi, ta tổng biệt người coi như." Ta cố ý trêu chọc Tiểu Quân.

"Nói nhảm nhiều quá, nhanh giao ra đây! Bằng không thì ta không bảo giờ để ý người, hừ." Tiểu Quân khẩu khí rất hung, nhưng ta phát hiện ánh mắt của nàng đang híp lại, đây là dấu hiệu muốn cười.

Ta cố nén cười:"Được, người chờ một chút."

Ta nhanh như chớp chạy về bàn làm việc, mở ngăn kéo lấy ra một bộ nội y màu trắng.

Ta vừa định quay lại phòng làm việc của Đỗ Đại Duy, đã thấy Tiểu Quân lững thững đi ra. Thấy trong tay ta có cái gì đó, nàng cũng không nhìn kỹ đã đoạt lấy, trong miệng khế nói:"Nếu như không phải thứ ta thích, xem ta còn để ý người?"

Tiểu Quân hưng phấn mở túi nhựa ra, đột nhiên nàng khuôn mặt nhỏ ửng hồng, trong miệng mắng to:"Đây là cái lễ vật quái gì, ta mới..... Mới không cần thứ này !"" Nói xong, nàng giơ túi lên muốn ném đi.

Ta kinh hãi, vội vàng hô:"Đừng ném, mấy ngàn đó ."

"Mấy ngàn?" Tiểu Quân tay dừng giữa không trung.

"Đúng đó, bên trong có biên lai , ta không lừa người." Ta gật đầu liên tục.

"Người là heo à? Tiêu mấy ngàn để mua cái thứ này, ta..... Ta dùng một trăm là có thể mua hai bộ rồi, còn có thể có một cái bút vẽ lông mi." Tiểu

Quân giật mình nhìn ta. Ta nhìn không được cất tiếng cười to.

"Còn cười nữa, cười cái đầu của người á? Không cho cười." Tiểu Quân bị ta cười đến đỏ mặt, nàng ngượng ngùng oán hận một câu, ánh mắt lại bắt đầu dò xét nội y trong tay. Có lẽ nữ hài trời sinh đã yêu cái đẹp, nội y viền tơ kiêu dáng tân kỳ mang lại hấp dẫn mãnh liệt. Tuy có chút lớn mật, nhưng hai mắt Tiểu Quân đã sáng lên, không cần đoán, nàng cực kỳ thích nos. Chỉ là thấy giá quá đắt, nàng vẫn không cam lòng, còn cố phản nài: "Mặc như vậy, với số tiền đó ta có thể mua hơn mười cái như vậy, thiệt là."

"Này, người không mặc vào cho ca nhìn xem à?" Ta hí hóp mắt nhìn chăm chăm vào bộ ngực Tiểu Quân.

"Nhìn cái đầu người ấy! Trong suốt như vậy, mặc cỡ chết được, sao có thể mặc?" Tiểu Quân chậm rãi ngắm nghía nội y trong tay, dưới ánh đèn, mặt nàng đỏ như quả táo chín.

"Đương nhiên có thể mặc, hơn nữa người mặc nhất định rất đẹp."

Ta bắt đầu hướng dẫn Tiểu Quân.

"Làm sao người biết ta sẽ mặc? Người làm sao biết được ta mặc rất hợp?" Tiểu Quân trừng ta.

"Người quên rồi sao? Người đưa cho ta một cái nội y, ta đương nhiên biết rõ người mặc loại gì."

"Hừ, dù mặc cũng không cho người xem ." Tiểu Quân lớn tiếng nói.

"Không cho ta xem cũng không sao cả, nhưng người cũng nên thử một chút. Nếu không hợp, ta còn có thể cầm lấy đi đổi."

"Ta..... Ta không thử." Tiểu Quân cứng rắn cãi lại, bất quá ta nhìn ra nàng đã động tâm rồi.

"Rất đắt , Tiểu Quân tiểu thư, van cầu người đó." Ta biết rõ Tiểu Quân rất dễ dãi dành. Nếu ta năn nỉ, hơn phân nửa nàng sẽ đi vào khuôn khổ.

Quả nhiên, Tiểu Quân mềm lòng , nàng nhìn nhìn nội y, lớn tiếng hỏi:"Ở chỗ này làm sao mặc được?"

"Ở chỗ này mặc thì sợ cái gì? Ở đây cũng không có người, Đồ mập mập ngủ như con lợn chết, cùng lắm ta không nhìn là được." Ta làm bộ nghiêm trang.

"Ta..... Ta vào toilet." Tiểu Quân đương nhiên không định mặc thử nội y ở chỗ này, dù sao nơi này là công cộng nơi, tuy bốn phía không có người nhưng đối với thiếu nữ thì cũng quá lớn mật .

"Vào toilet? Hình như nhân viên vệ sinh buổi sáng mới đến dọn dẹp toilet , trong đó vừa thối vừa bẩn, nếu như người có thể chịu được thì cứ vào thử xem. Ta chỉ lo Lý Hương Quân từ toilet đi ra thì biến thành Lý Xú Quân thôi." Ta cố ý thở dài một hơi.

"Người mới được là đồ thối tha." Tiểu Quân sắc mặt đại biến. Nàng có ba nỗi sợ, một sợ ta gãi nàng ngứa, hai sợ bẩn, ba sợ quý.

Tưởng tượng đến hoàn cảnh ác liệt ta vẽ ra, Tiểu Quân lập tức buông tha ý định. Mắt nàng đảo quanh một lần, phát hiện có một tủ hồ sơ rất lớn; mà tủ hồ sơ cùng sảnh tài vụ tạo thành một cái góc, vừa vặn đủ cho một người đi vào. Tiểu Quân dáng người nhỏ nhắn xinh xắn, tất nhiên càng không có vấn đề. Nàng cầm lấy nội y đi vào, một bên lớn tiếng cảnh cáo ta:"Lý Trung Hàn, không cho người xem, cũng không cho tới. Nếu như người dám tới, người cũng đừng mong ta giới thiệu Dương Anh cho người."

"Ừ, vì có thể quen biết mỹ nữ Dương Anh, ta nhất định chống cự lại hấp dẫn, xem Tiểu Quân như cặn bã....."

Ta nước miếng muốn chảy ra , Tiểu Quân không cho phép xem ta, vậy dứt khoát muốn giết ta cho rồi. Mà đưa Dương Anh ra uy hiếp ta, thật sự là buồn cười.

"Chán ghét, người mới là cặn bã ! Người hay bãi cứt trâu." Tiểu Quân đứng trong góc mắng to.

Ta cười to không thôi, từ bóng dáng lắc lư mà đoán có lẽ Tiểu Quân đã cỡi y phục xuống. Ta liền nảy ra một gian kế:"Tiểu Quân, ta phát hiện bên kia có một bóng đen đang tới."

Ta lời còn chưa nói hết, Tiểu Quân lập tức thét lên:"Lý Trung Hàn, không cho người nói lung tung."

"Ta không có nói lung tung, nhân viên trực đêm ở đây thường gặp quỷ ảnh tử. Ta nghe nói cái kia quỷ ảnh kia cổ dài, đầu lưỡi đỏ lòm." Ta cố bịa đặt một câu chuyện ma, nghĩ thầm chẳng mấy chốc, Tiểu Quân sẽ chạy ra ngay. Y - www.

"Một, hai, ba....."

Ta mới đếm tới ba, Tiểu Quân hai tay ôm áo ngủ hoạt hình chạy hùng hục tới, trong miệng không ngừng kêu la:"Giả dối, giả dối! nhất định là người lừa gạt ta."

Ta xem xét, tròng mắt như muốn rớt xuống, Tiểu Quân hai vú lắc lư, áo ngực chỉ mặc một nửa, nút thắt cũng chưa cài xong. Không kịp thường thức kỹ, Tiểu Quân đã trốn đến đằng sau ta, thanh âm phát run:"Hắc..... Bóng đen ở đâu? Ở đâu?"

"Ai nha, mới vừa rồi còn trông thấy, như thế nào chỉ chớp mắt đã không thấy tăm hơi? Kỳ quái? Ách, cái nội y này dường như rất phù hợp với người nha."

Ta cố nén cười chậm rãi xoay người, nhìn chăm chăm vào dáng người nóng bỏng của Tiểu Quân. Tiểu Quân phát hiện được ta trêu đùa nàng, cái miệng nhỏ nhắn chu lên, con mắt nháy hai cái, nước mắt đã rơi lã chã.

Ta thấy mình chơi đùa quá trớn, tranh thủ thời gian tiến đến ôm Tiểu Quân vào người, dịu dàng nói xin lỗi: "Đừng khóc, ca hay nói giỡn với người, không có bóng đen nào, không có bóng đen nào."

"Ô..... Người đã biết rõ khi dễ ta..... Ta ngày mai sẽ về nhà..... Ô....." Trong ngực Tiểu Quân càng khóc càng to. Ta luống cuống liên tục xin lỗi, đồng phát nghiêm túc phát lời thề.

"Phải..... Là người nói, nếu như người về sau còn dám làm ta sợ, ta sẽ..... Sẽ trở về nhà....."

Tiểu Quân khóc thút thít, thuận tiện cầm áo sơ mi của ta làm khăn tay. Chỉ một lát, áo sơ mi đã ướt một mảnh, còn có chất lỏng dính dính, bóng bóng. Ta xem lại, toàn là nước mũi.

"Tiểu Quân." Ta nhỏ giọng hô.

"Nói." Tiểu Quân vẫn còn tức giận. Bất quá, nàng cuối cùng cũng ngừng khóc.

"Người nhìn xem những này là cái gì?" Ta chỉ vào chỗ nước mũi trước ngực hỏi.

Tiểu Quân nhìn kỹ, lập tức bật cười, trong miệng còn nói xạo: "Cái gì đó? Chỉ là nước mắt thôi, nước mắt của ta bắn sao?"

"Đúng đúng đúng, Tiểu Quân nước mắt không bắn. Là sợ áo sơ mi của ca dính nước mũi, làm ô uế mặt người." Ta vè mặt đau khổ.

Tiểu Quân đang cười, càng không ngừng cười, ta thừa cơ đem áo ngực giúp Tiểu Quân cài lên. Tiểu Quân cũng không phản đối, ngoan ngoãn tựa vào ngực ta, để ta tùy ý vuốt ve tấm lưng ngọc bóng loáng.

"Cho ca nhìn chút được không?" Ta nhỏ giọng hỏi.

"Hừ, mua cho người ta những nội y hở hang này, ta biết ngay người không có ý tốt." Tiểu Quân quệt miệng một cái.

Ta cười xấu xa. Thấy Tiểu Quân không phản đối, ta vịn nhẹ thân thể của nàng, dưới ánh đèn, chiếc áo lót hình chiếc lưới hấp dẫn tạo vẻ gợi cảm làm cho ta hít thở không thông. Chiếc đai mảnh khảnh khoác lên bờ vai nhẵn mịn, mút ngực hơi mỏng vừa vặn giữ được hai luồng nhũ thịt cao ngất. Hai núm vú kiêu ngạo mơ hồ nhô lên, một đầu thần bí giữa hai khe núi cần nuốt ánh mắt của ta. Côn thịt của ta lại bắt đầu dương lên cúi chào Tiểu Quân.

"Được không?" Tiểu Quân e lệ hỏi, sợ ta nói lung tung.

"Đẹp cực kỳ, cói phải là hơi chặt không?" Ta cố gắng không cho Tiểu Quân phát giác ta đã cương lên.

"Không chặt, rất vừa vặn." Tiểu Quân cũng ngượng ngùng cúi đầu, bất chợt hếch bầu vú to lên. A, trời ạ, ta sắp chảy máu mũi mất.

"Ta làm sao cảm thấy cái rãnh nhỏ kia rất sâu." Ta duỗi ra một ngón tay, tại khe núi thâm thúy của Tiểu Quân đâm xuống dưới.

"Nói lung tung." Tiểu Quân thân thể run lên một cái.

"Đúng vậy a, cái vú cũng càng ngày càng to, so với buổi sáng lại to hơn không ít." Tay của ta đã mở ra, dọc theo khe núi tuần tra bốn phía, còn nâng viên thịt nặng trĩu lên xoa nắn.

"Hừ, còn..... Còn không phải người..... Do tay thúi của người sờ loạn sao? Ừ..... Ca, người đang làm cái gì vậy? Một ngày không sờ mấy lần người sẽ chết à?" Tiểu Quân khuôn mặt ửng hồng, vừa thở vừa lớn tiếng mắng.

"Ta chỉ là..... Chỉ là nhìn xem nội y có thích hợp hay không thôi." Ta một bên lấy cái cố nát nhất, một bên xoa núm vú Tiểu Quân.

"Rất hợp. Ai nha, ca, người chớ có sờ á."

Tiểu Quân tựa trên ngực của ta, nàng chẳng những thở hỗn hển, khuôn mặt nhỏ nhắn cũng nóng rực lên.

"Tiểu Quân, nếu cả đồ lót cũng thay đổi, vậy thì càng tốt hơn." Ta vốn luôn khát khao có thể chứng kiến chỗ thần bí của Tiểu Quân.

"Không tốt, ta đã đến kỳ, sợ làm bẩn nó." Tiểu Quân lắc đầu.

"Không sợ, nghe nói sau khi mua đồ lót về cũng nên giặt qua một lần ." Miệng ta lại rót mật vào tai Tiểu Quân.

"Cái kia..... Vậy người xoay qua chỗ khác, không cho phép nhìn! Chờ ta mặc mới có thể xem."

Tiểu Quân lộ ra giáo hoạt chi sắc.

"Tốt, ta không nhìn, ta không nhìn."

Ta kinh hỉ vạn phần mà xoay người, nghĩ thầm cái quần lót kia so với khăn tay cũng không lớn hơn bao nhiêu, mặc cũng như không mặc. Ta liền tưởng tượng hình ảnh địa phương thần bí nhất của Tiểu Quân.

"Xong rồi, người có thể quay đầu xem rồi." Tiểu Quân cười khanh khách.

TỶ PHU VINH DỰ

Tiểu Thủ Chương
www.dtv-ebook.com

Chương 21: Ba nghìn người không bằng một người (1)

Ta vừa nghe tiếng cười của Tiểu Quân, lập tức biết sẽ không vui được rồi, ôm một ít hi vọng quay đầu lại, quả nhiên cả chút ít hi vọng cũng tan vỡ. Tiểu Quân không chỉ không mặc đồ lót lên, ngay cả áo ngủ in hoạt hình cũng mặc vào, nàng vẻ mặt cười hì hì, còn dung đưa hai bím tóc quái dị.

Ta thất vọng thở dài một hơi: "Tại sao lại buộc kiểu tóc kỳ quái như thế? Nhìn rất đẹp sao?" Tâm tình của ta có chút buồn bực, nhìn không được chọc ghẹo tật xấu của Tiểu Quân.

Nếu như bình thường, Tiểu Quân nhất định sẽ trừng mắt phản kích ta, nhưng lần này nàng lại cười hì hì nói: "Ừ, rất là khó coi, là ta cố ý như vậy đó."

"Cố ý?" Ta tức giận hỏi.

"Đó là đương nhiên, Lý Hương Quân thiên sinh lệ chất, sắc nước hương trời, chim sa cá lặn, hoa nhường nguyệt thẹn, Ba nghìn..... Cái gì ba nghìn người không bằng một người....."

"Ba nghìn phần trang không tranh sắc." Ta không kìm được kêu lên một câu.

"Đúng! ta Lý Hương Quân còn là ba nghìn phần trang không tranh sắc. Người đẹp như vậy nửa đêm chạy khắp nơi nhất định rất nguy hiểm, cho nên ta cố ý cách ăn mặc khó coi một chút."

Tiểu Quân cười to, cười đến cười run rẩy cả người. Nàng khó coi sao? Có quỷ mới tin.

"Ai !"" Ta lắc đầu thở dài, trong lòng thầm nhủ biểu muội này của ta nếu nói nàng thông minh, có đôi khi lại ngốc đến không hợp lẽ thường. Còn nói nàng đàn ư, có đôi khi lại thông minh hơn người, ta thật hồ đồ .

"Ca, đừng nóng giận, chúng ta đi tìm tay cầm được không?"

Tiểu Quân thấy ta thở dài, mắt to nháy nháy với ta, ánh mắt phát sáng khiến ta như bị giật điện.

"Ừ." Không thể chứng kiến Tiểu Quân thay đồ lót nên ta có chút thất vọng, nhưng nhớ tới mục đích Tiểu Quân tới kt, ta lập tức hồi phục lại.

"Cười một cái lên nào? Cùng lắm..... Cùng lắm hai ngày nữa, ta lại..... Lại mặc cho người xem." Tiểu Quân ồm ồm làm nũng với ta.

"Thật sao?" Ta như là nhặt được một túi vàng, lập tức tâm thần kích động, đại hỉ liên tục, nhin không được muốn hôn Tiểu Quân một cái. Nào ngờ Tiểu Quân trượt như một con lươn, thân hình nhoáng cái tránh thoát cái ôm của ta, cười hì hì chạy vào phòng làm việc của Đỗ Đại Duy.

Phí hết sức chín trâu hai hổ, ta cùng Tiểu Quân mới chuyển được Đỗ Đại Duy lên ghế sofa. Thanh lý hết mảnh vỡ trên mặt đất, sửa sang lại thỏa đáng, sau đó ta mới tìm chìa khóa trên người Đỗ Đại Duy, mở từng ngăn kéo mà cũng không thấy gì đặc biệt, ta buồn bực:"Làm sao người khăng định Đỗ mập mạp nhất định để chứng cứ uy hiếp Tân Ny ở văn phòng?"

Tiểu Quân nghiêng đầu trả lời:"Ta nghĩ hẩn sợ Linh Linh tỷ, nhất định không để ở nhà. Hẩn muốn khi dễ Tân Ny tỷ tỷ, thế nên nhất định phải để ở văn phòng."

Ta híp híp mắt nói: "Có chút đạo lý."

Tiểu Quân trợn mắt nhìn ta một cái, khoanh hai tay trước ngực: "Tìm kĩ lại đi, người thật ngốc quá."

Đang lúc Tiểu Quân cũng muốn vùi đầu tìm kiếm, ta đột nhiên nghĩ nếu thật sự tìm được thì ta nên làm gì tiếp? Trước mắt cũng không thể đem đi tiêu hủy, bởi vì sau khi Đỗ Đại Duy phát hiện chứng cứ mất tích, nhất định sẽ hoài nghi ta và Tiểu Quân. Trong công ty ta căn bản không có năng lực công khai đối kháng với Đỗ Đại Duy, chẳng những không thể cùng hấn đối kháng, ta còn muốn dựa vào hắn. Nếu như đem chứng cứ tiêu hủy hoặc lấy đi, đây chẳng phải là hại người không lợi mình sao?

Nghĩ tới đây, ta lập tức vã mồ hôi lạnh. Ho khan hai tiếng, ta làm bộ lo lắng nói: "Tiểu Quân, người đừng tới, nhanh ra cửa canh chừng. Vạn nhất có người đến, người phải hô lên nhắc nhở đó."

Tiểu Quân nghe xong liên tục gật đầu, quay người lại như con thỏ nhảy ra khỏi phòng. Ta cười gian hai tiếng, lúc này mới thực sự bắt đầu tìm kiếm. Trong tủ hồ sơ ngoại trừ chút tài liệu bình thường còn không có gì, ta rất nhanh đóng lại. Kéo ngăn kéo bàn công tác ra, bên trong lại là một cảnh tượng: bao cao su, xuân dược, nước hoa, dvd..... Cái gì cần có đều có, rực rỡ muôn màu. Đương nhiên, còn có một cặp tiền mặt.

Càng khiến ta kinh dị chính là trong một cái ngăn kéo còn phát hiện một đồng lớn đồ lót cùng nội y nữ nhân. Ta nhìn không được mà bật cười, hóa ra Đỗ mập mập cũng đồng dạng với ta, đều có thú vui thu thập nội y. Ta tiếp tục tìm kiếm, cơ hồ lật cả bàn công tác từ trong ngoài ra ngoài cũng không phát hiện tài liệu gì về Đái Tân Ni. Ta không khỏi thất vọng, nghĩ thầm: "Chẳng lẽ chứng cứ đều ở trong máy vi tính?"

Vừa định mở máy tính của Đỗ Đại Duy, đột nhiên một cái ngăn kéo khiến ta chú ý. Đây là ô ngăn kéo thứ hai bên trái, bên trong là vài loại cà

phê, thuốc lá, bình nhỏ rượu các thứ linh kinh. Đồ đạc cũng không nhiều lắm, lại chiếm hết toàn bộ ngăn kéo, so sánh với mấy ngăn kéo khác, thể tích hình như thiếu đi một nửa, điều này rất không bình thường. Vậy thì duy nhất chỉ có một khả năng là có hốc tối.

Ta lấy toàn bộ đồ đạc ra, sau đó lục lọi một hồi. Đột nhiên kéo ra một cái không gian nhỏ, bên trong là chiếc túi chứa tập văn kiện dày cộp. Lấy ra một cái túi, lại rút ra mấy tờ văn kiện, ta không khỏi chấn động. Trong này ghi lại rất nhiều cơ mật trong công ty, liên quan rất nhiều các bộ phận. Ta nhìn hồi lâu, mồ hôi lạnh chảy ròng, vội vàng đem những văn bản này đặt lại chỗ cũ. Sửa sang lại bàn làm việc, xác nhận không để lại bất cứ dấu vết gì, ta mới thả cái chìa khóa lại vào túi Đồ Đại Duy.

"Ca..... Tìm được không vậy?" Thân ảnh Tiểu Quân xuất hiện tại cửa phòng làm việc, thanh âm yêu kiều của nàng cũng kéo ta từ dòng suy nghĩ lại. Ta đỡ dẫn gật gật đầu, kéo Tiểu Quân ly khai:"Tiểu Quân, người còn nhỏ, chuyện người lớn đừng có xen vào. Người phải tin tưởng ca ca."

"Đương nhiên tin tưởng. Tốt nhất là phóng một mũi lửa, thiêu hủy những thứ rách rưới kia. Hắc hắc, như vậy Tân Ny tỷ tỷ cũng không cần lo lắng bị tên mập mập chết bầm này uy hiếp." Tiểu Quân đầu óc bắt đầu trở nên ngu ngốc, chỉ số thông minh chạm xuống đáy, ta chỉ có thể cười khổ.

"Tiểu Quân, ca ca trước kia đã dạy người, đi một bước đều phải tính hai ba bước. Người trong giang hồ, đôi khi thân bất do kỷ. Đồ Đại Duy tương lai có khả năng trở thành ông chủ của kt, chúng ta muốn tiêu hủy chứng cứ rất đơn giản, tiện tay mà thôi mà thôi, nhưng sau đó hai huynh muội chúng ta rốt cuộc không thể ở lại kt."

"Không ở lại thì không ở lại, cùng lắm thì chúng ta về nhà, chỉ cần ở cùng ca, ta đi nơi nào cũng không sao cả. Người xem rồi xử lý đi! Ta..... Ta đi xem có người hay không đến."

Tiểu Quân cực kỳ kích động. Bất quá, nói xong câu đó, nàng liền nhả nhó thẹn thùng. Thấy ta thờ ơ, nàng khẽ cắn môi, dậm chân, quay người chạy đến cánh cửa cảnh giác.

Nhìn vẻ hồn nhiên của Tiểu Quân, ta càng thêm cảm thán, cảm thán thế gian đầy rẫy nham hiểm, lại để cho Tiểu Quân ở lại kt, chỉ sợ đóa hoa thuần khiết này rất nhanh sẽ phủ đầy tro bụi, nhưng ta cũng đành chịu, dù sao Tiểu Quân cũng phải trưởng thành, nàng cuối cùng cũng phải tiếp xúc mọi loại người. Chỉ là ta hy vọng thời gian Tiểu Quân phát triển chậm một chút, để cho ta nhiều hưởng thụ vẻ đáng yêu hồn nhiên của nàng.

"Rinh....." Điện thoại của ta đột nhiên vang lên, là Tân Ny gọi, ta vội vàng bắt máy.

"Tân Ny, còn chưa ngủ sao?" Lúc này đã gần hai giờ sáng, ta thầm kinh ngạc sao bây giờ nàng còn gọi cho ta.

"Ừ, không quấy rầy người làm việc chứ?" Đái Tân Ni ngữ khí có vẻ ỉu rủ.

"Đương nhiên không quấy rầy, làm sao người biết ta đang làm việc?"

"Tiểu Quân nói cho ta biết ."

"A, nghe khẩu khí người hình như không vui?" Ta nhẹ nhàng hỏi.

"Đúng vậy, ta..... Ta muốn nói, ta..... Muốn rời khỏi kt." Đái Tân Ni sâu kín nói.

"Vì sao?" Ta cười hỏi. Kỳ thật không cần hỏi ta cũng đoán được lí do. Cho dù nàng rất quật cường nhưng đối mặt với khoản nợ lên đến ba nghìn vạn, nàng tựa hồ đã lựa chọn trốn tránh.

"Không tại sao cả, chỉ là không muốn ở lại. Ta chỉ muốn tìm một chỗ yên tĩnh để sống, tại kt, ta..... Ta sẽ phát điên mất..... Ô....."

Trong điện thoại truyền đến tiếng khóc của Đái Tân Ni, tiếng khóc đầy vẻ kìm nén. Một người khóc là vì giải phóng cảm tình, nhưng cả khóc cũng kìm nén, như vậy người này nhất định phải chịu áp lực cực lớn.

Tiếng khóc của Đái Tân Ni khiến ta đứt từng khúc ruột, càng khiến ta dâng trào nhiệt huyết. Ta biết rõ nỗi thống khổ của nàng, nàng hôm nay thực đã phải chịu biết bao tư vị uất ức, cả ngày chờ đợi lo lắng, tâm thần bất an, sợ hãi có một ngày sự việc bại lộ sẽ bị hãm thân vào cảnh lao tù. Trách không được lúc trước khi ta lấy nội y nói muốn báo động xử lý, Đái Tân Ni biểu hiện dị thường sợ hãi, nguyên lai trong lòng nàng đã có rất nhiều lo lắng. Nhưng hành vi của nàng cực kỳ thiện cận và vô tri. Ai! Nữ nhân thủy chung vẫn là nữ nhân, dù tỏ vẻ cường hãn thế nào, một khi đối mặt nguy hiểm cùng áp lực đều trở nên nhu nhược bất lực.

Trong nội tâm ta tràn đầy nỗi thương tiếc, cho dù ta cũng không có năng lực giúp Đái Tân Ni bù đắp chỗ thiếu hụt, nhưng lúc này ta tràn đầy dũng khí. Thị trường giao dịch có thể trong vòng một đêm làm cho người ta phá sản, cũng có thể trong vòng một đêm làm cho người đối đời. Vì cứu nữ thần của ta, ta đương nhiên vét cạn toàn bộ kỹ năng của mình, chỉ tính toán chuẩn xác, nếu muốn ở trong thời gian ngắn kiếm được ba nghìn vạn cũng không phải chuyện quá viễn vông.

Ta đã yêu Đái Tân Ni sâu đậm, nàng là nữ thần trong lòng ta, dù nàng có phạm sai lầm cỡ nào, ta cũng sẽ không thể ngừng yêu nàng.

Khi tiếng khóc của Đái Tân Ni hơi ngừng lại, ta trầm giọng nói: "Tân Ny, hãy bình tĩnh lại, hết thầy đã có ta. Mặc kệ có bao nhiêu khó khăn, ta nhất định kiếm được năm nghìn vạn trong ba tháng, sau đó rước người về nhà."

"Năm nghìn vạn? Trung Hàn, người..... Người nói cái gì? Ta..... Ta không nghe rõ."

Đái Tân Ni kinh ngạc dị thường, nàng hiển nhiên không thể tưởng được ta sẽ nói ra một cái mục tiêu cao như vậy, mà mục tiêu này kỳ thật cũng là kỳ vọng của Đái Tân Ni. Nguồn truyện: Y

"Như thế nào? Người ngại hay không tin ta có thể kiếm được?"

"Năm nghìn vạn, dường như rất khoa trương a !""

"Ha ha, một chút cũng không khoa trương, người phải tin tưởng ta. Tốt rồi, đừng nói nữa, hãy nghỉ ngơi đi, ngày mai ta nấu một bát canh cho người, người muốn uống không?" Ta sâu lắng hỏi.

"Muốn." Đái Tân Ni ôn nhu đã đáp ứng, không có nửa điểm chần chờ.

"Muốn là được rồi." Ta cười to, lại nói vài câu tâm tình rồi mới cúp điện thoại.

Quay đầu lại nhìn Đỗ Đại Duy ngủ say trên ghế sa lon, ta không ngừng suy nghĩ, nhớ lại những bí mật vừa bị ta phát giác. Thời gian dần qua, càng lúc càng lớn gan, một kế hoạch điên cuồng hiện lên trong đầu, nếu Đỗ Đại Duy hăn lợi dụng ta, vì sao ta không đi lợi dụng hăn? Đây là thế giới mạnh được yếu thua, muốn không bị sài lang cắn xé, ta không thể chỉ làm một con cừu nhỏ. Mặc dù không thể làm sư tử vương giả, thì cũng phải biến thành một con hồ ly, tạo dựng vị thế của mình.

Từ giờ trở đi, ta có một cái mục tiêu phấn đấu đầu tiên, chính là kiếm được năm nghìn vạn. Từ giờ trở đi, ta đã có địch nhân đầu tiên, không phải một, mà là hai kẻ, một kẻ là đỗ Đại Duy, còn tên kia là Chu Cửu Đồng.

So sánh hai kẻ đó, ta mới phát giác Chu Cửu Đồng càng thêm âm hiểm, đáng sợ hơn, cũng cường đại hơn nhiều. Ta phải đánh bại Chu Cửu Đồng

trước, sau đó lại quay đầu giáo về phía Đỗ Đại Duy. Bất quá, với thực lực trước mắt của ta, muốn đối phó Chu Cửu Đồng hay Đỗ Đại Duy quả thực là chuyện hoang đường, năng lực của ta quá nhỏ bé, coi như là buộc Chu Cửu Đồng xuống đài, như vậy Đỗ Đại Duy cũng không để ta phát triển an toàn. Đến lúc đó chỉ sợ ta còn chưa trả thù được hắn, đã bị hắn đá ra khỏi kt, dù sao chuyện giữa ta và Cát Linh Linh đã bị phát giác, Đỗ Đại Duy không lẽ gì có thể tha thứ cho ta, thế nên sau khi đại công cáo thành sau, kẻ đầu tiên bị đuổi đi khẳng định chỉ có thể là ta.

Không được, xem ra ta còn phải tìm một tấm khiên chống đỡ, tấm khiên này nên tìm ai đây? Ta suy nghĩ cả buổi, cuối cùng cũng chọn được một người, người này chính là La Tất.

Không có người trời sinh nguyện ý làm lão Nhị, làm lão Nhị làm lâu rồi, trong lòng nhất định muốn bò lên làm lão đại. La Tất làm nhân vật số hai tại kt trọn vẹn mười một năm rồi, với tính cách của hắn, tuyệt không đồng ý đứng sau người khác, trừ phi hắn chưa có một cơ hội chắc chắn. Nếu như ta có thể cho hắn thấy ánh rạng đông này, không hiểu hắn sẽ có cảm tưởng gì? Nghĩ vậy ta nở nụ cười, cười đến rất gian.

Thị trường ngũ cốc nước Mỹ kết thúc phiên đạt mức 849 điểm, điều này có ý nghĩa gì? Nó có nghĩa là ta đã kiếm lời được gần 500 vạn đôla, theo như quy định ta đem có thể nhận được 5000 đôla tiền hoa hồng, tuy không phải rất lớn nhưng lòng tự tin của ta lại được củng cố rất nhiều.

TỶ PHU VINH DỰ

Tiểu Thủ Chương
www.dtv-ebook.com

Chương 21: Ba nghìn người không bằng một người (2)

Khi trời rạng sáng, Tiểu Quân vốn đã chìm vào giấc ngủ, nàng một mực co rúc trong ngực ta, nhưng ta quá kích động nên vẫn lay nàng tỉnh dậy báo tin vui. Khi nghe ta nói đã kiếm được 5000 đôla, nàng chỉ lầu bầu trong mơ: "Ta muốn mua váy, còn muốn một cái túi, cái túi vải bạt kia sút chỉ rồi."

"Đi, ca mua cho người, còn muốn cái gì?" Tay của ta thừa cơ trượt vào ngực Tiểu Quân, tay bắt đầu xoa lên chỗ mềm mại như ngọc.

"Ca, sao người cứ sờ người ta vậy? Ta cũng không phải bạn gái của người." Tiểu Quân chăm chăm vào tay của ta lớn tiếng hờn dỗi, nàng dứt khoát tỉnh lại.

"Người là tiểu di của ta." Ta cười xấu xa.

"Coi như là tiểu di người, người cũng không thể sờ loạn nha !"" Tiểu Quân lớn tiếng kháng nghị. Thanh âm ồm ồm làm ta cảm giác như được uống nước sương sớm.

"Người không nghe nói tiểu di là nửa cái bờ mông tỷ phu sao?" Ta cười to.

"Không rõ là có ý gì." Tiểu Quân lắc đầu.

"Nói vậy nghĩa là tỷ phu có thể sờ ngực tiểu di."

Tay của ta tại dùng sức. Bằng sự thông minh của Tiểu Quân, nàng không thể không hiểu những lời này, chỉ là nàng đang giả ngốc, nữ nhân thông

minh hiểu được đôi khi phải giả ngốc để nam nhân vui. Tiểu Quân dù còn nhỏ tuổi nhưng cũng có thủ đoạn khiến nam nhân vui vẻ, có thể nói là trời sinh mị cốt. Ta thật sự nhịn không được, cúi đầu xuống ngậm lấy cặp môi đỏ mọng của nàng.

"A..... A..... Có tỷ phu háo sắc như người, ta thực thê thảm." Tiểu Quân liền tránh khỏi đầu lưỡi của ta khiến ta cụt hứng.

"Hôn một cái được không?" Ta xoa núm vú Tiểu Quân nhỏ giọng hỏi.

"Hôn cái đầu của người ấy? Chúng ta về nhà đi, trời đã sáng rồi, đợi lát nữa có người tới đó." Tiểu Quân giận dỗi nhìn ta.

Ta nhìn về phía ngoài cửa sổ, quả nhiên trời đã tảng sáng. Mặc dù cả buổi tối không ngủ, nhưng ta chẳng hề thấy mệt mỏi, ngoại trừ có Tiểu Quân bầu bạn bên cạnh, lại có thể thoág cái kiếm được 5000 đôla càng làm ta hưng phấn. Một đêm thu hoạch vượt qua hai tháng tiền lương, điều này khiến ta càng nảy sinh ham muốn vật chất. Nhìn Tiểu Quân hờn dỗi đáng yêu, nhớ tới Đái Tân Ni mềm mại yếu điệu, ta muốn kiếm thật nhiều, thật nhiều tiền để hai nàng thật hạnh phúc.

"Tiểu Quân, người thích một cuộc sống thanh bình, hay là cuộc sống muôn màu muôn vẻ?" Ta yêu thương nhìn Tiểu Quân sửa sang lại áo ngủ.

Tiểu Quân bĩu môi: "Nói nhảm, ta đương nhiên thích cuộc sống muôn màu muôn vẻ á! ta thích quần áo hàng hiệu, ăn ở nhà hàng sang trọng, ta còn thích đi du lịch, thích những đỉnh núi phủ tuyết Thụy Sĩ, tháp Eiffel....."

Tiểu Quân thao thao bất tuyệt mô tả giấc mộng của nàng cho ta biết, phát hiện ta cười tủm tỉm nhìn nàng, nàng chợt dạ không nói thêm gì đi nữa. Đột nhiên nhãn châu xoay động, thầm kín nói: "Bất quá, nếu như ca không khi dễ ta, đối tốt với ta, ta cùng ca và ba mẹ cùng bốn người sống bình thân quan ngày không tệ."

"Tiểu Quân thật sự chán ghét ca khi dễ người ư?" Ta trong lòng khê động, chăm chú hỏi Tiểu Quân.

"Ta..... Ta..... Đương nhiên chán ghét a..... Ai nha, không nói nữa..., chúng ta đi thôi." Tiểu Quân đột nhiên xấu hổ, nói chuyện ấp a ấp úng. Thấy nụ cười xấu xa trên mặt ta, nàng vội vàng nhảy xuống, lên ra khỏi phòng.

Mặc dù biết Phàn Ước là mỹ nhân kế, nhưng ta vẫn bị vẻ đẹp của nàng thuyết phục, vẫy một chiếc tắc xi đưa Tiểu Quân về nhà, ta tìm một cái cớ quay lại khách sạn Burton.

Ngay khi ta sắp tiến vào thang máy, từ sau lưng truyền đến tiếng bước chân rất thanh thúy. Ta vừa định quay đầu lại, thanh thúy tiếng bước chân tự im bật mà dừng. Một mỹ nhân tuyệt sắc đã đi tới cùng tiến vào thang máy.

Tại sao là nàng? Nữ nhân có một đôi mắt thanh tịnh sáng ngời, mặt trái xoan, bờ môi hơi mỏng, hai gò má lúm đồng tiền mê chết người. Chẳng những dáng người tuyệt mỹ, cách ăn mặc cũng rất ưu nhã, một chiếc áo sơmi màu trắng, váy tây màu lam xám bó sát người che gối, dưới chân là một chiếc giày cao gót tinh xảo màu trắng. Đặc biệt là nữ nhân này cũng có một suối tóc như mây. Cả người nàng toát ra vẻ đẹp làm cho người ta chỉ cần liếc mắt một lần mà cả đời khó quên, có thể dùng một câu để hình dung là Vũ Địch Thanh Liên (hoa sen sau mưa).

Người này chính là PR thần bí nhất trong công ty chúng ta, tại kt một năm, số lần ta thấy nàng so với gặp tổng giám đốc còn ít hơn. Nhưng ta đối với nữ nhân này có ấn tượng phi thường sâu sắc, nam nhân đối với tuyệt sắc mỹ nữ luôn khắc sâu ấn tượng. Tiếc nuối chính là ta chưa từng có cơ hội bắt chuyện với nàng. Trên khuôn mặt hoa nhường nguyệt thẹn luôn treo nụ cười nhàn nhạt hàm xúc vẻ kiêu sa làm cho nam nhân không dám đến gần. Nàng chính là Đường Y Lâm.

Ở trong kt, mỗi mỹ nữ đều có đặc điểm riêng. Cát Linh Linh đẹp nhất, Đái Tân Ni lãnh ngạo nhất, Trang Mỹ Kỳ nhân duyên tốt nhất, Chương Ngôn Ngôn con mắt lớn nhất, Vương Di dáng người cao nhất, Triệu Hồng Ngọc làm dáng nhất, Phàn Ước thanh thuần nhất, La Đồng ôn nhu nhất, Hà Đình Đình kiêu ngạo nhất, Quách Vịnh Nhàn hàm súc thú vị nhất, mà Đường Y Lâm lại thần bí nhất. Nàng tuy là PR, nhưng tựa hồ chưa bao giờ nói chuyện với ai, nàng là nhân vật đặc thù nhất trong công ty.

Đường Y Lâm khi nhìn thấy ta liền tỏ vẻ sửng sốt. Ấn nút lên tầng mười, nàng tựa hồ suy nghĩ đã gặp ta ở đâu. Ta cũng sửng sốt một chút, bởi vì ta cũng là đến tầng mười. Hắc hắc, thật trùng hợp.

"Người hình như là người của kt?" Đường Y Lâm nhàn nhạt cười cười với ta.

"Đúng vậy, người hẳn là Đường Y Lâm, đúng không?" Ta cũng thoải mái trả lời. Kỳ thật, ta đối với nữ nhân xinh đẹp gần đây cũng trở nên thành thực hơn. Nếu là lúc trước đối mặt với vẻ đẹp thoát tục của Đường Y Lâm, ta nhất định sẽ biểu hiện thật nhiệt tình, chỉ là bây giờ đã nắm được một số chuyện cơ mật từ Đỗ Đại Duy, ta biết mỹ nhân này cùng mấy ông chủ lớn trong thành phố quan hệ không tầm thường, trách không được trong mắt nàng kt như là một cái siêu thị, muốn tới thì tới muốn đi thì đi. Đối với nữ nhân như vậy, từ đáy lòng ta sinh ra sự kính sợ.

"Ừ."

Đường Y Lâm dùng giọng mũi nhẹ nhàng lên tiếng, đối với việc ta biết rõ tên của nàng, nàng cũng không cảm thấy kỳ quái. Mặc dù kính sợ Đường Y Lâm, ta vẫn lộ vẻ bình tĩnh, nàng nói chuyện với ta, ta mới lễ phép đáp lại một chút. Nếu như nàng làm bộ không biết ta, ta cũng sẽ không chủ động bắt chuyện với nàng.

"Ta..... Ta tới gặp một người bạn."

Đường Y Lâm muốn giải thích vì sao sáng sớm đã tới khách sạn, dù sao một nữ nhân xuất hiện trong khách sạn rất dễ khiến người khác ngờ vực, huống chi là thời gian rạng sáng? Nhưng giải thích của nàng ngược lại khiến ta cảm thấy "bằng hữu" rất không tầm thường. Vì vậy, ta nhàn nhạt mà "a" một tiếng, cái này nhàn nhạt "a" lại lơ đãng toát ra ý tứ bài xích, tương đương nói cho nàng biết ta cũng không muốn trò chuyện nhiều.

Đường Y Lâm quả nhiên sắc mặt khê biến, tuy biến hóa rất nhỏ, nhưng ta để ý thấy nụ cười của nàng lập tức biến mất, cơ mặt có chút cứng ngắc. Cũng may nàng phong hoa tuyệt đại, dù là xụ mặt cũng có loại mị lực nhiếp hồn đoạt phách.

Ta cũng không nói thêm gì nữa đợi thang máy đến tầng mười. Lúc bước ra thang máy, Đường Y Lâm phát hiện ta đi theo sau nàng, nàng lại sửng sốt một chút, sau đó tiếp tục đi, nhưng ta vẫn đi theo. Nàng dùng dùng nổi giận quay đầu lại, ngữ khí có chút đông cứng hỏi: "Người đang theo dõi ta sao?"

Ta nhún nhún vai: "Không phải. Ta trở về phòng."

"Phòng nào?" Đường Y Lâm cảnh giác hỏi.

"1016." Ta nhàn nhạt nói.

"Cái gì?" Đường Y Lâm kinh ngạc trừng lớn con mắt.

Đứng tại trước phòng số 1026, ta nhìn Đường Y Lâm, mà Đường Y Lâm lại đứng trước phòng 1028 nhìn ta, hai gian phòng vừa vặn mặt đối diện nhau. Ta bắt đầu cảm thấy buồn cười, cái này thực trùng hợp, ta đoán chừng trong phòng 1018 còn có một nam nhân, người đó là nhi tử Trương Tư Cần Trương Đình Nam.

Để chứng minh ta không theo dõi nàng, ta liền tiến vào phòng 1026, sau đó đóng cửa lại liền nhanh chóng dí sát mắt vào quan sát phòng 1018 đối diện. Ngoài cửa, Đường Y Lâm còn không có gõ khai mở 1028 phòng,

nàng nhìn gắt gao vào cửa phòng ta, phảng phất biết rõ ta đang nhìn nàng, có lẽ không muốn để ta biết bí mật của nàng, tỏ vẻ khó xẻ không gõ phòng 1018. Một lát sau, Đường Y Lâm lấy điện thoại ra gọi cho ai đó, nói chuyện xong nàng mới nhấn chuông phòng 1018.

Cửa phòng mở ra, ta vừa định nhìn xem kẻ mở cửa là ai, nhưng đúng lúc này mắt ta lại bị bịt kín. Ngửi hương thơm từ bàn tay mềm mại, bên tai truyền đến tiếng cười thanh thúy động lòng người của Phàn Ước: "Nhìn cái gì đó?"

"Bắt cóc một đại mỹ nữ, nên ta sợ có người theo dõi ta." Ta cười thở dài một hơi.

"A? Vậy có người theo dõi người sao?"

"Có chứ? Rất nhiều."

"Có đẹp trai hơn người không?"

"Không có."

"Hi hi, xú mỹ."

Kéo bàn tay Phàn Ước ra, lòng ta chợt hỗn loạn. Phàn Ước trên người chỉ mặc nội y, dưới ánh đèn, dáng người trước lồi sau lõm hiện lên rõ ràng, quả khiến người ta phờ máu mũi. Ta nhẹ xoay lại ôm nàng, dịu dàng hỏi: "Người không ngủ sao?"

"Không ngủ được." Phàn Ước tựa như con chim nhỏ rúc vào ngực ta.

"Vì sao? Hay là nhớ ta nên không ngủ được?" Ta cười xấu xa.

"Ha ha, không phải, là bên ngoài có người ồn ào khiến ta bị đánh thức. Chắc là uống say nên hò hét kêu to."

"A? Lại có chuyện vậy sao".

"Ta còn tưởng rằng..... người không tới." Phàn Ước thầm kín nói.

"Sao lại không đến được? Tiểu Phàn của ta xinh đẹp như vậy, ta nghĩ đến người muốn chết."

"Nghĩ tới ta? Hay là nghĩ tới Linh Linh tử !""

"Nói như thế nào vậy? Ta không phải tới rồi sao?"

"Đừng giả vờ, ta biết rõ người thích Linh Linh tử, chẳng có nam nhân nào không thích Linh Linh tử."

"Vậy người biết rõ ta thích người sao?" Ta càng ôm chặt Phàn Ước hơn. Bộ ngực dán chặt lên người ta, hai tay ta vuốt ve bờ lưng ngọc mềm nhẵn, dọc theo xương sống đi xuống, ta mò tới một cái lỗ khảm, chỉ có bờ mông rất căng mềm nữ nhân, đuôi xương cụt hạ mới có lỗ khảm.

"Không biết. Kỳ thật tối hôm qua không phải ta giả say, nhưng về sau bị các người đánh thức."

Phàn Ước cố gắng giải thích, tựa hồ muốn chứng minh nàng cũng không phải cố ý giả vờ. Nàng chủ động giải thích chính là che dấu, Phàn Ước càng giải thích, ta càng không tin.

"Nói như vậy, nhất định người đã thấy ta cùng Linh Linh tử ân ái sao?" Ta cười xấu xa, nhin không được hôn nhẹ lên mũi Phàn Ước.

"Không phải ân ái, là....." Phàn Ước cười yêu kiều.

"Là cái gì?" Ta vội hỏi.

"Phải..... Là cưỡng gian..... Hừ, nếu như bị Đỗ quản lý biết thì người thảm rồi."

"Ta không nói, Linh Linh tỷ không nói, Đỗ quản lý làm sao biết được?"
Ta làm bộ kinh hoàng.

"Làm sao người biết ta không nói?" Phàn Ước tỏ vẻ giả hoạt.

"Bởi vì, từ hôm nay người sẽ thích ta, sẽ không nhẫn tâm bán đứng người người thích."

Ta kéo rơi đồ lót Phàn Ước, vắn vể nổi lên nàg hai bên trái phải mông thịt, mông thịt rất rắn chắc, rất đàn hồi tay.

"Phi, ta mà thèm thích người."

Phàn Ước không dám nhìn ta. Mặt nàng bắt đầu đỏ lên, kéo dài đến cổ.

"Người sẽ thích ta." Ngón tay của ta trượt vào khe mông, khe mông thật chặt, ta căn bản không thể xâm nhập. Nhưng ta có biện pháp, chỉ dùng một ngón tay khẽ xao động, nơi bí hiểm căng cứng lập tức buông ra, ngón tay ta liền trượt đến hậu môn nhẹ nhàng xoa nắn, Phàn Ước cả người nóng rực, eo thon uốn éo .

TỶ PHU VINH DỰ

Tiểu Thủ Chương
www.dtv-ebook.com

Chương 22: Mát xa (1)

"Ta..... Ta không thích người..... A....."

Phàn Ước càng loạn uốn éo, ta phát hiện, hậu môn cũng ẩm ướt dị thường.

"Chúng ta đánh cuộc đi." Ngón tay của ta tiếp tục đi xuống, trượt đến nơi thần bí nhất, lỗ nhỏ mất hồn nhất. Tại đây hương mật tràn lan khắp nơi, ngón tay ta tiến vào mép động, một dòng nước ấm áp chảy ra thấm ướt toàn bộ bàn tay ta.

"Vậy người nhất định thua..... A..... Ừ..... Ừ....."

Ta nhẹ nhàng đặt Phàn Ước lên giường, ôn nhu mở ra hai chân của nàng. Đối phó mỗi loại nữ nhân, ta lại dùng phương pháp khác nhau. Phàn Ước không phải Cát Linh Linh, Phàn Ước là cô gái nhỏ cần sự ôn nhu dịu dàng giống như Tiểu Quân, điều các nàng ưa thích không phải bạo lực, mà là nhu tình. Khi ta yêu thương cắm vào Tiểu Phàn, còn ta nhỏ giọng nỉ non bên tai nàng: "Tiểu Phàn, ta yêu người, thật sự yêu người."

Phàn Ước toàn thân kịch liệt run rẩy, hai mắt nhắm nghiền, nhỏ giọng rên hừ nhảm. Nàng một mực thụ động, không có gì phối hợp, trong tiếng thở dốc cho người ta cảm nhận linh hồn nàng như đã thoát ra. Không biết tại sao, ngay khi ta tiến vào cơ thể nàng, trước mắt ta lại hiện lên bóng dáng Tiểu Quân.

Phàn Ước cũng giống như Tiểu Quân, đều là vẻ thanh thuần đáng yêu, núm vú cũng đầy đặn như vậy. Thoáng chốc, ta như lầm tưởng người trước mặt không phải Phàn Ước mà là Tiểu Quân, mỗi nụ cười, mỗi cái nhăn mày của Tiểu Quân đều như xuất hiện trên người Phàn Ước, mà ngay cả tình cảm của với Tiểu Quân cũng đến trên người Phàn Ước. Ta cực kỳ xúc động, cơn thột thột to như mũi khoan xuyên thủng huyết động của Phàn Ước, hoa viên run rẩy thất sắc.

Phàn Ước đột nhiên mở mắt ra, ánh mắt mờ ảo, rất mê ly, tựa hồ đã rơi vào cõi thiên đường, hơi thở dồn dập, nàng nhỏ giọng thúc giục ta: "Ư..... Dừng..... Mau dừng sức..... Ah....."

Dừng sức? Không ngờ đến nàng không thưởng thức sự ôn nhu của ta, thế là ta tăng dần lực, còn khê cắn lên núm vú.

"Ư..... Ư..... A..... Trung Hàn ca, ta..... Ta thích người....."

Rong gian phòng rất mát, thật ra có chút lạnh, rất thoải mái, nhưng là Phàn Ước đổ mồ hôi đầm đìa cả người. Ta dùng miệng liếm toàn bộ mồ hôi trên người nàng, mỗi chỗ một ít, tựa như mút kem vậy, cả nách cũng không buông tha.

"Ư..... Ô....." Phàn Ước hét to một tiếng, một cổ dòng nước ấm xì ra. Lớn đến từng này, ta đây là lần đầu tiên được nước tiểu tẩy lễ, đột nhiên cũng không biết nên tiếp tục hay là đình chỉ, Phàn Ước thì vẫn đóng chặt mắt. Nước ra rất nhiều, cũng có chút mùi khai. Đợi cho bài tiết xong xuôi, ta nhỏ giọng hỏi: "Tiểu Phàn, người trước kia cũng như vậy sao?" Phàn Ước không nói gì, chỉ là lắc đầu.

Ta bất đắc dĩ lại là buồn cười, đành phải rút dương vật ra. Phàn Ước lúc này mới mở mắt ra, đáng thương mà cười cười với ta: "Thực xin lỗi."

Ta dịu dàng nói: "Không có việc gì, người cứ đi tắm rửa đã, ta gọi nhân viên phục vụ đến đổi ga giường."

Phàn Ước then thùng gật đầu: "Ừ." Nhưng nàng không có vẻ muốn động đây, nằm yên lặng trên người ta.

Ta lại hỏi: "Muốn ta ôm người vào phòng tắm không?"

"Ừ." Phàn Ước xấu hổ đỏ hồng mặt.

Ta nở nụ cười, nụ cười mãn nguyện. Kỳ thật Phàn Ước mới hai mươi tuổi, nàng vẫn là một tiểu cô nương, vẫn còn chút phân hồn nhiên còn sót lại, cô bé này lại không thấy tâm kế, cũng không có dã tâm, để nàng đến thi triển mỹ nhân kế, ta thực bội phục tâm cơ của Đỗ Đại Duy. Kỳ thật vẻ tinh khiết mong manh của nàng có thể sức đả động đã tính nguyên thủy của nam nhân nhất.

Sau khi đặt thân thể mềm mại của Phàn Ước vào bồn tắm, ta đứng lên cầm lấy gọi cho quầy phục vụ. Rất nhanh, nhân viên khách sạn đã mang ga giường mới đến. Lúc ra ngoài, tiểu thư phục vụ lại quay đầu hỏi ta: "Ngài là Lý Trung Hàn tiên sinh ư?"

"Người biết ta sao? Đây là lần đầu tiên ta tới đây ma." Ta có chút giật mình.

"A, vừa rồi phòng 1018 đối diện gian có một vị tiên sinh nhờ ta nói lại với người. Nếu như người có thời gian thì qua đó một chuyến." Phục vụ tiểu thư chẳng những xinh đẹp, nói chuyện cũng rất êm tai.

"Ta qua đó?" Ta rất nghi hoặc, dấu chấm hỏi đầy đầu.

"Vâng." Tiểu thư phục vụ gật gật đầu.

"Thế người đó tên là gì?"

"Là La Tất." La Tất là mẫu người phương bắc điển hình, cao một mét tám lăm, mày rậm mắt to, lưng hùm vai gấu, tính cách phóng khoáng. Một

màn đấu rượu giữa hân và Đỗ Đại Duy vẫn còn khắc sâu trong ấn tượng ta, nhưng ta không thể nào nghĩ ra La Tất lại ở phòng số 1028, càng muốn không nghĩ đến Đường Y Lâm là nữ nhân của La Tất.

Lúc ta đến phòng 1018, Đường Y Lâm vừa tắm rửa đi ra ngoài, trên người nàng vén vện mặc một bộ áo bông ngắn ngủn, bắp đùi thon dài bóng loáng lỏa lồ hiện ra, bên trong khăng định không mặc gì, bởi vì hình dáng một số bộ vị đã phi thường rõ ràng. Trong lúc đi đi lại lại, nhũ phong đầy đặn ba đào mãnh liệt. Trông thấy ta, Đường Y Lâm nháy nháy mắt với ta khiến ta suýt chút nữa đứng không vững, côn thịt vốn đã mềm nhũn sau trận chiến, trong giây lát lại bị đánh thức

"Tiểu Lâm, người người vừa gặp lúc này là hân ư?" La Tất vỗ vỗ bờ vai của ta hỏi Đường Y Lâm. Đường Y Lâm gật gật đầu.

"Hân là Lý Trung Hàn, là một nhà phân tích rất có triển vọng của chúng ta, tương lai là trụ cột của kt. Ha ha, thật sự là tuổi trẻ tài cao." La Tất khen.

"Vậy sao?"

Đường Y Lâm nhỏ giọng cười khẽ, nàng lông mày nhướn lên, mang một vẻ đẹp cổ điển, nụ cười này như trăm hoa nở rộ khiến ta sợ hãi thán phục .

"La tổng quá khen, tương lai kt nhất định phải dựa vào La tổng, La tổng mới là người làm đại sự. Trung Hàn tôi chỉ mong có cơ hội đi theo ngài, đó chính là phúc phận của ta rồi."

"Ha ha ! Khách khí, khách khí, Tiểu Lâm uống hai chén nào." La Tất cười to. Đọc Truyện Kiếm Hiệp Hay Nhất:

Đường Y Lâm vũ mị mà "ừ" một tiếng, quay người thu xếp, lưu lại cho ta một bóng lưng xinh đẹp.

"La tổng, ngài đừng khách khí như vậy, tôi sao dám nhận." Ta thụ sủng nhược kinh. Bình thường ta chính là mong pha trà cho La Tất cũng chưa chắc có cơ hội, nhưng hôm nay lại có thể để nữ nhân của hãn pha trà cho ta, thật làm ta khó có thể thừa nhận.

"Đừng khách khí, hôm trước tại quán bar ta đã muốn cùng người uống mấy chén, không thể tưởng được lại để Đỗ mập mập kích nộ, nhất mắt mưu hãn. Tiên sư bà ngoại nhà nó chứ, xem ta lần sau xử người thế nào?" La Tất giọng căm hận nói.

Hắc hắc, trong lòng ta cười gượng hai tiếng. Nếu La Tất người không nhìn chăm chăm vào lão bà người ta, Đỗ Đại Duy lại tìm người liều mạng sao? Nhưng trong nghĩ vậy nhưng vẫn luôn miệng phụ họa: "Ta nghe mọi người nói, ngày đó đấu rượu hoàn toàn là tiện nghi cho Đỗ Đại Duy, nhưng La tổng khí thế ngất trời, không thèm để ý, thật sự là một nam nhân chân chính. Tôi chính là bội phục nam nhân như La tổng vậy."

La Tất được ta thối phòng nên cực kỳ vui mừng, nở nụ cười toét đến mang tai: "Ha ha, Trung Hàn lão đệ nói không sai. Đến đây, hai anh em chúng cũng nói chuyện. Ta vừa vặn ta có chuyện muốn nhờ người một chút. vốn định đi tìm người, không ngờ lại gặp người ở đây, thật là cơ duyên xảo hợp a."

Ta nghe xong cực kỳ vui vẻ, ta cũng đang muốn tìm hãn nương nhờ, không ngờ chính hãn nói ra. Xem ra, đúng là ý trời thật.

"Được, xin mời La tổng nhận xét công tác của ta."

"Ha ha, Trung Hàn lão đệ đừng khiêm nhường." La Tất cười nói.

"Nên phải thế, nên phải thế."

Ta ngồi ngay ngắn trên mặt ghế, nhưng tròng mắt đảo loạn lại chạm phải lúc Đường Y Lâm bùng nước lên, thân thể hơi nghiêng một cái, xuân quang

hoàn toàn lộ ra, đôi bầu vú to tuyết trắng thật sinh động trước mắt ta. Ta vội vàng dời ánh mắt đi, cả quá trình rất ngắn, chỉ hai, ba giây đồng hồ nhưng ta biết La Tất đã phát hiện ánh mắt không thành thật của ta thần, bởi vì hắn luôn nhìn chăm chăm vào ta. Ta đột nhiên cảm thấy sợ hãi, trên mặt nóng lên, vội vã nhấp ngụm trà.

"Trà còn nóng lắm, Trung Hàn lão đệ đừng vội, nào, đặt xuống đã." La Tất chu đáo khéo đưa đẩy, phát hiện vẻ xấu hổ của ta, rất nhanh chuyển qua: "Đúng rồi, Trung Hàn lão đệ, ta có quấy rầy chuyện người cùng mỹ nhân không?"

Ta âm thầm buồn cười, thầm nghĩ đương nhiên quấy rầy rồi, nhưng ngoài miệng vẫn nói: "Không có, tối hôm qua tôi ở công ty cả buổi, sau khi làm việc xong đã rạng sáng, cũng không muốn quấy rầy tiểu di của ta nên tới đây nghỉ ngơi một lúc. Ha ha, vừa rồi phát hiện ga giường hơi bẩn nên kêu phục vụ đến đổi. Thật không nghĩ quấy rầy lấy La tổng, thật sự là xin lỗi."

"Không có việc gì, tối hôm qua cùng Tào Gia Dũng uống rượu hơi quá mức, nên đến đây cho tỉnh rượu. Ha ha, không thể tưởng được lại đối diện phòng Trung Hàn lão đệ, thật là xảo hợp. Lúc nói chuyện với Tào Gia Dũng, ta còn nhắc đến Trung Hàn lão đệ. Người cứ nghỉ ngơi, buổi tối ta giới thiệu người với Tào Gia Dũng, hẳn chính là đại cổ đông của kt đó."

Đường Y Lâm ở bên liếc mắt với ta cười hỏi: "Cũng không biết tiểu di của người có xinh đẹp hay không vậy? Cô nam quả nữ sống cùng một phòng, lửa gần rơm lâu ngày cũng bén đó."

"Ha ha....." La Tất nghe Đường Y Lâm nói như vậy lập tức cười to, cũng phụ họa theo: "Ừ, có khả năng đó, tiểu di của hắn là tiểu mỹ nữ đó."

Ta nghiêm trang mà trả lời: "Tiểu di của ta so với Đường tiểu thư khẳng định kém xa, nàng nếu có một nửa vẻ đẹp của Đường tiểu thư, ta cũng sẽ

không đến khách sạn thuê phòng."

Đường Y Lâm nghe ta ca ngợi, cũng cười rộ lên: "Ừ, có đạo lý, xem ra người cùng tiểu di không có làm loạn. Không giống một số người, mặc kệ tiểu di, di cả còn có đồng sự đều không buông tha, thật xấu."

"Tiểu Lâm, người nói ai đó?"

La Tất mặt trầm xuống, hướng Đường Y Lâm ngoắc: "Đến đây, ngồi bên cạnh ta, lời nói rõ ràng coi."

Đường Y Lâm không ngừng cười nhõng nhẽo, không hề kiêng kị đi đến bên người La Tất, mông đẹp nhấc lên ngồi xuống trong ngực La Tất, dịu dàng ngoan ngoãn như con mèo nhỏ. Chỉ là áo nàng quá ngắn, thời điểm đứng lên không thể che khuất bờ mông, hai chân khuất lên, không biết cố ý hay vô ý mà để lộ toàn bộ cảnh xuân, thậm chí thấy được một vùng rừng rậm.

Trời ạ, ta lập tức cứng ngắc, cứng rắn đến lợi hại. Trong lòng càng thêm hâm mộ sự phong lưu của La Tất, tìm đến đại mỹ nữ công ty của chúng ta để giải rượu, cũng không biết cái phương pháp này dùng được không?

Ngoài sự hâm mộ, ta cũng cấp tốc nhận ra cuộc tranh đấu quyền lực tại kt đã không còn là song hùng tranh phách, mà tạo thành thế chân vạc. La Tất quả nhiên không cam lòng đứng phía sau, lần này tại đại hội cổ đông, hẳn nhất định có mưu đồ, hơn nữa mưu đồ không nhỏ.

Ta đoán chừng sau lần đại hội cổ đông này, cao tầng công ty sẽ phát sinh biến hóa long trời lở đất. Ta chỉ hi vọng mình có thể tránh đi khỏi vũng nước đục này, bảo toàn công việc của mình. Nhưng muốn bảo trì trung lập, qua sông không ướt chân tuyệt không có khả năng, hiện tại điều cần phải làm là chọn được lão bản, đứng vững đội ngũ, trong thời khắc sóng gió tìm ích lợi cho mình.

TỶ PHU VINH DỰ

Tiểu Thủ Chương
www.dtv-ebook.com

Chương 22: Mát xa (2)

Thấy ta có vẻ thất thần, La Tất đột nhiên cả giận nói: "Trung Hàn lão đệ, người có cống hiến lớn cho kt, nhưng đến giờ còn không được đãi ngộ đằng hoàng, quả thật không công bình. Ta có một căn hộ tại Nguyên cảnh hoa viên, không lớn lắm, khoảng 130 m2, bên trong đồ dùng đầy đủ. Nếu như Trung Hàn lão đệ thấy không tệ, người cùng tiểu di có thể đến ở, tiểu di người dù sao cũng là nữ nhân, ở cùng một phòng với người cũng không tiện lắm, đúng không?"

"Món quà lớn quá, tôi làm sao dám nhận của La tổng, chờ một thời gian nữa ta sẽ tìm một căn phòng mới. Về phần hảo ý của La tổng, tôi rất cảm ơn." Ta kinh hãi, nguyên cảnh hoa viên? Đây chính là khu dân cư cao số một số hai trong thành phố, giá tiền đều dùng đôla Mỹ để tính. Mà La Tất còn bảo cho ta căn phòng 130 m2, cái này cũng có thể tính là không lớn sao?

"Không lớn, không lớn, người cũng đừng khách khí với ta, ha ha." La Tất cười to. Ngạn ngữ có câu vô công bất thụ lộc. Nhưng đồ vật trước mắt quá hấp dẫn, ta làm sao có thể không động tâm?

Nói thật, ta động tâm, có thể có được chính mình một bộ phòng ở, có thể để cho Tiểu Quân thỏa mãn, đây là một trong những giấc mộng của ta. Bất quá ta rất rõ ràng, La Tất không phải bởi vì đồng tình với ta mà đưa nhân tình như vậy lớn, hẳn nhất định có việc nhờ ta.

"Thật sự không cần. Cảm ơn La tổng, cũng không phải ta khách khí, chỉ mong có thể cống hiến sức lực cho La tổng ta mới có thể tiếp nhận ân huệ

của ngài. Hôm nay La tổng cho ta tới tâm sự, nhất định là có chuyện cần nhắc nhở." Ta dứt khoát nói rõ .

"Ha ha, Trung Hàn lão đệ quả nhiên là một nhân tài, xem ra ta La Tất không có tìm nhầm người. Tốt, có người những lời này là đủ rồi. Căn phòng kia ta thay người giữ lại, về phần có chuyện gì thương lượng , buổi tối hôm nay ta cùng Tào Gia Dũng mời người một bữa cơm, trong bữa tiệc chúng ta lại nói chuyện, có một số việc cũng không thể để cho đàn bà nghe được." La Tất nói xong nhìn Đường Y Lâm trong ngực.

"Không nghe thì không nghe, nói cái gì đàn bà, đàn bà . Thật là thô lỗ, hừ."

Đường Y Lâm phát tác tính tình cũng như con mèo nhỏ, nàng đứng lên đi vào phòng ngủ.

"Ha ha. La tổng, vậy thì không phiền người nghỉ ngơi, ta về phòng trước đã." Đường Y Lâm mặt lực sắc bén như vậy, ta đã chịu không được. Vội vàng muốn trở lại gian phòng cùng Phàn Ước mây mưa một chút, lại thêm Đường Y Lâm, La Tất hai người lớn mật làm càn, coi ta như không tồn tại khiến ta rất xấu hổ, vội vàng đứng lên cáo từ.

"Đi nhanh như vậy làm gì?"

La Tất đột nhiên mặt mày cười nói:"Trước mắt có chuyện cần Trung Hàn lão đệ hỗ trợ."

Ta sửng sốt một chút, liên tục gật đầu:"La tổng đừng khách khí, có gì phân phó xin mời nói."

"Ha ha, Tiểu Lâm vừa rồi kêu eo bị mỏi, muốn ta xoa bóp cho nàng, nhưng ta cần trở về công ty ngay bây giờ. Cho nên, muốn phiền toái Trung Hàn lão đệ ." La Tất bộ dạng nghiêm trang.

"A?" Ta sững sờ, cảm thấy không thể tưởng tượng nổi.

"Như thế nào? Chuyện này Trung Hàn lão đệ không muốn giúp sao?" La Tất hỏi.

"Ách..... Cái này..... La tổng, ngài nói đùa sao?" Ta giật mình nhìn lại La Tất.

"Đương nhiên không phải nói đùa, buổi tối Tiểu Lâm còn ăn cơm với chúng ta, eo không thoải mái không làm tốt được. Được rồi, ta lập tức phải đi, người vất vả chút nha."

Nói xong, La Tất cầm lấy bao da trên ghế sa lon đứng lên đi ra khỏi phòng. Ta đột nhiên đứng không vững, ngã ngồi trên mặt ghế. Trong phòng, ánh sáng mờ lung, không khí mập mờ tràn ngập khiến người ta như lạc vào cõi mộng. Một thân hình mềm mại uyển chuyển đang mời gọi ta, nàng bỏ một chân ra ngoài, lộ ra bờ mông rất tròn. Ta không cần đến quá gần đã có thể chứng kiến một hoa viên um tùm, cỏ mọc tứ tán, xum xuê hoa lá cành. Tim ta đập mỗi lúc một nhanh hơn, huyết dịch dưới háng điên cuồng tụ tập. Liếm láp môi khô ráo, ta chậm rãi đến gần Đường Y Lâm.

"Đường tiểu thư, eo của người không thoải mái sao?" Ta hỏi.

"Ừ." Đường Y Lâm giọng mũi như nỉ non.

"Có cần ta mát xa giúp không?" Ta dè chừng hỏi lại.

"Ừ." Vẫn là giọng mũi.

"Ta sợ ta làm không tốt." Ta vẫn cẩn thận nói ra.

"Ta còn không sợ, người sợ cái gì?" Đường Y Lâm lười biếng trở mình, mười phần mị hoặc liếc nhìn ta. Chiếc áo sợi nhỏ không biết vì sao tuột ra,

yên lặng chảy xuống, lộ ra một tòa nhũ phong no đủ. Oa, bầu ngực sữa thật xinh đẹp! Ta đột nhiên cảm thấy hít thở không thông.

"Ai nha."

Đường Y Lâm thét lên kinh hãi, nàng vội vàng vén vạt áo lên nhưng hoàn toàn không như ý, một lần nữa rơi xuống, bạo lộ toàn bộ vùng đồi núi màu mỡ đặt trên giường. Ta thật lo lắng báu vật đó bị đè bẹp mất.

"Vậy ta tới mát xa giúp cô, nếu cô cảm thấy không được cứ nói." Ta nhỏ giọng dặn dò.

"Ừ." Đây là lần đầu tiên ta mát xa thân thể nữ nhân, lúc hai tay chạm vào phần eo Đường Y Lâm, ta thiếu chút nữa mất kiểm soát, âm thầm khinh bỉ định lực của mình.

"Nếu như người không ngại, ta muốn lên giường giúp người, như vậy sẽ dễ dàng hơn." Ta nhẹ nhàng dụ dỗ tiến tới từng bước.

"Ừ." Đường Y Lâm giọng mũi từ dưới gối đầu truyền ra.

Ta cởi bỏ giày, nhưng không cởi quần áo. Ta không ngu ngốc, mặc dù đầu óc rất hỗn loạn, nhưng ta vẫn hiểu được đây là thủ đoạn La Tất lôi kéo ta, vừa đưa nhà, vừa tặng mỹ nhân. Xem ra mỹ nhân kế vẫn là đứng đầu trăm kế, chẳng mấy anh hùng có thể toàn mạng qua ải.

Đường Y Lâm eo rất nhuyễn, không có một ít thịt thừa, không có một khuyết điểm nhỏ nhất. Nếu như nói cái hông nàng là tiểu sơn cốc, vậy thì phần eo tựa như bình nguyên, sơn cốc cùng bình nguyên tạo thành một đường vòng cung hoàn mỹ.

Ta quỳ gối bên hông nàng, chậm chạp xoa xương sống cùng các huyết đạo giữa thận, bộ vị này vô luận là nam nhân hay nữ nhân đều rất dễ bị hao tổn. Tay của ta cũng không nhẹ nhàng, bởi vì mát xa cần chút lực đạo. Ta đã

từng học tập qua thuật xoa bóp, bởi vì bả vai dượng ta thường xuyên bị viêm khớp phạm nên thường có cơ hội khai triển thân thủ. Tối qua ở công ty, ta cũng dùng thủ pháp này đối phó Tiểu Quân khiến tiểu hồ ly ê a gọi bầy, mới một buổi thôi mà bây giờ ta lại có cơ hội dùng trên người một nữ nhân khác. Xem ra có một món nghề trong người thật sự là trăm lợi không một hại.

Ta thu hồi dục vọng, chuyên tâm mát xa cho Đường Y Lâm. Ta tăng dần phạm vi xoa bóp, không ngừng hướng lên, bàn tay ta không ngừng xoa nắn, so với mấy thợ chuyên nghiệp cũng không khác bao nhiêu, tuy nhiên, ta vẫn không xốc áo của Đường Y Lâm lên.

Mà Đường Y Lâm dưới sự mát xa của ta, lúc đầu thân thể còn có chút căng cứng, nhưng dần dần đã buông lỏng toàn thân, còn nhắm mắt lại tỏ vẻ hưởng thụ, ngẫu nhiên cũng phát ra tiếng rên rỉ câu hồn đoạt phách, 10 phút sau nàng yên lặng chìm vào giấc ngủ.

Thấy tình cảnh này, ta tranh thủ thời gian đi xuống giường, cầm qua một tấm khăn mỏng che trên người Đường Y Lâm, sau đó rón rén đi ra khỏi phòng. Trở lại phòng 1016, ta ảo não không thôi, Phàn Ước đã đi mất, ta rất thất vọng, lại thấy trời đã sáng rõ, bối rối cũng đánh úp lại, ta kéo bức màn lên, cởi quần áo ra rồi nằm vật xuống giường.

Lúc này, chuông cửa đột nhiên vang lên. Ta đoán nhất định là Phàn Ước trở về, mừng rỡ trong lòng, xoay người ra mở cửa phòng. Vừa mở cửa ra, ta quá bất. Đứng tại cửa ra vào người không phải Phàn Ước, mà lại là Đường Y Lâm. Trên người nàng mặc một chiếc áo mỏng trong suốt, bên trong rõ ràng từng kiện nội, nàng vũ mị nhìn ta tỏ vẻ hờn dỗi: "Chân ta cũng hơi đau."

Ta chấn động, vội vàng kéo nàng vào phòng, nhỏ giọng oán trách: "Người ít nhất cũng phải mặc quần áo tử tế chứ, cứ như vậy ra khỏi phòng bị người thấy thì làm sao bây giờ?"

"Ừ, lần sau sẽ chú ý." Đường Y Lâm ôn nhu cười cười.

"Lần sau?" Ta ngốc trệ không biết nói gì.

Bởi vì tưởng Phàn Ước trở về nên ta chỉ ăn mặc quần đùi, thế nên đành vội vàng kéo Đường Y Lâm vào phòng. Lần nữa trở lại trên giường, tình hình đã xảy ra biến hóa. Phòng tuyến ta vất vả dựng lên ngay khi Đường Y Lâm giơ đùi ngọc lên trong tích tắc sụp đổ ầm ầm.

Đường Y Lâm nằm ngửa trên giường, nàng đem bắp đùi thon dài ngả vào trước mặt ta, giọng điệu ỉn:"Người mát xa bắp chân giúp ta một chút đi."

Ta tận lực vừa nâng đùi ngọc ra vừa nói thầm với mình bây giờ có là hang độc rắn rết cũng phải xông. Nhìn chăm chăm vào cặp đùi thon dài, càng xuống dần càng là một mảng trắng tuyết rồi rừng rậm xum xuê, tay ta run rẩy, huyết mạch sôi sục khiến ta cúi đầu xuống, hôn lên bắp chân ngọc quang bạch khiết.

"Ai nha, người làm gì vậy ! Ta..... Ta chỉ cho người xoa bóp thôi."

Đường Y Lâm giọng dịu dàng kêu lên, thật giống như mời gọi hơn.

"Y Lâm, đừng đùa nữa, tôi đầu hàng."

Ta như một chú chó nhỏ đáng thương, con mắt háo hức nhìn một khúc xương.

"Cái gì trêu chọc người chứ? Người có lầm hay không đó?" Đường Y Lâm giả vờ kêu la còn cố khép đùi lại.

Ai ! Ta thở dài một hơi, cởi nốt cái quần lót trên người, lộ ra côn thít dữ tợn, sau đó đánh về phía Đường Y Lâm.

"Ah, người làm cái gì vậy nha, không muốn..... Không nên như vậy....."

Đường Y Lâm bắt đầu giãy dụa. Nàng rất hiểu cách giãy dụa, bộ vị mấu chốt luôn phơi bày trước mắt, thoát nhìn còn giống câu dẫn hơn. Khi ta bắt lấy bầu vú của nàng, nàng giả mù sa mưa đẩy ta ra, chỉ là chẳng có chút khí lực nào. Ta liền như Thái Sơn đè xuống, nàng bèn mở ra hai chân.

Trời ạ, Đường Y Lâm này quả thực là mị lực đáng sợ, trách không được Đỗ Đại Duy coi nàng là vương bài. Xem nàng qua lại giữa Đỗ Đại Duy và La Tất thành thạo như vậy, cả thị ủy bí thư cũng muốn bao dưỡng nàng, một tiểu bạch kiểm hèn mọn như ta lại há có thể ngăn cản sự công kích phấn hồng này? Nếu như nàng muốn đối phó ta, ta có lẽ đã sớm trở thành nô lệ nàng.

Cặp vú đầy đặn không ngừng biến hình, ta như một con dã thú điên cuồng đang động tình hôn lên mỗi một tấc da thịt trên người Đường Y Lâm. Áo sồi bị ta giật xuống, đôi mắt thân thể tràn ngập nhục dục, một điểm lý trí còn sót lại cũng tan thành mây khói, ta hiện tại cảm thấy bức thiết cần giao phối.

"A..... Người không thể như vậy..... A..... Người thả ta ra được không? Van cầu người....."

Đường Y Lâm đột nhiên lật thân một cái, tựa hồ muốn thoát khỏi ma trảo của ta. Chỉ là, một bộ vị trọng yếu khác lại loã lồ trước mắt ta. Đó là bờ mông đẹp nhục cảm mười phần, dưới mông đẹp, lộn xộn lông dài vây quanh một đóa hoa, bông hoa thật là non màu hồng phấn, cánh hoa tầng tầng lớp lớp như là mê cung. Trong màn long lanh dâm dịch, đóa hoa này lộ ra vẻ yêu dị độc xà. Trong tiếng "không muốn", đại nhục bồng của ta cắm thẳng vào hoa tâm.

"A....."

Đường Y Lâm hít sâu một hơi. Nàng đành chỉ giãy dụa, lặng yên chờ đợi cơn thịnh của ta hoàn toàn phủ vào âm đạo của nàng, thẳng đến khi cơn thịnh

đội lên miệng tử cung thịt, nàng mới run rẩy lay động cái mông. Truyện
Tiên Hiệp - -Y

"A." Ta lớn tiếng rên rỉ, chưa từng có thoải mái như vậy. Cùng lúc cấp
tốc dứt vào, ta cầm lên hai núm vú to thẳng.

"A..... A....."

Đường Y Lâm lớn tiếng thở dốc rên rỉ. Ta chưa từng nghe qua tiếng rên
rỉ vang dội như thế, nàng chẳng có một chút cố kỵ, phảng phất cảm thấy
toàn bộ thế giới chỉ có mình nàng. Thấy nàng buông thả như thế, ta cũng bị
lây nhiễm, hoàn toàn không có một chút tạp niệm, hoàn toàn vùi mình vào
hưởng thụ tình ái.

"A..... A....."

"Ba ba ba..... Ba ba ba....."

Trong phòng tràn ngập tiếng kèn xung phong, động tác của ta càng thêm
hùng hậu có lực.

"Ư..... Ư..... Ở trong..... Trung Hàn, thoải mái không? Cùng ta ân ái
thoải mái không? Ư..... Ư....." Đường Y Lâm đột nhiên lớn tiếng hỏi ta.

"Thoải mái đến chết, người thật là một vưu vật." Ta hưng phấn mà đáp
lại.

"Ta..... Ta muốn người mê luyện ta..... A..... A....."

"Đúng vậy, ta mê chết ah, cái mông của người thật tròn, thật đẹp."

"A..... Cái mông của ta nhìn rất đẹp..... Ư..... Ư..... Ta muốn người tiến
vào chỗ này."

Lay động một cái, Đường Y Lâm vươn ngón tay hướng mộng đẹp bồi
hồi bên cạnh hậu môn, không ngừng xoa dít.

TỶ PHU VINH DỰ

Tiểu Thủ Chương
www.dtv-ebook.com

Chương 23: Tiểu muội muội, tiểu tỷ tỷ (1)

Ta chấn động, không thể tưởng được Đường Y Lâm dám đương như thế. Xem bộ dạng nàng vuốt ve lỗ đít, huyết mạch ta sôi sục: "Người không sợ đau sao?"

Không phải ta thương hương tiếc ngọc, ta sớm nghe nói qua trò chơi hậu môn, nhưng trong những nữ nhân ta từng kết giao, không có một người nào nguyện ý cùng ta diễn màn này, dần dà, ta đối với trò chơi này đã không còn hy vọng xa vời. Thật không nghĩ tới, Đường Y Lâm chẳng những nguyện ý chơi hậu môn, còn phi thường chủ động. Ta vô cùng kích động không cách nào nói nên lời, trông thấy Đường Y Lâm động tác có chút ngừng trệ, ta lo lắng móng tay nàng làm bị thương hậu môn, tranh thủ thời gian duỗi ra ngón tay thay thế ngón tay nàng, rất ôn nhu vắn vê lỗ đít nàng.

"A a, thật thoải mái..... Thật sự rất thoải mái....."

Đường Y Lâm toàn thân run rẩy, cái mông của nàng càng vênh cao lên.

Ta hưng phấn mà hỏi: "Thật sự thoải mái sao?" Đường Y Lâm quỳ sấp xuống, bờ mông theo ta ngón tay vắn vê động mà lắc lư trái phải, lớn tiếng rên rỉ: "Thoải mái, rất thoải mái, đừng có ngừng."

Ta cẩn thận quan sát hậu môn Đường Y Lâm, một chút cũng không buông tha, làn da rất mịn, mặt ngoài rất thô ráp, không có dấu vết thường xuyên sử dụng qua. Trong nội tâm không khỏi kỳ quái, nhin không được hỏi: "Người trước kia đã thử qua sao?"

Đường Y Lâm thở hổn hển trả lời: "Không có, hôm nay ta muốn thử một chút. Bất quá..... Bất quá, ta muốn người thè lưỡi ra liếm."

"Cái gì? Thè lưỡi ra liếm lỗ đít?" Ta thật sự bị giật mình.

"Ừ, liếm chút đi mà ! Trung Hàn, nhanh thè lưỡi ra liếm đi." Đường Y Lâm lớn tiếng năn nỉ.

"A?" Ta tròn tròn mắt, cả động tác dứt vào cũng đình chỉ. Nhìn hậu môn quý dị, tim ta đập rộn lên, do dự một lúc, thanh âm câu hồn của Đường Y Lâm vờn quanh tai ta: "Trung Hàn..... Van người, van người đó..... Liếm một chút đi."

"Một..... Một chút sao?" Ta không chịu được nữ nhân năn nỉ.

"Ừ."

"Được rồi." Ta không có lý do cự tuyệt yêu cầu của mỹ nhân. Rút dương vật trơn ướt ra, ghé vào miệng nàng, con mắt trừng mắt lớn nhìn cây hoa cúc, do dự một lát, rốt cục lấy hết dũng khí, nhắm mắt lại, hôn xuống bờ miệng Đường Y Lâm. Đầu lưỡi lướt qua, ta phát hiện ngoại trừ chút mùi còn chẳng hề có mùi thúi nào nên chẳng hề bài xích. Nhìn Đường Y Lâm vẫn chưa thỏa mãn cảm giác, ta khẽ hỏi "Còn muốn liếm nữa không?"

"A, đừng có ngừng, tiếp tục liếm đi..... A, Trung Hàn, người là nam nhân đầu tiên giúp ta liếm đó, ta..... Ta yêu người..... Cầu người, cầu người tiếp tục liếm đi, ta..... Ta về sau tất cả nghe theo người..... Chuyện gì đều nguyện ý làm vì người."

"Điều gì cũng nguyện ý làm vì ta sao?"

"Ừ, điều gì cũng nguyện ý."

"Không cho phép lừa gạt ta."

"Không lừa gạt."

"Vậy được, kêu một tiếng ông xã xem."

"A..... Ông xã..... Ông xã....."

"Muốn ông xã làm cái gì?"

"Muốn ông xã liếm..... Liếm lỗ đít ta."

Ta nhìn không được bật cười vui vẻ, dứt khoát chuyện tốt làm đến cùng, lần nữa cúi đầu xuống, lè lưỡi càn quét bốn phía quét một lần, sau cùng đầu lưỡi cũng chui vào trong lỗ đít nàng.

"A..... Ừ..... Ừ..... Ta thật thoải mái..... Lão công, ta yêu người....."

Đường Y Lâm bờ mông lắc lư trái phải, phập phồng không ngừng. Trong miệng ta chảy ra nước bọt theo lỗ đít nàng chảy đến trên mép động, ta dứt khoát cũng liếm xuống.

Không biết hôn bao lâu, đến khi đầu lưỡi của ta run lên, ta mới vươn cơn thịnh to lên, dưới sự lo lắng thúc giục của Đường Y Lâm, ta cắm vào trong lỗ đít nàng.

"A....."

Kêu khẽ một tiếng, Đường Y Lâm toàn thân căng lên giống như bị tra tấn.

"Còn muốn tiếp tục không?"

Ta có chút khẩn trương, nhìn cắm vào một cái nhục động nho nhỏ bị cơn thịnh to của mình cắm vào, ta không khỏi lo lắng. Cái loại cảm giác chặt khiết này khiến ta có chút đau đớn, có thể nói rất không thoải mái. Huống chi Đường Y Lâm cũng mặt lộ vẻ mặt thống khổ, ta ngừng lại.

"Động..... Nhanh động, đừng ngừng lại."

Vượt ngoài dự liệu, Đường Y Lâm dù biểu lộ thống khổ lại tiếp tục hô lớn. Ta chỉ đành tiếp tục, nhưng động tác rất chậm chạp, trong miệng nói thầm:"Thực thư thái như vậy sao? Đúng là thâm ô."

Đường Y Lâm lớn tiếng reo lên:"Thật thoải mái . Nhưng nhanh lên, nhanh lên..... Ừ..... Ừ....."

Ta chỉ đành tăng nhanh tốc độ, nhưng như thế nào cũng không cảm thấy lỗ đít so với âm đạo thoải mái hơn. Lỗ đít khuếch trương so với thành thịt âm đạo co giãn thật sự kém xa vạn dặm, ngoại trừ một khối cơ hơi mỏng mở ra bên ngoài, trong lỗ đít trống rỗng , cảm giác cùng thủ thâm cũng không khác lắm.

Nhưng dưới mắt ta dục vọng tăng vọt, cũng không muốn so sánh cái nào thoải mái hơn, ta khí thế hùng hực mãnh liệt động vào, lỗ đít chặt khít bị quy đầu góc cạnh chà xát được đỡ bừa. Chậm rãi, cơn thịnh cũng thích ứng cái chỗ đặc thù này, ta bắt đầu cảm giác được so sánh với cắm vào âm đạo thì lỗ đít cũng có thể mang lại một loại kích thích khác.

"A..... A....."

Đường Y Lâm lay động so với ta càng dữ tợn hơn, cơ thịt không ngừng mài mòn quy đầu ta. Kịch liệt ma sát một lúc, trong lỗ đít nàng bài tiết ra một thứ màu vàng nâu quái dị chất lỏng, mùi cũng có chút quái dị. Ta thầm kêu lên, trời ạ! Những này không phải phân và nước tiểu chứ?

"Ừ..... Ừ..... Trung Hàn, Trung Hàn..... Nhanh..... Nhanh..... Ôi....."

Đường Y Lâm thân thể đã buông lỏng lại lần nữa căng cứng, nàng không hề lay động bờ mông nữa mà chờ đợi sự trùng kích của ta. Dương vật của ta vẫn co duỗi tự nhiên như cũ, cơ hồ ra vào thẳng đứng trong lỗ đít.

"Không được..... Ta sắp ra rồi, a....."

Đường Y Lâm đột nhiên cong người lên. Theo mấy lần trọng kích, nàng hai cái chân nhỏ đã cong lên, gót chân đá vào hông ta. Nàng một lần cuối cùng thét lên, trầm thấp và xa xưa.

Trong phòng tắm hơi nước mờ mờ, ta nằm ngửa trong làn nước ấm tràn đầy, một nữ nhân co rúc ở trong ngực của ta như con mèo nhỏ, bồn tắm rất lớn nhưng nữ nhân trong ngực ôm ta rất chặt. Ta rất muốn nhìn một chút xem thân thể mê người của nàng, nhưng rất đáng tiếc, cái ôm của nàng khiến ta không dám cử động, ánh mắt của ta chỉ có thể lướt qua bờ lưng bóng loáng, thưởng thức đường cong mềm mại.

Trước kia ta nghĩ trên người nữ nhân chỉ có hai địa phương rất dễ gây phản ứng sinh lý, đó là bộ ngực cùng bàn chân. Bất quá từ hôm nay trở đi, ta đã biết hông nữ nhân cũng có phản ứng sinh lý mãnh liệt, loại mới cảm giác này toàn bộ do Đường Y Lâm ban tặng.

"Ta dường như thích người rồi, làm sao bây giờ?" Đường Y Lâm nhỏ giọng hỏi một câu.

"Không thể nào? Chỉ là làm lỗ đít người mà người đã thích ta sao?" Ta không khỏi buồn cười.

"Không tin sao?" Đường Y Lâm dùng móng tay vuốt ngực ta một cái.

"Ta chỉ biết rõ, đả động âm đạo nữ nhân có thể đả động lòng của phụ nữ, ta cũng không nghe qua đả động lỗ đít nữ nhân cũng có thể đả động lòng của phụ nữ." Ta hít một hơi lạnh.

"Vấn đề là người đã đả động tiểu muội muội của ta, cũng đả động tiểu tử tử của ta." Đường Y Lâm cười khẽ một tiếng.

"Cái gì tiểu muội muội, tiểu tử tử vậy?" Ta hỏi.

"Đồ ngốc, tiểu muội muội là lỗ l**, tiểu tỷ tỷ lại là lỗ đít." Đường Y Lâm cười to, cười đến văng bọt nước khắp nơi. Ta nghe mà như tín đồ được chúa Giê-xu giảng kinh vậy, chăm chú vô cùng. Trong ngực Đường Y Lâm ôn nhu như nước, con mắt thuần khiết tràn ngập vui vẻ. Thường nói con mắt là cửa sổ tâm hồn, ta thật khó tưởng tượng nữ nhân có con mắt thuần khiết này lại có thể nói lên hai từ "lỗ l**", "lỗ đít", chẳng có chút ngượng ngịu.

"Đáng tiếc người không có đánh động đến kê kê của ta." Ta xụ mặt xuống.

"Khanh khách..... Không bắn có phải rất khó chịu hay không?" Đường Y Lâm giả hoạt nhìn ta, cánh tay nhẹ nhàng bắt lấy dương vật của ta, nhẹ nhàng sáo động.

"Khó chịu chết rồi." Ta lớn tiếng kháng nghị.

"Vậy sao người không bắn?" Đường Y Lâm mập mờ hỏi. Nàng tựa hồ đã có đáp án, nhưng vẫn là hỏi.

"Ta không thói quen xuất trong lỗ đít." Ta vỗ một cái cặp mông vĩnh của Đường Y Lâm.

"Vậy người có thể xuất trong tiểu muội muội của ta nha." Đường Y Lâm khẽ lờm ta.

"Ta càng không quen như vậy. Lỗ đít người chảy ra nhiều thứ bắn như vậy, ta sao có thể bỏ vào tiểu muội muội người được?" Xem ra nói tiểu muội muội nhã nhặn rất nhiều.

Đường Y Lâm hai mắt sáng hơn, chẳng những sáng còn mang theo hơi nước. Hơi nước càng ngày càng đậm, nàng thầm kín hỏi ta: "Biết tại sao ta nói thích người không?" Ta không hiểu mà lắc đầu.

"Nếu như người thực xuất ra trong tiểu muội muội ta, ta cũng không trách người, nhưng nhất định sẽ không thích người. Bởi vì, nếu như người làm như vậy, điều đó chứng minh người rất ích kỷ, cũng không quan tâm ta. Nhưng người tình nguyện chịu đựng cũng không muốn làm bẩn tiểu muội muội ta, ta biết người là người rất quan tâm ta."

"Ta cũng không tốt như người nói. Ta chỉ là thấy tiểu muội muội người rất đẹp, nghĩ đến về sau muốn thường xuyên dùng, cho nên phải yêu quý một chút." Ta cười to.

"Cút đi, cái gì gọi là về sau thường xuyên dùng?" Đường Y Lâm hờn dỗi không thôi.

"Không phải thường xuyên dùng là cái gì? Người nói thích ta, chẳng lẽ người không muốn thường xuyên đem tiểu muội muội cho ta mượn?" Ta cười không ngừng.

Đường Y Lâm cắn môi, vô hạn vũ mị nói:"Thường xuyên dùng như thế nào mới đủ? Ít nhất mỗi ngày đều dùng." Nói xong cười to.

"Hiện tại ta lại muốn dùng." Ta nhìn chăm chăm vào bầu vú lắc lư nuốt nước miếng.

"Ừ, hiện tại ta cho người mượn, bất quá....." Đường Y Lâm muốn nói lại dừng.

"Bất quá cái gì?" Ta hỏi.

"Ta..... Ta còn muốn người tiến tiểu tử tử của ta." Đường Y Lâm chu cái miệng nhỏ nhắn lên.

"Cái gì? Người không cho tiểu tử tử nghỉ ngơi một chút sao?" Ta chấn động.

"Nghỉ ngơi đủ rồi." Đường Y Lâm cười hì hì nói.

"Trước tiên dùng tiểu muội muội được không nào?" Ta cầu xin.

"Không được, Trung Hàn, van người đó." Đường Y Lâm vẫn còn làm nũng.

"Người gọi ta là gì?"

"Ông xã, van người đó....."

"Ai, còn không nâng bờ mông lên sao?" Ta lại thở dài một hơi.

Đường Y Lâm từ trong bồn tắm đứng lên, trong ánh mắt câu hồn toát ra xuân ý vô biên. Đi xuống bồn tắm lớn, nàng vịn hai tay vào bồn rửa, lộ ra bờ mông cao cao rất tròn.

Ta cũng đứng lên, ta đại nhục bồng dưới háng cũng đứng thẳng dậy. Dán lên bờ mông tròn, ta hung hăng đâm vào.

--

Ta nấu canh cũng không tệ, ta đã từng biểu diễn cho mấy bằng hữu và đều nhận được lời khen không dứt miệng, nói ta hoàn toàn có thể mở một nhà hàng tốt. Đã đáp ứng nấu canh cho Đái Tân Ni, ta đương nhiên không thể nuốt lời, để nàng nếm thử tay nghề của ta càng có thể tăng thêm chỉ số mị lực mình ta. Ngắm lại bộ dạng Đái Tân Ni trù mẩn cử động cái thìa, lòng ta tràn đầy hạnh phúc. Sau khi ra khỏi khách sạn, ta cũng không trở về công ty, mà là trực tiếp đi siêu thị mua nguyên liệu nấu ăn.

"Oa, thơm quá a! Ca thật tốt, không đi làm mà chạy về nấu canh cho ta sao? Thật cảm ơn người"

Tiểu Quân từ mùi hương trong bếp ngửi thấy vị ngon của thức ăn, liền xán đến gần. "Biết ca tốt với người chưa?"

Ta nhin không được sờ lên Quân Tiểu tóc, không có bím tóc sừng dê, mái tóc nàng như làn suối mát buông xuôi đẹp không chê vào đâu được.

"Hừ, vì ta sao?" Tiểu Quân đột nhiên sa sầm nét mặt, nàng cười lạnh một tiếng: "Đừng tưởng là ta không biết, người là nấu cho Tân Ny tử chứ gì."

"Là Tân Ny nói cho người sao?" Ta cũng sờ.

"Không tệ, nếu không phải Tân Ny tử nói cho ta biết, chứ không làm sao biết hôm nay có súp uống? Nghĩ tới lúc ở nhà, mẹ hai ngày lại nấu cho ta uống một lần, hiện tại ta muốn ăn canh do người nấu." Tiểu Quân oán hận chẹp miệng.

"Ha ha." Ta cười to, ta chẳng những thấy mùi hương súp, còn thấy một mùi dấm chua.

"Cười cái đầu của người đó? Không cho cười." Tiểu Quân đỏ mặt lên.

"Ai!"" Ta cố ý thờ dài một hơi hỏi: "Tiểu Quân, biết bát súp này dùng cái gì để nấu không?"

"Dùng cái gì nấu đâu có liên quan tới ta? Cũng không phải cho ta, ta cũng không muốn uống, hôm nay ta ăn mì tôm, hừ." Tiểu Quân càng nói càng giận.

Ta vừa cười, vừa dỗ Tiểu Quân: "Bát súp này trước dùng sườn lợn rán luộc lên một giờ, sau đó lại cho nước cốt vào, lại thêm thịt rắn luộc hơn một giờ, bỏ cạn bã ra, cuối cùng cho thêm ô cốt gà, phổi hợp táo đỏ, cầu kỷ, hoàng kỳ, đảng sâm một giờ. Công dụng bổ huyết thích hợp nhất nữ nhân tới kinh nguyệt uống. Người nói, cái này súp ca luộc cho ai uống?"

Ta biết rõ Tiểu Quân nguyệt sự đã đến, tối hôm khiến ta nhịn suốt đêm đau lòng muốn chết. Hôm nay nấu nồi súp này có thể nói nhất cử lưỡng tiện, vừa an ủi Đái Tân Ni, lại cho Tiểu Quân bồi bổ thân thể, sao lại không làm?

"Hừ!" Tiểu Quân tuyệt đối không ngốc, nghe ta giải thích như vậy, nàng bắt đầu híp mắt lại. Đây là báo hiệu muốn cười, nhưng nàng vẫn mạnh miệng: "Cả kinh nguyệt của Tân Ny tử cũng tinh tường, xem ra quan hệ không tầm thường nha."

"Kinh nguyệt của Tân Ny ta không rõ ràng lắm, ta chỉ biết Tiểu Quân đến kì rồi ." Ta cười vui vẻ trả đũa.

TỶ PHU VINH DỰ

Tiểu Thủ Chương
www.dtv-ebook.com

Chương 23: Tiểu muội muội, tiểu tỷ tỷ (2)

"Hừ! Tạm không so đo với người, ta đi tắm." Tiểu Quân vừa vui vừa then, bưng khuôn mặt nhỏ nhắn đỏ bừng chạy vội ra, nhanh như chớp chạy vào toilet. Ta đã phát hiện Tiểu Quân muốn thay đổi nội y là viền tơ màu trắng, chẳng lẽ là thứ ta đưa cho nàng sao? Ta không khỏi mở cờ trong bụng.

"Phanh."

Cửa phòng đóng lại, Tiểu Quân liếc nhìn ta, cái nhìn này bao hàm không chỉ là vui sướng, còn bao hàm rất nhiều, rất nhiều.

Ta vui sướng cực kỳ, trong đầu bắt đầu mơ tưởng màn Tiểu Quân mặc đồ lót. Ta một mực suy nghĩ bờ mông Tiểu Quân tròn thế nào? Lông Tiểu Quân là dày đặc hay thưa thớt? Hết thấy ta đều tràn ngập tò mò, tràn đầy chờ mong.

"Rinh....."

Đột nhiên một tiếng điện thoại cắt đứt dòng suy nghĩ lung tung của ta. Ta lấy điện thoại xem xét, là đồ Đại Duy gọi tới.

"Alô, Đồ quản lý có gì dặn dò sao?"

Nhận điện thoại, trong lòng ta hơi bất an, sợ Đồ Đại Duy phát hiện trong cà phê có thuốc ngủ, cũng sợ hấn phát hiện ngăn kéo bị ta lật qua.

"Ha ha, Trung Hàn, ở nhà sao? Nghỉ ngơi tốt chưa?" Trong điện thoại, đồ Đại Duy khẩu khí không có gì khác thường. Trong lòng ta được thả lỏng xuống, chỉ là nghi ngờ sự quan tâm khác tầm thường của hắn.

"Vâng, tôi vừa mới dậy thôi." Ta trả lời.

"Buổi tối ta mời người ăn cơm, lát nữa ta đến nhà người nhé."

Đồ Đại Duy cười to, lần đầu tiên ta nghe thấy hắn vui vẻ như thế, trong lòng khẽ động, thầm nghĩ chắc là do buổi tối hôm qua kiếm lời lớn? Ta buôn bán lời 5000 đôla, lợi nhuận của Đồ Đại Duy tuyệt không dừng ở con số này. Nhưng ta không hỏi hắn, hắn cũng không nói cho ta biết, những điều này đều là cơ mật, cũng là quy củ trong ngành.

"A..... Cái này....."

Ta đột nhiên có chút không biết làm sao, bởi vì buổi tối hôm nay ta đã ước hẹn cùng La Tất, nhưng ta lại không thể cự tuyệt Đồ Đại Duy, nhất thời do dự. Nhưng sự do dự của ta lại khiến đồ Đại Duy nổi lòng nghi ngờ, hắn hỏi:"Như thế nào? Không tiện sao?"

"Không phải, là vì đêm nay La tổng hẹn tôi nói chuyện rồi."

Ta không muốn giấu diếm Đồ Đại Duy chuyện ước định cùng La Tất, dù sao ta còn chưa rõ ràng Đường Y Lâm là quân bài của ai. Thành thật khai báo cũng tốt, miễn cho Đồ Đại Duy nghi kỵ, muốn nghi kỵ dứt khoát để cho Đồ Đại Duy nghi kỵ La Tất.

"La Tất? Có chuyện gì?" Đồ Đại Duy khẩu khí đã có chút biến hóa.

"Tôi cũng không biết, hắn nói sẽ bàn sau, thế nên tôi phải báo cáo với Đồ quản lý." Ta thầm cười lạnh.

"Ừ, như vậy cũng tốt. Xem hã muốn nói chuyện gì với người, xong rồi thì gọi điện cho ta, buổi tối ta sẽ về công ty. Đêm qua người làm không tệ, ta cũng buôn bán lời một chút, hi vọng tối hôm nay chúng ta có thể tiếp tục. Người đừng uống rượu, uống rượu sẽ hỏng việc." Đỗ Đại Duy cũng không miễn cưỡng ta, có lẽ hã biết La Tất sẽ chen một chân vào, dặn dò ta mấy câu rồi hã cúp điện thoại.

Ta vừa đặt điện thoại xuống, điện thoại lại vang lên, là một số điện thoại lạ hoắc. Ta nhắc được điện thoại: "Alô, ai đó?"

"Người đoán thử coi." Đầu bên kia truyền đến âm thanh làm cho tim ta đập rộn lên, ta không cần đoán cũng biết là ai.

"Tiểu Lâm, không thể tưởng được là người." Ngữ khí của ta ôn nhu đến nỗi ngay cả chính mình cũng không tin.

"Không phải ta thì sẽ là ai?" Đường Y Lâm cười cười trong điện thoại.

"Người ở đâu?" Cổ họng của ta có chút khô khan.

"Ta vừa về đến nhà, đột nhiên nhớ người, muốn gọi cho người. Nếu như quấy rầy, cái kia..... Có sao không?" Đường Y Lâm nói rất uyển chuyển dịu dàng, rất đả động lòng ta.

"Không quấy rầy, không quấy rầy." Ta vội vàng trả lời.

"Cái kia..... Vậy người có nghĩ tới ta không?" Đường Y Lâm vẫn cười.

"Có." Ta trả lời không chút do dự.

"Ha ha..... Buổi tối La tổng mời người ăn cơm tại nhà hàng dưới khách sạn Táp Bang dưới khách sạn Burton, người đừng quên nha." Đường Y Lâm nói ngọt như mật đường.

"Không quên, không quên."

"Ừ, bảy giờ tối gặp nhau tại nhà hàng Táp Bang. Ta tắm rửa một chút, toàn thân chua chết mất." Đường Y Lâm lại giận lại oán.

"Được, được, nghỉ ngơi tốt đi." Ta mãnh liệt gật đầu. Một câu chua chết được khiến hạ thể ta lập tức bành trướng.

"Ừ." Đường Y Lâm ngọt ngào cười cười, sau đó cúp điện thoại.

Không thể tưởng được Đường Y Lâm ngọt ngào như vậy, ta thầm nghĩ nếu nàng là thật tâm như vậy thì thật là tốt a! Nhưng ta rất rõ ràng, Đường Y Lâm chỉ là một công cụ, một viên đạn bọc đường. Ta không ngừng nhắc nhở chính mình, Đường Y Lâm rất nguy hiểm, có chừng có mực là được rồi, quyết không thể tham luyện sắc đẹp của nàng.

"Rinh....." Điện thoại lại kêu, là điện thoại từ văn phòng Chu Cửu Đồng, ta có chút sợ hãi. Xem ra trong vòng một đêm, ta đã trở thành hàng hot, chạm tay có thể bỏng.

"Chào ngài, tổng giám đốc." Ta cung kính nói.

"Nghỉ ngơi tốt chứ?" Chu Cửu Đồng thân thiết hỏi ta.

"Vâng, tốt rồi, cảm ơn tổng giám đốc quan tâm."

"Được, được, được, buổi tối hôm qua người kiểm lời không ít cho công ty, coi như không tệ. Buổi chiều ban giám đốc đã họp, ta đã đề nghị thăng người làm phó quản lý bộ phận đầu tư, mọi người toàn bộ thông qua, chúc mừng người." Chu Cửu Đồng nói liên tục ba từ tốt, lòng ta cũng nhảy liên ba cái, kinh hỉ ba cái.

"Cảm ơn tổng giám đốc ủng hộ, tôi nhất định cống hiến toàn bộ sức lực vì tổng giám đốc."

Nói ra những lời này lúc, ta đột nhiên phát hiện mình càng ngày càng đối trá, không có biện pháp, tron xã hội này, mỗi người đều phải sắm cho mình nhiều bộ mặt. Chút ngây thơ, thuần phác trước kia đã không tồn tại, vì sinh tồn, vì đạt được mục đích của mình, ta không thể từ thủ đoạn.

"Không cần cảm ơn, đây là thứ người xứng đáng nhận được. Như vậy đi, buổi tối hôm nay ta cùng ăn cơm với mấy cổ đồng, người không có chuyện gì khác thì tới đây một chút." Chu Cửu Đồng nói ra.

"Vốn không có chuyện gì, thế nhưng La tổng vừa mời tôi đi ăn cơm, dường như có chuyện trọng yếu gì muốn nói với tôi. Tôi nghe nói còn có một người gọi là Tào Gia Dũng cũng đến, tôi muốn hỏi tổng giám đốc xem có nên cự tuyệt hẳn hay không?"

Ta hít một hơi, cảm giác có chút hơi có lỗi với La Tất, đem hẳn lên nơi đầu sóng ngọn gió, đoán chừng từ hôm nay về sau, đồ Đại Duy cùng Chu Cửu Đồng nhất định đem hẳn coi là cái đinh trong mắt.

"La Tất? Ha ha, hẳn cũng thật là người có ý chí. Trung Hàn, người cứ tự quyết định đi, ta không miễn cưỡng người, hắc hắc."

Chu Cửu Đồng gượng cười hai tiếng, điệu cười khiến ta toàn thân nổi da gà. Ý của hẳn rất rõ ràng, chính là muốn ta chọn đứng bên nào. Ta đương nhiên là có chỗ chuẩn bị: "Tổng giám đốc, tôi nói cho ngài biết chuyện này để chứng minh lập trường của tôi, tôi tuyệt đối là người của ngài, tôi đối với ngài tuyệt đối không có bất cứ chuyện gì giấu diếm. Bất quá, La tổng nói có chuyện trọng yếu thương lượng cùng tôi, tôi sẽ đi nghe một chút, nếu như là đối tin tức bất lợi với tổng giám đốc, tôi lập tức báo cáo ngài."

Chu Cửu Đồng nhàn nhạt nói: "Ừ, không tệ, có đảm lược, có ý nghĩ. Tốt, người đi nghe báo cáo một chút xem, ta chờ tin tức của người."

Phần trấn định này của hẳn khiến ta hơi e ngại, cũng do không không chuẩn bị kĩ. Đồ Đại Duy chỉ là kẻ gian trá, liếc một cái khó có thể nhìn ra,

Chu Cửu Đồng thì bất đồng, ta không đoán ra hần muốn cái gì, không đoán ra hần có thủ đoạn gì.

Không nhìn ra địch nhân ra chiêu gì đó mới là điều đáng sợ nhất , may mắn, hần còn không có có phát giác được ta là địch nhân của hần. Hiện tại xem ra, địch nhân lớn nhất của ta là Chu Cửu Đồng.

Một hồi đập cửa nhẹ nhàng truyền đến, tiếng tiếng đập cửa này rất quen thuộc. Ta đi ra mở cửa, một mỹ nhân thướt tha đứng trước mặt ta. Mỹ nhân hôm nay không có trang điểm, nhưng ánh mắt nàng vẫn sáng ngời hữu thần, trên khuôn mặt trái xoan treo nụ cười chứa sự giận hờn, cái mũi xinh xắn quật cường nhếch lên, trên da thịt tuyết trắng là lớp mồ hôi nhàn nhạt, mái tóc dài màu nâu lắc màu nâu sau vai, cái miệng nhỏ nhắn không ngừng oán thán:"Nóng chết mất, cái thời tiết này thật là mắc toi."

Nguyên lai là Đái Tân Ni đã đến, nàng vẫn mặc một bộ đồng phục áo sơmi trắng ngắn tay, váy dài che gối, giày cao gót đen. Có lẽ thời tiết quá nóng, nàng không đi tất chân, lộ ra một đoạn đùi ngọc, trong ngực còn ôm một tập hồ sơ đáng giận chặn trước bộ vị mấu chốt. Trông thấy Đái Tân Ni, ánh mắt ta hơi ẩm ướt , một ngày không thấy như cách ba thu. Đọc Truyện Kiếm Hiệp Hay Nhất:

"Nhìn cái gì đó? Còn không mời ta vào sao?"

Thấy ta cứ nhìn chăm chăm vào nàng, Đái Tân Ni liếc xéo ta, đi đi lại lại trong phòng nhìn quanh một lát, nàng hỏi:"Biểu muội người đâu?"

Đái Tân Ni là người duy nhất trong kt biết rõ Tiểu Quân là biểu muội ta, cho nên nàng không hoài nghi ta có ý nghĩ không an phận với Tiểu Quân.

"Nàng đang tắm. Mau vào đi."

Ta tranh thủ thời gian ôm Đái Tân Ni vào gian phòng. Tay chạm vào trên lưng mềm mại, thậm chí có chút ẩm ướt, ta kỳ quái hỏi:"Làm sao mà

quần áo đều là mồ hôi vậy?"

"Trên đường kẹt xe ta chỉ đành xuống xe đi bộ. Thời tiết vừa buồn chán vừa nóng, nghe nói hôm nay ba mươi sáu độ." Đái Tân Ni thở phì phì đứng dưới điều hòa, để cho làn gió mát quét qua thân thể của nàng.

"Kẹt xe thì chờ một chút, người vội làm gì chứ?" Ta rất đau lòng mà đưa lên mấy tờ giấy lau.

"Không vội sao được, hôm nay có súp uống, ta muốn..... muốn....."

Đái Tân Ni tiếp nhận giấy lau nhẹ khuôn mặt, còn cười cười ngọt ngào với ta. Ta lập tức cảm thấy cả phòng bừng sáng, như nắng hạn gặp mưa rào.

"Hôm nay cho người nếm thử tay nghề của ta, hắc hắc."

Ta hướng theo ánh mắt hi vọng, mong mọi có thể nhận được lời tán dương từ nàng.

"Ừ, thơm quá. Không thể tưởng được đại nam nhân như người còn có thể nấu canh, xem ra phải kính trọng người thêm vài phần mới được..... Hi hi....." Đái Tân Ni nhướn mũi hít vào mấy hơi, lớn tiếng khen.

"Nói như vậy, trước kia người không nhìn ta chút nào sao?" Ta lấn thân về phía trước ôm Đái Tân Ni.

"Ai nha, nóng đến chết rồi, cút xa một chút." Đái Tân Ni liên tục đẩy ta ra. Nhưng Ta ở đâu chịu buông tha? Bị nàng đẩy ra lại tiến lên nữa, lại bị đẩy ra lại tiến lên nữa, mặt dày mày dạn mà cuối cùng đem con ngựa mưỡi phần hoang dã này ôm vào trong ngực, còn đưa chiếc khăn vào áo nàng, trong miệng liên tục nói: "Lau mồ hôi nào, lau mồ hôi nào."

Bàn tay tiến vào trong áo sơ mi nàng hồ bắt đầu bối loạn, đầu ngón tay chạm vào cặp vú lớn nặng trĩu, tay ta hơi xiết chặt, không phải lau, mà là

nắm, cẩn thận chộp một viên thịt vào trong tay . Nhưng tiếc, tay của ta cũng chỉ có thể nắm hơn nửa, không thể bao trùm nguyên vẹn một bên ngực.

"Người điên à? Để muội người người trông thấy thì làm sao bây giờ?" Đái Tân Ni vừa giãy dụa vừa nhìn chăm chăm vào toilet, toilet ngay bên cạnh, nàng lo lắng Tiểu Quân nghe thấy chúng ta tán tỉnh.

"Không sợ, nàng vừa đi vào, Tiểu Quân tắm rửa đều rất lâu ." Ta mở cúc áo trước ngực Đái Tân Ni, lộ ra bộ ngực tuyết trắng, nhẹ nhàng kéo xuống, ngậm lấy núm vú non mềm.

"Sờ một chút là được rồi." Đái Tân Ni không ngừng đánh lên bờ vai ta, có lẽ sợ để Tiểu Quân nghe thấy, nàng cũng không dám giãy dụa mạnh, cũng không dám lớn tiếng gọi. Điều này vừa vặn cho ta thời cơ lợi dụng, ta dứt khoát đem cởi bỏ toàn bộ cúc áo, miệng nhòm nhoàm ngậm lên vú lớn.

"Ừ, người muốn sờ, thì..... Đi vào trong phòng đi....."

Đái Tân Ni thở hỗn hả hỗn hển. Nàng vừa then vừa vội, mắt thấy ta bắt đầu đưa tay vào váy nàng, nàng đành phải thấp giọng năn nỉ.

"Tân Ny, ta muốn người."

Ta xoa núm vú, con mắt nóng bỏng nhìn chăm chăm vào mắt Đái Tân Ni. Từ trong ánh mắt nàng ta cũng nhìn thấy dục vọng, một loại dục vọng phun trào.

"Không nên ở chỗ này, người muốn, muốn..... Phải coi trọng ta..... A....." Đái Tân Ni nhỏ giọng hô lên, bởi vì tay ta đã đến tiến gần lên bắp đùi nàng, chỗ đó ấm áp dễ chịu như một chậu nước ấm.

"Đây chẳng phải là nhà người sao?"

Ta ôm Đái Tân Ni lăn xuống ghế sa lon. Ngón tay không cẩn thận đặt ở trên âm hạch nàng, ta thừa cơ xoa nhẹ một chút.

"Ôi..... Tay người..... Nhanh dừng tay. Bằng không thì... Ta tức giận đó."

Đái Tân Ni đỏ mặt, trước ngực một mảng tuyết trắng dụ hoặc ánh mắt ta, hai điểm phẫn hồng hấp dẫn linh hồn của ta, nàng quở trách làm sao có thể khiến ta nghe theo được? Nó chỉ càng tăng thêm dục hỏa khiến ta không thể vãn hồi, ta hôn lên cái miệng nhỏ nhắn của nàng, đồng thời kéo quần lót xuống.

"A..... Ừ..... Ừ....."

Đái Tân Ni luống cuống tay chân ứng phó sự tiến công của ta, nhưng sau khi đầu lưỡi của ta tiến vào miệng của nàng, nàng đã nhiệt tình quấn lấy nó. Ta vừa thôn phệ nàng nước bọt, một bên cởi đồ lót ra.

"Người..... Đừng lộn xộn" Đái Tân Ni đẩy thân thể ta ra, muốn cướp lại quần lót, nhưng hiển nhiên nàng không nhanh bằng ta, đồ lót đã rơi vào trong tay của ta. Nhìn qua bộ phận sinh dục nàng, một mảng lông mềm như nhung, ta cứng ngắc, cứng rắn đến lợi hại.

"Hừ, người chính là như vậy mời ta ăn canh hay sao?"

Đái Tân Ni cắn môi, khuôn mặt đầy xuân ý nhìn ta, hai ngón tay chặn lại xuân quang nơi hạ thể.

"Ta trước tiên cho người uống một loại súp khác." Ta cười xấu xa nhào tới.

Đái Tân Ni hung hăng kéo lỗ tai ta, nhưng ta chịu đựng đau đớn, eo bụng một cái, cơn thịnh vừa thô vừa to phá cửa lao vào, đè chặt khít cửa huyết, thẳng đến chỗ sâu trong mật huyết.

"Ừ....." Đái Tân Ni hừ nhẹ một tiếng, thân thể mềm mại chậm rãi buông lỏng. Quy đầu ma sát vài lượt, âm đạo nàng dần bài tiết ra chất nhầy, bài tiết cực nhanh, không thể tưởng tượng được.

TỶ PHU VINH DỰ

Tiểu Thủ Chương
www.dtv-ebook.com

Chương 24: Nhà hàng Tạp Bang (1)

Ta khẽ động đậy, trong miệng dịu dàng hỏi: "Hài lòng không?"

Đái Tân Ni đỏ mặt trợn mắt với ta: "Cái gì thoả mãn? Ta lại không có yêu cầu người. A..... Nhanh rút ra, Tiểu Quân nghe thấy mất."

Ta nhẹ hôn bờ môi Đái Tân Ni: "Đồ ngốc, tiến vào làm sao đã có thể rút ngay được? Nhỏ giọng một chút, chấp nhận nha." Dồn lực vào phần eo, ta tăng biên độ đút vào.

"Ừ..... Ừ..... Lần sau ta không đến nhà người nữa..... Ừ..... Ừ....."

Đái Tân Ni thở hỗn hển vặn vẹo xương hông, càng uốn éo càng lợi hại, cũng không biết giây dựa hay là đón ý. Dương vật của ta theo sự uốn éo loạn này mà thiếu chút nữa đã trượt ra khỏi mật huyết.

"Được, lần sau đến nhà của người làm." Ta cười xấu xa lấy, phía dưới dính sát vào thân thể Đái Tân Ni.

"A..... Chán ghét..... Nhanh lên."

Lần này Đái Tân Ni không vặn vẹo nữa mà phối hợp với ta lay động mông nang, rất tự nhiên lay động. Nàng một bên nhìn cửa phòng tắm, một bên nhỏ giọng thúc giục: "Nhanh lên, nhanh lên."

"Uy, có người thúc đẩy như vậy sao?" Ta có chút buồn cười.

"Ai bảo người xăng bậy? Ta thực hận người chết đi được."

Đái Tân Ni không nhin được liền cắn lên vai của ta một miếng.

"Thực hận như vậy sao? To như vậy người còn hận sao?" Ta cười xấu xa.

"Ta cũng không phải hận nó, mà là hận người..... Ừ..... Ừ....."

Đái Tân Ni đột nhiên kéo căng thân thể, hai chân hết sức mở ra, khuôn mặt nhỏ nhắn dán bộ ngực ta, hạ giọng dồn dập thở dốc.

"Yêu ai yêu cả đường đi được không?"

Ta cảm thấy thân thể nàng đã xảy ra biến hóa. Cứ sau mỗi câu tâm tình ta lại không ngừng xay nghiền bộ phận sinh dục nàng, đây là tuyệt chiêu chinh phục nữ nhân của ta.

"Ừ..... Ta..... Ta sắp ra rồi....."

Đái Tân Ni nhỏ giọng hừ nhẹ, sự khó chịu kia thật không cách nào hình dung được, ta đương nhiên dốc hết toàn lực trùng trùng điệp điệp vào một kích. Sau một hồi kịch liệt run rẩy, nàng đã đón nhận lấy toàn bộ tình cảm chân thành, tuy tan tác ngàn dặm, nhưng nàng bị triệt để thần phục trong vui mừng. Thở dốc một chút, liền nhìn khí lực nhìn ta cũng không có.

Đúng lúc này, tiếng nước trong toilet cũng ngừng, thanh âm yêu kiều của Tiểu Quân từ bên trong truyền ra:"Ta muốn đi ra ngoài ." Ngụ ý là: Các người làm xong chưa vậy?

Đái Tân Ni nghe hiểu ý Tiểu Quân, nàng xấu hổ đánh ta một cái. Có lẽ vừa cao trào chấm dứt, đôi bàn tay trắng như phấn mềm của nàng đã vô lực, ta liền chớp mắt với nàng rồi cất cao giọng:"Ta còn chưa thoải mái, đợi lát nữa cơm nước xong xuôi, ta đến nhà của người nha."

Nói xong, ta tranh thủ thời gian đứng lên sửa sang lại quần áo.

Đái Tân Ni không nói gì, nàng vừa cuống quít cài lại áo sơmi, vừa oán hận trừng mắt với ta. Là hận ta sao? Ta muốn nàng không bao giờ ngừng hận ta.

Ta lược súp hương vị rất ngon, hai mỹ nữ lớn nhỏ ăn rất thỏa thuê. Đây là lần đầu tiên Đái Tân Ni tới nhà ta ăn cơm, lần đầu tiên uống bát súp ta nấu, lần đầu tiên ba người cùng nhau ăn cơm, khung cảnh ấm áp hạnh phúc động lòng người. Ta phát hiện thái độ Tiểu Quân đối với Đái Tân Ni đã chuyển biến 180°, trong bữa tiệc, nàng trái một câu Tân Ny tử, phải một câu Tân Ny tử, nhiệt tình khủng khiếp. Tựa như cũng như với Cát Linh Linh vậy, thật sự là yêu ghét đều hiện lên mặt, một chút tâm cơ đều không có, đơn thuần như một trang giấy trắng.

"Tân Ny tử, ta có một yêu cầu, không biết có nên nói hay không?" Tiểu Quân xoa xoa cái miệng nhỏ nhắn bóng mỡ rồi cất lời.

Đái Tân Ni đang dọn dẹp bàn mím cười gật đầu: "Nói đi, đừng khách khí với Tân Ny tử."

"Ta nói nha." Tiểu Quân lại hỏi một câu.

"Nói nha, ha ha." Đái Tân Ni dứt khoát dừng tay lại ngồi bên người Tiểu Quân.

"Ta hi vọng Tân Ny tử về sau đừng đá ca ca ta, ca ca ta rất thích tử." Tiểu Quân lớn tiếng nói.

Ta dù đang rửa chén, vẫn đứng thẳng lỗ tai nghe ngóng Tiểu Quân và Đái Tân Ny nói chuyện. Tiểu Quân ta nói x ra, sắc mặt ta đại biến, suýt chút nữa để rơi chén bát trong tay, vội vàng quay đầu lại nhìn vẻ mặt hồn nhiên của Tiểu Quân mà không thể nói ra lời.

"Ta đá ca ca muội lúc nào?" Đái Tân Ni vẻ mặt mờ mịt, nàng nhìn Tiểu Quân rồi lại nhìn ta.

"Tỷ xem, ca ca ta viết tên của tỷ lên hơn mười tờ báo nè..."

Tiểu Quân tựa như ảo thuật phù phép ra từ phía sau lấy một chồng báo, trên đó ghi chằng chịt ba chữ "Đái Tân Ni". Đây là hậu quả trong đoạn thời gian ta mất đi tin tức của nàng mà gian viết lung tung, không thể tưởng được lại để cho Tiểu Quân phát hiện, hiện tại nàng lấy ra khiến ta rất xấu hổ.

"Tiểu Quân, người nói bậy bạ cái gì đó?" Ta vội vàng đã chạy tới đoạt lại chỗ báo đó.

"Đoạt cái gì mà đoạt, đưa ta nhìn xem."

Đái Tân Ni giật lại trong tay, con mắt hung hăng trợn trừng nhìn ta truy vấn: "Người nói với Tiểu Quân ta đá người sao?"

"Ta..... Ta..... Ôi ! Ta đau bụng, phải vào toilet, các người cứ trò chuyện nha."

Ta đột nhiên ôm bụng, lộ ra bộ dáng thống khổ, không đợi Đái Tân Ni đồng ý, ta nhanh như chớp chạy vào toilet. Đóng cửa lại, ta thật không biết nên khóc hay nên cười, trong lòng thực hận Tiểu Quân đến nghiến răng nghiến lợi, giờ nằm dấm lên âm thầm thề, nhất định phải trừng phạt nàng mới được.

"Lý Trung Hàn, người cứ ở bên trong đó từng bao giờ đi ra." Đái Tân Ni đứng tại toilet trước rống to. Ủ, bây giờ ta đã biết tiếng rống của sư tử Hà Đông là như thế nào rồi.

"Ca, về sau ta không bao giờ tin tưởng người nữa. Tân Ny tỷ đừng nóng giận, ta..... Ta hiểu lầm tỷ rồi. Đừng để ý tới ca ca ta, chúng ta dạo phố đi, ta vừa thấy một chiếc váy hoa rất đẹp." Tiểu Quân đi theo ồn ào.

Tiểu Quân thầm cười trộm không thôi, đừng nhìn Tiểu Quân cũng đi theo ồn ào, kỳ thật nàng đang giải vây cho ta, nàng rất giỏi hoạt. Xem ra

biết huynh không ai muội, biết ta không ai bằng Tiểu Quân, với cô muội muội này ta vừa yêu vừa hận.

Hai cái lớn nhỏ mỹ nữ lễ mễ cả buổi rồi cũng đi ra ngoài, ta vội vàng từ trong toilet đi ra, như hài tử mắc lỗi, tiếp tục công việc rửa chén bát, thu dọn căn phòng sạch sẽ. Sau đó tắm rửa một lần, thay đổi một bộ quần áo phong cách thể hiện vẻ tuấn tú, cảm giác như muốn cùng người yêu đi chơi.

Nhà hàng Tạt Bang là một gian nhà hàng kiểu Ý, phong cách trang trí rất khác thường. Vừa đúng bảy giờ, ta bước vào cửa hàng. Một bồi bàn đứng tại cửa ra vào lễ phép hỏi ta: "Ngài là Lý Trung Hàn tiên sinh phải không?"

Ta gật đầu: "Đúng vậy."

"Chào Lý tiên sinh buổi tối, mời ngài vào."

Bồi bàn mỉm cười chờ ta đi vào nhà hàng, sau đó đặt một tấm biển viết mấy chữ: "Nhà hàng đã hết chỗ, mong quý khách thứ lỗi."

"Đã hết chỗ sao?" Ta hỏi.

"Đúng vậy. Đêm nay nhà hàng tạt bang đã được bằng hữu của ngài là La tiên sinh bao trọn. Mời đi theo ta."

Bồi bàn cung kính đưa ta đi vào trong. Giẫm trên tấm thảm dày xa hoa, ta càng cảm thán phong độ của La Tất. Âm nhạc Địa Trung Hải du dương, ngọn đèn nhu hòa cùng với những bức tranh liên tiếp trên tường phảng phất khiến ta cảm thấy như đã đặt chân tới Địa Trung Hải.

"Ha ha, Trung Hàn đã đến rồi à! Đến đây ngồi nào."

Ta chấn chỉnh tinh thần, từ tiếng cười phá giòn tan nhìn lại thấy La Tất đang đứng trước một chiếc bàn mím cười bảo ta đi tới, phía sau hẳn là một người trung niên khác cao gầy nhả nhận cũng mím cười mà xem ta.

Ta mím cười bắt tay với La Tất, quay sang trung niên nhân cao gầy, La Tất lớn tiếng giới thiệu: "Vị này là đại cố đông của kt chúng ta, Tào Gia Dũng."

"Xin chào ngài, Tào tiên sinh." Ta có chút khấn trương.

"Chào cậu, Lý Trung Hàn đúng không? Hôm nay Chu Cửu Đồng đề nghị đưa cậu lên làm phó quản lý bộ phận đầu tư, ta đã mong được gặp người tuổi trẻ tài cao như cậu. Ha ha !" Tào Gia Dũng mím cười mà đưa qua rảnh tay. Truyện Tiên Hiệp - -Y

Ta tranh thủ thời gian đưa hai tay lên, cảm kích nắm chặt tay Tào Gia Dũng: "Cám ơn, cám ơn Tào tiên sinh."

"Đừng gọi là Tào tiên sinh nữa, ta cũng không hơn cậu nhiều lắm, cứ gọi ta Gia Dũng đi." Tào Gia Dũng cười nói.

"Được, mong được Gia Dũng ca về sau chiếu cố nhiều hơn."

Ta rất cung kính, cẩn thận quan sát một chút, Tào Gia Dũng này ánh mắt sắc bén, có một cổ khí chất âm nhu, là loại người miệng nam mô bụng bồ dao găm. Hẳn thoát nhìn nhiều lắm là 40 tuổi, ở tuổi này mà đã là đại cố đông kt, thật sự làm cho ta bội phục.

"Đừng nói ta chiếu cố cậu, nói không chừng là cậu chiếu cố ta không chừng. Nào, mời ngồi."

Tào Gia Dũng rất khách khí chờ ta ngồi xuống hẳn mới tọa hạ. Bên cạnh La Tất vẫy tay với bồi bàn mang thức ăn lên, sau mở một lọ Ngũ Lương Dịch trên bàn, cười to: "Ta không quen uống rượu tây. Hôm đó nếu không

phải uống Whiskey, Đồ mập mập cũng đừng hòng chuốc say ta. Hôm nay cao hứng, chúng ta tưng uống quốc tửu như thế nào?"

Tuy là hỏi ta, nhưng hân đã rót rượu vào trong chén của ta. Uống quốc tửu trong nhà hàng Ý, xem ra cũng chỉ có La Tất mới làm được. Ta vừa buồn cười cũng có chút sợ hãi, vội vàng đứng lên đỡ chai rượu: "Ôi, La tổng, ngài cứ để ta rót."

"Ai, người khách khí làm gì? Hôm nay chúng ta không phân biệt cấp trên cấp dưới, chỉ có bằng hữu, nào."

La Tất nói xong đã rót cho ta một bát rượu lớn, cũng đổ đầy cho Tào Gia Dũng cùng chính hân một bát lớn. Ta đang tự hỏi liệu có cần uống hết một bát Ngũ Lương Dịch này không, La Tất đã đứng lên lớn tiếng nói: "Nào, chúng ta cùng cạn chén cho sự hợp tác."

Ta kinh hãi, vội vàng đứng lên. "La tổng, tửu lượng của tôi không tốt, xin ngài lượng thứ."

"Không sợ, uống say thì cứ nghỉ ngơi ở đây, sẽ có mỹ nữ giúp người tỉnh rượu, ha ha." Trong lúc cười to, La Tất giơ chén rượu lên.

Ta nóng mặt lên, cũng biết mỹ nữ mà La Tất nói nhất định là Đường Y Lâm, trong lòng vừa xấu hổ lại kích động, đành phải giơ chén rượu lên, nhắm mắt lại mặc kệ mọi việc, đổ cả bát Ngũ Lương Dịch vào bụng.

Đều nói Ngũ Lương Dịch là loại rượu hương thuần khiết, nhưng rót vào trong bụng ta lại như một trận lửa lớn, trong lòng không khỏi âm thầm kêu khổ.

"Ha ha, Trung Hàn lão đệ tửu lượng không tệ đó." La Tất cùng Tào Gia Dũng nhìn nhau cười cười.

"So với La tổng cùng Gia Dũng ca, tửu lượng của ta chỉ có thể coi là là newbie thôi, ợ....."

Ta ợ ra một hơi, thừa dịp còn thanh tỉnh vội vàng nói thêm vào lời hữu ích. Ta biết rõ tửu lượng của mình, một bát Ngũ Lương Dịch này đã là cực hạn của ta rồi.

TỶ PHU VINH DỰ

Tiểu Thủ Chương
www.dtv-ebook.com

Chương 24: Nhà hàng Tạp Bang (2)

"Trung Hàn lão đệ, tửu lượng của người thoát nhìn không kém lão Tào đâu, nhưng nữ nhân của người so với lão Tào còn lợi hại hơn đó. Ha ha, nếu như ta không đoán sai, Trung Hàn lão đệ đã đem đưa Tiểu Lâm của ta lên giường rồi, phải không nào?" La Tất cười hớn hở.

"A, La tổng, tôi.. Tôi."

Ta không dám phủ nhận. Biết rõ phủ nhận cũng vô dụng, cho nên đành phải đỏ mặt tía tai liên tục nói lời xin lỗi.

"Đừng nói xin lỗi, ta cho người biết, La Tất ta chưa bao giờ ép buộc nữ nhân làm chuyện gì. Nếu như Đường Y Lâm không muốn lên giường với người, ta tuyệt không miễn cưỡng nàng, nàng thích người mới đáp ứng người."

La Tất quay đầu nhìn nhìn Tào Gia Dũng, không ngừng thở dài: "Lão Tào cũng rất thích Đường Y Lâm đó, nhưng Đường Y Lâm không cho hẳn một chút cơ hội nào, khiến lão buồn bực chết. Ha ha, lão Tào, người còn kém lắm."

"Cái lão gia hỏa này, người lại còn vạch trần nỗi đau của ta? Ai, thật đáng tiếc, mỹ nữ xinh đẹp như thế, Tào Gia Dũng ta vậy lại vô duyên với nàng, thật không có thiên lý a." Tào Gia Dũng nói xong còn ngửa mặt lên trời tỏ vẻ cô đơn.

Ta cực kỳ xấu hổ, may mắn bởi bàn đem đưa đồ ăn lên, mọi người đều tập trung trên mấy món đồ ăn không biết tên này. Ta ăn cơm xong, đối với đồ ăn ngoại quốc cũng không nhiệt liệt lắm, ngược lại luôn nghĩ tới Đường Y Lâm, không hiểu sao nàng còn chưa tới? Chỉ buồn phiền trong ba đại nam nhân ở đây đã có hai người trở thành nhập môn chi tân của Đường Y Lâm, kẻ kia cũng nhớ thương nàng, trong lòng thật ra hi vọng nàng không đến để khỏi cảm thấy chướng mắt.

Đang nghĩ lung tung, một vị nữ nhân ung dung trang nhã đột nhiên xuất hiện trong tầm mắt mọi người, ta kinh hô một tiếng: "Đường Y Lâm."

La Tất cùng Tào Gia Dũng cũng nhìn thấy Đường Y Lâm, nét mặt của bọn hắn cùng đồng dạng như ta, kinh diễm trước vẻ đẹp không gì sánh được này. Một bộ lễ phục dạ hội màu đen, giản lược nhưng không đơn giản, giày cao gót màu bạc, chói mắt không khoa trương, cổ áo hình chữ V lả lờ phóng xuất ra dục vọng thần bí, gợi cảm lại không mất mỹ cảm.

"Ôi chúa ơi, thật đẹp."

Tào Gia Dũng thuộc về kiểu nam nhân nội liễm, nhưng khi Đường Y Lâm xuất hiện thì hắn cũng không kìm được phải nói ra tiếng lòng của mọi người. Âm nhạc Địa Trung Hải rất lãng mạn, rất hữu tình. Một vị mỹ nữ ung dung cao quý bước đi trang nhã, theo từng bước nhạc mà đi tới, đây là cảm giác gì? Ta không cách nào dùng bút mực để hình dung, dù là dùng ngôn ngữ để miêu tả cũng là không thể tả xiết.

Ba nam nhân đều mong rằng nhân trước mắt sẽ đi tới phía mình, nhưng trước mắt có ba người, cuối cùng ai có thể lọt vào mắt xanh của nàng? Câu đố rất nhanh có lời giải.

Đường Y Lâm đi về hướng Tào Gia Dũng, cho Tào Gia Dũng một cái nụ cười ngọt ngào, sau đó nhẹ nhàng chuyển sang bên người La Tất, đuổi ra

ngón tay ngọc thon thon phe phẩy bả vai hấn một chút, cuối cùng thả bước đi tới chỗ ta.

Ta như mở cờ trong bụng, hư vinh cực độ tràn ngập từng tế bào thần kinh, ta mãnh liệt nuốt một ngụm nước miếng lớn, hốt hoảng đứng lên, rất lịch sự kéo ra cái ghế bên cạnh. Đường Y Lâm cũng nhanh nhẹn ngồi xuống, ánh mắt ta vẫn như cũ không cách nào dời khỏi người nàng.

"Tiểu Lâm, ta có thể hỏi cô một chuyện không?" La Tất trừng mắt nhìn Đường Y Lâm hỏi.

"Hỏi đi." Đường Y Lâm dịu dàng cười cười.

"Người có thể nói cho ta biết, tại sao người thích Trung Hàn không?"

La Tất bộ dạng rất nghiêm túc, không giống đang cùng Đường Y Lâm diễn kịch. Đường Y Lâm ôn nhu nhìn ta, khẽ cười nói: "Không có rượu, ta sẽ không nói."

"Bồi, mau đưa một bình Bordeaux chín tám mốt năm lên." La Tất hướng hét lớn một tiếng với bồi bàn.

Một lọ rượu đỏ tinh mỹ khai ra, chỉ tiếng rỗng to của là La Tất cùng không khí lảng mạn ở đây có chút không hợp nhau. Đường Y Lâm uống rượu cũng rất gợi cảm. Tuy môi nàng hơi mỏng, nhưng hoàn toàn là loại hình ta thích, ta đối với nữ nhân có bờ môi dày rất phản cảm, bởi vì lúc hôn môi sẽ khiến cho ta có cảm giác liếm thịt heo mập, mà Đường Y Lâm bờ môi lại vừa vặn. Đầu lưỡi của nàng vừa vươn ra, ta liếc có thể thấy rõ chỗ phấn hồng đình hương.

Đường Y Lâm nhẹ nâng chiếc ly thủy tinh chậm rãi đuổi đầu lưỡi thường thức từng giọt rượu, sau đó khẽ liếc mắt với La Tất: "La tổng, chai này rượu đắt lắm à nha! Người dùng chai này rượu để hỏi ta một vấn đề có đáng giá không?"

"Đáng giá, đương nhiên đáng giá, mau nói đi." La Tất lòng như lửa đốt, hăn so với Tào Gia Dũng càng muốn biết rõ đáp án hơn.

"Được rồi, ta có thể nói cho các người biết. Bởi vì Lý Trung Hàn lần đầu tiên nhìn thấy ta, hăn rất lạnh nhạt. Đó là lần thứ nhất ta gặp một người nam nhân mà người này không động tâm với ta, cho nên ta....." Đường Y Lâm muốn nói lại thôi, ánh mắt như làn thu ba.

"Cho nên, người đối với hăn sinh ra hứng thú?" La Tất mở to hai mắt nhìn, hăn quả thực không thể tin cái này là lý do. Mà ngay cả ta cũng không tin, nhưng Đường Y Lâm không có vẻ như là qua loa.

"Nữ nhân kỳ thật rất phức tạp, người càng muốn đạt được nữ nhân, nữ nhân sẽ càng cách xa người, khanh khách....." Đường Y Lâm liên tiếp cười yêu kiều.

"Điều này cũng phải, có lúc nữ nhân cũng rất cần cần quấy." Tào Gia Dũng ề ề tiếp nhận câu trả lời.

"Ừ, không tệ, ta cũng rất ngoại lệ."

Đường Y Lâm cười khẽ nhìn quanh, ngửa đầu uống một hớp rượu nhỏ, sau đó vũ mị liếc mắt đưa tình với ta. Ta cố nhìn vào ánh mắt nàng, nhưng cũng không thể phân rõ lời nàng là thật hay giả.

"Xem ra Trung Hàn lão đệ gần đây thật sự là vận may liên tiếp, chức vụ thăng liên ba cấp không nói, cả nữ nhân cực phẩm như thế này cũng chủ động yêu thương nhưng nhớ, thật sự là vận khí đã đến thì có ngăn cũng không được. Nào, Trung Hàn lão đệ, chúng ta cạn thêm chén nữa."

"Đó cũng là La tổng chiêu cố." Dưới con mắt soi mói của Đường Y Lâm, ta không khỏi đặc ý mà làm một bát lớn.

Tào Gia Dũng nháy mắt hai cái với La Tất, La Tất hiểu ý liên tục nói: "Trung Hàn lão đệ buổi tối hôm nay bận công việc thì uống ít đi một chút, lát nữa ta còn muốn Trung Hàn lão đệ chỉ điểm một chút. Nghe nói tối hôm qua Trung Hàn lão đệ kiếm lời cho công ty không ít, buổi tối hôm nay ta cũng muốn lĩnh giáo bản lĩnh của cậu. Nếu có điều kiện, ta cùng lão Tào cũng gia nhập, kiếm chác chút đỉnh để mua rượu cho Tiểu Lâm. Đúng không nào? Tiểu Lâm."

"Cám ơn La tổng." Đường Y Lâm mập mờ tiếp ánh mắt La Tất.

Ta làm bộ cái gì cũng nhìn không thấy, cũng không muốn trông thấy. Ta biết rõ, nữ nhân như Đường Y Lâm không thể hoàn toàn thuộc về ta, nàng không thuộc về bất kỳ một nam nhân nào, vẻ đẹp của nàng khiến tất cả nam nhân đều mê đắm, chỉ cần nàng nguyện ý, nàng có thể kính dâng thân thể của mình, kính dâng linh hồn của mình. Không thể nói dơ bẩn, rất nhiều nữ nhân so về Đường Y Lâm dơ bẩn hơn nhiều, Đường Y Lâm chỉ như một mỹ nhân ngư dạo chơi nhân gian.

Nhưng ta quả thật bị mỹ nhân ngư này hấp dẫn mãnh liệt. Nhớ tới buổi sáng chơi hậu môn, cả đời ta đều không thể quên được sự sung sướng đó, chỉ bằng phần khoái hoạt này cũng đủ làm cho ta cả đời luôn có hình bóng Đường Y Lâm. Nữ nhân có thể làm cho nam nhân cả đời nhớ kỹ tuyệt không nhiều lắm.

"Có mỹ nhân bên người, tôi nhất định có linh cảm, nhất định có thể sáng tạo kỳ tích."

Có lẽ dưới tác dụng của rượu, ta nhìn ánh mắt lớn mật của Đường Y Lâm mà trở nên kiên định. Trên mặt Đường Y có chút phức tạp, nàng vũ mị nhìn ta không nói một lời.

"Ha ha, được rồi, hai người các người đừng ở đây liếc mắt đưa tình nữa được không? Buồn nôn chết đi được, lát nữa trở lại phòng các người cứ

thoải mái. Này mau ăn ít đồ đi nào! Ai, cái thứ đồ Ý này cũng khó ăn quá." La Tất vừa ăn vừa cau mày như là nhai nến sáp.

"Đồ ngốc, đây không phải do đồ ăn mà là tâm tình người không tốt, cho nên ăn cái gì cũng cảm thấy khó ăn, ha ha." Tào Gia Dũng nhìn La Tất cười to.

"Ha ha, nói cũng đúng, chuyện tốt đều bị Trung Hàn chiếm được." La tổng cũng không che dấu nội tâm thất lạc. Quả nhiên là một nam nhân chân chính, ta lại cảm thấy rất thích tính cách này của La Tất.

Mượn những lời này, ta lấy cơ đứng lên cáo từ: "Thịnh tình của ngài tôi xin nhận, La tổng, tôi xin cáo từ trước, thời gian không còn sớm, tôi còn muốn về công ty nghiên cứu một chút. Ngài như vậy để mắt đến tôi như vậy, tôi cũng không thể qua loa được."

"Cái gì? Phải đi sao?"

La Tất chấn động, ngây ngốc tại chỗ. Nhưng khi nghe ta giải thích, trong lòng hẳn cũng bình thường trở lại.

"Đúng vậy, bằng sự nhiệt tình của ngài, tôi sẽ không để xảy ra sai lầm nào, cùng sáng lập thành tựu với ngài?" Ta mỉm cười nói.

"Cái này..... Bữa cơm hôm nay chính là để chuẩn bị cho Trung Hàn lão đệ, người đi rất đáng tiếc đó." La Tất cũng đứng lên, hẳn xác thực tỏ vẻ đáng tiếc.

"Rượu lúc nào cũng có thể uống, cơm lúc nào cũng có thể ăn, nhưng cơ hội không nhiều lắm, thời gian cũng không nhiều, La tổng sẽ hiểu ý của ta." Ta nhàn nhạt mà cười nói.

La Tất trở nên nghiêm túc, khẽ nhìn ta rồi gật đầu: "La Tất ta nhất định kết giao bằng hữu như người. Cổ đông đại hội sắp tổ chức, chúng ta xác

thực không có nhiều thời gian, nếu người cảm thấy có cơ hội thì cứ gọi điện cho ta, ta cùng lão Tào hôm nay tại 'phòng cho tổng thống' của khách sạn Burton chờ tin tức của cậu."

"Vậy mong La tổng chờ tin tức của ta."

Ta đồng loạt bắt tay La Tất cùng Tào Gia Dũng rồi chào tạm biệt, v Đường Y Lâm nhẹ giọng nói: "Ở căn phòng đó chờ ta." Đường Y Lâm đang cười, cười rất xinh đẹp.

Ly khai nhà hàng tạp bang, ta thật muốn biết tâm tình La Tất, Tào Gia Dũng, cả Đường Y Lâm nữa, ta đoán, bọn hăn nhất định cảm thấy rất bất đắc dĩ. Hiển nhiên bọn họ muốn khống chế ta, nhưng ta làm sao có thể để họ xoay trong bàn tay được. Sau một lần tính toán hoàn mỹ, ta xác định hôm nay phương hướng đầu tư tập trung vào thị trường dầu thô.

Vuốt vuốt con mắt khô khốc ta mới phát hiện mình đã nhìn vào những con số và đường cong trên màn hình suốt ba giờ, ngoại trừ mỗi mắt cay mũi, đầu cũng có dấu hiệu đau nhức. Tuy nói ta cũng có thiên phú với thị trường giao dịch, nhưng bao nhiêu vất vả trong đó cũng chỉ có mình mới hiểu. Lấy lại bình tĩnh, ta, bấm số La Tất.

"La tổng, 0002 dầu thô, mua vào." Ta nói chuyện rất kiên định.

"Giá hiện tại bao nhiêu?" La Tất hỏi.

"Ở mức 98.73 đôla, dừng lại khoảng 93.5 đôla."

"Mua vào bao nhiêu?"

"Vô hạn."

"Vô hạn? Tin tưởng được không?" La Tất ngữ khí hơi dừng lại, tựa hồ có chút ngoài ý muốn.

"Được." Ta nắm chắc mười phần đáp lại. Bạn đang đọc truyện được copy tại -Y

"Được, chuyện bên kia đã xong, vậy phiên Trung Hàn lão đệ tới khách sạn một chuyến." La Tất suy nghĩ một chút, bình tĩnh nói.

"Được, tôi nhất định sẽ qua." Ta trầm giọng nói.

"Ta chờ người." La Tất cũng cũng đáp lại một câu rồi cúp điện thoại.

Ta hít một hơi dài để khôi phục sự xao động trong lòng, ta biết rõ, hôm nay đối với ta, cũng đối với La Tất, đều là một bước ngoặt. Vô luận kết thúc như thế nào, ta đã triệt để cải biến, La Tất cũng triệt để cải biến.

Ta rất hiểu được sự do dự của La Tất, hẳn muốn ngồi lên vị trí tổng giám đốc chỉ có thể thông qua việc thu được cổ phần lớn nhất mới có thể đã toại nguyện. Mà đạt được nhất định phải có vốn liếng cực lớn. Ta khẳng định, La Tất hôm nay nhất định dốc toàn lực đánh cược một lần, bởi vì ngày mai sẽ là cuối tuần, đến thứ hai chính là đại hội cổ đông, cho nên hôm nay đối với La Tất hẳn là một cơ hội khó có được. Chỉ cần có vốn liếng, trên đại hội cổ đông ai ra giá cao nhất thu mua cổ phiếu, người đó có thể lên làm tổng giám đốc. Không có người nào không thích tiền, mọi người vì lợi ích nhất định sẽ cầm cổ phiếu trong tay bán cho người ra mức giá cao nhất, mà người này có thể là La Tất, là Đỗ Đại Duy, mà cũng có thể là Chu Cửu Đồng.

Ta chỉ hi vọng La Tất giành được vị trí tổng giám đốc. Đưa La Tất lên trước đài, đây cũng là một lần mạo hiểm của ta, một canh bạc thực sự. Nếu mạo hiểm thành công, có trời mới biết buổi tối hôm nay ta có thể kiếm được bao nhiêu vốn liếng? Có lẽ trong vòng một đêm mà táng gia bại sản; cũng có lẽ một đêm phất nhanh, vượt lên rất nhiều người, thậm chí tiến vào cao tầng kt.

Ta vô cùng khẩn trương, tuy đối với phán đoán của mình vẫn tràn ngập tự tin, nhưng tự tin không thể làm cơm ăn, trong thị trường này thì không có chuyện gì không thể phát sinh, bất cứ điều gì cũng có thể xuất hiện.

"Đỗ quản lý, buổi tối hôm nay thị trường có chút hỗn loạn, ta nghĩ không ra phương án tốt nhất, cho nên....." Ta lại gọi cho Đỗ Đại Duy. Đối với Đỗ Đại Duy, trước mắt ta còn chưa muốn còn phải đưa hân vào chỗ chết, còn muốn liên hợp với hân đối phó Chu Cửu Đồng, hôm nay không cho hân chết, nhưng cũng không thể để cho hân kiếm lợi.

"Ừ, nếu người đã nói vậy ta cũng không đến công ty . Giao dịch kỳ hạn rất nguy hiểm, nếu không rõ thì đừng liều lĩnh . Dù sao đại hội cổ đông sắp tổ chức, ta cũng không có ý định bán mạng cho lão già Chu Cửu Đồng, chờ ta lên làm tổng giám đốc, chúng ta mới thực sự kiếm bộn tiền. Trung Hàn, người cũng đi thư giãn một chút đi, Tiêu Phàn chờ điện thoại người."

"Cám ơn Đỗ quản lý, tôi đã biết." Ta thầm cười lạnh, lại nghĩ tên Đỗ Đại Duy này cũng biết lung lạc lòng người đó chứ, cho người ta dăm ba câu quan tâm để hân cảm thấy thoải mái. Chỉ là ta biết rõ hết thảy đều là giả dối, bởi vì trong mắt hân ta còn giá trị lợi dụng.

Cúp điện thoại, ta thở dài một hơi, bởi vì ta chỉ có thể lợi dụng Đỗ Đại Duy không ở công ty để tiến hành kế hoạch mạo hiểm. Kế hoạch này chính là khai ra một số tài khoản giao dịch thuộc về chính mình, sau đó tiến vào hệ thống tiến hành không tuân theo quy định thao tác. Phòng tài vụ nhất định sẽ phát hiện điều này, nhưng ngày mai đúng là cuối tuần, muốn phát hiện được phải chờ tới thứ hai, ta có đầy đủ lòng tin sẽ dọn dẹp được chuyện này trước thứ hai. Lấy rất nhiều cái cớ, ví dụ như thao tác sai lầm, máy tính gây lỗi..... vân vân. Nhưng hết thảy phải có một điều kiện tiên quyết, đó là giao dịch của ta phải kiếm được tiền. Nếu như lỗ vốn, trừ phi ta có thể kịp thời bổ cứu? Bằng không nhẹ thì bị cách chức khai trừ, nặng thì ngồi nhà đá bóc lột.

Ta đột nhiên cảm thấy không biết nên giải quyết thế nào, không biết ta làm như vậy có đáng giá hay không, ta đã có một phần thu nhập không tệ, nhưng vì Đái Tân Ni, vì nghĩ đến hết thảy mọi thứ, ta phải phấn đấu. Lòng tham tràn ngập từng tế bào trên người ta.

Đương nhiên, ta đã chuẩn bị tâm lý. Tuy ta tham lam nhưng cũng không mù quáng xúc động, hết thảy đều đã được ta lên kế hoạch, hôm nay mọi sự đã sẵn sàng, chỉ thiếu cơ hội. Ta tin tưởng chỉ cần có thể kiếm được tiền thì chẳng kẻ nào muốn truy cứu, bởi vì tất cả mọi người không hy vọng chuyện đó, nhiều lắm chỉ là nhổ ra chút lợi nhuận mà thôi.

Nghĩ tới đây, ta hưng phấn làm một ly cà phê nóng. Nhiều năm qua, mỗi lần mỗi khi đối mặt một lựa chọn trọng yếu, ta đều nhắm nháp một ly cà phê nồng đậm, lại để cho ý nghĩ của mình rõ ràng hơn. Nhưng đáng tiếc, kéo ngăn kéo ra ta mới phát hiện cà phê đã không có, chỉ có một chiếc quần lót, đây là đồ lót của Đái Tân Ni, bên trên còn có dấu vết loang lổ.

Chứng kiến chiếc đồ lót màu hồng phấn này, ta đột nhiên cảm thấy tất cả mọi khó khăn cùng lo lắng đều không có ý nghĩa.

TỶ PHU VINH DỰ

Tiểu Thủ Chương
www.dtv-ebook.com

Chương 25: Nhìn lên (1)

"Tân Ny tỷ, ta dám khẳng định hẳn đang ở công ty, hẳn không còn chỗ nào có thể đi được."

Thanh âm ỏn ẻn đến từ ngoài cửa lớn. Trong màn đêm yên tĩnh, cái thanh âm này lập tức khiến ta biết rõ người đến, ngoại trừ Tiểu Quân còn có thể là ai? Chỉ là nghe ý tứ trong đó, cả Đái Tân Ni cũng tới. Thực đúng như thần giao cách cảm, ta vừa nghĩ đến nàng thì nàng đã xuất hiện.

Rất nhanh, tiếng đập cửa cùng tiếng gào truyền vào bộ phận đầu tư: "Mở cửa! Lý Trung Hàn tiên sinh, mở cửa nhanh."

"Các người tới làm cái gì?" Ta mở cửa thủy tinh ra, giật mình nhìn hai mỹ nữ trước mắt.

"Hừ ! Ta cùng Tân Ny tỷ đến xem người có phải hồng hạnh xuất tường hay không?"

Tiểu Quân mặt mày hớn hở, trong tay nàng là túi lớn, túi nhỏ, xem chừng thu hoạch tương đối khá. Ta biết rõ Tiểu Quân không có tiền, những túi này nhất định là Đái Tân Ni đưa cho nàng, xem ra bốn sự nịnh hót của Tiểu Quân cũng có đề cao.

Đái Tân Ni được Tiểu Quân chọc cười, nàng nhịn không được bật cười lên. hai mỹ nhân lớn nhỏ này đều bộ ngực phát triển, không cười còn may, mà khi cười lên, trước mắt ta lập tức là sóng sữa ngập trời, vốn đang định

uống một ly cà phê thì ta càng thêm miệng đắng lưỡi khô, huyết khí dâng trào.

"Ê, hai người các người định tới quấy rối hay sao?" Ta nhìn chăm chăm vào bộ ngực Đái Tân Ni lớn tiếng hỏi, thật không biết là ta háo sắc đâu này hay là hai cái mỹ nhân này quá hấp dẫn?

"Quý mới đến quấy rối người. Tiểu Quân nói người buổi tối nay lại thức suốt đêm, nàng ở nhà một mình không quen nên muốn đến nhà ta. Vừa đi dạo phố lại tiện đến dưới công ty nên thuận tiện lên nói cho người biết một tiếng, người thực cho là ta lo người hồng hạnh xuất tường à? hừ."

Đái Tân Ni thanh âm cũng không nhỏ. Tuy nàng trừng mắt, nhưng ta nhìn thấy trong tay nàng cầm một hộp Nestlé cà phê, ta nở nụ cười.

"dạ dạ là, là người một chút cũng không lo lắng. Bởi vì ta chính là một nam nhân rất chung thủy." Ta cười hì hì ôm Đái Tân Ni.

"Phi."

Tiểu Quân cùng Đái Tân Ni cùng cười không kiềm chế. Hai người liếc nhìn nhau lại cảm thấy buồn cười, lập tức cười rộ lên, cười đến cười run rẩy cả người, thật sự ba nghìn phần trang không tranh sắc.

Ta lại bị chọc cho hạ thể cứng rắn, khó chịu muốn chết. Thấy Tiểu Quân đắc chí, ta tức giận trợn mắt nhìn nàng: "Cười cái gì mà cười? Tân Ny tỷ mua cho người cái gì mà người cao hứng thành vậy?"

"Đương nhiên là đồ tốt a. Ca người xem, có váy, giày, quần....." Tiểu Quân cao hứng bưng bưng mà kêu la liên hồi, tựa như tiểu hài tử nhật được kẹo que vậy. Ta nhìn không được thở dài lắc đầu, nghĩ thầm biểu muội này thật dễ đối phó, một chút ngon ngọt mà đã hưng phấn thws này, thật sự là ngây thơ.

" Hắc hắc, cũng không biết người mặc những thứ này thì có đẹp hay không chứ?" Bình thường đều là Tiểu Quân khiêu khích ta, lần này ta bắt được cơ hội đương nhiên phải trả thù lại.

"Lý Trung Hàn, ta lập tức mặc cho người xem! Người dám nói lúng túng, ta..... Ta giúp Tân Ny tẩy giới thiệu một cái đại suất ca." Tiểu Quân mắt hạnh trợn lên, tức giận nhìn ta.

Đái Tân Ni nghe xong lập tức cất tiếng cười to, vừa cười, vừa giơ ngón tay cái lên với Tiểu Quân: "Ha ha, đúng đúng đúng..... Giúp Tân Ny tẩy giới thiệu một đại suất ca. Ha ha, tốt nhất giới thiệu hai người."

Ta lớn tiếng thở dài: "Có muội muội như người, thật đúng là xui xẻo."

Tiểu Quân cười không ngừng, nàng cầm một chiếc váy đi đến cửa lớn. Đột nhiên, nghiêng nghiêng cái đầu nhỏ nhìn ánh sáng mờ mờ trong hành lang rồi suy nghĩ một chút, sau đó quay đầu lại. Ta cùng Đái Tân Ni có chút mê hoặc, Tiểu Quân chỉ chỉ góc tường, lớn tiếng nói: "Ta ở chỗ này đổi váy, không cho các người xem."

"Ở chỗ này đổi?" Đái Tân Ni kinh dị trợn tròn con mắt.

"Đúng a! Ca ca nói toilet ở đây rất thoải."

Tiểu Quân vừa lớn tiếng nói, vừa nhăn mũi lại, nàng rất thích sạch sẽ, đối với lời ta tương đối khắc sâu. Nói xong, cũng không hề để ý tới ta cùng Đái Tân Ni, cầm một chiếc váy chạy tới nơi hẻo lánh. Ở đây Tiểu Quân quen việc dễ làm, đêm qua nàng đã ở đây thử nội y ta mua cho nàng. Nghĩ đến Tiểu Quân hôm nay mặc nội y ta đưa lên người, dương vật của ta càng cứng hơn.

"Toilet lâu ba thật sự rất bẩn sao?" Đái Tân Ni nghiêm túc nhìn ta. Nàng là thư ký hành chính, những việc vặt nàng này đương nhiên muốn xen vào.

Ta ôm Đái Tân Ni vào trong ngực, cười hì hì nói: "Đương nhiên, người không tin có thể vào xem."

"Người thực buồn nôn." Đái Tân Ni mắng một câu hồn dỗi, eo thon bé bỏng uốn lượn như muốn tránh thoát cái ôm của ta. Ta há có thể để cho nàng như ý, hai tay chặt chẽ bao vây làm cho nàng không nhúc nhích được.

"Chỗ cà phê này là mua cho ta sao?"

Ta nhìn vào gói cà phê trong tay Đái Tân Ni, hai tay không tự chủ được vãn về cái mông nàng, cái mông của nàng rất đầy đặn, vừa lớn lại vênh lên, cùng bờ mông Vương Di cũng rất đều. Xem ra, ta tương đối thích nữ nhân có mông lớn.

"Ừ! Biết người phải thức đêm ta liền mua một hộp, bất quá cà phê uống nhiều cũng không tốt, người nên uống ít một chút. Nếu mệt thì đi ngủ một lát, đừng cố quá. Người nhìn người xem, hai ngày thôi đã gầy đến mức này."

Đái Tân Ni ánh mắt rơm rớm nước nhìn ta, sự cường hãn của nàng biến mất không còn tăm hơi, chỉ có vẻ dịu dàng ôn nhu, ôn nhu tựa như một cô gái bé bỏng.

Ta cả người đều mềm ra, xúc động hôn lên mũi nàng, âm thầm hạ quyết tâm, vô luận dùng thủ đoạn gì cũng phải giúp Đái Tân Ni bù lại chỗ thiếu hụt.

"Trời nóng nực, gầy chút cũng bình thường. Đợi lát nữa sau khi trở về, nhớ đem súp lại hâm lại, người cùng Tiểu Quân uống rồi đi ngủ, biết không?" Nhớ nồi súp còn thừa lại không ít, ta dặn dò một câu.

"Ừ". Đái Tân Ni như con chim nhỏ rúc trong ngực ta, trước ngực hai đờ vật phình to đặt ép lên người ta, khiến ta hô hấp thoáng cái dồn dập lên, hạ thể nhịn không được hướng chỗ hai chân của nàng vươn tới. Đái Tân Ni

xấu hổ, trốn cũng không phải, không né cũng không phải, thấy ta cứ đâm loạn, nàng lại nhẹ nhàng mở hai chân ra đem chỗ nhô lên từ đũng quần ta kẹp lại, sau đó dùng bộ phận sinh dục chậm rãi chà sát, cái miệng nhỏ nhắn cười yêu kiều: "Có phải là rất khó chịu hay không?"

"Ừ." Ta nhẹ rên rỉ: "Đương nhiên là khó chịu lắm."

"Người nói, cái nội y này của ta có đẹp không?" Đái Tân Ni đột nhiên vũ mị nhìn ta, bàn tay nhỏ bé cởi bỏ từng cúc áo, lộ ra viền tơ lụa khêu gợi.

"Đẹp..... Thật đẹp..... Tân Ny, ta muốn." Mắt ta như muốn lồi ra đã, hai tay thâm nhập vào váy nàng, bắt đầu sờ soạng giữa hai chân.

"Kìm nén một chút! Dám nói vậy ta trước mặt Tiểu Quân, nói ta đã người! Hừ, chính là ta đã người thì như thế nào?"

Đái Tân Ni đối với ta vẫn còn nộ khí, chặn cánh tay ta đang loạn động. Nữ nhân quả thật là hẹp hòi, đối với chút chút việc vặt này cũng canh cánh trong lòng không buông tha.

"Không nói, về sau tuyệt đối không nói vậy người. Được rồi, đừng nóng giận, để ta sờ nào." Ta lòng như lửa đốt kéo xuống đồ lót của nàng.

Đái Tân Ni trợn mắt với ta, hung dữ hỏi: "Người muốn làm gì?"

Ta mệt mỏi cả buổi, đáng thương nói: "Khó chịu muốn chết rồi. Người sờ sờ xem, cứng quá rồi này."

Đái Tân Ni sóng mắt lưu chuyển, nhin không được cười khanh khách: "Vậy cũng không có cách nào, đợi ngày mai đi."

"Hiện tại ta muốn lắm rồi." Ta phun ra hơi thở nặng nề, nhẹ nhàng vịn thân thể Đái Tân Ni, một tay cầm bầu ngực nặng trĩu mãnh liệt xoa nắn.

Tuy cách chiếc áo sơmi mỏng nhưng rõ ràng cảm nhận được sự đầy đặn mềm mại, ta lập tức càng cứng rắn lên.

Đái Tân Ni mặt đỏ tới mang tai, cái miệng nhỏ nhắn hừ nhẹ liên tục: "Đừng như vậy, Tiểu Quân sẽ tới đó." Đái Tân Ni một mực chú ý Tiểu Quân.

Quả nhiên, Tiểu Quân đã chạy tới, đặc ý giương cằm phẫn bạch với ta lớn tiếng hỏi: " Như thế nào? Thấy được không?"

Ta chỉ tốt làm bộ thưởng thức một chút, liên tục gật đầu: "Ừ, đúng là rất đẹp. Không biết cái quần jean kia có chật không, không bằng người mặc nó lên cho ca nhìn xem?"

Ta căn bản không có tâm tình thưởng thức, động tác trên tay không hề đình chỉ, ngón tay ta xoa nắn bờ mông Đái Tân Ni đang lễ tiến vào khe mông, chỉ là Tiểu Quân nhìn không thấy mà thôi.

Đái Tân Ni có vẻ khó chịu, nàng cũng không dám phản kháng, lại không thể thoát khỏi tay ta, bởi vì sợ Tiểu Quân phát hiện, cho nên nàng chỉ có thể cố nhịn, vừa mỉm cười với Tiểu Quân, vừa tựa trên người ta, thân thể mềm như bông. Trông thấy Đái Tân Ni mặt càng ngày càng hồng, ta càng cảm thấy nàng càng đáng yêu.

"Được, ta đi thay quần jean. Khăng định không chật, vừa rồi ta đã thử qua một lần. Hừ, ta sẽ mặc thử một lần cho người biết một chút về cái gì gọi là yếu điệu thực nữ, ha ha....." Tiểu Quân con mắt híp lại như vầng trăng khuyết. Trong chớp mắt, nàng mang theo quần jean chạy về chỗ tối.

"Ừ..... Lý Trung Hàn, ta thực bị người chọc tức chết, mau bỏ tay ra."

Tiểu Quân vừa chạy đi, Đái Tân Ni há miệng thở hỗn hển một hơi, cơn tức này nàng nhất định đến mức khó chịu. Chỉ là nàng vừa buông lỏng một

hơi, ngón tay của ta đã nắm được mép động, không ngừng cào nhẹ hai mảnh non múi thịt, chỗ đó đã sớm thấm nước. Truyện Tiên Hiệp - -Y

"Ừ, chán ghét..... Lại để cho..... Lại để cho Tiểu Quân trông thấy, ta sẽ giết người." Đái Tân Ni xuân tâm đã động, miệng nhỏ của nàng càng hung, nhưng đôi mắt dễ thương lại càng ngày càng mịn hoặc, thân thể không ngừng dán lên người ta, hai bầu ngực sữa đã hoàn toàn bạo, run rẩy trong không khí, làm sao còn nhàn rỗi để giết ta?

Thấy tình cảnh này, trong lòng ta thầm cao hứng, khó được cơ hội thuận phục con ngựa hoang động dục như thế này, ta đem nàng chỗ cà phê trong tay nàng để qua một bên, đem thân thể nàng đặt nhẹ lên bàn công tác, hai tay lần xuống dưới, đôi môi cấp tốc tìm kiếm miệng nàng. Trong nụ hôn nồng nhiệt vong tình, ta lặng lẽ tách hai chân Đái Tân Ni ra. Chờ ta móc côn thịt sưng to lên chạm vào cửa huyết nàng, nàng mới nhìn thoáng qua hướng Tiểu Quân, sau đó ôn nhu nói: "Nhỏ giọng một chút, biết không?"

"Ừ." Ta nhẹ gật đầu, hơi cong chân, chậm rãi đem côn thịt tiến vào mật huyết. Ta rất kinh ngạc Đái Tân Ni không hề rời mắt khỏi quá trình dương vật của ta cắm vào âm đạo nàng, thẳng đến khi cắm ngập gốc, nàng mới nhắm mắt lại, đợi ta đứng thẳng lên tiến hành động tác.

Ta cắn chặt răng tận lực không phát ra âm thanh, nhưng âm thanh "xì xì" vẫn liên tiếp phát ra. Không bao lâu, trong không khí lại tăng thêm một loại âm thanh càng mất hồn "ư ư".

"A, thật thoải mái. Tân Ny, ta thật muốn mỗi ngày ân ái với nàng." Ta khẽ cắn vào lỗ tai Đái Tân Ni.

"Đừng..... Đừng nói chuyện, để cho Tiểu Quân nghe thấy mất, ta..... Ta sẽ giết người." Đái Tân Ni vẫn còn cẩn thận nhìn về chỗ Tiểu Quân, chỉ là nàng càng dùng sức lay động, mật huyết càng chảy ra nhiều nước, ta không cần nhìn cũng biết rõ đũng quần nàng khẳng định đã ướt một mảng lớn.

Đây là lần thứ hai ta ân ái trong tư thế đứng, lần đầu tiên là cùng Vương Di, có lẽ bởi vì đã có lần thứ nhất, lần này đã có kinh nghiệm, đút vào tự nhiên, xuất kích chuẩn xác. Cũng do tư thế đứng nên cứ mỗi lần cắm vào là càng sâu thêm một chút, vì có thể làm cho Đái Tân Ni đạt được cao trào, ta sau mỗi lần cắm vào lại lòi hết côn thịt luôn ra mới đâm lại, thậm chí côn thịt đã thoát ly cửa huyết, ta mới lại cắm vào, khiến cho Đái Tân Ni thở gấp liên tục, bọt nước văng khắp nơi. Đúng lúc Đái Tân Ni thân thể cương cứng, hô hấp dồn dập, tiếng bước chân truyền tới.

"Tiểu Quân..... Tiểu Quân đã tới." Đái Tân Ni thấp giọng gọi vội.

Ta đang thích thú, nghe thấy Đái Tân Ni duyên dáng gọi trong tai, nhất thời cũng luống cuống tay chân. Trong lúc vội vã ta linh cơ khẽ động, kéo qua một cái ghế cùng Đái Tân Ni ngồi lên ghế, may mà cái ghế rất rắn chắc, có thể chịu đựng sức nặng của ta cùng với Đái Tân Ni.

"Ôi, lên , lên ." Đái Tân Ni nhỏ giọng kinh hô, nàng giống như bị điện giật mà hé môi.

Xem ra dương vật của ta lúc rơi xuống lập tức đội lên một chỗ nào đó trong mật huyết của nàng, ta chỉ cảm thấy vẻ mặt ngây ngốc của nàng thật sự rất đáng cười.

TỶ PHU VINH DỰ

Tiểu Thủ Chương
www.dtv-ebook.com

Chương 25: Nhìn lên (2)

"Cái gì lên ?" Tiểu Quân lơ đãng đã nghe được Đái Tân Ni kinh hô, nàng không cách nào hiểu được ý gì, chỉ loay hoay chỉnh sửa quần áo.

"Khục khục."

Ta ho khan hai tiếng, không biết trả lời như thế nào. Đái Tân Ni càng xụi lơ tại ta trong ngực, trong miệng càng không ngừng phun nhiệt khí, con mắt chỉ mở ra một cái khe nhỏ, đâu còn tâm tư trả lời Tiểu Quân.

"Như thế nào? Xinh đẹp không?" Tiểu Quân đặc ý lắc lắc cái đầu nhỏ, trong ánh mắt bắn ra hào quang hưng phấn.

"Ân, đúng là đẹp tuyệt. Có phải là eo hơi thấp hay không?"

Đây là một chiếc quần jean bó sát người thấp eo, ta giật mình nhìn Tiểu Quân mặc chiếc quần lộ ra bắp chân thon dài, bờ mông cao cao vểnh lên vểnh lên, cái gì gọi là đường cong, cái gì gọi là thanh xuân mị lực đều bị thể hiện ra. Khúc củi của ta trong người Đái Tân Ni tựa hồ cảm nhận được nhiệt tình của ta với Tiểu Quân, đột nhiên to hơn một vòng, Đái Tân Ni cũng theo đó phát ra một tiếng rên rỉ.

"Tiểu Quân càng ngày càng xinh đẹp ." Đái Tân Ni đỏ mặt phát ra lời tán thưởng.

"Cám ơn Tân Ny tỷ tặng muội nhiều như vậy thứ tốt."

Tiểu Quân vui vẻ cười. nàng đi đến trước mặt ta cùng Đái Tân Ni hỏi: "Tân Ny tử, ca của ta nói được giống như có đạo lý. Lưng quần giống như hơi thấp một chút, trông rõ cả mông rồi, ta làm sao có thể mặc được đây?"

" Ca của người biết cái gì ! Mặc kệ hănn, ôi !""

Đái Tân Ni vừa nói ta, ta lập tức vụng trộm đâm lên một cái. Đái Tân Ni không hề chuẩn bị, nàng hô nhỏ một tiếng, nhẹn không được néo ta một cái.

" Làm sao vậy, Tân Ny tử?"

Tiểu Quân lúc này mới chú ý Đái Tân Ni đang giạng hai chân ra đặt trên người ta, nàng mở to mắt hồ nghi nhìn Đái Tân Ni, lại hỏi: "Có phải là không thoải mái hay không nha?"

" Ừ..... Thời tiết quá nóng, có..... Có vẻ như bị cảm nắng."

Đái Tân Ni trong cái khó ló cái khôn, nghĩ ngay ra một cái cớ, chỉ là ta lại nghe được không nhẹn được mà bật cười.

" Ca, người thiệt là ! Tân Ny tử bị cảm nắng mà người còn cười?" Tiểu Quân tức giận bênh vực Đái Tân Ni.

"Ừ, dạ dạ, là ca sai rồi. Ừ, hình như còn có giấy, người cũng đi vào cho ca nhìn xem."

Côn thịt vẫn còn trong mật huyết nhúc nhích khiến ta cực kỳ khó chịu, vội vàng đuổi Tiểu Quân đi. Nàng đứng trước mặt ta, ta không có gan diễn màn ân ái cùng Đái Tân Ni trước mặt nàng.

" Không đi, cái quần này quá chặt, ta mặc cả buổi, mới đi được."

Tiểu Quân chu cái miệng nhỏ nhắn, dứt khoát lấy một cái ghế ngồi xuống, trên cặp mông lộ ra một viên tơ lụa.

Ta không khỏi âm thầm kêu khổ, Đái Tân Ni cũng bất đắc dĩ liếc nhìn ta. Chỉ là nàng xuân tình vẫn còn lên men, thấy ta khó chịu, nàng lén lút lắc bờ môi. Hang động chật khít hẳn chắc vậy mà phun ra nuốt vào dương vật của ta trơn tru, ta sướng khoái mức muốn hét to.

"Tiểu Quân, giúp Tân Ny tẩy lấy chút nước sôi." Ta nghĩ đến chi khai mở Tiểu Quân lấy cớ.

"Ừ, được. Ly ở đâu?"

Tiểu Quân hiện tại rất thích Đái Tân Ni, nghe ta nói như vậy lập tức nhảy dựng lên từ trên ghế.

"Dùng ly của ca nè." Ta chỉ chén cà phê trên mặt bàn.

"Được, ta biết nước ở chỗ nào rồi."

Tiểu Quân đảo con người một vòng liền phát hiện cách đó không xa có máy đun nước. Nàng đi đến bên cạnh ta, cầm ly lên vừa mới định rời đi, đột nhiên nàng sững sốt một chút, cái đầu nhỏ nghiêng nghiêng lại quay người trở về, nhìn nhìn ta cùng Đái Tân Ni. Lúc đó, khuôn mặt nhỏ nhắn ửng đỏ, nàng tranh thủ thời gian chạy đi như chú thỏ con.

Sự biến hóa của Tiểu Quân Đái Tân Ni không trông thấy, bởi vì nàng đưa lưng về phía Tiểu Quân ghé lên người ta, nhưng ta vẫn chú ý, nghĩ thầm chẳng lẽ bị Tiểu Quân phát hiện rồi sao?

Đang nghi hoặc, ta đột nhiên phát hiện trên bàn làm việc có một chiếc quần lót màu lam nhạt nằm trên cặp văn kiện lên, thậm chí trên đó còn có thể một vũng nước đọng. Đây là quần lót Đái Tân Ni, lúc ta khiêu khích nàng tiện tay đặt ở trên bàn, vậy mà không giấu kỹ ! Đoán chừng bị Tiểu Quân nhìn thấy.

Đái Tân Ni không biết Tiểu Quân đã phát giác. Nàng đợi Tiểu Quân đi xa lập tức nâng mông lên cố lay động. Có lẽ đã đến mức rất khó khăn, chỉ hi vọng chấm dứt sớm một chút, nàng bắt đầu lắc lư quả thực có thể nói là điên cuồng. Mơ hồ trong tiếng "phốc hình dung", Đái Tân Ni như một thốt tuần mã rong ruổi trên thảo nguyên.

Đáng tiếc, dương vật của ta không phải thảo nguyên, Đái Tân Ni chỉ lay động mấy chục cái đã dần dần chậm lại, trong cái miệng nhỏ nhắn phát ra âm thanh nho nhỏ cầu xin: "Trung Hàn, người mau động đi, ta chịu không được rồi."

Dục hỏa của ta cũng đốt nóng đầu rồi, nghe Đái Tân Ni kêu gọi, ta vịn hai tay vào hai mông thịt rắn chắc, hung hăng ưỡn eo lên mãnh liệt, lửa nóng chen chúc trong mật huyết lộn xộn một hồi, chảy xuống tràn trề âm thủy. Mật huyết vừa vặn ép xuống, thôn phệ đại nhục bồng của ta, đem âm thủy trơn ướt bôi lên toàn bộ vùng cỏ ngoài cửa động, ta cảm giác dưới bụng đã ướt sũng.

Đột nhiên, mắt ta liếc xéo qua một góc liền phát hiện một thân ảnh nhỏ nhắn xinh xắn, ta nhìn kỹ lại thì không khỏi kinh hãi. Là Tiểu Quân đang núp sau một cây cột nhìn ta cùng Tân Ny, nàng che dấu được rất kín kẽ, theo lý ta rất khó phát hiện Tiểu Quân đang rình coi, chỉ là bóng lưng nàng do ngọn đèn tỏa ra đã bán rả nàng.

"A, ư, sao lại ngừng rồi? Có phải Tiểu Quân đã tới hay không?"

Đái Tân Ni lo lắng hỏi, âm đạo nàng kịch liệt co rút, nhục huyết kẹp lấy đại nhục bồng của ta mãnh liệt xay nghiền. Ta hơi mất sự khống chế, cũng phát giác Đái Tân Ni sắp đến cao trào.

"Tiểu Quân đang lấy nước, đừng lo."

Ta trùu mền vỗ cặp mông bự của Đái Tân Ni, cũng mặc kệ Tiểu Quân đang trừng mắt nhìn, chậm rãi nhún nhảy, dần dần nhanh hơn. Ta một mực

chú ý Tiểu Quân, ta phát hiện chân nàng cũng run run, chẳng lẽ ta cùng với Đái Tân Ni giao cấu đã hấp dẫn nàng?

Biết Tiểu Quân đang nhìn, ta cảm thấy hưng phấn dị thường, cơn thịnh thổ càng thêm tráng kiện, mỗi lần đâm lên càng thêm hữu lực. Đột nhiên, ta làm ra một quyết định can đảm, vọt lên nâng cặp mông hai tay, ta lén lút vén toàn bộ váy của Đái Tân Ni lên, bưng eo nàng nghiêng sang. Lúc này, ta dám khẳng định bờ mông Đái Tân Ni cùng cơn thịnh của ta hoàn toàn nằm trong tầm mắt Tiểu Quân, nhất định nàng đã thấy được đại nhục bồng của ta là như thế nào đút vào lỗ Đái Tân Ni, để cho nàng khắc sâu hành vi điên cuồng này.

A, Tiểu Quân, người đang nhìn sao? Người muốn yêu sao? Người muốn cùng biểu ca ân ái sao? A, ta không phải người biểu ca, ta là thân ca ca người, ta là tỷ phu của người, Tiểu Quân, người muốn cùng tỷ phu ân ái sao?

Ta càng không ngừng hò hét trong lòng. Ta động tác càng lúc càng mạnh mẽ, còn phát ra âm thanh hùng hậu, thế nên Đái Tân Ni cảnh cáo ta: "Nhẹ chút, đừng làm ra âm thanh."

"Muốn hô thì hô. Tân Ny, ta muốn cắn bầu ngực nàng..... Nha....."Ta thở hổn hển, cảm giác chập choạng ngửa. Ta biết rõ, ta sắp đến cao trào.
Nguồn truyện: Y

" Muốn thân thì nhẹ chút..... Không..... Đừng cho Tiểu Quân trông thấy....."

Đái Tân Ni vút áo sơ mi sang bên cạnh, lộ ra một bên ngực no đủ kiêu ngạo. Núm vú phấn hồng cho ta một kích trí mạng, ta điên cuồng ngậm lấy núm vú kiêu nộn mút vào, phảng phất hút hết dòng sữa bên trong.

Đái Tân Ni không có dịch sữa, nhưng chất lỏng dính ướt bên dưới lại càng chảy nhiều hơn. Âm đạo nàng là một con đập chứa nước sao? Vì sao

chảy không ngừng vậy? Ta buồn bức, lập tức đại nhục bổng cùng với trên bụng nàng đã thoa khắp chất nhầy óng ánh.

Đái Tân Ni vung mái tóc dài lên, eo thon uốn éo như xà, mông đẹp vênh lên cơ hồ thẳng đứng nện lên xương mu của ta. Ta có thể tưởng tượng Tiểu Quân khi chứng kiến dương vật của ta được âm đạo kịch liệt phun ra nuốt vào lúc sẽ rung động như thế nào!

"A..... A..... Ta muốn..... Ta muốn..... Trung Hàn..... Ta muốn....."

Đái Tân Ni đã đạt đến cao triều trước ta một bước cao trào, cao trào không ngờ kịch liệt như thế. Lý trí của ta trở nên rất mơ hồ, thân thể cũng trở nên dị thường mẫn cảm. Một dòng điện cường đại thông qua xương sống truyền vào bao tinh hoàn, mang theo dòng tinh hoa ào ạt tràn qua đê vỡ tưới lên mật huyết, tưới cho cả vùng thổ địa phì nhiêu.

Tất cả trở nên yên lặng, yên tĩnh đến nỗi nghe cả tiếng hơi thở, ta thực hoài nghi ta đã hồn lìa khỏi xác. Rất lâu, ta mới cảm giác được mỹ nhân trong ngực đang nhúc nhích.

"Xong rồi, chắc Tiểu Quân đã nhìn thấy mất rồi." Đái Tân Ni vừa thở dốc vừa thì thào tự nói, nàng có vẻ như mệt rã rời, mềm yếu vô lực.

"A? Tại sao nói vậy?" Ta cũng không biết nên làm gì, tứ chi rã rời, mồ hôi đầm đìa, thần trí cũng không tỉnh táo.

"Người xem, nàng đã chạy mất a!" Đái Tân Ni nhìn quanh bốn phía, nàng có chút quẫn bách.

"Có lẽ đi mua đồ uống cho người không chừng." Ta cười trộm. Bởi vì ta trông thấy cây cột sau, một cái đầu nhỏ nhắn xinh xắn đang ngồi bệt trên mặt đất, cái quần jean bó sát người chân dài đặt trên sàn nhà lạnh buốt lộ ra bàn chân non nớt. Ta thầm nghĩ chẳng lẽ Tiểu Quân cũng đi tiểu?

Đái Tân Ni cũng không có đồ uống. Tiểu Quân nói là đột nhiên đau bụng đi nhà vệ sinh. Ta bội phục sự cơ trí của Tiểu Quân, mỗi lần gặp chuyện xấu hổ, chúng ta đều tìm toa-lét làm tấm chắn, huynh muội chúng ta thật sự là tâm hữu linh tê.

Đưa hai mỹ nhân rời đi, ta để ý mặt thấy Tiểu hơi trắng bệch, ta dặn dò Đái Tân Ni buổi tối phải chiếu cố Tiểu Quân.

Chín giờ ba mươi lăm phút. Ta lấy máy tính ra ra, nhanh chóng tiến vào hệ thống, khai ra sổ tài khoản giao dịch, sau đó nhanh chóng tiến vào thị trường giao dịch dầu thô.

Đột nhiên, ta phát hiện trên mã lệnh xuất hiện biến hóa, không phải 500 vạn đôla, mà là chín trăm ngàn đôla. Ta chấn động cho là mình nhìn lầm rồi, tranh thủ thời gian tải lại, kết quả, thật sự là chín trăm ngàn đôla. Nói cách khác, ta có thể huy động chín trăm ngàn đôla tiến hành giao dịch; Mà hạn mức giao dịch chính là đòn bẩy cho thành công, chín trăm ngàn đôla có thể biến thành vài tỷ đôla.

Ta cực độ ngạc nhiên, trong lòng tính toán có phải là Chu Cửu Đồng nhất thời sơ sót hay không? Theo sự biến hóa trên thị trường New, trên màn hình không ngừng biến hóa các con số, ta không còn tâm tư đi cân nhắc điều này nữa mà hết sức chăm chú nhìn vào chỉ số Jones. Tất cả giao dịch dầu thô cơ hồ đều tiến vào tầm mắt ta, trong sự buồn tẻ lê thê chờ đợi, đang định gục đầu xuống đột nhiên xuất hiện một giao dịch đầu cơ phá giá. Giá tiền giao dịch là 98.32 đôla, giao dịch này chính là thứ ta chờ đợi. Ta nhanh chóng xuất kích, khẩn trương đưa vào năm vạn, sau đó tập trung vào mức 93.35 đôla. Ngay sau đó ta lại xuống tay thêm mười vạn, tiếp tục mua vào ở giá 93.35.

Bất quá, lúc này ta đã không thể tiếp tục thiết lập giao dịch nữa, nó đã vượt giới hạn, ta đã nghĩ tận dụng khả năng thu hoạch lớn nhất. Đây là một

cuộc đánh bạc, cũng là phạm tội, nhưng lúc này ta chẳng có chút cảm giác phạm tội nào.

"Gia Tề, ra uống với ta một chén." Ta bấm điện thoại cho Tôn Gia Tề.

"Được, ở chỗ nào?" Tôn Gia Tề hỏi.

"Ừ, vậy thì đến sào huyết ân ái đi."

"Ok, mười lăm phút nữa."

Sào huyết ân ái vĩnh viễn luôn tràn ngập màu sắc rực rỡ, sự ồn ào náo nhiệt tựa hồ chưa bao giờ ngừng lại. Vài ngày không qua, tại đây nghệ hồng biển ảo càng thêm sáng lạn, phảng phất như một oán phụ khát tình mặc trang phục lộng lẫy, bày ra dáng vẻ thướt tha mềm mại dụ người ta phạm. Từ rất xa, âm nhạc cao vút bắt đầu cất lên khiến tâm ta xao động, cùng như tất cả mọi người, ta cùng Tôn Gia chen chúc trong đám người.

Rót ba cốc bia, ta trở nên dị thường hưng phấn. Khí trời nóng bức làm cho y phục trên người các cô gái càng ngày càng ít, địa phương bạo lộ ngày càng nhiều. Cả người rất giữ bốn phận như Tôn Gia Tề cũng mở to hai mắt, bên trong rục rịch vẻ kích tình.

Một bóng dáng thon thả tiến vào tầm mắt ta, ta nhìn kỹ lại, hóa ra nữ hài tóc dài xoa vai, sống động mười phần này lại là Chương Ngôn Ngôn.

"Hắc, Trung Hàn, kia không phải Chương Ngôn Ngôn sao?" Tôn Gia Tề hô lớn bên tai ta, hần cũng phát hiện ra Chương Ngôn Ngôn.

"Bên cạnh hần là Hà Đình Đình a?" Ta hỏi Tôn Gia Tề.

"Đúng."

"Chúng ta đây xem sao?" Ta cùng Tôn Gia Tề nhìn nhau cười cười. Theo nhịp điệu âm nhạc, chúng ta cũng uốn éo đi đến phía mấy cô gái, dần

dần tới gần mấy đại mỹ nữ. Trong mấy cái đại mỹ nữ này, ngoại trừ Hà Đình Đình cùng Chương Ngôn Ngôn còn có một người ta không biết, nhưng điều này cũng không trở ngại việc chúng ta tiếp cận mỹ nữ. Ta phát hiện mình càng lúc càng lớn mật, trước kia khi mỹ nữ đến gần, ta nói chuyện cũng lắp bắp. Nhưng hiện tại, ta vừa thấy mỹ nữ là hai mắt tỏa sáng, thật không biết là ta thành thực, hay là trở nên da mặt dày.

Chương Ngôn Ngôn thường được khen là "Tiểu Quan Chi Lâm", bởi vì nàng rất giống Quan Chi Lâm, tóc dài xỏa vai đen nhánh, mặt trái xoan mượt mà, hai mắt thật to. Ta dù mỗi ngày làm việc ở nơi mỹ nữ như mây tại kt nhưng không thể không thừa nhận, Chương Ngôn Ngôn vẫn là mỹ nữ rất đặc sắc.

Đôi mắt này rất dễ khiến nam nhân sinh ra hiểu lầm, bởi vì mỗi người đàn ông tiếp xúc ánh mắt như vậy đều cho rằng Chương Ngôn Ngôn đang phóng điện, cho nên Chương Ngôn Ngôn ở kt cũng là nữ nhân dính nhiều chuyện xấu nhất. Trương Tam nói Chương Ngôn Ngôn thích hắn, Lý Tứ cũng nói Chương Ngôn Ngôn thầm mến hắn, kết quả cũng không phải, Chương Ngôn Ngôn nhìn mỗi người đều với ánh mắt như vậy, những nam nhân kia chỉ có tự mình đa tình mà thôi. May mắn, ta không có tự mình đa tình.

TỶ PHU VINH DỰ

Tiểu Thủ Chương
www.dtv-ebook.com

Chương 26: Gài bẫy (1)

Cách Chương Ngôn Ngôn ba bước, mắt của nàng đã bắt được nụ cười của ta, sừng sốt một chút, hơi ngoài ý muốn nàng cười nhõng nhẽo với ta. Lúc này, Tôn Gia Tề nói: "Người xem có phải Chương Ngôn Ngôn đang cười với ta hay không?"

Ta nhin không được lớn tiếng cười mắng: "Đúng rồi! đúng rồi! người là người đẹp trai nhất ở đây, dĩ nhiên nàng cười với người rồi." Tôn Gia Tề đắc ý cười to.

"Này, hai anh chàng đẹp trai thật là xấu tính nha." Chương Ngôn Ngôn cười hì hì hỏi, đôi mắt to của nàng quả nhiên mười phần từ tính.

"Đúng a! Đúng là xấu tính." Ta đón nhận Chương Ngôn Ngôn ánh mắt.

"Ngôn Ngôn, chúng ta đừng nhảy nữa, đi nào?" Hà Đình đình bên cạnh đột nhiên nói.

Một cổ nộ khí tự nhiên sinh ra, ta lạnh lùng mà nhìn xem Hà Đình đình, nghĩ thầm người không muốn nhảy có thể bỏ đi, không tiễn! Nhưng dựa vào cái gì lại để cho Chương Ngôn Ngôn cũng ly khai, rõ ràng là thấy hai người đại suất ca chúng ta hờ hững với người, người sinh lòng đổ kỵ, cho nên mới muốn lôi Chương Ngôn Ngôn đi.

Không biết vì sao ở kt, duy chỉ có một người không có hảo cảm với ta là Hà Đình Đình, tuy nàng cũng là một đại mỹ nữ chim sa cá lặn, dáng người lồi lõm rõ ràng, nhưng tính tình khó ưa kinh người, phi thường hung hăng

càn quấy. Kỳ quái chính là dù nàng luôn gây xích mích nhưng rất nhiều người vẫn phải khách khí với nàng, điều này càng dung túng nàng hung hăng càn quấy hơn.

"A, xem ra hôm nay ta đâm lên cút chó rồi, lại đụng phải Hà Đình Đình."

"Ha ha, người đang châm chọc ta sao?" Hà Đình đình hì hì cười cười, tuy không phát tác, nhưng trong ánh mắt đã toát ra vẻ oán độc.

"Ta nào dám châm chọc người? Ta chỉ nhìn liếc qua sân nhảy đã nhìn thấy người rồi. Người lúng túng như vậy để gây sự chú ý với người khác sao? Bất quá, sao không thấy anh chàng đẹp trai nào tìm người?"

Ta cố tìm phiền toái, càng nói càng không khách khí.

"Có chứ! Rất nhiều, nhưng không có kẻ nào khiến ta để ý."

Hà Đình Đình nhú mày lại, lộ vẻ chẳng thèm ngó tới biểu lộ.

"A? Vậy nếu kẻ đứng trước mặt người vừa đẹp trai lại phong lưu phóng khoáng, người không động tâm chút nào sao?"

Ta híp mắt nhìn Hà Đình Đình, trong lòng quyết định phải trừng trị sự hung hăng càn quấy của nàng. Hà Đình đình có chút giật mình, nàng không thể tưởng được ta lớn mật như vậy, lạnh lùng cười: "Nói người sao? phong lưu thì không tệ, lỗi lạc như vậy thì mỗi người một ý. Người như người vậy, ta nhớ ra một ngum hơn người gấp 10 lần."

"Vậy người nhìn thử xem?" Ta tiến lên, dưới con mắt trừng trừng của mọi người, hai tay ta nắm eo Hà Đình Đình, hạ thể như thiểm điện đụng một cái vào bắp đùi nàng.

"Oa !"" Chúng mỹ nữ mở to hai mắt nhìn, các nàng nhất định cho rằng ta nổi điên. Chương Ngôn Ngôn cũng ngây ngốc, giật mình nhìn ta.

Lúc này ta hoàn toàn ở vào một trạng phấn khích, đây là do tâm lý dưới áp lực cực lớn sinh ra cảm xúc biến dị, thần kinh của ta đang ở vào trạng thái cực độ mất cảm, chỉ cần một chút trêu chọc đều khiến cho ta phản ứng mãnh liệt.

Quá phấn khích biến thành mất kiểm soát, ta rất muốn tìm một người để phát tiết, người này không thể là người thân cận, tốt nhất là một người lạ lẫm, bởi vì, ta không muốn làm cho người thân cận chứng kiến trò hề của ta. Hà Đình đình, không thể nghi ngờ chính là một lựa chọn lý tưởng.

"Người..... Người làm gì vậy?" Hà Đình đình sắc mặt tái nhợt.

"Ta muốn người nhổ nước miếng, lập tức." Ta lạnh lùng nhìn Hà Đình đình rống lớn.

" Người..... Người thả ta ra....."

Rất nhiều người cũng bắt đầu nhìn chăm chú lên ta cùng Hà Đình đình, Hà Đình đình dốc sức liều mạng giãy dụa, dù sao nàng cũng là nữ nhân, nữ nhân một rất đẹp, nàng không hy vọng mất mặt trước mặt mọi người.

" Người không nhổ nước miếng, ta lập tức cởi hết y phục của người, sau đó để cho tất cả mọi người nhìn."

Ta cười khan hai tiếng, hai tay cứng như sắt, Hà Đình Đình bất kể giãy dụa thế nào cũng là phí công. Kỳ thật ta chỉ là muốn hù dọa nàng một chút để giải tỏa. Hà Đình đình hung hăng càn quấy đã quen nay sắc mặt đại biến, hung dữ miệt thị ta: "Người nếu không buông tay, người sẽ phải hối hận."

"Hối hận? Ừ, ta hối hận cùng người nói nhảm với người nhiều như vậy."

Nói xong hai tay ta cùng lên, túm lấy quần áo Hà Đình đình muốn kéo xuống. Kỳ thật ta cũng chỉ muốn làm bộ, cho ta một trăm cái lá gan ta cũng không dám tại nơi công cộng cởi đồ nữ nhân, đây chính là phạm tội.

"BA~ !""

Hà Đình đình trong lúc bối rối cho ta một cái tát rất kêu, khiến lỗ tai ta ông ông. Ta giận dữ, hai tay xiết chặt, nhắc cả người Hà Đình đình lên, sau đó đi ra ngoài sân nhảy.

"A..... Cứu mạng a! Có người quấy rối ta, tiểu Mẫn, tiểu Mẫn, mau tìm Lưu thúc." Hà Đình đình kêu to, mà ngay cả âm nhạc trong sân nhảy cũng không thể che được tiếng kêu lạnh lạnh của nàng. Sân nhảy trở nên hỗn loạn, có mấy bảo vệ hùng hổ đi tới. Chương Ngôn Ngôn thấy vậy cũng luống cuống, vội vàng chặn đứng bảo vệ lại: "Đều là quen biết, đều là người, mọi người uống nhiều quá."

Nói xong, Chương Ngôn Ngôn lại vội vàng chuyển về phía ta, lớn tiếng cầu xin: "Lý Trung Hàn, mau buông Hà Đình Đình ra, nàng..... Nàng là con gái nuôi của bí thư thị ủy đó."

"Ta bất kể nàng là ai con gái nuôi, nàng dám đánh ta, ta không thể buông tha nàng." Ta lửa giận bùng cháy, trong đầu phản ứng chậm nửa nhịp. Trong lúc đó, ta đột nhiên lạnh run, hai tay buông lỏng buông ra, nhìn khuôn mặt tràn đầy lo lắng của Chương Ngôn Ngôn, ta run giọng hỏi: "Là..... Là bí thư thị ủy Hà Thiết Quân ư?"

Chương Ngôn Ngôn mắt to không hề phóng điện, mà nhìn ta với vẻ đáng thương, chậm rãi gật đầu.

"Ông." Đầu ta hỗn loạn, nghĩ thầm lần này thật sự là dẫm lên cứt chó, trách không được nàng hung hăng càn quấy như thế, nguyên lai là con gái nuôi quan lớn nhất thành phố.

Sự băng giá lan xuống lòng bàn chân, lớn tiếng thở dài: "Ngôn Ngôn, người sao không nói sớm?"

Chương Ngôn Ngôn vẽ mặt ủ rũ khuất. Ta quay người muốn nhìn Hà Đình Đình một chút phát hiện nàng đã không thấy đâu. Trong mơ hồ ta nghe thấy tiếng còi cảnh sát, tất cả âm nhạc đột nhiên đình chỉ, một đội cảnh sát mặc đồng phục xông vào đại sảnh. Đọc Truyện Kiếm Hiệp Hay Nhất:

"Tất cả mọi người không được cử động, mời người quản lý ở đây đi ra làm việc."

Một vóc người cao to uy nghiêm nhìn chăm chú lên đám người đông nghịt.

"Ta nói này Trung Hàn, người hôm nay có chút mất khống chế nha! Bây giờ nên làm gì đây?" Tôn Gia Tề buồn phiền nói.

"Chắc không có việc gì đâu." Ta chỉ có thể cười khổ.

Không có một cơn gió, đêm khuya vẫn oi bức như cũ, ta cùng với Hà Đình Đình đi vào cục cảnh sát. Đây là lần đầu tiên ta với thân phận người xấu bị đưa vào cục cảnh sát, mặc dù không có còng tay, nhưng cảm giác như là phạm nhân.

Ngồi ở trước mặt ta làm ghi chép là một gã cảnh sát trung niên hơn 40 tuổi, hắn ghi chép khẩu cung xong đưa ta ký tên rồi thở dài một hơi: "Người ăn no rồi việc à?"

"Đại thúc, ta chỉ hay nói giỡn thôi mà. Hiện tại không có việc gì chứ?" Ta đáng thương hỏi.

"Không có việc gì? Hắc hắc, việc này to chuyện rồi. Người đây là hiềm nghi phạm tội lưu manh, nếu là thật, mười năm còn ít đó." (chú thích: một

trong những điều luật ở Trung Quốc đã bị xóa bỏ từ năm 1997)

Trung niên cảnh sát lạnh lùng nhìn ta.

"Mười năm?"

Trước mắt ta tối sầm, thiếu chút nữa muốn ngã xuống. Trong sự bi thương đầu ta nổi lên một khúc nhạc " Mười năm, mười năm sau, chúng ta là bằng hữu, còn có thể ân cần thăm hỏi. Chỉ là cái loại ôn nhu này, cũng tìm không được lý do nữa, tình nhân cuối cùng khó tránh khỏi của bằng hữu....."

Ta suy nghĩ mười năm về sau, Đái Tân Ni của ta, Đường Y Lâm của ta..... Chỉ sợ cũng không nhận ra ta nữa, ngay cả cơ hội làm bằng hữu cũng không có. Ta thực hối hận mình quá xúc động, gây chuyện sinh sự , ai !

Trung niên cảnh sát tựa hồ bị sự bi thương của ta đả động, hẩn ho khan hai tiếng: " Chết giọng không tệ, thế nhưng đây không phải chỗ ca hát. Người không muốn ở lại chỗ này thì đi cầu tình cô bé kia đi."

Trung niên cảnh sát nói xong, ngòi bút chỉ hướng Hà Đình Đình. Hà Đình đình lúc này đang cùng hai mỹ nữ ngồi trên một cái ghế dài. Tuy cách xa mười mét nhưng ta vẫn cảm nhận hung quang bắn ra từ nòng.

Hảo hán không sợ thiệt thòi trước mắt, cầu thì cầu! Ta chậm rãi đi đến chỗ Hà Đình Đình.

"Hà Đình đình, coi như xí xóa đi! Ta hôm nay uống hơi nhiều." Ta uể oải tới cực điểm.

"Hà đại tiểu thư, ta sai rồi, xin người tha thứ cho ta đi."

" Hà lão sư, đệ tử có tội. Mong người nể tình đồng sự mà tha thứ ta đi."

Ta càng không ngừng xin lỗi, vừa thành khẩn vừa đáng thương. Cả hai mỹ nữ bên cạnh cũng đồng tình với ta, thế nhưng Hà Đình Đình lại chẳng có chút phản ứng nào. Ta giận dữ, thầm mắng tiện nhân nhà người sau này đừng để rơi vào tay ta.

Ngay khi ta còn trong sự phẫn nộ cùng thất vọng thì một thanh âm có chút quen tai vang lên: "Lưu thúc, lại để người phiền toái, sau này ta nói với cha ta một chút là được rồi."

"Ha ha. Được, đã trẻ thế như vậy còn để Tiểu Phù tự mình đến một chuyến, thực ngại quá. Chút việc nhỏ ấy đừng phiền toái bí thư, có chuyện gì gọi điện thoại cho ta là được."

Nói tiếp là giọng một nam nhân, nghe có vẻ không ít tuổi. Trong nháy mắt, hai người từ bên ngoài đi tới, một người là cảnh sát thâm niên tầm 50 tuổi, một người khác lại là siêu cấp đại mỹ nữ. Nữ nhân này cũng họ Hà, chẳng lẽ là con gái Hà bí thư? Ta xem lại thật sự là vừa mừng vừa sợ, mừng là do mỹ nữ này hóa ra là người lái xe đâm vào ta hôm trước. Ta nhớ rất rõ ràng, nàng tên là Hà Phù, nại nhân khả Hà, hoa sen mới nở, Hà Phù này còn nợ ta một cái nhân tình.

"Tỷ, sao người giờ mới đến à?" Hà Đình Đình vừa trông thấy Hà Phù, hai mắt sáng lên, hưng phấn nhảy dựng lên từ trên ghế.

Nhưng khẩu khí Hà Phù cũng rất lãnh đạm: "Người lần này lại gây chuyện gì vậy?"

Hà Đình đình bộ dạng rất ủy khuất: "Tỷ, là người này khi dễ ta." Nói xong, ánh mắt bay về phía ta.

Theo ánh mắt Hà Đình Đình, Hà Phù vốn không đếm xỉa gì tới ta. Trong lúc đó, ánh mắt của nàng mở to, sửng sốt cả buổi, nàng kinh hãi mà dùng ngón tay chỉ ta: "Tại sao lại là người?"

"Đương nhiên là ta." Câu trả lời của ta lại khiến tất cả mọi người không hiểu.

"Ai nha, ta..... Ta tìm người nhiều lần đó." Hà Phù kích động mở to hai mắt, cũng giống như vài ngày trước, ánh mắt của nàng so với những vì sao còn muốn sáng hơn.

"Hà..... Phù?" Ta cũng kích động, cả gọi tên nàng cũng cà lăm .

"Ừ, xem ra người không có quên tên ta." Hà Phù mỉm cười, nghịch ngợm trừng mắt nhìn ta.

Cảnh sát thâm niên hiểu được cách nhìn mặt nói chuyện, hẳn thấy ta quen biết với Hà Phù, vội vàng kéo cảnh sát kia sang một bên, hung hăng quở trách một trận. Trung niên kia cảnh sát về mặt vô tội, hình như là đang nói hẳn sao biết lũ lụt vọt lên miếu long vương?

"Ha ha, xem ra là bằng hữu Tiểu Phù. Ai, kỳ thật cũng không phải chuyện gì to tát. Trương cảnh quan, thả người ta ra nào."

Cảnh sát thâm niên nháy mắt với trung niên cảnh sát khiến một cái. Trung niên cảnh sát liên tục gật đầu: "Vâng, thưa Lưu cục trưởng, tôi lập tức đi xử lý." Nói xong quay người đi, quyết định thật là nhanh chóng.

Ta cùng với Hà Phù nói chuyện phiếm vài câu, vị cảnh sát trung niên đã làm xong thủ tục. Hẳn đi đến bên cạnh ta, mặt mũi tràn đầy tươi cười: "Lý tiên sinh, người có thể đi rồi."

" Có thể đi rồi sao?" Ta giật mình hỏi lại.

"Có thể , có thể ."

Trương cảnh quan trước ngạo mạn giờ rất cung kính, ta thật đúng là có chút không thích ứng. Hà Phù nhìn cảnh sát thâm niên đầy vẻ xin lỗi nói:

"Lưu thúc, thực xin lỗi, chúng ta đi trước."

Cảnh sát thâm niên mặt đầy vẻ hòa ái, hần cười cười: "Không có việc gì. Trở về đi, đã muộn rồi."

Hà Phù nhẹ gật đầu, thấy ta còn đứng ngăn người, nàng nhin không được cười một tiếng: "Có phải người rất lưu luyến ở đây hay không? Đi nào."

TỶ PHU VINH DỰ

Tiểu Thủ Chương
www.dtv-ebook.com

Chương 26: Gài bẫy (2)

Ta đi ra mà cảm giác như đang ở trong một giấc mộng, tư vị gì cũng có. Bất quá có thể rời khỏi cục cảnh sát, tâm tình khoan khoái cực kỳ, ta thật đúng là sợ không ra được .

Cửa ra vào cục cảnh sát, một đám mỹ nữ đang líu ríu nói chuyện phiếm, thấy ta đi ra trước, ánh mắt của các nàng căng thẳng, cho rằng ta chết chắc rồi. Thế nhưng lại thấy ta ngẩng đầu ưỡn ngực đi ra khỏi cục cảnh sát, điều này có lẽ vượt quá dự liệu của các nàng.

Chỉ có Tôn Gia Tề cùng Chương Ngôn Ngôn hưng phấn nghênh tiếp, Chương Ngôn Ngôn càng kích động không thôi: "Không có việc gì chứ?"

Ta cùng với Hà Phù nhìn nhau cười cười, nói lời cảm kích đối với Chương Ngôn Ngôn: " Không có việc gì. Ngôn Ngôn, cảm ơn người."

Tôn Gia Tề cũng cùng ta đánh một cái, bày ra vẻ đáng đánh.

" Đình Đình cũng thiệt là, tất cả mọi người là cùng một công ty . Ai! Làm gì phải đến cục cảnh sát chứ?"

Chương Ngôn Ngôn tuy rất tốt Hà Đình Đình nhưng nàng đối với việc của Hà Đình Đình vẫn tỏ ra rất bất mãn.

Lúc này, Hà Đình đình cũng xuất hiện ở cửa ra vào cục cảnh sát, nhưng nàng lại ủ rũ.

"Các người đi thôi, ta cùng Đình Đình nói chuyện một chút." Hà Phù nhẹ nhàng cười cười, quay đầu kéo Hà Đình Đình đi ra.

Từ xa, ta đã phát hiện chiếc xe màu đỏ của Hà Phù.

" Thật đẹp."Ta thờ dài.

" Nữ nhân kia là ai? Thật xinh đẹp." Tôn Gia Tề phát ra lời tán thưởng.

" Không biết." Nhìn chiếc xe màu đỏ rời đi, ta có chút chút đăm chiêu, còn lộ ra một nụ cười quý dị.

Giảng co cả buổi, giờ đã là một giờ khuya. Tim ta càng ngày càng đập rộn lên, nhìn Chương Ngôn Ngôn, ta ám chỉ Tôn Gia Tề: "Gia Tề, đã muộn rồi, người hãy đưa Ngôn Ngôn về nhà đi, ta phải đến công ty."

Không thể tưởng được Chương Ngôn Ngôn cũng không định ly khai, nàng nháy mắt hỏi: "Trung Hàn ca còn phải về công ty sao?"

Ta gật đầu với Chương Ngôn Ngôn nói: "Đúng vậy a, buổi tối ta có việc rất trọng yếu, hãy để Gia Tề đưa người về trước đi."

" Ta còn chưa muốn trở về, ta muốn cùng các người đến công ty."

Chương Ngôn Ngôn lắc đầu, thần sắc có chút cổ quái. Y - www.

Trong lòng khê động, ta không đợi Tôn Gia Tề nói đã ta tranh thủ cướp lời: "Nếu Ngôn Ngôn muốn cùng ta nói chuyện phiếm, vậy thì thật là tốt, vừa rồi rượu chưa uống đủ, đợi lát nữa trở về tiếp tục uống."

Chương Ngôn Ngôn cũng cười nói: "Uống thì thôi, nói chuyện phiếm là được rồi."

Ngồi trên xe tắc xi, ta yên lặng quan sát Chương Ngôn Ngôn. Hôm nay biểu hiện của nàng có chút kỳ quái, kỳ quái ở chỗ nào ta nhất thời không

ngĩ ra được.

"Ngôn Ngôn, ta không có điện thoại, cho ta mượn điện thoại của cô dùng một chút được không?"

Ta không đếm xỉa tới số điện thoại di động của ta.

"Ta có điện thoại đây, người dùng của ta này." Tôn Gia Tề trì độn chen vào một câu.

" Không cần của người, điện thoại nam nhân thôi hoặc . Tay của nữ nhân thơm ngào ngạt , ta thích dùng đồ của nữ nhân thôi." Ta vui đùa cự tuyệt hảo ý của Tôn Gia Tề.

Tôn Gia Tề vẫn không hiểu bởi thêm một câu: "Điện thoại di động của ta tuy không thơm, nhưng cũng không thúi a."

Ta tiếp nhận điện thoại của Chương Ngôn Ngôn, trừng mắt với Tôn Gia Tề lớn tiếng cười mắng: " Không thơm tức là thối, đừng dài dòng ." khiến Chương Ngôn Ngôn ở bên cười rộ.

Ta lén lút mở nhật ký điện thoại ra liền thấy ba số điện thoại nhiều lần liên hệ nhất. Ba cái số này ta quá quen thuộc, một là của Chu Cửu Đồng, một là Đỗ Đại Duy điện thoại, cuối cùng là La Tất. Chẳng lẽ ta luôn bị giám thị sao?

Ta đột nhiên cảm thấy sợ hãi, cả người lạnh run, sau đó nở nụ cười, giả bộ gọi điện cho Tiểu Quân, hỏi nàng ngủ ở nhà Đái Tân Ni quen không? Ta lược súp uống chưa ... Nói nhảm một hồi, sau đó trả lại cho Chương Ngôn Ngôn.

Từ lúc chào đời tới nay đây là lần đầu tiên ta cảm nhận được nỗi sợ hãi như thế, trong lòng cuộn sóng, ta cảm thấy mình đang từng bước tiến vào một cái bẫy cực lớn. Giờ khắc này ta cảm thấy thật hối hận, nhưng đã

không kịp nữa rồi. Ta giờ mới hiểu được đạo lý người chết vì tiền, chim chết vì thức ăn. Làm sao bây giờ? Ta nên làm cái gì bây giờ? Ta lâm vào sự khủng hoảng cực độ.

Là trùng hợp sao? Chương Ngôn Ngôn dù sao cũng là một đại mỹ nữ, mỹ nữ bị nam nhân truy đuổi là chuyện bình thường, đặc biệt là kẻ háo sắc như Đỗ Đại Duy, âm hiểm lại làm bộ không có năng lực như Chu Cửu Đồng, hai người kia cùng Chương Ngôn Ngôn có mối quan hệ tình nhân là chuyện có thể hiểu. Nhưng số điện thoại của La Tất cũng nhiều lần xuất hiện trong điện thoại Chương Ngôn Ngôn vậy thì thật quá trùng hợp, có chút quỷ dị.

Trong này liệu có phải là tồn tại âm mưu gì hay không? Ta càng nghĩ càng thấy có khả năng, càng nghĩ càng sợ hãi. Đến lúc này thời gian của ta cũng không còn nhiều lắm, ta càng lúc càng khẩn trương, lúc này ta đã không rảnh nghĩ lại, hiện tại chỉ hi vọng tài khoản giao dịch của ta không bị lỗ. Nếu quả thật là bị thiệt hại lớn thì ta nhất định phải chết. Nếu thật sự có lẽ ta đã nợ hơn một ngàn vạn đôla. Dù là bán ta đi cũng không trả nổi số nợ này. Cho nên, trước mắt chuyện tối trọng yếu không phải là suy nghĩ xem âm mưu gì, mà là kiếm lợi. Ta cầu xin Thượng Thiên cho ta một cơ hội, lần này cho dù lợi nhuận ít một chút ta cũng cam lòng.

Nhĩ vậy, trong lòng ta cũng hơi bình lại. Nhìn qua Chương Ngôn Ngôn cũng có vẻ không yên lòng, ta không nhin được mà hỏi: "Ngôn Ngôn, người cùng hai đại sắc lang ở một chỗ, người không sợ sao?"

"ha ha." Tôn Gia Tề cười to trước.

"Ta đương nhiên không sợ bởi vì các người không phải sắc lang."
Chương Ngôn Ngôn cười rất miễn cưỡng.

"Ai, Ngôn Ngôn ôn nhu như vậy, đáng yêu như vậy, chúng ta dù là sắc lang cũng không đành lòng ra tay."

Ta dịu dàng an ủi, mục đích đúng là ổn định Chương Ngôn Ngôn, dỗ nàng vui vẻ, làm cho nàng áy náy.

"Ha ha." Chương Ngôn Ngôn nở nụ cười. Ở trong xe tuy ta không nhìn thấy ánh mắt của nàng, nhưng ta có thể nghe ra tiếng cười của nàng tự nhiên hơn rất nhiều, nữ hài rất thích được nghe người khác ca ngợi.

Đã là đêm khuya, trên đường rất thưa thớt, tắc xi loáng cái đã tới dưới công ty, trước cao ốc hoàn toàn yên tĩnh, yên tĩnh làm cho người ta sợ hãi. Ba người chúng ta vừa xuống xe, Chương Ngôn Ngôn đột nhiên nói ra: "Ta không lên công ty đâu, ta muốn nói với Lý chủ quản hai câu rồi về nhà."

"A?" Ta gật đầu rồi nhìn về phía Tôn Gia Tề.

Tôn Gia Tề rất biết điều, hân cười cười: "các người cứ trò chuyện, ta về nhà trước." Tôn Gia Tề cũng ở gần đây, hân lúc rời đi còn trừng mắt với ta, giống như đang cười ta diễm phúc thật dày.

Đến khi Tôn Gia Tề biến mất khỏi tầm mắt của ta, ta ra vẻ nhẹ nhõm: "Được rồi ! Nói đi, có phải muốn vay tiền ta hay không?"

"Ta..... Ta....." Chương Ngôn Ngôn muốn nói lại thôi, tựa hồ có nước mắt.

"Làm sao vậy? Đây là?" Ta kinh hãi.

"Lý chủ quản, người phải cẩn thận một chút, ta....." Chương Ngôn Ngôn ấp a ấp úng, thần sắc rất khẩn trương, hai bàn tay nhỏ bé xoắn lại một chỗ, không ngừng run rẩy.

Ta không thể chờ được phải hỏi: "Ngôn Ngôn, tại sao người bảo ta phải cẩn thận? Chẳng lẽ ta đang ở tình cảnh rất nguy hiểm?"

"Ừ, ta vốn không dám nói, nhưng người không phải người xấu."
Chương Ngôn Ngôn liếc nhìn ta, rồi cục chậm rãi gật gật đầu.

Trong lòng ta sáng tỏ một chút, đã đoán được ẩn tình sau đó, nhìn Chương Ngôn Ngôn, ta đột nhiên nghiêm túc nói: "Ngôn Ngôn, người biết bí mật sau bức màn này không? Những bí mật này quan hệ đến vận mệnh của ta, cũng quan hệ đến vận mệnh rất nhiều người, người nhất định phải giúp ta."

Trong màn đêm yên tĩnh, khuôn mặt ta như méo mó, chắc hẳn lúc nếu kẻ nào nhìn thấy nét mặt của ta đều sẽ cảm thấy sợ hãi.

"Ừ." Chương Ngôn Ngôn lúng túng cả buổi mới lên tiếng.

"Vậy người nói đi." Ta tận lực dùng ngữ khí vững vàng nhất cố vũ Chương Ngôn Ngôn mở miệng.

"Không phải ta muốn dấu diếm người, bởi vì chúng ta cũng thân bất do kỷ, trong này liên lụy quá nhiều người, chúng ta sợ không giúp được người mà còn bị liên lụy, nhưng chúng ta lại không đành lòng thấy người gặp nguy hiểm. Lần này ta bằng bất cứ giá nào cũng phải nói bí mật này cho người biết, chỉ hi vọng tương lai nếu những PR như chúng ta có phiên toái gì, người nhất định phải giúp chúng ta." Chương Ngôn Ngôn nhỏ giọng nói.

"Giúp các người? Ta có thể hỗ trợ cái gì?" Ta cảm thấy lẩn lộn.

Chương Ngôn Ngôn không trực tiếp trả lời câu hỏi của ta, nàng ôn nhu thở dài: "Ai, kỳ thật mọi người thấy những mỗi người PR chúng ta đều là tuổi trẻ xinh đẹp, ăn mặc thời trang, mỗi ngày giống như đều rất khoái lạc, nhưng ai lại biết rõ, chúng ta mỗi ngày đều sống trong lo lắng hãi hùng? Chúng ta..... Chúng ta có đôi khi không bằng một con chó."

Chương Ngôn Ngôn đột nhiên bật khóc, nàng đem nỗi thống khổ cùng bí mật kinh người mà nói từng ra từng chút một. Nghe mấy bí mật này, ta

cảm thấy choáng váng, tuy thời tiết oi bức, nhưng lúc này ta toàn thân phát run, lạnh buốt cả sống lưng.

Nguyên lai từ lúc ba tháng trước, Đỗ Đại Duy cùng La Tất trong một lần đầu tư xuất hiện sai lầm lớn đã nên lỗ thủng nghiêm trọng, công ty thoảng cái lâm vào tuyệt cảnh. Vì che đậy sai lầm, đồng thời cũng để bàn giao lại cho tất cả cổ đông, bọn hắn quyết định chọn một kẻ chết thay. Mà ta, bởi vì muốn với cao theo đuổi Đái Tân Ni nên lọt vào tầm mắt của bọn chúng, trải qua nhiều lần quan sát, bọn hắn nhất trí cho rằng ta là một kẻ chết thay rất phù hợp.

Vì để cho ta mất đi lý trí, bọn hắn xui khiến Chu Cửu Đồng không ngần trở ta truy cầu Đái Tân Ni, điều kiện là ủng hộ Chu Cửu Đồng tiếp tục giữ chức tổng giám đốc, Chu Cửu Đồng vốn địa vị lung lay đương nhiên mừng rỡ mà đồng ý. Vì vậy, bọn hắn cùng bày ra một màn kịch này.

Đầu tiên, bọn hắn ở trước mặt ta ra vẻ căm thù đấu đá nhau. Sau đó dùng sắc đẹp hấp dẫn ta, để phân tán lực chú ý của ta. Cùng lúc đó bọn hắn thăng ta liên ba cấp càng làm ta lâng lâng để khiến ta triệt để mất cảnh giác. Mà lúc này Chu Cửu Đồng đưa ra một mức lệnh cho phép ta điều động 900 vạn đôla. Điều bất thường chính là ta chỉ có thể vận dụng tối đa 500 vạn đôla trong giao dịch, nhưng Chu Cửu Đồng đã đưa ta vượt quá hạn mức này. Đây là một âm mưu rất tinh xảo, rất cái bẫy âm hiểm. Nếu như ta không chống được sự hấp dẫn mà không tuân theo quy định, mà ta lại khai ra số tài khoản giao dịch không tuân theo quy định. Như vậy, nếu lỗi, bọn hắn có thể bức ta đưa số lợi nhuận ra. Còn nếu lỗi, bọn hắn có thể đẩy tất cả trách nhiệm lên người ta, đồng thời rửa sạch sai lầm ba tháng trước. Đây là một cái kế hoạch hoàn mỹ.

Nhưng lại kế hoạch hoàn mỹ cũng có xuất hiện vài lỗ thủng, chính là tên ngu ngốc này có thể chống lại lực hấp dẫn của nữ sắc hay không? Có thể tỉnh táo mà đối phó với tất cả vấn đề hay không? Thật đáng tiếc, ta chẳng những là một tên ngu ngốc, hay là một một tên ngu ngốc cực kỳ xúc động. Chỉ tiến

hành một lần giao dịch, ta đã bị lòng tham câu dẫn ra dục vọng tiền tài, thoáng cái trượt đến bên vách núi, ta không chỉ có không tuân theo quy định thao tác, còn tự tạo ra tài khoản giao dịch cá nhân, thậm chí đem cả chín trăm ngàn đôla vào vụ làm ăn. Ta đã hoàn toàn không giữ lại lối thoát cho mình. Ta điên cuồng tới cực điểm.

Thượng đế muốn để cho người diệt vong, trước hết để cho người điên cuồng, đây thật sự là một câu danh ngôn, ta đã truy lục trong sự điên cuồng. Hơn nữa hiện tại xem ra, đã không cách nào bắt lấy vách núi, chờ đợi ta chính là rơi đáy cốc, rơi xuống là tan xương nát thịt. Thì ra là thế.

Ta hít một hơi, hai mắt nhắm lệ nhìn Chương Ngôn Ngôn, ta chờ dẫn hỏi lại: " Người làm sao biết những bí mật này vậy?"

" Là Phàn Ước nói cho ta biết ." Chương Ngôn Ngôn ghen ngào nói tiếp: "Phàn Ước thường xuyên cùng bọn hắc cùng đi uống rượu, nhưng Phàn Ước giả say, không ai chú ý nàng nên có thể nghe thấy những bí mật này. Đây đều là do nàng lén thu thập, nàng từ lâu đã muốn nói cho người biết."

"Phàn Ước thật sự thích ta sao?" Ta đột nhiên cảm thấy một sự ấm áp, không thể tưởng được Phàn Ước thâm tình với ta như vậy, ít nhất là nàng rất quan tâm ta.

" Cái này còn phải hỏi? Phàn Ước rất thích người, khi người bị đưa vào cục cảnh sát, ta nói cho nàng biết , nàng lo lắng muốn chết, bảo ta đi cầu Chu tổng giám đốc, La tổng cùng Đỗ Đại Duy hỗ trợ . Nhưng ba người này nghe thấy người chọc Hà Đình Đình thì lập tức qua loa, không nguyện ý nhúng tay vào. May mà người có một bằng hữu bốn sự rất lớn." Chương Ngôn Ngôn lộ ra thần sắc vui mừng.

"Nếu như hôm nay ta không đi quán bar, nếu như ta không cùng Hà Đình Đình phát sinh xung đột, nếu như người không có trông thấy ta bình

yên vô sự mà đi ra từ cục cảnh sát, chắc người sẽ không nói bí mật này cho ta biết ư?" Ta thở dài một hơi.

" Không tệ, ta cùng Phàn Ước cùng mấy PR đều là những cô gái yếu ớt không chỗ nương tựa, ngoài việc bị những xấu nam nhân này đùa bỡn còn chúng ta cũng không có bổn sự gì, tự bảo vệ mình còn không kịp, làm sao dám gây chuyện thị phi? Hôm qua là sinh nhật Phàn Ước, nàng đã muốn nói cho người biết bí mật này, nhưng là ta..... Ta đã ngăn nàng, còn lời nàng ra khỏi khách sạn."

" Ta còn buồn bực vì sao Phàn Ước đột nhiên đi mà không nói, hóa ra là người đem Phàn Ước đi."

"Lý chủ quản, ta hi vọng người đừng trách ta, chúng ta rất sợ hãi ."
Chương Ngôn Ngôn nhỏ giọng nói.

" Không trách người, ta cảm kích còn không kịp làm sao lại trách người? Người cũng bất đắc dĩ mà thôi." Ta thở dài một hơi, nhẹ nhàng vỗ lên mái tóc Chương Ngôn Ngôn.

" Hiện tại ta nói những bí mật này ra, trong lòng cũng thoải mái hơn rất nhiều." Chương Ngôn Ngôn ngẩng đầu nhìn ta, hốc mắt hiện nước mắt. Ai, ta ngoại trừ cảm kích, trong lòng còn tràn đầy thương tiếc.

TỶ PHU VINH DỰ

Tiểu Thủ Chương
www.dtv-ebook.com

Chương 27: Tài phú bóng tay (1)

Ta thật không biết nên dùng cái gì ngôn ngữ để cảm tạ Chương Ngôn Ngôn, nếu như hôm nay nàng không đem bí mật này ra nói cho ta, có lẽ hai ngày sau, ta đã bị ăn đến không còn xương cốt. Ta đi qua nhẹ nhàng bắt lấy tay nàng: "Ngôn Ngôn, cảm ơn người." Ta nghĩ nửa ngày vẫn chỉ có thể nói ra ba từ đơn giản nhất để biểu đạt tâm tình của mình.

"Không cần cảm ơn, người bây giờ tốt nhất là hãy đề phòng Tôn Gia Tề, hắn cũng là một bộ phận trong kế hoạch, hắn vẫn muốn chiếm được Phàn Ước, nhưng Phàn Ước cự tuyệt hắn. Tự người phải ngẫm lại nên làm gì bây giờ, ta không giúp đỡ được người." Chương Ngôn Ngôn lau nước mắt.

"Ừ, Ngôn Ngôn, người vì sao nói ta có thể giúp người? Ta không tiền không thế, chỉ là một viên chức bình thường thôi mà." Ta trăm mối vẫn không có lời giải.

"Ừ, người cũng nhìn ra chúng ta đối với Hà Đình Đình rất cẩn thận a?" Chương Ngôn Ngôn nói ra.

"Đã thấy, ta cũng kỳ quái các người mấy người nữ hài tử này vì sao sợ nàng như vậy, chẳng lẽ bởi vì nàng là con gái nuôi Hà bí thư?"

"Đúng vậy, chúng ta ở kt mỗi ngày đều sợ gặp chuyện không may, vạn nhất có phiền toái gì, Hà Đình tỳ có thể giúp chúng ta. Cho nên mấy người PR chúng ta cái gì cũng chịu đựng nàng, không muốn đắc tội nàng, coi

nàng như chỗ dựa. Cả Đỗ Đại Duy, Chu tổng giám đốc bọn hắn đều kiêng kị Hà Đình Đình, huống chi chúng ta?"

"Thì ra là thế." Ta nhớ lại mà thở dài không thôi.

"Vừa rồi người ở trong quán bar động tay động chân với Hà Đình Đình, chúng ta đều sợ hãi thay người. Nhưng là, người chuyện gì cũng không phát sinh, cả Hà Đình Đình cũng rất sợ bằng hữu của người. Ta liền đoán rằng bằng hữu của người khẳng định lợi hại hơn nhiều so với Hà Đình Đình, cho nên ta mới nói những bí mật nói này cho người biết, chỉ hy vọng tương lai chúng ta gặp phải phiền toái thì người có thể tận lực giúp chúng ta."

"Người yên tâm, người giúp ta, tương lai người có cái gì khó khăn, ta tuyệt đối sẽ không khoanh tay đứng nhìn. Những lời này người nghe là được rồi, đừng nên truyền tới tai người khác, được không?"

"Ừ, ta biết, ta biết ngay Lý chủ quản là người tốt." Chương Ngôn Ngôn nín khóc mỉm cười.

"Hà Đình đình làm sao lại trở thành con gái nuôi Hà bí thư?" Ta hỏi.

"Cái này còn phải hỏi sao? Nàng cũng họ Hà, có một lần nàng hầu hạ Hà thư ký thoải mái, Hà thư ký nói cho tất cả mọi người biết Hà Đình Đình là con gái nuôi của hắn. Từ nay về sau, Đỗ Đại Duy, Chu tổng giám đốc, La tổng những người này đều không dám đắc tội Hà Đình Đình."

"A, nguyên lai như vậy, vậy Đường Y Lâm ở đâu?" Ta đột nhiên hỏi.

"Đường Y Lâm ta cũng không rõ ràng, chúng ta kết giao không sâu. Nàng rất đặc biệt, nàng là người mà mấy vị cao tầng coi trọng nhất, nàng dường như luôn xuất hiện tại những nơi trọng yếu."

"Trang Mỹ Kỳ ở đâu?" Ta dứt khoát hỏi toàn bộ.

"Mỹ Kỳ tử cùng giống chúng ta. Nàng không thể làm theo ý mình, nhiều khi nàng phải bảo vệ chúng ta, có nam nhân nào khi dễ chúng ta, nàng thậm chí nghĩ biện pháp giúp chúng ta đối phó. Nàng là một rất người đáng thương, ba năm trước đây nàng chia tay với bạn trai rồi vẫn lẻ loi một mình, chúng ta cũng biết nàng thích Lý chủ quản. Từ khi Lý chủ quản theo đuổi Tân Ny tử, nàng rất thương tâm."

Chương Ngôn Ngôn mở to mắt tựa hồ trách cứ ta bạc tình bạc nghĩa với Trang Mỹ Kỳ. Ta xấu hổ mà ho khan hai tiếng: "Ừ, tốt rồi, Ngôn Ngôn người trở về đi."

"Ừ, người phải cẩn thận một chút. Có gì cần ta cùng Phàn Ước hỗ trợ thì gọi điện thoại cho chúng ta."

"Được, cảm ơn người."

Nhìn Chương Ngôn Ngôn ngồi trên tắc xi dần dần đi xa, ta hoàn toàn tỉnh ngộ, trách không được sau khi trở lại công ty, vận may của ta liên tiếp rơi xuống, trong vòng vài ngày thăng liền ba cấp, nguyên lai đây là một cái bẫy, mà ta thiếu chút nữa trở thành dê béo.

"Các người đã muốn ta chết, ta cũng chỉ có thể liều chết đánh cược một lần ." Ta đột nhiên nhiệt huyết dâng lên, mắt lộ hàn quang, hàm răng cơ hồ muốn cắn nát.

"Rinh..... Rinh..... Rinh....." Chuông điện thoại phá vỡ bầu không gian yên tĩnh, ta kinh hãi cầm điện thoại lên.

"Ha ha, Trung Hàn, người thật sự là thần nhân ! Ha ha..... Ta thật đúng là lần đầu tiên bội phục một người như người vậy, ta đã hoàn thành giao dịch, ha ha, buôn bán lời không ít. Trung Hàn, người xong chưa? Xong rồi thì tới đây một chuyến, ta ở trong 'phòng cho tổng thống' của khách sạn Burton chờ người. Ha ha, tại đây mỹ nữ như mây đó." La Tất cười vang khiến lỗ tai ta ông ông tiếng nổ.

" Đợi tôi xử lý xong liền qua đó." Ta không lộ biểu tình nói xong rồi cúp điện thoại, thầm cười lạnh trong lòng. Trước tiên đừng cao hứng được quá sớm, mọi người cứ theo như nhu cầu tự từng người bình an vô sự, nếu như tiếp tục tính toán ta, tiếp tục đặt bẫy với ta, chẳng biết hươu chết về tay ai đâu.

Cách thời hạn thị trường đóng cửa một phút đồng hồ, ta bật máy tính lên tiến vào hệ thống. Tuy nghe được La Tất trong tiếng cười, ta đã biết tài khoản của ta kiếm lời không ít, nhưng ta chẳng thể vui nổi, bởi vì ta chẳng những không đoạt được chút gì, cả ban thưởng cũng không có. Lúc này, ta muốn nhìn lại một chút, nhìn xem của ta kiếm lời bao nhiêu?

Đưa vào mật mã, ta thoáng cái sợ ngây người, ngây ngốc ngồi trước máy vi tính mà không thể nhúc nhích, dụi dụi mắt con người, ta quát to một tiếng: Ôi thượng đế, đây là sự thật sao? Một, hai, ba..... Ta chậm chạp tính toán con số trên màn hình. 17.65 đôla, thị trường dầu thô chỉ trong một buổi giao dịch đã tăng gần 20%, 1500 vạn nhân với hai mươi, chính là lời ba trăm triệu đôla.

3 giờ 30' sáng. Theo báo cáo cuối ngày giá hoàn toàn xác định, số tài khoản của ta tổng cộng kiếm được gần ba tỷ đôla Hồng Kông. Nhìn con số dài dằng dặc, ta không thể hồi phục từ nỗi khiếp sợ cực lớn mà vẫn há hốc mồm, cả buổi mới thanh tỉnh lại, giờ này khắc này, ta càng ngày càng hối hận, nếu như là thao tác bình thường, ta đã kiếm được 300 vạn đô la Hồng Kông hoa hồng rồi. Thật đáng tiếc, ta không tuân theo quy định , mà lần này thao tác không tuân theo quy định đã sớm bị người ta đoán được, chắc hẳn không thể an lành rút đi được.

Trời rạng sáng, một bóng người chậm rãi đi trong con hẻm nhỏ, dù là lá gan lớn cũng khó tránh khỏi sợ hãi, ta cực kỳ sợ hãi, nhưng vì cứu vãn chính mình, ta chỉ có kiên trì đi vào con hẻm nhỏ. Trong ngõ ngẫu nhiên có vài tiếng chó sủa, cũng chỉ còn lại âm thanh bước chân của ta. Tại một căn nhà mang phong cách cổ xưa đã có chút ít tan hoang, ta ấn chuông cửa.

"Leng keng....."

Vang lên ba lượt không có bất kỳ phản ứng, ta vẫn tiếp tục ấn, đến khi vang lên lần thứ 16, ta mới mơ hồ nghe được một âm thanh hàm hồ: "Ai đó?"

"Ta, Lý Trung Hàn đây." Ta trả lời.

Cửa mở, một cái đầu mơ hồ xuất hiện trước mặt ta, ta liếc mắt đã nhận ra nữ nhân mặc áo ngủ, tóc xoã tung này là Trang Mỹ Kỳ.

"Nửa đêm tới tìm ta, có phải nghĩ tới ta hay không?"

Trang Mỹ Kỳ híp nửa mắt, vừa đánh ngáp vừa ném cho ta một lon nước. Trên chiếc giường thơm ngào ngạt của nàng là một con gấu bông cực lớn đang dùng con mắt ngốc trệ trợn trừng với ta, phảng phất cảm hận ta quấy rầy nó say giấc cùng mỹ nhân.

Đúng a! nếu như ta là con gấu bông đó, ta cũng sẽ phẫn nộ, có thể cùng một mỹ nhân mềm mại đáng yêu ôm nhau ngủ là một sự tình mỹ diệu cỡ nào, huống chi mỹ nhân chỉ mặc một chiếc áo ngủ màu xanh da trời đeo đai. Dáng người linh lung uyển chuyển dưới ánh đèn nhu hòa thật thướt tha mềm mại.

"Mỹ Kỳ, có thể mặc thêm quần áo hay không? Người cứ như vậy ta không cách nào nói chuyện chính sự với người được." Ta ủ rũ xoa huyệt Thái Dương, trước mắt ta là thân thể tràn ngập hấp dẫn đang phân tán lực chú ý của ta.

"Đây là nhà ta, ta muốn mặc làm sao thì mặc. Kệ người nói thích hay không, nhìn dáng vẻ của người tám phần là có chuyện không tốt, hừ!"

Trang Mỹ Kỳ ngồi lên giường cuộn lấy thân thể, bày ra một tư thế chọc người.

"Mỹ Kỳ, ta đã xảy ra chuyện." Ta dốc sức khắc chế những ý nghĩ cùng xúc động kỳ quái.

" Có phải rất cần tiền hay không? Ta không có nhiều tiền lắm, trong ngân hàng chỉ có 50 vạn thôi, người cầm đi." Trang Mỹ Kỳ không đếm xỉa tới mà hừ một tiếng, nghe như nỉ non trong mộng hơn.

" Không phải vấn đề về tiền, ta có khả năng phải ngồi tù." Ta thở dài một hơi.

"Cái gì? Ngồi tù?" Trang Mỹ Kỳ lắp bắp kinh hãi, nàng bật dậy từ trên giường như điện giật, trong lúc lơ đãng lộ ra hơn phân nửa bầu ngực, còn lung lay hai cái.

"Ừ." Ta dứt khoát nhắm mắt lại, bởi vì dương vật của ta đã bắt đầu cương lên.

"Nguyên nhân gì?" Trang Mỹ Kỳ la hét, nhưng nàng lập tức liền nghĩ đến nguyên nhân: "Đợi một tý, có phải người thao tác không tuân theo quy định hay không?"

"Ừ." Ta cúi thấp đầu xuống.

"Cái đồ con heo nhà người, người vì sao mà dấn như vậy! Người..... Người thực khiến ta tức chết....." Trang Mỹ Kỳ giận dữ.

Ta chỉ cảm thấy bên tai có tiếng gió, vừa ngẩng đầu thì con gấu bông cực đại đã nện lên đầu ta. Ta không dám nói một lời, tựa như một tên tội phạm cúi đầu xuống. Thấy Trang Mỹ Kỳ không nói gì nữa, ta mới chán nản nhặt con gấu lên, vỗ vỗ chút tro bụi, cẩn thận đặt lại trên giường.

"Ai ! xem ra người cũng thoát khỏi sự hấp dẫn của đồng tiền. kt từ khi sáng lập đến giờ có bao nhiêu kẻ không tuân thủ quy định mà phải ngồi tù, người không ném qua thịt heo cũng có thể xem qua heo chạy chứ, nhiều ví

dụ bi thảm như vậy, người ở công ty trong hai năm chỉ là nghe cũng nghe đến chai lọ tai rồi, vì sao còn phạm tội lớn như vậy?"

"Ta sai rồi."

"Hiện tại mới biết sai thì còn dùng cái gì? Uống người thông minh như vậy, chỉ bằng tài năng của người, không tới ba năm nhất định có thể ngồi vào vị trí của Đỗ Đại Duy, người....."

"Ai !"

"Người biết không? Ta trước kia có người bạn trai cũng là một người phân tích rất xuất sắc, chúng ta vốn có thể kết hôn, nhưng ba năm trước hắn cũng cùng người phạm vào sai lầm như người, kết quả hiện tại thì sao? Tuy hắn không phải ngồi tù, nhưng hắn cũng đã từ bỏ chính mình. Vì hắn, ta, ta đã cầu xin Chu Cửu Đồng."

"Cầu xin Chu Cửu Đồng?"

"Hừ, không cầu hắn, còn có thể làm sao? Hắn thua lỗ công ty hơn tám trăm vạn đô la Hồng Kông, công ty buộc hắn phải trả hết khoản lỗ này, hắn đào đâu ra tám trăm vạn trả nợ chứ?"

"Vậy người làm sao cầu được Chu Cửu Đồng?"

"Làm sao mà cầu? Ta chỉ là một cái nữ nhân, còn thế nào làm sao được chứ?"

"Cái gì? Người..... Ý của người là....."

"Đúng vậy, ta dùng thân thể của ta mà cầu."

"Trời ạ ! Bạn trai người sao có thể như vậy? Hắn dù cho ngồi tù cũng không thể khiến người bị vũ nhục chứ."

"Đúng vậy, hắn không đồng ý để ta đi, nhưng là ta phải đi, bởi vì ta không đành lòng xem nam nhân của mình tiến vào ngục giam, ta không muốn cuộc đời của hắn bị hủy hoại."

"Hắn hiện tại ở đâu?"

"Không biết, hắn không chịu được đả kích, bởi vì Chu Cửu Đồng tên súc sinh này vũ nhục ta trước mặt hắn, hắn rốt cuộc không cách nào đối mặt với ta, cho nên hắn biến mất. Đoạn thời gian trước ta nghe nói hắn ở nước Mỹ rửa chén ở một nhà hàng. Ai, hắn đã là chán chường rồi, uống phí ta trả giá vì hắn."

"Thực xin lỗi, ta cũng làm cho người thất vọng rồi."

"Quả thật làm cho ta thất vọng, biết vì sao ta đem những chuyện bí mật này nói cho người biết không? Bởi vì ta thích người, người cũng biết rõ ta thích người."

"Khục khục..... Ta..... Ta là đồ ngốc."

"Người đương nhiên là đồ ngốc, người thật làm cho ta quá thất vọng rồi. Ta hỏi người, tại sao phải làm như vậy?"

"Bởi vì ta muốn giết Chu Cửu Đồng, trước đây muốn giết hắn, hiện tại càng muốn."

"Người không giết được hắn đâu, người có cố trăm lượt cũng không thể động đến hắn, bởi vì hắn là ma quỷ."

"Khó nói."

"Đừng mạnh miệng. Người bây giờ sẽ chết ngay đó, nói cho ta biết người lỗ bao nhiêu?"

"Không lỗ."

" Không lỗ?"

"Ừ, ta bết bát như bạn trai người vậy, ta kiếm ra lời."

" Người là đồ thối tha, làm ta sợ muốn chết. Nếu là kiếm lời rồi thì trả lại công ty là được rồi, không phải ngồi tù, cùng lắm là rời khỏi kt, người còn có gì phải lo lắng hay sao? Nửa đêm chạy tới đây, là muốn tiêu khiển ta sao? Ta đánh chết cái đồ thối tha nhà người."

Trang Mỹ Kỳ vừa mới khóc giờ đã bật cười, tiếp tục xử chiêu ném gấu ném. Ai ! Hiện tại ta cảm thấy may mắn mình không phải là con gấu bông này.

" Vấn đề là ta không muốn đem số tiền kia trả lại cho công ty."

" Cái gì? Ta thấy người nhất định là điên rồi. Đi ! Đi ! Đi ! ta không muốn nói chuyện với một kẻ điên."

" Ta không điên. Muốn giết Chu Cửu Đồng nhất định phải đem hãn đuổi ra khỏi kt, muốn làm được điều đó nhất định phải có tiền."

" Hừ, trừ phi hãn chết già, chết bệnh, bị xe đâm chết. Còn như người muốn giết chết hãn, ta cho rằng người đang mơ mộng hão huyền. Nếu so với nhiều tiền, trừ phi người có một thúc thúc là vương tử Ảập."

" Không cần có thúc thúc là Ảập vương tử, hiện tại số tiền kia ngay ở trước mắt."

" Trước mắt? Đúng rồi, người còn chưa nói cho ta biết người kiếm lời bao nhiêu."

" không nhiều lắm." Ta đuổi ra ba ngón tay.

"300 vạn?"

" Không đúng."

"3000 vạn sao, nhiều như vậy? Người đừng dọa ta, ta nhát gan lắm."

" Không đúng, lại đoán nữa coi."

"Người..... Người đừng nói cho ta biết..... Là ba tỷ đó."

"Ừ, cũng không khác lắm, lại thêm vài con số lẻ."

"Ah !" Trang Mỹ Kỳ duyên dáng kêu lên một tiếng ngã vật trên giường.

Ta chấn động, tranh thủ thời gian ôm mỹ nhân liều mạng lay động: "Ê, Mỹ Kỳ, người mau tỉnh lại."

Trang Mỹ Kỳ mở một con mắt: "Ta tỉnh dậy rồi, tay của người ở đâu đó?"

"Thực xin lỗi." Ta xấu hổ không chịu nổi, nguyên lai một bàn tay đặt trên ngực trái Trang Mỹ Kỳ. Ta thề, ta tuyệt đối không phải cố ý như vậy.

" Hừ ! người cho rằng buôn bán lời ba tỷ là có thể sờ loạn ngực nữ nhân sao?"

" Ta không phải cố ý mà."

" Cố ý cũng được. Người nếu đưa ta một chiếc xe, ta sẽ cân nhắc cho người sờ một chút. Ha ha....."

"Đến lúc này rồi mà người còn nói giỡn? Ta vội muốn chết đi được."

"Gấp cái gì? Đến, lên giường ta nằm một hồi, thư giãn một chút, chúng ta cùng ngẫm lại biện pháp. Con chó đẻ Chu Cửu Đồng, ba tỷ nhiều như vậy, dù là chết cũng không thể tiện nghi lão súc sinh này."

TỶ PHU VINH DỰ

Tiểu Thủ Chương
www.dtv-ebook.com

Chương 27: Tài phú bóng tay (2)

Ta vừa nằm lên giường thì cái mũi đã ngửi thấy hương thơm ngào ngạt từ chiếc gối đầu, Trang Mỹ Kỳ kêu to: "Cả người đầy bụi, mau cởi áo ngoài ra."

"Cái gì? Cởi quần áo?"

"Người không cởi sao?"

"Không cởi, đánh chết cũng không cởi."

"Ta nghĩ ra một biện pháp, người muốn nghe hay không?"

"Ta cởi."

"Bỉ ối."

Đây là lần thứ ba ta nằm ở trên giường Trang Mỹ Kỳ, hai lần trước đều là khi nàng say rượu, nhưng chúng ta cũng không hề xảy ra chuyện gì, lần này là lần thứ ba, chúng ta cũng như cũ không làm cái gì. Trang Mỹ Kỳ chỉ là ôm ta, tuy ta chỉ mặc một chiếc quần lót, mà trong quần lại vươn lên một đầu rắn to, nhưng chúng ta cũng không làm cái gì, chúng ta cứ như vậy lắng lắng ôm ấp nhau, có chút quái dị, nhưng phi thường ôn hòa, ta chậm rãi hưởng thụ phân ôn hòa này.

"Ta có xinh đẹp hay không?" Trang Mỹ Kỳ thầm kín hỏi.

"Rất đẹp."

" Không hấp dẫn sao?"

" Rất hấp dẫn."

" Vậy tại sao có một tên ngốc không hề động tâm với ta?"

" Người sai rồi, tên ngốc kia đã sớm động tâm với người, chỉ là....."

" Chỉ là cái gì?"

" Chỉ là cái tên ngốc kia coi người là đồng sự, là bằng hữu, là tri kỷ, là tỷ tử. Nếu như lại động sắc tâm với người, tên ngốc này cũng chỉ có thể cười người."

" Vậy thì lấy đi."

" Thế nhưng tên ngốc kia có vợ rồi , làm sao lấy được?"

" Tức chết ta ! Được rồi, đừng nói nữa, ngủ đi."

" Người còn nói có biện pháp mà?"

" Tỉnh ngủ rồi nói cho người biết."

" Được rồi, ta cũng hơi mệt. Nếu như lúc ngủ không cẩn thận đụng phải người thì cũng đừng trách ta."

" Ta không trách người, người lấy ta là được."

"gối đầu của người thật là thơm."

" Cảm thấy thơm thì thường xuyên đến nhà của ta nghỉ ngơi."

" Ừ."

Lúc còn tiểu học, ta có một lý tưởng là làm quân nhân, thời trung học lý tưởng của ta thay đổi, ta muốn làm một minh tinh. Còn lên cấp 3 lý tưởng của ta lại thay đổi, ta muốn làm quản lý, vào đại học, ta cảm thấy được xuất ngoại là lý tưởng ta sùng bái nhất. Nhưng sau khi tốt nghiệp đại học mấy năm, ta chỉ mơ ước mỗi sáng sớm tỉnh lại thì bên người có một mỹ nhân. Không thể tưởng được, giấc mộng này của ta rất nhanh thành thực hiện.

Khi ta mở mắt, ta phát hiện bên người thật sự có một đại mỹ nhân. Tư thế ngủ của nàng rất không nhã nhặn, một đoạn đùi ngọc khoác lên đầu gối của ta, hai đồ vật phình to đè nặng cánh tay của ta. Càng đáng chết là một bàn tay ngọc thon thon còn tiến vào quần lót của ta, tối thiểu có ba ngón tay kẹp lấy dương vật của ta, vừa vặn giữ đại nhục bồng của ta lên cao.

Ta cố thích ứng ánh sáng ngoài cửa sổ, nhưng không cách nào thích ứng được việc mệnh căn bị cầm trong tay người khác. Vừa định dịch chuyển mấy đầu ngón tay kia ra khỏi đũng quần của ta, đầu ngón tay lại di động, năm ngón tay ngọc như lan hoa vừa tách ra lập tức khép lại, rất chuẩn xác bắt được dương vật của ta.

" Ừ."Ta không nhìn được bất tiếng rên rỉ.

" Thật to a."Bên cạnh là tiếng mỹ nhân.

" Đừng như vậy, Mỹ Kỳ, ta không chịu được mất."

"Không chịu được thì như thế nào?"

" Sẽ khi dễ người."

" Khó mà làm được."

" Cho nên người phải bỏ tay ra."

" Người không khi dễ ta được, còn ta có thể khi dễ người."Trang Mỹ Kỳ bò lên trên thân thể ta.

" Mỹ Kỳ, đừng như vậy, ta cũng không muốn mất đi bằng hữu như người."

" Nam nhân cùng nữ nhân vốn không có tình hữu nghị đơn thuần. Người nếu như muốn có bằng hữu này, vậy thì câm miệng cho ta."Trang Mỹ Kỳ rống to với ta.

Ta chỉ có câm miệng, ta còn có thể nói cái gì được đây? Trang Mỹ Kỳ đã lột bỏ áo ngủ trên người nàng, hai bầu ngực sữa vô cùng đầy đặn ở trước mặt ta tạo nên sóng cả mãnh liệt. Ta còn không có thể nhìn rõ bộ dáng bầu ngực, đai đeo áo ngủ đã vứt trên mặt ta, trên áo ngủ mang theo một cổ mùi thơm thắm kín của nữ nhân, loại hương khí này so với xuân dược còn lợi hại hơn gấp chục lần.

Ta chỉ có thể cứng ngắc, cứng rắn đến lợi hại, cơn thịnh giống như một cây gậy sắt đục từ thứ kim loại rắn chắc nhất. Trang Mỹ Kỳ cúi người xuống, mị nhãn như tơ mà nhìn ta. Nàng đã không thể dùng từ mỹ nhân để hình dung, có lẽ là mỹ nhân đậm càng chuẩn xác hơn một chút.

"Hôn ta."Trang Mỹ Kỳ để hai bầu vú lủng lẳng quét qua lồng ngực ta, cặp môi thơm như anh đào đưa đến trước mắt ta, chỉ là giọng điệu ra lệnh này khiến cho ta cảm thấy có chút không quen. Cho tới nay đều là ta chinh phục nữ nhân, không nghĩ tới hôm nay lại bị một nữ nhân chinh phục, chẳng lẽ là thiên địa tạo vật, vô quýt dày có móng tay nhọn? Ta bỏ áo ngủ trên mặt ra, thuận đà ngậm lấy hai mảnh anh đào đỏ tươi.

" A...." Trang Mỹ Kỳ kích động mà run rẩy, vú của nàng áp trên người ta, trong miệng nuốt bọt chảy vào miệng ta càng lúc càng nhiều.

Ta kinh ngạc mà buông cặp môi thơm ra hỏi: "Người đây là truyền nước miếng hay là hôn môi?"

Trang Mỹ Kỳ cười mà quyến rũ: " Nhanh nuốt vào. Nghe nói nam nhân uống hết nước miếng nữ nhân sẽ nghe nữ nhân, cho nên người hôm nay phải uống rất nhiều nước miếng của ta."

Ta thở dài một hơi: " Có một số việc có thể vừa làm vừa uốn nước miếng."

Trang Mỹ Kỳ cởi quần lót nàng: "Người gấp cái gì? Dù sao hôm nay người thuộc về ta."

" Không được, đời này ta đều thuộc về người. Trước kia ta đã ỷ lại vào người, không muốn xuyên phá tầng quan hệ này, hiện tại tầng giấy này đã bị xuyên thủng, ta chỉ có lấy người rồi." Ta cười to.

" Xem nào, chủ ý này không tệ. Xem ra nước miếng cũng hiệu quả nha! Tới nào."

" Ừ."

Theo một tiếng rên rỉ rất dài, quan hệ bằng hữu ta cùng với Trang Mỹ Kỳ giữ vững một năm lập tức trở thành hư ảo. Ta thật đáng tiếc, nhưng lại cảm thấy trấn an, bởi vì, ta lại thêm một cô tình nhân, vừa là tình nhân vừa là tri kỷ.

Phần tình cảm này quá nồng liệt , thế cho nên lúc âm đạo Trang Mỹ Kỳ đem dương vật của ta nuốt hết, ta tuyệt không cảm thấy không lưu loát, tựa như là lão bằng hữu xa cách từ lâu gặp lại vô cùng thông thuận tự nhiên.

" Ừ, Lý Trung Hàn, ta thực hận người ! hận người để cho ta đợi lâu như vậy ! ta cho người hai lần cơ hội, người đều buông tha, hận người chết đi được."Trang Mỹ Kỳ nỉ non.

" Người không buông bỏ là được."Ta cười cười, mở ra hai tay ôm thân thể mềm mại.

" Ta cũng không phải kẻ ngốc, như thế nào đơn giản buông tha cho một cái nam nhân có ba tỷ? Hì hì."

" Chẳng lẽ chỉ là ba tỷ hấp dẫn người?"

" Đương nhiên không chỉ như vậy."

" A, bởi vì ta đủ đẹp trai ư?"

"Đẹp trai cái rắm, bởi vì đồ người đủ to, đủ dài. A..... Thật sự rất to."

"Thích không?"

"Thật thoải mái..... Ta..... Ta rất thích."

Lúc rời khỏi nhà Trang Mỹ Kỳ ta cảm thấy chân như mềm nhũn, nhưng tinh thần lại phấn khởi, cùng với lúc đến rất bất đồng, ta đã sẵn sàng nghênh đón hết thảy khiêu chiến. Trang Mỹ Kỳ khuyên ta tùy cơ hành động: " Muốn thỏa hiệp với Chu Cửu Đồng, cần phải nắm được nhược điểm của hắn."

" Nhược điểm gì?"Ta hỏi.

"Ta biết Chu Cửu Đồng tự ý lắp thiết bị giám sát nơi người khác, đây là việc trái pháp luật ."

" Ừ."

" Người nghĩ biện pháp tìm chứng cứ, lúc đó lấy độc trị độc. Như vậy, ít nhất người sẽ không bị phanh phui chuyện này, Chu Cửu Đồng cũng không dám báo động."

" Rất có đạo lý, ta làm sao tìm được chứng cứ?"

"Tiểu Nguyệt là con gái riêng của Chu Cửu Đồng, Chu Cửu Đồng rất thương yêu nàng nên đưa cho nàng chìa khóa văn phòng tổng giám đốc, người nghĩ biện pháp trên người Tiểu Nguyệt."

"Làm sao người biết Tiểu Nguyệt là con riêng của Chu Cửu Đồng?"

"Vương Di nói cho ta biết."

"Mỹ Kỳ, ta yêu người chết mất."

Ba tỷ là một con số khiến cho người ta cảm thấy không thể tưởng tượng nổi. Đây không phải tinh trùng nam nhân, mà là tiền mặt, một con số tài phú cực lớn, bất cứ ai cũng sẽ động dung với khoản tiền này. Đừng nói là Trang Mỹ Kỳ không tin ta thật sự kiếm được, mà ngay cả ta cũng có chút mơ màng trước sự thật này, thế nhưng ta biết rõ, khoản tiền bất nghĩa này sẽ mang đến phiền toái vô tận.

Ta khôi phục lý trí, tuy tham lam vẫn chiếm thượng phong như cũ nhưng ta đã khôi phục lại dòng suy nghĩ của mình, cân nhắc bước tiếp theo nên làm như thế nào mới có thể chiếm hữu một phần nhỏ trong đó. Thật ra chỉ cần một phần nhỏ trong đó cũng là con số thiên văn với ta rồi, ví dụ như một nửa? Ai! đó là 1.5 tỷ, quá khoa trương rồi, ta lui thêm bước nữa, một phần ba, ai!

Tim ta đập nhanh như sắp phọt ra, vẫn là nhiều lắm, trong 30 phút mà có một tỷ a. Khả ta cuối cùng cảm thấy mang chữ "tỷ" có chút mạo phạm thiên lý, vậy dứt khoát chỉ cần cái 9999 vạn là tốt rồi, số tiền kia trả xong khoản thiêu hụt của Đái Tân Ni cũng còn dư lại kha khá, đủ cho ta nuôi vợ, dưỡng thiếp, dưỡng Tiểu Quân rồi. Nghĩ tới đây, ta vội vội vàng vàng chạy về nhà, mà không phải đi tìm Tiểu Nguyệt.

Trang Mỹ Kỳ muốn ta tìm chứng cứ trái pháp luật của Chu Cửu Đồng, ta cảm thấy cái này tuy là một kỳ chiêu nhưng có chút gượng ép, có lẽ chỉ có thể cò kè mặc cả mà thôi. Bất quá, hôm nay dù là biện pháp gì ta cũng

muốn thử qua, nếu như có thể tìm được chứng cứ, ta tuyệt đối không tin Chu Cửu Đồng không kiên kị. Ta chỉ là một cái tiểu bạch kiểm, một năm đất bình thường, mà Chu Cửu Đồng là một món đồ sứ, năm đất có thể tùy tiện rơi nát, dù sao cũng không đáng tiếc, mà đồ sứ thì bất đồng, nó không thể vỡ được, ta cũng không tin Chu Cửu Đồng không thích sĩ diện.

Phòng làm việc của Chu Cửu Đồng ta đã đến hai lần, hai lần đều chịu nhục cho nên ta có ấn tượng phi thường sắc sảo. Ta cũng tinh tường cái hệ thống giám thị phi pháp kia ngay trong văn phòng tổng giám đốc, chỉ cần có thể tiến vào văn phòng, ta nhất định có thể nắm được chứng cứ.

Hôm nay muốn tiến vào tổng giám đốc văn phòng là thời cơ tốt nhất, bởi vì hôm nay là cuối tuần, trong văn phòng nhất định không có người. Trang Mỹ Kỳ nhất định không biết muốn đi vào đó cũng không nhất định phải vào từ cửa chính mà còn có một mật đạo từ văn phòng Đái Tân Ni đến chỗ tên Chu Cửu Đồng. Cho nên, ta không cần phải đi tìm Tiểu Nguyệt, chỉ cần tìm Đái Tân Ni là có thể.

Ta vội vã chạy về nhà, trên đường ta còn cố ý mua một gói ô mai lớn đủ loại hương vị. Đây là thứ Đái Tân Ni yêu thích nhất, cả Tiểu Quân cũng tương tự như vậy.

"Người chạy đi đâu đó? Lại không trở về nhà, gọi điện thoại cho người thì người tắt máy." Vừa thấy ta, Đái Tân Ni đã lo lắng hỏi.

" Ta tới nhà Tôn Gia Tề ngủ."Ta bịa ra một cái cớ.

"Có phải người xảy ra chuyện gì hay không? Chu tổng giám đốc, La Tất cùng Đỗ Đại Duy đều đang tìm người, còn đến tận đây hỏi về người, ta nói người ngủ rồi, bọn hắn còn một hỏi lung tung này nọ. Ta cảm giác nhất định đã xảy ra chuyện gì, vừa rồi có người của bộ phận giám sát là Lăng Khiêm cũng gọi điện thoại cho ta, muốn ta chuyển cáo cho người, chờ người tỉnh ngủ lập tức liên hệ với hắn."

"Ừ, ta biết rồi, lát nữa ta sẽ gọi cho bọn họ. Đúng rồi, Tiểu Quân đâu? Tối hôm qua nàng ngủ ở đây có quen không?"

Ta tận lực giữ sự bình tĩnh, nhưng trong lòng kịch liệt ba động, không thể tưởng được, đối thủ đã ra tay trước, ra tay rất nhanh, ra tay mãnh liệt khiến ta cảm thấy sợ hãi, ta tưởng rằng phải chờ tới thứ hai bọn hắc mới có thể liên hệ với ta, thật không ngờ giao dịch mới chấm dứt qua mấy giờ bọn hắc đã nhìn thẳng tới ta .

"Ngủ rất ngon. Tiểu Quân, Tiểu Quân, ca của người đến rồi này."Đái Tân Ni dẫn ta đi vào phòng khách, lại gọi Tiểu Quân.

Ta mới vừa đi vào phòng khách liền phát hiện Tiểu Quân rù rì từ sân thượng đi tới. Đây là ta lần đầu tiên tới nhà Đái Tân Ni, tại đây so với ổ chó của ta rộng rãi, ấm áp hơn nhiều. Truyện Sắc Hiệp -

" Hừ!"Tiểu Quân không nói một lời, chỉ tỏ vẻ cáu kỉnh. Nhìn bộ dáng của nàng tám phần là không vui, vì sao lại không vui ta đương nhiên rõ ràng.

TỶ PHU VINH DỰ

Tiểu Thủ Chương
www.dtv-ebook.com

Chương 28: Chứng cứ (1)

" Tiểu Quân, tối hôm qua có ngủ ngon không?"Ta dịu dàng hỏi.

" Không ngon! Người ta đang ngủ ngon giấc, có một con heo ngốc nửa đêm gọi điện thoại đánh thức người ta, làm sao mà ngon được? Hừ!" Tiểu Quân tỏ vẻ tức giận .

" Đúng đúng đúng, đều là tại cái đầu heo không tốt này, quay đầu lại phạt cái này đầu heo nấu canh cho người uống. Nào, ăn ô mai trước bớt giận."

Kỳ thật ta đã sớm chú ý thấy vẻ mặt Tiểu Quân nên lập tức đưa quà, quả nhiên ánh mắt nàng lập tức quay tròn chuyển lên túi ô mai, ta thầm cảm thấy buồn cười.

" Ăn cái gì mà ăn? Còn chưa có rửa qua, thiệt là."

Có lẽ mùi thơm của ô mai thật sự đánh thức con sâu trong bụng Tiểu Quân, nàng hừ một tiếng, không khách khí cầm túi ô mai chạy biến vào phòng bếp, vừa đi vừa ồn ào: " Tân Ny tử, ta ghét nhất vị cỏ dâu , người thích ăn sao?"

Đái Tân Ni vẻ mặt quái dị nhìn ta một chút lại nhìn xem Tiểu Quân, sau đó lắc đầu: "Ta cũng không thích ăn, hay là ném đi nha?"

Tiểu Quân không ngờ Đái Tân Ni ác như vậy, nàng bị chẹn họng lại, sau đó trừng to mắt hỏi: "thật sự ném à?"

Đái Tân Ni nén cười lớn tiếng nói: " Ừ."

Tiểu Quân bưng túi ô mai ngây ngốc đứng đấy không biết làm sao, do dự một hồi, nàng khẽ cắn môi hỏi: "VẬY..... NÉM ĐI Đâu?"

Đái Tân Ni lớn tiếng nói: "Đương nhiên là ném vào trong bụng, ha ha....." Nói xong, nàng cũng nhin không được mà cười rộ lên.

Tiểu Quân mặt đỏ lên, hung hăng đá mạnh hai chân quay người chạy vào phòng bếp. Chỉ chốc lát, tiếng nước chảy truyền tới, đoán chừng nàng đang rửa ô mai. Ta cùng với Đái Tân Ni nhìn nhau mỉm cười.

Trong phòng bếp Tiểu Quân lớn tiếng ồn ào: "Cười cái gì nữa! Lại cười, đợi lát nữa ta không để cho các người ăn cỏ dâu."

Ta cùng Đái Tân Ni đành phải che miệng cười trộm, cười không ngừng. Thừa dịp Đái Tân Ni vui vẻ, ta lập tức kéo nàng vào phòng ngủ.

" Người..... Người làm cái gì vậy? Lại không nhin được à?"

Đái Tân Ni bị ta kéo vào phòng ngủ, khuôn mặt nhỏ nhắn thoáng cái đỏ bừng lên, nàng then thùng nhìn đũng quần của ta.

" Ta cũng không háo sắc như vậy. Tân Ny, đưa chìa khóa văn phòng người cho ta."Ta nhẹ giọng nói ra.

" Muốn lấy chìa khóa phòng làm việc của ta làm gì vậy?"Đái Tân Ni giật mình hỏi lại.

" Buổi tối ta còn phải đến công ty làm việc, sợ không chịu được nghĩ đến người nên vào đó ngủ một chút."Ta sớm biết Đái Tân Ni sẽ hỏi, cho nên sớm chuẩn bị một cái cớ.

" Hiện tại cần sao?"

" Ừ! Đợi lát nữa gặp tổng giám đốc, nhiều khả năng sẽ rất bận, sợ quên mất."

" Được rồi."Đái Tân Ni không nghi ngờ gì, quay người chiếc chìa khóa đưa cho ta, tuy nhiên vẫn không quên dặn dò: "Đừng lục lọi đồ đạc của ta, dám xáo trộn lung tung ta không tha cho người."

Ta nắm cặp vú cao ngất, híp mắt nói: "Biết rồi ! Chờ ta có thời gian, tuyệt đối không tha cho vú lớn của người."

" Cút đi, người ăn cơm chưa vậy?"Đái Tân Ni ôn nhu nói.

" Ăn rồi, vừa ăn hết một tô mì tại quán ven đường."Nhưng thật ra là ăn ở nhà Trang Mỹ Kỳ, không thể tưởng được Trang Mỹ Kỳ nấu bát mì đầu lại ngon như vậy.

" Người buổi tối có về ăn cơm không?"

" Có lẽ không về."

Nói xong ta đi tới cạnh cửa. Lúc sắp rời đi, Tiểu Quân cặp theo một rổ ô mai, đứng trước cửa phòng bếp ngậy ngốc nhìn ta, tâm ta nóng lên, nước mắt suýt chút nữa trào ra.

Đi nhanh lên a! Hiện tại đã là đại họa lâm đầu. Thật sự là có phúc không hưởng, tận tìm phiền toái, ta đột nhiên có một chút chán ghét chính mình.

Lăng khiêm là người quản lý bộ kế hoạch, cũng là trưởng bộ phận giám sát, quyền lực của hắn không hề thấp hơn La Tất. Chức vụ của hắn không phải do Chu Cửu Đồng bổ nhiệm , mà là cổ đông đại hội cùng tuyển lựa, sau đó do ban giám đốc biểu quyết thông qua, tuy chịu sự quản lý của tổng giám đốc nhưng lại độc lập với tất cả các bộ môn, cho nên quyền lực của hắn rất lớn. Ở trong kt, lăng khiêm cùng tổng thanh tra tài vụ Hầu Thiên Kiệt, quản lý bộ phận nhân sự Ninh Hồng Quân được xưng là tam đại Thiên

Vương. Ta có chút sợ hãi Lăng Khiêm, ông ta ăn nói rất lịch sự, trước kia là thủ trưởng của ta, đối với ta không tệ, mà ta cũng rất tôn kính với Lăng Khiêm.

Rời khỏi nhà Đái Tân Ni, ta gọi một cú điện thoại cho Lăng Khiêm. Không thể tưởng được từ trong điện thoại truyền ra một giọng nói lạnh lùng: "Hiện tại ta đã báo cáo lên ban giám tại công ty đầu tư quốc tế kt xuất hiện một cuộc đầu tư bất thường, công ty tạm thời đình chỉ tất cả quyền hạn đầu tư của nhân viên, đồng thời yêu cầu tất cả nhân viên bộ phận đầu tư phải đến họp vào tám giờ sáng thứ hai. Không được vắng mặt, như có vắng mặt, lập tức khai trừ."

Khẩu khí lạnh băng, Lăng Khiêm không nói dư nửa câu liền cúp điện thoại. Đầu ta như bị nện một gậy, thân thể lung lay sắp đổ cơ hồ không cách nào đứng thẳng, cũng may, ta cuối cùng cũng vịn được vào lan can ven đường ổn định thân thể.

Biến hóa quá đột ngột, Lăng Khiêm trong điện thoại rõ ràng đang cảnh cáo ta, chờ đợi ta chính là một tấm lưới lớn, nếu như ta hăm sâu vào trong tấm lưới đó sẽ bị những âm mưu ác độc thôn phệ không còn chút da thịt, thậm chí mất đi tánh mạng. Lúc này, ta thậm chí nghĩ đến việc bỏ trốn, có ba tỷ, ta có thể tìm chỗ an thân không?

Nhưng lập tức ta vứt ý nghĩ này đi, bởi vì ta biết rõ, bỏ trốn là hành vi ngu xuẩn nhất. Nếu như thứ hai ta vắng mặt tại cuộc họp, ta lập tức trở thành vật hi sinh, không chỉ có tài khoản ngân hàng bị đóng băng, còn bị truy nã, đến lúc đó, ta triệt để hết cách cứu. Huống chi dù bỏ trốn ra nước ngoài, thời gian lên máy bay cũng không kịp, gần gần hai ngày thì dù là xử lý hộ chiếu cũng không đủ thời gian. Ta đột nhiên rất hối hận, lúc này trước mắt ta chỉ có hai con đường: một là cầu xin sự thương xót từ đám người Chu Cửu Đồng, đồng thời giao ra ba tỷ; hai là liều chết phản công.

Ngây người tại ven đường, ta nhìn dòng xe cộ như nước cần thận suy nghĩ, vô số ý nghĩ tại ta trong đầu hiện lên đều bị ta bác bỏ. Tục ngữ nói, người chết vì tiền, chim chết vì thức ăn, muốn ta buông tha cho số tài phú cực lớn này đi thỏa hiệp, vô luận như thế nào ta cũng khó có thể tiếp nhận, cho dù muốn vứt bỏ cũng phải đợi đến cuối cùng, làm sao còn chưa đánh đã đầu hàng được?

Ta dứt khoát tắt điện thoại di động đi đến công ty. Cuối tuần đường phố rất náo nhiệt, người đến người đi rất khiến tâm tình của ta rất không ổn định. Đi vào công ty, toàn bộ cao ốc chìm trong yên lặng, ngoại trừ hai gã bảo vệ còn một bóng người cũng không có.

Ta nhanh chóng đi lên tầng bốn, đi qua hành lang thẳng tới bộ phận thư ký, còn chưa đến thì cửa phòng đã mở ra, một vị thực phụ đột nhiên xuất hiện trước mặt ta.

"Tiểu Hàn?"

"Quách tử?"

Ta lắp bắp kinh hãi, nguyên lai là thư ký hành chính Quách Vịnh Nhân. Nàng nhìn thấy ta cũng tỏ vẻ ngoài ý muốn, sững sốt một chút, hỏi: "Người tới tại đây làm gì? Đái thư ký không ở đây."

"A, ta biết, ta là tới lấy vài thứ cho Đái Tân Ni. Không thể tưởng được Quách tử cuối tuần không nghỉ ngơi còn tới công ty làm việc, thật sự là bội phục."

Ta âm thầm kêu khổ, thời khắc mấu chốt Quách Vịnh Nhân làm sao lại chịu khó đến như vậy?

"Cái gì bội phục, buổi chiều hôm qua ta xin nghỉ gặp một người bạn. Công việc còn chưa có làm xong, hôm nay tranh thủ thời gian hoàn thành."

Quách Vịnh Nhân được ta vỗ hông ngựa cái nở nụ cười , cười rất phong tình vạn chủng, hàm súc thú vị vô cùng. Nếu không phải có việc gấp muốn làm, ta thật muốn tâm sự với nàng.

"Cũng là chịu khó. Ha ha, không quấy rầy người nữa, ta đến văn phòng Đái Tân Ni lấy chút đồ rồi đi."

Ta cười tủm tỉm đánh giá nữ nhân vô cùng hàm súc thú vị trước mắt này. Trong mắt ta, nữ nhân như vậy mới gọi là nữ nhân, nàng toàn thân tản mát ra khí chất thành thực, mỗi nụ cười hay một cái nhăn mày đều có thể phá hỏng phòng tuyến tâm lý của ta giúp cho dễ như trở bàn tay.

"Ồ, cả chìa khóa văn phòng cũng đưa cho người rồi sao, người cùng Đái thư ký rất thân quen nha."

Quách Vịnh Nhân không biết là nói móc hay châm chọc ta, tóm lại nghe được trong lòng ta cảm thấy hơi là lạ .

" Khục khục, Quách tỷ đừng nói đùa nữa mà."Ta xấu hổ cười cười với Quách Vịnh Nhân.

" Nói giỡn? Hừ, người vui chơi với Vương Di, hai ngày nay cả cái bóng cũng không thấy , còn nói mời Vương Di ăn cơm, ta thấy người đúng là kẻ bạc tình bạc nghĩa ! Hừ, loại người như người người khiến ta bức mình, khi nào ta sẽ nói với Đái thư ký. Đến lúc đó, cũng đừng trách ta lắm miệng."

Quách Vịnh Nhân cầm lấy chén nước, đoán chừng là vừa đi rót nước, ngoài ý muốn nhìn thấy ta, lại như tìm được đối tượng để phát tiết. Cũng không biết ta là phạm gì đến nàng mà trong chớp mắt nàng đã trở nên chanh chua.

Ta đang phiền toái trong lòng, vốn đã rất nóng nảy, nghe Quách Vịnh Nhân nói móc như thế càng không thoải mái. Thầm nghĩ ta cùng Vương Di đắc tội gì với người? Người có phải thời mẫn kinh hay không vậy?

Bất quá, nếu như nàng thực đã đến thời mãn kinh, chạy đến trước mặt Đái Tân Ni nói bậy một trận, với tính tình Đái Tân Ni, ta cho dù an toàn vượt qua nguy cơ trước mắt cũng khó có thể ở lại công ty. Hôm nay tình huống khẩn cấp, ta chỉ bằng nhiều một chuyện không bằng bớt một chuyện a.

Nghĩ vậy, ta cố kìm lửa giận trong lòng, cố nặn vẻ tươi cười: "Quách tử, người tha cho ta đi ! Ta mấy ngày nay đều tăng ca buổi tối, đến sáng mới được nghỉ ngơi, ta mời các người ăn cơm, còn chuẩn bị mời các người đi mua sắm. Nghe Tân Ny nói hiện tại lưu hành một loại mỹ phẩm rất tốt, ta định tặng cho Quách tử cùng Di tử vài lọ, được chưa nào?"

" Người nói so với hát còn hay hơn, kỳ thật ta không muốn đồ gì của người. Ta chỉ hi vọng người đối với Vương Di tốt một chút, có dùng mỹ phẩm hay không không quan trọng, quan trọng là nam nhân không thể không chối bỏ trách nhiệm. Tuy người đã có Đái thư ký, nhưng người tốt xấu cũng rút chút thời gian quan tâm Vương Di chứ."

Thái độ thành khẩn của ta cuối cùng cũng khiến Quách Vịnh Nhân hòa hoãn xuống, nàng giáo huấn lên ta có bài bản hẳn hoi. Ta tranh thủ rèn sắt khi còn nóng, vội lấy lòng: "Quách tử, có thể hỏi người một chuyện không?"

" Nói xem nào."

Quách Vịnh Nhân nhàn nhạt đáp lại.

" Quách tử, ta muốn hỏi người, bộ y phục này của người mua ở nơi vậy? Là nhãn hiệu gì?"

Ta nghiêm túc nhìn bộ trang phục đậm chất thực nữ trên người Quách Vịnh Nhân. Nói thật, Quách Vịnh Nhân mặc quần áo gì cũng không quan trọng, quan trọng là trên người nàng có một cỗ khí chất tựa như hoàng hậu vậy, vừa ung dung, lại thêm vẻ mê người, giơ tay nhắc chân đều lộ ra vẻ cao

quý mẫu nghi thiên hạ. Những đạo diễn điện ảnh kia không tìm Quách Vĩnh Nhân đóng đúng là một tổn thất lớn.

" Hỏi làm gì?"Quách Vĩnh Nhân trong mắt đã hiện vẻ đặc ý.

" Ta cũng muốn mua một bộ cho Di tử, nhìn quá tốt. Cũng không biết Di tử mặc loại quần áo này có thích hợp hay không?"Ta làm bộ rất khiêm tốn.

" Đương nhiên không được, bộ quần áo này chỉ thích hợp cho người già thôi, tiểu Di tuổi trẻ xinh đẹp, khẳng định không hợp."Quách Vĩnh Nhân trong mắt có nụ cười thản nhiên. Bình thường một nữ nhân trước mặt người khác nói mình già, như vậy người nhất định muốn người kia phản bác. Nếu như người đó bảo trì trầm mặc, vậy người đã xong đời, nàng nhất định sẽ hận chết người. Ta cũng không có đàn như vậy, cho nên tranh thủ thời gian phản bác:

"Thôi đi, người khác bình luận Quách tử như thế nào ta không biết, nhưng nam nhân ở bộ kế hoạch, bộ phận đầu tư đều nói Quách tử tối đa là 30 tuổi."

Ta vừa nói ra khỏi miệng, Quách Vĩnh Nhân nhướn lông mày lên, cả khuôn mặt cười như một đóa hoa, ngoài miệng không ngừng mắng " Lũ nam nhân thối tha các người, sau lưng chỉ biết nói bậy, ta làm sao mà 30 được! Ha ha....."

Địa phương trọng yếu nhất của nữ nhân thành thực không phải cách khuôn mặt mà là dáng người. Nữ nhân chỉ cần tuổi khá lớn một chút, dáng người đều hơi đầy đà, đầy đà có hai loại, một loại là mập mạp, một loại là mướt mà, mướt mà là tỉ lệ rất cân đối, thịt trên người rất đều, rất co dãn. Quách Vĩnh Nhân thuộc về dáng người mướt mà, cái hông nàng rất lớn. Dù là mặc váy nhưng hông vẫn rõ ràng bắt gặp. Nghe nói, nữ nhân có bờ hông càng lớn càng có dục vọng mãnh liệt.

TỶ PHU VINH DỰ

Tiểu Thủ Chương
www.dtv-ebook.com

Chương 28: Chứng cứ (2)

Ta đột nhiên nảy ra một ý, cổ ý thờ dài một hơi: "Quách tỷ, người không nên khiêm tốn, người biết mấy người bộ môn chúng ta bình luận như thế nào về người không?"

"A? Nói ta cái gì?" Quách Vịnh Nhân đột nhiên khẩn trương hăng lên.

"Thôi, coi như ta không nói."

Ta dùng thủ đoạn lạt mềm buộc chặt, tin tưởng Quách Vịnh Nhân không nghe được đáp án sẽ không bỏ qua. Quả nhiên, Quách Vịnh Nhân mắt hạnh trợn lên, nổi giận ùng ùng nói: "Ta hận nhất người khác nói một nửa rồi thôi. Nói ! Mau nói cho ta."

Ta vừa móc ra cái chìa khóa mở phòng làm việc của Đái Tân Ni vừa lắc đầu: "Không nói, không thể nói."

"Người phải nói! Người không nói, đừng trách ta tố cáo người mặt Đái thư ký." Quách Vịnh Nhân hung dữ cảnh cáo.

Ta vui sướng nhìn nàng chăm chú, thầm nghĩ lần trước cùng Vương Di ân ái trong phòng làm việc, vừa quan sát Quách Vịnh Nhân toát ra xuân ý trên lông mày. Hôm nay bốn phía không người, ta lại tiến hành khiêu khích đối với nàng, cho dù không thể bắt được tâm hồn nữ nhân, cũng có chỗ lợi dụng. Bởi vì trong văn phòng Đái Tân Ni có camera, những camera toàn bộ hoạt động suốt 24 tiếng, nếu ta cùng Quách Vịnh Nhân phát sinh sự tình tươi đẹp, những camera giám thị này nhất định sẽ quay lại toàn bộ quá

trình. Chỉ cần ta nói cho Quách Vịnh Nhân biết nơi này có thiết bị giám sát, nàng nhất định so với ta càng vội vã tìm những thứ này hơn.

Ta cố ý ấp a ắp úng, từ trong miệng Vương Di ta đã biết Quách Vịnh Nhân cùng một đại cổ đông của công ty là Trương Tư Cần có quan hệ mập mờ, tuy ta không rõ ràng lắm lực lượng Trương Tư Cần tại kt, nhưng bây giờ là thời khắc nguy cấp, chỉ cần có một cọng cỏ cứu mạng ta cũng dốc sức túm lấy. Quách Vịnh Nhân là cây cỏ cứu mạng của ta sao? Trong lòng ta tràn đầy chờ đợi.

"Nhìn loạn cái gì? Nói mau đi."

Thấy ta vẫn không chịu nói, Quách Vịnh Nhân không cho ta thừa nước đục thả câu, nàng càng thêm phần nộ. Ta bình thường vẫn hay quan sát Quách Vịnh Nhân, nàng thành thực nội liêm, khôn khéo tài giỏi, làm thư ký hành chính đúng là đại tài tiểu dụng. Trong công ty ngoại trừ mấy vị kế toán cùng quản lý nhà kho thì Quách Vịnh Nhân là lớn tuổi nhất, nhưng nàng lại chịu thiệt bị mấy tiểu cô nương quản chế, không cần phí công đoán mò, chỉ cần đơn giản ngẫm lại cũng biết rõ nàng tuyệt đối không cam lòng. Không có cam lòng nhất định sinh ra oán khí, ta vì cái gì không lợi dụng một chút? Có lẽ nàng thật sự có thể giúp ta. Nghĩ tới đây, ta lập tức tinh thần phấn chấn, toàn lực ứng phó Quách Vịnh Nhân, thấy nàng hỗn hển, ta thở dài nói "Quách tỷ, ta nói ra người cũng đừng tức giận nha."

"Người cứ nói, ta sẽ không tức giận." Quách Vịnh Nhân trầm mặt.

"Kỳ thật, Quách tỷ có địa vị rất cao trong lòng tất cả nam nhân trong công ty, người là tình nhân trong mộng mọi người, cũng là tình nhân trong mộng Lý Trung Hàn ta." Nhìn chằm chằm vào Quách Vịnh Nhân, ta phóng ra trên người tất cả khí tức giống đực của mình.

"Người..... Cái gì? Người nói bậy bạ gì đó?"

Quách Vịnh Nhân hiển nhiên không chuẩn bị tâm lý nghe những điều này, mặt nàng thoáng đỏ hồng. Có lẽ do sự thành thực nên rất nhanh nàng đã trấn định lại.

" Không phải ta nói bậy, thật mà."

Ánh mắt ta nóng bỏng mà lớn mật. Người khác không dám nói, ít nhất Quách Vịnh Nhân là một trong những tình nhân trong mộng của ta, ta đã từng tưởng tượng đến nàng thủ dâm qua vô số lần.

" Thiệt là ! Được rồi, không nói với người nữa."

Quách Vịnh Nhân không dám nghênh đón ánh mắt của ta, nàng cúi đầu vội vàng muốn ly khai. Ta tranh thủ thời gian tiến lên, ngăn cản Quách Vịnh Nhân "Uy, Quách tỷ, ta nói thật mà, người còn chưa nói y phục của người mua ở đâu mà? Như vậy đi, người cho ta xem cổ áo một chút, ta biết ngay là nhãn hiệu gì."

Đúng như nhãn hiệu quần áo đều thêu trên cổ áo, yêu cầu này của ta cũng không thể coi là quá phận. Quách Vịnh Nhân nhìn ta, nhẹ gật đầu. Ta chậm rãi đứng sau lưng Quách Vịnh Nhân, nhìn qua cặp lông mày màu mỡ, dự vọng của ta tụ tập lại từng chút từng chút một. Hít sâu một hơi lại để cho hương thơm thấm vào buồng phổi, ta bên tai nàng nhỏ giọng hỏi: "Quách tỷ, ta nhìn nha?"

" Ôi, lẽ mà cái gì? Nhanh lên, ta còn có rất nhiều việc."

Quách Vịnh Nhân hơi rụt cổ lại, có lẽ lúc ta nói chuyện phun ra khí tức lên tai của nàng. Ta nở nụ cười, hóa ra Quách Vịnh Nhân cũng rất miễn cảm.

" Được, được, được."

Ta đáp ứng, vừa đẩy mái tóc Quách Vịnh Nhân ra, vừa mở cổ áo. Cổ áo là một chữ lĩnh, cả chiếc áo được thân thể đầy đặn kéo căng, muốn mở ra

nhãn hiệu trên cổ áo xác thực không dễ dàng. Lục lợi một lúc, tay ta không cẩn thận chạm lên da thịt tuyết trắng, mặc dù chỉ là nhẹ thoáng qua một cái, nhưng ta cảm nhận được sự run rẩy của Quách Vịnh Nhân.

"Đừng co lại nha, ta không thấy rõ lắm."

Ta vừa yêu cầu Quách Vịnh Nhân đừng nhúc nhích, vừa dán người lên, nhẹ nhàng áp vào thân thể đầy đà của nàng. Hạ thể sừng to không cẩn thận đụng vào cặp mông màu mỡ, cặp mông không thể nói rất căng mềm, nhưng rất tròn và rắn chắc, tuyệt không lỏng, hơn nữa co dẫn mười phần.

"Xem..... Xem xong chưa vậy?" Quách Vịnh Nhân có chút mất tự nhiên.

"Không rõ lắm. Quách tỷ, y phục của người hơi chật, ta không nhìn thấy cái nhãn hiệu kia, ta muốn xem chính diện mới có thể thấy rõ."

Ta nhỏ giọng bên tai Quách Vịnh Nhân, tuy rất muốn ôm đại mỹ nhân đầy đặn này nhưng ta biết muốn câu dẫn thực phụ như vậy nhất định phải từ từ, nữ nhân như vậy khó ngăn cản nhu tình của nam nhân nhất, bởi vì các nàng trong nhà đã có thói quen ôm trượng phu, thói quen ân ái, hết thấy đều là thói quen, không có thói quen kích tình.

"Hừ..... Vậy người nhanh lên." Quách Vịnh Nhân hơi thờ hơi dồn dập.

Ta cười tủm tỉm mà đi đến trước mặt Quách Vịnh Nhân, cố ý không đếm xỉa mà lật ra áo cổ áo, ngoài miệng đọc lên: "Del....."

Đọc xong này năm chữ cái tiếng Anh delba, ta đã ôm Quách Vịnh Nhân vào trong ngực, ta thầm bật cười, bởi vì thân thể nàng đang run rẩy.

"Xem..... Xem xong chưa vậy?" Quách Vịnh Nhân ngay cả nói chuyện cũng có chút run run.

" Còn chưa rõ ràng lắm, ta cần nhìn thêm một chút." Đây là tính dầy dụa nửa bắt buộc, xấp xỉ đạt đến sự khinh nhờn. Ta nói với nàng muốn nhìn rõ chút ít, đơn giản là kiểm cố tiếp cận nàng, thấy nàng không chán ghét, lá gan của ta dần dần tăng lên, hai tay cường tráng đột nhiên ép lại, đem Quách Vịnh Nhân đẩy đặn mê người kéo vào trong ngực, lồng ngực rộng lớn cùng bộ ngực no đủ cực đại tiếp xúc thân mật, núm vú không muốn khuất phục, cũng hướng bộ ngực của ta đè ép tới. Giằng co một lúc, đôi núm vú no đủ cũng chỉ có thể vọt ra bên cạnh tìm khoảng không.

" Tiểu Hàn, người dám trêu chọc ta?" Quách Vịnh Nhân phần nộ giãy dụa, trong mắt bắn ra một thần thái khác thường. Trái tim của ta đang kịch liệt nhảy lên, loại khiêu khích này từng có hiệu quả trên người Vương Di, nhưng dùng trên người Quách Vịnh Nhân vẫn nguy hiểm như đánh bạc, dù sao Vương Di tính cách thiện lương, mà Quách Vịnh Nhân hơi nghiêng về sự nghiêm khắc, gây chuyện không tốt sẽ là một tai nạn. Lúc này, hết thấy đều mặc cho số phận.

" Ta sao dám trêu đùa hí lộng Quách tử, chẳng lẽ Quách tử không biết ta luôn chú ý đến người sai? Chẳng lẽ Quách tử không biết ta thích người? Ngày đó cùng Vương Di làm chuyện kia, ta đã tự hỏi như thế nào lại bịt Quách tử miệng, nghĩ tới nghĩ lui chỉ nghĩ ra một biện pháp, chính là cùng Quách tử làm chuyện kia."

Cái mũi của ta chui vào mái tóc Quách Vịnh Nhân, chạm đến vành tai mềm mại, hương thơm nước mũi.

" Ta không phải Vương Di, mong người tôn trọng ta."

Trong giọng nói Quách Vịnh Nhân rõ ràng có sự rung động. Ta cũng hiểu chỉ vền vẹn hoa ngôn xảo ngữ không đủ để câu dẫn loại nữ nhân thành thực giỏi giang như Quách Vịnh Nhân.

"Quách tử, người đừng vội lấy giấy dựa. Ta tối hôm qua không tuân theo quy định giao dịch, hiện tại phiền toái rất lớn, bất cứ lúc nào cũng đối diện nguy cơ ngồi tù, ta rất muốn làm hai chuyện."

"Người vượt quyền giao dịch?" Quách Vịnh Nhân vẻ mặt nghiêm túc.
Nguồn truyện: Y

"Đúng vậy." Ta gật đầu thừa nhận.

"Hừ ! Sắp chết đến nơi người còn muốn làm chuyện gì?"

Quách Vịnh Nhân nhẹ nhàng quay người một cái, hai quả cầu thịt lại nhấp nhô hai cái.

Ta bình tĩnh nói: "Thứ nhất là nghĩ đến người, cho nên người đừng nên giấy dựa, đừng để ta sinh lòng tà niệm, thừa dịp bốn phía không người hủy người."

Gặp Quách Vịnh Nhân sắc mặt đại biến, quả nhiên không giấy dựa nữa, trong lòng ta âm thầm đắc ý, ngoài miệng nói tiếp "Chuyện thứ hai phiền toái một chút. Tối hôm qua ta rất may mắn, buôn bán lời ba tỷ, ta nghĩ hết hết thấy cố gắng giữ lại số tiền kia, hơn nữa lại không cần phải vào tù. Nếu như Quách tử có thể giúp ta tránh được kiếp nạn lần này, người sẽ nhận được báo đáp."

"Ba tỷ?"

Quách Vịnh Nhân tròn tròn con mắt, cũng không giống với Trang Mỹ Kỳ mới nghe đã bất tỉnh.

"Ba tỷ, nói cho đúng là ba trăm triệu đôla Mỹ."

"Thật khó tin." Quách Vịnh Nhân nhanh chóng khôi phục sự tỉnh táo, cũng nhanh chóng đã tin tưởng ta. Ta rất buồn bực, cũng rất thương thức sự

tỉnh táo của nàng.

Quách Vịnh Nhân nhíu mày, nói tiếp: "Trách không được tổng giám đốc cùng Lăng Khiêm đang phát thông báo hội nghị trọng yếu vào buổi sáng thứ hai. Ta đã nghĩ nhất định là xảy ra chuyện lớn, không thể tưởng được là người vượt quyền giao dịch. Làm loại sự tình này người không phải người thứ nhất, cũng không phải người cuối cùng, rất ít người có thể chống lại sự hấp dẫn."

"Đúng vậy, ta lên tham niệm, hiện tại hối hận cũng không có ý nghĩa, vận mệnh của ta chỉ còn lại có hai ngày có thể thay đổi." Tâm tình của ta thoáng cái sa sút.

Ngoài ý muốn chính là, Quách Vịnh Nhân ôn nhu an ủi ta: "Tuy người uy hiếp ta, nhưng ta vẫn muốn giúp người, chỉ là ta không biết giúp người như thế nào. Người không xấu, nếu như thực phải vào tù, Vương Di nhất định sẽ rất khổ sở, nàng tối hôm qua còn trò chuyện cùng ta về người."

Ta cười khổ: "Người có khổ sở không?"

Quách Vịnh Nhân hé miệng cười cười, như một đại tỷ tỷ quở trách ta: "Người cứ ôm ta như vậy ta mới khổ sở."

Thấy Quách Vịnh Nhân cười, trong lòng ta như được tiếp một dòng nước ấm, ta cảm giác được sự ân cần trong lời nói của nàng. Đây là một sự cố vũ, ta chịu sự chấn động về tinh thần: "Quách tỷ mặt có phúc tướng, thân có phúc hậu, ta ôm Quách tỷ trong lòng mà thấy an tâm, nếu như có thể tiến thêm một bước thì ta càng an tâm."

Quách Vịnh Nhân ôn nhu nói: "Nữ nhân chúng ta có một đặc điểm."

Ta hiếu kỳ hỏi: "Đặc điểm gì?"

Quách Vịnh Nhân thò tay vịn chặt lỗ tai của ta nói: "một khi nữ nhân được nam nhân chinh phục, sẽ khẳng khẳng một mực đi theo hẳn. Chồng của ta không thể chinh phục ta, nếu như người chinh phục được ta, ta lập tức ly hôn, người có thể không cùng ta kết hôn, nhưng người phải chiều cố ta cả đời. Nếu người đáp ứng chiều cố ta cả đời, ta hôm nay sẽ đem thân thể cho người, mặc kệ tương lai như thế nào, ta không oán không hối, người cũng phải như vậy, nếu không, người cũng đừng có đụng ta."

Ta cười hỏi: "Vạn nhất ta không thể chinh phục được người thì sao?"

Quách Vịnh Nhân nhàn nhạt nói: "Ta sẽ coi như mọi chuyện đều chưa từng phát sinh."

"Quách tử, người rất đặc biệt, cho nên..... Cho nên ta muốn chinh phục người." Ta dùng thanh âm trầm thấp ní non bên tai Quách Vịnh Nhân. Chiêu này có bao nhiêu lực sát thương ta không biết, ta chỉ biết rõ Quách Vịnh Nhân đã hất chén nước trong tay ra.

" Quách tử, người thân thể thật nóng, có phải đã phát sốt hay không?"

Một tay ta tiến vào áo mỏng, sờ đến bộ ngực trắng nõn, bắt lấy núm vú no đủ to lớn. Khuôn mặt ửng đỏ hết sức xinh đẹp, khí tức thành thực phả vào mặt ta, Quách Vịnh Nhân ưm một tiếng, hoàn toàn dựa vào bộ của ta, tựa hồ áp lực thật lâu rốt cục có thể cởi bỏ, nàng thậm chí chủ động đưa bờ môi khêu gợi lên, ta đột nhiên minh bạch một việc: Quách Vịnh Nhân cho tới bây giờ không có được trượng phu của nàng chinh phục.

Đầu lưỡi của chúng ta bắt đầu dây dưa, rất nhiệt liệt, rất ôn nhu. Quách Vịnh Nhân rất hiểu được kỹ xảo hôn môi, không có cảm giác đứt quãng mà kéo dài nối liền, nàng đem đầu lưỡi của ta cuốn lại, để cho ta muốn ngừng mà không được. Hôn môi rất dễ dàng câu dẫn dục hỏa, dục hỏa của chúng ta đã có thể hòa tan núi băng Nam Cực.

Quách Vịnh Nhân cường bạo kéo khóa quần ta xuống. Trong sương mù, ta phát giác có một cánh tay nhẹ nhàng tay từ trong đũng quần của ta móc ra tên gia hỏa bướng bỉnh cường hãn, chậm rãi vỗ về chơi đùa hạ thể cứng rắn vô cùng.

" Quách tử."Ta đẩy ngã Quách Vịnh Nhân xuống ghế sa lon, ở chỗ này đã từng chinh phục Đái Tân Ni, hôm nay ta lại muốn đây dùng nó để chinh phục một nữ nhân khác: "Vịnh Nhân tử, ta muốn cắm vào ."

Ta nhìn qua mảng rừng rậm đen nhánh thờ hồng hộc.

" Ủ."Quách Vịnh Nhân nhìn ta bằng ánh mắt có chút thất hồn lạc phách. Vội vàng kéo xuống, giày cao gót tinh xảo không cởi, áo không cởi, áo ngực cũng không Bra, cả đồ lót cũng không cởi ra thì nàng đã mở hai chân. Một tay nhẹ nhàng đẩy ra đồ lót xinh xắn lộ ra lỗ thịt phấn hồng, tay kia cầm chặt đại nhục bồng của ta, chỉ dẫn ta đi vào chính xác mục tiêu.

Quách Vịnh Nhân âm hộ đẹp mắt thần kỳ, mép động uốn lượn quần quít lên nhau tầng tầng lớp lớp, , tươi sốt tựa như con trai. Ta thật muốn nhào tới liếm một phen, chỉ vì thời gian cấp bách, ta chỉ có thể tạm thời nhẫn nại. Trừng mắt nhìn con trai, ta không thể chờ đợi được mà đè lên.

" A, thật thô ! Người nhất định có thể chinh phục ta."

Quách Vịnh Nhân lớn tiếng rên rỉ ôm chặt lấy cổ của ta, hai chân đẩy đà thoáng cái đã ép chặt eo của ta. Ta rất dễ dàng đi vào, đại nhục bồng hoàn toàn chiếm cứ âm đạo, đây tuyệt đối là một món sơn hào hải vị. Huyệt đạo Quách Vịnh Nhân phi thường ấm cúng, đồng dạng chặt khít như âm đạo thiếu nữ. Ta ngoài ý muốn phát hiện, trên bụng nàng có một vết sẹo nho nhỏ.

"Vịnh Nhân tử, có phải sanh nở người bằng biện pháp mổ đẻ hay không?"Ta nhẹ nhàng co rút đại nhục bồng.

" Viêm ruột thừa."

Quách Vịnh Nhân ưỡn mông bự lên, nghênh đón súng hạnh của ta.

" Vịnh Nhân tỷ chưa có con sao?"

" A....."

Quách Vịnh Nhân lắc đầu, con mắt xinh đẹp nhắm lại, ta nhìn thấy tràn ngập oán niệm. Nếu như ta không có đoán sai, trong nội tâm nàng nhất định có nỗi đau khổ mà người ngoài không thể biết được. Hồi tưởng lại những hành vi tưởng chừng vô lý cùng cay nghiệt cyar Quách Vịnh Nhân, ta bỗng nhiên có sự lý giải. Một nữ nhân nếu như có gia đình hòa thuận, hạnh phúc, làm sao lại cay nghiệt người khác? Ta nhin không được đậm mạnh một cái, côn thit vừa thô vừa to xuyên thẳng tận cùng âm đạo.

TỶ PHU VINH DỰ

Tiểu Thủ Chương
www.dtv-ebook.com

Chương 29: Tình cờ (1)

" Ôi." Quách Vịnh Nhân bị ta đâm một cái phía dưới hoàn toàn thả lỏng, nàng trở nên dịu dàng ngoan ngoãn, rất ướn ắt. Ta lại một lần nữa hôn lên cặp môi đỏ mọng của nàng, thời khắc triền miên, thế tấn mãnh liệt rất hữu lực, từng cú trọng kích đều chuẩn xác nhiều lần không ngừng. Ta không muốn dây dưa quá lâu, mật huyết quen thuộc của Quách Vịnh Nhân làm cho ta điên cuồng mê muội, nhưng ta vẫn nhớ rõ chuyện phải làm, cho nên ta rút ra đứt vào rất mạnh mẽ, tựa như máy đóng cọc vậy, hữu lực mà đơn điệu, ta muốn tốc chiến tốc thắng.

Quách Vịnh Nhân tựa hồ rất hưởng thụ loại hình đóng cọc này, nàng mỉm cười như tơ nhìn nhục bóng của ta nhiều lần xuất nhập âm hộ nàng, nhiều lần kéo quanh mép động nàng, mỗi một lần cắm vào tựa hồ cũng làm cho oán khí trong người nàng tích lũy từng chút một. Sau một cú cắm vào trâu bò của ta, oán khí trầm tích rốt cục nổ tung, năng lượng bộc phát như núi lửa, âm đạo của nàng mãnh liệt bài tiết ra giống như sữa bò.

" A, Tiểu Hàn ! Ta, ta....."

Quách Vịnh Nhân phản ứng mãnh liệt thật sự rung động ta, dục vọng của ta cũng chậm chậm hạ xuống. Bởi vì ta trong lúc đó đã phát hiện chiếc camera che dấu rất kín kẽ.

" Thoải mái không? Vịnh Nhân tỷ." Ta ôm Quách Vịnh Nhân hỏi.

"Đời này ta chưa từng thư thái như vậy, thật sự là oan nghiệt, ư....."

" Về sau Tiểu Hàn nếu có cơ hội lại để cho Vĩnh Nhân tử thoát mái."Ta cười nói.

" Cái gì gọi là có cơ hội?"Quách Vĩnh Nhân làm nũng " Mười ngày nửa tháng là một lúc, nửa năm một năm cũng là một lúc, vậy thì ta làm sao bây giờ? Ta vừa rồi đã nói qua, nếu như người chinh phục ta, ta lập tức ly hôn, cái này cũng không phải nói mà thôi."

" Không ly hôn ta cũng có thể thường xuyên an ủi Vĩnh Nhân tử. Nếu như Vĩnh Nhân tử thực muốn ly hôn, ít nhất chờ ta tránh thoát trận tai nạn này." Ta cười hì hì xoa cặp vú Quách Vĩnh Nhân, cặp vú lớn quả thực như quả lê chín mọng, ta nhịn không được cúi đầu cắn một cái.

" Ừ."Quách Vĩnh Nhân ôm đầu ta rên rỉ: "Người bây giờ là nam nhân của ta, ta sẽ nghĩ tất cả biện pháp cứu người, chẳng những muốn cứu người, còn muốn tận lực giúp người lưu lại số tiền kia."

Tâm trạng của ta bỗng rạo rực: "Thực sự có biện pháp sao?"

Quách Vĩnh Nhân rất có lòng tin nói: "Ta sẽ lừa người sao?"

Thật là niềm vui quá đổi, huyết khí dâng lên khiến ta không nhịn được mà cười xấu xa với Quách Vĩnh Nhân: "Vĩnh Nhân tử, cảm ơn đại ân của người, ta hình như còn chưa có bản."

" Ta biết."Quách Vĩnh Nhân ôn nhu sờ lên lỗ tai của ta: "Tiểu Hàn, Vĩnh Nhân tử thật sự rất cảm động. Vì để ta thoát mái, người tình nguyện ghen lấy, đợi lát nữa tử tử muốn người rọi vào."

" Bắt ở đâu?"Ta hỏi.

" Tiểu bại hoại, người biết rõ còn cố hỏi phải không? Xem tử tử trừng phạt người như thế nào, nhanh nằm xuống."

Ta vừa nằm xuống ghế sofa, chiếc miệng liền kêu gọi lập tức ngậm lấy quy đầu, ta lớn tiếng rên rỉ, bởi vì rất thư thái. Trong lúc ta kêu la, Quách Vịnh Nhân nhẹ cởi áo lưới, tất cả quần áo trên người liền bung ra, lộ ra thân thể tràn ngập nhục cảm, mà ngay cả vết sẹo bụng dưới cũng là thịt.

Ta đột nhiên cảm giác mình như lợi dụng Quách Vịnh Nhân, tuy hèn hạ một chút nhưng thời kì phi thường, cũng chẳng quan tâm nhiều như vậy, ta áy náy nhìn Quách Vịnh Nhân phun ra nuốt vào cơn thịnh mà thở dài. Rốt cục sau khi bắn ra, ta đi rót cho Quách Vịnh Nhân một chén nước, nàng nhẹ nói một câu cảm ơn". Đây là lần đầu tiên ta trông thấy Quách Vịnh Nhân ôn nhu như thế, vết ửng hồng do kích thích trên mặt vẫn chưa lui, một chút xấu hổ càng làm má phấn kiêu my, hai tòa nhũ phong cao ngất theo nhịp thở dốc của nàng mà không ngừng phập phồng, Lúc này ta bỗng chỉ: "Vịnh Nhân tử, đó là cái gì?"

"Hả, hình như là một cái camera. Thật thâm hiểm, chúng ta bị rình coi." Nàng vội vàng ngồi xuống, o lắng hỏi ta "Tiểu Hàn, cái camera này là ai lắp vậy?"

Ta nhàn nhạt cười: "Trong công ty ngoại trừ Chu tổng giám đốc thì còn ai có lá gan lớn như vậy?"

"Ừ, ta cũng đoán vậy. thật là một kẻ biến thái, không chừng nhất cử nhất động của chúng ta đều bị hắn giám thị."

Quách Vịnh Nhân phần hận nhìn quanh bốn phía, vẻ mặt u buồn, nhíu chặt hai hàng lông mày: "Vậy nên làm cái gì bây giờ?"

"Làm sao bây giờ? Đương nhiên tìm được ngọn nguồn, thu hồi chứng cứ rồi tiêu hủy, bằng không rơi vào trong tay người khác, rồi tản ra khắp nơi thì hậu quả không thể lường được. Ai ! Ta là một người nam nhân thì không sao, nếu để cho Vịnh Nhân tử thành trò cười của người khác, ta chết cũng không nhắm mắt."

Ta tỏ vẻ hối hận, ánh mắt lại vụng trộm quan sát Quách Vịnh Nhân. Nàng cảm động cầm chặt tay ta, dịu dàng nói: "Được Tiểu Hàn quan tâm như vậy, ta thật sự rất cảm động. Hừ, cái lão sắc quỷ Chu Cửu Đồng này cũng quá coi trời bằng vung rồi."

" Chuyện này không nên để lâu, Vịnh Nhân tỷ người cứ ở đây, giúp ta nhìn xem có người đến hay không, ta đi nhìn xem quanh máy chụp ảnh các đường dây đi đến nơi nào, sau đó chúng ta còn phải tìm biện pháp."

" Được, người nhanh tìm đi, ta ở chỗ này quan sát giúp người."

" Được."Ta ra vẻ nhìn quanh, một lần nữa tiến vào khe cửa nhỏ, âm thầm thở phào nhẹ nhõm, cuối cùng cũng giải quyết được một nỗi lo. Kỳ thật, ta cũng hiểu dù năm được chứng cứ này cũng không có bao nhiêu tác dụng, tội giám thị người khác cũng chỉ là tội nhỏ, mà ba tỷ lại bất đồng, sự nặng nhẹ trong đó đâu chỉ cách xa vạn dặm? Bất quá cái gì ta cũng chỉ có thể thử thôi.

Từ cửa ngấm phát ra âm thanh " xoẹt xoẹt~ K-Í-T..T...T", có chút chói tai dọa người . Sau cửa ngấm là căn phòng nhỏ vẫn bảo trì nguyên dạng như cũ, dụng cụ sinh hoạt đủ mọi thứ, chỉ là trên chiếc bàn đã có một tầng tro bụi, đoán chừng Tân Ny vài ngày nay vẫn chưa đi vào nơi này , mà Chu Cửu Đồng đang nghĩ lừa gạt ta như thế nào, cũng không rảnh quang gian phòng này.

Đẩy cửa ngấm ra, ta nhanh thông qua hành lang hẹp dài đi vào thang máy, ta để ý trong thang máy cũng có bụi. Ta khởi động thang máy, may mắn chính là thang máy vẫn hoạt động, trong chớp mắt đã đến tầng chín. Trước mặt ta chính là một chiếc cửa lớn màu đỏ sậm, ta đang nghĩ muốn đẩy cánh cửa này ra tiến vào phòng làm việc của Chu Cửu Đồng.

Để cẩn thận ta dán lỗ tai lên cửa cẩn thận lắng nghe mọi động tĩnh, sau một lúc cũng không có âm thanh gì, ngấm lại cuối tuần là thời gian nghỉ

ngôi, Chu Cửu Đồng cũng không đến mức phải đi làm. Mà cho dù gặp được Chu Cửu Đồng, ta cũng dám đem vận chết hăn, quay đầu lại tìm Đỗ mập mập tính sổ, giết một tên là đủ vốn, giết hai tên là có lợi nhuận.

Lúc này, ta thật sự căm sát tâm cũng đã có, thực hận những con rùa đen vương bát đản này bày kế hãm hại ta, cũng hận chính mình tham lam vụng về gây ra một cái kết quả bi thảm như vậy. Ta càng nghĩ càng giận, càng nghĩ càng khổ sở, máu nóng trào lên, cũng mặc kệ mọi việc liền chụp lấy nắm đấm cửa dùng sức kéo ra.

" A....." Một tiếng thét vang lên.

Tiếng thét chói tai này không phải do ta hô, thanh âm của ta rất hùng hậu, mà tiếng thét chói tai này đến từ một nữ nhân. Ta mở to hai mắt nhìn, trong phòng Chu Cửu Đồng lại có nữ nhân, còn rất đại mỹ nữ sắc nước hương trời. Càng đáng chết là mỹ nhân sắc nước hương trời này trên người chỉ mặc áo vải mỏng, dáng người uyển chuyển lồi lõm không sót chỗ nào. Nàng tựa cả người trên chiếc ghế sa lon rộng thùng thình màu nâu, hai chân mở ra, mái tóc xoã tung, ngón tay tinh tế đẹp đến cực điểm đang nắm một thứ như dương vật nam nhân, mà thứ này vừa mới cắm vào giữa vùng cỏ rậm của nàng. Chắc hẳn sự xuất hiện bất ngờ của ta đã khiến đại mỹ nhân sắc nước hương trời này sợ hãi, nàng thét lên một tiếng, lập tức bất tỉnh.

Ta lại càng hoảng sợ, may mắn không có té xỉu, nhưng một màn hương diễm như thế lại là sự khảo nghiệm nghiêm trọng với năng lực của ta, ta giật mình thường thức mỹ nhân té xỉu tại ghế, dung mạo nàng tú lệ như thế, dáng người hoàn mỹ như thế, ngay cả thanh âm từ tính của nàng cũng rất rung động lòng người. Từ hôm gặp nàng, ta đã thầm so sánh và càng nghĩ ta càng phải than thở, nữ nhân lười biếng mới gọi nữ nhân, nữ nhân lười biếng mới thể hiện mùi vị của nữ nhân. Nữ nhân như thế đương nhiên ta không cần nghĩ cũng có thể gọi được tên của nàng.

Rót nửa chén nước lạnh, ta nghiêng chén từng chút từng chút một nhỏ từng giọt lên khuôn mặt tuyệt mỹ của nàng. Ta vốn định ngậm một ngụm nước lạnh rồi phun lên mặt mỹ nhân để kéo tỉnh nàng nhưng ta không đành lòng, ta sợ cái miệng ta sẽ ô uế khuôn mặt xinh đẹp mặt này, cho nên ta đem bọt nước nhỏ từng giọt lên da thịt như đường mật, nhỏ lên chóp mũi đáng yêu, nhỏ lên lông mi thật dài..... Đến khi nhỏ lên hai bờ môi màu tím tím, mỹ nhân đã tỉnh, mắt nàng nháy lên một cái, theo một lần hô hấp mà ngực trở nên phập phồng, mở ra con mắt mê hoặc.

"Đều thấy rồi ư?" Mỹ nhân liếc nhìn ta, mềm giọng hỏi. Đọc Truyện Kiếm Hiệp Hay Nhất:

"Ừ, đều thấy được."Ta gật gật đầu.

"Ta thật muốn chết mất."

Mỹ nhân tỏ vẻ muốn khóc, phản ứng đầu tiên của nàng là dùng tay ngăn trở bầu vú lỏa lồ. Đúng vậy, có nữ nhân nào lúc tự an ủi lại nguyện ý để người khác chứng kiến?

"Cũng không sao đâu, chỉ có một mình ta trông thấy, huống chi người cũng trông thấy ta ân ái."

Ta cười cười, trước ghế sofa là màn hình tinh thể lỏng cực lớn đang phát hình ta cùng Quách Vịnh Nhân ân ái. Trong màn ảnh ta uy mãnh cường hãn như một con trâu đực động dục đang lồng lên phát tiết.

"Là ta không cẩn thận chứng kiến, cũng không biết phải làm như thế nào? Muốn tắt cũng không được, thật đáng ghét."Mỹ nhân ngượng ngùng nhắm mắt lại.

"Ta cũng là không cẩn thận xông vào."Ta trả lời, trên mặt cười tủm tỉm. Nghĩ thầm, may mắn nàng cũng không quá ngốc đi, bằng không nếu đoạn

đối thoại giữa ta cùng với Quách Vịnh Nhân đều sẽ bị mỹ nhân này nghe thấy mất, ta há có thể đột nhiên xuất hiện trước mặt nàng như thế này sao?

" Vậy chúng ta huề nhau?" Mỹ nhân cười yêu kiều, nàng đã mở con mắt như phóng điện ra.

" Ừ, huề thì huề, Chu Cửu Đồng đâu?" Ta cảnh giác nhìn quanh bốn phía.

" Đừng xem, hắn không ở đây, sáng sớm Tiểu Nguyệt cùng hắn đi ra ngoài rồi."

" A, Tiểu Nguyệt?" Biết Chu Cửu Đồng không ở đây khiến ta yên tâm.

" Biết Tiểu Nguyệt là ai không?" Mỹ nhân lười biếng hỏi.

"Biết, nàng là con gái Chu Cửu Đồng." Ta đem từ "con riêng" nuốt vào trong bụng.

" Xem ra người biết được không ít, cả thông đạo bí mật ở đây cũng biết, thật lợi hại."

" Nhưng ta còn chưa biết người là ai? Vì sao lại ở chỗ này?" Ta buồn bực hỏi.

" Chẳng lẽ người đã quên tên của ta rồi?" Mỹ nhân nhú mày, ngữ khí toát ra vẻ u oán. Chỉ có điều, bộ dáng cau mày của nàng khiến ta mê chết.

" Ta làm sao có thể nào quên đại mỹ nhân Sở Huệ được chứ?" Ta thở dài một hơi: "Ta chỉ là muốn hỏi, người tại sao ở trong phòng làm việc của Chu Cửu Đồng?"

" Ta không nói cho người, ta cứ muốn để cho người lo lắng a." Sở Huệ lộ ra ánh mắt giảo hoạt, con mắt mê hoặc càng làm cho ta phát điên.

"Được rồi."Ta thở dài: "Người đã không muốn nói thì ta cũng không miễn cưỡng người, bất quá, ta sẽ cả ngày muốn người."

"Ha ha."Sở Huệ nở nụ cười, tiếng cười rất ngắn, ta dám đánh cuộc nàng cả đời cũng không cất tiếng cười to.

"Như thế nào? Cảm giác khá hơn chút nào không? Xin lỗi đã khiến người sợ hãi."

Ta ngồi bên cạnh Sở Huệ, nàng tuy nở nụ cười nhưng sắc mặt không tốt, bộ dạng ồm yếu. Ta lấy lên một tờ khăn giấy nhè nhẹ lau sạch bọt nước trên mặt nàng, thuận tiện kiểm tra nhiệt độ cơ thể nàng.

"Tốt hơn nhiều rồi. Lần sau đi vào nhớ gõ cửa trước."Sở Huệ nhẹ nhàng trách cứ.

"Tiếp theo người tự an ủi nhất định phải nói cho ta biết trước, ta nhất định không đi vào."Ta muốn cười.

"Người..... Người nói lần sau..... Ta dứt khoát chết đi cho xong ." Thanh âm từ tính lần nữa phát ra uy lực cực lớn, mang theo lấy sự hấp dẫn, u oán, hờn dỗi giống như thôi miên vậy, khiến cho ta choáng váng.

"Người nếu chết rồi, ta sẽ rất khổ sở ."Ta thì thào tự nói.

"Người nếu không lấy y phục của ta ra, ta..... Ta thật muốn mắc cỡ chết á."Sở Huệ liếc nhìn ta, ôn nhu trách cứ.

"Người muốn mặc quần áo, trước tiên rút cái đồ này ra nha ! Cũng không thể cứ để nó cấm ở đó chứ?"

Ta bất tri bất giác học được ngữ khí Sở Huệ, chậm rãi không đếm xỉa tới hỏi, trong lòng lại la hét muốn nhìn một chút xem Sở Huệ rút dương vật giả ra khỏi mật huyết như thế nào.

Dương vật giả tạo hình không tẻ, góc cạnh rõ ràng, điểm lồi tung hoành, phi thường tinh xảo, nhưng so với côn thật của ta rõ ràng kém một bậc. Ta không khỏi có chút đắc ý, chỉ là con mắt của ta không dám nhìn Sở Huệ trần truồng nữa, ta sợ ta sẽ không nhìn được mà cường gian mỹ nữ này mất. Thật ra từ lúc bước vào phòng Chu Cửu Đồng, dương vật của ta đã cứng ngắc, cứng rắn đến lợi hại.

TỶ PHU VINH DỰ

Tiểu Thủ Chương
www.dtv-ebook.com

Chương 29: Tình cờ (2)

Để không khiến tình hình thêm phức tạp, ta chỉ đành quan sát về mặt Sở Huệ, ngẫu nhiên xéo qua chỗ khác thì cũng là không có biện pháp, tóm lại ta đang cố khắc chế chính mình.

" Lý Trung Hàn, người nhớ kỹ cho ta, người làm nhục nhục ta, ta sẽ trả thù . Ta thích trả thù người, ai đối với ta không tốt, ta sẽ trả thù lại." Sở Huệ ưu nhã rút ra dương vật giả từ hạ thể của nàng, bên trên vẫn còn lưu lại một thứ chất lỏng tinh bích. Ta rất buồn bực, buồn bực chính mình lại còn có thể vững vàng.

Để tránh sự xúc động, ta tranh thủ thời gian ho khan hai cái, đứng lên đưa mắt nhìn bốn phía. Cách đó không xa có một chiếc váy vắt trên ghế, xa xa lại có chiếc quần lót màu tím, còn áo ngực lại nằm trên bàn làm việc, chắc hẳn tối hôm qua nơi này có một trận đại chiến kinh tâm động phách. Chờ ta thu thập xong đồng quần áo rơi lả tả, Sở Huệ đã ngồi trên ghế ưu gác cặp chân dài lên bàn, trong tay cầm một chén sứ trắng, từng ngụm nước lạnh dần dần đi vào cổ họng nàng, chắc hẳn nàng cũng rất khát.

Gậy mát xa tinh xảo để tự an ủi nằm yên lặng trong một góc. Ánh mắt ta vừa rời khỏi chiếc gậy lại đụng phải đầu vú hoa mắt, tim ta lại là kịch liệt run rẩy một hồi, vội vàng đưa đồng quần áo tới: "Ta không phải cố ý làm nhục người, nếu như người thật muốn trả thù ta vậy thì hãy làm nhanh lên, ta định rời khỏi thành phố này ."

" Rời khỏi? Vì sao?" Sở Huệ nhìn ta, lúc nàng tiếp nhận quần áo còn cố ý hếch cặp vú đầy đặn, vú của nàng là bầu vú lớn nhất, vênh nhất ta từng thấy

"Người yên tâm, chuyện người cùng Quách Vĩnh Nhân yêu đương vụng trộm ta nhất định không nói cho ai khác."

Ta cười khố: "Không phải tại nguyên nhân này, là Chu Cửu Đồng không buông tha ta."

" Chu Cửu Đồng?" Sở Huệ đại khái vẫn không rõ chuyện gì xảy ra, nàng lộ ra vẻ bất ngờ.

" Đúng vậy! ta cùng Chu Cửu Đồng đã là không đội trời chung."

Ta căn rằng đi đến màn hình tinh thể lỏng lấy băng ghi hình. Ta phát hiện cái hộp lớn đầy các loại băng ghi hình, mỗi cái đều có một dãy số, ta dứt khoát bê ra toàn bộ.

" Người đặc tội Chu Cửu Đồng? Vậy thì không sợ, ta sẽ thay người cầu tình một chút. Nếu không, ta lại nhờ chồng ta nói giúp người." Sở Huệ nâng lên áo ngực màu tím, ưu nhã nhét hai bầu vú cao ngất vào trong.

" Chồng người là ai?" Ta chấn động. Nguyên lai tưởng rằng Sở Huệ là nữ nhân được Chu Cửu Đồng bao, hiện tại xem ra phán đoán của mình đã sai lầm.

" Chẳng lẽ Cát Linh Linh không nói cho người biết, ta là vợ La Tất?"

Sở Huệ lấy ra một tấm gương trang điểm trong bao, nhấp hai ngón tay vào chén sứ dính một chút nước lạnh, sau đó vuốt lại những mái tóc mất trật tự. Ta phát hiện ta đã không bắt kịp tình hình, đứng trước mặt Sở Huệ, ta tựa như một tên nhà quê vừa từ nông thôn lên thành phố. Sở Huệ nhìn ta, thấy trợn mắt há hốc mồm, nàng mới lười biếng lấy ra một thỏi son, thành thạo tô vẽ một đóa hoa xinh đẹp màu tím.

" Tại sao lại thích tô màu tím?" Ta rất kỳ quái.

" Không tại sao cả, chỉ là thích thôi." Sở Huệ lười biếng lườm ta.

" Tựa như người thích cùng một ông lão hơn sáu mươi tuổi yêu đương vụng trộm sao?" Ta lạnh lùng nói.

" Người đừng nói móc ta. Ta có thể nói cho người biết, ta cũng không thích Chu Cửu Đồng, ta thậm chí hi vọng cái lão súc sinh này chết ngay lập tức."

Sở Huệ hướng ta chớp chớp con mắt mê hoặc, nàng xinh đẹp con mắt không chỉ có sức hấp dẫn mà còn có xuyên thấu lực.

" Ta không rõ, đã người hận hân, vì sao....." Ta muốn nói lại dừng.

" Không có cách nào, toàn bộ do sự ngu xuẩn của lão chồng ta, làm thiệt hại cho công ty vài trăm triệu. Ta cũng không có biện pháp, cha nợ con trả, chồng nợ vợ phải bồi thường, thiên kinh địa nghĩa."

Sở Huệ hướng ta nhún vai, lười biếng nói tiếp: "Buồn cười là cái lão Chu Cửu Đồng có lòng mà không có sức, đã hao sắc lại không lên được, khiến cho ta toàn thân khó chịu, ông chồng lại không thấy đâu, nước xa không cứu được lửa gần, đành phải tự mình an ủi mình. Thật đúng là xui xẻo, hết lần này tới lần khác để tên ngu ngốc này vớ bở."

" Vì sao nói ta là ngu ngốc?" Ta lớn tiếng hỏi.

" Ha ha, bởi vì người như kẻ điên." Sở Huệ dùng cuống họng khàn khàn cười, có chút trầm bổng hàm súc thú vị, giống như là âm nhạc.

Ta nhanh chóng suy nghĩ, cảm thấy Sở Huệ nói rất đúng, bởi vì nàng không cần phải lừa gạt ta, nếu như nàng nói thật sự nói đúng, như vậy ta có cơ hội tránh được kiếp nạn. Nhớ tới cuộc hẹn với La Tất, ta bỗng nhiên có chút hối hận, ít nhất La Tất không gian trá như Chu Cửu Đồng và Đỗ Đại Duy, ta không nên lừa hẹn với hắn.

" Ta muốn gặp La Tất."Ta trầm giọng nói.

" Ta cũng muốn gặp hần, đáng tiếc hai không biết hần chạy đi đâu, nếu như ta không có đoán sai, tám phần là cùng ả lẳng lơ họ Đường dính vào nhau, hừ! Ta không sao cả, La Tất hần ăn vụng, ta cũng bị người ta ăn. Hiện tại người muốn tìm La Tất, ta thật sự không biết đi đâu mới tìm được hần."

Sở Huệ nâng váy lên mặc một chiếc quần thun rất đẹp.

" Ta đi tìm hần."Ta bất đắc dĩ cười cười.

" Được ! Tìm được thì thay ta nói với hần, bảo hần đi chết đi đừng về nhà nữa."Sở Huệ tuy tuôn ra lời ác độc, thanh âm của nàng vẫn có chứa từ tính, phảng phất như nói giỡn vậy.

" Có lẽ không phải như người nghĩ, rất nhiều chuyện không thể nhìn bề ngoài. Giống như người cảm thấy ta ngốc, kỳ thật ta cũng không ngốc chút nào, ta đã thừa dịp người lúc hôn mê vụng trộm sờ soạng ngực người."

Ta trong lúc đi ra khỏi cửa bật cười, đóng cửa lại ta thấy Sở Huệ như ném son môi xuống, nàng thoát nhìn rất tức giận. Ôm một hộp lớn chứng cứ đi ra, ta men theo mật đạo trở lại phòng làm việc của Đái Tân Ni. Vừa cửa ban công, trước mặt ta liền xuất hiện một cái nữ nhân, ta còn tưởng là Quách Vịnh Nhân nhưng nhìn kỹ không ngờ lại là Vương Di.

Wang Di ôm chặt ta, trước mặt Quách Vịnh Nhân khóc lóc nỉ non: "Người tại sao lại ngốc như vậy? Cứ muốn đua theo người ta mà vào tù sao?"

" Di tỷ cũng biết sao?"Ta ngơ ngác hỏi.

"Biết, ta vừa biết liền chạy tới tìm người, điện thoại của người tắt máy không liên lạc được, ta đành hỏi Tân Ny, nàng nói người mới về công ty, ta..... Ta liền chạy đến đây tìm người. Nghe Vịnh Nhân tỷ nói người trong

văn phòng Tân Ny, ta cùng Vịnh Nhân tởm gõ cửa hồi lâu mà không thấy có người đáp lại, người thực..... Thực hù chết ta..... Ô....."

Vương Di khóc lớn. Có lẽ là vô cùng kích động, có mấy lời mà cũng nói năng lộn xộn, nhưng ta vẫn nghe rõ ý tứ trong lời rằng, nàng lo lắng nghĩ quần. Một khắc này, ta cảm động, nước mắt rơi không ngừng, nghĩ thầm ta với nàng cũng chỉ là một đoạn tình nghĩa ngắn ngủi, vậy mà nàng đối với ta chân thành như vậy, điều này tuyệt không chỉ là Trương nữ đa tình. Ai ! Lý Trung Hàn ta tham lam háo sắc, vô đức vô năng mà nhận được phần tình cảm chân thành này. A ! Ta hổ thẹn không thôi.

" Tiểu Hàn, người muốn làm gì thì cứ làm đi, ta bên này cũng có biện pháp." Một bên Quách Vịnh Nhân nhắc nhở ta sớm rời đi, nàng không rơi lệ, thần sắc trấn định lại cho ta một sự cổ vũ thật lớn, ta cảm kích nhìn nàng triu mến.

" Cảm ơn hai vị đại tỷ, các người yên tâm, mệnh ta phúc lớn, đặc biệt có hai vị tỷ tỷ quan tâm, ta nhất định có thể vượt qua cửa ải này."

" Nếu không ta nói với Trương Tư Cần một chút, để cho hắn bàn lại với Chu Cửu Đồng." Quách Vịnh Nhân cuối cùng đem chuyện Trương Tư Cần đi ra, trong lòng ta mừng thầm, nhưng trước mắt ta còn chưa muốn để Trương Tư Cần ra tay, dù sao Quách Vịnh Nhân là tình nhân Trương Tư Cần, nếu như Quách Vịnh Nhân cầu tình cho ta thì lập tức có tác dụng ngược lại. Một tên con buôn như Trương Tư Cần thì chỉ có thể dùng lợi ích để hấp dẫn hắn.

" Quách tỷ, người đừng vội cầu người khác, ta có kế hoạch của mình, người hãy thay ta khuyên nhủ Di tỷ." Ta nở nụ cười với Quách Vịnh Nhân.

" Ủ, người có số điện thoại của ta cùng Vương Di, có chuyện gì cứ nói cho chúng ta."

"Được, ta đi sắp xếp. Nào, cùng hai vị tỷ tỷ thân mật chút nào." Ta cọt hơn lên mặt Quách Vĩnh Nhân cùng Vương Di một cái, ôm hộp băng ghi hình chạy ra khỏi bộ phận thư ký. Đứng trước thang máy, ta ấn nút xuống dưới. "Đinh" một tiếng, cửa thang máy mở ra, trước mắt ta sáng ngời. Trong thang máy lại là một đại mỹ nữ động lòng người, ta cảm thán đúng là ông trời tác hợp, ta lại gặp được mỹ nhân mật đường sắc nước hương trời.

Sở Huệ nhìn ta cười gập lại, nụ cười có chút tà ác, ta sửng sốt một chút, do dự không biết nên tiến vào hay không. Mắt thấy cửa thang máy sắp đóng lại, mỹ nhân ra tay như chớp ngăn cửa thang máy lại, nàng nhướn mày gắt giọng: "Còn không mau vào đi."

Thấy ta vẫn chưa bước nào, nàng hừ một câu: "Đừng khiến ta bực bội, ta sẽ gọi bảo vệ nói người trộm đồ." Trộm đồ? Đầu ta run lên, lập tức tiến vào thang máy.

Thang máy đóng lại, trong không gian nhỏ hẹp lập tức tràn ngập mùi nước hoa, ta ngơ ngác nhìn mỹ nhân mật đường ngây ngốc.

"Ê, người còn chưa nói cho ta biết người cầm những thứ này để làm gì? Có phải người cũng giống lão cầu Chu hay không, thích rình coi người khác?"

Sở Huệ cười lộ ra hàm răng châu ngọc đều đặn khiến ta càng ngẩn người, hoàn toàn không dám nói câu gì. Nếu không phải chiếc hộp lớn che ánh mắt Sở Huệ, nàng nhất định nhìn ra đũng quần ta đã biến thành lều nhỏ.

"Như thế nào? Sao không nói gì? Không nói thì thôi, không cần phải trừng mắt với ta như vậy, ta không thích nam nhân hí hí cặp mắt háo sắc nhìn ta."

Sở Huệ nói móc ta một chút. Ngoài miệng nói không thích ta nhìn nàng chăm chăm, chính nàng lại nhìn chăm chăm vào ta, khiến ta tóc gáy dựng thẳng lên.

Ta vẫn còn đang suy tư trả lời Sở Huệ như thế nào thì thang máy đã xuống đến tầng một. Theo một tiếng "Đình" vang lên, ta bỗng nhiên thanh tỉnh, xấu hổ cười cười với Sở Huệ, chuẩn bị đi ra khỏi thang máy. Cửa thang máy lập tức mở ra, ta thở ra một hơi dài, ta thực hi vọng cửa thang máy vĩnh viễn không mở ra.

Ngoài thang máy là một nữ nhân nghiêng nước nghiêng thành, nàng mặc váy ngắn, tay áo vén cao, dáng đứng thướt tha yếu điệu lộ ra nét ưu nhã đặc biệt đầy vẻ phong tình. Nhìn thấy nàng, tâm trạng ta thoáng cái trở nên phức tạp, nàng là một nữ nhân làm khiến ta thương nhớ, là một nữ nhân khiến ta vừa yêu lại vừa hận. Sự xuất hiện của nàng đã kèm chế sức hấp dẫn bức người của mỹ nhân mật đường. Ta biết sắp có một trận náo nhiệt.

Truyện Sắc Hiệp -

"Linh Linh, thật là tình cờ." Sở Huệ đầu tiên phá vỡ sự trầm mặc, nàng mỉm cười với Cát Linh Linh.

"Đúng vậy a, thật là tình cờ. Ta nhớ người đã từng thề vĩnh viễn không tiến vào kt, như thế nào? Đã coi nó như đánh rắm rồi sao?"

Cát Linh Linh có vẻ rất nóng nảy. Không biết vì sao, sắc mặt của nàng rất không tốt, tuy không ảnh hưởng đến vẻ đẹp của nàng nhưng sự tiêu tụy của nàng khiến cho người ta thương tiếc.

"Đúng vậy a, ta đã thề không tiến kt, nhưng vì gặp một nam nhân nên cũng chỉ đành phá lệ. Về phần lời thề của ta, người coi như ta đánh rắm được rồi."

Sở Huệ cười cười, lời của nàng lập lờ nước đôi, có thể dùng trên người Chu Cửu Đồng, cũng có thể dùng trên người ta, ta nghe xong đã biết là sẽ thảm rồi. Quả nhiên, Cát Linh Linh bạo nộ. Tinh thần không người tốt dễ khiến người ta phát giận, nếu như bị thêm chút kích động lập tức vỡ tung.

Lúc này Cát Linh có chút thô lỗ. Thông thường, nữ nhân ở nơi công cộng đều tận lực biểu hiện vẻ rụt rè, trừ phi nàng quả thực rất tức giận.

Một đạo hàn quang lẫm liệt quét trên mặt ta, Cát Linh Linh đột nhiên lớn tiếng gào thét: "Nàng là vợ La Tất, không phải dạng nữ nhân người cũng có thể đụng vào."

"Linh Linh tỷ, không phải như người nghĩ, ta không có đụng vào nàng."Ta sợ hãi, tranh thủ kêu oan. Nhưng Cát Linh Linh không thèm nhìn ta, coi ta như không tồn tại, ánh mắt nàng chỉ hung dữ chiếu lên Sở Huệ, càng đáng sợ chính là Sở Huệ cũng lạnh lùng nhìn Cát Linh Linh. Cảnh tượng như là núi lửa phun trào gặp bão tố mãnh liệt, không khí áp lực tới cực điểm, ta kinh hãi lạnh mình bước hai chân chuẩn bị chuồn đi.

"Trung Hàn không có đụng vào ta, là ta đụng vào hắn."Sở Huệ tiếp nhận lời ta, lời của nàng rất trôi chảy, ngay cả ta cũng suýt chút nữa cho rằng nàng đang nói sự thật.

Nàng vừa nói vừa ôm lấy một cánh tay ta: "Chúng ta chỉ là xem tivi thôi mà, chuyện gì cũng không làm. Đúng không? Trung Hàn."Nói xong, sóng mắt vũ mị truyền tới, như mộng như ảo, phảng phất như người yêu liếc mắt đưa tình.

TỶ PHU VINH DỰ

Tiểu Thủ Chương
www.dtv-ebook.com

Chương 30: Khẩu súng (1)

Da đầu ta run lên, biết rõ triệt để xong rồi, Sở Huệ giải thích như thế thì cho dù ta có giải thích thế nào cũng không xóa bỏ được hiểu lầm. Quả nhiên không ngoài sở liệu của ta, Cát Linh Linh tức giận đến toàn thân phát run, sắc mặt càng ngày càng tái nhợt, nàng phẫn nộ mắng to một câu: " Cẩu nam nữ." rồi lập tức quay người rời đi.

" Đồ đàn bà chanh chua, hừ !""

Sở Huệ nhìn bóng lưng Cát Linh Linh mắng một câu, lập tức rất quý dị hỏi ta: " Có phải Cát Linh Linh thích người hay không nha?"

Ta nghĩ thầm, đâu chỉ thích không thôi? Làm cũng làm rồi, chỉ là ta không dám nói bậy: " Không có a, nàng làm sao lại thích được ta? Ta chỉ là một nhân viên bé như hạt vừng thôi mà."

" Hừ, người không lừa được ta đâu. Ta hiểu rất rõ về nàng, nếu nàng không thích người chắc chắn sẽ không phát rồ lên như vậy." Sở Huệ mập mờ nhìn ta, phảng phất muốn từ ánh mắt của ta tìm ra bí mật giữa ta và Cát Linh Linh.

Ta nhàn nhạt cười nói: " Dù là Cát Linh Linh thích ta cũng bình thường, người với người không phải người yêu thích ta thì là ta thích nàng. Người không cần phải dùng ta làm công cụ để Cát Linh Linh tức giận, nàng sẽ hận chết ta mất."

Tuy ta vẫn mê luyến Cát Linh Linh nhưng hôm nay đã bất đồng, biết được Cát Linh Linh cũng là một phần tử trong kế hoạch hãm hại ta, côi lòng ta đã sớm nhỏ máu. Sở Huệ trêu cợt Cát Linh Linh như vậy tuy ta không thích, nhưng lại hơi thỏa mãn khoái cảm trả thù, ngoài miệng oán trách Sở Huệ vài câu, ta ôm hộp băng muốn rời đi.

Không nghĩ tới, một hồi tiếng bước chân truyền đến, Cát Linh Linh đã quay lại, nàng sắc mặt tái nhợt đi về phía ta rống lên: " Người đi theo ta, ta có chuyện tìm người."

Ta lại càng hoảng sợ, đang định đi theo Cát Linh Linh thì Sở Huệ lại kéo tay ta dịu dàng nói: " Người đưa ta về tiệm đi. Mới đến một loạt mẫu nội y mới, ta muốn mặc thử vài món, người nhìn giúp ta được không?"

Mặc thử nội y? Ánh mắt ta sáng ngời, nuốt bọt lập tức phun trào trong miệng, sợ rằng chỉ cần há miệng là nước miếng tuôn ra ngoài.

" Sở Huệ, người nếu như còn quần lấy hăn, ta cam đoan lập tức trở mặt với người, đừng để tình hữu nghị ba năm giữa chúng ta tan thành mây khói."

Cát Linh Linh lần này không rống lớn, nàng lạnh lùng nhìn Sở Huệ, dùng khẩu khí không thể lạnh lẽo hơn cảnh cáo Sở Huệ. Sở Huệ sửng sốt một chút, trợn mắt nhìn Cát Linh Linh, vậy mà không dám nói nửa câu nữa. Cả Sở Huệ cũng không dám gây với con cọp cái này, ta càng không dám phóng một cái rắm, vội vàng nhắm mắt theo đuôi. Bất quá, có thể thưởng thức cặp mông đẹp vênh lên của Cát Linh Linh, dù là theo đuôi nàng cũng là một kiện chuyện vui, hồi tưởng lại một màn bá vương ngành thượng cung kia, trong lòng ta sinh ra sự áy náy.

" Lên xe."Cát Linh Linh chui vào trong xe, đóng sầm cửa lại rồi ra lệnh cho ta.

" Ủ."Ta cũng không dám thở mạnh, mở cửa xe rồi chui vào trong.

" Ông....." Âm thanh động cơ rú lên quen thuộc, lúc này ta lại thấy bình tĩnh lại, dù sao mỹ nhân bảo ta chết ta cũng cam lòng. Nhưng ta không có ý định chịu được sự trầm mặc, nhìn lên mái tóc Cát Linh Linh, ta nhỏ giọng hỏi: " Linh Linh tử, người tổng cộng có bao nhiêu cái kẹp tóc?"

Hôm nay Cát Linh Linh lại thay đổi kẹp tóc, là một chiếc kẹp màu xám. Ta rất buồn bực, chẳng lẽ màu sắc kẹp tóc có thể biểu thị tâm tình chủ nhân? Cát Linh Linh chỉ nhìn kính chiếu hậu mà không có phản ứng với ta.

Ta chỉ đành lải nhải một mình:" Ta cho rằng Linh Linh tử mang ba cái kẹp tóc là đẹp nhất, một cái màu đỏ , một cái màu xanh da trời , một cái màu hồng phấn ."

Kỳ thật đây là ta nói nhảm, màu đỏ đại biểu nhiệt tình, nữ nhân tràn ngập nhiệt tình nhìn ngang nhìn dọc đều đẹp mắt. Màu xanh da trời đại biểu lãng mạn, nữ nhân lãng mạn so với hoa còn đẹp hơn. Phấn hồng biểu thị tình cảm mập mờ. Có người nói, nữ nhân đang yêu là xinh đẹp nhất, cho nên màu hồng phấn cũng là một loại màu sắc rất đẹp.

Cát Linh Linh nói chuyện, ngữ khí rất bi thương:" Về sau người không thấy được kẹp tóc của ta nữa rồi, ta sẽ cắt hết tóc đi."

" Làm sao vậy? Sao như là sinh ly tử biệt vậy."Ta cười hỏi.

" Không tệ, người tốt nhất là mang Tiểu Quân lập tức rời khỏi thành phố."

Cát Linh Linh chuyển tay lái đưa xe vào đường cao tốc, chạy như bay về phía vùng ngoại ô.

" Người hi vọng ta rời đi sao?"Ta nhàn nhạt hỏi.

Cát Linh Linh run lên một cái, lớn tiếng nói:" Tta muốn người đi chết ngay lập tức."

Ta nhìn qua rừng cây bay ngược ngoài cửa sổ xe, thở dài một hơi:" Ta cũng không muốn chết, nhưng nếu như ta chết mà có thể khiến người thoải mái, ta tình nguyện chết đi!"

" Đừng nói vĩ đại như vậy, đoán chừng lời này người đã nói với Sở hồ ly cả ngàn lần rồi nha." Thái độ Cát Linh Linh thay đổi, phát ra một tiếng cười lạnh.

Ta bất đắc dĩ lắc đầu:" Uống người là một người kiến thức rộng rãi, Sở Huệ cố ý chọc giận người mà người không nhìn ra sao? Nếu như ta thực thông đồng với Sở Huệ, làm sao có khả năng nghênh ngang xuất hiện ở công ty được? Nếu như ta thực có tư tình với Sở Huệ, nàng làm sao có thể dễ dàng nói cho người biết được? Ai! Xem ra Sở Huệ nói không sai, người phát cuồng như vậy nhất định là thích ta ."

" Ta nhổ vào ! Nói hươu nói vượn, người đi chết đi !"

Cát Linh Linh quát to một tiếng rồi mãnh liệt nhấn ga. Chiếc xe như mũi lao đi vun vút, ta không kịp chuẩn bị cài dây an toà lập tức ngã về phía sau, trán đập vào khung cửa rắn chắc. Oh My GOD a ! Giữa ban ngày , ta đã thấy bầu trời đầy sao.

Ta không muốn nói chuyện, đối với loại nữ nhân này căn bản không thể nói gì. Vuốt khối u nhỏ trên trán, ta đáng thương lầm rầm một ca khúc: " chết lặng đi, bên bờ ranh giới sắp sụp đổ. Ta cần có thể, rơi lệ hoa viên. Tươi lên lời hứa cay đắng, tình nhân yêu mến nhất, lại tổn thương ta sâu nhất....."

" Ha ha..... Ha ha..... Ha ha....."

Nhạc đệm cho ta chính là tiếng cười như chuông bạc của Cát Linh Linh, tựa hồ tất cả vẻ lo lắng của nàng đã bị tiếng cười này thổi tan. Chiếc xe dần đi chậm lại, nhìn phong cảnh ngoài cửa sổ, ta lơ mơ nhận ra nơi này chính là nhà Cát Linh Linh. Nàng dẫn ta tới đây làm gì? Chẳng lẽ muốn giết

người diệt khẩu, hủy thi diệt tích sao? Sẽ không ác như vậy chứ? Ta giết mình mà mở to hai mắt nhìn.

" Xuống xe."

Cát Linh Linh Mi trừng đôi mắt xinh đẹp với ta, nàng xuống xe trước.

" Chết thì chết, sợ gì."

Ta cũng đẩy cửa xe ra đi xuống, đi theo bờ mông mây mây lắc qua lắc lại của Cát Linh Linh đi vào tòa biệt thự xa hoa. Ủ, tại đây hết thấy đều là xa hoa, đồ dùng xa hoa, trang trí xa hoa..... Nhưng cái này toàn bộ đều không quan trọng. Quan trọng là một vị mỹ nhân không xa hoa nhưng phong hoa tuyệt đại đang dùng khăn mặt lau nhẹ nhẹ chiếc trán của ta, hung dữ hỏi:" Đau không?" Thanh âm nghe rất hung, nhưng trong ánh mắt nàng lại toát ra ôn nhu vô hạn. Đọc Truyện Kiếm Hiệp Hay Nhất:

" Đau chết mất."Ta nằm ngửa trên ghế sa lon xa hoa vẽ mặt cầu xin, ánh mắt lại đặt lên trước ngực Cát Linh Linh, mơ hồ có thể trông thấy hai viên thịt no đủ.

"Đáng đời."Cát Linh Linh vũ mị hờn dỗi, nàng xếp bằng chân ngồi trước mặt ta. Dưới váy lộ ra hai cái đùi ngọc, chỉ là váy hơi ngắn, tư thế ngồi lại không đứng đắn, khó tránh khỏi ánh mắt ta phát hiện xuân quang bất nhã. Đó là một khu vực đen nhánh, viền tơ lụa màu đen lại thò ra mấy sợi lông quăn. A, ta cứng ngắc, cứng rần phi thường.

" Linh Linh tử, hình như lần đầu tiên ta ôm người là trên chiếc ghế sa lon này."Ta nhớ tới lần Cát Linh Linh không cẩn thận trượt chân.

" Còn nói nữa? Ngày đó ta còn bị Đại Duy thối mắng cho một trận, hần nói là ta cố ý ngã, tức chết ta , làm sao cố ý chứ! Rõ ràng là trên mặt đất có một vũng nước mà."Cát Linh Linh cảm giận bất bình.

" Không thể tưởng được Đỗ quản lý giả say rất giống. Bất quá, hần nói là người cố ý ngã , ta có chút tin tưởng."Ta cười to không thôi, cũng may mắn ngày đó không đánh Cát Linh Linh. Thấy Cát Linh Linh mặt mũi đỏ bừng, ta nhin không được thò tay soạng lên chân ngọc của nàng một cái.

" Muốn chọc ta phải không?"Cát Linh Linh trừng mắt với ta, khăn mặt trong tay cùng khối băng hung hăng đặt trên mặt ta.

" Ôi."Ta kêu to đau đớn.

" Đại Duy sẽ lập tức trở lại đó, người ngàn vạn đừng động tay động chân, lại để cho hần trông thấy, hần sẽ giết người."

Cát Linh Linh cũng không đẩy bàn tay ta đặt trên chân ngọc của nàng ra, tay ta nhẹ nhàng vuốt ve da thịt mịn màng như nhung.

" Hần tìm ta có việc sao?"Ta sửng sốt một chút.

" Ừ, hần có rất chuyện trọng yếu muốn nói với người. Đừng giả bộ, người giao dịch không tuân theo quy định cả thế giới đều biết rồi, hần trở về chính là vì trao đổi với người kế hoạch tiếp theo, nếu như người..... Người thật sự không muốn rời khỏi thành phố, người nên nói chuyện cùng hần."

Cát Linh Linh ôn nhu nhìn ta, vẻ mặt chờ đợi mong ta không cự tuyệt đề nghị của nàng, trong giọng nói vừa giận vừa thương đâu chỉ bao hàm sự ôn nhu? Hiện tại ta mới biết được, Cát Linh Linh bắt đầu ôn nhu thì dù là tấm thép bách luyện cũng biến thành sợi chỉ rồi.

" Được rồi."Ta cũng gật đầu đồng ý.

Cát Linh Linh nở nụ cười, cười rất sáng lạn. Trên khuôn mặt tái nhợt của nàng hơi hồng lên, trong đôi mắt sáng ngời xuất hiện một tầng hơi nước, dần dần khiến con người của nàng trước trở nên một mông lung. Nữ nhân

như vậy ta có thể hận nàng sao? Ta hận không được, lửa nóng trong lòng buộc ta dùng hành động để trả lời, ta xúc động kéo Cát Linh Linh vào trong ngực, ôm thật chặt nàng. Cát Linh Linh không giãy dụa, nàng như con chim nhỏ cuộn mình trong ngực ta, ta vươn tay nâng cằm nàng lên, hôn lên cặp môi đỏ mọng.

" A....."

Đây là một nụ hôn cực dài mà ta chưa bao giờ trải qua. Nếu như cảm tình của ta với Cát Linh Linh thực sự có một chút hận ý, vậy thì sau nụ hôn này, tất cả oán hận đều tan thành mây khói, ta tham lam mút vào hết thấy trong miệng nàng, một giọt nước miếng của nàng ta cũng không lãng phí.

" Đủ rồi, muốn khiến ta ngạt thở chết sao? Chồng ta sẽ không buông tha người đâu."Cát Linh Linh đẩy ta ra, thở hổn hển từng ngụm.

"Ta là chồng người."

Ta lại ôm lên bờ eo mềm của Cát Linh Linh, một bàn tay lùa vào áo nàng, đẩy ra ngực xinh xắn, trèo lên cặp vú đầy đặn, đây là đồ chơi tốt nhất trên thế giới, văn vẻ không phiền, chà xát không ngán, nhũ phong đầy đủ bị ta chà đạp bừa bãi.

" Đây là đồ của người sao? Người muốn sờ cứ sờ, người có hỏi qua ta sao?"Cát Linh Linh luống cuống tay chân ngăn cản sự khinh bạc của ta nhưng tốn công vô ích. Nàng ngăn cản được viên thịt trái thì không cản được viên thịt phải, đến đi đi đúng là được ta chơi cái chết đi được. Cuối cùng khiến nàng bức bối, cũng mặc kệ thực nữ hay không thực nữ, nhả nhận hay không nhả nhận, tay nàng cũng bắt lấy quả cầu thịt dưới hạ thể ta.

" Ài ai ai..... Nhẹ chút nhẹ chút."Hòn dái truyền đến cảm giác đau nhức, ta vội vàng kêu to.

" Hiện tại có thể bỏ bàn tay thúì của người ra chưa?"Cát Linh Linh đặc ý nhìn ta, tựa hồ tại nói cho ta biết, hết thầy đều nằm trong lòng bàn tay nàng.

" Không thả."Ta giả hoạt cười cười, ngón tay vẫn nắm chặt nhũ phong.

" A? Rất kiên cường, xem ai sợ ai?"Cát Linh Linh đôi mắt đẹp như làn thu thủy, vừa khẽ cười vừa tăng lực trên tay.

" Ôi, xong rồi, nhất định là bị thương rồi."Ta kêu to, tranh thủ thời gian buông viên thịt trên tay. Trong tiếng cười như chuông bạc của Cát Linh Linh, ta thống khổ cởi quần ra, móc ra dương vật sưng to, cẩn thận quan sát có bị thương hay không.

" Ta..... Ta căn bản là không dùng lực, nhìn cái gì vậy? Thực buồn nôn."Cát Linh Linh kinh hãi, trông thấy ta giơ tên gia hỏa lên cao, nàng lập tức che mặt hoa đào, then thùng định chạy đi. Hai tay ta triển khai, như điều hâu vỗ gà con, ôm mỹ nhân đánh đá này vào trong ngực.

Cát Linh Linh kêu to:" Đại Duy sắp trở về đó, thả ta ra, không được."

Hai tay ta xuất kích, chuẩn xác cầm hai cái vú lớn chà xát mãnh liệt, sờ lâu thành nghiện, lại thuận thế vén váy ngấn lên, tham tiến vào hằm thịt nước sôi lửa bỏng.

TỶ PHU VINH DỰ

Tiểu Thủ Chương
www.dtv-ebook.com

Chương 30: Khẩu súng (2)

" Ah ! Người thả ta ra, thật sự..... Đại Duy lập tức quay lại đó."

Cát Linh Linh thở gấp thở phì phò, nàng tuy đã man nhưng khí lực có hạn. Mắt thấy quần lót bị kéo xuống đầu gối , nàng đành phải lớn tiếng năn nỉ.

" Lần này sẽ không phải kinh nguyệt nữa chứ?"Ta cười xấu xa, từ biệt thực có thể nhìn ra ngoài ra xa, nghĩ thầm cho dù Đồ Đại Duy trở về ta cũng có thể kịp thời phát hiện, nghĩ vậy lá gan của ta đột nhiên mở lớn. Cũng mặc kệ Cát Linh Linh năn nỉ, lật thân một cái, đem con cạp cái để cho ta thương nhớ này đặt dưới thân, trên tay dùng sức kéo, vứt quần lót kéo xuống mặt đất.

"Người điên rồi sao? Không được! Trung Hàn, ta van người, đợi lát nữa chúng ta đi chỗ khác, không thể ở chỗ này được."Cát Linh Linh thất kinh, thậm chí đã tóm lỗ tai của ta.

" Linh Linh, ta muốn người! Nhớ người muốn chết! Người mấy ngày nay đều nhớ ta phải không nào?"Hơi thở dồn dập, bờ môi như mưa rơi xuống đôi má Cát Linh Linh.

"Linh Linh tỷ của ta, làm sao mỗi lần đều để ta solo vậy? Thuận theo ta chẳng phải không có việc gì sao, người thoải mái ta cũng thoải mái, thật tốt."Ta toàn thân mồ hôi đầm đìa, thở hổn hển.

Cát Linh Linh không nói gì. Hai hàng lông mày nhú chặt bắt đầu giãn ra, bờ môi đỏ tươi cũng hé mở, phát ra tiếng rên rĩ mất hồn: " Ồ....."

" Thoải mái sao? Linh Linh, ta rất thích người. A..... Thật thoải mái, thoải mái chết ."

Ta cúi đầu nhìn xem mép đồng cùng côn thịt kết hợp, nhìn xem côn thịt co rúm tại cửa huyết, dùi nóng đi vào nhục động dị thường mạnh mẽ hữu lực.

" Ừ..... Trung Hàn, ta hơi đau, người chậm chậm một chút."Cát Linh Linh oán hận ta lộ vẻ mềm mại đáng yêu.

Ta cười xấu xa: " Rất nhanh người sẽ không thấy đau nữa."

Trong tiếng kêu yêu kiều của Cát Linh Linh, côn thịt chuyển động như trục xoay, từ chậm đến nhanh, lại từ nhanh thành chậm, tốc độ biến hóa liên tục, lực lượng cũng bất đồng. Dâm thủy bài tiết ra càng khiến ta đút vào thêm thông thuận tự nhiên,

" BA BA" Ta si mê nhìn Cát Linh Linh, nàng buông lỏng hai tay, cũng si mê nhìn ta, eo nhỏ mềm mại không ngừng vặn vẹo, tiêu hóa lực trùng kích của ta, dưới áp lực cuồng loạn của ta lén lút phản kích. Ta đút vào càng lợi hại, nàng phản kích càng mãnh liệt, nhục động chặt khít không ngừng áp súc không gian sinh tồn côn thịt của ta, xoắn lấy lộ tuyến quy đầu tiến lên.

" A..... Linh Linh, huyết của người thật chặt, ta muốn bắn."Ta phát ra tín hiệu đầu hàng.

" Ừ..... Không muốn, chờ một chút..... Ta..... Chịu không được , quá cứng..... A....."

Cát Linh Linh hạ thể dán lên, nàng kịch liệt nhún mông.

" A..... Linh Linh, ta muốn bắn."

Mãnh liệt run run khiến cho ta đút vào mấy lần cuối cùng trở nên điên cuồng, ta khẳng định Cát Linh Linh trong nhục huyết nhất định dính đầy tinh dịch của ta.

" A a....."

Sau hai tiếng rên rỉ, Cát Linh Linh đã ở kịch liệt co rút nhắm mắt lại, trên mặt nàng hiện lên vẻ thỏa mãn. Thực không hiểu nổi nàng vì sao lúc đầu bài xích ta, sau đó lại là vui vẻ thỏa mãn, chẳng lẽ là bởi vì cảm thấy thẹn nên nàng cố làm ra vẻ? Ta thật sự không rõ, cũng không muốn hiểu rõ.

Chờ Cát Linh Linh hô hấp dần dần vững vàng, ta mới nửa đặc ý, nửa chế nhạo cười hỏi:" còn nói Đỗ quản lý sắp trở về nữa? Hừ, may mắn ta kiên quyết không tin."

Cát Linh Linh mở mắt ra, vẻ mặt quái dị nhìn ta, trong lúc đó nàng nở nụ cười, cười bất đắc dĩ, ánh mắt không ngừng lập loè, trong sự kinh hoảng mang theo vẻ hưng phấn. Ta không hiểu, nhìn không được mà hỏi:" Làm sao vậy? Thoải mái ngây người sao?"

Cát Linh Linh ôn nhu thở dài một hơi, lắc đầu gất giọng:" Người còn không xuống?"

" Tại sao phải xuống, ta còn muốn gió xuân nhị độ Ngọc Môn quan."

Ta buông lời cợt nhả, dương vật cắm trong lỗ thịt đã chậm rãi khôi phục sinh cơ, ta nhẹ nhàng bắt đầu lay động.

" Trung Hàn, hay là người xuống đi."

Cát Linh Linh cười cười với ta, sau đó hướng về đằng sau sa sầm nét mặt " Đại Duy, đừng như vậy, mau buông súng ra. Ta cùng hấn làm cũng

làm rồi, người nổ súng cũng vô dụng."

" Nổ súng? Ha ha, Linh Linh tỷ càng ngày càng thú vị , người vừa nói như vậy, ta thật đúng là cảm giác được Đỗ quản lý ở đằng sau ta. Ha ha, rất kích thích."Ta ghen ngào cười to, cảm giác Cát Linh Linh thật sự hăng hái.

Một tiếng ho khan trầm thấp truyền đến, ngay sau đó ta nghe được một âm thanh nam nhân lạnh như băng:" Linh Linh, người có phải thích thằng ranh con này hay không?"

Mập mạp Đỗ Đại Duy chẳng biết từ lúc nào đã đứng đằng sau ta, càng làm người sợ hãi chính là, hai tay hắn mang một khẩu súng săn, họng súng đen như mực lúc này đang cách đầu ta chưa đầy mười phân. Ta tuyệt đối tin tưởng chỉ cần Đỗ Đại Duy muốn, đầu của ta nhất định bị nổ thành vụn. Nhìn hai nòng súng đen nhánh, hai đầu gối ta như nhũn ra, cả người bổ nhào trên người Cát Linh Linh. Ta nghĩ thầm, lần này thật sự chết không có chỗ chôn thật rồi.

Không tưởng được tình hình đã phát triển đến thế này. Cát Linh Linh vừa ôm ta, vừa trừng mắt với Đỗ Đại Duy, lớn tiếng gào thét:" Bảo người bó súng xuống người có nghe không? Chính người cũng đã nói, tình nguyện cho hắn lên cũng không muốn ta bị Chu Cửu Đồng chà đạp, không có hắn, nói không chừng ta hiện tại đã nằm trên giường Chu Cửu Đồng. Người nhìn người xem, đúng là một kẻ nhút nhát, có bản lĩnh người cầm súng chỉ vào Chu Cửu Đồng ta xem ! Người là đồ con heo mập chết toi, nếu không bỏ súng xuống, ngày mai sẽ ly hôn với người."

Tuy ta sợ hãi choáng váng, nhưng nghe từ trong miệng Cát Linh Linh "hắn " không thể nghi ngờ chính là ta. Ha ha, bà nương hung hãn thật tuyệt! Lúc này mà nàng còn dám mắng Đỗ Đại Duy không lưu tình chút, mà Đỗ Đại Duy cũng không dám phóng một cái rắm, thật sự là trắng đen điên đảo, ác nhân có ác nhân trị. Ta lập tức nhẹ nhàng thở ra, cũng ý thức được trong lúc này có ẩn tình rất lớn.

" Leng keng....."

Đúng lúc này ngoài cửa truyền đến tiếng chuông cửa, Cát Linh Linh lớn tiếng quát: " Còn đứng đấy làm gì vậy? Đi mở cửa, nhanh lên."

" Tiểu tử này không đứng dậy, ta làm sao mở cửa được?" Đỗ Đại Duy đã giảm thấp âm lượng rất nhiều.

Cát Linh Linh nhéo cánh tay ta một cái, nhẹ nhàng nói với ta: " Còn không mau đứng dậy?"

Ta lập tức nhảy lên như điện giật, hoàn toàn không dám nhìn Đỗ Đại Duy, đưa lưng về phía hắn vội vàng mặc quần áo. Ai! Tay run rẩy, mặc ba lượt, rơi hai lần mới hoàn toàn chỉnh chu, lúc này ta cũng chưa dám nhìn Đỗ Đại Duy mà đi ra mở cửa, trên bàn trà vẫn đặt chình ình một khẩu súng săn khủng bố. Truyện Tiên Hiệp - -Y

Cửa mở, một người nam nhân cao lớn đi đến, ta chỉ nghe thấy một tiếng hét lớn: " Lý Trung Hàn có tới không?"

Đỗ Đại Duy dờ dẫm gật đầu. Ta ngẩng đầu nhìn lên, người tới lại là La Tất. Hắn lúc này cũng thấy ta liền cười to hai tiếng rồi đi tới, trong miệng hô to: " Trung Hàn huynh đệ, Trung Hàn huynh đệ, ta chờ người tại khách sạn mãi, sao người không tới? Gọi điện thoại thì người tắt máy, khiến lão ca vội muốn chết ! ai ! Ta chuẩn bị nhiều đại mỹ nữ cho người, người lại không xuất hiện, các mỹ nữ đều tức giận đó ! Ha ha....."

Ta nghe xong liền mở cờ trong bụng, La Tất thường thức không tầm thường, hắn nói là mỹ nữ thì nhất định không kém . Đang muốn nói lại vài câu, đột nhiên một ánh mắt lạnh buốt chiếu vào lưng khiến ta dựng tóc gáy, đó là ánh mắt sắc bén từ Cát Linh Linh, ta bèn tỏ vẻ nghiêm nghị: " La tổng hay nói giỡn quá."

La Tất bước vài bước đã đến trước mặt ta, hai tay đặt tại trên vai ta kích động nói: " Trung Hàn huynh đệ, người đúng là ân nhân cứu mạng của ta!"

" Ân nhân cứu mạng? Cái này....." Ta cảm thấy lẩn lộn, đang muốn hỏi La Tất cho rõ ràng thì lúc này từ ngoài cửa lại thấy một người, một nữ nhân rất đẹp, nàng chính là Sở Huệ. Ta lập tức cả kinh, còn chưa kịp phản ứng, Sở Huệ đã chậm rãi đi tới, bộ dạng yếu đuối.

"Ai ! nhiều người nhìn như vậy, cũng không có người nào lên đỡ ta một cái".Sở Huệ hai mắt như nước, cười nhẹ nhàng, sóng mắt khẽ quét qua mọi người, sau đó nhỏ giọng làm nũng với La Tất: " Bảo bối, người chạy nhanh như vậy làm gì? Cả chìa khóa xe cũng chưa rút ra, vút bừa bãi ."

" Ai da ! Tiểu Huệ, ta đã nói với người bao nhiêu lần, ở trước mặt người ngoài đừng gọi ta là bảo bối sao? Buồn nôn quá."La Tất cực kỳ lúng túng, trên mặt ngượng ngùng đỏ rực.

Ta vừa định cười, Sở Huệ sóng mắt đã chuyển đến trên người ta, bờ môi màu tím nhẹ nhàng mở ra, thanh âm khàn khàn từ tính khiến ruột gan ta cồn cào: " Lý Trung Hàn cũng là người ngoài sao?"

La Tất vỗ đầu một cái, lớn tiếng nói: " Là ta nói sai rồi! Trung Hàn lão đệ không phải người ngoài, không phải người ngoài."

Thấy ta sững sờ, La Tất cười nói: " Trung Hàn, có lẽ người không rõ, ta đã trải qua hai cửa ải sinh tử quan trọng đó! Nếu không nhờ lão đệ, Tiểu Huệ nhà ta đã bị lão đầu họ Chu kia chiếm đoạt. Mẹ nó, La Tất ta thiếu chút nữa đã không còn mặt mũi lẩn lộn ở kt."

" A?" Ta nghe xong, càng nghi ngờ, nghĩ thầm, chẳng lẽ La Tất cũng không biết Sở Huệ đã bị Chu Cửu Đồng vũ nhục? Chẳng lẽ Sở Huệ gạt La Tất đi cầu Chu Cửu Đồng? Nghĩ vậy, ta cảm thấy ngoài ý muốn, vội vàng nhìn về phía Sở Huệ, Sở Huệ mãnh liệt nháy mắt với ta, ý bảo ta đừng vạch trần, trong lòng ta cảm khái vạn phần, cảm khái nữ nhân vĩ đại, vì tiền đồ

nam nhân mình mà không tiếc hi sinh thân thể chịu nhục. Sở Huệ như thế, Cát Linh Linh nóng nảy cũng như thế.

La Tất không phát hiện ta cùng với Sở Huệ nháy mắt, hần ôm bờ vai ta lắc đầu thở dài: " Trung Hàn lão đệ nhất định không biết nguyên nhân trong đó, hôm nay ta sẽ đem toàn bộ chuyện này nói cho người biết, dù sao ta cũng không lo lão đệ là người ngoài. Hơn nữa từ nay về sau, vận mệnh lão ca cùng Tiểu Huệ nhà ta tựa toàn bộ dựa vào Trung Hàn lão đệ ."

" Tôi lại nhớ La tổng tối hôm qua thắng đậm một quả phải không?"Ta cười hỏi.

" Lợi nhuận là không ít, nhưng vẫn còn xa mới đủ. Ai, thôi, mời Trung Hàn lão đệ ngồi xuống, để lão ca kể cho người nghe."

La Tất kéo ta đến trên ghế, vẻ mặt thành khẩn nhìn ta. Hần có dáng người cao lớn, khí vũ hiên ngang, nhưng trước mặt ta lại cố tỏ vẻ lấy lòng, làm cho ta cảm thấy rất không thích ứng được. Ta ngồi ở trên ghế sa lon, cổ vênh tai lên. Muốn nghe xem trong lúc này đến cùng có bao nhiêu ẩn tình, có bao nhiêu lời nói thật, bao nhiêu lời nói dối.

Nói thực ta đối với bọn họ có một tầng đề phòng rất lớn, đặc biệt là Đổ Đại Duy, hần một mực trừng mắt với ta, lại nhìn khẩu súng sẵn trên bàn trà. Cho dù đang cùng La Tất nói chuyện, nhưng ta vẫn tập trung toàn bộ lực chú ý đặt trên người Đổ Đại Duy, ngẫu nhiên ta cũng ngẩng Cát Linh Linh một cái, Nàng thoát nhìn rất bình tĩnh, rất thực nữ ngồi một bên ghế, đùi ngọc ưỡn nhả vắt ngang, chỉ là ánh mắt nàng lại gắt gao hướng vào Sở Huệ. Vừa rồi ta cùng với Sở Huệ nháy mắt, tám phần là bị nàng phát hiện, ai ! Đầu ta muốn to ra.

La Tất tựa trên ghế sa lon thở dài một tiếng, êm tai nói: " Ba tháng trước, ta cùng với Đại Duy làm một cuộc đầu tư, cũng không biết lúc đó nghĩ thế nào mà phạm phải sai lầm đi tin tưởng con cá sấu tài chính Soros

kia nói nhảm, toàn lực đổ vào thị trường dầu thô. Kết quả giá dầu tăng một mạch, chúng ta thất bại thảm hại, phải bán cả nhà đi để đủ bồi thường."

Dừng một chút, La Tất nói tiếp: "Vốn dĩ bồi thường xong thì cũng thôi, nhưng lão già Chu Cửu Đồng lại tiếp tục dụ dỗ ta theo vào, ta cùng Đại Duy không chịu được sự hấp dẫn cũng muốn gỡ vốn, vượt quyền hạn đầu tư của công ty. Kết quả bị lão cầu họ Chu cưỡng ép bán ra, chẳng những không thể gỡ vốn mà còn thiếu nợ công ty 200 triệu, Đại Duy cũng thiếu 200 triệu, chúng ta tổng cộng thiếu công ty 400 triệu đô la Hồng Kông. Ai ! thật thê thảm."

"Ừ, xác thực rất thảm, về sau thì sao?" Ta hỏi.

"Về sau? Về sau....." La Tất vừa nói vừa nghiêng răng nghiêng lợi, trong lời biểu lộ vẻ phần uất: "Về sau, lão cầu họ Chu đưa ra hai điều kiện thứ nhất là ở trên đại hội cổ đông bác bỏ kiến nghị của Trương Tư Cần thay tổng giám đốc, điều thứ hai là giao cổ phiếu công ty trong tay chúng ta ra, điều thứ ba, con mẹ nó, cái tên chó chết này buộc Tiểu Huệ cùng Linh Linh của chúng ta ngủ với hắn một năm. Con mẹ nó, thiếu chút nữa hại ta làm con rùa đen."

"Người đã đáp ứng sao?" Ta giật mình mà mở to hai mắt.

"Ta đương nhiên không đáp ứng, nhưng không đáp ứng, Chu lão cầu sẽ báo án. Người biết nếu như báo án, ta sẽ không cách nào đặt chân trong giới tài chính."

La Tất nói đến đây liền lộ ra vẻ ủ rũ, hẩn lắc đầu, nhìn vẻ mặt u oán của Sở Huệ nói tiếp: "Ta vốn không định đáp ứng, Đại Duy cũng sẽ không đáp ứng. Linh Linh càng không cần nói, nàng nói dù chết cũng không muốn đi cùng Chu lão cầu một ngày. Nhưng Tiểu Huệ nhà ta lại muốn đáp ứng, Tiểu Huệ là người tốt, nàng sợ ta ngồi tù."

"Vậy ý là ta không tốt ư?" Cát Linh Linh ở bên tức giận nói.

" Ta không phải có ý này, người đừng nên tức giận. Mấy tháng nay bốn người chúng ta trải qua như thế nào, người còn không rõ ràng sao?" Xem ra, La Tất cũng sợ Cát Linh Linh.

" Hừ !""

Cát Linh Linh mặt lạnh hừ một tiếng.

La Tất oán hận nói: "Chu lão cầu đưa ra ba cái điều kiện chúng ta chỉ đồng ý hai cái trước, còn một cái điều kiện cuối cùng chúng ta quyết không đồng ý, vô luận như thế nào cũng không thể đem lão bà vào miệng hăn."

TỶ PHU VINH DỰ

Tiểu Thủ Chương
www.dtv-ebook.com

Chương 31: Đàm phán (1)

" Vậy lão Chu Cửu Đồng cứ như vậy buông tha các người sao?"Ta tò mò hỏi.

" Chu Cửu Đồng đương nhiên không đơn giản buông tha chúng ta như vậy, lúc ấy hắn đã bức bách chúng ta lập tức đồng ý, nhưng rất kỳ quái, về sau hắn đột nhiên tỏ ra phóng khoáng, cho chúng ta ba tháng thời gian để chúng ta trả hết nợ nần. Nếu như không được, chúng ta phải đáp ứng cả ba điều kiện của hắn, nếu như chúng ta không đáp ứng, hắn sẽ báo án."La Tất buồn bực cực kỳ.

" Ừ, thứ hai là đại hội cổ đông, xem ra, các người hiện tại còn chưa chuẩn bị tốt."Ta nhàn nhạt nói, trong lòng cũng dần dần có một ý nghĩ thông suốt. Ta đoán chừng Chu Cửu Đồng đột nhiên buông lỏng điều kiện cũng là bởi vì Sở Huệ đã lên đáp ứng Chu Cửu Đồng. Ai ! thật đáng thương cho Sở Huệ.

" Đúng vậy! Chúng ta gần như đã tuyệt vọng. Bất quá, ông trời còn có mắt! Chúng ta đã có đại cứu tinh là Trung Hàn lão đệ, ha ha....."La Tất đột nhiên hai mắt tỏa sáng cười lên ha ha.

" Ta là cứu tinh? La tổng quá đề cao ta rồi. Ta bất quá chỉ là đem kết quả phân tích của mình nói cho người biết, người có thể kiếm tiền đó là phúc khí của người, đừng nói ta là cứu tinh nữa."Ta cười tủm tỉm nhìn La Tất, nghĩ thầm người còn chưa nói hết ra.

" Trung Hàn lão đệ, người cũng đừng pha trò. Lúc rạng sáng, tổng thanh tra tài vụ Hầu Thiên Kiệt đã điện thoại cho ta, hắc cho ta biết Trung Hàn lão đệ đại phát thần uy kiếm lời ba tỷ. A, ta thật không dám tin Trung Hàn lão đệ dũng mãnh phi thường cái thế. Mọi chuyện đã qua, ta muốn học một chút kỹ xảo của Trung Hàn lão đệ."

" Rạng sáng?"Ta sờ lên cái mũi, trong lòng thật sự là vừa buồn cười vừa tức giận, ngẫm lại lúc ta liều mạng đã có ánh mắt theo dõi từng cử động của ta, thế mà ta lại ngây ngốc lấy vận mệnh cùng tiền đồ của mình ra để mạo hiểm giúp người ta giành thiên hạ, thật đúng là một con lợn.

" Kỳ thật trong lòng người muốn cái gì chúng ta cũng tinh tường. kt từ khi thành lập đến nay, tiến hành giao dịch không tuân theo quy định không phải chỉ một mình người, nhưng dám dùng chín trăm ngàn đôla để thao tác , người là người thứ nhất. Ha ha, La Tất ta cúi đầu bội phục người, Tiểu Huệ nhà ta vừa biết chuyện này cũng bội phục Trung Hàn lão đệ. Ha ha....."

" Đúng vậy, thật lợi hại."Sờ Huệ liếc mắt với ta khiến tâm trạng ta trở nên kích động, rất muốn mỉm cười đắc ý . Nhưng bên cạnh chiếu lên một chùm lãnh mang khiến ta sợ hãi, Cát Linh Linh ở bên tỏ vẻ thờ ơ lạnh nhạt nhưng ta cũng không dám làm càn, thành thật tránh đi ánh mắt Sở Huệ.

La Tất vừa ngừng tiếng cười, Cát Linh Linh đã bật tiếng cười lạnh. Xem biểu tình trên mặt nàng, đối với việc ta kiếm được ba tỷ cũng chẳng cao hứng chút nào:

" Thật lợi hại, nhưng người có nghĩ tới tình cảnh nếu thua lỗ? người Không những mình người xong đời, chỉ sợ cả Tiểu Quân cũng dính vào. Ta không sợ nói cho người biết, Chu lão đầu kia đã để ý tiểu di của người, nếu như người lần này thua lỗ, hắc hắc, ta cam đoan kết quả của người cũng tương tự như chúng ta vậy."

" Cái gì? Chu Cửu Đồng đã để ý Tiểu Quân ư?"Ta vừa sợ vừa giận.

" Hừ, lần trước Tiểu Quân tới công ty, ta mang Tiểu Quân đến phognf hành chính làm hồ sơ, chẳng may đụng phải Chu lão cầu. Lão ta vừa thấy Tiểu Quân thì cả người đã thay đổi, đuổi theo ta hỏi Tiểu Quân là ai, ta nói cho hần biết là tiểu di của ngươi, người đoán Chu lão cầu nói như thế nào?"Cát Linh Linh lạnh lùng hỏi ta.

" Nói như thế nào?" Gân xanh trên cổ ta đã bạo lên, hai con mắt sắp phun lửa.

Chu lão cầu nói:" Tiểu di đã tuyệt sắc như thế, vậy lão bà ngươi cũng nhất định cũng rất đẹp , hai người đều....."" Cát Linh Linh không định thêm gì đi nữa.

" Hai người đều kéo lên giường, phải không?"Ta cười lạnh.

" Chu lão cầu cũng có ý này, may là khi Tiểu Quân điền bản khai không nghe được lời Chu lão cầu nói."Cát Linh Linh nói ra.

"Chu Cửu Đồng dám ở trước mặt ngươi nói những lời này sao?"Ta giận dữ hỏi.

" Chúng ta đã thành thịt cá dưới đao của hần, hần còn sợ ta làm càn sao?"Cát Linh Linh giận dữ nói với ta. Nghĩ thầm ngươi còn đang cầu ta, thế mà còn dám hung dữ với ta? Thật tức chết đi được! Có thời gian nhất định phải sửa trị con cọp cái này.

" Vậy hôm nay các ngươi mời ta đến cụ thể muốn ta làm gì?"Ta dứt khoát nói thẳng.

" Ồ."La Tất ngượng ngùng cười cười, hần không trả lời ngay mà nhìn nhìn đồ Đại Duy:" Đại Duy, ngươi cùng Trung Hàn lão đệ nói thử coi."

Đồ Đại Duy đang có vẻ vtối tâm phiền muộn, hần trầm mặc một lát rồi then thùng ho khan hai tiếng:" La tổng, ngươi cứ nói đi"

Đỗ Đại Duy đương nhiên xấu hổ, vừa rồi hẳn còn muốn cho ta một viên đạn, hiện tại làm sao có thể không biết xấu hổ đi cầu ta? Ta âm thầm cười lạnh. Đồ heo mập đáng chết! Ta chính là thích Cát Linh Linh, ta chính là ân ái với Cát Linh Linh, người cần ta à? Có bản lĩnh người nổ súng đi? Kỳ thật ta cũng đã nghĩ kỹ, hiện tại vô luận là vì mình, hay là vì Tiểu Quân, Đái Tân Ni, Cát Linh Linh cùng với Sở Huệ, ta đã có quyết định, đem hết khả năng giúp bọn họ. Nghĩ đến Sở Huệ bị Chu Cửu Đồng đùa bỡn, trong lòng ta chua chát.

" Trung Hàn lão đệ, tuy ta rất khâm phục người gan dạ sáng suốt, nhưng việc người giao dịch không tuân theo quy định đã bị báo cáo lên bộ giám sát, nói cách khác tài khoản của người đã bị đóng băng, ba tỷ này người không thể nào vận dụng được nữa."La Tất nghiêm túc nhìn ta.

" Ta biết, nhưng không có của ta mật mã, ai cũng không di chuyển được số tiền kia."Ta cười nhạt.

" Đúng vậy, cho nên ta hi vọng người trả số tiền này lại cho công ty, thứ nhất, người có thể giúp chúng ta bù lại chỗ thiệt hại, thứ hai, Chu Cửu Đồng đã đáp ứng thưởng cho người 3000 vạn. Kể từ đó, mọi người đều vui vẻ, Trung Hàn lão đệ người, cảm thấy như thế nào?"La Tất biểu lộ càng ngày càng khẩn trương, sợ ta không đáp ứng hẳn.

" Các người đã thương lượng qua với Chu Cửu Đồng sao?"Ta cười mà không phải cười nhìn xem La Tất, thuận tiện liếc qua Đỗ Đại Duy.

" Không tệ, buổi sáng ta và Đại Duy đã cùng bàn bạc với Chu Cửu Đồng."La Tất nói ra chi tiết.

" Nói cách khác, ta mạo hiểm cả mạng sống mà kết quả chỉ được 3000 vạn sao?"Ta thăm dò thử ném ra điều kiện của mình, vừa rồi Chu Cửu Đồng lúc này còn không hưởng dụng để mỹ nhân mật đường, hóa ra là có chuyện muốn thương lượng.

"Trung Hàn, người phải hiểu, nếu công ty báo án....."La Tất uyển chuyển cảnh cáo ta.

" Ha ha, ta biết, nếu công ty báo án thì ta sẽ bị tổng vào tù, nhưng nếu như ta được lợi ích không tương xứng, ta tình nguyện ngồi tù."Ta hiện tại càng ngày càng có lòng tin , bởi vì ta đã nhìn ra, kẻ càng phải vội là Chu Cửu Đồng cùng La Tất bọn hăn.

Ta tin tưởng chỉ cần có thể đạt thành hiệp nghị, ta nhất định sẽ bình an vô sự, tối đa là cuốn gói rời khỏi kt. Nếu như có thể kiếm được một khoản thù lao lớn, ta cũng không ngại rời khỏi nơi này, chỉ là không thể nhìn thấy một đám mỹ nữ để khiến ta hơi đau lòng.

" Như thế này được không? Ta sẽ thương lượng với Chu Cửu Đồng, tăng tiền thưởng lên 5000 vạn. Trung Hàn lão đệ người cảm thấy như thế nào?"

La Tất cũng bảo trì vẻ bình thản, chỉ là trong ánh mắt đã hiện lên sự lo lắng. Trong lòng ta âm thầm kích động, kỳ thật 5000 vạn so với mục tiêu chín trăm ngàn của ta kém một nửa nhưng đã là một con số tài phú kịch xù, ít nhất đối với ta mà nói cũng đã là rất lớn , ta có chút chần chờ, cũng có thỏa hiệp ý. Bất quá, ta không muốn lập tức trả lời La Tất.

Không khí ngưng trệ, bốn người, bốn cặp mắt đang nhìn ta, đặc biệt là Cát Linh Linh, trong ánh mắt vậy sáng quắc đầy vẻ phức tạp, u oán mang theo sự bất đắc dĩ, lo lắng mang theo chờ đợi. Ai ! Nàng hao tâm tổn trí chuẩn bị kỹ lưỡng tiếp cận ta, hấp dẫn ta, vì cứu trợ phụ của mình, vì chính là chứng minh chính cô ta giá trị mà không tiếc bỏ ra hết thảy.

Ta cảm thấy sống mũi cay xè, tuy ta so với Đỗ Đại Duy trẻ tuổi, đẹp trai hơn rất nhiều, nhưng trong mắt Cát Linh Linh, ta vĩnh viễn kém Đỗ Đại Duy. Có lẽ nàng không ngờ rằng trong trò chơi mèo vờn chuột này cả mình cũng rơi vào, lén lút thích ta. Ta nhìn ra được Cát Linh Linh thật sự có cảm tình với ta.

Ta bất đắc dĩ thở dài, cũng không lập tức trả lời La Tất, mà là nhìn về phía Đỗ Đại Duy.

"Đỗ quản lý, ý La tổng người có đồng ý không?"Ta hỏi.

"Ừ, đúng vậy, La Tất đại biểu bốn người chúng ta."Đỗ Đại Duy gật gật đầu.

"Được, ta còn có một điều kiện."Ta nhìn Đỗ Đại Duy.

"Người nói."

"Ý ta là chỗ thiếu hụt của Đái Tân Ni cũng xóa bỏ."Ta nhìn thẳng vào mắt Đỗ Đại Duy mà không phải nhìn khẩu súng sẵn trên bàn trà. Bởi vì ta từ trên cao nhìn xuống, bởi vì ta chiếm cứ chủ động. Đỗ Đại Duy không phải kẻ ngốc, hẳn cân nhắc lợi hại lâu, sau đó rốt cục gật đầu đồng ý.

"Được rồi, thứ hai, ta sẽ giao số tiền kia cho công ty. Bất quá, ta phải có một hiệp nghị do Chu Cửu Đồng ký tên, cái này cũng không thể qua loa được."

"Điều đó là đương nhiên! Hôm nay thật là cao hứng, buổi tối chúng ta tìm chỗ ăn mừng một phen. Trung Hàn lão đệ buổi tối hôm nay không say không về chứ? Ha ha....."La Tất quả nhiên là tên hoa hoa Công Tử (Play Boy), chưa gì đã nghĩ tới nữ nhân và rượu.

Ta cười khoát khoát tay: "Buổi tối ta còn có việc, muốn ăn mừng hay là để tới thứ hai được không?"

"Cũng được! Đợi tới thứ hai, ta nhất định sẽ an bài thật kỹ. Ha ha....."

La Tất cười rất thật tâm, hẳn là một người đàn ông ngay thẳng, nói chung không phải người có tâm kế, nhưng thật đáng tiếc hẳn còn chưa nói

ra chi tiết kế hoạch hãm hại ta. Cho nên ta không thể coi hấn làm bằng hữu, hấn không thẳng thắn thành khẩn.

Ai ! Đúng vậy, trên thế giới này có bao nhiêu người là thẳng thắn thành khẩn hay sao? Ngẫm lại chính mình cũng là đầy ý nghĩ xấu trong đầu, nữ nhân xinh đẹp vừa gặp đã yêu, tuyệt đối là một đại thâm trùng. Tựa hồ hết thầy đều đã viên mãn, cho dù còn một chút tiếc nuối, bất quá, có thể giải quyết như thế này ta vẫn rất cao hứng.

Sau đó, ta muốn cáo từ, tuy La Tất cực lực giữ lại nhưng ta rất muốn đem tin tức này chính miệng nói cho hai mỹ nữ trong nhà. La Tất cùng Cát Linh Linh đều muốn mời ta, Cát Linh Linh càng kiên trì hơn.

" Ông....." Vẫn là tiếng động cơ Ferrari phát ra đều đều nhu hòa, âm thanh này ta càng ngày càng quen thuộc. Có lẽ là do tâm tình tốt, có lẽ là do thưởng thức nụ cười của mỹ nhân, ta nghe tiếng động cơ Ferrari như là nghe một ca khúc nhịp nhàng. Cát Linh Linh đang cười, cười rất đẹp. Chẳng biết từ lúc nào trên tóc nàng, kẹp tóc đổi thành màu đỏ au hình chữ S.

Ta tò mò hỏi:" Linh Linh tỷ, người đến cùng là có bao nhiêu chiếc kẹp tóc?"

Cát Linh Linh vũ mị lắc đầu: "Không rõ lắm."

"Nhiều đến mức không rõ ràng ư?"Ta lại hỏi.

" Ừ."Cát Linh Linh gật đầu.

" Nếu như ta tặng người một cái, người có ném đi hay không?"

Ta thâm tình nhìn Cát Linh Linh, cố hít vào mùi hương trên đầu "Nếu người tặng ta, ta đem vứt tất cả kẹp tóc trước đây đi, chỉ đeo cái người đưa."Cát Linh Linh chớp chớp xinh đẹp mắt to.

"Linh Linh tỷ, có những lời này đủ để ta liều mạng vì người."Ta thở dài.

Cát Linh Linh cười rộ lên. Xe mới vừa lên đường cao tốc, nàng cho xe chậm rãi ngừng lại. Ta còn chưa biết chuyện gì xảy ra, Cát Linh Linh đột nhiên đuổi cổ hôn ta, trong miệng ta liền có vị ngọt như nhót:" cảm ơn người, Trung Hàn, ta quả nhiên không nhìn lầm người."

Ta làm bộ không hiểu:" Cảm ơn ta vì cái gì?"

"Đương nhiên là cảm ơn người đã giúp chúng ta. Nếu như người không giúp, có lẽ chỉ hai ngày sau, ta đã biến thành một người khác, ta sẽ trở nên tự ti, trở nên tục tũn, trở thành kẻ ai cũng có thể làm chông."

Cát Linh Linh dùng ngón tay xinh đẹp nhẹ nhàng lướt qua môi ta, tại sống mũi cao thẳng trên nhẹ nhàng điểm một cái.

"Có lẽ ta là ân nhân do trời định của người."

Ta cười hì hì, cánh tay dài ôm Cát Linh Linh vào trong ngực, thầm cảm thán nhân sinh biến ảo vô thường, có lẽ chỉ cần một sự kiện cũng có thể cải biến cuộc sống một người. Đúng như lời Cát Linh Linh, nếu như hai ngày sau nàng sẽ không thể không ủy thân cho một lão già hòm hèm, chịu đựng vô cùng khuất nhục, như vậy cuộc đời nàng có lẽ thật sự bị cải biến, tốt đẹp hơn hay là tồi tệ hơn? Ta nghiêng về khuynh hướng thứ hai.

"Người chính là ân nhân của ta. Vừa rồi trông thấy Đại Duy dùng súng chỉ vào người, ta rất lo lắng, sợ người ghi hận trong lòng không chịu hỗ trợ. Ha ha, xem ra lo lắng của ta là dư thừa, người không nhỏ mọn như vậy. Nam nhân độ lượng mới là nam nhân, ta rất thích nam nhân như vậy."Cát Linh Linh tựa đầu gối lên bờ vai ta ôn nhu thổ lộ.

"Đừng nói nữa, cây súng kia đúng thật là rất đáng sợ, lúc đó thực khiến ta sợ hãi, tiểu đệ đệ cũng bị dọa mềm nhũn. Ô..... Hình như bị héo rồi."Ta tỏ vẻ muốn khóc như đưa đám.

" Cái gì? Người nói không thể lên sao, sẽ không thật sự có chuyện chứ? Nào, nhanh cho ta xem một chút." Cát Linh Linh cả kinh, ngồi thẳng người lên thò tay vào đựng quần của ta.

" Ở chỗ này sao?" Ta kinh hãi. Tuy đường cao tốc xe không nhiều xe cộ qua lại, nhưng trong một phút cũng có hơn mười chiếc đi qua. Cát Linh Linh lại ở trong xe vạch dương vật của ta ra, thật sự là rất điên cuồng .

"Sợ cái gì? Nhanh cho ta xem một chút." Cát Linh Linh vẫn muốn làm theo ý mình, đang nói chuyện nàng đã kéo khóa quần ta ra, móc ra nhục hành nửa mềm nửa cứng rắn. Chỉ là tên gia hỏa này vừa tiếp xúc bàn tay nhỏ bé của Cát Linh Linh lập tức ngẩng đầu uy vũ được không ai bì nổi, ta nhịn không được cười ha ha.

Cát Linh Linh hung dữ trừng mắt với ta, lớn tiếng gắt giọng: " Người định lừa gạt ta sao? Có tin ta căn thứ này hay không?"

Ta phát lạnh, lạnh lùng nói:" Ta không tin."

Cát Linh Linh cắn cặp môi đỏ mọng, nhìn ra ngoài cửa sổ xe thấy không có xe khác đến gần, nàng liền cúi xuống ngậm đại nhục bồng của ta vào trong miệng, thè lưỡi ra liếm rồi mút vào, linh hồn nhỏ bé của ta như bay lên trời.

" Linh Linh tỷ..... Linh Linh tỷ yêu quý của ta, người..... Người từ khi nào mà trở nên dâm đẳng như vậy?" Ta cắn chặt răng, tận lực không để cho mình phát ra tiếng kêu.

" Ta sao? Ta là thực nữ mà." Cát Linh Linh nôn ra quy đầu thô to, làm đáng trừng mắt với ta, sau đó lại ngậm đại nhục bồng của ta vào cái miệng anh đào nhỏ nhắn. Đây là lần thứ hai Cát Linh Linh ngậm dương vật của ta, so với lần thứ nhất thì công phu đã có sự tiến bộ, hiểu được cách đem quy đầu của ta xâm nhập đến cổ họng của nàng, ta quá mức hưng phấn cơ hồ suýt nữa thất thủ, may mà có mấy chiếc xe đi qua phân tán lực chú ý. Mặc

dù như vậy, ba phút sau ta vẫn bị đánh tới bời, phun ra tinh dịch tràn đầy vào cái miệng nhỏ nhắn của nàng. Ta rống to như một kẻ tâm thần: "Nuốt vào, mau nuốt vào."

TỶ PHU VINH DỰ

Tiểu Thủ Chương
www.dtv-ebook.com

Chương 31: Đàm phán (2)

Cát Linh Linh phần nộ nhìn ta, ta cũng trợn mắt nhìn nàng. Giằng co một lúc, Cát Linh Linh rất không tình nguyện nuốt tinh dịch của ta xuống.

Đúng lúc này, tiếng điện thoại vang lên, ta vừa nhấc máy lập tức có một tiến hét "Người lập tức trở lại cho ta." Tiếng gào của Đái Tân Ni trong điện thoại khiến cả Cát Linh Linh cũng nghe được .

"Được được được, đừng hét, đừng hét nữa, ta đã ở dưới lâu rồi." Ta bắt đầu dĩ giang tay ra làm dấu với Cát Linh Linh.

"Hừ, nàng cũng không phải lão bà người, người sợ nàng như vậy làm cái gì?"

Cát Linh Linh phần nộ nhìn ta, nàng không thể tưởng được Đái Tân Ni kỳ thật đã xem như lão bà của ta .

"Nữ nhân đều là đáng sợ ." Ta thở dài một hơi.

"Hừ, trừ ta ra, nữ nhân nào người cũng sợ, bên ngoài người không khi dễ được nữ nhân nào, cũng chỉ biết khi dễ ta." Cát Linh Linh hai mắt đầm lệ, tay lái có chút phát run.

Nữ nhân đôi khi thật sự là không hiểu được, rõ ràng là nàng khi dễ nam nhân, nhưng trong lòng luôn cảm thấy bị nam nhân khi dễ, đơn giản là một chút chuyện nhỏ, một cú điện thoại làm ngốn ngang trăm mối cảm xúc. Ta

tranh thủ thời gian cười an ủi, nhưng Cát Linh Linh không cho phép ta đi xuống xe nàng.

" Đừng khóc, lại khóc nữa thì không xinh đẹp đâu."

Ta dịu dàng vuốt ve khuôn mặt tuyệt mỹ kia, giữa ngón tay là những giọt nước mắt nóng hằm hập . Ta không thể tưởng được Cát Linh Linh cũng có lúc khóc, càng có vẻ làm nũng, đúng như một cô bé không chịu thua thiệt, nàng chính là con cọp cái kia sao? Ta có chút hoài nghi.

" Ta mặc kệ! Người dám xuống xe, về sau người đừng gặp ta nữa, ta cũng sẽ không gặp lại người."Cát Linh Linh bỏ tay ta ra. Trên mặt nàng ngoại trừ nước mắt, còn lại là sự ghen ghét mãnh liệt, ghen ghét một người tên là Đái Tân Ni. Ta biết rõ, phiền phức của ta hiện tại cũng đã hiện ra, ngoại trừ Cát Linh Linh, ta còn phải đối mặt với Vương Di, Phàn Ước, Trang Mỹ Kỳ. Ngoại trừ Quách Vịnh Nhân có thể làm cho ta yên tâm một chút, còn lại mấy nữ nhân đều khiến ta lo lắng, lo lắng các nàng có thể như Cát Linh Linh hay không khiến cho ta thật khó có thể tiếp thu. Trên thế giới này điều khó khăn nhất đúng là chịu ân của mỹ nữ.

Đang lúc ta đang chịu cảnh khó xử, một cái thân ảnh xinh xắn đột nhiên xuất trước cửa xe. Cát Linh Linh không thể tưởng được chính là, nàng ngang ngược gặp đối thủ, nàng lần này làm nũng lại chọc vào một ma đầu. Có lẽ thật đúng là ông trời an bài, an bài một người lại bị khắc bởi một người, vô quýt dày có móng tay nhọn.

" Tiểu Quân?"Cát Linh Linh giật mình nhìn ra ngoài cửa xe.

Ta cũng rất giật mình, không thể tưởng được Tiểu Quân lại đột nhiên xuất hiện, nàng cười tủm tỉm mà lắc lư cái đầu nhỏ, chỉ là tóc của nàng lại trở lại thành hai cái bím tóc sừng dê quái dị. Nói thật, ta thực không thích Tiểu Quân để bím tóc sừng dê, bộ dáng của nàng đã rất thanh thuần, buộc

lên bím tóc sừng dê lại khiến cho người ta cảm thấy nàng như một nhân vật hoạt hình. Người không biết còn tin là nàng chỉ có 14 tuổi.

Tiểu Quân đương nhiên không chỉ có 14 tuổi, nàng đã là một đại cô nương mười tám tuổi. Cho nên ta thích Tiểu Quân hất lên một đầu mái tóc như thác nước, điều này khiến bất kỳ nữ nhân khác đều không thể bằng được . Đọc Truyện Kiếm Hiệp Hay Nhất:

Bất quá, khi hai bím tóc sừng dê này xuất hiện lại khiến ta mở cờ trong bụng. Bởi vì ta thấy khuôn mặt vừa mới đắm lệ của Cát Linh Linh đã chuyển thành tươi cười, những giọt nước mắt kia đột nhiên biến mất không còn thấy tăm hơi.

" Ai nha, thật sự là Linh Linh tỷ ư? Ta vừa xuống định ra siêu thị, từ xa xa đã trông thấy chiếc xe màu đỏ của Linh Linh tỷ, ta đoán xe nhất định là Linh Linh tỷ đến. Quả nhiên không tệ, hì hì."

Tiểu Quân ánh mắt dạo qua một vòng trên người Cát Linh Linh, sau đó trợn trắng mắt với ta:" tỷ phu, người còn ở đây làm gì? Tỷ tỷ ta đã đến, đang tìm người khắp nơi, người còn không mau lên gặp tỷ?"

"Tỷ tỷ của người? Nha..... Nàng đã tới sao? Được được được, ta lập tức đi lên, người cùng Linh Linh tỷ trò chuyện một chút nha."

Ta phản ứng chậm nửa nhịp, nhưng vẫn kịp tỉnh ngộ đi lên, cảm thấy mừng thầm mà ôm hộp băng xuống xe. Cười cười với Cát Linh Linh, ta tranh thủ thời gian chuồn mất, đi đến một góc không để Cát Linh Linh nhìn thấy, ta bật cười ha hả "Tiểu Quân, ta yêu muội chết mất."

Đậu xốt cà chua, trứng tráng lại thêm một cái đĩa rau xào, đây chính là bữa tối của ta. Nó khiến ta buồn chết mất. Không phải ta kén chọn, chỉ là mấy thứ đồ ăn này ta thật sự không ăn được, nhưng hai cô nàng tựa hồ đối với cái mấy món ăn này rất hứng thú, làm không biết mệt. Thấy ta lộ vẻ

thống khổ, Đái Tân Ni lạnh lùng nói: "Không thích sao? Không thích thì trong tủ bếp còn có mì tôm, trong ngăn kéo còn có bánh bích quy."

"Thích, ta thích ăn đậu xốt cà chua và trứng tráng nhất."

Ta tranh thủ thời gian cầm đũa, nếu như so sánh với mì tôm thì những món này tuyệt đối là mỹ vị. Vừa ăn hết hai bát cơm, Tiểu Quân đã trở lại, cũng giống như Đái Tân Ni, khuôn mặt nhỏ nhắn của nàng cũng lộ vẻ chăm chú. Bằng trực giác của mình, ta biết rõ nhất định là xảy ra vấn đề, nếu như không đoán sai, chín phần là vì chuyện ta làm trái quy định.

"Khục, hương vị cũng không tệ." Ta ho khan một tiếng không biết dùng lời gì để nói, áp lực như vậy khiến ta không chịu được.

"So với súp người luộc đương nhiên chênh lệch rất xa mà." Đái Tân Ni không động đũa. Ta phát hiện trên bàn cơm chỉ có mình ta ăn.

"Tân Ny tử, ta nghe nói cơm tù không có thịt, có thật hay không vậy?" Tiểu Quân trừng mắt với ta, lại hỏi Đái Tân Ni.

"Đâu chỉ có vậy? Cơm trong tù chẳng những không có thịt, đồ ăn cũng không có dầu, cả muối cũng ít đến đáng thương." Đái Tân Ni trừng mắt với ta, cũng trả lời Tiểu Quân.

"Xem ra chỉ có kẻ ngốc mới muốn ngồi tù." Tiểu Quân cười lạnh.

"Cũng chỉ có đồ con lợn mới muốn ném đồ ăn trong nhà giam." Đái Tân Ni con mắt như sắp phóng hỏa, là lửa giận sục sôi.

Ta bất đắc dĩ nhìn Đái Tân Ni cùng Tiểu Quân kẻ xướng người hoạ, nuốt một ngụm cơm, ta đáng thương thở dài một hơi: "Đại, tiểu mỹ nữ, có thể để cho ta ăn xong bữa cơm hay không? Sau đó muốn chém muốn giết ta đều không có ý kiến."

"Được! Đây là người nói."Đái Tân Ni đứng lên, quăng xuống một câu lạnh như băng rồi đi vào phòng ngủ. Tiểu Quân cũng hừ một tiếng, theo sau Đái Tân Ni đi vào phòng ngủ, trong phòng khách chỉ có một mình ta ngây ngốc cổ nhai nuốt sự sợ hãi trong lòng.

Những nhà giàu thời cổ người ta có gia quy, nhẹ thì quát roi, nặng thì côn bổng hầu hạ, hôm nay là thời đại dân chủ, ta còn có hân hạnh nếm thử cái gọi là gia quy.

"Ôi, có thể giảm hai cái kẹp hay không, rất đau đó."

Ta quỳ gối trước giường, hướng hai đại, tiểu mỹ nữ tiếng buồn bã cầu xin tha thứ, hi vọng các nàng pháp khai ân, giảm bớt hai cái kẹp nhựa trên lỗ tai.

"Người còn nói nữa, còn nói thì không chỉ không giảm mà còn phải tăng hai cái. Hừ, nếu không phải Tân Ny tử ngăn cản, ta hôm nay sẽ đem chuyện của người nói cho ba mẹ. Người xem nguyện ý giảm bớt cái kẹp hay là muốn ba mẹ biết chuyện này?"Tiểu Quân tức giận gào thét với ta.

"Được rồi, không giảm thì không giảm, đừng tăng thêm là được."

Ta chuyển ánh mắt cầu xin về phía Đái Tân Ni, tuy lỗ tai vô cùng đau đớn, nhưng ta tràn ngập cảm kích nhìn về phía Đái Tân Ni. So với việc để đi và đừng biết chuyện xấu của ta thì hình phạt kẹp lỗ tai không có ý nghĩa gì cả.

Đái Tân Ni cố ý phạt ta quỳ xuống trong phòng ngủ, ta còn cảm động rơi nước mắt, bởi vì phòng khách tất nhiên là gạch, vừa cứng lại vừa lạnh, mà phòng ngủ thì là sàn gỗ. Quỳ trên sàn gỗ đương nhiên thoải mái hơn nhiều so với quỳ xuống nền gạch, đây là một chi tiết rất nhỏ, nhưng nó có thể cho thấy Đái Tân Ni rất quan tâm đến ta.

Trái lại Tiểu Quân thái độ hoàn toàn là đánh chó mù đường, một chút tình cảm đều không có, Đái Tân Ni nói một lỗ tai kẹp năm cái là được rồi, nhưng Tiểu Quân cố ý muốn mỗi cái lỗ tai kẹp mười cái. Trời ạ, hai lỗ tai của ta kẹp đầy mười chín cái kẹp nhựa! Thiếu một cái không phải bởi vì Tiểu Quân khai ân, mà là Tiểu Quân tìm hết trong nhà Đái Tân Ni cũng không kiếm đủ hai mươi cái cặp, cái này xem như ta có may mắn trong bất hạnh.

" Nói đi, vì sao người làm như vậy? Tại sao phải làm trái quy định?"Đái Tân Ni tra hỏi nhưng ngữ khí rất nhẹ nhàng, vẻ mặt không đành lòng.

" Ta nhất thời nổi lòng tham."

Ta đã bắt đầu lời giải thích buồn chán. Ngoại trừ tự phê bình mình, ta còn nói tiền căn hậu quả cho hai nàng biết, ta cũng hiểu những chuyện này không cách nào giấu diếm được các nàng, cũng cam đoan hết thảy đều qua rồi, hết thảy đều không có việc gì, nhưng lại có 5000 vạn tiền thưởng.

" Thật sao? Tổng giám đốc đáp ứng không truy cứu ư? Trả lại cho người 5000 vạn?"Đái Tân Ni giật mình mở to hai mắt.

" Đương nhiên là thật."Ta nói hiệp nghị của mình với Đỗ Đại Duy cùng La Tất một lần. Đương nhiên những chi tiết liên quan như chuyện với Cát Linh Linh, Sở Huệ, Phàn Ước, Đường Y Lâm, ta đều giấu diếm.

Đái Tân Ni nghe thấy ta có 5000 vạn tiền thưởng, đôi mắt to xinh đẹp lập tức tỏa sáng, ta âm thầm đặc ý. "Đừng lo nữa, người thiệt thòi không ta đã điền lên, cái này 5000 vạn chỉ dùng đến hưởng thụ ."

" Chu tổng giám đốc thực đáng giận."

Tiểu Quân phần nộ nhìn về phía Đái Tân Ni, có lẽ là hận phòng và ô nguyên nhân, nàng có chút trách tội tại Đái Tân Ni, dù sao Đái Tân Ni là

thư ký hành chính ở kt, trong mắt Tiểu Quân, nàng thủy chung vẫn là người ngoài.

" Ta..... Ta có chút không tin..... Ta cũng không biết Chu tổng giám đốc là người như thế."

Đái Tân Ni bị Tiểu Quân trách mắng hung dữ như vậy, hốc mắt đỏ lên có vẻ sắp rớt nước mắt. Tiểu Quân lập tức luống cuống:" Tân Ny tử, ta..... Ta không phải trách người, ta nghe ca ca nói người vẫn làm việc bên cạnh Chu tổng giám đốc, làm sao lại không phát hiện Chu tổng giám đốc là một tên đại phôi đản như thế? Tân Ny tử, tử đừng khóc, Tiểu Quân nói sai rồi , người mắng Tiểu Quân đi."

Đái Tân Ni cố nén không cho nước mắt rơi xuống, nàng lắc đầu, nhỏ giọng nói:" Ta hiểu tâm tình người, thế nhưng..... . Nhưng ta thật sự không biết Chu tổng giám đốc bày kế hãm hại biểu ca người."

" Vâng, Tân Ny tử rất thiện lương nên không thể phát hiện cái đuôi hồ ly của lão. Hừ, bất quá hiện tại phát hiện cũng không muộn. Muốn hại ca ca ta sao? Xem ta thu thập hãn như thế nào."

Tiểu Quân lắc lắc hai cái bím tóc sừng dê sinh ra hiệu quả thị giác vô cùng tốt, nàng càng lúc càng giống nữ hiệp trong phim hoạt hình, ta muốn cười phá lên.

TỶ PHU VINH DỰ

Tiểu Thủ Chương
www.dtv-ebook.com

Chương 32: Đầu óc ta cũng không xấu (1)

"Ê, những cái cặp này có thể bỏ đi chưa?" Ta trừng mắt với Tiểu Quân.

"Chờ một chút." Tiểu Quân từ trên giường nhảy xuống, lại từ đầu giường mang một cái gương tới, dịu dàng nói với ta: "Cho người nhìn lại bộ dáng mình để người khắc sâu ấn tượng, về sau không được làm chuyện xấu nữa."

Ta tiếp nhận tấm gương, Tiểu Quân lập tức cười nhõng nhẽo, đoán chừng nàng đã nhìn rất lâu, Đái Tân Ni cũng nín khóc mỉm cười. Ta giơ tấm gương lên xem xét, trong gương mặt ta giống như Trư Bát Giới, chỉ là lỗ tai Trư Bát Giới so với lỗ tai ta đẹp mắt hơn nhiều, ta không biết nên khóc hay nên cười. Nhưng hai mỹ nữ càng cười càng vui vẻ, càng cười càng làm càn, Tiểu Quân còn ngã vào trong ngực Đái Tân Ni. Trong lúc lơ đãng, đại, tiểu mỹ nữ đều lộ xuân quang. Tiểu Quân lộ ra một bên vú lớn, còn quần lót Đái Tân Ni cũng mơ hồ có thể thấy được, thực khiến toàn thân ta nóng lên, chỗ nên cứng rắn đã ngo ngoe ngóc đầu dậy.

Đến đêm ta phải về ổ của mình. Không biết vì cái gì, Tiểu Quân cũng nói muốn cùng ta trở về, có lẽ Tiểu Quân cảm thấy có ta ở bên mới an tâm, mặc kệ Đái Tân Ni cố giữ lại nhưng nàng bịa ra rất nhiều lý do phải đi. Đái Tân Ni thấy không giữ được Tiểu Quân liền ám chỉ ta, hi vọng ta lưu lại, ta lại làm bộ không phát hiện khiến nàng tức giận dựng thẳng lông mày.

Trở lại căn phòng quen thuộc, ta vừa tắm rửa xong mới nằm lên ghế sofa thì một tiếng đập cửa vang lên, không cần đoán cũng biết là Đái Tân Ni đã đến, tiếng gõ cửa của nàng có một đặc điểm, ba ngắn một dài.

Mở cửa, Đái Tân Ni xấu hổ không nói gì, trên người nàng chỉ mặc một áo ngủ có tay, tuy nhiên không phải loại hình khêu gợi nhưng vẫn khiến tâm trí ta rối loạn. Ta kéo nàng vào trong ngực, trong miệng nhỏ giọng hỏi:" Làm sao? Không ngủ được lại nghĩ tới ta à?"

" Buồn nôn, ai muốn người? Ta..... Điều hòa trong phòng ta hỏng rồi, thời tiết nóng quá, ta tạm thời qua đây nghỉ mát, Tiểu Quân đã ngủ chưa?"

" Có lẽ vẫn chưa ngủ, không bằng người vào phòng Tiểu Quân nghỉ mát?"

Đái Tân Ni khẽ cắn môi, trừng ta liếc hỏi:" Bây giờ là người ghét bỏ ta sao?"

Ta cười hì hì ôm Đái Tân Ni nói:" ai bảo người không mặc áo ngủ gợi cảm một chút đến?"

Không thể tưởng được Đái Tân Ni lại xấu hổ trả lời:" bên ngoài vậy thôi, bắt quá bên trong thì..... thì....."

" Bên trong? Cho ta xem một chút?"Ta nổi lòng háo sắc muốn biết trong áo ngủ của nàng có gì đặc biệt không?

" Không cho người xem, ta muốn vào phòng Tiểu Quân nghỉ mát."Đái Tân Ni dương dương đắc ý câu dẫn ta.

Ta đang muốn động thủ, Tiểu Quân đã ở trong buồng kêu to:" Ta ở đây nè, điều hòa cũng hỏng rồi, không cần tiến vào à."

Tuy ngăn cách bằng cánh cửa, nhưng tiếng kêu của Tiểu Quân vẫn có thể nghe được rành mạch. Ta nhin không được cười ha ha, vừa ôm Đái Tân Ni, vừa bắt đầu cởi quần áo giúp nàng.

" Ta..... Ta đúng là bị hai huynh muội các người làm cho tức chết."

Đái Tân Ni không thể làm gì mà cùng ta ngã xuống ghế sa lon. Nàng mặt như hoa đào, then thùng vô cùng, mặc cho ta nhẹ nhàng cởi áo ngủ. Đập vào mắt ta là một chiếc nội y màu đỏ tươi, phụ trợ da thịt trắng nõn lộ ra gợi cảm dị thường hấp dẫn, ánh mắt ta mãnh liệt nhìn chăm chăm vào địa phương đó. Ta nhìn không được trắng trợn vuốt ve, quả thực yêu thích không rời tay.

"Đẹp không?" Trong mắt Đái Tân Ni cơ hồ có thể chảy ra nước.

"Đương nhiên xinh đẹp. A, Tân Ny của ta, cộng lông ngày càng nhiều nha." Ta giở trò với Đái Tân Ni, thực tế một mảnh kia rậm rạp rừng rậm đen, mềm mại và rất chinh tề.

"Không thể nào? Ta cảm thấy phải cũng giống trước kia mà." Đái Tân Ni thấy ta nói vậy bắt đầu lật tới lật lui từng cộng lông. Nước miếng của ta muốn rớt ra, vừa sờ rừng rậm đen nhánh vừa tán thưởng: "Đúng là nhiều hơn, người xem, vừa đen lại sáng."

"Đương nhiên là vừa đen lại sáng, chẳng lẽ lại trắng?" Đái Tân Ni liếc nhìn ta, vô ý thức nâng cái mông lên.

Ta giả bộ kinh ngạc: "Oa, thật sự có một sợi màu trắng nè."

Đái Tân Ni cũng giả bộ lo lắng: "Cái gì? Mau tìm giúp ta."

Ta cười xấu xa đáp: "Được, ta phải cẩn thận tìm xem mới được."

Đái Tân Ni cắn cặp môi đỏ mọng, mị nhãn như tơ nhìn ta: "Ai nha..... Người tìm đi, sờ chỗ kia như thế nào?"

"Ah, cái chíp bông màu trắng kia lại chạy vào trong rồi, ta muốn vào tìm." Ta rất chân thành mà xoa xoa mép động ướt át, khí tức từ trong miệng phun vào cửa động tươi mới.

" Nói bậy..... A..... Đầu lưỡi của người..... Đừng liếm....."Đái Tân Ni đột nhiên toàn thân run rẩy dữ dội.

Ta đã hôn lên lỗ nhỏ mùi khai khai, đầu lưỡi trên cánh hoa tươi mới làm hai vòng, ta phẫn khởi nói:" Ừ, thè lưỡi ra liếm hai cái mới tìm nhanh được."

Đái Tân Ni toàn thân nóng rực, cũng run đến lợi hại:" Đừng như vậy, coi trọng ta chút được không? Ở chỗ này sẽ làm cho Tiểu Quân nghe thấy đó."

Ta nhìn cửa phòng ngủ khẽ cười:" Nghe thấy rhif nghe thấy, nàng còn nhỏ, không hiểu việc này đâu."

Đái Tân Ni sáng giọng:" Ừ..... Ngày hôm qua ta trông thấy nàng mặc một chiếc nội y rất khô gợi, rất quý . Ta đoán chừng nàng đã có bạn trai, bằng không nàng tuyệt đối mua không nổi thứ mặc như vậy. Người làm biểu ca cần phải coi chừng, đừng cho Tiểu..... Tiểu Quân bị người xấu lừa gạt."

Đột nhiên, ta cảm thấy được buồng có tiếng mở ra. Vừa mới ngẩng đầu, Tiểu Quân tùy tiện bước thẳng tới, yên lặng đứng trước ghế sofa.

" A....."Đái Tân Ni thét lên một tiếng, thất kinh ngồi xuống, luống cuống tay chân mặc áo ngủ. Ta giật mình nhìn lên Tiểu Quân, ta đang nghĩ hay do nàng mộng du.

" Tân Ny tử, ta bị một kẻ lừa, người..... Người phải làm chủ cho ta." hốc mắt Tiểu Quân đã đỏ hồng , xem ra có người khiến nàng cảm thấy bị ủy khuất. Đái Tân Ni mặc lại áo ngủ, che đậy thân thể khô gợi. Cho dù vậy hô hấp dồn dập còn chưa thể bình phục, trên mặt đỏ mặt như hoàng hôn, nhưng nghe đến Tiểu Quân nói vậy, nàng lập tức khiếp sợ ôm Tiểu Quân lo lắng hỏi: "Là ai? Là ai lừa người? Tiểu Quân người nói mau."

Ta mờ mịt nhìn Tiểu Quân, cũng không biết chuyện gì xảy ra. Quá đột nhiên, đầu óc của ta còn không có kịp phản ứng. Tiểu Quân khóc thút thít: " Là..... Là tỷ phu ta."

Thật sự là một âm thanh vang lên như sét đánh, ta mở to hai mắt nhìn.

" Tỷ phu? Người nói là tỷ phu ai?"Đái Tân Ni thanh âm đều phát run.

" Đương nhiên là..... Là Lý Trung Hàn."Tiểu Quân ập a ập ứng nói tên của ta.

A, trái tim của ta đoán chừng mỗi giây nhảy lên 160 lần, sắp chịu không được mất. Trùng mắt nhìn Tiểu Quân khóc như lê hoa đái vũ, ta quả thực muốn điên rồi.

" Lý Trung Hàn không phải ca ca người sao? Làm sao lại trở thành của tỷ phu người?"

Đái Tân Ni đương nhiên có lý do để tức giận, nàng đã tức giận đến tái nhợt. Bất quá, nàng vẫn hi vọng nghi vấn của mình được giải thích.

" Không phải, Lý Trung Hàn không phải biểu ca ta. Hả hợ Lý, ta họ Vương, ta là Vương Hương Quân. Ta có một tỷ tỷ, nàng là Vương Hương Lan, là vợ Lý Trung Hàn."

Tiểu Quân chớp chớp hai mắt đăm lẹ, lại để vài giọt nước mắt như trân châu tiếp tục lăn xuống, ai không biết còn tưởng nàng bị ủy khuất thật sự? Ai ! Ta cảm giác mình phát điên rồi, hoặc là hết thấy đều là ta đang nằm mơ, biểu muội của ta Lý Hương Quân làm sao lại biến thành Vương Hương Quân?

" Tiểu Quân, có phải người mộng du hay không? Chớ nói lung tung nữa, ca của người sắp hỏng mất."Ta rống lớn.

" Người cầm mệnh cho ta. Lý Trung Hàn, người còn dám tiến lên một bước, ta cam đoan đồng quy vu tận với người."

Đái Tân Ni tiến lên trước ta một bước, nàng triệt để phát điên rồi. Ta biết tính cách của nàng, nàng nói được thì làm có thể được. Ôi trời ơi!!! Đây rốt cuộc là làm sao vậy?

" Tiểu Quân, vậy tỷ tỷ người đâu?"Đái Tân Ni trầm giọng hỏi.

" Mất rồi, ba năm trước đã mất rồi."Tiểu Quân nói tiếp. Truyện Tiên Hiệp - -Y

" A!" Đái Tân Ni cho dù nộ khí mười phần vẫn phải phát ra một tiếng thét kinh hãi.

" Tỷ phu vẫn luôn chiếu cố ta, hăn đáp ứng lấy ta . Nhưng hăn lại yêu Tân Ny tỷ. Tân Ny tỷ, người nói ta nên làm cái gì bây giờ?"

Tiểu Quân hai mắt đầm lệ mà Đái Tân Ni, thanh âm kiều nhược không có tác dụng với Đái Tân Ni không nhưng ta nghe được mà toàn thân xương cốt tê dại. Đột nhiên, ta phát giác trong lời Tiểu Quân có chút kỳ quặc, cũng không thể cãi lại, tùy ý để Tiểu Quân hồ đồ tiếp. Thầm hạ quyết tâm thù này ta không báo thì thiên lôi đánh xuống ! Tiên sư bà ngoại nhà nó chứ, thực khiến ta tức giận quá sức.

" Lý Trung Hàn đáp ứng lấy người? Hăn không phải đã làm gì với người chứ?"Đái Tân Ni tròn mắt muốn rớt xuống. Đối với nàng mà nói, những lời của Tiểu Quân quả thực là sự tra tấn với tâm linh nàng.

" Vâng."Tiểu Quân ngây ngốc gật gật đầu, nhìn bộ dạng vừa thanh thuần vừa đáng thương của nàng ai cũng sẽ tin tưởng. Ngay cả ta còn tin, huống chi là Đái Tân Ni.

" Lý Trung Hàn, người..... Người là tên cầm thú không bằng súc vật, ta đánh chết người."Đái Tân Ni nghe Tiểu Quân vừa nói xong, lập tức nhào về phía ta như gió lốc, đôi bàn tay ngọc rơi xuống như mưa lên từng bộ phận trên người ta.

" Nàng nói vậy đó, Tân Ny người dừng tay lại đi, ôi..... Tiểu Quân đang nói giỡn đó."Lúc Đái Tân Ni đánh về phía ta, ta phát hiện Tiểu Quân lộ ra vẻ giảo hoạt khó có thể phát giác. Đái Tân Ni vừa nghe ta nói như vậy cũng vô thức dừng tay lại. Không ngờ Tiểu Quân lại dùng âm thanh đặc biệt u oán mà kể ra:" Không phải ta bịa đặt. Tỷ phu lừa ta, còn đưa ta một chiếc nội y rất quý, Tân Ny tỷ xem, đây là biên lai, hơn hai nghìn mà."

Tiểu Quân nói xong, trong tay mở ra một tờ giấy. Ta vừa xem liền nhận ra tờ biên lai, ta thầm kêu một tiếng xong rồi. Đái Tân Ni xem xét nhân chứng, vật chứng đều có, đâu còn cho ta giải thích? Nàng tiện tay cầm một cái giấy, lần nữa đánh tới. Ai ! trốn thôi, ta chỉ có thở dài, bắt đầu cả phòng bay tán loạn. Nhưng phòng bé tí tẹo như vậy, ta dù chạy đến đâu cũng không ngừng bị đánh, trên người ngoại trừ cái đồ chơi trong đũng quần, chỗ nào cũng bị đánh qua.

Mệt mỏi, rốt cục cũng mệt mỏi, người bị đánh mệt mỏi, mà người đánh cũng mệt mỏi, có lẽ còn có một người tại trong đáy lòng cũng cười mệt mỏi. Lúc ta bị đánh, ta phát hiện Tiểu Quân vẫn đang cười trộm, ta cực kỳ phẫn nộ, lại không rõ Tiểu Quân hôm nay sao tự dưng làm như vậy? Chẳng lẽ cũng là vì chuyện ta làm trái quy định nên nàng vẫn còn oán hận ta sao? Không giống, vậy tại sao chứ? Ta hoàn toàn không có lời giải.

" Tiểu Quân, đi, dọn đến chỗ ta ở. Về sau không cho phép tên súc sinh này gặp mặt người nữa."

Đái Tân Ni thở hồng hộc trừng mắt với ta. Ta đành thở dài, nửa giờ trước nàng còn nhu tình như nước với ta, hiện tại trái một câu cầm thú, phải

một câu súc sinh vang vào tai ta. Ta thực khổ ah ! Ai bảo ta có biểu muội như vậy?

Đái Tân Ni trợn tròn mắt, nàng tức giận hô:" Người xinh đẹp như vậy, còn trẻ nữa, sợ gì không tìm được nam nhân tốt gấp vạn lần so với tên cầm thú này?"

" ta cảm thấy tỷ phu của ta rất tốt, nếu Tân Ny tỷ chán ghét tỷ phu của ta, không bằng nhường cho ta."Tiểu Quân chu lên cái miệng nhỏ nhắn đáng yêu.

" A? ta..... Cái này..... Tiểu Quân, tỷ phu của người Tân Ny tỷ không muốn, nhưng Tân Ny tỷ cũng không cho phép tỷ phu của người tiếp tục khi dễ người. Nào, cùng đến chỗ Tân Ny tỷ, để cho Tân Ny tỷ chiêu cố người."Đái Tân Ni thoát nhìn rất tuyệt tình.

" Được rồi."Tiểu Quân nhẹ gạt đầu, hai cái bím tóc sừng dê kia ta càng xem càng thấy hận.

Căn phòng cuối cùng cũng bình tĩnh lại, ta thống khổ quét dọn chiến trường. Nhìn xem rác vụn bữa bãi, ta khổ sở chết lặng. thật vất vả thu thập sạch sẽ căn phòng. Ta mệt mỏi nằm lên ghế sofa, vừa định nhắm mắt lại ngủ, cửa phòng lại bị mở ra. Hai mỹ nữ lớn nhỏ nối đuôi nhau vào, Đái Tân Ni vừa ngồi xuống bên cạnh ta, ta vô ý thức mà né tránh, ai, đoán chừng là bị đánh phát sợ.

"Trung Hàn đáng thương. Thực xin lỗi, ta không biết người có chuyện cũ như vậy, ta trách oan người rồi."

Đái Tân Ni đã rơm rớm nước mắt, nàng nhìn ta thật giống như nhìn một chú chó lang thang đáng thương.

"Trách oan cái gì?"Ta rất buồn bực.

Đái Tân Ni thầm kín nói: "Ta biết người vẫn không thể quên tử tử Tiểu Quân. Tiểu Quân đã nói cho ta biết, người vẫn luôn hoài niệm về Vương Hương Lan. Ai ! Người chết không thể sống lại, người cũng đừng nghĩ nhiều như vậy, chẳng lẽ ta không thể thay thế Vương Hương Lan sao? Cho dù ta không thể thay thế Vương Hương Lan, Tiểu Quân cũng có thể trấn an người! Người đã cùng Tiểu Quân gạo nấu thành cơm , ta cũng không thể trách người. Về sau người đối tốt với Tiểu Quân một chút, biết không?"

" Có ý gì? Ta không hiểu, người ta thích chính là Đái Tân Ni, không thích cái gì Tiểu Quân thối, nàng là biểu muội ta."Ta rống to.

" Người không thể như vậy, Tiểu Quân đã giao thân thể cho người, người phải phụ trách. Nếu như người không đối xử tử tế với Tiểu Quân, ta sẽ không để ý tới người."Đái Tân Ni ôn nhu nhìn ta cùng Tiểu Quân.

" A? ta bị các người làm cho hồ đồ rồi."Ta khóc không ra nước mắt.

" Ủ, hồ đồ thì hồ đồ một chút. Kỳ thật suy nghĩ của người rất bình thường, chỉ là có đôi khi đầu óc chịu sự kích thích sẽ làm ra một số việc ngốc nghếch, không trách được người dám làm trái quy định, trách không được người khi dễ cả tiểu di. Ai, người cứ yên tâm, không phải sợ, qua mấy ngày nữa ta dẫn người đi đến bác sĩ tâm lý. Ta biết một vị chuyên gia rất giỏi....."Đái Tân Ni vừa nói, vừa nắm lấy tay ta an ủi.

TỶ PHU VINH DỰ

Tiểu Thủ Chương
www.dtv-ebook.com

Chương 32: Đầu óc ta cũng không xấu (2)

Ta đã thật sự mất bình tĩnh, rống to lên "Cái gì bác sĩ tâm thần? Ta không có bệnh ! Đầu óc ta cũng không xấu ! Thân thể của ta tốt lắm!"

" Tân Ny tỷ xem, hăn một khi phát tác thì cứ như vậy."Tiểu Quân vè mặt đau khổ.

" Tiểu Quân, người đừng nói lung tung, ta..... Ta sẽ đánh người."Ta nhảy dựng lên từ trên ghế salon.

" Lý Trung Hàn, người ngồi xuống cho ta, nếu không ngồi xuống sau này ta sẽ không để ý tới người nữa."Đái Tân Ni vừa kéo ta, vừa nháy mắt với Tiểu Quân, giống như là ám chỉ cái gì đó. Tiểu Quân hiểu ý, giống như con thỏ như chạy đến tủ bát. Chỉ chốc lát, trong tay nàng có thêm một ly sữa.

Ta còn cho rằng Tiểu Quân muốn uống sữa, nhưng nàng đem cốc sữa đưa cho Đái Tân Ni. Ta lại tưởng rằng Đái Tân Ni muốn uống sữa tươi nhưng ta hay là sai rồi, Đái Tân Ni đưa sữa cho ta.

" Cho ta làm gì? Ta không thích uống sữa."Ta nhúu mày.

" Uống một chút rồi đi nghỉ đi, người hôm nay mệt mỏi rồi. Huống chi người vừa nói nhiều như vậy, uống chút sữa sẽ nhuận yết hầu."Đái Tân Ni đưa sữa tới miệng ta. Ta cười tủm tỉm nhận lấy ly sữa, trong lòng nghĩ rất cục vắn là Đái Tân Ni tốt với ta.

Ngẩng cổ, ta tu "ừng ực " hai cái dốc cả cốc sữa vào bụng. Ủ, vị sữa có chút quái, còn có thứ lắng đọng lại, xem ra phẩm chất chỗ sữa này có vấn đề, may mắn dạ dày của ta rất tốt, bách độc bất xâm. Uống xong một bát sữa lớn, ta còn liếm sạch sẽ quanh môi.

"Uống xong rồi, nàng nghe ta giải thích đi, đừng tin lời Tiểu Quân nói."Ta phi thường nghiêm túc cảnh cáo Đái Tân Ni.

" Ủ, đúng đúng đúng, ta không tin."

" Ta thật không có bệnh....."

"Ủ ừ, người rất khỏe mạnh."

" Ta chỉ thích Tân Ny..... Ách, ta có chút khó chịu."

" Người chắc là rất mệt mỏi rồi."

" Sữa có vấn đề. Tiểu Quân, người..... Sữa mua lúc nào vậy? Có quá hạn không đó?"Ta ngẩng đầu hỏi Tiểu Quân.

" Sữa bò còn mới mà, chỉ là của ta tại sữa bò ở bên trong thả sáu khóa thuốc ngủ mà thôi á."Tiểu Quân cười tủm tỉm, rất giống hồ ly.

" cái gì? Sáu..... Sáu viên, đối phó Đỗ mập mập người..... Người mới dùng năm viên, đối phó của tỷ phụ người, người dùng sáu viên?"Mắt của ta đang bắt đầu dính lại với nhau.

" Tân Ny tỷ người nghe xem, hân hiện tại thừa nhận là tỷ phụ của ta."Tiểu Quân đặc ý kêu to.

" Ủ."Đái Tân Ni nhẹ gật đầu, ánh mắt của nàng vừa bi ai lại phần nộ.

" Không phải, ta không phải tỷ phụ nàng..... Nàng là tỷ phụ ta..... Ách, để ta đi ngủ....."Đầu óc của ta đã chết lặng, tư duy hỗn loạn, ta thậm chí

không biết mình nói gì.

" Ngủ đi." Đây là câu nói sau cùng ta nghe được trước khi chìm vào giấc ngủ.

Tỉnh lại sau một trận mưa lớn, nghe ngoài cửa sổ là tiếng mưa rơi tí tách, ta trở mình một cái còn muốn tiếp tục ngủ, đột nhiên cái mũi người được một mùi thơm ngát rất dễ chịu, mùi thơm này chỉ trên người Tiểu Quân mới có. Đương nhiên, đồ dùng qua tay Tiểu cũng ít nhiều lưu lại một chút, mà một chút này cũng khiến ta vô cùng hưởng thụ. Là một chiếc gối đầu mềm mại mà Tiểu Quân đã dùng qua. Ta bắt đầu hít thở, dốc sức hít vào, sau đó mở mắt ra.

Ồ? Làm sao ta lại ngủ trên giường Tiểu Quân? Tiểu Quân đâu? Đi ra phòng ngủ, thứ hai nghi vấn của ta đã có đáp án.

Tiểu Quân mặc một chiếc áo hai dây màu xanh da trời, một chiếc quần ngắn màu trắng nằm dài trên trên ghế sa lon, nhàn nhã vắt hai cái đùi ngọc phấn nộn lên bàn. Vừa xem bộ phim tình cảm không biết, vừa ăn đồ ăn vặt.

Thấy ta đi tới, nàng mà bắt đầu cười mờ ám, cười nghiêng ngả. Ta đi đến chỗ Tiểu Quân, vừa ngồi bên cạnh nàng, nàng đã lớn tiếng ồn ào:" Cũng không biết tên đầu heo này ngủ có chảy nước miếng hay không, nếu khiến gối đầu của ta thối hoắc thì người phải giặt sạch đó."

Tiếng cười không ngừng, Tiểu Quân giả hoạt muốn chuồn đi. Năm ngón tay ta như lưỡi câu bắt lại Tiểu Quân, cũng mặc kệ tiếng thét chói tai của nàng. Ta giải tán hai bó bím tóc sừng dê quái dị trên đầu nàng, lại để cho mái tóc như thác nước tung bay, ngoài miệng hung dữ tuyên bố:" Về sau ở nhà không cho phép buộc loại tóc này, người nghe rõ chưa?"

" Nghe rõ rồi." thanh âm ỏn ẻn của Tiểu Quân bắt đầu phát huy uy lực, ta còn muốn trêu chọc nàng, nhưng vừa nghe âm thanh này ta đành buông tha.

"Làm sao ta lại ngủ trên giường người?" Đây là câu đố ta muốn có lời giải đáp ngay.

"Nói nhảm, đương nhiên là ta cùng Tân Ny tở chuyển người lên giường. Người cái đầu heo này vừa lớn vừa nặng, khiến eo ta đau rất nê." Tiểu Quân trừng to mắt.

"Tại sao ta phải ngủ trên giường người? Ta có thể ngủ ghế sofa mà." Ta đã nghĩ tới chuyện tối hôm qua nuốt hết sáu viên thuốc ngủ.

"Bởi vì người sẽ ngủ rất lâu, người ta lo lắng người ngủ trên ghế sofa sẽ lệch cổ ra, cho nên mới tặng giường cho người. Thiết là, ý tốt không được hồi báo." Tiểu Quân nhướng mắt.

"Nói cũng phải, một người nuốt hết sáu viên thuốc ngủ, đoán chừng cách cái chết cũng không xa. Người còn sợ ta ngủ lệch cổ sao?" Ta hung dữ nhìn chăm chăm vào Tiểu Quân cười lạnh.

"Không phải sáu viên mà..., chỉ có ba viên thôi." Tiểu Quân duỗi ra ba ngón tay trắng trắng mềm mềm.

"A, nói như vậy, người còn chưa muốn giết chết ca ca của người." Ta liền thu nạp năm ngón tay. "Người mau thành thực nói cho ta biết rốt cuộc là xảy ra chuyện gì?" Ta xụ mặt.

"Ca, người thực thích Tân Ny tở sao?" Tiểu Quân hỏi lại.

"Đương nhiên là thích, chẳng lẽ Tiểu Quân đại nhân không thích?" Ta không hiểu nên đành nhìn lại Tiểu Quân.

"Ta cũng thích, nhưng là..... Nhưng là Linh Linh tở nói với ta, Tân Ny tở là một nữ nhân rất xấu. Người ngày hôm qua trước khi lên lầu, Linh Linh tở nói cho ta biết rất nhiều chuyện xấu về Tân Ny tở." Tiểu Quân bàn giao chi tiết.

" Người đã tin lời Linh Linh tử sao?"Ta cảm thấy ngoài ý muốn, trong lòng đối với Cát Linh Linh cảm xúc ngổn ngang. Nữ nhân này yêu hận rõ ràng, tâm tư đố kỵ rất mạnh, vì đã kích Đái Tân Ni mà lợi dụng Tiểu Quân đơn thuần! Điều này không thể không khiến ta sinh ra lòng đề phòng, chẳng lẽ thật sự ứng với câu tâm mỹ nhân độc như rắn rết sao?

" Ta có chút tin tưởng."Tiểu Quân gật gật đầu.

" vì vậy người bịa ra một câu chuyện Vương Hương Lan cùng Vương Hương Quân?"Ta cảm thấy không thể tưởng tượng được với hành vi của Tiểu Quân.

" Ta chỉ muốn thăm dò Tân Ny tử một chút có phải là thật lòng với người hay không? Tuy người yêu người ta muốn chết, nhưng người ta có muốn lợi dụng người hay không còn chưa biết."

Tiểu Quân giải thích cũng là hợp tình hợp lý, nàng thấy ta không nói lời nào, lập tức bồi thêm : " Người bị Chu tổng giám đốc lợi dụng, Tân Ny tử nói nàng hoàn toàn không biết rõ tình hình. Ca, ta không tin."Tiểu Quân tròn mắt quay tròn chuyển.

" Người có chứng cứ sao? không có chứng cứ thì không được đoán mò."Ta rất không cao hứng, ưa thích Đái Tân Ni hai năm , từ ngày đầu tiên tiến vào kt, ta đã chú ý nàng, ưa thích nàng. Cảm tình của ta với Đái Tân Ni không phải một sớm một chiều mà là hai năm tích lũy, loại cảm tình này đã rót vào xương tủy, vào huyết dịch, người khác không có khả năng lý giải, lại càng không thể châm ngòi ly gián. Bạn đang đọc truyện được copy tại - Y

Ta biết rõ Tiểu Quân sẽ không châm ngòi ly gián quan hệ giữa ta với Đái Tân Ni, nhưng ta không biết Cát Linh Linh nói bấy bao nhiêu trước mặt Tiểu Quân về Đái Tân Ni, ta cũng không muốn biết rõ, bởi vì yêu một người có đôi khi là mù quáng, người sẽ tha thứ tất cả sai lầm của nàng,

thậm chí cả khuyết điểm của nàng cũng xem là ưu điểm. Bất quá, lời Tiểu Quân lại làm cho ta khiếp sợ. Nàng quơ quơ cái đầu nhỏ, nói ra: "Ta mặc dù không có chứng cứ, nhưng bằng cảm giác ta có thể xác định, Tân Ny tử có chuyện gạt người."

"Ai không có bí mật trong lòng chứ? Chỉ cần Đái Tân Ni không có chủ tâm hại ta, mọi việc trước kia của nàng ta đều có thể tha thứ."

Ta thở dài, dù sao Tiểu Quân là muốn tốt cho ta, chỉ là thủ đoạn hơi vụng về một tí.

"híz-khà-zzz."Ta hít sâu một hơi, thật muốn lau mắt nhìn lại vị biểu muội này mới được, tuổi còn nhỏ mà đã có năng lực tư duy logic cao minh như vậy, điều này thật làm cho ta khiếp sợ.

"Người đối với ca ca thật tốt."

Ta vuốt ve mái tóc Tiểu Quân, nắm một nhúm đặt trên mu bàn tay trượt, vậy mà không cảm nhận được sự ma sát trên tóc của nàng. Không phải tay của ta không cảm giác, mà là tóc của nàng quá trơn, căn bản không sinh ra bất luận chút ma sát gì, ta sợ hãi thán phục không thôi.

"Quý mới đối tốt với người."Tiểu Quân đột nhiên đỏ bừng mặt, ánh mắt loạn chuyển không dám nhìn ta.

"Ta đã đã không có Vương Hương Lan, cũng không thể không có Vương Hương Quân."

Ta đặt Tiểu Quân mái tóc lên mũi, hít vào từng luồng hương thơm. Phảng phất như muốn đem cả mái tóc tơ này hít vào trong não, vĩnh viễn bảo tồn.

"Nói..... Nói lung tung, đây đều là chuyện ma quỷ ta lừa gạt Tân Ny tử."Tiểu Quân sừng sốt một chút, nhin không được muốn cười.

" Người lừa cũng quá giỏi a? Ta mặc kệ, dù sao ta cũng muốn một Vương Hương Quân, ta muốn làm tỷ phu."

Ta đột nhiên say đắm trong ảo giác, hi vọng trước mắt tiểu mỹ nhân này lại có thêm một tỷ tỷ, một tỷ tỷ đẹp như thiên tiên.

" Hừ, làm tỷ phu như người, có phải cả lão bà cùng tiểu di đều mơ tưởng hay không?"Tiểu Quân ngượng ngùng trách móc ta.

" Đó là đương nhiên, ai bảo tiểu di thiên sinh lệ chất, sắc nước hương trời, chim sa cá lặn, hoa nhường nguyệt thẹn, tam thiên phấn trang không tranh sắc cơ chứ?"Ta vui vẻ cười to.

" Ai nha, nhại cách nói chuyện người ta cái rắm ấy, thực không biết xấu hổ. Ta..... Ta về sau không thèm để ý đến người."

Tiểu Quân xấu hổ, trên mặt đỏ ửng đến tận cổ không dám nhìn ta. Nàng muốn đứng lên nhưng phát hiện muốn đứng cũng không đứng dậy nổi, bởi vì có hai cánh tay đang đè lên bờ vai nàng.

"Ngày hôm qua ta bị Tân Ny đánh cho đau nhức toàn thân, cái này đều là do Tiểu Quân đại nhân ban tặng, người nói, thù này ta có thể không báo hay không?"Ta tựa như một con sói xám nhìn con cừu nhỏ dưới khuỷu tay là Tiểu Quân.

" Ta..... Ta cũng không phải cố ý , ta chỉ là giúp người thăm dò Tân Ny tỷ thôi mà."Tiểu Quân bày ra bộ dạng oan uổng.

" Mặc kệ người cố ý tốt cũng được, vô tâm cũng thế. Tóm lại, là ta bị đánh."Ta cười lạnh.

" Người..... Muốn thế nào?"Tiểu Quân cắn cắn bờ môi.

" Sờ ."Ta nhỏ giọng nói.

" Lại sờ, sờ cái đầu của người ấy."Tiểu Quân trừng ta.

" Có thể chứ, nếu như không để cho ta động vào thì ca cho người sờ."Ta vừa cười xấu xa, vừa duỗi thẳng hai chân, đem địa phương hở ra trên đũng quần hướng về phía Tiểu Quân.

Tiểu Quân mặt càng đỏ hơn. Nàng bối rối mà dời ánh mắt khỏi đũng quần ta, lại giọng căm hận reo lên: "Lý Trung Hàn, người càng ngày càng quá đáng."

" Ai kêu Lý Hương Quân càng ngày càng xinh đẹp ."Ta hí hí mắt nhìn Tiểu Quân.

" Ta mà là biểu muội người."Tiểu Quân tránh né ánh mắt sáng quắc của ta.

" Người không phải, người là Vương Hương Quân, là tiểu di của ta."Mặt của ta cách cái mũi Tiểu Quân chỉ có một centimet.

" Ca..... A... A..... Ừ....."

Một thanh âm ỏn ẻn xoay quanh gian phòng, ta cắn đôi môi Tiểu Quân, mút vào cánh môi no đủ. Một chú tinh linh đáng yêu lặng yên tới chơi, bốn phía sừ tầm lại lặng lẽ ly khai, ta lập tức truy đuổi, đuổi vào chỗ nước miếng ngọt ngào tràn lan. Không kịp truy nữa tinh linh nhỏ, ta tham lam nuốt luôn những này bọt nước ngọt ngào, nuốt vào từng ngụm từng ngụm một.

" Ừ....."

Thân thể Tiểu Quân mềm mại ngã xuống, ngã lên ghế sa lon, chính xác ra, là bị ta đè lên ghế, thân hình nàng bị thân thể cường tráng của ta đè lên một chỗ. Việc ta sờ ngực Tiểu Quân đã trở thành tập quán sinh hoạt sao? Ta cũng nghĩ thế . Ngoại trừ Tiểu Quân, không ai có thể cải biến cái cái thói

quen xa xỉ này, Tiểu Quân cũng sẽ không thay đổi thói quen của ta, bởi vì nàng cũng có thói quen. Ta để ý thấy Tiểu Quân càng ngày càng thích ta sờ ngực nàng, mỗi lần ta vắn vê cặp vú trắng muốt, nàng đều đặt bàn tay nhỏ bé lên mu bàn tay ta, cùng tay ta vắn vê một chỗ, lay động hai tòa nhũ phong cao cao.

Thời gian dần qua, thói quen của ta cũng ngày càng nhiều, toàn thân Tiểu Quân đều là bảo vật, nàng chỉ kính dâng bầu ngực đã không còn có thể thỏa mãn sự tham lam của ta. Ta một mực mộng tưởng có một ngày có thể chiếm được thứ quý giá nhất của Tiểu Quân, ta tin tưởng nàng nhất định sẽ thuộc về ta, nhưng ta nghĩ cũng khó mà sớm đạt được.

"Ca..... Ca, người..... Người dè lên ta A..... Không muốn nữa." Tiểu Quân đột nhiên lớn tiếng oán trách.

Ta cả kinh, thình lình phát hiện chỗ nhô lên trên đũng quần đang áp vào giữa hai chân Tiểu Quân, nhưng ta cố ý giả bộ không nghe thấy tiếng Tiểu Quân hờn dỗi, vẫn tiếp tục khi dễ ta vị biểu mọi nhu nhược này. Cặp vú lớn mây mây trở thành mục tiêu thứ hai, ta tham lam liếm mút hạt anh đào, vùi cả khuôn mặt vào giữa bộ ngực. Trong chốc lát, ta có cảm giác thân thiết như bú sữa mẹ, phảng phất trở lại thời thiếu nhi. Là quan hệ huyết thống sao? Ta cũng không muốn nghĩ mà miệt mài theo đuổi.

Đối với bầu ngực của nữ nhân thành thực, ta đều áp dụng thủ đoạn thô bạo, còn đối với núm vú thiếu nữ, ta luôn rất dịu dàng. Bởi vì núm vú thiếu nữ dị thường mẫn cảm, chỉ hơi đụng vào là có thể gây ra mãnh liệt phản ứng, nhất là Tiểu Quân, nàng là người duy nhất trong những người ta quen biết mà chỉ cần xoa nắn núm vú qua áo là có thể đạt được cao trào. Đương nhiên, Tiểu Quân còn chưa chính thức trở thành đàn bà, nhưng sự mẫn cảm khác thường của nàng làm cho ta rất lo lắng, ta càng ngày càng sợ hãi Tiểu Quân kết bạn với nam nhân khác, sợ nàng bị nam nhân khác đụng vào thân thể.

"Ca, toàn là nước miếng của người á...,Thật đáng ghét."

Tiểu Quân mở mắt to ngây ngốc nhìn ta, chuẩn xác mà nói, là nhìn ta đùa giỡn cặp tuyết lê của nàng. Ta tin rằng nàng đang đạt được sự thỏa mãn không cách nào nói nên lời.

"Ngày nào cũng sờ người ta mấy lần, sờ như vậy cũng không biết có đối tốt với người ta không nữa?"

"Cứ sờ như vậy làm bộ ngực người ta lớn hơn, quần áo liền khó mua, đáng giận."

"Ồ..... Càng sờ càng khó chịu a! Thiệt là, người ta là thiếu nữ thanh thuần, cũng không phải vú em mà."

Ta không thèm để ý Tiểu Quân hồ ngôn loạn ngữ, đây là biểu hiện nàng đang say mê. Nếu như lúc này ta bật cười, nàng nhất định sẽ không dễ dàng tha thứ, cho nên ta nhin cười tiếp tục vui đùa làm khổ, may mắn sờ núm vú Tiểu Quân là một chuyện tốt, ta làm không biết mệt.

Bầu ngực Tiểu Quân hình quả đào, loại vú này có thể chịu đựng khảo nghiệm của thời gian nhất, không dễ dàng héo rũ, hơn nữa theo sự trưởng thành mà tăng dần lên, tựa như quả đào dần chín rộ, càng tạo nên ấn tượng thẩm mỹ. Cặp vú Tiểu Quân tự nhiên rất tinh túy, rất căng mềm, rất kiệt xuất. Lúc ta động vào, Tiểu Quân biểu hiện ra không giống người khác, thường thì nữ nhân bị ta sờ lên núm vú sẽ hơi nhắm mắt lại, duy chỉ có Tiểu Quân sẽ ngơ ngác nhìn ta sờ. Ta vừa có thể liếm mút nụ hoa, vừa hôn lên cặp môi anh đào của nàng, bộ dạng bộ ngơ ngác của nàng thật sự là buồn cười đến cực điểm, cũng đáng yêu đến cực điểm. Thiếu nữ khả ái như thế, ta càng không thể quá thô lỗ. Nhưng đáng tiếc, dương vật của ta đã muốn nhúng tay vào, gia hỏa này không chỉ thô lỗ, quả thực là hạ lưu, thừa dịp ta trên đùa hí lộng Tiểu Quân mà không kiêng nể gì cả mà xung vào chỗ yếu

hại của nàng. Tên gia hỏa này rất nhanh nhẹn dùng mãnh uy thế bức người, cho nên Tiểu Quân càng không ngừng né tránh xê dịch.

" A..... Ca thật đáng ghét..... Ô....."Tiểu Quân đột nhiên kéo căng thân thể, móng tay véo vào cánh tay ta.

" Tiểu Quân, cho ta xem một chút nào, ca muốn nhìn một chút nước tiểu người ra thế nào?"Ta thở hồng hộc năn nỉ.

" Có gì đẹp mắt sao? Không cho....."Thanh âm ỏn ẻn của Tiểu Quân tăng một ít mỉa mai, có vẻ như là nhìn thì nàng cũng không phản đối.

Cho nên ta đã nhìn. Không chút nào để ý tới sự phản đối của Tiểu Quân, ta cởi bỏ chiếc quần ngắn trên người Tiểu Quân, nàng vô lực chỉ lôi kéo vài cái tượng trưng rồi mặc cho ta quăng chiếc quần lên bàn.

A, nhìn lên chiếc quần lót, đúng là loại hàng viền tơ màu trắng ta mua cho Tiểu Quân, nàng đã đáp ứng mặc cho ta xem nhưng vẫn chưa thực hiện, hôm nay mặc lên thật khiến ta xúc động, lý trí sắp sụp đổ.

" Tiểu Quân, người thật là đẹp."Ta chăm chăm vào bộ phận sinh dục của Tiểu Quân mà ngẩn người, viền tơ mỏng manh dị thường trong suốt, bao lấy phạm vi cực kỳ xinh xắn, ta liếc qua lại không phát hiện dấu vết nào. Chẳng lẽ Tiểu Quân chẳng những không có lông nách, cả rừng rậm u ám cũng không dài ra sao? Chẳng lẽ là Bạch Hồ trong truyền thuyết? Ta kích động đến phát điên lên.

" Ai da, muốn xem thì xem đi. Xem xong rồi ta..... Ta muốn đi tắm."Tiểu Quân mặc cỡ dùng bàn tay nhỏ che mắt lại.

" Được, để ca nhìn nào, người đừng hối thúc, ca muốn từ từ xem."Ta cúi người, ngoặt đến dưới u cổ của nàng. Cách một tầng viền tơ trong suốt, ta như người thấy một thứ mùi khai nhàn nhạt. Vô cùng kích động, ta run rẩy duỗi tay ra.

TỶ PHU VINH DỰ

Tiểu Thủ Chương
www.dtv-ebook.com

Chương 33: Tất cả đều có thuốc ngủ (1)

" Lý Trung Hàn, ta hỏi người một chuyện."

Lúc ta sắp chạm vào chiếc quần lót viền tơ loang lỗ nước đọng, Tiểu Quân đột nhiên đem bàn tay nhỏ bé theo ánh mắt của nàng lên lấy ra, lộ ra cặp mắt to động lòng người.

" Đợi ca xem xong thì người lại hỏi được không?"

Ta nhìn Tiểu Quân, lại nhìn chiếc quần lót bao chặt bộ phận sinh thiếu nữ. Nghĩ thầm lúc này còn có chuyện quan trọng hơn việc xem Tiểu Quân thân thể sao?

" Ai da, hỏi xong lại nhìn! Không thì không cho phép nhìn, sau này cũng không cho nhìn." Tiểu Quân hết giận, đột nhiên cười rộ lên, nhiều đóa như hoa đào giống như Hồng Vân bay lên nàng khuôn mặt.

"Sau này?"

Cân nhắc xong hai chữ này ta liền nở nụ cười, cảm thấy cả người thoải mái. Được Tiểu Quân cho phép, sau này có thể tùy ý xem nàng trần truồng, sờ da thịt nàng, đây là vinh quang bao nhiêu a! Ta cười hì hì nói:" Nào, mời Tiểu Quân tỷ tỷ đặt câu hỏi."

" Hừ." Tiểu Quân bĩu môi:" Người có phải đã làm chuyện có lỗi với Linh Linh tỷ hay không?"

" A, không có, không có."Ta giật mình, nhìn ánh mắt giáo hoạt của Tiểu Quân, miệng nói không có nhưng trong lòng thực sự cảm thấy có chuyện. Hừ, cái nhỏ biểu muội này của ta trong đầu cả ngày chỉ nghĩ mấy thứ đầu đầu?

" Thật không có sao? Nếu như người không thành thật, hậu quả rất nghiêm trọng đó !" Tiểu Quân uốn éo bờ eo thon bé bỏng, toàn bộ bờ hông đều rút trở về, còn thuận tay kéo áo hai dây xuống, phảng phất trong nháy mắt cả trên thế giới xinh đẹp đã bị che lấp. Ai, ý tứ trong lời Tiểu Quân rất rõ ràng, nếu như ta không thành thật một chút, những địa phương xinh đẹp trên người nàng tuyệt đối là không cho phép ta nhìn. Nhưng ta biết rõ nếu như trung thực thì hậu quả chỉ sợ càng thêm nghiêm trọng.

Tròng mắt đảo mấy cái, ta giơ tay trái lên thề:" Ta Lý Trung Hàn xin thề, chưa từng làm chuyện có lỗi với Linh Linh tỷ."

Về phần có cái gì nhân quả báo ứng tuyệt đối không thể nói, nếu không chẳng may linh nghiệm thì thật là không xong .

" Thế nhưng tại sao Linh Linh tỷ khóc?"Tiểu Quân cũng không vì ta tuyên thệ mà buông tha, ngược lại tiến thêm một bước thăm vấn.

" Người thấy Linh Linh tỷ khóc sao?"Đầu ta to ra, vấn đề này tuyệt đối khó trả lời.

Tiểu Quân nổi giận đùng đùng gào thét: "Lý Trung Hàn, nếu như người không nói thật. Về sau trong sữa của người có thuốc ngủ, cơm cũng có thuốc ngủ, nước trà cũng có thuốc ngủ, hết cả đều có thuốc ngủ."

" A?"Ta giật mình mà nhìn Tiểu Quân hỏi: " Người rốt cục còn có bao nhiêu viên thuốc ngủ?"

Tiểu Quân liếc mắt với ta, dựng thẳng ba ngón tay.

" 30 viên sao?"Ta hỏi.

" 3 lọ."Tiểu Quân cười lạnh một tiếng.

Chân ta mềm nhũn, thiếu chút nữa té xuống mặt đất, trong lòng đang chát. Nghĩ thầm sau này không chừng chẳng may ăn nhầm vài viên thuốc ngủ, chẳng phải trở thành kẻ điên sao?

" Tiểu Quân, người lấy ở đâu ra nhiều thuốc ngủ như vậy? Nhanh giao ra đây, tiểu hài tử không thể tùy tiện chơi thứ này."Ta nghiêm mặt.

" Đừng nói sang chuyện khác, thẳng thắn được khoan hồng."Tiểu Quân căn bản không để ý tới vẻ mặt nghiêm túc của ta, nàng nhướn mắt tiếp tục bức cung.

Ta ho khan một tiếng, còn muốn chống chế thì Tiểu Quân liền hô to một câu:" Kháng cự nghiêm trị."

Vì mong sau này không biến thành kẻ điên độn, ta ấp a ấp úng giải thích: "Kỳ thật cũng không có chuyện gì lớn, ta..... Ta chỉ bất quá hôn nàng một cái thôi mà."

"Nói xạo ! Ta sẽ nói chuyện bất hợp pháp của người mù mù."Tiểu Quân hướng con mắt lên trần nhà.

" Tiểu Quân, người..... Người....."Ta hận đến ngứa răng: " Được rồi, ta thừa nhận, ta sờ soạng Linh Linh tý."

Nay đã khác xưa, trước kia ta có thể vận dụng chiêu sát thủ cù Tiểu Quân để đối phó nàng, nhưng hiện tại ta có rất nhiều nhược điểm rơi vào tay nàng, chiêu sát thủ cũng mất đi uy lực. Nếu thật bị Tiểu Quân gây gáp, nàng đem sở hữu tất cả chuyện đều nói cho dì, ta đây cả đời cũng không cần về nhà.

"Ngày mai ta phải về nhà."Tiểu Quân mặt không biểu tình nhìn lên trần nhà, phảng phất trần nhà rất thú vị.

Ai, ta thở dài. Đừng nhìn Tiểu Quân còn nhỏ tuổi, nàng đối phó ta tuyệt đối thành thạo, mỗi chiêu đều là trí mạng. Hay là nhận đi, thẳng thắn được khoan hồng: " Ngày đó, ta uống say ."

Tiểu Quân gượng cười hai tiếng: " Sau đó thì sao?"

" Sau đó thì..... Thì như vậy"Ta ấp a ắp úng.

Tiểu Quân nổi trợn lồi đình:" Cái gì như vậy, như vậy hay sao? thật sự là không hiểu nổi! Mau nói, có..... Có cởi quần áo Linh Linh tý hay không?"

" Có."Ta gật đầu.

" có làm cái loại..... Cái loại chuyện xấu hay không?"Tiểu Quân đột nhiên cắn cặp môi đỏ mọng.

" Không cần thận, không cần thận, khục, làm một lần."Ta nói quanh co cả buổi, mới cắt xén nguyên vật liệu thẳng thắn thừa nhận.

Tiểu Quân hét lên một tiếng bắn lên từ trên ghế salon, tiện tay bắt lấy gối đầu hung hăng đập lên người ta: " Người đi chết đi, Lý Trung Hàn, ta..... Ta không bao giờ muốn gặp người nữa."

" Tiểu Quân, Tiểu Quân ! Ôi, hãy nghe ta nói nào."Ta tránh trái tránh phải nhưng vẫn trúng vô số cú đòn.

Tiểu Quân mắng to: " Còn nói nhảm cái gì? Người đã đáp ứng ta không đụng vào Linh Linh tý, người đúng là đại dâm trùng, hạ lưu phôi đản, tức chết ta mất! Ngày mai ta sẽ về nhà, đem chuyện người làm trái pháp luật, lại thêm chuyện người câu dẫn phụ nữ đảng hoàng và khi dễ ta, hết thầy nói cho ba mẹ biết."

Đây là lần đầu tiên ta thấy Tiểu Quân phát hỏa lớn như thế, ta thầm mắng mình đúng là con lợn, chuyện phong lưu sao có thể thừa nhận được? Nếu để Tiểu Quân về nhà tuyệt đối là đại họa lâm đầu.

Ta "bịch" một tiếng quỳ xuống, thê lương vô hạn mà cầu khẩn: "Ngày đó là ta uống say, ta thực có lỗi với Linh Linh tử, có lỗi với muội ."

Tiểu Quân nhảy lên ghế, từ trên cao nhìn xuống nổi bão với ta: "Ba đã từng nói say rượu cũng có ba phần tỉnh, người còn muốn nói xạo? Người đây là phá hoại hạnh phúc gia đình người ta."

Ta mãnh liệt gật đầu: "Đúng đúng đúng, nghe Tiểu Quân phê bình, ta biết mình sai rồi. Tiểu Quân tử tử, xin nàng tha thứ cho ta đi."

Tiểu Quân dậm chân mắng: "Gọi ta là Tiểu Quân mù mù cũng không thể tha thứ cho người, ta..... Ta phải về nhà."

"Tiểu Quân bà cô, cứu mạng a!""

Ta nóng nảy, cái gì cũng thử trong khi tuyệt vọng. Đột nhiên nghĩ đến Tiểu Quân thích ta sờ vú của nàng, ta liền đứng dậy từ trên mặt đất ôm Tiểu Quân vào trong ngực. Tay phải liền chui vào áo hai dây, cầm viên thịt rắn chắc vô cùng hung ác chà xát một hồi.

" Ai da."Tiểu Quân thất kinh, trái đẩy phải ngăn. Mắt thấy bàn tay to của ta lại nàng xoa nắn cặp vú tuyết trắng, nàng cũng không có biện pháp. Sau một hồi, Tiểu Quân thở hổn hển, hờn dỗi không thôi:" Muốn sờ là cứ sờ sao, là đồ của người sao? Hả?"

Ta đặc ý cực kỳ, vừa nóng nảy lật hai bạch thổ đáng yêu, vừa thầm nhủ người còn có thể chạy khỏi lòng bàn tay của ta sao? Đến khi ta dùng hai ngón tay kẹp lấy núm vú Tiểu Quân, mặt nàng đỏ lên, nhỏ giọng gắt: " Người lại khi dễ ta, ta phải về nhà."

Ta ôm chặt lấy Tiểu Quân, lớn tiếng cầu xin tha thứ: "Tiểu Quân đừng đi, ca cam đoan về sau không bao giờ đụng vào Linh Linh tử nữa, người tha thứ tử phụ đi! Nể tình tử tử dưới tuổi vàng của muội đi."

Tiểu Quân lửa giận đoán chừng khi bị ta xoa nắn đã giảm đi phân nửa. Nghe ta nhắc tới Vương Hương Lan, nàng sững sờ một lát, ngẩng đầu nhìn ta, mắt to hiện lên nụ cười "Người khi dễ Vương Hương Quân, Vương Hương Lan tuyệt không tha cho người."

Ta nhìn mặt mà nói chuyện, thấy có thể chuyển cơ lập tức mạnh mẽ gạt đầu: "Vương Hương Lan tử tử tha thứ cho ta, Vương Hương Quân muội muội cũng nhất định sẽ tha mím cười ta. Vương Hương Lan tử tử là tiên nữ, đặc biệt phái tiên nữ muội muội Vương Hương Quân đến nhân gian bảo hộ ta. Về sau ta nhất định phải nghe lời Vương Hương Quân muội muội, không dám hồng hạnh xuất tường."

" Hừ, vừa nói xin lỗi vừa cười gian, đoán chừng là đang gạt ta."Tiểu Quân triệt để buông tha sự giãy dụa, chỉ có bộ ngực phập phồng không ngừng.

" Không lừa gạt, không lừa gạt. Được rồi, đừng nóng giận nữa mà! Ca về sau nhất định nghe lời người nói, làm trâu làm ngựa, chịu mệt nhọc. Người ngấm lại coi, ca vì cái gì mà phải mạo hiểm làm chuyện trái pháp luật này? Còn không phải là vì để Tiểu Quân đi Thụy Sĩ xem núi tuyết, đi Paris xem cột điện bằng sắt sao? Ca làm hết thảy tất cả đều là vì Tiểu Quân mà."

Ta vô ý thức sử dụng đoạn câu dẫn nữ nhân của mình, một bên tiếp tục vắn vè nún vú Tiểu Quân, một bên dỗ ngon dỗ ngọt nàng, còn thỉnh thoảng thổi hơi vào lỗ tai. Tiểu Quân chịu sao được những chọc ghẹo này? Ta chỉ thổi mấy hơi, khuôn mặt nhỏ nhắn càng thêm ửng đỏ, thân thể mềm mại không ngừng run rẩy.

Ta thầm buồn cười, một cánh tay đặt trên bờ eo thon bé bỏng của Tiểu Quân, hơi chút vừa dùng lực, cả thân thể mềm đi ép lên ngực ta.

" Ôm ta làm gì vậy? Cái tên bại hoại này, ta hận chết người! Biết người lại khi dễ ta mà."

Tiểu Quân thở hổn hển, rúc vào người ta như con chim nhỏ không hề nhúc nhích, mà ngay cả khi sừng hạ thể cứng rắn của ta đội lên bụng nàng, nàng cũng không tránh né. Đột nhiên, mắt ta lóe lên một cái, theo góc nghiêng của Tiểu Quân nhìn xuyên qua lọn tóc, ta thấy được một cái vầng trăng vênh lên tròn vành vạnh. Oh My GOD! đây là bờ hông Tiểu Quân sao?

Đây thật là bờ hông Tiểu Quân, một bờ hông nhỏ hoàn mỹ, một vầng trăng hoàn mỹ, tròn trịa như trăng rằm, không một khuyết điểm nhỏ nhất, không chút thịt thừa. Sâu trong khe hông lộ ra một đoạn rãnh nhỏ. Ta cứng ngắc, đặc biệt lợi hại, thế cho nên Tiểu Quân cũng phát giác được xúc động của ta, nàng ưỡm một tiếng, định dịch hông ra. Nhưng ta nhanh chóng duỗi hai tay đè lại cái hông nhỏ.

Bàn tay ta giống như trải nghiệm một lần điện giật 1000W, tất cả xúc giác đều lập tức biến mất, chỉ để lại mười ngón chết lặng. Ta thần kích động, dù liều mạng hit thở mà trái tim vẫn nháy lên không ngừng, ta rốt cuộc không cách nào che dấu tình cảm của mình. Thoáng chốc ta như chìm vào mộng ảo bật thốt ra: " Tiểu Quân, ca không muốn người ly khai."

" Ai bảo người khi dễ ta?"Tiểu Quân nhỏ nhẹ oán trách, chiêu làm nũng của nàng càng khiến thân thể ta run đến lợi hại.

"Không khi dễ Tiểu Quân. Sau này chỉ có Tiểu Quân khi dễ ca ca, chỉ có ca được Tiểu Quân khi dễ, được không?"Trong nháy mắt, ta chỉ cảm thấy trong thiên địa cũng chỉ có ta cùng Tiểu Quân, đây là cảm giác ta chưa bao giờ có.

" Nói còn hay hơn cả hát."Tiểu Quân khẽ hừ một tiếng.

" Kỳ thật ca ca hát cũng rất êm tai."Ta hôn nhẹ lên mái tóc Tiểu Quân, mở miệng cất cao tiếng hát: "Trong thôn có một cô nương tên Tiểu Quân, lớn lên đẹp mắt lại tươi ngon mọng nước, một đôi mắt to thích khóc, động lòng người lại xinh đẹp."

" Ai nha, khó nghe chết ! Thả ta ra, ta muốn về nhà."Tiểu Quân cười đến run rẩy cả người.

" Ca về sau sẽ thường xuyên hát cho người miễn phí."Ta bắt đầu tìm cái miệng nhỏ nhắn của nàng.

" Khanh khách, ta không chịu được . Ta phải về nhà, ta muốn..... A... A... A..... Ừ....."

Tiểu Quân đầu hàng, đầu hàng trong sự ôn nhu của ta. Ta vong tình hôn Tiểu Quân, vong tình xoa vú của nàng, vong tình ôm thân thể của nàng, phảng phất ta cùng Tiểu Quân đã hoàn toàn dung hợp. Tiểu Quân đơn thuần triệt để đầu hàng thế công ác liệt của ta. Chỉ có điều dưới sự hồn nhiên của Tiểu Quân, ta đồng dạng bị thương tích đầy mình.

Đây là lần hôn môi mà nàng biểu hiện được nhiệt liệt nhất với ta, thậm chí nàng còn thè lưỡi ra liếm môi của ta, cắn đầu lưỡi ta. Ta ôm Tiểu Quân vào trong phòng, giống như ôm tình đặt lên giường. Trên chiếc giường lớn mềm mại, ta lột bỏ áo nàng. Từ đầu đến cuối, miệng ta cùng miệng Tiểu Quân đều không tách rời, chúng ta giúp nhau truy đuổi, giúp nhau triền miên, nhắm nháp nước miếng mang đến sự ngọt ngào, cũng tận tình hưởng thụ nhu tình.

Một ít nước bọt chảy ra khóe miệng, ta mới buông tha bờ môi Tiểu Quân, đuổi theo chút nước miếng tràn ra, thè lưỡi ra liếm thực sạch sẽ, cả mặt Tiểu Quân cũng không buông tha, cuối cùng dứt khoát thè lưỡi ra liếm cổ nàng, bộ ngực, núm vú. Thuận thế hạ xuống, môi ta lướt qua bụng dưới

bằng phẳng, hơi dừng lại một hồi tại vùng rốn, tiếp theo tốc hành tới bộ phận sinh dục.

Tiểu Quân không chút nào ngăn trở, điều đó càng thêm ủng hộ ta tiến hành, không chút do dự, ta hôn xuống vùng vùng cỏ rậm rạp quanh hang động.

" Ai da."Tiểu Quân ê a gọi bậy, bàn tay nhỏ bé dùng sức níu tóc của ta, hai chân cực lực khép lại.

" Tiểu Quân, cho ca nhìn chút nào."Ta cầu xin thương xót nhìn Tiểu Quân.

" Được voi đòi tiên, hừ."Tiểu Quân hung hăng trừng mắt với ta.

"Ta..... Ta muốn cỡi quần muội nhìn một chút."Ta cẩn thận trưng cầu ý kiến. Bởi vì ta hiểu rõ Tiểu Quân, người càng bạo lực, nàng càng phản kháng lại; người càng ôn nhu, ngược lại nàng không biết ứng phó như thế nào, điển hình ăn mềm không ăn cứng.

" Yêu cầu nhiều quá! Chán ghét, xem thì xem đi! nhưng không cho phép dùng miệng hôn, không vệ sinh chút nào."Tiểu Quân mềm lòng .

Ta biết chỉ cần mở lời cầu nàng, nàng nhất định mềm lòng, chỉ cần ta cầu nàng, nàng cái gì cũng cho ta.

TỶ PHU VINH DỰ

Tiểu Thủ Chương
www.dtv-ebook.com

Chương 33: Tất cả đều có thuốc ngủ (2)

"Được, để ca nhìn, chỉ xem thôi, không hôn."

Ta quỳ gối bên cạnh hai chân Tiểu Quân, ngừng thở nhẹ nhàng kéo quần lót xuống. Trời ạ, ta rốt cục thấy được một cái âm hộ trắng nõn bóng loáng, tại đây một cọng lông cũng không có, trụi lủi tựa như một chiếc màn thầu mới từ lồng hấp lấy ra, bánh bao lớn tuyết trắng. Thừa dịp máu mũi còn chưa chảy ra, ta kích động kêu to: "Tiểu Quân, nơi này của người thật đẹp, là Bạch Hổ a !"

Tiểu Quân không nói gì, nàng cực độ then thùng nhắm mắt lại. Vết ửng đỏ trên khuôn mặt thể hiện sự vui sướng vô tận, chắc hẳn nàng cũng hiểu rõ từ "Bạch Hổ".

Ta đẩy hai chân Tiểu Quân ra, nàng rất không tình nguyện nhăn nhó nhíu một phen rồi vẫn mở hai chân ra. Đối mặt với âm hộ kỳ diệu này, ta thật sướng phát khóc, cẩn thận quan sát không dám nháy mắt một cái.

Có lẽ là bởi vì không có lông, lỗ thịt Tiểu Quân nhìn rất thanh tú. Bề ngoài bóng loáng trắng nõn, mu l** no đủ, nụ hoa kiêu nộ, cùng làn da trắng nõn phụ trợ bám vào trên hai mảnh da thịt mềm mại đỏ tươi lộ ra sự kiêu diễm ướm át. Nếp gấp che kín trên múi thịt hiện ra nét uốn lượn, trùng trùng điệp điệp, mơ hồ có nhàn nhạt mưa móc lưu động, trông rất đẹp mắt. Cánh môi như là một hiệu lệnh làm tim ta đập tăng thùng thùng, một tăng cuối cùng rất cạn, khúc chiết uốn lượn, chất nhày trong suốt tản mát ra mùi thơm nhàn nhạt.

Ai, hang động xinh đẹp như thế ta là lần đầu tiên trông thấy, ta thậm chí tưởng tượng ra cảnh dương vật của ta cắm vào cái lỗ thịt xinh đẹp này sẽ có cảm giác gì. Ta đoán, nhất định rất tiêu hồn.

" Ta muốn mặc quần áo."Tiểu Quân mở mắt ra, nhỏ giọng ồn ào.

Ta hận đến nghiêng răng nghiêng lợi , thối Tiểu Quân này lại muốn mặc quần áo, ta có thể đáp ứng sao? Ta còn không có thưởng thức đủ, màn thầu câu người như thế ta há có thể không cắn một miếng sao? Ta từ bỏ hứa hẹn với Tiểu Quân, điên cuồng vùi mặt vào giữa hai chân Tiểu Quân.

" Ai da, đừng liếm, chỗ đó bẩn lắm....."

Kêu lên lo lắng, Tiểu Quân vô ý thức dùng hai tay che chắn bộ phận sinh dục. Ta âm thầm buồn cười. Tiểu Quân thích sạch sẽ, nàng không biết bộ phận sinh dục xử nữ là địa phương sạch sẽ nhất trên thế giới. Ta chẳng muốn giải thích cho nàng, cũng không muốn giải thích, bởi vì phiên địa phương xinh đẹp này thuộc về ta, toàn bộ Tiểu Quân đều thuộc về ta.

Đầu lưỡi ta xuyên qua ngón giữa Tiểu Quân, hương khí xông vào mũi, đầu lưỡi tìm kiếm bụi hoa kiều nộn, mút vào từng giọt mật hoa. Oh My GOD, mật hoa ngọt tuyệt.

" A..... Ca ca..... Ngứa, người ngừng lại....."Tiểu Quân kêu to, nàng dùng sức quay cuồng, uốn éo thân thể, đem bờ mông hoàn mỹ hiển lộ trước mắt ta. Ta vui mừng quá đổi, thật sự không biết kiếp trước tích đức gì lại có thể chiêm ngưỡng một vầng trăng tròn đầy như thế. Ta hưng phấn dùng hai tay đè lại mông thịt Tiểu Quân, cúi người hôn xuống khe hở đầy hương thơm mê người.

" Ừ..... Ca, chỗ đó là để đi tiểu, không thể liếm, không thể liếm ."

Tiểu Quân ỏn ẻn kêu to, trên giường hai cái gối đầu bị nàng quơ đi lung tung. Thân thể mềm mại trở nên cứng ngắc, bờ mông trắng rậm giống như

muốn trốn tránh khỏi môi của ta nên không ngừng đóng đưa, khiến cho ta đầu lưỡi không cách nào chuẩn xác chui vào khe hở. Lo lắng một lúc, ta dứt khoát cắn vào mép động Tiểu Quân mút nhẹ hai phần, thừa dịp Tiểu Quân toàn thân run rẩy, ta mới có thể đưa đầu lưỡi xâm nhập khe hở, dùng sức mút vào mấy ngậm. Tiểu Quân run rẩy một hồi, một dòng nước óng ánh chảy xuôi ra. Nguồn truyện: Y

" Ô ô..... Tại sao có thể như vậy..... Ca, ta muốn đi tiểu."

Tiểu Quân Phủ phục trên giường phát ra tiếng nước nở nghẹn ngào câu hồn đoạt phách.

" Đã tè ra quần rồi, đồ ngốc."Ta tức giận mà mắng một câu.

"Ô ô..... Người lại khi dễ ta."Tiểu Quân lại nước nở nghẹn ngào một tiếng thật dài. Thanh âm này ngoại trừ tăng thêm dục vọng chinh phục của ta còn không thể khơi dậy sự thương tiếc của ta. Ta tham lam liếm láp lấy lỗ thịt, đồng thời cũng lén lút cởi quần, lộ ra côn thịt dừ tợn, côn thịt nhìn chăm chăm lên thung lũng nhỏ dưới kiêu đồn.

Mũi tên đã ở trên dây, nhưng ta rất do dự, chẳng lẽ cứ như vậy chiếm hữu thân biểu muội của mình sao? Chúng ta có huyết thống, chúng ta là thân nhân, nàng nguyện ý sao? Dì đồng ý sao? Những vấn đề này ta đều không có đáp án, ta rất muốn trực tiếp hỏi Tiểu Quân, nhưng lại sợ nàng phản đối. Cho nên, ta đang chờ thời cơ tốt.

Tiểu Quân giãy dụa rõ ràng bất lực, chỉ có bờ mông đóng đưa hơi kịch liệt. Ta có thể lý giải, một xử nữ rất khó đối diện sự trần trụi vuốt ve như thế. Lúc này, nàng thậm chí sẽ cảm thấy khó chịu buồn nôn, cho nên ta càng không thể sốt ruột, mà ngay cả độ mạnh yếu liếm láp cũng nhẹ dần , như là tiểu hài tử ăn kem vậy, mút vào từng chút từng chút một.

Thời gian dần qua, biên độ bờ mông của Tiểu Quân cũng giảm rõ rệt , nàng thở hỗn hà hỗn hển buông thông bờ mông, nhưng cái mông nàng đủ

vênh lên. Chính giữa là hai cánh hoa được ta liếm láp trở nên dị thường đầy đặn, đẹp đẽ, tựa hồ phát ra lời mời.

Ta đương nhiên tiếp nhận lời mời, nếu không mời ta cũng nhất định xông vào. Thừa dịp Tiểu Quân không chú ý, ta lại tới gần một bước dài tới huyết màn thầu, trên nhục bông đã có một ít chất nhầy chảy ra. Đều nói người yêu nhau đều cố sự cảm ứng, Tiểu Quân vốn nằm lỳ trên giường đưa lưng về phía ta mà như biết rõ ta muốn làm gì, đột nhiên như giật điện cuốn lại thân thể, trông thấy ta đang nâng cao côn thịt hướng về phía nàng, nàng thét lên, hai tay mềm mại lại một lần nữa che kín con mắt.

" Tiểu Quân, đừng che mắt nữa nha! Người nhìn xem đại kê kê của ca nào."Ta từ từ đưa đại nhục bông ra trước mặt Tiểu Quân. Đại nhục bông ngẩng đầu ưỡn ngực, khí thế dũng mãnh nhanh nhẹn không ngừng bật lên, tựa hồ hướng Tiểu Quân thị uy.

" Không nhìn, không nhìn, xấu chết."Tiểu Quân lớn tiếng ồn ào.

"Không nhìn làm sao biết nó xấu?"Ta cười ha ha, bởi vì ta phát hiện trên bàn tay Tiểu Quân lộ ra một kẽ hở nhỏ, ta tin rằng đủ để cho Tiểu Quân lãnh hội cái gì là nam nhân.

Bị ta vạch trần tâm tư, Tiểu Quân lộ ra vẻ xấu hổ vô cùng, dứt khoát xoay người lần nữa chôn đầu dưới gối, càng đáng yêu đến cực điểm vênh mông nhỏ lên trời. Trước kia ta cho rằng, tư thế ân ái cũng không trọng yếu, quan trọng là có thể cắm vào được không thôi, nhưng nếu như ta muốn cùng Tiểu Quân ân ái, như vậy ta nhất định lựa chọn thức chọc vào từ phía sau. Nguyên nhân là bờ mông mê chết người của Tiểu Quân làm cho ta điên cuồng, ta có thể vừa dứt vào vừa đùa bờ mông dẹt nhỏ của nàng. Hôm nay, huyết mạch ta đã sôi sục.

" Tiểu Quân."Ta bổ nhào trên người Tiểu Quân, ngăn chặn thân thể nhỏ nhắn, côn thịt vừa vặn đặt trên cặp mông nàng, nàng run lên một cái. Hai

tay ta bắt lấy hai khối nhũ thịt, vừa nhẹ nhàng xoa nắn, vừa dần dần dụ dỗ: "Tiểu Quân, sờ đại kê kê một chút được không?" Tiểu Quân không nói gì, cái đầu nhỏ dưới gối mãnh liệt dao động.

"Tiểu Quân thích ca sờ ngực của người, ca cũng thích Tiểu Quân sờ đại kê kê của ta, chúng ta giúp nhau sờ được không?" Ta thì triển tất cả vốn liếng giở trò chính là muốn thuyết phục Tiểu Quân.

"Nói lung tung, ta ghét nhất là người sờ..... Sờ ngực người ta."

Tiểu Quân không cẩn thận định nói ra từ "vú:", phát giác không ổn lại vội vàng đổi giọng. Ta nhìn không được cười không ngừng, cũng không để ý tới sự phản đối của nàng, vừa nhẹ nhàng chà xát nàng núm vú, vừa cong người lên đem côn thịt cứng rắn đội lên giữa cặp mông nhỏ.

"A." Tiểu Quân khẽ kêu một tiếng, bắt đầu đóng đưa cái mông của nàng. Ta đột nhiên cảm thấy rất kỳ quái, nàng đóng đưa rất nhẹ nhàng, không giống lộn xộn như vừa rồi, mà là xoay quanh có quy luật. Ta kinh hãi, nghĩ thầm đây là ám chỉ sao? Ám chỉ ta tiến thêm một bước sao?

Ta quyết định tìm kiếm đáp án, côn thịt dọc theo khe mông lặng lẽ trượt xuống dưới, mỗi lúc trượt xuống dưới một chút, Tiểu Quân run rẩy một chút, chờ côn thịt ta trượt đến lỗ đít nàng, thân thể Tiểu Quân liên tiếp run run. Huyết dịch trong trái tim ta thoáng cái tụ tập dưới háng, đại nhục bồng đã vào trạng thái chiến đấu. Lúc này Tiểu Quân ngoại trừ nhẹ nhàng đóng đưa cái mông thì chỉ là run rẩy, căn bản không định ngăn cản ta. A, trời ạ! Tiểu Quân nhất định là đồng ý, nàng nhất định nguyện ý để đại nhục bồng của ta cắm vào âm đạo của nàng.

"Tiểu Quân, ca muốn." Ta dán lên tai Tiểu Quân, thăm dò lần cuối cùng. Tiểu Quân không nói gì, chỉ là nhẹ nhàng lắc đầu, đoán chừng đang cùng đấu tranh với lý trí.

Nhưng ta đã không để ý tới nữa, lúc này dục vọng của ta lên tới đỉnh, dù Tiểu Quân đồng ý hay không, ta cũng không chút do dự đâm côn thịt vào. Dục vọng ma quỷ đã phá tan linh hồn ta thành từng mảnh, dù phía trước là dung nham núi lửa, ta cũng không chùn bước, huống chi trước mặt căn bản không phải là dung nham núi lửa, mà là một khe hở làm cho nam nhân mất hồn.

"Ca....." Thanh âm ỏn ẻn của Tiểu Quân cố sứt dục vọng của ta, dương vật của ta thuận thế hạ xuống, rốt cục trượt đến chỗ lõm. Quy đầu thô to đặt lên cửa động kiều nộn, khe rãnh tựa hồ còn chưa đủ trơn, nhưng chất lỏng dính trượt đã bắt đầu tuôn ra. Đầu côn của ta nhẹ nhàng ma sát cửa huyết, kỳ vọng chất lỏng nhiều hơn một chút, bởi vì ta rất hoang mang Tiểu Quân có thể chịu đựng đại nhục bồng của ta hay không?

Để nữ nhân tuôn ra dâm thủy đầy đủ một chút, phương pháp duy nhất là khiêu khích. Ngoài việc hôn lên môi, cổ và lỗ tai Tiểu Quân, vắn vể cặp vú lớn của nàng, phương pháp hữu hiệu nhất, trực tiếp nhất là ma sát nhục huyết.

Dương vật của ta ngay tại mép động không ngừng ma sát, tuy còn chưa cắm vào lỗ thịt nhưng cảm giác thoải mái tự nhiên sinh ra, ta vận sức chờ phát động đột xung kích.

"Ca, có người gõ cửa." Tiểu Quân ôn nhu nỉ non.

"Hả?" Ta sững sờ, phản ứng đầu tiên là nghĩ Tiểu Quân đang gạt ta, nhưng ngay sau đó ta thật sự nghe được tiếng đập cửa. Ta âm thầm kêu khổ, không thể nào? Ông trời đúng lúc này còn muốn an bài một người đến gõ cửa chẳng phải là có chủ tâm trêu đùa ta sao?

"Nhanh đi mở cửa đi, nhất định là Tân Ny tử đến đó." Tiểu Quân dịu dàng nói.

Tuy rất không cam lòng, nhưng vừa nghĩ tới Đái Tân Ni, ta chỉ có thể bất đắc dĩ thở dài đi mặc quần áo. Lại ngắm nhìn Tiểu Quân, phát hiện nàng đang cười trộm.

" Tiểu Phàn sao?"Mở cửa phòng ra, ta quả thực lắp bắp kinh hãi, đứng tại cửa ra vào không phải Đái Tân Ni mà là Phàn Ước. Vài ngày không gặp, nàng càng thêm vẻ tươi mát, ta có chút kích động, không thể tưởng được nữ hài đáng yêu này chủ động tới tìm ta, cho dù Tiểu Quân còn đang ở trong phòng vẫn khiến ta kích động.

" Mau vào đi, người làm sao tìm được đến đây vậy?"

Ta hưng phấn kéo tay Phàn Ước, tay nàng rất nóng. Ta còn thấy năm ngón tay nàng vẫn giống như trước kia, bôi sơn móng tay màu xanh nhạt trong suốt, rất đẹp.

" Ta..... Ta không vào đâu, ta tới nói cho người biết, vừa rồi ta nhìn thấy Tân Ny tử..... Nàng....."Phàn Ước tỏ vẻ lo lắng.

" Cái gì? Tân Ny làm sao vậy?"Trái tim của ta đột nhiên nhảy rộn.

" Ta nhìn thấy Tân Ny tử ở cửa công ty, vừa khóc một vừa vào xe Chu tổng giám đốc."Phàn Ước hơi thở gấp.

" Tân Ny khóc sao?"Lời kể của Phàn Ước làm cho ta tức giận, bất kể ai cũng không được phép hắt hủi nữ nhân của ta, dù là Chu Cửu Đồng cũng không được.

Phàn Ước buồn bã nói:" Ta biết Tân Ny tử là bạn gái của người, ta muốn gọi điện thoại cho người nhưng không được. Ta..... Ta tìm đến đây, người mau đi xem Tân Ny tử một chút đi."

Lúc Phàn Ước nói chuyện, ta đã mặc quần áo tử tế. Tiểu Quân từ trong phòng chạy ra lớn tiếng hỏi:" Ca, người đi đâu đó? Tân Ny tử làm sao vậy?"

Ta nhìn Phàn Ước, nói nhỏ: " Tiểu Phàn, đây là muội muội ta Tiểu Quân, người tâm sự cùng nàng một chút, ta đi trước."

Nói xong ta như nổi điên mà lao xuống lầu, không có cả kiên nhẫn đợi thang máy. Trên đường lúc này đầy ắp người, vốn là cuối tuần nên vô cùng tấp nập. Lái xe tắc xi dưới sự thúc giục không ngừng của ta đành không để ý dòng xe như mắc cửi mà nhanh như chớp đuổi tới bờ biển.

Đứng trước dãy biệt thự trải dài bãi biển, ta hướng lên trời thề rằng dù có phải phần thân toái cốt cũng phải đánh Chu Cửu Đồng vào địa ngục, giờ này khắc này ta tựa như một Diêm Vương tùy thời muốn mạng người. Mà cái ta muốn bắt, đương nhiên là mạng Chu Cửu Đồng.

Trên đường đến nhà Chu Cửu Đồng, ta đã gọi điện thoại cho ba người. Thứ nhất đương nhiên là Đái Tân Ni nhưng nàng tắt máy; Thứ hai ta gọi cho Chu Cửu Đồng, Chu Cửu Đồng nói năm chữ lạnh như băng " Ta hiện tại không rảnh". Thứ ba là gọi cho La Tất hỏi địa chỉ nhà Chu Cửu Đồng. Nhà Chu Cửu Đồng là một trong những biệt thự ngay trước mắt. Tại đây phong cảnh không tệ, bầu trời xanh thẳm, nước biển xanh thẳm, là một nơi sinh sống rất tốt. Có lẽ, cũng là nơi giết người tốt.

Chu Cửu Đồng không giống với La Tất, Đỗ Đại Duy, hẳn đối với thứ đồ dùng hàng ngày không chú ý lắm, bình thường ngồi xe là một chiếc kiểu cũ, ta liếc mắt một cái đã thấy chiếc xe già cỗi nằm lặng yên trong một cái gara.

Khi còn bé ta rất nghịch ngợm, bắt chuồn chuồn, câu ếch xanh, xuống sông bắt cá hay là trèo cây đều tinh thông. Hai mươi năm không trèo cây nhưng tay chân ta vẫn linh hoạt như cũ, muốn trèo lên bên bờ tường cao năm, sáu mét quả thực dễ như trở bàn tay, cộng thêm lửa giận sôi trào, ta rướn hai ba lần xuống là leo được vào biệt thự.

Biệt thự rất đẹp, trang hoàng cũng rất công phu. Ta bò lên trên tầng hai, từ cửa sổ nhảy vào phòng. Ta thoát nhìn như một tên ăn trộm, nhưng ta một chút cũng không thấy chột dạ, là lửa giận khiến cho ta to gan lớn mật.

Biệt thự rất lớn, tìm được Tân Ny không phải là chuyện dễ dàng, may mắn là trong biệt thự yên tĩnh ta mơ hồ nghe được tiếng khóc thút thít, là tiếng khóc nữ hài! Ta truy theo truyền đến phương hướng, rón rén đi vào điểm tận cùng cùng lầu hai. Tiếng khóc kia như tới từ một gian phòng đóng chặt, ta đẩy cửa phòng, cửa phòng không chút lay động. Không hề do dự, ta lui về phía sau hai bước vận sức lên chân, hít thật sâu một hơi, dùng chân trái làm trụ, đột nhiên, bước dài về phía trước một bước, dồn toàn lực lên đùi phải đá vào cánh cửa

TỶ PHU VINH DỰ

Tiểu Thủ Chương
www.dtv-ebook.com

Chương 34: Giao phong (1)

Một tiếng "phanh" thật lớn vang lên, ta không biết một cước này có bao nhiêu sức lực, ta chỉ biết rằng sau một cước này, cửa phòng đã nứt ra. Ta vọt vào gian phòng.

" Tiểu Nguyệt?"

Ta mở to hai mắt nhìn, như thế nào cũng không nghĩ ra tiếng khóc nỉ non kia lại đến từ Tiểu Nguyệt. Trên khuôn mặt đầy lệ tỏ vẻ ngạc nhiên, chắc hẳn nàng không nghĩ ra ta sẽ đột nhiên xuất hiện, có lẽ nàng càng không nghĩ đến ta lại dùng đạp cửa phương pháp để xuất hiện.

" Có thấy Đái thư ký không?"Ta lớn tiếng hỏi Tiểu Nguyệt, về phần Tiểu Nguyệt khóc vì cái gì ta không muốn biết, ta chỉ muốn thấy Đái Tân Ni. Xe Chu Cửu Đồng ngay tại ngoài cửa, Tiểu Nguyệt nhất định thấy Đái Tân Ni.

Tiểu Nguyệt dừng khóc, nàng gật đầu: "Có..... . Nhưng có thể là ở tầng hầm dưới mặt đất."

" Mang ta đi."Ta dùng giọng điệu không cho cưỡng lại ra lệnh cho Tiểu Nguyệt. Nàng cũng không dây dưa lập tức mang theo ta nhanh chóng đi xuống lầu.

Hầu như tất cả biệt thự đều có tầng hầm. Thông thường khi hậu ven biển sẽ khiến tầng hầm rất ẩm ướt, ngoại trừ chất một đồng những thứ vứt đi thật sự phái không có công dụng gì. Đương nhiên, nếu như tiêu một số tiền lớn

lắp đặt thiết bị giám sát, cái tầng hầm kia liền có thể cho người ở, hơn nữa có thể rất thoải mái.

"Ở đây sao?"Ta hỏi Tiểu Nguyệt, trên mặt trái xoan vẫn loang lổ vết nước mắt, cặp mắt to sừng đỏ của nàng làm cho ta khắc sâu ấn tượng. Ai! Ta thở dài một hơi, trong lòng căn bản là không hận Tiểu Nguyệt, hận nữ nhân không phải phong cách của ta.

"Ừ."Tiểu Nguyệt nhẹ nhàng gật đầu.

Được Tiểu Nguyệt chỉ dẫn, ta đẩy cửa gỗ ra che tầng hầm ra, trước mặt là một cái thang rộng bằng gỗ lim, ta giật mình vì vẻ tráng lệ của nơi này, ta thậm chí cảm thấy không khí cũng rất thoáng đãng như trên mặt đất. Đi xuống vài bậc, không gian dần dần rộng rãi, ngọn đèn như ban ngày, ta ngẩng nhìn bốn phía, ngoại trừ có hai gian phòng đóng chặt, ta còn phát hiện trong này ở chính giữa bày một cái bàn dài tráng lệ chuyên dụng cho đánh bạc, những con số cùng kí hiệu bên trên càng khẳng định phán đoán của ta. Ta nhỏ giọng hỏi Tiểu Nguyệt: " Nơi này là sòng bạc sao?"

Tiểu Nguyệt nhìn ta gật đầu. Cách đó không xa, tại một gian phòng phong cách Châu Âu, loáng thoáng truyền đến từng đợt rên rỉ rung động tâm hồn. Nghe thế trận rên rỉ này, dạ dày của ta như xát muối, nhắm mắt lại, ta khổ sở ngăn dòng nước mắt đang từ từ chảy xuống. Chỉ là ta nhất định phải xem đến cùng, cho nên ta nắm chặt nắm đấm, từng bước một tới gần nơi thanh âm truyền ra.

" Ừ..... A..... Ba ba..... Tiểu Ngọc chịu không được, tiểu Ngọc thật thoải mái.....Ừ...."

Thanh âm càng ngày càng rõ ràng, trong lòng ta bỗng thành một cái, ta nhận ra thanh âm này căn bản không giống với giọng Đái Tân Ni. Tiểu Nguyệt bên cạnh liền kéo tay áo ta một cái, nhỏ giọng nói: "Lý chủ quản, hình như không phải Tân Ny tử."

"Ừ."Ta gật gật đầu, nhỏ giọng hỏi: "Vậy là ai chứ?"Dù sao đây cũng là nhà Tiểu Nguyệt, nàng tất nhiên sẽ tinh tường hơn ta.

Tiểu Nguyệt nghĩ nghĩ, nói ra: "Nghe hình như là Hồng Ngọc tử."

Ta trợn mắt hạt châu:" Triệu Hồng Ngọc?"

"Ừ."

" Vậy người rõ Đái thư ký ở đâu không? Nàng liệu có ở bên trong hay không?"Ta lo lắng hỏi. Đọc Truyện Kiếm Hiệp Hay Nhất:

Tiểu Nguyệt nghĩ nghĩ rồi vẫy tay với ta nói:" Đi theo ta."

Ta nhẹ gật đầu, đi theo sau lưng Tiểu Nguyệt, theo đường cũ trở ra khỏi tầng hầm.

Tiểu Nguyệt trông thấy ta nôn nóng khó hiểu, nàng nói khẽ: " Chúng ta đến cửa thoát khí nhìn xem."

Nguyên lai tầng hầm có cửa chuyên môn thoát khí. Ta cùng Tiểu Nguyệt đi nửa vòng biệt thự, tìm khắp ngõ ngách bể bơi trong liên thấy sau một bụi hoa là cửa thoát khí. Cửa không lớn, nhưng gió thổi ra lại không nhỏ, đoán chừng trong tầng hầm có thiết bị thông gió rất tốt.

Ta liếc nhìn Tiểu Nguyệt, lén lút tiếp cận cửa thoát khí. Từ xa nhìn lại thấy một gian phòng rộng rãi xa hoa, trong đó có một chiếc giường lớn che lụa màu có thể cho mười người nằm xuống, trên mặt giường là một bóng người xinh đẹp khêu gợi đang lay động lấy thân thể, dưới thân nàng là một ông già bụng phệ. Lúc này, lão già đang phẫn khởi cầm chặt bầu vú của nữ nhân trẻ tuổi, vừa thở hỗn hển, vừa lao động cần cù, trong không khí phiêu đảng khí tức dâm dục.

" A..... A..... Ba ba..... Ba ba..... Nhanh lên đi....."

Tiếng rên rĩ, tiếng hơi thở bay vù vù theo cửa thoát khí tràn vào lỗ tai ta. Ta không cần mất nhiều thời gian để phân biệt, ta dám khẳng định nữ nhân trẻ tuổi này là PR của kt Triệu Hồng Ngọc, một nữ nhân rất đẹp, rất làm đáng. Nghe nói tam đại thiên vương trong công ty thì có hai vị thiên vương là Hầu Thiên Kiệt và Ninh Hồng Quân đều dính đến nàng.

"Nam chính kia là ai? Đái Tân Ni đâu?"Ta sốt ruột hỏi Tiểu Nguyệt.

Tiểu Nguyệt không trả lời, ta vội vàng quay đầu lại, phát hiện Tiểu Nguyệt cách ta năm mét tại một cái cửa thoát khí mãnh liệt phất tay với ta. Trái tim ta kịch liệt nhảy lên, tranh thủ thời gian tới gần Tiểu Nguyệt, theo đầu ngón tay nàng, ta kinh hãi phát hiện tại trong một gian phòng khác, Tân Ny của ta đang ngồi trên một chiếc sofa, bộ dạng lạnh lùng, phẫn nộ. Trong phòng còn có một lão già nhỏ gầy còng xuống, ta liếc một cái là nhận ra Chu Cửu Đồng.

"Lăng Khiêm đã triệu tập hệ thống bảo vệ của công ty, căn bản không có ai ra vào phòng làm việc của ta, đương nhiên ngoại trừ ả Sở Huệ lăng lờ kia. Nhưng toàn bộ hệ thống giám thị cũng không phát hiện Sở Huệ trên tay cầm đồ vật gì, cho nên những cái băng ghi hình kia chỉ có có thể là do người cầm."Chu Cửu Đồng lạnh lùng cười nói.

"Cửu thúc, ta không lấy, ta thật sự không cầm."Đái Tân Ni phẫn nộ nhìn Chu Cửu Đồng. Tay nàng đang run rẩy, tức giận đến phát run, cả thân thể đều đang phát run.

"Ta biết không phải là người cầm, người không có cái gan này, là Lý Trung Hàn cầm. Bảo vệ tận mắt nhìn thấy Lý Trung Hàn bê một cái hộp lớn đi ra. Hừ! hần muốn lấy đi những cái băng ghi hình kia nhất định phải tiến vào phòng làm việc của ta, mà muốn vào phòng làm việc của ta hần chỉ có thể xuyên qua mật đạo, muốn đi vào mật đạo nhất định phải tiến vào phòng làm việc của người. Hắc hắc, nhất định là người đã giao chìa khóa cho Lý Trung Hàn, người thật sự đã phản bội ta."

Chu Cửu Đồng phân tích rất đơn giản đem ngọn nguồn câu chuyện miêu tả rõ ràng, khiến ta nghe thấy mà toàn thân nổi da gà, thật là đáng sợ!

" Ta..... Ta không biết, ta không biết Lý Trung Hàn vì sao lấy băng ghi hình của người."Đái Tân Ni lúng túng cả buổi mới nói được những lời này. Ta đoán lúc này nàng đã hiểu vì sao ta yêu cầu chìa khóa văn phòng nàng, ai, ta cũng không phải cố tình lợi dụng Đái Tân Ni, ta đã làm cho nàng bị dính vào.

" Ta đoán có hai khả năng. Một là Lý Trung Hàn đã lấy đi tư liệu ghi lại cảnh cùng người thân mật; Thứ hai, hắn muốn cầm những băng ghi hình này để mặc cả với ta. Hắc hắc, tiểu tử này thực không đơn giản, lá gan khá lớn đó. Ta trước kia còn tưởng hắn chỉ dám thao tác trái quy định mà thôi, không ngờ hắn còn dám mở tài khoản cá nhân, đây là hành động tham ô công quỹ, tội càng thêm tội. Không thể tưởng được tiểu tử này vận khí tốt đến khó tin, lại có thể kiếm hơn ba tỷ, có số tiền kia trong tay, hắn ngược lại càng không có gì phải sợ."Chu Cửu Đồng cười âm hiểm.

" Mặc kệ hắn đã làm cái gì đều đã kiếm lời cho công ty mà, người nên buông tha hắn mới phải chứ."Đái Tân Ni lo lắng thay ta cầu tình.

" Ta vốn đã định buông tha cho hắn, không có kẻ nào lại đi gây khó dễ với tiền, huống chi đó là một số tài phú khổng lồ. Chỉ cần hắn chịu đưa ra ba tỷ, ta nhất định sẽ buông tha hắn, ta thậm chí đã đồng ý với ý kiến của La Tất, chia cho hắn 5000 để hắn xéo đi. Nhưng hắn lại không chịu hiểu mà còn dám đi trộm chỗ băng ghi hình kia."

Đái Tân Ni càng không ngừng cầu khẩn: " Không phải là băng ghi hình thôi sao? Cũng chỉ là thứ người rình coi người khác, ta để cho Trung Hàn tiêu hủy hoặc trả lại người là được. Người buông tha hắn đi ! Cửu thúc, ta van người."

Chu Cửu Đồng cười lạnh một tiếng: " Người sai rồi, rất sai rồi. Nếu như trong đó chỉ là mấy chuyện ân ái linh tinh thì sẽ không nghiêm trọng như vậy. Nhưng trong đó có mấy cuốn băng ghi lại cảnh ân ái của bí thư và một vài quan viên trong thành phố, nếu như mấy cuốn băng này bị truyền đi sẽ tạo thành hậu quả nghiêm trọng không thể lường được, đây là chuyện mất mạng đó."

Chu Cửu Đồng nhìn Đái Tân Ni, nói tiếp:" Tuy nói người phải mất mạng là đám Hà bí thư bọn hăn, nhưng trước lúc bọn hăn mất mạng có thể buông tha chúng ta hay sao?"

Đái Tân Ni ngạc nhiên.

Chu Cửu Đồng vị chua nói: "Lúc trước ta cho người du thuyết tiểu tử kia, tựu khuyên bảo qua người muốn khắc chế, đừng đơn giản rơi vào vòng tình. Không thể tưởng được người thực say mê tên tiểu tử kia, thậm chí đem thân xử nữ trao cho hăn. Hừ ! Hiện tại thì như thế nào? Phiền toái đã đến rồi đó?"

"Không cần phải khuyên bảo ta, ta đã sớm thích hăn, hăn cũng yêu ta. Người bây giờ đã biết rõ ta đã có quan hệ với Lý Trung Hàn, người nhất định phải buông tha hăn."Đái Tân Ni bạo phát tính tình.

Chu Cửu Đồng mỉa mai: " Buông tha hăn sai? Không phải ta không buông tha hăn mà là Hà bí thư không buông tha hăn. Ta có thể làm sao bây giờ? Hiện tại Hà bí thư ở ngay phòng bên cạnh, người bây giờ cho dù lập tức trả lại băng ghi hình cho hăn, hăn cũng sẽ hoài nghi chúng ta không giữ lại mấy cuốn, vậy thì có khác gì."

" Vậy hăn muốn như thế nào?" Về mặt Đái Tân Ni trở nên mờ mịt.

Chu Cửu Đồng cười lạnh: " Muốn thế nào ư? Hà bí thư nói, Lý Trung Hàn phải ngồi tù. Hà bí thư mới 50 tuổi, hăn còn muốn làm quan thêm

mười lăm năm, đoán chừng Lý Trung Hàn ít nhất phải ngồi tù mười lăm năm."

" Cái gì?"Đái Tân Ni chấn động, ta cũng chấn động, mà ngay cả Tiểu Nguyệt cũng nắm chặt y phục của ta.

" Đừng giết mình, người còn chưa biết được sức mạnh của Hà bí thư đâu. Lần này, Lý Trung Hàn đã chọc vào phiền toái lớn rồi, hắn có thể giữ được cái mạng nhỏ cũng là tổ tiên tích đức. Đái Tân Ni, ta khuyên người nên cách hắn càng xa càng tốt."

Chu Cửu Đồng có chút hả hê gượng cười hai tiếng, ánh mắt của hắn nhìn chằm chằm vào bộ ngực cao ngất của Đái Tân Ni. Nàng đã luống cuống tay chân, sự nóng thay thế lửa giận, thanh âm lập tức mềm nhũn ra: "Cửu thúc, người cho ta biện pháp với! Ta van người ! Lúc trước người đã đáp ứng ta, vô luận như thế nào cũng không để Trung Hàn ngồi tù. Cho dù hắn cầm bằng ghi hình cũng là vô tâm thôi, huống chi lần này là hắn giúp người kiếm nhiều tiền như vậy, không có công lao cũng có khổ lao. Người giúp ta với, giúp ta cầu xin Hà thư ký với."

" Ta cũng không dám cầu xin hắn, nếu như muốn thì tự người đi mà cầu xin. Bất quá, ta muốn nói cho người biết, Hà bí thư đã để ý người cũng không phải ngày một, ngày hai. Nếu như hắn có cái yêu cầu không an phận gì, người nên chuẩn bị tâm lý đi là vừa, đừng đến lúc đó mới nói là ta đẩy người vào hố lửa."

" Ô....."Đái Tân Ni gấp muốn phát khóc.

" Người khóc cái gì? Ta nuôi người chín năm, người chẳng những đá ta khiến ta bị phế đi lại còn phản bội ta, muốn khóc phải là ta mới đúng."Chu Cửu Đồng nổi giận ùng ùng hét lớn một tiếng.

" Cửu thúc, người cũng biết tính tình của ta, tuy đá người là ta sai, nhưng cũng là người tự chuốc lấy. Ta vẫn coi người là bậc cha chú, người

lại dở trò đồi bại với ta."Đái Tân Ni lau nước mắt, không chút nhượng bộ trách cứ lại Chu Cửu Đồng.

Chu Cửu Đồng lớn tiếng cả giận nói: "Ta cũng không coi người là nữ nhi của ta! Lại nói, sau khi người phế ta, ta cũng không có hy vọng xa vời tiến triển quan hệ với người, ta chỉ hi vọng người có thể trung thành với ta."

" Ta chẳng lẽ còn không trung thành với người sao? Những năm qua ta giúp người làm bao nhiêu chuyện, nếu như không phải thấy người đã hơn sáu mươi tuổi, nếu như không phải người có ân với ta, ta đã ở lại Anh quốc không bao giờ trở lại, đã muốn sớm rời khỏi kt. Ta năm nay đã 24 tuổi, cũng chỉ muốn gả cho một người đàn ông mình thích sống yên tĩnh qua ngày, hi vọng Cửu thúc thành toàn cho ta."Đái Tân Ni uyển chuyển kể nỗi thống khổ khiến ta triệt để rung động , ta cảm động đến toàn thân run rẩy.

" Ai."Chu Cửu Đồng thở dài một hơi nói: "Được rồi, nếu như người muốn rời đi cùng tiểu tử kia, ta cũng không cản người, từ người nghĩ biện pháp cứu tình lang của người đi ! Ta cũng không có cách nào ."

" Ta cảm thấy được rất kỳ quái, Hà bí thư đã biết rõ những băng ghi hình này trọng yếu như vậy, tại sao lại đặt ở chỗ của người?"Đái Tân Ni hỏi vấn đề mà ta cũng rất muốn hỏi.

" Hắc hắc, người không biết đâu. Hà bí thư là kẻ có sở thích quái dị, hẳn mỗi lần phong lưu đều muốn quay lại toàn bộ quá trình. Nửa tháng trước, Hà bí thư cùng Hà Đình Đình ngay tại đại sảnh tầng bốn làm một lần, hay còn nhờ ta chụp ảnh, rất không may, Hà bí thư sau đó bởi vì có chuyện khẩn cấp mà chưa kịp lấy băng ghi hình đi, mà ta cũng không thấy đáng lo, ta đã ghi dấu lên cuốn băng này rồi tiện tay đặt trong hộp, không nghĩ tới lại để tên Lý Trung Hàn cầm đi toàn bộ."

" Thực biến thái ! Người hãy nói với Hà bí thư để cho Trung Hàn trả lại băng ghi hình cho hẳn."Đái Tân Ni chán ghét mắng một câu.

" Không có tác dụng đâu, hắn chỉ tin một mình ta, dù sao nữ nhân hắn chơi đùa đều do ta cung cấp. Cái cuốn băng này sau khi qua người khác tay, trong lòng của hắn không nở. Hắc hắc, vừa rồi hắn còn phát giận đó, may mà Triệu Hồng Ngọc chạy đến dập lửa cho hắn, nếu không thì hậu quả không thể lường được." Chu Cửu Đồng bất đắc dĩ cười lạnh.

Đái Tân Ni nhú lông mày: " Cửu thúc, người không thể đối đãi với mấy nàng như vậy, cứ tiếp tục như vậy sớm muộn cũng có ngày gặp chuyện không may ."

Chu Cửu Đồng hét lớn một tiếng: " Người câm miệng, nếu như ta không nuôi đám tiểu mỹ nhân này, không chừng đã sớm bị bọn người Đỗ Đại Duy giết chết. Hắc hắc, không có kéo được ả lăng lơ Cát Linh Linh vào tay, ta chết cũng không cam tâm."

Đái Tân Ni phẫn nộ mắng to: " người đúng là một lão già khốn kiếp."

Chu Cửu Đồng nhìn chăm chăm vào Đái Tân Ni hỏi: " Người mắng ta là cái gì?"

Đái Tân Ni không chút nào yếu thế chửi lại: "Ta mắng người là lão già khốn kiếp! Người đã hạ thủ với Sở Huệ, chẳng lẽ không thể buông tha Cát Linh Linh sao?"

Chu Cửu Đồng ngửa đầu cười to: "Ha ha..... Chửi hay lắm, ta chính là lão già khốn kiếp. Ta không dễ dàng buông tha Cát Linh Linh là vì nàng là vợ Đỗ Đại Duy? Ta muốn Đỗ Đại Duy bị cầm tù, ha ha....."

" Người vũ nhục vợ người ta thì vinh quang lắm hay sao? Người bây giờ cũng không được rồi, không bằng người đuổi Đỗ Đại Duy ra khỏi kt là được rồi, hãy buông tha cho Cát Linh Linh."Đái Tân Ni phẫn nộ đến cực điểm.

"Ai nói ta không được? Ta lại có thể uy phong được rồi ! Ha ha..... Gần đây Lăng Khiêm đưa ta một bài thuốc rất tốt, sau khi thử lập tức tinh lực dồi dào còn có thể bắn như súng máy. Tiểu Ny có muốn thử một chút hay không?" Chu Cửu Đồng cười hạ lưu.

" Ta thực không muốn mắng chửi người nhưng ta không thể không mắng, người thật là một tên súc sinh, người cứ thử lại đây xem." Đái Tân Ni giận quá thành cười.

Chu Cửu Đồng nghe tiếng cười của Đái Tân Ni thì lại lui về phía sau hai bước: "Được rồi, ta giữ lại tinh lực đối phó Cát đại mỹ nhân. Để người đá thêm một cước, chỉ sợ dù ăn tiên đan cũng không cứu được."

TỶ PHU VINH DỰ

Tiểu Thủ Chương
www.dtv-ebook.com

Chương 34: Giao phong (2)

" Chu Cửu Đồng, nếu như người còn chút lương tâm, hãy giúp ta cầu xin Hà bí thư, ta sẽ cảm kích người, tương lai sau khi người chết, thanh minh hàng năm ta đều thắp hương cho người." Đái Tân Ni thở dài một hơi, nàng lộ ra vẻ bất đắc dĩ, thế cục trước mắt làm cho nàng lần nữa khẩn cầu Chu Cửu Đồng.

" Muốn trù ta chết sớm sao? Không có dễ dàng như vậy đâu! Dù sao thân xử nữ của người đều cho Lý Trung Hàn rồi, lần này người dùng thân thể đi cầu xin Hà bí thư cũng không tính là thiếu đâu, đây là phương pháp duy nhất có thể cứu Lý Trung Hàn đó."

Chu Cửu Đồng cười bỉ ổi hai tiếng, sau đó quay mặt lại nhìn Đái Tân Ny bằng ánh mắt dâm tà cùng chọc ghẹo. Nàng thống khổ ngã xuống trên ghế, nước mắt lại chảy ra. Ta biết điều nàng đang suy nghĩ. Thế nhưng làm sao mà ta có thể để cho nàng đi làm việc ngốc nghếch đó chứ? Ta làm sao có thể trơ mắt nhìn nữ nhân của mình chịu nhục? Kéo tay Tiểu Nguyệt, chúng ta lén lút rời khỏi cửa thoát khi.

Đứng bên bể bơi hình tròn, ta phát hiện trong cái biệt thự này ngoại trừ Tiểu Nguyệt cùng hồ nước xanh thẳm, khắp nơi đều dơ bẩn, hơn nữa dơ bẩn đến đáng sợ. Nghe mấy bí mật không muốn người biết này, ta đã minh bạch chuyện gì đang xảy ra. Nguyên lai chính là vì mấy cuốn băng ghi hình kia, mấy cuốn băng này ghi chép chuyện phong lưu xấu xa của Hà bí thư, hắn đương nhiên muốn lấy trở về. Ta cũng có thể trả lại cho hắn, nhưng hắn không thể tổn thương Tân Ny, một ngón út cũng không thể đụng vào.

Bên cạnh ta, Nguyệt nhỏ giọng hỏi: " Bên kia là phòng lão già thường dùng khi đến đây sao?"

" Ủ, hẳn là Hà bí thư, là một tên quan rất lớn, hẳn thường xuyên đến đây đánh bạc."

Tiểu Nguyệt nhẹ gật đầu, trên người nàng cũng có mùi thơm đồng dạng như Tiểu Quân đang chui vào mũi của ta. A, ta lại nghĩ tới Tiểu Quân.

" Tiểu Nguyệt, người tại sao lại khóc?"Ta lại nhớ tới lúc Tiểu Nguyệt khóc thút thít trong căn phòng.

Tiểu Nguyệt e lệ nói: " Ta sợ Tân Ny tử gặp chuyện không may. Hà bí thư rất xấu, Hà Đình đình, Hồng Ngọc tử đều bị hắn khi dễ, hắn còn muốn khi dễ ta. Trước khi người lúc, ta nhìn thấy Tân Ny tử có vẻ rất thương tâm, ta..... Ta đã biết Hà bí thư vừa ý Tân Ny tử , ta đã cầu xin tổng giám đốc buông tha Tân Ny tử, nhưng hắn không nghe, hắn còn khóa ta lại trong phòng. Ta rất khổ sở nên bật khóc, khóc một hồi thì người đã tới."

" Cảm ơn người, Tiểu Nguyệt."Ta không nén nổi sự thốn thức.

" Không cần cảm ơn, Tân Ny tử là người tốt, tên kia..... Chu tổng giám đốc là người xấu."Tiểu Nguyệt chửi nhỏ một tiếng.

Ta cảm thấy rất kỳ quái, bởi vì không có đứa con gái nào lại mắng cha mình, đương nhiên, nếu như người cha thật sự không bằng cảm thú vậy thì không dám nói.

" Cánh cửa bị ta đá hỏng nên làm sợ người ư?"Ta càng ngày càng có hảo cảm với Tiểu Nguyệt thiện lương. Nàng dán ta gần như vậy, người lại xinh đẹp như vậy, trong nội tâm của ta có chút là lạ cảm giác.

" Hiện tại không có việc gì , ta sẽ nói cửa là do ta làm hỏng."Tiểu Nguyệt mỉm cười.

" Người tốt hơn cha của người nhiều."

Ta cười khổ, nữ hài xinh xắn, nhu nhược như thế làm sao có thể phá hỏng một cánh cửa lớn chứ? Xem ra trách nhiệm này tựu lại để cho Tiểu Nguyệt lưng, nàng cũng không cách nào lưng.

" Người..... Người biết tổng..... Tổng giám đốc là cha ta?"Tiểu Nguyệt trừng lớn cặp mắt sừng đỏ.

Ta không trả lời Tiểu Nguyệt, chỉ là mỉm cười với nàng. Trong sự kinh ngạc của Tiểu Nguyệt, ta kiên định đi về phía tầng hầm.

" Hà thư ký, chỉ cần người đáp ứng buông tha Lý Trung Hàn, ta đáp ứng mọi điều kiện của người." Đến gần cửa, ta đã nghe được âm thanh của Đái Tân Ni.

"Ha ha, những lời này có vẻ thương tổn đến tình cảm của chúng ta đó, chẳng lẽ Hà mỗ ta cần phải giao dịch mới có thể nói chuyện cùng Đái tiểu thư sao?"Một âm thanh hùng hậu của đàn ông từ bên trong vọng ra.

" Người có thể đáp ứng không?"Đái Tân Ni chỉ hỏi lại.

" Được, ta đáp ứng."Là giọng sáng khoái đặc ý của kẻ kia.

Nghe câu nói này, ta không chút do dự đẩy cửa phòng ra. Trong nháy mắt, trừ ta ra, bốn người khác đều sợ ngây người.

" Trung Hàn."Phản ứng nhanh nhất dĩ nhiên là Đái Tân Ni.

Ta dịu dàng mỉm cười với Đái Tân Ni: " Thay ta làm giao dịch với người khác là không đúng. Về sau đừng như vậy nữa, biết không?"

" Trung Hàn, ta..... Ta....."Đái Tân Ni theo kinh chuyển thành bối rối. Thân thể nàng đang run rẩy, không biết nói gì.

Ta đi đến trước, nhẹ nhàng ôm Đái Tân Ni trong ngực: " Không cần giải thích gì cả, ta đã nghe được hết rồi, cho nên người không cần giải thích gì cả. Nào, người cùng Hồng Ngọc rời khỏi đây trước đi, ta muốn nói chuyện với Hà bí thư."

Ta vừa nói, vừa nhìn về phía nam nhân trên giường, hẳn chính là bí thư của thành phố. Bên cạnh hẳn là một nữ nhân thiên kiều bá mị, tuy tên của nàng hơi tục tằn, nhưng bàn về dung mạo diên đảo chúng sinh cùng dáng người hoàn mỹ của nàng, ngay cả Chương Ngôn Ngôn, Phàn Ước, Hà Đình Đình cũng thua sút một chút, ngang hàng Đường Y Lâm cùng Đái Tân Ni. Huống chi nàng rất hay làm dáng, vẻ quyến rũ luôn khiến nam nhân xiêu lòng, đặc biệt là khóe mắt hẹp dài, dù nàng không cười cũng có thể khiến hồn phách nam nhân bay ra ngoài. Nàng chính là Triệu Hồng Ngọc. Cả loại người nhân tài kiệt xuất chốn quan trường như Hà bí thư này còn mê luyện nàng như thế, phàm phu tục tử như ta càng không cần phải nói.

Tuy không biểu hiện gì nhưng ta thầm cảm thấy giật mình với dáng người và dung mạo của Triệu Hồng Ngọc, nhìn về phía Hà bí thư, ta thừa cơ ngấm vài lần chiếc áo mỏng sợi mặc trên người Triệu Hồng Ngọc, xem ra sau này tuyệt đối không thể dùng danh tự tục nhả để phán định tướng mạo một người. Không biết có phải hay không trước kia quá chú ý Đái Tân Ni nên ta không cảm nhận được vẻ đẹp của Triệu Hồng Ngọc? Tóm lại, ta đã nhìn lầm.

Hà bí thư quả nhiên là đại nhân vật, trên khuôn mặt góc cạnh hình chữ quốc luôn tỏ vẻ trấn tĩnh, tưởng như núi thái sơn sụp đổ mà mặt không đổi sắc. Đối với mọi sự việc phát sinh, hẳn không có một chút kinh hoảng nào cũng không nói một câu, ánh mắt bình tĩnh quan luôn chiếu lên người ta. Từ trong đó luôn tỏa ra một loại khí chất coi thường, tựa như không thèm coi ta là một kẻ đáng để quan tâm, đây là một loại cảnh giới siêu nhiên chỉ có trên những kẻ làm quan dày dạn.

Chu Cửu Đồng ngồi ở một góc xa xa biểu hiện hoàn toàn không giống, trong đôi mắt cú vọ bắn ra đầy hàn quang, tuy thân thể còn xuống phải chống gậy nhưng khí thế ào ào bức đến trước mặt ta như thác lũ, phảng phất tùy thời muốn quật ta xuống mặt đất.

Chu Cửu Đồng là một kẻ rất nguy hiểm, nhưng ta biết rõ, nguy hiểm chính thức không đến từ hắn, mà là Hà bí thư. Cho nên, dù Chu Cửu Đồng lãnh mang như điện, nhưng ta vẫn đưa lưng về phía hắn, quay mặt về phía Hà thư ký.

Hà bí thư lộ ra một chút tán thưởng khó có thể phát giác, hắn vỗ vỗ Triệu Hồng Ngọc bên người. Nàng lúc này mới lười biếng trượt xuống giường, từ từ cầm lấy một chiếc áo ngủ ngắn ngủn choàng trên người ngăn trở đường cong lung linh uyển chuyển. Đi đến bên cạnh ta, Triệu Hồng Ngọc dặt bàn tay nhỏ bé của Đái Tân Ni, vừa cười vừa nói: "Tân Ny tử, chúng ta đi thôi."

"Không, ta không đi! Ta muốn đi cùng với Trung Hàn." Đái Tân Ni vẫn bắt chặt lấy cánh tay của ta.

"Đi thôi. Có một số việc có nữ nhân bên cạnh, nam nhân không thể nói chuyện được, cứ về nhà nấu cơm chờ ta."

Ta nhẹ nhàng vỗ lên tay nàng, vụng trộm ngắt lòng bàn tay nàng một cái. Đái Tân Ni u oán nhìn ta, sau đó mới bất đắc dĩ gật đầu.

Đợi các nàng đi xa rồi, ta vẫn chưa thể nói nửa lời, ta biết rõ, trước tiên nói về cấp bậc. Hà bí thư là một lão đại trong thành phố, đương nhiên là hắn có địa vị hơn xa ta, cho nên ta chẳng những không thể nói trước mà còn không dám ngồi, chỉ đành đứng một bên.

"Người là ai?" Hà bí thư vừa hỏi, vừa mặc một chiếc áo ngủ. Mặc dù mọi người đều là nam nhân, nhưng áo rách quần manh xác thực hơi mất thể thống, huống chi hắn trần truồng cũng chương tai gai mắt.

" Tôi là Lý Trung Hàn, nhân viên của Chu tổng giám đốc."Ta mỉm cười, không kiêu ngạo không siểm nịnh.

Hà bí thư tự châm lên một điếu thuốc rồi từ từ nói " Người có biết thân phận của ta không?"

" Tôi biết."Ta gật đầu.

" Ủ, trách không được người dám sờ mông ông chủ của người. Xem ra người là một kẻ thức thời, biết cân nhắc lợi hại."

Giọng điệu của Hà bí thư có vẻ hòa hoãn, lạnh nhạt ổn trọng, sắc mặt rất bình thản, không có một chút kiêu ngạo làm ta cảm thấy hẫng như một vị thầy, một vị trưởng bối, nói một cách khác, rất là bình dị gần gũi.

"Trước mặt Hà bí thư, tôi không dám cân nhắc lợi hại."

Ta có chút sợ hãi, có đôi khi đối thủ cường đại yếu thế cũng không phải vì uất ức, bởi vì ta biết rõ, Hà bí thư bình dị gần gũi trước mắt này có thể lập tức nghiền ta thành bột phấn.

" Ha ha, mồm mép rất trơn đó. Ta thích những người trẻ tuổi như người vậy, thời nay những kẻ như người không ít, nhưng khiến ta thích thú không nhiều. Người cũng đừng đứng nữa, ngồi xuống nói chuyện đi."Hà bí thư phát ra tiếng cười cợt mở.

Ta không chút do dự, bởi vì xác thực đứng quá mỏi chân. Tìm một cái ghế, ta ngồi xuống ngay ngắn, cặp mắt vẫn không rời khỏi vị bí thư.

"Tuy ta thường thức người, nhưng nếu như người tạo thành uy hiếp với ta, dù là một sự uy hiếp bé xiu, ta cũng sẽ diệt trừ người. Ta có năng lực như thế nào, người có tin hay không?"

Bộ dạng Hà bí thư chẳng những bình dị gần gũi, quả thực là hòa ái dễ gần, nhưng ta cuối cùng cảm thấy sống lưng lạnh toát.

"Tôi tín."Ta rất chân thành gật đầu, đối với sự uy hiếp của lão, ta không có bất cứ hoài nghi nào.

"Mà bây giờ người đã trở thành một sự uy hiếp với ta, mà cũng không chỉ một tí tẹo. Nghe lão Chu nói, người đã cầm đi một ít đồ đạc thuộc về ta?"Hà bí thư nhàn nhạt hỏi, giống như bất kỳ chuyện gì cũng không trọng yếu.

"Thưa Hà thư ký tôn kính, tôi căn bản không cầm bất kỳ vật gì của ngài."Ta cung kính mà trả lời.

"A, theo như người nói vậy có hai khả năng. Thứ nhất, người đang chống chế; Thứ hai, lão Chu đang nói xạo."Hà bí thư có chút ngoài ý muốn, hẳn không nghĩ là ta sẽ phủ nhận.

"Hà thư ký, chắc chắn là Lý Trung Hàn đang chống chế."Chu Cửu Đồng bên cạnh tựa hồ cảm thấy phần nộ với câu trả lời của ta, hẳn vội vàng cài vào một câu.

"Lão Chu, đợi lát nữa ta hỏi người thì là lúc người nói, có thể chứ?"Trên khuôn mặt luôn bình tĩnh của Hà bí thư đã hiện lên sự tức giận, hẳn lạnh lùng nhìn Chu Cửu Đồng.

"Vâng, vâng, đương nhiên có thể."Tuy không cam lòng nhưng Chu Cửu Đồng vẫn phải im mồm lại, không dám xen ngang.

Hà bí thư lại chuyển hướng về phía ta hỏi: "Được rồi, Lý Trung Hàn, người cứ tiếp tục nói. Tuy nhiên, người nhất định phải hiểu rõ, nếu như ta phát hiện là người nói dối, như vậy người chính là tử địch của ta, ta sẽ dùng mọi thủ đoạn để tiêu diệt người, người hiểu chứ?"

"Vâng, tôi hiểu."Ta khẽ gật đầu một cái.

"Được, ta chờ lời giải thích của người."Hà bí thư trên mặt vẫn bình tĩnh ôn hòa.

"Vâng, tôi không lấy đồ của ngài, là Chu tổng giám đốc bịa ra."Ta tỉnh táo hồi đáp.

" Lý Trung Hàn, người dám ăn nói bừa bãi, người chết chắc rồi."Chu Cửu Đồng nổi trận lôi đình.

Hiển nhiên câu nói của ta đã đẩy Chu Cửu Đồng lên nơi đầu sóng ngọn gió, hẳn đã không thể chỉ lo thân mình. Tuy hẳn rất lạnh lùng âm độc nhưng vẫn bị ta chọc giận. Hắc hắc, ta phi thường mong muốn chứng kiến trường hợp như vậy.

" Lão Chu, người bây giờ cánh cứng cáp rồi, coi lời của ta như không khí sao?"

Nụ cười hòa ái trên mặt Hà bí thư đột nhiên biến mất, thay vào đó là sự lạnh lùng khiến cho người ta không rét mà run.

" Hà thư ký, tôi..... Tôi nhất thời nộ khí công tâm, mong ngài thứ lỗi."Chu Cửu Đồng lập tức ý thức được điều gì, thân thể run lên, đành gục đầu xuống.

" Ta mặc kệ người là tức giận thật hay tức giận giả, dù người thật sự oan uổng, ta cũng sẽ cho người cơ hội giải thích, nhưng người phải chờ ta hỏi xong, chờ ta đồng ý thì người mới được nói, người có thể làm được không? Đây là ta lần thứ hai cảnh cáo người, nếu như có lần thứ ba, mọi hậu quả là do người gánh chịu."

" Vâng, thưa Hà bí thư, tôi biết rồi. Sẽ không có lần thứ ba nữa."Chu Cửu Đồng hoảng hốt. -

"Ừ, như vậy hiện tại xin mời Lý Trung Hàn nói lý do của người." Hà bí thư lần nữa hỏi ta, trên mặt đã đen kịt, ta nhìn mà thấy kinh hãi, hiển nhiên đã bị lão Chu Cửu Đồng đáng giận này phá hỏng tâm tình.

Mặc dù kinh hãi lạnh mình, nhưng hiện tại ta chỉ có thể kiên trì chống đỡ. Trong đầu đã nghĩ vô số phương pháp tự cứu mình nhưng không có một phương pháp nào khả thi, đối thủ cường đại như thế ta chỉ có thể đập nổi dìm thuyền, tử chiến đến cùng .

TỶ PHU VINH DỰ

Tiểu Thủ Chương
www.dtv-ebook.com

Chương 35: Giao dịch (1)

Đón ánh mắt lạnh lùng của Hà bí thư, ta trầm giọng nói xạo: " Đầu tiên, tôi thừa nhận đã tiến vào phòng làm việc của Chu tổng giám đốc, tôi cũng thừa nhận đã cầm đi băng ghi hình. Ngài có biết tại sao tôi phải lấy đi băng ghi hình của Chu tổng giám đốc không?"

: " Không biết." Ông ta lạnh lùng nói.

" Vâng, tôi sẽ nói cho ngài biết, bởi vì tôi biết Chu tổng giám đốc thích rình coi người khác, tôi biết Chu tổng giám đốc đã quay lén cảnh tình ái của tôi cùng Đái Tân Ni, tôi rất phẫn nộ nên đã nảy sinh ý niệm ăn cắp. Ngày đó, tôi vừa vận biết được Chu tổng giám đốc không ở trong văn phòng, cho nên tôi đã chui qua mật đạo lén vào phòng Chu tổng giám đốc, trong văn phòng Chu tổng giám đốc tôi phát hiện được rất nhiều băng ghi hình. Trong lúc vội vã tôi căn bản không kịp tìm ra cuốn băng ghi hình nào là thứ mình muốn, lại thêm sự thấp thỏm không yên, không dám ở trong văn phòng quá lâu, cho nên tôi không tôi đã dứt khoát lấy đi toàn bộ băng ghi hình."

Liếc nhìn Hà thư ký, ta lại nói tiếp: " Nhưng thật đáng tiếc, tôi cũng không biết bên trong một cái hộp băng ghi hình lớn này có đồ của bí thư. Đồ vật của bí thư là thứ trọng yếu bậc nào, tại sao lại tùy tiện ném loạn chứ?" ánh mắt lạnh lùng của Hà thư ký dạo qua khuôn mặt tái nhợt của Chu Cửu Đồng hai lần. Thấy ta dừng lại, hần mím cười bảo ta nói tiếp.

" Tôi đoán băng ghi hình bị ném loạn có hai nguyên nhân: thứ nhất, Chu tổng giám đốc nhất định cảm thấy văn phòng rất an toàn, căn bản không cần lo lắng băng ghi hình sẽ bị người khác lấy đi; Thứ hai, Chu tổng giám đốc

căn bản không coi đồ vật của bí thư là thứ quan trọng nên tùy tiện vứt lẫn lộn cùng những thứ khác. Nhưng bất kể là nguyên nhân nào, trách nhiệm đều thuộc về Chu tổng giám đốc. Cho nên việc Chu tổng giám đốc vu cáo tôi lấy đi đồ của thư ký thuần túy là nói dối, hẳn thâm nghĩ đổ trách nhiệm lên đầu tôi, đây là hành vi cực kỳ vớ vẩn."

Ta chậm rãi nói, quan điểm rõ ràng, đạo lý rất tinh tường, người trong quan trường ưa thích truy tìm tận gốc, đây là phong tục mấy ngàn năm nay chốn quan trường Hoa Hạ.

"Được rồi, Chu Cửu Đồng, người bây giờ có thể phản bác lại Lý Trung Hàn ."Hà thư ký ngẩn người, cũng không có tỏ thái độ gì lại chuyển ánh mắt về phía Chu Cửu Đồng.

" Tôi..... Tôi cho rằng văn phòng rất an toàn nên không nghĩ gì nữa cả."Chu Cửu Đồng sắc mặt đại biến, đoán chừng hẳn cũng đang nhức đầu. Bởi vì lời của ta khiến hẳn khó có thể cãi lại, hẳn chỉ có thể cố gắng giảm bớt trách nhiệm của mình.

"Người cho rằng ư? Hừ, có phải người cũng cho rằng ta là kẻ ngốc hay không?"Hà bí thư nở nụ cười, nụ cười rất âm lãnh.

"A, không phải! Thật xin lỗi, tôi thật xin lỗi bí thư."Chu Cửu Đồng quá thực gấp muốn khóc.

Hà bí thư thở dài một hơi: " Xem ra lão Chu người thật sự già rồi, kt cần phải thay đổi triều đại."

Chu Cửu Đồng run giọng nói: "Thưa bí thư, thân thể của tôi vẫn còn cường tráng, xin ngài nghĩ lại."

Hà thư ký dập tắt thuốc lá trong tay: " thân thể cường tráng còn đầu óc hồ đồ đó là hai chuyện. Nếu như muốn ta chọn, ta sẽ chọn một người thanh tỉnh."

Chu Cửu Đồng vội vàng cúi đầu khom lưng: " Vâng, vâng, rất đúng"

Hà bí thư từ trên giường đứng lên, lại đốt một điếu khác. Thở ra một hơi, hắt đi đến trước mặt ta, nhìn chăm chăm vào mắt ta mỉm cười: " Người là vô tình ý lấy đi, vậy thì mời người giao đồ đạc của ta ra đây."

Ta hít một hơi thật sâu, làm ra một cái người can đảm quyết định: " Không được."

Lời vừa ra khỏi miệng, Chu Cửu Đồng liền nhìn ta như một tên thần kinh. Hà thư ký nở nụ cười, hắt cũng không biểu lộ gì trên mặt, chỉ kỳ quái hỏi: "Người rất cuồng vọng sao?"

" Không dám, tôi làm sao dám cuồng vọng trước mặt bí thư, tôi chỉ là muốn làm rõ một việc."Ta bình tĩnh nhìn Hà thư ký.

" A, chuyện gì?"Hà thư ký chậm rãi nằm lại trên giường. Hắt dù sao cũng đã ngoài 50, màn kịch tình vừa rồi khiến hắt tiêu hao thể lực sâu sắc nên cần phải nghỉ ngơi.

" Tôi chỉ biết rõ, băng ghi hình của bí thư căn bản là không tồn tại, một thứ không tồn tại thì tôi muốn giao cũng không giao được."Ta cười cười, ngoài mặt biểu hiện rất buồn lòng, nhưng trong lòng lại khẩn trương muốn chết. Đây là một lần đánh bạc, nếu như phán đoán sai lầm, ta sẽ chết không có chỗ chôn.

" Quả thực là ăn nói bừa bãi, việc này bí thư ký há có thể nói lung tung sao?"Chu Cửu Đồng vung gậy trợn mắt nhìn ta.

" Chu tổng giám đốc, bí thư không nói lung tung, kẻ nói lung tung chỉ là người mà thôi. Nếu như ta không đoán sai, trong chỗ băng ghi hình của Chu tổng giám đốc toàn là hình Chu tổng giám đốc nhìn coi người khác mà thôi"Ta cười tủm tỉm nhìn xem Hà bí thư.

" Người đã xem qua tất cả băng ghi hình sao?"Hà thư ký buồn bực nhìn ta.

" Tôi hôm qua mới cầm, không có mười ngày nữa tháng làm sao có thể xem hết chỗ băng ghi hình đó."Ta cười trả lời.

" Nếu người chưa xem hết thì dựa vào cái gì mà nói không có đồ ta muốn?"Hà thư ký hỏi.

"Thứ nhất, bí thư là người tôn quý nhường nào, làm sao có thể làm những chuyện này rồi để chứng cứ rơi vào tay người khác? Ta cho rằng bí thư chẳng bao giờ có thể trao mình tiền đồ của mình vào trong tay người khác, nếu không bí thư sẽ không thể ngồi ở vị trí này."

Ta chậm rãi nói ra từng từ, những lời nịnh hót tuôn ra rất trôi chảy. Từ vẻ kinh ngạc biểu lộ trên khuôn mặt kẻ đối diện, ta càng ngày càng có lòng tin với phán đoán của mình.

" Nói tiếp."Hà thư ký khoát tay áo.

" Ha ha, bí thư để cho tôi nói tiếp, đó chính là đáp án. Nếu như phía trước là tôi nói nhảm, bí thư nhất định sẽ không dùng thời gian quý giá của mình để nghe tôi dài dòng."Ta mỉm cười.

Hà thư ký sửng sốt một chút, còn chưa kịp phản ứng thì Chu Cửu Đồng đã nhảy ra: " Người nói bậy bạ, bí thư chỉ là thăm dò người thôi, cho người cơ hội hối cải, người lại không biết tốt xấu."

Ta thật muốn xông lên vả cho cái lão cầu này hai cái tát, lại thêm một cú đập. Ai ! Đập thì miễn đi, đoán chừng hai phát quyền là có thể tiêu đời cái lão khốn này.

" Được rồi, lão Chu, lại để cho Lý Trung Hàn nói tiếp."

Hà thư ký quát lớn Chu Cửu Đồng, Chu Cửu Đồng trên mặt xanh lên, thật sự tím tái, đúng như là bị đập phân lên mặt.

"Thứ hai, nếu thật sự Hà thư ký biết đã để mất đồ vật trọng yếu như thế. Theo như lời Chu tổng giám đốc, đó là sự tình mất mạng thì làm sao còn có tâm tình cùng đại mỹ nhân thảo luận nhân sinh? Chỉ sợ đã sớm vận dụng toàn bộ sức mạnh trong hời tị tôi rồi."Ta thấy khe hở liên châm ngòi ly gián mối quan hệ giữa Hà bí thư và Chu Cửu Đồng. Thấy ông ta không nói gì, ta cười cười, cũng không vạch trần mục đích của hắn chỉ là nghĩ đến Đái Tân Ni.

Ta đoán chừng Chu Cửu Đồng sau khi phát hiện băng ghi hình bị mất đi đã rất phiền não, vì vậy liền lừa gạt Đái Tân Ni đến biệt thự, dựa vào chuyện cứu ta để đe dọa Đái Tân Ni buộc nàng hiến thân cho Hà bí thư, một là nịnh nọt hắn, hai là trị ta, thứ ba chính là để danh chính ngôn thuận cầm lại những cái băng ghi hình kia, thật có thể nói là một mũi tên trúng ba đích. Còn may là ta đã kịp thời chạy đến. Ai! Chu Cửu Đồng a Chu Cửu Đồng, giao phong giữa chúng ta mới bắt đầu.

Quả nhiên trên mặt Hà bí thư hiện lên sự âm u, hắn nhìn Chu Cửu Đồng thở dài một hơi: "Chu Cửu Đồng, người đã thất bại."

Đây chính là một câu hai nghĩa, một ý là phần nộ Chu Cửu Đồng nói lung tung, tiếp theo là trách cứ sự an bài của Chu Cửu Đồng, Hà thư ký cũng không nghĩ tới khối thịt mỡ Đái Tân Ni đến miệng mà còn bay mất.

"Hà thư ký, tiểu tử này miệng lưỡi xảo quyết không thể tin được, xin ngài đừng nóng giận, đây là hắn châm ngòi ly gián chúng ta."Chu Cửu Đồng vừa giận lại vừa sợ.

Ta thở dài: "Chu tổng giám đốc, tại sao tôi phải bịa ra những chuyện này chứ? Tôi với ngài ngày xưa không oán, gần đây không thù, nhưng ngài lại nhiều lần hãm hại tôi. Băng ghi hình của Hà thư ký căn bản không tồn tại,

vừa rồi nếu như tôi đáp ứng giao ra bằng ghi hình, đây chẳng phải là trùng kế của ngài sao? Đến lúc đó tôi lại cầm không ra được đồ của Hà thư ký, ngài chẳng phải có thể thắng tay với tôi sao?."

Kỳ thật ta nói những lời này chẳng những hướng về Chu Cửu Đồng, mà còn là trình bày với Hà bí thư. Dù sao ta không có bất kỳ xung đột lợi ích nào với hắn, hắn chỉ là vừa ý tiểu Tân Ny của ta, tuy thủ đoạn có chút hèn hạ nhưng Đái Tân Ni là một đại mỹ nhân, nam nhân đối với mỹ nữ sinh ra dục vọng thì cũng là chuyện thường, chỉ cần bảo vệ nàng tốt là được. Nhưng lão Chu Cửu Đồng già khổng chế rất nhiều mỹ nữ ta thích, lại còn đặt hãm hại ta, ta với hắn tầm đã thành thế nước lửa.

Thấy Chu Cửu Đồng cùng Hà thư ký không nói lời nào, ta thừa thắng xông lên: " Tôi hiểu tâm tình Chu tổng giám đốc, ngài cũng là vì nịnh nọt Hà bí thư. Nhưng muốn nịnh nọt bí thư có rất nhiều phương pháp mà, ngài lại dùng loại phương pháp rất vô sỉ làm tổn hại đến nhân cách, thật quá mức rồi đó, thiếu chút đã khiến Hà bí thư tôn kính lâm vào cảnh bất nhân bất nghĩa. Tôi cũng muốn nịnh nọt Hà bí thư, phương pháp của tôi bí thư nhất định sẽ cảm thấy rất thoải mái, rất hài lòng, tuyệt đối không tổn hại người khác."

Đây là một miếng mồi nhử rất có sức nặng. Lúc đối mặt với hai kẻ cường địch, muốn chuyển nguy thành an thì biện pháp tốt nhất chính là ly gián, ta dùng miếng mồi ly gián này đủ để khiến Chu Cửu Đồng chấn động. Chu Cửu Đồng bị ta trêu đùa hí lộng một phen, lúc này sắc mặt đã tái nhợt, phỏng chừng đã bị chọc giận gần chết, nhưng hắn cũng không thể xông lên đánh ta một trận, hắn không có cái gan này. Nghe ta châm ngòi kích dử, hắn nhất thời ghen hòng, đành phải yên lặng nhìn Hà thư ký.

Hà thư ký được ta bùng nổ mông ngựa nhiệt tình, tuy trên mặt không có gì biểu lộ, nhưng trên trán đã giãn ra không ít, mơ hồ có thể thấy sự thoải mái trong mắt. Huống chi ta đã tỏ lòng trung thành với hắn. Về phần ta

dùng phương pháp gì khiến hần thỏa mãn, đó mới là thứ Hà thư ký quan tâm nhất, đâu còn quan tâm gì đến vẻ mặt ủy khuất của Chu Cửu Đồng.

"Ừ, người trẻ tuổi làm việc quyết đoán lại không thiếu nhân nghĩa, đây mới là đồng chí tốt. Về phần làm vừa lòng ta, ta thấy không cần đâu! Ha ha!" Hà thư ký rốt cục bật cười, hần giả mù sa mưa tán dương ta một phen, trong lòng thầm mắng một câu lão hồ ly.

"Kỳ thật, tôi cùng với bí thư có chút nhân duyên sâu xa. Nếu nói là nịnh nọt ngài, đó là ta không có văn hóa, ách, phải nói hiếu kính ngài mới đúng! Tôi có một cách nghĩ tuyệt hảo muốn một mình thừa lại với bí thư."

Ta tất cung tất kính mà hướng Hà thư ký ám chỉ, lại để cho Chu Cửu Đồng cắt ngay.

Hà bí thư vẻ mặt hưng phấn cùng kinh ngạc, hần hứng thú hỏi: "cùng ta có nhân duyên sâu xa ư?"

"Vâng" Ta mỉm cười gật gật đầu.

"Nói cho ta nghe một chút." Xem ra Hà thư ký đã coi Chu Cửu Đồng là tâm phúc, đối với ám hiệu của ta, hần chỉ do dự một chút, cũng không để Chu Cửu Đồng ly khai. Ta phát hiện Chu Cửu Đồng vẻ mặt tốt hơn, có lẽ trong lòng lão đang nói: "Quan hệ giữa ta với Hà thư ký người há có thể dùng dăm ba câu là châm ngòi được hay sao?"

Ta tuy giật mình nhưng cũng nằm trong dự kiến. Vì vậy, ta càng phải nói với Hà bí thư: "Muốn kể rõ chuyện này thì không thể để cho người ngoài nghe được. Nếu hiện tại Hà thư ký thấy bất tiện, vậy hôm nào tôi sẽ giải thích rõ với bí thư."

Ta dự định đem quan hệ của mình cùng Hà bí thư ký phủ lên, có thể nói một lần hành động tính ra. Một là mài mòn nhuệ khí của Chu Cửu Đồng, thứ hai cũng là làm cho Hà thư ký kiêng kị với ta. Người trong quan trường

rất chú ý đến việc tìm hiểu rõ lai lịch người khác, bối cảnh cùng các mối quan hệ, đừng để đến lúc đó lũ vọt lên miếu long vương, thế thì tự tìm phiền toái sao? Thứ ba, ta hi vọng chuyện ta thao tác không tuân theo quy định được giải quyết thỏa đáng. Ta rất rõ một cái đạo lý, chỉ cần có một cây đại thụ như Hà bí thư che chở, mọi khó khăn đều được giải quyết dễ dàng.

" Vậy cũng được. Lão Chu, ta hơi đói bụng, người đi chuẩn bị cho ta vài món."

Hà bí thư vẫn cho Chu Cửu Đồng mặt mũi, tìm một cái bậc thang để hắt rời đi. Chu Cửu Đồng tuy trong lòng rất khó chịu nhưng đành bất đắc dĩ âm thầm ly khai. Chu Cửu Đồng vừa đi, Hà thư ký trên mặt lập tức mày mẩy đen nhú lại, hắt cười lạnh một tiếng: "Ân oán giữa người và Chu Cửu Đồng ta không muốn quản, càng không muốn biết. Nhưng nếu như đề ta biết rõ người vì tiêu khiển Chu Cửu Đồng mà giở trò lừa bịp ta, ta sẽ khiến cho người phải hối hận cả đời."

" Tôi không dám, thưa bí thư?"Ta cung kính khom người.

" Được, người nói đi."Hà thư ký sắc mặt hơi hòa hoãn lại.

" Hà phù là bạn tốt của tôi."Ta cuối cùng đưa Hà Phù ra, nghĩ đến đại mỹ nữ có đôi mắt như những vì sao lấp lánh trên bầu trời, trong nội tâm ta liền vui vẻ, tuy thời gian quen biết nàng rất ngắn, nhưng ta vừa nghĩ tới nàng thì đã thấy bật cười. Nàng đã đụng phải ta, rồi lại cứu ta, ta thực hi vọng nàng lại cứu ta một lần nữa.

" A? Tiểu Phù là bạn tốt của người sao? Làm sao ta không nghe nó nói qua chuyện này?"Hà thư ký hiển nhiên rất bất ngờ.

" Chưa nói qua cũng không có nghĩa là không tồn tại! Về phần Hà Phù có phải là bạn tốt của tôi hay không, Hà thư ký về nhà hỏi liền rõ ràng." Ta cười đáp.

"Ừ, người có thể nói ra tên Tiểu Phù, lại biết quan hệ giữa chúng ta, như vậy giao tình của các người cũng không tệ, đã như vậy, ta sẽ không hỏi. Ha ha, nha đầu kia thường xuyên không ở nhà, người gần đây có nhìn thấy nó hay không?"

Hà thư ký vừa nói đến Hà Phù, vẻ mặt trở nên hiền lành, đây là bản năng của người làm làm cha. Chỉ là một câu cuối cùng có lẽ là thăm dò ta, ta thăm than tên Hà bí thư này thật quá lợi hại, đúng là một lão hồ ly siêu cấp. Nếu như ta vội vàng nói mấy ngày trước vừa thấy nàng, vạn nhất mấy ngày nay nàng lại không ở trong thành phố thì có nói thế nào cũng không khiến người khác tin được. Ta còn lâu mới mắc mưu! Liếc nhìn Hà thư ký, ta lắc đầu: "Tôi cũng chưa gặp Hà Phù vài ngày nay. Bí thư lát nữa về nhà nếu thấy Hà Phù, mong ngài thay tôi nói với nàng, tôi muốn mời nàng một bữa cơm."

"Ha ha, ta vừa mới nhớ ra nha đầu kia đã đi Hồng Kông, ngày mai mới trở về. Ha ha, người xem cái trí nhớ của ta này." Hắc lắc đầu cười khở. Ta không khỏi hít vào một ngụm khí lạnh, nghĩ thầm quả nhiên không ngoài sở liệu, cái lão hồ ly này mới đó mà đã vô thanh vô tức đào một cái bẫy cho ta nhảy vào. May mà ta nói thực, bằng không thì hậu quả sẽ rất nghiêm trọng. Hàaaa...! Người thành thật một chút thì có phúc khí. Nguồn:

"Ha ha." Ta cùng Hà thư ký nhìn nhau cười.

TỶ PHU VINH DỰ

Tiểu Thủ Chương
www.dtv-ebook.com

Chương 35: Giao dịch (2)

" Nếu mọi người đều quen biết, vậy ta sẽ không vòng vo nữa. Trung Hàn, cậu có ý kiến hay gì cứ việc nói thẳng ra !" Ngừng cười, trong cách xưng hô của Hà bí thư đã thay đổi khẩu khí, ta thấy đã có cơ hội. Hắng giọng một cái, ta cung kính nói: " Nghe nói công trình tòa nhà thị chính sắp khởi công, Là một công trong thành phố, tôi có nghĩa vụ hỗ trợ cho chính quyền thực hiện công trình này, tôi rất mong được góp chút sức lực cho thành phố."

" A? Điều này rất tốt, cậu có thể đến phong hành chính hỏi ý kiến về phương diện này." Hà thư ký rất kiên nhẫn nghe ta nói một đồng lời nhảm nhí.

" Vâng, nhưng chút tấm lòng yêu mến của tôi không lớn không nhỏ, hy vọng có thể thông qua tầng quan hệ của bí thư ký để xử lý đặc thù." Ta cười tủm tỉm nhìn lại hăn.

" A, không lớn không nhỏ sao?" Trong mắt hăn đã hiện tinh quang, tuy nhiên cũng không tỏ vẻ quá để tâm liền, phun ra một hơi thuốc. Trong làn sương mù lượn lờ, ta cảm thấy kinh ngạc về sự tham lam của hăn.

" Cũng không phải rất nhiều, ban đầu là 1 tỷ, ngoài ra là 1 tỷ với tư cách tài chính dự bị, lúc nào cũng chờ Hà bí thư cùng chính quyền thành phố điều động." Ý của ta tự là cái hai tỷ này một nửa hiến cho chính quyền thành phố, một nửa kia là tặng không cho cái này lão hồ ly.

Quả nhiên hắc đã khựng lại, hồ nghi nhìn ta hỏi: "Người đang nói đùa sao?"

"Tôi không dám nói đùa."Ta nhàn nhạt trả lời, nhưng trong bụng lại nở hoa. Xem ra Hà bí thư cũng không biết ta đã kiếm được một số tiền lớn, nó cho thấy Chu Cửu Đồng đã giấu diếm hắc.

"Ừ, người không giống như đang nói đùa, nhưng ta muốn biết lai lịch khoản tài chính này."

"Xin ngài yên tâm, đây là tiền của tôi, là do tôi kiếm được, rất sạch sẽ."

"Tiền của người? Ta khó mà tin được."

"Hai ngày trước tôi cũng không tin, nhưng hiện tại xác thực tôi có số tiền này, thông qua thị trường dầu mỏ, tổng cộng tôi đã kiếm lời ba tỷ. Nhưng đáng tiếc Chu tổng giám đốc thấy tiền sáng mắt muốn chiếm đoạt số tiền kia, cho nên hắc đã hãm hại tôi. Ta định lấy hai tỷ trong đó ra, mặt khác dùng 1 tỷ kia đi cứu người, còn lại không nhiều lắm. Còn khi Hà Phù trở về, tôi cũng muốn thay nàng mua một chiếc xe tốt, chiếc xe kim quý của nàng cũng không xứng đáng với thân phận con gái của bí thư thành phố được."

"Ha ha..... Người cũng quá xem thường Tiểu Phù rồi, nếu như nó muốn thì cái loại xe xa hoa gì mà chẳng có chứ? Nếu như nó chịu nhận lễ vật của cậu thì cậu phải có bản lĩnh đó. Ha ha..... Hai tỷ, ta vẫn chưa tin."

"Tôi biết bí thư không tin, điều này không trọng yếu. Ngài cứ hỏi Chu tổng giám đốc liền biết."Ta cười nói.

"Ừ, hắc không nói vấn đề này cho ta biết. Hắc hắc, một người trung thành hay không, từ điểm đó có thể nhìn ra. Được, ta lập tức gọi hắc đến."Hà thư ký ném điều thuốc đi, dùng di động gọi cho Chu Cửu Đồng một cú điện thoại. Vừa đợi hắc điện thoại xuống, ta mới cười tủm tỉm đứng lên cáo từ.

" Phải đi sao?"Hà thư ký thật bất ngờ.

" Vâng, lát nữa Chu tổng giám đốc đến, bí thư sự tự mình nghiệm chứng số tiền kia có thật hay không. Về phần cụ thể an bài như thế nào, còn làm phiền bí ký châm chước, tôi chỉ có ba điều kiện."

"Ba điều kiện gì? Cậu cứ nói."Hà thư ký hưng phấn hỏi ta.

" Thứ nhất Đái Tân Ni đã là vợ của tôi , tôi rất yêu nàng."Ta hàm súc trước tiên nói ra điều kiện thứ nhất.

"Ha ha, được được! Yếu điệu thực nữ, quân tử hảo cầu. Thực nữ đã lập gia đình, ta tự nhiên không thể tự ý vượt qua, cậu cứ yên tâm, ta còn sợ cậu tố cáo ta trước mặt Tiểu Phù. Huống chi đã có bảo bối Hồng Ngọc này, ta làm sao còn thừa tinh lực chứ?" Hà thư ký cười to, khuôn mặt vô cùng rạng rỡ. Bất quá, có thể nhận được lời cam đoan của hắn, trong lòng ta như bỏ được một tảng đá lớn.

"Bí thư quả nhiên là người có tri thức hiểu lễ nghĩa. Điều thứ hai, tôi muốn tiến vào ban giám đốc kt, bí thư có thể an bài một chút được hay không. Đương nhiên, điều tôi cần chính là thực quyền."Ta ngượng ngùng cười cười.

"Không có vấn đề, ta hiện tại đang cân nhắc cho cậu thay thế cái lão hồ đồ Chu Cửu Đồng, hắn đã già rồi, vừa già lại tham lam, lần này cậu kiếm được nhiều tiền như vậy, hắn lại giấu diếm ta! Hắc hắc ! Bất quá, người muốn thay thế Chu Cửu Đồng, ta còn cần hỏi Tiểu Phù một chút, nếu như Tiểu Phù đồng ý, vậy thì việc này trăm phần trăm không có vấn đề."

Hà thư ký dù sao cũng là kẻ lòng dạ thâm trầm, hắn muốn từ chính miệng Hà Phù xác định ta có đáng tin cậy hay không. Bất quá ngoài ý muốn là hắn để ta thay thế Chu Cửu Đồng, điều này không thể không khiến ta chấn động.

" Vâng, như vậy cũng tốt. Nói đến Hà Phù, điều kiện thứ ba của tôi cũng liên quan đến nàng. Tôi hi vọng bí thư an bài một cuộc gặp mặt giữa ba người chúng ta, tôi muốn đưa số tiền kia qua tay Hà Phù. Nói thật, tôi chỉ tin tưởng Hà Phù."

" Ha ha, ngay cả ta cũng không tin mà đi tin tưởng Tiểu Phù? Xem ra giao tình của các người cũng không phải là cạn. Được, cậu không tin ta, ta có thể hiểu, nói thật, ta cũng chỉ tin tưởng nữ nhi bảo bối này thôi. Đợi khi Tiểu Phù trở về từ Hồng Kông, ta sẽ sắp xếp."Hà bí thư hiển nhiên rất hài lòng với ba cái điều kiện của ta.

" Vậy tôi xin đi trước, mong ngài bảo trọng."Ta cung kính khom người với Hà bí thư.

" Được, cậu có thể đi. Nhưng trước đó ta muốn hỏi cậu một vấn đề."Hà thư ký giống như nghĩ tới điều gì.

" Mời ngài hỏi."Ta cười nói.

"Mỹ nhân vừa rồi bên cạnh ta, người cảm thấy như thế nào?"Hà thư ký hỏi.

" Tuyệt đại giai nhân."Ta trung thực gật gật đầu.

Hà thư ký nở nụ cười, cười rất quái dị. Trong lòng vang "âm" một tiếng, một ý nghĩ quái dị hiện lên trong đầu ta, mang theo ý nghĩ này ta rời khỏi tầng hầm. Trên lối ra, ta bắt gặp Chu Cửu Đồng, bây giờ ta đã có một loại cảm giác tự tin về sức mạnh của mình, đối mặt với Chu Cửu Đồng ta cũng không hề cảm thấy sợ hãi, thậm chí mang theo nụ cười lạnh trước khi đi qua mặt lão.

" Không được, muội phải đi xem ca ca. Đã hơn hai giờ rồi, hẳn còn chưa trở về, muội thật sự rất lo lắng."

"Ca của muội để ta về trước là để tránh phiền toái. Yên tâm, cứ đợi thêm chút nữa, nếu đến sáu giờ mà hân còn chưa trở về, chúng ta cùng đi tìm hân."

"Đúng vậy đó, Tiểu Quân, muội nghe Tân Ny tử đi."Ta vừa về đến nhà còn chưa mở cửa phòng ra đã nghe thấy từ trong phòng truyền ra một loạt tiếng rì rào ồn ào. Đương nhiên, thanh âm lớn nhất, trách móc lợi hại nhất đúng là của Tiểu Quân, thanh âm trách móc của nàng ta dù điếc cũng có thể nghe được.

"Ăn trái cây nè!"

Ta mang theo một giỏ hoa quả đi vào trong nhà. Trong cái nhìn soi mói mà đầy kinh hỉ của ba mỹ nữ, ta lấy ra từ trong giỏ xách từng loại trái cây bồ đào, lựu, xoài, ô mai, quýt ngọt.....

"Đoán chừng cũng chỉ có ta thích ăn cỏ dâu, hì hì."Phàn Ước cũng không biết là nhìn thấy ta cười, hay là nhìn thấy ô mai mà cười, nàng là người thứ nhất mở miệng nói chuyện.

"Tiểu Phàn, người sai rồi a, ta cùng Tiểu Quân đều thích ăn cỏ dâu."Đái Tân Ni ôn nhu nhìn ta, ta nhìn thấy trong mắt nàng đã có làn hơi nước mỏng. Bạn đang đọc truyện được copy tại -Y

"Hừ! Ta muốn ăn canh."Tiểu Quân lớn tiếng reo lên.

"Yên tâm, hôm nay tất cả mọi người đều có súp uống."Ta làm phép ảo thuật lôi ra từ một chiếc túi to các loại nguyên liệu nấu ăn, ba ba, hải sâm, lúa mạch, những thứ này đều là lúc ta cố ý đến chợ hải sản mua. Hôm nay ta muốn cảm tạ một người, người này là Phàn Ước.

"Ta..... Ta có phần không?"Phàn Ước nhỏ giọng hỏi.

Ta nở nụ cười, Đái Tân Ni nở nụ cười, cả Tiểu Quân cũng cười khanh khách. Phàn Ước xấu hổ không biết nói gì cho phải, nàng do dự một hồi, gượng cười hai tiếng: " Ta nói đùa thôi. Buổi tối ta phải về nhà ăn cơm, lúc này không còn sớm nữa, ta cũng nên đi thôi."

" Phàn Ước tỷ tỷ, nếu như ta không có đoán sai, ca ca nhất định là cố ý nấu canh cho người uống đó, người làm sao có thể đi được?"

Tiểu Quân cười tủm tỉm nhìn Phàn Ước. Ai, xem ra người hiểu ta chỉ có Tiểu Quân. Ta thật buồn bực, Tiểu Quân làm sao có thể đoán được tâm tư của ta chứ? Chẳng lẽ nàng thật sự là con giun trong bụng ta sao?

"Nấu canh cho ta sao?"Phàn Ước giật mình nhìn Tiểu Quân.

" Ủ."Đái Tân Ni cười đi tới kéo bàn tay nhỏ bé của Phàn Ước, cảm động nói: "Cám ơn muội, Tiểu Phàn. Nếu không có muội, hôm nay thật không biết sẽ phát sinh chuyện gì."

" Tân Ny tỷ, tỷ bình thường vẫn chiều cố ta cùng Ngôn Ngôn, chúng ta tạ còn không kịp cảm ơn tỷ! Tỷ đừng khách khí như vậy. Muội đang định dạo phố cùng Đình Đình, cũng là Đình Đình nhìn thấy tỷ vừa khóc vừa tiến xe tổng giám đốc. Thế nên muội..... Muội đã chạy tới đây."Phàn Ước có chút ngượng ngùng.

Trong nội tâm ta nóng lên, chứng kiến ba mỹ nữ lớn nhỏ đối xử chân thành tha thiết như thế, ta cảm động đến rối tinh rối mù. Thừa dịp nước mắt còn chưa chảy ra, ta chạy nhanh vào bếp bắt đầu trở tào, tránh để cho mấy nữ nhân trông thấy hình tượng này của ta.

Đều nói ba nữ nhân thành một cái chợ, những lời này không tệ, ta phải chịu đựng những tiếng ồn ào cố hết sức làm cho hết tất cả đồ ăn, chỉ là nấu canh cần thời gian lâu một chút. Bất quá khi trông thấy khung cảnh đầm ấm trong bữa ăn, ta cảm thấy mọi công sức của mình thật xứng đáng. Trong bữa cơm, có ba tên đàn luôn gấp thức ăn vào trong chén Phàn Ước, rất

nhanh, Phàn Ước liền phát hiện chén nhỏ trước mặt nàng đã chổng chất như núi. Ai! cái này thật là làm khó Phàn Ước, một cô gái luôn điềm đạm nho nhã như nàng làm sao có thể nhồm nhoàm nhai hết chỗ thức ăn này chứ? Nàng trừng mắt nhìn chén đồ ăn đầy tràn mà buồn muốn chết.

" Ha ha ha....."

Trông thấy bộ dạng ngẩn người của Phàn Ước, đương nhiên ba tên đàn đố cười to, kết quả là Phàn Ước cũng cười. Ai, tình cảnh này nếu để cho người ngoài trông thấy nhất định sẽ cho là bốn chúng ta đều bị tâm thần, bởi vì chỉ có bệnh tâm thần mới có thể không ngừng cười.

Có lẽ đây là bữa cơm vui vẻ nhất ta từng ăn, cũng là bữa ăn chậm nhất mà trong đời ta, tất cả mọi người đều ăn rất chậm rãi. Không có biện pháp, tâm tình vui vẻ thì trò chuyện nhiều hơn, lại thêm đồ ăn ngon miệng, súp dễ uống, đương nhiên là phải ăn rất chậm rãi. Đối với ta mà nói, chỉ nhìn ba đại mỹ nữ đã tiêu hết phân nửa thời gian ăn cơm của ta, kết quả là còn chưa no bụng.

Tiểu Quân cùng Phàn Ước rất có duyên, có lẽ do tuổi tác tương đồng, các nàng có rất nhiều chuyện để nói, đương nhiên, cứ rì rầm liên hồi nhưng ta cũng không biết các nàng nói cái gì. Thời gian trôi qua thực vui vẻ, đêm đã khuya, Phàn Ước phải về nhà, mặc dù Tiểu Quân cùng Đái Tân Ni cực lực giữ Phàn Ước ở lại một đêm, nhưng nàng vẫn kiên trì rời đi.

Trách nhiệm hộ hoa sứ giả đưa Phàn Ước về nhà rất tự nhiên rơi lên vai ta. Trong làn gió đêm quét trên đường phố, ta cùng Phàn Ước chậm rãi đi tới. Trên đường người xe rất thưa thớt, chỉ có ánh sao đầy trời cùng vầng trăng sáng tỏ đồng hành cùng chúng ta.

Một chiếc tắc xi đi qua, nhưng ta cùng Phàn Ước đều không có ra dấu ngăn lại. Trong lòng ta khẽ động, liếc nhìn về phía Phàn Ước, nàng nhìn về phía ta, cả hai chúng ta đều nở nụ cười, ta mỉm cười, Phàn Ước lại cười rất

ngượng ngùng. Ta tiến đến gần Phàn Ước, nhẹ nhàng giữ chặt tay của nàng. Phàn Ước rất ôn nhu, mặc cho ta nắm tay nàng, hai bàn tay đan vào nhau.

" Tiểu Phàn, cảm ơn muội."

" người có phiền không vậy? Lời này huynh đã nói chục lần rồi, còn thêm cả Tân Ny tử cùng Tiểu Quân chắc phải trăm lần đó. Muội chỉ..... Chỉ là làm chuyện nên làm, huynh còn nói nữa muội sẽ tức giận đó."

" Vậy thôi, ta không nói. Vậy làm có thể chứ?"Ta thâm tình mà nhìn xem Phàn Ước.

" Làm cái gì?"Phàn Ước kỳ quái nhìn ta.

" Đương nhiên là làm một chuyện trọng đại."Ta ôm cổ Phàn Ước, hôn lên môi nàng.

" Ừ....." Phàn Ước nhỏ nhắn xinh xắn bị ta ôm lên khỏi mặt đất, nàng đành phải ôm chặt lấy cổ ta. Môi của nàng giống như bôi lên nhựa cao su, một khắc cũng không muốn tách rời môi ta ra. Ta cảm giác được tình yêu nồng cháy trong nụ hôn của nàng.

Bên đường là một bụi cỏ um tùm, Phàn Ước phát ra từng đợt tiếng rên rỉ mất hồn, nàng vịn một cây cổ thụ, dùng sức lay động bờ mông thon bé bóng. Bốn phía rất yên tĩnh, ngoại trừ tiếng côn trùng kêu vang cùng thanh âm rên rỉ thì chỉ còn một một hồi thanh âm " bẹp, bẹp". Thanh âm này cùng tiếng rên rỉ của Phàn Ước hỗ trợ lẫn nhau, âm thanh "bẹp" càng lớn, tiếng rên rỉ lại càng cao, đến cuối cùng khi những tiếng "bẹp" trở nên dày đặc, tiếng rên rỉ đã kéo dài thành những hồi lạnh lạnh.

Rốt cục, mọi âm thanh đều ngừng lại. Một hồi gió đêm thổi qua quét đi đám lá cây ven cổ thụ, cũng thổi bay vấy ngấn của Phàn Ước. Dưới vấy ngấn là một chiếc đùi ngọc tuyết trắng với những dòng nước chảy dài, dòng

nước càng phun càng nhiều, cuối cùng trút xuống thấm ướt quần của ta, cũng tưới lên cái cây đại thụ may mắn này.

" Tiểu Phàn, cha muội nhập viện rồi sao?"

" Làm sao huynh biết?"

" Tân Ny nói cho ta biết ."

" Ừ."

"tiền chữa trị cho cha của muội không cần lo lắng."

" Huynh nói cái gì?"

" Ta muốn nói, cha của muội cũng là cha của ta."

Phàn Ước không nói thêm gì, trong làn gió nhẹ thút thít tiếng nỉ non.

TỶ PHU VINH DỰ

Tiểu Thủ Chương
www.dtv-ebook.com

Chương 36: Ghen ghét (1)

"Đồ lười biếng kia, dậy mau, có phải là nằm mơ thấy Hương Quân tỷ tỷ không?"

Cái mũi vừa ngứa, ta đã tỉnh dậy. Còn chưa mở mắt ra, ta đã ngửi thấy mùi sữa tắm thơm ngát, nghe tiếng gọi ỏn ẻn, ta biết rõ lại bị Tiểu Quân phá hỏng giấc ngủ. Tựa hồ từ lúc Tiểu Quân tóc dài đến eo, nàng thường xuyên chọc phá giấc ngủ của ta bằng cách dùng những sợi tóc tinh tế chọc vào mũi của ta, sau khi làm ta tỉnh dậy, nàng chạy đi trong tiếng cười khanh khách. Không nghĩ tới giờ đã là đại cô nương mười tám tuổi mà cái thói quen này vẫn còn giữ lại.

Ta mở mắt ra, lần này Tiểu Quân không hề chạy đi, nàng nghiêng cổ nhìn ta, con mắt nháy nháy, vừa đáng yêu lại giảo hoạt, ta có thể tức giận sao? Liếc nhìn ánh sáng lờ mờ ngoài cửa sổ, ta đưa tay lên xoa mắt, ngáp dài một cái rồi hỏi: "Mấy giờ rồi?"

"Người đúng là đồ đại lười, ngủ nướng đến sáu giờ rồi mà còn chưa chịu rời giường? Thiệt là, rời giường vận động mới tốt cho sức khỏe, không khí tươi mát a!" Tiểu Quân giả vờ giả vịt làm động tác hít sâu, vẻ mặt mê say.

"Mới sáu giờ sao?" Ta thở dài thốt khổ.

"Người nói ta đi tất chân màu đen được không? Hay là đi tất chân màu da tốt hơn?" Tiểu Quân tay cầm hai cặp tất ngồi trên ghế sofa không ngừng so sánh, còn không ngừng lắc lắc hai bàn chân nhỏ đáng yêu.

" Này, người đánh thức ta chính là để hỏi đi loại bút tất nào ư?"Ta ôm cổ Tiểu Quân, hung dữ ôm thật chặt. Ta phát hiện mái tóc Tiểu Quân ẩm ướt, hiển nhiên nàng vừa tắm rửa qua.

" Ai da, người ta hôm nay là ngày đầu tiên đi làm, phải ăn mặc đẹp một chút chứ! Người không lo tham mưu giúp người ta, đợi lát nữa người đến công ty làm mất mặt người, vậy thì người cũng đừng trách ta đó."Tiểu Quân không ngừng sửa sửa quần áo, thế nhưng vẫn có thì giờ trách mắng ta.

" Làm sao làm mất mặt ca ca được? Tiểu Quân của chúng ta là tiên nữ hạ phàm. Hôm nay người xuất hiện trong công ty, nhất định là sẽ là vinh quang của ca ca."

Ta nhìn quét qua bộ ngực tuyết trắng của Tiểu Quân, bên trong áo hai dây màu trắng mơ hồ thấy hai khỏa lồ lên, điều đó cho ta biết Tiểu Quân không mặc nội y. Ta âm thầm cảm thán, cảm thán mị lực của Tiểu Quân càng ngày càng phát triển.

" Người không phải ca ca người ta, là..... là tỷ phu của ta."Tiểu Quân cười rộ lên yêu kiều.

" Ủ, là một tỷ phu vinh quang."Ta khẽ vuốt ve bờ eo mềm của Tiểu Quân, con mắt nhắm vào kia cặp đùi ngọc thon dài kiều nộn. Cuối cùng, ánh mắt ta rơi lên hai bàn chân nhỏ như phấn điêu ngọc mài.

" Vậy người còn không mau nói cho ta biết xem chiếc màu đen tốt hay là chiếc màu da tốt hơn?"Tiểu Quân lại làm nũng với ta khiến xương cốt toàn thân ta mềm ra.

" Lý Hương Quân thiên sinh lệ chất, sắc nước hương trời, chim sa cá lặn, hoa nhường nguyệt thẹn, ba nghìn phần trang không tranh sắc. Vô luận mặc quần áo gì, bút tất, giày, nội y, đồ lót, đều là đẹp nhất."Ta thở dài một hơi, tự đáy lòng nói ra những lời nghe có vẻ rất buồn nôn.

"Ừ, người nhất định là..... Là thư ký xinh đẹp nhất trong kt, hì hì....."

Tiểu Quân trong ngực ta càng không ngừng cười ngây ngô. Nàng thoát nhìn rất hưng phấn, phảng phất như đi làm đối với nàng là một chuyện rất hạnh phúc, rất quang vinh.

"Lý thư ký, hiện tại mới sáu giờ, xin muội thương xót ca ca một chút với, cho ca ca ngủ thêm một giờ được không?"Ta vừa cầu xin vừa hôn lên vai Tiểu Quân.

"Ai da, không cho phép ngủ."Tiểu Quân chu cái miệng nhỏ nhắn lên.

Kỳ thật ta cũng không có ý định ngủ tiếp, có một nữ nhân nũng nịu trong ngực như vậy, ta làm sao có thể ngủ tiếp được? Huống chi nàng vừa tắm rửa xong, toàn thân hương thơm ngào ngạt, khiến cõi lòng ta bồi hồi không yên, cơn buồn ngủ đã bay mất tiêu rồi. Ta chỉ lấy lui làm tiến, nghĩ biện pháp muốn cỡi quần nàng. Một màn hương diễm ngày hôm qua lại tái hiện tại trước mắt ta, ta nhịn không được cười xấu xa.

"Không được ngủ, vậy thì cho ca sờ một chút đi." Kỳ thật cánh tay ta đã sớm nâng núp vú Tiểu Quân, bàn tay mặc dù chưa sờ, nhưng cánh tay đã sớm tiên trầm hậu tấu. Tiểu Quân oán hận nói: "Lại sờ nữa! Sờ xuống dưới nữa, nội y của ta sẽ đứt ra mất."

Ta cơ hồ cười vỡ bụng: "Ừ, nội y đứt là chuyện tốt, chứng minh Tiểu Quân bộ ngực càng lúc càng lớn, càng ngày càng xinh đẹp."

Tiểu Quân lớn tiếng ồn ào: "Xinh đẹp gì chứ, xấu hổ chết đi được! Mỗi lần đi trên đường, những nam sinh kia cứ nhìn chăm chăm vào bộ ngực người ta! Thật đáng ghét."

"Bộ ngực phụ nữ là thánh phẩm trời ban, nam nhân thích xem là chuyện rất bình thường, ca cũng thích xem ngực, ừ, cũng ưa thích sờ ngực nữa. Ngực Tiểu Quân là bộ ngực xinh đẹp nhất thế giới."

Thấy Tiểu Quân không có ý phản đối, bàn tay ta từ chiếc áo nhỏ trượt đến sau lưng nhẹ nhàng cởi áo ngực, hai tay cầm chặt hai núm vú đầy đặn rắn chắc nhẹ nhàng vắn vẽ.

Tiểu Quân nheo hai mắt lại chỉ lộ ra hai cái khe nhỏ, vụng trộm quan sát hai tay ta chà đạp cặp ngực nàng như thế nào nàng. Nàng không hề phản kháng, ngược lại bộ dạng rất thoải mái, khi ta hăng say chà xát đầu vú nàng, nàng phát ra hai tiếng "ư", nũng nịu trách móc: " Rõ ràng là người cố ý, mục đích là muốn sờ người ta, đừng cho là ta không biết."

Ta hớn hờ hỏi lại: "Ừ, Tiểu Quân huệ chất lan tâm, cái thể vô song, tâm tư của ca làm sao qua được pháp nhãn của muội? Bất quá, Tiểu Quân cũng rất thích ca ca sờ núm vú của muội, đúng hay không?"

" Ừ."Khuôn mặt nhỏ nhắn của Tiểu Quân ửng đỏ khẽ ừm một tiếng.

"Có phải là rất thoải mái hay không?"Ta nén cười, nhẹ nhàng chà xát hai quả anh đào mọng nước.

" Ừ."Tiểu Quân then thùng cắn cặp môi đỏ mọng.

" Vậy người thích ca sờ nhẹ nhàng, hay là dùng lực hơn chút nữa."Tay ta từ trong áo lót dò xét đi ra, gây rơi hai cái đai đeo nhỏ xuống.

" Có đôi khi thích nhẹ nhàng, có đôi khi cũng có thể..... . Nhưng dùng sức cũng nhẹ chút."Tiểu Quân cổ quái mở trừng hai mắt với ta.

" Lúc nào có thể dùng sức thế?" Lúc hỏi câu này, dương vật của ta đã mạnh mẽ nhảy dựng lên.

"Ta làm sao biết lúc nào."Tiểu Quân lớn tiếng trách móc, lại khiến ta ngờ ngàng.

" Vậy lần sau người muốn ta dùng sức hơn thì cứ nói cho ta biết."

" Ừ..... Hiện tại có thể dùng sức đi."Tiểu Quân nói xong, ngượng ngùng cúi khuôn mặt sang một bên.

Ta kinh hãi liên tục, trên tay ra sức. Lần thứ nhất ép chặt cặp vú kiêu ngạo của Tiểu Quân, hai khối nhũ thịt dần dần bị nén sát vào, dần dần nhồi vào thành hình thành cao nguyên, hai khóa núm vú phấn hồng kiêu nộn thân mật tiếp xúc với bàn tay ta.

" Ừ..... Ca....."Một tiếng hừ yêu kiều vang lên, Tiểu Quân ngậy ngốc nhìn ta, hơi thở trở nên có chút nặng nhọc.

Đại nhục bồng của ta đã không thể chịu đựng nổi bị giam cầm trong quần. Buông núm vú Tiểu Quân ra, ta nhanh chóng cởi quần đùi, phóng xuất cơn thịnh dũ tợn ra, sừng sững trước mặt Tiểu Quân.

" Ai da ! Ca, người tại sao lại cầm thứ này ra chứ?"Tiểu Quân vừa nhìn thấy đại nhục bồng của ta, mặt càng đỏ hơn. Chỉ có điều lần này nàng không còn đưa tay che mắt lại mà tò mò nhìn vào đại nhục bồng của ta.

" Tiểu Quân, đừng sợ, người cứ sờ thử xem."Ta hướng dẫn từng bước.

" Sờ cái gì chứ? Thật buồn nôn."Tiểu Quân cuống quýt nhắm mắt lại.

" Van mọii đó, Tiểu Quân."Ta dùng ngữ khí đáng thương nhất trên thế giới cầu xin Tiểu Quân.

" Chỉ sờ chút thôi nha."Tiểu Quân tỏ vẻ lưỡng lự, lại tựa hồ phẫn khích.

" Được được được, sờ chút đi."Ta vội vàng đồng ý.

Tiểu Quân hơi đưa tay lại gần, vừa đụng vào dương vật của ta lại rút trở về nhanh như chớp khiến ta chưa hoàn toàn kịp phản ứng.

" Uy, người đó là đụng không phải sờ, sờ phải là như thế này ."Ta kéo bàn tay nhỏ bé của Tiểu Quân, đặt lên trên mặt dương vật nóng bỏng.

Chỗ quy đầu cỡ như trứng, ánh sáng ngăm đen, gân xanh nhô lên, uốn lượn xung quanh. Khu vực hung hãn như thế lại nghênh đón một vị khách quý kiêu nộ, thoảng hương thơm như hoa, thon dài nhu bạch. Vị khách quý vừa đụng vào đã khiến côn thịt co rúm người lại, đụng hai cái co lại hai cái. phải đụng vài lần như thế, đóa hoa này lan mới nắm chặt nhục bông.

Oh My GOD! nhiệt huyết sôi trào trong ta rồi cuộc không chịu đựng nổi sự tra tấn như vậy, xương sống đột nhiên ngứa điên cuồng, một cổ chất lỏng màu trắng nồng đặc bắn luôn ra, rơi xuống trên tay Tiểu Quân, vài giọt mạnh mẽ còn bắn lên ngực nàng.

" Aa.....a, nước tiểu của người bắn lên tay ta rồi! Buồn nôn chết mất." Tiểu Quân hét to một tiếng, nhảy bắn lên như giạt điện từ trên ghế salon, chạy chối chết vào toilet, cả giày cũng không thềm đi.

Tiểu Quân rất sạch sẽ nên phải đi tắm rửa. Lúc ra khỏi toilet, nàng không thềm liếc nhìn ta, đi luôn vào phòng, trước đó còn quay đầu lại nắm một cái gối hung hăng ném về phía ta.

Ta cười to không thôi, tranh thủ đi rửa mặt, đánh răng. Khi ta chải chuốt hoàn tất, mặc quần áo chỉnh tề, đã phát hiện cửa phòng vẫn đóng chặt, nghĩ thầm chẳng lẽ Tiểu Quân giận thật à? Gãi gãi đầu, ta lớn tiếng hô: " Lý thư kí, sắp muộn rồi!"

Vừa dứt lời, cửa phòng " K-Í-T..T...T" một tiếng, một vị thiếu nữ thướt tha xinh đẹp đi ra. Trên người là đồng phục đường vân xanh đen, váy ngắn bó sát người lộ ra vớ chân thon dài, giày da cũng màu đen, áo sơmi sạch sẽ màu trắng. Mái tóc dài như thác nước nhẹ nhàng vung vẩy, nước miếng của ta tuôn ra từng búng. A! Ta cảm thấy trước mắt là một tuyệt thế vũ nữ, chẳng lẽ đây là loại hình đồng phục hấp dẫn trong truyền thuyết?

Ta hiển nhiên không thể kháng cự trước sức hấp dẫn như thế này. Vừa nãy mới sả sủng xong nhưng trong nháy mắt của ta lại trở nên cứng như

thép, ta hoàn toàn thần phục dưới sự hấp dẫn của Tiểu Quân.

"Làm sao vậy? Có phải là thần phục vẻ đẹp của người ta hay không?" Trông thấy ta ngẩn người, Tiểu Quân đảo con ngươi một vòng, đặc ý đi ra ngoài cửa.

"Tiểu Quân, người tới đây một chút." Ta mặt đỏ tới mang tai vẫy vẫy tay với nàng. Tiểu Quân đi từng bước một tới chỗ ta, phong thái rất uyển chuyển đúng dáng vẻ quý tộc, ta không rõ ràng lắm nàng tự học được điều này hay là nhờ Cát Linh Linh dạy nàng.

"Tiểu Quân thật sự rất đẹp. Thế giày có hợp không?" Ta chịu đựng dục hỏa, nhỏ giọng hỏi.

"Rất vừa chân nha, cái này đôi giày là ta cùng Linh Linh tỷ cùng chọn. Ca, người cảm thấy được không?" Tiểu Quân đặc ý quay một vòng để biểu lộ toàn bộ dáng người.

"Đẹp lắm, phi thường đẹp. Người mau cởi giày ra cho ca nhìn xem, ta cảm thấy gót giày hình như hơi cao." Nhìn cặp chân thon dài của Tiểu Quân, trái tim ta như muốn nhảy ra khỏi lồng ngực.

"Thiệt là, người ghen ghét ta xinh đẹp phải không?" Tiểu Quân tỏ vẻ hờn dỗi nhưng vẫn rất ưu nhã ngồi xuống, tiện tay cởi giày ra đưa cho ta. Ta tiếp nhận giày da, vờ vịt đưa lên mũi làm động tác kiểm tra. Khi chiếc giày cách lỗ mũi của ta không đến mười phân, ta đã ngửi thấy một mùi thơm rất kỳ lạ, thơm như hoa, làm cho người điên cuồng. Ta cứng ngắc, cứng rắn đến lợi hại. May mắn Tiểu Quân đáng yêu không nhìn ta, nàng đang loay hoay lấy trên người bộ đồng phục trị giá sáu ngàn hai trăm tám, căn bản không chú ý tới vẻ mặt ta đang chìm trong ý nghĩ dâm đãng.

"Áo hình như hơi chật, người cởi ra cho ca nhìn xem." Ta cố ý nhìn phần eo Tiểu Quân.

" Chật cái gì mà chặt? Chẳng lẽ mặc một bộ áo choàng lớn mới không chặt sao? Thật đúng là quê mùa, đây là phong cách mới nhất đó."Tiểu Quân trợn mắt với ta, bất quá nàng vẫn cởi áo ra.

" Tiểu Quân, người cả nội y cũng không mặc sao?"Ta vừa cởi áo đồng phục trên người Tiểu Quân ra ném qua một bên, hai tay đã sờ lên ngực nàng.

" Mặc chứ."Tiểu Quân tỏ vẻ không hiểu. Nàng cúi đầu nhìn ta, lập tức mặt mũi đỏ bừng: " Ai da, lại sờ ngực người ta nữa rồi! Đúng là háo sắc, coi chừng ta mách mẹ."

" Muốn nói cho mẹ thì người đã sớm rồi, cũng không cần chờ tới bây giờ. Hì hì, Tiểu Quân thích ca đúng không?"Ta cột nải ôm Tiểu Quân.

"Thích mới là lạ! Ngày hôm qua còn nói không khi dễ ta nữa, hôm nay người lại giở trò ! Hừ."

Tiểu Quân ngả lên người của ta, bộ dạng thờ ơ gấp làm nũng của nàng khiến cho ta thầm giật mình. Xem ra Tiểu Quân đã động xuân tâm, nếu không vội vàng hái nàng xuống, vạn nhất sau khi Tiểu Quân đi làm quen biết nam nhân khác, cho những tên kia nhanh chân đến trước vậy thì hỏng mất.

" Ca không phải khi dễ muội, ca chỉ là thích Tiểu Quân."Ta da mặt cực dày, lời buồn nôn vọt ra trơn tuột. Ai, ta đã yêu điên cuồng biểu muội nhỏ của ta.

"Thích ta thì làm được cái gì? Ta là biểu muội của người! Tối hôm qua mẹ còn gọi ta, nói nếu có nam hài tử theo đuổi ta thì phải để biểu ca người ra tay ngăn lại. Hừ, không thể tưởng được không có nam hài tử nào, mà chính cái đầu heo này khi dễ ta chán chê."Tiểu Quân chu cái miệng nhỏ nhắn lên, hung hăng trách mắng ta.

Trong lòng ta thật muốn khóc. Xem ra dì thật sự không muốn đem Tiểu Quân gả cho ta, ta thật buồn bực, vì sao dượng nguyện ý mà dì lại không muốn chứ? Chẳng lẽ dì không thích ta? Không đúng, nếu như dì không thích ta, dì tuyệt đối không cho phép Tiểu Quân cùng ta lên thành phố, hơn nữa, trực giác nói cho ta biết, dì rất yêu quý ta . Nhưng vì sao dì không muốn ta làm con rể chứ? Chẳng lẽ là bởi vì nguyên nhân huyết thống sao?

Ta đoán chắc chẳng không phải vì nguyên nhân này, bởi vì dượng cũng rất tán thành quan hệ giữa ta cùng Tiểu Quân, tuy dượng không nói rõ nhưng ta nhìn ra dượng rất muốn gả Tiểu Quân cho ta. Trời ạ ! Thật sự là không hiểu nổi, dượng tán thành, dì phản đối, chẳng lẽ trong này có điều gì cổ quái sao? Ta không muốn, cũng không nghĩ ra nguyên nhân. Nhưng ta có thể khẳng định một việc, biểu muội nhỏ của ta vĩnh viễn phải thuộc về ta, ta tuyệt đối không cho phép kẻ khác đụng vào một ngón tay nàng.

TỶ PHU VINH DỰ

Tiểu Thủ Chương
www.dtv-ebook.com

Chương 36: Ghen ghét (2)

Một luồng cảm xúc phiên giang đảo hải xông lên óc, ta kích động ôm chặt Tiểu Quân, điên cuồng hôn lên cặp môi đỏ mọng, lên cái mũi cong cong, lên đôi mắt tinh anh của nàng.

" Tiểu Quân, ca thật sự thích người. Ách, không phải giống như ưa thích, thật là ưa thích, rất ưa thích chủng loại kia."

" Ta biết....."Tiểu Quân có chút mê ly.

" Tiểu Quân thích ca sao?"

" Không thích."

Tiểu Quân nói xong, phì cười một tiếng, trên khuôn mặt đỏ hồng nhộn nhạo liền toét ra nụ cười sáng lạn.

" Thực không thích sao?"

" Không thích, người hào sắc lại còn xấu xa, người khi dễ ta, ta vì sao lại thích người được?"Tiểu Quân hờn dỗi với ta, rõ ràng nói không thích ta, nhưng từ vẻ mặt nàng đã cho ta biết, nàng đang nói dối.

" Không nói thật, cái mũi sẽ dài ra đó, rất dài ."Ta vừa nhe răng cười, vừa chậm rãi vươn tay lùa vào nách Tiểu Quân.

" Ai da, thích, thích mà."Tiểu Quân hét to một tiếng.

Đứng trước thang máy công ty, sự xuất hiện của Tiểu Quân dẫn tới một cơn bạo động, không giống với lần trước thoáng xuất hiện trong công ty, Tiểu Quân tựa hồ càng thêm trổ mã, càng thêm duyên dáng yêu kiều. Thậm chí mấy đồng sự từ các bộ khác cũng chạy tới, dỏng tai nghe ngóng Tiểu Quân là ai, đối với tất cả mọi người, ta đều kiêu ngạo trả lời Tiểu Quân là tiểu di của ta. Trong ánh mắt hâm mộ của tất cả nam nhân, ta chính thức cảm nhận được vinh dự làm tỷ phụ, cả người ta như đắm chìm trong vầng hào quang, ta đã hoàn toàn cho là mình có một vị tiểu di tên là Lý Hương Quân.

Tiểu Quân đặc biệt nhu thuận, gặp người đều lộ ra nụ cười ngọt ngào càng làm người khác yêu thích, trong thời gian thật ngắn, trong kt lưu truyền sôi nổi hai chủ đề nóng bỏng: Một là Lý Trung Hàn thao tác không tuân theo quy định; còn thứ hai là kt vừa đón chào một vị tiểu mỹ nữ tuyệt sắc, và vị tiểu mỹ nữ này lại là tiểu di của Lý Trung Hàn. Rất trùng hợp, tuyệt thế tiểu mỹ nữ rõ ràng đụng phải tuyệt thế đại mỹ nữ trước thang máy.

"Linh Linh tỷ....."

"Tiểu Quân."

Hai tuyệt thế mỹ nữ ôm ấp làm hấp dẫn ánh mắt của mọi người, bọn họ có lẽ cũng than thở như ta, than thở nguời tầm nguời mã tầm mã, than thở bên nguời mỹ nữ luôn có thể nhìn thấy mỹ nữ chói mắt khác, than thở nguời quái dị vĩnh viễn không có hoa tươi bên nguời.

Chỉ là Tiểu nói chuyện với Cát Linh Linh đã ít đi một phần thân mật, ta biết trong lòng nàng đã có khúc mắc với Cát Linh Linh, đây là sự ghen ghét của nữ nhân sao? Ta cũng nghĩ thế, nữ nhân luôn vĩnh viễn tiềm ẩn lòng ghen tị. Mặc dù Tiểu Quân còn nhỏ nhưng trong lòng nàng gốc cây ghen ghét đã bắt đầu mọc rễ nảy mầm.

Tiểu Quân chỉ thoáng ôm Cát Linh Linh một chút, dịu dàng nói: "Linh Linh tỷ, ta phải đi trước đến phòng thư kí báo danh! Có thời gian sẽ lại cùng tỷ dạo phố."

"Ừ được, buổi tối ta mời muội ăn cơm." Cát Linh Linh vuốt mái tóc Tiểu Quân, có thể thấy nàng rất yêu thích Tiểu Quân.

"A, buổi tối tỷ tỷ của ta ở nhà, ta không đi đâu, để hôm nào nha." Tiểu Quân mỉm cười ngọt ngào.

Sắc mặt Cát Linh Linh lập tức đại biến, nàng đỡ đầu gật đầu: "Ừ, thôi để hôm khác vậy."

"Vậy tỷ nói chuyện với tỷ phu ta nhé, bye bye !""Tiểu Quân quơ quơ bàn tay nhỏ bé, quay người đi vào thang máy. Cửa thang máy vừa đóng lại, ta phát hiện khuôn mặt Tiểu Quân lạnh như băng.

"Tỷ tỷ Tiểu Quân có phải là rất đẹp hay không?" Cát Linh Linh đến gần ta, trong lời nàng đậm đặc vị chua. Nguồn truyện: Y

Ta không đành lòng, vội vàng nhẹ lời an ủi nàng: "Xấu hổ quá, Tiểu Quân so với tỷ tỷ của nàng xinh đẹp hơn cả nghìn lần."

"Thật sao?" Vẻ mặt Cát Linh Linh lập tức chuyển biến, nụ cười của nàng lộ lên như hoa tươi kiều diễm.

"Đương nhiên là thật." Ta phát hiện Cát Linh Linh cho dù tỏ vẻ vui sướng nhưng thần thái vẫn rất tiêu tụy, vì che dấu vẻ mệt nhọc nên nàng đeo rất nhiều đồ trang sức quý phái. Lỗ mũi của ta đau xót, dịu dàng hỏi: "Linh Linh tỷ, đại hội cổ đông mười giờ mới bắt đầu, người nên ngủ thêm chút nữa."

"Có quá nhiều chuyện phiền lòng, ta làm sao ngủ được chứ?" Cát Linh Linh thở dài, ta phát hiện hôm nay kẹp tóc của nàng lại thay đổi, là một

chiếc hình bông hoa hải đường, nó dường như cũng u sầu như tâm trạng của nàng. Ta không biết Cát Linh Linh còn có bao nhiêu sự phiền muộn trong lòng, nhưng ta không hy vọng những chuyện này tổn thương đóa hoa hải đường trên đầu nàng. Thấy nàng lo lắng, ta thật muốn ôm một cái nàng. Nàng bề ngoài luôn tỏ vẻ hung hãn bá đạo nhưng nội tâm lại cực kỳ mềm yếu.

"Linh Linh tử, người ăn gì chưa? Dù sao bây giờ vẫn còn sớm, ta dẫn người đi ăn cháo được không?" Ta dịu dàng nói.

"Ừ." Cát Linh Linh cũng rất nhanh gật đầu.

Đây là một quán cơm trang nhã, tên là "Thượng Tâm Mễ". Tên như ý nghĩa, đây là nơi để nhấm nháp từng thìa cháo, hoặc là nói, sau khi thưởng thức xong tại đây, nhất định cảnh sẽ thấy tâm tình vui sướng.

Ta vào một căn phòng gọi một nồi cháo trứng muối hải sản, một đĩa đồ ăn điểm tâm, cộng thêm hai cái bánh quẩy. Nhân viên phục vụ vừa rời đi, Cát Linh Linh đã đi đến bên cạnh ta. Ta vui mừng quá đỗi, hai tay vờn quanh ôm lấy đại mỹ nhân đệ nhất thiên hạ, hương thơm phụ nữ thấm vào lá phổi, ta còn nghe thấy sự u oán nhàn nhạt, ta cười hỏi: "Làm sao vậy? Có phải là sợ ta nuốt lời hay không? Thôi nào, chẳng phải ta đã đến rồi sao, làm sao có thể lừa Cát đại mỹ nhân được chứ."

Cát Linh Linh không trả lời ta, ta chỉ cảm thấy lỗ tai đau xót, chắc là tai đã rơi vào miệng hổ.

"Đội lát nữa là có cháo ăn rồi, lỗ tai của ta ăn cũng không ngon, lại còn bẩn nữa. Ừ, đã ba tháng chưa rửa tai đó."

Ta ôm bờ vai lạnh run của Cát Linh Linh, cảm xúc yêu thương lập tức phun trào, ta biết mình đã yêu con cọp bé nhỏ đáng yêu này. Nhưng sự đau đớn trên tai ta cũng không hề giảm bớt mà ngược lại càng lúc càng tăng lên. Nếu như ta nói với Tiểu Quân lỗ tai của ta ba tháng không rửa, nàng nhất

định chạy mất dép rồi, nhưng những lời này đối với Cát Linh Linh không có chút tác dụng nào, ta đang đau đớn muốn chết.

" Người cầm tinh con cầu à?"Ta lại hỏi, trong lòng đã có chút tức giận.

Cát Linh Linh vẫn không nói chuyện. Đột nhiên, một giọt chất lỏng ẩm ướt nhỏ lên cổ ta, ta nở nụ cười, cười chua xót, ta cảm nhận được giọt chất lỏng này không phải nước miếng mà là nước mắt. Ta không biết Cát Linh Linh vì sao đột nhiên khóc, ta chỉ biết trên thế giới này có một thứ đáng sợ nhất, chính là nước mắt của mỹ nhân.

" Linh Linh tỷ, nếu như là Tiểu Hàn chọc giận người, người cứ cắn nát cái lỗ tai này của ta, sau đó lại cắn nốt bên kia. Cả hai lỗ tai người đừng tha thứ, chỉ cần Linh Linh tỷ có thể vui vẻ hơn, ta đều thấy rất đáng."Ta nhẹ nhàng vỗ lên tấm lưng ong của Cát Linh Linh.

" Người cho ta cắn thì ta không cắn."Cát Linh Linh buông lỗ tai ta ra, vành mắt của nàng đã hồng hồng , thật sự khiến cho người ta yêu mến.

" Nếu như không có gì bất ngờ xảy ra, khoản nợ của Đỗ quản lý và La Tất sau đại hội cổ đông hôm nay có thể bổ sung lại, ta đã đạt thành hiệp nghị sơ bộ với Chu Cửu Đồng, Linh Linh tỷ không cần quá lo lắng! ta là Lý Trung Hàn, đã nói thì sẽ giữ lời."

Ta nhẹ nhàng an ủi Cát Linh Linh, ta biết rõ nữ nhân xinh đẹp trước mắt đang phải gánh chịu áp lực trầm trọng.

" Ta không phải tức giận vì chuyện đó."Cát Linh Linh lớn tiếng càng ôm ta chặt hơn.

Ta lại càng hoảng sợ mà hỏi: "A? Vậy là vì cái gì?"

"Ta hỏi người, tại sao ta mời Tiểu Quân ăn cơm mà nàng lại cự tuyệt? Tại sao cả ngày hôm qua người không gọi cho ta?"Cát Linh Linh rất cục

nói ra nguyên nhân khiến nàng tiều tụy.

Ta thở dài một hơi, dịu dàng giải thích với Cát Linh Linh: "Tiểu Quân đã phát hiện ta thích Linh Linh tử. Nàng cự tuyệt lời mời của tử đoán chừng là do nàng không muốn để cho chúng ta nhiều cơ hội gặp mặt. Về phần chuyện ngày hôm qua là do ta cả ngày bận xử lý chuyện thao tác không tuân theo quy định nên không có thời gian gọi điện thoại. Ta sai rồi, sau này chỉ cần người không chê ta phiền, ta cam đoan mỗi ngày đều gọi một cú điện thoại ân cần thăm hỏi, chỉ là người phải ngủ đầy đủ, nghỉ ngơi thật nhiều, vui vẻ thật nhiều, bộ dạng người tiều tụy thật khiến ta thương xót."

" Có phải là người ghét bỏ ta hay không?"Cát Linh Linh hét lớn một tiếng.

" Chờ người tám mươi tuổi ta sẽ ghét bỏ người."Ta cười hì hì, hai tay cùng đồng, khẽ nâng chiếc váy ngắn của Cát Linh Linh lên, vẽ hai bờ hông thịt của nàng, cảm xúc thật là tuyệt hảo.

Mặc dù ngữ khí vẫn hung hãn như vậy, nhưng ta nhìn ra được tâm tình Cát Linh Linh đã tốt hơn rất nhiều. Nàng hung dữ trừng mắt với ta: " Khi ta tám mươi tuổi người cũng không thể ghét bỏ ta."

Ta vội vàng gật đầu: " Vậy thì sau 160 tuổi lại ghét bỏ."

Cát Linh Linh phì cười một tiếng: "Miệng lưỡi trơn tru, người cứ như vậy dễ Đái Tân Ni sao?"

Ta cười nói: "Ta không dễ nàng, chỉ dễ người thôi."

Cát Linh Linh thầm kín hỏi: "Ta biết người yêu Đái Tân Ni. Ta chỉ muốn biết ngoại trừ tử tử Tiểu Quân, người yêu Đái Tân Ni nhiều hơn, hay là yêu thích ta nhiều hơn?"

Ghen ghét, cộp cái thật sự đang ghen ghét, trong lòng ta quả thực muốn cười: "Đều như nhau, đều yêu thích muốn chết. Chỉ là người có trượng phu, không giống Đái Tân Ni."

Cát Linh Linh thở dài một hơi: "Vậy cũng không cho phép người vô tình với ta."

Ta cười ha ha, một tay ôm Cát Linh Linh, một tay lần mò xuống dưới: "Ta bản tính phong lưu đa tình, phân một nửa tình cảm cho người cũng đủ để người hạnh phúc."

Cát Linh Linh dốc sức liều mạng giãy dụa, bộ dạng muốn nổi giận: "Người muốn khiến ta tức chết phải không?"

Ta vội vàng ôm chặt lấy con cộp cái này vào lòng, làm cho nàng giạng chân trên người của ta: "Được rồi ! Không phải một nửa, là phân hơn phân nửa, đừng nóng giận nữa."

" Hừ."

Cát Linh Linh lúc này mới nhoẻn miệng cười, phong tình vạn chủng nhìn ta, lơ đãng đưa bộ ngực đầy đặn đến trước mắt ta.Ta bắt đầu phát giác được cát linh kỳ thật không phải giận ta, mà là ghen ghét Đái Tân Ni, chuyện gì cũng muốn so sánh với Đái Tân Ni. Ai ! Nữ nhân có đôi khi thật sự là không hiểu nổi.

" Nội y là trong suốt hay sao?"Ta ngơ ngác hỏi, nhìn rãnh sâu trước ngực Cát Linh Linh làm cho người ta mất hồn, ta lén lút kéo khóa quần xuống, đồng thời giật tung quần lót của Cát Linh Linh.

" Trong suốt hay không không liên quan đến người, người muốn làm gì?"

Cát Linh Linh đã nhận ra hành động làm loạn của ta, nàng nhẹ vung vẩy mái tóc, vũ mị nhìn ta, còn lén lút khởi động bờ hông.

" Ta đói bụng rồi."

" Đói thì ăn cháo đi."

" Ta muốn ăn người."

" Không cho người ăn."

" Ta càng muốn ăn."

" ah....."

Một tiếng thở nhẹ, Cát Linh Linh mị nhãn như tơ nhìn ta. Môi son nàng khẽ mở, xuất ra tiếng rên rĩ làm xiêu lòng người, eo thon mềm mại nhẹ nhàng đong đưa, đem đại nhục bồng của ta hoàn toàn nuốt hết.

" soạt soạt soạt "sau ba tiếng gõ cửa, nhân viên phục vụ đưa cháo cùng đồ ăn điểm tâm lên.

" ách, không có việc gì thì cô không cần vào"Ta cười cười với nhân viên phục vụ trẻ tuổi.

" Vâng, tiên sinh và tiểu thư chậm rãi dùng bữa."

Nhân viên phục vụ trở đáp lại bằng một nụ cười ngọt ngào, ta chú ý thấy nàng liếc nhìn bờ hông Cát Linh Linh, trên mặt lập tức hiện lên một đám mây hồng.

" Ừ..... Ừ....."

Cửa phòng vừa đóng lại, tiếng rên rĩ của Cát Linh Linh lập tức bộc phát. Ta nhẹ nhàng cởi áo nàng, đẩy ra áo ngực viền tơ, dưới sự kịch liệt lay động

của nàng, ta hưng phấn bóp lên căn cặp vú đầy đặn.

" ah..... Trung Hàn, I love you..... Thật thô..... Ừ, lên , lên"

Còn chưa tới mười giờ, trước tòa nhà công ty đã phi thường náo nhiệt, những xe sang trọng như cá diếc sang sông, tất cả nữ nhân trong công ty đều đang xì xào bàn tán, thảo luận trong đám người cổ đông nối đuôi nhau tiến vào công ty thì người nào có tiền nhất, người nào anh tuấn nhất. Mà nam nhân chỉ nghị luận một chuyện, chính là trong ba năm tới ở kt, ai sẽ là lão đại. Ta không phải cổ đông cũng không phải cao tầng của công ty, cho nên ta bưng một ly cà phê đứng trước cửa sổ nhìn ra xa xa.

Ngoài cửa sổ, chiếc Ferrari màu đỏ vẫn chói mắt như cũ, ta như phảng phất trông thấy thân ảnh yếu điệu tuyệt diệu của Cát Linh Linh, cùng Cát Linh Linh ân ái thật sự càng ngày càng thoải mái. Tuy chân vẫn còn có mềm nhũn nhưng dư vị một màn kích tình vừa rồi lại khiến ta cương lên, ta vô thức sờ lên cài tóc trong túi quần, đó là một chiếc cài tóc hình bông hoa hải đường. Ta thích tự tay tháo xuống cài tóc của Cát Linh Linh, thích nhìn mái tóc như mây của nàng khiến cả linh hồn ta bị bao vây lại.

Nhưng khi liếc nhìn văn phòng làm việc của Đỗ Đại Duy, ta lại bị cảm giác ghen ghét mãnh liệt bủa vây, nhớ tới bộ dạng Đỗ Đại Duy ôm Cát Linh Linh, ta muốn nổi điên lên, ta hi vọng một ngày nào đó mỗi cái nhăn mày hay một nụ cười của nàng đều chỉ thuộc về một mình ta. Sau sự ghen ghét mãnh liệt là cảm giác thất lạc. Tâm tình của ta giống như chén cà phê trong tay, đắng chát lại làm cho người nhớ mãi.

Vốn định tìm vài đồng sự nói chuyện phiếm, thế nhưng ta đột nhiên phát hiện tất cả mọi người ở bộ phận đầu tư, ngoại trừ ta, đều đang chìm trong sự lo sợ bất an. Có lẽ chuyện ta thao tác không tuân theo quy định đã bị truyền ra, ta đã trở nên giống như một kẻ điên người người đều muốn tránh xa, không ai muốn đến gần ta nửa bước, chứ đừng nói đến chuyện cùng ta nói

chuyện phiếm, mà ngay cả nhìn cũng không muốn liếc nhìn ta một cái. Ai!
Ta thực cảm thán nhân gian ấm lạnh, lòng người dễ thay đổi.

Ta nhàm chán bật máy tính lên, tiến vào hệ thống đầu tư đưa vào mật mã
chỉ lệnh, màn hình hiện lên thông báo ngừng hoạt động chỉ lệnh này, lại mở
ra sổ tài khoản trong ngân hàng của ta, lại được cho biết đã bị đóng băng.
Ta lắc đầu cười khổ, uống một ngụm cà phê, dứt khoát chạy lên tầng bốn
nhìn hai mỹ nữ lớn nhỏ của ta.

TỶ PHU VINH DỰ

Tiểu Thủ Chương
www.dtv-ebook.com

Chương 37: Đại hội cổ đông (1)

Bình thường tùy tiện chạy lên phòng thư ký sẽ tạo thành hình ảnh không tốt, bất quá hiện tại tất cả quản lý cao cấp trong phòng đều đi họp, ta cũng không có quá nhiều cổ ký, lại thêm nỗi lo lắng về Tiểu Quân, sợ nàng không thích ứng được hoàn cảnh mới, cho nên ta vội vã đi vào bộ phận thư kí. Thế nhưng vừa bước vào đây ta đã hối hận.

Không nghĩ tới hôm nay cơ hồ tất cả thư ký đều đến đông đủ, một phòng đầy mỹ nữ vây quanh Tiểu Quân đáng yêu, tựa như các vì sao quanh vầng trăng sáng. Ta vừa vui vẻ lại cảm thấy xấu hổ, thấy Tiểu Quân được hoan nghênh như vậy ta đương nhiên vui vẻ, nhưng mấy nữ nhân có tình duyên với ta cũng tụ tập một chỗ làm ta rất xấu hổ, sợ các nàng để lộ ra điều gì đó. Cho nên ta tranh thủ thời gian quay người muốn chuồn đi.

" Tỷ phu." Cặp mắt của Tiểu Quân rất sắc bén, nàng là người đầu tiên nhìn thấy ta, một câu hô lên của nàng khiến tất cả ánh mắt các mỹ nữ đều hấp dẫn tới trên người ta. Ta âm thầm kêu khổ, đối mặt với hơn mười cặp mắt xinh đẹp cùng với những thân ảnh ôn nhu, hoặc đứng, hoặc ngồi, hoặc cười, hoặc giận, ta có chút hoa mắt.

Ta đặc biệt chú ý đến Triệu Hồng Ngọc, nàng ngồi trên ghế sa lon đảo tạp chí, nàng là người duy nhất không mặc đồng phục thư ký PR. Thấy ta đi tới, con mắt quyến rũ của nàng liền hướng về phía ta, đôi môi nhếch lên đầy hàm nghĩa, tựa như khiêu khích, cũng không điều chỉnh lại tư thế ngồi có chút bất nhã.

" Tiểu Hàn, mau vào nói cho ta biết, chuyện của người thế nào rồi?" Quách Vịnh Nhân bước nhanh về phía ta, kéo ta vào văn phòng. Trên người nàng là bộ đồ màu đen phối hợp với chiếc áo sơ mi màu hồng cánh sen lộ ra nét đoan trang, chỉ là trong ánh mắt mê người mang theo sự lo lắng nồng đậm, nếp nhăn trên khóe mắt như minh chứng cho điều này. Xem ra, vị đại tỷ thành thực này nhất định luôn suy nghĩ về chuyện của ta.

Ta có chút cảm động, vừa định trả lời Quách Vịnh Nhân, một làn gió thơm xông vào mũi, Vương Di dáng người cao gầy đang từ xa chạy tới, đứng trước mặt ta khẩn trương hỏi: " Đúng rồi, Tiểu Hàn, người đã nói chuyện được với tổng giám đốc hay chưa?"

Vương Di biểu lộ có chút khoa trương, ta thực lo sợ sẽ khiến cho các mỹ nữ kia ngờ vực, may mà Vương Di không thể hiện quá thân mật. Lại thấy Vương Di hôm nay bôi son môi màu tím, điều này nói rõ nàng muốn hấp dẫn sự chú ý của người khác, hấp dẫn ai thì quý mới biết? Ta chỉ biết nếu như nàng muốn hấp dẫn nam nhân khác, ta sẽ rất ghen ghét.

Trang Mỹ Kỳ không nói gì, nàng dùng hai tay chống cằm, khuôn mặt đầy vẻ u oán, phỏng chừng nàng cũng muốn hỏi tình huống của ta, nhưng Quách Vịnh Nhân cùng Vương Di đã hỏi trước, nàng đành phải dừng lại chờ câu trả lời của ta. Ai, hai ngày nay chưa gọi cho nàng đúng là không tốt. Ta đành mỉm cười về phía Trang Mỹ Kỳ, nghĩ thầm đợi lát nữa có thời gian phải cùng vị hồng nhan tri kỷ này trò chuyện.

Cách đó không xa, Tiểu Quân hưng phấn nháy mắt với ta. Từ khuôn mặt vui vẻ của nàng cho thấy mọi việc đều thuận lợi, không khí thân mật nàng bốn phía đã chứng minh nàng đã thích ứng với hoàn cảnh. Phàn Ước điềm đạm nho nhã cùng Tiểu Quân dính vào nhau như hai tỷ muội, hai nàng tỏ ra đặc biệt thân mật. Không biết vì điều gì mà hôm nay Phàn Ước thoát nhìn rất có tinh thần, trên mặt lấp lánh sự vui vẻ làm xao động lòng người.

Sau lưng Phàn Ước, Chương Ngôn Ngôn cũng đang cười nghiêng ngả, cũng không biết nàng cười cái gì.

" Không có việc gì đâu. Cảm ơn Vương Di tử, Vịnh Nhân tử, cảm ơn mọi người quan tâm. Ách, Đái thư ký đâu rồi?"

Ánh mắt ta quét qua phòng của Đái Tân Ni, phát hiện bên trong trống không.

" Nàng cùng Hà Đình Đình lên phòng họp tầng tám để chuẩn bị tư liệu cho hội nghị."Quách Vịnh Nhân dịu dàng nói với ta.

" Nè! Đã làm tử phụ rồi, người còn tìm Tân Ny làm gì? Người không sợ vợ người biết sao?"Triệu Hồng Ngọc đứng lên, âm thanh của nàng rất dịu dàng êm tai, trong giọng nói trầm bổng du dương, lộ vẻ nỉ non mềm yếu khiến ta ngứa ngáy trong lòng. Ta nhìn xuống chân nàng thấy chiếc xăng- đan cao gót tinh mỹ tuyệt luân, dưới mũi giày lộ ra bàn chân ngọc mê người. Ta cảm thán mỹ nữ trong kt không chỉ có bờ hông và bộ ngực đầy đặn, hơn nữa đều là chân ngọc phấn điêu. Ta đột nhiên sinh ra một loại ảo giác, nơi đây quả thực như là mỹ nữ quốc!

" Tiểu Ngọc người đừng nói mò, vợ Trung Hàn đã qua đời vài năm trước rồi. Người mau đi tiếp đái thư ký thị ủy phái tới a."Vương Di hung hăng trừng mắt với Triệu Hồng Ngọc.

Triệu Hồng Ngọc xấu hổ trợn tròn hai mắt, giật mình thè lưỡi, vội vàng nói lời xin lỗi với ta: " Thực xin lỗi! Ta không biết."

Ta sững sốt một chút, đảo mắt nhìn về phía Tiểu Quân. Phát hiện cặp mắt狡 hoạt của Tiểu Quân đang tránh né, cái miệng nhỏ nhắn cố nén cười, ta biết ngay là Tiểu Quân của ta lại đang nói dối. Ai, đầu ta to ra! Bà xã còn chưa có có đã bị người ta trù ẻo, xem ra sau này sau khi kết hôn, phải năng đi chùa miếu thắp hương cầu phúc cho ta bà xã tương lai của ta.

" Khục khục, không có việc gì, đã nhiều năm rồi mà."Ta cười khan hai tiếng.

Lúc này, ta phát giác không khí có chút khác thường. Con mắt quét qua liền phát hiện ngoại trừ Tiểu Quân thì tất cả nữ nhân khác đều toát ra vẻ ưu thương nhàn nhạt, phảng phất đối với chuyện ta mất đi một nửa của mình sinh ra sự đồng tình sâu sắc, Vương Di cùng Phàn Ước đều sưng cả hốc mắt đỏ lên. Ai! Ta không chịu được tình cảnh như vậy, tranh thủ thời gian lại ho khan mấy tiếng: "Đái thư ký không ở đây vậy ta sẽ không quấy rầy mọi người nữa. Ách, về sau phiền mọi người chiếu cố Tiểu Quân nhiều hơn. Tiểu di của ta còn nhỏ không hiểu chuyện, đầu óc không lanh lẹ, hi vọng mọi người chiếu cố nhiều hơn."

Nói xong, dưới cái nhìn phẫn nộ của Tiểu Quân, ta quay người muốn chạy trốn ra khỏi bộ phận bí thư. Nhưng rất ngoài ý, từ ngoài cửa lại chạy vào một người thiếu chút nữa va vào ta. Ta nhìn lại, hóa ra là Hà Đình đình.

" Lý Trung Hàn, người tại sao lại ở chỗ này?"Hà Đình Đình giật mình nhìn ta.

" A, ta..... Ta đến tìm Đái thư ký." Ta xấu hổ cười cười, lão hướng đám nữ nhân chạy xác thực không tốt.

" Tân Ny tử cũng tìm người khắp nơi, người không biết sao?"Hà Đình Đình hỏi. Bạn đang đọc truyện được copy tại -Y

" Nàng tìm ta ư? Có chuyện gì vậy?"Ta cảm thấy kỳ quái. Bởi vì Đái Tân Ni kiêu ngạo chưa bao giờ chủ động tìm ta trong công ty, cho nên ta cảm thấy chuyện rất kỳ quái.

" Ban giám đốc mời người lập tức đến phòng họp."Hà Đình Đình tại cười lạnh.

" Ta ư? Ta đến tham gia đại hội cổ đông ư? Ta không có cổ phần nào ở kt, làm sao có tư cách tham gia được chứ."Ta không hiểu nổi.

" Hắc hắc, ta và Tân Ny vừa nhận được tin tức. Ta đoán là chuyện người vi phạm quy định đã bị vạch trần, thế nên ban giám đốc muốn người lên trình bày."

Hà Đình Đình nhìn ta có chút hả hê. Xem ra, nàng còn ghi hận trong lòng với chuyện ở" Sào huyết ân ái".

" A..... Tại sao có thể như vậy?"

Đằng sau ta xông xáo lên một mảnh oanh oanh yến yến, hiển nhiên lời của Hà Đình Đình khiến cho mọi người cảm thấy dị thường khẩn trương. Ta liền cảm thấy lạnh buốt cả người, vừa định hỏi gì, đột nhiên, một hồi âm thanh giày cao gót gõ trên mặt đất truyền đến. Chỉ chốc lát, một mỹ nhân đã xuất hiện trước mắt ta, nguyên lai là bảo bối Đái Tân Ni.

" Trung Hàn, người mau đến phòng họp."

Cũng khẩn trương giống như Hà Đình Đình, Đái Tân Ni lại tỏ ra rất hưng phấn, hưng phấn có chút thất thố.

" Là tuyên án ta sao?"Ta cảm thấy sa sút cực kỳ.

" Tuyên án cái gì chứ? Người đừng nghe người khác nói nhảm, nghe nói..... Nghe nói là các cổ đông chuẩn bị tiến hành biểu quyết, chọn người đảm nhiệm tổng giám đốc kt."

Đái Tân Ni nói liên tục lời nói thanh âm đều đang run.

" Cái gì....."

Đây là một hồi kinh hô rất chỉnh tề, rất to rõ. Hàng chục ánh mắt nhìn chằm chằm vào người, đó là cái gì dạng cảm giác? Người khác ta không

biết nhưng ta thì có cảm giác hít thở không thông, phảng phất như là nằm mơ, ta cũng không nghĩ đến có một ngày ta sẽ ngồi ở trên đài hội nghị, trở thành người có quyền lực lớn nhất tại kt. Chỉ thoáng chốc, ta ngoài sự hưng phấn kèm theo nỗi khẩn trương, ta cảm thấy đây là giờ phút đổi đời của mình.

Phải mất một lúc lâu ta mới bình tĩnh trở lại. Ta biết rõ chính mình đang tham gia một trò chơi cực kỳ nguy hiểm. Đối với một kẻ không có bối cảnh nào như ta, nếu thua ta sẽ không thể dậy nổi, cả đời không thể xoay người được. Ta rất rõ may mắn không có khả năng luôn đồng hành cùng ta, ta chỉ nhất thời nổi lòng tham mà may mắn có được vốn liếng khổng lồ, đây là quân bài duy nhất ta đang có.

Cùng Hà bí thư tiến hành giao dịch ta đã tiêu hao gần như tất cả vốn liếng ta có. Điều này rất nguy hiểm, nếu như hãn sau khi đạt được mục đích của mình liệu có đá ta ra hay không, điều này ta không dám chắc? Vì thế, ta phải nhanh chóng củng cố thế lực của mình

" Thưa các vị cổ đông, các vị đồng nghiệp, Chu Cửu Đồng tiên sinh bởi vì yếu tố sức khỏe đã không thể đảm nhiệm chức vụ tổng giám đốc nhiệm kỳ tới, ngài đề nghị do Lý Trung Hàn đảm nhiệm chức vụ của mình. Dựa theo quy định của công ty, nếu như không có một nửa số người phản đối, Lý Trung Hàn sẽ trở thành tổng giám đốc mới của công ty. Hiện tại, toàn thể cổ đông chúng ta tiến hành giơ tay biểu quyết."

Hầu Thiên Kiệt đơn giản giới thiệu về ta trong hội nghị cổ đông, tuyên bố bắt đầu biểu quyết. Ta không nghe được hãn nói cái gì, ta đang chìm trong suy nghĩ làm sao quản lý công ty tài chính khổng lồ này. Đối với quản lý ta dốt đặc cán mai, ta phải xem xét một người tin cậy được sắp xếp giúp mình, nghĩ tới nghĩ lui, người này chỉ có thể là La Tất.

Vốn Lãng Khiêm là nhân tuyển thứ nhất của ta, ta đã từng rất kính trọng hãn, nhưng ta nghe Chu Cửu Đồng từng nói hãn có lần cung cấp thuốc trị

bệnh bất lực cho Chu Cửu Đồng, điều này khiến ta hoài nghi quan hệ giữa hần và Chu Cửu Đồng. Bằng trực giác của mình, ta tin trên người Lăng Khiêm nhất định có rất nhiều bí mật, ta đã không thể tin nhiệm hần.

Chủ trì hội nghị lần này chính là Hầu Thiên Kiệt, hần là tổng thanh tra tài vụ của kt, cũng là nhân vật thứ tư ở kt. Kỳ thật, biểu quyết chỉ là quá trình tượng trưng mà thôi. Nếu có sự nhúng tay của một lão đại như Hà bí thư thì khó khăn gì cũng không còn trở ngại nữa, khó khăn chính là tương lai làm sao có thể bảo trì quan hệ vi diệu cùng hần, vừa dựa vào hần, lại không hoàn toàn trở thành Chu Cửu Đồng thứ hai, đây mới là nan đề ta gặp phải. Mà cái vấn đề này ta đã tìm một điểm mấu chốt để giải quyết, đó là Hà Phù. Đối với Hà Phù, ta không biết nhiều về nàng, nhưng từ chuyện nàng sẵn sàng nhận trách nhiệm sau khi đụng vào ta thì ta tin tưởng nàng là một người tốt, ít nhất là một người lương thiện.

Trong phòng họp rung lên từng đợt ồn ào, bất quá sau khi qua đi, người thứ nhất giơ tay lại là La Tất. Ta liền mỉm cười về phía hần, tuy La Tất là của ta tình địch nhưng ta rất ưa thích người này, ngay thẳng, phóng khoáng, để cho hần đại biểu công ty là thỏa đáng nhất. Hơn nữa, La Tất còn cơ ỡn thành toàn duyên phận giữa ta với Đường Y Lâm, ta tất phải coi trọng hần. Nhưng muốn để hần trung thành với ta, ít nhất là không ngầm tính kế sau lưng ta, vậy thì phải tìm biện pháp.

Hầu như tất cả mọi người đều giơ tay, ngay cả Chu Cửu Đồng cũng giơ tay. Nét mặt của hần có chút cổ quái, ta có thể hiểu được sự không cam lòng của lão. Khiến ta vui vẻ nhất chính là Đỗ Đại Duy cũng giơ tay lên, hần trừng mắt lên nhìn ta, tựa hồ suy nghĩ đến cùng là chuyện gì phát sinh mà có thể khiến ta từ một kẻ áo vải trở mình thành một người khoác hoàng bào.

" Biểu quyết thông qua."Hầu Thiên Kiệt đứng lên, giọng nói âm vang hữu lực đưa ra tuyên bố cuối cùng.

Trong tiếng vỗ tay vang lên rộn rã, ta cúi người làm động tác cảm ơn tất cả mọi người, sau đó tiếp nhận Hầu Thiên Kiệt cung kính đưa lên con dấu tổng giám đốc cùng với tất cả bộ môn quan trọng cùng chìa khóa quỹ bảo hiểm.

TỶ PHU VINH DỰ

Tiểu Thủ Chương
www.dtv-ebook.com

Chương 37: Đại hội cổ đông (2)

Đúng vào lúc ta thoả thuê mãn nguyện nhất, cửa phòng họp đột nhiên bị đẩy ra, tiến vào là hai nam một nữ. Ba người này toát ra khí thế bức người, bọn họ đều mặc đồng phục nhân viên thanh tra. Trong thời điểm này lại đột nhiên xuất hiện nhân viên công vụ khiến cho tất cả mọi người cảm thấy khiếp sợ cùng nghi hoặc, bao gồm cả ta.

Ta cảm giác được cái gì đó, vô ý thức nhìn về phía Chu Cửu Đồng, ta phát hiện Chu Cửu Đồng đang cười lạnh, hẳn đang cười lạnh với ta.

" Xin hỏi ai là Lý Trung Hàn tiên sinh?" Một gã trung niên lớn tuổi nhất trong ba người dùng ánh mắt nghiêm trọng quét qua đài chủ tịch cất tiếng hỏi. Y - www.

" Tôi đây, xin hỏi các người là ai?" Ta hít một hơi khí lạnh, nghĩ thầm chẳng lẽ là tới bắt ta sao?

" Chúng tôi là cảnh sát phòng kinh tế, ngài bị nghi ngờ tham ô công quỹ, sử dụng thủ đoạn bất chính cùng hối lộ, hiện tại mời ngài theo chúng tôi về hiệp trợ điều tra. Trong quá trình này, mỗi câu nói của ngài đều bị coi là chứng cứ điều tra, ngài có thể gọi điện thoại tìm luật sư bào chữa."

Ta nghe những lời của vị cảnh sát này thì trong đầu trống rỗng. May mắn còn không tê liệt ngã xuống đất, đợi tỉnh táo lại, ta liền thở dài một hơi, cảm thán thế sự vô thường cũng như xã hội hiểm ác. Không cần đoán cũng biết thủ đoạn hung ác này là của Chu Cửu Đồng. Ta buồn bực không hiểu

đây là do hăn tự bày ra hay là ý của Hà bí thư? Nếu như là ý của Hà bí thư thì ta nhất định phải chết.

Phòng họp xôn xao tiếng xì xào bàn tán, người phần nộ chiếm đa số, cũng có khối người thấy hả hê, đương nhiên, cũng có người đứng ra bênh vực cho ta. Người đứng ra đầu tiên là La Tất, lý do của hăn cũng rất đầy đủ, nếu như ta té ngã, hăn cũng sẽ có phiền toái kèm theo.

"Chào đồng chí, mời người trước đưa ra giấy chứng nhận." La Tất đi đến trước mặt của ta ngăn trước mặt ta cùng vị cảnh sát.

"Ngài là ai?" Cảnh sát ngạo mạn không thể tưởng được có người ngăn trở, hăn lạnh lùng hỏi La Tất.

"Ta là công dân, ta hiện tại muốn người lập tức đưa ra giấy chứng nhận. Nếu như người cự tuyệt, ta sẽ lập tức đánh người." La Tất rất không bình tĩnh phát phát tay.

Lúc này sau lưng ba gã cảnh sát lóe ra một người, thấp giọng nói thầm bên tai kẻ đứng đầu: "Hăn là phó tổng giám đốc của công ty."

Ta lắp bắp kinh hãi, người cất lời nịnh nọt ton hót tên cảnh sát lại là Lăng Khiêm. Tên cảnh sát tái nhợt sắc mặt, do dự một hồi, rất không tình nguyện lấy ra giấy tờ xác minh đưa cho La Tất.

"Giấy tờ có chút không rõ ràng, mời hai vị cũng đưa giấy chứng nhận cho ta xem một chút." La Tất lớn tiếng nói.

Cảnh sát trung niên trên mặt cơ bắp tại run rẩy, hăn cười lạnh nói: "Nếu như người đang định gây phiền toái cho chúng ta vậy thì rất không sáng suốt đâu."

"Cái gì gọi là gây phiền toái? Các người muốn dẫn tổng giám đốc mới của chúng ta đi, ta muốn các người đưa ra giấy chứng nhận thì cái gì không

đúng? Người lại nói ta làm như vậy là không sáng suốt? Người có phải là đang uy hiếp ta hay không?" La Tất trợn trừng hai mắt, nước miếng phun lên mặt cảnh sát trung niên.

"Đúng, đúng....." Bốn phía ồn ào, ta liếc nhìn Chu Cửu Đồng thấy hắn không còn cười được nữa mà nghiêm mặt lên.

" Lão đại thôi đi, chúng ta đưa giấy chứng nhận cho hắn xem là được." Nữ cảnh sát cũng không chịu nổi sức ép, đành đưa giấy tờ cho La Tất.

" Tiểu Hầu, người ghi lại con số trên ba tờ giấy này, sau đó gọi điện đến phòng cảnh sát kinh tế thành phố kiểm tra lại xem có ba người này hay không. Hừ, đầu năm nay lừa đảo ngày càng nhiều, mọi việc phải cẩn thận một chút."

La Tất gọi một chàng trai thoạt nhìn rất khôn khéo đến phất phất tay đưa ba tờ giấy chứng nhận. lúc người này nhận ba tấm giấy, La Tất còn nhiều lần dằn dò hắn: "Phải cẩn thận đó, không thể qua loa được, mất thời giờ một chút cũng không sao, biết không?"

Chàng trai gật đầu: " Vâng, tôi đã hiểu, thưa La tổng. Tôi sẽ hỏi cẩn thận, mong ngài kiên nhẫn ngồi xuống đợi một chút."

La Tất nở nụ cười, tựa hồ ưng ý sự khéo léo, nhanh trí của người này. Khi người này rời đi , La Tất kéo một cái ghế qua, ngồi xuống chắn giữa ta cùng vị cảnh sát, còn nhắc chân bắt chéo rất thoải mái. Ba gã cảnh sát không còn là tức giận, mà đã phẫn nộ. Có lẽ bọn họ còn chưa bao giờ đụng phải kẻ dám can đảm không phối hợp lại mình, cảnh sát trung niên lau vết nước miếng trên mặt, hung dữ cười lạnh: "Rất ngông cuồng, phi thường ngông cuồng, xem ra cái công ty này phải triệt để kiểm tra lại. Tiểu Đình, người lập tức gọi điện thoại cho đơn vị gọi tất cả mọi người đến, thuận tiện

để cho bên trình thám hình sự cũng phái người tới, ta không tin các người còn không ngoan ngoãn."

" Ai, ai, xin ngài đừng nóng giận, đừng làm phức tạp tình hình. La tổng chỉ là nhất thời hồ đồ thôi."Lăng Khiêm nghe thấy tên cảnh sát đứng đầu còn muốn phái người đến, hắn có chút luống cuống, vội vã khuyên ngăn không để hắn làm lớn mọi chuyện. Ta phát hiện thấy Chu Cửu Đồng vừa đưa mắt liếc Lăng Khiêm ra hiệu.

" Hồ đồ? Người đã tố giác công ty của các người có phần tử phạm tội, nên đem tất cả tình huống cùng bằng chứng phạm tội nói rõ ràng. Hừ, cơ quan chức năng đến kiểm tra lại bị ngăn cản nghiêm trọng, không cần phải nói, trong này nhất định có vấn đề lớn. Hiện tại không triệt để tra xét thì không được !"

Cảnh sát trung niên tỏ thái độ chánh nghĩa lắm nhiên. Xem ra vô luận về công hay về tư, vị cảnh sát này đều tỏ ra rất quyết đoán với những kẻ có thái độ chống đối, đây là cơ hội tốt để bọn hăn biểu hiện thực lực. Chỉ là hăn vừa nói như vậy, ta lập tức minh bạch nguyên lai là Lăng Khiêm luôn tin ra bên ngoài.

Lăng Khiêm né tránh ánh mắt của ta, hăn thậm chí còn lén lút chuồn ra khỏi phòng họp. Ta không thể tin, nhưng lại không thể không tin, Lăng Khiêm chính là kẻ muốn đưa ta vào chỗ chết. Tuy ta biết rõ hăn đều là nghe lệnh Chu Cửu Đồng, nhưng ta vẫn rất thương tâm, dù sao Lăng Khiêm là người ta kính trọng nhất ở kt, hăn đã dạy cho ta rất thứ. Ta đã từng coi là người thầy của mình, là người anh cả.

Trong phòng họp hào khí nặng nề tới cực điểm. Kỳ thật ta vẫn luôn buồn bực, theo lý thuyết cho dù chấp hành công vụ, cũng không cần phải mang ta đi trước mặt nhiều người như vậy, huống chi ta là người lãnh đạo tối cao trong công ty, bọn hăn muốn mang ta đi thì có thể làm nhẹ nhàng hơn , tôn trọng hơn một chút.

Nhưng ba gã cảnh sát tỏ thái độ như thế, hiển nhiên là muốn công khai làm xấu mặt ta, công khai làm nhục ta, đả kích ta, để cho ta không cách nào giữ uy tín trước các cổ đông. Đương nhiên, mục đích đúng là để cho ta không cách nào ngồi lên vị trí tổng giám đốc. Ai là người hy vọng nhất ta không thể ngồi lên vị trí này tổng giám đốc? Trong thiên hạ cũng chỉ có Chu Cửu Đồng .

Ta nở nụ cười, tuy ta cũng cảm thấy rất hứng thú với vị trí tổng giám đốc, nhưng ta sợ dĩ làm đến bước này thì nguyên nhân chủ yếu vẫn là để đuổi Chu Cửu Đồng đi, trả thù Đỗ Đại Duy. Ta không muốn làm cho kt suy sụp, bởi vì nơi này là đế quốc mỹ nữ như mây, nơi này nuôi rất nhiều nữ nhân thiên kiều bá mị, ta cũng không hy vọng tòa thánh địa xinh đẹp này bị phá hỏng.

Từ xưa dân không đấu cùng quan, có đấu cũng không thắng. Nếu như hôm nay khiến cho công ty rối tinh rối mù thì sẽ chẳng có người nào đồng tình với ta, hay là ta ủy khuất chút đây?

" Chào đồng chí cảnh sát, tôi nguyện ý phối hợp điều tra của đồng chí. Chỉ là tôi vừa được bầu làm tổng giám đốc công ty, cho nên mong đồng chí bớt chút thời gian cho phép tôi sắp xếp công việc."

Ta vượt qua La Tất, đi đến trước mặt cảnh sát trung niên ánh nhìn thẳng vào hăn.

" Có thể."Có lẽ bị khí thế nhiếp người của ta chấn trụ, cảnh sát lạnh lùng gật gật đầu. Ừ, xác thực hăn rất ngạo mạn, ngay cả ta thậm chí cũng muốn đánh hăn.

Ta nện bước trầm ổn một lần nữa đi đến đài chủ tịch, lớn tiếng tuyên bố với tất cả mọi người: "Thưa các vị cổ đông, các vị đồng nghiệp, tôi đã được quyết định là người đứng đầu kt. Bất kể như thế nào, khi chuyện cá nhân của tôi chưa được kết luận, lời của tôi là đại biểu quyết định cao nhất của

công ty. Tôi tuyên bố, trong thời gian tôi phối hợp với cơ quan điều tra làm sáng tỏ vấn đề của mình, tôi ủy nhiệm phó tổng giám đốc La Tất tiên sinh tạm thời quản lý tất cả mọi sự vụ của công ty."

" Trung Hàn lão đệ, a, không, Lý tổng tài, tôi không dám nhận."La Tất đi tới, thấp giọng nói.

Ta thần bí cười cười cười cười với La Tất: "La tổng, chẳng lẽ ngài đã quên cuộc nói chuyện giữa chúng ta tại nhà hàng Tạt Bang sao?"

La Tất sững sờ, trên mặt lập tức lộ ra vẻ kinh hãi. Hắn có chút kích động, nói chuyện cũng có chút cà lăm: " Không..... Không quên, không quên. Thực không thể tưởng tượng nổi, không thể tưởng tượng nổi....."

Lúc trước, ta đã từng đồng ý trợ giúp La Tất trở thành tổng giám đốc, nhưng bỗng nhiên mọi chuyện lại xảy ra biến hóa quá lớn. Đối với La Tất, tựa như đã mọi hi vọng đã lâm vào sơn cùng thủy tận lại bỗng nhiên nhen nhóm, hắn đương nhiên hưng phấn!

Chỉ là này trong đó phát sinh rất nhiều chuyện, La Tất làm sao có thể biết rõ? Ta xảo diệu lợi dụng La Tất một chút, vì vị trí tổng giám đốc này, La Tất nhất định phải toàn lực cứu ta. Ta thế đơn lực bạc, nếu có nhiều nhân vật như La Tất hỗ trợ, nguy hiểm của ta sẽ ít đi rất nhiều.

Quả nhiên, thời điểm ta sắp rời khỏi phòng, La Tất bước nhanh đến bên cạnh ta nhỏ giọng nói: "Người đến cục cảnh sát rồi thì cái gì cũng không nên nói, ta sẽ tìm luật sư tốt nhất cho người, cứ yên tâm."

Ta cười tủm tỉm gật đầu, dưới hàng trăm ánh mắt soi mói, ta ngẩng đầu bước vào thang máy. Ngay lúc cửa thang máy đóng lại, một tiểu mỹ nữ đáng người xinh xắn, tóc dài như thác nước vội xuất hiện trong tầm mắt ta. A, Tiểu Quân của ta làm sao lại tới đây? Có lẽ là do rất quan tâm ta, Tiểu Quân quá lo lắng, sợ hãi trước mặt tất cả mọi người lớn tiếng gọi ta: " Ca....."

Giờ khắc này, ta trái tim tan nát. Lúc đi đến cửa công ty, ta thực cảm giác mình như một tên tội phạm, kỳ thật đúng là một kẻ tội phạm. Ai, nếu để cho ta một lần nữa lựa chọn, ta nhất định sẽ không phạm phải cái sai lầm này. Nhìn qua bầu trời trong xanh, ta cảm thấy hi vọng xuất hiện trở lại, nỗi sợ hãi bị ánh sáng mặt trời rực rỡ quét sạch.

Một chiếc Honda suv màu xanh sẫm trên cửa xe phun bốn chữ to màu trắng "cảnh sát kinh tế", mặc dù không có đèn báo hiệu, nhưng đồng dạng có lực uy hiếp cường đại. Đứng trước cửa xe, tâm tình của ta lại thêm tối tệ.

Đúng lúc này, ta lại nhìn thấy một cỗ xe màu đỏ lao tới. Ta phát hiện chiếc xe này không phải là chiếc Ferrari của Cát Linh Linh, mà là một chiếc xe kim quy rất bình thường.

Hả? Chẳng lẽ là xe của Hà Phù? Trong lòng ta khẽ động, lập tức muốn tiến đến nhìn xem chủ nhân chiếc xe này.

" Lý tiên sinh đừng làm chậm trễ thời gian của chúng ta, mau mời lên xe." Cảnh sát trung niên lập tức đứng ra chặn trước người ta.

Ta thở dài một hơi, bất đắc dĩ nâng chân trái định bước vào chiếc Honda, đột nhiên từ đằng sau ta truyền đến một giọng nói rất thanh thúy: " Lý Trung Hàn sao?"

Là ai gọi ta? Ta quay đầu nhìn lại. A, ta nở nụ cười, bởi vì ta nhìn thấy một đại mỹ nữ có con mắt sáng như những vì sao.

" Hà Phù." Ta hưng phấn kêu to.

" Nhanh lên xe, đừng lè mề nữa."

Một gã khác cảnh sát đến gần bắt lấy cánh tay của ta, đẩy ta vào trong xe.

" Đây là làm sao vậy?"Hà Phù lớn tiếng hỏi, vẻ kinh hỉ trên mặt nàng lập tức biến mất. Mang theo khuôn mặt lạnh như băng, nàng đi đến trước mặt ta cẩn thận đánh giá ba gã cảnh sát.

" Thừa tiểu thư, mong cô tránh ra, đừng làm trở ngại chúng ta chấp hành công vụ."Gã cảnh sát trung niên nhìn thấy là một mỹ nữ, khẩu khí hòa hoãn hơn rất nhiều. Mặc dù như thế, hắn vẫn không tỏ ra khách khí, tỏ rõ vẻ cương quyết.

" Ta hỏi một chút cũng không được sao?"Hà Phù sắc mặt càng lạnh hơn.

" Cô sao? Cô không có tư cách hỏi, nếu như cô còn tiếp tục cản trở, chúng tôi đành phải mời cô theo chúng tôi trở về cục. Đến đó, cô muốn hỏi cái gì cũng có thể."Cảnh sát trung niên dùng ngữ khí trêu chọc mỉa mai Hà Phù.

"Nếu ta không có tư cách, vậy ta tìm người có tư cách đến hỏi."Hà Phù lãnh đạm nói ra, sau đó ưu nhã quay người, vẫy vẫy tay với một người đàn ông trung niên đứng sau lưng cách đó không xa: " Chu thư ký, người tới đây một chút."

Nam nhân gọi chu thư ký này thoạt nhìn như một vị học giả, đeo một bộ kính viền rộng mắt đen, bên cạnh hắn là một chiếc Audi màu đen.

" Tiểu Phù, làm sao vậy? Không phải đang vội tham gia đại hội cổ đông kt sao? Ôi, cô xem, muộn một tiếng rồi này."Chu thư ký nhìn có chút khẩn trương, tựa hồ đang vội chạy tới kt.

" Tham gia đại hội cổ đông còn có cái ý nghĩa gì? Tổng giám đốc kt ngay ở chỗ này này."Hà Phù chỉ tay về phía ta.

" Cái gì? Hắn là tổng giám đốc kt sao?"Chu thư ký kinh hãi, bất quá hắn lập tức lịch sự đưa tay phải về phía ta: " Hạnh ngộ, hạnh ngộ. Hôm nay là

thứ hai, phòng thị chính có rất nhiều chuyện cần phải làm, cho nên tôi đến muộn. Ha ha, hi vọng tổng giám đốc thứ lỗi, tiểu đệ họ Chu."

"Chào ngài! Chu thư ký, tôi họ Lý."Ta mỉm cười bắt tay với Chu thư ký.

"Lý Trung Hàn, người có ý gì? Ta cảnh cáo người, nếu như người còn không coi ai ra gì, người sẽ phải hối hận! Mời người lập tức lên xe."

Cảnh sát trung niên cũng tiến lên đẩy ta vào trong xe, tựa hồ như áp giải phạm nhân. Chu thư ký sắc mặt đại biến, hắn lập tức chạy lên ngăn cản hai tên cảnh sát: "Xin đợi một chút, xin hỏi các người là đơn vị gì? Phiền các người đưa giấy chứng minh thân phận cho ta xem."

"Ha ha, kt các người thủ đoạn thật sự là tăng tăng lớp lớp a, một người tiếp một người, ta hôm nay không đi nữa. Tiểu Đinh, các người trước tiên mang người về, cẩn thận trông giữ."

Cảnh sát trung niên cười cười, bởi vì hắn trông thấy ba chiếc xe đồng dạng in bốn chữ "cảnh sát kinh tế" chạy đến trước tòa nhà công ty. Từ trên xe đi xuống mười nam nhân khí thế phi phàm, trong đó một người dẫn đầu trẻ tuổi bước nhanh tới, trước mặt cảnh sát trung niên lớn tiếng hỏi: "Thưa trưởng phòng, chúng tôi đã đem người đến, mong ngài chỉ thị."

Cảnh sát trung niên đặc ý gật gật đầu: "Các người lập tức đi vào, cẩn thận kiểm tra toàn bộ bộ phận tài vụ công ty kt, ta lập tức lại để Tiểu Đinh bổ sung lệnh kiểm tra."

Khi người trẻ tuổi lên tiếng, tay cũng không nhàn rồi, quơ quơ hai cái, dẫn đầu một đám mặc nhân viên đồng phục công vụ đầy khí thế giết vào kt.

"Người là trưởng phòng ư, phiền người nghe điện thoại của thượng cấp."Chu thư ký sắc mặt tái nhợt, hắn đưa di động tới trước mặt cảnh sát trung niên dẫn đầu. Chu thư ký là thừa dịp mấy người này phát lệnh truy

quét, lặng lẽ bấm điện thoại. Ta thầm cảm thấy buồn cười, nghĩ thầm hôm nay có trò hay để nhìn.

Quả nhiên, lúc cảnh sát trung niên nhìn thấy điện thoại Chu thư ký đưa liền sửng sốt một chút, hần do dự rồi mới nhận chiếc điện thoại. Sau khi nói ba câu với người trong điện thoại, tên cảnh sát này trở nên kinh ngạc, rồi sợ sệt không còn dám thở mạnh, thần thái kiêu ngạo vừa rồi biến mất không còn tăm hơi.

TỶ PHU VINH DỰ

Tiểu Thủ Chương
www.dtv-ebook.com

Chương 38: Không từ thủ đoạn (1)

"Thực xin lỗi, thực xin lỗi Chu thư ký."

Lúc tên cảnh trả đem điện thoại lại cho Chu thư ký, tay hắn đang run rẩy. Hắn lập tức quay người, hét lớn với nữ cảnh sát trên xe: "Tiểu Đinh, người nhanh đi gọi Lưu Đội trưởng trở về, nhanh, nhanh!"

Nữ cảnh sát sắc mặt trắng bệch, nhanh chóng nhảy xuống xe chạy như bay vào kt, ta phát hiện tư thế chạy của nàng rất khó coi.

"Chu thư ký..... Chuyện này nhất định là hiểu lầm." Tên cảnh sát trưởng dốc sức lau mồ hôi trên trán, cũng không biết có phải là do trời nóng nực hay không.

"Bây giờ có thể nói cho ta biết tại sao người phải mang tổng giám đốc kt đi không?" Chu thư ký lãnh đạm hỏi tên cảnh sát.

"Chúng tôi nhận được thông báo, hoài nghi Lý Trung Hàn tham ô công quỹ, trái với quy định quản lý tài chính." Trung niên cảnh sát cúi người rất thấp, bộ dạng bĩ ối vô cùng.

"Có chứng cứ sao?" Chu thư ký hỏi.

"Có nhân chứng." Trung niên cảnh sát mồ hôi trên trán càng nhiều.

"Vậy tức là không có vật chứng? Nếu như không có vật chứng người đã tiến hành bắt giữ người, vậy có phải là quá qua loa hay không?"

Chu thư ký không hề ôn hòa, giọng hằn có chút nghiêm khắc. Đối với chuyện không có vật chứng, Hà bí thư đương nhiên cố lấy ra nắm thóp.

" Vâng vâng vâng, tôi lập tức mang người đi."

Trung niên cảnh sát đại đội nhân mã từ trong kt đi ra, sắc mặt của hần càng ngày càng tái nhợt, mang theo sự lo lắng, hần nhỏ giọng khẩn cầu: " Chu thư ký, thật là hiểu lầm, mong ngài lượng thứ, tôi trước mặt ngài cùng vị tiểu thư này còn có Lý tổng tài thực lòng xin lỗi, hi vọng Chu thư ký rộng lòng tha thứ, hi vọng vị tiểu thư này rộng lòng tha thứ, hi vọng Lý tổng tài rộng lòng tha thứ."

" Người đi đi."Chu thư ký lạnh lùng nói.

" Vâng vâng."Sau khi liên tục xin lỗi hần mới xám xịt bỏ đi. Lúc đến là khí thế nhường nào, lúc đi lại uất ức như thế, thật làm cho ta cảm khái.

" Ca....."

Một thân ảnh nhẵn xinh xắn vọt tới trước mặt ra, ta cười cười giới thiệu với Hà Phù cùng Chu thư ký: " Đây là biểu muội tôi."

" Ca..... Ô....."

Tiểu Quân bổ nhào lên người của ta, ôm ta thật chặt lớn tiếng thút thít.

" Đừng khóc, đừng khóc, ca không có việc gì đâu."Ta nhẹ nhàng vỗ lên mái tóc nàng an ủi.

Chứng kiến tình cảnh này, Hà Phù cũng có chút cảm động, nàng hé miệng cười cười: " Tiểu Đình từng nói người có một tiểu di, không thể tưởng được người còn có một muội muội nha."

" Ha ha, em gái ta là tiểu di ta, tiểu di ta cũng là biểu muội ta."Ta chỉ đành giải thích như thế.

" A?"Hà Phù sững sốt một chút, lập tức khanh khách cười to, Chu thư ký cũng mỉm cười.

" Hôm nào sẽ giải thích với người sau."

Ta vội vàng cảm tạ Hà Phù, sau đó dịu dàng vỗ vỗ Tiểu Quân trong ngực: "Uy, vị đại mỹ nữ tỷ tỷ này đã cứu ca của người, chẳng lẽ người ngoại trừ khóc cũng không biết nói chút gì sao?"

Tiểu Quân vừa lau nước mắt vừa lớn tiếng nói: " Cảm ơn tỷ tỷ! Tỷ tỷ chẳng những tốt bụng, còn thiên sinh lệ chất, sắc nước hương trời, chim sa cá lặn, hoa nhường nguyệt thẹn, ba nghìn giai nhân so ra còn kém tỷ tỷ."

" Cái gì?"Hà Phù nghe được mà lọt tròng mắt, ta đoán chừng đây là lời ca ngợi đặc biệt nhất, long trời lở đất nhất mà Hà Phù từng nghe.

" Ha ha ha....."Chu thư ký cười to, ta cũng cười to, Hà Phù sau đó cũng bật cười thật to.

Duy chỉ có Tiểu Quân không cười, ánh mắt của nàng hồng hồng nhìn ta hỏi: " Ta nói sai sao?"

Ai, Tiểu Quân không hỏi còn may, vừa hỏi lại khiến Hà Phù cười bò lăn ra đất. May mà Đái Tân Ni từ theo bước ra, Hà Phù mới chậm rãi ngừng cười.

Đái Tân Ni rất lịch sự mời Chu thư ký cùng Hà Phù tiến vào công ty, ta ôm bả vai Tiểu Quân cùng mọi người trở lại. Vô ý thức ngẩng đầu nhìn cao ốc, ta phát hiện cơ hồ từng cửa sổ đều có đầu người vươn ra, xem ra một màn mạo hiểm lại buồn cười vừa rồi trong kt từ trên xuống dưới đều thấy rõ ràng.

Trở lại phòng họp, ta đã không còn thấy Chu Cửu Đồng, cũng không thấy Lăng Khiêm, nhưng phòng họp cũng không vì hai nhân vật này vắng

mặt mà quanh quẽ, trái lại trong phòng họp lại phi thường náo nhiệt, hầu như tất cả mọi người đều chưa từng rời. Có lẽ bọn họ vừa rồi phảng phất chứng kiến một cuộc đổ sức sinh tử kinh tâm động phách, kết quả trận đổ sức này lại khiến cho mỗi người thay đổi ánh mắt với ta, trở nên bội phục, cung kính.

Chu thư ký đến mang theo sự quan tâm thị của chính phủ cùng thị ủy, điều này càng ủng hộ sĩ khí của mọi người, tất cả cổ đông càng có niềm tin với kt.

" A, là người của chính phủ hay sao?"

" Không phải, hình như là thị ủy ."

" Đúng vậy, cả thư ký cũng ngồi Audi, đoán chừng là thị ủy ."

" Như thế xem ra Lý Trung Hàn này có chút bối cảnh đó."

" Đúng là nói nhảm. Không có bối cảnh thì có thể từ một viên chức nhỏ mà ngồi lên chức tổng giám đốc hay sao? Đây cũng không phải là Nghìn Lẻ Một Đêm."

" Vậy cũng đúng."

Những lời nghị luận này dù là rất nhỏ, nhưng ta cũng có thể nghe được không ít, ta thật không biết là nên mừng hay nên lo. Bất quá, lúc này khắp nơi đều chìm trong không khí vui mừng, ta không nên buồn lo vô cớ như vậy, nghĩ như vậy cũng không nhịn được mà cười lên.

" Ca, vị tỷ tỷ này là ai?"Tiểu Quân tò mò đánh giá Hà Phù đang cùng Đái Tân Ni nói chuyện phiếm.

" Nàng là Hà Phù. Thấy thế thế nào? Hà Phù tỷ tỷ có xinh đẹp không?"Ta đặc ý hỏi.

"Ừ, rất đẹp."Tiểu Quân gật gật đầu.

"Hà Phù tỷ tỷ kia cùng Tiểu Quân ai hấp dẫn hơn vậy?"Ta cười hì hì, thầm phỏng đoán Tiểu Quân nhất định sẽ nói Hà Phù hấp dẫn hơn.

"Ta cảm thấy Tiểu Quân hấp dẫn hơn một chút."Tiểu Quân tu tu nói hết, con mắt híp lại thành một vầng trăng khuyết.

"Cái gì?"Ta trợn mắt há hốc mồm, liền vội hỏi: "Sao vừa rồi ngươi còn ca ngợi người ta?"

Tiểu Quân không nói gì, nàng chỉ mỉm cười rất ngây thơ, đáng yêu, ta thiếu chút nữa đã không nhận thấy sự giao hoạt trong ánh mắt của nàng. Ai! nhớ tới bộ dạng nàng bổ nhào vào trong ngực ta khóc lóc, ta thực không rõ Tiểu Quân là hồ ly hay là thiên sứ?

"Ha ha, Lý tổng tài thật sự là cát nhân thiên tướng, ha ha....."Một tiếng cười lớn kéo ta từ trong ảo tưởng triền miên trở về hiện thực, ta quay đầu nhìn lại, không biết lúc nào La Tất đã đứng sau ta, bên cạnh hẳn còn có một người cao cao gầy gầy tẻo teo là Tào Gia Dững.

"A, La tổng. Kỳ thật ta phải cảm ơn ngươi, nếu như không phải ngươi kéo dài thời gian, ta hiện tại chỉ sợ đã là phạm nhân."Ta xác thực muốn cảm tạ La Tất, đây không phải lời khách sáo.

"Ôi, Lý tổng tài đừng nói vậy. Đối phó với đám khốn nạn này phải sử dụng một ít thủ đoạn, ha ha....."La Tất cười to.

"Ha ha."

"Lý tổng tài, về sau chúng ta cùng dắt tay kiếm tiền, cùng sáng tạo phú quý."Tào Gia Dững cung kính duỗi tay phải ra.

" Mọi người cùng kiếm tiền, mọi người cùng phú quý."Ta khách khí mà bắt chặt tay Tào Gia Dũng.

" Lý tổng tài, ta đúng là không thể tưởng được người có một hậu trường cường ngạnh như vậy. Đúng là nhìn lầm rồi. Ha ha, bất quá trải qua lần phong ba này, Lý tổng tài nhất định biết rõ người là ai địch nhân, ai là bằng hữu rồi chứ? Nếu như ta không đoán sai, Lăng Khiêm vụng trộm chọc dao nhất định là có người sai khiến."

La Tất nói những lời này dụng ý rất rõ ràng, chính là xa lánh Chu Cửu Đồng. Hẳn trước mặt ta đưa ra khối chiêu bài minh hữu này. ta đương nhiên vui vẻ tiếp nhận.

" Ủ, ai là bằng hữu, ai là địch nhân ta rất rõ ràng. La tổng yên tâm, ta sẽ không thay đổi lời hứa hẹn với người."Ta biết điều La Tất lo lắng nhất là khoản thiếu hụt của công ty. Truyện Sắc Hiệp -

" Cảm ơn! Cảm ơn Trung Hàn lão đệ! A, ngài xem, ta quá kích động mà nói sai rồi, cảm ơn Lý tổng tài."La Tất cười ha ha, hẳn thật sự quá hưng phấn.

" Buổi tối ta muốn đặt một bữa tiệc chúc mừng."Ta trầm ngâm một chút.

" Ta sẽ sắp xếp! Ha ha, ta muốn tổ chức một bữa tiệc thật lớn để chúc mừng tiệc rượu."

La Tất cười to, bên cạnh hẳn Tào Gia Dũng cũng đi theo gật đầu phụ họa.

" Tiểu Quân, muội nghe chưa? La tổng muốn tổ chức một bữa tiệc. Ồ? Muội đâu rồi?"Ta vừa định giới thiệu cô tiểu muội với La Tất, nhưng quay người lại đã không thấy bóng dáng nàng.

" Lý tổng tài, biểu muội người đứng là tuyệt sắc giai nhân."La Tất hưởng cách đó không xa Tiểu Quân phát ra cảm thán.

" Ha ha, tiểu muội so với giai nhân bên người La tổng nhất định còn thua xa."Ta cười cười, nhưng trong lòng có một cỗ lửa giận, lửa giận ghen ghét. Bởi vì ta trông thấy một gã trẻ tuổi đang nói chuyện phiếm cùng Tiểu Quân, người này thân hình cao lớn, khí vũ hiên ngang, chẳng những phong độ nhẹ nhàng còn phong thần tuấn lãng, đủ để khiến tất cả nữ hài điên đảo. Tiểu Quân có mê đắm hẳn hay không ta không dám nói, nhưng ít ra nàng có vẻ cũng không thích người này, ta phát hiện Tiểu Quân đã có một chút nhăn nhó.

" Hoàn toàn trái lại. Sau khi thấy lệnh muội, những nữ nhân trước mắt ta đều trở nên tục tằn."La Tất không phát hiện ra sự đổ kị trời dậy trong lòng ta, hẳn rất trực tiếp biểu đạt sự hâm mộ với Tiểu Quân, điều này càng khiến ta tức giận. Bất quá, ta không hề biểu lộ ra bất cứ sự bất mãn gì.

" La tổng, người trẻ tuổi kia là ai?"Ta hỏi.

" A, hẳn là Trương Đình Nam, con trai Trương Tư Cần. Trương Tư Cần cũng là đại cổ đông nổi danh của kt cũng như lão Tào."La Tất nói rất lạnh nhạt, xem ra hẳn cũng không có hảo cảm với Trương Tư Cần.

" Trương Đình Nam, Trương Đình Nam....."Ta cố nhớ kỹ cái tên này, chỉ cảm thấy mỗi lần đọc lên nước chua trong lòng ta lại tuôn ra một lần.

Bước vào cuộc họp, mọi thứ diễn rất suôn sẻ, thoải mái. Chu thư ký đại biểu thị ủy cùng chính phủ lên tiếng cổ vũ công ty cùng động viên ta đưa công ty đến thời kì huy hoàng. Hội nghị tại trong tiếng vỗ tay chấm dứt, hầu như tất cả cổ đông đều đến chúc mừng ta, người cuối cùng đến chúc mừng ta là Hà Phù. Không biết vì sao ta thấy Hà Phù rất ít xuất hiện, có vẻ tận lực bảo trì khoảng cách nhất định với ta. Chỉ đến lúc chấm dứt hội nghị, nàng

mới nhỏ giọng nói với ta: " Sáu giờ tối, cha ta mời người đến nhà ta ăn cơm, đến lúc đó Chu thư ký sẽ tới đón người."

Ta mừng rỡ gật đầu: " Được."

Hà Phù cười nhạt một tiếng rồi quay người rời đi, đột nhiên nàng nghĩ đến điều gì đó lại nói: " À, đúng rồi, thuận tiện cũng mang Tiểu Quân theo nha."

Ta lại liên tục gật đầu: "Được."

Nhìn bóng lưng Hà Phù ly khai, ta thật sự ngổn ngang trăm mối cảm xúc. Trong sự tối tăm của vận mệnh dường như đã an bài vị quý nhân này đến bên cạnh ta, nàng lại cứu ta một lần, ta thật sự cảm ơn nàng. Có lẽ một chiếc xe trong mắt Hà Phù không đáng bao nhiêu, có lẽ nàng căn bản là sẽ không tiếp nhận món quà ta tặng nàng, nhưng bất luận như thế nào, ta rất muốn tặng nàng chút gì đó.

Đưa Hà Phù đi, ta gọi ba gã bảo vệ của công ty tới, trực tiếp đi đến bộ phận đầu tư. Nơi này ta có gửi một món đồ, đó chính là nhược điểm của Đỗ Đại Duy.

" A, chào tổng giám đốc."

"Chào tổng giám đốc tốt."

Trên đường đến văn phòng Đỗ Đại Duy, đồng sự đến chào hỏi ta nối liền không dứt. Ta đều khách khí gật gật đầu, cũng không trách cứ bọn họ lúc trước đối xử lạnh lùng với ta, mọi người đều có sự ích kỷ, ta rất hiểu điều đó.

" Tổng giám đốc quang lâm thật là vinh hạnh của ta !"

Đỗ Đại Duy dùng ánh mắt vi diệu liếc nhìn ta, lúc này tâm tình hẳn nhất định rất mâu thuẫn. Ta đã giúp hắn thoát khỏi khốn cảnh, nhưng sự thăng chức của ta cũng khiến cho hắn cảm thấy cực không công bằng.

" Như thế nào? Người không chúc mừng ta sao?"Ta không hề tỏ ra khách khí, đặt mông ngồi trên ghế sa lon.

" Chúc mừng chứ, chúc mừng sự may mắn của người. Bất quá, ta vẫn còn muốn nói cho người biết, nếu như người còn dám gặp Linh Linh, ta nhất định sẽ liều mạng với người."Đỗ Đại Duy ngoài mạnh trong yếu nhìn nhìn chăm chăm vào mắt ta buông lời đe dọa.

" Ha ha, người cũng thật sự là ngoan độc đó. Ngày đó, bộ dạng căm sùng người của suýt chút nữa đã hù chết ta đó."Cơn giận của ta lập tức bùng lên, người khác đối với ta đều rất khách khí, cái tên Đỗ mập mập này lại còn dám đe dọa ta, thế cho nên ta không còn xưng hô bằng tên của hắn, mà gọi hắn là mập mập.

" Người....." Khối thịt mỡ trên mặt Đỗ Đại Duy run rẩy một lát, hoàn toàn nói không ra lời.

" Được rồi, đừng nói những cái kia nữa. Ta tới đây để nói chuyện với người, nếu như người không muốn nói chuyện, ta sẽ lập tức đi ngay, đến lúc đó người đừng hối hận."Ta cười lạnh hai tiếng.

Đỗ Đại Duy thoáng cái đã mềm nhũn như một quả bóng da xì hơi, hắn cúi cái đầu xuống rít ra: "Nói đi."

Ta nở nụ cười. Bởi vì có câu kẻ thức thời mới là tuần kiệt, bây giờ ta là người chạm tay có thể bỏng, dù mười tên như Đỗ Đại Duy ta cũng không để vào mắt, ta thậm chí hi vọng hắn làm ra chuyện ngốc nghếch, cho ta một cơ hội trả thù.

" Kỳ thật, ta chỉ muốn một vật, vật này thuộc về bí mật của công ty, người có thể không đưa cho ta, nhưng ta khuyên người đừng ép ta gọi ba tên bảo vệ bên ngoài đến lục soát phòng làm việc của người."

" Ta không biết người muốn cái gì, mọi thứ trong văn phòng này người đều có thể tùy ý lấy đi."

Ta nở nụ cười, cười rất quỷ dị: " Vậy xin cảm tạ ."

Đỗ Đại Duy trợn mắt há hốc mồm nhìn ta lôi ngăn kéo bàn công tác của hắn ra, lấy đi một tập tài liệu liên quan đến việc Đái Tân Ni tham ô công quỹ. Ta còn cảnh cáo Đỗ Đại Duy, nếu như hắn dám khi dễ Cát Linh Linh, chỉ bằng khoản hắn thiếu nợ công ty, ta cũng đủ để đem đưa đưa vào tù. Lúc rời khỏi văn phòng Đỗ Đại Duy, trong đầu ta vẫn không thể quên vẻ mặt sợ hãi của Đỗ Đại Duy, ta muốn triệt để thu phục hắn, đáp lại những gì hắn đã làm với ta, cướp đi mọi thứ của hắn.

TỶ PHU VINH DỰ

Tiểu Thủ Chương
www.dtv-ebook.com

Chương 38: Không từ thủ đoạn (2)

"Chào tổng giám đốc đại nhân! Đồ vật trên tay ngài có nặng không? Ta giúp ngài cầm một chút được chứ." Tôn Gia Tề đột nhiên xuất hiện ở trước mặt ta, hắn tuy gọi ta là tổng giám đốc, nhưng nụ cười hì hì trên tức vẫn còn treo trên mặt. Ta cảm thấy một dòng nước ấm rót vào ngực, mặc kệ sự thay đổi thế nào, hắn luôn là bằng hữu của ta. Kỳ thật ta cũng không hận Tôn Gia Tề, hắn cũng chỉ là một nhân vật nhỏ bé trong kt, há lại có thể thoát khỏi sự khống chế của Chu Cửu Đồng?

"Người không vì mình, trời tru đất diệt." Vì sinh tồn, Tôn Gia Tề khó tránh khỏi sẽ làm ra một số chuyện tổn hại tình bằng hữu. Ta rất hiểu điều đó, có lẽ nếu ta ở vào hoàn cảnh như vậy cũng sẽ làm thế. Cho nên, ta đã sớm tha thứ cho hắn.

"Gia Tề, đúng lúc ta cũng muốn tìm người. Người hãy quay lại bộ kế hoạch chuẩn bị một chút, hai ngày nữa người tiếp nhận vị trí của Lăng Khiêm." Ta cười cười với Tôn Gia Tề, trong túi giấy là những thứ rất trọng yếu, ta làm sao có thể để cho Tôn Gia Tề hỗ trợ?

"Thật sao?" Tôn Gia Tề kinh hãi.

"Ta phải lừa người sao? Ta chỉ hi vọng người về sau người không gạt ta." Ta cười cười với Tôn Gia Tề.

"Ta đã lừa gạt người lúc nào chưa?" Tôn Gia Tề có chút đỏ mặt, hắn vừa đuổi theo ta vừa giải thích.

" Gia Tề, có một số việc ta không nói không phải là không biết. Bí mật của Chu Cửu Đồng ta đều rành mạch, chẳng lẽ bí mật của người khác ta không thể biết một hai sao? Chỉ là ta luôn coi người như là bằng hữu. Gia Tề, ta hi vọng chúng ta vĩnh viễn là bạn bè."Ta liếc nhìn Tôn Gia Tề ý vị thâm trường, sau đó đi vào thang máy.

Cửa thang máy còn chưa đóng, đằng sau ta truyền đến tiếng là của Tôn Gia Tề: " Trung Hàn, ta sai rồi ! Mong người tha thứ cho ta."

Ta không quay đầu lại, chỉ nở nụ cười. Khi làm thang máy lên tầng chín, nụ cười của ta càng đậm, bởi vì có hai cô gái xinh đẹp dịu dàng chào ta: " Chào Lý tổng tài tốt."

Ta cười tủm tỉm đi ra khỏi thang máy, hơi bất ngờ vì không trông thấy Tiểu Nguyệt. Trước mắt là hai thư ký bộ dáng rất giống nhau, đều thông minh lanh lợi.

" Chu Cửu Đồng có ở đây không?"Ta hỏi.

" Chu tiên sinh ở bên trong thu dọn đồ đạc." Một cô xinh đẹp trong đó cười với ta.

" Tiểu Nguyệt đâu?"Ta lại hỏi.

" Tiểu Nguyệt đang giúp Chu tiên sinh thu dọn đồ đạc."Tiểu nữ hài này trả lời bằng âm thanh giòn tan. Đọc Truyện Kiếm Hiệp Hay Nhất:

" Ủ, các cô tên là gì?"Ta cười hỏi.

" Tôi là Thượng Quan Quyên, còn đây là Thượng Quan Hoàng Quán, chúng ta là hai tỷ muội."Một cô bé dùng ngón tay nhỏ chỉ nữ hài vóc dáng cao cao bên cạnh giọng dịu dàng nói.

" Vậy ai là tỷ tỷ, ai là muội muội?"Ta tò mò hỏi.

" Ta là tỷ tỷ, muội muội cao hơn ta. Khanh khách....."Thượng Quan Quyên cười khanh khách.

" A! xem ra tỷ tỷ thương muội muội, có thứ gì ngon đều nhường cho muội muội, thế nên muội muội cao hơn tỷ tỷ."Ta hứng thú reo.

" Ủ."Hai tỷ muội trăm miệng một lời cùng gật đầu, thật sự đáng yêu.

"Vậy à, thế thì phiền Thượng Quan Quyên giúp ta gọi hai bảo vệ tới."Mặt của ta trầm xuống, cũng không xem hai tỷ muội nghe rõ chưa liền đẩy cửa đi văn phòng vào tổng giám đốc.

" Tiểu Nguyệt, người đi ra ngoài trước."Chu Cửu Đồng tỏ ra rất bình tĩnh, sự xuất hiện của ta tựa hồ nằm trong dự liệu của hắn.

" Vâng."Tiểu Nguyệt đang thu dọn đồ đạc liền dừng lại, nàng liếc nhìn ta, nhút nhát e lệ đi ra khỏi phòng.

Ta cũng không để ý đến Chu Cửu Đồng mà ngắm nhìn bốn phía, đi qua đi lại vòng quanh căn phòng rộng rãi. Đây là lần đầu tiên ta cẩn thận nhìn căn phòng này như vậy, đứng trước một chiếc bình Thanh Hoa phẳng phất như từ thời Khang Hi nhà Thanh, ta dừng bước lại cẩn thận nghiên cứu. Cho dù ta thuật không tìm hiểu sâu với những món đồ nghệ thuật, nhưng chiếc bình này vẫn rất thu hút ta.

" Cái bình này không tệ. Ta ở chỗ này vài chục năm, cũng chỉ kiếm được tối đa là nó. Ta biết rõ mỗi một món đồ ở đây, mỗi thứ ta đều có cảm tình, nhất là cái bình này."giọng nói của Chu Cửu Đồng có chút cô đơn.

"Cái từ cảm tình này không tệ, chỉ mong người còn có."Ta cười rất lạnh.

" Người hận ta sao?"Chu Cửu Đồng hỏi.

" Cũng không phải rất hận, chỉ là muốn người chết mà thôi."Ta rất thẳng thắn.

" Vì sao?"Chu Cửu Đồng nhàn nhạt hỏi.

" Người đặt kế hãm hại ta, còn lang tâm cầu phế muốn chiếm lấy nữ nhân của ta."Hỏa khí bốc lên trong người ta, căn bản không thể khắc chế được nữa. Ngoại trừ phần nộ rống to, ta không nghĩ ra phương pháp gì có thể phát tiết lửa giận trong lòng.

" Ha ha ha ha....."Chu Cửu Đồng điên cuồng cười to

" Người sẽ sớm không còn cười nổi nữa đâu."Ta lạnh lùng nói.

" Đặt kế hãm hại người? Nếu như người không tham lam, thì người sẽ mắc bẫy sao? Nói đến chiếm đoạt nữ nhân của người, ha ha, người làm loạn tại kt, ta cũng không chỉ nghe được một tí tẹo. Mà ngay cả cái ả lăng lơ Cát Linh Linh người cũng ra tay trước ta một bước, chẳng lẽ người không biết Cát Linh Linh là phụ nữ có chồng sao? Chính người không sạch sẽ, còn có thể nếu nói đến kẻ khác bẩn thỉu sao? Hắc hắc, thật đúng là đáng cười."Chu Cửu Đồng nhìn ta khinh bỉ.

" Người im miệng, chuyện ta cùng mỗi người đàn bà đều là hai bên tình nguyện, ta không hề cưỡng bức ai cả, cái chuyện thiếu đạo đức hãm hại nữ nhân ta không bao giờ thêm làm."Lửa giận của ta lại tụ tập.

" Cái gì cưỡng bức?"Chu Cửu Đồng sắc mặt đại biến.

" Hắc hắc."Ta cười lạnh một tiếng, từ trong túi lấy ra một xấp ảnh ném lên bàn trà.

" người..... Người làm sao biết được? A, ta biết rồi, nhất định là do tên súc sinh Đỗ Đại Duy."Chu Cửu Đồng nhìn xấp ảnh lập tức kinh hãi. Chiếc gậy trong tay rơi "cạch" xuống đất một tiếng.

" Lần này người còn cười được nữa không?"Ta nhin không được trào phúng cái lão hồ ly mới vừa rồi còn dương dương đắc ý.

" Không thể tưởng được Đỗ Đại Duy dám bán đứng ta, hăn bán đứng ta cũng tương đương bán đứng chính hăn."Chu Cửu Đồng chán nản ngồi phịch trên ghế sa lon, trong ánh mắt cá chết đã lộ ra nỗi sợ hãi.

" Người câm miệng, hai người các người đều là tên khốn nghiệp chướng nặng nề."Lửa giận tràn lan, ta thật muốn tự tay bóp chết cái lão khốn này.

" Không tệ, đúng ta là đặt kế hãm hại Đái Tân Ni, làm cho nàng thiếu hụt 30 triệu. Nhưng ta không hối hận! Một năm trước, ta biết Đái Tân Ni muốn rời khỏi kt, ta không muốn nàng đi, cho nên....."

" Cho nên người dùng biện pháp đối phó Đái Tân Ni, cấp cho nàng quyền hạn giao dịch nhất định, làm cho nàng hãm sâu vào thị trường giao dịch. Cứ mỗi lần lại dẫn sâu hơn, rốt cục thiếu hụt hơn 30 triệu, phải không."

" Để giữ lại nữ nhân mình yêu thích thì 30 triệu cũng không nhiều."

" Xem ra người là kẻ không từ thủ đoạn."Ta cười lạnh một tiếng.

" Giống nhau thôi. Người nếu như không phải vậy thì làm sao có khả năng trong thời gian ngắn đã trèo lên vị trí tổng giám đốc. Ai, lúc trước ta quá coi thường người rồi, có lẽ Hà bí thư cũng xem thường người." hai ánh mắt oán độc của Chu Cửu Đồng quét về phía ta.

" Không tệ, ta là người không từ thủ đoạn, ta còn có thể tiếp tục không từ thủ đoạn đả kích người, không từ thủ đoạn củng cố ích lợi của ta."

Chiếm cứ thượng phong, ta càng lộ ra sự hùng hổ dọa người. Hồi tưởng lại nếu mình không có đảm lượng đập nồi chìm thuyền, tử chiến đến cùng lời nói thì chính mình muốn đã phải cuốn gói rời đi , hoặc tiếp tục lưu lại kt

chịu đựng nhục nhã. Còn việc Chu Cửu Đồng nói ta không từ thủ đoạn, ta hoàn toàn đồng ý. Được địch nhân tán thưởng, ta tuy đắc ý, nhưng cũng không cảm thấy lâng lâng, trái lại ta vẫn luôn bảo trì sự tỉnh táo trước lão hồ ly này. "Sống yên ổn nghĩ đến ngày gian nguy " bốn chữ này ta càng nhớ kỹ trong lòng.

" Người muốn như thế nào?" Chu Cửu Đồng nhìn ta, ánh mắt hằn lặn lệ ác liệt mà âm kinh.

Trầm ngâm một hồi, ta nhàn nhạt nói: "đem cổ phần của người trong công ty bán cho ta."

" Đó là mệnh căn của ta. Giữ lại những cổ phần này, nói không chừng ngày nào đó ta còn có thể quay trở lại kt làm tổng giám đốc." Chu Cửu Đồng cười âm hiểm.

Ta thầm than một tiếng, sự bình tĩnh của Chu Cửu Đồng khiến cho ta càng thêm cảnh giác, ta biết rõ hấn ý vào lực lượng của Hà bí thư, đoán chừng tên bí thư kia cũng muốn để Chu Cửu Đồng ngăn ta. Hừ, ta há có thể lại để cho Chu các người như ý? Muốn thoát khỏi sự khống chế của Hà bí thư, trước hết phải thoát khỏi Chu Cửu Đồng. Mà muốn làm được điều này, nhất định phải đá hấn ra khỏi công ty hoàn toàn, không để cho địch nhân cơ hội thở dốc.

Ta hiện tại như mặt trời ban trưa, Chu Cửu Đồng còn dám uy hiếp ta, nếu như tương lai có một ngày, hấn một lần nữa trèo lên đầu ta, ta sẽ lâm vào cảnh sống không bằng chết.

" Ta đang cùng người thương lượng." Ta nhìn nhìn chăm chăm vào mắt Chu Cửu Đồng. Tuy ta đã là tổng giám đốc kt, nhưng chỉ hữu danh vô thực, bởi vì trong túi ta không hề có cổ phần của công ty. Nếu như không chiếm được phần lớn cổ phần, thì chẳng qua ta chỉ là một tổng giám đốc trên danh nghĩa mà thôi,.

" Không thể thương lượng."Chu Cửu Đồng cười nhạt một tiếng.

" Vì sao tất cả mọi người gọi người là Cửu thúc?"Ta nở nụ cười, cười rất thần bí.

" Đó là bởi vì ta đức cao vọng trọng."Chu Cửu Đồng lộ ra vẻ đắc ý, trong ánh mắt của hắn tựa hồ đã hiện lên một chút sinh cơ.

Ta sẽ không để cho Chu Cửu Đồng cảm thấy cơ hội còn sống, cười lạnh một tiếng, ta nhàn nhạt nói: " Nếu như người vào tù, có lẽ không còn người nào cảm thấy người đức cao vọng trọng ."

" Vào tù?"Chu Cửu Đồng buồn bực nhìn ta.

" Ừ, không tệ."

Ta cười tủm tỉm đứng lên, bước đến bộ đàm trên bàn công tác, kết nối hệ thống để nói chuyện: " Thượng Quan Quyên, bảo vệ đã tới chưa?"

" Thừa Lý tổng tài, bảo vệ đang ở bên ngoài phòng làm việc chờ ngài."Từ trong bộ đàm vang lên giọng nói dịu dàng của Thượng Quan Quyên.

" Ừ, để cho bọn họ chờ."

" Vâng."Ta đóng lại đối với hệ thống nói chuyện, đi đến trước mặt Chu Cửu Đồng, nghiêm trọng thông báo cho hắn biết: " Đây lão, trong vòng 10 phút, nếu người không đáp ứng thì ta sẽ để cho bảo vệ đưa người vào cục cảnh sát. Người nhớ kỹ, 10 phút."

Có lẽ đối với việc Chu Cửu Đồng ngoan cố chống lại đến cùng ta đã chán ghét cực độ, nên ngay cả cách xưng hô với hắn ta cũng không còn tôn trọng.

" Hà bí thư sẽ không để ta vào tù ."Chu Cửu Đồng hướng ta cười lạnh.

"Vậy người hoàn toàn sai rồi, người biết Hà bí thư nghĩ như thế nào không? Hắn nói không chừng còn mong người chết hơn ta, người chết trong tù đó là chuyện không còn gì tốt hơn, bởi vì người biết quá nhiều, một người muốn bảo vệ bí mật của mình chỉ có một phương pháp."Ta nhìn chăm chăm vào con mắt buồn rười rượi Chu Cửu Đồng cười cười.

" Phương..... Phương pháp gì?"Chu Cửu Đồng run giọng hỏi.

" Đó là để cho kẻ biết bí mật biến thành người chết. Người chết sẽ không nói chuyện, người chết sẽ không thể nói gì nên luôn giữ được bí mật."Ta lạnh lùng giễu cợt.

"Không phải vậy! Hà bí thư sẽ không làm như vậy !"Chu Cửu Đồng lớn tiếng hét.

" Vậy sao?"Ta cười to không thôi, nhặt lên trên mặt đất quả trứng đặt trước mặt Chu Cửu Đồng, thành khẩn nói: " Lão già đáng thương, người đúng là già rồi, già nên hồ đồ rồi. Cho dù Hà bí thư không để cho người chết, nhưng ta thì sao. Ta sẽ đem băng ghi hình người giám thị người khác biên tập thành một bộ phim, mỗi ngày phát lên mạng ra một tập, mỗi một tập lại chia thành nhiều đoạn, như vậy cho dù ta không giao băng ghi hình cho cảnh sát, cảnh sát cũng sẽ tự động tìm tới người."

Nhìn vẻ mặt hoảng sợ Chu Cửu Đồng, ta tiếp tục nói: "Còn nữa, ta sẽ đem tư liệu người đặt kế hãm hại người khác mấy năm nay toàn bộ công bố ra ngoài, ban giám đốc có thể tha thứ người sao? Nói không chừng sẽ có mấy đồng sự từng bị người hãm hại lập tức tìm đến người, hắc hắc, ta cũng không muốn tuyệt tình như vậy."

" người..... Người....."

" Người đã hơn sáu mươi tuổi, nên chết được rồi, vì sao còn mê luyện quyền lực như vậy? Ta cảnh cáo người, đừng bức ta thật sự tuyệt tình. Người tạo nghiệt mười mấy năm qua cũng đủ cho người chết không có chỗ

chôn, người cho rằng Hà bí thư sẽ bảo vệ người sao? Ta muốn Hà bí thư nhất định cảm thấy người giống như một đồng phân, tránh xa người còn không kịp, làm sao còn có thể bảo vệ người? Đến lúc đó, chỉ bằng vào một mình Đái Tân Ni cũng đủ để người khổ sở, với tính tình của nàng, cho dù nàng không bóp chết người, cũng sẽ trả thù người, đưa người vào tù được mới thôi. Cho người vĩnh viễn không ra khỏi, chết già trong tù. Ha ha, nói không chừng cái thân già khom khem của người trong tù nghỉ ngơi một năm hay nửa năm đã nát bấy rồi."

" Lý Trung Hàn, người..... Người điên rồi." Từ cặp mắt tam giác âm độc Chu Cửu Đồng rất cực thật sự hoảng sợ, hắn đã không còn lựa chọn nào khác.

"Học người thôi. Được rồi, hiện tại còn lại một phút, sự nhẫn nại của ta đã đến cực hạn." Ta rất không bình tĩnh đi đến bàn làm việc.

" Được rồi." Rốt cục đợi đến lúc Chu Cửu Đồng nói ra những lời này, tâm trạng của ta mới rơi xuống một tảng đá lớn.

TỶ PHU VINH DỰ

Tiểu Thủ Chương
www.dtv-ebook.com

Chương 39: Nhìn lên (1)

"Ca, nhiều người như vậy để làm cái gì đó?" Tiểu Quân nhỏ giọng nói thầm bên tai ta, ta ngửi thấy một mùi thơm say lòng người.

"A, Chu tổng giám đốc muốn bán cổ phần kt cho ca, đây là việc vui, cho nên người phải phấn khởi lên."

Trên ghế sa lon màu nâu rộng rãi, ta ôm vai Tiểu Quân, thật muốn hôn lên cái miệng nhỏ của nàng. Bất quá chỗ này không được, có Chu Cửu Đồng, La Tất, Ninh Hồng Quân, Hầu Thiên Kiệt cùng với một luật sư ở đây, ta cũng không thể làm càn.

"Tại sao phải bán cổ phần công ty cho ca chứ?" Tiểu Quân lắc lắc cái đầu nhỏ nhắn, chuyện này với nàng thật đúng là một câu hỏi rất khó trả lời.

"Bởi vì Chu tổng giám đốc già rồi, hẳn muốn về nhà làm ruộng." Ta rất chân thành mà trả lời.

Tiểu Quân phì cười, dịu dàng nói: "Tuy ta không hiểu nhưng ta tuyệt đối không tin Chu lão đầu sẽ về nhà làm ruộng. Hừ, không muốn nói cho ta biết thì không cần nói, cũng không cần phải lừa gạt ta chứ. Người đúng là tên đầu heo, còn mong ta giới thiệu Dương Anh cho người biết mới là lạ."

"Uy, người động một chút lại lời bạn học của người ra hấp dẫn ta, ta không bao giờ tin chuyện ma quỷ của người nữa." Ta oán hận trừng mắt nhìn Tiểu Quân.

"hừ, người nói đó nha! Hai ngày nữa Dương Anh sẽ đến đó, người cũng đừng cầu xin ta giới thiệu nàg."Tiểu Quân nhú mũi một cái, tức giận hiện lên mặt.

" cái gì? Người đồng học mấy ngày nữa sẽ tới đây sao?"Ta thật bất ngờ.

" Không tệ, hơn nữa là là ba người. Ba người đều là đại mỹ nữ thiên sinh lệ chất, sắc nước hương trời, chim sa cá lặn, hoa nhường nguyệt thẹn."Tiểu Quân đắc ý sáng ngời nổi lên nàg cái đầu nhỏ.

" Ủ? Những lời này hình như quen rất, dường như còn thiếu một câu ba nghìn giai nhân không bằng một người."Ta nhin không được sờ mũi, suýt nữa bật cười.

" Đó là đương nhiên! chỉ có Lý Hương Quân mới xứng với ba nghìn giai lệ không bằng một người, khanh khách....."Tiểu Quân càng không ngừng cười rộ, đôi mắt loan nguyệt không chỉ lộ ra nét giảo hoạt mà còn đầy sự tự tin. Ai, ta đã yêu Tiểu Quân không còn thuốc chữa.

" Vậy ca sẽ đi tìm mấy căn phòng trọ, bằng không bạn học của người đến mà không có chỗ ở."

Ta ôn nhu vuốt mái tóc Tiểu Quân, về phần bạn học của nàg, ta căn bản cũng không có cái tà niệm gì. Có một Tiểu Quân ta cũng cảm thấy rất đủ rồi. Huống chi trong kt mỹ nữ như mây, ứng phó với các nàg cũng đủ mệt rồi, lại thêm việc vừa lên làm tổng giám đốc, chuyện của ta quá nhiều rồi, đâu còn tâm tư nghĩ đến bạn học Tiểu Quân chứ?

" Đúng nha! Lúc trước ta nói với bạn học bảo ca ca ta làm tổng giám đốc, các nàg còn chưa tin. Hừ, lần này cho các nàg biết ca ca ta lợi hại."

Tiểu Quân đắc ý nhìn ta, có thể thấy nàg cũng cảm thấy kiêu ngạo vì ta. Nhưng Tiểu Quân cũng không biết, nàg mới là vinh quang không cách nào thay thế trong lòng ta.

" Lý tổng tài, hợp đồng đã soạn xong, mời Chu tiên sinh và Lý tổng tài ký tên, sau đó hợp đồng lập tức có hiệu lực." Một gã trung niên đeo mắt kiếng gọng vàng đi đến trước mặt ta cùng Tiểu Quân, người này là luật sư của kt.

" Được." Ta đứng lên, đi đến trước bàn làm việc, liếc nhìn mọi người, lập tức cầm lấy cây bút ký lên hợp đồng.

"Khoản tiền giao dịch trong ba ngày tính từ hôm nay phải đưa vào tài khoản chỉ định của Chu Cửu Đồng tiên sinh, khoản cổ phần này tổng cộng liên quan đến....."

Hồng Băng cầm tài liệu lên, trước mặt ta cùng Chu Cửu Đồng đọc chậm rãi. Ta không cẩn thận lắng nghe mà nhìn về mặt Chu Cửu Đồng, ánh mắt ngốc trệ Chu Cửu Đồng cho thấy hẳn cũng không biết luật sư đang nói cái gì.

" Lý tổng tài, chúc mừng người....."

" Cảm ơn."

Ta mừng rỡ mà đã tiếp nhận lời chúc mừng của La Tất, Ninh Hồng Quân, Hầu Thiên Kiệt cùng với luật sư Hồng Băng.

Đợi khi mọi người rời đi, La Tất nháy mắt với ta và Tiểu Quân ta: "buổi tối hôm nay tổ chức một bữa tiệc tại đại sảnh khách sạn Burton, thời gian là chín giờ. Buổi tối ta xin mời tổng giám đốc cùng Tiểu Quân cùng tới dự, ha ha."

" Buổi tối ta còn phải ăn cơm cùng một vị lãnh đạo thị ủy, xin La tổng thứ lỗi." Ta biết trước phải từ chối lời mời.

" Thật đáng tiếc, hôm nay ta còn chuẩn bị một con cá Jamaica siêu lớn. Không sao, vậy thì đợi dịp khác, bất quá tiệc rượu buổi tối, ngại không thể

không đến được!"La Tất có chút tiếc nuối, chỉ là nghe thấy ta cùng với lãnh đạo thị ủy ăn cơm, hẳn cũng thoải mái.

" Đó là đương nhiên, đợi lát nữa ta còn muốn mang Tiểu Quân đi mua quần áo. Ha ha !"Ta cười với Tiểu Quân.

" Mua quần áo sao?" con mắt Tiểu Quân thoáng cái liền sáng lên.

" Vậy ta không phiền tổng giám đốc nữa. Đúng rồi, ta còn chút tiền mặt, mong tổng giám đốc giúp ta chọn mấy bộ quần áo cho Tiểu Quân, coi như là một chút tâm ý của ta."La Tất nói xong, hướng ta truyền đạt một túi tiền mặt.

" Ha ha, làm sao tôi có thể nhận chứ. Bất quá, tiền mặt của ta đúng là không nhiều lắm, vậy ta xin cảm ơn La tổng ."Ta ngoài mặt tỏ vẻ khách khí, nhưng cử động lại hoàn toàn không khách khí. Bởi vì ta thấy đã cho La Tất quá nhiều. Chỉ có điều La Tất khéo léo đưa đẩy khiến cho ta phi thường hưởng thụ.

" Ai da, người còn khách khí với ta làm gì? Được rồi, không làm phiền người nữa, có chuyện gì cứ gọi bảo vệ."La Tất lờm ngời Chu Cửu Đồng sững sờ trên ghế.

" Người quá lo lắng đó."Ta cười nhạt một tiếng, nghĩ thầm, đối phó với lão già khom khem này còn cần bảo vệ sao?

Lúc La Tất rời khỏi phòng làm việc của ta, Chu Cửu Đồng cũng đứng lên. Hắn chậm rãi đi đến trước mặt của ta, nhàn nhạt nói: " Người trẻ tuổi, đừng tỏ ra quá đắc ý."

" Ta biết, ta vẫn luôn khiêm tốn."Ta lạnh lùng mà đáp lại Chu Cửu Đồng.

"Ừ, ta có một chuyện muốn nhờ." Chu Cửu Đồng rõ ràng cầu ta, ta không khỏi có chút giật mình.

"Người cứ nói. Chỉ cần có thể làm, ta sẽ đáp ứng người." Ta gật đầu.

"Tiểu Nguyệt không muốn rời khỏi kt." Chu Cửu Đồng thở ra một hơi.

"A, người yên tâm, kt vĩnh viễn là nhà của Tiểu Nguyệt. Tất cả điều kiện công tác cùng đãi ngộ của nàng đều không thay đổi, thậm chí ta còn định đem căn phòng hiện tại ta đang ở cho Tiểu Nguyệt, dù sao biệt thự bên bờ biển của người cách công ty quá xa, bất tiện cho nàng."

Chu Cửu Đồng nghe ta nói, trên mặt lộ ra vẻ kỳ quái. Hắn cũng không nói thêm gì nữa, bất đắc dĩ gật đầu, sau đó quay người đi ra khỏi gian phòng đã thuộc về hắn vài chục năm, có lẽ hắn vĩnh viễn không trở về nữa. Nhìn thân ảnh run rẩy của hắn, ta có chút cảm khái, sự chán ghét với lão đầu này cũng giảm bớt vài phần.

"Thượng Quan Quyên, cô lại để cho bảo vệ rời khỏi đây được rồi. Mặt khác, gọi thư ký Quách Vịnh Nhân đến một chuyến." Chu Cửu Đồng vừa rời đi, ta tự lập tức truyền lệnh qua hệ thống bộ đàm.

"Được." Thanh âm Thượng Quan Quyên rất êm tai, ta đoán chừng quảng bá kt cũng là công việc của nàng.

Tiểu Quân vẫn nhìn ngó khắp nơi thấy ta đóng lại hệ thống, đột nhiên hưng phấn chạy tới lớn tiếng hỏi: "Ca, thật sự đi mua quần áo sao?"

"Còn không thật sao? Buổi tối còn phải đến nhà Hà Phù tỷ tỷ ăn cơm. Hừ hừ, lần này Tiểu Quân muốn không mặc xinh đẹp cũng không được." Ánh mắt của ta không có hảo ý mà nhìn chăm chăm vào cặp đùi đẹp của Tiểu Quân.

" Ca, người quen biết Hà Phù tử tử hay sao? Ta trước kia làm sao không nghe người nhắc qua?"Tiểu Quân không để ý thấy cặp mắt hí hí háo sắc của ta, nàng chẳng những cảm kích Hà Phù, càng cảm thấy hiếu kỳ với Hà Phù.

" Muốn biết bí mật Hà Phù tử tử sao?"Ta ôm Tiểu Quân hỏi.

" Ừ."Tiểu Quân dùng sức gật đầu, đôi mắt xinh đẹp toát ra hiếu kỳ cực lớn.

" cho ca hôn một cái, ca sẽ nói cho người biết."Ta cười hì hì đưa ra điều kiện.

" Không cho, cũng lắm là ta không nghe nữa. Hừ !"Tiểu Quân sắc mặt trầm xuống, quay khuôn mặt nhỏ nhắn qua một bên.

" Thực không nghe sao? Quá trình Hà Phù tử tử cùng ca quen biết có thể nói là kinh thiên địa nghĩa, khiếp quỷ thần, khiến cho người ta khó mà tin được. Không nghe, ca sẽ để bí mật này nát bấy trong bụng. Ai !"Ta cố ý thờ dài một hơi.

Tiểu Quân rất hiếu kỳ bị ta công kích sớm đã xiêu lòng. Tròng mắt nàng liền quay ngược trở lại, lập tức chu cái miệng nhỏ nhắn lên: "Ta muốn nghe mà, ca nói đi."

" Không cho hôn, không có bí mật."Ta học Tiểu Quân, đem con mắt nhìn về phía ngoài cửa sổ.

" Cái kia..... Vậy thì hôn chút thôi nha."Tiểu Quân dậm chân, tức giận lớn tiếng trách móc. Nguồn:

Ta cười rất đắc ý, vội vàng ôm Tiểu Quân vào trong ngực, mặc kệ vẻ nhăn nhó của nàng, ngậm lấy cặp môi thơm đỏ mọng. Không thể tưởng được, bờ môi Tiểu Quân chẳng những mềm mại ngọt ngào, mà ngay cả

trong cái miệng nhỏ nhắn tinh linh cũng chủ động thăm dò tiến vào miệng ta. Ta kinh ngạc vạn phần, vụng trộm nhìn Tiểu Quân, phát hiện Tiểu Quân lộ ra nụ cười giảo hoạt, ta không khỏi bừng tỉnh đại ngộ, nghĩ thầm đây không phải muốn mà lại ra vẻ cự tuyệt sao?

Ta khẳng định Tiểu Quân cũng thích nụ hôn của ta, chỉ là sự sĩ diện của cô bé, phải làm ra vẻ rụt rè, thế nên nàng mới nép vào người ta như con chim non, then thùng tiếp nhận nụ hôn của ta. Ta kích động nuốt nước miếng của nàng, dây dưa đầu lưỡi nàng. Đôi tay càng hưng phấn đưa vào trong lớp áo đồng phục của nàng, lần lượt kéo ra từng hột cúc áo, kéo xuống áo ngực.

" Ừ....."Tiểu Quân rất si mê phát ra tiếng rên rỉ. Ta phát hiện thân thể Tiểu Quân càng ngày càng nhạy cảm, trước kia sờ vú của nàng thì nàng chỉ biết run rẩy, hiện tại vừa sờ đến thân thể nàng, phảng phất như chạm vào khu vực thần kinh mẫn cảm, nàng phản ứng mãnh liệt, ta thậm chí hoài nghi mỗi một tắc da thịt trên người Tiểu Quân đều có chứa dòng điện.

Hai cặp tuyết lê kiều nộn được ngón tay ta đầu nhẹ nhàng vẽ một vòng, lập tức đứng thẳng lên, so với tốc độ côn thịt dưới háng ta cứng rắn lên nhanh hơn nhiều lắm. Nhưng đáng yêu chính là hai khỏa núm vú này cứng rắn lên so với hạt đậu đỏ cũng không to hơn bao nhiêu, núm vú xinh xắn như thế rõ ràng đang mời gọi ta, thật là làm cho ta điên cuồng.

" Tiểu Quân, núm vú càng lúc càng lớn rồi a."Ta cúi đầu xuống, điên cuồng mút lên hột đào của Tiểu Quân.

" Ai da! Chỉ nói là hôn môi, sao lại sờ người ta nữa?"

Tiểu Quân phát hiện ta chuyển di mục tiêu, nàng ỏn ẻn kêu to, vừa dậm chân vừa ưỡn bộ ngực lên. Xem ra nàng rất thích ta sờ ngực của nàng, ta sợ hãi thán phục không thôi.

" Tiểu Quân, cởi quần áo ra được không?"Ta thở hồng hộc năn nỉ, đôi tay đẩy ra chiếc cúc cuối cùng trên áo Tiểu Quân.

" Không cởi."Tiểu Quân chu cái miệng nhỏ nhắn lên.

" Van người đó, Tiểu Hương Quân. Để tỷ phụ nhìn xem mông người một chút."Ta nóng vội muốn kéo áo sơ mi của Tiểu Quân ra, thật muốn dứt tung ra cho rồi.

"Mông người ta có thể tùy tiện nhìn sao? Thiệt là, không cho nhìn."Tiểu Quân hờn dỗi trách móc.

Thấy làn da thịt tuyết trắng, núm vú cao thẳng của Tiểu Quân, hạ thể ta đã cứng rắn tới cực điểm, chỉ là Tiểu Quân có vẻ không muốn làm cho ta khó khăn. Ta cười hì hì một tiếng, dứt khoát ôm Tiểu Quân đặt trên chiếc bàn làm việc thùng thình, lần nữa cường bạo nàng. Tiểu Quân đẩy ta hai cái, lại lặng lẽ khiêu khích lỗ tai ta.

Lần này, ta chẳng những hôn bờ môi Tiểu Quân, còn hôn lên cổ, lỗ tai, con mắt, cái mũi nàng. Trong tiếng ê a của Tiểu Quân, ta vừa ôm bờ eo nhỏ nàng, vừa đưa tay tới đôi chân đẹp của nàng nhẹ nhàng vuốt ve, cảm nhận được tất chân mềm nhẵn, cũng cảm nhận được đùi ngọc rắn chắc. Ta lén lút thuận thế mò xuống, mò tới đồ lót bằng bông.

Ta âm thầm buồn cười, nghĩ thầm lát nữa đi mua quần áo, nhất định phải giúp Tiểu Quân nhiều mua vài món đồ lót, ta muốn Tiểu Quân mỗi ngày mặc một món khác nhau đi tới đi lui trước mặt ta.

" Ai da! Ca, bỏ cái tay thú vị của người lấy ra! Ô....."

Tiểu Quân đột nhiên toàn thân run rẩy, nàng bắt đầu làm nũng, bàn tay nhỏ bé bắt lấy bàn tay to của ta kéo ra bên ngoài. Nhưng bàn tay to của ta đã nhanh chân đến trước, tiến vào quần lót, mò tới vùng hang động âm u. Đó là một khu vực mềm nhẵn như chiếc bánh màn thầu, một cọng lông đều

không có, bóng loáng vô cùng, non mềm vô cùng, ngoài ý muốn chính là còn trơn ướt vô cùng.

" Rất nhiều nước tiểu nha."Ta nhìn Tiểu Quân hì hì cười cười.

" Ca..... Chớ có sờ nữa, ngứa chết Ư'....."

Âm thanh kiều mị của Tiểu Quân càng nhỏ dần, tiếng rên rỉ lại càng ngày càng to hơn, bởi vì ta ngón tay bắt đầu trêu chọc hai cánh hoa non mềm. Dịch thủy phun trào khiến cho ngón tay ta như trượt trên cánh hoa, ngắt mấy lần mới nắm được khóa âm hạch nhỏ, xoa nhẹ vài cái, ta đột nhiên dùng sức đè xuống.

" A..... Ca..... Ca....."

Rên rỉ vài tiếng , Tiểu Quân đã mềm nhũn cả người tựa vào ta. Ta âm thầm đắc ý, cái tay còn lại cũng không buông lỏng, đẩy ra nút thắt trên áo ngực nàng, lại để cho hai khối nhũ thịt đầy đặn bật ra ngoài.

TỶ PHU VINH DỰ

Tiểu Thủ Chương
www.dtv-ebook.com

Chương 39: Nhìn lên (2)

"Tu tu....."

Đúng lúc này hệ thống bộ đàm lại đột nhiên vang lên. Ta sửng sờ, Tiểu Quân thừa cơ nhảy xuống khỏi bàn, chạy như chạy vào toilet.

"Ai đó."

Ta tức giận mà thở dài một hơi, đành nhấn vào hệ thống: "Chuyện gì vậy? Tiểu Quyên."

"Thưa tổng giám đốc, Quách thư ký đã đến."

"A, để cho nàng vào đi."

Lần nữa lại để cho Tiểu Quân thoát khỏi ma chướng của ta, trong lòng ta rất khó chịu, bất quá sau khi nhìn thấy Quách Vịnh Nhân, nỗi phiền muộn của ta bị ném lên chín tầng mây. Kỳ thật ta vẫn ưa thích nữ nhân thành thực, nhất là như Quách Vịnh Nhân loại này quen thuộc được có thể tích chất mật nữ nhân.

Nàng không mặc áo đồng phục bên ngoài, chỉ mặc áo sơ mi màu hồng cánh sen, váy ngắn màu đen, thoát nhìn càng lộ ra vẻ đoan trang. trên khuôn mặt xinh đẹp là nụ cười đầy phong tình, đôi mắt câu hồn toát ra không chỉ là sự hưng phấn mà còn kèm theo chút gì đó. Nàng đi vào văn phòng quay người đóng cửa lại, mái tóc như nhẹ nhàng phiêu đảng quấn gọn sóng, tiêu sái tự nhiên, cực kỳ hàm súc thú vị, mà một cô bé không thể nào học được.

" Tiểu Hàn, người tìm ta ư?" Quách Vĩnh Nhân cười nói tự nhiên.

" Người khác đều gọi ta là tổng tài." Ta làm bộ xụ mặt.

" Vậy sao? Ta lại càng muốn gọi người là Tiểu Hàn ." Quách Vĩnh Nhân dương dương đắc ý.

" Vì sao?" Ta hỏi.

" Bởi vì có vị đại tỷ tỷ như ta luôn giám sát, người sẽ không thể làm xằng làm bậy. Người phong lưu như vậy, nếu không có người quản chặt, chỉ sợ tất cả cô nương trong công ty đều muốn bị người hạ độc thủ." Quách Vĩnh Nhân quả nhiên rất hiền thực, hiểu được đối với một kẻ khi đắc chí như ta phải quản chế rõ ràng, nghiêm nhiên có phong phạm đại quản gia.

Ta sững sờ, còn chưa nghĩ được phải đáp lại như thế nào, Tiểu Quân đã từ trong toilet chạy đến, nàng cười tủm tỉm với Quách Vĩnh Nhân lớn tiếng khen: " Vĩnh Nhân tỷ tỷ nói đúng, phi thường đúng."

" Tiểu Quân cũng ở đây à?"

Quách Vĩnh Nhân không thể đoán được Tiểu Quân trong phòng làm việc, nàng tranh thủ thời gian thu liễm nét phong tình lại. Nghe thấy Tiểu Quân tán dương, nàng cao hứng mà mãnh liệt nháy mắt với Tiểu Quân.

Thấy hai đại, tiểu mỹ nữ vui vẻ như vậy, ta dứt khoát đánh rần dập đầu, làm cho các nàng triệt để vui vẻ: " Vì có thể tự hạn chế, vì nghiêm khắc yêu cầu mình. Ta đề nghị Quách Vĩnh Nhân đảm nhiệm trưởng phòng thư ký của công ty, tiếp nhận vị trí Đái Tân Ni."

" A?" Quách Vĩnh Nhân chấn động, nhưng lập tức lộ ra nụ cười tươi rói rất hài lòng. Hai con mắt ngập nước, ta rất hiểu cảm xúc của nàng.

" Vậy Tân Ny tỷ tỷ thì thế nào?" Tiểu Quân nghiêng đầu hỏi.

" Nàng đương nhiên về nhà làm bà chủ gia đình. Vợ chồng đều cùng trong công ty không tốt, ta còn ý định bớt phòng PR đi, về sau kt cũng không có thư ký PR nữa, đem hai phòng thư ký hợp lại làm một, tuy Vịnh Nhân tỷ sẽ vất vả một chút, nhưng quyền lực càng lớn. Không biết Vịnh Nhân tỷ có nguyện ý đảm nhiệm chức vụ này không?"Ta dùng ngữ khí trưng cầu hỏi Quách Vịnh Nhân, đó là sự tôn trọng với nàng.

" Người cứ quyết định đi, khanh khách....."

Quách Vịnh Nhân cười rất sáng lạn. Một nữ nhân tâm cao khí ngạo như nàng, vốn rất muốn có được quyền lực nhất định. Nàng trước kia rất thành thạo mọi nghiệp vụ của phòng thư ký lại chỉ là một thư ký bình thường, chỉ vì lớn tuổi nhất, tất cả mọi người đều kính nàng ba phần. Nhưng lời nàng nói hầu như không có trọng lượng bằng Trang Mỹ Kỳ hay Đái Tân Ni, địa vị thậm chí không cao hơn Vương Di, nhanh hơn không lên vài tên PR có sức ảnh hưởng. Cho nên trong lòng nàng cũng rất áp lực, ta trước kia thường xuyên thấy Quách Vịnh Nhân quở trách người khác, có lẽ là nàng phát tiết sự bất mãn trong lòng.

" Ủ, cứ quyết định vậy đi. Ngày mai ta sẽ lại để Tiểu Quyên phát thông báo."Ta cười tùm tùm gật đầu.

" Vậy ta đi trước."Quách Vịnh Nhân đứng lên.

" A, chờ một chút. Văn phòng ta phải thay đổi một chút, việc này phiền Quách thư ký đến phụ trách."Ta cười nói.

" Oa! thông báo nhậm chức còn chưa phát đi, ta lập tức có công việc sao?"Quách Vịnh Nhân tỏ vẻ ủy khuất.

" Người không làm ra một chút thành tích, các thư ký khác làm sao phục người?"Ta làm bộ nghiêm nghị cứng rắn giải thích.

"Được rồi! Người nói đi, muốn trang trí phòng làm việc của mình như thế nào?" Quách Vĩnh Nhân lập tức chăm chú bắt đầu, ta thầm khen Quách Vĩnh Nhân có lãnh đạo khí chất.

" Ghế sofa phải thay đổi, bức màn phải thay đổi, đèn treo phải thay đổi, bàn công tác phải thay đổi, toilet phải thay đổi....."Ta xem xét bốn phía, những thứ phải thay đổi xác thực không ít.

" Này đợi một tý, ta đi lấy bút ghi lại."Quách Vĩnh Nhân đi đến bàn làm việc, cầm bút giấy lên ghi chép.

Tiểu Quân thấy thế, nhàm chán thề lười với ta: " Không quấy rầy tổng giám đốc đại nhân làm việc nữa, ta đi tìm Phàn Ước tỷ tỷ."

" Đi đi. Chờ ta sắp xếp xong xuôi sẽ đi xuống đi tìm người, đừng chạy xa đó! Không tìm thấy người, chuyện mua quần áo cứ ngâm nước đó."Ta dặn dò Tiểu Quân.

" Người dám ngâm nước sao?"Tiểu Quân đến cửa ra vào còn quay đầu lại, hung hăng trừng mắt với ta.

" Tiểu Quân rốt cuộc là biểu muội hay là tiểu di của người?"Tiểu Quân vừa đi, Quách Vĩnh Nhân đã chạy đến trước mặt ta lo lắng hỏi.

" Đương nhiên là tiểu di rồi, chỉ có điều nàng luôn xem ta như là ca ca."Ta cười hì hì ôm lấy Quách Vĩnh Nhân.

" Ta thấy Tiểu Quân rất thông minh, nàng nhất định đã nhìn ra người cái này sắc tỷ phu mưu đồ làm loạn, cho nên nàng gọi người là ca ca chính là để người bỏ cái sắc tâm đi. Hừ hừ, Tiểu Quân xinh đẹp như vậy, người dám nói không có ý xấu với nàng sao?"Quách Vĩnh Nhân trợn mắt nhìn ta, chỉ là lồng ngực ta đã áp hai ngọn núi cao ngất, nàng cũng không né tránh.

" Ta thích nữ nhân thành thực, Vịnh Nhân tử của ta vừa thành thực lại xinh đẹp nhất."Ta nhẹ người người Quách Vịnh Nhân lỗ tai.

" Cái gì Vịnh Nhân tử của người, thực không biết xấu hổ! Được rồi, những thứ phải thay đổi ta đã nhớ kỹ, lát nữa ta sẽ để cho người tới, muốn lắp đặt thiết bị như thế nào người..... Người còn không có có nói cho ta biết."

Quách Vịnh Nhân định lực không tệt, khuôn mặt nàng đã rõ ràng nóng lên mà vẫn còn có thể tiếp tục hỏi ta những vấn đề này.

" Lắp đặt thiết bị toàn bộ nhờ Vịnh Nhân tử. Ta đã đem văn phòng giao cho Vịnh Nhân tử, ta tin tưởng ánh mắt của người."

Hai tay ta nhẹ nhàng xoa lên bộ lông bự to mọng của Quách Vịnh Nhân. Ta rất hiểu rõ năng lực của nàng trong bộ phận thư ký tuyệt đối số một. Ta chẳng những tin tưởng ánh mắt của nàng, càng tin tưởng năng lực của nàng, cho nàng lãnh đạo các thư ký, tuyệt đối càng thêm trơn tru so với Đái Tân Ni.

Quách Vịnh Nhân kinh hỉ nhìn ta, nàng không thể tưởng được ta coi trọng nàng như thế, điều này đối với nàng là một niềm vui ngoài ý muốn. Cho tới nay, nàng luôn cố tỏ ra xa lánh người khác, hôm nay thực sự đã bị cảm động. Quách Vịnh Nhân cắn cặp môi đỏ mọng kêu gọi, run giọng nói: " Tiểu Hàn, Nhân tử nhất định sẽ làm tốt mọi chuyện."

Ta mỉm cười, rất chân thành nói: " Đại tổng quản, vậy ta xin nhờ người."

Vừa nói xong, Quách Vịnh Nhân đột nhiên nhún hai chân lên, nhanh như chớp hôn ta một cái.

" Chỉ hôn một chút thì không được." Ta ôm thân thể đầy đà của Quách Vịnh Nhân thật chặt, nhục cảm thật là thoải mái.

" Vậy muốn bao nhiêu mới đủ?" Quách Vịnh Nhân hờn dỗi hỏi ta, cái nhìn này bao hàm sự yêu thương. Vô hạn phong tình từ cái nhìn này dần dần lan tràn bốn phía, ta xúc động hôn lên bờ môi nàng, lần nữa lãnh hội nghệ thuật hôn môi. Bờ môi được ngậm vào thật sâu, đầu lưỡi khẽ cắn, ngay cả nước miếng của ta cũng biến mất, nuốt bọt đi đâu? Đương nhiên bị Quách Vịnh Nhân nuốt hết. May mắn nguồn nước miếng của ta dồi dào không ngừng tuôn ra, cho đến khi ta cởi quần ra, Quách Vịnh Nhân mới di chuyển lực chú ý. Nàng si ngốc nhìn đại nhục bồng của ta, ta phát hiện nàng có động tác nuốt nước miếng. Trong lòng khẽ động, ta nhin không được năn nỉ: " Vịnh Nhân tử, giúp ta ngậm một chút."

Quách Vịnh Nhân phong tình vạn chủng liếc nhìn ta, đột nhiên do dự nói: " Ngậm một chút thì có thể. Bất quá, ta muốn người đáp ứng ta một chuyện."

Ta lo lắng hỏi: " Chuyện gì?"

Quách Vịnh Nhân cắn bờ môi, nở nụ cười: " Ta muốn nhìn lại người cùng Vương Di ân ái."

" Cái gì?" Ta chấn động.

" Đừng như vậy mà! Mau đáp ứng Nhân tử. Chỉ cần người đáp ứng Nhân tử, Nhân tử về sau mọi chuyện đều nghe theo người. Nhân tử sau này sẽ là người của người, được không nào?"

Quách Vịnh Nhân luôn miệng làm nũng, đáng vẻ không có nửa điểm không hợp lý, mị lực cường hoành như vậy làm tim ta nháy loạn" bịch, bịch", sao có thể cự tuyệt yêu cầu của nàng?

" Tại sao phải xem?" Ta rất hiếu kỳ, không nhin được phải hỏi.

" Bởi vì muốn nhìn. Đừng hỏi nữa, hỏi nữa ta cũng không biết thế nào. Dù sao là ta muốn nhìn a, ai kêu người lúc đầu trước mặt ta cùng tiểu Di ân

ái chứ? Hiện tại Nhàn tử nghĩ tới đến, muốn..... Muốn....."

Quách Vịnh Nhàn đột nhiên sắc mặt như hoa đào, ngượng ngùng đem khuôn mặt tựa trên hạ thể của ta.

" Muốn cái gì?"Ta quyết định hỏi cho ra lẽ, điều này thật khiến cho người ta cực kỳ tò mò, thật muốn biết rõ đáp án .

" Ta không muốn nói."

" Đừng sợ."

" Không cho người cười."

" Cam đoan không cười."

Quách Vịnh Nhàn nhăn nhó cả buổi mới nói: " Mghĩ tới người cùng Vương Di ân ái trong phòng làm việc, Nhàn tử sẽ cảm thấy toàn thân khó chịu. Hiện tại cơ hồ mỗi buổi tối đều có cùng một giấc mơ, mơ thấy người cùng Vương Di ân ái, kỳ quái."

"Xuân mộng?"Ta không nhịn được mà bật cười.

" Người đã nói không cười mà." Quách Vịnh Nhàn xụ mặt xuống.

" Được được, không cười không cười, nhưng Di tử đồng ý không?"Ta cảm thấy được vừa hoang đường lại vừa buồn cười.

" Nàng không đồng ý ta chẳng lẽ ta không biết nhìn lên sao?" Quách Vịnh Nhàn đổi giận thành vui, ánh mắt của nàng nhìn xung quanh một lần, đột nhiên kích động chỉ vào bức màn dày cộm trên cửa sổ.

" Trốn sau bức màn nhìn lên?"Ta hỏi.

" Ừ."Quách Vịnh Nhàn mạnh mẽ gật đầu.

"Được rồi. Bất quá nếu như bị Di tỷ phát hiện, người cần phải gánh chịu mọi hậu quả."

Lúc này trong lòng ta có một cảm giác quái dị, rất xúc động, rất hưng phấn.

"Yên tâm đi, người mau gọi tiểu Di lên nha." Quách Vịnh Nhân lo lắng kêu to, ta thực hoài nghi nàng có phải là tâm lý biến thái hay không.

"Vậy Vịnh Nhân tỷ cũng phải giúp đệ chứ." Ta dùng côn thịt dưới háng đâm vào đùi Quách Vịnh Nhân, lại nhấn vào hệ thống bộ đàm. Quách Vịnh Nhân lườm ta, nhẹ vung vẩy mái tóc, sau đó nàng chậm rãi ngồi xổm xuống. Có lẽ cảm thấy góc độ không đúng, nàng quỳ hai đầu gối xuống, bàn tay trắng như ngọc nhẹ nhàng vuốt ve đại nhục bồng của ta, lại vụng trộm ngăm nhìn ta.

Dưới sự chờ mong vạn phần của ta, nàng há đôi môi đỏ tươi nuốt cả quy đầu lớn, tiếp theo ngậm nhẹ rồi chậm rãi nhả ra, đầu lưỡi đánh vài vòng trên mặt côn, đột nhiên đem cả côn thịt nuốt vào trong miệng.

A, cảm giác tê dại thoải mái tràn ngập trong người ta. Loại cảm giác này không giống người thường, trong những nữ nhân ta biết cũng chỉ có miệng Quách Vịnh Nhân có thể mang đến cho ta loại khoái cảm kỳ diệu này, ta thậm chí cảm giác quy đầu tiến vào cổ họng Quách Vịnh Nhân.

"Tiểu..... Quyên, gọi thư ký Vương Di lên đây. Ách, sau khi thư ký Vương Di đến không cho phép những người khác tiến phòng làm việc của ta."

Ta cố nén sự hưng phấn nói hết lời, Quách Vịnh Nhân không ngừng phun ra nuốt vào làm cho ta gần như sục đổ.

"Ô, tổng giám đốc làm sao vậy? Có phải là không thoải mái hay không?" Thượng Quan Quyên nghe ra khác thường. -

" Không có việc gì, ta hơi mệt, hiện tại đang cùng Quách thư ký thảo luận công tác."Ta lập tức giải thích.

" Vậy lát nữa tôi sẽ pha một ly cà phê cho tổng giám đốc. Khi thư ký Vương Di đến, tôi sẽ nhờ nàng bưng cho ngài."Thượng Quan Quyên quả nhiên rất quan tâm.

" Ủ, cảm ơn."Ta tranh thủ thời gian tắt hệ thống bộ đàm đi, trễ một chút nữa thì tiếng rên rỉ của ta sẽ bị Thượng Quan Quyên phát giác mất.

" Vịnh Nhân tỷ ngừng đã, ta sắp bắn rồi." Ta lo lắng hô to.

" Đúng là kém cỏi, đồ vật lớn vậy mà sức bền kém quá." Quách Vịnh Nhân nhổ ra côn thật, trêu tức ta một phen.

" Không phải ta kém bền bỉ mà là công phu dùng miệng của Nhân tỷ rất cao minh. A, thật sự muốn chết mất."

Ta lớn tiếng ca ngợi, vội kéo Quách Vịnh Nhân đến bên cạnh ghế sofa. Vừa đặt mông ngồi xuống, ta lần nữa hướng nàng ý bảo ngậm xuống đại nhục bồng của ta.

" Đừng mà, tiểu Di sắp lên đó, người mau mặc quần vào."

Quách Vịnh Nhân vũ mị nhìn ta, nhặt quần dài trên mặt đất lên ném tới trên người ta, uốn éo eo thon thật sự chạy đến cửa sổ, kéo bức màn ra lách mình trốn vào trong. Bức màn rất dày, thật sự nếu không kéo bức màn ra, tjoif đúng là không nhìn ra bên trong có người.

" Tiểu Hàn, như vậy sẽ bị phát hiện sao?" Âm thanh Quách Vịnh Nhân từ sau bức màn truyền ra.

Ta vừa mặc lại quần vừa cười không ngừng: "Không nhìn thấy. Người yên tâm, chỉ cần người không phát ra tiếng động, Di tỷ trăm phần trăm

không biết trong này còn cất chứa một cái máy quay."

" Không cho nói ta là máy quay! Nhàn tử chỉ muốn nhìn người cùng Vương Di làm một lần, hơn nữa chỉ xem chút thôi." Quách Vịnh Nhàn nhô đầu ra từ trong bức màn, thật sự có chút buồn cười.

" Cốc cốc cốc." Sau ba tiếng đập cửa nhẹ nhàng, Quách Vịnh Nhàn vội vàng rút đầu vào trong màn, lập tức một giọng nói mềm mại khêu âm Hồ Bắc truyền vào: " Cà phê đến rồi nè."

Người không gặp, thanh âm đã tới. Khe cửa vừa mở, thân ảnh cao gầy của Vương Di đã xuất hiện trước mặt ta. Ta phát hiện đôi mắt của nàng đang cười, ngay cả cái miệng nhỏ nhắn cũng lộ ra hai cái má lúm đồng tiền.

" Oa, làm sao có thể phiền Di tử pha cà phê được chứ, phải là Tiểu Hàn bưng cho Di tử mới đúng chứ. Đến đây nào, đưa cà phê cho ta, coi chừng đừng để tay bị bỏng, ta đau lòng." Ta vội vàng đứng lên từ trên ghế, nhận lấy ly cà phê nóng hôi hươu nồng.

" Hừ, người đau lòng cho ta ư?" Vương Di liếc nhìn ta. Nàng có dáng người cao gầy lại mang giày cao gót, đi trên đường tới thật sự giống như người mẫu, làn váy bồng bênh, thân thể thuần khiết thật sự là say lòng người.

" Đau chỉ là đau lòng, hiện tại ta ngay cả ruột gan cũng héo mất."

Ta làm bộ dạng khổ sở, thuận tay kéo Vương Di ngồi xuống. Nàng mặc lấy một chiếc áo không có tay áo, lộ ra cánh tay trắng nõn, sờ vào có cảm giác mát lạnh, rất thoải mái.

" Làm sao vậy?"

Vương Di khẩn trương nhìn ta: " Mau nói cho Di tử, có phải là lên làm tổng giám đốc có rất nhiều chuyện phiền hay không?"

" Không phải, là vì Di tỷ đã có người trong lòng." Ta cố ý thờ dài.

" Khanh khách..... Ta mỗi ngày đi tới công ty làm việc, tan tầm lại về nhà, ở đâu có thời gian tìm người trong lòng? Cũng không biết người từ đâu nghe tin đồn vậy."

Vương Di vừa cười vừa giải thích. Sau khi nàng biết nguyên nhân khiến tâm tình ta không tốt, ngược lại vui vẻ muốn chết.

" Ta không phải nghe đồn thôi, chỉ vì Di tỷ dùng son môi rất đẹp câu dẫn nam nhân. Ai, ta rất lo lắng ông bướm xếp hàng mà đến. Xong rồi, thật xong rồi, ta đoán chừng hiện tại thì có rất nhiều sắc lang phát động thể công với Di tỷ." Ta nặn vẻ mặt đáng thương.

Vương Di mím môi, cánh môi càng thêm kiều diễm, vũ mị trợn mắt nhìn ta một cái: " Nói không sai, hiện tại có một đại sắc lang phát động thể công với ta."

" là ai vậy?" Ta giả bộ kinh hãi.

TỶ PHU VINH DỰ

Tiểu Thủ Chương
www.dtv-ebook.com

Chương 40: Thôi miên (1)

" Là một tên gia hỏa miệng lưỡi trơn tru."Vương Di hì hì cười cười.

" Chẳng lẽ là ta?" Ta vòng hai tay ôm Vương Di vào trong ngực.

" Không phải người, ta cũng không nói là người." Vương Di uốn éo trong ngực ta, đặt bầu vú cực đại lên lồng ngực ta.

" Có phải là ta hay không cũng không phải do người nói, để cho ta sờ xem có phải là có nước hay không? Nếu có nước, vậy Di tỷ nhất định là nói dối."

Tay ta nhanh như chớp vươn vào váy Vương Di, còn không đợi nàng kịp phản ứng, ta đã nắm lấy quần lót nàng.

Vương Di thất thanh kêu lên: " A, Tiểu Hàn, người lại khi dễ Di tỷ nữa rồi."

" Ta muốn nghiệm chứng Di tỷ đến cùng có nói dối hay không."

" Có kiểu nghiệm chứng như người sao? Ủ, chớ có sờ."

" Rất nhiều nước đó, xem ra là Di tỷ nói dối . Hừ hừ, nói mau, có phải là nghĩ tới ta hay không?"

" Ai, người không để ý tới Di tỷ nữa, đã quên Di tỷ rồi, ta còn nhớ đến người làm cái gì?"

"Làm sao quên được Di tỷ chứ? Người không phải không biết rõ, mấy ngày nay vì tổng giám đốc vị trí này mà ta thiếu chút nữa mất cả tính mạng. Đợi công việc ổn định lại, ta nhất định phải quan tâm Di tỷ."

Vương Di nhìn ta đầy thâm tình: "Tiểu Hàn, Di tỷ rất bội phục người, mặc kệ người dùng biện pháp gì để leo lên vị trí này. Tóm lại, Di tỷ bội phục người, thích người. A..... Tiểu Hàn, tỷ tỷ muốn người hôn ta."

Ta hỏi: "Hôn ở đâu?"

Vương Di then thùng nói: "Hôn môi."

Ta hí hí mắt nói: "Môi đợi lát nữa hôn, này sẽ ta muốn hôn phía dưới Di tỷ."

Vương Di kêu to: "Gì chứ? Người..... Người háo sắc, đừng mà."

"Hôn chút thôi."Ta đẩy hai chân nàng ra, quỳ gối trước sofa, bỏ đi quần lót viền tơ xinh đẹp.

Trước bụi cỏ um tùm, ta tìm được đã âm hộ ướt đầm, mép động tựa hồ tự thuật với ta nỗi gian nan tịch mịch, nước chảy róc rách cũng như ám chỉ phiến thổ địa phì nhiêu này hoang vu đã lâu. Ta đột nhiên rất bức thiết, thực sự muốn khai khẩn gieo hạt phiến thổ địa xinh đẹp này. Ngửi nước tiểu nồng đậm mùi khai, trong tiếng "không muốn, không muốn" không ngừng, ta ngậm lấy hai cánh hoa tươi mới, tiến vào cửa tiên hương. Đầu lưỡi xẹt qua da thịt trắng nõn, tiến vào mật động. Mật động rất ướt, đều là dịch thủy từ sâu trong mật động bài tiết ra, có vị mặn nhàn nhạt, lại rất sướt miến. Ta thỏa thích mút vào, nuốt tất cả chất nhầy trong khoang miệng vào trong bụng.

"Tiểu Hàn..... A....."Vương Di khoác hai chân lên bả vai ta, mặt huyết tràn ngập chờ mong sự xâm chiếm. Đáp lại tiếng rên rỉ mất hồn của Vương Di, là âm thanh mút vào mất hồn.

" Tiểu Hàn, Di tỷ không chịu được, không chịu được mất! Cho ta..... Cho tỷ tỷ....." Vương Di chẳng những kêu to, còn đưa tay tiến vào áo ngực của mình. Ta vụng trộm nhìn thoáng qua, phát hiện Vương Di đã si mê xoa nắn bầu vú của mình.

Ta đứng lên cời quần, nâng cao côn thít thô to lên nói: " Di tỷ, vú của người là của ta, về sau không được ta đồng ý, không cho tự tiện sờ."

" Mọi thứ trên người tỷ tỷ đều là của người . Tiểu Hàn, mau tới đây."Vương Di nhanh nhìn chăm chăm vào đại nhục bồng của ta, trong đôi mắt tràn tràn ngập khát vọng, là khát vọng cực độ. Đây là lần thứ nhất ta cảm giác được sự ham muốn bức thiết của nữ nhân.

Kỳ thật với điều kiện ưu việt của Vương Di, muốn tìm nam nhân ưu tú rất dễ dàng, nhưng nàng vẫn cuồn cuộn chờ đợi vị tình nhân đang ở nước Mỹ kia, ta thực cảm thán sự cố chấp của nàng, ít nhất nàng ưng thuận tìm một nam nhân có thể trấn an nội tâm tịch mịch của nàng, đáng tiếc Vương Di mỗi ngày ngoại trừ làm việc, thời gian còn lại chỉ là nhìn trăng than thở, xem gương hồi tiếc. Ai, cái này nữ nhân rất đáng thương, ta đã được chọn là người để an ủi nàng.

" Ta thích nam nhân thô lỗ. Tiểu Hàn, người có thể yêu tỷ tỷ, người có thể chinh phục tỷ tỷ." Vương Di vươn hai tay ra như chớp, ôm chặt cổ ta.

Vương Di rất có vị nữ nhân, đây là một hương vị không nên lời, chỉ có tiếp xúc rất gần mới có thể tự mình cảm nhận được. Cho dù nàng rất thoải mái, rất say mê, nhưng nàng vẫn nhìn ta chăm chú, thông qua lay động eo mềm, hoạt động bờ mông, không ngừng điều chỉnh góc độ tới nghênh hợp ta, để cho ta có thể cắm vào sâu hơn một chút.

" Thoải mái không? Di tỷ."Ta vừa nhẹ nhàng đút vào, vừa hỏi.

" Ừ..... Thoải mái, Tiểu Hàn, người đáp ứng hôn tỷ tỷ Nha..... Nha....."

Vương Di rên rĩ luôn đặc biệt như vậy. Thanh âm rất lạnh lạnh có lực xuyên thấu rất mạnh, ta thật lo lắng Tiểu Quyên ngoài cửa đã nghe được. Bất quá này ta cũng chẳng muốn quan tâm quá nhiều.

" A... A...." Hôn lên cái miệng nhỏ nhắn của Vương Di, ta nhẹ nhàng cời tất cả cúc áo trên người nàng, cầm chặt bầu vú lớn khoa trương.

" Di tử, tìm nam nhân đi. Ta thực không muốn thấy người cô đơn."

Ta ôn nhu liếm láp nước miếng trên khoe miệng nàng, ôn nhu xoa nắn cặp vú của nàng. Hết thấy đều rất ôn nhu, ta tận lực đem hết sự ôn nhu cho Vương Di, ta hi vọng tình yêu của ta có thể bù đắp một chút sự tịch mịch trong lòng nàng, ta hiểu nữ nhân rất cần sự yêu thương, dù sự yêu thương này đến từ một nam nhân không thuộc về nàng. Truyện Tiên Hiệp - -Y

" Nam nhân tốt không tìm thấy, chênh lệch thì Di tử không để vào mắt. Hiện tại người lại câu dẫn Di tử, người khiến cho Di tử về sau làm sao tìm được nữa? Ừ..... Nhanh động nha....."

Vương Di u oán liếc ta một cái, cũng không nói thêm gì nữa, vịn cánh tay ta chủ động xuất kích, xoay tròn bờ eo của nàng.

" Úc." Một cỗ lực lượng ôn nhu lặng lẽ đột kích, bao chặt lấy đầu côn của ta, càng không ngừng nghiền ép, mút vào, tựa như là trong mật huyết thâm thúy còn cất giấu một cái ba. Ta chỉ đành tập trung tinh lực, tăng lực đút vào.

" Bẹp bẹp bẹp....."

" Nha, A, nha nha nha !""

Vừa hô một nửa, Vương Di đã ngừng tiếng rên rĩ. Nàng sợ thanh âm cao vút lạnh lạnh truyền ra ngoài cửa, ta giựt giây nói: " Di tử, cứ kêu đi! Mau kêu đi! Ta thích nghe người kêu."

"A a a, thật thoải mái." Vương Di quả nhiên không hề áp lực, thoải mái giao cấu lại hô lên những đợt dài quên đi hết thảy. Ta xúc động cầm chặt cặp vú nàng, cũng phối hợp kêu lên: "Di tỷ, thích Tiểu Hàn làm người sao?"

"Thích..... Thích..... Nhanh..... Nhanh đi..... Ừ..... Muốn tới , muốn tới"

Dấu hiệu Vương Di sắp cao trào rõ ràng như thế, thân thể không ngừng run rẩy, tuôn trào dâm thủy, thét lên cao vút. Ta thấy Vương Di cuối cùng nhắm con mắt lại, nàng đang hưởng thụ sự sung sướng. Ta say mê, bởi vì bộ dạng Vương Di nhắm mắt lại rất đẹp, rất ôn nhu.

"Úc." Ta thở ra một hơi. Nghĩ đến sau bức màn còn có một nữ nhân như lang như hổ cần phải chinh phục, ta chỉ có thể đem chỗ đạn dược đã lên đến miệng súng cẩn thận ngăn lại. Ta không phải người sắt, bên người mỹ nữ rất nhiều, nếu không tiết kiệm, chỉ sợ không đến một tháng ta sẽ lao lực mà chết, đây cũng là nỗi khổ sở nhiều nữ nhân.

"Tiểu Hàn, ôm tỷ tỷ đi." Vương Di còn chưa muốn mở mắt đã phát ra tiếng nỉ non. Ta đành ôm chặt Vương Di nhẹ nhàng vuốt ve thân thể nàng, trên da thịt trắng nõn là một lớp mồ hôi ướt lòng bàn tay ta.

"Tiểu Hàn." Tiếng nỉ non lại vang lên bên tai ta.

"Ừ?" Ta khẽ đáp lại một tiếng.

Vương Di do dự cả buổi rồi nói: "Ta..... Ta chỉ cần một tháng."

Ta kỳ quái: "Cái gì một tháng?"

"Ta chỉ hy vọng Tiểu Hàn một tháng có thể yêu tỷ tỷ một lần, tỷ tỷ đã thấy mãn nguyện rồi." Vương Di đột nhiên tỏ ra then thùng đưa ra một yêu cầu. Ta sững sờ, lập tức minh bạch tâm tư nàng.

" Đáp ứng được không nào?" Vương Di mở to mắt, lo lắng nhìn ta.

" Không đáp ứng." Ta xụ mặt lắc đầu.

" Ta..... Ta biết, ta không đẹp bằng Đái Tân Ni mà." Vương Di sắc mặt lập tức đại biến, hốc mắt ửng đỏ.

" Tiểu Hàn hi vọng mỗi tháng ít nhất phải yêu tử tử ba lượt."Ta cười khế, tranh thủ trước khi nước mắt nàng tuôn rơi nói lời trong lòng.

" Đáng ghét." Vương Di hờn dỗi nhìn ta, cố ngăn những giọt nước mắt lại, nhưng chỉ tiếc là vài giọt đã rơi xuống. Ta đau lòng không thôi, liền thè lưỡi liếm toàn bộ giọt nước mắt của nàng.

Nhìn Vương Di then thùng vô cùng, ta nhỏ giọng hỏi: " Nói cho ta biết, người bình thường có tự an ủi hay không?"

Vương Di càng ngượng ngùng hơn, cổ nàng uốn éo, vùi mặt đều vào dưới nách ta: " Cả chuyện này cũng hỏi sao?"

Ta cười lớn: " Ta phải quan tâm hoàn cảnh của Di tử chứ."

Vương Di dùng giọng nhỏ như tiếng muỗi vo ve nói với ta: " Có đôi khi..... Có đôi khi cũng làm, nhưng không nhiều lắm, tử tử có thể chịu đựng."

Ta cười nói: " Đừng chịu đựng, mấy ngày nữa Tiểu Hàn sẽ tìm một dụng cụ chuyên mát xa cho nữ nhân giúp tử." Ta chợt nhớ tới mỹ nhân đường mật cũng từng dùng gậy mát xa.

Vương Di lắc đầu quầy quậy: " Không muốn, không muốn. Thật đáng ghét, người đã đáp ứng mỗi tháng yêu tử tử ba lượt, tử tử còn muốn cái thứ đó làm cái gì? Không muốn."

Ta thu hồi dáng nụ cười, mặt cứng nhắc: "Di tử là một người phụ nữ cảm tình phong phú thì mỗi tháng chỉ làm ba lượt là không thể đủ được, gậy mát xa có thể điều tiết nhu cầu của tử. Nếu tử vẫn không muốn dùng, ta sẽ không thể nào chiều cổ cho tử."

Vương Di giật mình nhìn ta, thấy ta không có ý trêu tức, nàng ngượng ngập nói: "Ta không biết dùng."

Ta cười to không ngừng: "Yên tâm, ta sẽ dạy cho ngươi, một kèm một."

"Mắc cỡ chết người ta rồi." Vương Di càng vui mặt sâu hơn.

Vương Di đã đi ra rất lâu, trốn ở bức màn sau đích Quách Vịnh Nhân vẫn đang không đi ra. Ta âm thầm buồn cười, vì vậy ho nhẹ một tiếng, la lớn: "Vịnh Nhân tử, mau ra đây đi! Ta còn chưa mặc quần lại nè."

Bức màn động vài cái, Quách Vịnh Nhân còn chưa đi ra. Ta rất nghi hoặc, nghĩ thầm chẳng lẽ Quách Vịnh Nhân thích chơi chơi trốn tìm sao? Nhưng thoát nhìn có vẻ không giống. Ta tức giận đi qua, vừa kéo bức màn ra, chỉ thấy Quách Vịnh Nhân đứng trước cửa sổ mà nước mắt ràn rụa. Ta chấn động, vội vàng kéo Quách Vịnh Nhân đến ghế sa lon, nhỏ giọng hỏi: "Làm sao vậy? Vịnh Nhân tử."

"Nhân tử rất vui vẻ, rất cảm động, ta cuối cùng cũng biết ngươi không phải chơi đùa tiểu Di, Nhân tử rất thích nam nhân có tình có nghĩa. Ngươi đối với tiểu Di như vậy, Nhân tử thật sự rất vui." Quách Vịnh Nhân nghẹn ngào nói hết, nhẹ nhàng mở hai cánh tay ôm chặt ta.

"Ta vốn là người có tình có nghĩa mới lớn lên đẹp trai như vậy, chẳng lẽ Vịnh Nhân tử hiện giờ mới biết sao?"

Ta cười hì hì, lại vỗ nhẹ lên lưng Quách Vịnh Nhân, trong mũi người thấy mùi thơm lan tỏa, ta còn cắn vành tai của nàng. Vành tai nàng giống như núm vú vậy, đều là kiểu đầy đặn.

" Đẹp cái khi gì, đàn ông đẹp trai truy cầu tiểu Di đầy rẫy." Quách Vịnh Nhàn phun ta một ngụm.

" Vì sao Di tỷ không chọn một người?"Ta cười hỏi.

" Chọn chứ, nhưng nàng đều cảm thấy không hợp. Chuyện tình cảm rất chú ý duyên phận , không thể tưởng được tiểu Di lại thích người. Ai, tiểu Di thật vất vả mới quên được nam nhân trước kia, hiện tại càng đặt tình cảm trên người người, ta xem tiểu Di đời này nhất định chỉ còn có thể chọn người thôi."Quách Vịnh Nhàn cảm giận mà thở dài một hơi.

" Vịnh Nhàn tỷ, Vậy..... Ta nên làm gì bây giờ? Không bằng ta hạ quyết tâm chia tay với Di tỷ, sau đó giúp nàng mở một gian tiệm bán quần áo gì đó, cho nàng có thời gian lựa chọn hạnh phúc của mình." Ta khổ sở thở dài.

" Nói vậy, tiểu Di đã yêu mến người. Ta cùng tiểu Di quan hệ rất tốt, ngày thường chúng ta cơ hồ không chuyện gì không nói, không có gì giấu diếm nhau, tâm tư tiểu Di ta rất rõ ràng. Người mấy ngày nay đều bận rộn tranh quyền đoạt vị, chẳng hề để ý đến nàng, nàng rất thương tâm, còn khóc nhiều lần, người là tên nam nhân thối tha chẳng lẽ không có thời gian gọi một cú điện thoại sao?"

" Vịnh Nhàn tỷ, ta sai rồi."Ta áy náy vịn phần tựa đầu trên bờ vai Quách Vịnh Nhàn.

" Hừ, người cho rằng ta muốn rình coi sao? Ta chỉ muốn để tiểu Di thấy mặt người một lần."Quách Vịnh Nhàn hung dữ trừng mắt nhìn ta.

" Cái gì? Ôi, Vịnh Nhàn tỷ của ta! Người thật sự là dụng tâm lương khổ mà." Ta càng nghe càng ngạc nhiên.

" May mà lòng tốt của ta không bỏ phí, cũng kiểm tra xong cảm tình của người đối với tiểu Di, cho nên ta rất vui vẻ, rất cảm động. Bất quá, người nếu như dám đoạn tuyệt quan hệ với nàng, ta..... Ta sẽ lập tức từ chức."

Quách Vịnh Nhân đang vịn thân thể của ta, lớn tiếng phun nước miếng lên mặt ta.

" Ta không phải có ý này, ta chỉ sợ ta không dành được nhiều thời gian Di tử, sẽ ủy khuất Di tử." Ta như một đứa trẻ mắc lỗi hổ thẹn cúi đầu.

"Tiểu Di người ta yêu cầu cũng không cao, nàng chỉ mong mỗi tháng cùng người tụ họp một lần. Nữ nhân bên cạnh người có nhiều hơn nữa, người cũng có thể có thể bớt ra chút thời gian chứ? Mà người vừa mới đáp ứng nàng mỗi tháng ba lượt, bây giờ lại muốn đổi ý sao?" Quách Vịnh Nhân lớn tiếng chất vấn ta.

"Không phải vậy mà. Ta là thấy Vịnh Nhân tử nói chuyện nghiêm trọng như vậy, ta cảm thấy có chút sợ hãi."Ta xác thực sợ hãi ân huệ mỹ nhân.

" Sợ cái gì? Trước kia người là một cái tiểu bạch kiểm thì ta còn có chút lo lắng, hiện tại người hoàn toàn có điều kiện nuôi dưỡng tiểu Di. có bao nhiêu nam nhân hi vọng chiếu hữu nàng, nàng đều không đồng ý. Hừ, người đây là có phúc mà không biết hưởng." Khẩu khí Quách Vịnh Nhân cuối cùng đã giảm bớt sự căng thẳng.

" Chiếu cố Di tử ta nguyện ý vạn lần. Chỉ cần Di tử đồng ý, ta sẽ chăm sóc nàng cả đời." Ta ngẩng đầu, rất thành khẩn mà nói.

" Lúc này người nói mới giống con người, thế nhưng người vừa rồi hơi quá đáng đó."Quách Vịnh Nhân vừa giận nổi giận ùng ùng đứng lên.

" Ta..... Ta quá đáng như thế nào?" Ta lại ăn cả kinh.

" Ta đã thấy rõ ràng, người vừa rồi vì sao không bắn vào trong? Hừ, người không thỏa mãn, tiểu Di ngoài miệng không nói nhưng trong lòng chắc chắn rất khổ sở. Nàng sẽ nghĩ rằng người chỉ muốn thân mật với Tân Ny! Người chẳng lẽ không thấy sao? Nếu Tiểu Di muốn thoải mái, nàng đã

sớm có thể dừng rồi. Nhưng nàng vẫn luôn đón ý người, nhân nhượng người, chính là muốn cùng người cũng thoải mái, thế nhưng người....."

" Oan uổng quá, ta đã rất muốn bắn mà, nhưng ta cân nhắc đến Nhàn tử cho nên mới nhịn xuống đến." Ta cười khổ không thôi.

Quách Vịnh Nhàn sững sờ, mặt mũi đỏ bừng trừng mắt nhìn ta: "Ai bảo người lưu cho ta?"

" Được rồi, Nhàn tử yêu quý của ta. Tiếp theo ta nhất định rót đầy cho Di tử, người bây giờ đừng nóng giận nữa mà."

Quách Vịnh Nhàn bật cười một tiếng, vứt cho ta một cái mị nhãn, gắt giọng: " Cái gì là rót đầy, chúng ta là thùng đựng nước sao? Đúng là miệng chó không mọc ra ngà voi."

" Đúng đúng đúng, ta là con chó nhỏ. Nhàn tử, ta bây giờ rất đáng thương, chú chó đáng thương mà. Nếu không giải phóng ra, tiểu đệ đệ muốn nổ tung mất, ta đoán chừng hiện tại bắn ra có thể rót đầy cả thùng nước ấy chứ." Ta vội vàng đặt cơn thịnh nộ hồi trong tay Quách Vịnh Nhàn.

" Phì, kìm nén cho chết, đáng đời người ! Chỉ cần người đối xử tử tế với tiểu Di, Nhàn tử sẽ cho người cảm nhận cái gì gọi là yêu." Quách Vịnh Nhàn trong mắt phóng ra dị sắc, nàng vừa xoa nắn đại nhục bông trong tay, vừa ngẩng đầu cười quyến rũ.

TỶ PHU VINH DỰ

Tiểu Thủ Chương
www.dtv-ebook.com

Chương 40: Thôi miên (2)

" Ta..... Ta muốn."

Tai ta như nghe thấy một âm thanh xa xăm khiêu gợi, đầu óc lập tức trống rỗng, trái tim nhảy lên đột nhiên trở nên rất vững vàng, huyết dịch tựa hồ rất chậm. Cảnh tượng trước mắt ta dần trở nên mơ hồ, mơ hồ một lát lại dần dần rõ ràng, chỉ là mọi thứ đều đã thay đổi, Quách Vịnh Nhân trước mắt thay đổi, cả hoàn cảnh bốn phía đều thay đổi.

Ta lúc này đưa thân vào một mảnh cỏ dại khắp nơi trên đất rừng hoang, một nữ thiếu phụ rất giống Quách Vịnh Nhân để lộ nửa thân trần nằm dưới một gốc cây đại thụ nằm lạnh run cầm cập. Nàng có thân thể đầy đà trắng như tuyết, y phục trên người đã bị xé thành những mảnh dài căn bản không cách nào che lấp thân thể mê người, trái lại còn câu dẫn dục vọng của một tên lưu manh.

Lưu manh diện mục dữ tợn, bộ dáng rất giống ta. Hắn thoát nhìn như bị tàn phế lại rất hung ác, trên mặt hắn là sự dâm uế cùng vui vẻ chậm rãi đi đến cạnh nữ thiếu phụ.

" Đừng tới đây, đừng tới đây....." Nữ thiếu phụ gào thét, nàng sợ hãi nhìn dưới háng tên lưu manh cái kia cây dương vật to lớn lại xấu xí vô cùng. Đáng sợ hơn chính là cái đồ vật này cực lớn, dài như một cây thương.

" Mỹ nhân, đợi lát nữa người không kêu như vậy, người sẽ hô ca ca tốt, ca ca bồng, ha ha ha....." Lưu manh phát ra tiếng cười chói tai dâm dăng.

" Đừng tới đây, đừng tới đây....."

Mĩ thiếu phụ vẫn vừa khóc vừa hô liên tục, nhưng tiếng khóc nhu nhược này chỉ có thể cổ vũ lưu manh tàn bạo nàng. Hăn hung ác nhào tới, mỹ thiếu phụ đáng thương đã không cách nào ngăn cản lưu manh hung ác bạo ngược, trên người nàng những mảnh vải thừa thớt đều bị giật tung ra, lộ ra thân thể làm cho huyết mạch trong người sôi sục, bộ ngực cao ngất đầy đặn, núm vú đỏ tươi như viên hồng ngọc, đường cong hoàn mỹ, bãi cỏ đen nhánh, còn có một cặp lông mày màu mỡ.

" A..... Không muốn! Van người, đừng đi vào....."

Mĩ thiếu phụ không chỉ rất đáng thương, nàng còn phi thường nhát gan nhu nhược. Lưu manh kéo nàng trên đồng cỏ nhưng nàng một chút lực phản kháng đều không có. Tận đến khi lưu manh xoay cặp lông mày màu mỡ đến, thiếu phụ mới lần nữa lớn tiếng cầu khẩn.

Rất đáng giận, lưu manh thờ ơ với sự khẩn cầu của nàng, hăn thô lỗ đặt mỹ thiếu phụ dưới thân, đưa dương vật to béo của hăn theo xuyên qua cặp lông mày màu mỡ, đâm vào mật đạo mỹ thiếu phụ. Trong tiếng thét thê lương của nàng, lưu manh động thật lực thân thể của mình lên người nàng, dương vật vừa thô vừa to nhiều lần rút ra đút vào trong mật đạo. Nhưng mỹ thiếu phụ đáng thương chỉ khóc lóc còn ngoài ra không có một sự chống cwh gì, nàng giống như một con cừu nhỏ bị lưu manh tàn bạo vũ nhục, cưỡng bạo.

Thế nhưng một chuyện ngoài ý muốn đã xảy ra. Lưu manh đút vào một hồi, mỹ thiếu phụ lại không khóc nữa, nàng dần dần hướng theo hoạt động của lưu manh mà lay động bộ lông của mình, trong miệng cũng không hề cầu khẩn, mà lớn tiếng hô: " Ca ca giỏi quá ! Mạnh hơn đi! A A ! Mạnh hơn đi!"

Lưu manh vừa gian dâm mỹ thiếu phụ, vừa nhe răng cười: " Biết ca ca lợi hại chưa?"

Mĩ thiếu phụ lớn tiếng gọi: "Biết rồi, biết rồi! Côn thật ca ca thật thô. A..... Mạnh hơn đi."

Lưu manh cười gian một tiếng: " Đúng là con đĩ, muốn dùng lực thì tự mình đến đi."

Nói xong đem đại dương vật theo mỹ thiếu phụ mật đạo rút...ra, nằm ngửa trên đồng cỏ.

Mĩ thiếu phụ lang thang cười cười, hai chân phân vượt qua tại lưu manh phần eo hai bên, một chỉ bàn tay như ngọc trắng cầm chặt vừa thô vừa to dương vật, nhắm ngay đen nhánh một mảnh cọng lông trong cỏ, sau đó chậm rãi ngồi xuống.

" Úc, sướng chết . Người đúng là con đàn bà dâm đẳng ! Nhanh! Mau đưa vú tới !"

Lưu manh một phát bắt được cặp vú cao ngất của mỹ thiếu phụ, vuốt ve trái phải. Mỹ thiếu phụ cười phóng đẳng liên tục, vừa ép xuống thân thể đưa cặp vú cao ngất tới trong miệng lưu manh. Lập tức ném cặp mông sáng ngồi lên, rất nhanh phun ra nuốt vào dương vật cắm trong mật đạo đại, tốc độ càng ngày càng tăng.

Lưu manh nhe răng cười. Đột nhiên, ta tựa hồ nghe thấy vài thanh âm thanh thúy: " Không thể vào được!" tổng giám đốc bàn giao:nhấn nhủ, không cho phép bất luận người nào đi vào."

" Cái gì? Ta xem..... Xem tỷ phụ ta cũng không được sao?" Lại là một hòi âm thanh ồm ồm.

" Đúng vậy, không thể." Lại là âm thanh thanh thúy.

Lúc này ta đột nhiên tỉnh táo trở lại, phát hiện mình đang ngồi trên ghế sa lon, thân thể đầy đà của Quách Vịnh Nhân trần truồng ngồi trong ngực

ta, động thịt của nàng liễu mạng thôn phệ đại nhục bồng của ta, sóng sữa trước mắt ta tuôn trào động tâm phách. Ánh mắt của nàng rất mê ly kêu gọi, trong miệng thấp giọng kêu: "Đại nhục bồng ca ca, mạnh hơn đi....."

Âm thanh dâm dăng của Quách Vịnh Nhân cực kỳ kích thích ta, dục vọng của ta bị chọc đến điểm cao nhất, vịn lên hai bờ hông nàng, ta lần nữa hung mãnh đâm cuồng loạn vào lỗ thịt của nàng.

"A, Tiểu Hàn người..... Người đã tỉnh sao? Người cố nhịn xuống, đừng bắn..... Nhân tử..... Nhân tử sẽ tới A....."

Thời điểm hai tay ta đụng vào hai hông nàng, nàng nhìn ta có vẻ rất bất ngờ. Trong đôi mắt đẹp ngoài dục hỏa cường thịnh còn có một sự quý dị. Ta không thể nào hiểu nổi, chỉ biết là ta rất hưng phấn, rất thoải mái. Trời ạ, bây giờ ta mới cảm nhận được cái gì là ân ái.

"Tích..... Tích..... Tích....."

Hệ thống bộ đàm trên bàn làm việc đột nhiên phát ra tiếng kêu to, đây là Thượng Quan Quyên điện thoại nội tuyến cho ta, đại khái là Tiểu Quân khó chơi, kiên quyết không đợi ta.

"Tiểu Quân đã đến rồi." Ta nhỏ giọng mà nói với Quách Vịnh Nhân.

"Ta biết, đừng ngừng lại. Tiểu Hàn, mau mạnh lên..... A..... A....."

Quách Vịnh Nhân rên rỉ vong tình, cơ hồ là không kiêng nể gì cả phun ra nuốt vào lấy đại nhục bồng, âm thanh "BA~BA" vang dội không dứt bên tai. Ta rất lo lắng, tranh thủ thời gian cầm chiếc quần lót nhét vào miệng nàng: "Người còn kêu nữa sao?"

Quách Vịnh Nhân nhổ quần lót trong miệng ra, cười quý dị với ta: "Người yên tâm, chúng ta có thể nghe được âm thanh bên ngoài, nhưng người ở ngoài không thể nghe được tiếng của chúng ta."

" Thật sao?" Ta thật bất ngờ, thấy Quách Vịnh Nhân thật sự không e ngại gì, ta cũng cảm thụ lây. Rốt cục thả lỏng tay chân, dứt khoát đút vào mật huyết Quách Vịnh Nhân không hề cố kỵ, mãnh liệt như gió bão mưa rào. Chốc lát sau đó, xương sống của ta như run lên: " Vịnh Nhân tử, ta muốn bắn....."

" Bắn đi, bắn cho tử tử."

Quách Vịnh Nhân lập tức đẩy nhanh tốc độ, cặp móng màu mỡ vô tình phát lên xương mu của ta. Của ta lông lồn một mảnh lầy lội, ta chưa từng thấy nữ nhân có âm thủy phong phú như thế, hạ thân đều ướt đầm, càng ngoài ý muốn là lỗ thịt Quách Vịnh Nhân càng ngày càng gấp. Từng đợt kịch liệt co rút ở bụng dưới nàng sinh ra, rất nhanh tựu lan đến thân thể của ta. Ta rung mình một cái, côn thịt mạnh mẽ càng trở nên thô to cứng rắn hơn, lần nữa hung hăng đâm vào sâu trong lỗ thịt.

Ta ôm chặt Quách Vịnh Nhân, khoái cảm tê dại bộc phát mãnh liệt như núi lửa. Ta còn chưa kịp hô, tinh hoa đầm đặc phun trào ra ngoài, lập tức rót đầy lỗ thịt màu mỡ.

" A..... Tiểu Hàn, Tiểu Hàn." Quách Vịnh Nhân xụi lơ trên người của ta.

" Nhân tử." Ta cảm thấy chóng mặt hoa mắt. Trời ạ! Quả thực là muốn mạng của ta mà.

Trong văn phòng chỉ còn tiếng thở dốc, ngay cả tiếng kêu to của hệ thống bộ đàm cũng biến mất. Thượng Quan Quyên quả nhiên rất nhạy bén, nàng không có lại gọi điện thoại tiến đến, ta cũng nghe không thấy tiếng ồn ào của Tiểu Quân, đoán chừng là Thượng Quan Quyên đã dùng biện pháp gì di chuyển lực chú ý của nàng, ta thầm tán thưởng Thượng Quan Quyên, ta phải tăng lương cho nàng một chút.

" Nhân tử." Ta nhẹ nhàng vuốt ve tấm lưng đã ướt đầm mồ hôi của Quách Vịnh Nhân.

"Ừ?" Quách Vịnh Nhân đáp nhẹ một tiếng, hơi thở của nàng còn phi thường nặng nề.

"Không cho phép người rời khỏi ta." Ta nỉ non.

Quách Vịnh Nhân đắm chìm sau nửa ngày mới phát ra tiếng cười:
"Người muốn rời khỏi Nhân tử, Nhân tử còn không muốn đây này! Thật không nghĩ tới người là Thanh Long."

"Hả? Cái gì là Thanh Long?" Ta hoàn toàn không hiểu.

"Có lẽ người không biết, Nhân tử ngay từ đầu cũng không chú ý. Nhưng ở vừa rồi, Nhân tử phát hiện trên đầu gậy của người có chín mạch máu. Giống như nam nhân có ba đầu đã là quá nhiều, mà người lại có tới chín đầu mạch máu tất cả."

"A? Thế nó có nghĩa là gì?" Ta lại mê hoặc, lại hơi hoảng loạn.

Quách Vịnh Nhân ghé lên sát lỗ tai ta cười nói: "Chính là Tiểu Hàn thiên phú dị bẩm. Nam nhân nếu trên đồ có chín mạch máu, thì gọi là Cửu vân Thanh Long, tục xưng Thanh Long, nam nhân như vậy a, tính dục tràn đầy, ham muốn chiếm giữ cũng mãnh liệt. Hơn nữa chỉ có Thanh Long, mới có thể phá thuật thôi miên của Nhân tử."

"Thuật thôi miên? A, đúng rồi! Vừa rồi ta giống như là nằm mơ vậy. Ai da, Nhân tử là người hay là quỷ đây?" Tâm trạng của ta chợt kinh hoảng.

"Người mới là quỷ ấy, nói bậy bạ gì đó? Thuật thôi miên là một loại ám thị tâm lý, Nhân tử có thể đem sự dâm dăng nhất, những ý niệm tà ác nhất chuyển đổi thành ảo giác trong đầu Tiểu Hàn, để người có cảm giác chân thật nhất đạt được thỏa mãn mãnh liệt, thậm chí..... Thậm chí có chút ít biến thái! Chỉ có điều..... Chỉ có điều....." Quách Vịnh Nhân đột nhiên ập a ập ứng.

Ta lo lắng hỏi: " Chỉ có điều cái gì?"

Quách Vịnh Nhân dùng cặp vú đầy đặn xoa xoa lồng ngực ta, nàng nhẹ nhàng cười: " Chỉ có điều thi triển loại này thuật thôi miên cũng bị ảo giác lôi cuốn, cho nên trừ phi là người Nhân tử yêu nhất, nếu không Nhân tử tuyệt đối sẽ không dùng tà thuật như vậy."

" Tà thuật? Ta cũng không biết là tà ác nha." Ta kinh ngạc không thôi.

" Người không hiểu cũng đừng có nói lung tung, thuật thôi miên này mục đích không tinh khiết, nó chuyên dùng để khơi mào ý niệm vô sỉ nhất trong mỗi người. Nếu dùng nhiều, nam nhân sẽ trở nên rất tà ác, nữ nhân sẽ trở nên dâm dăng, đến lúc đó không thể nào tự khống chế được mình, thậm chí có thể làm ra những chuyện thương thiên hại lí."

Thấy ta chỗ hiểu chuyện không, Quách Vịnh Nhân hé miệng cười khẽ, thần thái có mấy phần đắc ý: " Thời cổ đại, thuật thôi miên này không gọi như vậy mà gọi là mị thuật, chuyên để đối phó nam nhân bạc tình bạc nghĩa, một khi thi triển mị thuật với nam nhân này, thì bất cứ kẻ nào cũng sẽ lưu luyến người thi thuật. Hì hì, về sau Tiểu Hàn sẽ rất tưởng niệm Nhân tử, ba ngày không thấy Nhân tử, người sẽ rất thất vọng đó."

Quách Vịnh Nhân vừa cười, vừa hoạt động cặp mông của nàng. côn thịt cắm trong lỗ thịt lại bắt đầu sưng to lên, ta lại cảm nhận được cảm giác chặt khít.

" Ba ngày? Ta xem ra một ngày đều không thể ly khai Nhân tử." Ta si ngốc vắn về núm vú nàng, vú của nàng chẳng những đầy đặn còn phi thường trắng nõn, không hề có dấu hiệu rủ xuống.

" Người là Thanh Long mới chịu được như vậy. Nếu như đổi thành nam nhân khác đoán chừng cả ngày đều không thể rời khỏi tử. Thanh Long có lực kháng cự rất cường đại, dù là trúng mị thuật cũng có thể rất nhanh tỉnh táo lại. Ủ, vừa rồi người thanh tỉnh sớm hơn Nhân tử. Sau khi tỉnh lại thì

người sẽ tai thính mắt tinh, cách mười kilômet cũng nghe được, cho nên người mới có thể nghe được Tiểu Quân thanh âm."

" Trách không được. Vậy tại sao hiện tại bây giờ lại không nghe thấy?"
Ta vẫn còn có chút không rõ.

" Đó là mị thuật đã qua, thế nên nó tự động biến mất." Quách Vịnh Nhân nhẹ nhàng giải thích.

" A, hóa ra là như vậy. Bất quá, ta hiện tại lại muốn nữa rồi, Nhân tử, ta cứng quá." Ta phát hiện dục vọng của mình lại tới nữa, đại nhục bồng trong nhục huyết Quách Vịnh Nhân càng không ngừng được mút vào, tên kia đã sớm khôi phục nguyên khí.

Quách Vịnh Nhân ngồi thẳng thân thể, xoa tung mái tóc, mỉm cười lắc đầu với ta: " Không được, không thể lại đến nữa. Loại này mị thuật sở dĩ tà ác, cũng là bởi vì thi triển một lần sẽ khiến cho nam nhân tiêu hao rất lớn. Nếu như giao hoan quá nhiều, đối với thân thể nam nhân rất có hại. Tuy người tính lực tràn đầy, nhưng không phải là vô hạn, nhà người có Đái Tân Ni, ngoài có tiểu Di cũng cần người quan tâm, nhiều nữ nhân như vậy cần người, người không thể tùy tiện phóng túng."

" Vậy ta không thể đụng đến những nữ nhân khác sao?"Ta giật mình hỏi.

Quách Vịnh Nhân trừng ta: " Đương nhiên không phải. Thanh Long tính lực mãnh liệt, bất cứ lúc nào cũng có thể muốn nữ nhân, Nhân tử có thể hiểu được, nếu thật sự muốn, người có thể làm, nhưng không nên bắn ra, mỗi ngày một lần là tốt rồi. Qua mấy ngày, Nhân tử làm mấy món chút ít bổ dưỡng người, người bây giờ đã là tổng giám đốc, nữ nhân bên cạnh chỉ biết ngày càng nhiều, Nhân tử rất lo lắng người quá phóng túng. Bất quá may mắn người là Thanh Long, có lực khắc chế rất mạnh, đây cũng là điều duy nhất yên tâm."

" Biết rồi, ta muốn hỏi hỏi thăm khi nào thì Nhàn tử lúc nào lại thi triển pháp thuật này?" Ta cười không thôi, thầm nghĩ một ngày một lần, ta đây không bị kìm nén mà chết sao? Trước kia không có nữ nhân, ta thường xuyên một ngày thủ dâm hai, ba lượt mới có thể tiết hỏa.

" Khanh khách, xem người có nghe lời không đã! Nếu như nghe lời, ba tháng sau Nhàn tử lại cho người thoải mái một chút." Quách Vịnh Nhàn phong tình vạn chủng liếc nhìn ta.

" Ba tháng? Nhàn tử, cái này cũng quá dài đó." Ta mở to hai mắt nhìn, quả thực rất lo lắng.

" Quá dài sao? Vậy thì nửa năm." Quách Vịnh Nhàn nghiêm mặt.

" Ta lắm miệng, ta lắm miệng, sẽ chờ ba tháng. Nào, trước hết để cho ta thỏa mãn hai lượt." Ta bất đắc dĩ, Quách Vịnh Nhàn mị thuật làm cho ta mê muội. Tuy thời gian ba tháng quá dài, nhưng so ra vẫn tốt hơn nửa năm.

" Đừng mà, ta muốn tắm. Bị Tiểu Quân phát hiện sẽ không tốt..... Ân..... Ân....." Bị ta hung hăng đâm vào hai cái, về đặc ý của Quách Vịnh Nhàn mới biến mất. Hừ, Thanh Long quả nhiên không ăn chay .

TỶ PHU VINH DỰ

Tiểu Thủ Chương
www.dtv-ebook.com

Chương 41: Lưỡng tình tương duyệt, biệt ly khó rời (1)

"Làn da tốt quan hệ rất lớn đến nước! Khi còn ở nhà ta thường xuyên ra sông nghịch nước, con sông nhỏ quanh nhà ta nước rất mát, rất ngọt."

Tiểu Quân đặc ý khoe khoang da thịt đáng tự hào của nàng với Thượng Quan Quyên cùng Thượng Quan Hoàng Quán. Bất quá, khi Tiểu Quân còn bé làn da vừa đen lại không mịn màng, hoàn toàn không giống bây giờ. Đương nhiên, nàng khoác lác trước mặt các tỷ muội thì ta cũng không nên bóc trần.

Ta vụng trộm nháy mắt với Quách Vịnh Nhân một cái, nàng mới lén lút chạy đi. Tiểu Quân đưa lưng về phía cửa văn phòng, đương nhiên không nhìn thấy Quách Vịnh Nhân rời đi, chỉ là hai tỷ muội Thượng Quan chắc chắn thấy rõ. Thế nhưng hai tỷ muội này hoàn toàn không biểu lộ gì, quả thực coi Quách Vịnh Nhân như tàng hình. Ta cao hứng cực kỳ, quyết định tặng hai nàng một món quà, coi như là bồi dưỡng tình cảm.

"Khục." Đợi khi Quách Vịnh Nhân đi xa, ta mới ho nhẹ một tiếng. Tiểu Quân lập tức quay đầu lại, trông thấy ta, nàng lớn tiếng ồn ào: "Còn nói muốn dẫn ta đi mua quần áo, chúng ta đã ở đây hơn nửa ngày rồi, muốn vào văn phòng tìm người, hai vị tỷ tỷ lại không cho ta vào! Hừ, tức chết ta mất." Tiểu Quân tức giận trừng mắt với ta.

"Mấy ngày nay quá mệt mỏi, ta vừa ngủ một lát nên đã dặn Tiểu Quyên không cho người nào quấy rối." Ta nhìn Thượng Quan Quyên tỏ vẻ cảm tạ. Nàng cười khanh khách một tiếng, cũng không nói gì, chỉ vụng trộm làm mặt quỷ với ta. Ha ha, thật sự rất đáng yêu.

"À, hóa ra là ngủ trộm, vậy bây giờ ngủ đủ chưa?" Tiểu Quân đảo con người một vòng, khẩu khí lập tức dịu xuống, xem ra nàng vẫn rất thương vị ca ca này.

"Đủ rồi, chúng ta đi thôi. Tiểu Quyên, nếu có người tìm ta thì bảo họ gọi điện thoại cho ta." Ta ôm vai Tiểu Quân nhẹ gật đầu với hai ty muội.

"Vâng, tôi đã biết, chào tổng giám đốc." Thượng Quan Quyên phất phất bàn tay nhỏ bé.

"Chào tổng giám đốc." Âm thanh giòn tan của Thượng Quan Hoàng Quán cũng theo sát.

Nữ nhân trời sinh thích cái đẹp, Tiểu Quân rất triệt để thuyết minh câu danh ngôn này. Chỉ đi dạo hai giờ, hai tay của ta đã treo đầy chiến lợi phẩm của nàng, quả thực trở thành ô-sin miễn phí, thế nhưng Tiểu Quân vẫn chưa thỏa mãn. Kỳ thật vẻ đẹp của nàng nên xứng với những quần áo đẹp nhất trên thế giới. Tuy tay đau xót chân mỏi rã rời, nhưng khi thấy Tiểu Quân vui vẻ, mọi sự mệt mỏi của ta biến mất, thay vào đó là sự ngọt ngào.

Kỳ thật, ta thích Tiểu Quân mặc quần jean cùng áo sơ mi hơn. Chỉ là buổi tối phải đến nhà Hà bí thư ăn cơm, còn phải tham gia một bữa tiệc, Tiểu Quân mặc những thứ như vậy có chút không thích hợp.

"Tiểu Quân đại nhân, muốn mua bao nhiêu không phải là vấn đề, nhưng người có thể nghỉ một lát hay không?" Ta cố nén hơi thở gấp gáp hỏi nàng.

"Có muốn gặp bạn học của ta không?" Tiểu Quân duỗi ngón trỏ sơn móng tay xanh nhạt ra, ta lập tức lâm vào thế khó xử, trong đầu lập tức hiện ra mấy tiểu cô nương ngây thơ xinh đẹp.

"Người còn thiếu cái gì chứ? Nhiều quần áo như vậy người mỗi ngày đổi một bộ, một tháng cũng không hết." Ta hảo tâm nhắc nhở.

"Ừ, cũng không khác lắm."

Tiểu Quân lắc lắc cái đầu nhỏ, con người đảo một vòng, đột nhiên thần bí cười cười với ta: "Đợi lát nữa mang người đi gặp một đại mỹ nữ. Bất quá, người cũng đừng có ý xấu đó! Người ta đã có chồng rồi."

"Có chồng thì ta nhìn cũng vô dụng." Ta tức giận trừng mắt nhìn Tiểu Quân liếc.

"Cái gì vô dụng? Mỹ nữ chỉ để thưởng thức, hừ." Tiểu Quân hét lớn với ta rồi sau đó không thèm quan tâm ta, trực tiếp đi trước. Ta bất đắc dĩ bám theo bóng lưng xinh xắn của nàng, sợ để nàng chạy mất.

Qua hai con đường, Tiểu Quân rốt cục đi đến hướng công ty kt, ta thầm cảm thấy may mắn, nghĩ thầm sắp được nghỉ ngơi rồi. Khi trở lại công ty, nhất định phải tìm Đái Tân Ni xoa bóp giúp ta, cái hai chân này sắp gãy mất rồi. Nào biết Tiểu Quân chuyển hai ba lần, lại quay sang siêu thị Bách Việt, trong lòng ta kêu khổ thấu trời, theo sát sau lưng Tiểu Quân hỏi: "Đi đâu đấy?"

"Kêu la cái gì? Đến rồi, chính là chỗ này."

Thang cuốn vừa mới lên tầng hai, Tiểu Quân liền chỉ vào một gian hàng nội y hô to. Ta lập tức tròn tròn mắt, đây không phải cửa hàng nội y của mỹ nhân đường mật sao?

"Sở Huệ tỷ tỷ, Tiểu Quân tới thăm người nè!"

Tiểu Quân bước nhanh tới, hướng về phía Sở Huệ đang giới thiệu nội y cho hai mỹ nữ kêu to. Hai mắt Sở Huệ sáng lên, chỉ là khi Tiểu Quân chạy đến trước mặt nàng, nàng đột nhiên nghiêm mặt nói: "Tiểu Quân, người có phải quên Sở Huệ tỷ rồi không? Lâu như vậy mà không đến thăm tỷ tỷ, tỷ tỷ tức giận rồi."

Ah! Mỗi lần nghe âm thanh hơi khàn khàn của Sở Huệ, mọi tế bào trong người ta đều bị loại âm tần kỳ diệu này hấp dẫn, cơ bắp cùng xương cốt trên người đều có cảm giác buông lỏng. Có đôi khi ta đã nghĩ, buổi sáng nghe âm thanh ỏn ẻn của Tiểu Quân, buổi tối nghe giọng khàn khàn của Sở Huệ, đó là cảnh tượng tươi đẹp biết chừng nào. Thanh âm hai đại, tiểu mỹ nữ này có thể nói là nhân tài kiệt xuất giới thanh âm.

"Hi hi, không phải bây giờ ta đã tới rồi sao? Người xem, vừa rồi ta dạo phố trông thấy một bộ kính râm nhìn rất đẹp, liền mua cho Sở Huệ tý."

Tiểu Quân cười hi hi lộ ra một cái hộp tinh mỹ từ trong túi, đây là một bộ kính râm nhãn hiệu gucci. Ai, Tiểu Quân thật là bạo tay, bộ kính râm này hơn bảy nghìn mà nàng dám lấy ra tặng người khác, mặc dù còn nhỏ tuổi đã biết xài tiền bậy bạ như thế nào, ta thấy mà phải nhú mày lại.

"Cái này kính râm này rất đắt đó! Tiểu Quân tốt với tỷ tỷ quá, cảm ơn trước nhé!"

Sở Huệ rất biết hàng, chỉ xem nhãn hiệu đã biết giá cả xa xỉ, trên khuôn mặt xinh đẹp hiện ra nụ cười ngọt ngào. Đôi cánh tay ngọc ưu nhã vòng ra ôm Tiểu Quân, chỉ là sau cái ôm này thì Sở Huệ cũng phát hiện ra ta. Nàng sững sờ, trong nụ cười ngọt ngào lại có thêm một chút thần sắc mập mờ.

"Sở Huệ tỷ, đây chính là tỷ phu ta."

Tiểu Quân cầm trên tay túi lớn bọc nhỏ chất đống tại cái ghế, sau đó kéo ta đến trước mặt Sở Huệ, vừa sáng ngời cái đầu nhỏ vừa giới thiệu. Ta thậm chí cảm thấy buồn cười, trong đầu nghĩ còn cần người phải giới thiệu sao?

"A, đã nghe Tiểu Quân nhắc tới, người khỏe chứ?" Sở Huệ nhin cười, nàng làm bộ không biết ta, mà là hướng ta khách khí gật gật đầu nói. Bạn đang đọc truyện được copy tại -Y

"Ta không khỏe."Ta hoàn toàn không khách khí, nếu như tay của một người sắp gãy ra, chân rã rời muốn chết, cổ họng lại khát khô, cả người đầy mồ hôi, vậy người này tâm tình tuyệt đối rất ở đâu. Rất không may, ta chính là người này. Thả túi lớn túi nhỏ trong tay ra, ta lấy lên cốc nước đặt trên chiếc bàn tròn thủy tinh một hơi cạn sạch, cũng mặc kệ cái cốc nước này là của ai. Dù sao trong cửa hàng đều là mỹ nữ, uống nước miếng mỹ nữ lại có làm sao?

Sở Huệ cùng Tiểu Quân giật mình nhìn ta, điều này không có gì kỳ quái, kỳ quái chính là một vị khách của cửa hàng cũng nhìn ta. Đó là một vị mỹ nữ, trông thấy ta uống sạch cốc nước, nàng đỏ mặt lên hung hăng trợn mắt với ta, đoán chừng cái cốc này là của nàng .

"Khát như vậy sao?"Sở Huệ hé miệng cười với ta, quay người rót một cốc nữa, sau đó đưa cho vị khách hàng là mỹ nữ kia. Nàng kia cũng nở nụ cười hớn hở, không biết nàng nói thầm cái gì với Sở Huệ, hai mỹ nữ bắt đầu cười khanh khách không ngừng.

Tiểu Quân tức giận lắc lắc cái đầu nhỏ, trực tiếp đi dò xét những món nội y kêu gọi kia, chỉ là nàng vừa nhìn mấy lần, khuôn mặt nhỏ nhắn đã đỏ hồng lên. nàng vô thức liếc nhìn ta, phát hiện ta đang nhìn nàng chăm chăm, nàng bối rối lên dứt khoát đi ra xa.

Ta vừa được tìm một cái ghế ngồi xuống, Sở Huệ đã đi tới trước mặt ta, nàng khoanh hai tay trước ngực, dùng ánh mắt rất kỳ quái dò xét ta.

"Trên mặt ta có côn trùng sao?"Ta hỏi Sở Huệ.

"Ừ, có một con rất lớn, rất lớn, sắc trùng rất lớn."Sở Huệ lông mi hình lá liễu nhảy lên, lạnh lùng nói.

"Sắc trùng?"Ta không hiểu rõ đành sờ sờ mặt.

"Nếu như ta không đoán sai, lần trước người ở đây mua nội y, là mua cho Tiểu Quân đúng không?" Sở Huệ khẩu khí càng lạnh hơn, hơn nữa có chứa địch ý rất lớn.

"Không có, không có, không phải mua cho Tiểu Quân." Ta lại càng hoảng sợ, nghĩ thầm Sở Huệ làm sao đoán được vậy? Tiểu Quân hôm nay không có mặc chiếc nội y kia mà! Mà dù có mặc, chẳng lẽ Sở Huệ có đôi mắt thấu thị sao? Ủ, dù là có cặp mắt thấu thị cũng vô dụng, đoán chừng là Sở Huệ đang hù ta, ta kiên quyết phủ nhận là được.

Sở Huệ tiếp tục cười lạnh: "Người không lừa được ta đâu, ta bán nội y 5 năm, mỗi người đàn bà đi trước mặt ta, dù không cần cởi quần áo, ta cũng biết bộ ngực to nhỏ các nàng. Chiếc nội y lần trước mua người kia cùng bộ ngực Tiểu Quân phi thường ăn khớp. Hừ, không thừa nhận đúng không? Ta lập tức qua hỏi Tiểu Quân cho rõ ràng." Nói xong uốn éo bờ mông muốn đi đến chỗ Tiểu Quân.

"Người nhỏ giọng một chút được không? La tổng cũng không khó nói chuyện như người vậy." Ta vội vàng đứng lên, vội vàng chuyển đến La Tất. Đây là một lời ám chỉ với Sở Huệ, ông chồng người còn phải cung kính với ta, người phải nhẹ nhàng một chút chứ.

"Ủ! Làm tổng giám đốc tính tình thay đổi hẳn rồi, sắc đảm cũng to ra đó. Cả tiểu di cũng không buông tha!" lông mi hình lá liễu của Sở Huệ lại nháy lên, trong ánh mắt tràn ngập lửa giận, nàng căn bản không hiểu ý của ta.

"Ôi, người nhỏ giọng một chút." Ta vội vàng ngăn Sở Huệ lại, bởi vì mỹ nữ trường ta lúc trước tựa hồ đang rướn cổ lên như muốn nghe ngóng ta nói gì với Sở Huệ.

"Hừ, vậy người thừa nhận chứ?" Sở Huệ tuy giảm âm lượng xuống nhưng vẫn nổi giận đùng đùng. Ta cảm thấy rất kỳ quái, bình thường Sở

Huệ nói chuyện không nhanh không chậm, không sợ không hèn, rất có trật tự nhưng hôm nay làm sao vậy?

"Ai, ta..... Ta....." Ta vội muốn chết, thật không biết trả lời thế nào.

Đúng lúc này, ta lại tránh được một kiếp, bởi vì có hai nữ nhân đi vào khu chuyên bán. Ta vừa thấy hai nữ nhân này, tim đập nhanh hơn, thật không biết là kích động hay sợ hãi. Nữ nhân đều là nhu nhược, ta không nên sợ hãi các nàng, huống chi hai nữ nhân này đều là siêu cấp đại mỹ nữ chỉ cần đứng trên đường nhất định khiến tất cả nam nhân dồn ánh mắt tới. Hai vị siêu cấp đại mỹ nữ này là Cát Linh Linh và Đường Y Lâm.

"Sở Huệ." Đường Y Lâm dáng người cao ráo. Vài ngày không nhìn thấy nàng, ánh mắt nàng vẫn thanh tịnh sáng ngời như vậy, mái tóc dài phiêu dật. Chỉ là đôi gò má lúm đồng tiền mê chết người không thấy, bởi vì nàng không cười. Nàng nhàn nhạt đến gần Sở Huệ bắt chuyện, cũng không thèm liếc nhìn ta. Sở Huệ biểu lộ rất quái dị, nàng cảm hận Đường Y Lâm, nhưng trên mặt không thể không tỏ ra vui vẻ.

Ai, đầu ta lớn hơn, muốn tìm biện pháp trốn tránh. Trong khu chuyên bán này có đến mấy nữ nhân, kể cả Tiểu Quân, không có một ai là dễ trêu, nếu không chạy trốn, tuyệt đối là một tên đại ngốc.

"Chào bà chủ, sinh ý thịnh vượng chứ!Ồ, Trung Hàn người cũng ở đây sao?" Cát Linh Linh đang cười, ta phát hiện cả mái tóc nàng đều đang rung rinh. Buổi sáng cùng nàng làm một hiệp tại quán cơm "Thường Tâm mễ", rõ ràng tất cả vẻ tiêu tụy trên mặt nàng đều quét sạch, nàng hiện tại tỏ ra rất hưng phấn, đẹp không gì sánh được.

Ta ho khan một cái, nhìn hai cái siêu cấp đại mỹ nữ này, cái mũi ta ngứa muốn chết. Ngượng ngùng cười cười, ta đành giải thích: "Buổi tối có một yến hội, ta mang Tiểu Quân đi mua quần áo."

"Linh Linh tỷ, người cũng tới sao, thật là tình cờ." Tiểu Quân cao hứng bồng bồng chạy tới trước mắt Cát Linh Linh chào hỏi. Bất quá biết muội không bằng huynh, ta đương nhiên nhìn ra Tiểu Quân đáng tươi cười có chút cứng nhắc, trong lòng nàng còn có khúc mắc với Cát Linh Linh. Ai, nữ nhân có đôi khi rất đáng sợ, có lẽ ta nên tranh thủ thời gian chạy đi thôi! Đảo mắt một vòng, ta nảy ra một ý hay.

"A, là Hầu quản lý sao? Vấn đề tài vụ ư? Được, ta lập tức về công ty, Ủ, cũng gần đây thôi."

Ta rút điện thoại ra, giả bộ nghe Hầu Thiên Kiệt gọi đến, lại nói bậy vài câu, sau đó tỏ vẻ nghiêm nói với mọi người: "Công ty có việc gấp, ta phải lập tức trở lại. Mọi người từ từ xem đi, hôm nay muốn mua cái gì toàn bộ tính vào ta."

Nói xong, giao toàn bộ tiền mặt trên người cho Tiểu Quân, dưới cái nhìn soi mói của đám mỹ nữ hốt hoảng chạy trốn.

Đi ra cửa siêu thị, ta nặng nề thở dài một hơi, mừng tượng lại cảnh tượng mỹ nhân đường mật chẳng những phải đối mặt Cát Linh Linh khó chơi, mà còn là Đường Y Lâm người nàng hận muốn chết, ta thật khó tưởng tượng trận thế kia xấu hổ cỡ nào, thế nên càng cảm thấy vui mừng khi thoát thân được.

"Rinh..... Rinh....." Lúc này, điện thoại ta thật sự lại vang lên.

"Alô, ai đó?" Một số điện thoại lạ lắm, ta đành hỏi lại khách khí.

"Nhìn thấy ta muốn chạy sao?" Số điện thoại lạ lắm, nhưng âm thanh không hề xa lạ, ta lập tức nghe ra giọng của Đường Y Lâm. Nữ nhân thần bí này vẫn luôn thoát tục như hoa sen trong giếng, thế nhưng nghe thấy âm thanh của nàng, ta lại lập tức nghĩ đến một cây hoa cúc.

"Ào ào....."

Mới vừa rồi còn nắng gắt như lửa, trong nháy mắt đã nổi gió lớn, rồi cơn mưa to kéo đến. Nếu như không phải Đường Y Lâm gọi điện thoại, ta cũng không ngồi trong quán cà phê thoải mái để chịu nắng uống ly cà phê đá hương nồng, nói không chừng còn bị cơn mưa to xối cho ướt sũng người. Ta cảm thán thời tiết giống như cuộc đời người không ngừng biến ảo. Không thể tưởng được tầng cao nhất của siêu thị còn có một quán cà phê phong cách cao nhã như vậy, cũng không nghĩ ra Đường Y Lâm lại gọi điện thoại cho ta. Bởi vì thời điểm lúc này nàng gặp ta đã biểu lộ rất lạnh lùng, ánh mắt của nàng thậm chí không có dừng lại trên mặt ta quá hai giây, ta thực không cách nào hiểu được lòng phụ nữ.

Được mỹ nhân gọi tới tuyệt đối là chuyện vui vẻ của đàn ông, nhưng ta không thể vui chút nào, bởi vì mỹ nữ trước mặt khuôn mặt căng cứng, chẳng những mặt vậy mà còn rất im lặng, nàng không hề nói một câu nào từ khi bước vào quán, trong đôi mắt xinh đẹp còn có một sự ưu thương nhàn nhạt. Là cái gì khiến cho mỹ nhân cảm thấy ưu thương đây? Vấn đề này nếu ta không có được đáp án, ta đương nhiên không vui.

TỶ PHU VINH DỰ

Tiểu Thủ Chương
www.dtv-ebook.com

Chương 41: Lưỡng tình tương duyệt, biệt ly khó rời (2)

"Tiểu Lâm, tóc của người thật đẹp, dùng dầu gội gì vậy?" Ta dịu dàng hỏi. Đường Y Lâm vẫn không nói gì, khuôn mặt vẫn là sự cứng ngắc.

"Này, hôm nay đã mua được quần áo gì vậy?" Ta lại hỏi.

Đường Y Lâm vẫn không nói chuyện, nàng ưu nhã bưng tách cà phê lên, chậm rãi thưởng thức. Tư thế cầm chén cà phê của nàng rất mê người, ngón áp út cùng ngón út mở rộng như một bông hoa lan, móng tay phấn hồng lại có một tầng óng ánh sáng bóng.

"Tiệc rượu buổi tối không thể thiếu người đó!" Đầu ta to ra, đành phải cố nặn một nụ cười. Lần này, Đường Y Lâm dứt khoát nhìn về phía cửa sổ ngắm cơn mưa to.

"Người nói nhiều quá." Đường Y Lâm cuối cùng phá vỡ sự trầm mặc, chỉ là ngữ khí của nàng vẫn lạnh như băng. Cặp môi anh đào khẽ nhấm nháp ly cà phê, sau đó nàng ưu nhã đặt chén cà phê xuống, lắc lắc mái tóc dài phiêu dật, sau đó chống cánh tay trắng như ngó sen nâng má phấn, đôi con mắt mê người miễn cưỡng nhìn ta, tựa hồ muốn nói lại thôi.

"Làm sao vậy? Tiểu Lâm, có phải là có chuyện gì không vui hay không? Nói ra xem ta có thể giúp người chia sẻ một chút không?" Khi tay ta chạm vào tay Đường Y Lâm, ta cảm thấy bàn tay nhỏ bé của nàng lạnh buốt, một nỗi thương xót trào dâng trong người ta, có lẽ là bản năng của đàn ông, không người nào muốn thấy mỹ nhân đau khổ.

"Người cũng không nhất định giúp được ta, ta chỉ hi vọng người có thể thử một lần." Đường Y Lâm lạnh lùng nói.

"Được, người nói xem. Bất kể là việc gì, ta sẽ cố hết sức giúp người." Ta mỉm cười chà xát bàn tay nhỏ bé của nàng, nghĩ thầm nữ nhân còn có chuyện gì khó khăn chứ? Đơn giản là kinh tế khó khăn. Trước kia ta không thể cho Đường Y Lâm cái gì, nhưng hiện tại ta trợ giúp nàng một chút thì cũng không thành vấn đề.

"Nói với Hà bí thư, để hắn buông tha ta." Đường Y Lâm nhàn nhạt thờ dãi một hơi.

"Cái gì?" Khi Đường Y Lâm nói ra, lòng ta như bị một quả tạ nện vào. Bộ mặt ta trĩu xuống rất khó coi.

"Lúc trước ta đã cầu La Tất, hắn nói với ta là hắn không dám. Sau đó ta lại cầu Đỗ Đại Duy, hắn cũng nói hắn bất lực."

Đường Y Lâm ngữ khí rất bất đắc dĩ, nàng bi thương nhoèn miệng cười với ta: "Ta không trách bọn họ, bọn họ đều nói thật với ta, cho nên ta cũng không ôm bao nhiêu hi vọng với người, ta..... Ta chỉ là muốn..... Muốn người thử xem."

Ngoài cửa sổ những hạt mưa to vẫn rơi đều đặn, nhưng trận mưa to này ra không bằng một giọt nước mắt của Đường Y Lâm, từng giọt nước mắt như trân châu lăn dài nước mắt. Ta mặc dù chỉ là một nam nhân bình thường, nhưng nước mắt Đường Y Lâm trong khoảng khắc đã biến ta thành một chiến sĩ dũng cảm.

"Ta sẽ thử." Ta kiên định thốt ra ba chữ, không có chút do dự, nhưng ta lại cảm thấy dị thường trầm trọng. Tạm thời không nói quan hệ giữa ta cùng Hà bí thư cũng không mật thiết, mà dù là mật thiết, ta cũng không thể can thiệp vào cuộc sống riêng tư của hắn.

Đây là điều tối kỵ của người khác, càng là điều tối kỵ trong quan trường. Nếu ta quyền cao chức trọng, mà Hà bí thư lại là một kẻ bình thường ngưỡng mộ nữ nhân của ta, ta sẽ không ngại gì mà túm mỹ nhân đến, nhưng dù vậy, cũng sẽ chôn xuống cừu hận rất lớn.

Thời cổ từng có Lý Sấm Vương bá chiếm Trần Viên Viên mà bị Ngô Tam Quế dẫn quân Thanh vào nhà, đoạt đi tám nghìn dặm non sông, cuối cùng chôn xương trong núi hoang. Nếu như Lý Sấm Vương trên trời có linh, không biết hẳn có hối hận lúc trước hoành đao đoạt ái không? Lý Sấm Vương có lẽ rất hối hận, nhưng ta tuyệt không hối hận, bởi vì ta chứng kiến những giọt nước mắt lê hoa đái vũ trên mặt nàng cùng một nụ cười thản nhiên. Nụ cười khiến cho cái nam nhân bình thường cũng trở nên sôi trào nhiệt huyết, nhìn vẻ diễm đam đáng yêu của Đường Y Lâm, dù phía trước là núi đao biển lửa, ta cũng không chùn bước.

"Cám ơn." Đường Y Lâm nhẹ nhàng dùng ngón tay xinh đẹp vân vê bàn tay ta.

"Không cần cảm ơn, tiện tay mà thôi." Ta cười nhạt một tiếng.

"Nếu đã như vậy, người làm việc tốt thì hãy làm đến cùng, giúp ta một chuyện nữa đi." Đường Y Lâm đột nhiên lộ ra giả hoạt thần sắc.

"Ta là người tốt sao, người nói đi." Của ta nhiệt huyết như cũ sôi trào.

"Ta đã từng thề, trước khi hai mươi lăm tuổi, ta phải tìm được một nam nhân mình yêu để kết hôn. Nếu như không tìm thấy, ta sẽ chết. Tính ra còn cách cái mốc đó năm ngày, nếu muốn trong năm ngày tìm được nam nhân của mình thì quả là vô vọng, trừ phi xuất hiện kỳ tích."

"Lời thề này không tính cũng không sao cả mà." Ta cười nói.

"Lời ta nói luôn rất linh nghiệm." Đường Y Lâm mỉm cười.

"Vậy làm sao bây giờ? Muốn ta giới thiệu cho người một người sao?" Ta có vài phần oán nộ.

"Người giới thiệu người khác cho ta ta cũng chưa chắc đã thích. Nếu như người không muốn ta chết, năm ngày sau người hãy mang ta đến giáo đường, cùng ta tiếp nhận lời chúc phúc của mục sư. Như vậy ta coi như là kết hôn, cũng không chết nữa. Hà bí thư nếu biết ta đã kết hôn, hẳn cũng không dám đến quấy rối ta."

Đường Y Lâm cầm lấy thìa cà phê quấy đều rồi bỏ vào trong cái miệng nhỏ nhắn nhẹ nhàng mút.

"Có chút đạo lý." Ta đỡ đầu gật đầu, tưởng tượng mình chính là chiếc thìa trong miệng Đường Y Lâm.

"Không phải có chút, đây là phương pháp vẹn toàn đôi bên." Đường Y Lâm nói rất nghiêm túc.

"Chỉ là....." Ta do dự lắc đầu.

"Chỉ là cái gì, chẳng lẽ kết hôn với ta ủy khuất người?" Đường Y Lâm trừng mắt với ta.

"Không ủy khuất, không ủy khuất, ta rất muốn kết hôn với người chứ. Nhưng là, người nói muốn tìm một người mà người yêu để kết hôn, chẳng lẽ người yêu ta?" Ta giả bộ thật bất ngờ, da mặt xác thực rất dày.

"Miễn..... Miễn cưỡng một chút." Đường Y Lâm sừng sốt một chút, nàng muốn bật cười.

"Miễn cưỡng thôi sao?" Trong lòng ta có chút đau xót.

"Đúng." Đường Y Lâm gật gật đầu.

"Ta muốn đáp ứng người, nhưng người chỉ miễn cưỡng yêu ta, xem ra ta không thể giúp người được rồi." Ta lắc đầu.

"Người nhẫn tâm như vậy sao?" Đường Y Lâm tức giận nói.

"Ngẫu nhiên nhẫn tâm cũng không ảnh hưởng toàn cục." Ta cười tủm tỉm gật đầu.

"Ta hôm nay dứt khoát chết cho xong, dù sao ta cũng đã mất hết hi vọng." Trong mắt Đường Y Lâm tràn ngập ưu thương.

"Khục khục." Ta ho khan hai tiếng: "Cho ta suy nghĩ đã."

Đường Y Lâm cười lạnh lùng: "Cho người ba phút để cân nhắc."

Ta gật mình nói: "Người đang ép ta."

"Đúng." Đường Y Lâm giảo hoạt gật đầu.

"Ai." Ta thở dài một tiếng: "Phật viết: ta không vào địa ngục thì ai vào địa ngục? Vì cứu vãn một tính mạng sáng lạn, ta chỉ có thể đáp ứng người. Bất quá, ta có một yêu cầu."

"Mời nói." Đường Y Lâm trên mặt đã chuyển biến rất tốt, nàng tựa hồ rất mong mỗi lời đáp ứng của ta.

Ta nghiêm mặt, trầm giọng nói: "Từ hôm nay trở đi, người không thể để nam nhân khác đụng vào mình."

"Người đúng là tên khốn! Từ khi người chạm vào ta, ta đã không cho bất cứ nam nhân nào đụng vào ta." Đường Y Lâm giận tím mặt, chiếc thìa inox trong tay bay về phía ngực ta, đánh trúng ba chiếc xương sườn trái, cách trái tim vền vền hai cen-ti-mét.

"Thật sao?" Ta chịu đựng sự đau đớn dưới xương sườn.

"Người có thể không tin, người cứ cửa sổ mở ra ta sẽ chứng minh cho người xem." Đường Y Lâm trong mắt không chỉ phần nộ, còn toát ra một sự kiên định.

"Tại sao lại mở cửa sổ ra?" Ta không hiểu thấu.

"Ta muốn nhảy từ nơi này xuống, để người biết ta có nói thật hay không." Đường Y Lâm hốc mắt đã đỏ hoe.

"Đừng làm như vậy mà, chỗ này là tầng mười hai đó, cũng không cao lắm đâu. Vạn nhất người nhảy xuống không chết mà lại tàn phế khuôn mặt, mũi miệng lệch ra, ảnh hưởng mỹ quan thành phố? Ai, được rồi, ta tin mà." Ta luống cuống, với ta thì nước mắt nữ nhân còn lợi hại hơn cả bom nguyên tử.

"Người tin là tốt rồi. Nếu như Hà bí thư đáp ứng buông tha ta, năm ngày sau ta chờ điện thoại người."

Đường Y Lâm hất mái tóc dài phiêu dật đứng lên. Nàng không dám nhìn ta, có lẽ nàng sợ ta nhìn thấy liền không nhịn được mà bật cười.

Trời đã hết mưa, gió cũng dừng lại, ánh mặt trời xé mở tấm mây đen dày đặc. Ta đột nhiên phát hiện dù là ánh mặt trời lại chói chang cũng tốt hơn mây đen rậm rạp nhiều lắm. Đường Y Lâm ngồi vào tắc xi còn ngoái đầu nhìn ta cười, nụ cười này khuynh quốc khuynh thành, so với ánh mặt trời sáng lạn còn đẹp hơn gấp vạn lần.

"Lưỡng tình tương duyệt, biệt ly khó rồi! Hì hì !"

Một tiếng cười khê làm cho ta lấy lại tinh thần, ta quay đầu nhìn lại, là một mỹ nữ phong thái yếu điệu. Nàng có khuôn mặt trứng ngỗng, mũi nhỏ vênh lên, khí chất cao nhã, đeo đồ trang sức quý phái, nàng là người trừng mắt nhìn ta nên ta rất có ấn tượng với cô gái đẹp này.

"Đứng sau lưng người ta lén lén lút lút là không lễ phép." Ta nghiêm mặt trách cứ.

"Làm nhiều việc trái với lương tâm sẽ cảm thấy chột dạ, chột dạ sẽ cảm thấy người khác lén lút."

Mỹ nữ nhếch miệng. Chính xác ra, đây là một mỹ thiếu phụ. Nàng là người khách hàng ta đứng phải trong tiệm nội y của Sở Huệ, ta còn uống nửa cốc nước của nàng.

"Cái gì trái lương tâm? Người chớ nói lung tung." Ta làm bộ rất hung ác.

"Ta đương nhiên sẽ không nói lung tung, ta chỉ biết người nói dối Sở Huệ, người căn bản không về công ty mà là cùng một cái cơ rời khỏi để đi tìm mỹ nữ nói chuyện phiếm." Mỹ thiếu phụ chẳng hề sợ ta.

"Nữ nhân đều là người nhiều chuyện sao?" Ta đột nhiên cảm thấy mỹ thiếu phụ này có chút đáng ghét.

"Những nữ nhân khác có lẽ không phải, nhưng ta đúng là như vậy." Mỹ thiếu phụ cũng không phản nộ với lời mỉa mai của ta, dáng vẻ đặc ý của nàng khiến cho ta tức đến ngứa răng. Nếu nàng nói lung tung trước mặt Sở Huệ, đem chuyện ta cùng với Đường Y Lâm hẹn hò truyền bá ra, như vậy phiền phức của ta sẽ lũ lượt kéo đến. Nói không chừng Cát Linh Linh cũng sẽ biết, Tiểu Quân cũng sẽ biết, cả thế giới đều sẽ biết mất. Ai, thật là đáng sợ, ta đột nhiên nhớ tới một câu "thế gian chỉ có tiểu nhân cùng nữ tử khó dạy". Được rồi, đại trượng phu co được dân được, hiện tại ủy khuất một chút thì thế nào?

"Ha ha, xin hỏi mỹ nữ tên gì?" Ta thay đổi thành khuôn mặt tươi cười, bộ dạng a dua nịnh hót.

"Ta cũng không phải mỹ nữ, mỹ nữ đã ngồi tắc xi rồi." Mỹ thiếu phụ tỏ tư thế quyết không buông tha, nàng chẳng những không nói tên, vừa trêu

chọc lại ta còn làm bộ phải ly khai.

"Uy, uy, uy, mỹ nữ đi đâu đó?" Ta vội vàng hỏi.

"Đương nhiên phải về nhà rồi, chẳng lẽ ở chỗ này chờ người đánh ta?"
Mĩ thiếu phụ đùa giỡn ta.

"Đánh người? Tại sao lại nói vậy?" Ta vừa tức giận vừa buồn cười.

"Bộ dáng vừa rồi của người chẳng những muốn đánh người, quả thực là muốn ăn thịt người ta. Hừ, cũng may mà người không dám làm thật, bằng không đừng nói người chỉ là một cái tên tổng giám đốc, dù là trăm tên tổng giám đốc ta cũng không để vào mắt ! Hắc hắc, người cũng không hỏi Sở Huệ xem ta là ai sao?" Mĩ thiếu phụ nhìn ta bằng ánh mắt coi thường cùng nụ cười lạnh.

"Vậy xin hỏi mỹ nữ là ai?" Đầu ta to ra, khẩu khí vô lễ như thế không giống nói vậy, trái lại có vẻ ỷ thế hiếp người thì đúng hơn. Ta thầm giật mình, nghĩ thầm phiền phức của mình quá nhiều rồi, đừng có lại nhiều ra thêm một khoản chứ.

"Người không có tư cách nghe ngóng, hừ." Mĩ thiếu phụ thốt tha bước đi. Ta vừa định đuổi theo hỏi cho rõ ràng thì một chiếc camry màu trắng chạy qua, mĩ thiếu phụ kéo cửa xe ra, nhẹ nhàng ngồi vào trong xe. Ta phát hiện người lái cũng là một mỹ nữ, cũng là người ta đã gặp trong tiệm nội y. Tuy trẻ hơn một chút, nhưng so với mĩ thiếu phụ dung mạo hơi thua kém. Nhìn chiếc camry tuyệt đi qua, ta liền thấy có hứng thú với cửa hàng nội y của Sở Huệ, chỗ đó mỹ nữ số lượng cùng chất lượng đều không thua kém kt.

Trở lại công ty đã hơn năm giờ rồi. đứng trước thang máy, ta lại tiếp nhận những lời chúc mừng như nước thủy triều, trong đó có một người mãnh liệt nháy mắt với ta, đúng là Đái Tân Ni đang xách một tập văn kiện!

Chỉ là nàng cố ý đứng xa ta, ta thấy vậy vội vàng mặc kệ tất cả mọi người chạy tới chỗ nàng.

"Tân Ny, trùng hợp quá." Ta nhẹ nhàng chào hỏi.

"Ừ, ta phải đưa một vài văn bản đến bộ phận nhân sự."

Đái Tân Ni nhìn chung quanh, thấy tất cả mọi người đang ngó chừng, nàng đành bỏ ra khỏi thang máy, liền xoay người đi về hướng thang bộ. Có lẽ là người làm tài chính đặc biệt chẳng muốn động tứ chi, thang bộ hầu như rất ít người dùng. Trước kia ta dù muốn lên tầng hai cũng kiên trì dùng thang máy, xem ra đây là bệnh chung của người thích động não.

"Vì sao không ngồi thang máy vậy?" Ta bám sát sau lưng Tân Ny.

"Người bây giờ đã là tổng giám đốc, ta cũng không muốn bị quầng sáng của người bao phủ, hừ!"

Ta muốn ngắm nhìn Đái Tân Ni thật rõ, lúc không có người, nàng có thể nói là nữ nhân nhất tuyệt thiên hạ, nhưng trước mặt mọi người, nàng luôn kiêu ngạo khác thường. Ai, thật không biết nàng là dạng gì người. Y -
www.

"Ôi, Tân Ny yêu mến, đừng đả kích ta nữa được không? Đợi cho công việc đi vào quỹ đạo, ta mang người về nhà gặp cha mẹ ta." Ta vội vàng cười lấy lòng vị mỹ nhân này.

"Thật sao?" Đái Tân Ni đột nhiên dừng bước rồi quay người lại, đôi mắt to nhìn ta chăm chú.

"Những lời này ta có thể nói lung tung sao?" Ta nhéo cằm Đái Tân Ni, thuận thế ôm nàng vào trong ngực, từ hơi thở trên người nàng, ta có một sự yêu mến khó tả. Thầm mến nàng suốt hai năm, vị trí của nàng trong lòng ta là không thể thay thế.

TỶ PHU VINH DỰ

Tiểu Thủ Chương
www.dtv-ebook.com

Chương 42: Phó ước (1)

Đái Tân Ni trong ngực cười nhắc nhó: "Cũng..... Cũng không biết người nhà người có thích ta hay không?"

"Cả Tiểu Quân cũng thích người, cha mẹ ta lại càng không cần phải nói." Ta hôn môi Đái Tân Ni cái mũi.

"Vậy còn người? Người thích ta hay không?" Đái Tân Ni ngẩng đầu lên, con mắt mê người như phóng điện.

"Nếu như người để ta làm ở đây, ta càng yêu người triệt để." Con lợn lòng của ta lai ngựa ngáy, Đái Tân Ni đã không còn là mẫu người ngây thơ như Tiểu Quân, thế nhưng vẫn ngây thơ muốn nghe vài lời nói nhảm. Nhưng nếu ta tùy tiện nói vài câu hạ lưu, đoán chừng nàng sẽ không đồng ý.

"Tại đây ư? Có người trông thấy thì làm sao?"

Đái Tân Ni đỏ mặt lên, khẽ cắn cặp môi đỏ mọng ngượng ngùng nhìn ta. Ta sững sờ, lập tức hiểu được nàng cũng không phản đối cùng ta yêu đương ở nơi này, chỉ là lo lắng bị người ta phát hiện mà thôi. Trong lòng ta đột nhiên phấn khởi hẳn lên, nhìn đầu bậc thang, ta nhanh chóng xoay thân thể nàng qua để nàng đưa lưng về phía ta, hai tay đều động nhấc váy dài của nàng lên, kéo quần lót xuống.

"Lý Trung Hàn, người..... Người đừng làm xằng bậy."

Đái Tân Ni không thể bỏ tập văn kiện trong tay ra, nàng chỉ có thể dùng một tay đẩy ta ra, vừa đẩy còn vừa nhô bờ mông lên. Ta thầm buồn cười, đáng vẻ này là phản kháng hay sao? Quả thực là dung túng. Ta đương nhiên không chút khách khí, lôi đại nhục bổng trong đũng quần ra, đâm vào trung tâm bờ mông tròn lẳn.

"Ờ..... Người là cầu sao? Làm sao tùy tiện trêu đùa người ta như vậy chứ! A..... Nhẹ chút!"

Đái Tân Ni dứt khoát ép thân thể xuống ghé vào lan can, nhẹ nhàng lắc mông để cơn thịt ta càng thâm nhập mật huyết của nàng. Ta một chiêu đặc thế, càng không kiêng nể gì cả, trường thương bung ta ra, thẳng tiến Trung Nguyên.

"Người là chó mẹ, ta là chó đực được không?" Ta nhỏ giọng cười xấu xa, những lời hạ lưu cũng thốt ra.

"Ừ..... Về nhà không được sao? Vì sao cứ muốn ở chỗ này? Ừ..... Ừ....." Đái Tân Ni vừa lay động bộ mông tròn, vừa oán trách đứt quãng.
Nguồn truyện: Y

"Ta chính là muốn ở chỗ này làm thịt người, không vui sao? Không thích thì ta không động nữa." Ta vỗ nhẹ bộ mông nàng, quả thật ngừng lại.

"Đồ vương bát đản, về sau người đừng hòng đụng vào ta." Đái Tân Ni cảnh cáo ta.

"Gọi ông xã thì ta động." Ta nhin cười.

"Người....." Đái Tân Ni vừa tức vừa vội.

"Lề mề cái gì? Mau gọi đi." Ta cười gian manh.

"Người vốn là ông xã của ta, kêu cũng không thiệt thòi ! ừ..... Lão công." Đái Tân Ni lắc lắc eo mềm, bờ mông rất tròn lay động không thôi.

"Ha ha." Ta cười to, hai tay đỡ lấy bờ mông, một hồi mưa to gió lớn ập xuống nàng.

"Lý Trung Hàn, người..... Người nhớ kỹ cho ta..... Ừ..... A....."

" Nhỏ giọng một chút." Ta nhìn không được lại vỗ đét một cái lên bộ mông đầy đặn của nàng, cú đánh này cũng không nhẹ, trên cặp mông trắng như tuyết lưu lại một dấu đỏ đáng thương.

Vẫn chưa đi vào phòng, Thượng Quan Quyên đã không ngừng nhìn ta cười.

"Có chuyện gì vậy? Tiểu Quyên." Ta cười hỏi, lúc này tâm tình của ta rất vui sướng, bởi vì ta vừa chinh phục xong Đái Tân Ni. Mặc dù không bắn ra, nhưng ta chẳng hề cảm thấy khó chịu, lời dằn dò của Quách Vịnh Nhàn ta vẫn nhớ rất rõ.

"Tiểu Quân đang thay quần áo ở bên trong! Tổng giám đốc có cần gõ cửa không?" Thượng Quan Quyên cười ngọt ngào với ta, ta lập tức cảm thấy bội phục, bởi vì câu hỏi này của nàng rất có kỹ xảo. Nếu như ta gõ cửa, vậy thì chứng minh ta tôn trọng Tiểu Quân. Còn nếu như ta không gõ cửa, vậy thì chứng minh quan hệ của chúng ta đã đến tình trạng thay quần áo có thể tùy tiện nhìn. Với tư cách của một thư ký đúng nghĩa, Thượng Quan Quyên có trách nhiệm phải làm rõ quan hệ giữa ta với những người bên cạnh, nhưng nàng lại không thể trực tiếp hỏi ta, cho nên nàng dùng loại kỹ xảo cao siêu này đến xò xét quan hệ giữa ta cùng với Tiểu Quân.

"Tiểu Quân là tiểu di của ta, nàng có thể tự do ra vào phòng làm việc của ta. Đương nhiên, ngoại trừ tình huống đặc biệt." Ta mỉm cười với Tiểu Quyên, thuận tay gõ cửa văn phòng.

Thượng Quan Quyên thấy vậy lập tức ngẫm hiểu, ngọt ngào cười giòn tan nói: " Tôi biết rồi, thưa tổng giám đốc."

Ta cảm thấy Thượng Quan Quyên rất tinh ranh, nghĩ thầm có phải là nếu ta phóng một cái rắm, liệu nàng có biết ta ngày hôm qua ăn cái gì hay không?

"Ca, hôm nay ta sẽ mặc cái này đi ăn cơm được không?" Đi vào văn phòng, ánh mắt ta đột nhiên sáng ngời, lần nữa cảm nhận được mị lực của Tiểu Quân càng ngày càng thịnh. Ta thực không muốn đi phỏ ược, thầm nghĩ ngẫm nhìn mỹ nhân thế này thì còn tâm trí đâu mà đi nữa.

"Đẹp..... Đẹp, thật sự đẹp, rất đẹp." Ta nói năng có chút lộn xộn.

" Làm sao vậy? Sao lạ thế." Tiểu Quân ỏn ẻn ta một câu.

" Không có gì, chỉ là thấy Tiểu Quân càng ngày càng xinh đẹp, có chút lo lắng." Ta thở dài một hơi.

" Lo lắng? Muội muội của người xinh đẹp người sợ cái gì chứ?" Tiểu Quân dẫu môi hờn dỗi.

" Là ta sợ người chạy mất." Ta ê ẩm nói ra.

"Ca, tại sao lại nói những lời này đầy giấm chua vậy! Người xem, ta giúp người mua một chiếc dây lưng này, thích không?" Tiểu Quân đảo mắt một cái, chạy đến đồng chiến lợi phẩm lấy ra một chiếc dây lưng màu đen.

"Thích, người mua gì cho ca, ca đều thích." Ánh mắt của ta rất dịu dàng.

"Quen biết cái đầu heo nhà người mười tám năm còn chưa nghe qua lời dễ nghe như vậy. Hừ, đoán chừng đã làm chuyện xấu gì rồi, phải không?" Tiểu Quân duỗi ngón trỏ ra chỉ vào chóp mũi ta.

Tiểu Quân đáng yêu đưa đến trước mặt, ta sao có thể đơn giản buông tha được, hai tay phóng ra kéo tấm thân mềm mại của nàng vào trong ngực: "Thật là kỳ quái, ca luôn cảm giác đã quen biết Tiểu Quân chí ít cũng tám trăm năm."

"Khanh khách..... Ca....." Tiểu Quân dán vào ngực ta cười nhõng nhẽo, một tiếng "ca" này làm ba hồn bảy vía của ta bay ra ngoài. Ta cúi đầu xuống, ngậm lấy cánh môi đỏ mọng kiều diễm. Cái gì cũng không để biết, cái gì cũng không thấy, đầu óc ta trống rỗng, ta lẳng lặng hôn Tiểu Quân. Tiểu Quân cũng không nhúc nhích, lẳng lặng hôn alij ta, phảng phất thời gian như dừng lại, mặt đất rộng lớn, bầu trời bao la, chỉ còn lại ta cùng Tiểu Quân.

"Rinh....." Lại một tiếng kêu phá hỏng giấc triền miên của chúng ta, Tiểu Quân má phấn đào hồng, khóe miệng cười toét, đôi mắt quay tròn rồi nói: "Nghe đi! thiệt là."

Ta đành đi đến bàn công tác, vừa cười xấu xa vừa lau nước miếng trên khóe miệng. Đó là nước bọt Tiểu Quân, hương vị rất ngọt ngào. Sau khi nói một lát, ta mới biết được là Quách Vịnh Nhân đã đến.

"Tiểu Hàn, người ký tên lên mấy phần văn bản này."

Quách Vịnh Nhân phong tình vạn chủng đưa một tập văn bản cho ta, nàng là thư ký duy nhất trong công ty dám gọi ta là Tiểu Hàn. Dựa theo chỉ dẫn của nàng, ta nhấn bút ký lên từng chỗ.

"Hãy hủy bỏ cuộc họp hành chính ngày mai, Nhân tử hãy đi phát thông báo xuống dưới." Ta còn nhắc thêm.

"Vì sao?" Quách Vịnh Nhân hơi bất ngờ.

"Buổi tối tham gia tiệc rượu, mọi người nhất định rất tận hứng, đoán chừng đều sẽ ngủ trễ. Người sắp xếp một chút, ngoại trừ bên tài vụ, nội

người tham gia tiệc rượu buổi tối hôm nay có thể nghỉ nửa ngày vẫn đủ tiền lương." Ta đành giải thích. Ai, một cái tổng giám đốc còn phải giải thích cho thư ký sắp xếp công việc, đoán chừng cũng chỉ có người tận tình như ta thôi.

"Được rồi, vậy ta ra ngoài trước." Quách Vịnh Nhân cười rất tươi.

"Ừ." Ta gật đầu, trong ánh mắt Quách Vịnh Nhân, ta cảm giác được cái gì gọi là mọi thứ đều không cần nói, giống như có thần giao cách cảm vậy. Quách Vịnh Nhân vừa đi, Tiểu Quân lại tới. Nàng học khẩu khí Quách Vịnh Nhân nói: "Tiểu Hàn, ta đi ra ngoài trước."

Nói xong cái miệng nhỏ nhắn nhếch lên, dịu dàng hỏi: "Ca, vì sao Nhân tử không gọi người bằng tổng giám đốc, mà gọi bằng Tiểu Hàn?"

"Ta điều tra lý lịch Quách Vịnh Nhân tử, nàng từng học ở một trường đại học danh tiếng, khoa quản lý quan hệ xã hội, tốt nghiệp thạc sĩ, chồng nàng là một quân nhân, nghe nói bị tàn tật. Ha ha, Nhân tử tuy rất xinh đẹp, nhưng thứ ta coi trọng chính là năng lực của nàng, ta vừa mới lên đảm nhiệm chức vụ tổng giám đốc, người đáng tin nhiệm lại có năng lực cũng chỉ có Nhân tử, người đừng nên so đo. Huống chi Nhân tử hơn ta mười mấy tuổi, nàng gọi ta là Tiểu Hàn không có gì không được, người về sau nhất định phải tôn trọng nàng, biết không?"

"A, biết rồi." Tiểu Quân thè lưỡi. Ta cảm thấy buồn cười, hiện tại Tiểu Quân đối với tất cả nữ nhân đến gần ta đều đề cao cảnh giác, ta không biết đây có phải là sự ghen ghét trời sinh của nữ nhân hay không?

"Rinh....." Điện thoại nội tuyến lại tới nữa.

"Chuyện gì vậy? Tiểu Quyên."

"Tổng giám đốc, ta là Hoàng Quán, có một vị là Chu thư ký đang chờ ngài." Thượng Quan Hoàng Quán nói rất mượt mà, thanh âm của nàng cũng

êm tai như tỷ tỷ của nàng, thảo nào hai người lại có tên là Thượng Quan Quyên cùng Tiểu Quyên Hoàng Quán.

"Được, mời ông ta vào."

Đây là lần đầu tiên ta ngồi Audi, cũng không phải vì Audi rất cao cấp mà bởi vì nhãn hiệu Audi đã trở thành xe công vụ trong cả nước, loại xe công vụ này cũng không phải là nhân viên bình thường có thể ngồi được. Ngồi trên loại xe này thì có một cảm giác quyền quý, dù sao tại Hoa Hạ, quan chức biểu quyền lực và địa vị, đã có quyền lực cùng địa vị, người sẽ cảm thấy quang vinh vô hạn.

Ta cũng không ngoại lệ. Tuy đã là tổng giám đốc của một công ty lớn, nhưng khi đối mặt với một thư ký thị ủy nhỏ, ta vẫn nơm nớp lo sợ.

"Chu thư ký, lại phiền người tới tiếp chúng ta." Ta khách khí nói chuyện.

"Ha ha, Lý tổng tài đừng khách khí, về sau mong ngài chiếu cố nhiều hơn." Chu thư ký nở nụ cười.

"Chu thư ký càng không nên khách khí, Lý mỗ ta về sau còn phải dựa vào người. Nếu Chu thư ký có điều gì cần Lý mỗ hỗ trợ thì cứ trực tiếp nói, bất kể là việc công hay việc tư."

Ta rất có hảo cảm với người này, tuy nói lần giải nguy buổi sáng nay là công lao của Hà Phù, nhưng vai trò của Chu thư ký cũng không nhỏ. Có thể chần nhĩp tên cảnh sát trưởng, khiến hãn không dám làm lớn chuyện, thật sự là một nhân vật lợi hại. Có thể kéo chút giao tình với hãn, với ta đúng là trăm lợi không hại.

"Lý tổng tài tuổi còn trẻ mà đã gánh trách nhiệm nặng nề, đúng là hậu sinh khả ứ! Tương lai có gì cần Chu mỗ hỗ trợ, cũng bất kể việc công hay việc tư, Chu mỗ định hết sức nỗ lực."

Chu thư ký nói lời rất hàm súc. Bất quá, hẳn đã hiểu ý của ta, ta cũng đọc ý của hẳn. Cả hai đều minh bạch trong lòng, chỉ có liên hợp quan thương mới có thể thuận lợi, mọi chuyện đều sẽ nước chảy thành sông.

"Ha ha....." Ta cùng Chu thư ký thoải mái cười to. Tiểu Quân bên cạnh tỏ vẻ ngờ nghệch, giờ phút này nàng chẳng hề giống một chú hồ ly, càng giống một vị thiên sứ thánh khiết.

Chiếc Audi dừng trước một tòa nhà lợp ngói ngói lưu ly, tòa nhà này là nơi có diện tích lớn nhất trong cả khu biệt thự.

"Hoan nghênh, mời vào."

Một vị mỹ nữ đi ra từ trong nhà, nàng nhiệt tình nghênh đón ta. Trong lòng ta đột nhiên "thình" một tiếng, nghĩ thầm sẽ không trùng hợp như vậy chứ? Vị mỹ nữ trước mắt chính là người ta đã gặp tại cửa hàng nội y, nàng là người lái chiếc xe camry. Lúc này, mỹ nữ cũng nhìn rõ ta, trong ánh mắt nàng cũng tràn ngập kinh ngạc.

"Lão Hà, người xuống đi! Khách đã đến rồi này."

Một âm thanh mỹ diệu hấp dẫn ta, theo giọng nói nhìn lại, chỉ thấy một vị mỹ thiếu phụ khí chất cao nhã mặc tạp dề từ trong bếp chậm rãi đi ra, bốn mắt chạm vào nhau. Ta kinh ngạc muốn rớt tròng mắt ra, vị mỹ thiếu phụ khí chất cao nhã này đúng là nữ khách hàng đụng phải ta trong tiệm nội y của Sở Huệ, không thể tưởng được chỉ trong nửa ngày, chúng ta đã gặp gỡ ba lần. Càng khiến ta ngạc nhiên là nàng lại là người nhà của Hà bí thư, trách không được khẩu khí của nàng tùy ý như thế! Ai, ta thực cảm thán chúng ta thật có duyên.

Chỉ là mỹ thiếu phụ lại không hề tỏ ra kinh hãi, nàng rất tự nhiên cười nói, hướng mỹ nữ bên cạnh ta nói: "Tiểu Nghiêm, người đưa khách vào phòng ngồi một chút, ta lên gọi lão Hà."

"Vâng." Vị mỹ nữ gọi là Tiểu Nghiêm mỉm cười gật đầu, cánh tay ngọc mở ra, mời ta cùng Tiểu Quân vào: "Nào, đến đây ngồi một lát, Hà bí thư sắp xuống rồi."

TỶ PHU VINH DỰ

Tiểu Thủ Chương
www.dtv-ebook.com

Chương 42: Phó ước (2)

Bước vào gian phòng khách đậm vẻ mộc mạc, ta khá thường thức phong cách nơi đây. Tuy cách trang trí đơn giản nhưng khiến ta cảm thấy đây là người rất có khiếu thưởng thức giống ta, trên tường treo vài bức tranh tinh mỹ càng tăng thêm khí tức nghệ thuật của chủ nhân. Dưới ánh đèn sáng ngời, ta đột nhiên phát hiện ở cạnh bệ cửa sổ có một cái khung gỗ lim, bên trên là một cây quân tử lan. Tên gọi cái này là gì ta không rõ nhưng ta biết cái gốc chiều chuộng quân tử lan này rất xa xỉ.

"Tỷ tỷ, chúng ta vừa gặp nhau, đúng không?" Tiểu Quân không có tâm cơ, vừa mới ngồi xuống nàng đã sôi nổi muốn hỏi, trong tiệm nội y của Sở Huệ, Tiểu Quân cũng đã gặp nàng.

"Khanh khách, đúng vậy. Ta là Nghiêm Định, dịch trong cây sáo. Thật là tình cờ, không thể tưởng được chúng ta lại gặp mặt ! À! đúng rồi, tiểu muội muội xưng hô thế nào vậy?" Nghiêm Định cười tủm tỉm kéo tay Tiểu Quân.

"Ta tên là Lý Hương Quân, tỷ phu của ta cùng tất cả mọi người gọi ta là Tiểu Quân, tỷ tỷ cứ gọi ta Tiểu Quân đi." Tiểu Quân lạnh lợi nói ra.

Ta kinh ngạc Tiểu Quân càng tự nhiên hơn ta, nàng không hề luống cuống, chẳng những ứng phó trôi chảy mà còn biểu hiện rất thoải mái. Trái lại, ta lại có chút câu thúc.

" Hẳn là tỷ phu người ư?" Nghiêm Định như có điều suy nghĩ nhìn ta.

"Đúng rồi, hẳn chính là tỷ phu của ta." Tiểu Quân hướng ta quơ quơ cái đầu nhỏ.

"Xin chào Nghiêm tiểu thư, ta là Lý Trung Hàn." Ta nở nụ cười với Nghiêm Địch.

"Khanh khách, tiểu di của người thật xinh đẹp." Nghiêm Địch đối với Tiểu Quân cực kỳ nhiệt tình, còn với ta lại chỉ tỏ ra ôn hoà.

"Tỷ tỷ cũng xinh đẹp." Tiểu Quân vui vẻ nheo con mắt lại, võ mông ngựa rất thành thực khiến người ta cảm thấy rất thoải mái. Tiểu Quân trời sinh đã có cái miệng rất dẻo, bất cứ ai thấy nàng lần đầu liền có hảo cảm với nàng. Ai! Ta thật mặc cảm.

Một hồi tiếng bước chân truyền đến, ta ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy Hà bí thư mặc quần áo hàng ngày chậm rãi đi xuống. Hẳn tuy đã ngoài 50 tuổi, nhưng bước đi trầm ổn, khuôn mặt đỏ hồng, vẻ ngoài trẻ hơn tuổi thật phải đến năm tuổi.

"Các người ngồi cả đi, ta đi pha trà." Nghiêm Địch sau khi thấy Hà bí thư, vội vàng đứng lên quay người ly khai.

"Hoan nghênh! Ha ha, ô! Tiểu Phù đâu rồi?" Hà bí thư nhiệt tình bắt tay với ta, bất quá hẳn rất nhanh phát hiện ra Hà Phù không có ở đây. Với tư cách là cầu nối giữa ta cùng Hà bí thư, ta cũng rất chờ đợi được trông thấy Hà Phù.

"Nó vừa mới về, đang tắm." Mĩ thiếu phụ cười nói.

"A, đến đây nào, để ta giới thiệu, đây là phu nhân của ta Thu Yên Văn."

Từ trong miệng bí thư, ta rốt cuộc biết tên vị mĩ thiếu phụ. Nhưng ta quan sát kĩ thì nàng tối đa chỉ khoảng 30 tuổi, vậy mà lại là phu nhân Hà bí thư, điều này làm ta kinh hãi. Ngoại trừ thán phục điểm phúc của Hà bí thư,

còn thấy ba chữ Thu Yên Văn rất có hàm ý, ta yên lặng nhấm cái tên này hai lần.

"Vị này chính là tân nhiệm tổng giám đốc kt, Lý Trung Hàn, một người trẻ tuổi rất quyết đoán." Hà bí thư hướng Thu Yên Văn giới thiệu ta.

"Chào Hà phu nhân."

Ta hướng Thu Yên Văn nhẹ gật đầu, sau đó cười hỏi: "Xin hỏi Hà phu nhân, ngài có phải là còn có một vị tỷ tỷ hay không?"

"Đúng rồi! Ô, làm sao người biết? Ta đúng là có một tỷ tỷ, nàng mấy ngày nữa sẽ tới đây." Hai mắt Thu Yên Văn sáng lên, chắc hẳn câu hỏi của ta khiến cho nàng rất hứng thú.

"Ta đoán lệnh tỷ tên là Thu Vũ Tinh. Ha ha, nếu đoán sai xin Hà phu nhân tha thứ." Ta trầm ngâm một chút, như có điều suy nghĩ mà hỏi thăm.

"Ai da, lão Hà, hẳn..... Hẳn là làm sao biết được vậy?" Thu Yên Văn nhìn ta rồi lại nhìn Hà bí thư, Hà bí thư đương nhiên không hiểu ra sao.

"Kỳ thật điều này không có gì, nếu như ta tiếp tục đoán, phụ thân Hà phu nhân nhất định là một thầy giáo, hoặc là người làm công tác văn hoá." Ta cười nói.

"Cực kỳ khủng khiếp! Cha của ta đúng là một giáo sư, người làm sao biết rõ vậy?" Thu Yên Văn càng thêm ngạc nhiên vạn phần, đôi mắt đẹp ngập nước.

"Là do tôi đoán từ tên của người. "Vũ Tinh Yên Văn" là một bài từ của Phùng Nhân. Bên trong bốn chữ thì Vũ Tinh phía trước, Yên Văn đằng sau. Người nếu gọi là Yên Văn, nên có một vị là Vũ Tinh."

"Ha ha ha, không thể tưởng được Lý Trung Hàn còn đầy bụng văn chương, học phú chất đầy năm xe, thật sự là khó được, khó được nha !" Hà bí thư cười to ba tiếng, sau khi khích lệ ta, đột nhiên nhìn về phía Tiểu Quân đang sau ta, cười tủm tỉm hỏi: "Vị tiểu cô nương này là ai?"

Tất cả mọi người đều nhìn lên Tiểu Quân, nàng mỉm cười ngượng ngùng, đập chân một cái, nhảy lên đứng song song cùng ta, sau đó lớn tiếng nói: "Ta là Lý Hương Quân, là tiểu di của Lý Trung Hàn. Xin chào Hà thúc thúc, Thu tỷ tỷ. Ta không biết bài từ gì mà ta chỉ biết Thu tỷ tỷ thiên sinh lệ chất, sắc nước hương trời, chim sa cá lặn, hoa nhường nguyệt thẹn, ba nghìn giai nhân không bằng Thu tỷ tỷ."

"Ha ha ha....." Hà bí thư ngửa đầu cười to.

"Ha ha....." Thu Yên Văn cũng che miệng mà cười, cười đến cười run rẩy cả người, thiên địa thất sắc.

"Hi hi....." Nghiêm Định tay cầm khay, thiếu chút nữa đã làm đổ khay nước trà. Hà Phù vừa tắm rửa xong lộ ra từ trên lầu, rướn cổ hỏi: "Có chuyện gì mà mọi người đều cười vậy?"

Tuy ta cũng đang cười, nhưng thấy tóc Hà Phù hơi ẩm ướt, mắt ngọc mày ngài, da thịt trắng như tuyết, khiến ta nhìn ngây ngốc. So sánh Thu Yên Văn với Hà Phù, hai người như mai lan tranh nhau khoe sắc, mỗi người một vẻ.

Trong bữa cơm, ngoài một đĩa tôm bóc nõn, ta không thấy bóng dáng một chút thịt nào. Đương nhiên, ta biết rõ hôm nay tới nhà Hà bí thư cũng không đơn giản để ăn cơm; cho nên ta cũng không so đo đồ ăn có phong phú hay không, ta chỉ quan tâm làm không khí hòa hợp. May mà có Tiểu Quân làm cho không khí rất sôi nổi, nàng trở thành minh tinh trên bàn cơm, mọi người luôn hỏi nàng các vấn đề này nọ nhưng Tiểu Quân mười phần giáo hoạt, bình tới tướng đỡ, nước tới đáp đất, trả lời được thì rất nhanh

miệng, không thể trả lời thì nàng mỉm cười ngọt ngào, con mắt như loan nguyệt khiến người ta ngượng ngùng không muốn hỏi lại.

"Ta đã làm vài món ăn đơn giản, các người cứ nhiệt tình nhé." Thu Yên Văn đột nhiên trở nên dịu dàng hiền thực, nàng không ngừng mời ta cùng Tiểu Quân dùng bữa. Tuy đều là các loại rau củ nhưng ta cùng Tiểu Quân đều thấy rất ngon miệng. Hoàn toàn không giống một Thu Yên Văn cao sang quý phái trong tiệm nội y, điều này làm ta không khỏi thấy buồn cười.

"Thu tử tử, món ăn này thật ngon." Tiểu Quân rất thích dáng người thon thả, những thức ăn này đối với nàng thì đúng là không còn gì tốt hơn.

"Nếu ngon thì ăn thêm đi. Người nha, nếu béo hơn một chút, thật sự ba nghìn giai nhân không bằng người đó." Thu Yên Văn nói xong, nhin không được hé miệng cười khẽ, mọi người cũng cười rộ theo.

Bữa cơm khoái hoạt nhẹ nhõm rất nhanh đã xong. Lúc Nghiêm Dịch thu dọn bàn ăn, Thu Yên Văn kéo Tiểu Quân vào phòng: "Tiểu Quân, đi nào, đến phòng tử tử đi. Tử tử cho người xem mấy bộ quần áo rất đẹp, để tử phụ người cùng Hà thúc thúc nói chuyện."

"Vâng." Tiểu Quân gật đầu, sau khi thoáng nhìn ta, nàng cùng Thu Yên Văn đi vào căn phòng nhỏ.

"Trung Hàn, chúng ta đến thư phòng đi." Hà bí thư đứng lên, đi đến một gian phòng nhỏ cạnh phòng khách, đẩy cửa phòng ra, bên trong là những chiếc tủ bày đầy sách, thư phòng sạch sẽ sáng sủa, trên chiếc bàn rộng rãi đặt một hộp bút lông, một cái nghiên mực, hai thanh thước chặn giấy. Tất cả đều sáng bóng, có lẽ thường xuyên được lau chùi cẩn thận. Xem ra, đây là nơi Hà bí thư thường luyện chữ.

"Mời ngồi." Hà bí thư ngồi xuống trên một chiếc ghế trúc. Ta là hậu bối, đương nhiên đợi khi Hà bí thư ngồi xuống ta mới có thể ngồi.

"Mời cha uống trà." Hà Phù bưng cho Hà bí thư cùng ta một tách trà.

"Tiểu Phù, người cũng ngồi xuống đi." Hà bí thư chỉ một chỗ bên cạnh ta.

"Vâng." Hà Phù nhẹ nhàng khép váy ngồi xuống. Xem ra Hà Phù rất nghe lời Hà bí thư, ít nhất, rất tôn trọng Hà bí thư .

"Trung Hàn, xế chiều hôm nay số tài khoản của người đã không còn bị đóng băng nữa. Bất quá, bởi vì liên quan đến bản thân người, người còn phải đích thân đến ngân hàng tiến hành một số thủ tục." Hà bí thư trở nên nghiêm túc lên, hẳn không nói lời khách sáo nữa, trực tiếp đi vào vấn đề.

"Tôi đã rõ, ngày mai tôi sẽ đến." Ta nhẹ nhàng gật đầu.

"Có biết tại sao ta mời người đến nhà ta ăn cơm không?" Hà bí thư chiếu ánh mắt sáng ngời nhìn ta. -

"Trung Hàn không biết, kính xin Hà bí thư chỉ rõ." Ta cung kính nói.

"Ta đã hỏi Tiểu Phù, nàng đã cho ta biết quá trình quen biết người, cũng biết chuyện người cùng Tiểu Đình phát sinh xung đột. Ừ, ta không thể không nói chúng ta rất có duyên. Người bị xe đụng phải thì cũng không dùng nó để áp chế Tiểu Phù, thậm chí không quan tâm chính mình bị thương, từ đó cho thấy người là người quang minh lỗi lạc, cùng người như người kết giao bằng hữu ta rất yên tâm. Nếu là bằng hữu, ta đương nhiên muốn mời người tới nhà ta làm khách ."

"Ha ha, cảm ơn Hà bí thư để mắt đến tôi. Kỳ thật tôi rất muốn cảm tạ Hà bí thư cùng tiểu thư Hà Phù, hôm nay nếu như không có tiểu thư Hà Phù ra mặt, chỉ sợ tôi không còn có thể ngồi ở vị này tổng giám đốc nữa, thậm chí còn phải vào tù. Cho nên tại đây, tôi lần nữa muốn nói lời cảm tạ chân thành tha thiết nhất với Hà bí thư cùng với tiểu thư Hà Phù."

"Cám ơn gì chứ? Cha ta đã coi người là người nhà, ta sao có thể không giúp được chứ? Lại nói người cũng không làm cái gì trái pháp luật." Hà Phù nhón miệng cười với ta.

"Ta đã điều tra về người, người là cô nhi, là dưỡng và dì người nuôi người lớn. Không thể tưởng được người dì dưỡng người đều là cán bộ kỳ cựu, thất kính, thất kính nha! Ta đã từng đi qua quê hương của người, chỗ đó xác thực là một nơi non xanh nước biếc. Chỉ là ta có một điểm không rõ, vì sao biểu muội người gọi người là tỷ phu vậy?"

Hà bí thư đổi chủ đề, rất tự nhiên chuyển tới trên người Tiểu Quân. Kỳ thật ta cũng làm đã chuẩn bị tâm lý, nhân vật như Hà bí thư không có khả năng không điều tra tình tường thân thế của ta, huống chi ta lại có một giao dịch khổng lồ với hắn, hắn nhất định phải cẩn thận.

Ta mỉm cười giải thích: "Hiện tại tôi có một người bạn gái là Đái Tân Ni, nàng cùng Tiểu Quân kết thành kim lan tỷ muội, cho nên Tiểu Quân đề nghị gọi tôi là tỷ phu. Một là muốn quản chặt tôi, thứ hai là để cho mọi người biết tôi đã có vợ, đây cũng là Tiểu Quân cố ý nịnh nọt Đái Tân Ni."

Hà bí thư cười to mấy tiếng, tán thán nói:"A, thì ra là thế. Người có một biểu muội thật là thông minh, thật là đáng yêu."

"Đúng vậy đó cha, ta lần đầu tiên thấy Tiểu Quân đã cảm thấy nàng rất đáng yêu, thật không nghĩ đến nàng thông minh như vậy, ta hiện tại rất thích nàng đó! Khanh khách....." Hà Phù nói đến Tiểu Quân liền nở nụ cười rạng rỡ.

"Không bằng người cũng nhận Tiểu Quân làm muội muội đi?" Hà bí thư chen vào một câu.

"Vâng! Nếu như Trung Hàn không phản đối, hai ngày nữa ta sẽ đi mua một vài món lễ vật để nhận cô muội muội này." Hà Phù vội vàng gật đầu.

"Tôi sao dám không đồng ý chứ? Tiểu Quân nếu như có thể được Hà Phù tiểu thư chiếu cố, đó là phúc của nàng, nàng cũng nhất định rất cao hứng." Ta cũng liền gật đầu liên tục, trong nội tâm lại vô cùng chán ghét. Tiểu Quân nếu như trở thành muội muội kết nghĩa với Hà Phù, như vậy cũng trở thành con gái nuôi của Hà bí thư. Mà quan hệ mập mờ giữa Hà bí thư cùng cô con gái nuôi Hà Đình Đình làm ta run như cây sậy, ta biểu hiện ra vẻ không muốn trèo cao, trên thực tế ta hận không thể cự tuyệt phần kết nghĩa này.

"Ừ, nếu người đã đồng ý, cứ quyết định như vậy đi. Trước tiên người đừng nói cho nàng biết, để ta ngấm lại nên mua lễ vật gì tặng nàng."

Hà Phù thấy ta đồng ý, cao hứng đến nỗi hai mắt tỏa sáng. Ta thầm than Tiểu Quân rất được yêu thích, theo lý mà nói, biểu ca là ta nên đặc ý mới phải, nhưng ta hoàn toàn không cao hứng nổi.

"Trung Hàn, ngày mai người làm xong thủ tục, hãy đem 1.5 tỷ trong đó chuyển vào tài khoản của Tiểu Phù, đây là tài khoản của nó tại Hồng Kông. Không thể dùng danh nghĩa cá nhân, phải dùng danh nghĩa công ty của người, thao tác cụ thể thế nào, người hãy đi hỏi kế toán công ty."

Hà bí thư đột nhiên đứng lên, lấy ra một tờ giấy ghi một chuỗi số tài khoản, còn có tên Hà Phù.

"Tôi đã hiểu. Đúng rồi, thưa bí thư, không phải nói là hai tỷ sao? Sau khi chuyển 1.5 tỷ thì 500 triệu kia sắp xếp như thế nào?" Ta nhỏ giọng hỏi.

"Người có thể kiếm được ba tỷ này là không chỉ dựa vào vận khí, nó đã thể hiện học thức cùng năng lực của người. Tuy người làm trái với chế độ tài chính, nhưng loại thao tác không tuân theo quy định này là hiện tượng rất phổ biến, ta hôm nay lấy đi một nửa đã rất thỏa mãn rồi. Mà người vừa mới ngồi lên vị trí tổng giám đốc, nhất định có rất nhiều vấn đề rối rắm do

Chu Cửu Đồng lưu lại, còn lại năm trăm triệu người tự mình sắp xếp rồi xử lý những thứ kia đi."

Hà bí thư nghiêm túc nói: "Ta cũng không hy vọng thành phố chúng ta xuất hiện hỗn loạn trong quản lý, nếu như kt xuất hiện hỗn loạn, nó sẽ ảnh hưởng đến kinh tế toàn thành phố. Ta cũng rất có cảm tình với kt, ta quan tâm kt đã hơn sáu năm, cho nên ta hi vọng người có thể quản lý kt thật tốt, mang đến sức sống tài chính thành phố."

Lời nói rất hùng hồn, ta thật muốn vỗ tay cho hắn, trong lòng không khỏi thán phục sự khéo léo đưa đẩy của hắn. Hắn là cái loại người rõ ràng lấy đi chỗ tốt của người, người còn phải cảm động rơi nước mắt với hắn. Có thể ở 50 tuổi quản lý một trong những đô thị lớn nhất cả nước, tự nhiên có chỗ hơn người.

"Hà bí thư đã quan tâm sự phát triển của công t như vậy y, tôi rất cảm động. Tôi nhất định tuân theo chỉ thị của bí thư, cố gắng quản lý kt thật tốt, tuyệt không phụ sự kỳ vọng của ngài."

"Ừ, ta quả nhiên không nhìn lầm người. Được rồi, thời gian cũng không còn sớm nữa, ngày mai ta còn vài cuộc họp quan trọng, người cũng phải đến bữa tiệc của công ty các người rồi. Nếu như không phải thân phận đặc thù, ta thật muốn đi xem một chút! Ha ha....." Hà bí thư thoải mái phát phát tay.

"Ha ha, Tiểu Phù có thể thay Hà bí thư đi được chứ?" Ta khách khí đưa lời mời.

"Vậy thì xem Tiểu Phù có muốn đi không." Hà bí thư nhìn Hà Phù cười nói.

Hai mắt Hà Phù sáng ngời, tựa hồ rất hào hứng: "Đương nhiên muốn chứ! Con rất lâu rồi chưa tham gia party như vậy! Con muốn đưa cả Thu đi theo được không?"

"Ừ, cho Thu đi mở người mang tầm mắt cũng tốt." Hà bí thư mỉm cười gật gật đầu.

Trước khi đi, Hà bí thư đưa ta tới cửa. Ngay lúc ta muốn bước vào xe, Hà bí thư kéo cánh tay của ta: " Những cái băng ghi hình kia hãy tiêu hủy đi. Lão Chu cũng khổ cực vì kt vài chục năm rồi, nói như thế nào cũng có một phần công lao của hăn, huống chi hăn cũng lớn tuổi rồi, người cũng đừng có làm khó hăn! Buổi sáng hăn sai mấy tên đến quấy rối, chẳng lẽ ta không biết? Ta biết chứ, nhưng ta cũng không muốn truy cứu. Ai! Hăn thật sự đã già rồi."

"Tôi biết phải làm sao rồi, đa tạ bí thư đã nhắc nhở, hẹn gặp lại ngài." Ta nhẹ gật đầu, nhìn Hà bí thư mỉm cười hòa ái rồi chui vào xe.

TỶ PHU VINH DỰ

Tiểu Thủ Chương
www.dtv-ebook.com

Chương 43: Tiệc rượu (1)

Nữ nhân xinh đẹp hay không trong lòng mỗi người đều có một cái tiêu chuẩn, ai là nữ nhân đẹp nhất trong bữa tiệc? Điều này quả thực so với thị trường chứng khoán càng khó đưa ra kết luận hơn. Bởi vì hôm nay mỹ nữ tới tham gia thật như cá diếc sang sông, dưới những bộ trang phục lộng lẫy, mỗi người đều hết sức xinh đẹp. Từ loại ý nghĩa nào đó, bữa tiệc hôm nay như là thịnh hội của mỹ nữ.

Lúc ta cùng với Tiểu Quân, Hà Phù, Thu Yên Văn cùng với Nghiêm Định đi vào hội sảnh, tại đây khách quý đã chật nhà. Tuy đã cố tránh đi những người đến chúc mừng ta vẫn quá nhiều. Thấy Thu Yên Văn nhú mày lại, ta đành kéo La Tất đến nói nhỏ vài câu, hắt vội vàng mời các mỹ nữ bên cạnh ta đến một căn phòng, dù sao thân phận của các nàng rất đặc thù, hơn nữa đều là phái nữ.

"Trung Hàn, hi vọng chúng ta vứt bỏ hiềm khích lúc trước, cùng nhau kiếm tiền." Đỗ Đại Duy đi giày Tây đến trước mặt ta, đưa cho ta một ly Whiskey.

"Đó là điều đương nhiên, trong hội nghị ban giám đốc sắp tới, ta sẽ đề bạt người lên làm phó tổng quản lý kiêm quản lý bộ phận đầu tư, ta đã sớm có ý này." Ta mỉm cười mà tiếp nhận Whiskey.

"Vì sao? Chẳng lẽ là vì Linh Linh sao?" Đỗ Đại Duy kinh hỉ nhưng bên trong lại có chứa một chút vị chua trong giọng nói.

"Không phải, chuyện giữa ta cùng với Linh Linh chẳng có gì khiến ta phải áy náy, dù sao lúc trước người đã uy hiếp Đái Tân Ni. Nếu như người đồng ý, chuyện giữa chúng ta coi như huề. Ta coi trọng chính là học thức của người, huống chi người cũng là lão công thần ở kt, để người ngồi vào vị trí phó tổng quản lý cũng là chuyện đương nhiên."Ta quyết định nói thẳng mọi chuyện, lôi chuyện Đỗ Đại Duy uy hiếp Đái Tân Ni ra, để cho hẳn mình bạch cái gì gọi là báo ứng. Cơ mặt hẳn run rẩy một chút, đành phải nói: "Được, mọi người huề nhau."

Cũng không đợi ta chạm cốc, hẳn tự nâng chén uống một hơi cạn sạch. Ta hiểu được hẳn cũng rất mâu thuẫn, buổi tối hôm nay hẳn chủ động hoà đàm cùng ta, đoán chừng là do Cát Linh Linh khuyên bảo.

" Xin hỏi vừa rồi vị nữ nhân mặc quần áo màu vàng nhạt có phải tên là Thu Yên Văn hay không?"

Ta đang cùng với Đỗ Đại Duy trò chuyện về một số vấn đề trong công ty thì một gã mũi ưng mày rậm đột nhiên đi đến bên cạnh ta, rất khách khí hỏi thăm. Ta sững sờ, trầm ngâm một chút rồi gật đầu. Người nọ đạt được sự khẳng định của ta, lãnh đạm nói câu " cảm ơn"rồi đi ra.

Tuy người lúc này nói với ta dùng những từ khách sao, nhưng ta cảm giác được người này hoàn toàn không có ý lịch sự, hai đầu lông mày ngạo khí mười phần. Ta cẩn thận quan sát một chút, người này ước chừng 35, 36 tuổi, có phong thái kẻ bề trên, đúng loại con ông cháu cha.

" Người kia là ai?"Ta đành hỏi Đỗ Đại Duy, không biết vì sao, ta đột nhiên cảm giác không thoải mái với gã mũi ưng này. Dù sao tiệc rượu hôm nay là chúc mừng ta lên vị trí tổng giám đốc, ta mới được là nhân vật chính của buổi tiệc. Nhưng gã này tựa hồ không biết ta, cũng không muốn nhận thức ta, hẳn có lẽ chỉ muốn nhận thức Thu Yên Văn .

Thu Yên Văn xác thực rất mê người, nàng có nhân khí chất ung dung quyền quý, nàng mặc một bộ đồ màu vàng nhạt được tỉ mỉ may vá. Chỉ cần nàng xuất hiện trước mặt mọi người, tuyệt đối là hấp dẫn mọi nam nhân. Chỉ tiếc nàng có thân phận đặc thù nên chỉ có thể ở trong một căn phòng nhìn ra bên ngoài.

"Người không biết người này sao?"Đỗ Đại Duy giật mình nhìn ta.

"Không biết."Ta có chút xấu hổ, dù sao một tuần trước ta vẫn chỉ là một tên tiểu bạch kiểm, người có thân phận ta biết không nhiều lắm.

"Hắn là công tử của Vạn Cảnh Toàn, Vạn Quốc Hào. Một kẻ rất hung hăng càn quấy."Đỗ Đại Duy nói thầm với ta.

"Vạn Cảnh Toàn? thị trưởng thành phố sao?"Ta lắp bắp kinh hãi.

"Ừ."Đỗ Đại Duy gật đầu.

"Vậy tên Vạn Quốc Hào này nhất định đã biết phu nhân Hà bí thư Thu Yên Văn. Đã biết Thu Yên Văn, vì sao còn muốn hỏi ta?"Ta có điều không hiểu.

"Ha ha, Trung Hàn, người không biết đâu, hắn chỉ là hi vọng người chủ động kết giao với hắn mà không phải là hắn chủ động, những tên con nhà giàu này hơn phân nửa đều có cái tính này. Đương nhiên, con gái Hà bí thư lại rất hiếm thấy."Đỗ Đại Duy cười to.

"Đúng vậy, Hà bí thư con gái vừa hiếm thấy lại xinh đẹp."Ta cũng nhin không được phải thốt lời ca ngợi Hà Phù, nàng đã cứu ta hai lần khiến cho ta nhớ mãi không quên. Thấy ta cùng với Hà bí thư giao dịch một số tiền khổng lồ như thế, nàng vẫn tỏ vẻ bình thản trấn tĩnh, khí định thần nhàn.

"Người có ý với con gái Hà bí thư sao?"Đỗ Đại Duy cười quỷ dị.

" Không có, tuyệt đối không có."Ta vội vàng lắc đầu phủ nhận, nhưng trong lòng lại thầm mắng mình dối trá.

" Cái gì vậy?"Cát Linh Linh đột nhiên xuất hiện trước mặt ta cùng Đỗ Đại Duy. Nàng hôm nay lại thay đổi cài tóc, mái tóc tùy ý vén lên, chiếc cài tóc hình hoa mẫu đơn màu đỏ kẹp trên đầu. Bởi vậy ta phán đoán hôm nay tâm trạng Cát đại mỹ nhân chắc là rất tốt, nghe nói khi nữ nhân cảm thấy vui vẻ, đầm thủy bài tiết ra gấp ba bình thường. Xem ra tối nay Đỗ mập mập chắc phải chết trong sung sướng rồi, mà ta cũng chỉ có thể ghen ghét thôi.

"Ta hỏi Trung Hàn có phải là có ý với con gái Hà bí thư có hay không, nhưng Trung Hàn phủ nhận. Ai, Linh Linh, người tin lời Trung Hàn không?" Đỗ Đại Duy đột nhiên cười gian một tiếng, ta lập tức ý thức được có phiền toái.

"A? Lý tổng tài có thể nói cho ta biết là thật sao?"Cát Linh Linh nhìn ta cười nhạt, nhưng ánh mắt nàng như một thanh kiếm chém sắt như chém bùn lợ, tựa hồ bất cứ lúc nào cũng muốn chém ta thành chục khối.

"Đương nhiên không phải, sao có thể chứ?"Ta khẩn trương nhìn Cát Linh Linh. Không biết vì sao, ta thủy chung luôn có sự kính sợ với nàng, có lẽ sự hung hãn của nàng đã hằn sâu trong lòng ta.

" Nam nhân mà, phong lưu cũng là chuyện rất bình thường. Cũng tỷ như Đại Duy nhà ta, bên cạnh hắn cũng có rất nhiều hồ ly lăng lờ."Cát Linh Linh cười tủm tỉm nhìn Đỗ Đại Duy bên cạnh.

" Khục khục, Kim cục trưởng đã đến, ta phải qua chào hỏi. Các người cứ trò chuyện nhé, ta xin lỗi không tiếp được."Đỗ Đại Duy ho khan hai tiếng, tìm cớ chuẩn đi, hắn đương nhiên càng e ngại Cát Linh Linh hơn ta.

"Người có phải là cũng muốn bỏ đi hay không?"Cát Linh Linh quăng ánh mắt hung hăng về phía ta.

" Không đi, ta sao cam lòng ly khai Linh Linh tỷ chứ? À, Linh Linh tỷ hôm nay đúng là người đẹp nhất. Ách..... Cái váy này có phải là quá mỏng hay không?"

Ánh mắt của ta nán lại trên cặp mông Cát Linh Linh hơn chục giây, toàn bộ đường cong trên bờ mông nàng như ẩn như hiện trong một mảnh sa mỏng. Ta thấy toàn thân như nhũn ra, chỉ có một chỗ lại rất cứng rắn, cứng rắn đến lợi hại.

" Thế này mà kêu là mỏng sao? Hừ, đợi lát nữa khi người nhìn thấy Sở hồ ly, người sẽ biết là ta còn rất bảo thủ."Cát Linh Linh lại hung hăng trừng ta. Y - www.

Đột nhiên, cả yến hội đều xôn xao. Ta đưa mắt nhìn lại, thật sự là nhắc Tào Tháo, Tào Tháo tới. Cát Linh Linh vừa nói đến Sở hồ ly thì nàng phiêu nhiên bước tới, đúng như trong họ nàng vậy, sở sở động lòng người. Không chỉ vậy, diễm quang còn bắn ra bốn phía. Sự xuất hiện của nàng khiến mỹ nữ toàn trường đều ảm đạm thất sắc, kể cả là Cát Linh Linh.

"Hừ, hồ ly lăng lơ vẫn cứ là hồ ly lăng lơ! Dám mặc như vậy, thực..... Thật không biết xấu hổ." Cát Linh Linh cắn cặp môi đỏ mọng, trong mắt nàng lúc này chỉ có hai chữ: đồ kị. Còn trong mắt ta chỉ có sự sùng bái. Ta điên cuồng sùng bái Sở Huệ. Từ cách ăn mặc của nàng, ta dám khẳng định trong bữa tiệc hôm nay người đẹp nhất chỉ có thể là Sở Huệ, nàng thật sự rất đẹp. May mắn là Sở Huệ trong sự chào đón cuồng nhiệt vẫn tìm được ánh mắt ta, nàng tự nhiên cười nói, ưu nhã bước tới chỗ ta. Vừa đi hai bước, nàng đột nhiên bị Vạn Quốc Hào chặn đường, nhìn thấy người này nàng cũng đành phải bắt chuyện bắt đầu, chắc là quen biết. Chỉ thấy Sở Huệ vừa cùng Vạn Quốc Hào trò chuyện, vừa nháy mắt với ta.

Ta thừa dịp Cát Linh Linh không chú ý, lặng lẽ giơ chén rượu trong tay lên, uống một ngụm rượu nhỏ, vụng trộm làm động tác hôn gió với Sở Huệ. Nàng rất sửng sốt, trên mặt lộ ra vẻ cổ quái, nói vài câu với Vạn Quốc Hào

rồi nàng khoan thai tiếp tục đi tới chỗ ta, trên mặt Vạn Quốc Hào lộ vẻ tức giận.

"Lý tổng tài, bảo bối của ta đi đâu rồi?"

Sở Huệ mỉm cười rồi gật đầu với Cát Linh Linh, kỳ thật tất cả lực chú ý của nàng đều tập trung trên người ta, mà ta cũng chỉ chú ý đến nàng. dáng người hoàn mỹ tới cực điểm của nàng được bao bọc trong một lễ phục dạ hội màu xám bạc đạt đến vẻ đẹp hoàn mỹ đỉnh phong, nhà thiết kế lớn mật có những suy nghĩ cực kỳ lí thú, tuy bộ ngực lộ ra một mảng lớn nhưng địa phương cao ngất kia lại bị vài miếng nếp gấp rất xảo diệu che dấu, lại để cho những nam nhân háo sắc kia lo lắng suông. Ta rất háo sắc, cho nên ta cũng rất sốt ruột. Sở Huệ trần truồng thì gợi cảm mỹ diệu cỡ nào, ta rạo rực hi vọng miếng vải trước ngực nàng có thể đột nhiên rơi ra.

TỶ PHU VINH DỰ

Tiểu Thủ Chương
www.dtv-ebook.com

Chương 43: Tiệc rượu (2)

"La tổng vừa đi tiếp đãi mấy vị khách, ách..... Ta mong Sở Huệ tiểu thư gọi ta là Trung Hàn, như vậy sẽ thân thiết hơn." Ta cười tủm tỉm trả lời, lúc này bất cứ nam nhân nào cũng muốn lưu mỹ nhân đường mật lại, chỉ là mùi thơm trên người nàng làm ta như say như dại.

"A, thân thiết sao? Một ít người cả ngày coi ta là kẻ ngốc, ta còn muốn thân thiết với hắn sao?"

Sở Huệ cũng không để ý tới ánh mắt tràn ngập địch ý bắn ra từ Cát Linh Linh, nàng cười nhạt một tiếng, thuận tay tiếp một ly cocktail. Bờ môi màu tím hơi mở ra, ưu nhã nhấm nháp một ngụm nhỏ.

"Ai dám coi Sở đại lão bản là kẻ ngốc chứ?" Ta cười hỏi.

"Là người." Sở Huệ lười biếng nhìn ta.

"Ta ư?" Ta rất không hiểu.

"Hừ, ta nhìn thấy Thu Yên Văn đi cùng người, vì sao buổi chiều nay người cùng Thu Yên Văn làm bộ không biết? Hắn là các người....." Sở Huệ nhìn ta với ánh mắt hoài nghi.

Cát Linh Linh nghe Sở Huệ nói vậy cũng nhìn ta đầy ngờ vực. Vừa rồi nàng vẫn luôn nhìn chăm chú lên lễ phục dạ hội của Sở Huệ, Sở Huệ cũng biết Cát Linh Linh quan sát lễ phục nàng, cho nên nàng rất hưng phấn, rất đắc ý. Nếu như đây là một cuộc chiến giữa các nữ nhân, như vậy rõ ràng Sở

Huệ đã thắng. Điều này cũng khó trách, ngành nghề kinh doanh của nàng liên quan rất lớn đến vấn đề thời trang, tiếp xúc đều là tin tức thời trang cấp cao nhất trên thế giới, nàng đương nhiên càng hiểu được cách ăn mặc chỗ mang đến lực rung động cùng cực độ hư vinh.

"Ai, hôm nay là lần đầu tiên ta đến nhà Hà bí thư làm khách. Lúc trước ta thật không biết người khách hàng kia của người là vợ Hà bí thư, càng không biết nàng là Thu Yên Vân ." Ta thầm buồn cười, hai cái siêu cấp đại mỹ nữ này tranh đấu có lẽ một trăm năm sau cũng sẽ không dừng lại.

"Thật sao?" Sở Huệ tỏ vẻ bán tín bán nghi. Nguồn truyện: Y

" Ta sao dám lừa người chứ." Ta dùng sức gật đầu.

" Vậy bây giờ Thu Yên Vân đâu rồi?" Sở Huệ hỏi.

" Trong phòng kia." Ta dùng ngón tay chỉ một căn phòng đóng chặt cửa.

"Linh Linh, chúng ta cùng đi chào hỏi Thu Yên Vân nào."

Sở Huệ duỗi bàn tay trắng như ngọc ra, còn dám ôm cánh tay ta, địa phương cao cao trước ngực không biết hữu ý hay vô ý mà đụng một cái vào cánh tay ta. Cát Linh Linh ở ngay bên cạnh nên thấy rõ ràng, ánh mắt nàng như muốn phun lửa, nhưng lại không thể phát tác, nàng chỉ có thể đen mặt lại nói: " Ta không biết nàng, ta không đi." Nói xong, oán hận nhìn ta rồi mới quay người bỏ đi.

"Hi hi....."Sở Huệ đắc ý cười rộ.

" Người lại lợi dụng ta chọc giận Cát Linh Linh ." Ta thở dài một hơi.

" Nếu Cát Linh Linh không thích người, ta cũng không chọc giận được nàng, cũng không biết người có nhiều ưa thích Cát Linh Linh ?" Sở Huệ giả hoạt nhìn ta.

" Ta không sợ nói cho người, đúng là ta rất thích Linh Linh tỷ." Ta cười xấu xa. Nghĩ thầm muốn chiếm được Sở Huệ, có lẽ nên lợi dụng sự ganh đua cùng lòng hư vinh giữa nàng cùng Cát Linh Linh, hình như có chút hèn hạ thì phải.

" Vậy người nói xem, nàng xinh đẹp hơn hay là ta xinh đẹp hơn?" Sở Huệ biểu lộ có chút cứng nhắc.

" Còn phải nói gì nữa sao? Buổi tối hôm nay thì Sở đại tiểu thư là viên minh châu chói mắt nhất." Ta phát ra lời tán thưởng từ đáy lòng.

" Hừ, coi như người có mắt." Sở Huệ trên mặt như tắm gió xuân nở nụ cười phong tình vạn chủng.

" Nếu như lễ phục lại....." Ta thở dài một hơi, muốn nói lại dừng.

" Lại cái gì?" Sở Huệ nghe ta vừa nói như vậy, lập tức nhăn mày, nhẹ nhàng lắc eo nhỏ. Chỉ giây lát đó, địa phương mà nữ nhân tiết niệu đập vào mặt ta. Nàng cúi đầu nhìn cặp đùi lỏa lồ của mình hờn dỗi hỏi tiếp: " Lại cái gì? Nói mau."

Ta biết rõ Sở Huệ hiện rất hi vọng ta nói tiếp, nếu như ta không nói, nàng sẽ hận ta đến chết, thế nhưng nếu như ta nói, nàng cũng sẽ hận ta. Ta rất muốn Sở Huệ hận ta, bởi vì giới tuyến giữa yêu và hận rất mơ hồ. Sở Huệ cùng Cát Linh Linh giống nhau, đều là vợ người khác, đã không cách nào cả đời có được, ta tự lại để cho cái này phân bận lòng càng thêm đậm đặc. Huống chi, Sở Huệ còn không có để ta ôm ấp, ta hiện tại chỉ hy vọng nàng thường xuyên nhớ tới ta. Hận ta, cũng là một loại hình thức nhớ tới ta.

"Ê, mau nói đi!" Sở Huệ thấy ta ngơ ngác, nàng lại càng giận hơn.

Ta lập tức tỉnh táo lại, nhìn vẻ sốt ruột của Sở Huệ, ta thầm buồn cười. Đoán chừng trong mắt nàng, lễ phục dù chỉ có một chút không xiu hài lòng thì nàng coi đó là thất bại. Ta nhin cười, con mắt nhìn chăm chăm vào hai

khe núi thật sâu giữa ngực Sở Huệ, thở dài một hơi: " Nếu như trước ngực lại thấp hơn một chút thì càng tốt hơn."

" Người..... Người là tên khốn." Ngực Sở Huệ đột nhiên kịch liệt phập phồng, nàng hiển nhiên đã tức giận. Bất quá, khẩu khí mắng chửi người của nàng vẫn mang theo sự lười biếng .

" Ta chỉ là đem ý nghĩ của tất cả nam nhân trong buổi tối nay nói ra mà thôi." Ta làm bộ nghiêm trang, nhưng trong bụng lại nở hoa.

" Người muốn ta kéo thấp một chút?" Sở Huệ lạnh lùng hỏi.

" Rất muốn." Ta nói đúng như một người thành thật.

" Người không sợ ta đem người những lời này nói cho bảo bối sao?" Khẩu khí Sở Huệ càng lạnh hơn.

" Sợ, nhưng vẫn muốn." Những lời này của ta vừa giả vừa thực .

" Vậy người tới giúp ta kéo xuống." Sở Huệ trong mắt bắn ra lãnh mang.

" Không vội, đợi lát nữa tìm chỗ không có người, chúng ta....." Ta tại cười xấu xa, nhưng lời còn chưa nói hết, Sở Huệ đã tức giận bỏ đi đến chỗ Thu Yên Vãn, chỉ để lại hai chữ:"hạ lưu". Nhìn bóng lưng thướt tha của Sở Huệ, ta đặc biệt thấy sáng khoái, lại uống một hớp rượu Whiskey lớn. Ta phát hiện hôm nay Whiskey đặc biệt hương thuần, khiến cho ta chìm đắm trong dư vị.

" Không cần nhìn , người không có cơ hội."

Ta vẫn đang thưởng thức ly rượu ngon trong miệng thì một giọng nói từ đằng sau ta truyền tới làm ta bị ghen hòng, giống như trong ly rượu ngon lại phát hiện mấy con sâu. Ta xoay người, phát hiện tên nam nhân mũi ửng đang đi tới, trong ánh mắt hằn tràn ngập sự ghen ghét.

" Ta không có cơ hội, nhưng cơ hội của người cũng rất xa vời." Ta vốn định mĩa mai lại tên Vạn Quốc Hào này, nhưng ta lại nghĩ không nên tạo ra thêm một địch nhân, đành phải uyển chuyển khẩu khí.

" Không, ta có rất lớn cơ hội." Vạn Quốc Hào tỏ ra ngạo khí mười phần.

" Vậy sao?" Ta cười lạnh.

" Không tin ư? Không tin thì chúng ta có thể đánh cược." Vạn Quốc Hào nhàn nhạt nói.

" Đánh cược gì?" Ta nhin xuống một bụng tức giận, nhàn nhạt hỏi.

"Cược xem tối hôm nay ta có thể thể đưa Sở Huệ lên giường được không." Vạn Quốc Hào nhướn đôi mày rậm lên.

"A, người tự tin như vậy sao? Thế tiền đặt cọc là gì?" Ta cố nén sự buồn cười trong lòng, nghĩ thầm cái tên trước mắt này nếu không phải uống say thì là tên điên. Tuy ta không hiểu rõ Sở Huệ lắm, nhưng nàng tuyệt đối không phải loại nữ nhân chỉ cần dăm ba câu có thể lừa gạt lên giường. Huống chi La Tất vẫn còn ở đây, Vạn Quốc Hào dù là tình thánh cũng không có khả năng một buổi tối kéo Sở Huệ vào tay.

" Nếu như ta thắng, ta chỉ muốn những tấm băng ghi hình của Chu Cửu Đồng trên tay người." Vạn Quốc Hào bình tĩnh cười với ta.

Ta cảm thấy rất kỳ quái, cũng rất khiếp sợ. Theo lý thuyết, người biết những tấm băng ghi hình của Chu Cửu Đồng trong tay ta không nhiều lắm, tính ra cũng cũng chỉ có Hà bí thư , Chu Cửu Đồng, Đỗ Đại Duy, Sở Huệ, Quách Vịnh Nhân, Vương Di mấy người này. Nhưng nếu tính những kẻ muốn chiếm thứ này, hoàn toàn có thể loại trừ hai nữ nhân ra, vậy thì chỉ còn lại Hà bí thư, Chu Cửu Đồng và Đỗ Đại Duy. Mà Đỗ Đại Duy vừa rồi đã cùng ta hòa giải, băng ghi hình đối với hắn cũng không có tác dụng gì,

bởi vậy có thể loại trừ Đỗ Đại Duy, như vậy cũng chỉ còn lại có Hà bí thư cùng Chu Cửu Đồng .

Hà bí thư sao? Có khả năng. Là Chu Cửu Đồng sao? Điều này càng có khả năng.

"Còn nếu ta thua, ta sẽ đưa cho 29% cổ phần kt."

Vạn Quốc Hào vẫn ngạo khí mười phần như cũ, hắn cầm chén rượu ngửa đầu dốc cạn. Điều này càng khiến ta chấn động, bởi vì cổ phần kt phân bố rất rộng. Chu Cửu Đồng là người nắm giữ số cổ phần lớn nhất cũng vèn vèn chiếm toàn bộ 21%, Tào Gia Dũng cùng Trương Tư Cần làm đại cổ đông như thế cũng chỉ chiếm khoảng 20%. Nhưng Vạn Quốc Hào dám nói mình có 29% cổ phần, nếu là thật, hắn sẽ nhảy lên trở thành cổ đông lớn nhất kt. Chỉ bằng điểm ấy, hắn hoàn toàn có thể tổ chức đại hội cổ đông một lần nữa, đưa ra kiến nghị bãi miễn tổng giám đốc.

Cho dù đề nghị này có thể không được thông qua dưới sức ép của Hà bí thư, nhưng đại cổ đông có lực ảnh hưởng cực lớn đối với kt. Nếu như ta, một tân nhiệm tổng giám đốc, trong phương diện công tác xuất hiện chút sai lầm nào đó, Vạn Quốc Hào hoàn toàn dùng cổ đông lợi ích bị hao tổn danh tiếng để tố cáo ta không dứt, cho đến khi ta rơi đài.

" Người thoát nhìn không giống như đang nói giỡn."

Ta nhấp qua một ly rượu nhỏ, tuy rất muốn uống một ly Whiskey thật lớn để áp chế sự sợ hãi nhưng ta biết rõ, nếu như ta làm vậy, tên Vạn Quốc Hào này sẽ biết được nỗi bất an của ta.

" Đương nhiên là ta không nói giỡn." Vạn Quốc Hào nói rất lãnh đạm.

" Thật sao muốn cược sao?" Ta hỏi.

" Nếu người sợ đương nhiên có thể từ bỏ, ta có thời gian để thay thế vị trí của người."

" Không phải ta sợ, ta chỉ lo lắng người uống quá nhiều rồi. Ai, lời người say không thể tin được." Ta thở dài một hơi, ngoài mặt rất nhẹ nhàng thoải mái nhưng trong đầu lại tuôn ra hàng loạt đối sách.

" Người yên tâm, ta rất tinh táo. Ta có thể nói cho người biết, người là Lý Trung Hàn, tốt nghiệp khoa quản lý tài chính. Từng nhậm chức tại công ty kỹ thuật Phương Đông ba năm, hoàn toàn tâm thường vô vi, sau đó bởi vì một lần phát sinh xung đột với thủ trưởng mà bị buộc phải thôi việc. Hai năm trước người gia nhập kt....."

Vạn Quốc Hào đọc thuộc lý lịch của ta như lòng bàn tay. Quan trọng là chuyện ở công ty kỹ thuật Phương Đông vẫn luôn khiến ta canh cánh trong lòng, chưa hề nhắc đến trước bất kỳ ai. Ta khiếp sợ sự tinh tường của Vạn Quốc Hào, hẳn nhất định là có chuẩn bị mà đến.

" Như thế nào đây? Xin hỏi Lý tổng tài, ta có tinh táo hay không?" Vạn Quốc Hào đắc ý cười lạnh.

" Rất tinh táo, nhưng ta không thể nào chứng minh chuyện về cổ phần kt đúng như lời người nói?" Ta bắt đầu có chút luống cuống, Vạn Quốc Hào đã nhận ra, hẳn càng thêm vui vẻ.

" Được, ta sẽ để cho người tin tưởng."

Vạn Quốc Hào vừa nói, lại ngoắc tay với một gã mặc âu phục cách đó không xa. Người này bước đi đến trước mặt của ta, đưa ra các giấy tờ chứng minh 29% cổ phần công ty kt của Vạn Quốc Hào.

" Ha ha ha ha....." Ta đột nhiên cười to. Sở dĩ cười to là để phát tiết sự phẫn nộ cùng sợ hãi trong lòng, ta bị đè nén quá lớn. Đương nhiên, tiếng cười của ta khiến mọi người để ý.

Vạn Quốc Hào cười lạnh nhìn ta, không nói một lời. Chờ ta ngừng tiếng cười, hắn mới phất phất tay, người kia lui về chỗ ngồi.

"Biết vì sao ta cười không?" Ta hỏi Vạn Quốc Hào.

"Có lẽ người cảm thấy đã nắm chắc." Vạn Quốc Hào giang tay ra.

"Không tệ, lần này đánh bạc coi như hái hoa thôi. Bằng ghi hình với ta chẳng có một chút giá trị gì, ta có thể vứt nó đi như rác rưởi. Nếu như ta thua cuộc, thì cũng chỉ là mất đi một đồng rác mà thôi, còn nếu như ta thắng, ta lại chiếm số cổ phần trị giá vài trăm triệu. Lần đánh bạc có lợi như thế, nếu ta không đồng ý thì chẳng phải ta là một tên ngốc sao? Ha ha....." Ta lại bắt đầu cười to, cười đến độ nước mắt chảy ra.

"Người đương nhiên không phải một tên ngốc." Vạn Quốc Hào gật đầu.

"Tuyệt đối không phải." Ta ngoắc tay với nhân viên phục bảo hắn đưa cho ta một ly Whiskey màu hổ phách, dùng rượu mạnh làm thanh tỉnh đầu óc.

"Vậy chúng ta bắt đầu chứ." Vạn Quốc Hào cái mũi chẳng những như mũi ưng, mà ngay cả ánh mắt cũng như đôi mắt ưng giống như sắc bén.

"Nhất định phải có một người làm chứng, bằng không vu khống, ai thua cũng có thể chơi xấu, vậy thì không dễ làm. Người nói đi? Vạn tiên sinh." Ta cười tủm tỉm.

"Không tệ, phải tìm một người đến làm chứng. Nếu như người không ngại, ta tìm La Tất tiên sinh đến được chứ?"

Ta quả thật không ngờ Vạn Quốc Hào lại đưa người này ra. Về tình về lý, ta đều không có gì để từ chối, hắn là phó tổng giám đốc kt, đồng thời cũng là một trong những cổ đông của kt, La Tất. Mặt khác, người liên quan đến lần cá cược này lại là vợ hắn

" Ha ha, người muốn đưa vợ lão La lên giường, còn muốn hăn đến làm chứng sao. Ha ha, thú vị, thật thú vị." Ta nhin không được muốn cười to.

" Đúng, vậy chúng ta tìm một chỗ yên tĩnh nói chuyện." Ta đúng là phải vỗ tay cho sự cẩn thận chu đáo của Vạn Quốc Hào.

Trong phòng tổng thống của khách sạn Burton có tám gian nhỏ, mỗi gian đều rộng gấp hai so với phòng trước kia ta ở, ngoài ta còn có ba gian phòng khách, hai gian nhà hàng, ba gian phòng tắm, một gian phòng tập thể thao, một phòng giải trí đa chức năng. Nghe nói, để thuê căn phòng tổng thống này thì một ngày là một vạn tám ngàn Đôla.

Ta ngồi trên ghế sa lon rộng rãi bằng da mềm mại màu trắng, nhìn lên bức tường là những bức tranh phảng phất như của Picasso mà ngẩn người. Dưới chân là tấm thảm Ba Tư dày cộm, trên chiếc bàn thủy tinh là một bộ chén sứ rất cổ, mọi thứ trong căn phòng này đều rất xa hoa.

" Ai, cuộc sống thật là mỹ hảo." Ngẩn người cả buổi, ta rốt cục phải phát ra cảm thán với căn phòng này.

" Đúng vậy, chỉ cần có tiền, cuộc sống nhất định sẽ rất mỹ hảo."

Vạn Quốc Hào cũng ngồi trên chiếc ghế sa lon, hai chân bắt chéo. Hăn cười tùm tùm gật đầu, hiển nhiên cũng đồng ý quan điểm của ta. Đường nhiên, hăn cường điệu cuộc sống tốt đẹp phải có tiền.

"La tổng, người rất thiếu tiền sao?" Ta lạnh lùng hỏi La Tất.

" Trước kia không thiếu, nhưng từ khi thất bại trong lần giao dịch kia, ta biết đồng tiền trọng yếu đến mức nào." La Tất cũng ngồi cạnh đó, tư thế ngồi của hăn rất đặc biệt, thân thể thẳng tắp như một tấm ván gỗ.

" Cho nên người cam nguyện để cho Sở Huệ lên giường với người khác sao?" Ta cảm thấy khó có chút tiếp nhận mà phải hỏi.

" Không có cách nào, Chu Cửu Đồng ép người quá đáng. Vì tự bảo vệ mình, ta chỉ có thể cầu xin Vạn tiên sinh giúp đỡ." Ánh mắt La Tất đờ đẫn, thể hiện sự cô đơn tới cực điểm.

" Thế nhưng ta đã tiếp nhận vị trí của Chu Cửu Đồng, hẳn đã không thể bức người nữa, mà ta càng không cưỡng bức người. Khoản nợ của người ta sẽ nghĩ biện pháp bổ sung, chuyện ta đáp ứng người chắc chắn sẽ làm được, vì sao người còn muốn làm Sở Huệ khó xử? Chẳng lẽ Sở Huệ nguyện ý cùng tên xấu xí này lên giường sao?"

Ta lạnh lùng nói hết lời với La Tất, ngược lại tỏ vẻ áy náy với Vạn Quốc Hào đang tái nhợt: "Thực xin lỗi, Vạn tiên sinh, người xác thực rất xấu xí, ta không có vũ nhục người."

" Không có sao."

Vạn Quốc Hào nhẹ nhàng phun ra ba chữ, nhưng ta biết rõ, Vạn Quốc Hào rất phẫn nộ. Cho dù vậy, hắn vẫn kìm nén rất tốt, ta không thể không bội phục hắn.

" Ai có thể nghĩ tới Trung Hàn lão đệ sẽ leo lên vị trí tổng giám đốc kt trong vòng vài ngàn ngàn như vậy chứ ngày? Dù là thần tiên cũng không thể đoán được. Trung Hàn, người rất nghĩa khí, là người bạn chí cốt, ta đã sớm biết rõ, nhưng ta không có khả năng đặt tất cả hi vọng vào người. Nói thực, ta thậm chí không tin người có thể tránh được độc thủ của Chu Cửu Đồng."

" Ai." La Tất thở dài một tiếng, tiếp tục nói: " Chuyện cho tới mức này, ta cũng không sợ mà thẳng thắn với người. Lúc trước, ta còn cùng Chu Cửu Đồng, Đỗ Đại Duy cùng bày kế hại người, mục đích đúng là để người chịu tội thay, chờ người vào tù rồi, ta cùng Đại Duy có thể an toàn thoát thân. Không thể tưởng được người lại có tài năng kinh người, hồng phúc tề thiên, kiếm được tận ba tỷ. Phi thường tiếc nuối, ngày người kiếm lớn, cũng là lúc

lão hồ ly Chu Cửu Đồng thay đổi, hẳn đã muốn một mình nuốt trọn ba tỷ lại muốn bảo vệ người, hi vọng người về sau lại kiếm nhiều hơn cho hẳn. Chu Cửu Đồng đã muốn bảo vệ người, như vậy sẽ hi sinh ta cùng Đại Duy. Không có biện pháp, ta chỉ có nhờ Vạn tiên sinh che chở."

" Người theo Vạn tiên sinh được chỗ tốt gì?" Ta hỏi.

La Tất trầm giọng nói: "Vạn tiên sinh cho ta mượn bốn trăm triệu."

Ta lại hỏi: "Vạn tiên sinh cũng sẽ không cho người mượn không công chứ?"

" Đương nhiên, điều kiện của hẳn ngoại trừ ủy khuất Tiểu Huệ, còn phải trợ giúp hẳn trở thành tổng giám đốc kt, ta cùng Đỗ Đại Duy đều phải bán cổ phần kt trong tay cho Vạn tiên sinh. Đồng dạng là hi sinh, Chu Cửu Đồng muốn Cát Linh Linh cùng Tiểu Huệ ở với hẳn một năm, Vạn tiên sinh chỉ cần một lần, ta đương nhiên lựa chọn Vạn tiên sinh." La Tất bất đắc dĩ thở dài một hơi.

Ta cố nén sự phẫn nộ, hỏi:"Sở Huệ đã đáp ứng sao?"

La Tất do dự một chút, mới chậm rãi nói:" Ta đã thuyết phục Tiểu Huệ."

"La tổng, người bây giờ đem trả tiền lại cho Vạn tiên sinh, khoản nợ của người ta sẽ nghĩ biện pháp bổ sung."

" Tuy La Tất ta vô sỉ, nhưng ta coi trọng chữ tín. Lúc trước cầu Vạn tiên sinh, ta thật sự rất thành khẩn . Hiện tại chuyện lật lọng ta là làm không được, trừ phi Vạn tiên sinh buông tha cho ta cùng với hiệp nghị của hẳn."

" Hắc, coi trọng chữ tín. Người có thể bán ngay cả vợ của mình, người còn có tín nghĩa sao?" Ta cười lạnh một tiếng.

TỶ PHU VINH DỰ

Tiểu Thủ Chương
www.dtv-ebook.com

Chương 44: Đánh cược (1)

La Tất thở dài một hơi, tiếp tục nói: "Chửi hay lắm, ta đúng là đáng chết, nhưng trên đời này không có chỗ cho sự hối hận. Sau khi người lên làm tổng giám đốc, ta cùng với Tiểu Huệ đều đã khóc. Lúc xế chiều người đi đến tiệm nội y của Tiểu Huệ, ta đã khóc trong phòng thay quần áo."

"Thực đáng giận! Tiểu Quân mua nội y khẳng định phải mặc thử, người có phải đã....." Ta lớn tiếng hỏi.

"Không có, không có. Trong đó có hai gian phòng thay quần áo, ta không nhìn thấy gì cả." La Tất vội vàng giải thích.

"Vậy ít nhất cũng nghe được." Ta trừng mắt La Tất hỏi.

"A..... Cái kia..... Chỉ là nghe được một ít âm thanh mà thôi."

Bộ dạng thẹn thùng của La Tất làm cho ta thấy buồn cười, ta chỉ cố ý hỏi chút việc vặt vãnh, trong đầu lại đang nghĩ phải ứng phó với Vạn Quốc Hào như thế nào. Ai, nếu để cho mỹ nhân đường mật lên giường với Vạn Quốc Hào, vậy không bằng giết ta đi.

"Được rồi, những chuyện vặt này hãy để sau, bây giờ nói tới lần đánh cược giữa chúng ta." Vạn Quốc Hào không kiên nhẫn nhìn La Tất.

"Vạn tiên sinh, lần đánh cược này căn bản không tồn tại. Tuy có vẻ ta rất có lợi, nhưng ta nhất định phải thua, ta không thắng được người." Ta lạnh lùng nói.

" Người quả nhiên không ngốc." Vạn Quốc Hào gật đầu với ta.

"Vạn Quốc Hào, ta biết người muốn cái gì. Nếu như người nguyện ý buông tha cho La tổng, ta có thể cân nhắc hợp tác với người."

Ta đột nhiên tỏ vẻ trấn định, bởi vì ta biết rõ những tấm băng ghi hình kia hoàn toàn không đơn giản, bên trong nhất định có bí mật quan trọng, băng không Vạn Quốc Hào cũng sẽ không hao tâm tốn trí chuẩn bị kỹ lưỡng bày ra thế trận như vậy. Đến tột cùng chúng có bí mật gì? Ta đoán chỉ ít có ba người biết rõ, ba người này chính là Chu Cửu Đồng, Hà bí thư cùng Vạn Quốc Hào.

" Người không có tư cách nói điều kiện với ta, người có thể không đáp ứng đánh bạc với ta, cũng có thể giao đem băng ghi hình ra đây. Nhưng ta cho người biết, ta đã là cổ đông lớn nhất của kt, nếu không phải cổ phần công ty đến tay ta quá trễ, kt không tới phiên người làm tổng giám đốc."

Vạn Quốc Hào liếc mắt nhìn ta kiêu ngạo nói: " Ta cho người biết, nếu người muốn đấu với ta thì sẽ thất bại thảm hại đó. Chỉ cần ta lên làm tổng giám đốc, chuyện người làm trái quy định sẽ bị tung ra, người nhất định sẽ bị nhốt vào tù. Có lẽ người không biết, ngục giam là một nơi rất khủng bố, người chỉ cần đi vào đó, mọi thứ tốt đẹp của cuộc sống đều vĩnh viễn rời khỏi người. Đến lúc đó, không kẻ nào bảo vệ được người, Hà Thiết Quân cũng không bảo vệ được người."

" Xem ra ta chỉ có thể hợp tác rồi." Ta thở dài một hơi, trong lòng hàng ngàn con sóng tuôn khởi. Vạn Quốc Hào gọi thẳng tên Hà bí thư, trong này có hàm nghĩa gì? Nghĩ vậy, ta không khỏi hãi hùng khiếp vía, thậm kê đại sự không ổn, ta đúng là tên ngu ngốc, còn dám dẫn thân vào vùng nước đục tranh đấu quyền lực! Lúc này bứt ra có lẽ còn kịp.

" Kẻ thức thời mới là trang tuần kiệt." Vạn Quốc Hào lộ ra ánh mắt ngoan độc, so với lang sói còn hung ác hơn.

" Muội muội của ta cùng Sở Huệ kết bái kim lan tử muội, ta chỉ hi vọng Vạn tiên sinh giơ cao đánh khẽ buông tha cho Sở Huệ." Ta đành phải thành khẩn thỉnh cầu Vạn Quốc Hào.

" Có biết hai nữ nhân mà tất cả đàn ông nghị luận là ai không?" Vạn Quốc Hào trong mắt đột nhiên toát ra vẻ hạ lưu khó có thể phát giác.

"A, đó là hai nữ nhân nào?" Ta rất ngạc nhiên.

" Một là Đái Tân Ni, còn người kia là Sở Huệ." Vạn Quốc Hào nói đến tên hai nữ nhân này, hầu kết liền nhấp nhô một chút, hiển nhiên hân đang nuốt nước miếng.

" Các nàng đều rất đẹp." Ta có chút đặc ý, tuy buổi tối hôm nay ta còn chưa trông thấy Đái Tân Ni, nhưng ta tin tưởng ta Đái Tân Ni nhất định không thua bất kỳ nữ nhân nào.

" Đáng tiếc Đái Tân Ni quá kiêu ngạo, ta tạm thời không có cơ hội. Về phần Sở Huệ, ta nhất định phải có."

Vạn Quốc Hào nhìn ta chăm chăm, ánh mắt hân không chỉ là hạ lưu, còn có sự khiêu khích mãnh liệt. Hân chẳng những cảnh cáo ta đừng nhúng tay vào chuyện của Sở Huệ, còn đánh chủ ý lên Đái Tân Ni, điều này khiến ta tức giận bật phát.

" Người vĩnh viễn không có cơ hội với Đái Tân Ni và Sở Huệ." Ta rất cục nịnh không được đáp lại một cách mỉa mai.

" Lý Trung Hàn, người còn chưa ý thức được người bây giờ đang ở vào tình cảnh rất nguy hiểm." Vạn Quốc Hào lần nữa lộ ra ánh mắt ngoan độc.

Ta rùng mình, biết rõ mình đã cách xa bên ngoài, hiện tại mấu chốt là đem những chuyện này nói cho Hà bí thư . Nghĩ vậy, ta nhìn chung quanh

một lần, cười khan một tiếng: " Chỗ này quả thật không tệ, hôm nào lại đến hưởng thụ, hiện tại ta cáo từ. La tổng, cùng đi chứ."

"Trung Hàn lão đệ, coi như hết rồi! Dù sao Tiểu Huệ đã đáp ứng, người cùng với Vạn tiên sinh hợp tác đi." La Tất mang theo ánh mắt cầu xin nhìn ta.

" Ha ha, người không đi, ta đi." Ta không trả lời La Tất mà cười to hai tiếng, đi đến cánh cửa lớn.

Thế nhưng ta phát hiện đã không thể đi ra được, kẻ vẫn luôn đi theo Vạn Quốc Hào đang ngăn trở đường đi của ta. Ta định đẩy hẳn ra nhưng kết quả hai tay bị hắn bắt chặt. Ta vừa định giãy dụa thì một cỗ lực lượng hùng hậu nện lên bả vai ta, trong chốc lát, ta thấy hai tay như sắp gãy rời, đau đớn kịch liệt thoáng cái kích thích tuyến lệ khiến nước mắt ta tuôn trào.

"A, Bỏ..... Bỏ tay ra..... Người Đồ chó đẻ A....." Ta lớn tiếng rên rỉ, tựa như là ân ái đạt đến cao trào.

" Rất đau sao? Ha ha ha....."

Vạn Quốc Hào đứng lên, hẳn chậm rãi đi đến trước mặt ta cuồng vọng cười to, nước miếng của hắn phun lên mặt ta.

" Muốn tố cáo ta sao? Người không có cơ hội đâu, người thậm chí không có cơ hội nhìn thấy mặt trời ngày mai." Vạn Quốc Hào nhe răng cười dữ tợn.

" Người muốn làm gì? Người muốn giết người sao?" Ta hoảng sợ kêu to.

" Nói đúng. Không sợ cho người biết, ta giết người dễ dàng như là bóp chết một con kiến vậy." Rồi Vạn Quốc Hào phất phất tay với tên kia bảo: " Ném hẳn xuống dưới."

Tên kia liền nắm đỉnh đầu ta lôi ta tới cửa sổ như một chiếc bao tải, mặc cho hai chân ta loạn đạp cũng không làm nên trò trống gì. Ta điên cuồng hô to: " Thả ta ra, người điên rồi sao? Vạn Quốc Hào, người thả ta ra."

"Vạn tiên sinh, đừng..... Đừng như vậy, để cho Trung Hàn tỉnh táo lại, hãn sẽ đồng ý." La Tất cuống quýt đứng lên, lớn tiếng khẩn cầu.

" Câm miệng, nếu như thả hãn đi, hãn sẽ báo cáo cho Hà Thiết Quân, đến lúc đó là cái hậu quả gì người biết không?" Vạn Quốc Hào lớn tiếng gào thét với La Tất.

" Những cái băng ghi hình kia vẫn còn trong tay Trung Hàn, giết hãn đi chẳng phải sẽ không tìm được nữa sao." La Tất vẫn cố gắng thuyết phục.

" Yên tâm, tên ngu ngốc này chỉ có một chỗ ở trong thành phố, ta đã phái người đi tìm rồi, hắc hắc." Vạn Quốc Hào cười lạnh một tiếng.

Lúc này, chuông điện thoại vang lên, Vạn Quốc Hào lập tức cầm lấy điện thoại: " Là ta, cái gì? Tìm không thấy ư? Cẩn thận tìm không vậy? Mẹ nó ! Vậy thôi, các người về trước đi."

"Vạn Quốc Hào tắt điện thoại di động rồi đi về phía ta: " Những băng ghi hình kia ở đâu?" Vạn Quốc Hào phất tay, cảm giác đau đớn trên cánh tay ta lập tức giảm bớt. Ta vừa há mồm thở gấp, vừa tựa trên vách tường suy nghĩ phải làm sao bây giờ. Thấy ta không nói gì, Vạn Quốc Hào quay người đi phía bàn trà.

"Rầm !"" Một chiếc chén sứ bị Vạn Quốc Hào đập vỡ thành những mảnh nhỏ. Hãn cầm lên một mảnh vỡ sắc nhọn nhất trên mặt đất mảnh sứ vỡ tiến về phía ta.

" Người..... Người muốn làm gì?" Ta sợ hãi nhìn Vạn Quốc Hào đi tới, càng lúc càng hoảng sợ sự điên cuồng của tên này.

" Ta hỏi lại một lần nữa, băng ghi hình ở đâu?" Vạn Quốc Hào nhìn ta dữ tợn.

" Ta muốn..... Ta muốn suy nghĩ....." Ta đương nhiên biết rõ băng ghi hình ở chỗ nào. Lúc trước ta lo lắng băng ghi hình đặt trong nhà sẽ bị Tiểu Quân và Đái Tân Ni phát hiện, cho nên đã đặt nó trong tủ gửi đồ ở siêu thị dưới lầu, chìa khóa cái tủ đó trong ống đựng bút trên bàn máy tính. Những người này đi tìm kiếm nhà của ta, đương nhiên không tìm thấy, đúng là một lũ heo.

" Cho người ba phút, không nghĩ ra được thì người liền nhảy xuống đi." Vạn Quốc Hào lạnh lùng nói ra.

Trong lúc đó, chiếc điện thoại của ta cách đó không xa phát ra tiếng kêu"Rinh..... Rinh.....", âm thanh của nó lúc này sao dễ nghe đến thế, ta đành phải hỏi " Điện thoại của ta reo, ta có thể tiếp điện thoại không?"

" Không được." Vạn Quốc Hào trả lời rất kiên định.

" Ai, người rất cẩn thận." Ta thở dài một hơi, trong lòng cực kỳ khẩn trương, bởi vì ta trông thấy đó là số Tiểu Quân gọi tới. Người khác ta không biết, nhưng với Tiểu Quân, chỉ cần ta không tiếp điện thoại, nàng sẽ liều mạng tìm ta cho đến khi thấy mới thôi.

" Hãy ngấm lại băng ghi hình ở chỗ nào đi! Đã qua một phút rồi, không có người đến cứu vớt người đâu." Vạn Quốc Hào giống như hiểu rõ mọi suy nghĩ trong đầu ta. -

" Ta đã là thịt cá dưới đao của người, còn có thể trông cậy vào ai chứ? Ai, ta muốn bình tĩnh một chút, người vừa rồi đã khiến ta sợ hãi." Ta lại thở dài một hơi.

Vạn Quốc Hào nở nụ cười, hắn nhìn nhìn La Tất, lại nhìn người đi cùng một chút, sau đó nở nụ cười. Ta không biết hắn là cười vì vui vẻ hay là giễu

cột ta, dù sao ta không quan tâm, ta chỉ nghĩ mọi cách kéo dài thời gian.

" Người có mâu thuẫn với Hà bí thư phải không?" Ta đột nhiên hỏi, mục đích đương nhiên là tranh thủ thời gian, bởi vì điện thoại vẫn reo không ngừng. Vạn Quốc Hào buồn bực nhìn ta, nghĩ một chút rồi nói ra: " Ta cũng không muốn giết người, ta cũng không có thâm cừu đại hận gì với người, nhưng người bây giờ là đang tìm chết đó."

Ta ý thức được nguy hiểm, nhưng vẫn là làm bộ không hiểu: " Tìm chết ư? Ta không hiểu."

" Có một số việc người không biết, cái này gọi là người không biết thì không có tội, nếu như người biết mọi thứ thì sẽ rất nguy hiểm. Như thế nào? Còn muốn hiểu rõ nữa không?" Trong mắt Vạn Quốc Hào hung quang đại thịnh, khiến cho ta toàn thân phát lạnh.

" Ta biết những cái băng ghi hình kia có quan hệ với Hà bí thư. Nếu như ta giao nó cho người, như thế tất sẽ đắc tội với hắn. Ta cũng biết hậu quả sẽ nguy hiểm mức nào, nếu đã vậy không bằng biết rõ thì tốt hơn chứ, so với chết mà không hiểu thì khoan khoái hơn nhiều." Ta chán nản thất vọng nói.

" Được, ta có thể nói cho người biết. Hơn nữa chỉ cần người thành thật giao ra, hơn nữa đứng về phía chúng ta, ta sẽ bảo vệ người." Vạn Quốc Hào sắc mặt hòa hoãn hơn nhiều.

" Được, ta liền cảm ơn Vạn tiên sinh ." Ta vội vàng gật đầu, lúc này ta chú ý thấy điện thoại đã không còn reo nữa.

"Hà Thiết Quân cùng ta, cùng gia phụ sớm đã thế thành nước lửa, trong này liên quan đến rất nhiều vấn đề. Hiện tại đã đến thời điểm ngã bài quyết chiến, hắn muốn vắn ngã chúng ta, chúng ta cũng có thể làm cho hắn chết vùi thây. Chỉ xem ai ra tay nhanh hơn, ai ra tay độc ác hơn. Người chỉ là một kẻ vô danh tiểu tốt, nhưng thật đáng tiếc, người đã bị cuốn vào."

Vạn Quốc Hào khoanh hai tay trước ngực, đứng trước cửa sổ nhìn bầu trời đêm sáng lạn, hắn tựa hồ cũng cảm thấy lo lắng với những chuyện sắp xảy ra.

"Vạn thị trưởng là người ta kính trọng nhất. Tuy ta chưa có cơ hội tiếp xúc với ngài, nhưng ái bộ dạng bình dị, gần gũi thái độ còn có danh tiếng liêm khiết đều khiến ta lưu lại ấn tượng sâu sắc, ta không rõ vì sao Hà Thiết Quân cùng với phụ thân người có hiểu lầm lớn như vậy?"

Ta khen ngợi Vạn Cảnh Toàn một phen, coi như là sắp chết vô mộng ngựa đi? Kỳ thật, tiểu nhân vật như ta chẳng biết gì về cái gã gọi là Vạn thị trưởng, thế nhưng điều đó hoàn toàn không cản trở ta nịnh hót.

"Cái này là đấu tranh chính trị, người không hiểu được đâu." Vạn Quốc Hào nở nụ cười rét lạnh.

"Đúng vậy, đúng vậy, ta không hiểu." Ta gật đầu phụ họa liên tục, nhưng trong lòng mắng to Vạn Quốc Hào người là một tên điên, tên biến thái, coi việc giết người như trò đùa. Chẳng những hung hăng càn quấy bạo ngược, còn dâm tiện vô sỉ, lại muốn đánh chủ ý lên Đái Tân Ni.

"Được rồi, ba phút đã xong. Là Thiên Đường là địa ngục, người có thể lựa chọn." Vạn Quốc Hào lạnh lùng nhìn ta.

Ta dám khẳng định, nếu ta đưa băng ghi hình cho hắn, hắn cũng sẽ không dễ dàng buông tha ta, ta còn lâu mới ngu như vậy.

"Ta..... Ta không nhớ gì cả..... Hình như là ở..... Ở phòng làm việc của ta." Ta giả bộ thất kinh.

"Ha ha, người rất ngoan cố, rất làm cho người khác chán ghét, ta có thể nói cho người biết, phòng làm việc của người chúng ta đã lục soát. Người bây giờ đúng là chưa thấy quan tài chưa sợ, Tiểu Tùng, động thủ." Vạn Quốc Hào oán độc hét lớn một tiếng.

"Vâng" Ta còn chưa kịp phản ứng, tên kia đã lập tức ra tay bóp chặt cổ ta, khiến cho ta hít thở không thông. Tuy ta cao hơn hẳn một cái đầu, nhưng trước mặt hẳn, ta cơ hồ có chút lực phản kháng.

"A..... A....." Ta giãy dụa trong tuyệt vọng, cổ há mồm hít thở, nhưng ta cảm giác được máu nóng đang dồn về đại não.

"leng keng..... Leng keng..... Leng keng, leng keng, leng keng....."

Tuy ta thật sự khó thở, nhưng thính giác của ta rất bình thường, theo tiếng chuông cửa du dương truyền đến kèm tiếng bước chân dồn dập, ta biết có người đang đến.

"Đợi một tý, đừng nói gì." Vạn Quốc Hào nói với tên kia, sau đó lặng lẽ đi tới cửa, thấp giọng hỏi: "Ai?"

Ta mơ hồ mà đã nghe được một âm thanh của con gái: "Ta tìm Lý Trung Hàn."

Vạn Quốc Hào sửng sốt một chút, lại hỏi: "Người là ai?"

"Ta là muội muội Lý Trung Hàn." Bởi vì bốn phía yên tĩnh, ta hoàn toàn nghe rõ âm thanh này. Nó khiến ta kinh sợ, đây tuyệt đối là giọng của Tiểu Quân. Ta thật sự quá lo lắng, Tiểu Quân nhỏ yếu như vậy, nếu nàng bước vào thì sẽ phi thường nguy hiểm, ta mặc kệ tất cả thét to lên.

"Tiểu Quân, chạy đi mau, đừng vào đây, đi mau....."

Đáng tiếc đã quá trễ. Vạn Quốc Hào nhanh chóng đem mở cửa ra, nhanh như chớp kéo Tiểu Quân vào phòng rồi đóng lại. Lúc đó ta mới chính thức cảm nhận nỗi sợ hãi, từng tế bào trên thân thể đều run lên sợ hãi, bởi vì, Tiểu Quân đang ngây ngốc nhìn ta.

"Ca....." Tiểu Quân nhào về phía trước, ôm ta thật chặt.

" Bên ngoài không phải có người canh chừng sao? Tiểu cô nương này sao có thể tìm tới đây? Chết hết rồi hay sao? Tiểu Tùng, người đi ra ngoài xem."

"Vâng, có lẽ chỉ là một cô gái nên người bên ngoài cảm thấy không có gì uy hiếp. Tôi sẽ ra ngoài xem thử, Hào ca cứ ở đây đừng đi ra ngoài."

TỶ PHU VINH DỰ

Tiểu Thủ Chương
www.dtv-ebook.com

Chương 44: Đánh cược (2)

Người kia nhẹ nhàng mở cửa lên ra ngoài, ta phát hiện trên tay hắn có thêm một khẩu súng ngắn đen sì. Không chỉ hắn mà ngay cả Vạn Quốc Hào cũng rút súng lục từ lưng quần ra. Ta xem như được mở rộng tầm mắt, đây là phim ảnh sao? Đương nhiên không phải, đây là chuyện thật rõ ràng phát sinh trước mắt ta, ta khẩn trương ôm Tiểu Quân, không dám thở gấp.

"Ca, đừng sợ." Bên tai ta truyền đến âm thanh Tiểu Quân. Đối mặt với hoàn cảnh nguy hiểm như thế, âm thanh nàng vẫn thanh thúy, lại nói tiếp cũng thực kỳ diệu, ta rõ ràng còn cứng ngắc được.

"Không..... Đương nhiên, ca không sợ." Đến giọng nói còn run rẩy mà ta vẫn nói không sợ. Ngoại trừ lừa gạt mình, căn bản không được tác dụng gì.

"Yên tâm, chúng ta sẽ không có chuyện gì đâu." Tiểu Quân thanh âm cũng không hề run rẩy.

"Không có việc gì sao? Các người làm lớn chuyện rồi. Lý Trung Hàn, người đem cả tính mạng của mọi người vào, chẳng lẽ người không sợ sao?" Vạn Quốc Hào phẫn nộ mà hướng ta đi tới.

Tiểu Quân đột nhiên giãy giụa trong ngực ta, quay đầu lại nhìn Vạn Quốc Hào, phát ra âm thanh nho nhỏ hỏi: "Người là Hào ca ca ư?"

"Hả?" Vạn Quốc Hào sửng sờ.

"Hả?" Ta cũng kinh hãi.

" Người là ai?" Vạn Quốc Hào lui về sau, trong tiếng hét to kèm theo sự hoảng sợ.

" Uy! Muội muội ta là một tiểu cô nương, người đừng lớn hét lên với nàng." Ta giận dữ.

" Người câm miệng lại." Vạn Quốc Hào lại gào lên với ta.

" Người thật sự là Hào ca ca ư?"

Tiểu Quân quơ quơ cái đầu nhỏ, rõ ràng đi đến chỗ Vạn Quốc Hào. Ta sợ hãi, vội ôm lấy Tiểu Quân.

" Làm sao người biết tên của ta?" Vạn Quốc Hào nghi hoặc nhìn Tiểu Quân. May mắn, khẩu khí của hắn không còn hung ác như vậy.

" Người không nhớ ta, nhưng ta nhớ được người. Ở công viên Tiểu Sa Bá, người cùng Như Cốc ca ca còn có tiểu Kiều, tiểu Lan, Kỳ ca cùng ta thường xuyên chơi đùa, người đã quên sao?" Tiểu Quân vừa nói, vừa nháy đôi mắt to.

"Công viên Tiểu Sa Bá ư?" Vạn Quốc Hào tròn tròn mắt.

" Đúng rồi, ta nhớ là chuyện của sáu năm trước." Tiểu Quân mãnh liệt gật đầu.

" Sáu năm trước..... công viên Tiểu Sa bá, còn có Kiều Như Cốc..... Còn có mấy..... Mấy tiểu nữ hài? Ta nhớ ra rồi! Đúng là ta đã đến đó ! Người là? Người tên gì?"

" Ta là Tiểu Quân mà! Là người gây nhát đó, các người toàn giễu cợt ta, nói một cơn phong cũng có thể quét ta đi."

Tiểu Quân kích động lắc lư cái đầu, nụ cười hồn nhiên của nàng cũng lây nhiễm cho ta, nhưng ta vẫn khẩn trương nhìn cây súng trong tay Vạn Quốc Hào.

" Ha ha, đúng là người sao? Ha ha, thật là trùng hợp" Vạn Quốc Hào lộ ra vẻ khó tin, hắc cười to một hồi, rồi lại lắc đầu.

" Đúng rồi! Ta vừa nãy đã cảm thấy người rất quen mặt, dường như đã gặp nhau ở nơi nào, nhưng..... Nhưng nhất thời lại không nhớ ra được. Khanh khách....."

Tiểu Quân nở nụ cười đơn thuần, nàng hoàn toàn không biết nam nhân trước mặt đáng sợ thế nào.

" Trời ạ, sáu năm. Người hồi đó vừa đen vừa gầy, làm sao..... Làm sao lại trở nên thế này?" Vạn Quốc Hào không ngừng đánh giá Tiểu Quân, ta chú ý thấy hắn đã nhét khẩu súng lại vào lưng quần.

" Bây giờ không phải là rất đẹp sao?" Tiểu Quân ngượng ngùng cúi đầu.

" Đâu chỉ xinh đẹp? Quả thực chính là một tiểu mỹ nhân ! Ha ha, thật không ngờ, sáu năm. Chúng ta lại gặp mặt ở chỗ này, ha ha." Vạn Quốc Hào cười to, bất quá ta phát hiện hắn càng giống như đang khóc.

" Người có thể buông tha ca ca ta không?"

Tiểu Quân cười tủm tỉm mà nhìn Vạn Quốc Hào, con mắt như loan nguyệt lại khiến cho bất kỳ ai cũng cảm thấy khó khăn để cự tuyệt thỉnh cầu của nàng.

" Không thể, không thể thả được! Nếu thả ca ca người, ta sẽ phải chết." Vạn Quốc Hào vẫn cự tuyệt Tiểu Quân, chỉ là trong mắt hắn tràn ngập bi ai.

" Vì sao vậy?" Tiểu Quân chu cái miệng nhỏ nhắn lên.

" Người còn nhỏ, không hiểu được đâu, Hào ca ca là thân bất do kỷ." Vạn Quốc Hào thống khổ lắc đầu, lúc này trong lòng hắn đang nghĩ điều gì cũng chỉ có hắn mới biết.

Tiểu Quân không nói lời nào, nàng quay đầu nhìn về phía ta, con mắt đỏ hồng. Ai, tìm ta như muốn tan nát.

Trong căn phòng tràn ngập khí tức tuyệt vọng, mọi người tựa hồ cũng đang chờ đợi tử vong đến. Đột nhiên, từ sườn đông có một nam nhân lạ lẫm đi ra. Tuổi hắn không lớn, thoát nhìn khoảng chừng ba mươi tuổi, dáng người cũng không cao, đôi mắt lộ ra tinh quang, ngữ khí hòa hoãn nhưng mỗi chữ đều rất có trọng lượng: " Người đã bỏ súng lại vào túi, nó chứng minh lương tâm của người còn không hoàn toàn đánh mất. Chỉ có điều cả thỉnh cầu của Tiểu Quân người cũng có thể cự tuyệt, thật là khiến ta thất vọng."

"A !"Một tiếng thét lên, Tiểu Quân đột nhiên kích động vỗ tay: "A..... Như Cốc ca ca! Như Cốc ca ca ! người là Như Cốc ca ca."

Ta lại rất mờ mịt, không hiểu cái gì cả, chỉ lờ mờ có một chút ấn tượng với người này.

"Kiều Như Cốc?"

Vạn Quốc Hào trừng mắt nhìn vị khách không mời mà đến, vô thức đưa tay xuống lưng quần.

"Vạn Quốc Hào, tốt nhất là người không nên cử động. Tuy chúng ta đã có gần ba mươi năm tình nghĩa, nhưng chỉ cần người dám vọng động, ta cam đoan một viên đạn sẽ xuyên qua đầu người."

Thanh niên gọi là Kiều Như Cốc này rất tinh táo, giọng nói bình tĩnh, ánh mắt lạnh lẽo ác liệt dị thường.

"Kiều Như Cốc, người đến từ lúc nào vậy?" Vạn Quốc Hào quả nhiên không dám lộn xộn, thậm chí không dám tay sờ vào lưng nữa. Ta nhìn mọi chuyện kịch liệt biến hóa như nằm mơ vậy, cách đó không xa La Tất cũng trợn mắt há hốc mồm.

"Đã đến lâu rồi." Kiều Như Cốc nhàn nhạt nói.

"Tới bắt ta sao?" Vạn Quốc Hào hỏi.

"Chính xác là tới bắt phụ thân người. Bất quá người cũng vi phạm pháp luật, cho nên người cũng sẽ bị bắt." Kiều Như Cốc vẫn nói chuyện lạnh nhạt như vậy, nhưng khí thế của hắn bao phủ cả gian phòng khiến tất cả mọi người đều khiếp sợ.

"Như Cốc ca ca, có thể không bắt Hào ca ca hay không? Ta nhớ các người có quan hệ rất tốt mà, trước kia các người còn thường xuyên trêu chọc ta."

Tiểu Quân thanh âm vừa ôn nhu mềm mại. Ta nghĩ dù là người có tâm địa sắt đá cũng không thể nào kháng cự loại âm thanh này. Nhưng buổi tối hôm nay, hết lần này tới lần khác lại có hai nam nhân thờ ơ với âm thanh của nàng, một kẻ là Vạn Quốc Hào, còn người kia là Kiều Như Cốc.

"Tiểu Quân, ta rất muốn buông tha cho hắn, bởi vì vừa rồi hắn không chĩa súng vào người. Nếu như hắn thực sự làm vậy, hắn đã sớm mất mạng rồi. Ta không hy vọng hắn chết, ta đang cho hắn một cơ hội nhận tội."

Kiều Như Cốc chậm rãi vượt qua Vạn Quốc Hào để tới gần ta cùng Tiểu Quân, ta biết hắn muốn đặt chúng ta dưới sự bảo vệ của mình.

"Kiều Như Cốc, ta nghe nói người đã chờ đợi trong Ban Kỷ Luật Thanh tra ba năm rồi phải không?"

Con mắt Vạn Quốc Hào vẫn không rời khỏi Kiều Như Cốc, hắn phảng phất giống như một con điều hâu, đang chờ đợi con mồi sai sót.

" Hắn là bốn năm và bảy mươi ba ngày."

Kiều Như Cốc đang nói chuyện đã đưa người chặn giữa ta cùng với Vạn Quốc Hào, rất dũng cảm, bình tĩnh mà ngăn cản nguy hiểm của chúng ta, ta đột nhiên cảm thấy hốc mắt có chút ướt át.

"Chỉ một mình người đến sao?" Vạn Quốc Hào né tránh ánh mắt của Kiều Như Cốc, hắn cố thăm dò.

" Người đã nghe thấy người của Ban Kỷ Luật Thanh tra đơn đả độc đấu chưa? Cho tới nay, chúng ta đều là liên hợp hành động. Huống chi phụ thân người thế lực rắc rối khó gỡ, chúng ta càng phải cẩn thận . Nhưng có thể nói cho người biết, hai mươi bảy người chúng ta, kể cả Chu bộ trưởng cũng đã tới."

Kiều Như Cốc hiển nhiên là cho đối thủ tâm lý giúp cho triệt để đả kích.

" Cả Chu Thành Phổ cũng tới sao. Ha ha, kỳ thật ta cũng đã nghĩ đến. Được rồi, người bắt ta đi." Vạn Quốc Hào đột nhiên thờ dài, ừ ừ như quả bóng da xi hơi, lại như là tù binh chiến bại.

" Trước xoay người lại, cúi mặt vào tường, sau đó chậm rãi giơ hai tay lên đầu."

Kiều Như Cốc cảnh giác nhìn Vạn Quốc Hào. Tuy hắn không hề cầm súng, nhưng ta cảm thấy trên người hắn đều là súng. Vạn Quốc Hào chỉ có thể ngoan ngoãn nghe theo mệnh lệnh của Kiều Như Cốc, hết thảy mọi chuyện nếu như không phải tận mắt nhìn thấy, thật sự khó có thể tin nổi.

Cửa phòng bỗng nhiên nhúc nhích. Trong khoảng khắc cực ngắn, Kiều Như Cốc lập tức rút ra một khẩu súng chĩa về phía cánh cửa. Súng của hắn

rút ra từ chỗ nào, ta hoàn toàn không biết.

Cánh cửa kéo kẹt mở ra. Ta khẩn trương đến nỗi hít thở không thông, trong lòng bàn tay đều là đổ mồ hôi, còn Tiểu Quân lạnh run cuộn vào ngực ta.

"Lão kiều, giải quyết xong chưa?"

Cửa phòng còn chưa mở, người chưa thấy mà một thanh âm giòn tan đã vang lên tai mọi người.

"A, vào đi, Tiểu Phù." Kiều Như Cốc Tùng thở ra một hơi rồi bỏ súng xuống.

Ánh mắt ta như hoa lên, chỉ thấy ngoài cửa một thân ảnh thướt tha đang tiến vào. Ta nhìn kỹ, lập tức cả kinh như muốn lòi con mắt ra, người tới không phải Hà Phù còn có thể là ai? Trời ạ! Là Hà Phù, thật sự là Hà Phù.

"Hà Phù tỷ tỷ !" Hà Phù tỷ tỷ !" Tiểu Quân vừa quơ cái đầu nhỏ, vừa cười ngây ngô.

Hà Phù hiên ngang đi tới, nàng nháy mắt với Tiểu Quân mấy cái, sau đó biểu lộ nghiêm túc lấy ra một chiếc còng tay, rất thành thực trói hai tay Vạn Quốc Hào lại, rồi lục lọi khẩu súng trên người hắn.

"Bên ngoài giải quyết xong chưa?" Kiều Như Cốc hỏi.

"Xong rồi." Hà Phù gật đầu.

Vừa dứt lời, từ ngoài cửa lại có mấy người đi tới, động tác đều rất nhanh nhẹn.

"Tiểu Phù, người dẫn người theo thang máy chuyên dụng đi đi. Tiểu Lương, người thông báo xuống phía dưới gọi lái xe xuống dưới lầu. Nơi này là khách sạn năm sao, mọi người phải chú ý đó."

Kiều Như Cốc chỉ huy đầy trấn định, đoán chừng hẳn chấp hành nhiệm vụ như vậy rất nhiều lần .

" Đã rõ, thưa tổ trưởng." Một người tuổi còn trẻ lớn tiếng nói.

"Đã rõ." Hà Phù cũng gật đầu, nàng hé miệng cười với ta cùng Tiểu Quân, áp giải Vạn Quốc Hào đi ra.

Ta phát hiện Hà Phù vẫn mặc váy ngắn, bên dưới là một cặp đùi thon dài mê người. Ngoại trừ Kiều Như Cốc, tất cả mọi người đều lặng lẽ rời đi. Nếu như không phải trên mặt thắm là những mảnh sứ vỡ rơi lả tả, thì phảng phất như chưa từng có chuyện gì xảy ra.

"Tiểu Quân, nói cho Như Cốc ca ca biết, chúng ta đã không gặp mặt bao lâu rồi?" Kiều Như Cốc cúi người, cười tủm tỉm vuốt trên mũi Tiểu Quân một cái.

" Báo cáo tổ trưởng, đã bốn năm lẻ bảy mươi ba ngày chưa thấy qua." Tiểu Quân đứng thẳng người lên, bộ dáng nghiêm trang như một bộ binh sĩ báo danh. Ta vừa thấy liền không nhin được mà bật cười.

" Ha ha ha." Kiều Như Cốc cũng cười to, mà ngay cả La Tất cũng cười, nhưng nụ cười của hắn rất quái dị.

"Đứng lên đi."Kiều Như Cốc cười xong rồi kéo ta từ trên mặt đất lên. Y
- www.

" Cảm ơn người, Kiều tổ trưởng." Ta cảm động không thôi.

" Đừng gọi ta tổ trưởng, trước đây chúng ta đã gặp nhau mấy lần. Không thể tưởng được người cùng Tiểu Quân đều thay đổi quá nhiều, ta thiếu chút nữa đã không nhận ra, ha ha. Ta lớn hơn người mấy tuổi, người cứ gọi ta là lão Kiều đi." Kiều Như Cốc nói chuyện rất khách khí.

"Gọi Kiều ca là được rồi. Kiều ca cũng thay đổi rất lớn, trên đường nhìn thấy lời nói, ta nhất định không thể nào nhận ra. Hôm nay nếu không phải Kiều ca tại, có trời mới biết sẽ phát sinh sự tình gì." Ta thốt thức không thôi.

" Đúng vậy, những năm gần đây đúng là sống trong cảnh màn trời chiếu đất, công việc thâu đêm suốt sáng đã khiến bộ mặt ta thành tang thương như thế này. Người nhà đều cảm thấy ta thay đổi quá lớn, huống chi là các người."

Kiều Như Cốc cười khổ không thôi, lại đổi chủ đề nói: "Chúng ta vẫn luôn quan sát cha con Vạn Cảnh Toàn, Vạn Quốc Hào từ lâu rồi. Hôm nay hành động bắt người xảy ra một chút việc ngoài ý muốn, may mà tất cả mọi người không có việc gì. Thật xin lỗi, làm cho hai huynh muội các người bị sợ hãi rồi."

Kiều Như Cốc quả nhiên giống như tên của hắn vậy, rất khiêm tốn, phong độ của một đại tướng làm cho ta rất xấu hổ.

" Ta mới là người phải cảm tạ, sao có thể để cho Kiều ca xin lỗi được? Đi thôi, ta mời Kiều ca uống hai chén."

Ngoài sự cảm động, ta càng muốn kết giao bằng hữu với người như vậy.

" Không được, chúng ta đang chấp hành nhiệm vụ không cho phép uống rượu, đợi khi nào có cơ hội đi. Đúng rồi, qua một thời gian nữa muội muội ta cũng tới thành phố chơi, nếu vậy phiền Trung Hàn chiếu cố nàng đó." Kiều Như Cốc cười nói.

" Muội muội người sao?" Ta nhất thời còn chưa kịp phản ứng.

" Ca, không phải ta đã nói với người rồi sao? Mấy ngày nữa, ta có mấy người bạn học muốn lên thành phố chơi. Trong đó một cái người là muội

muội của Như Cốc ca ca, tên rất êm tai, người cũng rất đẹp đó, là gọi Kiều Nhược Trần, khanh khách....."

Tiểu Quân vừa cười nhõng nhẽo, vừa nháy mắt với ta, ý ngầm trong lời nói đương nhiên chỉ có huynh muội chúng ta mới có thể hiểu được.

"Kiều ca xin cứ yên tâm, muội muội của người chính là muội muội ta, ta nhất định sẽ khiến nàng rất vui vẻ." Ta vội vàng vỗ ngực cam đoan.

"Ha ha, cảm ơn, hẹn gặp lại." Kiều Như Cốc nhoẻn miệng cười tạm biệt ta cùng Tiểu Quân.

"Kiều ca, hẹn gặp lại."

"Bye bye Như Cốc ca ca."

Ta nhìn Tiểu Quân cùng nhau cười.

TỶ PHU VINH DỰ

Tiểu Thủ Chương
www.dtv-ebook.com

Chương 45: Lừa gạt (1)

"Trung Hàn, ta....."La Tất xoa xoa hai tay trước mặt ta thể hiện sự khẩn trương và xấu hổ.

"La tổng, chuyện này cũng không thể hoàn toàn trách người. Người hãy đi rửa mặt đi, tổ chức thật tốt bữa tiệc đêm nay, rồi ngày mai đem số tiền Vạn Quốc Hào đưa cho người đến Ban Kỷ Luật thành phố, sau đó chủ động nói rõ nguồn gốc số tiền này. Điều bước này rồi, người cũng không thể bắt cá hai tay nữa, người phải hiểu rõ tình thế, tranh thủ tìm quan hệ để xử lý, sau đó sớm trở lại công ty, kt vẫn luôn cần những lão thần các người."Ta dặn dò La Tất đầy thâm thía.

"Tôi biết rồi. Rất nhiều chỗ xin nhờ Trung Hàn lão đệ khơi thông." La Tất còn cao hơn ta, xem hăn bằm tỏi tựa như gặt đầu cầu xin, trong lòng ta không khỏi băn khoăn. Nguồn truyện: Y

Ta thành khẩn nói:" Nhất định là được, chúng ta không chỉ có quan hệ hợp tác về công việc, hơn nữa còn là bằng hữu. Người hãy mau lên."

La Tất lại dài dòng một phen, lúc này mới cao hứng bừng bừng rời đi.

"Ca, cánh tay của người bị thương rồi."Tiểu Quân vén tay áo của ta lên kêu to. Ta xem xét, chỉ là một vết thương nhỏ mà thôi, có thể là vừa rồi do tùy tùng của Vạn Quốc Hào lưu lại .

Bất quá, thấy Tiểu Quân khẩn trương như thế, ta lại cảm thấy rất ấm áp. Trải qua một hồi khảo nghiệm sinh tử, ta phát hiện mình càng yêu Tiểu

Quân , yêu nàng còn hơn yêu chính mình. Nàng khả ái như thế, dũng cảm như thế, cả đời này ta tuyệt đối không thể để Tiểu Quân rời khỏi ta, nàng phải là thê tử của ta. Nghĩ vậy, ta quyết tâm đem Tiểu Quân làm của riêng: "Có thể là mảnh sứ vỡ cắt phải. Tiểu Quân, trên người ca có mấy chỗ cũng chảy máu."

Tiểu Quân ohn nộ nhìn những mảnh sứ vỡ đầy đất, lớn tiếng kêu lên: "Á? ở đâu, mau cho ta xem một chút."

Mắt của ta loạn chuyển, lập tức nghĩ ra một cái gian kế: "Tiểu Quân, trong này có bồn tắm lớn rất lớn! Cơ hội khó được, hiện tại toàn thân ca đều đau nhức, mình đây thương tích, vừa vắn ngâm nước ấm một chút, được không?"

"Ừ, tốt lắm, ta cũng có thể nhìn ca trên người xem tổn thương nghiêm trọng thế nào."Ngây ngốc Tiểu Quân không biết nàng đang từng bước chui vào bẫy của ta, nàng liên tục gạt đầu đồng ý.

Trong bồn tắm nhiệt độ nước rất ổn định, lúc cả người chìm trong làn nước ấm thanh tịnh, ta thích ý thở ra một hơi, tứ chi đều được buông lỏng. Đương nhiên, có một chỗ không hề buông lỏng. Chỗ kia sau khi bàn chân nhỏ nhắn điêu ngọc mài của Tiểu Quân bước vào bồn tắm càng trở nên cứng rắn.

Ngồi xồm trước bồn tắm, Tiểu Quân rất nhanh phát hiện thấy một thứ đồ vật vừa cứng lại thô trong làn hơi nước mờ mịt. Khuôn mặt nhỏ của nàng đỏ lên, lớn tiếng kêu: "Không phải có khăn sao? Dùng khăn mặt phủ lên cái xấu thứ xấu xa này, buồn nôn chết mất."

" Khăn mặt ngay tại trên người người, người đưa cho ta đi."

Ta càng không ngừng cười xấu xa, bởi vì cả người Tiểu Quân đang được quần lại bằng một chiếc khăn tắm. Thật sự là chiếc khăn tắm trắng như

tuyệt, bộ ngực cũng trắng, hai đùi cũng trắng, cánh tay ngọc cũng trắng, ta chờ mong có thể chứng kiến trắng một âm hộ tuyết trắng.

" Không được, cho người khăn mặt người thì ta trần truồng rồi." Tiểu Quân vừa kêu, toàn tâm ta càng thêm say sưa buông lỏng.

" Ca cũng không phải chưa từng xem."Ta cười hì hì.

" Không được là không được, ta đi lấy khăn mặt giúp người."Thấy vẻ mặt cợt nhả của ta, nàng tức giận muốn đứng lên. Ai, ta dù là kẻ ngốc cũng không thể để Tiểu Quân rời đi được, huống chi ta không phải. Cho nên, ta phải xuất thủ.

"Ai da....." Tiểu Quân lớn tiếng kinh hô, nàng vừa đứng lên đã bị ta bắt lại, cả người bị kéo lại, bổ nhào lên người ta, bọt nước văng tung tóe trên mặt nước. Trong không gian như mộng ảo, ta lại chứng kiến một đôi đôi mắt to sáng ngời, con mắt rất đẹp, rất thuần khiết. Đôi mắt thuần khiết này đang si ngốc nhìn ta, ta cũng ngơ ngác nhìn Tiểu Quân, đôi môi nàng cách ta không đến một ngón tay.

"A...."

Trong lỗ mũi Tiểu Quân phát ra giọng mũi rung động tâm hồn, đôi môi nàng bị ta ngậm thật chặt. Ta lại đã tìm được cái lưỡi tinh linh đáng yêu kia, nuốt vào đầy miệng nuốt bọt còn lưu hương.

Ta rất say mê, Tiểu Quân càng say mê. Ta kéo tấm khăn trên người nàng rơi xuống, nàng hoàn toàn không phản ứng, đôi mắt nhắm lại, dịu dàng mút vào đầu lưỡi của ta.

Ta bắt lấy đôi vú lớn đầy đặn xoa nắn, hai đại bạch thỏ này vẫn luôn nhấp nhô rất tinh nghịch trong lồng ngực ta, tựa như chúng chủ nhân của nó vậy. Ta dùng sức xoa bóp, muốn cho hai chú thỏ con an tĩnh chút, nhưng hai chú thỏ trắng vẫn tinh nghịch như cũ, không ngừng giẫy dụa trong tay ta. Ta

chỉ đành dùng ngón trỏ cùng ngón giữa kẹp lấy núm vú, ngón tay cái đặt trên đầu vú hung ác chà xát một trận, bên tai lập tức nghe thấy ưm một tiếng. Tiểu Quân buông lỏng môi ta ra, nàng cúi đầu xuống, ngơ ngác nhìn bàn tay to của ta chinh phục hai đại bạch thổ đáng yêu như thế nào.

Ta rất không rõ tại sao Tiểu Quân lại thích nhìn ta xoa nắn ngực nàng, ta rất muốn hỏi nàng, nhưng mỗi lần lời đến miệng thì ta lại bỏ ý nghĩ này. Bởi vì ta thích bộ dạng nàng nhìn ta vắn về núm vú nàng, thật là đáng yêu, ta sợ rằng sau khi hỏi thì nàng không cho ta vắn về ngực nàng nữa.

"Tiểu Quân."Ta thở nhẹ.

"Ừ."Tiểu Quân hừ một tiếng qua mũi.

" Ta muốn nhìn."Ta nói ra.

" Nhìn cái gì?"Tiểu Quân ngẩng đầu lên, ánh mắt như nước.

"Nhìn phía dưới người."Ta ôn nhu nói.

" Xem thì xem, nhưng không cho phép người dùng thứ đồ vật xấu xa đụng vào người ta."Tiểu Quân then thùng vô cùng.

"Được, người nằm sấp xuống, ca muốn xem mông của người một chút."Ta kích động không thôi, tuy đã đáp ứng Tiểu Quân, nhưng ta nghĩ thầm, xem người lần này còn có thể chạy đi đâu?

"Giống như chó con vậy, xấu hổ chết đi được! Nhanh lên đó."

Tiểu Quân vừa nói ra, vừa quỳ hai chân gối xuống bồn tắm, hai tay đè lên mép bồn, nâng bờ mông hình cầu lên. Lúc bờ mông lộ ra khỏi mặt nước, ta cơ hồ xúc động muốn chiếm hữu Tiểu Quân, nhưng ta vẫn cố nhịn xuống, dù sao Tiểu Quân là thân biểu muội của ta, một tiêu chuẩn đạo đức vô hình không ngừng quất lên người ta, buộc ta không dám vượt qua Lôi

Trì. Nhưng Tiểu Quân đang ngay tại trong lòng ta, sớm đã vượt qua tình cảm huyết thống, mỗi một ngày thậm chí mỗi một giây, cảm tình của ta với Tiểu Quân đều tại tăng lên, ta không biết điều này khi nào sẽ chấm dứt, nếu như vô cùng vô tận thì làm sao bây giờ? Ai, chỉ có ông trời mới biết được làm sao bây giờ. Đời người rất ngắn, ta chỉ có thể quý trọng những điều tốt đẹp trước mắt.

"Nhìn đủ chưa?" Tiểu Quân lắc nhỏ bờ mông.

"Chờ một chút." Ta ngồi xổm trước bờ mông Tiểu Quân, cẩn thận quan sát cái rãnh Nhất Tuyến Thiên phần hồng này. Cảm thán tạo vật thật thần kỳ, càng cảm tạ di đưa một biểu muội giống như thiên sứ đến nhân gian. Nhìn bọt nước óng ánh lăn xuống trên cặp mông tròn nhỏ, ta lè lưỡi đi lên, nhẹ nhàng liếm láp.

"Ai da, đừng liếm, ngứa mà."

Tiểu Quân run rẩy không thôi, cố rung bờ mông nhỏ, tựa hồ chỉ muốn thoát khỏi môi của ta. Nhưng tư thế nàng không thay đổi, ta cười thầm cô gái nhỏ này đã biết cái gì gọi là muốn mời chào lại ra vẻ tuyệt.

"Ồ..... Ca, đừng liếm mà! Khó chịu chết mất." Tiếng Tiểu Quân vang lên kiêu diễm, sự run rẩy càng thêm kịch liệt.

Ta bất vi sở động, thè đầu lưỡi ra đẩy ra phần nộn Nhất Tuyến Thiên, mút lên phiến thịt lồi non mềm. Chỗ này thơm như hoa lan, đỏ tươi như máu, kiêu nộn dị thường. Khẽ cắn một ngụm, vị rất mới lạ : tươi sốt như bánh pút-đing nếu lại như cá khuê ướp lạnh, phối hợp với vị nhàn nhạt tanh nồng, ta như đang tham nhập một bữa thịnh yến toàn những món sơn hào hải vị.

"A..... Ca, thật sự ngứa quá, ngừng đi mà."

Tiểu Quân lớn tiếng kêu la, bọt nước lặn lẽ chảy xuống, vài giọt trùng hợp lướt qua cánh hoa non mềm. Ta duỗi hai ngón tay ra, nhẹ nhàng sờ lên hai mảnh gấp nếp như cánh hoa, đập vào mắt là hang động đỏ tươi tầng tầng lớp lớp, tinh mịn thần bí, khúc kính thông u, một lớp màng mỏng vắt ngang miệng, như cánh ve sâu, như tơ nhện. Đây là cái gì? Màng trinh sao?

Đáp án dĩ nhiên là sự khẳng định, nhìn thấy tầng màng mỏng này, máu trong người ta lập tức sôi trào. Trong đầu ta chỉ còn ý nghĩ muốn giải khai tầng màng mỏng này, dùng đại nhục bổng của ta đi phá núi mở đường.

"Ca, người ta muốn đi tiểu."

Tiểu Quân miễn cảm làm cho ta ngạc nhiên, từ cửa động tràn ra đầy chất nhầy, nó cho ta lãnh hội trạng thái cao trào của nữ nhân. Ta hé miệng, điên cuồng hút hết những dâm thủy trân quý của xử nữ này, đầu lưỡi loạn quét qua. Tiểu Quân run rẩy lợi hại, cơ hồ không cách nào quỳ sắp được nữa, ta dùng hai tay níu lấy bờ hông nàng, đem chất nhầy càng ngày càng phong phú này nhét vào trong bụng.

"Ca....."

Âm thanh ỏn ẻn của Tiểu Quân lần nữa quần quanh bên tai ta, không ngớt không dứt. Ta mạnh mẽ đứng lên, khom eo, nâng cao côn thịt thô to, đi vào hang động của Tiểu Quân.

"Ân..... Ca, người muốn làm gì vậy....."

Tiểu Quân quay đầu nhìn ta, trong ánh mắt tràn ngập sự sợ hãi, cũng bí mật mang theo vẻ chờ mong. Ánh mắt của nàng không hề sáng ngời, mà là một mảnh hơi nước, đậm hơi nước. Là nước mắt sao? Không giống, bởi vì không có nước mắt rơi ra. Vậy là cái gì? Ta đoán là tình cảm, tình cảm đậm đặc, sinh tử một đường vừa rồi, tình cảm giữa chúng ta phút chốc đã thăng hoa.

"Tiểu Quân, ca muốn người."

Đại nhục bổng của ta bồi hồi quanh cửa huyết của Tiểu Quân không ngừng ma sát. Trong làn nước ôn hòa, chất nhầy tuôn trào chuẩn bị đầy đủ cho đại nhục bổng tiến vào thân thể Tiểu Quân, hiện tại chỉ cần được Tiểu Quân ân chuẩn.

"Ô..... Ta sợ."

Tiểu Quân vùi đầu xuống rất thấp, cùng nghiêng lưng ngọc, cùng bờ hông cao thẳng hình thành một đường cong hoàn mỹ. Ta biết rõ Tiểu Quân sợ hãi điều gì, nàng sợ hãi hết thảy, lo lắng hết thảy. Nhưng ta vẫn hỏi nàng: "Sợ cái gì?"

"Ta..... Ta sợ đau....."

Tiểu Quân trả lời nằm trong dự liệu của ta, nhưng ta vẫn cảm động. Kỳ thật Tiểu Quân càng muốn nói nàng sợ mang thai, sợ bị dì biết được, sợ quan hệ huyết thống giữa chúng ta..... . Nhưng Tiểu Quân chỉ nói là sợ đau. Ta rất cảm động, có lẽ Tiểu Quân không muốn khiến ta chịu sự chỉ trích, không muốn ta có cảm giác tội lỗi. Câu trả lời của nàng đã rất nói rõ ràng cho ta biết, cơn thịnh của ta có thể cầm vào.

" Không sợ, không phải lần trước người đã thấy bộ dạng Tân Ny tử rất thoải mái sao?"

Đại nhục bổng của ta tiếp tục ma sát cửa động, tận lực khiêu khích nàng ăn vụng trái cấm. Đồng thời ta cũng tận lực dẫn dắt lực chú ý của nàng rời đi, đợi chờ thời cơ tốt nhất.

" Hừ! người biết rõ là ta đang nhìn lén, người cố ý cho ta xem, đừng cho là ta không biết."

Tiểu Quân nhớ tới tình cảnh ta cùng với Đái Tân Ni ân ái tại văn phòng, nàng lập tức kháng nghị, nó khiến ta thấy nàng như một tiểu hài tử không hiểu chuyện.

"Hi hi, vậy tại sao người phải xem? Người có phải rất muốn nhìn hay không? Hay người là cũng hi vọng ca ca dùng đại nhục bồng cầm vào trong huyết của người, phải không?" Ta cúi người xuống, hai tay bao chặt bầu vú nặng trĩu.

"Nói vậy, người ta mới không muốn đồ vật to như vậy cầm vào, nhất định sẽ đau chết mất, ta còn lâu mới dùng cảm như Tân Ny tử tử vậy."

Tiểu Quân lại uốn éo eo thon, ta phát hiện thân thể nàng càng lúc càng nóng.

"Sẽ không đau đâu." Ta cười khẽ, đúng như một quái thú thúc thúc dụ dỗ một cô bé lolly.

"Không đau mới là lạ! Hừ, đừng cho là ta cái gì cũng không biết, ta nghe nói nữ hài lần thứ nhất sẽ đau đến muốn chết, tên vương bát đản nhà người đừng hòng lừa gạt ta." Tiểu Quân to tiếng trách móc.

Ta cười hỏi: "Người nghe thấy Tân Ny tử tử kêu đau sao?"

"Đương nhiên..... Đương nhiên nghe được chứ! Tân Ny tử tử bị người chọc đông chọc tây phải oa oa gọi vậy, chính tai ta nghe được. Hừ! còn nói là thoải mái, nhất định là người đang gạt ta." Tiểu Quân vừa ồn ào, vừa lắc lư cái đầu nhỏ, giống như đang nhớ lại quá trình ta cùng với Đái Tân Ni giao cấu.

Ta lắc đầu giải thích: "Tân Ny tử tử là vì thoải mái mới kêu lên vậy, không phải thống khổ đâu."

Tiểu Quân vẫn không tin: " Hừ, có loại thư thái như vậy sao? Quá khoa trương đi?"

" Tuyệt đối không khoa trương, ca cũng muốn để cho Tiểu Quân thoải mái, Tiểu Quân để cho ca đắm vào liền biết thoải mái hay không mà."

Ta vén mái tóc ướt đầm của Tiểu Quân ra, làm cho vùng cổ trắng bóc lộ ra. Cúi đầu xuống, hôn như mưa lên cổ nàng, trên lưng ngọc và cả vành tai nàng.

" Đắm cái đầu người ấy, ta không muốn..... Ah....."

Ý thức được nguy hiểm, Tiểu Quân đột nhiên muốn chạy trốn. Ta ôm lấy bờ hông Tiểu Quân, cơn thịnh rất nhanh lao vào, Tiểu Quân hét lên một tiếng: "Đau chết mất! Người ta đã nói không muốn mà! Ôi..... Đau quá!"

Đây là thời khắc khó quên nhất trong cuộc đời ta, thừa dịp Tiểu Quân kêu lên đau đớn, ta lần nữa dùng sức thẳng tiến. Cơn thịnh rất cực xé rách lớp phòng tuyến, phá tan hàng rào đạo đức, tiến vào thánh địa xử nữ mà ta vẫn ước mơ tha thiết. Âm hộ nàng không chỉ nóng như lửa, còn quá mức chặt khít, đại nhục bồng của ta cơ hồ bị ép đến cùng cực.

"Tiểu Quân, ca vĩnh viễn yêu người." Ta ôm chặt bờ hông nàng. Hai chân nàng như nhũn ra, bổ nhào trong bồn tắm, chỉ có cái đầu nhỏ khoác lên bên mép bồn. Nàng vừa khóc, vừa miệng lớn thở phì phò. Tiểu Quân càng khóc càng lớn, hai chân càng run.

TỶ PHU VINH DỰ

Tiểu Thủ Chương
www.dtv-ebook.com

Chương 45: Lừa gạt (2)

"Một lát nữa sẽ hết đau thôi. Về sau sẽ rất thoải mái như Tân Ny tỷ vậy."

Ta dùng những lời như lừa gạt con nít để dỗ dành Tiểu Quân, bộ dạng đáng thương của nàng làm cho ta lo lắng, thậm chí chờ đợi cảm giác đau đớn trên người Tiểu Quân mau chóng biến mất.

"Ôi..... Đau, đau quá..... Ca, đừng nhúc nhích."

Ta vừa mới động, Tiểu Quân lập tức tịt kêu to. Một dòng chất lỏng đỏ thẫm từ trong miệng nàng chảy ra, trong làn nước bốc hơi, dòng chất lỏng này dần dần được pha loãng, trong nháy mắt liền biến mất không còn tăm hơi.

"Được, được, ca không động."

Ta xoa Tiểu Quân cao thẳng núm vú, hôn nàng tuyết trắng cổ, trong lòng áy náy cảm thán nhiên mà thở. Trong nội tâm quyết định, dù là di sản đối ta cũng muốn lấy Tiểu Quân làm vợ.

"Ca....."Tiểu Quân ỏn ẻn một tiếng.

"Gì?"

"có thể khiến bụng to ra hay không?" Tiểu Quân nỉ non.

"Không đâu." Ta cười nói.

" Không cho phép lừa gạt ta." Tiểu Quân sắc mặt tái nhợt, cơ hồ không có một tia huyết sắc.

" Tuyệt đối không lừa gạt." Sự áy náy của ta càng đậm.

" Ta tin lời người mới là lạ."

"Lời ca nói đương nhiên phải tin."

"Tin cái đầu người ấy, lừa gạt ta nói trên người có vết thương, lừa gạt ta cởi quần áo, lừa gạt ta cùng tắm rửa, lừa gạt ta nói là không đau. Hừ, tất cả đều là gạt người ." Tiểu Quân ỏn ẻn ỏn ẻn mà chửi bới.

"Ca yêu Tiểu Quân nhất hoàn toàn không phải gạt người ." Ta muốn cười to, nhưng dốc sức liều mạng nhịn xuống.

" Còn nói yêu ta nữa, điện thoại cũng không tiếp, làm ta lo lắng muốn chết." Tiểu Quân oán giận nói.

"Ca không tiếp điện thoại, chính là chờ người tới cứu. Tiểu Quân, mau nói cho ca, làm sao người tìm được đến gian phòng kia vậy?" Ta đột nhiên nhớ tới lúc Tiểu Quân thần kỳ đi vào phòng tìm ta, chẳng lẽ là huynh muội tâm linh cảm ứng?

" Ta gọi điện thoại cho người nhưng người không tiếp, ta đành đi tìm bốn phía. Tại cửa thang máy ta gặp được Hà Phù tỷ tỷ, Hà Phù tỷ tỷ hỏi ta có phải là đang tìm người hay không. Ta nói là đúng, nàng liền dẫn ta tới đây." Tiểu Quân quơ quơ cái đầu nhỏ.

"A, thảo nào! Trách không được người có thể tìm được ta thần kỳ như vậy." Ta lại nghĩ tới tư thế hiên ngang bước đi của Hà Phù, nhớ tới đôi mắt lấp lánh như vì sao của nàng.

"Sắp tới, mấy bạn học của ta sẽ đến đó, người nhất định phải đối tốt với các nàng! Đặc biệt là tiểu Kiều, không có ca ca nàng, nói không chừng ta cũng không thấy được cái đầu lợn chết tiệt nhà người."

"Đó là chắc chắn, ta sẽ đối tốt với bạn học Tiểu Quân giống như với người vậy."

"Nói còn hay hơn hát, mau tìm phòng ở đó! Bằng không mấy bạn học của ta đã đến thì ngủ ở đâu?"

"Tìm mà, lập tức tìm."

Ta nhớ tới La Tất đã từng cho ta một căn phòng, lần trước không dám nhận, hiện tại thì có gì mà không dám chứ? Hắc hắc, dù là muốn nhà hắc đang ở, hắc cũng phải cho ta. Đương nhiên, ta cũng không cần phải như vậy. Thế nên, ta liền thò tay lấy chiếc điện thoại cách đó không xa, không ngờ làm di động côn thịt, Tiểu Quân lại hô to gọi nhỏ một hồi.

"Là La tổng sao? Căn phòng tại lần trước người tại Nguyên Cảnh hoa viên còn không?"

"Vâng, vâng, Trung Hàn lão đệ muốn ư?" La Tất vội hỏi.

"Đúng vậy! hai ngày nữa mấy bạn học của biểu muội ta sẽ tới, ta muốn sắp xếp cho các nàng, người xem có được hay không?" Ta khách khí hỏi.

"Đương nhiên là được, ta lập tức cho người đến quét dọn." La Tất nói.

Ta còn dặn dò La Tất mua một vài món đồ chơi nữ hài ưa thích, Tiểu Quân nghe được liền không nhận được mà bật cười.

"Ha ha, yên tâm, ta nhất định sẽ bố trí thỏa đáng. Trung Hàn lão đệ, người chờ một chút, Tiểu Huệ muốn nói với người mấy câu."

Thanh âm trong điện thoại đột nhiên ầm ỹ, hiển nhiên là điện thoại chuyển tới tay Sở Huệ. Nghe thấy Sở Huệ muốn nói với ta, ta có chút ngoài ý muốn.

"Trung Hàn sao? Ta..... Ta..... Ta đã nghe bảo bối nói. Ta muốn cảm ơn người..... Người vẫn còn ở phòng tổng thống sao?"

Trong điện thoại ngoài ý muốn nghe được Sở Huệ khàn khàn tiếng khóc, ta lại càng hoảng sợ.

"Đúng vậy a, ta vẫn còn ở đó, khóc cái gì chứ? Có phải là La tổng vứt bỏ người rồi hay không?"

Ta vội vàng an ủi Sở Huệ, đại khái là nàng nghe được một hồi kinh tâm động phách từ trong miệng La Tất nên muốn đến cảm ơn ta.

"Ta lập tức qua đó, người ở trong phòng chờ ta." Sở Huệ ghen ngào nói.

"Không cần." Ta lắp bắp kinh hãi.

"Ta lập tức đến đó, ta muốn nói lời cảm tạ với người, người cứ ở đó chờ ta."

Sở Huệ giống như là gào thét với ta. Tắt điện thoại đi, ta đành thở dài với Tiểu Quân: "Sở Huệ tỷ lập tức tới đó."

"Vậy còn không rút ra." Tiểu Quân lập tức ồn ào.

"Ca không muốn." Ta thở dài một hơi.

"Cái gì không muốn chứ, chẳng lẽ người muốn để Sở Huệ tỷ thấy sao? Thiệt là, nhanh lên đi!"

"Ca muốn cho người thoải mái."

"Thoải mái cái đầu người ấy, đau muốn chết rồi đây này."

"Ca cam đoan sau này sẽ không đau ."

"Hừ, vậy để sau hãy nói."

"Thật sao?" Ta mừng rỡ.

"Được rồi. Nhanh lên một chút đi." Tiểu Quân lớn tiếng làm nũng.

Ta rất bất đắc dĩ, dưới sự thúc giục của Tiểu Quân đành rút đại nhục bồng ra. Máu đỏ tươi lần nữa xuất hiện giữa cặp môi nàng, may mà lượng máu cũng không nhiều.

Sở Huệ vẫn mặc bộ lễ phục mảnh liệt hấp dẫn lấy ánh mắt ta, nhưng một mảng lớn trước ngực có chút ẩm ướt , ta đoán nhất định là nước mắt. Vài miếng vải gấp nếp tựa hồ còn thấp hơn trước, ta cơ hồ nhìn thấy cả núm vú. Nàng xác thực là nữ thần duy nhất của buổi tiệc hôm nay.

"Tiểu Quân !"

"Sở Huệ tử !"

Hai mỹ nữ vừa thấy mặt đã ôm nhau nồng nhiệt, Tiểu Quân ngoại trừ mái tóc hơi ẩm ướt thì sắc mặt cũng hơi chút tái nhợt, Sở Huệ ôm Tiểu Quân hỏi: "Tiểu Quân, sắc mặt người không tốt, có phải là đã sợ hãi rồi hay không?"

Tiểu Quân cố nở nụ cười: "Chắc là vậy, tử không biết đâu, vừa rồi thật là dọa người."

"Tử biết chứ, tử biết chứ, ô....." Sở Huệ bắt đầu ghen ngào.

" Được rồi, ta đi xem Phàn Ước tử tử có tới không? Cả đêm cũng không thấy nàng, ta không quấy rầy các người nói chuyện nữa." Tiểu Quân tự

nhiên cười nói, hai con mắt lại nhú lại thành vầng trăng khuyết đáng yêu.

"Trung Hàn, ta hận chết bảo bối! Ta hận chết hân! Đêm nay nếu không nhờ người, ta cũng không còn sự tôn nghiêm nữa. Ô..... Cảm ơn người."

Tiểu Quân vừa rời đi, Sở Huệ đã bổ nhào vào trong ngực ta. Mùi thơm trên người nàng khiến ta khó có thể kiềm chế, hai cục thịt áp lên ngực ta càng làm ta hô hấp dồn dập, ta chỉ có thể kiên nhẫn. Nhưng ta hoài nghi được cái ôm của nàng hình như không bảo trì phong độ cho lắm, dài đến gần năm phút.

"Người đã vì trượng phu mà hi sinh chính mình, vô luận người đã làm cái gì, đều là xinh đẹp nhất, nhất mê người ." Ta nhẹ nhàng mà vuốt ve lưng Sở Huệ.

Sở Huệ vừa nghe ta nói như vậy, đột nhiên toàn thân rung động mãnh liệt. Ta còn chưa kịp phản ứng, bờ môi đã bị hai cánh hoa mềm mại phong bế. Ta vừa mở to mắt hoảng sợ, vừa mút vào tiểu đỉnh hương trong miệng, ta đột nhiên cảm thấy bầu trời đã rớt xuống một món lễ vật. Càng khiến ta cảm thấy ngoài ý muốn chính là sau khi nàng hôn ta nồng nhiệt một phen lại đẩy ta ra.

Nàng vũ mị cười cười: " Lần nữa cảm ơn người! Hôm nào lại mời người ăn cơm. Tốt rồi, bảo bối đang đợi ta, bye bye nhé."

" Cái gì? Đi sao? Sở Huệ tử, người không thể đi như vậy, người....."

Ta mới nhận được một món lễ vật từ trên trời rớt xuống, lễ vật này lại lập tức bị hồng thủy cuốn đi, tư vị này thật sự khiến người ta hụt hẫng muốn chết. -

"Vậy người muốn như thế nào sao?" Ánh mắt Sở Huệ lớn mật mà nóng bỏng.

"Sở Huệ tử, ta..... Ta có thể hôn lại người một cái không?"

Sở Huệ hỏi ta muốn thế nào, ta chỉ có thể trả lời như vậy. Cũng không thể nói ta muốn cởi y phục của nàng, sau đó làm chuyện xấu chứ? Tuy da mặt ta khá dày, nhưng những lời rõ ràng như vậy ta cũng không dám nói ra khỏi miệng.

"Nếu như người trung thực trả lời ta một vấn đề thì ta có thể cân nhắc cho người hôn một cái." Sở Huệ cười hì hì nhìn ta.

"Có thể, có thể, tử hỏi đi." Ta nhìn chăm chăm vào khe núi thật sâu trước ngực Sở Huệ.

"Ngày đó lúc ta bất tỉnh tại văn phòng của Chu Cửu Đồng, người có phi lễ ta hay không?" Sở Huệ dấu môi hỏi.

" Nhìn mấy lần, như vậy có coi là phi lễ không?" Ta cười hỏi.

"Đương nhiên không tính, ít nhất ngày đó không tính." Sở Huệ trợn mắt nhìn ta một cái.

"Nếu nhìn không tính là phi lễ, ta đây thật không hề phi lễ người, ta chỉ bất quá cẩn thận nhìn nơi gậy mát xa cắm vào thôi mà."

Lại nghĩ đến hình ảnh gậy mát xa kia cắm ở trong âm đạo Sở Huệ, ta lại muốn cười to.

"Người....." Sở Huệ gắt giọng. Làn da màu đường mật của nàng làm ta không biết nàng có phải là xấu hổ hay không, nhưng dáng vẻ nhăn nhơ, cắn môi thẹn thùng của nàng thật là làm ta rung động không thôi. Ta lập tức ôm nàng vào trong ngực.

"Ta đã thành thật trả lời người rồi, hiện tại có thể cho hôn rồi chứ?" Ta cười xấu xa.

"Hừ, vậy người vì sao lại nói đã sờ qua ta?" Sở Huệ giống như giận không phải giận trừng mắt nhìn ta, thân thể xinh xắn lắc lư không ngừng tựa hồ muốn trốn tránh ta lửa tình của ta.

" Ta là nam nhân bình thường, người ngày đó trần như nhộng, lại đáng người nóng bỏng. Cho dù ta thừa dịp người lúc hôn mê sờ soạng mấy cái cũng là chuyện dễ hiểu, nhưng đúng là ta không có sờ mà. Lúc ấy nói sờ qua người, chỉ là muốn chọc giận người thôi."

Hai tay ta nắm thật chặt, mỹ nhân ôm yếu như Sở Huệ này làm sao có thể giã giữa khỏi cái ôm mạnh mẽ của ta?

"Bây giờ người còn dám vô lễ với ta, chớ nói chi lúc ta hôn mê. Ta..... Ta không tin lời người, hừ ! Nếu người đã không trung thực, ta cũng không cần phải thực hiện lời hứa của ta. Được rồi, mời người buông ta ra, bảo bối vẫn còn ở ngoài sảnh chờ ta."

Sở Huệ hai tay chống lên bộ ngực của ta, đôi mắt đẹp giao hoạt nghịch ngợm, eo nhỏ uốn éo, vài miếng nếp uốn trước ngực lại kéo thấp vài phần. Lần này, ta đã nhìn thấy núm vú.

"Đúng là không nên tin ta, ta vốn không phải là người tốt. Người thực hiện hứa hẹn cũng tốt, không thực hiện cũng thế, dù sao ta sẽ không bỏ qua cho người."

Hương khí phiêu tán trên người Sở Huệ đang ăn mòn ý chí của ta, dục vọng như lửa trước mặt mỹ nhân đường mật chỉ có thể thiêu đốt, căn bản không cách nào khắc chế.

"Hừ, khi ta tới, bảo bối nói người muốn đánh chủ ý lên ta, bảo ta cẩn thận một chút, ta còn chưa tin. Hiện tại ta đã hối hận, vừa rồi hôn người một cái là ta muốn cảm tạ người. Nếu như người uy hiếp ta, vậy người cùng bọn Vạn Quốc Hào, Chu Cửu Đồng không có gì khác nhau." Sở Huệ nghiêm mặt.

"Người phải hiểu rõ một điểm, ta không có bức hiếp người, ta là người bị hại." Ta cũng nghiêm mặt.

"Người bị hại?" Sở Huệ tỏ vẻ không hiểu nhìn ta.

"Đúng vậy, thời điểm người hôn ta đã có sự đồng ý chưa? Người có biết lẽ nghĩa hay không vậy?" Ta giả bộ thê thảm khóc không ra nước mắt.

"Người..... Người thực vô lại." Sở Huệ rốt cục nhìn rõ ràng của ta bản chất.

"bị cưỡng hôn, bị phi lễ , còn bị chửi vô lại. Ta hiện tại thực quá ủy khuất, lòng tự ái của ta đã bị thương tổn nghiêm trọng. Vì vẫn hồi tự ái của ta, ta phải hôn lại người."

Ta gượng cười hai tiếng, hoàn toàn giống như tên côn đồ.

"Người..... Người thật sự rất đáng ghét."

Sở Huệ không phản bác được, chỉ có thể trừng to mắt.

Ta muốn cười, nhưng ta vẫn nhịn được. Nhìn bờ môi anh đào màu tím của Sở Huệ, ta liếm liếm khóe miệng lưu lại vết son môi, chỉ cảm thấy rằng môi trắng nõn, miệng đầy hương thơm.

"Sở Huệ tỷ, ta có thể hỏi người một chuyện không?"

Ta không vội hôn lại Sở Huệ, bởi vì ta không chỉ muốn hôn nàng, ta còn muốn chiếm hữu vưu vật cá tính này. Nếu như mỗi ngày có thể nghe âm thanh ỏn ẻn của Tiểu Quân, lại nghe một chút âm thanh khàn khàn của Sở Huệ, ta dám nói đó là một cuộc sống thần tiên.

Sở Huệ giãy dựa trong ngực ta như một con rắn, núm vú càng ngày càng rõ ràng. Nàng tựa hồ không phát hiện ra xuân quang đã lộ hết thủy, sau một

hồi giây dựa, nàng dứt khoát bĩu môi: "Muốn hỏi thì hỏi đi, đừng ôm người ta nữa."

Ta bất vi sở động, như cũ ôm vị này hương khí bốn phía mặt đường mỹ nhân, ngoài miệng ho khan hai tiếng hỏi: "Vừa rồi người đã gặp Vạn Quốc Hào. Ta rất muốn biết, người thật sự đáp ứng lên giường với hắn ư?"

Sở Huệ không ngờ rằng ta sẽ hỏi vấn đề này, nàng sửng sốt một chút, thần thái lập tức ảm đạm xuống: "Không đáp ứng thì có thể làm sao? Chẳng lẽ trơ mắt nhìn bảo bối của ta ngồi tù ư?"

"Người quen biết Thu Yên Vãn, vì sao không nhờ nàng? Nàng sẽ không để cho người làm như vậy chứ? Mà ta cũng đã đáp ứng giúp các người, người làm gì ủy khuất chính mình?"

Không biết có phải do quá say mê Sở Huệ hay không, trong giọng ta còn mang theo một chút trách cứ.

TỶ PHU VINH DỰ

Tiểu Thủ Chương
www.dtv-ebook.com

Chương 46: Thỏa hiệp (1)

"Ta quen biết nàng hơn một năm rồi mà không thể mời nàng ăn cơm nổi một lần. Mắt nàng cao hơn đầu, ta sao có thể nhờ nàng? Mà bảo bối cũng từng nói cho ta biết Hà bí thư là kẻ rất háo sắc, ta nếu như đi cầu Thu Yên Vân, kết quả là hay là đến nhờ Hà bí thư, hay là muốn lên giường với hắn. Lần này là Vạn Quốc Hào chủ động tìm tới bảo bối, hắn đáp ứng giúp chúng ta, cho nên ta cùng bảo bối đã cân nhắc thật lâu, đáp ứng. Nếu như chúng ta sớm biết người có bản lĩnh như vậy, ta làm sao phải lãng phí chính mình? Ai, may mà những chuyện này đều không phát sinh, ta có thể coi như là một cơn ác mộng."

Sở Huệ thở dài một hồi, lại tự oán một hồi, điềm đạm đáng yêu lại không mất vẻ phong tình vạn chủng, khiến cho ta tràn ngập lửa tình.

"Người vẫn nên tin tưởng ta một chút chứ!"

Ta cảm thấy đặc ý với lời tán dương của nàng, hai tay càng ôm càng chặt hơn.

"Bốn người chúng ta nào dám đem vận mệnh phó thác cho một kẻ nghèo kiết xác như người? Vạn nhất người không làm được, hậu quả nghiêm trọng như thế nào người có biết không?" Sở Huệ cả giận nói.

"Nói cũng đúng."

Ta gật đầu, trong lòng cũng có thể hiểu được sự lo lắng của bọn.

"Ta thực hi vọng chuyện này có thể mau chóng qua đi. Cửa hàng nội y một năm cũng có thể thu vào vài triệu, lại thêm tiền lương của bảo bối tại kt cùng số tiền hoa hồng từ cổ phần, cuộc sống của chúng ta vốn có thể trôi qua vui vẻ. Đều là do bảo bối nổi lòng tham, ta thực hận chết hần !"" Sở Huệ càng nói càng giận.

"Yên tâm, có ta ở đây, chuyện gì cũng không thể phát sinh." Ta vội an ủi Sở Huệ.

"Đã không có chuyện gì phát sinh, vậy người còn không buông ta ra? Ta sắp không thở nổi nữa." Sở Huệ lười biếng hờn dỗi.

"Được, để ta hôn người, rồi sẽ thả người ra."Ta lại cười gian. Truyện Tiên Hiệp - -Y

"Chỉ có thể hôn một cái thôi đó." Sở Huệ then thùng liếc ta một cái, do dự một chút, cuối cùng nhắm con mắt xinh đẹp lại.

Lúc ta hôn lên bờ môi Sở Huệ, nàng phải mất mười giây mới phát ra giọng mũi rung động tâm hồn. Giọng mũi của nàng cũng trầm thấp như thanh âm của nàng vậy, cho người ta một loại cảm giác chậm rãi xé rách, thật sự là kỳ diệu vô cùng.

"Được rồi." Sở Huệ đầu lưỡi vừa tiếp xúc đầu lưỡi của ta lại muốn chạy trốn.

"Được rồi sao?" Ta rất giật mình.

"Đã nói hôn một cái thôi mà. Hiện tại đã hôn rồi, người mau thả ta ra chứ." Sở Huệ giả hoạt chớp chớp con mắt xinh đẹp với ta.

"Không tính như vậy được, ta muốn hôn lại, ít nhất cũng phải hôn một tiếng." Ta cười lạnh, lần nữa rướn cổ lên, dốc sức liều mạng truy tìm cái kia hai mảnh thao màu tím cánh môi.

"Không muốn..... Không muốn..... A....."

Sở Huệ lui về phía sau hai bước rồi cuộc không còn đường thối lui, ta lao tới ôm hôn nàng, chúng ta cùng ngã sấp xuống trên ghế sa lon. Tuy rơi như vậy nhưng ta vẫn ngậm lấy bờ môi nàng không hề buông lỏng. Đang đây đưa, đầu lưỡi của ta bị Sở Huệ hung hăng cắn một cái, đau đớn nhanh chóng lan tràn toàn bộ khoang miệng ta, ta ảo não không thôi, chịu đựng đau đớn tiếp tục truy tìm đầu lưỡi của nàng.

Chuyện mỹ diệu đã xảy ra, Sở Huệ cắn ta một cái rồi cũng không giãy dụa nữa, đầu lưỡi nàng giống như chuộc tội chạy vào miệng ta, không ngừng trấn an ta, còn lơ đãng nhấp nước bọt của ta. Đau đớn trên đầu lưỡi lập ta lập tức giảm bớt, ta điên cuồng dùng một cánh tay thừa cơ cầm chặt bầu thịt đầy đặn cao ngất.

"Ô A....." Lúc này không còn là giọng mũi của nàng, mà là tiếng rên rỉ mất hồn.

Bầu vú Sở Huệ cực kỳ đẹp, là tiêu chuẩn hình cây đào, rất giống với bầu vú Đái Tân Ni. Xúc cảm đặc biệt tốt, lại thêm to lớn trắng nõn, no đủ rắn chắc, vuốt ve luôn có cảm giác đặc biệt. Ta quả thực yêu thích không buông tay, cũng mãnh liệt ghen ghét La Tất.

Ngọn lửa ghen ghét thiêu đốt trong người, ta càng trở nên ngày thô lỗ, chẳng những thô lỗ hôn môi, cũng thô lỗ mò tay xuống. Mà dưới sự dung túng của Sở Huệ càng khiến ta điên cuồng, ta điên cuồng mút vào đầu lưỡi nàng, điên cuồng vuốt ve núm vú no đủ. Trong tiếng hô hấp dồn dập của nàng, ta móc ra vừa thô vừa to côn thịt.

"Không muốn, Trung Hàn."

Sở Huệ nhạy cảm mà phát giác ý đồ của ta, nàng muốn đẩy ra ta, nhưng bị ta ép chặt tới.

"Sở Huệ tử..... A....."

Ta lại một lần nữa phong bế cặp môi anh đào của nàng, nàng hôn trả lại làm cho sắc tâm của ta tăng gấp đôi.

Men theo cặp đôi bóng loáng, ta nhanh chóng nhắc lễ phục nàng lên, đầu ngón tay không cần thận đảo qua vùng bụng dưới bằng phẳng, ta lập tức ý thức được nàng không mặc đồ lót, trách không được La Tất lại phải lo lắng. Một bà vợ xinh đẹp lại kêu gọi nếu như không mặc đồ lót nhất định sẽ làm ông chồng lo lắng.

Sở Huệ không phải nữ nhân phóng đảng, nàng sợ dĩ không mặc đồ lót chỉ là muốn đem thân thể kêu gọi của mình uyển chuyển bày ra, một bộ lễ phục hoàn mỹ không có dấu vết đồ lót sẽ làm cho nó nâng cao giá trị một bậc. Ta rất am hiểu cách ăn mặc của Sở Huệ nên đã sớm dự cảm được nàng sẽ không mặc đồ lót, nhưng lúc đầu ngón tay chạm vào một mảng lông tơ, ta vẫn kích động không thôi.

"Trung Hàn, không muốn! bảo bối sắp tới đó."

Sở Huệ lần nữa giãy giụa khỏi môi của ta, thần thái lo lắng của không khiến ta chú ý. Cúi đầu xuống, ta ngậm lấy nhũ phong cao ngất, miệng mút dài một hơi vào núm vú kiều nộn, một tay nhẹ nhàng sờ lên đầm lầy tươi tốt. Trong ao đầm là một cánh hoa rất kiều nộn, hạt cơm rất trơn tay, dọc theo nếp uốn biên giới, ngón tay ta tiến vào hang động nóng bỏng.

"Ai da..... Không muốn ! Mau buông tay !" Trung Hàn, nếu như người yêu ta thì dừng tay lại."

Sở Huệ lúc này không hề tỏ ra lười biếng nữa, thanh âm khàn khàn đã bén nhọn hơn rất nhiều, nhưng ta đã ở tình cảnh tên trên dây, không thể không bắn.

"Sở Huệ tử, người đã rất ướt rồi mà."

Ta rút tay ra, dùng sức đẩy hai chân nàng ra. Phiến tươi tốt lông tơ kia cũng đồng dạng như chủ nhân của nó, lười biếng mà tứ tán.

"Ta ẩm ướt mắc mớ gì tới người? Mau buông ta ra."

Sở Huệ ra sức giãy dụa, nàng phát hiện côn thịt ta đã chống lên vùng cấm của nàng.

"Sở Huệ tử, ta muốn đi vào."

Ta vững vàng đâm vào giữa hai chân nàng, nàng lộ ra vẻ tuyệt vọng, rất hoảng sợ, bộ dạng đáng thương làm ta sinh lòng thương tiếc; Nhưng quy đầu thô to thăm dò tại cửa huyết lập tức cho ta biết bây giờ không phải là lúc thương hương tiếc ngọc. Nói không chừng nàng chỉ là ra vẻ rụt rè, cho nên ta dũng cảm tiến tới, côn thịt xung phong dũng mãnh.

"A..... Người sao có thể đối xử với ta như vậy..... A..... Không muốn....." Sở Huệ dựa lưng vào ghế sofa, không ngừng lắc đầu, không ngừng cầu khẩn.

"Sở Huệ tử, thật chặt ! Thật thoải mái !""

Ta tiếp tục thẳng tiến vào tận sâu trong người nàng, thẳng tiến từng chút một. Mật huyết rất chặt, nhưng dương vật của ta dũng mãnh vô cùng, cho đến khi đại nhục bông ngay ngắn hoàn toàn bao phủ trong vùng lông tơ tươi tốt.

"A..... A..... Trung Hàn..... Chặt, chặt quá."

Sở Huệ đột nhiên ôm cổ ta, cặp đùi thon dài hết sức mở rộng ra, bờ hông khê nâng, hoàn toàn là một bộ dạng hoan nghênh người khách. Ta đặc ý vịn phần, vừa xoa nhũ phong cao ngất của Sở Huệ t, vừa đùa giỡn: "Sở Huệ tử, người bây giờ còn dùng gậy mát xa nữa sao? Dương vật của ta so với cái gậy kia tốt hơn gấp nhiều lần chứ?"

"Người..... Lý Trung Hàn, người làm nhục ta, ta..... Ta sẽ trả thù người..... U'..... U'....."

Sở Huệ cắn môi trợn mắt nhìn ta.

"trước đó lần thứ nhất người cũng đã nói những lời này, ta cũng không thấy người trả thù, có thể thấy được nữ nhân nói gì cũng không cần để ý." Ta cười to, nhẹ nhàng rút côn thít ra lại chọc trở về.

"Người..... Người nhớ kỹ cho ta."

Sở Huệ hơi há miệng ra, đầu lưỡi phấn hồng có thể thấy được rõ ràng, xem ra mỹ nhân đáng yêu này đang cố chịu đựng uy lực của đại nhục bổng.

"Ta đương nhiên phải nhớ kỹ. Ta muốn vĩnh viễn yêu Sở Huệ tử, ta cũng muốn Sở Huệ tử nhớ kỹ ta, nhớ kỹ đại nhục bổng của ta đâm Sở Huệ tử, mạnh mẽ chọc vào....."

Ta đang đùa giỡn Sở Huệ, côn thít xay nghiền làm cho thân thể nàng không ngừng run rẩy. Ta tin tưởng Sở Huệ nhất định chưa từng cảm nhận được dương vật nhanh nhẹn dũng mãnh như vậy, cảm giác chặt đầy nhất định tràn ngập thần kinh của nàng.

Ta cố ý chọc vào lại đưa ra rất chậm, mục đích đúng là để cho nàng khắc sâu cảm giác mất hồn này. Sở Huệ sẽ thể nghiệm được sự chiếm hữu của nam nhân không nhất định chỉ có sỉ nhục. Bởi vì khoái cảm có thể làm cho cảm giác sỉ nhục trở nên phai nhạt, thậm chí biến mất.

"Người..... Người hạ lưu..... A..... A....."

Sở Huệ cất lời chửi bới nhưng hai tay lại như gông cùm ôm lên cổ ta, đón nhận ta tiến vào. Lễ phục phiêu dật đã hoàn toàn xốc lên, ta có thể thường thức được vùng tam giác khêu gợi của nàng.

"Thoải mái sao? Tiểu Đường Mật."

Ta nhìn thẳng vào đôi mắt Sở Huệ, nàng cũng thẳng vào ta, bốn mắt giao tiếp, đã có oán hận cũng có dục vọng, có lẽ dục vọng nhiều hơn một chút. Ta tin tưởng chỉ cần không phải Sở Huệ rất chán ghét ta, nàng nhất định sẽ trở thành tù binh của ta, tù binh trên nhục thể.

Thời gian dần qua, ta cảm giác được sự trơn ướt, càng ngày càng trơn ướt. Thời điểm âm đạo trơn ướt, chậm rãi chọc vào đã không cách nào làm cho nữ nhân thỏa mãn. Ta biết rõ điểm này, cho nên ta đã đẩy tốc độ lên nhanh hơn, nhìn trong khe hở của nàng nháy ra dịch thủy nhầy nhụa, dục vọng của ta đạt tới đỉnh phong.

"Người..... Im miệng..... Ai là Tiểu Đường Mật của người..... A..... A....."

Sở Huệ rên rỉ càng lúc càng lớn tiếng, càng ngày càng khàn khàn, có điểm giống như thở khò khè. Ta say mê loại lả lướt khò khè này càng khó có thể tự kiềm chế, lực lượng trở nên dị thường mãnh liệt, tựa hồ đối với mỹ nhân ốm yếu này không hề có chút thương tiếc, cơn thịnh nộ hân giống như tùy thời muốn đâm toạc động quật, ta trở nên càng ngày càng thô lỗ.

"Sở Huệ tử, người chính là Tiểu Đường Mật của ta."

Ta điên cuồng hôn lên cổ, xương quai xanh Sở Huệ, điên cuồng xoa nắn cao ngất cặp vú. Sở Huệ si ngốc nhìn ta, nhìn ta điên cuồng chiếm hữu thân thể nàng. Có lẽ là thoải mái, có lẽ là khó chịu, thân thể nàng vận vẹo càng ngày càng rõ ràng.

"A..... Bảo bối, bảo bối mau tới cứu ta..... Ô....."

Sở Huệ ôm lấy đầu ta, lớn tiếng rên rỉ. Điều này làm ta hoảng sợ, cho rằng La Tất đã đến. Ngẩng đầu nhìn Sở Huệ, phát hiện ánh mắt mê ly của

nàng, ta mới yên tâm tiếp tục đút vào, nhiều lần đút ngập cả chuôi, còn mang ra chất nhầy như bùn nhão.

"BA~, BA~, BA~....."

"Bảo bối, úc ! Bảo bối..... Bảo bối....."

Sở Huệ thân thể càng nghiêng hơn. Dưới sự áp chế của ta, nàng cơ hồ nằm chết dí trên ghế sa lon, chỉ có bả vai hơi vươn ngoài, bờ hông mê người càng giơ lên càng cao, dương vật của ta cơ hồ là thẳng đứng cắm vào lỗ thịt. May mà ghế sofa đủ rộng để có thể nâng đỡ hông to của Sở Huệ.

"Sở Huệ tỷ, ta làm bảo bối của người được không?" Ta cả tiếng hỏi.

"Không..... Bảo bối là chồng ta..... A..... Bảo bối, bảo bối người mau tới đây....." Sở Huệ liều mạng lắc đầu.

"Ta làm chồng người được không?" Ta tiếp tục hỏi, hai tay cũng không nhàn rồi, thô lỗ chà đạp nhũ phong.

"A..... Không tốt..... Không muốn a !" Trung Hàn, bảo bối đã đến."

Sở Huệ chẳng những dốc sức liều mạng lắc đầu, còn phóng đặng kêu to, âm thanh khô khè cũng liên tiếp, càng kích thích thần kinh của ta.

"Đã đến cũng tốt, ta sẽ làm người trước mặt La tổng..... A, Tiểu Đường Mật , người thích Trung Hàn ca ca làm người sao? Thích đại nhục bổng sao?"

Lời nói xấu xa vang lên trong cả gian phòng, ta lại muốn hôn Sở Huệ. Vì vậy ta làm chậm tốc độ, ép người xuống hôn lên môi nàng. Thế nhưng Sở Huệ chỉ cho ta hôn một chút lại dịch môi ra, ta lập tức tiếp tục truy kích như hình với bóng, nhưng vùng cổ bị Sở Huệ ôm rất chặt, ta mấy lần muốn vặn vẹo đều phi thường khó khăn. Đang lúc ta ảo não, bên tai truyền đến

tiếng khàn khàn của Sở Huệ: "Chồng ta thật sự đã đến, ta không có mặt mũi gặp hẳn."

Đầu ta "ông " một tiếng, trực giác nói cho ta biết Sở Huệ không giống hay nói giỡn, ta vội hỏi: "Thật sao?"

"Đương nhiên là thật."

Những lời này không phải từ Sở Huệ mà là đến từ đằng sau ta. Đầu ta lần nữa nổ vang, mạnh mẽ quay đầu lại, ta phát hiện La Tất chẳng những đã đến, còn ngồi vững vàng trên một cái ghế. Ta chấn động, vừa định đứng lên, La Tất lại nhàn nhạt nói: "Trung Hàn lão đệ cứ tiếp tục đi."

TỶ PHU VINH DỰ

Tiểu Thủ Chương
www.dtv-ebook.com

Chương 46: Thỏa hiệp (2)

Cái gì? Tiếp tục? Trông thấy bà vợ bị nam nhân gian dâm, ông chồng không chỉ không tức giận, còn để nam nhân tiếp tục? Chuyện hoang đường này, ta trước kia cũng chưa từng nghe qua. Thế nhưng hết thấy quả thật phát sinh trước mắt ta.

Đại nhục bồng của ta chậm rãi héo rút nhưng vẫn cắm trong người Sở Huệ. Nghe thấy La Tất hùng hồn rộng lượng, ta ngược lại kinh hãi lạnh mình, da đầu run lên. Nhìn Sở Huệ quần áo tứ tung, ta nhất thời thật sự không dám hành động thiếu suy nghĩ, chỉ run giọng hỏi: "La..... La tổng, người đến từ lúc nào vậy?"

"Đã đến đã lâu rồi." La Tất nhàn nhạt mà trả lời.

"Người nhìn thấy tất cả sao?" Ta hỏi.

"Đúng vậy." La Tất gật gật đầu.

"Người có chìa khóa của căn phòng này sao?" Ta hỏi.

"Phòng này do ta thuê, quản lý đã đưa chìa khóa cho ta." La Tất mặt không biểu tình gật gật đầu.

Ta cực lực làm cho mình tỉnh táo lại, cũng cực lực quan sát La Tất, hi vọng từ trên mặt hắn nhìn ra chút gì đó.

"La tổng..... Ta..... Nhất thời hồ đồ..... Ta....."

Ta biết rõ hiện tại nói cái gì cũng đều vô dụng, chỉ có thể khép nép cầu xin tha thứ.

"Ai." La Tất thở dài: "Ta rất yêu Tiểu Huệ."

"Ta biết."

Trên gáy đã đầy mồ hôi lạnh, nhưng ta không dám lộn xộn. Sở Huệ cũng không dám lộn xộn mà khẩn trương nhìn La Tất, vẻ ủy khuất ngây thơ làm cho ta áy náy.

"Vừa rồi nếu như Tiểu Huệ không muốn, ta nhất định phải ngăn cản người. Thật đáng tiếc, Tiểu Huệ hiển nhiên thích người, nàng cam tâm tình nguyện. Nếu đã như vậy, dù cho ta hôm nay ngăn trở các người, về sau cũng không cách nào ngăn cản được. Cho nên thay vì làm vậy, không bằng chờ các người thoải mái xong, chúng ta lại đàm phán." La Tất tỏ ra rất bình tĩnh.

Nghe đến đó, hoảng loạn trong lòng ta lập tức được rót vào một liều thuốc trấn tĩnh cực mạnh. Ta biết rõ, chỉ cần có thể đàm phán, vậy thì có giao dịch. Đã có thể giao dịch, ta không cần phải lo lắng cái gì.

"La tổng bây giờ có thể đàm phán sao?"

Ngữ khí cùng tâm lý của ta nhanh chóng chuyển biến theo hoàn cảnh, lá gan cũng lớn lên theo. Thấy Sở Huệ không nói gì, ta điều chỉnh lại tư thế, cúi xuống ôm nàng, để nàng ngồi xếp bằng trong ngực ta. Côn thịt vốn đang mềm rũ lại lạnh lẽo cứng rắn, tiến sâu vào mật huyết của nàng. Ta đột nhiên phát giác, Sở Huệ vịn ta lại dùng móng tay cào véo cơ thể ta.

"Được, ta là một người sáng khoái, không thích lễ mễ, cũng không thích quanh co lòng vòng. Nếu người đã chơi vợ ta, ta có ba điều kiện."

La Tất quả nhiên là sáng khoái người, giọng hần sáng khoái như tính tình hần, ta đúng là phải bội phục hần. Trong nội tâm đột nhiên có một ý nghĩ trong đầu, đây không phải lừa bịp chứ? Ta hoàn toàn không tin là Sở Huệ lại có thể phối hợp với La Tất lừa ta, bởi vì ta vẫn còn giữ được sự chủ động. Cho dù thật là như vậy, ta cũng cam tâm tình nguyện, vì mỹ nhân đường mật, ta không tiếc bất cứ giá nào.

"Ba điều kiện gì?" Ta vừa hỏi, vừa ôm Sở Huệ. Mật huyết trơn ướt ngấm chặt đại nhục bồng của ta, ta thậm chí hơi cảm giác được mật huyết nhúc nhích đang mút vào đại nhục bồng. Có lẽ là không muốn nhìn La Tất, Sở Huệ đành phải đưa lưng về phía La Tất nhìn ta, chính xác là trừng mắt với ta.

Càng khiến ta cảm thấy hưng phấn kích thích chính là ta rõ ràng có thể cảm cơn thịt trong mật huyết của vợ hần ngay trước mặt hần. May mà lễ phục trên người Sở Huệ ngăn trở cái mộng nàng, cũng ngăn trở La Tất ánh mắt, hần không thể trực tiếp trông thấy dương vật của ta đang cắm vào Sở Huệ.

La Tất sắc mặt âm tình bất định, hần biết ta đang hưởng thụ sự ôn nhu của Sở Huệ nhưng hần vẫn chậm rãi nói ra điều kiện của hần: "Thứ nhất, tiêu trừ toàn bộ nợ nần của ta tại kt. Thứ hai, bảo đảm ta cùng với Vạn Quốc Hào không có bất kỳ liên quan gì. Vạn Quốc Hào cho ta mượn bốn trăm triệu, ta hi vọng có thể trực tiếp nộp lên trên mà không phải thông qua Ban Kỷ Luật thành phố. Thứ ba, 5% cổ phần kt của ta đã chuyển nhượng cho Vạn Quốc Hào, ta hy vọng có thể lấy lại số cổ phần này."

La Tất đưa ra điều kiện không thấp, nhưng ta thật sự bất ngờ hần không giở công phu sư tử ngọam. Xem ra La Tất cũng là nhân tài, hần không dùng chiêu đó đủ để chứng minh hần biết chừng mực, hiểu được tiến thoái, lại thêm hần gặp chuyện tình tảo, đem một chuyện vốn có hại chuyển thành tiền lời. Biểu hiện ra tựa hồ có chút lãnh khốc, kì thực là một loại tình tảo. Ta phi thường tán thưởng La Tất, đợi La Tất nói xong, ta gật đầu mỉm cười.

"Trung Hàn lão đệ người đồng ý không?" Trông thấy ta cười, La Tất thử thăm dò.

"Điều thứ hai, ta đề nghị người vẫn nên trực tiếp đem bốn trăm triệu kia giao cho Ban Kỷ Luật thành phố, bởi vì người phải tranh thủ thời gian. Trực tiếp giao cho người của Ban Kỷ Luật sẽ đỡ cho người một thời gian ngắn, người càng sớm nộp lên trên đối với người càng có lợi. Lại thêm Ban Kỷ Luật thành phố cũng là cơ quan có quyền lực rất lớn, người vượt qua họ ngược lại rất có ảnh hưởng đối với các mối quan hệ của người trong quan trường, người hãy suy nghĩ một chút. Những thứ khác ta hoàn toàn đồng ý."

"Ừ. Ta nghe Trung Hàn lão đệ ." La Tất suy tư một chút rồi liên tục gật đầu.

Ta rút đại nhục bông ra động lên hai cái. Động tác vốn rất kín đáo, La Tất không thể nhìn ra, đáng tiếc Sở Huệ cũng không cam chịu yếu thế mà đáp lễ ta hai cái, hung hăng nghiền nát đầu côn của ta mấy lần làm ta run lên, vô ý thức vịn eo nàng bắt đầu đút vào. Sở Huệ khó có thể tự kiềm chế, ưm một tiếng mềm mại ngả lên người ta.

Trên mặt La Tất hiện lên vẻ quái dị, không giống phản nộ, cũng không thể nói ghen ghét. Mặt ta nóng lên, vội vàng đành chỉ co rút: "Ách, La tổng, ta có một ý nghĩ, đó là để cho La tổng đảm nhiệm tổng giám đốc kt. Ngoại trừ quyền tài vụ, người có thể sử dụng tất cả quyền lực của tổng giám đốc. Ta không biết La tổng có nguyện ý gánh trách nhiệm nặng nề này hay không?"

Ta đã sớm có ý định chiêu dùng hần, vì hần là nhân tài, giờ ta rất cần người như vậy. Chỉ cần có thể khống chế hần, có hần chống đỡ phía trước, ta sẽ tránh được rất nhiều nguy hiểm, tuy trên đầu thiếu đi quang sáng, nhưng bản thân ta đề cao sự an toàn hơn. Trong thời kỳ mưa bão thế này, ít xuất hiện vẫn luôn tốt hơn.

"Thật sao?" La Tất giật mình nhìn ta, Sở Huệ cũng rất giật mình. Ta nháy mắt với Sở Huệ một cái, phối hợp với chuyển động của thân thể, dương vật của ta lại lặng lẽ ma sát vách hang chặt khít. Sở Huệ vụng trộm néo ta một cái, rõ ràng phối hợp với ta hơi dựng thẳng cái mông nàng lên, ngay trước mặt chồng nàng mặt cùng ta hoàn thành một lần giao cấu!

"Đương nhiên là thật, trong cuộc họp ban giám đốc ngày mai ta sẽ tuyên bố chuyện này. Ngày mai La tổng có thể xóa chữ phó đi được rồi, làm một người lãnh đạo chính thức, ta tin tưởng đây cũng là lý tưởng của người. Vốn tài vụ cũng có thể cùng giao cho người, nhưng tài vụ vẫn do Hà bí thư nắm giữ, ta cũng bất lực."

Ta mỉm cười nói, nhưng trong lời nói đã cảnh cáo La Tất, Hà bí thư vẫn ở phía sau quan sát chặt chẽ.

" Ta biết, ta biết, chuyện tài vụ ta nhất định phải bàn bạc với Trung Hàn lão đệ. Trung Hàn lão đệ có thành ý như vậy, dù ta bồi phu nhân cũng cam tâm! Ha ha....."

La Tất hưng phấn cười to, tựa hồ quên vợ hắn đang bị ta gian dâm.

"Người là tên chết toi, để vợ người bồi người khác mà người cũng vui vẻ được sao?"

Sở Huệ vẫn một mực lặng yên không nói gì nhưng khi chứng kiến La Tất cười to, nàng cũng thở dài một hơi. Trong lời nói cũng nhiều thêm một phần kiêu my, mặt huyết co rút lại thoáng buông lỏng, thừa lúc nói chuyện, liên tục mấy lần giao hợp với ta, khiến ta sáng khoái không thối.

"Coi như xong! Người là con mụ lăng lợ, mỗi lần trên giường với người, chỉ cần nói đến ba chữ " Lý Trung Hàn", người trở nên đặc biệt dâm dăng , người muốn cái gì chẳng lẽ ta không biết? Hừ, hôm nay người đã được như ý muốn còn gì!" La Tất nghiêm mặt, rõ ràng mĩa mai Sở Huệ trước mặt ta, chỉ là đề cập đến ta làm ta cả kinh.

"Cái gì? Hai vợ chồng các người ân ái còn gọi ta lên làm gì?" Ta cảm thấy nghi hoặc khó hiểu.

"Bảo bối, người..... Người nói lung tung, chúng ta chia tay."

Sở Huệ không giống giả bộ phần nộ. Nhưng nghe nàng nói như vậy, ta dám khẳng định La Tất nói sự thật.

"hắc hắc, chia tay ta thì người tìm ai đây? Trung Hàn lão đệ cũng sẽ không lấy người. Bên cạnh hắc mỹ nữ nhiều lắm, không có một người nào chênh lệch với người." La Tất dựng thẳng lông mày trắng mắt, không chút nào yếu thế.

"Hai người các người ta đều không muốn! hừ, người theo đuổi ta đẩy ra đó, ta không chọn được kẻ nào sao."

Sở Huệ tỏ vẻ tức giận, bất quá lời nàng làm ta rất đồng ý.

"Đúng là có khối kẻ, nhưng nam nhân nhân nhượng người, yêu người như ta vậy người tuyệt đối tìm không thấy." La Tất giận tím mặt.

"Hừ, ta cũng không tin không tìm thấy người nào tốt hơn đồ thối tha nhà người gấp chục lần." Sở Huệ nói xong, hốc mắt đỏ lên.

"La tổng, người nói cái gì vậy chứ? Nếu người ly hôn, ta sẽ lập tức lấy Sở Huệ tỷ. Ta sẽ yêu nàng cả đời." Trông thấy bộ dạng Sở Huệ muốn rơi lệ, ta vội ném một ánh mắt cho La Tất buộc hắc rời đi.

Sở Huệ nghe xong, con mắt hồng hồng nhìn về phía ta: "có phải thật vậy không? Nếu là thật, ta..... Hôm nay ta không trở về nhà nữa."

"Thật." Ta dùng sức nhẹ gật đầu.

La Tất thấy ta cùng Sở Huệ liếc mắt đưa tình không để ý đến ai, trong lòng cực kỳ bức hỏa. Tuy hắc đã được ta hồi báo nhưng vẫn cảm thấy rất

uất ức, lúc này Sở Huệ tranh luận không thể nghi ngờ để cho hắc đã có cơ phát tiết lửa giận trong lòng. Nhưng ta nhìn ra được La Tất vẫn rất yêu Sở Huệ, trông thấy Sở Huệ muốn rơi lệ, hắc cũng không hề nổi giận, vung tay lên nói: "Được rồi, vừa nói người thì người lại khóc, ta đi đây."

Nói xong liền quay người bước ra khỏi phòng.

"Thôi mà, đừng khóc nữa! La tổng không để ý tới người thì còn có ta mà!"

Ngón tay ta nhẹ nhàng tuần tra trên người Sở Huệ, da thịt nàng mượt mà như tơ lụa vậy, hoàn toàn không có chút ma sát.

"Ta còn lâu mới khóc, nam nhân không có lương tâm như hắc ta coi như chết rồi." Sở Huệ hờn dỗi mắng to.

"Lý Trung Hàn ta là người rất có lương tâm."

Ta cột nhả ôm Sở Huệ, cơn thịnh nộ nữa xông vào sào huyệt ôn hòa.

"Ừ, người..... Người cũng không phải là người tốt."

Sở Huệ oán hận cắn cạp môi đỏ mọng, nàng nhẹ nhàng vặn vẹo eo thon. Hai tay ta nâng hông nàng lên, nhọc cơn khởi xướng một thế công mới.

"Ta đúng là không phải người tốt, chỉ là người làm thỏa mãn nàng mà thôi." Ta không ngừng cười xấu xa.

"Hạ lưu ! Ngay trước mặt bảo bối lại khiến ta như thế, người để hắc xuống đài như thế nào đây? Ta về sau làm sao còn dám gặp mặt hắc? A..... Người nhẹ chút!" Sở Huệ vừa oán trách, vừa rên rỉ.

"Đừng lo lắng, ta đã đền bù cho chồng người rồi, trong lòng hắc cũng không khó chịu lắm đâu. Lại nói khi hai vợ chồng các người ân ái lại nhắc đến ta, đây cũng là duyên phận đó !"

Ta tranh thủ thời gian vừa an ủi, vừa xông lên. Chỉ là dịch thủy từ người Sở Huệ chảy ra ngày càng nhiều làm ướt quần của ta.

"Ồ..... Đừng nói nữa, đều là do bảo bối biến thái! Mỗi lần cùng ta làm chuyện ấy đều hỏi ta có thích người hay không, có phải là rất muốn người hay không. Hừ, thật là biến thái! Ta không bao giờ lãng lơ, kẻ lãng lơ mới là Cát Linh Linh."

Sở Huệ kiệt lực giải thích nhưng ta biết rõ về tâm trạng của nàng luôn tiềm ẩn bên trong. Bình thường nhất định không nhìn ra, chỉ có trong cuộc tình ái mới nhìn là thấy hết. Cả Đái Tân Ni thuộc về loại hình này, cho nên Sở Huệ càng giải thích, ta lại càng yêu thích nàng. Hai tay dứt khoát kéo tụt bộ quần áo mỏng manh trên người nàng, lộ ra nhũ phong kiêu ngạo.

"Vậy Sở Huệ tỷ có muốn làm với ta không?" Ta xoa nhũ phong cao ngất hỏi.

"Không muốn, cho tới bây giờ đều không muốn." Sở Huệ lén lút nâng mông lên, sau đó lặng lẽ ngồi xuống, hoàn thành một lần phun ra nuốt vào. Thấy ta nhìn nàng mỉm cười đầy ẩn ý, nàng nâng cánh tay trắng như bột lên, xấu hổ đánh vai ta một cái.

"Làm sao ta lại cảm thấy người đang nói dối?" Ta cười cười trêu tức.

"Ta luôn nói thật." Sở Huệ nghiêm trang quả nhiên rất gây khó chịu.

" Nếu không muốn làm với ta, tại sao lại ra nhiều nước như vậy?"

Vì để cho quần không bị ướt hết, ta đã dứt khoát cởi ra. Bị Sở Huệ chọc cho khó chịu, ta xúc động mãnh liệt đội lên hai cái.

"A..... Lý Trung Hàn, ta hận chết người..... Ừ..... Ừ..... Chật quá....." Sở Huệ bổ nhào trên người ta, hung hăng cắn lỗ tai ta.

"Thích không?" Ta chịu đựng đau nhức kịch liệt.

"Không..... Không thích." Sở Huệ run giọng trả lời, bởi vì ta bắt đầu hành động thật sự.

Nhưng vào lúc này, mắt ta liếc xéo qua thấy năm đấm cửa hơi hơi chuyển động, cuối cùng lộ ra một cái khe nhỏ. Ta vốn cả kinh, tiếp theo là muốn cười, ta có chút hiểu được ý nghĩ cổ quái của La Tất. Hôm nay xem ra, chỉ cần có thể được cân bằng tâm lý, La Tất cũng không ghen ghét ta chiếm hữu Sở Huệ.

"Trung Hàn, người nói ta có đẹp không?"

Sở Huệ đột nhiên phong tình vạn chủng nhìn ta, thanh âm khàn khàn từ tính của nàng lại được phát huy vô cùng tinh tế. Liếc nhìn lại, quả thực là một hồ ly lăng lơ.

"Cực kỳ xinh đẹp."

Trong lòng ta như muốn cười to, bởi vì ta biết rõ Sở Huệ đang cố ý kích thích La Tất.

"Gợi cảm không?"

Sở Huệ khi đã động tình thì vẻ dâm đãng lộ ra rất đặc biệt. Nàng đột nhiên đứng lên, đá văng giày cao gót đi, bộ lễ phục chói mắt cũng phiêu nhiên chảy xuống, lộ ra một thân thể làm cho nam nhân phun máu mũi. Dưới ánh đèn mờ ảo, Sở Huệ nhìn chăm chăm nhục bồng của vào ta, đôi mắt đẹp như ngập nước khoe khoang vẻ vũ mị tao tư, nàng lần nữa chuẩn bị tư thế ngồi trên người ta, năm ngón tay nhẹ nhàng đặt lên ngọn súng, nhắm ngay vùng trung ương rậm rạp lông tơ chậm rãi ngồi xuống.

"A." Ta lớn tiếng rên rỉ.

"Thật to, của bảo bối kém xa." Sở Huệ nháy mắt với ta mấy cái, duyên dáng kêu to, loay hoay không ngớt, thật sự là yêu mị tới cực điểm.

"Thật sự to hơn chồng người sao?" Ta nén cười, cố gắng phối hợp với Sở Huệ lớn tiếng hỏi.

TỶ PHU VINH DỰ

Tiểu Thủ Chương
www.dtv-ebook.com

Chương 47: Người tốt làm đến cùng, đưa Phật đến Tây Thiên (1)

"Ừ, vừa to lại vừa cứng, của bảo bối vừa nhỏ lại mềm."

Sở Huệ cười quẹo rĩ rồi chậm rãi nâng mông lên, lại chậm rãi ngồi xuống, nhẹ nhàng lay động hai cái. Phiến lông tơ rậm rạp lập tức hòa vào rừng rậm đen đặc của nàng, không thể phân rõ là của nàng hay của ta.

"Về sau Sở Huệ tỷ không muốn cùng La tổng, thì chỉ cùng ta thôi, được không?" Ta duỗi ra hai tay, đồng thời bắt lấy hai bên vú. Núm vú nhô lên lướt qua ngón tay, quật cường đứng vững trong lòng bàn tay.

"Ừ..... Ừ..... Kiên quyết không cùng hã yêu đương , ta vì hã làm nhiều chuyện như vậy, hã còn hung dữ với ta, thật tức chết ta! Trung Hàn, ôm ta một cái." Sở Huệ cúi người, cầu xin ta ôm nàng, như là một đứa bé làm nũng trước mặt người lớn.

Ta đương nhiên phải ra sức cố gắng, hai tay ôm mỹ nhân, đồng thời vỗ nhẹ lên mông nàng: "Ồ, Tiểu Huệ thực nghe lời, thúc thúc cho người ăn kẹo."

Ta nói được thì làm được, côn thit lại mạnh mẽ tiến vào, tuy mật huyết rất trơn ướt, nhưng vẫn chặt khít như vậy. Sở Huệ duyên dáng kêu to, đoán chừng cây kẹo que này làm cho nàng khó kìm lòng nổi.

"A..... A..... Trung Hàn thúc thúc, ta muốn..... Ta muốn ăn kẹo của người."

Sở Huệ đột nhiên hạ giọng xuống, chẳng những khàn khàn trầm thấp, còn rất lười biếng. Thấy tác động của ta không kéo dài, nàng run người một cái, không thể tưởng tượng nổi kẹp chặt dương vật của ta trong âm đạo. Một dòng nước ấm bao trùm, đầu súng lớn liền tê dại bị mút vào trong. Nàng đang cuồng dã nô dịch đại "Thanh Long" của ta.

"A..... Sở Huệ tử, người ly hôn đi, ta muốn kết hôn với người." Ta si mê mà liếm láp như mật đường đồng dạng da thịt.

"Không được đâu! Nếu ta giả cho người, bảo bối sẽ tới tìm ta. Ta..... Ta sẽ cho người đội nón xanh, hiện tại ta là vợ bảo bối, ta hận chết bảo bối! Ta chính là muốn tìm nam nhân, chính là muốn cho bảo bối bị cấm sừng." Sở Huệ càng không ngừng chửi bối, cũng không biết La Tất ngoài cửa nhìn lên nghe được có thể giận dữ hay không.

"Tử tử đáng yêu của ta, tìm nam nhân thì tìm ta là được rồi. Đừng bao giờ tìm nam nhân khác, ta sẽ rất tức giận ." Ta vội vàng đè hông nàng lại, lớn tiếng kháng nghị.

"Khanh khách, người sẽ tức giận sao?" Sở Huệ đang cười, nụ cười đầy vũ mị ý.

"Đương nhiên là phải." Ta hung mãnh chọc một cái lên mỹ nhân.

"A..... A..... Muốn ta không tìm nam nhân khác thì có thể, nhưng người phải làm tình nhân của ta." Sở Huệ ôm cổ ta, nhẹ nhàng cắn lỗ tai ta.

"Muốn ta làm người tình nhân thì có thể, nhưng người phải để cho ta bắn vào." Ta cố lặp lại lời Sở Huệ, lại hung ác đâm một cái.

"Muốn bắn vào thì có thể, nhưng người phải để cho ta thoải mái."

Sở Huệ cười khanh khách, càng suông sã nghênh đón đại nhục bồng của ta, cảm giác tê dại càng lúc càng mãnh liệt.

" Muốn thoải mái thì có thể, nhưng người phải gọi ta là ông xã."

Dương vật của ta trong nhục huyết của nàng không ngừng run rẩy, tựa hồ đã không còn chịu được loại tra tấn này.

"A..... Muốn ta gọi ông xã thì có thể, nhưng người phải sờ ngực ta..... A..... Dùng sức..... Dùng sức sờ ta..... A....."

Sở Huệ đã giàn giụa chất mật, dâm thủy tuôn ra không ngừng. Xem ra, nữ nhân quả nhiên là sing ra từ nước.

" Mau đưa vú của người tới! A, vú của người rất lớn đó."

Ta nắm thật mạnh núm vú đỏ hồng, mở rộng miệng hung hăng cắn lên hạt đậu đỏ.

"Bảo bối, mau tới cứu ta..... Bảo bối, mau tới cứu ta, Ừ..... Ừ....."

Sở Huệ kêu to trong sự run rẩy, run rẩy lại co rút bên trong, nàng chuyển động như điên cuồng. Ta lại cảm giác được cơn thịnh bị nghiền ép, chỉ có điều lần này thời gian nghiền ép càng dài. Vô tình nghiền ép như thế, dù là "Thanh Long " cũng biến thành con rắn nhỏ. Vĩ chùy run lên, tinh khí tụ tập như tên rời cung, bắn ra mãnh liệt, ta hét lớn một tiếng như quên cả trời đất.

"Mãn Ý Xuân Phong" là tên một nhà hàng nhìn có vẻ rất bình thường trong khu phố. Tuy bình thường, nhưng Mì Dương Xuân tại đây nổi tiếng xa gần. Chỉ cần nhìn đám người túm tụm trước quán sẽ hiểu được cái gì gọi là khách đến nườm nượp. Đi ra khỏi ngân hàng, ta liền tới quán ăn này, cũng không phải do ta muốn nếm thử bát Mì Dương Xuân trứ danh mà là muốn gặp bên quý nhân trong số mệnh ta. Tại đây, Hà Phù đã sớm đến chờ ta, nàng chính là quý nhân trong mệnh ta. Nhìn thấy Hà Phù, ta quả nhiên đúng như tên của, mặt mày hớn hờ, mãn ý xuân phong.

Nghe nói, mỗi người từ nhỏ đến lớn, đều có một người luôn trợ giúp cho mình, người này chính là quý nhân trong mệnh. Ta cũng tin tưởng vào điều này, nhưng ta vẫn cho rằng quý nhân trong mệnh ta sẽ là một người lớn tuổi như ông già Noel vậy mà không phải một nữ tử, lại càng không là vị xử nữ trước mắt, một đại mỹ nhân ôn nhã uyển chuyển hàm xúc.

" Xin lỗi, đã để người đợi lâu rồi, tiền đã chuyển vào tài khoản của người." Ta đưa một tờ cuống phiếu cho Hà Phù, trước mặt nàng đặt một chén mì lạnh thơm ngào ngạt. Thời tiết nóng bức, lúc này là mùa được ăn bát mì này thì thật là tuyệt.

"Ừ, mười giờ tối nay người hãy đến nhà ta một chuyến, cha ta có một số việc muốn thương lượng với người."

Hà Phù nhận cuống phiếu rồi lập tức bỏ vào chiếc xách tay, thậm chí không thèm nhìn một cái, chỉ cười nhàn nhạt.

"Được, mười giờ tối, ta nhớ rồi."

Ta nhìn bát mì trên bàn, phát hiện ra hoàn toàn không có dấu hiệu đã bị động vào, thầm nghĩ có chút kỳ quái, ta hỏi: "Bát mì này người không ăn sao?"

" Ta đã ăn rồi, bát mì này là của người." Hà Phù nhoẻn miệng cười, đưa đôi đũa cho ta.

"Của ta sao?"

"Ừ."

" Vậy ta không khách khí nữa." trong đáy lòng ta đột nhiên tuôn ra một dòng nước ấm, tê tê , say say.

Buổi sáng lúc ra khỏi khách sạn, ta liền đến công ty, sau đó cùng kế toán đến ngân hàng tiến hành thủ tục giải phóng tài khoản. Loại này thủ tục tương đối rườm rà, chờ ta hoàn thành việc chuyển tiền thì ta mới phát giác mình đã nhịn đói suốt ba giờ. Cho nên, dù mỹ nữ đang nhìn nhưng ta vẫn ăn như hổ đói. Cũng không biết là do nguyên nhân gì nhưng ta phát hiện ta gần đây rất nhanh bị đói bụng.

"Ăn từ từ thôi, người khác đều đang nhìn người kia." Hà Phù ngữ khí cực kỳ dịu dàng.

"Tướng ăn của ta cũng không khó coi lắm đâu, không phải mọi người nhìn ta mà là đại mỹ nữ trước mặt ta." Ta vừa ăn như gió cuốn, vừa lau chút mỡ trên khóe miệng. Y - www.

"Tiểu Quân vẫn tốt chứ?" Hà Phù hé miệng cười trộm. Dù là giữa ban ngày nhưng ánh mắt nàng vẫn lấp lánh như những vì sao.

"Cũng may, tên họ Vạn kia đã lục soát nhà ta rồi. Ta sẽ không để nàng trở về đó nữa, nàng tối hôm qua cùng ta ở trong khách sạn, hôm nay ta định tìm một căn nhà mới cho nàng."

"Ừ, như vậy cũng tốt, người cũng phải cẩn thận một chút."

"Ta sẽ cẩn thận. Tiểu Phù, cảm ơn người."

"Không cần cảm ơn, ta biết rõ người nhất định có rất nhiều lời muốn hỏi, nhưng ta không thể nói điều gì, hi vọng người có thể hiểu được."

"Công việc của người rất đặc thù, ta có thể hiểu được mà."

"Hiểu được là tốt rồi. Thôi, ta phải đi đây."

"Ừ, người đi đi, buổi tối gặp lại." Ta cười với Hà Phù.

"Buổi tối ta phải về thủ đô, phải một thời nữa mới trở về." Hà Phù nhàn nhạt nói.

"Sau khi trở về thì điện thoại cho ta, ta muốn mời người ăn cơm." Ta thoáng chút đăm chiêu nhìn Hà Phù.

"Được, hẹn gặp lại."

"Hẹn gặp lại."

Không biết vì điều gì, nhìn bóng lưng Hà Phù ly khai, ta đột nhiên cảm thấy kính sợ với nàng. Trước kia khi biết nàng thiên kim tiểu thư của bí thư thành phố, ta đã nghĩ nàng chỉ như là cọng cỏ non phụ dưới sự che chở của phụ thân, nhưng tối hôm qua Hà Phù biểu hiện khiến cho ta triệt thay đổi cách nhìn. Thật không nghĩ tới, vị trung quý nhiều lần cứu ta này lại là người của Ban Kỷ Luật.

Ta cảm thấy rất kỳ quái, vì sao nàng không yêu cầu ta giao bằng ghi hình ra? Dù sao những bằng ghi này hình sẽ ảnh hưởng đến tiền đồ chính trị của phụ thân nàng, chẳng lẽ nàng không hề quan tâm sao? Chẳng lẽ Hà bí thư không quan tâm sao? Chẳng lẽ những bằng ghi hình kia hoàn toàn không trọng yếu sao? Không, không có khả năng đó. Chu Cửu Đồng hao tổn tâm cơ, Vạn Quốc Hào ra sức đe dọa, dù là Hà bí thư cũng liên tục dặn dò ta tiêu hủy những bằng ghi hình này. Đủ loại dấu hiệu cho thấy, những bằng ghi hình này phi thường trọng yếu với Hà bí thư. Nếu đã như vậy, vì sao ta không làm giao dịch với hắn? Chỉ cần hắn đáp ứng buông tha Đường Y Lâm, ta lập tức giao những thứ đó cho hắn.

Trong mắt ta lại hiện ra bóng dáng Đường Y Lâm, khuôn mặt trứng ngỗng hoàn mỹ, ánh mắt lạnh lùng, lỗ đít chặt khít. Ai, nàng luôn không giống khác như vậy, luôn mang vẻ hận cuộc đời, vô luận là tình ái hay dung mạo, nàng đều lưu lại cho ta ấn tượng sâu sắc.

Ta thường xuyên nhớ tới Đường Y Lâm, tuy tình cảm của ta cùng với nàng cũng không sâu đậm, nhưng nàng luôn khiến ta lo lắng, ta rất nhiều lần nghĩ tới, nếu như nữ nhân bên cạnh ta không nhiều lắm, ta nhất định sẽ điên cuồng mê luyện đóa sen thanh khiết này. Vì nàng, ta nguyện ý bất chấp mọi nguy hiểm gì.

Thế nhưng mà trực giác nói cho ta biết, nếu như ta đưa ra yêu cầu với Hà bí thư để hắt bỏ tha Đường Y Lâm, đây chính là một chuyện cực kỳ nguy hiểm. Lực lượng của Hà bí thư vốn đã khiến ta cảm thấy cao không với tới nổi, hôm nay lại thêm Hà Phù ở trong Ban Kỷ Luật, chỉ sợ ta đưa ra giao dịch, kết cục có lẽ còn còn thê thảm hơn Vạn Quốc Hào. Nghĩ vậy, ta liền lạnh run một cái.

TỶ PHU VINH DỰ

Tiểu Thủ Chương
www.dtv-ebook.com

Chương 47: Người tốt làm đến cùng, đưa Phật đến Tây Thiên (2)

"Ca, trong hộp là cái gì vậy?"

Tiểu Quân nằm trên ghế sa lon màu trắng, toàn thân được bọc lại bởi một tấm khăn màu trắng. Thấy ta đi vào phòng, nàng hơi mở con mắt kèm nhèm. Bởi vì tạm thời ở tại khách sạn Burton, Tiểu Quân không có áo ngủ. Đại khái không muốn bị trần truồng, nàng đành phải dùng chiếc khăn mỏng bao quanh người, chỉ lộ ra cái đầu nhỏ xinh xắn.

" Là một số tài liệu của công ty. Ồ, người sao lại ngủ ở ghế sofa? Ngủ trên giường không thoải mái sao?"

Ta thả băng ghi hình trong tay ra, cười tủm tỉm đi đến chỗ Tiểu Quân.

"Trong này không quen, gian phòng vừa lớn, lại vừa không có người." Tiểu Quân chu miệng lên làm nũng với ta.

"Vậy Tiểu Hương Quân đêm qua nhất định không ngủ ngon rồi." Ta ngồi xổm trước sofa, yêu thương vuốt ve mái tóc Tiểu Quân.

"Đâu chỉ có ta không ngủ ngon, Tân Ny tử cũng không ngủ ngon."

"A, Tân Ny đã đến đây sao?"

"Không biết, Tân Ny tử vừa đi, ta liền chạy đến ngủ trên ghế sa lon."

Tiểu Quân vươn eo một cái, lộ ra đùi ngọc thon dài cùng bàn chân ngọc. Ta run lên, lập tức có phản ứng mãnh liệt.

"Tiểu Quân." Ta nuốt nước bọt.

"Sao?"

Ta dịu dàng hỏi: "Còn đau không?"

"Còn chút." Tiểu Quân nhướng mắt, ỏn ẻn thở dài oán trách ta.

Ta tiếp tục dò xét: "Còn chảy không?"

"Ừ."

Ta sững sờ, lo lắng hỏi: "Vậy ư? Có nhiều không?"

Tiểu Quân hai mắt dán lên trần nhà, khẽ thở dài: "Ai! cũng không phải rất nhiều! Chỉ có vẻ một bồn thôi."

"Cái gì?" Mặt ta tái xanh đi.

"khanh khách....."

"Xem ta thu thập tiểu hồ ly người như thế nào đây." Ta hung dữ nhào tới, xốc tấm khăn mỏng trên người Tiểu Quân lên.

Trong lúc đó, hô hấp của ta trở nên rất gấp rút, đập vào mắt là thân thể Tiểu Quân uyển chuyển linh lung, trên người nàng là một bộ nội y gợi cảm viển tợ, cái nội y này cũng không phải thứ ta mua cho nàng. A, quá đẹp! cho dù Tiểu Quân dùng tay che trước ngực, nhưng ta vẫn từ trong đó lĩnh hội được cái gì gọi là gợi cảm.

"Nhìn cái gì đó? Người mới là lão hồ ly, hừ."

Hai cái tay bé nhỏ của Tiểu Quân ngăn trái che phải, còn nâng hai cái đùi phẩn nộn lên.

"Tiểu Quân của ta thơm quá, mau..... Mau cho ca nhìn chút, cái nội y này mua ở đâu vậy?" Ta kinh hỉ liên tục.

" Là Sở Huệ tử đưa cho ta, Sở Huệ tử rất tốt với ta. Ta mới tặng nàng một bộ kính mắt, nàng đã đưa cho ta ba bộ nội y, mỗi bộ đều phải vài ngàn, ta cũng không dám nhận."

"Không dám nhận mà người còn mặc đây sao?" Ta muốn cười.

"Người ta vốn..... Vốn không muốn. Về sau Sở Huệ tử để cho ta mặc thử, còn nói ta mặc rất đẹp, thế nên buộc ta phải nhận." Tiểu Quân lè lưỡi.

"A, chỉ là Sở Huệ tử đã nói vậy sao? Thế người cảm thấy thế nào?" Ta nhìn chăm chăm vào cặp vú của Tiểu Quân mãnh liệt nuốt nước miếng.

"Ừ, cũng hơi đẹp! Nhưng là mỏng quá, nó..... Giống như không mặc vậy. Hừ, đoán chừng là loại người háo sắc đại dâm trùng như người mới thích xem."

"Vậy Tiểu Quân hiện tại mặc vào có phải là định cho đại dâm trùng xem phải không?" Ta không ngừng cười xấu xa.

Tiểu Quân xấu hổ đỏ mặt: "Còn lâu, ta..... Ta không muốn nói cho người, ta..... Ta muốn đi ngủ đây."

" Ngủ? Mặc nội y xinh đẹp như vậy, người không để cho ca nhìn kỹ thì trên mặt nổi mụn đó."

Nhẹ nhàng kéo hai tay Tiểu Quân ra, để cho thân thể gợi cảm mê người lả lơi trước mặt ta. Da thịt nõn nà, cặp vú cao ngất, còn có bụng dưới phẳng lì, đều bị biểu thị công khai vẻ thanh xuân vô địch.

Dưới sự run rẩy của Tiểu Quân, tay ta dọc theo biên giới áo ngực nhẹ nhàng trượt xuống, đầu ngón tay thỉnh thoảng cảm nhận được áp lực nhũ

thịt truyền đến. Dáng người Tiểu Quân trong mắt ta không tính là hoàn mỹ nhất, khuyết thiếu một chút nhục cảm, cùng Đái Tân Ni, Sở Huệ, Cát Linh Linh, Đường Y Lâm, Trang Mỹ Kỳ chênh lệch không ít, dù là so với Phàn Ước cũng hơi thua kém. Đương nhiên, nàng hiện tại cũng chỉ mới mười tám tuổi, ta không thể kỳ vọng thêm nữa, nhưng ta tin tưởng chỉ một thời gian nữa, Tiểu Quân nhất định sẽ trở mã đúng như lời nàng nói, ba nghìn giai nhân không bằng nàng.

"Ồ..... Ca, người có phải cũng sờ Tân Ny tỷ tỷ như vậy hay không?"
Tiểu Quân nhìn ta ngây ngốc. Truyện Sắc Hiệp -

"Đương nhiên, công phu sờ của ca vô địch thiên hạ, bằng không Tân Ny tỷ làm sao phục tùng ca tằm tấp như thế?"

Ta cười hì hì một tiếng, mở ra mười ngón tay cầm chặt hai bên núm vú, xoa nắn cả lên áo ngực, lực đạo lớn hơn vừa rồi rất nhiều, làm cho Tiểu Quân hí con mắt lại, cặp môi đỏ mọng hơi hé mở, hơi thở đều đặn như muốn tăng tốc lên.

"Ừ..... Ca cũng là làm như vậy với Linh Linh tỷ sao?"

Tiểu Quân nhỏ giọng hỏi, ta vừa định nói khoác một phen. Nhưng đột nhiên phát hiện con mắt nửa khép của Tiểu Quân tựa hồ nhúc nhích một cái, trong lòng khẽ động, thầm nghĩ tiểu hồ ly này chín phần là đang thăm dò ta, ta chớ nên đắc ý để mà phải hối hận cả đời.

"Ai! Ca hiện tại không có liên hệ với Linh Linh tỷ rồi, trong nhà có Tân Ny cùng Tiểu Quân, ca đã rất thấy thỏa mãn. Đặc biệt là Tiểu Quân của ta, vừa nghe lời, vừa đáng yêu, lại xinh đẹp. Chỉ tiếc....."

Ta vừa dỗ ngon ngọt, vừa quan sát Tiểu Quân. Nàng quả nhiên lộ vẻ mặt vui mừng, con mắt cũng chậm rãi mở ra, tròn mắt quay tròn đảo quanh người ta. Ta giả bộ không biết, cảm thấy thật buồn cười, hừ, muốn đấu với ta sao? Cái đầu dừa nhỏ này còn non và xanh lắm.

"Chỉ tiếc cái gì?" Tiểu Quân chớp chớp mắt to.

"Chỉ tiếc là rất lâu rồi không nghe thấy Tiểu Quân gọi ta là tỷ phu nữa." Ta cười cười xấu xa, sức lực trên tay cũng tăng lên, ngón trỏ cùng ngón giữa lần nữa kẹp chặt núm vú nàng, ngón tay cái đặt ở trên đầu vú khi thì xoa nhẹ, khi thì hung ác niết. Tiểu Quân bị khiêu khích phải uốn éo cả người, hai chân phấn nộn cũng buông thông ra, mơ hồ thấy được mép động cao cao.

"Ô..... Tỷ phu....." Tiểu Quân trách móc một câu, con mắt cũng không dám nhìn ta, chỉ là mặt đỏ hồng, vẻ thẹn thùng kiều diễm đẹp không gì sánh được.

"Tiểu Quân." Ta cúi đầu xuống hôn Tiểu Quân.

"A..... Trong miệng toàn là dầu, mau tránh ra."

Đầu lưỡi ta của ta vừa trượt vào miệng Tiểu Quân, nàng đã vội vàng né tránh, thét lên kinh hãi. Ai, ta thậm tuyên thệ về sau trước khi hôn Tiểu Quân, nhất định phải chùi răng hai lần, không để nàng phải hủy không khí kiều diễm.

"Tiểu Quân đợi tỷ phu một lát, tỷ phu đánh răng xong lại hôn ngươi." Ta cười hì hì một tiếng, đứng lên bắt đầu cởi quần áo.

"Hôn cái đầu ngươi ấy! Người tốt nhất là đi tắm rửa đi, toàn thân đều là mồ hôi. Thiệt là, nếu ta mà có tỷ tỷ, chỉ sợ sớm bị tức chết rồi."

"Vậy Tiểu Quân giúp tỷ phu tắm rửa được không?" Ta nhìn Tiểu Quân cười xấu xa.

"Phi, ngươi nghĩ hay quá nhỉ, ta còn lâu mới giúp ngươi tắm." Tiểu Quân hướng ta lớn tiếng hờn dỗi.

"Được, ta đây sẽ bơi đồ mồ hôi trên người ngươi, khiến ngươi phải cùng tắm với tỷ phụ."

Ta liền cởi quần dài lao về phía Tiểu Quân. Hai tay ôm chặt, giống như điều hâu chộp gà ôm Tiểu Quân vào người, lồng ngực ép chặt lên người Tiểu Quân, miệng và mặt chà sát lung tung trên bộ ngực sữa, trên cổ Tiểu Quân, khiến nàng tức giận chửi loạn lên, ta thừa cơ ôm nàng đi vào phòng tắm.

Trong phòng tắm mật mù hơi nước, ta toàn thân lỏa lồ ngồi bên bồn tắm. Sau lưng ta, Tiểu Quân vẫn còn không ngừng lẫu bầu:"Lớn như vậy rồi còn muốn người ta hỗ trợ tắm rửa, đúng là không biết thẹn."

Lưng ta hơi ngứa, bởi vì có một đôi bàn tay nhỏ bé khi thì ôn nhu, khi thì thô lỗ bơi sữa tắm lên người ta. Sữa tắm rất thơm, sau mấy lần bơi lên, bọt nước màu trắng dần dần phong phú. Toàn thân ta bị bọt nước vây quanh, ngoại trừ cây súng to đang giương lên.

"Uy, tiên nữ tỷ tỷ, làm sao không giúp ta rửa cái chỗ này?" Ta ưỡn bụng lên, ý bảo Tiểu Quân rửa đại nhục bồng của ta.

Tiểu Quân gắt một cái:"Phi, chỗ kia tự ngươi đi mà rửa."

Ta trơ mặt ra cầu xin:"Đừng mà! Người tốt thì làm đến cùng chứ, đưa Phật đưa đến Tây Thiên, mau giúp ca rửa đi."

Tiểu Quân tỏ thái độ rất kiên quyết:"Không rửa."

"Van ngươi đó, Lý Hương Quân mà ba nghìn giai nhân cũng âm thầm thất sắc nhất định là tiên nữ tốt bụng nhất."

"Không rửa, dù bảo ta là tiên tử nãi nãi, ta cũng không rửa." Lý Hương Quân trừng mắt lên, bộ dạng bất vi sở động.

Mắt ta chuyển một cái, đành phải than thở: "Ai, còn nhớ năm đó khi người chín tuổi, chúng ta cùng đi đập nước ngồi thuyền nhỏ chơi đùa. Ca bảo người chơi bên cạnh thuyền, người còng muốn vụng trộm xuống nước, kết quả là thiếu chút nữa chết đuối lại không biết hô cứu mạng. May mắn ca không có đi xa, kịp thời phát hiện mới cứu người lên bờ."

Tiểu Quân nghe xong, sắc mặt lập tức đại biến. Trong lòng ta mừng thầm, lại thở dài nói tiếp: "Năm người mười tuổi, người lại cùng ca đi chơi, không cẩn thận bị trúng gió độc. Kết quả là phát sốt lại nôn mửa, ca cũng người treo đầu lơ lửng, suốt đêm chạy đến bệnh viện trong thị trấn, cuối cùng cứu được người. Trên chân ca lại có hai vết sẹo, đều là lúc công người bị những tảng đá sắc nhọn cào xước.."

"Năm người mười một tuổi....."

"ca, đừng nói nữa."

Tiểu Quân đã run rẩy, đột nhiên quỳ xuống, trong hốc mắt thấm đầy nước mắt: "Tiểu Quân đương nhiên nhớ rõ. Từ khi ta chín tuổi, tận cho đến ta mười lăm tuổi, mỗi năm người đều cứu ta một lần, tổng cộng đã cứu ta bảy lần. Mỗi một lần đều là do ta bướng bỉnh gây họa, nhưng người chưa bao giờ nói cho cha mẹ biết, mỗi lần đều bị cha mắng, bị mẹ đánh đòn. Người cũng không giải thích, ta làm sao có thể quên được?" Nước mắt như Tiểu Quân từng hạt trân châu lăn dài trên đôi má, từng giọt từng giọt càng lúc càng rơi mau xuống.

"Ôi, thực xin lỗi, Tiểu Quân đừng khóc, ca chỉ muốn trêu chọc người thôi. Đều do ca không tốt, ca xấu quá! Người đừng khóc, về sau ca không bao giờ đem những chuyện này ra nữa. Mau đứng lên, ca không cần rửa nữa." Ta chấn động, đúng là xấu hổ không thôi, muốn ôm Tiểu Quân đứng lên.

"Ô..... Ca, người ôm ta đi..... Ô....." Tiểu Quân khóc lớn. Nàng giang hai tay ôm chặt cổ ta, chiếc khăn tắm trên người lạnh yên tuột xuống.

"Được, ca ôm người, ca ôm người." Ta vội ôm Tiểu Quân đang run rẩy trần truồng không ngừng liếm láp nước mắt nàng. Nước mắt trên đầu lưỡi có vị mặn mặn, nhưng ta lại thấy rất ngọt ngào, bởi vì Tiểu Quân không hề quên những chuyện cũ năm xưa.

"Ca, người hãy đáp ứng ta....." Tiểu Quân ghen ngào lấy.

"Đáp ứng chuyện gì?" Ta dịu dàng hỏi.

"Đáp ứng ta về sau không nói đến những chuyện này nữa, Tiểu Quân dù chết cũng sẽ không quên. Lần thứ nhất ca gọi điện thoại về nhà cũng nhắc tới những sự tình này, Tiểu Quân khó chịu muốn chết rồi. Sau đó..... Sau đó ta đã đòi ba mẹ cho lên thành phố tìm người, nhưng..... Nhưng mẹ kiên quyết không đồng ý, cha đành phải nói chờ ta tốt nghiệp trung học mới có thể cho ta đi tìm người."

"A, đều là ca không tốt. Trước đó lần thứ nhất ca là quá muốn Tiểu Quân, mới mơ hồ tại trong điện thoại cùng Tiểu Quân nói lên những chuyện kia, về sau ca nhất định sẽ không nhắc lại những chuyện này nữa."

Nhớ lại lúc đó ta mới rời quê lên thành phố, thường xuyên lâm vào trạng thái buồn khổ tịch mịch. Có một lần điện thoại với nàng không cẩn thận nói đến những chuyện cũ, không ngờ Tiểu Quân đã khóc lớn tại chỗ. Ai! Ta không ngờ những chuyện đó lại có ảnh hưởng lớn với nàng như vậy?

Tiểu Quân khóc thút thít: "Ca, kỳ thật sau khi người về nhà, ta..... Ta....."

Ta hiểu kỳ hỏi: "Ừ? Sau khi ca về nhà, Tiểu Quân làm sao vậy?"

Tiểu Quân bỗng nhiên thẹn thùng, nàng làm nũng: "Ai da, không nói nữa."

"Không nói ca cũng biết. Ha ha, có phải là hưng phấn ngủ không yên phải không?" Ta vạch trần tâm tư nàng.

Tiểu Quân túng quăn, đành trợn mắt nói dối: "Phi, ta còn lâu mới hưng phấn!"

Ta dương dương tự đắc, mặt mày hớn hờ: "Đừng tưởng rằng ca không biết, ca về nhà mấy ngày đều đi uống rượu với bạn bè đến tận khuya mới về nhà. Lúc đó đi và dựng đều đã ngủ, chỉ có gian phòng người vẫn sáng đèn, đến khi ca tắm rửa xong đi ra mới thấy người tắt đèn đi ngủ. Hì hì, có phải là đợi ca trở về mới ngủ được hay không?"

"Người..... Người nói hươu nói vượn." Tiểu Quân thẹn thùng vô hạn, chân nhỏ vung vẩy lung tung.

"Tiểu Quân không thành thật nha." Ta lại cười xấu xa.

"Ca....." Tiểu Quân làm nũng trong ngực ta.

Ta càng động tình vô hạn, bắt đầu từng bước đỡ nàng vào tròng: "Tiểu Quân, cho ca hôn một cái nha."

Tiểu Quân nhắm mắt lại: "Hừ, thấy người chải răng rồi, ta miễn cưỡng đồng ý một lần, lần sau người đừng hòng nữa."

"A... A...." Đây là một nụ hôn dài hàng thế kỉ, chúng ta như quên đi hết thấy.

"Tiểu Quân, ca muốn." Ta đã thực sự cứng rắn, cứng rắn đến lợi hại.

"Không được, còn đau lắm." Tiểu Quân dẫu môi mãnh liệt lắc đầu.

" Lần này tuyệt đối không đau, ta cam đoan." Ta thề thốt mà chính mình cũng thấy bĩ ối, không tin được.

" Hừ, nếu người lại lừa gạt ta, ta lập tức về nhà." Tiểu Quân tuy không tin lắm, nhưng nàng vẫn đồng ý yêu cầu của ta.

" Yên tâm, tuyệt đối không đau." Ta hưng phấn xoay ngược nàng lại.

"Ai da..... Vậy người cũng phải tắm rửa sạch đã! Bẩn chết mất thôi, thật đáng ghét !" Tiểu Quân tức giận trách mắng liên hồi, ta cười hì hì dang tay ra cho nàng kì cọ.

Trong dòng nước ấm chảy qua người, Tiểu Quân đang quỳ gối nhẹ nhàng kỳ đại nhục bồng của ta. Nàng làm việc rất cẩn thận, từ miệng súng đến bao đạn đều được những ngón tay non mềm sờ vuốt làm ta mát lạnh cả người, thế nhưng sau đó lại là lửa dục nóng bùng bùng thiêu đốt, có lẽ do thích sạch sẽ nên nàng không thể cho phép thứ đồ dơ dáy tiến vào người nàng. Ta nhìn Tiểu Quân đỏ bừng mặt mà hưng phấn khôn cùng, nghĩ thầm chẳng lẽ tương lai muốn ân ái với nàng đều phải cẩn thận tẩy rửa sao?

Đại nhục bồng bị Tiểu Quân vỗ về chơi đùa hạ càng giường cao uy vũ, nàng thì ào ào tự nói:" Thật sự là không hiểu nổi, chỉ một chốc mà đã phồng to như vậy. Hừ, nhất định là quái vật."

"Tiểu Quân sẽ thích quái vật ngay thôi." Ta ưỡn đại nhục chạm lên gần như chạm vào môi nàng.

"Thích cái khí gió! Chán ghét quá đi! Ai da....." Tiểu Quân vô ý thức né tránh, thân thể trượt ra như cá chạch.

Ta liền nhanh chóng xoay người ôm chặt eo nàng, thuận thế đẩy nàng ngã lên mép bồn. Bên bồn tắm đá cẩm thạch bóng loáng, thân thể trơn mềm của Tiểu Quân trượt lên đá cẩm thạch lên làm ta đang nóng như lửa đốt mà

chụp hụt. Thấy ta luống cuống tay chân, Tiểu Quân phì cười, tựa hồ đang giễu cợt ta còn đàn hơn heo.

"Tiểu Quân, ca có phải là rất đàn hay không?" Lần nữa đặt Tiểu Quân dưới thân, hai con mắt trong veo của nàng nhìn thẳng vào ta. Ta nhẹ nhàng tách hai chân nàng ra, đem đại côn đỡ lên cửa động.

"Hừ, người mà còn là đàn sao? Người là lão gian cự hoạt, sắc đảm ngấp trời, hãm hại lừa gạt tiểu cô nương..... Ách, còn có..... Còn có....."

Tiểu Quân đang run rẩy, dù quở trách ta thời điểm nhưng vẫn run rẩy. Nàng nhất định cảm giác được đầu côn đang ở địa phương nào, nhưng ánh mắt nàng không hề có sự sợ hãi, chỉ có nhu tình thuần khiết.

"Ca hư hỏng như vậy sao?"

Ta dịu dàng lau sạch bọt nước trên mặt nàng, thân thể cường tráng đặt ở nàng nhỏ nhắn xinh xắn trên thân thể, côn thịt lượn lờ quanh cửa động, thỉnh thoảng trượt lên mấy cái. Thừa dịp Tiểu Quân đang lải nhải, ta đột nhiên thúc về phía trước một cái, nhục bổng lần nữa phá tan trói buộc đạo đức, chiếm cứ địa phương thần thánh nhất của Tiểu Quân.

"Ô oa! Đau quá, ô..... Ca xấu lắm! Ba nghìn bại hoại cũng không xấu bằng người." Tiểu Quân nện đôi bàn tay lên vai ta không thôi.

"Nào, mau ôm ca đi, lập tức sẽ hết đau thôi." Ta đem mặt áp vào Tiểu Quân bên tai, yêu thương dụ dỗ nàng.

Kỳ thật Tiểu Quân hôm qua đã phá trinh rồi, hôm nay vẫn sẽ hơi cảm thấy đau, ta nói như vậy tất nhiên hơi có chút ích kỷ.

"A..... A..... Đau quá! Ô....." Tiểu Quân càng không ngừng kêu la.

"Tiểu Quân, ta bế người lên giường nhé."

Ta ôm chặt Tiểu Quân đứng lên, có lẽ trên mặt đất quá trơn, ta lão đảo một cái thiếu chút nữa ngã sấp xuống. Tiểu Quân ưm một tiếng, chẳng hề oán trách mà vội vàng ôm cổ của ta, hai chân khép chặt vào hai bên hông giống như một con bạch tuộc. Ta cảm giác đại nhục bổng bị huyết động chặt khít điên cuồng áp bách, thật sự là tuyệt không thể tả nổi.

"Ô..... Vừa chặt lại vừa đau nữa, thứ to như vậy sao có thể nhét vào người ta chứ? Người..... Nhất định là đang gạt ta..... Ô ô....." Tiểu Quân tựa đầu lên vai ta khóc lóc nỉ non. Đi đi lại lại mấy bước thôi, đại nhục bổng của ta đã động vào nhục bích bao nhiêu thì Tiểu Quân run bật từng ấy lần, tiếng rên rĩ, âm thanh thống khổ không dứt bên tai. Ai! Thật sự là ồn ào.

TỶ PHU VINH DỰ

Tiểu Thủ Chương
www.dtv-ebook.com

Chương 48: Tập kích (1)

Ta lựa chọn đưa Tiểu Quân qua phòng ngủ, có lẽ ở nơi nàng tương đối quen thuộc ân ái sẽ làm nàng buông lỏng hơn. Khi ta nhẹ nhàng đặt Tiểu Quân trên chiếc giường lớn, nàng đã không còn kêu đau đớn, trong âm đạo nàng đã tuôn ra rất nhiều dịch nhầy khiến sự ma sát trở nên nhẹ nhàng hơn rất nhiều. Trước kia chỉ cần sờ Tiểu Quân, nàng có thể đại lượng bài tiết, còn nhẹ dễ dàng cao trào, hướng chi lần này là thật sự cắm vào, nàng phản ứng mãnh liệt đã ở dự liệu của ta bên trong.

"Tiểu Quân, còn đau không?" Ta cười hỏi.

"Còn một chút, rất chặt, ư....." Hơi thở nàng đã rất gấp gáp.

"Ca hiện tại muốn động một chút, nếu như cảm thấy đau thì cứ hô lên, biết không?" Ta cảm thấy như một lão sư đang dạy bảo Tiểu Quân.

"Rất..... Rất đau nhức, vì sao còn muốn động?" Tiểu Quân nheo mắt, vẻ đáng thương cực kỳ khiến thú tính của nam nhân phát điên lên.

"Ách." Ta muốn cười, nhưng lại không dám cười ra. Thấy Tiểu Quân khẩn trương túm chặt ga giường, ta liền nghẹn lời, chỉ có chậm chạp hoạt động đại nhục bồng. May mà Tiểu Quân chỉ hơi nhú mào rồi nhẹ nhàng thở ra một hơi.

Từ nét mặt nàng xem ra nàng đang dần dần thích ứng với đại nhục bồng của ta, ta lo lắng hỏi lại: "Cảm giác tốt hơn chút nào không? Còn đau nữa không?"

Tiểu Quân trợn mắt nhìn ta một cái, nhỏ giọng nói: "Đau lắm, đau chết á."

Ta cười quái dị bởi vì ta biết Tiểu Quân đang nói dối. Thấy bộ dạng ngây thơ trẻ con của nàng, ta liền đáp lại bằng nụ hôn nồng nhiệt. Môi nàng rất nhạt, có lẽ do quá khẩn trương, bất quá sau khi ta mút qua mấy lần, hai miếng anh đào đã đỏ tươi trở lại, cực kỳ đáng yêu.

Tiểu Quân cũng hôn lại ta nhiệt liệt chưa từng có, cũng là đáp lại sự kích thích của ta. Đôi mắt nàng đã đóng chặt, gò má đỏ ửng, ta biết nàng đã thực sự động tình, vì thế liền chớp cơ hội bắt đầu từ từ đưa đại nhục bồng vào. Tuy rất chậm, nhưng Tiểu Quân vẫn phản ứng khá mạnh làm ta rất khẩn trương, hai chân của nàng run rẩy kịch liệt, hai tay ôm chặt đầu ta.

Nhìn đốt ngón tay Tiểu Quân đã trắng bệch lên, ta biết nàng đang tận hưởng một loại cảm giác chưa từng có, ta tin tưởng cảm giác này nhất định không phải đau đớn. Dần dần, ta đã thấy khuôn mặt nàng hơi giãn ra, thế nên ta bèn đẩy nhanh tốc độ chọc vào. Tiểu Quân cũng chỉ vừa mới phá thân, âm đạo chặt khít làm ta cảm thấy rất bức bối, thế nhưng càng bức bối lại làm mỗi bước tiến càng cho ta khoái cảm tột cùng.

"A..... Ca..... Chặt quá....." Có lẽ là muốn thoát khỏi cảm giác nén chặt trong âm đạo, nàng cố xoay qua xoay lại, cái miệng nhỏ nhắn phát ra tiếng rên rỉ câu hồn.

"Tiểu Quân, buông lỏng chút đi. Người xem, ca lại sờ vú của người , Tiểu Quân không phải rất ưa thích ca sờ người núm vú sao?" Vì để cho Tiểu Quân có thể buông lỏng người ra, ta cố ý nói chút ít lời nói rời lực chú ý của nàng đi.

"A, A, thích..... Ah....." Tiểu Quân tiếng rên rỉ càng lúc càng lớn, còn ta lại càng đút vào mạnh hơn.

Chỉ là nhìn Tiểu Quân đang mê ly trong khoái cảm, cảm giác tội ác của ta càng mãnh liệt hơn, trời ạ! Tiểu Quân dù sao cũng là thân biểu muội của ta, chúng ta đang loạn luân sao? Nhưng tội ác cảm lập tức bị nhục dục bành trướng cùng tình cảm nóng bỏng của chúng ta đẩy văng đi. Vừa hôn núp vú Tiểu Quân, ta khởi xướng đợt trùng kích mãnh liệt nhất.

"A..... Ừ..... Ô..... Ca....." Đùi ngọc thon dài không hề run rẩy nữa, ta kinh hãi phát hiện thấy nàng đã tách hai chân ra, để cho bánh bao trắng trơn bóng tiếp nhận hoàn toàn dị vật hung mãnh. Dịch quỳnh tương tuôn ra tràn trề, nàng vụng trộm liếc địa phương giao cấu, lại chuyển dời tới đôi mắt ta. Đôi mắt như nước nhìn ta chằm chằm tựa hồ như muốn lên án tội ác của ta.

"Ta không phải ca của người, ta là tỷ phu. Tiểu Quân, người thích tỷ phu sao?" Một điểm lý trí còn sót lại nói cho ta biết, vì giảm bớt tội ác của mình cảm, ta lại để cho Tiểu Quân gọi ta là tỷ phu, đúng như bịt tai trộm chuông.

"Ừ..... Thích..... A, ta, ta muốn đi tiểu."

"Tiểu Quân, tỷ phu yêu người. Muốn tiểu cứ tiểu đi, tiểu trên giường ấy." Ta biết rõ Tiểu Quân đi tiểu ý vị như thế nào, cho nên ta không hề thương tiếc, nhục bồng càng tăng lực chặt mạnh mẽ đâm vào nhục huyết khít chặt, mãnh liệt ma sát khu vực mẫn cảm nhất của Tiểu Quân. Chất lỏng trơn nhầy mang theo hương khí mê người tràn ra bốn phía, thấm ướt cả người ta, phảng phất như bơi lên một lớp dầu.

"A..... Ca....."

Đây là một khúc nhạc mỹ diệu, ôn ền ôn nhu, từng nốt nhạc như gõ lên trái tim ta, tiến vào trong máu ta. Đợt cào trào của Tiểu Quân đến như một nốt cao nhất của bản nhạc, sau đó chân nàng cũng run lên bần bật.

"Nào, ca có lừa người không? Có phải là rất thoải mái không?"

Để cho Tiểu Quân hiểu được làm nữ nhân khoái hoạt cũng không khiến ta tổn hao bao nhiêu khí lực, thậm chí còn chẳng cần thở gấp. Đương nhiên, ta cũng không đạt được cao trào, ta không cần cao trào, chỉ cần có thể chinh phục Tiểu Quân, chiếm hữu Tiểu Quân, ta đã cảm thấy rất thỏa mãn. Tựa hồ trong một chỗ tối tăm nào đó, Tiểu Quân đã thuộc về ta. Còn Tiểu Quân lúc này đang nằm im thin thít chẳng thém để ý tới ta, nàng nhắm mắt lại, hơi thở vẫn còn dồn dập.

"Nói đi, Tiểu Hương Quân của ta." Ta cúi xuống nhắm nháp những giọt mồ hôi trên người Tiểu Quân, còn đại nhục bồng vẫn còn cắm trong hang động của nàng. Chỗ đó thật sự như giống như một đầm nước, toàn bộ ướt đầm, cả ga giường cũng ướt đầm.

"Ca..... Ta sắp chết mất....." Tiểu Quân sâu kín rên rỉ một tiếng, chậm rãi mở to mắt ra.

"Ha ha." Ta cảm thấy được buồn cười như muốn bò lăn ra đất.

"Cười cái gì mà cười, ta..... Hôm nay ta mà còn nói với người một câu, ta sẽ không gọi Lý Hương Quân nữa." Tiểu Quân oán hận mà lại nhắm mắt lại, ta phát hiện vẻ mặt nàng chẳng có chút giận dữ. Cái miệng nhỏ nhắn cong lên, không phải là cười còn có thể là cái gì?

"Đói bụng chưa?" Ta nằm nghiêng trên giường, thủ thủ hỏi nàng, hai tay vẫn để trên hai bờ hông.

Tiểu Quân không nói gì cả, ta xoa nhẹ bồng chốc đầu vú nàng, ta lại nhỏ giọng hỏi: "Muốn uống nước không?"

Tiểu Quân vẫn núp trong khuỷu tay ta không nói lời nào, ta thầm buồn cười, bèn cố ý hỏi: "Không nói gì sao? Không nói sẽ bị trừng phạt đó."

Vừa nói ta vừa làm bộ ướn người lên, lần nữa tiến vào thân thể nàng. Nhưng ngay lúc đó, một âm thanh làm ta lạnh xương sống truyền đến:

"Tiểu Quân không phản đối, vậy ta có lời nói muốn hỏi."

"A....."

Tiểu Quân thét lên một tiếng phá tan không gian yên tĩnh, nàng ôm lấy một cái gối ngăn trước ngực, cả người cuộn lại. Ta càng khiếp sợ, nhướn mắt nhìn kẻ không mời mà tới.

"Lãng quản lý?"

Ta cảnh giác nhìn Lãng Khiêm, có lẽ do đã có quá nhiều kinh nghiệm, ta rất nhanh bình tĩnh lại từ trong sự khiếp sợ. Quần áo đều đã bị vất đi lung tung, ta chỉ đành cầm tấm khăn mỏng khoác lên Tiểu Quân, lại kéo ga giường lên bao thân thể mình lại. -

" Là ta." Lãng Khiêm thản nhiên nói.

" Người vào bằng cách nào?" Ta cảm thấy rất kỳ quái về vấn đề này.

" Trên thế giới này, bất cứ cánh cửa nào có thể mở bằng chìa khóa, ta đều có thể tùy tiện ra vào." Lãng Khiêm bình tĩnh nhìn ta, ánh mắt hãn trầm ổn kiên định. Ta phát hiện Lãng Khiêm đã thay đổi thành một người khác. Nét mặt lạnh lùng đầy cương quyết khác hẳn sự ôn hòa ngày thường.

"Người muốn hỏi cái gì?" Ta nhảy từ trên giường xuống, chăm chú nhìn Lãng Khiêm. Lúc này, không khí cực kỳ ngưng trọng, ta cố ép mình tỉnh táo lại nhìn kẻ mà ta vẫn luôn coi kính trọng bấy lâu nay.

"Băng ghi hình đâu?" Lãng Khiêm chậm rãi nói ra mục đích của mình.

"Trên bàn trà phòng khách, người có thể lấy đi." Ta hơi suy nghĩ một chút, lập tức bình tĩnh trả lời.

"Ta đã kiểm tra, không có thứ ta muốn." Lãng Khiêm trong mắt hiện lên sự âm u lạnh lẽo.

"Ta cũng không biết." Ta cười nhạt, làm bộ trấn định.

"Lý Trung Hàn, thời gian chúng ta quen biết không ngắn, cho nên ta rất muốn thổ lộ với người vài lời."

"Người nói đi."

"Nếu như người muốn tiếp tục sống vui vẻ, tiếp tục hoan ái với biểu muội người, tiếp tục làm một tổng giám đốc phong lưu, như vậy người không nên tham gia vào vũng nước đục này."

Lăng Khiêm chuyển ánh mắt về phía Tiểu Quân, từ đó bắn ra hào quang nóng bỏng: "Tính mạng mỗi người đều rất quý giá, đặc biệt cô muội muội xinh đẹp như tiên của người vậy, người càng phải cẩn thận bảo vệ nàng. Đừng để đến lúc đó, ngay cả cơ hội hối hận cũng không có. Ai! Nếu như không phải tình thế bắt buộc, ta thực không đành lòng phá hỏng giây phút triền miên của các người. Biểu muội người là người con gái đẹp nhất ta từng thấy. Ta đã sống hơn 40 tuổi, chờ đợi ba năm trong kt, nhưng ta cảm thấy tất cả nữ nhân trong kt cộng lại cũng không bằng một sợi tóc biểu muội người."

"Điều này không cần người phải nói." Ta tất nhiên nghe ra Lăng Khiêm sự uy hiếp trong lời hăn.

"Thế nhưng nếu như người không giao cuốn băng ghi hình kia ra đây, ta sẽ không chút do dự bẻ gãy cổ biểu muội người. Tuy rất đáng tiếc, nhưng ta buộc lòng phải làm vậy, bởi vì ta chỉ là một kẻ tay chân."

Khi nói những lời này, trong mắt hăn tràn đầy bi ai, hăn giống như đang nhìn thấy Tiểu Quân hương tiêu ngọc vẫn. Ta cực kỳ phần nộ lại sợ hãi, lúc này, ta đã hơi thiên về khuynh hướng thỏa hiệp. Cuốn băng có chữ "Hà" trên nhãn kia trước lúc ta trở lại khách sạn đã gửi qua bưu điện cho Trang Mỹ Kỳ.

"Ông chủ người là ai? Chu Cửu Đồng sao?" Ta rất ngạc nhiên.

"Chu Cửu Đồng không có tư cách làm ông chủ của ta, về phần là ai người cũng không cần biết, bây giờ điều người cần phải làm là đem băng ghi hình giao ra đây."

Lăng Khiêm đột nhiên tiến lên trước một bước. Ta vội tiến lên ngăn không cho hắn tới gần giường. Còn Tiểu Quân nghiêng nghiêng cái đầu nhỏ nhìn Lăng Khiêm, tựa hồ còn trấn định hơn cả ta, điều này làm ta rất kỳ quái, tại sao vậy chứ? Ta rất buồn bực, chẳng lẽ kinh nghiệm sinh tử trước kia khiến nàng không còn xa lạ gì với nguy hiểm ư? Ta cười khổ trong lòng, bất kể như thế nào, ta là một ca ca nhất định phải bảo hộ nàng, Tiểu Quân hiện tại không chỉ là ta biểu muội, nàng còn là nữ nhân của ta.

Thấy ta lao đến, Lăng Khiêm liền ra tay rất nhanh. Hắn thụi một đấm vào bụng ta, khiến ta cảm thấy như ruột gan đảo lộn, muốn nôn ra một trận. Nhưng ta không hề ngã xuống, cánh tay ta xiết chặt hắn như một chiếc còng, cả hai thân thể đứng yên trong không khí, ngay sau đó là hai cú đấm liên tiếp giáng tới.

"Khục khục....."

Ta thống khổ ho lên hơn mười âm thanh, máu đỏ trào lên mặt chát tanh tưởi không khiến ta mất đi ý chí.

"A..... Người là tên vương bát đản, không được đánh ca ca ta. Cuốn băng kia ta biết ở chỗ nào, người thả ca ta ra." Tiểu Quân chửi ầm lên rất có uy thế. Nàng còn ném chiếc gối về phía Lăng Khiêm. Chỉ là nghe thấy nàng nói muốn đưa băng ghi hình kia đi, quả thực làm cho ta hoảng sợ.

"Tiểu Quân, người điên rồi? Nói bậy bạ gì đó?"

Trong trí nhớ, đây là ta lần đầu tiên ta rống to với nàng. Vừa hé miệng ra là lại một ngụm máu lớn phun ra khỏi cổ, nhuộm hồng cả ga giường thanh

nhã. Ta cảm thấy trời đất quay cuồng, hai chân mềm nhũn muốn ngã xuống.

"A, tiểu muội muội mau nói cho thúc thúc biết, băng ghi hình ở chỗ nào?" Lăng Khiêm cười rất tươi với Tiểu Quân, nhưng ta nhìn thấy đó là nụ cười của một con chó sói.

"Cuốn băng kia đương nhiên không ở đây. Ta biết nó được cất ở đây, cũng có thể đưa người đi lấy, nhưng ta không thể thân thể trần truồng mang người đi được."

Tiểu Quân không để ý đến ta mà nổi giận đùng đùng hô to với Lăng Khiêm. Ai! cái giọng ỏn ẻn của nàng chẳng hề giống như đang tức giận, quả thực như người ta đang nói chuyện phiếm.

"Vậy quần áo người ở đâu?" Nụ cười của Lăng Khiêm càng sáng lạn hơn.

"Ở phòng bên cạnh." Tiểu Quân trả lời rất rành mạch.

"Được, ta cùng người biểu ca đi lấy quần áo, người thành thực đợi ở chỗ này. Chớ có lộn xộn, nếu như người làm ra điều gì đó, ta sẽ cho biểu ca không còn chiếc răng nào. Hắc hắc, nếu như vậy, người cùng hân hôn môi thì sẽ có cảm giác rất khác lạ đó." Lăng Khiêm cười tủm tỉm nhìn Tiểu Quân, ta phát hiện nụ cười của hắn còn khó coi hơn cả của người chết.

Tiểu Quân cả giận nói: "Ta còn lâu mới hôn hắn."

"Ha ha, vậy ta muốn xem người có muốn nhìn hắn không còn chiếc răng nào hay không?" Lăng Khiêm cười càng gian trá hơn, trong mắt hắn, Tiểu Quân chỉ là một tiểu cô nương không thể mang lại sự uy hiếp gì.

Tiểu Quân đột nhiên đỏ mặt lên, con mắt to xinh đẹp đảo qua người ta vài vòng, lập loè phát ra sự giảo hoạt khó có thể phát giác. Trong lòng ta khẽ động, vừa đang suy nghĩ xem Tiểu Quân định làm gì, chợt nghe nàng la

lớn: "Vậy người còn dài dòng cái quái gì! Rốt cuộc người có muốn băng ghi hình không?"

"Ha ha, tiểu muội muội hình như rất suốt ruột chờ ta rời khỏi căn phòng này thì phải, có hay là muốn gọi điện thoại không?"

Lăng Khiêm vừa nói, ta cũng tỉnh ngộ ra. Quả nhiên Tiểu Quân đã có ý, chỉ tiếc là đã bị vạch trần, ta ừ ừ không thôi.

"Gọi điện thoại gì chứ? Ta đâu có chiếc điện thoại nào chứ! Hừ, cứ tưởng là mình rất thông minh nữa chứ, so với tỷ phu ta còn ngu ngốc hơn." Tiểu Quân trợn mắt mắng to, đã có chút phong thái của những bà bán cá ở chợ.

Lăng Khiêm bị chửi xối xả cũng không tức giận, hắc cười gian rồi nói: "Tiểu muội muội cứ yên tâm. Trước khi vào phòng, ta đã cắt đứt đường dây điện thoại của căn phòng này, điện thoại của ca ca người cũng bị ta ném vào trong nước rồi, hiện tại chỉ còn thiếu điện thoại của tiểu muội muội thôi. Tiểu muội muội giao điện thoại cho thúc thúc được không? Thúc thúc cam đoan sau này sẽ trả cho người mười chiếc điện thoại, còn là kiểu mới nhất nữa."

Sắc mặt Tiểu Quân đại biến, mông dưới nệm thân thể run rẩy bồng chốc, cái miệng nhỏ nhắn kiên quyết : "Ta..... Ta không có điện thoại."

"Vậy sao?"

Lăng Khiêm cười lạnh một tiếng, thân hình nhoáng lên một cái đã lao đến cạnh giường, ta còn đang định xông lên thì đã thấy chiếc khăn mỏng trên người Tiểu Quân bị Lăng Khiêm hất xuống. Dưới chiếc đùi ngọc là một chiếc điện thoại màu trắng không biết đã ở đó từ lúc nào. Ta vừa tức vừa sợ muốn xông lên quyết ăn thua đủ với hắn.

TỶ PHU VINH DỰ

Tiểu Thủ Chương
www.dtv-ebook.com

Chương 48: Tập kích (2)

Thế nhưng còn chưa đợi ta xông lên, hắn đã cầm chiếc điện thoại bẻ rắc một tiếng, hai mảnh vỡ vụn rơi lả tả từ trong tay hắn, ta thật sự chết lặng trước sức mạnh của hắn: "Các người chó có giở trò với ta nữa! Nhìn chiếc điện thoại kia mà học tập. Hiện tại người đi theo ta, còn người ngồi yên trên giường đó. Nếu không đừng trách ta không báo trước."

"Thúc thúc đừng nóng, đừng nóng, chờ ta mặc quần áo tử tế sẽ mang thúc thúc đi lấy mả. Chỉ hy vọng thúc thúc đừng đánh tỷ phu, người đánh chết hắn thì sau này ta sẽ không còn cơ hội đánh hắn nữa." Tiểu Quân vội vã thề thốt, đồng thời xốc tấm khăn lên che lại thân thể. Ta không ngờ đến lúc này rồi mà nàng còn tâm tư nói giỡn, ta thật không biết nói nàng thế nào, là quá ngây thơ không biết kẻ trước mặt hiểm ác thế nào, hay là quá bình tĩnh trước tình cảnh hung hiểm.

"Muội muội người để quần áo ở đâu?" Lăng Khiêm lạnh lùng ra câu hỏi với ta.

"Ta nào biết ở đâu chứ?" Ta không nhanh không chậm chạy qua chạy lại ra vẻ tìm kiếm, thực chất là để kéo dài thời gian. Đọc Truyện Kiếm Hiệp Hay Nhất:

Nơi này có tám gian phòng, mỗi một gian phòng đều có tủ quần áo, mỗi tủ quần áo ta đều cẩn thận nhìn qua một cái. Lăng Khiêm theo sát sau lưng ta như giám thị phạm nhân, chỉ là vừa qua năm phút đồng hồ, hắn đã có chút không kiên nhẫn được nữa.

"Đừng lễ mễ nữa, còn lễ mễ thì ta không khách khí nữa đâu." Lăng Khiêm đột nhiên nổi giận.

"Ta có lễ mễ đâu, người muốn không khách khí thì xin mời, chẳng lẽ ta có thể biết trước Lăng đại nhân sẽ xuất hiện sao, sau đó kịp thời giấu quần áo muội muội ta đi sao?" Ta giấu cợt một tiếng, mùi tanh trong miệng còn chưa tan đi, trong lòng ta đang đốt cháy một mối lửa. Tuy tự biết mình không phải là đối thủ của hắn, nhưng ta thề phải báo mối thù này, không chỉ vì hắn đánh ta mà càng là vì hắn đã xúc phạm Tiểu Quân, người mà ta yêu quý hơn cả tính mạng của mình.

"Biểu muội người rất đẹp, mọi nam nhân đều động tâm với nàng, cho nên người đừng khiến ta nóng nảy." Lăng Khiêm hừ lạnh một tiếng, hắn uy hiếp ta rất trực tiếp. Điều này không thể không khiến ta sợ hãi, nghĩ vậy, ta đành giữ im lặng, thế nhưng lại càng sốt ruột hơn, không biết Tiểu Quân có chủ ý gì nữa đây. Đương nhiên, ta cũng không thể ký thác mọi hi vọng lên một cô bé mới mười tám tuổi được, ta phải tự nghĩ cách giải nguy ra sao, nhưng càng nghĩ ta càng thấy bế tắc.

"Lăng quản lý, trước kia người không phải người như vậy. Ta đã từng nhận được rất nhiều lời dạy bảo của người, kể cả những kiến thức về tài chính, ta đã từng coi người là người thầy, là huynh trưởng của mình. Ta không biết vì sao người phải làm vậy, thế nhưng một người cũng không thể làm hoàn toàn đánh mất lương tâm được, Lăng quản lý, người hãy nghĩ lại đi?"

Đã không có kế sách gì hay, ta chỉ có dùng tình cầu xin hắn, có lẽ may ra cũng cứu được Tiểu Quân ra ngoài.

"Đừng nói nhảm với ta nữa, nói cho người biết, nếu còn muốn nghĩ kế thoát khỏi ta thì ta sẽ khiến người phải hối hận cả đời đó. Bất quá, niệm tình người từng là cấp dưới của ta, ta muốn khuyên người một câu, đừng xen vào việc của người khác. Người vốn là một kẻ ngoài cuộc, căn bản là không

biết nông sâu ở kt, nếu như người chạm vào những mối quan hệ trong này, cho dù ta không hạ thủ thì người cũng không tránh khỏi tay kẻ khác đâu."

"Khủng bố như vậy sao?" Ta quay người nhìn Lăng Khiêm, ánh mắt hằn vằn luôn trầm ổn kiên định, không có mảy may lập loè, như thể xem ra hẳn nói đúng sự thật. Ai! ta thở dài một hơi, có lẽ đúng là mình không nên đến vị trí này, ta chỉ muốn trước mắt thoát khỏi khốn cảnh hiện tại, sau đó sẽ không chút do dự giao quyền quản lý công ty cho La Tất, rồi mang Tiểu Quân cùng Đái Tân Ni rời khỏi thành phố trở lại quê nhà, sống bình lặng qua ngày. Còn những chuyện tranh quyền đoạt lợi, người lừa ta gạt này cho gặp quỷ đi thôi !

Cho dù ta sợ ném chuột vỡ bình, cho dù ta tin tưởng Lăng Khiêm không nói dối, nhưng ta vẫn không thể giao bằng ghi hình cho hẳn. Bởi vì những cuốn bằng này liên quan rất lớn đến Hà bí thư, dù sao hẳn cũng là cha Hà Phù, nàng đã mấy lần cứu ta, ta không thể ích kỷ tự lo cho mình được. Thấy ta lộ ra sự hoảng sợ, Lăng Khiêm lạnh lùng cười: "Người có thể không thích ta, nhưng người phải tin lời ta nói."

"Ta tin." Ta nhẹ gật đầu, ánh mắt lại lướt qua Lăng Khiêm. Phía sau hẳn, Tiểu Quân từ trong phòng lộ ra nửa người, quần áo nàng đã chỉnh tề trên người, xem ra y phục của nàng vẫn ở ngay trong phòng ngủ, nhưng vừa rồi Lăng Khiêm đều kiểm tra cả căn phòng một lượt tại sao lại không thấy quần áo của nàng chứ? Ta lóe ra một vài ý nghĩ.

"Tin là được rồi, thời gian của chúng ta không nhiều lắm, người hãy mau lên đi." Lăng Khiêm lộ ra dáng tươi cười, hẳn giơ cổ tay lên liếc nhìn đồng hồ.

Đây là lần đầu tiên Lăng Khiêm từ khi tiến vào phòng để lộ ra sự buông lỏng, tuy chỉ là một giây phút rất nhỏ nhưng ta chỉ có tận dụng cơ hội này. Vì Tiểu Quân, ta sẵn sàng liều cả tính mạng.

"Tiểu Quân, chạy mau....." Ta đột nhiên đánh về phía Lăng Khiêm.

"Người muốn chết." Lăng Khiêm gầm lên một tiếng, hất hai tay như chớp bổ lên ngực ta. Lúc này, khoảng cách giữa ta và hắn chỉ là hai bước, Lăng Khiêm tuy phản ứng rất nhanh, nhưng vẫn bị ta bổ đè lên người.

"Tiểu Quân, mau đi gọi bảo vệ, nhanh lên....."

Ta chịu đựng hàng loạt cú đánh như búa nện ôm chặt lấy Lăng Khiêm. Ta chỉ muốn dành từng giây phút để Tiểu Quân gọi người tới, cho dù hăng ác thế nào cũng không dám hành hung dưới ban ngày ban mặt.

"Ai da..... Đừng đánh nữa, đừng đánh nữa! Ca..... Người đúng là tên ngu ngốc, Hà Phù tử tử, Như Cốc ca ca sắp tới rồi."

Tiểu Quân không hề chạy đi, nàng lo lắng tiến đến chỗ ta vật lộn với Lăng Khiêm.

"Cái gì?"

Ta vừa nghe Tiểu Quân nói như vậy liền cảm thấy sững sờ, vô tình để tên Lăng Khiêm vùng người ra. Hắn từ từ đứng lên, con mắt độc ác lạnh lẽo đã trở nên đỏ thẫm vì tức giận, hắn mắng to: "Hai người các người dám trêu chọc ta ! Không cho các người biết tay thì ta không còn là Lăng Khiêm nữa."

Lăng Khiêm nói xong, hai tay ta lập tức bị bắt chéo sau lưng, rồi một trận đau nhức kịch liệt truyền đến. "Rắc" một tiếng, cánh tay phải của ta đã mất đi tri giác, phảng phất như bị chặt mất vậy.

"A a a....." Ta đau đến nỗi chảy cả nước mắt nước mũi.

"Người làm gì đó? Tên xấu xa, thả ca ca ra, thả ca ca ra..... Người là con rùa đen vương bát đản !"

Tiểu Quân cầm lấy một chén trà đập tới Lăng Khiêm. Hắn còn đang mãi đối phó ta, căn bản không để nàng vào mắt, thế nên bị chén trà đập trúng vào trán, "Xoảng" một tiếng, chén trà vỡ vụn, xem ra khí lực Tiểu Quân cũng không hề nhỏ.

"Tiểu Quân, chạy mau....."

Trông thấy Lăng Khiêm đang đứng lên, ta quên hết mọi đau đớn kêu to. Máu tươi từ trên trán Lăng Khiêm tuôn ra xối xả, tràn xuống xương gò má nhỏ tong tong từng giọt, quả thật giống những tên diễn viên trong phim kinh dị.

"Còn muốn chạy ư? Hôm nay ta sẽ làm thịt hai tiểu súc sinh các ngươi! Hắc hắc, tiểu muội muội, thúc thúc sắp đến đây." Lăng Khiêm cười vắn vẹo đi về phía Tiểu Quân.

"A....." Tiểu Quân hét lên một tiếng, hướng gian phòng chạy tới, "phanh" một tiếng đóng cửa phòng.

"tiểu muội muội tên là Tiểu Quân vậy sao? Tiểu Quân muội muội, đóng cửa lại thúc thúc cũng có thể đi vào."

Lăng Khiêm cười âm thầm hai tiếng, nhấc chân lên đá âm một cái vào cánh cửa, tiếp theo là tiếng thét chói tai của Tiểu Quân từ trong phòng truyền ra.

"Lăng Khiêm, ngươi dừng tới! Ta..... Ta sẽ đưa bằng ghi hình cho ngươi....." Ta gào lên với Lăng Khiêm, mong hi vọng cuối cùng này có thể cứu thoát Tiểu Quân.

Lăng Khiêm sửng sờ, thò tay lau máu tươi trên mặt, con mắt hung dữ nhìn chăm chăm vào ta cười lạnh: "Được, ta tạm thời buông tha muội muội ngươi. Bất quá, ta cảnh cáo một lần cuối cùng với ngươi, nếu như ngươi

còn dám giở trò với ta, ta lập tức làm thịt người, sẽ đem muội muội đáng của người yêu tiền dân hậu sát, người nghe rõ rồi chứ?"

"Nghe..... Nghe rõ....."

Ta quả thực vô kế khả thi, lúc này chỉ mong có trước chặn hãm lại rồi nói sau. Lãng Khiêm nghe ta nói vậy liền quay đầu đi tới chỗ ta. Ôi, ta nghĩ thầm lần này thực xong đời rồi. Đột nhiên, một tiếng hô thanh thúy vang lên: "Đứng yên! Lập tức đưa hai tay lên qua đầu, nếu người dám lộn xộn ta sẽ nổ súng."

Ta quay đầu nhìn lại. A, Ông trời ơi! Là Hà Phù! Chính là nàng! Tư thế hai tay cầm súng của nàng thật sự đẹp ngây người, ta nhìn thấy nàng như một vị thần bước xuống nhân gian.

"Hà Phù tỷ tỷ....."

Tiểu Quân từ trong phòng thò cái đầu nhỏ ra, giọng nàng nghe có vẻ rất uất ức.

"Tiểu Quân, người không nên đi ra đây, cứ ở trong phòng khóa cửa lại."

Hà Phù nói rất nghiêm trọng. Ánh mắt nàng cùng cây súng trong tay tạo thành một đường thẳng tắp nhắm thẳng vào Lãng Khiêm.

"A, cánh cửa bị nát rồi, ta..... Ta sang phòng bên cạnh."

Tiểu Quân rất nghe lời Hà Phù, nàng liền nhanh chân chạy sang phòng bên cạnh, tốc độ không thể nói là chậm, nhưng trong mắt Lãng Khiêm, đây là một cơ hội tuyệt hảo. Hắn chuyển mình định nhảy về phía Tiểu Quân. Ai, nàng vẫn còn quá non nớt! Lúc này khoảng cách giữa nàng và Lãng Khiêm khoảng cách là rất gần, rõ ràng nàng không nên đi ra khỏi phòng.

"Đoàng !" Khẩu súng trong tay Hà Phù lập tức nổ vang. Thế nhưng Lãng Khiêm vẫn tránh thoát được viên đạn, lăn tròn trên mặt thảm mây vòng, linh hoạt như một con cá chạch. Trong làn điện quang hỏa thạch, hắn đã lăn đến bên cạnh Tiểu Quân, khẩu súng trong tay Hà Phù mặc dù đã nhắm chuẩn lên Lãng Khiêm nhưng nàng do dự không dám bắn, nàng sợ sẽ gây nguy hiểm cho Tiểu Quân.

"A..... Thả ta ra, mau buông ta ra....."

Tiểu Quân đã rơi vào trong tay Lãng Khiêm liền thét lên kinh hãi, mặc cho nàng giãy dụa thế nào cũng không thoát nổi, nàng đã trở thành tấm chắn trước người Lãng Khiêm.

"Buông nàng ra." Hà Phù gầm lên.

"Bỏ súng xuống, nếu không ta sẽ giết nàng."

Lãng Khiêm dùng một cánh tay quấn chặt cổ Tiểu Quân, tay còn lại móc ra một đồ vật kim loại sắc nhọn dí vào gáy nàng, có lẽ nó vốn dùng để mở khóa, nhưng trong tình cảnh này thì sự sắc nhọn của nó có thể giết Tiểu Quân bất cứ lúc nào, cả ta và Hà Phù đều hoảng sợ không thôi.

"Hắc hắc, người nổ súng đi! Ta lập lại lần nữa, nếu người không bỏ súng xuống ngay lập tức, ta sẽ giết cô nàng này. Đến lúc đó, các người cũng đừng trách ta tâm ngoan thủ lạt."

Vừa nói, Lãng Khiêm còn dí chiếc dao lên cổ Tiểu Quân, tựa hồ đã đâm rách làn da trên ót nàng, khiến nàng đau đớn đến nổi nước mắt ngấn dài, nhưng nàng cắn chặt bờ môi không hô lên một âm thanh nào. Điều đó làm ta bội phục sự kiên cường của nàng.

Hà Phù chắc hẳn cũng thấy rất rõ, điều này khiến nàng thực sự e sợ, hai tay lập tức buông xuống từ từ: " Người đừng làm khó nàng. Nếu như ta nhớ không lầm, người là Lãng Khiêm, năm nay bốn mươi ba tuổi, từng là bộ đội

đặc chủng trong tập đoàn quân thứ 16 đội phó đại đội hai. Luận thân thủ, ta chắc chắn không phải bằng người, nhưng người không thể cứ tiếp tay cho kẻ xấu. Khi Ban Kỷ Luật Thanh tra điều tra Vạn Cảnh Toàn, chúng ta đã rà soát kỹ càng thân phận các người, người là quân nhân, nên phục vụ cho quốc gia, mà không phải vì một người nào đó. Ta muốn nói cho người biết, Vạn Cảnh Toàn đã bị xử lý, con của hắn Vạn Quốc Hào đêm qua cũng đã bị bắt. Việc duy nhất bây giờ người có thể làm là đi tự thú, nhận sự khoan hồng của pháp luật."

"Pháp luật sao? Trong từ điển của Lăng Khiêm ta không có hai chữ pháp luật. Đúng vậy, ta là người của Vạn Cảnh Toàn, mười hai năm trước ta đã theo hắn. trước kia hắn là ông chủ của ta, tương lai cũng là ông chủ của ta, dù chết ta cũng là quỷ của Vạn Cảnh Toàn. Đây là tín niệm của ta, bất luận điều gì ta cũng không hối hận, ta chỉ không cam lòng, các người đã điều tra Vạn thị trưởng, vì sao không điều tra Hà Thiết Quân? Ba năm trước khi ta tiến vào công ty kt, mục đích chính là để điều tra hắn."

Lăng Khiêm càng nói càng giận: "Ta chỉ là không ngờ rằng quyền lực của hắn so với tưởng tượng của chúng ta còn khổng lồ hơn, cũng không ngờ rằng các người ra tay nhanh như thế, trách không được tối hôm qua ta đã mất liên lạc với cha con Vạn Cảnh Toàn. Ai! Ta thật không cam lòng! Nếu có thể sớm cầm được bằng ghi hình, chúng ta có lẽ còn có cơ hội." Lăng Khiêm nói xong, thở dài một tiếng.

Khi Lăng Khiêm nhắc đến Hà bí thư, ta phát hiện ra Hà Phù tựa hồ thoáng run rẩy một cái. Chẳng lẽ trong này có ẩn tình gì? Ai! ta dốt đặc cán mai với mấy chuyện tranh giành quyền lực này, cũng không muốn biết rõ. Nhưng ta đã cảm nhận sâu sắc được sự tàn khốc của nó, điều đó làm ta ý thức được phải rời khỏi kt, quyết tâm rời khỏi thành phố.

"Thế đạo này không phải như người tưởng tượng, công đạo tự ở lòng người. Hà bí thư nếu đã phạm vào tội ác, hắn cũng không trốn thoát khỏi sự trừng trị của pháp luật." Hà Phù nhàn nhạt nói ra.

"Ta không cam lòng, ta quyết không đầu hàng, ta đã từng là quân nhân, quân nhân dù chết cũng không đầu hàng." Lãng Khiêm lẩm bẩm.

"Người rất ngoan cố, người của chúng ta năm phút nữa sẽ vây quanh đây, người không trốn thoát được đâu. Hãy nghĩ lại về người nhà của người, thân nhân của người, đừng chống cự nữa để họ phải khổ vì người."

Hà Phù tựa hồ rất có kiên nhẫn quần nhau với Lãng Khiêm. Có lẽ đúng như như lời nàng nói, trong năm phút nữa thì cả Kiều Như Cốc và người trong Ban Kỷ Luật sẽ tới đây. Nhưng ta thật sự rất lo lắng cho sự an nguy của Tiểu Quân, năm phút đồng hồ với ta lúc này thật giống như 5 năm. Còn Lãng Khiêm, vẻ mặt hần vẫn dờ dẩn như vậy, trong miệng hần lẩm bẩm điều gì đó nghe như: "Năm phút ư, còn ta thì chỉ cần ba phút thôi"

"Ba phút? Có ý gì?"

Hà Phù lập tức ý thức được nguy hiểm, nàng vừa định giơ súng lên, thế nhưng Lãng Khiêm đã ra tay trước. Đồ vật kim loại trong tay hần bay về phía nàng, nàng kinh hãi vội vàng né tránh, nhưng đồ vật này giống như đã sớm biết được trước lộ tuyến né tránh của nàng, liền vòng theo một quỹ tích quái dị đuổi theo nàng. Chỉ thấy một hừ nhẹ vang lên, cánh tay cầm súng của nàng đã bị con dao cắm vào lút cán.

TỶ PHU VINH DỰ

Tiểu Thủ Chương
www.dtv-ebook.com

Chương 49: Từ chức (1)

Ta cảm thấy cực kỳ chấn động, nhìn sắc mặt tái nhợt của Hà Phù mà biết được rằng nang đang rất đau đớn. Nàng chấp choạng lui về phía sau muốn chuyển khẩu súng sang tay trái, thế nhưng trong tích tắc này, Lăng Khiêm đã ném Tiểu Quân về phía Hà Phù .

Hà Phù thấy thế vội ném súng đi để tiếp được Tiểu Quân. Tại đây khẩn cấp trước mắt, Hà Phù lựa chọn thứ hai. Ta thực sự cảm động khi nàng đưa ra lựa chọn dũng cảm như vậy. Nhưng Tiểu Quân bị ném tới rất mạnh, cả hai nàng cùng ngã nhào mấy vòng trên mặt đất. May mắn bên dưới còn tấm thảm làm giảm bớt lực va đập, ta thậm chí thở nhẹ một hơi, đồng thời lại càng phần nộ muốn giết tên Lăng Khiêm.

"Lăng Khiêm, nhận lấy! Trông thấy hắn đang chạy tới nhặt khẩu súng, ta vội vàng nhặt lên một mảnh sứ vỡ trên mặt thảm ra sức ném về phía hắn. Lúc này Lăng Khiêm đang tập trung tinh thần cao độ nên rất khẩn trương, nghe thấy ta hô lên như vậy, lại nhoáng thấy có vật thể màu trắng bay tới, bản năng buộc hắn nhanh chóng lách mình tránh đi "một kích trí mạng" này. Chỉ là sau khi quay nhìn lại thấy chỉ là một mảnh vỡ chẳng lấy gì làm nguy hiểm đã khiến mình mất đi thời gian, hắn ngoại trừ phần nộ cùng cực thì chỉ còn lại nỗi tuyệt vọng. Bởi vì khẩu súng ngắn rút trên mặt thảm đã bị Tiểu Quân nhặt lên giao cho Hà Phù, tuy tay phải nàng đã bị thương rất nặng, nhưng ta nhìn thấy trong mắt nàng tràn sự ngạo tự tin.

"Người dùng tay trái cũng có thể bắn trúng ta sao?" Lăng Khiêm nhìn chằm chằm khẩu súng đen ngòm trong tay Hà Phù.

"Người có thể thử nếu muốn." Hà Phù lạnh lùng trả lời.

"Không thử nhất định sẽ không có cơ hội, thử một chút có lẽ còn có cơ hội." Lăng Khiêm nói xong, thân hình đột nhiên biến mất. Khi hắc nháy lên, ta thật sự lo lắng Hà Phù có thể bắn trúng hắc hay không. "Bùm! một tiếng, lo lắng của ta đã trở thành dư thừa, một phát súng này rất chuẩn, găm vào giữa mi tâm Lăng Khiêm.

"Tiểu Quân, hãy ôm tỷ tỷ đi, không nên nhìn." sau khi Hà Phù nổ súng vẫn còn quan tâm ôm chặt Tiểu Quân. Thế nhưng nhìn khuôn mặt tái nhợt của nàng, ta cảm thấy ruột gan đau quặn lại, nước mắt lập tức trào ra.

"Vâng, ta không nhìn đâu. Hà Phù tỷ tỷ bắn trúng chưa?" Tiểu Quân vẫn còn ồn ào trong ngực Hà Phù.

"Rồi."

"vậy hắc chết rồi sao?"

"Hắc chưa chết đâu, chỉ ngất đi thôi."

"Ừ, ai da! Hà Phù tỷ tỷ, trên tay người đều là máu ! Tiểu Quân đã phát hiện vết thương trên người Hà Phù .

"Không có việc gì đâu, cứ để tỷ tỷ nghỉ một chút là được. Trung Hàn, mau đưa Tiểu Quân vào phòng, lát nữa sẽ có người tới. Chuyện hôm nay các người đều phải đến làm bản ghi chép."

"Ừ, biết rồi, có cần gọi xe cứu thương không?" Ta vội lau nước mắt nước ăn cần hỏi thăm.

"Không cần, người của chúng ta sẽ an bài." Hà Phù cười dịu dàng.

"Được." Ta gật đầu, kéo Tiểu Quân sang một gian phòng. Từ đầu đến cuối, Tiểu Quân đều không nhìn thấy thảm trạng của Lăng Khiêm, nàng

cũng không biết cánh tay phải của ta đã không thể nhúc nhích được nữa. Ta không dám nói cho Tiểu Quân, chính là sợ nàng lo lắng, thế nhưng vừa đóng cửa lại, Tiểu Quân đã ôm ta thật chặt, nhịp tim dồn dập của nàng truyền sang người ta. Truyện Tiên Hiệp - -Y

"Ca, chúng ta về nhà đi." Tiểu Quân nỉ non.

"Ừ, đợi ca xử lý xong một vài chuyện lặt vặt, chúng ta sẽ trở về nhà. Người trước tiên cứ ở trong phòng chờ đợi, Hà Phù tỷ tỷ bị thương, ca đi chăm sóc nàng." Ta vỗ nhẹ nhẹ lên lưng Tiểu Quân, trong mũi như thoang thoảng hương thơm trên người nàng. Mùi hương này như là liều thuốc giảm đau với ta, khiến sự đau nhức trên phải cánh tay ta lập tức giảm đi rất nhiều.

"Vâng." Tiểu Quân nhẹ gật đầu.

Bước ra khỏi phòng, điều đập vào mắt ta đầu tiên là sắc mặt tái nhợt của Hà Phù. Ta trừng mắt nhìn miệng vết thương của nàng mà ngẩn người, bởi vì ta chỉ có một tay có thể dùng được, thật sự không cách nào giúp Hà Phù băng bó cầm máu.

"Nào, uống nước đi." Ta đành rót cho nàng một cốc nước ấm.

"Cám ơn." Hà Phù liếc nhìn ta, cặp mắt nàng đã mất đi vẻ long lanh, sự ảm đạm có lẽ không chỉ đến từ vết thương mà còn vì điều gì đó.

"Đừng khách khí, ta mới phải là người cảm ơn người mới đúng chứ. Ta hiện tại làm sao giúp người cầm máu được đây?" Ta cười khổ không thôi.

"Không cần, lão Kiều cũng sắp đến rồi, A." Hà Phù nhẹ nhàng rên rỉ một tiếng, nàng nhất định rất đau đớn, ta cảm thấy khổ sở muốn chết! Thượng đế ơi, nữ nhân này lại cứu ta một lần, xin ngài thương xót đừng để cô ấy đi !

"Xem ra cả đời này ta cũng không thể trả nợ người." Ta thở dài.

"Nói linh tinh gì đó? Ta cũng không phải cố ý cứu người, đây là chức trách của ta. Đừng thiếp vàng lên mặt ta, ta không phải quý nhân ông trời ban xuống cho người. Lại nói lần trước ta đã đâm vào người, lần này coi như là đền bù lại, đừng nghĩ lung tung nữa." Hà Phù tức giận nhìn ta, có thể thấy ta có một vị trí tương đối quan trọng với nàng .

"Các người không phải người theo thuyết duy vật sao?" ta cười nói.

"Duy vật là một chuyện, vận mệnh là một chuyện, sao có thể nhập vào làm một?" Hà Phù hơi có vẻ bức dọc, có lẽ do quá mệt mà còn phải giải thích với một kẻ ngốc nghếch như ta. Thấy tình cảnh đó, ta vội đổi chủ đề: "Được rồi, đừng nói chuyện nữa. Nếu không người lại uống nước nữa nhé?".

"Không uống." Hà Phù thở hển hển một hơi, lặng lẽ nhắm mắt lại.

Trong không gian trầm mặc, ta cẩn thận chăm sóc chu đáo cho Hà Phù . Chóp mũi nàng hơi tròn, rất đáng yêu. Lông mi nàng có vẻ rất dày, nghe nói những người con gái như vậy thì khu rừng bên dưới cũng rất dày đặc. Ta không rõ những lời đồn thế này là thật hay giả, trừ phi có thể tự mình nghiệm chứng mới được, nếu không ta không tin tưởng lắm. Ai, đến lúc này rồi mà ta còn suy nghĩ những chuyện xấu xa này được, thật là hết thuốc chữa rồi.

Quả nhiên, sau vài phút, Kiều Như Cốc mang theo bốn nam một nữ xông vào. Hắn chỉ nhìn qua bốn phía liền ngồi xổm xuống bên cạnh Hà Phù, vừa vẫy tay bảo người bên cạnh băng bó cho nàng, vừa nhẹ giọng oán giận: " Sau này không cho người một mình hành động nữa."

"Biết rồi." Hà Phù cười nhạt một tiếng.

"Chịu được không?" Kiều Như Cốc lại hỏi.

"có thể." Hà Phù lại gật đầu.

"Ừ."Kiều Như Cốc đứng lên, phân phó với một người cao lớn trẻ tuổi:
"Lập tức thông báo cho xe cứu thương tới."

"Vâng, tôi rõ rồi."Người này đáp lại rất nhanh gọn, lập tức đi gọi điện thoại.

"Lão Kiều, người không đi sao?"Hà Phù nhỏ giọng hỏi.

"Ừ, ta có một số việc phải xử lý, ngày mai mới trở về được. Người cố nhịn đau một chút, sắp có xe đưa người tới bệnh viện rồi."Kiều Như Cốc mỉm cười rất tươi với Hà Phù. Trong lòng ta thầm kêu hồng phúc, ta mơ hồ nhận ra trong ánh mắt Kiều Như Cốc có một loại tình cảm yêu mến.

"Không cần chuyện bé xé ra to mà?"Hà Phù nói ra rất nhẹ nhàng. Nàng phản ứng tựa hồ có chút lạnh nhạt với sự quan tâm của Kiều Như Cốc.

"Không phải chuyện bé xé ra to, thương thế của người không hề nhẹ đâu."Kiều Như Cốc nhìn miệng vết thương của Hà Phù mà than nhẹ một tiếng.

"Tay Trung Hàn cũng bị thương, người đi xem."Hà Phù nhìn thoáng qua ta.

"A, là tay phải sao? Cho ta xem một chút."Kiều Như Cốc rất bất ngờ, nhưng chỉ cần liếc một cái là hẳn đã phát hiện cánh tay phải của ta có chút lệch lạc. Hẳn nhanh chóng bắt lấy cổ tay phải của ta, xoa xoa một chút, hẳn lập tức nói: "Không có gì đáng ngại, chỉ là trật khớp thôi, ta sẽ chữa cho người. Chỉ là có chút đau đớn, người cố nhịn một chút."

"Được."Biết tay mình không gãy, ta cực kỳ hưng phấn, rất phối hợp cắn chặt răng lại.

"Không cần khẩn trương, chỉ là một vết thương đơn giản thôi, thả lỏng là được rồi."Kiều Như Cốc vừa an ủi ta, vừa nhẹ lay động cánh tay.

Đang khi nói chuyện, chỉ nghe được "rắc..." một tiếng, một sự đau đớn truyền thẳng lên óc ta. Chỉ là sự đau đớn này tới rất nhanh mà đi còn nhanh hơn, vài giây qua đi, ta cảm thấy cánh tay phải đã dần dần hết đau, chỉ còn hơi nhức mỏi. Ta nhẹ nhàng quay tay vài vòng, quả nhiên đã có thể vận động tự nhiên.

"Cám ơn Kiều ca, thật không nghĩ tới Kiều ca biết nhiều thứ như vậy." Ta không thể không thốt ra lời thán phục từ đáy lòng.

"Không cần cảm ơn, những điều này đều là những kiến thức đơn giản để tự chữa trị cho mình. Tiểu Phù nếu không thương, nàng cũng sẽ làm được điều này rất dễ dàng."

"Ha ha....."

"Tổ trưởng, xe đã tới, mời tổ trưởng ra chỉ thị." một người cao lớn trẻ tuổi đi tới.

"Cất cổ thi thể này vào một cái túi, sau đó mang về thủ đô. Các người đi trước, ta ở lại đây ghi chép. Các người phải chăm sóc thật tốt cho tổ phó Hà, biết không?" Kiều Như Cốc dặn dò kĩ lưỡng. Nghe hẳn nói như vậy ta mới biết được Hà còn là một quan chức không nhỏ.

"Đã rõ." Người kia cất tiếng nói đầy sức mạnh.

"Được rồi, đi đi." Kiều Như Cốc khoát tay, cả đoàn người hành động nhanh nhẹn rời khỏi phòng tổng thống, thậm chí cả vết máu trên mặt thảm cũng được thanh lý sạch sẽ.

Kiều Như Cốc đi đến cửa sổ, kéo bức màn dày cộm ra, nhìn chăm chú nhất cử nhất động bên dưới. Ta cũng đến bên cạnh hẳn, từ cửa sổ lầu ba mươi sáu nhìn xuống, những người dưới kia chỉ như là con kiến, cả hai chiếc xe màu đen thoạt nhìn cũng chỉ như một món đồ chơi. Nhưng ta biết

rõ những người này không phải con kiến, bọn họ là những người bảo vệ cho chính nghĩa.

"Không cần gọi Tiểu Quân tới đây, ta chỉ cần tùy tiện hỏi người một chút là được." Khi hai chiếc màu đen xe chạy ra khỏi khách sạn, Kiều Như Cốc chỉ vào chiếc ghế sofa nhìn ta bằng ánh mắt sáng ngời.

"Xin nghe Kiều ca." Ta ngồi trên ghế sofa, nhìn Kiều Như Cốc bằng ánh mắt tôn kính và sùng bái.

"Đừng khách khí, chỉ là làm theo phép thôi." Kiều Như Cốc mỉm cười ngồi xuống.

"Nghe nói trên tay người có một cuốn băng ghi hình, ta hi vọng người giao nó cho Ban Kỷ Luật."

"Không có vấn đề."

"Ngày mai chúng ta phải đi, tốt nhất trước ngày mai giao băng ghi hình cho ta."

"Vâng xin Kiều ca viết cho ta một số điện thoại, buổi tối ta sẽ điện thoại cho người."

"Được, ta chờ điện thoại của người. Còn chuyện này nữa, Trung Hàn, hôm nay người hãy ở bên cạnh Tiểu Quân. Nàng còn nhỏ, sức chịu đựng tâm lý vẫn còn yếu, trải qua lần hung hiểm như thế này, nàng nhất định có sự chấn động. Người phải cố gắng an ủi nàng." Kiều Như Cốc mỉm cười viết số liên lạc cho ta, vẫn không quên dặn dò ta chiếu cố tốt Tiểu Quân. Ta nghĩ thầm, hôm nay dù là khi nàng đi toilet ta cũng vào theo nàng.

"Vâng, ta nhớ kỹ rồi, Kiều ca cứ yên tâm." ta rất cảm kích mà gật đầu.

TỶ PHU VINH DỰ

Tiểu Thủ Chương
www.dtv-ebook.com

Chương 49: Từ chức (2)

Tạm biệt Kiều Như Cốc, ta quay người tiến vào gian phòng của Tiểu Quân. Trên chiếc giường mềm mại, Tiểu Quân đã ngủ rất say. Có lẽ là quá mệt mỏi, nàng ôm một cái gối cong người lại thành một tư thế rất đáng yêu, hơi thở nhu hòa đều đặn phảng phất như không có chuyện gì xảy ra.

Chỉ là ta đột nhiên phát hiện bàn chân của nàng đã bị thương, phần nộn chân nhỏ chỉ lên thành hình có một vết máu, vết máu rất nhỏ, chắc là do mảnh sứ vỡ làm xước. Vết thương này vốn không dễ nhìn ra, chỉ là ta đặc biệt hay để ý đến hai bàn chân nhỏ của nàng nên mới phát hiện ra.

"Ừ..... Ca, người làm gì thế?" Tiểu Quân vừa mở mắt ra đã giật mình nhìn ta đang bàn chân bị thương của nàng ở trong miệng, nhẹ nhàng mút sạch những sợi tơ máu. Chỉ là của ta không ngờ Tiểu Quân đã ngủ say như vậy mà vẫn nhạy cảm như thế.

"Chân người bị thương, Ca giúp người liếm chỗ chảy máu." Ta vội buôn bàn chân nàng ra để giải thích.

"Liếm cái đầu người ấy, mau đi chăm sóc Hà Phù tỷ tỷ đi." Tiểu Quân nhanh rút chân lại, ta cảm thấy có lẽ hơi sỗ sàng quá rồi.

"Hà Phù đi rồi." Ta nằm xuống, hai tay vòng qua ôm Tiểu Quân.

"Đi đâu? Đến bệnh viện ư? Chúng ta đi thăm tỷ ấy đi." Tiểu Quân lo lắng uốn éo trong ngực ta.

"Không cần, nàng đã ngồi phi cơ đi rồi, người muốn đi thăm nàng trừ phi mọc cánh mới được." Ta cười nói.

"Vậy Hà Phù tỷ tỷ khi nào mới trở về?" Tiểu Quân vẫn rất lo lắng cho Hà Phù.

"Người muốn biết sao?" Ta đảo mắt một vòng, lại hỏi ngược lại.

"Dĩ nhiên là muốn chứ." Tiểu Quân không hiểu, mở trừng hai mắt.

"Ừ, vậy trước tiên người nói cho ca y phục của người dấu ở đâu vậy? Vì sao vừa rồi tên kia đã lục tung cả căn phòng mà không tìm thấy?" Ta vẫn còn canh cánh trong lòng về câu hỏi này, nếu không biết được đáp án chắc ta còn phải bút rứt dài dài.

"Hừ! Tối hôm qua người làm người ta chảy máu nhiều như vậy, còn đánh cả vào váy, ta đã đem nó giặt sạch đi rồi vắt lên cửa sổ để hong khô. Chỉ là có bức màn chặn lại nên các người đương nhiên không nhìn thấy rồi." Tiểu Quân chu miệng lên rất đáng yêu, làm ta ngứa ngáy không thôi, thật muốn cắn một miếng cho đã.

"A, thì ra là như thế, vậy người làm sao gọi được cho Hà Phù tỷ tỷ cùng Kiều Như Cốc vậy? Ta không trông thấy người gọi điện thoại mà? Chẳng lẽ người còn chiếc điện thoại khác sao?" Ta lại nghĩ tới một vấn đề khác.

"Ta nào có điện thoại nào nữa? Chỉ là trước lúc tên xấu xa kia cướp đi điện thoại, ta đã gọi cho cho Hà Phù tỷ tỷ, ta..... Ta đã dùng chân để nhấn số của Hà Phù tỷ tỷ đó." Tiểu Quân nói xong, con mắt cũng híp lại, cho thấy nàng cực kỳ đặc ý về sự nhanh trí của mình.

"Dùng chân?" Ta cảm thấy thực sự kinh ngạc, trợn mắt nhìn Tiểu Quân, trái tim kịch liệt nhảy lên. Hừ, tiểu hồ ly này tám phần là muốn lừa gạt ta.

"Thật mà! Ta có số điện thoại của Hà Phù tỷ tỷ, nó nằm ở ngay dòng đầu tiên, ta đã dùng ngón chân quay số đó." Tiểu Quân đặc ý nhìn ta sáng ngời.

"Chân của người có thể quay số điện thoại ư, người tưởng lừa ai đó?" Ta hoàn toàn không thể tin được điều này, dù ngón chân nàng rất nhỏ xinh, tinh tế nhưng bảo là dùng nó linh hoạt như tay, hay ít nhất là ấn nút trên bàn phím điện thoại thì ta kiên quyết không tin.

"Đương nhiên là thật! Hừ, đây là của ta tuyệt chiêu, ha ha....." Tiểu Quân cười reo lên như tiếng chuông bạc truyền vào màng nhĩ của ta.

"Sao ca không biết người còn có tuyệt chiêu này?" ta vẫn chưa thể tin được chuyện ma quỷ của nàng.

"Việc người không biết nhiều lắm! Người còn nhớ khi ta mười hai tuổi người đã cứu ta như thế nào không?" Tiểu Quân ngừng uốn éo, nàng nhẹ nhàng hỏi ta.

"Sao không nhớ chứ? Ca leo lên cây hái mấy quả khế cho người ăn thì người thấy vậy cũng đòi leo lên theo, thế nhưng lúc leo lên được một đoạn thì sợ phát khóc lên, làm ta sợ chết khiếp. Vừa định đi ôm người xuống thì người đã buông tay rơi từ trên cao xuống, nếu không phải ca dùng thân thể đỡ lấy, thì chí ít người cũng bị tàn phế chứ chẳng chơi. Ai, may mà chỉ bị gãy tay trái, như vậy còn là nhẹ đó." Hồi tưởng lại những ký ức về sự nghịch ngợm của Tiểu Quân, ta xúc động không thôi, khi đó nàng vừa gãy lại vừa đen, hoàn toàn không trắng trẻo tươi ngon như bây giờ.

"Ta còn nhớ lúc năm viện, người đã tặng ta một khối rubic cho ta giải buồn. Hừ, tức chết ta mất! Tay người ta đã gãy thì sao có thể chơi cái trò này được chứ? Rõ ràng là người không có lòng tốt, cố ý chọc giận ta mà." Tiểu Quân nhớ lại mà vẫn không nguôi được sự tức giận, dùng bàn tay nhỏ bé nện lên ngực ta mấy cái, tất nhiên là chẳng có tí sức lực gì.

"Ca là muốn cho tay người sau khi đã khỏe lại có thể tập luyện một chút, như vậy sẽ mau chóng khôi phục lại sự linh hoạt, thật đúng là làm ơn mắc oán!" Ta cũng trừng mắt với Tiểu Quân.

"Hừ, coi như người còn có lương tâm." Tiểu Quân nghe vậy cũng không cãi được nữa, đành phải ngừng đoạn oán thán: "Trong hai tháng nằm viện, ta đã dùng chân học chơi trò này. Đến sau khi xuất viện, ta cũng thường xuyên dùng chân học viết chữ, cầm đồ vật này kia. Hì hì, hiện tại chân của ta cũng linh hoạt như tay vậy, không giống kẻ khác tay chân vụng về như heo ấy."

"Ý người nói là bây giờ người có thể dùng chân gọi điện thoại sao?" Ta cảm thấy bán tín bán nghi.

"Đương nhiên rồi."

"Được, vậy người thử gọi điện đi." Ta vội vàng ôm Tiểu Quân đến đầu giường, cạnh đầu giường có một chiếc điện thoại bàn. Tuy là điện thoại bàn nhưng nếu nàng có thể dùng ngón chân bấm số của nó thì chắc là cũng làm được với điện thoại di động.

"Ha ha, xem tiên nữ tỷ tỷ dùng chân gọi điện thoại đây! ha ha....." Tiểu Quân cười rất tươi, quả nhiên thò bàn chân lên chiếc điện thoại. Ngón chân cái linh hoạt chẳng khác gì ngón tay điểm lên bàn phím nhanh thoăn thoắt, đừng nói là gọi điện thoại, dù là đánh đàn dương cầm cũng dư xài. Ta nín thở nhìn màn biểu diễn thần kỳ của Tiểu Quân, thần của ta ơi! Ta không phải đang nằm mơ chứ?

"Lý Trung Hàn, như thế nào? Đã tin chưa?" Tiểu Quân cười rộ lên đắc chí, tựa như đứa trẻ khoe khoang thành tích của mình.

"Ách..... Tiểu Quân..... Ca muốn nhìn kỹ ngón chân đẹp của người nhé." ta nhào lên giống như một con hổ đói, bắt lấy bàn chân ngọc của Tiểu

Quân, Trong tiếng kinh hô của nàng, ta ngậm lấy ngón chân phần nộn mút chùn chụt.

"Ai da, lại gặm nữa! vừa rồi người ta vừa giẫm xuống đất mà, bắn chết thôi! Mau buông ra đi mà!" Tiểu Quân kêu to.

"Hôm nay nếu người không cho hôn lên bàn chân xinh xắn, ca sẽ cù người cho chừa mới thôi." Ta hung dữ cảnh cáo Tiểu Quân, giở dùng lại chiêu này ta vẫn thấy cực kỳ có hiệu lực.

"Ô..... Lý Trung Hàn đáng ghét! Hồn dân thối tha! Người lại khi dễ ta, muốn hôn cũng phải rửa qua mới được chứ." Tiểu Quân dẫu môi.

"Không." ta nói rất kiên định, không cho phép thương lượng.

"Ô..... Ai da, không cho phép thè lưỡi ra liếm kẽ ngón chân mà.....
Ô..... Khó chịu chết mất....." Tiếng rên rỉ của Tiểu Quân càng cổ vũ dục vọng của ta. Đầu lưỡi ta len qua từng kẽ ngón chân nàng, đi qua đi lại khiến nàng bức bối đến nỗi kêu la loạn lên, tiếng rên rỉ vang vọng cả căn phòng.

"Thoải mái không? Tiểu Quân Quân." Ta thấy thời cơ đang đến rất gần, cần phải khiêu khích nàng hơn mới được, vì thế ta cất lời trêu tức nàng.

"Đáng ghét, thực mất vệ sinh quá! Người thích liếm như vậy thì cứ liếm đã đi." Tiểu Quân đột nhiên nhìn ta bằng cặp mắt mỉa mai như tơ, trong tiếng kêu to ồm ộp phảng phất như một thiếu phụ tịch mịch đang phát ra lời rên rỉ nhộn nhạo xuân tình. Điều đó khiến ta biết rằng mình đã thành công rực rỡ.

Tiểu Quân lại giơ lên chiếc đùi kia đưa bàn chân đến trước mặt ta. Ta chẳng những nhìn thấy được cặp đùi đẹp ngọc ngà mà còn trông thấy bộ phận sinh dục cao cao, quần lót mê người lên đã có một vũng nước đọng. Một mùi thơm ngát cuốn vào trong mũi ta, ta thực sự thấy mình như muốn phát điên lên mất thôi.

Ah, ta thật sự là quá hạnh phúc! Ta càng điên cuồng tung hoành chiếc lưỡi trên từng ngón chân ngọc. Còn Tiểu Quân tựa như đã chìm vào cảnh xuân tươi đẹp, đầu ngón chân run rẩy lên không thôi, mà mảng thủy ấn trên quần lót cũng dần dần mở rộng. Ta thập phần khẳng định Tiểu Quân rất muốn.

"Ca....." Tiểu Quân phát ra rên rỉ như có như không.

"Tiểu Quân tỷ tỷ, quần lót ướt rồi, ta cởi ra được không?" Ta giơ một tay lên xoa chiếc mông thịt mịn màng của nàng. Ngón tay của ta trượt vào mép quần nhẹ nhàng kéo ra, quần lót bắt đầu trượt theo bắp ngọc trắng tắp, lộ ra âm hộ trơn bóng, dòng suối tươi mới trên đùi đã thành con sông nhỏ.

"Tiểu Quân, tỷ phu đến đây." Ta nhanh chóng cởi bỏ quần áo trên người, nâng côn thịt dữ tợn nhắm ngay vùng chính giữa ánh sáng long lanh.

"Ồ..... Đừng mà....." Tiểu Quân cắn chặt môi đỏ mọng, đôi mắt đẹp đóng lại, bộ ngực đầy đặn kịch liệt đập phồng, xuân ý nóng hổi tràn ngập thân thể nàng. Ta chậm rãi tới gần cửa động, vặn eo một cái, quy đầu thực sự tiến vào huyết mềm của Tiểu Quân. Thế tới rất chậm chạp nhưng không hề ngừng nghỉ, ta muốn để cho Tiểu Quân hưởng thụ cả quá trình âm đạo được lấp đầy.

"A..... Ca....." Tiểu Quân rên rỉ như một bản nhạc du dương.

"Thích không? Thích đại nhục bổng của ca không?" Dương vật của ta hoàn toàn chui vào trong âm hộ Tiểu Quân, nhục bích áp bách khiến ta thoải mái dị thường. Kéo côn thịt ra khỏi cửa huyết, ta lần nữa xâm nhập vào tận nơi sâu nhất tràn ngập hấp lực.

"Ư..... Ư....."

"Thoải mái không?"

"Ừ....."

"Muốn mạnh hơn chút không?"

"Ôi, không muốn..... A..... Người ta đã nói là không muốn mà..... Ô..... Chật chết"

"Vậy ca nhẹ thôi nha."

"Ô..... Hiện tại có thể mạnh hơn rồi."

"ba ba ba, ba ba ba, ba ba ba....."

Tiểu Quân tựa hồ đã quên đi tất cả những chuyện không vui. Hai ngày nay nàng luôn theo đuôi ta đi khắp nơi, chỉ thỉnh thoảng mới đi mua sắm quần áo, tân trang lại cách ăn mặc. Nghe nói hôm nay sẽ có cuộc họp ban giám đốc, Tiểu Quân ồn ào muốn được tham dự. Ta đương nhiên không muốn làm trái lòng hiếu kỳ của nàng, nếu không hậu quả rất nghiêm trọng.

Trong phòng họp, một thiếu nữ mặc áo ngắn tay màu lam, váy ngắn màu trắng, chân đi giày thể thao, đậm chất thanh xuân thời thượng đang làm ra vẻ đọc các tài liệu của hội nghị. Vẻ đẹp của nàng hấp dẫn ánh mắt của tất cả mọi người, mà nàng cũng hào phóng để mọi người quan sát. Ngoại trừ tròng mắt đảo loạn khắp nơi, nàng cũng không dám nói câu gì, thành thật ngồi ngay ngắn bên cạnh ta, ta vừa buồn cười lại phải chú ý đến nàng.

"Được, nếu mọi người không phản đối, vậy tất cả công tác quản lý của kt sẽ giao cho phó tổng giám đốc La Tất tiên sinh. Quyết nghị từ giờ có hiệu lực, mọi chuyện lớn nhỏ trong công ty đều do La Tất tiên sinh toàn quyền xử lý."

Khi ta ra quyết định đem quyền quản lý của công ty giao cho La Tất, chỉ có hai người nở nụ cười. Một người là Tiểu Quân, còn người kia đương nhiên là La Tất. Không có ai phản đối ta giao quyền quản lý kt cho La Tất.

Mọi người đều có tính toán trong lòng, tất cả đều là lão gian cự hoạt. Ta cũng không ngạc, có trời mới biết trong những kẻ này còn có bao nhiêu kẻ như tên "Lăng Khiêm" kia? Dù sao ta đã thực sự sinh ra sự sợ hãi với kt, buổi tối nay sau khi gặp Hà bí thư, ta sẽ trực tiếp đưa ra đề nghị từ chức. Sau đó mang Đái Tân Ni cùng Tiểu Quân về quê nhà, sống một cuộc sống bình lặng yên ổn.

Ai! Ba ngày trước, ta còn tràn ngập hi vọng với sự nghiệp tươi sáng trước mắt. Ba ngày sau, ta lại muốn giã từ sự nghiệp khi đang trên đỉnh vinh quang, ta không khỏi cảm thán cuộc đời thật lắm sự quanh co.

"Ca, chúng ta thật sự phải trở về nhà sao?" Quay lại phòng làm việc của ta, Tiểu Quân đã vội hỏi, trong ánh mắt nàng dạt dào tình ý với ta. Ta âm thầm đặc ý, nam nhân có thể chinh phục một nữ nhân đều sẽ đặc ý, nhất là một cô gái đẹp như Tiểu Quân.

Ta vuốt một cái cái mũi của nàng: "Đương nhiên, sau khi về nhà chúng ta có thể du sơn ngoạn thủy. Ừ, người không phải thích ra con sông nhỏ chơi sao? Sau này chúng ta có thể mỗi ngày đi chơi nước, tốt nhất là không mặc quần áo nữa."

"Phì, còn lâu ta mới không mặc quần áo." Tiểu Quân hờn dỗi quay ngoắt đi, mái tóc như mây quét qua mặt ta. Ngứa, cảm giác ngứa không những ở trên mặt mà còn râm ran trong lòng khiến đũng quần của ta lại chồi lên thành một cái lều nhỏ.

"Người nước ngoài đều thích tắm khỏa thân mà." Ta cười hì hì ôm eo Tiểu Quân.

"Vậy người ra nước ngoài mà tắm!" Tiểu Quân không cẩn thận lại đụng phải nơi cứng rắn dưới hạ thể ta, nàng khuôn mặt nhỏ nhắn đỏ lên, lại trừng ta.

Ta nhìn nàng thâm tình nói: "Tiểu Quân ở đâu ta sẽ ở đó, Tiểu Quân muốn về quê hương ta cũng trở về, Tiểu Quân ra nước ngoài ta cũng đi theo. Ta muốn cùng người cả đời không xa rời nhau."

"Ca....." Tiểu Quân dậm chân, giữa lông mày lộ ra vẻ thẹn thùng kiều diễm, điều đó làm ta kích động lên, đứng quần lại cứng hơn mấy phần.

"Ca muốn nói lời từ trong đáy lòng, ca rất yêu người." Ta rút những lời đường mật liên tiếp vào đôi tai nàng, đôi tai mềm mại đáng yêu như tinh linh.

"Ta..... Ta không muốn đi, cũng không muốn trở về nhà, ta muốn ở thành phố." Tiểu Quân xấu hổ cúi đầu cười không ngừng, tròn mắt đảo liên tục, lại còn nói nhượng lại ta ngoài ý muốn lời nói.

"Sao cơ?" Ta không hiểu nổi mà phải hỏi: "Người không phải muốn về nhà sao?"

"Ta..... Bây giờ ta lại không muốn trở về." Tiểu Quân chớp chớp đôi mắt to mê người.

"Vì sao?" Ta cười hỏi. Có lẽ sau khi được ta vỗ béo, ăn ngon, ngủ được, má phấn của nàng đã đầy đặn hơn rõ ràng, gương mặt càng ngày càng tròn trịa. A, thật sự là càng nhìn càng yêu thích, càng xem càng trù mến.

"Người đúng là đồ ngốc, không nói với người! Thả ta xuống, ta..... Ta muốn đi tiểu." Tiểu Quân tức giận uốn éo loạn lên, muốn thoát khỏi cái ôm của ta.

"Không nói rõ ràng thì không cho phép xuống." Hai tay ta bóp chặt vào hai cặp mông phì nhiêu của Tiểu Quân, lựa đúng thời cơ dùng địa phương thô sáp đâm vài cái lên bẹn đùi của nàng, dù cách một lớp quần nhưng ta cũng cảm nhận được sự nóng bỏng từ da thịt nàng.

"Ai da..... Ca, người càng lúc càng đáng ghét." Tiểu Quân ửng hồng khuôn mặt, ánh mắt lấp lóe, đảo loạn sang bốn phía, có lẽ đang quan sát xem có ai nhìn trộm không.

"Nhìn cái gì? Đây là phòng làm việc của ca, là văn phòng tổng giám đốc đó, không ai có thể tiến vào đâu."ta cười cười xấu xa.

"Nếu Vịnh Nhân tử tử đến thì làm sao bây giờ?"Tiểu Quân vẫn trừng ta.

"Tiểu Quyên sẽ cho ta biết trước." ta xoa nhẹ lên cặp lông mày Tiểu Quân, thăm nghĩ lại có cơ hội tốt ăn vị biểu muội này rồi.

"Thiệt là, tại sao Tiểu Quyên tử tử phải thông báo trước cho tên đại sắc trùng nhà người?"

"Bởi vì đại sắc trùng muốn yêu Tiểu Quân đó mà!

"Yêu cái đầu người ấy, mau buông ta xuống ! Nơi này là văn phòng đó, lát nữa Vịnh Nhân tử tử, Tân Ny tử tử, còn có..... Còn có cái gì La quản lý, Đỗ mập mập sẽ đến đó."

"Có đến thì cũng chả cần sợ cái gì, Tiểu Quyên cùng Hoàng Quán sẽ ngăn lại giúp ca."

"Ngăn lại..... Ngăn Ngăn..... Cũng không được."

"Đừng mà Tiểu Quân, ca khó chịu lắm, cho ca thoải mái một chút được không?"

"Hừ, đúng là đầu đại sắc trùng! Hai ngày này người làm người ta đến bốn lần rồi. A, không phải, là năm lần." Tiểu Quân cắn môi duỗi ra năm ngón tay trước mặt ta ngăn lại, thế nhưng điều đó càng kích thích dục hỏa của ta.

TỶ PHU VINH DỰ

Tiểu Thủ Chương
www.dtv-ebook.com

Chương 50: Động mới thoải mái (1+2)

"Không thể nào? Chẳng lẽ mỗi lần cùng ca ca ân ái, người đều nhớ kỹ sao?" Ta cười hỏi.

"Đương nhiên phải nhớ chứ, tất cả những thứ này đều là chứng cứ người khi dễ ta." Tiểu Quân gật đầu mãnh liệt khiến ta bật cười vui vẻ. Trong đầu lại tưởng tượng mỗi nàng cùng ta lên đỉnh vu sơn xong thì lại quét ngang một nét vào cuốn sổ để nhớ kỹ. Nếu nàng cả đời đều muốn ghi nhớ lại số lần cùng ta ân ái thì đoán chừng cả cuốn sổ cũng không hết.

Cười xong, ta đành phải kêu khổ không thôi: "Thế nhưng, mỗi lần đều chỉ là Tiểu Quân thoải mái thôi, ca chưa lần nào thoải mái mà, thật là đáng thương quá đi thôi!"

Tiểu Quân chửi ầm lên: "Phi, người ta còn lâu mới thoải mái, đau muốn chết ấy chứ."

"Nói dối thì cái mũi sẽ dài ra đó, rất dài." Ta cười gian manh, một bàn tay lạng lẽ luồn sâu vào bờ hông, trượt xuống khe hông căng cứng. Thân thể Tiểu Quân run rẩy một cái, hai chân nàng kẹp vào eo ta càng chặt hơn.

"Tiểu Quân....." Ta cầu xin bằng giọng điệu đáng thương .

"Không được." Tiểu Quân vẫn cố nỉ non chống đối.

"Đừng mà....." Tiểu Quân bị ta trêu chọc một hồi, thanh âm phản kháng càng ngày càng yếu.

"Tiên nữ tử tử." Ta vừa cầu xin lại vừa đưa một tay xuống kéo khóa quần, lôi ra chiếc côn thịt phình to dữ tợn. Côn thịt to dài mà lại nóng hôi hổi, dán lên bờ mông Tiểu Quân mà không ngừng nhảy nhót. Rất rõ ràng, Tiểu Quân cảm nhận được khu vực mẫn cảm lại bị một con quái vật quen thuộc quấy phá, đây con quái vật làm cho nàng vừa yêu lại vừa hận.

"Chán ghét, thả người ta xuống đi." Đại nhục bổng chỉ nhẹ nhàng cọ vào bên dưới Tiểu Quân, nàng đã buông cờ đầu hàng.

Mông thịt như muốn co lại nhưng rất nhanh lại hạ xuống, tiếp xúc thân mật với đại nhục bổng. Mặt nàng ửng hồng, tuy đã có mấy lần kinh nghiệm nhưng đối với nàng thì mỗi lần ân ái vẫn là một chuyện rất khó chịu, huống hồ cái tư thế này cũng hơi thô bỉ.

"Không cần buông xuống cũng có thể yêu mà." Ta cười xấu xa tiếp tục độn lên bờ mông Tiểu Quân, ngón tay tụt nhẹ quần lột xuống xuống, đại nhục bổng lập tức tìm được cửa hang ẩm ướt. Xem ra, đồ lột nữ nhân càng nhỏ lại càng thuận tiện.

"Người..... Người đúng là một cái siêu cấp đại sắc trùng." Tiểu Quân oán hận nhìn ta, bộ ngực phập phồng không ngừng, bộ dạng yếu đuối không thể làm gì. Tận đến đại nhục bổng tiến vào cửa hang, nàng mới khẩn trương nhìn về phía cửa phòng, giống như sợ hãi có người đột nhiên đến.

"Chảy nhiều nước như vậy, Tiểu Quân cũng rất háo sắc đó!" Ta cười quái dị hai tiếng, vận eo một cái, côn thịt gian nan thẳng tiến vào vùng lây lội chật khít. Có lẽ là do tư thế thẳng đứng, Tiểu Quân lắc nhẹ một hồi liền khiến đầu con trượt ra ngoài. Ta hung hăng trừng mắt nhìn nàng, thô lỗ nâng mông lên nhằm đúng lỗ khe cho đại nhục bổng tiến vào. Tiểu Quân ưm một tiếng, ôm chặt cổ ta, lại để cho đại nhục bổng tiếp tục thẳng tiến cho đến khi hoàn toàn chiếm cứ lỗ thịt nhỏ.

Tiểu Quân hít sâu một hơi, tứ chi giãn ra: "Ồ..... Đại sắc trùng, đại âm trùng, đau chết á!"

"A, Tiểu Quân, động chút được không nào?" Ta vô thức dạy dỗ Tiểu Quân, các loại tư thế ân ái không thể đơn điệu, ta hi mau chóng dạy dỗ được Tiểu Quân thành một công chúa dâm dăng, để ta mỗi lần hưởng thụ nàng như cá nước thân mật. Tiểu Quân hỏi lại không tin: "Động mới thoải mái sao?"

Ta mãnh liệt gật đầu: "Đúng."

"Ừ." Quả nhiên nàng rất nghe lời, sau khi hơi chần chờ, nàng liền lắc nhẹ cái mông, đại nhục bông của ta lập tức cảm nhận được sự say vuốt ve làm lòng người.

"Đưa cây gậy kéo ra một nửa đi, sau đó lại bỏ vào, như vậy sẽ thoải mái lắm đó." Ta tiếp tục dụ dỗ nàng, trong bụng đã sớm nở hoa. Cứ mỗi lần nàng mỗi hoàn thành một bước, ta hưng phấn kêu to: "Tiểu Hương Quân đáng yêu, ca yêu người chết mất."

"A..... Như vậy sao?" Tiểu Quân khẽ nâng mông lên lại chậm rãi hạ xuống, cả hai ta hô hấp dồn dập, nàng còn hỏi lại như một học sinh nhờ thầy giáo xem lại bài.

"Ừ." Ta nén cười, gật đầu cổ vũ nàng. Hai tay vận lực trợ giúp nàng.

"Ừ..... Ừ..... A..... Ca, hôn..... Hôn ta....."

Đôi môi hai ta quấn quýt lấy nhau. Sự hoạt động của nàng rất mãnh liệt, khiến cặp môi của chúng ta lúc nào cũng có thể tách rời, thế nhưng chúng ta vẫn không rời nhau. Mông của nàng mỗi lần nhấc lên chỉ có thể đẩy ra một nửa dương vật, rồi lại hạ xuống thôn phệ toàn bộ. Động tác tuy không quá liên mạch nhưng rất thuần thực vừa phải, khiến ta kinh ngạc về sức học hỏi

của nàng. Đây là Tiểu Quân thanh thuần trước kia sao? Đầu lưỡi nàng vì sao làm càn như thế? Thân thể của nàng vì sao nóng như lửa thế?

"Ừ, Ừ....."

A! Đúng vậy, tiểu mỹ nhân trước mắt ta vẫn là Tiểu Quân khả ái trước kia, thanh âm nàng không có bất kỳ thay đổi nào, vẫn ôn ẻn ôn nhu, dù là rên rỉ cũng ôn ẻn như thế. Mặc kệ đại nhục bồng của ta thô lỗ ra sao, mặc kệ ta đút vào mạnh mẽ đáng sợ cỡ nào, Tiểu Quân vẫn phát ra âm thanh rên rỉ mất hồn mà đầy ngây thơ lãng mạn.

Đây là lần thứ ba ta thấy Tiểu Quân đạt đến cao trào. Nữ nhân lên cao trào hoàn toàn bất đồng với nam nhân, thời gian nữ nhân đạt được tương đối dài. Trong chớp mắt, nàng đã bắt đầu run rẩy, chất lỏng trơn nhầy chảy ra, thế nhưng Tiểu Quân vẫn còn hoạt động, đây là một hiện tượng đáng mừng. Lúc còn ở khách sạn, nàng còn không biết phải tiếp nhận như thế nào, hoàn toàn bị động mà để cho ta chiếm cứ, mà giờ nàng đã hiểu được cách đẩy lên cao trào, cảm nhận được niềm vui thú ân ái.

"A..... A..... Ca....." Tiếng than sâu kín lại như lẩm bẩm có đôi khi càng có xuyên thấu lực hơn tiếng kêu, tiếng than của Tiểu Quân không thể nghi ngờ đã xuyên thủng lớp phòng ngự của ta, dương vật của ta cực độ bành trướng, ta dự cảm tinh dịch của ta sẽ phun ra mất. Trời ạ, Tiểu Quân là biểu muội của ta, ta không thể làm như vậy được. Ta rất rõ tình cảm giữa chúng ta đã vượt qua vui thú nhục dục, mỗi lần giao cấu đối với ta cũng không cảm thấy có gì phải thẹn, nhưng ta cảm thấy sợ hãi, sợ hãi không có kết quả với Tiểu Quân, sợ hãi chúng ta không thể vượt qua mối quan hệ huyết thống. Nhưng là ta quá yêu nàng, yêu nàng hơn cả chính mình.

"A, ca..... A....." Tiểu Quân thét lên như muốn phá hỏng màng nhĩ của ta.

"Tiểu Quân, nước tiểu rất nhiều đó !" Tay ta đã rất mỏi, đành phải ôm Tiểu Quân đi đến bàn làm việc rồi nhẹ nhàng đặt nàng lên. Lại một dòng nước ấm tràn ra, ta hung hăng khởi xướng cường một đợt trùng kích mạnh mẽ.

"A..... Là người khiến người ta tè ra quần ! A..... Không cho cười á..... Ô..... Ca..... Ta muốn đi tiểu." Tiểu Quân trở nên có chút si mê, thậm chí có chút dâm dăng. Sự đồng tình tâm của ta tức khắc tan thành mây khói, bởi vì đối phó với nữ nhân dâm dăng không cần sự đồng tình.

"Muốn tiểu à, cứ tè ra đi." nhắc váy nàng lên, ta được chứng kiến trên vách hang là nụ hoa phấn hồng sưng đỏ dị thường, kiều diễm ướt át, nhưng đại nhục bông của ta vẫn mãnh liệt tiến thẳng vào giữa nhụy hoa rực rỡ.

"Tích..... Tích....."Trên bàn công tác bộ đàm đột nhiên phát ra kêu to. Ông trời ơi, có phải người ghen ghét ta có được đáng yêu Lý Hương Quân hay không? Tại sao mỗi lần đến thời khắc mấu chốt lại phái người tới quấy rối ta, lần này lại sẽ là con rùa đen vương bát đản nào nữa đây? Ta rất muốn không để ý tới nhưng ta vẫn phải tiếp bộ đàm.

"Tiểu Quyên à? Có chuyện gì không?" Ta vừa hỏi, vừa nhẹ nhàng đưa đẩy côn thịt trong nhục huyết đã co rúm lại. Còn Tiểu Quân thì càng ép chặt hai chân vào bên hông ta, mái tóc của nàng đã tán loạn, mặc dù có chút khẩn trương, nhưng đôi mắt đẹp vẫn phiêu dăng vô hạn xuân ý. Ai nói thiếu nữ không dâm dăng chứ?

"Dạ, có Trương Đình Nam tiên sinh muốn gặp tổng giám đốc." Âm thanh Tiểu Quyên nghe rất giòn tan, thế nhưng lúc này ta lại chẳng thấy có chút vui vẻ nào.

"Trương Đình Nam ư?" Trong óc ta đột nhiên hiện lên hình ảnh một người trẻ tuổi anh tuấn tiêu sái, ta nhớ tên Trương Đình Nam này là con trai Trương Tư Cần, một đại cổ đông của kt, hẳn tìm ta có chuyện gì chứ? Ta

muốn thoát thác, nhưng vẫn cần cho Trương Tư Cần mặt mũi. Nước trong kt quá sâu, ta không muốn đắc tội bất cứ kẻ nào.

"Vậy người bảo hẩn chờ ta 10 phút, ta có một số việc..... Cần xử lý." Cảm thấy Tiểu Quân đang đưa đại nhục bổng của ta rời khỏi khe suối ôn hòa, ta giật mình vội vàng tắt bộ đàm.

"Ca, có người đến,..... Trước hết đừng chọc nữa." Tiểu Quân thân thể mềm như bông, nàng kinh ngạc nhìn ta thở hùng hục như con trâu. Bất quá, nàng rất nhanh liền ý thức được nụ cười đầy ý xấu trên mặt ta, khuôn mặt xinh đẹp trở nên đỏ ửng, vừa như phẫn nộ, lại như thẹn thùng.

"Không muốn mà, sẽ..... Sẽ để cho người ta thấy đó." Tiểu Quân vô lực giãy dụa, nàng né tránh trái phải nhưng cuối cùng lại lật ra một vòng, lộ ra bờ mông đầy đặn. Ta nổi điên nhấc tung vấy lên, hai tay đè lại tuyết trắng bờ mông hai bên, nhô lên đại nhục bổng o0o một cây mà vào, lần nữa phong phú Tiểu Quân lỗ lồn.

"A....." Tiểu Quân thấp giọng duyên dáng gọi to, xem ra nàng gầy yếu đến nỗi ngay cả gọi khí lực đều không có.

"Tiểu yêu tinh, sướng rồi còn muốn chạy sao?" ta hung hăng mà xoa cái kia hai luồng hình cầu mông thịt, mông thịt chẳng những rắn chắc, còn dị thường đàn tay.

"Người mới là yêu tinh, ta thấy có người đến đó, Ừ..... Ừ....." Tiểu Quân nằm trên bàn công tác thở hổn hển, bờ mông nhỏ không cần ta tốn sức cũng đút vào phi thường thoải mái. Xoa đàn tay bờ mông, ta còn quan sát được lỗ đít nhỏ đáng yêu. Ai, ta không phải thiên vị lỗ đít nhỏ, chỉ là Tiểu Quân cây hoa cúc (~!~) tựa là xinh đẹp, chẳng lẽ ta đối với Tiểu Quân cây hoa cúc (~!~) nổi lên ý xấu? Hình như điều này hơi quá đáng.

"Tích..... Tích....." bộ đàm trên bàn công tác rất không hợp thời nghi mà lần nữa kêu to.

Ta cực kỳ giận dữ, đề xuống tiếp nghe khóa: "Tiểu Quyên, ta không phải lại để cho hần các loại 10 phút sao?"

Dù là kẻ ngốc cũng nghe ra sự phẫn nộ trong giọng nói của ta, Thượng Quan Tiểu Quyên không phải kẻ ngốc, thế nhưng nàng vẫn phải lo lắng nói: "Tổng giám đốc, Đái thư ký đã đến."

"Cái gì?"ta vừa kịp phản ứng, đại môn tự truyền đến thanh âm, ta sợ tới mức mặt đều lục . Vừa ôm Tiểu Quân trượt ngồi ở văn phòng ghế da lên, môn đã bị đẩy ra.

"Tân Ny tử, người chờ một chút....." cửa ban công tuy nhiên được đẩy ra, nhưng Thượng Quan Hoàng Quán vẫn tận lực ngăn cản Đái Tân Ni, cái này cho Tiểu Quân sửa sang lại đầu tóc rồi bởi sáng tạo ra quý giá thời gian. Ai !" xem ra Thượng Quan tử muội đã tận lực, ta không thể trách cứ các nàng, muốn trách thì trách chính mình không có đem văn phòng đại đóng cửa tốt. May mắn Đái Tân Ni tiến đến lúc chỉ thấy Tiểu Quân ngồi ở trên người của ta.

"Hoàng Quán, người cứ đi đi."ta hướng lên quan hoàng âu khoát tay áo.

"Vâng."Thượng Quan Hoàng Quán đưa tay ra mời rồi thè lưỡi chạy đi.

"Hừ, hai tiểu nha đầu này đến cả ta cũng dám ngăn cản. Thiệt là, nếu ta mà là tổng giám đốc, ta nhất định trừ tiền lương các nàng! Ô, Tiểu Quân cũng ở đây à? Sao người lại ngồi trên người ca người vậy?"Đái Tân Ni không phát hiện ra bất luận điều gì khác thường, trên mặt nàng cũng tràn ngập vui vẻ.

"Ta..... Ta đang học máy tính, ca đang..... Dạy ta." Tiểu Quân có kinh nghiệm kinh qua sóng to gió lớn, dù chuyện nguy hiểm đến tính mạng mà nàng còn có thể trấn định ứng đối. Nhưng lần này nàng tỏ ra phi thường bối rối, huống chi bộ môn vẫn còn đặt giữa hai chân ta, cơn thẹn vẫn cắn y nguyên trong nhục huyết. Dưới tình huống kích thích thế này, nhục huyết

còn co bóp không ngừng, dâm thủy tuôn ra tràn trề, ta cảm giác được dưới đùi đã ướt đầm, chiếc quần này sợ là không thể mặc được nữa.

"Ừ, vậy người phải học cẩn thận đó! Ha ha, Trung Hàn, ta nghe nói người đã giao quyền quản lý kt cho La Tất, có phải thật như vậy không?" Đái Tân Ni không phát hiện ra vẻ bối rối của Tiểu Quân, nàng hưng phấn đi đến bên cạnh ta lớn tiếng hỏi.

"Người cao hứng vì chuyện này sao?" Ta tìm cớ hỏi lại, trước trước Đái Tân Ni đi tới lúc vội vàng sửa lại váy Tiểu Quân. May mà chiếc váy đủ dài che khuất bộ vị mấu chốt, Đái Tân Ni không nhìn ra điều gì khác thường cả. Nếu mà Tiểu Quân không mặc váy dài thì thật đúng là xong đời rồi.

"Đương nhiên rồi! Ta đã định từ chức, nhưng..... Sau đó....." Đái Tân Ni hưng phấn vô cùng, còn mang theo mấy phần thẹn thùng. Nụ cười rục rờ của nàng thật xinh đẹp động lòng người, khiến ta không thể không chiêm ngưỡng. Hôm nay nàng mặc một bộ l bộ đồ sáng màu, bên trong là một chiếc áo sơmi sợi tơ màu tím, trên khuôn mặt trái xoan treo một cặp kính đen tỏa ra mị lực không thể địch nổi.

"Sau đó thì sao?" Ta nuốt nước miếng ừng ực. Dù có Tiểu Quân vẫn ở bên cạnh nhưng ta không thể ngăn lại dục hỏa đang bành trướng, có thể thấy được sức hấp dẫn của Đái Tân Ni cường đại cỡ nào.

"Người không phải nói sẽ dẫn ta về nhà thăm cha mẹ người sao?" Đái Tân Ni hung hăng trừng mắt với ta.

"A, vậy cũng không cần từ chức chứ?" Ta cười nói. Bất quá, ta cảm nhận được Tiểu Quân run lên một cái, nghĩ thầm sắp có phiền toái rồi.

"Ta đã sớm muốn từ chức , ta hi vọng chúng ta có thể sống một cuộc sống bình thản. Nghe nói người đã giao ra quyền quản lý, ta thật sự rất vui! Tiểu Quân, người có vui không?" Đái Tân Ni nghiêng đầu nhìn Tiểu Quân.

"Cao..... Cao hứng chứ."Tiểu Quân nói chuyện cũng không còn bình tĩnh được nữa.

"Nào, xuống đây, đừng học mấy thứ táy máy của ca ca người, trình độ của hần so với học sinh cấp 3 còn không bằng. Người hãy gọi ta một tiếng chị dâu, ta sẽ dạy cho người." Đái Tân Ni muốn Tiểu Quân đi xuống trên người ta nhưng nàng sao dám hạ xuống chứ? Ta kinh hãi lạnh mình những cũng buồn cười muốn run rẩy, trong lòng lăm lăm cầu nguyện các vị thần linh mau xuống cứu ta"

"Người cảm thấy mệt sao?"Đái Tân Ni hồ nghi.

"Không, chỉ là hơi khó học." Tiểu Quân vội giải thích. Ta cảm giác trong khe lỗ thịt của nàng nhiệt lưu mãnh liệt, không biết là nước đái do sợ hay dâm thủy do kích thích nữa.

"Khó học thì tạm nghỉ đi một chút, buổi tối đi dạo phố với Tân Ny tỷ, ta sẽ cho mua cho người vài bộ quần áo thật đẹp. Ồ, sao lại ầm ứ quá vậy?" Bàn tay Đái Tân Ni đặt lên một vũng nước trên bàn, nàng nhíu mày. Tiểu Quân nghe thấy vậy thì đầu càng cúi thấp hơn. Ta không nhìn thấy mặt nàng nhưng ta có thể khẳng định mặt nàng nhất định đã đỏ rực.

"Còn chờ cái gì nữa, cầm giấy vệ sinh tới nha! Thiệt là, uống trà cũng làm văng nước khắp nơi. Mà sao chỗ nước này lại dính dính vậy nhỉ? Trung Hàn, người uống cái gì vậy?" Đái Tân Ni rất nhanh liền phát hiện ra sự đặc biệt của những giọt nước trên tay nàng, ta sợ hãi vội vàng vươn lên lấy hộp khăn giấy đưa tới.

"Là nước trà đó." Ta cũng đành tiếp nhận cái cơ đó, dù sao cũng không thể nói trên tay nàng chính là dâm thủy được.

"Vĩnh Nhân tỷ cũng thiệt là, nàng là thư ký của tổng giám đốc mà chẳng hề làm tròn chức trách. Ta mặc kệ, về sau cái chức thư ký của tổng giám

đốc này ta sẽ kiêm nhiệm! Được không? Trung Hàn." Đái Tân Ni vừa cầm giấy vệ sinh lau chùi vừa oán trách.

"Cái này..... Cái này....." Ta trong lúc nhất thời không biết nên đáp ứng hay không. Chỉ sợ sau khi nàng thực sự tiếp quản vị trí này, ta khó có thể thâm hương trộm ngọc. Vừa mới do dự, Đái Tân Ni đã trừng mắt hạnh lên.

"Hừ, có phải là ta làm thư ký cho người làm người rất không thuận tiện sao? Lại nói, kt chúng ta mỹ nữ như mây, kẻ nào cũng chẳng phải loại hiền lành, người có mới nới cũ không phải điều gì đặc biệt mà." Đái Tân Ni cười lạnh một tiếng.

"Không, không phải, ta đáp ứng, ta đáp ứng." đầu ta phình to ra. Nghĩ thầm người lại không lường lơ chắc. Ai ! Nghĩ thì nghĩ thế nhưng trước hết vẫn phải ổn định nàng mới được, sau này tìm cái cớ nào đó điều nàng đi là được. Hắc hắc, người có kế Trương Lương, ta cũng có thang trèo tường.

Đái Tân Ni lại hớn hở trở lại, liếc nhìn Tiểu Quân, nàng tự nhiên cười nói "Hi, Tiểu Quân của chúng ta trưởng thành thật rồi, váy cũng càng ngắn hơn đó! Ừ, thật là đẹp. Nào, đứng lên cho Tân Ny tỷ chiêm ngưỡng một cái, nói cho Tân Ny tỷ biết người mua ở đâu vậy, đợi lát nữa ta cũng đi mua vài bộ như vậy. Ca của người rất thích ngắm nữ nhân mặc váy ngắn đó. Ha ha....."

"A?" Ta còn đang lo lắng sốt ruột muốn đuổi khéo bà cô này đi. Thế nhưng rất đúng lúc thì Tiểu Quân lại dịch bờ mông đi một tí, đại nhục bổng cắm sâu trong khe không chống lại được sự kích thích mà phải đâm lên hai cái. Ta cực kỳ thoải mái, Tiểu Quân cũng run rẩy cả người, không biết nàng có cảm thấy như vậy hay không. Ta nghĩ Tiểu Quân lúc này nhất định hận không thể cắn ta nát bấy.

"Không, không được....." Tiểu Quân chỉ có thể mãnh liệt lắc đầu.

"Mau cho Tân Ny tỷ chiêm ngưỡng đi !""

"Không..... Không được mà, Tân Ny tử đừng xem. Ô....."

"Cốc cốc cốc" Ba tiếng tiếng đập cửa truyền đến. Ta vội chuyển chủ đề bằng cách hô to: "Mời vào."

Ai, cái gõ cửa này thật là kịp thời. Nếu muộn chút nữa thôi thì ta sợ rằng trời sẽ sụp xuống mất. Cửa phòng mở ra, Thượng Quan Hoàng Quán dẫn một người trẻ tuổi khí vũ hiên ngang đi tới, ta lập tức nhận ra hắn chính là Trương Đình Nam. Kỳ thật ta cũng là một người tuổi còn trẻ, khuôn mặt cũng không tệ, nhưng sau khi thấy Trương Đình Nam, ta lại có chút tự ti mặc cảm.

"Đã 10 phút rồi sao?" ta nhìn Thượng Quan Hoàng Quán hỏi.

"Vâng." Thượng Quan Hoàng Quán gật đầu với ta.

"Trung Hàn, người có việc ta đi trước đây." Đái Tân Ni trông thấy Trương Đình Nam bước vào thì rất biết điều cáo từ rời đi. Trước khi đi, nàng còn liếc Tiểu Quân một cái bảo nàng cũng cùng đi. Nhưng là Tiểu Quân tựa hồ không phát hiện được điều gì, nàng vẫn ngồi vầy vò bàn phím, đúng như một cô học trò tốt. Trông thấy Tiểu Quân bất vi sở động, Đái Tân Ni cũng không biết nói sao mà phải lắc đầu đi ra ngoài.

"Người thích Tiểu Quân ư?" Ta mở to hai mắt nhìn Trương Đình Nam. Trên ghế sa lon, hắn nói ra điều này tràn ngập tự tin.

"Đúng vậy." Hắn xoa xoa hai tay, tuy tỏ ra rất tự tin nhưng đôi tay hắn lại lộ ra động tác khẩn trương.

Bất quá khi nhìn vào đôi mắt ta, hắn kiên định gật đầu, tựa hồ Tiểu Quân đã là vật trong tay hắn. Y - www.

Ta thầm thở dài một hơi, không thể tưởng được chuyện ta lo lắng lại xảy ra nhanh như thế. Làm một người ca ca, ta vốn nên suy nghĩ cho hạnh phúc

của muội muội, theo lý thuyết Trương Đình Nam bất kể là đáng người tướng mạo hay gia đình bối cảnh đều rất xuất chúng, có nam nhân như vậy theo đuổi Tiểu Quân, ta tất phải cao hứng mới đúng. Thế nhưng sự thật hoàn toàn trái lại, đối với lời thổ lộ lớn mật của Trương Đình Nam, ta ngoại trừ cảm thấy kinh ngạc còn có một chút phẫn nộ. Nghiêng người nhìn Tiểu Quân, ta phát hiện nàng cũng đang nhìn về phía ta, khuôn mặt nhỏ nhắn ửng đỏ, cái miệng đáng yêu vênh lên hờn dỗi, tựa hồ cũng cực kỳ ghét tên Trương Đình Nam tỏ ra lớn mật như vậy.

"Người cho rằng Tiểu Quân thích người sao?" Ta hỏi lại lãnh đạm, chiếc bàn làm việc rất lớn đã che ánh mắt của Trương Đình Nam, hẳn không nhìn thấy tay ta đang lướt trên cặp đùi non mềm của Tiểu Quân non mềm. Có lẽ chưa từng gặp một lời thổ lộ trực tiếp như thế, Tiểu Quân tỏ ra ngượng ngùng vạn phần, nhưng nàng vẫn không hề trèo xuống trên người ta. Ta vụng trộm xốc váy ngăn nàng lên, dùng đưa bộ mông nàng chinh cho đúng thế tới của đại nhục bổng, ta muốn khẳng định Tiểu Quân chỉ là của ta mà thôi.

"Ta không dám khẳng định, nhưng ta nghĩ rằng Tiểu Quân cũng không hề ghét ta. Cha ta nói chỉ cần nữ hài không ghét ta, ta nên có lòng tin chiếm được trái tim nàng." Trương Đình Nam nhìn Tiểu Quân, khẩu khí hẳn nói chuyện rất già dặn mà lại có sức thuyết phục. Xem ra Trương Tư Cần cũng đã ra sức hiển kế cho con trai bảo bối của hắn.

"A, nói như vậy, phụ thân người cũng tán thành người theo đuổi Tiểu Quân sao?" Ta vừa hỏi vừa động đến đại nhục bổng. Trải qua thời gian lâu như vậy, dương vật của ta vẫn cứng rắn và nóng như lửa, có lẽ là lỗ thịt của Tiểu Quân đã truyền luồng sức sống cường đại cho nó.

Đột nhiên ta nghĩ đến một câu nói xưa "Bạch Hổ xứng Thanh Long", tuy điều này không có bất kỳ căn cứ khoa học nào, nhưng tựa hồ trong một nghĩa nào đó ta cùng với Tiểu Quân như có vận mệnh duyên kiếp.

"Ca....."Tiểu Quân hung hăng đập ta một cái để cảnh cáo.

"Đúng vậy, cha ta cũng rất thích Tiểu Quân."Trương Đình Nam nhẹ gật đầu.

"Vậy người đã hỏi nàng có đồng ý hay không chưa. Chỉ cần nàng đồng ý, ta tuyệt đối không phản đối." Ta âm thầm đắc ý, bởi vì ta cực kỳ tin tưởng Tiểu Quân, ta tin tưởng Tiểu Quân chỉ yêu một mình ta mà thôi.

"Tiểu Quân, người có muốn kết bạn với ta không?" Trương Đình Nam tuy trên mặt hân hoan tràn ngập vẻ ngây thơ non nớt nhưng ngữ khí phi thường thành khẩn. Ta thầm than nếu như là những nữ nhân khác nhất định sẽ đáp ứng một kẻ anh tuấn như hắn.

Tiểu Quân không trả lời, nàng trầm mặc một chút, điều này làm cho ta cảm thấy hơi bất ngờ. Nghiêng người nhìn Tiểu Quân, ta phát hiện ánh mắt nàng đang nhìn về phía ngoài cửa sổ. Mất một lúc lâu, nàng mới sâu kín hỏi: "Đình Nam ca, người có biết bơi không?"

Trương Đình Nam sửng sốt một chút, rồi nhanh chóng gật đầu:"Có, nhà ta có bể bơi."

Nghe Tiểu Quân hỏi như vậy, ta liền nở nụ cười, cười rất đắc ý. Bởi vì ta đã biết rõ đáp án, bể bơi làm sao có thể sánh cùng những con sông, người đam mê bơi lội như Tiểu Quân há có thể thoả mãn với bể bơi?

Tiểu Quân giơ lên bờ mông, hơi chút điều chỉnh để trừng phạt tên gia hỏa đang quấy phá nàng, lại hỏi: "Vậy người thích leo núi không?"

Trương Đình Nam hơi suy nghĩ rồi nói: "Xin lỗi, nếu như người thích leo núi, ta cũng sẽ thích."

Tiểu Quân hỏi tiếp: "Người biết leo cây không?"

Trương Đình Nam lắc đầu: "Không, không biết."

Tiểu Quân tiếp tục truy vấn: "Người biết làm điều không?"

Vẻ mặt Trương Đình Nam đã trở nên đau khổ: "Không, nhưng ta có thể mua."

Tiểu Quân từ hào hứng trở nên lạnh nhạt: "Người có thể cõng trên lưng bảy mươi cân chạy ba mươi kilômét trong đường núi sao?"

Trương Đình Nam nghi hoặc khó hiểu: "Bảy mươi cân? Trong ba mươi kilômét? Tại sao phải vác nặng như vậy lại còn chạy xa như thế chứ? Ta có xe việt dã, cùng lắm dùng xe tải là được rồi."

Tiểu Quân sâu kín hỏi: "Người sẽ chết vì ta sao?"

Trương Đình Nam sửng sốt một chút: "À? Ta nghĩ là ta sẽ làm."

"Ha ha." Tiểu Quân lắc đầu cười khê: "Người sẽ không làm đâu, nhưng có một người sẽ làm."

"Ai?" Trương Đình Nam bộ dáng rất lo lắng.

"Người đoán xem." Tiểu Quân lắc đầu nói: "Người về nhà đem mười cân trứng gà, mười cân trứng vịt, mười cân trứng ngỗng, mười cân chim cút trứng đặt cùng một chỗ rồi đập nát, người sẽ biết là ai thôi."

"Đó là cái gì?" Trương Đình Nam gãi gãi sau gáy.

Tiểu Quân bật cười vui vẻ: "Nhiều trứng như vậy đặt cùng một chỗ, đương nhiên là đại hỗn đản đó." Nói xong, nàng nhin không được cất tiếng cười to.

"Ta vẫn không rõ." Trương Đình Nam chưa thoát khỏi nụ cười ngây ngô.

"Đình Nam ca, người trở về nói cho Trương bá bá rằng Tiểu Quân hiện tại còn nhỏ tuổi, chưa muốn nói đến chuyện yêu đương, xin bá bá lượng thứ."

Tiểu Quân cười như nắc nẻ, hai tay chống lên má phẫn. Ta nhìn lại nàng mà thấy ngây người. Tiểu Quân của ta vô luận thưởng thức từ góc độ nào cũng là sắc nước hương trời, chim sa cá lặn, ba nghìn mỹ nhân cũng xa xa không bằng nàng.

"Ta có thể đợi." Trương Đình Nam có chút cố chấp.

"Cuộc đời rất ngắn, thời gian như bóng câu qua cửa, Đình Nam ca, người cũng đừng đợi một người con gái như ta! Ta có một người bạn học rất tốt, nàng còn xinh đẹp hơn ta gấp trăm lần, không bằng ta giới thiệu cho người nhé?" Tiểu Quân đùa cợt như thật thiếu chút nữa làm cho ta cười vỡ bụng ra.

"có cô gái còn đẹp gấp trăm lần Tiểu Quân ư?" Tròng mắt Trương Đình Nam trừng lớn như muốn lòi ra.

"Ừ." Tiểu Quân gật đầu mỉm cười, ta lập tức nhìn ra trong nụ cười của nàng có một chút miệt thị.

"Nàng tên là gì?" Trương Đình Nam sốt ruột hỏi.

"Mẫn Tiểu Lan."

Trương Đình Nam nhận được đáp án rồi cũng phải cúi đầu rời đi, tuy không quá ử rử nhưng trong miệng hắn không ngừng lẩm nhẩm ba chữ "gấp trăm lần".

"Tiểu Quyên, Hoàng Quán, các người nghe cho kỹ đây, bất kể người nào tới tìm ta, ta đều không muốn gặp." Ta bắt lấy bộ đàm rộng to lên, đây là lần đầu ta hét lên như vậy với hai tỷ muội Thượng Quan.

Khi ta đóng cửa văn phòng chặt lại, còn cài khóa cẩn thận, Tiểu Quân nhút nhát e lệ co rúc trên ghế sa lon, đôi mắt giảo hoạt quay tròn: "Đại hôn đần, người đóng cửa lại là muốn làm gì?"

"Người cứ nói đi?" Ta cười gian manh, tiến lên cởi chiếc quần lót ướt nhẹp dâm thủy của Tiểu Quân. Côn thịt cắm trong khe suối của nàng cả buổi không thể động, ta thật lo lắng tình trùng vọt lên não mất, không được giải tỏa thì ta sẽ biến thành kẻ đần mất.

Màu đen của ghế da cùng nàng vẻ tuyết trắng của da thịt tạo nên sự tương phản mãnh liệt trùng kích thị giác ta khiến ta cứng ngắt, cứng rắn đến lợi hại, Tiểu Quân trong mắt ta phảng phất như là một chú cừu non đợi làm thịt.

"Nếu không, cho người hôn đầu ngón chân như?" Tiểu Quân nghịch ngợm chớp chớp mắt với ta.

"Cũng không đủ." ta đi đến trước mặt nàng quỳ xuống, nhẹ nhàng đẩy hai chân nàng ra, nhìn chăm chú lên âm hộ trơn bóng, no đủ và vô cùng mịn màng, chỗ kiêu diễm ướt át đỏ tươi. Ta cúi đầu xuống ngậm lấy vùng bánh bao trắng cao cao nhô lên, đầu lưỡi gầy nhẹ, lùa vào cửa huyết có chút mùi tanh tươi, tiếp theo trêu chọc mặn nhạt thích hợp, huyết thịt mỹ vị ngon miệng. Nơi này có người ví von như là bào ngư, ta cho rằng phi thường chuẩn xác.

"Ca, người gặm chút đi, ô....." Tiểu Quân ỏn ẻn rên rỉ càng kích thích thần kinh của ta, đặc biệt là sợi dây tình dục.

"Đừng có dùng gặm chữ được không? Ca cũng không phải heo." Ta xoa bầu vú no đủ, núm vú mướt phần co dãn rất không nghe lời, nặn ra hình dạng nào rồi lại rất nhanh phục hồi như cũ. Nhưng càng là như thế, ta càng muốn vuốt ve, ngứa tay lên, ta còn đặt cả hai bàn tay để nhào nặn.

Tiểu Quân giận dữ, dứt khoát nhắm mắt lại chửi bới: "Người..... Người đâu chỉ là heo, người còn là mười cân trứng thối, mười cân trứng vịt thối, mười cân trứng ngỗng thối, mười cân chim cú trứng thối đặt cùng một chỗ, hỗn đản thối!"

TỶ PHU VINH DỰ

Tiểu Thủ Chương
www.dtv-ebook.com

Chương 51: Đại hôn dẫn cũng là người tùy tiện đánh chính là sao?

// Đến đây hết nguồn dịch, ta đành Edit bản Convert cho ae sắc lang đọc, đảm bảo dễ hiểu! Nhớ like và +1 nhiệt tình

aaaaaa!^^

" Mngươi lại mắng." ta hung dữ mà nắm Tiểu Quân nắm vú, thân thể để lên, vừa thô vừa to cứng rắn còn thít đến cửa huyết, dính một hồi trơn dâm thủy." từ " bỗng chốc, ta thô lỗ mà đem ngay ngăn đại nhục bổng o0o dâm vào nhỏ trong nhục huyết.

" thôi hôn dẫn, đại hôn dẫn, thôi hôn dẫn..... Ôi, người điếm nhẹ á!" Tiểu Quân thống khổ mà mở to hai mắt.

Ta co rúm vài chục cái:" không mắng?"

" Ân, Ân, không mắng." Tiểu Quân mắc cỡ đỏ mặt, ánh mắt tại ta lỏa lồ dưới bụng loạn lóa.

Lại liên tục vài cái trọng chọc vào, ta cả tiếng nói:" gọi tỷ phu !""

Tiểu Quân cắn cắn cặp môi đỏ mọng:" vờn, đánh chết ta cũng không gọi, người cái này đại hôn dẫn cho dù dùng sức tốt rồi."

Ta giận dữ, dọn xong tư thế vừa định hóp bụng đút vào, chợt thấy Tiểu Quân ánh mắt khác thường màu, trong nội tâm không khỏi buồn bực. Nghĩ nghĩ, ta lập tức bừng tỉnh đại ngộ:" hắc hắc, tỷ phu mới không mắc mưu đây này !" tỷ phu hết lần này tới lần khác tự điếm nhẹ, không xuất lực."

" ha ha." được ta nhìn thấu tâm cơ, Tiểu Quân không có then quá hoá giận, rõ ràng còn có thể bật cười.

Ta dương nộ:" cười cái gì? Xú nha đầu."

Tiểu Quân ngăm ta liếc, ỏn ẻn ỏn ẻn nói:" ta thấy đình nam ca đáng yêu, ta cảm thấy được đình nam ca rất đẹp trai."

Ta được chọc giận, giận không kèm được. Mạnh mà hóp bụng hấp khí, hạ thể bắt đầu bão táp:" ta..... Ta làm chết người, thối Tiểu Quân, ta làm chết người cái này thối Tiểu Quân, người nói sau, đến cùng ai đáng yêu? Đến cùng ai rất đẹp trai?"

Mấy chục cái sau, Tiểu Quân mắt trợn trắng nói:" người rất đẹp trai, người đáng yêu, ô..... Ta muốn đi tiểu."

Ta rống to:" không cho phép nước tiểu, kìm nén mà chết người."

Lại là một vòng mãnh liệt dứt vào, trắng nõn ướt át âm hộ mơ hồ có chút sưng đỏ, nhưng đại nhục bông của ta một mực mãnh liệt cạo cọ xát lấy huyết đạo khẩu, đem càng tươi mới huyết thịt trở mình tiến nhảy ra.

Tiểu Quân lớn tiếng rên rỉ:" đình nam ca, ta muốn đi tiểu."

Ta tức giận đến huyết mạch sôi sục, thiêu đốt dục hỏa được Tiểu Quân trêu chọc tới cực điểm, toàn thân lực lượng đều tập trung ở hai tay cùng hạ thể:" Lý Hương Quân, 3000 mọi người không bằng một mình người đáng hận, ta làm người, làm chết người."

Tiểu Quân chau mày, yêu kiều cầu khẩn:" ô..... Tỷ phu, ta khó chịu....."

Ta không có nửa điểm nhân từ nương tay, cuồng thân dứt vào sóng sau cao hơn sóng trước:" ta làm người, làm chết người."

" nói được thì làm được ở !" chán ghét, dùng sức điểm á!" Tiểu Quân ỏn ỏn ỏn mà nước nở nghẹn ngào.

Ta đã thất bại, hoàn toàn thua ở Tiểu Quân trong tay. Hét lớn một tiếng, ta khục dạng lấy thút thít nỉ non:" Tiểu Quân, ta muốn bắn."

Ta một mực suy nghĩ, nếu như tương lai có một người phát hiện ta cùng Tiểu Quân có tư tình, người này nhất định là Đái Tân Ni.

Đái Tân Ni tuy nhiên tính cách mười phần, kiêu ngạo thanh cao, tính tình nóng nảy, nhưng nàng thô bên trong có mảnh. Bình thường nàng đối với ta tựa hồ xa cách, một bộ chẳng hề để ý bộ dạng, nhưng ta biết rõ nàng một mực tại chú ý ta. Nàng đến bây giờ còn không có có phát giác ta có điểm ngộ, hơn phân nửa bởi vì câu kia kinh điển danh ngôn:" yêu đương bên trong đích nữ nhân là ngu ngốc."

Nhưng Đái Tân Ni thủy chung là Đái Tân Ni, nhân sinh của nàng lịch duyệt có lẽ so với ta còn phong phú. Chỉ cần có một cái ý niệm trong đầu hoặc có một cái xúc động, nàng tựu lập tức xem kỹ người bên cạnh cùng sự tình. Bằng nàng chỉ số thông minh cùng lịch duyệt, nàng không khó phát hiện được ta thủ đoạn, chỉ là của ta không thể tưởng được cảm giác của nàng nhạy cảm như thế.

" phanh " !" văn phòng đại môn bị đẩy ra, Đái Tân Ni xông vào văn phòng lúc, Thượng Quan tỷ muội đi theo nàng chạy vào.

" làm sao vậy? Tân Ny, môn đều không gõ." ta một bên sửa sang lại văn bản tài liệu, một bên nghi hoặc mà nhìn xem Đái Tân Ni.

" tổng giám đốc, thực..... Thực không có ý tứ." Thượng Quan chim quyen nhút nhát e lệ ôm theo góc áo.

" các người đi ra ngoài đi, đóng cửa lại." ta phát phát tay.

" Tiểu Quân đâu này?" Thượng Quan tỷ muội vừa đi, Đái Tân Ni lập tức bốn phía nhìn quanh.

" nàng giúp ta mua đầu quần, làm sao vậy?" trong nội tâm của ta nhảy dựng, thầm nghĩ Đái Tân Ni không phải là phát hiện cái gì a?

" quần của người làm sao vậy?" Đái Tân Ni lạnh lùng mà xem ta, ánh mắt của nàng có chút âm trầm.

" ha ha, không cần thận làm cho ướt." ta gượng cười hai tiếng.

" là nước trà làm cho ẩm ướt đấy sao?" Đái Tân Ni nhàn nhạt mà hỏi thăm.

" Ân." ta còn chưa ý thức được nguy hiểm, thuận miệng phù hợp một câu.

" cho ta nghe xem, nước trà cùng dâm thủy ta hay là rất được chia đi ra ." Đái Tân Ni đi đến bên cạnh ta, một thanh xoay tròn của ta ghế da, ta lập tức mặt hướng Đái Tân Ni. Nàng rõ ràng chăm chăm vào của ta dừng quần, ta thầm kêu một tiếng phiền toái lớn hơn.

" Tân Ny, người nói lời này là có ý gì?" ta làm ra cuối cùng giãy dụa, hy vọng có thể may mắn đã lừa gạt Đái Tân Ni.

" ta hỏi lại người một lần, người quần phải hay là không tuyệt bích làm cho ẩm ướt hay sao?" Đái Tân Ni tháo xuống kính mắt, ta phát hiện nàng không mang kính mắt bộ dạng cũng đồng dạng dọa người. Bình thường một cái oán hận người người tháo xuống kính mắt, đồng hồ, cỡi quần áo ra các loại động tác, vậy thì ý nghĩa đối phương chuẩn bị đối với người đánh đập tàn nhẫn. Trời ạ, đầu ta lớn hơn.

" Tân Ny....." ta muốn kéo Đái Tân Ni tay.

" đừng đụng ta !"" Đái Tân Ni hướng ta gào thét.

" Tân Ny, không phải như người nghĩ." ta bắt đầu vơ vét ra sức suy nghĩ muốn mượn khẩu.

" phải hay là không Vương Di?" Đái Tân Ni sắc mặt tái nhợt mà xem ta.

" à?" ta kinh hãi, nguyên lai tưởng rằng Đái Tân Ni sẽ cho rằng là Tiểu Quân.

" ta, tại, hỏi, người, lời nói !"" Đái Tân Ni mỗi chữ mỗi câu rống lớn, lỗ tai của ta đều nhanh được chấn điếc.

" làm sao người biết?" việc đã đến nước này, ta chỉ có thể bảo hộ Tiểu Quân bán đứng Vương Di. Ai, thực hồ thẹn.

" quả nhiên là nàng, trách không được nàng mấy ngày nay xem ta ánh mắt vội vàng hấp tấp, trách không được vừa rồi nàng tại người văn phòng trước lén lén lút lút, thấy ta tự đi. Tốt người cái Lý Trung Hàn, đều nói con thỏ không ăn ỏ bên cạnh thảo, người hết lần này tới lần khác làm quan hưởng lộc vua ở chùa ăn lộc Phật. Nếu không phải ta nghe thấy bỗng chốc tay của ta, người còn lừa gạt ta nói là tuyết bích, rõ ràng làm đến văn phòng đến !" Lý Trung Hàn, người dám lừa gạt ta, ta với người liều mạng." Đái Tân Ni càng nói càng khí, cầm lấy trên bàn công tác văn bản tài liệu hướng ta đập phá tới.

Trời ạ, ta sợ tới mức hồn phi phách tán.

" làm sao vậy? Tân Ny tỷ, đây là làm sao vậy?" đang lúc ta ngẩn cổ tự lực thời điểm, Tiểu Quân trở về , nàng xông tới thời điểm trong tay còn cầm một đầu quần.

" ca của người, ca của người..... Câu dẫn công ty của chúng ta nhân viên nữ." Đái Tân Ni cũng mặc kệ mọi việc, một tia ý thức toàn bộ nói ra. Ta

nguyên trông cậy vào Tiểu Quân cứu ta, nhưng khi ta nhìn thấy Tiểu Quân ánh mắt lạnh như băng sau, ta biết ngay hôm nay tuyệt đối là một cái không may cực độ thời gian.

" Tân Ny tử, người hôm nay tựu là giết cái này đại hỗn đản ta cũng không có ý kiến." Tiểu Quân nhàn nhạt nói.

" không tệ, ta hiện tại tựu muốn giết cái này đại hỗn đản." Đái Tân Ni nói xong, hướng ta nhào đầu về phía trước.

" phanh, BA~, 'Rầm Ào Ào' ", phòng làm việc của ta ở bên trong vang lên liên tiếp thanh âm, kể cả ngã thứ đồ vật âm thanh, đập nện âm thanh còn có đồ sứ tiếng vỡ vụn.

10 phút sau, sở hữu tất cả thanh âm đều ngừng nghỉ, ta vẫn đang ôm đầu núp ở ghế sofa nơi hẻo lánh.

" Tân Ny tử, người đánh mệt mỏi không vậy?" Tiểu Quân thở hỗn hển. Nàng ít nhất đánh cho ta hơn ba mươi nhớ đôi bàn tay trắng như phấn, đương nhiên muốn thở gấp khí thô .

" thì hơi mệt chút, nghỉ ngơi trước một hồi lại đánh." Đái Tân Ni vừa nói, một bên cởi chế ngự: đồng phục áo, cái kia tư thế hơn phân nửa là đánh lên nghiên .

" Tân Ny tử, dùng cái này đánh thuận tay." Tiểu Quân không biết từ nơi này tìm đến một căn gôn cán, toàn bộ kim loại .

" Ân?" chăm chăm vào Tiểu Quân trong tay gôn cán, Đái Tân Ni chần chờ.

" bằng không, dùng cái này." Tiểu Quân không biết lại từ cái đó làm ra một thanh dài nửa xích dao gọt trái cây, hàn quang lờ lờ, có sắc bén lưỡi đao.

" Ân?" Đái Tân Ni giật mình mà nhìn xem Tiểu Quân.

Ta theo ôm đầu hai tay gian trộm mèo, cái này một ngẩng thực đem ta chọc giận gần chết, trong nội tâm mắng to Tiểu Quân phát rồ, lãnh huyết vô tình, giết người như ngóe..... Cư nhiên như thế ngoan độc !" so sánh dưới, hay là của ta Tân Ny tâm địa tốt một điểm. Bất quá nàng cũng không tốt đến đi đâu, nàng ít nhất đánh cho ta hơn năm mươi quyền, đá hơn hai mươi chân. Ta toàn thân ngoại trừ bàn chân tâm bên ngoài, cơ hồ địa phương nào đều đau nhức.

" không sợ, giết cái này đại hỗn đản tính toán ta Lý Hương Quân , cái này đại hỗn đản không xứng lấy Tân Ny tỷ tỷ." Tiểu Quân tức giận mà mắng.

" là nên giết, bất quá....." Đái Tân Ni chăm chăm vào Tiểu Quân trong tay dao gọt trái cây ngăn người.

" ta buổi tối tự nói cho ba mẹ, nói Tân Ny tỷ không làm chị dâu của ta , cái này đại hỗn đản không có phúc phận. Nếu không ta hiện tại tự cùng ta ba mẹ nói?" Tiểu Quân một tay mang theo dao gọt trái cây, tay kia rõ ràng cầm lấy điện thoại muốn gọi. Đây là mới đích điện thoại, nguyên lai điện thoại đã bị lang khiếm hoàn thành hai đoạn, ta vừa mới mua cho Tiểu Quân không đến mấy giờ.

" Tiểu Quân, ách..... Vân...vân đợi một tý, cho ca của người một cái hồi cải để làm người mới cơ hội như thế nào?" Đái Tân Ni lần này là chăm chăm vào Tiểu Quân trong tay điện thoại ngăn người. Ta đột nhiên muốn cười, thì ra là thế. Ah, ta đáng yêu Tiểu Quân, ta chân ái người chết bầm !"

Người không đi làm diễn viên thật sự là giới văn nghệ trọng đại tổn thất, rõ ràng hiểu được lấy lui làm tiến, ám độ trần thương, vây Nguy cứu Triệu tinh tú, thật có thể nói là Nữ Chư Cát tái sinh . buổi tối có cơ hội lời nói, nếu hảo hảo cùng nàng yêu yêu một phen mới được.

" cho cái này đại hỗn đần hồi cái để làm người mới? Tân Ny tử, người khả thật là tâm địa thiện lương, Bồ Tát tâm . Như thay đổi ta, nhất định băm hăn mười khối tám khối, sau đó đem lòng của hăn lá gan, ruột toàn bộ đào ra. Tâm tịt cho Sói ăn, lá gan tịt cho chó cắn, về phần tràng phổi tịt khiến nó nát mất, có mùi, sinh giòi, cuối cùng đem bỏ qua bỏ lại giòi bỏ ngân đến trong miệng hăn."

" Tiểu Quân, đừng..... Đừng nói nữa." Đái Tân Ni sắc mặt tái nhợt, vội vàng chạy về phía toilet. Toilet truyền ra nồn mưa thanh âm.

Tiểu Quân quơ quơ cái đầu nhỏ, đối với toilet vẻ mặt cười lạnh:" đại hỗn đần cũng là người tùy tiện đánh chính là sao? hừ !""

" như thế nào há miệng ngậm miệng hô ta đại hỗn đần? Một điểm trường ấu tôn ti đều chẳng phân biệt được." ta cười hì hì từ trên ghế salon đứng lên, mở ra hai tay muốn ôm Tiểu Quân.

Nào biết được Tiểu Quân đã ở nổi nóng, gặp ta kéo đi tới, nàng bản năng giơ cánh tay lên đẩy ngăn cản, trong tay hàn quang lờ lờ dao gọt trái cây hướng ta cắt tới, ta muốn né tránh đã tới không kịp. Chỉ nghe " xoẹt " một tiếng, sắc bén lưỡi đao khó khăn lắm xẹt qua cánh tay của ta, máu tươi lập tức theo lường cen-ti-mét lớn lên miệng vết thương chảy ra.

" ah....." Tiểu Quân sợ tới mức hét lên một tiếng, dao gọt trái cây " đem làm " một tiếng rớt xuống đất. Có lẽ sợ hãi được Đái Tân Ni quở trách, Tiểu Quân tranh thủ thời gian quay người chạy như một làn khói, lưu lại ta ngây ngốc mà đứng đấy.

" làm sao vậy? Làm sao vậy?" Đái Tân Ni theo toilet lao tới, trông thấy ta trên cánh tay tràn ra máu tươi, nàng chấn động, nhin không được thét lên:" Tiểu Quân có phải điên rồi hay không nha?"

" em gái ta là thay người hả giận, nàng muốn giết ta cho người giải hận." kỳ thật miệng vết thương rất nhỏ, máu chảy hơi có chút nhưng không có gì

đáng ngại, ta thừa cơ tranh thủ Đái Tân Ni đồng tình.

" ta không khí, không tức giận. Ô..... Biểu mọi người là người nào à? cả mọi người dám giết, cho dù muốn giết cũng không tới phiên nàng nha !"" Đái Tân Ni một bên nghẹn ngào, một bên đè lại miệng vết thương của ta kêu to:" chim quỳên, hoàng quán, mau vào !""

" ca, ta đi Phàn Ước tử tử gia. Tân Ny tử không trách ta , người mới có thể tiếp ta trở về. Bằng không thì, đánh chết ta đều không quay về."

Mát mẻ gió đêm luôn lại để cho người thích ý, thu được Tiểu Quân tin nhắn sau, ta càng thích ý.

Đón gió đêm, ta lại đây đến cái kia lại chập vạt lại ám hẻm nhỏ. Trời còn chưa có hoàn toàn hắc, cửa ngõ treo trên cao một chiếc đèn chân không tự sáng. Cái này không kỳ quái, nếu như không có cái này chén nhỏ lơ mờ đèn chân không, ngu ngốc mới có thể đi vào trong hẻm nhỏ.

Đứng tại hẻm nhỏ ở chỗ sâu trong một tràng phong cách cổ xưa Tiểu Dương trước lầu, ta trọn vẹn đợi 30 phút. Dựa theo công ty đến Tiểu Dương lầu lộ trình, Trang Mỹ Kỳ tự là đi cũng đi đến gia . Huống chi Trang Mỹ Kỳ vì bảo trì cặp đùi đẹp, cũng không đơn giản đi xa đường.

" chẳng lẽ Mỹ Kỳ ước hẹn sẽ ?" trong nội tâm của ta chua chua. Dùng Trang Mỹ Kỳ điều kiện, nam nhân đánh vỡ đầu đều cướp cùng nàng cuộc hẹn, cho nên Trang Mỹ Kỳ chậm chạp chưa về là một kiện lại bình thường bất quá chuyện.

Nhưng ta không thể ly khai Tiểu Dương lầu, ta phải ở chỗ này đợi đến lúc Trang Mỹ Kỳ. Bởi vì có một cuốn băng ghi hình ta đã gửi qua bưu điện cho Trang Mỹ Kỳ, trước ngày mai ta phải thu hồi cái này cuốn băng ghi hình, sau đó giao cho kiều như cốc.

Cái này cuốn băng ghi hình tầm quan trọng không thể nghi ngờ, vì cái này cuốn băng ghi hình, đã có người chết, có người bị nắmchộp. Nhân mạng quan thiên, có thể muốn mạng người đồ vật đương nhiên rất trọng yếu.

Một hồi gió đêm thổi tới, ta nghe thấy được không chỉ là thích ý, còn có nhàn nhạt mùi nước hoa. Nếu như không có đoán sai, cái này mùi nước hoa thuộc về Trang Mỹ Kỳ, ta lập tức tinh thần không ít.

Ba phút sau, ta nghe được " xành xạch " tiếng bước chân. Đối với mình cái mũi, ta một mực cảm thấy kiêu ngạo.

" người đi đường trở về?" nhìn thấy Trang Mỹ Kỳ phong độ tư thái yếu điệu, thướt tha ngàn vạn thân ảnh, ta nở nụ cười.

" mở ra, đừng ngăn cản ta." Trang Mỹ Kỳ một chút cũng không khách khí. Dù nói thế nào ta cũng là khách người, một rất có nam nhân mị lực khách nhân.

" chúng ta người 30 phút." ta ôn nhu nói.

" chúng ta người ba ngày." Trang Mỹ Kỳ khẩu khí lạnh như băng. Nàng mở cửa trước đại đèn, ưu nhã mà theo bao da ở bên trong móc ra cái chìa khóa. Đột nhiên, nàng cửa đối diện trước một trương che mưa bố lộ ra hồ nghi thần sắc.

" ta biết rõ ta không tốt, cho nên đặc biệt mua ba cái chíp bông gấu cho người cùng lễ xin lỗi." ta cười hì hì xốc lên che mưa bố, chỉ thấy ba cái phân biệt là màu trắng, màu xanh da trời, màu hồng phấn chíp bông gấu đang ngốc trệ mà nhìn về phía Trang Mỹ Kỳ. Trang Mỹ Kỳ muốn cười, nhưng vẫn là nhịn được.

" lấy ra, lấy ra, đem những này phá thứ đồ vật để ở chỗ này ta như thế nào vào nhà? Nếu không lấy ra, ta gọi người đến thu rác rưởi ." Trang Mỹ

Kỳ dùng xinh đẹp chân đá đá chồng chất ở trước cửa ba cái chíp bông gấu. Chíp bông gấu nhóm đứng không vững, lay động hai cái từng người ngã được ngã trái ngã phải, không ngờ hiện ra một nhúm rất lớn, rất đẹp hoa hồng, trên mặt cánh hoa còn có bọt nước, lộ ra kiều diễm mới lạ : tươi sốt.

Thân thể của ta thể nghiêng về phía trước, ôn nhu nói:" tổng cộng 99 đóa."

" ta chán ghét hoa hồng." Trang Mỹ Kỳ sáng ngời ánh mắt nói cho ta biết nàng đang nói lời nói dối.

" cái kia ném đi?" ta làm bộ hỏi.

" đối với, hơn nữa phải nhanh." Trang Mỹ Kỳ hung hăng gật gật đầu.

" ai, xinh đẹp như vậy hoa hồng ném đi rất đáng tiếc. Nếu như ngay cả một đầu mười gram kéo kim cương vòng cổ cũng ném đi, vậy thì càng đáng tiếc." ta thở dài không thôi. Cúi người, dùng hai ngón tay theo kiều diễm trên mặt cánh hoa kẹp lên một đầu rặng rờ tia chớp dây xích.

Trang Mỹ Kỳ rất cục nử cười. Nàng nhanh chóng mở ra cửa phòng, như một cần cù công nhân bốc vác đồng dạng, đem ba cái chíp bông gấu, một nhúm hoa hồng còn có một đầu xinh đẹp kim cương vòng cổ chuyển vào phòng. Sau đó hướng ta ném đi một cái bao, lớn tiếng nói:" ta biết rõ người là tới cầm thứ đồ vật . Hiện tại thứ đồ vật cho người, người có thể đi nha."

1

Trang Mỹ Kỳ nhuyển giường là ta đã thấy lớn nhất giường, vừa mềm lại hương giường. Có lẽ giường khá lớn, cho nên phóng hơn mấy cọng lông cọng lông gấu cũng không thấy được lách vào, tựa là hơn nữa hai cái trần trụi thân thể cũng có thể tùy ý quay cuồng. Ta được Trang Mỹ Kỳ dọn dẹp hai lần, bởi vì nàng càng ưa thích ở phía trên rong ruổi. Nghe nói ân ái ưa

thích ở phía trên nữ nhân, tham muốn giữ lấy đặc biệt mãnh liệt, cao trào cũng đặc biệt dễ dàng đạt được.

" Lý Trung Hàn, người cái này không tâm can , ta hận người." Trang Mỹ Kỳ chậm rãi cởi Lace (viền tơ) Bra-áo ngực. Trước đó nàng bận tối mày tối mặt, căn bản không có thời gian cởi trên người cuối cùng một kiện quần áo . Nhưng đem làm nàng đạt được hai lần sau khi cao triều, nàng chẳng những có thời gian cởi sạch trên người mảnh vải, còn có nhàn rỗi hưởng ta rộng to.

" thật sự hận?" ta một bên vuốt ve nàng thon dài cặp đùi đẹp, một bên chà lau chính mình trên bụng bốn phía dâm thủy.

Dâm thủy lại dính lại nhiều, bên trên còn dán mấy cây tróc ra lông quăn. Ta dám khẳng định, cái này mấy cây lông quăn không hoàn toàn là của ta.

" hận chết ." Trang Mỹ Kỳ đem cởi Lace (viền tơ) Bra-áo ngực hung hăng nện ở trên mặt của ta, ta linh lẫn cái mũi chẳng những nghe thấy được mùi thơm của cơ thể còn nghe thấy được mùi sữa.

" đã như vậy hận, người tự dùng cái này hai cái bánh bao lớn hảo hảo trừng phạt ta." ta bắt lấy hai cái xinh đẹp bánh bao, bánh bao đầy đặn chìm điện, được không hoa mắt, nhuyễn như ôn ngọc, nhẹ nhàng vuốt ve chỗ sinh ra khoái cảm cơn thịt cũng có thể cảm nhận được, cho nên nó không ngừng nhảy lên, trêu chọc làm cho mặt huyết thần kinh. Hận người của ta vậy mà mị nhãn như tơ, mở ra cái miệng nhỏ nhắn rớt cuộc không thể chọn, chèo chống hai bên hai tay đột nhiên vô lực, thơm ngào ngạt thân thể bổ nhào tại trên người của ta, lần này ta rốt cục có thể nhìn rõ ràng mướt mà mộng đẹp là như thế nào lay động.

" ta muốn trừng phạt người, Ân..... Ân....." Trang Mỹ Kỳ cái mũi khoảng cách ánh mắt của ta không đến năm cen-ti-mét, ta rất đầy đủ mà cảm nhận được cái gì gọi là thổ khí như lan.

" ta thích được người trừng phạt." ta muốn cười lại muốn gọi. Trước ngực được hai cái vú lớn áp bách, để cho ta có thở không nổi cảm giác, cho nên rất muốn gọi.

" người ưa thích được ta bắt buộc?" Trang Mỹ Kỳ đôi mắt sắp chảy nước, nhưng nàng hay là chứa hung dữ bộ dạng.

Một đôi xinh đẹp bàn tay như ngọc trắng lướt qua bộ ngực của ta, rõ ràng nhéo ở cổ của ta. Nàng muốn làm gì?

" không thích như thế nào sẽ cứng rắn? Ta cũng muốn nếm thử bổng chốc bị nữ nhân bắt buộc cảm giác." ta cười không nổi , cổ được càng véo càng chặt, đại nhục bổng oOo bị điên cuồng phun ra nuốt vào. Ta đem hai tay bầy tại trên giường, bất lực mà tiếp nhận chà đạp, quất roi.

Ta cảm thấy nhục nhã, bởi vì Trang Mỹ Kỳ hai cái mỹ nhũ điên cuồng quất môi của ta.

" Ân, là quá cứng, thật thô..... Ah..... Ah....." Trang Mỹ Kỳ mông đẹp ném lên không trung, rơi xuống lúc của ta xương mu đều cảm thấy đau đớn, nàng thật sự là quá thô lỗ bá đạo.

" còn muốn? Người đã thoải mái qua hai lần ." đến phiên ta hận Trang Mỹ Kỳ , cái này hồng nhan tri kỷ nguyên lai là một chỉ tham ăn tiểu Dã mào.

" lại muốn một lần." Trang Mỹ Kỳ thể mệnh lệnh hướng ta gào thét, nàng không chỉ có tham ăn còn rất lòng tham.

" mua một tặng một, ta nhiều đưa một lần cho người." tâm địa tốt người tổng yêu làm lỗ vốn mua bán, lòng của ta đặc biệt tốt.

" ah..... Ah..... Trung Hàn, ta đến rồi! ta thật thoải mái, ngày mai..... Ngày mai nhớ rõ giúp ta xin phép nghỉ." đáng thương mà run rẩy sau, Trang

Mỹ Kỳ trở về Ôn Nhu. Nàng nhưng thật ra là một rất thiện lương, rất Ôn Nhu nữ nhân.

Đêm đã khuya, thích ý gió đêm theo ngoài cửa sổ thổi vào đến, thổi tới mềm mại trên mặt giường lớn, cũng phật qua thân thể của ta. Ta có chút buồn ngủ, cường thịnh trở lại cường tráng nam nhân thỏa mãn một cái nữ nhân bốn lần sau khi cao triều cũng nhất định cảm thấy mệt.

Nhưng ta không thể ngủ, bởi vì ta còn muốn đem băng ghi hình đưa cho kiều như cốc.

Mỹ nhân đã ngủ say, ngủ được rất quen thuộc. Thế cho nên ta đem vừa thô vừa to côn thịt nhét vào miệng nhỏ của nàng chọc, nàng đều không có chút nào phản ứng. Ta cười cười, đem côn thịt càng chọc vào càng sâu, một số gần như thâm hầu, đợi mỹ nhân đã có phản ứng mới rút...ra côn thịt.

Mặc xong quần áo, ta đem một cành kiều diễm hoa hồng đặt ở mỹ nhân gối đầu bên cạnh, còn đem cái kia mười gram kéo kim cương vòng cổ động ở mỹ nhân trên cổ. Mỹ nhân cổ trắng nõn như tuyết, ta hôn hôn mỹ nhân cổ, lại nhéo nhéo nàng cặp vú đầy đặn, mang theo băng ghi hình cùng vui sướng thỏa mãn ly khai Tiểu Dương lâu.

Đứng tại lờ mờ hẻm nhỏ khẩu, ta bấm kiều như cốc điện thoại. Để cho ta ngoài ý muốn chính là, kiều như cốc ước gặp mặt ta địa điểm lại là " phần thưởng tâm nước m " hương cháo điểm.

Phần thưởng tâm nước m cháo xác thực danh xứng với thực, ăn hết tại đây cháo nhất định còn muốn lại ăn. Cho dù tâm tình không tốt người, ăn hết hai chén phần thưởng tâm nước m cháo sau, nhất định tâm tình vui sướng. Bất quá, đem làm ta đi vào phần thưởng tâm nước cháo điểm lúc, vốn tâm tình vui sướng ta lại cảm thấy khiếp sợ, phần nộ cùng nghi hoặc.

Phần thưởng tâm nước m sớm đã đóng cửa, chỉ có một rộng rãi ghế lô như cũ ngọn đèn dầu như rực. Ở chỗ này, ta chẳng những nhìn thấy kiều

như cốc, còn nhìn thấy Triệu Hồng Ngọc. Đương nhiên, nhìn thấy Triệu Hồng Ngọc không đủ để để cho ta khiếp sợ, để cho ta khiếp sợ chính là, ta thấy đến một cái hèn mọn bị ối lão đầu.

" Chu Cửu Đồng?" ta thốt ra.

Bốn người, ba cái ly.

Trong chén có rượu, rất tinh khiết và thơm rượu gạo. Không thể tưởng được phần thưởng tâm nước m chẳng những cháo ăn thật ngon, rượu cũng hương thơm nồng đậm.

" rượu này chỉ dùng cái gì m nhường hay sao?" kiêu như cốc trừng mắt Triệu Hồng Ngọc, hần đã uống ba chén phần thưởng tâm rượu, nhưng hần tựa hồ còn muốn lại uống. Liếm liếm bờ môi, hần hít hà trong tay không chén rượu, cái kia thêm dạng tựa như một cái ba tháng không có uống qua rượu tửu quý.

Ta cũng như tửu quý chếp miệng chặc lưỡi, cũng dùng ánh mắt nghi hoặc trừng mắt Triệu Hồng Ngọc, bởi vì cho ta cùng kiêu như cốc rót rượu mọi người là nàng.

Triệu Hồng Ngọc không thể đơn giản nói là mỹ nữ, nàng là trong mỹ nữ mỹ nữ. Nàng có một đôi rất đặc biệt con mắt, lông mi thật dài hạ là hẹp dài khóe mắt, rất dĩ nhiên là toát ra quyến rũ thần thái. Loại này mị thái là trời sinh , độc nhất vô nhị, những nữ nhân khác không cách nào bắt chước. Đứng tại Triệu Hồng Ngọc trước mặt, vô luận là cái gì góc độ, nam nhân đều sẽ sinh ra một loại ảo giác, cảm giác cảm thấy nàng đang nhìn người, chú ý người.

Một người nam nhân được một mỹ nữ chú ý là cái gì cảm giác? Người khác ta không biết, ta sẽ có vinh quang cảm. Có đôi khi, ta thậm chí cảm thấy được từ mình như là một cái tung hoành tứ phương, bề ngễ thiên hạ

đại anh hùng, chỉ có đại anh hùng mới xứng có được như Triệu Hồng Ngọc lớn như vậy mỹ nhân.

Ta rất muốn có Triệu Hồng Ngọc. Chỉ tiếc ta không phải đại anh hùng, kiêu như cốc thoát nhìn cũng không giống, Chu Cửu Đồng thì càng không cần phải nói. Cho nên mỹ nhân cho ta rót rượu ta đã rất thỏa mãn, hưởng chi phần thưởng tâm rượu một chút cũng không thua bởi bất luận cái gì quỳnh tương ngọc dịch. Kỳ quái chính là, Triệu Hồng Ngọc chỉ cấp ta cùng kiêu như cốc rót rượu, cả châm ba chén, mà Chu Cửu Đồng lại chỉ có thể ở một bên phần nộ mà xem chúng ta.

"Tương ngọc khu có một tòa vú núi, ngọc phần m tựa sản tự vú núi trên sườn núi. Loại này m khóa đại hạt tròn, mùi mùi thơm ngát, màu sắc óng ánh sáng long lanh tựa như da của ta, dùng loại này ngọc phần m nhường ra rượu gạo đương nhiên là đệ nhất thiên hạ rượu ngon." Triệu Hồng Ngọc không cười, nét mặt của nàng rất bình thản, tựa hồ muốn cho thấy nàng theo như lời mỗi một câu đều là thật sự.

Ta rất muốn cười, kiêu như cốc cũng là dốc sức liều mạng nhin xuống bộ dạng, nhưng chúng ta đều cười không nổi, bởi vì Chu Cửu Đồng tại gào thét: "chẳng lẽ ta sẽ không có tư cách uống loại này rượu ngon?"

Trong rạp có bốn người, nhưng rộng thùng thình gỗ thật bàn vuông lên chỉ bày đặt ba cái ly. Ba cái trong chén, ta cùng kiêu như cốc đã tất cả chiếm thứ nhất, còn lại một cái ly chỉ có thể lại để cho một người dùng, cái này ý nghĩa có một người không cách nào uống đến phần thưởng tâm rượu.

Chẳng lẽ Chu Cửu Đồng thật không có tư cách uống phần thưởng tâm rượu?

Nếu như cho ta làm quyết định, ta tình nguyện nâng cốc rửa qua, cũng sẽ không cho Chu Cửu Đồng uống một giọt. Đối với Chu Cửu Đồng, ta

thủy chung tràn ngập chán ghét, vừa nghĩ tới hẳn làm nhiều việc ác, trong nội tâm của ta tựa tràn ngập lửa giận.

Để cho ta ảo não chính là, Triệu Hồng Ngọc rõ ràng tự nhiên cười nói, cho Chu Cửu Đồng cũng châm lên một ly phần thưởng tâm rượu. Nàng còn đứng bắt đầu, tự mình nâng cốc đầu đến Chu Cửu Đồng trước mặt:" Chu tổng giám đốc như thế nào sẽ không có tư cách đâu này? nhớ ngày đó Chu tổng giám đốc đối với Hồng Ngọc rất nhiều chiều cố, Hồng Ngọc một mực lòng mang cảm ơn, cái này chén phần thưởng tâm rượu coi như là Hồng Ngọc kính Chu tổng giám đốc ."

Ta hay là lần thứ nhất chứng kiến Triệu Hồng Ngọc cười, nụ cười này càng là trăm mị bộc phát, xinh đẹp xinh đẹp.

Trong nội tâm của ta như là quật ngã một cái đại dấm chua vạc, ghen ghét ở bên trong còn mang theo phần nộ. Kiêu như cốc lại vẻ mặt bình tĩnh, nhìn không ra trong lòng hẳn muốn điều gì, chỉ là hẳn nắm chén rượu tay đã biến thành nắm đấm.

" ha ha, ta nhớ được tiểu Ngọc đến kt lúc, vẫn chỉ là một cái mười lăm tuổi tiểu nữ hài. Hôm nay nhoáng một cái bảy năm đã trôi qua rồi, trước kia tiểu nữ hài biến thành một cái xinh đẹp đại cô nương. Ai !" thời gian trôi qua thực vui vẻ, ha ha, hay là tiểu Ngọc rất tốt với ta, hay là tiểu Ngọc tri ân tròn báo."

Chu Cửu Đồng tiếp nhận Triệu Hồng Ngọc truyền đạt phần thưởng tâm rượu, gầy còm mặt mo tràn ra dáng tươi cười, chỉ là hẳn nếp nhăn quá nhiều, như gốc cây già bần căn đồng dạng, tăng thêm vài thừa thốt râu ria, lại để cho hẳn thoát nhìn tựa như một đầu hong gió lão củ cải trắng . Nhưng hận chính là, ánh mắt của hẳn rõ ràng chăm chăm vào Triệu Hồng Ngọc phình bộ ngực xem, chỗ kia có một đầu rất dài, rất sâu giữa hai khe núi.

Chu Cửu Đồng đã rất già , nhưng hắn cầm lấy chén rượu cái kia một khắc, trong mắt thả ra chói mắt hào quang, phảng phất lại nhớ tới cái kia đoạn quát tra Phong Vân tuế nguyệt, tay của hắn trở nên kiên cường hữu lực. Tại mỹ nhân nhìn soi mói, Chu Cửu Đồng giơ lên chén rượu.

Trong lúc đó, một đạo kiện tráng thân ảnh nhanh chóng bắn lên, như thiểm điện đánh về phía Chu Cửu Đồng. Chỉ nghe " phanh " một tiếng, Chu Cửu Đồng chén rượu trong tay ngã tại rộng thùng thành bàn vuông lên, lập tức liệt thành khối vụn. Một ly tràn đầy phần thưởng tâm rượu tung tóe rơi vãi bốn phía, ngay cả ta quần áo cũng không cách nào may mắn thoát khỏi mà dính vào vài tích.

Ta giật mình mà nhìn trước mắt phát sinh hết thảy, Chu Cửu Đồng cũng ngờ ngác mà nhìn chăm chú lên kiều như cốc, bởi vì chính là hắn đem Chu Cửu Đồng chén rượu trong tay đánh rơi.

" rượu có độc." kiều như cốc nhàn nhạt mà nhìn xem Chu Cửu Đồng.

Triệu Hồng Ngọc sắc mặt đại biến, nàng hẹp dài khóe mắt bắn ra sóng điện đã không hề Ôn Nhu, mà là một đạo ngoan độc hàn mang.

Ta đột nhiên đánh cho rùng mình một cái.

" độc? Kiều tổ trưởng, người nói trong rượu có độc?" Chu Cửu Đồng hít một hơi lãnh khí.

" đúng." kiều như cốc mặt không biểu tình gật đầu.

" ai muốn độc ta?" Chu Cửu Đồng ánh mắt theo kiều như cốc chuyển qua Triệu Hồng Ngọc trên người.

" ta." Triệu Hồng Ngọc lạnh lùng mà trả lời.

" người? Tiểu Ngọc, ta không rõ." Chu Cửu Đồng kinh ngạc mà nhìn xem Triệu Hồng Ngọc.

" Chu Cửu Đồng, người không cần cảm thấy ngoài ý muốn. Ta vừa tới đến kt người tụt làm bắn ta, một năm kia ta mới mười lăm tuổi. Theo người làm bắn của ta bắt đầu từ ngày đó ta tụt muốn người chết, bao giờ cũng đều mơ tưởng người chết." Triệu Hồng Ngọc hẹp dài khóe mắt chảy xuống một chuỗi óng ánh.

" thế nhưng mà đã qua bảy năm , tiểu Ngọc, ta còn vì người dẫn kiến Hà thư ký." Chu Cửu Đồng nỉ non lấy.

" bảy năm? Dù là tiếp qua bảy mươi năm, chỉ cần có cơ hội, ta đều giết người." Triệu Hồng Ngọc sắc mặt biến thành tái nhợt, thanh âm của nàng phảng phất đến từ âm trầm địa ngục.

" ha ha, đáng tiếc, đáng tiếc người vĩnh viễn không có cơ hội , ha ha....." Chu Cửu Đồng đột nhiên cười to.

" vì cái gì không có cơ hội?" ta đột nhiên chen vào một câu.

" kiêu tổ trưởng sẽ không cho các người cơ hội, hắn sẽ bảo hộ ta. Ha ha....." Chu Cửu Đồng càng cười càng lớn âm thanh, trong mắt còn hiện ra vẻ đắc ý.

" kiêu ca, người là Chu Cửu Đồng bảo tiêu?" ta đưa ánh mắt chuyển hướng kiêu như cốc.

" không." kiêu như cốc lắc đầu:" Chu Cửu Đồng đã đồng ý làm kiếm phương chỗ bắn chứng nhân, ta phải bảo hộ hắn."

" chỗ bắn chứng nhân? Hắn muốn chỉ chứng nhận ai?" ta lớn tiếng hỏi.

TỶ PHU VINH DỰ

Tiểu Thủ Chương
www.dtv-ebook.com

Chương 52: Thuốc mê

Kiều như cốc nhàn nhạt nói:" Trung Hàn, vốn có một số việc ta không thể nói cho người biết, người cũng không có quyền biết rõ. Nhưng sự tình phát đột nhiên, ta hiện tại có thể nói cho người biết, Chu Cửu Đồng là chỉ chứng nhận Hà thư ký trọng yếu chứng nhân. Chẳng những là ta, mà ngay cả người đều ưng thuận bảo hộ hẳn."

" Hà thư ký?" ta chấn động, dù sao ta cùng với Hà thư ký có tiền tài giao dịch, ta còn thân hơn tay đem 1.5 tỷ chuyển hợp thành đến Hà thư ký chỉ định ngân hàng. Riêng lấy hối lộ tội mà nói, khổng lồ như thế số lượng đầy đủ ta đem ngục giam ngồi xuyên:đeo mười lần.

" đúng." kiều như cốc mắt sáng như đuốc mà xem ta.

" Hà Phù biết rõ đây hết thầy?" thanh âm của ta có chút phát run.

" đương nhiên biết rõ, tuy nhiên nàng ra sao đội quân thép con gái, nhưng nàng chỉ trung với quốc gia, trung với pháp luật. Bất quá vì tránh hiểm nghi, bắt hết vạn quốc hào cùng vạn cảnh toàn bộ sau, Hà Phù trở về thủ đô tổng bộ . Vừa mới nàng cũng bị thương, càng ưng thuận quay đầu đều trị liệu."

" người cùng Triệu Hồng Ngọc vậy là cái gì quan hệ?" ta đột nhiên muốn biết hết thầy.

" điều tra Hà Quân Thiết thời điểm, chúng ta phát hiện có một cái nữ nhân cùng Hà Quân Thiết quan hệ thập phần mật thiết, nữ nhân này tựa là

Triệu Hồng Ngọc. Vì đạt được thêm nữa... có thể trực tiếp lên án Hà Quân Thiết căn cứ chính xác theo, ta thuyết phục nàng, nàng cũng là cái này lên vụ án mẫu chốt chứng nhân. Buổi tối hôm nay cầm] bắt được bằng ghi hình sau, ta thì mang theo Triệu Hồng Ngọc, Chu Cửu Đồng cùng một chỗ quay đầu đều. Chỉ là của ta không thể tưởng được Triệu Hồng Ngọc muốn giết Chu Cửu Đồng."

" người làm thế nào biết Triệu Hồng Ngọc muốn hạ độc?" ta lại hỏi.

" móng tay, Triệu Hồng Ngọc đầu rượu cho Chu Cửu Đồng lúc, ngón trở không cẩn thận với vào chén rượu ở bên trong, ta phát hiện nàng vốn màu hồng phấn móng tay biến thành bình thường màu da." kiêu như cốc nhìn nhìn Triệu Hồng Ngọc hai tay.

Hoàn toàn chính xác, Triệu Hồng Ngọc hai tay cực kỳ xinh đẹp, thon dài mười ngón trắng nõn không có xương, làm cho người ta yêu thích. Duy chỉ có tay trái ngón trở móng tay đã phai màu, cùng mặt khác chín cái móng tay nhan sắc rất không cân đối.

Phần nô Triệu Hồng Ngọc vô ý thức mà đem hai tay thu nạp, nắm thành hai cái nắm tay nhỏ. Ai, cho dù là nắm tay nhỏ cũng có thể yêu dị thường, thật muốn đặt ở trong tay hảo hảo vuốt vuốt một phen.

" Ân, nữ nhân móng tay phai màu xác thực lúng túng, cũng khó trách kiêu ca sẽ chú ý tới những chi tiết này. Chỉ là bằng vào những này, người tự kết luận Triệu Hồng Ngọc hạ độc?" trong nội tâm của ta vẫn có nghi vấn.

" nói thật, ta cũng không dám khẳng định Triệu Hồng Ngọc hạ độc, nhưng Chu Cửu Đồng quá trọng yếu, ta không thể không coi chừng. May mắn, phán đoán của ta chính xác. Ai, làm chúng ta phần này công tác tùy thời đều gặp nguy hiểm, nếu để cho nguy hiểm xuất hiện tại trước mặt, có

lẽ hết thấy đều đã chậm." kiêu như cốc thờ dài một hơi, không biết lúc nào trong tay hần đã nhiều hơn một thanh súng ngắn.

" ha ha....." Triệu Hồng Ngọc đột nhiên lên tiếng nhõng nhẽo cười, cười đến cười run rẩy hết cả người. Nàng trước ngực cái kia thâm thúy giữa hai khe núi càng lúc càng rõ ràng, ta thậm chí trông thấy nhàn nhạt quầng vú. Ta cứng ngắc, cứng rắn được phi thường lợi hại, dưới bụng một cổ bành trướng đục hỏa lập tức đốt lên ngực, tiếp theo thiêu đầu óc của ta, thôn phệ lý trí của ta.

" Triệu Hồng Ngọc, ta hay là đánh giá thấp người." kiêu như cốc đột nhiên toàn thân run rẩy, sắc mặt đỏ bừng, mà ngay cả trên cổ gân xanh cũng chuẩn bị nhô lên, lộ ra dữ tợn đáng sợ.

" hừ, hai người các người xú nam nhân cái gì cũng không nhìn, tựu xem người ta ngón tay. Chẳng lẽ ta cũng chỉ có ngón tay xem được không?" Triệu Hồng Ngọc hờn dỗi một câu, hai cái trắng nõn bàn tay nhỏ bé nâng phình bộ ngực, sau đó chậm rãi hướng chính giữa đè ép, xây thành hai tòa cao cao ngọn núi.

" Triệu Hồng Ngọc, người muốn làm gì?" kiêu như cốc thân thể run đến lợi hại, cặp mắt của hần trừng được so ngưi linh còn đại, ta chú ý tới hần đũng quần hở ra một cái cao cao lều vải.

Ah, Ông trời ơi..! ta đũng quần lều vải càng lớn, còn dị thường nóng. Trong nội tâm của ta dần dần tụ tập một cái ý niệm trong đầu: Giao phối, cùng bất kỳ nữ nhân nào giao phối. Mặc kệ đẹp xấu béo gầy, tuổi lớn nhỏ, chỉ cần là nữ nhân là được.

Thế nhưng mà trong phòng chỉ có Triệu Hồng Ngọc vị này nữ nhân xinh đẹp, mà Triệu Hồng Ngọc hết lần này tới lần khác ở thời điểm này dùng thon dài mười ngón đẩy ra áo cúc áo, vốn sâu v lĩnh áo cũng rất gợi cảm, hôm nay càng là lộ ra óng ánh sáng long lanh da thịt. Mỏng như cánh ve nội

y, để cho ta tình tường chứng kiến kích lồi núm vú, núm vú rất nhỏ, nhưng núm vú rất lớn, rất kiệt xuất, đem nội y cao cao khởi động. Ta còn chứng kiến một cái bóng loáng bằng phẳng, không có một ít thịt thừa cũng nhìn không tới một điểm xương ngực bụng dưới.

Hô hấp của ta dồn dập mà hỗn loạn, nguy hiểm nhanh chóng tăng lên, Triệu Hồng Ngọc vẫn còn tiếp tục khiêu khích.

Nàng dẫn nhẹ cánh tay ngọc, ưu nhã mà cởi bó sát người quần jean, lộ ra hai cái thẳng tắp cân xứng đùi. Đùi thon dài, đồng dạng óng ánh sáng long lanh, ẩn ẩn hiện hồng, đây là một đôi cực phẩm cặp đùi đẹp. Đá văng ra bên chân quần jean, Triệu Hồng Ngọc Lãng Ba chân ngọc làm cho trong phòng ba nam nhân mở rộng tầm mắt, mà ngay cả già nua Chu Cửu Đồng cũng đột nhiên tràn ngập lực lượng.

Linh hồn của ta đã xuất khiếu, chứng kiến Triệu Hồng Ngọc hướng ta đi tới, ta nhanh điên rồi.

Trong lúc đó, ta phát hiện kiều như cốc bắt đầu cởi quần áo. Hắn thoát được rất chậm, nhưng thoát được rất triệt để, ta chú ý tới kiều như cốc cũng có một căn vừa thô vừa to dương vật. Quý dị chính là, cho dù tại cởi quần áo, sức lực của hắn thủy chung cầm ở trong tay.

Triệu Hồng Ngọc vũ mị mà nhìn xem kiều như cốc, hẹp dài khéo mắt còn dán nhàn nhạt nước mắt, nhưng trong đôi mắt che kín vô tận vui vẻ, nàng cười đến rất làm càn, rất lớn mật. Ta đột nhiên cảm thấy mãnh liệt ghen ghét, chỉ thấy Triệu Hồng Ngọc thốt tha thân hình xoay mình chuyển, vậy mà hướng kiều như cốc đi đến, của ta ghen ghét càng cường liệt .

Thật bất ngờ, ta nghe được kiều như cốc cầu khẩn:" người..... Đừng..... Đừng tới đây....."

Triệu Hồng Ngọc không để ý đến kiều như cốc cầu khăn, nàng đi đến kiều như cốc trước mặt, duỗi ra thon dài bàn tay nhỏ bé, nhẹ nhàng vuốt ve khuôn mặt của hắn. Trắng nõn ngón tay đảo qua kiều như cốc cao thẳng sống mũi, sau đó dùng trên thế giới ôn nhu nhất ngữ khí đối với hắn rơi xuống một đạo mệnh lệnh:" nghe lời, đem miệng há mở."

Kiều như cốc như một rất nghe lời tiểu hài tử, si mê mà hé miệng môi, hắn trên sống mũi bàn tay nhỏ bé lặng yên trượt xuống, một rẽ hành tay không chỉ tiến vào trong miệng hắn. Hắn im lặng môi, tham lam mà mút vào cắn này trắng nõn ngón tay.

" ăn ngon sao?" Triệu Hồng Ngọc ôn nhu hỏi.

" Ân." kiều như cốc si ngốc gật gật đầu.

" đem thương cho ta." Triệu Hồng Ngọc cười co rúm đặt ở kiều như cốc trong miệng ngón tay, tựa như là lúc ân ái rút ra đút vào.

Kiều như cốc trầm mặc không nói, nắm thương tay tại run rẩy.

" không..... Kiều tổ trưởng, người không thể đem thương cho nàng, nàng muốn giết ta..... Kiều tổ trưởng, người có phải hay không trúng thuốc mê? Người mau tỉnh lại." Chu Cửu Đồng theo cái ghế nhảy dựng lên, kích động mà hướng kiều như cốc rống lớn gọi, hắn đã ý thức được nguy hiểm.

Triệu Hồng Ngọc không để ý đến Chu Cửu Đồng, nàng thậm chí không có xem Chu Cửu Đồng liếc, mà là đem hương nhuyễn thân thể áp vào kiều như cốc trên người, dùng cái kia hai cái cao ngất cao ngất địa phương tư cạo xát lấy bộ ngực của hắn. Một cái khác chỉ non mềm bàn tay nhỏ bé chậm chạp bắt lấy kiều như cốc nắm chặt tay thương:" đem thương cho ta."

" không....." hoảng sợ vạn phần Chu Cửu Đồng đột nhiên hướng Triệu Hồng Ngọc bổ nhào qua. Tuy nhiên Chu Cửu Đồng đã tuổi già lực suy, nhưng cái này bổ nhào về phía trước xu thế nhưng lại thập phần mãnh liệt.

Người luôn tại nguy hiểm nhất thời điểm bộc phát ra cực lớn tiềm năng, Chu Cửu Đồng hiển nhiên ý thức được tai nạn tới gần.

" sừ !"" một đạo rất nặng buồn bực thanh âm, cái này cảnh trang bị thêm cách âm công năng súng ngắn tại bắn ra viên đạn lúc phát ra thanh âm là như thế thanh thúy, thậm chí có điểm dễ nghe, chỉ có chấp hành đặc thù nhiệm vụ người mới sẽ phân phối như thế đặc thù vũ khí.

Kiều như cốc đúng là chấp hành đặc thù nhiệm vụ, hẳn còn là một vị có thân phận đặc thù nhân viên công vụ. Cùng Hà Phù đồng dạng, kiêu như cốc tài bắn súng đồng dạng tinh xảo, viên đạn theo Chu Cửu Đồng hai cái lông mi gian bắn vào, công bằng ở giữa mi tâm.

Ta suy nghĩ, phải hay là không đánh trúng mi tâm có thể giảm bớt huyết hoa văng khắp nơi?

Đáp án này ta đã không có tâm tình miệt mài theo đuổi xuống dưới, ta ngoại trừ rung động bên ngoài, hay là rung động. Như thế chính xác đánh trúng Chu Cửu Đồng, kiêu như cốc hẳn là ở vào tuyệt đối thanh tĩnh trạng thái, căn bản không giống mất đi lý trí. Mà lý trí của ta cũng đang đang từng chút từng chút khôi phục, đừng quần cự vật không ngừng nhảy lên, như là khoa chiêng gõ trống giống như, mãnh liệt phân tán chú ý của ta lực.

" cảm ơn người, Kiêu Đại ca." Triệu Hồng Ngọc kiễng hai chân.

Kiều như cốc dáng người không tính cao, nhưng Triệu Hồng Ngọc muốn muốn hôn kiêu như cốc thì nên chạy lên hai chân.

" không cần cảm ơn, loại này ác ôn chết chưa hết tội. Lúc trước ta không biết hẳn vũ nhục qua người, chỉ là..... Chỉ là người không nên tại trong rượu hạ xuân dược, ta hiện tại thật sự rất vất vả, rất khó chịu." kiêu như cốc không có cho Triệu Hồng Ngọc hai chân rơi xuống đất cơ hội, hai cánh tay của hắn ôm chặt Triệu Hồng Ngọc nhuyển eo, ta thật lo lắng hẳn sẽ đem Triệu Hồng Ngọc nhuyển eo bẻ gãy.

"Kiều Đại ca, người không cần nhẫn, Hồng Ngọc hiện tại tựa là người người, người làm cái gì ta đều nguyện ý." Triệu Hồng Ngọc cũng ôm kiều như cốc cổ, bắp đùi thon dài không ngừng ma sát hằn đại dương vật, trên thực tế tựa là Triệu Hồng Ngọc nơi riêng tư cùng kiều như cốc đại dương vật có tiếp xúc thân mật. Ta khoảng cách bọn hăn chỉ có lường công xích, cho nên ta thấy rất rõ ràng.

"Úc, ta cũng không muốn nhẫn. Người là như vậy mê người, tựa là không phóng dục ta cũng sẽ ý nghĩ kỳ quái. Hồng Ngọc, người có thể nói cho ta biết, người cho ta ăn dục là cái gì không?" kiều như cốc thống khổ mà giãy dụa, hai tay của hăn đã dùng đưa tại Triệu Hồng Ngọc mộng đẹp, chỉ treo một đầu xinh xắn quần lót viền tơ mộng đẹp vậy mà cũng hồng nhuận phơn phớt óng ánh, thật là khiến người nước dãi thêm chảy.

"Người ngồi xuống, ta chậm rãi nói cho người biết." Triệu Hồng Ngọc ăn ăn mà cười mà quyến rũ, nàng nắm kiều như cốc thô như cánh tay dương vật đi vào trên một cái ghế. Nhẹ nhàng đẩy, kiều như cốc ngã xuống mà ngồi. Triệu Hồng Ngọc tách ra hai chân chậm rãi rơi xuống, Tiểu Lôi tơ đồ lót được nàng đẩy ra, lộ ra một mảnh Thê Thê cỏ xanh mà, bãi cỏ trung ương có một đầu màu hồng phấn thung lũng hằm, thung lũng hằm nghênh đón một cái hùng vĩ khách nhân.

"Hồng Ngọc, ta đây là phạm tội. Huống chi..... Huống chi Trung Hàn vẫn còn bên cạnh, úc..... Thật chặt, thật chặt." kiều như cốc nhú mào, cũng không biết là thoải mái hay là thống khổ. Hăn tựa hồ ám chỉ ta nhanh chóng ly khai, nhưng hai chân của ta như dính lên cái dính, nửa bước đều chuyển bất động.

"ah..... Kiều Đại ca, đồ đặc của người thật là lợi hại..... Ah....." Triệu Hồng Ngọc hai tay đặt ở kiều như cốc trên bờ vai, hai chân kiễng mũi chân, mỹ diệu mộng tròn lúc lên lúc xuống lay động, hiển nhiên nàng đã có thể nhẹ nhàng như thường mà phun ra nuốt vào kiều như cốc đại dương vật. Vì

chứng minh là đúng phán đoán của ta, ta đi đến Triệu Hồng Ngọc sau lưng, quả nhiên nhìn thấy làm cho người huyết dịch sôi trào phong cảnh.

Xoay tròn lỗ thịt bài tiết ra dâm mỹ màu trắng cấu vật, rất động cây thịt lại đem tử vật đỉnh tiến trong nhục huyết.

" Trung Hàn, ngươi hay là không nên nhìn ." kiều như cốc xoa Triệu Hồng Ngọc phấn hồng hồng thịt, xoa rất dùng sức.

" nàng không phải nữ nhân của ngươi. Ta cũng khó thụ, ta cũng uống có xuân dược phần thưởng tâm rượu." ta lạnh lùng mà đáp lễ kiều như cốc. Đúng lúc này ta tình nguyện làm chân tiểu nhân, cũng không muốn làm ngục quân tử. Tuy nhiên ta hoàn toàn có thể khắc chế dục vọng của ta, nhưng ta không muốn buông tha trước mắt cái này vưu vật.

" bỏ đi." kiều như cốc hướng ta rộng to, cặp mắt của hắn trừng được rất lớn.

Ta không nói chuyện, mà là vượt qua một bước dài hướng Triệu Hồng Ngọc tới gần, cách nàng phấn nộn mềm nhẵn lưng ngọc không đến một tay khoảng cách.

" Ân..... Ah....." Triệu Hồng Ngọc như cũ tại lay động, nàng căn bản không để ý tới ta cùng với kiều như cốc ở giữa tranh giành tình nhân, tựa hồ cùng với giao phối đều đồng dạng. Nàng chỉ biết là vong tình mà vận vẹo nàng nhuyển eo, lỗ lướt trong rên rỉ, ta đã nghe được một tiếng " PHỐC ". Thanh âm rất nhỏ, nhưng ta nghe được rất rõ ràng, cái này âm thanh " PHỐC " đến từ Triệu Hồng Ngọc lỗ đít.

Đối với lỗ đít nữ nhân, ta trước kia gần đây kiêng kị. Nhưng từ khi Đường Y Lâm giáo hội ta hưởng thụ lỗ đít sau, ta cơ hồ mỗi ngày đều hy vọng có thể lại lần nữa nhắm nháp được khuếch trương ước cơ xoắn ép cảm giác. Chỉ tiếc ta không có đảm lượng hưởng Đái Tân Ni, Tiểu Quân, Trang Mỹ Kỳ các nàng đưa ra lỗ đít (~!~) chi giao, ta sợ hãi vừa nói ra khỏi

miệng, liền lập tức được ngũ mã phanh thây. Mà đối mặt Triệu Hồng Ngọc, ta tự không tồn tại bất luận cái gì e ngại. Huống chi nàng thả một cái rắm, đây là đang triệu hoán ta, cái này nhất định là Thiên Ý.

Ah, cái gì chó má Thiên Ý, ta chỉ là ở cho mình lãng nhục Triệu Hồng Ngọc cung cấp lấy cớ, ta đã hèn hạ đến vì chính mình vô sỉ kiếm cớ.

Ta rất vô sỉ sao? đáp án rất mơ hồ, bởi vì ta hai tay vuốt ve Triệu Hồng Ngọc lưng ngọc lúc, nàng không có một ít phản kháng, ngược lại mất hồn mà nỉ non lấy:" Ân..... Lý tổng tài, người vì cái gì không cởi quần áo?"

Ta nở nụ cười, cười đến rất tà ác.

Gặp y phục của ta nhanh chóng tróc ra, kiều như cốc bất đắc dĩ mà thở hổn hển một hơi. Hai tay dùng sức bắt lấy Triệu Hồng Ngọc hai cái no đủ ngọn núi, dùng sức chà đạp, thô lỗ xoa nắn, ngay cả ta cũng nhìn không được.

" kiều ca, người nhẹ nhàng một chút được không?" ta lớn tiếng nói.

" Ân..... Ân..... Lý tổng tài, ta thích Kiều Đại ca, ta thích thô lỗ nam nhân." Triệu Hồng Ngọc ngược lại là thay kiều như cốc nói chuyện, nàng đem hai tòa run rẩy bầu thịt đưa đến kiều như cốc trước mặt. Lần này, đến phiên kiều như cốc đặc ý, hắn dứt khoát đem bầu thịt ngậm trong miệng, miệng lớn mà ăn, miệng lớn mà thè lưỡi ra liếm.

Trong không khí tràn ngập dâm dăng khí tức, lòng ta " bịch, bịch " trực nhảy, liên thủ tâm cũng ẩm ướt . Lúc này, Triệu Hồng Ngọc uốn éo qua cổ, hướng ta cười cười. Nàng là một cái sướng được đến khiến lòng run sợ nữ nhân, mềm mại rên rỉ gian, nàng vươn tay cánh tay đem gợn sóng thức tóc dài xóa vai toàn bộ khép tại một bên, lộ ra tuyết trắng cổ.

Triệu Hồng Ngọc cổ chẳng những tuyết trắng, còn phi thường hương non, thè lưỡi ra liếm một ngụm ta đều sợ thè lưỡi ra liếm hư mất. Bất quá,

Triệu Hồng Ngọc ha ha nhõng nhẽo cười bỏ đi của ta cố kỵ, ta cũng như kiều như cốc đồng dạng trở nên thô lỗ, ta thậm chí bắt tay cánh tay vây quanh nàng trước ngực, cầm một chỉ thành thực cặp vú đầy đặn.

" ah..... Ah..... Các người muốn làm cái gì? Muốn khi dễ ta sao? Ta cũng sẽ không đáp ứng." Triệu Hồng Ngọc một bên lay động thân thể của nàng, một bên ỏn ẻn âm thanh làm nũng. Nàng hai cái vú lớn đã đều vì mình chủ, phân biệt rơi xuống ta cùng với kiều như cốc trong tay. Ta dưới háng cái kia căn trợn mắt nhìn đại nhục bồng oOo hướng ta kể rõ nỗi thống khổ của nó, ta không thể không nghĩ biện pháp an ủi đại nhục bồng oOo.

Triệu Hồng Ngọc lỗ đít không thể nghi ngờ là an ủi đại nhục bồng oOo tốt nhất địa phương.

" người nghĩ tới chúng ta khi dễ người đúng hay không?" dục vọng của ta đã tiếp cận lâm bạo điểm, xoa Triệu Hồng Ngọc ngực đầy đặn, ta phát hiện kiều như cốc hoàn toàn ở vào mê ly trạng thái, cái kia cảnh đen sì sùng ngẩn không biết khi nào đã bày đặt trên bàn.

" Ân..... Không phải....." Triệu Hồng Ngọc thân thể cơ hồ toàn bộ ghé vào kiều như cốc trên người, vẻ đẹp của nàng mộng càng giờ lên càng cao, thẳng từ trên xuống dưới đại dương vật cơ hồ đem ướt đầm thung lũng hãm no bể bụng, phấn hồng cửa huyết lật lên tầng tầng huyết thịt, thật sự là dâm đẳng cực kỳ.

" không phải sao? Chẳng lẽ người không phải hi vọng chúng ta khi dễ người, mà là hi vọng chúng ta cưỡng gian người?" ta nắm ỏn Triệu Hồng Ngọc mộng đẹp, ngăn lại nàng lay động, ngón tay lặng yên trượt nhập lỗ đít (~!~) tâm.

" ah..... Ah..... Lý Trung Hàn..... Người không muốn sờ chỗ đó..... Ah, ngón tay của người....." vịn vịn bên trong đích Triệu Hồng Ngọc lớn tiếng

hờn dỗi, bởi vì ta ngón tay cắm vào lỗ đít nàng nhẹ nhàng quấy, trong lỗ đít vậy mà chảy ra óng ánh chất nhầy.

" sướng quá bờ mông." ta phát ra tự đáy lòng tán thưởng, tán thưởng Triệu Hồng Ngọc có một cái kỳ diệu lỗ đít.

" Ân..... Ân..... Các người là đại người xấu, các người muốn cưỡng gian ta, muốn luân thi đấu ta. Ta..... Ta lại bất đồng ý."

Triệu Hồng Ngọc cánh tay trái câu nhanh kiêu như cốc cổ, cánh tay phải chỉ dẫn ngón tay của ta thăm dò vào xinh đẹp lỗ đít (~!~) mắt, ngoái đầu nhìn lại một giận, đối với ta lớn tiếng làm nũng.

" nha." ta phát ra một tiếng hùng hậu gào rú, như dã thú giống như gào rú. Dữ tợn đại nhục bổng oOo tạt rất mà ra, dính đặc dính chất lỏng, một lần hành động đâm vào Triệu Hồng Ngọc lỗ đít (~!~) mắt. Thật khó tưởng tượng, như vậy vừa thô vừa to quy đầu rõ ràng chui vào nhỏ hẹp lỗ đít, quy đầu lắc đầu nhức để cho ta chần chờ. Nhưng chỉ chần chờ nửa giây, ta như cũ tiếp tục trước rất, đem ngay ngăn đại nhục bổng oOo toàn bộ cắm vào Triệu Hồng Ngọc hậu môn.

" úc..... Úc....." Triệu Hồng Ngọc phát ra bệnh tâm thần thét lên.

Kiêu như cốc đồng dạng là một đạo hùng hậu gào thét.

Trong tích tắc, chúng ta đều biến thành tà ác động vật. Không để ý tới trí, không có cảm tình, cũng chỉ biết rõ giao cấu, tại một cỗ thi thể bên cạnh không kiêng nể gì cả mà giao cấu.

Phần thưởng tâm nước m trong rạp như cũ ngọn đèn dầu như rực, một người nam nhân nằm ở lạnh buốt mà gạch lên phát ra đều đều mà nhu hòa hơi thở. Hắn đã ngủ say, đều đều hơi thở cho thấy thân thể của hắn tổ chất thuộc về siêu nhất lưu phạm trù. Một người nam nhân tại một cái trên người

nữ nhân điên cuồng một giờ, lại liên tục bắn ra ba lượt tinh dịch sau còn có thể có như thế đều đều hơi thở, cái này cái nam nhân tuyệt không đơn giản.

Đương nhiên, cái này không đơn giản nam nhân không phải ta Lý Trung Hàn, mà là kiêu như cốc.

Ta nhẹ nhàng vuốt vuốt một thanh đen sì súng ngắn. Đây là kiêu như cốc súng ngắn, thương không có lên đạn, nhưng ta vẫn là đem hòng súng chỉ vào Triệu Hồng Ngọc. Nàng đang thướt tha mà xuyên:đeo đồ lót, thon dài trên chân đẹp một điểm khuyết điểm nhỏ nhất đều không có.

" không muốn mặc quần áo." ta nói khề.

" cái gì?" Triệu Hồng Ngọc có chút ngoài ý muốn, trên mặt nàng không cười đỏ mặt, mất trật tự mái tóc, đứt quãng thở gấp thậm chí so giao cấu trước càng có sức hấp dẫn.

" không có nghe rõ sao? tốt, ta lập lại lần nữa, thỉnh người không muốn mặc xong quần áo." ta rất Ôn Nhu mà cười, như là mệnh lệnh tình nhân của mình phục tùng bài bố.

" chẳng lẽ người còn không có xem đủ?" Triệu Hồng Ngọc không cười, không có người ưa thích được tối om hòng súng đối với mình.

Nếu như là ta nhất định sẽ sợ tới mức da đầu run lên.

" người như thế mất hồn, ta đương nhiên trầm xem không chán. Bất quá, ta hiện tại không cho người mặc quần áo là có nguyên nhân khác."

Ta rất kiên nhẫn hướng Triệu Hồng Ngọc giải thích. Đối với nữ nhân, ta gần đây rất Ôn Nhu, huống chi nửa giờ trước ta mới vừa ở Triệu Hồng Ngọc trong lỗ đít bắn ra đầm đặc tinh hoa. Theo lý thuyết, ta ưng thuận càng thương tiếc trước mắt vị này như hoa như ngọc đại mỹ nhân.

" có thể nói cho ta biết là nguyên nhân gì sao?" Triệu Hồng Ngọc khẩu khí có chút lạnh, ánh mắt của nàng không có xem ta, chỉ nhìn chăm chú lên trong tay của ta thương.

" ta muốn biết kiểu như cốc có hay không nguy hiểm tánh mạng? Hãn còn có thể sẽ không tỉnh lại? Tỉnh qua đi có thể hay không biến thành si ngốc?" ta nhún nhún vai, lung tung giương lên súng ngắn.

" người yên tâm, hãn ăn chỉ là một loại đặc thù xuân dược, không có dư thừa tác dụng phụ. Chỉ có thôi tình cùng trong thời gian ngắn đánh mất bản tính công hiệu, cũng không tổn hại thân thể, càng sẽ không phá hư trí nhớ. Hai giờ sau, dược hiệu bắt đầu yếu bớt, ba giờ sau, dược hiệu tự biến mất. Hiện tại hãn đang ngủ chỉ là bởi vì thân thể mệt mỏi." Triệu Hồng Ngọc hữu ý vô ý mà vận vẹo nhuyển eo. nàng không phải đang khiêu vũ, mà là tránh đi hòng súng góc độ, nàng nhất định rất lo lắng ta tên ngu ngốc này không cẩn thận lại để cho súng ngắn cướp cò.

" thật là lợi hại xuân dược." ta phát ra sợ hãi thán phục.

" đáng tiếc, đối với người không có tác dụng." Triệu Hồng Ngọc trừng mắt ta, trong mắt tràn ngập nghi hoặc.

" đừng như vậy xem ta, ta cũng không biết là nguyên nhân gì." ta nhún nhún vai, lại giương lên súng ngắn.

" Lý Trung Hàn, người có thể hay không đem vật kia buông?" Triệu Hồng Ngọc đột nhiên kêu to.

" nói thật, không thể." ta nhàn nhạt mà trả lời.

" người sợ ta?" Triệu Hồng Ngọc cười lạnh một tiếng.

" người liên trúng Ban Kỷ Luật Thanh tra căn cứ chính xác mọi người dám giết, liên trúng Ban Kỷ Luật Thanh tra mọi người dám hạ xuân dược,

ta còn có thể đem người là đáng yêu nhỏ mèo hoa? Bất quá, cùng hăn nói ta sợ người, không bằng nói ta sợ Hà thư ký." súng ngắn trong tay ta càng nắm càng chặt, của ta ngón trở tiến vào cò súng.

" người rất thông minh." Triệu Hồng Ngọc tròn mắt tại chuyện, theo nàng hẹp dài khóe mắt có thể nhìn ra nàng đang tự hỏi.

" đừng cho ta mang mũ cao, tựa là đồ đàn cũng biết người ra sao bí thư người." ta cười nhạt một tiếng.

" người muốn thế nào?" Triệu Hồng Ngọc hỏi.

" vốn ta hôm nay buổi tối muốn gặp Hà thư ký , xem ra không có cái này tất yếu . Người gọi điện thoại cho Hà thư ký, tựa nói ta muốn cùng hăn nói chuyện."

" hăn sẽ không theo người đàm, người cùng kiêu như cốc trò chuyện đều bị nghe trộm, hiện tại người so Chu Cửu Đồng cũng không khá hơn chút nào." Triệu Hồng Ngọc nhìn nhìn Chu Cửu Đồng thì thế, lộ ra chán ghét thần sắc.

" Chu Cửu Đồng chết rồi, chẳng lẽ ta như người chết?" ta giật mình mà nhìn xem Triệu Hồng Ngọc.

" cực kỳ giống." Triệu Hồng Ngọc cười lạnh một tiếng.

" ta không tin."

" người có thể không tin, bất quá ta nói cho người biết, người cho dù không chết cũng sẽ ngồi tù."

" ngồi tù? Vì cái gì?"

" bởi vì Chu Cửu Đồng đã chết, giết chết hăn chính là người trong tay cây súng này. Hôm nay cây súng này lên tất cả đều là người vân tay, tăng

thêm ta chỉ chứng nhận người. Hắc hắc, nhân chứng, vật chứng đều tại, tự là không chết cũng sẽ phán một cái ở tù chung thân."

" người hận ta?"

" đương nhiên."

" chúng ta từng làm qua yêu, một ngày vợ chồng trăm ngày ân....."

" người căm miệt, người đây là cường gian."

" người nói người ưa thích được cường gian, cho nên ta thỏa mãn người. Người bây giờ cần ngược lại ta một ngục?"

" người..... Lý Trung Hàn, người nhất định phải chết."

" ta mới không phải đồ đần. Ha ha, ta hiện tại sẽ đem súng ngắn vân tay toàn bộ lau, ha ha....." ta đột nhiên cười to.

" ai !" không phải người thông minh, mà là ta quá ngu ngốc, ta thực hối hận nói cho người biết." Triệu Hồng Ngọc thở dài một tiếng, dạng như vậy chân tướng hối hận tiếc cực kỳ.

" người kỳ thật không muốn chứng kiến ta chết đúng hay không?" ta cười hỏi.

" hừ." Triệu Hồng Ngọc trướng đỏ mặt, nàng trong mắt có một ít giả hoạt cát vui vẻ.

" người là cố ý nói cho ta biết đúng hay không?" ta thâm tình chân thành mà nhìn xem Triệu Hồng Ngọc.

" hừ." lần này Triệu Hồng Ngọc cả hẹp dài khóe mắt cũng có sương mù nhàn nhạt, tựa như đang nhìn tình nhân ánh mắt.

" nếu như ta nghe lời người lời nói, vội vàng đem thương buông, cầm khăn mặt các loại thứ đồ vật chà lau súng ngắn biến mất vân tay, như vậy người thì có cơ khả thừa lúc , đúng hay không?" ta hướng Triệu Hồng Ngọc mãnh liệt trong nháy mắt. Nguồn truyện: Y

Triệu Hồng Ngọc sắc mặt lập tức đại biến, nàng hô hấp trở nên dồn dập, cao ngất núp vú theo ngực phập phồng mà lắc lư không thôi. Nàng thật sự là một cái mê chết người vưu vật.

" nếu như ta không có đoán sai, người tại gần đây nhất định có dấu vũ khí. Bởi vì mặc dù ta thả tay xuống thương, người một cái nũng nịu nữ nhân cũng không phải đối thủ của ta. Ân, cái bàn cách người gần đây, nếu như ta may mắn đoán đúng lời nói, dưới mặt bàn nhất định có cỗ quái."

Ta cười hì hì hướng Triệu Hồng Ngọc vút mị nhãn.

Triệu Hồng Ngọc lại không có đem mị nhãn ném quay trở lại cho ta, ánh mắt của nàng so rắn hổ mang còn đáng sợ hơn. Nếu như ánh mắt có thể sát nhân, ta sớm đã chết vênh lên vênh lên.

Ta một tay giơ tay lên thương, hòng súng nhắm ngay Triệu Hồng Ngọc, cái tay còn lại vươn hướng bàn vuông xuống. chỉ mò tác bỗng chốc, ta tựa đựng phải một cái cứng rắn đồ vật, là mang chuỗi Thiết gia hỏa.

" úc,my god !" Hồng Ngọc đồng chí, người thật sự đem ta trở thành vạn ác địch nhân đến tiêu diệt?" ta giật mình nhìn một chút Triệu Hồng Ngọc, lại giật mình mà nhìn xem theo dưới mặt bàn rút ra một khẩu súng.

Triệu Hồng Ngọc bất đắc dĩ mà cản cặp môi đỏ mọng, cả buổi nói không ra lời.

Đột nhiên, một cái quen thuộc thanh âm theo bên ngoài rạp truyền đến:" tiểu Ngọc, người không phải Trung Hàn đối thủ."

Ta chân động:" Hà thư ký?"

" không tệ, là ta. Ai, ta ứng thuận sớm chút tới, lại để cho tiểu Ngọc chịu ủy khuất. Đến, mau đưa y phục mặc lên, đừng cảm lạnh." Hà thư ký đi vào ghế lô, hắc hiên lành trên mặt tràn ngập phụ thân giống như yêu mến. Tại người khác trong mắt Triệu Hồng Ngọc tựa như nữ nhi của hắc.

Triệu Hồng Ngọc nhìn ta liếc, cuống quýt nhặt lên trên mặt đất quần áo, như một chỉ con thỏ tựa như chạy đi.

Nhìn xem nằm trên mặt đất vẫn ngủ say kiều như cốc, ta thở dài một hơi. Bên ngoài rạp bóng người lay động, đặng đặng sát khí, hiển nhiên đi theo Hà thư ký mà đến người số lượng cũng không ít, ta tuyệt vọng mà đem hai thanh súng ngắn đặt lên bàn.

" Hà thư ký, thật là tinh xảo." ta làm bộ rất trấn định bộ dạng.

" là xảo, cả người cũng trong nhận thức Ban Kỷ Luật Thanh tra người. Nghe nói người muốn đem băng ghi hình giao cho ở bên trong Ban Kỷ Luật Thanh tra người. Ân, ta cũng đúng băng ghi hình cảm thấy hứng thú, cho nên cứ tới đây nhìn xem." Hà thư ký cười tủm tỉm mà xem ta, khả ta cảm thấy được ánh mắt của hắc có dấu dao găm sắc bén.

" nói đến càn đúng dịp, ta cùng với cái này ở bên trong Ban Kỷ Luật Thanh tra người có chút liên quan. Hắc là ta biểu muội đồng học ca ca, muội muội ta rất ưa thích hắc, ta cũng ưa thích hắc, cho nên chúng ta là bằng hữu." ta cũng hướng Hà thư ký quăng dùng dáng tươi cười. Đương nhiên, nụ cười của ta ở bên trong không có dao găm.

" có đôi khi bằng hữu nhiều cũng chưa hắc là chuyện tốt." Hà thư ký như cũ dáng tươi cười chân thành, hắc phát phát tay, sau lưng lập tức lòi ra ba cái mặc hắc y tinh tráng nam tử. Những này nam tử động tác nhanh chóng, đi lại nhanh nhẹn, trong nháy mắt công phu, chẳng những đem trên người của ta sưu một lần, còn đem trên bàn hai thanh súng ngắn đều lấy đi.

Mà ngay cả Chu Cửu Đồng thi thể cũng biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi, giống như Chu Cửu Đồng người này chưa bao giờ từng đã tới.

" có lẽ bằng hữu nhiều thực không phải cái gì chuyện tốt, bất quá, ta hay là hi vọng cùng Hà thư ký kết giao bằng hữu." ta hướng Hà thư ký phóng xuất ra hữu hảo tín hiệu, có lẽ là cầu xin thương xót tín hiệu.

Đứng tại cái gì đỉnh núi hát cái dạng gì ca. Giờ này khắc này ta suy nghĩ , tựa là bảo trụ chính mình cùng kiêu như cốc tánh mạng, trên cái thế giới này không có gì thứ đồ vật so tánh mạng quan trọng hơn .

" ta một mực đem người là bằng hữu, đáng tiếc người không có đem ta làm bằng hữu." Hà thư ký đáng tươi cười biến mất, biến mất được rất nhanh, ta cảm giác phi thường không thích ứng.

" nếu như là bởi vì bằng ghi hình nguyên nhân, ta có thể đem bằng ghi hình giao ra đây." ta kinh sợ, kinh hãi lạnh mình.

" ha ha." Hà thư ký âm ỉ cười to, cười không ngừng, nghe được ta tâm như kim đâm giống như khó chịu.

Tiếng cười vừa ngừng, Hà thư ký khinh miệt mà xem ta:" các người cho rằng bằng vào ta cùng với tiểu Ngọc tình ái ghi hình có thể vận ngã ta? Hắc hắc, nếu như các người nghĩ như vậy tựa quá coi thường ta."

" Hà thư ký, ta cũng không muốn vận ngã người, cũng không muốn chứng kiến người ngã xuống, ta thậm chí không có xem bằng ghi hình nội dung. Ta chỉ nghĩ tới không có gì đặc biệt sinh hoạt, đối với quyền lực cùng chính trị ta một chút cũng không quan tâm. Nếu như ta không cẩn thận cuốn vào trận này vòng xoáy, cái kia thỉnh Hà thư ký xem tại Hà Phù trên mặt mũi tha ta một mạng, ta nguyện ý ly khai lên nhìn thành phố, thậm chí ly khai quốc gia này."

Hà thư ký chăm chú mà chăm chăm vào ta, trầm ngâm cả buổi, giống như suy tư về cái gì. Cuối cùng, hần lộ ra kỳ quái đáng tươi cười, thần sắc hòa ái nói:" người không cần ly khai lên ninh thành phố, lại càng không tất ly khai tổ quốc, ta sẽ không làm khó người. Người đi đi, thay ta hướng người dựng, di vấn an. Bất quá, người về sau tốt nhất không nên liên lụy vào đến."

Trong nội tâm của ta " roài trèo lên " bỗng chốc, thầm nghĩ Hà thư ký trong lời nói ý tứ. Bằng cảm giác Hà thư ký nhất định nhận thức ta dựng, di, cũng không biết ta dựng, di có biết hay không vị này quyền lực ngấp trời Hà thư ký? Ta dựng chẳng qua là một người bình thường về hưu công nhân, như thế nào lại nhận thức Hà thư ký? Chớ không phải là Hà thư ký tại uy hiếp ta? Nghĩ vậy, ta vừa sợ vừa giận.

TỶ PHU VINH DỰ

Tiểu Thủ Chương
www.dtv-ebook.com

Chương 53: Ta chết đi sao?

"cám ơn Hà thư ký đại nhân đại lượng, thăm hỏi của người ta sẽ hưởng dưỡng, di chuyển đạt. Bất quá, ta có một cái yêu cầu nho nhỏ." ta chịu đựng nỗ lực, cẩn thận từng li từng tí.

"yêu cầu gì?" Hà thư ký kỳ quái mà xem ta, giống như cảm thấy ta được một tắc lại muốn tiến một bước.

"ta hi vọng người buông tha kiêu như cốc." ta khẩn trương mà nhìn xem Hà thư ký.

"ta không làm khó dễ người, người nhưng mà làm khó ta." Hà thư ký lạnh lùng nói.

"ta biết rõ. Nếu như người đồng ý, ta nguyện ý đáp ứng người bất luận cái gì điều kiện." ta khẩn trương mà xoa xoa hai tay.

"theo như lời người nói, kiêu như cốc chỉ là muối muối của người đồng học ca ca. Cái này quan hệ cũng không mật thiết cũng có chút xa, người đại khả không cần vì hấn làm cái gì." Hà thư ký khó hiểu mà lắc đầu.

"kiêu như cốc đã cứu ta." ta thành khẩn nói.

"Ân, bị người ân huệ lẽ ra hồi báo, bất quá ta vẫn không thể đáp ứng người; Chẳng những không thể đáp ứng người, ta còn muốn giết kiêu như cốc." Hà thư ký nhàn nhạt ngữ khí kiên định mà hữu lực.

" cái gì?" ta chấn động:" Hà thư ký, người đại không cần phải như vậy." lòng ta quả thực ngã xuống đến 3000 thước sâu sơn cốc.

" tiểu Ngọc là ta thích nữ nhân, khả ta vừa rồi lúc tiến vào trông thấy tiểu Ngọc áo rách quần manh, kiêu như cốc cũng trần như nhộng. Ai, ta không cần đoán đã biết rõ kiêu như cốc vũ nhục nữ nhân của ta. Người nói, ta có nên giết hay không hẳn?"

Hà thư ký ánh mắt âm trầm đáng sợ.

" à? cái này..... Cái này....." ta như nuốt một con ruồi giống như khó chịu, ta cũng không có thể thừa nhận, càng không thể phủ nhận, quả thực không phản bác được. Ta biết rõ đây là Hà thư ký đang tìm lấy cớ, một cái đường đường thị ủy bí thư sao lại há có thể làm một cái nữ nhân mà giết ở bên trong Ban Kỷ Luật Thanh tra làm viên?

" như thế nào? Chẳng lẽ người muốn ta nuốt vào cái này khẩu ác khí?" Hà thư ký tại cười lạnh.

" không phải, không phải, ta..... Ta van người. Hà thư ký, chỉ cần người buông tha kiêu như cốc, ta sự tình gì đều đáp ứng người." đã vô kế khả thi ta chỉ có thể thấp giọng cầu xin, trong nội tâm thầm than Hà thư ký xảo trá âm hiểm.

" thật sự?" Hà thư ký đột nhiên ánh mắt lóe lên, chăm chăm vào ta hỏi.

" thật sự." ta dùng sức gật gật đầu.

" biểu muội người Tiểu Quân ta phi thường ưa thích, nếu như người đáp ứng lại để cho Tiểu Quân nhận thức ta đem làm cha nuôi cha, ta lập tức thả kiêu như cốc. Đương nhiên, Tiểu Quân phải tại nhà của ta ở nửa năm." Hà thư ký chông chất lên vẻ mặt tươi cười.

" nửa năm?" trong nội tâm của ta luồn lên một đoàn hỏa, một đoàn mãnh liệt lửa giận. Cái này đoàn lửa giận để cho ta lập tức mất đi lý trí.

" đúng." Hà thư ký gật gật đầu.

" ha ha..... Ha ha....." ta giận quá mà cười.

" rất buồn cười?" Hà thư ký sắc mặt trầm xuống.

" ta cười người là ngu ngốc. Đừng nói nửa năm, tựu là cho người người này cặn bã vừa ý nửa giây, ta cũng hiểu được là một loại vũ nhục." ta ngênh tiếp Hà thư ký ánh mắt, ánh mắt của hắn không hề làm cho ta cảm thấy sợ hãi, chỉ có lửa giận mới có thể để cho người trở nên dửng dưng.

" người rất không lý trí." Hà thư ký lắc đầu.

" thật là không lý trí, người bá kiến người chết lý trí sao?" ta hừ lạnh một tiếng.

" người không sợ chết?" Hà thư ký kỳ quái mà xem ta.

" sợ. Bất quá, muốn cho Tiểu Quân nhận thức người tên súc sinh này làm cha nuôi, ta tình nguyện đi chết." ta rất bình tĩnh mà trả lời.

" ta đây thỏa mãn người." Hà thư ký lặng yên lui về phía sau hai bước. Phía sau hắn lòi ra hai cái Hắc y nhân, Hắc y nhân trên tay đều đều nắm lấy một thanh đen sì súng ngắn. Nguyệt hắc phong cao sát nhân dạ, theo ghế lô cửa sổ hướng ra phía ngoài nhìn ra xa, ngoài cửa sổ chẳng những ánh trăng đều không có, mà ngay cả vù vù tiếng gió cũng thổi vào, vốn thích ý gió đêm đã biến thành tùy thời sẽ đoạt nhân mạng lệ phong. Nhưng ta không có cảm thấy một chút sợ hãi, bởi vì ta nhớ tới Tiểu Quân, ta thậm chí nhớ tới nàng cái kia làm cho ta chán ghét bím tóc sừng dê tử. Ta suy nghĩ, nếu như còn có thể sống được nhìn thấy Tiểu Quân, ta nhất định phải nàng lại ghim lên cái kia hai cái quái dị bím tóc sừng dê.

Hết lần này tới lần khác đúng lúc này, ta túi điện thoại truyền đến thứ nhất tin nhắn, ta mở ra xem xét.

" ca, buổi tối ta ở Phàn Ước tử tử gia. Ngày mai người nếu không tiếp ta trở về, vậy người tự vĩnh viễn không thấy được ta ."

Ánh mắt của ta ước.

Đột nhiên, quỹ dị chuyện đã xảy ra. Nằm trên mặt đất kiêu như cốc rõ ràng đứng lên, hần chậm rãi mà mặc xong quần áo:" dùng cương trước bờ vực còn vì lúc không muộn. Lão Hà, thành lập đất nước đến nay dám can đảm bản chết ở bên trong Ban Kỷ Luật Thanh tra quan viên , người chỉ sợ là cái thứ nhất. Cái này đệ nhất thế nhưng mà tên xấu rõ ràng, để tiếng xấu muôn đời, người khả ngàn vạn không thể mắc thêm lỗi lầm nữa."

Ta chấn động.

" người một mực tỉnh dậy?" Hà thư ký sắc mặt biến hóa, kiêu như cốc đột nhiên thanh tỉnh làm hần cảm thấy ngoài ý muốn, mà kiêu như cốc trấn định càng làm hần nghi hoặc.

" người cũng quá xem thường ở bên trong Ban Kỷ Luật Thanh tra , trải qua đặc thù huấn luyện, chúng ta những người này tiêu hóa công năng khác hần với thường nhân. Trừ phi là hòa tan huyết dịch kịch độc, nếu không giống như thuốc mê, thuốc ngủ, thuốc phiện đối với ta đều không có tác dụng, xuân dược cái này thứ đồ vật thì càng chút lòng thành . Ta sở dĩ giả bộ như mất phương hướng bản tính, mục đích đúng là đem người cùng người vây cánh dẫn xuất đến."

" đã như vậy, ta càng không thể cho người còn sống ly khai." Hà thư ký nhàn nhạt cười cười, ánh mắt của hần lạnh lùng mà tàn khốc.

" không sao cả, chơi ta nhóm cái này làm được tùy thời đều gặp nguy hiểm. Nhưng ta có thể nói cho người biết, lần này ở bên trong Ban Kỷ Luật

Thanh tra hành động chủ yếu tựu là nhằm vào người. Vì thế chúng ta liên hiệp trung ương văn phòng, trung ương quân ủy cùng một chỗ hành động, thậm chí vận dụng 38 quân bộ đội đặc chủng." kiêu như cốc chậm rãi đi đến trước mặt của ta, ngăn tại ta cùng với hai cái Hắc y nhân tầm đó. Ta đột nhiên than thở, rõ ràng đã ở vào tuyệt đối hoàn cảnh xấu, nhưng kiêu như cốc như cũ muốn bảo hộ người khác, tận khả năng tối đa nhất đem nguy hiểm gánh chịu xuống.

Trên cái thế giới này cũng không tồn tại tuyệt đối công bình cùng tuyệt đối pháp luật, nhưng những này giữ gìn nhân dân lợi ích chấp pháp giả như cũ đạt được nhân dân chờ đợi cùng ủng hộ, ta không khỏi đối với ở bên trong Ban Kỷ Luật Thanh tra nghiêm nghị bắt đầu kính nể. Kiêu như cốc lời nói đối với Hà thư ký mà nói như là sấm sét giữa trời quang, ta đồng dạng cảm thấy rung động.

Hà thư ký đang suy tư, có lẽ hẳn tại ước định kiêu như cốc nói tính là chân thật, theo như tình lý mà nói, trung ương như thế trọng đại hành động, hẳn không có khả năng không trước đó biết rõ. Một người có thể làm được thành phố trực thuộc trung ương đệ nhất đem ghế xếp có tay vịn, ở chính giữa phương diện nhất định có sự cường đại của hẳn mạng lưới quan hệ. Như kiêu như cốc nói thật sự, cái kia vấn đề tựu nghiêm trọng .

" ha ha, người là ở đe dọa ta. Ta chỉ là một người bình thường thị ủy bí thư, dùng được lấy vận dụng nhiều như vậy lực lượng?" Hà thư ký đối với chính mình mạng lưới quan hệ tràn ngập tin tưởng, hẳn lộ ra khinh thường đáng tươi cười.

" ta không phải tại đe dọa người, mà là cảnh cáo người. Trung ương đối với người điều tra cũng không phải một ngày hay hai ngày , người ở trên ninh thành phố thế lực rắc rối khó gỡ, chỉ xem người trái bên cạnh vị này thành phố hình trình thám sáu đội đại đội trưởng, chúng ta đã biết rõ lực lượng người mạnh cỡ bao nhiêu." kiêu như cốc nhàn nhạt mà nhìn xem Hà thư ký bên trái Hắc y nhân.

" lợi hại, quả nhiên là ở bên trong Ban Kỷ Luật Thanh tra người. Đã như vậy, người lại đoán xem ta phải bên cạnh vị này chính là ai?" Hà thư ký trên mặt hiển hiện một mảnh sát khí, ta cảm giác sâu sắc nguy hiểm hàng lâm.

" nếu như ta không nhìn lầm lời nói, một vị khác là thành phố tập đoàn đại đội cấp hai cảnh giam." kiều như cốc nhìn về phía một cái khác Hắc y nhân, người áo đen này tựa hồ đã vô lực giơ súng, lòng hấn hừ mà lui về phía sau nửa bước.

Hà thư ký lần nữa lâm vào giây dựa, nhưng bất kể như thế nào, hấn tựa hồ đặt lễ đính hôn nào đó quyết tâm, ngay cả ta cũng nhìn ra được kiều như cốc vô luận như thế nào đều cũng bị diệt trừ. Ta kỳ quái kiều như cốc sở sở bức người, hấn một chút cũng không giống trước kia kiều như cốc, hấn hoàn toàn có thể không cần như thế bộc lộ tài năng. Có lẽ, kiều như cốc cũng là được ăn cả ngã về không, nhưng ta cảm thấy được kiều như cốc phạm vào một sai lầm, như Hà thư ký loại này phiếu điều chi nhân, gây áp lực càng lớn, hấn phản kháng càng mãnh liệt.

Quả nhiên, Hà thư ký cười lạnh một tiếng:" kiều như cốc, người làm như một cái ưu tú quốc gia cán bộ, chẳng những không có tận tâm tận trách công tác, còn nửa đêm tới nơi này đối với một nữ tử mọi cách đùa giỡn, vũ nhục. Thân thể của ta vì lên ninh thị trường quan, đương nhiên sẽ không ngồi nhìn bỏ qua. hừ, ta có ghi hình làm chứng, nếu như trong các người Ban Kỷ Luật Thanh tra dám can đảm bịa đặt, lạm dụng chức quyền, ta nhất định bẩm báo cục chính trị, bẩm báo người đại thường ủy."

Đột nhiên, một cái Hắc y nhân vội vã mà chạy vào ghế lô, thần sắc khẩn trương mà tại Hà thư ký bên tai nói thầm lấy.

Hà thư ký sắc mặt đại biến, hấn cắn răng trầm giọng nói:" nói cho mọi người, chuẩn bị rút lui khỏi."

" phải" Hắc y nhân nhẹ gật đầu, như quỷ mị giống như chạy đi. Hà thư ký trong mắt đột nhiên hung quang đại thịnh, hắc chăm chăm vào kiều như cốc, có chút giơ cánh tay lên, sau đó dụng lực vung hạ:" động thủ !""

" phanh ", ta tuyệt vọng mà nhắm mắt lại.

Thật bất ngờ, ta không có chết. Mở to mắt, ta phát hiện súng ngắn xạ kích phương hướng toàn bộ tập trung ở kiều như cốc trên người.

Nhưng kiều như cốc không chỉ có không có chết, còn sống được như một con lươn, một đầu biết bay cá chạch. Biết bay cá chạch đương nhiên có thể tránh thoát viên đạn. Kiều như cốc tránh chuyển xê dịch, nhảy lên bờ nhào, linh hoạt được tựa như một chỉ con thỏ, sở hữu tất cả viên đạn lập tức mất đi mục tiêu . Nhưng là kiều như cốc phạm vào một cái trí mạng sai lầm, hắc không nên tới cứu ta. Tại nơi này nhỏ hẹp trong rạp, một người còn khó có thể đào thoát, nếu như còn muốn chiếu cố ta, hắc cho dù trên người dài ra cánh, cũng vô kế khả thi.

Đem làm kiều như cốc như thiểm điện mà đem ta bổ nhào trên mặt đất lúc, lòng ta hay là mát đến chân đáy ngọn nguồn.

" rầm rầm rầm....." tiếng súng lại vang lên, tiếng nổ được rất dày đặc.

Trước kia ta từng nghe qua một câu:" chỉ cần trong lòng có yêu, tựu nhất định không sợ không sợ."

Ta quả nhiên không sợ không sợ, bởi vì ta trong lòng nghĩ lấy Tiểu Quân. Đương nhiên Đái Tân Ni cũng cho ta nóng ruột nóng gan, mà ngay cả Trang Mỹ Kỳ, Phàn Ước, Đường Y Lâm, Vương Di, Quách Vệnh Nhàn, Cát Linh Linh, Sở Huệ, đều nhất nhất tại trước mắt ta thoảng qua. Ta suy nghĩ, nếu như ta chết đi, những này đã từng cùng ta từng có tình duyên nữ nhân có thể hay không thương tâm? Ta đoán, các nàng nhất định sẽ thương tâm.

Ah, ta thật sự không muốn chết. Nhưng tê tâm liệt phế đau đớn triệt để phá hủy ý chí của ta.

"nguyệt mai, người ưng thuận đem Trung Hàn thân thể nói cho hân biết."

"đều dấu điểm hai mươi sáu năm, ta sợ hân hận ta."

"ai....."

Ân? Cái gì thân thể? Thanh âm rất quen thuộc, ai đang nói chuyện? Ta cực độ buồn ngủ, muốn mở mắt ra lại lực bất tòng tâm.

"ô....." trong ánh trăng mờ, ta còn nghe được đứt quãng tiếng khóc, nhảm vờ lờ.... Ta thực sự muốn biết là ai đang khóc, cho nên ta dốc sức liều mạng mở to mắt.

"bác sĩ, bác sĩ, hân tỉnh, hân tỉnh !" mau tới người nha !"" một đạo đâm thủng màng tai thét lên, tận lực bồi tiếp một hồi mất trật tự tiếng bước chân. Nằm ngửa ở trên giường, ta ngẩng nhìn bốn phía đám đông không biết làm sao. Cái này trần thế có chút dọa người, vì cái gì nhiều người như vậy xem ta? Vì cái gì ta nghe thấy được bệnh viện chỉ mới có đích trừ độc hơi nước vị? Ta chết đi sao?

Ah, ta không chết, người chết là không có cảm giác , mà ta lại cảm giác được toàn bộ lồng ngực đều tại kịch liệt đau nhức, đau đến liên hô hấp đều rất khó khăn. Mặc dù như thế, ta hay là nở nụ cười, bởi vì ta biết rõ chính mình cũng chưa chết, người sống lấy so cái gì cũng tốt, huống chi ta lại gặp được âu yếm các nữ nhân. Chỉ tiếc, những này tất cả lớn nhỏ mỹ nữ mỗi người đều khóc thành khóc suốt mướt.

Ai, ta toàn thân mềm mại, cả nhắc tay khí lực đều không có, bằng không ta nhất định thay những này đáng yêu bảo bối nhóm sát bay sượt nước mắt, dùng khăn tay sát; Ta không có khăn tay, muốn dùng khăn tay sát. Thật lãng

phí, hay là dùng đầu lưỡi thè lưỡi ra liếm a. Ta thích ăn nước mắt của nữ nhân, hiện tại tự muốn ăn, ta quá khát .

" nước....." ta gian nan mà nhổ ra một chữ sau, lại nhắm mắt lại.

Nghe Tiểu Quân nói, ta bị thương ngày hôm sau, dì, dưỡng tự đuổi tới lên ninh thành phố, trong nửa tháng này, dì thực cho ta thao nát tâm. Kỳ quái chính là, nàng cùng dưỡng rõ ràng cũng không hỏi ta vì sao bị thương, bọn hắn không hỏi ta cũng không nói, nhưng trong nội tâm của ta đến mức khó chịu. Ta muốn hỏi hỏi dì, dưỡng đến cùng có biết hay không Hà thư ký, càng muốn biết rõ kiều như cốc tình cảnh. Còn có Hà Phù, ta một mực lo lắng cái này trúng mục tiêu quý nhân, sở hữu tất cả tới thăm mỹ nữ của ta ở bên trong duy chỉ có thiếu đi Hà Phù, thật không biết nàng hiện tại như thế nào? Thương thế tốt lên có hay không?

" nhỏ hàn, người trung thực cùng mẹ nói, cái nào nữ hài người thích nhất?" dì một bên giúp ta gạt quả táo, một bên dùng rất nghiêm túc giọng điệu hỏi ta. Tuổi nguyệt thúc người lão, nhưng dì bộ dạng thù mị như cũ vẫn còn, đuôi lông mày hạ lập loè giao hoạt mơ hồ cất giấu Tiểu Quân bóng dáng, chắc hẳn dì cùng mẫu thân năm đó cũng là một đôi ngạo thị thiên hạ đại mỹ nhân.

" ta..... Ta nào biết được?" ta đối với dì cười khố. Cách đó không xa, Tiểu Quân ngơ ngác mà nhìn về phía ngoài cửa sổ, ngoài cửa sổ gió nhẹ thổi bay nàng mép váy, cũng gợi lên nàng tơ giống như mái tóc. Tia nắng ban mai chiếu vào nàng sáng trong trên mặt, liếc nhìn lại, lại như một bức đẹp không sao tả xiết tranh vẽ. Dì lời nói tựa hồ không có khiến cho Tiểu Quân hứng thú, trong tay nàng một cái táo đỏ được nhiều lần ném đến ném đi. Nhưng ta biết rõ, Tiểu Quân lúc này đã đem lỗ tai bị dựng lên.

" nhỏ mang tự không tệ." dưỡng lên tiếng. Kỳ quái, dưỡng tựa hồ không bao giờ ... nữa đề Tiểu Quân cùng ta quan hệ, ta cảm thấy được sự nghi ngờ trùng trùng điệp điệp. Chẳng lẽ trong khoảng thời gian này dưỡng

cũng cải biến chủ ý? Phải hay là không hẳn gặp bên cạnh ta nữ nhân quá nhiều, sợ Tiểu Quân gả cho ta sẽ có hại chịu thiệt?

" ta cũng hiểu được Tân Ny đứa nhỏ này không tệ, xinh đẹp hào phóng, đối với chúng ta cũng rất tốt . Nhưng là, ta cảm thấy được nhỏ phiến cũng rất tốt, Ôn Nhu nhã nhặn."

" nguyệt mai, người chẳng lẽ không thấy ra cái kia y tá xuất thân Trang Mỹ Kỳ cũng đúng tiểu tử này có ý tứ?"

" có thể nào nhìn không ra? Lần này nhỏ hàn thụ nặng như vậy tổn thương, thật sự nhờ có Trang Mỹ Kỳ . Ai, người khác chiếu cố nhỏ hàn sẽ không có Trang Mỹ Kỳ chiếu cố được tốt."

" người nói là Tiểu Đường a? Nàng mặc dù có điểm luống cuống tay chân, nhưng nàng một mực cùng Trung Hàn ba ngày ba đêm. Phần nhân tình này không thể là giả đi ra ." dượng lập tức uốn nắn đi bất công.

" ai, cho nên hiện tại ta không phải đang hỏi nhỏ hàn sao? ta cũng không có chủ ý. Đứa nhỏ này trước kia là gốc đầu ngỗng một cái, không thể tưởng được ra xã hội hai năm sau tự thay đổi hoàn toàn cá nhân. Cái tốt không học, tận học những cái...kia khắp nơi lưu tình thói bốn sự, cùng người lão gia hỏa này giống như đúc."

" uy, nguyệt mai, như thế nào kéo đến trên người của ta nữa nha?" dượng đột nhiên sắc mặt đại biến, tựa hồ tự cấp đi nháy mắt.

" hừ, chẳng lẽ ta nói sai sao? Ba mươi năm trước....."

" ôi, người lại đề chuyện này....."

Một hồi gió nhẹ thổi tới, Tiểu Quân đột nhiên quay người, đôi mắt đẹp trừng, đối với cha mẹ lớn tiếng ồn ào:" mẹ mẹ, ba ba, đây là bệnh viện a !" ca cần nghỉ ngơi, các người có thể hay không không muốn nhao nhao?" nói

xong, nàng tức giận phình mà dậm chân, một trận gió tựa như chạy ra phòng bệnh, ta chú ý tới Tiểu Quân sắc mặt một chút cũng lúng túng.

" ả?", " ồ?" dựng cùng dì hai mặt nhìn nhau. Khi bọn hấn trong trí nhớ, Tiểu Quân nghe lời giống như khối mật đường, lại ngọt lại chán, chưa từng có đối với bọn họ lớn tiếng hơn phân nửa câu, hôm nay tuyệt đối là lần đầu tiên lần đầu tiên.

" lão Lý, Tiểu Quân đây là làm sao vậy?" dì mờ mịt mà nhìn xem dựng.

" ta còn muốn hỏi người." dựng cũng mờ mịt mà nhìn xem dì.

" nhìn ta làm gì? Ta nằm ở trên giường bệnh đều nửa tháng , nào biết phát sinh chuyện gì ả?" trông thấy dì, dựng đưa ánh mắt chuyển hướng ta, ta cũng giả bộ như vẻ mặt mờ mịt. Nhưng ta tâm như gương sáng, Tiểu Quân nhưng thật ra là đối với ta phát giận, nàng tại ăn làm dấm chua. Ai !" đầu ta lớn hơn.

" Ân, Tiểu Quân trưởng thành, trong khoảng thời gian này ta phát hiện nàng luôn thất thần." dì thở dài một hơi, thuận tay đem gọt tốt quả táo đưa cho ta." chẳng lẽ Tiểu Quân có bạn trai ?" dựng hỏi.

" ta khả không rõ ràng lắm, khục..... Khục....." ta một hồi ho mãnh liệt, ho đến ta miệng vết thương thấy đau, nghe nói viên đạn cách trái tim của ta chỉ kém một mảnh móng tay khoảng cách.

" ăn chậm một chút, người đứa nhỏ này." dì oán trách trừng mắt nhìn ta liếc. Kỳ thật ta ngay cả quả táo đều không có cắn, sở dĩ khục, toàn bộ bởi vì dựng hoài nghi Tiểu Quân đã có bạn trai. Ta nghĩ thầm, Tiểu Quân đương nhiên là có bạn trai á! bạn trai của nàng tự là phong lưu phóng khoáng, ngọc thụ lâm phong Lý Trung Hàn !"

" người dì có ý tứ là chờ người thương thế tốt lên sau, tự cho người kết hôn. Người cũng không nhỏ, cũng nên thành gia . Thành gia sau sẽ có ý thức trách nhiệm, làm sự tình sẽ suy đi nghĩ lại." dượng giống như thời điểm không dài dòng, hôm nay hẳn thì có điểm la dạng.

" đối với, lần này đại nạn không chết, coi như là phúc. Cho nên ta và người dượng cân nhắc cho người thành gia, thuận tiện hừng hực xui." dì trêu chọc trêu chọc bông cuốn mái tóc, nhẹ nhàng lắc tại sau đầu. Đầu nhanh 50 tuổi, trên đầu nàng một căn tóc trắng đều không có, thật sự là kì tích.

" mẹ, sự nghiệp của ta vừa mới cất bước, ta không muốn quá sớm kết hôn." ta nhiếp nho cả buổi, mới tìm cái lý do.

" đã bảo ta mẹ, người chột nghe ta mà nói..., nam nhân sau khi kết hôn sẽ càng chuyên tâm sự nghiệp ." dì trợn mắt nhìn ta một cái.

" người dì nói đúng. Hơn nữa ta bởi vì công tác muốn xuất ngoại một thời gian ngắn, cho nên rất hi vọng chứng kiến người thành gia. Nói không chừng chờ ta sau khi về nước, thì có cháu trai ôm !" ha ha." dượng có chút mặt mày hớn hở. Hẳn đều 55 , thoát nhìn tựa như một cái bốn mươi tuổi lão soái ca. Nếu như không phải nói chuyện ngữ khí làm ra vẻ, nói hẳn là ta ca cũng nhất định có người tin tưởng.

" vấn đề là, con của các người cũng không anh tuấn cũng không tiêu sái, đến bây giờ còn không có có nữ nhân nào nguyện ý phó thác cả đời, như thế nào kết?" ta vẽ mặt đau khổ.

" Xú tiểu tử, tại mẹ trước mặt mồm mép bịp người? Ta nhìn người da tại ngứa !" dì tức giận mà gõ ta một cái bạo lật.

Trong phòng bệnh chỉ còn lại có ta cùng dưỡng, cảm giác hào khí có chút quái dị.

" Trung Hàn, ta muốn nói cho người ba sự kiện." dưỡng gánh vác lấy hai tay, dạo bước đi vào cuối giường, hẩn tập trung tư tưởng suy nghĩ nhìn về phía ngoài cửa sổ bộ dạng phảng phất một vị người xa lạ. Người này là như thể kiên nghị, lãnh khốc, một chút cũng không giống dưỡng.

" cha, chuyện gì?" ta nhỏ giọng hỏi.

" Hà Quân Thiết đã chết, ra tai nạn xe cộ, bởi vì công hi sinh vì nhiệm vụ." dưỡng đột nhiên cười lạnh một tiếng.

" cái gì?" mắt của ta hạt châu thiếu một ít rơi ra đến.

" kiện sự tình thứ hai, mới đích thị ủy bí thư gọi Kiều Vũ, hẩn là kiều như cốt phụ thân."

" cái kia kiều như cốt đâu này?" ta khẩn trương vạn phần, ta ẩn ẩn có một loại dự cảm bất tường.

" đây chính là ta muốn nói cho người chuyện thứ ba, kiều như cốt bị thương nặng, hẩn có khả năng tàn phế." dưỡng thần sắc nghiêm trọng mà xem ta.

" cái gì?" ta nhắm mắt lại, ta không muốn nước mắt thoáng cái tự dừng mãnh tiến ra.

" cái kia buổi tối người chết rất nhiều, tràng diện rất thảm thiết. Kiều như cốt ghé vào trên người của người, hẩn thân trúng bảy thương. Ta muốn, nếu như không có kiều như cốt, chúng ta hôm nay tự không thể nói lời nói . Hừ !" bất quá đáng nội đối với Hà Quân Thiết bởi vì công hi sinh vì nhiệm vụ xưng hô dị thường phản cảm, nhưng Hà Quân Thiết dù sao cũng là đảng nội cao cấp cán bộ. Cho tới bây giờ, có thể trực tiếp chứng minh Hà

Quân Thiết phạm tội căn cứ chính xác theo còn chưa đủ đầy đủ, có quan hệ bộ môn theo hiện trường tìm được một cuốn băng ghi hình, phát hiện một cái cùng Hà Quân Thiết quan hệ mật thiết nữ nhân, nữ nhân này rất mầu chốt, nhưng nàng đã chạy trốn tới nước ngoài."

" phải hay là không gọi Triệu Hồng Ngọc?" ta thốt ra.

" đúng vậy, nàng là kt PR, người ưng thuận nhận thức nàng." dượng gật gật đầu.

" nhận thức." ta mặt nóng lên, trong nội tâm lập tức khẩn trương, sợ cùng Triệu Hồng Ngọc phát sinh chuyện văn thơ lại để cho dượng biết được.

" Ân, lần này nhiệm vụ của ta tự là đem Triệu Hồng Ngọc mang về đến. Chỉ cần đem Triệu Hồng Ngọc mang về đến, Hà Quân Thiết phạm tội sự thật sẽ tra ra manh mối. Chỉ có như thế chúng ta mới có thể diệt trừ bao trùm tại Hà Quân Thiết trên người cờ đảng, cờ đảng không để cho làm bẩn, hắt Hà Quân Thiết chỉ biết để tiếng xấu muôn đời."

Ta hỏi:" đã minh bạch, cha lúc nào khởi hành?"

Dượng nói:" lập tức đi ngay. Chờ người thương thế tốt lên , người chẳng những muốn chiếu cố Tiểu Quân, còn muốn chiếu cố người dì. Có thời gian lời nói, người cũng muốn đi nhìn xem kiều bá bá. Ba lần này chủ động xin đi giết giặc, về tư tự là muốn báo đáp kiều như cốc."

" chủ động xin đi giết giặc? Cha, người bây giờ là thân phận gì?"

" chờ ta trở lại sẽ nói cho người biết a."

" tốt, ba người yên tâm, ta sẽ chiếu cố tốt dì cùng biểu muội."

Dượng lại dẫn dò ta một phen. Lúc này ngoài cửa đột nhiên đã có tiếng ồn ào, đại khái là có người muốn tiến đến. Dượng vừa dừng lời nói, cửa phòng bệnh đã bị đẩy ra. Ta nhìn thấy di sau lưng nhiều ra hai cái đại mỹ nhân, một cái là Đái Tân Ni, cái khác nhưng lại Trang Mỹ Kỳ. Wow !" thấy hai người mỹ nữ này, nước miếng của ta nhanh nhỏ ra đã đến.

" lão bà tử, chúng ta đi thôi !" lại để cho bọn hăn người trẻ tuổi trò chuyện." dượng lại khôi phục bộ kia bình dị gần gũi gương mặt.

" cái gì lão bà tử? Ta rất già sao?" di giận dữ. Có lẽ nữ nhân trời sinh yêu so sánh, cùng mỹ nữ đứng chung một chỗ, di tự nhiên không muốn chịu già. Kỳ thật di một chút cũng không già, nàng rất đẹp, rất mê người.

" ha ha....." một mảnh nhõng nhẽo cười ở bên trong, dượng, di thân ảnh biến mất tại trong tầm mắt của ta. Trong nội tâm của ta yên lặng vì dượng cầu nguyện, cầu nguyện hăn sớm ngày trở về.

" uy, người di năm nay bao nhiêu tuổi ?" Trang Mỹ Kỳ dùng mu bàn tay dò xét dò xét trán của ta, y tá xuất thân nàng rất tự nhiên mà đối với ta làm ra động tác này. Ta phát hiện Đái Tân Ni sắc mặt cũng không khó xem, trong nội tâm mới an tâm một điểm.

" hỏi cái này làm cái gì? Gặp ta di xinh đẹp, người ghen ghét à?" ta trừng Trang Mỹ Kỳ liếc.

" hì hì, ghen ghét chết rồi, ta thật đúng là muốn hỏi một câu phương a di bảo dưỡng bí quyết." Trang Mỹ Kỳ nghịch ngợm mà hướng ta thề lưỡi.

" bí quyết ta đương nhiên biết rõ."

" ah? Nói mau."

" ta tại sao phải nói cho người biết? Với người cũng không phải rất quen thuộc."

" tốt người cái Lý Trung Hàn, tổn thương vừa vắn, người tự cùng ta không quen . Chê ta ở chỗ này vướng chân vướng tay đúng không? Tốt, ta đi !"" Trang Mỹ Kỳ cầm lấy túi xách, bờ hông uốn éo, thật sự hướng cửa phòng đi đến. Ân, nàng mặc lấy một đầu quần bó, bờ hông vắn vẹo bộ dạng thật sự là mê chết người .

" ai nha, Mỹ Kỳ, Mỹ Kỳ, đợi lát nữa ta còn muốn đi mua sắm công ty vật dụng hàng ngày. Tại đây thiếu đi người, ta có thể nào yên tâm? Người đừng đi nha !"" một thân 01 chế ngự:đồng phục Đái Tân Ni vội vàng kéo lại Trang Mỹ Kỳ.

" hửn muốn cùng người thân cận, cho nên ta chỉ tạm biệt la !" ta cũng không muốn làm bóng đèn." Trang Mỹ Kỳ vén lấy hai tay, con mắt nhìn về phía trần nhà, nói lời lộ vẻ vị chua.

Đái Tân Ni mặt đỏ lên, đôi mắt đẹp mím cười mà hờn dỗi:" vướng, quý tài sẽ cùng hửn thân cận, ta lấy những này được súp cho hửn tự đi. Mỹ Kỳ, người giúp ta chiếu cố hửn được không nào?" kiêu ngạo Đái Tân Ni lại có thể biết cầu người, cái này thật sự là mặt trời theo phía tây đi ra. Trang Mỹ Kỳ giật mình mà nhìn xem Đái Tân Ni, trên mặt lộ ra không có ý tứ thần thái. Không cần phải nói, nàng nhất định sẽ đáp ứng Đái Tân Ni thỉnh cầu.

" được rồi, dù sao ta đều chiếu cố hửn nửa tháng , cũng không kém mấy ngày nay. Yên tâm đi !" Tân Ny, ta không đi."

Trang Mỹ Kỳ cười hì hì đáp ứng Đái Tân Ni.

Đái Tân Ni lòng tràn đầy vui mừng, nàng tay chân vụng về mà xuất ra luộc tốt canh gà thịnh cho ta. Ta ném một ngum, quá mặn , bất quá chứng kiến Đái Tân Ni dáng vẻ khẩn trương, trong nội tâm của ta chỉ có cảm động, cảm động cực kỳ. Mặc dù uống đến trong miệng súp là khổ , trong nội tâm của ta cũng tràn ngập niềm mật ngọt ngào:" Ân, dễ uống, mùi vị thật thơm." Đái Tân Ni nở nụ cười, cười đến có chút ngốc, ngốc được rất

đáng yêu. Nàng vội vàng vì Trang Mỹ Kỳ thịnh một chén canh gà, Trang Mỹ Kỳ thoái thác bằng chốc, cũng uống lên hai phần, chỉ có điều nàng so với ta càng sẽ nói chuyện:" tốt Tân Ny, ta muốn lại uống một chén." lần này Đái Tân Ni cười đến càng sáng lạn hơn. Nàng trước khi đi còn dặn dò Trang Mỹ Kỳ:" tiếp theo ta nhiều luộc một điểm."

Ý tứ tự là lần này súp luộc thiếu đi, người Trang Mỹ Kỳ hay là uống ít một chút a.

Trang Mỹ Kỳ tự nhiên nghe ra Đái Tân Ni ý tứ, nàng giả ra rất thèm bộ dạng, đầu lưỡi liếm liếm bờ môi:" hương vị hảo hảo ở !" chỉ có thể uống một chén, thật là khổ sở ở !""

" ta đi thôi !" sau khi tan việc ta lại đến, xin nhờ người rồi." Đái Tân Ni quả thực tựa như một chỉ vui thích nhỏ hỉ hạc.

" Ân, bye bye." Trang Mỹ Kỳ quơ quơ bàn tay nhỏ bé.

" ai !"" ta thở dài một hơi.

" thán tức giận cái gì? Đái Tân Ni đi người rất khổ sở vậy sao?" một lần nữa đi vào phòng bệnh Trang Mỹ Kỳ lạnh lùng hỏi.

" thán các người nữ nhân thực hội diễn đùa giỡn." ta lại thở dài một hơi.

Trang Mỹ Kỳ xem thường mà xem ta:" hừ, người cũng diễn được khá tốt."

Ta tiếp tục thở dài:" Tân Ny lần thứ nhất luộc canh gà, đương nhiên muốn cho nhiều điểm ca ngợi."

Trang Mỹ Kỳ giận dữ:" ta lần thứ nhất đám người đem thi đem nước tiểu, vì cái gì sẽ không có người tán dương bằng chốc?"

Ta nhin cười, một bộ mờ mịt bộ dạng:" có chuyện này?"

Trang Mỹ Kỳ mau đưa nàng cặp môi đỏ mọng cắn nát:" Lý Trung Hàn, người hôm nay chết chắc rồi !""

" ôi..... Ta nói sai lời nói ." ta kêu to, bởi vì ta lỡ tai được néo 180° xoay ngược lại.

" hiện tại nhớ tới à nha?" Trang Mỹ Kỳ đột nhiên xốc lên che ở trên người của ta bị đơn. Tuy nhiên ta ăn mặc rộng thùng thình người bệnh phục, nhưng hạ thân chi lên lều vải đủ để bỏ vào một chỉ tiểu cầu cầu.

" nghĩ tới, nghĩ tới, Mỹ Kỳ muội muội cho ta phí sức lao phổi, đem thi đem nước tiểu, quả thực tựa là của ta đại ân cứu mạng người. Ôi, lỡ tai nhanh mất á!"

" hừ, nói, như thế nào trừng phạt người?" Trang Mỹ Kỳ ánh mắt quét bỗng chốc của ta lều vải lớn.

" Mỹ Kỳ người làm cho hai cái trừng phạt ta đi." ta đáng thương mà lôi kéo Trang Mỹ Kỳ bàn tay nhỏ bé đặt ở lều vải trên đỉnh.

" người..... Người làm gì, môn đều không khóa tốt." Trang Mỹ Kỳ bờ mông uốn éo, gió lốc tựa như giữ cửa giam lại.

" ai, người đem đóng cửa bắt đầu, vạn nhất có người đến, vào không được phòng bệnh, người ta nhất định sẽ đoán được chúng ta tại làm chuyện xấu. Còn không bằng đem cửa mở ra, như vậy chúng ta ít nhất có thể nghe thấy có người đến gần." ta lắc đầu thở dài.

" ah, nói cũng phải." Trang Mỹ Kỳ sững sờ, lập tức sẽ đem cửa phòng bệnh mở ra. Chỉ là nàng đột nhiên mặt đỏ như gấc, hai mắt trừng mắt ta mắng to:" ta tuyệt đối sẽ không làm chuyện xấu !""

Ta thích Hạ Thiên, Hạ Thiên nữ hài ưa thích mặc váy. Bây giờ là Hạ Thiên, Trang Mỹ Kỳ cặp đùi đẹp lại sướng được đến kinh người, thon dài

thằng tắp, cho nên nàng không có lý do gì không thích mặc váy. Mặc váy ngoại trừ có thể biểu hiện ra cặp đùi đẹp bên ngoài, còn có một chỗ tốt, tựu là thuận tiện. Đem làm Trang Mỹ Kỳ bò lên trên bệnh của ta giường, một đôi cặp đùi đẹp phân vượt qua tại thân thể của ta thể hai bên lúc, chỗ tốt này tựu hoàn toàn bày ra.

Ta vuốt ve Trang Mỹ Kỳ đùi, có lẽ mò được rất nhẹ, vốn trơn mềm đùi lạng yên toát ra nổi da gà.

Ta âm thầm buồn cười, hai tay tiếp tục hướng bẹn đùi bộ đi về phía trước, nơi đó là một mảnh cỏ thơm Thê Thê chi địa , cỏ thơm mà ẩn núp lấy nguy cơ, thủ phạm mạnh mà thôn phệ một căn đở bưng nóng cự vật, ta thống khổ mà rên rỉ:" úc, Mỹ Kỳ, ta thích người mặc váy."

TỶ PHU VINH DỰ

Tiểu Thủ Chương
www.dtv-ebook.com

Chương 54: Tiểu hộ sĩ

" thuận tiện người cắm vào đúng hay không?" Trang Mỹ Kỳ từng chút một mà đem quần bó hướng quyền thượng.

" cũng thuận tiện người được cắm vào." tay của ta tại cỏ thơm trong đất qua lại.

" Ân..... Ta đây tụt mỗi ngày mặc váy được không?" Trang Mỹ Kỳ ép xuống thân thể, như vậy càng có thể tự nhiên mà ném động cái hông của nàng, đem nàng tuyết trắng hông đẹp không tàng tư mà triển lộ ra đến.

" tốt, tốt nhất không mặc đồ lót." ta nuốt một thanh nước miếng, thoải mái khát khô đã lâu cổ họng.

" không mặc đồ lót phải hay là không dễ dàng hơn?" Trang Mỹ Kỳ mỉa nhả như tơ.

" rất đúng ." ta lớn tiếng cười quái dị.

" ta..... Ta hôm nay tụt quên mặc nội y, quần lót..... Ân..... Ân....." Trang Mỹ Kỳ cắn cặp môi đỏ mọng hướng ta cười mà quyến rũ, ép xuống thân hình bắt đầu tả hữu lắc lư. Thê Thê cỏ thơm trong đất lộ ra con trai cặp đồng dạng da thịt mềm mại, da thịt mềm mại kẹp lấy vừa thô vừa to vật cứng thoát vỏ mà ra, lại lập tức chui vào.

" người quá không cẩn thận. Không mặc áo lót, núm vú một cái bắt đầu, toàn bộ thế giới nam nhân đều sẽ trông thấy." tay của ta trượt vào một kiện

màu đen cổ thấp áo, chỗ đó quả nhiên không có trói buộc dấu vết.

" là người sờ soạng mới nhô lên đến , ah..... Ah..... Người ta chỉ là quên mặc nha." Trang Mỹ Kỳ liếm liếm khêu gợi bờ môi.

" ta không có sờ, ta chỉ là chà xát hai cái mà thôi." ta hung ác chà xát hai hạt núm vú, chà xát đến cứng rắn lên. lôi kéo đầu vú, nhanh chóng xoa lấy hai tòa thịt thịt ngọn núi, một khắc đều không ngừng nghỉ.

" Ân, Trung Hàn, ta chịu không được , ta sắp ra rồi, muốn tới nữa à !"" Trang Mỹ Kỳ bay múa tóc dài tung bay, thân thể mềm mại đồng dạng thay đổi tự nhiên. Nàng rất có kỹ xảo mà kẹp lấy đại nhục bồng của ta xoay quanh, tận lực tránh cho chạm đến miệng vết thương của ta. Cho dù cao trào tiến đến, nàng cũng cẩn thận từng li từng tí, đem sở hữu tất cả kích tình đều phát tiết đến cái kia căn thô cứng rắn trên cây thịt.

" úc, của ta sướng quá kỳ, dừng nhanh như vậy chấm dứt. Tiếp tục động, đừng có ngừng." ta luống cuống, thân thể khát khô đã lâu, dục hỏa đốt người, mà Trang Mỹ Kỳ lại bây giờ thu bình, thực đem ta sẽ lo lắng.

Trang Mỹ Kỳ ưu nhã mà theo giường bệnh bò xuống, một bên sửa sang lại quần áo một bên nhin cười:" bác sĩ muốn tới kiểm tra phòng , chờ một lát lại đến được không nào?"

Ta trợn mắt há hốc mồm:" trời ạ, ta sẽ cái chết."

Trang Mỹ Kỳ gắt giọng:" nhin một chút, các loại bác sĩ đi lại làm cho."

Ta chửi ầm lên:" đáng giận."

" ha ha....." Trang Mỹ Kỳ ăn ăn nhõng nhẽo cười, nàng thỏa mãn bộ dạng rất đẹp, ta lại hận đến nghiến răng ngứa.

Kiểm tra phòng , bệnh của ta phòng tràn vào một đám Bạch Y thiên sứ, những thiên sứ này cho người ẩn tượng không chỉ có là sạch sẽ, thuần khiết, có đôi khi Bạch Y thiên sứ còn có thể lại để cho người bệnh sinh ra một loại mộng lung yêu, nếu như Bạch Y thiên sứ đáng người rất ma quỷ, cái kia mộng lung yêu sẽ chuyển biến thành mộng lung thú tính, nam nhân lại đột nhiên đối thoại y thiên sứ sinh ra cường bạo ý niệm.

Thế nhưng mà nói như vậy, y tá bộ ngực khí thể thuộc về bình thường. Nhưng đến kiểm tra phòng một đám Bạch Y thiên sứ ở bên trong, rõ ràng có một cái đáng người rất ma quỷ tiểu hộ sĩ, hơi nhanh y tá phục hiển nhiên không thích hợp cái này đáng người uyển chuyển nữ hài. Nữ hài rất đặc biệt, nàng có một đôi mê người mắt to. Thật đáng tiếc, ta ngoại trừ thấy được ánh mắt của nàng bên ngoài, chỉ có thể tưởng tượng dung mạo của nàng, bởi vì khẩu trang ngăn trở cái mũi của nàng cùng miệng, màu trắng mũ hộ sĩ hạ chỉ có vài nhu tơ phiêu xuống. càng tiếc nuối chính là, cái này con mắt mê người tiểu hộ sĩ rõ ràng xa xa mà đứng tại cửa phòng bệnh.

" kiểm tra hoàn tất, hết thầy bình thường, trách nhiệm y tá kí tên." đo xong huyết áp sau, y tá trưởng mang theo một đám Bạch Y thiên sứ muốn ly khai.

" ách, y tá trưởng, ta lúc nào có thể ra viện?" ta hỏi.

" Ân, đại khái một tuần lễ a. Nghỉ ngơi thật tốt, bệnh viện sẽ căn cứ tình huống làm cụ thể an bài." y tá trưởng chẳng những tướng mạo thường thường, đáng người cũng giống như, không thể tưởng được dưới tay nàng mấy cái tiểu hộ sĩ cũng không tệ, đặc biệt là đứng tại cửa ra vào cái vị kia, thật sự làm cho ta khắc sâu ẩn tượng. Truyện Sắc Hiệp -

" chuẩn bị chích." ngoài ý muốn đã xảy ra. Sở hữu tất cả y tá vừa rời đi, đứng tại cửa ra vào tiểu hộ sĩ đột nhiên đi tới, nàng rất Ôn Nhu mà nói cho ta biết:" hôm nay muốn đánh ba châm penicilin."

" à?" ta giật mình mà nhìn trước mắt cái này tiểu hộ sĩ. Bởi vì y tá muốn chích chỉ ít có một cái khay, trong mâm có trừ độc nước, bông cùng thuốc chích, thế nhưng mà cái này y tá trên tay cái gì đó đều không có.

" không phải người bệnh gia thuộc người nhà mời về tránh." tiểu hộ sĩ mắt to nhìn về phía Trang Mỹ Kỳ.

" ah, Trung Hàn, ta đi giúp người mua ăn chút gì ." trên mặt còn có chút đỏ ửng Trang Mỹ Kỳ xấu hổ mà đứng lên, đi qua tiểu hộ sĩ sau lưng lúc, nàng hung hăng trừng mắt nhìn tiểu hộ sĩ liếc.

Không nghĩ tới tiểu hộ sĩ cái ót tựa hồ trường con mắt, nàng lạnh lùng nói:" đối với chữa bệnh và chăm sóc nhân viên không hài lòng có thể đi y tế chỗ trách cứ, sau lưng giờ trò không phải đại trượng phu gây nên."

Trang Mỹ Kỳ sợ hãi kêu lên một cái, như gặp quỷ rồi mị tựa như chạy ra.

Ta muốn cười to, nhưng ta hay là dốc sức liều mạng nhịn xuống:" nàng hoàn toàn chính xác không phải đại trượng phu, hình dung sai á! ai, người cái này tiểu hộ sĩ văn hóa trình độ thực chênh lệch."

" không phải đại trượng phu, là nũng nịu đại mỹ nữ được không?" tiểu hộ sĩ hướng ta quảng đến mũi tên nhọn giống như ánh mắt.

" Ân, là đại mỹ nữ đúng vậy. Nhưng cùng thiên sinh lệ chất, sắc nước hương trời, chim sa cá lặn, hoa nhường nguyệt thẹn, 3000 người không bằng một người Lý Hương Quân so sánh với, nàng kém xa." ta một tiếng thở dài, kỳ thật Trang Mỹ Kỳ các phương diện cũng không thể so với Tiểu Quân kém bao nhiêu, nhưng ta không thể nói như vậy.

Tiểu hộ sĩ ánh mắt thay đổi, trở nên rất Ôn Nhu:" ah, cái này Lý Hương Quân là ai?"

"nàng là của ta dì nhỏ." ta trừng mắt tiểu hộ sĩ trước ngực phình địa phương.

"hừ, có người như vậy sắc tử phu, người dì nhỏ nhất định không may thâu." tiểu hộ sĩ vừa nói đến "tử phu", ngực tựa kịch liệt phập phồng.

"ồ, kì quái, ta không biết người, người cũng không biết ta, làm sao người biết ta sắc?" ta đang cười.

"hừ, ta sẽ không biết người? Người hóa thành tro ta cũng có thể nhận ra người." tiểu hộ sĩ nghiêng răng nghiêng lợi mà chụp một cái đi lên.

"ôi..... Y tá tiểu thư, người dùng hàm răng chích phương thức rất đặc biệt a !""

"ta không phải chích, ta là cắn chết người."

"người thật sự hận ta như vậy? Được rồi, chết thì chết , chỉ là....."

"chỉ là cái gì?"

"chỉ là trước khi chết, ta có thể không thể sờ sờ vú của người?" ta không giống trưng cầu, bởi vì ta hai tay đã trèo lên ngọn núi.

"người đây là sờ sao? người đây là trảo, ai nha..... Nhanh trảo phá á." tiểu hộ sĩ tháo xuống khẩu trang, ta lại rõ ràng mà nghe được cái kia trách móc ồm ồm thanh âm.

"uy, người đi đâu vậy trộm tới đây thân y tá phục?" ta dùng sức vắn về chơi hai tòa như Himalaya ngọn núi tựa như bầu thịch.

"cái gì trộm? Là một cái y tá tử tử đưa cho ta ." tiểu hộ sĩ quơ quơ cái đầu nhỏ, màu trắng mũ hộ sĩ lay động hai cái hay là rớt xuống. Một đầu như mây mái tóc phiêu tán mà hạ, dâng ra một đạo ưu mỹ quỹ tích, cũng chặn tầm mắt của ta. Ta đẩy ra mái tóc, nhìn thấy một trương thanh thuần khuôn

mặt, hồng ục ục cái miệng nhỏ nhắn để cho ta si mê, ta điên cuồng mà dán tới.

" Ân ô....." tiểu hộ sĩ phát ra say mộng giống như rên rỉ.

Ta bắt đầu giở trò. Tiểu hộ sĩ núp vú tuy xinh đẹp, nàng tròn vai cũng rất mê người, còn có bằng phẳng bụng dưới, hình cầu bờ mông.....

" ah..... Không muốn thoát, cởi tịt..... Tịt trơn bóng , bị người trông thấy tịt mắc cỡ chết được." phát hiện ta đã đem cả sắp xếp y tá phục lên cúc áo toàn bộ cởi bỏ, tiểu hộ sĩ gấp đến độ thẳng dậm chân.

" trơn bóng tịt trơn bóng, bị người trông thấy đã bị người trông thấy." ta đem tiểu hộ sĩ kéo lên giường bệnh.

" nói láo : đánh rắm, muốn trơn bóng chính người trơn bóng, ta..... Ta muốn mặc quần áo." tiểu hộ sĩ luống cuống tay chân mà muốn cài lên cúc áo, ta đuổi phồn hôn môi đầu vú nàng.

" ah..... Không đã muốn á..... Đợi lát nữa mẹ sẽ trở lại, Mỹ Kỳ tỷ cũng sẽ trở về..... Ô....." tiểu hộ sĩ đã không có khí lực khấu trừ cúc áo , bởi vì nàng mẫn cảm thân thể thúc đẩy nàng đem tâm tư đặt ở trên đầu vú. Có một trương miệng rộng ngậm lấy nàng nhũ phong ㄅㄅ, hút đầu vú nàng, nàng chỉ có thể mê ly, chỉ có thể say mê.

" cho nên phải bắt nhanh thời gian thân vú của người." ta cười gian không thôi, nước bọt làm cho ướt tiểu hộ sĩ núp vú.

" ô..... Cái kia nhanh lên thân á." tiểu hộ sĩ rất không tình nguyện mà ghé vào trên người của ta, hai cái no đủ rắn chắc núp vú đọng ở màu đỏ nhạt Lace (viền tơ) Bra-áo ngực bên ngoài, đập vào mắt chỗ lộ ra dị thường rất tròn cao ngất.

" y tá tiểu thư, người nhất định phải cho ta cái này người bệnh phục vụ, đem ta chiếu cố tốt." nhìn xem xấu hổ 溼溼 tiểu hộ sĩ, ta lại kích động lại hưng phấn, miệng vết thương còn không có hoàn toàn tốt, của ta thú tính đã hoàn toàn khôi phục. Liếm láp cao thẳng núm vú, hai tay của ta dờ xuống, cởi sạch ngăn tại đại nhục bông o0o cùng bánh bao trắng ở giữa vải nhỏ đầu.

" phục vụ cái đầu của người, ô..... Nơi này là bệnh viện a !" hướng chỉ người..... Người là người bệnh, chờ người tổn thương..... Thương thế tốt lên lại phục vụ á....." tiểu hộ sĩ như một cái cà lăm người bệnh, ta chỉ là đem một đầu ngón tay cắm vào bánh bao trắng chính giữa, nàng mà bắt đầu lấp bấp, không có nhận thức.

" không cho phép cò kè mặc cả, y tá chức trách tự là vì người bệnh suy nghĩ, giải người bệnh cần thiết. Ân, đúng rồi, đem bờ hông lại nâng lên điểm, sau đó ngồi xuống." ta cực lực dỗ dụ, nhẹ giơ lên tiểu hộ sĩ bờ hông. Các loại cái kia phiền phần hồng da thịt mềm mại kẹp lấy đầu cặc lớn lúc, trái tim của ta quả thực sắp nhảy ra ngoài.

" ô..... Cái tư thế này buồn nôn chết rồi !"" thiện lương tiểu hộ sĩ không thể làm gì đã tiếp nhận phục vụ công tác. Ai, cũng không biết là nàng phục vụ ta, hay là ta phục vụ nàng. Tóm lại, khác nhau ta đều nguyện ý.

" một chút cũng không buồn nôn, ta nhớ được Lý Hương Quân tự đã từng nhìn lên qua Tân Ny tử cùng tử phụ dùng cái tư thế này. Cái tư thế này chỗ tốt tự là nữ sinh có thể hoàn toàn nắm giữ chủ điều khiển quyền, muốn chọc vào lỗ lồn vị trí này tự chọc vào vị trí này, hơn nữa có thể cho đại bông bông lớn nhất hạn độ mà xâm nhập."

" người..... Người cái này đại dân trùng, người nói cho ta biết chuyện này để làm gì? Ta lại không muốn học..... Ai, ôi, tưởng chết á..... Ô....." tiểu hộ sĩ cực kỳ bại hoại, tinh bột quyền rõ ràng cũng phải lên công dụng.

" ta cũng không phải nói cho người biết, ta chỉ nói cho Lý Hương Quân. Nàng là ta dì nhỏ, ta cái này tỷ phụ có nghĩa vụ dạy bảo nàng..... Úc..... Thật sự rất thoải mái, cảm ơn người, y tá tiểu thư." da thịt mềm mại thêm dày, cũng có thể đối với Thiết Bổng gây cường mà hữu lực ảnh hưởng. Ta phát hiện trong khe lồn Nhục Bích tại kịch liệt dựa sát vào, hình thành nghiền ép xu thế. Ta ương ngạnh trước rất, thật vất vả mới vừa tới tới hạn, bất quá cũng là hiện tượng nguy hiểm liên tục. Nếu như không phải " Thanh Long " hộ thể, chín thành chín sẽ thất bại thảm hại, quân lính tan rã.

" Ân..... Ân....." tiểu hộ sĩ không nói, nàng nhắm mắt lại, không lưu loát mà lay động nhỏ bờ mông. Mỗi lần đều chỉ rút...ra từng chút một tụt một lần nữa cắm vào, lộ ra không thể chờ đợi được lại lộn xộn. Bất quá, ta rất có kiên nhẫn, cũng rất có lòng tin. Thiếp thân vuốt ve, Ôn Nhu khiêu khích đều đủ để cho động tác của nàng thành thạo bắt đầu, rất nhanh nàng tự nắm giữ lay động yếu lĩnh, đại nhục bồng oOo từ tiểu huyết lôi ra biên độ càng lúc càng lớn, đương nhiên hạ xuống lực lượng cũng càng ngày càng mạnh, ta thậm chí nghe được quen thuộc " BA~ BA~ " âm thanh.

" y tá tỷ tỷ, I love you, thân cái miệng được không nào?"

" ô..... Không thân, không thân, ta không cho phép người bảo vệ sĩ tỷ tỷ, ta không phải y tá tỷ tỷ." tiểu hộ sĩ mãnh liệt lắc đầu, chỉ lo xê dịch lay động tư thế, điều chỉnh phun ra nuốt vào góc độ, nắm chắc phập phồng lực đạo, nàng nào có tâm tư hôn môi?

Ta triệt để cứng ngắc, vịn bờ eo thon bé bỏng một vòng mãnh liệt rất động sau, ta ôn nhu hỏi:" đã người không phải y tá tỷ tỷ, vậy người rốt cuộc là ai?"

" ta phải..... Thiên sinh lệ chất, sắc nước hương trời, Trầm Ngư..... Ai nha, ta muốn đi tiểu !" ah, ah....."

Tiểu hộ sĩ một hồi ngốc lay động sau, như một chỉ mèo lười tựa như quỳên ghé vào trên người của ta, mềm mại thân hình không ngừng run rẩy, phảng phất đã tình trạng kiệt sức, khí lực đều không có. Ta âm thầm kêu khổ, không cách nào thỏa thích phát tiết, ta sừng đại nhục bổng o0o giống như một cái tràn ngập hy-đrô khí túi da, tùy thời đều bạo tạc nổ tung. Ta rất muốn bạo tạc nổ tung, ta hiện tại duy nhất thiếu khuyết chính là một căn ngòi nổ.

Ai là căn này ngòi nổ? Xem ra chỉ có tiểu hộ sĩ . Nàng có một cái xinh đẹp danh tự, gọi là Lý Hương Quân, nàng là của ta dĩ nhỏ, thê tử của ta, tình nhân của ta, nàng hay là ta âu yếm thân biểu muội.

" nhỏ hàn, người trung thực nói với ta, cái nào nữ hài người thích nhất?" Tiểu Quân nằm ở trên người của ta, sâu kín địa học lấy dĩ ngữ khí. Chỉ là nàng học được một chút cũng không giống, thán thán trong thanh âm lúc này còn trộn lẫn lấy một loại câu hồn giọng mũi.

" đương nhiên là Tiểu Quân á." ta Ôn Nhu mà sờ chút Tiểu Quân mái tóc.

" vậy người nói cho ta biết, người vì cái gì ưa thích Tiểu Quân?" Tiểu Quân dùng móng tay tại ngực ta khẫu trên vết sẹo nhẹ nhàng vẽ lấy.

" bởi vì..... Bởi vì ta thật nhiều năm trước mà bắt đầu ưa thích Tiểu Quân ." ta dụng tâm trả lời.

" vậy người thích nhất Tiểu Quân địa phương nào?" Tiểu Quân chỉ lên khuỷu tay, một đôi mắt to ngượng ngùng đa tình. Còn phải hỏi sao? ta tựa ưa thích nàng loại này ngượng ngùng, nàng càng xấu hổ lộn phản ứng của ta tựa càng mãnh liệt. Chôn sâu ở trong khe lõn đại nhục bổng o0o mạnh mà khuếch trương, Tiểu Quân có chút mà mở ra cái miệng nhỏ nhắn, xấu hổ 溼溼 trong đôi mắt lộ vẻ đáng thương cầu xin. Ta thầm giật mình, cái này Lý Hương Quân tương lai nhất định sẽ làm cho nam nhân điên cuồng.

" Tiểu Quân hết thấy ta đều ưa thích." ta nhìn chăm chú lên Tiểu Quân, chậm rãi rất động đại nhục bồng o0o.

" bộ ngực 〇〇 ưa thích không thích?" Tiểu Quân cắn cặp môi đỏ mọng, nằng tại nhẫn nại.

" ưa thích."

" chỉ cần bộ ngực 〇〇 đại nữ nhân, người đều ưa thích?" Tiểu Quân trừng mắt nhìn.

" không, không, ta chỉ ưa thích Tiểu Quân bộ ngực lớn." ta đối với Tiểu Quân lời nói bảo trì cảnh giác.

" vậy tại sao người vừa thấy được nữ nhân có bộ ngực lớn, tự chăm chăm vào không phóng?" Tiểu Quân đột nhiên lớn tiếng hỏi.

" không có, không có chuyện này." ta kiệt lực phản bác.

" người cái này đại hỗn đản, còn muốn nói xạo sao? người xem Tân Ny tỷ tỷ, Linh Linh tỷ tỷ, Vương Di tỷ tỷ coi như xong, hiện tại người cả Trang Mỹ Kỳ tỷ tỷ, Phàn Ước tỷ tỷ, Đường Y Lâm tỷ tỷ, Quách Vệnh Nhân tỷ tỷ, Sở Huệ tỷ tỷ bộ ngực lớn cũng đều chăm chăm vào không phóng. Hừ, chẳng lẽ người thậm chí nghĩ làm hồng chủ ý?" Tiểu Quân tức giận mà lần nữa vung lên nằng nắm tay nhỏ.

" không có, không có, ta về sau tuyệt đối không nhìn , ta chỉ xem Tiểu Quân bộ ngực lớn." ta vội vàng ôm lấy Tiểu Quân thịt thịt bờ mông một hồi cấp tốc mà đút vào, cuối cùng đem nằng sức ghen tiêu diệt ở vô hình. Ta âm thầm đặc ý, nghĩ thầm chờ ta thương thế tốt lên sau, nhất định hảo hảo thu thập cái này chỉ tiểu hồ ly.

" ah..... Người cái này đại hỗn đản, đại âm trùng....." Tiểu Quân toàn thân loạn chiến, ôn hòa huyệt thịt lần nữa đối với đại nhục bồng o0o tiến

hành vây quanh. Nàng ôm lấy cổ của ta, tùy ý đại nhục bổng o0o tung hoành ngang dọc, xông đỉnh hoa tâm của nàng.

" Tiểu Quân, thân hôn môi." ta cầu khẩn.

" Ân....." lần này, Tiểu Quân đưa lên nàng cặp môi thơm.

Si mê ở bên trong, ta tựa hồ nghe đã đến cái gì, vội vàng hướng ngoài cửa nhìn lại, lại bóng người đều không có, ta không khỏi nhịn không được cười lên, một lần nữa tìm kiếm Tiểu Quân cặp môi thơm. Tại Tiểu Quân mất hồn đây này lâm bầm ở bên trong, ta một lần lại một lần chạy nước rút, một lần lại một lần công kích, rốt cục tại Tiểu Quân kiều gáy trong tiếng, ta phun ra tích lũy nhiều năm cảm tình, rót đầy Tiểu Quân yêu thông đạo.

Quả đào chín sẽ nhỏ ra chất mật, người chín cũng sẽ nhỏ ra chất mật. Quách Vịnh Nhân cách ta còn có lưỡng công xích xa, ta đã nghe đến chất mật mùi thơm. Nàng tựa hồ toàn thân cao thấp đều tản mát ra loại này mê người mùi, như lan giống như xạ, phương hình đầy thể.

Ta khẳng định Quách Vịnh Nhân hôm nay đặc biệt cách ăn mặc một phen, nàng một bộ chặt khít hắc y, màu đen lai quần, màu đen lộ chỉ giày cao gót, lại phối hợp màu đen tóc, hoàn toàn mộc mạc về đến nhà . Nhưng là không có người cho rằng nàng ăn mặc mộc mạc, bởi vì nàng chặt khít đen hơn y có một đầu màu đỏ sậm dây lưng lụa, dây lưng lụa tại hai tòa no đủ ngọn núi tầm đó trói vào một đóa như như hồ điệp hoa kết, hoa kết tầm đó, mơ hồ chứng kiến một đầu rãnh sâu. Nếu như rãnh sâu vẫn không thể hấp dẫn ánh mắt của người, nàng kia một thân màu trắng sữa da thịt đầy đủ cho người thần kinh kéo căng. Mãnh liệt màu trắng đen chênh lệch làm cho trí nhớ thừa số tất cả đều tập trung ở này là uyển chuyển trên thân thể, dù là đã qua mười năm, người hay là sẽ đối với trước mắt nữ nhân này khắc sâu ấn tượng.

Ta được Quách Vịnh Nhân loại này mẫu dụng cụ vẽ đẹp thật sâu đã động, thế cho nên nàng hướng ta trần thuật kt cuối tháng công trạng lúc, trong óc của ta hoàn toàn tràn ngập bóng dáng của nàng. Vừa mới tàn sát bữa bữa tiểu học toàn cấp quân huyết mềm đại nhục bổng o0o lại vừa cứng bắt đầu mà, ta không khỏi âm thầm kêu khổ. Rất muốn đem Quách Vịnh Nhân ngay tại chỗ hành quyết, lại bởi vì Tiểu Quân ngay tại thân thể của ta bên cạnh không thể lộn xộn, mà nàng một thân đặc biệt đồng phục y tá làm cho Trang Mỹ Kỳ trợn mắt há hốc mồm. Cái này tạo thành một cái quái dị tình huống, Trang Mỹ Kỳ chăm chăm vào Tiểu Quân, Tiểu Quân chăm chăm vào ta, ta lại chăm chăm vào Quách Vịnh Nhân.

Cho dù Quách Vịnh Nhân bộ ngực đường cong rất đẹp, nhưng ánh mắt của ta không dám lại lưu luyến, ta lo lắng Tiểu Quân lại đột nhiên nhào đầu về phía trước, đem ta xé thành hai nửa. Không có biện pháp, ánh mắt của ta đành phải rơi vào Quách Vịnh Nhân trên mặt, hết lần này tới lần khác Quách Vịnh Nhân con mắt có một cổ thôi miên ma lực, ta đã lĩnh giáo qua loại này kinh tâm động phách, huyết mạch sôi sục ma lực. May mắn Quách Vịnh Nhân không có thi triển năng thôi miên đại pháp, ánh mắt của nàng thanh tịnh sâu sắc, để cho ta toàn thân thoải mái, như tắm gió xuân.

" đây là tổng giám đốc muốn 30 vạn tiền mặt, nếu như không có chuyện gì khác, ta về trước công ty ." đơn giản báo cáo hết công ty tình huống, Quách Vịnh Nhân đem một cái màu rám nắng da cá sấu tay cầm túi đưa cho ta.

" tài vụ có nói cái gì sao?" ta hỏi.

" tài vụ không nói gì. Tổng giám đốc đề hiện ngạch là 1000 vạn, lúc này mới 30 vạn, hưởng hồ là La tổng tự mình ký tên ."

Quách Vịnh Nhân đối với ta tự nhiên cười nói.

" Ân, trong khoảng thời gian này toàn bộ xin nhờ quách thư ký ." ta thật sự ưa thích Quách Vịnh Nhân, nàng là mỹ mạo cùng tài trí cùng tồn tại nữ nhân.

" tổng giám đốc thực khách khí, ta chỉ là làm tốt ta thuộc bốn phận sự tình mà thôi." Quách Vịnh Nhân cười đến càng sáng lạn, ta nhìn lên Tiểu Quân liếc, phát hiện nàng tròn mắt quay tròn mà chuyển. Ta tâm xiết chặt, thầm nghĩ tiểu hồ ly này lại có cái quỷ gì chủ ý?

" Tiểu Quân, trang thư ký, các người ở chỗ này chờ ta, ta còn có một kiện chuyện trọng yếu muốn cùng quách thư ký đi làm."

Ta biểu lộ nghiêm túc mà theo trên giường bệnh đứng lên, có đôi khi ta hi vọng cho cái này mấy cái mỹ nhân một điểm áp lực, bằng không ta rất khó khống chế những tính cách này mười phần nữ nhân. Mặt khác, lại để cho Tiểu Quân cùng Trang Mỹ Kỳ ở chung một hồi, để tiêu trừ trong lòng các nàng khúc mắc. Tiểu Quân tuy nhiên đã man, nhưng rất dễ dàng dỗ, Trang Mỹ Kỳ giao tế rộng khắp, ứng phó Tiểu Quân như vậy newbie nhất định dễ như trở bàn tay.

" tốt." Trang Mỹ Kỳ gật gật đầu.

" nha." Tiểu Quân nhướng mắt, một bộ không có cam lòng bộ dạng. Nàng cái kia thân đồng phục y tá thật sự để cho ta thần mê, lúc gần đi ta lại hướng nàng phình ngực nhìn hai mắt.

" quách thư ký, thỉnh đem tiền mang lên." ta ăn mặc một thân xanh trắng đường vân người bệnh phục đi ra phòng bệnh. Đi nơi nào, làm chuyện gì, ngoại trừ ta không có người khác biết rõ.

Quách Vịnh Nhân cũng không có hỏi, nàng dẫn theo màu râm nắng da cá sấu tay cầm túi một mực đi theo đằng sau ta. Làm như một cái xuất sắc thư ký, không nên hỏi tự viễn viễn không nên hỏi.

Đi vào bệnh viện thang máy, ta đề xuống năm tầng ấn phím.

Năm tầng là nội khoa nằm viện bộ, đem làm ta đẩy ra 521 số phòng bệnh lúc, ta thấy đến một vị suy yếu Lão Nhân, hẩn nằm ngửa tại trên giường bệnh, tựa hồ đã ngủ, uyển diên cái ống theo hẩn ứ thanh trên mu bàn tay một mực kéo dài đến một lọ từng chút một ở bên trong, nước thuốc trọc [đục hoàng, xem xét tựa khiến người đại ngán. Ai, người khỏe mạnh so cái gì đều trọng yếu, không có người nguyện ý nhìn xem những này trọc [đục hoàng nước thuốc chảy đến trong thân thể của mình.

" tổng giám đốc, vị này chính là?" Quách Vịnh Nhân nhíu mày, hiển nhiên cái này phòng bệnh mùi so với ta phòng bệnh mùi ác liệt nhiều hơn. Ta cũng khó khăn dùng đã chịu, hưởng chi vị này thiên kiều bá mị Quách đại thư ký?

Ta vừa định giải thích, cửa phòng bệnh đã bị đẩy ra, Ôn Nhu thanh tú Phàn Ước đi đến, hai tay ôm một cái bình thủy. Thời tiết nóng bức, ngoại trừ người bệnh bên ngoài, không có người ưa thích uống nước ấm, Phàn Ước tuy nhiên nhu nhược, nhưng thân thể khỏe mạnh, nằng trong ngực bình thủy hiển nhiên không phải nàng sử dụng.

" tổng giám đốc, sao người lại tới đây? Vịnh Nhân tử, người tốt." vốn là mặt trái xoan Phàn Ước tựa hồ vừa gầy một vòng, một đầu nhẹ nhàng khoan khoái mái tóc đã có chút ít khô héo Mao Táo, tiều tụy trên mặt chỉ có một đôi mắt tràn ngập linh động, là chứng kiến ta đã đến mới linh động đấy sao? Ta đau lòng không thôi, cái mũi hư hết rồi.

" luôn người tới xem ta, ta hiện tại tới thăm người ba không được sao?" ta Ôn Nhu tiếp nhận Phàn Ước trong ngực bình thủy, ánh mắt trong lúc lơ đãng quét đến Phàn Ước trắng noãn đích cổ tay. Chỗ đó buộc lên một đầu xinh đẹp bạch kim vòng tay, vòng tay chói mắt lóe sáng, đây là ta đưa cho Phàn Ước quà sinh nhật.

" như thế nào sẽ không được? Thương thế của người vừa vặn, chớ đứng. Nhanh ngồi, nhanh ngồi." Phàn Ước luống cuống tay chân mà mời đến ta.

" không đã ngồi, không muốn ảnh hưởng ba của người nghỉ ngơi." ta đem bình thuỷ cất kỹ, quay người đem Quách Vĩnh Nhân trong tay da cá sấu xắc tay đặt ở Phàn Ước trong tay.

" cái này..... Đây là cái gì nha? Nặng nề." Phàn Ước có chút khẩn trương mà xem ta.

Ta Ôn Nhu cười cười:" nơi này có 30 vạn, thay người ba dùng tốt nhất được, tốt nhất chữa bệnh thiết bị, không muốn tiết kiệm. Qua mấy ngày, ta lấy thêm 50 vạn cho người."

" Trung Hàn ca..... Hai ngày trước người đã cho ta mười vạn, lại giúp ta ba vòng vo phòng bệnh. Ta..... Ta còn chưa kịp tạ..... Tạ người, người tại sao lại cho?" Phàn Ước tại ghen ngào.

" đừng khóc, ta nói rồi, ba của người tự là ta ba." ta nhin không được sờ lên Phàn Ước tóc.

" cảm ơn người..... Trung Hàn ca....." Phàn Ước đột nhiên bắt tay túi xách ném, bổ nhào vào ta trong ngực anh anh mà khóc lên.

Nàng khóc đến rất dùng sức, cũng đem ta ôm rất nhanh. Trời ạ, ta miệng vết thương đau đớn lập tức tăng lên, nhưng ta hay là chịu đựng, nhe răng nhếch miệng bộ dạng lại để cho một bên Quách Vĩnh Nhân khẩn trương vạn phần.

" nhỏ phiền, người điểm nhẹ, tổng giám đốc tổn thương....." Quách Vĩnh Nhân nhẹ nhàng lôi kéo Phàn Ước cánh tay.

" thực xin lỗi....." Phàn Ước buông lỏng ra ta, nhưng nàng lê hoa đài vũ bộ dạng thật làm cho ta trù mến, ta nhẹ nhàng xoa xoa trên mặt nàng nước

mắt.

" cho người người nhà lập tức thỉnh một cái chăm sóc chiếu chiếu cổ ba của người, người một nữ hài tử bận rộn như vậy sẽ không chịu đựng nổi . Sau đó rửa đầu, Ân, có chút xấu." ta hít hà Phàn Ước tóc, làm ra khó nghe bộ dạng.

" ai nha....." yêu mỹ là nữ hài thiên tính, không có một cái nào nữ hài nguyện ý chính mình vô cùng bẩn , thực tế như Phàn Ước xinh đẹp như vậy nữ hài. Nghe được của ta chế nhạo, Phàn Ước vừa then vừa vội, mũi nước rõ ràng chảy ra. Nếu như không phải trở ngại trên giường bệnh cái kia ngủ say Lão Nhân, ta thật muốn cười ha ha.

Bệnh viện hoàn cảnh không tệ, mặc dù không đến mức chim hót hoa nở, nhưng trước mắt thanh thúy tươi tốt, cây xanh râm mát. Ngồi ở một ngày nghỉ núi bên cạnh trên ghế dài, Quách Vịnh Nhân trừng mắt ta hỏi:" người rất có yêu tâm?"

" có từng chút một á." ta muốn cười. Tuy nhiên ta có yêu tâm, nhưng như thế hùng hồn mà trợ giúp Phàn Ước, dựa vào Quách Vịnh Nhân phong phú nhân sinh lịch duyệt, nàng nhất định phát giác ta cùng với Phàn Ước tầm đó không hề tầm thường quan hệ. Cho nên ta dứt khoát đem Quách Vịnh Nhân đưa đến cái này yên lặng chi địa , làm cho nàng phát tiết bồng chốc.

"kt còn có cái nào nữ hài không có chạy ra ma trảo của người?" Quách Vịnh Nhân nổi giận đùng đùng bộ dạng rất giống nghiêm khắc tỷ tỷ. Tại cảm tình phương diện, lại thành thực nữ nhân cũng lộ ra ngây thơ cùng ích kỷ, Quách Vịnh Nhân nội tâm khẳng định lấy chính mình cùng Phàn Ước làm sự so sánh, có lẽ nàng cảm thấy ta đối với Phàn Ước rất tốt một điểm.

" Vịnh Nhân tỷ, có thể hỏi người một chuyện không?" ta bức mở Quách Vịnh Nhân mũi nhọn, tại kt ở bên trong nàng là ta duy nhất tín nhiệm

người. Theo trên người của nàng, ta tìm được một loại cảm giác kỳ diệu, cái kia chính là cảm giác an toàn.

" hỏi đi." Quách Vịnh Nhân hoàn toàn không có cấp dưới chống lại tư kính sợ.

" người cùng chồng người còn có sinh hoạt tình dục sao?" ta cẩn thận hỏi.

" cái gì? Ta..... Ta....." Quách Vịnh Nhân mũi nhọn thoáng cái tựa mềm nhũn, nàng ấp a ấp úng bộ dạng thật sự là đáng yêu. Cái này là Tôn Tử binh pháp một trong bức thực kích hư, ta đặc ý cực kỳ.

" nói nha." ta rất Ôn Nhu mà nắm lên Quách Vịnh Nhân tay.

" đã không có, sớm đã không còn . Mười một năm trước, chúng ta sẽ không từng có sinh hoạt tình dục." Quách Vịnh Nhân u oán mà thở dài một hơi.

" vậy người cùng Trương Tư Cần....." ta muốn nói mà dừng.

" nói lung tung..... Những điều này đều là lời đồn..... Trương Tư Cần truy ta đều đuổi đã nhiều năm , nếu như ta thực cùng hắn có quan hệ, bằng hắn tài lực ta còn dùng được lấy đi làm? Thật sự là đầu người nảo heo." Quách Vịnh Nhân lộ ra rất kích động, văn phòng lời đồn dài chuyện nhằm tựa hồ luôn lại để cho nữ nhân bị thương, ta đang đánh lên hòng súng, nàng đương nhiên sẽ không buông tha cho thổ lộ cơ hội.

" thế nhưng mà, ta nghe Vương Di nói, quan hệ của các người không tầm thường." nữ nhân sẽ ghen ghét, nam nhân cũng sẽ, ta lúc này thì có vị chua cảm giác.

" đương nhiên không tầm thường á..., hắn truy cầu ta thật nhiều năm, không phải địch nhân cũng sẽ trở thành bằng hữu. Huống chi hắn là kt đại

cổ đông, ta qua loa hăn bông chốc, hoặc nhiều hoặc ít đều có một điểm chỗ tốt." Quách Vịnh Nhân lời nói rất thật sự, cũng là nữ nhân sinh tồn chi đạo, dù cho không thích là một loại nam nhân dây dưa, nhưng tổng hội cho đối phương một ít mông lung cơ hội. Cái này rất cần kỹ xảo, đừng đến lúc đó biến khéo thành vụng, đã thất thân lại mất tài.

" vậy tại sao Vịnh Nhân tỷ không để cho Trương Tư Cần cơ hội?" ta rất kỳ quái.

" cái này còn phải hỏi sao? hăn vừa già, đầu lại ngốc....." Quách Vịnh Nhân bĩu môi.

" Ân, người đã già, chỗ kia tự cử động không đứng dậy, tự là giơ lên cũng không cứng rắn, tự là cứng ngắt thời gian cũng không dài..... Ai !"" ta ranh mãnh mà thở dài một tiếng.

" người..... Người....." Quách Vịnh Nhân khuôn mặt đột nhiên phiêu hồng, vừa giận vừa thẹn, ta mà nói... nói trúng tim đen, nàng trong lúc nhất thời không biết nên như thế nào cãi lại. Nữ nhân tới nàng cái này tuổi thật sự rất khó nhìn thụ dục vọng dày vò, đạo đức công xiềng tuy nhiên có thể trói buộc các nàng bên ngoài... cơ hội, bất quá chỉ cần có cơ duyên, các nàng nhất định sẽ yêu được Nhiếp oanh liệt liệt.

Ta cảm nhận được Quách Vịnh Nhân yêu, nàng chẳng những công tác được đầu vào đấy, thay ta phân ưu, còn mỗi ngày một chén canh đưa đến bệnh viện, hương vị tuyệt hảo, súp phẩm cũng tuyệt không lặp lại, lại để cho dì rất là tán thưởng. Đương nhiên, dì sẽ không hoài nghi ta cùng với Quách Vịnh Nhân có tư tình, nàng cho rằng Quách Vịnh Nhân chiếu cố ta là cấp dưới vượt mông ngựa cơ hội tốt. Đái Tân Ni cũng nhìn ở trong mắt, nàng phi thường hi vọng chính mình nấu canh tay nghề cũng có thể đạt tới lại để cho dì tán thưởng tiêu chuẩn . Nhưng tiếc, trù nghệ thứ này cùng viết chữ đồng dạng, không trăm ngày không thành dạng.

" Vính Nhàn tở, hôm nay không thấy người nấu canh đến, đã thấy người cách ăn mặc xinh đẹp như vậy, là ước hẹn sẽ sao?" yên lặng ít người địa phương, ta lá gan tự lớn hơn một ít, cầm lấy Quách Vính Nhàn bàn tay như ngọc trắng đặt ở trên đùi của ta nhẹ nhàng vuốt phẳng.

" nếu như ta ước hẹn sẽ, người có thể hay không ghen?" Quách Vính Nhàn cười khanh khách, đẩy mười ngón theo bắp đùi của ta qua lại bồi hồi, có mấy lần đều bồi hồi đến ta hờ ra địa phương.

" sẽ, nhất định sẽ." ta lớn tiếng nói.

" vậy sao? Thực tiếc nuối, ta hôm nay xác thực có một cái cuộc hẹn." chứng kiến ta như vậy nói, Quách Vính Nhàn càng phát vũ mị, bàn tay như ngọc trắng cũng càng lớn gan, rõ ràng vuốt ve lên dương vật của ta.

Ta sắc mặt trầm xuống:" là cái nào vương bát đản?"

Quách Vính Nhàn giật mình mà xem ta:" Vương Di cũng họ Vương, nàng là vương bát đản?"

Ta dở khóc dở cười:" đương nhiên không phải, chẳng lẽ người hôm nay cùng Vương Di ước hẹn?"

Quách Vính Nhàn gật gật đầu:" không tẻ, ta sẽ chờ muốn đưa nàng đến sân bay."

Ta giật mình hỏi:" Vương Di đi sân bay làm cái gì?"

Quách Vính Nhàn thở dài một hơi:" ly khai tại đây."

Ta giật mình không nhỏ:" vì cái gì?"

Quách Vính Nhàn đột nhiên sắc mặt âm trầm:" bởi vì....."

" bởi vì ta không muốn phá hư người cùng Đái Tân Ni cảm tình." tại bên người cách đó không xa, Vương Di đột nhiên xuất hiện tại trong tầm mắt của ta. Nàng dáng người cao gầy, xuyên thẳng màu vàng nhạt váy càng lộ ra phiêu dật, dù là đi tại đá cuội phố đường mòn lên, nàng đi lại như cũ lộ ra người mẫu hương vị. Như thế mỹ nhân, trên mặt lại mang theo một ít lạnh lùng cùng bất đắc dĩ.

" Di tỷ....." ta chấn động, cả Quách Vịnh Nhân bàn tay như ngọc trắng cũng đã quên buông ra.

" tiểu Di, sao ngươi lại tới đây? Không phải nói ở nhà chờ ta sao?" Quách Vịnh Nhân phản ứng so với ta nhanh, nàng thuê khai mở tay của ta, cuống quýt đứng lên.

TỶ PHU VINH DỰ

Tiểu Thủ Chương
www.dtv-ebook.com

Chương 55: Hứa hẹn

"ta..... Ta chỉ là tới hưởng Trung Hàn tạm biệt." Vương Di chậm rãi đi tới, nàng tựa hồ chú ý tới Quách Vịnh Nhân hai tay mới từ trong tay của ta kéo lên.

"tại sao phải tạm biệt? Di tỷ người tính toán đến đâu rồi?" ta nhìn Vương Di suy nghĩ xuất thần, trong nội tâm trầm mỗi cảm xúc ngổn ngang.

Ta biết rõ muốn đem nữ nhân bên cạnh đều lưu lại rất khó khăn, có lẽ Vương Di tự là cái thứ nhất ly khai nữ nhân của ta.

"Trung Hàn, là Đái Tân Ni hi vọng Vương Di ly khai công ty, nàng cùng Vương Di nói qua ." Quách Vịnh Nhân nói ra nguyên nhân trong đó, làm cho ta kinh ngạc vạn phần. Cái này cho thấy Đái Tân Ni trong mắt vẫn về không tiến một hạt hạt cát, tại ta bị thương trong khoảng thời gian này, nàng rõ ràng quyết đoán mà cùng Vương Di ngã bài, thật sự là vượt quá ngoài dự liệu của ta, bất quá, đã ở hợp tình lý.

"cái này Đái Tân Ni cũng quá mức phân ra, chuyện của ta đương nhiên do ta đến giải quyết. Di tỷ, người ngồi xuống, chúng ta hảo hảo thương lượng một chút. Người ngàn vạn không phải đi, ta không nỡ người đi." ta biểu hiện ra dáng vẻ phần nộ, đương nhiên, cái này nộ khí một nửa thực, một nửa nghỉ ngơi. Như Vương Di xinh đẹp như vậy vừa rồi không có quá nhiều yêu cầu nữ nhân rất ít, có thể đem nàng giữ ở bên người, ta đương nhiên rất nguyện ý. Sở dĩ biểu hiện ra dáng vẻ phần nộ, là muốn cho Vương Di biết rõ nàng trong lòng ta Địa Vị.

"ta hay là đi thôi. Nếu như ta tiếp tục dừng lại ở kt, thời gian lâu rồi nhất định sẽ cùng Tân Ny sinh ra ma sát, ta cũng không muốn khiến cho mọi người xấu hổ. Ai, thuộc về của ta thủy chung sẽ thuộc về ta, không thuộc về của ta, cưỡng cầu cũng vô dụng." Vương Di âm thầm tọa hạ : ngồi xuống, sâu kín mà thở dài một hơi.

"bất kể như thế nào, Di tỷ, người đợi lát nữa ta vài ngày, ta sẽ cho người một cái hứa hẹn." ta sốt ruột mà cầm chặt Vương Di tay, kỳ thật ta vẫn muốn giải quyết Vương Di nỗi lo về sau. Có lần này sinh tử kinh nghiệm sau, ta càng hy vọng hãy mau đem chúng nữ nhân của ta dàn xếp tốt, làm cho các nàng vui vẻ, làm cho các nàng có cảm giác an toàn.

"ta cũng không dám. Người muốn hứa hẹn người quá nhiều, không bằng đem hứa hẹn danh ngạch tặng cho VỊNH NHÀN tỷ a."

"à? cùng..... Cùng ta có quan hệ gì?" Quách VỊNH NHÀN bối rối thần thái chân tướng làm tặc đồng dạng.

"VỊNH NHÀN tỷ, người dám nói người không thích Trung HÀN? Người dám nói người cùng Trung HÀN tầm đó không có tình yêu nam nữ? Đừng dấu diếm ta , vừa rồi ta đứng tại các người đằng sau khả cái gì cũng nghe được . Ai, ta hay là đi thôi." Vương Di nhàn nhạt cười cười.

"tiểu Di, ta là có gia , so người hạnh phúc, ta chỉ là nhất thời hồ đồ, lên Trung HÀN thuyền hải tặc. Người bất đồng, người hay là lưu lại a. Ta đi, ta ngày mai sẽ lần lượt thư từ chúc." Quách VỊNH NHÀN ngữ khí trầm, con mắt có chút ướn át, thần sắc càng là đau thương.

"người so với ta hạnh phúc không đến ở đâu, vài chục năm sống quá không phải người qua thời gian. VỊNH NHÀN tỷ, ta rất hiểu rõ người, hay là ta đi thôi." Vương Di thần sắc cô đơn mà nhìn phía xa bay lượn chim con, chim con xoay vài vòng, rốt cục đứng ở trên một cây đại thụ. Nó lộ ra như vậy cô đơn nhàm chán, cả kêu to đều lười .

" người đi, ta cũng đi, ta thật sự ngày mai sẽ từ chức." Quách Vịnh Nhân khổ sở nhìn ta liếc, ánh mắt kia tựa như tình nhân ly biệt ánh mắt.

Đầu ta lớn hơn, dứt khoát đem hai cái đại mỹ nữ tay bắt lấy đặt ở cùng một chỗ:" đều không cho đi, ta đều đối với các người có hứa hẹn. Chỉ cần các người nguyện ý làm nữ nhân của ta, ta đều thiết tình chân ý mà đối với các người, tận lực cho các người hạnh phúc."

" có ý tứ gì? Một mũi tên song điêu?" Quách Vịnh Nhân lạnh lùng mà xem ta.

" sao có thể nói một mũi tên song điêu? Cũng không phải động vật, phải nói nhất cử lưỡng tiện. Ah, hẳn là một hòn đá ném hai chim, hay là không đúng, một mẻ hốt gọn. Trời ạ !" rối loạn, rối loạn, hẳn là hợp nhau lại càng tăng thêm sức mạnh." hai cái thon thon tay ngọc trong tay ta, lại để cho ta nhiệt huyết dâng lên, nói năng lộn xộn.

Vương Di " PHỤT " bật cười, nàng cô đơn ánh mắt đột nhiên tràn ngập sinh cơ:" đừng hợp nhau lại càng tăng thêm sức mạnh , vé máy bay ta đều mua xong rồi."

" đem phá vé máy bay lui." ta lớn tiếng nói.

" ta hành lý đều thu thập xong." Vương Di làm nũng tựa như quyết lên cái miệng nhỏ nhắn.

" thu thập xong là được, hai ngày này người đi xem phòng ở. Chỉ cần người cảm thấy hoàn cảnh tốt, ta tựu mua lại cho người, người cũng coi như đã có cái gia, ưa thích mèo chó lời nói tựu dưỡng nó mười chỉ tám cái."

" ta không phải nuôi mèo chó, ta phải nuôi người, ta muốn đứa bé." Vương Di đang cười, nàng rất tự nhiên mà đem cái kia no đủ kiên quyết địa phương dán đi qua, một đôi giáo hoạt con mắt chăm chăm vào ta. Ta đột nhiên phát giác bên cạnh ta nữ nhân không có một cái nào là đồ đàn, cả

thiện lương nhất Vương Di đều sử thủ đoạn, những nữ nhân khác thì càng không cần phải nói .

Ta đương nhiên cũng không phải đồ đần, Vương Di cùng Quách Vịnh Nhàn kẻ xướng người hoạ, diễn xuất một hồi khổ tình Song Hoàng đùa giỡn, đơn giản chính là muốn lời hứa của ta. Ngẫm lại ta nếu như nửa tháng trước tự đi đời nhà ma, lưu cho các nàng ngoại trừ thương tâm bên ngoài không có cái gì, cái này quá tàn nhẫn. Ai, thế giới này rất sự thật, ta có thể lý giải Vương Di cùng Quách Vịnh Nhàn hôm nay vì cái gì diễn kịch, các nàng chỉ là đùa nghịch một chút tiểu thông minh lừa gạt ta, mà ta lại cam tâm tình nguyện bị lừa.

" Ân, đã người muốn hài tử, cái đứa bé kia tự họ Lý." ta trầm tư một lát, vui vẻ gật đầu đồng ý, chỉ cần có hài tử, sinh gạo tự gạo nấu thành cơm, mặc cho Đái Tân Ni lại hung hãn cũng không thể tránh được.

" ha ha, người tại dễ ta." Vương Di đang cười, nàng cười rộ lên cũng là một cái ám rằng tinh mâu mỹ nhân. Gặp ta đáp ứng, nàng lập tức thở dài một hơi, tinh mâu cũng trở nên mềm mại vũ mị. Trong mơ hồ, ta nhìn thấy một tầng hơi nước.

" dễ người là chó nhỏ, ta chỉ hi vọng người nếu mà có được con của ta, lại không thể tái giá người khác, dù là không thể cùng ta kết hôn cũng không thể gả người khác, người suy nghĩ kỹ càng lại phúc đáp ta." ta tức giận mà nhéo bống chốc Vương Di cái cằm, cằm của nàng tròn gọt, rất trơn, rất mê người.

" không cần cân nhắc, ta hiện tại tự đáp ứng người." Vương Di nghịch ngợm mà trừng mắt nhìn, trong mắt sương mù càng nháy càng dày đặc, chỉ có động tình nữ nhân mới có thể như thế.

" không hối hận?" ta cười hỏi.

" không hối hận." Vương Di trả lời rất kiên quyết.

Ngay tại môi của ta nhanh đưng phải Vương Di cặp môi đỏ mọng lúc, một bên Quách Vịnh Nhân vội ho một tiếng:" ta đây đâu này?"

Ta phục hồi tinh thần lại, nhìn qua Quách Vịnh Nhân hưng phấn bộ dạng, trong nội tâm thẳng cảm thán, bằng Vương Di đầu khẳng định nghĩ không ra như thế tinh xảo mưu kế, đây hết thảy nhất định là Quách Vịnh Nhân tại ra mưu hiểm kế. Hồi tưởng lại lần kia trong phòng làm việc cùng Vương Di cá nước thân mật cũng là Quách Vịnh Nhân từ đó tác hợp, nàng như thế trợ giúp Vương Di ngược lại làm cho ta cảm động:" Vịnh Nhân trở, người muốn cái gì ta đều đáp ứng."

Quách Vịnh Nhân ôn nhu nói:" ta cũng muốn tiểu Di lấy được."

" người cũng muốn hài tử?" ta trừng to mắt.

" Ân." Quách Vịnh Nhân khẽ gật đầu một cái, ta lập tức ý thức được kỳ thật Quách Vịnh Nhân so Vương Di càng muốn có hài tử.

Đối với nữ nhân mà nói, không có gì so làm mẫu thân càng vĩ đại sự tình, huống chi Quách Vịnh Nhân niên kỷ đã không nhỏ .

" nhanh đồng ý nha, Trung Hàn." Vương Di khẩn trương mà lôi kéo cánh tay của ta.

" như thế nào cảm thấy như mượn chủng tựa như?" ta mờ mịt không liệu, chuyện này để cho ta cao hứng không nổi.

" nói vậy, ta có như vậy hoang đường sao? hài tử sinh ra đến sau cũng là họ Lý." Quách Vịnh Nhân đỏ bừng lên mặt, gặp ta hay là một bộ hồ nghi thần sắc, nàng vành mắt đỏ lên, diễm đạm đáng yêu mà thở dài:" ta..... Ta chỉ muốn cùng những nữ nhân khác đồng dạng, sinh đứa bé, làm mẫu thân."

" vậy tại sao tuyên ta?" nét mặt của ta rất nghiêm túc, đây cũng không phải là tiểu hài tử chơi giả trang mọi nhà rượu.

" ta không chọn người còn có thể tuyển ai? Người có dưỡng dục hài tử năng lực, càng quan trọng hơn là ta thích người." Quách Vịnh Nhân nói xong lời cuối cùng, thanh âm như con muỗi gọi đồng dạng, nhẩn nhó thần thái tựa như một cái mối tình đầu thiếu nữ.

" vậy người trọng phu đồng ý không?" ta ôm Quách Vịnh Nhân, ôn nhu hỏi.

" đồng ý, chúng ta đang xử lý ly hôn thủ tục." Quách Vịnh Nhân sâu kín gật gật đầu.

" chồng người bệnh không tiện nói ra thật sự trị không hết?"

" nếu có thể chữa cho tốt, cũng không cần phải các loại mười một năm."

" Vịnh Nhân tử, chuyện này muốn bàn bạc kỹ hơn. Ta hiện tại cho dù nhiều hơn nữa mười đứa bé cũng dưỡng được rất tốt, chỉ là người một cái nữ nhân, lời đồn đãi chuyện nhảm sẽ phô thiên cái ."

" ta đều không có đang sợ, người dài dòng cái gì?" Quách Vịnh Nhân tức giận trừng mắt nhìn ta liếc.

" ta sợ ủy khuất người....."

" ta không quan tâm."

" ta rất háo sắc."

" hừ, không phải giống như sắc."

" ta tùy thời đều mơ tưởng, hiện tại tựu muốn người ngậm." ta kéo xuống quần, vừa thô vừa to quy đầu trong không khí ngẩng đầu ưỡn ngực, không ai bì nổi.

" ah, người làm gì? Trước công chúng, người....." Quách Vịnh Nhân sốt ruột chung quanh, kỳ thật bốn phía rộng lớn trên đồng cỏ một bóng người đều không có.

" tại đây không có người chú ý. Vịnh Nhân tỷ người không thể trách ta, người biết ta rất sắc, khả người vừa rồi một mực khiêu khích ta."

Ta khiêu khích mà nhìn xem Quách Vịnh Nhân, tuy nhiên cái này yên lặng chi địa chỉ có ba người chúng ta, nhưng ta cũng quá làm càn. Một ít tà ác cảm tập chạy lên não, ta đồng dạng dùng khiêu khích ánh mắt nhìn hướng Vương Di. Vương Di rất khẩn trương, mặt mũi tràn đầy đỏ bừng nàng chỉ là nhắm mắt lại, cũng không có né ra.

" người khi dễ ta." Quách Vịnh Nhân hung hăng trừng ta liếc, cúi người, đem sừng côn thịt ngậm vào cánh môi đầy đặn trong miệng. Nàng vừa mới khép lại đôi môi tựa một hồi chiều sâu mút vào, ta tứ chi bách hài như là lên thuốc tê, lại tô lại chập choạng.

" úc..... Vịnh Nhân tỷ, lại hàm sâu điểm." ta dài ra một miệng lớn khí, như thế mỹ diệu sự tình thật làm cho ta chết cũng cam tâm.

" thật đáng ghét, nơi này như thế nào không rửa?" Quách Vịnh Nhân đột nhiên nhổ ra đại nhục bống oOo, nổi giận dùng dùng mà lớn tiếng chất vấn.

Ta còn đang ngẩn người, Vương Di đã ăn ăn mà nhõng nhẽo cười:" cái gì gọi là xú nam nhân? Có thể chứ." nàng đem con mắt mở ra một cái khe nhỏ, ngượng ngùng mà nhìn chăm chú lên đại nhục bống của ta. Ta đương nhiên không thể giải thích đại nhục bống oOo lên có Tiểu Quân cùng Trang Mỹ Kỳ lưu lại bài tiết vật, ta chỉ có thể đồng ý Vương Di quan điểm:" đúng vậy, cái này là nam nhân vị." nói xong, ta cúi đầu xuống hôn lên Quách Vịnh Nhân cặp môi đỏ mọng, muốn dùng này để chứng minh đại nhục bống của ta là sạch sẽ , chỉ là mùi quái một điểm mà thôi.

" ai nha, các người..... Ta, ta phải đi." Vương Di như đứng đông đờ như ngồi đông than. Nàng muốn đi, đáng tiếc nàng đi không được, bởi vì chẳng những ta bắt lấy tay của nàng, cả Quách Vịnh Nhân cũng kéo lấy xiêm y của nàng.

" tiểu Di, không phải đi. Ta muốn cho người nhìn xem người nam nhân như thế nào khi dễ ta." Quách Vịnh Nhân oán hận rời đi môi của ta, cao ngạo mà đứng lên, ưu nhã xoay người, đem màu mỡ cặp lông đối với ta chậm rãi tọa hạ : ngồi xuống. Đem làm chậm được cơn thịnh lúc, nàng dừng lại, một đôi bàn tay như ngọc trắng nhấc lên màu đen lai quần, nhanh chóng cởi ra màu đen quần lót viền tơ, lộ ra cặp lông căng tròn.

Đáng tiếc lai quần rất nhanh tự rơi xuống, che khuất tầm mắt của ta, nhưng ta hay là cảm giác được cơn thịnh được một tay cầm chặt. Cơn thịnh như cây chồi tựa như tại ướm át cửa huyết qua lại quét mấy lần, rốt cục đứng ở một cái lỗ chỗ, chỗ đó càng nóng, càng ướm nhuần.

" ah....." đưa lưng về phía của ta Quách Vịnh Nhân thở nhẹ một tiếng, chậm rãi tọa hạ : ngồi xuống. Ta cảm giác được cơn thịnh chậm rãi xâm nhập, thẳng đến hoàn toàn bị Nhục Bích vây quanh, Quách Vịnh Nhân mới run giọng hỏi:" đại sắc lang, hiện tại người đã hài lòng sao?"

" thoả mãn, thoả mãn, ừ..... Kẹp chặt quá chặt, có thể hay không đem chân mở ra điểm?" ta ôm Quách Vịnh Nhân đẩy đà nhuyễn eo, cố gắng điều chỉnh một cái thoải mái góc độ.

" rất nhanh sao? muốn cởi đồ lót mới..... Mới có thể." Quách Vịnh Nhân mềm nhũn mà tựa ở trên người của ta. Ta nghiêng người xem xét, nguyên lai cái kia nho nhỏ màu đen quần lót viền tơ quần ở Quách Vịnh Nhân trên đầu gối, nàng muốn mở ra hai chân, thế tất muốn trước tiên đem quần lót cởi ra. Lúc này Quách Vịnh Nhân toàn thân mềm mại vô lực, ta cũng cấu không đến, xem ra đành phải đợi cho Vương Di đến hỗ trợ.

" tốt Di tử, giúp đỡ chút, đại ân đại đức trọn đời không quên..... Úc, như vậy nhanh, muốn nhịn không được." ta đánh cho một cái lạnh run, cảm ở mật huyết đại nhục bỗng o0o kịch liệt nhảy lên, thật làm cho người lo lắng, ta vội vàng hướng Vương Di tổng xuất cầu viện ánh mắt.

" Ân, muốn nhịn xuống..... Ah..... Tiểu Di, phiền toái người....." Quách Vịnh Nhân nhỏ giọng năn nỉ.

" thật không có thiên lý, loại sự tình này còn muốn người khác hỗ trợ. Nhân tử người điểm nhẹ, thương thế của hã còn không có có tốt. Hừ, thật không biết là ai khi dễ ai." Vương Di đỏ bừng mặt, rất không tình nguyện mà đem Quách Vịnh Nhân quần lót cởi ra, ném tới trên ghế dài.

Thiếu đi trói buộc, Quách Vịnh Nhân tranh thủ thời gian tách ra hai chân . Nhưng thương đại Thanh Long thiếu một ít tự biến thành tiểu Thanh trùng, may mắn trên mặt dương vật áp bách lập giảm, ta mới gọi ra một miệng lớn khí. Hai tay lên vào Quách Vịnh Nhân áo, cầm chặt hai luồng đầy đặn vô cùng vú lớn dừng lại:một châu mãnh liệt chà xát, Quách Vịnh Nhân lập tức thở gấp liên tục.

" ah..... Tiểu Di, hỗ trợ chú ý bỗng chốc, xem có người hay không đi tới." Quách Vịnh Nhân lay động thân thể của nàng, có lẽ sợ làm đau miệng vết thương của ta, động tác của nàng rất nhẹ, quả thực tựa là vòng quanh vòng. Nếu như lúc này có người tới gần, cũng chỉ sẽ tưởng rằng một đôi tình lữ đang cùng một cái nữ nhân nói chuyện phiếm.

" nhỏ hàn, để cho ta đi thôi. Lại đợi xuống dưới, ta sẽ chịu không được ." Vương Di nhỏ giọng mà cầu khẩn, hai chân của nàng kẹp chặt, ngực kịch liệt đập phồng, dâm mỹ hào khí làm cho nàng không biết làm sao. Ta âm thầm buồn cười, bắt tay trượt vào bắp đùi của nàng bên trong, chỗ đó đâu chỉ là ẩm ướt, quả thực tựa là một mảnh đại dương mênh mông.

" Vính Nhân tử, Di tử nhanh chịu không được , người nói nên làm cái gì bây giờ?" ta xoa Quách Vính Nhân núm vú nhỏ giọng hỏi.

" ta..... Ta không biết..... Ân....." Quách Vính Nhân lay động bắt đầu, ta lập tức cảm nhận được cái kia thẳng từ trên xuống dưới thoải mái, cơn thịt càng phát ra cứng rắn như sắt. Nhìn bên người Vương Di liếc, ta lần nữa bắt tay chưởng bao trùm tại Vương Di mật huyết lên, ngón giữa đột tiến sờ chút nhụy hoa, vốn định sờ hai cái làm cho nàng miễn cưỡng tiêu tiêu dục hỏa, nhưng không ngờ biến khéo thành vụng. Vương Di được một hồi trêu chọc, vậy mà khó có thể tự kiềm chế, nàng dứt khoát đem chân dài mở ra mặc ta vỗ về chơi đùa, trong chốc lát, nàng lặng lẽ tại trên mặt cánh hoa tăng thêm một căn đầy ngón tay.

" Ân....." trong lúc nhất thời, cái này yên lặng chi địa tràn ngập vô biên xuân sắc, oanh âm thanh kiều gáy. Ta vừa có chút mắc tiểu cảm giác, Quách Vính Nhân tự nhiên chóng mà lay động vài chục cái, ưm một tiếng, yếu đuối tại ta trong ngực.

" úc, nhỏ hàn, ôm ta một cái." Quách Vính Nhân lười biếng mà đem đầu tựa ở trên vai của ta, không ngừng co rút lại âm đạo kéo không ngớt co rút. Tốt đặc biệt ah !" nàng cao trào thời gian rõ ràng dài như vậy.

" ôm cái gì ôm? Mau đứng lên, người không phát hiện nhỏ hàn nhanh đau chết sao?" gần đây Ôn Nhu thiện lương Vương Di đột nhiên khởi xướng tính tình, thật làm cho ta giật mình.

" nha." Quách Vính Nhân trợn nhìn Vương Di liếc, rất không tình nguyện mà theo trên người của ta dịch chuyển khỏi nàng hông lớn, lộ ra cái kia căn ướt đầm đại nhục bông o0o, che kín điệp nga bao tình hoàn bên cạnh còn lưu lại một ít màu trắng bài tiết vật.

" Di tử, đến phiên người." ta hướng Vương Di cười xấu xa." không....." má chóng mặt ửng hồng Vương Di dốc sức liều mạng lắc đầu, cũng không

biết nàng thật sự không muốn, hay là then thùng. Bất quá ta dục hỏa trùng thiên thời điểm, cái đó cho Vương Di không đồng ý?

Ta ngón cái cùng ngón trỏ vân vê, đem Vương Di mật huyết lên một khóa thịt hạt châu không nhẹ không trọng địa chà xát mấy lần, Vương Di lập tức thân thể mềm mại loạn chiến, cái miệng nhỏ nhắn hừ hừ.

"thật sự không muốn?" ta ngón giữa trượt nhập, hai bút cùng vẽ.

" cái kia..... Ta đây trước..... Trước thoát quần....." Vương Di nhìn chung quanh, lần nữa xác nhận không người tới gần, lúc này mới cởi quần lót. Tuy nhiên là màu trắng quần lót viền tơ, nhưng ta hay là liếc thấy ra quần lót đã ướt đầm .

Vương Di rất nhã nhặn, nàng cởi quần lót, không gấp không chậm mà bỏ vào nàng trong túi xách, lại từ túi xách xuất ra một bao khăn tay, rút ra lưỡng trương nơi tay, chuyển hướng đại nhục bổng của ta, tựa hồ muốn sát bay sượt đại nhục bổng o0o. Cảm giác kia tựa như một cái dụ dàng hiền thực thê tử đang chuẩn bị cùng trượng phu ân ái, ta vừa vội vừa buồn cười, nhìn không được lớn tiếng hỏi:" Di tỷ, muốn hay không lẫn nhau cúi đầu mới có thể bắt đầu à?"

Vừa dứt lời, một bên Quách Vịnh Nhân " PHỤT " một tiếng, nhõng nhẽo cười lên.

Vương Di mặt càng đỏ hơn, nàng xem hai ta mắt, ôn nhu mà bài trừ đi ra một câu:" hầu gấp cái gì?"

" vội muốn chết." ta gầm nhẹ một tiếng, cầm lấy Vương Di tay kéo mạnh một thanh, đem nàng kéo đến trong ngực, không nghĩ tới lại chạm nỗi đau miệng vết thương. Bất quá, ta nghe nói tình ái là tốt nhất giảm đau thuốc hay, đem làm ta đem đại nhục bổng o0o đâm vào Vương Di lỗ thịt lúc, miệng vết thương cảm giác đau đớn quả nhiên biến mất hơn phân nửa.
Y - www.

" ah..... Nhỏ hàn, về sau đừng như vậy. Ta không thói quen tại nơi công cộng, xấu hổ chết rồi." Vương Di một bên lay động cái hông của nàng, một bên trách oán. Ta nhắc lên váy của nàng, cùng Quách Vịnh Nhân cùng nhau thưởng thức đại nhục bổng oOo được mật huyết phun ra nuốt vào tình cảnh. Vương Di trách oán phảng phất như là chọc người rên rỉ, đại nhục bổng của ta lại thô một vòng.

" tiểu Di bờ hông thật là đẹp mắt." đây là Quách Vịnh Nhân đối với Vương Di bờ hông ộp đánh giá.

" đâu chỉ đẹp mắt, cũng rất tốt sờ, Vịnh Nhân tỷ người sờ sờ xem." ta một bên rất động đút vào, một bên vuốt ve Vương Di cặp hông trắng như tuyết.

" có thể sờ sao? tiểu Di." Quách Vịnh Nhân vẫn còn cười.

" không thể, không cho phép sờ." lay động bên trong đích Vương Di không cách nào quay người, nàng chỉ có thể dùng ngôn ngữ ngăn lại.

" người nói không cho phép sờ, ta càng muốn sờ." Quách Vịnh Nhân quả nhiên duỗi ra thon thon tay ngọc, khoắc lên Vương Di hông thịt lên khe vuốt.

Màu trắng hông thịt, màu trắng tay, quả nhiên là hợp nhau lại càng tăng thêm sức mạnh.

" ai nha..... Nhân tỷ, nhân tỷ, không muốn sờ..... Ah....." Vương Di lay động được lợi hại hơn . Nhưng là Quách Vịnh Nhân càng sờ càng không hợp thói thường, ngón tay của nàng theo Vương Di khe hông trượt xuống, dán nếp uốn gần đầy lỗ đít chuyển động. Vương Di toàn thân run rẩy dữ dội, lỗ đít kịch liệt buộc chặt, mọc ra một cái xinh đẹp lỗ đít (~!~) hình, trong chốc lát, chất mật giàn giụa lỗ thịt cũng đi theo co rút lại.

Vương Di quát to một tiếng, hai tay sau đuổi cùng ta song chưởng đem năm, mười ngón khấu chặt, tìm được một cái dùng lực điểm chống đỡ, Vương Di cặp móng lập tức rất nhanh ném động. Dính trượt chất lỏng chậm rãi theo trong khe lỏng chảy ra, lập tức lại bị dương vật của ta hút trở về, bất quá chất nhầy càng thấm càng nhiều, cuối cùng đem của ta lỏng lẻo toàn bộ ướt nhẹp.

Đột nhiên, hòn non bộ sau mơ hồ truyền đến tiếng nói chuyện:" giải phẫu hậu thân thể rất hư, muốn ăn nhiều dinh dưỡng....."

" có người đến." Quách Vịnh Nhân thè lưỡi, một thực nữ le lưỡi thực sự chút ít quái dị.

" ah..... Làm sao bây giờ? Hay là không..... Không nên cử động ."
Vương Di hiển nhiên cũng nghe đã có người tiếng nói, chỉ là nàng lay động tốc độ một chút cũng không giảm.

" úc....." đang thoải mái ta cũng không muốn dừng lại. Thật đáng tiếc, ta không thể không dừng lại, bởi vì một người mặc áo trắng y tá dắt díu lấy một cái Lão Nhân theo hòn non bộ sau đi tới. Lão nhân kia khí sắc thật sự chênh lệch cực kỳ, nếu như không có cái này y tá nâng chỉ sợ rất khó đi lộ, cho nên hai người này đi được rất chậm. Vương Di cũng đành chỉ lay động, nàng xấu hổ mà ngồi ở hai ta giữa hai chân, con mắt nhìn về phía lão nhân kia, tựa hồ tại khẩn cầu hẳn có thể đi nhanh chút ít. Ta cũng có loại này chờ đợi, đại nhục bổng o0o cảm ở trong âm đạo không thể động tư vị quả thực không dễ chịu.

Thế nhưng mà, lão nhân kia chẳng những đi chậm rãi, còn rất dài dòng, hẳn không ngừng hỏi y tá một vài vấn đề, mà y tá cũng rất kiên nhẫn giải đáp, thực đem ta vội muốn chết. Hết lần này tới lần khác đúng lúc này, Lão Nhân tay đè ngực, một bộ cảm thấy không khỏe bộ dạng.

Y tá thấy thế, vội vàng chỉ hướng chúng ta tại đây. Trời ạ !" lão nhân này là muốn tới nghỉ ngơi một hồi, chúng ta chỗ ngồi cái này tương ghế dài không thể nghỉ ngơi là lựa chọn tốt nhất. Tại đây trước mắt thanh thúy tươi tốt, cây xanh râm mát, còn có hai cái đại mỹ nữ, cái này bệnh Lão Nhân cũng thực sẽ chọn địa phương.

" cảm ơn, cảm ơn." Lão Nhân tuy nhiên khí sắc không tốt, nhưng rất có lễ phép. Trông thấy Quách Vịnh Nhân chuyển ra một đại đoạn ghế dài cho hắn, hắn nói liên tục nhiều cái cảm tạ. Chỉ là trong nháy mắt đó, ta đầu " ông " một thanh âm vang lên, bởi vì ta nhìn rõ ràng lão nhân này diện mục. Thật là xảo ah !" hắn là Phàn Ước phụ thân !" Quách Vịnh Nhân lại hướng ta le lưỡi, nàng đương nhiên cũng nhận ra lão nhân bên cạnh tựa là Phàn Ước phụ thân, ta phần nộ nàng nhìn có chút hả hê bộ dạng.

" rút được không nào?" trong ngực Vương Di thân mật mà ôm cổ của ta, rất nhỏ giọng mà năn nỉ ta.

" vân...vân đợi một tý, có lẽ bọn hắn rất nhanh tựu đi." ta tận lực không cho Lão Nhân chứng kiến mặt của ta, tuy nhiên Lão Nhân không biết ta, nhưng ta sợ tương lai có một ngày ta cùng với lão nhân này có mặt đối mặt thời điểm, cũng may Lão Nhân tựa ở trên ghế dài nhắm mắt dưỡng thần.

" thật thô." Vương Di dán lỗ tai của ta cười khẽ, ta đột nhiên phát giác Vương Di kỳ thật rất nghịch ngợm. Nàng nửa tư thế nghiêng người như cũ có thể đem đại nhục bồng của ta chăm chú ngậm lấy, cũng may nàng hai chân đóng chặt, không có lộ ra bất luận cái gì sơ hở.

" lại xấu, có tin ta hay không cời y phục của người?" ta oán hận trừng Vương Di liếc.

" không tin." Vương Di đột nhiên uốn éo bồng chốc cái mông của nàng.

" úc....." ta khẽ quát một tiếng, chập choạng ngựa cảm giác tràn ngập toàn thân.

Y tá bắt đầu chú ý ba người chúng ta. Ghế dài là đủ dài, nhưng ngồi trên năm người tựa lộ ra quái dị, huống chi ta còn ôm một cái như hoa như ngọc đại cô nương. Ta suy nghĩ, may mắn vượt ve là tương đối tuổi trẻ Vương Di, nếu như là ôm Quách Vịnh Nhân, vậy thì bị chơi khăm rồi.

" vị tiểu thư này cũng không thoải mái sao?" y tá ân cần mà nhìn xem Vương Di.

" ah, phải..... Là có chút, Có lẽ thời tiết quá nóng." Vương Di vội vàng giải thích, nàng đỏ bừng cả khuôn mặt, thực sự điểm trúng nóng bộ dạng.

" Ân, người mặt rất hồng, chỉ sợ là phát sốt . Đợi lát nữa cái lão tiên sinh này con gái mua chút ít đồ uống tới sau, ta mang người đi lượng bằng chốc nhiệt độ cơ thể." y tá chúc nghiệp hành vi thường ngày thật làm cho ta cảm động, nàng là như vậy có yêu tâm, mỗi người cũng giống như nàng như vậy, cái kia thế giới nhất định tràn ngập Hòa Bình. Bất quá nàng cái kia buổi nói chuyện đủ để đem ta sợ tới mức đầu bảo tố đồ mồ hôi, cái kia ý tứ tựa là Phàn Ước rất nhanh muốn đã đến.

" lão tiên sinh con gái?" Quách Vịnh Nhân trừng to mắt hỏi.

" đúng rồi, ah..... Các người xem, lão tiên sinh con gái đã đến." y tá mỉm cười, ngón tay hướng phương xa.

Ta cùng Quách Vịnh Nhân theo y tá chỗ chỉ phương hướng nhìn lại. Ai, đây không phải là Phàn Ước còn có thể là ai? Ta cùng với Quách Vịnh Nhân lập tức hai mặt nhìn nhau, ngây ra như phỗng, lần này thật sự nhức đầu .

" oanh....." một tiếng sấm rền vang lên, vốn ánh mặt trời khắp nơi trên đất thời tiết tốt, đột nhiên bay tới một tầng dày vân. Mùa hạ thì khí trời luôn thay đổi bất thường, thậm chí cả một điểm phong đều không có, to như hạt đậu hạt mưa mà bắt đầu rơi xuống. Y tá chấn động, cuống quýt nâng Lão

Nhân đứng lên nhanh lên ly khai. Trong lúc nhất thời, mọi người luống cuống tay chân, đường ai nấy đi, đương nhiên, ba người chúng ta chạy trốn phương hướng cùng Phàn Ước trái lại. Một gốc cây nòng đậm dưới đại thụ, ta một bên thở dốc một bên cười ha ha, cũng không biết đại nhục bổng o0o là như thế nào theo Vương Di trong lỗ nhục thịt rút...ra, thì như thế nào thu vào trong đũng quần.

" còn cười? Ô..... Váy của ta đều ướt." Vương Di đang làm nũng.

" ta mua hai cái váy tặng cho người." ta một bên ôm Vương Di nhuyển eo, một bên duỗi ra hai ngón tay.

" thật đáng ghét, đầu của ta đều ướt....." Quách Vịnh Nhàn cũng lớn tiếng oán trách.

" ta mua hai khóa đầu người tặng cho người." ta đồng dạng duỗi ra hai ngón tay.

" mua cái đầu của người !"" Quách Vịnh Nhàn giận dữ.

" ha ha....." ta cười to không ngớt. Phong còn không có đến, vũ nhưng vẫn tại hạ. Thừa thốt mưa xuyên thấu qua nòng đậm lá cây nhỏ tại trên người của ta, cũng nhỏ tại Vương Di tuyết trắng trên cổ. Nàng vịn khô nứt vỏ cây, phát ra mất hồn rên rỉ, màu vàng nhạt dưới váy, hai cái bắp đùi thon dài trái phải tách ra đứng thẳng, rất tròn bờ mông đã cao cao mân mê, một căn vừa thô vừa to cự vật mãnh liệt mà theo phía sau nàng đâm vào.

" Ân." Vương Di kêu rên một tiếng, tả hữu lắc lư mông bụi, đem đại nhục bổng o0o từ từ nuốt vào.

" úc, Di tỷ, người là của ta." ta hôn Vương Di trên cổ mưa, xoa nàng cặp vú cao ngất. Tại ta cường hữu lực mà trùng kích hạ, nàng dần dần sợ run.

" Ân..... Ân..... Ân....."

" một chỉ chó đực, một chỉ chó cái." Quách Vịnh Nhân ở một bên châm chọc khiêu khích.

Vương Di ôn nhu mà biện giạt mình:" nhân tử, đừng nói như vậy, ta không phải chó cái, ah....."

Mưa tại chảy tràn, tinh dịch tại cuồng tiết, cả hai xen lẫn trong cùng một chỗ rớt đầy màu mỡ kho thóc.

" Lý Trung Hàn, người là đồ dân !"" Tiểu Quân nổi giận dùng dùng mà hướng ta rống to. Thay cho đồng phục y tá, Tiểu Quân tơ lụa giống như tóc dài lại có thể tự do mà phiêu đảng. Gọi cảm tiểu hộ sĩ biến trở về thanh thuần quần jean thiếu nữ, chỉ là một chút cũng không Ôn Nhu.

" hần hần là đồ ngọc mới đúng." vén đùi ngọc Trang Mỹ Kỳ thẳng đối với ta lắc đầu thờ dài.

" đồ dân thêm đồ ngọc." Đái Tân Ni giận lên một câu, nàng đột nhiên quay trở lại bệnh viện làm cho ta cảm thấy ngoài ý muốn. Nếu như không có đoán sai, nàng nhất định chuẩn bị giải thích Vương Di từ chức nguyên nhân, có lẽ thẹn trong lòng, cảm giác thanh âm của nàng là trong ba người ôn nhu nhất .

" các người đều làm sao vậy?" ta một bên lau trên người mưa, một bên giả bộ không hiểu thấu bộ dạng.

" thương thế của người vừa vặn, chẳng lẽ người không biết?" Trang Mỹ Kỳ từ trên ghế salon đứng lên, một thanh đoạt lấy trong tay của ta khăn mặt, sau đó dụng lực chà lau tóc của ta. Bị thương trong khoảng thời gian này, Trang Mỹ Kỳ chẳng những cho ta đem thi đem nước tiểu, còn giúp chà mẹ nó thân kỳ lưng, nghe nói ngay cả ta tiểu đệ đệ cũng tẩy trừ qua. Ai !" như thế sẵn sốc, di nhìn ở trong mắt, tự nhiên đối với Trang Mỹ Kỳ hảo cảm như nước thủy triều, loại này hảo cảm càng tại Đái Tân Ni phía trên. May

mắn dưỡng cùng ta anh hùng chứng kiến gần giống nhau, đều cảm thấy Đái Tân Ni thích hợp hơn ta, cho nên mới đã có con dâu khó chọn chi lo.

Đương nhiên, ta thích nhất hay là Tiểu Quân, nàng mới được là ta cả đời vinh quang. Vụng trộm ngắm Tiểu Quân liếc, ta lại phát hiện mắt của nàng hạt châu tại quay tròn mà chuyển. Muốn cái gì đâu này? quỷ tài biết rõ.

" chẳng lẽ người tự cũng không tìm một chỗ tránh mưa?" Trang Mỹ Kỳ lải nhải, nàng trên hai tay khăn mặt không đứng ở trên đầu ta nhấp nhô. Trong lúc lơ đãng, của ta cái ót còn cùng thân thể của nàng có tiếp xúc thân mật, cái này lại bình thường bất quá tiếp xúc xem tại Đái Tân Ni trong mắt tự không bình thường , ánh mắt của nàng có chút lạnh.

" còn ngốc đứng đấy làm gì vậy? Mau đưa quần áo thay đổi." trông thấy ta thoải mái thích ý bộ dạng, Đái Tân Ni nhú mày, thuận tay đem một bộ người bệnh phục ném tới trên người của ta. Nàng cùng Tiểu Quân đều là khẩu không đúng tâm, mặt ngoài càng hung hãn, nội tâm đối với ta quan tâm tự càng đậm liệt. Những nữ nhân này tính cách từng người bất đồng, các nàng biểu đạt tình cảm phương thức cũng mỗi người mỗi vẻ, nhưng muốn hỏi ta thích loại nào, ta chỉ có thể nói đều ưa thích.

Ta chạy trốn đến toilet, ngoại trừ phải thay đổi mất nhanh ướt đẫm quần áo bên ngoài, ta còn muốn giặt rửa một tấm rửa. Đúng lúc này, khả ngàn vạn không thể lưu lại phong lưu dấu vết để lại. Tí ti nước ấm như tình nhân tay, nhẹ nhàng lướt qua thân thể của ta, lướt qua ngực ta khẩu vết sẹo. Đỏ thắm vết sẹo như tình nhân dấu son môi, kiều diễm ướt át. Có lẽ vừa rồi tại trong mưa kích tình quá mức mãnh liệt, miệng vết thương của ta có chút ần ần làm đau. Ta không biết bắn vào Vương Di mật huyết tinh dịch có bao nhiêu, nhưng ta khẳng định, chỉ cần Vương Di ở vào thời kỳ rụng trứng, của ta tinh trùng sẽ bắt đến cường tráng nhất trứng. Có lẽ sau đó không lâu Vương Di sẽ mang thai, có lẽ ta rất nhanh muốn làm cha. Ah !" nhân sinh là như thế kỳ diệu, ta quang muốn đều cảm thấy toàn thân nhiệt huyết tại sôi

trào, nửa tháng trước chỗ kinh nghiệm hết thấy sinh tử sợ hãi cũng lập tức ném chur sau đầu.

Ta hiện tại duy nhất muốn cân nhắc , tựa là như thế nào dàn xếp tốt nữ nhân bên cạnh. Ta thích các nàng từng cái, cái này có chút lòng tham, nhưng ta không cách nào ngăn cản dục vọng của ta, dục vọng tựa như một thốt thoát cương con ngựa hoang, không cách nào yên tĩnh, càng không cách nào trói buộc.

Hết lần này tới lần khác bên cạnh ta nữ nhân nguyên một đám xinh đẹp như hoa, gợi cảm hấp dẫn, đối mặt hấp dẫn, ta căn bản không giống một cái trọng thương sơ dã người bệnh, mà như một đầu động dục trâu đực. Vừa bơi lên lên tắm rửa nữ dương vật, tựa hồ lại tràn ngập ý chí chiến đấu, ngẩng cao : đả đảo hành thân, bạo lồi gân xanh, thô sáng quy đầu, ta dùng tay trấn an bỗng chốc, thứ này càng phát dữ tợn.

" giặt rửa đã xong cũng sắp lăn ra đây." cửa phòng rửa tay được trùng trùng điệp điệp gõ hai cái, ngoài cửa là Đái Tân Ni thanh âm nghiêm nghị. Ai, đầu ta lớn hơn, quang một cái Đái Tân Ni tựa để cho ta kinh hãi lạnh mình, huống chi còn có Trang Mỹ Kỳ cùng Tiểu Quân nếu ứng nghiệm giao.

Vì những nữ nhân này, ta chỉ sợ được vắt hết óc.

" lập tức tựa giặt rửa tốt rồi." lau khô thân thể, ta nơm nớp lo sợ mà mở ra cửa phòng rửa tay, trong nội tâm thẳng nói thầm, chẳng lẽ là mắc tiểu mới thúc ta nhanh lên?

Nhưng lại tại ta bước ra toilet lập tức, ta tựa ý thức được đại phiền toái đã đến. Trong phòng bệnh của ta rõ ràng nhiều ra một đại mỹ nữ, đại mỹ nữ chẳng những mỹ, còn diễm đạm đáng yêu, nàng toàn thân đã ướt đầm, quả thực tựa như một chỉ ướt sũng.

" Đường Y Lâm, người đây là?" ta giật mình mà nhìn xem Đường Y Lâm.

TỶ PHU VINH DỰ

Tiểu Thủ Chương
www.dtv-ebook.com

Chương 56: Nước mắt đối phó nữ nhân cũng có hiệu

Cái này đã xinh đẹp vừa đáng thương nữ nhân là Đường Y Lâm, nàng toàn thân không có một khối địa phương là làm, mà ngay cả tóc thật dài cũng nhỏ giọt bọt nước. Đứng tại cửa phòng bệnh, nàng một bên dùng tay chà lau trên mặt nước đọng, một bên hướng ta quăng đến u oán ánh mắt, phảng phất là trách cứ ta không có giúp nàng chống dù che mưa.

" hừ." cái này khế hừ đến từ Tiểu Quân.

" hừ." cái này khế hừ đến từ Trang Mỹ Kỳ.

" hừ." cái này khế hừ đến từ Đái Tân Ni, nàng cười lạnh một tiếng:" trách không được toàn thân đều ướt, nguyên lai là có người cùng người cùng một chỗ gặp mưa."

" có đại mỹ nhân cùng, tựa là xối cái đình nam nhân cũng nguyện ý." Trang Mỹ Kỳ ngữ khí có chút quái, ta rất buồn bực, trong mắt của nàng vì cái gì tràn ngập lửa giận?

" xem ra hẳn không phải đồ đàn, mà là một cái sắc híp mắt híp mắt đại hỗn đản." Tiểu Quân hung hăng mà trừng mắt ta, cao ngất bộ ngực lớn kịch liệt phập phồng, giống như sẽ tùy thời nhào đầu về phía trước cắn xé ta, ta cảm thấy được có chút không hiểu thấu.

" thế nhưng mà, người coi như là một cái đại hỗn đản, cũng muốn các loại thương thế tốt lên lại đi gặp mưa nha !" người như vậy rất dễ dàng sinh

bệnh ." Đái Tân Ni ánh mắt cũng không hung ác, có nước mắt ánh mắt sẽ chỉ làm người cảm thấy đáng thương.

" uy, các người nói ai là đại hỗn đần?" ta lớn tiếng hỏi.

" chẳng lẽ người còn nghe không hiểu sao? các nàng hoài nghi người cùng ta cùng một chỗ gặp mưa, cho nên bọn họ hiện tại rất tức giận."

Điềm đạm đáng yêu Đường Y Lâm tại cười khổ, cười đến rất ủy khuất. Nàng sâu kín mà xem ta, cặp kia tiền thủy bàn hai con người đủ để đem sắt thép hóa thành quần chỉ nhu.

Ta rất tức giận, bất luận cái gì nam nhân đều không hy vọng nữ nhân của mình đã bị ủy khuất, huống chi cái này căn bản là mấy cái nữ nhân một bên tình nguyện suy đoán, mưa to lúc ta chỉ cùng Quách Vĩnh Nhân cùng Vương Di cùng một chỗ, Đường Y Lâm chỉ là trùng hợp cũng gặp mưa mà thôi.

Trang Mỹ Kỳ, Tiểu Quân, Đái Tân Ni ba người chẳng phân biệt được xanh hồng há bạch nói lung tung một trận, thực đem ta làm tức chết.

" nói vậy, các người đều tại nói vậy, vừa rồi ta....." ta quỳnh lên, lắp bắp nói không lên lời nói, cũng không biết giải thích như thế nào. Cũng không thể nói cho Tiểu Quân các nàng, ta vừa rồi cùng hai cái thực nữ cùng một chỗ phóng đàng.

Khả ta cái này một do dự, Trang Mỹ Kỳ, Tiểu Quân, Đái Tân Ni ba người thì càng ngờ vực vô căn cứ .

" Lý Trung Hàn, người có phải hay không ưa thích nàng?" Đái Tân Ni dùng ngón tay lấy Đường Y Lâm lớn tiếng hỏi. Nàng rất dứt khoát, rất trực tiếp, kiêu ngạo tính cách bắt đầu hiển lộ, đối đãi tình bạn rất sâu Vương Di nàng còn vận dụng thủ đoạn phi thường, đối đãi tổ không vãng lai Đường Y Lâm thì càng không khách khí. Có lẽ ta bệnh tình nguy kịch thời điểm nàng

còn có thể chịu lại để cho, hiện tại ta đã sinh long hoạt hổ, nàng cũng tự không chỗ nào cố kỵ.

" Tân Ny..... Người đừng như vậy....." ta nội tâm có chút bức bối, Đường Y Lâm nhỏ nhắn xinh xắn thân hình tại ướt đầm quần áo hạ lạnh run. Tuy nhiên là mùa hạ, nhưng ăn mặc ướt đầm quần áo đặc biệt dễ dàng cảm mạo, ta qua loa một câu, sau đó trực tiếp hướng Đường Y Lâm đi đến, đưa lên một đầu khô ráo khăn lông trắng.

" ta, ta hay là đi trước a." Đường Y Lâm cảm kích cười cười, lập tức đem khăn mặt lần lượt trở về cho ta.

" chớ đi. Đến, nhanh tọa hạ : ngồi xuống, ta lấy một bộ quần áo cho người thay đổi." ta Ôn Nhu mà lôi kéo Đường Y Lâm bàn tay nhỏ bé, đi đến phòng bệnh ghế sofa.

" thực không có ý tứ, ta vốn muốn đi , nhưng về sau ngã một phát. Ta tự..... Tự muốn đi lên nghỉ ngơi một hồi, không thể tưởng được lại để cho Tân Ny đã hiểu lầm. Thực thực xin lỗi, Tân Ny." Đường Y Lâm nhỏ giọng mà giải thích, cuối cùng một câu hiển nhiên là hướng Đái Tân Ni xin lỗi. Ta theo Đường Y Lâm cúi đầu nhìn lại, chỉ thấy nàng hai cái phần nộn nhu bạch trên đầu gối thành hình có hai mảnh ứ thanh, cái này hai phần ứ thanh không lớn, nhưng dễ làm người khác chú ý chói mắt, xem xét cũng biết là té ngã bố trí, ta ngực nóng lên, đối với Đường Y Lâm càng là yêu thương không thôi.

" Đường Y Lâm, người không cần phải nói thực xin lỗi. Người nếu như ít đến tại đây hoặc không đến, tự cũng không té ngã, càng sẽ không được đầm mưa ẩm ướt." Đái Tân Ni cười nhạt một tiếng, nàng đối với Đường Y Lâm xin lỗi cũng không qua loa cùng.

" Tân Ny, người sao có thể nói như vậy? Tiểu Lâm đến xem ta thì thế nào? Ta dù sao cũng là kt tổng giám đốc."

Ta hơi hờn, đối với Đái Tân Ni ngang ngược sinh ra phản cảm.

" hô Tiểu Lâm ? Rất thân mật mà !" hừ, người bây giờ là tổng giám đốc á! rất rất giỏi !" đương nhiên là có người bay nhào tới. Muốn người là tiểu Bạch lĩnh thời điểm, có ai quan tâm người?" Đái Tân Ni lạnh lùng mà đáp lễ ta.

" đã đủ rồi, ta là tiểu Bạch lĩnh thời điểm, người lúc đó chẳng phải đối với ta xa cách?" có lẽ là then quá hoá giận, của ta âm điệu đề cao mười cái đô-xi-ben.

" người bây giờ là không phải cảm thấy đã hối hận?" Đái Tân Ni ủy khuất, nhưng không chút nào yếu thế.

" ta....." ta cực kỳ tức giận, cũng không biết như thế nào phản bác.

Hào khí đang cương lúc, lạnh lùng như băng dì đột nhiên xuất hiện tại cửa ra vào, không có một ít tiếng bước chân, quái dọa người .

Mọi người còn không có kịp phản ứng, dì đã khẽ hé đôi môi đỏ mọng:" nhỏ hàn không có sai, hửn vì sao phải sau khinh? Lúc trước thích người là vì người đáng giá hửn ưa thích, nhưng không phải là nhỏ hàn cả đời đều phải thích người. Các người nói chuyện ta cũng nghe được , Tiểu Đường tới thăm nhỏ hàn là nhân chi thường tình. Bình tĩnh mà xem xét, Tiểu Đường làm nhà của ta con dâu cũng sẽ không so người khác chênh lệch, huống chi nhỏ hàn còn không có có hôn ước, hửn đã chưa lập gia đình, nữ hài tử khác thì có truy cầu nhà của ta nhỏ hàn quyền lợi, không phải ai trước nhận thức ai muốn lấy ai."

Dì nghiêm khắc thái độ làm cho phòng bệnh hào khí càng gấp rút trương, nàng mặc dù không có đề Đái Tân Ni danh tự, nhưng nàng nói mỗi một câu không có chỗ nào mà không phải là nhắm vào Đái Tân Ni, hơn nữa có lý tự động, êm tai nói tới. Lại đem Đái Tân Ni nói được trợn mắt há hốc

mồm, khuôn mặt lúc đỏ lúc trắng cũng không dám cãi lại, chỉ là hung hăng trừng ta liếc. Nàng cầm lấy bao da, tức giận rời đi.

" mẹ, người cái gì đều không rõ , ai nha....." Tiểu Quân lo lắng mà dậm chân, tranh thủ thời gian đi theo:tùy tùng Đái Tân Ni mà đi.

" a di, ta đi trước, có rảnh trở lại thăm người." Trang Mỹ Kỳ mỉm cười mà hướng đi nhẹ gật đầu.

" à? Mỹ Kỳ cũng muốn đi à?" dì giật mình mà nhìn xem Trang Mỹ Kỳ. Có lẽ tại dì trong mắt, Trang Mỹ Kỳ mới được là Lý gia con dâu tốt nhất người chọn lựa.

" Ân, rất lâu không có về công ty , sợ có bất hảo ảnh hưởng." Trang Mỹ Kỳ tìm một rất nát lấy cớ. Đúng lúc này nàng ly khai nhưng thật ra là lựa chọn sáng suốt nhất, bởi vì nàng biết rõ ta yêu nhất nữ nhân là Đái Tân Ni. Vô luận về sau kết cục như thế nào, Đái Tân Ni thủy chung trong lòng ta chiếm cứ trọng yếu Địa Vị. Nếu như nàng lúc này thừa dịp hư mà vào, tích cực nịnh nọt dì, cái kia nhất định sẽ được hân hạnh, khiến cho Đái Tân Ni nghi kỵ cùng chán ghét. Ta âm thầm bội phục Trang Mỹ Kỳ, nàng cũng không phải người khác thường nói cái chủng loại kia ngực bự ngực nhỏ ghét nữ nhân.

Kẻ yếu Vĩnh Viễn đô là đáng giá đồng tình , một bộ nhu nhược bộ dáng Đường Y Lâm đạt được dì che chở. Dì một mực ở bên cạnh ta chiếu cố ta, nàng tự nhiên có tắm rửa quần áo, theo phòng bệnh toilet đi ra, Đường Y Lâm đổi lại một kiện dì xuyên qua bình thường áo ngủ. Đường Y Lâm đáng người thon thả, hơi có vẻ rộng thùng thình áo ngủ cơ hồ đem vẻ đẹp của nàng điệu dáng người đều che dấu, may mắn nàng thanh lệ Thoát Tục, cho dù quần áo không hợp thân, nàng tiêm thanh tú thân thể cũng mơ hồ có thể thấy được. Đoan trang hào phóng cử chỉ lại thêm vài phần tiểu thư khuê các hương vị, tăng thêm nàng phi phàm mỹ mạo cùng ung dung khí chất, làm cho dì thấy liên tiếp gật đầu mỉm cười, có chút thưởng thức.

Dì lôi kéo Đường Y Lâm hai tay, dựa tại trên ban công hỏi han. Cũng không biết Đường Y Lâm nói mấy thứ gì đó, dì một hồi cười khẽ, một hồi mắt ứa lệ, cuối cùng ta lờ mờ nghe được dì nói: "nếu như người không chê, tự hô ta làm mẹ nuôi, ta nhận biết người cái này con gái nuôi."

"mẹ nuôi." Đường Y Lâm đáp lễ dì một cái như mặt đường dáng tươi cười, ta lại như có điều suy nghĩ mà cười khổ. Ai, biết dì người không ai qua được ta, dì dụng tâm lương khổ, trong nội tâm của ta tự nhiên minh bạch.

"Tiểu Lâm, người ở nơi này ngồi, mẹ nuôi đi đối diện cửa hàng giúp người mua một bộ quần áo." dì mỉm cười vỗ vỗ Đường Y Lâm bàn tay nhỏ bé.

"như vậy sao được? Không phiền toái mẹ nuôi. Y phục của ta rất mỏng, một hồi tự đã làm." Đường Y Lâm nũng nịu mà lôi kéo dì tay.

"áo là mỏng, cái kia váy lại không dễ dàng làm. Tốt rồi, ta khả không muốn ta con gái nuôi tốt dáng người được mai một."

Dì hé miệng cười khẽ, cùng Đường Y Lâm vẫn cùng một chỗ, các nàng rõ ràng có vài phần rất giống.

"mẹ nuôi....." Đường Y Lâm ôm dì cánh tay làm nũng, cái kia xấu hổ 溼溼 bộ dáng cùng mười bảy tuổi tiểu cô nương không có gì khác nhau.

Khả các loại dì vừa đi ra khỏi cửa ra vào, cái này như mười bảy tuổi tiểu cô nương tự hung hăng trừng mắt nhìn ta liếc, lặng yên đóng lại cửa phòng bệnh. Ta âm thầm buồn cười, dứt khoát cuộn lên thân thể núp ở trên giường bệnh nhắm mắt giả bộ ngủ, nhưng ta biết rõ, không ra 10 giây, Đường Y Lâm sẽ tới đem ta cứu tỉnh.

Chỉ qua năm giây, Đường Y Lâm cái kia ôn nhu thanh âm liền chui nhập màng nhĩ của ta: "người yêu thích ta làm người muội muội kết nghĩa sao?"

Ta chịu đựng cười, tiếp tục giả vờ ngủ.

" kỳ thật làm muội muội của người không có gì không tốt, lại phải đau lại phải yêu, thật tốt nha !"" Đường Y Lâm sâu kín mà thở dài một hơi.

Ta tâm khê động, lập tức cảm khái vô hạn. Vừa định mở mắt ra, Đường Y Lâm tựa nói tiếp đi:" chỉ là, ta hay là hi vọng người thực hiện lời hứa của người."

" cái gì lời hứa?" ta xoay người mà ngồi, chăm chăm vào trước mắt cái này diễm đạm đáng yêu Băng mỹ nhân. Đường Y Lâm cười rộ lên tuy đẹp không sao tả xiết, nhưng xụ mặt cũng là sắc nước hương trời, không cốc U Lan.

" người đáp ứng cùng ta cùng đi giáo đường, cùng một chỗ mặc áo cưới." Đường Y Lâm lạnh như băng đáng tươi cười khơi gợi lên trí nhớ của ta.

" đây là vì cho người thoát khỏi Hà thư ký dây dưa mới nghĩ ra dần phương pháp. Hiện tại Hà thư ký đã chết, cái này lời hứa tự nhiên không tính toán gì hết." ta xấu hổ mà chăm chăm vào Đường Y Lâm, vốn tưởng rằng đã qua lâu như vậy, Đường Y Lâm nhất định sẽ quên việc này, không nghĩ tới nàng còn có thể chuyện xưa nhắc lại.

" không tính toán gì hết? Cái kia chính là nói, người cho tới bây giờ không muốn qua cùng ta kết hôn? Chẳng lẽ người nói yêu thích ta đều là giả dối?"

Đường Y Lâm cặp kia tràn ngập u oán mắt to lập tức tựa tựa đầy nước mắt. -

" úc, không..... Không..... Ta thích người. Tiểu Lâm, ta cũng nghĩ qua cùng người kết hôn, chỉ là....." ta trái tim tan nát rồi, Đường Y Lâm nhu

tình so trên thế giới trí mạng nhất vũ khí còn muốn đưa mệnh, ta nhanh đầu hàng.

" chỉ là trong lòng người còn có một gọi Lý Hương Quân nữ hài, đúng hay không?" Đường Y Lâm đột nhiên nở nụ cười, cười đến rất thần bí.

Ta lại như là sét đánh ngang tai, há to mồm không biết làm sao. Tâm niệm cấp chuyển cả buổi, vẫn đang nghĩ không ra Đường Y Lâm lời nói là vô tình ý vẫn có tâm, chẳng lẽ nàng biết rõ bí mật của ta?

" Tiểu Quân là ta biểu muội, trong nội tâm của ta đương nhiên là có nàng. Ta phải bảo vệ nàng, quan tâm nàng." đã trải qua những mưa gió, tâm lý của ta tổ chất có rất lớn đề cao, đối mặt Đường Y Lâm cất vấn, ta trấn định tự nhiên.

" biết rõ ta vì cái gì nguyện ý làm muội muội người con gái nuôi sao?" Đường Y Lâm không có cãi lại ta, nàng lại hỏi ta một câu.

" ta nào biết được?"

" bởi vì ta cũng muốn có một cái yêu thương ca ca của ta, tựa như yêu thương Tiểu Quân đồng dạng yêu thương ta." Đường Y Lâm hướng ta mãnh liệt nháy mắt, ta đột nhiên cảm giác được chính mình tiến vào một cái bẫy ở bên trong.

" ta..... Ta đương nhiên yêu thương người....." nói lời này lúc, đầu ta lớn hơn. Bởi vì ta khẳng định Đường Y Lâm đã biết rõ bí mật của ta, trong lúc đó có xấu hổ vô cùng cảm giác.

" chỉ cần người yêu thương ta, ta có thể không đi giáo đường, không mặc áo cưới, ta chỉ muốn người như đối đãi Tiểu Quân đồng dạng đối đãi ta." Đường Y Lâm ý vị thâm trường nhìn ta liếc.

" vậy người nói một chút, ta là như thế nào đối đãi Tiểu Quân hay sao?" ta sẽ không dễ dàng thừa nhận cùng Tiểu Quân tư tình, đây chính là vi phạm hậu thế tục chuyện xấu.

" người không biết?" Đường Y Lâm đang cười, ánh mắt của nàng như một chỉ động dục tiểu hồ ly.

" có thể nói cụ thể một điểm sao?" đầu của ta trống rỗng.

" cụ thể điểm mà, tựa..... Tựa là cỡi quần của ta." Đường Y Lâm bò lên trên giường bệnh quỳ gối trước mặt của ta, thổ khí như lan khí tức cơ hồ phun đến gương mặt của ta.

" hoang đường, ta..... Ta cũng không thoát qua Tiểu Quân quần." tim đập của ta gia tốc, không phải mỹ nhân Câu Hồn Đoạt Phách, mà là mỹ nhân thật sự đã biết bí mật của ta. Trời ạ, bí mật này với ta mà nói đồng đẳng với tánh mạng !"

" vậy sao? Ta thấy thế nào gặp người cỡi Tiểu Quân quần?" Đường Y Lâm quỳ gối trước mặt, như một nhỏ con rối tựa như loạn choạng thân thể. Xem nàng giống như cười mà không phải cười biểu lộ, thật khiến cho người ta nghiêng răng nghiêng lợi.

" người nói bậy !" không có bằng chứng, người cũng đừng ngậm máu phun người." ta kiệt lực phủ nhận, mặc kệ Đường Y Lâm có phải thật vậy hay không biết rõ, ta nhất định phủ nhận đến cùng.

" ta có chứng cứ." Đường Y Lâm đắc ý quơ quơ trong tay một chi xinh xắn ba sao điện thoại.

" chứng cứ?" trái tim của ta lần nữa cao tốc nhảy lên.

" đương nhiên, hiện tại điện thoại đều có quay chụp công năng, điện thoại di động của ta vừa vặn cũng có chức năng này. Đây chính là 1200 vạn

họa tố , cho nên quay chụp đi ra ảnh chụp rất rõ ràng. Ân, người cùng Tiểu Quân hoan ái lúc, ta vừa mới ngay tại cửa ra vào. Ah, đúng rồi, ta lại vừa lúc phát hiện Quách Vịnh Nhân cùng Vương Di là hai cái lằng lơ. Thực không khéo, ta vừa mới ngã một phát, vừa mới ngã tại trong bụi cỏ, vừa mới bắt gặp rất nhiều chuyện thú vị. Ai, chỉ tiếc trận mưa này thật lớn, thật đáng ghét, trên người của ta cái này ick muốn ném xuống, toàn bộ Hồng Kông cũng chỉ có một kiện." Đường Y Lâm quyết lên cái miệng nhỏ nhắn, trong lỗ mũi hừ ra hoa Cách Nạp [hôn lễ khúc quân hành].

" nếu như ta không có đoán sai, người nhất định lại vừa lúc trông thấy ta đi trở lại bệnh viện." ta nhanh chóng đem Đường Y Lâm trong tay điện thoại túm lấy đến. Ân, cái này chi điện thoại chẳng những xinh xắn, nhan sắc cũng nhìn rất đẹp, Đường Y Lâm thực sẽ chọn điện thoại.

" thật thông minh, ta xác thực trông thấy người đi tại y tế chỗ ở bên trong cùng bác sĩ nói chuyện phiếm." Đường Y Lâm tròn mắt trừng được vừa lớn vừa tròn, hiển nhiên nàng rất bội phục phán đoán của ta, nhưng nàng không biết, ta càng bội phục lòng của nàng mà tính toán.

" cho nên người làm bộ rất bộ đáng đáng thương, cố ý tại Đái Tân Ni trước mặt yếu thế, làm cho ta đi nghe thấy?" ta âm thầm kinh hãi, một đám mỹ nhân ở bên trong ta duy chỉ có đánh giá thấp Đường Y Lâm, nàng là ta đã thấy giáo hoạt nhất, cực kỳ có tâm kế nữ nhân.

" hừ..... Nếu không phải người đi tại cửa ra vào, dùng tính tình của ta, ta sẽ chịu được hung hăng càn quấy Đái Tân Ni?" Đường Y Lâm cao ngạo mà cười lạnh một tiếng. Tại ta không chú ý thời điểm, nàng như thiểm điện đưa đi động đã đoạt trở về, lại nhanh chóng thu tại sau lưng, ngăn tại trước mặt của ta chính là hai tòa đường cong ưu mỹ ngọn núi.

" hảo thủ đoạn." ta còn có thể nói cái gì đâu này? ta chỉ có thể thò tay cầm chặt hai tòa phình ngọn núi, hai tay ngón cái cùng ngón trỏ tề động, nắm hai cái nhỏ điểm lồi một hồi mãnh liệt chà xát, kỳ vọng Đường Y Lâm

phản kháng. Chỉ cần nàng muốn phản kháng tựu nhất định phải dùng tay, chỉ cần dùng tay tựu không cách nào hảo hảo bắt được chi kia muốn chết điện thoại.

" ah....." Đường Y Lâm dùng sức cắn cặp môi đỏ mọng, như cũ đem hai tay đặt sau lưng, cắn bản bất vi sở động, xem ra của ta gian kế không cách nào thực hiện được.

" ta có một cái nghi vấn." ta dứt khoát đem hai tay với vào Đường Y Lâm trong áo ngủ trắng trơn dao động.

" Ân....." Đường Y Lâm mặt có chút hồng.

" người vì cái gì đem những này đều nói cho ta biết?" tay của ta trượt hướng Đường Y Lâm rốn, gây một gây rốn. Ta phát hiện Đường Y Lâm run đến lợi hại, nàng có lùi bước dấu hiệu.

" Ân..... Bởi vì..... Bởi vì ta muốn cho người biết, vì đạt được người, ta sẽ không từ thủ đoạn." lần này Đường Y Lâm cả hai má đều đỏ.

" không từ thủ đoạn? Quá khoa trương đi? Ta cũng không phải cái gì ưu tú nam nhân." ngấn người, ta đành chỉ khiêu khích.

Đường Y Lâm lời nói kích thích đến thần kinh của ta, bởi vì ta cũng là không từ thủ đoạn chi nhân.

Ta đành chỉ khiêu khích tựa hồ lại để cho Đường Y Lâm thở dài một hơi:" người xác thực không phải ưu tú nam nhân, ta chỉ là thống hận Hà Quân Thiết, vì thoát khỏi hắn, ta cũng không từ thủ đoạn. Rất đáng tiếc, ta đấu không lại Hà Quân Thiết. Hiện tại hắn đột nhiên chết , ta cảm thấy được cái chết của hắn nhất định cùng người có liên quan, cho nên vô luận như thế nào ta đều tốt đến người. Ta cần không phải ưu tú nam nhân, mà là một cái có thể bảo hộ nam nhân của ta."

" ta đương nhiên có thể bảo hộ người." ta đột nhiên tràn ngập tự hào, nam nhân ưa thích bảo hộ nữ nhân, càng ưa thích được nữ nhân tán tụng.

" người còn yêu thích ta." Đường Y Lâm cười khanh khách bắt đầu mà. Tay của ta lại động, thoáng cái tựa sờ đến mỹ nhân cằm , chỗ đó có một mảng lớn mềm mại đồng cỏ và nguồn nước.

" là ưa thích. Bất quá, ta càng ưa thích điện thoại di động của người." đối đãi động dục tiểu hồ ly đích phương pháp xử lý tựa là hảo hảo tra tấn nàng.

Ta như thiểm điện đem Đường Y Lâm ôm vào trong ngực, tựa là đem miệng vết thương đung đau ta cũng không quan tâm. May mắn ta đã có hồi báo, chi kia muốn chết điện thoại một lần nữa rơi vào trong tay của ta.

" Ân, kỳ thật..... Kỳ thật ta còn có rất nhiều cho người ưa thích đồ vật." Đường Y Lâm như đầu xà tựa như tại trên người của ta quần quanh, ta hở ra bộ vị lại bị năm đầu con rắn nhỏ chăm chú mà hoàn ở, ta chỉ có thể từng ngậm từng ngậm mà hô hấp.

" thật sự? Ta đây muốn tìm một cái mới được." tay của ta với vào Đường Y Lâm khe dít gian, chỗ đó vừa vịn cũng hạ lên một hồi mưa lớn mưa to.

" hừ, hai cái lăng lơ đem người ép khô , người đã tìm được cũng vô dụng." Đường Y Lâm oán hận mà tại bả vai ta lên cắn một cái, ta nhẹ buông tay, điện thoại rơi xuống trên giường bệnh.

Ta chịu đựng đau đớn, phần nộ mà đem Đường Y Lâm ngã tại trên giường bệnh. Vừa áp đến cái miệng của nàng, chi kia điện thoại tựa phát ra lên để cho ta xấu hổ vô cùng hình ảnh. Úc, trời ạ !" đó là Tiểu Quân bờ miệng sao? như vậy đáng yêu bờ miệng sao có thể phun ra nuốt vào như thế thô bỉ xấu xí đại đông tây? Cái kia mê người khe hở sao có thể một lần lại một lần mà nuốt hết của ta đại nhục côn?

Ta sợ ngây người, điện thoại trảng màn tuy nhỏ, nhưng quay chụp góc độ tuyệt hảo hình ảnh rung động linh hồn của ta.

"oanh....."

Một hồi sấm rền lặn qua, tận lực bồi tiếp vù vù gió lớn, gió lớn từ lúc mở đích cửa sổ phấp phới mà đến, thổi bay nhu hòa bức màn. Có phong thì có vũ, xem ra này sẽ là một trận mưa lớn. Rất đáng tiếc, đợi cả buổi cũng không có rơi xuống một đỉnh nửa điểm mưa, vù vù gió lớn chỉ có thể cùng ta đút vào âm thanh giao tương hô ứng. Dưới thân, rất tròn bờ hông ộp cao cao nhếch lên, một căn uy mãnh vô cùng đại nhục bồng o0o nhiều lần mà tại chặt khít lỗ đít (~!~) trong mắt ra ra vào vào, xoay tròn da thịt mềm mại. Ta thật lo lắng cho, lo lắng nhỏ hẹp lỗ đít (~!~) mắt sẽ bị đại nhục bồng o0o no bể bụng, cho dù nhỏ hẹp lỗ đít (~!~) mắt sớm đã tiếp nhận qua của ta tấy lể, nhưng là ta hay là rất lo lắng.

"nhẹ nhàng một chút được không nào? Ah, ah....." Đường Y Lâm phát ra mất hồn đây này lẩm bẩm, trên người nàng áo ngủ đã bị xoáy lên, hai cái no đủ núm vú trong tay ta hoàn toàn mất đi tự do.

"ta sẽ không Ôn Nhu, muốn hay không dừng lại?" ta hung dữ mà đáp lại, phảng phất dưới thân nữ nhân chỉ là của ta tính nô lệ.

"ah..... Chẳng lẽ ngươi đối với muội muội của ngươi Ôn Nhu sao?" Đường Y Lâm mãnh liệt hất đầu phát, nàng tựa hồ khó có thể chịu được của ta thô lỗ.

"đúng vậy, ta chỉ đối với Tiểu Quân Ôn Nhu. Nghe thấy được sao? ta chỉ đối với Tiểu Quân Ôn Nhu....." dương vật của ta tại bạo trưởng, cực lớn quy đầu không ngừng thổi mạnh nhuyển mềm dai khuếch trương ước cơ. Xinh đẹp lỗ đít (~!~) đã không còn tồn tại, ta dần dần chán ghét khuếch trương ước cơ, thứ này tựa như nam nhân thủ dâm lúc nắm ngón tay, đã chán ghét lại cần.

" ah..... Ah..... Người là đồ đần, ngu xuẩn, Tiểu Quân không cần Ôn Nhu. Ah..... Lỗ đít nàng càng thoải mái....." Đường Y Lâm rên rỉ chẳng những hấp dẫn, còn tràn ngập cổ động, một cái tà ác cổ động.

" không..... Ta sẽ không đâu, ta sẽ không đụng Tiểu Quân lỗ đít." ta tâm run lên, cơn thịnh hăng hăng đâm vào lỗ đít (~!~) chỗ sâu nhất, trong đầu nhưng lại Tiểu Quân cười chuồng hô cứu mạng bóng dáng.

" người sẽ , người nhất định sẽ . Người còn có chuyện gì không dám làm? Úc..... Tốt tướng, điểm nhẹ á....."

" người có thể hay không không muốn nói lời nói?" ta giận dữ.

" ta muốn nói, người là đại hỗn đần, người cả thân biểu muội đều không buông tha !" người thật là lớn hỗn đần, ta muốn cho mẹ nuôi biết rõ người cường hiếp Tiểu Quân !" không, không phải cường hiếp, là cường gian !" ta muốn tố giác người, người là phạm tội cường gian..... Ah..... Ah....." Đường Y Lâm gian nan mà về phía trước bò sát, phảng phất muốn thoát ly đại nhục bồng của ta.

" người cầm miệng cho ta !"" buông ra núm vú, ta vọt lên hai tay phản véo Đường Y Lâm cổ.

" nha..... Ta..... Không thở được....." Đường Y Lâm ra sức giãy dụa. Giãy dụa ở bên trong, đại nhục bồng của ta chọc vào càng hung mãnh, càng sâu.

" úc, ta muốn làm chết người, nhìn người còn chụp ảnh, nhìn người còn gọi bậy !" ta làm chết người, làm chết người, làm chết người cái này đâm phụ....." mỗi chửi bởi một câu, ta tận dụng hết toàn thân lực lượng cắn vào một lần.

" khục, khục, người mau thả..... Tay, ta không..... Không thể thở....." Đường Y Lâm dốc sức liều mạng lắc đầu, nàng kêu đau đã dần dần mềm

yếu, chỉ có hơi thở tại tăng thêm, ta thật lo lắng nàng sẽ hít thở không thông.

Phong càng cạo càng lớn, của ta đút vào cũng càng lúc càng dày đặc. Tại vì gió lớn ở bên trong giao cấu, ta cảm thấy khó có thể nói nên lời kích thích, ta bắt đầu say mê, dần dần sa vào.

" ca, người điên rồi, muốn tai nạn chết người á!" đột nhiên, sân thượng truyền ra bên ngoài đến một tiếng hét lên, một thân ảnh theo sân thượng nhảy xuống, lao thẳng tới mà đến.

" Tiểu Quân." ta lập tức hồn phi phách tán.

" mau buông tay, mau buông tay á....." Tiểu Quân lo lắng mà kêu to, nàng khuôn mặt nhỏ nhắn đều trợn nhìn. Ta tranh thủ thời gian buông tay, ngốc ngơ ngác mà đè nặng Đường Y Lâm.

" Tiểu Quân, ta..... Ta không sao....." Đường Y Lâm cả khí cũng không kịp thở gấp tựa vội vàng giải thích. Sự tình ra đột nhiên, nàng cũng ngơ ngác mà ghé vào trên giường bệnh, cặp môi trắng như tuyết vẫn run run, ta cảm giác được động thịt của nàng đang kịch liệt co rút.

Trời ạ !" Đường Y Lâm cao triêu, nàng rõ ràng tại cực độ trong nguy hiểm đạt được cao trào.

" không có việc gì? Người..... Người vừa rồi hô cứu mạng....." Tiểu Quân mê mang , nàng trì độ mà nhìn xem Đường Y Lâm.

" ta..... Ta và người biểu ca mở..... Vui đùa." Đường Y Lâm lại lộ ra đáng thương bộ dạng.

" hay nói giỡn?" Tiểu Quân ánh mắt chuyển dời đến trên người của ta, phát hiện ta lừa dối hạ thể đang dán chặt Đường Y Lâm. Cái kia lập tức Tiểu

Quân đã minh bạch, nàng triệt để minh bạch đây là duy nhất một lần yêu trò chơi.

" Ân." ta nhẹ gật đầu, cũng học Đường Y Lâm giả ra đáng thương bộ dạng.

" các người, các người, Lý Trung Hàn, người là một cái đại hỗn đần, đại biến thái....." Tiểu Quân ý thức được chính mình làm một kiện khứu về đến nhà chuyện, nàng hung hăng mà dậm chân, hướng cửa phòng bệnh chạy tới, chạy trốn so phong còn nhanh.

" ai." ta chán nản lăn xuống đến trên giường bệnh, nghĩ thầm lần này xong đời, Tiểu Quân nhất định sẽ không tha thứ ta.

" đông đông đông đông....."

Tiểu Quân vừa chạy đến cửa ra vào, ngoài cửa lại vang lên mất trật tự tiếng bước chân, tiếng đập cửa, còn có lo lắng hỏi thăm:" xảy ra chuyện gì ? Phiền toái thỉnh đem cửa mở ra, ta là y tá trưởng."

Cửa mở thời điểm, y tá trưởng nhìn thấy chính là ba trương đáng tươi cười quái dị mặt.

Tiểu Quân dùng nhất kiêu ỏn ẻn thanh âm nói xin lỗi:" thực xin lỗi y tá trưởng tỷ tỷ, vừa rồi Phong Thái lớn hơn, thiếu chút nữa đem ta cho quét đi, sợ tới mức ta kêu to."

Nói xong, Tiểu Quân quơ quơ đầu, tựa hồ cảm thấy da trâu thối lớn hơn, nàng nhin không được ha ha một tiếng bật cười.

" ah, cái thanh kia cửa sổ đều đóng a. Ca ca người tuy nhiên thân thể khôi phục, nhưng vẫn là phải chú ý bằng cốc. Ân, chúng ta đây đi nha." y tá trưởng thái độ thật tốt, nàng không có chút nào trách cứ chúng ta. Lúc gần đi, nàng lưu lại một nụ cười ngọt ngào.

" thực không có ý tứ." Tiểu Quân đáng yêu đáng tươi cười theo y tá trưởng ly khai mà nhanh chóng biến mất.

" khục, Tiểu Quân." ta vội ho một tiếng, vụng trộm hướng Đường Y Lâm khiến nháy mắt. Đường Y Lâm quyết lấy cái miệng nhỏ nhắn lắc đầu, gặp ta khẩn cầu mà nhìn xem nàng, nàng bất đắc dĩ gật đầu.

" Tiểu Quân." gặp Tiểu Quân không rên một tiếng, ta lại hô một lần.

" ta không biết người." Tiểu Quân lạnh lùng mà nhảy ra bốn chữ, mông đít nhỏ uốn éo tựa muốn rời đi, ta tranh thủ thời gian sẽ cực kỳ nhanh ngăn tại cửa ra vào.

" Tiểu Quân." ta vẽ mặt cầu xin, coi chừng đóng lại cửa phòng bệnh.

" mở ra." Tiểu Quân lạnh lùng mà nhìn chăm chú ta.

" Tiểu Quân, người hãy nghe ta nói." ta cực lực ổn định Tiểu Quân. Nếu như lúc này làm cho nàng ly khai, thật không biết sẽ phát sinh sự tình gì.

" ta không nghe, ta cái gì cũng không muốn nghe, người hết thấy chuyện cùng ta không quan hệ." Tiểu Quân lời nói lạnh tới cực điểm, ta âm thầm sốt ruột. Nếu như Tiểu Quân mắng ta thậm chí đánh ta, ta cũng bất giác được đáng sợ, đáng sợ tựa là loại này lạnh lùng, ta biết rõ Tiểu Quân lúc này nhất định hận chết ta .

" Tiểu Quân, nếu như người bây giờ đi ra gian phòng này, mục mục người sẽ chứng kiến những này ảnh chụp." Đường Y Lâm đã đi tới, trong tay nàng rõ ràng là chi kia điện thoại, điện thoại trên màn hình Tiểu Quân cùng ta huyết mạch sôi sục ảnh chụp nhảy vào Tiểu Quân tầm mắt.

" ah....." Tiểu Quân hét lên một tiếng, hai tay che lại mặt, kiều nhỏ thân thể không ngừng phát run.

Ta đau lòng không thôi, vì không mất đi Tiểu Quân, ta chỉ tốt ra này hèn hạ đối sách. Nhưng có thể hay không lưu lại Tiểu Quân, ta không có bao nhiêu tin tưởng.

Đường Y Lâm trừng ta liếc, tựa hồ oán trách ta không từ thủ đoạn. Nàng nhẹ nhàng đi đến Tiểu Quân sau lưng, ôn nhu nói:" Tiểu Quân, ta đã nhận thức mù mù người làm mẹ nuôi. Từ nay về sau, người cũng là ta muội muội kết nghĩa. Dù là người chán ghét ta, ta cũng là người chị nuôi, ta cái này làm tỷ tỷ không muốn qua cướp đi biểu ca của người. Ta chỉ là một cái số khổ nữ nhân, cha mẹ sớm tự mất, ta một mực không chỗ nương tựa, bị người bắt nạt. May mắn, ta gặp người biểu ca, là người biểu ca cứu vớt ta, ta mới không có bị người xấu khi dễ. Ta cảm tạ người biểu ca, dùng nữ nhân trân quý nhất đồ vật báo đáp hân. Tiểu Quân, người có biết hay không, nếu như không có người biểu ca, ta..... Ta nửa tháng trước tự tự sát. Ô....."

Nước mắt là nữ nhân đối phó nam nhân hữu hiệu nhất vũ khí, nhưng có đôi khi dùng nước mắt đối phó nữ nhân cũng rất có hiệu quả. Đường Y Lâm nước mắt vừa nhỏ đến, Tiểu Quân mà bắt đầu đứng ngồi không yên.

Ta không dám khẳng định Đường Y Lâm nói tất cả đều là nói thật, nhưng ta khẳng định nàng ít nhất nói một nửa nói thật. Những này nửa thật nửa giả lời nói đều có thể đả động ta, thiện lương, hồn nhiên lại không biết nội tình Tiểu Quân đương nhiên sẽ bị đả động. Nàng buông hai tay, tròn mắt vòng vo lưỡng chuyển:" người cũng không thể nói cho ta biết mù mù, nàng nếu đã biết, ta..... Ta cũng đừng có sống ."

" ta biết rõ người biểu ca rất thích người. Người nếu ly khai người biểu ca, hẳn sẽ thương tâm, thương thế của hẳn tâm tự cũng không lý ta. Hẳn không để ý tới ta, ta cũng sẽ thương tâm, cho nên ta không cho phép người ly khai người biểu ca. Nếu như người phải ly khai người biểu ca, ta chỉ tốt đem người cùng biểu ca chuyện nói cho người biết ba ba, muội muội, nói cho kt

tất cả mọi người. Như vậy mù mù người sẽ thương tâm, ba ba của người sẽ tức giận, công ty từ trên xuống dưới đều xem thường người biểu ca."

Đường Y Lâm khua môi múa mép như lò xo, ngữ khí uyển chuyển bi thương tăng thêm nước mắt như mưa, Tiểu Quân cái này newbie sao có thể ngăn cản? Nàng sợ hãi.

" ah..... Không chỉ nói á! không chỉ nói á! Y Lâm tử, van cầu người đừng nói đi ra ngoài." Tiểu Quân sắc mặt tái nhợt như tờ giấy. Trời ạ, ta thực không đành lòng lại để cho Đường Y Lâm hù dọa nàng.

" vậy người tựu đáp ứng ta, không ly khai người biểu ca." Đường Y Lâm nhàn nhạt nói.

" hừ..... Cái này đại hỗn đản hội thương tâm? Nữ nhân của hãn một đồng lớn, quang ta biết đến tựu ba cái, không, bốn cái."

Tiểu Quân duỗi ra bốn căn trắng trắng mềm mềm ngón tay.

" cái đó bốn cái?" Đường Y Lâm xoa xoa nước mắt, ôn nhu hỏi.

" Tân Ny tử tử, Vương Di tử tử, Linh Linh tử tử, còn người nữa Y Lâm tử tử." Tiểu Quân mỗi nói ra một cái tên, tựu thu hạ một đầu ngón tay. Dạng như vậy tựa như cùng người ta buôn bán sau tính sổ, ta quả thực dở khóc dở cười.

" Linh Linh tử tử? Là Cát Linh Linh?" Đường Y Lâm sửng sốt một chút, lập tức điện giật tựa như hỏi.

" Ân." Tiểu Quân dùng sức gật gật đầu.

" Lý Trung Hàn, người tên hỗn đản này !" ta cho người biết, nếu như người sẽ cùng Cát Linh Linh lui tới, ta sẽ đem chuyện của người toàn bộ nói ra !"" trong lúc đó Đường Y Lâm ánh mắt như đao, cả lông mi đều bị

dựng lên. Ta âm thầm kêu khổ, trong nội tâm mắng to Tiểu Quân nói lung tung. Cát Linh Linh là công nhận đệ nhất mỹ nữ, Đường Y Lâm đương nhiên sẽ ghen ghét, nữ nhân ghen ghét có đôi khi có thể long trời lở đất.

" không có, sớm đã không còn lui tới ." ta lớn tiếng thổ lộ.

" vậy sao? Người lúc hôn mê nàng đến xem qua người thật nhiều lần, mỗi lần đều khóc đến so Tiểu Quân còn lợi hại hơn. Hừ, lúc ấy ta đã cảm thấy kỳ quái, không thể tưởng được, người đã từng cùng nàng có một chân." Đường Y Lâm lạnh lùng mà xem ta.

" vậy sao? Ta cũng không biết....." ta ngượng ngùng mà chà xát hai tay, vụng trộm liếc về phía Tiểu Quân, phát hiện Tiểu Quân con mắt chăm chăm vào Đường Y Lâm trong tay điện thoại. Trong nội tâm của ta khẽ động, nhớ tới Tiểu Quân có mê đảo đồ Đại Duy trộm ảnh chụp trước khoa.

Nếu như không có đoán sai, Tiểu Quân nhất định đối với Đường Y Lâm điện thoại cũng động đồng dạng ý niệm, trong nội tâm của ta không khỏi mắng to Tiểu Quân giáo hoạt. Thầm nghĩ, cùng hẳn muốn Tiểu Quân đến trộm, không bằng ta động thủ trước, tay cầm rơi vào trên tay của ta tổng sống khá giả rơi vào trên tay người khác.

Ai !" không thể tưởng được, chúng ta biểu huynh muội đều có làm tặc thói hư tật xấu.

" hừ, Tiểu Quân xinh đẹp như vậy đáng yêu, người về sau thiếu làm tổn thương chuyện của nàng. Cái này chi điện thoại ảnh chụp ta ý định xóa bỏ mất, miễn cho không cần thận cho người khác chứng kiến." Đường Y Lâm khen bỗng chốc Tiểu Quân, ngữ phong đột nhiên một chuyển, chuyển tới muốn chết trên điện thoại di động, ta cùng Tiểu Quân đều vĩnh tai.

" ah?" ta lắp bắp kinh hãi.

" đúng vậy a, xóa bỏ tốt nhất." Tiểu Quân kích động gật đầu. Ai, nàng tâm địa thiện lương, có thể không cần làm tặc nàng đương nhiên nhất nguyện ý.

" đúng vậy a, dù sao ta đã đem những này ảnh chụp dành trước , cho dù đem những này ảnh chụp đều xóa hẳn yếu."

Đường Y Lâm lộ ra mê chết người mỉm cười.

" à?" Tiểu Quân hung hăng mà ôm theo góc áo.

" cái gì?" ta từ đầu mát đến chân.

" ha ha." Đường Y Lâm uốn éo bỗng chốc eo, thản nhiên mà đi đến sân thượng, đón vù vù gió lớn, sâu kín thở dài:" ta thích gió lớn, càng ưa thích trời mưa."

Cũng thật là tinh xảo, Đường Y Lâm vừa dứt lời, bầu trời rõ ràng rầm rầm dưới mặt đất lên mưa to.

Ta cùng Tiểu Quân hai mặt nhìn nhau.

Ở bên trong Ban Kỷ Luật Thanh tra điều tra hành động biểu hiện ra cáo một giai đoạn một đoạn, trọng nhật kt tổng giám đốc tư cách địa vị Lý Trung Hàn, vất hết óc an bài chúng mỹ nữ mới định vị.

Tại hẳn tâm cơ thao làm cho hạ, Đái Tân Ni thổ lộ ra Chương Ngôn Ngôn thâm mến hẳn đã lâu sự thật, đồng thời rơi vào hẳn thiết hạ tề nhân chi phúc trong cạm bẫy.

Gặp được Lý Trung Hàn cùng Quách Vịnh Nhân quan hệ Tiểu Quân, không bằng Đái Tân Ni tốt như vậy dễ, đúng lúc Trương Đình nam đối với Tiểu Quân triển khai thế công, Tiểu Quân lại đối ngoại tuyên bố:" Trương Đình nam là bạn trai ta !""

Lý Trung Hàn tiếp nhận trung niên mỹ phụ mời, nguyên lai tưởng rằng là trường điểm gặp, không nghĩ tới thần bí Tình tỷ đúng là.....

TỶ PHU VINH DỰ

Tiểu Thủ Chương
www.dtv-ebook.com

Chương 57: Đe dọa [1]

Có một loại nữ nhân mặc vào đồng phục tỳ lệ đặc biệt có hương vị, Đái Tân Ni tỳ lệ thuộc về loại nữ nhân này, nàng để cho ta nhớ lại thời còn học sinh thăm mến lão sư Quang Huy Tuế Nguyệt.

Dựa tại cửa chớp bên cạnh, Đái Tân Ni kinh ngạc mà nhìn qua ngoài cửa sổ cái nào đó địa phương xuất thần, không có chút nào phát giác ta đã đi vào bên người nàng. Ngoài cửa sổ ánh sáng chiếu xạ tại nàng xinh đẹp tuyệt luân trứng ngỗng trên mặt, ta chú ý tới cặp mắt của nàng có chút sưng đỏ. Theo như lẽ thường phán đoán, nàng vừa rồi nhất định đã khóc.

May mắn nàng trứng ngỗng mặt như cũ lóe nhàn nhạt sáng bóng, xinh xắn cái mũi quật cường ngạo nghễ ưỡn lên, râu mày nâu tóc dài xỏa vai ôn nhu mà tán lác tại trước ngực. Màu trắng ống tay áo áo sơ mi, trường đến gối che sâu sắc váy, màu đen tất chân, màu đen giày cao gót, cao ngất dưới bộ ngực là vén hai tay. Một cánh bút máy được nàng kẹp ở đây hai ngón chính giữa, không có quy luật chút nào mà đông đánh tây gõ.

Ta tinh tường nhớ rõ, hai năm trước lần thứ nhất cùng Đái Tân Ni gặp nhau, ta chính là được nàng loại này đặc biệt ol khí chất chỗ khuynh đảo, nàng lập tức trở thành ta trong suy nghĩ nữ thần. Ta thăm mến nàng, tưởng tượng nàng, thẳng đến có được nàng, địa vị của nàng không thể thay thế.

Ta không có quấy rầy Đái Tân Ni trầm tư, trầm tư nữ nhân sẽ tản mát ra không thể kháng cự mị lực, loại này mị lực gọi chung vì nội hàm. Ta thường thức nàng ol khí chất đồng thời, cũng thường thức nàng nội hàm, có nội hàm nữ nhân luôn kỳ vọng đạt được tôn trọng của người khác.

Rất nhiều nữ nhân không cần tôn trọng, các nàng không quan tâm nam nhân là hay không tôn trọng các nàng, các nàng chỉ cần nam nhân cho, yêu thương cùng với che chở, nhưng Đái Tân Ni tuyệt đối không phải loại nữ nhân này. Nàng không chỉ có cần của ta yêu thương, còn cần đạt được tôn trọng của ta. Thật đáng tiếc, ta không chỉ có phong lưu, còn canh chừng lưu trái cây bày ở Đái Tân Ni trước mặt, nàng đương nhiên không thể chịu đựng được.

Thế nhưng mà ta yêu lấy Đái Tân Ni, ta quyết định thử cải biến nàng.

Tiến hành hết thủ tục xuất viện, ta trực tiếp trở lại công ty.

Ngoại trừ dì bên ngoài, không có ai biết ta hôm nay ra viện, cả Tiểu Quân cũng không biết. Vốn bác sĩ dặn dò ta ra viện sau hảo hảo ở tại gia nghỉ ngơi, khả ta thật sự không thể chịu đựng được đối với Đái Tân Ni tưởng niệm. Ba ngày không thấy, ta ngay cả ăn cơm đều ăn không thơm.

Dì rất hiểu rõ ta, gặp ta thất hồn lạc phách, nàng uyển chuyển mà nói cho ta biết buổi tối muốn nấu canh, tốt nhất lại để cho Đái Tân Ni cũng tới nếm thử.

Nghe được dì chỉ thị, ta hưng phấn dị thường. Cảm giác cảm thấy dì cũng không phải chán ghét Đái Tân Ni, nàng chỉ là muốn áp chúi xuống cái này tương lai con dâu hung hăng càn quấy khí diễm.

Kỳ thật Đái Tân Ni cũng không hung hăng càn quấy, nàng chỉ là kiêu ngạo, tựa như một chỉ cao quý thiên nga đen, luôn cao ngạo mà độc theo một phương. Nếu như Đái Tân Ni không có phần này kiêu ngạo, nàng cũng không phải là Đái Tân Ni.

"Tích....."

Nội tuyến điện thoại đem Đái Tân Ni từ trong trầm tư bừng tỉnh, nàng bỗng nhiên phát hiện vẻ mặt cột nhà ta.

Sửng sốt một chút, Đái Tân Ni thông dong 1 tiếp được nội tuyến điện thoại, sau đó không giới hạn mà ngồi chém gió, đầu nào váy xinh đẹp nha, cái nào nhãn hiệu nước hoa dễ ngủi nha, ở đâu pizza ăn ngon nha..... Nhiều lần đối phương thậm chí nghĩ cúp điện thoại, khả Đái Tân Ni muốn mà mệnh lệnh, muốn mà khẩn cầu đối phương tiếp tục điện thoại nói chuyện phiếm. Nửa giờ quá khứ, nàng vẫn đang không có cúp điện thoại ý tứ.

Ta hận đến nghiến răng ngứa , thề muốn hảo hảo tra một chút đối phương là ai. Hừ, giờ làm việc dùng trong công ty tuyến điện thoại nói chuyện phiếm, đúng là tội ác tà trời, nên khấu trừ ba ngày tiền lương.

Thế nhưng mà, ta không thể khấu trừ Đái Tân Ni tiền lương, không chỉ có không thể khấu trừ nàng tiền lương, ta còn phải kiên nhẫn đợi nàng đem điện thoại nói.

Một giờ sau, ta cười mị mị mà nhìn xem Đái Tân Ni đem điện thoại thả lại lời nói trên máy. Sắc mặt của nàng mất tự nhiên, ánh mắt lập loè được tựa như gây sự tiểu hài tử, bướng bỉnh nhìn ta liếc, rõ ràng lại muốn cầm lấy điện thoại. Ta vội vàng đè lại nàng bàn tay nhỏ bé:"Tân Ny, ta muốn ăn pizza."

"Đông đường vòng bao quanh vòng thành phố cùng tây tân lộ chỗ giao giới có một nhà pizza điểm, hương vị còn có thể."

Trả lời hết vấn đề của ta, Đái Tân Ni rất ưu nhã hàng vĩa hè khai mở cặp văn kiện, đeo lên một bộ kính đen, nhàn nhạt hỏi:"Tổng giám đốc tiên sinh, còn có chuyện khác sao? không đúng sự thật, ta phải làm việc."

"Ah, ta lại không muốn ăn pizza . Nghe nói Thailand đồ ăn rất tốt, người biết ở đâu có Thailand quán cơm sao?"

Ta cầm lấy Đái Tân Ni bàn tay nhỏ bé văn vế ah văn vế ah, thật là thoải mái.

"Ta là thư ký, không phải du lịch chỉ nam. Nói sau công ty có quy định, công nhân có thể cự tuyệt trả lời thủ trưởng một ít cùng công ty không quan hệ vấn đề."

Đái Tân Ni rất nghiêm túc, nhưng ta thấy thế nào đều cảm thấy nàng muốn cười, bộ kia kính đen thật sự là mê chết người.

"Cái kia nếu có chút ít công nhân đi làm nói chuyện phiếm, lại nên xử trí như thế nào?"

Ta cười mị mị hỏi, một bên nhẹ nhàng tại Đái Tân Ni trên lòng bàn tay vẽ vòng tròn, nghe nói trong lòng bàn tay cũng là nữ nhân mẫn cảm khu vực.

Đái Tân Ni nghiêng đầu nghĩ nghĩ, "Theo như công ty quy định, ban thưởng ba tháng tiền lương, đưa một trương đi tới đi lui Hawaii vé máy bay."

"Ân? Cái này quy định là lúc nào bắt đầu thi hành hay sao?"

Ta giật mình mà nhìn xem Đái Tân Ni.

"Từ hôm nay trở đi thi hành."

Đái Tân Ni muốn đem bàn tay nhỏ bé từ trong tay của ta giãy giụa, nàng đã có chút ít xấu hổ. Vì cái gì xấu hổ? Là ngứa tay? Hay là tâm ngứa? Ta nhìn Đái Tân Ni, trong nội tâm tràn ngập điềm mật ngọt ngào, bởi vì ta biết rõ Đái Tân Ni đã không tức giận .

"Ta xem công ty ưng thuận gia tăng mấy cái mới quy định."

Ta vịn nổi lên mặt.

"Cái gì mới quy định?"

Đái Tân Ni một dịp lấy miệng, kính đen trượt đến chóp mũi chỗ, cái kia buồn cười bộ dạng chân tướng trước kia ta đọc sách lúc một vị chủ nhiệm lớp.

"Đi làm nói chuyện phiếm chẳng những ban thưởng ba tháng tiền lương, đưa một trương đi tới đi lui Hawaii vé máy bay, còn muốn đưa một gian Bích Vân sơn trang biệt thự, cộng thêm một khóa năm ca-ra kim cương chiếc nhẫn."

Ta theo trong túi quần xuất ra một chỉ màu xanh đậm nhưng tờ hộp gấm nhỏ. Mở ra nắp hộp, bên trong rõ ràng là một quả tinh mỹ chói mắt kim cương nhẫn cưới, ta muốn trên cái thế giới này không có so này cái nhẫn cưới đẹp hơn nhẫn kim cương .

Đái Tân Ni đang ngẩn người, có lẽ không có ý thức được hạnh phúc tại sao phải đột nhiên hàng lâm, nàng bàn tay nhỏ bé đang phát run, thân thể đã ở phát run.

Thừa dịp Đái Tân Ni còn không có lấy lại tinh thần, ta quỳ xuống, quỳ gối Đái Tân Ni bên chân, hai tay nâng...lên cái con kia màu xanh đậm hộp gấm nhỏ, ôn nhu nói:"Tân Ny, gả cho ta đi !""

"Oa !""

Đái Tân Ni bổ nhào vào ta trong ngực lên tiếng khóc lớn.

"Tân Ny, gả cho ta tuyệt đối rất nhiều chỗ tốt."

Ta chăm chú mà ôm Đái Tân Ni.

"Người dì không thích ta !""

Đái Tân Ni khóc đến lợi hại hơn .

"Ta đi nói nàng buổi tối nấu canh, để cho ta vô luận như thế nào đều muốn dẫn người đi uống. Người nói, ta đi có thích hay không người?"

Ta vỗ nhẹ nhẹ đánh Đái Tân Ni lưng.

"Người gạt người !""

Đái Tân Ni dốc sức liều mạng mà lắc đầu.

"Loại sự tình này sao có thể lừa người? Ngày đó tại bệnh viện đi là nghiêm khắc một điểm, nhưng người cũng có không đúng đây địa phương, còn không có từng có môn người tự như thế Bá Đạo, ta đi sợ ta tương lai sẽ bị người khi dễ."

"Ta Bá Đạo?"

Đái Tân Ni lập tức đình chỉ khóc nỉ non, theo ta trong ngực giãy giụa, hồng hồng hai mắt tròng được vừa lớn vừa tròn, nước mũi đều nhanh chảy tới cái miệng nhỏ nhắn bên cạnh cũng ngây thơ không biết.

Ta tranh thủ thời gian buông nhãn kim cương, theo trên bàn kéo lên lưỡng trương giấy lau bao ở nàng xinh xắn cái mũi, như giúp tiểu hài tử lau nước mũi đồng dạng, đem nàng nước mũi sáng bóng sạch sẽ. Nàng hí nức nở, một bộ đương nhiên bộ dạng, ta không khỏi vừa buồn cười vừa tức giận, quyết định hảo hảo cho nàng rửa não.

"Tân Ný, người tại kt làm nhiều năm như vậy hành chính thư ký, người nên biết thành công nam nhân tác phong làm việc. Vô luận là Chu Cửu Đồng, hay là đồ Đại Duy, La Tất, bọn hắn cái nào không phong lưu thành tánh? Ta cũng không có nói ta tự nhất định sẽ học bọn hắn, nhưng ít ra không thể phủ nhận ta hiện tại rất hấp dẫn nữ nhân. Có tiền, có Địa Vị, càng quan trọng nhất là ta còn chưa có kết hôn, giống như ta vậy nam nhân nếu như không có những nữ nhân khác ưu ái vậy thì kì quái."

"Người làm như thê tử của ta, ứng thuận đối với ái mộ nữ nhân của ta hướng dẫn theo đà phát triển, vận dụng linh hoạt đa dạng phương châm, tại không tổn thương người khác điều kiện tiên quyết, đem những cái...kia yêu thích ta nữ nhân xảo diệu mà cự chi môn bên ngoài. Kể từ đó, ta cái này newbie tổng giám đốc mới có thể đoàn kết công nhân, quảng kết nhân duyên, gia tăng uy tín."

Đái Tân Ni sắc mặt vẻ lo lắng,"Hướng dẫn theo đà phát triển? Vận dụng linh hoạt đa dạng phương châm? Cái gì loạn thất bát tao , ta không rõ."

Ta nhìn mặt mà nói chuyện, tranh thủ thời gian ôn tồn vui mừng sắc nói:"Đái Tân Ni phu nhân, người là có nội hàm nữ nhân, người muốn nhiều vận dụng trí tuệ của người, nhiều giỏi về suy nghĩ. Người nhìn ta dì, nàng đem Đường Y Lâm nhận thức thành con gái nuôi, tự hời hợt mà hóa giải nguy cơ, về sau Đường Y Lâm muốn ta có ý đồ gì tự danh không chánh, ngôn bất thuận. Biểu hiện ra ta dì là nhằm vào người, trên thực tế nàng là ở giúp người, mà người đến bây giờ còn trì độn mà trách ta dì, thực đem ta làm tức chết !""

Đái Tân Ni đột nhiên tỉnh ngộ, nàng trừng to mắt, khẩn trương mà bắt lấy tay của ta,"Ai nha !" ta trách oan phương a dì ."

"Biết rõ sai rồi còn không hôn ta bồng chốc?"

Ta muốn cười.

Thần thái vũ mị Đái Tân Ni kiễng mũi chân, tại ta trên mặt đụng một cái, ta lập tức được một tắc lại muốn tiến một thước,"Tự thân một 18 hạ?"

Đái Tân Ni hướng ta dựng thẳng lên đầy ngón trỏ,"Thân bồng chốc đã là cho mặt mũi người , rõ ràng ba ngày không để ý tới ta, hừ !"

Ta hỏi người, người dì thực đem Đường Y Lâm nhận thức làm con gái nuôi?""Lừa người làm gì? Người không tin hỏi một chút Tiểu Quân."

Ta làm bộ rất tức giận.

"Ha ha, tin."

Đái Tân Ni lớn tiếng nhõng nhẽo cười, nàng cùng Đường Y Lâm bất đồng, Đường Y Lâm không cười càng đẹp mắt, Đái Tân Ni cười rộ lên tựa Thiên Địa thất sắc, hoa nhường nguyệt thẹn. Ta tâm thần kích động, ôm nàng cùng một chỗ lăn đến trên mặt thảm.

"Có cao hứng như vậy?"

Ta đem Đái Tân Ni đặt ở dưới thân, phần hông chăm chú mà đỉnh tại nàng giữa hai chân.

Đái Tân Ni đỏ mặt, xinh đẹp trừng mắt nhìn ta liếc, "Đương nhiên."

"Thăm hỏi một chút đi."

Ta chăm chăm vào Đái Tân Ni phình bộ ngực ㊀㊀.

Đái Tân Ni kẹp kẹp hai chân, nhỏ giọng kiêu sảng giọng: "Chán ghét, nơi này là văn phòng."

"Văn phòng làm sao vậy? Ta thích tại văn phòng cùng lão bà yêu yêu."

Ta nhẹ nhàng mà vuốt ve Đái Tân Ni bóng loáng chân dài, một câu lão bà lại để cho dưới thân đại mỹ nhân thân nhuyễn như liễu, ta liền đơn giản đem tất chân chân dài tách ra.

"Thương thế của người vừa vặn."

Đái Tân Ni rất mị mà xem ta.

"Nhấn nhện ta đã nhiều ngày. Ai, đã người không muốn, ta không bằng thừa dịp Đường Y Lâm cái này muội muội kết nghĩa vị trí còn không có có

ngồi vững vàng, tựa đi theo dì hủi bỏ."

Ta một bên thở dài một bên nhấc lên váy, ngón tay tại giữa hai chân một mảnh ôn hòa lồm chồ đè nén xuống, ấn ra một vòng nhỏ khó có thể phát giác vết nước. Vết nước rất nhanh tựa mở rộng, ta âm thầm buồn cười.

"Người dám?"

Đái Tân Ni lông mày đứng đấy, trứng ngỗng mặt che lên một tầng sương lạnh. Ta còn không có kịp phản ứng, nàng đã cởi bỏ một khóa áo sơ mi cúc áo,"Lý Trung Hàn; Ta cũng nhẫn nhịn thật lâu. Hôm nay..... Hôm nay ta tựa không buông tha người."

Thời khắc này lên, ta không những được thưởng thức Đái Tân Ni khí chất cùng nội hàm, ta còn muốn thưởng thức nàng thoát y vẻ.

Nàng cởi bỏ cúc áo động tác tuyệt không nói hùa, mười khóa cúc áo nàng có mười chủng bất đồng giải pháp. Hoa lan mười ngón thon dài uyển chuyển, giải được rất chậm. Để cho ta lo lắng sông đồng thời, cũng cho ta dung nhập đến nàng cái kia dục giải còn xuyên:đeo phong tình ở bên trong, loại này phong tình cùng muốn nói còn xấu hổ, muốn cự tuyệt lại ra vẻ mời chào lại có cách làm khác nhau nhưng kết quả lại giống nhau đến kì diệu. Úc, ta cứng ngắc !" phải nhìn...nữa Bra-áo ngực là trong suốt màu đen Lace (viền tơ) Bra-áo ngực, ta cứng rắn được lợi hại hơn.

"Tân Ny."

Ta liếm láp môi khô ráo.

"Làm gì vậy? Muốn ăn người?"

Đái Tân Ni phong tình vạn chủng mà hếch bộ ngực của nàng, rất tròn chồ, hai hạt nhô lên địa phương miêu tả sinh động.

"Người không nên mặc nịt vú màu đen."

Ta cũng cởi bỏ áo sơmi lên nút thắt, chính xác ra, ta là giết xuống áo sơmi lên sở hữu tất cả cúc áo.

"Sau này ta tựu mỗi ngày ăn mặc màu đen đồ lót, màu đen Bra-áo ngực. Ân, Lace (viền tơ) ở !" trong suốt ở !""

Đái Tân Ni con mắt ngập nước . Nàng nói như vậy so trực tiếp khiêu khích ta càng làm ta huyết dịch sôi trào, trái tim của ta kịch liệt nhảy lên, huyết dịch tràn ngập đầu óc của ta, cũng tràn ngập dưới người của ta cái kia căn quái vật khổng lồ.

"Người biết ta thích màu đen Lace (viền tơ) nội y?"

Ta phun lấy khí thô, quần được ta ném tới mười kilômet xích bên ngoài.

"Trước đó lần thứ nhất ta xuyên:đeo màu đen Lace (viền tơ) nội y lúc, người nhỏ bại hoại đặc biệt thô, đại phôi đản đặc biệt có lực."

Đái Tân Ni chán Thanh Đạo.

"Cái gì đại phôi đản, nhỏ bại hoại?"

Ta trừng mắt Đái Tân Ni hai đùi tuyết trắng, vừa cởi ra một nửa tất chân bên đùi bộ có một vòng nhàn nhạt dấu. Ta nhẹ nhàng mà vuốt vuốt dấu, kỳ vọng có thể nhanh chóng bắt nó vuốt lên, bởi vì Đái Tân Ni da thịt tuyết trắng lên chỉ có cái này dấu hơi lộ ra chướng mắt. Đầu ngón tay Ôn Nhu mơn trớn, tràn ngập co dãn da thịt rất nhanh sẽ đem dấu tiêu diệt ở vô hình, lúc này Đái Tân Ni trắng nuột không tỳ vết.

"Thất thần làm gì vậy? Đại, nhỏ bại hoại đều nhanh điếm tới."

Y phục trên người còn không có hoàn toàn cởi sạch, Đái Tân Ni tựu xấu hổ mà lôi kéo tay của ta.

"Tân Ny, nơi này là văn phòng."

Ta giật mình mà nhìn xem tất chân cùng đồ lót còn treo tại trên đầu gối Đái Tân Ni, nàng quả thực tựa như một cái khát khao oán phụ. Trời ạ, nàng thậm chí cả giày cao gót đều không có thoát !"

"Lý Trung Hàn, người lại lễ mễ, chúng ta một hồi sẽ đem cửa mở ra."

Đái Tân Ni hai tay chống cằm, chi lên nửa người trên, hai cái bị trói buộc đã lâu đại bạch thổ nháy ra rào chắn, hướng ta trừng mắt phẫn hồng tươi mới đôi mắt nhỏ châu.

"Vừa rồi ta đã nhìn thấy Chương Ngôn Ngôn, La Đồng, Hà Đình đình ở bên ngoài, không bằng làm cho các nàng biết một chút về tổng giám đốc vĩ đại?"

Ta tà tà cười cười, muốn đứng lên.

"Tốt, ta cũng làm cho các nàng biết một chút về cái gì gọi là mỹ nữ."

Đái Tân Ni hai tay ôm sát cổ của ta, hai chân quấn quanh thân thể của ta, hai vú dán lên bộ ngực của ta.

"Người không chỉ xinh đẹp, còn rất làm dáng."

Điềm mật ngọt ngào lấy lòng đồng thời, đại nhục bồng của ta cường thế mà ra.

Đái Tân Ni say mê giống như nỉ non nói:"Ta mới không tao, ta nhất định dẫn . Ờ..... Thật thô."

Ta hung dữ hỏi:"Thô sao? còn có một nửa chưa tiến vào."

Đái Tân Ni sảng giọng:"Chán ghét."

Côn thit chậm rãi rất nhập, còn bất chợt nhảy lên, ta cười lạnh hỏi:"Là chán ghét ta, hay là chán ghét tiểu đệ đệ?"

"Ân, đều chán ghét, ah....."

Một tiếng Hương Ngâm, tiêu hồn thực cốt.

Toàn bộ tận không có cảm giác xa so chỉ có tiến một nửa thoải mái nhiều hơn, đút vào cảm giác cũng xa so yên tĩnh mà nằm ở trong nhục huyết thoải mái nhiều lắm. Không chỉ ... mà còn ta có cảm giác như vậy, Đái Tân Ni cũng là, cho dù nàng thoát nhìn rất thống khổ, nhưng nàng lay động hay sao? lực đạo cũng không thể so với ta nhược, ta trùng kích lực lượng có bao nhiêu, nàng phản kích lực lượng cũng có bao nhiêu . Nhưng tiếc, sau đó không lâu, động tác của nàng rõ ràng chậm chạp xuống, nương theo mà đến chính là một hồi co rút.

"Ta..... Ta nhanh chịu không được, thật thoải mái, ta nhịn không được."

Đái Tân Ni nặng nề than nhẹ, hai chân chăm chú kẹp lấy cái mông của ta vẫn không nhúc nhích.

"Này..... Của ta nhỏ Tân Ny, là người nói không buông tha của ta !" hiện tại ta còn không có hưởng thụ hết, người cũng không thể không để ý tới ta."

Sau khi cao triều nữ nhân rất đẹp cũng rất Ôn Nhu, đè nặng Đái Tân Ni nhu nhuận thân thể, ta vốn định hảo hảo che chở nàng một phen.

Chỉ là một cái gian trá ý niệm theo trong đầu của ta hiện lên, ta gian gian cười cười, tiếp tục rất đụng đến ta đại nhục bổng o0o, ta càng chọc vào càng nhanh, lập tức tựa như bão tố.

"Ân..... Ân....."

Còn đắm chìm tại trong sự vui sướng Đái Tân Ni, lần nữa được ta khơi mào vô biên dục vọng. Nàng mềm mại mật huyết khẩu còn chưa khô thối, mãnh liệt dâm thủy lại dũng mãnh tiến ra, hưởng thụ yêu đồng thời, nàng dần dần buông lỏng thân thể, toàn lực xu nịnh của ta tiến công.

Sàn nhà, bàn công tác, ghế sofa, phòng nhỏ..... Ta không nhớ rõ trong văn phòng còn có nào địa phương không có để lại ta cùng với Đái Tân Ni ân ái dấu vết. Nàng tức giận thờ hỗn hển, ta tận toàn lực đút vào; Ta mệt mỏi, nàng tắc thì thúc ngựa ảo cây roi, tại trên người của ta bừa bãi rong ruổi. Một giờ không đến, Đái Tân Ni tận kinh nghiệm ba lượt làm cho nàng khắc cốt铭心 tâm cao trào.

Nhưng ta như cũ dũng mãnh, phát hiện nàng dâm thủy giảm bớt, ta rút...ra đại nhục bồng o0o cắm vào trong cái miệng nhỏ của nàng tìm kiếm thoải mái.

Mới đầu nàng còn muốn cự tuyệt, nhưng đã vô lực cự tuyệt, vừa thô vừa to còn thật xâm nhập miệng của nàng khang.

"A....."

Đái Tân Ni cao cao toàn tâm toàn ý má phấn cho thấy đại nhục bồng o0o cường hãn. Đương nhiên, ta cũng sẽ thừa cơ vì Đái Tân Ni mật huyết rót vào yêu say đắm. Ta liếm láp sưng đỏ múi thịt, hút trên múi thịt cái kia khóa phát ra mùi khai hòn le, quét dọn bừa bãi một mảnh mật huyết khẩu. Say mê vong tình lúc, đại nhục bồng o0o đột cảm giác khác thường, ta nhanh chóng theo Đái Tân Ni trong miệng rút...ra. Tại đây thời khắc mấu chốt ta cũng không thể sụp đổ, muốn chinh phục Đái Tân Ni, nhất định phải muốn cho nàng đối với ta tính năng lực cảm thấy sợ 1 !"

"Ờ....."

Lần nữa hoàn mỹ cắm vào làm cho Đái Tân Ni phát ra mất hồn rên rỉ, nàng toàn thân ngoại trừ núm vú kiên quyết bên ngoài, không có một chỗ

không phải ngẫu nhiên . Ta chú ý cẩn thận mà đút vào, bởi vì ta nhanh đến nỗi mạnh hết đà, vì chinh phục Đái Tân Ni, ta thế nhưng mà vắt hết óc.

"Trung Hàn, người như thế nào không dứt nha !" phải hay là không bác sĩ cho người uống lộn thuốc? Nhanh lên á! ta mệt mỏi quá."

Đái Tân Ni lộ ra mỗi một thần thái. Tuy nhiên trong văn phòng có mạnh mẽ hơi lạnh, nhưng nàng da thịt đã chảy ra một ít đổ mồ hôi.

"Không được, ít nhất phải nửa giờ sau ta mới muốn bắn."

Kỳ thật ta tối đa chỉ có thể lại kiên trì 10 phút.

"Nửa giờ? Ô....."

Đái Tân Ni bất đắc dĩ đến cực điểm.

"Làm không tốt muốn một giờ."

Ta muốn cười, nhưng ta hay là nhịn xuống.

"Người lợi hại á..., ta như thế nào chịu được?"

Đái Tân Ni sắc mặt đại biến, xem ra của ta gian kế gần giống gần thành gần bằng công .

"Người lão công tính năng lực tốt, người không hài lòng?"

Ta vẽ mặt cầu xin.

"Chưa nói không hài lòng, thế nhưng mà người cũng tốt hơn đầu , ta toàn thân xương cốt đều nhanh tản."

Đái Tân Ni cớm lông mày làm nũng.

"À? cái này không được, ta rút coi như."

Ta nội tâm áy náy, ngẫm lại chính mình phải hay là không hơi quá đáng?

Bởi vì lo lắng lộng thương Đái Tân Ni mặt huyết, ta không chút do dự, vội vàng rút súng rời khỏi, nằm vật xuống tại bên người nàng Ôn Nhu mà xoa lấy hai cái vú lớn.

"Trung Hàn, ta không sao....."

Đái Tân Ni mang theo vô hạn áy náy xem ta. Ta đau lòng không thôi, cảm giác cảm thấy chính mình quá mức hèn hạ, không ưng thuận xếp đặt thiết kế lừa gạt đáng yêu như thế nữ nhân.

"Ta cũng không có việc gì, cùng lắm thì khó chịu bồng chốc."

Ta khẽ cắn môi, dứt khoát tránh đi Đái Tân Ni ánh mắt, làm bộ rất hi sinh bộ dạng, nghĩ thầm diễn kịch tự diễn đến cùng.

"Không được, nghe nói nam nhân không bắn ra đến đối với thân thể không tốt."

Đái Tân Ni Ôn Nhu mà vuốt ve ngực ta lồng ngực vết sẹo, đầy móng tay đảo qua sau, bộ ngực của ta nhiếp ngửa .

"Ta cuối cùng không thể vì bắn ra đến mà tổn thương người."

Ta thở dài một hơi.

"Vậy làm sao bây giờ? Về sau làm sao bây giờ?"

Đái Tân Ni trừng cầu ánh mắt đồng dạng càng làm ta xấu hổ.

"Ai, không bằng ta sẽ tìm nhiều nữ nhân? Tân Ny, ta sẽ tìm một cái nữ nhân được không?"

Ta khuôn mặt u sầu đầy mặt, nửa thật nửa giả mà giảng ra nội tâm lời nói.

"Không."

Đái Tân Ni dẹp lên cái miệng nhỏ nhắn, ngữ khí kiên quyết, chân thật đáng tin.

"Chúng ta đây hay là không cần kết hôn, dù sao kết hôn cũng là thống khổ. Tân Ny, là ta không tốt, người không bằng mặt khác tìm một tốt nam nhân, Ân, nhất định phải tìm một cá tính dục bình thường."

Ta lấy lui làm tiến, lần nữa đe dọa Đái Tân Ni.

"Không muốn !""

Đái Tân Ni hét lên một tiếng, thiếu chút nữa không có đem ta hù ngã.

"Ai."

Ta dứt khoát ôm Đái Tân Ni, cúi đầu vào một đôi no đủ vô cùng giữa vú, đôi má cảm thụ chính là mềm nhẵn cùng tinh tế tỉ mỉ. Giờ khắc này, ta thật muốn đem những cái...kia thiêu chú ý toàn bộ ném chur sau đầu, ôm lấy của ta Tân Ny vong tình tình ái một phen, dùng tích ba ngày tinh dịch rót đầy nàng yêu huyết.

Để cho ta khiếp sợ chính là, trầm mặc cả buổi Đái Tân Ni nói ra làm cho ta mừng rỡ lời nói, "Nếu như người thật sự muốn tìm, cái kia..... Vậy thì tìm Ngôn Ngôn tốt rồi."

"Cái gì?"

Ta trong đầu lập tức hiện ra Chương Ngôn Ngôn đáng tươi cười, ánh mắt của nàng là ta nhận thức trong nữ nhân nhất % đại, cực kỳ có thần , tuyệt đối không thẹn với Tiểu Quan chi lâm tiếng khen.

"Đúng vậy a, hân..... Kỳ thật Ngôn Ngôn vụng trộm thích người."

Đái Tân Ni thần bí mà hướng ta mãnh liệt trong nháy mắt.

"Đừng loạn hay nói giỡn."

Ta tim đập như cổ, âm thầm khuyên bảo chính mình ngàn vạn muốn trấn định, như thế hương diễm sự tình nói không chừng là Đái Tân Ni thiết hạ bấy rập . Nhưng là ta cẩn thận quan sát một chút Đái Tân Ni, phát giác nàng không hề giống đang nói đùa, trong nội tâm của ta lập tức vui vẻ cực kỳ, như là lúc trước Cát Linh Linh nói cho ta biết Phàn Ước yêu thích ta đồng dạng.

Không có nam nhân không thích nữ nhân thầm mến chính mình, chỉ là của ta trên mặt tuyệt không có bất kỳ sắc mặt vui mừng, nội tâm cuồng hỉ ta tuyệt sẽ không lại để cho Đái Tân Ni biết rõ ta tại đại nuốt nước miếng. Ah, nam nhân thật sự rất háo sắc, rất tham lam.

Đái Tân Ni đã ở quan sát ta, gặp ta không có bất kỳ kích động phản ứng, nàng ngược lại càng thêm du thuyết ta tiếp nhận Chương Ngôn Ngôn,"Ta cũng không nói bậy, ta cùng Ngôn Ngôn tình cùng tử muội, nàng đem ta trở thành tử tỷ, cơ hồ mỗi ngày đều tới nhà của ta ăn cơm nói chuyện phiếm.

Mỗi lần cho tới người, nàng tổng hỏi được rất kỹ càng, hơn nữa rất hỉ hoan đem thoại đề kéo đến trên người của người. Hừ, ta cũng không phải đồ đàn, đương nhiên biết rõ nàng thích người. Nếu như người tìm nàng, ta..... Ta miễn cưỡng đồng ý, nhưng người nhất định phải đối với người ta tốt; Đương nhiên, người càng sẽ đối ta tốt.""Cái này..... Cái này..... Ta xem hay là không ổn..... Ta chỉ yêu người, ta cũng không muốn đem cảm tình đặt ở những nữ nhân khác trên người. Kỳ thật, ta cùng với Vương Di cũng là thuần túy thân thể quan hệ, nàng ly khai kt ta tuyệt không quan tâm."

Ai !" ta chẳng những hèn hạ, quả thực tựu là vô sỉ cực độ. Nhớ ngày đó ta cũng là một cái ngây thơ thiếu niên, trong nội tâm của ta ngoại trừ Tiểu

Quân bên ngoài cũng chỉ có Đái Tân Ni. Không biết từ đâu lúc lên, ta tự trở nên như thế bác ái, như thế đối trá.

"Hừ, Vương Di xinh đẹp gợi cảm, nếu như ta không cho nàng đi, người nhất định sẽ yêu mến nàng."

Đái Tân Ni nói lên Vương Di, quả nhiên là vẻ mặt áy náy. Thiện lương Tân Ny nào biết được ta đã ám độ trần thương, đem Vương Di Kim Ốc Tàng Kiều [nạp thiếp]. Hai ngày này ta lặng lẽ vì Vương Di cùng Quách Vệnh Nhân tìm tốt lương tòa nhà hoa viên căn nhà lớn, một người một tòa liền nhau mà cư, làm cho các nàng lẫn nhau có thể chiếu ứng lẫn nhau.

"Ngôn Ngôn cũng xinh đẹp nha, người không sợ ta yêu mến nàng?"

"Ngôn Ngôn đơn thuần lại sợ sự tình, trước kia luôn được kt cao tăng lợi dụng đến, lợi dụng đi . Nếu như không phải ta bảo hộ nàng, nàng nhất định sẽ được đồ Đại Duy chà đạp, cho nên Ngôn Ngôn rất nghe lời của ta. Chỉ cần chúng ta cùng đi ra xã giao, nàng tự một tắc cũng không rời khai mở ta. Như nàng cô gái như vậy, ta một chút cũng không lo lắng nàng sẽ thay thế ta."

"Nếu như Ngôn Ngôn không muốn đâu này?"

Ta cẩn thận từng li từng tí hỏi.

"Ta trước thăm dò bồng chốc. Nếu như nàng không muốn, người cũng không cho tìm Đường Y Lâm !""

Đái Tân Ni trờng ta liếc, theo khẩu khí của nàng lên phán đoán, nàng đối với Đường Y Lâm cảnh giác phi thường trọng, dù sao Đường Y Lâm giáo lộ vũ mị, sắc đẹp vẫn còn thắng Chương Ngôn Ngôn một bậc.

Đái Tân Ni lưỡng hại tương quyền lấy hần nhẹ, nguyện ta lựa chọn Chương Ngôn Ngôn, cũng không quan tâm ta lựa chọn Vương Di, lại càng

không nguyện ý ta bái 28 ngã vào Đường Y Lâm dưới váy. Chỉ có điều kể từ đó tự sâu sắc tiện nghi ta, phảng phất bầu trời rớt xuống đại rơi xuống, trong nội tâm của ta hỉ tư tư , muốn không cười đi ra cũng khó khăn.

"Tân Ny, người thật giống như rất chán ghét Đường Y Lâm, các người từng có quan hệ?"

Xoa xoa nhanh chảy ra khoe miệng nước miếng, ta đối với Đái Tân Ni cùng Đường Y Lâm quan hệ trong đó sinh ra hứng thú.

"Ăn tết thật không có, trước kia nàng dựa vào Hà thư ký, chỉ cao khí ngang, căn bản là không đem chúng ta để vào mắt, cơ hồ đều không đi làm đánh tạp. Hiện tại Hà thư ký chết rồi, nàng lại muốn đến nịnh bợ người. Hừ, cái gì nát nữ nhân."

Đái Tân Ni hận đến nghiêng răng nghiêng lợi, ta cười thầm, nhớ tới một câu danh ngôn:"Nữ nhân hẹp hòi nhất."

"Coi như, nàng đã làm dì con gái nuôi , ta tự không đánh nàng chủ ý. Theo ta thấy, La Đồng cũng không tệ."

Nhìn mặt mà nói chuyện sau, ta vội vàng đem chủ đề chuyển khai, ngàn vạn không thể đem Đái Tân Ni gây nóng nảy.

"Lý Trung Hàn, người cho rằng đây là mua thịt heo kén cá chọn canh?"

Đái Tân Ni cảm thấy rất kỳ quái mà xem ta.

Ta thầm kêu không ổn, tranh thủ thời gian dập tắt lửa,"Không, không phải, đương nhiên không phải, La Đồng không có Chương Ngôn Ngôn xinh đẹp mà !""

Kỳ thật La Đồng xinh đẹp như hoa, có Đông Doanh mùi vị của nữ nhân, bờ hông vĩnh lên vĩnh lên , hai chân đi lên đường tới hơi có vẻ nội tám.

Mỗi lần nhìn thấy nàng đi đường bóng lưng, ta cuối cùng có làm bùng chốc xúc động.

"Hôm nào ta an bài tốt sẽ nói cho người biết, trong khoảng thời gian này người đối với liễu pi tốt; Điềm, ta cũng vén ㄟ ㄟ ㄟ ㄟ khích lệ nàng. Về sau người lại cùng ta nói cái gì La Đồng, Đường Y Lâm , ta tựu đối với người không khách khí !""

Đái Tân Ni cuối cùng không có tức giận.

Một cái nữ nhân cho mình lão công tìm nữ nhân có hai chủng khả năng: Một loại là nữ nhân này rất yêu lão công của mình, mặt khác một loại tựu là nữ nhân này là đại đồ đần. Bạn đang đọc truyện được copy tại -Y

Ta thấy thế nào cũng không thấy được Đái Tân Ni là cái đại đồ đần, có lẽ yêu đương bên trong đích nữ nhân đều là đại đồ đần, cho nên ta rèn sắt khi còn nóng, để tránh Đái Tân Ni đổi ý , "Hôm nào? Vậy hôm nay làm sao bây giờ?"

Đái Tân Ni nhìn ta liếc, "Ta..... Ta giống như không mệt."

Ta hì hì cười cười, bắt lấy Đái Tân Ni núp vú mãnh liệt thân dừng lại: một châu, trong miệng còn giả mù sa mưa nói: "Cái này không tốt sao?"

Đái Tân Ni đập ta bùng chốc, "Ân, dừng cản. Núp vú cay, người điễm nhẹ được không?"

Ta nắm hai cái vú lớn cuồng khiêu nói: "Ai bảo vú của người vừa trắng vừa to?"

Đái Tân Ni "PHỤT" Cười cười: "Cái mông của ta cũng vừa lớn lại bạch, người tại sao không đi cản?"

"Đến cửa sổ đi, đem bờ mông mân mê đến."

Ta lớn tiếng mệnh lệnh, đột nhiên không hiểu mà hưng phấn lên, không thể tưởng được gian kế thực hiện được bên ngoài còn có thu hoạch ngoài ý muốn. Ôm đáng yêu Tân Ny, ta có một loại khó tả hạnh phúc, ngấm lại Chương Ngôn Ngôn mắt to, ta tựa xúc động được muốn chết. Như áp phạm nhân tựa như đem Đái Tân Ni bắt giữ lấy cửa sổ, theo phía sau nàng nhẹ nhàng mà cắm vào, ta chọc vào rất Ôn Nhu, sợ hãi đem nàng mật huyết vết thương bị xước.

"Ân."

Đái Tân Ni lại bắt đầu rên rỉ.

"Đau không?"

Ta Ôn Nhu hỏi.

"Không đau, có thể dùng lực một điểm . bỗng chốc tử ôn nhu như vậy, ta không thích ứng cũng không thoải mái."

Đái Tân Ni đem rất tròn bờ mông nhô lên rất cao, hai tay vịn cửa chớp, cửa chớp sau là một cái rộng thùng thình rơi xuống đất thủy tinh.

"Ah, Tân Ny, cái mông của người ghê gớm thật, thật đẹp, ta tốt muốn cắn một ngụm."

Trùng mắt tuyết trắng mông đẹp, ta đại nuốt thềm nước miếng, đột nhiên rút...ra cơn thịt quỳ xuống, mũi môi vừa vặn nhắm ngay ẩm ướt huyết dâm. Vài đen bóng lông quăn bao trùm hẳn lên, giống như thần bí mạng nhện, đẩy ra tơ nhện, sưng đỏ cửa huyết tươi mới óng ánh, tuôn ra chất mật lại nhiều lại dính.

Nếu như không phải mông đẹp nhô lên cao, tin tưởng chất mật sẽ nhỏ xuống.

TỶ PHU VINH DỰ

Tiểu Thủ Chương
www.dtv-ebook.com

Chương 58: Đe dọa [2]

"Mông lớn mấn đẽ. Ân, ta thích người thè lưỡi ra liếm."

Đái Tân Ni quay đầu tới, hai tay treo vịn cửa sổ [| thủy tinh, mông đẹp nhẹ nhàng đong đưa, rất có ăn ý mà phối hợp đầu lưỡi của ta. Ta cũng không phải chỉ có liếm láp, còn nuốt những cái...kia không ngừng tuôn ra chất mật, răng môi ma sát lại để cho cuốn nhu lông lồn theo chất mật chảy đến trong bụng.

Trước kia Đái Tân Ni lỗ lồn bị hí lộng sẽ rất phản cảm, trải qua một phen dạy dỗ, nàng rốt cục minh bạch bú liếm chỗ tốt, ngược lại dần dần ưa thích, dù là nàng lại kiêu ngạo,? Lại rụt rè, cũng không cách nào chống cự cái loại này khó có thể nói nên lời thoải mái thoải mái.

Nghe được Đái Tân Ni nói ưa thích, ta đương nhiên càng thêm ra sức, quỳ gối nàng tách ra hai chân hạ, tựa như một đầu tham ăn tiểu Cầu, điên cuồng mà liếm mút khắp mặt huyết.

"Ân, người thè lưỡi ra liếm qua những nữ nhân khác sao?"

"Không có, tựa thè lưỡi ra liếm người."

"Ân, ngựa ngựa."

"Muốn hay không?"

"Muốn."

Ta một lần nữa cắm vào, đã không có bất luận cái gì lực cản. Thoải mái huyết đạo đầy đủ trơn đại nhục bổng o0o ra vào, nhưng côn thịt hung hãn tráng kiện hay là làm cho Đái Tân Ni run rẩy. Được chọc vào nháy ra đến huyết thịt "Xì xì" Loạn hưởng, vẻ đẹp của nàng mộng càng vểnh lên càng cao, càng ngày càng thích ứng của ta rút ra đút vào. Rút sạch nhìn chặt chẽ lỗ đít (~!~) liếc, trong nội tâm của ta khẽ động, lặng lẽ dùng ngón tay đầu đụng vào. Giống như nào biết Đái Tân Ni như bị điện giật, toàn thân bỗng nhiên kéo căng, thân thể đánh về phía cửa sổ.

Ta lo lắng hỏi:"Thủy tinh kiên cố sao?"

"Ai biết kiên cố không chặt chẽ? Thật đáng ghét, nhiều như vậy địa phương, người vì cái gì tuyển tại cửa sổ làm cho? Vạn nhất cửa sổ không chặt chẽ....."

Đái Tân Ni hai tay lộn xộn, cửa chớp được nàng sờ chút được "Ào ào" Loạn hưởng, che dấu nàng mỹ diệu rên rỉ.

Ta tâm phiền khí nóng nảy, dứt khoát xoay lên cửa chớp, lại để cho ánh mặt trời chiếu tại Đái Tân Ni trên người.

"Ah, cửa chớp mở ra sẽ cho người trông thấy ."

Đái Tân Ni kinh hãi, toàn thân kịch liệt vận vẹo, muốn kéo xuống cửa chớp.

Ta một hồi hung mãnh rút ra đút vào, làm cho nàng chỉ có lắc mộng đón ý nói hòa, căn bản không cách nào né tránh. Ta xuyên thấu qua trong vắt thủy tinh, thưởng thức ngoài cửa sổ trên đường cái người đến người đi, ngựa xe như nước.

Đột nhiên, một cỗ màu đỏ Ferrari chạy như bay mà đến, đứng ở rộng lớn chỗ đậu xe. Ta tập trung tư tưởng suy nghĩ mà trông, chỉ thấy một cái nữ

lang theo Ferrari lên nhanh nhẹn mà xuống. thướt tha dáng người, cảnh đẹp ý vui trang sức màu đỏ, còn có tùy ý vén lên mái tóc.

Bởi vì khoảng cách có chút xa, ta thấy không rõ lắm trên mái tóc cái kia cài tóc nhan sắc, nhưng ta có thể khẳng định, cái kia cài tóc nhất định là màu đỏ.

Có lẽ là trên tay túi lớn bọc nhỏ lại để cho nữ lang áo đỏ hưng phấn, nàng nhẹ nhàng mà dùng chân sau cùng đóng cửa xe, hướng kt cao ốc đi tới. Trong lúc lơ đãng, nữ lang áo đỏ ngẩng đầu lên, ánh mắt vậy mà nhắm ngay Đái Tân Ni vẫn phòng cửa sổ.

Trong nháy mắt đó, ta ngây ngẩn cả người, nữ lang áo đỏ cũng ngây ngẩn cả người. Đái Tân Ni đương nhiên cũng đình chỉ lay động, nàng thất kinh mà kêu to: "Cho người trông thấy á!"

Rủ xuống cửa chớp, ta ôm Đái Tân Ni xin lỗi, "Thực xin lỗi..... Lão bà thực xin lỗi, thực không trùng hợp."

"Hết lần này tới lần khác lại để cho nữ nhân này chứng kiến. Hừ, đợi lát nữa nàng nhất định lại bốn phía bịa đặt truyền bá !" cũng may trên người của ta quần áo không có thoát, nếu không trơn bóng nhất định xấu hổ chết rồi."

"Sợ cái gì? Cũng làm cho nàng biết một chút về vợ của ta gọi cảm."

Ta ôm Tân Ny một bên cười ha ha, một bên vịn cái mũi của nàng.

"Nói cũng đúng, ha ha."

Đái Tân Ni nhõng nhẽo cười không thôi.

"Lão bà, ta còn cứng ngắc lấy."

Ta vẻ mặt đau khổ.

"Cút ngay, ta không tâm tình . Nhanh xuyên thẳng y phục của người, 10 phút sau ta còn muốn cùng xuất nập đi ngân hàng tiến hành công ty công nhân bảo hiểm."

Đái Tân Ni nhìn nhìn đồng hồ treo trên tường, lại xem đại nhục bổng o0o liếc, vô ý thức sơ thè lưỡi ra liếm cặp môi đỏ mọng, tựa hồ vẫn chưa thỏa mãn. Cái kia khó chịu dạng làm cho ta xúc động, đại nhục bổng o0o mãnh liệt ngấm vài cái, uy vũ sinh phong, lộ ra nhanh nhẹn dũng mãnh dị thường.

"Lão bà, buổi tối chúng ta lại làm cho."

"Buổi tối không phải đi nhà của người ăn cơm sao?"

"Sau khi ăn xong."

"Ăn rồi ngủ cảm giác."

Ăn rồi ngủ cảm giác? Đi ra bí thư xử trưởng, ta cầu cộ xát lấy những lời này hàm nghĩa, thiếu chút nữa trước mặt cùng một cái thiếu nữ đụng vào nhau.

"Tổng giám đốc tốt."

Thiếu nữ Doanh Doanh(dịu dàng) cười cười, hướng ta cúi đầu. Ta xem xét, nguyên lai là La Đồng. Ta mỉm cười gật gật đầu, cũng không biết nói cái gì đó, càng sợ Đái Tân Ni chứng kiến, cho nên tự đi nhanh ly khai. Vừa đi vài bước, ta quay đầu lại nhìn lén liếc La Đồng. Phát hiện cái hông của nàng thật sự đủ vênh lên, quả nhiên là nội chữ bát (ㄩ) chân, trong nội tâm không khỏi lại có một phen cảm khái.

Ta cũng không trở về tổng giám đốc văn phòng, mà là thuận lâu mà xuống. bởi vì ta tâm đã bay về phía nữ lang áo đỏ, đã lâu không gặp nàng. Nghe nói ta bị thương nặng thời điểm, nàng xem qua ta mấy lần, chỉ bằng

phần nhân tình này ý, ta ra viện như thế nào cũng muốn cùng nàng đánh một tiếng mời đến.

Chỉ là chào hỏi sao? lòng ta mạnh mà nhảy bồng chốc.

"Ngôn Ngôn, người như thế nào chạy đến nơi đây nha?"

Vừa vào bộ phận đầu tư, ta tựu cùng Chương Ngôn Ngôn trước mặt gặp nhau, nàng vẻ mặt tươi cười, như tắm gió xuân.

"tổng tài, Tân Ny tỷ để ta thu tề bộ phận đầu tư công nhân bảo hiểm xin bề ngoài."

Chương Ngôn Ngôn càng phát xinh đẹp , không có trong nội tâm áp lực người sẽ sống được nhẹ nhõm, người dễ dàng sẽ dung quang toả sáng. Trước kia Chương Ngôn Ngôn luôn sống ở Chu Cửu Đồng, đồ Đại Duy cùng với La Tất bóng mờ hạ, khi đó Chương Ngôn Ngôn mặc dù lại xinh đẹp, nội tâm cũng là nơm nớp lo sợ, cẩn thận.

"Ân, làm việc cho giỏi. Ta lại để cho tài vụ giúp người tăng lương, hi vọng người tiếp tục cố gắng lên."

Ta mỉm cười mà nhìn xem Chương Ngôn Ngôn, phảng phất nàng đã ở dưới người của ta thở gấp hầu hạ. Thực ứng câu kia "Vô sự mà ân cần, không phải gian đã trộm" Chỉ là Chương Ngôn Ngôn nếu như không muốn, ta tuyệt đối sẽ không miễn cưỡng, cái này cùng đại gian đại ác có khác nhau, ta đối với cái này tạm an ủi bản thân.

"Cám ơn tổng giám đốc."

Chương Ngôn Ngôn kích động được hai mắt tỏa ánh sáng. Ánh mắt của nàng vốn tựu đại, cái này tựu như là một chiếc đèn sáng đồng dạng. Ta ra vẻ khoan dung, nhẹ nhàng khoát tay áo, trực tiếp hướng bộ phận đầu tư đi đến. Đi vài bước, trong nội tâm của ta khẽ động, dừng bước quay đầu lại, phát

hiện Chương Ngôn Ngôn còn đang tại chỗ ngơ ngác nhìn ta. Trông thấy ta quay đầu lại, nàng sợ tới mức hoa dung thất sắc, vội vàng như chỉ con thỏ giống như chạy ra. Trong nội tâm của ta rất đắc ý, thầm khen Đái Tân Ni hiền lành.

Còn chưa tới chỗ Đại Duy xử lý công thất, ta đã nghe đến thắm người hương thơm, loại này mùi thơm chỉ thuộc về một thứ tên là Cát Linh Linh mỹ nhân. Nàng là ta đã thấy nữ nhân đẹp nhất, cũng là cái thứ nhất đánh ta cái tát nữ nhân, càng là sinh lý kỳ đã đến còn cùng ta ân ái nữ nhân. Nhiều như vậy đệ nhất, ta đương nhiên khiên hoài.

"Trung Hàn, người xuất viện? Lúc nào ra viện cũng không cho ta biết, ta bỏ đi tiếp người."

Đỗ Đại Duy giật mình mà triệu xem ta, nụ cười của hắn vẻ bên ngoài thì cười nhưng trong lòng không cười, ta thật muốn một quyền nện ở trên mũi của hắn. Ta hỏi qua tất cả mọi người, tại ta bị thương nặng hôn mê lúc, đỗ Đại Duy một lần đều không có đến xem ta, đến bây giờ mới thôi, hắn đều không có rất thành tâm mà tán thành ta cái này tổng giám đốc.

"Ha ha, đỗ quản lý công tác bận rộn, ta như thế nào không biết xấu hổ phiền toái người. Nghe nói trong khoảng thời gian này đỗ quản lý vì công ty buôn bán lời không ít, thật sự là lợi hại."

Ta gượng cười hai tiếng, trong lòng vẫn là âm thầm bội phục đỗ Đại Duy. Hắn là tài chính giới nhân tài, tại ta bị thương nặng nằm viện trong lúc, hắn giúp công ty buôn bán lời vài trăm triệu. Có lẽ đây cũng là hắn coi trời bằng vung, không đem ta để vào mắt tiền vốn, tại hắn trong suy nghĩ, kt tổng giám đốc vị trí hắn là thuộc về hắn .

"Ở đâu, ta chỉ là có chút thu hoạch, cái đó so ra mà vượt Trung Hàn can đảm can trọng, khí thế như cầu vồng."

Đỗ Đại Duy nước miếng tung bay, mặt ngoài nghe là nịnh nọt ta, nhưng thật ra là tại tổn hại ta. Bởi vì làm kỳ hạn giao hàng dựa vào là không phải can đảm cẩn trọng, lại càng không dựa vào khí thế, mà là dựa vào kỹ thuật, dựa vào phân tích. Đối với thành công của ta, hẳn chỉ nhận vì là gan lớn thêm vận khí tốt.

"Ha ha, cảm ơn đồ quản lý khích lệ. Ồ, Linh Linh tỷ, đã lâu không gặp, người càng ngày càng xinh đẹp."

Ta chẳng muốn cùng đồ mập mạp nói chuyện, tâm tư của ta tất cả một bên Cát Linh Linh trên người. Ta không có đoán sai, nàng dùng để tùy ý co lại tóc hoàn toàn là; Thằng màu đỏ nửa ^ hình? Kẹp,si !" tám n nàng: Thân hỏa hồng y ; Giản, | !" | . Thương quẻ, cực điểm. Nàng chẳng những mỹ, toàn thân còn tản mát ra Hỏa Nhất dạng phong tình, thực ứng câu kia "Phấn chán xộp giòn dung kiều ướt át, gió thổi tiên tay áo bông bành cử động""Ha ha, thân thể của người toàn bộ xong chưa?"

Cát Linh Linh cười đến rất sáng lạn, đen dài lông mi có chút rủ xuống lúc trước, nóng bỏng ánh mắt hiện lên một ít xấu hổ, nhưng nàng nhìn thấy ta hay là phát ra từ nội tâm cao hứng, bông bành váy hồng ở bên trong phảng phất cũng có một đoàn hỏa tại thiêu đốt. Nàng một câu quan tâm lời nói để cho ta trong cơ thể hormone nhanh chóng bài tiết, ta nhìn nàng như ngọc giống như mỡ cặp đùi đẹp liếc, nếu như đồ Đại Duy không tại bên người, ta nghĩ tới ta sẽ đem cái kia kiện hỏa hồng cả thân váy phá tan thành từng mảnh.

"Cảm ơn Linh Linh tỷ, thân thể của ta thể rất tốt, so trước kia rất tốt."

Ta ý vị thâm trường mà nhìn xem Cát Linh Linh, ta tin tưởng nàng sẽ nghe hiểu ta mà nói....

"Vậy sao?"

Cát Linh Linh khuôn mặt nhiễm lên một mảnh Đào Hồng.

"Trung Hàn, người tìm ta có việc?"

Đỗ Đại Duy rất không lễ phép mà đánh gãy ta cùng với Cát Linh Linh mặt mày đưa tình, trong mắt của hắn cũng có một đoàn hỏa, một đoàn lửa giận.

Ta cũng có lửa giận, ghen ghét lửa giận. Nhìn xem đỗ Đại Duy khiêu khích ánh mắt, ta nghênh đón tiếp lấy, "Là như thế này , ở bên trong Ban Kỷ Luật Thanh tra ngày hôm qua tìm ta hiệp trợ điều tra, hỏi thăm cùng Hà Quân Thiết, vạn cảnh toàn bộ quan hệ mật thiết thương nhân, cái này trong đó đặc biệt nâng lên người."

Ta mặt mờ mà cảnh cáo đỗ Đại Duy, lời còn chưa nói hết, hắn đã sắc mặt đại biến, khẩn trương mà đứng lên, thấp giọng hỏi: "Đề..... Nâng lên ta cái gì?"

"Nâng lên cái gì ta không thể nhiều lời, người tự giải quyết cho tốt. Ở bên trong Ban Kỷ Luật Thanh tra đã tìm ta hỏi người, cũng sẽ không lo lắng ta tiết lộ ra ngoài. Theo như thông thường đến xem, ở bên trong Ban Kỷ Luật Thanh tra ứng thuận đã nắm giữ người kỹ càng tình huống, ngày hôm qua tìm ta câu hỏi chỉ là bổ sung tư liệu mà thôi."

"Ta..... Ta cùng với Hà Quân Thiết, vạn cảnh toàn bộ bọn hắn không có gì lui tới."

Đỗ Đại Duy tại run rẩy, Cát Linh Linh hoa dung thất sắc, ta âm thầm cười lạnh. Bất quá muốn cho đỗ Đại Duy biết rõ lợi hại, ta còn cần tăng thêm một thanh đao.

"Lần này Hà Quân Thiết cùng vạn cảnh toàn bộ tham những sự kiện sinh ra rất nghiêm trọng hậu quả !" thành phố cảnh sát hệ thống có rất nhiều người bị bắt, quốc tư ủy đệ nhất, hai chuỗi ghế xếp có tay vịn cũng bị xử lý, bảo vệ môi trường sinh khoa đã ngoài cán bộ cơ hồ toàn quân bị diệt, những người này cùng đơn vị đều là Hà Quân Thiết cùng vạn cảnh toàn bộ

dòng chính thân tín. Không chỉ như thế, lần này ở bên trong Ban Kỷ Luật Thanh tra quyết định nhanh chóng, thề đem vụ án tra đến cùng, bước tiếp theo tự là truy bắt những cái...kia đứt lốt, rửa tiền thương nhân, những này thương nhân hơn phân nửa không có chỗ dựa, sẽ chết được rất thảm."

"Trung Hàn, người nhất định phải giúp đỡ chúng ta."

Cát Linh Linh bước nhanh mà đến, hai tay ôm lấy cánh tay của ta, ta phát hiện "Giúp các người cái gì? Các người cùng Hà Quân Thiết, vạn cảnh tất cả đều không có gì lui tới, sợ cái gì?"

Ta làm bộ giật mình, trong nội tâm lại mắng to đồ Đại Duy cãi lại cứng rắn.

"Như thế nào sẽ chưa có tới hướng? Đại Duy, người còn ngồi làm gì? Nhanh cầu Trung Hàn nghĩ biện pháp nha !""

Cát Linh Linh hướng đồ Đại Duy lớn tiếng quát lớn, đồ Đại Duy sớm đã xụi lơ tại trên ghế sa lon, sắc mặt như tro tàn.

"Nghe nói phương đông đầu tư công ty phó tổng giám đốc Tưởng dừng biến đột nhiên nhảy lầu, ngã thành một đồng thịt nát. Ở bên trong Ban Kỷ Luật Thanh tra người lộ ra, Tưởng dừng Hải bang vạn cảnh toàn bộ rửa tiền, chuyển di quốc gia tài sản vượt qua bốn ngàn vạn. Ai, bốn ngàn vạn là được thịt nát, nếu như là bốn trăm triệu lời nói, đoán chừng cả vụn thịt cũng khó khăn dùng lưu lại. Đừng tưởng rằng Hà Quân Thiết chết rồi tự xong hết mọi chuyện, chịu tội cũng nên có người đến lưng, cũng không biết ai là cái này thẳng quỷ không may ."

Ta thở dài một hơi, thần sắc nghiêm túc và trang trọng.

"Bịch" Một tiếng, đồ Đại Duy mập mạp thân hình như thiểm điện mà chuyển qua ta trước mặt, như căn đại cọc gỗ tựa như chán nản quỳ xuống. Hai cái đôi mắt nhỏ ở bên trong bài trừ đi ra nước mắt, treo đầy thịt mỡ

tung hoành mặt, ngoài miệng bi thương tru lớn nói: "Trung Hàn, niệm tại chúng ta đồng sự một hồi, thỉnh người giơ cao đánh khề."

"Uy, đồ quản lý người đừng làm sai. Ta cũng không có cái này quyền lực, cũng không phải ta không buông tha người, là ở bên trong Ban Kỷ Luật Thanh tra không buông tha người."

Ta chậm rãi mà lôi kéo Cát Linh Linh ngồi ở trên ghế sa lon, nhếch lên chân bắt chéo.

"Ta chỉ là đầu óc nhất thời Montcet, thật không ngờ người bên cạnh người vô luận là Hà Quân Thiết hay là vạn cảnh toàn bộ, Chu chín giống như cùng, nhao nhao chết thì chết, trảo trảo, ta đã cảm thấy kỳ quặc, hiện tại rốt cuộc hiểu rõ !" ai, ta thật sự rất ngu xuẩn !" Trung Hàn, trước kia có cái gì đặc tội địa phương, hi vọng..... Hi vọng người xem tại Linh Linh chia lên, nhiều hơn thứ lỗi."

Đỗ Đại Duy càng không ngừng tiếng buồn bã thở dài, một bộ hối hận không thôi bộ dạng.

"Hừ, người quả nhiên là đồ ngu."

Ta cười lạnh một tiếng, nói: "La tổng tự so người thông minh nhiều lắm. Nói thật, nếu như không phải xem tại Linh Linh tỷ chia lên, kết quả của người có thể so với Chu Cửu Đồng càng bi thảm."

Ta vận dụng lên đe dọa thủ đoạn rõ ràng thuận buồm xuôi gió.

"Ta hiện tại đã biết, Lý tổng tài, ta về sau làm trâu làm ngựa cũng muốn báo đáp người."

Đỗ Đại Duy liên tục gật đầu, như bầm tở tựa như.

"Làm trâu làm ngựa cũng không cần, ta chỉ là ưa thích Linh Linh tỷ."

Ta nhẹ nhàng mà nắm cả Cát Linh Linh nhuyển eo, nhàn nhạt nói.

"Ta..... Linh Linh là của ta hết thảy. Tổng giám đốc, ngoại trừ Linh Linh ta hết thảy cũng có thể cho người."

Đỗ Đại Duy thất kinh mà nhìn xem Cát Linh Linh, thực tế trông thấy tay của ta đem nàng càng ôm càng chặt, ánh mắt của hắn càng thêm phức tạp.

"Trách không được Linh Linh tỷ đối với người bất ly bất khí, nguyên lai người coi như là một cái tình chủng. Ân, ta cũng không muốn qua muốn đoạt đi lão bà của người, chỉ là của ta cùng Linh Linh tỷ lưỡng tình tương duyệt, khó bỏ khó cách. Nếu như người đối với chúng ta quan hệ trọn một chỉ chức nhằm một mắt, cái kia bằng giữa chúng ta quan hệ, ta nhất định to lớn tương trợ. Lần trước đã cứu các người một lần, lần này ta đương nhiên sẽ không đứng nhìn đứng ngoài quan sát."

"Trung Hàn, ta cùng Đại Duy đều cảm tạ người, nhưng..... Nhưng người đừng như vậy."

Cát Linh Linh ánh mắt có chút mê mang.

Theo nhìn thấy ta một khắc này lên, nàng tựa trần đầy mâu thuẫn, hiện tại đang tại chính mình lão công mặt được ta chăm chú mà ôm lấy, nàng vừa thẹn vừa xấu hổ.

Dựa theo nàng dĩ vãng hung hãn, chỉ sợ sớm đã bão nổi , nhưng hiện tại có cầu ở ta, bọn hắn chỉ có thể nhịn khí im hơi lặng tiếng, thế khó xử. Ta nhìn ở trong mắt vui vẻ trong lòng, một loại chinh phục khoái cảm tràn ngập toàn thân. Bên người cát đại mỹ nhân lại hương vừa mềm, phản ứng của ta không phải giống như mãnh liệt.

"Linh Linh tỷ, người thật là thơm."

Ta thâm tình mà nhìn xem Cát Linh Linh, nàng mặt mũi tràn đầy đỏ bừng, bắt đầu giãy dụa. Nàng không giãy dụa cũng may, nàng quần quai, ngược lại càng kích thích của ta chinh phục dục. Hai tay giãn ra, ta đem Cát Linh Linh hoàn toàn ôm vào trong ngực.

"Trung Hàn, đừng như vậy, nơi này là văn phòng. Người chính là muốn, chúng ta mặt khác tìm một chỗ."

Cát Linh Linh ỡm ờ mà lại giãy dụa hai cái, đột nhiên dùng ruồi muỗi tựa như thanh âm tại tai ta bên cạnh nói thầm.

"Linh Linh tử, ta hiện tại tự muốn."

Ta một tay ôm sát Cát Linh Linh, mặt khác một tay xâm nhập nàng cả thân trong quần, ôm lấy một kiện xinh xắn vải thuận thể kéo một phát, một đầu màu trắng Lace (viền tơ) quần lót đọng ở Cát Linh Linh mắt cá chân chỗ. Cái này liên tiếp động tác nhanh như tia chớp, các loại Cát Linh Linh kịp phản ứng, ta đã hôn lên nàng cặp môi đỏ mọng. Không nghĩ tới dùng sức quá mãnh liệt, ta cùng với Cát Linh Linh cùng một chỗ lăn xuống đến trên ghế sa lon.

"A..... Lý Trung Hàn, người..... Người hơi quá đáng !""

Cát Linh Linh giãy giụa ta, thở hồng hộc mà mắng to.

Ta hướng một bên ngậy ra như phỗng đổ Đại Duy nhìn thoáng qua, cười lạnh nói:"Ta nếu như lời quá đáng, đổ quản lý chết sớm , hã giúp vạ cảnh toàn bộ phụ tử giặt rửa tiền đen thì có năm trăm triệu (5 ức), giúp Hà Quân Thiết giặt rửa tiền đen thêm nữa..., đừng cho là ta không biết. Ta nếu như tâm ngoan thủ lạt, các người hiện tại sẽ như thế nào?"

Đây là đối với đổ Đại Duy một kích trí mạng nhất, ta mà nói... vừa nói xong, hã đặt mông ngồi dưới đất. Ta âm thầm đặc ý, kỳ thật đổ Đại Duy những này hắc đáy ngọn nguồn toàn bộ nhờ một người giúp ta tra được,

người này tự là Quách Vĩnh Nhân. Ta hôm nay yêu nàng yêu được phải chết, nàng tuyệt đối là của ta đại quân gia, đại tâm phúc.

"Trung Hàn..... Đừng..... Ah....."

Cát Linh Linh vô lực phản kháng, cũng không có chỗ ẩn núp, có lẽ nàng căn bản là không có ý định phản kháng. Một hồi rất nhỏ chống đỡ sau, đại nhục bồng của ta thuận lợi cắm vào quần đỏ trung ương. Nhẹ nhàng mà rút ra một điểm, ta tiếp tục xâm nhập, cuối cùng đem Cát Linh Linh lỗ thịt toàn bộ chiếm cứ, chỗ đó nhanh được muốn chết.

"Ân..... Nhanh rút, Trung Hàn, van cầu người..... Ân....."

Cát Linh Linh đón đại nhục bồng của ta hếch phần hông, phát ra Ôn Nhu rên rỉ, cũng không biết tiêu nàng là thực nộ hay là giả nộ. Ta dùng sức gãi gãi ngực của nàng nhũ, nàng rõ ràng không có ngăn trở, ta âm thầm yên tâm, cũng không vội mà đút vào, mà là cải thành Ôn Nhu vuốt ve. Từ đầu đến cuối mắt của ta giác [góc ánh mắt xéo qua đều lưu ý lấy đồ Đại Duy, ta rất lo lắng hẳn thẹn quá hoá giận, may mắn hẳn thờ ơ.

"Không..... Đừng á, Trung Hàn..... Ôi..... Trung Hàn, van cầu người....."

Cát Linh Linh lớn tiếng năn nỉ, có chút nâng lên xương chậu kề sát bụng của ta.

Ta nhẹ nhàng mà rút ra đút vào, mật huyết của nàng vậy mà càng không ngừng mút vào đầu cặc của ta, một hồi chập choạng ngửa đánh úp lại, ta thiếu chút nữa thất thủ. Nhờ có Cát Linh Linh móng tay nhéo ở ta cánh tay cơ bắp, để cho ta cảm giác được một hồi đau đớn, tuôn ra dục hỏa giảm bớt nửa phần, lúc này mới bảo trụ mặt mũi của ta. Nếu không tại đồ Đại Duy trước mặt qua loa bại lui, chẳng phải là khừu chết?

"Ân, Đại Duy, người đừng nhìn được không nào? Ân..... Ân....."

Cát Linh Linh tận lực đè thấp rên rỉ thanh âm, bối rối ánh mắt thỉnh thoảng lại quét về phía đồ Đại Duy. Phát hiện đồ Đại Duy nhìn không chuyển mắt mà chăm chăm vào chúng ta, nàng xấu hổ gấp nãy ra, tranh thủ thời gian cầu xin đồ Đại Duy tránh né.

Khả đồ Đại Duy lại vẫn không nhúc nhích, không có bất kỳ phản ứng. Ta cũng dần dần buông lỏng đối với đồ Đại Duy cảnh giác, dứt vào được càng thêm nhẹ nhàng như thường, còn vận dụng lên tả hữu xoay quanh, chín cạm một sâu kỹ xảo, vừa thô vừa to còn thệt bởi vì mãnh liệt kích thích mà trở nên cường đại dị thường, "BA~ BA~" Âm thanh không dứt bên tai.

Cát Linh Linh hit-and-miss chẳng có mục đích mà giãy dụa, mỗi lần ta sâu nhất một kích tổng làm cho nàng mở ra cái miệng nhỏ nhắn. Mỗi lần nàng mở ra cái miệng nhỏ nhắn, ta liền nhanh chóng hôn đi lên, độ nhập nước miếng của ta. Ta kinh hỉ tại Cát Linh Linh đem nước miếng của ta nuốt, nàng phối hợp ta lay động lấy, không có chút nào được bức hiếp bộ dạng, phảng phất là một lần hoàn mỹ giao cấu.

Nhưng Cát Linh Linh phải tại đồ Đại Duy trước mặt biểu hiện nàng kiên trì, hai chân của nàng không ngừng đập nện cái hông của ta, muốn nói cho đồ Đại Duy nàng thất thân là vì của ta bắt buộc. Tiếc nuối chính là Cát Linh Linh lộ ra sơ hở, bởi vì nàng có kịch liệt khoái cảm, khoái cảm có thể làm cho nữ nhân điên cuồng, thậm chí có thể cho trinh nữ biến dâm phụ.

Dâm thủy tại chảy đầm đìa, ta xúc động mà đem Cát Linh Linh nắm vú theo hỏa hồng cả thân vấy cổ thấp ở bên trong móc ra, cắn phẫn hồng nắm vú, một hồi mút vào liếm láp. Cát Linh Linh đột nhiên ôm cổ của ta, "Ah, không muốn, không muốn thè lưỡi ra liếm."

Ta quả nhiên không có thè lưỡi ra liếm, bởi vì Cát Linh Linh lại mở ra cái miệng nhỏ nhắn, ta như thiểm điện hôn lên nàng cặp môi đỏ mọng, nàng không có trốn tránh, điên cuồng mà dâng tặng cặp môi thơm, mềm nhẵn đầu lưỡi tại miệng của ta khang ở bên trong chạy vào chạy ra. Lần này nàng

đút khoát nhắm mắt lại, bỏ mặc mà lay động bờ hông ỡ, rất chuẩn xác mà đón ý nói hùa ta một lần lại một lần mãnh liệt trùng kích o ta cầm chặt Cát Linh Linh vú lớn dùng sức chà đạp, dưới thân đút vào mãnh liệt mà đều đặn nhanh chóng. Ánh mắt đảo qua sa sút tinh thần đồ Đại Duy, ta có một loại khó tả khoái cảm cùng kích thích.

Đồ Đại Duy khoe miệng tại run rẩy, vẻ lo lắng lạnh lùng sắc mặt tràn ngập quỷ dị. Ta không biết hắn đang suy nghĩ gì, nhưng ta khẳng định hắn không dám giết ta, bởi vì hắn nếu muốn giết ta htw dùng làm f.

Cái kia: Người tli nhà hắn ghế sô pha bói, ta?

Cát Linh Linh, nhưng hắn thủy chung không có hạ độc thủ. Lần này hắn có cầu ở ta, càng sẽ không cùng ta dốc sức liều mạng, hắn là một cái ích kỷ trí giả.

"Linh Linh tỷ, ta thích người, ưa thích làm người."

Ngậm phần hồng núm vú, ta thân người cong lại cùng đại mỹ nhân giao cấu, tư thế quái dị lại gia tăng lên ma sát bộ phận, đồng thời còn có thể làm cho đứng ngoài quan sát đồ Đại Duy tình huống chứng kiến dương vật của ta là như thế nào đút vào, chọc vào Cát Linh Linh âm thủy vắng khắp nơi. Hắn một mực vẫn lấy làm ngạo thế tử, lúc này đã thân phục với ta dưới háng, ta muốn theo đồ Đại Duy trong tay cướp đi Cát Linh Linh. Đọc Truyện Kiếm Hiệp Hay Nhất:

"Người vũ nhục ta."

Cát Linh Linh một bên rên rỉ một bên tức giận mắng.

Ta cuồng vọng mà hò hét nói:"Đúng vậy, ta vũ nhục người, ta thích vũ nhục người, ta thích nhìn người bệnh tâm thần, ta thích nhìn người nổi trận lôi đình. Còn có, ta thích người huyết âm nhỏ, ta dám khẳng định dương vật của ta so đồ quản lý lớn hơn nhiều, hắn không cách nào cùng ta so, vĩnh

viễn không cách nào cùng ta so, ta có thể cho người người chưa từng có lấy được khoái hoạt. Linh Linh tử, I love you."

"Trung Hàn, người điên rồi. Ờ..... Thật sự rất thô, nhanh rút, người không thể tùy tiện cắm đi vào. Ta lão công đang nhìn, hửn sẽ hận ta..... Ah....."

Cát Linh Linh bắt lấy song chưởng của ta phản đặt tại nàg cao ngất trên vú vắn về động. Nàg thở dốc trầm thấp uyển chuyển, mật huyết run rẩy kéo dài đến bụng dưới, lan tràn đến toàn thân.

Ta cười lạnh nói:"Yên tâm, người như vậy làm đáng, xinh đẹp như vậy, hửn thích người cũng không kịp, sao lại há có thể hận người? Cho dù người cho ta làm một ngàn lần, một vạn lần hửn cũng sẽ không hận người."

"Ờ."

Cát Linh Linh thống khổ mà cong người lên tử. Nàg tựa hồ rất để ý loại này quái dị giao hợp tư thế, loại này tư thế có thể nhìn rõ ràng đại nhục bồng của ta là như thế nào ra vào.

Ta một tiếng hỏi hử,"So về với người lão công làm, phải hay là không càng thoải mái?"

Cát Linh Linh không có trả lời ta, dốc sức liều mạng mà lắc đầu, mái tóc bay múa, dục vọng gạn đục khơi trong,"Ờ..... Người cái này bại hoại, đừng bắn vào đi. Van người, mấy ngày nay là kỳ nguy hiểm, người ngàn vạn đừng bắn vào đi."

"Đã biết, ừc....."

Ta rút cuộc vô lực cố thủ tinh quan, tích ba ngày tinh hoa không có cho Đái Tân Ni, mà là toàn bộ cho Cát Linh Linh, tại nàg thời kỳ rụng trứng, ta đem nồng nặc nhất tinh dịch bắn vào âm đạo của nàg, rót đầy tử cung của

nàng. Ta là cố ý mà làm, ta kỳ vọng cái thế giới này đẹp nhất phải đích nữ nhân mang thai con của ta.

Cát Linh Linh bình tĩnh mà xem ta, tiếp nhận tình dịch của ta. Tại ta đặc ý lập tức, nàng trong mắt tựa hồ cũng hiện lên một ít giáo hoạt.

"Đông đông đông" Một hồi Ôn Nhu gõ cửa đánh gãy ta phấn khởi sau đích dư vị, đi theo tựa là non nớt kiều trách móc âm thanh:"Lý Trung Hàn có ở đây không?"

Hôm nay kt ở bên trong dám can đảm trực tiếp hô ta đại danh người, cũng chỉ có Lý Hương Quân .

Tiểu Quân thoát nhìn luôn trì độn , nhưng nếu như người cảm thấy nàng là đồ ngốc lời nói, vậy người tuyệt đối là cái đại đồ điên.

1 Cát Linh Linh tuy nhiên má phấn hồng nhuận phơn phớt, nhưng giữa lông mày tràn đầy khắc nghiệt chi khí, nhìn thấy Tiểu Quân nàng mới miễn cưỡng mặt giãn ra lộ cười, cùng Tiểu Quân ôm ở cùng một chỗ, lẫn nhau ca ngợi một phen còn ngại không đủ, lại liên tiếp kề tai nói nhỏ. Hai cái đại, tiểu mỹ nữ Lệ Dung tương giao ánh, đoan trang như tiên nữ, ta kinh tu ngoài, kéo căng tâm cũng buông lỏng một chút.

Lườm đồ Đại Duy liếc, phát hiện thần sắc hân bình tĩnh, ngẫu nhiên lộ ra vẻ tươi cười cũng chỉ là bộ mặt cơ bắp run lên bồng chốc, nói không nên lời âm hiểm. Ta rồi đột nhiên thanh tỉnh, vừa rồi lắng nhục Cát Linh Linh sinh ra cái kia điểm áy náy cảm lập tức biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi, hồi tưởng lại hẳn đủ loại hèn hạ hành kinh, của ta trả thù tâm càng thêm mãnh liệt.

Chỉ là của ta làm như vậy đối với Cát Linh Linh công bình sao?

Đã đi ra bộ phận đầu tư, Tiểu Quân lại quơ quơ cái đầu nhỏ, tròn mắt quay tròn mà loạn chuyển. Nếu như nàng hiểu kỳ lại muốn không ra cái

nguyên cố, nàng sẽ loạn sáng ngời cái đầu nhỏ,"Vì cái gì ra viện không nói cho ta?"

"Ta ra viện sớm, người vừa muốn ngủ nướng, cho nên....."

Ta hướng Tiểu Quân nháy mắt mấy cái. Đối đãi Tiểu Quân câu hỏi, phải không có gì lớn nhỏ chi phân, hết thấy phải về đáp tình huống, bằng không nàng sẽ rất mất hứng.

"Vì cái gì gõ lâu như vậy mới mở cửa?"

Tiểu Quân không có xem ta, mà là như không có việc gì nện bước mảnh vụn bước, chậm rì rì mà hướng thang máy đi đến. Ta cảm thấy một loại áp lực, hôm nay Tiểu Quân để cho ta có chút hoảng hốt. Có lẽ là thấp thỏm không yên, ta đi được rất chậm, đi theo Tiểu Quân sau lưng, ta cảm thấy được Tiểu Quân mới được là tổng giám đốc.

"Ah, chúng ta đang nói một ít chuyện trọng yếu."

Bình tới tướng đỡ, nước tới đập đất chặn. Tiểu Quân vấn đề thứ hai, ta cũng có thể nhẹ nhõm qua loa.

"Linh Linh tỷ rất đẹp."

Tiểu Quân tròn mắt một mực tại chuyển, những lời này không phải là câu hỏi cũng là câu hỏi.

Tựa như một cái trong truyền thuyết võ lâm cao thủ, ra tay hư hư thật thật, dấu điểm trí mạng độc chiêu.

Đầu ta lớn hơn, không biết như thế nào ứng đối, dứt khoát bảo trì trầm mặc. Cũng như một cái trong truyền thuyết võ lâm cao thủ, dùng không tiện ứng vạn biến, dùng vô chiêu thắng hữu chiêu . Nhưng là, theo thang máy

bay lên, lòng ta cũng nhanh nhảy ra yết hầu, nghĩ thầm hẳn là cái này tiểu hồ ly phát hiện cái gì?

"Tổng giám đốc tốt."

Đi ra thang máy, Thượng Quan hoàng anh thanh thúy kiều nộn ân cần thăm hỏi để cho ta con mắt sáng ngời, một tháng không gặp cái này đối với hoa tử muội, hai tử muội trở mã được càng châm nước linh. Kỳ quái chính là Thượng Quan chim quyên trong tay còn bưng lấy một cái nhựa plastic bồn, trong chậu có nước, trong nước có một căn Tiểu Thụ cảnh, trên nhánh cây có hai ba phiến lá cây.

"Chim quyên tốt, hoàng anh tốt, các người là tại quét dọn sao?"

Ta mỉm cười mà nhìn quét hai tử muội bộ ngực, cảm giác so một tháng trước đầy đặn không ít. Ân, ta tán thưởng cái này hai cái thiếu nữ đã sắp trưởng thành, như nụ hoa chớm nở nụ hoa, chỉ thiếu mưa móc rót gội. Duy chỉ có bên cạnh ta Tiểu Quân tựa hồ nhưng không thấy lớn lên, Tiểu Hà hay là cái kia đầy một góc.

"Không phải quét dọn, chúng ta định dùng lá bưởi dánh nước, chiếu vào tổng giám đốc trên người, hi vọng tổng giám đốc về sau kiện kiện khang khang, không có bệnh không có tai."

Thượng Quan chim quyên hưng phấn mà xem ta, có lẽ cái kia nhựa plastic bồn quá nặng, nàng một đôi bàn tay nhỏ bé thậm chí có chút ít phát run.

"Ah? Không thể tưởng được các người tuổi còn nhỏ cũng hiểu những này?"

Ta giật mình mà nhìn xem Thượng Quan chim quyên.

"Báo cáo tổng giám đốc, chúng ta không hiểu, là Tiểu Quân muội muội nói cho chúng ta biết."

Thượng Quan chim quyên giòn Thanh Đạo.

"À?"

Ta càng giật mình, vội vàng hướng Tiểu Quân nhìn lại, phát hiện nàng đem đầu ngưỡng lên thiên không, một bộ rất giẫm đạp bộ dạng.

"Tốt, rơi vãi a, rơi vãi a !""

Ta vừa buồn cười lại cảm động. Nếu như nói Đái Tân Ni là của ta chán bông, cái kia Tiểu Quân tự là của ta nhỏ áo bông.

Đương nhiên, Thượng Quan tỷ muội cũng không thể bỏ qua công lao. Tuy nhiên một tháng không có tới, nhưng rộng rãi xử lý công thất ánh sáng sạch sẽ, gỗ lim bàn công tác càng là không nhiễm một hạt bụi, ta quyết định cho các nàng tăng lương.

Đứng tại một bức phảng phất từ bi hồng Bôn Mã Đồi trước tinh tế thưởng thức, ta đột nhiên hào tình vạn tượng. Cái này bức mới phủ lên Bôn Mã Đồi nhất định là Quách Vịnh Nhàn tuyển, nó ngụ ý sự nghiệp của ta đem thăng chức rất nhanh, mã đáo thành công. Ta muốn, có Quách Vịnh Nhàn như vậy tâm phúc, thế giới sớm muộn tại dưới chân của ta, ta đối với chính mình tràn ngập tin tưởng.

TỶ PHU VINH DỰ

Tiểu Thủ Chương
www.dtv-ebook.com

Chương 59: Cổ có vết son môi

"Tiểu Quân..... Tại sao lại không lên tiếng?"

Ta đóng lại cửa phòng làm việc, thích ý mà đem Tiểu Quân ôm vào trong ngực, lúc này thời điểm ta mới dám phóng túng đối với Tiểu Quân cảm tình.

"Mụ mụ muốn dẫn ta về nhà."

Tiểu Quân thanh âm hay là như vậy kiều ỏn ẻn, nhưng thiếu đi cái kia phần hoạt bát, mặt của nàng có chút lạnh như băng.

"Về nhà? Không !""

Lòng ta một tóm, thống khổ cảm giác mất mát lập tức tràn ngập toàn thân, trên tay dùng sức, vội vàng đem Tiểu Quân ôm vào trong ngực. Một mực lo lắng chuyện rốt cục phát sinh, lão luyện khôn khéo dì sẽ không nhìn không ra Tiểu Quân đối với ta cảm tình, huống chi Tiểu Quân cũng không che dấu đối với ta yêu thích. Người khác có lẽ sẽ hiểu lầm Tiểu Quân đối với ta không muốn xa rời chẳng qua là tình khiết biểu huynh muội hữu nghị, nhưng dì từ nhỏ đem chúng ta nuôi lớn, ta cùng với Tiểu Quân nhất cử nhất động sao có thể tránh được nàng pháp nhãn? Hôm nay dì muốn đem Tiểu Quân mang đi, rất rõ ràng chính là muốn đem chúng ta tách ra.

Đây là tại sao vậy chứ? Vì cái gì dượng đồng ý Tiểu Quân cùng ta kết giao, thậm chí đem Tiểu Quân phó thác cho ta, mà dì lại cực lực phản đối

đâu này? là đi không thích ta, hay là gần kề bởi vì huyết thống quan hệ mà cự tuyệt ta cùng với Tiểu Quân sinh ra tình cảm?

Ta bực bội mà ngờ vực vô căn cứ, cảm giác cảm thấy trong lúc này có cái gì kỳ quặc. Đến cùng có cái gì kỳ quặc ta nhưng không được giải thích, chỉ có chính miệng hỏi thăm đi mới có thể biết nguyên nhân.

Trong giây lát, ta nhớ lại tại trên giường bệnh ngẫu nhiên nghe được dưỡng nói: "Nguyệt mai, người ưng thuận đem Trung Hàn thân thể nói cho huynh hẳn."

Thân thể của ta như thế nào? Chẳng lẽ thân thể của ta thế còn chưa đủ tinh tường sao? chẳng lẽ đi không phải ta đi, dưỡng không phải ta dưỡng? Tiểu Quân không phải ta biểu muội?

Hắc hắc, Tiểu Quân không phải ta biểu muội rất tốt, giả như chúng ta không có huyết thống quan hệ, ta thì càng ưng thuận, càng có lý do có được Tiểu Quân. Nhưng là, vì sao đi như cũ đem Tiểu Quân mang đi đâu này? ai, đầu ta lớn hơn, không thềm nghĩ nữa, dù sao Tiểu Quân là bảo bối của ta, nàng mang đến cho ta vận khí cùng vinh quang.

Một phen vành tai và tóc mai chạm vào nhau, ta nhưng vẫn chưa thỏa mãn, mở ra bàn tay lớn, với vào Tiểu Quân cổ thấp T-shirt ở bên trong bốn phía vuốt ve vuốt ve, trong chớp mắt, miễn cảm Tiểu Quân tựa "Y y nha nha" Thở gấp lấy.

"Ca, người bây giờ trái ủng Tân Ny tử, phải ôm Đường Y Lâm, ta ở chỗ này phải hay là không vương chân vương tay hay sao?"

Tiểu Quân hất lên mái tóc của nàng, tức giận mà nhìn về phía một bên. Ta âm thầm buồn cười, cũng tựa hồ đạt được đáp án, nguyên lai bên cạnh ta mỹ nữ phần đông, chẳng những trước mắt cái này chỉ tiểu hồ ly tại ghen, chỉ sợ cả đi đã ở lo lắng. Dùng đi cá tính, nàng tuyệt không có thể chứa

nhân Tiểu Quân bị khi phụ sĩ nhục, có thể hay không bởi vậy mới đem Tiểu Quân theo bên cạnh ta mang đi?

Đầu ta lớn hơn, nữ nhân bên cạnh vô luận là ai ta đều không thể dứt bỏ, vô luận là Đái Tân Ni hay là Đường Y Lâm, Trang Mỹ Kỳ, Phàn Ước, Vương Di, mà ngay cả Quách Vịnh Nhân đều là của ta rất. Của ta yêu quảng đại vô biên, bao la bao dung, ít nhất có thể nhiều hơn nữa thêm một vị Lý Hương Quân.

"Lý Hương Quân mới được là của ta yêu nhất, ngàn vạn đừng nói cái gì vướng chân vướng tay."

Ta dứt khoát xốc lên Tiểu Quân màu trắng cổ thấp T-shirt, kéo ra màu trắng Lace (viền tơ) Bra-áo ngực, ngậm lấy phần hồng đầu vú nhỏ.

"Hừ, đừng muốn dấu diếm ta. Người ra viện không nói cho ta, tựa là muốn gặp Đường Y Lâm đúng hay không?"

Tiểu Quân lớn tiếng đề ra nghi vấn, cũng không để ý tới núm vú được ta hút.

"Không có việc này, đừng ngậm máu phun người."

Ta lớn tiếng kêu oan, vừa nhổ ra hai khóa phần hồng kiều nộn đầu vú nhỏ, nhịn không được lại đem động ở bên trên nướ bọt thè lưỡi ra liếm một lần. Trong nội tâm quyết định chú ý cho kỹ tốt yêu một yêu ta Tiểu Hương Quân, không thể để cho tiểu hồ ly có thanh tỉnh ý nghĩ, nếu không nàng lung tung phân tích, trùng hợp phân tích ra cái như thế về sau, vậy thì đại sự không ổn. Nói không chừng nàng dưới sự giận dữ vô vô bờ mông rời đi, thật sự cùng dì về quê nhà.

"Nói xạo sao? trên người của người mùi nước hoa như thế nào cùng Linh Linh tỷ trên người mùi nước hoa đồng dạng?"

Tiểu Quân đột nhiên như chỉ con thỏ tựa như theo ta trong ngực nhảy dựng lên, cặp kia linh động mắt to trừng được so người linh còn đại.

Ta chấn động, nguyên lai tưởng rằng Tiểu Quân kiếm chỉ Đường Y Lâm, nào biết nàng giả thoáng một thương đem Cát Linh Linh lựa đi ra, để cho ta trong nội tâm phòng tuyến thiếu chút nữa sụp đổ. Nhờ có ta bình tĩnh tỉnh táo, tại bờ biên giới chuẩn bị sụp đổ ổn định đầu trận tuyến,"Ta trở lại công ty gặp Linh Linh tỷ cùng đổ mập mập. Linh Linh tỷ tâm địa tốt, gặp ta xuất viện, cho ta một cái chúc phúc ôm, tựa như nàng bình thường 58 ôm Tiểu Quân đồng dạng. Tuy nhiên ta cùng Linh Linh tỷ không có gì lui tới , nhưng nàng hay là bằng hữu của ta. Nói sau Linh Linh tỷ cùng đổ mập mập một mực cùng một chỗ, ta còn có thể làm ra cái gì chuyện xấu? Tiên nữ tỷ tỷ thông minh tuyệt đỉnh, đầu dừa cũng không thể đu như vậy ờ !""

Trong nội tâm của ta rất đặc ý, đảm nhiệm Tiểu Quân như thế nào giáo hoạt, cũng không dám đoán ta là đang tại đổ mập mập mặt cùng Cát Linh Linh ân ái, bất quá, Tiểu Quân cẩn thận cũng cho ta càng ngày càng không thể xem thường nàng. Chăm chăm vào Tiểu Quân bó sát người váy ngắn, ta âm thầm kêu khổ, bởi vì vừa nhuyển xuống dưới đại nhục bổng o0o lại vừa cứng bắt đầu mà.

"Hừ, đang tại đổ mập mập mặt người đương nhiên không dám xằng bậy, nhưng cái này khả không có nghĩa là các người sẽ không vụng trộm thân mật. Muốn lừa gạt ta phải hay là không? Hừ, nếu như chỉ là ôm bổng chốc, vậy người cổ vết son môi là như thế nào đến hay sao? Lý Trung Hàn, người nếu không trung thực ta lập tức về nhà."

Tiểu Quân dậm chân, hai tay chống nạnh, một bộ hung hãn bộ dáng, ần ần có vài phần rất giống bão nổi lúc Cát Linh Linh.

"Cái này....."

Của ta mồ hôi lạnh có xuất hiện dấu hiệu, đôi mắt Tiểu Quân cường đại thể công, ta dần dần chống đỡ không được.

Phòng thủ được nghiêm mật như vậy, rõ ràng tính sát nữ nhân vết son môi !" trách không được đồ mập mạp cười gian, ta đoán hẳn đã sớm phát hiện ta trên cổ có vết son môi, chờ mong Tiểu Quân cùng Đái Tân Ni phát hiện trên người của ta có những nữ nhân khác dấu vết, chờ ta nội bộ mâu thuẫn, gà bay chó chạy.

Nghĩ vậy tằng, ta âm thầm mắng to đồ mập mạp xảo trá âm hiểm, tổng cộng mắng 365 lượt.

"Lý Trung Hàn."

Tiểu Quân gặp ta do dự, như là đạt được đáp án , trong nội tâm càng khí, móng vuốt nhỏ uốn éo muốn đoạt môn mà đi. Ta như thiếu điện mà từ trên ghế salon nhảy lên, ôm lấy nàng, nàng giãy dụa đến lợi hại, thiếu một ít tự song song ngã sấp xuống.

"Vết son môi là Tân Ny , không phải Linh Linh tử ."

Ta tranh thủ thời gian rộng to.

"Hừ, người còn muốn gạt người?"

Tiểu Quân đành chỉ giãy dụa, nhưng như cũ không tin ta mà nói.... Tròng mắt đi lòng vòng, nàng tức giận phình mà muốn đẩy ra ta.

"Không lừa gạt, tuyệt đối không lừa gạt."

Ta sử xuất bú sữa mẹ khí lực ôm lấy Tiểu Quân, cùng hẳn thừa nhận vết son môi là Cát Linh Linh, không bằng thừa nhận là Đái Tân Ni . Dù sao Đái Tân Ni là ta chính quy người yêu, Tiểu Quân muốn ghen cũng không có biện pháp.

"Cái kia tốt, ta hiện tại tự gọi điện thoại cho Tân Ny tử, trực tiếp hỏi hỏi trên người của người có nữ nhân vết son môi sự tình."

Tiểu Quân cười lạnh hai tiếng, lại muốn ra cái này mưu kế. Ta âm thầm cảm tạ ông trời giúp ta, nhiều? Lúc trước cùng Đái Tân Ni ân ái một phen, bằng không hôm nay tự không cách nào xong việc.

"Cái này..... Giống như có chút không tốt lắm đâu?"

Ta lật mềm buộc chặt, cố ý giả ra thống khổ hình dáng, nhưng trong lòng thì sâu sắc mừng thầm.

"Tốt, hôm nay ta tự vạch trần người cái này đại thẳng khôn gạt người sắc mặt, hừ."

Tiểu Quân theo ta trong ngực giãy giụa, chạy s đến bàn công tác bên cạnh đề xuống bộ đàm, ngón tay bay múa, không bao lâu tự truyền đến Đái Tân Ni thanh âm.

Ta dứt khoát ngồi ở trên ghế sa lon lắng nghe.

"Tân Ny tử, ta là Tiểu Quân."

Tiểu Quân nếu như không tức giận, nghe nàng ỏn ẻn thán thanh âm tự là thoải mái, tự là hưởng thụ.

"Ai nha, Tiểu Quân người cũng tới công ty à nha? vì cái gì không đến nhìn xem Tân Ny tử?"

Đái Tân Ni tâm tình vui sướng, tiếng nói cao vút rất nhiều, ta mơ hồ còn nghe thấy có tiếng âm nhạc, ta đoán nàng trên ngón vô danh đã mặc lên kim cương nhẫn cưới.

"Bổn..... Vốn là muốn nhìn Tân Ny tử . Bất quá, được Lý Trung Hàn chọc tức á!"

Tiểu Quân tức giận trừng mắt nhìn ta liếc.

"À? hửn như thế nào khí người? Nói cho Tân Ny tử, đợi lát nữa Tân Ny tử đi thu thập hửn."

Đái Tân Ni khẩu khí bất thiện, cũng không hỏi tình huống tựa muốn giúp bạn không tiếc cả mạng sống. Ta không khỏi âm thầm mắng to Đái Tân Ni chẳng phân biệt được xanh hồng ấp bạch, gặp hữu quên sắc.

"Là muốn thu thập hửn, ta..... Ta vừa rồi phát hiện cổ của hửn lên có nữ nhân vết son môi, cũng rất tức giận, mắng Lý Trung Hàn không phải làm thực xin lỗi Tân Ny tử chuyện . Nhưng là hửn rất đáng giận, lại còn nói cái kia vết son môi là Tân Ny tử . Ta không tin, tựa..... Tựa lập tức hướng Tân Ny tử báo cáo."

Tiểu Quân một tia ý thức toàn bộ nói ra.

"Ha ha..... Tiểu Quân thật sự thật tốt quá, người làm như vậy phi thường chính xác, Tân Ny tử thật cao hứng. Bất quá, ca của người trên cổ vết son môi xác thực là ta làm cho . Ân, Tiểu Quân như vậy giúp Tân Ny tử, Tân Ny tử rất cảm động ah !" buổi tối Tân Ny tử đưa người đồng dạng lễ vật, người nhất định sẽ ưa thích."

Điện thoại cái kia đầu tràn đầy Đái Tân Ni tiếng cười như chuông bạc.

"À? phải..... Thật sự?"

Tiểu Quân ngây ngốc mà le lưỡi, lặng lẽ thấp cái đầu nhỏ, lại để cho như thác nước tóc dài trút xuống mà hạ, ngăn trở nàng ngượng ngùng khuôn mặt. Ta muốn cười to, nhưng ta dốc sức liều mạng mà nhịn xuống, còn giả bộ là rất ủy khuất bộ dạng. Ah, thật sự là dẫm nhảm cứt chó .

"Đương nhiên thật sự, Tân Ny tử lúc nào lại để cho Tiểu Quân thất vọng qua?"

Đái Tân Ni còn tưởng rằng Tiểu Quân đang nói lẽ vật.

Nàng đối với Tiểu Quân đột nhiên trở thành giám thị mắt của ta tuyến cảm thấy kinh hãi, ta thật sự là vừa buồn cười vừa tức giận.

Quần jean thêm T-shirt cơ hồ là Tiểu Quân chiêu bài thức cách ăn mặc. Trước kia nàng cùng rất nhiều thiếu nữ đồng dạng tổng yêu bởi kiểu đuôi ngựa, bất quá hiện tại đã có cải biến, đuôi ngựa biến thành tóc dài xỏa vai, T-shirt càng xuyên việt chặt vật, quần jean cũng đổi thành váy ngắn, bờ mông thoát nhìn vừa tròn lại vểnh lên. Nàng còn đổi đi giày chơi bóng, sửa xuyên:đeo tinh xảo nửa cao gót lộ chỉ giày xăng-đan, hai hàng đáng yêu đầu ngón chân thời khắc toát ra bạo động cảm xúc.

"Nhìn cái gì vậy? Một cái công ty đại tổng giám đốc, cổ có vết son môi thành cái gì thể thống? Còn không mau đi lau mặt !""

Tiểu Quân gào thét để cho ta gián đoạn thưởng thức tiểu mỹ nữ ý niệm. Mới vừa rồi còn tưởng tượng Tiểu Quân hướng ta nói xin lỗi, hiện tại xem ra, ta quả thực là tại làm mộng tưởng hảo huyền, phải nói xin lỗi chỉ sợ hay là ta.

"Tiểu Quân giúp ta lau được không?"

Ta cười hì hì không thôi, bên miệng còn lưu lại Tiểu Quân vú mềm mùi thơm ngát, cái kia mùi thơm luôn để cho ta lưu luyến. Ta lập tức ôm Tiểu Quân, còn đưa lên mấy trương giấy lau.

"Buồn nôn, không sát."

Tiểu Quân thờ ơ.

"Tiểu Quân không sát, ta chỉ để tìm hoàng quán hỗ trợ la ""Người dám?"

"Cái kia tìm chim quỳên."

"Người dám?"

"Được rồi, Tiểu Hương Quân đừng nóng giận, đều là ca không tốt."

Ta đứng tại Tiểu Quân sau lưng, tay đắp vai thơm của nàng một hồi xoa nhẹ, không cần thận văn về tiến cao ngất địa phương. Cầm chặt hai khóa rắn chắc đại viên thịt, viên thịt tại ta hai tay gian lẫn qua lẫn lại, đưa tới kiều ỏn ẻn kháng nghị o "Sờ, đã biết rõ sờ !" cái kia cái gì lâm cũng không nhỏ, người vì cái gì không đi sờ nàng?"

Tiểu Quân oán hận mà quyết lên cái miệng nhỏ nhắn.

"Tiểu Quân lớn nhất, đương nhiên sờ Tiểu Quân ."

"Hừ, Tân Ny tử cũng đại."

"Tân Ny tử cùng Tiểu Quân không sai biệt lắm. Nàng so sánh nhuyễn, Tiểu Quân so sánh rắn chắc."

"Cái kia nhuyễn tốt, hay là rắn chắc tốt?"

"Đều tốt."

"Hừ..... Nhất định là Tân Ny tử rất tốt !" bằng không người tự cũng không vội vã tìm Tân Ny tử, xem ra hay là nhuyễn thì tốt hơn."

"Tiểu Quân muốn nhuyễn một điểm?"

Ta rất ngạc nhiên. Tiểu Quân núm vú đặc biệt tốt sờ, xúc cảm phi thường tốt, cùng thành thực vú của nữ nhân có rất lớn khác nhau, có thể nói mỗi người mỗi vẻ, nhưng thiếu nữ núm vú tồn tại thời gian rất ngắn tạm, cho nên gấp đôi trân quý. Tiểu Quân không hiểu những này, nàng một lòng muốn trở thành quen thuộc, xem nàng ghen ghét Cát Linh Linh ánh mắt, ta biết ngay nàng khát vọng thành thực, nhưng ta hay là hi vọng nàng không muốn lớn lên.

"Muốn."

Tiểu Quân nhuỷễn tại ta trong ngực, thẳng xem ta hai tay tại vỗ về chơi đùa vú của nàng. Cao thẳng núm vú cũng không giống như chủ nhân như vậy ngượng ngùng, nó rất tinh nghịch, rất tùy hứng, như thế nào chà xát cũng không chịu khuất phục.

"Cái con kia có một cái biện pháp."

Thừa dịp Tiểu Quân có chút say mê, ta vụng trộm mà kéo xuống quần khóa kéo, ánh sáng quy đầu giận dữ mà ra, đứng vững:đỉnh trụ Tiểu Quân bờ mông.

"Biện pháp gì?"

Tiểu Quân si mê mà xem ta vuốt ve nàng đầu vú nhỏ. Thiếu nữ núm vú tràn ngập xúc giác tế bào,m sờ thiếu nữ núm vú cùng sờ nàng cấm địa không có gì khác nhau.

"Tựu là cần ân ái."

Ta Ôn Nhu mà đem đầu lưỡi thè lưỡi ra liếm tiến Tiểu Quân lỗ tai.

"Ai nha..... Người nói hươu nói vượn."

Tiểu Quân điện giật tựa như tránh né.

"Không có nói bậy. Không tin người để cho ta cắm đi vào, người sờ nữa bỗng chốc núm vú sẽ biết."

Ta đem Tiểu Quân chăm chú mà đỉnh tại bàn công tác bên cạnh. Muốn tại văn phòng ân ái, bàn công tác đặc biệt thích hợp, bởi vì bàn công tác độ cao : cao độ rất thích hợp nữ nhân nằm sắp đi lên. Tiểu Quân bờ mông như vậy vênh lên, nàng nằm sắp lên sẽ như thế nào đâu này? ta thực sự muốn biết đáp án.

"Người..... Người sẽ không lại gạt ta a?"

Tiểu Quân tại cửa ta dẫn đạo hạ ghé vào trên bàn công tác, hai luồng nhũ thịt đặt ở bóng loáng mặt bàn, tin tưởng cả cái bàn đều cảm thấy hạnh phúc.

"Không lừa người, vừa vặn có vài ngày không có cùng Tiểu Quân yêu yêu."

Ta xấu xa cười cười, giật xuống Tiểu Quân đồ lót.

Úc, trước kia đều là tục khí quê mùa bông vải đồ lót, hôm nay Tiểu Quân quần lót kiểu dáng đã là rực rỡ muôn màu, riêng này kiện phần hồng quần lót viền tơ ta chính là lần thứ nhất chứng kiến.

"Ah..... Làm cái gì, đây là cái gì tư thế nha?"

Đầu cặc lớn đỉnh tại Tiểu Quân giữa hai chân, nàng mới đột nhiên tỉnh ngộ, nhin không được lớn tiếng chất vấn.

"Cái tư thế này rất thoải mái, người thử một chút."

Ta không cần rất chuẩn xác nhắm ngay trơn bóng miệng lồn, ướm át dính tương dĩ nhiên là sẽ dẫn đạo của ta đầu cặc lớn tiến vào chặt khít vô cùng lỗ lồn. Ta không chút nào dừng lại, đem đại nhục bông o0o đâm vào chỗ sâu nhất.

"Ôi..... Người ta cũng không phải tiểu Cầu..... Ô....."

Lỗ lồn tại nút vào đại nhục bông của ta, Tiểu Quân cái miệng nhỏ nhắn càng không ngừng rên rỉ. Ta một hồi gấp rút, nhanh như tia chớp, nặng như thiên quân, Tiểu Quân chỉ có thể lần nữa chửi bới nói:"Nhẹ một chút á..., thật là một cái đại thằng khốn."

"Thoải mái sao?"

Tốc độ của ta chậm lại, vừa thô vừa to quy đầu nhẹ nhàng mà ma sát hai mép lồn, sâu hơn sâu gai đất nhập.

"Ân..... Ân..... Không biết."

"Cái gì không biết? Thoải mái tựu thoải mái, không thoải mái tựu đổi lại tư thế."

"Đổi cái gì đổi !" cái tư thế này tựu cái tư thế này á..... Ô..... Như thế nào là lạ hay sao? xấu hổ đều mắc cỡ chết được."

"Đúng vậy a, lưu nhiều như vậy nước, thật sự mắc cỡ chết được."

"Lý Trung Hàn, người lại cười, tiếp theo tựu không để cho người đụng phải."

"Uy hiếp ta? Xem ta như thế nào thu thập người."

Ta lặng lẽ mở ra Tiểu Quân hai tay, rất nhanh nhéo ở nàng nách, xứng dùng cao tốc đút vào, nhớ nhớ trầm trọng hữu lực, lại để cho Tiểu Quân kiến thức đến của ta cường hãn.

"Ai nha, như thế nào gãi người ta ngứa à? ah..... Không muốn, cứu mạng, ca....."

"Ta muốn một bên gãi người ngứa một bên làm người, nhìn người còn dám uy hiếp ta sao?"

"Ah, ca, Tiểu Quân sai á! Tiểu Quân biết rõ sai đến lợi hại, ca ca tha thứ Tiểu Quân á..... Ah....."

"Đem hai chân mở ra điểm."

"Ô....."

Một đôi thon dài đuôi ngọc trắng tấp tách ra, ẩm ướt chất lỏng theo cửa huyết không ngừng tràn ra, chảy tới bên đùi, có lẽ rất nhanh sẽ nhỏ giọt trên mặt đất. Không nghĩ tới Tiểu Quân nhiều như vậy nước, ta ưng thuận cho nàng sửa một cái tên, gọi là nhiều chất lỏng hồ ly.

"Đem bờ mông vênh lên một thứ hai điểm."

Ta lớn tiếng mệnh lệnh.

"Ô....."

Một trường mê người bờ mông chỉ lên thiên không, mượt mà hai mông gian một đoá yêu dị lỗ đít (~!~) đang tách ra lấy.

Lỗ đít (~!~) mắt như tình nhân cái miệng nhỏ nhắn lúc bế lúc khai mở, xấu hổ mà nở ra nhàn nhạt óng ánh, như mưa lộ giống như thanh tịnh, như hoa mật giống như đặc dính. Ngón tay của ta cạo nhẹ một điểm bỏ vào trong miệng, ngọt ngào thậm chí có điểm hương thơm. Úc, không thể nào? Thật sự người cũng như tên?

"Ô..... . bỗng chốc tử dùng sức, thoáng cái lại dừng lại, thật đáng ghét....."

Tiểu Quân nhỏ giọng ồ ào.

"Tiểu Quân, ca muốn thè lưỡi ra liếm người lỗ đít."

Ta tham đốt mà liếm liếm bờ môi.

"Người nói láo : đánh rắm !" không phải, là ta sẽ phóng rắm thí, nhìn người còn thè lưỡi ra liếm không thè lưỡi ra liếm? Không chú trọng vệ sinh đại thẳng khốn."

Tiểu Quân khẩn trương mà quay đầu mắt to.

"Tiểu Quân....."

"Không được !" kiên quyết không đồng ý, buồn nôn chết rồi."

Đang muốn tiếp tục cầu xin Tiểu Quân, bên cạnh bộ đàm phát ra kêu to. Trong nội tâm của ta mắng to điện thoại tới không phải lúc, rơi vào đường cùng đành phải chuyển được, Thượng Quan chim quyền giòn Thanh Nói:"Tổng giám đốc, quách thư ký muốn gặp người."

"Úc, người làm cho nàng vân...vân đợi một tý."

Trong nội tâm của ta phát run. Trong công ty dám trực tiếp xông phòng làm việc của ta người ngoại trừ Đái Tân Ni cùng Tiểu Quân bên ngoài, cũng chỉ có Quách Vệnh Nhân .

"Nàng nói súp lạnh tựa không dễ uống ."

Thượng Quan chim quyền chần chờ một chút, tiếp tục nói.

"Súp?"

Ta ôm Tiểu Quân ngồi vào ghế da lên, đại nhục bỗng o0o toàn bộ chặt chẽ mà cắm ở trong khe lõn nàng, chọc vào rất đầy, một điểm khe hở đều không có, ta sợ hãi thán phục Tiểu Quân dung người chi lượng.

"Đối với, quách thư ký nói súp phải nhân lúc còn nóng uống."

Thượng Quan chim quyền giải thích lúc, ta tin tưởng Quách Vệnh Nhân giờ phút này ngay tại nàng bên cạnh.

"Vậy được rồi, để cho nàng đi vào."

Đóng lại bộ đàm, ta nhanh chóng đem máy tính kéo đến trước mặt, Tiểu Quân ngẫm hiểu, lập tức ngồi ngay ngắn ở trên đùi của ta.

"Đại sắc lang, đại thằng khốn, đã biết rõ khi dễ ta !" như vậy thô đồ vật, người ta cái đó chịu được !" hừ, lần sau lại khi dễ ta, ta mượn cái kéo "Răng rắc" bồng chốc toàn bộ cắt đứt."

Tiểu Quân một bên nói thầm, một bên loạn xạ theo như gây ra dòng điện não bàn phím. Ta âm thầm buồn cười, nhin không được néo néo nàng dưới váy ngắn mỏng dính nhỏ.

Tiểu Quân vừa định nảy sinh ác độc, Quách Vịnh Nhân vừa vịn đẩy cửa tiến đến. Tuy nhiên cơ hồ mỗi ngày đều nhìn thấy Quách Vịnh Nhân, nhưng nàng đều khiến ta cảnh đẹp ý vui, nặng trĩu ním vú đem bộ ngực đường cong phác họa được rất hoàn mỹ. Ở công ty, Quách Vịnh Nhân ăn mặc thập phần bảo thủ, dù là như thế, nàng thành thực bộ dạng thù mị hay là tán mát ra hùng hổ dọa người sức hấp dẫn.

"Tiểu Quân đã ở nhà?"

Quách Vịnh Nhân giương lên loan nguyệt giống như lông mày, trong tay nâng một cái giữ ấm hũ, trong bầu đại khái vậy là cái gì súp . Kỳ thật Quách Vịnh Nhân nấu canh tiêu chuẩn so ra kém dì, nhưng mỗi đạo súp đều hoặc nhiều hoặc ít có chứa thuốc Đông y vị, sau khi uống, ngủ ngon, ăn được ngon. Ta nhiều lần hỏi Quách Vịnh Nhân những này trong súp thả cái gì đó, có phúc đáp đều là thần bí cười.

"Nhân tử tốt."

Tiểu Quân tay tại phát run, nàng liền nhìn Quách Vịnh Nhân dừng khí đều không có. Vừa thô vừa to còn thít cắn ở nhỏ trong nhục huyết, xác thực làm khó nàng. Bất quá từng có trước đó lần thứ nhất kinh nghiệm, Tiểu Quân biểu hiện được trấn định nhiều hơn, nàng chơi gây ra dòng điện não trò chơi, luống cuống tay chân tầm đó, vẫn không quên vừa nhắc bờ mỏng ỡ, uốn éo bồng chốc eo nhỏ, Quách Vịnh Nhân nhìn ở trong mắt, cũng chỉ đem làm nàng là tiểu hài tử hiếu động.

"Ha ha, hai người các người huynh muội cảm tình thực không phải giống như tốt, bất quá cái này súp là cho ca của người điều bổ thân thể, Tiểu Quân cũng đừng có uống."

"Không uống, hương vị là lạ."

Tiểu Quân quơ quơ cái đầu nhỏ, đối với cái kia giữ ấm hũ tránh chi e sợ cho không kịp bộ dạng.

Ta âm thầm buồn cười, vịn Tiểu Quân bờ hông Ộ hướng lên cả đỉnh vài cái, đem Tiểu Quân cổ căn đều đỉnh đỏ lên.

Quách Vịnh Nhân cũng không tức giận, nàng tỉ mỉ theo giữ ấm trong bầu lấy ra một cái nhựa plastic chén, đổ ra hắc như mực đậm nước canh.

Ai, nếu như nói là nước thuốc cái kia càng chuẩn xác chút ít. Ta nhúu nhúu mày, tiếp nhận nàng truyền đạt nước canh uống một hơi cạn sạch, may mắn cửa vào chua ngọt, miễn cưỡng có thể chịu được.

Chỉ là uống đến chén thứ hai lúc, đại nhục bổng của ta đột nhiên trở nên càng thêm nóng cứng rắn, Tiểu Quân trong khe lồn cũng trở nên dị thường chặt khít, ngồi ở ta trên đùi Tiểu Quân phát ra khó có thể phát giác anh anh âm thanh. Ta chấn động, vừa định hỏi Quách Vịnh Nhân, bộ đàm lần nữa vang lên, lần này Thượng Quan chim quyền nói cho ta biết, La Tất, Trương Tư Cần cũng tới.

Không chỉ Trương Tư Cần đã đến, cả anh tuần tiêu sái Trương Đình nam cũng theo đuôi mà vào. Hắn nhìn về phía trên so trước kia trầm ổn rất nhiều, thực ứng "Chia tay ba ngày, lau mắt mà nhìn" Lời nói.

Làm như kt đại cổ đông, Trương Tư Cần có thể nói có uy tín danh dự, thực lực của hắn thâm bất khả trắc, không người nào dám lãnh đạm hắn, ta càng không có lãnh đạm Trương Tư Cần ý tứ, chỉ là trên đùi Tiểu Quân để cho ta không cách nào đứng lên cùng hắn nắm tay. Làm một cái "Thỉnh"

Đích thủ thế, ta xấu hổ mà đem thân thể tựa ở ghế da lên, tiếp tục hưởng thụ Tiểu Quân mang đến sung sướng.

La Tất vẫn đối với ta vô cùng cung kính, ta cùng hắc tằm đó không cần khách khí. Hắc vừa ngồi xuống, tựa cười ha ha, "Tiểu Quân, hiện tại ở phòng ở còn thoải mái a?"

"Cám ơn La tổng. Phòng ở rất tốt, lông tơ em bé cũng rất nhiều, ta rất ưa thích."

Gặp người nhiều, Tiểu Quân cũng không dám lộn xộn, thật sự chơi gây ra dòng điện não trò chơi.

"Ưa thích là tốt rồi. Nghe nói Trung Hàn nhìn trúng Bích Vân sơn trang, vừa vặn Trương Tư Cần cũng có ý qua tay năm tròng Bích Vân sơn trang phòng ở, cho nên ta tựa mời hắc tới với người nói chuyện."

La Tất nhìn về phía trên sáng khoái tinh thần, hắc tại kt ở bên trong một mình đảm đương một phía, đem kt quản lý được ngay ngắn rõ ràng.

"Hiện tại phòng thành phố mềm nhũn, Bích Vân sơn trang chỗ xa xôi. Tuy nhiên ta thích, nhưng chuyện này còn phải hỏi Tiểu Quân, nàng nếu như đáp ứng, ta lập tức mua."

Ta cười lớn đem Tiểu Quân mang lên trước sân khấu, Trương Tư Cần cùng La Tất tựa không có ý tứ lại để cho Tiểu Quân tránh né. Ngược lại là Quách Vệnh Nhàn muốn tránh né, ta lung lay tay nói: "Quách thư ký lưu lại cho ta làm tham mưu, dù sao đơn giá qua trăm triệu biệt thự hay là cần thận trọng."

"Tốt, tổng giám đốc."

Quách Vệnh Nhàn xa xa mà tìm một vị trí tọa hạ : ngồi xuống. Rất được thể, rất hào phóng, ta càng ưa thích nàng. Đợi lát nữa phải nghĩ biện pháp

cùng nàng hoan ái một phen, bốn mươi tuổi nữ nhân khả ngàn vạn không thể để cho nàng bị đói.

"Ta..... Ta cái gì cũng đều không hiểu a !""

Tiểu Quân sẽ không có hào phóng như vậy . Trương Đình nam như lửa ánh mắt làm cho nàng không biết làm sao, huống chi còn có cự vật tràn ngập lỗ lồn, nàng ở đâu còn có thể cân nhắc càng nhiều nữa chuyện?

"Người chỉ cần nói có thích hay không Bích Vân sơn trang thì tốt rồi."

Ta cười nói.

"Bích Vân sơn trang có nước sao?"

Tiểu Quân ưa thích nước, nàng tại Giang Hà ở bên trong có thể như cá đồng dạng linh hoạt.

"Có, có một đầu rất thanh, rất dài sông, nước sông có thể trực tiếp dùng để uống."

Trương Tư Cần trả lời ngay.

Tại hắn trong suy nghĩ, Tiểu Quân là lòng hắn trong mắt con dâu. Trương Đình nam cùng truy Tiểu Quân, nhất định không thể thiếu hắn cố động.

"Giỏi quá ờ, về sau ta muốn uống nước tựu đi trong sông "Ọt ọt, ọt ọt" mà uống."

Tiểu Quân quay đầu lại hướng ta ngọt ngào cười cười, ta thừa cơ lại đỉnh nàng hai cái, Tiểu Quân sắc mặt lập tức đại biến, hung hăng trừng ta liếc.

"Trương bá bá, đã Bích Vân sơn trang tốt như vậy, ta muốn toàn bộ đều đã muốn."

Tiểu Quân rõ ràng cho thấy trả thù ta.

Nàng nhất định cho rằng ta sẽ chấn động, cho nên vừa nói xong, nàng ha ha mà lớn tiếng không nhẽo cười, cười đến có chút xấu.

Nào biết ta cùng với Quách Vĩnh Nhân trao đổi bổng chốc ánh mắt sau, đối với Trương Tư Cần gật đầu nói: "Tự theo như Tiểu Quân ý tứ, năm tràng ta toàn bộ mua. Cụ thể chi tiết tỉ mỉ kính xin Trương đại ca an bài cái thời gian nghiên cứu bổng chốc, những sự tình này vụ ta toàn quyền ủy thác quách thư ký tiến hành."

Trương Tư Cần hiển nhiên rất động dung. Bởi vì bất động sản đang tàn lụi, thoảng cái vận dụng hơn năm tỷ tài chính đi mua sắm biệt thự, đó là tương đối lớn thủ bút, hơn nữa ta ủy thác chỉ nhân là hãn đũa đã nhiều năm tình nhân trong mộng, cái này nội tâm của hãn rung động có thể nghĩ. Kỳ thật, ta cũng muốn tại này kiện sự tình lên đem Quách Vĩnh Nhân triệt để chinh phục, ta muốn cho Quách Vĩnh Nhân biết rõ ta là cỡ nào tín nhiệm nàng, có đôi khi tín nhiệm một người so yêu một người lại càng dễ đạt được trung thành.

Quách Vĩnh Nhân hướng ta quăng đến so mặt trời còn sáng ánh mắt, trong nội tâm của ta ấm áp. Tuy nhiên tuổi kém không nhỏ, nhưng ta cùng với nàng tâm đó có ăn ý, loại này ăn ý không phải dựa vào bồi dưỡng, mà là dựa vào duyên phận.

Đang ngồi ngoài trừ Tiểu Quân là newbie bên ngoài, đều là người từng trải, bọn hãn theo Quách Vĩnh Nhân ánh mắt tự nhìn ra mánh khéo, nhất là Trương Tư Cần, hãn bất đắc dĩ mà phát ra một tiếng than nhẹ. Theo như đi nội lời nói nói, tư nhân thư ký tự là thiệp thân thư ký, cơ hồ sở hữu tất cả thiệp thân thư ký đều cùng thủ trưởng phát sinh siêu hữu nghị quan hệ, bởi vì song phương đều cần đem quan hệ thăng hoa, thu hoạch lẫn nhau tín nhiệm.

"Được rồi, vốn ta cũng muốn lưu một tràng chính mình dùng. Đã Tiểu Quân đã mở miệng, ta cũng sáng khoái một điểm, có thời gian chúng ta ăn ăn cơm, tâm sự. Ha ha, Tiểu Quân lớn lên càng ngày càng xinh đẹp."

Trương Tư Cần trong lời nói có thể nói ý vị thâm trường, trong lời nói có chuyện, trở thành toàn bộ Bích Vân sơn trang giao dịch, cũng thành toàn bộ ta cùng với Quách Vịnh Nhân. Hắn sở dĩ làm như vậy, đơn giản hi vọng ta có thể thành toàn con trai bảo bối của hắn, thương nhân tại thương nói thương, vì đạt được Tiểu Quân cái này con dâu, hắn nguyện ý mất đi thêm nữa....

Ta sợ hãi thán phục Trương Tư Cần hơn người thủ đoạn.

"Tiểu Quân xác thực càng ngày càng xinh đẹp. Ai nha, ngay cả ta cũng ưa thích được muốn chết. Có thời gian lời nói, Tiểu Quân tự đi Sở Huệ chị dâu trong tiệm nhìn một cái, vừa ý cái gì mượn cái gì, toàn bộ xem như La Tất ca ca đưa."

La Tất trông mắt một mực không có ly khai qua Tiểu Quân. Người khác sáng khoái, nói ra lời nói cũng có tám chín phần thiệt tình. Ta đặc ý ngoài cũng âm thầm lo lắng, ngoài sáng ưa thích Tiểu Quân người đã rất nhiều, vụng trộm ưa thích Tiểu Quân càng không biết có bao nhiêu.

"Ôi....."

Tiểu Quân đột nhiên phát ra một tiếng rên rỉ, nhỏ nhắn xinh xắn thân hình nằm ở trên bàn công tác. Mọi người chấn động, vừa định hỏi làm sao vậy, Tiểu Quân lại từ trên mặt bàn nâng người lên, "Không có việc gì. Nhưng có thể là buổi tối hôm qua ăn quá nhiều kem, hiện tại bụng có đau một chút."

Ta âm thầm buồn cười, bụng muốn đau buổi tối hôm qua nên đau, như thế nào sẽ chờ tới bây giờ mới đau. Bất quá Tiểu Quân nói lời, có ai không tin? Kỳ thật Tiểu Quân là "Đi tiểu", nếu như không phải đại nhục bồng của

ta được co rút nhanh âm đạo bao khóa, ta cũng sẽ nghĩ lầm Tiểu Quân là đau bụng."Đi tiểu" Là Tiểu Quân cao trào biểu tượng. Ai, nàng còn nước tiểu không ngừng, run không ngừng, ta chân ái chết nàng.

"Như vậy không được, nhanh đi xem bác sĩ."

Trương Tư Cần sốt ruột mà đứng lên. Thật là kỳ quái, hãn bán năm tràng qua trăm triệu biệt thự cho ta cũng không gặp hãn khẩn trương như vậy.

Trương Đình nam cũng đi theo đứng lên. Ân, hai người đứng chung một chỗ, một cái đầu trọc mũi tẹt, một cái to lớn cao ngạo anh tuấn, tướng mạo như thế cách xa, thật khó tin tưởng là hai cha con. Dù vậy, ta cũng hâm mộ Trương Đình nam, dù sao hãn có phụ thân, mà ta ngay cả phụ thân là cái dạng gì nữa trời cũng không biết. Duy nhất có thể an ủi chính là, dì đã từng đã từng nói qua cha ta cùng ta quả thực một cái bộ dáng, đều là anh tuấn tiêu sái, ngọc thụ lâm phong.

"Đừng á, ta nghỉ ngơi một chút là tốt rồi."

Tiểu Quân vừa mềm nhuyễn mà gục xuống, như thác nước tóc dài rủ xuống tán lác tại bóng loáng trên mặt bàn, lưỡi biếng khí chất đập vào mặt, thậm chí có bảy tám phần Sở Huệ bóng dáng. Ta trước kia còn tưởng rằng Sở Huệ lưỡi biếng vô địch thiên hạ, nhưng hôm nay Tiểu Quân tự để cho ta kiến thức đến lưỡi biếng cũng không phải Sở Huệ mới có đặc sắc.

TỶ PHU VINH DỰ

Tiểu Thủ Chương
www.dtv-ebook.com

Chương 60: Năm cái

"Công ty có chữa bệnh và chăm sóc thất, đợi lát nữa ta cùng Tiểu Quân đi vào trong đó nhìn xem."

Quách Vịnh Nhàn thản nhiên nói.

"Chúng ta đây trước hết cáo từ. Bích Vân sơn trang chuyện ta sẽ liên hệ quách thư ký , đợi lát nữa tựu phiên toái quách thư ký trước mang Tiểu Quân nhìn bệnh, Tiểu Quân thân thể trọng yếu nhất."

Trương Tư Cần chà xát hai tay, lại dặn dò vài câu, mới vội vàng ly khai. Trương Đình nam cũng là vẻ mặt không bỏ mà cáo từ, mềm nhũn Tiểu Quân thủy chung cả đầu đều không có nâng lên.

La Tất cũng muốn cáo từ, ta lại như có điều suy nghĩ mà nói:"La tổng, ta thích một chín tám mốt năm Bordeaux."

"Ha ha, tạp bang nhà hàng có, lúc nào chúng ta lại đi họp gặp?"

La Tất hiểu ý cười to, tạp bang nhà hàng là địa bàn của hắn, hắn đương nhiên biết rõ Bordeaux.

"Qua mấy ngày."

Ta cũng cười to.

"Tốt, người quyết định, ta an bài."

La Tất gật gật đầu.

La Tất vừa rời đi, Quách Vịnh Nhân mượn lên trên bàn công tác giữ ấm hũ. Trong lúc lơ đãng, nàng hồ nghi mà quét phủ phục tại trên bàn công tác Tiểu Quân liếc, "Tổng giám đốc, ta đi toilet giặt rửa giữ ấm hũ."

Nàng không hề giống những người khác như vậy quan tâm Tiểu Quân đau bụng, càng không có mang nàng đi chữa bệnh và chăm sóc thất ý tứ.

"Tốt, cảm ơn Vịnh Nhân tử."

Ta vội vàng gật đầu, đầu óc lại phun lên một cái người can đảm ý niệm.

Quách Vịnh Nhân có chút than nhẹ, quay người đi vào toilet. Ta gọi ra một miệng lớn khí, Ôn Nhu mà xô dịch Tiểu Quân bờ mông, rút...ra đại nhục bồng o0o. Đại nhục bồng o0o bên trên dính đầy màu ngà sữa bài tiết vật, nghe nói nữ nhân ở cực độ cao trào lúc mới giống như này hơn màu ngà sữa bài tiết vật.

Ta rất nhanh sửa sang lại tốt quần áo, như ôm tiểu hài tử tựa như đem Tiểu Quân ôm lấy. Đi đến trước sofa, vừa đem Tiểu Quân buông, bên tai tự truyền đến Tiểu Quân Ôn Nhu đây này lẩm bẩm:"Ca..... I love you."

Ta chân mềm nhũn, bổ nhào tại Tiểu Quân trên người, nhìn qua hồng hồng cặp môi thơm, ta hôn lên đi. Cánh môi là như thể hương vị ngọt ngào mềm mại, ngậm lấy còn muốn lại ăn, một đầu nhỏ tinh linh sờ chút đầu lưỡi của ta, Thiên Địa to lớn cũng cũng chỉ có ta cùng Tiểu Quân hai người.

"Nhỏ hàn, người có phải hay không hơi quá đáng?"

Quách Vịnh Nhân đột nhiên xuất hiện tại ghế sofa sau không xa, ánh mắt của nàng rất rõ ràng lộ ra một ít tức giận.

1"Các người từ lúc nào bắt đầu?"

Quách Vịnh Nhân cảm thấy rất kỳ quái mà xem ta.

"Tám năm trước, hoặc càng lâu xa một lần;."

Ta Ôn Nhu mà trao phạt nhỏ sam biện "" Người dì, đừng biết rõ việc này sao?"Quách Vịnh Nhân nhỏ giọng hỏi.

"Tạm thời không biết, cũng không có ý định lại để cho bọn hăn biết rõ. Ta rất rõ ràng chuyện của chúng ta không có khả năng ẩn cách tất cả mọi người, đặc biệt là Vịnh Nhân tử, người là thư ký của ta, cũng là tử tử của ta. Ta không chỉ một lần đã từng nói qua người là người mà ta tín nhiệm nhất, ta hi vọng người có thể tiếp nhận ta cùng với Tiểu Quân tình cảm lưu luyến. Có một số việc, đặc biệt là sinh lý phương diện chuyện, người cái này làm tử tử nhất định phải nhiều hơn trợ giúp Tiểu Quân."

"Ta..... Ta biết rõ, thế nhưng mà vấn đề này quá ngoài ý muốn ."

"Ngoài ý muốn chuyện nhiều lắm. Ta đã bị đấu súng, nhưng người biết ta vì cái gì được người khác đấu súng sao? biết là người nào muốn giết ta sao? Vịnh Nhân tử, người nhất định không biết. Cho nên..... Cho dù ta rất ưa thích Vịnh Nhân tử, nhưng ta hi vọng người tỉnh táo vài ngày, cân nhắc bổng chốc phải chẳng tiếp tục đi theo ta. Nếu như người phải ly khai ta, ly khai kt, ngoại trừ cái kia tràng phòng ở bên ngoài, ta còn có thể cho người 2000 vạn."

"Người muốn đuổi ta đi?"

Quách Vịnh Nhân bi thương mà xem ta.

"Không, ta như thế nào sẽ đuổi người đi !" chỉ là của ta yêu Tiểu Quân, Tiểu Quân tâm địa thiện lương, nàng biết rõ người rất tài giỏi, rất có thể trợ giúp ta, cho nên Tiểu Quân nhất định sẽ tiếp nhận người . Nhưng là, người không cách nào tiếp nhận ta cùng với Tiểu Quân quan hệ, ta sẽ thật đáng tiếc."

Đây là ta một viên đá từng cái điều gian kế. Kỳ thật ta vừa rồi tự cảm thấy được Quách Vịnh Nhân phát hiện Tiểu Quân khác thường, bằng nàng phong phú kinh nghiệm, nhất định hiểu rõ Tiểu Quân đau bụng hoàn toàn giả dối hư ảo, chỉ là nàng không cách nào khẳng định Tiểu Quân phải chăng cùng ta có vi phạm luân thường quan hệ. Ta tự lấy đây là cơ hội, biết rõ Quách Vịnh Nhân sẽ ở toilet nhìn xem, cũng đại xem công khai ngả bài, bức nàng tiếp nhận Tiểu Quân.

Tiểu Quân từ lần trước khuất phục tại Đường Y Lâm sau, ta cũng có thể thấy được nàng tâm địa thiện lương, dù là nếu không nguyện ý ta cùng với những nữ nhân khác cùng một chỗ, cũng sợ ném chuột vỡ bình, sợ phiền phức tình nháo đại. Cho nên, ta dám khẳng định Tiểu Quân lần này như cũ sẽ ngầm đồng ý ta cùng với Quách Vịnh Nhân quan hệ.

Quách Vịnh Nhân có chút kích động, "Ta có thể đi đâu? Chỉ có tại đây mới được là của ta thuộc sở hữu, chỉ có người mới có thể thỏa mãn ta. Ta vĩnh viễn sẽ không ly khai người, cho dù người muốn đuổi ta đi, ta cũng không đi."

Ta nở nụ cười, Quách Vịnh Nhân lời nói đã cho thấy nàng có thể tiếp nhận Tiểu Quân. Từ trên ghế salon đứng lên, ta hướng Quách Vịnh Nhân ôn nhu nói: "Ta hiện tại tự muốn thỏa mãn người."

Nước mắt theo Quách Vịnh Nhân chảy ra, nàng bất đắc dĩ mà thở dài nói: "Kỳ thật ta ưng thuận sớm chút biết rõ đây hết thảy. Dù sao người tính dục quá mạnh mẽ, Tiểu Quân thật xinh đẹp, tình cảm của các người lại tốt như vậy."

"Thực xin lỗi, Vịnh Nhân tỷ, ta không phải nam nhân tốt."

Ta đi về hướng Quách Vịnh Nhân, nhẹ nhàng mà đem nàng kéo vào trong ngực.

Giờ khắc này, ta cũng không kiêng kị Tiểu Quân trông thấy ta cùng với Quách Vịnh Nhân tán tỉnh.

Quách Vịnh Nhân lần nữa tản mát ra thành thực nữ nhân cái kia không thể ngăn cản hấp dẫn, ôm đẩy đà thân thể, ta nhận thức lấy nhục cảm mang đến dục vọng. Năm bắt Quách Vịnh Nhân núm vú, ta không nỡ buông tay, nặn một cái, Quách Vịnh Nhân phát ra rất nhỏ thở dốc nói: "Đừng..... Đừng như vậy, Tiểu Quân tại....."

"Lại để cho Tiểu Quân học một ít cái gì gọi là yêu."

Ta đem Quách Vịnh Nhân kéo đến trước sofa đào lên cự vật, cự vật nộ bất, cứng rắn nóng. Quách Vịnh Nhân nhìn Tiểu Quân liếc, chậm rãi tọa lạc tại trên ghế sa lon, nắm của ta cự vật do dự liên tục.

Gặp ta nhưng kiên trì, nàng bất đắc dĩ mở ra khêu gợi miệng rộng, đem cự vật một nuốt mà vào, đôi mắt đẹp nhắm lại, một khóa trên châu giống như nước mắt theo lông mi thật dài lên lăn xuống, nhỏ tại của ta cự vật lên.

"Úc, Vịnh Nhân tử. Đối với, cứ như vậy ngâm. úc, Tiểu Quân, người mau đến xem xem, nhìn xem Vịnh Nhân tử tử như thế nào làm cho."

Ta như si mê như say sưa, dòng điện rậm rạp toàn thân. Theo phun ra nuốt vào nhanh hơn, Quách Vịnh Nhân tựa hồ càng ngày càng si mê, nàng liếm mút kỹ xảo xuất thần nhập hóa, đại nhục bồng của ta cứng rắn e rằng pháp lại cứng rắn. Thật đáng tiếc, Tiểu Quân cũng không có nhìn qua, nàng như cũ cuộn rút lấy, chỉ có thân thể mềm mại đang run rẩy. Nàng tại hận ta sao?

"Nhỏ hàn."

Quách Vịnh Nhân nhổ ra đại nhục bồng o0o, nàng mở to mắt xem ta, trong ánh mắt toát ra phức tạp tình cảm.

Bốn mươi tuổi nữ nhân một khi đẩy ra tình cảm, sẽ không chỗ nào cố kỵ, yêu được oanh oanh liệt liệt, liễu lĩnh, nàng cực nóng ham muốn như là Giang Hà vỡ đê, một phát không thể vãn hồi. Ta biết rõ Quách Vịnh Nhân khát vọng được cắm vào, nếu như không phải Tiểu Quân tại bên người, nàng nhất định sẽ đem linh hồn của ta toàn bộ thôn phệ.

Ta Ôn Nhu mà cỡi Quách Vịnh Nhân xiêm y, nhìn xem nàng một thân đầy đà tuyết trắng thân thể, ta xúc động mà để lên đi, vừa thô vừa to cứng rắn còn thật rất dễ dàng tự cắm vào ẩm ướt mật huyết. Cái này trong nháy mắt, Quách Vịnh Nhân gọi đồng dạng Câu Hồn Đoạt Phách.

"Ờ."

Kích tình của ta lập tức như bão tố.

Tại Tiểu Quân bên cạnh ân ái là cái gì tư vị? Ta nghĩ tới ta thể nghiệm đã đến, mãnh liệt hưng phấn ngoài, ta còn cảm thấy đặc biệt khẩn trương. Quách Vịnh Nhân cũng rất khẩn trương, chúng ta đều tại lưu ý Tiểu Quân phản ứng, căn bản không cách nào hưởng thụ tình ái niềm vui thú, ta thậm chí lo lắng Tiểu Quân sẽ nhảy dựng lên đem ta đòn hiểm một phen sau đoạt môn mà đi.

Nhưng Tiểu Quân một mực không có động, từ đầu đến cuối nàng đều không có xem ta cùng Quách Vịnh Nhân liếc, mà là một mực cuộn tại ghế sofa ở bên trong, ta kỳ vọng trái ôm phải ấp mộng đẹp cũng lập tức thất bại.

Quách Vịnh Nhân phát giác được ta lòng có không chuyên tâm, nàng càng là áp lực, mê người gọi đã không có, chỉ có vô hạn u oán cùng si ngốc ánh mắt. Ta không biết làm thế nào, chỉ có thể dốc sức liều mạng co rúm dương vật ngưng tụ chú ý của ta lực.

Quách Vịnh Nhân bất đắc dĩ Địa Biến đổi mấy cái tư thế, bỗng nhiên phát ra một ít rên rỉ, xụi lơ tại trên ghế sofa, mà ta như cũ không có vẻ mặt

đỏ hồng Quách Vịnh Nhân chẳng quan tâm dư vị khoái cảm liền hướng ta ngay cả nháy mắt, đại khái là muốn ta an ủi Tiểu Quân. Ta tâm hoảng sợ mà rút...ra cảm ở nàng trong mật huyết đại nhục bỗng oOo,"PHỐC" một tiếng vang nhỏ, trong mật huyết chảy xuôi ra rất nhiều chất nhầy, chất nhầy theo xoã tung lông lồn nhỏ tại trên ghế sa lon.

Ta nhất thời luống cuống tay chân, quay người tìm giấy lau, Quách Vịnh Nhân cũng cuống quít mà từ trên ghế salon đứng lên, một mạch chạy chậm tiến vào toilet. Ta vừa đem trên ghế sa lon chất nhầy lau sạch sẽ, Tiểu Quân lại giãn ra thân thể mềm mại, lười biếng mà theo ghế sofa đứng lên, nhân nhật nhìn ta liếc, duỗi ra năm rể hành bạch ngón tay mềm mại đầu,"Năm cái ."

Mắt của ta hạt châu đi lòng vòng, trơ mặt ra nói:"Hắn là sáu cái, tăng thêm Tiểu Quân."

"Ta không tính, ta chỉ là của người biểu muội."

Tiểu Quân một bên chải vuốt đầu tóc rối bời, một bên nhỏ giọng nói thầm.

Ta tâm xiết chặt, vừa định ôm lấy Tiểu Quân, nàng đột nhiên như đầu cá chạch đồng dạng theo hai cánh tay của ta gian trơn tuột,"Ca, ta hơi mệt chút, về nhà trước."

Nói xong, cũng không quay đầu lại tự đi.

Cũng không biết ta phải hay là không hoa mắt, Tiểu Quân quay người lập tức, hốc mắt giống như có chút hồng. Ta quần áo không chỉnh tề cũng không dám đuổi theo ra đi, đành phải đôi mắt - trông mong mà nhìn xem nàng biến mất tại trong tầm mắt của ta.

"Tiểu Quân tức giận."

Quách Vĩnh Nhân cởi bỏ bàn chân theo toilet thò ra nửa người, sóng lớn sóng mái tóc tại tú lệ khuôn mặt chập chờn lấy, che ở nửa bên mặt, lại che không được nồng đậm u buồn.

"Đúng vậy a, xem ra ta quá nóng nảy, ta chỉ muốn cho Tiểu Quân tiếp nhận người."

Ta có chút uế oải.

"Người đúng là điên cuồng !" Tiểu Quân vẫn còn con nít, nàng thích người, so với chúng ta thích người càng cường liệt, càng ích kỷ, thế nhưng mà người....."

Quách Vĩnh Nhân như Đại tỷ tỷ đồng dạng trách cứ ta.

Ta thật dài mà thở dài nói:"Ta biết rồi."

"Vậy bây giờ nên làm?"

Quách Vĩnh Nhân cầm một đầu khăn lông ướt, lau sạch nhè nhẹ hạ thế của ta, sáng bóng rất cẩn thận, rất Ôn Nhu.

"Ta sẽ giải thích Tiểu Quân, trở về hò hét nàng có thể."

Ta tin tâm tràn đầy.

"Ai, thật sự là nghiệt duyên."

"Thay ta bảo thủ bí mật, tựu là đối với Vương Di cũng không thể nói."

Ta dặn dò lấy.

"Ân."

Quách Vĩnh Nhân nắm mắt ngựa của ta, đại khái là muốn cho đại nhục bổng của ta nhuyển xuống.

"Vĩnh Nhân tử, ta còn không có có bản, ta còn muốn muốn."

Chăm chăm vào Quách Vĩnh Nhân vú lớn, ta liếm liếm làm lịch bờ môi.

"Lập tức tựu khởi hành chính hội nghị , các loại khai mở hết sẽ sau lại nói."

Quách Vĩnh Nhân ôn nhu nói.

"Ân."

Ta bỗng nhiên nhớ tới còn có cái hành chính hội nghị.

Hành chính hội nghị lên, không thể tranh luận mà thông qua Quách Vĩnh Nhân đảm nhiệm kt phó tổng quản lý kiêm tổng giám đốc thư ký. Cái này mặc cho mệnh mà ngay cả Đái Tân Ni đều cảm thấy ngoài ý muốn, bất quá nàng mặt mũi tràn đầy gió xuân, tựa hồ cũng không đem chuyện này để ở trong lòng. Y - www.

Ta không có tâm tư hợp, đầy trong đầu ở bên trong nghĩ đến Tiểu Quân, như thế nào dễ Tiểu Quân là ta trước mắt ưu tiên nhất cân nhắc sự tình.

Hội nghị vừa kết thúc, ta tìm một cái lấy cơ chạy ra kt cao ốc, cao ốc đối diện tựu là phồn hoa buôn bán đường cái, Bách Việt quang công ty bách hóa ngay tại trước mắt ta. Nghe nói Bách Việt quang công ty bách hóa tụ tập toàn bộ thế giới xa xỉ nhất thời thượng nhãn hiệu, có thể dễ Tiểu Quân thứ tốt nhất định ngay tại trong đó.

"Tổng giám đốc, người cũng đi dạo công ty bách hóa?"

Vừa bước vào tráng lệ công ty bách hóa, ta tựu trước mặt gặp được một vị để cho ta con mắt sáng ngời mỹ nữ, là Phàn Ước.

"Nhỏ phiền."

Ta phiền muộn tâm tình quét qua quét sạch. Phàn Ước nhẹ nhàng khoan khoái cách ăn mặc làm cho thân thể của ta tâm nhẹ nhàng khoan khoái, nàng so vài ngày trước xinh đẹp nhiều gấp mười. Không cần thức đêm chiếu cố phụ thân của nàng, Phàn Ước thì có thời gian cùng tâm tình cách ăn mặc chính mình, triệt để trở lại như cũ xinh đẹp như hoa dung nhan.

Ai !" nữ nhân ngàn vạn không thể vất vả, sinh hoạt thích ý nữ nhân luôn nhất mê người . Ta âm thầm thề, muốn lợi nhuận rất nhiều tiền, muốn cho chúng nữ nhân của ta vô ưu vô lự mà sinh hoạt, ta thích đã gặp các nàng ngon lành cảnh đào bộ dạng.

"Trung Hàn ca."

Phàn Ước vội vàng hấp tấp nhìn xem bốn phía, nữ hài tử khả không thói quen được một đại nam nhân dùng nóng rất ánh mắt nhìn xem. Ta chẳng những ánh mắt nóng bỏng, còn đi đến trước nhẹ nhàng mà ôm vai thơm của nàng. Nàng thoát nhìn tựa như muối muối của ta, ca ca ôm muối muối rất bình thường nha.

"Nhỏ phiền, theo giúp ta dạo chơi được không nào?"

Ta nhỏ giọng hỏi.

"Trung Hàn ca, người..... Người lỏng lẻo tay..... Tại đây tiếp cận công ty, sẽ để cho..... Để cho người khác chứng kiến ."

"Sợ cái gì? Đi."

Ta mặc kệ mọi việc, ôm Phàn Ước hướng điện thang cuốn đi đến. Phàn Ước lão đảo hai bước, cũng thuận theo mà dán chặt ta. Ta nhìn lên Phàn Ước liếc, phát hiện nàng đang cười.

Không có gì so chiếm được mỹ nhân cười càng làm nam nhân cảm thấy kiêu ngạo được rồi. Khuỷu tay ở dưới Phàn Ước Ôn Nhu được tựa như một

chỉ con mèo nhỏ, ta không khỏi ôm càng chắc hơn, cái mũi nghe thấy được mùi thơm cũng càng ngày càng đậm.

"Ba của người bệnh khá hơn chút nào không?"

Ta hỏi.

"Không phải rất rõ ràng, cha ta nói muốn cảm ơn người, hẳn muốn gặp gặp người."

Phàn Ước thanh âm nhỏ như muỗi vằn.

"Ta cũng có thể đi xem phụ thân người, buổi tối được không?"

Đối với Phàn Ước phụ thân yêu cầu ta cũng không cảm thấy ngoài ý muốn. Bởi vì ta cùng Phàn Ước không thân chẳng quen, thoáng cái xuất ra một số tiền lớn đến, nếu như ta cùng với Phàn Ước chỉ là giống như đồng sự. Cái kia không thể nào nói nổi. Phụ thân nàng muốn gặp ta, đại khái không cần vì thế cảm tạ ta.

"Ân, bất quá buổi tối phương a di bảo ta đi nhà của người ăn cơm."

Phàn Ước đối với ta sáng khoái mà nhận lời thật cao hứng, nàng cũng là một cái tiểu cô nương, có vui vẻ hay không toàn bộ ghi tạc trên mặt.

"Cơm nước xong xuôi chúng ta lại đi nhìn người cha. Ha ha, xem ra ta dì rất thích người, nàng lão nói người tốt."

Ta nói rất đúng lời nói thật, thiện lương nhu nhược nữ nhân rất được nam nhân cùng trưởng bối yêu thương, làm dì càng là ưa thích con của mình tức hoàn toàn ở nàng trong lòng bàn tay. Về phần quật cường Đái Tân Ni ta dì ngược lại cảm mạo, chỉ là bởi vì ta thích, cho nên dì cũng biện pháp. Ai, ta thực hi vọng Đái Tân Ni về sau có thể nhiều theo dì.

"Ha ha, thật vậy chăng? Ta không tin."

Phàn Ước dáng tươi cười tựa như trên lần đưa vòng tay cho nàng lúc như vậy sáng lạn, ngay cả ta đều thâm thụ lấy.

"Người phải tin tưởng ta, nhỏ phiền. Đi theo ta, ta mua một món lễ vật cho người."

Theo điện thang cuốn bay lên, Sở Huệ nội y điểm xuất hiện tại trong tầm mắt của ta, trong nội tâm của ta khẽ động, quyết định mua mấy bộ gọi cảm nội y cho Phàn Ước.

Không biết vì cái gì, ta hiện tại rất ưa thích mua nội y cho nữ nhân bên cạnh, các nàng đều có hoàn mỹ dáng người, không mặc đẹp mắt nội y quả thực tựa là lãng phí.

"Ha ha, thật vậy chăng?"

"Nói tất cả, người phải tin tưởng ta."

"Ha ha....."

Rất lâu không có nhìn thấy Sở Huệ . Không biết có phải hay không là cố ý tránh đi ta, Sở Huệ chỉ đi bệnh viện xem qua hai ta lần, hơn nữa đều là tại ta lúc hôn mê. Lúc này xa xa mà chứng kiến Sở Huệ đang mời đến khách hàng, ta thậm chí có chút ít tim đập thành thịch, vô ý thức mà ta buông ra ôm Phàn Ước cánh tay.

"Năm nay nước Pháp lưu hành không đeo trên vai khăn. Ngài bả vai tốt như vậy xem, xuyên:đeo loại này không đeo trên vai nội y thì càng đẹp mắt, càng tình cảm, ta cam đoan ngài lão công nhất định sẽ được mê chết."

Đứng tại Sở Huệ sau lưng, ta thường thức cái mộng của nàng, hoàn mỹ đường cong quả thực tựa là nội y điểm sống quảng cáo.

Đáng sợ hơn chính là, nàng hơi khàn khàn thanh âm như một viên đạn đồng dạng xuyên thấu lòng ta, cũng xuyên thấu khách hàng tâm.

Nhìn xem một vị lúc phát trung niên mỹ phụ càng không ngừng gật đầu, ta tự 100% khẳng định khoản này mua bán nhất định có thể làm thành.

"Sáu ngàn một bộ?"

Trung niên mỹ phụ hỏi.

"Ân, nguyên lai là bảy ngàn hai. Ngài là khách quen giới thiệu đến , ta cho ngài 88%, đây chính là chúng ta first chuyên mua cửa hàng cao nhất ưu đãi ."

"Ha ha, cảm ơn người, giúp ta bao hai bộ a."

Một trung niên mỹ phụ vui vẻ gật gật đầu, nhìn quanh chi tế ta nhìn rõ ràng tướng mạo của nàng, trong nội tâm âm thầm kinh ngạc. Cái này trung niên mỹ phụ để cho ta có giống như đã từng quen biết cảm giác.

Cùng Sở Huệ đứng chung một chỗ, trừ màu da Đại Tướng kính đình bên ngoài, đồng dạng đều có tuyệt thế cổ điển mỹ, tinh xảo búi tóc, lá liễu giống như lông mi, nhỏ mà đầy đặn bờ môi. Ah !" ai so sánh mỹ, ta nhất thời khó phân cao thấp, trong nội tâm không khỏi lần nữa cảm thán Sở Huệ nội y điểm như là mỹ nhân ố, không có việc gì thường tới nơi này đi một chút, không có điểm ngộ cũng có thể đẹp mắt.

Đương nhiên, Sở Huệ sinh ý thủ đoạn cũng cho ta bội phục, chỉ chớp mắt gian liền làm thành một vạn hai nghìn sinh ý. Trông thấy còn có nhiều cái khách hàng tại lưu luyến, ta tuyệt đối có lý do tin tưởng Cát Linh Linh không có nói quàng, cái này sở đại mỹ nhân một năm kiếm được tiền mấy trăm vạn tuyệt đối là kiện chuyện dễ dàng.

Ai, như thế tuyệt sắc vưu vật đã khó tìm, rõ ràng còn như vậy sẽ kiếm tiền, ta thực hận không thể La Tất ngày mai sẽ trừ hoạ tinh đi công tác, không có ba năm trăm năm không cần trở về.

"Tốt, Tình tỷ ngài tuyển nhan sắc, ta trước cho ngài khai mở cái biên lai."

Sở Huệ cười nhạt một tiếng, cũng không thấy có nhiều kích động, có lẽ tình huống như vậy nàng sớm đã nhìn quen lắm rồi. Chỉ là Sở Huệ quay người lập tức cũng nhìn thấy ta, thân thể nàng cương bỗng chốc, cũng không có nhìn nhiều, mà là đối với ta bên người Phàn Ước gượng cười, "Tiểu muội muội, tùy tiện nhìn xem ờ."

Nói xong, theo bên cạnh ta đi qua, nàng trải qua trong không gian, lưu lại thắm người mùi thơm.

"Nha."

Phàn Ước quả nhiên ngẩng lên rực rỡ muôn màu nội y, chỉ là vừa xem hai mắt, nàng lập tức thè lưỡi, hướng ta ngay cả khiến mấy cái ly khai ánh mắt. Ta âm thầm buồn cười, cũng đúng Phàn Ước càng thêm ưa thích, bởi vì trong ánh mắt của nàng cũng không có toát ra khát vọng đạt được những này dặt dỏ xa xỉ phẩm dục vọng.

"Nhỏ phiền người đừng lo lắng, tùy tiện tuyển, tuyển đắt tiền nhất. Lão bản của nơi này tâm tình tốt, nói không chừng sẽ đưa người mấy bộ."

Ta muốn cười, bởi vì Sở Huệ trên người thắm người mùi thơm lại lén lút bay tới đằng sau ta.

"Lão bản tâm tình cũng không tốt. Nơi này là nữ nhân tới địa phương, không chào đón nam nhân."

Hơi khàn khàn thanh âm bay vào tai ta đóa, chỉ là thanh âm này lạnh tới cực điểm, lòng ta cũng đi theo mát đến chân đáy ngọn nguồn.

"Người chán ghét nam nhân?"

Ta xoay người, đem Sở Huệ từ trên xuống dưới quét hai mươi lượt, ánh mắt ôn nhu dừng lại tại nàng miêu tả sinh động bộ ngực, cái kia đầy đặn cao ngất địa phương nói có nhiều mê người thì có nhiều mê người.

"Đúng."

Sở Huệ ánh mắt lạnh lùng như lợi kiếm, nàng đối với ta hèn mọn bỉ ổi ánh mắt sinh ra phản nộ.

"Ta mới vừa rồi còn nghe người du thuyết khách hàng mặc nội y tự là lấy nam nhân niềm vui."

Ta cười nói.

"Hừ, ta chỉ là việc buôn bán, cái gì xã giao lời nói cũng có thể nói."

Sở Huệ đột nhiên có chút không khống chế được, hoàn toàn thiếu đi dĩ vãng cái kia phần lạnh nhạt. Ta hay là ưa thích nàng nói chuyện chậm rãi bộ dạng.

"Tiểu Huệ, nói như vậy, người mới vừa rồi là qua loa ta ?"

Trung niên mỹ phụ đột nhiên tức giận mà đứng tại ta cùng với Sở Huệ chính giữa, hiển nhiên ta cùng với Sở Huệ đối thoại nàng trong lúc vô tình toàn bộ đã nghe được.

Sở Huệ nhìn trung niên mỹ phụ liếc, lạnh lùng gật đầu nói: "Không tệ, nam nhân nếu thích người, người chính là ăn mặc như một khóa bánh chưng hăn cũng sẽ ưa thích. Nam nhân nếu như không thích người, người

chính là xuyên:đeo lại xinh đẹp quần áo, lại kêu gọi nội y, hẳn cũng chỉ đem người là một đồng đại tiện."

Ta kinh ngạc Sở Huệ loại khí chất này cao nhã nữ nhân sẽ nói ra như thế thô tục lời nói.

"Tiểu Huệ....."

Trung niên mỹ phụ sắc mặt tái nhợt, nàng hung hăng mà đem trong tay cái kia giá trị sáu ngàn nội y vung đến Sở Huệ trên người, mang theo vô cùng phẫn nộ quay người rời đi. Sở Huệ bỏ qua dắt đỏ nội y theo trên người nàng rơi xuống đến trên mặt đất, càng bỏ qua mấy cái khách hàng hướng chúng ta quăng đến ánh mắt kinh ngạc.

"Nhỏ phiền, người ở nơi này chờ ta."

Ta khai báo Phàn Ước một câu, vội vàng hướng trung niên mỹ phụ phương hướng ly khai đuổi theo.

10 phút sau, ta lại nhớ tới nội y điểm, cùng ta cùng nhau trở về còn có trung niên mỹ phụ, ta bỏ ra vô số nước miếng cùng mập mờ ánh mắt mới đem nàng khích lệ quay trở lại.

Chứng kiến Sở Huệ cùng Phàn Ước hai cặp tràn ngập kinh dị ánh mắt, ta âm thầm đắc ý. Đối phó nữ nhân, đặc biệt đối phó thành thực nữ nhân, ta giống như đều có thể dễ như trở bàn tay, huống chi cái này trung niên mỹ phụ thật sự rất đẹp, ta đương nhiên không từ thủ đoạn.

"Tình tỷ, vai của người xác thực cực kỳ xinh đẹp !" lại bạch vừa tròn, xuyên:đeo màu hồng đào nội y, nhất định rất dễ dàng xứng quần áo."

Ta dẫn trung niên mỹ phụ một lần nữa đứng tại hoa mắt nội y khung trước, dùng ôn nhu nhất thanh âm hướng nàng thi triển mị lực của ta,"me diệu m" Ha ha, mười năm trước nam nhân mới sẽ ở trước mặt của ta điên

cuồng, hiện tại ta già rồi."Trung niên nữ phụ nhõm nhẽo cười bắt đầu, cái kia bộ dạng thù mị cùng Quách Vịnh Nhân lại có bất đồng. Mai lan có khác, có tất cả thẳng trường.

"Tình tử thực biết lái vui đùa, nữ nhân tới Tình tử cái này tuổi là đẹp nhất thời điểm, nam nhân thích nhất Tình tử nữ nhân như vậy."

Sắc đẹp trước mắt, buồn nôn lời nói cũng không sợ nói, dù sao Đái Tân Ni không tại bên người.

"Thật vậy chăng?"

Trung niên nữ phụ nhoẻn miệng cười, lập tức trăm mị bộc phát, mỏng lộ yêu mị.

"Ân."

Ta ngay cả gạt đầu liên tục, quay đầu nhìn về phía Phàn Ước cùng Sở Huệ, hai người đều sắc mặt tái nhợt. Trong nội tâm của ta xiết chặt, thu liễm khởi sắc tâm, bày ra đứng đắn sắc mặt.

"Cái kia nếu như ta lão công không điên cuồng lời nói, ta tìm người bồi nhé."

Trung niên nữ phụ lại giống như không chỗ nào cố kỵ, nhưng ngoại trừ ánh mắt bên ngoài, lời của nàng cũng dẫn đo được rất có chừng mực, đã ngả ngớn lại không quá phận.

Ta chợt phát hiện chính mình có làm nhân viên bán hàng đích thiên phú.

"Ân, không tệ, ta vừa rồi liền định cùng cái kia kiện màu trắng cùng một chỗ mua."

Trung niên nữ phụ ánh mắt như nước long lanh không chỉ có xem nội y, vẫn còn ta trên mặt quảng hạ ánh mắt khác thường. Trong nội tâm của ta

thầm kêu, xin nhờ đừng xem, đã rất cứng á.

"Kỳ thật hấp dẫn nhất nam nhân chính là màu đen. Tình tử, người làn da như vậy bạch, nếu như xuyên:đeo màu đen nội y, ta dám khẳng định nam nhân nhìn sẽ điên cuồng."

Ta đón trung niên mỹ phụ ánh mắt nhỏ giọng nói ra.

"Ha ha, mười năm trước nam nhân mới sẽ ở trước mặt của ta điên cuồng, hiện tại ta già rồi."

Trung niên mỹ phụ nhõng nhẽo cười bắt đầu, cái kia bộ dạng thù mị cùng Quách Vịnh Nhân lại có bất đồng. Mai lan có khác, có tất cả thẳng trường.

"Tình tử thực biết lái vui đùa, nữ nhân tới Tình tử cái này tuổi là đẹp nhất thời điểm, nam nhân thích nhất Tình tử như vậy nữ nhân."

Sắc đẹp trước mắt, buồn nôn lời nói cũng không sợ nói, dù sao Đái Tân Ni không tại bên người.

"Thật vậy chăng?"

Trung niên mỹ phụ nhoẻn miệng cười, lập tức trăm mị bộc phát, mỏng lộ yêu mị.

"Ân."

Ta ngay cả gật đầu liên tục, quay đầu nhìn về phía Phàn Ước cùng Sở Huệ, hai người đều sắc mặt tái nhợt. Trong nội tâm của ta xiết chặt, thu liễm khởi sắc tâm, bày ra đứng đắn sắc mặt.

"Cái kia nếu như ta lão công không điên cuồng lời nói, ta tìm người bồi nhé."

Trung niên mỹ phụ lại giống như không chỗ nào cố kỵ, nhưng ngoại trừ ánh mắt bên ngoài, lời của nàng cũng dẫn đo được rất có chừng mực, đã ngả ngớn lại không quá phận.

"Điện thoại của người muốn nói cho ta mới được, bằng không ta trách cứ không cửa."

Trung niên mỹ phụ ăn ăn nhõng nhẽo cười, nửa thật nửa giả mà hướng ta yêu cầu điện thoại, đây là rất tự nhiên, rất cao siêu giao tế thủ đoạn.

Ta hào phóng mà đem điện thoại đưa về phía trung niên mỹ phụ. Trung niên mỹ phụ do dự một chút, hay là tiếp nhận điện thoại di động của ta, ừ nha mà bấm một cái mã số, du dương tiếng chuông lập tức theo túi xách của nàng ở bên trong truyền tới. Trung niên mỹ phụ hé miệng mỉm cười, đưa di động trả lại cho ta lúc ngấm Sở Huệ liếc, vẻ này yêu mị chi khí càng tăng lên. Ta mắng to chính mình phong lưu háo sắc, rõ ràng làm khôn sáng sủa, nơi nào sẽ có cái gì yêu quái?

"Tiểu Huệ, người lão công người không tệ. Nam nhân mà, ngẫu nhiên phong lưu bổng chốc cũng là bình thường, chỉ cần hấn yêu người là được rồi. Ta còn kỳ quái người như thế nào đột nhiên tức giận, nguyên lai là các người cô dâu mới tại giận dữ. Ha ha, vừa rồi ta cũng là nhất thời xúc động, nghĩ đến người đang mắng ta, may mắn người lão công ngăn lại ta giải thích. Ân, được rồi, bây giờ nghe người lão công, ta lại mua nhiều một bộ màu đen, tổng cộng ba sáo. Người cũng đừng tức giận á..., hôm nào ta mời các người ăn cơm."

"Tình tỷ, thực không có ý tứ, vừa rồi mạo phạm ngài. Đã ta lão công nói màu đen đẹp mắt, cái kia màu đen cái này sẽ đưa cho ngài tốt rồi. Nếu như Tình tỷ cảm thấy không thích hợp, ngài tùy thời cũng có thể gọi điện thoại cho ta lão công, ngài muốn như thế nào trừng phạt hấn đều không có sao."

Sở Huệ mặt không biểu tình, nhưng ta theo trong lời nói của nàng phẩm ra mùi thuốc súng.

"À? Tiểu Huệ thật sự là biết lái vui đùa, ha ha."

Trung niên mỹ phụ nhãn châu xoay động, tựa hồ cũng phát giác Sở Huệ ý ở ngoài lời.

"Tuyệt đối không phải đang nói đùa, chúng ta first chuyên mua cửa hàng từ trước đến nay chú ý danh dự. Khách hàng nếu như không hài lòng, hàng hóa chỉ cần không có giặt rửa qua, chúng ta đều cam đoan hàng rởm cùng lui khoản. Nếu như Tình tử còn cảm thấy không hài lòng, cũng có thể tùy thời mắng chửi người, ta là nam nhân, những này chịu tội chuyện đương nhiên không thể để cho vợ của ta thừa nhận."

Ta tranh thủ thời gian dập tắt lửa, tiếp tục như vậy quý biết rõ ra cái gì phều. May mắn Sở Huệ không phải Cát Linh Linh, bằng không thiên nhất định sụp đổ xuống.

"Ta hay là chạy nhanh trả tiền rồi đi, các người cô dâu mới là lạ."

Trung niên mỹ phụ theo trong xắc tay xuất ra chính tề lưỡng điệp tiền mặt, như ném lưỡng điệp bình thường trang giấy đồng dạng ném ở trên mặt ghế, cầm lấy đóng gói tốt ba kiện nội y bước nhanh ly khai.

Sở Huệ hô: "Tình tử, ta còn không có tìm người tiền."

Ta cũng muốn la lên, khả lời nói đến bên miệng, ta tự cứ thế mà mà nuốt vào trong bụng. Bởi vì ta chứng kiến một đoàn phiêu động hỏa, phải nói là đỏ đến như hỏa cả thân váy.

Dám mặc màu đỏ váy nữ nhân chỉ có hai chủng, một loại là cô gái nông thôn, một loại là đoan trang tự nhiên, sắc nước hương trời đại văn nhập = Cát Linh Linh tuyệt đối không thuộc về trước một loại. Chứng kiến cái này

đoàn hỏa, ta chỉ có thể nghĩ đến hai chữ: "Không xong" Vừa định oán trách cha mẹ thiếu sinh hai ta chân, hết lần này tới lần khác Phàn Ước lớn tiếng duyên dáng gọi to: "Linh Linh tử."

10 phút đi qua.

30 phút đi qua..... Một giờ đi qua, nhưng phòng thử áo bên ngoài như cũ có thể nghe được Phàn Ước không ngừng cầu khẩn nói: "Linh Linh tử, làm sao vậy? Đây là làm sao vậy? Tổng giám đốc có phải làm sai hay không chuyện gì?"

"Phàn Ước, không có chuyện của người, ta té muốn nhìn hân có thể trốn bao lâu? Sở Huệ, nếu như người còn tưởng là ta là đồng học, người cũng bắt kể ta."

Cát Linh Linh thanh âm có một điểm bệnh tâm thần.

"Hừ."

Sở Huệ hừ lạnh một tiếng.

Trong phòng thử áo điện nước đầy đủ nhà cửa xa hoa, có rộng thùng thình tấm gương, mềm mại ghế sofa, tinh xảo giá áo, quả thực tựa như tiểu nữ nhân hương khuê. Mà ta dừng lại ở bên trong lại lo lắng lo lắng, cái này tính toán cái gì nha?

Ngoài cửa Cát Linh Linh hùng hổ dọa người ngữ khí để cho ta hãi hùng khiếp vía, nhưng ta lại không dám đem chuyện nháo đại. Mất mặt việc nhỏ, nơi này cách công ty gần trong gang tấc, vạn nhất sự tình huyền não không thể văn hồi, lại để cho Đái Tân Ni đã biết, hậu quả không thể lường được.

Làm sao bây giờ? Ai, nghĩ tới ta đường đường nam tử hán, đại trượng phu, vậy mà e ngại một nữ tử, thật là lớn chê cười.

Thế nhưng mà Cát Linh Linh hết lần này tới lần khác thật lợi hại, ta biết ngay đang tại chỗ Đại Duy mặt lảng nhục nàng, nàng nhất định sẽ trả thù, chỉ là của ta không nghĩ tới trả thù sẽ đến được nhanh như vậy, hiện tại duy nhất có thể cứu ta chỉ sợ chỉ có Tiểu Quân . Ah, của ta Tiểu Quân, mau tới cứu vớt người đáng thương tỷ phu a !" run rẩy lấy hai tay, ta gầy Tiểu Quân điện thoại, làm cho người uế oải chính là, Tiểu Quân rõ ràng đem điện thoại tắt điện thoại !"

TỶ PHU VINH DỰ

Tiểu Thủ Chương
www.dtv-ebook.com

Chương 61: Oan gia ngõ hẹp

"Sở Huệ tỷ tỷ, ta tới thăm người."

Một tiếng non nớt kiêu ỏn ẻn thanh âm rõ ràng mà truyền vào màng nhĩ của ta, cái này thanh âm quen thuộc như là âm thanh của tự nhiên, ta kích động được thiếu chút nữa nước mắt chảy xuống.

"Tiểu Quân."

Phòng thử áo bên ngoài một mảnh duyên dáng gọi to, nghe Tiểu Quân rất được hoan nghênh tựa như.

"Oa, Phàn Ước tỷ tỷ đã ở à? thật tốt quá, các người xem, ta mua thật nhiều ăn !" hì hì."

"Ha ha, Tiểu Quân ăn nhiều như vậy, không sợ trở nên béo sao? ơ, có chocolate, lại để cho Sở Huệ tỷ nếm thử."

Sở Huệ tiếng nói đều biến điệu . Có lầm hay không, nhìn thấy Tiểu Quân so nhìn thấy ta còn hưng phấn?

"Ah, thật sự rất ăn nhiều a !" ta thích ăn hoa lê bánh ngọt."

Phàn Ước không ngừng nhõng nhẽo cười, chẳng lẽ hoa lê bánh ngọt thật như vậy ăn ngon? Kỳ quái chính là duy chỉ có không có nghe thấy Cát Linh Linh thanh âm, nàng đi đâu?

Đột nhiên, bên cạnh phòng thử áo mơ hồ truyền đến "Sàn sạt" động tĩnh. Ta dựng thẳng tai lắng nghe lại không nghe được cái gì, nghi hoặc ở bên trong ta ngẩng đầu đang trông xem thế nào, phát hiện hai gian phòng thử áo chỉ là dùng một khối dày tấm ván gỗ ngăn cách, bên trên là ngay cả thông, tựa như là nhà vệ sinh công cộng giống như.

Ta đẩy tấm ngăn, phát hiện rất kiên cố, vì vậy nhẹ chân nhẹ tay mà đạp vào trong phòng thử áo ghế sofa, hướng tấm ván gỗ đầu tường treo đi, hùng lên hai chân vừa vịn đem nửa người trên thăm qua bên cạnh phòng thử áo. Nhìn kỹ, trước mắt trừ một mảnh hỏa hồng bên ngoài, còn có một đôi trợn lên mắt to.

Đó là một đôi rất đẹp mắt to, tuy nhiên con mắt đã phun ra lửa, nhưng vẫn là mê chết người.

Ta muốn cười lại sợ ngoài chấn mặt người nghe được, cho nên một bên hướng Cát Linh Linh nháy mắt ra hiệu, một bên tại bờ môi trước dựng thẳng lên ngón trỏ, "Hừ, đừng nói chuyện, Tiểu Quân đã đến."

"Người nhất định phải chết."

Cát Linh Linh nghiêng răng nghiêng lợi mà nhìn lên ta. Ta dưới cao nhìn xuống, vậy mà đã gặp nàng tuyết trắng trên bộ ngực hai cái đáng yêu đại bạch thỏ, cả hai khóa hồng Lôi đều thấy được. Thật muốn mệnh, dưới háng cái kia căn không tranh khí đồ vật rõ ràng như thiểm điện cứng ngắc lên.

Cát Linh Linh tuy nhiên vẻ mặt hung hãn, thực sự không gặp nàng phát tác, ta suy đi nghĩ lại, kết luận Cát Linh Linh e ngại Tiểu Quân.

Đại khái là Cát Linh Linh kiêng kị cùng ta quan hệ sẽ bị Tiểu Quân cáo tri cho Đái Tân Ni, cho nên nàng tận lực tránh né Tiểu Quân.

Phát hiện Tiểu Quân đã đến, nàng cũng không dám làm càn, dứt khoát trốn vào phòng thử áo, ngược lại cùng ta trở thành người cùng bị nạn.

"Ta chết định rồi?"

Ta theo Cát Linh Linh hình dáng của miệng khi phát âm biến hóa suy đoán ra nàng nói lời. Trong nội tâm không khỏi âm thầm buồn cười, tà ác mà hướng nàng ném một nài hôn gió, mỉm cười hướng nàng giơ ngón tay giữa lên. Cát Linh Linh sắc mặt đại biến, ngực kịch liệt phập phồng, một bộ giận không kiềm được bộ dạng.

Ta vừa đắc ý cười xấu xa, phòng thử áo bên ngoài tự truyền đến Tiểu Quân thanh âm, "Sở Huệ tử tử, ta muốn thử xem cái này."

"Ân, Tiểu Quân ánh mắt không tệ ờ !" người mặc bắt đầu nhất định nhìn rất đẹp, đi thử a !" ah, vân...vân đợi một tý..... Phòng thử áo có chút loạn, ta đi thu thập bằng chứng, người chờ một chút."

Phòng thử áo chỉ có hai gian, một gian do ta, một gian có Cát Linh Linh, Tiểu Quân muốn thử nội y, đương nhiên muốn chọn thử nhất.

Sở Huệ phản ứng tuy chậm, nhưng cuối cùng gặp nguy không loạn.

"Nha."

Tiểu Quân ứng một câu, lại cùng Phàn Ước lúu rúu trò chuyện bắt đầu, ta thật lo lắng Phàn Ước nói lộ ra miệng.

Một hồi vận luật giống như tiếng bước chân truyền đến, Cát Linh Linh bên kia phòng thử áo vang lên rất nhỏ tiếng đập cửa. Cát Linh Linh kéo cửa ra khấu trừ, Sở Huệ đẩy cửa đi vào. Phát hiện ta tại tấm ngăn lên lộ ra hơn phân nửa cổ, nàng tức giận sần nhà nghiêm mặt nhỏ giọng chất vấn nói: "Hai người các người cũng không biết đang làm cái gì, làm sao bây giờ?"

Cát Linh Linh thấp giọng nói: "Ta đi ra ngoài coi như."

Sở Huệ hơi hờn, "Mới vừa rồi là người nói không muốn làm cho Tiểu Quân nhìn thấy người. Hừ, người bây giờ đi ra ngoài, Tiểu Quân nhất định cảm thấy kỳ quặc, nàng nói không chừng cũng sẽ bò lên trên tấm ngăn xem xét. Nếu như phát hiện Trung Hàn..... Hừ hừ."

Cát Linh Linh lo lắng nói: "Vậy làm sao bây giờ?"

"Ta có biện pháp. Ta bò qua đi, lại để cho Tiểu Quân tại ta gian phòng này thử y phục."

Ta cái khó ló cái khôn, nghĩ ra không phải biện pháp đích phương pháp xử lý.

Sở Huệ hơi suy nghĩ một chút, gật đầu nói: "Vậy thì nhanh lên, người trước tiên đem bên kia môn khẩu trừ kéo ra."

Từ nhỏ leo núi, leo cây rèn luyện đi ra thân thủ cũng không có hoang phế, lần trước tại Chu Cửu Đồng trong biệt thự leo tường đều không có làm khó ta, lần này đối mặt một mảnh tấm ván gỗ, ta càng là chẳng thềm ngó tới. Nhưng đem làm ta giao thân xác để lên tấm ván gỗ lúc, lập tức sợ hãi kêu lên một cái, cái kia phiến tấm ván gỗ tại lay động, giống như tùy thời đều đứt gãy.

Sở Huệ sợ tới mức luống cuống tay chân, Cát Linh Linh cũng tạm thời buông tha cho muốn giết ý nghĩ của ta kịp thời đuổi ra viện thủ. Ta buông tay nhảy xuống, "Bịch" Một tiếng rơi vào trên ghế sa lon, còn đem Cát Linh Linh đặt ở dưới thân.

"Xảy ra chuyện gì? Sở Huệ tỷ."

Tiểu Quân tiếng bước chân theo thanh âm của nàng cùng một chỗ truyền đến. Phát ra to như vậy tiếng vang, Tiểu Quân đương nhiên đã nghe được. -

Sở Huệ chẳng quan tâm ta cùng Cát Linh Linh, vội vàng chạy ra phòng thử áo, "Không có việc gì, bên kia phòng thử áo ghế sofa hư mất, ta dịch bằng chốc. Ân, đi, Sở Huệ tỷ nhiều tuyến hai kiện cho người thử xem."

"Ha ha, Sở Huệ tỷ tỷ thật tốt."

Tiểu Quân trái một câu Sở Huệ tỷ tỷ, phải một câu Sở Huệ tỷ tỷ, cái kia ỏn ẻn ỏn ẻn thanh âm có thể đem người gây tê.

"Hư....."

Ta tại cười trộm, đè nặng Cát Linh Linh thân thể mềm mại ta vừa mừng vừa sợ. Có lẽ sợ Tiểu Quân phát hiện, Cát Linh Linh không dám lộn xộn, chỉ là hoạt động cái hông của nàng. Ta mềm mại Hương Ngọc tại ôm, há có thể không có khinh bạc ý niệm? Vốn tự cứng rắn hạ thể không cần thận đội lên Cát Linh Linh giữa hai chân. Cát Linh Linh vừa định giãy dụa, đột nhiên ưm một tiếng mở ra cái miệng nhỏ nhắn, hung hăng mà tại bả vai ta lên cắn xuống đi.

Ta đau đến nhe răng nhếch miệng, không dám phát ra âm thanh, chỉ có ôm chặt bọc Cát Linh Linh hai vú.

Nào biết Cát Linh Linh căn bản bất vi sở động, như cũ cắn chặt không phóng, phảng phất muốn đem đầy khang oán hận tất cả đều phát tiết đi ra. Ta đau nhức triệt tim gan, nước mắt chảy ra trước khi đến, ta xốc lên quần nàng.

Một đầu nhỏ đến không thể tuy nhỏ màu trắng quần lót bám vào một mảnh đen nhánh cộng lông trong cỏ, chỉ nhẹ nhàng một gậy, cái này đầu quần lót tự chếch đi, lộ ra ướt át cửa huyệt.

"Người thật muốn ta đau chết?"

Ta liếm láp Cát Linh Linh vành tai, đem đầu lưỡi chọn tiến trong lỗ tai, nơi này là nữ nhân mãn cảm nhất địa phương. Quả nhiên, bả vai ta đau đớn lập giảm, ta thừa thế truy kích, cường bạo má phấn, cuồn cuộn vờ vù, còn nhanh chóng lôi ra cường hãn đại nhục bồng o0o.

"Ờ....."

Cát Linh Linh hàm răng hoàn toàn buông ra bờ vai của ta, nàng lặng lẽ tách ra hai chân, dung nạp một căn khách không mời mà đến. Xem ra Cát Linh Linh phi thường ưa thích căn này khách không mời mà đến, bởi vì sức nặng rất đủ chất lỏng lập tức tuôn ra, trơn đi thông ở chỗ sâu trong con đường. Ta thoải mái mà đến chỗ mục đích, nhìn về phía pháp phòng dãy núi, nhìn xem tràn ngập hấp dẫn thân thể, đại nhục bồng của ta kịch liệt bành trướng, đem con đường nhét được tràn đầy, một ít khe hở đều không có.

"Linh Linh tỷ, ta lại khi dễ người rồi."

Ta yêu thương mà hôn bồng chốc Cát Linh Linh cặp môi đỏ mọng, nhưng không dám đem đầu lưỡi với vào đi, ta thật lo lắng nàng sẽ cắn đứt đầu lưỡi của ta.

"Người muốn mà mỗi ngày khi dễ ta, muốn mà tự vĩnh viễn không nên đụng ta."

Cát Linh Linh lặng lẽ tại trên cặp môi của ta co lại hai chân, đỏ tươi cái miệng nhỏ nhắn nở ra như lan khí tức.

"Người lại không nỡ ly khai đồ mập mạp, ta như thế nào khi dễ người?"

Ta nhẹ nhàng mà co rúm đại nhục bồng o0o, không thể để cho mật huyết ở chỗ sâu trong điên cuồng mút vào đầu cặc của ta.

"Đại Duy ở bên cạnh ta người cũng có thể khi dễ ta, ta cách không ly khai hẳn có cái gì phân biệt? Nói sau..... Ừ.....

Nói sau ta ly khai Đại Duy, người sẽ lấy ta sao?" Cát Linh Linh hung hăng trừng mắt nhìn ta liếc.

"Hội."

Ta áy náy nói nói dối.

"Hừ, lừa gạt ta sao? Ân, tốt tướng !" sừng sờ cái gì? Nhanh động nha !""

Phòng thử áo truyền ra bên ngoài đến nhiều lần tiếng bước chân.

Ta ngừng nghỉ rút ra đứt vào đã bị Cát Linh Linh dùng sức nhéo bồng chốc lỗ tai, tranh thủ thời gian hung hăng mà đứt vào hai cái, chỉ là nếu không làm ra thanh âm thật đúng là có chút độ khó. Tuy nhiên tiến công tốc độ chậm lại, nhưng ta rất động lực lượng cũng tại tăng lớn.

Dưới thân cát đại mỹ nhân mị nhân như tơ, ta dục vọng phóng đại, dứt khoát đem nàng vấy đầy qua trước ngực, lộ ra hai khóa rất tròn đại viên thịt. Ta liếm liếm ngạo nghễ ưỡn lên núm vú, Cát Linh Linh hơi thở dần dần tăng thêm.

"Nói cho ta biết, của ta thô hay là đồ mập mập thô?"

"Nói thật nhiều lần."

"Ta muốn lại nghe một chút."

"Người thô."

"Úc, ta muốn làm chết người, tại đồ mập mập trước mặt làm người."

"Chán ghét, lần sau người còn dám như vậy, ta sẽ giết người !" Ân....."

"Tiếp theo, ta còn muốn tại nhà của người phòng ngủ cùng người ân ái, ta muốn cho đồ mập mạp nghe người hô ta lão công."

"Ân, người có gan liền làm, người dám làm ta tự dám muốn, người muốn bắn bao nhiêu tiền đến cũng có thể. Người muốn cho ta mang thai con của người cũng được, chỉ cần người dám."

"Ta có cái gì không dám? Nhanh, hô ta một tiếng lão công."

"Lão công, ôi !" ta sắp ra rồi, dùng sức điếm nha !""

Vì phòng ngựa Cát Linh Linh phát ra rên rỉ, ta cuống quýt mà hôn hướng nàng cặp môi đỏ mọng."Ô ô" hơi thở ở bên trong, Cát Linh Linh vòng tay ta bờ mông ộp hai chân vô lực chảy xuống, ta lại cho nàng hai phát hung ác đút vào.

"Ah !""

Một tiếng khàn khàn kinh hô đem ta sợ hãi kêu lên một cái. Ta quay đầu nhìn lại, phát hiện Sở Huệ chẳng biết lúc nào đứng tại phía sau của ta. Trời ạ !" ta quên quan phòng thử áo cửa, Sở Huệ tiến đến ta hồn nhiên chưa tỉnh.

"Thì thế nào? Sở Huệ tỷ."

Bên ngoài Tiểu Quân cũng nghe đã đến tiếng kinh hô.

"Ah, không có gì, ta nhìn thấy hai cái con gián."

Nghe được Tiểu Quân hỏi thăm, Sở Huệ ứng một câu. Nàng dùng ác độc ánh mắt xem chúng ta, phảng phất chúng ta tự là hai cái đáng giận con gián.

"Ah, thật vậy chẳng? Mau mau nhanh, mau đánh chết chúng."

Tiểu Quân có thích sạch sẽ, con gián là nàng sâu nhất ác đau nhức tuyệt đồ vật. Nghe Sở Huệ vừa nói như vậy, Tiểu Quân cũng bối rối kêu sợ hãi, nhanh như chớp chạy trốn rất xa, cả mặc thử quần áo đều quên.

Phàn Ước không có nhát gan như vậy, nàng tò mò chạy vào, gặp ta cùng với Cát Linh Linh đây đưa cùng một chỗ, nàng mặc cỡ đồ bình cả khuôn mặt.

Ta tranh thủ thời gian đứng lên, ướm đầm đại nhục bông o0o thẳng rất bầu trời. Tốc độ ánh sáng tầm đó, ta ôm cổ Sở Huệ, đem nàng kéo vào trong phòng thử áo.

"Nhỏ phiền, giúp ta nhìn xem Tiểu Quân."

Ta khẽ quát một tiếng, đem Phàn Ước nhốt tại phòng thử áo ngoài cửa.

"Thế nào, như thế nào đây? con gián đánh chết sao?"

Tiểu Quân xa xa mà kêu la, thanh âm kia khoảng cách ít nhất tại nội y điểm ngoài cửa.

"Sở Huệ tử tại..... Tại đánh."

Phàn Ước ấp a ấp úng mà đáp lại Tiểu Quân.

Ta ám thư một hơi, một đám mùi thơm lần nữa xâm nhập lòng ta phổi. Trong ngực Sở Huệ vẻ mặt vẻ giận dữ, nhưng một điểm phản kháng ý tứ đều không có, không phải nàng không muốn phản kháng, mà là vô lực phản kháng.

Cái này lười biếng đến cực điểm nữ nhân, lại ở đâu hữu lực khí phản kháng? Bất quá ngữ khí của nàng tự chanh chua đến lợi hại,"Thật sự là vô sỉ, các người đem làm ta nơi này là địa phương nào? Ô tô khách sạn?"

"Sở Huệ tử, thực xin lỗi, là lỗi của ta."

Ta cầu xin thương xót mà nhìn xem Sở Huệ, hai tay chăm chú mà siết chặt lấy giữ lấy nàng eo nhỏ.

Dáng người hoàn mỹ tới cực điểm Sở Huệ, có nhất mãnh, nhất nhu nhuyễn eo, như rắn nước đồng dạng linh hoạt.

"Ta nói rồi, người nếu như đụng cái này không biết xấu hổ nữ nhân, về sau sẽ thấy cũng không muốn tìm ta. Hiện tại người tự cú cho ta !""

Nếu như không phải Sở Huệ thanh âm trời sinh trầm thấp khàn khàn, ta dám cam đoan nhất định sẽ ngoài chỗ mặt Tiểu Quân nghe được. Tuy nhiên Sở Huệ tự là mắng chửi người cũng như cũ chậm rãi, nhưng ta nhìn ra nàng có chút bất kể hậu quả, đây là phần nộ sau mất đi lý trí biểu hiện.

"Người mới không cần mặt, đừng tưởng rằng người câu dẫn Chu Cửu Đồng chuyện ta không biết !" hừ, mặt ngoài nhã nhặn, sau lưng tự là tiện nhân một cái."

Cát Linh Linh thấp giọng mắng to, nếu như không phải Tiểu Quân ở bên ngoài, nàng cũng nhất định bão nổi.

"Người nói cái gì? Người có gan lập lại lần nữa?"

Sở Huệ đột nhiên lạnh lùng nói.

"Người cho rằng ta sợ người? Ta không chỉ nói một lần, ta còn muốn nói 100 lượt, tiện nhân, tiện nhân."

Cát Linh Linh há lại thụ uy hiếp chi nhân? Nàng không chút do dự phản kích, thanh âm cũng càng lúc càng lớn.

Ta sợ hãi, vừa định ngăn lại nàng, đột nhiên trước ngực có một cổ cực lớn lực đẩy, qua trong giây lát ta đã bị đẩy ngã trên mặt đất.

Còn chưa rõ chuyện gì xảy ra, Sở Huệ tự đánh về phía Cát Linh Linh, Cát Linh Linh vội vàng không kịp chuẩn bị, cũng không muốn qua ta không thể ôm chặt Sở Huệ, bỗng chốc đã bị Sở Huệ ép đến tại trên ghế sa lon.

Ta đột nhiên nghĩ thông suốt một cái đạo lý, con thỏ nóng nảy cũng có thể cắn người.

Mắt thấy ngày thường cắn bản tay trói gà không chặt Sở Huệ rõ ràng có thể đem nóng nảy Cát Linh Linh gặt gao đặt ở dưới thân, một đôi non nớt bàn tay nhỏ bé rõ ràng véo tại Cát Linh Linh tuyết trắng trên cổ, mặc cho Cát Linh Linh như thế nào giãy dụa cũng bất lực.

Ta chấn động, theo trên mặt đất đứng lên muốn kéo ra Sở Huệ.

Đột nhiên, ta phát hiện một cái hoàn mỹ bờ mông tại trước mắt ta lắc lư, màu đen dưới váy ngắn lộ ra một đoạn màu đen quần lót viền tơ. Úc, ta vừa thấy được màu đen quần lót viền tơ thì có khó tả xúc động, quỳ đặt ở Cát Linh Linh trên người Sở Huệ rất không hợp thời nghi mà tiết lộ ra trí mạng xuân quang.

Ta dưới háng đại nhục bỗng o0o thô lên một vòng lớn, cũng cứng rắn lên gấp 10 lần, như một thanh thiết thương.

Ta lén lút đẩy ra Sở Huệ màu đen Lace (viền tơ) quần lót, mật huyết cùng lông lồn vừa hiển lộ, thân thể của ta lập tức như thiểm điện dán lên bờ mông, vừa thô vừa to còn thật chuẩn xác mà tìm được ôn hòa cửa huyết. Cửa huyết không tổn mật, nhưng ta đã man mà đem một đoạn đầu cực lớn rất nhập trong mật huyết.

"Ah."

Đột nhiên bị tập, đang muốn đem Cát Linh Linh đưa vào chỗ chết Sở Huệ lập tức toàn thân run rẩy, đột nhiên thẳng lên nửa người trên lại đột

nhiên gục xuống, ghé vào Cát Linh Linh trên người, Cát Linh Linh sợ tới mức hét lên một tiếng.

"Phàn Ước tử tử, ta giống như nghe được tiếng kêu a !""

Phòng thử áo truyền ra bên ngoài đến mất trật tự tiếng bước chân, ồm ồm ồm thanh âm phát ra nghi vấn.

"Ân, có lẽ, có lẽ là Sở Huệ tử tại đánh con gián. Chúng ta đừng đứng gần như vậy, vạn nhất con gián chạy đến, không cẩn thận tại Tiểu Quân trên mặt cản..... Cản một ngụm tửu nguy rồi."

"Ah, chúng ta đây tránh xa một chút !" đáng giận con gián dám cản ta lời nói, ta tửu bầm bầm bầm, bắt bọn nó ruột bầm đi ra."

Tiểu Quân thanh âm xa dần, ta không khỏi bội phục Phàn Ước cơ trí. Cái này, ta rốt cục có thể vọt lên tay đến hảo hảo đối phó dưới thân hai nữ nhân.

"Ân, Lý Trung Hàn, người nhanh rút."

Sở Huệ ghé vào Cát Linh Linh trên người thờ hồn hển.

"Lý Trung Hàn, người cùng nàng phải hay là không sớm có một chân?"

Trên mặt đỏ ửng không tiêu Cát Linh Linh hung dữ mà trừng mắt ta.

"Hai vị Đại tử tử, các người đều cùng ta có qua vài chân . Đừng làm rộn á..., được không?"

Ta bắt đầu đẩy mạnh đại nhục bổng oOo, khô khốc huyết đạo dần dần trơn. Đây là cầu ái tín hiệu, cũng là tiến lên hải đăng, ta không có lý do gì trì trệ không tiến.

"Úc, tốt trưởng !" người nhanh rút, sẽ đau."

Run rẩy bên trong đích Sở Huệ hung hăng mà bắt lấy Cát Linh Linh hai tay, rất tròn bờ hông ỗ càng vênh lên càng cao.

"Hừ, Lý Trung Hàn người ôn nhu như vậy làm cái gì? Đối với ta thô lỗ Bá Đạo, đối với nàng như bảo bối tựa như, hừ !""

Cát Linh Linh giọng dịu dàng mắng to.

"Không biết xấu hổ nữ nhân, ta bóp chết người."

Toàn thân mềm nhũn Sở Huệ cũng có thể nói ra ngoan thoại.

"Người nghe, Lý Trung Hàn, người bây giờ tự dùng sức làm tiện nhân này !" tức chết ta , vậy mà muốn bóp chết ta."

Cát Linh Linh giận tím mặt.

Trước kia ta mắng nàng một câu, nàng cũng có thể đem ta giày vò cả buổi, hôm nay Sở Huệ mắng nàng không biết xấu hổ, quả thực so kiên nàng cái tát còn khó chịu hơn, ngoại trừ cực lực giựt giây ta bên ngoài, Cát Linh Linh ôm chặt ở Sở Huệ eo nhỏ. Cái này Sở Huệ càng là không thể động đậy, ta có thể buông tay xuất kích, đút vào Tấn Mãnh hữu lực, nhớ nhớ trọng kích tâm huyết của nàng.

"Ah..... Ân....."

Sở Huệ chỉ còn lại có yêu kiều, khuôn mặt dán tại Cát Linh Linh trên vú nhắm mắt không nói, không có nửa điểm được trừng phạt bộ dạng, ta thiếu chút nữa không có bật cười.

Cát Linh Linh gặp Sở Huệ không hề lên tiếng, nàng có chút đặc ý. Ta tranh thủ thời gian giúp hai cái đại mỹ nhân xin tha thứ, gặp Sở Huệ dán Cát Linh Linh núm vú, ta châm ngòi nói:"Linh Linh núm vú thật sự rất mềm, Sở Huệ tỷ dán gần như vậy, đại khái rất ưa thích a !""

Sở Huệ đột nhiên thò tay hung hăng một trảo, nắm Cát Linh Linh núp vú, bên cạnh thở gấp vừa nói: "Đúng a! ta thích được muốn chết, ta..... Ta thích được muốn vận xuống."

"Ôi, buông tay !" người niết thương ta , ôi."

Cát Linh Linh không ngừng duyên dáng gọi to.

"Ta thích."

Sở Huệ tại nghiêng rằng nghiêng lợi, nàng trả thù tâm quả nhiên không phải giống như cường, ta thật lo lắng nàng đem Cát Linh Linh mỹ nữ trình hư mất.

"Tốt, ta cũng thích người núp vú, ta cũng xoa bóp."

Cát Linh Linh hai tay tề động, sừ tằm đến Sở Huệ núp vú, đương nhiên cũng không khách khí mà hồ trảo loạn niết, Sở Huệ đồng dạng duyên dáng gọi to không ngớt.

Hai cái đại mỹ nhân người tới ta đi, oanh oanh yến yến, làm cho ta âm thầm cười trộm, mạnh mẽ đút vào ngoài, cũng gia nhập sờ loạn loạn niết bên trong, thỉnh thoảng còn thân hơn thân Sở Huệ cổ, liếm liếm vành tai của nàng. Không có bao lâu Sở Huệ tự đình chỉ đánh nhau, chỉ còn lại có rên rỉ thở gấp khí lực.

Cát Linh Linh đắc thế không buông tha người, gặp Sở Huệ phong tình mà vận vẹo bờ hông ẹo, mắng một câu: "Lẳng lơ."

"Ah, Trung Hàn, nàng mắng ta."

Sở Huệ thử lay động vẻ đẹp của nàng hông. Ta nhắc lên nàng váy ngắn, phát hiện phần nộn cửa huyết che kín một vòng màu ngà sữa cấu vật, dính trượt chất lỏng thậm chí nhỏ giọt Cát Linh Linh quần đỏ lên. Ta vội vàng

đem Cát Linh Linh vấy cũng nhắc lên, trong lúc nhất thời hai cái xinh đẹp âm hộ vén cùng một chỗ.

Vừa so sánh với so sánh, Cát Linh Linh cọng lông thảo càng đậm mật một ít, ta thò tay sờ hương Cát Linh Linh mật huyết, phát hiện chỗ đó hay là ẩm ướt trơn. Nghĩ nghĩ, ta vụng trộm rút...ra đại nhục bồng oOo, như thiêm điện cắm vào Cát Linh Linh trong mật huyết, một cây đến cùng.

"Ồi !" chán ghét, thoáng cái toàn bộ đâm vào đến gặp người chết ."

Cát Linh Linh mở ra đôi mắt đẹp, hỗn hển mà lớn tiếng hờn dỗi. Ta một hồi cường lực rút ra dứt vào, nàng mở ra cái miệng nhỏ nhắn, cả thở cũng không kịp.

"Ô."

Sở Huệ phát ra khàn khàn tiếng khóc, thanh âm rung động tâm hồn, bách chuyển ruột hồi, như ai oán, như khóc lóc kể lể.

Ta vội vàng đem đại nhục bồng oOo rút...ra, một lần nữa cắm vào Sở Huệ trong mật huyết, cái này rung động tâm hồn tiếng khóc mới im bật mà dừng.

Bất quá, Cát Linh Linh sắc mặt sẽ không có tốt như vậy nhìn. Vì không để ý này mất kia, ta chỉ có tập trung tinh lực trước đối phó Sở Huệ. Dày đặc dứt vào như bài sơn đảo hải giống như đánh úp về phía Sở Huệ, nàng nhu gáy hầu hạ, mị tình như tơ, mà ngay cả dưới thân Cát Linh Linh cũng xem ngây người.

Mắt thấy của ta khoái cảm muốn tiến đến, Sở Huệ còn không có có cao trào dấu hiệu, ta không khỏi âm thầm sốt ruột, nhìn xem lay động mông đẹp, ta nhớ tới đối phó Tiểu Quân thủ đoạn, dùng ngón tay dọc theo lỗ đít vuốt ve vài vòng, sau đó đột nhiên dùng móng tay sờ sờ lỗ đít (~!~) mắt, Sở

Huệ như bị sấm đánh giống như toàn thân run rẩy dữ dội, mặt huyết mạnh mà kịch liệt co rút lại.

Ta đột nhiên hung ác mà liên tục đút vào vài chục cái, mỗi một cái đều là toàn bộ tận không có, nước tương bốn phía. Sở Huệ rốt cục quát to một tiếng, đau nhức nhuyển tại Cát Linh Linh trên người vẫn không nhúc nhích, dường như bất tỉnh đi. Cát Linh Linh sắc mặt đều lục , lại là đập Sở Huệ cổ, lại là véo người của nàng ở bên trong, một lát sau, Sở Huệ mới sâu kín mà bay ra: Câu:"Ta muốn chết phải không?"

"Có lắm hay không? Đánh con gián đánh cả buổi sao? không phải là được phong lang ăn đi? Sở Huệ tử tử, Sở Huệ tử tử, người không sao chứ?"

Tiểu Quân lớn tiếng ồn ào.

"Không có..... Không có việc gì, người giúp Sở Huệ tử nhìn một chút điểm. Sở Huệ tử hơi mệt chút, muốn nghỉ ngơi một hồi."

Sở Huệ cường đánh tinh thần đáp lại Tiểu Quân, ta thật lo lắng Tiểu Quân đem lòng sinh nghi.

"Ah, có phải là không thoải mái hay không à? muốn hay không xem bác sĩ? Ồ, như thế nào giữ cửa khóa bắt đầu?"

Tiểu Quân quan tâm Sở Huệ chi tình để cho ta cảm động.

"Không có việc gì, vừa rồi đánh con gián đánh mệt mỏi."

Sở Huệ bất đắc dĩ mà tiếp tục ứng phó, đây là nàng ghét nhất Tiểu Quân thời điểm, trong nội tâm của ta cười to không thôi.

"Ah, cái kia Sở Huệ tử nghỉ ngơi đi. Ta cùng Phàn Ước tử tử giúp người việc buôn bán, ha ha."

"Ân, đi thôi."

"Đến, mọi người tiến đến nhìn xem ờ. Hàng mới vừa xong, giá cả ưu đãi....."

Tiểu Quân rao hàng âm thanh do gần mà xa.

"PHỤT."

Cát Linh Linh thấp giọng nhõng nhẽo cười, "first phẩm chất giá cao, cho Tiểu Quân như vậy thét to, toàn bộ giảm giá . Hì hì, ta yêu chết Tiểu Quân ."

Cát Linh Linh nhìn có chút hả hê nhìn Sở Huệ liếc.

Kỳ thật, ta nhìn ra được Cát Linh Linh cùng Sở Huệ có rất sâu tình nghĩa. Vừa rồi Sở Huệ hôn mê lúc, Cát Linh Linh một bộ sốt ruột bộ dạng không thể là giả đi ra , mà Sở Huệ cũng là nói năng chua ngoa nhưng tấm lòng như đậu hũ, gặp Cát Linh Linh nhìn có chút hả hê, nàng trên miệng cũng không có thua thiệt, "Giảm giá tụt giảm giá, dù sao ta lợi nhuận đã đủ rồi."

"Lợi nhuận đã đủ rồi còn nhỏ mọn như vậy, người gầy không gầy nha? Tuần lễ trước bắt người ba sáo người tụt mặt băng bó."

"Người cầm cái kia ba sáo là đắt tiền nhất , mỗi sáo chín ngàn !" hừ, theo khai trương đến bây giờ, người cầm đầu chỉ 100 sáo nha? Người khả một khối tiền đều chưa cho qua ta, còn nói ta keo kiệt !" ta, ta cùng với người tuyệt giao !""

"Tốt, giống như không có cầm nhiều như vậy a?"

Cát Linh Linh chớp chớp mắt to, một bộ giả ngu bộ dạng.

"Người không thừa nhận? Ta bóp chết người."

Sở Huệ nhéo ở Cát Linh Linh cổ.

"Ha ha, thừa nhận, thừa nhận."

Đột nhiên, Cát Linh Linh thống khổ mà rên rỉ nói: "Trung Hàn, ta không phải đã nói rồi sao? Thoáng cái đi vào sẽ muốn mạng người , ôi."

Cát Linh Linh mặt ngoài thống khổ, trên thực tế rất hưởng thụ. Ta hận đến nghiến răng ngứa , đại nhục bổng o0o tìm tòi tiến mật huyết khẩu tự thăng đảo Hoàng Long, đỉnh ở bên trong Cát Linh Linh hoa tâm.

"Đối phó lòng tham không đáy người chính là muốn trừng phạt. Sở Huệ tử, người nói đúng hay không?"

Ta cười lạnh một tiếng.

"Đối với, hiếp chết nàng."

Sở Huệ dốc sức liều mạng gật đầu.

"Ân, Sở Huệ, người thật ác độc !" thiết thời ta mới vừa rồi còn lo lắng người, người bây giờ lại muốn ta chết?"

Mị nhãn như tơ Cát Linh Linh hướng Sở Huệ lớn tiếng kháng nghị.

"Được rồi, ta tâm địa tốt, ta hiện tại tự lại để cho Trung Hàn dừng lại."

Sở Huệ cười khẩy nói.

"Ah, đừng có ngừng, đừng có ngừng !" Trung Hàn người dám ngừng, về sau người tự vĩnh viễn không thấy được ta."

Cát Linh Linh lại đối với ta trợn mắt tròn xoe , một điểm Ôn Nhu đều không có, nhưng là ta lại ưa thích được muốn chết.

Ta vừa muốn co rúm đại nhục bổng o0o, phòng thử áo bên ngoài đột nhiên truyền đến một đạo cười mở giọng nam, thanh âm có chút thờ

gấp,"Tiểu Quân, con gián ở nơi nào?"

"Như thế nào hiện tại mới đến nha? Sở Huệ tỷ tỷ sớm đem con gián toàn bộ giết sạch rồi !" thiệt là, nói 10 phút đến, hiện tại cũng qua mười một phút đồng hồ ."

Tiểu Quân lớn tiếng reo lên.

Ta âm thầm buồn cười, không biết là ai như vậy bất hạnh vận. Tiểu Quân trước kia trông thấy con gián, đó là gặp ai cầu ai, cái này vội vàng chạy đến người, nhất định là Tiểu Quân tìm đến con gián sát thủ. Chỉ là người nam này âm thanh có chút quen thuộc, hình như là.....

"Tiểu Quân, vị này chính là....."

Phàn Ước hỏi.

Tiểu Quân lớn tiếng nói:"Hắn là bạn trai ta á!"

Bán đảo nguyên cảnh hoa viên thật là nhiều người tha thiết ước mơ cao cấp nơi ở, bốn phía thanh thúy tươi tốt, ba mặt bị nước bao quanh, thật sự là ở nhà chơi rông tốt nhất chi tuyến. Lúc trước La Tất để cho ta ở lại ta đều cảm thấy thụ chi có xấu hổ, nhưng bây giờ La Tất đáp ứng đem như thế đất đỏ dương lâu đưa cho ta, ta lại cho rằng đương nhiên.

Ta tại bệnh viện cái kia trong đoạn thời gian, Tiểu Quân cùng di tỵ chuyển vào nguyên cảnh hoa viên. Hôm nay là ta lần đầu tiên tới đến cái này lạ lắm gia, vốn tưởng rằng phòng ở lắp đặt thiết bị, đồ dùng trong nhà đồ dùng các loại đều rất đơn giản, thế nhưng mà ta phát hiện, chẳng những Tiểu Quân trong phòng lông tơ Con Rối số lượng to lớn đại, mà ngay cả gian phòng lắp đặt thiết bị cũng hết sức xa hoa. Nếu như ta không có đoán sai, cái này 130 bình khu nhà cấp cao hơn phân nửa là La Tất Kim Ốc Tàng Kiêu [nạp thiếp] chi địa , cũng không biết cái này kiêu rớt cuộc là ai?

Để cho ta thích ý chính là trong phòng có một sâu sắc phòng bếp, trong phòng bếp có ba vị đại mỹ nữ đang bận碌. Một vị là dì phương nguyệt mai, một vị là Đái Tân Ni, đương nhiên còn có Lý Hương Quân.

Cột ần có phim hoạt hình đồ án tạp đề, dì đang diễn tấu lấy nồi chén hồ lô bồn hòa âm. Ta chú ý tới dì nóng cái sóng lớn sóng mới kiểu tóc, đen nhánh bóng loáng mái tóc gian một căn tóc bạc đều không có, thật khó tin tưởng dì đã tuổi gần 50. Có lẽ bởi vì hôm nay khách nhân đều là tuổi trẻ nữ hài, dì ăn diện xinh đẹp rất nhiều, màu xanh lá váy là ta đã thấy gần nhất, nhất nhanh một đầu, ta không cách nào không hướng dì cái kia mập tròn bờ hông ộ nhìn nhiều hai mắt.

Bất quá cũng chỉ là hai mắt, ánh mắt của ta tự tranh thủ thời gian dao động đến phía sau nàng Đái Tân Ni. Hôm nay Đái Tân Ni cách ăn mặc mặc mạo hào phóng, áo sơ mi trắng, hắc váy dài, bình thường được tựa như một cái đồ thư quán nhân viên quản lý, nhưng dù vậy cũng khó che dấu nàng thướt tha đáng người. Nàng thoát nhìn có chút khẩn trương, có lẽ không về nhà chồng con dâu đều rất e ngại tương lai mẹ chồng.

Một bên Tiểu Quân tựa hồ đã bị trên mâm thêm người chi khí hấp dẫn, nếu như không phải cái miệng nhỏ nhắn buộc được nhanh, chỉ sợ nước miếng sớm chảy ra. Ta kinh ngạc nàng lần nữa sơ lên hai cái quai dì bím tóc sừng dê tử, loại này khó coi kiểu tóc căn bản là không sẵn nàng cái kia trương làm cho 3000 phần trang điểm không mặt mũi nào sắc dung nhan.

Nhớ tới trong phòng thử áo mạo hiểm kích thích một màn, ta âm thầm nói thầm, Tiểu Quân sẽ không phát hiện cái gì a? Cần thận quan sát bỗng chốc, Tiểu Quân sắc mặt giống nhau thường ngày, ta không khỏi nhin không được cười lên, mắng to chính mình buồn lo vô cớ.

Kỳ thật ba cái đại mỹ nhân đứng tại trong phòng bếp không cần nấu nướng cái gì mỹ thực tự lại để cho người khẩu vị mở rộng ra, hướng chi

còn có trận trận tiên súp mùi thơm, ta cảm thán nhân sinh chi hạnh phúc không ai qua như thế.

"Tay đều không giặt rửa, trảo cái gì đồ ăn?"

Dì trằng Tiểu Quân liếc, cái kia thần thái chân tướng Tiểu Quân.

Tiểu Quân có thích sạch sẽ, bình thường nàng không yêu đi phòng bếp, nàng xuất hiện tại trong phòng bếp cũng chỉ có một cái mục đích , tựu là thừa cơ ăn vụng. Đứng tại dì bên người vòng vo vài vòng, Tiểu Quân rốt cuộc không thể chịu đựng được thêm tròng tra tấn, rốt cục hưởng một bàn ngọc trụ tôm bóc vỏ duỗi ra thon thon tay ngọc.

Làm cho nàng óc não chính là, nàng vừa đem tôm bóc vỏ kẹp lên, đã bị dì lớn tiếng quát lớn. Tiểu Quân tâm hoảng hốt, tôm bóc vỏ một lần nữa mất quay trở lại trong mâm, nàng chớp chớp hai mắt, đem ngón tay đầu bỏ vào trong cái miệng nhỏ nhắn mãnh liệt hấp, trong mắt to tràn đầy ủy khuất.

"Tay của ta là trên thế giới sạch sẽ nhất tay."

Đang tại Đái Tân Ni mặt được dì quát lớn, Tiểu Quân đương nhiên thật mất mặt á..., nàng dậm chân, tức giận mà từ phòng bếp đi tới, vừa vặn cùng ta đụng cái đầy côi lòng. Nàng nhướng mắt, tức giận mà lớn tiếng đối với ta reo lên:"Mở ra á..., cười cái gì cười !" người dám nói người không muốn ăn vụng đồ ăn?"

"Quả thật rất muốn."

Ta dùng sức gật gật đầu, Tiểu Quân chịu ủy khuất thời điểm, khả năng vạn muốn theo nàng.

"Đã người cũng muốn, vậy tại sao cười? Tân Nỵ tỷ tỷ cũng không phải người ngoài !" thiệt là, một điểm tự do cũng không có."

Tiểu Quân hung hăng trừng mắt ta, ngoài sáng là xông ta rống to, trên thực tế là đối với dì phát giận.

Bất quá Tiểu Quân một câu "Tân Ny tử cũng không phải người ngoài" Làm cho Đái Tân Ni mở cờ trong bụng. Một mực tại ta dì sau lưng nơm nớp lo sợ nàng, rốt cục ha ha mà cười ra tiếng.

"Ân, phương a di đốt đồ ăn thật sự là sắc hương đều đủ, ta cũng rất muốn ăn vụng."

Đái Tân Ni không phải đồ đần, nàng đã theo Tiểu Quân lời nói, lại tìm được đập dì mã thí tâng bốc cơ hội.

Dì vốn tự sủng ái Tiểu Quân, trước kia trong nhà, Tiểu Quân trộm trà đồ ăn ăn thật là chuyện bình thường, chỉ là xuất phát từ cấp bậc lễ nghĩa, mới đang tại Đái Tân Ni mặt trách cứ Tiểu Quân, đến một lần biểu hiện có gia giáo, từng cái tới cũng muốn lúc lắc mẹ chồng uy phong. Hiện tại Tiểu Quân ủy khuất, Đái Tân Ni lại hợp thời nói tốt, dì lòng mềm nhũn, lập tức lộ ra mê người đáng tươi cười.

"Đến đến, nhỏ mang trước tiên có thể ném bỏng chốc, nhìn xem hương vị như thế nào đây? Tiểu Quân. _ điểm lễ phép cũng đều không hiểu, mặc kệ hần."

Dì hé miệng cười khê, hiền lành ở bên trong mang theo như mê phong tình.

Dì với ta mà nói, thật sự như như mê, quá khứ của nàng ta biết đến không nhiều lắm, mà nàng đối với ta thân thể lập lờ, trước kia hỏi nàng, đều bị nàng hàm hồ mang qua; Cả nàng chỗ làm việc, ta cũng chưa từng có đi qua, chỉ nghe dì đã từng nói qua, nàng tại một gian rất xa dột nhà máy công tác.

TỶ PHU VINH DỰ

Tiểu Thủ Chương
www.dtv-ebook.com

Chương 62: Phục vụ đến thăm

"Cám ơn phương a di, chờ một chút mọi người cùng nhau ăn. Phương a di làm đồ ăn thật tốt, ta về sau có thể học lên một điểm thì tốt rồi."

Đái Tân Ni đương nhiên sẽ không trước nể, nàng rất rõ ràng cái gì gọi là khách khí lời nói.

"Cái này làm đồ ăn học vấn cũng không phải rất lớn, tựa là công đa nghệ quen thuộc."

Dì hướng Đái Tân Ni quăng ra tán dương ánh mắt, trong nội tâm của ta cũng đại khen Đái Tân Ni. Tương lai bà tức độ sức, Đái Tân Ni vậy mà trước thẳng một phần.

"Leng keng..... Leng keng....."

"Ta mở ra môn."

Chuông cửa đột tiếng nổ, Tiểu Quân như một trận gió tựa như hướng đại môn chạy tới, ta còn không có có từng thấy nàng như vậy tích cực mở cửa. Ta đoán không phải Phàn Ước, tựa là Đường Y Lâm đã đến, dì nói cho ta biết, hôm nay tới nhà của chúng ta ăn cơm không ít người.

Ra ngoài ý định, đi vào là một vị rất tuấn tú khí nam nhân, hẳn lại là Trương Đình nam. Ta giật mình mà chứng kiến trên tay hắn còn bưng lấy một nhúm chói mắt hoa tươi.

"Tiểu Quân, vị này chính là?"

Dì đi ra phòng bếp, một bên dùng tạp dề sát tay, một bên đánh giá trước mắt cái này khách không mời mà đến. Xem dì biểu lộ, hiển nhiên cũng cùng ta đồng dạng cảm thấy kinh ngạc.

"A di, người tốt, ta gọi Trương Đình nam."

Trương Đình nam rất có lễ phép mà tự giới thiệu, trông thấy ta cùng Đái Tân Ni, hắn vừa cười lấy hướng chúng ta gật đầu nói:"Tổng giám đốc tốt, chị dâu tốt."

"Mẹ, hắn là không phải rất tuần tú? Ha ha....."

Tiểu Quân quơ quơ cái đầu nhỏ, dương dương đắc ý nhìn ta liếc. Ngực ta khẫu một buồn bực, một hơi ngăn ở ngực, thiếu chút nữa không có tức chết.

"Ân, là tuần tú lịch sự. Đến, mau mời ngồi. Ha ha, không thể tưởng được nhà của ta Tiểu Quân cũng nhận thức mới bằng hữu, về sau có thời gian tự thường đến trong nhà ngồi một chút."

Dì trên mặt nổi lên hưng phấn thần thái. Trương Đình nam xác thực tuần tú lịch sự, dì đối với hắn tự nhiên ấn tượng rất tốt. Trương Đình nam cùng Tiểu Quân đứng chung một chỗ, dù là ta ghen ghét được phải chết, không thừa nhận cũng không được bọn hắn rất xứng đôi.

"Biểu ca, người nói bó hoa này bày ở địa phương nào tốt?"

Tiểu Quân tiếp nhận Trương Đình nam trong tay cái kia một bó to hoa tươi, làm bộ hết nhìn đông tới nhìn tây mà tìm kiếm cái gì, nói rõ là ở khí ta.

Ta trong đầu trống rỗng,"Bày ở người đầu giường được không?"

Chịu đựng mãnh liệt phiền muộn, ta không đợi Tiểu Quân nói sau, chuyển hướng dì nói: "Mẹ, ta có chút khốn, muốn nghỉ ngơi bỗng chốc."

"Người vừa mới ra viện tự đi công ty, khó trách sẽ mệt mỏi. Lớn như vậy một người, cũng không biết cần nghỉ ngơi, thiệt là."

Dì phun ra ta một câu.

"Một hồi công ty tự phi thường dùng sức công tác, không phiền lụy mới là lạ."

Tiểu Quân hếch lên cái miệng nhỏ nhắn, nói chuyện âm dương quái khí.

Ngực ta khẫu lại là lấp kín, không bao giờ ... nữa muốn nói cái gì quay đầu lại ý bảo Trương Đình nam đừng khách khí, liền xoay người đi vào gian phòng, vừa đẩy cửa, Đái Tân Ni cũng theo tiến đến.

"Bảo người đừng làm chuyện này, người càng muốn làm. Người xem, phải hay là không mệt muốn chết rồi? Người nha, thật là sắc !" hừ, cũng may người dì không biết, nếu như biết rõ, nàng nhất định sẽ mắng ta."

Đái Tân Ni nhéo bỗng chốc cánh tay của ta.

"Ta một chút cũng không phiền lụy, chỉ là không muốn nhìn thấy cái kia Trương Đình nam."

Ta tức giận mà ôm Đái Tân Ni, trong nội tâm lại muốn như thế nào thu thập Trương Đình nam. Hừ, muốn cướp của ta Tiểu Hương Quân? Không có cửa đâu cưng !"

"Vì cái gì nha? Người khác lớn lên soái, phụ thân lại là công ty của chúng ta đại cổ đông, rất xứng đôi mà vượt chúng ta Tiểu Quân nha !"

"Điều kiện là không tệ, nhưng Tiểu Quân niên kỷ còn nhỏ."

"Cũng là, bất quá Tiểu Quân quá nhận người ưa thích , làm mai làm mai mỗi người nhất định sẽ đập phá cửa nhà người hạm."

"Cái kia làm mai làm mai mỗi người có hay không đập phá nhà của người cánh cửa?"

Ta càng nghe càng phiền, dứt khoát đem thoại đề chuyển hướng.

"Ta đều không có người muốn."

Đái Tân Ni vẻ mặt đau khổ.

"Ăn mặc già như vậy đấy, ngay cả ta đều không muốn đã muốn, hắc hắc."

Trong nội tâm của ta thích nhất Đái Tân Ni giả mù sa mưa bộ dạng.

Bất quá muốn cho nàng gả cho ta, đại khái còn nhiều hơn quỳ mấy lần mới được.

"Hừ, xuyên:đeo một điểm lại sợ người dì nói ta không trang trọng, xuyên:đeo một điểm người lại ghét bỏ, các người khả thật khó hầu hạ."

Đái Tân Ni nổi giận đùng đùng mà ngồi ở giường của ta lên, đem đầu chuyển hướng một bên.

Ta tranh thủ thời gian cười hì hì nói:"Người là gả cho ta cũng không phải gả cho ta dì, ta hay là thích xem người mặc xinh đẹp điểm, gọi cảm điểm."

Đái Tân Ni cười lạnh nói:"Gọi cảm? Không mặc được không?"

"Tốt."

Ta cười to, đem Đái Tân Ni mang bổ nhào dưới thân thể, một cái đại thủ xuyên thấu áo sơ mi của nàng, cầm chặt no đủ ngọn núi.

"Ai nha, người làm gì thế?"

Đái Tân Ni lớn tiếng hờn dỗi.

"Thử xem giường mới co dẫn được không."

Ta nằm nhô lên núm vú.

"Chán ghét."

Đái Tân Ni cắn cặp môi đỏ mọng, lại không thấy cực tuyệt cũng không có phản kháng, khó chịu cực kỳ. Ta vô cùng tính dục lại cuộn cuộn mà đến, thừa dịp dưới thân mỹ nhân như tuyết, mềm mại phiêu hương, ta thuần thực mà nhấc lên nàng hắc váy dài, đẩy ra màu đen quần lót viền tơ, đại nhục bồng oOo dễ dàng mà công hãm mật huyết, màu mỡ nhiều nước mật huyết giống như đã sớm đang chờ đợi của ta quang lâm.

"Ân, thật không biết người một ngày muốn bao nhiêu lần mới đủ."

Đái Tân Ni xinh đẹp mà tách ra hai chân.

"Không nhiều lắm, năm, sáu lần."

"Người là lợn giống sao? Ân, người..... Người tìm những nữ nhân khác làm vợ coi như !""

"Ta không tìm, tìm của ta nhỏ Tân Ny."

"Ta sao có thể chịu được !" nói sau nếu như ngày nào đó ta mang thai, người như thế nào luộc?"

"Cái kia..... Cái kia Ngôn Ngôn sự tình tự sớm đi tiến hành la."

"Ta chỉ nói là lấy đùa."

Đái Tân Ni ăn ăn nhõng nhẽo cười.

"Nói giỡn thôi? Ta làm chết người."

Ta đột nhiên rất thất vọng, đại nhục bỗng o0o một vòng điên cuồng mà đút vào, đem càng nhiều nữa dâm thủy mang đi ra.

"Ah !" không phải, thật sự !" người như thế nào lão nhớ thương Ngôn Ngôn nha?"

Đái Tân Ni lớn tiếng rên rỉ.

Trong nội tâm của ta mừng thầm vạn phần, rút ra đút vào cũng thì càng thêm ra sức. Đái Tân Ni ôm thật chặt ta, nàng mẫn cảm thân thể là như thế yếu ớt, không cần năm phút đồng hồ nàng mà bắt đầu kịch liệt run rẩy, co rút lại thành âm đạo muốn ép của ta tinh hoa, đáng tiếc của ta tinh quan kiên cố. Đái Tân Ni bất đắc dĩ, đành phải chính mình say mê tại trong khoái cảm. Nếu như không phải điện thoại đột nhiên vang lên, ta nhất định khiến Đái Tân Ni thỏa mãn ba lượt đã ngoài.

Theo Đái Tân Ni trên người bò lên, ta chuyển được một cái lạ lẫm điện thoại, "Uy."

Điện thoại bên kia truyền đến một đạo mềm mại đáng yêu thanh âm, "Biết ta là ai không?"

"Ách, thực xin lỗi, không biết. Xin hỏi người là?"

Tuy nhiên Đái Tân Ni lười biếng mà cuộn tại trên giường, nhưng ta hay là cẩn thận từng li từng tí, bởi vì ta biết rõ nàng nhất định dựng thẳng lấy lỗ tai lắng nghe. Đối phương là ai ta đã đoán được, chỉ là cố ý giả ra không biết khẩu khí.

"Hừ, lập tức tự không nhận ra sao? hứa hẹn không thực hiện sao?"

Đầu bên kia điện thoại thanh âm chẳng những mềm mại đáng yêu, còn tăng thêm vài phần mất hồn kiều hừ, loại này kiều hừ lực sát thương không phải nam nhân có khả năng chống cự .

"Hứa hẹn?"

Ta hỏi.

"Đúng rồi, ta vừa về nhà mặc thử cái kia kiện màu đen nội y, giống như có chút nhanh, ta muốn đổi một kiện."

Điện thoại là mới vừa ở Sở Huệ nội y điểm mua nội y trung niên mỹ phụ đánh tới , ta không nghĩ tới nàng nhanh như vậy tự gọi điện thoại cho ta. Nàng lúc nói chuyện, ta trong đầu thỉnh thoảng hiện ra nàng đổi nội y tình cảnh.

"Ah, xin hỏi Tình tỷ địa phương nào không hài lòng?"

Ta rất Ôn Nhu hỏi.

"Tự là có chút nhanh, mặc vào đến không thoải mái, người nói có thể đổi . Người bây giờ có thể hay không đưa mặt khác một kiện tới cho ta? Ta hôm nay buổi tối tự muốn xuyên:đeo màu đen ."

"Tình tỷ, ta chuẩn bị ăn cơm tối."

"Ta mặc kệ, ta tự muốn xuyên:đeo màu đen . Hôm nay đi mệt , ta không muốn đi ra ngoài, hay là phiền toái người đưa tới a !" người thế nhưng mà cam đoan phục vụ về đến nhà ở !""

"Được rồi, người ngụ ở chỗ nào? Ta sẽ chờ đưa qua là được."

"Ta tại nguyên cảnh hoa viên, nguồn nước nguyên, cảnh sắc cảnh."

Ta lớn tiếng hồi đáp:"Ta biết rõ cái chỗ này."

Ly khai gia thời điểm, ta không có quên hung hăng trừng mắt nhìn Tiểu Quân liếc, Tiểu Quân cũng không chút nào yếu thế mà đáp lễ ta liếc.

Ta âm thầm thề, buổi tối hôm nay các loại dì ngủ sau, nhất định phải đem Tiểu Quân hung hăng làm một phen, cả nàng lỗ đít nhỏ cũng không buông tha !" hừ, rõ ràng tìm nam nhân đến khí ta, thật sự là sĩ có thể giết không thể nhục.

Dì dặn dò ta nhanh lên trở về, ta gật gật đầu. Lao ra gia môn lúc, cũng tại cửa ra vào nhìn thấy Đường Y Lâm, Trang Mỹ Kỳ cùng Phàn Ước, cái này ba cái lớn nhỏ mỹ nhân tựa như hẹn rồi tựa như cùng đi đến nhà của ta, mỗi người trang điểm xinh đẹp, đẹp không sao tả xiết.

Ta xem xét nước miếng chảy không ít, nhưng đầu lại lớn hơn, đây cũng không phải là đùa giỡn, nhiều như vậy tình nhân tụ tập cùng một chỗ, tuyệt đối không phải cái gì sự tình tốt !" may mắn ta nhận được một trận điện thoại, vừa vặn có thể ly khai cái này năm Tử Yên hồng mỹ nữ Phong Bạo.

"Tiểu Đường, nhỏ phiền, Mỹ Kỳ, hoan nghênh hoan nghênh !" ah, các người vào nhà ngồi một chút, ta đi cùng biểu muội đều tại. Công ty có chút việc gấp phải xử lý, ta đi đi sẽ trở lại."

Ta chòng chát lên vẻ mặt đáng tươi cười, ánh mắt từng cái tại ba mỹ nữ trên mặt đảo qua, phát hiện các nàng đều toát ra một ít không quan tâm.

Phàn Ước cười nói:"Tổng giám đốc sớm chút trở về ờ."

Trang Mỹ Kỳ hỏi:"Có muốn hay không ta hỗ trợ?"

Đường Y Lâm tắc thì hừ lạnh một tiếng,"Hừ, hần có bận rộn như vậy sao? ta khả không tin."

Ta nghĩ tới ta lại cùng ba nữ nhân dài dòng tựa là siêu cấp đại đồ đần, đi là duy nhất chính xác hành vi. Cho dù ta vẫn còn dư vị lấy ba loại bất đồng mùi nước hoa, nhưng ta hay là chạy nạn tựa như đã đi ra.

Hô hấp một miệng lớn tươi mát không khí, ta đi vào cách đó không xa một tòa lưng chừng núi trước biệt thự. Cùng cái này lưng chừng núi biệt thự so sánh với, chúng ta chỗ ở dương lâu quả thực tựa là phòng ốc sơ sài.

Tam công xích rộng, đường cong tục tăng cửa sắt được xanh đậm lá cây quần quanh, u tĩnh đình viện để lộ ra thần bí khí tức.

Ta đứng tại cửa sắt trước do dự, dù sao trên người của ta cũng không có mang theo khả thay đổi thay thế nội y, nhưng là theo như tiếng nổ môn kiềm trước, ta trong đầu đã không thể chờ đợi được có một hồi điểm ngộ, ta không phải đồ ngốc, tự nhiên minh bạch trung niên mỹ phụ kia đối với ta có hảo cảm.

Quả nhiên, chuông cửa vang lên sáu lượt sau, ta xuyên thấu qua cửa sắt hàng rào, nhìn xa đến một đầu thướt tha thân ảnh nhạt giai mà xuống.

Nữ nhân này tựa là đúng là trung niên mỹ phụ, ta chỉ biết rõ nàng gọi Tình tỷ. Chậm rãi mà đến nàng tóc rõ ràng có chút ẩm ướt, ta muốn nàng nhất định vừa tắm rửa hoàn tất, cũng không biết nàng ưa thích đứng đấy giặt rửa, hay là ưa thích nằm giặt rửa.

"Thật nhanh, cho dù ngòi phi cơ cũng không có nhanh như vậy nha !"

Tình tỷ trên mặt tràn ngập kinh hỉ, nàng kéo ra cửa sắt lúc, ta dù cho không thể dùng kinh tu để hình dung trước mắt vị này mỹ phụ, cũng nhất định có thể dùng bình luận nhưng tâm động để hình dung tâm tình của ta, bởi vì Tình tỷ hoàn toàn là một cái tràn ngập hấp dẫn vưu vật.

Nàng mặc lấy kiện hơi mờ áo ngủ, áo ngủ chỉ che lấp hơn phân nửa bờ hông ỗ, lỏa lồ địa phương bóng loáng bạch tích, không có lộ ra địa phương

tại hơi mỏng vật liệu may mặc ở bên trong mơ hồ có thể thấy được. Tuy nhiên sắc trời dần tối, nhưng nàng giữa hai chân một bóng ma hay là làm cho đầu của ta phát ra "Ông" tiếng vang, huyết dịch điên cuồng mà hướng bọt biển thể tụ tập.

"Tình tử một tiếng triệu hoán, ta đương nhiên lập tức bay tới. Chỉ sợ vô luận chúng ta như thế nào phục vụ, cũng không thể khiến Tình tử thoả mãn."

Ta cực lực khắc chế tâm tình của mình.

"Ha ha, ta mới vừa ở tắm rửa người đã tới rồi, đều không có rửa sạch sẽ."

Tình tử hữu ý vô ý nhìn của ta đũng quần liếc. Trời ạ, ta cho dù còng xuống lấy thân thể cũng không cách nào che dấu dưới đũng quần khởi động lều nhỏ, bị chơi khăm rồi.

"Vậy đợi lát nữa ta trước cầm nội y trở về, các loại Tình tử tắm rửa xong, ta sẽ đem mới nội y đưa tới. Ân, lần này ta lấy thêm vài món cho Tình tử thử, thử đến Tình tử hài lòng mới thôi."

Ta nhìn chăm chăm Tình tử bộ ngực, bởi vì ướm đảm quan hệ, nàng trước ngực hai khóa điểm lồi càng ngày càng rõ ràng.

"Ân, như vậy phục vụ quá chu đáo. Đến, tiên tiến phòng."

Tình tử đóng lại cửa sắt, quay người vào trong đầu nhật giai trên xuống, màu mỡ mộng tròn tả hữu lắc lư, ta chỉ có thể dốc sức liều mạng nuốt nước miếng.

Rộng rãi phòng khách cũng không có ta trong tưởng tượng hoa lệ, thậm chí có chút ít Thanh Nhã. Ghế sofa là bố nghệ ghế sofa, bàn trà là cây tử đàn. Trông thấy một cái lương công xích cao, tám công xích rộng đích

phù điêu sau tấm bình phong, ta mới ý thức tới căn phòng này chủ nhân có được tài phú kinh người. Ta tại một cây xinh xắn hoa lan trước ngưỡng chân, tinh tế thưởng thức, nhìn xem nhìn xem, ta đột nhiên nở nụ cười.

"Ta còn không có có thỉnh giáo đại danh của người."

Tình tử tại trên bàn trà rót đầy hai chén mùi thơm ngát Bích Loa Xuân, nàng về phía trước nghiêng góc độ vừa vặn đón ý nói hòa tằm mắt của ta. Mắt của ta quang từ trên cao đi xuống, vừa vặn nhìn xem đến hai tòa cao cao bầu thịch, ta tranh thủ thời gian quay người xem nơi khác. Không phải ta chính nhân quân tử phi lễ chớ nhìn, mà là hạ thể bành trướng đến lợi hại, vì che dấu chính mình, đành phải đưa lưng về phía cái này làm lòng người động mỹ nhân.

"Ta gọi Lý Trung Hàn."

Ta quay đầu lại hướng Tình tử mỉm cười. Nguồn truyện: Y

"Ân, người mời ngồi, ta đem nội y lấy ra."

Tình tử sáng mắt lưu chuyển. Gặp ta đưa lưng về phía nàng, nàng hé miệng khẽ cười nói: "Ưa thích hoa lan lời nói, ta sẽ đem cái này gốc nhỏ Hồ Điệp tặng cho người."

"Cám ơn, vật trân quý như vậy, ta làm sao dám nhận lấy."

Ta cười mị mị mà cầm lấy trên bàn trà Bích Loa Xuân, nhẹ ném một ngum, lập tức gấn bó Lưu Hương.

"Ah, người biết nhỏ Hồ Điệp giá trị?"

Tình tử tò mò hỏi.

"Không phải rất rõ ràng, nhưng ta tại một người trong nhà bái kiến loại này hoa lan. Người nọ thưởng thức cao quý, địa vị cao cả, trong nhà hẳn đồ

vật cũng không phải phạm phẩm."

Ánh mắt của ta không hề lưu luyến Tình tử thân thể, mà là hướng bốn phía nhìn lại. Chẳng biết tại sao, ta đột nhiên cảm thấy chuyện thú vị sắp sửa phát sinh.

"Có thể nói cho ta biết người nọ là ai chẳng?"

Tình tử cũng cầm lấy chén trà, nhưng ta phát hiện nàng chỉ là dùng miệng môi khẽ chạm bằng chốc chén trà biên giới. Có lẽ, nàng làm ra uống trà tư thế chỉ vì che dấu nàng lãnh đạm ngừ khí.

Ta cười khan hai tiếng, "Tình tử, ta cơm tối còn không có có ăn, người nhà đều đang đợi ta. Về phần Tình tử muốn biết vấn đề, chúng ta không bằng hôm nào lại trò chuyện."

"Được rồi."

Tình tử đặt chén trà xuống, hướng ta Doanh Doanh(dịu dàng) cười cười, "Chờ ta, ta lập tức sẽ tới."

Cái kia giọng điệu giống như sắp đem đồ tốt nhất dâng tặng cho âu yếm tình nhân, ta nghe được tại chỗ sửng sờ. Vừa mới biến mất dục vọng lần nữa đánh úp lại, nhìn qua này là phóng hỏa thân thể, ta vậy mà khát vọng Tình tử không nếu trở về.

Bởi vì nếu như ta không có đoán sai, cái này Tình tử nhất định là thu Yên Văn tử tử, nàng có một rất tên dễ nghe, gọi Thu Vũ tình.

Hà thư ký đã chết, xinh đẹp mê người thu Yên Văn phải hay là không cũng như hoa quỳnh đồng dạng héo tàn? Tỷ tỷ của nàng Thu Vũ tình vì cái gì đột nhiên tìm ta? Thu Vũ tình xuyên:đeo như vậy khêu gợi áo ngủ là vì dụ dỗ ta sao? Ta tại Sở Huệ nội y trong tiệm gặp được Thu Vũ tình là trùng

hợp hay là tỉ mỉ an bài? Các nàng có mục đích gì sao? ta thật lâu không bỏ xuống được chén trà trong tay.

Nhưng bất kể như thế nào ta đã biết rõ Thu Vũ tinh tư cách địa vị, cái này nhờ có cái kia gốc chiều chuộng hoa lan, tại Hà thư ký trong nhà, ta cũng từng bái kiến giống như đúc hoa lan. Ân, cái này gốc xinh đẹp hoa rõ ràng có dễ nghe như vậy danh tự!"

Nhỏ Hồ Điệp.

"Hồ Điệp gối trước diên đảo mộng, Hạnh Hoa trên cành mộng lung nguyệt, Vãn Thiên nhai, chuyện gì khổ quan tình, tư ly biệt. Ai."

Của ta thở dài một tiếng đúng là thời điểm, bởi vì ta muốn người đứng phía sau nghe được ta nói thầm cái này thủ Tống tử.

"Ta ghét nhất có người niệm cái này thủ phá tử, không thể tưởng được người cũng khoe khoang."

Thu Vũ tinh đột nhiên theo đằng sau ta lạnh lùng nói.

Ta quay đầu lại cười to,"Chính mình niệm cho mình nghe, lại không phải khoe khoang? Ngược lại là Tình tử đi đường không phát ra nửa điểm thanh âm, lén lén lút lút mà đứng tại người ta sau lưng nghe lén, thật sự không giống thường thức cao nhã chi nhân."

"Ta vốn cũng không phải là cái gì cao nhã nhân sĩ."

Thu Vũ tinh nhàn nhạt nói.

"Ta nhìn người trang trí nội thất sức rất Phong Nhã."

"Phong Nhã người đã bị chết, lưu lại gian phòng này phá phòng."

"Cái này cũng gọi là phá phòng?"

"Nhân khí đều không có, cùng phá phòng có cái gì khác nhau?"

"Tình tử không phải người sao?"

"Đã cùng cô hồn dã quỷ không sai biệt lắm."

"Sao có thể nói như vậy? Người không phải có lão công sao?"

"Người có nghĩ là muốn gặp ta lão công?"

Thu Vũ tình quý dị cười cười.

"Ha ha, nguyên lai Tình tử người yêu đã ở, ta đây tự bái kiến bái kiến, nhìn xem là ai có lớn như vậy phúc khí."

"Phúc khí? Ha ha, người đi theo ta."

Thu Vũ tình nói xong, quay người đi vào phòng khách bên cạnh một gian không thấy được phòng nhỏ.

Mở đèn lên, ánh sáng tịnh không đủ sáng, thậm chí có chút ít lờ mờ. Ta mới vừa đi tới phòng nhỏ cửa ra vào, tự đột nhiên đánh một cái lạnh run, bởi vì ta chứng kiến một trương di ảnh, di ảnh đặt ở một trương bàn thờ cuối cùng, bàn thờ lên còn bày đặt hoa quả, dưa bánh các loại cống phẩm. Ta xuyên thấu qua lờ mờ ánh sáng cẩn thận dò xét di ảnh, đột nhiên chấn động, cái kia trương di ảnh rõ ràng tự là Hà thư ký !"

"Tình..... Tình tử, người nói hắn là người yêu của người?"

Trái tim của ta phanh bình nhảy loạn. Ai, còn kỳ vọng cái gì nghị gặp nhé! bây giờ có thể chạy nhanh ly khai tại đây muốn cảm ơn trời đất .

"Không tệ, hắn tự là ta người yêu, tin tưởng người cũng nhận thức hắn."

Thu Vũ tinh vũ mị cười cười.

"Nhận thức, bất quá người này lão bà không phải Tình tử người nha !""

"Người nói là Yên Văn? Hừ, nàng căn bản là không yêu đội quân thép, nàng chỉ muốn làm bí thư lão bà, thậm nghĩ muốn vinh hoa phú quý. Hừ, đáng tiếc nha đáng tiếc, nàng vinh hoa phú quý biến thành thoảng qua như mây khói."

Thu Vũ tinh thu hồi vũ mị, mà chuyển biến thành chính là ác độc mĩa mai, ta nghe được trong lòng run lên.

"Tình tử, ta đói bụng rồi, về trước đi ăn cơm. Ân, hôm nào lại đến báỉ phòng."

Ta chậm rãi hướng sau hoạt động bước chân.

"Người có thể đi, bất quá ta nhất định sẽ hô to."

Thu Vũ tinh cười lạnh không thôi.

"Hô to? Hô cái gì?"

"Hô cứu mạng."

"Cứu mạng? Ai gặp nguy hiểm?"

"Ta."

"Người? Người có nguy hiểm gì?"

"Ta bị người cường gian, vũ nhục."

"Ai muốn cường gian, vũ nhục người?"

"Lý Trung Hàn."

"Uy, Tình tỷ !" ta với người không có gì ân oán, Hà thư ký cũng không phải ta giết, hấn chết như thế nào cũng cùng ta không quan hệ, người cũng không thể đối với ta như vậy."

"Hừ, cùng người không quan hệ sao?"

Thu Vũ tinh tại cười lạnh.

"Đương nhiên thật sự, ta chẳng muốn cùng người nói, hôm nào lại đến cho Hà thư ký lên hương."

Ta đã nghĩ kỹ chuồn mất lấy có.

"Người thử xem xem, người vừa đi ra khỏi đi, ta tựa kêu to."

Thu Vũ tinh bắt đầu cởi áo ngủ. Ánh sáng tuy nhiên mờ mờ, nhưng ta hay là nhìn thấy trắng bóng da thịt từng chút một mà biểu hiện ra ở trước mặt ta. Ta không phải không thừa nhận, Thu Vũ tinh núm vú rất đẹp.

Núm vú sở dĩ vị xinh đẹp, đầu tiên chính là muốn rất, rủ xuống núm vú, dù là lại đầy đặn cũng chỉ là một đoàn thịt thối, chỉ có cặp vú cứng ngắt mới có vô cùng sinh mệnh lực cùng trí mạng hấp dẫn. Ta tuy nói muốn đi, nhưng cặp mắt của ta được hai cái xinh đẹp núm vú thật sâu hấp dẫn, bước chân không cách nào nữa hoạt động nửa phần.

"Tình tỷ, đừng như vậy, có việc tốt thương lượng. Ta có thể làm những thứ gì cho người, người nói tới nghe một chút, chỉ cần ta có thể làm được , nhất định toàn lực hỗ trợ."

Ta liếm liếm làm đậm đặc bờ môi, trong nội tâm mâu thuẫn ngàn vạn. Biết rõ "Trên đầu chữ sắc có cây đao" Nhưng ta đã vô pháp khống chế dục vọng của mình.

"Người trước giúp ta nhìn xem cái này nội y có đẹp hay không."

Thu Vũ tinh ưu nhã mà đem bàn tay mở ra, ta lúc này mới phát hiện trong tay nàng có một kiện mỏng như cánh ve màu đen Lace (viền tơ) Bra-áo ngực.

"Đẹp mắt, đẹp mắt."

Ta ngay cả gật đầu liên tục.

"Ta cũng không mặc coi trọng người tự đã nói xem, người có phải hay không ý định qua loa ta?"

Thu Vũ tinh dương nộ.

"Không phải, không phải, ách..... Thỉnh Tình tỷ nhanh xuyên thẳng."

Ta cuống quít giải thích.

"Hôm nay ta xuyên qua , cảm thấy có chút nhanh, hiện tại lại mặc một lần."

Thu Vũ tinh trên người hơi mỏng áo ngủ chảy xuống đến trên mặt đất.

Ta cảm thấy sắp hít thở không thông,"Ân, tốt, tốt."

"Người tới giúp ta mặc lên."

"À? cái này....."

"Người không muốn? Hừ, người khác tự là cướp giúp ta mặc, ta cũng không để cho người khác cơ hội."

"Nguyên ý, chỉ là tại đây ánh sáng có chút ám."

"Cái kia tốt, chúng ta đến phòng khách đi."

Có đôi khi ta suy nghĩ bố nghệ ghế sô pha càng có thể thể hiện nữ nhân tứ chi mỹ. Cùng da ghế sô pha bất đồng, bố nghệ ghế sô pha đường cong cùng tính chất thoát nhìn càng tục tũn, tục tũn đường cong cùng nữ nhân ôn nhu tứ chi hình thành tươi sáng rõ nét đối lập, lại để cho người tăng thêm chinh phục nữ nhân dục vọng.

Nhìn xem ngòi ở màu vàng nhạt bố nghệ lên Thu Vũ tinh, ta xúc động được muốn móc ra đại nhục bồng o0o, bất quá dục vọng mãnh liệt được lờ mờ phòng nhỏ chỗ chiết xạ u ám ánh sáng triệt tiêu. Không có người ưa thích tại di ảnh trước mặt cương, ta càng thêm chán ghét.

"Làm gì vậy? Tới nha !""

Thu Vũ tinh dùng hai ngón tay đầu nhẹ vung cái kia kiện khêu gợi màu đen Bra-áo ngực.

Ta hít sâu một hơi, chậm rãi hướng Thu Vũ tinh đi đến, tiếp nhận Bra-áo ngực tâm thần bất định bất an mà ngồi vào bên cạnh của nàng.

Do dự một hồi, ta rốt cục cố lấy dũng khí đem hai cái mút ngực giữ được hai luồng kiêu ngạo núm vú, ngón tay lơ đãng lướt qua Thu Vũ tinh da thịt, chẳng những nàng run rẩy, ngay cả ta cũng toàn thân run rẩy dữ dội. Đây là cảm giác gì? Ta chỉ có thể nói như điện giật đồng dạng.

"Thật ôn nhu ờ !" người có hay không giúp cho người nữ nhân xuyên qua Bra-áo ngực?"

Thu Vũ tinh ăn ăn cười hỏi.

Ta thở dài một hơi, "Giúp nữ nhân thoát Bra-áo ngực thường xuyên có, giúp nữ nhân mặc áo lót đây là đầu lần."

"Ha ha."

"Cái này không buồn cười."

"Ta cảm thấy cho người thật đáng yêu, thật sự như khói muện nói như vậy, rất có nam nhân mị lực."

"Ah, muội muội của người hiện tại trôi qua như thế nào?"

"Người rất muốn nàng?"

"Ta chỉ là tùy tiện hỏi hỏi."

"Tùy tiện hỏi hỏi? Hừ, người dám nói người không thích nàng?"

"Ta....."

"Nam nhân đều cái này đức hạnh !" gặp một cái yêu một cái, cũng không phải thứ tốt."

"Ách..... Ta cảm thấy được cái này Bra-áo ngực nhìn rất đẹp, rất thích hợp Tình tỷ. Không buông cũng không nhanh, vừa mới tốt."

"Vậy sao?"

"Đúng vậy."

"Người không có sờ qua, làm sao biết không buông không nhanh?"

Ta nghe rõ ràng Thu Vũ tình nói mỗi một câu. Cho dù ta là một cái thấp chỉ số thông minh người, cũng có thể minh bạch trước mắt cái này xinh đẹp điểm phụ ý định câu dẫn ta. Huyết dịch lần nữa hướng bọt biển thể điên cuồng tụ tập, chầm chầm vào no đủ cao thẳng nhũ phong ㄟㄟ, lý trí của ta từng chút một đất sụp bại. Trời ạ, màu đen Lace (viền tơ) Bra-áo ngực, kích lồi núm vú, ta không cách nào không bị hấp dẫn.

Huống chi Thu Vũ tinh không mảnh vải che thân hạ thể lộ ra một mảnh đen nhánh nhu thảo, cái kia bé nhỏ Lace (viền tơ) quần lót vô tình mà lạc tiền lõm chỗ. Hiện tại ta duy nhất muốn làm , tựu là sờ sờ cái này không đeo trên vai Bra-áo ngực phải chăng có thể đem cái này hai tòa cực đại núm vú trói buộc lên.

Đáp án rất nhanh công bố. Ta gần sát Thu Vũ tinh sau lưng, hai tay quấn trước nhẹ nhàng mà cầm chặt hai tòa nặng trĩu nhũ thịt nằm một năm, phần hồng núm vú theo trong chén phủ đào thoát mà ra, căn bản không trói buộc, Bra-áo ngực chỉ có thể làm sâu sắc giữa hai khe núi chiều sâu.

Trời ạ !" ta tại giây dựa, được cực độ khiêu khích thần kinh đã rất yếu ớt, bành trướng hạ thể cứng rắn được không thể lại cứng rắn.

"Ân, là lỏng hay là nhanh nha?"

Thu Vũ tinh tựa ở trên người của ta, rất nhỏ mùi thơm chui vào lòng ta phi, lập tức biến thành trí mạng xuân dược. Ta thử dùng sừng hạ thể đụng vào màu mỡ mông tròn, lấy được phản ứng là càng gần sát thân thể của ta. Ta thoáng cái sẽ hiểu, minh bạch cái này quen thuộc được phiêu hương nữ nhân tùy thời sẽ cho ta dâng dừng lại:một châu nhân gian mỹ vị, nhưng ta cũng không nóng nảy, chinh phục nữ nhân là ta ham mê, ta muốn triệt để chinh phục Thu Vũ tinh.

"Tình tỷ, ta..... Vẫn không thể phán đoán, không bằng sờ nữa bồng chốc?"

Hai tay xoa hai luồng mềm mại vú, lòng bàn tay của ta được hai khóa muốn chết núm vú chà xát được ngứa . Vì dừng lại ngứa, ta chỉ có dùng trong lòng bàn tay ma sát cái kia hai khóa núm vú.

Núm vú kích rất, tại lòng bàn tay ta vui vẻ, lộ ra kiệt kinh bất tuân, ta chỉ tốt hai ngón kim ở núm vú, dừng lại:một châu mãnh liệt chà xát, bất quá lại

càng thêm hoàn toàn ngược lại, chẳng những núm vú càng thêm ngạo nghễ ưỡn lên, mà ngay cả mỹ nhân trong ngực cũng thở gấp liên tục.

Rất tròn bờ mông ộp khế dựa lại dựa vào, hoàn toàn ngăn chặn của ta đũng quần, cũng đem cái kia xúc động đại gia hỏa đặt ở khe mông tầm đó.

"Ah, người muốn sờ cẩn thận một điểm ờ."

Má phấn hồng nhuận phơn phớt Thu Vũ tinh, nũng nịu thúc giục có khác với ta trước kia đã thấy nữ nhân, chẳng lẽ đây cũng là thư hương môn đệ chỉ mỗi hãn có Phong Nhã?

"Tình tỷ, Bra-áo ngực rất phù hợp. Không bằng nhìn xem đồ lót, ta cảm thấy được đồ lót có chút nhanh."

Ta đã chưa đủ tại dãy núi bồi hồi, tỉnh mạch khe rãnh đồng dạng hấp dẫn ta đi tìm kiếm.

"Vậy sao? Người cũng giúp ta sờ sờ xem."

Thu Vũ tinh hoàn toàn đồng ý ý nghĩ của ta, bàn tay to của ta có thể thông thuận không trở ngại mà đến sờ hữu tất cả địa phương, kể cả ẩn mật nhất khu vực. Giữa chúng ta ăn ý có chút kỳ quái, có lẽ chúng ta đều có cùng chung mục tiêu.

Mê người lông lồn như hai thanh lược tả hữu song song, chỉnh tề thanh tú. Tuy nhiên nồng đậm nhưng không mất trật tự, tuy nhiên quấn xoắn nhưng rất Ôn Nhu, như là tỉ mỉ chải vuốt qua đồng dạng, hoàn toàn bám vào no đủ mép lồn hai bên. Loại này xinh đẹp lông lồn không phải tùy tiện có thể nhìn thấy, ta chỗ nhận thức nữ nhân đều không có như thế cực phẩm lông lồn, nghe nói như vậy lông lồn hình dạng là đại phú đại quý biểu tượng.

Mắt của ta hạt châu tại chuyển, bàn tay to của ta càng là bao trùm khắp đen nhánh bãi cỏ, bãi cỏ phì nhiêu, chỉ tiếc nguồn nước tràn lan bại đê thành hoạ.

Ta nhỏ giọng hỏi: "Tình tử, nước nhiều lắm. Không bằng đem quần lót cởi ra, trước tiên đem nước ngừng?"

Thu Vũ tinh gật đầu nói: "Ân, là muốn ngừng, người phải nghĩ biện pháp ngừng. Bằng không thì, ghế sofa sẽ bị làm cho ẩm ướt."

Ta nhẹ nhàng cản cản Thu Vũ tinh lỗ tai, "Ta có biện pháp."

Thu Vũ tinh thở gấp gấp, "Biện pháp gì đâu này?"

Ta nói: "Người trước tiên đem con mắt nhắm lại."

TỶ PHU VINH DỰ

Tiểu Thủ Chương
www.dtv-ebook.com

Chương 63: Một chi giày cao gót

Thu Vũ tinh thật sự đem đôi mắt đẹp nhắm lại. Ta đem nàng đặt ở ghế sofa chỗ tựa lưng lên, hầu gấp mà đứng lên, cởi sạch sở hữu tất cả quần áo, nửa khom người nhẹ nhàng đem Thu Vũ tinh một đôi đũa đà đuôi ngọc tách ra, nhô lên vừa thô vừa to còn thịt, đối với tràn lan nguồn nước đầu nhẹ chọc vào mà vào, tiếp theo tiến lên. Tại từng đợt kiều hừ ở bên trong tốc hành cuối cùng, chứng kiến còn có một ít đoạn còn thịt lộ tại nguồn nước khẫu bên ngoài, ta dứt khoát ra sức thẳng tiến.

Thu Vũ tinh kiều hô một tiếng, mở ra ánh mắt như nước long lanh.

"Ah, Tình tỷ, cái này không có nước chảy đi ra."

Ta phun ra đực ngầu khí tức.

"Ah, ah, nguyên lai là được chặn lấp bịt. Ân, cảm ơn người, cái này thật sự là một biện pháp tốt."

Thu Vũ tinh muốn cười lại không cười, chỉ là mê ly mà xem ta, vũ mị phong tình đem thân thể của ta tâm thôn phệ được không còn một mảnh. Nếu như nói ta muốn chinh phục nữ nhân này, không bằng nói ta được nữ nhân này hoàn toàn chinh phục, ta vong tình mà hôn lên Thu Vũ tinh cặp môi đỏ mọng.

Bờ mờ ộp nhấp nhô, ta một lần lại một lần mà hướng phì nhiêu bãi cỏ trồng trọt, cái mờ của ta lên có một đôi uốn lượn hai chân nghiêm khắc mà thúc giục ta, ta trở nên cơ giới cùng điên cuồng.

"Ah, Lý Trung Hàn, người tại lười biếng sao? nước muốn chảy ra , Ân..... Người muốn dùng lực chặn tốt !" ờ, dùng sức điểm."

Nhô lên núm vú, thay đổi vòng eo, đều cùng ta thân thể phát sinh kịch liệt va chạm, phân phân hợp hợp, dây dưa ngàn vạn, một khắc đều không có ngừng. Ta muốn đây mới thực sự là giao cấu, nguyên thủy nhất ân ái.

"Tình tỷ."

Của ta xương sống bắt đầu chập choạng ngửa.

"Đừng nói chuyện, nhanh chọc vào ta !" ah !" nhanh rọi vào, ta muốn."

Thu Vũ tinh dùng rung động lắc lư thân thể đón ý nói hòa ta, mặc kệ của ta chạy nước rút cỡ nào hung mãnh đáng sợ, nàng đều hoàn toàn tiếp nhận, tiếp theo chôn vùi tại nàng thần kỳ trong âm hộ.

1 Thu Vũ tinh tại thét lên, liên tục thét lên, gọi được cảm xúc cao vút, kinh tâm động phách. Tứ chi của nàng như bát trào bạch tuộc đồng dạng quần quanh lấy ta, mộng đẹp không chết động,"Ôi, thật thoải mái !" thật lợi hại, rất lâu không có thư thái như vậy !" ôi, ôi."

"Tình tỷ, người bề bộn ta giúp, hơn nữa tiếp theo ta hoàn nguyện ý sẽ giúp người. Hiện tại ta phải về nhà , có cần nhớ rõ gọi điện thoại cho ta."

Nói thật, ta thật đúng là không bỏ được ly khai Thu Vũ tinh, đây là một vị để cho ta mê luyện vưu vật.

Thở hỗn hển mấy hơi thở, vừa trầm ngâm một lát, Thu Vũ tinh mới nhàn nhạt nói:"Ta cũng không chỉ muốn người giúp cái này bề bộn."

Ta thật bất ngờ,"Ân? Còn có cái gì khó khăn?"

Thu Vũ tinh nhìn ta liếc,"Ta muốn người nói cho Chu Thành phố, nghĩ hết biện pháp bắt lấy Triệu Hồng Ngọc, ta muốn đem tiện nhân này bầm

thây vạ đoạn."

Ta chấn động, thầm nghĩ Thu Vũ tinh làm sao biết Chu Thành phố hay sao? Triệu Hồng Ngọc cùng nàng tầm đó lại có cái gì thâm cừu đại hận?

Ta trên mặt bất động thanh sắc, ghé vào Thu Vũ tinh trên người nỉ non nói:"Ta cũng không nhận thức Chu Thành phố, cũng cùng Triệu Hồng Ngọc không phải rất quen thuộc, cái này bề bộn ta rất khó giúp mà vượt."

Thu Vũ tinh lạnh lùng cười cười,"Lý Trung Hàn, người đừng dấu diếm ta, người cũng đừng tưởng rằng ở bên trong Ban Kỷ Luật Thanh tra cùng ta không có vấn đề gì. Hừ, người muốn giúp tốt nhất, không giúp cũng phải giúp. Vừa rồi người đi ta hô cứu mạng vô dụng, nhưng bây giờ bất đồng, trên người của ta khắp nơi là người cường gian của ta chứng cứ."

"Không thể nào? Người ám toán ta?"

Ta giật mình mà nhìn trước mắt cái này vũ mị đại mỹ nhân. Truyện Sắc Hiệp -

Thu Vũ tinh gật gật đầu,"Nói đúng. Ta còn muốn nói cho người biết, gian phòng này cũng không chỉ ta một người, chúng ta chứng nhận, vật chứng đều tại, người thì không cách nào đào thoát.", "Không phải chỉ một mình người người?"

Ta vừa lớn ăn cả kinh, tranh thủ thời gian nhìn quét bốn phía.

Thu Vũ tinh khẽ vuốt tóc, lớn tiếng kêu lên:"Yên Văn, nghiêm dịch hai người các người nhìn đủ chưa? Xem đã đủ rồi tự lăn ra đây."

Vừa dứt lời, thiên sảnh phòng nhỏ cũng có chút dị tiếng nổ, đón lấy đi ra hai cái mỹ nữ.

Mắt của ta hạt châu sắp rơi ra đến, cái này hai cái mỹ nữ rõ ràng là thu Yên Văn cùng nghiêm địch !" đương nhiên, nghiêm địch miễn cưỡng xem như mỹ nhân, nhưng cùng Thu gia tỷ muội so sánh với còn kém một cấp bậc.

Mà đã lâu không gặp thu Yên Văn, ngoại trừ mặt mũi tràn đầy nộ khí bên ngoài, không có nửa điểm tiêu tụy chi sắc, trái lại , nàng so trước kia càng thêm xinh đẹp động lòng người.

"Vũ Tinh, lúc trước chỉ là cho người dụ dỗ hãm đến nhà của chúng ta, không phải muốn người cùng hãm trên giường, người hơi quá đáng."

Thu Yên Văn nộ khí lại là bởi vì Thu Vũ tinh.

"Cái kia không thể trách ta. Muốn trách thì trách cái này xấu nam nhân, hãm câu dẫn đàn ông phụ nữ bốn sự không nhỏ. Tỷ tỷ người chưa thấy qua các mặt của xã hội, gặp không may cái này hạ lưu phôi độc thủ, người cái này làm muội muội không đồng tình ta thì thôi, vì cái gì còn muốn mắng ta?"

Thu Vũ tinh phong tình vạn chủng mà xem ta ăn ăn không nhéo cười.

Ta tâm thần kích động, cảm ở nàng âm hộ đại nhục bông oOo tập hợp lại, lại bắt đầu phong phú cái kia mất hồn địa phương. Thu Vũ tinh đương nhiên cảm giác được, nàng đột nhiên mắc cỡ mặt mũi tràn đầy ửng đỏ, dù sao mình lỏa lồ thân thể, đang bày biện khó chịu nổi tư thế.

"Thu Vũ tinh, người rốt cuộc muốn không biết xấu hổ?"

Nhìn thu Yên Văn giận không kiềm được bộ dạng, ta cảm thấy không hiểu thấu.

Đại nhục bông oOo rút không phải, không rút cũng không phải, thật khó cho chết ta .

"Người mới không cần mặt, là ai theo bên cạnh ta cướp đi Hà Quân Thiết? Hừ, Lý Trung Hàn cũng không phải tình nhân của người, người ghen ghét cái gì? Ờ, người xem, cái kia thứ đồ vật lại vừa cứng ."

Thu Vũ tinh hai tay vịn eo của ta.

Nàng rõ ràng điều chỉnh bổng chốc dung nạp góc độ, lại để cho đều rời đi tuyến đường an toàn đại nhục bổng o0o một lần nữa trở về chính xác phương hướng, ta thoáng cái lại chọc đến cuối cùng.

"Người chuyện phiếm !" ta hôm nay không cùng người tranh giành những này chuyện mất mặt, người nhanh lại để cho Lý Trung Hàn xuống."

Thu Yên Văn tức giận đến toàn thân khục lăm điều, nhưng lại cố nén....."Không muốn, không muốn xuống. Tốt muội muội, ta nghĩ tới ta có bạn trai ."

Thu Vũ tinh gắp một cái kiêu, thâm tình chân thành mà xem ta.

"Bạn trai?"

Ta chăm chăm vào Thu Vũ tinh ánh mắt sững sờ.

"Lý Trung Hàn, người làm bạn trai của ta được không?"

Thu Vũ tinh xấu hổ bộ dạng để cho ta đại nhục bổng o0o tiếp tục cứng rắn xuống dưới, ta nhanh diên rồi.

"Thu tỷ."

Ta bất đắc dĩ mà cùng thu Yên Văn ánh mắt phần nộ giao tiếp cùng một chỗ, cầu xin thương xót nàng thông cảm.

Thu Yên Văn nổi giận mắng "Im miệng, Thu tỷ là người gọi đấy sao?"

"Thực xin lỗi, Thu tỷ."

Ta ủy khuất cực kỳ, đối mặt Thu Vũ tình đẹp như vậy sắc, ta nếu như không cứng rắn hay là nam nhân sao?

"Nhanh từ nơi này đâm phụ trên người lăn xuống đến !" người cái này đồ lưu manh, ta có việc cùng với người thương lượng."

Thu Yên Văn cầm Thu Vũ tình không có biện pháp, đành phải hướng ta gào thét.

"Ha ha."

Một bên nghiêm nghị nhin không được cười khế.

"Người cười cái gì?"

Thu Yên Văn quay đầu nội tình nghiêm nghị, nghiêm nghị lập tức sắc mặt nghiêm nghị vẻ mặt cứng rắn, chỉ là trên trán tràn đầy vui vẻ.

Ta vội vàng từ Thu Vũ tình trên người đứng lên, rút...ra đại nhục bổng o0o giờ lên cao găng gượng. Nghiêm nghị một tiếng duyên dáng gọi to, dấu mặt che mắt.

Ta cuống quít xoay người sang chỗ khác, nhặt lên trên mặt đất quần áo luống cuống tay chân mà mặc vào đến. Nghĩ thầm cái kia nghiêm nghị nghĩ ngợi đứng đắn, được tìm một cơ hội làm cho nàng kiến thức sự lợi hại của ta. Đương nhiên, tuyệt đại giai nhân thu Yên Văn ở goá kiếp sống cũng không nên quá lâu.

Ai, ta quá sắc !" nữ nhân bên cạnh nhiều lắm, chỉ là chết dưới hoa mẫu đơn, thành quỷ cũng phong lưu.

Màu vàng nhạt bố nghệ trên ghế sa lon có một bãi rất rõ ràng vết nước, mặc dù nói mọi người đều biết cái này ghênh vết nước lai lịch, nhưng Thu

Vũ tinh tóm lại là nữ nhân, nàng rất then thùng mà lặng lẽ đem vệt nước che dấu tại dưới móng đẹp, mà xinh đẹp trên mặt, cái kia một vòng phong tình nhưng không cách nào che dấu, nghĩ ngợi đùa giỡn có thể làm được như thế rất thật ta cũng không tin.

Nam nhân mà, tổng hi vọng khắp thiên hạ nữ nhân đều đối với hắc hữu tình, huống chi như Thu Vũ tinh loại này vưu vật càng có thể làm nam nhân mê luyến. Bất quá thu Yên Văn ánh mắt tự lại để cho người sợ hãi, ta chỉ tốt đem ánh mắt chuyển hướng trên bàn trà cái kia chén Bích Loa Xuân.

Bích Loa Xuân trà bay mùi thơm ngát, ta lại nhìn qua chén trà ngơ ngác xuất thần. Nghiêm địch đã cho ta không thích trà nguội, rửa qua lại rót đầy, giờ tay nhắc chân tầm đó ân cần có thừa mà hơi có vẻ bối rối, khuôn mặt nhỏ nhắn hồng hồng , chẳng lẽ là bởi vì vừa rồi rình coi kiều diễm đông cung? Ta không rảnh đa tưởng, cũng không có uống Bích Loa Xuân, thu Yên Văn có câu ở chuyện của ta làm cho ta lo lắng lo lắng.

"1.5 tỷ?"

Ta thoáng chút đăm chiêu.

"Đúng."

Thu Yên Văn gật đầu.

"Rất lớn một khoản tiền."

Ta âm thầm suy đoán số tiền kia có phải hay không là ta cho Hà Quân Thiết . Nếu như là, ta đây muốn trở về cũng là chuyện đương nhiên, chỉ là cái này nói dễ vậy sao? Vừa phục hồi như cũ vết sẹo luôn có thừa đau nhức, ta đối với chính mình đại nạn không chết còn lòng còn sợ hãi.

"Cho nên ta muốn đem tiền muốn trở về, ở bên trong Ban Kỷ Luật Thanh tra bên kia không có tra được khoản này khoản tiền, đoán chừng là

Triệu Hồng Ngọc tiện nhân kia cuốn đi ."

Thu Yên Văn chăm chăm vào ta, tựa hồ muốn nhìn một chút ta đối với khoản này cự khoản phản ứng. Chứng kiến ta phản ứng bình tĩnh, không có lộ ra vẻ tham lam, nàng thở dài một hơi.

Ta hỏi:"Các người là làm thế nào biết số tiền kia hay sao?"

Thu Yên Văn không có trả lời, chỉ là oán hận mà xem ta bên người Thu Vũ tinh. Thu Vũ tinh nhìn xem ta, lại nhìn xem thu Yên Văn, mới ấp a ấp úng nói:"Hà Quân Thiết chính miệng nói cho ta biết ."

Ta hít một hơi, nghĩ thầm cũng khó trách thu Yên Văn tức giận, chính mình không biết trượng phu có số tiền kia, ngược lại là tỷ tỷ biết rõ, ở trong đó ảo diệu không khó đoán được, chắc hẳn Hà Quân Thiết càng tin đảm nhiệm Thu Vũ tinh.

Nói một cách khác, Hà Quân Thiết càng ưa thích Thu Vũ tinh. Dư vị vừa rồi mất hồn, ta không thể không đối với Thu Vũ tinh mị lực càng thêm tôn sùng đầy đủ.

1"Nghe nói Triệu Hồng Ngọc chạy đến nước ngoài , ta có thể làm sao bây giờ?"

Ta lắc đầu thở dài, dượng vì bắt Triệu Hồng Ngọc thân phó hải ngoại, cũng không biết cơ hội thành công có bao nhiêu.

"Nếu như Triệu Hồng Ngọc thật sự ở nước ngoài, chúng ta cũng sẽ chết rồi cái này đầu tâm. Bất quá, chúng ta nghe nói tiện nhân kia trở về ."

Thu Yên Văn lời nói có thể nói là long trời lở đất.

"Thiệt hay giả?"

Ta thiếu chút nữa nhảy dựng lên. Nếu như thu Yên Văn nói là sự thật, cái kia dường chẳng phải là không cần ở nước ngoài bề bộn ? Đây chính là một đầu thiên đại tin tức tốt.

"Chắc chắn 100%. Tại sao trở về chúng ta không biết, nhưng có người chứng kiến Triệu Hồng Ngọc."

Thu yên tối nay gật đầu.

"Ách..... Tuy nhiên ta không ưng thuận nghe ngóng tin tức của các người nơi phát ra, nhưng vì xác định tin tức tin cậy trình độ, các người tốt nhất đem hết thầy tình huống đều nói tình huống, như vậy ta mới có lòng tin giúp các người."

Ta áp lực sự hưng phấn của mình, lực phỏng đoán thu Yên Văn theo như lời hết thầy.

"Là chu thư ký nói cho nghiêm nghị ."

Thu Yên Văn nói ra.

"Chu thư ký !" cái kia chu thư ký lại là làm sao biết Triệu Hồng Ngọc trở về hay sao?"

Ta trong đầu hiện lên cái đeo mắt kiếng học giả. Làm như Hà Quân Thiết thư ký, hẳn cũng một lần trở thành chạm tay có thể bỏng đích nhân vật, nghe nói hẳn cùng với Hà Quân Thiết quan hệ không giống tầm thường....."Hừ, mọi người đều biết chu thư ký cùng lão Hà quan hệ mật thiết, nhưng rất ít người biết rõ chu thư ký cùng Triệu Hồng Ngọc quan hệ càng dày đặc cắt."

Thu Yên Văn cười lạnh không thôi, nhìn ra được nàng đối với Hà Quân Thiết người bên cạnh cùng sự tình đồng đều rõ như lòng bàn tay. Về phần

Hà Quân Thiết tình yêu, nàng chỉ sợ cũng biết được rành mạch, ta không khỏi đối với nàng nổi lên kính sợ chi tâm.

"Nói như vậy, nghiêm địch cùng chu thư ký quan hệ cũng rất mật thiết?"

Ta nhìn nhìn nghiêm địch, phát hiện nàng thần thái nhả nhó, mặt tựa hồ đỏ hơn.

"Người không nên hỏi nhiều mặt khác rủa sự tình."

Thu Yên Văn tức giận mà qua loa tắc trách ta một câu. Hoàn toàn chính xác giữa nam nữ chắc chắn sẽ có mập mờ, ta là hỏi được nhiều lắm.

"Vậy các người tại sao phải tìm ta?"

Ta hỏi ra muốn biết nhất vấn đề.

"Chúng ta có ba con đường: Đệ nhất, chính mình nghĩ biện pháp; Thứ hai, trực tiếp báo cáo nhanh cho ở bên trong Ban Kỷ Luật Thanh tra; Đệ tam, tìm người hợp tác. Đối với mình thế lực ta cũng không muốn nói nhiều, lão Hà khê đảo, lập tức tan đàn xẻ nghé, tăng thêm chúng ta mọi cử động lần thụ chú ý, cho nên trong vòng năm năm chúng ta chỉ có kẹp lấy cái đuôi làm người."

"Về phần trong báo cáo Ban Kỷ Luật Thanh tra, tự ý nghĩa không lớn, dù sao ở bên trong Ban Kỷ Luật Thanh tra đem khoản tiền đuổi trở về sau cũng sẽ không bố thí một đỉnh nửa điểm cho chúng ta. Còn lại cũng chỉ có thể cùng người khác hợp tác. Lão Hà khi còn sống quan hệ kiên cố, chúng ta rất khó nghĩ đến có ai năng động hẳn, nhưng chúng ta nghe nói lão Hà lần này thua thảm hại như vậy, các người Lý gia cư công chí vĩ."

"Vốn ta là hận thấu các người Lý gia, nhưng ngẫm lại lần này lão Hà thất bại tất cả đều là chính trị đấu tranh kéo dài, lão Hà cũng là chính trị đấu

tranh vật hi sinh, cho nên chúng ta không hận các người Lý gia, các người cũng không quá đáng là người khác công cụ mà thôi."

"Lần này tìm người hợp tác, đều chỉ là vì tiền, lão Hà đi được đột nhiên, trước kia vì hắn đi theo làm tùy tùng thủ hạ hiện tại nguyên một đám chờ an trí, mặc kệ như thế nào, cho những người này tiền sinh hoạt cũng tốt, phân phát phí cũng thế, tóm lại là muốn cho đoàn người một cái công đạo."

Thu Yên Văn ôm tai nói tới, vậy mà mơ hồ có một mình đám đương một phía phong thái, làm cho ta thầm giật mình.

"Vậy cũng không dùng được mỹ nhân kế nha !""

Biết rõ ngọn nguồn:đầu đuôi, tâm tình của ta cũng đi theo sung sướng bắt đầu, thuận tiện trêu chọc Thu gia tử muội. Kỳ thật ta càng muốn có thể sớm chút bắt được Triệu Hồng Ngọc, dựng hoàn thành công tác sau cũng có thể sớm chút về nhà.

Chờ ta rời khỏi kt, người một nhà vượt qua vui vẻ hòa thuận sinh hoạt, cũng không muốn cái gì vĩ đại sự nghiệp, càng không muốn dính chính trị đấu tranh bên cạnh.

"Hừ, chúng ta không hận người, nhưng chúng ta không biết người phải chăng cấm kỵ chúng ta. Cho nên ta tựu muốn cho Vũ Tinh tiếp cận người, ai biết diễn kịch diễn quá mức , tiện nghi người cái này xú nam nhân."

Thu Yên Văn oán hận mà nhìn về phía Thu Vũ tinh.

Thu Vũ tinh có chút chột dạ, không dám nhận thu Yên Văn ánh mắt, cúi đầu tránh né.

"Đáng tiếc."

Ta thở dài một hơi.

"Đáng tiếc cái gì?"

Thu Yên Văn nhú nhú mày.

"Đáng tiếc đùa giỡn ở bên trong nhân vật nữ chính không phải thu Yên Văn."

Ta cố ý lại dài thở dài một hơi.

Thu Vũ tinh nghe xong, phần nộ ngẩng đầu, hướng ta quăng đến ánh mắt oán độc.

"Ha ha, Vũ Tinh, người thấy được chưa? Nam nhân cứ như vậy dạng buồn nôn, ăn tại trong miệng, nhìn xem trong chén, trong nội tâm còn bắn khoản trong nôi."

Thu Yên Văn cười đến rất vui vẻ. Tiệc nuôi chính là, ta theo trong ánh mắt của nàng tìm tòi không đến khác thường đồ vật.

"Hay nói giỡn !" nên phạt, nên phạt, tụt phạt ta uống xong cái này chén Bích Loa Xuân."

Ta một bên cầm lấy chén trà, một bên hướng Thu Vũ tinh lách vào chớp mắt. Thu Vũ tinh sắc mặt âm tình bất định, tựa hồ muốn chửi ầm lên, nhưng lại có cầu ở ta, do dự cả buổi, vậy mà nói không ra lời.

Nữ nhân dù sao vẫn là nữ nhân, xem ta uống trà cũng đã thiếu kiên nhẫn , Thu Vũ tinh nhin không được hỏi:"Người đáp ứng không?"

Ta nở nụ cười, cười đến rất xấu,"Ta có thể đáp ứng. Bất quá, ta có một điều kiện."

Thu Vũ tinh hỏi:"Điều kiện gì?"

"Thu gia tử muội đều làm bạn gái của ta."

Ta lấy lên chén trà ngăn trở thu Yên Văn ánh mắt. Da mặt của ta là tăng thêm điểm, nhưng tận dụng thời cơ, mất không hề đến. Trảo không trảo đạt được Triệu Hồng Ngọc là một sự việc, có thể hay không lại để cho mỹ nhân yêu thương nhưng nhớ lại là mặt khác một sự việc.

Thu Yên Văn ngược kích liệt pháp phòng, "Lý Trung Hàn, ta vẫn cho là người là nam nhân."

"Ta đương nhiên là nam nhân, của ta lời răn tịt là không từ thủ đoạn. Đương nhiên, ta cũng sẽ không ép mua ép bán, việc này muốn người tình ta nguyện. Nếu như không được, vậy coi như ta nói vô ích. Ai, mệt mỏi cả buổi, bụng đều nhanh đói dẹp bụng, ta trước hết về nhà ăn cơm, có chuyện gì điện thoại liên phần."

"Ta nấu bát mì đầu cho người ăn."

Nghiêm địch đứng lên.

"Nghiêm địch, người tọa hạ : ngồi xuống."

Thu Yên Văn gầm lên một tiếng, nghiêm địch đành phải vẽ mặt đau khổ tọa hạ : ngồi xuống.

Hào khí có điểm quái dị, ta âm thầm lo lắng cho mình làm được hơi quá đáng.

"Lý Trung Hàn, người đây là lợi dụng lúc người ta gặp khó khăn."

Thu Yên Văn mặt mũi tràn đầy hàm sương.

"Ân, ta không có bỏ đá xuống giếng cũng đã không tệ. Nếu như ta ngoan độc độc, tịt là đem tiền đuổi trở về độc chiếm, cũng là dễ dàng. Bất quá ta không muốn làm như vậy, ta hiện tại không thiếu tiền, nếu như ta chỗ giúp chi nhân cùng ta có sương sớm duyên phận, ta chẳng những sẽ không

nuốt mất một phân tiền, ta còn có thể trước tiên đem cái này ngói biệt thự thiếu nợ ngân hàng khoản tiền toàn bộ giao nộp thanh."

Ta lời vừa ra khỏi miệng, ba nữ nhân cả kinh trợn mắt há hốc mồm, phòng khách một mảnh trầm mặc. Thật lâu, thu Yên Văn khẩu khí mềm nhũn ra, "Làm sao người biết chúng ta thiếu nợ ngân hàng tiền?"

"Rất đơn giản, tuy nhiên Tình tử mua nội y thời điểm giả ra rất hào phóng bộ dạng, nhưng ta muốn đó là các người vì có thể tiếp cận ta mà được ăn cả ngã về không. Biểu hiện ra người nói muốn chiếu cố Hà Quân Thiết thủ hạ, nhưng thật ra là vì hòa hoãn các người trước mắt kinh tế khốn cảnh."

"Vừa rồi nghiêm nghị nói muốn phía dưới đầu chính là một cái tin tức, thử nghĩ có cầu ở một người, như thế nào lại lại để cho người này đói bụng? Như thế nào lại chỉ nấu bát mì đầu cho người này ăn? Đương nhiên, trừ phi các người trong túi áo thật không có tiền."

Ta nhấp một miếng Bích Loa Xuân, tiếp tục cười nói: "Còn có, người cũng không muốn nghĩ tới ta là làm cái gì, giống chúng ta những này làm tài chính người thường xuyên đi ngân hàng làm việc, liên hệ, ngân hàng sự tình chúng ta lại quen thuộc bất quá."

"Người dưới bàn trà có một chồng màu xanh lá phong thư, đây là một loại ngân hàng thúc giao nộp tiền nợ chuyên dụng phong thư. Một chồng nhiều như vậy, đoán chừng thiếu nợ số lượng không nhỏ. Ai, Hà Quân Thiết đi được đột nhiên, thật khó cho người nhà của hắn, nghe nói Hà Quân Thiết còn có con trai ở nước ngoài học bài, cần thiết các loại phí tổn lại càng không thấp."

"Con của hắn quan chúng ta cái gì đánh rắm? Hắn cũng không phải ta thân sinh !" hừ, trước kia hắn tựu đối với ta cái này mẹ kế chanh chua, một

chút cũng không có phúc hậu; Hãn ở nước ngoài muốn mà tự lập, muốn mà sẽ chết ở bên ngoài, ta mới sẽ không đi quản hãn khi gió."

Nhắc tới Hà Quân Thiết nhi tử, thu Yên Văn lại nổi giận trong bụng, bất quá nàng không có cãi lại ta, chín thành chín là ta phân tích tình chuẩn, trong nội tâm không khỏi có chút đắc ý.

Nhưng nghĩ đến Hà Phù cũng là bọn hãn Hà gia một phần tử, lòng ta lại nắm thật chặt. Tuy nhiên tưởng niệm ta sinh mệnh quý nhân, nhưng ta nào dám hướng Thu gia tử muội hỏi thăm Hà Phù tình hình gần đây? Nếu để cho Hà Phù biết rõ ta dùng loại này thủ đoạn hèn hạ đến áp chế nàng mẹ kế cùng a di, nói không chừng nàng sẽ một xử bắn ta.

"Được rồi, ta phải đi á. ta nói rồi, ta không các người, các người hiểu rõ ràng sau phúc đáp ta. Trước khi đi, ta muốn hôn hôn ta bạn gái."

Ta vẽ mặt cợt nhả mà hướng bên người Thu Vũ tinh chuyển quá khứ.

"Cút ngay, đừng đụng ta !" Yên Văn, chúng ta đi tìm cha nghĩ biện pháp, không yêu cầu tên vương bát đản này."

Thu Vũ tinh chán ghét trừng ta liếc,"Lý Trung Hàn, ta không phải bạn gái của người, về sau người nói chuyện phóng chút tôn trọng."

"Hừ, đầu óc người choáng luôn sao? người muốn cho cha chết sớm một chút? Lão Hà sự tình đã đem cha gấp ra bệnh đến, người bây giờ còn muốn đi thêm phiền?"

Thu Yên Văn mặt lộ vẻ sắc mặt giận dữ.

"Không đi tự không đi, nói cái gì ta đầu óc sóng? Bà nương chết tiệt, ta còn không phải nghe lời người chủ ý cùi bắp mới tiếp cận cái này vô lại. Hiện tại tốt rồi, dẫn sói vào nhà ."

Thu Vũ tình được thu Yên Văn mĩa mai được then quá hoá giận.

"Uy, cái gì gọi là vô lại? Ta hảo tâm không có tốt báo !" ai, coi như, như vậy hung hãn nữ nhân không có thể coi là . Ta cáo từ trước, bye bye."

Ta cũng không phải đồ đần. Cho dù Thu gia tử muội tại giúp nhau mắng nhau, nhưng ta nhìn ra đây là một câu khích tướng thêm khổ thịt Song Hoàng.

Trong nội tâm của ta vừa buồn cười vừa tức giận, lập tức tự cho cái này hai cái có ngực có đầu óc đại mỹ nhân đến một cái rút củi dưới đáy nồi, đứng lên tự đi ra ngoài. Vừa đi, ta một bên nói thầm, tối đa đếm tới năm, các nàng nhất định sẽ đem ta hô ở.

"Một, hai, ba....."

Ta mới đếm tới ba, một thân ảnh tự như thiểm điện ngăn ở trước mặt của ta. Ta xem xét có chút thất vọng, bởi vì ngăn lại của ta là nghiêm địch, không phải Thu gia tử muội.

"Lý Trung Hàn, người đừng làm khó thu Yên Văn được không?"

Nghiêm địch khóc không ra nước mắt, ta nhịn không được cười khổ, muốn rời đi biệt thự tâm càng bức thiết .

Nữ nhân tự cái kia mấy chiêu, chảy nước mắt, gào khóc là đơn giản nhất, hữu hiệu nhất một chiêu. Ta đi nhanh lên là thượng sách, đến một cái nhắm mắt làm ngơ, tai không nghe không phiền.

"Bye bye, nhanh chết đi."

Ta xuyên qua phòng khách kéo ra đại môn bước nhanh đi ra, lúc này sắc trời đã tối, đèn rực rỡ ánh trắng.

Ta vừa nhặt giai mà xuống đến biệt thự đại cửa sắt, sau lưng tựa truyền đến tiếng bước chân dồn dập, đó là giày cao gót đánh mặt đất phát ra thanh âm.

"Lý Trung Hàn, ta đáp ứng người."

Thanh âm ngọt ngào êm tai, chính là ta chờ mong người.

"Cái gì? Ta nghe không rõ sở, người có thể nói hay không nói lớn tiếng một điểm?"

Đứng tại hạ bậc thang, ta ngẩng đầu ngưỡng mộ trong bóng đêm sờ sờ động lòng người thu Yên Văn. Một trận gió thổi qua, xiêm y của nàng bão tố động, tựa như từ trên trời - hạ phàm Tiên Tử.

"Ta đáp ứng người."

Thu Yên Văn bất đắc dĩ thở dài.

Ta hô lớn: "Ta nghe không rõ sở, có thể hay không lặp lại lần nữa?"

Kỳ thật ta đã nghe rõ ràng, có lẽ là trong nội tâm quá mức kích động, ta còn muốn lại nghe một chút Thu Mỹ người bất đắc dĩ.

Kết quả không như mong muốn, ta đột nhiên phát hiện thu Yên Văn cầm một chỉ giầy, trong nội tâm thầm kêu không ổn, tranh thủ thời gian kéo ra cửa sắt muốn chạy.

Đáng tiếc đã muộn một bước, chỉ nghe "Phốc" một tiếng, cổ được cái gì đó đánh trúng. Ta chịu đựng đau nhức cúi đầu sưu tầm, thành linh phát hiện bên chân nằm một chỉ tinh xảo cao gót giày xăng-đan.

Gió đêm hơi từ, Tinh Quang đầy tiết, bán đảo tươi mát không khí lại dễ cho người đi lên đường tới cũng nhẹ nhàng rất nhiều.

Nhưng ta đi được rất chậm, bởi vì ta trong tay vuốt vuốt một chỉ xinh đẹp giày cao gót. Ta lúc này tâm tình tựa như khi còn bé tại bên đường nhặt được một khóa năm màu thủy tinh cầu, hưng phấn ngoài cũng rất xúc động.

Nhìn nhìn yên tĩnh bốn phía, xác định bốn bề vắng lặng, ta chậm rãi đem giày cao gót phóng gần chớp mũi người một cái, một đám mùi thơm định dạng tại trong óc của ta, ta tham lam mà hô hấp, hoàn toàn bị cái này đặc biệt mùi chỗ say mê.

"Lý Trung Hàn, người đang làm gì đó?"

Một tiếng kêu ỏn ẻn thét lên đem ta dọa ra tam hồn bốn phách. Trong tay run lên, giày cao gót rơi trên mặt đất, cách đó không xa một cái bóng người quen thuộc để cho ta chấn động.

"Tiểu Quân?"

Ta ngây ra như phỗng.

"Đã đoán đúng, không thể giả được."

Ăn mặc dép lê, Tiểu Quân chậm rãi hướng ta đi tới. Hai cái quái dị bím tóc sừng dê tử cũng theo lắc lư, mông lung trong bóng đêm, nàng thoạt nhìn như một tinh linh.

"Người tại sao lại ở chỗ này?"

Ta trừng lớn mắt hạt châu. Sợ quỷ, sợ tối Lý Hương Quân xuất hiện tại ánh sáng mờ ven đường thật làm cho ta khó có thể tin, chuyện gì phát sinh sao?

"Hừ, ta cũng muốn hỏi người những lời này."

Tiểu Quân đi đến trước mặt của ta, nhìn xem ta lại nhìn xem rơi trên mặt đất giày cao gót.

Trong ánh mắt của nàng hiện ra óng ánh, ta không cần nhìn kỹ đã biết rõ đó là nước mắt.

"Tiểu Quân."

Ta rất sợ hãi.

"Ta vốn không muốn quản người có bao nhiêu nữ nhân, ta chỉ muốn hỏi người, người muốn nhiều như vậy nữ nhân làm cái gì? Người đừng cho là ta không biết, kể cả Sở Huệ tử tử ở bên trong, bên cạnh người nữ nhân đã đủ nhiều. Người, người đến cùng còn muốn nhiều thiếu nữ người?"

"Ta không biết, ta là dốc sức liều mạng tìm nữ nhân, tìm được một cái có thể hoàn toàn thay thế Lý Hương Quân nữ nhân. Bởi vì dì không đồng ý Lý Hương Quân cùng ta cùng một chỗ, cho nên ta biết rõ chắc chắn sẽ có một ngày nàng sẽ lập gia đình, sẽ rời đi ta, đến lúc đó ta tự cũng không thương tâm, bởi vì ta có rất nhiều nữ nhân xinh đẹp làm người thay thế."

Bi ai đột nhiên xông lên đầu, ta đối mặt Tiểu Quân trách cứ vốn hẳn nên cảm thấy cảm thấy thẹn, nhưng trong nháy mắt ta ngược lại thản nhiên.

Bởi vì ta trong nội tâm thủy chung lo lắng một sự kiện, mặc kệ ta như thế nào tham món lợi nhỏ quân, nàng vĩnh viễn là ta thân biểu muội, sự thật này ta không cách nào tránh né.

Nhìn qua bao hàm lệ quang Tiểu Quân, ta động tình mà phát ra hò hét, cho dù những này hò hét chỉ có một nửa là thực, nhưng ta cho rằng cái này đã đủ rồi. Người là ích kỷ, tại ta tràn lan cảm tình trong thế giới, mất đi Tiểu Quân như cũ để cho ta khó có thể thừa nhận.

"Ô....."

Tiểu Quân mặt mũi tràn đầy nước mắt.

"Đừng khóc, đừng khóc, người ăn cơm đi không vậy?"

Ta an ủi Tiểu Quân.

"Ăn cái gì ăn !" người không tại, ta đều không muốn ăn. Ô..... Ca, nếu như ta lập gia đình người thật sự không thương tâm sao?"

Tiểu Quân yêu sạch sẽ, nhưng nàng không có lau nước mắt, toàn bộ mặt đều là nước mắt, thoát nhìn vô cùng buồn .

"Không thương tâm, ta chỉ biết khóc lớn."

Ta nở nụ cười, cười đến so với khóc còn khó coi hơn.

"Ô..... Ta đây không lấy chồng ."

"Nói láo a? Vừa rồi ta còn trông thấy một cái đại suất ca tặng hoa cho người."

"Cũng chỉ hứa bên cạnh người có hoa hoa cỏ thảo, ta gọi một người tặng hoa cho ta người tự ghen sao? hừ, lớn đến từng này, vẫn chưa có người nào tặng hoa cho ta."

Tiểu Quân tuy nhiên đang khóc mắng, nhưng ta nhìn ra nàng trong mắt hiện lên một ít giận hờn.

Ta lớn tiếng nói:"Tiểu Quân muốn hoa, ca bắt đầu từ ngày mai mỗi ngày tặng hoa cho Tiểu Quân, đưa trên thế giới đẹp nhất hoa."

"Hừ, người khác đưa người mới đưa, một điểm giá trị đều không có."

Tiểu Quân phiết non miệng, cổ ngưỡng hướng sáng tỏ bầu trời đêm, một bộ rất không hiếm có bộ dạng.

"Tiểu Quân, người những lời này có thể nói sai rồi !" có một năm chúng ta đi leo núi, tại một cái giữa sườn núi trên vách đá, người trông xem mấy đóa không biết tên hoa nói rất đẹp, ta lập tức tự bò qua đi hái cho người, người còn nhớ rõ sao?"

Ta linh cơ khẽ động, lại đem những cái...kia năm xưa chuyện cũ chuyện ra đến.

Tiểu Quân nghe xong, sắc mặt đại biến, ôm theo T-shirt cạnh góc, vô hạn Ôn Nhu gật đầu,"Nhớ rõ, như thế nào sẽ không nhớ rõ. Người tên ngu ngốc này, như vậy trượt địa phương, như vậy hiểm vách núi còn muốn bò qua đi, nếu té xuống tự xong đời."

"Ai, vì Tiểu Quân, ta chính là ngã cái phần thân toái cốt cũng nguyện ý."

"Ô..... Sẽ nói những này ề ầm lời nói. Nói sau, nói sau ta tự thật sự không lấy chồng ."

Tiểu Quân hung hăng mà dậm chân.

Ta đại hỉ,"Không lấy chồng tốt nhất, cùng ca ca cả đời."

Tiểu Quân dùng khoe mắt ngắm ta liếc, xấu hổ li mà reo lên:"Cùng một cái đại thẳng khốn cả đời?"

Ta đi đến trước, ôm Tiểu Quân eo nhỏ,"Người nếu cùng ca cả đời, ca cam đoan không làm đại thẳng khốn, sẽ không tìm những nữ nhân khác."

"Thật sự?"

Tiểu Quân rốt cục con mắt xem ta, cặp kia sáng ngời xinh đẹp mắt to thanh tịnh trong như gương, cả trên trời ánh trăng đều có thể tại nàng trong con mắt chiếu chiếu ra đến.

"Chắc chắn 100%."

Ta gật gật đầu.

"Cái kia qua mấy ngày Dương kỳ muốn tới, chúng ta muốn hay không đi đón nàng?"

Tiểu Quân đột nhiên trừng mắt nhìn.

Ta vô ý thức đạo "Muốn, đương nhiên muốn."

Tiểu Quân dùng sức ngã khai mở hai tay của ta, lớn tiếng mắng: "Thử một chút người, người tự lập tức lộ ra sắc sắc chân ngựa !" hừ, Lý Trung Hàn, người yên tâm, đời này người đừng muốn gặp đến Dương Anh !""

Tiểu Quân hung hăng mà dậm chân, xoay người rời đi.

"Uy, ta chỉ nói là tiếp nàng, vừa rồi không có ý tứ gì khác. Uy, chờ ta một chút."

Ta khẩn trương, đuổi vài bước, chợt nhớ tới cái con kia giày cao gót, tranh thủ thời gian quay đầu lại nhặt lên. May mắn Tiểu Quân không quay đầu lại, ta vội vàng đem giày cao gót ước lượng tiến trong túi quần, sau đó nổi giận hướng Tiểu Quân đuổi theo. Tiểu Quân hét lên một tiếng, nhanh chân bỏ chạy.

Ta cười to nói: "Lý Hương Quân, mặc cho người chạy đến chân trời góc biển, ta cũng phải đem người đuổi trở về."

TỶ PHU VINH DỰ

Tiểu Thủ Chương
www.dtv-ebook.com

Chương 64: Bị thương

Khi còn bé Tiểu Quân rất mê chơi trốn tìm, khi đó nàng vóc dáng càng nhỏ nhắn xinh xắn, liền một cái tủ nhỏ Tủ Đồ có thể giấu vào đi, mỗi lần ta muốn tìm nàng thật đúng là phiền toái. May mắn trong nhà không lớn, có thể chỗ ẩn núp tựu mấy cái, thời gian lâu rồi, cũng là quen việc dễ làm.

Nhưng vì lấy Tiểu Quân niềm vui, ta cố ý tìm không thấy nàng, trải qua nàng chỗ núp, còn than thở Tiểu Quân phải hay là không trốn Thượng Thiên, trốn , Tiểu Quân sau khi nghe được lại vui vẻ lại phải ý. Cho nên chỉ cần ta có cái thời gian, Tiểu Quân tựu nhao nhao lấy cùng với ta chơi trốn Miêu Miêu.

Có một lần dì, dựng ra ngoài, theo ta cùng Tiểu Quân ở nhà, Tiểu Quân lại đây quần ta chơi trốn Miêu Miêu, ta vừa muốn nấu cơm, vốn không muốn cùng nàng chơi, gặp đào thoát không hết đành phải để tùy.

Tiểu Quân vô cùng bốn phía tìm địa phương ẩn núp, ta nấu cơm lại nấu đồ ăn. Chờ ta bề bộn hết mới đột nhiên nhớ tới muốn tìm Tiểu Quân, vội vàng bốn phía tìm kiếm, rất nhanh tại một cái tủ nhỏ tủ ở bên trong phát hiện Tiểu Quân.

Bởi vì ghen quá lâu, Tiểu Quân tại tủ nhỏ tủ ở bên trong mê man quá khứ, ta sợ tới mức khóc lớn, vội vàng hấp tấp vì nàng làm người công hô hấp. Suy nghĩ cả nửa ngày, cuối cùng đem Tiểu Quân cứu tỉnh, nàng sau khi tỉnh lại oa oa khóc lớn, nửa câu cảm tạ ta mà nói... đều không có, đã biết rõ mắng to ta nước miếng thối, dơ miệng nhỏ của nàng. Ai, đem ta chọc giận gần chết.

Kỳ quái chính là, cái kia một lần ta cũng không có cảm giác ra Tiểu Quân núm vú sẽ như thế huy hoàng.

"Tiểu Quân, khi còn bé bộ ngực của người thường thường, vì cái gì hiện tại....."

Đuổi Tiểu Quân thật xa, mới đem nàng bắt lấy. Thừa dịp cảnh ban đêm, ta đem Tiểu Quân kéo vào gần đây trên mặt cỏ, một bên thở hỗn hển, một bên bắt tay với vào nàng trong áo trên, chăm chú mà cầm chặt một cái lớn núm vú.

"Bình cái đầu của người, ta nào biết được? Hừ, phải hay là không khi còn bé người thừa dịp ta ngủ, vụng trộm sờ loạn?"

Tiểu Quân cũng chạy trốn thở không ra hơi, trông thấy ta như thế làm càn, nàng hung hăng trừng ta liếc.

"Không có sờ loạn, thật là nghiêm túc sờ."

Ta vẽ mặt cợt nhả.

Tiểu Quân quơ quơ đầu, suy tư một lát, giống như nhớ ra cái gì đó, đột nhiên chửi ầm lên nói:"Trách không được ta thường xuyên ngủ tỉnh lại, cũng cảm giác bộ ngực ẩm ướt . Lý Trung Hàn, người thật sự là một cái đại thằng khốn."

"Tiểu Quân tỷ tỷ, ta nói nói mà thôi, người cũng đừng vu oan ta."

Ta ôm lấy Tiểu Quân lớn tiếng kêu oan.

"Vu oan người? Hừ, đừng cho là ta không biết người đã làm cái gì."

Tiểu Quân cười lạnh không thôi.

"Muốn hù ta phải hay là không? Ha ha, ta quang minh lỗi lạc."

Ta nhẹ nhàng ngắt bỗng chốc Tiểu Quân bờ mông.

"Nhìn lên mẹ của ta tắm rửa cũng quang minh lỗi lạc?"

Tiểu Quân nghiêng cổ hỏi.

Ta trong đầu "Oanh" một tiếng, như là đất bằng một tiếng sấm sét, đem màng tai chấn được ông ông tác hưởng. Hơn nửa ngày mới lấy lại tinh thần, chăm chăm vào Tiểu Quân con mắt ta đã kéo xuống mặt, "Tiểu Quân đồng học, người vui đùa lớn rồi. Ca tức giận hậu quả rất nghiêm trọng."

"Người tức giận không tức giận ta không biết, ta chỉ biết rõ mẹ rất tức giận."

Tiểu Quân một chút cũng không sợ ta.

"Cái gì? Mẹ đã biết?"

Ta kinh hãi, không cần nghĩ ngợi tự thốt ra . Nhưng là ta lập tức tự ý thức được chính mình phạm vào một cái nghiêm trọng sai lầm, bởi vì ta hỏi như vậy, không thể nghi ngờ thừa nhận tội của mình.

Nhìn xem Tiểu Quân giáo hoạt mà xem ta giống như cười mà không phải cười, ta thực cảm tạ Thượng Thiên chỉ là đem Tiểu Quân đưa cho ta làm muội muội, mà không phải địch nhân.

"Tiểu Quân."

Ta rút lại đầu, cẩn thận từng li từng tí mà hỏi thăm: "Mẹ thật sự biết rõ chuyện này?"

"Hừ, lại nói tiếp người còn muốn cảm tạ ta."

Tiểu Quân dương dương đắc ý mà quơ cái đầu nhỏ dứa.

"Cảm tạ người?"

Ta không hiểu thấu.

Tiểu Quân cười khẽ, "Người nhìn lên mẹ tắm rửa, mẹ là phát giác. Nhưng mẹ không thể xác định là người, nàng tắm rửa đi ra sau rất nghiêm túc hỏi ta là ai tại cửa ra vào."

"Cái kia..... Người trả lời thế nào."

Ta lo lắng hỏi.

Tiểu Quân chẳng thèm ngó tới mà hếch lên cái miệng nhỏ nhắn, "Thật sự là đầu heo, ta đương nhiên nói là ta á! mụ mụ lập tức tự hỏi ta tại cửa ra vào lén lén lút lút làm cái gì, ta tự nói muốn đi tiểu. Hừ, kỳ thật mẹ có một đại bí mật."

Ta càng lo lắng, "Coi như người thông minh, mẹ có cái gì đại bí mật? Nói mau."

Tiểu Quân tròn mắt đi lòng vòng, "Ta không muốn nói."

Lòng hiếu kỳ của ta được Tiểu Quân cao cao treo lên, tranh thủ thời gian cả lừa gạt mang đồ, "Đáng yêu Tiểu Quân nhé! người là ca bảo bối, ca về sau không bao giờ ... nữa chộc giận người tức giận. Người muốn cái gì, ca ngày mai sẽ tặng cho người, người nói mau nha !""

"Ta muốn về nhà."

Tiểu Quân dốc sức liều mạng lắc đầu, cười thành loan nguyệt giống như con mắt thực vui vẻ đem ta bức điên rồi.

"Trở về làm gì? Mẹ ở nhà, chúng ta thân hôn môi đều bất tiện."

Ta nghiêm mặt.

"Thân cái đầu của người !" hừ, mẹ hôm nay nấu nhiều món ăn như vậy người đều không ăn, nàng rất tức giận. Nếu để cho nàng biết rõ người không ăn cơm đi tìm nữ nhân, hậu quả kia càng nghiêm trọng ờ."

Tiểu Quân rõ ràng hiện học hiện bán, học lên ta mới vừa nói lời nói giọng điệu.

Mặt của ta đều lục , "Tiểu Quân cô cô, bây giờ là khảo nghiệm người đối với ca trung thành bất trung thành thời điểm ."

"Đã người gọi ta làm cô cô, người không phải ta ca. Đã người không phải ta ca, ta cũng lười được trung thành."

Tiểu Quân sáng ngời lên hai cái quai dị bím tóc sừng dê tử, dưới ánh trăng, nàng bím tóc sừng dê tử phi thường buồn cười.

"Ah, dạ dạ phải cô cô, nhờ hàn giúp người xoa xoa núm vú được không?"

Ta cười xấu xa.

"Muốn văn vẻ có thể, tốt nhất cả cô cô chân cũng cùng một chỗ văn vẻ."

Tiểu Quân đặt hông ngồi vào trên đồng cỏ khuất lấy hai chân, tuyết trắng thông thấu bàn chân nhỏ chẳng biết lúc nào đem dép lê đá qua một bên, mấy cái đầu ngón chân nhích tới nhích lui, đem lòng ta câu được như là có 300 vạn con kiến tại căn.

"Tuân mệnh."

Ta tâm thần kích động, sẽ cực kỳ nhanh đem hai cái non nốt chân nhỏ chộp trong tay còn cảm thấy chưa đủ, dứt khoát nâng trong ngực. Vốn nửa chống thân thể Tiểu Quân mềm ngã xuống, nằm ngửa tại ánh trăng nghiêng chảnh chữ trên đồng cỏ.

Ta nhìn trái xem, nhìn phải xem, hai cái như non ngó sen giống như bàn chân lại để cho ta cứng rắn được không thể lại cứng rắn, cái kia xúc động cảm giác tựa như sờ Tiểu Quân núp vú đồng dạng thần hồn điên đảo.

Tiểu Quân hao thán mà dặn dò: "Muốn điểm nhẹ văn vê ờ....."

Xem Tiểu Quân nhắm mắt lại rất thoải mái bộ dạng, trong nội tâm của ta thẳng nói thầm, hôm nào phải hay là không cũng làm cho Tiểu Quân giúp ta liếm liếm chân hổ thẹn đầu đầu này?

Ai, loại này ngu ngốc ý niệm chỉ là một cái thoáng mà qua, Tiểu Quân có thích sạch sẽ, muốn nàng thè lưỡi ra liếm chân của ta hổ thẹn đầu, có lẽ giết nàng, nàng cũng sẽ không nguyện ý.

"Cô cô chân thật đẹp."

Ta không thể không lần nữa phát ra cảm thán.

"Ta khả cảnh cáo người, nhỏ hàn, có thể văn vê, nhưng không cho phép thân cô cô chân."

Mở ra nửa con mắt, Tiểu Quân run run hai cây đáng yêu đầu ngón chân. Ta không biết nàng là ở cảnh cáo ta, hay là hấp dẫn ta.

"Cô cô đã có trên thế giới sạch sẽ nhất tay, nên có trên thế giới sạch sẽ nhất chân."

Ta lớn tiếng nói.

"Cái kia..... Đó là đương nhiên !" bất quá, hay là không cho phép thân."

Tiểu Quân sửng sờ, trì độn gật đầu lại lắc đầu, thật không biết nàng là thật khờ hay là giả đần.

Ta hận đến tâm ngứa, cười lạnh nói: "Yên tâm, cô cô. Nhỏ hàn tuyệt đối không thân, chỉ biết gặm."

Nói xong một chiêu nhanh như hổ đói vồ mồi, há miệng to như chậu máu há miệng một nền móng chỉ đầu.

"Ai nha, đừng á !" thật đáng ghét, một chút cũng không nghe lời !" ai nha, ngứa chết á! Ân, người ta chân tảng, muốn gặm chờ ta về nhà rửa sạch sẽ lại gặm được không? Ai nha, không muốn thè lưỡi ra liếm kẽ ngón chân á! ô ô ô."

Tiểu Quân vừa khóc còn gọi là, bất quá lần này cùng dĩ vãng bất đồng. Tiểu Quân giãy dụa rõ ràng không được liệt, nàng chỉ là đang run rẩy, run rẩy đến lợi hại.

Tiểu Quân bàn chân lòng có cái xinh đẹp ồ hăm, nghe nói ồ hăm càng sâu chỗ đó lại càng mẫn cảm, vì vậy đầu lưỡi ta của ta tự đứng ở ồ hăm chỗ lượn vòng vòng. Tiểu Quân toàn thân nhanh uốn éo thành bánh quai chèo tựa như, nàng một bên kêu to, một bên dốc sức liều mạng nhổ cỏ, đáng thương bên người nàng cọng cỏ non gặp bị tai bay vạ gió.

Ta đối với Tiểu Quân phản ứng làm như không thấy, đầu lưỡi tiếp tục bốn phía sự trượt. Cái con kia đáng yêu bàn chân nhỏ cơ hồ bị ta dùng đầu lưỡi giật sạch ba lượt, nhưng ta hay là vẫn chưa thỏa mãn, ngậm lấy trên ngón chân lớn hạ mút vào.

"Ca, ta, ta muốn đi tiểu."

"Chờ một lát."

Ta trong lúc nhất thời không có kịp phản ứng, như cũ tay miệng cùng sử dụng đối với một con khác chân nhỏ tiến hành tẩy trừ.

"Ca, ta chịu không được á! ô ô ô, nhanh tè ra quần ."

Tiểu Quân phát ra không gì sánh kịp kiều ỏn ẻn, bàn tay nhỏ bé nhẹ nhàng giật giật quần của ta, ta lúc này mới chợt hiểu hiểu ra.

Xốc lên Tiểu Quân váy ngắn, thỉnh linh phát hiện màu trắng Lace (viền tơ) quần lót có một vũng lớn dấu vết, cho dù là tại dưới ánh trắng, cái này ghèn dấu vết cũng rõ ràng có thể thấy được. Ta duỗi ra ngón tay nhẹ nhàng đặt tại tam giác lõm chỗ, Tiểu Quân kiều hừ một tiếng kẹp lên hai chân, lại làm cho ướn lòng bàn tay của ta.

"Tiểu Quân, có nghĩ là muốn yêu yêu?"

Biết rõ Tiểu Quân đã động tình, ta nằm nghiêng tại bên người nàng, hai tay buông thả hai cái bàn chân nhỏ, ngược lại chà đạp vú lớn.

Tiểu Quân không nói gì, nàng nhắm nửa con mắt có chút đem cằm dưới nâng lên, miệng nhỏ mấp máy, đóng lại khai mở, cái kia ý tứ rõ ràng rành. Ta xúc động cực kỳ, nhưng ta cố nén, ta thề, buổi tối hôm nay, tại đây phiến trên đồng cỏ ta muốn triệt để chinh phục Tiểu Quân.

"Có nghĩ là muốn sao?"

Ngón tay của ta vây quanh nhất ẩm ướt bốn phía bồi hồi.

"Nhanh lên á! mẹ đang đợi chúng ta về nhà."

Tiểu Quân làm nũng mà la hét.

"Nếu như Tiểu Quân không muốn, cái kia các loại ca sờ nữa trên nửa tiếng đồng hồ."

Ta đúng là sờ, chuyên sờ Tiểu Quân bên đùi, núm vú cùng với kẽ ngón chân.

"Ân."

Tiểu Quân phát ra không thể địch nổi rên rỉ, nàng càng không ngừng thở dốc, "Kỳ thật..... Kỳ thật ta tức giận hậu quả càng nghiêm trọng. Lý Trung Hàn, người lại trêu chọc ta, mẹ buổi tối hôm nay sẽ biết rõ thật nhiều năm trước tắm rửa bị người đánh cắp xem ờ."

Trường kiếm mãnh liệt ra tiêu, thiết thương run chùm tua đỏ. Của ta lợi kiếm bộc lộ tài năng, của ta thiết thương như rồng thăng thiên.

"Ai nha."

Tiểu Quân cho dù dự cảm đạt được điên cuồng, nhưng ta cắm vào khe lòn nàng lực lượng hãy để cho nàng quát to một tiếng.

Ta một chút cũng không Ôn Nhu, vừa thô vừa to còn thật thậm chí không có dừng lại nửa giây tựa toàn bộ chui vào cái kia chặt khít địa phương.

Đỡ lấy mềm mại Nhục Bích, ta hung ác mà xay nghiền bóng loáng trắng noãn âm hộ, đó là một chỉ giống màn thầu đồng dạng Bạch lão hồ.

"Lý Trung Hàn, người thật đáng ghét."

Tiểu Quân theo trên đồng cỏ cong người lên thế, hai cái mắt to khẩn trương mà nhìn chăm chú lên đại nhục bông của ta là như thế nào thô lỗ, vô lễ. Ta thoả mãn với trả thù thoải mái, trông thấy Tiểu Quân quyết lấy miệng, hướng ta đáng thương mà cầu xin cái gì, ta lại rút...ra đại nhục bông oOo, lần nữa hung ác mà cắm vào.

"Ca, ô."

Tiểu Quân điện giật tựa như nằm lại bãi cỏ, hai cái bắp chân dốc sức liều mạng kẹp lấy phần eo của ta, tựa hồ muốn kháng cự của ta tiến công. Nhưng ta dùng nồng đậm cọng lông tiếp tục xay nghiền cái kia non nớt âm hộ, Tiểu Quân vội vàng buông ra hai chân.

"Nói cho ca, mẹ sẽ biết có người nhìn lên nàng tắm rửa sao?"

Ta đặc ý hỏi.

"Ân, sẽ không á! ca, người điếm nhẹ nha !""

Tiểu Quân dốc sức liều mạng mà lắc đầu, một bên thở hổn hển, một bên lắc lắc bờ hông ỡ. Y - www.

"Cầu ta nha !""

Ta dùng bất biến ứng vạn biến, mặc kệ Tiểu Quân như thế nào uốn éo, ta thủy chung tự là xay nghiền. Cháy ra chất lỏng đầy đủ, cũng gia tăng ta xay nghiền khó khăn, ta dứt khoát ghé vào Tiểu Quân trên người, làm cho nàng không cách nào nhúc nhích.

"Ca, van người, ô."

Tiểu Quân hai tay cuồn cuộn nhảy múa, lại đẩy lại kéo, nhưng là giống như chuồn chuồn lay trư. Mắt thấy vô lực phản kháng, nàng lập tức ủy khuất cầu toàn, kiều thán thán mà thấp giọng cầu khẩn.

"Ta sợ người đợi lát nữa vừa muốn cầu ca dùng sức điếm."

Ta giữu cột Tiểu Quân. Bờ hông ỡ hơi chút buông lỏng, đại nhục bổng oOo trượt ra lỗ lồn nửa phần, bờ hông ỡ lại xiết chặt, đại nhục bổng oOo đỉnh quay trở lại hoa tâm, tay lên lút trèo lên no đủ vú, nắm núm vú tả hữu xoay tròn, đem Tiểu Quân chọc cho chết đi sống lại.

"Người đi chết á! ta phải về nhà."

Tiểu Quân hiển nhiên không thể chịu đựng được như vậy tra tấn, nhẹ nhàng lay động bỗng chốc bờ hông.

Gặp ta còn không có có đút vào dấu hiệu, nàng giận tím mặt.

"Về nhà? Ta làm chết người, làm chết người."

Ta cười lạnh. Đại nhục bồng o0o như trên dây cót máy móc, bắt đầu không ngừng mà co rúm, dày đặc mà hữu lực. Tiểu Quân cũng tại lúc này tắt lửa giận, nàng bàn tay nhỏ bé lần nữa chụp vào bãi cỏ, nhỏ bờ mông ộp dần dần phối hợp của ta rút ra đút vào.

Anh anh trong rên rỉ, thân thể của nàng có hướng lên di động dấu hiệu, ta ngăn chặn hai vai của nàng, cố định thân thể của nàng, cũng cố định lỗ lồn nàng. Đại nhục bồng o0o càng thêm thông dong mà thẳng lên rơi thẳng, chuẩn xác mà đánh trúng hoa tâm.

Ta muốn như vậy lãng lệ ác liệt thể công, tựa là Quách Vịnh Nhàn cũng khó có thể thừa nhận, huống chi Tiểu Quân cái này newbie. Rất nhanh, Tiểu Quân cái đầu nhỏ đưa mà bắt đầu lắc lư, hai bên trái phải đùi càng phân càng khai mở, một tiếng áp lực kiều hừ vạch phá yên tĩnh bầu trời đêm.

"Ah, đi tiểu !""

Tiểu Quân móng tay cắm vào ta cánh tay cơ bắp. Ta còn không có có cảm giác đến đau đớn, những cái...kia ôn hòa chất nhầy tựa bồng lên. Cũng không biết bên trong là dâm thủy nhiều, hay là nước tiểu nhiều, tóm lại là rối tinh rối mù.

"Hôm nay ta muốn người nước tiểu cái đủ."

Của ta đút vào không có đình chỉ, trong nội tâm hạ quyết tâm, nhất định phải triệt để chinh phục cái này đầu nhỏ hồ ly.

"Ca, để cho ta nghỉ ngơi một chút, ta..... Đầu ta chóng mặt."

Tiểu Quân ỏn ẻn ỏn ẻn mà cầu khẩn.

"Cái kia tốt, người ghé vào trên người của ta."

Ta sừng sờ một chút, yêu thương mà ôm Tiểu Quân thân thể mềm mại trở mình.

Đại nhục bông o0o không cần rút, Tiểu Quân cũng đã ghé vào trên người của ta. Nàng run rẩy bụng dưới vẫn bạo động, thổ khí như lan khí tức giội lên mặt của ta, vài như tơ tóc như là chủ nhân đồng dạng lười biếng mà tán tại bộ ngực của ta.

"Ca, tại sao phải thoải mái?"

Tiểu Quân hỏi.

Ta nghe xong tặc muốn cười to, nhưng ta hay là chịu đựng, "Bởi vì ca đồ vật khá lớn."

"PHỤT."

Tiểu Quân lại trước nở nụ cười, "Vậy có phải hay không càng lớn càng thoải mái?"

"Ách....."

Ta im lặng.

"Đã biết rõ gạt người, chờ ta nghỉ ngơi một hồi lại....."

Lời còn chưa nói hết, Tiểu Quân đã phát ra đồng đều câu hô hấp, ta cẩn thận quan sát, Tiểu Quân vậy mà ngủ thật say.

Nàng bình thời là như thế nghịch ngợm, lúc ngủ nhưng là như thế yên tĩnh. Xinh xắn mũi thở tại ánh trăng chiếu rọi xuống có chút đóng mở, hai hàng thật dài lông mi tăng thêm quật cường cái miệng nhỏ nhắn, thật sự đẹp tới cực điểm !" đại nhục bông của ta cũng cứng rắn tới cực điểm, cũng không biết trong mộng Tiểu Quân có thể hay không cảm nhận được của ta xúc động?

Cảnh ban đêm như giặt rửa, rộng lớn bầu trời phiến diềm tĩnh, mà ngay cả đầy trời ánh sao sáng đều cảm thấy thích ý. Chúng cả nháy mắt đều lười được nháy, nguyên một đám trường mắt ngốc trệ con mắt.

Ta suy nghĩ những này những vì sao ★ Tinh Tinh phải hay là không cũng say mê Tiểu Quân bờ mộng? Ah, không được !" Tiểu Quân là của ta, bờ mộng không thể tùy tiện cho người khác xem, tựu là những vì sao ★ Tinh Tinh cũng không cho phép, ta tranh thủ thời gian dùng hai tay phủ ở Tiểu Quân lỏa lồ bờ mộng.

Trong ánh trăng mờ, ta về tới gia. Trong nhà rất yên tĩnh, chỉ có một địa phương phát ra âm thanh, ta tìm thanh âm đi đến, đứng ở cửa phòng tắm bên cạnh, nguyên lai đó là nước chảy thanh âm, là ai trong phòng tắm?

Ta tò mò đẩy cửa phòng tắm. Rất xảo, cửa phòng tắm không có quan, ta lén lút đem cửa phòng tắm đẩy ra một cái khe nhỏ, vào bên trong nhìn quanh, thành linh phát hiện có một cái nữ nhân ở tắm rửa.

Nữ nhân rất đẹp, cực giống Tiểu Quân. Vòi hoa sen phun ra nước tưới chiếu vào mỹ nhân đầy đà trên thân thể. Ah, đó là một cỗ thành thực thân thể, ngực đầy đặn mộng bụi. Làm cho người kỳ dị chính là nữ nhân hạ thể một mảnh trơn bóng, một cọng lông thảo đều không có, cao cao toàn tâm toàn ý âm hộ trắng nõn được tựa như một cái vừa chưng tốt màn thầu.

Ta xúc động cực kỳ, rất muốn tại đây khóa trên bánh bao cắn một ngụm, vì vậy ta hướng phòng tắm đi đến. Mỹ nhân một bên hướng ta cười, một bên xoa lấy cặp vú đầy đặn, đây là một đôi trên thế giới đẹp nhất núm vú.

Rất kỳ quái, ta đối với cái này song xinh đẹp núm vú có cảm giác quen thuộc, ta tìm lòng không được mà vươn tay, lớn tiếng nói: "Tiểu Quân, ta muốn sờ sờ vú của người."

"Người không phải vuốt sao? thiệt là."

Lỡ tai truyền một tiếng kiều ỏn ẻn. Ta mở to mắt, phát hiện ta cùng với Tiểu Quân như cũ nằm ở bãi cỏ. Úc, nguyên lai mới vừa rồi là giấc mộng Nam Kha, bàn tay to của ta quả nhiên cầm lấy Tiểu Quân vú lớn.

Chỉ là cái kia mộng là như thế chân thật, trong mộng mỹ nhân cùng Tiểu Quân như thế rất giống, mà ngay cả hạ thể cái kia phiến trơn bóng âm hộ cũng cùng Tiểu Quân không có sai biệt.

Trên thế giới này, chỉ có một nữ nhân cùng Tiểu Quân giống như này nhiều chỗ tương tự, nữ nhân này là ai ta không thể nói, tựu là trong lòng cũng không thể nói.

"Ca, người có phải hay không cũng ngủ rồi?"

Tiểu Quân đem cái cằm gối lên của ta xương quai xanh bên cạnh, miệng nhỏ của nàng cách cái mũi của ta không đến năm cen-ti-mét.

"Ân."

Ta yêu thương mà vuốt ve Tiểu Quân bím tóc sừng dê.

"Thật sự là đủ sắc !" tựu là trong lúc ngủ mơ cũng muốn sờ người ta bộ ngực."

Tiểu Quân tức giận mà trừng mắt ta. Trong lúc lơ đãng, ta cảm giác Tiểu Quân giơ lên bờ mông ộp, một hồi như giật điện tê dại, đại nhục bồng o0o hướng lên tạt rất, cùng hạ xuống lỗ lồn đã có một lần thân mật tiếp xúc. Tiểu Quân kiều hừ liên tục, mắt cờ liên nhìn ta cũng không dám nhìn.

"Tựu là tại trong mộng, ta cũng muốn cùng Tiểu Quân yêu yêu, cái này chứng minh ta tham món lợi nhỏ quân, Tiểu Quân tựu là ở bên cạnh ta ta cũng muốn nàng."

"Lại dỗ ta, hừ."

Tiểu Quân hai vú loạn dao động, tựa hồ có chút không yên lòng. Đường nhiên, được một căn cực đại đồ vật cắm ở trong khe lõn, không có một cái nào nữ nhân có thể thân nhiên.

"Đại bổng bổng cứng như vậy, có thể nói nghỉ ngơi?"

Ta cười xấu xa.

"Còn nói, nếu không phải người thứ này lộn xộn, ta còn có thể ngủ thêm một lát."

Tiểu Quân ngượng ngùng mà đem vùi đầu tiến của ta nách.

"Thật là kỳ quái, ta giống như trông thấy là người tại động nha?"

Ta nhỏ giọng kháng nghị, bởi vì Tiểu Quân bờ mông đúng là động, tả hữu lắc lư, xem ra nàng đã ăn tủy trong xương mới biết liếm nó cũng ngon .

"Ah, người động trước người ta mới động . Ân, ca, bên trong tốt trưởng."

"Càng trưởng càng tốt, phải hay là không rất thoải mái? Úc, nhìn xem ca đại bổng bổng là như thế nào chọc vào Tiểu Quân ."

Ta không dám cười, hai tay ôm Tiểu Quân bờ mông ộp chậm rãi rất động, làm cho nàng hiểu rõ cái gì là ân ái. Tiểu Quân ngẫm hiểu, một bên thở gấp một bên phối hợp của ta lay động.

"Thoải mái, ô !" xấu hổ đều mắc cỡ chết được còn nhìn cái gì vậy."

Tiểu Quân nói không nhìn, nhưng vẫn là cúi đầu xuống.

Nâng lên bờ mông ộp lập tức, nàng chứng kiến đại nhục bổng oOo theo trong khe lõn nàng lòi ra, sắp chia lìa thời điểm, lỗ lõn lại chậm rãi rơi xuống, một lần nữa thôn phệ đại nhục bổng oOo.

Mấy lần ngón phun ra nuốt vào qua đi, Tiểu Quân đã minh bạch trong đó yếu lĩnh, kỹ nghệ dần dần thành thạo, lay động càng lúc càng nhanh.

Một hồi tê dại truyền đến, của ta rất động càng thêm điên cuồng.

"Ca..... Ca, ta lại muốn đái."

"Ta cũng muốn đái."

Ta có một sở trường, vô luận ở chỗ nào, ta đều có thể bình yên chìm vào giấc ngủ. Nếu như không phải La Tất điện thoại đem ta đánh thức, có trời mới biết ta sẽ ngủ đến lúc nào? Cùng La Tất trò chuyện xong việc làm công việc, ta đuổi cái lưng mệt mỏi, một đám ánh mặt trời đâm thương ta hai mắt.

Đi ra phòng ngủ, trong phòng khách im ắng, cả cái nhân ảnh đều không có. Tiểu Quân cùng đi đâu này? chẳng lẽ đã ở ngủ?

Ta nói thầm lấy khắp nơi dò xét, vừa trụ tiến gian phòng này phòng ở mới, đại khái lên đều rất hài lòng. Duy chỉ có chỉ có một toilet, một cái khác toilet được đổi thành ba ôn hòa hơi nước phòng.

Ta than thở La Tất xa xỉ, như thế kim ốc đương nhiên so với ta trước kia ở cái kia gian căn phòng mạnh hơn nhiều lắm.

Sờ lên sừng đại nhục bồng oOo, ta bước nhanh hướng toilet đi đến. Tích cả đêm hàng tồn mau đưa của ta bàng quang no bể bụng, ta đột nhiên cảm giác được trên thế giới thoải mái nhất chuyện tự là phóng ngâm ghen nóng nảy nước tiểu, sau đó giặt rửa cái tắm nước nóng.

"Ai?"

Một tiếng thét lên.

"Cứu Đ-A-N-G...G!"

Ta 1m8 thân hình bay tứ tung Tam công xích. Bờ mông chạm đất lập tức, của ta cái ót đánh trúng một chậu chủng có phú quý cây chậu hoa. Chậu hoa vỡ vụn thanh âm ta nghe được rất rõ ràng, ánh mắt mơ hồ trước, ta tựa hồ chứng kiến một đầu lửa lò thân ảnh nhanh nhẹn mà bảo tống đến ta trước mặt.

Lần nữa mở mắt ra, ta đã nằm ngửa ở trên giường, ngoại trừ đầu dựa vào cùng đau đớn bên ngoài, ta còn chứng kiến mãn thiên phi vũ sao Kim.

"Có đau hay không?"

Mép giường bên cạnh, dì ân cần mà xem ta, ta nghĩ thầm đây không phải nói nhảm sao?

"Đau chết. Mẹ, ta phải hay là không chảy rất nhiều huyết?"

Ta cười khổ không thôi.

"Không có lưu bao nhiêu, tựa chừng chút một mà thôi."

Dì Ôn Nhu mà thay ta lau nghênh ngang. Vành tai của ta không tọng, không cần tẩy trừ, trừ phi có vết máu.

Ta thở dài: "Trên đời chỉ có dì tốt, dì đánh ta đánh cho thiếu."

"Tốt rồi á! mẹ cũng không phải cố ý, đừng tưởng rằng mẹ không biết người tại tổn hại ta."

Dì hé miệng cười khẽ, trên mặt xẹt qua tơ ửng hồng. Nàng tóc ẩm ướt, hiển thị rõ nữ nhân xinh đẹp vũ mị.

"Mẹ, ta mét tám cái đầu, người so Tiểu Quân cao không có bao nhiêu, vì cái gì người có thể đem ta rơi xa như vậy? Chẳng lẽ người so Hoàng Dược Sư con gái còn lợi hại hơn?"

Ta nghi hoặc mà nhìn xem dì.

"Hoàng Duyệt Sư là ai?"

Dì lông mày nhảy lên, trong mắt lờ ra một đạo tinh quang, ta âm thầm ngạc nhiên.

"Hoàng Duyệt Sư là Đào Hoa đảo đảo chủ, võ công rất lợi hại. Hắn có một đứa con gái gọi Hoàng Dung, võ công rất tốt, người cũng dài được đặc biệt xinh đẹp."

"PHỤT."

Dì một tiếng cười khẽ, con mắt ngoặt thành hai tháng răng nghi, cùng Tiểu Quân cơ hồ một cái bộ dáng, chỉ là khóe mắt tất cả nhiều một cái đuôi cá vân.

Nàng lắc đầu sảng giọng:"Tốt người cái Lý Trung Hàn, trước kia trong nhà trung thực bản phận, đi vào lên? Thành phố mới hơn hai năm, người tự trở nên nói năng ngọt xớt, mười phần như phụ thân người. Nếu như phụ thân người có Quách Tĩnh một nửa trung thực, ta..... Mẹ của người tự vui vẻ á."

"Mẹ, người giảng một chút ta thân sinh chuyện của cha mẹ tình a."

"Nói cái gì? Phải hay là không dì thất thủ đánh cho người, vì vậy người sau khinh bảo ta mẹ ?"

"Không phải, không phải, dì tự là mẹ của ta. Dì đại ân đại đức dù ai cũng không cách nào thay thế, chỉ là....."

"Chỉ là cái gì? Cha mẹ người chuyện ta biết đến cứ như vậy nhiều, người hỏi cũng là hỏi không."

"Mẹ, người đã nhận thức bọn hăn, ít nhất ưng thuận có bọn hăn một ít ảnh chụp hoặc di vật a?"

"Không có, thực tiếc nuối."

"Vậy người hình dung bằng cách nào cha ta bộ dạng."

"Không cần hình dung miêu tả, người mỗi ngày soi gương có thể nhìn thấy hăn."

"Ah, nói như vậy, phụ thân nhất định anh tuần tiêu sái, chất phác trung thực, cơ trí hơn người, tâm địa thiện lương, cần cù và thật thà tiết kiệm....."

"PHỤT."

Dì sáng lạn cười cười, giận mắng: "Đúng vậy a, đúng vậy a, phụ tử các người lưỡng đều rất ưu tú."

"Mẹ, đã phụ thân như thế ưu tú, người có hay không ưa thích qua cha ta? Người cùng mẫu thân dung mạo không sai biệt lắm, lại là thân tỷ muội, cha ta vì cái gì không tuyển chọn người mà lựa chọn mẫu thân?"

"Cái này còn dùng giải thích sao? đương nhiên là vì ta thích người dương, mà phụ thân người thích người mẫu thân. Phụ thân người cùng người đồng dạng, cả ngày có nữ nhân lưu tởm giấy cho hăn, đều là phong lưu chủng. Người nhìn xem người, được một đoàn nữ nhân vây quanh có một hay không nha? Đừng nói Đái Tân Ni nhìn không được, tự là ta cái này làm mịa nó cũng chịu không được. Cũng may qua mấy ngày ta muốn đi, người yêu nhiều phong lưu là hơn phong lưu, mắt của ta không thấy sạch."

"Mẹ, người đừng đi được không?"

"Hừ, ta không đi, người tự ít đi không được được ta đánh. Người nguyện ý?"

"Đánh một trận càng khỏe mạnh, muốn ta tuyển, ta đây tình nguyện mỗi ngày được mẹ đánh."

"Ba hoa."

Dì cười mắng: "Người chẳng những da mặt dày, da thịt cũng dày, không sợ đánh phải hay là không?"

Trông thấy dì cười, trong nội tâm của ta cảm giác hạnh phúc thân nhiên bay lên, cũng không biết ta phải hay là không trời sinh yêu đồ mỹ nữ.

Ta cuối cùng thích xem lấy mỹ nữ "Đan môi trọc cười khai mở, vũ mị tận thiên lộ" Dì không chỉ có là một mỹ nữ, hay là một cái siêu cấp đại mỹ nữ. Cùng Tiểu Quân so sánh với, ngoại trừ thành thực đầy đà bên ngoài, lớn nhất khác nhau là gương mặt. Tiểu Quân vốn là mặt trái xoan, hiện tại dần dần hướng trứng ngỗng mặt dựa sát vào, dì khuôn mặt thì có điểm trường, như bầu dục.

Cùng đồng dạng là thực nữ Quách Vịnh Nhân so sánh với, dì khiếm khuyết một chút Ôn Nhu, trên người nàng hơn nữa là bừng bừng khí khái hào hùng, hai đầu lông mày tổng toát ra hùng hổ dọa người khí thế. Trước kia trong nhà, dựng uy nghiêm, dì Ôn Nhu, nhưng chỉ cần dì khởi xướng tính tình, dựng cả cái rằm cũng không dám phóng một cái.

"Mẹ, vì cái gì cả cha cũng sợ người?"

Ta hỏi.

"Bởi vì người mẹ so Hoàng Dung lợi hại hơn."

Dì lên tiếng nhõng nhẽo cười, nhẹ quăng bỗng chốc tóc dài đen nhánh, vài giọt bọt nước vung đến môi của ta bên cạnh. Ta thừa dịp dì không chú ý, lặng lẽ lè lưỡi đem bọt nước khẽ liếm nhập trong miệng, nhưng lại vô tận ngọt.

"Nhìn thấy Tiểu Quân, đừng nói thương thế của người là mẹ làm cho , người tự..... Tự nói đúng không coi chừng đụng vào ."

Dì đưa cho ta một ly nòng đậm sữa bò.

"Vì cái gì? Mẹ thế nhưng mà thường xuyên dạy bảo ta làm người muốn thành thật."

Uống xong nửa chén sữa bò, ta nghi hoặc mà nhìn xem dì.

"Biểu muội người có nhiều giữ gìn người cái này làm biểu ca , chẳng lẽ còn muốn mẹ nói sao? Nếu để cho Tiểu Quân biết rõ thương thế của người là mẹ làm cho , nàng chuẩn sẽ một tháng không cùng mẹ nói chuyện."

"Không đến mức a?"

Ta gượng cười hai tiếng, nghĩ thầm dì phải hay là không phát hiện cái gì? Tập trung tư tưởng suy nghĩ quan sát một chút dì biểu lộ, may mắn không dị dạng, trong nội tâm cũng thoáng trầm tĩnh lại.

Dì khẽ thở dài:"Như thế nào không đến mức? Các người biểu huynh muội từ nhỏ tình cảm thâm hậu, lần trước nàng nhao nhao lấy muốn với người đến lên? Thành phố, ba của người cùng ta đều không đồng ý, nàng rõ ràng hai ngày không ăn cơm. Không có biện pháp, đành phải đáp ứng nàng. Ai, không nghĩ tới đến lên? Thành phố không đến hai tháng tự phát sinh nhiều chuyện như vậy, ta và người dượng đều đã hối hận."

"Nhỏ hàn, người bây giờ tình huống đặc thù, công tác cũng bận rộn, mẹ vốn nghĩ tới mấy ngày này tự mang Tiểu Quân về nhà. Hiện tại Tiểu Quân đã có bạn trai, ta cũng tự để tùy , người cái này làm ca ca cần phải xem thật kỹ hộ muội muội. Chờ người cha trở về, các người sẽ cùng nhau trở về."

Nghe dì một phen giải thích, ta bỗng nhiên minh bạch Tiểu Quân vì tranh thủ đến bên cạnh ta làm ra gian khổ đấu tranh. Tình ý của nàng để cho ta thâm thụ cảm động, đối với nàng yêu say đắm lại tăng thêm vài phần. Chỉ là mới uống qua vài ngày dì lược súp, dì phải trở về đi, trong nội tâm của ta sinh ra mãnh liệt không bỏ, "Mẹ thật muốn đi?"

"Ân."

Dì nắm lên tay của ta vỗ nhẹ nhẹ đánh, "Người cũng muốn khá bảo trọng, quan trường chuyện có thể tận lực tránh đi tựu tận lực tránh đi, có chuyện gì tựu đi tìm Kiều Vũ bá bá."

"Những này cha đều dặn dò đã qua. Ta hiện tại đã đem công tác giao cho công ty phó tổng giám đốc, xã giao chuyện có thể đẩy cũng đều đẩy. Mấy ngày nay ta tựu một lần nữa chú ý kỳ hạn giao hàng thị trường, làm Ông Trùm giấu mặt, thật yên lặng mà công tác, sinh hoạt, cùng tại mịa nó bên người, thật không nghĩ đến mẹ người muốn đi. Hoàn cảnh nơi này so với chúng ta trong nhà tốt hơn nhiều, mẹ, người là hơn đợi mấy ngày này a !""

Biết được dì tên thật cùng một bộ phận bí mật, Lý Trung Hàn mới biết được không phải trời sinh vận may khiến cho hắn không cần tốn nhiều sức liền trở thành kt tổng giám đốc.

Tại hồng sóng xuất hiện lần nữa, mang đến kinh người tin tức xấu, nguyên lai không chỉ Đái Tân Ni rơi vào bẫy rập, cả khôn khéo Đường Y Lâm cũng trúng kế !"

Vừa mới đối với Lý Trung Hàn thuần phục La Tất, lén lại cùng đồ Đại Duy vắng lai rất dày, bọn hắn lại đang âm thầm tính toán lấy cái gì?

Nguy hiểm cho kt tổn thất cùng hình trách, Lý Trung Hàn phải như thế nào giải sáo?

TỶ PHU VINH DỰ

Tiểu Thủ Chương
www.dtv-ebook.com

Chương 65: Lâm Hương quân bí mật.

Gặp ta không bỏ, dì lộ ra vui mừng dáng tươi cười, trong mắt lộ vẻ nhu tình: "Tại đây tốt thì tốt, nhưng mẹ ở nhà ở thói quen. Nói sau mẹ buổi tối nghỉ ngơi được sớm, không giống các người những người tuổi trẻ này có thể thức đêm. Mẹ sau này trở về, các người mê đến khi nào tự chơi đến mấy giờ."

Ta ngay cả liền lắc đầu: "Mẹ nhất định là khí ta ngày hôm qua đi ra ngoài nghiêm chỉnh cái buổi tối. Ngài yên tâm, về sau chỉ cần mẹ nghỉ ngơi ta tự nghỉ ngơi, mẹ muốn ta khi nào về nhà ta tự khi nào về nhà. Chỉ cần mẹ không đi, mọi chuyện đều tốt thương lượng, cho dù ngày nào đó mẹ muốn ngược đãi ta, ta cũng tùy thời hầu hạ."

Dì nghe xong, lập tức mặt đỏ như gấc, cắn hàm răng, gắt giọng: "Người tiểu tử này, nói chuyện không biết lớn nhỏ !" không phải mới vừa nói sao, không phải mẹ muốn ngược đãi người, đó là không cần thận . Mẹ đang tắm rửa, người đột nhiên xông tới, mẹ vô ý thức ra tay..... Ai, cũng không nghĩ tới đem người rơi nghiêm trọng như vậy, quay đầu lại người đem cửa phòng rửa tay khóa cài đặt."

"Cái này phòng ở trước kia là bằng hữu của ta , ta cũng không biết cửa phòng rửa tay không khóa. Các loại đem khóa trang tốt, ta cũng không sợ được mẹ đánh cho."

Trong nội tâm của ta mắng to La Tất cân nhắc không chu toàn, hửn Kim Ốc Tàng Kiều [nạp thiếp] đương nhiên không cần tại toilet giả trang cái gì đóng cửa, nhưng ta người một nhà sinh hoạt, há có thể như thế tùy tiện? Bất

quá, dĩ nhiên là đang nói lời nói dối, bởi vì ta vừa rồi xông vào toilet cái kia một khắc, dĩ không phải tắm rửa, mà là đang tự an ủi, kiểu điểm phong cảnh lại hiển hiện tại trước mắt ta.

"Kỳ thật cũng trách ta, đây là mịa nó chức nghiệp bản năng. Không chỉ người, mà ngay cả ba của người cũng ném qua được ta ra sức đánh đau khổ."

Dĩ trưởng đỏ mặt cười khổ.

"Mịa nó nghề nghiệp là cái gì? Không phải dột nhà máy công nhân sao?"

Ta hiểu kỳ hỏi.

"Không phải."

Dĩ buồn bã nói: "Nhỏ hàn, người trải qua sinh tử, người cũng càng ngày càng thành thực, mẹ cũng không muốn giấu điểm người quá nhiều, có một số việc xác thực nên nói cho người biết."

"Tốt, tốt, tốt, mẹ người nói, ta nghe."

Ta kích động đến nỗi ngay cả nói liên tục tốt.

"Kỳ thật mẹ không phải dột nhà máy công nhân, mà là quốc gia an toàn cục Á Châu khoa chuyên viên. Mịa nó nguyên danh cũng không gọi phương nguyệt mai, mà là họ Lâm, gọi Lâm Hương quân."

"Lâm Hương quân?"

Ta chấn động.

Dĩ cười cười: "Đối với, mẹ rất ưa thích Hương Quân cái tên này. Cho nên sửa lại họ về sau, vẫn là đem cái này tên lưu cho Tiểu Quân."

Ta hỏi:"Vì..... Tại sao phải cải danh tự?"

Dì nói ra:"Bởi vì ta cùng ba của người đều gánh vác quốc gia đặc thù sứ mạng, cho nên hết thảy không thể dùng tên thật."

Ta lại hỏi:"Cái kia dựng tên thật là cái gì?"

Dì lắc đầu:"Nói người cũng không tin, kết hôn vài thập niên, mẹ cả ba của người tên thật là cái gì cũng không biết. Ta chưa bao giờ hỏi, ba của người cũng chưa bao giờ nói, đây là tổ chức kỷ luật."

Ta càng cảm thấy được kì quái:"Cái kia mẹ vì cái gì đem tên thật nói cho ta biết chứ?"

Dì xem ta con mắt, trịnh trọng nói:"Bởi vì tổ chức phê chuẩn."

"Tổ chức?"

Ta không hiểu ra sao.

"Đừng nóng vội, tổ chức cũng đồng ý ba của người đưa hãn thân phận chân thật nói cho chúng ta biết . Chỉ là lần này hãn có nhiệm vụ, cho nên tạm thời còn muốn giữ bí mật, chờ hãn từ nước ngoài sau khi trở về, người nên cái gì cũng biết . Kỳ thật ta so người càng muốn biết rõ ba của người tên thật, nếu như không dễ nghe, ta tình nguyện gọi hãn Lý Nghiêm cái tên này."

"Hi vọng phụ thân tên thật không phải Lưu Trung Hàn, trương Trung Hàn."

Ta vẻ mặt cầu xin.

"Khanh khách."

Dì cười to, cười đến cười run rẩy hết cả người: "Vì cái gì không thể là Lưu Trung Hàn, tương Trung Hàn?"

"Bởi vì..... Bởi vì....."

Ta khó có thể giải thích, nếu như dưỡng nguyên danh thật sự là cái gì Lưu Trung Hàn, tương Trung Hàn, tương lai dì hô Trung Hàn thời điểm, thật không biết là hô ai .

Dì cực kì thông minh, trông thấy ta nhả nhỏ, nàng đã đoán được tám chín phần. Tiếng cười líu lo đình chỉ đồng thời, nàng một đôi mắt hạnh cũng trợn tròn: "Tên của người là ta lên , cho nên người cái gì đều không cần lo lắng."

Ta nghe xong trong nội tâm thoải mái, tranh thủ thời gian lớn tiếng khen: "Lý Trung Hàn cái tên này lấy được tốt, chẳng những leng keng đọc thuộc lòng, vận khí cũng không tệ. Tương lai cháu trai danh hào, còn muốn làm phiến Lâm Hương quân đại nhân."

"Dám trực tiếp hô mẹ của người đại danh? Xem ta thu thập người."

Dì dương nộ, tìm kiếm khắp nơi thuận tay côn bổng, gặp góc cửa có một túi gôn cán, dì trực tiếp đi qua.

Nguyên cảnh hoa viên gần đây có một cái xinh đẹp sân đánh Golf, La Tất cố ý đưa một túi cây cơ cho ta, không thể tưởng được những này cây cơ muốn trở thành chổi lông gà . Khi còn bé, dì rất hỉ hoan dùng chổi lông gà đánh ta bờ mông, hôm nay thấy nàng hùng hổ bộ dạng, ta chợt dạ nói: "Mẹ, vừa rồi người đánh qua ta , hiện tại tính toán huề nhau."

"Một mã quy nhất mã."

Dì nắm lên một chi cây cơ tự ra bên ngoài rút, nhưng lại không biết những này gôn cán đều có ám khẩu trừ, trực tiếp rút là rút ra không được .

Dì tiện tay kéo một phát một kéo, kết quả ""Rầm Áo Áo"" Một tiếng đem cả túi cây cơ đều xong rồi trên mặt đất. theo trong túi rút ra một chỉ tinh xảo giày cao gót, giày cao gót ở bên trong còn đứt lấy một đầu màu tím nhạt Lace (viền tơ) quần lót, rất khêu gợi hơi mờ quần lót.

Giày cao gót thuộc về thu Yên Văn, mà màu tím nhạt quần lót thuộc về một nữ nhân khác.

Ta sợ tới mức can đảm đều nứt, không khí đột nhiên trở nên dị thường mỏng manh, cơ hồ không cách nào làm cho người hô hấp.

Dì chăm chăm vào trên mặt đất màu tím nhạt quần lót kinh ngạc ngẩn người, trên mặt lúc đỏ lúc trắng. Đúng lúc này, ta nghe được một đạo kiều ỏn ẻn thanh âm: "Mẹ, ta đã trở về."

Dì sắc mặt đại biến, hung hăng mà hướng ta quát khế một câu: "Mau đứng lên thu thập những thứ đồ ngốn ngang này."

Ta như thiểm điện từ trên giường nhảy lên, đem giày cao gót cùng màu tím nhạt quần lót cất kỹ. Vừa nằm lại trên giường, Tiểu Quân cái đầu nhỏ đưa tụt xuất hiện tại phòng ngủ của ta trước.

"Mẹ, ta đã trở về."

Tiểu Quân vui vẻ mà nhào vào dì trong ngực làm nũng. Dì bộ ngực rất đẹp, kiên quyết hai ngọn núi nâng Tiểu Quân má phấn. Ta muốn chỉ cần Tiểu Quân mở ra cái miệng nhỏ nhắn, có thể đơn giản mà đem dì nếm vú kiều tiến trong miệng.

Ta ghen ghét Tiểu Quân đồng thời, Tiểu Quân cũng phát hiện ta. Trông thấy ta nằm ở trên giường, nàng kinh ngạc mà trừng to mắt, cái kia thần thái cùng dì quả thực một cái bộ dáng.

"Ồ, đại lão bản không cần đi đi làm sao? ah....."

Tiểu Quân nói còn chưa dứt lời tựa lớn tiếng thét lên, như thiểm điện chạy đến giường của ta bên cạnh, trợn tròn tròn mắt hỏi: "Ca, đầu của người làm sao vậy?"

"Ách, vừa rồi không cẩn thận đầu vật, đụng tổn thương đầu . Ách, là mẹ giúp ta băng bó ."

Ta hướng đứng lặng tại cạnh cửa dì ngấm liếc. Nàng ánh mắt là lạ , nói không rõ ràng là áy náy hay là nào xấu hổ, có lẽ đều có. Lúc này thời điểm, ta càng chú ý dì, mặc dù không đến mức lo lắng dì đem ta chính tay đâm , nhưng bảo thủ dì nhất định sẽ không cứ như vậy đơn giản buông tha ta.

"Thật là một cái đồ đàn, lớn như vậy người còn có thể chính mình lộng thương đầu, may mắn có mẹ tại. Hừ, người bây giờ phải biết trong nhà nữ nhân đối với người có trọng yếu bao nhiêu đi à nha?"

Tiểu Quân một câu hai ý nghĩa, nàng khẩn trương hề hề mà quan sát đầu của ta.

"Đương nhiên biết rõ, trên đời chỉ có dì tốt."

Ta hướng dì quăng đi cầu xin ánh mắt, trong lời nói cũng là một câu hai ý nghĩa, dì đương nhiên minh bạch trong đó hàm ý, nàng hung hăng mà trừng mắt ta.

"Ta đây đâu này?"

Tiểu Quân tức giận mà dậm chân.

"Tiểu Quân tốt nhất rồi, hiện tại người biểu ca bắt đầu học cái xấu, hay là Tiểu Quân nghe lời, mẹ thích nhất Tiểu Quân."

Dì đi đến Tiểu Quân sau lưng, yêu thương mà vuốt ve mái tóc của nàng.

"Mẹ, biểu ca không có học cái xấu nha."

Tiểu Quân rúc vào dì trong ngực làm nũng, một đôi xinh đẹp con mắt si ngốc mà xem ta. Trong nội tâm của ta một mảnh ôn hòa, cũng tràn ngập áy náy. Đơn thuần Tiểu Quân nào biết được ta xác thực biến thành xấu, tại coi trọng vật chất trong xã hội, ta lại thế nào chịu nổi hấp dẫn?

"Ta là ở nhắc nhở người biểu ca, lại để cho hân đem tâm tư đặt ở công tác lên, đừng cả ngày nghĩ ngợi lung tung."

Dì mím môi, cái kia u oán thần sắc để cho ta xấu hổ vô cùng.

"Lý Trung Hàn, người đã nghe chưa? Dùng nhiều tâm tư đang làm việc lên, đừng cả ngày lão nghĩ đến hoa hoa thảo thảo."

Tiểu Quân hướng ta nháy mắt mấy cái.

Ta ủ rũ, dì thấy thế cũng không nên ý tứ nói thêm gì đi nữa, nàng kéo Tiểu Quân tay cười nói:"Được rồi, được rồi, Tiểu Quân chúng ta đi, mẹ hôm nay nấu thịt kho tàu cá cho người ăn."

"Tốt úc, tốt úc, ta thích nhất mẹ nấu thịt kho tàu cá á!"

Tiểu Quân mặt mày hớn hở, rất bình thường, rất đơn giản chuyện đều có thể làm cho nàng vui vẻ, thật sự là đơn thuần được đáng yêu.

"Đợi lát nữa thu thập gian phòng, đồ không cần tựu ném đi, biết không?"

Dì ôm Tiểu Quân đi ra cửa phòng trong nháy mắt, nàng quay đầu hướng ta dặn dò, hữu ý vô ý gian, ánh mắt của nàng lướt qua gôn cán túi.

Ta cuống quít gặt đầu, nhưng ta không có đem bất kỳ vật gì ném đi.

Cáo biệt ngây ngốc Tiểu Quân cùng sắc mặt quái dị dì, ta đi vào đi thông nguyên cảnh hoa viên giao lộ, một trận gió thổi tới, mơ hồ bay tới mùi người mùi cá. Dì nấu thịt kho tàu cá với ta mà nói, tuyệt đối là đệ nhất thiên

hạ phẩm, cho dù ta bụng đói kêu vang, nhưng đã không còn tâm tư nhấm nháp, dì không nóng không lạnh để cho ta không biết làm sao.

Hồi tưởng lại tối hôm qua cùng Tiểu Quân hưng hăng mà yêu trải qua sau, đêm khuya mới về nhà, dì sớm đã nghỉ ngơi. Ta tắm rửa thời điểm, tiện tay đem che kín thảo mảnh quần dài ném vào trong giỏ quần áo.

Thật bất ngờ, ta tại trong giỏ quần áo phát hiện một bộ rất tinh mỹ màu tím nhạt Lace (viền tơ) nội y, bộ này nội y kẹp ở một đồng lớn chưa từng giặt rửa qua trong quần áo, thấy cái mình thích là thèm ta vụng trộm thưởng thức quần lót. Thật khó dùng tin, gần đây bảo thủ dì, rõ ràng có được như thế gợi cảm hấp dẫn nội y.

Ta chú ý tới quần lót nhất mỏng nhỏ địa phương có chút hơi hoang vết nước, trên vết nước còn lưu lại lấy nhàn nhạt tanh tươi vị. Đam mê sâu thăm nữ nhân thiếp thân quần áo ta quả thực yêu thích không buông tay, dứt khoát đem cái này câu hồn đồ vật làm của riêng, sâu thăm tại gôn cán trong túi, nơi này mà ngay cả yêu nhất lật đông tây Tiểu Quân cũng sẽ không đụng.

Thế nhưng mà tuyệt đối không thể tưởng được như thế ẩn mật địa phương hay là bại lộ, có lẽ đây hết thảy đều là Thiên Ý. Ta xấu hổ tại đối mặt dì, tìm một cái công ty có việc gấp lấy cớ, chạy trốn giống như rời đi gia. Dì cùng ta cũng có ăn ý, nàng biết rõ ta vì cái gì vội vã ly khai, vì tránh cho khó chịu nổi, nàng không có cưỡng lưu ta ăn nàng nấu thịt kho tàu cá.

Bán đảo gió mát rất sáng khoái, ta lại đầu đau muốn nứt, nhưng miệng vết thương đau đớn xa xa không kịp nội tâm xấu hổ mang đến đau lòng. Sờ sờ trong túi áo giày cao gót, ta đứng tại giao lộ sững sờ mà ngăn người.

"Tất tất....."

Hai tiếng vang lên, Rolls-Royce đầu xe Phi Thiên nữ thần tiến vào tầm mắt của ta, La Tất theo trong cửa sổ xe nhô đầu ra hô to:"Trung Hàn, thực

không có ý tứ !" kệt xe, kệt xe."

"Đừng như vậy khách khí, so với ta dự đoán mau hơn, không thể tưởng được người cái này vậy mà sẽ mình mở xe này, có thể thấy được người có Đa Bảo bồi nó."

Ta tiến vào Rolls-Royce, loại này xe cùng với khác xe lớn nhất chỗ bắt đồng từa là lái xe nhiều người mấy là lái xe, chủ xe vĩnh viễn là ngồi ở chỗ ngồi phía sau. Ta không phải chủ xe, càng không thể đem La Tất đem làm lái xe, cho nên ta lựa chọn ngồi ở vị trí kế bên tài xế tòa.

La Tất cười ha ha:"Đúng vậy a, Tiểu Huệ cũng là bởi vì như vậy, mới cho ta lấy cái "Bảo bồi" nhủ danh. Ai, nàng suốt ngày bảo bồi, bảo bồi mà gọi bậy, thật làm cho ta khó chịu."

Ta cũng cười nói:"Đó là người lão bà đối với người nick name."

"Biết rõ, biết rõ. Bất quá, bí mật như thế nào gọi đều không sao cả, trước mặt mọi người thì có điểm buồn nôn . Đúng rồi, tiến tại phía sau xe mái hiên, sợ 200 vạn không đủ, ta lại nói ra một trăm vạn."

La Tất vầy vầy đầu, hướng ta ý bảo.

Ta cười nói:"La tổng thực cẩn thận ah !" 200 vạn thật đúng là có chút giật gấu vá vai nghèo rớt dãi. Ta trước lấy đi 200 vạn, buổi tối chúng ta tại tạp bang nhà hàng ăn cơm, ta lấy thêm mặt khác một trăm vạn."

Nói thật, ta rất ưa thích La Tất người này, hẳn rất có phong độ của một đại tướng, sáng khoái chấp nhất, chịu nhục, làm việc quyết định nhanh chóng, cũng không dây dưa dài dòng. Lại để cho hẳn làm công ty chấp hành tổng giám đốc ta rất hài lòng, quan trọng nhất là hẳn đủ trung thành.

Bất quá, ta cùng với Sở Huệ quan hệ mập mờ là một thanh kiếm 2 lưỡi, nếu như La Tất trong nội tâm có lưu bóng mờ, vậy hẳn sớm muộn sẽ trả thù

của ta, trái lại, hắn sẽ vì ta đi theo làm tùy tùng. Bất kể như thế nào, trước mắt La Tất hay là trung thành và tận tâm. Có lẽ bình thường nhiều trao đổi có thể tăng tiến lẫn nhau tín nhiệm cùng hảo cảm, ta an bài buổi tối để ý đại lợi trong nhà ăn tụ tụ lại.

"Thật tốt quá, ta trong khoảng thời gian này cũng nín hỏng . Lão bà quản được nhanh, không có biện pháp khoái hoạt, buổi tối hôm nay ta muốn hảo hảo đi ra ngoài buông lỏng một chút."

Nói đến chơi, La Tất lập tức mặt mày hớn hở. Hắn thành thói quen ngợp trong vàng son sinh hoạt, lại để cho hắn mỗi ngày dừng lại ở trong nhà, hắn nhất định cảm thấy hình ngồi chung lao.

"Không thể tưởng được La tổng như thế thế lương, để cho ta tới giải cứu người đi !""

Ta cười to.

"Ha ha, Lý tổng tài cần phải nhớ kỹ, buổi tối đừng thả ta bồ câu."

"Nhất định, nhất định."

Từ sau thùng xe nhắc tới một cái đại túi da, ta cáo biệt La Tất. Đi tại uốn lượn bóng rùng trên đường nhỏ, ta vậy mà cảm thấy rất mệt a. 200 vạn tiền mặt xác thực có chút chìm, bất quá chứng kiến Thu gia tử muội chỗ ở cái kia tràng lưng chừng núi biệt thự, cước bộ của ta nhẹ nhàng rất nhiều, trên tay cũng đặc biệt có lực.

Đứng tại Tam công xích rộng đích cửa sắt trước, ta vừa dề xuống chuông cửa, cửa sắt tự "Cứu lang" Một tiếng mở ra. Nghênh đón của ta vẫn là Thu Vũ tình, nàng giống như đã sớm đang chờ ta.

"Tình tử nhanh như vậy sẽ mở cửa, phải hay là không đang chờ ta nha?"

Ta hướng mê người Thu Vũ tinh lách vào chớp mắt, nàng một thân thường phục như cũ gợi cảm, vênh lên vênh lên bờ mông theo đoàn quần ngắn ở bên trong lộ ra nhất thời nửa khắc mông thịt.

"Nói vậy, ta vừa vặn đi ra quét rác."

Thu Vũ tinh giống như cười mà không phải cười mà xem ta, trên tay thật đúng là cầm một thanh cái chổi. Bất quá lại để cho cái này nũng nịu đại mỹ nhân quét rác, thực sự điểm ủy khuất.

"Những này ồ ồ công tác sao có thể lại để cho nữ nhân đi làm? Để ta đánh đi."

Ta buông túi da, đoạt lấy Thu Vũ tinh tay cái chổi, một lần lượt thanh lý bốn phía lá cây.

Tuy nhiên tư thế không tiêu chuẩn, nhưng thẳng tại chăm chú cẩn thận, đừng nói hơn mười cấp thêm đá đều quét được sạch sẽ, mà ngay cả nơi hẻo lánh cũng không buông tha. Mà một bên Thu Vũ tinh cũng không khách khí, khắp nơi khoa tay múa chân giống như giám sát, ta phảng phất trở thành thu chỗ ở công nhân vệ sinh.

Cười hì hì nghiêm nghị không biết khi nào xuất hiện tại ta phía trước, vẻ mặt Tố Nhan nàng cũng là thanh tú diễm đạm nho nhã, có lỗi có lỗi đáng người tại nhỏ dưới lưng lộ ra khỏe đẹp cân đối cao ngất, nàng tựa hồ vừa đã làm vận động.

"Nhìn thấy ta đã đến các người rất vui vẻ sao?"

Ta chống cái chổi hỏi.

"Đã đến một cái gia sự tạp công, chúng ta đương nhiên vui vẻ á!"

Thu Vũ tinh không cười, nhưng con mắt nhanh chảy ra nước.

Nghiêm địch khanh khách cười không ngừng:"Vũ Tinh tử, người thật tốt ý tứ lại để cho cái này đại nam nhân quét rác?"

Thu Vũ tinh hừ nhẹ nói:"Cái này có cái gì không có ý tứ hay sao? nói sau là hãn cướp làm, cũng không phải ta buộc hãn."

Nghiêm địch che miệng bật cười:"Hãn là yêu quý người, sợ người bàn tay nhỏ bé mệt mỏi thôi . Hì hì, Vũ Tinh tử, người cũng đừng đang ở trong phúc không biết phúc."

Thu Vũ tinh mặt đỏ lên, cắn cặp môi đỏ mọng đánh về phía nghiêm địch:"Tốt người cái nghiêm địch, lại dám giễu cợt ta, ta niết mất miệng của người."

Nghiêm địch quay người bỏ chạy, Thu Vũ tinh ở phía sau truy. Dáng người nhẹ nhàng, oanh thanh yển ngữ, tốt một bức mỹ nữ chơi đùa đồ, ta thấy vui vẻ thoải mái.

Đang say mê lúc, bên cạnh thân một tiếng cười lạnh:"Nhà của chúng ta nghiêm địch tuy nhiên không kịp bên cạnh người nữ nhân, nhưng cũng là có tư có sắc mỹ nữ. Như thế nào đây? nếu như người nguyện ý, ta làm Hồng Nương, giúp các người khiên một khiên chỉ đỏ."

Ta ngẩng đầu nhìn lên, nguyên lai là thu Yên Văn . Có lẽ vừa tỉnh ngủ, nàng cũng là chì hoa tận không, Tổ Nhan chỉ lên trời.

Bất quá, nàng bức người mỹ mạo cũng không phải nghiêm địch có thể so sánh với, muốn ta lại để cho nghiêm địch cùng thu Yên Văn đổi chỗ, trừ phi ta là tên điên. Đọc Truyện Kiếm Hiệp Hay Nhất:

"Nếu như Hồng Nương cũng lấy thân báo đáp, ta đây sẽ thận trọng cân nhắc một mũi tên trúng ba con chim."

Ta bộ dáng rất chăm chú.

Thu Yên Văn trên mặt gấn đầy sương lạnh: "Làm người cũng đừng quá tham lam."

Ta lách vào chớp mắt: "Có hoa có thể gãy thẳng tu gãy."

"Người....."

Thu Yên Văn giận dữ, bất quá nàng hay là nhịn xuống: "Đã ta có cầu ở người, người muốn thế nào ta cũng không thể tránh được. Chúng ta vốn là ý tứ tự là nếu như người giúp chúng ta cầm lại cái kia bút tiền, người cầm một phần ba, mọi người lẫn nhau được lợi ích, đều không tương thiếu nợ, hi vọng người về sau có thể nhiều tôn trọng ta cùng Vũ Tinh."

"Yên tâm, trừ phi người nguyện ý, nếu không ta không biết dùng hạ lưu thủ đoạn đạt được người. Hôm nay ta đến chủ yếu là cầm chút ít tiền cho các người vượt qua cửa ải khó, Hà Quân Thiết nói như thế nào cũng đã giúp ta, người nhà của hắn ta sẽ không theo liền mạo phạm. Nếu như không phải Tình tử câu dẫn ta, ta cũng sẽ không khinh bạc nàng. Muốn trách thì trách ý chí của ta quá bạc nhược, chịu không được mỹ nữ hấp dẫn, ngày hôm qua ngôn ngữ của ta như có mạo phạm, kính xin yên tử nhiều hơn tha thứ."

Trước ngạo mạn sau cung kính tổng so trước cung kính sau ngạo mạn tốt nhiều lắm, ta nho nhã lễ độ tự hi vọng tranh thủ thu Yên Văn hảo cảm.

Nói xong ta quay người chạy xuống thềm đá, dẫn theo túi da đặt ở thu Yên Văn trước mặt. Chạy trốn quá gấp, ta thậm chí có điểm thở gấp: "Những số tiền này trước cho mượn các người, các loại đem cái kia bút tiền đuổi trở về sau, các người trả lại ta."

"Cái này....."

Thu Yên Văn giật mình mà xem ta.

Mắt thấy Thu Vũ tinh cùng nghiêm địch một đánh một náo mà đi tới, ta ngược lại lo lắng Thu gia hai tỷ muội một lời không hợp cãi vả, đem thu Yên Văn đối với ta hảo cảm hòa tan. Ta vội vàng từ quần túi xuất ra giày cao gót, đưa tới thu Yên Văn trong tay: "Chơi cả đêm, hiện tại vật quy nguyên chủ."

Thu Yên Văn xấu hổ và giận dữ nảy ra: "Người thực buồn nôn !""

Ta tặc tữu cười nhẹ: "Ta còn nghe thấy cả đêm."

Thu Yên Văn khuôn mặt lập tức tựa hồng như chín mọng quả táo, nàng ngược kịch liệt phập phồng, giữa lông mày lộ vẻ khắc nghiệt. Ta tranh thủ thời gian lao xuống thềm đá nghênh ngang rời đi, vịn cửa sắt cười to: "Yên tỷ, chờ ta sắp xếp xong xuôi, lại đến với các người nói chuyện."

Thu Yên Văn kêu to: "Lý Trung Hàn, người là đại thắng khốn !""

Một chỉ giày cao gót hướng ta bay tới. Ta sớm có chuẩn bị, lại là giữa ban ngày, đương nhiên sẽ không bị đánh trúng. Ta như tiếp tú cầu đồng dạng, đem cái con kia vừa mới trả lại cho thu Yên Văn giày cao gót lại vững vàng mà tiếp trong ngực.

* * * * *

"Nhàn tỷ, vì cái gì ta gần đây cảm giác cảm thấy đói bụng đến phải nhanh?"

Ta một bên mang tất cả trên bàn trà thịt kho tàu cá, một bên hỏi bên người Quách Vịnh Nhàn. Cái này đoạn trang vũ mị đại quân gia ta là càng đến càng vui vẻ yêu , nghe nói ta muốn ăn thịt kho tàu cá, nàng lập tức gọi điện thoại đến lên ninh thành phố xa hoa nhất quán rượu, mua một đạo vang danh xa còn Thất Thái thịt kho tàu cá. Món ăn này đồ ăn đưa đến phòng làm việc của ta bàn trà lúc, còn nóng hôi hổi, hương khí bốn phía.

"Cái này muốn chiếu cố, cái kia muốn yêu quý, người sao có thể không đối bụng? Nói qua cho người thật nhiều lần, nam nhân tợ là làm bằng sắt , cũng chịu không được mỗi ngày túng dục !""

Quách Vĩnh Nhân nhìn không được mắng to, vừa rồi cái kia hiền tuệ bộ dạng trong lúc đó tợ biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi.

"Ai, từ hôm nay trở đi, ta chỉ có tính không có dục."

Ta cười hì hì kẹp lên một khối thịt cá đưa tới Quách Vĩnh Nhân bên miệng.

Quách Vĩnh Nhân cũng không tránh, hé miệng ngậm lấy miếng cá, thuận tay múc một thìa đậm đặc súp uy đến miệng ta bên cạnh, ta lại nghe thấy được nhàn nhạt thuốc Đông y vị.

Ta nhú mày:"Thật là khó uống nha !" nhàn tử, có thể hay không không uống?"

"Không thể, người mỗi ngày như vậy tiêu hao, nếu không bổ bổng chốc, thân thể sẽ không chịu đựng nổi . Người đối với những nữ nhân khác như thế nào ta mặc kệ, nhưng ta muốn đứa bé."

Quách Vĩnh Nhân càng không ngừng đem dục súp hương miệng ta ở bên trong rót.

"Chúng ta đây tợ chút chịu khó. Nhân tử, người làm sao mặc màu đen nội y?"

Ta hướng Quách Vĩnh Nhân giữa hai khe núi ngắm liếc.

Quách Vĩnh Nhân hếch no đủ bộ ngực:"Người không thích?"

Ta liếm liếm bờ môi:"Rất ưa thích , ta hiện tại tợ muốn."

Quách Vịnh Nhân lắc đầu:"Không được. Nơi này là văn phòng, người không thể như vậy tùy tiện, sẽ ảnh hưởng vận khí của người !" về sau ta muốn xen vào quản người, đã người để cho ta làm công ty quản gia, người trong công ty phải nghe theo của ta, không cho phép người làm ầu, buổi tối người tới nhà của ta."

Ta rất thất vọng:"Buổi tối ta hẹn La tổng, chỉ sợ....."

Quách Vịnh Nhân chăm chăm vào ánh mắt của ta mỗi chữ mỗi câu nói:"Buổi tối hôm nay vô luận rất trễ người đều phải tới nhà của ta."

Ta rất buồn bực:"Ta thật muốn không rõ, nhân tử cứ như vậy muốn đùa bẻ?"

Quách Vịnh Nhân nhân nhật nói:"Người không phải nữ nhân, đương nhiên không rõ."

Ta bất đắc dĩ:"Tốt, buổi tối ta nhất định đến."

Quách Vịnh Nhân vũ mị cười ngọt ngào:"Nghe lời, đến, lại uống."

Ta nghe quái dị ở bên trong thảo được vị, liên tục thở dài:"Nhân tử."

Quách Vịnh Nhân hướng ta ném đến một cái có điện sáng mắt:"Nam tử hán đại trượng phu, thống khoái điểm."

Ta lớn tiếng nói:"Nếu như nhân tử giúp ta hàm, ta lập tức tựu uống, nam tử hán đại trượng phu, nói lời giữ lời."

Ta theo quần móc ra nóng đại nhục bống oOo. Không biết vì cái gì, uống Quách Vịnh Nhân được súp, dương vật của ta tựa hồ lại càng dễ cương.

"Thực bắt người không có biện pháp. Bất quá đầu tiên nói trước, chỉ hàm không làm. Hừ, cũng không biết Tiểu Quân như thế nào chịu được người căn này đại gia hỏa."

Quách Vĩnh Nhân một đôi đôi mắt - đẹp chăm chú mà chăm chăm vào đại nhục bổng oOo, ta nhìn ra được trên mặt nàng xẹt qua vẻ đặc ý, đặc ý cái gì ta cũng không rõ ràng .

"Úc, nhân tử, lúc nào ta cùng Tiểu Quân yêu yêu lúc, người ở bên cạnh chỉ điểm nàng?"

Côn thít được bao hàm lập tức, trước mắt ta xuất hiện Tiểu Quân bờ mộng, tròn vênh lên rắn chắc mộng dít nhỏ chính giữa cái kia đoá lỗ dít nhỏ một mực để cho ta thèm thường.

"A..., Ân..... A... A... A....."

Quách Vĩnh Nhân không biết là đã đáp ứng hay là tại say mê, ta mơ hồ mà cảm giác được đại nhục bổng oOo tiến vào đầu lưỡi cuối cùng, chỗ kia hẳn là cổ họng, đại nhục bổng của ta chưa từng có tiến vào qua như thế tĩnh mịch địa phương.

"Úc....."

Đang lúc ta chìm đắm trong Quách Vĩnh Nhân phục vụ thời điểm, đột nhiên, cửa phòng làm việc bên ngoài vang lên tiếng ồn ào.

"Thực xin lỗi, tổng giám đốc đang bận, xin hỏi các người có hẹn trước không?"

Thượng Quan chim hoàng oanh thanh âm xuyên thấu văn phòng đại môn.

Thanh âm của nàng một mực rất êm tai Ôn Nhu, có thể có như thế xuyên thấu lực trừ phi là hét lên.

"Chuyện gì?"

Mở ra văn phòng đại môn, ta được tình cảnh trước mắt sợ ngây người.

"Lý tổng tài, từ khi chia tay đến giờ không có vấn đề gì chứ?"

Một vị gọi tại hồng sóng trung niên kiểm sát trưởng dẫn hơn mười người mặc chế ngự: đồng phục cảnh sát đứng trước mặt ta, cái kia khí thế đủ để đem sở hữu tất cả tội ác tiêu diệt hầu như không còn.

Ta biết rõ lai giả bất thiện. Hai tháng trước, cái này trung niên kiểm sát trưởng từng tại kt ở bên trong bị giết sạch mà đi. Lần này lại đến khẳng định tin tưởng mười phần, ít nhất chứng cứ tuyệt đối đầy đủ, ta đương nhiên không thể ngênh hấn phong. Bất quá ta cũng không sợ sợ bất luận cái gì điều tra, bởi vì ta ngoại trừ hạo sắc bên ngoài, còn cấu không lên tội ác. Nhìn qua đông nghịt một mảnh bóng người, ta rất nhanh tự trấn định lại, sờ lên Thượng Quan chim hoàng oanh mái tóc, ta Ôn Nhu mà cười nói: "Đem công ty luật sư gọi tới."

Lời còn chưa dứt, Thượng Quan chim quyên tự vội vàng chạy tới, đứng trước mặt ta thở không ra hơi: "Tổng..... Tổng giám đốc, công ty sở hữu tất cả luật sư đều không tại."

Ta nhíu nhíu mày: "Không tại? Dùng điện thoại liên hệ đâu này?"

Thượng Quan chim quyên vẻ mặt lo lắng: "Toàn bộ liên lạc không được, điện thoại đều tắt điện thoại."

Ta cảm giác chuyện này không tầm thường, tuy nhiên trước kia luật sư khuyên bảo ta đối mặt kiểm sát trưởng điều tra lúc, muốn tận lực không nói lời nào, nhưng ta hay là nhịn không được hỏi: "Tại khoa trưởng, người lần này là?"

"Thực xin lỗi Lý tổng tài, công ty của các người lần nữa nghiêm trọng trái với tài chính quản lý, đáng nghi lợi dụng bất chính đem làm thủ đoạn tiến hành ngoại hối lảng xê, đã cho quốc gia cùng hộ khách tạo thành nghiêm trọng tổn thất."

Ta cười lạnh: "Tốt, đã như vậy, ta đây tự phối hợp các người điều tra."

"Tất cả đơn vị xin chú ý, tất cả đơn vị xin chú ý, bắt đầu theo như chương trình tiến hành điều tra, bắt đầu theo như chương trình tiến hành điều tra."

Tại hồng sóng tay cầm bộ đàm, đầu vào đấy mà chỉ huy hãn điều tra đại quân.

Cùng lần thứ nhất điều tra công ty của chúng ta so sánh với, tại hồng sóng lão luyện rất nhiều, nhưng càng ngạo mạn. Ai cũng biết rõ kết quả sao đội quân thép đến đỡ xí nghiệp, hiện tại Hà Quân Thiết đã chết, nhà này sẽ đẻ trứng vàng tài chính công ty là được thể lực khắp nơi ngấp nghé đối tượng. Bất quá, ta đối với cái này không có lo lắng quá mức, dù là không bằng vào cha mẹ lực lượng, ta cũng không đem cái này "Thành phố kinh tế phạm tội khoa" Để vào mắt. Trở lại văn phòng, ta lại cầm lấy chiếc đĩa chọn lấy một mảnh môi cá nhám bỏ vào trong miệng. Nghe nói môi cá nhám là một con cá bên trong đẹp nhất tiên vị bộ vị, như vậy một tí tạo môi cá nhám, ta phẩm cả buổi cũng phẩm không ra cái gì tốt hương vị, nhưng ta hay là làm ra rất hưởng thụ bộ dạng.

Cảnh sát đến điều tra, ta rõ ràng vui mừng ăn cá, hơn nữa ta chẳng những ăn cá, còn ăn được rất vui vẻ. Cái này lại để cho đứng tại cửa phòng làm việc bên cạnh chỉ huy điều tra tại hồng sóng cảm thấy được nhục nhã, ta nhìn ra được mặt của hãn dần dần trưởng hồng. Hãn đương nhiên biết rõ, đây là ta đối với hãn im ắng khinh bỉ.

"Người tới, đi vào sưu vừa tìm gian phòng này văn phòng, sưu cẩn thận một điểm !"

Tại hồng sóng cơ hồ chỉ dùng rộng to đến chỉ huy người bên cạnh.

"Xin hỏi, tại sao phải điều tra phòng làm việc của ta?"

Ta dùng khăn tay lau miệng, đứng lên, ngăn tại bàn công tác bên cạnh. Hai cảnh sát nhìn về phía tại hồng sóng, tựa hồ tại trưng cầu bước tiếp theo chỉ thị.

"Bởi vì ta hoài nghi phòng làm việc của người ở bên trong có dấu phạm tội tư liệu."

Tại hồng sóng lạnh lùng mà xem ta.

"Có chứng cứ sao?"

Ta hỏi.

"Tìm ra đã đến thì có. Chúng ta có thượng cấp ký tên lệnh kiểm soát, có thể đối với cái này tròng cao ốc tiến hành điều tra. Phòng làm việc của người cũng ở đây tròng trong đại lâu, cho nên ta hi vọng người phối hợp chúng ta. Sưu !""

Tại hồng sóng ra lệnh một tiếng, lại có ba cái cảnh sát tiến vào phòng làm việc của ta.

"Tốt."

Ta gật gật đầu, từ miệng túi lấy điện thoại di động ra, phần nộ cảm xúc tại chậm rãi tích lũy. Ta biết rõ, chỉ cần ta bấm một chiếc điện thoại, tại đây cảnh sát sẽ lập tức dừng tay, nhưng ta còn không có gãy, ta đang đợi Quách Vịnh Nhân, đợi nàng nói cho ta biết đến cùng chuyện gì phát sinh.

"Thực xin lỗi, thỉnh mở ra người bàn công tác sở hữu tất cả ngăn kéo."

Một người cảnh sát rất khách khí mà yêu cầu ta. Ta không nói gì, từng cái mở ra ngăn kéo, chỉ còn lại có một cái ngăn kéo lúc, ta do dự.

"Thỉnh nhanh lên đem cái kia ngăn kéo mở ra, đừng ảnh hưởng chúng ta công tác."

Một cái khác cảnh sát đi tới, ngữ khí của hắn rất không bình tĩnh. Nhưng ta hay là do dự, bởi vì còn lại cái này trong ngăn kéo, tồn phóng của ta vật phẩm tư nhân.

Có lẽ của ta do dự nhường cho hồng sóng cảm giác được kỳ quặc, hắn bước nhanh đi tới, chỉ vào ngăn kéo mệnh lệnh: "Nếu như người không muốn mở ra, như vậy chúng ta tự chính mình động thủ, đến lúc đó người đừng trách chúng ta thô lỗ. Tự là tử sắt cũng không thắng được chúng ta, người một cái ngăn kéo thì càng không nói. Nhanh lên !"

Ta phần nộ đến cực điểm, nhưng là bất đắc dĩ đến cực điểm, tại hồng sóng nói rất đúng lời nói thật, một cái ngăn kéo xác thực không làm khó được bất luận kẻ nào.

Cuối cùng một cái ngăn kéo mở ra lúc, tại hồng sóng cùng với khác cảnh sát lộ ra quái dị biểu lộ. Bởi vì bên trong lấy một đồng lớn đủ mọi màu sắc trong nữ nhân y, những này tất cả đều là ta âu yếm các nữ nhân trên người thiếp thân áo lót, ta vừa bỏ vào một chỉ giày cao gót cũng thành linh ở bên trong. Chứng kiến tại hồng sóng giọng mỉa mai thần sắc, ta âm thầm thề, thù này không báo, dứt khoát về nhà làm ruộng coi như.

"Ta hoài nghi những vật này phía dưới có dấu không thể cho ai biết bí mật, ta muốn đích thân kiểm tra."

Tại hồng sóng từ miệng túi móc ra màu trắng cái bao tay, vừa định mặc lên tay, nhưng hắn do dự bỗng chốc, vẫn là đem cái bao tay thả lại túi. Hắn cúi người chăm chăm vào ngăn kéo, trong ánh mắt lộ ra thần sắc hưng phấn.

"Đạp đạp đạp....."

Một hồi lộn xộn tiếng bước chân, Quách Vĩnh Nhân đột nhiên trở lại văn phòng, nàng tại tai ta bên cạnh nói nhỏ vài câu. Ta sắc mặt đại biến,

cầm lấy điện thoại muốn gọi, nhưng này lúc tại hồng sóng tay hướng ngăn kéo với vào đi.

"Người dám đụng bổng chốc, ta tự đánh gãy hai tay của người."

Ta ánh mắt sắc bén mà chăm chăm vào tại hồng sóng.

TỶ PHU VINH DỰ

Tiểu Thủ Chương
www.dtv-ebook.com

Chương 66: Phương tỷ thật trẻ tuổi

Tại hồng sóng sững sờ, tay tại không trung dừng lại, nhưng ta mà nói... với hân mà nói không tạo nên bao nhiêu chấn nhiếp tác dụng, huống chi bên cạnh hân có năm cái giúp đỡ, ta mà nói... chỉ có thể lại để cho hân giễu cợt: "Mọi người nhớ kỹ, người này uy hiếp đe dọa ta, phòng ngại cảnh sát chấp hành nhiệm vụ, đến lúc đó mấy người các người cho ta làm chứng."

"Là, tại khoa trưởng."

Mấy cái cảnh sát trầm miệng một lời.

Tại hồng sóng khinh miệt mà xem ta, lần nữa bắt tay vươn hướng tràn đầy trong nữ nhân quần áo ngăn kéo. Ta đã đem lực lượng tụ tập bên phải chân, chỉ cần tại hồng sóng đụng bỗng chốc lòng ta yêu chi vật, hân tự nhất định sẽ đã bị trừng phạt.

"Tay của người nếu không ngừng, thật sự sẽ đoạn."

Đột nhiên, một đạo rất Ôn Nhu, rất quen thuộc thanh âm theo đằng sau ta truyền đến.

Ta còn không có kịp phản ứng, trước mắt xuất hiện một vị khí khái hào hùng bừng bừng phấn chấn, quần áo mộc mạc phụ nhân. Ta xem xét, tròn mắt sắp rớt xuống đất, phụ nhân này dĩ nhiên là dì phương nguyệt mai!" đúng rồi, nàng còn có một rất ngọt danh tự, gọi Lâm Hương quân.

"Mẹ."

Ta thốt ra.

"Mẹ?"

Chẳng những Quách Vịnh Nhàn giật mình, mà ngay cả tại hồng sóng cùng mặt khác năm cái cảnh sát đều giật mình. Quách Vịnh Nhàn giật mình, này đây cho ta thân sinh mẫu thân tới, nàng vô ý thức mà kéo ra cùng ta ở giữa khoảng cách. Tại hồng sóng cùng năm cái cảnh sát lại giật mình tại dì một phen, tuy nhiên là một kẻ nữ lưu, nhưng lời của nàng âm vang hữu lực, có một cỗ khinh người khí thế, loại khí thế này ngay cả ta đều đầy đủ cảm nhận được.

"Vị này phu nhân, thỉnh người ly khai tại đây, không muốn ảnh hưởng chúng ta phá án."

Tại hồng sóng không biết là có gan hay là ý vào người đông thể mạnh, hoặc là ý vào chính mình là cảnh sát, hần khẩu khí nghiêm khắc mà trách cứ ta dì, ta chú ý tới dì trong đôi mắt tinh quang lập hiện.

"Đây là con của ta công ty, ta yêu đến sẽ tới, muốn đi mới đi, người tính toán thơn bơ vậy sao? Có tư cách gì muốn ta ly khai?"

Dì một bộ xám trắng ống tay áo áo sơmi tăng thêm một đầu màu đen quần dài, mộc mạc tới cực điểm. Bất quá chỉ có áo ngoài mộc mạc, nội y tự..... Ai, đúng lúc này , ta trong đầu còn tận muốn những thứ này sự tình bần thủ, có đôi khi thật sự ngay cả ta mình cũng chán ghét chính mình.

"Hừ, ta chẳng những muốn điều tra, ta còn muốn sờ cái úp sấp."

Tại hồng sóng sắc mặt tái nhợt, đang tại nhiều như vậy thủ hạ bị chửi, hần then quá hoá giận, một tay hay là quyết ý vươn hướng ngăn kéo.

Bóng người lóe lên, trước mắt ta một bông hoa, cũng không biết dì như thế nào ra tay. Ta chỉ nghe được "Phanh" Một tiếng vang thật lớn, tại hồng

sóng rần chắc thân hình đột nhiên bắn lên, trùng trùng điệp điệp té ngã trên đất, sau đó tựa là thống khổ kêu rên: "Ah ah ah !" tay của ta..... Ah ah ah !" tay của ta đã đoạn....."

Tràng diện hỗn loạn không chịu nổi, một cái nhìn như linh đội cảnh sát móc súng lục ra, hòng súng chỉ hướng về mặt bình tĩnh dì.

"Gọi điện thoại cho các người thượng cấp, lại để cho hắn nói chuyện với ta."

Dì nhàn nhạt mà nhìn xem hòng súng. Trời ạ !" đây không phải là chai bia khẩu, đó là hòng súng !" sự trấn định của nàng, khí thế cùng đánh bại tại hồng sóng thủ đoạn khiến cho mọi người ghen hòng nhìn trần trời.

Nghe được dì cảnh cáo, cảm thương cảnh sát run rẩy lấy thả tay xuống thương, cuống quýt gọi một trận điện thoại.

"Người..... Người muốn làm gì? Không cho phép gọi điện thoại, hôm nay ta công việc quan trọng sự tình công, người nào mặt mũi đều không để cho. Chúng ta có pháp định lệnh kiểm soát, các người ai dám không chấp hành, trở về toàn bộ khai trừ."

Sắc mặt tái nhợt tại hồng sóng không biết là không cam lòng, hay là đầu óc được đụng hư mất, rõ ràng theo trên mặt đất chỉ lên nửa người mắng to muốn gọi điện thoại xin chỉ thị thượng cấp cảnh sát.

"Người tên là gì?"

Dì lạnh lùng mà nhìn tại hồng sóng.

"Ta họ Vu, gọi tại hồng sóng, là s thành phố kinh tế phạm tội khoa điều tra khoa trưởng, người có thể trách cứ ta."

Tại hồng sóng bệnh tâm thần dững khỉ chỉ có thể lại để cho hẩn thoát nhìn càng uất ức.

Dì gật gật đầu, nàng cầm lấy trên bàn công tác điện thoại, sẽ cực kỳ nhanh xoa bóp bốn cái đo đếm chữ, sau đó trên báo tại hồng sóng cùng hẩn danh hiệu. Một phút đồng hồ sau, tại hồng sóng trong túi áo điện thoại tự vang lên, hẩn một bên chịu đựng đau đớn một bên tiếp gây ra dòng điện lời nói. Chỉ ngăn ngùn vài giây đồng hồ, tại hồng sóng tự buông xuống cái đầu, cả tiếng mà nhõ ra hai chữ: "Thu đội."

"Phu nhân, ngài uống trà."

Quách Vịnh Nhân cẩn thận từng li từng tí, cung kính địa vị dì ngược lại một ly trà, ta cung kính mà đem chén trà hướng dì trước mặt chuyển gần một điểm.

"Được rồi, các người đừng như vậy, ta thoát nhìn rất hưng sao? vị này muội muội, người không muốn hô ta làm phu nhân, hô Đại tỷ của ta có thể."

Dì giương lên lông mày.

"Là, đại tỷ."

Quách Vịnh Nhân ngọt ngào cười cười.

"Mẹ, sao người lại tới đây?"

Ta cười đến càng ngọt.

Dì không có trả lời ta, mà là nhìn chung quanh phòng làm việc của ta. Cuối cùng, ánh mắt của nàng rơi vào trên bàn trà một cái tông màu nâu giò trúc lên. Giỏ trúc tử ở bên trong, một cái phấn lót đại mâm sứ lên chỉ còn

một đồng mất trật tự xương cá đầu, rõ khảm có khắc năm cái Long Phi phong vũ lối viết thảo "Thất Thải thịt kho tàu cá".

"Mẹ trước kia cũng rất thích ăn Thất Thải thịt kho tàu cá."

Dì ánh mắt đột nhiên trở nên rất Ôn Nhu, phảng phất nhớ tới một đoạn rất vui vẻ chuyện cũ. Chỉ có vui vẻ thời gian có thể làm cho nữ nhân thường xuyên nhớ lại.

"Tiếp theo ta thỉnh mẹ ăn."

Ta cười nói.

"Về sau ta cân nhắc rất lâu, cũng học xong nấu thịt kho tàu cá."

Dì con mắt phảng phất muốn chảy ra nước, ánh mắt của nàng rất đẹp, cùng Tiểu Quân con mắt đồng dạng mỹ.

"Mẹ nấu thịt kho tàu cá đệ nhất thiên hạ."

Ta đại khen.

"Vậy sao? Khả người vì cái gì không ăn ta nấu thịt kho tàu cá lại đi uống rượu điểm thịt kho tàu cá?"

Dì ngữ khí đột nhiên nghiêm khắc.

"Ah, ta..... Ta....."

Ta đôi má nóng lên, không biết giải thích như thế nào.

"Úc, đại tỷ, ta đi công tác. Ngài có chuyện gì cần ta làm, tựu lại để cho bên ngoài nhờ thư ký cho ta biết."

Quách Vịnh Nhân nhìn mặt mà nói chuyện, nghe được dì khẩu khí bất thiện, nàng tranh thủ thời gian tìm lấy cớ ly khai, quả nhiên là biết chuyện

lý thành thực chi nhân.

"Không cần khách khí, người mau lên."

Dì nhoẻn miệng cười, nhưng này mê người đáng tươi cười theo Quách Vịnh Nhân ly khai mà biến mất.

"Mẹ, ta..... Ta sai rồi."

Khi còn bé ta như thế nào hướng dì nhận lầm, bây giờ còn là đồng dạng.

"Nhỏ hàn, người trưởng thành, hứng thú của người yêu thích mẹ quản không được, muốn nói người sai, kỳ thật người cũng không có gì sai. Theo ta quan sát, bên cạnh người nữ nhân không ít. Nam nhân mà, ngẫu nhiên phong lưu cũng không có gì, nhưng ưng thuận có một hạn độ, biết không?"

Dì trong lời nói rõ ràng mang cảnh cáo tính mà ám chỉ ta, ta như thế nào nghe không hiểu?

"Dạ dạ là, mẹ nói rất đúng."

Ta mãnh liệt gật đầu.

"Người nha, thật sự thay đổi. Theo ta thấy, hãy tìm nhỏ mang nữ nhân như vậy làm cho người lão bà thích hợp nhất. Nếu như tìm nhỏ trang, nhỏ phiền cái loại này Ôn Nhu kiểu nữ nhân, chỉ sợ khó có thể quản thúc người."

"Mẹ tựa là mẹ, thấy xa."

Ta cười hì hì đáp.

"Người đừng nói năng ngọt xớt, chờ người cha vừa về đến, chúng ta tựa cho người kết hôn, tránh khỏi người suốt ngày nghĩ ngợi lung tung."

Dì tức giận trừng mắt nhìn ta liếc.

Ta nghĩ thầm, tựu là kết hôn, cũng không thể ngăn cản ta nghĩ ngợi lung tung, ta nghĩ ngợi lung tung chẳng lẽ người cũng biết? Bất quá ngoài miệng hay là cực lực phụ họa: "Tốt, hết thấy đều nghe mịa nó an bài."

Dì mỉm cười có một chút vui vẻ: "Đừng bận đã nói nghe. Ta tại công ty của các người vòng vo một vòng, trông thấy thật nhiều đẹp mắt nữ nhân, trách không được Tiểu Quân nói người trong công ty hoa hoa thảo thảo rất nhiều."

"Ách....."

Ta lại không có nói mà chống đỡ.

"Vừa rồi nữ nhân kia là ai?"

Dì đột nhiên hỏi, lòng ta mạnh mà rút nhanh, bởi vì ta chứng kiến dì trong mắt hiện lên một ít hào quang. Tiểu Quân con mắt quay tròn mà loạn chuyển thời điểm cùng với dì đồng dạng, thật sự là có mẹ hãnh tất có con gái hãnh.

"Nàng là công ty của chúng ta phó tổng quản lý kiêm tổng giám đốc thư ký, gọi Quách Vĩnh Nhân."

Ta run như cầy sấy mà trả lời.

"Người cùng nàng tầm đó phải hay là không có vượt qua đồng sự cùng thượng hạ cấp quan hệ?"

Dì không đếm xỉa tới mà thăm dò ta.

"Ách, ta đem làm nàng là Đại tỷ tỷ."

Ta mồ hôi lạnh ứa ra.

"Không chỉ như thế đi?"

Dì cười lạnh một tiếng.

"Tựu..... Tựu là như thế."

Ta cảm giác mình như phạm nhân.

"Muốn dấu diêm ta? Hừ, người cũng không muốn muốn mẹ của người là đang làm gì, ta liếc thấy ra quan hệ của các người không thể tầm thường so sánh."

Ai, ta còn muốn chống chế xuống dưới sao? coi như, dì ánh mắt không phải giống như độc, cũng không biết nàng có hay không nhìn ra Tiểu Quân đã ủy thân cho ta? Nghĩ vậy, ta đánh cho một cái lạnh run.

"Mẹ, người không có bằng chứng, đừng đoán được không?"

Ta nhanh hồng mắt, cả phủ nhận quyết tâm đều biến mất hầu như không còn.

"Ta đây tự mình đi hỏi nàng."

Dì cho ta đánh đòn cảnh cáo.

Ta vội vàng vẻ mặt cầu xin:"Không..... Mẹ, ta thừa nhận, ta thừa nhận, ta xác thực ưa thích nhàn tẻ."

"Nàng rất đẹp, cũng khó trách người có không an phận chi muốn. Ai, ta..... Mẹ của người như thế nào sinh ra người cái này đa tình chủng. Nhỏ hàn, chỉ sợ người gây ở dưới phong lưu khoản nợ tương lai sẽ để cho thương thế của người thấu đầu óc."

Dì thở dài một tiếng, đối với của ta thẳng thắn, nàng cũng không kinh ngạc. Ta làm hết thấy tựa hồ cũng tại nàng trong lòng bàn tay, nhưng bí mật

của nàng ta lại biết được không nhiều lắm.

Con người thật kỳ quái, càng thần bí chuyện lại càng muốn biết. Dì hết thầy để cho ta sinh ra nông hậu dày đặc hứng thú, cha mẹ của ta, thân thể của ta..... Hết thầy hết thầy, ta thậm chí nghĩ biết rõ . Nhưng tiếc dì luôn giả thoáng một thương, nên phải hỏi chưa nói, không nên nói càng là ngậm miệng không nói. Ta hiểu dì nan ngôn chi ẩn, xuất sắc đặc công há có thể tùy tiện nói lung tung, đối với chính mình trượng phu như thế, đối với chính mình hài tử cũng như thế.

"Nhỏ hàn, người suốt ngày lão hỏi mẹ rất nhiều vấn đề, nên mẹ hỏi người một ít chuyện."

Dì ánh mắt hữu ý vô ý mà nhìn về phía của ta bàn công tác, trong nội tâm của ta mạnh mà bồn chồn. Kỳ thật ta càng không ngừng hỏi dì vấn đề còn có một trọng yếu nguyên nhân, tựu là phân tán lực chú ý của nàng, làm cho nàng không rảnh nhớ lại cái kia màu tím nhạt Lace (viền tơ) quần lót.

"Mẹ, phải hay là không chuyện rất trọng yếu? Nếu như không phải rất trọng yếu, chờ ta khuya về nhà hỏi lại, ta còn muốn xử lý sự tình vừa rồi, dù sao lại để cho một đại đội cảnh sát tới công ty kiểm tra ảnh hưởng rất lớn. Nếu như ta không có đoán sai, nhất định là trong công ty bộ ra sai lầm."

Ta nghĩ cách không cho dì có nói lời nói cơ hội.

"..... Cũng không phải rất trọng yếu."

Dì có chút nhăn nhó, cho dù đặc công đều có thiết giống như tâm lý tổ chất, nhưng ở Lace (viền tơ) quần lót vấn đề lên dì cũng rất xấu hổ. Ta không biết nàng sẽ như thế nào giáo huấn ta, cũng không biết nàng có thể hay không mở miệng hướng ta tác quay trở lại quần lót, hoặc là bức bách ta đem quần lót ném đi. Cho tới bây giờ, ta cùng với dì đều không có nói ra cái này đầu quần lót thuộc sở hữu, lẫn nhau ngầm hiểu lẫn nhau, nhưng nếu

như nàng kiên quyết quần lót phải đi về, cái kia tương đương đem cái này trương che giấu giấy cho xuyên phá .

Ta quần bách cực kỳ:"Đã không trọng yếu, vậy thì khuya về nhà hỏi lại a. Mẹ, người ở nơi này ngồi, ta lại để cho Tân Ny tới cùng người nhìn xung quanh."

"Nhỏ mang không tại, bí thư xử trường người nói nàng đi mua sắm ."

Dì ánh mắt thủy chung không ly khai của ta bàn công tác, trong nội tâm của ta không khỏi tức giận, không phải là một đầu đồ lót sao? như thế nào luôn nhìn chăm chăm không phóng, người cái này đại Hương Quân cũng quá keo kiệt .

Dì nghĩ nghĩ, ra ngoài ý định nói:"Không bằng gọi vừa rồi vị kia quách..... Quách cái gì đến."

Ta hỏi:"Quách Vịnh Nhàn?"

Dì gật gật đầu:"Đối với, tự làm cho nàng đi theo ta."

"Mẹ."

Ta rất lo lắng, bởi vì Quách Vịnh Nhàn đối với ta chi tiết cơ hồ biết được nhất thanh nhị sở. Vạn nhất được dì đề ra nghi vấn ra cái gì trò đến, như vậy cũng được sao?

Dì lông mày nhảy lên, dùng chân thật đáng tin giọng điệu mệnh lệnh:"Đã kêu Quách Vịnh Nhàn đến."

"Là, là, mẹ người chờ một chút, ta hô nàng đến."

Ta bất đắc dĩ, đành phải phục tùng mệnh lệnh.

Vừa định đi ra văn phòng, dì lại đem ta gọi lại: "Người là tổng giám đốc, không cần tự mình đi tìm người, gọi điện thoại có thể."

"Tất cả mọi người bề bộn, ta hay là tự mình đi tìm nàng a."

Ta vốn định lén dận dò Quách Vịnh Nhân phải cẩn thận ứng đối dì chớ nói lung tung lời nói, nhưng hiện tại xem ra, ta ngay cả thông đồng cơ hội đều không có. Dì chẳng lẽ đã đoán ra của ta tiểu tâm tư?

Quả nhiên, dì hừ lạnh một tiếng: "Ta lập lại lần nữa, gọi điện thoại gọi nàng đến, hơn nữa muốn dùng văn phòng điện thoại."

"Tốt..... Tốt."

Cầm lấy trên bàn công tác điện thoại, trong nội tâm của ta thực không phải tư vị, tựa như là cùng cao thủ đánh cờ, quân cờ chênh lệch một chiêu tựa trời chân trời tay. Ngoại trừ bội phục dì bằng tuyết thông minh bên ngoài, ta lo lắng nhất Quách Vịnh Nhân tại dì trước mặt vô ý tiết lộ của ta chuyện hoang đường, đặc biệt là ta cùng với Tiểu Quân tình cảm lưu luyến.

Cùng dì so sánh với, Quách Vịnh Nhân tuy nhiên so dì tuổi trẻ vài tuổi, nhưng so dì càng đầy đặn, khuôn mặt cũng hơi đầy đặn một ít. Có lẽ sinh hoạt khiếm khuyết mỹ mãn, Quách Vịnh Nhân một mực rất ít xuất hiện, quần áo nhan sắc đơn điệu, ngoại trừ hắc, tro bên ngoài, chưa có mặt khác sáng ngời nhan sắc, đây càng lộ ra nàng ôn trọng, đoan trang. Quách Vịnh Nhân đi vào văn phòng cái kia một khắc, ta hướng nàng thật sâu nhìn liếc, khả năng cũng không có xem ta. Ta biết rõ nàng tại che dấu cùng ta quan hệ, chỉ tiếc dì sớm đã nhìn ra manh mối.

"Tổng giám đốc tìm ta?"

Quách Vịnh Nhân hỏi ta, ánh mắt lại nhìn về phía dì. Trong mơ hồ, nàng cảm giác được cái gì.

"Ah, đúng vậy. Mẹ của ta nói muốn nhìn xem công ty của chúng ta, ta lại bề bộn chuyện khác, cho nên tạm phiền toái người theo giúp ta mẹ bốn phía đi một chút."

Ta gượng cười hai tiếng.

"Ân, tốt lắm !""

Quách Vịnh Nhân mỉm cười, đi đến dì bên người, hạ thấp người cầm lấy ấm trà, ôn nhu nói:"Đại tỷ, thỉnh uống trà."

Nàng vừa nói, một bên cho dì chén trà thần thêm trà.

"Ai, nhỏ nhàn đừng khách khí."

Dì mặt có chút ửng đỏ, Quách Vịnh Nhân khiêm cung ngược lại lại để cho dì thật không tốt ý tứ.

Dù sao Quách Vịnh Nhân không có dì nhỏ mẹ mấy tuổi, hơn nữa Quách Vịnh Nhân dù sao cũng là PR thư ký xuất thân, tự nhiên biết rõ ứng phó như thế nào đi. Nàng cử chỉ tự nhiên hào phóng, ôn nhã hàm súc, mấy câu làm cho dì rất được dùng.

"Vịnh Nhân tỷ, mẹ của ta họ Phương."

Ta khẩn trương mà nhìn chăm chú hai nữ nhân. Tuy nhiên dì tại ta sinh mệnh Địa Vị là không thể thay thế, nhưng Quách Vịnh Nhân cũng là ta yêu say đắm chi nhân, ta hi vọng các nàng bình an vô sự.

Quách Vịnh Nhân Doanh Doanh(dịu dàng) cười cười:"Phương tỷ thật trẻ tuổi."

"Khanh khách, nhỏ nhàn thực rất biết nói chuyện. Ta đều nhanh 50 , còn nói gì tuổi trẻ nhé."

Dì là nữ nhân, hư vinh vĩnh viễn là nữ nhân nhược điểm. Lại kiên cường nữ nhân cũng ưa thích bị người ca ngợi, huống chi Quách Vịnh Nhân cũng không có nói ngoa.

"Tốt rồi, nhỏ hàn, người còn đang bận việc."

Dì hiển nhiên cũng không có được Quách Vịnh Nhân ca ngợi mê hoặc, ta theo nàng thông minh trong ánh mắt trông được đến tình tảo. Ai, nữ nhân như vậy cơ trí thật không biết là chuyện tốt hay là chuyện xấu, ta âm thầm thở dài.

Một nhà cũng không thấy được xử lý công văn có cửa hàng trước, Đái Tân Ni đang chỉ huy hai cái công ty tiểu cô nương khuôn đồ, trong tay một trương mua hàng danh sách lên trần ngập rậm rạp chẳng chịt văn tự, nàng chuyên tâm mà dùng bút câu mất đã mua sắm vật phẩm. Ta đi vào Đái Tân Ni sau lưng, nàng cũng hồn nhiên chưa tỉnh. Trước kia ta nghe nói qua rất nghiêm túc nam nhân cực kỳ có mị lực, hiện tại chăm chỉ làm việc nữ nhân, ta cũng hiểu được mị lực vô cùng, huống chi Đái Tân Ni còn ăn mặc màu đen tất chân. Kể từ khi biết ta thích màu đen nội y về sau, nàng tổng hội lơ đãng mà hấp dẫn ta. Bạn đang đọc truyện được copy tại -Y

"Nhìn cái gì, nhanh chuyển nha !" lại mài tảng đợi lát nữa tất cả mọi người không cho phép tan tầm."

Phát hiện hai cái tiểu cô nương đang nháy mắt ra hiệu, Đái Tân Ni tức giận mà gõ gõ trong tay bút máy.

"Tổng giám đốc cũng tăng ca lời nói, chúng ta tự không sao cả."

Trong đó một cái tiểu cô nương cười khanh khách bắt đầu mà.

"Tổng giám đốc?"

Đái Tân Ni sững sờ, lập tức trở về đầu. Phát hiện ta cười tủm tỉm mà nhìn xem nàng, nàng cặp kia xinh đẹp mắt to lập tức toát ra một đạo vô hạn nhu tình nước gợn, chỉ là cái kia trương đáng yêu cái miệng nhỏ nhắn hay là rất quật cường:"Hừ, tổng giám đốc cũng muốn tăng ca."

Ta cười to:"Tăng ca tựu tăng ca."

Nói xong, xoáy lên tay áo cùng hai cái tiểu cô nương cùng một chỗ đem đủ loại kiểu dáng xử lý công văn có chuyển lên công ty nhỏ xe vận tải.

Kỳ thật những cái...kia văn phòng phẩm đều là nhẹ nhàng đồ vật, ngoại trừ mấy rương giấy photo cùng mực in nặng một chút bên ngoài, vật gì đó khác đều cùng tiểu cô nương cầm bao bao đồng dạng nhẹ nhõm. Đương nhiên, đối với cái này chút ít nũng nịu tiểu cô nương mà nói, những công việc này đã là rườm rà khổ cực. Trông thấy ta đem công tác đều đoạt hết, các nàng cười đến so hoa còn sáng lạn.

"Cười đúng không? Cuối tháng tiền lương bề ngoài thiếu cái gì cũng đừng trách ta."

Đái Tân Ni trừng mắt hai cái tiểu cô nương cười lạnh.

"A, Tân Ny tỷ, đó là tổng giám đốc cướp làm, chúng ta cũng không có biện pháp."

Một cái tiểu cô nương ủy khuất mà mân mê cái miệng nhỏ nhắn hướng Đái Tân Ni làm nũng.

Đái Tân Ni lớn tiếng hỏi:"Vậy các người sẽ không đem hản đuổi đi sao?"

Hai cái tiểu cô nương tròn mắt đều nhanh rơi ra đã đến:"Đem..... Quản lý tài đuổi đi?"

Đái Tân Ni muốn cười, nhưng nàng hay là dùng sức gật gật đầu: "Đối với, đem hẳn đuổi đi."

Hai cái tiểu cô nương cũng là cơ linh, hai mặt nhìn nhau sau giọng điệu dàng kháng nghị: "Không muốn, muốn đuổi hay là các loại Tân Ny tử đến đuổi a."

"Được rồi, các người cùng xe về công ty a, ta cùng Đái thư ký có chuyện thương lượng."

Xem ba cái đáng yêu nữ nhân cãi nhau kỳ thật đầy hữu tình thú, bất quá ta lúc này lại rất muốn cùng Đái Tân Ni hảo hảo tâm sự.

"Tốt, chúng ta đi thôi !" tổng giám đốc bye bye, Tân Ny tử bye bye."

Hai cái tiểu cô nương như thả ra lồng sắt chim con, cao hứng bưng bưng mà ngồi trên công ty vận chuyển hàng hóa xe. Thời gian đã gần đến chạng vạng tối, nhưng oi bức thì khí trời hãy để cho người chịu không được, những này tiểu cô nương tự nhiên muốn trở lại công ty, hưởng thụ điều hòa mang đến thoải mái dễ chịu.

Ta cũng ưa thích mát mẻ thích ý, huống chi chuyến này sao nhiều thứ đồ vật sau, áo sơ mi của ta sớm đã ướt đầm. Ngồi ở một nhà hơi lạnh sung túc quán cà phê ở bên trong, ta thích ý mà uống một miệng lớn băng chanh trà.

"Đến, ta giúp người lau lau đổ mồ hôi."

Đái Tân Ni lấy ra một tờ khăn tay, Ôn Nhu mà chà lau ta trên mặt cùng mồ hôi trán.

Nàng nhờ ta rất gần, trước ngực toàn tâm toàn ý địa phương càng không ngừng đụng vào cánh tay của ta.

"Tân Ny, áo sơ mi của người phải hay là không có chút ít kiện?"

Ta theo Đái Tân Ni áo sơmi cúc áo tầm đó chứng kiến da thịt tuyết trắng, điểm này khe hở tựa làm ta tâm viên ý mãn, rục rịch.

Đái Tân Ni đỏ mặt, hếch cổ túi túi bộ ngực, đáng thương nói:"Hiện tại giá hàng lên nhanh, có thể tiết kiệm thì nên tiết kiệm. Trước kia quần áo liền đem tựa lấy xuyên:đeo, đâu thêm cái gì nhỏ hẹp nha?"

"Vậy người ít nhất đem cúc áo nhiều khâu trừ mấy khóa, đừng làm cho người ta liếc thấy đến thịt thịt."

Ta thở dài lấy đem hai ngón tay theo Đái Tân Ni áo sơmi cúc áo tầm đó thăm dò vào, sờ đến lạnh buốt da thịt. Nữ nhân tựa là quái, trời rất nóng các nàng cũng rất ít xuất mồ hôi, Đái Tân Ni chẳng những không có xuất mồ hôi, trên người mềm nhẵn lạnh buốt da thịt sờ lên đặc biệt thoải mái.

Đái Tân Ni căn căn cặp môi đỏ mọng:"Nếu như ta nhiều khâu trừ mấy khóa cúc áo lời nói, vậy người mỗi lần muốn sờ loạn chẳng phải là rất phiền toái?"

Ta lắc đầu:"Người nhiều khâu trừ mấy khóa cúc áo, ta sẽ không có sờ loạn ý niệm ."

Đái Tân Ni cười lạnh bắt lấy tay của ta ra bên ngoài kéo:"Ta đây về sau một khóa nút thắt đều không giữ, cũng không cho người sờ loạn."

Ta giật mình hỏi:"Một khóa cùng Tử Đô không giữ, chẳng phải là lộ ra trơn vện?"

Đái Tân Ni hướng ta trừng mắt nhìn:"Ân."

Ta thở dài:"Vậy thì không chỉ có ta sẽ sờ loạn , sở hữu tất cả nam nhân đều sẽ sờ loạn, tựa như như bây giờ."

Ta đẩy ra hai khóa cúc áo, làm mẫu lấy dùng xách tay ở Đái Tân Ni vú lớn, thuận kim đồng hồ, nghịch kim đồng hồ mà xoa nắn, kẹp lấy phần nộn núm vú, ta dùng móng tay sờ sờ quầng vú.

Đái Tân Ni con mắt nhanh chảy ra nước:"Ta là băng thanh ngọc khiết nữ nhân, tuyệt đối không cho phép nam nhân khác sờ loạn. Bất quá, đụng hai cái ta..... Ta cũng sẽ không tức giận."

"Cái gì?"

Mắt của ta hạt châu nhanh rơi ra đã đến. Mặc dù biết đây là Đái Tân Ni mở đích vui đùa, nhưng ta nghe xong toàn thân quả thực sắp bạo tạc nổ tung. Không biết vì cái gì, đại nhục bồng của ta lập tức cứng rắn đến đỉnh điểm, trên tay chỉ lực đột nhiên tăng lớn, hung hăng mà chà xát Đái Tân Ni núm vú hơn mười vòng.

"Ah, cứ để nam nhân đụng hai cái người tự tức giận sao?"

Đái Tân Ni ăn ăn mà không nhẽo cười.

"Vấn đề là, đụng phải hai cái sau sẽ có rất nhiều chuyện phát sinh."

Ta trầm mặt.

"Ah? Sẽ phát sinh sự tình gì đâu này?"

Đái Tân Ni tu tu mà đem mặt tựa ở trên vai của ta. Ta cảm giác được mặt của nàng nóng đến nóng lên, bất quá nàng hỏi như vậy ta, ta đương nhiên muốn hảo hảo giải thích bồng chốc.

"Nam nhân đều sẽ được một tấc lại muốn tiến một thước, đụng phải vú của người, sẽ sờ bắp đùi của người."

Tay của ta thuận thế mà hạ, khoác lên Đái Tân Ni mặc mềm nhẵn tất chân trên đùi.

Đái Tân Ni thở hào hển hỏi:"Sau đó thì sao?"

"Sau đó tự là sờ tiểu muội của người muội."

Theo đuôi một mực sờ đến ôn hòa tam giác khu vực, hô hấp của ta lại thô vừa vội.

Đái Tân Ni tựa như một cái phẩm học giỏi nhiều mặt đệ tử tốt, đệ tử tốt đương nhiên sẽ không ngại học hỏi kẻ dưới:"Sau đó thì sao?"

"Nhưng..... Sau đó sẽ khi dễ tiểu muội của người muội."

Huyết mạch của ta tại sôi sục. Tuy nhiên Đái Tân Ni thân thể không hề giống Tiểu Quân nhẹ như vậy doanh, nhưng ta còn không có phí bao nhiêu khí lực sẽ đem nàng ôm ngồi ở trong ngực. Ngón tay đâm tiến mềm nhũn trong đồ lót tơ, chỉ nghe thấy một tiếng liệt tơ lụa thanh âm, ngón tay của ta xé rách tất chân, đâm tiến ướt đầm lông tơ bên trong.

Đái Tân Ni dán lỗ tai của ta hỏi:"Cái kia..... Như vậy nhỏ thứ đồ vật cũng muốn khi dễ tiểu muội muội?"

"Lập tức tự đổi đại điểm ."

Ta run rẩy kéo xuống khóa kéo, vừa móc ra sưng dị thường đại gia hỏa, quy đầu lập tức được trơn ướt lồm kẹp lấy. Nhẹ nhàng "Thu" Một tiếng, ôn hòa lỗ thịt nuốt hết ngay ngăn đại nhục bông o0o, khó tả sướng khoái để cho ta thiếu chút nữa kêu to.

Đái Tân Ni cũng rất tức giận, nàng hung hăng mà cắn lỗ tai của ta:"Thật đáng ghét !" cái này song bít tất là mới , ta hôm nay mới xuyên:đeo."

Ta cười to:"Ân, lần sau xuyên:đeo phẩm chất thiếu một ít , xé một cái hố đừng như vậy tổn sức."

Đái Tân Ni hừ nhẹ:"Lần sau ta xuyên:đeo năm song bít tất, nhìn người như thế nào xé."

Ta vẽ mặt đau khổ:"Xuyên:đeo quần lót ta trực tiếp cỡi được không?"

Đái Tân Ni "PHỤT" Một tiếng bật cười, toàn thân kiêu rung động, đại nhục bồng của ta đang run động ở bên trong nghênh đón như giạt điện cảm thụ.

"Lão bà, đừng cố lấy cười ah !" người nếu không động, ta muốn khóc."

"Mệt mỗi một ngày, thực không muốn động. Ôi, người thứ này hôm nay giống như, giống như đặc biệt thô. Trung Hàn, như thế nào như vậy? Đồ đặc của người giống như càng ngày càng thô."

"Ha ha, phải hay là không một ngày lão nhớ thương đồ đặc của ta? Chẳng lẽ thô điểm người không thích?"

"Ưa thích cái rậm, chán ghét chết rồi."

Nói là chán ghét, nhưng Đái Tân Ni hay là chậm rãi lay động thân thể. Quán cà phê đẳng ghế dựa cũng không chặt chẽ, Đái Tân Ni chỉ hơi chút nhanh hơn lay động tiết tấu, cái ghế tựa "Xèo...xèo" Loạn hưởng, tăng thêm mất hồn rên rỉ, dù là quán cà phê nhân viên phục vụ là đồ đàn cũng có thể phát giác đến chúng ta đang làm gì đó.

"Lão bà, nơi này là công..... Công cộng nơi, nhỏ giọng một chút."

"Giúp..... Giúp ta nhìn xem, có người đến, chúng ta tự..... Tự ngừng."

"Có ah, có mười người đang xem người phát tao."

"Không cho phép người nói như vậy, ta thế nhưng mà bằng thanh ngọc khiết, ở đâu tao?"

Liếc nhìn lại, Đái Tân Ni không chỉ có đoan trang hiền tuệ, hơn nữa kiêu ngạo nghiêm túc, rất nan dữ "Tao" Tranh chữ thượng đẳng số. Bất quá nàng như bây giờ tử quả thực chính là một cái đại bựa !"

Ta sợ hãi thán phục nữ nhân nhiều mặt tính, càng sợ hãi thán phục Đái Tân Ni ngoan cố, rõ ràng nàng đã là sóng nữ một cái còn chết không thừa nhận, nói một câu chính mình rất cần chẳng lẽ sẽ chết sao?

"Ah, ah, lần sau nhưng không cho tại đây chút ít địa phương làm ầu."

Đái Tân Ni ý thức được phát ra thanh âm quá lớn, nàng cải biến lay động phương thức, không phải giơ lên cao đâm sâu, hơn nữa kề sát đại nhục bổng o0o gốc tả hữu lẽ mề, thuận kim đồng hồ, nghịch kim đồng hồ mà lượn vòng vòng. Toàn bộ tận không có đại nhục bổng o0o tựa hồ đội lên mềm mại hoa tâm, thế nhưng mà ta không để cho quy đầu tại hoa tâm dừng lại vượt qua một giây, mỗi lần đều là vừa chạm vào tức lui, như gần như xa, đem cao ngạo tới cực điểm Đái Tân Ni trêu chọc thành phong trào tao tới cực điểm đâm phụ.

Ta làm bộ rất lo lắng bộ dạng, nâng Đái Tân Ni trầm xuống hai móng:"Đừng lần sau , hiện tại tự dừng lại được không nào?"

Đái Tân Ni nghe ta vừa nói như vậy, nàng tức giận mà nhanh hơn lẽ mề, cũng mặc kệ cái gì rụt rè, lẽ mề tốc độ càng lúc càng nhanh, dương vật của ta gốc đều mơ hồ có chút đau đớn. May mắn Đái Tân Ni đã bắt đầu rên rỉ:"Lập tức..... Lập tức là tốt rồi, ah....."

Theo trên người của ta xuống, Đái Tân Ni lại khôi phục đoan trang, giao nhau hai tay che khuất cao ngất bộ ngực, nếu như không phải trên mặt cái kia một vòng còn không có biến mất đỏ ửng, nàng nhìn về phía trên tựa như một chỉ cao ngạo thiên nga. Theo có chút địa phương xem, nàng cùng Đường Y Lâm có rất nhiều giống nhau địa phương, chỉ là của ta ngất lầy Đường Y Lâm lỗ đít (~!~), Đái Tân Ni lỗ đít (~!~) lại xa xa không hẹn.

"Nhìn cái gì vậy, có cái gì việc gấp cùng ta nói?"

Đái Tân Ni trừng ta liếc.

TỶ PHU VINH DỰ

Tiểu Thủ Chương
www.dtv-ebook.com

Chương 67: Thiếu hụt

"Ta tìm người nhất định có việc gấp? Ta muốn lão bà không được sao?"

Ta cười uống xong một miệng lớn chanh trà.

"Đừng muốn dấu diếm ta, ta cảm giác được người không yên lòng."

Đái Tân Ni lại trừng ta liếc, ánh mắt của nàng thanh tịnh sáng ngời, tựa là không...nhất Ôn Nhu thời điểm cũng rất mê người.

Ta thở dài:"Đều nói nữ nhân giác quan thứ sáu rất cường."

"Hừ, phải hay là không muốn nói cho ta biết người ý định lấy những nữ nhân khác làm vợ? Đúng vậy lời nói cứ việc nói thẳng, ta không sao cả."

Đái Tân Ni hừ lạnh một tiếng, cao ngạo trong ánh mắt hiện lên một vẻ bối rối. Nói không sao cả, cũng tại trong chốc lát đỏ mắt.

"Xem ra người giác quan thứ sáu phạm sai lầm ."

Ta lắc đầu cười khố.

"Nói mau."

Rất kỳ diệu, Đái Tân Ni ửng đỏ vành mắt lại lập tức khôi phục bình thường.

"Tân Ny, người rất thiếu tiền tiêu?"

Ta ôn nhu hỏi.

"Tiền ai cũng chê ít, nói không thiếu cũng không thiếu, nói thiếu cũng thiếu."

Đái Tân Ni nhàn nhạt nói. Nghe có chút không được tự nhiên, nhưng trong lời nói lộ ra Huyền Cơ.

Ta gật gật đầu:"Nói cũng đúng . Nhưng là người lão công tương lai có thể dưỡng người cả đời, hơn nữa dưỡng được trắng trắng mập mập, thư thư phục phục, cho nên người không cần phải lo lắng."

"PHỤT."

Đái Tân Ni nhin không được nhõng nhẽo cười:"Ta mới không cần lão công dưỡng, ta muốn tự lập !" cái gì trắng trắng mập mập, người cho rằng chăn heo sao?"

"Tự lập là không tệ, nhưng là không thể quá mù quáng. 3000 vạn đối với người mà nói nhất định không phải số lượng nhỏ, thoáng cái tựu nước dội lá môn vậy cũng làm lòng người đau."

Ta không muốn cười. Tuy nhiên ta nói chuyện ngữ khí tận lực bảo trì bình thản, nhưng nội tâm nhưng lại vô cùng trầm trọng.

"Cái gì..... Cái gì 3000 vạn?"

Đái Tân Ni không cười , trên mặt nàng đáng tươi cười theo thu liễm đến cứng lại chỉ có ngẩn ngẩn hai giây chùng, ta còn nhìn ra nàng trong ánh mắt tràn ngập khủng hoảng. Ai, ta đau lòng không thôi, không phải yêu thương nàng tổn thất 3000 vạn, mà là yêu thương nàng bị thương tổn.

Ta thở dài:"3000 vạn có thể mua rất nhiều xinh đẹp quần áo, đáng tiếc người đầu tư bảo vệ môi trường nhựa đường kỳ hạn giao hàng đã sập đổ

bàn. Không chỉ có không thể cầm lại 3000 vạn, người còn phải bỏ đủ thuê giao dịch, phong hiểm thuế cùng với hộ khách thủ tục phí."

"Ta..... Ta biết rõ."

Đái Tân Ni trên mặt tái nhợt, nói liên tục lời nói thanh âm đều đang run rẩy.

"Cái kia gia đầu mỏ công ty chịu không được đầu mỏ giá cả kịch liệt ngã xuống, đã tuyên bố phá sản."

Ta bắt lấy Đái Tân Ni lạnh buốt bàn tay nhỏ bé.

Đái Tân Ni sửng sốt thật lâu, mới chán nản thất vọng thở dài:"Ta vốn định lợi nhuận điểm đồ cưới, ai biết toàn bộ bồi , sau này chỉ có ăn lão công , dùng hết công , dù sao đã có trường kỳ cơm phiếu vé, ta cũng cảm thấy mỹ mãn. Ta không sao, chỉ cần lão công yêu ta, ta thiếu tốn chút, thiếu mua điểm quần áo thì có."

Đái Tân Ni vừa nói không có việc gì, một bên sắp khóc bộ dạng.

Ta đau lòng mà ôm Đái Tân Ni Ôn Nhu an ủi:"Đừng khổ sở, lão công giúp người trả hết cái kia bút tiền, còn giúp người mua một chiếc xe, tháng sau xe đã đến, người đoán thử coi là cái gì xe?"

Đái Tân Ni hữu khí vô lực mà lầu bầu:"Ta cũng sẽ không lái xe, mua cho ta làm cái gì?"

Ta cười nói:"Sẽ không có thể học nha !""

Có lẽ trong nội tâm khó chịu, Đái Tân Ni vô tình mà lắc đầu:"Không học, không học."

Ta lớn tiếng thở dài:"Đây chính là một cỗ tốt xe ờ !" vốn là tặng cho người làm đính ước lễ, đã người không muốn, ta đây đưa cho người khác

tốt rồi. Ân, đúng rồi, sẽ đưa cho Đường Y Lâm a !" nàng nói như thế nào cũng là dì con gái nuôi."

Đái Tân Ni điện giật tựa như theo ta trong ngực bắn lên, lớn tiếng kêu mắng:"Người nói láo : đánh rắm !" Lý Trung Hàn, mau nói cho ta biết là cái gì xe?"

* * * * *

Một chín tám mốt năm Bordeaux là rượu đỏ cực phẩm, cũng là tạp bang nhà hàng chiêu bài rượu đỏ . Nhưng là ta chỉ uống một hộp nhỏ, sẽ không tâm tình lại uống, không phải không ưa thích Bordeaux, mà là ta miệng đầy nước đắng áp đảo rượu mỹ vị. Nếu như ta không nhanh chóng nghĩ biện pháp, chẳng những kt muốn phá sản, mà ngay cả Đái Tân Ni cũng sẽ lang keng bỏ tù. Theo tài vụ giám sát bộ chỗ đó, ta biết được Đái Tân Ni ký tên chính là một phần sáu trăm triệu đô la Hồng Kông trường kỳ hạn giao hàng đảm bảo kế ước, mà không phải cái gì 3000 vạn kế ước. Ta không cần nghĩ lại đã biết rõ trong lúc này nhất định có âm mưu, bởi vì Đái Tân Ni không có cái này quyền lực cũng không có can đảm này ký tên như thế lớn kỳ hạn giao hàng giao dịch đơn, nhưng kỳ hạn giao hàng giao dịch đơn bên trên xác thực có Đái Tân Ni kí tên cùng con dấu, cho nên ta phải chỉ điểm Đái Tân Ni lên tiếng hỏi sở tình huống . Nhưng là Đái Tân Ni lại hồn nhiên chưa tỉnh, còn tưởng rằng chính mình mua một phần 3000 vạn kỳ hạn giao hàng kế ước. Nếu như ta không có đoán sai lời nói, kỳ hạn giao hàng kế ước bị người động tay động chân.

Là ai làm tay chân đầu này? trong công ty có thể làm như vậy chuyện người không ra ba cái. Nhưng bất kể như thế nào, cái này phiền toái lớn hơn, bởi vì kt bởi vậy lỗ lỗ sáu trăm triệu.

Sáu trăm triệu đô la Hồng Kông có thể mua trên thế giới xinh đẹp nhất phòng ở, xa hoa nhất du thuyền, vị ngon nhất món ngon, thậm chí xinh đẹp

nhất nữ nhân. Âu yếm nữ nhân không nhất định có thể mua, nhưng nữ nhân xinh đẹp nhất định có thể mua, chỉ cần có tiền, tuyệt đối có thể.

Trước mắt thì có một người mặc màu trắng cả thân váy mỹ nữ, nàng đứng tại dày đặc Ba Tư trên mặt thảm, màu vàng kim óng ánh giày cao gót ở bên trong bao vây lấy không nhiễm một hạt bụi chân ngọc. Ta lãnh hội qua Tiểu Quân thức chân ngọc cùng với Cát Linh Linh thức chân ngọc, các nàng chân ngọc đều có một cái điểm giống nhau, cái kia chính là do lười biếng đôi lấy. Một đôi thường xuyên đi đường chân dù thế nào che chở, đều không thể thành tựu xinh đẹp chân ngọc. Tiểu Quân cùng Cát Linh Linh đều không cần công tác, cho nên bọn họ chân ngọc thoát nhìn tựa như hai cây non nõng sen, quang cảnh một ngậm ta đều sợ một lần toàn bộ nuốt vào bụng. Nhưng ta kinh ngạc trước mắt cái này tuyệt đỉnh mỹ nhân cũng có một đôi không gì sánh kịp chân ngọc, nàng chân ngọc cũng cho ta có cảm một khẩu xúc động.

"Người là uống rượu, hay là xem chân?"

Mỹ nhân ao đứng ở trước mặt của ta, chân trái đứng thẳng, đùi phải hơi cong, mũi chân chĩa xuống đất, nhẹ lay động eo nhỏ, một bộ ở bên trong Na thon dài, gió thổi Dương liễu mê người tư thái.

"Đương nhiên là xem chân."

Ta ngơ ngác gật đầu.

"Ta cần phải uống rượu."

Mỹ nhân cũng mặc kệ ta phải hay là không đồng ý, tựa ngời xuống ở bên cạnh ta trên mặt ghế, hai chân duỗi ra, đem một đôi chân ngọc đặt ở của ta hai đầu gối lên, chính cô ta lại cầm lấy chén rượu của ta, không hề cố kỵ Địa Phấn nếm lên.

"Nửa chén rượu đổi hai cái chân, cuộc làm ăn này kiếm lợi lớn."

Ta chăm chăm vào trên đầu gối hai cái chân ngọc, trái xem phải xem, nước miếng thiếu chút nữa tựa nhỏ giọt óng ánh sáng long lanh đầu ngón chân lên.

"Xinh đẹp không?"

Mỹ nhân hỏi.

"Xinh đẹp cực kỳ."

Ta phát ra tán thưởng.

"Là người xinh đẹp hay là chân xinh đẹp?"

Mỹ nhân lại hỏi.

Ta chỉ tốt thành thật trả lời: "Trước kia vẫn cho là người xinh đẹp, nhưng hiện tại phát hiện nhân hòa chân đều đồng dạng mỹ."

Mỹ nhân đang cười, cười đến rất lạnh: "Hừ, rất biết nói chuyện mà !" tại trong mắt của người, ta lại xinh đẹp cũng không kịp Lý Hương Quân một nền móng chỉ đầu."

Ta đầu bắt đầu lớn hơn: "Tiểu Lâm, nói lời tạm biệt nói như vậy mà !"

Theo Đường Y Lâm chân ngọc, ta theo nàng thẳng tắp thon dài trên chân ngọc chứng kiến một tầng mê người ánh sáng chói lọi. Chỉ xem xinh đẹp như vậy chân, ta mà bắt đầu cứng ngắc, cứng rắn đến lợi hại. Nguồn truyện: Y

"Không nói như vậy còn có thể nói như thế nào? Ngày hôm qua đi nhà của người ăn cơm, người vừa thấy được ta tựa như chuột thấy mèo tựa như chạy đi. Hừ, ta phải hay là không rất đáng sợ? Trong khoảng thời gian này người cả cái nhân ảnh đều không có, điện thoại cũng không đánh một trận."

Xem ra ta chẳng những không thể cùng Tiểu Quân so, tựa là cùng người quái dị so cũng kém được cách xa vạn dặm."

Đường Y Lâm nói xong, ngẩng cổ, ực một cái cạn trong chén rượu đỏ.

"Trời đất chứng giám, ta tối hôm qua thật sự có việc gấp, nửa đêm mới về đến nhà."

"Vậy sao? Vậy tại sao Tiểu Quân chỉ ăn mấy ngụm cơm cũng tìm lấy cớ chạy ra đây? hẳn là người cùng Tiểu Quân ở bên ngoài cuộc hẹn?"

Đường Y Lâm lười biếng mà dùng hai cây non nót ngón tay gõ gõ chén rượu, ta tranh thủ thời gian hưởng nàng chén rượu ở bên trong lại châm trên nửa chén rượu đỏ. Nữ nhân oán trách thời điểm, nam nhân tốt nhất có thể ân cần điểm.

"Tiểu Lâm, người biết ta rất nhiều bí mật, cho nên ta không cần phải lừa người, lại càng không là trốn người. Người cũng không muốn nghĩ tới ta sẽ trốn một cái ta yêu được muốn chết đại mỹ nhân sao?"

Ta mỉm cười vuốt ve trên đầu gối chân ngọc. Nếu như không phải tại nhà hàng, ta nhất định sẽ đem trước mắt mười cái đáng yêu đầu ngón chân ngâm vào trong miệng. Tiểu Quân ngón chân non mềm hương thơm, cũng không biết Đường Y Lâm ngón chân hương vị như thế nào?

Đường Y Lâm sâu kín mà xem ta: "Ta ghen ghét Tiểu Quân."

Ta cười cười: "Người không nói ta cũng biết."

Đường Y Lâm cắn cắn cặp môi đỏ mọng: "Nàng thật xinh đẹp."

Ta có chút cảm thấy kỳ quái, Đường Y Lâm như thế kiêu ngạo, làm cho nàng theo trong miệng nói ra một cái làm cho nàng bội phục nữ nhân, tuyệt đối là một kiện chuyện rất khó.

Đường Y Lâm cặp môi đỏ mọng càng cắn càng sâu: "Nàng chẳng những xinh đẹp, còn có một đôi rất đẹp chân. Mà người, hết lần này tới lần khác lại rất thích hằn chân."

Ta bất đắc dĩ gật đầu.

Đường Y Lâm bờ môi sắp cắn chảy máu : "Cho nên ta cũng đem chân mỹ dung bồng chốc, không thể tưởng được người quả nhiên đủ sắc, liếc tạt chú ý tới chân của ta. Tốt rồi, hôm nay ta sẽ đem chân đặt ở trên người của người, cho người xem cái đủ."

Ta không cười, trong nội tâm phun lên không dùng danh trạng cảm động. Trước kia thật đúng là nhìn không ra Đường Y Lâm sẽ nhân nhượng ta, có lẽ thực ứng câu kia "Nữ vì vui mừng mình người cho". Nhìn qua Đường Y Lâm u oán thâm tình đôi mắt, ta không cách nào tự chế, cũng không quan tâm nhà hàng nhân viên phục vụ ngay tại gần đây, cúi đầu xuống, hướng chân của nàng trên mặt hôn xuống dưới.

"Giúp ta đem giày thoát khỏi."

Đường Y Lâm tế như văn nhuế thanh âm bay vào tai ta đóá. Ta sững sờ, trong nội tâm mừng rỡ không thôi, trong một cao cấp trong nhà ăn đem chân đặt ở trên thân nam nhân, còn làm cho nam nhân đem giày cởi ra, nếu như không phải ta tận mắt nhìn thấy, tuyệt không dám tin tưởng là Đường Y Lâm loại này tuyệt đỉnh khí chất mỹ nữ gây nên.

"Xinh đẹp không?"

Vừa đem một chỉ giày cao gót cởi, Đường Y Lâm sẽ nhỏ giọng hỏi.

"Xinh đẹp, thật sự rất xinh đẹp."

Ta kinh ngạc Đường Y Lâm chân nhỏ thanh tú. Tiểu Quân bàn chân một mảnh tuyết trắng, mà Đường Y Lâm chân nhỏ nhưng lại trong trắng lộ

hồng, non mềm dị thường, véo bông chốc có lẽ đều phá, đây đại khái là mỹ dung đi ra hiệu quả.

"Đương nhiên, lại là phao nước thuốc, lại là mài da, còn phải mỗi ngày mười giờ không thể để cho hai chân chạm đất, ta đã thật nhiều ngày không ăn độn tốt cơm."

Đường Y Lâm không ngừng phàn nàn, trên mặt tựa hồ lộ ra cơ sắc.

Ta đau lòng nói:"Kỳ thật không cần chịu khổ như vậy, người trước kia chân cũng rất đẹp nha !" ai, nếu tối hôm qua biết có như vậy một đôi bảo bối tại, ta cái đó đều không đi hãy theo lấy người."

Đường Y Lâm bán tín bán nghi:"Thật sự?"

Ta cười to:"Đương nhiên thật sự."

Đường Y Lâm lặng lẽ hỏi:"Vậy người có thể hay không như hấp Tiểu Quân chân đồng dạng,"

Ta cuống nuốt nước bọt:"Đương nhiên hội."

Đường Y Lâm nhàn châu xoay động, đột nhiên than thở:"Ai, người xem ta đối với người thật tốt, vì lấy người vui vẻ, ta nhẫn cơ chịu đói tổn không ít tiền, trong khoảng thời gian này không có đi làm cũng tịch thu nhập, tăng thêm ăn cơm rất cần tiền, giao phí điện nước cũng cần tiền."

Ta cười hỏi:"Nói nhiều như vậy, phải hay là không muốn ta trước giao tiền mới có thể thân chân của người?"

Nào biết Đường Y Lâm lắc đầu:"Người sớm chút quan tâm ta, ta cũng không cần đi xào kỳ hạn giao hàng. Vì sinh hoạt, ta....."

Ta chấn động:"Cái gì? Người xào kỳ hạn giao hàng?"

Đường Y Lâm cúi đầu, nhỏ giọng nói:"Còn đem phòng ở thế chấp ."

Ta đột nhiên rung mình một cái, liền vội hỏi:"Phải hay là không xào đầu mở kỳ hạn giao hàng?"

Đường Y Lâm mãnh liệt gật đầu:"Đúng đúng đúng, La Tất nói vật này có thể xào, ta tặc, tặc..... . Nhưng phải.... . Nhưng là ta không nghĩ tới sẽ thảm như vậy, phòng ở thoáng cái sẽ không có, còn thiếu thật nhiều khoản nợ. Ô..... Trung Hàn, người phải cứu cứu ta với !""

Ta hỏi:"Thua lỗ bao nhiêu?"

Đường Y Lâm thương tâm không thôi:"Còn không rõ ràng lắm, đến thứ hai mới biết được. Ta đã bị cưỡng ép bình thương, cái gì cũng bị mất, phòng ở cũng không có."

Ta cũng nhịn không được nữa lửa giận trong lòng, vỗ mạnh bồng chốc bàn ăn:"Ta hiểu được, lại là thiếu hụt !" La Tất đâu này?"

Đường Y Lâm nhút nhát e lệ nói:"Hắn không dám gặp người, để cho ta trước nói cho người."

Trong nội tâm của ta cười lạnh, hắn tổng không đến nỗi ngay cả lão bà đều không đã muốn a? Tốt nhất hắn hiện tại bỏ chạy đến Java quốc đi, lưu lại sở đại mỹ nhân. Nhớ tới Sở Huệ mật đường tựa như da thịt, trong nội tâm của ta tính toán như thế nào lại để cho La Tất phụ khoản nợ vợ còn.

"Luôn muốn đổi mặt , vô luận là đối với ta hay là công ty, La Tất đều phải phải có cái bàn giao:nhẫn nhủ. Trách không được hôm nay tới mười mấy cái kinh tế khoa điều tra cảnh sát, thiếu chút nữa sẽ đem công ty cho xóc. Ai, mỗi người đều có thể xào kỳ hạn giao hàng, cái kia tất cả mọi người làm hoàng đế coi như."

Ta biết rõ tức giận không có nổi chút tác dụng nào, làm không tốt đem Đường Y Lâm làm cho sợ hãi, cho nên hay là nhẹ lời nói nhỏ nhẹ.

"Bây giờ nên làm gì?"

Đường Y Lâm sắc mặt tái nhợt.

Ta tức giận hỏi: "Phòng ở còn có thể ở lại sao?"

Đường Y Lâm khổ sở mà lắc đầu: "Y phục của ta cùng hành lý toàn bộ chuyển đi ra, gửi tại một người bạn trong nhà."

Ta thở dài: "Vậy người tạm thời trước ở khách sạn a. Vốn người ở trong nhà của ta, nhưng lại sợ ta đi sẽ hỏi người, làm cho nàng lo lắng sẽ không tốt."

Ta nghĩ thầm, chỉ bằng đi đề ra nghi vấn công phu, nói không chính xác tự hỏi ra loạn thất bát tao chuyện đến. Hiện tại cùng đi đang xấu hổ lấy, nhiều một chuyện không bằng bớt một chuyện.

Đường Y Lâm liên tục gật đầu, thương tâm nước mắt đều nhanh rơi ra đã đến.

Trong nội tâm của ta không đành lòng, cười an ủi Đường Y Lâm: "Tự ở Burton khách sạn 1018 số phòng được không? Qua mấy ngày ta giúp người tìm phòng ở."

Hãy nghe ta nói lên 1018 số phòng, Đường Y Lâm trên mặt thối qua một mảnh Hồng Vân. Chỗ kia ta cả đời khó quên, Đường Y Lâm ưng thuận cũng trí nhớ càng sâu.

"Vậy người buổi tối muốn theo giúp ta."

Đường Y Lâm dùng chân chường nhẹ nhàng mà ma sát của ta dừng quần.

"Không được."

Ta lắc đầu.

Đường Y Lâm thật bất ngờ, mở to hai mắt nhìn hỏi:"Vì cái gì?"

Ta nghiêng răng nghiêng lợi:"Ta muốn tìm La Tất cái này thẳng khốn."

"Tha hăn a."

Đường Y Lâm mân mê cái miệng nhỏ nhắn.

"Tại sao phải tha hăn? Hăn muốn hủy cái này công ty ta còn muốn tha cho hăn? Người vì cái gì giúp hăn nói chuyện? Phải hay là không....."

Nhớ tới Đường Y Lâm trước kia cùng La Tất từng có quá liên quan, lần này lại giúp hăn nói chuyện, trong nội tâm của ta ghen ghét nảy ra.

Đường Y Lâm gặp ta tối tắm thiền muộn nghiêm mặt, lập tức tự đoán ra tâm tư của ta. Nàng cười khanh khách lấy từ trên ghế đứng lên, đặt hông ngồi ở ta trong ngực, ôm cổ của ta làm nũng:"Biết rõ ta tại sao phải giúp hăn sao?"

"Không biết."

Ta không cười, nhưng là tức giận không đứng dậy. Đường Y Lâm thế nhưng mà rất ít cười nữ nhân, như vậy một cái thơm ngào ngạt nữ nhân ở ta trong ngực làm nũng, ta làm sao có thể tức giận?

Đường Y Lâm nói:"Kỳ thật La Tất cũng là bất đắc dĩ, hăn phải trù đến một số tiền lớn."

Trong nội tâm của ta cười lạnh, hăn trù tiền đâu có chuyện gì liên quan tới ta? Bất quá ngoài miệng hay là hỏi:"Vì cái gì trù tiền?"

Đường Y Lâm đột nhiên thở dài:"Hắn muốn trừ tiền cho Triệu Hồng Ngọc."

Ta chấn động, trong nội tâm hiện lên vô số ý niệm, ta đoán Đường Y Lâm nhất định không rõ ràng lắm ta cùng với Triệu Hồng Ngọc tầm đó chuyện đã xảy ra, cho nên làm bộ suy tư bỗng chốc, hỏi:"Triệu Hồng Ngọc cùng La tổng tầm đó có quan hệ gì?"

Đường Y Lâm bĩu môi:"Bọn hắn quan hệ trong đó người tự không hiểu. Triệu Hồng Ngọc vừa tới kt thời điểm, vẫn là Chu Cửu Đồng độc chiếm, về sau La Tất tham gia, hai nam nhân đã từng vì Triệu Hồng Ngọc ám đấu một thời gian thật dài. Về sau đồ Đại Duy vì nịnh nọt Chu Cửu Đồng, tự xui khiến Chu Cửu Đồng đem Triệu Hồng Ngọc giới thiệu cho Hà thư ký, Hà thư ký vừa thấy Triệu Hồng Ngọc tự ưa thích nàng. La Tất đương nhiên không dám cùng Hà thư ký đoạt, bất quá bí mật La Tất coi như tôn trọng chúng ta những này PR? Hắn ở điểm này cùng Chu Cửu Đồng, đồ Đại Duy có khác nhau, cho nên hắn cùng với công ty PR thư ký quan hệ cũng không tệ."

"Nói như vậy, La Tất lần này trừ tiền cho Triệu Hồng Ngọc là xuất phát từ trượng nghĩa ?"

Ta trên mặt nóng lên, ngẫm lại mình cũng cùng Triệu Hồng Ngọc từng có da thịt chi thân, trong nội tâm bao nhiêu có chút hổ thẹn. Nói thật, Triệu Hồng Ngọc trên người sáng kính tuyệt đối là nam nhân yêu nhất.

"Không tệ, cho nên ta thấy La Tất mở miệng cầu ta, ta cũng không muốn quá nhiều sẽ đem phòng ở thế chấp ."

Ta ê ẩm nói:"Người cũng rất trượng nghĩa sao?"

"Ghen tị phải hay là không?"

Đường Y Lâm nhàn nhạt cười cười, lập tức sâu kín mà thở dài:"Ai, tại kt ở bên trong chúng ta cái này mấy cái PR vận mệnh đều không sai biệt lắm, ta cùng với Triệu Hồng Ngọc càng tương tự. Trước kia đi theo La Tất chỉ là muốn tìm cái dựa vào, về sau được Hà Quân Thiết coi trọng, ta một cái con gái yếu ớt căn bản vô lực phản kháng, chỉ có nhẫn nhục chịu đựng. Ta hận chết cái này Hà Quân Thiết !""

Đường Y Lâm nói xong con mắt tựa đã mất đi sáng rọi, nước mắt có rơi ra đến dấu hiệu.

Ta tranh thủ thời gian an ủi:"Chuyện quá khứ cũng đừng có nói ra, chúng ta triển vọng tương lai. Về sau trừ ta ra, khả ngàn vạn đừng có lại tin tưởng nam nhân."

"Người có tốt như vậy?"

"Đương nhiên."

"Thật như vậy tốt, người nên buông tha La Tất. Ta biết rõ xào kỳ hạn giao hàng nguy hiểm, biết rõ áp lên phòng ở là một lần không có đường lui đánh bạc, nhưng ta vẫn còn muốn giúp hắn. Vô luận hắn thành công hay không, ta cuối cùng tính toán còn một mình hắn tình. Không có hắn, ta cũng sẽ không nhận thức người."

Ta mềm lòng : "Ngốc cô nương, có như vậy trả nhân tình đấy sao? Người biết người muốn bốc lên bao nhiêu phong hiểm? Người nếu như đã không có phòng ở, sẽ không có lòng trung thành."

Đường Y Lâm vũ mị cười nói:"Có người cho ta chỗ dựa, ta thì có lòng trung thành."

Ta nghe xong, âm thầm bội phục La Tất. Biểu hiện ra hắn vì người khác trượng nghĩa xào kỳ hạn giao hàng, thế nhưng mà hắn hay là cho mình lưu lại một đầu đường lui. Sở dĩ kéo Đường Y Lâm, Đái Tân Ni tham dự tiến

đến, chỉ sợ vạn nhất xào kỳ hạn giao hàng đã thất bại, có các nàng mấy cái nữ nhân làm đệm lưng, ta muốn trở mặt cũng sẽ sợ ném chuột vỡ bình.

Đường Y Lâm tuy khôn khéo giảo hoạt, nhưng đây chẳng qua là nữ nhân một điểm nhỏ thông minh mà thôi, cùng La Tất loại này mới bước chân vào giang hồ thủ đoạn so sánh với, quả thực gặp dân chơi thứ thiệt. Ta cũng không muốn nói toạc, chỉ là thử dài nói: "Bất kể thế nào nói, người cũng muốn nói cho ta biết La Tất ở nơi nào."

Ta lời còn chưa dứt, một người lung la lung lay mà theo đằng sau ta đi tới, cái này người thành linh tự là La Hoa? Hắc đồ bưng cả khuôn mặt, một thân mùi rượu, trong tay còn cầm một lọ rượu tây: "Ta, ta đã đến."

Đường Y Lâm theo ta trong ngực đứng lên, nhàn nhạt mà cười nói: "Tốt rồi, đàn ông các người sự tình nữ nhân chen miệng vào không lọt. Trung Hàn, giúp ta điểm tốt hơn ăn thứ đồ vật đưa đến 1018 số phòng, ta đói bụng rồi, cũng không muốn lại để cho chân chạm đất quá lâu."

"Tốt."

Ta gật gật đầu, đưa mắt nhìn Đường Y Lâm rời đi, ta chú ý tới trong tay nàng mang theo hai cái giày cao gót. Trời ạ, chẳng lẽ nàng không sợ dày lại thô ráp Ba Tư thảm sẽ mài xấu hai cái non nớt chân ngọc?

"Nàng thật đẹp."

La Tất nhìn qua Đường Y Lâm bóng lưng đại phun mùi rượu, còn đánh cho một cái rượu nấc.

"Chúng ta hay là thảo luận cái khác a."

Ta lạnh lùng nói.

"Tiểu Huệ cũng rất đẹp."

La Tất không chút nào để ý tới ta, hân hỉ lên bình rượu lại uống một khẩu rượu, đậm đặc mùi rượu tràn ngập tại cửa ta bốn phía. Nghe được La Tất nhắc tới Sở Huệ, của ta tức giận chỉ khí lập tức biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi, ta biết rõ vô luận như thế nào đền bù tổn thất La Tất, ta đều sẽ cảm giác được thẹn với hân. Tại cổ đại, giết cha đoạt vợ là lớn nhất cừu hận.

La Tất đột nhiên chăm chăm vào ta hỏi: "Trung Hàn, người trung thực nói cho ta biết, từ lần trước tại 'phòng cho tổng thống' sau, người cùng Tiểu Huệ có hay không phát sinh lần nữa quan hệ?"

Ta ngượng ngùng cười cười: "La tổng người có phải hay không say?"

La Tất nói: "Ta không có say, người muốn nói cho ta."

Ta ngừ khí cũng không kiên định mà trả lời: "Không có."

La Tất lớn tiếng nói: "Ta..... Ta không tin."

Ta có chút chột dạ: "Đã người không tin, vì cái gì còn muốn tới hỏi ta?"

"Ta muốn nhìn người có phải hay không biết nói lời nói thật. Này, người khẳng định chưa nói lời nói thật, người nhất định đi tìm Tiểu Huệ. Này, Trung Hàn lão đệ, ta thật không biết nói như thế nào người tốt, bên cạnh người mỹ nữ như mây, hiện tại lại có một cái Thiên Tiên tựa như Đường Y Lâm, người như thế nào còn không biết dừng? Dừng cả ngày chăm chăm vào lão bà của ta không phóng."

"Cát Linh Linh là đồ Đại Duy lão bà, người cũng không chăm chăm vào người ta lão bà không phóng sao?"

Ta gượng cười hai tiếng, đối với La Tất ngờ vực vô căn cứ, không thừa nhận cũng không phủ nhận. Bất quá ta như vậy hỏi lại, tựa hồ đã gián tiếp thừa nhận mình cùng Sở Huệ còn có liên quan.

La Tất say rượu ba phần tỉnh:"Cái kia bất đồng, ta cũng không có đem Cát Linh Linh đem tới tay, không tính toán gì hết."

Ta lạnh lùng nói:"Ít nhất linh hồn của người đã tà ác, đầu óc người ở bên trong đã có hạ lưu vô sỉ nghĩ cách."

La Tất chém xéo mắt say lời chờ xem ta:"Người cũng tà ác, người cũng vô sỉ hạ lưu."

Ta chờ dẫn gậy đầu:"Đúng vậy."

La Tất đột nhiên cúi người, thần bí mà hỏi thăm:"Tiểu Huệ có hai cái bí mật, người có muốn biết hay không?"

Ta lộ ra quái dị biểu lộ:"Muốn."

La Tất cất tiếng cười to:"Vậy người lại gọi nhân viên phục vụ cầm một lọ mã cha lợi."

Mật đường mỹ nhân bí mật đương nhiên không thể tùy tiện lại để cho người ngoài nghe được, ta ý bảo không xa nhân viên phục vụ. Nhân viên phục vụ đủ cơ linh, nhanh chóng quay người ly khai, trong nháy mắt tựa không thấy bóng dáng, ta qua loa La Tất:"Nhân viên phục vụ đi lấy rượu , người nói đi."

"Kỳ thật, Tiểu Huệ gia rất có quyền thế, đáng tiếc nàng quật cường cố chấp, vì ta cùng với người nhà trở mặt, lại không chịu hạ mình về nhà. Bằng không ta ở trên ninh thành phố đã sớm hô phong hoán vũ, cũng không cần thụ nhiều như vậy điều khí."

"Nha."

Ta âm thầm ngoài ý muốn, mặt ngoài lại một điểm phản ứng đều không có:"Một cái khác bí mật đâu này?"

La Tất giơ tay lên bên trong đích mã cha lợi "Ọt ọt" Uống một khẩu:"Mặt khác bí mật này không tốt mở miệng. Nắc..... Bất quá, người không phải người ngoài, nói trong nội tâm của ta cũng thống khoái."

"Ta đương nhiên không phải người ngoài."

"Tiểu Huệ đã từng nói cho ta biết, nàng một mực có với người trên giường nghĩ cách. Nàng nói nếu như tương lai muốn cùng một người nam nhân bên ngoài..., người nam nhân này nhất định là người."

"Đây không phải bí mật."

"Không tệ, đây không phải bí mật, bởi vì Tiểu Huệ đã đem nghĩ cách thay đổi thực hiện. Ta muốn nói bí mật là, Tiểu Huệ mang thai một tháng."

"À?"

Ta chấn động, tâm niệm cấp chuyển. Không phải là mang thai cốt nhục của ta a?

La Tất quát mạnh một khẩu trong tay mã cha lợi nói:"Khiếp sợ a? Nếu như còn chưa đủ khiếp sợ, như vậy ta cho người biết, tiếp qua chín tháng người có thể làm cha . Chúc mừng ah !" chúc mừng."

Ta trái tim nhanh nhảy ra khoang miệng , cổ nén kích động, ta hồ nghi nói:"Bí mật này thật muốn mệnh, có phải hay không là nghĩ ngơi bí mật? Có thể hay không nghĩ sai rồi?"

La Tất cười lạnh hai tiếng:"Ta không có say, loại này chuyện mất mặt ta không có chứng cứ rõ ràng cũng không cần phải hướng trên người mình dán."

Ta gật đầu thở dài:"Người bây giờ nhất định rất phần nộ."

La Tất lắc đầu:"Hoàn toàn trái lại, ta một chút cũng không phần nộ, thậm chí cả tức giận đều không có. Nếu như nói có chút ghen, ta đây thừa nhận."

Đây là nói mát sao? ta dở khóc dở cười:"Có chút không thể tưởng tượng nổi."

"Không có gì không thể tưởng tượng nổi . Từ lần trước tại 'phòng cho tổng thống' người cùng Tiểu Huệ đã làm về sau, Tiểu Huệ tự thập phần khẳng định mà nói cho ta biết, tương lai sẽ tiếp tục cùng người lui tới. Ta hỏi nàng vì cái gì, nàng nói nàng đã yêu người, nếu như muốn tại ta với người bên trong lựa chọn một người, nàng không chút do dự lựa chọn người, mặc dù là làm một chỗ tình hình bên dưới người đã ở chỗ không tiếc."

"Cái này....."

Ta mừng rỡ không thôi. Ngẫm lại Sở Huệ ngày hôm qua đủ loại dị thường, ta không khỏi bưng bình đại ngộ, trong nội tâm đau xót, càng muốn niệm cái kia một thân mật đường sắc da thịt.

La Tất tiếp tục uống rượu:"Ta lúc ấy rất thất vọng, không có một cái nào nam nhân nguyện ý chính mình thê tử yêu mến nam nhân khác."

Ta chợt dạ gật đầu phụ họa:"Ta có thể lý giải."

"Ngoài ý muốn chính là, chuyện xuất hiện chuyển cơ. Bởi vì người bị thụ vết thương do thương sinh tử chưa biết, Tiểu Huệ rơi vào đường cùng, hi vọng ly khai tại đây, đến một cái mơ đi cứng thậm chí nghĩ không đến địa phương."

Ta áy náy nói:"Người như cũ yêu lấy Tiểu Huệ."

La Tất thống khổ mà thở dài: "Đúng vậy, ta như cũ yêu lấy Tiểu Huệ, cho dù trong bụng của nàng hài tử thuộc về người khác, ta như cũ yêu lấy nàng. Nhưng là, ly khai tại đây còn phải nuôi dục một đứa bé cần rất nhiều tiền, vì vậy, ta liền nghĩ đến xào kỳ hạn giao hàng đánh cuộc một keo."

Ta hỏi: "Vì vậy người lừa gạt Đái Tân Ni cùng Đường Y Lâm, lợi dụng tên của các nàng tư khai mở ba cái giao dịch tài khoản xào kỳ hạn giao hàng."

La Tất cũng là sáng khoái: "Đúng vậy, ta thừa nhận."

Ta cười nhạt một tiếng: "Dù sao Đái Tân Ni cùng Đường Y Lâm đều toàn quyền ủy thác người. Nếu như kỳ hạn giao hàng có tiền lời, người tự độc chiếm tiền lời, vạn nhất bất hạnh xào thua lỗ, Đái Tân Ni cùng Đường Y Lâm sẽ trở thành kẻ chết thay."

La Tất cũng không phủ nhận: "Không tệ, ta lúc ấy là nghĩ như vậy. Nếu như người chết, ta tự nhiên sẽ nói cho Đái Tân Ni cùng Đường Y Lâm đem trách nhiệm đổ lên trên người của người, dù sao người chết xong hết mọi chuyện, nhiều tha thứ một ít tội danh cũng không sao cả. Nếu như người không chết, người tự nhiên sẽ nghĩ biện pháp đem lỗ lã điền lên, dù sao người có một số tiền lớn."

Ta cười khổ không thôi: "Ân, vận khí ta không tệ sống lại, nhưng chuyện cũng không có theo như ý nghĩ của người phát triển."

La Tất dửng dưng cười càng khó coi, hắt thở dài lại thán: "Đúng vậy a, người sống lại, Tiểu Huệ tự cải biến chủ ý không đi. Nàng không đi, ta mất hết can đảm, địa phương nào đều không muốn đi. Nhưng là vừa mới lại một cái nữ nhân tới tìm ta, nàng cần một số tiền lớn."

"Triệu Hồng Ngọc?"

"Đối với, Triệu Hồng Ngọc cũng muốn ly khai tại đây, vì vậy ta vừa nặng đốt ly khai tại đây nghĩ cách. Có thể cùng Triệu Hồng Ngọc mỹ nhân như vậy làm một đôi bỏ mạng bầu bạn, du lịch dị quốc tha hương cũng không phải một kiện uất ức sự tình, vạn nhất biến thành một đôi bỏ mạng uyên ương vậy thì đẹp hơn diệu ."

Ta lần này là thật tâm nở nụ cười:"Nghĩ cách mỹ diệu."

La Tất lại như cũ buồn khổ dục khóc:"Đáng tiếc, kỳ hạn giao hàng hay là xào thua lỗ. Trận này vận mệnh đánh bạc ta hay là thua cuộc, ta đời này tính toán Game Over , không tiếp tục thời gian xoay sở, sáu trăm triệu thiệt thòi không đầy đủ ta tại ngục giam nghỉ ngơi cả đời, ta hôm nay thăm nghĩ cầu Trung Hàn lão đệ giúp ta hai cái bề bộn."

"Người muốn ta như thế nào giúp người? Lần trước bốn trăm triệu, lần này sáu trăm triệu, ta chính là một tòa Kim Sơn cũng không giúp được người."

"Ta không cần người giúp ta điền thiếu hụt, ta chỉ muốn đem phòng của ta sản, ô tô cùng công ty cổ phiếu toàn bộ bán cho người. Người cho ta mượn một trăm triệu 5000 vạn, ta lấy đi giao cho Triệu Hồng Ngọc. Mặt khác, giúp ta chăm sóc tốt Tiểu Huệ, nội y của nàng điểm khả tự cấp tự túc, sẽ không cho người gia tăng gánh nặng, chỉ cần không cho Tiểu Huệ được người khác khi dễ là được."

"Người mỗi lần bị tráo, tài sản của người đều bị đóng kết, những vật này cả giấy lộn đều không bằng."

Ta cười lạnh.

La Tất lườm ta liếc, giải thích nói:"Yên tâm, những vật này toàn bộ tại Tiểu Huệ danh nghĩa, chúng ta tuy nhiên trên miệng lẫn nhau xưng vợ chồng, nhưng không vợ chồng danh tiếng, nàng tài sản sẽ không thụ liên quan đến."

"Ai."

Ta hít một khẩu khí, nghĩ thầm cùng hần đáp ứng La Tất, vì hần gom góp một trăm triệu 5000 vạn, chẳng đem hần vét lên đến, tuy nhiên lên giá mất một số tiền lớn, nhưng những cái...kia tiền tài bất nghĩa căn bản chưa đủ tiếc. Ta lại muốn thật lâu, chậm rãi nói:"Người sẽ không ngồi tù."

La Tất như giật điện ngừng đầu xem ta, dùng hần lão luyện đã đoán được ta trong lời nói ý tứ. Bất quá hần hay là cực lực mà áp lực nội tâm kinh hãi, run rẩy thanh âm hỏi:"Sẽ không?"

"Ân, người muốn cảm tạ một người."

Ta không biết là khóc hay là cao hứng.

"Cảm tạ ai?"

La Tất hỏi.

"Lý Hương Quân."

TỶ PHU VINH DỰ

Tiểu Thủ Chương
www.dtv-ebook.com

Chương 68: Quan Công trước mặt bán thiết chùy

Thành đông phần hoa so ra kém thành tây, bất quá thành tây đều có một phần yên lặng, ta giúp Quách Vình Nhân cùng Vương Di ở chỗ này mua lương tòa nhà phòng ở. Nhờ có ta một tháng trước kịp thời giao tiền đặt cọc, hôm nay bất động sản ngày càng ngày đề cao giá cả, cùng một tháng trước giá cả kém đâu chỉ gấp ba, thật sự là ứng câu kia "Đại nạn không chết tất có hậu phúc" tục ngữ.

Bởi vì lảng giềng mà cư, nhìn thấy Quách Vình Nhân tự nhiên sẽ nhìn thấy Vương Di. Hai cái mỹ nữ tỷ tỷ vận mệnh nhấp nhô, hôm nay cộng đồng có được ta người nam nhân này, các nàng có nhiều hạnh phúc ta không biết, ta chỉ hi vọng các nàng có thể lẫn nhau chiếu ứng, thật vui vẻ mà sống.

Hơn một tuần lễ không có gặp Vương Di, trong nội tâm của ta tràn ngập chờ đợi. Đối với bên người từng cái nữ nhân ta thủy chung tràn ngập nhiệt tình, đầu óc tưởng tượng lấy hai cái trần truồng thực nữ ở bên cạnh ta loay hoay hấp dẫn thân thể, của ta nhiệt huyết tựa sôi trào không bị cản trở, huống chi lén lút biết ơn người cảm giác có thể làm cho dự vọng của ta sinh ra khác thường biến hóa, ta lộ ra có chút lòng như lửa đốt.

Thật bất ngờ, vũ mị Quách Vình Nhân sớm đã ở nhà chờ, khả ta đã thấy không đến ngưỡng ngưỡng ngại ngại Vương Di, trong nội tâm không khỏi có chút thất lạc, nhưng lại không có ý tứ mở miệng hỏi Quách Vình Nhân. Quách Vình Nhân lão luyện khôn khéo, cùng ta một hồi hôn nồng nhiệt sau,

tự trợn mắt nhìn ta một cái:"Vương Di học tập thể hình vũ đi, cách nơi này không xa, nếu không ta hiện tại gọi nàng trở về?"

"Buổi tối còn đi học khiêu vũ?"

Ta có chút buồn bực.

"Đúng vậy a, nhảy mệt mỗi cũng tốt ngủ. Hiện tại tiểu Di không cần đi làm , cả ngày không có việc gì rất buồn bực , tăng thêm buổi tối thường xuyên mất ngủ, nàng chợt nghe ta khuyên đi học khiêu vũ, cái này đối với nàng thân thể cũng có chỗ tốt."

Quách Vịnh Nhân Ôn Nhu địa vị ta cởi bỏ áo sơ mi, ngón tay ngọc trải qua chỗ thân thể của ta thể đường cong cũng lỏa lồ đi ra. Chứng kiến không xa trên ghế sa lon đẹp để đó một bộ nam nhân áo ngủ, ta cái này không có đã kết hôn nam nhân đột nhiên đã có gia cảm giác, nhà ăn lên traten traten mùi đồ ăn, càng làm cho ta toàn tâm đạt được triệt để buông lỏng.

"Hay là nhân tử nghĩ đến chu đáo, không bằng buổi tối nhân tử cũng dạy ta nhảy nhót tập thể hình vũ được không?"

Ta ôm Quách Vịnh Nhân đẩy đà bờ hông ợ không ngừng xoa nắn, trong nội tâm nhớ thương lấy buổi tối tạo người vận động, vô luận như thế nào cũng phải đem tích góp từng tí một hai ngày tinh hoa toàn bộ đưa cho trước mắt cái này Đại tử tử.

"Buổi tối, ta còn muốn dạy người rất nhiều thứ."

Quách Vịnh Nhân đương nhiên nghe ra ta trong lời nói ý tứ, nàng vũ mị mà ngắt ta một thanh. Chờ ta quần dài rơi xuống đất, nàng ngăm lấy ta hờ ra hạ bộ nhìn lại xem. May mắn nàng bảo trì bình thản, không có tiến thêm một bước khiêu khích, mà là đem áo ngủ quần đưa cho tới, ta vận sức chờ phát động dục vọng mới có thể áp chế, nhưng như cũ không cách nào hành quân lặng lẽ.

"Nhàn tử, người mặc thành cái dạng này, ta không tâm tư học được, không bằng trước giáo giáo ta như thế nào gọi xuân."

Ta thử thăm dò bắt tay trượt vào Quách Vịnh Nhàn tạp dề ở bên trong. Không biết là cố ý hay là vô tình ý, Quách Vịnh Nhàn tạp dề như một mảnh trong suốt áo mưa, không chỉ có xem tới được mê người đường cong, còn xem tới được giữa hai chân Ấm Ảnh, ta đều nhanh chảy máu mũi .

"Đi người , chớ có sờ , uống nhanh canh đi."

Quách Vịnh Nhàn hờn dỗi lấy ngắt ta một thanh. Theo nàng nụ cười quý dị ở bên trong, ta bao nhiêu lĩnh ngộ ra nàng khát vọng.

Lôi kéo Quách Vịnh Nhàn tay đi vào trước bàn cơm, ta đối với một cái màu trắng bát sứ ở bên trong được súp đại cau mỳ:"Không uống có thể chứ?"

"Nghe lời, nghe lời."

Quách Vịnh Nhàn kéo ta tọa hạ : ngồi xuống, đem đen nhánh được súp phóng tới ta trước mặt.

"Úc, nhàn tử, kỳ thật ta không cần uống những vật này cũng có thể cho người con để tốt."

Ta quay đầu, sắc híp mắt híp mắt mà chăm chăm vào Quách Vịnh Nhàn tạp dề ở bên trong xuân quang.

Quách Vịnh Nhàn cố ý đem bộ ngực đầy đặn run lên bỗng chốc:"Ah, có lợi hại như vậy?"

Ta dùng sức gật gật đầu:"Có."

Quách Vịnh Nhàn hé miệng cười mắng:"Hừ, có muốn biết hay không người dì cùng ta nói cái gì đó?"

Ta tâm phanh phanh trực nháy, vội hỏi: "Nhàn tỳ, người nói mau."

Quách Vịnh Nhàn vẫn còn cười: "Uống trước súp."

"Tốt."

Ta lớn tiếng ứng một câu, bưng lên bát sứ "Ọt ọt, ọt ọt" Vài cái đem một chén lớn được súp toàn bộ tiêu tán diệt sạch sẽ. Lau đi khóe miệng súp dấu vết, ta lo lắng hỏi: "Ta dì nói gì đó?"

Quách Vịnh Nhàn dùng hai cây ngón tay ngọc sờ sờ của ta sống mũi: "Người dì nói, người vừa ra viện không lâu, thân thể còn rất yếu yếu."

Ta xấu hổ đến cực điểm: "À?"

Quách Vịnh Nhàn hưng phấn mà gật gật đầu, một đôi mê người con mắt đột nhiên bắn ra chói mắt hào quang: "Ta đoán người dì nói lời này tựa là ám chỉ ta thiếu giày vò người. Nói một cách khác, người dì biết rõ ta với người quan hệ, nhưng nàng cũng không có mắng ta."

"Dì còn hỏi cái gì?"

Ta sớm biết như vậy dì cơ trí, cho nên cũng không có như Quách Vịnh Nhàn hưng phấn như vậy.

"Yên tâm, người cùng Tiểu Quân chuyện người dì không vấn đề, ta cũng không có lộ ra cái gì ý. Ta nghĩ các người sự tình nhất thời nửa khắc còn có thể giấu diếm được người dì, nhưng giấy thủy chung bao bất trụ hỏa, người xem Tiểu Quân nhìn người ánh mắt..... Ai, ta dám khẳng định, người nhất định lừa không được người dì."

Quách Vịnh Nhàn thở dài một hơi. Y - www.

"Vậy làm sao bây giờ?"

Ta buồn rầu không thôi.

"Ta có biện pháp."

Quách Vịnh Nhân hì hì cười cười, rất quỷ dị mà hướng ta nháy mắt mấy cái.

"Biện pháp gì, nhàn tử nói mau."

Ta kinh hỉ vạn phần, Quách Vịnh Nhân cá tính ôn trọng sẽ không nói lung tung, nàng nói có biện pháp tựu nhất định có biện pháp, ta kích động được giống như đào được đại bảo tàng.

"Muốn ta nói có thể, bất quá người phải đáp ứng ta một cái yêu cầu."

Quách Vịnh Nhân trong mắt lần nữa chớp động chói mắt hào quang.

Ta biết rõ nàng có thôi miên thủ đoạn, cho nên tập trung tư tưởng suy nghĩ tĩnh khí, không cùng nàng chống lại mắt.

"Tựu là mười cái, 100 cái yêu cầu ta cũng đáp ứng."

Ta lớn tiếng nói.

"Tốt."

Quách Vịnh Nhân đột nhiên triển khai hai tay ôm cổ của ta, sâu kín mà thở dài: "Hôm nay, ta cùng với hãn xử lý ly hôn thủ tục."

Ta nghe xong, trong nội tâm phun lên cảm giác áy náy. Chia rẽ nhà người ta định không phải ta loại này đây hứa hẹn thanh niên nguyện ý làm chuyện, bất quá đã đến trình độ này, ta cũng chỉ có thể an ủi Quách Vịnh Nhân.

"Đều là ta không tốt, nhàn tử phải hay là không trong nội tâm rất khó chịu?"

"Khó chịu là có chút, ta cùng Sùng Văn sinh sống hai mươi năm, tình cảm của chúng ta gần đây rất tốt, tương kính như tân."

Quách Vịnh Nhàn tại tai ta đóa nỉ non, này sẽ nàng tựa như một cái bị thương tiểu nữ nhân. Ta không cần nhìn đã biết rõ nàng khóc, trong nội tâm ấy náy cảm càng ngày càng mãnh liệt.

"Người không cần áy náy, đây là Thiên Ý. Từ khi chúng ta phát sinh quan hệ sau, ta cùng với Sùng Văn duyên phận đã đến cuối cùng. Ta có thể không có sinh hoạt tình dục, nhưng ta không thể không có con của mình, ta một mực mong tưởng có một đồng lớn hài tử."

Ta vội vàng an ủi:"Ân, chúng ta đây tựu sinh mười cái, tám cái."

Quách Vịnh Nhàn "PHỤT" Một tiếng nhõng nhẽo cười, vô hạn nhu tình nói:"Ta chỉ muốn một cái tựu thỏa mãn, nếu có hai cái vậy thì rất tốt."

Ta vuốt vuốt Quách Vịnh Nhàn cặp lông mày đầy đặn:"Chúng ta đây tranh thủ thời gian cố gắng."

"Vân...vân đợi một tý, ta còn chưa nói ra ta yêu cầu sự tình."

Quách Vịnh Nhàn ngăn lại ta sờ loạn hai tay, một đôi lê hoa đái vũ đôi mắt hoảng sợ mà xem ta.

Ta cười xấu xa:"Chuyện gì? Nhàn tử cũng đừng khách khí nói thẳng. Nói xong, chúng ta tựu sanh con đi."

"Sùng Văn muốn gặp gặp người."

Quách Vịnh Nhàn xem ta nói ra.

"Cái này..... Cái này..... Tốt, gặp chỉ thấy."

Ta do dự một lát, hay là cố lấy dũng khí, tối đa lại để cho vị này Quách Vịnh Nhân chồng trước đánh mảy quỳ.

Quách Vịnh Nhân có chút khẩn trương:"Hắn nói..... Hắn nói, hắn muốn nhìn chúng ta....."

Ta rất nghi hoặc hỏi:"Xem chúng ta cái gì?"

Quách Vịnh Nhân gục đầu xuống:"Xem chúng ta làm chuyện kia....."

"Làm..... Cái gì?"

Ta chấn động, hỏi lại:"Làm chuyện gì?"

"Tự là trên giường làm một chuyện nha !" ô, nếu như người không muốn quên đi, chỉ là Sùng Văn đời này đều không có cầu qua ta."

"Hắn cầu người?"

"Ân, hắn nói, hắn cả đời này chỉ còn lại như vậy một cái nguyện vọng."

"Ai, được rồi."

Ta lớn tiếng nói:"Nhưng hắn chỉ có thể nhìn, không cho chạm vào người. Các người đã ly hôn , người Quách Vịnh Nhân bây giờ là nữ nhân của ta."

"Sùng Văn muốn chạm bồng chốc cũng vô dụng, dù sao hắn như thế nào đều không có biện pháp, tối đa tự là sờ bồng chốc. Nếu như hắn muốn sờ, tự..... Tự lại để cho hắn sờ bồng chốc á! ta đều cùng cái kia sao nhiều năm vợ chồng , cái này ngoặt có lẽ hắn thoáng cái ngoặt không đến."

"Cái này....."

"Người không đáp ứng, cũng đừng nghĩ biết rõ như thế nào đối phó người di phương pháp, hừ."

Quách Vịnh Nhân đã kéo xuống mặt, bất quá nàng đã nhìn ra ta hơn phân nửa sẽ đồng ý.

"Ách, ta tuyệt không tiếp nhận người khác uy hiếp."

Ta hiên ngang lăm liệt nói hết, Quách Vịnh Nhân thân thể lập tức cứng ngắc, ta nhìn không được ôn nhu cười xấu xa: "Đương nhiên, nhân tử yêu cầu ngoại lệ."

"Ta bóp chết người, ta bóp chết người, người dám lấy ta làm hầu tử đùa nghịch? Ta bóp chết người, ta bóp chết người."

Ta cười to, tiếp nhận Quách Vịnh Nhân uy hiếp đồng thời, cũng tiếp nhận nàng như mưa rơi ý nghĩ - yêu thương. Đây là rất kỳ quái hứa hẹn, hứa hẹn lại để cho Quách Vịnh Nhân chông trước xem ta cùng Quách Vịnh Nhân ân ái. Yêu cầu này làm cho ta có cổ xúc động, dương vật của ta cứng rắn giống như căn đại ống sắt.

Các loại Quách Vịnh Nhân đánh một mồi, ta vuốt ve nàng bóng loáng bụng dưới, chỗ đó có một cái đầu ngón út lớn nhỏ khuyết điểm nhỏ nhất, ta hồ nghi nói: "Nhân tử, đã người người yêu không cách nào làm chuyện này, người dưới rốn vết sẹo là như thế nào thu được đi hay sao?"

Quách Vịnh Nhân sáng giọng: "Đây là cắt bỏ ruột thừa lưu lại, bằng không thì người cho rằng là sanh nở bằng cách mổ bụng sao? đáng giận."

Ta cười to: "Ha ha, người không biết không tội."

Quách Vịnh Nhân không thuận theo không buông tha: "Khi còn bé được viêm ruột thừa, đau chết !" đành phải khai đao cắt bỏ. Nếu như là sanh con

lưu lại , vết sẹo sẽ nhỏ như vậy sao? thật là ngu ngốc !" nói sau người đi vào thời điểm còn có lòng cảm giác?"

Ta liên tiếp gật đầu:"Một chút cũng không buông thả, nhanh được rất !" như Tiểu Quân cái kia dạng nhanh, cầm xuống đi vào tỳu muốn bắn."

"Còn nói sao !" người lần thứ nhất bỏ vào, thực đem ta tưởng chết ."

"Ta khả nhớ rõ Vịnh Nhân tử là hô thoải mái ."

"Nói vậy, ta bóp chết người, bóp chết người....."

Không ai Sùng Văn là một cái tiêu chuẩn quân nhân, mày rậm mắt to, khuôn mặt gầy nhưng góc cạnh rõ ràng, xem xét cũng biết là rất kiên cường nam nhân. Hơn năm mươi tuổi, thân hình như cũ thẳng tắp mà ngồi ở trước mặt của ta, ánh mắt của hắn như đao, ta chỉ có thể trở về tránh ánh mắt của hắn, cực kỳ mất tự nhiên cảm giác để cho ta trong nội tâm có chút hối hận, may mắn Quách Vịnh Nhân ứng phó vừa vặn. Tuy nhiên vừa rời hôn, nhưng nàng hay là trái một câu lão Mạc, phải một câu lão Mạc, còn nhiều lần mà giúp không ai Sùng Văn đĩa rau.

Nhưng không ai Sùng Văn một ngụm đồ ăn đều không ăn, chỉ là uống rượu.

"Cái này rượu xái rất liệt, Sùng Văn ca hay là uống chậm một chút."

Ta cũng không biết ai là chủ, ai là khách, xấu hổ cảm giác một mực không có biến mất qua. Rơi vào đường cùng, ta đầu tiên đánh vỡ trầm mặc.

"Hô ta lão Mạc có thể."

Không ai Sùng Văn trầm giọng nói.

"Tốt, đến, ta kính Sùng Văn ca một ly. Không phải bởi vì người là nhân tử người yêu, mà là kính một người lính."

Ta giờ lên chén rượu làm lớn một ngụm.

"Người ưa thích quân nhân?"

"Ta cũng là quân nhân gia thuộc người nhà."

"Nữ nhân của ta tìm một người lính gia thuộc người nhà, trong nội tâm của ta cũng tốt thụ chút ít, chỉ là không thể tưởng được còn trẻ như vậy."

Không biết vì sao, không ai Sùng Văn lợi hại ánh mắt biến mất. Hắn lại uống xong một bát lớn rượu xái, ta vội vàng đem bình rượu đoạt trong tay, vì không ai Sùng Văn lại rót đầy một ly.

"Hảo hảo đối với nhỏ nhàn."

Người khác nói những lời này, ta nhất định cho rằng như trong phim ảnh lời kịch, nhưng không ai Sùng Văn nói ra những lời này lúc lại bao hàm cảm tình, ta tin tưởng đó là hẳn thiệt tình lời nói.

"Sùng Văn ca....."

Ta cũng uống hai chén, tích tại huyết dịch rượu cồn lớn mạnh lá gan của ta, ta cuối cùng cảm thấy không ai Sùng Văn đề yêu cầu quá quái dị.

Không ai Sùng Văn phát phát tay, ngăn lại ta nói tiếp: "Người cái gì đều đừng nói, ta biết rõ người muốn nói cái gì. Ta là ở trên chiến trường bị thương, cho nên không oán không hối. Bị thương thời điểm, ta chỉ là cái sững sờ tiểu tử, đừng nói cùng nữ nhân trên giường, mà ngay cả tay của nữ nhân đều không có chạm qua. Nhỏ nhàn cùng ta hơn hai mươi năm, đối với nhỏ nhàn mà nói nhất định là ác mộng. Bây giờ trở về nhớ tới, ta cảm thấy được từ mình quá ích kỷ, thực vì nhỏ nhàn tốt, nên sớm chút làm cho nàng mặt khác tìm người gia. Ai, may mắn hiện tại gắn liền với thời gian không muộn, nhỏ nhàn còn rất tuổi trẻ, rất đẹp, cả người còn trẻ như vậy mọi người ưa thích nàng, đủ thấy mị lực của nàng. Tuy nhiên chúng ta ly hôn ,

nhưng trong nội tâm của ta mảnh đất kia vĩnh viễn lưu cho nhỏ nhàn. Ta chỉ hy vọng có thể thấy tận mắt nhỏ nhàn là như thế nào động phòng , thấy tận mắt một lần ta âu yếm nữ nhân đạt được thỏa mãn bộ dạng."

Không ai Sùng Văn tại ta chỉ ngây ngốc mà nghe thời điểm, nắm lên trước mặt chén rượu ngửa đầu uống cái tinh quang:"Lý Trung Hàn, người đã là quân nhân gia thuộc người nhà, vậy thì đừng lễ mễ , thẳng thắn chút, đồng ý hay là không đồng ý?"

"Cái này..... Được rồi."

Ta xấu hổ tới cực điểm.

"Tốt, ta đã cầm cái này phòng ở cái chìa khóa. Hiện tại ta đi ra ngoài rồi rảnh sáng ngời một hồi, không phá hư tại đây hào khí, các người không cần cố kỵ ta."

Không ai Sùng Văn đứng lên, sai bước mà đi ra khỏi cửa, ta cùng Quách Vịnh Nhàn không khỏi hai mặt nhìn nhau.

"Vịnh Nhàn tỷ, ta cứng rắn không đứng dậy."

Ta thở dài một hơi, nghĩ thầm không ai Sùng Văn nói không cố kỵ tự không cố kỵ sao?

"Thật sự? Ta nhìn xem."

Quách Vịnh Nhàn giật mình mà búng của ta quần ngủ, đem ta nhuyển nằm sấp nằm sấp nhục hành nằm trong tay.

"Ý của ta là, Sùng Văn ca ở bên cạnh có lẽ sẽ cứng rắn không đứng dậy."

Ta cười khổ không thôi.

Quách Vịnh Nhân giận dữ: "Phi, làm ta sợ kêu to một tiếng !" nếu bảo bối của người tại trên tay của ta cứng rắn không đứng dậy, người dì nhất định sẽ giết ta."

"Sùng Văn ca là thực nam nhân, ta rất kính nể hân, người là nữ nhân của hân, ta không dám khi dễ người rồi. Úc, Vịnh Nhân tử, người..... Úc, muốn hàm tửu hàm sâu điểm."

Ta vẫn còn phiền muộn, Quách Vịnh Nhân lại mở ra khêu gợi miệng rộng ăn thịt của ta hành.

Mềm mại đầu lưỡi một hồi xoay tròn, cái kia nhuyển nằm sắp nằm sắp nhục hành lập tức biến thành cực lớn côn thịt, gân xanh vờn quanh, quy đầu cứng rắn trướng, một bộ dữ tợn bộ dạng. Quách Vịnh Nhân nhổ ra côn thịt, trên mặt thối qua một mảnh Hồng Vân.

"Còn nói cứng rắn không đứng dậy? Đây là cái gì?"

Quách Vịnh Nhân nắm côn thịt nhẹ nhàng vuốt, khí tức của ta đã đục ngầu.

"Nhân tử, ta..... Ta muốn."

Ta đáng thương mà nhìn xem Quách Vịnh Nhân.

Quách Vịnh Nhân hé miệng cười trộm: "Muốn có thể. Bất quá đợi lát nữa Sùng Văn nhìn xem, người cũng muốn động."

"Động tự động."

Ta hét lớn một tiếng, đánh về phía Quách Vịnh Nhân. Nàng tuy nhiên đầy đà, nhưng ta vẫn là đem nàng ôm lấy đến, đi về hướng phòng ngủ.

Mềm mại Simmons lên, Quách Vịnh Nhân sướng được đến lại để cho nhân tâm nhảy, rất tròn núp vú như chín mọng mật đào đồng dạng mãnh

liệt mà hấp dẫn ta, ta vừa há miệng cắn xuống đi, bên hông đã bị tuyết trắng hai chân bàn ở. Ta rất tự nhiên mà đặt ở Quách Vịnh Nhân trên người, không chỗ ẩn núp đại nhục bồng o0o đành phải khắp nơi loạn chui, rất không xảo tiến vào một cái ôn hòa lỗ thịt, lỗ thịt bốn phía lầy lội, còn tản mát ra dâm mỹ mùi.

"Ah, Trung Hàn, chỗ đó tốt sướng."

Ôm cổ của ta, Quách Vịnh Nhân vận vẹo đẩy đà phần eo, như xà đồng dạng, ta chính là đặt ở trên người nàng, nàng cũng có thể vận vẹo. Ta sợ hãi thán phục eo của nàng bùng lực lượng, ghé vào thịt thân thể thân thể lên cảm giác đặc biệt thoải mái, nếu như không phải lỗ thịt truyền đến có chứa cảm giác áp bách hấp lực, ta thật sự khê động cũng không muốn động.

"Vịnh Nhân tử, thật chặt ờ, ta..... Ta muốn bắn."

"Người không muốn người dì ngày mai biết rõ người cùng Tiểu Quân chuyện, tự tối nay bắn."

Quách Vịnh Nhân nửa khép con mắt nhắm ta liếc, đẩy đà hai chân lặng yên theo cái hông của ta chảy xuống, lỗ thịt gấp gáp cảm rồi đột nhiên biến mất hơn phân nửa.

Ta giận dữ, hung hăng mà bắt lấy hai cái vú lớn xoa lấy:"Quách Vịnh Nhân, người uy hiếp ta, hôm nay ta muốn làm đến người cầu xin tha thứ."

"Ân, cái kia còn không mau động? Ân, tốt sướng."

Quách Vịnh Nhân lại bắt đầu vận vẹo nàng đẩy đà phần eo, chỉ là không có nàng hai chân áp bách, ta trở nên thông dong. Cong người lên thế, triều đình của ta mất hồn lỗ thịt khởi xương mãnh liệt tiến công.

"Ba ba ba....."

"Ân ah, Ân..... Ân..... Ân....."

Dâm đang thanh âm vờn quanh lấy phòng ngủ, ta dần dần say mê, lập tức vong ngã, cực lạc cảm giác để cho ta nhớ không nổi bất cứ chuyện gì, chỉ biết là lay động, đút vào. Quách Vịnh Nhân kịch liệt mà đáp lại ta, ta không thể không trở nên thô lỗ hạ lưu, ngậm lấy bồ đào giống như núp vú, ta đem một ngón tay với vào Quách Vịnh Nhân trong miệng, nàng không hề cố kỵ mà mút vào, tựa như thối hấp dương vật của ta đồng dạng.

"Ta muốn làm đến người cầu xin tha thứ, người cái này dâm phụ !"
Quách Vịnh Nhân, người là dâm phụ sao? mau nói cho ta biết."

"Không phải, ta không phải dâm phụ, ta chỉ ưa thích câu dẫn người. Ah !" ta một mực tựa muốn câu dẫn người. Ah !" thật thoải mái, tốt hữu lực !""

Quách Vịnh Nhân dâm mỹ tiếng gào để cho ta huyết mạch sôi trào. Ta cuốn thân thể của nàng, đem nàng như mẫu cầu đồng dạng đặt ở dưới thân, côn thật lần nữa tiến vào thân thể nàng lúc, tiếng kêu của nàng càng bén nhọn.

"Cho người lão công bị vợ ngoại tình, còn nói không phải dâm phụ. Ta làm chết người, làm chết người..... Cầu xin tha thứ a, cầu xin tha thứ ta hãy bỏ qua người."

"Ah ah ah !" Trung Hàn, chơi ta, dùng sức chơi ta."

"Mau nói cho ta biết, người trả lại cho người nam nhân nào chơi qua?"

Ta ghé vào Quách Vịnh Nhân thịt thịt trên người, ra sức mà đút vào mật huyết của nàng. Vãnh lên được lão Cao bờ mông được ta vô tình mà phát, tuyết trắng mông thịt lên đã đỏ rùng rục một mảnh, nhưng ta một khắc cũng không thể rời đi. Đối phó Quách Vịnh Nhân như vậy thực nữ, làm cho nàng trở lại kính đến, sẽ không dứt, rất khó lại chinh phục.

Phi thường ngoài ý muốn, không ngừng rên rỉ Quách Vịnh Nhân lại lớn tiếng thừa nhận: "Ah, ta, ta lão công đồng sự chơi qua ta."

"Cái gì?"

Ta chấn động, một bên rút ra đút vào một bên giận dữ hỏi: "Người lão công đồng sự là như thế nào làm người hay sao? nói mau."

Quách Vịnh Nhân thở hồng hộc mà nhớ lại: "Người nợ tới nhà của ta tìm ta lão công, ta thấy lão công không tại tựu câu dẫn hãn, người nợ tựu sờ ta. Ân, sau đó tựu cười quần của ta."

"Sau đó thì sao?"

"Sau đó tựa như người bây giờ làm như vậy ta."

"Đồ đặc của hãn lớn không lớn?"

"Đại, rất lớn, rất thoải mái."

"Người cái này dâm phụ, ta làm người !" nhìn người còn câu dẫn nam nhân, về sau làm vợ của ta, chẳng phải là cho ta bị vợ ngoại tình? Ta làm chết người !""

"Ah !""

Ta nổi điên mà đút vào Quách Vịnh Nhân, cảm giác tựa như lão bà của mình câu dẫn nam nhân, lửa giận trong lòng trùng thiên, cũng không hề lưu tình, thâm nghĩ hung hăng trừng phạt nàng.

Nhưng vào lúc này, ta nghe được cửa phòng ngủ bên cạnh hét lớn một tiếng: "Người cái này xấu nữ nhân, người câu dẫn ai? Phải hay là không Triệu Đạt khánh?"

Ta quay người nhìn lại, chẳng biết lúc nào không ai Sùng Văn đã đứng tại cạnh cửa, hấn trợn lên hai mắt, trong mắt cơ hồ phun ra lửa.

Đây là có chuyện gì?

Ta vẫn còn trong lúc khiếp sợ, không ai Sùng Văn lại một cái bước xa xông lại gào thét: "Người cái này nát nữ nhân, rõ ràng câu dẫn Triệu Đạt khánh !" Triệu Đạt khánh là chiến hữu của ta, con mẹ nó người câu dẫn ai cũng có thể, tựu là không thể câu dẫn Triệu Đạt khánh !" người cái này hàng nát, vô sỉ !""

Giận không kèm được không ai Sùng Văn tựa hồ còn muốn nhảy lên giường lớn, ta tuy nhiên thất kinh, nhưng tuyệt không có thể làm cho hấn xằng bậy.

Vừa định đứng dậy ngăn cản, Quách Vịnh Nhân lại ôm lấy ta than nhẹ: "Hay là cứng rắn không đứng dậy. Ta nói lời như vậy tựu là cố ý kích thích hấn, hấn hay là cứng rắn không đứng dậy, xem ra ta cùng hấn thật sự không cách nào cứu vãn."

"Cái gì? Người cố ý nói?"

Ta chấn động, nhìn về phía không ai Sùng Văn, hấn cũng vẻ mặt ngạc nhiên.

Quách Vịnh Nhân thở dài một tiếng: "Sùng Văn, đây là bác sĩ nói kích thích liệu pháp, cũng là duy nhất không có ở trên người của người áp dụng qua trị liệu thủ đoạn. Trước kia ta đã từng muốn dùng loại phương pháp này đến trị liệu người bệnh gì, nhưng người chính trực cương liệt, cho nên ta một mực không dám dùng. Hôm nay ta thừa dịp người đang rình coi, thừa dịp chúng ta vừa giải trừ hôn nhân quan hệ, ta quyết định thử một lần, đây là ta đối với người vượt ve một tia hi vọng cuối cùng. Ta..... Ta như cũ lưu luyến chúng ta hơn hai mươi năm cảm tình, ta cỡ nào hi vọng chúng ta có

thể như người bình thường đồng dạng sinh hoạt . Nhưng tiếc, thật đáng tiếc, người hay là cứng rắn không đứng dậy."

Không ai Sùng Văn sững sờ, cuồn nộ tâm dần dần làm lạnh xuống. Hắn hai mắt trừng mắt chúng ta kết hợp hạ thế, cương nghị trên mặt hiển thị rõ sa sút tinh thần:"Thì ra là thế."

Quách Vịnh Nhân mang theo vô hạn áy náy, nhỏ giọng hỏi:"Sùng Văn, tương lai ta nếu là có hài tử, người hỗ trợ lấy cái tên. Họ, tự nhiên là họ Lý, danh tự liền từ người lấy. Nếu như người nguyện ý, ta tự lại để cho hài tử nhận thức người làm cha nuôi, không biết người có nguyện ý hay không?"

Không ai Sùng Văn mày rậm mở ra, âm đạm ánh mắt sáng lại ám. Gặp Quách Vịnh Nhân rất chờ mong bộ dạng, hắn chờ dẫn gật đầu:"Ta còn có thể không nguyện ý sao? rất tốt, rất tốt, ta rất nguyện ý, hài tử sinh hạ đến nhất định phải nói cho ta biết, không quấy rầy các người ."

Nói xong cũng âm đạm quay người, cho dù có nhỏ máu giống như thất lạc, nhưng hắn ly khai lúc thân hình như trước thẳng tắp.

Gió đêm từ từ thổi tới, đem ta trường nóng đầu dần dần thổi lạnh. Nhìn ra xa sáng tỏ bầu trời đêm, tai nghe đứt quãng thút thít nỉ non, ta thở dài:"Hài tử họ không ai cũng chưa hẳn không thể, tương lai hẳn già rồi, cũng có đứa bé chiều cố hẳn."

"Cái này đối với hài tử không công bình, hay là nhận thức cha nuôi thì tốt rồi. Đem người dì nhận thức kết thân mẹ, nàng lúc đó chẳng phải đối với người rất tốt? Tin tưởng tương lai người dì, dưỡng già rồi, người cũng sẽ chiều cố hai người bọn họ lão nhân gia."

"Nói cũng đúng, hay là của ta Quách đại thư ký biết chuyện lý. Đừng khóc, phía dưới còn rất ấm ướt, bằng không chúng ta lại tiếp tục?"

Ta thò tay vừa sờ, gập đồng cỏ và nguồn nước rậm rạp tam giác khu vực như cũ lầy lội, đại nhục bỗng o0o như trước cử bỗng, liền nghĩ đến như thế nào an ủi Quách Vịnh Nhân phương pháp.

Quách Vịnh Nhân lau một cái nước mắt:"Hừ, ta té muốn hỏi người một sự kiện."

Ta ôn nhu nói:"Đừng khách khí."

Quách Vịnh Nhân ánh mắt rất quỷ dị:"Vì cái gì vừa rồi ta cố ý nói câu dẫn Sùng Văn chiến hữu lúc, đồ đạc của người như thế nào đặc biệt cứng rắn, đặc biệt thô?"

Ta lại càng hoảng sợ:"Cái này..... Có việc này?"

Quách Vịnh Nhân cười lạnh không thôi:"Giả ngu phải hay là không?"

Ta bất đắc dĩ, đành phải thừa nhận:"Có thể là người nói dối ngay cả ta cũng đã kích thích."

Quách Vịnh Nhân quỷ dị mà xem ta, ánh mắt của nàng vừa lớn lại mỉ, con người của nàng có thâm bất khả trắc lỗ đen:"Nói dối sao? chẳng lẽ người tự khẳng định ta không có câu dẫn Sùng Văn chiến hữu?"

"Nhàn tử."

Ta liếm lấy thêm khô ráo đầu lưỡi, một cổ vô danh dục hỏa tại thiêu đốt.

Quách Vịnh Nhân tiếp tục cười lạnh:"Ta không có câu dẫn Sùng Văn chiến hữu làm sao biết đồ đạc của hã rất lớn?"

"Đừng nói nữa, nhàn tử, ta sẽ sát nhân ."

Ta đột nhiên trở nên rất tàn nhẫn, ngoại trừ vô danh dục hỏa bên ngoài, còn có lửa giận vô danh, hai cổ hỏa diễm đan vào cùng một chỗ, ta chỉ có

thể thân bất do kỷ.

"Kỳ thật không phải ta câu dẫn Sùng Văn chiến hữu, mà là Sùng Văn chiến hữu lừa giỡn ta, câu dẫn ta, hãnh thường xuyên kiểm soát sờ thân thể của ta, sờ cái mông của ta, sờ dưới mắt ta mắt, đồ đạc của hãnh hoàn toàn chính xác rất lớn....."

Trong tai không minh, thần hồn du đãng, Quách Vịnh Nhân theo như lời mỗi một câu cũng như một sợi cương châm, đâm vào của ta cốt tủy, đâm thủng linh hồn của ta, mất đi lý trí ta Cuồng Bạo mà nhào tới: "Người cái này nát nữ nhân, rõ ràng câu dẫn Triệu Đạt khánh !" Triệu Đạt khánh là chiến hữu của ta, con mẹ nó người câu dẫn ai cũng có thể, lại không thể câu dẫn Triệu Đạt khánh !" người cái này hàng nát !" vô sỉ, ta làm chết người !" làm chết người cái này tiện nữ nhân."

"Ah ah ah....."

* * * * *

"Oa, đại lão bản hôm nay trở về được thực sớm."

Vừa đi vào gia môn, Tiểu Quân hai cái bím tóc sừng dê tử tử làm tâm tình của ta vui sướng rất nhiều. Nàng vênh lên một đôi phẫn nộ bấp chân, tựa ở trên ghế sa lon xem tivi.

"Mẹ đâu này?"

Ta hỏi.

"Còn chưa có trở lại. Hừ, các người đem một cái xinh đẹp tiên nữ cô linh linh mà để ở nhà, vạn nhất có sắc lang đến, các người đã biết rõ sai rồi."

Tiểu Quân chi lên cánh tay, theo trước mặt một bao khoai tây trong phim kẹp ra một mảnh ném vào trong miệng. Cái miệng nhỏ nhắn quá nhỏ, chỉ có thể cắn khoai tây phiến một góc. Gặp ta vô tình, nàng cái miệng nhỏ nhắn khép lại, hương giòn khoai tây phiến vỡ ra, mất đến khắp nơi đều là.

"Uy, chú ý vệ sinh được không? Thiếu người hay là 3000 mọi người so ra kém thối Hương Quân, sắc lang đã đến, cũng đúng người không có hứng thú."

Ta tức giận mà đem trong nội tâm phiền muộn phát tiết tại Tiểu Quân trên người.

"Lý Trung Hàn, mày lỳ. Nhận thức người mười tám năm , người hôm nay là lần đầu tiên mắng ta, lần thứ nhất nói ta là thối Hương Quân, tốt, ngày mai ta, tự, quay trở lại, gia."

Tiểu Quân dẹp lên cái miệng nhỏ nhắn, đây là muốn khóc mãnh liệt tín hiệu.

Ta dùng sức vỗ bồng chốc đầu, trong nội tâm mắng to chính mình là ngu ngốc, chính mình tại bên ngoài bị ủy khuất, cũng không thể về nhà tìm Tiểu Quân phát tiết nha !" đi nhanh lên tiến lên, ôm lấy Tiểu Quân lớn tiếng nói xin lỗi:"Thực xin lỗi, thực xin lỗi, hôm nay một đại đội cảnh sát tới công ty quấy rối, đem ca khiến cho chóng váng đầu não trưởng, mới vừa nói nói bậy . Tiểu Quân ngàn vạn đừng nóng giận, ngày mai ca mang người nhìn biệt thự, lần trước người không phải mua năm tràng biệt thự sao? nghe nói chỗ đó có một đầu sông, nước sông rất thanh, tuyệt đối có thể bơi lội. Ah, Tiểu Quân tỷ tỷ rất lâu không có luyện, có thể hay không du được so ca chậm?"

"Hừ, chê cười, Quan lão gia trước mặt bán thiết chùy, mất mặt xấu hổ !" một km, ta cho người trước du năm phút đồng hồ lại truy, người cũng là thua."

Tiểu Quân hướng ta dựng lên một căn trảng trảng mềm mềm ngón tay.

Ta một bộ ngưỡng mộ bộ dạng:"Ách, Tiểu Quân tài văn chương gần đây đột nhiên tăng mạnh, bất quá câu kia hẳn là "Quan lão gia trước mặt đùa nghịch đại đao". Quan lão gia gọi Quan Vũ, hẳn là dùng đao hảo thủ, không phải bán thiết chùy thợ rèn."

Tiểu Quân mặt băng bó, lớn tiếng nói:"Ta nói là bán thiết chùy tự là bán thiết chùy, ta nói hẳn là bán dưa hấu tự là bán dưa hấu."

Ta chỉ có thể liên tục gật đầu:"Đúng đúng đúng, về sau Quan lão gia đổi nghề bán được thiết chùy, ngẫu nhiên cũng kiêm chức bán dưa hấu. Nhiều loại kinh doanh ổn lợi nhuận không bồi thường, hẳn bán dưa hấu cái đại tình hồng, Tiểu Quân vừa vận trải qua, còn giúp bề bộn mua mấy cái."

Tiểu Quân con mắt lập tức ngoặt trở thành ánh trắng.

Thừa dịp Tiểu Quân cao hứng, bàn tay to của ta trượt vào nàng phim hoạt hình trong áo ngủ, cầm chặt hai cái như cũ rắn chắc vú lớn:"Tiểu Quân, thân hôn môi."

TỶ PHU VINH DỰ

Tiểu Thủ Chương
www.dtv-ebook.com

Chương 69: Phòng tắm kinh hồn

Tiểu Quân hung hăng trừng mắt nhìn ta liếc: "Cút ngay, đều là mùi rượu, đánh răng nói sau."

Ta trở mặt ra: "Tiểu Quân cùng ca cùng một chỗ đánh răng, tắm rửa được không?"

Tiểu Quân dốc sức liều mạng lắc đầu: "Không, tuyệt không."

Mắt của ta hạt châu một chuyển: "Ca hôm nay nhìn thấy một đầu váy, màu xanh da trời, ngày mai nhất định mua cho Lý Hương Quân."

Tiểu Quân quơ quơ hai cái bím tóc sừng dê: "Cái gì nhãn hiệu?"

Ta chịu đựng cười: "Khi tắm lại nói cho Tiểu Quân được không?"

Tiểu Quân lập tức minh bạch dụng tâm hiểm ác của ta, nàng tức giận phình mà hừ lạnh một tiếng: "Không nghe."

Ta làm bộ không đếm xỉa tới: "Kỳ thật, cái kia váy có mấy cái nữ hài tử muốn cùng ta đoạt. May mắn ta tiên hạ thủ vi cường, trước giao tiền đặt cọc. Hình dung bỗng chốc ờ, cái kia mép váy là nạm vàng sắc đường viền hoa, có thật nhiều kéo tơ công nghệ, bên hông có gẫy, thon dài thời thượng. Wow, thật sự xinh đẹp cực kỳ."

Tiểu Quân con mắt loạn tránh, tròn mắt loạn chuyển, cả khoai tây phiến đều quên nhấm nuốt. Không cần đoán, nàng đã đối với cái kia váy

sinh ra nòng hậu dày đặc hứng thú. Gặp ta không nói, nàng nhin không được lớn tiếng hỏi: "Là nhà ai cửa hàng?"

"Nhà ai? Ai, ca vừa quát rượu tụt mất trí nhớ, có lẽ tắm rửa sẽ nhớ lại."

Ta từ trên ghế salon đứng lên, một bước ba dao động mà đi vào phòng tắm, cởi quần áo ra, thổi bay [đã hoa bách hợp cũng có mùa xuân] khúc. Khúc không có thổi xong, Tiểu Quân thon thả thân ảnh tụt xuất hiện tại cửa phòng tắm, trên đầu nàng phủ bởi màu trắng trong suốt tắm cái mũ.

Chải lấy bím tóc sừng dê rõ ràng đeo lên tắm cái mũ?

Ta kinh ngạc dò xét, chợt xem phía dưới nàng rõ ràng có Bạch nương tử hàm súc thú vị. Trong thoáng chốc, ta phảng phất xuyên việt thời không, đi tới nguy nga Kim Sơn tự. Trong nội tâm của ta muốn, mặc dù không thể làm Hứa Tiên, cũng có thể khách mời một hồi rần lục, chỉ cần Bạch nương tử tại bên người, hết thủy đều không sao cả.

Đi vào phòng tắm, Tiểu Quân hai tay xiên eo nhỏ, tức giận mà cảnh cáo ta: "Nói cho người biết, nếu như ngày mai ta nhìn không thấy người nói cái kia màu xanh da trời váy, mười cái Quan lão gia cầm mười chuỗi đại thiết chùy cũng không giúp được người."

Ta lớn tiếng cam đoan: "Báo cáo Lý Hương Quân, nếu như ngày mai người nhìn không tới cái kia màu xanh da trời váy, ta tụt trên đường phố bán dưa hấu."

Tiểu Quân gặp ta không giống nói dối bộ dạng, sắc mặt dễ nhìn rất nhiều. Bất quá, chứng kiến ta thân thể trần truồng, nàng mặt hay là đỏ lên. Con mắt quét bỗng chốc dương vật của ta, lớn tiếng quát lớn: "Im miệng á..., đem thân thể xoay qua chỗ khác."

Ta cười hì hì nhìn xem Tiểu Quân: "Trước giặt rửa chính diện được không?"

Tiểu Quân tức giận mà dậm chân một cái:"Xoay qua chỗ khác. Không nhanh chút giặt rửa, đợi lát nữa mẹ trở về, người tự chính mình giặt rửa."

Ta ăn hết cả kinh:"Mẹ khi nào trở về?"

Tiểu Quân nghiêm mặt nói:"Mẹ nói mười điểm."

Ta vẻ mặt nhẹ nhõm:"Này, còn sớm đây này, hiện tại mới 8:30. Đến, giúp ca rửa đại bồn bồn."

Tiểu Quân giận dữ:"Cái kia tặng địa phương chính người giặt rửa."

Ta cầu khẩn:"Tiểu Quân, cái kia váy toàn bộ thành phố duy nhất cái này một đầu."

Tiểu Quân phẫn lên phản kích:"Người tặng thứ đồ vật thiên hạ duy nhất cái này một đầu."

Ta cười to:"Ha ha, nói đúng."

Nhìn xem Tiểu Quân hướng của ta tặng thứ đồ vật đuổi ra trắng nõn hai tay, dương vật của ta cứng rắn tới cực điểm.

"Thực buồn nôn, làm cho nhân gia giặt rửa như vậy buồn nôn đồ vật, còn càng giặt rửa càng lớn, nhích tới nhích lui thật đáng ghét. Các loại ngày nào đó ta tâm tình không tốt tự cắt mất nó, xem nó còn động bất động?"

Vừa nói, Tiểu Quân một bên bài trừ đi ra tắm rửa nhũ xối tại đại nhục bồn của ta lên, giới cho điểm nước sau bàn tay nhỏ bé tung bay, càng chà xát càng nhanh, phong phú bọt biển che ở đại nhục bồn o0o, cũng che khuất Tiểu Quân tay. Ta tranh thủ thời gian dùng vòi hoa sen đem bọt biển xông mất, Tiểu Quân giọng dịu dàng mắng to:"Như vậy tặng đồ vật nên đa dụng điểm tắm rửa nhũ đến giặt rửa."

"Rất sạch sẽ . Đến, Tiểu Quân thân bồn chốc ca đại bồn bồn."

Ta cười xấu xa.

Tiểu Quân hồn hển:"Người đi chết a, mười đầu váy ta cũng sẽ không thân, hừ."

Ta cũng nhịn không được nữa, mạnh mà ôm lấy Tiểu Quân, ngậm lấy môi của nàng, một tay với vào nàng trong áo ngủ, mãnh liệt vắn vể vú lớn của nàng. Chiêu này vĩnh viễn là chinh phục Tiểu Quân nát chiêu, sử dụng tới tâm ứng tay, hiệu quả kì tốt. Không bao lâu, Tiểu Quân tự nguyện giống như cừu non, mặc cho ta cởi áo nới dây lưng, đem nàng thoát cái tình quang.

Mắt thấy thân thể của nàng ngày từng ngày đầy đặn bắt đầu, ẩn hàm điểm quang ngo ngoe dục lộ, chỉ là nàng đơn thuần tư tưởng che dấu thân thể thành thực. Các loại ngày nào đó nàng tư tưởng không hề đơn thuần , cái kia Lý Hương Quân tự hoàn toàn siêu việt ba nghìn mỹ nữ, khinh thường hoa thơm cỏ lạ.

Ta mừng rỡ phát hiện Tiểu Quân chủ động đem đầu lưỡi với vào trong miệng của ta, nàng kỳ thật cũng không cự tuyệt tuyệt rượu của ta khí, cho nên ta không cần lo lắng nàng thích sạch sẽ. Chỉ cần thời cơ chín muồi, hào khí tốt, nàng nhất định sẽ mút vào đại nhục bồng của ta.

Nghĩ vậy ta âm thầm đặc ý, cũng không bắt buộc Tiểu Quân bú liếm, mà là đem nàng ôm vào bồn rửa tay, tách ra nàng phần nộn hai chân, năm vừa thô vừa to còn thật nhắm ngay không công màn thầu. Tiểu Quân không có nửa điểm phản kháng, có lẽ nàng một mực mong mỏi của ta làm càn.

Đại nhục bồng oOo đâm tiến Tiểu Quân huyết mềm lúc, nàng mới ly khai môi của ta, ngây ngốc mà xem ta đại nhục bồng oOo từng bước một đẩy mạnh, thẳng đến toàn bộ chui vào huyết mềm của nàng bên trong.

"Gọi nhân gia giặt rửa tọng thứ đồ vật khẳng định không có hảo ý, ah, đội lên bên trong đi."

Tiểu Quân thì thảo thấp tổ.

"Đương nhiên là đội lên bên trong đi, thoải mái sao?"

Ta dùng quy đầu lễ mễ nhất cuối cùng, chỗ đó hấp lực cường liệt nhất.

"Chập choạng."

Tiểu Quân thấp giọng hô, thân thể của nàng lập tức loạn uốn éo.

"Một hồi tự thoải mái."

Eo của ta phần bụng dùng tới khí lực, lễ mễ hoa tâm đồng thời, ta nắm Tiểu Quân núm vú không ngừng xoa nắn.

"Ân, ca....."

Tiểu Quân lớn tiếng rên rỉ, ngẩng đầu si ngốc mà xem ta. Ta cảm giác được nàng trong mắt tất cả đều là nồng đậm ý nghĩ - yêu thương, một điểm khác cảm xúc đều không có, tự là đơn thuần yêu. Ta thỏa mãn cực kỳ, trong lòng nam nhân kỳ thật tự là hi vọng đạt được loại này nhất thiết tình, không...nhất tư yêu.

"Tiểu Quân, ca yêu người."

Ta phát ra từ lời tâm huyết.

"Ta cũng yêu ca. Ân, ca, bên trong ngựa ngựa."

Tiểu Quân thân thể run rẩy một đợt sóng tiếp nối một đợt sóng, ta còn không có có dứt vào, phản ứng của nàng tự mãnh liệt như thế, ngoại trừ đậm đặc tình bên ngoài, chính là nàng thân thể dị thường mẫn cảm. Trong huyết mềm chất nhầy thoải mái sở hữu tất cả khe hở, ta cùng với Tiểu Quân kết hợp quả thực là hoàn mỹ.

"Lần sau anh ruột đại bông bông được không?"

Được một tắc lại muốn tiến một thước là nam nhân thiên tính, ta nắm chặt đề yêu cầu thời cơ tốt nhất. Đúng lúc này đề bất luận cái gì yêu cầu, nữ nhân đều sẽ không cự tuyệt.

Quả nhiên, Tiểu Quân do dự bông chốc, thán vừa nói:"Trừ phi..... Trừ phi người rửa sạch sẽ."

Ta đại hỉ, gật đầu nói:"Ta lại để cho Tiểu Quân tự mình giặt rửa được không?"

Tiểu Quân nhướng mắt, nhỏ giọng mà thúc giục:"Ca, trưởng chết , động bông chốc á!"

"Tốt."

Ta rút ra đại nhục bông o0o, lại Ôn Nhu mà cắm vào, ta thích xem Tiểu Quân được đại nhục bông của ta chậm rãi cắm vào lúc cái loại này vẻ mặt thống khổ. Đương nhiên, Tiểu Quân tuyệt đối không phải thống khổ, trái lại nàng rất hưởng thụ loại này âm đạo dần dần được tràn ngập, trưởng đầy cảm giác. Lúc này hàm đầu lưỡi của nàng nàng nhất định sẽ đáp lại ta, cùng ta truy đuổi, chơi đùa.

"Đông đông đông !""

Ta vừa ngậm lấy Tiểu Quân cánh môi, đột nhiên truyền đến một hồi Ôn Nhu tiếng đập cửa, thiếu chút nữa đem ta hù chết. Tiểu Quân càng là hoa dung thất sắc, nàng nhỏ giọng mà nói cho ta biết:"Mẹ trở về ."

"Tiểu Quân, là người có ở bên trong không?"

Cho dù cửa phòng tắm truyền ra bên ngoài đến thanh âm rất nhỏ, nhưng ta có thể khẳng định thanh âm kia đến từ dì. Trời ạ, lần này chết chắc rồi !"

ta cùng Tiểu Quân hai mặt nhìn nhau, không biết làm sao, ta thậm chí cả cảm ở Tiểu Quân huyết mềm đại nhục bồng oOo đều quên rút.

"Mẹ, người chờ một chút."

Tiểu Quân sẽ cực kỳ nhanh thoát khỏi đại nhục bồng của ta, đại nhục bồng oOo lên còn dính lấy óng ánh chất nhầy, nàng cùng ta đồng dạng, trong nội tâm tràn ngập hoảng sợ. Dù sao siêu việt luân thường cảm tình là cấm kị, nếu như bị dì phát hiện, có trời mới biết sẽ phải chịu cái gì trừng phạt? Nếu như từ này cũng đã không thể cùng Tiểu Quân gặp mặt, ta đây không bằng chết mất coi như !" lúc này, ta cùng Tiểu Quân đều ngừng thở.

"Tiểu Quân người trước mở cửa, mẹ mắc tiêu."

Dì hiển nhiên không thể chờ đợi được. Ta đột nhiên phát hiện phòng tắm đã đổi lại đóng cửa, cái này nhất định là dì kiệt tác, buổi sáng xông vào phòng tắm xấu hổ, về sau chỉ sợ không bao giờ ... nữa sẽ phát sinh. Cũng may mắn dì tìm người an đến thăm khóa, bằng không giờ này khắc này ta cùng Tiểu Quân đều không có bất luận cái gì cơ hội tránh né.

"Mẹ, người đợi lát nữa hội."

Tiểu Quân lo lắng mà xem ta, đầu ta lớn hơn, cũng không có cái gì biện pháp, cầm lấy quần áo muốn xuyên thẳng, nghĩ thầm quả thực tại không được cùng với dì nói là cùng Tiểu Quân đùa giỡn. Ai, về phần dì có tin hay không tự không sao cả , dù sao chết cũng không thừa nhận.

"Người nhanh lên nha !""

Ngoài cửa, dì thanh âm càng ngày càng gấp. Kỳ thật dì yêu cầu một chút cũng không quá phận, Tiểu Quân là nữ nhi của nàng, mẹ con các nàng lưỡng cùng một chỗ cùng tắm là chuyện thường xảy ra, Tiểu Quân không có lý do không mở cửa.

"Ah, mẹ người đừng thúc, ta tại sát béo phệ."

Tiểu Quân có thích sạch sẽ, nàng có thể nói ra có tạng thứ đồ vật lời nói đến, giống như mặt trời mọc Tây Phương. Nguy cấp trong đó, nàng chú ý đại nghĩa mà bỏ tiểu tiết, ý nghĩa không thể tầm thường so sánh. Nằm tay của ta đi vào gian tắm rửa, Tiểu Quân thấp giọng nói:"Ca, người khai mở nước ấm, nhanh....."

Ta vốn là buồn bực, nhưng lập tức minh bạch Tiểu Quân ý tứ.

Nguyên lai trong phòng tắm còn có một cái chứa nhựa plastic rèm gian tắm rửa, gian tắm rửa không lớn, dựa vào tường mà thiết, có lường, Tam Bình phương công xích rộng rãi, ba mặt dùng thủy tinh vây lên. đây là một loại sản tự nước Đức, điều có xinh đẹp hoa văn không thấm nước thủy tinh, đã thời thượng lại rắn chắc, thủy tinh dưới đáy nội đưa rỗng rọc, trên mặt đất lỗ khảm phổ có kéo quỹ, có thể thu hồi cùng kéo ra, rất giống Nhật thức kéo môn. Bình thường tắm rửa không cần bồn tắm lớn lời nói, ta tựa dùng cái này gian tắm rửa vòi hoa sen, đã có cái này kéo môn, cũng phòng ngừa nước phun bốn phía.

Ta nhanh chóng trốn vào gian tắm rửa, đóng lại kéo tay cầm cái cửa nước ấm mở ra, tí ti nước ấm mang ra đầy đủ hơi nước, hơi nước càng để lâu càng nhiều, càng để lâu càng dày, hình thành một mảnh mờ mịn quần hơi nước. Tiểu Quân kiểm tra hai lần, xác định từ bên ngoài không cách nào thấy rõ bên trong tình huống, nàng mới chạy tới mở ra cửa phòng tắm. Trơn bóng lấy thân thể, Tiểu Quân thoát nhìn bao nhiêu có chút quái dị.

A di đà phật, ông trời từ bi, để cho ta tránh được một kiếp a !" ta nói lầm bầm.

"Làm gì lâu như vậy? Gấp rút chết ta rồi."

Dì vừa đi vào phòng tắm tự lớn tiếng oán trách, rất nhanh, ta chợt nghe đến du dương hư hư âm thanh . Nhưng tiếc nước chảy tí ti âm thanh quấy nhiễu lỗ tai của ta, ta không cách nào nghe được rõ ràng hơn tích. Bất quá, ta cũng không có cái gì tốt tiếc nuối , bồn cầu ngay tại gian tắm rửa bên cạnh, ta xốc lên một góc rèm, dùng ngón tay tại thủy tinh lên lau một ít phiến hơi nước. Xuyên thấu qua mơ hồ thủy tinh, ta từ lúc chào đời tới nay lần thứ nhất nhìn thấy dì như xí bộ dạng, nàng ngồi ở trên bồn cầu có chút thờ dốc, hai gối tương để, bắp chân hướng ra phía ngoài tách ra, bàn chân hướng vào phía trong, rất thực nữ tư thế, xoáy lên quần dài cởi tại trên đầu gối.

Tuy nhiên ánh mắt mơ hồ, nhưng ta vẫn có thể phân biệt ra được động ở nàng tuyết trắng trên đùi màu đen quần lót. Trời ạ !" mẹ quần lót lại là màu đen . Chẳng biết tại sao, dương vật của ta mạnh mà nhảy dựng, như thiếu điện mà cứng rắn tới cực điểm, trong nội tâm không khỏi mắng to chính mình vô sỉ thẳng khốn.

"Ai nha, người ta vừa béo phệ hết người tự gõ cửa, ít nhất trước hết để cho người ta đem béo phệ xông sạch sẽ mới có thể mở cửa nha !" chẳng lẽ lại để cho mẹ nghe thấy được thối thối?"

Tiểu Quân phản ứng tuyệt đối nhất lưu. Bình thường xem nàng trì độn , thời khắc mấu chốt nàng tổng có thể cái khó ló cái khôn, ứng đối tự nhiên. Cái này một giải thích thật không có nửa điểm khuyết điểm nhỏ nhất, hợp tình hợp lý, dì cũng không hề truy trách.

Trông thấy dì không có nửa điểm lòng nghi ngờ, Tiểu Quân mới cẩn thận từng li từng tí mà mở ra kéo môn, thân thể như con cá tựa như trượt vào gian tắm rửa. Đóng cửa lại, nàng nghịch ngợm mà hướng ta đưa tay ra mời đầu lưỡi, đáng yêu tới cực điểm.

Ta xúc động mà ôm lấy nàng, đại hôn đặc hôn bắt đầu, ôn hòa nước ấm tưới nước thân thể của ta, cũng dung túng của ta dục hỏa, ta một tay ôm

nàng eo nhỏ, một tay nhấc lên nàng đùi phải, đại nhục bồng o0o như thiểm điện chạm được miệng lớn. Tiểu Quân quá sợ hãi, muốn cự tuyệt lại sợ hãi được mẫu thân phát hiện, nàng không dám phản kháng, trơ mắt nhìn đại nhục bồng của ta đâm vào huyết mềm của nàng ở bên trong. Nường theo lấy tí ti tiếng nước, Tiểu Quân phát ra khàn khàn rên rỉ.

"Tiểu Quân, người biểu ca phải hay là không đã trở lại?"

Dì hỏi.

Tiểu Quân hung hăng trừng mắt nhìn ta liếc, lớn tiếng nói: "Đúng vậy a, vừa về đến liền đi ra ngoài, cũng không biết hăn đi đâu."

"Trách không được ta nghe thấy được hăn mùi."

Dì không đếm xỉa tới nói lấy. Ta chấn động, nghĩ thầm dì thật sự là lợi hại, rõ ràng tại ta đợi qua trong không gian nghe thấy ra của ta mùi, ta vô ý thức đành chỉ dứt vào.

Tiểu Quân con người đảo một vòng, cái mũi tới gần bộ ngực của ta hít hà, đột nhiên hỏi: "Mẹ, ca trên người có tức giận cái gì vị?"

Dì trầm ngâm một hồi, lười biếng mà cười nói: "Không biết như thế nào với người giải thích, có lẽ là mẹ quá quen thuộc người biểu ca mùi trên người đi à nha? Người cả ngày quần quít lấy hăn, chẳng lẽ không hiểu được trên người hăn có tức giận cái gì vị?"

"Thực quái, ta lại không có đi nghe thấy hăn, làm sao biết trên người hăn có cái gì mùi lạ?"

Tiểu Quân một bên cùng dì nói chuyện, một bên hướng ta nháy mắt. Nhìn xem nàng kiên quyết vú lớn, của ta dục hỏa lại nổi lên, đại nhục bồng o0o lần nữa rất động, Tiểu Quân vội vàng ôm chặt cổ của ta. Ta xem nàng đơn chân điểm mà vất vả, dứt khoát đem nàng ôm cách mặt đất, như vậy

tuy nhiên hoa chút ít khí lực, nhưng cắm vào càng thoải mái, Tiểu Quân thân thể nhỏ nhắn xinh xắn nhẹ nhàng, ta cũng không có cảm thấy rất mệt a.

"Xôn xao....."

Bồn cầu tiếng xả nước tỏ vẻ lấy dãi đã nhỏ giải hoàn tất, ta cùng với Tiểu Quân nhìn nhau, đều hi vọng dãi mau mau bỏ đi.

Không thể tưởng được dãi tại phòng tắm đại trước gương bồi hồi một hồi, miễn cưỡng mà hỏi thăm:"Tiểu Quân, nước đủ nhiệt sao?"

"Nhiệt, rất nhiệt."

Tiểu Quân hai chân kẹp quần phần eo của ta, bờ mông nhẹ nhàng lay động, mượn ta eo bụng rất động chi lực cao thấp phập phồng. Nói đến nhiệt, có lẽ nội tâm của nàng so nước càng nóng. Ta hưng phấn mà căn Tiểu Quân núm vú, phối hợp nàng mỗi một lần lay động.

"Ah, ta đây cũng tắm rửa. Cái này năng lượng mặt trời nước ấm quán tựu điểm ấy không tốt, trời vừa tối nước tựu không đủ nhiệt, muốn tán tỉnh ngâm tắm cũng khó khăn, hay là dùng nước nóng khí thuận tiện."

Nói xong tựu truyền đến tiếng xột xoạt âm thanh, hẳn là dãi tại cởi quần áo.

Ta cùng Tiểu Quân chấn động, bởi vì dãi ngâm trong bồn tắm có thể của được hai giờ, thậm chí có thể tại đựng đầy nước ấm trong bồn tắm thêm thiếp cả buổi. Nàng nói tại trong nước ấm ngủ một giấc có thể làm làn da đầy đủ hấp thu hơi nước, đạt tới thoải mái bảo dưỡng mục đích .

Cái này một mỹ dung thiên phương phải chẳng có khoa học căn cứ ta không thể nào khảo chứng, bất quá dãi đã đến cái này tuổi còn lộ ra tuổi trẻ xinh đẹp, có thể cùng nàng thường xuyên ngâm trong bồn tắm có quan hệ.

"Mẹ, người có thể chờ hay không sẽ lại tẩy nha? Ta..... Ta sợ nước ấm không đủ."

Tiểu Quân nghĩ đến phương pháp lại để cho dì trước ly khai phòng tắm. Xem nàng giáo hoạt lại sốt ruột bộ dạng, ta âm thầm buồn cười, ôm nàng mỏng dính nhỏ ưỡn liên tục vài cái. Tiểu Quân nhắm mắt, bất đắc dĩ mà cùng với ta rất động mà lay động thân thể, giáo hoạt ánh mắt bắt đầu mê ly, tiếng hít thở càng ngày càng thô.

"Mặc kệ, quần áo đều thoát khỏi, nước cũng thả. Ân, nước còn rất nóng. Tiểu Quân người nhanh lên giặt rửa, đừng đem nước ấm dùng hết, mẹ muốn ngủ một hồi."

Dì tựa hồ đã bước vào bồn tắm lớn.

Tiểu Quân vội vàng lớn tiếng hỏi:"Mẹ, người ngủ rồi, đợi lát nữa ca trở về muốn lên toilet làm sao bây giờ?"

Mẫu thân hừ một tiếng:"Ca của người vội vàng chiếu cố cái này, chiếu cố cái kia, hẳn có trở về hay không đến đều nói không được. Chẳng lẽ muốn mẹ chờ hẳn trở về, sử dụng hết toilet, mẹ mới có thể tắm rửa? Người cái này nha đầu chết tiệt kia, một chút cũng bất hiếu thuận, đã biết rõ che chở người biểu ca. Ta hộ người, người lại che chở người biểu ca, đây là có chuyện gì?"

"Ta cái đó hộ hẳn? Hẳn đầu có thương tích nha."

Tiểu Quân then thùng mà xem ta, ánh mắt khẩn trương, trở nên ngập nước.

"Ai, đầu có thương tích, lại chảy thật nhiều huyết, hẳn ưng thuận sớm chút về nhà nghỉ ngơi."

Dì đang thở dài, hẳn là nhớ tới buổi sáng ra tay làm tổn thương ta tình cảnh. Cũng khó trách dì ra tay như vậy hung ác, ta xông vào phòng tắm lúc, rõ ràng chứng kiến trần trụi thân thể dì nằm ở trong bồn tắm vỗ về chơi đùa hạ thể cùng núm vú, đây là ta đời này nhìn thấy qua nhất kiểu diễm phong cảnh. Nàng thon dài rắn chắc đùi, no đủ núm vú, cao cao bí lên địa phương giống như tuyết trắng màn thầu, quá làm cho ta rung động . Dì toàn thân phát ra hấp dẫn làm cho ta khó có thể tự kiềm chế, ta cả người đều choáng váng.

Các loại đưa lưng về phía của ta dì hướng ta phát ra bài sơn đảo hải giống như công kích lúc, ta một điểm phản ứng đều không có, tựa như rõ tại đầu được đánh vỡ cái kia trong nháy mắt, ta phát hiện dì bụng dưới vẫn đang như mười mấy năm trước như vậy bằng phẳng.

Dì tràn đầy tính dục làm cho ta kinh ngạc, dựng đi công tác không có vài ngày, dì tựa biểu hiện ra khó có thể ức chế dục vọng.

Chẳng lẽ ngày bình thường dựng, dì giao hoan số lần năm gần đây người tuổi trẻ càng nhiều lần? Nghĩ vậy, đại nhục bồng của ta càng phát ra cứng rắn, rất động được càng kịch liệt nhanh chóng, còn phát ra "Xì xì" Tiếng vang.

"Ân."

Tiểu Quân một tiếng này kiều gáy không biết là đáp lại dì lời nói, hay là sáng khoái rên rỉ. Hai chân của nàng càng kẹp càng chặt, mông dít nhỏ càng dao động càng hữu lực, trước ngực hai cái vú lớn càng không ngừng ma sát bộ ngực của ta. Trong lúc đó, nàng chặt khít huyết mềm dòn dập co rút lại, ta cảm giác được một cổ dòng nước ấm theo sâu trong hoa tâm của nàng chảy ra, ta nhìn không được dùng sức đỉnh hai cái, nàng thán ỏn ẻn mà phát ra trầm thấp rên rỉ.

"Tiểu Quân, ngươi làm sao vậy?"

Dì hồ nghi, nàng nhất định nghe được Tiểu Quân rên rỉ.

"Nước, nước quá..... Quá nóng."

Tiểu Quân mềm mà tựa ở bả vai ta, ta cũng thở dài một hơi. Tuy nhiên của ta cao trào xa xa không có đã đến, nhưng chinh phục Tiểu Quân cảm giác thỏa mãn lại không thể tầm thường so sánh.

"Tuổi còn trẻ giặt rửa nóng như vậy làm cái gì? Coi chừng đem làn da bị phỏng phá."

Dì lười biếng mà lâu bầu lấy, theo "Rầm rầm" tiếng nước phán đoán, dì đã nằm tiến nước ấm tràn đầy bồn tắm lớn. Ta thật muốn nhìn xem mỹ nhân ngâm trong bồn tắm phong cảnh, chỉ là Tiểu Quân tại bên người, ta dù có một trăm cái lá gan cũng không dám làm càn.

Cao trào còn không có lui bước, Ôn Nhu vẫn còn kéo dài. Tiểu Quân ngay cả cũng không muốn đứng, nàng nằm ở trơn ướt mà gạch thờ dốc, tùy ý tí ti nước chảy đánh vào nàng non mềm da thịt, Phiêu Miểu hơi nước vờn quanh thân thể của nàng, nàng thoát nhìn tựa như một đầu Mỹ Nhân Ngư.

Ta nằm sắp cúi người thế, hướng Tiểu Quân mặt thụ tùy cơ hành động.

Tiểu Quân ngằm hiểu, nhiều lần gật đầu đầu, cuối cùng vẫn không quên liếc mắt nhìn làm cho nàng mất hồn đại nhục bổng o0o. Khuôn mặt nhỏ đỏ lên, nàng duỗi ra non nót ngón trở nhỏ giọng dặn dò ta:"Đợi lát nữa còn muốn ờ."

Ta giặt mình mà nhìn vẻ mặt thuần khiết Tiểu Quân, nàng then thùng mà đem vùi đầu tiến tay của ta ngoặt. Ta vuốt ve thân thể của nàng, thân thể của nàng vừa trơn lại bị phỏng. Trời ạ, chẳng lẽ là ăn tủy trong xương mới biết liếm nó cũng ngon tắc thì dư vị vô cùng?

"Mẹ, kỳ thật ta nhất hiếu thuận, hôm nay cho người thử xem Lý Hương Quân sư truyện mát xa tay nghề, khanh khách."

Theo gian tắm rửa đi ra ngoài, Tiểu Quân đi đến bên bồn tắm hướng dì nói khoác, nàng tại từng bước một áp dụng ta an bài gian kế.

"Đi đi đi, mẹ đều nhanh ngủ rồi, đừng cãi ta."

Dì oán trách Tiểu Quân.

"Ai nha !" mẹ, ta tới giúp người mát xa bồng chốc á! bao người toàn thân thoải mái, ách, tuyệt đối sống gân thông mạch, tiêu trừ mệt nhọc."

Tiểu Quân quỳ gối bên bồn tắm làm nũng, hai cái bàn tay nhỏ bé tại dì trên người lung tung nắm bắt, ta tắc thì trốn ở gian tắm rửa ở bên trong rình coi lấy gian kế tiến triển.

"Người cái này không phải mát xa, gãi ngứa còn kém không nhiều lắm, đi đi đi."

Dì dờ khóc dờ cười.

"Nghe nói Lão Nhân eo không tốt nhất, mẹ, người đem thân thể xoay qua chỗ khác, ta giúp người xoa bóp eo, tuyệt đối thoải mái, nhất định thoải mái, không thoải mái không cần tiền."

Tiểu Quân tiếp tục làm nũng, nàng Vô Địch ỏn ẻn ỏn ẻn âm thanh tựa là nghe xong mười tám năm dì cũng chống đỡ không được, đành phải xoay thân thể lại, lộ ra một mảnh tuyết trắng lưng ngọc.

Thanh tịnh trong nước, rất tròn bờ hông Ộ buộc được chăm chú , không có chút nào lỏng dấu hiệu, dì hoàn mỹ s hình đường cong càng là Tiểu Quân không cách nào bằng được. Ta thấy miệng đắng lưỡi khô, tội ác ý

thức tràn ngập thần kinh của ta, ta lại một lần nữa mắng to chính mình
thằng khốn vô sỉ.

"Mẹ rất già sao? hôm nay tới tu khóa sư phó còn nói mẹ tối đa 30 tuổi."

Dì lười biếng mà cuộn mình lấy thân thể, nghe được Tiểu Quân nói nàng
là Lão Nhân, nàng rất không cao hứng.

"Khanh khách."

Tiểu Quân lớn tiếng nhõng nhẽo cười:"Ta đoán tu khóa sư phó có tám
mười , mắt mờ."

Dì ôn nhu nói:"Tiểu Quân, ngày mai không cho phép người đi ra ngoài,
không cho phép người ăn khoai tây chiên, không cho phép người xem tivi."

Tiểu Quân mân mê cái miệng nhỏ nhắn làm nũng:"Ô, ta ý tứ nói tu khóa
sư phó mắt mờ á! mù mù tuổi trẻ tướng mạo đẹp, 3000 mọi người không
bằng mù mù một người, ở đâu có 30 tuổi? Nhiều lắm là, nhiều lắm là hai
mười tuổi."

Nói xong, Tiểu Quân nhin không được lại cười khanh khách, ta càng là
buồn cười, thiếu chút nữa cười ra tiếng.

Dì vừa tức vừa buồn cười, cũng đón lấy trêu chọc:"Đã mẹ như hai mươi
tuổi, vậy sau này tự không cho phép người hô mẹ, chỉ cho phép hô tỷ. Nếu
như người hô một tiếng mẹ, tự phạt không cho người đi ra ngoài, không
cho phép ăn khoai tây chiên, không cho phép xem tivi."

Tiểu Quân mười ngón tung bay:"Tỷ, theo như được thoải mái sao?"

"Ân, không tệ, tiếp tục theo như, theo như đến tỷ tỷ ngủ mới thôi."

Dì một tiếng cười khẽ, vận vẹo thân thể, rất tròn bờ hông Ộ vừa lộ ra
mặt nước, vừa trơn vào trong nước, mang theo một mảnh rung động.

Ta thừa cơ bước ra gian tắm rửa, ôm ướt đầm quần áo, rút lại thân thể từng bước một hướng cửa ra vào chuyển đi, trong nội tâm cầu nguyện dì ngàn vạn đừng xoay người lại.

"Mẹ, ta ca hát cho người nghe."

Tiểu Quân vì yếm hận ta đào tẩu, lại muốn ca hát. Ta không khỏi đối với Tiểu Quân bội phục sát đất, tiếng ca ít nhất có thể phân tán đi chú ý lực.

"Đã nói không được hô mịa nó, ngày mai người cần phải là tự nhiên cảm giác, không ra khỏi cửa, không ăn khoai tây phiến, không nhìn TV."

Dì nhin không được cười mắng.

"Không ra khỏi cửa tự không ra khỏi cửa, không ăn khoai tây phiến sẽ không ăn khoai tây phiến, không nhìn TV tự không nhìn TV, ta hát rùi."

Tiểu Quân quơ quơ cái đầu nhỏ, bắt đầu cất giọng ca vàng:"Hôm qua Lời Thề, cho dù người lưu luyến, đừng quên trong sơn cốc, tịch mịch trong góc, dã hoa bách hợp cũng có mùa xuân....."

"Ai, cầu người đừng hát nữa, mẹ không phạt người rồi, ngày mai người yêu làm gì vậy tự làm gì vậy."

Dì hung hăng hít một khẩu khí.

Ta dốc sức liều mạng mà nhin xuống không cười đi ra, cách cửa ra vào còn có chính là hai bước, cũng không thể kiểm cùi ba năm thiêu một giờ . Nói thật, Tiểu Quân ngũ âm không được đầy đủ, nàng cái kia ỏn ẻn ỏn ẻn âm thanh chỉ thích hợp nói chuyện, nếu ca hát, chuẩn đem người nổi da gà đều cho hát đi ra.

Ta vừa đi một bên chịu được Tiểu Quân kinh người tiếng ca, thiếu chút nữa không có cười đáp té ngã trên đất.

Tiểu Quân quơ cái đầu nhỏ hỏi: "Tỷ, vì cái gì không cho ta hát nha? Không thích nghe bài hát này sao? cái kia tốt, ta lại hát một khác một thử."

"Tiểu Quân, mẹ hôm nay xử lý rất nhiều sự tình, rất mệt a. Lại để cho mẹ ngủ một hồi, ngày mai mẹ làm thịt kho tàu cá cho người ăn, sau đó nghe người ca hát, người yêu hát mấy thử tự hát mấy thử."

Dì ổn trọng, tuy nhiên lỗ tai khó chịu, nhưng vì không tổn thương Tiểu Quân mặt mũi, nàng nói được rất uyển chuyển.

Tiểu Quân không phải đồ đần, nàng quả nhiên không hát. Một bên dùng ánh mắt ý bảo ta đi mau, một bên lớn tiếng nói: "Ta còn muốn uống hãm cách thủy canh gà."

"Ân, hãm cách thủy canh gà."

"Còn có xào măng mùa xuân."

"Ân, xào măng mùa xuân."

"Còn có....."

Còn có cái gì ta đã nghe không rõ rồi chứ, bởi vì ta đã mở cửa chuồn ra phòng tắm. Vừa định đóng cửa lại, Tiểu Quân tự thét chói tai vang lên chạy đến, đoán chừng dì không thể nhịn được nữa, muốn giáo huấn lại nhai dong dài lắm điều Tiểu Quân. Tiểu Quân gặp ta đã thoát hiểm, nàng đương nhiên không dây dưa nữa dì, đóng lại cửa phòng tắm, Tiểu Quân bổ nhào vào ta trong ngực.

Ta hai tay dẫn nhẹ, ôm trơn bóng Tiểu Quân đi về hướng phòng ngủ. Hắc hắc, còn muốn đứng không? Ta cái này làm biểu ca đích đương nhiên nghĩa bất dung từ, nhất định sẽ toàn lực thỏa mãn cái này độc nhất vô nhị biểu muội. Hừ, ta muốn làm đến nàng cầu xin tha thứ.

Sáng sớm bọc mòng hiện, bong bóng cá để lộ ra, khuỷu tay ở dưới Tiểu Quân như chim con đồng dạng rúc vào ta trong ngực, nàng lông mi cong cong, khóe miệng cong cong, cả đóng chặt con mắt đều ngoặt thành hình trăng lưỡi liềm, xem xét đã biết rõ nàng đang cười. Chỉ là nghe hơi thở của nàng đều đều bình thản, nhất định vẫn còn trong mộng, chẳng lẽ là tại trong mộng cùng ta điên loạn đảo phượng? Hồi tưởng đêm qua, Tiểu Quân ít nhất ba lượt tiến vào phòng ngủ của ta, ít nhất hướng ta cầu xin tha thứ năm lần, nhưng mỗi lần cầu xin tha thứ sau, nàng lại khiêu khích ta. Toàn bộ buổi tối, ta cùng với Tiểu Quân đều đắm chìm tại cuồng nhiệt dục trong sông không cách nào tự kiềm chế.

Trời đã nhanh sáng rồi, Tiểu Quân vẫn còn giường của ta lên ngủ say, ta không muốn đem nàng đánh thức, nhưng ta càng không thể sơ suất, vạn nhất lại để cho dì phát giác Tiểu Quân tại phòng ngủ của ta ở bên trong qua đêm, hậu quả không thể lường được. Ta yêu thương mà hôn một chút Tiểu Quân vểnh lên mũi, đi xuống giường, ôm lấy nàng lặng lẽ đưa về nàng hương khuê, vì nàng đắp lên một trương mòng thảm. Vừa định quay người ly khai, ta đột nhiên phát hiện ống quần được một chỉ bàn tay nhỏ bé chăm chú mà túm ở, cúi đầu xem xét, ta không khỏi âm thầm buồn cười, Tiểu Quân rõ ràng còn nhắm mắt lại. Nếu như nói nàng tại ngủ say, đánh chết ta cũng không tin.

"Trang, giả bộ ta tự thoát quần của người."

Ta vuốt một cái Tiểu Quân cái mũi, khả nàng như cũ nhắm chặt hai mắt, bàn tay nhỏ bé níu lấy của ta ống quần không phóng. Ta bất đắc dĩ, đành phải đem tứ giác quần cởi, lộ ra nhuyển nằm sắp nằm sắp tiểu đệ đệ.

"Ca phải về gian phòng, hừng đông sau lại để cho dì phát hiện tự xong đời rồi."

Ta ép xuống thân thể, tại Tiểu Quân trên môi thơm đến một cái chuồn chuồn lướt nước. -

Tiểu Quân mí mắt động bỗng chốc, nhưng vẫn là không có mở mắt ra.

Ta nhin cười, lại sờ sờ Tiểu Quân cái mũi:"Nghe lời, nếu như không nghe lời, đại sắc lang đã tới rồi á!"

Tiểu Quân mí mắt động vài xuống.

Ta cười xấu xa:"Có một chỉ con gián ờ."

"Ah !""

Tiểu Quân kêu to, thơm ngào ngạt thân thể dán tới, một đầu đùi ngọc hữu ý vô ý mà cọ sát tiểu đệ đệ của ta. Tiểu đệ đệ vốn đã nghỉ ngơi, cái này cả nó cũng tỉnh lại, biến thành ngẩng đầu ưỡn ngực, uy phong lẫm lẫm đại nhục bỗng o0o.

Lại cúi đầu xem Tiểu Quân, nàng đã mở mắt, sáng ngời tròn mắt tại bộ ngực của ta vòng vo hai vòng sau, nhìn thẳng đại nhục bỗng của ta.

"Người lá gan càng lúc càng lớn ."

Ta thở dài.

"Mẹ sẽ không tỉnh nhanh như vậy."

Tiểu Quân mân mê cái miệng nhỏ nhắn. Ta giật mình mà nhìn xem Tiểu Quân, nghe trong lời nói của nàng ý tứ, tựa hồ là ám chỉ ta nắm chặt thời gian lại đến một lần, nhưng ta không thể xác định, chẳng lẽ Tiểu Quân chỉ điểm ta cầu xin tha thứ sáu lần mới cam tâm?

"Tiểu Quân đồng học, lão sư dạy bảo qua không thể tham ăn nha."

Ta bắt tay vươn hương Tiểu Quân bộ phận sinh dục, xuyên qua quần lót, ngón tay sờ đến ướt sũng cửa huyết, đây càng làm cho ta giật mình. Trước

mắt cái này thuần khiết nhỏ biểu muội không chỉ có tham ăn, quả thực tự
là lòng tham không đáy.

TỶ PHU VINH DỰ

Tiểu Thủ Chương
www.dtv-ebook.com

Chương 70: Một cái giá lớn

"Người ta không có tham ăn, ca mới tham ăn. Ca, ôm ta một cái."

Tiểu Quân hướng ta làm nũng, cái kia lưỡi biếng thẹn thùng hình dáng đủ để nghiêng nước nghiêng thành, tuổi còn nhỏ nhỏ tựa như thế, trưởng thành còn phải ? Ta không có bất kỳ kháng cự tựa ôm sát Tiểu Quân, hôn lên cái kia hai mảnh cặp môi thơm, đầu lưỡi của ta bắt đầu truy đuổi chơi đùa. Quần ngắn rơi ra bên giường, quần lót cũng đi theo chảy xuống, ngay sau đó đại nhục bồng o0o theo đuôi mà đến, đứng ở bóng loáng gò núi.

Thật không nghĩ tới trải qua cả đêm như gió bão mưa rào tấy lửa sau, Tiểu Quân phản ứng như cũ miễn cảm, non mềm trên mép lồn dòng suối róc rách, ta rất dễ dàng sẽ đem đại nhục bồng o0o chọc vào đến chỗ sâu nhất.

"Muốn điếm nhẹ á."

Tiểu Quân thổ khí như lan.

"Đối với tham ăn con mèo nhỏ không thể nhẹ, muốn hung hăng mà giáo huấn."

Ta nhô lên đại nhục bồng o0o hung ác mà lễ mễ, nếu như không phải sợ được dì phát hiện, của ta tiến công sẽ càng hung mãnh. Bất quá Tiểu Quân chui đầu vô lưới còn lòng tham không đáy, càng kiên định ta muốn hảo hảo chà đạp quyết định, đầu cặc của ta mỗi lần cắm vào trước, đều muốn cạo cạo mép lồn nàng. Mép lồn nàng so cánh hoa còn non, ta thực sợ cạo phá.

"Ân, ca, ôm chặt điếm."

Tiểu Quân phản ứng không hề ngốc. Nàng có thể hóa giải ta hung ác tiến công, tại ta như thiểm điện cắm vào lúc, nàng thậm chí có thể như thiểm điện mà chuyển di góc độ, để cho ta đại nhục bổng o0o chọc vào đến nàng cho rằng thoải mái nhất địa phương. Úc, thật sự là tuyệt không thể tả, Tiểu Quân đối với ân ái lĩnh ngộ quả thực là tiến triển cực nhanh.

"Thoải mái sao?"

Ta cải biến đút vào phương thức, động tác rất Ôn Nhu. Bởi vì ta tình trường hung mãnh chỉ có thể phù dung sớm nở tối tàn, kết quả là chỉ biết càng nhanh chóng tan tác. Chậm một chút, Ôn Nhu một điếm, có lẽ còn có thể có phần thăng cơ hội, ta kẹp chặt Tiểu Quân núm vú xoa nhẹ, hai bút cùng vẽ nhất định càng có lực sát thương.

"Ân. Ca, ta thích người sờ người ta, ô."

Tiểu Quân không hề né tránh của ta cắm vào, cao trào đã đến lúc, lỗ lồn điếm mẫn cảm đã hợp thành nhất thể, kích thích bất kỳ một cái nào địa phương cũng có thể kíp nổ cao trào, Tiểu Quân âm đạo đã bắt đầu kịch liệt co rút lại.

"Có thích hay không ca làm người?"

Ta dày đặc mà dán Tiểu Quân bụng dưới co rúm, như vậy càng có lực lượng, cũng sẽ không phát ra rất lớn tiếng vang.

"Hỉ..... Ưa thích, ah, ca, ta muốn đi tiểu . Ah ô, ah ô."

Tiểu Quân cao trào không phải rất kịch liệt, nhưng rất dễ dàng đến, ta vừa có cảm giác, nàng đã đi tiểu . Nếu như ta nghĩ đến đến cao trào, cái con kia có thể tiếp tục đút vào, ta hoàn thành duy nhất một lần sung sướng, Tiểu

Quân có thể đạt được ba lượt đi tiểu kinh nghiệm. Vừa so sánh với ba, xem ra Tiểu Quân vĩnh viễn lợi nhuận định ta .

"Tiểu Quân, ca muốn chọc vào người lỗ đít."

Thừa dịp Tiểu Quân thoải mái thời điểm, ta đưa ra công tác chuẩn bị đã lâu nghĩ cách.

"Thập..... Cái gì là lỗ đít?"

Tiểu Quân thở hỗn hển.

"Là được..... Tự là đại tiện địa phương."

Ta giải thích.

Tiểu Quân giận dữ:"Người đi chết á!"

* * * * *

Thị ủy văn phòng tuy nhiên chỗ phần hoa khu vực, nhưng thân thể của ta chỗ trong đó cũng không có cảm giác được bất luận cái gì ồn ào náo động, tại đây đều có một phần đặc biệt yên lặng.

Kiều Vũ thoát nhìn bề bộn nhiều việc, thị ủy văn phòng Đăng thư ký truyền đạt ta cầu kiến ý nguyện sau, ta trọn vẹn đợi một giờ.

Một giờ không dài, nhưng bọn người chờ thêm một giờ tự lại để cho người bực bội. Bất quá, Kiều Vũ xin lỗi ngay lập tức đem ta nội tâm bực bội hóa giải không còn thấy bóng dáng tăm hơi.

"Thực không có ý tứ, trong khoảng thời gian này thị ủy công tác quá nhiều, ta lại vừa xong đảm nhiệm, công tác bắt đầu giật gấu vá vai nghèo rớt dãi, thậm chí luống cuống tay chân. Ha ha, cho người đợi lâu như vậy thực không có ý tứ, người khả ngàn vạn đừng...với người di nói ta lãnh

đạm người, tránh khỏi nàng lại cùng ta phát giận. Như thế nào? Có chuyện gì cần ta hỗ trợ?"

Kiều Vũ chỉ vào ghế sofa ý bảo ta tọa hạ : ngồi xuống, ta vừa dứt ngồi, Đặng thư ký gục một chén nước trà cho ta.

"Kiều bí thư, vốn ta muốn hô người kiêu bá bá , bất quá dưỡng dặn dò ta, nói kiêu bá bá công và tư rõ ràng, đang làm việc nơi, ta hay là xưng hô kiêu bí thư cho thỏa đáng."

"Ha ha, người dưỡng thực hội giáo đạo ah !" ha ha."

Kiều Vũ cười to.

"Kỳ thật, ta ưng thuận sớm chút đến xem kiêu bí thư. Đến một lần hướng kiêu bí thư gửi lời thăm hỏi, thứ hai là muốn biết rõ kiêu như Cốc đại ca tình huống."

Ta cung kính mà nhìn xem kiêu bí thư, kiêu bí thư là người phương nam, khuôn mặt gầy, lông mày xanh đôi mắt đẹp, cùng kiêu như cốc khoảng chừng bảy phần rất giống. Sắc mặt của hắn vốn một mực rất bình thản, nhưng nói lên kiêu như cốc, sắc mặt của hắn âm trầm xuống, không cần hắn mở miệng, ta đã đoán ra kiêu như cốc tình huống không tốt.

Quả nhiên, Kiều Vũ âm đạm nói:"Vẫn còn hôn mê."

Trong nội tâm của ta khổ sở cực kỳ, không thể nào ngôn ngữ. Hay là Kiều Vũ phá vỡ trầm mặc, hắn cười mở cười cười:"Người di ngày hôm qua đi tìm ta, ta cũng biết công ty của các người một sự tình, công ty của các người có rất nhiều chế độ không hợp quy phạm, cái này có tiền nhiệm khuyết điểm, cũng có công ty của các người tiêu cực địa phương.

"Lần này tài chính tổn thất thì đến được sáu trăm triệu, tạo thành công ty của các người thiệt thòi tổn hại, những này lỗ lỗ không thể tái giá đến ngân

hàng trên người, hiện tại ngân hàng gây dựng lại, đối với một ít tài chính diễn sinh cơ cấu đều phân rõ giới tuyến. Chuyện của các người phải tự mình đối mặt, có thể đền bù hết sức đền bù, không thể đền bù, hi vọng các người tổ chức cổ đông hội nghị, trao đổi cùng ngân hàng mượn tiền, điều kiện là công ty của các người cổ quyền.

"Theo như trước mắt tình hình, công ty của các người phải một lần nữa tuyển cử bước phát triển mới ban giám đốc. Đương nhiên, nói như vậy, Trung Hàn người tổng giám đốc vị trí tự tràn đầy nguy cơ, người muốn hiểu rõ ràng. Ta có thể cho ngân hàng bên kia tạm thời không niêm phong công ty của các người tài khoản, nhưng kỳ hạn chỉ có ba tháng. Ta cũng chỉ có thể đến giúp tại đây, những thứ khác hết thảy đều phải dựa vào chính các người."

"Cám ơn kiều bí thư, người đã giúp chiếu cố rất lớn. Kỳ thật sáu trăm triệu chúng ta cũng không phải không có, mà là cầm lấy đi đầu tư bỏ vốn, trong lúc nhất thời gom góp không đi ra. Kiều bí thư giúp chúng ta thư thả ba tháng, vậy thì thật là giúp đại ân, phi thường cảm tạ người."

"Được rồi, đừng quá khách khí. Người trở về đi, cũng đừng lại cho người di quan tâm."

Kiều Vũ mỉm cười mà đi đến ta trước mặt, chủ động cùng ta bắt tay nói dừng. xem ra di vô thanh vô tức, sau lưng lại giúp ta một cái đại ân, trong nội tâm của ta cảm kích đâu chỉ vạn phần?

Đi ra thị ủy văn phòng, tâm tình khoan khoái dễ chịu ta trực tiếp trở lại công ty. Đứng tại cửa thang máy, không khéo gặp Chương Ngôn Ngôn, nàng càng ngày càng xinh đẹp, nhìn thấy ta lúc, rõ ràng xấu hổ hồng không dám nhìn ta, mời đến cũng không đánh tự quẹo vào đầu bậc thang, tình nguyện đi thang lầu cũng không muốn cùng ta ngồi chung thang máy. Ta buồn bực, không thể nào? Ta trở nên đáng sợ như vậy? Không được, ta hỏi cái mình bạch.

Thang máy đứng ở lầu bốn, trước kia ta thường xuyên chạy lầu bốn bí thư xử trưởng, hiện tại đến số lần ít hơn nhiều. Cái này cũng không hay !"

Làm như người lãnh đạo, sẽ đối công nhân, đặc biệt là đối với những cái...kia đáng yêu PR thư ký nhóm nhiều điểm quan tâm. Ai, chỉ là của ta quan tâm quá mức , ngấm lại tuyệt đại đa số nhỏ thư ký đều tại sự quan tâm của ta hạ lên giường, trong nội tâm tựa một mảnh áy náy.

"Tổng giám đốc tốt. Khanh khách, rất lâu không gặp tổng giám đốc đã đến."

La Đồng hướng ta chạy tới, tinh xảo giày cao gót gõ chạm đất gạch, vừa người chế ngự:đồng phục hạ, cái kia bộ ngực dị thường xông ra:nổi bật. Ai, ngực lớn bộ là kt PR kim chiêu bài, ta không có lý do gì không kéo dài loại này thúc người hăm hở tiến lên tốt truyền thống.

Đối mặt sáng sủa La Đồng, ta báo dùng mỉm cười. Xinh đẹp Hà Đình đình cũng không bị cản trở đi tới, thanh âm ngọt ngào mà hỏi thăm:"Tổng giám đốc, lúc nào mang bọn ta đi ca hát?"

"Cái này....."

Ta vẫn không trả lời, cũng cảm giác được có hai đạo lãnh mang bản tới. Không cần đoán, cái này hai đạo lãnh mang đến từ bên trái bốn mươi lăm độ góc đích văn phòng, cái này văn phòng lão đại là Trang Mỹ Kỳ. Đương nhiên còn có bên phải bốn mươi lăm độ cái góc xử lý công thất, cái này văn phòng chương môn tựa là của ta Đái Tân Ni.

Ai, đầu ta lớn hơn. Vẫn còn tính toán tiên tiến Trang Mỹ Kỳ văn phòng, hay là tiên tiến Đái Tân Ni văn phòng, đột nhiên, Phàn Ước theo đằng sau ta cửa ra vào đi đến, nàng hai tay ôm một đồng lớn văn bản tài liệu. Trông thấy ta, tay nàng run lên, văn bản tài liệu "Rầm rầm" Mất một nửa trên mặt đất, La Đồng cùng Hà Đình đình một tiếng hét kinh hãi đều tới hỗ trợ nhặt.

Ta thấy thế không ổn, nếu như lại đợi xuống dưới chỉ sợ muộn sai lầm, tranh thủ thời gian bỏ xuống một câu:"Mọi người khổ cực, cuối tuần muốn đi ca hát khiêu vũ đều cùng trang thư ký báo cáo, toàn bộ do nàng an bài. Cần thiết phí tổn tính toán PR chi tiêu, trang thư ký ký tên sau do công ty tài vụ bộ thanh lý."

Nói xong, ta chuồn mất.

Trở lại tầng cao nhất đại sảnh, ta cảm thấy được hào khí có điểm quái dị, bình thường vui vẻ nghịch ngợm Thượng Quan tỷ muội không cười âm thanh, chỉ là khô cứng mà hướng ta vấn an, lưỡng lưỡng khuôn mặt nhỏ nhắn Băng Băng lạnh lùng .

"Làm sao vậy? Chim quyên."

Ta hỏi.

"Vĩnh Nhân tỷ tỷ đang đợi người."

Thượng Quan chim quyên nói.

"Đợi cho tới trưa, còn khóc ."

Thượng Quan chim hoàng oanh bổ sung một câu.

"Người nàng đâu này?"

Ta vội hỏi.

"Ở bên trong."

Thượng Quan chim hoàng oanh chỉ vào người của ta xử lý công thất.

"Nhớ rõ, vô luận người nào đều không cho tiến đến. Có người tìm tự nói ta không tại."

Ta nghiêm khắc mà dặn dò Thượng Quan tỷ muội.

Dùng lê hoa đài vũ để hình dung Quách Vịnh Nhân nước mắt nhất định không thích hợp, dùng mưa rơi chuỗi tây để hình dung có lẽ không giữ quy tắc cảnh , tuy nhiên tục tăng một ít, nhưng Quách Vịnh Nhân thật sự khóc thành nước mắt người tựa như. Ta đau lòng được muốn chết, tranh thủ thời gian hỏi:"Nhân tỷ, đây là làm sao vậy?"

"Oa....."

Tiếng khóc càng lớn.

"Như vậy khóc pháp, một cuốn khăn tay cũng không đủ."

Ta mang theo vô tận áy náy đem khăn tay đưa tới, trải qua một đêm thời gian, ta càng thêm thông cảm Quách Vịnh Nhân tâm tình. Không có tình ái cảm tình quả thực chính là một cái yếu ớt cái thùng rỗng, tùy thời tùy chỗ đều sụp đổ, dù là lại tỉ mỉ che chở, chỉ cần có một ít phong, cũng có thể dễ dàng mà đem cảm tình phá hư hầu như không còn. Cho nên ta không ứng thuận trách cứ Quách Vịnh Nhân nhẫn tâm ly hôn, nàng cùng không ai Sùng Văn sớm đã không có cảm tình trụ cột, ta ứng thuận quan tâm Quách Vịnh Nhân, cho nàng muốn yêu.

"Ta phải..... Là tới từ chức , oa....."

Quách Vịnh Nhân nước mắt phát triển mạnh mẽ.

"Đừng nói ngốc lời nói ah !" tại kt ở bên trong người nào cũng có thể thiếu, duy chỉ có không thể thiếu khuyết nhân tỷ. Người là kt đại nội tổng quản, cũng là đại tỷ của ta tỷ. Đừng khóc, đừng khóc. Đợi lát nữa còn muốn thỉnh nhân tỷ an bài bán ra Bích Vân sơn trang, công ty nhu cầu cấp bách tiền mặt, nhìn xem Bích Vân sơn trang giá cả như thế nào, chỉ cần không lỗ để lại mất."

Ta ôn nhu khuyên bảo.

"Phải..... Phải hay là không bán đi những này biệt thự sau, ta có thể từ chức?"

Quách Vĩnh Nhân chỉ sát nước mũi, lông mi thật dài lên đều treo đầy nước mắt.

"Người muốn từ chức, ta tự đóng cửa, quay trở lại quê quán đi trồng rau."

Ta vừa buồn cười vừa tức giận.

"Đã người chán ghét ta, vì cái gì không cho ta từ chức?"

Quách Vĩnh Nhân bên cạnh khóc bên cạnh hỏi.

"Ta ở đâu chán ghét qua người? Người là bảo bối của ta, ta như thế nào sẽ chán ghét người?"

Ta thở dài một hơi.

"Đêm qua người đi không từ giã, đây không phải chán ghét ta là cái gì?"

"Người ngủ rồi, ta đương nhiên sẽ không nhao nhao người, đây là yêu người."

"Không nên nói dối, người biết ta cũng không có ngủ. Trong lòng người nhất định cho rằng ta là một cái ích kỷ nữ nhân, vì tình ái, vì có thể mang thai mà vứt bỏ trượng phu. Người nhất định là nghĩ như vậy, ta cảm giác được."

"Không phải. Nếu như người ích kỷ, người hai mươi năm trước có thể ly khai Sùng Văn; Nếu như người ích kỷ, người tại đây hơn hai mươi năm ở bên trong có vô số cái phản bội trượng phu cơ hội, nhưng người không có

phản bội. Cho nên hoàn toàn trái lại, người là một cái vĩ đại nữ nhân, ta có thể đạt được người là phúc khí. Đừng khóc, đêm qua trong nội tâm của ta quả thật có chút áp lực, trải qua cả đêm sau, ta triệt để nghĩ thông suốt, cũng lý giải. Nhân tử, thực xin lỗi, Trung Hàn vì đêm qua đi không từ giả hướng người trình trọng nói xin lỗi, xin người tha thứ cho ta."

"Người nói cũng là thật tâm lời nói?"

"Tuyệt không nói đùa."

"Ta cùng Sùng Văn mười năm trước sẽ không có cảm giác, trên mặt cảm tình chỉ là thói quen mà thôi. Không có cảm tình trụ cột hôn nhân làm sao có thể hạnh phúc? Ly hôn là vấn đề sớm hay muộn thôi. Dù là bệnh của hân tốt rồi, ta cũng sẽ không trở lại bên cạnh hân. Tuy nhiên ta cùng với Sùng Văn tâm đó vẫn có cảm tình, nhưng cái kia cảm tình đã biến chất."

"Ngày hôm qua ta cố ý kể một ít chịu nhục lời nói đối đến kích thích Sùng Văn, tựu là muốn chứng minh ta vì trị liệu bệnh của hân chỗ trả giá tâm huyết, ta đã hết lực. Tuy nhiên như cũ không cách nào đem hân trị hết bệnh, nhưng là giải quyết xong ta một cái cọc tâm sự. Cái này tâm sự như khối tảng đá lớn đầu đặt ở ta đáy lòng hai mươi mấy năm, hiện tại rốt cục có thể chuyển khai mở cái này khối tảng đá lớn đầu, ta cả người đều dễ dàng."

"Trung Hàn, ta tại sao phải nấu thuốc súp, ta tại sao phải thuật thôi miên, những điều này đều là ta mười mấy năm qua nghĩ hết hết thầy biện pháp vì trị liệu Sùng Văn bệnh sở học."

Quách Vịnh Nhân mỗi chữ mỗi câu đều bị ta rung động. Ánh mắt của ta trừng được so người linh còn đại, không thể tưởng được trong lúc này khúc chiết dĩ nhiên là như thế khó có thể tưởng tượng, ta vì Quách Vịnh Nhân chấp nhất thật sâu cảm động.

Đối mặt như vậy một vị kinh nghiệm nhân sinh khó khăn nữ nhân, ta như thế nào lại chán ghét nàng?

"Nhàn tử, ta muốn ăn canh."

Ta động tình mà nhìn xem Quách Vịnh Nhàn.

"Sớm lược tốt rồi."

Quách Vịnh Nhàn một bên lau nước mắt một bên đứng lên, ảo thuật tựa như xuất ra một cái tình mỹ bình nước nóng.

"Thật xinh đẹp bình nước nóng."

Ta đại khen.

"Đương nhiên, ta mới mua . Ly khai Sùng Văn gia, ta cái gì đều không muốn, chỉ lấy y phục của ta."

Quách Vịnh Nhàn mở ra bình nước nóng, một cỗ mùi thơm bay ra, cái mùi này cùng dĩ vãng khác hẳn bất đồng.

"Thơm quá."

Ta hấp một miệng lớn khí.

"Đương nhiên hương, ta thấy người mỗi lần uống thuốc súp đều rất khó chịu bộ dạng, tựa cải biến bỗng chốc phương thuốc, như vậy người tựa không biết là khó uống ."

Quách Vịnh Nhàn tại trên bàn trà Ôn Nhu mà đem hương khí bốn phía được súp đổ vào một cái nhỏ bát sứ, đưa tới trước mặt của ta.

"Nhàn tử, người đối với ta như vậy, ta....."

Ta dốc sức liều mạng nhin xuống, nhưng con mắt hay là ẩm ướt.

"Người cũng không muốn cảm động mà !" lấy trước kia chút ít được súp vừa thổi lại tanh, muốn bảo ta uống, ta là đánh chết cũng sẽ không uống, người lại có thể uống hết, thật khó cho người rồi."

Quách Vịnh Nhân đang cười, cười đến rất mê người.

"Cái gì? Trước kia được súp nhân tử cho tới bây giờ đều không có hưởng qua một ngụm?"

Ta chấn động.

"Ân, khanh khách."

Quách Vịnh Nhân lớn tiếng nhõng nhẽo cười.

"Tức chết ta ."

Ta đánh về phía Quách Vịnh Nhân.

Trước kia nghe nói đầy đặn nữ nhân lúc ân ái Hậu tống không thích ở phía trên, không phải bởi vì lười, mà là bởi vì dáng người đầy đặn nữ nhân muốn tiêu hao thêm nữa... thể lực, sẽ dễ dàng mệt mỏi. Bất quá Quách Vịnh Nhân lại vừa vận trái lại, nàng ưa thích ở phía trên. Xem nàng tận tình rong ruổi bộ dạng tuyệt đối là một loại hưởng thụ, hưởng thụ cái kia cao thấp quay cuồng sóng sữa, cảm thấy hoa mắt thời điểm, ta lại duỗi ra hai móng bắt lấy hai cái no đủ vú lớn.

"Ta lợi hại hay là Triệu Đạt khánh lợi hại?"

Ta dùng sức xoa nắn Quách Vịnh Nhân núm vú, nàng đều hơn bốn mươi , núm vú một chút cũng không có rủ xuống, hẳn là không có đã sinh tiểu hài tử nguyên nhân. Truyện Tiên Hiệp - -Y

"Hắn kém xa."

Quách Vịnh Nhân lay động nàng mộng bực, tuy nhiên mộng nhưng một điểm thịt thừa đều không có, mộng thịt phát tại của ta xương mu lên, ta một điểm cảm giác đau đớn đều không có, thoải mái cực kỳ. Tăng thêm chặt khít mật huyết càng không ngừng phun ra nuốt vào đại nhục bồng của ta, ta quả thực tựu là tam trọng hưởng thụ. Nữ nhân như vậy không phải bảo là cái gì?

"Triệu Đạt khánh thô hay là của ta thô?"

Ta lớn tiếng hỏi.

"Không cách nào so sánh được."

Quách Vịnh Nhân mị nhãn như tơ.

"Triệu Đạt khánh cứng rắn hay là của ta cứng rắn?"

Ta cố ý trêu đùa hí lộng Quách Vịnh Nhân.

"Hắn đều không có cứng rắn qua."

Quách Vịnh Nhân làm dáng mà vận dụng âm đạo nội kinh, kẹp kẹp đại nhục bồng của ta.

"Người thật không có câu dẫn qua Sùng Văn ca chiến hữu hoặc là nam nhân khác?"

Ta làm bộ rất nghiêm túc bộ dạng, tựa như thẩm phạm nhân tựa như.

"Thật không có, ta thề."

Quách Vịnh Nhân tóc dài bay múa, lay động tần suất càng lúc càng nhanh. Ta âm thầm tăng thêm eo bụng lực lượng, đại nhục bồng oOo hung hăng mà nghênh đón mật huyết phun ra nuốt vào.

"Người nói chuyện phát run ờ? Chột dạ sao?"

Ta cười lạnh.

"Ah, người mấy chuyện xấu, người cố ý !" ah, dính đến thật sâu, tốt trước !" ah, ta sắp ra rồi, ta sắp ra rồi."

Quách Vịnh Nhân lên tiếng kêu to. Đã xong, trừ phi Thượng Quan tỷ muội là kẻ điếc, bằng không các nàng nhất định toàn bộ nghe được. Chỉ là cái này trong lúc mấu chốt, ta cũng chẳng quan tâm mặt khác, cảm giác tê ngứa nhanh chóng lan tràn toàn thân, đành dục tại bao tình hoàn tình hoa xỉ ra.

"Ờ....."

Quách Vịnh Nhân lâu dài rên rỉ quanh quẩn tại văn phòng từng cái nơi hẻo lánh, tinh tế đổ mồ hôi lau ta một thân.

"Này, nhân tỷ, người lão ở phía trên, có thể nào mang thai?"

"Vốn định dùng mang thai cái chốt ở người, bây giờ nhìn người tốt với ta, ta cũng không vội mà mang thai, cũng cho ta hưởng thụ hưởng thụ. Ân, thật sự rất thoải mái. Có thể nhận thức cái này tư vị, ta đời này không có uổng phí sống."

"Nhìn người nói được nhiều khoa trương, chẳng lẽ trước kia người sẽ không thoải mái qua?"

Ta muốn cười.

Quách Vịnh Nhân sâu kín mà hít một khẩu khí:"Cùng người làm lúc trước thật không có thoải mái qua. Bình thường đều là dùng tay khiến cho nhiều, có đôi khi dùng dương vật giả thay thế, dùng nhiều hơn lại dị ứng. Ai, ta trước kia thời gian gian nan chết rồi."

Ta tranh thủ thời gian an ủi:"Thật đáng thương, về sau nhỏ hàn là hơn nhiều hầu hạ người. Nếu như nhàn tử còn không hài lòng, ta sẽ tìm mấy cái mãnh nam cho người tiêu khiển."

Quách Vịnh Nhàn đôi bàn tay trắng như phấn nộ nện bờ vai của ta:"Người đi luôn đi! nói những lời này người cũng không sợ bị thương lòng ta, muốn tìm mãnh nam ta gì về phần các loại về sau? Những này tặng sự tình ta muốn làm đã sớm có thể làm. Chỉ là của ta giữ mình trong sạch, vô tình không yêu sinh hoạt tình dục ta không muốn, cũng không có cảm giác."

Ta mày dạn mặt dày hỏi:"Cái kia nhàn tử như thế nào đối với nhỏ hàn có cảm giác đâu này?"

Quách Vịnh Nhàn che miệng bật cười:"Người không hiểu, người đối với Tân Ny si tình cảm động công ty từ trên xuống dưới nữ nhân, tất cả mọi người nói, đều nói....."

Ta lòng như lửa đốt:"Ôi, đều nói cái gì? Nhàn tử người nói mau."

Quách Vịnh Nhàn cười đến cười run rẩy hết cả người:"Tất cả mọi người nói có tiền khó mua si tình lang, hì hì."

Ta mặt nóng lên, trên mặt đất có đầu khe hở ta cũng dám chui vào. Tổng cho rằng tại đây coi trọng vật chất trong xã hội, mọi người chân tình đã chết lặng thiếu thốn, tuyệt đối không nghĩ tới ta đối với Đái Tân Ni quần quít chặt lấy rõ ràng cảm động thật nhiều người, để cho ta đạt được rất nhiều không tưởng được đồ vật, thật sự là trời cũng giúp ta.

Quách Vịnh Nhàn hàm tình mạch mạch mà xem ta:"Khi đó, mấy người chúng ta thư ký lén đều nói nếu như người là công ty của chúng ta tổng giám đốc thì tốt rồi, không nghĩ tới thật sự trở thành sự thật."

Ta có chút đặc ý:"Ta đây hôm nay có này thành hẳn là mục đích chung đúng không?"

Quách Vịnh Nhân dùng sức gật gật đầu:"Đúng vậy a, hì hì."

"Ha ha."

Ta cười to, nhưng ta biết rõ mình có thể làm được vị trí này, tuyệt đối không chỉ là vận khí tốt, ít nhất thì, dưỡng nổi lên hết sức quan trọng tác dụng. Nếu như không có thì, dưỡng thể lực, ta có lẽ chết rồi mười tám lượt.

"Tốt rồi, nhân tử đừng cười . Nếu như người không có gì tốt diệu kế ứng phó ta thì, chúng ta về sau tự cười không nổi ."

Ta nhớ tới Quách Vịnh Nhân nói với ta lời nói, dù sao hiện tại ta lớn nhất không ngại tự là thì. Khôn khéo hơn người thì sớm muộn sẽ phát hiện ta cùng với Tiểu Quân chuyện văn thơ, cho nên ta phải sớm cho kịp phòng bị, đừng đến lúc đó kêu trời trời không biết, kêu đất đất chẳng hay.

Quách Vịnh Nhân hướng ta nháy mắt mấy cái:"Tiểu nữ tử đều có diệu kế."

Ta vừa vội : "Của ta Hảo tử tử, xin nhờ đừng xâu ta khẩu vị."

Quách Vịnh Nhân xê dịch nàng mộng bực, phong tình vạn chủng mà hướng ta ném một cái mị nhãn:"Nhỏ hàn, làm tiếp một lần được không nào?"

"À?"

Ta âm thầm kêu khổ, cùng Tiểu Quân kịch chiến cả đêm, hiện tại lại đây kịch chiến? Trời ạ !" ta cũng bị ép khô .

Quách Vịnh Nhân mộng bực càng lắc càng nhanh:"Ân, dù sao đã cứng ngắt, sẽ tới nha."

"Hảo hảo hảo, làm xong người cần phải nói cho ta biết diệu kế."

Tuy nhiên lòng còn sợ hãi, nhưng đại nhục bổng o0o một mực được mật huyết chỗ tù binh khó có thể phản kháng, đành phải nhẫn nhục chịu đựng, mặc người chém giết.

Quách Vình Nhân đưa lên một bên vú lớn, ăn ăn cười phóng đấng:"Đương nhiên, nhân tử nhất giảng tình nghĩa. Người tốt với ta, ta phần thân toái cốt cũng sẽ báo đáp người. Ân, tốt tướng !" nhỏ hàn, yêu người chết mất."

"Yêu ta đại bổng bổng mới đúng chứ?"

Ta tức giận, ngậm trong mồm lên núm vú miệng lớn mút vào.

Quách Vình Nhân lớn tiếng rên rỉ:"Đương nhiên yêu nhất đại bổng bổng."

* * * * *

Gần đây công ty chuyện đã xảy ra, để cho ta tình tường nhận thức đến nhất định phải đối với trong công ty bộ tiến hành cải tổ, tuy nhiên ta đối với công ty quản lý không có kinh nghiệm, nhưng có ban giám đốc ủng hộ và quách vình nhân hiệp trợ, ta dùng vài ngày thời gian tự đối với công ty từ trên xuống dưới đều tiến hành điều chỉnh.

Đái Tân Ni thăng nhiệm tài vụ tổng thanh tra, hành chính bí thư xử trưởng quản lý tự quy Trang Mỹ Kỳ một quyền độc tài, đem cái này hai chỉ con cọp lớn tách ra, có thể nói một mũi tên mấy điều. Trang Mỹ Kỳ nghiệp vụ năng lực càng thăng một bậc, do nàng chường quản bí thư xử trưởng cũng là thực đến tên quy. Huống chi bí thư xử trưởng là mỹ nhân ố, không đem Đái Tân Ni dịch chuyển khỏi, ta đi bí thư xử trưởng thật sự bất tiện.

Đái Tân Ni đạt được di cho phép, nàng làm Lý phu nhân đã là ở trong tầm tay, lại làm cho nàng suốt ngày ở bên ngoài dầm mưa dãi nắng ta cũng thật mất mặt. Càng quan trọng hơn là do người một nhà cầm giữ tài vụ quyền hành, có thể sâu sắc chế ước công ty cao tầng xào mua kỳ hạn giao hàng quyền hạn.

La Tất đối với công ty cải tổ biểu hiện ra không có câu oán hận, nhưng quyền lực được suy yếu trong lòng của hắn khó chịu, ta ước hắn một mình gặp mặt nói chuyện, hắn ba lần bốn lượt, rõ ràng tại buồn bực. Ta bề bộn vài ngày chính tâm phiền, mắt thấy La Tất không biết phân biệt, quyết định giết gà dọa khỉ, cho hắn một điểm nhan sắc nhìn một cái.

Thượng Quan chim hoàng oanh đóng lại văn phòng sau đại môn, ta không đếm xỉa tới mà đối với La Tất nói: "La tổng, ta cùng ban giám đốc trước sau như một địa duy trì người. Sự tình trước kia trong công ty bộ không truy cứu, về phần hình trách phương diện ta cùng với Kiều bí thư trao đổi qua ý kiến, hắn nghiêm khắc mà phê bình công ty của chúng ta quản lý chế độ đồng thời, cũng khẳng định công ty vì quốc gia làm ra cống hiến, đặc biệt là lợi nhuận và thuế phương diện. Kiều bí thư cường điệu cải cách là lục lợi, đang sờ tác ở bên trong tiến lên khó tránh khỏi phạm sai lầm, mấu chốt là có sai có thể thay đổi. Đương nhiên cải cách cũng không phải ăn miễn phí cơm trưa, nếu như thật sự không có năng lực nên xuống đài."

Dựa lưng vào ghế da, ta nhìn trên bàn công tác mới mang lên một trương ảnh gia đình. Đây là đã nhiều năm trước ảnh chụp, Tiểu Quân bộ dáng vừa đen vừa gầy, thật khó dùng tưởng tượng hôm nay lại biến thành một cái thiên sứ giống như tiểu mỹ nữ, càng khó tưởng tượng trước kia ngây thơ thiếu niên, hiện tại trở thành một vị đặc chí vừa lòng, hoa đào quần thân đại tổng giám đốc.

"Trung Hàn, ta không phải rất rõ ràng."

La Tất mặt xám như tro, không tuân theo quy định xào kỳ hạn giao hàng sự tình hăn đã cho ta lại yên lặng gánh chịu bắt đầu, hiện tại ta đem nát trứng mang lên mặt bàn tự là cảnh cáo hăn, đừng cho là ta dụng phải Sở Huệ, hăn có thể muốn làm gì thì làm. Đương nhiên sở đại mỹ nhân mặt mũi hay là muốn cho , hiện tại tự xem La Tất có hay không tự mình hiểu lấy.

"Ân, kiều bí thư ý tứ tự là cho chúng ta ba tháng thời gian xử lý tốt công ty tài vụ cùng quản lý lên hỗn loạn, nếu như trong vòng ba tháng không cách nào làm rõ, vậy thì thay ca thay ca, nên từ chức từ chức. La tổng, xuống đài không phải đơn giản xuống đài, xuống đài tự ý tứ hàm xúc được thanh toán, được điều tra. Nếu như là ác ý không tuân theo quy định, cái kia vấn đề thì càng nghiêm trọng !" ngồi tù là tối thiểu . Ai !""

Ta mặt không biểu tình mà thở dài, hù dọa người thủ đoạn ta càng ngày càng thuận buồm xuôi gió, đây cũng là ta tại thường xuyên hù dọa Tiểu Quân ở bên trong rèn luyện đi ra . Lại nói tiếp ta thật đúng là muốn cảm tạ Tiểu Quân, mấy ngày nay vô luận ta công tác như thế nào bề bộn, trong nội tâm muốn lấy nàng, nghĩ đến nàng cái kia non nớt bánh bao trắng.

"Trung Hàn, ta biết rõ ta nghiệp chương nặng nề, xử bản mười lần cũng có thể. Ta hi vọng kiều bí thư có thể cho ta cơ hội, cũng hi vọng người tại kiều bí thư trước mặt giúp ta biện hộ cho."

"Mẫu chốt hay là tại tư tưởng lên phải có giác ngộ, không thể đối với cái cách có mâu thuẫn cảm xúc, không có cùng ý kiến tự nói ra, có điều kiện cũng có thể thương lượng. Huống hồ người bây giờ là lập công chuộc tội chi thân, công ty cũng không có bạc đãi người, nếu như người nếu không thức thời, cũng đừng trách ta không có nhắc nhở người."

"Minh bạch, ta đương nhiên minh bạch người nổi khổ tâm, kiên quyết ủng hộ người."

La Tất không phải người bình thường, hẳn tuy nhiên hào sảng, nhưng tuyệt đối không phải đại quê mùa, xem xét thời thế một lát, bộ dáng của hẳn càng phát ra thành khẩn.

Nhìn xem không sai biệt lắm, ta làm bộ vẻ mặt đau khổ: "Người thiếu nợ hạ công ty nợ nần, ta quyết định đem biệt thự toàn bộ bán đi, sau đó giúp người điền lên thiếu hụt. La tổng, cái này sáu trăm triệu cũng có thể cho người tiêu hận a? Nếu như người còn nhớ hận ta cùng với Tiểu Huệ cái kia điểm sự tình, vậy người dứt khoát một đao đem ta giết, miễn cho về sau huynh đệ chúng ta không thể một lòng kiếm tiền."

Ta dùng tới hai huynh đệ chữ, tựa là lung lạc ý tứ. La Tất lại túng quẫn vừa vui, đứng lên lớn tiếng nói: "Chuyện này, Trung Hàn lão đệ, ta từ nay về sau tuyệt đối trung tâm với người, không hề làm ẩu, không hề cho người thêm phiền toái."

Sợ ta không tin, hẳn dưới tình thế cấp bách bắt lấy cánh tay của ta, khiến cho ta có chút đau nhức.

Ta âm thầm thở dài, cái này trộm lão bà của người ta một cái giá lớn cũng thật là quá nặng nề, về sau dâm vợ người khác nữ sự tình hay là không làm thì tốt hơn. Bất quá muốn ta triệt để buông tha cho Sở Huệ cùng Cát Linh Linh, ta đánh chết cũng sẽ không đáp ứng. Mắt thấy La Tất chịu thua, trong nội tâm của ta mừng thầm, lại nhớ thương lên mặt đường mỹ nhân, tính toán lại để cho La Tất ra cái chênh lệch, ta cũng tốt tìm một cơ hội cùng Sở Huệ thân mật.

La Tất không biết ta trong đầu có những này xấu xa ý niệm, gặp ta hay là mặt không biểu tình, hẳn hét lớn một tiếng: "Trung Hàn lão đệ, có muốn hay không ta quỳ xuống thề người mới tin tưởng?"

Ta còn không có kịp phản ứng, La Tất thật sự "Phù phù" Một tiếng quỳ xuống đến. Ta chấn động, tranh thủ thời gian đứng lên muốn đem La Tất

kéo đến . Nhưng tựu hết lần này tới lần khác vào lúc đó, văn phòng đại môn bị đẩy ra, một cái phong tình ngàn vạn đại mỹ nhân đi tới, kêu gọi bó sát người màu nâu bộ đồ để cho ta lần nữa lãnh hội đến lúa mì sắc da thịt bộ dạng thùỵ mị.

TỶ PHU VINH DỰ

Tiểu Thủ Chương
www.dtv-ebook.com

Chương 71: Mỹ nữ là linh đan

"Tiểu Huệ? Người như thế nào..... Làm sao tới ?"

La Tất cũng rất giật mình mà nhìn xem đột nhiên vào cửa Sở Huệ. Hẳn quỳ trên mặt đất, hai tay còn được ta hai tay nâng, cái kia tình cảnh có chút buồn cười. Nhưng hết lần này tới lần khác Sở Huệ thấy được một màn này, nàng phong tình vũ mị ánh mắt lập tức biến thành một đạo lưỡi dao sắc bén, có thể sát nhân lưỡi dao sắc bén.

"Bảo bối, người đừng cầu hãn. Chúng ta đem cổ phiếu bán đi, đem phòng ở bán đi, đem cửa hàng bán đi, còn hãn tiền là được, một đại nam nhân sao có thể tùy tiện tiền quỳ xuống?"

Sở Huệ vẻ mặt nộ khí. Tuy nhiên quả trách La Tất, nhưng ánh mắt lại là chăm chăm vào ta, phảng phất muốn đem giết người lưỡi dao sắc bén đâm vào trái tim của ta, ta không khỏi một hồi đau lòng.

"Sở Huệ, không phải như người nghĩ."

Ta muốn giải thích.

Khả Sở Huệ không có cho ta cơ hội giải thích, nàng duỗi ra thon dài bàn tay nhỏ bé, đem cao lớn La Tất kéo đến:"Bảo bối, buổi chiều có người đến cùng ta đàm chuyện nhượng mặt tiền cửa hàng chuyện, giá tiền không tệ."

"Không, cái kia điểm không thể bán, đó là người mệnh căn tử."

La Tất dùng sức lắc đầu.

"Bán điểm làm cái gì? Cái kia món nợ....."

Ta vừa vội lại lòng chua xót. Sở Huệ vì giúp mình trượng phu trả nợ, tình nguyện buông tha cho sở hữu tất cả, để cho ta ghen ghét chết rồi !" nếu như đổi thành ta, nàng có thể như vậy đối với ta sao?

"Cái kia món nợ chúng ta sẽ trả !""

Giận không kèm được Sở Huệ hướng ta lớn tiếng gào thét. Trời ạ, ta hay là lần thứ nhất nhìn thấy Sở Huệ bão nổi, nàng bình thời là như vậy lười biếng, như vậy uyển chuyển hàm xúc, nói chuyện tựa như là một cái bệnh lâu vừa càng con gái yếu ớt.

Nhưng bây giờ nàng là mạnh mẽ như thế, cái này đột nhiên cải biến cũng là vì bảo hộ chính mình trượng phu.

Nhiệt huyết xông lên đại não, lòng ta từng đợt quặn đau, ta biết rõ, đây là ghen ghét, ta ghen ghét được nhanh nổi điên .

Trước mắt mặc dù không có tấm gương, nhưng ta tin tưởng sắc mặt của mình nhất định rất yếu ớt. Ta dốc sức liều mạng tự nói với mình tại nổi điên lúc trước chạy nhanh ly khai tại đây, ta không muốn làm cho ủy khuất nước mắt tại Sở Huệ trước mặt chảy ra, cho dù sau lưng là La Tất an ủi lưu la lên, nhưng ta hay là vứt bỏ một câu:"Các người trò chuyện."

Sải bước mà đi ra văn phòng, ta bản năng hướng bí thư xử trưởng đi đến, bởi vì Đái Tân Ni tại đầu đó. Nam nhân đã bị ủy khuất sau, luôn trước hết nhất nghĩ đến lão bà của mình.

Bước vào bí thư xử trưởng, ta đột nhiên nhớ tới Đái Tân Ni đã điều nhập tài vụ chỗ, muốn quay đầu lại đã tới không kịp. Mắt sắc Hà Đình đình lớn tiếng thét lên, đưa tới phần đông kiều miễm đôi mắt, ta lại một lần nữa có chừa tại bụi hoa cảm giác.

"Mọi người khỏe."

Ta tranh thủ thời gian mỉm cười hướng những này thư ký nhóm gật đầu. Quách Vịnh Nhân tuy nhiên là phòng làm việc của ta thư ký, nhưng đại đa số thời điểm vì tránh cho lời đồn đãi chuyện nhảm, nàng hay là thường xuyên chạy về bí thư xử trưởng, tuy nhiên xem ta, nhưng lại muốn xụ mặt, thật khó cho nàng.

Phản Ước ôm văn bản tài liệu, tựa hồ vừa định phải ly khai, nhìn thấy ta về sau, càng làm văn bản tài liệu buông, thanh tịnh sáng ngời con mắt tràn đầy chờ đợi, chờ đợi cái gì đâu này? đợi lát nữa ta muốn hảo hảo hỏi một chút nàng.

La Đồng đang cười, vểnh lên vểnh lên bờ mông không an phận mà tại trên mặt ghế uốn qua uốn lại. Tuy nhiên động tác không rõ ràng, nhưng ta nhìn ra được đây là cố ý dẫn ta chú ý mờ ám.

Chương Ngôn Ngôn xấu hổ hồng , nàng là duy nhất không có con mắt xem ta thư ký, vì cái gì xấu hổ? Vì cái gì không nhìn ta? Ta rất buồn bực.

Trang Mỹ Kỳ cùng hần nói là xem ta, còn không bằng nói là trừng mắt ta. Nàng bây giờ là bí thư xử trưởng đích nhân vật quản, cảm tạ ta mà nói... lại không có nửa câu, còn một bộ chưa đủ biểu lộ, thật không biết nàng còn muốn cái gì?

"Tổng giám đốc, người tới được vừa vặn. Người nhìn xem, Vương Di tỷ đi , Vịnh Nhân tỷ đi người cái kia, hiện tại Tân Ny tỷ cũng điều đi tài vụ chỗ. Nghe nói Tân Ny tỷ còn muốn đem Ngôn Ngôn lôi đi, chúng ta bí thư xử trưởng hiện tại thế nhưng mà nhân tài tàn lụi rồi."

Hà Đình đình đi đến trước mặt của ta, mân mê cái miệng nhỏ nhắn rất ưu thương bộ dạng. Những này các cô gái cùng một chỗ thời gian lâu rồi, khó tránh khỏi hữu tình nghị. Hiện tại nguyên một đám ly khai, có chút thương cảm đã ở hợp tình lý.

"Ách, cái này..... Cái này....."

Ta nhất thời không biết trả lời thế nào.

"Hừ, ta cái này bí thư xử trưởng đích nhân vật quần cũng chẳng khác gì là không xác tư lệnh."

Trang Mỹ Kỳ rốt cục nói ra nàng trường nguyên nhân của ta.

"Mọi người cũng đừng như vậy mà !" Lý tổng tài đã cân nhắc thông báo tuyển dụng một ít mới đích thư ký, nhưng công ty trong khoảng thời gian này phiền toái không ngừng, sẽ đem vấn đề này chậm trễ. Trong khoảng thời gian này Mỹ Kỳ tựa vất vả một điểm. Mọi người biết rõ hiện tại Lý tổng tài phương thức làm việc cùng trước kia bất đồng, dựa vào là chuyên nghiệp tố chất cùng thực lực, xã giao sự tình tựa ít đi một chút. Nói sau, bận không qua nổi thời điểm, Ngôn Ngôn cũng có thể trở về chiếu cố bằng chốc."

Quách Vịnh Nhân hợp thời giúp ta giải vây, thật không hổ là của ta đại nội tổng quản, ta yêu chết nàng. Nhìn xem nàng đầy đặn bờ môi, trong nội tâm của ta phiền muộn lập tức hóa đi không ít.

"Đúng đúng đúng."

Ta ngay cả âm thanh phụ họa:"Chờ mấy ngày nữa, công ty của chúng ta lại chiêu mấy người, mọi người trước vất vả điểm."

Trang Mỹ Kỳ gặp ta bày tỏ thái độ rồi cũng tựa không lời nào để nói, coi hẳn kinh nghiệm ứng thuận có thể thông cảm cùng lý giải ta, nàng cùng ồn ào hơn phân nửa là mượn đề tài để nói chuyện của mình. Vài ngày không có tìm nàng , nàng đương nhiên tức giận.

"Muốn vời tựa chiêu xinh đẹp điểm ở !" ít nhất giống như ta vậy, khanh khách."

Hà Đình đình nói xong, mọi người cùng một chỗ nhõng nhẽo cười.

Những này thư ký ở bên trong tựa mấy Hà Đình đình dám nói, cũng không thể nói nàng không biết e lệ, dù sao nàng cũng là mỹ nữ một thành viên. Lúc trước Hà thư ký bên người hồng nhan vô số, có thể làm cho Hà thư ký nhận thức làm con gái nuôi, Hà Đình đình đều có nàng xuất chúng địa phương.

Nhìn thấy cảnh xuân tươi đẹp, nghe được oanh nói yến ngữ, tâm tình của ta tốt lên rất nhiều, mỹ nữ quả nhiên là trị liệu nam nhân tâm linh bị thương linh đan diệu dược. Ta không khỏi làm càn bắt đầu, vươn tay cánh tay ôm Hà Đình đình bả vai trêu tức: "Không bằng do người phụ trách thông báo tuyển dụng công việc, bắt quá từ tục tĩu nói phía trước, nếu như người mới chiêu thư ký không có người xinh đẹp, vậy người chỉ có một người làm ba người công tác."

"Hơn nữa tiền lương giảm phân nửa."

Trang Mỹ Kỳ cười hì hì lấy tiếp nhận ta mà nói....

"À?"

Hà Đình đình ngẩn người, khuôn mặt nhỏ nhắn ửng đỏ, mọi người lại là một hồi cười vang.

"Ca, để ta làm phỏng vấn quan, cam đoan giúp người chiêu đến lại xinh đẹp, vừa đáng yêu thư ký."

Đúng lúc này, một đạo ta rất quen thuộc, rất kiêu ỏn ẻn thanh âm theo đằng sau ta truyền đến. Cánh tay đột nhiên truyền đến đâm đau, toàn tâm đâm đau, ta vội vàng đem cánh tay từ đầu Đình Đình bả vai buông, quay đầu nhìn xem Tiểu Quân thanh tịnh không tỳ vết tròng mắt, trong nội tâm của ta âm thầm kêu khổ.

"Ah, Tiểu Quân."

"Ai nha, Tiểu Quân tới rồi."

Bí thư xử trưởng như nổ tung nồi giống như, Tiểu Quân so với ta được hoan nghênh nhiều hơn, mấy cái nữ hài xông tới, đặc biệt là Phàn Ước, cùng Tiểu Quân vừa kéo vừa ôm, thân mật đến làm cho ta hâm mộ. Ta rút sạch vuốt vuốt thấy đau cánh tay, ai, Tiểu Quân trưởng thành, móng tay cũng dài tiêm, ta chỉ bắt quá ôm bỗng chốc Hà Đình đình bả vai mà thôi, nàng cần gì đâm sau lưng đả thương người?

"Ha ha, lại để cho Tiểu Quân làm phòng văn mua quan bán tước cũng không tệ."

Quách Vịnh Nhân mỉm cười nói lấy. Nàng rất hào phóng, không có chút nào xấu hổ. Cho dù ta cùng với Tiểu Quân không chỉ quan hệ trở thành Quách Vịnh Nhân đối phó Tiểu Quân tay cầm, nhưng thông minh Quách Vịnh Nhân hay là nghĩ hết hết thấy biện pháp nịnh nọt Tiểu Quân, nàng hiểu được Tiểu Quân tại ta trong suy nghĩ là địa vị gì. Bất quá, Tiểu Quân lại khó có thể tiêu tan, nàng sợ hãi gặp được Quách Vịnh Nhân, cho nên nàng những ngày này đều không có tới công ty, hôm nay nàng đột nhiên xuất hiện, nhất định là quá nghĩ tới ta. Nghĩ vậy tăng, trong nội tâm của ta hỉ tư tư.

"Ai, đây cũng không phải là tuyển mĩ, ta muốn thư ký nếu có thể uống rượu, có thể xã giao."

Trang Mỹ Kỳ nhú mày.

Nàng trước kia cùng Quách Vịnh Nhân quan hệ không tệ, khả từ khi Quách Vịnh Nhân lên điều làm tổng giám đốc văn phòng thư ký sau, quan hệ của các nàng tự chuyển tiếp đột ngột, trở nên lẫn nhau không quá nói chuyện tình yêu.

"Ai nói thư ký tự nhất định phải xã giao, có thể uống rượu?"

Quách Vịnh Nhân không chút nào yếu thế, coi hằn tính cách cùng hiện tại thân phận, tự nhiên sẽ không tại Trang Mỹ Kỳ trước mặt ăn nói khép nép.

"Thư ký đương nhiên nếu ứng nghiệm thù, muốn giao tế, bằng không thì như thế nào công tác?"

"Nội vụ thư ký không cần những này."

"Được rồi, được rồi, đừng cãi cọ. Trang Mỹ Kỳ nếu là bí thư xử trưởng đích nhân vật quản, chiêu thư ký chuyện tự làm cho nàng đến quyết định. Cụ thể chiêu bao nhiêu cái, Trang Mỹ Kỳ cùng bộ phận nhân sự đích nhân vật quản hiệp thương bỗng chốc."

Đầu ta lớn hơn, nữ nhân cãi nhau tràng diện nam nhân hay là đừng lẫn vào. Bàn giao:nhấn nhủ hết ta xoay người rời đi, cũng mặc kệ đang đặc ý Trang Mỹ Kỳ cùng tức giận Quách Vịnh Nhân. Tiểu Quân đều có mấy mỹ nữ nhỏ thư ký cùng cũng sẽ không nhàm chán, ta vừa vận thanh tĩnh, dứt khoát ly khai công ty, hit-and-miss chẳng có mục đích mà dạo bộ, vừa ý ở bên trong thủy chung ghen lấy một cổ khí, một cổ chua xót.

Đi ra công ty, ta đi dạo đến đối với phố, hướng Bách Việt quang công ty bách hóa đi đến. Lên điện thang cuốn ta đi vào lầu hai, xa xa mà ta hướng vào phía trong y cửa hàng nhìn quanh, nhu hòa lưu ly dưới ánh sáng, những cái...kia khêu gợi nội y không chút nào đề không nổi hứng thú của ta. Chẳng bao lâu sau, ta vừa thấy được những nữ nhân này nội y tự tim đập dồn dập, đũng quần nở.

Nhưng hôm nay ta chỉ muốn gặp một người, một cái lưỡi biếng nữ nhân.

"Lén lén lút lút, nhìn cái gì đấy?"

Một cái như chuông bạc thanh âm theo đằng sau ta hỏi. Ta không cần quay đầu lại, cũng biết là ai. Ai, thiên hạ to lớn, ta vì cái gì tổng có thể gặp được lại muốn gặp, lại sợ gặp nữ nhân này?

"Linh Linh tử, thật là tình xảo ah."

Ta cười túm túm xoay người, hít một hơi mùi thơm, ta mới cảm giác không phụ lòng trước mắt vị này đại mỹ nhân.

"Không khéo."

Cát Linh Linh mặt băng bó.

"Vì cái gì?"

Ta trơ mặt ra, dù là tâm tình không tốt ta cũng muốn chùng chất lên mỉm cười. Ta có thể tại rất nhiều trước mặt nữ nhân lúc lắc kiêu ngạo, khoe khoang thâm trầm, duy chỉ có tại Cát Linh Linh trước mặt ta không thể có từng chút một tô son trát phấn.

"Ta ở chỗ này giúp Sở Huệ đánh cho vài ngày công, nhưng hôm nay mới nhìn thấy người, mà công ty của người gần đây tại gang tắc. Người nói, như thế nào cái xảo nha?"

Cát Linh Linh rõ ràng học lên Sở Huệ lười biếng giọng điệu, ta nghe được toàn thân nổi da gà phiền phức khó chịu.

"Mấy ngày nay bề bộn hư mất, một mực không có thời gian dạo phố, hôm nay vừa có thanh nhàn lại gặp phải Linh Linh tử, cái này không chỉ là xảo ngộ, hay là duyên phận."

Ta vẽ mặt cột nhả, môi bôi mờ bôi mặt.

"Hừ, nói được so hát được cũng may nghe !" người có cái thời gian sẽ tới tại đây, nhất định là muốn gặp cái con kia Hồ Ly tinh, đừng cho là ta

không biết."

Cát Linh Linh cười lạnh. Đọc Truyện Kiếm Hiệp Hay Nhất:

"Ta mới sẽ không thấy nàng, nàng hung bắt đầu so người còn lợi hại hơn."

Ta hậm hực.

"Ah? Nàng hung qua người?"

"Ân."

"Hi hi, cái này người mình bạch chưa? Bình thường nàng tự trang một bộ diêm đạm đáng yêu bộ dạng, thời gian dài, giấu đầu lòi đuôi tự lộ liễu đi ra."

"Đúng đúng đúng, hay là Linh Linh tỷ rất tốt với ta. Đến, thân bằng chốc."

Ta vụng trộm ngất bằng chốc Cát Linh Linh bờ mông ộp.

Cát Linh Linh xấu hổ hồng mà giận mắng:"Chớ lộn xộn, trước công chúng, da mặt của ta cũng không người dày."

Ta cười xấu xa:"Chúng ta đây đến trong tiệm đi thân, dù sao Hồ Ly tinh không tại."

Cát Linh Linh giật mình mà xem ta:"Người cũng dám nói nàng là Hồ Ly tinh?"

Ta ưỡn ngực:"Vì cái gì không dám?"

Cát Linh Linh đen nhánh tròn mắt vòng vo hai vòng:"Người dám ở trước mặt nàng nói mới được là nam nhân."

"Ta đương nhiên là nam nhân."

Vươn tay cánh tay nắm cả Cát Linh Linh mềm eo nhỏ, nàng không có nửa điểm phản kháng.

"Người nói."

Cát Linh Linh cười đến rất tặc.

Ta gật gật đầu, đi vào nội y điểm. Khách hàng rải rác mấy người, lòng ta bang bang nhảy loạn. Nơi này có hai cái phòng thử áo, trong phòng thử áo có mềm mại ghế sofa.

"Khanh khách, người nếu như dám đảm đương mặt mắng nàng, ta, ta....."

Cát Linh Linh lướt lướt trên trán mái tóc, trứng ngỗng trên mặt lộ ra một tầng ngượng ngùng đỏ ửng, tay của ta trượt đến cái hông của nàng sau, nàng đã biết rõ muốn ta làm cái gì. Nữ nhân rụt rè, đương nhiên sẽ không theo liền tụt đáp ứng, vì vậy nàng cho mình một cái lấy cớ.

"Như thế nào?"

Ta cười tủm tỉm mà chăm chăm vào Cát Linh Linh ngực, màu vàng nhạt bó sát người áo có một mảng lớn lửa lò bộ ngực ☺☺, cao cao toàn tâm toàn ý viên thịt kẹp lấy một đầu thâm thúy nhỏ rãnh mương.

"Hừ."

Cát Linh Linh ánh mắt lớn mật mà nóng bỏng, thân thể của nàng càng đến gần càng gần, ngón tay của ta thoáng dùng sức, nàng tự yếu đuối tại ta trong ngực. Đây là một cổ lại hương vừa mềm thân thể, ta không thể chịu đựng được như vậy hấp dẫn.

"Ách, tạm thời kiểm kê, tạm thời kiểm kê, một giờ sau lại buôn bán, thực xin lỗi, thực thực xin lỗi."

Ta lễ phép mà xua đuổi cuối cùng một khách quen, tại nội y điểm cửa thủy tinh lên treo lên closed nhãn hiệu.

"Người muốn làm gì?"

Cát Linh Linh căn cặp môi đỏ mọng, xinh đẹp hai mắt bốn phía nhìn quanh. Đây là cát đại mỹ nhân cuối cùng rụt rè, nàng kia đôi thon dài tất chân cặp đùi đẹp đang lặng lẽ hướng phòng thử áo thối lui.

Ta không có trả lời, chỉ là cười gian, một bên nuốt lấy nước bọt một bên cười gian. Ta mỗi tiến lên một bước, Cát Linh Linh tựa lui ra phía sau hai bước, thẳng đến nàng không đường thối lui, run rẩy tựa ở phòng thử áo cạnh cửa, nụ cười của ta càng sáng lạnh hơn, nhào tới tư thế tựa như một đầu ba ngày không có ăn cái gì sỏi sỏi.

"Đừng, đừng như vậy, nhỏ hàn, nói không chừng Sở Huệ sẽ đến."

Trên ghế sa lon, dưới thân Cát Linh Linh tại cửa ta áp bách dưới thanh âm có chút cà lăm, nàng vặn vẹo thân thể mỗi một cái động tác cơ hồ đều chạm đến cửa ta mẫn cảm bộ vị, ta dần dần điên cuồng.

Có lẽ là bắt lấy hai ngọn núi tay quá mức dùng sức, Cát Linh Linh phát ra thống khổ rên rỉ, bắp chân không ngừng đập nện ta, đầu gối đứng vững:đỉnh trụ của ta xương sườn. Cái này trì hoãn chiếm hữu thân thể nàng thời gian, bất quá ta cũng không nóng nảy, vừa vặn thừa cơ cởi quần của ta, lộ ra cự bông.

"Đỉnh đỉnh đỉnh..... Đỉnh đỉnh đỉnh....."

Ta chấn động, cúi đầu xem Cát Linh Linh, nàng lè lưỡi, làm lấy mặt quý thấp giọng nói:"Thật là Sở Huệ đã đến."

Ta vội vàng ngừng thở cẩn thận lắng nghe, phòng thử áo truyền ra bên ngoài đến khàn khàn thanh âm, đây là Sở Huệ nhất đặc biệt địa phương: "Cái này Cát Linh Linh không biết chết chạy đi đâu, đúng lúc này rõ ràng nghỉ ngơi, thật sự là lười bà nương. Hừ, tức chết ta."

"Có lẽ là đi ăn cái gì."

Không cần đoán, cái thanh âm này là La Tất.

Không thể tưởng được hai người bọn họ rõ ràng cùng đi, thật sự là quá không khéo. Ta vẻ mặt đau khổ, cúi đầu tại Cát Linh Linh trên mặt hôn rồi một ngụm, sưng bộ vị như trước đỡ lấy bẹn đùi bộ, nhưng ta không dám hành động thiếu suy nghĩ. Cát Linh Linh nhìn ta liếc, nhẹ nhàng ngắt bỗng chốc cánh tay của ta, ta phát hiện trong ánh mắt của nàng có một ít thất vọng.

"Hừ, đúng lúc này ăn cái gì thứ đồ vật mà!" ta cho tới bây giờ không có cầu qua nàng, lần này vì chuyện của người chạy khắp nơi, muốn nàng giúp một lần bề bọn, kết quả..... Ai!" được rồi được rồi, dù sao về sau cũng không muốn nàng trông tiêm."

"Bán điểm sự tình người tự mau chóng cự tuyệt a!" chuyện lớn như vậy đều không cùng ta thương lượng."

"Chuyện của người không phải càng lớn sao? ta làm sao biết Trung Hàn sẽ giúp người? Người một ngày không làm chút ít để cho ta lo lắng chuyện sẽ chết nha?"

"Hảo hảo hảo, ta không đúng, ta không tốt, đã thành a?"

"Gọi những lời này hữu dụng sao? người nhanh lên tìm được Trung Hàn, ta như vậy mắng hần, hần nhất định rất khó chịu. Đều là người tên ngu ngốc này, vì cái gì không nói sớm sao?"

"Người còn trách ta, người tiến văn phòng liền mắng, ta cùng Trung Hàn cả một câu đều không nhúng vào, người rõ ràng còn trách ta?"

"Trách người !" tự trách người !" ta còn không phải thay người sốt ruột? Ô ô, bảo bối, điện thoại của hân hay là đánh Bất Thông, người bây giờ đánh tới nhà hân hỏi một chút, nhìn thấy hân ta thật muốn hảo hảo cùng hân xin lỗi."

"Tốt, ta lập tức đánh."

Phòng thử áo ngoài có ngăn ngủ yên tĩnh. Ta muốn cười, Tiểu Quân lúc này ở công ty, dì cũng đi ra ngoài , trong nhà chỉ có không có quý người.

Cát Linh Linh cảm thấy kỳ quái mà xem ta, từ khi nghe được Sở Huệ cùng La Tất đối thoại sau, nàng tự dùng ánh mắt lộ vẻ kỳ quái xem ta. Gặp ta đang cười, nàng nhin không được ôm cổ của ta nhỏ giọng hỏi:"Sở Huệ vì cái gì chửi mắng người?"

Mùi thơm tiến vào cái mũi của ta, lồng ngực được hai khóa mềm mại trên viên thịt hạ ma sát, của ta dục hỏa từng chút một mà bắt đầu thiêu đốt. Liếc qua thon dài cặp đùi đẹp, ta âm thầm may mắn đây chẳng qua là đai đeo tất chân không phải cả thân tất chân, ta chỉ cần cời Cát Linh Linh đồ lót có thể vì sở dục.

"Người làm gì? Không muốn, không muốn nha."

Cát Linh Linh đạp lấy hai chân, bối rối ánh mắt nhìn kỹ lấy màu trắng quần lót viền tơ được cời. Nàng không có phản kháng, cũng không dám phản kháng, thẳng đến đai nhục bông của ta thẳng tiến động thịt của nàng ở bên trong, nàng mới đành chỉ cầu khẩn. Ah, thật sự là mỹ vị bào ngư, lại tiên lại hương bào ngư. Ta lẳng lẳng yên đem đai nhục bông oOo toàn bộ cắm đi vào, Cát Linh Linh cũng lẳng lẳng yên nuốt hết cả đầu côn thịt, hết thấy đều rất yên tĩnh, cái này cùng ta mỗi lần cùng Cát Linh Linh cuồng dã mà giao hoan có cách biệt một trời.

"Thoải mái a?"

Ta cười xấu xa.

"Người còn không có có nói cho ta biết, Sở Huệ vì..... Vì cái gì chửi mắng người?"

Đều đúng lúc này , Cát Linh Linh còn băn khoăn sự kiện kia. Ta lôi ra một nửa côn thật lại chậm rãi cắm vào, tin tưởng Cát Linh Linh rất hiếu kỳ tâm nhất định sẽ chôn vùi. Quả nhiên, Cát Linh Linh không hỏi nữa , nàng chăm chú mà ôm ta, lặng yên tách ra hai chân. Muốn dung nạp đại nhục bồng oOo quá thô, mà mật huyết rõ ràng không đủ ướt át, cho nên nàng phải tận lực đem hai chân tách ra.

"Điểm nhẹ, đau nhức."

Cát Linh Linh dùng sức véo ta, niết lỗ tai của ta, ta nhe răng nhếch miệng ở bên trong đem đại nhục bồng oOo hoàn toàn đâm vào ôn hòa lỗ thịt qua lại quấy mấy lần, mật huyết mới dần dần đã có chất nhầy. Cát Linh Linh lúc này mới buông ra lỗ tai của ta, bắt đầu đón ý nói đùa của ta quấy, chỉ là trong miệng vẫn còn chửi bới:"Àn, người dám đối với ta như vậy, ta cắn chết người."

"Rít gào."

Ta cảnh cáo Cát Linh Linh nhỏ giọng một chút, trong nội tâm âm thầm buồn cười cũng hưng phấn không thôi. Rất kỳ quái, mỗi lần cùng Cát Linh Linh ân ái luôn dị thường kích thích, huyết của nàng đặc biệt nhanh, lôi ra quy đầu tổng được từng vòng huyết thịt kẹp lấy. Những này nhảy ra huyết thịt óng ánh sáng long lanh, phần hồng tươi mới, ta giơ lên cao cao nàng mặc lấy tất chân dài, dùng ngón tay nhẹ nhàng chạm đến những phần nộn huyết thịt.

Cát Linh Linh như bị điện giật, muốn hô lại hô không đi ra, nghẹn đỏ lên khuôn mặt, cặp kia đôi mắt đẹp hận không thể phun ra lửa.

Ta bất vi sở động, bàn tay trượt đến bắp đùi của nàng cắn, đem Lace (viền tơ) đai đeo cởi bỏ, chậm rãi đem tất chân theo viền tơ lụa bắt đầu cởi ra, lại nhẹ cuốn mà lên, dọc theo đùi cởi, lộ ra hai đùi tuyết trắng.

"Người....."

Cát Linh Linh khẩn trương, nhưng là bất lực. Ta vừa thô vừa to còn thịt chính là nàng trí mạng vũ khí, lúc này nàng lại dã man, thân thể cũng là mềm nhũn. Đợi đến lúc tất chân tuột đến chân của nàng giẫm, ta mới chậm rãi quấy đại nhục bổng o0o.

Cát Linh Linh bất đắc dĩ mà phát ra không dễ dàng phát giác "Hừ hừ" Âm thanh, ta Ôn Nhu mà hôn môi nàng xinh xắn mũi, bắt đầu một lần khắp nơi trên đất rút ra đút vào, rất Ôn Nhu mà rút ra đút vào.

"Điểm nhẹ, đừng..... Đừng làm cho người nghe..... Nghe được."

Cát Linh Linh ôm lấy cổ của ta, trong đôi mắt hung quang biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi, chỉ có so nước còn Ôn Nhu sương mù.

"Bảo bối, người nói Trung Hàn sẽ tha thứ ta sao?"

Bình tĩnh một hồi bên ngoài lại truyền tới khàn khàn thanh âm, ta một bên rút ra đút vào một bên lắng nghe, có chút phân tâm, chỉ mong Cát Linh Linh không có phát giác.

"Trung Hàn không phải đồ con trai nhỏ mọn, hẳn đều cam lòng giúp ta rõ ràng món nợ này, như thế nào lại với người so đo? Huống chi, huống chi....."

La Tất muốn nói mà dừng.

"Huống chi cái gì? Chán ghét, nói một nửa không nói một nửa khác."

Sở Huệ không nhanh không chậm hờn dỗi thật sự là không thể ngăn cản, nghe lại để cho người cảm giác xộp giòn xộp giòn , tê tê . Dương vật của ta tựa hồ đột nhiên thô lên một vòng, Cát Linh Linh nhin không được đem ngón tay bỏ vào trong cái miệng nhỏ nhắn cắn chặt, ta thật lo lắng nàng đem ngón tay cắn đứt.

"Huống chi hẳn thích người."

La Tất giọng điệu cứng rắn nói ra, Cát Linh Linh tự mở to hai mắt. Ta nhìn thấy một đoàn hỏa, một đoàn lửa giận, ta thầm kêu không ổn, dứt vào cũng lập tức đình chỉ.

"Khanh khách, thối bảo bối, người còn ghen nha? Từ lần trước sau, ta tự cùng hẳn không có vấn đề gì , ta cùng hẳn nói liên tục lời nói cơ hội đều không có. Ai nha, bảo bối người đừng nghĩ lung tung ờ !" Trung Hàn ưa thích chính là Linh Linh, không phải ta á!"

Nghe đến đó, ta ngấm Cát Linh Linh liếc, phát hiện nàng tại cười ngọt ngào. Nàng vốn là tự là đệ nhất thiên hạ mỹ nhân, nụ cười này quả thực khuynh quốc khuynh thành, ta thuận thế khai mở rút, đại nhục bổng oOo như cá gặp nước.

"Hừ, ta lại không ngu ngốc trứng, ta lại nhiều lần mà cho Trung Hàn chế tạo phiền toái, hẳn đều tha thứ ta. Người cho rằng ta là quốc gia chủ tịch à? hẳn là nhìn người mặt mũi."

"Nếu thật là như vậy, đó cũng là vấn đề của hẳn, cùng ta không quan hệ. Ta chỉ ưa thích bảo bối, yêu bảo bối !" đến, bảo bối, giúp ta xoa bóp chân."

"Người ở đây người tới mê hoặc theo như cái gì chân, người để cho ta cái này đại khuôn mặt nam nhân hưởng cái đó đặt?"

"Ha ha, nhanh lên nha."

Tiếng xột xoạt trong tiếng, La Tất đã đem Sở Huệ chân niết trong tay. Trừ phi là ngu ngốc, nếu không không ai có thể ngăn cản Sở Huệ loại này mất hồn làm nũng.

"Nói như vậy, Trung Hàn sẽ tha thứ ta đúng không?"

"Yên tâm, tìm được hãn sau, chúng ta thỉnh hãn ăn cơm. Người mặc xinh đẹp một điểm, sau đó cùng hãn xin lỗi sẽ không sự tình."

"Xuyên:đeo xinh đẹp một điểm? Ta một mực đều xinh đẹp như vậy nha!" chẳng lẽ muốn ta xuyên:đeo ít một chút, trong suốt một điểm? Ha ha."

Sở Huệ ăn ăn mà không nhéo cười.

Ta tuy nhiên nghe được tâm thần nhộn nhạo, nhưng không dám lộ thanh sắc, bởi vì Cát Linh Linh đang nghiêng răng nghiêng lợi, ta đoán trong nội tâm nàng nhất định đem Sở Huệ mắng chó huyết xối đầu. Ta vội vàng đem đại nhục bổng oOo kéo đến cửa huyết, lễ mễ bổng chốc mép lồn, lần nữa tiến quân thần tốc, đem Cát Linh Linh kéo về tính dục ở bên trong, nàng há rồi há cái miệng nhỏ nhắn, nhu tình mà trừng ta liếc. Ai, nếu không có chỗ cố kỵ, ta thật muốn thoải mái đầm đìa mà làm lên.

"Khí ta phải hay là không?"

La Tất tựa hồ không có tức giận, chẳng những không có tức giận, ngược lại cười mắng:"Lẳng lơ, nói như vậy người đều nói được lỗi ra, còn nói người không thèm để ý tiểu tử kia? Có quỷ mới tin."

"Ha ha, ai kêu người để cho ta xuyên:đeo xinh đẹp một điểm?"

"Bảo người xuyên:đeo xinh đẹp điểm, cũng không phải bảo người xuyên:đeo bạo lộ một điểm."

"Xuyên:đeo bạo lộ một điểm mới xinh đẹp nha !""

"Ai, ta nói bất quá người, bất quá ta lão bà vóc người đẹp, xuyên:đeo cái gì đều là xinh đẹp ."

"Đó là đương nhiên."

"Nói thật, lần trước vũ hội người mặc cái kia kiện lễ phục cũng rất mỹ, sở hữu tất cả nam nhân đều chăm chăm vào người xem, ta đã đặc ý lại lo lắng."

"Có cái gì thật lo lắng cho , ta lại xinh đẹp, vóc người lại đẹp, người mới có mặt mũi nha !""

"Có mặt mũi không tệ, nhưng nón xanh cũng có. Hừ, ngày đó Lý Trung Hàn lão chăm chăm vào người, ta biết ngay muốn gặp chuyện không may. Quả nhiên, hắn thật sự lên người !" con mẹ nó, đến cuối cùng lại vẫn đang tại cửa ta mặt làm người, người cái này nhỏ lẳng lơ lại vẫn ngồi ở trên người hắn gọi xuân !" tức chết ta !" tức chết ta !""

"Ô, người ta khi đó một điểm khí lực cũng không có mà !" nói sau, chúng ta lại có cầu ở hắn, dù sao đã thất thân cho hắn. Ta tự, tự....."

"Ta biết rõ. Ta biết rõ người là vì ta, thế nhưng mà cơn tức này ta thật khó nuốt xuống."

"Ô, bảo bối, người đã nói qua nhiều lần. Ta biết rõ sai rồi, lần sau sẽ không ."

"Còn lần sau? Nếu không phải hắn đã giúp ta mấy lần, ta nhất định chém hắn."

"Người đừng làm chuyện điên rồ. Bảo bối, người cũng biết Trung Hàn có bối cảnh, chúng ta về sau đều cần nhờ hắn ."

"Ta chỉ nói là nói mà thôi, nếu như muốn chém hấn ta sớm chém. Nói thật, tiểu tử này người không xấu, cũng rất đủ ý tứ, muốn ta chém hấn thật đúng là không hạ thủ được. Nói sau hấn cũng cho ta làm công ty chấp hành tổng giám đốc, ta không có lý do cùng hấn trở mặt."

"Vậy người về sau không muốn làm ầu. Ô, sáu trăm triệu a !" người chính là đem ta bán đi cũng đáng không được nhiều tiền như vậy."

"Nói vậy, của ta Tiểu Huệ là vật báu vô giá. Được rồi !" Tiểu Huệ, ta đáp ứng người, ta về sau sẽ không tái phạm như vậy sai rồi."

"Như vậy là tốt rồi, người bây giờ về công ty nhìn xem Trung Hàn có ở đấy không, tại lời nói là hơn nói tốt."

"Ân, ta đây đi trước."

"Ah, bảo bồi người đầu tiên chờ chút đã, trong tiệm vừa vào một ít hàng mới, ta đi trước mặc thử bỗng chốc, người giúp ta nhìn xem điểm."

"Tốt."

Ta cùng Cát Linh Linh như nghe câu chuyện đồng dạng nghe xong La Tất cùng Sở Huệ đối thoại, thậm chí quên rút ra đút vào. Cát Linh Linh sắc mặt âm tình bất định, trong cái miệng nhỏ nhắn chửi nhỏ lấy hèn hạ, vô sỉ chữ. Ta xấu hổ vạn phần, lập tức nói xạo:"Không phải, không phải Sở Huệ nói như vậy, ta về sau lại với người giải thích."

"Mau cút xuống, Sở Huệ muốn vào đến thử nội y . Người tên ngu ngốc này, ta hận người !" nếu quả thật như Sở Huệ nói như vậy, người nhất định phải chết."

Trong lúc đó, ta càng yêu Cát Linh Linh . Bình thường nàng cùng Sở Huệ tranh giành tình nhân, tính toán chi li, giống như thủy hỏa bất dung, nhưng Cát Linh Linh nội tâm thủy chung đem Sở Huệ trở thành bạn tốt, các

nàng chẳng những là bạn tốt hay là tốt đồng học, nếu có người khi dễ Sở Huệ, Cát Linh Linh nhất định sẽ bênh vực kẻ yếu. Nàng tuy nhiên hung hãn, nhưng tâm địa thiện lương, còn rất có tinh thần trọng nghĩa. Rút...ra đại nhục bổng o0o lúc trước, ta kìm lòng không được mà một hồi đút vào, đem Cát Linh Linh chọc vào từng ngum từng ngum mà thờ.

Nội y điểm có hai gian phòng thử áo, ta cùng Cát Linh Linh đều đang khẩn trương mà cầu nguyện, cầu nguyện Sở Huệ đi chính là mặt khác một gian.

Rất may mắn, Sở Huệ bước chân rõ ràng mà tiến vào mặt khác một gian, ta cùng Cát Linh Linh âm thầm may mắn . Nhưng vừa may mắn hết, chợt nghe đến bên cạnh truyền đến "Tí tách, tí tách" thanh âm.

"Ồ?"

"Lão bà, làm sao vậy?"

"Đèn hư mất, ta đến bên cạnh, đợi lát nữa gọi cửa hàng người sửa một cái."

"Nha."

Theo La Tất một tiếng "Ah", ta cùng với Cát Linh Linh nhin không được lại kinh hãi lạnh mình lên. ah, thật là xui xẻo ah !"

Coi như, ngấm lại đợi lát nữa giải thích như thế nào a !" ta cùng với Cát Linh Linh hai mặt nhìn nhau, quần áo không cả Cát Linh Linh nhìn về phía trên càng chặt vật, ta chỉ có thể cười khổ.

"Ah....."

Đột nhiên chứng kiến trong phòng thử áo có người, Sở Huệ sợ tới mức thét lên, Sở Huệ khàn khàn thanh âm tuy nhiên kêu lên cũng không cao

cang, mà ta lại nhanh chóng đảo ở miệng của hăn, thế nhưng mà tiếng thét chói tai hay là đưa tới La Tất.

"Làm sao vậy, đây cũng là làm sao vậy?"

La Tất ở ngoài cửa lớn tiếng hỏi.

Của ta cầu xin tựa hồ đã có hiệu quả, Sở Huệ trừng lớn mắt hạt châu nhìn xem ta lại nhìn xem Cát Linh Linh, rất nhanh nàng sẽ hiểu hết thấy, cũng bình tĩnh lại, không hồ là bá kiến đại tràng diện người, ta buông ra đảo ở miệng nàng ba tay.

"Úc, là một chỉ chương..... Con gián, cái này chỉ chết con gián thực đáng giận, làm ta sợ muốn chết."

Sở Huệ một bên vỗ ngực, vừa hướng ta trừng mắt. Ta chỉ được cười khổ, hiển nhiên ta chính là cái này chỉ có thể ác con gián.

"Con gián? Ta cũng sợ con gián."

Ngoài cửa La Tất tiếng bước chân ngược lại rời xa phòng thử áo, ta lúc này mới nói lỏng một miệng lớn khí, mặt mũi tràn đầy cảm kích mà nhìn xem Sở Huệ.

Sở Huệ không để ý tới ta, kéo ra phòng thử áo gọi:"Bảo bối, người có thể đi , ta không thử ."

"Tốt, tốt, quay đầu lại mua một lọ thuốc sát trùng phún phún. Ai, tại đây rõ ràng có con gián, ta muốn hảo hảo hưởng công ty bách hóa phản ứng phản ứng."

Lầu bầu vài câu, La Tất hậm hực ly khai. Một đại nam nhân cả con gián cũng sợ, thực sự điểm buồn cười.

May mắn ta không sợ con gái, ta chỉ sợ nữ nhân, đặc biệt như Cát Linh Linh cùng Sở Huệ nữ nhân như vậy, một cái nóng nảy, một cái âm nhu, cũng không tốt đối phó.

Sở Huệ không nghĩ tới lại ở chỗ này nhìn thấy ta, càng không nghĩ đến ta cùng Cát Linh Linh cùng một chỗ. Ánh mắt của nàng theo trên người của ta dời, hung hăng mà trừng hướng Cát Linh Linh. Cát Linh Linh vốn có chút xấu hổ ý, khả Sở Huệ khiêu khích ánh mắt làm cho nàng phần nộ, nàng lạnh lùng mà nhìn xem Sở Huệ, một bộ khinh thường bộ dạng. Ta kinh hãi lạnh mình, vội vàng chấp tay trước ngực, bên trái bye bye, bên phải bye bye, khẩn cầu hai cái Bồ Tát xin thương xót đừng cãi nhau.

"Ta còn tưởng rằng người giận ta , đánh người điện thoại người cũng tắt máy."

Sở Huệ tựa ở phòng thử áo cửa ra vào, sâu kín mà xem ta.

TỶ PHU VINH DỰ

Tiểu Thủ Chương
www.dtv-ebook.com

Chương 72: Bản hai lần còn lợi hại như vậy

"Ồ, thật ôn nhu ờ !" đều nổi da gà phiền phức khó chịu !""

Một bên Cát Linh Linh bĩu môi, hai mắt nhìn bầu trời, mĩa mai thần thái có vài phần rất giống Tiểu Quân.

Sở Huệ cũng không tức giận, chậm rãi hỏi:"Trung Hàn, buổi tối có rảnh không? Ta muốn mời người ăn cơm."

Ta vừa muốn trả lời, Cát Linh Linh vượt lên trước một bước:"Người ta buổi tối có rảnh cũng là muốn cùng lão bà ."

Sở Huệ sắc mặt bắt đầu khó coi, ta vội vàng đáp ứng:"Có rảnh, có rảnh."

Sở Huệ ngược lại dáng tươi cười sáng lạn.

Cát Linh Linh lớn tiếng nói:"Buổi tối ta cũng có không."

Sở Huệ lạnh lùng nhìn Cát Linh Linh liếc:"Thực xin lỗi, ta không có thời gian."

Cát Linh Linh tức giận đến nhất thời nghẹn lời, nghĩ nghĩ, ngữ khí ngang ngược đến cực điểm:"Thỉnh ta cũng muốn đi, không thỉnh ta cũng muốn đi."

Sở Huệ cảm thấy kỳ quái mà nhìn xem Cát Linh Linh:"Cái kia tốt, chúng ta buổi tối hôm nay tại Burton khách sạn ăn cơm, người sớm chút đến."

Cát Linh Linh lắc đầu, cười lạnh không thôi: "Ta mới không ngu ngốc, hôm nay Trung Hàn đi đâu, ta tự theo tới đâu. hừ, muốn lừa gạt ta một người ngây ngốc mà tại Burton khách sạn các loại sao? đã cho ta là đồ đàn sao? nói cho người biết, có ta ở đây, Hồ Ly tinh cho dù không mặc quần áo cũng câu dẫn không được người."

Sở Huệ ngần ngừ, đoán chừng nghĩ tới nàng cùng La Tất đối thoại đã bị chúng ta nghe gặp, lúa mì sắc khuôn mặt hơi đỏ lên, tức giận hỏi: "Người nói ai là Hồ Ly tinh?"

Cát Linh Linh trừng mắt Sở Huệ lớn tiếng nói: "Muốn xuyên: đeo bạo lộ quần áo câu dẫn nam nhân nữ nhân tự là Hồ Ly tinh."

Sở Huệ tính tình mặc dù tốt, nhưng tựa hồ đã không thể nhịn được nữa, nàng cao thấp dò xét Cát Linh Linh, vừa rồi trong lúc vội vã Cát Linh Linh quần áo cũng không có sửa sang lại tốt, mất trật tự dấu vết rất rõ ràng. Sở Huệ chậm rì rì mà chỉ vào Cát Linh Linh cười lạnh: "Còn có một bên bít tất không có mặc tốt, thật không biết ai là Hồ Ly tinh. Hừ, không biết xấu hổ lẳng lơ."

Cát Linh Linh cúi đầu xem xét, lập tức nổi giận nảy ra: "Người lập lại lần nữa."

Sở Huệ cả cân nhắc đều không có, tự thốt ra: "Lẳng lơ, lẳng lơ, lẳng lơ....."

"Ta xé nát người miệng thúì."

Thét lên ở bên trong, Cát Linh Linh đánh về phía Sở Huệ. Ta kinh hãi, cuống quýt ôm lấy Cát Linh Linh, lại là cầu khẩn lại là khuyên bảo, thật vất vả mới khiến cho nàng tỉnh táo lại. Nhìn xem có không ít người vây xem, Sở Huệ cũng không nên ý tứ lại náo xuống dưới, nàng hừ một tiếng, đi ra điểm khẩu phủ lên open buôn bán nhãn hiệu. -

Cát Linh Linh một bên xuyên:đeo tất chân một bên tức giận mà cảnh cáo ta:"Buổi tối người địa phương nào đều không cho đi, hãy theo ta đi ăn ốc đồng."

"Tốt, tốt, ăn ốc đồng, ăn ốc đồng."

Ta ngay cả gật đầu liên tục. Ai, đột nhiên phát giác nhân sinh khó giải quyết nhất sự tình, không ai qua được nữ nhân chiến tranh.

Nhưng lại tại ta vì đẹp loạn một hồi nữ nhân chiến tranh mà cao hứng thời điểm, Sở Huệ lại gió lốc giống như mà đã chạy tới. Ta trợn mắt há hốc mồm, chẳng lẽ Sở Huệ không có cam lòng lại muốn ngóc đầu trở lại?

"Nhanh, đỡ Đại Duy cùng bảo bối đi tới."

Sở Huệ khẩn trương mà xem ta cùng Cát Linh Linh.

Ta thật sự giật mình không nhỏ, Cát Linh Linh càng là rất là bối rối, nàng nhanh chóng đi ra phòng thử áo, xa xa quả nhiên là đỡ Đại Duy cùng La Tất hai người chậm rãi đi tới, thỉnh thoảng châu đầu ghé tai. Đỡ Đại Duy vẻ mặt cười gian, đoán chừng lại có cái gì xấu chủ ý.

Lúc này ta phải ly khai nội y điểm đã tới không kịp, nghĩ lại đành phải lại chui quay trở lại phòng thử áo, vẫn không quên xin nhờ hai cái đại mỹ nhân hỗ trợ yếm hộ. Chật vật như thế, thật làm cho người thốn thức. Kỳ thật ta cũng không phải sợ đỡ Đại Duy cùng La Tất, chỉ là có chút chột dạ, đây có lẽ là yêu đương vụng trộm di chứng a.

"Lão bà, có mệt hay không à?"

Đây là đỡ Đại Duy thanh âm.

"Ồ, Linh Linh trở về nữa à? Vừa rồi tìm không thấy người, ta cùng Tiểu Huệ đều rất lo lắng người. Ha ha, phải hay là không đi ăn cái gì?"

La Tất lần này quan tâm lời nói khả không hoàn toàn là khách sáo, ta nghe được ra hẳn trong lời nói quan tâm, trong nội tâm không khỏi mắng to hẳn thật không biết xấu hổ.

"Ân, đúng vậy a."

Cát Linh Linh trả lời có chút không yên lòng.

"Ách, chúng ta không bằng đi ăn cái gì?"

Sở Huệ sợ không lựa lời.

"Tiểu Huệ người lại đói bụng à? chúng ta không phải vừa nếm qua sao?"

La Tất rất buồn bực.

Ta âm thầm buồn cười, cái này như là trong nhà cất giấu dã nam nhân, một tắc vuông đại loạn cũng là hợp tình lý.

Sở Huệ lắp bắp:"Ta, ta chỉ là muốn ăn, ăn bằng kỳ xối, kem."

La Tất cười to:"Ai, muốn ăn tự ăn đi. Chúng ta giúp người trông tiệm."

"Như vậy sao được? Tại đây khách hàng tất cả đều là nữ nhân, bán đồ vật tất cả đều là nữ nhân thiếp thân nội y. Hai người các người đại nam nhân tại tại đây, Tiểu Huệ như thế nào việc buôn bán?"

Nghe được Cát Linh Linh vừa nói như vậy, ta càng muốn nở nụ cười, thời khắc mấu chốt, Cát Linh Linh hay là giúp đỡ Sở Huệ.

"Cũng thế. La tổng, chúng ta không bằng mặt khác tìm một chỗ trò chuyện, không về công ty . Nếu để cho cái kia họ Lý chứng kiến chúng ta cùng một chỗ, hẳn nhất định sẽ có chỗ cảnh giác, tiểu tử này rất gian xảo. Hừ !" xem hẳn có thể được ý bao lâu."

"Khục, chúng ta đi thôi."

La Tất tiếng ho khan cùng tiếng bước chân dần dần đi xa, ta tại trong phòng thử áo lại ngậy ra như phồng.

Mặc kệ ta cỡ nào ưa thích Sở Huệ cùng Cát Linh Linh, tương lai thời gian, ta lại đem đổi mặt nàng nhóm trượng phu âm mưu tính toán, thực bị ai ah.

Thật lâu, Sở Huệ mới đẩy cửa vào, Cát Linh Linh cũng đi đến. Nho nhỏ trong phòng thử áo đồng thời chen vào ba người thì có điểm chật vật , tựa hồ cả không khí đều thiếu đi rất nhiều, cảm giác hít thở không thông tràn ngập bốn phía. Ta tối tăm phiền muộn mà nhìn chăm chú lên hai cái đại mỹ nhân, không biết nói cái gì cho phải. Sở Huệ cùng Cát Linh Linh đều là vẻ mặt vẻ xấu hổ, các nàng người nhìn ta, ta nhìn người, cũng là không nói một lời.

"Buổi tối công ty còn có chút công tác phải xử lý, ăn cơm tự hôm nào a. Ta đi trước."

Ta hậm hực đứng lên, chuẩn bị ly khai.

"Lý Trung Hàn, người đừng trách Tiểu Huệ, Đại Duy cùng La Tất có ý kiến gì không đều là chuyện của bọn hắn, Tiểu Huệ không biết cũng không có tham dự, người không nên trách nàng."

Cát Linh Linh đột nhiên lớn tiếng nói với ta . Nhưng sau khi nói xong, nàng lại cảm thấy khó có thể làm cho ta tin tưởng, phiếu hân ngữ khí trở nên mềm yếu lên. dù sao Sở Huệ cùng La Tất là tình nhân quan hệ, nói Sở Huệ không có tham dự ai tin tưởng?

Ta nhàn nhạt hỏi:"Vậy còn người?"

Cát Linh Linh rất kiên định mà trả lời: "Ta càng không có tham dự, tin hay không tùy người."

Kỳ thật chỉ bằng vào nhìn mặt mà nói chuyện ta có thể khẳng định Cát Linh Linh không có tham dự đối với ta bất lợi chuyện, bởi vì nàng cảm tác cảm vi, dám yêu dám hận, không có bao nhiêu lòng dạ. Mà Sở Huệ tự không giống với lúc trước, nàng âm nhu, bất động thanh sắc, có lòng dạ, tăng thêm làm vài năm sinh ý, coi như là người làm ăn, người làm ăn có không lợi không làm bản năng.

"Tín, ta đều tín."

Lời nói lời nói thời điểm, trong nội tâm của ta cái gì tư vị đều có. Tại hai cái nũng nịu đại mỹ nhân trước mặt, ta còn có thể ngờ vực vô căn cứ sao? mặc dù trước mặt có thiết hạ bấy rập, ta cũng chỉ có thể nhảy đi xuống. Bởi vì cái gọi là anh hùng nan quá mỹ nhân quan, huống chi ta ngay cả anh hùng bên cạnh đều không dính nổi.

"Mặc kệ người tin cũng tốt, không tin cũng thế, dù sao ta sẽ không để cho bảo bối làm cái gì thực xin lỗi chuyện của người. Thiếu nợ tiền của người, ta nhất định sẽ trả lại người."

Sở Huệ hay là chậm rãi nói lời nói, khàn khàn thanh âm cất giấu một ít kiên định. Chỉ là nàng mắt to đã ướt át, lông mi thật dài hạ bao phủ nhàn nhạt ưu thương.

Lòng ta đều nhanh nát, cũng không dám nhìn Sở Huệ mặt, chỉ là cúi đầu, lúng túng cả buổi mới nhỏ giọng nói: "Tiễn không cần trả lại, ta cũng làm thực xin lỗi chuyện của người, coi như là chuộc tội a. Ta đi, chúc người sinh ý thịnh vượng may mắn."

* * * * *

"Tại đây hoàn cảnh không tệ, thông gió tốt, hướng nam."

Ta đứng tại sân thượng lớn tiếng khen ngợi, bên người là một vị người mặc nghề thường đại mỹ nhân.

"Hi hi, nơi này cách mẹ nuôi gia cũng rất gần."

Đường Y Lâm thoát nhìn tâm tình không tệ, tâm tình không tệ nữ nhân thoát nhìn tựa dung quang toả sáng, càng thêm xinh đẹp.

"Người phải cẩn thận, dì gần đây ưa thích sát sơn móng tay, người đem móng tay sáng bóng xinh đẹp như vậy, coi chừng nàng kéo người sát buổi sáng."

Ta ngẩng khoác lên lan can bàn tay nhỏ bé liếc, sợ hãi thán phục nữ nhân sống an nhàn sung sướng chỗ tốt.

"Hi hi, mẹ nuôi thoát nhìn còn trẻ như vậy, thích đánh giả trang có cái gì không tốt? Ta chẳng những phải giúp mẹ nuôi sát móng ngón tay, ta còn muốn giúp mẹ nuôi sát ngón chân giáp. Hi hi....."

"Có thể hay không đừng cười nha?"

"Làm sao vậy, không cho cười nha? Đây là nhà ta, hi hi."

"Ta như thế nào cảm thấy người đang cười dì đâu này?"

"Đó là người nhạy cảm, ta chỉ là muốn lên mấy ngày hôm trước cùng mẹ nuôi đi dạo phố, đừng phải mấy cái bằng hữu. Các nàng hỏi ta tỷ tỷ là làm cái gì công tác? Khanh khách."

"Tỷ tỷ?"

Ta không hiểu thấu.

"Đúng rồi, các nàng đều cho rằng mẹ nuôi là chị của ta, ha ha."

Đường Y Lâm cười to, cười đến cười run rẩy hết cả người.

"Trách không được mấy ngày nay dì có chút kỳ quái, rõ ràng sát lên sơn móng tay, còn tìm Tiểu Quân hỗ trợ. Tiểu Quân tay chân vụng về, đem của mẹ ta móng tay khiến cho rối tinh rối mù. Ah, nguyên lai nàng lại để cho người ca ngợi vài cái tựa xú mỹ lên."

Ta bưng tỉnh đại ngộ.

"Cái gì xú mỹ nha? Mẹ nuôi vốn tựa xinh đẹp. Trước kia không thích đánh giả trang, hiện tại muốn đánh nhau giả trang. Làm sao vậy? Người quản được lấy sao?"

Đường Y Lâm trợn mắt nhìn ta một cái.

"Quản? Ta có mấy cái lá gan? Dì vừa tới tại đây, chưa quen cuộc sống nơi đây, người cần phải thường xuyên mang nàng bốn phía đi một chút."

"Ân, người cũng muốn thường xuyên đến ta tại đây đi một chút."

Đường Y Lâm trong mắt đều là nước.

"Ta sợ người không chào đón ta."

Ta đang cười.

"Phòng ở là người mua , cũng là người lắp đặt thiết bị , ta một cái lẻ loi hiu quạnh người được người thu lưu, còn có thể không hoan nghênh người?"

"Đau xót đến hàm răng , cũng đừng nói thêm gì đi nữa ."

Thực chịu không được như vậy ai oán, ngẫm lại Đường Y Lâm cũng đủ cô đơn, trong nội tâm của ta lập tức tràn ngập trĩu mẫn.

"Ta nói rất đúng lời nói thật nha !" không có người nào cùng ta nói chuyện, buổi tối một người ngủ thường xuyên làm ác mộng, lạnh cũng không có ai hỗ trợ che chắn."

"Gió thu lên, là có chút mát mẻ . Tại đây gió lớn, người mặc quá ít, đến, chúng ta vào nhà ở bên trong đi."

Ta đau lòng không thôi, khả con mắt vẫn bị hơi mỏng nghề thường ở dưới mỹ diệu đường cong hấp dẫn, thon dài đùi gốc mơ hồ có thần bí bóng đen.

"Không, ta thích phong, cái này phòng ở ta thích nhất địa phương tự là cái này sân thượng. Cám ơn người, Trung Hàn, cám ơn người lại để cho gió thổi đến thân thể của ta."

Đường Y Lâm phấn bạch hai tay khoác lên trên vai của ta, như lan khí tức để cho ta cái mũi ngứa, nàng mềm mại đích thoại ngữ như thơ như vẽ. Ta say, quần là lúc nào thoát cũng không biết, thẳng đến ôn hòa ướt át bờ môi ngậm lấy ta kiên quyết đại nhục bổng oOo, ta mới thanh tỉnh lại.

"Ta, chúng ta tiến gian phòng được không?"

Ta từng ngậm từng ngậm thở, quy đầu bên cạnh góc cạnh được một đầu con rắn nhỏ qua lại leo động, ta đều nhanh hồng mắt:"Tiểu Lâm van cầu người, chúng ta nhanh vào nhà, ta chịu không được ."

"Chịu không được sẽ như thế nào?"

Đường Y Lâm cười khanh khách, đỏ tươi cánh môi lên treo một ít óng ánh nước bọt, mơ mơ màng màng ánh mắt giống như tại khiêu khích ta. Ta không chịu nổi khiêu khích, vừa thô vừa to côn thịt cần tiến vào một cái càng đặc biệt địa phương mới có thể thỏa mãn. Ta ôm lấy Đường Y Lâm, nhắc tới bắp đùi thon dài xúc động mà cắm vào, chỗ đó rất ướt át, ta cắm vào rất thuận lợi.

"Ân....."

Đường Y Lâm cúi chằm những thon dài, còn phi thường hữu lực. Đằng sau ta mặc dù có lan can dựa vào, nhưng phần eo hay là cảm giác được bắt đùi của nàng tại kẹp chặt, ta vịn ớn nàng eo nhỏ, làm cho nàng có tiết tấu lay động. Một trận gió thổi bay hơi mỏng nghê thường, thổi tan thác chảy giống như mái tóc, ta thoáng như cùng tiên nữ tại cùng múa, thật đẹp diệu ah !"

"Tiểu Lâm, biết rõ ta cho người lấy một cái gì danh tự sao?"

Ta lắc lư của ta thể bộ, mãnh liệt mà có tiết tấu.

"Ah, Ân? Không biết."

Đường Y Lâm cũng múa nàng bờ eo thon bé bỏng, nàng phối hợp cho hết mỹ không sót mẻ.

"Vũ Địch Thanh Liên."

"Khanh khách, ta có thuần khiết như thế, như vậy cao nhã sao?"

Đường Y Lâm "PHỤT" Cười cười, múa được nhanh hơn, như thiểm điện phun ra nuốt vào chuẩn xác hữu lực, ta sung sướng cực kỳ. Xấp xỉ bệnh tâm thần sung sướng để cho ta mất đi lý trí, ta vọt lên một tay, điên cuồng mà kéo bay múa nghê thường, nhưng không bắt được trọng điểm, như thế nào kéo cũng kéo không dưới, vì vậy ta phần nộ rồi.

Phần nộ người luôn rất thô lỗ, hơi mỏng nghê thường tại của ta lửa giận ở bên trong được xé thành mảnh nhỏ, trước mắt ta chỉ có một đóa tròn bóng Thanh Liên.

"Hàn, dùng sức..... Dùng sức chọc vào, ta thích người thô lỗ, ah !" thật thô, thật thô."

"Cho ta ăn vú của người !""

"Ăn, mau ăn !" ah !" đừng cản ah !" có người đang nhìn !""

Đường Y Lâm vừa đưa lên đầy đặn bộ ngực 〇〇 lại đột nhiên ôm đầu ta bộ, lay động cũng dừng lại.

Ta cho rằng Đường Y Lâm đang nói đùa, nhưng theo nàng chỗ chỉ, ta phát hiện cách đó không xa một cái cửa sổ ở bên trong bóng người lắc lư, thậm chí đó có thể thấy được đó là một người đeo kính kính nam nhân, ta tranh thủ thời gian ôm chặt Đường Y Lâm phải ly khai sân thượng.

Thế nhưng mà ta nhưng không cách nào đi đi lại lại, Đường Y Lâm hai tay xuyên qua của ta sườn bộ, nắm chắc sân thượng lan can. Ta nghi hoặc khó hiểu, Đường Y Lâm lại bắt đầu chậm rãi lay động thân thể của nàng, lúc lên lúc xuống. Tuyết trắng cặp vú đầy đặn theo nàng lay động cao thấp lắc lư, ngay tại trước mắt ta lắc lư, đã ở một cái lạ lẫm nam nhân nhìn chăm chú ở bên trong lắc lư. Ta chấn động, nhìn xem xinh đẹp vũ mị Đường Y Lâm, lại nhìn xem cách đó không xa kính mắt nam tử. Cái kia lập tức, ta đồng thời được phần nộ, ghen ghét, hưng phấn chỗ kích thích, đại nhục bổng của ta cứng rắn tới cực điểm, cũng thô tới cực điểm. Tại Đường Y Lâm mất hồn trong lúc thờ dốc, ta bắt đầu phối hợp mà rất động, dày đặc "BA~ BA~" Âm thanh truyền rất xa.

"Ah, Tiểu Lâm, người hơi quá đáng ah !" núm vú đều bị người thấy được, người hơi quá đáng."

Ta một bên thở hổn hển, một bên dùng tay che ở Đường Y Lâm núm vú, đáng tiếc chỉ có thể phủ ở một phần nhỏ.

"Ah, đều là bởi vì người xé toang người ta quần áo. Ô, cho người xem hết, người bồi ta."

Đường Y Lâm giọng dịu dàng oán trách, này cũng đánh một bữa cào công lực thể gian ít có, đoán chừng cũng chỉ có Tiểu Quân có thể sánh vai.

"Ta bồi? Như thế nào bồi?"

Nói không nên lời hưng phấn, của ta đút vào Tấn Mãnh dị thường. Trong nội tâm hạ quyết tâm, bắt hàng phục hết Đường Y Lâm, ta nhất định tìm được cái kia đang xem cuộc chiến kính mắt tiên sinh, không giết hẳn cũng muốn ra sức đánh hẳn dừng lại:một châu. Con mẹ nó, xem tự nhìn, rõ ràng cõi quần tự an ủi, thật sự là sĩ có thể giết không thể nhục.

"Ta muốn, tiểu tử tử."

Đường Y Lâm chán nước chảy thanh âm đem lòng ta gõ được "Thăng thần" Loạn hưởng, ta đột nhiên nhớ tới Đường Y Lâm đặc thù đặc biệt thích, chẳng lẽ là muốn ta vào xem lỗ đít của nàng? Ta ngơ ngác mà đứng thẳng không biết làm sao, khả đường Đường Y Lâm lại như đầu xà đồng dạng theo ta trong ngực trượt xuống.

Cao gầy thân thể tại trời xanh mây trắng phía dưới chỉ đứng sừng sững một lát, tựa cúi người, mân mê rất tròn mê người mộng đẹp. Đập vào mắt chỗ, có một đóa tách ra lỗ đít (~!~), trong lỗ đít u động đỏ tươi, đóng chặt không khe hở, có ồ ồ chất nhầy chảy ra, lại để cho người có thè lưỡi ra liếm một khẩu xúc động. Ta xúc động cực kỳ, vốn định đại thè lưỡi ra liếm đặc thè lưỡi ra liếm, khả vừa nghĩ tới có người rình coi, ta lùi bước . Nam nhân tự tôn ngăn trở của ta xúc động, muốn thè lưỡi ra liếm cũng chỉ có thể lén thè lưỡi ra liếm.

"Tiểu Lâm, chúng ta trở về phòng, nhanh."

Ta nuốt khát khô đến cực điểm cổ họng.

"Không muốn, hàn, nhanh lên á."

Đường Y Lâm mất hồn cầu khẩn so với kia rất tròn bờ mông càng có lực sát thương, ta không cách nào lựa chọn, cũng không thể lựa chọn. Vừa thô vừa to còn thật đã cứng rắn đến mức tận cùng, ta hiện tại nhất định phải cắm vào. Đi đến Đường Y Lâm sau lưng, ta vịn vênh lên cao bờ mông ộp, nhắm ngay đỏ tươi lỗ đít (~!~) mắt nhẹ nhàng cọ xát đại nhục bông oOo, thỉnh thoảng căng ra cái kia đóng chặt cửa động.

Trời ạ, như vậy thô đồ vật có thể căng ra như vậy nhỏ nhục động sao? ta mãnh liệt hoài nghi mà do dự không tiến, thế nhưng mà Đường Y Lâm cầu khẩn một lần khắp nơi trên đất tập kích quấy rối, cách đó không xa kính mắt nam nhân tựa hồ đã ở cười nhạo của ta nhu nhược. Ta nhiệt huyết dâng lên, dâm hành hạ cảm nhanh chóng chiếm cứ thần kinh của ta.

Tàn khốc cười lạnh còn treo tại bên miệng, vừa thô vừa to còn thật tự dâm vào chăm chú lỗ đít (~!~) mắt. Phối hợp lấy Đường Y Lâm rên rỉ đến chỗ sâu nhất, nắm chặt cảm giác sắp đem ta xé rách , ta từng ngậm từng ngậm mà thở, ghé vào Đường Y Lâm trên cặp mông thở.

"Ah, ta muốn chết rồi. Hàn, I love you !" ta hướng người thề, cùng người sống khá giả sau, ta sẽ không lại cứ để nam nhân chạm qua."

"Ta không tin."

Ta cười xấu xa.

"Ô."

Đường Y Lâm tại nước nở nghen ngào, một loại phát ra từ ở sâu trong nội tâm cầu xin thương xót, ta yêu thương mà xoa nàng rủ xuống treo đích núm vú:"Muốn ta tin tưởng có thể, trừ phi người bây giờ tự hôn ta."

Đường Y Lâm thay đổi nàng tuyết trắng cổ, ta nhìn thấy nàng trong mắt nước mắt, cũng chứng kiến mất hồn xương quai xanh. Ta thâm tình mà ngậm lấy cái miệng anh đào nhỏ nhắn, xoa đẹn tay núm vú, vừa thô vừa to

côn thit tại lỗ đít (~!~) trong mắt không kiêng nể gì cả. Ta không biết Đường Y Lâm vì cái gì yêu thích ta chiếm hữu lỗ đít của nàng, ta chỉ biết rõ ta muốn thỏa mãn nàng hết thủy căn.

Màn đêm đã hàng lâm, chim chóc đã vào rừng, cách đó không xa kính mắt nam tử đã mệt mỏi ngã trên mặt đất, nhưng ta cùng với Đường Y Lâm đút vào vẫn còn tiếp tục. Giống như trước đây, nàng không cầu xin, ta tự không ngừng nghỉ.

* * * * *

"Giúp ta tra bằng chốc Hà thư ký lão bà thu Yên Văn cùng đồ Đại Duy quan hệ, nghĩ biện pháp cùng Triệu Hồng Ngọc bắt được liên lạc. Những người này người đều biết, tra bắt đầu thuận tiện."

Trong bồn tắm nước ấm lại để cho người buồn ngủ, nhưng trong nội tâm của ta lại nhớ thương lấy đồ Đại Duy lời nói, bọn hắn nhất định có âm mưu gì, ta cũng không thể như đồ ngốc đồng dạng chờ đợi âm mưu hàng lâm. Sửa sang lại bề bộn suy nghĩ, ta cảm thấy được thu Yên Văn rất khả nghi, đã qua này sao nhiều ngày, ta đều không có tìm thu Yên Văn, mà thu Yên Văn rõ ràng cũng không có tới tìm ta. Cái này rất kỳ quái, cái này ít nhất nói rõ thu Yên Văn hết sức bảo trì bình thản, cái này cùng các nàng ngay từ đầu trăm phương ngàn kế mà tiếp cận ta có rõ ràng khác biệt, là cái bẫy sao? hay là đã tìm được người khác hỗ trợ? Nếu như là cái bẫy, đó là cái gì dạng cái bẫy? Nếu như tìm được người khác, cái kia đều là những người nào? Đầu của ta có chút loạn.

"Tuân mệnh."

Đường Y Lâm ghé vào trên người của ta như chỉ con cừu nhỏ. Nếu như người cho rằng nàng thật sự là con cừu nhỏ, vậy người tự mười phần sai. Nàng là ta chỗ nhận thức trong nữ nhân, thần bí nhất, có trí tuệ nhất nữ nhân. Kỳ thật một cái lẻ loi hiu quạnh, không chỗ nương tựa nữ nhân có thể

ở lên nhìn thành phố tầng trên lẫn qua lẫn lại, không có điểm bốn sự đó là không có khả năng, mẫu chốt chính là nàng trung tâm với ta.

Một người trung cùng bất trung không phải xem bề ngoài, cũng không phải thấy được động, mà là xem cảm giác. Bề ngoài cùng hành động cũng có thể Viên trang, chỉ có cảm giác mới là thật, ta theo Đường Y Lâm trong mắt có thể cảm giác được nàng đối với ta trung thành.

"Người không hỏi xem ta vì cái gì không chính mình đi thăm dò?"

Ta nhẹ nhàng vuốt ve Đường Y Lâm tròn vai, bởi vì thân thể của nàng chỉ có cái này bộ vị lộ ra mặt nước, đó là trắng nõn phấn nộn tròn vai, một điểm cốt cảm đều không có.

"Không hỏi, cũng không muốn biết rõ."

Đường Y Lâm đem đầu đặt ở bộ ngực của ta.

"Vì cái gì?"

Ta rất ngạc nhiên.

"Bởi vì người không có bán đứng ta, cho nên ta cũng không cần hỏi cái gì."

"Ồ? Người lại thế nào biết rõ ta không có bán đứng người?"

Ta càng hiểu kỳ .

Đường Y Lâm ngẩng đầu lên, thần bí cười cười:"Người muốn biết vì cái gì?"

Ta gật gật đầu.

Đường Y Lâm nhu tình mà nhìn qua ta nói:"Trừ phi người hôn ta."

Ta đương nhiên hôn rồi, hơn nữa là như thiếu điện mà thân, chẳng những hôn môi, còn thân hơn cái mũi, con mắt, cái trán, lỗ tai.....

Đợi đến lúc Đường Y Lâm thân thể độ ẩm rõ ràng lên cao thời điểm, ta mới dừng lại đến.

"Chán ghét."

Đường Y Lâm oán hận mà chăm chăm vào ta.

Ta cười hì hì không thôi:"Tốt rồi, thần bí Thanh Liên muối muối, người có thể nói."

"Kỳ thật, ta vừa rồi một mực đang nghe tim đập của người. Nếu như người nhờ vả sự tình gặp nguy hiểm, hoặc là nói người bán đứng ta, tim đập của người sẽ lại loạn vừa vội. Vừa rồi ta nghe được người tim đập rất vững vàng, cho nên....."

Ta không bao giờ ... nữa lại để cho Đường Y Lâm nói nữa, nàng quả nhiên đủ giáo hoạt, đủ đáng hận, để cho ta hận đến tâm ngứa . Ta xoay người trên xuống, cỡi Đường Y Lâm bờ mông, vừa thô vừa to côn thịch lần nữa cắm vào chặt khít lỗ đít. Ta kinh ngạc phát hiện đã là lần thứ ba đâm vào, Đường Y Lâm lỗ đít (~!~) như cũ như lần thứ nhất cắm vào như vậy nhanh.

"Thật chặt ah !""

"Chán ghét, bắn hai lần còn lợi hại như vậy."

Tiểu Quân bắt đầu đánh ta . Cái này không thể trách nàng, bởi vì ta cũng đồng dạng đánh Đường Y Lâm.

Đường Y Lâm trên người có vô cùng mị lực, nàng biết rõ như thế nào nhân nhượng ta, như thế nào khơi mào dục vọng của ta. Vài ngày, ta đều

trầm mê tại Đường Y Lâm váy quả lựu hạ, nàng rất giáo hoạt, dấu điểm dấu vết giáo hoạt, tuy nhiên trong nội tâm cao hứng, lại làm bộ thúc giục ta sớm chút về nhà. Nhìn nàng vẻ mặt đầm đìa đáng yêu bộ dạng, ta ngược lại không muốn đi.

"Tích....."

Điện thoại một mực tiếng nổ, ta không cần nhìn cũng biết là Tiểu Quân, hiện tại cơ hồ mỗi đến ăn cơm chiều thời điểm, Tiểu Quân sẽ tìm ta khắp nơi. Để cho ta ngoài ý muốn chính là, Đường Y Lâm rõ ràng cũng đoán ra là Tiểu Quân: "Người sẽ không sợ mẹ nuôi biết rõ người cùng Tiểu Quân sự tình?"

"Sợ, nhưng là không có biện pháp."

Ta làm bộ rất tâm phiền, nhưng nội tâm lại ngọt xì xì, được âu yếm nữ nhân cả ngày dây dưa nhất định có hạnh phúc cảm giác.

"Nàng như vậy quán người, mẹ nuôi sớm muộn sẽ biết."

Nằm lỳ ở trên giường Đường Y Lâm sâu kín mà hít một khẩu khí, nàng đoán ra của ta nghĩ một đằng nói một nẻo.

Ta biết được Đường Y Lâm tâm tư, nhìn xem có chút sưng đỏ lỗ đít (~!~), ta yêu thương mà cúi người, tại nàng tròn vểnh lên phần nộn cặp mông hôn lên một ngụm: "Người cũng quán ta, người sẽ không sợ mẹ của ta biết rõ?"

Đường Y Lâm phong tình nhìn ta liếc, lấy ra đặt ở dưới vú gối đầu ném tới: "Vượng, ai quán người, người yêu tới hay không đâu có chuyện gì liên quan tới ta."

"Nhưng thật ra là ta quán người. Nếu như không phải dì không ở nhà, Tiểu Quân không có người chiều cổ, ta nhất định sẽ không đi."

"Giải thích nhiều như vậy làm cái gì? Ta cũng sẽ không cột không cho người người về nhà. Ta biết rõ người rất để ý Tiểu Quân. Nếu như thay đổi người khác ta có lẽ sẽ ghen ghét, nhưng Tiểu Quân là muội muội của người, người cùng Tiểu Quân chẳng những có tình yêu còn có thân tình, ta có thể nào so? Ta chỉ muốn biết, tại trong mắt của người, ta có nào địa phương so Tiểu Quân tốt?"

Ta cười to:"Thân hình của người so Tiểu Quân cao."

Nữ nhân tầm đó tổng yêu so sánh, nam nhân rất hỉ hoan dáng người cao gầy nữ nhân. Có thể có hạng nhất so Tiểu Quân cường, Đường Y Lâm tự nhiên đặc ý:"Tiểu Quân nhỏ nhắn xinh xắn đáng yêu, là nam nhân đều ưa thích á! không tính, không tính, còn gì nữa không?"

"Còn có tự là Tiểu Quân không muốn ta đụng lỗ đít nàng."

Ta đầu óc lộ vẻ nghĩ ngợi lung tung, trước mắt vô cùng mịn màng mỏng đẹp là như thế mê người. Nếu như đổi thành Tiểu Quân mỏng đẹp, đổi thành Tiểu Quân lỗ đít (~!~), thật là tốt biết bao ah !" ăn tủy trong xương mới biết liếm nó cũng ngon, ta đối với nữ nhân lỗ đít nhiệt tình rồi đột nhiên tăng vọt.

Đường Y Lâm ăn ăn không nhẽo cười:"Người cái này đồ đàn, chẳng lẽ người không thể thuyết phục Tiểu Quân? Ta nhìn ra được Tiểu Quân rất yêu người, người chỉ cần hảo hảo hò hét nàng, nàng có lẽ sẽ cùng ý ờ."

Ta vẻ mặt cầu xin:"Đỗ qua vô số lần . Ai, nàng tự là không đồng ý."

Đường Y Lâm giáo hoạt mà hướng ta lách vào chóp mắt:"Loại chuyện này, nữ hài như thế nào không biết xấu hổ gật đầu đồng ý đâu này? giống như đều là trong nội tâm ngầm đồng ý, hoặc là ỡm ờ, người hơi chút dùng điểm cường có thể á! đàn chết rồi."

Ta giật mình hỏi:"Thật sự?"

Đường Y Lâm gật gật đầu: "Lừa người là chó nhỏ."

Ta không hiểu hưng phấn mà ôm Đường Y Lâm núp vú xoa nhẹ hai cái, ranh mãnh mà hít một hơi: "Mấy ngày nay có một cỗ mới đích bmw vận đến, đáng tiếc người không có bằng lái xe."

"Ai nói hay sao? ta đương nhiên là có bằng lái xe."

Đường Y Lâm kích động kêu to.

Ta nở nụ cười, kỳ thật ta chính là muốn đem bmw đưa cho Đường Y Lâm, không xe tử khó làm sự tình. Nói sau nàng hiện tại chỗ ở mặc dù cách nhà của ta gần, nhưng cái này phiến khu dân cư rời xa nội thành, xuất nhập không có xe rất không thuận tiện. Ta một mực suy nghĩ, nữ nhân ưa thích xe tự như là nữ nhân ưa thích nam nhân đồng dạng, chẳng những muốn xe muốn trông tốt, còn muốn rắn chắc dùng bền, nam nhân tự không giống với, nam nhân càng quan tâm xe có thể không dễ dàng điều khiển, tự như là điều khiển nữ nhân đồng dạng. Ta tại Đường Y Lâm trước mặt chẳng những thể diện, còn phi thường dùng bền, cho nên nàng yêu ta, mà ta cũng có thể nhẹ nhõm đủ điều khiển Đường Y Lâm, cho nên ta cũng rất mê luyện nàng.

Tiểu Quân đây này, ta có thể điều khiển nàng sao?

Ta chỉ có thể nói, Tiểu Quân là cái ngoại lệ. Vô luận ta có thể hay không điều khiển Tiểu Quân, ta đều yêu nàng. Bởi vì Tiểu Quân không chỉ có là nữ nhân của ta, hay là của ta biểu muội, cho dù ngàn vạn súng ái đều cho nàng, ta cũng hiểu được có chỗ thua thiệt.

"Lợi hại ờ, hiện tại cũng không tiếp ta điện thoại ờ."

Phòng khách đèn sáng như ban ngày, ngồi ngay ngắn ở trên ghế sa lon Tiểu Quân mặt có chút âm trầm.

"Nào có, ta vừa nghe đến Tiểu Quân triệu hoán tặc lập tức quay lại, liên tiếp : kết nối điện thoại thời gian cũng không dám trì hoãn."

Đường Y Lâm chỗ ở cách nhà của ta chỉ cách hai con đường, ta rất nhanh trở về về đến nhà. Bất quá, đã Tiểu Quân tức giận, ta nhất định phải thừa nhận sai lầm:"Lần sau vô luận làm chuyện gì, ta đều muốn trước tiếp Tiểu Quân điện thoại."

"Tiếp không tiếp tùy người, dù sao hai ngày nữa ta cũng không đến xia tới người."

Tiểu Quân quơ quơ cái đầu nhỏ, có lẽ vừa tắm rửa hết, mái tóc dài của nàng ôn nhu mà nghiêng tiết đến thắt lưng. Ân, không có sơ lên bím tóc sừng dê, tâm tình của nàng xấu không đến chạy đi đâu.

Tâm tư của nữ nhân như kim dưới đáy biển, muốn bắt Tiểu Quân tâm tư chỉ xem nét mặt của nàng, lời nói và việc làm có thể không làm được, còn nhiều hơn quan sát trên người nàng chi tiết tỉ mỉ biến hóa. Bởi vì nữ nhân yêu diễn, các nàng trời sinh tự là tốt diễn viên.

"Hai ngày nữa sẽ rất bề bộn?"

Ta coi chừng hỏi, nghĩ thầm Tiểu Quân bận rộn nhất sự tình tự là thúc ta về nhà ăn cơm.

"Ân."

Tiểu Quân bay vùn vụt mắt:"Hai ngày nữa bạn học ta Anh cô, Nhược Nhược, tiểu Lan đều muốn tới, ta làm sao có thời giờ quản người? Người yêu đi đâu lâu lổng, yêu lúc nào về nhà đều tùy người. Hừ, tốt nhất không muốn trở về, ta cùng các nàng chơi chán tự cùng một chỗ quay trở lại quê quán."

"Cái này cũng không hay. Xem ra ca nhất định phải đem Tiểu Quân đồng học lưu lại, chỉ cần Tiểu Quân đồng học không đi, Tiểu Quân cũng sẽ không đi, hắc hắc."

Ta nhìn mặt mà nói chuyện, phát hiện Tiểu Quân lộ ra giáo hoạt chi sắc. Ta âm thầm buồn cười, cái này thối Tiểu Quân cho ta sắc mặt xem, không phải là muốn ta chiếu cố tốt nàng mấy cái đồng học sao? tiểu hồ ly sinh nhật , thủ đoạn nhỏ cũng càng đùa nghịch càng tinh.

"Hừ."

Tiểu Quân muốn cười, nhưng nàng dùng sức nheo lấy, đến mức khuôn mặt nhỏ nhắn đỏ bừng . Ta đột nhiên cảm giác được vạch trần Tiểu Quân quỷ kế là một kiện rất tàn nhẫn chuyện, vì vậy ta trì hoãn làm bộ cái gì cũng không biết, lại để cho Tiểu Quân dương dương tự đắc, nghe nàng hừ khó nghe khúc.

"Mẹ đã trở lại?"

Cái mũi tựa hồ nghe thấy được thịt kho tàu cá hương vị, ta lại nghĩ tới mặt khác một vị Hương Quân, trong khoảng thời gian này ta thường xuyên nhớ kỹ di tên thật. Có lẽ là yêu ai yêu cả đường đi a, ta đối với Lâm Hương quân ba chữ cảm giác đặc biệt thân thiết.

"Mẹ có việc, không trở lại ăn cơm, tự chúng ta ăn có được hay không?"

Nói đến "Chúng ta" Hai chữ, Tiểu Quân vui vẻ càng đậm .

"Chúng ta đây ăn cái gì?"

Ta cười khổ, không rảnh thưởng thức Tiểu Quân làm bộ làm tịch. Mấy ngày nay tại Đường Y Lâm trên người tiêu hao quá nhiều thể lực, ta bụng đang đói bụng đến phải "Xì xào" Gọi. Đúng lúc này muốn ta nấu cơm làm cho ăn, thật là muốn chết .

Tiểu Quân con mắt ngoặt thành trăng lưỡi liềm, nàng đi đến nhà ăn hướng ta vẫy vẫy tay, ta tức giận theo sát quá khứ. Đột nhiên, ta trợn mắt há hốc mồm mà nhìn xem bàn ăn. Trên bàn cơm bày đầy một bàn phong phú bữa tối, đủ mọi màu sắc thức ăn, hương khí bốn phía mùi đồ ăn đem nước miếng của ta đều dẫn đi ra, bên người Tiểu Quân mặt mày hớn hở mà lớn tiếng giới thiệu: "Thịt kho tàu cá, lá sen chưng gà, bách điều canh, bông sen nem rán, lô thương đậu mầm....."

"Đây là?"

Ta nuốt xuống sắp nhỏ giọt trên mặt đất nước miếng.

"Đây là ta làm đồ ăn, như thế nào đây? Lý Trung Hàn đồng học thỉnh đánh cho điểm."

Tiểu Quân cũng là thèm nhỏ dãi bộ dạng.

"Người làm đồ ăn?"

Ta chỉ muốn cười, bởi vì đó căn bản tựu không khả năng.

Tiểu Quân nháy mắt mấy cái, ỏn ẻn thán mà hướng ta nói một cái Anh văn một chữ độc nhất: "yes, mẹ nói với ta, muốn lưu lại nam nhân tâm, tựu nhất định phải trước lưu lại nam nhân dạ dày."

Chương Ngôn Ngôn tại Đái Tân Ni trợ giúp hạ, trở thành Lý Trung Hàn bí mật tình nhân, nhưng nàng rõ ràng tại hướng Lý Trung Hàn tỏ tình đồng thời, trộm đi công ty trọng yếu thẻ từ, Chương Ngôn Ngôn có cái gì khó nói chi ẩn? Chẳng lẽ chuyện đúng như La Đồng theo như lời như vậy?

Đem làm Triệu Hồng Ngọc vận dụng che dấu tại thể lực sau lưng, ý đồ phản kích lúc, dì mang Lý Trung Hàn đi bãi phòng một vị xinh đẹp phu nhân, người này phu nhân có bản lãnh gì, có thể lại để cho cường thế dì đối với nàng ăn nói khép nép?

TỶ PHU VINH DỰ

Tiểu Thủ Chương
www.dtv-ebook.com

Chương 73: Lật thuyền trong mương

Ta vừa định cười, đột nhiên cảm giác được dì trong lời nói có kỳ quặc, càng nghĩ càng không đúng kính, liền vội vàng hỏi: "Mẹ thật sự như vậy nói cho người?"

"Ân."

Tiểu Quân then thùng mà ôm theo góc áo.

Ta có tật giật mình: "Mẹ còn nói cái gì?"

Tiểu Quân rung đùi đắc ý mà nghĩ nghĩ: "Mẹ còn nói cho ta biết thế nào mới sẽ không phình bụng."

Mắt của ta hạt châu sắp rơi ra đến, ôm Tiểu Quân hai vai run giọng hỏi: "Chẳng lẽ, chẳng lẽ mẹ biết rõ người..... Người cùng nam nhân chơi qua giường à nha?"

"Ân."

Tiểu Quân gật gật đầu, đáng thương mà nói tiếp đi: "Mẹ bảo ta thoát quần cho nàng kiểm tra. Ta không có biện pháp, cũng chỉ phải thoát khỏi. Thoát khỏi sau, mẹ sờ soạng vài cái đã biết rõ ta cùng nam nhân đã làm những sự tình kia."

"Mẹ hoài nghi ta sao?"

Ta khẩn trương được nhanh hồng mắt.

Tiểu Quân lắc đầu lại gật gật đầu:"Không phải hoài nghi, là khẳng định."

Ta sợ tới mức toàn thân thẳng run rẩy:"Cái gì? Nàng làm sao lại có thể xác định?"

Tiểu Quân bay vùn vụt mắt:"Bởi vì ta nói cho mẹ nói người cường gian ta."

Nhìn xem Tiểu Quân như con thỏ giống như nhanh chóng chạy về gian phòng, ta phát hiện mình quả thực chính là một cái siêu cấp đại đồ đồ, một cái nổi giận bùng bùng siêu cấp đại đồ đồ. Ta một bên thoát quần, một bên nghiêng răng nghiêng lợi mà thở dài:"Lý Hương Quân nha Lý Hương Quân, ca hôm nay không hảo hảo thu thập người, thật không có biện pháp gặp người."

"Khanh khách."

Tiếng cười từ nhỏ quân phòng ngủ truyền tới, nàng một bên cười còn một bên thét lên:"Lý Trung Hàn người có phải hay không nam tử hán à? chỉ đùa một chút mà thôi, quý hẹp hòi, khanh khách."

Ta rất Ôn Nhu mà gõ cửa:"Tiểu Quân, người trước tiên đem cửa mở ra, chúng ta thảo luận một chút nam tử hán vấn đề."

"Khanh khách, ta không khai mở, ta muốn luyện tập ca hát."

Tiểu Quân thật sự hát lên ca đến, ngũ âm không được đầy đủ âm điệu đem của ta lửa giận kích thích được càng tràn đầy, ta cười lạnh:"Chẳng lẽ Tiểu Quân cùng giầy không ăn cơm?"

"Ai với người giầy giống nhau? Ta xuyên:đeo 35 số, người mặc 42 số, không giống với ờ. Hừ hừ, muốn lừa gạt ta? Muốn ăn cũng muốn các loại Tân Ny tử đã đến lại ăn. Đúng rồi, còn có Ngôn Ngôn tử, hì hì."

"Biên nha, tiếp tục biên. Người nếu không mở cửa, ta tự xô cửa ."

Ta hung dữ mà vùng vẫy năm dặm, nhuyển không được, ta sẽ tới cứng rắn , chuẩn bị đem môn cạy mở.

"Nhốn nháo cái gì mà nhốn nháo? Tân Ny tử trở về . Người nghe, chuông cửa vang lên ờ."

Tiểu Quân lời của vừa dứt, rõ ràng thật sự truyền đến tiếng chuông cửa.

Ta sững sờ, cuống quýt xuyên thẳng quần. Mở cửa, trước mắt ta sáng ngời, đoan trang xinh đẹp Đái Tân Ni quả nhiên đứng tại cửa ra vào.

Từ khi cùng dì đã gặp mặt sau, Đái Tân Ni cách ăn mặc cơ hồ đều là đoan trang phong cách.

Đương nhiên, nàng vô luận xuyên:đeo cái gì đều rất có thưởng thức. Tiểu Quân không có nói dối, Chương Ngôn Ngôn cũng tới. Nàng đứng tại Đái Tân Ni sau lưng, rất lễ phép mà hướng ta có chút cây roi một cái cung:"Tổng giám đốc ngủ ngon."

"Ah, ha ha !" dừng khách khí, dừng khách khí. Tiến đến, đều nhanh tiến đến."

Ta kinh hỉ nảy ra, vội vàng đem hai vị mỹ nữ mời đến trong phòng.

Tiểu Quân lúc này mới đỉnh đạc mà theo phòng ngủ của nàng bên trong đi ra đến, một bộ sự tình gì đều không có phát sinh biểu lộ, để cho ta hận đến nghiến răng ngứa. Trở ngại Đái Tân Ni cùng Chương Ngôn Ngôn ở đây, ta chỉ có thể đem lửa giận đặt ở trong nội tâm.

"Trong nhà không có cây ốt, ta đi mua hơi có chút. Ai, cái kia gian siêu thị thật xa, ta cùng Ngôn Ngôn chân đều đi đau xót ."

Đái Tân Ni cùng Chương Ngôn Ngôn đều là một thân chế ngự: đồng phục xúng tất chân, giày cao gót, đi lên đường xa đến xác thực không quá thuận tiện.

Nghe Đái Tân Ni lời nói, nàng tựa hồ trước kia đã tới, chẳng lẽ những này đồ ăn đều là xuất từ nàng chi thủ? Ta có chút giật mình.

"Tân Ny, trên bàn là người đốt đồ ăn?"

Ta hỏi.

"Đúng rồi, phương a di có việc không trở lại, người lại thường xuyên không ở nhà, Tiểu Quân một người ở nhà tổng ăn mì tôm sao được? Ngôn Ngôn, Tiểu Quân các người nhanh ngồi nha, ta bụng cũng đã đói, không biết những thức ăn này được không ăn."

Đái Tân Ni từ phòng bếp ở bên trong chạy vào chạy ra, trong chớp mắt lại làm một cái có cây ớt gia vị cái đĩa.

Ta theo kinh ngạc biến thành cảm động. Đái Tân Ni vẫn còn đi làm, nhưng trong lòng lại lo lắng lấy người nhà của ta, đại thật xa chạy tới nấu cơm cho Tiểu Quân ăn, phần nhân tình này thật khó có thể là quý.

Để cho ta càng ngoài ý muốn chính là, Đái Tân Ni vậy mà tại trong thời gian thật ngắn học được trù nghệ. Ta tán thưởng tình yêu lực lượng vĩ đại, kì lòng không được mà tại Đái Tân Ni trên mặt hôn một cái.

Đái Tân Ni khuôn mặt nhỏ nhắn ửng đỏ, cũng không tránh lại để cho, dùng khuỷu tay đẩy ta bỗng chốc: "Nhanh ngồi xuống ăn đi !" hôm nay lần thứ nhất làm nhiều món ăn như thế, thật vui vẻ. Mọi người uống chút rượu được không? Coi như là ăn mừng ta thăng chức, hì hì."

Nói xong, theo trong tủ lạnh xuất ra mấy chai bia, từng cái mở ra, cho ta cùng Chương Ngôn Ngôn đều đảo满满 một bát lớn, lại không có Tiểu Quân

phần.

"Cám ơn Tân Ny tử."

Chương Ngôn Ngôn cười hì hì tiếp nhận bia. Nàng niên kỷ tuy nhỏ, nhưng PR xuất thân nàng tự nhiên trải qua tửu thủy tẩy lễ.

Tiểu Quân rất ít uống rượu, cũng không thích uống rượu. Đái Tân Ni hiểu được đúng mực, cho Tiểu Quân cầm một ly trân châu trà sữa.

Chỉ tiếc Đái Tân Ni cẩn thận Tiểu Quân cũng không bị dùng, nàng ngược lại cảm thấy được kỳ thị .

Gặp mọi người trước mặt đều có bia, duy chỉ có trước mặt nàng chỉ là trà sữa, Tiểu Quân kéo dài mặt:"Ô ô ô, Tân Ny tử, ta cũng muốn uống bia."

"Đi đi đi, tiểu hài tử bú sữa mẹ trà, đừng tham gia náo nhiệt."

Ta trừng Tiểu Quân liếc, kéo dài "Sữa" Âm.

Vốn Tiểu Quân uống chút bia không có gì lớn, chỉ là vừa mới nàng biên câu chuyện lừa gạt ta, thù này không báo chờ đến khi nào?

Ta lấy lên ly, cùng Đái Tân Ni, Chương Ngôn Ngôn cùng một chỗ chạm cốc, cố ý đem Tiểu Quân vắng vẻ ở một bên. Thừa dịp uống rượu thời điểm vụng trộm ngắm nàng liếc, phát hiện Tiểu Quân trướng mặt đỏ, ta âm thầm buồn cười, như vậy nhục nhã nàng, nàng nhất định không thể chịu đựng được.

Quả nhiên, Tiểu Quân đột nhiên tức giận mà đem Chương Ngôn Ngôn trước mặt nửa cốc bia đoạt lấy đến, tại mọi người trong kinh ngạc phần uất mà nếm một ngụm nhỏ, rượu còn không có nuốt xuống bụng, nàng mi tâm đã nhăn như đồ ăn làm tựa như.

Đái Tân Ni cùng Chương Ngôn Ngôn gặp Tiểu Quân loại này khờ dại đều buồn cười, cười ha ha. Tiểu Quân dùng tay lau miệng bên cạnh bia bọt biển, liên tục reo lên: "Khó uống, khó uống."

"Tiểu hài tử, người cho rằng là uống nước chè sao?"

Ta chế nhạo một câu, ai ngờ lại như đút tổ ong vò vẽ, Tiểu Quân nâng cốc chén giơ lên, tức giận mà mắng to: "Người cái này đầu heo mới được là tiểu hài tử, rất rất giỏi sao? đến, chúng ta một lần, người một ly ta một ly, xem ai trước say. Người dám sao?"

"Ha ha, cùng ta so? Đừng nói người một ly ta một ly, coi như là người nửa chén ta một ly, người cũng thua không nổi."

Ta cười to, ném một nắm thịt kho tàu cá. Ân, hương vị coi như không tệ, tuy nhiên cùng đi đích tay nghề so sánh với, hỏa hầu có chỗ khiếm khuyết, nhưng đã được cho mỹ vị. Ta may mắn ánh mắt của mình cùng vận khí cũng không tệ, Đái Tân Ni xác thực là một cái trở ra phòng vào khỏi phòng bếp tốt thế tử.

Tiểu Quân tròn mắt đi lòng vòng: "Thua không nổi cũng muốn so. Hừ, tựa như người nói, ta uống nửa chén, người cái này đầu heo uống một chén; Ta uống một chén, người muốn uống hai chén. Đúng không?"

"Không tệ."

Trong nội tâm của ta trong bụng nở hoa, cố ý không để ý tới Tiểu Quân, ta biết rõ Tiểu Quân bướng bỉnh tính tình đã đến sẽ không thuận theo không buông tha, hiện tại ta chỉ cần đợi nàng mắc lừa, tốt đem nàng quá chén, tiêu tiêu mỗi hận trong lòng của ta.

Nhìn xem đầy bàn đều là ngon miệng thức ăn ngon, ta miệng ăn liên tục, ăn được chết đi được, còn hướng Đái Tân Ni nhiều lần đưa làn thu thủy,

động thủ động cước. Đem Tiểu Quân tức giận đến cái miệng nhỏ nhắn mân thành một đầu dây nhỏ, nước mắt đều nhanh đến rơi xuống .

"Ta đây trước hết uống ba chén, đằng sau đến phiên người uống ba chén, như thế nào đây?"

Tiểu Quân đột nhiên hét lớn một tiếng, đem ta lại càng hoảng sợ, tay khẽ run rẩy, chiếc đĩa rớt xuống đất.

Ta khom người đi nhặt, lại chợt phát hiện Chương Ngôn Ngôn hai chân hơi khai mở, màu trắng đỏ lốt rõ ràng có thể thấy được.

Nhớ tới Đái Tân Ni đã từng đáp ứng ta muốn thuyết phục Chương Ngôn Ngôn làm tình nhân của ta, ta trái tim không khỏi kinh hoàng, đầu óc cũng suy nghĩ miên man. Về phần Tiểu Quân nói cái gì đó, ta cũng không có quá để ở trong lòng, dù sao ta đều một ngụm nhận lời xuống.

"Rót rượu."

Tiểu Quân hừ lạnh một tiếng, rất có Thái Sơn áp đỉnh xu thế, ta làm sao đem nàng để vào mắt? Gặp Tiểu Quân mắc lừa, trong nội tâm của ta vô hạn đắc ý.

"Uống say rất khó chịu ờ !" Tiểu Quân phu nhân có thể hay không ghi hận trong lòng, hướng dì cáo trạng nha?"

Ta cười gian hai tiếng.

Tiểu Quân giận tím mặt, vừa mới tọa hạ : ngồi xuống lại dậm chân đứng lên:"Ta Lý Hương Quân tuyệt sẽ không đi cáo trạng !" nói lời giữ lời, bốn chân mã cũng đuổi không kịp."

"Ồ? Tài văn chương lại có tiến bộ nha."

Ta cố nén không có bật cười, Đái Tân Ni cùng Chương Ngôn Ngôn cũng dốc sức liều mạng mà che miệng, đoán chừng là sợ đồ ăn sẽ phun ra đến.

Ta cảm thấy được kỳ quái chính là Đái Tân Ni, Chương Ngôn Ngôn rõ ràng khoanh tay đứng nhìn, một bộ xem náo nhiệt bộ dạng.

Tiểu Quân ngây ngốc nhìn một chút Đái Tân Ni, lại nhìn xem trước mặt chén rượu, khuôn mặt nhỏ nhắn lúc đỏ lúc trắng.

Tại chúng ta ba người sáu con mắt nhìn soi mói, nàng tức giận phình mà dậm chân, cầm lấy chén rượu, nhắm mắt lại, như là uống độc dược giống như, "Ọt ọt, ọt ọt" Mà đem nửa cốc bia rót vào trong bụng.

"Khục, Lý Trung Hàn, đến phiên ngươi."

Tiểu Quân một bên khục, một bên dùng bàn tay chà lau khóe miệng, ta tại tâm không đành lòng.

Tiểu Quân đem một bát lớn bia uống vào bụng tử sau, trong nội tâm của ta nộ khí cũng tiêu tan hơn phân nửa, vội vàng hướng Đái Tân Ni lần lượt nháy mắt, hi vọng nàng đến hoà giải.

Thế nhưng mà Đái Tân Ni lại làm như không thấy, nàng một bên cho Tiểu Quân đưa lên giấy ăn, một bên an ủi nói: "Tiểu Quân, ngươi không sao chứ? Đừng tìm người biểu ca không chấp nhận. Hắn thường xuyên uống rượu, ngươi sao có thể cùng hắn so?"

"Lại đến, ta uống một chén, tên vương bát đản này muốn uống hai chén, nắc."

Tiểu Quân ợ một hơi rượu, Đái Tân Ni lời nói trái ngược với càng đã kích thích nàng, nàng nộ khí càng tăng lên, không chút do dự đem bia rót vào trong chén, bưng lên đến "Ọt ọt, ọt ọt" Đều uống hết đi. Uống xong, lại

liên tục đánh mấy cái rượu nắc, một đôi mắt to vừa đỏ vừa tròn, phảng phất muốn đem ta ăn tươi.

Ta mặt mũi tràn đầy khinh thường, cũng đảo mắt hai chén, một hơi đều uống hết đi.

Vì đã kích Tiểu Quân tự tin, uống xong sau ta chếp miệng chặc lưỡi, cố ý giả trang ra một bộ thành thạo bộ dạng, chỉ hy vọng Tiểu Quân biết khó mà lui, Tiểu Quân quả nhiên có chút do dự.

Để cho ta buồn bực chính là, Đái Tân Ni rõ ràng cho Tiểu Quân động viên: "Lý Trung Hàn đỏ mặt, hần hủ không được người. Tiểu Quân được hay không được? Không được lời nói, đổi Ngôn Ngôn giúp người đời uống."

"Ta..... Ta không sao."

Tiểu Quân xấu hổ đến lợi hại, mặt nàng hồng bộ dạng đáng yêu cực kỳ cũng cực kỳ xinh đẹp, chỉ tiếc nàng hiện tại đang nghiêng răng nghiêng lợi mà hướng trong chén đảo mắt hai chén bia.

Ta ngây ngẩn cả người, Tiểu Quân làm cái gì vậy? Chẳng lẽ nàng muốn uống hai chén? Trời ạ, nếu như nàng uống xong hai chén, ta nhất định phải muốn uống hạ bốn chén, ta giật mình mà nhìn xem Tiểu Quân.

"Con rùa đen vương bát đản người xem rồi, ta..... Ta hiện tại muốn uống hai chén."

Nói xong, Tiểu Quân lại bắt đầu "Ợt ợt, ợt ợt" Mà uống rượu, bất quá lần này tốc độ của nàng chậm rất nhiều, nhưng dù vậy, nàng vẫn là đem hai chén bia toàn bộ uống sạch quang. Lúc này thời điểm Tiểu Quân thân hình có chút lay động, duy chỉ có ánh mắt như cũ bất loạn.

Ta chần động, cũng nghĩ không ra cái gì đùa nghịch lừa dối thủ đoạn. Cái đó và uống Whiskey bất đồng, nhiều như vậy bia uống hết, cho dù không say bằng quang cũng chịu không được, nhưng nam tử hán đại trượng phu lại há có thể tại trước mặt nữ nhân lại rượu?

Ta vừa định rót rượu, nào biết Đái Tân Ni cười hì hì cho ta té tốt Tứ đại chén tràn đầy bia. Gặp trong đó một ly bia ở bên trong bọt biển tăng thêm một điểm, Đái Tân Ni rõ ràng đem bọt biển thổi mất, rất cẩn thận mà thêm đầy nghiêm chỉnh chén.

Trong nội tâm của ta mắng to Đái Tân Ni một chút cũng không sẵn sàng. Nhìn xem tràn đầy bốn cốc bia, trong nội tâm của ta sợ hãi, ngắm Tiểu Quân liếc, phát hiện nàng một chân đã dẫm nát trên mặt ghế, thực sự rượu quốc nữ anh hùng phong phạm.

Tâm trạng của ta rùng mình, bưng chén rượu lên miệng lớn rót hết.

Trước hai chén còn có thể thông thuận uống xong, chén thứ ba lúc, hô hấp của ta đã có chút ít dồn dập, thứ tư chén quả thực tựa là khí tức quay cuồng, khó chịu buồn nôn. Đương nhiên, ta không có chút nào lộ ra vẻ thống khổ.

"Này, Tiểu Quân, ca của người tửu lượng còn có thể a? Ha ha, chúng ta ngang tay như thế nào đây?"

Ta cố giả bộ nụ cười.

"Ba lần trước đều là ta uống trước, sau ba lượt nên người uống trước. Hiện tại người uống trước tám chén, uống xong ta tựa uống bốn chén, ai không uống người đó là con rùa đen Vương..... Vương bát đản."

Tiểu Quân dùng tay nắm lên một khối nem rán bỏ vào cái miệng nhỏ nhả loạn nhai.

Trời ạ !" nàng nào có nửa điểm như thiên sứ, quả thực chính là một cái tiểu ma đầu !" tâm trạng của ta hoảng hốt, giờ mới hiểu được trúng Tiểu Quân gian kế.

Đã xong, hôm nay lật thuyền trong mương, trông đến Tiểu Quân trong tay, hôm nay đâm lao phải theo lao, uống sẽ chết, không uống cũng sẽ chết, làm sao bây giờ? Ta vắt hết óc mà nghĩ biện pháp.

"Chương Ngôn Ngôn, người rót rượu thật đúng là chịu khó nha?"

Ta tức giận mà trừng mắt Chương Ngôn Ngôn, tay nàng chân nhanh nhẹn mà đảo mẫn tám cốc bia. Trong nhà bia chén mỗi người cực đại, một ly bia vừa vặn tương đương một chai bia, ta chỉ xem hàng này bia chén tự kinh hãi lạnh mình.

"Phải..... Là Tân Ny tử muốn ta té ."

Chương Ngôn Ngôn phát giác của ta không quan tâm.

"Trong nhà như thế nào đột nhiên có nhiều như vậy bia?"

Ta cảm thấy được kỳ quái.

"Ta mua đó a !" vừa thăng làm tài vụ tổng thanh tra, muốn uống rượu ăn mừng, liền mua không ít."

Đái Tân Ni cười tủm tỉm mà xem ta.

"Thật muốn uống?"

Ta nhìn chung quanh, cười khổ không thôi.

"Đương nhiên muốn uống, chẳng lẽ người muốn chơi xấu sao?"

Tiểu Quân dứt khoát hai cái đùi đều đứng lên cái ghế, dưới cao nhìn xuống mà hướng ta hô to.

"Như thế nào..... Như thế nào sẽ chơi xấu? Ta uống, lập tức tựu uống."

Ta ngượng ngùng cười cười, bi thương mà bưng chén lên từng miếng từng miếng mà uống hết. Một ly, hai chén..... Đệ ngũ chén vào trong bụng, ta gần muốn nôn mửa, thứ sáu chén ta rốt cuộc uống không trôi .

Bàng quang trưởng đến lợi hại, bụng phiên giang đảo hải, người trước mắt cùng vật đều đã có bóng chồng. Ta rốt cuộc chẳng quan tâm mặt mũi, nhanh chân tựu hướng toilet chạy, sau lưng là vài đạo tiếng cười như chuông bạc.

Ta phiền muộn ah, điều hâu cho con gà con mài mắt.

Trong mơ hồ, ta đã nghe được ỏn ẻn ỏn ẻn thanh âm:"Cùng ta đấu? Hừ, thực không biết sống chết !" Ngôn Ngôn tỷ tỷ, Tân Ny tỷ tỷ, dùng thêm chút sức, cái này đầu heo tốt chìm."

"Xác thực trọng, thật không nghĩ tới tổng giám đốc sẽ say ngược lại."

Chương Ngôn Ngôn đem cánh tay của ta khoác lên vai thơm của nàng. Ai, lại để cho nữ nhân nâng, thật sự là đem mặt mất hết. Truyện Tiên Hiệp -Y

"Hi hi, hay là Tiểu Quân thông minh, nghĩ ra tốt như vậy kể, bội phục, bội phục. May mắn là ở trong nhà, nếu ở bên ngoài, hắc nhất định rơi vào bồn cầu không có người lý."

Đái Tân Ni không ngừng nhõng nhẽo cười.

Ta bỗng nhiên minh bạch tối nay là được ba người này tính kế. Trong nội tâm tức giận, khí huyết cũng đi theo dâng lên, nếu như không phải cần

răng kiên trì, chỉ sợ thật muốn nhớ ra.

Ba cái nũng nịu nữ nhân đem hết toàn lực, luống cuống tay chân mà đem ta nửa kéo nửa dìu vào phòng ngủ, như ném chó chết đồng dạng đem ta ném ở trên giường. Phòng ngủ ánh sáng chưa đủ, ta híp nửa mắt, xem cái này ba nữ nhân đến cùng làm cái gì.

Hắc hắc, giả say là đi ra hồn [lăn lộn thủ đoạn, ta cũng không phải đồ đần, tuy nhiên trúng chiêu, nhưng tốt xấu nghĩ ra ve sầu thoát xác chi mà tính toán. bên tai thở gấp liên tục, mùi thơm trập trập, ba nữ nhân trọng yếu bộ vị đều bị ta từng cái đụng vào qua.

Nhất là Chương Ngôn Ngôn núm vú, lại rất vừa lớn, để cho ta phiền muộn tâm cuối cùng đạt được một ít an ủi.

"Tốt rồi, Tân Ny tử tử người trước khảo vấn, không biết có thể hay không hỏi ra bí mật. Nếu quả thật có thể hỏi ra, ta đây về sau uống say sẽ đem chính mình nhốt vào trong phòng, ai cũng không cho hắn đi vào, nặc."

Tiểu Quân vừa thốt lên xong, ta thiếu chút nữa tựa bật cười.

Nàng nếu là thật uống say , còn có thể chính mình đi vào gian phòng sao? huống chi nếu như Đái Tân Ni hỏi ra về nàng cùng ta bí mật, nàng kia chẳng phải là gây ông đập lưng ông? Hắc hắc, đùa nghịch chút ít thông minh, kỳ thật ngốc đến nhà bà ngoại.

"Ta cũng không biết phương pháp kia được hay không được. Mấy ngày nay hắn hành tung khả nghi, đánh hắn điện thoại cũng không tiếp."

Đái Tân Ni bò lên giường dàn xếp ta, để cho ta nằm tư thế thoải mái điểm, còn giúp ta bỏ đi áo ngoài.

Nhưng ta một chút cũng không cảm kích nàng, cái đó và thậm vấn trước truyền đạt một cây nhang yên không sai biệt lắm.

Không thể tưởng được các nàng trăm phương ngàn kế quá chén ta, tựa là bức ta rượu sau nhả chân ngôn. Đần như vậy thủ đoạn theo lý thuyết chỉ có Đái Tân Ni mới nghĩ ra, bất quá ngay cả giáo hoạt cực độ Tiểu Quân cũng tham dự, chuyện tựa không đơn giản .

Có lẽ gốc nhất phương pháp hữu hiệu nhất, hơn nữa Chương Ngôn Ngôn, tựa ứng ba cái thời thợ giày còn hơn một cái Chư Cát Lượng ngàn năm.

Tiểu Quân nổi giận ùng ùng mà phụ họa:"Ta xem 80%, không, 90% là lêu lổng đi. Ta đánh hấn điện thoại hấn cũng rất ít tiếp, tức chết ta , hại ta ăn hết bốn ngày mì tôm !" đợi lát nữa hảo hảo thăm thăm hấn, xem hấn bụng có ở bên trong bao nhiêu ý nghĩ xấu. Bất quá..... Bất quá Tân Ny tỷ tỷ nếu là thật hỏi ra cái gì, người khả..... . Nhưng đừng nóng giận."

"Hừ."

Đái Tân Ni dán thân thể của ta bên cạnh, dùng tay niết niết cái mũi của ta:"Lý Trung Hàn, người tỉnh, mau tỉnh lại."

"Ân..... Ách..... Ân..... Đừng..... Nhao nhao..... Ta....."

Ta giả ra thần trí hôn mê, nói chuyện mơ hồ không rõ bộ dạng, cố ý trở mình đem Đái Tân Ni đặt ở dưới thân, cánh tay vừa vịn để ngang trước ngực của nàng.

Một hồi sờ loạn sau, ta đem Đái Tân Ni núp vú chộp trong tay, làm cho nàng duyên dáng gọi to liên tục, chạt vật không chịu nổi, Chương Ngôn Ngôn ở một bên ăn ăn cười quái dị, Tiểu Quân lại mắng to ta là đại lưu manh, đại thằng khốn.

"Tiểu Quân, Ngôn Ngôn, các người đi ăn cơm. Ta muốn, ta muốn một mình hỏi một chút."

Đái Tân Ni đương nhiên không có ý tứ tại Tiểu Quân trước mặt hỏi ta phong lưu bí mật. Tại nàng trong mắt, Tiểu Quân còn là một tiểu hài tử, vạn nhất ta nói ra cái gì rõ ràng lời nói nhiều xấu hổ.

Tiểu Quân cùng Chương Ngôn Ngôn lên tiếng quay người ly khai, nhưng Tiểu Quân khẩu khí tựa hồ không có cam lòng.

"Trung Hàn, người muốn hay không uống nước?"

Đóng cửa lại, Đái Tân Ni lại lặng lẽ bò lại bên người của ta, nàng một tay nắm bắt cái mũi của ta, một tay nhẹ nhàng mà lay động thân thể của ta thể.

Ta chỉ tốt giả say xuống dưới, lâu bầu nói không muốn uống, không muốn uống.

"Người có phải hay không có những nữ nhân khác ? Người có phải hay không đi tìm Vương Di ?"

Ta muốn cười, xem ra Vương Di tại Đái Tân Ni trong lòng là một đạo bóng mờ.

Ta lập lại chiêu cũ, càng làm Đái Tân Ni đặt ở dưới thân, lần này dứt khoát bắt tay với vào nội y của nàng ở bên trong, đem núm vú niết ở lòng bàn tay:"Không có nữ nhân..... Không có tìm..... Vương..... Di..... Vương Di là ai?"

Đái Tân Ni ngẩn người, ta cảm giác ra nàng đối với ta lời say rất hài lòng:"Nói cho ta biết, người còn kính yêu Tân Ny sao?"

"Ân, ta yêu nhất..... Ách..... Ân..... Yêu nhất Tân Ny, ta..... Lừa nàng nội..... Đồ lót."

Đái Tân Ni sâu kín thở dài một hơi: "Người đâu chỉ lừa gạt quần lót của ta? Người ngay cả ta tâm đều lừa, ta không cầu vinh hoa phú quý, ta chỉ hi vọng người yêu ta. Nhưng là người suốt ngày đã biết rõ công tác, ta không đi tìm người, người cũng không tới tìm ta, gọi điện thoại cho người người cũng không tiếp, người trước kia cũng không phải như vậy."

"Ta yêu nhất Tân Ny."

Đái Tân Ni u oán như đem Tiểu Dao, đem lòng ta đều cắt nát. Trong khoảng thời gian này ta xác thực vắng vẻ Đái Tân Ni, ta áy náy vạn phần, thề về sau muốn nhiều cùng cùng nàng.

Gian phòng hoàn toàn yên tĩnh, bên ngoài truyền đến Tiểu Quân cùng Chương Ngôn Ngôn vui đùa âm ỉ âm thanh. Kỳ quái chính là, ta còn nghe được còi áo nói dây lưng thanh âm.

Có chút đem con mắt mở ra một cái khe nhỏ, Đái Tân Ni mỹ diệu thân thể hiện ra ở trước mắt ta, ta nghe thấy được quen thuộc mùi thơm của cơ thể, cũng cảm xúc đến quen thuộc da thịt, da thịt như gấm, trượt không trượt tay. Nóng hồi nhiệt độ cơ thể để cho ta huyết dịch sôi trào, cứng rắn đại nhục bỗng o o được ôn hòa ướt át cái miệng nhỏ nhắn nuốt hết, quy đầu được đầu lưỡi không ngừng quấn quanh, vô tận Ôn Nhu ở bên trong, ta cả người tựa hồ cũng được quấn quanh.

Chân hồ thẹn đầu không cẩn thận quét đến một mảnh ôn hòa ướt át địa phương. Úc, ta yên lặng mà hò hét, hi vọng Đái Tân Ni tiếp tục.

Đái Tân Ni tựa hồ cùng ta tâm hữu linh tê, nàng không thể chờ đợi được mà bò lên trên thân thể của ta, đem ta đầu ngón chân đụng phải địa phương bao phủ tại trên đầu cặc lớn, chậm rãi ép xuống.

Tại ta bên cạnh truyền đến tiêu hồn thực cốt rên rỉ, ta đã ở rên rỉ. Như thế mỹ diệu chuyện ta có thể nào không rên rỉ?

Nhưng ta sẽ không hưởng lên rất, ta muốn hưởng thụ được nữ nhân mê gian cảm giác. Loại cảm giác này rất đặc biệt, đại nhục bổng o0o hoàn toàn bị thôn phệ lúc, ta hưng phấn được muốn hết to.

"Úc, thật thô, thật lớn....."

Ta vừa buồn cười lại hưng phấn, lại như cũ thờ ơ, yên tĩnh được tựa như một cái ngủ say hài tử, nhưng ta hoài nghi có thể hay không kiên trì. Không ngừng lay động bờ hông ợ Đái Tân Ni lửa nóng mà hôn lên môi của ta, cổ cùng núm vú, tham lam mà mút vào của ta núm vú.

Trời ạ, của ta mãi cảm thần kinh tựa hồ cũng tập trung đến núm vú. Lúc này thời điểm ta mới cảm nhận được vì cái gì nữ nhân núm vú không thể tùy tiện sờ loạn, bởi vì chỗ đó che kín mãi cảm thần kinh.

Gặp ta không có phản ứng, Đái Tân Ni càng thêm không kiên nhẫn gì cả, nàng không chỉ có tùy tiện sờ loạn, loạn thè lưỡi ra liếm còn loạn dao động, được phun ra nuốt vào đại nhục bổng o0o tại điên cuồng lay động ở bên trong đáng thương mà kiên trì.

Ta dần dần sụp đổ, cảm giác tê ngứa chậm rãi khuếch tán, khóa lại tinh hoa miệng cống tựa hồ đã khó có thể ngăn cản bành trướng lực lượng.

Nhưng lại tại đúng lúc này, Đái Tân Ni trước một bước tan tác, nàng kiều hừ liên tục, thân thể càng không ngừng run rẩy, như tương chất lỏng phún dũng mà ra, bơi lên tại ta toàn bộ hạ bộ lên.

"Trách không được Tiểu Quân nói người là heo, úc..... Ta muốn chết."

Đái Tân Ni ghé vào trên người của ta thở dốc, thoải mái chưa còn muốn trêu chọc ta, thực đem ta tức chết. Ta làm bộ mơ hồ mà ra sức đỉnh đầu, đại nhục bổng o0o hung hăng mà đội lên hoa tâm của nàng.

Đái Tân Ni không hề chuẩn bị,"Ồi" Một tiếng, còn sót lại tại trong mặt huyết nước tương lại chậm rãi chảy ra, nàng chẳng quan tâm thở dốc, đem mặt áp vào trước mặt của ta cẩn thận quan sát, xem ta phải hay là không tỉnh, ta làm bộ phát ra nhàn nhạt tiếng ngáy.

Đái Tân Ni quan sát cả buổi, lúc này mới đem đầu tựa ở bộ ngực của ta, chỉ là cái kia ướm át đến cực điểm mặt huyết như cũ ngậm lấy đại nhục bồng của ta, thực lòng tham.

Một lát sau, mặc quần áo tử tế, kiều thung vô cùng Đái Tân Ni đi ra gian phòng của ta.

Gặp Tiểu Quân lo lắng mà đi tới, Đái Tân Ni lắc đầu:"Ca của người cái gì cũng chưa nói, hỏi không cái gì đó. Tiểu Quân, đã muộn, ta cùng Ngôn Ngôn buổi tối hôm nay tựu không quay về."

Tiểu Quân hướng cửa phòng của ta nhìn nhìn, không yên lòng gật đầu:"Tốt. Ta ca say, tựu lại để cho hăn nghỉ ngơi thật tốt a. Tân Ny tỷ tỷ cùng Ngôn Ngôn tỷ tỷ ngủ mẹ ta gian phòng tốt rồi."

"Tốt, chúng ta đây thu dọn đồ đạc sớm chút nghỉ ngơi, ngày mai còn phải đi làm."

Tiểu Quân cười quái dị:"Khanh khách, ta đều chuẩn bị hô Tân Ny tỷ tỷ làm chị dâu . Người muộn một chút đi làm, ta ca cũng không dám phóng một cái rắm."

"Hi hi, không được, không được. Chính là muốn làm người chị dâu , càng muốn lấy thân làm tặc thì."

"Úc, ta sai rồi. Không nghĩ tới Tân Ny tỷ tỷ tốt như vậy, đại công vô tư, công và tư rõ ràng, Tể tướng trong bụng có thể chống thuyền. Ân, ta cũng muốn ngủ. Tốt..... Giống như uống nhiều quá, đầu có chút chóng mặt."

Tiểu Quân một phen loạn thất bát tao nói có sách mách có chứng đem Đái Tân Ni hù được sừng sờ.

Một bên Chương Ngôn Ngôn ân cần hỏi: "Tiểu Quân người không sao chứ?"

"Không có việc gì, không có việc gì, ta nhìn xem ca tửu đi ngủ."

Tiểu Quân tiến vào gian phòng của ta.

Ta thấy nàng bước chân nhẹ nhàng không giống uống say, ta cũng hơi chút an tâm. Nàng đi đến mép giường hướng ta nhắm hai mắt, trong cái miệng nhỏ nhắn nói nhỏ: "Hừ, đã không vấn đề ra cái gì, còn đợi lâu như vậy? Hừ hừ, muốn lừa gạt ta Lý Hương Quân còn non hơi có chút. Đợi các nàng đều ngủ, ta tới nữa đề ra nghi vấn cái này đại thẳng khốn."

Còn đề ra nghi vấn? Có làm hay không? Ta muốn đi ngủ !" uống nhiều rượu tửu muốn ngủ, một hồi lại đến đảo làm cho ta, ta còn dùng ngủ sao? ai, gặp gỡ như vậy một cái biểu muội thật không biết là hạnh phúc hay là thống khổ.

Các loại Tiểu Quân ly khai, ta ngồi xuống thanh lý Đái Tân Ni còn sót lại uế nước đọng, côn thit gốc chất nhầy, lại tanh lại tao.

Ta không khỏi buồn cười, vài ngày không có dạy dỗ Đái Tân Ni, nàng sóng bắt đầu quả thực có thể dùng điên cuồng để hình dung. Nếu một tháng không làm yêu, nàng sẽ sóng thành gì dạng?

Trong lúc miên man suy nghĩ cửa phòng lại một lần nữa được đẩy ra, ta cuống quýt nhắm mắt tiếp tục làm bộ bất tỉnh say.

"Tân Ny tử, ta sợ."

Ta nghe được Chương Ngôn Ngôn thanh âm, nàng sợ cái gì đâu này? ta âm thầm buồn bực.

"Đừng sợ, vừa rồi ta làm cho qua hấn, hấn ngủ như heo, người không cần lo lắng bị phát hiện. Ân, đợi lát nữa người trước thử một chút, nếu như không thể thích ứng vật kia coi như xong. Đương nhiên, người bây giờ không muốn, Tân Ny tử cũng sẽ không ép người."

Đái Tân Ni ăn ăn nhõng nhẽo cười, rất mỉ cái chủng loại kia.

"Không phải, ta nguyện ý, ta chỉ sợ tổng giám đốc không muốn."

Chương Ngôn Ngôn then thùng mà cúi đầu.

Ta chú ý tới Chương Ngôn Ngôn trên người áo ngủ trong suốt gợi cảm, núm vú rõ ràng có thể thấy được. Thật muốn mệnh, cả hạ thể bóng đen cũng nhìn một phát là thấy hết. Ta cứng ngắc, không có thuốc chữa mà cứng rắn tới cực điểm.

Đái Tân Ni nhỏ giọng cười mắng:"Hấn nằm mộng cũng muốn cùng người làm, làm sao không muốn nha? Hiện tại thừa dịp hấn uống say, người trước xem thử xem. Đừng trách ta không có nhắc nhở người, cái kia thứ đồ vật có chút..... Có chút dọa người."

Chương Ngôn Ngôn nhút nhát e lệ hỏi:"Như thế nào cái dọa người? Tân Ny tử, người đều chịu không được, ta lại có thể nào chịu được?"

"Một người chịu không được, hai người sẽ không sợ. Ai, kỳ thật ta không phải lo lắng Trung Hàn vật kia tráng kiện, ta chỉ sợ hãi hấn bền bỉ, mỗi lần cùng hấn làm cho hết, hấn đều không bắn. Ta lo lắng dài như vậy lâu xuống dưới, hấn nhất định sẽ tìm những nữ nhân khác. Hừ, trước kia ta tại bí thư xử trưởng, La Đồng, Hà Đình đình các nàng không dám làm càn; Hiện tại ta điều đến tài vụ bộ, mấy cái nữ nhân bựa bắt đầu, Trung Hàn còn có thể không được hấp dẫn? Hấn dù sao cũng là nam nhân, phương diện kia

lại nhu cầu tràn đầy, rất dễ dàng được cái này mấy cái lằng lơ câu dẫn. Cùng hẳn khiến cái này lằng lơ thực hiện được, còn không bằng lại để cho Ngôn Ngôn người hỗ trợ."

"Tổng giám đốc thế nhưng mà Tân Ny tỷ lão công a !" người chẳng lẽ nguyện ý cứ để nữ nhân chia xẻ người lão công? Thiệt là, giống như người ta trở thành tổng giám đốc công cụ tình dục tựa như."

Chương Ngôn Ngôn trách giận như là làm nũng.

"Khanh khách, người cô gái nhỏ này, ta cũng là Trung Hàn công cụ tình dục được không? Kỳ thật người cùng ta đồng dạng, đều là không chỗ nương tựa con gái yếu ớt, hiện tại tuổi trẻ còn có thể kiêu ngạo bổng chốc, nhưng mười năm, ba mươi năm sau chúng ta còn có thể kiêu ngạo sao? vì tương lai, chúng ta đều phải tìm được một tốt quy túc; Nếu như không thể tìm được tốt quy túc, cũng phải tìm đến một tốt chỗ dựa. Trung Hàn là của ta quy túc cũng là của ta chỗ dựa, thế nhưng mà Ngôn Ngôn người quy túc cùng chỗ dựa ở đâu?"

Chương Ngôn Ngôn tại sững sờ, Đái Tân Ni tiếp tục cổ động:"Ngôn Ngôn, chúng ta ở chung thời gian không ngắn, tình cùng tỷ muội. Ta sẽ giải thích người, cũng biết người vụng trộm ưa thích Trung Hàn, cho nên ta hi vọng Trung Hàn là của người chỗ dựa. Các loại..... Chờ người tương lai tìm được tốt quy túc, người sẽ rời đi Trung Hàn cũng được nha."

Chương Ngôn Ngôn sâu kín mà hít thán:"Tân Ny tỷ....."

Đái Tân Ni thở dài:"Đừng do dự , xã hội này rất sự thật. Có thể gặp được đến một cái đã ưa thích vừa lại thật thà tâm rất tốt với ta nam nhân rất khó, tuy nhiên nghe được không ít Trung Hàn lời đồn đãi chuyện nhảm, nhưng ta chỉ có thể mở một con mắt nhắm một con mắt, không thể đem Trung Hàn quản thúc được quá nghiêm, nếu như dây thừng kéo đến thật chặt, chim chóc một khi thoát ly dây thừng tựa cũng không trở về . Nhưng

nếu chúng ta liên hợp đem Trung Hàn tâm buộc trong tay, vậy thì chờ tại đem hạnh phúc buộc tại trong tay của chúng ta."

TỶ PHU VINH DỰ

Tiểu Thủ Chương
www.dtv-ebook.com

Chương 74: Lam tinh linh cùng Wu Ge Ge

Chương Ngôn Ngôn thân thể tả hữu lắc lư, giống như lo lắng, như ngượng ngùng, nàng chậm rãi nhìn nhìn Đái Tân Ni hỏi: "Cái kia..... Cái kia tổng giám đốc thật sự rất lợi hại?"

Ta nghe xong, trong nội tâm mừng thầm. Xem ra Đái Tân Ni không có phí công hao tâm tổn trí cơ, Chương Ngôn Ngôn dĩ nhiên được nói động.

"Đúng vậy a, mỗi lần cùng hần làm, ta đều rất khó thỏa mãn hần, thường xuyên được hần khiến cho toàn thân mệt mỏi."

"Ta, ta....."

Chương Ngôn Ngôn hai tay dấu mặt, đầu thẳng dao động.

Đái Tân Ni hiểu ý, biết rõ Chương Ngôn Ngôn xấu hổ, nàng hướng ta bên này nhìn nhìn, đối với Chương Ngôn Ngôn dặn dò: "Đi thôi, ta đi ra bên ngoài giúp người gác, vạn nhất lại để cho Tiểu Quân phát hiện khả cực kỳ khủng khiếp. Đợi lát nữa người ngàn vạn phải đợi ước mới có thể bỏ vào."

"PHỤT."

Chương Ngôn Ngôn nở nụ cười, trong tiếng cười mang theo vô cùng ngượng ngùng.

Ta hưng phấn được muốn cười to, chân ái chết của ta Tân Ny.

Nhìn xem Chương Ngôn Ngôn chậm chậm đi tới, ta khẩn trương mà ngừng thở, như là một người sắp đạt được bảo bối đồng dạng.

Đương nhiên, ngoại trừ hưng phấn bên ngoài ta còn phi thường xúc động. Khêu gọi trong áo ngủ, Chương Ngôn Ngôn Linh Lung thân thể đường cong càng ngày càng rõ ràng, ta thậm chí có thể chứng kiến những cái...kia quần xoắn lông lồn.

"Tổng giám đốc."

Trước giường, cặp kia biết phóng điện mắt to cũng không nhúc nhích mà chăm chăm vào ta, ta đương nhiên sẽ không đáp lại.

Chương Ngôn Ngôn chột dạ mà quay đầu lại, hướng phòng ngủ môn nhìn hai mắt, tựa hồ muốn xác định Đái Tân Ni đã rời phòng.

"Lý, Lý Trung Hàn."

Lần này Chương Ngôn Ngôn nhờ thêm gần, ta nghe thấy được trên người nàng chỉ mỗi hân có mùi thơm. Mỗi người thiếu nữ trên người đều có đặc biệt mùi thơm của cơ thể, nam nhân thích nhất tựu là loại này mùi thơm.

Ta nhìn chăm chú lên Chương Ngôn Ngôn nhất cử nhất động, nàng cỡi áo ngủ tốc độ chậm làm cho ta nóng vội, may mắn nàng hay là thoát đã xong. Dưới ánh đèn Chương Ngôn Ngôn thanh xuân vũ mị, có xinh đẹp con mắt, còn có no đủ rất tròn núp vú.kt nữ nhân đều có đáng giá kiều ngạo bộ ngực 〇〇, Chương Ngôn Ngôn cũng không ngoại lệ, ta phảng phất cảm giác mình chính là một cái chờ đợi nuôi bằng sữa mẹ hài nhi.

Thật bất ngờ, Chương Ngôn Ngôn cũng không có cho ta nuôi bằng sữa mẹ, mà là lặng lẽ kéo ra tủ đầu giường ngăn kéo. Lục lợi một lát, nàng tìm được của ta bóp da, theo trong bóp da tay lấy ra thẻ từ, đó là ta tiến vào công ty tài vụ thất thẻ từ.

Ta kinh dị ở bên trong mang theo phần nộ, trước kia nghe nói nữ nhân ngực to mà không có não, hiện tại ta phát hiện con mắt đại nữ nhân cũng ngốc nghếch.

Cái này Chương Ngôn Ngôn thật sự là vụng về đến cực điểm, cho dù nàng có thể đi vào tài vụ thất, tài vụ trong phòng quỹ bảo hiểm cũng cần mật mã mới có thể đánh nhau khai mở, mà mật mã cũng chỉ có ta cùng Đái Tân Ni biết rõ.

Nói sau tài vụ trong phòng giám thị nghiêm mật, nàng cũng không thể minh họa chấp trượng mà chém giết a !"

Ai, đầu ta lớn hơn. Vừa định bắt lấy Chương Ngôn Ngôn hỏi thăm mình bạch, chợt nghe đến nàng đứt quãng khóc thút thít, ta hướng trên mặt nàng nhìn lại, hai cái xinh đẹp mắt to đã treo đầy nước mắt.

"Thực xin lỗi, tổng giám đốc, thực xin lỗi, ta không có biện pháp."

Không có biện pháp? Có ý tứ gì? Chẳng lẽ Chương Ngôn Ngôn có nỗi khổ tâm?

Đột nhiên, đèn tắt. Chương Ngôn Ngôn khép lại ngăn kéo, lén lút tắt đi đầu giường đèn, trong phòng một mảnh đen kịt.

Ta vừa định ngồi xuống, Chương Ngôn Ngôn lại leo đến trên giường của ta, ta chấn động, nghĩ thầm: Chẳng lẽ nàng muốn giết người diệt khẩu, hủy thi diệt tích?

"Hô."

Ta thở dài một hơi.

Chương Ngôn Ngôn cũng không có hủy thi diệt tích, cũng không có sát nhân, nàng chỉ là hôn ta, dùng vừa ấm vừa mềm bờ môi hôn ta toàn thân.

Rất nhanh, ta sa sút dục vọng lại rục rịch, một điểm cốt khí đều không có.

Phiêu dật mái tóc lặng yên chảy xuống, rơi vào trên bụng của ta. Lạnh buốt bàn tay nhỏ bé cầm chặt ngẩng cao : đắt đỏ côn thịt, cùng bờ môi đồng dạng ôn hòa khoang miệng đem quy đầu thôn phệ, huyết mạch của ta tại sôi sục, tâm thần đang kích động.

Lần kia tại "Sào huyết ân ái" Trong quán rượu, ta cùng với Đái Tân Ni điên cuồng kích tình được Chương Ngôn Ngôn phát hiện, nàng then thùng mà chạy trốn, đó là Chương Ngôn Ngôn cho ta khắc sâu nhất ấn tượng.

Ta nhớ được ngày đó nàng mặc lấy một kiện màu trắng quần áo, tại tích lũy động trong đám người, cái kia thân ảnh màu trắng tựa như là một chỉ nhẹ nhàng nhảy múa Hồ Điệp.

Chương Ngôn Ngôn cực giống minh tinh Quan Chi Lâm, đen nhánh tóc dài xỏa vai, mượt mà mặt trái xoan, hai mắt thật to rất dễ dàng lại để cho tự mình đa tình nam nhân lâm vào tương tư vũng bùn, giống như ta vậy đã hao sắc lại nhiều tình nam nhân không có khả năng đối với Chương Ngôn Ngôn nhìn như không thấy. Lúc trước Đái Tân Ni đáp ứng đem Chương Ngôn Ngôn giới thiệu cho ta, trong nội tâm của ta tựa tràn đầy ước mơ. Hôm nay nàng Âm Hương bắt đầu khởi động, khiêu khích câu người, ta càng là khó có thể kháng cự.

"Ân."

Rất nhỏ hơi thở, Ôn Nhu phun ra nuốt vào, đầu gối được nhuyển đạn địa phương nhẹ nhàng ma sát, nếu như không có đoán sai, chỗ kia nhất định là Chương Ngôn Ngôn núp vú.

Ta kinh ngạc Chương Ngôn Ngôn cái miệng nhỏ nhắn có thể chứa nạp dương vật của ta, rất nhiều nữ nhân lần thứ nhất gặp dương vật của ta đều sinh lòng sợ hãi, nhưng Chương Ngôn Ngôn liếm mút tự nhiên, tựa hồ

thành thạo. Ta đoán là Đái Tân Ni dạo dò qua rất nhiều lần, Chương Ngôn Ngôn mới có chỗ chuẩn bị.

Đáng tiếc trong bóng đêm ta không cách nào nhìn rõ ràng Chương Ngôn Ngôn biểu lộ, càng không cách nào nhìn rõ ràng đại nhục bồng của ta là như thế nào tại trong miệng của nàng ra ra vào vào.

Ta không biết nữ nhân hàm nam nhân dương vật phải chăng có thể được đến khoái cảm, ta chỉ biết rõ vui vẻ sự tình tốt nhất có thể cùng một chỗ chia xẻ, nếu như khả năng, ta hi vọng hai người đều được đến thỏa mãn.

Muốn muốn hai người đều có thể đạt được thoải mái, ân ái là đơn giản nhất, trực tiếp nhất, hữu hiệu nhất phương pháp tốt. Thời gian dần qua, ta không thể chịu đựng được, trong cơ thể dục hỏa sôi trào tới cực điểm, ta thực sự cần phát tiết, Chương Ngôn Ngôn mút vào không cách nào thỏa mãn dục vọng của ta. Ta suy nghĩ, vô luận Chương Ngôn Ngôn là xuất phát từ cái mục đích gì cùng ta ân ái, ta đều nguyện ý tiếp nhận.

"Tân Ny, ta muốn."

Ta phát ra nói mê giống như đây này lẩm bẩm, nỉ non rất Ôn Nhu. Đây là đang ám chỉ Chương Ngôn Ngôn, nhưng Chương Ngôn Ngôn lại càng hoảng sợ, ta cảm giác được nàng rung động lắc lư.

Mút vào đình chỉ, Ôn Nhu cũng đã biến mất.

Ta có chút hối hận, nóng cơn thịt ngã vào trên bụng của ta, ẩm ướt cảm giác rõ ràng chân thật, ta muốn vậy nhất định là Chương Ngôn Ngôn dính tại đại nhục bồng oOo lên nước bọt.

"Người thật sự yêu thích ta? Đã yêu thích ta vì cái gì không hẹn ta, chẳng lẽ ta tự so ra kém Hà Đình đình? Người tình nguyện cùng Hà Đình đình, La Đồng các nàng cuộc hẹn, cũng không muốn cùng ta nhiều lời lời nói, thật không biết Tân Ny tỷ vì cái gì nói người yêu thích ta. Bất quá, đây

hết thấy đều không trọng yếu, ta thích người là được rồi, ta tuyệt sẽ không cho người chứng kiến những cái...kia ảnh chụp. Thực xin lỗi, tổng giám đốc, thực thực xin lỗi, ta, ta nguyện ý giao thân xác cho người, ta chỉ hi vọng người tha thứ ta. Ta hiện tại không biết nên làm sao bây giờ, chỉ có thể đi một bước tính toán từng bước."

Ta như rơi vào trong mây mù, Chương Ngôn Ngôn một phen lâm bầm lâu bầu để cho ta càng thêm hoang mang mờ mịt, ta lúc nào cùng Hà Đình đình, La Đồng đã hẹn hò? Nữ nhân thật sự là bát quái, đã biết rõ tin vĩa hè. Còn có, Chương Ngôn Ngôn theo như lời ảnh chụp rốt cuộc là cái gì ảnh chụp? Vì cái gì không thể cho ta xem đến? Chẳng lẽ là nàng bắt nhả ảnh chụp sao?

Ta đang suy tư, nhưng Chương Ngôn Ngôn đột nhiên đánh gãy suy nghĩ của ta. Nàng cởi ra đồ lót, ta không có thấy rõ nàng là như thế nào cởi ra đồ lót, bởi vì nàng cơ hồ là ghé vào trên người của ta cởi, cũng là ghé vào trên người của ta đem đại nhục bông của ta ngốc mà nhét vào một cái ôn hòa hẹp hòi địa phương.

Úc !" trời ạ !" thật sự cảm đi vào !" ta cảm giác được quy đầu thẳng tiến tầng tầng lớp lớp huyết động, chỉ là cửa động quá mức hẹp hòi.

Nàng ưng thuận trước rút...ra lại cắm vào, nhưng nàng chỉ biết là ngốc mà tọa hạ : ngồi xuống, đem ta khiến cho đau nhức. Xem nàng thở dốc đáng vẻ lo lắng, ta tốt muốn ra tay muốn giúp nàng một thanh.

"Tiểu Quân, người thức dậy làm gì?"

Đột nhiên, ngoài cửa truyền đến Đái Tân Ni thanh âm, thanh âm rất lớn, rõ ràng cho thấy cho Chương Ngôn Ngôn cảnh báo. Chương Ngôn Ngôn nghe xong, tranh thủ thời gian vội vàng hấp tấp mà theo trên người của ta ly khai. Ta biết vậy nên thất lạc, trong nội tâm mắng to Tiểu Quân hư mất chuyện tốt của ta.

"Ta giống như nghe được ta ca gian phòng có thanh âm, muốn nhìn một chút phải hay là không có con chuột."

Tiểu Quân quả nhiên không có say, uống say người là không cách nào nghe được rất nhỏ tiếng vang.

"Không phải con chuột á..., vừa rồi ta cho ca của người che chắn, làm một điểm thanh âm."

Đái Tân Ni trấn định tự nhiên, phản ứng thật tốt, trong phòng Chương Ngôn Ngôn lại thất kinh, như lâm đại địch, nàng hiệp lấy thân thể chạy đến bên cửa phòng lắng nghe, dạng như vậy cùng ăn trộm không có gì khác biệt.

"Tân Ny tử tốt quan tâm ta ca nhé! hì hì, ta đi đi tiểu. Ách, Ngôn Ngôn tử là lần đầu tiên đến nhà của chúng ta, Tân Ny tử cùng nàng là được, ta ca cũng không cần quá quản hấn khi gió á."

"Biết rồi."

Đái Tân Ni qua loa tiểu học toàn cấp quân, lại đợi một lát, nàng mới đẩy ra cửa phòng của ta, lôi kéo Chương Ngôn Ngôn hốt hoảng thoát đi.

Ta tiếc nuối đến cực điểm, thở dài một hơi. Thầm nghĩ: Dù sao Chương Ngôn Ngôn cũng chạy không ra lòng bàn tay của ta, trễ một điểm đạt được nàng cũng không sao cả.

Từng đợt cảm giác say phun lên cái ót, bối rối cũng cuồn cuộn đánh úp lại. Ta dần dần mơ hồ sắp tiến vào mộng đẹp thời điểm, không cần mở to mắt, mãnh liệt trực giác nói cho ta biết, có người đi vào phòng ngủ của ta.

Vừa muốn mở mắt ra, bên tai tự truyền đến ỏn ẻn ỏn ẻn thanh âm:"Đại đầu heo, Tiểu Quân tử tử đến lái nhái !" người nhanh thẳng thắn, mấy ngày nay chạy đi nơi nào? Phải hay là không đi tìm đồ mập mạp lão bà?"

Ta mặc dù có chuẩn bị, nhưng nghe đến Tiểu Quân đề ra nghi vấn, hay là nhịn không được ngậm cười khổ.

Tiểu Quân không chỉ có đối với Đái Tân Ni đậm thọc, đối với Đường Y Lâm xa lánh, đối với Cát Linh Linh cũng canh cánh trong lòng, lòng ganh tỵ rõ ràng rành rành. Ta bất đắc dĩ mà nhắc tới hoàn toàn tinh thần, y dạng họa hồ lô, dùng đối phó Đái Tân Ni phương pháp ứng phó cái này đáng giận Tiểu Quân.

Hô một ngụm tửu khí sau, miệng ta ở bên trong lầu bầu vài câu:"Ta yêu..... Tiểu Quân, ta..... Muốn Tiểu Quân."

Bốn phía yên tĩnh, tuy nhiên ta nói được rất hàm hồ, nhưng Tiểu Quân nghe rõ ràng.

Nàng "PHỤT" Cười cười:"Ông nói gà bà nói vịt, đáp phi sở vấn. Bất quá Tiểu Quân tỷ tỷ tha thứ người á..., về sau nhớ rõ không cho phép khi dễ Tiểu Quân tỷ tỷ, không muốn gây Tiểu Quân tỷ tỷ tức giận. Bởi vì..... Bởi vì Tiểu Quân tỷ tỷ thông minh xinh đẹp, đáng yêu mê người, ách, 3000 cái nữ nhân đều không bằng nàng một cái."

Ta cố nén không cười đi ra, vốn định lập tức xoay người mà lên hung hăng mà xức nàng, nhưng lại muốn nghe nhiều nghe nàng ỏn ẻn ỏn ẻn lắm lắm lầu bầu, vì vậy ta như cũ bảo trì nói mê:"Nhất..... Tham món lợi nhỏ quân."

Tiểu Quân ghé vào trên người của ta lại giận lại mắng:"Yêu cái đầu của người !" hại người gia trong nhà ăn hết vài ngày mì tôm. Mặc dù nói muốn bảo trì mỹ phẩm mỹ dáng người, nhưng là không thể không ăn thịt nha !" thiệt là, một chút cũng không biết thương hương..... Cái gì ngọc."

Hai luồng cực đại bầu thịt đặt ở ngực ta trên miệng loạn lăn, thật là muốn chết !" trong khi giây chết Tiểu Quân bờ mông vừa vịn ngồi ở hạ bộ

của ta lên, trong quần lót đại thịt trắng lập tức biến thành đại nhục bồng o0o, ngẩng đầu ưỡn ngực mà tại Tiểu Quân mộng thịt lên loạn đạn.

"Thật là sắc , cả ngủ đều không thành thật một chút. Hừ, xem ta không đem nó bẻ gãy."

Tiểu Quân điện giật tựa như dịch chuyển khỏi mộng đất nhỏ, thò tay bắt lấy đại nhục bồng của ta sờ loạn.

Nói là muốn bẻ gãy, ta lại rất cảm thấy thoải mái. Đại nhục bồng o0o tại Tiểu Quân trong tay càng sáo càng thô, ta âm thầm sợ hãi thán phục tay nàng pháp chi thuần thực, dứt khoát nhắm mắt hưởng thụ, tưởng tượng lấy ngày nào đó hợp lúc, lại để cho Tiểu Quân tại mọi người không coi vào đâu giúp ta thủ dâm. Ah, quả thật như thế, đích thị là nhân sinh một đại hưởng thụ.

"Cái gì mùi lạ?"

Tiểu Quân một tiếng tức giận mắng, đem ta theo thần du ở bên trong kéo về đến. Ta lặng lẽ mở mắt ra, rõ ràng trông thấy Tiểu Quân đem cái mũi tựa ở đại nhục bồng o0o lên nghe thấy ngửi. Ta kinh hỉ nảy ra, hận không thể đem đại nhục bồng o0o nhét vào Tiểu Quân trong miệng.

Nhưng ta không có can đảm này, Tiểu Quân có thích sạch sẽ, nàng không thể dễ dàng tha thứ đem phát ra quái dị mùi đại nhục bồng o0o bỏ vào trong miệng, ta nếu như dùng sức mạnh, hậu quả nhất định rất nghiêm trọng. Trông thấy nàng nắm đại nhục bồng của ta cẩn thận chu đáo bộ dạng, ta chỉ tài giỏi sốt ruột.

"Giống như nữ nhân đều sẽ hàm vật này, chẳng lẽ đi đại địa phương không tạt? Thiệt là, một chút cũng không vệ sinh."

Tiểu Quân lại nghe thấy bồng chốc đại nhục bồng o0o. Lần này, đại nhục bồng o0o tại Tiểu Quân dưới mũi ngừng tròn vẹn một phút đồng hồ, ta

thật lo lắng nàng chẳng những nghe thấy được đại nhục bổng o0o mùi, còn nghe thấy được Đái Tân Ni lưu lại dâm thủy.

Lo lắng của ta biến thành dư thừa. Cảm giác quy đầu được cái gì đó vây quanh, ta tranh thủ thời gian trừng to mắt tập trung tư tưởng suy nghĩ nhìn kỹ.

Kinh hỉ phát hiện Tiểu Quân mở ra cái miệng nhỏ nhắn, cho dù ánh sáng lơ mờ, ta hay là lơ mờ chứng kiến đại nhục bổng o0o được nàng ngậm vào trong miệng.

Chỉ tiếc, cái miệng nhỏ nhắn vừa khép lại liền nhanh chóng mở ra, đại nhục bổng o0o được nhổ ra, chỉ nghe Tiểu Quân không ngừng mắng liệt liệt: "Một ngày tựa muốn người ta hàm cái này tọng thứ đồ vật, không hiểu thấu !" còn tưởng rằng là ngọt , kết quả vừa thối lại mặn, hàm người cái đầu heo ah !""

Ta dục hỏa cuồng đốt, đáng hận Tiểu Quân lại nắm dương vật của ta nhìn trái phải nhìn, lải nhải mà quở trách.

Ta rốt cuộc không thể chịu đựng được Tiểu Quân phủ chơi, mạnh mà xoay người mà lên ôm lấy nàng. Tiểu Quân vội vàng không kịp chuẩn bị, nắm đại nhục bổng của ta tại chỗ gốc lập.

Ta đương nhiên sẽ không cho nàng thét lên cơ hội, miệng rộng như thiểm điện hôn lên môi anh đào một trận cuồng hấp. Tiểu Quân chống cự nhanh chóng biến mất, ta cởi sạch nàng cũng không có nửa điểm phản ứng, một bộ mặc ta thịt cá bộ dáng.

Ta âm thầm buồn cười, ngón tay treu khê, Tiểu Quân giữa hai chân đã là một mảnh ẩm ướt, nhô lên sưng gia hỏa chống đỡ cao cao bí lên âm hộ chậm rãi cắm vào. Tiểu Quân đánh cho giật mình, lúc này mới nhớ tới chống cự.

Xem nàng dục nghênh còn cự, ồ ồ nha nha gọi bầy, ta đột nhiên mất đi thương tiếc chi tâm, đại nhục bổng o0o không chút do dự đâm vào chặt khít vô cùng trong khe lồn. Tiểu Quân thống khổ mà lắc lư thân thể, nhưng nhỏ nhắn xinh xắn thân hình được ta cường tráng cánh tay siết chặt, nàng không cách nào giãy giụa mấy may cũng không dám kêu to, rơi vào đường cùng dứt khoát bất động .

Ta xúc động mà rút...ra côn thịt, đợi quy đầu sắp thoát ly lỗ lồn lập tức lần nữa hung ác mà cắm vào, Tiểu Quân kịch liệt mà run rẩy, ta nắm lắc lư núp vú cường bạo. Tại cường bạo ở bên trong dứt vào, tại dứt vào ở bên trong cường bạo, một mạch cường bạo trên xuống, hôn lên phấn nộn đôi má, hôn đến mặt thật chất lỏng, cảm giác có chút kỳ quái.

Ta liếc trộm Tiểu Quân liếc, phát hiện mắt của nàng giác [góc rõ ràng nhỏ ra nước mắt, ta chấn động, đành chỉ dứt vào, buông ra siết chặt tay của nàng bàng.

"Ô....."

Tiểu Quân thở hổn hển thở gấp, nước nỡ ghen ngào lấy co rúm cái mũi nhỏ. Đời này ở bên trong, ta sợ nhất nhìn thấy đúng là Tiểu Quân nước mắt, thấy nàng khóc khóc, ta luống cuống:"Đừng khóc, làm sao vậy? Phải hay là không ca làm đau người rồi? Thực xin lỗi, thực xin lỗi, đừng khóc, đừng khóc."

Bưng lấy Tiểu Quân mặt, ta nhẹ nhàng vuốt phẳng, ý đồ lau những cái...kia ấm áp nước mắt, nào biết càng lau càng nhiều. Tiểu Quân tựa hồ có liên tục không ngừng nước mắt, một lát tầm đó, bàn tay của ta đều ướt.

"Đừng khóc, đừng khóc, lại để cho người nghe được tựa xong đời. Tiểu Quân tử tử, tiên nữ tử tử, ngàn sai vạn sai đều là ca sai. Ca đáp ứng Tiểu Quân, về sau không gây Tiểu Quân tức giận, sớm về nhà cùng Tiểu Quân ăn

cơm, nấu canh cho Tiểu Quân uống, nghe Tiểu Quân ca hát, mặc kệ hát nhiều lắm khó nghe đều kiên quyết nghe xong."

Dưới thân Tiểu Quân khóc đến lê hoa đái vũ, diễm đam đáng yêu. Cho tới nay ta cuối cùng cho là mình rất hiểu rõ Tiểu Quân, thế nhưng mà thời gian dần qua ta phát hiện Tiểu Quân đã có biến hóa. Nàng một hồi thực nữ truyền thống, một hồi lại rất phản nghịch, một hồi chất phác, một hồi nghịch ngợm, một hồi ngu dốt, một hồi quỷ kế đa đoan. Nói nàng ngây thơ, nàng phóng đảng bắt đầu so về Đường Y Lâm từng có chi mà đều bị và, loại này mâu thuẫn tính cách tùy thời chuyển đổi, thường xuyên làm cho ta sinh ra ảo giác.

Ta cuối cùng cảm thấy Tiểu Quân không chỉ có giống ta biểu muội, giống ta tử tử, giống ta tình nhân, còn có nhà bên nữ hài đơn thuần, mà ngay cả đầu đường Tiểu Lạt muội chỉ mỗi hăn có thô lỗ dã man cũng có thể tại trên người nàng thể hiện. Tiểu Quân yêu ta, thích ăn dấm chua, rồi lại có thể chịu được ta có những nữ nhân khác. Ta rất khó cho Tiểu Quân định vị, tại suy nghĩ của ta ở bên trong, cùng tử phụ mập mờ cô em vợ tựa hồ càng phù hợp Tiểu Quân tính chất phức tạp cách.

"Ồ, ta chính là ca hát không dễ nghe, người không nghe xong rồi."

Tiểu Quân tức giận mà đẩy ra ta đặt ở nàng trên vú bàn tay. Ta không có buông tha cho, đẩy ra rồi lại trèo lên nhũ phong ㄟㄟ, lại bị đẩy ra lại trèo lên, như vô lại đồng dạng dây dưa không dứt.

"Ca hôm nay uống nhiều quá, Tiểu Quân tha thứ ta đi. Ai, ca về sau không dám cùng Tiểu Quân tử tử đối nghịch. Tiểu Quân tử tử thông minh hơn người, võ công cái thế, 3000 cái Lý Trung Hàn cũng so ra kém Tiểu Quân tử tử một đầu ngón tay."

"Hừ."

Cảm giác được Tiểu Quân khâu khít tốt hơn nhiều, ta Ôn Nhu mà chà xát vú của nàng:"Ồ? Tiểu Quân tỷ tỷ núm vú vì cái gì thô sấp hay sao?"

"Ô, khanh khách. Ô, khanh khách. Ô....."

Tiểu Quân bay vùn vụt mắt. Nghe ta loạn hỏi, nàng lau một cái nước mắt, nhin không được "PHỤT" Một tiếng bật cười, vừa khóc vừa cười bộ dạng thật sự là buồn cười.

Ta thở dài:"Lý Trung Hàn mới được là Wu Ge Ge, Tiểu Quân tỷ tỷ là lam tinh linh."

Tiểu Quân cười khanh khách:"Chán ghét chết rồi, đem người ta khiến cho toàn thân đều đau nhức. Đã dậy rồi."

Nhỏ lỗ thịt càng không ngừng mút vào lấy đầu cặc của ta, Tiểu Quân rõ ràng bảo ta bắt đầu, ta nghi hoặc khó hiểu:"Thật muốn muốn ca bắt đầu?"

Tiểu Quân ngấm ta liếc, đẩy bộ ngực của ta:"Nói nhảm, cút ngay."

Ta nhẹ nhàng lôi ra đại nhục bông o0o lại nhẹ nhàng cắm vào, Ôn Nhu mà quấy hai vòng hỏi:"Tiểu Quân không muốn đi tiểu?"

Tiểu Quân cắn cắn bờ môi, ỏn ẻn ỏn ẻn mà hỏi lại:"Người dè nặng người ta, người ta như thế nào bắt đầu đi nhà nhỏ WC?"

Ta cười xấu xa:"Không cần đi nhà nhỏ WC cũng có thể nước tiểu."

Tiểu Quân vận vẹo uốn éo, oán hận mà mắng:"Người, người đùa nghịch lưu manh."

Ta khổ sở mà thở dài một hơi:"Tiểu Quân tỷ tỷ, oan uổng ah !" người nói khuya khoắt , có người chạy vào ca gian phòng, cầm ca đại bông bông lại ăn lại cắn , không biết là ai đùa nghịch lưu manh đâu này?"

"Ô."

Tiểu Quân vừa khóc , chỉ có điều lần này không có nửa tích nước mắt chảy ra đến.

Ta tranh thủ thời gian hỏi:"Thì thế nào?"

"Người so Wu Ge Ge càng chán ghét, còn nói không hề làm cho người ta cuộc sống gia đình khí, đều là gạt người ."

Tiểu Quân hai tay dấu mặt thút thít nỉ non.

Xem nàng run rẩy hai vai, ta có thể khẳng định nàng không phải khóc mà là đang cười, mà ngay cả trong tay của ta vú lớn cũng đang cười, cười đến tả hữu lắc lư.

Ta bắt mấy lần mới quấn chặt cái này song tròn vo viên thịt, hung ác niết bổng chốc hai hạt găng gượng đầu vú nhỏ. Ta thu hồi bụng dưới, mãnh liệt mà rất động hạ thể, đại nhục bổng oOo như bay ra khỏi nòng súng đạn pháo đồng dạng hướng lỗ lồn khởi xướng cuồng oanh nát tạc.

Tuy nhiên ánh sáng mờ mờ, nhưng ta như cũ rõ ràng mà chứng kiến đại nhục bổng oOo là như thế nhanh nhẹn dũng mãnh nhanh chóng trì,"Xì xì" Âm thanh lập tức được "BA~ BA~" Âm thanh che dấu. Tiểu Quân đã không có tiếng khóc, nàng cầm chặt hai cánh tay của ta lắc lư thân thể, mở ra hai chân lạng lẽ buộc chặt, kẹp lấy hai chân của ta, dần dần hướng lên lại bàn ở phần eo của ta, tại ta dưới áp lực mạnh còn có thể nâng lên bờ mông, đón ý nói đùa của ta nuốt vào.

Ta tranh thủ thời gian buông ra núm vú, vọt lên hai tay nâng treo trên bầu trời bờ mông, tại Tiểu Quân trong rên rỉ lớn tiếng hỏi:"Tiểu Quân tỷ tỷ, chúng ta cùng một chỗ đánh chết Wu Ge Ge được không nào? Úc, càng đánh càng nhanh."

Tiểu Quân lần nữa nước nở nghẹn ngào:"Ồ..... Ah, lam tinh linh chịu không được á!"

Ta đột nhiên hỏi:"Lam tinh linh cũng sẽ đi tiểu sao?"

Tiểu Quân đột nhiên dốc sức liều mạng mà rất khởi hành thể, ỏn ẻn ỏn ẻn mà kêu la:"Sẽ á! Ân, ca, người dùng sức điếm."

Ta đương nhiên dùng sức, nếu như không phải sợ hãi được Đái Tân Ni các nàng phát giác, dưới thân Tiểu Quân nhất định sẽ đã bị ta điên cuồng nhất chà đạp. Vuốt bóng loáng no đủ âm hộ, bàn tay của ta lại một lần nữa ướt đẫm, cảm tạ thượng đế lại để cho Tiểu Quân có vô cùng dâm thủy, bằng không nàng non mềm mép lồn nhất định sẽ được ta mài phá.

Trời ạ, Tiểu Quân là như thế hoàn mỹ. Duy nhất để cho ta lo lắng đúng là nàng là của ta biểu muội, ta có thể vĩnh viễn chiếm hữu nàng sao? cái này không cách nào lảng tránh vấn đề một mực dâm thương ta ở sâu trong nội tâm, ta càng tham món lợi nhỏ quân lại càng lo lắng, bịt tai mà đi trộm chuông không cách nào làm cho ta chuyên tâm cùng Tiểu Quân ân ái.

Nhìn xem Tiểu Quân tại ta khuỷu tay hạ kiều gáy hầu hạ, ta có một loại chịu tội cảm, nhưng đại nhục bổng o0o cảm ở lỗ lồn cảm giác thật sự quá mỹ diệu. Màu mỡ no đủ âm hộ tựa như là một khối dày dày đậm thịt, mặc kệ ta như thế nào điên cuồng, nàng tổng đủ có thể thừa nhận cùng hóa giải của ta cực lớn trùng kích lực cũng hưởng thụ trong đó sung sướng. Loại này sung sướng lây nhiễm ta, sử ta không hề cố kỵ, không hề thương tiếc, chỉ cần vong tình mà đút vào.

Nhưng ta không cách nào quên Tiểu Quân dù sao cũng là của ta biểu muội, mỗi lần cao trào sắp xảy ra thời điểm ta sẽ do dự, ta sợ hãi Tiểu Quân sẽ mang thai. Tình dịch của ta là nhiều như thế, có thể rót đầy Tiểu Quân lỗ thịt.

"Ca, như thế nào ngừng nha? Chán ghét, nhanh động nha !""

Chỉ phân thần một giây đồng hồ, Tiểu Quân tự rất là bất mãn, nàng dùng sức thúc giục ta, dùng thân thể từng cái bộ vị thúc giục ta.

Trước kia nàng không biết như thế nào rất động eo của nàng bụng, không biết như thế nào đang đưa bờ hông ộp đến phun ra nuốt vào đại nhục bổng của ta, nhưng hiện tại ta kinh dị phát hiện Tiểu Quân trước tiên có thể kéo ra đại nhục bổng o0o lại ngay ngắn nuốt vào, chỉ là động tác hơi nghi ngờ không nổi liền, cũng không đủ trôi chảy.

Có lẽ là sợ ta cảm thấy nàng dâm dăng, Tiểu Quân hay là xấu hổ tại chủ động, cả con mắt đều ứa thích đóng chặt. Chỉ có ta xoa lấy vú của nàng lúc, nàng mới ngẫu nhiên mở to mắt, ngây ngốc mà xem ta trêu đùa hí lộng hai luồng cực đại núm vú. Ở trong tối nhạt dưới ánh sáng, hai cái tuyết trắng con thỏ nhận hết lăng nhục.

"Ca."

Tiểu Quân ôn nhu mà rên rỉ, ta lại thô lỗ mà xoa nắn đầu vú nàng, lạnh lùng mà trả lời:"Ta không phải ca của ngươi, ta là tỷ phu."

Tiểu Quân ỏn ẻn âm thanh kiều mỹ thực cốt, nàng ôm cổ của ta tiếp tục dong dài:"Tỷ phu, người đối với Linh Linh tỷ có phải như vậy hay không trừng mắt hay sao?"

Ta không thể tưởng được Tiểu Quân có thể như vậy hỏi, ta trả lời là không tốt, trả lời không phải cũng không nên, dứt khoát không để ý nàng, ôm bờ hông liên tục hung mãnh mà đút vào. Thấy nàng không hề ngôn ngữ, ta mới hung ác âm thanh trêu tức:"Tỷ phu chỉ biết đối với Tiểu Quân trừng mắt, tỷ phu tự muốn làm chết Tiểu Quân, làm đến Tiểu Quân đi tiểu."

"Ô, người ta sớm..... Đã sớm đi."

"Trách không được lưu nhiều như vậy nước, nước tiểu đến trên giường cũng không nói, thực không vệ sinh."

Ta học Tiểu Quân ngày thường giọng điệu chế nhạo nàng, nhưng Tiểu Quân đã có điểm hoảng hốt. Đầu của nàng bên cạnh chôn ở dưới gối đầu, đầu đầy tóc xanh che lại mặt của nàng, mềm nhũn thân thể dần dần nháy nhanh, hạ thể cơ giới mà đón ý nói đùa của ta đút vào.

Ta bắt đầu gia tăng tốc độ, biên độ càng lúc càng lớn, đại nhục bổng o0o cơ hồ đều là đâm một cái ở bên trong, một cơn đến cùng. Đối với Tiểu Quân mà nói, đây là trí mạng công kích, nàng bắt đầu run rẩy, trong miệng càng không ngừng ưm: "Ô, ca, I love you."

"Ta là tử phụ !" lại hô ca cái chữ này, tử phụ, tử phụ tựa làm chết người."

"Ôi, ôi, ta lại đá. Ô, tử phụ, người làm chết Tiểu Quân coi như, ô....."

Lỗ thịt tại kịch liệt run rẩy ở bên trong điên cuồng mà mút vào lấy đầu cặc của ta, sung huyết bọt biển thể bởi vì Nhục Bích kịch liệt co rút lại mà đã bị kịch liệt áp bách, ta cũng bắt đầu run rẩy.

Mất hồn nức nở nghẹn ngào trong tiếng, đầy móng tay vô tình mà quẹt làm bị thương cơ thể của ta, một ít đau đớn nương theo lấy long trời lở đất sung sướng phô thiên cái địa mà đến, đúng là bởi vì đã có cái này một ít đau đớn mới thành tựu mãnh liệt sung sướng cảm. Của ta tinh hoa bão táp mà ra, như thoát cương con ngựa hoang, giống như lao nhanh Giang Hà, hết thảy đều không thể ngăn cản, tựa như ta đối với Tiểu Quân yêu đồng dạng không thể phá vỡ.

Trước mắt Tiểu Quân ngoại trừ lúc khi còn yếu mạnh thở dốc bên ngoài động liên tục cũng bất động bỗng chốc, lúc này ta mới từ một đầu phóng túng dã thú biến trở về một cái ôn nhu nam nhân.

Khẽ vuốt toàn thân mềm nhũn Tiểu Quân, ta yêu thương địa vị nàng chà lau khắp cả người đổ mồ hôi, nàng mỗi một tấc da thịt đều bị ta lưu luyến, mỗi một giọt mồ hôi đều sử ta sa vào. Ta ôn nhu mà căn Tiểu Quân lỗ tai nói một câu: "Ca sẽ yêu người cả đời."

Khép hờ con mắt bỗng nhúc nhích, Tiểu Quân hơi thở mong manh, như người bệnh giống như mà thở dốc: "Đã từng nói qua thật nhiều lần, người cái kia..... Cái kia căn chán ghét đồ vật, không thể thoả cái toàn bộ bỏ vào. Về sau còn như vậy, ta tự nói cho mẹ nói người thoát y phục của ta."

Ta không dám cười, sợ hành quân lạng lẽ còn thịt trượt ra Tiểu Quân bên ngoài cơ thể, những cái...kia rút đầy lỗ lồn tinh dịch sẽ chảy ra.

Chẳng biết tại sao, ta đã kỳ vọng lại sợ hãi Tiểu Quân mang thai, mà Tiểu Quân nhưng lại một bộ không sao cả bộ dạng, chẳng lẽ nàng thật sự một chút cũng không lo lắng?

Có lẽ nàng yêu ta mới bỏ mặc ta, có lẽ chỉ cần có của ta yêu, nàng cái gì đều không để ý. Ta đột nhiên rất cảm động, ôm Tiểu Quân thâm tình mà bảo chứng: "Về sau ca bỏ vào lúc nhất định trước trưng cầu Tiểu Quân đồng ý, nặng nhẹ đều cần do Tiểu Quân thẩm tra sau phê chuẩn."

Tiểu Quân quơ quơ đầu, lớn tiếng nói: "Không tệ, về sau thoát người ta quần áo, đông sờ tây sờ, toàn bộ đều muốn trước báo cáo, khanh khách."

"Báo cáo Tiểu Quân tỷ tỷ, lần thứ hai có thể đã bắt đầu sao?"

Nói xong, ta nhin không được cười xấu xa. -

Tiểu Quân giật mình mà xem ta, hỏi: "Cái gì lần thứ hai?"

Ta không có trả lời Tiểu Quân, tập hợp lại đại nhục bỗng o0o lại tràn ngập lồn của nàng. Nhẹ nhàng lay động eo bụng, Tiểu Quân lập tức mình

bạch cái gì là lần thứ hai, nàng đáng thương mà hướng ta cầu khẩn:"Ca, chỉ có thể hai lần ờ !" ba lượt sẽ rất mệt mỏi ."

Nghe Tiểu Quân ý tứ trong lời nói, ba lượt cũng có thể, chỉ có điều mệt mỏi mà thôi. Ta đột nhiên rất xấu hổ, giống ta loại này cao lớn thần võ nam nhân sao có thể đối với nhu nhược nữ hài nói kỳ thật hai lần cũng rất mệt mỏi.

Ta vốn định hù dọa một chút Tiểu Quân, làm cho nàng thần phục tại ta cường hãn dưới háng. Nhìn xem âu yếm nữ nhân cầu xin tha thứ cầu xin thương xót, ta nội tâm hư vinh sẽ đạt được thỏa mãn . Nhưng tiếc mấy ngày nay tại Đường Y Lâm ôn nhu hương ở bên trong ta tiêu hao quá nhiều tinh lực cùng thể lực, còn không có hiểu được đến nguyên vẹn nghỉ ngơi lại đem hết toàn lực chinh phục Tiểu Quân.

Hôm nay không chỉ nói ba lượt, tựu là hai lần ta cũng có chút lực bất tòng tâm, rơi vào đường cùng, ta chỉ có thể kiên trì rất động, không thể tưởng được một câu nói đùa, hậu quả nhưng là như thế nghiêm trọng.

Tiểu Quân không có cho ta nghĩ ngợi lung tung, nhu tình tràn đầy nàng tựa hồ hiểu được hô tử phụ của ta có thể kích thích dục vọng của ta.

Nàng một bên vắn vẹo thân thể, một bên xấu hổ mà lâm nhường dâm đảng hào khí:"Tỷ phụ không thể tùy tiện đùa giỡn dì nhỏ ờ."

Ta lại chợt dạ vừa giận hận, nghĩ thầm một ngày nào đó muốn Tiểu Quân hướng ta cầu xin tha thứ. Bất quá hảo hán không ăn thiệt thòi trước mắt, ta một bên đón ý nói hòa mùi khai khai Tiểu Quân vừa muốn quỷ kế, rốt cục linh cơ khẽ động, đột nhiên không đếm xỉa tới nói:"Tiểu Quân, ca nói cho người biết một sự kiện. Khuya ngày hôm trước, ca trên đường nhìn thấy một người, người này rất giống ca trước kia một cái đồng học. Thật kỳ quái nha, người này rõ ràng đối với ta cười, ta tranh thủ thời gian bỏ chạy."

TỶ PHU VINH DỰ

Tiểu Thủ Chương
www.dtv-ebook.com

Chương 75: Tặng xe

"Ừ, người ta đối với người cười, người chạy cái gì nha?"

Tiểu Quân kiêu ỏn ẻn thanh âm lại để cho ta tâm ngứa khó nhịn .

Cho dù rất mệt a, nhưng Tiểu Quân hữu ý vô ý dụ dỗ luôn so bất luận cái gì xuân được đều có tác dụng. Dục vọng của ta dần dần tràn đầy, cảm giác đại nhục bỗng o0o cứng ngắc vài phần, nhìn qua mới nếm thử trái cấm sau dần dần hưởng thụ ái dục Tiểu Quân, ta không thẳng cảm khái.

Thật muốn phần đầu quên mình thỏa mãn cái này chỉ tham ăn tiểu hồ ly, nhưng là muốn lên buổi sáng ngày mai Đái Tân Ni nhất định sẽ kéo ta cùng đi đi làm, ta tự ngăn chặn sôi trào dục hỏa, cố tình hoảng sợ hình dáng:"Ta cái này đồng học chết rồi rất lâu, là được chết đuối . Người nói có trách hay không, ca gặp người này giống như tóc ẩm ướt , bụng phình giống như uống rất nhiều nước."

Tiểu Quân lập tức đình chỉ vận vẹo, nàng lập tức ngăn cản ta nói tiếp xuống dưới:"Ca, ta có chút mệt nhọc."

Ta âm thầm buồn cười, nói tiếp:"Người kia con mắt có chút lồi....."

Tiểu Quân ra sức mà đẩy ra ta, cũng không biết nàng ở đâu ra khí lực. Nhanh chóng mặc trong áo ngủ quần sau, nàng phần nộ mà hướng ta mắng to:"Lý Trung Hàn, người là trên cái thế giới này nhất làm cho người chán ghét đại thẳng khốn, ta không bao giờ ... nữa muốn gặp đến người."

Ta làm bộ không hiểu thấu:"Uy, tiên nữ tỷ tỷ, đây là làm sao vậy?"

Tiểu Quân không có trả lời ta, nàng như một chỉ chịu đến kinh hãi con thỏ chạy đi, mà ta tắc thì mang theo điềm mật ngọt ngào mỉm cười tiến vào mộng đẹp.

Không ngoài sở liệu, ngày hôm sau Đái Tân Ni quả nhiên đem ta đánh thức. Nàng cùng Chương Ngôn Ngôn sớm đã cách ăn mặc hoàn tất, nhìn xem hai cái chói lọi mỹ nữ, của ta buồn ngủ toàn bộ tiêu tán.

Trải qua một đêm nghỉ ngơi, ta tựa hồ lại tràn ngập bừng bừng sinh cơ. Đái Tân Ni làm tốt bữa sáng được ta Phong Quyển Tàn Vân giống như quét vào bụng, nàng giật mình mà xem ta:"Có đủ hay không? Không đủ ta lại sắc thuốc hai khóa trứng cho ngươi."

"Đã đủ rồi, đã đủ rồi. Buổi tối hôm qua ngủ ngon, khẩu vị cũng tốt, ha ha."

Ta hướng Đái Tân Ni cùng Chương Ngôn Ngôn cười ngây ngô.

Không phải bởi vì ta ngốc, mà là Đái Tân Ni thâm tình vũ mị, Chương Ngôn Ngôn then thùng uyển chuyển hàm xúc, ta không nhận ra choáng váng.

Đái Tân Ni gặp ta ăn xong, đứng lên thu thập trên bàn chén đĩa. Chương Ngôn Ngôn nhu thuận, cướp cầm lấy đi giặt rửa, Đái Tân Ni cũng không có khách khí, nhìn về phía Chương Ngôn Ngôn ánh mắt mang theo vài phần khen ngợi.

Phát hiện ta chú ý nàng, Đái Tân Ni chợt dạ mà cầm lấy túi xách:"Chúng ta đi nhanh đi, đừng cãi Tiểu Quân. Tối hôm qua nửa đêm Tiểu Quân đột nhiên chạy đến chúng ta gian phòng, nhất định phải cùng chúng ta cùng một chỗ ngủ. May mắn giường khá lớn, ba người chúng ta ngủ ở cùng một chỗ cũng sẽ không rất lách vào."

"Nha."

Ta không đếm xỉa tới ứng một câu, trong nội tâm vui ngất trời. Không thể tưởng được Tiểu Quân tối hôm qua theo phòng ta sau khi rời khỏi đây, vậy mà chạy tới cùng Đái Tân Ni cùng Chương Ngôn Ngôn cùng một chỗ ngủ. Thật sự là chẳng ai hoàn mỹ, nàng Lý Hương Quân mặc dù lại hoàn mỹ, cũng có sợ tạng, sợ ngứa, sợ quỷ khuyết điểm.

Cùng Tiểu Quân so sánh với, Đái Tân Ni khuyết điểm thì càng nhiều hơn. Nàng vô cùng kiêu ngạo, ít nói, không thích sống chung, trước kia coi như là một cái khôn khéo thành phần tri thức, cùng ta kết giao về sau tự biến thành một cái đại ngốc. Rõ ràng tin tưởng ta có siêu cường tính năng lực nói dối, chẳng những nhân nhượng ta, còn giúp ta xem xét một cái đại a đầu.

Thời cổ hậu nhà giàu người ta chẳng những có ba vợ bốn nàng hầu, còn có đại a đầu. Nghe nói đại a đầu tự là hầu hạ nhân vật nam chính người nô tài, Địa Vị cao hơn giống như nô tài lại thấp hơn thiếp thất. Mỗi lần nhân vật nam chính người cùng thê thiếp giao hoan thời điểm, đại a đầu có thể ở bên cạnh quan sát, tùy thời chiếu cố chủ tử.

Nếu như nhân vật nam chính người cho phép, đại a đầu cũng có thể tham dự sinh hoạt vợ chồng, thật đẹp diệu sinh hoạt ah !" ngẫm lại hôm nay ta Lý đại quan nhân tự là đem Chương Ngôn Ngôn nhét vào kiêu ngạo nha đầu cũng không có thể là có vi thiên hạ to lớn sơ suất sự tình, ta chỉ bất quá đem cổ xưa Hoa Hạ văn minh truyền thừa xuống mà thôi.

Trên đường trở về công ty, ta vụng trộm mà quan sát duyên dáng yêu kiều Chương Ngôn Ngôn. Nói trung thực lời nói, đem nàng nói thành đại a đầu tiết độc nàng, nữ nhân như vậy tự là làm chính quy lão bà cũng là nam nhân phúc phận.

Cũng không biết Chương Ngôn Ngôn có cái gì ưu khuyết điểm? Ta nhìn không được cười lên. Đái Tân Ni ở bên cạnh ta, mà ta lại đánh lên Chương Ngôn Ngôn đích nhân vật ý, cái này là nam nhân thói hư tật xấu.

Nhanh đến công ty, Đái Tân Ni giúp ta sửa sang lại bông chốc áo sơ mi cổ áo:"Trung Hàn, về sau đừng uống rượu nhiều như vậy . Người tửu lượng không tốt, nói sau uống nhiều rượu đối với thân thể không tốt. Tối hôm qua người uống say ta thật lo lắng, nếu như nếu ứng nghiệm thù lời nói, người có thể đem Ngôn Ngôn mang lên, nàng tửu lượng không tệ."

Ta nghĩ thầm đâu chỉ Chương Ngôn Ngôn tửu lượng không tệ, bộ phận PR mấy cái nhỏ thư ký quả thực tựu là bình rượu, thực tế Trang Mỹ Kỳ càng là rất cao minh. Nhớ tới rất lâu không có quan tâm Trang Mỹ Kỳ , ta nội tâm vạn phần áy náy. Trùng hợp lúc này thời điểm điện thoại vang lên, chứng kiến là Quách Vịnh Nhân điện báo, ta ý bảo Đái Tân Ni cùng Chương Ngôn Ngôn đi trước mới chuyển được điện thoại, Quách Vịnh Nhân nói cho ta biết, ta dính năm chiếc xe con đã đến.

Đứng tại văn phòng phía trước cửa sổ bao quát bãi đỗ xe lên năm chiếc mới tinh xe con, ta tự hỏi như thế nào phân phối cái này năm chiếc xe cũng sẽ không tạo thành mặt trái ảnh hưởng. Nhưng bất kể thế nào phân, vẫn cảm thấy thiếu đi một cỗ, thực hỏng bét.

Bảo thạch lam Bảo mã [BMW] thuộc về Đường Y Lâm, lãng mạn thần bí nàng thuộc về cái này nhan sắc, ta thậm chí có thể tưởng tượng đến Đường Y Lâm nhìn thấy xe sau đích vui sướng.

Màu trắng Bảo mã [BMW] thuộc về Đái Tân Ni, Đái Tân Ni kiêu ngạo xứng đôi màu trắng. Kiêu ngạo nàng rõ ràng đem xử nữ lưu đến 24 tuổi, lưu cho yêu nhất nam nhân, cái này đủ để chứng minh nàng thánh khiết, màu trắng tọa giá tự nhiên thuộc về nàng.

Màu xám bạc Audi ta ý định đưa cho Vương Di, nàng cô đơn tịch mịch, không chỗ nương tựa, có cường quyền sắc thái Audi có lẽ có thể làm cho nàng tăng thêm vài phần cảm giác an toàn.

Màu xanh nhạt civic rất thích hợp tiểu nữ hài, ta ý định đưa cho Phàn Ước. Tuy nhiên công khai đem một chiếc xe con đưa cho một vị ít xuất hiện nhỏ thư ký sẽ để cho tất cả mọi người ngờ vực vô căn cứ, nhưng Phàn Ước mỗi ngày muốn chiều cổ nàng sinh bệnh phụ thân, không có xe nhiều bất tiện. Ta một mực không có thực hiện cùng Phàn Ước phụ thân gặp mặt, cũng không biết Phàn Ước có thể hay không khó chịu.

Cuối cùng một cổ đỏ tía tân sĩ xe thể thao thích hợp Trang Mỹ Kỳ. Nàng xinh đẹp mà không diễm lệ, sáng rọi mà không chói mắt, hàm súc bề ngoài dưới có Hỏa Nhất dạng kích tình. Trong công ty nàng một mình đảm đương một phía, vô luận đối xử mọi người xử sự hay là uống rượu giao tế đều cùng tân sĩ xe tốc độ đồng dạng sáng khoái.

Cùng đại lý xe quản lý điểm hết xe, ta làm trên quan chim hoàng oanh phát Phàn Ước mang lương học lái xe thông tri. Tại đây nằm trong chiếc xe, tân sĩ xe muốn cái thứ nhất tổng xuất, bởi vì hôm nay đối với Trang Mỹ Kỳ mà nói là một cái đặc biệt thời gian, cho nàng một cái ngoài ý muốn kinh hi coi như là đền bù trong nội tâm của ta cái kia phần áy náy.

"Nếu tổng giám đốc đưa một cổ cho ta thật tốt ah, ta thích nhất màu trắng cái kia chiếc."

"Ta thích màu đỏ cái kia chiếc."

"Màu xanh da trời cái kia chiếc cũng tốt xem."

Còn chưa tới bí thư xử trưởng, ta chợt nghe đến nhỏ thư ký nhóm lúu rú mà nghị luận. Tại ta đi vào bí thư xử trưởng lập tức, sở hữu tất cả nghị luận im bật mà dừng.

Một thân xanh đen chế ngự:đồng phục Trang Mỹ Kỳ vén lấy hai tay, giao nhau lấy hai chân dựa vào tại vách tường, mấy cái nhỏ thư ký coi hần làm trung tâm làm thành một vòng, tựa hồ đang thảo luận năm chiếc xe con thuộc sở hữu.

Của ta đột nhiên xuất hiện gián đoạn chúng tiểu cô nương tiếp tục đàm luận xuống dưới dũng khí, xem các nàng chật vật mà chim thú tứ tán, ta sắc mặt âm trầm mà đi về hướng Trang Mỹ Kỳ, chia về phía nàng xử lý công thất nói:"Có một kiện công tác cùng người đàm, người tiến đến."

Trang Mỹ Kỳ ngạc nhiên đi theo ta đi vào phòng làm việc của nàng, ta lại nghiêm túc mà mệnh lệnh:"Thỉnh đóng cửa lại."

Trang Mỹ Kỳ đóng cửa lại, lo sợ bất an mà xem ta, nhưng ta nhìn ra được trong mắt nàng ngoại trừ bất an bên ngoài còn có phần nộ.

Ta muốn cười, nhìn xem nàng chế ngự:đồng phục hạ cặp kia phủ lấy cân xứng màu da tất chân chân dài, ánh mắt của ta rất thoải mái, loại này cảm giác thoải mái tục xưng "Đẹp mắt".

Một cái xuất sắc PR không chỉ có nếu có thể nói thiện đạo, còn phải có xinh đẹp bên ngoài, xuất sắc từ lượng, nhạy cảm quan sát năng lực.

Không cần vài phút, Trang Mỹ Kỳ tự đoán ra ta ý đồ đến, nàng bất an biến mất, phần nộ cảm xúc lại dần dần khuếch tán, mang theo vài phần giọng mỉa mai, nàng lạnh như băng hỏi:"Tổng giám đốc đại nhân, người là tới mắng chửi người đấy sao?"

Ta từ trong túi tiền móc ra chìa khóa xe, mặt mũi tràn đầy tươi cười:"Ta làm sao chửi mắng người? Trang chủ quản công tác chăm chú, chịu mệt nhọc, công ty quyết định đem người tiền lương cùng tiền thưởng đều tăng lên một cấp. Vì ngợi khen xuất sắc công nhân, công ty quyết định đưa một chiếc xe cho trang chủ quản. Theo như quy định, người mỗi tháng có thể

trình báo 70% xăng phí cùng bảo hành sửa chữa phí, hi vọng trang chủ quản tiếp tục vì công ty hiệu lực, tiếp tục vì Lý Trung Hàn hiệu lực."

Một phen thành khẩn chân thành tha thiết biểu đạt sau, Trang Mỹ Kỳ vành mắt có chút hồng. Yên lặng không nói nhìn ta một hồi, mới chậm rãi đến gần, nắm lên tay trái của ta, Ôn Nhu mà đẩy ra ngón tay của ta, theo lòng bàn tay của ta ở bên trong cầm lấy một cái chìa khóa:"Nếu như không có cái kia chiếc màu đỏ tân sĩ, người tự đợi đến thu của ta từ chức xin a !""

Ta vỗ tay cười to:"Thực may mắn !" chúng ta tâm hữu linh tê, từ chức xin cũng không cần đã viết."

Trang Mỹ Kỳ mắt hiện hào quang, nhưng hào quang thoáng qua tức thì, nàng sâu kín mà thở dài một hơi:"Tâm hữu linh tê có làm được cái gì? Ý hợp tâm đầu còn kém không nhiều lắm."

Tâm trạng của ta nóng lên, kìm lòng không được đem Trang Mỹ Kỳ ôm vào trong ngực, động tình mà hôn lên nàng cặp môi đỏ mọng:"Chúng ta không chỉ có ý hợp tâm đầu, còn muốn môi môi tương ấn, da thịt thân cận."

Trang Mỹ Kỳ nộ giận:"Tự hiểu được nói năng ngọt xớt, luôn luôn mới nhớ tới người ta, ta nhìn người đem ta đã quên a? Về sau cũng không cần lấy cái gì hoa hồng, vòng cổ, xe đến dỗ ta."

Ta biết rõ Trang Mỹ Kỳ rất khó dỗ, nàng là PR bí thư xử trưởng trụ cột, nhìn quen đại các mặt của xã hội, lại lưỡi rọc rờ hoa sen, miệng lưỡi lưu loát người nàng cũng đã gặp, muốn đối phó nàng nhất định phải dùng đơn giản nhất, trực tiếp nhất phương pháp.

Đợi nàng phát tiết một trận bất mãn sau, ta Ôn Nhu nói:"Mấy ngày nay thật sự bề bộn, nhưng lại bề bộn ta cũng nhớ rõ hôm nay là sinh nhật của người. Đừng nóng giận á..., chúc người sinh nhật vui vẻ."

"Oa..... Ta tự đợi đến người những lời này, người chậm chạp không nói, ta còn tưởng rằng người đã quên. Oa....."

Trang Mỹ Kỳ không...nhất nhĩ đúng là nàng tiếng khóc, như đã hài tử giống như, cho nên nàng cực nhỏ khóc, mặc kệ giao tế xã giao lúc gặp được bao nhiêu ủy khuất nàng đều yên lặng chịu được.

Ta duy nhất một lần gặp Trang Mỹ Kỳ khóc lớn là nàng uống say thời điểm, ngay tại ngày này năm trước, Trang Mỹ Kỳ uống say, nàng nhào vào ta trong ngực trách móc đào khóc lớn, cho nên ta đối với nàng sinh nhật trí nhớ càng sâu.

"Buổi tối chúng ta cùng nhau ăn cơm, chúc mừng sinh nhật của người, thuận tiện thử một chút người xe mới."

Ta mở rộng bước chân, bước chậm tại cũng không rộng lắm cũng không lãng mạn xử lý trong văn phòng.

Trang Mỹ Kỳ ôm chặt ta, tại vi diệu bộ pháp ở bên trong phối hợp với ta, tình nhân gian tự là cần như vậy phối hợp.

Nếu như không phải tâm hữu linh tê, cho dù là tuyệt đỉnh vũ giả, cũng khó có thể phối hợp cùng một chỗ bước chậm một phút đồng hồ.

Trang Mỹ Kỳ lắc đầu:"Ta không muốn lái xe."

Ta cười hỏi:"Vì cái gì?"

Trang Mỹ Kỳ sát có chuyện lạ mà chăm chú bắt đầu:"Bởi vì ta muốn uống rượu, uống rất nhiều rượu, rượu sau không cho phép lái xe."

Ta là lương dân, đương nhiên biết rõ tuân kỉ tuân theo luật pháp, cho nên ta đồng ý Trang Mỹ Kỳ quan điểm. Nhưng ta hay là kỳ vọng Trang Mỹ Kỳ

điều khiển nàng xe mới, bởi vì đó là ta đưa cho sinh nhật của nàng lễ vật: "Người có thể uống ít một điểm."

Trang Mỹ Kỳ đột nhiên nụ cười giả tạo: "Không thể, bởi vì ta muốn say, nữ nhân say rượu cần một người nam nhân đưa về nhà."

Đã minh bạch Trang Mỹ Kỳ tâm tư, ta thở dài: "Nghe nói uống say nữ nhân so nam nhân càng nguy hiểm, cũng không biết là người nam nhân nào muốn ngược lại đại mi."

"Lý Trung Hàn, ta hiện tại sẽ nói cho người biết ai là cái này gặp xui xẻo vận xui nam nhân."

Trang Mỹ Kỳ oán hận mà cắn cắn bờ môi, lặng yên theo trong ngực của ta chảy xuống, chậm rãi quỳ gối ta bên chân, rất ưu nhã mà kéo xuống ta quần khóa kéo.

Tìm kiếm một lát, theo trong đũng quần móc ra một sợi gân xanh gần đầy đại gia hỏa. Đại gia hỏa nhan sắc đỏ thẫm, như là một căn vút đi tại lò luyện bên cạnh ống sắt, muốn nói nhiều khó coi thì có nhiều khó coi.

Kỳ quái chính là, Trang Mỹ Kỳ lại đối với căn này xấu xí đại gia hỏa yêu không thích khẩu, vừa bỏ vào cái miệng anh đào nhỏ nhắn ở bên trong rượu tham lam mà mút vào, óng ánh nước bọt dính đầy đại gia hỏa? Cũng nhỏ giọt trên mặt đất.

"Úc, chỉ có đồ đàn mới cho rằng đưa người về nhà là một kiện gặp xui xẻo vận xui việc cần làm. Mỹ Kỳ, người điểm nhẹ, miệng của người không có thể so cây gậy lớn hơn bao nhiêu. Úc, thật muốn mệnh."

"Đã hôm nay là sinh nhật của ta, người rượu cầm miệng cho ta."

Trang Mỹ Kỳ cho tới bây giờ đều không có mạnh như vậy hàn qua, ta có chút sợ hãi. Mệnh căn tử được nàng thon dài bàn tay nhỏ bé một mực nắm

giữ, kiều nộn cánh môi cao thấp vây kín càng không ngừng mút vào quy đầu.

Không có cảm giác được hàm răng tồn tại, lòng ta cũng tùy theo buông lỏng, đợi toàn bộ tận chống đỡ cổ họng, cái loại này cảm giác thoải mái quả thực không gì sánh kịp.

Nhìn xem Trang Mỹ Kỳ toàn tâm toàn ý quai hàm, ta sinh ra chà đạp xúc động. Cũng mặc kệ vênh lên vênh lên cái miệng nhỏ nhắn có nhiều đáng yêu, ta ôm lấy Trang Mỹ Kỳ cái ót áp hướng bụng của ta. Trang Mỹ Kỳ thống khổ mà giãy dụa, nhưng ta không chút nào buông tay, lẳng lẳng yên cảm thụ được kích tình của ta tại nàng thâm hầu ở bên trong luồng cuống mà nhảy lên, phảng phất có vô số dục vọng muốn phóng thích mà ra.

Chảy xuôi nước bọt ngày càng nhiều, Trang Mỹ Kỳ phát ra sắp hít thở không thông giống như rên rỉ, ta lúc này mới rút ra đại nhục bồng o0o.

Vài tiếng ho nhẹ, Trang Mỹ Kỳ thống khổ mà sặc ra nước mắt, nước mắt cùng đặc dính nước bọt hỗn hợp cùng một chỗ, thấm ướt nàng chế ngự: đồng phục ở bên trong áo sơ mi trắng.

Ta thò tay đi vào dùng sức mà ngắt một thanh no đủ nhũ phong ㄟㄟ, Trang Mỹ Kỳ há to mồm, phát ra thống khổ khóc thét, ta thừa cơ đem vừa thô vừa to côn thật lần nữa hung hăng nhét vào trong miệng nàng. Lần này ta điên cuồng mà đút vào, tựa như chọc vào nữ nhân lỗ lồn đồng dạng bụng dạ thẳng thắn.

"Sinh nhật vui vẻ. Úc, Mỹ Kỳ, người nhất định ưa thích ăn kẹo que."

Phàn Ước mang lương học lái xe thông tri nhanh chóng truyền khắp công ty, tuy nhiên ta đối với công ty cao thấp phản ứng đã có nguyên vẹn chuẩn bị tâm lý, nhưng phản ứng mạnh liệt hay là vượt quá dự liệu của ta, cả Đái Tân Ni cũng lòng như lửa đốt mà gọi điện thoại hỏi thăm.

May mắn nàng dễ dàng lừa gạt, ta dăm ba câu tặc lưỡi làm cho nàng toàn lực ủng hộ quyết định của ta. Hỏi nàng ưa thích không thích màu trắng Bảo mã [BMW], nàng cười khanh khách nói càng ưa thích xe ta-xi, đem ta tức giận cả buổi.

"Vịnh Nhân tử, đợi lát nữa người thả ra trong tay công tác, trước tiên đem xe Audi lái đi."

Mấy chiếc xe mới đứng ở cao ốc trước xác thực đáng chú ý, nên thuộc về ai chạy nhanh xử lý sạch coi như, miễn cho công ty cao thấp lời đồn đãi chuyện nhảm bay đầy trời.

"Chạy đến ở đâu?"

Quách Vịnh Nhân kinh hỉ nảy ra. Nàng thành thực đại khí, xe Audi đối với nàng mà nói lại thích hợp bất quá.

"Vương Di tử cần một chiếc xe."

Ta ập a ập ứng. Theo Quách Vịnh Nhân thần thái kích động đó có thể thấy được nàng sẽ sai ý .

Cũng khó trách, luận Quách Vịnh Nhân dung mạo, tư lịch cùng công ty Địa Vị cùng với cùng ta tư nhân quan hệ, nàng đều ưng thuận có được một cỗ tốt xe.

Quách Vịnh Nhân tú ngoại tuệ trung, gặp ta ập a ập ứng, sững sờ phía dưới, cũng đoán ra ta là phải đem xe cho Vương Di, sáng ngời ánh mắt đồn lộ ra thất lạc.

Bất quá vẻ mặt mát trôi qua tức thì, trên mặt rất nhanh lại treo lên lộ ra răng trắng môi đỏ cười cùng lưu chuyển sinh tình mỉa mai:"Ồ, không thể tưởng được chúng ta nhỏ hàn thật có lòng. Tục ngữ nói:"Ngàn vàng khó

mua hữu tình lang", người như vậy nhớ thương tiểu Di, nàng nhất định cao hứng. Nếu như đổi thành ta, chết cũng cam nguyện."

Nói xong, Quách Vịnh Nhân "PHỤT" Cười cười, cũng không biết nàng nói rất đúng thiệt tình lời nói hay là trêu chọc ta, ta trên mặt nóng lên.

Tuy nhiên ta bình thường phong lưu háo sắc, nhưng nặng bên này nhẹ bên kia sự tình thật đúng là làm không được, gặp Quách Vịnh Nhân còn muốn tiếp tục nói tiếp, ta tranh thủ thời gian kéo nàng bàn tay nhỏ bé ngăn cản:"Nhỏ hàn cũng là nhàn tử hữu tình lang, qua mấy ngày nhàn tử cũng có một cỗ."

Quách Vịnh Nhân lập tức kêu to:"Buồn nôn, buồn nôn chết rồi."

Xem nàng mặt má đào, hiển nhiên đối với ta buồn nôn lời nói rất được dùng, trong nội tâm của ta không khỏi cảm khái ngàn vạn. Bất luận đẹp xấu, nữ nhân đều thích nghe dễ ngon dễ ngọt.

Quách Vịnh Nhân cười hì hì gật gật đầu:"Vốn mà, ta cùng tiểu Di là hàng xóm, về sau xuất nhập dính cái quang là được . Nhưng ngẫm lại người đối với tiểu Di đều tốt như vậy, mà ta tuy nhiên không đến mức sắc nước hương trời, nhưng đứng trên đường cũng có người qua đường quay đầu lại, theo lý thuyết ứng thuận không thể so với Vương Di chênh lệch. Nhỏ hàn, ta nói đúng sao?"

Ta té hít một hơi hơi lạnh, như xem quái dị nhìn xem Quách Vịnh Nhân, trong nội tâm âm thầm nói thầm nàng như thế nào như thay đổi một người tựa như? Bình thường nàng đoan trang hào phóng, rất ít nói ngả ngớn lời nói, chẳng lẽ là xuân tâm nhộn nhạo ?

Nhìn nhìn nàng mặc áo tím váy ngắn cũng không có bất luận cái gì khoa trương chỗ, ta nhin không được cười to:"Ân, nhàn tử không chỉ có sắc nước hương trời, hơn nữa thông minh ổn trọng. Ta có thể có như vậy hiền nội trợ thật sự là phần mộ tổ tiên bốc lên khói xanh."

"Đừng rót mật đường, ta cũng không phải những cái...kia tiểu nữ hài. Kỳ thật người cho của ta cũng quá nhiều, ta cũng không muốn yêu cầu xa vời quá nhiều. Nhưng người tự ưa thích so sánh, người ta có mình cũng muốn có, người bây giờ cao điệu mà lại để cho nhỏ phiến đi học xe, công ty cao thấp đều cho rằng nhỏ phiến đã có nhập màn chi tân. Hừ, cái này nhập màn chi tân là ai, đồ đần cũng có thể đoán được. Đã nhỏ phiến đều có thể có, ta dựa vào cái gì lại không thể có? Nhỏ hàn người cũng đừng không quan tâm, hiện tại công ty truyện được xông xáo, các cô gái nguyên một đám đỏ mắt ghen ghét, làm phiền người lớn hơn."

"À? xem ra ta làm được có thiếu nợ cân nhắc. Nhân tử, ta nên thu xếp làm sao?"

Ta lập tức tỉnh ngộ, người tối kỵ nhất quá mức rêu rao.

Quách Vịnh Nhân nghĩ nghĩ:"Đầu tiên, Tân Ny cái này quan người muốn qua, kế tiếp là tối trọng yếu nhất tự là người dì."

Ta chấn động:"Ta dì?"

"Đối với, người dì tối hôm qua ở tại nhà của ta. Nàng luôn mất ngủ, ta giúp nàng điều trị bằng chốc."

Quách Vịnh Nhân lông mày gầy nhẹ, một tia đắc ý, ta tâm khê động, hỏi:"Người sẽ trị liệu mất ngủ? Sẽ không lại là lừa gạt mẹ của ta uống gì được canh đi?"

Quách Vịnh Nhân cười khê:"Được súp là cho người uống. Người dì nghiêm trọng mất ngủ, được không dùng được, ta dùng thôi miên phương pháp giúp nàng chìm vào giấc ngủ, nàng ngủ rất ngon. Buổi sáng mấy chiếc xe vận đến công ty lúc, người dì vừa vận cùng ta cùng đi công ty, nàng cũng nhìn được, nghe nói những này xe là người đánh, nàng tự nói với ta, nhất định phải làm cho người đưa một cỗ cho ta."

Ta thử thăm dò hỏi:"Xem ra người theo ta mẹ chỗ được không tệ."

Quách Vịnh Nhân vẽ đắc ý lại hiện ra:"Đương nhiên rồi, người dì hiện tại gặp ta tựu nhân muội, nhân muội mà hô, không lạ không biết xấu hổ."

Trong nội tâm của ta rộng mở trong sáng, đã minh bạch hai kiện sự tình.

Đệ nhất kiện tựu là dì mấy ngày nay vì cái gì không trở về nhà, nguyên lai nàng cùng Quách Vịnh Nhân xen lẫn trong cùng một chỗ. Cái này rất nguy hiểm, bởi vì Quách Vịnh Nhân biết rõ ta sở hữu tất cả loạn thất bát tao chuyện, hôm nay cả nhân muội cũng gọi lỗi ra, muốn ly gián các nàng đã là không có khả năng. Hi vọng Quách Vịnh Nhân miệng nhanh một điểm, lại nhanh một điểm, chỉ là miệng của nàng có khá lớn, ta lo lắng cực kỳ.

Chuyện thứ hai tựu là vì cái gì Quách Vịnh Nhân đột nhiên trở nên ngả ngớn. Nàng nên biết ta sợ dì, có thể đem dì dễ vui vẻ, nàng kia nội vụ tổng quản vị trí càng thêm không người có thể rung chuyển. Hơn nữa đã qua dì cái này quan, nàng cũng không cần lo lắng ta cùng với quan hệ của nàng xảy ra vấn đề. Thật khôn khéo nữ nhân, ta bội phục sát đất.

"Nhân muội. Ah, không phải, nhân tử, ta đây mẹ bây giờ đi đâu? Người không phải nói nàng cùng người cùng đi công ty sao? Ta như thế nào không phát hiện nàng?"

Ta mặt mũi tràn đầy tươi cười, giống như Quách Vịnh Nhân là tổng giám đốc tựa như.

Quách Vịnh Nhân gặp ta cái dạng này, nàng cười đến như một con hồ ly:"Hi hi, ta sao có thể cho người dì theo giúp ta đến đi làm? Nàng nghe nói công ty của chúng ta đối diện mã một nhà rất lớn công ty bách hóa, tựu muốn đi xem, thuận đường tới công ty mà thôi."

Ta có chút lo lắng:"Ah, vậy các người mấy ngày nay đều hàn huyên mấy thứ gì đó?"

"Cái này, cái này....."

Quách Vịnh Nhân bán được cái nút.

Đúng lúc này, Thượng Quan chim hoàng oanh thở hồng hộc mà gõ cửa mà vào. Nàng hướng ta báo cáo một tin tức: "Tổng giám đốc, người dì ngay tại dưới lầu, lập tức muốn đi lên."

Nói xong, Thượng Quan chim hoàng oanh nhìn Quách Vịnh Nhân liếc. Ta gật đầu ý bảo Thượng Quan chim hoàng oanh rời đi, nhưng trong lòng sợ hãi thán phục Thượng Quan chim hoàng oanh Thất Khiếu Linh Lung, thông minh lanh lợi.

Theo lý thuyết ta dì tới công ty mà thôi, không cần phải như thế bối rối, nhưng Thượng Quan chim hoàng oanh hiển nhiên biết rõ ta cùng với Quách Vịnh Nhân quan hệ mập mờ, vì không bị ta dì gặp được, nàng mới vội vàng chạy tới cảnh báo. Truyện Sắc Hiệp -

Như thế trung thành, ta đương nhiên muốn hảo hảo ngợi khen, thật muốn cho cái này đôi loan sinh tử muội cũng đưa chiếc xe. Cân nhắc đến các nàng niên kỷ còn nhỏ không nên lái xe, ta không khỏi nhin không được cười lên, chống lại quan hoa tử muội đã có một ít ác ý.

Ta cùng Quách Vịnh Nhân trao đổi bằng chốc ánh mắt, cuống quýt mà mỗi người đều có vị trí và cương vị riêng, nên làm gì liền làm cái đó. Chỉ là chúng ta trong nội tâm đều đập bịch bịch, giống như chờ đợi một vị đại nhân vật đến đây thị sát.

"Đình....."

Thang máy đã đến, ta nghe được tiếng cười, kỳ quái chính là ta nghe được hai cái bất đồng tiếng cười. Một cái là dì tiếng cười, một cái khác nhưng lại hơi khàn khàn nhưng rất có từ tính thanh âm. Ta ngẩng đầu

hướng cửa ra vào nhìn lại, chỉ thấy ngoài cửa nhẹ nhàng đi vào hai vị nữ nhân, một vị là dì, một cái khác dĩ nhiên là Sở Huệ.

Ta ngực đột nhiên xiết chặt, vẫn muốn tìm một cơ hội hỏi thăm Sở Huệ mang thai chuyện, nhưng lại không biết như thế nào mở miệng, cái này một do dự đã vượt qua vài ngày. Hôm nay đột nhiên nhìn thấy nàng, trong nội tâm của ta bất ổn. Cần thận quan sát một chút Sở Huệ biểu lộ cùng dáng người, gặp đều không dị trạng, trong nội tâm của ta khôn ngoan vì yên tâm.

Dì cũng đồng dạng vài ngày không thấy , thật sự là chia tay ba ngày phải lau mắt mà nhìn, nàng thoát nhìn càng ngày càng xinh đẹp.

Ta vẫn cho rằng nữ nhân nghỉ ngơi nhiều mới có thể Vĩnh Bảo thanh xuân, không thể tưởng được tại Quách Vịnh Nhàn điều trị hạ, dì làn da trở nên bóng loáng bạch tích, trong trắng lộ hồng. Nếu như không phải cái kia nhàn nhạt nếp nhăn nơi khoé mắt, nàng quả thực là được tu đạo thành tiên lão Yêu tinh.

Kỳ thật thì ra là đạo này nếp nhăn nơi khoé mắt, nàng tài năng có thiếu nữ không cách nào có được ung dung khí chất. Có lẽ ăn được ngũ ngon nguyên nhân, ngăn ngừa một thời gian ngắn, dì lại mập không ít, mặt cũng đầy đà bắt đầu, phối hợp kiên nghị môi nhỏ, rất có cổ điển vận muội.

Nhớ tới dì đánh ta thân thủ, ta giật mình cảm thấy nàng tựa là một vị hành tẩu giang hồ hiệp nữ, chỉ là vị này hiệp nữ vô cùng xinh đẹp hơi có chút.

Cùng dì hiệp nữ bộ dạng thù mị bất đồng, Sở Huệ nhu nhược tựa lộ ra quá nhỏ gia ngọc bích . Nàng Lâm Đại Ngọc tựa như ốm yếu thái độ cùng dì cổ điển mỹ khác thường khúc cùng công chi diệu, nhưng là có tất cả bất đồng. Một thanh âm khàn khàn, một thanh âm mượt mà; Một cái da như trắng tuyết, một cái da như mật đường.

Hai người đứng chung một chỗ, để cho ta cái này nhìn quen sắc đẹp nam nhân nhìn chung quanh, không cách nào một lòng. Làm cho ta trợn mắt há hốc mồm chính là, Sở Huệ một tay nhắc lấy tinh xảo mua sắm túi, một tay rõ ràng kéo dì cánh tay, lộ ra rất thân mật.

"Phương tử, nhanh như vậy sẽ trở lại nha !" mua được vật gì tốt?"

Quách Vịnh Nhân khuôn mặt tươi cười cung nghênh, nàng cũng giật mình dì sẽ nhận thức Sở Huệ.

Dì cười nói mớ như hoa:"Không có mua cái gì, những vật này đều là Tiểu Huệ đưa . Thật sự là quá ngoài ý muốn, thật cao hứng, ta gặp trước kia một vị đồng sự con gái. Tiểu Huệ, đến đến, ta giới thiệu bằng chốc, đó là con của ta, vị này chính là con của ta thư ký."

"Mẹ, chúng ta nhận thức."

Nói xong câu đó, ta cảm thán thế giới thật nhỏ, làm cả buổi, Sở Huệ vậy mà nhận thức dì, hơn nữa nhìn bắt đầu dì cùng Sở Huệ cha mẹ quan hệ sâu, có thể làm cho không thích tại sắc dì mặt giản ra cười to thật là khó khăn.

"Đúng vậy a, Sở tiểu thư là công ty của chúng ta La tổng quản lý phụ nhân."

Quách Vịnh Nhân tiếp nhận ta mà nói..., cảm giác được ra ta cùng với phối hợp của nàng càng ngày càng có ăn ý .

"Cái gì? Ai nha, Tiểu Huệ người vừa rồi vì cái gì không nói sớm nha? Nguyên lai các người đã sớm nhận thức !" ai, dám trêu đùa a di, lấy đánh."

Kỳ thật dì một chút cũng không tức giận, nàng chỉ là nhẹ nhàng mà vỗ vỗ Sở Huệ bàn tay nhỏ bé, hai đầu lông mày tràn ngập yêu thương.

Lúc này Sở Huệ một bộ y như là chim non nép vào người, diềm đạm đáng yêu bộ dạng, trên mặt ngoại trừ một ít giả hoạt ả bên ngoài còn có so mặt đường còn ngọt đáng tươi cười.

"Ân, càng lúc càng giống mẹ của người , bất quá, so mẹ của người nhiều hấp dẫn."

Dì đối với Sở Huệ trái xem phải xem, cái kia yêu thương kính cho ta xem đều cảm thấy ghen tỵ với.

"Phương a di nhiều hấp dẫn, mẹ của ta lão nói nàng cách khác a di ngài xinh đẹp, khả ta cảm thấy được phương a di so với ta mẹ xinh đẹp."

"Khanh khách."

Dì cười đến cười run rẩy hết cả người.

Sở Huệ cũng tại đúng lúc này hướng ta liếc một cái. Mặc dù chỉ là nhẹ nhàng liếc, lại thấy ta tim đập thành thịch, có một địa phương phản ứng đặc biệt kịch liệt.

Ta tranh thủ thời gian tọa hạ : ngồi xuống phân phó Thượng Quan chim quyên châm trà lần lượt nước, Thượng Quan tử muội sớm có chuẩn bị, nghe được của ta phân phó lập tức nổi đuôi nhau mà vào, theo thứ tự cho dì, Sở Huệ cùng Quách Vệnh Nhàn bưng lên trà xanh, động tác gọn gàng tiêu chuẩn. Dì tả hữu dò xét hai cái trố mã được tươi ngon mọng nước nhu thuận hoa tử muội, tuy nhiên không nói gì lời nói, nhưng ánh mắt hiện ra dị sắc.

Ta âm thầm buồn cười, lúc trước cưỡng chế di dời Chu Cửu Đồng, có người tự đề nghị kết nối với quan hoa tử muội cũng đối đi, ta đối với liên lụy cửu tộc thủ đoạn xì mũi coi thường, quyết đoán kiên quyết mà lưu lại Thượng Quan tử muội. Bây giờ nghĩ lại, thật sự là cử chỉ sáng suốt.

Sinh lòng đắc ý chi tể, Thượng Quan chim hoàng oanh đem một ly cà phê đưa đến trước mặt của ta, còn liên tiếp hướng ta trong nháy mắt. Ta cho rằng nàng nghịch ngợm, mỉm cười không để ý tới sẽ, trước mắt ba cái đại mỹ nhân đã đủ ta chuyên chú được rồi, ở đâu còn dám lòng có không chuyên tâm?

Không nghĩ tới Thượng Quan chim hoàng oanh truy vấn ta thêm không thêm đường kẹo, ta chống lại Thượng Quan chim hoàng oanh ánh mắt, phát hiện nàng mạnh mẽ hướng ta nháy mắt.

Trong nội tâm của ta khẽ động, gật gật đầu nói: "Đường kẹo hay là tự chính mình phóng a. Lần trước phóng nhiều lắm, chán."

Nói xong, ta đứng lên hướng bên ngoài phòng làm việc đi đến, Thượng Quan chim hoàng oanh cũng cùng đi theo đi ra.

Đứng tại chuyên môn kho văn phòng đồ dùng phòng nghỉ trước, ta nhìn chung quanh một chút không có người vội hỏi: "Chim hoàng oanh, chuyện gì?"

Thượng Quan chim hoàng oanh gặp ta trừng mắt, nàng quyết lên cái miệng nhỏ nhắn: "Phản Ước tỷ vội vã muốn gặp người."

Ta sắc mặt hòa hoãn xuống: "Nàng ở đâu?"

Thượng Quan chim hoàng oanh chỉ chỉ trong phòng nghỉ một trương treo mảnh vải, nhút nhát e lệ nói: "Ở bên trong."

Ta lắp bắp kinh hãi. Vén lên treo mảnh vải, tươi mát khả nhân Phản Ước thành linh đứng trước mặt ta, gặp được ta, nàng lộ ra tay không chân xử chí. Trên người toái hoa áo sơ mi chăm chú bọc lấy có lồi có lõm thon thả đáng người, phập phồng không ngừng lồng ngực, bàn hoàng ánh mắt đều biểu thị nàng có gấp gáp chuyện.

Thượng Quan chim hoàng oanh thức thơi xoay người ly khai, ta hướng Phàn Ước đi đến, Ôn Nhu mà dắt nàng bàn tay nhỏ bé:"Nhỏ phiền, làm sao vậy?"

Phàn Ước lúng túng cả buổi, nhỏ giọng nói với ta:"Tổng giám đốc, ta..... Ta không muốn đi học lái xe."

TỶ PHU VINH DỰ

Tiểu Thủ Chương
www.dtv-ebook.com

Chương 76: Nguy cơ tứ phía

"Vì cái gì?"

Ta nghi hoặc khó hiểu.

"Không..... Không tại sao, dù sao ta không muốn học. Hơn nữa ta dần, sợ học không tốt."

Phàn Ước muốn nói mà dừng, ta bằng cảm giác suy đoán, Phàn Ước nói không phải lời nói thật.

kt nữ nhân tuy nhiên bộ ngực 〇〇 đại, nhưng không có một cái nào là đồ dần, Phàn Ước càng thêm không phải, nàng kia vì cái gì không học lái xe? Không biết lái xe, có xe cũng vô dụng, phải hay là không Phàn Ước có cái gì nổi khổ tâm?

"Nhỏ phiền, ba ba của người thân thể không tốt. Người là con gái một, thường xuyên muốn chiếu cố ba ba của người, còn phải đi làm. Nếu có một chiếc xe, người sẽ rất thuận tiện."

"Ta..... Ta đã thói quen."

"Thói quen có thể sửa, nói sau Học Khai xe cũng là một chuyện tốt, ba ba của người đã biết cũng nhất định sẽ tán thành."

"Ta, ta....."

Phàn Ước do dự, muốn nói lại thôi để cho ta đem lòng sinh nghi.

Ta linh cơ khê động, thở dài một hơi:"Ta đã biết, hiện tại người cao thấp lớp có người đưa đón , vậy sao?"

Phàn Ước quá sợ hãi, nằng dốc sức liều mạng mà lắc đầu:"Không phải."

Ta nở nụ cười:"Vậy người nên nghe ta ."

Phàn Ước sâu kín nói:"Tất cả mọi người, đều giễu cợt ta."

Ta không hiểu thấu, hỏi:"Giễu cợt người? Như thế nào giễu cợt người?"

Phàn Ước nhìn ta liếc:"Các nàng lén nói..... Nói ta....."

Ta đã đoán ra bảy tám phần, dứt khoát chọc vào một câu:"Nói người cùng ta quan hệ đặc biệt là sao?"

Phàn Ước cúi đầu:"Àn."

Ta nhàn nhạt hỏi:"Người rất chú ý? Hoặc là nói cảm thấy rất mất mặt?"

Phàn Ước mạnh mẽ ngẩng đầu, lại dốc sức liều mạng mà lắc đầu:"Không..... Không phải, ta sợ tổng giám đốc chú ý, ta sợ tổng giám đốc cảm thấy mất mặt."

Ta ôm cổ Phàn Ước, rất kiên định mà trả lời:"Người khác thích nói như thế nào lại để bọn hắn đi nói, cùng lắm thì ta công khai nói ưa thích Phàn Ước."

Phàn Ước lo lắng mà dậm chân một cái:"Ah, không muốn, không muốn, Tân Ny tử sẽ hận chết của ta. Tổng giám đốc, ta nghe lời người, ta..... Ta đi học, ta đáp ứng người học lái xe , người ngàn vạn đừng nói."

Ta Ôn Nhu mà nhéo nhéo Phàn Ước cái mũi:"Nói cho ta biết, ba ba của người trong khoảng thời gian này khẩu vị như thế nào?"

Phàn Ước then thùng mà dựa vào ở ta:"Hiện tại dừng lại:một châu có thể ăn nửa bát cơm, tựa là tóc mất đến lợi hại."

Ta hít thán:"Ân, cái này rất bình thường, trị bệnh bằng hoá chất qua đi đều như vậy. Nhỏ phiền người đừng quá lo lắng, ba ba của người thân thể sẽ sẽ khá hơn. Ta đáp ứng đi gặp lão nhân gia ông ta một mực đều không có thực hiện, thực không có ý tứ. Hiện tại hãn thân thể không tốt, chờ thêm một thời gian ngắn, ta nhất định đi gặp người ba ba."

Phàn Ước nhu thuận gật đầu:"Tốt."

Ta khẽ vuốt Phàn Ước tóc, một đám nhàn nhạt vị thuốc chui vào cái mũi của ta, trong nội tâm càng là cảm khái ngàn vạn, đem Phàn Ước ôm càng chặt hơn:"Người thì sao? chiếu cố ba ba, đối với ba ba hiếu thuận là tốt, nhưng phải chú ý thân thể nha. thật sự bận không qua nổi, là hơn thỉnh hai cái chăm sóc, hộ lý phí tổn không cần người quan tâm."

"Đã có hai cái chăm sóc chiếu cố ba ba của ta , Trung Hàn ca, thật sự cảm ơn người."

Phàn Ước có chút ghen ngào.

Vì phân tán Phàn Ước cảm xúc, ta cố ý hỏi:"Đừng khóc, đừng khóc. Đúng rồi, ta nghe nói có người đưa đón người cao thấp lớp."

Phàn Ước điện giật tựa như theo ta trong ngực bắn lên, trong mắt tràn ngập phẫn nộ:"Ai nói hay sao? là người nào như vậy thiếu đạo đức, căn bản..... Căn bản chính là nói hươu nói vượn. Tổng giám đốc người nói cho ta biết là ai nói , ta đi tìm hãn đối chất, thực đáng giận."

"Ha ha, là một cái đại thằng khốn nói, đừng đề cập hãn . Nhỏ phiền, có nhớ hay không ta?"

Ta không ngừng cười xấu xa, cũng không đi giải thích, mà là nhẹ nhàng mà bắt tay đặt ở Phàn Ước bộ ngực 〇〇. Áo sơmi rất nhanh, Bra-áo ngực cũng không dày, ta rất rõ ràng mà cảm giác được đạn tay cảm nhận.

Phàn Ước xấu hổ phốc phốc , ta lần nữa truy vấn, nàng mới gật gật đầu:"Có một điểm á."

"Từng chút một khả không đủ, xem ra chúng ta muốn nhiều giao lưu trao đổi."

Ta không nề mặt, tìm một cái ghế tọa hạ : ngồi xuống, đem Phàn Ước kéo đến ta trong ngực, làm cho nàng tách ra hai chân giạng chân ở trên đùi của ta.

Phàn Ước quả nhiên không phải đồ đàn, chứng kiến ta như vậy cử động, nàng lo lắng mà cầu xin:"Tổng giám đốc người đừng như vậy, muốn trao đổi cũng muốn đổi lại địa phương, van cầu người á! ah, tổng giám đốc van cầu người."

Ta cười bỏ toái hoa áo sơmi cúc áo, trừng mắt Phàn Ước tuyết trắng núm vú hỏi:"Núm vú càng lúc càng lớn , có hay không chính mình sờ loạn?"

Phàn Ước hồi đáp:"Không có. Ah, tổng giám đốc, tổng giám đốc."

Cũng không biết nàng có hay không nói láo.

Ta thuần thực mà cỡi nịt vú sau khấu trừ, đợi đến lúc tuyết trắng núm vú toàn bộ bạo lộ trong mắt ta, ta mới đúng Phàn Ước nói:"Ta thích người gọi ta Trung Hàn ca."

Phàn Ước nâng cao hai luồng cặp vú đầy đặn, lần nữa cầu xin:"Trung Hàn ca, ta sợ đợi lát nữa làm cho ẩm ướt quần của người."

Ta biết rõ Phàn Ước có không khống chế sinh lý hiện tượng, cũng tự an ủi nàng nói: "Không sợ, phòng làm việc của ta ở bên trong có hai mươi đầu quần thay thế, người yên tâm tè ra quần."

Phàn Ước còn muốn nói điều gì, ta đã lòi ra vừa thô vừa to thịt cở.

Phàn Ước nhìn thoáng qua, nhìn không được gắt một cái: "Chán ghét."

Ta cười xấu xa mà thò tay vuốt ve nàng mộng thịt, lặng lẽ đẩy ra một mảnh mỏng nhỏ đồ lót, lục lọi đến ướm át cửa huyết.

Có lẽ không có chuẩn bị tâm lý, Phàn Ước cửa huyết không có rất nhiều dâm thủy.

Ta hấp thụ Tiểu Quân thút thít nỉ non giáo huấn, một bên gấp rút khiêu khích Phàn Ước mép lồn cùng núm vú, một bên nhỏ giọng hỏi: "Nhỏ phiền, người tới bỏ vào được không nào?"

Phàn Ước hướng treo mảnh vải nhìn quanh: "Ta sợ lại để cho người nghe được."

Ta an ủi nàng: "Không cần sợ, tại đây ngoại trừ chim hoàng oanh, chim quyên bên ngoài, không có người tiến đến."

Phàn Ước lại hỏi: "Các nàng đó tiến đến làm sao bây giờ?"

Ta cảm thấy được buồn cười, hỏi lại: "Nếu như người là chim hoàng oanh, chim quyên, người sẽ đi vào sao?"

"Khanh khách, ôi."

Phàn Ước cười khanh khách, ta thừa cơ đem đỉnh quy đầu đến cửa huyết.

Phàn Ước khấn trương mà đỡ lấy đại nhục bồng của ta, có chút nâng lên bờ mông ộp chậm rãi hạ lạc : hạ xuống, từng điểm từng điểm mà thôn phệ dương vật của ta. Tuy nhiên không thông thuận, nhưng cuối cùng toàn bộ tận không có.

Nghe được Phàn Ước nhẹ nhàng duyên dáng gọi to, ta yêu thương hỏi:"Đau không?"

Phàn Ước lắc đầu, ta biết rõ nàng nói láo, nàng chau mày, thân thể kéo căng, dù là không đau cũng không thoải mái.

Ta áy náy đến cực điểm, nhưng lại không muốn đem côn thịt rút...ra, đành phải hôn lên hai luồng cặp vú cao ngất.

Phàn Ước nhìn ra ý của ta, nàng vặn vẹo uốn éo eo nhỏ, phủ phục nghiêng về phía trước, hai tay chống bờ vai của ta, đưa lên hai vú của nàng. Ta thoải mái mà mút vào, tả hữu trao đổi hấp được chết đi được.

Thời gian dần qua, ta cảm giác được lỗ lồn trơn dịch ngày càng nhiều, Phàn Ước phát ra trầm thấp rên rỉ, tựa hồ ám chỉ ta có thể dùng lực .

Ta ngẫm hiểu, nâng Phàn Ước mông nhẹ nhàng rút đỉnh, Phàn Ước cũng phối hợp lay động. Rất nhanh tụt rơi vào cảnh đẹp, dương vật của ta có thể tự do xuất nhập, thông thuận rất rút hơn năm mươi hạ, trong ngực Phàn Ước lặng lẽ nói cho ta biết:"Trung Hàn ca, ta thật sự muốn người."

Ta cười xấu xa:"Biết rõ, có một điểm muốn mà thôi."

"Ah, không phải có một điểm, là tốt muốn."

Phàn Ước hé miệng cười khê, một bên lắc đầu một bên xấu hổ ôn mà lay động bờ mông, dùng sức mà phun ra nuốt vào đại nhục bồng của ta. Thân hình của nàng tuy nhiên không cao chọn, nhưng hai chân cân xứng thon dài,

tăng thêm ăn mặc màu bạc giày cao gót, dạng chân? Trên người cũng có nhẹ nhàng nhảy múa cảm giác.

Ta tâm thần kích động, càng kiên định muốn hảo hảo sủng ái quyết tâm của nàng:"Vậy là tốt rồi hiểu học xe, về sau mang Trung Hàn ca đi bờ biển yêu yêu. Như vậy, người cũng không cần lo lắng thoải mái thời điểm không khống chế."

Phàn Ước mặt đỏ như gấc, không thẳng thẹn thùng:"Trung Hàn ca, người đừng cười ta, ta không khống chế người cũng có trách nhiệm."

Ta cười xấu xa:"Ta có cái gì trách nhiệm? Là cây gậy đặc biệt lớn nguyên nhân sao?"

Phàn Ước đột nhiên tại ta trong ngực loạn uốn éo:"Không phải, bác sĩ nói là làm được thiếu mới như vậy."

Ta âm thầm buồn cười, hai tay đè lại Phàn Ước bờ hông, hóp bụng bộ gấp rút, trong miệng trêu tức:"Bắt đầu từ ngày mai, một ngày ba lượt, mỗi lần 30 phút, mỗi phút đồng hồ 300 xuống."

Phàn Ước một hồi co rút, lỗ lồn kẹp lấy đầu cặc lớn mãnh liệt dao động hai cái sau trùng trùng điệp điệp rơi xuống, đi theo tựa là mãnh liệt run rẩy, ta thầm kêu không ổn. Quả nhiên, Phàn Ước ngẩng đầu, ánh mắt mê ly mà xem ta ôn nhu nói:"Trung Hàn ca, ta, ta sắp ra rồi. Một lần tựa đủ, ba lượt sẽ rất mệt mỏi."

Quần ướt, là một kiện Châu Âu hàng hiệu quần. Ta còn không có cảm giác, Phàn Ước tựa đánh hơi. Lãng phí một đầu quần không trọng yếu, ta không có được cao trào cũng không trọng yếu, quan trọng là ... Phàn Ước lần thứ nhất chủ động mà hôn ta.

Ta hút Phàn Ước đầu lưỡi, nàng nuốt nước miếng của ta, tùy ý ẩm áp nước tiểu theo bụng của ta tứ tán phân lưu, chảy tới đầu gối của ta, nhưng

càng nhiều nữa đều chảy tràn đến trên mặt đất.

"Làm sao vậy?"

Gặp ta đột nhiên lại đổi quần lại đổi bát tất, đang cùng Sở Huệ nói chuyện phiếm thì cảm thấy kinh ngạc, một đôi mắt hạnh tại trên người của ta đảo quanh, nghe nói làm đặc công mọi người có nghi thần nghi quỷ thật xấu.

"Cà phê giới đến quần của ta lên."

Ta trấn định tự nhiên mà giải thích, trong nội tâm lại sợ hãi, thì ánh mắt sắc bén để cho ta rất không thoải mái.

Kỳ thật cũng khó trách thì hoài nghi, trong phòng nghỉ một mảnh bữa bãi, nước tiểu vắng khắp nơi. Thượng Quan tỷ muội đã phải giúp ta thanh lý chiến trường, còn phải giúp ta theo văn phòng tử âm tường ở bên trong mang tới thay thế quần áo, luống cuống tay chân bộ dạng xác thực làm cho người sinh nghi.

Đi ánh mắt Ôn Nhu xuống:"Người ta hai tỷ muội hay là tiểu hài tử, phạm một ít nhỏ sai lầm, người cũng đừng đối với người ta dựng râu tròng mắt."

"Sẽ không, chim hoàng oanh cùng chim quỳên công tác rất chân thành, ta cho tới bây giờ đều không có mắng qua các nàng."

Ta cười tủm tỉm mà nói sang chuyện khác:"Mẹ, Sở Huệ đưa cái gì đó cho người? Lấy ra mở cho ta khai nhãn giới nha."

Đi nhìn thoáng qua trên ghế sa lon mấy cái tinh mỹ mua sắm túi, đột nhiên sững sốt một chút mới nói:"Không có người có thể xem đồ vật."

Một bên Sở Huệ che miệng bật cười, ta lập tức ý thức được cái này mấy cái mua sắm trong túi ưng thuận tất cả đều là Sở Huệ trong tiệm nước Pháp

first nội y.

Lần trước trộm sẵn dì màu tím nhạt Lace (viền tơ) quần lót còn lằng lặng yên nằm ở phòng làm việc của ta trong ngăn kéo. Dì biết rõ là ta lấy quần lót, lại không có hướng ta tác quay trở lại, càng không có giận dữ.

Lần này Sở Huệ đưa tặng nội y hiển nhiên càng gợi cảm, càng mốt, dĩ đã vui vẻ tiếp nhận, tựu nhất định sẽ lớn mật xuyên thẳng. Chờ mấy ngày nữa, ta còn muốn biện pháp đánh cắp một, hai kiện.

Mặc dù được dì phát giác, tin tưởng nàng cũng sẽ không có quá mức trách tội. Nghĩ vậy, ta nội tâm hưng phấn quá nhiều lo sợ bất an, vội vàng tìm cái lấy cớ ly khai văn phòng.

Đi đến cửa thang máy, Phàn Ước trùng hợp theo toilet đi tới. Nhìn thấy ta, nàng cười yếu ớt ngừng mắt nhìn, sóng mắt lưu động gian đều có một vòng nhàn nhạt xuân ý. Ta lôi kéo nàng bàn tay nhỏ bé rất nhanh đi vào thang máy, các loại cửa thang máy đóng lại, nàng hướng ta thề lưỡi:"Trung Hàn ca, người nói chim hoàng oanh cùng chim quyên có thể hay không biết rõ chúng ta....."

Ta nhẹ vận một thanh Phàn Ước má phấn:"Đừng lo lắng, ta nói cho chim hoàng oanh cùng chim quyên nói những cái...kia nước tiểu đều là cà phê."

Phàn Ước đại xấu hổ, quyết lấy cái miệng nhỏ nhắn, đỏ mặt nói:"Cà phê nhan sắc làm sao như vậy thiên? Không lừa được , nhất định không lừa được . Ai, dù sao người khác nếu hỏi ta với người quan hệ, ta chính là không thừa nhận."

Trong nội tâm của ta cảm khái ngàn vạn, biểu hiện ra tuy nhiên không quan tâm, nhưng trong nội tâm hay là kiêng kỵ chính mình tình yêu được Đái Tân Ni biết rõ. Nghe được Phàn Ước như thế cam tâm tình nguyện mà che chở ta, ta lại có thể nào không cảm động?

Thấy nàng điềm đậm đáng yêu, thẳng tắp thon dài trên hai chân vết nước loang lổ, nhất định là bởi vì tẩy trừ trên người nước tiểu mới khiến cho chặt vật như thế, đối với nàng càng là yêu thương. Ta kìm lòng không được quỳ xuống, dùng bàn tay Ôn Nhu mà chà lau nàng trên chân đẹp vết nước.

Phàn Ước hoa dung thất sắc, cả túm mang kéo muốn đem ta kéo:"Đừng như vậy, Trung Hàn ca người mau đứng lên."

Cũng đúng lúc này, thang máy ngừng rơi vào lầu bốn bí thư xử trưởng. Phàn Ước cuống quýt mà nâng ta đứng lên, chỉ là cửa thang máy mở ra lập tức ta một tay còn nhanh ôm lấy nàng trơn mềm đùi ngọc, mà lần này tình cảnh vừa vụn lại để cho thang máy bên ngoài một cái chờ thang máy tiểu mỹ nữ thấy thật sự rõ ràng.

Cái này tiểu mỹ nữ đúng là La Đồng. Nàng một thân xanh đen chế ngự:đồng phục, tay nâng cặp văn kiện dọc tiến thang máy. Ta cùng với Phàn Ước dây dưa một màn, đem La Đồng sợ tới mức trợn mắt há hốc mồm.

"Ai nha."

Phàn Ước phản ứng cực nhanh, nàng cúi đầu, chạy trốn so con thỏ còn nhanh.

La Đồng khẩn trương mà xem ta, lắp bắp mà hướng ta nói xin lỗi:"Thực xin lỗi, tổng giám đốc, thực xin lỗi, ta cái gì đều không phát hiện."

Ta lạnh lùng nói:"Người thấy được người không ưng thuận chứng kiến chuyện."

La Đồng lập tức sắc mặt trắng bệch, lui về phía sau nửa bước, liên tục hướng ta cúi hai cái cung:"Tổng giám đốc, thực thực xin lỗi, thực thực xin lỗi, ta không phải cố ý."

"Không có biện pháp, ta chỉ có thể đem người sa thải."

Kỳ thật ta cũng không có sa thải La Đồng ý tứ, huống hồ sa thải La Đồng sẽ chỉ làm nàng càng thêm không chỗ nào cố kỵ mà khắp nơi bát quái bịa đặt. Ta chỉ là muốn hù dọa một chút nàng, làm cho nàng biết rõ lợi hại.

La Đồng quá sợ hãi, mờ mịt mà xem ta, nước mắt đã ướt át ra:"Tổng giám đốc, không cho tôi đi. Tôi thích phần này công tác, người thừa kế tôi đi !" ta về sau sẽ làm việc cho giỏi, ô."

"Ta khả không muốn lại để cho biết rõ ta bí mật người ở lại công ty, người khác cũng vô dụng."

Nước mắt của nữ nhân thực có tác dụng, ít nhất đối với ta tuyệt đối có tác dụng. Tuy nhiên lời nói có chút hung ác, nhưng ta tâm đã nhuần, hiện tại tạm đợi đến La Đồng phát thề độc các loại lời nói.

"Ô, ta tốt dần , lại dễ dàng dễ quên, tổng giám đốc bí mật ta một chút cũng không biết. Ô, hôm nay đi ra ngoài thiếu chút nữa đuối vật, ta cũng cảm giác sẽ ngược lại đại mi. Ô..... Tổng giám đốc, ta sai rồi, ta thề nghe lời người nói, nói cái gì cũng không loạn nói."

La Đồng nước mắt như mưa xuân giống như càng rơi càng nhiều, chảy tới má phẫn, nhỏ tại chế ngự:đồng phục lên, chỉ chốc lát tạm làm cho ướt vạt áo trước.

"Dễ dàng như vậy dễ quên sao có thể công tác?"

Ta muốn cười, nhưng nhìn chung quanh hậu tâm ở bên trong có chút run lên. Nếu để cho người khác trông thấy, nhất định sẽ mắng to ta đường đường bảy xích nam nhân khi dễ một cái tiểu cô nương. Không được, được tranh thủ thời gian tìm lối thoát xuống.

La Đồng dù sao cũng là PR, hiểu được nhìn mặt mà nói chuyện, gặp ta khấu khí chuyển trì hoãn, nàng mới dùng tay áo xoa xoa nước mắt: "Ô, tổng giám đốc bí mật dễ dàng dễ quên, công tác chuyện tự cũng không dễ quên. Ô, còn có, còn có, ta cũng biết một ít bí mật, ta chỉ điểm tổng giám đốc báo cáo."

Trong nội tâm của ta khẽ động, làm bộ không đếm xỉa tới: "Ta khả không muốn nghe cái gì bát quái tin tức."

La Đồng lắc đầu nói: "Không phải bát quái tin tức, là ta chính tai nghe được. Là đồ quản lý bí mật, hẳn sẽ đối tổng giám đốc bất lợi."

"Người ưa thích uống nước trái cây sao?"

Ta đột nhiên hỏi La Đồng: "Burton khách sạn có một loại sản tự New Zealand nước trái cây, mùi vị không tệ, chúng ta có thể một bên uống nước trái cây một bên trò chuyện."

"Tổng giám đốc, tại sao phải đi khách sạn nha? Ta cũng không phải tùy tiện tiện nữ hài."

Ta nở nụ cười. Nam nhân có đôi khi được nữ nhân ngộ nhận là sắc lang cũng không phải một kiện rất chuyện mất mặt, nếu như nữ nhân hiểu lầm sau còn như cũ cùng nam nhân đi khách sạn, cái này cái nam nhân nên cười to.

Burton khách sạn hoàn cảnh đẹp và tĩnh mịch, ngoại trừ có thể ngủ bên ngoài, hay là một cái tình nhân hẹn hò nơi để đi. Nơi này có gian phòng thư thích nhất, nhất chu đáo phục vụ, tới nơi này nam nhân chỉ cần vận khí không phải quá xấu, tự nhất định có thể cùng hẹn hò nữ nhân phát sinh một đoạn lãng mạn cảm tình.

Vận khí ta thật không tốt, nữ nhân bên cạnh tuy nhiên xinh đẹp, còn có một rất căng mềm mông đẹp, đáng tiếc nàng đối với ta không có hứng thú.

Đi vào 1018 số xa hoa phòng trọ, La Đồng cách ta rất xa, sợ ta đem nạng ăn hết tựa như.

Kỳ thật La Đồng lo lắng rất nhiều dư, khách sạn thương vụ trung tâm là ở bên trong Ban Kỷ Luật Thanh tra một cái liên lạc chỗ, ở chỗ này không người nào dám bắt buộc nữ nhân làm không muốn làm một chuyện.

"Người nói đồ quản lý đã từng muốn các người cùng qua một cái đại nhân vật? Nhiều đến bao nhiêu?"

Ta cho mình cũng cho La Đồng rót đầy một ly New Zealand sinh ra nước trái cây, phong phú vi-ta-min c có thể giúp người bình tĩnh, bởi vì ta trong nội tâm một mực miệt thị đồ Đại Duy lại làm cho ta cảm thấy bức bối bất an.

La Đồng nghĩ nửa ngày:"Không biết, ta chỉ biết có rất nhiều cảnh sát, quân nhân, còn có thật nhiều xe hộ tống."

Ta bắt đầu suy nghĩ những tin tức này tầm quan trọng. Cái này đại nhân vật là ai đó? Đồ Đại Duy cùng đại nhân vật có liên hệ gì? Hỏi xong La Đồng, ta phải đi xem đi thị ủy. Làm như lên nhình thành phố đệ nhất đem ghế xếp có tay vịn, kiêu bí thư nhất định biết có đại nhân vật nào tới chơi, chỉ cần biết rằng là ai, dù là ta không thể ngăn cản, còn có ở bên trong Ban Kỷ Luật Thanh tra, có lẽ dì cũng sẽ to lớn tương trợ.

Ta hỏi:"Vậy người làm sao biết đồ quản lý sẽ đối ta bất lợi?"

"Là Triệu Hồng Ngọc tại trong điện thoại nói cho Hà Đình đình , ta vừa lúc ở Hà Đình đình bên cạnh, vì vậy đã nghe được một điểm. Hà Đình đình bảo ta không muốn giảng đi ra ngoài, nạng nói cho ta biết kt lập tức muốn thời tiết thay đổi."

"Người cùng Hà Đình đình là bạn tốt?"

"Xem như thế đi."

"Vậy người vì cái gì lưng công Hà Đình đình đem những này sự tình nói cho ta biết?"

"Bởi vì..... Bởi vì Y Lâm tử nói cho ta biết người là người tốt."

"Người cùng Đường Y Lâm quan hệ rất tốt?"

"Ta cùng Đường Y Lâm tử tử quan hệ so cùng Hà Đình đình tốt hơn nhiều, chúng ta đều là cùng một cái quê quán ."

Ta hiểu La Đồng theo như lời , người tại ngoại địa gặp được đồng hương tổng có thể thổ lộ tình cảm, quay đầu lại gọi điện thoại cho Đường Y Lâm chứng minh là đúng bằng chứng, cũng không cần lo lắng La Đồng nói dối.

La Đồng nói tiếp đi:"Nghe Hà Đình đình nói..... Đỗ quản lý muốn tìm Chương Ngôn Ngôn."

"Hà Đình đình cùng đỗ quản lý quan hệ rất mật thiết?"

Ta chấn động, liên tưởng tới buổi tối hôm qua Chương Ngôn Ngôn kỳ quặc lầm bầm lâu lâu, tựa hồ càng chứng minh nguy cơ sắp xảy ra. Không thể tưởng được những này đáng yêu thư ký nhóm đều bị người khác lợi dụng, thật sự là ứng một câu: Người trong giang hồ, thân bất do kỷ.

"Ta chỉ biết rõ Hà Đình đình đã từng đánh qua một lần thai, cái kia thai là đỗ quản lý ."

"Ân."

Ta suy tư một lát, tiếp tục hỏi:"Trong khoảng thời gian này người có từng thấy Triệu Hồng Ngọc sao?"

"Có, ta vẫn muốn biết rõ Hồng Ngọc tử tình huống. Trước kia chúng ta quan hệ không tệ, cho nên liền hướng Hà Đình đình nghe ngóng. Hà Đình đình nói cho ta biết, Hồng Ngọc tử hiện tại cùng trước kia Hà thư ký một cái nữ thư ký lui tới mật thiết."

"Nữ thư ký?"

Trong nội tâm của ta "Roài trèo lên" Bồng chốc, vội hỏi:"Cái kia nữ thư ký phải hay là không gọi nghiêm dịch?"

La Đồng dùng sức gật gật đầu:"Đối với, đối với, đã kêu nghiêm dịch."

Ta nở nụ cười, nghiêm dịch cùng thu Yên Văn tình cùng tử muội, điều này nói rõ thu Yên Văn cùng Triệu Hồng Ngọc quan hệ không giống bình thường. Đã các nàng có loại quan hệ này, thu Yên Văn tại sao phải ta nghĩ biện pháp tìm Triệu Hồng Ngọc đâu này? hẳn là bên trong có âm mưu? Ân, may mắn La Đồng mật báo, bằng không ta được Thu gia tử muội tính kế cũng không biết vì cái gì.

Ta cẩn thận dò xét La Đồng, đây là ta lần thứ nhất như vậy quan sát nàng. Mặt trái xoan, đuôi ngựa, lông mi cuốn vênh lên, đôi mắt sáng hàm răng, móng đẹp vênh lên vênh lên, nhũ phong ๓๓ cao ngất, cơ hồ mỹ nữ cần có đủ điều kiện nàng đều đã có.

Chỉ tiếc xanh đen chế ngự:đồng phục ở bên trong áo sơ mi trắng có chút cự cũng có chút nhăn, thon dài bàn tay nhỏ bé lên móng tay thường thường, lại không thấy bôi sơn móng tay, cũng không có mang vật phẩm trang sức, điều này nói rõ gia cảnh của nàng cũng không giàu có. Ít nhất nàng cần chính mình giặt quần áo nấu cơm, cho nên móng tay lưu không dài.

"Vẫn còn đọc sách?"

Ta có chút tò mò.

La Đồng thật bất ngờ bộ dạng:"Tổng giám đốc làm sao biết?"

Ta cười nhạt một tiếng:"Người chẳng những buổi tối đọc sách còn kiêm chức, đã muốn giao tiền thuê nhà còn muốn cung cấp một cái đệ đệ đến trường, trên người trọng trách không nhỏ nha !" cho nên vì tiết kiệm tiền, người liên y phục cũng không nhờ mua, cả tắc xi cũng không nhờ ngồi, mỗi ngày lách vào xe bus."

La Đồng sắc mặt tái nhợt, toàn thân phát run, ánh mắt tràn ngập u buồn:"Tổng giám đốc người..... Người..... Người điều tra ta?"

"Cái này dùng được lấy điều tra sao? người trên ngón trỏ có kén, đó là người đọc sách cầm bút nguyên nhân; Tay của người nhìn rất đẹp, nhưng mu bàn tay có liệt da, đó là đựng nước thời gian quá dài, nếu như ta không có đoán sai, người ưng thuận tại tiệm uốn tóc, tạo hình phòng khách các loại địa phương kiêm chức; Người là người bên ngoài, không có khả năng mang theo cha mẹ, mà công ty đưa cho người tiền lương không thấp, thế nhưng mà người liên y phục đều xuyên:đeo cũ , điều này nói rõ người muốn gánh chịu một ít trách nhiệm."

La Đồng đánh gãy ta mà nói...:"Vì cái gì nói là đệ đệ, có lẽ là ca ca của ta, tỷ tỷ hoặc muội muội."

"Người buộc tóc phát vòng tuy nhiên kiểu dáng tân triều, nhưng đã phai màu. Nữ nhân yêu mỹ, nếu bên cạnh người có tỷ muội, các nàng nhất định sẽ cười người. Loại này phát vòng rất rẻ, người lại túng quần cũng nhất định sẽ đổi đi, cho nên ta kết luận người muốn chiếu cố chi nhân tuyệt đối không phải nữ tính. Người đã hơn hai mươi tuổi, nếu như người có ca ca, hẳn chiếu cố người còn kém không nhiều lắm, người như thế nào lại đi chiếu cố hẳn?"

Ta dương dương tự đắc, cũng sinh lòng cảm thán.

"Vậy người làm sao biết ta ngồi xe bus?"

"Người liên y phục đều không nữ mua, như thế nào lại ngồi tắc xi? Tăng thêm người chăm công tại sở hữu tất cả PR thư ký ở bên trong là kém cỏi nhất, thường xuYên Văn, cái này không phải là ngồi xe bus nguyên nhân sao?"

"Tổng giám đốc, thực xin lỗi, cho người chê cười."

"Ta không biết cười người, công ty cũng không có nghiêm khắc yêu cầu các người PR giờ làm việc. Người tuy nhiên vất vả, nhưng có tôn nghiêm."

Ta thở dài một tiếng:"Dùng người tư sắc, rất dễ dàng tìm được một người nam nhân bao nuôi mình, khả năng không có làm như vậy. Chờ ta đem đồ Đại Duy đá đi, người tự đi bộ phận đầu tư công tác, tiền lương là hiện tại gấp hai."

Ta không biết đây là ngợi khen hay là đồng ý, cũng hoặc là hấp dẫn. Tóm lại ta cần La Đồng đứng tại ta bên này đối với ta trung tâm, tất yếu vật chất ban thưởng sẽ để cho cấp dưới có lòng trung thành. Ai, kỳ thật ta cũng không muốn như vậy khéo đưa đẩy, nhưng sự thật tự là như thế tàn khốc, ta tin dưng tặng một cái cách ngôn:"Không phải bằng hữu tự là địch nhân."

"Thực..... Thật vậy chăng?"

La Đồng có chút hoảng hốt, đây hết thảy đối với nàng mà nói quá đột nhiên.

"Thật sự."

Ta cười nhạt một tiếng, hỏi:"Biết rõ ta vì cái gì đem người đưa đến khách sạn sao?"

La Đồng thoáng chút dăm chiêu, bất quá nàng cuối cùng nhất hay là lắc đầu:"Không biết."

Ta ngừng mắt nhìn La Đồng một lát, thần sắc lạnh lùng nói:"Ta vốn định cùng người trên giường, người không muốn ta tự khai trừ người. Bất quá biết rõ tình huống của người sau, ta bỏ đi ý nghĩ này."

La Đồng giống như một chút cũng không kinh hãi, nàng cúi đầu xuống, ngữ khí lạnh như băng nói:"Người là dao thót, ta là thịt cá. Tổng giám đốc tự là không ta, ta cũng nguyện ý cho người. Không phải ta thích người, càng chưa nói tới cam tâm tình nguyện, đơn giản là cái thế giới này cứ như vậy. Cùng hẳn lại để cho đỡ quản lý chà đạp, còn không bằng để cho ta lựa chọn, ít nhất tổng giám đốc người so đỡ quản lý tuổi trẻ."

Ta trên mặt không ánh sáng, nghĩ thầm cái này La Đồng mồm mép lợi hại, tính cách cũng đủ ngay thẳng. Nàng đem lời làm rõ , ta cũng không sợ da mặt dày:"Nữ nhân ta không thiếu, ta sợ dĩ làm như vậy, tự là hi vọng người đối với ta trung thành. Tuy nhiên biện pháp này rất vô sỉ, nhưng rất có tác dụng."

La Đồng cười lạnh:"Đây là cái gì Logic? Người hèn hạ mà chiếm hữu thân thể của ta, ta còn có thể đối với người trung tâm? Nếu như người tốt với ta, tự là người không chiếm có ta, ta cũng sẽ đối với người trung thành."

"Ân, hiện tại ta đã tin tưởng, cho nên ta buông tha cho trước kia ý niệm."

Ta không cách nào không đồng ý La Đồng quan điểm.

Lần này hợp ta rõ ràng rơi xuống hạ phong, trong nội tâm rất tức giận.

La Đồng cũng cơ linh, gặp ta sắc mặt nhìn không tốt, nàng thấy tốt thì lấy:"Cám ơn tổng giám đốc, ta đây bây giờ nên làm gì?"

Ta từ trong túi tiền xuất ra một chồng tiền mặt, đưa cho La Đồng lúc thừa cơ chế nhạo:"Người bây giờ đi trước công ty bách hóa mua vài món đẹp mắt một điểm áo sơmi, sau đó lại đi làm cái mỹ dung dưỡng da. Công

ty đối diện có vài gia tinh phẩm điểm, người có thể tiện đường đi mua mười cái tám cái xinh đẹp phát vòng. Nếu như bí thư xử trưởng hôm nay không có gì an bài, ta cho phép người xin phép nghỉ một ngày về nhà hảo hảo ngủ một giấc. Người nhìn xem người, đã có mắt quầng thâm, ánh mắt người lại xinh đẹp cũng không có thần."

La Đồng được ta ngay cả mắng mang tổn hại, sắc mặt lúc đỏ lúc trắng, lại đem đầu uốn éo qua một bên, cả tiền mặt cũng không tiếp.

Ta lòng có không đành lòng, khẩu khí ôn hòa rất nhiều:"Những số tiền này là đối với người trung thành ban thưởng. Nhớ kỹ, chúng ta kt PR không chỉ có cần xinh đẹp, càng cần nữa trung thành."

La Đồng nổi giận nói:"Cái kia..... Vậy cũng không cần nhiều như vậy."

Ta nghĩ thầm: Đầu năm nay còn có ngại nhiều tiền hay sao? bất quá ngoài miệng hay là cho nữ nhân lưu lại một điểm chỗ trống:"Không nhiều lắm không nhiều lắm, đừng lè mề , nghe lão bản lời nói công nhân mới được là tốt công nhân."

La Đồng lại nhăn nhó một hồi mới tiếp nhận tiền mặt, cái miệng nhỏ nhắn rất không tình nguyện mà hàm hồ một câu:"Cám ơn tổng giám đốc."

Ta phát phát tay:"Không cần cám ơn, ta chán ghét vô cùng bản nữ nhân, vô luận nàng có nhiều xinh đẹp."

"Người....."

La Đồng nổi giận không thôi, nhưng là không thể làm gì, tròng ta cả buổi mới đóng sập cửa mà đi.

Ta vung vẩy lấy hai tay hướng về phía cửa phòng mắng to:"Người còn dám đối với lão bản phát giận? Ngày nào đó ta sẽ đem quần của người bới, lại hung hăng mà quất người bờ mông....."

Ta còn không có có mắng xong, cửa phòng đột nhiên bị đẩy ra, phần nộ La Đồng vậy mà đi mà quay lại, ta lập tức há hốc mồm, giường nanh múa vuốt tứ thế đình trệ ở giữa không trung. Thằng đến La Đồng cầm lấy rơi mất cặp văn kiện chạy vội mà đi, ta mới tê liệt ngã xuống trên giường. Trời ạ, lần này bị chơi khăm rồi !"

Một đoạn vốn có thể lãng mạn hẹn hò cứ như vậy không tật mà chết, cũng không thể không công lãng phí khai mở một gian khách sạn phòng trọ tiền, ta mở ra âm hưởng tuyển một thủ Scotland kèn tây, sau đó nằm lại trên giường lắng nghe.

Giường rất lớn, rất nhuyễn, có thể song song nằm xuống năm người. Mềm mại trên giường nệm bày đặt lưỡng bức tuyết trắng Flange/Pháp Lan nhưng chần, ta run khai mở chần che ở trên người, cảm giác tựa như tay của nữ nhân tại vuốt ve.

Ngoài cửa sổ chẳng biết lúc nào hạ nổi lên vũ, tích tí tách tiếng mưa rơi cùng tung bay kèn tây đem ta dẫn vào tường hòa không khí, ta say mê trong đó. Nếu như không phải thanh thúy chuông cửa, ta có lẽ hãy tiến vào mộng đẹp.

"Leng keng....."

"Đã đến, đã đến."

Ta hậm hực kéo ra cửa phòng, một vị diễm quang bức người, toàn thân ướt đầm, tay xách hai cái giày cao gót mỹ nhân tuyết sắc làm cho ta ngây ra như phỗng. Thật không nghĩ tới người tới lại sẽ là Triệu Hồng Ngọc, nàng thoát nhìn đã tiêu tụy lại chật vật.

TỶ PHU VINH DỰ

Tiểu Thủ Chương
www.dtv-ebook.com

Chương 77: Dưới háng chuyện nhục nhã

Sửng sốt một hồi, ta ôn nhu hỏi: "Chẳng lẽ sẽ không mao một cái thân sĩ giúp người che gió che mưa?"

"Trừ người ở ngoài, sở hữu tất cả thân sĩ đều chết hết sạch."

Triệu Hồng Ngọc cười yếu ớt hàm mỉ, mày ngài nhặt quét, cùng hai tháng trước đã có biến hóa nghiêng trời lệch đất. Loại biến hóa này không chỉ có lành nghề vì, trong giọng nói, hơn nữa tại trên tinh thần đều có rất lớn bất đồng. Ta có thể mãnh liệt mà cảm giác được bốn phía ẩn núp Triệu Hồng Ngọc thừa nhận lấy áp lực cực lớn.

Ta nhìn qua đáng thương mà Triệu Hồng Ngọc thở dài: "Đi trước giặt rửa cái tắm nước nóng a, có lời gì tắm rửa xong nói sau."

Triệu Hồng Ngọc hướng trong phòng nhìn thoáng qua, xác định không có những người khác sau mới dờn bước vào nhà. Nàng lộ ra rất cẩn thận, ta không khỏi cười khổ, một cái nũng nịu nữ nhân được tôi luyện thành một cái khắp nơi coi chừng người từng trải, không biết là đáng giá cao hứng hay là bi ai.

Ném đi giày cao gót, Triệu Hồng Ngọc đưa lưng về phía ta nhẹ cởi áo áo, lộ ra một mảnh tuyết trắng mềm nhẵn lưng ngọc, rất tròn răn chắc cặp mông, lưng ngọc cùng cặp mông tầm đó có một cái má lúm đồng tiền tựa như lõm, lõm rất mê người. Nghe nói cái này bộ vị lõm càng sâu, tính dục lại càng cường. Ta muốn nhìn một ít, khả Triệu Hồng Ngọc đã cởi sạch

quần áo chậm rãi đi vào phòng tắm, cho dù chật vật không chịu nổi, nhưng nàng như cũ bảo trì nhẹ nhàng thướt tha đáng người.

Nửa giờ sau, khách sạn nhà hàng nhân viên phục vụ đẩy tới toa ăn, toa ăn lên ba đồ ăn một chén canh, cộng thêm một đánh bí đỏ bánh cùng một lọ rượu đỏ, một nhúm tươi mới nhất hoa hồng, đây là ta hiến cho Triệu Hồng Ngọc ân cần.

"Hồng Ngọc, giặt rửa xong chưa? Giúp người chọn một ít ăn."

Ta gõ cửa phòng tắm, khả ngoại trừ tí ti tiếng nước bên ngoài, trong phòng tắm không có bất kỳ đáp lại. Ta lại gõ cửa hai lần, như trước như cũ, rơi vào đường cùng, ta chỉ tốt đẩy ra cửa phòng tắm.

Không ngoài sở liệu của ta, Triệu Hồng Ngọc đầu gối ở bồn tắm lớn biên giới, giãn ra lấy tứ chi ngủ rồi, nàng ngủ được rất yên tĩnh, yên tĩnh được tựa như một đứa bé.

Ta thử một chút nước ấm, cảm giác trong bồn tắm nước đã có điểm mát, như vậy nằm ngủ đi đối với thân thể không tốt. Ta thở dài, cúi người đem Linh Lung phóng hỏa thân thể theo trong nước ôm lấy đến. Ta như ôm tình nhân tựa như ôm Triệu Hồng Ngọc bước nhanh đi ra phòng tắm, nhẹ đặt ở mềm trên mặt giường lớn.

Triệu Hồng Ngọc vẫn đang không có tỉnh, nàng toàn thân ướt đầm, rất dễ dàng cảm mạo, ta quyết định người tốt làm đến cùng, lấy ra dày đặc khăn mặt, dùng trên thế giới ôn nhu nhất khí lực lau khô thân thể nàng từng cái địa phương.

Ta thừa nhận, trong tay của ta khăn mặt tại đây đặn xộp giòn rất trên vú dừng lại thời gian dài nhất, thẳng đến xộp giòn rất núm vú nở, núm vú đỏ ửng càng ngày càng đậm, ta mới dừng tay, lặng lẽ vì Triệu Hồng Ngọc đắp lên tuyết trắng Flange/Pháp Lan nhưng.

"Người ưa thích giúp nữ nhân lau người?"

Triệu Hồng Ngọc đột nhiên nói chuyện. Tại ta xấu hổ tìm đập thời điểm, nàng hẹp dài khóe mắt lộ ra một cái khe nhỏ.

Ta xấu hổ mà chà xát hai tay: "Ta..... Ta sợ người cảm lạnh."

"Quần áo người cũng ướt, vì cái gì không cởi ra, chẳng lẽ người sẽ không sợ cảm lạnh?"

Triệu Hồng Ngọc đang cười, rất vũ mị.

Mê người trong ánh mắt ẩn nấp lấy một ít giao hoạt ám.

Trước kia tiểu học thời điểm, mỹ thuật tạo hình lão sư tự đã từng đã từng nói qua hồ ly khóe mắt đặc biệt trường, vừa mịn lại dài. Lão sư lời nói lưu đứng lại cho ta ấn tượng khắc sâu, sau khi lớn lên, ta cùng với chân thật hồ ly từng có mấy lần gặp gỡ bất ngờ, chúng thoát nhìn có chút thâm bất khả trắc.

Nhìn thấy Triệu Hồng Ngọc sau, ta vô ý thức mà đem nàng cùng hồ ly vẽ lên ngang bằng. Dù là đã từng cùng nàng giao hoan qua, ta cũng không dám tại trước mặt nàng cởi sớm đã ướt đầm quần áo, bởi vì ta kiêng kỵ hồ ly. Nguồn truyện: Y

"Ăn ít đồ?"

Ta đi về hướng giường lớn bên cạnh bàn ăn, đổ một bát lớn rượu đỏ. Đúng lúc này đầu óc của ta rất thanh tỉnh, Triệu Hồng Ngọc đột nhiên đã đến, mang cho ta vô số nghi vấn, ta biết rõ kế tiếp đem có khảo nghiệm nghiêm trọng.

"Người thực cẩn thận, làm nữ nhân của người nhất định rất hạnh phúc."

Triệu Hồng Ngọc thở dài một hơi, thu hồi dáng tươi cười từ trên giường xuống, cũng không có vì chính mình lỏa lồ thân thể phủ thêm một điểm đồ vật, cực đại núm vú tại trước mắt ta càng không ngừng run rẩy, ta cảm thấy có chút mê muội.

May mắn Triệu Hồng Ngọc không có bất kỳ khiêu khích ý của ta, nàng yên lặng mà ngồi ở trên mặt ghế, bắt đầu dùng cơm. Ta âm thầm thở dài một hơi, một bên dò xét Triệu Hồng Ngọc tướng ăn vừa nghĩ nếu Triệu Hồng Ngọc đến thoát y phục của ta, ta có thể phản kháng sao?

Ta trả lời là: Không thể.

Đã không cách nào ngăn cản đối thủ hấp dẫn, không thể lại để cho đối thủ có hấp dẫn cơ hội của ta, ta quyết định đánh đòn phủ đầu: "Kỳ thật nữ nhân ghét nhất ta loại nam nhân này, đã phong lưu lại háo sắc, làm nữ nhân của ta nhất định rất được tổn thương. Ngược lại là chúng ta Hồng Ngọc có khuynh quốc dung nhan, như ma quỷ đáng người, ta dám khẳng định có rất nhiều ưu tú nam nhân chờ người tuyển chọn. Ai, ghen ghét ah !""

"Khanh khách, ta chán ghét như vậy văn sừ sừ lời nói. Người tự nói rõ chướng mắt ta là được rồi, làm gì quanh co lòng vòng, cự nhân ngàn dặm? Uống ta đối với người cuồng đại một mảnh. Hừ, thật đáng ghét."

"Cũng bởi vì người đối với ta cuồng đại, ta cho nên mới quanh co lòng vòng cự tuyệt người, miễn cho người quá thương tâm."

"Vậy người vừa rồi vì cái gì lão sờ ngực ta bộ? Hừ, ngoài miệng nói cùng làm đều không nhất trí, thực đối trá."

"Ta thừa nhận vừa rồi có chút lỗ mảng, nhưng cái này không thể hoàn toàn trách ta, xinh đẹp như vậy núm vú ta không nhiều lắm sờ hai cái, đó mới đối trá."

"Người chẳng những dối trá, còn phi thường làm cho người chán ghét. Người muốn mà không sờ, đã sờ soạng nên sờ lâu một chút."

Ta không nói gì , đánh đòn phủ đầu lại đặt được trước bị quản chế tại người. Trông thấy Triệu Hồng Ngọc cười đến cười run rẩy hết cả người, của ta tự chủ dần dần yếu bớt. Triệu Hồng Ngọc hữu ý vô ý gian tách ra hai chân, một mảnh kia đen nhánh cọng cỏ non bên trong có một vòng phấn hồng lúc ẩn lúc hiện.

Ta cứng ngắc, cứng rắn được rất lợi hại, nhưng lần này ta căn cứ đầu lưỡi, lại để cho đau đớn kịch liệt đem dục vọng đuổi đi. Nhìn qua vẻ mặt giả hoạt ám Triệu Hồng Ngọc, ta hít thán:"Vốn rất muốn sờ lâu một chút, nhưng ta biết rõ trong chốn Ban Kỷ Luật Thanh tra truy nã Triệu Hồng Ngọc mạo hiểm cực lớn phong hiểm tới tìm ta, tuyệt đối không phải là vì để cho ta thoải mái thoải chốc."

Triệu Hồng Ngọc lông mi gáy nhẹ, mắt hiện dị sắc:"Tâm tư của ta toàn bộ cho người đoán trúng, một chút cũng không thú vị."

Ta nhàn nhạt cười cười:"Càng việc hay lại càng nguy hiểm, không việc hay ít nhất nguy hiểm thiếu một ít."

Triệu Hồng Ngọc tựa hồ ăn uống no đủ , nàng lau lau cái miệng nhỏ nhắn, Ôn Nhu đa tình mà xem ta:"Không biết vì cái gì, ta thích cùng người nói chuyện phiếm. Hà thử ký sau khi rời đi, ta sẽ thấy cũng không có thích hợp nói chuyện phiếm bằng hữu, cũng không có thích hợp trên giường nam nhân. Lý Trung Hàn, chúng ta làm bằng hữu không làm địch nhân được không?"

"Ta thích giao bằng hữu, càng ưa thích cùng nữ nhân xinh đẹp trên giường. Ai cùng Hồng Ngọc tiểu thư làm địch nhân, người đó là đại đồ đần."

Nói đến trên giường hai chữ, lòng ta đập bịch bịch.

Triệu Hồng Ngọc mặt Hồng Hà, mập mờ mà hướng ta nghiêng nghiêng thân thể, không lưu dấu vết mà quơ quơ trước ngực hai luồng no đủ cục thịch: "Những lời này ta thích nghe, ta tin tưởng đây cũng là lời trong lòng của người. Ân, nếu như người đáp ứng ta một sự kiện, chúng ta đây tự là bằng hữu. Chỉ cần người nguyện ý, chúng ta làm cái gì đều được."

Ta giang tay ra: "Hồng Ngọc tiểu thư mời nói."

Triệu Hồng Ngọc hơi tư một lát, chậm rãi nói ra làm cho ta tức giận lời nói: "Người tốt nhất rời khỏi kt. Theo ta được biết, người có một số tiền lớn, số tiền kia đầy đủ người sinh hoạt hai trăm năm, cho nên ta hi vọng người rời xa kt đây là không phải địa phương. đây đều là vì muốn tốt cho người, vì người nhà người tốt."

Muốn ta ly khai kt? Muốn ta ly khai những cái...kia nữ nhân xinh đẹp? Thật sự là ngực bự ngực ghêch, miệng đầy một bên nói bậy nói bạ, ta không khỏi cười lạnh: "Người nhận thức vạn quốc hào a?"

Triệu Hồng Ngọc gật gật đầu: "Trước kia vạn thị trường công tử."

Ta đi về hướng Triệu Hồng Ngọc, dùng ngón cái cùng ngón trỏ nắm nàng mượt mà cái cằm, rất Ôn Nhu mà mỉa mai: "Vạn quốc hào cùng Chu Cửu Đồng đều đe dọa qua ta, kết quả....."

Triệu Hồng Ngọc trợn mắt nhìn ta một cái nói: "Ta biết rõ, kết quả một cái bị nắm chộp, một cái đã chết, nhưng lúc này đây người phải tiếp nhận của ta đe dọa."

Trong nội tâm của ta khê động, một loại dự cảm bất tường thân nhiên mà thắng: "Trừ phi trên tay người có tất thắng thẻ đánh bạc, nếu không đe dọa của ta hậu quả rất nghiêm trọng."

Triệu Hồng Ngọc mỉm cười: "Đương nhiên là có thể đánh bạc, trong tay của ta thẻ đánh bạc là vương bài."

Ta thầm giật mình, hỏi: "Cái gì thế đánh bạc? Nói nói xem."

Triệu Hồng Ngọc cầm lấy chén rượu, rất ưu nhã mà uống xong non nửa chén rượu đỏ. Đợi rượu đỏ tại nàng tuyết trắng yết hầu lần qua sau, nàng mới chậm rãi nói: "Người dượng tại trong tay của chúng ta, người nói phải hay là không vương bài đầu này?"

"Cái gì?"

Tai ta bên cạnh giống như nổ vang một tiếng sấm sét, toàn thân run rẩy, huyết dịch kịch liệt dâng lên. Ta nhin không được đánh về phía Triệu Hồng Ngọc, hai tay nắm chặt bờ vai của nàng hung hăng nói: "Người lập lại lần nữa."

Kỳ thật, dượng thật lâu chưa về, mịt mù không tin tức, lòng ta một mực treo lầy, lúc này nghe được Triệu Hồng Ngọc nói, ta căn bản không cách nào khống chế chính mình, thanh sắc đều lệ.

Triệu Hồng Ngọc cũng có chút sợ hãi, nàng thống khổ mà cau mày nói: "Đừng kích động, người dượng hiện tại rất tốt. Ăn được, ở tốt, bên người còn có hai cái đại mỹ nữ cùng."

Ta như điều hâu trao con gà con tịt như đem Triệu Hồng Ngọc nhắc tới, lại nằng nằng mà đem nàng đặt ở trên giường, lớn tiếng gầm lên: "Dượng bây giờ đang ở ở đâu?"

Trông thấy ta kích động như thế, Triệu Hồng Ngọc lộ ra vẻ vui mừng: "Có thể nói cho người biết một cái đại khái, tại Kuala Lumpur/Cát Long pha."

Ta trừng mắt vẻ mặt đặc ý Triệu Hồng Ngọc ngậy người tại chỗ, trong nội tâm như nhắc lên ngập trời sóng lớn khó có thể bình tĩnh, nhưng ta hay là cố gắng khuyên bảo chính mình muốn tỉnh táo, bởi vì cái này quan hệ đến dượng tánh mạng.

Cho dù dưới thân không mảnh vải che thân Triệu Hồng Ngọc Câu Hồn Đoạt Phách, xuân quang tất hiện, nhưng ta một chút dục vọng đều không có. Lúc này, phần nộ cùng lo nghĩ tràn ngập ta. Một lát sau, ta thở dài một tiếng, không thể làm gì hỏi: "Ta không có mặt khác lựa chọn sao?"

Triệu Hồng Ngọc cười lạnh nói: "Người là người thông minh, biết rõ cái gì nhẹ cái gì nặng. Chờ người ký tên từ đi kt tổng giám đốc chức vụ sau, người dựng lập tức có thể về nước."

Ta đỡ đầu gật gật đầu, ngã ngồi tại mềm trên mặt giường lớn: "Được rồi, ta rời khỏi kt."

" Triệu Hồng Ngọc ăn ăn không nhẽo cười: "Người không cân nhắc?"

Ta oán hận trừng mắt nhìn nàng liếc: "Không cần cân nhắc."

"Ân, người điểm đồ ăn ngon thật."

Triệu Hồng Ngọc như đầu xà tựa như từ trên giường đứng lên, rất tròn bờ mông một vểnh lên bãi xuống mà đi trở về bàn ăn, dùng tay vờ lên một khối thức ăn, bỏ vào trong cái miệng nhỏ nhắn nhẹ nhàng nhai. Nàng thoát nhìn khẩu vị tốt được thần kỳ.

Ta phìền muộn đến cực điểm, nhàn nhạt nói: "Hi vọng người đừng ăn quá nhanh."

Triệu Hồng Ngọc hướng ta nháy mắt mấy cái, hỏi: "Vì cái gì?"

Ta gượng cười hai tiếng: "Ta sợ người ghen chết."

"Khanh khách, đừng như vậy nguyên rửa người ta mà !" các loại chuyện thoáng qua một cái, chúng ta vẫn là bằng hữu, rất tốt cái chủng loại kia."

Triệu Hồng Ngọc cất tiếng cười to, nàng mút mút ngón tay, đi đến ta trước mặt, tách ra hai chân ngồi vào trong ngực của ta.

Ta còn không có kịp phản ứng, nàng đã triển khai một đôi cánh tay ngọc, ôm cổ của ta sâu kín mà kể ra: "Lý Trung Hàn, kỳ thật ta rất thích người, tại "Phần thưởng tâm nước m" trong tiệm ta mà bắt đầu thích người. Người cùng kiêu như cốc cùng một chỗ tiến vào thân thể của ta thế cái kia lập tức, ta tự thích hai người các người đại nam nhân. Ta thích các người không phải bởi vì các người cùng ta đã làm yêu, mà là các người trên người nam nhân khí chất, cho nên ta thiết tình mà hi vọng người rời khỏi kt.kt rất phức tạp, người về sau sẽ biết thêm nữa... nội tình, được không nào? Ta van người."

"Ân, đêm đó tại trong tiệm ta quá thô lỗ, ta hướng người xin lỗi, ta hi vọng ta dưỡng có thể lông tóc ít bị tổn thương về đến nhà."

"Cái này không thể trách các người, ngày đó trong rượu có can trường xuân dược, là ta tự làm tự chịu. Bất quá đồ đặc của người cũng quá vừa thô vừa to, làm hại người ta một tuần lễ đều không muốn đại tiện."

Ta ngượng ngùng im lặng, Triệu Hồng Ngọc lại vũ mị cười cười, thơm ngào ngạt thân thể ngã vào ta trong ngực: "Yên tâm đi, hiện tại không có việc gì, theo giúp ta uống một chén được không nào?"

Ta cười khổ: "Không chỉ nói uống một chén, người bây giờ chính là muốn ta ăn đại tiện, ta cũng sẽ không cự tuyệt."

"Khanh khách."

Triệu Hồng Ngọc theo ta trong ngực bắn lên, cất tiếng cười to, lưu chuyển sóng mắt Trung Sung đầy Hỏa Nhất dạng nhiệt tình.

Nàng đột nhiên cầm lấy bàn tay của ta phóng tới nàng cặp vú đầy đặn lên, phong tình vạn chủng mà phun ra như lan chi khí: "Người thật buồn nôn, một chút cũng không nhã nhặn. Ta đã thích người, như thế nào lại cho người ăn đại tiện đây này !" tối đa sẽ để cho người uống đi đại mà thôi."

Ta hoài nghi mình lỡ tai ra tật xấu:"Cái gì?"

Triệu Hồng Ngọc đã kéo xuống mặt, âm hoảng sợ chăm chăm vào ta:"Người tốt nhất nghe ta . Nếu như ta khó chịu, người biết hậu quả."

Ta cảm thấy không hiểu thấu, không hiểu ra sao, trước mắt nữ nhân này vốn êm đẹp , nói như thế nào biến tự biến?

Bất quá dưới cơn thịnh nộ, ta cũng không muốn đi nghiên cứu nữ nhân thiện biến thành vấn đề. Gặp Triệu Hồng Ngọc như cũ chấp nhất, ta dứt khoát thành toàn nàng:"Tốt, tốt, uống nước tiểu đúng không? Hắc hắc, mỹ nhân nước tiểu ta cầu còn không được liệt !""

Triệu Hồng Ngọc trong mắt lần nữa đại phóng dị sắc, nàng theo trên người của ta trượt xuống ngồi vào cái ghế, tách ra hai chân, bày ra một bộ rất dâm đẳng tư thế:"Đã người ưa thích, cái kia còn không mau nằm xuống?"

Ta ấp úng hỏi:"Nằm..... Nằm ở đâu?"

Triệu Hồng Ngọc khước mắt quét bằng chốc mũi chân của nàng:"Tự nằm ta bên chân."

"Triệu Hồng Ngọc, người hơi quá đáng."

"Người có thể không nằm."

Ta nằm xuống. Đây là ta đời này lớn nhất khuất nhục, đối mặt một cái nhu nhược nữ tử, ta vậy mà không thể làm gì, không có chút nào sức hoàn thủ. Cởi y phục trên người, ta hèn mọn mà nằm vật xuống tại một cái nũng nịu nữ nhân dưới chân.

Tuy nhiên nữ nhân chân rất trắng, rất đẹp, nhưng ta hay là cảm giác được khuất nhục. Ta không ngừng tự an ủi mình, nằm ở mỹ nữ đùi ngọc

bên cạnh tựa như là quỳ gối nữ nhân vấy quả lựu hạ, là bao nhiêu nam nhân tha thiết ước mơ chuyện, ta không cần cảm giác được sỉ nhục.

Quét mặt mũi tràn đầy trưởng hồng Triệu Hồng Ngọc liếc, ta âm thầm cầu nguyện nàng nước tiểu ngàn vạn không muốn như mèo nước tiểu, cầu nước tiểu như vậy làm cho người không thể chịu đựng được.

Triệu Hồng Ngọc hoạt động cặp mông, khuất lên đùi phải, ta đột nhiên cảm thấy tư thế của nàng rất trơn kê buồn cười, nàng thoát nhìn tựa như ven đường một đầu sắp sửa đi đái nhỏ chó đực. Nhưng ta không muốn cười, bởi vì ta chính mình càng buồn cười.

Trước mắt một mảnh kia ô bông nhu thảo uốn lượn lưỡi biếng, tí ti đen bóng, phần hồng da thịt mềm mại giống như mới lạ : tươi sốt con trai cấp kê trương kê hợp. Ta tranh thủ thời gian nhắm mắt lại, bởi vì ta sợ hãi nước tiểu bắn vào ánh mắt của ta, ta ngừng thở, bởi vì ta lo lắng mùi tanh tươi nước tiểu tiến vào mũi của ta . Nhưng là, đợi hơn nửa ngày, cũng không có cảm giác có cái gì phun đến trên mặt của ta, ta mở mắt ra, phát hiện Triệu Hồng Ngọc dốc sức liều mạng mà vụng trộm cười.

Ta giận dữ, nhục nhã cảm càng ngày càng mãnh liệt. Gặp Triệu Hồng Ngọc cười đến đỏ bừng cả khuôn mặt, ta nhịn không được chửi ầm lên: "Người tiện nhân này trêu đùa hí lộng đủ chưa?"

Triệu Hồng Ngọc nghe xong, mặt đột biến, hai cái như hồ ly con mắt lập tức trở nên dị thường lăng lệ ác liệt, nàng cười lạnh một tiếng: "Ta đời này ghét nhất có người mắng ta là tiện nhân."

Ta vừa thầm kêu không ổn, một đạo óng ánh cột nước theo kê trương kê hợp cấp con trai khấu tạt bắn mà ra, trên không trung hoạch xuất một đạo ưu mỹ đường vòng cung, chuẩn xác mà rơi xuống trên mặt của ta, phát ra ""Rầm Ào Ào"" tiếng vang.

Ta muốn nhắm mắt ngừng thở đã tới không kịp, mùi tanh tươi nước tiểu tung tóe nhập ánh mắt của ta, cái mũi, càng nhiều nữa bắn vào miệng của ta khang. Ta không cách nào hô hấp, bởi vì nước tiểu cuộn cuộn không dứt, ta rất khẳng định Triệu Hồng Ngọc tiện nhân này nhất định nhẫn nhịn thật lâu mới giống như này hơn nước tiểu lượng.

Tuy nhiên nước tiểu không có ta trong tưởng tượng mùi tanh tươi, nhưng ta tuyệt không cho phép có một giọt nước tiểu chảy đến bụng của ta, cho nên ta dốc sức liều mạng đem trong miệng nước tiểu nhổ ra . Nhưng tiếc, thêm nữa... nóng hổi nước tiểu phong tỏa ở hô hấp của ta, không để ý, ta vẫn bị uống hai cái, nuốt vào hai phần khó có thể nuốt xuống chất lỏng.

Ta âm thầm thề, cái này dưới háng chuyện nhục nhã nhất định phải trả lại gấp đôi cho Triệu Hồng Ngọc, nhưng hiện tại ta phải ăn nói khép nép, bởi vì dưỡng tánh mạng so với ta chỗ thụ khuất nhục trọng yếu nhiều lắm.

Chỉ là của ta tuyệt đối thật không ngờ Triệu Hồng Ngọc rõ ràng được một tắc lại muốn tiến một thước, nàng dứt khoát ngồi xổm ta trên mặt, vô sỉ mà đem nàng cái kia còn nhỏ giọt nước tiểu lỗ lồn nhắm ngay môi của ta, lớn tiếng mệnh lệnh:"Đem tại đây liếm sạch sẽ."

Ta choáng váng, Triệu Hồng Ngọc phấn khởi cảm xúc làm cho ta giật mình. Nói thật ra lời nói, ta cũng không ghét thề lưỡi ra liếm nữ nhân hạ thể, thực tế cùng âu yếm nữ nhân lúc ân ái, ta càng ưa thích hôn môi hạ thể của các nàng, dùng phong phú ướt bọt trơn những cái...kia chặt khít thông đạo, tốt thuận tiện ta cắm vào lúc có thể thông thuận đến thông đạo cuối cùng. Có lẽ nữ nhân bên cạnh quá nhiều, có đôi khi ta thậm chí tưởng tượng qua dùng thề lưỡi ra liếm cũng có thể đem các nàng chinh phục.

Đương nhiên cũng có không yêu thích ta thề lưỡi ra liếm, hấp nàng hạ thể nữ nhân, Tiểu Quân là được. mỗi lần ta muốn thề lưỡi ra liếm, hấp nàng màn thầu huyết đều cần trải qua một phen gian khổ solo mới có thể đạt tới

mục đích , loại này nửa bắt buộc hành vi tình dục mang cho ta khó có thể nói nên lời hưng phấn cùng kích thích.

Nhưng lúc này đây sừng của ta sắc hoàn toàn nghịch chuyển, Triệu Hồng Ngọc trở thành chủ động người, ta lại đã thành bị chinh phục giả, một cái được Triệu Hồng Ngọc phát tiết dục vọng công cụ.

Nhìn xem nàng bệnh tâm thần biểu lộ, ta dám khẳng định nếu như ta không nghe theo, nàng nhất định sẽ mất đi lý trí. Vì không chọc giận nàng, ta bất đắc dĩ mà mở ra đôi môi, tại nàng sục sôi gọi ở bên trong xoay tròn đầu lưỡi của ta.

Mép lồn no đủ, phần nộn đỏ tươi, nếp uốn phồng điệp, ta không có nghe thấy được bất luận cái gì mùi vị khác thường, mút liếm lên tới cũng tâm không bên cạnh ngao, tăng thêm trắng nõn cánh môi co dãn mười phần, hai bên đen nhánh tỏa sáng dâm loạn cộng lông xếp đặt tự động. Như thế mỹ diệu lỗ thịt, dù cho Triệu Hồng Ngọc không, ta cũng có thể lưỡi ra liếm bỗng chốc xúc động, cho nên ta liếm lấy rất thành kính, tựa như là Thao Thiết chi đồ đựng phải cực phẩm mỹ thực.

"Ah, Lý Trung Hàn..... Người....."

"Sướng rồi a? Nhớ rõ đừng làm khó dễ ta dượng."

"Ân, không làm khó dễ, không làm khó dễ. Nhanh, đừng nói chuyện, đừng ngừng xuống."

Trong nội tâm của ta mắng to Triệu Hồng Ngọc quả thực là một cái hoang dâm vô sỉ dâm phụ, lăng lợ, biến thái nữ, đáng tiếc mắng quy mắng, ta hay là tiếp tục cuốn động đã chết lạng đầu lưỡi. Làm người làm được như thế hèn mọn, tại chúng ta sinh ở bên trong hay là đầu một lần, may mắn làm cho ta hèn mọn người là cái xinh đẹp nữ nhân, nếu như là cái người quái dị, ta còn không bằng chết đi coi như xong .

Cảm giác được trên mặt có Thái Sơn áp đỉnh xu thế, ta tranh thủ thời gian duỗi ra hai tay nâng Triệu Hồng Ngọc nặng nề cặp hông, miễn cho nàng ngồi đoạn cái mũi của ta. Con lẳng lơ này cơ hồ đem toàn thân sức nặng đều áp đến ta trên mặt, gần muốn làm cho ta hít thở không thông.

Ta giận dữ trả thù, dùng răng cửa hung hăng cắn co dẫn mười phần mép lòn, nguyên lai tưởng rằng như vậy Triệu Hồng Ngọc sẽ bị đau bắn ra, không nghĩ tới nàng đột nhiên ngửa đầu vùng phát, run rẩy thân thể như gặp phải thụ điện giật, trong miệng phát ra như mộng ảo thở dốc: "Ác ác ờ....."

Ta đang buồn bực, một cổ tanh hương chất nhầy chậm rãi chảy ra, ta tránh không kịp, bờ môi cùng đầu lưỡi đều dính rất nhiều.

Nhấm nháp bỗng chốc, không thể nói mỹ vị, nhưng tổng so nước tiểu tốt hơn trên dưới một trăm lần. Trong lúc bất tri bất giác, ta ngay cả nuốt mang nuốt, cũng ăn hết không ít. Có lẽ những này chất nhầy tự là nữ nhân âm tinh, nam nhân ăn nhiều không ngại, tóm lại đừng tiêu chảy tự A di đà phật.

Triệu Hồng Ngọc thân thể kịch liệt hướng sau nghiêng, nếu không phải nàng dùng hai tay chèo chống thân thể, nhất định ngã cá nhân ngưỡng mã trở mình.

Đợi ổn định thân thể, nàng đã ngồi ở ngực ta lồng ngực lên thở hỗn hển, một đôi mê ly con mắt si ngốc mà xem ta, mắng to: "Người cắn ta, con mẹ nó người cắn ta."

"Ông" Một tiếng, đầu của ta đột nhiên nổ vang.

Mắng ta không sao cả, ngay cả ta cho tới bây giờ đều không có đã gặp mặt mẫu thân cũng mắng lên, ta tự tuyệt đối không cách nào dễ dàng tha thứ.

Của ta lửa giận lập tức đốt lượt toàn thân, một thanh lật tung cười trên người của ta Triệu Hồng Ngọc, theo trên mặt đất tia chớp bò lên, như đầu tựa dã thú bổ nhào vào trên người nàng, hung hăng mà nhéo ở cổ của nàng: "Ta đâu chỉ cắn người? Ta còn muốn bóp chết người cái này hàng nát. Người lại dám uy hiếp ta? Ta bóp chết người !" bóp chết người cái này hàng nát."

Lập tức biến hóa ngay cả ta cũng không biết làm thế nào, ta chỉ cảm giác được trong thân thể thú tính đột nhiên phóng xuất ra, phảng phất trước mắt hết thấy tất cả thậm chí nghĩ đi phá hủy, thậm chí nghĩ đi xé nát, kể cả dưới thân cái này dốc sức liều mạng giãy dụa xinh đẹp nữ nhân.

Nàng giãy dụa được rất vô lực, không chút nào không cách nào rung chuyển quyết tâm của ta, ta dần dần khép lại hai tay, nững nịu nữ nhân lộ ra hoảng sợ ánh mắt, dốc sức liều mạng mà muốn đẩy ra ta.

Ta nhe răng cười không thôi, nàng lắc lư hai vú kích thích ta càng thêm tà ác dục vọng, ta đẩy ra hai chân của nàng, một tay nhéo ở cổ của nàng, vọt lên cái tay còn lại nhanh chóng móc ra sớm đã sưng vô cùng đại nhục bông o0o, nhắm ngay cái kia phiến đen nhánh khu vực để lên đi.

"Ách ách ách....."

Triệu Hồng Ngọc phát ra quái dị thanh âm, trông thấy sắc mặt của nàng do phấn bạch biến màu đỏ tím, ta sinh ra không hiểu hưng phấn. Tuy nhiên tao ngộ Triệu Hồng Ngọc điên cuồng chống cự, nhưng dưới háng côn thit hay là chuẩn xác mà đẩy ra cửa huyết, ta ra sức thẳng tiến, mang theo nhe răng cười tiến quân thần tốc.

Lập tức, thô cứng rắn côn thit hoàn toàn chiếm cứ ôn hòa sào huyết, ta sảng khoái đến cực điểm, phát ra dã thú giống như hô hấp, lần nữa dùng hai tay nhéo ở Triệu Hồng Ngọc cổ. Nàng giãy dụa được càng kịch liệt, ta lại

càng tàn nhẫn mà co rúm bộ phận sinh dục, một lần một lần mà hướng non mềm mại huyết khởi xướng cuồng phong sóng lớn giống như đập nện.

Đột nhiên, Triệu Hồng Ngọc không vùng vẫy, tựa như tuyệt vọng người đang chờ đợi tử vong đến, mềm nhũn thân thể càng không ngừng run rẩy, đại mà đôi mắt vô thần bi thương mà xem ta thô bạo mà rất khởi hành thể. Triệu Hồng Ngọc đã không có tiếng động, nàng nhắm mắt lại, hẹp dài khóe mắt chảy ra vài giọt nước mắt.

Ah, nước mắt, lại là nước mắt, vì cái gì Thượng Thiên muốn sáng tạo ra loại này khiến nam nhân mềm lòng đồ vật?

"Nói cho ta biết, dưỡng ở địa phương nào, nếu như người còn muốn sống xuống lời nói."

Ta gào thét, lạng lẽ đem ách nhanh Triệu Hồng Ngọc cổ hai tay buông ra một ít, nhưng của ta đứt vào không có ngừng, quy đầu không kiêng nể gì cả mà quấy lỗ thịt từng cái địa phương.

"Nói cho người biết ta tự thật sự sống không được, Ân....."

Triệu Hồng Ngọc mở to mắt, nàng rõ ràng đem tay phải ngả vào hạ thể của nàng, ngón tay tại mép lông bên cạnh sờ soạng vài vòng, sau đó giơ lên nhìn thoáng qua, lúc này mới lười biếng mà nhẹ nhàng thở ra:"Cay, ta cho rằng chảy máu ."

"Đừng tranh thủ đồng tình, đợi lát nữa không chỉ có chảy máu, còn có thể tai nạn chết người."

Ta hung thần ác sát mà trừng mắt Triệu Hồng Ngọc.

"Người tên ngu ngốc này, nếu như người giết ta, người dưỡng còn có thể trở về đến? Người cũng không muốn muốn, ở bên trong Ban Kỳ Luật

Thanh tra khắp nơi bắt ta, ta còn dám về nước, còn dám tới tìm người. Nếu như không có người ủng hộ, ta chẳng phải là điên rồi?"

"Người nào ủng hộ?"

Ta đành chỉ rất động.

"Hừ, người đây tự không cần biết rõ. Đừng tưởng rằng người rất rất giỏi, cũng đừng tưởng rằng thế lực của người cường đại. Hà thư ký sở dĩ suy sụp, là vì hấn thái quá mức hung hăng càn quấy, không phải bởi vì người Lý gia có bao nhiêu năng lực. Người biết kt có phức tạp hơn sao? kt ở bên trong từng cái bộ môn đích nhân vật quân đều đại biểu một cổ cường đại thế lực. Hừ, người lên làm tổng giám đốc sau, may mắn không có đại lượng giảm biên chế, cũng sẽ không có nguy hiểm cho người khác lợi ích, cho nên người mới có thể an ổn mà vượt qua hơn hai tháng tổng giám đốc kiếp sống, nếu không người sớm xéo đi."

"Người có thể giải thích rõ ràng một điểm sao?"

"Muốn giải thích cũng không phải hiện tại, bất quá ta có thể nói cho người biết vài món chuyện. Người dưỡng xuất ngoại bắt ta là một rất cơ mật nhiệm vụ, nhưng ta vì cái gì có thể biết? Mà người dưỡng vừa ra quốc tự lập tức được chúng ta khống chế được, đây cũng là vì cái gì? Người suy nghĩ thật kỹ."

"Không tệ, dưỡng đã từng nói qua, hấn xuất ngoại không có bao nhiêu người biết rõ. Hiện tại cả người cũng biết, xác thực rất kỳ quặc."

"Ta lần này tìm người, chính là vì Hòa Bình giải quyết thế lực khắp nơi mâu thuẫn. Hà thư ký vốn không nên chết, hấn dù sao cũng là thâm niên đảng viên, hiện tại các phương diện đều không hy vọng lại làm ra nhân mạng đến. Nghe nói kiêu như cốt bản thân bị trọng thương, trung ương cực kỳ tức giận, chính đồn kt cũng nhân thế tại phải làm. Người về sớm muộn lui đều là lui, cùng hấn đến lúc đó xám xịt rồi đi, không bằng hiện tại tự

thể diện từ chức. Như vậy người cũng không đắc tội với người, cũng cho trung ương lưu lại lấy đại cục làm trọng ẩn tượng tốt, vì tương lai người phát triển đánh rớt xuống một cái hài lòng trụ cột."

"Giống như rất có đạo lý, người nói sớm đi."

Ta vì chính mình lỗ mãng cảm thấy hối hận, lúc này ta ngay cả cái mũi cũng bắt đầu thấm mồ hôi lạnh.

Triệu Hồng Ngọc cười lạnh:"Người hôm nay tại kt ở bên trong nghiêm nhiên là cái quốc vương, đổi thành ai, ai cũng không muốn ly khai. Ta vốn muốn chậm rãi khai đạo người, ai biết người vậy mà muốn bóp chết ta."

"Ách, ta chỉ là theo người chỉ đùa một chút, hù dọa một chút người, ta như thế nào cam lòng bóp chết người? Ách, chúng ta còn tiếp tục sao?"

Trước ngạo mạn sau cung kính, ta đã chợt dạ lại xấu hổ. Đại nhục bổng o0o như cũ tại Triệu Hồng Ngọc trong âm đạo kiên quyết lấy, ta không thể không thăm dò bổng chốc Triệu Hồng Ngọc.

Triệu Hồng Ngọc sửng sốt một chút, thần sắc cực mất tự nhiên, con mắt ngăm bổng chốc bộ phận sinh dục, mặt mang mập mờ biểu lộ nói:"Người không phải muốn bóp chết ta sao? Tiếp tục nha !""

Miệng ta cười ngây ngô:"Không..... Không....."

Triệu Hồng Ngọc trợn mắt nhìn ta một cái, vũ mị mà nắm lên hai tay của ta đặt ở trên vú của nàng, dừng lại:một châu văn vê áp về sau, lại kéo đến trên cổ của nàng, nhỏ giọng hờn dỗi:"Ta nói thật, ta cảm thấy cho người một bên véo ta, một bên làm chuyện này vô cùng..... Rất kích thích. Ah, người muốn người dựng lông tóc ít bị tổn thương nên nghe lời."

Ta kinh ngạc mà trừng mắt Triệu Hồng Ngọc:"Trời ạ, người điên rồi."

"Lý Trung Hàn, ta muốn, ta muốn người cưỡng gian ta."

Triệu Hồng Ngọc cắn cặp môi đỏ mọng, nhẹ nhàng vắn vẹo cái mông của nàng, xương mu hướng sau co rút lại, kéo lỗ thịt bao nhanh đại nhục bông của ta. Ta té hấp một ngụm hơi lạnh, chứng kiến Triệu Hồng Ngọc trong mắt lại một lần nữa đại phóng dị sắc, thân thể trở nên nóng, ta lập tức tự mình bạch nhu cầu của nàng.

"Cưỡng gian người? Đây là phạm pháp sự tình. Bất quá, nếu như người cầu ta, ta sẽ thỏa mãn người cái này dâm phụ."

Ta hèn mọn bỉ ổi mà cười lạnh, hai tay tại Triệu Hồng Ngọc trên cổ bồi hồi. Cổ của nàng trắng nõn hết sức nhỏ, ta thật lo lắng như vậy cổ có thể không chống lại ta dùng sức vừa bấm.

"BA~" Một tiếng giòn vang, ta còn không có kịp phản ứng, lại một tiếng thanh thúy đập. Triệu Hồng Ngọc liên tục hai phát cái tát đem mặt của ta đánh cho nóng bỏng, lỗ tai nổ vang. Ta từng sờ qua đi, quả thực giận không kiềm được: "Người như thế nào đánh người đâu này?"

Triệu Hồng Ngọc không có trả lời, nàng huy động bàn tay nhỏ bé rõ ràng còn nếu đánh. Ta hét lớn một tiếng, kiềm chế eo bụng, tụ tập lực lượng của thân thể, nhìn qua hai luồng cao ngất xồm giồng nhũ, xúc động mà mở ra miệng rộng, hung hăng tại nàng trên đầu vú lưu lại một sắp xếp dấu răng.

Triệu Hồng Ngọc thống khổ mà thét lên, xinh đẹp khuôn mặt bởi vì thống khổ mà vắn vẹo, mà ta lại bởi vậy cảm thấy vô cùng thoải mái.

Tại tiếng thét chói tai nương theo hạ, ta quần chặt Triệu Hồng Ngọc cổ, lay động bờ mông ộp, phóng xuất ra tích súc đã lâu lực lượng, vừa thô vừa to côn thịt lẳng lẹ ác liệt xuất kích, kịch liệt mà ma sát dè chừng chặt vật âm đạo, phát ra "A khanh, bẹp" dày đặc nổ mạnh.

Người lý tưởng là cái gì? Kỳ thật rất đơn giản, chính là vì trong sự thỏa mãn tâm vĩnh viễn không chừng mực dục vọng. Lý tưởng của ta chẳng những đơn giản hơn nữa tục tăng, tựu là tiền tài cùng mỹ nữ.

Nhiều tục tăng lý tưởng, tục tăng đến ta không muốn suy nghĩ, nhưng lại không thể không muốn. Ta thừa nhận, ta biến thành tục tăng nô lệ.

Không có có được trước mắt những này vật chất lúc trước, ta vẫn chỉ là một cái đơn giản nam hài . Nhưng một khi ta có được những này mỹ hảo đồ vật, ta cũng rất muốn tiếp tục có được, dốc sức liều mạng lính bảo an địa phương lưu, cho nên ta trở nên rất phức tạp.

Triệu Hồng Ngọc bức ta buông tha cho kt, rất nhiều màn trước, phía sau màn người hi vọng ta xéo đi, khả ta không nỡ.

Đang như Triệu Hồng Ngọc theo như lời ,kt tựu là vua của ta quốc, ở chỗ này ta có thể tùy tâm sở dục, ta thậm chí còn suy nghĩ như thế nào đem tài vụ chỗ mấy cái ol mỹ nữ đồ trên giường, khả hết thấy tựa hồ đã không có khả năng.

Triệu Hồng Ngọc đáp ứng cho ta một tháng thời gian cân nhắc, nhưng chỉ đã qua năm ngày, phiền toái mà bắt đầu theo nhau mà đến.

Vốn là quốc gia thuế vụ tổng cục phái chuyên viên đến hạch kt thuế vụ, tận lực bồi tiếp hải quan, tài chính giám sát, xã hội bảo hiểm các loại bộ môn đều đến tìm phiền toái, mà ngay cả bảo vệ môi trường cục cũng tới cảnh cáo công ty cao ốc tường ngoài thủy tinh quang ô nhiễm nhất định phải xử lý. Khiến cho công ty cao thấp một mảnh hỗn loạn, toàn bộ kt bao phủ tại hít thở không thông trong không khí.

Cho dù có Quách Vịnh Nhàn tọa trấn chỉ huy, Đái Tân Ni đem hết toàn lực, nhưng hầu thiên kiệt, ninh Hồng Quân âm phụng dương vi hay là cho ta trầm trọng một kích, mà công ty hai cái đại cổ đông Trương Tư Cần cùng

Tào Gia Dũng lại rất trùng hợp tất cả đều xuất ngoại. Trong lúc nhất thời ta trong công ty cơ hồ là một cây làm chẳng nên non.

TỶ PHU VINH DỰ

Tiểu Thủ Chương
www.dtv-ebook.com

Chương 78: 35 tuổi xử nữ

Ta muốn tìm Triệu Hồng Ngọc, nhưng Triệu Hồng Ngọc phảng phất trong vòng một đêm bốc hơi, ta không có năng bất luận cái gì phương thức liên lạc.

Khổ tư thật lâu, ta quyết định cùng thu Yên Vãn nói chuyện, bởi vì ta cảm thấy Thu gia tỷ muội nhất định cùng Triệu Hồng Ngọc có nào đó sâu xa.

Nhớ tới quan khí mười phần, đoan chính thanh nhã có một không hai thu Yên Vãn, ta lại nghĩ tới này chỉ giày cao gót. Dưới bàn công tác một cái trong ngăn kéo, mấy cái gọt cảm đồ lót bên cạnh, một chỉ tinh xảo giày cao gót lẳng lẳng yên an nằm. Ta lấy bắt đầu vuốt vuốt nhẹ người, thưởng thức trên giày cái loại này đặc biệt mùi thơm.

Uốn lượn con đường nhỏ bóng rùng thanh thúy tươi tốt, chói chang Liệt Nhật cũng không cách nào xuyên thấu tại đây râm mát.

Đứng tại phong cách cổ xưa đại cửa sắt trước, ta cảm thụ cái này lưng chừng núi biệt thự yên tĩnh. Cùng Thu gia tỷ muội xa cách hơn tháng, các nàng rõ ràng đều không có sẽ tìm ta, trong nội tâm của ta buồn bực: Chẳng lẽ các nàng không cần trợ giúp của ta sao? Hay là các nàng tìm được rất tốt đích phương pháp xử lý? Có lẽ các nàng sớm đã ly khai?

Hơn tháng trước, ta là mang theo người thẳng cùng bố thí người thân phạm đến đây, mà hôm nay ta nhưng lại mang theo thỏa hiệp tâm nguyện mà

đến. Tâm tính bất đồng, ta cũng trở nên tâm thần bất định cùng khiêm cung lên.

Tam công xích rộng đích cửa sắt từ từ mở ra. Ta vừa đề xuống chuông cửa, cửa sắt liền mở ra.

Cái này làm cho ta cảm thấy phấn chấn, ít nhất người ấy còn đang, càng làm ta phấn chấn chính là, ngênh đón của ta hay là Thu Vũ tinh.

Nàng giống như cười mà không phải cười bộ dạng nói cho ta biết, các nàng Thu gia tỷ muội biết rõ ta sẽ đến.

"Tình tỷ."

Ta ánh mắt Ôn Nhu. Bất kể như thế nào, Thu Vũ tinh tựa như một cây nở rộ hoa hồng, kiều ả mà hương thơm.

Cùng nàng cái kia đoạn mưa móc chi tình gần hơn lẫn nhau khoảng cách, ta không có cảm thấy bất luận cái gì mất tự nhiên.

"Lâu như vậy không có tới, người không biết xấu hổ chỉ đem một cái cái hộp nhỏ?"

Thu Vũ tinh cao thấp dò xét ta, ta cũng dò xét nàng.

Nàng quần áo hay là to gan như vậy gợi cảm, mặc một bộ nội y tựa đám đi ra biệt thự khai mở đại môn, cũng không sợ những cái...kia lồi lõm địa phương đi quang. May mắn bóng rừng con đường nhỏ bóng người đều không có, những này xuân quang chỉ tiện nghi một mình ta.

Ta mỉm cười:"Cái hộp tuy nhỏ, nhưng bên trong đồ vật tinh xảo, các người nhất định ưa thích. Ngoại trừ cái hộp bên ngoài, ta còn mang đến tưởng niệm. Trước đó lần thứ nhất giúp Tình tỷ mặc nội y sau, ta sẽ thấy cũng không có giúp những nữ nhân khác xuyên qua nội y. Thời gian dài ta

sợ quên, cho nên hôm nay tới gặp Tình tỷ, còn muốn luyện thêm tập luyện tập."

Thu Vũ tinh mặt ửng đỏ, ngữ khí bất thiện:"Người tìm những nữ nhân khác luyện tập đi."

Ta gật gật đầu:"Ta đây tìm thu Yên Văn."

Thu Vũ tinh giận dữ:"Người có thể đi chết rồi."

Nói xong, quay người tiến cửa sắt, còn muốn tiện tay đóng lại cửa sắt.

Mắt của ta minh nhanh tay, vượt lên trước một bước bắt tay với vào cửa sắt ở bên trong, không muốn cửa sắt trầm trọng, đem ta toàn bộ cánh tay kẹp lấy.

Ta cố ý kêu thảm một tiếng, nghe răng lệ miệng một bộ thống khổ không chịu nổi bộ dạng.

Thu Vũ tinh lấp bắp kinh hãi, vội vàng đem cửa sắt đẩy ra. Vừa định mở miệng, một tiếng quát lớn truyền đến:"Vũ Tinh."

Ta cùng với Thu Vũ tinh theo đến âm thanh nhìn lại, một vị mị lực bắn ra bốn phía, lãnh diễm mỹ mạo nữ nhân cao vút đứng sừng ở biệt thự trên bậc thang, nữ nhân này không phải thu yên khuya còn có ai?

Biệt thự phong cảnh như vẽ, thu Yên Văn tựa như người trong bức họa, họa ở bên trong kiêu. Quần lụa mỏng lại nhẹ lại đoản, đùi ngọc không tỳ vết, thon dài cùng tồn tại. Hồn nhiên tự nhiên khí chất cùng tư sắc, thật không hổ là trên quan trường danh viện mỹ muội.

"Người đến cùng có vào hay không đến? Nàng cũng không có thể so với ta tốt xem."

Thu Vũ tinh chú ý tới ta xem thu Yên Văn lúc ngậy ra như phổng thần thái.

"Khanh khách."

Một vị kiện tráng mỹ nữ đi đến thu Yên Văn bên cạnh "PHỤT" Cười cười:"Không có được nữ nhân, nam nhân Vĩnh Viễn đô cho rằng là xinh đẹp nhất."

Cái này kiện tráng mỹ nữ đương nhiên tự là nghiêm địch. Chỉ tiếc nàng đứng tại thu Yên Văn bên người, vừa so sánh với phía dưới cao thấp lập phán.

Thu Vũ tinh cười lạnh một tiếng:"Nói như vậy, người tại nơi này xú nam nhân trong mắt cũng là xinh đẹp nhất rùi."

Nghiêm địch nháy mắt một cái, mặt mờ mà xem ta nói:"Phải hay là không xinh đẹp nhất , cái kia muốn hỏi hăn mới biết được."

Thu Vũ tinh giận dữ, thuận miệng mệnh lệnh:"Ầy đất đều là lá cây cành khô, người cái này xinh đẹp nhất quét rác bà còn không nhanh quét?"

Nghiêm địch cũng là nghe lời, lập tức như con thỏ giống như nhanh chóng theo bậc thang chạy xuống, chạy đến góc rẽ, theo một đồng cái chổi ở bên trong lấy ra một căn thuận tay , lại nhanh chóng chạy đến trước mặt của ta lớn tiếng hỏi:"Lý tổng tài, chẳng lẽ người tự nhần tâm xem ta trở thành xinh đẹp nhất quét rác bà?"

Ta trái xem phải xem, suy đi nghĩ lại, vẫn cảm thấy không ưng thuận lại để cho trước mắt vị này nũng nịu nữ nhân trở thành quét rác bà.

Vì vậy ta xoáy lên ống tay áo, tiếp nhận cái chổi, phóng khoáng mà lớn tiếng nói:"Quét rác tro bụi đại, các mỹ nữ về trước phòng nghỉ ngơi, ta quét xong sẽ tới."

Nghiêm định dùng sức gật gật đầu:"Ân, cái kia vất vả Lý tổng tài , ta đi phao Bích Loa Xuân các loại Lý tổng tài."

Ta muốn nói tiếng cảm ơn, nghiêm định đã hưởng Thu gia tử muội khiến nháy mắt, ba người cùng một chỗ hưởng trong biệt thự đi. Không có phong, nhưng ta nhìn thấy các nàng yếu điệu bóng lưng đang run động, nhiều lần Thu Vũ tinh tựa hồ muốn té ngã bộ dạng. Trong mơ hồ, ta đã nghe được "Kẻ đàn","Đồ đàn" Các loại từ ngữ, cũng không rõ ràng bọn hắn đang nói ai.

Biệt thự không nhỏ, nhưng chỉ quét bậc thang cũng không cần tốn bao nhiêu khí lực, bất quá quét xong bậc thang lại không tốt ý tứ không quét rào chắn, quét xong rào chắn lại không tốt ý tứ không quét mặt cỏ. Lúc này mặt trời rực rỡ cao chiếu, chờ ta quét xong mặt cỏ lúc đã là thối đổ mồ hôi đầm đìa, trong nội tâm của ta kêu khổ, liếc trộm tại bên bể bơi nghỉ ngơi ba mỹ nữ liếc, các nàng đang cười đến tiền phủ hậu ngưỡng.

Ta hậm hực mà đi qua lấy nước uống. Gặp ta chật vật không chịu nổi, ba mỹ nữ rất băn khoăn, vì vậy ta tại nhiệt tình mời đến hạ hưởng thụ lấy nhẹ nhàng khoan khoái nước trái cây, lạnh buốt dưa hấu còn có phiêu hương Bích Loa Xuân, mà ngay cả lạnh lùng như băng thu Yên Văn cũng mục mang nhu tình. Trong nội tâm của ta một phen đặc ý, những này sống an nhàn sung sướng nữ nhân đã cho ta là đại ngọc sao?

Kỳ thật các nàng mới được là đại ngọc, ta chỉ là giả ngu mà thôi. Lấy nữ nhân niềm vui đệ nhất bí quyết tựu là chịu khổ bị liên lụy thụ ủy khuất.

"Thực không có ý tứ. Lý tổng tài, người có mệt hay không?"

Nghiêm định lần lượt bên cạnh ta tọa hạ : ngồi xuống, cánh tay ngọc khẽ nâng, trong tay một đầu trắng thuần khăn mặt lau sạch nhè nhẹ ta trên trán mồ hôi, tựa như tình nhân quan tâm. Trong nội tâm của ta rất là hưởng thụ, ngoài miệng liên tục khách khí:"Không phiền lụy, không phiền lụy."

"Không bằng đem triều áo thoát khỏi, ta giúp người rửa được không?"

Nghiêm dịch nói xong, rõ ràng thò tay giải ta áo sơmi nút thắt.

Ta tuy nhiên phong lưu, nhưng loại này tràng diện hay là đệ nhất dụng phải. Trong lúc bối rối, ta phát hiện Thu gia tử muội sắc mặt rất khó coi, đặc biệt là Thu Vũ tinh, hai mắt giống như muốn phun ra lửa. Nàng đột nhiên từ trên ghế nhảy lên, ngăn tại ta cùng nghiêm dịch tầm đó, kỳ dị mà trào phúng: "Tốt nhất đem quần cũng thoát khỏi a. Chúng ta nghiêm dịch tiểu thư rất lâu không có giặt rửa qua y phục của nam nhân, làm cho nàng qua đã ghiền cũng tốt."

Ta nghe xong, nghĩ thâm phiền toái đã đến. Thu Vũ tinh lời nói này đủ độc, tổn hại người tổn hại đến trong xương đi, coi như là bạn tốt, hảo tử muội cũng không thể nói như vậy. Nhưng tiếc Thu Vũ tinh lời nói chẳng những nói, hơn nữa tất cả mọi người nghe được rành mạch.

Nghiêm dịch mặt lập tức trưởng thành tương màu đỏ, nàng cũng không để ý và thu Yên Văn mặt mũi, bắt đầu mỉa mai môi phản kích: "Ta là rất lâu không có giúp nam nhân giặt quần áo, nhưng ta không ăn trộm không đoạt, muốn giặt rửa người nam nhân nào quần áo tìm người nam nhân nào. Không giống có ít người, cả muội phu đồ lót cũng trộm đến giặt rửa."

Vừa dứt lời, thu Yên Văn sắc mặt đại biến, đứng lên tụt đi. Thu Vũ tinh càng là sắc mặt tái nhợt, ác ngôn lời xấu xa lập tức mưa như trút nước mà ra, nghiêm dịch không cam lòng yếu thế, người tới ta đi, đối chọi gay gắt. Ta nghe được trợn mắt há hốc mồm, thật không nghĩ tới hai cái thoát nhìn uyển chuyển hàm xúc hiền thực nữ tử mắng lên thô tục đến một chút cũng không kém cỏi người đàn bà chanh chua chửi đồng.

Ta tranh thủ thời gian xách lên cái hộp nhỏ, theo thu Yên Văn phương hướng ly khai đuổi theo. To như vậy trong phòng, phải tìm được thu yên khuya còn thật không dễ dàng.

"Đem làm nàng hoành đao đoạt ái thời điểm, người đã quên sở hữu tất cả Lời Thề, nàng giờ lên tình yêu thẳng lợi cờ xí, người muốn ta lựa chọn tiếp tục yêu phương thức của người, quá ủy khuất, không khóc khóc, bởi vì ta đối với tình đối với yêu tất cả đều chưa từng cung thiếu nợ người....."

Một gian gỗ lim trang hoàng ngoài cửa phòng, ta nghe được một thủ triền miên ca khúc. Ca khúc danh tự ta không rõ ràng lắm, nhưng u oán giai điệu làm cho người thương cảm. Ta nhẹ nhàng gõ môn, không phải là vì an ủi ai, các nàng tử muội ở giữa cảm tình gút mắc liên quan gì ta, ta chỉ muốn cùng thu Yên Văn tâm sự Triệu Hồng Ngọc chuyện, cái này liên quan đến đến dưỡng tánh mạng.

Gõ cửa không có trả lời, trong phòng ca khúc một mực phát ra, ta nếm thử đẩy môn, vậy mà đẩy ra một đầu khe cửa, ưu thương giai điệu rõ ràng hơn tích. Xuyên thấu qua khe cửa, ta nhìn xem đến một cái đường cong ưu mỹ thân hình hoành ghé vào một trương trên mặt giường lớn, theo trên quần áo xem, cái này đường cong ưu mỹ thân hình thuộc về thu Yên Văn. Ta không có ý tứ quấy rầy nàng, tựu đứng tại cửa ra vào các loại, các loại cái này thủ triền miên ca khúc phát ra hoàn tất, ta mới đẩy cửa vào.

"Tìm được Triệu Hồng Ngọc ?"

Thu Yên Văn sâu kín hỏi, ta cảm thấy được kỳ quái, bởi vì thu Yên Văn đưa lưng về phía cửa ra vào, nàng như thế nào nhất định là ta mà không phải Thu Vũ tinh hoặc là nghiêm địch? Vì vậy ta hỏi lại:"Làm sao người biết là ta tiến đến?"

Thu Yên Văn thở dài ngữ khí tựa như eo của nàng đồng dạng nhuễn:"Người quá lo lắng, Vũ Tinh cùng nghiêm địch tiến phòng ta cũng không gõ cửa. Hừ, người càng ngày càng có tâm cơ ."

"Không có biện pháp, người muốn sinh tồn được, nhất định phải nhiều mấy cái tâm nhãn."

Ta phát ra cảm khái: "Triệu Hồng Ngọc cùng chu thư ký có lui tới, mà chu thư ký cùng nghiêm địch quan hệ không tệ, nghiêm địch lại cùng người quan hệ không cạn, cho nên....."

"Cho nên người tựu hoài nghi chúng ta làm âm mưu, gặp chúng ta không tìm người, người cũng lười được cùng chúng ta liên hệ. Vậy sao?"

Thu Yên Văn từ trên giường miễn cưỡng mà ngồi dậy, kiêu thung vô lực, ta thấy yêu tiếc.

"Ta thừa nhận, ta từng có những ý nghĩ này."

"Ta đây nói cho người biết, người sai rồi. Lão Hà sau khi chết, chẳng khác nào tan đàn xẻ nghé, nhưng đi theo lão Hà người hay là không ít. Vì an trí những người này, chúng ta hao hết sở hữu tất cả tích súc. Lần trước người cho hai trăm vạn xem như đưa than sưởi ấm trong ngày tuyết rơi, chúng ta cảm tạ người, cho nên ta không cần phải lừa người."

Thu Yên Văn kinh ngạc mà xem ta, ta theo nàng sáng ngời trong ánh mắt thấy được chân thành.

"Vậy tại sao các người đều không tìm ta? Cái này để cho ta cảm giác các người cũng không phải rất gấp lấy tìm được Triệu Hồng Ngọc."

"Chúng ta lúc ấy thật là sốt ruột. Thằng thẩn nói cho người biết, chúng ta tìm Triệu Hồng Ngọc có hai cái mục đích. Một cái tựu là lão Hà tại hải ngoại ngân hàng gọi ngân hàng, một cái khác là lấy đến tiền sau sẽ giết Triệu Hồng Ngọc."

Theo thu Yên Văn trong miệng nói ra sát nhân, thật sự là bất đắc dĩ vừa trợn kè, có lẽ kiêu thung càng có thể sát nhân.

"Giết người diệt khẩu?"

Ta một chút cũng không có nghi các nàng có sát nhân động cơ.

Thu Yên Văn cắn răng nghiến răng:"Không phải diệt khẩu, là báo thù. Lúc trước lão Hà cùng các người tại "Phần thưởng tâm nước m" lúc, tựa là Triệu Hồng Ngọc hướng ở bên trong Ban Kỷ Luật Thanh tra bí thư Chu Thành phố cáo mật, Chu Thành phố mới có thể chuẩn xác mà tìm được "Tâm nước m", làm cho hết thấy thất bại trong gang tấc. Cho nên lão Hà người nghĩ hết hết thấy biện pháp muốn tìm Triệu Hồng Ngọc báo thù."

Ta thở dài một hơi:"Nàng nếu không mật báo, ta đây chẳng phải là chết lênh bà lênh bênh ?"

"Chính trị không có cừu hận, người cùng Hà Quân Thiết sinh tử trao đổi là một chuyện khác, đó là vận mệnh, ta không trách người, nhưng phản bội nhưng lại đáng xấu hổ hành vi. Triệu Hồng Ngọc đã từng là lão Hà tâm phúc, cho nên lưng của nàng phản bội đối với lão Hà cấp dưới mà nói khó có thể dễ dàng tha thứ.

"Nửa tháng trước, Hà Phù trở về tìm được chúng ta, chúng ta mới biết được lão Hà kỳ thật cũng để phòng Triệu Hồng Ngọc. Hẳn bình thường chỉ là chơi đùa tiện nhân này mà thôi; Về phần hải ngoại ngân hàng tài khoản đã toàn bộ rơi vào Hà Phù trong tay, những này tài khoản ngân hàng Hà Phù đã nộp lên trên quốc gia. Đến tận đây, Triệu Hồng Ngọc trở nên không đáng một đồng, tăng thêm Hà Phù cảnh cáo chúng ta buông tha cho giết chết Triệu Hồng Ngọc ý niệm, cho nên chúng ta đối với Triệu Hồng Ngọc đã mất đi hứng thú, đây cũng là chúng ta vì cái gì không đi thúc nguyên nhân của người."

Ta thì thảo tự nói, thất vọng đến cực điểm:"Hà Phù trở về vì cái gì không tìm ta?"

Thu Yên Văn lạnh lùng mà chăm chăm vào ta hỏi:"Nàng tại sao phải tìm người? Phụ thân nàng gián tiếp chết ở trong tay người, nói không chừng

nàng hận người chết đi được."

Trong nội tâm của ta khẽ động, hỏi:"Vậy người hận ta sao?"

Thu Yên Văn sửng sốt cả buổi, cuối cùng nhất lắc đầu:"Ta không hận."

"Vì cái gì? Hà thư ký là chồng người, chẳng lẽ người không hận ta?"

Ta cười lạnh không thôi, thu Yên Văn nói không hận ta, có quỷ mới tin.

Thu Yên Văn rét lạnh ánh mắt biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi:"Lý Trung Hàn, người sai rồi, ta chẳng những không hận người, còn muốn cảm tạ người. Bởi vì Hà Quân Thiết chỉ là của ta mặt ngoài trượng phu, hăn và ta chưa từng có qua vợ chồng chi thực."

"Cái gì?"

Ta chấn động, tròn mắt cơ hồ rơi ra đến.

"Chỉ có tỷ tỷ của ta cùng Hà Quân Thiết mới có vợ chồng quan hệ."

Thu Yên Văn cười lạnh một tiếng, lại bạo mãnh liệt liệu. Ta trong lúc nhất thời khó có thể lý giải:"Ta, ta không hiểu, ta, ta có chút hồ đồ rồi."

Thu Yên Văn đột nhiên Ôn Nhu nói:"Cũng khó trách người không hiểu, rất nhiều người cũng đều không hiểu. Ta có thể nói cho người biết sở hữu tất cả bí mật, bởi vì người đáng giá chúng ta tín nhiệm."

Ta gật gật đầu:"Các người ưng thuận tín nhiệm ta."

Thu Yên Văn nở nụ cười, nụ cười của nàng làm cho ta như tắm gió xuân:"Tại pháp luật lên, ta xác thực ra sao đội quân thép cưới hỏi đảng hoàng thê tử. Mười lăm năm trước, thì ra là Hà Quân Thiết vợ cả lão bà qua đời ba năm sau, hăn hướng cha ta cầu hôn. Khi đó Hà Quân Thiết là chính đàn ngôi sao mới, rất nhiều nữ nhân đều sùng bái hăn, cái này trong đó

cũng kể cả ta. Cho nên cha mẹ chinh được ta sau khi đồng ý, đáp ứng Hà Quân Thiết cầu hôn. Kết hôn ngày đó đã đến rất nhiều người, rất náo nhiệt, uống rất nhiều rượu.

"Thế nhưng mà ngay tại hôn lễ vào lúc ban đêm, ta tận mắt nhìn thấy Hà Quân Thiết cùng Vũ Tinh có thông đồng, lúc ấy ta rất phẫn nộ, tự tuyên bố ngày hôm sau muốn ly hôn. Nhưng đã đến ngày hôm sau, cha mẹ của ta khổ khích lệ ta, vì Hà Quân Thiết tiền đồ, vì Thu gia danh dự, bọn hăn hi vọng ta không muốn ly hôn, càng không thể lộ ra việc xấu trong nhà. Người không biết, ba ba ta là văn học nghệ thuật liên hiệp hội lãnh đạo, là một cái cực sĩ diện phần tử trí thức. Nếu như việc xấu trong nhà bên ngoài dương, ba ba của ta nhất định sẽ đi chết."

Ta hơi có chút ngộ:"Vì vậy người tự lại để cho Vũ Tinh thay mặt đổi đào, thế thân người làm Hà phu nhân chi thực?"

Thu Yên Văn như tắm gió xuân dáng tươi cười biến mất, nàng ưu thương gật đầu:"Ân, cái này đỉnh đầu thay tự đỉnh mười lăm năm. Ta cũng không có thể kết hôn, cũng không thể ly hôn, còn muốn phòng ngừa Hà Quân Thiết đối với ta không hề lương ý đồ. May mắn, ta có nghiêm địch, nàng là bằng hữu ta, cũng là ta bảo tiêu."

Ta một tiếng thở dài:"Thật sự là nghe rợn cả người !" trách không được Hà thư ký khắp nơi liệp diễm người lại chẳng quan tâm, trách không được Hà thư ký sau khi chết người một điểm tiêu tụy chi sắc đều không có !" trái lại , Hà thư ký sau khi chết, người nhiều hấp dẫn . Nếu như ta đoán được không tệ, người nhất định giống như thích gánh nặng cảm giác đúng không?"

"Người thật thông minh, phán đoán được không tệ. Người khác đều hâm mộ ta là đại nhân vật phu nhân, nhưng của ta đau khổ lại có bao nhiêu người biết rõ? Ta nhiều lần muốn đi chết."

Thu Yên Văn sắc mặt âm tình bất định, hiển nhiên nội tâm tràn ngập mâu thuẫn.

Ta ôn nhu an ủi: "Đừng như vậy, người như hoa giống như xinh đẹp, khả ngàn vạn đừng nghĩ không ra. Đã cùng Hà thư ký vợ chồng sinh hoạt danh nghĩa, người ưng thuận tìm nam nhân khác, làm gì sống uống mười lăm năm mỹ hảo quang âm à?"

"Hừ, Hà Quân Thiết quyền nghiêng nhất thời, hơn nữa ngang ngược Bá Đạo, ta đã phủ lên Hà phu nhân danh hào, thiên hạ nam nhân lại có ai dám đụng ta? Có lẽ ta là trên cái thế giới này một vị duy nhất 35 tuổi lão xử nữ."

Thu Yên Văn nói xong, trên mặt một mảnh xấu hổ và giận dữ.

Ta nội tâm lập tức phiên giang đảo hải, trừ khiếp sợ ngoài còn cảm thấy một ít bi ai, trước mắt cái này như hoa như ngọc thiếu phụ rõ ràng còn là một xử nữ, quả thực không thể tưởng tượng. Bất quá, như thế khó có thể mở miệng chuyện, thu Yên Văn tại sao phải nói cho ta biết? Chẳng lẽ nàng hi vọng ta giúp nàng làm một cái nguyên vẹn nữ nhân?

Ta áp lực nhộn nhạo xuân tâm, như hoa si đồng dạng dương dương đắc ý: "Trách không được người đi đường hay là nội chữ bát (ㄨ)."

Thu Yên Văn mờ mịt hỏi: "Nữ nhân đi đường nội chữ bát (ㄨ) tựu là xử nữ?"

Ta âm thầm cuồng tiếu, đối phó những này cảm xúc chỉ số thông minh sâu sắc cao hơn giống như chỉ số thông minh nữ nhân, ta cuối cùng là đã tính trước: "Hoa Hạ nữ nhân đi đường nội chữ bát (ㄨ), thị xử nữ tỷ lệ có chín thành. Điểm ấy cùng Nhật Bản nữ nhân bất đồng, các nàng từ nhỏ ở trên mặt đất quỳ thẳng, rất dễ dàng trưởng thành o hình chân, vô luận là xử nữ cùng không phải là xử nữ đi đường đều là nội chữ bát (ㄨ). Nhưng Hoa Hạ nữ nhân không có ở trên mặt đất quỳ thẳng đích thói quen, dưới bình

thường tình huống đi đường nội chữ bát (ㄨ), hai chân lại ép chặt nữ nhân trên cơ bản đều là xử nữ."

Thu Yên Văn lạnh lùng hỏi:"Người có phải hay không chuyên môn nghiên cứu nữ nhân?"

Ta linh cơ khẽ động, vội vàng đem mang đến cái hộp mở ra, theo trong hộp xuất ra một đôi tinh xảo giày cao gót, khiêm tốn nói:"Ta chỉ là nghe người khác nói , cũng không biết là đúng hay sai. Vừa mới tốt, ta hôm nay cố ý mua một đôi giày bồi cho người, người mặc lên đi vài bước cho ta xem một chút."

Thu Yên Văn lớn tiếng giận dữ mắng mỏ:"Ta phải hay là không xử nữ cùng người không quan hệ, cũng không cần xuyên thẳng giày cho người kiểm nghiệm."

Ta vì chính mình mạo muội cảm thấy hối hận tiếc, đối với thu Yên Văn loại này quan trường nữ nhân chỉ có thể tán tỉnh, vô cùng lỗ mả chỉ biết làm cho nàng khinh bỉ ta. Tâm niệm cấp chuyển, ta kể chạy lên não:"Ân, nói rất đúng, vô luận người có phải hay không xử nữ đều cùng ta không có vấn đề gì. Lần trước tiết độ giày của người, ta cảm thấy được từ mình rất quá phận, hôm nay tới tự là bồi người một đôi giày. Giày có lẽ không hợp người ý, nhưng ta cho rằng chỉ có người cái này song xinh đẹp chân mới xứng xuyên:đeo cái này song xinh đẹp giày. Ai, ta phải ly khai lên ninh thành phố , cũng không biết lần này phân biệt còn có thể hay không gặp lại, cho nên cái này đôi giày coi như là ta tặng cho người kỷ niệm lễ vật. Trước kia đối với người có mạo phạm, ở chỗ này ta hướng người xin lỗi."

"Ly khai? Người..... Người phải ly khai lên ninh thành phố?"

Thu Yên Văn rất bộ đáng giật mình.

Ta âm thầm gật đầu:"Đúng vậy, tự mấy ngày nay."

Thu Yên Văn thất lạc chi tình tình lộ trong lời: "Coi như, chuyện đã qua ta không để trong lòng. Kỳ thật người người không tệ, Hà Quân Thiết sau khi chết, người khác đều trốn chúng ta rất xa, người lại trợ giúp chúng ta, chúng ta rất cảm tạ người, cũng tiếp nhận người xin lỗi. Ân, giày nhìn rất đẹp, ta thích."

Ta hưng phấn không thôi, tranh thủ thời gian rèn sắt khi còn nóng: "Ta..... Ta có thể giúp người xuyên thẳng sao?"

Thu Yên Văn khuôn mặt ửng đỏ: "Người có giúp nữ nhân đi giày tử hãm mê?"

Ta lớn tiếng thề: "Trên đầu ba thước có thần minh, ta Lý Trung Hàn thề, đây là ta lần thứ nhất giúp nữ nhân đi giày tử. Làm như một cái truyền thống nam nhân, khinh thường giúp nữ nhân đi giày tử, tựa là giúp nữ nhân xách giày tử cũng sẽ không đi làm."

"Ah, nói như vậy, người cho ta phá lệ?"

Thu Yên Văn sáng mắt lưu chuyển, mặt mày đưa tình.

"Đúng vậy, đúng vậy, ta nguyện ý vì người phá lệ."

Đây chính là ngàn năm khó gặp gỡ cơ hội tốt, ta nhanh chóng đi đến thu Yên Văn bên người, tại nàng còn không có kịp phản ứng thời điểm chân trái chân sau quỳ xuống, nhẹ nhàng nắm lên nàng chân trái. Thu Yên Văn cuống quýt đứng lên, dùng bàn tay trái mãnh liệt đẩy ta bả vai, dưới chân cũng hồ đập loạn đá, nhưng không có gì khí lực. Ta âm thầm buồn cười, vô lại tiềm chất lộ rõ: "Đừng nhúc nhích, đừng nhúc nhích, vịn tốt ta, đem chân khoác lên đầu gối của ta."

Thu Yên Văn lớn tiếng nộ giận: "Người, người trải qua ta đồng ý không?"

"Trời ạ, chân của người thật đẹp."

Ta đáp phi sở vấn, trước mắt Lăng Ba chân ngọc cùng không tỳ vết chân dài kết hợp được diệu đến hào đầu, tay của ta đã không rời từ nơi này chỉ trên chân ngọc dờ.

"Tự chính mình xuyên:đeo, người, người thả ta ra."

Thu Yên Văn do khẩn trương biến bối rối, ở đâu còn có quan phu nhân phong phạm.

Làm cho ta kinh hãi chính là, nàng hai chân phát run, cơ hồ không cách nào đứng thẳng, chỉ là một cái kính mà loạn uốn éo. Loại này biểu hiện ta giống như đã từng quen biết, nhớ tới ta sờ Tiểu Quân chân thời điểm, Tiểu Quân cũng là bộ dáng như vậy, đây tuyệt đối là chưa nhân sự dấu hiệu.

"Chân của người thực trợt, một điểm chân cọng lông đều không có, chỉ dùng trừ cọng lông cao trừ a?"

Ta đem thu Yên Văn bắt chân nhắc tới, lại để cho chân ngọc đập tại ta chi lên trên đùi phải, năm căn óng ánh sáng long lanh ngón chân dính sát nhanh đầu gối của ta. Một khắc này, thu Yên Văn cơ hồ dựa sát vào nhau lấy ta.

Thu Yên Văn lớn tiếng biện bạch:"Người nói vậy, ta rất ít dùng đồ trang điểm."

Ta cảm thán:"Chân của người thật trắng."

Thu Yên Văn dùng chân bước lên đầu gối của ta, nhỏ giọng nói:"Đó là thiên sinh lệ chất."

Ta thiếu một ít cười ra tiếng, cái mũi cũng kém một điểm áp vào vẻ đẹp của nàng chân:"Chân của người thật là thơm."

"Đó là điền Đình Hương."

Thu Yên Văn cặp đùi đẹp buộc được nhanh, cũng run đến lợi hại, càng thêm biểu hiện xuất xứ nữ tính chất đặc biệt.

Nghe nàng nói lên điền Đình Hương, ta cũng cũng có nghe qua, đó là Vân Nam sinh ra thực vật, vân, quý, sông từ xưa sinh sản nhiều mỹ nữ, hẳn là Thu gia tử muội đến từ Vân Nam?

Ta tâm thần kích động, tình dục như cuộn cuộn hồng thủy tràn lan lao nhanh, vừa lúc đó, ngoài phòng truyền đến Thu Vũ tinh sắc lạnh the thé chửi bậy:"Yên Văn, người ngàn vạn đừng để bên ngoài hảnh đở ngon đở ngọt đả động, người bây giờ tự là kéo đại tiện, hẳn cũng nói là hương . Tỷ tỷ người tự đã từng được hẳn lừa gạt qua, có vết xe đổ, người cần phải đặc biệt coi chừng."

Không hiểu thấu, nữ nhân được nam nhân lừa gạt đó là chuyện mất mặt, nàng Thu Vũ tinh lại hận không thể làm sâu sắc mọi người ấn tượng.

Thu Yên Văn mặt lúc đỏ lúc trắng, nàng trừng mắt Thu Vũ tinh giận dữ mắng mỏ:"Vũ Tinh, người chớ nói lung tung, ta chỉ là mặc thử giày mà thôi."

Ta kinh ngạc Thu Vũ tinh thô tục, càng kinh hỉ thu Yên Văn vì giải thích dứt khoát mặc cho ta lấy ở nàng chân ngọc. Tâm trạng của ta mừng thầm, ngón tay nhẹ nhàng gãi gãi nàng chân trái mắt cá chân. Thu Yên Văn lại là một hồi run rẩy, chân ngọc hung hăng mà bước lên bắp đùi của ta.

Thu Vũ tinh thấy thế, nổi giận dùng dùng mà chia vào người của ta cái mũi:"Hắn cũng gọi là ta mặc thử nội y, kết quả....."

Ngoài cửa đột nhiên một tiếng cười lạnh:"Đó là người câu dẫn người ta, kết quả người đem người ta thân thể cũng thử . Đúng không?"

Thu Vũ tinh phút chốc quay người, hỗn hển mà thét lên: "Nghiem địch, ta với ngươi thế bất lưỡng lập !""

"Ta phải sợ ờ, có bản lĩnh chúng ta đi ra bên ngoài luận bàn bổng chốc, đừng ở chỗ này nhao nhao."

Nghiem địch nếu là thu Yên Văn bảo tiêu, đương nhiên sẽ không sợ Thu Vũ tinh liêu lĩnh.

Ta buồn bực Thu Vũ tinh bệnh tâm thần, theo lý thuyết nàng không phải người đàn bà chanh chua kiêu nữ nhân, là nguyên nhân gì đâu này? chẳng lẽ là đổ ky? Nhớ tới nàng tại đại cửa sắt trước hỏi lễ vật, mà ta chỉ đem lễ vật đưa thu Yên Văn, Thu Vũ tinh lại có thể nào không tức giận? Hơn nữa nghiêm địch cái kia đầu lời nói ác độc, Thu Vũ tinh nổi giận đã ở hợp tình lý. Ta âm thầm buồn cười, đa lợi dụng bổng chốc Thu gia tử muội tính tình, ta có thể đục nước béo cò, hôn lại hôn thu Yên Văn dung mạo cũng là chuyện sớm hay muộn.

"Ta muốn ở chỗ này, ta lo lắng yên tiệc tối được người xấu tổn thương."

Nữ nhân ghen ghét sẽ phản nộ, phản nộ rồi sẽ mất đi lý trí, mất đi lý trí nữ nhân giống như đều rất vô lại.

Thu yên xem trẻ ta liếc, Ôn Nhu mà khuyên nhủ: "Vũ Tinh, ta đều không lo lắng, ngươi lo lắng cái gì?"

Thu Vũ tinh ngang ngược nói: "Ta chết cũng không đi ra ngoài, ta ngay ở chỗ này."

"Hai vị tiểu thư, xét thấy Vũ Tinh cảm xúc kích động, ta trước cáo từ, hôm nào lại đến."

Ta đào tẩu , phòng loạn thành một bày, muốn muốn cùng thu Yên Văn phát sinh chút gì đó đã là không có khả năng. Lúc này Thu Vũ tinh tựa như

là một lọ quật ngã trên mặt đất năm xưa lão dấm chua, thật không nghĩ tới làm dáng buồn bực tuyệt nàng hay là một cái lòng đổ kỵ rất mạnh nữ nhân.

Trốn đến giao lộ, ta một bên chiêu tắc xi một bên nhìn ra xa nhà của ta, do dự liên tục hay là quyết định về trước công ty.

Truyền thuyết cổ đại Đại Vũ trị thủy, gia có kiêu thê mà hết lòng vì việc chung. Hôm nay ta Lý Trung Hàn trong nhà cũng có kiêu ỏn ẻn Tiểu Hương Quân, chẳng lẽ cũng muốn hết lòng vì việc chung sao? ai, đem mình cùng Đại Vũ so sánh với, da mặt thật là dày . Kỳ thật ta đã vài ngày không có về nhà, dù là thường xuyên tưởng tượng Lý Hương Quân nhỏ quần ngắn ở bên trong lộ ra nhỏ bờ mông, ta đều cố nén dục hỏa chưa có về nhà.

Bởi vì ta sợ hãi chính mình nhịn không được đem dượng đã bị uy hiếp tin tức nói ra, này sẽ lại để cho người nhà lo lắng, nhất là Tiểu Quân, nàng hay là tiểu hài tử, ta không muốn nàng bởi vậy lo lắng hãi hùng.

"Tích....."

Điện thoại đột tiếng nổ, ta xem xét dây số, lại là trong nhà điện thoại. Chuyển được lắng nghe, quả nhiên là Tiểu Quân kiêu ỏn ẻn âm thanh:"Ca, người ở nơi nào? Buổi tối người về nhà ăn cơm sao?"

"Ta ở công ty gần đây. Trong khoảng thời gian này công ty bề bộn, buổi tối khả năng không trở về nhà , người cùng mẹ cùng một chỗ ăn."

Ta đương nhiên không thể nói cho Tiểu Quân ta cùng với nàng gần trong gang tấc. Nàng lúc này gọi điện thoại cho ta, có lẽ tựu là truyền thuyết tâm hữu linh tê.

"Ca, ta muốn người."

Tiểu Quân nói được rất nhỏ giọng, nhưng ta nghe rõ ràng. Xuyên thấu qua điện thoại, ta thật sâu cảm nhận được nàng cái kia phần tinh khiết yêu

cùng thẹn thùng, ta cơ hồ muốn gọi tắc xi quay đầu.

"Tiểu Quân, ca cũng nhớ người. Nói cho ca, người buổi sáng ăn cái gì? Mẹ có ở đây không?"

Ta đầy bụng Ôn Nhu đều trút xuống tại trong giọng nói.

"Mẹ sáng sớm liền đi ra ngoài. Ta chán ghét ăn mì tôm, đợi lát nữa đi ra ngoài mua bánh ngọt."

Cái mũi của ta đau xót được muốn chết:"Người nói cho mẹ buổi tối làm cơm của ta, ca khuya về nhà ăn cơm."

"Nha."

Tiểu Quân có đôi khi rất nghe lời, thật biết điều.

"Kia buổi tối gặp, bye bye."

Buổi tối vô luận như thế nào ta đều phải về nhà, về nhà cùng theo giúp ta Tiểu Hương Quân.

"Nha."

Ta khổ sở được tự muốn khóc, bởi vì ta nghe ra Tiểu Quân lưu luyến. Coi như, hay là ta trước cúp điện thoại.

Thành thực nam nhân đều nói "Khó khăn nhất tiêu thụ mỹ nhân ân", ta rốt cục cảm nhận được cái này "Ân" Chữ ý tứ, cái này "Ân" Tuyệt sẽ không là "Ân tình", mà là tình yêu. Nếu như hơn nữa mười tám năm thân tình, cái này cái mỹ nhân ân thì càng khó tiêu .

"Vĩnh Nhân, buổi chiều chúng ta còn muốn đối mặt cái gì?"

Trở lại công ty, thể xác và tinh thần mỗi một ta tê liệt ngã xuống tại văn phòng cái kia trường màu đen đại trên ghế sa lon. Cái này trường ghế sofa mới thay đổi thay thế không đến ba tháng, bên trên da hương đều không có biến mất, ta thực không muốn lại để cho mới đích tổng giám đốc ôm nữ nhân ở bên trên lăn qua lăn lại.

Đáng sợ hơn chính là, trừ phi ta đem trong công ty sở hữu tất cả ta chiếu cố qua nữ nhân toàn bộ mang đi, nếu không có trời mới biết mới đích tổng giám đốc có thể hay không đối với Phàn Ước, Chương Ngôn Ngôn, Trang Mỹ Kỳ các nàng có không an phận chi muốn? Nghĩ tới đây, lòng ta như bị châm hung hăng đâm bổng chọc, tâm tình càng là bức bối không chịu nổi.

"Buổi chiều là thành phố phòng dịch cục tới kiểm tra, nói công ty của chúng ta phát hiện cái gì bệnh truyền nhiễm khuẩn, cần đại quy mô trừ độc. Ta đã thông tri công ty toàn thể công nhân buổi chiều nghỉ cả buổi, chỉ có mấy cái bộ môn trường phòng lưu lại."

Đối mặt công ty trước mắt tưng quẩn cảnh, Quách Vĩnh Nhân còn có thể có đầu không lộn xộn, trấn định ứng đối, không có chút nào rối loạn đầu traten tuyến, thật làm cho ta rất cảm thấy vui mừng. Nhưng trên mặt nàng hay là lộ ra một ít tiêu tụy, dù sao nàng chỉ là tổng quản không phải tổng giám đốc, to như vậy công ty tạm thời do nàng chủ trì đại cục, nàng khẳng định lực bất tòng tâm.

"Ta ý định sa thải tổng giám đốc chức vụ, bỏ qua kt cổ phiếu. Hai ngày này ta vốn định kiên trì bổng chọc, nhưng kiều bí thư đột nhiên đi trung ương trường đảng học tập, trong vòng nửa năm về không được, ta hiện tại một cây chẳng chống vững nhà. Nhân tử, chúng ta hay là làm tốt ly khai kt chuẩn bị đi."

"Ân, vô luận người làm ra quyết định gì, ta đều ủng hộ người. Trung Hàn, người đi đâu vậy ta cũng đi ở đâu."

TỶ PHU VINH DỰ

Tiểu Thủ Chương
www.dtv-ebook.com

Chương 79: Hôn rồi người khác lại hôn ta

Quách Vịnh Nhân kiên định ngữ khí có chút phu xướng phụ tùy hương vị, ta lo lắng tâm lập tức tràn ngập ôn hòa: "Cùng ta cùng một chỗ bày cái sạp hàng bán mì hoành thánh như thế nào?"

Quách Vịnh Nhân cười khanh khách, quay người theo một cái túi nhựa ở bên trong xuất ra một cái màu xanh lá bình nước nóng: "Bán mì hoành thánh cũng có thể thuận tiện giúp người luộc nấu thuốc."

Ta chăm chăm vào bình nước nóng đại buồn nôn khẩu. Không cần đoán, trong lúc này nhất định lại là Quách Vịnh Nhân tỉ mỉ luộc tốt thảo dược, ta thống khổ mà rên rỉ: "Đã đủ tâm phiền, có thể hay không không uống?"

"Người dì nói, nếu như người không uống, ta muốn lập tức gọi điện thoại cho nàng."

Quách Vịnh Nhân tựa hồ sớm đã biết trước ta sẽ kháng cự, nàng rất giáo hoạt mà chuyển ra dì.

Ta đại thổ nước đắng: "Không cần a? Mỗi ngày nay ta đều không có đụng nữ nhân."

"Người cho rằng là ăn cơm nha? Dược thứ này muốn đúng hạn ăn, quản người đụng không đụng nữ nhân. Hơn nữa là người dì đặc biệt dặn dò, ta cũng không có biện pháp."

"Ta đi trước kia liên phát sốt cao đều không uống thuốc, như thế nào hiện tại mỗi ngày cho ta rót thuốc đâu này? nhất định là Vệnh Nhân tử người xúi giục."

Ta trừng mắt Quách Vệnh Nhân.

"Ta cũng không xúi giục, là người đi quan tâm người. Thiệt là, sinh hoạt muốn điều trị, thân thể cũng muốn điều trị. Người muốn mà một ngày đụng mấy lần nữ nhân, muốn mà vài ngày đều không đụng, cái này dễ dàng Âm Dương mất cân đối, đối với thân thể không tốt."

"Phiền lòng sự tình nhiều như vậy, ở đâu còn có thể bận tâm những này. Đúng rồi, đi biết rõ công ty tình huống?"

Không có đem dưỡng thân hãm nguy cơ tin tức nói cho đi, chủ yếu hay là sợ nàng lo lắng. Trừ phi vạn bất đắc dĩ, ta sẽ không vận dụng đi này cái quân cờ.

Đi thường xuyên giáo dục ta, nam nhân ứng thuận có chỗ đảm đương, đừng sự tình gì đều trông cậy vào người khác hỗ trợ. Kỳ thật ly khai kt không có gì không dậy nổi, chỉ là lo lắng ta sau khi rời đi, nữ nhân của ta sẽ thụ khi dễ; Đem các nàng toàn bộ tiếp đi giống như lại không quá thực tế, cho nên ta vẫn muốn ở lại kt ở bên trong. kt cùng hắn nói là vua của ta quốc, còn không bằng nói là ta những cái...kia nuông chiều vườn địa đàng.

"Người đi là người nào, điểm ấy sự tình có thể có thể lừa gạt được nàng?"

Nói lên đi, Quách Vệnh Nhân trên mặt tràn ngập kính sợ.

"Nàng nói cái gì?"

Ta âm thầm buồn cười, đi sát khí mười phần, làm nàng nhi tử cũng có cảm giác an toàn.

"Cũng không nói cái gì, liền nói người trưởng thành, trong công ty chuyện nàng không tiện nhúng tay. Dì còn nói, tựa là trời sập xuống, người cũng muốn đúng hạn uống thuốc."

Trong nội tâm của ta phiền muộn, lại giả vờ làm một bộ lệ nóng doanh tròng bộ dạng:"Vĩnh Nhân tử người đối với ta thật sự là cẩn thận."

Quách Vĩnh Nhân lớn tiếng nhõng nhẽo cười:"Người là của ta dựa vào, ta đương nhiên muốn cẩn thận che chở."

"Cẩn thận che chở? Ta cũng không phải tiểu hài tử !" uy, nhân tử, người đây là muốn làm cái gì?"

Ta cảm thấy được kỳ quái mà nhìn xem Quách Vĩnh Nhân, nàng rất tự nhiên mà cười nâu đen chế ngự:đồng phục. Cũ kỹ đơn điệu áo ngoài ở bên trong nhưng lại một đoàn khêu gợi hỏa diễm, thiển màu đỏ đai đeo đem tuyết trắng tròn vai lặc ra hai đạo tươi đẹp vết đỏ, nặng trĩu nhũ thịt tại cực đại trong chén phủ túi quá chặt chẽ . Đầy đà cánh tay ngọc, đùi, vòng eo, ngoại trừ xinh xắn cái mũi, hết thấy đều là đầy đà.

Đây là thực nữ đầy đà mỹ, loại này mỹ có thể đem nam nhân thêm ăn chảy nước miếng.

Quách Vĩnh Nhân hai má Đào Hồng, hào quang nhộn nhạo, quần áo vừa tạt rơi, liền xoay người vênh lên mộng đem tròn vo bờ mộng ngồi vào trên đùi của ta, thân thể từ từ nghiêng về phía sau hơi tựa ở ta trong ngực. U vận chọc người, ta ôm đầy đà thân thể, vuốt ve trắng nõn hơi gồ lên bụng dưới, nghe nàng mất hồn lải nhải:"Nữ nhân vài ngày không đụng nam nhân, cũng dễ dàng Âm Dương mất cân đối."

"Chim hoàng oanh tử tử, Lý tổng tài công tác vất vả, ta đặc biệt mua được bánh ngọt an ủi, các người cũng có phần ờ."

Văn phòng cách âm hiệu quả không tốt khó coi, có lợi cũng có tệ. Đương nhiên, lợi nhiều hơn hại, bởi vì ta tổng có thể trước tiên nghe rõ ràng người tới thanh âm, biết rõ người đến là ai.

"Ăn thật ngon bộ dạng, cảm ơn Tiểu Quân, hì hì."

Chim hoàng oanh cười to cho ta cảnh báo, Quách Vịnh Nhân lập tức đình chỉ lay động, ta đột nhiên hỏi:"Nhân tử, khóa chặt cửa sao?"

Quách Vịnh Nhân thở hỗn hển thở gấp, nhỏ giọng kinh hô:"Không xong, quên. Người của công ty đều về nhà, ta nào biết Tiểu Quân muốn tới?"

Lời còn chưa dứt, Tiểu Quân đầu đưa tựa xuất hiện tại cửa ban công bên cạnh, tình cảnh bên trong nàng thu hết vào mắt.

Ta thăm than vận khí thực chênh lệch.

Ngoài ý muốn chính là, sự tình gì đều không có phát sinh. Quách Vịnh Nhân thông dong không sợ hãi mà theo trong mật huyết rút...ra đại nhục bổng của ta, thuận tay đem nàng chế ngự:đồng phục che ở ta lửa lò trên hạ thể. Tiểu Quân cũng không hỏi không náo, nàng bình tĩnh mà đóng cửa lại, bình tĩnh mà đi đến bàn công tác ghế da ngồi xuống, hai cái mắt to nháy mắt đều không nháy mắt mà nhìn xem Quách Vịnh Nhân mặc xong quần áo.

Ta tựa hồ nghe thấy được một ít điềm xấu, Tiểu Quân không có đổ kị nộ cũng không cười cho. Ta phát hiện nàng cầm bánh ngọt bàn tay nhỏ bé càng không ngừng diên run, trên mặt tái nhợt rõ ràng còn có đồ mồ hôi dấu vết, ta cuống quít xuyên thẳng quần.

"Bánh ngọt thơm quá, ta có hay không phần?"

Mặc lên váy dài, Quách Vĩnh Nhân giống như cười mà không phải cười mà nhìn xem Tiểu Quân.

"Đương nhiên là có á..., không phải có hai phần sao? các người một người một phần."

Tiểu Quân đột nhiên cười tủm tỉm mà nhìn xem Quách Vĩnh Nhân.

"Tiểu Quân, người không phải ở nhà học xào rau sao?"

Trong nội tâm của ta sợ hãi, tựa như một cái trộm tanh nam nhân được lão bà đụng vừa vụn.

Tiểu Quân lạnh lùng hừ một tiếng: "Ta chán ghét xào rau, bánh ngọt thật tốt, lại ăn ngon lại có dinh dưỡng."

Ta cười to: "Không tệ, không tệ, trước kia tỳ tử thường xuyên ăn Tiểu Quân mua bánh ngọt điểm tâm. Ách, cảm ơn Tiểu Quân an ủi, hay là Tiểu Quân đau ca ca."

Tiểu Quân có chút lười, miệng lại thèm, tham ăn có sẵn tỳ tử ăn có sẵn. Đọc sách thời điểm, cha mẹ thường xuyên không tại bên người, bánh ngọt có khi là được nàng một ngày ba bữa, ngẫu nhiên ta cũng dính một ít quang.

Tiểu Quân đột nhiên lớn tiếng nói: "Khả ta hiện tại ghét nhất ăn bánh ngọt."

Ta giật mình hỏi: "Vì cái gì?"

Tiểu Quân cầm trong tay bánh ngọt để qua trên mặt bàn, quơ quơ cái đầu nhỏ lớn tiếng nói: "Cũng bởi vì những này bánh ngọt, ta mới biết được người xấu có nhiều xấu."

"Người xấu?"

Trong nội tâm của ta âm thầm buồn cười, cho rằng Tiểu Quân tại ghen, cố ý nói ra những này vị chua lòng nói.

Tiểu Quân oán hận nói: "Đúng rồi, đồ mập mập hỏi ta thích ăn cái gì, ta nói bánh ngọt, hẳn tự mang ta đi mua bánh ngọt."

"Cái gì?"

Ta quá sợ hãi, từ trên ghế salon nhảy lên, Lê Thanh hỏi: "Đồ mập mập, đồ Đại Duy đi tìm người?"

"Trung Hàn, người bình tĩnh một chút, lại để cho Tiểu Quân từ từ nói."

Tuy nói tại khích lệ ta, nhưng Quách Vịnh Nhân cũng thiếu thốn đến cực điểm.

Gặp ta nổi trận lôi đình khí thế, Tiểu Quân vậy mà ngây ngốc mà xem ta, ấp a ấp úng nói không nên lời nói cái gì đến. Ta càng phát ra sốt ruột, lôi kéo Tiểu Quân tay hỏi: "Nói nha !" nói nha !"

Tiểu Quân đột nhiên nước nỡ nghẹn ngào: "Ca, người làm đau ta."

Ta sửng sờ, mới nhớ tới trảo Tiểu Quân tay quá dùng sức, trong nội tâm rùng mình, tranh thủ thời gian buông tay, ngữ khí hòa hoãn mà nói xin lỗi: "Thực xin lỗi, thực xin lỗi, Tiểu Quân người từ từ nói, người là ở ở đâu nhìn thấy đồ mập mập hay sao?"

Tiểu Quân quơ quơ cái đầu nhỏ, lại hướng ta nheo mắt, lộ ra giao hoạt thần sắc: "Người rất quan tâm ta ờ."

"Đây không phải nói nhảm ư, ca không quan tâm người còn có thể quan tâm ai?"

Ta vừa bực mình vừa buồn cười, gặp Tiểu Quân mái tóc như thác nước, ta đem ngón tay lọt vào mái tóc của nàng, lại để cho như tơ lụa mềm nhẵn

chảy qua đầu ngón tay của ta.

Tiểu Quân nhìn Quách Vịnh Nhân hai mắt, nổi giận nói: "Ta nhìn người quan tâm Vịnh Nhân tỷ tỷ nhiều một chút."

Quách Vịnh Nhân mặt đỏ lên, cuống quýt ngồi xổm Tiểu Quân bên chân, ôn nhu nói: "Tiểu Quân, Vịnh Nhân tỷ tỷ hướng người thề, người biểu ca yêu nhất người tự là người. Tại người biểu ca trong suy nghĩ, trên thế giới không có một cái nào nữ nhân có thể với người so sánh với."

Ta cũng dám thề, Tiểu Quân tâm địa là trên thế giới nhất nhuyễn , Quách Vịnh Nhân như thế hạ thấp tư thái nhất định có thể thắng được nàng đồng tình. Quả nhiên Tiểu Quân bắt đầu ngượng ngùng, nàng nhỏ giọng mà khiêu nại: "Ta mới không tin, nếu như hãn thật sự yêu..... Yêu thích ta, vì cái gì năm ngày đều không trở về nhà, lại mỗi ngày cùng Vịnh Nhân tỷ tỷ người cùng một chỗ?"

Quách Vịnh Nhân kêu to oan uổng: "Tiểu Quân, người đã hiểu lầm ah !" ca ca người mấy ngày nay không có cùng Vịnh Nhân tỷ cùng một chỗ, công ty gặp được phiền toái rất lớn. Ca ca người vì không cho người lo lắng, hãn mới không dám về nhà, mà là ở tại trong công ty."

"Ca, có thật không vậy?"

Tiểu Quân bán tín bán nghi mà xem ta, ta chỉ tốt đi một chút gạt đầu.

Có lẽ cảm nhận được Tiểu Quân ghen ghét, Quách Vịnh Nhân buồn bã mà lôi kéo nàng bàn tay nhỏ bé: "Tiểu Quân, người ngàn vạn đừng sinh Vịnh Nhân tỷ tỷ khí. Vịnh Nhân tỷ tỷ mệnh khổ, sống hơn bốn mươi năm đều không có người quan tâm, chẳng đến người biểu ca xuất hiện, hãn quan tâm ta, chiều cố ta, nhưng là chỉ là như vậy mà thôi. Tại người biểu ca trong nội tâm, ta vô luận như thế nào cũng không thể cùng Tiểu Quân so. Ta chỉ hi vọng Tiểu Quân không muốn hận ta, đừng cho người biểu ca không để ý tới ta."

Nói xong nói xong, Quách Vịnh Nhàn đã lã chã rơi lệ.

"Ta tuyệt đối sẽ không lại để cho ca ca không để ý tới người, hẳn dám không để ý tới người, hẳn..... Hẳn tự là con rùa đen vương bát đần. Vịnh Nhàn tỷ tỷ người đừng khóc, người vừa khóc ta cũng muốn khóc, ô."

Tiểu Quân hốc mắt đỏ lên, rõ ràng cùng Quách Vịnh Nhàn nước mắt chảy xuống.

Ta âm thầm lấy làm kỳ, vốn không...nhất coi được Quách Vịnh Nhàn rõ ràng trước hết nhất được gia đình của ta tiếp nhận. Dì đối với Quách Vịnh Nhàn vốn là có hảo cảm, hiện tại cả Tiểu Quân cũng tiếp nạp nàng.

"Ca, đã nơi này có phiền toái, chúng ta dứt khoát về quê nhà tốt rồi."

Tiểu Quân hai mắt đầm lệ mông lung mà xem ta.

Ta thay Tiểu Quân xoa xoa khóe mắt nước mắt:"Tại đây không thể nói đi thì đi. Ca còn có rất nhiều chuyện phải xử lý, đợi xử lý xong sở hữu tất cả chuyện mới có thể đi, có thể nhỏ quân cùng với mẹ mẹ về nhà trước ờ."

"Không, ta cùng với ca cùng đi."

Tiểu Quân quyết nổi lên quật cường cái miệng nhỏ nhắn, nàng vô tư trung thành làm cho ta rất là trấn an, nhịn không được câu dẫn ra nàng trơn mềm cái cảm, tại nàng hồng hồng trên môi hôn một cái.

Tiểu Quân khuôn mặt ửng đỏ, liếc nhìn Quách Vịnh Nhàn, lớn tiếng hờn dỗi:"Ai nha, người làm gì nha?"

Quách Vịnh Nhàn hé miệng cười khẽ, nàng đứng lên hướng ta nháy mắt mấy cái, ý vị thâm trường nói:"Bề bộn một buổi sáng, toàn thân đều là đổ mồ hôi, ta muốn đi tắm rửa. Ân, ta sẽ giặt rửa thật lâu ờ."

Ta không tin Quách Vịnh Nhân sẽ giặt rửa thật lâu, bởi vì văn phòng phòng tắm tương đối so sánh đơn sơ, không có bồn tắm lớn, không có TV, cho nên ta biết rõ Quách Vịnh Nhân là nói dối, những lời nói dối chỉ có thể đã lừa gạt trì hoãn Tiểu Quân.

"Ca, tay của người lại sờ loạn."

Tiểu Quân không có ngăn cản tay của ta, ta rất dễ dàng tựa cầm chặt vú của nàng.

Nhắc lên nàng màu hồng phấn t lo lắng, ta hôn một chút đồng dạng phần hồng kiều nộn núm vú:"Năm ngày không có sờ Tiểu Quân, ca nhớ người muốn chết."

Tiểu Quân thuận thế đổ vào trong ngực của ta ồn ào:"Vượng, nếu không phải vừa rồi tận mắt nhìn thấy người cùng Vịnh Nhân tử tử thân mật, ta..... Ta lại bị người lừa."

"Ca sờ không tới Tiểu Quân cũng chỉ phải sờ Vịnh Nhân tử tử. Ồ, Tiểu Quân núm vú giống như rất trưởng ờ !" giống như tình huống này nhất định phải nam nhân sờ nửa giờ mới được, bằng không đối với thân thể không tốt."

"Thật vậy chăng, sẽ không lại gạt ta a?"

Tiểu Quân nhìn chăm chú lên cửa phòng tắm khải, đối với bàn tay to của ta, nàng làm ra vẻ làm dạng, muốn cự tuyệt lại ra vẻ mời chào. Vài ngày không có sờ, Tiểu Quân trên người thịt tựa hồ nhiều hơn một ít, sờ tới sờ lui đã có nhục cảm, càng sờ càng muốn sờ. Ta giở trò, càn kiệt vượt ve tinh túy, đem Tiểu Quân mò được toàn thân nóng lên, rầm rì.

Nàng híp nửa hai mắt, ỏn ẻn ỏn ẻn hỏi:"Ca, Vịnh Nhân tử tử tắm rửa thật muốn nửa giờ sao?"

Ta cơ hồ muốn bật cười, một mạch xoa xoa Tiểu Quân núm vú:"Người yên tâm, Vịnh Nhân tỷ tỷ tắm rửa ít nhất phải một giờ, sờ đã xong còn có thể làm sự tình khác."

Tiểu Quân trừng ta liếc, thấp giọng chửi bậy:"Người nói láo : đánh rắm, nếu như Vịnh Nhân tỷ tỷ sớm tắm rửa xong làm sao bây giờ? Hừ, thật là một cái đại đầu heo, người chẳng lẽ không sờ một bên sờ một bên làm chuyện này sao?"

Ta kinh hỉ nảy ra, trong nháy mắt tựa hiểu ra, thế hồ quán đỉnh. Nhìn xem trong khuỷu tay muốn nói còn xấu hổ Lý Hương Quân, ta kích động gật đầu:"Tiểu Quân một câu nhắc nhở người trong mộng."

Đây là ta lần thứ nhất không có cời Tiểu Quân áo, sẽ đem đại nhục bồng o0o cắm vào Tiểu Quân màn thầu trong huyết, tưới mới huyết thịt tại đại nhục bồng o0o co rúm hạ không ngừng xoay tròn. Quá chặt, ta có chấp choạng ngựa cảm giác, cho nên ta ngừng lại.

Tiểu Quân si ngốc mà xem ta, hiển nhiên nàng đối với ta đột nhiên dừng lại cảm thấy lẩn lộn, ta chỉ tốt thẳng thắn nói cho nàng biết là vì lỗ lồn thật chặt.

Tiểu Quân tựa hồ có đánh vỡ nồi đất hỏi đầy ngọn nguồn quyết tâm:"Ân..... Ca, người nói là nhanh một điểm tốt, hay là lỏng một điểm tốt?"

"Đương nhiên là nhanh một điểm tốt."

"Vậy tại sao người rất khó chịu bộ dạng?"

"Ách, đạo lý rất đơn giản. Người thoải mái thời điểm, thoát nhìn cũng là rất khó chịu."

"Con rùa đen vương bát đản mới khó chịu."

Ta chỉ nặng nề mới rút ra dứt vào, tiếp tục mạnh mẽ hữu lực địa chấn lấy, bộ dáng thoát nhìn còn phải mang theo thỏa mãn cùng hạnh phúc.

Bởi vì Tiểu Quân không thích ta lộ ra khó chịu biểu lộ, chỉ là chính cô ta lại vẻ mặt thống khổ. Ngang ngược như vậy, thật sự là 3000 mọi người không sánh bằng nàng.

"Hư."

Quách Vịnh Nhân đột nhiên tại ghế sofa sau hướng ta dựng thẳng lên ngón tay, đây là một cái đưa lưng về phía Tiểu Quân mặt hướng góc độ của ta, Tiểu Quân cho dù không có đắm chìm tại cực lớn trong khoái cảm cũng khó có thể phát giác Quách Vịnh Nhân đến. Ta kinh ngạc phát hiện Quách Vịnh Nhân trên người đều không mặc gì, nàng đẩy đà thân thể cùng Tiểu Quân nhỏ nhắn xinh xắn thân hình, nồng đậm lông lồn cùng ánh sáng bánh bao trắng tạo thành mãnh liệt đối lập.

"Ca."

Tiểu Quân ỏn ẻn ỏn ẻn thanh âm nương theo thân thể nàng rung rung truyền đến. Ta chỉ hoảng hốt hai giây, Tiểu Quân tự dùng nàng đặc biệt làm nũng hướng ta biểu đạt mãnh liệt bất mãn. Ta xấu hổ mà hướng Quách Vịnh Nhân cười cười, tiếp theo kiềm chế eo của ta bụng, mãnh liệt mà nhanh chóng dứt vào một mảnh kia trơn ướt non mềm chi địa. Thoạt nhìn ta giống như tại thỏa mãn Tiểu Quân, nhưng nội tâm nhưng lại hướng Quách Vịnh Nhân biểu hiện ra ta cường hãn lực lượng. Tại nàng nhìn soi mói, ta càng thêm cứng rắn tráng kiện đại nhục bổng oOo làm cho Tiểu Quân một lần lại một lần mà hừ ra tiêu hồn thực cốt kiều hi.

"Ca, ta thật là khó chịu, ta muốn đi tiểu."

Tiểu Quân lay động đến lợi hại, lỗ lồn cắn chặt đại nhục bổng của ta không buông khâu, ngẫu nhiên nhổ ra một đoạn một nửa, lại toàn bộ thôn nạp trở về. Dùng nàng non mềm cánh môi ma sát ta tháo dày cao túi nhẵn

da, ẩm ướt lộ nhiều trợt chất lỏng đem bụng của ta khiến cho rối tinh rối mù.

Ta thô lỗ mà dùng hai tay bóp xoa nắn rắn chắc cặp vú cao ngất, vắn niết nắn phần hồng núp vú, trong miệng còn hỏi: "Người không phải nói con rùa đen vương bát đản mới khó chịu?"

Tiểu Quân phát ra thống khổ rên rỉ: "Ô, con rùa đen tụt con rùa đen. Ai nha, tè ra quần, ca....."

Ta hồn phi phách tán, thụ...nhất không được Tiểu Quân một tiếng này như khóc như ngâm "Ca", vốn chắc chắn tinh quan lập tức thư giãn, chập choạng ngửa cảm giác chen chúc tới. Nhưng ngay tại nghìn cân treo sợi tóc thời điểm, ta cảm giác được hai luồng no đủ viên thịt mang theo Hỏa Nhất dạng độ ẩm dán chặt phía sau lưng của ta. Không cần đoán, Quách Vịnh Nhàn đã lặng lẽ đi vào đằng sau ta. Tay của nàng Ôn Nhu vuốt ve cơ thể của ta, dọc theo tay của ta bàng trợt hướng ngực ta lồng ngực, dọc theo lồng ngực trượt xuống của ta bụng tề, cuối cùng dừng lại tại nông đậm trên lông lồn nhẹ nhàng vuốt phẳng. Xanh nhạt ngón tay như lan hoa giống như tách ra, bao cầm chặt đại nhục bồng của ta gốc.

"Trung Hàn, đừng bắn ra đến, cho ta."

Quách Vịnh Nhàn mộng giống như đây này lấm bầm sử ta sôi trào nhiệt huyết làm lạnh xuống.

Đại nhục bồng oOo tuy nhiên như cũ cường ngạnh, nhưng đã không có xuất tinh xúc động. Ta khẩn trương mà nhìn chăm chú lên Tiểu Quân, phản ứng của nàng rất quan trọng yếu, may mắn trong cao triều Tiểu Quân chỉ là thẹn thùng mà dùng hai cái bàn tay nhỏ bé che lại mặt. Ta lúc này mới thở dài một hơi, quay đầu lại, Quách Vịnh Nhàn màu son cánh môi làm lòng người say, một đầu phần hồng tinh linh phiêu nhiên mà ra.

Ta ngênh đón tiếp lấy, ngậm lấy màu son cánh môi, nuốt phần hồng nhỏ tinh linh. Nhưng lúc này, ta vô ý thức mà rất động đem ngượng ngùng dẫu mặt Tiểu Quân nhiều tỉnh. Cùng Quách Vịnh Nhân hôn môi đồng thời, tai ta bên cạnh vậy mà truyền đến quen thuộc hừ hừ âm thanh: "Ân, hôn rồi miệng của ta, lại thân người khác miệng, thực không vệ sinh."

Ta không có bật cười, Quách Vịnh Nhân lại "PHỤT" Một tiếng bật cười. Nàng vũ mị mà nhìn xem then thùng Tiểu Quân, trong mắt tách ra khác thường sáng rọi, xanh nhạt hoa lan ngón tay ngọc thả ta ra đại nhục bổng oOo, lặng lẽ chạm đến bỗng chốc Tiểu Quân mép lồn.

Tiểu Quân như giật điện hướng lui về phía sau co lại, trong miệng nhỏ giọng ồn ào: "Làm gì nha? Làm gì nha?"

"Thật xinh đẹp. Tiểu Quân, người cái chỗ này thực đặc biệt, đặc biệt xinh đẹp, một ít cọng lông đều không có, vừa trắng vừa mềm. Tỷ tỷ rất thích, lại để cho tỷ tỷ sờ sờ được không nào?"

Quách Vịnh Nhân bàn tay nhỏ bé tại Tiểu Quân trơn bóng trên mặt âm hộ bồi hồi, thỉnh thoảng dùng óng ánh móng tay sờ sờ cánh môi dâm thủy. Dâm thủy giàn giụa, Quách Vịnh Nhân càng cạo càng nhiều, cuối cùng buông tha cho. Nàng đem dính đầy dâm thủy ngón tay dựng thẳng lên, đưa đến miệng ta bên cạnh. Dục diễm tăng vọt ta không chút do dự, mở ra miệng rộng ngậm lấy cái kia căn dính đầy Tiểu Quân dâm thủy ngón tay.

Quách Vịnh Nhân ăn ăn mà nhõng nhẽo cười, Tiểu Quân lại lớn tiếng hét lên: "Các người thực không vệ sinh, buồn nôn chết rồi !" hôm nào ta lau nước mũi cho các người ăn. Ủ, thả ta ra, ta muốn đi toilet."

Ta hung hăng mà hướng Tiểu Quân huyết mềm dâm vài chục cái, thẳng đem nàng hung hăng càn quấy khí diễm áp chế. Quách Vịnh Nhân lại thừa cơ càng không ngừng giúp Tiểu Quân chà lau tràn ra dâm thủy, khả càng lau càng nhiều. Rơi vào đường cùng, Quách Vịnh Nhân muốn đứng lên cầm

khẩn tay, ta đột nhiên linh cơ khê động, ôm Quách Vịnh Nhân cổ hạ thấp xuống theo như, lại để cho Quách Vịnh Nhân cảm thấy không hiểu thấu, khả trong nháy mắt, nàng tự mình bạch đến ý đồ của ta, cùng ta nhìn nhau hai mắt, ánh mắt của nàng lại hiện ra dị sắc.

Liếm liếm đỏ tươi bờ môi, Quách Vịnh Nhân cúi đầu xuống, quỳ gối ghé sô pha bên cạnh, nháy mắt một cái không nháy mắt mà xem ta đại nhục bổng o0o tại tuyết trắng màn thầu trong huyết ra ra vào vào. Lại chần chờ một chút, Quách Vịnh Nhân rốt cục lặng lẽ hôn lên Tiểu Quân huyết mềm khẩu, đầu lưỡi một chuyển, cũng thuận thế liếm mút bổng chốc đại nhục bổng o0o, tiếp theo ngậm lấy Tiểu Quân môi nhỏ Ôn Nhu mà mút vào.

"Cứu mạng ah, Vịnh Nhân tử tử, người làm cái gì vậy? Lý Trung Hàn, mau gọi Vịnh Nhân tử tử bỏ đi á..., ô."

Tiểu Quân hoa dung thất sắc, cái này trận chiến nàng bao lâu báỉ kiến? Chỉ sợ sẽ là tại trong mộng cũng không có mộng thấy qua.

Ta hì hì cười quái dị, thò tay nắm Tiểu Quân núm vú hung ác chà xát. Tiểu Quân tự nhiên được cái này mất cái khác, cao thấp không khống chế được, trong cái miệng nhỏ nhắn phát ra ỏn ẻn ỏn ẻn kêu la. Chỉ chốc lát, nàng tự mê ly mất hồn, mặc cho chúng ta xâm lược.

Quách Vịnh Nhân càng thè lưỡi ra liếm càng hưng phấn, đầu lưỡi cơ hồ đem Tiểu Quân huyết mềm cao thấp hơn...dậm liếm mút mười mấy lần. Ta rút sạch rút...ra đại nhục bổng o0o hương miệng của nàng khang lấp đầy, nàng nuốt cả quả táo, một ngụm sâu nuốt quy đầu đến cùng, Tiểu Quân mới có thể tạm thời thở dốc.

Nàng mở ra xinh đẹp mắt to, yên lặng nhìn chăm chú lên Quách Vịnh Nhân thâm hầu kĩ nghệ.

Tâm trạng của ta mừng thầm, cùng Quách Vịnh Nhân cùng một chỗ vì Tiểu Quân ra sức diễn xuất. To và dài nhục hành thẳng chọc mà vào, chiếm

cứ Quách Vịnh Nhân cố hòng. Quách Vịnh Nhân khép lại đôi môi, co rút lại đôi má cơ bắp, chăm chú mà kẹp lấy cả đầu cây thịt, một cố cường đại hấp lực bỗng nhiên tới.

Đại nhục bổng của ta vô tình mà hãm sâu trong đó, rậm rạp lông lồn cơ hồ hoàn toàn bao trùm Quách Vịnh Nhân mặt, nàng linh xảo đầu lưỡi hợp thời nhúc nhích, ma sát côn thịt mạch máu, ta đột nhiên cảm giác một hồi nhức mỗ, tranh thủ thời gian rút...ra đại nhục bổng o0o. Quách Vịnh Nhân lập tức ngồi ở Tiểu Quân bên người, mở ra đẩy đà hai chân. Ta đang tại Tiểu Quân mặt, đẩy ra Quách Vịnh Nhân rậm rạp rùng rậm, đem thô cứng rắn đại nhục bổng o0o cắm vào mật huyết.

Tiểu Quân tranh thủ thời gian quay đầu che mặt, trong miệng lầu bầu nói:"Thật không biết then thùng, thật không biết then thùng."

Ta ranh mãnh mà bắt lấy Tiểu Quân núm vú dùng sức xoa nắn, một bên rất đụng đến ta hạ thể, đại nhục bổng o0o cường lực mà trùng kích Quách Vịnh Nhân mật huyết. Cùng Tiểu Quân huyết mềm so sánh với, tuy nhiên Quách Vịnh Nhân mật huyết không có như vậy chặt khít, nhưng mật huyết của nàng có một cố hấp lực, mật huyết cuối cùng dâm thịt như hài nhi cái miệng nhỏ nhắn, bao giờ cũng đều tại mút vào đầu cặc của ta. Ta dâm vài chục cái tụt phát ra trầm thấp rên rỉ, Tiểu Quân đối với ta rên rỉ tựa hồ sinh ra hiếu kỳ, nàng nhin không được giang hai tay khe hở, vụng trộm mà dò xét hết thảy trước mắt.

Ta đã bị Quách Vịnh Nhân mật huyết hấp dẫn, cũng lười đúng lý sẽ Tiểu Quân, mà là ôm lấy Quách Vịnh Nhân đẩy đà dúi chuyên tâm đút vào. Đã Quách Vịnh Nhân hi vọng đạt được tinh dịch của ta, ta đây sẽ đem tích góp từng tí một vài ngày hàng tồn toàn bộ lưu cho nàng.

Chỉ là trong lúc đó, ta trong đầu hiển hiện thu Yên Văn bóng dáng, không biết vì sao, thu Yên Văn u oán để cho ta đau lòng, nàng tần cười làm

cho ta khó quên. Đương nhiên, chân ngọc của nàng làm cho ta dục hỏa đốt người, cái kia đôi giày tử một màn lại xuất hiện tại trước mắt ta.

Thu Yên Văn giữa hai chân một mảnh kia mơ hồ bóng đen sớm đã quanh quẩn trong đầu của ta, độc hại linh hồn của ta.

Tại Quách Vịnh Nhân từng đột mất hồn rên rỉ ở bên trong, ta hướng mật huyết của nàng khởi xương như gió bão mưa rào mà đút vào.

"Ồ, Trung Hàn, nhanh, nhanh rọi vào."

Quách Vịnh Nhân ôm hai cánh tay của ta, cực lực nâng lên thịt của nàng mộng, cơ hồ làm cho đại nhục bồng của ta hiện lên chín mươi độ hướng phía dưới thẳng đứng cắm vào.

"Thật muốn ta bắn sao?"

"Muốn, ta muốn."

"Vậy người cầu Tiểu Quân, ta vốn là muốn cho Tiểu Quân ."

"Ah, ah, chán ghét."

Quách Vịnh Nhân có chút mê mang, nàng lay động so với ta lợi hại hơn. Cho dù nàng không cầu Tiểu Quân, ta cũng sẽ đem tinh dịch bắn vào, ta sợ dĩ như vậy yêu cầu nàng, tựu là muốn cho Tiểu Quân cảm thấy ta càng yêu nàng. Tuy nhiên ủy khuất Quách Vịnh Nhân, nhưng vì Tiểu Quân phải nhân nhượng. Quả nhiên, bên người Tiểu Quân mặt đỏ tới mang tai mà hướng ta gào thét:"Vịnh Nhân tử tử, người bây giờ mới biết được Lý Trung Hàn có nhiều đáng giận sao? hửn chính là một cái đại thẳng khốn."

"Tiểu Quân, ta, ta van người."

"Ai nha, Vịnh Nhân tử tử không cần cầu ta, ta ca là trêu chọc người ."

Tiểu Quân là ngoài cuộc tình táo trong cuộc u mê, Quách Vịnh Nhân là trong nhà chưa tỏ ngoài ngõ đã tường. Chịu đựng ta vài lần trọng kích, nàng dĩ nhiên toàn thân run rẩy, ngửa đầu thu chân, nuốt hết nguyên vẹn căn đại nhục bồng o0o đồng thời, lại hung hăng mà kẹp chặt đại nhục bồng o0o. Ta lập tức hai mặt thụ kích, tứ diện Sở ca (bốn bề thọ địch), chỉ có thể hét lớn một tiếng tước vũ khí đầu hàng, chen chúc mà ra đội quân con em toàn bộ bao phủ tại thật sâu trong mật huyết.

"Úc, Tiểu Quân, lại để cho ca ca thân bồng chốc."

Mắt của ta bốc lên sao Kim, phủ phục tại Quách Vịnh Nhân đẩy đà trên nhục thể.

Tiểu Quân chửi ầm lên:"Người nói láo : đánh rắm !" hôn rồi người khác miệng, lại muốn hôn ta miệng, người đến cùng có biết hay không vệ sinh nha?"

Ta một tiếng quái gọi, như lão ma trảo con gà con tựa như đem Tiểu Quân chop tới, không có cho nàng phản ứng, từa ngậm lấy nàng Tiểu Hồng môi, đầu lưỡi một cuốn, chọn tiến vào Tiểu Quân khoang miệng, cùng thơm ngào ngạt đầu lưỡi trọng điệp cùng một chỗ. Tiểu Quân dốc sức liều mạng giãy dụa, dốc sức liều mạng đánh bờ vai của ta.

"Chim hoàng oanh, chim quỳên, đến đến, a di mua đào hương cư bánh ngọt, rất mới lạ : tươi sốt, các người nếm thử."

Ngoài cửa đột nhiên truyền đến thanh âm quen thuộc, lá gan của ta thiếu chút nữa bị sợ phá. Trùng mắt xụi lơ Quách Vịnh Nhân, ta khẩn trương hỏi thăm:"Đóng cửa sao?"

Quách Vịnh Nhân hữu khí vô lực mà chỉ chỉ Tiểu Quân nói:"Tiểu Quân cuối cùng một cái tiến đến."

Ta quay đầu nhìn lại, không kịp thở Tiểu Quân lại lắc đầu.

"Thơm quá ờ, cảm ơn a di. Ai ai ai, a di, a di, người không thể đi vào."

Ta nghe xong, toàn thân nổi da gà nhất thời. Một bên tranh thủ thời gian mặc quần áo, một bên chửi bới:"Ta chán ghét bánh ngọt."

Hôm nay toàn bộ nhờ Thượng Quan tử muội cơ trí dũng cảm.

Thượng Quan chim hoàng oanh trung thành làm cho ta cảm động, dù là đối mặt chính là ta dì, nàng cũng kiệt lực giữ gìn ta. Nàng cẩn thận từng li từng tí nói:"Tổng giám đốc nghỉ ngơi."

Dì không có xa hơn phòng làm việc của ta xông vào. Ta không muốn dì khó chịu nổi, đợi Tiểu Quân chạy vào toilet, ta hơi cả quần áo sẽ đem cửa mở ra. Thượng Quan chim hoàng oanh le lưỡi đi nhanh lên khai mở, dì tức giận trừng mắt nhìn ta liếc:"Xem ra người dạy dỗ có phương pháp, hai cái nha đầu rõ ràng ngăn đón ta."

Ta hướng lên quan tử muội nháy mắt mấy cái:"Chim hoàng oanh, chim quỳên, các người nghe cho kỹ. Về sau ta dì trong công ty thông hành không trở ngại, không cho phép vô lễ. Như có mạo phạm, khấu trừ nửa năm tiền lương."

"Nha."

Thượng Quan tử muội cùng kêu lên gật đầu, rất ủy khuất bộ dạng. Gặp ta vụng trộm cho các nàng dựng thẳng ngón tay cái, các nàng lại khinh khách hai tiếng, khẽ cười lên tiếng đến.

"Khấu trừ nửa năm tiền lương? Người ta ăn cái gì?"

Dì giật mình mà xem ta, ta cũng giật mình mà nhìn xem dì.

Đây là dì sao? mắt của ta bỏ ra sao?

Xoa nhẹ một dụi mắt, ta xác định chính mình không có hoa mắt. Dì đồ nhàn ảnh, kéo cuốn lông mi, lau nhàn nhặt son môi. Một kiện thâm trầm sắc áo lại là thấu thị trang, mặc dù chỉ là tay áo như ẩn như hiện, nhưng đã đủ kinh người, hơn nữa màu nâu đậm khóa đầu gối bó sát người váy dài đem nàng hoàn mỹ bờ hông ộp dán chặt, cái kia quả thực tựa là thời trang người mẫu phong phạm.

Ta tại trông mắt nhanh rơi ra trước khi đến, cực lực thường thức dì trang phục. Ta phát hiện cái này đầu theo ngực đến đầu gối bó sát người váy dài vậy mà không có khóa kéo, chẳng lẽ dì là đem váy từ trên đầu sáo tiến kích thước lưng áo hay sao?

Thật đẹp, đây là tiệp tối kiểu dáng quần áo váy. Loại này váy có chút khó chịu, dì ứng thuận tình huống váy dài thật chặt sẽ đem bờ hông ộp đường cong lộ rõ, ánh mắt của nam nhân sẽ tại đây chút ít bạo lộ trên đường cong lưu luyến. Cái này không giống một vị ít xuất hiện nữ nhân cách ăn mặc, loại này nhàn nhặt kiểu my cùng thành thực đan vào cùng một chỗ, lập tức phát sinh đặc biệt phản ứng hoá học, ta chỉ có thể ý hội mà không cách nào miêu tả loại này phản ứng hoá học.

Nếu như dì không phải mặt băng bó, trừng mắt nghiêm khắc ánh mắt, nàng hôm nay nhất định đạt được max điểm. Trên ghế sa lon khắp nơi rơi là tả bài xì phé làm cho dì giận tím mặt: "Trách không được chim hoàng oanh cái tiểu nha đầu này ngăn đón ta. Trung Hàn ah, công ty bây giờ là tình huống gì người ứng thuận so với ta rõ ràng hơn, người còn có tâm tư đánh bài?"

Ta không phản bác được. Tuy bị dì răn dạy, nhưng ta âm thầm may mắn, nhờ có Quách Vịnh Nhân phản ứng thần tốc, theo trong ngăn kéo lấy ra bài tú-lơ-khơ tán ném ở ghế sofa, hoàn toàn che dấu ta phong lưu dấu vết.

Gặp ta cúi đầu rũ xuống mục, dì ngữ điệu hòa hoãn rất nhiều. Quách Vịnh Nhân ở một bên, dì bao nhiêu bận tâm mặt mũi của ta, nàng lờ mờ

Quách Vịnh Nhân liếc, ngữ khí hơi trách cứ: "Nhỏ nhân, người cái này làm tử tử muốn nhìn nhiều lấy Trung Hàn, không cần có điểm thành tích tự quên hết tất cả. Đây là giờ làm việc, các người chơi nhân hiệu cũng muốn phân cái thời điểm nha !""

Quách Vịnh Nhân đỏ mặt mười ngón quần giao, xấu hổ gật đầu, kỳ thật nàng đã tuyên bố công ty công nhân buổi chiều nghỉ, lúc này thời điểm là ngày nghỉ, chơi đùa nhân hiệu không có gì. Chỉ là Quách Vịnh Nhân nhanh nhẹn linh hoạt, nàng tình nguyện thụ trách cũng không đi giải thích. Dĩ đương nhiên không biết những này, nàng gần đây đối với ta nghiêm khắc hà khắc, này sẽ đã cho ta giờ làm việc đánh bài, cho nên đại phát giận.

Lúc này Tiểu Quân rất hợp thời mà theo trong toilet thò ra cái cái đầu nhỏ: "Mẹ, người đã hiểu lầm ờ, là ta đông lật tây trở mình, tìm một bộ nhân hiệu quần quít lấy ca cùng với ta đùa. Ca không có chơi, chỉ có Vịnh Nhân tử tử chơi với ta mà thôi."

Quách Vịnh Nhân một bên thu thập bài xì phé, một bên gật đầu phụ họa. Ta lập tức Long tâm cực kỳ vui mừng, trong nội tâm đem "Tri kỷ nhỏ áo bông" Cục thịt này chập choạng cục cứng lần nữa đưa cho Tiểu Quân. Mắt thấy Tiểu Quân cùng Quách Vịnh Nhân phối hợp được rất có ăn ý, lời nói đối tròn được không chê vào đâu được, ta thiếu một ít tự bật cười.

TỶ PHU VINH DỰ

Tiểu Thủ Chương
www.dtv-ebook.com

Chương 80: Váy có bờ

Tiểu Quân đột nhiên xuất hiện, dì cảm thấy ngoài ý muốn, tựa hồ cảm thấy trách oan ta , chỉ là ngoài miệng lại không thuận theo không buông tha:"Hắn mặc kệ không hỏi cũng là không đúng. Hừ, người cái này Lý Hương Quân không ở trong nhà đợi, đã biết rõ cả ngày quần quít lấy ca của người, thực không hiểu chuyện."

Nói xong lời cuối cùng, dì đã hoàn toàn là một bộ oán trách, yêu thương ngữ khí, cùng đối với ta nghiêm khắc thái độ quả thực một trời một vực, ta rất đổ kỵ.

"Trong nhà lại không có người, mấy cái đồng học nói đến lại không có tới, ta ở nhà đều nhanh buồn chết ."

Tiểu Quân quyết lấy cái miệng nhỏ nhắn, một mạch chạy chậm, ôm tại dì bên người. Không biết có phải hay không là thủy triều mùa xuân không cỗi, nàng khuôn mặt nhỏ nhắn đỏ bừng , vài ước sừng mái tóc vừa vắn ngắn trở mắt của nàng mảnh vải.

Dì yêu thương mà đẩy ra Tiểu Quân trước mắt mái tóc, ôn nhu nói:"Ta nhìn người cũng đừng kêu đồng học đã đến. Qua mấy ngày ba ba của người sẽ trở lại, chúng ta cùng nhau về nhà. Ai, hay là trong nhà tốt, ở chỗ này thực không thói quen, nếu không phải chờ người cha, mẹ sớm không muốn ở lại."

"Ta còn không muốn trở về."

Tiểu Quân ỏn ẻn ỏn ẻn mà làm nũng, ta lại chấn động, vô tâm thưởng thức Tiểu Quân kiều thung vẻ, lo lắng hỏi: "Cha qua mấy ngày trở về, đây là thật đấy sao?"

"Đó là đương nhiên thật sự, buổi sáng ta mới vừa cùng ba của người nói chuyện điện thoại."

Dì nắm Tiểu Quân tay ngồi ở trên ghế sa lon, ta phát hiện Tiểu Quân cùng mẫu thân rất giống độ vượt qua dĩ vãng, mà ngay cả ánh mắt đều không sai biệt lắm.

"Không biết cha mang cái gì lễ vật trở về."

Tiểu Quân con mắt híp thành hai đạo loan nguyệt.

Ta thật sự là vừa mừng vừa sợ, tin tức này với ta mà nói tuyệt đối là một cái thiên đại tin tức tốt. Nếu như chuyện thật sự, cái kia đương nhất định bình yên vô sự. Đã đương không có việc gì, cái kia Triệu Hồng Ngọc theo như lời đều là lời nói dối, không có đem chuỗi rơi vào trong tay của nàng, ta tự nhiên cũng không có gì hay băn khoăn .

Muốn ta buông tha cho kt? Hắc hắc, ta âm thầm cười lạnh, kt là vua của ta quốc, nữ nhân của ta đều ở đây ở bên trong, ta há có thể tùy tiện buông tha cho? Thế nhưng mà, nếu như dì nói là giả dối đâu này? ta không dám suy nghĩ, trong khoảng thời gian này công ty gặp phải áp lực thật lớn đã làm cho ta gân mỗi mết kiệt lực. Dù vậy, ta cũng không thể ngồi mà đối đãi đánh chết, đã chính mình khó có thể thừa nhận từ bên ngoài đến áp lực, ta vì sao không tìm dì hỗ trợ?

Ta vẻ mặt đau khổ đi đến dì trước mặt thở dài: "Mẹ, ta cũng với các người trở về coi như."

"Trở về? Cái kia công ty ai chú ý?"

"Có nhìn hay không cũng không sao cả, hiện tại phiền toái lớn hơn."

"Nói nhanh lên."

Không khí tràn ngập tươi mát tề hương vị. Quách Vịnh Nhân làm việc cẩn thận, không khí tươi mát tề có thể che dấu một ít mùi vị khác thường, nhưng không cách nào che dấu ta nội tâm tâm thần bất định. Dượng an nguy, công ty tình trạng, đều bị ta nóng lòng.

Các loại Quách Vịnh Nhân năm Tiểu Quân ly khai, ta không thể chờ đợi được mà đem theo Triệu Hồng Ngọc chỗ đó biết rõ hết thủy hướng diễm bảo. Đương nhiên, cùng Triệu Hồng Ngọc phong lưu ta sẽ không đề một ít nửa hào.

Trong văn phòng cũng chỉ còn lại có ta cùng dì, dì đang toàn bộ tinh thần chuyên chú mà lắng nghe của ta trần thuật. Ta vốn tâm không bên cạnh ngao, nhưng ánh mắt lại ngoài ý muốn phát hiện dì trên váy chẳng biết lúc nào dính một mảnh bọt, chỗ kia vừa vặn ngay tại mông bên cạnh.

Ta thuận miệng nói cho dì, nàng quá sợ hãi, vội vàng hấp tấp đứng lên thét to:"Nhanh, cầm khăn lông ướt đến."

Ta âm thầm buồn cười, nữ nhân yêu mỹ chân dung không được may mắn nét bút hồng. Dì bôi sát váy lúc, ta chú ý tới nàng lại mặc vào màu đen tất chân, hắc được rất nhạt tất chân, rất xứng đôi nàng một thân y trang cùng màu đen giày cao gót.

Đây là ta lần thứ nhất gặp dì xuyên:đeo màu đen tất chân, trước kia nàng chỉ mặc chỉ một màu da, ta sợ hãi thán phục dì cực lớn biến hóa. Cái này thành phố lớn hoàn cảnh quả nhiên có thể đơn giản cải biến một người, không biết vì sao, ta đột nhiên cảm thấy một ít khô nóng.

"Trung Hàn, người giúp ta nhìn một cái có hay không địa phương khác dính vào bọt."

Dì trái chú ý phải nhìn qua, còn chuyển nửa cái thân đem màu mỡ bờ mông ộp nhăm ngay ta.

Nhìn xem cái này cung lên trắng rằm, ta có chút hoảng hốt, ấp a ấp úng cả buổi mới nói: "Đằng sau tốt..... Giống như cũng có..... Mẹ, người thực không cần thận."

"Thất thần làm gì? Nhanh giúp mẹ lau nha !""

Dì lớn tiếng mệnh lệnh, tiện tay đem khăn lông ướt ném cho ta. Ta tiếp nhận khăn lông ướt lúc, càng không ngừng đang hỏi mình rốt cuộc muốn làm gì. Ta không có đáp án, mà là tâm thần bất định mà đi về hướng cái kia hoàn mỹ mông tròn.

"Tại đây, nơi này có một ít."

Ta kiểm chế nội tâm cuồng táo, cẩn thận vì dì chà lau nàng mông.

Cách khăn mặt, ta run rẩy đầu ngón tay có thể cảm nhận được cái kia phiến rắn chắc mà giàu có co dãn đầy đặn, ta kìm lòng không được mà hướng bìa đặt đi ra bơ lau lại sát: "Ah, bên kia..... Bên kia cũng có."

"Tại sao có thể như vậy? Nhất định là tại bánh ngọt trong tiệm đựng phải . Chân khí người, vừa mua váy lập tức sẽ phá hủy."

"Ân, đoán chừng là váy quá tốt nhìn, có người cố ý đem bơ thu được đi."

"Nếu để cho ta bắt được người kia, ta nhất định phế đi hẳn. Ai ai ai, không muốn như vậy dùng sức, điểm nhẹ sát, một đầu váy vài ngàn khối ."

"Mẹ, ta đặt ở người gian phòng tiền ửng thuận đã xài hết rồi a? Đợi lát nữa ta lấy thêm một điểm cho người."

"Ân, đủ hiểu thuận á. chỉ là người lớn như vậy đem rất nhiều mà cho mẹ dùng tiền, mẹ hiện tại cũng bắt đầu biến chất , nhiều năm gian khổ mộc mạc đều bị giai cấp tư sản đời sống vật chất cho ăn mòn mất. Hừ, đều do cái kia thối Tiểu Quân, một ngày giễu cợt ta là đồ nhà quê. Trung Hàn, người nói mẹ là đồ nhà quê sao?"

"Một chút cũng không đắt, mẹ càng ngày càng mốt , có thời gian người ưng thuận đi Sở Huệ nội y trong tiệm ngồi một chút, cùng người con gái nuôi Đường Y Lâm dạo chơi phố. Muốn mua cái gì thì mua cái đó, muốn xuyên:đeo cái gì sẽ mặc cái gì, ta nghĩ tới không được bao lâu, mẹ sẽ so hiện tại thời thượng gấp trăm lần."

"PHỤT."

Dì che miệng bật cười, nàng nhỏ giọng hỏi:"Trung Hàn, người nói mẹ cái này đầu váy xem được không?"

"Quá tốt nhìn, chỉ tiếc dính lên bờ."

"Như thế nào? Còn không có lau sạch sẽ sao?"

"TỰt..... Cũng sắp , cũng sắp ."

"Thiệt là, một chuyện nhỏ tình cũng làm không được, sao có thể làm một cái lãnh đạo mấy trăm người tổng giám đốc đầu này?"

"Ta đây không phải hướng mẹ thỉnh giáo sao?"

"Đừng suốt ngày đã biết rõ ba hoa. Nói cho người biết, người tìm nữ nhân nào phong lưu mẹ không xen vào, nhưng người ngàn vạn đừng trêu chọc Sở Huệ."

"Ta..... Ta cũng không trêu chọc nàng, nhưng ta muốn biết vì cái gì."

Trong nội tâm của ta nói thầm, đâu chỉ trêu chọc mặt đường mỹ nhân, hiện tại nàng ngay cả ta hài tử đều mang bầu. Ai, thực không biết nên xử lý như thế nào.

Dì nói: "Mẹ của nàng rất lợi hại."

Ta hơi kinh hãi, trên tay càng lau càng dùng sức: "Có mẹ lợi hại?"

"Khanh khách, cái kia khẳng định so mẹ của người kém một chút. Sát tốt rồi không vậy? như thế nào cảm giác người đang sờ..... Lề mà lề mề Không đúng....."

Dì bỗng nhiên quay người, hai cái mắt to thẳng tắp mà trừng mắt ta.

"Làm sao vậy?"

Ta làm bộ trấn định, nhưng dì đột nhiên quay người cùng ánh mắt lộ vẻ kỳ quái quả thực đem ta dọa cái bị giày vò.

Dì lông mày đứng đấy: "Không có gì. Nhỏ hàn, người cẩn thận một chút, chớ suy nghĩ lung tung, coi chừng ta lột da của người."

"Ta không có nghĩ ngợi lung tung ah !" mẹ để cho ta không trêu chọc ai, ta tự không trêu chọc ai."

Tim đập như cổ, nhưng ta vẫn đang có thể trấn định tự nhiên.

"Hừ."

Dì giận dữ mà lại trừng ta liếc, ta tranh thủ thời gian cầm khăn mặt chạy hướng toilet. Thối phòng nước lạnh gội lên đầu sau, ta khô nóng cảm xúc mới có thể bình phục. Nhìn qua rửa tay trong chậu cái kia giúp dì chà lau qua váy khăn lông trắng, ta âm thầm phát ra cảm thán, cảm thán trên cái thế giới này nhất rần chắc, xinh đẹp nhất bờ sông.

Theo toilet đi ra, ta trong lòng run sợ mà quan sát dì. Nàng ngồi ngay ngắn ở trên ghế sa lon, hơi hờn mặt nổi lên nhàn nhạt đỏ ửng. Ta tin tưởng nàng đã có chỗ phát giác, cho nên nàng phát ra cảnh cáo, bất quá đã không có đem chuyện xuyên phá, ta cũng giả bộ như hồ đồ. Ai bảo một mực một mực dì trong lúc đó quá độ đến xinh đẹp tuyệt luân mị lực nữ nhân này?

Hôm nay dì giờ tay nhắc chân đều có phi phàm hấp dẫn, loại này hấp dẫn cùng Tiểu Quân đối với ta hấp dẫn đồng dạng, khó có thể ngăn cản.

Dì tựa hồ đã ở quan sát ta, sắc mặt của nàng âm tình bất định, như có điều suy nghĩ mà trầm ngâm sau nửa ngày mới nhàn nhạt hỏi: "Người bây giờ có tính toán gì không?"

Ta do dự một chút, rốt cục cố lấy dũng khí: "Trước kia tại khoa học kỹ thuật công ty, ta buông tha cho qua. Nhưng lần này, ta không muốn buông tha cho."

"Lúc này mới như một nam nhân."

Dì hơi lộ tán dương ánh mắt, bất quá ngữ khí lập tức nghiêm nghị lại: "Người ưng thuận đem tâm tư dùng tại sự nghiệp lên, đừng suốt ngày chỉ biết là chăm chăm vào trong công ty cái kia bầy tiểu nữ hài. Mọi thứ muốn suy nghĩ nhiều khảo thí !" người nếu như cẩn thận ngẫm lại, đã biết rõ cái kia Triệu Hồng Ngọc lời nói có rất nhiều lỗ thủng. Nếu ba của người thực được cưỡng ép , bọn hắn làm gì vội vã như vậy không thể đợi mà bức người đi? Nói sau, dùng ba của người hiện tại thân phận cấp bậc, cho dù bị người cưỡng ép , đó cũng là một kiện ngoại giao đại sự."

"Ngay từ đầu ta cũng không tin, nhưng Triệu Hồng Ngọc biết rõ rất nhiều, kể cả cha lần này bí mật đi Kuala Lumpur/Cát Long pha. Cho nên, cho nên....."

"Cũng không thể đều tại người, cái này Triệu Hồng Ngọc xác thực biết rõ không ít, nàng lợi dụng nàng biết rõ một ít cơ mật."

Dì lông mày nhảy lên, cười lạnh nói:"Xem ra Hà Quân Thiết chuyện kia còn không có chấm dứt. Đã ba của người nhiệm vụ đều có thể tiết lộ, đã nói lên quốc an cao tăng có người âm thầm đến đỡ Triệu Hồng Ngọc. Hiện tại người muốn mà bắt ra sự tình bên ngoài, muốn mà ly khai công ty."

"Ta không muốn buông tha cho kt." Dì gật gật đầu:"Đây còn phải nói sao? cho dù người muốn thả vứt bỏ, mẹ cũng bất đồng ý."

Ta lo lắng mà xoa xoa đôi bàn tay:"Ta đây nên làm cái gì bây giờ? Công ty mỗi ngày đều nếu ứng nghiệm giao đủ loại phiền toái."

"Làm sao bây giờ? Đều khi dễ đến cùng lên đây, còn có thể làm sao?"

Dì mạnh mẽ vùng vằng chốc tay trái, khí thế bàng bạc mà đánh gãy ta mà nói....:"Người đã trưởng thành , cũng nên có sự nghiệp của người, ta xem kt tự không tệ. Người khác muốn cướp, tự xem có hay không cái này bốn sự. Hừ."

Oa, ta hai mắt tỏa ánh sáng, dì hào hùng làm cho ta sợ hãi thán phục cùng bội phục. Như vậy chảnh khẩu khí, cả nam nhân đều ít có với tới. Ta thật sâu bị cuốn hút, nhưng ta như cũ rất lo lắng:"Mẹ, ta cảm thấy được lần này cùng dĩ vãng bất đồng, đến tra công ty của chúng ta bộ môn liên quan đến quảng, quyền lực lớn."

"Ân."

Dì gật gật đầu:"Chúng ta không muốn khinh xuất, muốn giảng sách lược, trước biết rõ ràng công ty đến cùng có cái gì chi tiết. Nhiều như vậy thế lực đánh ta nhóm công ty đích nhân vật ý, nhất định có hấn nguyên nhân. Đợi lát nữa chúng ta đi gặp một người, tình huống như thế nào đều rõ ràng, công chuyện của công ty người tự giao cho Quách Vịnh Nhân."

"Mẹ giống như rất yên tâm Quách Vịnh Nhân."

Ta có chút ngoài ý muốn.

"Quách Vịnh Nhàn gia đình bối cảnh ta cẩn thận điều tra , rất trong sạch. Huống chi người cùng nàng quan hệ không tầm thường, người còn có thể không tín nhiệm người ta sao?"

Dì hung hăng trừng mắt nhìn ta liếc, ta ngượng ngùng cười cười xem như cam chịu hết thảy.

"Nhỏ nhàn vì người cả hôn đều cách , người sẽ đối người ta tốt một chút, cũng không biết người về sau như thế nào hướng Đái Tân Ni giao cho."

Dì tại thay ta lo lắng, ngực ta thành công trúc, lúc này tỏ vẻ Quách Vịnh Nhàn không tranh danh phân.

"Người nói lão : đánh rắm, mẹ là nữ nhân, tâm lý nữ nhân muốn cái gì ta so người tinh tường. Thiên hạ không có một cái nào không so đo danh phận nữ nhân, nhớ ngày đó....."

Dì đột nhiên đứng lên, đem ta lại càng hoảng sợ. Chỉ là dì muốn nói mà dừng làm cho ta buồn bực:"Làm sao vậy?"

"Coi như, chúng ta đi thôi."

Dì lắc đầu, quay người đi đến bên cửa sổ, si ngốc mà nhìn xem phương xa.

Ta không dám truy vấn dì quá khứ, có lẽ đó là một đoạn nghĩ lại mà kinh chuyện cũ. Như thân sinh chuyện của cha mẹ dấu vết đồng dạng, dì không muốn giảng, ta hỏi cũng vô dụng. Trước mắt ta hay là quan tâm chính mình như thế nào vượt qua cửa ải khó:"Mẹ, chúng ta muốn đi tìm ai?"

Dì cười thần bí:"Đi người đã biết rồi."

Ta lòng hiếu kỳ được câu dẫn ra, nhin không được truy vấn:"Người này rất có bản lĩnh?"

Dì cười đến càng sáng lạn, cả nếp nhăn nơi khoé mắt đều lặn lẽ lộ ra:"Người này chẳng những có bốn sự, còn rất dài được rất đẹp."

Ta thật bất ngờ:"Là cái nữ nhân?"

Dì lông mày gấp chộn, đối với ta lớn tiếng bảo nổi:"Như thế nào? Người xem thường nữ nhân?"

Ta quá sợ hãi, thầm mắng mình đầu óc nước vào, tranh thủ thời gian hướng dì nhận:"Không phải, không phải."

"Hừ !" nhìn thấy người kia, người nhất định phải cường điệu người là con trai ruột của ta, ta là người thân nường. Hiếu chưa?"

"Minh bạch?"

Ta ngạc nhiên, nghĩ nửa ngày cười khổ nói:"Không rõ."

Đây là một tòa điện hình phía nam tiểu viện, rất bình thường, có chút cụt, thậm chí có vạch trần rơi. Tại rời xa nội thành ba mươi kilômét ở bên trong bên ngoài tam thất năm cán bộ nghỉ ngơi chỗ ở bên trong, loại này cũ nát đình viện nhỏ chỗ nào cũng có.

Đứng tại đình viện nhỏ hành lang gấp khúc trước, ta chú ý tới hành lang gấp khúc hai bên khép lại lấy mấy sắp xếp bồ đào khung, bồ đào trên kệ những cái...kia lan tràn thanh thúy tươi tốt bồ đào hiệp không những được che nắng hóng mát, cũng cho đáng vẻ già nua nặng nề đình viện mang đến một chút sức sống.

Bồ đào đằng hạ, một cái tóc trắng xóa lão phu nhân yên tĩnh mà ngồi ở một cỗ chạy bằng điện xe lăn nhắm mắt dưỡng thần, nàng tựa hồ rất hưởng

thụ loại này tỉnh dậy.

Ta có chút thất vọng, dù sao phu nhân đã lão, tuy đẹp dung nhan cũng muốn khuất phục tại vô tình quang âm. Ta nhỏ giọng hỏi: "Mẹ, nàng tự là người tìm người?"

"Ân, nàng gọi tàn sát mộng lam, là Sở Huệ mẫu thân. Người bây giờ cường địch hoàn tú, muốn bảo trụ công ty, muốn nghĩ biện pháp mỗi người đánh bại. Ta cùng Tiểu Huệ mẫu thân quan hệ không tệ, nhìn xem có thể hay không trước tiên đem Tiểu Huệ kéo đến chúng ta bên này, ít nhất công ty La tổng sẽ đứng tại người bên này."

Nghe dì ngữ khí, nàng ứng thuận sớm đối với công ty gặp phải hết thảy có chỗ chú ý cũng có chỗ chuẩn bị, bằng không nàng sẽ không như vậy khí định thần nhàn.

Không đợi chúng ta đến gần, lão phu nhân trước mở hai mắt ra. Ánh mắt của nàng như nước, linh động mà đơn thuần, đây là một đôi thiếu nữ tài năng bị ánh mắt.

Làm cho ta kinh dị chính là lão phu nhân chứng kiến ta về sau, cái kia tiền thủy bàn con người rõ ràng trở nên rùng rợn bắt đầu, liền giống bị trộm đồ người phát hiện ăn trộm đồng dạng.

"Tại đây bồ đào là ngọt hay là đau xót hay sao?"

Dì nhìn ra xa bốn phía bồ đào đằng. Ta âm thầm buồn cười, dì có chức nghiệp bản năng, ngoài miệng hỏi bồ đào, ánh mắt lại lén lút dò xét đình viện bốn phía. Tiểu viện lầu hai một cái trong cửa sổ, có một vị y tá bộ dáng nữ nhân ở hướng chúng ta nhìn quanh.

"Chưa chết được."

Tàn sát mộng lam há miệng, nàng cái kia khăn khăn thanh âm ta thậm chí có cảm giác quen thuộc, đặc biệt trên người nàng cái kia lười biếng khi chất cùng Sở Huệ không có sai biệt. Lòng ta không khỏi kịch liệt nhảy bổng chốc, Sở Huệ uyển chuyển thân ảnh lại hiển hiện tại trước mắt ta.

Dì đi đến tàn sát mộng lam trước mặt, nhẹ nắm ở lão phu nhân tay, ôn nhu nói:"Tiểu Huệ rất xinh đẹp, ta cũng chưa chết được, không bằng đưa cho ta."

"Chúng ta đây lưỡng thay đổi?"

Tàn sát mộng lam tinh nghịch cười cười.

"Đổi cái gì?"

Dì hai mắt cả nháy.

Tàn sát mộng lam hướng ta nhìn nhìn nói:"Bắt người nhi tử để đổi Tiểu Huệ nha !" giá cả vừa phải, già trẻ không gạt."

Dì lớn tiếng nói:"Tốt, đổi tựu đổi. Hôm nay ta sẽ đem nhi tử lưu lại, về sau Tiểu Huệ tựu hô ta làm mẹ ."

Dì nghiêm trang bộ dạng. Ta âm thầm đại khen dì biết làm sinh ý, các loại Sở Huệ làm dì con gái, ta lại vụng trộm chạy đi, lại để cho dì bạch lợi nhuận một đứa con gái, ta cũng bạch lợi nhuận một cái sở mỹ nhân, đây là một mũi tên trúng hai con nhạn tuyệt hảo sinh ý !"

"Nói miệng không bằng chứng."

Tàn sát mộng lam trong mắt lòe ra chói mắt hào quang, nàng hung hăng mà bắt lấy dì tay, sợ dì đổi ý tựa như. Dì cũng nghiêm túc, sáng khoái mà đáp lại:"Viết biên nhận vì theo."

Tàn sát mộng lam khoát khoát tay,"PHỤT" Một tiếng, chăm chăm vào dì nói:"Đem làm ta già mà hồ đồ nha? Lập cái chữ theo có làm được cái gì? Đến lúc đó con của người vỗ vỗ bờ mộng rồi đi, ta một người tàn phế còn có thể ngăn đón hấn? Nói sau con của người không cam tâm tình nguyện nhận thức ta làm mẹ, ta lưu lại hấn cũng không có ý nghĩa."

"Cái kia Lam tỷ muốn như thế nào?"

Dì thuận theo mà nhìn xem lão phu nhân. Ta trợn mắt há hốc mồm, đây là ta đời này báỉ kiến dì nhất nhu thuận bộ dạng. Bạn đang đọc truyện được copy tại -Y

"Rất đơn giản nha !" cho người nhi tử đi ba khẩu chín báỉ chỉ lễ, sau đó bảo ta mẹ là được."

Lão phu nhân chậm rãi nói hết, hướng ta giao hoạt cười cười, bộ dáng kia quả nhiên cùng Sở Huệ có tám phần rất giống.

Bất quá, tàn sát mộng lam cũng quá không biết điều , đàn ông dưới đầu gối là vàng, ta há có thể đơn giản quỳ xuống?

Dì từ chối cho ý kiến, nàng cười mỉm mà đối với ta nháy mắt mấy cái:"Trung Hàn, lam a di tự là Tiểu Huệ mục mục, nàng vẫn muốn muốn con trai. Hiện tại người tự một thường lam a di tâm nguyện, cho nàng làm nhi tử như thế nào?"

"Lam a di tốt."

Trong nội tâm của ta khó chịu nổi đến cực điểm. Tuy nhiên cũng không phải rất nguyện ý, nhưng dì khiến một nháy mắt, ta tranh thủ thời gian chỉnh đốn phục dụng cụ, chuẩn bị quỳ xuống.

Lúc này, theo bờ đào khung bên ngoài đột nhiên bay vào một cái dáng người uyển chuyển mỹ nhân. Mỹ nhân thanh âm khàn khàn, trong tay còn

bưng lấy một rất bình thường sứ trắng chén nước:"Mẹ, người thực cam lòng cầm ta cùng người khác trao đổi nha?"

Ta tập trung nhìn vào, đây không phải của ta mặt đường mỹ nhân Sở Huệ sao? có lẽ là tại mẫu thân của nàng bên người nguyên nhân, Sở Huệ quần áo đặc biệt mộc mạc, không thi phấn trang điểm.

Đơn giản bảy phần quần cùng một kiện bó sát người t lo lắng, tràn ngập thời thượng màu sắc và hoa văn móng tay cũng tẩy trừ được sạch sẽ. Phán Phác Quy Chân nàng thiếu đi chức nghiệp vị, càng giống một cái sờ sờ động lòng người nhà bên tiểu tử tỷ.

Ngoài ý muốn chính là, tàn sát mộng lam nhìn thấy Sở Huệ nhưng lại mặt mũi tràn đầy vẻ giận dữ:"Đương nhiên cam lòng !" người tùy hứng quật cường, căn bản không có đem mịa nó lời nói nghe vào lỗ tai. Cái gì nam nhân không cùng, càng muốn cùng cái kia chỉ biết ăn uống chơi gái đánh bạc La Tất. Tức chết ta !" hiện tại có người nhận nuôi người, ta cao hứng còn không kịp đây này !" sao không nữa?"

"Mẹ, La Tất đối với ta rất tốt."

Sở Huệ đứng tại tàn sát mộng lam bên người, sâu kín mà hít thán.

"Tốt cái gì tốt? Hẳn lúc nào đến xem qua ta? Đối với ta cũng như này, đối với người còn có thể tốt đi nơi nào?"

Tàn sát mộng lam giận dữ.

"Đã đến người cũng chưa cho người ta sắc mặt tốt, hẳn đương nhiên không dám lại đến."

Sở Huệ quật cường mà cãi lại. Tuy nhiên kích động, lời nói điều hay là không nóng không lạnh, chậm rãi, giống như tại đọc diễn cảm một quyển

sách văn vẻ. Chỉ là cặp kia no đủ vù lên lên xuống xuống, tựa hồ tại thổ lộ nội tâm ủy khuất.

Ta khắc chế công tác chuẩn bị cả buổi ghen ghét cảm xúc đi về hướng trước, cung kính mà đứng tại tàn sát mộng lam trước mặt, hướng một bên Sở Huệ cười cười, thò tay ý bảo muốn tiếp nhận cái con kia sứ trắng chén nước. Sở Huệ sửng sốt một chút, vẫn là đem chén nước giao cho trong tay của ta, ta cung kính mà đem chén nước nâng đến tàn sát mộng lam trước mặt: "Lam a di ngài thỉnh uống trà."

"Ân, cảm ơn."

Tàn sát mộng lam lập tức đổi giận thành vui, nàng một tay chấp nhất chén nước, một tay bắt ta bàn tay cười hỏi: "Người gọi Lý Trung Hàn?"

"Đúng vậy."

Ta cung kính gật gật đầu.

"Người cùng Tiểu Huệ sớm nhận thức?"

"Ân."

Ta lại cung kính gật đầu.

"Vậy người vì cái gì không truy nàg?"

Tàn sát mộng lam hỏi cái này sao xấu hổ vấn đề như cũ đáng tươi cười khả đào.

"Ta..... Ta nhận thức Sở Huệ tỷ đã chậm một điểm, nàng đã có bạn trai."

Ta chỉ có thể trả lời như vậy.

Tàn sát mộng lam hai mắt lần nữa tỏa sáng:"Không muộn, không muộn, tựa là giả cho còn có thể ly hôn, huống chi Tiểu Huệ còn không có giả."

"Mẹ."

Sở Huệ giống như cười mà không phải cười, giống như nô không phải nô.

Ta quần bách đến cực điểm, tuy nhiên bình thường da mặt dày, nhưng tràng diện này lại khó có thể ngăn cản. Nhìn hướng đi, thấy nàng hé miệng cười trộm, của ta dũng khí cũng tăng lên một ít:"Lam a di, Sở Huệ tỷ cùng La Tất tình đầu ý hợp, ta cũng không dám làm ầu."

"Không dám? Hừ."

Tàn sát mộng lam sắc mặt đột biến, khẩu khí cũng trở nên lãnh đạm rất nhiều:"Trước đó lần thứ nhất ta nghe được Tiểu Huệ cùng La Tất cãi nhau lúc nhắc tới người danh tự. Ta tuy nhiên già rồi, thính lực còn không có lão; Chẳng những thính lực không có lão, mắt cũng không tốt, La Tất nhắc tới người tên của thế nhưng mà vừa giận lại ghen, mà người vừa rồi xem Tiểu Huệ ánh mắt, cũng không giống như xem giống như bằng hữu."

Tàn sát mộng lam thở hỗn hển thở gấp, trừng mắt ta hỏi:"Ta nói đúng sao?"

"Cái này....."

Ta đầu ông ông tiếng nổ, một điểm đầu mỗi đều không có. Ngẩng đầu nhìn xem đi cùng Sở Huệ, các nàng cũng ngu ngơ tại chỗ, không phải trông mắt mở sâu sắc , tựa là miệng há to .

"Mẹ, người..... Người nói bậy bạ gì đó nha?"

Sở Huệ phản ứng đầu tiên tới. Nàng một vểnh lên bờ mông, lờ ra bờ đào khung, trong nháy mắt tựa không thấy bóng dáng. Mà dì cũng tỉnh táo lại, nàng ho nhẹ một tiếng: "Lam tỷ, cái này không có bằng chứng lời nói cũng không thể nói lung tung."

"Vừa rồi suy đoán, ta nếu như chỉ có bảy phần nắm chắc lời nói, vậy bây giờ, ta tựa mười phần khẳng định, khẳng định con trai bảo bối của người cùng Tiểu Huệ tầm đó không hề thanh không sở quan hệ. Thật sự là ông trời có mắt nha !" người phương nguyệt mai hôm nay tự động đưa tới cửa, cũng tránh khỏi ta đi tìm người. Hừ, hôm nay chúng ta sẽ đem việc này cho nói rõ."

"Lam tỷ, không nói trước trong lúc này có hay không hiểu lầm, cho dù bọn hầy người trẻ tuổi nhất thời xúc động, làm không hiểu cấp bậc lễ nghĩa chuyện, đó cũng là lẫn nhau cam tâm tình nguyện. Nếu quả thật như vậy, vậy cũng..... Vậy cũng tốt để nói, từ từ nói."

Dì không biết là an ủi tàn sát mộng lam, hay là quở trách tàn sát mộng lam, nôn nóng gian cũng không quên nhớ đối với ta gào thét: "Người ngây ngốc lấy làm cái gì? Mau cùng lam a đi giải thích rõ ràng nha !"

"Ta, ta....."

Ta trưởng đỏ mặt, nói quanh co cả buổi cũng không biết giải thích như thế nào. Cái này một do dự, dì cũng đã minh bạch, nàng là bức nào nhạy cảm chi nhân, gặp ta ấp a ấp úng, đã xong nhưng tại ngực, chỉ là mặt ngoài bất động thanh sắc, vụng trộm hung hăng trừng ta liếc.

Ai, vốn là đến giải quyết vấn đề , không nghĩ tới vấn đề không có giải quyết, lại thêm mới phiền toái, chẳng lẽ đây đều là phong lưu gây họa?

"Trung Hàn, mẹ khát nước, người đi tìm uống. Thiệt là, người nơi này một điểm đạo đãi khách đều không có."

Dì nường mắt, đột nhiên tức giận mà xem trừng mắt tàn sát mộng lam. Ta biết rõ dì là cố ý chi khai mở ta, nàng cùng lam a di tìm đó nhất định có các nàng giải quyết vấn đề phương thức, có ta ở đây đương nhiên vương chân vương tay.

Ta ngăm biểu lộ nghiêm túc tàn sát mộng lam liếc, tranh thủ thời gian chạy đi. Trải qua bồ đào khung lập tức, ta tựa hồ nghe đến cái kia khàn khàn thanh âm: "Làm cái gì trò? Rõ ràng là nhi tử, hộ khẩu lên sao biến chất nhi? Hẳn kết hôn chưa?"

Ta điểm khả nghi bộc phát, vừa định dừng bước lại nghe lén dì cùng tàn sát mộng lam nói chuyện, khả cách đó không xa một đạo có chứa miệt thị lạnh lùng ánh mắt làm cho ta bỏ đi muốn nghe lén ý niệm.

Ta đi vào phòng, đón lạnh lùng ánh mắt đi đến. Thời gian dần qua, cái kia lạnh lùng ánh mắt trở nên Ôn Nhu bắt đầu, ta cảm giác được một ít thích ý, bởi vì ta tin tưởng vững chắc Sở Huệ yêu thích ta.

"Người nhất định phải kín miệng như bưng ờ !" muốn kiên định mà phủ nhận quan hệ của chúng ta."

Sở Huệ ánh mắt ôn nhu ở bên trong rõ ràng mang một ít ngại ngùng, như là mối tình đầu thiếu nữ. Đây không phải nàng cường hạng, lười biếng gợi cảm mới được là nàng chỉ mỗi hắc có hàm súc thú vị, nhưng này chủng then thùng như cũ làm cho ta tim đập, nàng dựa vào tại bên cửa sổ yếu đuối bộ dạng làm cho ta thương tiếc.

"Chúng ta có quan hệ gì?"

Ta giống như cười mà không phải cười.

Sở Huệ sững sờ, lập tức mặt hiện lên vẻ giận dữ: "Cái gì quan hệ cũng không có."

Ta cười to, còn có chút nhìn có chút hả hê: "Không còn kịp rồi, mẹ của người ánh mắt như điện, liệu sự như thần. Nói sau người mới vừa rồi không có giải thích, cả người xấu hổ, chỉ sợ liền một cái đồ dần đều có thể đoán ra quan hệ của chúng ta không giống bình thường."

Ta thở dài một hơi: "Mẹ của người cũng không phải đồ dần."

Sở Huệ rất giật mình mà xem ta: "Ta ở đâu xấu hổ? Ta không biết xấu hổ..... Ta....."

Ta cẩn thận dò xét Sở Huệ, nhờ rất gần, nghe thấy được trên người nàng mùi thơm khí tức: "Vậy người vì cái gì xấu hổ?"

Sở Huệ thò tay thử thử trán của mình: "Ta..... Ta xấu hổ sao? có lẽ là trời nóng nực."

Ta cười xấu xa: "Chột dạ đi à nha, da của người sao có thể nhìn ra xấu hổ? Rõ ràng là người cảm thấy mặt nóng lên."

"Ta..... Ta nói, thật sự trời nóng nực."

Sở Huệ lần này là thật sự đỏ mặt. Bởi vì ta khoảng cách nàng rất gần, nàng t lo lắng có chút đoán, ta nhìn thấy khuôn gợn rốn.

"Phòng ở mở ra điều hòa, người cảm thấy nhiệt vậy thì có khả năng là phát sốt. Đến, để cho ta sờ sờ xem."

Ta ân cần mà ôm mềm thân hình như thủy xà, như như mật đường da thịt trong tay ta tựa như một đoạn tơ lụa, bóng loáng có co dãn.

Ta không có sờ Sở Huệ cái trán, mà là trực tiếp bắt tay với vào nàng t lo lắng ở bên trong, đẩy ra hơi mỏng Bra-áo ngực, xoa nắn no đủ nhũ phong ㄟㄟ.

Sở Huệ biểu hiện ra mãnh liệt kháng cự, cái này tại ta trong dự liệu, nhưng kháng cự ở bên trong, nàng mất hồn đây này lăm bắm cũng tại ta ngoài ý liệu: "Lý Trung Hàn, người..... Tay của người sờ địa phương nào?"

Đều đúng lúc này , nàng nói chuyện như cũ không nhanh không chậm.

"Tiểu Huệ, ta muốn người."

Ta hút Sở Huệ mướt mà cái cảm, liếm láp nàng bóng loáng cổ, khiêu khích nàng giọt nước giống như vành tai, còn đem thân thể của ta dán chặt thân thể mềm mại của nàng, đè ép nàng trước ngực mặt khác một bên cao ngất nhũ phong ㄟㄟ.

Sở Huệ đây này lăm bắm càng ngày càng dồn dập: "Ta cảnh cáo người, đây là mẹ ta gia, lâu hai có y tá."

"Vậy thì đừng làm cho y tá phát hiện."

Ta lấy ra vô lại thủ đoạn. Đối phó thực nữ, vô lại tổng có thể thắng vì đánh bất ngờ.

"Lý Trung Hàn, ta một mực..... Vẫn đối với người có hảo cảm, nhưng người bây giờ đừng quá quá mức."

"Đã đối với ta có hảo cảm cũng đừng chống cự. Dem hảo cảm chuyển hóa làm ưa thích, đem ưa thích chuyển đổi vì yêu thích, đem yêu thích chuyển hóa làm cảm tình."

"Úc..... Người, người chính là dùng phương pháp như vậy đạt được Cát Linh Linh?"

Sở Huệ đánh cho một cái lạnh run, bởi vì ta đang chà xát ôm theo đầu vú nàng.

"Không sai biệt lắm, nhưng đối với ta và người Ôn Nhu rất nhiều."

Sở Huệ phản kháng không có như vậy kịch liệt , ta đương nhiên Ôn Nhu rất nhiều. Nhìn xem no đủ núm vú trong tay ta tùy ý vuốt vuốt, ta vui vẻ thoải mái.

Sở Huệ thân hình như thủy xà vẫn còn uốn éo, chỉ là khí lực đã lớn đại suy yếu, nàng một bên thở dốc một bên hỏi:"Biết rõ đồ Đại Duy vì cái gì như vậy hận người sao?"

Ta cười khổ, nguyên nhân sớm đã lòng dạ biết rõ, bất quá ta hay là giả ngu lắc đầu.

Sở Huệ khê căn môi:"Đó là bởi vì người câu dẫn vợ của hã. Người biết không? Cát Linh Linh cùng đồ Đại Duy đã không có sinh hoạt tình dục , người hại Cát Linh Linh."

Ta vốn là sưng sốt một chút, tiếp theo là áy náy, đến cuối cùng nhưng lại mừng rỡ:"Đây là thật đấy sao? May mắn, may mắn người không có bị thương tổn."

Sở Huệ trừng ta liếc:"Hừ, người đâu chỉ hại ta, người hại ta càng sâu."

Nói xong nói xong, nàng muốn nói mà dừng, con mắt híp lại lên. bởi vì ta tay vẫn về đến nàng mặt khác một đoàn núm vú, đầu vú nàng vừa mới đụng vào ngón tay của ta tựa đứng thẳng lên.

Ta xốc lên nàng t lo lắng, nghe say lòng người mùi thơm của cơ thể. Một hồi lung tung mút vào, ta mới lén lút hỏi:"Tổn thương Sở Huệ tỷ, ta thật xin lỗi, nói cho ta biết như thế nào đền bù tổn thất?"

"Úc, người tôn trọng ta, không đùa giỡn ta tựa..... Tựa là đền bù tổn thất."

Sở Huệ trong mắt nhu tình như nước, liên tục ý nghĩ - yêu thương nhìn một phát là thấy hết, ta động tình nói:"Đây không phải đùa giỡn, đây là yêu.

Sở Huệ tử, ta thật sự thích người, yêu người."

Tại tàn sát mạng lam tương trợ phía dưới, Lý Trung Hàn cuối cùng lại để cho kt thoát khỏi được chính phủ nhìn chăm chăm vào nguy cơ.

Thế nhưng mà theo nhau mà đến tin tức, lại làm cho hắn không biết nên nói là hạnh phúc hay là gánh nặng.

Nữ nhân bên cạnh lục tục ngo ngoe mang thai, nhưng lại không phải mỗi người đều nguyện ý ở lại Lý Trung Hàn bên người.

Nhất thời lòng hiếu kỳ quấy phá, lại để cho Lý Trung Hàn gặp được dì đã xấu hổ lại để cho mặt người hồng tâm nhảy bí mật, cũng minh bạch dì cùng dựng bằng mặt không bằng lòng nguyên nhân. Ngoại trừ lòng mang áy náy bên ngoài, trong nội tâm dâng lên cảm tình lại sẽ tạo thành cái dạng gì ảnh hưởng?

TỶ PHU VINH DỰ

Tiểu Thủ Chương
www.dtv-ebook.com

Chương 81: Lấy được cường viện

Sở Huệ thân thể mềm mại đột nhiên tốc tốc phát run:" lời giống vậy người cũng đúng Cát Linh Linh đã từng nói qua vô số lần đi à nha? Đã người yêu thích ta cùng Linh Linh, vậy người tự nhất định phải tin tưởng chúng ta không có hại người chi tâm . Nhưng ngày đó tại nội y của ta trong tiệm, người nghĩ rằng chúng ta cùng La Tất, đồ Đại Duy cùng một chỗ hãm hại người, ta rất thương tâm. Mặc kệ như thế nào, ta sẽ không dả thương hại trong bụng hài tử phụ thân."

" thật sự? Ha ha, thật tốt quá."

Ta cười to, đây là ta một mực hi vọng Sở Huệ nói cho ta biết đáp án. Sắp đem làm ba ba cảm giác hạnh phúc tại trong nháy mắt trải rộng toàn thân, ta hưng phấn được tốc tốc phát run.

" giả trang cái gì trang? La Tất đã nói với ta, hẳn đem ta mang thai chuyện nói cho người biết ."

Ta cười khổ:" không có trang, nhưng ta một mực không dám khẳng định, hiện tại người nói ra đến, ta đương nhiên tin . Kỳ thật chính là bởi vì người mang thai, ta mới toàn lực trợ giúp La Tất. Trong nội tâm của ta cảm giác cảm thấy thẹn với hắn, dù sao người là nữ nhân của hắn, ta làm như vậy không thể nghi ngờ là hoành đao đoạt ái."

Sở Huệ sâu kín mà thở dài:" trước kia mẹ của ta tuy nhiên kiệt lực phản đối ta cùng với La Tất kết giao, nhưng ta chuyển ra gia cùng La Tất ở cùng

một chỗ sau, mẹ của ta tựu không hề nói cái gì . Ta cùng La Tất cảm tình cũng coi như ổn định, vốn định ba năm sau kết hôn sinh tử.

" thế nhưng mà từ khi La Tất xào kỳ hạn giao hàng sau khi thất bại, hết thấy đều thay đổi. Trước nếu ứng nghiệm giao Chu Cửu Đồng, về sau vạn quốc hào lại tìm tới chúng ta, chúng ta gặp được trước nay chưa có khó khăn. Nhưng dù vậy, ta cũng không trở lại cầu mẹ của ta."

Ta cười hỏi:" vì cái gì? Ta nghe nói lam a di nhân mạch rất rộng."

Sở Huệ lại là thật dài thở dài một tiếng:" ta đã từng vì La Tất cùng ta mẹ từng có kịch liệt cãi lộn, nàng một mực không thích La Tất, hơn nữa ta vì cùng La Tất cùng một chỗ còn chuyển ra trong nhà. Những năm gần đây này ta ít trở về, còn kém điểm cùng ta mẹ đoạn tuyệt quan hệ."

" người rất tùy hứng."

Sở Huệ gật gật đầu, trong mắt hiện lên một ít kiên cường:" đúng vậy, ta xác thực tùy hứng, nhưng ta cũng không hối hận nhận thức La Tất, ly khai trong nhà, cũng không hối hận mang thai con của người. Ta lần này về nhà, tựu là muốn đem đứa bé này bình an sinh hạ đến."

Ta đột nhiên hỏi:" mẹ của người biết rõ người mang thai?"

" đã biết, nhưng mẹ của ta không biết hài tử là của người, nàng tưởng rằng La Tất . Cho dù nàng không thích La Tất, nhưng hài tử của ta đều đã có, nàng cũng không thể tránh được. Tăng thêm ta nhận lầm lúc thái độ rất tốt, mẹ của ta đối với La Tất thái độ đã có hòa hoãn, thế nhưng mà..... . Nhưng phải....."

" nhưng mà cái gì?"

Ta vội hỏi, trong nội tâm không hiểu khẩn trương.

" thế nhưng mà, ta đối với La Tất đã không có cảm giác . Rất kỳ quái, từ lần trước tại trong tửu điểm cùng người phát sinh sự kiện kia sau, ta cùng với La Tất tựa hồ tựa đi đến cuối cùng, chúng ta đã không hề tín nhiệm đối phương, luôn giúp nhau ngò vức vô căn cứ. Chúng ta đã không cách nào tiếp tục nữa, đây cũng là ta trở lại mẹ của ta bên người một nguyên nhân khác."

Ta thăm dò hỏi:" La Tất đã nói với ta hẳn một mực đều rất yêu người."

" ta biết rõ. Cho nên La Tất gặp mẹ của ta thái độ có chỗ chuyển biến, tựa hy vọng có thể lợi dụng ta của mẹ ta nhân mạch quan hệ sau đó liên hợp đồ Đại Duy đả bại người. Mẹ của ta tuy nhiên chưa bao giờ hỏi đến trên quan trường chuyện, cũng không cho phép ta lợi dụng quan hệ của nàng ở trong xã hội rêu rao, nhưng lần này mẹ của ta xem tại ta mang thai chia lên, đáp ứng âm thầm giúp La Tất một thanh. Nhưng nàng điều tra sau phát hiện người là phương a di nhi tử, nàng liền buông tha . Người đừng nhìn vừa rồi phương a di cùng ta mẹ thủy hỏa bất dung bộ dạng, kỳ thật các nàng quan hệ tốt giống như thân tỷ muội. Chuyện này đã không có hạ văn, La Tất đương nhiên rất thất vọng, tưởng rằng ta yêu mến người mà từ đó cản trở, mắng to ta dừng lại:một chiều sau chạy tới nước Mỹ ."

" nguyên lai có như vậy khúc chiết, trách không được hai ngày này không thấy được La Tất bóng dáng, hẳn nói người yêu mến ta có thật không vậy?"

Ta âm thầm nói lỏng một miệng lớn khí, trong nội tâm đối với dì càng là vô cùng cảm kích. Không có dì, ta đem kẻ vô tích sự.

" ta mới không thích người, người tìm yêu người Cát Linh Linh đi thôi."

Sở Huệ nhắm mắt lại, tay níu lấy cổ áo của ta, nàng rất hưởng thụ ta vuốt ve vú của nàng.

Trong nội tâm của ta đối với Sở Huệ có một loại kỳ lạ cảm giác, nữ nhân của ta cơ hồ mỗi người đều là da thịt như tuyết, duy chỉ có Sở Huệ mặt đường sắc da thịt không giống người thường, dùng vật dùng hiểm là quý để hình dung cũng không quá đáng. Y - www.

Tâm tình thả lỏng, hành vi của ta càng thêm lớn mật, nhẹ nhàng mà xoa Sở Huệ mê người rồn, ta ôn nhu hỏi:" người không thích ta, vì cái gì để cho ta sờ người thân thể?"

" người....."

Sở Huệ mở mắt ra, dùng giọng cảm khăn khăn thanh âm chậm rãi mắng:" Lý Trung Hàn, người biết không biết, người ti tiện a."

Ta cười to, tay vươn vào nàng bảy phần trong quần lót, trượt đến nhỏ bờ mông gãi gãi, lại bắt được một mảnh chất nhầy:" ẩm ướt thành cái dạng này, là đủ tiện ."

Sở Huệ nhỏ giọng rên rỉ:" trời nóng nực, đó là mồ hôi. Úc, người đừng xằng bậy."

Vốn tựa như nhược nàng lúc này càng đứng không vững, ta đem nàng đội lên bên cửa sổ. Cái này góc độ đã có thể xuyên qua bờ đào đẳng quan sát đến di cùng tàn sát mạng lam, cũng có thể giám thị lầu hai y tá, là một cái tuyệt hảo vị trí. Sở Huệ hé miệng cười khê, tựa hồ ngầm đồng ý động tác của ta, cho nên nàng không có ngăn cản ta giật xuống nàng bảy phần quần, ngạo ngễ ưỡn lên mông đẹp, lén lút lộ liễu đi ra.

" người hôm nay không ưng thuận mặc quần."

Ta đứng tại Sở Huệ sau lưng cười nàng, vừa thô vừa to nóng hổi đại nhục bổng o0o dọc theo khe mông trượt, dính trượt dâm thủy chỉ dẫn lấy ta đến một cái chặt khít căng. Bởi vì bảy phần quần không có hoàn toàn cởi, Sở Huệ hai chân không cách nào mở ra, đại nhục bổng của ta cơ hồ là ở

mông thịt cùng hai chân tam phương bao bọc hạ thẳng tiến. Căng ra mặt huyết lập tức, ta thiếu chút nữa tước vũ khí đầu hàng.

" ờ, người sống khá giả phân."

Sở Huệ ưỡm một tiếng, thân thể mềm mại nghiêng về phía trước, hai tay bắt lấy bệ cửa sổ. Trầm xuống chỉ trên làm cho ngạo nghễ ưỡn lên mông đẹp lại vênh lên cao vài phần, cực đại côn thịt có thể một cây thấy đáy.

" thích không? Muốn hay không nhanh một chút?"

Ta bắt đầu hưởng thụ được thành thịt âm đạo mút vào cảm giác. Chỉ có thời gian dần qua đút vào, loại cảm giác này mới rõ ràng, cho nên ta đút vào được rất chậm, thế cho nên những cái...kia không ngừng tuôn ra chất nhầy nhỏ giọt bảy phần trên quần.

" Ân, người điểm nhẹ. Để cho ta mẹ biết rõ, nàng sẽ giết ta."

Sở Huệ đương nhiên không biết đầy đủ chất mật thấm ướt nàng quần, nàng một bên lay động, một bên chậm rãi mà cảnh cáo ta.

Ta dò xét năm hai luồng huyền rủ xuống mỹ nữ, vài cái trùng trùng điệp điệp đút vào sau mới thâm tình nói:" Sở Huệ tử, I love you."

Sở Huệ run rẩy ở bên trong rên rỉ:" người cũng như vậy cùng Linh Linh nói đi !" ờ, thật to."

Ta hôn nàng bóng loáng lưng:" lời này ta chỉ đối với người nói."

" hoa ngôn xảo ngữ của người không lừa được ta, ta từ nhỏ nhận thức Cát Linh Linh, nàng thích gì dạng nam nhân ta nhất thanh nhị sở. Ta chỉ là không nghĩ tới cái này thâm phụ rõ ràng..... Lại còn nói ưa thích được người cường gian."

" ta cũng không cưỡng gian qua người khác, ta chỉ cưỡng gian qua Sở Huệ tử. Người yêu thích ta cưỡng gian người sao?"

Côn thịt dày đặc đút vào trình độ rất đáng sợ, cặp mông nghênh đón độ mạnh yếu cũng rất kinh người.

" ah ah ah, tùy người."

Sở Huệ có chút thần trí mơ hồ. Nàng lay động được có chút gấp, đã có chút ít cũ nát của sổ linh tại nàng lay động hạ cốt ketch mà loạn hưởng. Ta âm thầm lo lắng lo lắng bị lâu hai y tá nghe được, y tá chỗ đứng vị trí vừa vặn ngay tại đầu ta đỉnh đang phía trên.

" Sở Huệ tử, giúp ta hàm bỗng chốc, được không nào?"

Kỳ thật ta không muốn ly khai chặt khít mật huyết, ta chỉ là lo lắng cũ nát của sổ linh sẽ sụp đổ.

" không, người chờ một chút. Ta, ta là tốt rồi."

Sở Huệ đột nhiên dốc sức liều mạng mà lay động, rất kịch liệt. Ta phát hiện nàng đáy chậu chỗ đã đỏ lên, kiều diễm như máu, tựa như là chó cái động dục lúc bộ phận sinh dục sẽ đỏ lên đồng dạng. Ta lập tức minh bạch, kiềm chế cơ bụng, hai tay vịn nàng bờ mông ợ hai bên, mãnh liệt mà co rúm đại nhục bỗng oOo. Không đến 30 hạ, Sở Huệ tự phát ra một hồi trầm thấp gào thét, run rẩy ở bên trong thân thể mềm mại của nàng đành chỉ lay động.

Trọn vẹn ba phút sau, Sở Huệ mới lười biếng xoay người, lười biếng ánh mắt tại trên người của ta quấn vài vòng sau, nàng vậy mà chậm rãi quỳ xuống, tại ta bạo trưởng đại nhục bỗng oOo trước mở ra như anh đào cái miệng nhỏ nhắn, cẩn thận từng li từng tí mà đem cực đại quy đầu nuốt vào khoang miệng. Tại nàng khép lại cặp môi đỏ mọng lập tức, ta phát ra hùng

hậu thở dài. Chỉ cần là nam nhân, đều ưa thích nữ nhân loại này thâm tình tiếp nhận.

Nhưng này lúc ngoài ý muốn lại xuất hiện, một người mặc màu trắng trường áo khoác tiểu hộ sĩ đột nhiên xâm nhập tầm mắt của ta. Sở Huệ chỉ lo phun ra nuốt vào đại nhục bổng oOo, lại đưa lưng về phía tiểu hộ sĩ, cho nên nàng cũng không biết tiểu hộ sĩ đột nhiên xuất hiện. Càng làm ta ngoài ý muốn chính là, tiểu tử này y tá lo lắng mà chia chia cửa sổ. Ta quay đầu nhìn về phía ngoài cửa sổ, đột nhiên phát hiện dì phụ giúp tàn sát mộng lam xe lăn hướng trong phòng đi tới, ta nhỏ giọng kinh hô:" Sở Huệ tỷ, mẹ của người muốn vào đã đến."

Sở Huệ như thiểm điện nhảy lên, xoa xoa cái miệng nhỏ nhắn, sửa sang lại tốt dung nhan tựu hướng ngoài phòng chạy. Vừa chạy đến cửa ra vào, dì cùng tàn sát mộng lam dĩ nhiên đi vào, thật sự là nguy hiểm thật !" ta quay đầu tìm cái kia tiểu hộ sĩ, nàng đã không thấy bóng dáng.

" Tiểu Huệ, người là làm sao vậy? Đã nửa ngày đều không có cho phương a đi châm trà, ta nhìn người thật sự là càng lớn càng không hiểu chuyện ."

Tàn sát mộng lam tức giận trách cứ Sở Huệ.

" ta đi ngược lại."

Sở Huệ không có ý tứ mà hướng dì cười cười, xinh đẹp tuyệt trần trên khuôn mặt thành linh xuất hiện nhẹ nhàng nhỏ má lúm đồng tiền, thật sự là cực kỳ xinh đẹp.

Sở Huệ vừa mới chuyển thân ly khai, mặc màu trắng trường áo khoác tiểu hộ sĩ lại lặng yên xuất hiện, trong tay nàng nhiều hơn một chi nhiệt kế:" thủ trưởng, muốn lượng nhiệt độ cơ thể ."

" Ân."

Tàn sát mộng lam gật gật đầu, tiểu hộ sĩ đã thuần thục mà mở ra nhiệt kế. Ta lúc này mới chú ý tới tiểu hộ sĩ lớn lên xinh xắn lanh lợi, tuy nhiên xương gò má cao một chút, vóc dáng thấp một ít, nhưng là xem như một tiểu mỹ nữ. Nàng một bên cho lam a di lượng nhiệt độ cơ thể, một bên còn bất chợt hé miệng cười trộm. Ta lòng mang cảm kích, sẽ không có chú ý loại này có chứa cười nhạo ý tứ hàm xúc cười trộm.

" Tiểu Hoàng, vừa rồi người hướng bên này hết nhìn đông tới nhìn tây nhìn cái gì?"

Tàn sát mộng lam chăm chăm vào tiểu hộ sĩ lộ ra hồ nghi ánh mắt.

" à? ta....."

Tiểu hộ sĩ mặt lập tức đỏ thắm, ấp a ấp úng cả buổi mới nói:" ta giống như trông thấy một chú chim nhỏ bay vào trong phòng."

" ta còn tưởng rằng chuyện gì phát sinh, tựu vội vã tới xem xét. Tiểu Hoàng, về sau không có chuyện gì đừng ngạc nhiên ."

Tàn sát mộng lam không lưu tình chút nào mặt mà trách cứ tiểu hộ sĩ.

Ta đột nhiên minh bạch cả kiện chuyện đã trải qua. Nhất định là ta cùng với Sở Huệ lúc ân ái được tiểu hộ sĩ phát hiện, nàng một cái tiểu cô nương cả ngày đối với tính tình cổ quái tàn sát mộng lam đã đủ phiền, tăng thêm thiếu nữ mới tình đầu, đối với tình ái sự tình tuyệt đối hiếu kỳ. Đột nhiên phát hiện ta cùng với Sở Huệ trình diễn đông cung đùa giỡn, nàng đương nhiên mê muội, cũng quên chính mình muốn tùy thời chiếu cố thủ trưởng.

Buồn cười chính là, bộ ngựa bắt ve, chim sẻ núp đằng sau. Tiểu hộ sĩ quái dị rình coi hành vi khiến cho tàn sát mộng lam cùng di chú ý, xuất phát từ chức nghiệp bản năng, các nàng muốn biết tiểu hộ sĩ thấy cái gì. Nhờ có tàn sát mộng lam hành động bất tiện, bằng không ta cùng với Sở Huệ chuyện tốt chỉ sợ sẽ bị trao cái hiện hình, ta không chết cũng sẽ lột da.

Tiểu hộ sĩ đại khái cũng phát hiện tàn sát mộng lam cùng dì hướng phòng đi đến, nàng dưới tình thế cấp bách lao xuống thang lầu, mạo hiểm hướng ta cảnh báo.

Nghĩ vậy, ta đối với tiểu hộ sĩ cảm kích chi tâm không còn sót lại chút gì. Xem đúng thời cơ, ta hung hăng trừng mắt nhìn tiểu hộ sĩ liếc. Nàng cái này một hiếu kỳ chẳng những sẽ hại chết người, còn có thể hại chết rất nhiều người.

Sở Huệ bưng trà đi ra lúc, tàn sát mộng lam đối với dì lần này tới bái phỏng mục đích cho ra tổng kết tính trả lời thuyết phục:" chuyện cứ như vậy đi, ta cũng mặc kệ, các người muốn làm gì thì làm. Ta cùng với ở bên trong liên bộ bắt chuyện qua, địa phương lên chuyện trong chúng ta bộ ủy đều không nên nhúng tay. Về phần những thứ khác lợi ích tập đoàn người phương nguyệt Megan bốn không để vào mắt, ta tự không nhiều lắm này một lần hành động . Ta điều tra qua, kỳ thật các người cái kia công ty đều là một ít bộ môn rửa tiền đích nhân vật muốn xen vào nói. nhỏ hàn tùy tiện xuất hiện, còn tưởng là lên tổng giám đốc, những cái...kia làm tạng sự tình người tổng hội chợt dạ sợ hãi, cho nên mới hợp nhau tấn công, muốn đem nhỏ hàn đuổi đi."

Tàn sát mộng lam đối với tiểu hộ sĩ cùng ta đều không tránh kị, giải thích vì cái gì luôn có người muốn đem ta đuổi ra khỏi ngọn nguồn:đầu đuôi.

Dì nghe xong, lập tức lộ ra vẻ nghiêm túc:" Lam tỷ, đã người phóng lời nói , ta đây để lại tay ."

" người cái kia tính tình ta còn không biết sao? Cho dù là ta tại trên giường gạch, người cũng dám sảy một sảy."

Lam a đi lại lộ ra nghịch ngợm mỉm cười, ánh mắt của nàng tựa hồ Vĩnh Viễn đô là linh động mà đơn thuần. Ta đoán muốn tàn sát mộng lam tuổi trẻ thời điểm tuyệt đối là một vị siêu cấp đại mỹ nhân.

" người Vĩnh Viễn đô là của ta lão trưởng quan, mặc kệ quá khứ hoặc tương lai, ta đều giống như bây giờ tôn kính người."

Dì nghiêm mặt bên trong lại có chứa điểm làm nũng, cung kính ở bên trong có hứa hẹn, dẫn đo được phi thường tinh chuẩn, trong nội tâm của ta càng thêm bội phục dì. Tàn sát mộng lam cười đến rất vui vẻ:" khanh khách, tốt rồi. Ta có chút mệt nhọc, các người đi thôi."

Nghe nói đã qua 50 người tại sau giờ Ngọ dễ dàng nhất mệt rồi, huống chi thân có tàn tật tàn sát mộng lam cùng dì tại nóng bức bên ngoài hàn huyên cả buổi, tự nhiên thể xác và tinh thần mệt mỏi, đối với nhận thức ta đứa con trai này ý niệm cũng lãnh đạm . Nàng đánh cho một cái ngáp, hướng dì ý bảo cần nghỉ ngơi. Ta cuống quýt đứng lên, cùng dì cùng một chỗ an ủi cùng ân cần thăm hỏi tàn sát mộng lam vài câu sau, đưa mắt nhìn tiểu hộ sĩ đem tàn sát mộng lam đẩy đi. Một khắc này, Sở Huệ hãy theo tại tàn sát mộng lam bên người.

Dì thở dài:" Tiểu Huệ thật sự hiểu chuyện ."

Ta cười hỏi:" trước kia Sở Huệ tỷ không hiểu chuyện?"

Dì gật gật đầu:" nàng cùng nàng mụ mụ đồng dạng quật cường, làm sự tình ưa thích một đầu đạo đi đến đáy ngọn nguồn, khi đó Tiểu Huệ rất đau đớn mẹ của nàng tâm. Nhưng Tiểu Huệ tâm địa tốt, người cũng thiện lương, trông thấy nàng cùng Lam tỷ, ta rất vui vẻ."

Ta cảm giác dì ca ngời Sở Huệ tựa như tại ca ngời con dâu đồng dạng:" đúng vậy a, chẳng những tâm địa tốt, người cũng xinh đẹp."

Dì trợn mắt nhìn ta một cái:" tựa là dần hơi có chút, được người cái này phong lưu tiểu tử đầu độc. Ai, người như thế nào không phụ lòng nhỏ mang nhé."

Ta nháy mắt mấy cái:" mẹ, người nói cái gì ta không rõ, ta lúc nào đầu độc Sở Huệ tử ?"

Dì cười lạnh một tiếng:" Lý Trung Hàn, người lại tại trước mặt của ta giả ngây giả dại, ta sẽ đem người cột vào bờ đào trên kệ phơi nắng ba ngày, người tin không tin? Ranh con, ta là ai? Ta là người..... Dì, bụng của người ở bên trong có bao nhiêu đầu tâm địa gian xảo ta không rõ ràng lắm?"

" đừng ba ngày , như vậy liệt mặt trời, phơi nắng ba phút ta tựu xong đời. Được rồi, ta thừa nhận, ta thừa nhận hoa của ta hoa ruột cả ngày được ngài niết trong tay."

" PHỤT."

Dì nhìn không được bật cười, thật sự là mẫu dụng cụ ngàn vạn, đẹp không sao tả xiết. Nàng không có niết của ta ruột, mà là nắm lỗ tai của ta nghiêng răng nghiêng lợi:" người còn ba hoa? Với người cha một cái tánh tình, khắp nơi vẽ hoa gậy thảo. Nhiều như vậy nữ nhân, người loay hoay tới sao?"

" còn không có bề bộn qua."

" cái gì? Tức chết ta , ta..... Ta đi tìm dây thừng."

" má ơi !""

Màn đêm buông xuống, khó được chính là hạ lên một hồi không lớn không nhỏ vũ. Trận này Cam Lâm hòa tan nóng bức không khí, cũng hòa tan mọi người trong lòng thô bạo.

Nhìn xem 160 tên cảnh sát vũ trang súng vác vai đạn lên nòng mà áp lấy hai mươi tên đến đây công ty của ta xem xét tình hình bệnh dịch nam nữ, trong nội tâm của ta thô bạo phai nhạt rất nhiều. Trạm phòng dịch trạm trưởng quỳ gối công ty trong đại sảnh đã vượt qua bốn giờ, thành phố bộ vệ

sinh cục trưởng mới bị cho phép theo phòng làm việc của ta ở bên trong ly khai.

Thị ủy thường ủy tại phòng làm việc của ta ở bên trong tạm thời tổ chức thường ủy hội, dĩ cùng ta cũng dự thỉnh hội nghị. Hội nghị nhất trí thông qua dùng lạm dụng chức quyền tội, không làm tròn trách nhiệm tội danh tiếng, lập tức bắt thành phố trạm phòng dịch trạm trưởng, huỷ bỏ thành phố bộ vệ sinh cục trưởng kiêm đảng uỷ bí thư hết thầy chức vụ, cũng tại quy định trong thời gian làm ra khắc sâu kiểm nghiệm các loại quyết định.

Mà chuyên từ trung ương trường đảng gấp trở về kiều bí thư chủ trì lần này thường ủy hội.

" phương nguyệt mai đồng chí, lần này thành phố ở bên trong rất nhiều bộ môn đáng nghi lạm dụng chức quyền, không làm tròn trách nhiệm phạm tội, chúng ta thị ủy đem thành lập chuyên môn điều tra tiểu tổ, đối với mấy cái này bộ môn đem tra đến cùng. Mặc kệ liên quan đến người nào, đều xem phạm tội tình tiết nặng nhẹ giúp cho xử phạt, quyết không nuông chiều, xin yên tâm."

Kiều bí thư nói năng khí phách lời nói làm cho ta cảm động.

Dĩ cũng rất lãnh đạm:" đối với mấy cái này bỏ qua quốc pháp bộ môn người lãnh đạo nên bãi miễn tự bãi miễn, đối với một ít phạm tội hành vi nên với tư cách phạm tội điển hình, tiến hành khắc sâu phê phán, đây cũng là đối với xã hội, đối với nhân dân phụ trách."

" nói được rất sâu sắc."

Trong phòng họp một mảnh phụ họa.

Dĩ lời nói đạt được đám thường ủy bọn họ khẳng định. Ta muốn cười, bởi vì những này bộ môn sở dĩ giống trống khua chiêng đối với kt tiến hành làm khó dễ, lừa bịp tống tiền, đều là những này thường ủy bên trong đích

một ít người xui khiến, mà những người này thế lực đều rất rộng hiện. Trong đó thế lực mạnh nhất tựu thuộc tàn sát mòng lam chính trị lực lượng. Cái này thế lực tại di ảnh hưởng hạ, đã rời khỏi đối với ta công ty làm khó dễ.

Còn lại kể cả trước thị ủy bí thư Hà Quân Thiết ở bên trong sở hữu tất cả đã được lợi ích tập đoàn thế lực, di đã không hề kiêng kị, nàng thành công khiến cho thị ủy thường ủy tại công ty của ta ở bên trong tổ chức thường ủy hội tựu là một lần cực lớn thắng lợi. Kiều bí thư gián đoạn trường đảng học tập, đột nhiên trở về chủ trì lần này thường ủy hội cũng làm cho di như hổ thêm cánh.

" Ân, cuối cùng tựu là lần này lạm dụng chức quyền ở bên trong, nguy hại lớn nhất thuế đất tổng cục cục trưởng kiêm đảng ủy bí thư đàm cố gắng đồng chí, đáng nghi thu lấy hối lộ, sinh hoạt hủ hóa, âm thầm kinh doanh sào huyệt ân ái giải trí công ty trọng đại mục nát vụ án."

Kiều bí thư nghiêm túc mà làm ra thành phố thường ủy cuối cùng quyết định.

Di khloe miệng nổi lên một ít nhàn nhạt cười lạnh, nàng chẳng những có phong độ của một đại tướng, cũng có thừa thẳng xông lên quyết tâm.

" như là đã cách mạng , muốn cách mạng đến cùng."

Những lời này là di cùng ta theo tam thất năm bỏ qua chỗ trở lại công ty sau nói câu nói đầu tiên, ta ký ức hãy còn mới mẻ.

Không nghĩ tới đảng nội đấu tranh giành là như thế tàn khốc, ta không có lại nghe tiếp, tìm một cơ hội rời khỏi hội nghị, tranh thủ thời gian cho Tiểu Quân cùng Phàn Ước gọi điện thoại. Học lái xe đã có tâm đắc Phàn Ước hẹn nhau Tiểu Quân đi hóng mát, các nàng kế hoạch hóng mát hết đi trước nếm thử " Tiểu Dạ mèo " tê cay nồi đun nước, lại đi " sào huyệt ân ái " uống chút tiền vệ bong bóng rượu.

Ta đương nhiên ủng hộ hai cái tiểu mỹ nữ hưởng thụ kế hoạch.

Thế nhưng mà, hôm nay " sào huyết ân ái " chỉ sợ muốn ra đại sự. Dưới lầu 160 tên cảnh sát vũ trang đại ca có tiến về trước sào huyết ân ái tiếp tục chiến đấu dấu hiệu, ta muốn tranh thủ thời gian thông tri Phàn Ước cùng Tiểu Quân mau rời khỏi sào huyết ân ái. Chỉ là, điện thoại đánh cho 30 lượt đều không có người tiếp nghe, đoán chừng hai cái tiểu mỹ nữ khả năng đã đắm chìm tại đỉnh tai nhức óc Rock and roll âm nhạc ở bên trong. Không có biện pháp, ta chỉ có thể tự mình tiến về trước sào huyết ân ái, đi đem cái kia hai cái tiểu mỹ nữ mang đi.

Nghê hồng như huyễn, ngọn đèn dầu yêu my. Sào huyết ân ái hay là sào huyết ân ái, cùng mấy tháng trước ta lần thứ nhất bước vào nhà này hoa lệ hộp đêm đồng dạng, hay là kín người hết chỗ.

Ta xuyên thẳng qua tại phần đông tuần nam trong mỹ nữ, dõi mắt sưu tầm Tiểu Quân cùng Phàn Ước, đáng tiếc cả bóng dáng của các nàng tìm khắp không đến. Không khí tràn ngập làm cho người phấn khởi khí tức, tâm tình của ta đã từ từ trở nên vội vàng xao động. Tại cảnh sát vũ trang vây quanh cái này tòa đô thị giải trí lúc trước, ta phải đem Tiểu Quân cùng Phàn Ước mang đi.

" huynh đệ, muốn hay không k? Hôm nay là sào huyết ân ái ba vòng lễ mừng mỗi năm điển, mã cổ,k đồng đều 80% giảm giá."

Bờ vai của ta được vỗ một cái, một cái người đối trá tiểu tử hướng ta hỏi thăm. Ta đối với mấy cái này nhuyển tính thuốc phiện chưa bao giờ cảm thấy hứng thú, vừa định một ngụm từ chối, đột nhiên nghĩ đến tại đây to như vậy trong hộp đêm, muốn nghĩ hết mau tìm đến Tiểu Quân cùng Phàn Ước thật đúng là không dễ dàng. Vì vậy ta lộ ra hèn mọn bỉ ổi đáng cười, đem cái này kẻ đối trá tiểu tử kéo đến có thể nghe rõ ràng ta nói chuyện địa phương:" ta hẹn hai cái ngựa con tử, các nàng đã tới . Nhìn thấy các nàng sau, ta mua 3000 hàng."

" cái kia nhanh đi tìm người nha."

Kẻ dối trá tiểu tử một bên loạn quay thân thể, một bên ồn ào.

" người quá nhiều, khó tìm. Người ở nơi này đối tới đối lui nhất định có ấn tượng, các nàng lớn lên....."

Ta đem Tiểu Quân cùng Phàn Ước tướng mạo, thân cao miêu tả một phen. Cái này bán thuốc phiện gia hỏa đủ cơ linh, vừa dứt lời, hắc tử lớn tiếng nói:" ba lẻ tám ghế lô."

" khẳng định như vậy?"

Ta rất kinh ngạc.

" xấu không nhớ được cái kia còn nói qua được đi, hai cái như vậy đúng giờ little Girl đều không nhớ được, ta búa tịt bạch tại sào huyết ân ái lẫn lộn."

" ha ha, đi. Ta đi xem, thật sự là các nàng, lập tức với người mua."

" Ân, ta tại đây gần đây chuyển, người rất dễ dàng có thể tìm được ta."

Ta theo búa chỗ chỉ phương hướng tìm được ba lẻ tám ghế lô, trong nội tâm lại cao hứng lại buồn bực. Dù sao đã tìm được cái này hai cái tiểu tâm can, nhưng các nàng như thế nào sẽ tiến ghế lô đâu này? chẳng lẽ bên trong có Phàn Ước bằng hữu?

Đứng tại ba lẻ tám ghế lô cửa ra vào, ta xuyên thấu qua môn lên cửa sổ nhỏ hướng trong rạp nhìn xem, cái này xem xét quả thực đem ta dọa ra một thân mồ hôi lạnh. Trong rạp rõ ràng có một cái to mọng đầu, đây là đồ Đại Duy nhất làm cho ta cảm hận bộ vị. Bên cạnh hắc ngòai ngay gần lấy hai cái tuyệt sắc tiểu mỹ nhân, một cái là Phàn Ước, một cái khác tự là không thể giả được Lý Hương Quân.

Hôm nay hai cái tiểu mỹ nữ cách ăn mặc được dị thường xinh đẹp, đều xuyên:đeo váy ngắn, lộ ra một mảng lớn vừa trắng vừa mềm đùi ngọc.

Tuy nhiên hai người dáng người cũng không cao chọn, nhưng xuyên thẳng giày cao gót sau, đùi ngọc tỉ lệ cực kỳ cân đối, thoát nhìn thon dài mà cân xứng. Trong rạp nam nhân cùng nữ nhân đều chăm chăm vào Phàn Ước cùng Tiểu Quân, bởi vì tiểu mỹ nữ không chỉ có chân mỹ, cũng đều có bộ ngực đầy đặn. Thanh xuân Vô Định, cái này hai cái bịp bợm thì giờ:tuổi tác tiểu mỹ nữ lại càng không là bên người những nữ nhân khác có khả năng bằng được .

Ta thấy rõ ràng, trong rạp sở hữu tất cả nam nhân đều lộ ra tà ác thần sắc, có một cái ra vẻ đạo mạo gia hỏa đã hưởng Phàn Ước tới gần. Phàn Ước cùng Tiểu Quân lại ngây thơ vô tri, thân hãm nguy hiểm còn cùng một đám lão nam nhân uống rượu nói giỡn, thực đem ta chọc giận gần chết.

Vừa định đẩy cửa vào, bờ vai của ta được vỗ một cái. Quay đầu nhìn lại, nguyên lai là cái kia bán thuốc phiện tiểu tử, hắc lặc đầu sáng ngời hỏi:" như thế nào đây? là cái này hai cái cô nàng sao?"

Ta gật gật đầu, chỉ vào ghế lô cửa sổ hỏi:" người giúp ta nhìn xem, mấy cái nam nhân người nhận thức sao?"

Kẻ dối trá tiểu tử chỉ ngăm bồng chốc phải ý dào dạt mà nói khoác:" mập mập kia tương đối ít thấy, cái kia xuyên:đeo màu đen ngắn tay đúng là sào huyệt ân ái đại lão bản giao ca. Tóc ngắn chính là cái kia lợi hại, hắc lặc thành phố cục cảnh sát phó cục trưởng. Cái kia nửa ngốc là chúng ta tại đây khách quen, hình như là cục thuế , chúng ta đại lão bản đều sợ hắc. Hắc hắc, cho nên nói người tại chúng ta tại đây mua hàng chẳng những phẩm chất tốt, còn cam đoan an toàn, lão bản của chúng ta hậu trường rất cứng !""

Gặp ta do dự, kẻ dối trá tiểu tử rất nghi hoặc mà bổ sung vừa hỏi:" cái này hai cái cô nàng thật là người bạn gái?"

" ha ha, đương nhiên là, ta cùng người ở bên trong đều biết. Không có việc gì, không có việc gì, người cũng chớ đi xa. Buổi tối hôm nay chúng ta muốn hảo hảo vui cười vui lên, tiền người trước cầm một nửa, hàng người trước không cần cho ta, đợi lát nữa ta muốn thêm nữa...."

Ta chịu đựng lửa giận trong lòng, từ trong túi tiền móc ra hai nghìn nguyên đưa cho kẻ dối trá tiểu tử, tự hi vọng hắn không phải đi quá xa. Đợi lát nữa cảnh sát vũ trang đội ngũ giết đến, ít nhất có thể bắt đến một cái bán thuốc phiện .

" tốt, đại ca hôm nay muốn bao nhiêu ta tự cung cấp bao nhiêu, cam đoan cho người khiến cho vui vẻ."

Kẻ dối trá tiểu tử cười đến mở cờ trong bụng, hắn không biết hôm nay là bọn hắn cuối cùng điên cuồng. Ta âm thầm cười lạnh, ngẩng đầu đẩy ra ba lẻ tám số ghế lô, đi vào trước ta cho đi phát một đầu tin ngắn: Tiểu Quân vậy ở sào huyệt ân ái.

" ca, người như thế nào cũng tới? Khanh khách, chúng ta đang chuẩn bị phải đi."

Tiểu Quân chứng kiến ta, hưng phấn mà hướng ta chạy tới.

Xem nàng lão đảo bước chân, ta âm thầm may mắn, nếu muộn nửa giờ, của ta hai cái tiểu mỹ nhân nhất định say ngược lại.

Ở loại địa phương này, nữ nhân xinh đẹp nếu như say ngược lại, quả thực tự là ác mộng.

Ta cười tủm tỉm mà ôm Tiểu Quân. Ân, nàng hôm nay rõ ràng lau nước hoa !" Phàn Ước cũng đứng lên, ngại ngùng mà hướng ta mỉm cười. Ta hướng nàng ngoắc, đợi nàng đi đến trước mặt của ta, ta duỗi ra một đầu cánh tay, hào phóng mà đem nàng ôm ở trong ngực.

Đây tuyệt đối là bị người hâm mộ trái ôm phải ấp, đem ở đây tất cả mọi người cả kinh trợn mắt há hốc mồm.

"con mẹ nó người chính là ai?"

Tóc ngắn trung niên nhân đầu tiên được chọc giận. Ta không biết hẳn tại sao phải được chọc giận, có lẽ là đến khâu "con vịt" đã bay. Hẳn thoát nhìn uống không ít, có Phan Ước cùng Tiểu Quân mỹ nữ như vậy cố động, là nam nhân đều uống nhiều mấy chén. Ta không trách hẳn uống nhiều quá ô ngôn uế ngữ, muốn trách thì trách hẳn không có đầu óc, ta dám can đảm tiến đến tự cao tự đại, thì có hơn người địa phương. Tục ngữ nói, không có một hai lượng ba, sao dám lên Lương Sơn.

Kỳ thật ta cũng không phải ăn chơi thiếu gia, lại càng không là hư vinh yêu trang làm được Hoa Hoa Công Tử (Play Boy), ta chỉ là bất đắc dĩ mà làm chi. Nếu như ta nếu không đi vào, cái này trường cục cảnh sát tay muốn sờ đến Phan Ước bộ ngực, mà đồ Đại Duy nước miếng muốn nhỏ giọt Tiểu Quân trên chân trắng, ta không có lựa chọn khác chọn. Cho dù để cho ta đi chết, ta cũng quyết sẽ không khiến cái này người đụng bồng chốc Phan Ước cùng Tiểu Quân.

"Trần cục trưởng, đừng kích động, đây là chúng ta công ty tổng giám đốc."

Đồ Đại Duy lạnh lùng mà xem ta.

"hắn chính là cái họ Lý hay sao?"

Trường cục cảnh sát hỏi thăm tựa như nhìn đồ Đại Duy liếc. Đã nhận được chứng minh là đúng, hẳn ly khai ghế sofa hướng ta đi tới. Trong nội tâm của ta cả kinh, đã biết rõ thân phận của ta, cảnh sát cục kia trường còn mắt lộ ra hung quang, xem ra ta đánh giá sai những người này đảm lượng. Lúc này, ta dự cảm sẽ có nguy hiểm.

" BOANG... lang !""

Trưởng cục cảnh sát theo bên hông xuất ra một bộ còng tay ném ra trên mặt đất:" chính người đem mình còng tay lên. hiện tại ta hoài nghi người bắt cóc vị thành niên thiếu nữ, dụ dỗ vị thành niên thiếu nữ. Người có thể nói cái gì đều không nói, nhưng như lời người nói đem trở thành toà án lên căn cứ chính xác từ."

" ta bắt cóc vị thành niên thiếu nữ, dụ dỗ vị thành niên thiếu nữ? Tiên sinh, người làm đi à nha?"

Ta phần nộ đến cực điểm.

Ngắm nhìn bốn phía, chỉ thấy trong mắt mọi người đều lộ ra hưng phấn, giống như có trò hay khả xem. Nhất là đồ Đại Duy, hấn nắm lên một mảnh dưa hấu nhấm nuốt, cả cười gian đều mang theo nhìn có chút hả hê.

" không có lầm, bên cạnh người hai vị này tự là vị thành niên thiếu nữ."

Trưởng cục cảnh sát triển khai tư thế, ngăn trở ghế lô cửa ra vào. Ta té rút một ngụm hơi lạnh, thầm nghĩ những người này nhất định còn không biết buổi chiều cùng buổi tối chuyện phát sinh. Hiện tại không thể theo chân bọn họ dùng sức mạnh, muốn kéo dài thời gian, dĩ biết rõ Tiểu Quân vậy ở sào huyệt ân ái, nhất định sẽ mau chóng chạy đến.

" ha ha, hai vị này một vị là ta thân biểu muội, một vị là bạn gái của ta, các nàng đều đầy mười tám tuổi ."

Trưởng cục cảnh sát hét lớn một tiếng:" người nói là biểu muội người tự là biểu muội người, người nói đầy mười tám tuổi tự đầy mười tám tuổi? Chúng ta muốn thỉnh người đến cục cảnh sát làm tiến thêm một bước điều tra, người nhanh đưa còng tay đeo lên, đừng ép ta động thủ."

" người là ai?"

Ta cố ý kéo dài thời gian.

"ta là lên ninh thành phố cục cảnh sát phó cục trưởng đoạn hách bay liệng. Nếu như người đối với ta chấp pháp không hài lòng, người có thể đi trách cứ ta, nhưng hiện tại người phải đem còng tay đeo lên."

Cuối cùng một câu kia lời nói đoạn hách bay liệng cơ hồ là ở gào thét.

Ta tỉnh táo mà kéo dài thời gian:" trưởng quan của người là ai? Người gọi điện thoại cho hân."

Đoạn hách bay liệng phun ra một ngụm tử khí:" con mẹ nó người muốn làm ta sợ?"

TỶ PHU VINH DỰ

Tiểu Thủ Chương
www.dtv-ebook.com

Chương 82: Phản kích

Ta vừa định nói tiếp, đột nhiên cảm giác được cánh tay buông lỏng, Tiểu Quân đã về phía trước phóng ra một bước dài, đi đến còng tay trước. Chỉ thấy nàng mép váy bay lên, đùi ngọc bắn ra, đem trên mặt đất còng tay bị đá vô tung vô ảnh:" câm miệng !" mẹ nó tự là mẹ của ta, mẹ của ta chính là mẹ hăn, người mắng hăn mẹ liền mắng mẹ của ta. Mẹ của ta đùa nghịch là biết rõ người mắng nàng, nàng nhất định đem người đánh thành con rùa đen con rùa !""

" ha ha."

Trong rạp ồn ào cười to, đoạn hách bay liệng mặt tại dưới ánh đèn trưởng thành màu gan heo. Cái kia nửa ngốc gia hỏa ngậm thuốc lá, cười nói:" tiểu nha đầu miệng thật lợi hại, mắng chửi người còn trách mắng cái nhiều khẩu lệnh."

Mặc màu đen ngắn tay, gọi giao ca nam nhân lại buồn rười rượi hỏi:" không muốn hao tổn , thực chịu không được. Cho người đàm cục làm, người dám không dám làm?"

Nửa ngốc sừng sờ, ngay sau đó cười lạnh một tiếng:" nơi này có hai cái, nhỏ giao, người dám làm một cái, ta tự dám làm một cái khác."

" ca, bọn hăn nói cái gì?"

Tiểu Quân trì độn hỏi ta, nhưng nàng bao nhiêu ý thức được những này phỉ khí mườì phần lời nói là có ý gì.

Ta phần nộ tới cực điểm, nhưng ta vẫn là chưa tin bọn hăn dám can đảm xằng bậy, hơn nữa nửa ngốc hay là một gã quốc gia cán bộ.

Đỗ Đại Duy một mực không có mở miệng, lúc này thấy nửa ngốc tỏ thái độ sau, hăn cũng châm ngòi thổi gió:" các người dám làm, ta tự dám xem."

Trong rạp một hồi bạo động, còn kẹp cất giấu nữ nhân thét lên cùng kinh hô. Phàn Ước cũng ý thức được tính nghiêm trọng, nàng run rẩy mà ôm cánh tay của ta hỏi:" tổng giám đốc, chúng ta....."

Giao ca chậm rãi đứng lên, cái này người mũi ưng sâu đồng, xem xét đã biết là hung ác nhân vật. Hăn lạnh lùng mà đối với mọi người cười cười:" hôm nay tự lại để cho mọi người mở mang mắt."

Nói xong, hăn chậm rãi cởi áo ra, lộ ra có chứa hình xăm cơ ngực. Ngay sau đó hăn cởi quần, chỉ còn lại có đồ lót lúc, trong rạp lại là một hồi kinh hô bạo động, cả không sợ Tiểu Quân đều muốn vùi đầu tiến tay của ta ngoặt ở bên trong.

Tình huống chuyển tiếp đột ngột, ta lòng nóng như lửa đốt.

" người tới."

Giao ca hét lớn một tiếng, đem ta lại càng hoảng sợ. Phía sau hăn đi ra một cái tinh anh nam tử trẻ tuổi, nam tử này trong tay rõ ràng còn cầm súng ngắn.

Giao ca chia vào người của ta cười lạnh:" hăn khế động, người tự khai mở đoạt."

Tinh anh nam tử trẻ tuổi đối với ta giơ tay lên thương.

Trong rạp lập tức lâm vào hoàn toàn yên tĩnh, ngoại trừ âm hưởng truyền ra âm nhạc bên ngoài, không có người phát ra một ít thanh âm, lúc

này trong không khí tràn ngập chính là sợ hãi cùng tử vong.

" ca ca, mẹ sẽ đến không?"

Tiểu Quân bình tĩnh mà xem ta, một bên Phàn Ước đã khóc lên. Ta kỳ quái Tiểu Quân bình tĩnh, ánh mắt của nàng không có một ít kinh hoảng, không có một ít vệt nước mắt, phảng phất hết thảy đều cùng nàng không quan hệ.

Tối om hòng súng đối với ta, ta tận lực nói được rất Ôn Nhu:" mẹ nhất định sẽ đến."

Tiểu Quân nở nụ cười, nàng Ôn Nhu mà an ủi Phàn Ước:" Phàn Ước tỷ tỷ, người đừng sợ. Anh của ta nói mẹ ta sẽ cứu ta, đừng sợ."

" ha ha ha."

Ghế lô được một đạo cười đặc ý âm thanh tràn ngập, đồ Đại Duy từ trên ghế salon nhảy dựng lên:" Lý Trung Hàn, người còn giả trang cái gì? Ta được đến mới nhất tin tức, người công ty được cảnh sát vũ trang bao vây. Người cho rằng người là ai? Người xong đời !" người di nếu tới , ta đem nàng cùng biểu muội người cùng một chỗ....."

" kết.. !""

Đồ Đại Duy nói còn chưa dứt lời, ghế lô cửa bị đẩy ra , môn trục phát ra tiếng vang kinh động trong rạp mỗi người thần kinh. Theo ngoài cửa đi vào một vị tướng mạo đẹp tuyệt luân phụ nhân.

Trong rạp mỗi người đều nhìn chăm chú lên vị này có khí chất phi phàm tốt đẹp mạo khách không mời mà đến.

" mù mù."

Tiểu Quân kích động được thẳng dặm chân, nước mắt của ta thiếu chút nữa chảy ra.

Dì đi đến trước mặt của ta, hung hăng trừng mắt nhìn ta liếc:" nói Tiểu Quân bị nhốt cũng không nói tình huống vây ở ở đâu, hại ta khắp nơi tìm, may mắn có một cái bán thuốc phiện tiểu tử dẫn đường."

" đã đến là tốt rồi."

Ta thật muốn ôm lấy dì hôn vào một ngụm, nàng thoạt nhìn chân tướng phu nhân. Bởi vì nàng lại thay đổi một bộ quần áo, màu cà phê áo lỏa lồ ra một mảng lớn tuyết trắng bộ ngực 〇〇, màu trắng bó sát người váy dài, màu trắng giày cao gót, lần này là tất chân màu da. Ah, Ôi trời ơi!!, dì là tới chấp hành nhiệm vụ hay là đến giải trí tiêu khiển hay sao?

Nàng rõ ràng còn đồ son môi.

" các người không có bị thương a?"

Dì ân cần mà hỏi thăm chúng ta. Ta chú ý tới dì rời rạc ánh mắt, lực chú ý của nàng kỳ thật đều tại cái đó cảm thương người trẻ tuổi trên người.

" không có bị thương, mẹ, người chỉ có một người đến?"

Đợi cả buổi cũng không thấy có cảnh sát vũ trang xông tới, trong nội tâm của ta không khỏi có chút lực lượng chưa đủ.

Dì không có trả lời ta, mà là trực tiếp đi về hướng đồ Đại Duy:" tại ta tiêm, vừa rồi ở ngoài cửa nghe được người nói nếu như ta đã đến, người sẽ đem ta cùng nữ nhi của ta như thế nào?"

Đồ Đại Duy bái kiến dì, hẳn tuy nhiên không biết dì lợi hại, nhưng hẳn hiển nhiên được dì lăng lệ ác liệt khí thế chỗ chấn nhiếp. Cho nên hẳn không có dám lượng trả lời, mà là bối rối mà nhìn xem đang muốn mặc

xong quần áo giao ca. Dù sao nơi này là giao ca địa bàn, mà giao ca con mắt thủy chung gắt gao chăm chăm vào dì. Hiện tại tựa là đồ đàn cũng cảm giác ra không đúng, đôi mắt đột nhiên xuất hiện dì, giao ca ngược lại không biết nên ứng phó như thế nào.

Cầm thương người trẻ tuổi cũng không biết nên đem hòng súng nhắm ngay ai, do dự cả buổi, người trẻ tuổi vẫn là đem hòng súng một lần nữa nhắm ngay ta . Nhưng ngay tại người trẻ tuổi chuyển di hòng súng lập tức, ta cuối cùng tính toán mở rộng tầm mắt. Dì nhanh chóng cầm lấy trên bàn rượu một cái cái gạt tàn thuốc đánh tới hướng cầm thương người trẻ tuổi, thân thể lại song song bay lên đánh về phía giao ca.

Giao ca vừa định xuyên thẳng quần, cái này một vội vàng sinh biến làm hấn chuẩn bị không kịp, tăng thêm cầm thương người trẻ tuổi hét thảm một tiếng ngã xuống đất, giao ca càng là thất kinh, đợi dì chưởng bổ mà hạ, hấn vậy mà một điểm phản ứng đều không có. Chỉ nghe " PHỐC " một tiếng, giao ca lập tức mềm ngã xuống. Theo năm lên cái gạt tàn thuốc bắt đầu, cái này liên tiếp biến hóa nhanh như tia chớp, công tác liên tục.

Trong rạp tất cả mọi người còn không có kịp phản ứng, hết thầy đã chấm dứt. Nhìn xem nằm ngang trên mặt đất hai người, đồ Đại Duy há to mồm, trường cục cảnh sát hoảng sợ ở bên trong cũng muốn móc súng, tư thế đã có, nhưng ở dì lẳng lẹ ác liệt nhìn gần hạ, hấn lựa chọn buông tha cho.

" đều tiến đến, phái một tổ người tới trước ba lẻ tám ghế lô."

Không có bất kỳ vui sướng biểu lộ dì dùng ngón tay ấn lấy tai khuếch, nàng trong lỗ tai lại tàng có một hạt vật không ra gì.

Thê lương còi cảnh sát vang vọng đại địa , sào huyết ân ái nghê hồng rất cục biến mất tại bao la bát ngát bầu trời đêm.

Ta trái ôm phải ấp hai cái tiểu mỹ nữ ngồi trên một cỗ cảnh sát vũ trang giấy phép xe Audi. Bên người Phàn Ước vẫn còn run rẩy, Tiểu Quân lại quơ

cái đầu nhỏ hỏi:" ca, mẹ trong lỗ tai cái kia đen sì thứ đồ vật là cái gì?"

" ráy tai."

Trầm tĩnh lại ta có chút bối rối, trong hoảng hốt nghe Tiểu Quân càng không ngừng quở trách:" một chút cũng không sạch sẽ, tai ta đoá cũng rất sạch sẽ."

kt tựa hồ trở thành lên nình thành phố nhất chạm tay có thể bỏng công ty, bởi vì trên phố truyền lưu sào huyết ân ái đặc tội kt làm cho đóng cửa.

Cho dù sào huyết ân ái hộp đêm ngừng kinh doanh sự kiện ở trên nình thành phố truyền thông có thống nhất đường kính:" đáng nghi hoàng, đánh bạc, độc."

Nhưng trên quan trường mọi người tinh tường đây là một hồi chính trị đấu sức. Không có thể lực bối cảnh, sào huyết ân ái hộp đêm rất Nan Kinh doanh nhiều năm như vậy. Đồng dạng, không có cường đại hơn bối cảnh tham gia, sào huyết ân ái hộp đêm cũng không có khả năng trong một đêm lật úp. Lời đồn như trời đông giá rét bông tuyết phô thiên cái , lại nghe nhảm đồn bậy, thoáng cái đem ta đổ lên nơi đầu sóng ngọn gió.

Ta ngoại trừ phải xử lý công ty sự vụ bên ngoài, còn muốn đối mặt một ít quan trường mặt bái phỏng. Nói là tới bái phỏng, thật là chấp nổi, lôi kéo tình cảm. Chính trị khứu giác nhạy cảm đi lập tức cảnh giác, nàng nghiêm khắc mà khuyên bảo ta ngàn vạn đừng rêu rao, lại càng không cho phép đem kt biến thành lên nình thành phố thứ hai chính phủ.

Vì lánh tránh quan trường vũng nước đục, cũng vì chỉnh hợp công ty quản lý bộ môn, ta trải qua thận trọng cân nhắc, quyết định tạm thời từ đi tổng giám đốc chức, đem Quách Vịnh Nhân trực tiếp nâng lên ceo.

Sở Huệ thay thế La Tất tiến vào ban giám đốc, đảm nhiệm phó tổng giám đốc kiêm tổng giám đốc. Ta cùng đi lần này có thể thuận lợi đánh bại

đối thủ, củng cố ích lợi của mình, may mắn mà có tàn sát mộng lam nhượng bộ. Nếu không dĩ cùng tàn sát mộng lam một hồi sống mái với nhau, chẳng biết hươu chết về tay ai rất khó nói. Lần này thỉnh Sở Huệ tiến vào công ty cao tầng cũng là cùng tàn sát mộng lam thế lực phân phối lợi ích, đạt thành chính trị ăn ý.

Tàn sát mộng lam quả nhiên đối với ta an bài phi thường hài lòng, nàng có thiên bẩm đánh tới một trận điện thoại, hi vọng ta lại đi nhà nàng, hoàn thành nhận thức mẹ nuôi nghi thức.

Ta miệng đầy đáp ứng, đây cũng là dĩ ý tứ. Có hai vị này đức cao vọng trọng mục mục ủng hộ, ta thoả thuê mãn nguyện mà nghênh đón tự kt thành lập đến nay lớn nhất gây dựng lại, kể cả ta ở bên trong, trong công ty cơ hồ sở hữu tất cả cao tầng cùng trưởng phòng đều có thay đổi. Bởi vì ninh Hồng Quân các loại một đám thâm niên cao tầng rời khỏi, ta từng bước khống chế công ty toàn cục.

Tuy nhiên Quách Vịnh Nhân tiếp nhận chức vụ của ta, nhưng trong công ty tất cả mọi người biết rõ ta mới được là quyền lực trung tâm, phòng làm việc của ta hay là tổng giám đốc văn phòng.

Ta thích phòng làm việc của ta, bởi vì ở chỗ này ta mới có thể vô câu vô thúc mà cùng Tiểu Quân dừng lại ở cùng một chỗ. Ở nhà sợ dĩ phát hiện, tại bên ngoài không dám quá phạm thân mật, nơi này có Thượng Quan tử muội gác, ta đương nhiên yên tâm.

Quách Vịnh Nhân thay ta chia sẻ công tác sau, Tiểu Quân thì càng thường đến phòng làm việc của ta, cả Đái Tân Ni cũng có câu oán hận. May mắn ta cùng với Đái Tân Ni tâm hữu linh tê, nàng muốn hôn nhiệt lúc, ta sẽ xuất hiện tại bên người nàng, triển miên về sau nàng câu oán hận tự nhiên thiếu đi rất nhiều. Duy chỉ có Chương Ngôn Ngôn ta thủy chung không hạ thủ được, dù sao nàng chịu được chế ở chỗ Đại Duy, tuy nhiên đồ

Đại Duy đã bị giam giữ, nhưng chuyện của hắn một ngày không giải quyết, ta không dám đụng vào Chương Ngôn Ngôn.

Đái Tân Ni không rõ ẩn tình, gặp ta đối với Chương Ngôn Ngôn ôn hoà, nàng cũng vui vẻ gặp ta một lòng. Ai, nữ nhân hay là rất tốt lừa gạt .

Phản Ước thành phần tri thức vị càng ngày càng đậm , cũng càng ngày càng có tự tin, giơ tay nhắc chân gian trở nên càng thành thực. Nàng trầm mặc ít nói, trong công ty bằng hữu không nhiều lắm. Ta phát hiện Phản Ước không hề không khống chế, nàng đã có thuộc về mình cao trào. Ta thường xuyên xem nàng mở ra màu xanh nhạt civic ra vào công ty, ở sau lưng nàng tổng đưa tới ánh mắt của mọi người, những ánh mắt này tuyệt đại đa số đều là hâm mộ. Bạn đang đọc truyện được copy tại -Y

Mà Trang Mỹ Kỳ trong khoảng thời gian này có nam nhân tiếp nàng tan tầm. Ta biết rõ nàng là cố ý kích thích ta, ta cũng không tranh khí vô cùng thụ kích thích. Chỉ cần có nam nhân tiếp nàng tan tầm, ta tự đối với nàng màu đỏ tân sĩ phát giận, khắp nơi tìm nàng. Ta cùng với nàng thường tại buổi tối ôm nhau tại màu đỏ tân sĩ ở bên trong, địa điểm nhiều tại vùng ngoại ô. Mỗi lần ta đều khiến cho tân sĩ kịch liệt lắc lư, bất quá ta không lo lắng, tân sĩ giảm xóc hệ thống là sở hữu tất cả xe chủng ở bên trong tốt nhất , ta chỉ lo lắng Trang Mỹ Kỳ ngày mai lại tế ra kích thích thủ đoạn của ta.

Vương Di gần đây do vũ đạo lớp đổi đến Yoga huấn luyện lớp. Quách Vịnh Nhân nói cho ta biết, Vương Di có khả năng mang thai, ta hưng phấn cả buổi, chuyên vấn an nàng. Nào biết Vương Di thề thốt phủ nhận, ngày đó trong đêm ta tại Vương Di gia cường bạo nàng một lần, nàng cũng di bạo ta một lần. Cùng Vương Di đứng đấy ân ái đặc biệt thoải mái, bởi vì nàng đủ cao. Nhưng cái này hai lần Vương Di chẳng những nằm lỳ ở trên giường muốn ta từ phía sau cắm vào, còn yêu cầu ta tại cắm vào lúc trước thè lưỡi ra liếm âm hộ nàng, ta làm theo . Sau đó nàng nói cho ta biết, lần này nhất định mang thai, ta bán tín bán nghi.

Đường Y Lâm mất tích vài ngày sau, phát mấy phong tin ngắn cho ta, nói là rút sạch quay trở lại quê quán một chuyến, tham gia một vị bà con xa hôn lễ.

Hôn lễ trên yến hội, có một nửa nam nhân đều hướng nàng cầu ái, cả chú rể cũng thất thần, khiến cho tốt xấu hổ. Theo tục lệ ở nông thôn hôn lễ muốn tiến hành vài ngày, thế nhưng mà Đường Y Lâm ngày hôm sau trời còn chưa sáng bỏ chạy. Ta hỏi nàng vì cái gì không tìm một người nam nhân gả cho? Nàng trả lời nói, hỏi qua sở hữu tất cả nam nhân nhỏ, đều không kịp của ta một nửa, cho nên bỏ chạy. Ta đang uống trà, kết quả toàn bộ phun ra.

Bí thư xử trưởng gần đây giống như chiêu mấy cái nhân vật mới, ta đang muốn tìm thời gian đi quan tâm bỗng chốc, cũng không biết vì sao, đều bị Trang Mỹ Kỳ cho nghỉ việc. Ta hỏi La Đồng, nàng nói không biết, nhưng Hà Đình đình nói cho ta biết, là La Đồng hướng Trang Mỹ Kỳ đâm thọc, nói mấy cái nhân vật mới tuyên bố muốn tại trong một tuần OK tổng giám đốc. Ai, xem ra mới tới PR đều là chút ít thời đại triều người, như vậy lương!" dùng Trang Mỹ Kỳ tính cách không thác lường bàn tay lại sa thải đã rất khó được. Bất quá, ta cuối cùng cảm thấy có chút tiếc nuối, rất muốn biết những này tiểu nữ hài làm sao có thể tại trong một tuần OK ta. Nhưng tiếc, thật là đáng tiếc.

" tổng giám đốc, người sẽ không sợ phương a di gặp được người đánh bài?"

Thượng Quan hoàng quán quấy rầy suy nghĩ của ta, nàng nghiêm trang tựa như bộ dáng để cho ta muốn cười. Công ty này là của ta, ta đi làm đánh bài còn muốn lo lắng hải hùng sao? hướng chỉ tìm ta đánh bài người là dì thương yêu nhất Lý Hương Quân.

" đừng sợ, đừng sợ, hoàng anh tỷ tỷ, mẹ của ta đã đến, người đã giúp chúng ta chống đỡ. Ta cũng không tin không thắng được cái này đại thắng

khốn."

Tiểu Quân nghiêng răng nghiêng lợi mà trừng mắt trong tay bài xì phé.

Trước mắt Lý Hương Quân cũng không xinh đẹp cũng không đáng yêu, nàng thoạt nhìn càng giống là một cái Đại Vu bà. Mặt của nàng đã bị rậm rạp chằng chịt tờ giấy nhỏ truy nã, những này tờ giấy nhỏ đều viết lên như là: Tiểu yêu tinh, đại đồ dân, chó ghẻ, sâu róm các loại chữ từ, tuyệt không nói hòa. Mà ta trên mặt một trương tờ giấy đều không có.

Đây là ta cùng Tiểu Quân định ra quy củ, ai thua ai trên mặt đã bị dán tờ giấy, tờ giấy lên có thể ghi bất luận cái gì văn tự . Nhưng thương Tiểu Quân một lần cũng không thắng qua, nàng trên khuôn mặt nhỏ nhắn truy nã rậm rạp chằng chịt tờ giấy nhỏ, duy chỉ có còn lại một đôi giáo hoạt mắt to cùng phần nộ cái miệng nhỏ nhắn, nàng buồn cười bộ dạng làm cho một bên đang xem cuộc chiến Thượng Quan tỷ muội cười đến cười run rẩy hết cả người.

Thượng Quan hoàng anh cố ý hỏi ta có sợ không được đi gặp được, kì thực tự là hi vọng sớm chấm dứt trận này thiên về một bên bài tú-lơ-khơ trò chơi, âm thầm giúp Tiểu Quân giải vây . Nhưng là thua mất đồ Tiểu Quân sao có thể minh bạch Thượng Quan hoàng hề khổ tâm? Nàng chỉ là một cái kính mà muốn báo thù, Lời Thề cùng ta chiến đấu đến cùng.

" Tiểu Quân đồng học, cái thanh này nếu bị thua muốn dán ở đâu? Dán miệng người thở gấp không được khí, dán con mắt người nhìn không thấy."

Ta đặc ý dào dạt mà nhìn xem Tiểu Quân, ta lại cầm] bắt được một tay tốt nhãn hiệu, trong khoảng thời gian này ta khí thế như cầu vồng, thật sự là gặp thần Sát Thần, gặp quỷ giết quỷ, hưởng chi Tiểu Quân nhãn hiệu nghệ không tinh, ở đâu là đối thủ của ta. Bất quá lại nói tiếp cũng kỳ quái, nếu như là những nữ nhân khác, ta chính là ổn thắng cũng muốn nghỉ ngơi thua,

dùng lấy mỹ nhân niềm vui, nhưng đối với Tiểu Quân, ta là không nhượng chút nào.

Những cái...kia tờ giấy nhỏ đều là dùng nước miếng của ta dính vào , đối với có thích sạch sẽ Tiểu Quân mà nói, đây là một loại khó có thể chịu được tra tấn.

" dán bờ miệng."

Tiểu Quân rốt cục then quá hoá giận, lời nói không lịch sự đầu tụt ra. Ta cùng với Thượng Quan tỷ muội sững sờ, lập tức cười ha ha. Tiểu Quân tức giận mà xem chúng ta cười đến ngã trái ngã phải, mình cũng nhịn không được cười khanh khách bắt đầu, một thanh xóa đi trên mặt tờ giấy nhỏ liền hướng ta đánh tới, đôi bàn tay trắng như phấn lập tức như mưa rơi rơi xuống:" người cái này đại thắng khốn, một điểm nam tử phong độ đều không có, đã biết rõ khi dễ tiểu nữ nhân. Thực đáng giận, xem ta không thu thập người."

" tốt, tốt, ta cam đoan lần sau lại để cho Tiểu Quân bàn bàn thắng, tay cầm thắng, nhiều lần thắng."

Ta triển khai hai tay đem Tiểu Quân ôm vào trong ngực, dán hai luồng cao ngất cặp vú đầy đặn, ta cảm giác đặc biệt thích ý.

Chim quyên một tiếng ho nhẹ, cùng hoàng quán rời khỏi văn phòng, đóng cửa lặng yên không một tiếng động. Như thế cơ linh thông minh tỷ muội thật không uống công ta hai ngày trước cho các nàng bỏ thêm nhân đôi tiền lương. Trước mắt các nàng tiền lương bằng bức Trang Mỹ Kỳ, so Quách Vịnh Nhân tiền lương còn cao, có thể nói dưới một người, vài trăm người phía trên.

" về sau không bao giờ ... nữa với người chơi !" hừ, dùng miệng nước làm dơ người ta mặt, một chút cũng không vệ sinh !" ta mặc kệ, ta muốn người đem thối nước miếng lau sạch sẽ."

Tiểu Quân tức giận mà giạng chân ở ta trong ngực loạn uốn éo. Nàng hôm nay mặc một bộ ném ném tay áo làm đai đeo áo, loại này ném ném tay áo kỳ thật tựa là trái qua điểm tô cho đẹp đai đeo. Trên tay động tác biên độ hơi lớn, xinh đẹp ném ném tay áo sẽ tự động chảy xuống, lộ ra tuyết trắng bộ ngực ㊀㊀.

Tiểu Quân không có mặc nội y, bởi vì ta chứng kiến quần vú . Nhờ có Tiểu Quân chính trực tuổi thanh xuân, núm vú cao ngất, cái kia áo khó khăn lắm trượt đến trên quần vú sẽ không có xuống lần nữa trượt, liền giống bị núm vú móc câu ở đồng dạng. Ta thấy nước miếng giàn giụa, thắm than Tiểu Quân hấp dẫn đã như thủy ngân chảy nước mà, không đâu không nhập. Tiếp qua lưỡng, ba năm, đợi nàng học được làm dáng, sẽ khoe khoang phong tình, những cái...kia 3000 phần trang điểm há có thể còn có Địa Vị?

" ca nhất định giúp người lau sạch sẽ."

Ta ôm mùi thơm ngát xông vào mũi Tiểu Quân, miệng nhắm ngay nàng cặp môi đỏ mọng mút bông chốc, dẫn xuất mềm đầu lưỡi lại mút bông chốc, ngậm lấy đầu lưỡi. Đầu lưỡi không chút nào lùi bước, hướng miệng của ta khang duỗi đến, trêu chọc của ta lợi, câu dẫn nước miếng của ta. Ta cảm giác nước miếng của ta kịch liệt giảm bớt, biến mất không còn tăm hơi, chẳng lẽ được yêu sạch sẽ Tiểu Quân ăn hết? Ta mang theo nghi vấn, nhanh chóng lại bài tiết nước bọt, quả nhiên lại bị hút đi. Nhờ có ta sinh tân cực nhanh, liên tục không ngừng mà thỏa mãn Tiểu Quân hái.

" ừ."

Tiểu Quân mất hồn giọng mũi bao phủ thần kinh của ta, ta thừa nhận Tiểu Quân hôn môi so với ta đầu nhập nhiều lắm.

Ta lạng lẽ mở to mắt, quan sát Tiểu Quân động lòng người tầm mắt, như sơ răng giống như trường lông mi, còn có cái kia vong tình mút vào.

Tại đây động lòng người cảnh đẹp hạ, ta rất tự nhiên mà cầm chặt một tòa cao ngất cao ngất bầu thịch, nhẹ nhàng vắn vê, nhẹ nhàng chà xát, thật đẹp diệu nức nủ ah !" ta cảm thán Thượng Thiên đưa một cái như vậy hoàn mỹ, đáng yêu như thế biểu muội cho ta.

" ca, người đội lên ta á."

Tiểu Quân nỉ non, mặt dán mặt của ta, cẩn thận đem đặt ở hạ bộ chân trắng dịch chuyển khỏi. Chỗ đó xác thực có một đoàn hờ ra đồ vật đội lên Tiểu Quân, mặt của nàng tựa như chín mọng táo đỏ.

" Tiểu Quân."

" Ân."

" ca ca buổi sáng hôm nay tắm rửa, giặt rửa được rất sạch sẽ."

" Ân."

" cho nên, cho nên ca tại đây cũng rất sạch sẽ, giúp ca thè lưỡi ra liếm bồng chốc, ca cam đoan không thúi không mặn."

Ta đem thô cứng rắn đồ vật phóng xuất ra, cầm ở trong tay . Nhưng dùng cảm giác được, trong tay phần này thiêu đốt bị phỏng tất cả đều là nhằm vào Lý Hương Quân.

" không được, vốn ta muốn đáp ứng , ai kêu người vừa rồi đánh bài không cho ta, hừ."

Tiểu Quân mãnh liệt vùng thác nước tóc dài, cái kia phần nhãn nhớ lại để cho người nhìn tự xúc động, ta có chút phát điên:" lần sau nhất định khiến, lần sau tuyệt đối lại để cho."

Tiểu Quân giao hoạt ảm mà nháy mắt mấy cái:" cái kia lần sau sẽ giúp người làm cho."

Ta bí tình nói: " Tiểu Quân, ca mấy ngày nay lão làm một giấc mộng, mộng thấy Tiểu Quân hàm của ta kê kê."

Tiểu Quân mặt đỏ lên, hướng ta dựng thẳng lên một rế hành bạch ngón tay: " muốn làm mộng đẹp đúng không? Ta giúp ngươi lột một cái gỏi đầu."

Ta vững vàng, muốn gạt Tiểu Quân nhất định phải vững vàng: " Tiểu Quân, ngươi nghe ca nói. Từ khi ca mơ tới ngươi hàm của ta kê kê sau, vận khí tự đặc biệt tốt, cái gì đổ mập mập, bại hoại đều khi dễ không được ca của ngươi. Ca vận khí tốt , có thể lợi nhuận rất nhiều tiền, có tiền sẽ có thể giúp Tiểu Quân mua váy, quần, giày, bút tất....."

" không muốn ngươi mua, đàn ông các ngươi ánh mắt cũng không tốt."

" đương nhiên, Tiểu Quân ánh mắt ngưng tụ 3000 mỹ nữ tinh tú, chúng ta làm sao có thể so sánh với?"

" khanh khách."

" ca làm hết thầy cũng là vì Tiểu Quân, không ai có thể thay thế Tiểu Quân, Tiểu Quân tự là ta yêu nhất nữ nhân, hiện tại mấu chốt tự là khiếm khuyết vận khí."

Của ta thở dài ngay cả mình đều cảm thấy nổi da gà mất trên đất. Nhưng ta vụng trộm quan sát Tiểu Quân, phát hiện nàng say mê tại của ta đồ ngon đồ ngọt chi xông, hiện hồng mặt lộ ra hạnh phúc mỉm cười. Ta không có cảm giác mình hèn hạ, bởi vì ta nói rất đúng thiệt tình lời nói.

" hàm ngươi cái này nát thứ đồ vật ngươi sẽ có vận may?"

Tiểu Quân trong mắt một mảnh hồn nhiên. Ta cười thầm con cá mắc câu rồi." thật sự."

Ta rất nghiêm túc gật đầu:" hàm kê kê, cái này tại y học lên gọi dung khí quán thông; Tại trên sinh lý gọi là nước sữa hòa nhau; Tại Dịch Kinh lên gọi là Thiên Nhân Hợp Nhất."

" cái gì là Dịch Kinh?"

Tiểu Quân quơ quơ cái đầu nhỏ, lộ ra nghi hoặc thần sắc." Dịch Kinh tựu là cổ đại chuyên môn nghiên cứu mệnh lý học thuyết, Đường triều đệ nhất thiên hạ mỹ nữ Dương quý phi Dương Ngọc Hoàn người biết không?"

" Ân."

Tiểu Quân dùng sức gật gật đầu, nàng rõ ràng cũng hiểu được Dương Ngọc Hoàn là đại mỹ nữ, xem ra thời không cũng không cách nào cách trở mỹ nữ ở giữa tình tảo tượng tích.

" trước kia cái này Dương Ngọc Hoàn lớn lên không ra hồn, nàng theo Dịch Kinh lên biết được hàm kê kê có thể dưỡng nhan, vì vậy đã giúp Đường Huyền Tông hàm kê kê, càng hàm càng xinh đẹp. Đến cuối cùng tựu như Tiểu Quân đồng học theo như lời cái kia câu kinh điển, 3000 cái Tần phi đều so ra kém nàng Dương Ngọc Hoàn đẹp mắt."

" úc, cái kia..... Câu kia cái gì 3000 người không bằng một người tựu là từ nơi ấy đến hay sao?"

Ta kính ngưỡng mà nhìn xem Tiểu Quân:" rất đúng , Tiểu Quân thật thông minh."

Tiểu Quân lộ ra vẻ đắc ý:" cái kia, ta đây như thế nào nghe nói, cuối cùng Dương quý phi thắt cổ chết rồi nha? Vận khí một chút cũng không tốt a."

Ta có chút giật mình, Tiểu Quân biết đến không ít, muốn lừa gạt nàng còn phải lại vững vàng:" vốn vận khí thật là tốt , Đường Huyền Tông hoàng

để thuận lợi bình định biên cương, phát triển kinh tế, nhân dân sinh hoạt hạnh phúc . Nhưng tiếc Dương quý phi rõ ràng vụng trộm mà đi hàm một thứ tên là An Lộc Sơn kê kê, cho nên Dương quý phi vận may chấm dứt, Đường Huyền Tông hoàng đế vận khí tốt cũng chấm dứt."

" ah !""

Tiểu Quân che miệng kinh hô.

Ta mặt trầm xuống:" Tiểu Quân muốn muốn ca ca vận khí tốt, về sau nhưng không cho vụng trộm mà hàm người khác....."

Tiểu Quân mắng to:" người im miệng, người ta tuyệt sẽ không như Dương quý phi như vậy !" người ta cả đời tịt, cũng chỉ ngậm....."

Tiểu Quân muốn nói mà dừng, ta lập tức mặt mày hớn hở:" cũng chỉ hàm ca kê kê đúng hay không?"

" Ân."

Tiểu Quân xấu hổ mà cúi đầu xuống, nàng chống cự đích ý chí tại ta đồ ngon đồ ngọt, hoa ngôn xảo ngữ thế công hạ nhanh chóng sụp đổ.

Cho dù nàng đối với ta theo như lời nói vô cùng tin tưởng, có lẽ nói nàng không cần chứng thực ta theo như lời chính là thật không nữa thực, nàng chỉ cần nhẹ nhàng mà cảm giác, có thể cảm giác được ta đậm đặc ý nghĩ - yêu thương.

Ta si mê mà nhìn xem Tiểu Quân, Tiểu Quân cũng ngơ ngác nhìn không ngừng nhảy lên đại nhục bổng o0o. Mắt thấy cơn thịnh nộ càng thêm vĩ hàn, nàng chậm rãi duỗi ra bàn tay nhỏ bé, bắt lấy nộ ngang quy đầu. Ta khẩn trương mà cầm chặt nàng bên kia núm vú nhẹ nhàng xoa nắn, nàng rên rỉ một tiếng, mở ra hồng nhuận phơn phớt bờ môi, đem vừa thô vừa to quy đầu ngậm vào trong cái miệng nhỏ nhắn.

Không do dự, cũng không có đi người côn thịt có hay không mùi vị khác thường, mà là làm việc nghĩa không được chùn bước mà thôn phệ, toàn tâm toàn ý cái má biểu hiện đã dung nạp cự vật. Úc, thượng đế, đây là ta cỡ nào Vô Thượng vinh quang ah !" Tiểu Quân rốt cục chịu ăn kẹo que , ta thiếu chút nữa vung tay hô to:" Tiểu Quân, I love you."

" ca, hay là, vẫn có chút hương vị a !" người nhất định không có chăm chú giặt rửa, lần sau ta giúp người giặt rửa."

Tiểu Quân chỉ làm cho ta hưng phấn hai giây, sẽ đem đại nhục bổng o0o nhổ ra. Ta uể oải không thôi, chẳng lẽ Tiểu Quân lại là điểm đến là dừng?

" ah, khả năng ta qua loa , lần sau lại để cho Tiểu Quân giúp ta giặt rửa. Lại hàm, lại hàm !" nhớ kỹ, đầu lưỡi muốn thè lưỡi ra liếm, như ăn cây gậy bằng đồng dạng."

Giải thích của ta rất thành khẩn, cũng rất không thể chờ đợi được.

Tiểu Quân trừng mắt vừa đen lại sáng côn thịt, giống như hứng thú dạt dào:" một chút cũng không giống. Cây gậy bằng ăn ngon nhiều hơn, lại không có người thứ này đại đầu, người ta miệng đều chống đau xót ."

" ngay từ đầu sẽ có chút không thói quen, chậm rãi Tiểu Quân sẽ ưa thích ."

" ta mới không thích."

" nữ nhân đều ưa thích, như Vịnh Nhân tử cũng rất ưa thích giúp ca hàm kê kê."

" Tân Ny tử tử cũng thích không?"

" nàng thích nhất , một ngày ít nhất hàm một lần mới giới ngủ cảm giác, người không tin có thể đi hỏi nàng. Bất quá, ca vẫn cảm thấy Tiểu Quân

hàm thoải mái nhất."

" thật sự? Vì cái gì?"

" bởi vì ca yêu nhất Tiểu Quân nha !""

" nói đến nói đi tựa câu này, nghe như tại nói láo : đánh rắm."

Ta cười to:" không có văn hóa mắng chửi người rõ ràng cũng gieo vắn, phóng không nói láo : đánh rắm đều là cái này một câu á! ca yêu nhất Lý Hương Quân."

Tiểu Quân lại làm việc nghĩa không được chùn bước , lần này nàng càng đầu nhập. Ta đoán nữ nhân ở trong chuyện này không cần thiên phú, tựa là lại ngu dốt nữ nhân, chỉ cần hàm lên lưỡng, ba phút sẽ thuận buồm xuôi gió. Tiểu Quân tuyệt đối không ngu dốt, nàng chẳng những bú liếm còn có thể mút vào, chân tướng ăn cây gậy bằng đồng dạng phát ra " xì xì " âm thanh, mướt mà bàn tay nhỏ bé phối hợp với sáo động đại nhục bồng của ta.

Ta rất thích ý, nhìn xem nàng xoay tròn môi thịt tại dũ tợn đại nhục bồng o0o lên ma sát, ta phát ra hùng hậu rên rỉ." ca, ta muốn hỏi cái vấn đề."

" Ân?"

Ta thật không biết nên khóc hay nên cười, đúng lúc này vấn đề đề có lầm hay không? Nếu quả thật nhiều học giỏi hỏi, tựa cũng không đến bây giờ cũng nói không nên lời câu kia " 3000 phần trang điểm không mặt mũi nào sắc " thành ngữ.

" gặp người rất thoải mái bộ dạng, phải hay là không dùng miệng làm việc này sau, tựa không hề dùng địa phương khác làm?"

Tiểu Quân tay cầm đại nhục bồng o0o nhẹ nhàng vung vẩy, bộ dáng có chút mộng ảo, như manga ở bên trong manh thiếu nữ.

" ca phản ứng có chút chậm, Tiểu Quân người nói tình huống một điểm."

Ta muốn cười, nhưng ta vẫn còn muốn lên tiếng hỏi sở.

" là được..... Tự là trước kia làm việc này đều không cần miệng , phải hay là không về sau vẫn dùng miệng ?"

Hỏi xong, Tiểu Quân mút nhẹ quy đầu bỗng chốc, lập tức duỗi ra đầu lưỡi tại quy lăng đi lên quay trở lại quét làm cho, ngứa ngứa.

Ta không ngừng cảnh cáo chính mình ngàn vạn đừng cười, nếu như bật cười, Tiểu Quân tuyệt đối sẽ vỗ vỗ bờ hông rời đi. Ta thật sâu hít một hơi, lời nói thắm thía mà thề:" đương nhiên sẽ không, chỗ kia so miệng tốt gấp một vạn lần."

" úc, ta đây an tâm."

Tiểu Quân quơ quơ cái đầu nhỏ, tiếp tục ngậm vào đại nhục bỗng o0o.

Rất cục hiểu rõ Tiểu Quân ý tứ, ta còn có thể nói cái gì đâu này? ta chỉ muốn cười to:" thỉnh Tiểu Quân không cần lo lắng, chỗ kia ca mỗi ngày thậm chí nghĩ chọc vào, ca tuyệt sẽ không vắng vẻ chỗ kia."

Tiểu Quân không có lên tiếng, nàng tựa hồ phát giác được vấn đề của mình rất ngây thơ, cho nên nàng dốc sức liều mạng mà mút vào. Ta phát hiện mặt của nàng hồng đến cổ căn, xinh đẹp ném ném tay áo có một bên đã hoàn toàn chảy xuống, một đoàn hoàn mỹ vú hiện ra tại trước mắt ta.

" tích, tích....."

Đối với hệ thống nói chuyện vang lên thanh âm nhắc nhở vui cười, đó là Thượng Quan tỷ muội hướng ta xin chỉ thị phải chăng tiếp kiến tới chơi người.

TỶ PHU VINH DỰ

Tiểu Thủ Chương
www.dtv-ebook.com

Chương 83: Tiên nữ ân ái gọi đi tiểu

Biết rõ ta đang cùng Tiểu Quân ân ái, Thượng Quan tỷ muội như cũ nhắc nhở ta, điều này nói rõ người tới rất trọng yếu, tuyệt đối không phải người bình thường. Đường nhiên, người tới cũng tuyệt đối không phải là dì. Theo như dì tính cách, lúc này cửa ban công đã bị gõ vang. Cái kia thì là ai đâu này? ta không đi phỏng đoán, hiện tại ta ai cũng không muốn gặp, bởi vì Tiểu Quân mút vào đã hơi nhập cảnh đẹp, dương vật của ta được miệng nhỏ của nàng vuốt được lại vừa cứng lại rất. Ta âm thầm gọi thoải mái đồng thời lạng lẽ thò tay tìm được Tiểu Quân trên cặp mông, vừa chọn tiến quần lót ta tụt chân động, cái kia quần lót không sai biệt lắm có thể vận nước chảy đến.

" Tiểu Quân, mau đưa quần lót cởi ra, đều ướt đầm, cảm lạnh cũng không hay !" phải hay là không đi tiểu ?"

" không cho cười."

Tiểu Quân buông ra đại nhục bóng oOo, rất then thùng mà bổ nhào vào ta trong ngực làm nũng. Ta vừa sợ đất khách phát hiện, Tiểu Quân một bên làm nũng, một bên mân mê bờ mông, ngốc mà cởi màu trắng Tiểu Lô tơ đồ lót. Ướt đầm Tiểu Lô tơ đồ lót càng thêm gợi cảm, càng thêm mê người.

Côn thịt đã cứng rắn được không được, của ta dục hỏa mau đưa ta hòa tan.

Ôm lấy Tiểu Quân, tay của ta càng không ngừng vuốt ve nàng tơ lụa đồng dạng da thịt. Bên kia ném ném tay áo cũng chảy xuống , hai luồng

xinh đẹp núm vú treo trên bầu trời đứng ngạo nghễ, ta xoa phấn hồng núm vú, tại một đôi đôi mắt đẹp ngây ngốc mà nhìn soi mói, ta đem phấn hồng núm vú ngậm vào trong miệng. Một tiếng kiều gáy, nóng hổi thân thể dán chặt thân thể của ta. Mặc dù nhỏ quân trên người quần áo đều không có bỏ, nhưng hạ thể đã không có vật gì, tuyết trắng dưới kiều đồn, một căn nóng hổi cự vật đang nhìn chăm chăm.

Không biết hữu ý vô ý, ta vừa đem Tiểu Quân bờ hông vịn ổn, nàng tựa không thể chờ đợi được dưới mặt đất rơi bờ hông. Bởi vì góc độ không được tốt, đại nhục bổng o0o mấy lần đều cùng lỗ lồn gặp thoáng qua. Bất đắc dĩ ta chỉ hảo thủ nắm cự vật, vì Tiểu Quân tìm tốt điểm chống đỡ. Tiểu Quân nửa năm sắp nửa quỳ tại trên người của ta, một đôi xinh đẹp mắt to si ngốc mà xem ta:" không phải cái này tư thế á!"

Ta cười hỏi:" vì cái gì?"

Tiểu Quân tu tu trừng ta liếc:" nước tiểu đến trên người của người làm sao bây giờ?"

Ta mỉm cười lắc đầu:" không sợ, ca không ngại."

" một chút cũng không vệ sinh sẽ đau bụng . Úc, ca."

Tiểu Quân lại muốn phổ cập nàng vệ sinh tri thức, ta không thẳng hăn phiền. Quy đầu vừa gặp trượt nhập ẩm ẩm ướt chỗ, ta tựa hướng lên đỉnh, không nghĩ tới vậy mà một cây vào động. Nghe Tiểu Quân ỏn ẻn ỏn ẻn mà hô lên một tiếng " ca ", ta lập tức toàn thân run rẩy, phiêu phiêu dục tiên, hai tay lực áp Tiểu Quân bờ hông. Tại Tiểu Quân thật dài trong rên rỉ, đại nhục bổng o0o từng điểm từng điểm mà chui vào huyết mềm nhỏ.

Quá trình rất không thông thuận, vừa thô vừa to côn thịnh làm cho Tiểu Quân toàn thân căng cứng, cho dù lồn của nàng đã đủ ướt át, nhưng nàng đối với đại nhục bổng o0o như cũ tràn ngập kính sợ, chỉ cắm vào một nửa, nàng tựa toàn thân run rẩy, đợi toàn bộ tận không có, nàng đã xong không

một tiếng động. Giống như trước đây, chờ ta đại nhục bồng o0o toàn bộ cắm vào sau, Tiểu Quân muốn ngăn thì 10 giây, lâu là nửa phút thích ứng, ta yêu thương mà xoa nàng tuyết trắng núm vú, hôn nàng cái má, cạo nhẹ lỗ đít nàng, kích thích nàng mẫn cảm bộ vị, làm cho nàng sớm chút thích ứng.

" tích..... Tích....."

Đối với hệ thống nói chuyện thanh âm nhắc nhở vui cười vẫn còn tiếng nổ.

Tiểu Quân ghé vào ta trong ngực thổ khí như lan:" ca, người trước nghe á."

" không tiếp, hiện tại tựa là trời sập xuống ta cũng lười đúng lý."

Ta hít sâu một hơi:" ca muốn động nha."

" Ân, muốn điếm nhẹ."

Tiểu Quân ngượng ngùng mà đem đầu đầy tóc xanh trút xuống tại bờ vai của ta, ta khẽ vuốt mặt của nàng hỏi:" xem ca là tại sao cùng người ân ái được không?"

" không nhìn, không nhìn."

Tiểu Quân làm nũng nói.

Ta xốc lên Tiểu Quân váy ngắn, từng điểm từng điểm hướng lên cuốn, sau đó dịch tiến eo của nàng vây ở bên trong, như vây nàng Bạch lão hổ tựa bạo lộ tại dưới ban ngày ban mặt. Ta lục lọi nàng cao cao bí lên mu lồn, chỗ đó trơn bóng bạch tích. Một căn ngăm đen cự vật căng ra phẫn hồng mép lồn, cánh môi trơn mềm đạn tay, hương thơm mà lại phun giọt sương. Giọt sương theo lỗ lồn lên lên xuống xuống ngày càng nhiều, trơn cự vật, đút vào cuối cùng có thể thông thuận sáng khoái. Xem trắng noãn lão hổ thôn

phê ngăm đen " Thanh Long ", phần này kích thích thật sự không gì sánh kịp.

Chẳng biết lúc nào, Tiểu Quân cũng vụng trộm mà đang xem cuộc chiến bắt đầu, nàng cung lấy thân thể vừa muốn nhìn lén, thật sự là tự tìm khó chịu.

Ta đẩy ra ngăn trở nàng ánh mắt vài tóc xanh, chế nhạo nói:" muốn xem tự hào phóng xem, phải biết rằng lần này cũng không phải ta với người yêu yêu, mà là người theo ta yêu yêu. Cái này nữ lên nam ở dưới tư thế nên do Tiểu Quân tỷ tỷ chủ động, ở phía trên phải hay là không thoải mái hơn đâu này?"

Tiểu Quân bay vùn vụt mắt:" thoải mái cái đầu của người, người cho rằng mỗi người cũng giống như Tân Ny tỷ tỷ như vậy sóng sao? cho cái này đầu đại đông tây loạn chọc còn gọi được hoan !" hừ, úc....."

Ta một mực hoài nghi lần kia tại bộ phận đầu tư ở bên trong cùng Đái Tân Ni ân ái được Tiểu Quân nhìn lén, lần này rốt cục đạt được khẳng định đáp án, trong nội tâm có một loại hưng phấn khó tả:" người còn nói người không thấy?"

Tiểu Quân bĩu môi:" gọi lớn tiếng như vậy, ta có thể không nhìn sao? buồn nôn chết rồi, nhìn tự muốn ói, một đôi gian phu dâm phụ."

Ta cười hỏi:" vậy bây giờ Tiểu Quân phải hay là không dâm phụ?"

Tiểu Quân sững sờ, tròn mắt hơi híp, ngu ngơ cười nói:" ta mới không phải dâm phụ, ta..... Ta là tiên nữ."

Ta cười to:" cái kia tiên nữ ân ái tên gì?"

" gọi..... Đi tiểu....."

Tiểu Quân ăn ăn nhõng nhẽo cười, xem nàng hai mắt cắt nước, mặt như hoa đào, ta xúc động e rằng dùng phục thêm. Vốn động tác rất Ôn Nhu, nhưng Tiểu Quân luôn làm ta không cách nào lâu dài bảo trì Ôn Nhu. Ta muốn chinh phục nàng, chinh phục như Tiểu Quân đạo dạng nữ nhân không chỉ có cần tình yêu, có đôi khi cũng cần bạo lực. Bởi vì nàng cùng Cát Linh Linh là đồng nhất loại hình, thực chất bên trong đều tràn ngập bùng bình dã tính.

" ba ba ba."

Ta dùng sức mà cầm chặt hai tòa bầu thịt, mãnh liệt mà hướng lên rất đụng đến ta dưới bụng, vừa thô vừa to còn thịt dày đặc mà ma sát cái kia khối màn thầu tựa như đồi núi nhỏ. Vẫn còn hì hì cười Tiểu Quân đối mặt ta đột nhiên xuất hiện bạo lực, sợ tới mức càng không ngừng hô to gọi nhỏ:" Lý Trung Hàn, người điếm nhẹ !" ôi, ôi !""

Ta cười lạnh:" tiên nữ tử tử không thoải mái?"

Tiểu Quân hí lại hai mắt, ỏn ẻn ỏn ẻn mà kêu la:" thoải mái cái đầu của người, người ta mới sẽ không như vậy sóng !" đều đội lên ruột đi á!"

" về sau không cho phép người mắng Tân Ny là sóng nữ nhân."

Ta cảnh cáo Tiểu Quân. Xem nàng mái tóc bay múa, sóng sữa tại trong bàn tay của ta quay cuồng, ta càng chà xát càng dùng sức, đầu vú nàng đã sưng đỏ.

Tiểu Quân khẽ cắn môi, oán hận mà xem ta:" thực xin lỗi, ta nói sai á! xin tha thứ ta, Tân Ny tử tử không phải sóng nữ nhân, thật là sóng nữ nhân ôi, người đau lòng sao?"

Ta hơi hờn, rút ra đút vào được càng thêm mãnh liệt. Tiểu Quân tuy nhiên là của ta yêu nhất, nhưng ta cũng không cho phép nàng chửi bới Đái Tân Ni:" hôm nay ta tựu nhìn xem ai càng sóng."

" ca."

Tiểu Quân đột nhiên làm nũng, mặt mũi tràn đầy ửng hồng, hai chân càng thu càng chặt, cơ hồ đem đầu gối đều đặt ở lồng ngực của ta lên. Một cổ dòng nước ấm giội đến đầu cặc của ta lên, ngay sau đó ẩm ướt ngượng ngùng chất lỏng chảy ra lổ lồn, chảy tràn đến trên bụng của ta.

Ta tiếp tục mãnh liệt rút, âm thanh như chẻ tre:" người cái này hồ ly lăng lợ, nhiều như vậy dâm thủy, ta nhìn người so Tân Ny sống nhiều hơn."

" ca, ta sai á."

Tiểu Quân run tở , ta rõ ràng mà cảm giác được trong khe lồn kịch liệt mà run rẩy. Ta âm thầm đặc ý, xem đúng thời cơ, xoay người đem Tiểu Quân đặt ở dưới thân, đại nhục bổng o0o lần nữa như lôi đình xuất kích. Tiểu Quân như bị điện giật, quát to một tiếng, rõ ràng không một tiếng động. Tiểu Quân như con rối đồng dạng, tự chính mình loạn chọc vào cũng không có ý nghĩa, muốn rút lại không có cam lòng.

Đúng lúc này, cửa ban công được gõ vang . Ta chấn động, nghĩ thầm di như thế nào lão cùng ta gây khó dễ đâu này? ngoài cửa truyền đến tiếng ồn ào, ta tinh tế lắng nghe, lại nghe đến:" đợi lâu như vậy đều không đi ra, cũng không tiếp điện thoại, phải hay là không cố ý không thấy ta nha? Đúng vậy lời nói tự nhiên nói rõ, ta lập tức rời đi."

Ngữ khí phiêu hân đánh đá, không phải Cát Linh Linh còn có thể là ai?" ai dám không thấy người?"

Ta mở cửa, cười tủm tỉm mà nhìn xem kt đệ nhất mỹ nhân. Vô luận là Đái Tân Ni cao ngạo, Sở Huệ lười biếng, Trang Mỹ Kỳ dã tính, Đường Y Lâm thần bí cùng với Tiểu Quân thanh thuần, Cát Linh Linh tựa hồ cũng góp nhặt một điểm. Tập chúng mỹ sở trường lại là tự nhiên mình đã man đặc sắc, cho nên nàng chẳng những mỹ, còn rất mê người. Có một thời gian gần không có gặp nàng, vốn cho là bởi vì đồ Đại Duy chuyện nàng sẽ rất

tiều tụy, nhưng hoàn toàn trái lại, vai lỏa lồ, cổ áo rất thấp, xấp giòn nhũ ẩn hiện, thoát nhìn tựa hồ càng thêm xinh đẹp động lòng người.

" ơ, Lý tổng tài cam lòng đi ra? Quấy rầy người nghỉ ngơi thực không có ý tứ."

Xinh đẹp động lòng người trướng ngồng trên mặt tràn ngập nộ khí, xem ra cát đại mỹ nhân tức giận. Kỳ quái chính là, Sở Huệ rõ ràng đã ở bên cạnh, nàng một thân xanh đen chế ngự: đồng phục cùng cát đại mỹ nhân áo mỏng váy ngắn so sánh với, tương phản ghê gớm thật.

" Tiểu Quân có chút không thoải mái, sở hữu tất cả điện thoại ta đều không tiếp. Không biết là Linh Linh tỷ giá lâm, không có từ xa tiếp đón, thứ tội, thứ tội, hi vọng Linh Linh tỷ đừng nóng giận. Đến, mời đến, mời đến."

Cát Linh Linh nghe được Tiểu Quân không thoải mái, nàng lập tức sững sờ, trên mặt nộ khí biến mất, không nói hai lời đi vào văn phòng. Gặp Tiểu Quân mềm nhũn mà tựa ở trên ghế sa lon, chợt dạ Cát Linh Linh mặt đỏ lên. Ân cần mà tới gần Tiểu Quân, một tay nắm Tiểu Quân cò mềm mại, một tay dò xét hướng trán của nàng:" Tiểu Quân ở đâu không thoải mái?"

Tiểu Quân nháy mắt mấy cái:" ta bụng có chút đau đầu."

" hì hì."

Trong phòng một mảnh tiếng cười. Ta hướng lên quan chim quyên khiến nháy mắt:" chim quyên, các người mang Tiểu Quân đến phòng khách nghỉ ngơi."

Chim quyên đáp ứng, tranh thủ thời gian quá khứ nâng Tiểu Quân đứng lên. Tiểu Quân hung hăng trừng ta liếc, quay đầu hướng Cát Linh Linh cười 62 Mimi nói:" Linh Linh tỷ, ta ca mềm lòng, người cầu hãn, hãn nhất định sẽ đáp ứng người cứu đỡ quản lý."

" ả?"

Thật sự là long trời lở đất, Tiểu Quân lời nói đem ta lại càng hoảng sợ, Cát Linh Linh cũng đã biến sắc. Đợi Tiểu Quân ly khai, Cát Linh Linh giật mình mà xem ta:" Tiểu Quân làm sao biết ta mục đích tới nơi này?"

" người vội vã như vậy lấy tới tìm ta, chẳng lẽ là tới tìm ta ăn cơm sao? cái này không bày rõ ra là cứu phu cốt ruột nha."

Ta một câu trêu chọc, trong nội tâm lại vị chua . Sở Huệ nói cho ta biết Cát Linh Linh cùng đồ Đại Duy sớm mất vợ chồng sinh hoạt, cũng không biết là thật là giả. Tiểu Quân quan sát tỉ mỉ, còn có thể phỏng đoán người khác tâm ý, cái kia năng lực càng là hù chết người.

Như vậy trí tuệ, không dùng được ba năm, tuyệt đối là một cái Đại Ma Đầu.

" vậy người giúp không giúp cái này bề bộn?"

Cát Linh Linh tính tình ngay thẳng, cũng không quanh co lòng vòng, mở miệng tự đi thẳng vào vấn đề. Truyện Tiên Hiệp - -Y

Ta vội ho một tiếng:" ta tại sao phải giúp cái này bề bộn? Hẳn nhiều lần muốn hại ta."

" tới tìm người lúc trước ta đã tận lực, nhưng Sở Huệ nói cho ta biết, phải cứu Đại Duy tìm người mới có tác dụng, cho nên ta đã đến. Về phần tội lỗi của hẳn ta không muốn nhắc lại, ta chỉ muốn nói, nếu như Đại Duy có thể đi ra, hẳn liền trực tiếp đi nước Mỹ, vĩnh viễn không trở lại, cũng vĩnh viễn sẽ không hại...nữa người. Ta đã đánh tốt cả năm hữu hiệu vé máy bay, hẳn vừa ra tới an vị sớm nhất phi cơ chuyển ly khai."

" hẳn bản án đã tiến vào tư pháp chương trình."

Ta cười cười. Kỳ thật ta biết rõ Cát Linh Linh nhất định sẽ vì đồ Đại Duy chuyện tới tìm ta, cho nên ta mấy ngày nay địa phương nào đều không đi, ngay tại trong công ty chờ Cát Linh Linh.

Cát Linh Linh cười nhạt một tiếng:" Trung Hàn, muốn ta quỳ xuống tới sao?"

Mắt phượng nhìn gần, mặt hàm sương, quật cường khoe miệng thoáng uốn lượn. Ta đoán muốn, nếu như ta thật muốn nàng quỳ xuống, nàng nhất định không chút do dự tụt quỳ xuống. Nhưng cái này không có nghĩa là nàng mềm yếu, ngược lại đại biểu nàng cường hãn. Vì lý tưởng, nàng nguyện ý trả giá hi sinh, đây chính là ta cát đại mỹ nhân !" ta tựa hồ càng ngày càng có thể hiểu được nàng, cho nên ta sẽ không để cho nàng quỳ xuống.

Xem nàng tùy ý co lại mái tóc, nói thật, ta cũng muốn nàng. Ánh mắt của ta Ôn Nhu mà đa tình:" được rồi !" ta suy nghĩ biện pháp. Ai, đồ Đại Duy có người già như vậy bà, thật sự là phúc khí của hân."

Cát Linh Linh tuy nhiên đã man nhanh nhẹn dũng mãnh, nhưng nàng cũng rất cẩn thận. Tiếp xúc đến ta ánh mắt ôn nhu, nàng vênh váo hung hăng khí diễm áp chế áp chế:" hân đã không phải là chồng của ta . Ta đáp ứng cứu hân đi ra, hân cũng đáp ứng cùng ta ly hôn, chúng ta đã xong xuôi ly hôn thủ tục. Hiện tại ta là danh xứng với thực Cát Linh Linh, mà không phải Đồ phu nhân, nhưng ta nhất định phải thực hiện lời hứa của ta, không tiếc bất cứ giá nào cũng phải đem hân cứu ra."

" ly hôn ?"

Ta trong lúc kinh ngạc mang theo kinh hãi:" tại sao phải ly hôn? Ta có thể biết rõ nguyên nhân sao?"

" đây là chuyện riêng của ta, nếu như người đáp ứng buông tha Đại Duy, ta sẽ nói cho người biết nguyên nhân."

Cát Linh Linh nói lời này lúc, uyển chuyển ngữ khí hơi bất đắc dĩ. Đúng vậy a, không có một cái nào nữ nhân nguyện ý ly hôn, trừ phi vạn bất đắc dĩ.

" ha ha, ta có thể không đáp ứng sao? người xem, Sở Huệ con mắt đều ướt."

Ta nhìn về phía Sở Huệ, ánh mắt của nàng âm đạm. Cùng La Tất đã tách ra hồi lâu, chẳng lẽ nàng cũng muốn bước Cát Linh Linh theo gót, cuối cùng nhất tiện nghi ta?

Sở Huệ hung hăng trợn mắt nhìn ta một cái:" các người nói các người , đem ta kéo đi vào làm gì vậy?"

Ta thích Sở Huệ mặc đồng phục khí chất. Người khác mặc đồng phục sẽ rất giỏi giang, nhưng Sở Huệ mặc đồng phục lại cảm giác như là một cái ít xuất hiện học sinh trung học, ốm yếu , giống như tùy thời muốn xin phép nghỉ về nhà. Cái nào lão bản xin như vậy công nhân, thật sự là đồ tám đời đại mi, ta nhìn cười:" các người là bạn tốt, hảo tử muội, ta nhìn ra được."

Sở Huệ mặt phát lạnh, sâu kín mà hít thán:" đúng vậy a, chúng ta đều là số khổ nữ nhân, được cùng một cái nam nhân làm hại."

Ta đại khục:" khục khục khục !" Linh Linh tử, người nói tiếp."

Cát Linh Linh nhìn có chút hả hê mà gượng cười hai tiếng:" biết rõ chúng ta sở đại mỹ nhân lợi hại a !" trước kia tại lớp chúng ta, nàng sở lời nói ác độc cả hiệu trưởng cũng kiêng kị ba phần."

Sở Huệ mặt mang sương lạnh:" hắc hắc, chúng ta thầy tổng giám thị cũng đúng người cát đầu tránh lui ba xá."

" chúng ta là tuyệt đại song kiều, ha ha."

Cỡ nào dễ nghe tiếng cười.

Một đầu âm hiểm rắn lục, một cái khủng bố đầu, ta nếu như là cái này hiệu trưởng của trường học, vừa rồi không có biện pháp khai trừ cái này hai cái tuyệt đại song kiều, cái kia còn không bằng mình mở trừ chính mình coi như.

Cát Linh Linh tiếng cười vừa ngừng, trên mặt tràn ngập ưu thương, nàng là một cái giấu không được tâm sự nữ nhân:" ta có một cái thân đệ đệ, hãn hoạn nào tính tê liệt mười năm . Vì trị liệu hãn, ta nghĩ hết hết thủy biện pháp, tìm tốt nhất bác sĩ, dùng tốt nhất dược, nhưng đều vô dụng. Nghe nói nước Mỹ bệnh viện có thể chữa trị, ta tựu mang đệ đệ đi nước Mỹ, thế nhưng mà trị liệu phí quá đắt đỏ.

" một cái vô tình, ta nhận thức Đại Duy. Hãn rất yêu thích ta, cũng nguyện ý tiền trả khoản này đắt đỏ tiền chữa trị dùng, cũng tìm người chiếu cố đệ đệ của ta, cho nên ta gả cho hãn. Tuy nhiên ta cũng không thương hãn, nhưng hãn có ân với ta, ta chỉ có thể sử dụng chính mình đi báo đáp hãn. Qua nhiều năm như vậy, hãn đối với ta không tệ, đương nhiên, hãn và nam nhân khác đồng dạng háo sắc, bên ngoài cũng có rất nhiều nữ nhân. Đây là nam nhân bệnh chung, mắt của ta không thấy tâm không phiền, thế nhưng mà ta không thể nhẫn nhịn thụ hãn làm hai kiện chuyện, một kiện chính là hãn muốn câu dẫn Sở Huệ; Một kiện tựu là không nghe của ta khích lệ, tiếp tục hại người."

" người nói chuyện phóng chút tôn trọng, ta lúc nào được hãn câu dẫn?"

Sở Huệ thật là có thể bảo trì bình thản người, khả năng lại phần nộ mà đứng lên.

Ta sợ hãi kêu lên một cái, cũng giúp Sở Huệ chất vấn:" đúng rồi, người có chứng cứ gì?"

Cát Linh Linh lạnh lùng cười cười:" ta tận mắt nhìn thấy bọn hăn trong phòng ôm vào cùng một chỗ."

Sở Huệ tức giận đến toàn thân phát run:" người nói bậy !" không tệ, ta thừa nhận, chúng ta là ôm vào cùng một chỗ. Ngày đó ta vừa vặn 66 cùng mẹ của ta cãi nhau, La Tất lại không bên người, người cũng đi nơi khác, ta không có gì bằng hữu khả thổ lộ hết, vừa vặn đỗ Đại Duy ước ta đi uống rượu, ta tự đi. Về sau đỗ Đại Duy nói người vào lúc ban đêm sẽ gấp trở về, muốn ta đi nhà các người chờ người, ta uống nhiều quá, cũng không có đa tưởng tự cùng hăn đi. Ai ngờ hăn bất an hảo tâm, đã đến nhà của người tự động thủ động cước, ta phản kháng, sau đó bỏ chạy . Tuy nhiên là đã nhiều năm trước chuyện, nhưng ta nhớ được rành mạch, là các người biệt thự bảo toàn giúp ta gọi tắc xi, người có thể đi tra ta là khi nào đi ."

" Linh Linh tỷ, người có hay không tận mắt thấy đỗ mập mập cùng Sở Huệ không có mặc quần áo ôm ở cùng một chỗ?"

Ta một phần nộ, sẽ đem đỗ mập mập ba chữ kêu lên.

Cát Linh Linh sững sờ:" ta..... Ta lúc ấy thấy bọn họ ôm ở cùng một chỗ đều làm tức chết, ai còn sẽ tiếp tục xem tiếp đi à? bất quá khi lúc bọn hăn cũng còn ăn mặc quần áo."

Đến phiên Sở Huệ cười lạnh:" bà nương chết tiệt, người hôm nay không nói ra đến, ta còn được mơ mơ màng màng. Trách không được người luôn nhắm vào ta, tìm ta phiền toái !" người cũng không muốn muốn, ta là như vậy tiện người sao? Ngược lại là người cùng La Tất mất đi mây lại, làm nhận không ra người hoạt động còn chết không thừa nhận."

" Sở Huệ."

Cát Linh Linh sắc mặt tái nhợt, phần nộ đến cực điểm mà đứng lên, một tay chỉ vào Sở Huệ lớn tiếng mắng:" đó là người lão công nói hươu nói vượn !""

" cái gì nói hươu nói vượn, nói được ra đáng . Tự là La Tất vịn đỡ Đại Duy về nhà lúc, người mặc một kiện màu đen nội y câu dẫn hần. Hừ, lẳng lơ."

Sở Huệ lời nói ác độc hết, rõ ràng uốn éo hai cái bờ mông. Nếu như không phải chuyện nghiêm trọng, ta thật muốn bật cười.

Cát Linh Linh lớn tiếng giải thích:" người..... Người đã hỏi ta rất nhiều lần , ta thề không có chuyện này. Ngày đó La Tất xác thực vịn đỡ Đại Duy về nhà, ta cũng xác thực ăn mặc nội y, nhưng mở cửa nhìn thấy La Tất tại, ta tự tranh thủ thời gian chạy về gian phòng bỏ thêm một kiện áo ngoài, không có phát sinh bất cứ chuyện gì."

Sở Huệ có chút không có khí thế:" ta..... Ta làm sao biết? Dù sao ta là nghe La Tất chính miệng nói, ta đương nhiên đã tin tưởng. Tuy nói là lời say, vậy cũng..... Cũng là rượu sau nhả chân ngôn."

Cát Linh Linh mắt hạnh trợn lên, một bộ muốn đem Sở Huệ nuốt tư thế:" xem ra người lão công bệnh cũng không nhẹ, người ưng thuận sớm chút gọi hần nhìn bệnh tâm thần bác sĩ, hần nhất định hoạn cực độ tưởng tượng tinh thần phân liệt tổng hợp chứng hừ, ta xinh đẹp như vậy, rất nhiều nam nhân đều sẽ tưởng tượng á! ta đây có thể hiểu được, chỉ có điều không nghĩ tới người lão công như vậy biến thái. Trước kia thấy hần thân hình cao lớn, mày rậm mắt to, vừa lớn phương hào sảng, trong nội tâm của ta còn đối với hần có hảo cảm. Không muốn hần thật không ngờ bệnh trạng xấu xa, đi con mẹ nó thối cứt chó."

Sở Huệ sắc mặt cực kỳ khó coi, nàng tựa hồ nhớ tới cái gì, sâu kín hít một mạch:" ai, đừng mắng, ta hiện tại càng ngày càng tin tưởng bảo bối có vấn đề . Chỉ cần chúng ta cùng một chỗ, hần nhất định hỏi ta cùng Trung Hàn đã làm mấy lần, Trung Hàn thích gì tư thế vân...vân đợi một tý, còn có rất nhiều hạ lưu vấn đề. Khiến cho ta đều không biết nên trả lời như thế nào hần, hơn nữa loại tình huống này càng ngày càng nghiêm trọng ."

Cát Linh Linh bĩu bĩu cái miệng nhỏ nhắn:" đó là La Tất ăn Trung Hàn dấm chua, hăn càng tâm tư đồ kị lý lại càng vụn vụn, càng vụn vụn lại càng biến thái. Kỳ thật người lúc đó chẳng phải nghĩ đến Lý Trung Hàn cái này đại phơi đản?"

Sở Huệ trừng ta liếc:" ta không muốn hăn, là người muốn hăn còn kém không nhiều lắm."

Cát Linh Linh mặt đỏ lên, kiêu ngạo mà nhìn về phía ta:" ta thừa nhận, ta là muốn hăn, cái kia thì thế nào?"

Ta vui vẻ chết rồi, cùng Cát Linh Linh đôi mắt đẹp nối tiếp, ta cảm giác được một cỗ dòng điện, thật sự là tình chàng ý thiếp:" Linh Linh tỷ mị lực mười phần, sở hữu tất cả nam nhân đều tưởng tượng cùng người có mặt mờ. Ta tính toán cái gì?"

Cát Linh Linh mặt phát lạnh, cả giận nói:" đúng a! sở hữu tất cả nam nhân đều nhớ thương ta, tựu người nhất giảm đập, xa cách. Mười một ngày lẻ tám cái giờ đồng hồ đều không gọi điện thoại cho ta, người đi chết a !" trước khi chết trước tiên đem Đại Duy phóng xuất, hừ."

Ta ngay cả gật đầu liên tục:" dễ nói, dễ nói, sinh tử của ta việc nhỏ, các người tỷ muội tình hình đại. Hôm nay các người đem lời nói rõ ràng, coi như là giải quyết xong một cái cục tâm bệnh, đem hiểu lầm tiêu trừ. Từ nay về sau mọi người trong nội tâm không có khúc mắc, các người thì càng dễ dàng bảo trì thanh xuân xinh đẹp. Ta suy nghĩ biện pháp đem đồ Đại Duy làm ra đến, hăn cũng không cần đi xa tha hương, yêu ở nơi nào đợi ngay tại ở đâu đợi, ta không xen vào, nhưng ta cùng với hăn phân rõ giới hạn."

" thống khoái, cũng không uống công ta thích người."

Cát Linh Linh " PHỐC lăm bầm " một tiếng bật cười, thật sự là thiên kiều bá mị, chim sa cá lặn.

Ta ngây ngốc hỏi:" người yêu thích ta? Người không phải muốn ta chết sao?"

" người đi chết a !""

Cát Linh Linh hú lên quái dị, hướng ta đánh tới. Nàng làm bộ phần nộ biểu lộ, vung vẩy đôi bàn tay trắng như phấn tư thế, cùng Tiểu Quân không có sai biệt. Ta cười ha ha, hai tay vây quanh, đem cát đại mỹ nhân ôm vào trong ngực. Đợi nàng đánh mệt mỏi, ta hai tay bắt chéo sau lưng hai cánh tay của nàng, làm cho nàng đầy đặn bộ ngực 〇〇 ở trước mặt ta cao cao đứng vững. Ta vọt lên một tay, nhẹ nhàng che ở một bên trên bộ ngực nặn một cái, đột nhiên dùng sức chăm chú mà nắm chặt núm vú, cách áo ngoài, Bra-áo ngực, ta như cũ cảm nhận được bầu thịt cực lớn.

Cát Linh Linh thống khổ mà nhúu nhúu mày:" người chính là đối với ta như vậy? Người đối với Tiểu Huệ nhất định rất Ôn Nhu phải hay là không?"

" thôi đi, hẳn đối với người so với ta tốt hơn nhiều, ít nhất người không cần hàm đồ đạc của hẳn."

Sở Huệ hai mắt sáng lên, chứng kiến Cát Linh Linh vẻ mặt thống khổ, nàng tựa hồ hưng phấn không thôi. Nói ra những lời này, kỳ thật tựa là ám chỉ ta muốn đối xử như nhau, nàng Sở Huệ ngậm dương vật của ta, Cát Linh Linh cũng nhất định phải hàm, nếu không có mất bất công.

Cát Linh Linh không để ý tới giải Sở Huệ tâm tính, ta móc ra cực đại cự vật, nàng sợ tới mức cực lực phản kháng. Nhưng ta không để cho nàng phản kháng cơ hội, một thanh đẩy ngã nàng, cả người cưỡi trước ngực của nàng, đại nhục bồng o0o hiện lên bốn mươi lăm độ giác [góc từ trên xuống dưới, đội lên miệng nhỏ của nàng trước. Cát Linh Linh tả hữu huỳnh động, ta ôm lấy đầu của nàng, làm cho nàng không cách nào nhúc nhích. Nàng duy nhất

có thể làm đúng là mở ra cặp môi đỏ mọng, ta một cái mà vào, đem đầu cặc lớn đánh vào trong miệng của nàng.

" A... A... A....."

" đừng giẫy dụa, người chồng trước vẫn còn trong tay của ta, người tốt nhất đem ta thè lưỡi ra liếm thoải mái chưa, nếu không....."

Cát Linh Linh không vùng vẫy, nàng một bên mút vào đại nhục bồng của ta, một bên người vô tội mà xem ta. Ta lườm một bên Sở Huệ, phát hiện nàng hai chân lơ đãng mà ma sát, động tác cực kỳ ẩn nấp. Ta nghĩ thầm, hôm nay lại là một mũi tên trúng hai con nhạn thời cơ tốt.

" sở tổng giám đốc, ta có việc cùng người thương lượng, người đừng ngồi xa như vậy."

Ta nhẹ nhàng mà rất động đại nhục bồng oOo. Cùng Tiểu Quân so sánh với, Cát Linh Linh khẩu kỹ cao hai cái đẳng cấp, để cho ta thoải mái được hai chân thẳng run.

" người bên kia nguy hiểm, ta hay là ngồi xa một chút, miễn cho ảnh hưởng người khác muốn ăn."

Sở Huệ quả nhiên lời nói ác độc, nàng vừa dứt lời, Cát Linh Linh tự phạt phòng không yên. May mắn đại nhục bồng của ta ép tới ở trường, tăng thêm bàn tay to của ta xoa hai luồng no đủ viên thịt, Cát Linh Linh ưm một tiếng, tiếp tục liếm láp đại nhục bồng oOo.

" tháng sau công ty chia hoa hồng, ta lấy 5000 vạn tiền mặt đến mua nội y của người điếm. Cái này giá tiền thích hợp sao?"

Ta thoáng đem bờ mông nâng lên, đến một lần giảm bớt đặt ở cát đại mỹ nhân trên người lực lượng, thứ hai đại nhục bồng của ta có thể càng thẳng đứng cắm vào cổ họng của nàng.

" quá cao, 3000 vạn tự đủ. Bất quá, người găng phải cho ta, ta cũng không chê nhiều tiền."

Sở Huệ ngồi ở trên ghế sa lon hướng ta nháy mắt, còn uốn éo uốn éo nàng mông đít nhỏ, đáng hận đến cực điểm.

" tự cho người 5000 vạn. Bất quá, người muốn dẫn mang Linh Linh tử, nàng không có kinh thương kinh nghiệm. Đợi nàng đối với nghiệp vụ lên một lượt tay , người mới có thể ly khai."

Ta vừa nói một bên nhìn xem Cát Linh Linh, phát hiện nàng đôi mắt đẹp ẩn tình, cái miệng nhỏ nhắn cực độ mở ra, hàm răng nhẹ nhàng mà cắn cắn của ta đều cặc lớn.

" cái gì? Người mua nội y của ta điểm là vì đưa cho cái này người đàn bà chanh chua?"

Sở Huệ khó có thể tin.

" đương nhiên là cho Linh Linh tử. Nàng đã ly hôn, không còn có cái gì nữa, còn có cái bị bệnh đệ đệ muốn chiếu cố, ta có thể mặc kệ?"

" hừ !""

Sở Huệ hai tay xiên lấy bờ eo thon bé bỏng, không thể tưởng tượng nổi mà nhìn xem Cát Linh Linh:" thật không có thiên lý, có ít người luôn có vận khí cứt chó."

Cát Linh Linh nhin không được, nàng nhổ ra đại nhục bông o0o, tức giận mà mắng to:" Sở Huệ, người đồ mắt tự đi mua mắt nước thuốc. Ta so người nhiều hấp dẫn, Trung Hàn tự là yêu thích ta nhiều một chút, người đổ kị nha?"

Sở Huệ không cam lòng yếu thế, cười khẩy nói: "Trung Hàn không phải yêu người nhiều một chút, là đáng thương người nhiều một chút."

Ta tức giận, những này chói tai lời nói ta không thích nghe:" Sở Huệ tỷ, người quá mức ờ."

Cát Linh Linh phẫn uất mà giựt giây:" Trung Hàn, thay ta xức nàng."

Ta gật gật đầu:" chủ ý này không tệ."

" cứu mạng ah."

Sở Huệ ôm gối đầu từ trên ghế salon bắn lên, khả tốc độ của ta nhanh hơn. Một phen vật lộn, Sở Huệ đã bị ta theo như ghé vào trên ghế sa lon. Xem nàng tóc dài rối tung, quần áo mất trật tự, chỉ còn thờ phân, ta mới chậm rì rì mà thoát được không mảnh vải che thân.

" người hô nát cổ họng cũng vô dụng."

Xoay tròn Sở Huệ váy. Úc, ta phát hiện màu đen tất chân, có đai đeo viền tơ lụa, màu đen Lace (viền tơ) quần lót, còn có trên thế giới nhất vĩnh lên bờ mông.

" người nhìn xem, có cái nào thành phần tri thức dân đi làm mặc thành cái này khó chịu dạng? Tám phần tự muốn nam nhân xức nàng."

Cát Linh Linh ghen ghét mà nhìn xem Sở Huệ mông đẹp. Thế giới nhân chủng ở bên trong, sâu sắc da thịt nữ nhân nhiều có đủ mỹ bờ mông, Sở Huệ cũng không ngoại lệ.

" người không tao? Vừa rồi ta nhìn thấy quần lót của người toàn bộ ẩm ướt mất, còn có mặt mũi nói ta? Quả thực tự là siêu cấp dâm phụ."

Sở Huệ thở hốt hển.

"Linh Linh tử, có thật không vậy?"

Ta vừa định đem vừa thô vừa to côn thít nhắm ngay Sở Huệ mặt huyết, nghe nàng đạo sao vừa nói ta có chút ngoài ý muốn.

"đừng..... Đừng nghe độc xà nói mò."

Cát Linh Linh hai chân xiết chặt, lớn tiếng giải thích.

"ta nói mò? Người đem váy nhắc lên lại để cho Trung Hàn nhìn xem."

Sở Huệ đúng lý không buông tha người.

Ta gật gật đầu:" đối với, muốn nhìn."

"đừng nhìn á."

Cát Linh Linh xinh đẹp vũ mị, mặt đỏ như gấc, gặp ta cố ý muốn xem, nàng vậy mà làm nũng bắt đầu, hai cánh tay ngăn tại hạ thể. Thấy ta dục hỏa đốt người, đại nhục bổng o0o cứng rắn như sắt.

"nhìn xem nha."

Ta nhin không được nhắc lên Cát Linh Linh váy, nhưng thấy một đôi không tỳ vết đùi ngọc cuối cùng đen nhánh, một đầu gợi cảm quần lót cơ hồ toàn bộ trong suốt, một mảnh nồng đậm lộn xộn lông lồn rõ ràng có thể thấy được. Cái kia bao khóa bộ phận sinh dục địa phương tất cả đều là vết nước, không cần sờ tựa nhìn ra được vết nước chưa khô.

Sở Huệ che miệng cười trộm:" lộ chân tướng a !" khanh khách, quả nhiên là siêu cấp đại dâm phụ."

"Linh Linh tử, như thế nào như vậy?"

Ta cũng phát ra sợ hãi thán phục.

Cát Linh Linh trừng ta liếc:" ai kêu người để cho ta hàm đồ đạc của người?"

Ta hít thán:" không nghĩ tới hậu quả nghiêm trọng như vậy, hay là ta trước an ủi an ủi người?"

TỶ PHU VINH DỰ

Tiểu Thủ Chương
www.dtv-ebook.com

Chương 84: Theo dõi Cát Linh Linh

Nhìn hùng vĩ đại nhục bổng o0o liếc, lắc đầu:" người hay là trước làm Sở Huệ, ta cũng không tin nàng không ẩm ướt."

" có đạo lý."

Ta búng Sở Huệ bờ mông, tại nàng cầu xin thương xót trong tiếng, từ từ mà đem quy đầu cắm vào mật huyết của nàng, chỗ đó quả thực tựa như vừa mới mưa. Sở Huệ nhiều tiếng uyển chuyển, tựa như mèo minh, cái mông vung cao run lên co rút lại, dung nạp lấy của ta cự vật:" Ân, các người sống khá giả phân."

" đừng giả bộ ngây thơ , người mặc được như vậy tao, còn không phải trong tưởng tượng hàn làm người?"

Cát Linh Linh tại thân thể của ta bên cạnh trợn to đôi mắt đẹp, quan sát đại nhục bổng o0o tại Sở Huệ bờ mông ở bên trong xuyên thẳng qua, nàng nóng hổi thân thể nói cho ta biết, nàng sớm đã xuân tình tràn lan. Ta ủng ôm nàng nhuyễn eo, nàng có chút rụt rè bổng chốc, gần sát thân thể của ta, đưa lên mềm mại cặp môi thơm.

Sở Huệ vung vẩy tóc dài xoa vai, lắc cái mông của nàng:" chết Linh Linh, nội y điểm ta, ta thiên không bán !" ah, chọc vào thật sâu."

Ta ôm lấy bờ mông liên tục rút ra đút vào:" Sở Huệ tỷ, đề nghị của ta người cân nhắc bổng chốc."

Sở Huệ hướng sau mảnh liệt đỉnh hai cái, rõ ràng có thể phản kích : " ta không muốn cân nhắc, ở chỗ này được người khi dễ, công chuyện của công ty ta lại không quá hiểu, ta hay là tiếp tục kinh doanh nội y của ta điếm a."

" khả lam a di hi vọng người trong công ty có chỗ với tư cách."

" mẹ của ta là mẹ của ta, nàng không thể đại biểu ta, mẹ của ta cũng không biết ta thích cái gì. Bảo ta tới công ty, ta một chút cũng không vui."

Ta cảm thấy được Sở Huệ nói rất có đạo lý, mọi thứ cũng không thể quá miễn cưỡng. Ta nghĩ nghĩ, rốt cục nghĩ ra vẹn toàn đôi bên ý kiến hay:" như vậy đi, 5000 vạn người cùng Linh Linh tỷ một người một nửa, nội y điếm các người cũng một người một nửa. Như vậy cũng có thể a?"

" hừ."

Cát Linh Linh mắt phượng tràn ngập mật ý.

" hừ."

Sở Huệ đồng dạng hừ nhẹ. Ta tuy nhiên nhìn không tới nét mặt của nàng, bất quá nàng ứng thuận cũng mãn ý. Bởi vì vẻ đẹp của nàng mông lay động được rất lợi hại, như chỉ tiểu mẫu cầu. Nữ nhân chỉ có chính thức hưng phấn thời điểm mới như tiểu mẫu cầu.

" các người đừng hừ, mọi người hòa khí sinh tài, tài nguyên quảng tiến, tương lai giúp ta sinh cái một nam nửa nữ, được không?"

Cuối cùng an bài tốt hai cái khó dây vào bà cô, nguyện vọng của ta cũng dài xa lên.

" không tốt."

Cát Linh Linh cùng Sở Huệ rõ ràng trăm miệng một lời mà cự tuyệt yêu cầu của ta. Ta giận dữ, vừa vặn Cát Linh Linh lại đưa lên môi thơm, ta đem

nàng nhẹ nhàng đẩy ngã, làm cho nàng ghé vào Sở Huệ trên người, giật xuống nàng ướt đầm trong suốt quần lót.

Như lần trước tại nội y điểm đồng dạng, ta đem đại nhục bổng o0o theo Sở Huệ mật huyết rút ra, đẩy ra Cát Linh Linh nồng đậm lông lồn, nhắm ngay nàng đã sớm phát quá lẳng lơ con mẹ nó luôn huyết âm, hung hăng mà đâm đi vào. Dừng lại:một châu mãnh liệt đảo làm cho, Cát Linh Linh như gặp Cam Lâm:" ờ, thật thoải mái."

Sở Huệ chọc tức, nghe được Cát Linh Linh gọi xuân, nàng tức giận mà mắng to:" muốn thoải mái chính các người đến !" đem ta đè ở phía dưới, ta một chút cũng không thoải mái."

Ta cười to:" Linh Linh tử, giúp ta sờ sờ Sở Huệ tử núm vú, đừng áp thương nàng ."

Sở Huệ liên tục kêu to không muốn, Cát Linh Linh lại thật sự cả niết mang sờ, đem Sở Huệ ngực đầy đặn theo mất trật tự trong áo sơ mi lấy ra đến. Nữ nhân chơi vú của nữ nhân cũng có khác một phen hàm súc thú vị, ta cũng bắt tay với vào Cát Linh Linh trong áo lót cảm thụ cái kia phần trắng nõn.

" ờ, có người như vậy sờ người ta núm vú đấy sao? Điểm nhẹ, thật thoải mái."

Cát Linh Linh đem bờ mông Ộ nhô lên lão Cao, là cùng Sở Huệ so mông cao sao? tuy nhiên nàng không có Sở Huệ như vậy vểnh lên mông đẹp, nhưng nàng chân sau chấm đất, chân lại mang giày cao gót, thẳng tắp chân dài cùng bờ mông hình thành xinh đẹp thẳng tắp, quá đậm đàng !" ta đút vào như gió, nhớ nhớ đầy rót vẻ đẹp của nàng huyết.

" một đôi gian phu dâm phụ."

Sở Huệ rất ủy khuất, Cát Linh Linh ghé vào nàng lưng thơm lên rên rĩ làm cho nàng khó nhin, cái loại này đói khát không thể thực cảm giác ta thấm sâu trong người thấu hiểu rất rõ. Trong lúc đó một căn nóng vừa thô vừa to đồ vật lại tràn ngập mật huyết của nàng, nàng nhỏ giọng kinh hô:" tại sao lại làm cho ta ? Chết Trung Hàn, muốn làm cho tỰ làm cho lâu điem, đừng xâu ta khẩu vị !" ừ Ân."

Cái này thật sự là một lần trước nay chưa có vui thích. Mặt trời chiều ngã về tây, mặt trời ánh sáng tàn phóng tại văn phòng cửa sổ thủy tinh, xuyên thấu qua cửa sổ thủy tinh lại chiết xạ đến Sở Huệ như gấm trên da thịt. Ta vuốt ve Sở Huệ mềm eo nhỏ, cảm thụ nàng tại trên người của ta rong ruổi cuồng dã. Bên cạnh thân, Cát Linh Linh cặp môi thơm như cũ mềm mại, tại ngực ta lồng ngực lên không ngừng tạo động nÚm vú như cũ mẫn cảm. Trận này vui thích đã kéo dài hơn hai giờ, nhưng tất cả mọi người tựa hồ vẫn chưa thỏa mãn.

Cát Linh Linh rất tham ăn, nàng đã có hai lần cao trào lại còn muốn lại muốn. Sở Huệ đâu này? nàng đều bốn lần , còn không muốn buông tha ta. May mắn ta phòng thủ kiên cố, nhưng ta lại còn có thể kiên trì bao lâu?

" úc, Trung Hàn, ta lại tới nữa."

Sở Huệ thẳng đứng rơi xuống bờ mông Ộ mãnh liệt mà phát búng của ta, thẳng yếu đích bao tinh hoàn ẩn ẩn đau nhức. Cát Linh Linh tranh thủ thời gian tránh ra, bởi vì nàng biết rõ nam nhân lúc bộc phát uy lực. Sở Huệ từng đột điên cuồng run rẩy sau, ôm ta cuồng bạo.

Ta cửa thành thất thủ, rốt cuộc vô tâm ham chiến, lật người, đem mềm nhũn Sở Huệ đặt ở dưới thân, vài cái đại lực đút vào sau, nóng hổi tinh hoa rót đầy mật huyết của nàng.

" tiếp theo ta cũng muốn."

Cát Linh Linh có chút ít ghen ghét mà trừng mắt cảm thấy mỹ mãn Sở Huệ.

" các vị lữ khách xin chú ý, theo Malaysia cất cánh quốc hàng hai 7 chuyển bay sắp đáp xuống....."

Sân bay đứng vụ quảng bá hướng ta truyền lại một cái tin tức: Chúng ta người một nhà rất cục có thể đoàn tụ .

Đã thật lâu không có nhìn thấy dưỡng, trong nội tâm rất nhiều quả niệm. Ta luân nhìn lên liếc tỉ mỉ cách ăn mặc tỷ mẹ, phát hiện nàng vẻ mặt bình tĩnh. Ta đoán muốn, đây có lẽ là đặc công chỗ có đủ " trước núi thái sơn sụp đổ mà mặt không đổi sắc " tâm lý tố chất a? Ngược lại là ta cùng Tiểu Quân đều kích động mà chăm chăm vào cửa ra vào, chờ mong lấy dưỡng to lớn cao ngạo thân ảnh tiến vào tầm mắt của chúng ta.

Thế nhưng mà tích lũy động đám người dần dần rất thưa thớt, lần này hai 7 chuyển bay lữ khách cơ hồ đều đi hết sạch, còn không có nhìn thấy dưỡng. Đang lo lắng lấy, một người mặc y phục thường trung niên nhân theo hai gã sân bay cảnh sát xuất hiện tại dĩ trước mặt, hân tôn kính mà hướng dĩ kính một cái tiêu chuẩn chào theo nghi thức quân đội:" xin hỏi ngài là Lý Nghiêm gia thuộc người nhà sao?"

Mặc giả hồng áo, màu đen tu thân váy dài, cổ tay treo màu đen thời thượng xác tay dĩ nghi hoặc nhìn nhìn trúng năm người:" người là?"

" ta là 16 khoa , trước kia là Lý Nghiêm chủ nhiệm cấp dưới. Lý Nghiêm chủ nhiệm để cho ta chuyển cáo ngài, hẳn bởi vì công sự suốt đêm chuyển cơ đi Băng Cốc."

Trung niên nhân hai chân đứng nghiêm, nhìn kỹ phía dưới đã biết rõ nghiêm chỉnh huấn luyện.

Dì mặt mang mím cười:" đã biết, quay đầu lại ta cùng tổng tham liên hệ, cảm ơn người."

Trung niên nhân hếch ngực:" không cần cảm ơn."

" gặp lại."

" gặp lại."

Một lần tràn ngập chờ mong đoàn tụ tụt..... Tìm trảo tật mà chết, trong nội tâm của ta phiền muộn, Tiểu Quân đẹp lấy miệng cũng rất không vui vẻ . Nhưng là dì lại nhẹ nhàng mà dẫn ra một hơi, giống như thích trọng cảm giác, ta cảm thấy không hiểu thấu.

" Tiểu Quân, đi, chúng ta đi ăn MacDonald, buổi tối mẹ lại làm cho thịt kho tàu cá cho người ăn có được hay không?"

Dì ôm Tiểu Quân vai nháy mắt mấy cái. Ta chú ý tới Tiểu Quân trên vai thơm, năm căn xinh đẹp ngón tay đều đều nhàn nhạt sơn móng tay.

" ta muốn ăn tê cay chân gà."

Tiểu Quân quơ quơ cái đầu nhỏ, lập tức tụt chuyển buồn làm vui. Dì ôn nhu hỏi:" hai cái có đủ hay không?"

Tiểu Quân cả không cần suy nghĩ, tụt duỗi ra bốn căn trắng nõn ngón tay:" bốn cái."

" khanh khách."

Dì mặt giãn ra nhõng nhẽo cười, phiêu dật sóng lớn sóng mái tóc nhẹ nhàng quét đến Tiểu Quân mặt:" người ăn được này sao nhiều không?"

Tiểu Quân gãi gãi ngứa mặt, dùng sức nhẹ gật đầu.

MacDonald ở bên trong đám người như nước thủy triều, ta không rõ vì cái gì nhiều người như vậy ưa thích ăn những này làm mặt thật thịt gà cùng Hamburger.

Cùng dì vĩ đại đích tay nghề so sánh với, loại này nước Mỹ nhanh chóng thực quả thực tựu là rác rưởi. Ta không có khẩu vị, chỉ cần một ly nước trái cây, dì cũng là một ly nước trái cây, hiển nhiên MacDonald chỉ hành thuần túy là thỏa mãn Tiểu Quân tham ăn.

" Trung Hàn, đợi lát nữa người trước mang Tiểu Quân về công ty, ta đi làm việc, buổi tối tan tầm tựu cùng nhau về nhà ăn cơm."

Dì thần thái sáng láng, không chút nào thụ dưỡng chuyển cơ ảnh hưởng. Nàng tựa hồ kèm nén không được nội tâm chờ đợi, chờ đợi cái gì đâu này? ta âm thầm nói thầm, lòng hiếu kỳ được nghiêm trọng câu dẫn ra.

" mẹ, người có việc tựu đi trước a."

Ta đáp ứng đã không yên lòng dì.

" Ân."

Dì sững sờ, lập tức bình tĩnh như lúc ban đầu. Cùng Tiểu Quân bàn giao:nhắn nhủ vài câu sau, nàng nhẹ nhàng rời đi. Cái kia là lướt nhiều vẻ bóng lưng, dáng vẻ ngàn vạn bộ dạng thùy mị đưa tới vô số ánh mắt. Ta cảm thán thuần phác dì chỉ cần mấy tháng thời gian thành thói quen tinh mỹ giày cao gót, nhiều màu móng tay cùng mùi thơm ngào ngạt nước hoa.

Trong nội tâm của ta rùng mình, hẳn là dì cùng người khác cuộc hẹn? Không, ta không tin, dì cùng dưỡng cảm tình rất dày, ta chưa từng có bất kiến bọn hắn từng có cái lộn, dì như thế nào sẽ làm ra thực xin lỗi dưỡng chuyện? Nhưng dì lột xác đã rõ ràng. Tục ngữ nói:" nữ vì vui mừng mình người cho."

Tỉ mỉ cách ăn mặc dì chẳng lẽ chỉ là nghĩ mình lại xót cho thân, độc kiếm hương thơm? Ta không tin.

Giải linh còn cần hệ linh người, muốn cỡi bỏ trong lòng bí ẩn, theo dõi bổng chốc dì lại có làm sao?

" lái xe đại ca, phiền toái đem cái này tiểu muội muội đưa đến tài chính phố kt công ty."

Ôm Tiểu Quân vai, ta có chút không muốn buông tay. Chín mươi độ thẳng đứng nhìn ra, ta phát giác Tiểu Quân bộ ngực lại phồng lên không ít, thật muốn tại về công ty đường xá lên hung hăng mà sờ cái đủ.

" ngài yên tâm, ta cam đoan đem tiểu Phương nghĩa an làm cho đưa đến tài chính phố."

Tắc xi lái xe là cái lại xấu vừa đen người trẻ tuổi, hẩn chăm chăm vào Tiểu Quân đùi ngọc mãnh liệt nhìn mai, người chán ghét, lại để cho hẩn tái Tiểu Quân như vậy như hoa như ngọc tiểu nữ hài ta khó có thể yên tâm. Ta muốn thay cho một cỗ, lại sợ mất đi dì bóng dáng, khẽ cắn môi, tự dằn dò Tiểu Quân trở lại công ty sau lập tức gọi điện thoại cho ta.

Tiểu Quân từ chối cho ý kiến, nàng mút xuyết ngón tay, tại tai ta bên cạnh nhỏ giọng cảnh cáo:" Lý Trung Hàn đồng học, người tại làm một kiện chuyện rất nguy hiểm, người tốt nhất cần một cái lợi hại giúp đỡ."

Nghe nói ta muốn theo dõi dì, Tiểu Quân so với ta còn hưng phấn.

" ta ngày hôm qua mua một đầu rất đẹp váy, đặt ở bàn công tác trong ngăn kéo, Tiểu Quân đồng học về công ty sau đem váy mặc vào đến, sau đó đi tìm Tân Ny tỷ tỷ nói chuyện phiếm. Nhỏ như vậy quân đồng học tự là ca tốt giúp đỡ ."

Ta gượng cười hai tiếng, nhéo nhéo Tiểu Quân tức giận mặt, quay người hướng đi phương hướng ly khai đi nhanh đuổi theo.

Chân mang giày cao gót đi tự nhiên đi không quan tâm, một thân giả màu đỏ áo, tại rộn ràng bài trừ trong đám người, ta liếc có thể phát hiện. Theo một đoạn ngắn lộ, trong nội tâm của ta sinh ra không hiểu hưng phấn, lần thứ nhất theo dõi người tự theo dõi đi, đây là cái gì đặc biệt sự tình? Này bằng với theo dõi một vị cao cấp đặc công. May mắn chung quanh nóng bỏng ánh mắt làm cho đi càng chuyên chú tại đi đường dáng vẻ, nàng không có phát hiện có một đôi bao hàm lấy ái mộ cùng sùng bái ánh mắt đang nhìn chăm chăm nàng.

Cảm tạ thượng đế, đi bước vào tàu điện ngầm lúc, ta cũng may mắn mà xông đi vào. Thời gian giữa trưa, tàu điện ngầm ở bên trong người rất nhiều, ta chen vai thích cánh mới chen đến đi chỗ cái kia khoang xe lửa.

Hồng ảnh ảo lả, đi tại chen chúc trong đám người rất dễ dàng phân biệt. Bình thường nàng cực nhỏ xuyên:đeo tươi đẹp quần áo, hôm nay là đi đón dựng phi cơ chuyển, nàng mới ăn mặc vui mừng một điểm. Cũng đang bởi vì nàng quần áo dễ làm người khác chú ý, ta mới không có đem nàng mất dấu.

Chạy như bay tàu điện ngầm yên tĩnh như dạ, mát mẻ điều hòa làm cho ta buồn ngủ. Lúc này thời điểm ta nhớ tới Tiểu Quân, không biết nàng áp chế tắc xi đến cái đó ? Theo sân bay đến công ty lộ trình cũng không ngắn, Tiểu Quân sẽ làm gì vậy? Tê cay chân gà sớm đã ăn xong a? Nàng sẽ ở trên xe thêm thiếp một lát sao? váy của nàng ngắn như vậy, thêm thiếp thời điểm có hay không đi quang?

Ai, lo lắng gần chết !" ta một bên nghĩ ngợi lung tung một bên hồi hận, đi làm chuyện gì ta quản được sao? Ta quản tốt chính mình cùng Tiểu Quân là được rồi, cơ trí cường hãn đi há lại sẽ để cho chúng ta lo lắng?

Bỗng nhiên, ta theo mình tưởng ở bên trong tỉnh táo lại, ta phát hiện dì vị trí vị trí được một người cao lớn bóng lưng vật che chắn, cơ hồ hoàn toàn ngăn trở dì. Mới đầu ta cũng không thèm để ý, dù sao tàu điện ngầm là nơi công cộng, hành khách yêu đứng ở đâu tự đứng ở đâu . Nhưng là, ta cuối cùng cảm thấy có điểm gì là lạ, dì chung quanh chuyển dời thân thể của mình, người nam nhân này tự nhắm mắt theo đuôi, nhưng lại hướng dì gần sát. Phi lễ? Ta giận dữ, vừa định đẩy ra đám người hướng dì dựa sát vào. Nào biết ta còn không có có hành động, đám người tự bộc phát từng đợt bạo động, bạo động ở bên trong nường theo hét thảm một tiếng, cái kia muốn gần sát dì nam tử đã ngã người ngã lặt tại trong xe.

" các vị lữ khách, Trung Sơn đứng ở. Thỉnh các vị lữ khách lấy được chính mình hành lý....."

Du dương ngọt ngào quảng bá truyền khắp nhà ga từng cái nơi hẻo lánh. Dì, hướng trú cảnh đưa ra một bốn màu lam nhạt đồ vật tự vội vàng ly khai, ta khẩn trương mà theo đuôi. Vừa rồi trong xe phát sinh một màn làm cho ta đối với dì càng thêm sùng kính, giống như loại tình huống này, nữ nhân vì mặt mũi đều tận lực dàn xếp ổn thỏa, nhưng dì đâu thèm những này, nên ra tay lúc tự ra tay, nhanh chóng bắt vật lộn, đem biến thái nam cái mũi đều làm bể. Ai, đừng phải dùng mãnh phi thường Vô Dịch Lâm Hương quân, biến thái nam chỉ có thể tự nhận không may.

Ta vẫn còn dư vị, giả hồng thân ảnh cũng tại mấy cái quẹo vào chỗ lặng yên biến mất. Ta chấn động, bốn phía nhìn chung quanh một vòng, vẫn không có trông thấy giả hồng thân ảnh, đang lo lắng lấy, ta đột nhiên linh cơ khẽ động, nhanh chóng hướng gần đây tàu điện ngầm lối ra chạy tới. Tại đâu đó, ta kinh hỉ mà lại phát hiện giả hồng thân ảnh.

Lần này dì không có lại bận tâm dáng vẻ, nàng nhanh chóng chui lên một cỗ tắc xi, ta cũng tranh thủ thời gian chặn đường một cỗ tắc xi theo đuôi theo sát. Lái xe đại ca là cái ước hơn năm mươi tuổi lão đầu, gặp ta như thế thần bí, hân hưng phấn mà hỏi:" là tráo người xấu?"

Ta nghĩ nghĩ, dứt khoát gật gật đầu, lái xe đại ca có chút đặc ý:" ta liếc thấy đi ra."

Ta nghĩ thầm chính mình hình dáng đường đường, vẻ mặt chính khí, thoát nhìn rất giống cảnh sát, tài xế kia cũng không tính xem nhìn lắm.

Gặp ta không muốn đáp lời, lái xe đại ca am hiểu sâu đạo lí đối nhân xử thế, không có tiếp tục nhiều chuyện, mà là toàn lực ứng phó đi theo dì áp chế tắc xi. Cái kia mạo hiểm tràng diện cùng điện ảnh lên chứng kiến không có gì khác nhau, đồng dạng khẩn trương kích thích đến để cho ta trong lòng bàn tay đổ mồ hôi.

Nửa giờ sau, dì cười tắc xi cuối cùng dừng lại. Ta đã chuẩn bị cho tốt tiền xe, nhưng lái xe đại ca kiên quyết không thu, nói là hài lòng thị dân vì xã hội làm cống hiến, ta cảm động đến rồi tỉnh rồi mù. Nếu như sở hữu tất cả tắc xi lái xe đều tốt như vậy người lòng nhiệt tình, Tiểu Quân lại có cái gì thật lo lắng cho hay sao? ly khai tắc xi lúc, ta hay là ném một trương trăm nguyên tiền giá trị lớn.

Không biết mình thân ở gì mà, dù sao thần kinh của ta kéo căng, mục tiêu tựa là dì. Dì tựa hồ khôi phục lại bình tĩnh, nàng bước chân bước được ưu nhã đoan trang, không nhanh không chậm, tựa như giàu có phu nhân tại nhàn nhã dạo chơi. Ta cũng nhẹ nhõm nhiều hơn, theo sau dì lã lướt bóng lưng, nhìn xem cái kia rất tròn bờ hông ưỡ, ta nội tâm từng đợt sôi nóng, đó là trên thế giới tình cảm nhất mong đẹp.

" Thủy Nguyệt hiền quán rượu?"

Ta nghi hoặc mà nhìn xem dì đi vào một nhà trắng lệ quán rượu. Xem ra ta không có đoán sai, dì nhất định cùng người ước hẹn. Trong nội tâm của ta quá niệm phát sinh, dì tổng sẽ không bỏ xuống ta cùng Tiểu Quân, một mình một người tới nơi này ăn cơm tiêu khiển a? Cũng không biết chỗ ước

chi nhân là nam hay là nữ? Nếu như là nam , ai, ta chỉ có thể đồng tình đáng thương dưỡng, ai kêu hân tổng không tại di bên người?

Điện thang cuốn đem ta mang lên lầu ba. Ta vừa bước vào môn cỏi, một vị tiếp đãi tiểu thư trước mặt mà đến:" tiên sinh, người mấy vị?"

Tiếp đãi tiểu thư dáng người cao gầy, tuổi trẻ tướng mạo đẹp, nói ra lời nói vừa mềm lại ôn ẻn. Tựa hướng về phía vị này tiếp đãi tiểu thư, mặc dù không phải thao khách cũng sẽ nhiều đến mấy lần.

" thực xin lỗi, ta tìm người."

Ta lộ ra chiêu bài thức mỉm cười.

" ờ, ngài mời theo liền."

Xinh đẹp tiếp đãi tiểu thư tự nhiên hào phóng, đối với ta loại này bề ngoài giống như quang minh, kì thực không có hảo ý ánh mắt, nàng tựa hồ đơn giản có thể phân biệt. Ta xem xét khỏe miệng nàng giọng mỉa mai, đã biết rõ dụng phải nhuyển cái đình.

Di thân ảnh lại một lần nữa theo trong tầm mắt của ta biến mất, quán rượu sinh ý thịnh vượngmay mắn, mặc đồ đỏ trang phục đích thực khách cũng không ít, ta cùng cực nhãn lực cũng không tìm được di. Ta lén lén lút lút cử chỉ lại khiến cho tiếp đãi tiểu thư chú ý, nàng lần nữa đi vào bên cạnh ta:" xin hỏi tiên sinh, người muốn tìm ai? Ta có thể giúp người bề bộn sao?"

Một câu bưng tỉnh người trong mộng, cùng hân ở chỗ này lén lén lút lút mà nhìn quanh, không bằng hỏi một chút xinh đẹp tiếp đãi tiểu thư.

Ta lại lộ ra chiêu bài thức mỉm cười:" ah, là tìm một vị mặc đồ đỏ trang phục đích trung niên nữ nhân. Ân, rất đẹp, sóng lớn sóng tóc dài. Ách, mang giày cao gót, hắc váy dài."

Tiếp đãi tiểu thư giật mình mà xem ta, bởi vì ta miêu tả rất kỹ càng, nàng mơ hồ đoán ra ta cùng với trung niên nữ nhân tầm đó có nào đó đặc biệt quan hệ. Trong lúc nhất thời, xinh đẹp tiếp đãi tiểu thư lộ ra xem thường thần sắc:" người nói vị này phu nhân ta biết rõ ở đâu, ta mang người đi đi."

Ta lại càng hoảng sợ, liên tục khoát tay:" không cần, không cần, người nói nàng ở đâu, tự chính mình đi tìm là được."

" nàng tại d5 ghế lô."

Tiếp đãi tiểu thư thuận tay Nhất Chỉ. Ta lần nữa lộ ra chiêu bài thức mỉm cười:" ah, cảm ơn người, người rất đẹp."

" vị kia trung niên phu nhân nhiều hấp dẫn."

Tiếp đãi tiểu thư xem thường thần sắc càng ngày càng đậm.

" kỳ thật....."

Ta đang định nói cho vị này tiếp đãi tiểu thư, vị kia xinh đẹp trung niên nữ nhân là của ta dì, nhưng lại tại ta vừa muốn giải thích thời điểm,5 ghế lô cửa mở ra . Từ bên trong đi ra hai người, ngoại trừ dì bên ngoài, còn có một vị uyển chuyển hàm xúc lại hơi thần bí đại mỹ nữ, mỹ nữ tóc dài bằng bành, ưỡn ngực hóp bụng, đi đường giống như kiễng mũi chân. Loại nữ nhân này bình thường là nghệ thuật chuyên khoa, nghệ thuật học viện cùng với nghệ thuật trường học tốt nghiệp đệ tử, các nàng phần lớn mặt ngoài cao ngạo mà nội tâm tự ti, tham mộ hư vinh lại cảm tình phong phú. Chỉ cần có thể chinh phục, những nữ nhân này thường thường là cảm tình nô lệ, vì cảm tình ngu muội mà dâng ra cả đời, Đường Y Lâm tự thuộc về loại này điển hình.

Không thể tưởng được Đường Y Lâm rõ ràng cùng dì cùng một chỗ, không thể tưởng được giữa các nàng như thế thân mật.

" kỳ thật cái gì?"

Tiếp đãi tiểu thư nhiều hứng thú mà xem ta. Ta lo lắng bị dì phát hiện, tranh thủ thời gian thụt lùi d5 ghế lô, dùng ôn nhu nhất ngữ khí cầu xin:" tiểu thư, giúp ta nhìn xem d5 đi ra hai nữ nhân là đi về hướng phương hướng nào?"

Tiếp đãi tiểu thư đột nhiên khanh khách cười không ngừng:" các nàng hẳn là đi toilet. Người vì cái gì sợ hãi? Người là sợ trung niên phu nhân, hay là sợ tuổi trẻ nữ nhân?"

Ta vẽ mặt đau khổ:" đều sợ."

Tiếp đãi tiểu thư mở to hai mắt, cao thấp tả hữu dò xét ta, sau đó nhỏ giọng hỏi:" người họ Lý?"

" Ân."

Ta gật gật đầu lại dẫn nghi hoặc. Tuy nhiên họ Lý là thế gia vọng tộc, nhưng vừa đoán liền trúng độ khó cũng không nhỏ.

" gọi Lý Trung Hàn?"

Tiếp đãi tiểu thư con mắt mở càng lớn. -

" người sẽ thầy tướng số?"

Ta rất giật mình, trước mắt cái này xinh đẹp tiếp đãi tiểu thư phảng phất có hồ tiên hương vị, ta bắt đầu chăm chú dò xét nàng. Nàng tóc ngắn vênh lên mũi, trắng tinh, một đôi mắt sáng ngời hữu thần, màu tím sườn xám xẻ tà cơ hồ đã đến bờ hông ỷ, mơ hồ trông thấy bắp đùi thon dài, bộ ngực tuy nhiên không cao lắm đứng thẳng, nhưng lồi lõm Linh Lung, đường cong ưu mỹ.

"khanh khách, người thật sự là Lý Trung Hàn nha? Oa, không đúng, không đúng, có người đem người nói khoác thành một cái cả ngày cười bạch mã khắp nơi mò mẫm đi dạo vương tử . Nhưng ta cảm thấy được, ai....."

Tiếp đãi tiểu thư một bên thở dài một bên lắc đầu.

Ta mặt đỏ tới mang tai, xấu hổ không chịu nổi, không biết là ai khen ta, cái này khen đã qua đầu chẳng khác nào tổn hại, ta tức giận hỏi:" ai như vậy thật tình mắt?"

" đây là bí mật."

Tiếp đãi tiểu thư khó dấu hưng phấn, ta lại tâm ngứa khó nhịn:" cái này không công bình, người không nói cho ta bí mật, ta sẽ cuộc sống hàng ngày khó có thể bình an."

Tiếp đãi " PHỤT " một tiếng cười, dương dương đắc ý mà hướng ta nháy mắt mấy cái:" Ân, tốt nhất người ngày nhớ đêm mong. Ai nha, chúng ta quản lý tới rồi, không thềm nghe người nói nữa, muốn biết bí mật sẽ chờ ta tan tầm."

Nàng vội vã mà mời đến cái khác khách hàng , để lại cho ta là ưu nhã bóng lưng cùng mập mờ ánh mắt.

Thật đáng tiếc, ta không thể đợi nàng tan tầm.

Thừa dịp dì cùng Đường Y Lâm còn chưa có trở lại, ta lớn mật mà đến gần.5 ghế lô, theo cửa sổ nhỏ vào bên trong nhìn quanh.

Phát hiện trong rạp không có một bóng người, ta đẩy cửa vào, chỉ thấy trong rạp rộng rãi sáng ngời, trang trí xa hoa, trên tường Tivi LCD đang phát hình tiết mục, xuyên thấu qua rộng thùng thình rơi xuống đất cửa sổ thủy tinh còn có thể đem phồn hoa đô thị phố cảnh thu hết vào mắt.

Dày đặc trên mặt thảm bày đặt một trường đủ để dung nạp mười lăm người cùng ăn bàn lớn, trên bàn lớn để đó mấy cái lồng hấp cùng một ít tinh xảo quà vật. Tối gần rơi xuống đất cửa sổ thủy tinh già lệ vị thẳng trước còn bày đặt một cái ấm trà, ấm trà bên cạnh là hai chén bốc hơi nóng sứ men xanh chén.

Theo dõi đã hơn nửa ngày, lại cùng tiếp đãi tiểu thư hàn huyên một hồi, ta sớm đã khát nước khó nhin. Gặp trên bàn hương trà bốn phía, ta nghĩ thầm uống một ngụm trà giải giải khát tổng không đến mức bị phát hiện a?

Nhưng lại tại ta sắp sửa cầm lấy ly thời điểm, nghe được từ xa đến gần hoan nói cười ngữ, ta can đảm đều nứt, cái đó còn lo lắng giải khát. Cuống quít nhìn quanh ghế lô, gặp một cái rộng thùng thình gỗ tếp bình phong dựng ở bên tường, ta nhanh chóng tránh nhập trong đó, về sau chấp tay trước ngực, miệng lẩm bẩm, hi vọng Phật tổ, Bồ Tát ban cho ta một kiện tàng hình áo cà sa, để cho ta sẽ không bị dò phát hiện. A di đà phật, hôm nào ta nhất định ăn nhiều tổ, thiêu thêm hương, nhiều tìm nữ nhân. Ân? Ngã phật tựa hồ kị sắc, ta đây tự ít đi sắc một điểm, hai mươi là đủ. A di đà phật, hai mươi là đủ.

" ngày đó nếu như ta không còn sớm sớm ly khai, hừng đông sau nhất định đi không được. Về sau gặp lại mẹ nuôi, mẹ nuôi nhất định nhận thức không ra ta cái thôn này phụ."

Ghế lô môn vừa được đẩy ra, ta chợt nghe đến Đường Y Lâm ngọt ngào thanh âm. Bình phong khe hở đủ để cho ta nhìn xem toàn bộ ghế lô toàn cảnh, ta tinh tường trông thấy Đường Y Lâm hai cái phẫn nộ đuôi ngọc theo một cái tân triều đèn lồng trong quần lửa lơ đi ra.

" nào có khoa trương như vậy !" người không muốn giả, trong thôn người chẳng lẽ còn có thể cường bức người?"

Dì trở lại ghế lô sau cũng không vội ở ngồi xuống, mà là đứng tại ghế lô trang trí trước gương nhìn chung quanh, một hồi xoa bóp bộ ngực, một hồi sờ sờ mông đẹp, phong tình vạn chủng còn hơi làm dáng. Ta lập tức miệng đắng lưỡi khô, huyết vận bách hải.

Đường Y Lâm đáng thương mà lần lượt dì:" thực sự khoa trương như vậy, những cái...kia mẹ chồng, thậm chí một người tiếp một người mà đến làm thân làm mối, còn đem ta ngăn ở chú rể tân nương cửa nhà. Đem ta hù chết, Liên gia cũng không dám quay trở lại, sẽ ngụ ở chú rể tân nương gia. Rạng sáng năm giờ, ta cùng biểu muội khinh khinh mới vụng trộm mà chạy đi."

Dì hơi có chút ngộ:" người nói khinh khinh tự là vừa rồi vị kia lĩnh ban tiếp đãi?"

Đường Y Lâm gật gật đầu:" những cái...kia nông dân cũng ý định đem khinh khinh cướp đi, khinh khinh về sau không bao giờ ... nữa hồi hương rơi xuống."

Dì buồn cười, lớn tiếng nhõng nhẽo cười. Trong nội tâm của ta cũng bỗng nhiên minh bạch, vừa rồi vị kia tiếp đãi tiểu thư nguyên lai là Đường Y Lâm biểu muội, trách không được tiếp đãi tiểu thư biết rõ đại danh của ta, nhất định là Đường Y Lâm cùng khinh khinh trao đổi khuê ở bên trong bí mật lúc nói tới ta. Kỳ quái chính là, khinh khinh vì sao đối với ta danh tự như thế trí nhớ khắc sâu? Chẳng lẽ trải qua Đường Y Lâm nói khoác phủ lên sau, khinh khinh cũng tâm mộ ta? Ta không khỏi có chút đắc chí.

Đường Y Lâm làm nũng:" mẹ nuôi còn cười."

Dì đối với tấm gương hếch bộ ngực lớn:" không cười á. người giúp mẹ nuôi mua quần áo, mẹ nuôi tạ người còn không kịp, như thế nào cười người? Chỉ là..... Chỉ là xuyên thẳng loại vật này rất không được tự nhiên , liền hô hấp đều không thông thuận."

Đường Y Lâm " PHỤT " một tiếng cười:" mẹ nuôi, đây là gầy thân y, không phải áo ngủ, người cảm thấy không thoải mái là bình thường . Nhưng người mặc lên sau hình thể càng đẹp mắt ở !" chỉ cần kiên trì một tháng, lập tức có hiệu quả."

" một tháng có thể gầy thân? Ta không tin."

Tỷ mẹ bầu môi.

" kỳ thật mẹ nuôi lại xinh đẹp lại có sức sống, dáng người đều rất cân xứng, không cần phải giảm béo."

Đường Y Lâm hâm mộ mà xem chăm chăm vào di bộ ngực.

" người biết cái gì? Đã đến mẹ nuôi cái tuổi này, hàng năm đều tự động gia tăng lường cân. May mắn trước kia quần áo rất khó coi, toàn bộ ném đi cũng không đủ tiếc. Vốn lấy sau không thể lại mập !" ta hiện tại mua quần áo, tiện nghi ba, bốn ngàn, quý lường, ba vạn, nếu như đều xuyên:đeo không được, chẳng phải là lãng phí? Tuy nhiên Trung Hàn thường xuyên cho ta tiền mua quần áo, nhưng là không thể quá xa xỉ."

Đường Y Lâm mắt hiện nhu tình:" về sau ta có tiền , cũng muốn hảo hảo hiếu thuận mẹ nuôi."

Đường Y Lâm lời nói này di nghe xong rất cảm động, nàng bắt lấy Đường Y Lâm tay mãnh liệt đập:" người đã rất hiếu thuận á! theo giúp ta nói chuyện phiếm, dạo phố, còn giúp ta mua quần áo. Ngày nào đó người thực gả cho, mẹ nuôi tự tịch mịch rùi."

Đường Y Lâm sắc mặt đột biến, nàng sâu kín mà hít thán:" ta không lấy chồng."

Di ngạc nhiên, nàng chăm chăm vào Đường Y Lâm nhìn hồi lâu hỏi:" người sẽ không còn bán khoản Trung Hàn a? Lúc trước người tư là đáp ứng

ta chỉ làm con gái nuôi, không hề cùng Trung Hàn có lui tới."

Đường Y Lâm lắc đầu:" ta không có nhớ thương hân."

Nghe đến đó, ta không khỏi đối với dì đi quá giới hạn cảm thấy tức giận, cũng đúng Đường Y Lâm một phen khổ tâm cảm thấy có chút khổ sở. Nàng vì có thể cùng ta bảo trì tiếp xúc, biểu hiện ra đáp ứng dì cùng ta nhất đao lưỡng đoạn, nhưng trên thực tế lại âm thầm nịnh nọt dì, chờ đợi thời cơ. Loại này chịu nhục không phải thường nhân có thể bằng, nước mắt của ta đều nhanh chảy ra .

Dì ngơ ngác nhìn Đường Y Lâm, coi hân trí tuệ đương nhiên có thể nhìn ra Đường Y Lâm nghĩ một đằng nói một nẻo, nàng thật sâu thở dài:" đừng gạt ta , Tiểu Lâm, người đây là tội gì khổ như thế chứ? Trung Hàn cùng Đái Tân Ni đều muốn kết hôn, chờ hân dựng vừa về đến bọn hân tự kết hôn, đến lúc đó người làm sao bây giờ?"

Đường Y Lâm rất kiên cường, vành mắt ửng, nhưng vẫn là mặt mang dáng tươi cười:" ta có thể làm? Dù sao cũng không chỉ ta một người như vậy."

Dì lại là | sững sờ:" ah? Còn có ai?"

Đường Y Lâm quyết quyết cái miệng nhỏ nhắn:" nhiều hơn."

Dì liếc nàng một cái, sắc giọng:" người ngược lại nói nha !""

TỶ PHU VINH DỰ

Tiểu Thủ Chương
www.dtv-ebook.com

Chương 85: Gầy thân y

Đường Y Lâm nhìn nhìn dì, đem quyết định chắc chắn:" Trang Mỹ Kỳ, làm gì người khẳng định biết rõ."

Dì đối với Trang Mỹ Kỳ cảm giác không tệ, cho nên nàng có thể nhìn ra Trang Mỹ Kỳ đối với ta có cảm tình:" Trang Mỹ Kỳ ta là biết rõ, còn có ai?"

" Phàn Ước."

Đường Y Lâm lại tuôn ra một cái. Ta âm thầm lo lắng, Đường Y Lâm sẽ không nhất thời vág đầu, đem Tiểu Quân cũng khai ra đến đây đi?

" Ân, còn gì nữa không?"

Dì đối với Phàn Ước ấn tượng hơi tệ.

" ta nghe nói..... Quách Vịnh Nhân câu dẫn Trung Hàn. Thật không biết xấu hổ, đều lớn tuổi , nếu muốn tìm nam nhân tìm niên kỷ không sai biệt lắm mà !" cũng không biết nàng cho Trung Hàn ăn hết cái gì mê hồn dược, Trung Hàn rõ ràng làm cho nàng trở thành ceo. Ai, ta thật thất bại, cả Quách Vịnh Nhân đều không so được, lại có thể nào cùng Đái Tân Ni tranh giành?"

" còn gì nữa không?"

Lần này dì mặt rất khó coi, nàng không thích Đường Y Lâm mắng Quách Vịnh Nhân. Về công về tư Quách Vịnh Nhân đều là đối với ta có

thật lớn trợ giúp chi nhân, cho nên ta sủng ái nàng. Chỉ là lời đồn đãi chuyện nhảm lại để cho nghiêm cần dì rất căm tức.

" còn có cái kia gia f một rst nội y điểm lão bản, gọi Sở Huệ, tựa là La tổng quản lý lão bà."

Đường Y Lâm bất cứ giá nào . Rất rõ ràng đây là nữ nhân ghen ghét, nàng cùng Sở Huệ oán hận chỉ sợ không phải một câu hai câu có thể nói tình tường . Dì nổi giận, nàng đem lửa giận toàn bộ hất tới trên người của ta:" cái này Lý Trung Hàn thật sự là quá giệt, phong lưu được có một hạn độ, người khác lão bà sao có thể xằng bậy? Ta cùng sở phản mụ mụ hay là lão đồng sự, trong khoảng thời gian này, mẹ của nàng vẫn muốn tìm ta đàm Sở Huệ cùng Trung Hàn hôn sự. Tiểu Lâm, người nói điều này có thể sao? Lại để cho Trung Hàn vứt bỏ Đái Tân Ni? Đây tuyệt đối không có khả năng, huống chi Sở Huệ đã có ý trung nhân."

" mẹ nuôi, kỳ thật Sở Huệ cùng La Tất không có ở trong nước kết hôn, bọn hăn chỉ ở nước Mỹ mặc áo cưới, tiến giáo đường, cả Mục Sư đều không có mời đến chúc phúc, cho nên bọn hăn không tính chính thức kết hôn . Nhưng có thể là Sở Huệ mụ mụ phát giác được điểm ấy, cho nên mới không chỗ nào cố kỵ."

Đường Y Lâm tuy nhiên là bỏ đá xuống giếng, nhưng nàng tâm tư chi kín đáo có thể thấy được lổm đổm.

Dì giệt mình lĩnh ngộ:" à? tầng này ta té không nghĩ tới. Không thể tưởng được tàn sát mạng lam giáo hoạt như thế, vạn nhất ta lấy Sở Huệ đã kết hôn vì do cự tuyệt nàng cầu hôn, ta đây chẳng phải là trúng nàng gian kế?"

" đúng vậy a, đúng vậy a."

Đường Y Lâm mãnh liệt gạt đầu.

" Ân, đa tạ người nhắc nhở. Đến, ăn ít đồ."

Dì không rõ Đường Y Lâm cùng Sở Huệ ở giữa ân oán, tự nhiên đối với Đường Y Lâm nhắc nhở rất là tán thưởng, ta lại trăm mối cảm xúc ngổn ngang. Nữ nhân quan hệ trong đó không xử lý tốt, vấn đề tự lớn hơn.

" cảm ơn mẹ nuôi."

Đường Y Lâm đầu lông mày gầy nhẹ, mặt hiểu được ý chỉ sắc.

" cảm ơn cái gì ah !" người nhìn người chẳng những gầy, còn rất tiêu tụy. Người cái dạng này, mẹ nuôi nhìn khó chịu. Ta cho người biết một cái bí mật, Trung Hàn không thích gầy ưa thích gầy nữ nhân, hẳn ưa thích đầy đặn , cho nên người....."

Thật sự là ngoài ý muốn đến cực điểm, ta vừa mừng vừa sợ, dì nói những lời này không thể nghĩ ngờ là cam chịu ta cùng với Đường Y Lâm quan hệ. Càng ngoài ý muốn chính là, dì rõ ràng tình huống khẩu vị của ta, đây chính là của ta tư ẩn, dì là như thế nào biết rõ?

Đường Y Lâm cũng cảm thấy ngoài ý muốn:" mẹ nuôi, làm sao người biết Trung Hàn ưa thích đầy đặn hình nữ nhân?"

Dì mặt đỏ lên, ấp a ấp úng cả buổi:" ta, ta, ta là hẳn dì, là ta đem hẳn nuôi lớn, hẳn có chuyện gì ta không biết?"

Đường Y Lâm cầm lấy chén trà nhấp nhẹ, ánh mắt lại nhìn về phía ngoài cửa sổ:" ta thực gầy sao? trách không được một tháng không gặp lấy hẳn."

Gặp Đường Y Lâm thần sắc cô đơn, dì tại tâm không đành lòng:" ta thật không rõ, Trung Hàn có chỗ nào đáng giá người nha đầu này si tình?"

Đường Y Lâm không có giải thích, chỉ là ăn ăn mà không nhéo cười:" nói sợ mẹ nuôi chê cười."

Dì oán trách một câu:" mẹ nuôi cam đoan không cười người."

" tốt. Mẹ nuôi, ta muốn hỏi hỏi người."

Đường Y Lâm buông sứ men xanh chén trà, liếm liếm cặp môi đỏ mọng, dứt khoát đá rơi xuống óng ánh cao gót giày xăng-đan, co lại phẫn nộ đôi ngọc, như con mèo đồng dạng co rúc ở dì trong ngực. Trong lúc nhất thời, hai cái đại mỹ nhân Nhật Nguyệt Tranh Huy, tôn nhau lên thành thú.

Dì ôn nhu nói:" hỏi đi."

Đường Y Lâm nghĩ nghĩ, tựa hồ xấu hổ mở miệng:" mẹ nuôi, người biết Trung Hàn cái kia thứ đồ vật có bao nhiêu sao?"

" cái gì đó?"

Dì nghi hoặc khó hiểu, mà ngay cả ta thoáng cái cũng không có kịp phản ứng.

" tựu là nam nhân vật kia."

Đường Y Lâm lần này giải thích ta xem như đã minh bạch, dì cũng đã minh bạch, mặt của nàng thoáng cái tựu đỏ lên. Ta sợ tới mức trái tim đều nhanh nhảy ra, cái này Đường Y Lâm cũng quá bát quái đi à nha?

" người..... Người hỏi cái này vấn đề, ta nào biết được."

Dì xấu hổ đến cực điểm, không ngờ Đường Y Lâm lại tiếp tục truy vấn:" mẹ nuôi, người không phải nói Trung Hàn sự tình gì người cũng biết sao?"

" cái này....."

Dì dở khóc dở cười.

" đã mẹ nuôi nói Trung Hàn bí mật, ta đây cũng lộ ra một ít Trung Hàn bí mật."

Đường Y Lâm cười thần bí, đem hai cây đũa ngón trở dọc tại không trung, hai cây ngón trở tầm đó có chừng hai mươi lăm cen-ti-mét khoảng cách:" Trung Hàn đồ vật khoảng chừng dài như vậy."

Dì trừng to mắt, Đường Y Lâm càng làm cánh tay trái khuất lên, tay phải ngón trở cùng ngón cái đem tay trái cổ tay bao vây lại, hình thành một vòng tròn, sau đó nói cho dì:" có như vậy thôi."

Dì gắt một cái:" nói hừ nói vượn."

Đường Y Lâm trốn ở dì trong ngực ăn ăn nhõng nhẽo cười:" mẹ nuôi, lừa người là chó nhỏ."

Dì bán tín bán nghi:" Trung Hàn mười ba tuổi năm đó ta dẫn hần đi kiểm tra sức khỏe, cái kia thứ đồ vật ta đã thấy, không có người nói khoa trương như vậy."

Đường Y Lâm cười to:" mẹ nuôi, mười một mười hai tuổi nam nhân trên cơ bản còn không có phát dục."

Dì hay là không tin:" vậy cũng..... Cũng không trở thành....."

Đường Y Lâm thần bí cười cười:" ta còn nói được bảo thủ , cái kia thứ đồ vật cứng nhất đích thời điểm, ưng thuận càng thô, càng dài một ít."

" hừ."

Dì phát ra một tiếng không dễ dàng phát giác hừ nhẹ. Đường Y Lâm nước miếng tung bay, càng nói càng hưng phấn:" hần còn đặc biệt có lực, cũng không biết hần từ nơi này học được chiêu thức, mỗi lần đều đem

người ta khiến cho phải chết muốn sống..... Mẹ nuôi, người nói ta đời này còn có thể ly khai Trung Hàn sao?"

Hai gò má ửng hồng dì thoáng chút đăm chiêu:" người..... Người cũng bởi vì cái này mới yêu Trung Hàn?"

Đường Y Lâm lắc đầu lại gật gật đầu:" mẹ nuôi, người là người từng trải, theo lý thuyết người càng hiểu được tình ái niềm vui thú. Tình ái, tình ái, không có tính nào có yêu? Trung Hàn vật kia vừa để xuống tiến thân thể của ta thể, ta tự hi vọng hẳn cả đời đều không muốn 3.

Rút."

Dì mặt càng đỏ hơn:" phi, người một cái nhả nhận nữ hài tử, nói như thế nào ra như vậy rõ ràng lời nói, người xấu hổ không xấu hổ?"

" có cái gì tốt xấu hổ hay sao? ta sớm sẽ không mẹ, khát mẹ chẳng khác nào mẹ ruột ta. Những lời này ta không cùng mẹ nuôi nói, vừa muốn cùng với nói?"

Trước kia chỉ có Tiểu Quân dám cùng dì giơ lên trình. Hôm nay Đường Y Lâm cũng như vậy, dù thấy dì cùng Đường Y Lâm quan hệ rất hòa hợp, ta không thể không đối với Đường Y Lâm lau mắt mà nhìn.

Vốn có chút nào xấu hổ dì mềm lòng : " hảo hảo hảo, mẹ nuôi nghe là được. Mẹ nuôi năm đó đời đều là tổ chức an bài đối tượng, lại không thấy cảm tình trụ cột, cũng không có như lời người nói tình ái."

" ah, thì ra là thế. Tuy nhiên mẹ nuôi càng ngày càng tân triều , kỳ thật nội tâm hay là rất quê mùa ."

Đường Y Lâm cười khẽ.

" các người những hài tử này, mỗi người đều nói ta quê mùa, tức chết ta !" ý của ta là, nam nhân cùng nữ nhân làm chuyện này tuy trọng yếu, nhưng càng quan trọng hơn hay là muốn có cảm tình."

" mẹ nuôi, có một trứ danh nữ tác giả đã từng nói qua:" âm đạo là đi thông cảm tình chi lộ."" nói hửu nói vượn."

Đường Y Lâm ánh mắt mê ly:" đương nhiên, Trung Hàn không chỉ biết làm yêu, hửn còn khôi hài, anh tuấn, săn sóc."

Dì bữu môi:" còn rất có tiền đúng hay không? Mẹ nuôi nghe nói đoạn thời gian trước hửn đưa chiếc xe cho người."

Đường Y Lâm cười nhạt một tiếng:" mẹ nuôi, người thực không biết ta. Nếu như ta muốn xe, chỉ cần ta mở miệng, lại xa hoa xe cũng có nam nhân đưa cho ta. Nhưng ta không muốn muốn nam nhân khác lễ vật, ta tự muốn Trung Hàn cho . Ta cùng hửn cùng một chỗ rất vui vẻ, rất thoải mái, sinh hoạt chỉ cần có thể không có trở ngại, ta cũng không muốn tiền nhiều hơn."

Dì than nhẹ:" ai, mẹ nuôi già rồi, theo không kịp các người những người tuổi trẻ này tư duy."

Đường Y Lâm đột nhiên theo dì trong ngực ngồi xuống:" mẹ nuôi không già, thoát nhìn nhiều lắm là như ba mươi tuổi đầu. Vừa rồi tại toilet đối gầy thân y, ta đã cảm thấy mẹ nuôi bộ ngực rất kiệt xuất. Thật thần kỳ a !" mẹ nuôi núm vú lớn như vậy, lại đã sanh hài tử, vậy mà một chút cũng không dưới rủ xuống. Có thể hay không cho ta sờ sờ xem? Ta hoài nghi....."

Dì bộ dáng tức giận cực giống Lý Hương Quân:" người có phải hay không hoài nghi mẹ nuôi đã làm ngực cao? Hử, tự cho người cái này quý nha đầu sờ sờ thì sao? Tức chết ta , người trước tiên đem bức màn kéo xuống."

Đường Y Lâm hưng phấn mà nhảy dựng lên:" ta đi kéo bức màn."

Dì đi đến góc tường, chỗ đó có một trường màu xanh nhạt da mềm Trường Sa phát, vị này đưa vừa lúc là người ngoài không cách nào nhìn xem góc chết. Các loại Đường Y Lâm kéo xuống bức màn, dì đã ngồi ở trên ghế sa lon, một bên thoát áo một bên dận dò:" chú ý nhìn xem cửa ra vào."

" mẹ nuôi, người yên tâm, ta từ lúc ngoài cửa phủ lên có khách người nhân hiệu, không có người vào. Có chút ám, ta đi bật đèn."

Đường Y Lâm đem trong rạp đèn làm cho điểm khắc.

Xuyên thấu qua bình phong khe hở, ta rõ ràng mà chứng kiến dì mặc gầy thân y phong thái. Úc, trời ạ !" ta thật muốn về sau không hề hô dì , ta muốn hô dì danh tự !" ta muốn hô Lâm Hương quân !" mặc dù lớn bất kính, nhưng Lâm Hương quân xác thực điểm quang tứ xạ, hô dì tiết độc vẻ đẹp của nàng.

Đường Y Lâm ánh mắt rất đáng được tôn sùng, chanh hoàng gầy thân y mặc dù hơi có vẻ thanh lịch, nhưng cùng dì da thịt tuyết trắng phối hợp hợp nhau lại càng tăng thêm sức mạnh. Bộ này hai kiện thức gợi cảm áo vest nhỏ tinh chuẩn mà buộc vòng quanh dì nửa người trên mỗi một tắc đường cong, tại hoa lệ Lace (viền tơ) phụ trợ hạ, dì tựa như xuyên thẳng thiếp thân nội y. Không đeo trên vai, không mút ngực, sườn được đến hoa mắt, sườn được đến không gì sánh kịp. No đủ cực đại hai luồng núm vú cao ngạo mà lỏa lồ tại gầy thân y bên ngoài, theo góc độ của ta nhìn lại cao ngất cao ngất, mượt mà tuyết trắng, quả nhiên không có một ít rủ xuống dấu hiệu.

Dì nhẹ nhàng gãi thủ, sóng lớn sóng mái tóc phiêu đảng tại vai, nhưng bởi vì vai quá mức bóng loáng, mái tóc lại từ từ trượt đến tuyết trắng trên bộ ngực. Tại ngọn đèn chiếu xuống, thân thể của nàng lóng lánh lấy mê người sáng bóng.

Ta ngừng thở, âm thầm hướng Đường Y Lâm hô to vạn tuế, là nàng để cho ta kiến thức cái này rung động nhân tâm hình ảnh. Ta hưng phấn được

toàn thân phát run, cùng trước đó lần thứ nhất trong phòng tắm nhìn xem đến trần trường so sánh với, trước mắt dì đẹp hơn tươi đẹp ngàn vạn lần.

" mẹ nuôi, người đẹp quá, ta muốn sờ ờ."

Đường Y Lâm ánh mắt đại phóng dị sắc, nàng sùng bái mà chăm chăm vào dì, cẩn thận từng li từng tí mà dùng bàn tay tâm nâng dì nặng trĩu núm vú, nhưng chậm chạp không có động bồng chốc.

Hăng hái dì đặc ý nhìn Đường Y Lâm liếc:" nhanh lên sờ, lải nhải dong dài lắm điều làm gì."

Nói chuyện lập tức, dì hai luồng vú lớn lắc lư hai cái, hạt hồng núm vú giống như hai hạt chín mọng nhỏ bồ đào kiều diễm ướt át.

Ta khẩn trương lại ghen ghét mà nhìn xem Đường Y Lâm bàn tay nhỏ bé chậm rãi di động, nàng dọc theo nghịch kim đồng hồ phương hướng xoa nắn. Đụng vào bồng chốc thâm thúy giữa hai khe núi sau, Đường Y Lâm nhanh chóng mở ra như hoa lan ngón tay, tiếp theo nâng lên dì núm vú, dọc theo thuận kim đồng hồ dùng sức vuốt ve.

Cứu mạng ah, ta thật muốn đối với Đường Y Lâm gào thét:" điếm nhẹ, điếm nhẹ, người như vậy dùng sức làm cái gì?"

Thế nhưng mà Đường Y Lâm như cũ rất dùng sức, nàng càng không ngừng vắn vê, càng không ngừng chà xát. Không có trải qua dì đồng ý tự tiện ngắt bồng chốc hai hạt kiều diễm ướt át nhỏ bồ đào, dì nhin không được đánh một cái lạnh run, mềm nhũn mà ngưỡng tựa ở trên ghế sa lon. Tại nhu hòa ngọn đèn chiếu xuống, hô hấp dần dần nặng dì vũ mị ngàn vạn, không thẳng xinh đẹp, mặc cho Đường Y Lâm bàn tay cố tình làm bậy, lung tung khiêu khích.

Cẩn thận kiểm tra cả buổi, Đường Y Lâm rõ ràng phát hiện mảnh khoe, nàng kinh ngạc mà dùng đầu móng tay trêu chọc dì vú phải quầng vú:" mẹ

nuôi, tại đây như thế nào có một dấu răng? Là cái là cha nuôi mấy chuyện xấu?"

Ta khoảng cách có chút xa, theo bình phong khe hở không cách nào thấy rõ dì vú phải có gì chỗ quái dị.

Dì một bên run rẩy, một bên lắc đầu cười khố:" không phải người cha nuôi mấy chuyện xấu, là Trung Hàn mấy chuyện xấu."

" à?"

Không chỉ ... mà còn Đường Y Lâm chấn động, ta cũng chấn động, trong ấn tượng ta cũng không có đối với dì đã làm như thế ác liệt hành vi. Dì đẩy ra Đường Y Lâm khiêu khích ngón tay, nhàn nhạt mà cười nói:" Trung Hàn từ nhỏ không có uống qua bao nhiêu mẫu nhũ. Ba tuổi năm đó, có một ngày hăn đột nhiên quần quít lấy ta muốn uống mẫu nhũ, ta nói cho hăn biết đã không có, hăn như thế nào cũng không tin, không nên hấp hấp xem. Ta không lay chuyển được hăn, tụt lại để cho hăn hấp. Kết quả hăn hấp cả buổi không có mút vào đến, tụt tức giận mà cắn một cái, còn cắn chảy máu đến, lưu lại cái này dấu răng tử, lúc ấy ta tức giận đến muốn đánh hăn."

" khanh khách."

Đường Y Lâm ôm bụng cười cười to:" ba tuổi? Ba tuổi cũng đã là cái soái tiểu tử, hăn như thế nào không biết xấu hổ bú sữa mẹ? Mẹ nuôi, người trước kia là không phải đặc biệt sủng Trung Hàn?"

Dì cũng " PHỤT " một tiếng cười, gật gật đầu:" ta thật là sủng hăn, bất quá chuyện này nháo đại , Trung Hàn dường phát hiện dấu răng đã nổi trận lôi đình. Ta mọi cách giải thích đều vô dụng, hăn cứng rắn nói ta làm thực xin lỗi chuyện của hăn, vợ chồng chúng ta cảm tình từ nay về sau bằng mặt không bằng lòng, ai."

Dì thở dài cũng không bao nhiêu thương cảm, là kiên cường hay là cái kia đoạn cảm tình thật sự đậm bạc? Nhưng vô luận như thế nào, ta muốn đau nhức trách chính mình, là ta phá hư dưỡng, dì cảm tình, ta tội không thể tha thứ.

Đường Y Lâm thoáng chút đăm chiêu:" mẹ nuôi, Trung Hàn cũng không phải người thân sinh , người vì cái gì như vậy sủng hân?"

Dì sâu kín mà hít một hơi, tinh thần chán nản:" ta..... Ta cũng không biết như thế nào với người giải thích, khả..... . Nhưng có thể là ta cùng với Trung Hàn hữu duyên, ta đặc biệt ưa thích hân, hân cũng đặc biệt dính ta."

Đường Y Lâm khổ sở mà nhìn xem dì:" cái kia mẹ nuôi lúc ấy vì sao không cho Trung Hàn đi theo cha nuôi giải thích?"

Ta ngẫm cười khổ, ba tuổi hài tử thì như thế nào hướng dưỡng giải thích đâu này? mặc dù giải thích cũng vô dụng, hôm nay nhảy ra hướng dưỡng thừa nhận sai lầm cái kia càng vớ vẩn. Chỉ sợ càng tô càng đen, cả quý cũng không tin.

" ta nói rồi, nhưng vô dụng. Khi đó ta cùng với Trung Hàn cảm tình rất sâu, hân dưỡng cho rằng chúng ta đã sớm thông đồng tốt, đơn giản chỉ cần không tin. Cái này hơn hai mươi năm hân đều không có chạm qua ta, tăng thêm công tác quan hệ chung đụng thì ít mà xa cách thì nhiều, vợ chồng chúng ta cảm tình sớm đã mỏng. Biểu hiện ra cùng sự hòa thuận hòa thuận, tại hài tử trước mặt trang ân ái, kỳ thật, chỉ cần bọn hân biểu huynh muội không ở nhà, chúng ta có đôi khi cả một câu đều nói không lên. Ai, vừa rồi người hỏi mẹ nuôi về tình ái vấn đề, mẹ nuôi thật không biết trả lời như thế nào."

Đường Y Lâm rất khiếp sợ:" ah, mẹ nuôi, những chuyện này Trung Hàn biết không?"

" ững thuận không biết, theo lần kia về sau, ta dần dần đối với hẳn nghiêm nghị lại. Đặc biệt là sinh hạ Tiểu Quân sau, ta đem sở hữu tất cả yêu đều trút xuống tại Tiểu Quân trên người. Nhắc tới cũng kỳ quái, Trung Hàn từ khi đã có biểu muội sau tựu không hề dính ta, cả ngày ôm Tiểu Quân. Tiểu Quân hơi lớn về sau Trung Hàn liền mang theo nàng khắp nơi chơi, hai người cơ hồ như hình với bóng. Chúng ta đại nhân không ở nhà, Trung Hàn dù là không lên học cũng sẽ chiếu cố Tiểu Quân, nhưng là không có chiếu cố tốt, cả ngày gặp rắc rối. Ai, khi đó hai người bọn họ thật làm cho đầu ta đau."

Trong nội tâm của ta tràn ngập niềm mật ngọt ngào, dĩ lời nói để cho ta 同 同 nhớ lại cùng Tiểu Quân ở chung thời gian. Khi đó Tiểu Quân vừa đen vừa gầy, một chút cũng lúng túng, nhưng ta vẫn đang rất thương yêu nàng.

" trách không được quan hệ của bọn hắn như vậy thân mật."

Đường Y Lâm bình tĩnh đại ngộ, nếu như lúc trước nàng không cách nào lý giải ta cùng với Tiểu Quân phát sinh quan hệ sự tình, như vậy theo dĩ trong lời nói, nàng ững thuận minh bạch ta cùng với Tiểu Quân tâm đó có không cách nào dứt bỏ tình cảm.

" vốn cảm thấy hài tử lớn hơn, ta có thể bớt lo, nào biết càng làm cho ta lo lắng. Trước kia lo lắng Trung Hàn khó tìm bạn gái, hiện tại ta ngược lại lo lắng hắn xử lý như thế nào cùng một đồng lớn nữ nhân quan hệ, ta là không cách nào."

" mẹ nuôi, chúng ta cũng không phải tiểu hài tử, chuyện của chúng ta chúng ta có thể xử lý. Mẹ nuôi chỉ để ý đem mình cách ăn mặc được ngon lành sành điệu là được, nói không chừng cha nuôi cùng mẹ nuôi quan hệ sẽ tốt lên."

Dĩ có chút lạnh mạc:" phá kính không thể đoàn tụ, ta cũng không muốn phí cái này tâm. Các loại chừng hai năm nữa Tiểu Quân xuất giá , chúng ta

tự ly hôn. Tiểu Lâm, người nói mẹ nuôi còn hấp dẫn người sao?"

Đường Y Lâm giật mình mà nhìn xem dì:" mẹ nuôi biết rõ còn cố hỏi, vừa rồi đi toilet lúc, có bao nhiêu nam nhân xem ngài nha !" ta đều nhanh đổ kị chết rồi."

Dì sáng lạn cười cười, thật sự là đẹp không sao tả xiết:" khanh khách, là nhìn người a."

Đường Y Lâm ê ẩm thở dài:" nam nhân ánh mắt ta có thể cảm giác được , tuyệt đối là xem mẹ nuôi. Ta phát giác có mấy cái nam nhân đều chăm chăm vào mẹ nuôi bờ mông..... Hì hì."

Dì đại xấu hổ:" người..... Nói lung tung, mẹ nuôi bờ mông khẳng định không có người đẹp mắt."

Đường Y Lâm cười hì hì chăm chăm vào dì bờ mông ộ:" cái kia mẹ nuôi tự không rõ nam nhân tâm , nam nhân ưa mông lớn nữ nhân."

Dì mặt lại đỏ lên:" mẹ nuôi mông lớn?"

Đường Y Lâm che miệng bật cười:" Ân, vừa lớn vừa tròn, cũng không buông thì sụp đổ. Vênh lên vênh lên , phải hay là không rút qua mỡ?"

Dì mặt đen đến đen, người nàng âm thanh nộ giận:" người đứa bé này..... Người đứa bé này như thế nào lão hoài nghi người đâu?

Cái gì rút mỡ, kéo da sự tình, mẹ nuôi hết thầy không có làm qua, trên người của ta mỗi một khối thịt đều là thực tài thực liệu.

Không tin đúng không? Tốt, hôm nay mẹ nuôi tự cho người cẩn thận kiểm tra, cho người tâm phục khẩu phục."

Dì tính tình ta biết rõ, nàng mạnh như thế thế, lại há chịu lại để cho Đường Y Lâm có mảy may hoài nghi? Vừa mới dứt lời, dì tức xoay người

đề mông, xin hãy cởi áo ra giải khấu trừ, đem màu đen váy dài cởi. Trong một sát na, ta tìm lòng không được quỳ xuống, không phải hai chân nhúc nhích, mà là cứng bái trong nội tâm một vị khác nữ thần.

Đột nhiên, Đường Y Lâm chăm chăm vào dì hạ thể, nhỏ giọng kinh hô:" ah..... Mẹ nuôi người....."

Dì kinh ngạc, theo Đường Y Lâm ánh mắt cúi đầu nhìn lại. Trong nháy mắt, dì đã thẹn đến muốn chui xuống đất.

Chỉ thấy nàng thon dài đầy đà giữa hai chân tựa hồ khác thường dạng, dưới bụng cái kia phần màu xanh da trời sợi tơ trên quần lót thành hình có một mảng lớn vết nước, vết nước đem cao cao bí lên mép lông phụ trợ được dị thường dễ làm người khác chú ý. Trách không được dì vừa cởi váy, Đường Y Lâm liền phát hiện vết nước.

Ta rướn cổ lên cũng nhìn xem được nhất thanh nhị sở, mà ngay cả dì hạ thể lồm chồm cũng thấy vô cùng rõ ràng, no đủ như vậy, màu mỡ mê người. Một cổ mãnh liệt hỏa điểm do bành trướng hạ thể bay tán loạn trên xuống, đan điền một mảnh khô nóng, ta vô ý thức mà đem bàn tay đến dừng quần, chỗ đó đã cứng rắn như sắt.

Dì có chút bối rối, cũng chẳng quan tâm cảm thấy thẹn, vội vàng hô to:" ta..... Ta đều không có cảm giác đến. Tiểu Lâm, nhanh cầm giấy vệ sinh."

Đường Y Lâm tranh thủ thời gian tìm kiếm giấy vệ sinh, may mắn nữ nhân đều phòng, nàng rút ra mấy Trương Đệ quá khứ:" mẹ nuôi, người có phải hay không rất miễn cảm?"

Dì xấu hổ vạn phần:" ta..... Ta nào biết được."

Đường Y Lâm nhõng nhẽo cười không ngớt:" hì hì, chảy ra nhiều như vậy, mẹ nuôi cũng không biết?"

Dì lập tức giống như ngây thơ thiếu nữ giống như then thùng:" đừng cười, mẹ nuôi mắc cỡ chết được, nhất định là người vừa rồi sờ loạn."

Đường Y Lâm giảo hoạt mà nháy mắt mấy cái:" ta cũng không phải nam nhân. Úc, còn có rất nhiều chảy ra a !" nếu do nam nhân đến sờ không thông báo như thế nào?"

Dì cực kỳ lúng túng:" đợi lát nữa xé nát người miệng thúì, lấy thêm nhiều mấy trang giấy đến, ai, ta là làm sao vậy?"

Đường Y Lâm kỳ thật cũng sắc mặt ửng hồng, nàng đem giấy vệ sinh đưa cho dì lúc, cũng lặng lẽ sờ soạng bỗng chốc bộ phận sinh dục của mình, cái này ẩn nấp động tác chỉ có ta nhìn thấy. Mà dì tắc thì mở ra hai chân, đem ướt đầm đồ lót đẩy ra qua một bên, lộ ra một cái bóng loáng trắng nõn, trong trắng lộ hồng con trai cáp. Con trai cáp nhả mật lộ, mấy Trương Vệ sinh giấy vừa bao trùm lên đi lập tức ướt đầm. Dì nổi giận nảy ra, hỗn hển trừng mắt nhìn Đường Y Lâm liếc:" có cái gì đẹp mắt , đi ra ngoài, đi ra ngoài, đừng làm cho người tiến đến."

Đường Y Lâm le lưỡi, tranh thủ thời gian đứng lên, hất lên thật dài mái tóc, cười hì hì hướng ngoài cửa chạy tới.

Lúc này dì càng phát ra bối rối, nàng càng lau càng nhanh, càng nhanh càng dùng sức, hơi không cẩn thận, tựa va chạm vào mẫn cảm nhô lên ngọc trai, chỉ nghe ưm một tiếng, dì lập tức xụi lơ tại trên ghế sa lon. Ta đột nhiên phát hiện dì ngón trỏ cùng ngón giữa đều chui vào con trai cáp giống như trong mật huyết một hồi xoa nhẹ. Dì ngẩng cao quý đầu, khép hờ cặp môi đỏ mọng phát ra khó có thể phát giác rên rì:" Ân, Trung Hàn, người đừng nóng giận. Mẹ về sau không đánh người nữa, Ân."

Ta nội tâm kinh hoàng, lỗ tai nổ vang, thân thể như gặp phải trọng kích, thật không dám tin tưởng nghe được hết thảy. Dì đến cùng nói gì đó? Ta không có nghe sai? Xin nhờ !" xin nhờ lập lại lần nữa.

" ah, không muốn sờ, Trung Hàn người không muốn sờ, ta là người thân nường, người sao có thể sờ mụ mụ người bờ mông? Ân, ta biết rõ người ưa thích mụ mụ, khả người cũng không thể cầm mụ mụ đồ lót nha !" đều không có giặt rửa, cũng không chê tạt, ức."

À? thân nường mẹ? Ta sờng sốt một chút, trong nội tâm không khỏi điểm khả nghi bộc phát . Nhưng trước mắt một màn làm cho ta không rảnh nghĩ lại, ta mở to hai mắt, theo bình phong trong khe hở nhìn xem trước mắt làm cho ta đắm dục phun trào phong cảnh. Nguồn:

Trời ạ, đây là ta một mực kính ngưỡng dì sao? nàng sao có thể như thế đùa bốn thân thể của mình?

Mật huyết tựa hồ tại phun ra nuốt vào, bởi vì dì ngón tay tại co rúm. Cái kia tuyết trắng âm hộ trung gian lại vẫn có chứa một ít phấn hồng, cái kia một ít phấn hồng lại vẫn kiều diễm ướt át.

U oán triền miên rên rỉ quanh quẩn tại bốn phía, như ai oán tỏ tình, như thể lương thổ lộ hết, càng là tại thổ lộ lấy khó có thể áp lực ham muốn.

Cái gì tình dục? Chẳng lẽ dì qua nhiều năm như vậy tự là dựa vào tự an ủi thỏa mãn chính mình ham muốn? Chẳng lẽ dì là của ta thân sinh mẫu thân?

Ta mê hoặc, trong lòng có vô số phỏng đoán, nhưng cẩn thận ngẫm lại, đây hết thảy lại tựa hồ khó có thể giải thích. Nếu như ta thật sự là dì con ruột, nàng thì tại sao không nhận ta đứa con trai này?

Thế nhưng mà, ta vừa rồi rõ ràng nghe được dì nói là của ta thân nường mẹ, chẳng lẽ là tai ta đoá xảy ra vấn đề?

Không, tai ta đoá không có xảy ra vấn đề. Bởi vì dì rên rỉ một mực không ngừng nghỉ, nàng một lần lại một lần mà la lên tên của ta, một lần lại một lần văn vẻ động thủ đầu ngón tay:" Trung Hàn, mụ mụ muốn người,

mụ mụ yêu người, mụ mụ đối với người nghiêm khắc, chỉ là không muốn người quá tùy hứng. Ah, người không muốn sinh mụ mụ khí, người không thể không lý mụ mụ."

Đây ngập nhiệt huyết tại lao nhanh, giờ khắc này, ta tựa hồ đã minh bạch. Tự an ủi bên trong đích dĩ tại dự vọng đan vào ở bên trong, vô ý thức mà thay vào của ta thân sinh mẫu thân nhân vật, cũng tưởng tượng cùng ta ân ái. Tuy nhiên vớ vẩn, nhưng ta có thể lý giải, bởi vì ta cùng Tiểu Quân lúc ân ái cũng thường xuyên tưởng tượng chính mình là Tiểu Quân thân ca ca. Đương nhiên, đây hết thảy thành lập tại ta đối với Tiểu Quân có thâm hậu cảm tình.

Chẳng lẽ dĩ đối với ta cũng có thâm hậu cảm tình?

Đáp án hẳn là khẳng định , dù sao dĩ dưỡng dục ta hơn hai mươi năm, nàng tuyệt đối có tư cách làm mẹ của ta.

Lâu ngày sinh tình, tựa như là ta đối với Tiểu Quân đồng dạng, có lẽ tại đây hơn hai mươi năm ở bên trong, dĩ đem đối với ta cảm tình thăng hoa đến một cái độ cao : cao độ, cái này độ cao : cao độ siêu việt thường luân, vi phạm đạo đức điểm mấu chốt.

Chính là bởi vì như thế, nghiêm cần bảo thủ dĩ mới có thể chôn dấu đối với ta cảm tình. Chỉ có bên người không có bất kỳ người, chỉ có dự vọng vừa vắn đạt tới điểm sôi, dĩ mới có thể phóng xuất ra tình cảm của nàng.

Đây là dĩ bí mật. Thực may mắn, ta trong lúc vô tình phát hiện bí mật này.

Nhiệt lực tại lan tràn, dự vọng như hừng hực đồng lửa. Ta cơ hồ thần mê, rất muốn đẩy ngã bình phong lao ra an ủi dĩ, nhưng ta không có can đảm này, nói không chính xác dĩ hồng nhan giận dữ, đem ta chém thành mười tám khối. Ta khắc chế , bất kể như thế nào, ta rốt cuộc biết dĩ nội tâm thế giới.

Đến tận đây, ta rốt cục minh bạch lần trước sát bơ lúc dì sớm ý thức được của ta phi lễ, ta một mực vì thế lo lắng, hôm nay xem ra, lúc ấy dì nghiêm khắc cảnh cáo chẳng qua là sắc lệ từ trong gốc mà thôi. Nàng đã có thể tưởng tượng cùng ta ân ái, tựa cũng không thật sự đối với ta tức giận.

Ah, dì vẫn còn kêu gọi tên của ta, ta đã ở la lên nàng Lâm Hương quân. Ta tin tưởng vững chắc tương lai một ngày nào đó, dì cũng sẽ như Tiểu Quân đồng dạng, thần phục tại dưới háng của ta.

" Ờ, thực sự như vậy thô, dài như vậy sao?"

Mất hồn rên rỉ đem bao trong rương phồn vinh mạnh mẽ ham muốn tích lũy được càng ngày càng đậm, mà ngay cả nhu hòa ngọn đèn cũng trở nên yêu dị.

Gợi cảm gầy thân trên áo Lace (viền tơ) lộ ra mê người khí tức, no đủ núm vú, tuyết trắng thân thể, đầy đà bắp đùi thon dài, bóng loáng no đủ mật huyết, làm cho ta huyết mạch sôi sục. Bí lên mật huyết theo " xì xì " tiếng vang phụt lên ra thêm nữa..., càng đặc dính mật lộ. Như thế đặc dính, lại còn là óng ánh sáng long lanh.

Của ta khắc chế đã bị mãnh liệt khiêu chiến, ta dần dần hít thở không thông, đây là khó có thể thừa nhận tra tấn. Tại dì hai ngón quấy hạ," xì xì " âm thanh dồn dập vang lên, tứ tán mùi tanh bay vào cái mũi của ta, như là hít vào một đạo muốn chết thôi tình tề, đem của ta tình dục dẫn tới cực điểm.

Ah, ta đã trầm luân, tựa hồ tùy thời tùy chỗ đều có thể bộc phát . Nhưng hết lần này tới lần khác lúc này, dì vui thích rên rỉ lại cho ta một kích trí mạng:" hửn sẽ chọc vào đi sao? sẽ chọc vào rất sâu sao? ờ, muốn tới , muốn tới ."

Hai ta mắt nóng bỏng, thân thể nhịn không được run, một hồi kịch liệt run rẩy, nóng hổi tinh dịch xì ra, toàn bộ xuất tại quần của ta ở bên trong.

Lần này không chỉ có ta ướt, dĩ càn là ẩm ướt được rồi tinh rồi mù.

" mẹ nuôi, mẹ nuôi, khinh khinh mới vừa nói trông thấy Trung Hàn ."

Đường Y Lâm một bên kêu to một bên vội vã mà xông vào ghế lô, ta thềm kêu không ổn. Khoảng cực ngắn tầm đó, mắt của ta trợn trợn mà nhìn xem dĩ tự an ủi tư thái bạo lộ tại Đường Y Lâm trước mắt.

Không kịp lảng tránh , dĩ vẫn không nhúc nhích mà hiện ngổ trên ghế salon. Đường Y Lâm thân thể mềm mại tựa hồ lập tức cứng ngắt, chỉ có phiêu tán mái tóc không gió mà bay, một đôi xinh đẹp con mắt kinh ngạc mà nhìn chăm chú lên dĩ hạ thế. Có thể gặp được cái này kinh người một màn, tỷ lệ không thể nghi ngờ là tương đương trúng màu khoán giải nhất.

Hào khí xấu hổ đến cực điểm, cơ hồ lộ ra trợn vện dĩ vẫn đang ở vào trong cao triều, kịch liệt thở dốc cả năm mét bên ngoài ta đều có thể cảm nhận được, ta cực lực ngừng thở, nhìn xem lấy phát sinh hết thảy. Đã qua hồi lâu, dĩ ngón tay như cũ cầm ở no đủ trong nhục huyết. Ta chỉ có thể phỏng đoán dĩ nếu không phải không cách nào khống chế thân thể của mình, tựa là không muốn lập tức rút...ra.

TỶ PHU VINH DỰ

Tiểu Thủ Chương
www.dtv-ebook.com

Chương 86: Trang phục nữ bộc

" mẹ nuôi, thực xin lỗi, ta....."

Đường Y Lâm chân tay luống cuống, nhưng ánh mắt lại lóng lánh lấy nhàn nhạt quý dị.

Rốt cục, dì thở dài một tiếng, ngón tay theo ướm đắm trong mật huyết từ từ rút ra. Đường Y Lâm trong mắt dị sắc càng lớn, nàng bóng loáng yết hầu nhấp nhô bỗng chốc, tựa hồ nuốt xuống không phải nước bọt, mà là một đoàn hỏa.

Ta không biết nuốt xuống bao nhiêu đoàn dục hỏa, dù là dành dục hỏa theo một lần vỡ đê giống như sụp đổ mà hơi chút giảm bớt.

Sau một lát, của ta dục hỏa lại bắt đầu trầm tích, dưới háng đại nhục bỗng o0o dần dần cao thẳng, sưng dị thường.

Dì ngồi thẳng lên, Ôn Nhu giống như cái thiếu nữ, đã nắm lấy Trương Vệ sinh giấy xoa xoa hai tay, mới ưu nhã mà kéo váy dài, gầy thân y nâng lên hai vú tại nhu hòa dưới ánh đèn lắc lư hai vòng sau khôi phục lại bình tĩnh. Lờm khấn trương Đường Y Lâm liếc, dì nhẹ nhàng lũng lũng gợn sóng tựa như mái tóc, có chút thở dốc nói:" chuyện ngày hôm nay người nếu tiết lộ nửa điểm đi ra ngoài, ta sẽ không người cái này con gái nuôi."

Đường Y Lâm " bịch " bỗng chốc quỳ rạp xuống trên ghế sa lon, chỉ thiên phát thề:" mẹ nuôi, ta Đường Y Lâm thề với trời, tuyệt đối sẽ không

đem chuyện ngày hôm nay nói ra. Như có vi phạm Lời Thề, thiên lôi đánh xuống, Trung Hàn không để ý tới ta."

Dì hung hăng trừng mắt nhìn nàng liếc:" được rồi, được rồi, giúp ta cầm lên y tới. Thiệt là, tiến đến cũng không gõ gõ cửa."

Vừa tiếp nhận Đường Y Lâm truyền đạt áo, dì bỗng nhiên ngơ ngác hỏi:" Tiểu Lâm, người vừa rồi tiến đến lúc nói gì đó?"

" khinh khinh nói với ta, nàng trông thấy Trung Hàn ."

Đường Y Lâm rất kinh ngạc bộ dạng, dì càng là một bộ khó có thể tin biểu lộ:" điều này sao có thể? Hẳn cùng Tiểu Quân về công ty , không có khả năng tới nơi này. Nói sau, khinh khinh trong nhận thức hàn sao?"

" khinh khinh đã chứng minh là đúng là Trung Hàn , Trung Hàn giống như vụng trộm theo dõi mẹ nuôi. Mẹ nuôi như không tin, tự gọi điện thoại cho Trung Hàn, hỏi một chút hẳn ở nơi nào."

" đúng."

Dì phản ứng thần tốc, lợi lạc theo trong xắc tay lấy điện thoại cầm tay ra. Ta chấn động, muốn lấy điện thoại di động ra tắt đi cũng đã không kịp. Cái kia du dương chuông điện thoại theo của ta trong túi quần truyền ra, lập tức tràn ngập toàn bộ ghế lô.

Ta té hấp một ngụm hơi lạnh, ám nói:thầm nghĩ lần này thật sự phải chết vĩnh lên vĩnh lên .

" Lý Trung Hàn, người cắt ra đây cho ta."

Một tiếng nghiêm khắc quát lớn đem ta sợ tới mức té cút té đại, ta vừa giao thân xác thò ra bình phong, Đường Y Lâm tự lớn tiếng hét lên:" Trung Hàn !""

" thực xin lỗi, ta đi ngang qua, ta đi trước."

Ta cong xuống eo hướng cửa ra vào di động, khả dĩ sớm đã ngăn trở đường đi của ta, nàng mắt hạnh trợn lên, một bộ muốn ăn thịt người bộ dáng. Ta sợ tới mức toàn thân run rẩy, cũng không dám nữa xem dì mặt, tranh thủ thời gian cúi đầu, cùng đợi không biết từng phút.

Đột nhiên, điện thoại của ta lại một lần nữa vang lên, ta âm thầm mừng rỡ, cũng mặc kệ dì có đồng ý hay không, ta vội vàng lấy điện thoại cầm tay ra, trong nội tâm khẩn cầu đây là công ty khẩn cấp điện thoại, ta có thể mượn này thoát thân trở về xử lý.

" ca, bọn hăn nói muốn một trăm vạn, còn nói nếu như không để cho liền đem ta tiền dân hậu sát, giết lại gian."

Đầu bên kia điện thoại là Tiểu Quân ỏn ẻn ỏn ẻn thanh âm, cái này thông điện thoại đem ta sợ tới mức hồn phi phách tán.

" Tiểu Quân, người đừng hoảng hốt. Người theo chân bọn họ giảng, có chuyện hảo hảo nói, ca cho bọn hăn 1000 vạn."

Ta tận lực che dấu run rẩy thanh âm.

" tích....."

Ta lời còn chưa nói hết, điện thoại tự dập máy. Ta cùng với Đường Y Lâm hai mặt nhìn nhau, bên tai nhưng lại dì lạnh được không thể lại lạnh thanh âm:" Lý Trung Hàn, Tiểu Quân nếu đã bị mảy may tổn thương, ta lột da của người ra."

Sáng ngời rộng rãi trong rạp hào khí quái dị, Tivi LCD lên phát ra phần khích tiết mục cùng rơi xuống đất thủy tinh trước phần hoa đô thị phố cảnh đều không thể hấp dẫn ta cùng dì. Lúc này, nàng cặp kia xinh đẹp mắt phượng nhưng gắt gao chăm chăm vào ta.

Ta buông xuống cái đầu, cực lực lảng tránh dì nghiêm khắc ánh mắt. Rộng thùng thình trên mặt bàn, ngoại trừ hai cái bốc hơi nóng sứ men xanh chén bên ngoài, còn có ta vậy cũng ác điện thoại, tất cả mọi người vội vàng chờ đợi vợ vết tài sản điện thoại lại lần nữa vang lên.

Đường Y Lâm đầu tiên đánh vỡ áp lực cục diện bế tắc, nàng một bên dùng câu hồn con mắt khiêu khích ta, một bên thận trọng mà đối với dì nói: "mẹ nuôi, Tiểu Quân nguyên lời nói là "ca, bọn hầy nói muốn một trăm vạn, còn nói nếu như không để cho liền đem ta tiền dân hậu sát, giết lại gian."

Đó căn bản không giống như là Tiểu Quân bị bắt cóc sau đích ngữ khí a !""

Dì trầm ổn gật đầu: "ta cũng nghĩ như vậy, cho nên đến bây giờ ta còn không muốn báo động."

Đường Y Lâm mỉm cười cho dì rót đầy trà thơm: "Tiểu Quân thực nghịch ngợm."

Dì thở dài một hơi: "nàng không phải nghịch ngợm, mà là đang giúp nàng ca. Nếu như ta không có đoán sai, Tiểu Quân nhất định ở này gần đây, nói không chừng ở này gian trong tửu lâu."

"cái gì?"

Đường Y Lâm giật mình mà nháy mắt, ta cũng ngoài ý muốn đến cực điểm.

"hừ, có cái gì kỳ quái? Người cho rằng Tiểu Quân rất dần sao? cả người cũng dám theo dõi ta, Tiểu Quân cũng không dám theo dõi người?"

Dì hung hăng trừng mắt ta, ta tranh thủ thời gian càng làm cúi đầu, trong nội tâm yên lặng mà hôn rồi Tiểu Quân 3000 lượt.

Tiểu Quân lại cứu ta một mạng, ít nhất ta hiện tại còn sống.

" mẹ nuôi, vậy bây giờ nên làm cái gì bây giờ? Chúng ta cũng không thể ở chỗ này làm các loại a? Không bằng gọi Trung Hàn về trước đi?"

Đường Y Lâm hiển nhiên là muốn giúp ta giải nguy, trong nội tâm của ta mừng thầm. Các loại tránh được một kiếp này, nhất định phải hảo hảo khao thưởng Đường Y Lâm, muốn mặc áo cưới vậy sao? Ta thỏa mãn nàng là được.

" Lý Trung Hàn, tìm được Tiểu Quân tựu lập tức về nhà. Sự tình hôm nay người dám đối với Tiểu Quân lộ ra một chữ, ta tuyệt không tha cho người."

Dì đột nhiên như thiểm điện ra tay vặn chặt lỗ tai của ta. Trời ạ, ta đều nhanh xem như lão nam nhân , dì còn tưởng là lấy trước mặt người khác vặn tai ta đó, thật sự là mất mặt " ah, ôi !" ta biết rõ, ta cái gì cũng không biết nói, cái gì đều không phát hiện, cái gì đều quên. Ôi....."

" PHỤT."

Đường Y Lâm che miệng bật cười. Ta ngấm dì liếc, phát hiện nàng đỏ bừng cả khuôn mặt, tuy nhiên ánh mắt hung hàn, nhưng đẹp như tiên nữ.

Dì giận dữ mắng mỏ:" còn không mau cúp đi?"

Tai ta đó cay đau nhức:" người không buông tay, ta như thế nào lặn?"

" PHỤT."

Đường Y Lâm vừa cười , lần này nàng cười đến cười run rẩy hết cả người, sóng sữa ngập trời.

Đi ra Thủy Nguyệt hiên quán rượu, ta nhìn chung quanh, lại như thế nào cũng nhìn không thấy Tiểu Quân. Nếu quả thật như dì theo như lời, Tiểu

Quân ngay tại gần đây, cái kia hôm nay ta bạo lộ hành tích tại quán rượu cửa ra vào, Tiểu Quân tự nhất định sẽ hiện thân.

Hừ, cùng ta chơi chơi trốn tìm sao? tiểu hồ ly, xem ta như thế nào bắt được người.

Nhớ tới khi còn bé cùng Tiểu Quân chơi chơi trốn tìm, thua Vĩnh Viễn đô là ta. Bởi vì ta vĩnh viễn là bại hoại, Tiểu Quân vĩnh viễn làm cảnh sát, thế nhưng mà cảnh sát tìm không thấy bại hoại sẽ khóc, không có biện pháp, bại hoại đành phải chui đầu vô lưới, lại để cho cảnh sát bắt được . Nhưng lần này ta muốn bắt đến Tiểu Quân, sau đó..... Sau đó ta muốn hảo hảo mà xức nàng, làm đến nàng cầu xin tha thứ mới thôi.

Ta bắt đầu dạo phố, nhìn xem tiệm sách, nhìn một cái cửa hàng bán hoa, mua kem còn uống nước có ga, nhưng ta thủy chung chú ý sau lưng. Không lâu, một cái nhỏ nhắn xinh xắn bóng dáng rơi vào mắt của ta góc đích ánh mắt xéo qua, ta cười thầm, hồ ly lộ cái đuôi .

" tiên sinh, đi lên ngồi một chút mà !" mới đến gái ngực to nhé! song phi, thôi tiêu mọi thứ tinh thông nhé!"

Queo vào một đầu cũng không náo nhiệt đường đi, ta thiếu chút nữa cùng một cái nùng trang diễm mặt nữ lang trước mặt đánh lên, nhưng nữ lang một chút cũng không có bị làm sợ, trái lại , nàng cười rung động như hoa. Ta linh cơ khê động, nghĩ đến một cái lại để cho Tiểu Quân hiện thân đích phương pháp xử lý." bao nhiêu tiền nha?"

Ta đột nhiên rất háo sắc bộ dạng.

Nữ lang hướng ta vút ra một cái mị nhãn:" ôi, đẹp trai như vậy tiên sinh, sẽ không thu người rất quý á! lên trước đi nói sau. Lầu ba d tòa, gọi Tiểu Phương."

" Tiểu Phương có người xinh đẹp không?"

"khanh khách, so với ta xinh đẹp nhiều hơn."

"có người ngực bự sao?"

"khanh khách, người thực sắc, phải hay là không vừa ý tỷ tỷ ta ? Ân, ta cho người đánh 80% giảm giá."

"80% giảm giá mắc như vậy nha? Ta trước nghe tỷ tỷ hương không thơm?"

Ta đang mặt mày hớn hở mà cùng ngăn phố nữ lang tán tỉnh, đột nhiên đầu tê rần, một khối vỏ chuối nện vào đầu của ta lên.

Ta quay đầu nhìn lại, thiếu chút nữa bật cười, Tiểu Quân đứng cách ta Tam công xích xa địa phương tức giận mà trừng mắt ta, trong tay còn cầm mấy cây hương tiêu.

"Lý Trung Hàn, chân của ta cũng rất thơm....."

Tiểu Quân dậm chân. Có lẽ giận thật à, khoe miệng nàng còn dính có một điểm chuối tiêu.

Ta không cười, chỉ là dùng sức gật gật đầu:"chân của người xác thực rất thơm, bởi vì ta ngửi qua."

"ah, soái man, tiểu nữ hài không có ý nghĩa á! như vậy đi, ta cho người đánh chiết khấu bảy mươi phần trăm."

Gặp ta nhìn không chuyển mắt mà nhìn xem Tiểu Quân, nữ lang nóng nảy:"nếu không 60%? Đây là giá thấp nhất á."

Tiểu Quân giận tím mặt, nàng tức giận phình mà đi đến nữ lang trước mặt, đem trong tay chuối tiêu ngã trên mặt đất:"người cho không hần, hần cũng không thể dùng, bởi vì hần là con rùa đen vương bát đản."

Nói xong, cũng mặc kệ nữ lang phản ứng, Tiểu Quân quay người bỏ chạy, chạy trốn như con thỏ đồng dạng nhanh.

Ta cười ha ha, tranh thủ thời gian đuổi theo. Nhộn nhịp phố xá trình diễn đại suất ca truy tiểu mỹ nữ lãng mạn hình ảnh, nhưng Tiểu Quân cơ linh ta ở đâu có thể bằng, trong chớp mắt Tiểu Quân vừa muốn thoát đi tầm mắt của ta, ta lòng nóng như lửa đốt, tranh thủ thời gian quát to một tiếng:" ôi."

Ta gọi hết đón lấy ngời xồm mà, giả ra thống khổ không chịu nổi bộ dạng. Cuồng chạy bên trong đích Tiểu Quân cứ thế mà dừng bước lại, cẩn thận quay đầu lại nhìn quanh, quả nhiên giáo hoạt dị thường. Ta đầu óc một chuyển, dứt khoát một cái như con lật đật lười lẩn lẩn, ngã sấp trên đường.

Trên đường người đi đường nhao nhao ghé mắt, đã có tấm lòng yêu mến nhân sĩ vây quanh:" tiên sinh, người làm sao vậy, cần gọi điện thoại gọi xe cứu thương sao?"

Ta tranh thủ thời gian lắc đầu, ánh mắt lại chăm chăm vào một cái nhỏ nhắn xinh xắn thân ảnh chạy vội mà đến:" ca..... Ca....."

Trong nháy mắt đó, ta mắng to chính mình hèn hạ vô sỉ, rõ ràng dùng loại này hạ lưu thủ đoạn lừa gạt Tiểu Quân đồng tình.

Các loại thơm ngào ngạt Tiểu Quân bổ nhào vào trên người của ta, ta phát hiện trong mắt của nàng thậm chí có nước mắt.

" người cái này gạt người con rùa đen vương bát đản !""

Tiểu Quân lập tức theo ta cười trộm trên nét mặt biết được nàng lại bị lừa, nàng nổi giận đùng đùng mà đứng lên còn muốn chạy. Bất quá ta lần này động tác so con thỏ mau hơn, hai tay như thiểm điện xuất kích, đem đáng yêu Tiểu Quân ôm vào trong ngực.

" thả ta ra, người cái này lừa đảo !""

Tiểu Quân lại uốn éo lại đây, cả trước ngực hai cái đái con thỏ đều dùng tới, khiến cho ta rất khó chịu. Đương nhiên, hai cánh tay của ta kiên cố, Tiểu Quân giãy dụa cả buổi cũng mệt mỏi được hơi thở dồn dập:" con rùa đen vương bát đản, hô..... Hô....."

" đã biết rõ mằng câu này, sẽ không điếm mới lạ : tươi sốt từ?"

Ta nghe Tiểu Quân như thác nước mái tóc." vậy thì con rùa đen Vương Thất trứng, con rùa đen Vương sáu trứng..... Con rùa đen Vương một trứng, con rùa đen không có trứng, khanh khách."

Nói xong lời cuối cùng con rùa đen không có trứng, Tiểu Quân rõ ràng cười khanh khách lên. chân nhỏ một đập mạnh, công bằng, vừa vặn đập mạnh ở bên trong mũi chân của ta. Ta thống khổ mà đem hờ ra hạ thể đỉnh tại Tiểu Quân dưới bụng một hồi loạn chọc, Tiểu Quân lập tức mặt đỏ tới mang tai, cực kỳ then thùng, thật sự đẹp tới cực điểm.

" chúng ta nhanh về nhà a."

Ta một câu hai ý nghĩa, Tiểu Quân lại đã cho ta muốn về nhà xức nàng. Nàng dùng sức lắc đầu, ta chỉ tốt giải thích:" mẹ tức giận, muốn chúng ta về nhà chờ lệnh."

" bảo người không muốn theo dõi mẹ, người tự không nghe, lần này biết sai rồi a? Ca, các người tại trong rạp chuyện gì xảy ra? Mụ mụ vì cái gì rống được lớn tiếng như vậy?"

Tiểu Quân dùng ánh mắt linh động xem ta.

Ta biên một bộ lời nói dối:" ta trốn ở ghế lô trong bình phong được mẹ phát hiện, mẹ đã cho ta là tặc, cho nên hô to gọi nhỏ."

" người lỗ tai đều sưng lên, phải hay là không mụ mụ vặn vẹo?"

Tiểu Quân quyết lấy cái miệng nhỏ nhắn, Ôn Nhu mà xem ta lỗ tai.

Liên tục tình ý, theo từng giọt từng giọt cũng có thể thấy được đến, ta quá hưởng thụ Tiểu Quân nhu tình . Vô ý thức, hở ra hạ thể càng ngày càng cứng rắn.

" thực cảm ơn Tiểu Quân điện thoại, càng làm ca theo trong nguy hiểm kiếm đi ra, ca hiện tại tốt muốn làm người."

Ta nhin không được hôn rồi Tiểu Quân một ngụm.

" người càng ngày càng không có lễ phép ."

Tiểu Quân mặt băng bó, sáng ngời trong ánh mắt lại tràn ngập then thùng vui vẻ, đôi hữu ý vô ý mà đụng hai cái hạ thể của ta.

Ta gian nan mà gọi ra một hơi, đưa mắt nhìn bốn phía, phát hiện đối với phố có một nhà tình thú cửa hàng, mặt tiền cửa hàng không nhỏ, khách nhân lại không nhiều. Đầu óc của ta nhanh chóng vận chuyển, đột nhiên nảy lên Tiểu Quân tay tựa hướng tình thú cửa hàng đi đến." ai nha, ca, người xem chuyện này để làm gì? Buồn nôn chết rồi !""

Vừa bước vào tình thú cửa hàng, Tiểu Quân tựa mặt mũi tràn đầy đỏ ửng. Những cái...kia rực rỡ muôn màu tình thú vật phẩm thật khiến cho người ta xem thế là đủ rồi, tựa là ta cũng phanh nhưng tâm động, huống chi là ngây thơ Tiểu Hương Quân?

" tiên sinh tốt, cần phải mua cái gì?"

Nhân viên cửa hàng là một cái tai to mặt lớn trung niên nhân, có điểm giống đồ Đại Duy, nhưng so đồ Đại Duy thuần mắt nhiều hơn.

Ta hướng nhân viên cửa hàng thì thầm hai câu, nhân viên cửa hàng lập tức minh bạch, Nhất Chỉ bên cạnh quầy hàng:" cái kia chính là kiểu mới

nhất ngày hệ manga trang, có nữ hoàng, nữ bộc, Nữ Vu, nữ chúng yêu."

Ánh mắt ta sáng ngời, chỉ vào một bộ Hắc Bạch chủ sắc, phổ có màu đỏ nơ con bướm cùng màu bạc viền tơ lụa tụ lại trang phục nữ bộc:" tựu cái này.j nhân viên cửa hàng giơ ngón tay cái lên, thấp giọng khen:" tiên sinh thật sự là tốt thưởng thức, hảo nhãn lực. Bạn gái của người xuyên:đeo cái này trang phục nữ bộc với người "này nọ í é í é", bao người tinh tậ người..... Thoải mái. Ha ha, tinh tậ người thoải mái."

" muốn cái này a."

Ta cười tùm tùm mà bỏ tiền bao, trong nội tâm lại mắng to: Người cái này heo mập phải hay là không muốn nói " tinh tậ người vong "?

" cái gì nha? Lý Trung Hàn, ta cho người biết, người mua chính người xuyên:đeo."

Tiểu Quân tròn mắt nhanh rơi ra đã đến, quay người tựu muốn chạy. Ta nắm chặt tay của nàng, tại nàng bên tai nói hai câu, nàng oán hận mà trừng ta liếc.

Ta cười hỏi nhân viên cửa hàng:" có thể hay không mặc thử bông chốc?"

" có thể, đương nhiên có thể. Chúng ta có chuyên môn mặc thử gian."

Nhân viên cửa hàng rất lễ phép mà đẩy ra một gian không lớn không nhỏ gian thay đồ, ta ôm Tiểu Quân nửa nửa túm mà đi vào.

Mở đèn lên quang, đây càng y gian nếu so với Sở Huệ nội y trong tiệm gian thay đồ lớn hơn, thậm chí còn có hơi lạnh.

" Lý Trung Hàn, ta mặc, người nhưng không cho mua cho Đường Y Lâm."

Tiểu Quân không thể làm gì mà trừng mắt ta.

" đương nhiên, chỉ cần Tiểu Quân mặc, ca tặc không mua những này quần áo cho bất kỳ nữ nhân nào. Hơn nữa, bộ y phục này cũng chỉ có Tiểu Quân mặc vào đến mới tốt xem."

" mặc cỡ chết được á! như vậy sắc quần áo, ta một cái ngây thơ mỹ nữ sao có thể xuyên:đeo? Thật đáng ghét."

Tiểu Quân vừa nói chán ghét, một bên xem xét xinh đẹp trang phục nữ bộc. Bộ này thứ đồ vật xác thực tinh mỹ, Tiểu Quân tâm đã rục rịch, tăng thêm ta cực lực giựt giây, nàng rốt cục chậm rãi cởi áo ngoài." đem mặt xoay qua chỗ khác, bằng không thì ta không mặc."

Tiểu Quân dậm chân.

Ta vội vàng đem mặt xoay qua chỗ khác, nghĩ thầm đợi lát nữa xem cũng đồng dạng. Cuồng hỉ ở bên trong, ta nhắc nhở một câu:" Tiểu Quân, đừng mặc áo lót, những cái...kia quần áo đều không mặc áo lót ờ."

" biến thái !" buồn nôn !" phát minh những này hạ lưu quần áo người hết thảy nên chộp tới xử bản, cầm lấy đi cho chó ăn."

Tiểu Quân lầu bầu lấy, ta cực lực chịu đựng mới không có bật cười. -

Năm phút đồng hồ sau, Tiểu Quân dùng ỏn ẻn ỏn ẻn thanh âm nói cho ta biết:" mặc á! muốn xem cũng sắp xem, xem hết tặc thoát."

" ah, Oh My GOD !" Tiểu Quân, người khả ngàn vạn đừng thoát."

Ta hai đầu gối quỳ xuống, quỳ gối một cái xinh đẹp động lòng người người hầu trước mặt. Cái kia trong suốt làn váy, tiêm mỏng tạp dề, tinh mỹ đại an toàn, siêu mộng ảo đường viền hoa..... Quả thực tặc là tiên tay áo thiên nghệ, làm cho người cảm nghĩ trong đầu liên tặc. Tiểu Quân phảng phất trở thành thiên sứ cùng ma quỷ kết hợp thể, nàng Linh Lung uyển chuyển dáng người đạt được thỏa đáng nhất, hoàn mỹ nhất thuyết minh.

Không cần phải nói, nàng tự là trên thế giới tình cảm nhất nữ bộc, dương vật của ta thoáng cái cứng rắn tới cực điểm." xem xong rồi tự thoát, ít như vậy vài vóc, cả bờ hông đều không có che hết."

Tiểu Quân lớn tiếng hờn dỗi, nàng một câu nhắc nhở ta. Ta đem Tiểu Quân xoay qua chỗ khác, thỉnh linh đã gặp nàng hoàn mỹ lưỡng ngọc tính cả bờ hông đều loã lồ đi ra, mềm mại eo thon lên hoành buộc lên một đầu nhỏ dây thừng. Ta rốt cuộc không thể chịu đựng được, theo trên mặt đất nhảy lên, như thiểm điện cởi quần, móc ra sưng đã lâu đại nhục bồng o0o, dán hình cầu bờ hông, đem đáng yêu Tiểu Quân đổ lên trước gương.

" ai nha !" chán ghét !" ta biết ngay loại này hạ lưu quần áo sẽ để cho người đời bại !" hừ, chán ghét chết rồi, đình lại đình không được."

Ta lòng như lửa đốt mà đỡ lấy Tiểu Quân vênh lên vênh lên nhỏ cặp hông, đem đại nhục bồng o0o đình tại đỉnh trượt lồm chồm, quy đầu tại huyết mềm khâu hơi chút dừng lại liền thẳng chọc mà vào. Đã có dĩ vãng kinh nghiệm, ta cẩn thận từng li từng tí mà đâm vào một nửa tự dừng lại.

Tiểu Quân cực lực mà tách ra hai chân, trong gương nàng ngốc khần trương. Đã có lần này giảm xóc, nàng thở gấp tần suất giảm xuống, một đôi xinh đẹp mắt to Ôn Nhu rất nhiều, ta ôn nhu hỏi:" có phải như vậy hay không tự không ghét ca ?"

" ô, chán ghét !" ai kêu đồ đặc của người như vậy thô, có thể..... Có thể điểm nhỏ thì tốt rồi."

Tiểu Quân tiếp tục ỏn ẻn ỏn ẻn mà chửi bậy, ngây thơ dung mạo làm cho ta dục vọng bùng bùng phấn chấn. Vừa thô vừa to gắng gượng cơn thịnh tại chặt khít trong nhục huyết chậm chạp đi về phía trước, tuy có thâm thủy thoải mái, nhưng tổng cảm giác muốn hoàn toàn tiến vào có chút khó khăn. Ta đem Tiểu Quân một chân nâng lên, khoác lên trên bàn trang điểm, hiện

lên gà đứng một chân xu thế. Ta thử tiếp tục xâm nhập, rốt cục đem đại nhục bổng o0o hoàn toàn cắm vào huyết mềm của nàng bên trong.

" thật chặt ah."

" ca, chúng ta đi về nhà a."

Tiểu Quân thấp giọng cầu khẩn, ôm hai tay của ta đặt tại trên vú của nàng, tựa hồ so với ta càng gấp không thể chờ. Ta thừa cơ xoa nắn nàng đan tay núm vú, hôn lên nàng mềm nhũn cổ, hạ thế nhẹ nhàng rút...ra một nửa, một hồi cấp tốc đút vào. Tiểu Quân cầu khẩn càng tăng lên, ta bất vi sở động, cơn thịnh như như gió bão mưa rào đánh trắng noãn lỗ lồn. Trong gương nữ nhân giọng dịu dàng cầu xin thương xót, cái kia thống khổ thần sắc lại cùng một bộ phim ở bên trong nữ bộc tương tự.

Trong trí nhớ, cái kia nữ bộc nhận hết lăng nhục.

" tại sao phải về nhà? Ta tự muốn ở chỗ này làm người, ta là của người chủ nhân, người là nô lệ của ta, ta muốn ở nơi nào làm người ngay tại ở đâu làm người, người cái này ti tiện nô lệ nghe rõ ràng sao?"

" ờ !" ờ !" ta không làm nô lệ, ta muốn làm chủ nhân."

Tiểu Quân rồi đột nhiên phản kháng, đây càng gia tăng ta làm nhục nàng xúc động, ngón tay thật sâu lâm vào kiêu nộn trong nhũ nhục.

" ca hiện tại tự cho người làm chủ nhân, ca nguyện ý làm Tiểu Quân nô lệ."

" ừ, không còn kịp rồi á! muốn đái, ta nước tiểu ở chỗ này có thể hay không được phạt tiền?"

Ta một bên đại lực rút ra đút vào, một bên gào rú:" phạt tiền tự phạt tiền."

Lời còn chưa dứt, dưới bụng thì có âm ướt cảm giác, ta cúi đầu xem xét, đũng quần bộ vị đã ướt đầm một mảng lớn, hiển nhiên là Tiểu Quân đâm thủy gây nên. Nàng đạt tới cao trào thời gian càng lúc càng ngắn, đâm thủy ngày càng nhiều. Ta nổi lên khí lực, lại là một vòng như gió bão mưa rào dứt vào hơn ba mươi sau đó, Tiểu Quân nhẹ ném vung mái tóc lớn tiếng nói: "ca, đái, ta đái."

Ta cũng muốn đái, quy đầu đột nhiên run lên, nóng hồi tinh dịch bắn ra mà ra, rút đầy Tiểu Quân huyết mềm. Ta suy nghĩ, Tiểu Quân lần này sẽ thụ thai sao? dĩ có thể chịu được Tiểu Quân mang thai con của ta sao? ờ !" dĩ, ta xinh đẹp dĩ, người cao trào lúc có thể hay không cũng như Tiểu Quân như vậy đi tiểu?

" ô, ca, người có phải hay không nước tiểu tại ta bên trong?"

" Tiểu Quân cảm giác được?"

" đương nhiên rồi !" nong nóng , ngứa ."

" thích không?"

" sẽ phình bụng sao?"

" không biết."

" gạt người."

Về đến nhà, bắn khoản trùng trùng điệp điệp ta hay là thổi bay tập kết số.

Vì ứng phó dĩ trừng phạt, ta khổ tư thương sách, quyết định triệu tập Đái Tân Ni cùng Chương Ngôn Ngôn hoả tốc chạy đến trong nhà, chỉ cần các nàng tại, dĩ lại hung hãn cũng không trở thành đối với ta đánh đập tàn nhẫn.

Vừa để điện thoại xuống, trong nội tâm không hiểu bất an, cảm giác cảm thấy trợ uy đoàn đội hình không đủ cường đại, ta còn gọi là lên Phàn Ước.

Vừa tắm rửa hết Tiểu Quân lại thập phần lạnh nhạt, dù sao cực khổ vô luận như thế nào cũng sẽ không rơi xuống trên đầu nàng. Gặp ta lòng như lửa đốt, chường nắm cái má Tiểu Quân đảo tròn mắt tử, cho ta ra một cái chủ ý cùi bắp:" đem Đường Y Lâm gọi tới cũng không cần sợ á! mụ mụ hiện tại ưa thích Đường Y Lâm quá nhiều yêu thích ta, ta bị mụ mụ từ bỏ."

Ta gật đầu đồng ý, nghĩ lại, hay là coi như. Đường Y Lâm cùng Đái Tân Ni hai người này đều là mắt cao hơn đầu đích nhân vật, nếu đụng cùng một chỗ, cho dù di không trừng phạt ta, đoán chừng ta cũng sẽ phiền chết, ai, Tiểu Quân có đôi khi tuyệt đỉnh thông minh, có đôi khi lại ngốc đến muốn chết, thật sự là ba ngàn năm nay ít có cực phẩm. Ta nhẹ nhàng mà hôn lên Tiểu Quân cặp môi đỏ mọng, an ủi:" ca Vĩnh Viễn đô sẽ không vứt bỏ Tiểu Quân."

Tiểu Quân đỏ mặt trợn mắt nhìn ta một cái:" lại muốn lừa gạt ta xuyên:đeo trang phục nữ bộc sao? ta, ta vừa tắm rửa."

" trang phục nữ bộc quá hạn á! hiện tại lưu hành Bạch Tuyết công chúa trang, Tiểu Quân có nghĩ là muốn thử một chút?"

Ta âm thầm giều cợt Tiểu Quân một phen vẽ gượng ép, cô gái nhỏ này đã khó chịu được không hợp thói thường, cùng thanh thuần hình tượng khác khá xa, ta không khỏi cảm thán đại nhục bổn oOo uy lực.

Tiểu Quân con mắt sáng ngời, mãnh liệt gật đầu:" hừ, ta vốn chính là công chúa."

Gặp Tiểu Quân mắc câu, ta thừa cơ giật giây:" ca lần này không làm vệ binh, liền làm nhỏ người lùn. Bảo hộ Bạch Tuyết công chúa, bảo hộ Tiểu Quân."

Tiểu Quân tuy nhiên văn hóa tiêu chuẩn không cao, nhưng đối với cổ tích manga biết chi rất nhiều. Bạch Tuyết công chúa cùng bảy chú lùn câu chuyện, đoán chừng nàng đều có thể đọc lầu lầu. Hôm nay được ta một phen đầu độc, nàng chớp chớp xinh đẹp mắt to, hưng phấn được tả diêu hữu hoảng:" ta không muốn làm chủ nhân, ta muốn làm Bạch Tuyết công chúa. Ca cũng không cho làm nô lệ, liền làm của ta nhỏ người lùn."

Ta mãnh liệt gật đầu:" không tệ, không tệ, nhỏ người lùn đừng cảm không sợ, trung với cương vị công tác. Bất quá, nhỏ người lùn rất háo sắc, rất hỉ hoan tiến vào Bạch Tuyết công chúa trong quần đông sờ tây sờ."

Tiểu Quân mặt đỏ lên, lập tức chửi ầm lên:" ta phóng bảy cái đại rắm thí, xem bọn hản còn không ra?"

Ta sửng sờ, Tiểu Quân lại trước cười khanh khách lên. thật là kỳ quái, người khác thô lỗ làm cho người sinh ghét, Tiểu Quân thô lỗ, ta lại có thể sinh tình. Dễ nghe tiếng cười còn chưa ngừng, ta đã xuân tâm nhộn nhạo, côn thit bạo trưởng, thật muốn tiến vào Tiểu Quân trong váy ngắn sờ loạn một trận. Tiểu Quân vụng trộm ngấm đến, vừa vặn cùng ta chống lại mắt, bốn mắt giao tiếp, lập tức hỏa hoa văng khắp nơi, điện được thân thể của ta cốt tể đại.

Vừa định tiến thêm một bước, chuông cửa đột nhiên vang lên.

Đoán chừng là Đái Tân Ni phương giá đến. Những ngày này cùng nàng khó được gặp mặt một lần, trong nội tâm của ta tràn ngập vô cùng cuồng nhiệt khát vọng. Ta tranh thủ thời gian ném tức giận Tiểu Quân, vội vội vàng vàng mà chạy tới mở cửa, chuẩn bị cho Đái Tân Ni đến một cái gấu ôm . Nhưng ta tuyệt đối không nghĩ tới, người tới không phải Đái Tân Ni mà là Đường Y Lâm, nàng đáng tươi cười ngọt ngào, trong đôi mắt một mảnh ngập nước. Ta tâm thần bất định bất an hỏi:" người mẹ nuôi đâu này?".

Đường Y Lâm rướn cổ lên, hướng trong phòng nhìn quanh hai cái, quay đầu lại kiều my nhìn ta liếc:" mẹ nuôi đi Quách Vịnh Nhân gia, buổi tối cũng không trở lại, nàng phân phó ta xem thật kỹ lấy các người."

Tiểu Quân chậm rì rì sáng ngời đến thân thể của ta bên cạnh, nàng trong mắt tràn ngập địch ý:" Y Lâm tỷ tốt quan tâm chúng ta ah !""

Đường Y Lâm tựa hồ cũng không e ngại Tiểu Quân, nàng xuất ra một cái đóng gói hộp cười hì hì nói:" ta chỉ quan tâm Tiểu Quân. Hôm nay ta muốn đích thân xuống bếp, làm cho thứ đồ vật cho người ăn."

Ta cùng Tiểu Quân đối với Đường Y Lâm trù nghệ không có hứng thú, đối với cái kia đóng gói hộp đi chú mục lễ, bởi vì đóng gói hộp nhìn rất quen mắt, có giống như đã từng bán kiến cảm giác. Ta vừa định hỏi thăm đóng gói trong hộp là vật gì, Đường Y Lâm đã ưu nhã mà xốc lên đóng gói hộp, bên trong rõ ràng là một kiện đồ thắm chủ sắc, khả nệm có hồng bảo thạch nơ con bướm, màu vàng viền tơ lụa trang phục nữ bộc. Cùng ta đưa cho Tiểu Quân trang phục nữ bộc nhan sắc cùng hình dáng trang sức có chút bất đồng, nhưng kiểu dáng giống như đúc, đã gợi cảm vừa đáng yêu.

Ta lập tức cười ha ha, Tiểu Quân tức giận mà dậm chân một cái, tiến vào phòng ngủ của nàng.

Ta lập tức ăn nằm với nhau Đường Y Lâm:" cảm ơn người đã cứu ta."

Đường Y Lâm duỗi ra ngón trở đâm bông chốc của ta sống mũi:" người cứu chính người a !" nói cái gì đều bị người đã nghe được, mẹ nuôi mặt mũi cũng bị mất. Thiệt là, nữ nhân tư mật có thể nghe lén sao? rõ ràng còn theo dõi người dì, người lần này thảm rồi."

Ta tim đập rộn lên:" dì đến cùng theo như người nói cái gì?"

Đường Y Lâm cười nói:" nàng nói về sau không muốn gặp lại hai người các người nghịch ngợm gây sự quấy, đi Quách Vịnh Nhân gia trụ liễu, cho

các người chính mình thắng mình."

Ta thầm nghĩ đi đi Quách Vịnh Nhân nhà ở rất tốt, đến một lần, ta có thể không kiêng nể gì cả mà cùng Tiểu Quân hoan ái; Thứ hai, Đái Tân Ni e ngại đi, chỉ cần đi không tại, Đái Tân Ni nhất định sẽ thường xuyên đến trong nhà, đến lúc đó ta có thể hưởng thụ đến đông đủ người chi phúc. Nghĩ vậy, ta nếu không không khó qua, ngược lại mặt mày hơn hở. Gặp Đường Y Lâm cầm trang phục nữ bộc trái xem phải xem, ta trừng nàng liếc:" người cũng thật là, cùng đi nói ta phía dưới vật kia bao nhiêu, dài hơn, người có lằm hay không?"

" hì hì, ăn ngay nói thật nha."

Đường Y Lâm che miệng bật cười, mang theo trang phục nữ bộc nhanh như chớp chạy vào toilet, ta thừa dịp đúng lúc này đi vào Tiểu Quân gian phòng.

Mềm mại trên mặt giường lớn tấm đệm được tuyết trắng, một cái mềm mại tuyết trắng gối đầu được Tiểu Quân đặt ở dưới bụng, trong lúc lơ đãng lót bờ mông. Nàng không đếm xỉa tới mà lật xem lấy một vài sâu sắc [Cách Lâm|Guillian cổ tích] tập tranh, phảng phất xinh đẹp Bạch Tuyết công chúa đã nhảy ra tập tranh, hóa thân trở thành thanh tú Thoát Tục Lý Hương Quân.

Ta bò lên giường, đặt ở Tiểu Quân trên người, nàng cái kia vênh lên vênh lên bờ mông vừa vận đỉnh tại của ta dưới đũng quần.

" đi ra ngoài !" đi ra ngoài !" với người Đường Y Lâm thân mật đi."

Tiểu Quân không kiên nhẫn mà ồn ào, nhưng ta biết rõ Tiểu Quân không muốn làm cho ta đi ra ngoài, nếu không nàng sẽ đẩy ra ta.

" ca muốn Tiểu Quân mà !""

Ta hôn môi nàng tuyết trắng cổ, hai tay lên vào áo hai dây, Ôn Nhu mà cầm chặt hai bé thỏ trắng.

" vượng, về sau ta không tin nữa lời của người ."

Mắng xong ta, Tiểu Quân một mình đọc qua tập tranh. Ta rất ngạc nhiên, bởi vì những này tập tranh chỉ thích hợp mười tuổi tả hữu tiểu hài tử xem, Tiểu Quân đã mười tám tuổi, chẳng lẽ suy nghĩ của nàng cùng tình cảm vẫn đang dừng lại tại mười tuổi sao?

Ta làm bộ rất ủy khuất:" cái kia trang phục nữ bộc cũng không phải ta mua ."

Tiểu Quân không tin, lắc lắc nàng xinh đẹp tóc dài:" trùng hợp như vậy? Cùng ta xuyên:đeo cái kia kiện không sai biệt lắm giống như đúc. Hừ, cho dù không phải người mua , cũng là người gọi nàng mua ."

TỶ PHU VINH DỰ

Tiểu Thủ Chương
www.dtv-ebook.com

Chương 87: Nấu bát mì đầu

Ta hô to oan uổng:" trời đất chứng giám, thật không có, chỉ là trùng hợp mà thôi. Ca cam đoan với người, ngày mai giúp Tiểu Quân mua Bạch Tuyết công chúa trang Đường Y Lâm nhất định không có, ta chỉ dùng dính ."

Tiểu Quân khẩu khí hòa hoãn rất nhiều:" hừ, muốn cho ta lý người, người phải đáp ứng ta một việc."

Ta hỏi:" sự tình gì?"

Gặp ta niết thương nàng núm vú, Tiểu Quân vội vàng kéo ra tay của ta, nhưng không có kéo ra. Nàng mông đít nhỏ dính đầu, nói:" hôm nay các người lúc nào đông làm tây làm ta mặc kệ, nhưng không thể ở trước mặt ta làm."

Ta cười hỏi:" thật kỳ quái, Tiểu Quân vì cái gì chán ghét Đường Y Lâm?"

Tiểu Quân đột nhiên phun ra nuốt vào bắt đầu:" bởi vì, bởi vì..... Ai nha, dù sao ta chính là không thích nàng."

Nói cả buổi, Tiểu Quân cũng nói không nên lời lý do, nhưng ta biết rõ nàng vì cái gì không thích Đường Y Lâm, ta đoán Tiểu Quân là ghen ghét Đường Y Lâm mỹ mạo. Ở bên cạnh ta người thân nhất trong nữ nhân, ngoại trừ Cát Linh Linh bên ngoài, Đái Tân Ni cùng Đường Y Lâm là sánh vai cùng đại mỹ nhân.

Cát Linh Linh là đồ Đại Duy lão bà, Tiểu Quân đương nhiên bỏ qua Cát Linh Linh uy hiếp, nàng rất tự nhiên mà đem ghen ghét mục tiêu tập trung tại Đái Tân Ni cùng Đường Y Lâm trên người. Mà Đái Tân Ni là ta danh chính ngôn thuận thê tử, vì vậy Tiểu Quân sẽ đem sở hữu tất cả ghen ghét oán hận đều tập trung ở Đường Y Lâm trên người, đáng thương Đường Y Lâm tựa hồ vẫn chưa hay biết gì.

Ta gật gật đầu, cắn cắn Tiểu Quân lỗ tai:" được rồi, đã Tiểu Quân không thích Đường Y Lâm, đợi lát nữa ta đi ra ngoài đem nàng một đao giết đi."

Tiểu Quân hắc hắc cười lạnh:" ta nhìn người cả người ta một sợi tóc đều không bỏ được nhỡ."

Ta vừa định cười to, chợt thấy ngoài cửa có bóng người hiện lên, vội vàng từ trên giường nhảy xuống lớn tiếng nói:" tốt, Tiểu Quân, người chờ, nghe được kêu thảm thiết người đừng đi ra."

" hừ, tốt nhất chém thành mười tám khối cho chó ăn."

Tiểu Quân lầu bầu lấy khuất lên hai cái chân nhỏ.

Ta đương nhiên sẽ không đem Đường Y Lâm chém thành mười tám khối. Đi ra Tiểu Quân phòng ngủ, ta tại trong phòng bếp tìm được chỉ mặc một thân trang phục nữ bộc Đường Y Lâm, nàng đang bề bộn lấy nấu nước cắt rau quả, cắt cà chua, một bộ rối ren bộ dạng. Ta còn tưởng rằng nàng muốn làm cho cái gì ăn ngon thức ăn, nguyên lai chỉ là phía dưới đầu mà thôi. Nhưng cái này đã không trọng yếu, quan trọng là ... trên người nàng trang phục nữ bộc có một phong vị khác. Tiểu Quân xuyên:đeo trang phục nữ bộc là thụ ngược đãi hình, Đường Y Lâm mặc vào đến nhưng lại hấp dẫn hình.

Xem nàng trang phục nữ bộc ở bên trong cặp vú cao ngất, gợi cảm lỏa lồ hai chân, ta biết ngay nàng là cố ý khiêu khích ta. Bước vào phòng bếp, ta thở dài:" trong nhà còn có mặt khác tạp dề."

"ta thích xuyên:đeo ta mua tạp dề."

Đường Y Lâm cố ý nửa xoay người, đem vãnh lên tròn mông đẹp đối với hướng ta, dâm mỹ lỗ lồn cùng đỉnh phóng lỗ đít (~!~) tại khêu gợi trang phục nữ bộc ở bên trong như ẩn như hiện.

Ta không thể không bội phục Đường Y Lâm câu dẫn người bốn sự:" người đây là tạp dề sao? phía dưới những cái...kia chíp bông cũng quá nhiều chút ít, người ít nhất xuyên:đeo đầu quần lót che lấp bông chốc."

Đường Y Lâm đem sa mỏng giống như vật áo lòi kéo, ngăn trở đen nhánh hạ thể:" chíp bông là nhiều hơn điểm, nhưng là không có biện pháp, ta không muốn cạo này."

Ta nhin cười:" cạo này là tốt chủ ý."

Đường Y Lâm nhìn ta liếc:" người giúp ta cạo?"

Ta lắc đầu:" ta không có dao cạo."

Đường Y Lâm cầm lấy trong tay dao phay hướng nàng phấn bạch cái cầm khoa tay múa chân bông chốc:" dao cạo râu cũng có thể."

Ta cố ý xụ mặt:" dao cạo râu là dao cạo râu, không phải cạo lông lồn đao, thứ đồ vật không thể loạn dùng."

Đường Y Lâm không cam lòng yếu thế, cũng bản lên mũi mặt:" người về sau cũng không thể loạn dùng thứ đồ vật, muội muội là muội muội, tỷ tỷ là tỷ tỷ, đồ đạc của người không thể ném loạn đi vào."

Dương vật của ta lập tức đại cứng rắn, nghe ra Đường Y Lâm theo như lời muội muội là chỉ mật huyết, tỷ tỷ là lỗ đít, những này ám dụ chỉ có chúng ta minh bạch, loại này ẩn ý cũng chỉ có chúng ta có thể làm được. Nhớ tới mỗi lần cùng Đường Y Lâm ân ái, ta cuối cùng là sa vào tại dâm

mỹ cùng khoái hoạt đan vào tình cảm bên trong, luôn được nàng đơn giản khiêu khích. Đem làm ta phát hiện trước mắt cái này ti tiện nữ bộc ăn mặc một đôi hoa lệ đắt đỏ giày cao gót lúc, ta chỉ có thể xúc động rồi.

Dùng xúc động hạ thế áp bách tại vãnh lên vãnh lên cặp mông lên ma sát, ta thể nghiệm đến khó nói sảng khoái:" bản thân giống như càng ưa thích tỷ tỷ."

Đường Y Lâm lạnh lùng nói:" ta khả không cho là như vậy, ta nhìn người càng ưa thích muội muội nhiều một ít."

Ta nở nụ cười, Đường Y Lâm một câu hai ý nghĩa, ta đương nhiên có thể theo nàng vị chua trong giọng nói nghe ra nàng ghen ghét. Gặp ta nhưng cười không nói, Đường Y Lâm nói được càng đau xót:" mau gọi người đáng yêu biểu muội đi ra ăn mì a."

Ta đem tay đè tại Đường Y Lâm khe mông, ngón trở một khuất móc tại ướm át mật huyết lên:" tại đây không phải có một muội muội sao?"

" chớ lộn xộn."

Đường Y Lâm hờn dỗi, loạn uốn éo lỏa lồ mông đẹp lúc cố ý sau rất," tư " một tiếng, đem ngón tay của ta nuốt hết. Nàng hừ hừ, thò tay đem của ta ngón trở theo mật huyết lôi ra, mị nhãn trừng, cả giận nói:" ta đã nói rồi, đồ đặc của ta không cho phép người sờ loạn, bất kể là tỷ tỷ hay là muội muội."

Ta một tiếng cười xấu xa, đem ướm đâm ngón trở bỏ vào trong miệng, hèn mọn bỉ ổi mà hút. Đường Y Lâm mặt đỏ lên, lại đem của ta ngón trở theo miệng ta đồng Lia ra, nói:" nước cũng là đồ đặc của ta, người cũng không cho thè lưỡi ra liếm. Muốn thè lưỡi ra liếm, ta tự mình tới."

Nói xong, vậy mà mở ra Sakura môi ngậm lấy của ta ngón trở dừng lại:một châu cao thấp hút, quả thực có thể muốn mạng người.

Ta một bên hưởng thụ một bên rên rỉ:" người mông sau đích cái kia nhỏ dây lưng lụa giống như không có cột chắc, có muốn hay không ta hỗ trợ?"

Đường Y Lâm hai mắt dị sắc lập loè, nhổ ra ngón tay của ta. Nàng thướt tha quay người, đem xinh đẹp khêu gợi lưng ngọc đối với ta, vặn vẹo Tiểu Liễu dưới lưng tơ tơ lụa sự trượt, gấm mang bông bênh, nàng chán Thanh Nói:" nhanh cột chắc, đừng làm cho xú nam nhân chứng kiến."

Ta không biết nên khóc hay cười, như thế trong suốt quần áo, cho dù không có cột chắc, cũng sẽ lại để cho người xem cái rãnh mạch. Đoán chừng cái kia hai cái nhỏ dây lưng lụa phần lớn là Đường Y Lâm cố ý không có cột chắc, cố ý hấp dẫn ta, dẫn ta mắc câu.

Ta triệt để trên mặt đất móc câu , kéo xuống khóa kéo, ta không thể chờ đợi được mà đem sưng đại nhục bông o0o đỉnh tại Đường Y Lâm trong khe mông qua lại ma sát:" đem cái mông của người giơ lên vừa nhắc, ta mới có thể cột chắc."

Đường Y Lâm theo lời mân mê xinh đẹp cặp mông:" chỉ là dây lưng không có cột chắc, gọi nhân gia đem bờ mông nâng lên làm gì?"

" thuận tiện nhìn xem tỷ tỷ người á."

Ta cười xấu xa, dùng đại nhục bông o0o nhẹ nhàng gõ Đường Y Lâm nở nang mông thịt, phát ra thanh thúy " BA~ BA~ " âm thanh. Nàng lại đem bờ mông hướng sau đỉnh, chặt chẽ khe mông kẹp lấy dương vật của ta.

Ta bởi vì lo lắng lỗ đít không đủ ướt át, nhổ ra một ít nước bọt trên tay, sau đó bôi lên đóng chặt lỗ đít (~!~) mắt. Đường Y Lâm toàn thân run rẩy, phát ra tao mị rên rỉ:" ah, ta giặt rửa đã qua, có thể thân."

Cho rằng Đường Y Lâm chỉ là như bình thường tắm rửa giống như súc mà thôi, ta lập tức nhăn cau mày:" giặt rửa qua cũng không thể thân."

Đường Y Lâm dậm chân, dùng vẻ đẹp của nàng chân hướng sau đung phải ta bỗng chốc:" ta dùng sữa bò giặt rửa đúng á !""

Ta buồn bực:" dùng sữa bò giặt rửa thì thế nào? Chỉ giặt rửa bên ngoài, bên trong khả không sạch sẽ."

Đường Y Lâm mỉm mặt ửng đỏ, oán hận mà hờn dỗi:" người ta dùng ống kim rút sữa bò rót vào đi tẩy trừ , giặt sạch thật nhiều lần, không tin người nghe xem."

Ta kinh ngạc không thôi, nghĩ thầm loại này tẩy trừ hậu môn thủ đoạn hay là lần đầu tiên nghe nói, cũng không biết là thật là giả.

Tranh thủ thời gian hai chân quỳ xuống, trừng mắt Đường Y Lâm mông, hai tay Ôn Nhu mà đẩy ra rất tròn mông thịt, cẩn thận xem cái kia đóa xinh đẹp lồ dĩ (~!~), đều đều nếp uốn lên không thấy có gì khác thường. Ta chần chờ một chút, đem cái mũi ngang nhiên xông qua, tại lồ dĩ (~!~) bên cạnh nhẹ nhàng khẽ ngửi, quả nhiên có nhàn nhạt sữa bò vị:" Ân, thật là mùi sữa."

Đường Y Lâm lắc mông đẹp, cầu khẩn tựa như nói:" đó là đương nhiên, ta tối hôm qua đều ăn chay, cho nên hiện tại rất sạch sẽ ."

Ta vẫn còn do dự:" thật muốn ta thè lưỡi ra liếm tỷ tỷ người?"

Đường Y Lâm tức giận:" không sao cả nha !" người không thè lưỡi ra liếm, ta tìm người khác thè lưỡi ra liếm."

" người đừng tưởng rằng mẹ nuôi che chở người, người sẽ không biết chết sống. Nếu kêu lên người khác thè lưỡi ra liếm, ta chém người mười tám khối !" người cái này lẳng lơ, còn có nghĩ là muốn mặc áo cưới?"

Ta giận dữ, nhưng miệng hay là hôn lên Đường Y Lâm lồ dĩ.

Đường Y Lâm toàn thân run rẩy, giọng dịu dàng nói:" muốn."

Ta lè lưỡi, nhẹ nhàng mà liếm lấy lỗ đít một vòng, cảm giác chẳng những không có mùi vị khác thường, còn có chút vị ngọt, không khỏi hứng thú dần dần. Tuy nhiên lo lắng thè lưỡi ra liếm đến không sạch sẽ đồ vật, nhưng Đường Y Lâm đem lỗ đít đều rửa sạch sẽ , ngược lại đánh mất câu dẫn nam nhân mùi khai, cái loại này hương vị mới được là chinh phục nam nhân vương đạo.

Thế nhưng mà liếm láp liếm láp, ta liền phát hiện vẻ này mê người mùi khai rõ ràng dần dần do không đã có, do nhát biến đậm đặc, một lát thời cơ cũng đủ để bao phủ ta thần kinh. Ta xúc động mà hướng Đường Y Lâm rống to:" đem bờ mông nâng lên điếm."

Đường Y Lâm lớn tiếng âm thanh rên rỉ:" ah..... Thật thoải mái !" I love you, Trung Hàn, I love you."

Ta giận dữ:" dịch người lỗ đít người tự yêu ta, không thè lưỡi ra liếm tự không yêu là đúng không?"

Đường Y Lâm lại hướng sau đạp ta một cước, mềm mà cầu khẩn nói:" nói nhảm vãi lồn, với vào đi một điếm á."

Ta xoáy lên đầu lưỡi, chọn tiến hiện ra mùi sữa cùng đau xót mùi khai lỗ đít, tâm thần lỗ đít nữ nhân thật sự là một cái tuyệt không thể tả bảo bối. Miệng một tròn, ta ngay cả mút vào đều dùng tới, Đường Y Lâm kích động mà kêu to:" nhanh hấp !" nhanh hấp !" ah, thật thoải mái, yên tâm hấp, rất sạch sẽ, so muội muội còn sạch sẽ."

" Ân, tiếp theo người cũng thè lưỡi ra liếm lỗ đít ta."

Ta thừa cơ chà xát bỗng chốc lỗ đít phía trước lỗ thịt, chỗ đó càng là suối nước róc rách, quả thực sướng thấu .

" tốt, tốt, ah ah ah, Trung Hàn, nhanh chọc vào đi, nhanh chọc vào đi."

Đường Y Lâm đột nhiên đem ta kéo đến, bờ mông áp vào hạ bộ của ta trách móc gọi. Ta nhô lên tráng kiện côn thịt, đỉnh tại có chút mở rộng lỗ đít, chậm rãi thẳng tiến, căng ra đóng chặt lỗ đít, tại Đường Y Lâm nhiều tiếng thúc giục ở bên trong, cắm vào vô cùng chặt khít hậu môn. Ta thật sâu hít một hơi, côn thịt tiếp tục xâm nhập, chui vào một nửa lúc, lại từ từ rút...ra. Cắm vào ba phần, rút...ra hai phần, nhiều lần trắc trở, ta cuối cùng đem đại nhục bồng o0o hoàn toàn cắm vào Đường Y Lâm lỗ đít chỗ sâu nhất. Truyện Tiên Hiệp - -Y

" ah."

Đường Y Lâm ngưỡng tựa ở trên người của ta, điều này cần nàng đem thân thể hướng sau ngoặt thành s hình. Nếu như bờ mông ộp không đủ vểnh lên, đại nhục bồng o0o nhất định sẽ trượt ra lỗ đít, thế nhưng mà đại nhục bồng của ta như cũ hoàn toàn ở lại chặt khít trong lỗ đít, cái này đủ để chứng minh Đường Y Lâm mông đẹp có nhiều vểnh lên, thân thể của nàng có nhiều mềm mại, tựa hồ so bông còn nhuyễn. Ta ôm nàng eo thon, xoa lấy nàng cặp vú cao ngất, công tác chuẩn bị đã lâu kích tình sắp triển khai.

Nhưng lại tại cái này mấu chốt thời khắc, phòng bếp bên ngoài đi vào một vị mắt to thiếu nữ đẹp.

" mì sợi không tệ ah, ta thích ăn.Ồ, Đường Y Lâm tỷ tỷ, mì sợi nhanh nấu nát ."

Mắt to thiếu nữ đẹp đương nhiên là Tiểu Quân, nàng sơ lên hai cái đen nhánh quái dị bím tóc sừng dê. Biểu lộ mang cười, ánh mắt lại như một thanh đao, tựa hồ tùy thời muốn đem ta chém thành mười tám khối.

Đường Y Lâm không nghĩ tới Tiểu Quân như vậy không biết điều, rõ ràng úy trong phòng âm thanh rên rỉ liên tục, nàng hay là xông tới, hiển

nhiên là cố ý mà làm. Gặp Tiểu Quân càng đến gần, Đường Y Lâm có chút hoảng hốt:" ah, Tiểu Quân, giúp ta cầm chén tới, ah....."

" tốt."

Tiểu Quân cười tủm tỉm gật đầu, thật biết điều xảo mà lấy ra một cái chén, đưa cho Đường Y Lâm:" ồ, Y Lâm tỷ tỷ, mặt của người thật là đỏ ửng, có phải là không thoải mái hay không?"

Đường Y Lâm mãnh liệt lắc đầu:" không phải, là nhiệt."

Tiểu Quân vừa cười híp mắt híp mắt xem ta hỏi:" ca, Y Lâm tỷ tỷ nóng như vậy, người vì cái gì còn dán nàng như vậy nhanh? Cút ngay đi !""

" Y Lâm tỷ dạy ta nấu bát mì đầu, ta phải đi gần điểm, mới..... Mới có thể thấy rõ sở."

Ta vừa bực mình vừa buồn cười.

Nghĩ thầm, tốt người cái thói Tiểu Quân, biết rất rõ ràng ta đang ân ái, vậy mà đến làm phá hư một? Xem ta đợi lát nữa như thế nào thu thập người !"" ah, ta đây cũng đến gần điểm, ta cũng muốn học. Y Lâm tỷ tỷ, người cũng muốn dạy ta ờ."

" Ân, tốt, tốt."

Đường Y Lâm ghen đỏ mặt, vừa thô vừa to côn thịnh được cầm ở trong lỗ đít, nhất định rất thoải mái, nhưng lại không thể động. Nàng vừa vội vừa thẹn, thò tay vụng trộm niết ta bỗng chốc, ám chỉ ta đuổi đi Tiểu Quân.

Đầu ta lớn hơn, trừng mắt Tiểu Quân nói:" người chỉ để ý ăn là được, học cái gì? Mau đi ra."

" ta không muốn."

Tiểu Quân mãnh liệt lắc đầu, hai cái đen nhánh bím tóc sừng dê tử đựng đưa, phảng phất Phong Thần bảng trong kia cái chân đạp Phong Hỏa Luân Hồng hài nhi/Hồng Hài Nhi . Nhưng tiếc Tiểu Quân dưới chân không có giẫm Phong Hỏa Luân, mà là ăn mặc một đôi dép lê.

Đường Y Lâm nhỏ giọng hỏi:" Tiểu Quân, giúp Y Lâm tử cầm hai cái trứng gà đến được không nào?"

" tốt."

Tiểu Quân lại là ngọt ngào cười cười, quay người đi tử lạnh cầm trứng gà, ta thừa cơ vịn Đường Y Lâm bờ hông đại lực co rúm vài chục cái, đem Đường Y Lâm sáng đến rên rỉ liên tục. Tuy nhiên không dám lớn tiếng, nhưng thanh âm vẫn bị Tiểu Quân đã nghe được, nàng quay đầu trừng mắt chúng ta lớn tiếng hỏi:" Y Lâm tử tên gì đâu này?"

Đường Y Lâm cực kỳ lúng túng, nàng nhẹ nhàng mà lắc đầu:" không có, không có gọi, nóng quá, nóng quá."

Tiểu Quân theo tử lạnh mang tới hai cái trứng gà đặt ở lưu lý trên đài, ngẩng đầu chăm chăm vào Đường Y Lâm mặt, ân cần hỏi:" Y Lâm tử trên mặt có thật nhiều đổ mồ hôi, ta tới giúp người lau lau."

Nói xong, Tiểu Quân vậy mà đi đến bên người chúng ta, thò tay chà lau Đường Y Lâm mồ hôi trên mặt. Đường Y Lâm đành phải vịn lưu lý đài không ngớt lời nói tạ, cái kia tình cảnh dị thường xấu hổ. Ta thật sự không thể chịu đựng được Cuồng Bạo dục vọng, dù là Tiểu Quân ở bên, ta cũng muốn làm Đường Y Lâm, vì vậy ta lôi ra đại nhục bồng o0o, hung ác mà cắm vào.

" ah, không muốn."

Đường Y Lâm hướng sau bắt lấy cánh tay của ta muốn ngăn lại ta, nhưng ta bất vi sở động, đại nhục bồng o0o bắt đầu đại lực rất động, lồm

sâu quy đầu lẳng quan kịch liệt mà ma sát Đường Y Lâm chặt khít lỗ đít, phát ra nặng nề " BA~ BA~ " âm thanh. Đường Y Lâm thoải mái mà vênh lên cao môn đẹp, cũng không quan tâm tức giận Tiểu Quân ở một bên quan sát, mà là suông sã tứ phía rên rỉ.

Đột nhiên, Tiểu Quân đi đến bên cạnh ta, chăm chăm vào đại nhục bồng oOo tại trong lỗ đít ra ra vào vào cả buổi, nàng mới rất khẳng định mà nói với ta:" ca, người tính sai địa phương ."

Đường Y Lâm đại xấu hổ. Ta lại cười to:" không có tính sai."

Tiểu Quân lớn tiếng tranh luận:" đó là béo phệ địa phương, phía dưới mới được là đi tiểu địa phương."

Ta ra vẻ thần bí:" chọc vào béo phệ địa phương càng thoải mái ờ, không tin người hỏi Y Lâm tử."

Tiểu Quân lắc lắc bím tóc sừng dê tử, nghiêng cổ hỏi:" Y Lâm tử tử, là thực sao?"

Đường Y Lâm xinh đẹp mà nhìn xem Tiểu Quân, một bên chậm rãi lay động bờ môn, một bên nhỏ giọng rên rỉ:" Ân, thật thoải mái, thật thoải mái. Tiểu Quân, người biểu ca làm cho qua người béo phệ địa phương sao?"

" không có, thật là đáng sợ !" làm cho đi tiểu địa phương cũng sắp đau chết, béo phệ địa phương nhất định chịu không được."

Tiểu Quân tiếp tục chăm chăm vào đại nhục bồng oOo tại trong lỗ đít co rúm, lỗ đít được đại nhục bồng oOo chống như sắp vỡ ra tựa như, ta thấy đều lo lắng, hướng chỉ là Tiểu Quân. Nàng ngơ ngác mà lại nhìn hồi lâu, hay là khiếp đảm mà lắc đầu. Trong nội tâm của ta tốt thất vọng, ngấp nghé Tiểu Quân lỗ đít nhỏ không phải một ngày hay hai ngày , thực chờ đợi có thể có một ngày có thể nở bung Tiểu Quân lỗ đít (~!~).

" ah ah ah, Tiểu Quân, người có thể thử xem. Thật sự rất thoải mái, Y Lâm tỷ tuyệt không lừa người."

Thở gấp bên trong đích Đường Y Lâm biết ta tâm ý, sắp mê ly vẫn không quên xúi giục Tiểu Quân.

Tiểu Quân trầm mặc không nói, tựa hồ có chút tâm động. Gặp Đường Y Lâm vận eo lắc hông, một bộ thoải mái bộ dạng, Tiểu Quân lặng lẽ kẹp kẹp hai chân, một chỉ bàn tay nhỏ bé vô ý thức mà đè lên cái hông của mình, xấu hổ mà mãnh liệt lắc đầu:" thoải mái cũng không được, quá ."

Ta xem xét Tiểu Quân cố tình động ý tứ, tranh thủ thời gian giặt giũ:" tuyệt đối không tạt, ca dùng sữa bò giúp Y Lâm tỷ giặt rửa đã qua."

Tiểu Quân kinh ngạc mà há to mồm:" sữa bò?"

" đúng vậy, dùng sữa bò rót vào đi tẩy trừ, nhiều tẩy trừ mấy lần cũng rất sạch sẽ."

Ta cười xấu xa, vịn Đường Y Lâm hông đẹp một hồi gấp rút. Chạm rài đem đại nhục bồng o0o lôi ra, tráng kiện hành trên người có một tầng nhàn nhạt óng ánh, không có bất kỳ dị vật, cái này cũng chứng minh là đúng ta nói không uống.

Tiểu Quân khẽ gật đầu, cái mũi hơi nhú, tựa hồ tại bắt trong không khí có không giống vị. Ta dứt khoát đem quy đầu kéo lại lỗ đít khẩu bất động, mặc cho Tiểu Quân xem cái rõ ràng. Nào biết thở gấp bên trong đích Đường Y Lâm lo lắng đại nhục bồng o0o sẽ trượt ra, nàng eo thon bãi xuống, vênh lên vênh lên cặp hông nhanh chóng sau rất, lập tức lại cắn nuốt đại nhục bồng o0o. Ta chỉ tốt chạm rài dứt vào, cũng không vắng vẻ Đường Y Lâm, cũng làm cho bên người Tiểu Quân nhận thức đại nhục bồng o0o căng ra lỗ đít rung động.

Tiểu Quân thấy mặt đỏ tới mang tai, cặp môi đỏ mọng cắn chặt, mạnh mà kẹp kẹp hai chân, quay người lại chuồn ra phòng bếp." Tiểu Quân, ta đã đến."

Ta lớn tiếng quát gọi, dùng hai tay ôm lấy Đường Y Lâm song khuỷu tay. Làm cho nàng khom lưng sau rất, song khuỷu tay cũng ôm lấy hai cánh tay của ta, chúng ta rất nhẹ nhàng mà tìm được lực điểm tựa. Kể từ đó, Đường Y Lâm dù là nện bước toái bước, loạn choạng đi về phía trước, cũng có thể tùy tâm sở dục để cho ta đút vào lỗ đít (~!~).

" bỏ đi, bỏ đi."

Tiểu Quân thét lên, phòng ngủ của nàng không có đóng cửa. Ta cùng với Đường Y Lâm một bên giao cấu vừa đi đi vào, gặp Tiểu Quân quỳ nằm ở trên giường, dùng một trương tơ thảm đem trọn cái cái đầu nhỏ mông bắt đầu, ta cười hỏi:" Tiểu Quân, chẳng lẽ người tự không muốn biết ca là như thế nào làm cho Y Lâm tử lỗ đít?"

" không muốn, không muốn, các người tiến phòng ta làm gì? Ta không muốn xem, ta không nên nhìn, các người mau đi ra."

Tiểu Quân mê đầu kêu to, non mềm bàn chân nhỏ trên giường hồ đập loạn đập, hờn dỗi không thôi. Như thế dâm mỹ tràng diện, nàng đương nhiên rất khó tiếp nhận.

Đường Y Lâm thở dốc càng ngày càng dồn dập, tơ giống như da thịt đã có nhàn nhạt đỏ ửng. Trang phục nữ bộc ở bên trong, hai luồng mỹ diệu vù kịch liệt lắc lư, cơ hồ theo mảnh khăn đai đeo nhảy ra. Bởi vì bụng của ta một mực va chạm, nàng rất tròn ngạo ngễ ưỡn lên mông đẹp cũng dấu đỏ loang lổ, kiều diễm đáng yêu. Ta lòi ra đại nhục bông o0o, phát hiện bên trên vẫn đang không có có dính bất luận cái gì dị vật, trong lỗ đít chỉ chảy ra óng ánh chất lỏng.

" Tiểu Quân, thật thoải mái, người biểu ca giỏi quá."

Đường Y Lâm theo cửa ta đẩy đưng, gian nan mà vịn tại mép giường, một đầu khêu gợi cặp đùi đẹp đã lặng yên trên háng mép giường, mở ra lỗ thịt như gặp mưa móc đầm đìa. Ta đối với lỗ thịt chẳng thềm ngó tới, vừa thô vừa to còn thịt như cũ điên cuồng mà xử làm cho cái kia chặt khít lỗ đít, khuếch trương ước cơ ở bên trong trận trận kích rung động, sáo nhanh của ta đầu cặc lớn.

Tê đại cảm giác càng ngày càng mãnh liệt, chỉ là của ta hi vọng nhiều Tiểu Quân có thể nhìn lên một cái, tuy nhiên ta cũng không phải cuồng nhiệt lỗ đít (~!~) thích, nhưng Tiểu Quân lỗ đít ta một mực tha thiết ước mơ. Nghĩ đến Tiểu Quân non mềm lỗ đít cho ta cắm vào sau trở nên sưng đỏ vỡ ra, trong nội tâm của ta vậy mà tràn ngập khó có thể áp lực thú tính, đại nhục bổng o0o đột nhiên bạo trưởng rất nhiều, đem Đường Y Lâm lộng lấy rên rỉ liên tục:" ah, giống như lại thô rất nhiều, đỉnh hư mất !" Tiểu Quân, giúp đỡ ta, cứu cứu ta."

Tiểu Quân bỗng nhiên xốc lên tơ thảm, lộ ra hai cái quái dị bím tóc sừng dê cùng hai đạo ánh mắt quái dị?" giúp người cái gì?"

" tỷ tỷ sắp chịu không được , người biểu ca thật là lợi hại. Người, người giúp ta được không nào?"

Đường Y Lâm nói lời nói này lúc cũng là chân tình ý cắt, làm cho người động dung. Duy chỉ có lay động mộng đẹp rất nhanh phun ra nuốt vào đại nhục bổng o0o tư thế vô cùng dâm sóng, xoay tròn mà ra da thịt mềm mại kịch liệt mà ma sát đầu cặc lớn, liếc có thể nhìn ra nàng đã đến nở mạnh hết đà. Ta một bên rút làm cho lỗ đít nàng,j bên cạnh đem hai ngón tay hung hăng cắm vào trong mật huyết của nàng. Đường Y Lâm hai tiếng thét lên, toàn thân bỗng nhiên run rẩy, thân thể mềm mại nặng nề mà ngã sấp xuống trên giường.

Tiểu Quân mở to hai mắt, nháy mắt cũng không nháy mắt mà nhìn xem trong cao triều Đường Y Lâm, trong cái miệng nhỏ nhắn càng không ngừng

lầu bầu:" ta có thể giúp đỡ cái gì? Khí lực lại không có hãn đại. Hừ, dứt khoát tìm cái kéo," răng rắc " bỗng chốc cắt đứt, về sau tự nhiên hạ thái bình."

" ah, không thể cắt bỏ !" ôi, ôi, ta muốn chết rồi, ô ô."

Đường Y Lâm vênh lên vênh lên mộng đẹp nhuyễn thả xuống xuống dưới, ta lại hung ác mà đứt vào vài chục cái mới đưa vừa thô vừa to côn thít theo trong lỗ đít rút...ra. Khuếch trương ước cơ không kịp co rút lại, cái kia sưng đỏ lỗ đít hình thành một cái vòng tròn tròn đích chỗ trống, cửa động biên giới là một tầng nhàn nhạt bạch ngân, thật không biết là dâm thủy hay là sữa bò tàn tích.

Ta nhìn ngời ở trên giường Tiểu Quân không nói gì, nhưng trong mắt tràn ngập cầu xin, sưng côn thít bức thiết cần một cái ôn hòa lỗ thít.

Tiểu Quân trợn nhìn Đường Y Lâm liếc, lớn tiếng ồn ào:" thiệt là, xem tại Y Lâm tỷ tỷ nấu bát mì đầu cho ta ăn chia lên, ta đã giúp người một lần, lần sau không thể chiếu theo lệ này nữa ờ."

" PHỤT."

Đường Y Lâm nhin cười không được.

Tiểu Quân lập tức đại xấu hổ, hung hăng trừng mắt nhìn trừng ta cùng Đường Y Lâm, mĩa mai nói:" gọi lớn tiếng như vậy cũng không biết thẹn thùng, ta mới sẽ không như vậy âm thanh rên rỉ."

Đường Y Lâm chỉ lo thở dốc, cũng không để ý tới giẫm Tiểu Quân chế nhạo mĩa mai, cực lớn khoái cảm làm cho nàng không cách nào có chỗ phản ứng. Ta bò lên giường, đem nóng hổi ẩm ướt chán đại nhục bông o0o đặt ở Tiểu Quân trên chân ngọc:" Tiểu Quân, giúp đỡ chút á."

Tiểu Quân lớn tiếng nói:" Lý Trung Hàn, ta muốn trước nói cho người tốt rồi, không cho phép làm cho đại tiện địa phương, không cho phép thô lỗ, không cho phép....."

Ta cái đó còn có kiên nhẫn nghe Tiểu Quân dong dài, hai tay mở ra đem nàng áp đảo trên giường, thuần thực mà cởi sạch trên người nàng quần áo, đem vừa thô vừa to côn thít cắm vào nàng huyết mềm nhỏ. Có lẽ gặp Đường Y Lâm ở bên, Tiểu Quân còn muốn rụt rè một phen, như một con rối tựa như mặc cho ta đùa bỡn . Nhưng là đem làm ta ngay cả tục hai mươi mấy hạ đại lực đút vào sau, nàng rụt rè biến mất, ỏn ẻn ỏn ẻn rên rỉ quanh quẩn tại rộng rãi trong phòng.

" còn nói không sảng, so với ta sảng nhiều hơn."

Đường Y Lâm ăn ăn không nhéo cười.

Tiểu Quân then đến muốn chui xuống đất:" người ta mới không sảng, Y Lâm tỷ mới sảng."

Đường Y Lâm bĩu môi:" có bản lĩnh bảo người biểu ca dừng lại."

Tiểu Quân không nước mắt khóc khan:" ô ô, đợi lát nữa Tân Ny tỷ tỷ đã đến, ta liền nói người nhóm khi dễ ta."

Đường Y Lâm trừng mắt ta:" Đái Tân Ni muốn tới?"

" Tân Ny tỷ tỷ, người nấu đồ ăn đích tay nghề tiến rất xa ờ !" phải hay là không trong khoảng thời gian này chăm học khổ luyện, tương lai tốt nấu cho Lý Trung Hàn ăn? Kỳ thật người không cần đối với hản quá tốt, người đối với hản tốt, hản sẽ đặc ý quên hình."

Tiểu Quân một bên nhai từ từ chậm nuốt, một bên tại trước bàn cơm lắc lư nàng hai cây đen nhánh bím tóc sừng dê. Nếu như không có xem nàng hồn nhiên ánh mắt, ta nhất định hoài nghi nàng đang khích bác thị phi.

Ta hung hăng trừng mắt nhìn Tiểu Quân liếc, tình huống có chút không ổn. Đái Tân Ni xem ta ánh mắt có chút lạnh, xem Đường Y Lâm ánh mắt càng lạnh như băng. Không biết có phải hay không là nữ nhân đều có trực giác, Đái Tân Ni tựa hồ theo Đường Y Lâm ửng đỏ trên má thẹn nhìn ra câu người xuân tình. Tại nơi này trong phòng, cũng chỉ có ta một đại nam nhân, nàng xuân tình còn có thể câu dẫn ai? Lúc này, Tiểu Quân hữu ý vô ý lời nói, lại bí mật mang theo lấy nào đó ám chỉ, cái này không khác lửa cháy đổ thêm dầu. Mà ta chỉ có thể khẩn cầu Đường Y Lâm có thể tạm thời nhịn một chút, không muốn tìm lên Đái Tân Ni lửa giận.

Thế nhưng mà, Đường Y Lâm lại một bộ chẳng hề để ý bộ dạng, nàng ưu nhã mà ăn lấy chính cô ta nấu xong mì sợi, hơi một ít giọng mỉa mai ánh mắt cũng rơi vào Đái Tân Ni trên người. Tuy nhiên thay cho làm cho người phún huyết trang phục nữ bộc, nhưng Đường Y Lâm cách ăn mặc vẫn đang một gợi cảm, giữa hai khe núi rõ ràng, cũng khó trách Đái Tân Ni ghé mắt.

Tâm trạng của ta sợ hãi, tại dưới bàn cơm dùng chân đá đá Đường Y Lâm, không ngờ ngạo khí hơn người Đường Y Lâm lại hướng ta vút ra một cái mị nhãn, ta tốt xấu hổ. Nhưng vừa nhìn thấy trước mặt nàng chén kia mì sợi, của ta lửa giận lại nhanh chóng biến mất. Nói thật, Đường Y Lâm nấu bát mì đầu đích tay nghề chỉ và ta tiểu học lúc trình độ, nhưng nàng lại ăn được mùi ngon, cái này đó có thể thấy được Đường Y Lâm sớm thành thói quen cuộc sống đơn giản. Coi hẳn điều kiện, hoàn toàn có thể cầm y ngọc thực, nàng làm gì khó xử chính mình? Đoán chừng đây hết thủy đều là tính cách của nàng cho phép, nàng mặt ngoài rụt rè, thực chất bên trong lại tràn ngập tự ti.

Ai, ta phiền toái lớn hơn.

" ừc, đúng rồi, Lý tổng tài, có người đến công ty tìm ngài."

Phàn Ước nhìn mặt mà nói chuyện, lập tức đi ra hoà giải.

Trong công ty, Phàn Ước cùng Đường Y Lâm quan hệ không tệ, nàng bao nhiêu cũng nghe nghe thấy ta cùng với Đường Y Lâm có quan hệ mập mờ.

" là ai?"

Ta hướng Phàn Ước quăng đi tán dương ánh mắt. Hai ngày không thấy, trên người nàng tản mát ra càng ngày càng thành thực khí chất, không biết nàng không khống chế hiện tượng phải chăng hoàn toàn cải thiện. Tìm thời gian, ta muốn tỉ mỉ mà kiểm tra một phen.

" là một cái nữ."

Phàn Ước mặt đỏ lên, tránh đi ta nóng bỏng ánh mắt. Nàng đối với chính mình thân phận Địa Vị nắm chắc chuẩn xác, có Đái Tân Ni cùng Đường Y Lâm tại, nàng thấp hơn điều, càng cam tâm tình nguyện làm một gã phối hợp diễn, sẽ không biết bên người nàng Chương Ngôn Ngôn phải hay là không cũng có thể như thế thức thân thể to lớn.

Ta có chút ngoài ý muốn, liền vội vàng hỏi:" nữ?"

Tiểu Quân bịt miệng:" Lý Trung Hàn, người nhận thức nữ nhân thật nhiều a."

" thiếu la tố."

Ta trừng Tiểu Quân liếc, vội hỏi:" nàng tên gọi là gì?"

Phàn Ước nghĩ nghĩ:" nàng nói nàng họ Nghiêm, gọi nghiêm địch."

" ah, ta đã biết."

Ta nhú nhú mày, nghĩ thầm nghiêm địch tìm ta nhất định có chuyện quan trọng, cũng không biết là Thu Vũ tình hay là thu Yên Văn tìm ta. Vô ý thức, ta kỳ vọng là thu Yên Văn tìm ta. Nàng mùi thơm đẹp dễ quý giá phụ

nhân khí chất không phải giống như nữ nhân có khả năng có đủ, mà là dựa vào trường kỳ vênh mặt hết hàm sai khiến, sống an nhàn sung sướng tích lũy xuống, loại này quan gia phu nhân khí chất đối với chinh phục dục rất mạnh nam nhân hấp dẫn mệnh lực hấp dẫn.

Tiểu Quân nháy mắt mấy cái, cẩn thận hỏi:" Phàn Ước tỷ tỷ, nữ nhân này lớn lên như thế nào?"

Phàn Ước nhìn nhìn Đường Y Lâm cùng Đái Tân Ni, mỉm cười nói:" so về Tân Ny tỷ, Y Lâm tỷ, Tiểu Quân kém xa ."

Tiểu Quân bĩu môi cười lạnh:" nát người cứ như vậy, đẹp xấu ăn sạch."

Ta giận dữ:" Tiểu Quân, nói chuyện chú ý đúng mực."

Đái Tân Ni mãnh liệt vỗ cái bàn:" người hung cái gì? Tiểu Quân có nói sai sao? Lý Trung Hàn, người đừng cho là ta là đại đồ đần, chuyện của người lỗ tai của ta cũng nghe được trường kén ."

" Tân Ny."

Ta sợ hãi kêu lên một cái, Đái Tân Ni mặc đồ trắng lĩnh chế ngự:đồng phục tuy nhiên thoát nhìn nhã nhặn, khả năng nổi giận bắt đầu, quả thực tựa như chỉ cọp cái. Tăng thêm trong nội tâm của ta có quý, vậy mà không dám phản bác nàng chất vấn.

Đái Tân Ni trừng thu hút con người:" ta là của người thê tử, người cũng đừng hơi quá đáng."

" Tân Ny, có chuyện hảo hảo nói."

Ta biết rõ, ta cùng mấy cái nữ nhân quan hệ mập mờ sớm đã truyền được xôn xao, nói Đái Tân Ni vẫn chưa hay biết gì đó là lừa mình dối người, nàng chỉ là mở một con mắt nhắm một con mắt mà thôi. Chỉ cần địa

vị của nàng không bị khiêu chiến, nàng thậm chí có thể giúp ta xem xét Chương Ngôn Ngôn cái này tiểu lão bà.

Đái Tân Ni Lệ Thanh hỏi:" vậy người nói lời nói thật, cái kia nghiêm dịch với người là quan hệ như thế nào?j ta nghiêm túc và trang trọng trang trọng mà giờ lên ba ngón tay đầu:" ta Lý Trung Hàn thề, ta cùng cái này nghiêm dịch cái gì quan hệ đều không có."

Đường Y Lâm cười lạnh:" nghiêm dịch ta nhận thức, nàng là trước thị ủy bí thư Hà Quân Thiết người yêu bằng hữu, Trung Hàn ưng thuận cùng nàng không có gì đặc biệt quan hệ."

Đái Tân Ni phản chế giễu:" người cũng không phải hãn con giun trong bụng, làm sao người biết bọn hãn không có sao?"

Đường Y Lâm giao hoạt ảm mà hướng Tiểu Quân nháy mắt mấy cái:" nữ nhân kia tư sắc thường thường, xác thực xa xa không bằng Tiểu Quân xinh đẹp."

Một bên Tiểu Quân lập tức nghe được mặt mũi tràn đầy gió xuân, xinh đẹp mắt to vừa cười thành loan nguyệt. Ta không khỏi âm thầm buồn cười, cũng bội phục Đường Y Lâm dễ người thủ đoạn.

" hừ, một ít có bản lĩnh nữ nhân cũng không nhất định dựa vào khuôn mặt tốt mới có thể câu dẫn nam nhân."

Đái Tân Ni tựa hồ cùng Đường Y Lâm gạch lên. Cũng khó trách Đái Tân Ni có thể như vậy, giường phía dưới há lại cho người khác ngủ say? Đường Y Lâm đều lẩn đến thăm , Đái Tân Ni thật sự không thể nhịn được nữa.

TỶ PHU VINH DỰ

Tiểu Thủ Chương
www.dtv-ebook.com

Chương 88: Thực nghi bệnh bệnh

" cái kia Tân Ny người là như thế nào câu dẫn đến Trung Hàn đây này?"

Đường Y Lâm tự nhiên không cam lòng yếu thế. Bất kể thế nào nói, nàng có di con gái nuôi cái này khối miễn tử kim bài, Đái Tân Ni lại hung cũng không thể hạ lệnh trực khách.

" người....."

" van cầu các người , các người từng người nói ít đi một câu được hay không được?"

Ta mặt đều lực , đây không phải ta muốn hài hòa xã hội." không được."

Đái Tân Ni cùng Đường Y Lâm rõ ràng trăm miệng một lời. Đọc Truyện Kiếm Hiệp Hay Nhất:

Ta đang xấu hổ, chuông cửa đột nhiên " leng keng, leng keng " vang lên.

Tiểu Quân lập tức theo cái ghế nhảy xuống:" nhất định là mụ mụ trở về , ta đi mở cửa."

Nghe được di trở về, Đường Y Lâm cùng Đái Tân Ni đều sắc mặt đại biến, lập tức đầu tư nghiêm nghị không hề dấu võ mồm khiêu khích, con mắt đều cung kính mà nhìn về phía đại môn. Ta lại là một phen âm thầm buồn cười, trong nội tâm tán thưởng di mẫu dụng cụ tứ phương, chúng mi thần phục.

" Ồ, người là?"

Cửa mở, Tiểu Quân nghi hoặc mà nhìn xem người tới. Ngoài cửa cũng không phải dì, mà là một vị Tổ Nhan nữ nhân, nữ nhân này lại là nghiêm nghị.

" ta tìm Lý Trung Hàn."

Nghiêm nghị mỉm cười mà nhìn xem Tiểu Quân.

Ta đi qua, vượt lên trước một bước hỏi:" nghiêm nghị? Mau vào, mau mời ngồi."

Nghiêm nghị lắc đầu:" Lý tổng tài, mạo muội đến đây, thực không có ý tứ, quấy rầy người rồi. Ta là chuyên đến nói cho người biết, Yên Văn bị bệnh."

Ta chấn động:" cái gì? Nghiêm trọng sao?"

Nghiêm nghị thở dài:" Ân."

Ta hét lớn một tiếng:" ta lập tức đi theo người."

Vũ Tinh Yên Văn, nước biếc mới trỉ đầy. Song Yên Phi đến liễu rủ viện, nhỏ các họa mảnh vải cao cuốn. Hoàng hôn độc ý Chu ngăn cản, Tây Nam trắng non lông mày ngọt. Thế hạ lạc : hạ xuống hoa gió đã bắt đầu thổi, áo lưới đặc biệt xuân hàn.

Phùng kéo dài tị nhất định rất hiểu rõ nữ nhân buồn khổ, cho nên mới có thể viết ra cái này quyển sách tràn ngập nữ nhân u oán tác phẩm đến.

Ta cũng không biết nữ nhân, nhưng ta biết rõ, đối với nữ nhân mà nói, cô tịch cùng thê lương so độc dược còn độc. Không có mưa móc thoải mái, tuy đẹp hoa cũng sẽ héo rũ; Không có cảm tình an ủi gửi, lại nữ nhân xinh đẹp cũng sẽ tiêu tụy.

Cô tịch thu Yên Văn bị bệnh, tiều tụy chi sắc vừa xem hiểu ngay. Cho dù nhìn thấy ta sau ánh mắt xẹt qua một ít mập mờ, khả năng trứng ngỗng mặt như cũ bao phủ một tầng nhân nhật u buồn.

" khục khục."

Thu Yên Văn ngón tay ngọc khẽ che môi son, ho khan hai tiếng:" nghiêm nghị khuyếch đại , ta không có gì bệnh, thụ điểm mát, cảm vật mà thôi. Nàng cho người đến, cũng không phải muốn người đáng thương ta, mà là muốn nói với người chúng ta muốn dọn đi rồi."

Ta ngạc nhiên, trong nội tâm một hồi thất lạc:" mang đi? Dọn đi ở đâu?"

Quay đầu lại mọi nơi nhìn quanh, cũng không thấy Thu Vũ tinh bóng dáng. Tuy nhiên trong nội tâm buồn bực, nhưng trong lúc nhất thời cũng không nên hỏi ra khẩu. Thu Yên Văn vẻ mặt đau khổ:" còn không biết dọn đi cái đó, có lẽ bàn hồi cha mẹ bên người. Nhà này phòng ở ta ý định rời tay, tìm người đến tựu là muốn mời người hỗ trợ xem xét người mua. Giá cả hợp lý lời nói, chúng ta nghĩ hết nhanh rời tay."

Ta nhin không được hỏi:" vội vã như vậy? Chuyện gì phát sinh ?"

Thu Yên Văn ấp a ấp úng:" Cũng không có gì, tựu hi vọng người khả năng giúp đỡ bề bộn tìm có thực lực người mua lén lút mua xuống, ta không muốn giống trống khua chiên, gây chú ý ánh mắt của người ngoài."

" ta hiểu. Cũng không biết Yên Văn tỷ khai mở giá bao nhiêu tiền?"

Ta đương nhiên biết rõ người đi trà mát đạo lý. Hôm nay thu Yên Văn không cách nào cùng ngày xưa cùng ngữ, trước kia quan hệ nhân mạch hôm nay đối với nàng e sợ cho tránh chi mà không kịp, cho dù nàng gian phòng này biệt thự giá trị chút ít tiền cũng như phông tay khoai lang, không có người nguyện ý tiếp nhận. Thu Yên Văn vội vã tới tìm ta, nhất định là hi

vọng ta dưới bàn nhà này vật nghiệp hoặc là tìm một cái tin cậy giàu có người mua.

" ừ, hiện tại phòng thành phố tăng giá, ta cái này phòng ở tương lai tăng tỉ giá đồng bạc không gian đại, nhưng vội vã ra tay ta cũng không so đo nhiều lắm. TỰU..... Muốn một trăm triệu tám ngàn vạn tốt rồi."

Thu Yên Văn chăm chăm vào ta mãnh liệt nháy mắt, suy tư một lát mới báo cái giá." một trăm triệu tám ngàn vạn?"

Ta chấn động, gãi gãi đầu cười khổ nói:" nguyên cảnh biệt thự lớn nhất, đắt tiền nhất mới chín trăm ngàn, Yên Văn tỷ hộ hình giống như chỉ thuộc về trung thượng, nhưng lại tại thế chấp ở bên trong, cái này....."

Thu Yên Văn bàn tay như ngọc trắng run lên, bề bộn lấy giấy lau xoa xoa nước mũi, tiếng buồn bã nói:" tương lai nhất định sẽ tăng tỉ giá đồng bạc nha."

Ta nghe xong, lập tức thể cốt mềm yếu, thương tiếc chi tâm càng lớn. Thở dài, ta cắn răng:" được rồi, biệt thự ta tự mua lại ."

Đáp ứng thu Yên Văn kỳ thật còn có nguyên nhân khác. Đến một lần có thể hóa giải Thu gia tỷ muội đối với ta oán khí; Thứ hai cho Hà Phù một cái công đạo, cho thấy ta đối với Hà gia hết lòng quan tâm giúp đỡ; Và lại tự là giảm bớt địch nhân, kể cả buông tha đỡ Đại Duy ở bên trong, ta đều là tránh cho trở nên gay gắt mâu thuẫn, tận lực hóa thù thành bạn.

Tin tưởng nửa tháng trước kt chỗ chịu đựng kích động Phong Vân ở bên trong cũng có Hà gia thể lực ẩn nấp trong đó, gặp ta có thể toàn thân trở ra, Hà gia còn sót lại hơn phân nửa nản lòng thoái chí.

Chỉ là thu Yên Văn cái này từ biệt, đích thị là Hoàng Hạc Xuyên Vân cốc, rốt cuộc khó tương kiến , ta không khỏi trong lòng một mảnh phiền muộn.

Thu Yên Văn nhưng lại con mắt tỏa sáng, vẻ mừng rỡ tình lộ trong lời:" người người thật tốt, cảm ơn người á! nếu như có thể mà nói, ta ngày mai sẽ muốn trở thành giao."

Ta không có cam lòng:" vì sao vội vã chuyển đâu này? tại đây phong cảnh tốt, là Nghi Cư chi địa . Huống chi các người cũng ở không ngắn thời gian, không bằng lưu lại a !" có cái gì khó khăn ta toàn lực hỗ trợ, thực hi vọng Yên Văn tỷ có thể lưu lại."

Ta những lời này không có dễ ngon dễ ngọt, nhưng chân tình ý cắt, tin tưởng thu Yên Văn có thể nghe ra của ta giữ lại chi ý.

Thu Yên Văn không nói gì, mắt của nàng hạt châu tại xoay nhanh, nhìn bên người nghiêm nghị liếc muốn nói lại thôi:" cái này, cái này....."

Gặp có chuyển cơ, ta rất hưng phấn:" đừng như vậy, có cái gì khó khăn xin mời nói."

Thu Yên Văn ôn nhu thở dài:" kỳ thật, thực sự có người bị bệnh. Không phải ta bị bệnh, mà là Vũ Tinh bị bệnh."

Ta sửng sờ, vội hỏi:" Vũ Tinh tỷ bị bệnh? Trách không được gặp không đến nàng. Người nàng đâu này? bị bệnh gì?"

Nghiêm nghị cùng thu Yên Văn trao đổi một ánh mắt nói:" Vũ Tinh mang thai một tháng."

Ta nhẹ nhàng thở ra, cười ha ha:" cấp, đây là chuyện tốt, không phải bệnh."

Khả nói cho hết lời, ta phát hiện thu Yên Văn cùng nghiêm nghị đều thẳng vào xem ta." Ân? Đều xem ta làm gì? Ta lớn lên khó coi?"

Nghiêm địch giọng cười hai tiếng:" chúng ta suy đoán, lại để cho Vũ Tinh mang thai người là người."

" suy đoán?"

Ta cái này cả kinh không phải chuyện đùa, đầu một hồi nổ vang, cả buổi mới kịp phản ứng:" người nàng ở đâu? Ta muốn gặp nàng, ta hiện tại muốn trông thấy nàng."

Thu Yên Văn sắc mặt có chút quái dị:" Vũ Tinh không có nói thẳng trong bụng hài tử là của người, nhưng hai tháng này chúng ta đều rất ít ly khai qua phòng ốc. Mặc dù ngẫu nhiên đi ra ngoài, muốn mà có nghiêm địch nương theo, muốn mà đi nhanh về nhanh, cho nên chúng ta có thể khẳng định Vũ Tinh chưa có tiếp xúc qua nam nhân khác, mà người là trong khoảng thời gian này duy nhất cùng Vũ Tinh cùng một chỗ nam nhân."

" chẳng những cùng một chỗ, còn..... Còn phát sinh qua quan hệ."

Nghiêm địch ở một bên nhắc nhở.

" ta muốn chính miệng hỏi một chút Vũ Tinh tỷ. Nếu như hài tử là của ta, nếu như Vũ Tinh tỷ nguyện ý sinh hạ đến, ta vô luận như thế nào đều gánh chịu nuôi dưỡng chiếu cố trách nhiệm."

Thu Yên Văn thở dài:" nhắc tới cũng kỳ quái, chúng ta hỏi Vũ Tinh, nàng tự là không thừa nhận người là hài tử phụ thân. Chúng ta đoán, nhất định là Vũ Tinh hận người, cho nên mới không muốn nói ra."

" Vũ Tinh tỷ hận ta? Nàng vì cái gì hận ta?"

Hỏi xong, ngay cả ta đều cảm giác mình là ở giả ngu.

Thu Yên Văn cười lạnh hai tiếng:" đừng cho là ta tỷ tỷ ngả nón. Cái kia một lần cố nhiên là Vũ Tinh lợi dụng thủ đoạn hấp dẫn người, bất quá, nếu

như Vũ Tinh không thích người, nàng quả quyết sẽ không hi sinh thân thể của mình để giữ gìn gia tộc lợi ích. Nhưng là, người từ khi cùng Vũ Tinh phát sinh chuyện này sau, sẽ thấy cũng không có đi tìm nàng. Ai, người tuyệt tình như thế, đổi thành những nữ nhân khác, cũng sẽ đối với người hận thấu xương, há lại sẽ cho người biết rõ trong bụng mang thai cốt nhục của người?"

"ta có sai."

Ta buông xuống cái đầu, trong nội tâm hồ thẹn áy náy.

"ta cùng với Vũ Tinh dù sao cũng là tỷ muội. Quá khứ đích ân oán quy ân oán, nhưng nàng đã có ủy khuất, bị thương hại, ta cái này làm muội muội cũng không thể mặc kệ, ta cùng với nghiêm địch đều cảm thấy có tất yếu nói cho người biết."

"dạ dạ, Yên Văn tỷ làm rất đúng, Vũ Tinh tỷ làm được không đúng. Đã có con của ta không nói cho ta, đây là cái gì Logic? Con rùa đen vương bát đản, mau nói cho ta biết nàng ở đâu, ta muốn gặp nàng."

Gấp nộ phía dưới, ta mắng chửi người lời nói cũng thốt ra, không muốn đúng là Tiểu Quân thường nói.

Thu Yên Văn nhíu mày, một bên nghiêm địch càng là sắc mặt tái nhợt:" Vũ Tinh không muốn gặp người, cho nên mới muốn mang đi. Lý Trung Hàn, người hay là đừng làm khó dễ chúng ta."

Ta vội la lên:" vô luận như thế nào ta đều muốn gặp Thu Vũ tinh. Gặp không đến nàng, phòng ở ta không mua."

Thu Yên Văn cười lạnh:" chúng ta có thể tìm đến cái khác người mua."

Ta cũng cười lạnh:" không có người xuất tiền so với ta cao."

Thu Yên Văn Nguyệt Mi nhảy lên:" có thể bán bao nhiêu tỳ bán bao nhiêu, dù sao chúng ta chính là muốn mau rời khỏi tại đây."

Ta nghe xong, khí thế lập tức ngã xuống, rơi vào đường cùng đành phải chịu thua:" các người thật tuyệt tình."

Thu Yên Văn gặp ta chịu thua, nàng tựa hồ cũng không muốn đem chuyện làm cho cương, ngữ khí lập tức Ôn Nhu rất nhiều:" thực không hiểu thấu, tuyệt tình chính là bọn người lưỡng, không phải ta cùng nghiêm địch. Người muốn trách, tỳ quái Vũ Tinh tốt rồi."

Ta không chết tâm:" vậy các người nói cho ta biết người nàng ở đâu."

Một bên nghiêm địch cả giận nói:" chúng ta thật sự không thể nói."

" được rồi, hiện tại ta khẩn cầu Yên Văn tỳ, nghiêm địch tỳ vô luận là dùng phương pháp gì đều muốn đem Vũ Tinh tỳ lưu lại. Ở lại đây thành thị ở bên trong, ở lại đây trong phòng. Đại ân này đại đức, ta sẽ không quên."

" hôm nay khó làm ngay ở chỗ này, Vũ Tinh ở trên nình thành phố không chỗ nương tựa, kinh tế của chúng ta tình huống đã giật gấu vá vai nghèo rớt dãi. Muốn muốn giúp Vũ Tinh đem hài tử sinh hạ đến, chỉ có thể đem phòng ở bán đi, sẽ tìm một gian điểm nhỏ"

" đừng nói nữa, ta cái này có 1000 vạn tiền mặt chi phiếu, các người trước dùng. Quay đầu lại ta lấy thêm 1000 vạn vội tới Vũ Tinh tỳ làm lụng chi tiêu."

Ta không cần nghĩ ngợi mà từ trong túi tiền xuất ra ngân hàng bốn phiếu.

Thu Yên Văn lắc đầu liên tục:" cái này không tốt, Vũ Tinh gặp phòng ở không có bán, mà chúng ta đình đầu bỗng nhiên có tiền , nàng nhất định biết là tiền của người. Ta xem không như người vẫn đang đem phòng ở mua

lại, mà chúng ta tạm thời ở lại. Đương nhiên, người đem phòng ở mua xuống lúc nhớ rõ ngàn vạn đừng có dùng tên của người, để tránh được Vũ Tinh phát giác."

Ta lập tức gật đầu đáp ứng:" được rồi, ta tạm dùng biểu muội Lý Hương Quân cái tên này."

Thu Yên Văn nhẹ nhàng cười cười:" tùy người á! các loại Vũ Tinh đem hài tử sau khi sanh ra, người lại đến nghiệm dna.

Nếu như chứng minh là đúng hài tử là của người, người lại gánh chịu phụ thân nghĩa vụ cũng không muộn. Đến lúc đó người hò hét Vũ Tinh, tin tưởng nàng cũng sẽ không hận người lâu như vậy."

" quả nhiên có xé tan màn đêm nhìn thấy ánh sáng cảm giác, hay là Yên Văn tỷ huệ chất Lan Tâm, nghĩ đến chu đáo. Cái kia hết thảy tạm xin nhờ hai vị tỷ tỷ !" sáng sớm ngày mai, xin mời Yên Văn tỷ hoặc là nghiêm nghị tỷ mang tốt kế ước mua bán nhà các loại hết thảy tương quan văn bản tài liệu đến công ty của ta tìm một vị gọi Quách Vịnh Nhàn nữ nhân, nàng là công ty của ta phụ trách bất động sản nghiệp vụ người."

" Quách Vịnh Nhàn?"

Thu Yên Văn vẻ mặt nghi hoặc.

" đúng vậy."

Thu Yên Văn lại chăm chăm vào ta hỏi:" phải hay là không lớn lên rất đẹp, miệng có chút đại. Úc, đúng rồi, chồng của nàng là quân nhân."

Đến phiên ta vẻ mặt nghi hoặc:" Yên Văn tỷ nhận thức Quách Vịnh Nhàn?"

Thu Yên Văn trợn to hai mắt, rất kinh hãi bộ dạng:" đương nhiên nhận thức, nàng là bằng hữu ta, cũng là tâm lý của ta bác sĩ. Nàng từng tại một nhà tâm lý trị liệu khôi phục trung tâm kiêm chức, có đoạn thời gian ta rất u buồn, luôn mất ngủ, tựu đi khôi phục trung tâm cố vấn, đi nhiều hơn tựu nhận thức Quách Vịnh Nhân. Nàng không biết thân phận của ta, nhưng ta biết rõ nàng là các người kt trong công ty một vị bình thường thư ký. Thật là kỳ quái, nàng như thế nào trở thành công ty của các người đại trưởng phòng ?"

" khục khục."

Ta ho khan hai cái, cảm thán thế giới này thật sự là đủ nhỏ hẹp, chuyển cái ngoặt nói không chừng có thể gặp được mười mấy năm trước bằng hữu, không thể tưởng được Quách Vịnh Nhân rõ ràng cùng thu Yên Văn quen biết.

Thu Yên Văn ánh mắt lóe quỷ dị:" nàng thật sự rất xinh đẹp ờ."

Ta tranh thủ thời gian giải thích:" Quách Vịnh Nhân nghiệp vụ trình độ càng bổng."

Thu Yên Văn rõ ràng vẻ mặt không tín nhiệm:" ngày mai chúng ta tìm nàng?"

Ta mãnh liệt gật đầu:" đúng đúng đúng, tìm nàng."

Thu Yên Văn vũ mị cười khẽ, tận quét tiêu tụy chi sắc:" vậy thì phiền toái Lý tổng tài đánh trước cái bắt chuyện, cũng đừng chờ ta ngày mai tìm tới cửa Quách Vịnh Nhân có cảm đột ngột ờ."

" nhất định, nhất định."

" Ân, đã muộn. Phiền toái Lý tổng tài lâu như vậy, thực không có ý tứ."

Thu Yên Văn rơi xuống mềm nhũn lệnh đuổi khách. Ta tâm loạn như ma, nhưng là không có ý tứ lại đợi xuống dưới " ah, không có sao, không có sao. Thay ta hướng Vũ Tinh tỷ vẫn an, ta cáo từ trước."

" Ân."

Thu Yên Văn tựa hồ hiện lên một tia không đành lòng.

Là không đành lòng giấu diếm Thu Vũ tinh hạ lạc : hạ xuống? Hay là không đành lòng công phu sư tử ngoạm? Cũng hoặc là có...khác hẳn ý? Ta đầu một hồi ông ông tiếng nổ, vô cùng đau đớn.

Ly khai Thu gia đã nửa ngày, ta vẫn đang tại nguyên cảnh hoa viên gần đây hòn đá nhỏ trên đường bồi hồi suy tư. Gió thu dần dần lên, ta tại đêm thu ở bên trong cảm thụ cái kia tí ti cảm giác mát.

Vốn Thu Vũ tinh đột nhiên mang thai tin tức cho ta ngoài ý muốn kinh hỉ, khả thu Yên Văn đối với ta thái độ chuyển tiếp đột ngột lại làm cho ta rất cảm thấy khó chịu, nàng thậm chí không có đưa ta ra đại môn.

Một trăm triệu tám ngàn vạn, cái này trọn vẹn so nguyên lai giá phòng cao hơn gấp đôi nhiều. theo như trước mắt thị trường giá cả suy tính, Thu gia tỷ muội biệt thự tối đa giá trị một trăm triệu 2000 vạn, khả ta phải muốn nhiều trả giá sáu trăm ngàn. Có lẽ, cái này là phong lưu một cái giá lớn. Ta cười khổ, dọc theo uốn lượn hòn đá nhỏ lộ hướng gia phương hướng đi đến, trong đầu tính toán Đường Y Lâm phải chăng đã ly khai nhà của ta. Nàng hương chỗ ở ngay tại nguyên cảnh trong hoa viên, trở về tự nhiên rất thuận tiện.

Phàn Ước gia rời đi xa nhất, may mắn nàng có xe, trở về cũng sẽ không quá phiền toái. Theo lý Đái Tân Ni cùng Chương Ngôn Ngôn cũng sẽ ở nhà của ta ở lại, lúc này đêm dài, không biết các nàng là hay không đã bình yên đi ngủ.

Tiểu Quân nhất gan, nhưng có Đái Tân Ni chiếu khán lấy, ta cũng không có cái gì thật lo lắng cho. Lúc này thời điểm về nhà, gây chuyện không tốt sẽ đem các nàng đều đánh thức.

Nghĩ vậy, ta thả chậm về nhà bước chân. Một hồi gió thu thổi tới, ta lại nghĩ tới mặt khác một vị nhớ thương nhất nữ thần, nàng đầy đà thon dài, xinh đẹp Vô Song.

Nữ nhân của ta phần đông, nhưng nữ thần chỉ có ba vị, một vị là Đái Tân Ni, một vị là Tiểu Quân, còn có một vị giống như kinh hồng, khí thế phi phàm.

Ai, không biết di ý định tại Quách Vệnh Nhân chỗ đó ở bao lâu? Tuy nói bí mật của nàng được ta dòm phá, nhưng di tóm lại là di, tránh là tránh không được, chúng ta thủy sớm đều muốn tương kiến.

" hắn sẽ chọc vào đi sao? sẽ chọc vào rất sâu sao? ờ, muốn tới, muốn tới"

Đêm thu cảm giác mát không cách nào áp chế trong cơ thể ta bốc lên dục hỏa, ta lại nghĩ tới di rên rỉ, cái kia mất hồn một màn đã in dấu thật sâu khắc ở trong óc của ta.

Úc, xinh đẹp di, nếu như người thật muốn ta cắn đi vào, ta nhất định sẽ vứt bỏ sở hữu tất cả đạo đức tạp niệm, cạn kiệt sở hữu tất cả Ôn Nhu. Người không cần do dự cũng không nên chần chờ, bởi vì ta là Thanh Long, người là Bạch Hổ, người cùng Tiểu Quân đồng dạng, Vĩnh Viễn đô không thể ly khai ta, Vĩnh Viễn đô là nữ nhân của ta.

Ah, ta đều nhanh điên rồi, dục vọng chi hỏa lập tức đốt đến đầu lông mày.

Không được, ta muốn gọi điện thoại hỏi một chút Quách Vệnh Nhân, thám thính di tình huống, thuận tiện thông báo một chút ngày mai cùng thu

Yên Văn giao dịch phòng ở công việc.

Đột nhiên, điện thoại di động của ta trước vang lên. Cầm lấy điện thoại xem xét, dĩ nhiên là Quách Vịnh Nhân. Thật sự là thật trùng hợp, phỏng phát hết thấy đều có thông minh sắc xảo, ta tranh thủ thời gian chuyển được điện thoại.

" người có phải hay không gây dì tức giận?"

Quách Vịnh Nhân không có bất kỳ khách khí, điện thoại vừa tiếp xúc với thông tự húc đầu chất vấn ta." nói như thế nào?"

Ta không hiểu thấu chột dạ.

" ta cảm thấy được kỳ quái, tự gọi điện thoại tới hỏi hỏi người."

" cái gì kỳ quái?"

Ta một hồi khẩn trương, nghĩ thầm chớ không phải là dì xảy ra chuyện gì?

" người dì đêm nay tâm sự nặng nề. Vốn trải qua ta điều trị sau đã lớn có cải thiện, khả đêm nay nàng lại mất ngủ, ta bất đắc dĩ dùng thôi miên giúp nàng chìm vào giấc ngủ. Ta vừa rồi tắm rửa đi ra, nhìn người dì, nào biết nàng vẫn đang ngủ được không nữa, trong miệng lão nói thầm tên của người, ta liền đoán rằng phải hay là không người chọc giận người dì tức giận?"

Thôi miên? Ta linh quang lóe lên, nội tâm kinh hoàng bắt đầu:" Vịnh Nhân, trong điện thoại không tốt với người giải thích. Nếu như người bảo đảm dì sẽ không dễ dàng tỉnh lại, ta hiện tại tự quá khứ."

" người tới a."

Đi đến hòn đá nhỏ giao lộ, rẽ một cái, gia đã gần đến tại gang tắc, nhưng ta lập tức quay người, chuẩn bị đi Quách Vịnh Nhân gia. Vừa đi hai bước,

sau lưng đột nhiên truyền đến nũng nịu thanh âm:" người cái này con rùa đen vương bát đản, nửa đêm còn muốn đi thì sao?"

Ta lập tức da đầu run lên, tứ chi rét run, không cần quay người có thể đoán được là Lý Hương Quân từ phía trên hạ phàm.

" trong nhà còn có ai?"

Ta đánh giá sơ hai cái bím tóc sừng dê, chân xuyên:đeo chữ nhân dép lê Tiểu Quân. Đêm dài lộ trọng, nàng chỉ mặc một kiện nhỏ T-shirt đứng tại giao lộ ở bên trong chờ ta, cũng không biết nàng đợi bao lâu.

Ta cũng không dám hỏi, sợ vừa hỏi lỗi ra, Tiểu Quân trả lời sẽ làm cho ta rơi lệ. Nhiều như vậy tình nữ nhân, thế gian ở đâu tìm kiếm?

Tiểu Quân tức giận mà bĩu môi:" toàn bộ đều tại, đều đang nhìn TV."

" cái gì? May mắn ta không có trở về."

Đầu của ta một hồi đâm đau, quang ngẫm lại Đường Y Lâm cùng Đái Tân Ni duật / một: Tìm gia trên ghế sa lon xem tivi tình cảnh tựa làm ta sợ hãi.

Xem ra, như thế nào cân đối cùng giữa các nàng quan hệ đã lửa sém lông mày." may mắn ta đi ra."

Tiểu Quân nghiêng răng nghiêng lợi nói.

" người đi về trước đi, ta muốn đi Quách Vịnh Nhàn gia nhìn xem mẹ."

Ta dùng thâm trầm ngữ khí cùng thê lương bóng lưng nói cho Tiểu Quân.

Đúng lúc này khả ngàn vạn không thể hip-hop, bởi vì Tiểu Quân khẩu khí bất thiện, muốn muốn trấn trụ nàng, khí thế nhất định phải cường, đây

là ta cùng với Tiểu Quân ở chung mười tám năm tâm đắc.

" hừ, ta cũng muốn đi."

Tiểu Quân khí thế cũng rất mạnh.

Lúc này, muốn thoát khỏi Tiểu Quân đã là không có khả năng. Ta dứt khoát bất động thanh sắc, nhàn nhạt mà trả lời:" không có vấn đề."

Gió thu càng thổi càng mạnh mẽ, tắc xi tại vù vù trong gió thu chạy như điên.

Có thể ở trong đêm khuya đoạn đến một cỗ tắc xi cũng không phải một chuyện dễ dàng chuyện.

Ta bắt đầu hối hận, hối hận vì cái gì không cho mình mua một chiếc xe, bởi vì ta còn muốn tiếp nhận tắc xi lái xe đối với chúng ta lén lén lút lút quan sát.

" lái xe thúc thúc, người có thể hay không chuyên tâm lái xe, đừng đông xem tây xem?"

Tiểu Quân thật sự khó có thể chịu được lái xe vô lễ, nàng tâm tình vốn tự không tốt, lúc này vừa vặn mượn cơ hội càu nhàu.

" không thể trách thúc thúc, các người lên xe sau chỉ nói chỗ mục đích tự không nói một lời, thân thể cứng ngắt, ánh mắt ngốc trệ. Cái này nửa đêm canh ba có chút dọa người, cho nên thúc thúc cố ý tìm chủ đề với các người nói chuyện phiếm. Hiện tại người nói chuyện , thúc thúc cũng yên tâm, ha ha."

Tắc xi lái xe tiếng cười rất hèn mọn bỉ ổi.

Ta không phải rất rõ ràng, Tiểu Quân cũng đồng dạng hiếu kỳ:" lái xe thúc thúc, người đây là ý gì?"

" này, cũng không có gì quá kỳ quái , chơi ta nhóm cái này đi có một quy củ, nửa đêm đón khách có lựa chọn, có đôi khi còn tình nguyện không tái. Ví dụ như đoạn thời gian trước a, ta có một đồng sự nửa đêm tái một đôi nam nữ đến lên ninh cầu lớn, lúc ấy hẳn tự buồn bực, cái này nửa đêm canh ba đi lên ninh cầu lớn làm cái gì? Chỗ đó đã hoang vu cũng không gió cảnh, nhưng buồn bực quy nạp buồn bực, sinh ý nghe theo. Một mạch cuối cùng bình an, ngoại trừ trải qua một cái nông trường lúc xóc nảy bỗng chốc bên ngoài, xe rất thuận lợi đã đến lên ninh cầu lớn . Nhưng kỳ quái chính là, ta cái kia đồng sự phát hiện trên xe cả nửa cái bóng người đều không có, cửa xe cũng không có mở ra."

" sẽ không nửa đường xuống xe a? Tốt..... Thật kỳ quái ờ."

Tiểu Quân hướng bà mẹ nó lũng, liên tiếp ta, thân thể nàng đang phát run.

" xe không ngừng qua, hơn nửa nửa đêm tốc độ xe rất nhanh, không có khả năng nửa đường xuống xe. Không có qua mấy ngày, ta cái kia đồng sự không hiểu thấu được một hồi bệnh nặng, bệnh cũng không nhẹ. Nửa tháng sau hẳn mới nhớ tới kia buổi tối trải qua nông trường lúc xóc nảy bỗng chốc, cái kia nông trường trước kia là nghĩa ."

" ah."

Tiểu Quân một tiếng thét lên, bổ nhào tại ta trong ngực.

Ta âm thầm buồn cười, thừa cơ ôm chặt Tiểu Quân:" lái xe đại ca đừng nói nữa, người làm sợ em gái ta ."

" ah, tốt, không nói, không nói. Nàng là muội muội của người ờ !" thực không có ý tứ, nhanh đến , nhanh đến thành tây ."

Tắc xi lái xe không ngớt lời xin lỗi.

Xuống xe, ta đem xe tư ném cho lái xe:" nhớ kỹ, về sau ngàn vạn đừng tại buổi tối nói quỷ phần [mộ sự tình hù dọa khách nhân."

" nhớ rõ, nhớ rõ."

Lái xe về mặt áy náy.

Một bên Tiểu Quân lại ngây ra như phỗng, phảng phất đối với đêm tối sinh ra sợ hãi, nàng càng không ngừng hỏi:" Vịnh Nhân tỷ tỷ gia đã đến chưa? có còn xa lắm không?"

" phía trước là được."

Ta chỉ phía xa phía trước hơn mười tòa nhà không ngớt nhất thể Tiểu Dương lâu. Trong đêm tối, duy chỉ có có một tòa Tiểu Dương lâu lộ ra ngọn đèn, phảng phất là biển rộng mênh mông bên trong đích hải đăng chỉ dẫn chúng ta đi về phía trước. Ta thật khẩn trương, đã muốn gặp đến dì, lại sợ nhìn thấy dì.

" đi mau, đi mau, ta đói bụng rồi."

Tiểu Quân tay xiết chặt, nắm lấy áo sơ mi của ta thúc giục ta. Ta âm thầm buồn cười, biết rõ Tiểu Quân đã đói bụng là nghỉ ngơi, sợ quỷ là thực.

Kỳ thật Tiểu Quân cũng không nhát gan, nàng cũng không e ngại bất luận cái gì người xấu, nhưng nàng sợ quỷ, từ nhỏ đến lớn đều sợ quỷ. Ta ôm Tiểu Quân hướng Quách Vịnh Nhân gia đi đến, lúc này Tiểu Quân oán khí đều không có, dịu dàng ngoan ngoãn khả nhân, lạnh buốt bàn tay nhỏ bé chăm chú túm ở tay của ta ngoặt.

" đừng sợ, có ca tại."

Ta an ủi Tiểu Quân.

Tiểu Quân theo ta trong ngực ngẩng đầu:" ca, vừa rồi lái xe thúc thúc nói có đúng không thật sự?"

Ta vốn định nói cho Tiểu Quân thế gian bốn không quý, nhưng Tiểu Quân hai luồng vú lớn một mực áp bách của ta sườn phải, khiến cho ta tâm viên ý mãn, thật là khó chịu.

Mọi nơi quan sát một chút, phát hiện Quách Vịnh Nhân đương trước lầu ngọn đèn nhu hòa, mấy đám bụi hoa gian yên tĩnh che giấu. Ta sắc tâm nhất thời, con người đảo một vòng, kể chạy lên nào:" đương nhiên..... Thật sự."

" ai nha."

Tiểu Quân một tiếng thở nhẹ, dán ta càng chặt, cơ hồ đem hai cái vú lớn động ở trên người của ta.

Ta đem Tiểu Quân kéo lại bụi hoa gian, lớn mật mà xoa nàng mông đít nhỏ:" không cần sợ hãi. Vịnh Nhân tử tử đã từng nói qua, ca là Thanh Long chuyển thế, sở hữu tất cả quý quái đều sợ ca, ca là chuyên môn đến bảo hộ Tiểu Quân ."

Tiểu Quân ỏn ẻn ỏn ẻn nỉ non:" ca muốn cả đời đều bảo hộ Tiểu Quân ờ."

Ta mãnh liệt gật đầu:" chỉ cần Tiểu Quân nghe lời."

Tiểu Quân cũng mãnh liệt gật đầu:" Tiểu Quân nghe lời nhất ."

Ta nhin cười:" Ân, cái kia hàm bông chốc ca đại bông bông."

Tiểu Quân ôn nhu hỏi:" giặt rửa qua chưa?"

" nghe lời. Nhớ kỹ, muốn nghe lời nói."

Ta đương nhiên không có giặt rửa qua, chỉ là chà ngọc giờ lên cao, đã chẳng quan tâm Tiểu Quân thích sạch sẽ .

" Ân."

Ra ngoài ý định, Tiểu Quân không có chút gì do dự tựa gập đầu đáp ứng. Ta vui mừng quá đổi, vội vàng giặt xuống khóa kéo, móc ra cục lớn găng gượng gia hỏa. Tiểu Quân nhìn nhìn, duỗi ra lạnh buốt bàn tay nhỏ bé cầm chặt nóng đầu cặc lớn.

Một ít cảm giác mát rớt vào hạ thể của ta, như giữa hè tiết uống xong một ngụm ướp lạnh nước trái cây, nhiều thích ý ah !"

Dưới bóng đêm, Tiểu Quân chậm rãi xoay người, đem mặt vùi vào giữa hai chân của ta, ôn hòa cái miệng nhỏ nhắn đem cực đại quy đầu toàn bộ bao phủ. Ta không khỏi một tiếng than nhẹ:" úc, Tiểu Quân thực nghe lời, ca yêu người chết mất. Úc, thật thoải mái, hàm sâu điểm."

Tiểu Quân eo càng ngày càng ngoặt, bờ mông càng vênh lên càng cao, ta hoàn toàn đắm chìm tại khó tả trong sự vui sướng. Đang say mê lúc, phía bên phải trong bóng tối bỗng nhiên truyền đến nhu hòa toái bước âm thanh.

Ta cùng với Tiểu Quân còn không có kịp phản ứng, một cái cao gầy thân ảnh tiến vào tầm mắt của ta, ngay sau đó bên tai truyền đến một đạo duyên dáng gọi to:" Trung Hàn."

Ta nhìn kỹ lại, mặc áo ngủ Vương Di thành linh đứng tại lương công xích bên ngoài. Lúc này, nàng đang kinh ngạc mà xem ta.

Tiểu Quân như giật điện né tránh ở một bên, cũng không dám xem là ai, mang tương hai tay dấu mặt, nhưng lại vô tận ngượng ngùng. Ta xấu hổ đến cực điểm, hậm hực mà hỏi thăm:" di..... Di tỷ, đã trễ thế như vậy còn không ngủ?"

Vương Di nhìn nhìn Tiểu Quân, đem ánh mắt ôn nhu chuyển hướng ta:" nghe nói người muốn tới, tự đi ra nhìn xem."

Nói xong, nàng đưa ánh mắt rũ xuống, hướng ta dừng quần quét hai mắt.

Ta tranh thủ thời gian sửa sang lại quần áo một chút, kéo lên khóa kéo, cố giả bộ sự tình gì đều không có phát sinh:" ách, Tiểu Quân, mau gọi Vương Di tỷ tỷ."

Tiểu Quân bắt tay buông, cúi đầu, quơ hai cái bím tóc sừng dê:" Vương Di tỷ tỷ, nguyên lai người ở chỗ này."

Vương Di ôn nhu nói:" đúng vậy a, Vương Di tỷ cùng Vịnh Nhân tỷ là hàng xóm."

" úc, ta đây tìm Vịnh Nhân tỷ tỷ."

Lần này, Tiểu Quân cuối cùng phản ứng không chậm, nàng đem thân thể một chuyển, giơ lên bàn tay nhỏ bé gõ vang Quách Vịnh Nhân cửa phòng.

Sau một lát, cửa mở, Quách Vịnh Nhân hất lên một kiện màu đỏ áo khoác đi tới. Nhìn thấy Tiểu Quân, Quách Vịnh Nhân hiển nhiên cảm thấy ngoài ý muốn:" ơ, Tiểu Quân cũng tới, đến, tiên tiến đến, người biểu ca có mấy lời cùng với Vương Di tỷ tỷ trò chuyện, các người uống trước cái đồ uống."

" mục mục đâu này?"

Tiểu Quân quơ đầu hỏi.

" đi, ta mang người đi gặp mục mục người."

Quách Vịnh Nhân nói xong, nhìn ta cùng Vương Di hai mắt, lặng lẽ đem cửa phòng cài đóng, đem ta cùng Vương Di nhốt tại ngoài cửa.

Ta biết rõ, Quách Vịnh Nhân lại một lần nữa vì Vương Di sáng tạo cùng ta một mình cơ hội gặp mặt. Ta không khỏi cảm thán, cảm thán chính mình người bị mỹ nhân ân.

" có việc mừng?"

Xoa Vương Di cặp mông, ta có chút ngoài ý muốn. Nguyên lai tưởng rằng nàng gặp được Tiểu Quân cùng ta bú liếm sẽ tức giận, thế nhưng mà ta lại phát hiện Vương Di mũi trên mặt có nhỏ má lúm đồng tiền.

Người đang cười lúc, má lúm đồng tiền mới rõ ràng. Mỉm cười bên trong đích Vương Di mở ra hai tay ôm cổ của ta, còn đưa lên ôn hòa ướm át cặp môi thơm:" giá phòng tăng, hiện tại phòng ốc của chúng ta một tòa biển lương tòa nhà ở !" Yoga lớp đồng học đều hâm mộ ta."

Ta bưng tỉnh đại ngộ, khó được Vương Di thoải mái cười to, ta bất tri bất giác đã bị lây, tâm tình cũng đặc biệt vui sướng. Chỉ là ngoài miệng lại làm bộ thờ dài:" ai, còn tưởng rằng ta đã đến người mới vui vẻ."

Wang Di căn cứ lỗ tai của ta:" mua một kiện nội y, chuyên môn chờ người đã đến mới xuyên:đeo."

" cho ta coi nhìn."

Vịnh qua Vương Di thân thể, ta xốc lên nàng áo ngủ. Mượn nhờ hành lang ngọn đèn, ta thấy đến bao vây lấy đầy đặn màu đỏ tươi. Đây không phải là giống như gợi cảm, màu đỏ tươi ở bên trong có như lửa dục vọng.

" xem được không?"

Wang Di ánh mắt vũ mị lớn mật." ta phải chăm chỉ nhìn xem."

Đầu ngón tay của ta lướt qua màu đỏ tươi nhất no đủ chỗ.

Đêm thu bầu trời đặc biệt nắng ráo sáng sủa, đêm thu ánh trăng rất Ôn Nhu, so đêm thu ánh trăng, càng Ôn Nhu chính là Vương Di thân thể, cho dù nàng tại lay động ở bên trong cũng rất Ôn Nhu.

Dương vật của ta không dám làm càn, bởi vì Vương Di nói cho ta biết, nàng thật sự mang thai.

" dùng sức điểm á."

Vịn ghé vào tường trụ Vương Di quay đầu ngừng mắt nhìn ta, nàng chẳng những dùng ngôn ngữ thúc giục, còn dùng thân thể thúc giục, đẩy đặn mông đẹp Ôn Nhu mà phun ra nuốt vào đại nhục bổng của ta.

Ta lo lắng lo lắng, đỡ lấy mông đẹp khổ khích lệ:" Di tử, động thai khí cũng không hay."

" mới hơn một tháng, không sợ . Ta hỏi qua bác sĩ, hơn nữa cái tư thế này an toàn nhất."

Vương Di Ôn Nhu sau rất lúc, mông đẹp bỏ thêm xoay tròn, xoay tròn ở bên trong trả hết hạ run run, ta kinh ngạc đến cực điểm.

Động tác này tại ta trong ấn tượng Trang Mỹ Kỳ cùng Sở Huệ đều đã từng sử dụng qua, rất mất hồn, kỹ xảo rất cao siêu. Nếu như vận dụng không tốt, không chỉ nói run run, chỉ là xoay tròn tự dễ dàng đem côn thịt xoáy ra bên ngoài cơ thể.

Nhưng Vương Di kỹ nghệ thành thạo, diệu đến hào đỉnh, mỗi lần côn thịt sắp thoát ly mật huyết lúc, nàng đều có thể kịp thời kẹp lấy no đủ, nhẹ xoáy mà hạ, quấy cây thịt từng cái bộ vị, thẳng để cho ta ăn no thỏa mãn.

Ta theo nàng nách xuyên qua, mãnh liệt trao hai luồng cực đại núm vú:" núm vú tốt trưởng, phải hay là không mang thai nguyên nhân?"

" Ân, đúng vậy, tốt trưởng, người nhiều xoa bóp."

Vương Di bật hơi đã đục ngầu, màu đỏ tươi Lace (viền tơ) tại cuồng vũ.

Thường ngày nàng sớm đã tan tác, đêm nay rõ ràng có thể kiên trì 10 phút, là ta quá Ôn Nhu , hay là đại nhục bổng o0o uy lực giảm đi?

Đang nghi hoặc, Vương Di đột nhiên kiều hừ liên tục, dính tương phun trào. Ta nhẹ nhàng thở ra, như Vương Di lại kiên trì năm phút đồng hồ, ta cũng muốn tước vũ khí đầu hàng. Hôm nay mấy vị này mỹ thiếu nữ xinh đẹp tính dục càng ngày càng mạnh, ta dần dần lòng còn sợ hãi, có thể không tiết thân tự không ngừng thân. Cố bản bồi nguyên thủy có thể chinh phục chúng mỹ, chúng mỹ thần phục mới có thể cùng hài.

" ah."

Một tiếng thét lên theo Quách Vỉnh Nhân trong tiểu lâu truyền ra.

Một lần theo dõi đặc thủ sau, lòng hiếu kỳ khu sử Lý Trung Hàn tiếp tục tìm tòi nghiên cứu di bí mật. Chỉ là hần không nghĩ tới, lúc này rõ ràng biết được Tiểu Quân cha đẻ là ai !" bí mật này, lại để cho Lý Trung Hàn cùng đi quan hệ trong đó càng thêm tiếp cận, thậm chí, đã đến nguy hiểm biên giới.....

Triệu Hồng Ngọc ý vào sau lưng thế lực cường đại đến đây đàm phán, mới mở miệng tự là giá trên trời !" lại phối hợp Trương Tư Cần hợp thời đưa ra mua về biệt thự yêu cầu, đây rốt cuộc là trùng hợp, hay là một cái khác cái cộc âm mưu kíp nổ?

Thu gia tử muội tại nơi này "Trùng hợp" Bên trong lại sắm vai cái dạng gì nhân vật? Là giúp đỡ? Hay là đối với tay?

TỶ PHU VINH DỰ

Tiểu Thủ Chương
www.dtv-ebook.com

Chương 89: Nhỏ lộ thân thủ

Ta trái tim kinh hoàng, không kịp sửa sang lại quần áo, nhanh chóng đẩy cửa vào. Gặp lầu một không có người, ta xông lên lầu hai, tại đầu bậc thang lại trông thấy Tiểu Quân tựa ở Quách Vịnh Nhân trong khuỷu tay run, mà Quách Vịnh Nhân cũng là vẻ mặt kinh ngạc.

Ta lo lắng nhìn một chút Tiểu Quân lại nhìn xem Quách Vịnh Nhân: "làm sao vậy?"

Quách Vịnh Nhân còn không kịp nói chuyện, Tiểu Quân run rẩy lấy chỉ chỉ tới gần thang lầu hơi nghiêng phòng nhỏ, run giọng nói: "mụ mụ tốt dọa người."

"dọa người?" ta cảm thấy ngạc nhiên, tranh thủ thời gian hướng phòng nhỏ đi đến. Đẩy ra một ít khe cửa, bên trong lộ ra mông lưng ngọn đèn, ta khẩn trương mà ngấm hai mắt, không có phát hiện dị thường. Ta tiếp tục giữ cửa đẩy ra, rốt cục trông thấy dì nửa thân trần lấy thân thể xếp bằng ở phòng nhỏ trung ương.

Ta cảm thấy ngạc nhiên, bước vào gian phòng, thành linh phát hiện dì dưới thân mà gạch lên có một vòng vệt nước. Vệt nước như mới, đoán chừng là dì mồ hôi trên người.

Nàng hơi mỏng áo ngủ đã ướt đẫm, thon dài bạch tích cổ gần đầy mồ hôi, ăn mặc tập thể hình quần hai cái dây đà chân dài giao nhau co lại, tả hữu hai cánh tay rũ xuống đặt ở trên đùi, bàn tay nắm thành quyền, hai mắt nhắm nghiền, như lão tăng nhập định.

Ta càng thêm hiếu kỳ, trông mắt tại di phình trên bộ ngực đảo quanh, hơi mỏng trong áo ngủ là một cái khêu gợi Bra-áo ngực. Bởi vì áo ngủ ướt đầm, ta có thể nhìn rõ ràng Bra-áo ngực Lace (viền tơ) cùng đai đeo sau khấu trừ.

Có thể xác định, di trên người cái này gợi cảm Lace (viền tơ) nội y là Sở Huệ đại lý first.

Mồ hôi không ngừng theo di đôi má nhỏ, công bằng nhỏ tại hai luồng vô cùng no đủ trên bầu thịt. No đủ chỗ hoàn toàn miệt thị cái này vài giọt mồ hôi gõ, bởi vì chúng rất tròn cao ngất, cho dù có một tay đè nén xuống cũng không cách nào làm cho chúng khuất phục. Nhưng là mỗi một khóa mồ hôi nhỏ giống như một thanh nhỏ thiết chùy lần lượt gõ lòng ta phòng, ta đã hưng phấn vừa khẩn trương.

Đây là ta khoảng cách gần như vậy thường thức cái này song không gì sánh kịp bầu thịt, tuy nhiên ta đã từng tổn thương qua chúng, thậm chí lưu lại làm cho người phần nộ dấu răng. May mắn dấu răng không có phá hư vẻ đẹp của bọn nó cảm. Ta rất muốn đi tiến lên vuốt ve cái này hai đoàn bầu thịt, an ủi chúng, cho ta từng đã là lỗ mãng xin lỗi.

Đáng tiếc ta không có dũng khí. Tuy nhiên thò tay có thể đụng, nhưng di cường đại không chỉ có riêng chỉ là có được một đôi không gì sánh kịp bầu thịt, nàng còn có thể dễ dàng mà đem ta tạo thành hai đoạn.

Huống chi nàng lúc này tràn ngập thần bí, ngày xưa gọn sóng tóc dài trát thành ốc biển hình búi tóc, búi tóc đang phía trên thỉnh linh bao phủ một đoàn lượn lờ sương mù.

Trên đầu hơi nước là Thần Tiên tiêu chí !" ta dụi dụi mắt con người, xác định chính mình không có hoa mắt, nhưng muốn nói di là Thần Tiên cũng rất không có khả năng. Ta kinh hãi lạnh mình lại hiếu kỳ trùng trùng điệp

điệp, vừa định đến gần nhìn kỹ, đột nhiên một đạo linh hoạt kỳ ảo thanh âm truyền đến: " mau rút đi ra ngoài, đóng cửa lại."

Ta sợ tới mức toàn thân run rẩy. Đạo này linh hoạt kỳ ảo thanh âm giống như di thanh âm, lại hơi có bất đồng, phảng phất từ xa xôi bốn phương tám hướng tụ tập mà đến.

Ta tranh thủ thời gian lui về phía sau đến cửa ra vào, một chỉ bàn tay nhỏ bé bắt lấy cánh tay của ta, đem ta kéo mạnh ra khỏi phòng. Ta nhìn lại, nhưng lại đem con mắt mở sâu sắc Lý Hương Quân, nàng một bên lắc lư hai cái quái dị bím tóc sừng dê, một bên ý bảo ta chớ có lên tiếng.

" đến cùng chuyện gì xảy ra?" đem cửa phòng nhẹ nhàng cài đóng, ta kinh ngạc mà nhìn xem Tiểu Quân, nàng cùng di đều do quái . Tại đây nửa đêm ở bên trong, hai vị là lạ mỹ nữ đều tràn ngập thần bí khí tức, làm cho ta không biết nên khóc hay cười.

" có phải hay không là quỷ nhập vào người?" Tiểu Quân ôn nhu mà nửa tựa ở trên người của ta, híp lại thu hút con người suy nghĩ. Xem nàng ngây ngốc ỏn ẻn bộ dạng, ta lại thương lại yêu.

Nàng nhưng đối với tắc xi lái xe theo như lời khủng bố kinh nghiệm lòng còn sợ hãi, đột nhiên phát hiện di quái dị kỳ lạ hành vi, vị này 3000 mỹ nhân đều không thể bằng được tiên nữ không bị dọa khóc đã xem như kỳ tích.

Ta âm thầm tự trách, khuyên bảo chính mình sau này thiếu tại Tiểu Quân trước mặt nói quỷ quái sự tình: " trên đời không có quỷ, đừng sợ."

Tiểu Quân rung giọng nói: " không sợ, không sợ, chỉ là mụ mụ bộ dạng như vậy ta hay là lần thứ nhất trông thấy !" vừa rồi ta cùng Vịnh Nhân tỷ tỷ nghe được gian phòng có cổ quái thanh âm, chúng ta liền đẩy cửa nhìn một chút. Ai ngờ, ai ngờ..... Ca, ta dám khẳng định mụ mụ không phải quỷ nhập

vào người, cho nên không có..... Không có gì hay sợ , xem các người so với ta còn nhát gan."

" ừ, là ca nhát gan." ta cười khố, lúc này thời điểm phải nhân nhượng Tiểu Quân, nàng nói cái gì chính là cái gì. Dì bộ đáng ngay cả ta thấy đều đáy lòng sợ hãi, huống chi là Tiểu Quân? Nghe nàng thanh âm đang phát run, ta đau lòng không thôi.

Quách Vịnh Nhân đi tới, nhẹ nhàng ôm lấy Tiểu Quân run rẩy vai:" ta vốn định mang Tiểu Quân nhìn Phương tử, nào biết Phương tử gian phòng đột nhiên khóa trái. Ta cho rằng Phương tử không muốn bị người quấy rầy, tựu mang Tiểu Quân đến phòng bếp uống đồ uống. Tiểu Quân uống xong tựu nói khốn, ta thấy đêm đã khuya trở về không an toàn, tựu khích lệ Tiểu Quân đến bên trái phòng nhỏ nghỉ ngơi. Không nghĩ tới ta đẩy mở cửa, liền phát hiện Phương tử ngồi dưới đất, cái kia phòng nhỏ tương đối đơn sơ, cũng không phải Phương tử bình thường ở gian phòng. Đột nhiên trông thấy bộ dáng này, đem ta cùng Tiểu Quân đều sợ hãi kêu lên một cái."

Ta cười hỏi:" mẹ có phải hay không là đang luyện Yoga?"

Quách Vịnh Nhân lắc đầu:" không giống."

Tiểu Quân bím tóc sừng dê dao động được mạnh hơn:" ta cũng hiểu được không giống."

Triều đình của ta Quách Vịnh Nhân chớp mắt vài cái:" chẳng lẽ..... Chẳng lẽ thật sự là truyền thuyết trùng tà?"

Lời còn chưa dứt, đằng sau ta đột nhiên truyền đến dì thanh âm nghiêm nghị:" ta không phải trùng tà, mà là được người giận điên lên."

Ta đột nhiên quay người, sau lưng thật sự là không thể giả được dì. Nàng thoát nhìn dáng điệu uyển chuyển, lãnh diễm cao ngạo, cái kia ốc biển kiểu búi tóc như cũ vòng tại đỉnh đầu, chỉ là che kín đồ mồ hôi tơ mĩ

trên mặt một điểm đáng tươi cười đều không có. Ta chú ý tới dì trên người hất lên một kiện áo khoác nhỏ, đem ngạo nhân đường cong che dấu.

Chuyện gì xảy ra? Dì như thế nào sẽ theo mọi người sau lưng xuất hiện? Ba người chúng ta đều đứng tại dì vừa rồi ngồi xếp bằng phòng nhỏ trước, lúc này dì tại phía sau của chúng ta xuất hiện, lại đem ta nhóm sợ hãi kêu lên một cái, đây là ảo thuật hay là thật nhìn thấy quý ?

" ah !"" Tiểu Quân một tiếng quái gọi, bổ nhào vào Quách Vịnh Nhân trong ngực.

Ta hai tay run lên, tim đập rộn lên:" mẹ, người là như thế nào đi ra hay sao? ta mới vừa rồi còn trông thấy người ở bên trái trong phòng, hiện tại người lại theo bên phải gian phòng đi ra. Mẹ sẽ không phải là tiên nữ chuyển thế a?"

Dì một tiếng nũng nịu:" nói bậy bạ gì đó? Mẹ vừa rồi đang luyện công."

" luyện công? Nha." ta thoáng chút đăm chiêu vừa nghi đậu bộc phát:" vậy tại sao mẹ không tại gian phòng của mình luyện? Người cũng không cùng Vịnh Nhân tỷ nói một chút, đem Tiểu Quân sợ hãi."

" mẹ vốn định tại chính mình gian phòng luyện, thế nhưng mà mẹ ở gian phòng trang trí xa hoa, lại phổ đất đỏ mộc sàn nhà, mẹ lo lắng luyện công xuất mồ hôi sẽ đem mộc sàn nhà làm hư, tựu đi bên trái phòng trống. Cái kia gian phòng so sánh trống trải, phổ lại là không sợ nước gạch men sứ."

" mẹ còn không có giải thích người là như thế nào theo bên trái gian phòng chạy đến bên phải gian phòng? Chẳng lẽ trên thế giới này thực sự cái gì Càn Khôn Đại Na Di?" ta không dám nhìn thẳng dì, tầm mắt rủ xuống, chợt phát hiện dì hạ thân như cũ ăn mặc thiếp thân tập thể hình phục.

Chẳng biết tại sao, ánh mắt của ta vô ý thức mà ngấm bỗng chốc dì hạ thể, tập thể hình phục quá mức thiếp thân, giữa hai chân hở ra một chỗ đồi

núi.

Ta đầu lập tức một hồi không minh, huyết khí dâng lên, vội vàng đem ánh mắt chuyển khai. Chỉ là trong chớp mắt, ánh mắt của ta lại lặng lẽ hướng cái kia khối thần bí đồi núi nhìn lại, như là ở bên trong ma chú giống như, ta không bao giờ ... nữa nguyện ý đem ánh mắt dời.

Dì hạng gì nhảy cảm, ta như thế hèn mọn bị ối ánh mắt há có thể không bị nàng phát giác? Dì một tiếng quát chói tai, mũi mặt biến lạnh:" hai người các người nửa đêm không đợi ở nhà, chuyên môn chạy tới nơi này thăm vấn ta sao? Hừ, ban ngày chuyện ta còn không có có tìm các người tính sổ, buổi tối lại chạy tới quấy rối. Phải hay là không cánh trường cứng ngắt?"

Gặp dì tức giận, tâm trạng của ta hoảng hốt, vội vàng đem ánh mắt chuyển đi, đem Tiểu Quân chuyển ra tới cứu hỏa:" Tiểu Quân muốn mẹ , ta tựu mang nàng đến. Mẹ ngàn vạn đừng nóng giận, nghe nói luyện công không kỵ nhất tức giận."

" mẹ mẹ đừng nóng giận, đều là ta không tốt. Ta thật sự quá muốn mẹ , tựu quần quít lấy ca dẫn ta tới, đều là ta không tốt." một bên Tiểu Quân dốc sức liều mạng giữ gìn ta, ta cảm động đến thật muốn đi lên ôm lấy nàng thân hai phần.

" hừ !"" dì sắc mặt hơi trì hoãn, ánh mắt lại như cũ chăm chăm vào ta.

Ta lâm vào hoang mang bên trong. Nếu như không có gì Càn Khôn Đại Na Di, cái kia dì chỉ có thể theo bên trái gian phòng cửa sổ đi ra ngoài, sau đó tiến vào bên phải gian phòng, đem khóa trái cửa mở ra đi tới . Nhưng là hai cái gian phòng cửa sổ một đông một tây, muốn muốn hoàn thành những này không thể tưởng tượng động tác, trừ phi dì biết bay mái hiên nhà đi vách tường.

Dì thực biết bay mái hiên nhà đi vách tường sao? trong nội tâm của ta nói thầm, đoán chừng Quách Vịnh Nhàn cùng Tiểu Quân cũng là nghĩ như

vậy, nhưng mọi người muốn hỏi lại không dám hỏi. Bởi vì mặt băng bó đi khí thể bức người, mọi người chỉ có thể đem nghi hoặc nuốt vào trong bụng.

Dì lông mày gầy nhẹ, lạnh lùng ánh mắt ngoài ý muốn chuyển tới Quách Vịnh Nhân trên người. Quách Vịnh Nhân một hồi khẩn trương, không biết làm thế nào, lại nghe dì lạnh lùng nói:" ta nhìn ngươi là muốn gặp nhỏ nhân a !""

Ta nghe xong, trái tim lập tức bang bang trực nhảy, dì đây là làm sao vậy? Tuy nhiên ta cùng với Quách Vịnh Nhân quan hệ là công khai bí mật, nhưng dì cũng không ưng thuận đang tại Tiểu Quân mặt làm rõ.

Xem ra dì vẫn đang tại giận ta, nàng vẫn đang không cách nào tiêu tan được ta theo dõi sự tình, đặc công được một cái biệt tay sắt sọc đồ dần theo dõi mà hồn nhiên không biết, lại bị ta nghe lén đến bí mật, đây là người đặc công chỗ không cách nào dễ dàng tha thứ .

Ta âm thầm hối hận, ham nhất thời rất hiếu kỳ cùng kích thích, vậy mà đưa dì tại thất bại hoàn cảnh. Với tư cách một gã đặc công, một lần thất bại tự ý nghĩa hết thấy chung kết, kể cả tánh mạng cùng sứ mạng. Tuy nhiên ta chỉ là trò đùa dai, vốn lấy dì ngạo khí, nàng nhất định rất khó tha thứ chính mình. Theo nàng linh khí toàn bộ tiêu tán trong hai mắt, ta đọc được tự trách cùng nổi giận.

" nếu như thầm nghĩ gặp nhân tử, ta cần gì phải mang Tiểu Quân đến?" ta dùng trên thế giới ôn nhu nhất thanh âm an ủi dì, hi vọng nàng có thể đọc hiểu của ta ngụ ý.

Ta tới nơi này không chỉ có là muốn gặp Quách Vịnh Nhân, càng muốn trông thấy xinh đẹp dì, tin tưởng dì nhất định có thể lĩnh hội ta sâu kín thờ dài ở bên trong chỗ ẩn hàm thâm ý. Dì sắc mặt biến hóa, mấp máy cái miệng nhỏ nhắn không thể nói lời nói, duy chỉ có bộ ngực 〇〇 có chút phập

phòng không ngừng. nàng như thế nội liễm bình tĩnh, có thể làm cho ta nhìn ra thân thể xuất hiện khác thường đã là không thể tưởng tượng, đoán chừng là được ta mà nói... rung động thật sâu.

Quách Vịnh Nhân gặp hào khí không đúng, gặp hướng ta nháy mắt, vừa đúng mà đứng ra hoà giải:" Phương tử, người không phải mất ngủ sao? luyện công sau có thể hay không cải thiện?"

Dì vẻ mặt lãnh đạm:" ta không sao . Ra một thân đổ mồ hôi, hiện tại có chút mệt nhọc. Ta trước tắm rửa, giặt rửa hết đi ra sau, tốt nhất không để cho ta nhìn thấy hai người bọn họ."

" Phương tử....."

Quách Vịnh Nhân cũng không muốn ta ly khai, tuy nhiên cơ hồ mỗi ngày gặp mặt, nhưng nàng đối với ta có gan ý lại, tăng thêm niên kỷ thiên đại, lại cùng dì quan hệ mật thiết, nàng ngẫu nhiên sẽ biểu hiện ra vợ cả tư thái. Ngoại trừ Tiểu Quân, nàng ít đem bên cạnh ta nữ nhân để vào mắt, tự là trong công ty gặp được Đái Tân Ni, nàng cũng không kiêu ngạo không siểm nịnh, tuyệt không ăn nói khép nép.

" không có thương lượng, ta không muốn gặp bọn hắn, lão chọc ta tức giận." dì mặt mũi tràn đầy vẻ giận dữ.

Nhưng ở mắt của ta ở bên trong, đây là then quá hoá giận. Nàng chôn dấu nhiều năm bí mật được ta nghe lén, đối lại là những nữ nhân khác sớm cách ta rất xa; Thế nhưng mà dì dù sao cũng là dì, nàng phải đối mặt sự thật, bởi vì nàng cùng ta tầm đó có không cách nào dứt bỏ huyết thống thân tình.

" mẹ....." Tiểu Quân dậm chân một cái muốn làm nũng.

Ngày xưa, dì đều vẻ mặt Ôn Nhu mà tiếp nhận Tiểu Quân làm nũng, nhưng hôm nay dì tâm tình hiển nhiên ác liệt tới cực điểm:" không nghe

mĩa nó lời nói, về sau cũng đừng bảo ta mẹ."

" ô..... Người ta trở về tựa là á!" Tiểu Quân cái miệng nhỏ nhắn hơi đẹp, tựa hồ cố nén nước mắt, dì tuyệt tình như thế, lại để cho Tiểu Quân khó có thể tiếp nhận.

Dì nhìn Tiểu Quân liếc, xoay người rời đi, lưu cho chúng ta đẩy đà bóng lưng cùng trên thế giới đẹp nhất môg hình. Dì xuyên:đeo tập thể hình phục thật sự gợi cảm, ta đã lớn như vậy hay là lần thứ nhất nhìn thấy. Tăng thêm vừa rồi cái kia quý dị lão tăng nhập định, dì trong lòng ta càng ngày càng thần bí, càng hấp dẫn ta.

" trở về đi, người dì hôm nay tâm tình thật không tốt." Quách Vịnh Nhàn phiền muộn mà xem ta. Biết rõ ta muốn tới, nàng một thân khêu gợi cách ăn mặc, trong áo ngủ Lace (viền tơ) ẩn hiện, giữa hai khe núi rõ ràng, nhấp nhô đầy đặn cùng dì hiểu được liều. Đan điền ta lửa nóng khó nhịn, lại càng không nguyện ý sớm ly khai.

Thế nhưng mà, dì lời nói tựa như Vô Thượng ý chỉ, dù là ta là hoàng đế thiên tử cũng không dám vi mệnh. Gặp Tiểu Quân quyết lấy cái miệng nhỏ nhắn không lên tiếng, ta hít thán:" chúng ta đi thôi."

Một tầng mỏng vân vật che chắn nắng ráo sáng sủa bầu trời đêm, đại địa một mảnh điều hui, mà ngay cả một mực kêu to thu trùng cũng yên tĩnh trở lại. Ai cũng không muốn ly khai ánh đèn sáng tỏ, ấm áp thoải mái dễ chịu phòng, dẫn thân vào tại điều hui trong bóng tối, hưởng chỉ cái này ánh đèn sáng tỏ, ấm áp thoải mái dễ chịu phòng vốn tựa thuộc về lãnh địa của ta, ta tại sao phải ly khai?

Đứng tại Tiểu Dương trước lầu, ta ôm Tiểu Quân vai, lưu luyện không rời mà hướng Quách Vịnh Nhàn tạm biệt. Không biết có phải hay không bởi vì phong lưu đa tình nguyên nhân, của ta lưu luyện không rời vậy mà tỉnh lại trong hốc mắt ướt át.

" đi nhanh đi, đợi lát nữa người dì tắm rửa đi ra trông thấy các người vẫn còn, ngay cả ta cũng sẽ bị mắng." Quách Vịnh Nhân Ôn Nhu mà vuốt ve Tiểu Quân bím tóc sừng dê. Cho dù Tiểu Quân là của ta rất, nhưng Quách Vịnh Nhân đối với Tiểu Quân một điểm địch ý đều không có. Bởi vì Tiểu Quân sẽ không uy hiếp địa vị của nàng, nàng rất nguyện ý cùng Tiểu Quân cùng một chỗ chia sẻ ta.

Bước vào điều hiu trong bóng đêm, ta cùng với Tiểu Quân đau khổ chờ đợi tắc xi, ta thề trong nửa tháng, vì chính mình cũng vì Tiểu Quân mua thêm một chiếc xe nhỏ.

" ca, người có phải hay không cùng Vương Di tỷ tỷ có một chân?" lúc này, Tiểu Quân con mắt là trên cái thế giới này nhất sáng ngời địa phương. Nguồn:

Ta nhìn về phía âm đạm bầu trời đêm:" không có chuyện này, người cái đầu nhỏ đưa đường suốt ngày nghĩ ngợi lung tung."

Rất quen thuộc cười lạnh, mang chút ít kiêu ỏn ẻn:" chớ ở trước mặt ta bán thiết chùy. Ta hỏi người là cho người thăng thấn cơ hội. Đừng không thức thời vụ, thức thời người là con rùa đen, không thức thời vụ người cả con rùa đen đều không bằng."

" khục khục." ta ho khan hai tiếng, đành phải thừa nhận:" ca cùng Vương Di tỷ là từng có một chân, bất quá đó là rất lâu chuyện trước kia ."

Tiểu Quân phần nộ mà mãnh liệt dậm chân:" người..... Người cái này hạ lưu bại hoại !" tình dục cuồng !" người so mù mù càng chán ghét !"" ta linh quang lóe lên, tranh thủ thời gian chuyển di Tiểu Quân hỏa lực:" đúng a!? Đã trở thế như vậy, mẹ còn muốn đem chúng ta đuổi đi, thật sự là không hiểu thấu."

Tiểu Quân quơ quơ đầu, lầu bầu nói:" ca, nếu muốn biết mù mù có hay không cổ quái, không bằng....."

Tiểu Quân một bên muốn nói lại thôi, một bên chuyển động linh động tròn mắt, ta nhìn ra được ánh mắt của nàng ở bên trong không có bao nhiêu lửa giận, ngược lại là có đầy ngập rất hiếu kỳ. Ta không khỏi âm thầm mừng rỡ, Tiểu Quân khả năng ngầm đồng ý Vương Di tồn tại.

" ca cũng muốn biết mẹ có cái gì cổ quái, không bằng....." ta quay người nhìn ra xa cách đó không xa Tiểu Dương lâu.

Quách Vịnh Nhân bên này như cũ lộ ra ngọn đèn, chắc hẳn dì vẫn còn ngâm trong bồn tắm. Mà Vương Di bên kia đã là đen kịt một mảnh, ngọn đèn đều không có, phảng phất giai nhân đã đi ngủ.

" chán ghét, nói chuyện nói một nửa. Nói mau !"" Tiểu Quân hờn dỗi ở bên trong lại dậm chân, cảm giác nàng cùng ta tầm đó đã có giống nhau thông minh sắc xảo.

" không bằng không đi." ta tiểu đáp.

Tiểu Quân cười lạnh:" không đi tự nhất định sẽ bị mụ mụ đánh thành đầu heo."

Đi hui trong bóng đêm, Tiểu Quân cười lạnh vẫn đang đẹp không sao tả xiết.

Vương Di nhưng ăn mặc tinh hồng sắc nội y, bởi vì ta liếc thấy đến nàng hơi mỏng trong áo ngủ có một vòng mơ hồ màu đỏ tươi. Đợi Tiểu Quân đi vào phòng tắm tắm rửa, ta nhin không được hỏi:" Di tỷ, ngươi không đổi nội y?"

Vương Di vũ mị lắc đầu, đối với ta đột nhiên đến, nàng trong mắt lóng lánh lấy khó có thể áp lực hưng phấn:" ta sẽ không được đổi. Ta chỉ có một kiện loại này nhan sắc nội y, cái này nội y sẽ mang đến cho ta vận may."

" không phải là phòng ở tầng tử giá đồng bạc , cao hứng thành cái dạng này? Tổng không đến mức đem phòng ở bán đi, kiếm lớn một số, sau đó xa chạy cao bay a?" ta bắt tay trượt vào Vương Di trong nội y, vuốt ve vuốt vuốt hai hạt quện thuộc nhỏ bồ đào.

Vương Di rũ xuống tầm mắt, dương cả giận nói:" ta đều mang thai cốt nhục của người, còn có thể xa chạy cao bay sao?"

Ta tặc tặc cười xấu xa, động tác trên tay càng làm càn:" nói sai, nói sai, đợi lát nữa ta sẽ hung hăng mà đánh răng, xoát xoát cái này trương miệng thúi, khẩn cầu Di tử không nên tức giận."

Vương Di lúc này mới đổi giận vì giận:" ta chỉ là một người bình thường nữ nhân. Người mua cho phòng ốc của ta tầng tử giá đồng bạc , ta đương nhiên cao hứng; Đồng thời cái này cũng chứng minh ta vượng người, đã ta vượng người, người nhất định sẽ thường xuyên đến xem ta."

Ta động tình cười to:" nhất định, nhất định, Di tử vượng phu huyệt muốn thường xuyên đến yêu yêu."

Mặt mũi tràn đầy mặt hồng hào Vương Di ảo thuật tựa như từ phía sau xuất ra một đầu mới tinh nam tính đồ lót:" tối nay là người lần thứ nhất ở chỗ này của ta qua đêm, ta muốn người ôm ta ngủ."

" về sau ta sẽ thường xuyên đến tại đây ôm người ngủ." ta vạn trượng nhu tình, bàn tay lớn xốc lên nội y, nhiệt lực xuyên thấu Vương Di trước ngực mỗi một tắc da thịt. Nóng hổi cây thịt chẳng biết lúc nào nháy ra lông chim, đỉnh tại đồng dạng màu đỏ tươi quần lót viền tơ lên.

Vương Di thở dài một tiếng:" Trung Hàn, người cái này gốc đầu ngỗng, kỳ thật rất sớm trước kia ta tựu ám chỉ qua người có thể truy cầu ta, khả người trong mắt cũng chỉ có Đái Tân Ni. Ta muốn hỏi người, người thật sự chướng mắt ta sao?"

" ta thật sự là gốc đầu gối một chỉ !" nếu như sớm biết Di tỷ là ám chỉ, sớm biết Di tỷ có thể vượng phu, ta cái gì nữ nhân đều không truy, tự lấy Di tỷ một cái."

" hừ, người cam lòng Quách tỷ, Tân Ny, cam lòng những cái...kia màu sắc rực rỡ?" Vương Di đương nhiên biết rõ ta mà nói... có tươi, bất quá nàng vẫn đang hưng phấn không thôi.

Lúc này nàng toàn thân cao thấp nóng đến đủ để đem băng sơn hòa tan, gặp cơn thịnh chộn tiến màu đỏ tươi quần lót viền tơ ở bên trong, nàng lập tức dùng rậm rạp lông lồn Ôn Nhu mà ma sát lấy ánh sáng ngăm đen quy đầu.

" cười Di tỷ ta tự phát đại tài , phát đại tài tự nhiên có thể đem màu sắc rực rỡ đều mê hoặc. Đến lúc đó mặc kệ Quách tỷ hay là Tân Ny, hết thấy đều đưa tới cửa đến, miễn cho ta nguyên một đám theo đuổi, nhiều vất vả, nhiều phiền toái ah !""

Wang Di đỏ mặt gãi một cái:" đi người ."

Ta cười to, tráng kiện cơn thịnh người sành sỏi, dù là Vương Di ý tưởng đứng thẳng, đầu cặc lớn vẫn đang có thể cắm vào ướt át mật huyết:" chân tách ra điểm, thật chặt."

Wang Di đồ lót không có cởi, đối với cửa ta thúc giục nàng cũng bất lực. Nhìn coi bên người phòng tắm, Vương Di dịu dàng nói:" quần không có thoát phân không mở. Ân, thật thô, dừng tại cửa phòng tắm làm cho, Tiểu Quân..... Tiểu Quân sẽ nghe được."

" nghe được mà ngay cả nàng cùng một chỗ thu thập." ta hạ thân bán cung, tìm kiếm được tốt nhất góc độ rất nhập, rốt cục đem trọn đầu đại nhục bóng oOo hoàn toàn cắm vào chỗ sâu nhất. Cũng mặc kệ Vương Di là thật lo lắng hay là giả rụt rè, ta ngay cả tục ba mươi mấy hạ hung hãn đút vào, đem nàng khiến cho mị nhân như tơ, tiếng phóng đăng không ngừng. Ta

vừa định đem màu đỏ tươi đồ lột giặt xuống, cửa phòng tắm lại đột nhiên mở ra, Tiểu Quân từ bên trong thò ra kiều nộn trần truồng.

"ca, các người trước dừng lại, mau đi xem một chút." Tiểu Quân hưng phấn mà thẳng dặm chân, nàng bím tóc sừng dê đã buông, đầu đầy tóc xanh như mây giống như thác nước, không gió mà bay, duy chỉ có lọn tóc ướt đầm, bọt nước rủ xuống tích.

"nhìn cái gì?" ta xấu hổ mà rút...ra côn thịt, tại Tiểu Quân nhìn soi mói nhét quay trở lại đũng quần. Chỉ là côn thịt găng gượng lấy, cường nhét quay trở lại đũng quần quả thực tựa là chịu tội.

Thiên uyển biệt thự tại thành tây xem như số một biệt thự.

Ban đầu ở vùng này mua biệt thự lúc có vài loại cân nhắc. Đầu tiên là thiên uyển biệt thự rời xa phần hoa thành đông, Kim Ốc Tàng Kiều [nạp thiệp] chi địa tự nhiên muốn lựa chọn Đái Tân Ni không thường đi thành tây; Mặt khác, thành tây giá phòng so thành đông tiện nghi không ít; Cuối cùng cũng là là tối trọng yếu nhất, tựa là thiên uyển biệt thự dựa vào núi mà xây, xếp đặt thiết kế chẳng chịt hấp dẫn, mỗi lưỡng tòa nhà hình thành một cái liên thể.

Lưỡng tòa nhà phòng ở ở giữa khoảng cách rất gần, phòng ở lầu hai sân thượng tương liên, có tất cả ở giữa cao tinh mỹ công nghệ nước sơn thiết rào chắn ngăn, mở ra rào chắn hai cái sân thượng có thể liên hệ.

Vương Di cùng Quách Vịnh Nhân ở chỗ này, đã có thể độc lập sinh hoạt, là tự nhiên mình tư ẩn, lại có thể lẫn nhau chiếu ứng, ta tự nhiên thiếu đi lo lắng.

Vương Di ưa thích trồng hoa, nhà nàng trên ban công đủ loại đủ loại hoa cỏ. Nghe nói yêu hoa chi nhân tâm địa thiện lương.

Lúc này, ta đang khom người trốn ở một cây rậm rạp đại hiệp dong bồn hoa bên cạnh, nhìn xem lấy Quách Vệnh Nhân gia trên ban công hết thấy. Bên kia trên ban công một cái bóng người quen thuộc làm cho ta rất là khẩn trương, ta cực lực ngừng thở, để tránh được trên ban công người phát giác.

Kỳ thật hai cái sân thượng cách xa nhau mười kilômet xích, đại hiệp dong cảnh lá rậm rạp, sân thượng chính giữa lại cách hai hàng nước sơn thiết rào chắn, cho dù đi lỗ tai lại linh, cũng không có khả năng nghe được hô hấp của ta âm thanh.

Chỉ vì đi thần bí cường hãn, ta đối với nàng kính như thần minh, tại trên người nàng có lẽ hết thấy không có khả năng đều biến thành khả năng. May mắn, ta đã có rình coi đi kinh nghiệm, cho nên lá gan so người khác lớn hơn một chút. Tiểu Quân chỉ sợ được muốn chết, nàng trốn ở Vương Di gia phòng tắm cửa sổ xa xa mà đang trông xem thế nào.

Đi không biết Vương Di, càng không biết ta không có mang Tiểu Quân về nhà, nàng căn bản không nghĩ tới bên cạnh Tiểu Dương lâu cũng là lãnh địa của ta. Ta không khỏi âm thầm đắc ý, tho không có ba hang cũng không quá đáng như thế.

"ta nên làm cái gì bây giờ? Ta nhanh điên rồi!" tỉnh sảng lớn, hân với người rất giống, càng lúc càng giống. Hân bị thương bộ dạng cùng năm đó người tại thanh bước bị thương lúc giống như đúc, ại!"

Tiếng thở dài rõ ràng mà thương cảm, như khóc như tố. Đi nhắc đi nhắc lại tỉnh sảng lớn là ai? Thanh bước cái chỗ này ta hơi biết được, là một tòa tới gần My-an-ma Thailand nhỏ thành, chỗ đó phong cảnh ưu mỹ, yên tĩnh tường hòa, chẳng lẽ đi đi qua? Nghe nói một đời ca sau Đặng Lệ Quân tự đi về cõi tiên tại thanh bước, đồn đãi Đặng Lệ Quân cũng là một vị thâm niên đặc công. Nếu như đi đi qua thanh bước, biết được sẽ không cùng vị này tuyệt đại ca sau có qua tiếp xúc?

Lúc này bên kia trên ban công mấy chén nhỏ lưu ly đèn đột nhiên sáng lên, đem sân thượng chiếu rọi được như là ban ngày. Một vị ung dung thực phụ cầm khăn lông lớn, một bên sát tóc một bên từ trong nhà đi vào sân thượng, làn gió thơm phiêu động. Ánh mắt ta sáng ngời, đối với Quách Vịnh Nhân đẩy đà thân thể thần mê không thôi.

Quách Vịnh Nhân nhẹ nhàng đi đến dì sau lưng, ôn nhu hỏi:" Phương tỷ, chúng ta còn phải đợi sao? Triệu Hồng Ngọc cũng không nói nhất định sẽ đến."

Ta trái tim nhảy rộn, không thể tin được Triệu Hồng Ngọc muốn tới.

" không biết Trung Hàn cùng Tiểu Quân về đến nhà chưa?" dì không có quay người, vẫn đang đưa lưng về phía Quách Vịnh Nhân, có chút gió thu đem dì thở dài rơi vào tay tai của ta ở bên trong.

Quách Vịnh Nhân tiểu đáp:" thành đông đến thành tây nào có nhanh như vậy? Đoán chừng vẫn còn trên đường."

Dì hờ hững quay người:" vừa rồi đến cái kia người nhất định cùng Triệu Hồng Ngọc có quan hệ, không thể tưởng được thân thủ như vậy rất cao minh, xem ra cái này Triệu Hồng Ngọc không đơn giản."

Quách Vịnh Nhân sững sờ, dừng lại trong tay động tác:" biết được không phải là Triệu Hồng Ngọc? Trước kia trong công ty cũng không phát hiện nàng có võ công nội tình."

Đầu ta da run lên, nghĩ thầm: Triệu Hồng Ngọc như thế nào Âm Hồn Bất Tán? Quần không được ta, quần lên Quách Vịnh Nhân, không biết nàng vừa muốn đùa nghịch cái gì âm mưu.

Dì nhẹ nhàng lắc đầu:" vừa rồi người nọ không phải Triệu Hồng Ngọc, là một cái nam . Hừ, chạy trốn rất nhanh, ta vậy mà không có phát hiện hân hướng bên nào chạy."

" nếu như là Triệu Hồng Ngọc người, chỉ sợ sớm bị Phương tử dọa hòng, nói không chừng Triệu Hồng Ngọc cải biến chủ ý đừng tới, chúng ta có thể hay không đợi uống công?" Quách Vịnh Nhân có chút vung vẩy ẩm ướt phát, cử chỉ tùy ý lại ưu nhã hào phóng.

Ta âm thầm kinh ngạc nàng tại dì trước mặt bình tĩnh, cái này tỏ vẻ nàng cùng dì quan hệ phi thường hòa hợp.

Dì cười lạnh hai tiếng:" bọn hắc vôi vả đòi tiền, sẽ không không đến. Nói sau, ta cùng với người nợ cũng không có phát sinh xung đột. Ai, Lý Trung Hàn cũng đủ thẳng khốn , chính mình đến coi như xong, còn mang theo Tiểu Quân. Vạn nhất chuyện gì phát sinh, ta sợ hù đến Tiểu Quân."

" ta biết rõ, đây cũng là Phương tử đem bọn họ đuổi đi nguyên nhân." Quách Vịnh Nhân thả ra trong tay khăn mặt, tiến lên ôm lấy dì cánh tay, ôn nhu nói:" kỳ thật cũng không thể toàn bộ quái Trung Hàn, Tiểu Quân đã muốn Phương tử lại yêu dính Trung Hàn. Nàng nhao nhao lấy muốn tới, Trung Hàn sao có thể cự tuyệt? Bất quá, Triệu Hồng Ngọc không nên gặp Trung Hàn, Trung Hàn lại không tại trường, chuyện này nàng chỉ sợ không muốn nói."

Dì ngạo khí mườì phần:" không muốn nói cũng muốn đàm !" hừ, muốn lừa bịp tiền muốn điên rồi, rõ ràng lừa bịp đến trên đầu chúng ta !" ta đêm nay cũng muốn nhìn xem cái này Triệu Hồng Ngọc là người ra sao !""

Một hồi gió đêm thổi tới, vừa tắm rửa đi ra Quách Vịnh Nhân quần áo đơn bạc, nàng nhịn không được giao thân xác hướng dì trên người dựa vào sưởi ấm.

Ta âm thầm ghen ghét, hôm nào ta cũng muốn ôm dì tản bộ, tại dì bên người ta cuối cùng có một loại đặc thù cảm giác an toàn, ta thích loại này cảm giác an toàn, tựa như là vất vả thủy thủ ưa thích cảng tránh gió đồng dạng.

Quách Vịnh Nhân càng ôm càng chặt, cùng đi cùng một chỗ càng chạy càng xa, tăng thêm hướng gió cải biến, các nàng nói cái gì đó ta nghe không được, trong nội tâm một hồi nôn nóng. Uốn tại đại hiệp dong bên cạnh cả buổi, tay chân nhức mỏi, eo trướng cổ cứng, khả ta lại một cử động cũng không dám, cái kia tư vị khổ không thể tả.

May mắn hai vị đại mỹ nữ bước liên tục nhẹ nhàng, lại dọc theo sân thượng bên cạnh chậm rãi đi tới, càng chạy càng gần, cùng đại hiệp dong khoảng cách đã không đến năm mét, làm cho ta mừng rỡ, tranh thủ thời gian vĩnh tại.

" Phương tử, người đang ở trong mộng lão nói thầm cái vị kia tỉnh sóng lớn, thật sự rất giống Trung Hàn?"

TỶ PHU VINH DỰ

Tiểu Thủ Chương
www.dtv-ebook.com

Chương 90: Công phu sư tử ngoạm

Dì sâu kín thở dài:" đúng vậy a, hẳn càng lúc càng giống tỉnh sóng lớn."

Quách Vịnh Nhân hiểu kỳ hỏi:" Phương tỷ là ưa thích tỉnh sóng lớn hay là ưa thích Lý Nghiêm đại ca?"

Dì ngữ khí cực độ thương cảm:" trên mặt cảm tình, Lý Nghiêm không cách nào cùng Lý Tĩnh sóng lớn đánh đồng. Lý Nghiêm là tổ chức cho ta tác hợp trên danh nghĩa trưởng phu, giữa chúng ta chỉ có công tác lên quan hệ. Đương nhiên, ở chung được mười tám năm, chúng ta bao nhiêu có chút tư nhân tình nghĩa, nhưng chúng ta chưa từng có vượt qua qua hữu nghị, càng không có vợ chồng chi thực."

Quách Vịnh Nhân nhỏ giọng kinh hô:" nói như vậy, Tiểu Quân ba ba một người khác hoàn toàn....."

Dì lại là thở dài:" không tệ, Tiểu Quân ba ba không phải Lý Nghiêm, mà là Lý Tĩnh sóng lớn."

Ta chấn động, hai chân mềm nhũn, trượt ngồi dưới đất.

Quách Vịnh Nhân hỏi:" Phương tỷ, đã người nói Trung Hàn càng lúc càng giống Lý Tĩnh sóng lớn, hẳn là cái này Lý Tĩnh sóng lớn phải....."

Ta nghe xong, lập tức hết sức chăm chú. Những này nghi vấn làm phức tạp ta hơn hai mươi năm, ta thủy chung cảm thấy dì đối với ta thân thể rõ như lòng bàn tay, nhưng khiếp sợ dì uy nghiêm, ta thủy chung không cách

nào biết được. Chẳng lẽ hôm nay có thể từng cái cởi bỏ? Ta kích động được toàn thân phát run.

"leng keng, leng keng."

Trời ạ !" cái này tình trạng nguy cấp, chuông cửa lại đột nhiên vang lên.

Dì nghe tiếng mà động, đối với Quách Vịnh Nhân dặn dò:" nhất định là Triệu Hồng Ngọc đã đến. Nhỏ nhân, người tự theo như chúng ta lúc trước đã nói rồi đấy ứng phó nàng, đem nàng dẫn tới sân thượng. Ta trước mai phục tại gần đây, lúc cần thiết ta lại hiện ra thân."

" Ân, toàn bộ nghe Phương tử an bài." Quách Vịnh Nhân quay người mà đi, một chút cũng không bối rối, ly khai sân thượng trước nàng cơ linh mà tiêu diệt sân thượng lưu ly đèn, chỉ để lại một chiếc đèn chân không.

Ta chú ý tới dì nhìn xem Quách Vịnh Nhân bóng lưng không ngừng gật đầu, trong nội tâm không khỏi lại là một phen đặc ý, ta Lý Trung Hàn nữ nhân há lại ven đường dong chi tục phần có thể so sánh.

Nên ý không có vài giây, ta tự phát ra thống khổ thở dài, đây là ông trời cố ý trên cột ta sao?

Bên tai một trận gió âm thanh, mắt của ta trợn trợn mà nhìn xem dì thân hình lên xuống, công bằng, vừa vặn rơi vào đại hiệp dong bên cạnh. Quả nhiên anh hùng chứng kiến gần giống nhau, dì cùng ta đều xem chuẩn đại hiệp dong là ẩn thân nghe lén tuyệt hảo vị trí, chẳng lẽ nói ta cũng có đủ làm đặc công tiềm lực?

Ngọn đèn bất tỉnh nhược, ánh trăng âm đạm, ta cùng với dì mắt to trừng đôi mắt nhỏ, nàng là mắt to, ta là mắt nhỏ. Bất quá ta cảm giác mình con mắt một chút cũng không nhỏ, đặc biệt là sợ hãi thời điểm.

Dì rất bình tĩnh, mặt không đổi sắc, thậm chí cả ngữ khí cũng rất bình thản:" tại sao là người? Tiểu Quân đâu này?"

" nàng ở phía sau." ta cảnh giác mà nhìn xem dì hai tay.

Dì không nói gì thêm, mà là kỳ quái mà xem ta, thấy ta cả người nổi da gà. Đang lúc ta đang suy nghĩ dì sẽ như thế nào đối phó ta lúc, đột nhiên một tiếng kiêu hù, trước mắt ta một bông hoa, dì đã đứng trước mặt ta. Ta muốn trốn tránh đã tới không kịp, chỉ cảm thấy tai trái trận trận kịch liệt đau nhức.

" trời ạ, thật là người !" người năm lần bảy lượt khí ta, phải hay là không muốn đem ta sống hoạt khí chết người mới thoải mái? Ta vận chết người, vận chết người....."

Ta nhe răng quái gọi:" ôi, ôi !" mẹ, người đợi lát nữa lại đánh nữa !" cái kia Triệu Hồng Ngọc không nên gặp ta, ta chỉ thấy nàng tốt rồi, các loại gặp hết nàng người lại đánh cũng không muộn. Ôi, ôi."

Lỗ tai buông lỏng, dĩ quả thật buông tha ta, chỉ là lồng ngực của nàng phập phồng không ngừng, trong cái miệng nhỏ nhắn vẫn đang phát ra " vù vù " nộ khí.

Ta xoa lỗ tai cười mỉa:" mẹ, hiện tại trị an không tốt, hôm nào người dạy ta hai chiêu bắt phòng thân, người chiêu này néo lỗ tai rất tốt dùng ."

Dì mỉm mặt hàm sương, gật đầu nói:" tốt, ta hiện tại sẽ dạy người."

" ôi, ôi, chiêu này không học, không học được." ta tự tìm phiền toái, dĩ lại ra tay nữa, ta vẫn đang không cách nào né tránh.

Dì rất được trao nhĩ đóa tinh túy, ngón tay tại tai ta đóa lên như là lên nhựa cao su, ta như thế nào giãy dựa đều vô dụng.

Ai, đã không cách nào đào thoát cũng chỉ có thể gửi hi vọng tại Tiểu Quân trên người, hi vọng nàng chạy đến cứu ta . Nhưng là đợi cả buổi cũng không thấy Tiểu Quân bóng dáng, vì giảm bớt thống khổ, rơi vào đường cùng ta chỉ tốt hướng đi trên người tới gần, hi vọng suy yếu lỗi tai được lôi kéo độ mạnh yếu.

Đúng lúc này, nhẹ toái tiếng bước chân truyền đến, đi nhanh nhẹn mà ngồi xổm đại hiệp dong bên cạnh, lỗi tai của ta được xiết chặt, theo đi cùng nhau ngồi xổm xuống.

Trong khoảng thời gian cực ngắn, ta cùng với đi chăm chú mà dán tại cùng một chỗ, bả vai cùng cánh tay trái vô tình ý va chạm vào một đoàn no đủ địa phương. Úc, tốt đầy đặn, tai ta đóa đau đón lập giảm.

Lưu ly đèn sáng lên đồng thời, ta nghe được một cái thanh âm quen thuộc:" Trung Hàn đâu này?"

Xuyên thấu qua đại hiệp dong, ta quả nhiên thấy Triệu Hồng Ngọc.

Đều hơn nửa đêm , trang phục của nàng vẫn đang gợi cảm nóng bỏng, trang điểm xinh đẹp. Dì nhú mào, tròng ta liếc. Ta minh bạch đi tâm tư, nàng muốn hỏi thăm người đến là không phải Triệu Hồng Ngọc.

Ta vội vàng gật đầu, lại kéo đau đón lỗi tai. Ta cầu xin thương xót mà nhìn về phía đi, kỳ vọng nàng buông tay, thật đáng tiếc, đi căn bản không có buông tha ý của ta.

Quách Vịnh Nhàn nói khẽ:" tổng giám đốc bề bộn nhiều việc, hẳn không nhất định sẽ đến."

" hì hì." Triệu Hồng Ngọc hai tiếng nhõng nhẽo cười:" Quách tỷ, người yên tâm, ta sẽ không đoạt người nam nhân."

" ai là nam nhân của ta?" Quách Vĩnh Nhân không lưu dấu vết mà đem Triệu Hồng Ngọc dẫn hướng đại hiệp dong, đây là nàng cùng dì trước đó thương lượng tốt.

Triệu Hồng Ngọc nhắm mắt theo đuôi đi theo Quách Vĩnh Nhân bên cạnh thân:" Quách tử, người cũng đừng dấu diếm ta , tại đây lại không có người khác. Hôm nay kt cao thấp ngoại trừ Đái Tân Ni bên ngoài, người nào không biết người là Trung Hàn tình nhân? Nói thật, ta rất hâm mộ người, nếu không phải ta hiện tại tình cảnh gian nan, ta cũng muốn với người đoạt."

Triệu Hồng Ngọc vừa dứt lời, lỗ tai của ta lại là một hồi kịch liệt đau nhức. Ánh mắt liếc về phía dì, nàng đang xem ta, tựa hồ tại trách cứ ta quá mức phong lưu.

Cái gì hương vị? Một đám mùi thơm kệp lấy một ít nhân nhạ mùi mồ hôi bay thẳng cái mũi của ta, ta lập tức hoảng hốt, thân thể liên tiếp dì, trên cánh tay no đủ càng thêm chân thật.

Dì nhảy cảm mà ý thức được cái gì, nàng mạnh mà buông ra lỗ tai của ta, dịch chuyển khỏi no đủ chi địa . Ta không biết là đầu óc nước vào hay là đầu óc sung huyết, dì mới vừa cùng ta kéo ra khoảng cách, của ta cánh tay trái đã đi xuống ý thức đuổi ra, đem dì chặn ngang ôm lấy. Tay xiết chặt, dì thân thể một lần nữa tựa ở trên người của ta.

Dì kinh hãi, quay đầu nhìn ta. Ta lại biểu lộ nghiêm túc mà đem tay phải ngón trỏ dựng thẳng đặt ở trên môi, dì căn cứ bờ môi chỉ có thể trầm mặc.

Ta mừng thầm, được một tắc lại muốn tiến một thước, cánh tay trái lại dùng lực, chăm chú nắm ở dì đẩy đà nhục cảm nhuyễn eo, làm cho nàng cả người theo quán tính rúc vào của ta ngực trái trước. Ah, cái này có tính không tiếp xúc thân mật? Giờ khắc này, ta như là ăn hết gan báo.

Thích ý gió đêm phật qua mặt của ta, tin tưởng cũng sẽ phật qua dì mặt. Ta làm bộ chăm chăm vào Quách Vệnh Nhân cùng Triệu Hồng Ngọc, trên thực tế ta nội tâm như phiên giang đảo hải.

Dì đồng dạng nhìn chăm chú lên đối diện trên ban công nhất cử nhất động, khả ta dám khẳng định, dì lúc này tâm tình so với ta càng bối rối. Bởi vì ta không có run rẩy, mà dì lại run không ngừng, tuy nhiên nàng run run được rất nhỏ bé, nhưng ta có thể cảm giác được.

" người ngồi đi, ta cho người ngược lại chén nước." tới gần đại hiệp dong trên ban công để đó một cái bàn tròn cùng mấy trương đẳng ghế dựa, Quách Vệnh Nhân rất có lễ phép mà thỉnh Triệu Hồng Ngọc tọa hạ : ngồi xuống.

Triệu Hồng Ngọc cũng không khách khí, nhỏ mông một vãnh lên vừa rưng, hai chân hợp lại một trương, trong chớp mắt hoàn thành một cái ưu mỹ khêu gợi tư thế.

Ta nuốt từng ngụm nước bọt, Triệu Hồng Ngọc vừa vận đem giữa hai chân bộ vị hướng ta rộng mở, ta khẳng định nàng mặc quần lót trắng.

Khóe mắt quét nhìn nói cho ta biết, dì lại hướng ta xem ra, ta hưng phấn không hiểu, cũng nhìn về phía dì. Gần như thế khoảng cách, như thế mập mờ ôm, ta không có từ dì sáng ngời trong ánh mắt tìm thấy được mảy may phần nộ.

Ta hướng dì nháy mắt mấy cái, đối với Triệu Hồng Ngọc mãnh liệt lắc đầu, tỏ vẻ ta cùng Triệu Hồng Ngọc không có cái gì quan hệ.

Dì một bên nghiêng răng nghiêng lợi, một bên nhẹ lay động mỹ lệ mi mắt, ý tứ rất rõ ràng, nàng không tin.

Ta cười khổ, dì tự là dì, nàng có thể đơn giản phân biệt ra được ta trong lời nói là thật hay giả. Ta dứt khoát nói sang chuyện khác, dấn dì lỗ tai hỏi:"

mẹ, Lý Tĩnh sóng lớn là ai?"

Dì sững sờ, không có trả lời, kinh ngạc mà xem ta. Ánh mắt của nàng như thể xinh đẹp, môi của nàng múi kiêu diễm ướn át. Ta càng làm miệng dán quá khứ:" Lý Tĩnh sóng lớn nào có ... cùng ta quan hệ?"

Dì hít sâu một hơi, đối với ta làm ra " cầm miệng " khẩu hình.

Ta thành thật mà im lặng, nhưng lại đem dì ôm càng chắc hơn, cơ hồ đem nàng kéo vào trong ngực.

Ra ngoài ý định, mềm nhũn dì không có một ít giãy dụa, phản kháng, phản cảm. Trước kia ta đã từng ôm chầm dì, kể cả bả vai cùng phần eo, đó là vẫn bối đối với trường bối tỏ vẻ thân mật.

Nhưng hôm nay ôm bộ vị vẫn đang đồng dạng, nhưng địa điểm, thời gian bất đồng, cho nên cảm giác hoàn toàn bất đồng. Kỳ diệu chính là, dì cũng không có cự tuyệt của ta ôm. Nếu như nàng cự tuyệt, tựu ý nghĩa nàng chột dạ.

Dì vì chứng minh chính mình không có nghĩ ngợi lung tung, vì chứng minh cùng ta cảm tình bằng phẳng đáng, cho nên nàng cố ý hào phóng mà mặc ta ôm. Chỉ tiếc, thân thể của nàng bán rẻ nàng, nàng không ngừng run rẩy.

Ta lộ ra một ít bất luận kẻ nào đều không thể phát giác mỉm cười.

" chuyển phòng tân hôn cũng không cùng tiểu muội nói nói, đợi lát nữa ta muốn bốn phía đi thăm. Oa, thật lớn sân thượng, tốt tươi mát không khí !" Trung Hàn đối với người thật tốt, thật khiến cho người ta đổ kỵ. Nghe nói tại đây giá phòng thăng được so hỏa tiễn nhanh hơn, hôm nay nhà này phòng ở ít nhất cũng đáng năm, sáu trăm ngàn." Triệu Hồng Ngọc đưa tay ra mời lưng mới, tham lam mà hô hấp lấy.

Quách Vịnh Nhân đưa lên một chén nước, nhàn nhạt cười nói:" không có người nói khoa trương như vậy."

Triệu Hồng Ngọc tiếp nhận chén trà, giảo hoạt mà nháy mắt mấy cái:" cái kia các loại Trung Hàn cho ta mượn tiền, ta ra 5000 vạn mua xuống người nhà này phòng ở."

Quách Vịnh Nhân từ chối cho ý kiến:" chờ người mượn đến tiền rồi nói sau."

Triệu Hồng Ngọc quỷ dị cười cười:" người yên tâm, Trung Hàn nhất định sẽ cho ta mượn."

Quách Vịnh Nhân rất ngạc nhiên, hỏi:" người ý định mượn bao nhiêu?"

Triệu Hồng Ngọc đặt chén trà xuống, duỗi ra thon dài mười ngón:" 1 tỷ a."

" ha ha." Quách Vịnh Nhân nở nụ cười, cả dì cũng muốn cười, ta thừa cơ càng làm miệng dán quá khứ:" ta có 1 tỷ, nhưng những số tiền kia chỉ dùng đến hiếu kính mĩa nó."

Dì nhếch miệng, rõ ràng nở nụ cười, ta theo nàng phong tình vạn chủng trong ánh mắt biết rõ nội tâm của nàng nhất định rất vui vẻ. Dì vui vẻ, ta đương nhiên phải ý, trên tay xiết chặt, lại đem nàng ôm sát một phần. Gặp dì không có cái gì phản ứng, ta dần dần làm càn, bàn tay mở ra, hoàn toàn đặt ở nàng nhuyển trên lưng, lén lút lục lợi một lát. Tuy nhiên cách một tầng quần áo, thực sự mò được ta huyết khí dâng lên, tà niệm bộc phát.

" nhàn tử cảm thấy buồn cười?" Triệu Hồng Ngọc cũng không để ý tới Quách Vịnh Nhân giễu cợt, nàng đứng lên phục ghé vào sân thượng bên cạnh, hai cái thon dài lỏa lồ cặp đùi đẹp thỉnh thoảng run run, vênh lên tròn mông đẹp vênh lên được rất cao.

Ta nội tâm không khỏi một hồi sốt nóng.

Dì mạnh mà nghiêng người trừng mắt ta, đem ta lại càng hoảng sợ, nghĩ thầm: Chẳng lẽ nội tâm dục niệm được dì phát giác đến? Ta lộ ra ánh mắt nghi hoặc, ảm đạm dưới ánh trăng, dì chậm rãi đem tay trái nắm thành nắm đấm, ta sắc mặt đại biến, vội vàng đem chú ý lực chuyển hướng đối diện sân thượng.

Quách Vịnh Nhân chăm chăm vào Triệu Hồng Ngọc bờ mông ưỡ, sắc mặt rất khó nhìn, Triệu Hồng Ngọc mông đẹp bao nhiêu có thể khiến cho Quách Vịnh Nhân ghen ghét, ngữ khí của nàng đã có một ít bất thiện:" ta là cảm thấy rất buồn cười, không nói trước Trung Hàn có hay không nhiều tiền như vậy, cho dù thật sự có, ta cũng kiệt lực phản đối hãn cho người mượn."

Lần này, đến phiên Triệu Hồng Ngọc nở nụ cười:" Trung Hàn đương nhiên là có, ta biết rõ hãn lợi nhuận qua ba tỷ, ngoại trừ phân một nửa cho Hà Quân Thiết bên ngoài, trên tay hãn ứng thuận có 1.5 tỷ, ta cùng hãn mượn 1 tỷ ứng thuận không khó."

" người nghĩ lầm rồi. Hãn có 1.5 tỷ không giả, nhưng mua sắm công ty cổ phiếu tiêu hết 200 triệu, giúp công ty xông mất xấu trưởng tiêu hết bảy trăm triệu, đem ta an trí tốt, cho nhà hãn người tiêu vật vãn...vãn đợi một tỷ, cũng kém không nhiều lắm dùng một trăm triệu, tăng thêm mặt khác đầu tư, trên tay hãn tiền mặt sẽ không vượt qua 5000 vạn. Ta qua tay làm trưởng mục, mỗi một số đều rất rõ ràng, cho nên người nói muốn mượn 1 tỷ, ta cảm thấy được rất buồn cười."

Triệu Hồng Ngọc biểu lộ có chút cứng ngắc:" người nói đều là thật sự?"

Quách Vịnh Nhân mặt không biểu tình gật đầu:" đương nhiên thật sự."

Triệu Hồng Ngọc cười lạnh nói:" ta không tin, mặc dù người nói tất cả đều là thật sự, vậy cũng phải gom góp 1 tỷ."

Quách Vịnh Nhân cười đến lạnh hơn:" người đây không phải mượn, mà là đoạt, dường như người nhất định có thể cướp được?"

Triệu Hồng Ngọc khẽ cắn môi:" ta là nhất định phải mượn đến. Không đến mức là đoạt, nhưng nếu như chúng ta không có số tiền kia, sẽ chết rất nhiều người. Cùng hăn chờ chết, còn không bằng công phu sư tử ngoạm."

Quách Vịnh Nhân thừa cơ chế nhạo:" người cũng biết công phu sư tử ngoạm?"

Triệu Hồng Ngọc oán hận nói:" ta là không có biện pháp ."

Quách Vịnh Nhân dứt khoát trực tiếp hỏi:" nếu như Trung Hàn không mượn đầu này?"

Triệu Hồng Ngọc lộ ra vẻ thống khổ:" cái kia ngoại trừ ta chết bên ngoài, còn muốn tăng thêm Trung Hàn dưỡng."

Lời còn chưa dứt, trong ngực của ta đột nhiên mất đi di thân thể. Chờ ta kịp phản ứng, di đã đi ra ẩn thân đại hiệp dong, bay bổng mà đi vào Triệu Hồng Ngọc trước mặt:" Trung Hàn dưỡng có đủ hay không? Không đủ lời nói tăng thêm ta."

" người là?" Triệu Hồng Ngọc sợ hãi kêu lên một cái.

Di bình tĩnh mà trả lời:" ta là Trung Hàn di."

" ah, kính đã lâu tên tuổi anh hùng. Ta nghe nói ngài tự là ba quý ngô đồng bên trong đích mùa mưa ngô đồng phương nguyệt mai." Triệu Hồng Ngọc ngoài ý muốn nói ra di chi tiết, làm cho ta chấn động, ta nhìn thấy di sắc mặt cũng nổi lên biến hóa.

" Phương tử, các người trò chuyện, ta đi nấu ăn đêm." Quách Vịnh Nhân nhìn mặt mà nói chuyện, biết rõ bất tiện đợi xuống dưới, cho nên tìm lấy cơ

ly khai, thật sự là một vị khéo léo hiền nội trợ.

Quách Vĩnh Nhân vừa rời đi, dì khâu khí đột nhiên trở nên dị thường khách khí:" người cũng biết không ít, tựu xông người dùng 『 ngài 』 chữ xưng hô ta, ta nhất định sẽ không làm khó người."

Triệu Hồng Ngọc lộ ra vẻ cung kính:" cảm ơn, trách không được người của chúng ta cảm giác cảm thấy có tuyệt đỉnh cao thủ tại, nguyên lai là mùa mưa ngô đồng. Nhớ năm đó mùa mưa ngô đồng, phong quý ngô đồng, vân quý ngô đồng đều là quốc an chiến tuyến lên tiếng tằm lòng lấy ba gã nữ tướng, ngoại trừ vân quý ngô đồng Tào nhất định cú vì nước hi sinh bên ngoài, mùa mưa ngô đồng cùng phong quý ngô đồng cũng còn khoẻ mạnh. Nghe nói phong quý ngô đồng tàn sát mộng lam đã ôm bệnh về hưu, hôm nay chỉ còn lại mùa mưa ngô đồng vẫn đang thanh xuân trường trú, chỉ là không nghĩ tới mùa mưa ngô đồng trẻ tuổi như vậy xinh đẹp. Nguyệt Mai tỷ, ta rất sùng bái ngài, cho dù ngài khó xử ta, ta vẫn đang sùng bái ngài."

Dì nhàn nhạt cười hỏi:" người là quốc an người?"

Vừa dứt lời, Triệu Hồng Ngọc rõ ràng hướng dì kính một cái tiêu chuẩn chào theo nghi thức quân đội:" là, báo cáo trưởng quan, số thứ tự 765561 hướng ngài báo danh."

Dì khẽ gật đầu:" sau đó ta sẽ đi tra hỏi. Theo người số thứ tự lên xem, người cấp bậc rất thấp, nhưng người lá gan không nhỏ, biết đến cũng rất nhiều. Về quốc an sự tình, ta theo như quy định tạm thời sẽ không theo liền hỏi người, ta chỉ muốn biết người tại sao phải hướng Trung Hàn mượn nhiều tiền như vậy?"

Triệu Hồng Ngọc lúng túng cả buổi:" trong lúc này nguyên nhân rắc rối phức tạp....."

Dì đột nhiên quay người, hướng ta ẩn thân địa phương hét lớn một tiếng:" Trung Hàn, người xuất hiện đi."

Ta đương nhiên không thể lại trốn cũng không muốn né, đứng lên, ta đưa tay ra mời lưng mỗi, đá đá run lên hai chân, đi vào dì trước mặt.

Gặp Triệu Hồng Ngọc một đôi thâm tình đôi mắt chăm chăm vào ta, ta cười xấu hổ nói:" không có ý tứ, không có ý tứ, không bằng ta cũng đi nấu ăn đêm?"

Xem ta quay người phải đi, dì lại là một tiếng nũng nịu:" người đứng lại !" đã vấn đề này với người có quan hệ, người muốn phụ trách."

Ta ngay cả gật đầu liên tục:" dạ dạ phải" trong nội tâm cũng đã đại hiện nước đăng, khổng lồ 1 tỷ, chỉ sợ ta muốn phụ trách cũng phụ không dậy nổi.

" Tiểu Triệu, người ngồi đi." dì ý bảo Triệu Hồng Ngọc tọa hạ : ngồi xuống, cả xưng hô đều thay đổi, xem ra phiền toái luôn luôn giải quyết cách.

Triệu Hồng Ngọc hướng ta khiến nháy mắt, cung kính nói:" trưởng quan ngồi trước."

Ta sẽ ý, cũng đi theo phụ họa:" đúng đúng đúng, trưởng quan ngài ngồi trước."

Dì cũng không khách khí, vô luận bối phận, tư cách hay là chức vụ, nàng đều vượt xa chúng ta, lễ ra tiếp nhận chúng ta tôn kính.

Cho dù dì ngồi xuống, Triệu Hồng Ngọc cùng ta cũng không dám tọa hạ : ngồi xuống, mà là đứng tại dì hai bên. Triệu Hồng Ngọc nửa cúi người, rất thành khẩn mà giải thích:" việc này xác thực cùng Trung Hàn dưỡng Lý Nghiêm chủ nhiệm không có bất cứ quan hệ nào, ta chỉ là hù dọa Trung Hàn mà thôi. Kỳ thật mục đích của ta là vì đem nguyệt Mai tử dẫn xuất đến, sau đó khẩn cầu nguyệt Mai tử giờ cao đánh khẽ."

" mục đích của các người đạt đến, vậy thì nói chi tiết một chút, ta không thích quanh co lòng vòng."

Dì rất rõ ràng trong khoảng thời gian này nàng đơn thương độc mã đem lên ninh thành phố quấy lật trời, một ngum ác khí ra hết sau, trong nội tâm nàng mờ mờ ảo ảo cảm thấy quá mức .

Hôm nay một vị không biết tên nhân sĩ cấp dưới đến đây hướng nàng cầu tình, vậy thì ý nghĩa đối thủ cố ý cùng nàng hoà giải. Dì xem xét thời thế, cũng biểu hiện ra nguyện ý hoà giải tư thái, huống hồ đối thủ còn bao hàm quốc an hệ thống người, nàng thì càng nguyện ý cho chân mặt mũi. : Lũ lụt há có thể xông ngược lại miếu Long Vương.

" chuyện này cùng trước thị ủy bí thư Hà Quân Thiết có quan hệ, hẳn quyền nghiêng lên ninh thành phố nhiều năm, phổ mạng lưới quan hệ rắc rối khó gỡ, liên quan đến nhân mạch, xí nghiệp cũng phi thường rộng khắp. Nhưng hẳn bị chết quá đột ngột, rất nhiều giao dịch, kế ước, hiệp ước hợp đồng gián đoạn gián đoạn, phá hư phá hư, tăng thêm liên tiếp ác tính phản ứng dây chuyền, phần đông cùng Hà Quân Thiết có liên quan xí nghiệp đều gặp phải bờ biên giới chuẩn bị sụp đổ hoặc là đã sụp đổ.

" một ít khổng lồ cổ phiếu, phiếu công trái, đầu tư tổn thất thảm trọng, sở hữu tất cả Hà Quân Thiết thế lực trong hội mọi người ở vào cực đoan không ổn định bên trong, hai ngày trước thậm chí bắt đầu có người tử vong. Vì giữ gìn xã hội ổn định, chính phủ cực lực làm ra dàn xếp động tác, thế nhưng mà như muối bỏ biển, lỗ hổng quá lớn, cần tài chính ít nhất cần 1 tỷ. Ta thụ Hà Quân Thiết con gái Hà Phù ủy thác khắp nơi nghĩ biện pháp, mà ngay cả Hà Phù ở trên ninh thành phố bất động sản cũng đều bán của cải lấy tiền mặt mất."

Hà Phù trở về ? Ta nội tâm một hồi kích động, vị này mệnh trung quý nhân phụ thân gián tiếp chết ở trên tay của ta, ta không biết nàng có thể hay không hận ta. Nếu như không hận ta, nàng vì sao không đến tìm ta?

Trầm mặc, Triệu Hồng Ngọc sau khi nói xong nếu như người áp lực trầm mặc, ta cùng với nàng đều đang đợi đợi di tử thái độ. Đang mang trọng đại, ta cũng không dám cười toe toét, mà là nghiêm túc mà đứng tại di bên cạnh thân. Dưới ánh đèn, di biểu hiện ra cương nghị tình tảo một mặt.

" chính trị đấu tranh hiểm ác có thể thấy được lổm đổm, việc này kiện di chứng xác thực rất nghiêm trọng, ta cũng không muốn chứng kiến có nhiều người hơn chết đi. Nhiều năm qua ta vẫn rất ít giao thiệp với quan trường, tựu là lo lắng một chiêu vô ý, đưa tới vô tận phiền toái. Lần này nếu không là vì Trung Hàn, ta cũng không muốn quản những sự tình này. Bất quá, đã chuyện đã xảy ra, chúng ta cũng nên xử lý thích đáng. Tiểu Triệu, người trở về với người người bên kia nói, khả năng giúp đỡ chút gì không ta nhất định sẽ hết sức. Trung Hàn, người có ý kiến gì không?" di đưa ánh mắt chuyển hướng ta.

Ta ngượng ngùng nói:" mẹ có ý kiến gì không, ta sẽ có cái đó nghĩ cách."

Di hơi hờn:" người nói như vậy, ta không phải là hỏi không sao?"

Ta chợt dạ không thôi:" Ân, ý của ta là, ta biết rõ mịa nó ý tứ, ta hoàn toàn đồng ý mịa nó ý tứ....." di lập tức đánh gãy ta mà nói...:" ta đây là có ý gì?"

Ta đem quyết định chắc chắn, khế căn môi:" mẹ hi vọng ta đem tiền lấy ra."

" hừ." di hừ lạnh một tiếng:" người ngày mai nghĩ biện pháp trừ tiền, đem cái kia bút tiền tài bất nghĩa toàn bộ cho ta nhổ ra."

" toàn bộ nghe mịa nó ý tứ." ta đau lòng không thôi, cái này một số tiền lớn tuy nhiên thuộc về tiền tài bất nghĩa, nhưng cũng là bằng của ta bản lĩnh thật sự đạt được, huống chi hôm nay muốn muốn kiếm nhiều tiền nhất định sẽ dùng tới bất chính đem làm thủ đoạn.

Dì lộ ra vui mừng dáng tươi cười:" Tiểu Triệu, người đi về trước đi. Hai ngày này chúng ta tận lực gom góp tài chính, có cái mặt mày ta sẽ thông qua thị ủy đem tiền chuyển tới các người trên tay. Người yên tâm, ta đáp ứng sự tình nhất định sẽ làm được."

Triệu Hồng Ngọc kích động mà cầm chặt dì hai tay:" cảm ơn trưởng quan, cảm ơn nguyệt Mai tỷ."

Dì mỉm cười không nói, lòng ta cũng tại nhỏ máu, đem 1 tỷ kiếm đủ đưa ra ngoài, ta lại biến trở về kẻ nghèo hàn. Vận mệnh như thế trên cột ta, ta té tình nguyện chưa từng đạt được số tiền kia.

Triệu Hồng Ngọc mang theo nụ cười hài lòng đi , ta lại nhức đầu !" gió đêm đem dì rũ xuống gọn sóng tóc dài thối trúng chập chờn sinh tử, mà ta cũng tại nàng nhìn chăm chăm hạ hai chân như nhũn ra.

" về mặt đau khổ làm cái gì? Ta bảo người tận lực trù, không có bảo người bán huyết, bán nhà cửa, người một điểm khí khái đều không có."

" nha." ta khóc không ra nước mắt, nghĩ thầm: Nếu như không bán phòng ở, không bán cổ phiếu, chỉ sợ cả một trăm triệu cũng gom góp không đi ra. Người mới mở miệng tựu đáp ứng người ta, đến lúc đó gom góp không đi ra, đoán chừng người mùa mưa ngô đồng đại danh biến thành khoác lác ngô đồng .

Gặp ta trầm mặc không nói, dì hé miệng cười khẽ, đi đến ta trước mặt, dùng tới khó được Ôn Nhu ngữ khí:" ta đã thấy bên cạnh phòng ở nữ nhân, khả ta không nghĩ tới nàng cũng là nữ nhân của người."

Dì chỉ bằng ta ấn núp tại đại hiệp dong tựu kết luận ta cùng với cái này phòng ở đích nhân vật người quan hệ không tầm thường, ta cười khổ không thôi, lâu bầu nói:" nàng gọi Vương Di, ba mươi một tuổi, thân cao 170 centi-mét, thể trọng....."

" PHỤT." dì mặt giãn ra nhõng nhẽo cười:" những tài liệu này ta đều điều tra , nữ nhân này không tệ, người rất thiện lương. Người yêu nhiều phong lưu là hơn phong lưu, dù sao ta cũng không xen vào. Người đi đem Tiểu Quân kêu đến, người tự không cần đã tới."

" phải" ta vừa mới chuyển thân phải đi, dì lại hô ở ta:" vân...vân đợi một tý."

Ta dừng bước quay đầu, hướng dì nhìn lại, cái này xem xét đem ta sợ tới mức hồn phi phách tán. Dì bay nhào mà đến, như thiểm điện bắt lấy của ta tai phải:" người ngay cả ta quần áo cũng dám giải? Ta nhìn người chán sống !" ta vận chết người, vận chết người, vận chết người."

Ai, vẫn bị dì phát giác. Ta chỉ bất quá cời bỏ dì bên hông hai khóa cúc áo mà thôi, cũng không có sờ đến thịt, dì có tất yếu đối với ta thống hạ sát thủ sao? ta dốc sức liều mạng nhin đau, tự là không khuất phục, không cầu xin, các loại dì đánh mệt mỏi, ta mới sâu kín thở dài:" chết ở mịa nó trên tay, ta cam tâm tình nguyện."

Không ngờ ta câu này giận dữ đích lời nói dí dỏm lại cho dì mang đến lớn lao trùng kích. Lỗ tai của ta không đau, dì đột nhiên hai mắt đăm lẹ, ngơ ngác nhìn ta, cả buổi mới nhở ra một câu:" hửn cũng thường xuyên nói như vậy."

Ta chấn động, còn không có kịp phản ứng, dì đã bổ nhào vào ta trong ngực, hai tay chăm chú mà ôm cổ của ta, không ngừng nức nở nghẹn ngào:" ô, tỉnh sóng lớn."

Ta ngạc nhiên, nhưng lập tức minh bạch dì là được ta một câu câu dẫn ra thương tâm chuyện cũ. Ta không biết làm sao, cũng không biết như thế nào an ủi dì, lại càng không dám hỏi thăm là cái gì chuyện thương tâm, chỉ có thể yên lặng mà lắng nghe cái kia đau thương tiếng khóc.

Cảnh ban đêm yên lặng, cái kia anh anh tiếng khóc thảng gọi người can đảm vỡ vụn.

" tỉnh sóng lớn, tỉnh sóng lớn....."

" ta tại." xuất phát từ thương cảm, quan tâm, hoặc là còn có cái khác, ta mở ra hai tay, đem dì chăm chú mà ôm lấy, thân thể của chúng ta dính sát cùng một chỗ, tựa như một đôi gắp lại tình nhân cũ.

" ô ô ô, người cuối cùng trở về ." dì khóc đến rất thương tâm, rất u oán, trực giác nói cho ta biết, dì đem lao nhanh nước mắt đều chiếu vào trên cổ của ta. Ta vỗ nhẹ nhẹ đánh dì lưng ngọc, một hồi gió đêm đánh úp lại, ta đột nhiên hoảng hốt, phảng phất mình chính là dì người yêu, tựa là dì nhắc đi nhắc lại cái vị kia Lý Tĩnh sóng lớn, ta nóng bỏng bờ môi hôn lên dì cổ, bên tai.

" đừng lo lắng, ta đã trở về." bờ môi xẹt qua dì đôi má lúc, ta động tình kêu gọi dì danh tự:" Lâm Hương quân, ta đã trở về."

" tỉnh sóng lớn, ta rất nhớ người." dì kích động mà đưa lên kiều diễm cặp môi đỏ mọng.

" ta cũng nhớ người." không chút do dự, ta hôn lên cái kia hai mảnh kiều diễm.

Quả thực là long trời lở đất, tai ta đóa nổ vang, toàn thân run lên, đây là hôn môi sao? không, đây tuyệt đối không phải hôn môi, mà là triền miên. Ai cũng có thể hôn môi, nhưng triền miên chỉ tồn tại ở tình nhân bên trong.

Triền miên bên trong đích Lâm Hương quân thủy chung không có mở mắt ra, nàng say mê trong đó, Ôn Nhu được tựa như một cái đa tình thiếu nữ. Duy chỉ có rất tự hào hai ngọn núi biểu hiện ra nàng bản sắc, kiều ngạo, khí phách, chiếm cứ ngực ta lồng ngực không gian, còn muốn đè ép ta, áp

chế hô hấp của ta, ta nhin không được vươn tay đem cái này hai tòa no đủ bầu thịt dừi.

" Ân." một tiếng ừm, Lâm Hương quân phát ra tực tăng rên rỉ, làm cho ta rồi đột nhiên thanh tỉnh. Trước mắt vị này nữ nhân xinh đẹp không phải cái gì thần minh, mà là một vị bình thường nữ nhân, nàng còn có một thân phận khác, tựu là của ta dừi.

Thế nhưng mà, ta vừa rồi lại đem đầu lưỡi với vào dừi trong miệng, hút nước miếng của nàng, còn vuốt ve vú của nàng. Ờ, chính xác ra, là bộ ngực không phải núm vú, là một đôi rất no đủ, rất kiệt xuất nhữ bộ ngực, so Đái Tân Ni bộ ngực còn muốn lớn hơn một ít.

Trời ạ, ta ưng thuận dừng tay, không thể lại xoa nhẹ. Nàng dù sao cũng là của ta dừi, ta không thể thừa dịp nàng mê ly mất hồn chi tế khinh nhờn thân thể của nàng, ta không thể quá phận . Nhưng là tay của ta vẫn đang không muốn ly khai cái này hai tòa no đủ bầu thịt, áo ngoài đã cởi bỏ, Bra-áo ngực rất mỏng, văn vê lên xúc cảm rất tốt, ta càng văn vê càng muốn văn vê, càng văn vê càng hăng say.

Đừng trách ta, bởi vì dừi tại cổ vũ ta, nàng thậm chí đem đồng dạng no đủ hạ thể dán hướng hạ bộ của ta, chúng ta lẫn nhau hử ra địa phương đã lặng yên ma sát. Ah, ta nhanh nổi điên !" không được, muốn đình chỉ !" tuy nhiên dừi kiên trì, nhưng ta là thanh tỉnh , ta ưng thuận lập tức đình chỉ đối với dừi thân thể mạo phạm.

TỶ PHU VINH DỰ

Tiểu Thủ Chương
www.dtv-ebook.com

Chương 91: Kiếp sau làm nam nhân

Đồi núi có hạp cốc, ma sát hạp cốc tựa như lõm chỗ có thể mang đến phần khởi giống như sung sướng, ta nhẹ nhàng ma sát đồi núi, đỉnh áp hạp cốc.

Dì không có yếu thế, nàng Ôn Nhu mà phản kích, Ôn Nhu địa bàn xoáy bờ mông ỡ, phối hợp của chúng ta diệu đến hào đầu. Ờ, cái kia hai mảnh kiêu diễm lại vất ngang tại trước mắt ta, ta do dự.

Nhưng như lan khí tức như cường lực nam châm giống như đem ta hấp thụ, đầu lưỡi của ta lại đuổi thân tiến đi trong miệng, bốc lên nướ bọt, đục ngầu hô hấp một mực thúc đẩy ta đem triền miên tiến hành xuống dưới.

" ờ, Ân." dì tại một vòng kịch liệt run rẩy sau an tĩnh lại, nàng mềm mại thân thể dựa vào tại trên người của ta, tựa hồ cả một ít khí lực đều không có, ta phải dùng sức mà nâng thịt của nàng mông mới không còn làm cho nàng trượt chân.

Một cái đẩy đà thân ảnh vừa bước vào sân thượng sau lại lặng yên lui ra, nhờ có Quách Vịnh Nhân thức thân thể to lớn, đủ trấn tĩnh, nếu không như thế không thể tưởng tượng hình ảnh nhất định đem nàng sợ tới mức thét lên, ta kỳ quái Tiểu Quân rõ ràng một điểm tiếng động đều không có.

" ah." một tiếng ngăn ngui kêu sợ hãi, thân thể của ta thể lập tức biến nhẹ. dì như như giật điện theo trên người của ta bắn ra, nàng kinh ngạc mà nhìn chăm chú lên ta. Một lát sau, nàng đột nhiên hai tay dấu mặt, quay người chạy vội mà đi.

Ta không ngừng nói thầm:" cái này có cái gì tốt xấu hổ đây này? Chỉ là ôm một cái mà thôi."

Nhu hòa ngọn đèn rải đầy cả gian phòng ngủ, rộng thùng thình nhuyển trên giường, hai cái nữ nhân xinh đẹp lẳng lặng an nằm.

Trông thấy Tiểu Quân hơi thở đều đều bình thản, trong nội tâm của ta tâm thần bất định mới buông, trách không được vừa rồi không phát hiện nàng, nguyên lai tiên nữ tỷ tỷ sớm đã bái kiến Chu công. Vương Di lòng cảnh giác cao, ta vừa tới gần giường lớn nàng liền mở mắt ra.

" không có việc gì a?" Vương Di vuốt vuốt nhập nhèm con mắt.

" không có việc gì. Tiểu Quân bao lâu ngủ hay sao?" ta đi đến trước, Ôn Nhu mà ôm Vương Di khêu gợi tròn vai.

Wương Di đánh cho một cái ngáp:" người vừa vào sân thượng không bao lâu, nàng ngay tại phòng tắm bên cửa sổ ngủ gà ngủ gật. Ta sợ nàng cảm lạnh, tựa ôm nàng vào nhà ngủ."

" cảm ơn người." ta hôn hôn Vương Di cái trán, trong nội tâm cực kỳ an ủi, tình nhân cũng giống như Vương Di như vậy có yêu tâm lời nói, ta lại dường lên mười cái tám cái cũng không thành vấn đề.

Bởi vì đạt được di cho phép, lại mang thai con của ta, Vương Di tự nhiên trở thành ta Lý gia nữ nhân. Nếu như không có đánh giá sai, Vương Di chính là ta cái thứ nhất hài tử mù mù.

" khách khí với ta cái gì. Ân, người phải đi?" Vương Di từ trên giường nhẹ nhàng đứng lên, sợ đánh thức Tiểu Quân.

Ta càng làm Vương Di theo như quay trở lại trên giường:" ta nói rồi, đêm nay tại đây qua. Đứng rồi, quần của ta đâu này?"

Vương Di nghe xong, lập tức vui mừng nhường mảy, cả buồn ngủ cũng biến mất không còn thấy bóng dáng tằm hơi. Nàng đưa tay ra mời đầu lưỡi, mập mờ mà cời bỏ của ta dây lưng:" quần đợi lát nữa lại xuyên:đeo."

Ta chăm chăm vào Vương Di trên người màu đỏ tươi:" như thế nào còn xuyên:đeo cái này nội y?"

Vương Di mặt ửng đỏ:" người ta muốn để lại hạ hương vị. Các loại về sau muốn, mà người lại không tại bên người lúc, người ta có thể một bên nghe thấy một bên chính mình làm cho."

Nghe lời nói dí dỏm, ta bị chấn động . Thò tay trượt vào đầy đặn màu đỏ tươi, ta Ôn Nhu mà xoa nắn:" Di tỷ, chính mình làm cho thoải mái hay không?"

Vương Di nhìn ta liếc:" người cứ nói đi?"

Ta cười to, móc ra cự bồng đỉnh tại màu đỏ tươi lên:" ngón tay khẳng định không cách nào cùng của ta đại bồng bồng đánh đồng."

Vương Di mắc cỡ nhăn lại lông mày:" nhỏ giọng một chút, đừng cãi tình Tiểu Quân."

Ta nhìn nhìn ngủ say Tiểu Quân, vô tình ý phát hiện cổ họng của nàng tại nhấp nhô, trong nội tâm không khỏi âm thầm buồn cười. Ta không có lập tức vạch trần nghỉ ngơi ngủ Tiểu Quân, mà là nắm bắt Vương Di núp vú hướng nàng mãnh liệt nháy mắt:" Tiểu Quân giấc ngủ rất sâu, tại nàng bên cạnh khua chiêng gõ trống cũng nhao nhao không đến nàng."

" nha." Vương Di hiểu ý, cùng ta diễn lên Song Hoàng:" Tiểu Quân thật xinh đẹp, cả ngủ bộ dạng đều xinh đẹp, ta rất thích nàng."

" đúng vậy a, ta cũng rất ưa thích nàng." ta vụng trộm ngắm Tiểu Quân liếc, đoán chừng chính cô ta nở nụ cười cũng không biết.

Vương Di nhin cười:" tóc của nàng tốt mềm mại."

Ta giờ ngón tay cái lên:" đúng vậy a, so tóc của nàng càng nữ nhân ta còn không có bái kiến."

" làn da của nàng lại bạch vừa mịn, trời sinh mỹ nhân bại hoại."

" Di tỷ, người có hay không cảm thấy Tiểu Quân bộ ngực tốt nhất xem, vừa lớn vừa tròn."

" không tệ, ta vừa định nói Tiểu Quân có c mút ngực ." Vương Di cười trộm.

" không chỉ a !" hai tháng trước là c, hiện tại nhìn ngang nhìn dọc đều ưng thuận đến d ." ta hướng Vương Di lách vào chộp mắt.

" không có khả năng, tối đa c + ."

" ta sờ qua, ta hiểu."

" nam nhân cũng không nữ nhân thấy chuẩn ờ."

" như vậy được không? Di tỷ người mặc cái gì?" ta hỏi.

Vương Di ngượng ngùng mà hếch bộ ngực ㊗㊗:" ta xuyên:đeo d nha."

Ta cười nói:" cái kia tốt, người dùng nội y của người cho Tiểu Quân thử một chút liền biết."

Vương Di nghi hoặc mà nhìn xem Tiểu Quân:" cho Tiểu Quân mặc thử? Nàng ngủ rồi như thế nào thử?"

Ta cười xấu xa:" nàng ngủ rồi mới có thể thử, nếu đợi nàng thanh tỉnh lúc hỏi nàng, nàng nhất định nói mình là d mút ngực."

Vương Di ngượng ngập nói:" không bằng mượn trên người của ta cái này thử xem?"

Ta mặt mày hớn hở mà đại khen:" tốt, Di tỷ nhanh thoát."

Vương Di thoát được không mảnh vải che thân. Ta kỳ quái nàng thoát hết Bra-áo ngực còn thoát đồ lót, hơn nữa là quỳ cỡi màu đỏ tươi đồ lót, cặp mông căng tròn đối với ta. Ta vô luận đứng tại cái gì vị trí, đều có thể rõ ràng mà trông thấy cái kia phiền ứt át bên trong đích phần hồng.

Thật sự nhìn không được !" ta lặng lẽ bò lên giường, đem vừa thô vừa to quy đầu nhắm ngay phần hồng cắm đi vào.

Vương Di rõ ràng có thể một bên rên rỉ, một bên cỡi Tiểu Quân nhỏ áo ba lỗ[sau lưng. Nhỏ dưới lưng, Tiểu Quân nội y tuyệt đối không thể so với Vương Di màu đỏ tươi chỗ thua kém. Tiểu nữ hài sắp trưởng thành, Tiểu Quân càng ngày càng hiểu được chế tạo gợi cảm, dù là không có người chứng kiến, nàng cũng tùy thời chuẩn bị lấy.

Vương Di có chút bận tâm như vậy trên đùa hí lộng Tiểu Quân, nàng tỉnh lại sẽ tức giận, ta cười nói:" yên tâm đi !" Tiểu Quân tính tình cùng tâm địa đều rất tốt, huống chi cái này cũng không có trên đùa hí lộng nàng, chúng ta chỉ là muốn chứng minh là đúng bằng chốc vú của nàng đến cùng lớn đến bao nhiêu." kỳ thật Tiểu Quân núm vú sớm đã đến e mút ngực, ta cơ hồ mỗi ngày đều tại quan sát nàng hai luồng vú lớn biến hóa, ta tất cả đều hiểu rõ tại ngực.

..... Theo như lời Tiểu Quân chỉ có d, tựa là cố ý kích thích nàng. Nàng tức giận bất quá lại không tốt ý tứ đột nhiên mở mắt ra cùng ta cãi lại, chỉ có lẳng lặng yên cho ta nghiệm chứng, xem nàng phập phồng bộ ngực ㊀㊀, ta biết ngay nàng rất không thoải mái.

Ta cười hì hì một bên rút ra đút vào, một bên thưởng thức Vương Di như thế nào lột sạch Tiểu Quân nhỏ áo ba lỗ[sau lưng, mặc lên khêu gợi màu đỏ

tươi. Nhũ quang hiện ra, đầu đỏ tương tư, Tiểu Quân hai hạt tương tư đầu đỏ so màu đỏ tươi nội y càng kiều diễm.

Bóc lột hết quần áo, Tiểu Quân không gì sánh kịp thân thể hiện ra tại chúng ta trước mắt. Trước kia ta còn ngại nàng hơi gầy nửa phần, hôm nay ta chỉ có thể nói tăng một phần ngại mập, giảm một phần ngại gầy, thân hình của nàng đã đạt đến hoàn mỹ.

Vương Di sợ hãi thán phục:" thật sự rất đại !" nàng cái này tuổi lớn như vậy rất ít gặp !" ta trước kia sẽ không lớn như vậy, qua nửa năm nữa, Tiểu Quân nhất định xuyên:đeo e mút ngực."

Ta cầm chặt Vương Di núm vú, xoa nắn vài chục cái, nhìn ra Tiểu Quân núm vú mơ hồ so Vương Di núm vú lớn hơn nửa mã, khẳng định đạt tới e, trong nội tâm càng là đắc ý. Một vòng mãnh liệt đút vào sau, ta kiêu ngạo mà hỏi:" Tiểu Quân có d mút ngực sao?" Vương Di dồn dập thờ dõc:" úc, có, tuyệt đối có, tốt muốn sờ."

" muốn sờ cứ sờ, nhiều sờ hai cái nhất định lại nhiều hơn phân." ta cười xấu xa, vịn Vương Di cặp hông lại là cuồng chọc vào mãnh liệt chọc, mật huyết của nàng không chịu nổi ngăn cản, rốt cục nước chảy thành suối.

" ta sờ soạng." phấn khởi Vương Di dứt khoát cầm chặt Tiểu Quân núm vú một lần lại một lần mà khiêu khích, Tiểu Quân lại vẫn có thể nhắm mắt lại, ta thực bội phục nàng.

" điểm nhẹ, điểm nhẹ." ta không đành lòng chứng kiến Vương Di nắm Tiểu Quân kiêu nộn núm vú, đại nhục bồng o0o cố ý toàn lực ma sát mép lồn, đến một chiêu giường đông kích tây, đem Vương Di chú ý lực dẫn đi.

" người cũng điểm nhẹ, Trung Hàn. Người đừng làm cho làm cho ngừng ngừng , thật là khó chịu." Vương Di kháng nghị , vị này tâm địa thiện lương, tính tình tốt nữ nhân cũng không thể chịu đựng được đút vào không nổi liền.

" tốt, nhanh gục xuống." ta tại tâm không đành lòng, Vương Di nửa quỳ hai chân vừa buông, ta cả người sức nặng tựa tập trung đến thịt của nàng trên hông. Tuy nhiên đồng dạng là sau chọc vào thức, nhưng thẳng từ trên xuống dưới cảm giác tuyệt không giống nhau.

Wang Di rên rỉ: " Trung Hàn, như vậy thôi, Tiểu Quân có thể chịu được sao?"

Ta cười nói: " đợi lát nữa người có thể nhìn xem."

" nhỏ..... Tiểu Quân sẽ cho ta xem sao?" thở gấp Vương Di khuất lên chân trái, trong lúc vô hình mở ra một huyết, dung nạp bắt đầu tự nhiên thông thuận tự nhiên chút ít. Ta dứt khoát nắm lên Vương Di chân trái đặt ở Tiểu Quân trên người, nàng mới vừa rồi còn vùng trộm mà mở ra qua một đầu khe hẹp. Hừ, đừng cho là ta không có phát hiện.

" Tiểu Quân ân ái thích nhất có người xem. Mỗi lần bên người có những người khác, nàng dâm thủy tựa đặc biệt nhiều, cho nên Di tỷ muốn nhìn rất dễ dàng." ta cố ý kích thích Tiểu Quân, xem nàng có thể chịu bao lâu.

" Ác ác, Tiểu Quân huyết nhanh sao?"

" đương nhiên nhanh , Bạch Hổ huyết đều là rất nhanh ."

" Tiểu Quân là Bạch Hổ?" Vương Di rất kinh ngạc, lay động cặp hông lúc quay đầu lại liếc lấy ta một cái.

Ta ôm cổ của nàng, hôn lên nàng cặp môi đỏ mọng, đầu lưỡi khiêu khích lúc, ta mãnh liệt vắn về hai luồng huyền vũ xuống vú lớn: " Tiểu Quân huyết rất trắng, như Di tỷ núm vú đồng dạng bạch."

Wang Di nuốt cuối cùng một ngụm nước bọt, mặt nhợt nhạt như tờ: " ta..... Ta muốn nhìn."

Ta ôn nhu hỏi:" sướng rồi không vậy?"

" không sai biệt lắm, ah, Trung Hàn, người lại dùng lực điểm." Vương Di hơi thở đục ngầu, đã gần đến giới hạn.

" úc." Vương Di rốt cục run rẩy , nghe nói mang thai bên trong đích nữ nhân tính dục đặc biệt mãnh liệt, những lời này tuyệt đối có đạo lý. Ta lại mãnh liệt rút vài chục cái mới rút...ra côn thịt, dịch chuyển khỏi khoác lên Tiểu Quân trên người chân dài, ta quỳ gối Tiểu Quân giữa hai chân, cắn hơi mờ quần lót. Nàng cái kia đồng dạng không gì sánh kịp bánh bao trắng hoàn toàn hiện ra ở trước mặt ta, chính giữa cái kia phần hồng dây nhỏ tựa hồ đã có một chút uốn lượn.

" đến, cho người nhìn xem Tiểu Quân Bạch lão hổ." ta giúp Vương Di giao thân xác lật nghiêng, như vậy nàng có thể rõ ràng hơn mà thưởng thức được Tiểu Quân huyết mềm. Đồi núi giống như khu vực tuyết trắng như mới, được ta khai khẩn mấy mươi lần sau thoát nhìn vẫn đang tựa như xử nữ, ta kìm lòng không được cúi người, tại bóng loáng bí lên trên mặt âm hộ hôn đi.

" oa." Vương Di giọng dịu dàng kêu sợ hãi, cao trào qua đi lưỡi biếng hể quét là sạch, mặt của nàng khoảng cách Tiểu Quân âm hộ chưa đủ mười kilômet phân:" thật sự rất xinh đẹp, thật mềm trượt.Ồ? Có rất nhiều nước a !""

Ta ngấm Tiểu Quân liếc, cười xấu xa nói:" nhất định là mơ tới cùng ta yêu yêu ."

" khanh khách." Vương Di liếm liếm cặp môi đỏ mọng, cười hỏi:" làm sao người biết là mộng đến người?"

Gặp Tiểu Quân như cũ nhắm chặt hai mắt, mắt của ta hạt châu một chuyển, nhô lên dính trượt côn thịt đặt ở bánh bao trắng lên:" cầm đi vào sẽ biết. Nếu như là mơ tới cùng ta ân ái, Tiểu Quân sẽ mở to mắt, bởi vì nàng

thích xem ta một bên xước nàng, một bên sờ vú của nàng. Nếu như không phải là mộng đến ta, nàng khẳng định một mực nằm ngủ đi."

Vương Di hô hấp bắt đầu dồn dập, nàng kẹp kẹp hai chân, đem ngón trỏ bỏ vào trong miệng, đem nước bọt bôi ở trên mặt đầu cặc. Đầu ngón tay trái qua chỗ, đại nhục bồng của ta càng thêm trắng kiện, Vương Di ngẩng đầu ngưng mắt nhìn ta:" cái kia..... Nhanh cầm đi vào nhìn xem." ta trong dục hỏa đốt, dứt khoát cởi sạch y phục trên người, nâng lên Tiểu Quân một đầu chân trắng, đợi lỗ lồn khẻ nhếch, đại nhục bồng o0o lập tức phá cửa mà vào, thẳng đến hoa tâm. Vừa định co rúm, Vương Di cũng tại một bên nhõng nhẽo cười:" người xem, Tiểu Quân không có tỉnh, nàng khẳng định không phải là mộng gặp người, hì hì."

Ta lớn tiếng nói:" không có nhanh như vậy, muốn chọc vào ba giờ mới có thể có kết luận."

Vừa nói xong, Tiểu Quân rốt cuộc không thể nhịn được nữa, nàng mở choàng mắt, lập tức chửi ầm lên:" người cái này con rùa đen vương bát đản, cho người làm cho ba giờ, người chết cũng sẽ tỉnh lại á."

" ha ha." Vương Di cười trở mình tại giường. Chép miệng chặc lưỡi, thế công của ta lập tức phô thiên cái , côn côn đầy huyết.

Tiểu Quân mặt đỏ bừng, được ta mấy chục cái thống kích sau lộ ra không thể làm gì:" thật đáng ghét, lại bị lừa rồi. Khí lực không có người đại, đánh cũng đánh không người, chỉ có thể nhẫn nhục chịu đựng, mặc người thịt gà. Đợi kiếp sau ta biến thành nam , người trở thành nữ, xem ta như thế nào thu thập người."

Ta không dám cười, mặc người thịt cá lại được Tiểu Quân nói thành " mặc người thịt gà ", như thế thấp kém trí nhớ thiên hạ duy nhất cái này một nhà, không còn chi nhánh.

Vương Di nước mắt đều bật cười:" hì hì, đối với, kiếp sau làm nam nhân thu thập hân."

Đẩy ra màu đỏ tươi, bắt lấy hai luồng e mút ngực núm vú, ta không có nửa điểm thương tiếc, vừa vò lại cắn; Vừa thô vừa to côn thịt tại trong huyết mềm nhỏ xoay tròn thêm loạn uốn éo, rút ra đút vào độ mạnh yếu tam trọng chột nhẹ.

Tiểu Quân mặt mày dần dần biến sắc, thống khổ che kín nàng khuôn mặt:" ai nha, chán ghét, vật kia càng lúc càng lớn, một lần so một lần chọc vào sâu. Vương Di tỷ tỷ, hân có hay không đỉnh..... Đội lên người ruột?"

Vương Di ngẫm ta liếc:" ruột không có, đội lên tâm thật sự." nói xong, hai mắt dị sắc nhao nhao, ngón tay ngọc đã lặng lẽ sờ lên Tiểu Quân huyết mềm khẩu, vuốt vuốt, sờ lên, tựa hồ vẫn chưa thỏa mãn.

Nàng cúi xuống thân thể, hôn lên Tiểu Quân bộ phận sinh dục, tuyết trắng trên bánh bao một đầu đỏ tươi đầu lưỡi tại tham lam mà tìm kiếm, đã mút vào thịt của ta hành lại liếm mút Tiểu Quân mép lồn. Hương diễm thêm đậm đặc, để cho ta khí thế càng thêm như cầu vòng.

" có thể đoán điểm là tốt rồi..... Ai nha, Vương Di tỷ tỷ đừng liếm á! thật bẩn, đừng liếm, đừng liếm." Tiểu Quân lúc này ngoại trừ ỏn ẻn ỏn ẻn mà kêu to bên ngoài, một chút biện pháp đều không có, đang như nàng theo như lời " nhẫn nhục chịu đựng, mặc người thịt gà ".

" thật xinh đẹp Bạch Hồ !" Tiểu Quân, tỷ tỷ không biết là tạng, rất sạch sẽ, rất thơm, tỷ tỷ rất thích." Vương Di có chút những phần, ngoài miệng bú liếm còn chưa đủ, còn dùng móng tay cạo xuống Tiểu Quân huyết mềm lên óng ánh bỏ vào trong miệng.

Hương vị như thế nào, nhìn một cái Vương Di đậm đặc ánh mắt đã biết hiểu . Trời ạ, chẳng lẽ Tiểu Quân đi tiểu cũng có thể thôi tình?

"ừ Ân, các người như thế nào đều như vậy? Vịnh Nhân tỷ tỷ là như thế này, Y Lâm tỷ tỷ là như thế này, hiện tại Vương Di tỷ tỷ cũng khi dễ ta. Ô ô, về sau ta đại tiện, đi đại hết đều không sát, xem các người còn thè lưỡi ra liếm không thè lưỡi ra liếm? Ôi, ca....."

"không cho phép như vậy thô lỗ." ta đột nhiên đình chỉ co rúm.

Tiểu Quân cắn cắn cặp môi đỏ mọng, tranh thủ thời gian xin lỗi:" ca, người ta biết sai á! bờ mông nhanh động."

Xin lỗi một điểm thành ý đều không có, ngược lại là cái mông của ta gặp nàng hai cái chân trắng cảnh cáo tính phát.

Vương Di sâu kín thở dài:" Tiểu Quân thực tao."

"ha ha." ta ầm ỉ cười dài:" ta chưa thấy qua so nàng càng quá lẳng lơ con mẹ nó luôn nữ nhân."

Tiểu Quân ỏn ẻn ỏn ẻn mà quái gọi:" người ta mới không tao, ô ô, đi tiểu."

Cái gì cũng có thể bán, tựu là duy chỉ có không thể bán đi kt công ty cổ phần. Không có công ty cổ phần sẽ không có cổ quyền, không có cổ quyền, ta cũng không phải là kt tổng giám đốc, cho nên ta không thể bỏ qua trong tay kt công ty cổ phần.

"bây giờ có thể điều bao nhiêu tài chính?" ta nhìn về phía đeo kính đen Đái Tân Ni.

Đái Tân Ni cầm lấy bút máy trên giấy vẽ phác thảo vài cái:" bên ngoài tưởng lời nói, có thể điều tra một trăm triệu hai trăm ngàn tả hữu, nội tưởng ta không phải rất rõ ràng, phải hỏi Quách tỷ."

Quách Vịnh Nhân hôm nay rõ ràng cũng đeo lên kính đen:" trước mắt có thể vận dụng bốn ngàn vạn, tăng thêm dự trữ kim 3000 vạn, đại khái là bảy trăm ngàn."

" lưỡng bút cộng lại không đến 200 triệu, như thế nào trừ đến 1 tỷ?" ta thở dài một tiếng, tựa ở ghế da lên.

" đã công ty cổ phiếu không thể động, bán đi mấy chi quốc gia phiếu công trái cũng cứu không được gấp, không bằng tự bán đi Bích Vân sơn trang a !" vốn trang phục chính thức tu trong đó một tòa, hiện tại xem ra muốn toàn bộ đình công." Quách Vịnh Nhân tháo xuống kính mắt, hiển nhiên nàng còn không thói quen gọng kính mang đến không khỏe.

Ta chú ý tới Đái Tân Ni lộ ra một ít giễu cợt. Tại kt ở bên trong, Đái Tân Ni hắc khung gọng kính là một đạo đặc biệt phong cảnh, mặt của nàng hình cùng kính mắt phối hợp ra hoàn mỹ ol khí chất. Không ít nữ nhân bắt chước bừa cũng học đeo mắt kiếng, kết quả luôn tạm được, xa xa không đạt được Đái Tân Ni hiệu quả.

" ngừng a, ngừng a, hiện tại chỗ ở rất tốt, ta cũng không vội mà đổi. Vịnh Nhân tỷ, người tính tính toán toán xem, bán đi cái kia năm tòa nhà biệt thự có thể trừ đến bao nhiêu?"

Quách Vịnh Nhân gõ hai cái máy tính bàn phím:" ta tính toán một cái. Nguyên lai mua thời điểm mỗi tòa nhà bình quân một trăm triệu 3000 vạn, hiện tại mỗi tòa nhà có thể bán được hai triệu, đây là bảo thủ đoán chừng."

Ta thật bất ngờ, nghe nói giá phòng tăng vọt, thật không nghĩ đến tăng vọt đến trình độ này:" gần kề hai tháng tự lật ra gần gấp hai? Vịnh Nhân tỷ, người không có tính sai a?"

Quách Vịnh Nhân cười nhạt một tiếng:" không có tính sai . Nhưng dùng nói cho người biết một tốt tin tức, Trương Tư Cần nguyện ý dùng mỗi tòa nhà ba trăm triệu giá cả một lần nữa mua về cái kia năm tòa nhà biệt thự."

" cái gì?" ta theo ghế da lên bần lên, tròng mắt mở so ngưu linh còn đại, gặp Quách Vịnh Nhân không giống hay nói giỡn, ta lập tức nhắc đi nhắc lại:" người là ý nói, chúng ta đến lúc này một hồi tự sạch lợi nhuận tám trăm triệu 5000 vạn?"

" là như thế này đúng vậy." Quách Vịnh Nhân xác thực ưng thuận đặc ý, dù sao cái này năm tòa nhà biệt thự giao dịch tất cả đều là nàng một tay trù tính cùng qua tay, như thế công trạng, thật không uổng công ta hết lòng nàng làm ceo.

Ta vừa định lại tán dương bổng chốc Quách Vịnh Nhân, lại phát hiện Đái Tân Ni mặt càng ngày càng âm trầm.

Tâm niệm cấp chuyển, không khỏi làm lên cân đối, pha loãng mất Quách Vịnh Nhân công lao:" cái này muốn cảm tạ Tiểu Quân. Lúc trước ta chỉ muốn mua một tòa chính mình ở, Tiểu Quân đùa nghịch tính tình, không nên ta mua xuống cái này năm tòa nhà biệt thự, không muốn là mua được {Tự bảo bôn}. Ha ha, Tiểu Quân thực không phải giống như anh mình, ha ha."

" hì hì, Tiểu Quân cực kì thông minh, có thể chỉ đất vì kim." Đái Tân Ni học thức tại phía xa Tiểu Quân phía trên, nói có sách mách có chứng bắt đầu tự nhiên thuận buồm xuôi gió.

Quách Vịnh Nhân vẽ mặt xấu hổ, ta tranh thủ thời gian kêu to:" nhanh liên hệ Trương Tư Cần."

Quách Vịnh Nhân lập tức khôi phục tự tin:" hửn ngay tại tiếp đãi đại sảnh."

Đang tại Đái Tân Ni mặt, ta không có chút nào vẽ tán thưởng, nhưng trên thực tế ta âm thầm bội phục Quách Vịnh Nhân công tác hiệu suất:" ah? Nói như vậy, Trương Tư Cần so với chúng ta còn gấp. Hửn là một cái khôn khéo người, trong lúc này có thể hay không có vấn đề gì? Vịnh Nhân tỷ, đã

Trương Tư Cần gấp, chúng ta đây cũng đừng gấp, kéo dài một chút hẳn. Người cùng mấy cái bộ môn quản lý lại cẩn thận phân tích một chút, nhìn xem rốt cuộc là nguyên nhân gì lại để cho Trương Tư Cần nguyện ý lớn như thế thủ bút."

Quách Vịnh Nhân lộ ra hăng hái:" tốt, ta lập tức triệu tập nghiệp vụ quản lý cùng thiết kế quản lý họp, cộng đồng nghiên cứu bỗng chốc. Người cùng Tân Ny trò chuyện, ta không quấy rầy ."

" Ân, hiện tại người là công ty ceo, hết thầy đều là người quyết định, quyết định tốt rồi cáo tri ta bỗng chốc là tốt rồi." ta biết rõ Quách Vịnh Nhân ngụ ý, nàng là hi vọng ta nhiều cùng cùng Đái Tân Ni, chắc hẳn nàng đã vì tương lai chuẩn bị sẵn sàng.

Dù sao Đái Tân Ni là ta duy nhất pháp định thế tử, Quách Vịnh Nhân cũng không muốn danh tiếng áp đảo Đái Tân Ni, nhưng ta phải muốn tăng cường địa vị của nàng, bởi vì công ty cao nhất kẻ quản lý phải có uy tín.

Quách Vịnh Nhân có chút không có ý tứ, nàng hàm tình mạch mạch xem ta:" người mới được là công ty cao nhất quyết sách người."

Đái Tân Ni ghen tuông đại phát, không ngừng gõ trong tay bút máy:" được rồi, được rồi, Quách tỷ nhanh đi họp a."

Quách Vịnh Nhân nhìn nhìn ta, nói khẽ:" ta nghe Trung Hàn ." Quách Vịnh Nhân trong lời nói trong bông có kim, không kiêu ngạo không siểm nịnh, rất có Đại tướng phong độ.

Từ khi La Tất quảng xuống trọng trách sau, ta đã từng một lần vì kt lo lắng. Hôm nay do cơ trí cẩn thận Quách Vịnh Nhân chấp chương quyền hành, ta mới thở phào nhẹ nhõm.

Quách Vịnh Nhân triệu tập nhân thủ họp, trong văn phòng chỉ còn lại có ta cùng với Đái Tân Ni. Nàng vẻ mặt mất hứng, trong tay bút máy tại trước

mặt nàng trên bàn trà rõ ràng mà gõ ra vận luật:" hừ, trở thành ceo rất hung hăng cần quấy mà !""

" đã người cũng tình tường nàng là ceo, người nên chú ý đúng mực. Người vừa rồi như vậy thúc giục, dường như người so nàng càng có quyền lực tựa như, nếu đổi lại là người, người cam tâm tình nguyện sao?" nên cho Đái Tân Ni khi đi học .

Nếu như dung túng nàng, coi hẩn tính tình, đừng nói đem một đồng nữ nhân nhét vào sủng hạnh của ta bên trong, cho dù ta chỉ có Vương Di một cái tình nhân, nàng cũng tuyệt đối sẽ không thiện bỏ đi bỏ qua.

Quả nhiên, Đái Tân Ni chuyển ra không thể bắt bẻ Địa Vị:" ta..... Ta là thê tử người."

Ta ôn nhu nói:" nơi này là công ty, cũng không phải trong nhà. Trong công ty, người phải học được tôn trọng Vịnh Nhân tử."

" hừ. Vịnh Nhân tử, Vịnh Nhân tử, gọi được rất thuận miệng ." Đái Tân Ni kính đen ở bên trong ẩn lộ ra khó chịu chi sắc, dù vậy, nàng sống lưng thẳng tắp, tư thế ngồi bất loạn, thon dài trên cổ trắng ngỗng mặt như cũ lãnh ngạo vô cùng. Y - www.

Ta tranh thủ thời gian cười mỉa:" Tân Ny, Tân Ny càng thuận miệng. Được rồi, đừng nóng giận. Dù nói thế nào Vịnh Nhân tử hay là muốn nghe ta , mà ta lại muốn nghe Tân Ny ."

Đái Tân Ni không giống với Tiểu Quân, nàng là ta sở hữu tất cả nhận thức trong nữ nhân cao nhất ngạo một cái, muốn thuyết phục nàng phải có đầy đủ kiên nhẫn cùng trí tuệ. Nhìn ra được nàng đối với ta nịnh nọt rất được dùng, thái độ có chỗ hòa hoãn.

Xê dịch kính đen, nàng dùng bút máy gõ trắng noãn cổ:" nói so hát cũng may nghe !" đã nghe lời của ta, mau tới đây giúp ta xoa bóp cổ, tối hôm qua

ngủ đến bị sái cổ."

Ta vui tươi hơn hờ chạy đến Đái Tân Ni sau lưng, tại nàng ngồi xuống trên ghế sa lon quỳ xuống đến:" phải hay là không cùng Chương Ngôn Ngôn điên loạn đảo phượng bị trật?"

Đái Tân Ni quay đầu nhìn chăm chú ta, ánh mắt lẳng lệ ác liệt:" tại sao là Ngôn Ngôn? Vì cái gì không phải nam nhân?"

Ta hai tay đều xuất hiện, dùng tới biết hiểu mát xa thủ pháp:" những nữ nhân khác ta sẽ hoài nghi, Tân Ny ta tựu tuyệt đối sẽ không hoài nghi, bởi vì Tân Ny yêu ta."

" hừ." kiêu ngạo mỉm mặt đã có mỉm cười, cũng có một vòng Đào Hồng.

Ta thừa cơ cùng nàng chơi trò mập mờ:" lão bà, nói cho ta biết, ngoại trừ cổ bên ngoài, người còn muốn niết ở đâu?"

" đều niết." Đái Tân Ni vặn vẹo uốn éo thẳng tắp thân thể, mặt càng ngày càng hồng, đỏ đến thẹn thùng, đỏ đến kiều diễm, ta tìm đập thành thịch, ân tình vuốt ve non da ở dưới huyết đạo.

Gặp lam tro chế ngự:đồng phục vương bận, ta giúp Đái Tân Ni cởi áo khoác, gặp bên trong áo sơ mi trắng dư thừa, ta rộng hạ nàng phát ra mùi thơm áo, vẫn cảm thấy hai cái màu đen đai đeo ngăn cản đầu ngón tay của ta, ta lại giúp nàng cởi sạch trước ngực Lace (viền tơ) Bra-áo ngực, gặp được đã lâu đại mật đào.

Phát giác hai tay của ta niết sai địa phương, Đái Tân Ni hờn dỗi:" đừng cứ mãi theo như phía trước, nhiều xoa bóp cổ. Là cổ bị sái cổ, không phải sữa..... Bộ ngực biến hình."

Ta nhin cười, hai tay hạ xuống tại vai, hết sức Ôn Nhu:" hảo hảo hảo, ta niết, ta niết, ta xoa bóp niết. Nương tử, cái này vài cái lực đạo như thế nào?"

Đái Tân Ni liếm liếm cặp môi đỏ mọng, nhổ ra một cái lưỡi biếng từ:"
thoải mái."

Nhìn xem Đái Tân Ni tựa ở trên người của ta híp nửa mắt hưởng thụ bộ dạng, của ta ý nghĩ - yêu thương nhanh chóng tràn lan:" ta nguyện vì nường tử cống hiến sức lực, tiếp tục niết xuống dưới sẽ càng thoải mái, trả thù lao là được nường tử bố thí một cái dáng tươi cười cho phu quân."

" ta buồn cười không đi ra. Ân, ừ, Trung Hàn, ta muốn cáo..... Nói cho người biết một sự kiện, Ngôn Ngôn nàng....." rầm rì Đái Tân Ni mấp máy cái miệng nhỏ nhắn, lay động hai cái trước ngực hai luồng cực đại núm vú, trên người nàng phát tán đi ra mê người gợi cảm làm cho ta điên cuồng.

" nàng làm sao vậy?" ta nuốt một miệng lớn nuốt bọt, phân ra một tay bắt lấy trong đó một đoàn vú lớn nhẹ nhàng xoa nắn, kiều diễm núm vú lập tức lập rất.

Đái Tân Ni liếc nhìn tay của ta:" Ngôn Ngôn nói cho ta biết, đêm đó người cùng Tiểu Quân đấu rượu sau, nàng một mực ở bên cạnh chiếu cố người. Kết quả, kết quả....."

" kết quả như thế nào? Đừng có dông dài, nói mau nha !"" ta một sốt ruột, trên tay đã dụng một chút lực, Đái Tân Ni ôn nhu mà phát ra một tiếng rên rỉ:" kết quả người đem người ta cho khi dễ ."

" khi dễ?" ta cảm thấy buồn bực, không biết Đái Tân Ni trong hồ lô bán cái loại thuốc gì, con mắt nhanh quay ngược trở lại, quyết định dùng bất biến ứng vạn biến:" ờ, uống say nhân ái hồ ngôn loạn ngữ. Nếu như đêm đó ta đối với Ngôn Ngôn nói gì đó đại bất kính lời nói, nàng thay ta hướng nàng xin lỗi. Ách, hôm nào ta tự mình xin lỗi cũng được."

Đái Tân Ni cười lạnh:" cũng không chỉ có nói lời nói đơn giản như vậy a?"

" còn có cái gì?" ta hồi tưởng lại đêm đó hương diễm lại tiếc nuối một màn, tuy nhiên Chương Ngôn Ngôn nhét vào dương vật của ta, đáng tiếc chỉ là chuồn chuồn lướt nước, cảm xuống tức lui.

Đái Tân Ni như cũ híp nửa con mắt:" người, người đem người ta quần áo thoát khỏi, còn làm chuyện kia."

" uy, Đái Tân Ni, tuy nhiên người là nương tử của ta, nhưng không phải là người có thể lung tung vu hãm phu quân của người. Căn cứ hình pháp thứ ba trăm 67 đầu, người phạm vào vu hãm phỉ báng tội, quan toà cho dù niệm tình người là vi phạm lần đầu, cũng sẽ phán người nửa năm giam cầm."

Như thế lời lẽ chính nghĩa, ngay cả ta đều cảm giác mình là một cái chính nhân quân tử.

Đái Tân Ni bỗng nhiên theo trên người của ta bắn ra, một đôi xinh đẹp con mắt hung hăng mà trừng mắt ta:" ta sẽ vu hãm người sao? Ngôn Ngôn sẽ vu hãm người sao? Người xem đây là cái gì?" nói xong, nàng từ trong túi tiền lấy ra một trương thứ đồ vật ném ở trên người của ta.

Ta nhặt lên xem xét, lập tức minh bạch, chỉ là biểu hiện ra giả ra kinh ngạc bộ dạng:" điện tử thẻ từ? Là của ta kỳ hạn giao hàng giao dịch chỉ lệnh tập, như thế nào sẽ ở trên tay người?"

Đái Tân Ni cũng mặc kệ trước ngực hai luồng vú lớn như thế nào câu người:" hừ, ta đến thay người giải thích a !" người đêm đó xác thực uống say , nhưng say rượu ba phần tỉnh. Người khi dễ chiếu cố người Chương Ngôn Ngôn, đắc thủ sau người cảm thấy áy náy, ý định bồi một ít tiền cho Ngôn Ngôn, kết quả đầu óc mê muội mà sai cho chỉ lệnh tập. Người vốn ý định cho chi phiếu , đúng hay không?"

" trải qua nương tử kín đáo điều tra, việc này đại khái tra ra manh mối, chỉ hy vọng nương tử xem tại ta niết nóm vú có công chia lên theo nhẹ xử

lý." ta cảm giác mình có điểm giống đậu nga, bất quá Đái Tân Ni khẳng định làm thật oan uổng của ta đầy đủ chuẩn bị. Ta không bằng trước nghìn cổ tự lực, về sau lại tuyệt địa phản kích.

TỶ PHU VINH DỰ

Tiểu Thủ Chương
www.dtv-ebook.com

Chương 92: Vách núi kinh hồn [một]

Đái Tân Ni mắng xong sau, con mắt mãnh liệt nháy, tựa hồ cố nín cười ý lại sợ được ta phát hiện. Nàng tranh thủ thời gian quay người đưa lưng về phía ta, một lần nữa đem thơm ngào ngạt thân thể tựa ở trên người của ta. Lần này ta hai tay đều xuất hiện, đồng thời cầm chặt hai luồng vú lớn, tả hữu xoay quanh, hết sức thô lỗ. Đái Tân Ni một tiếng duyên dáng gọi to:" bảo người niết cổ, như thế nào xoa bóp bộ ngực?"

Ta cười xấu xa, mãnh liệt chà xát hai khỏa kiêu diễm núm vú:" bộ ngực niết thoải mái chưa, cổ đau nhức tự nhiên giảm bớt. Người xem, núm vú cứng ngắt ờ !""

" ta phải về văn phòng ." Đái Tân Ni nằm lên quần áo dục đứng lên.

Ta cười ha ha, đem Đái Tân Ni ôm vào trong ngực:" đừng giả bộ, ta dám đánh cuộc nương tử đồ lót nhất định ướt đầm."

Đái Tân Ni cắn cắn cặp môi đỏ mọng:" nếu như không có ẩm ướt đâu này? đánh cuộc gì?"

Ta lại là một phen mãnh liệt văn vê, thẳng đem hai luồng tuyết trắng vú lớn xoa phấn hồng:" ta thua, nương tử ở phía trên. Nương tử thua, ta ở dưới mặt."

Nguyên lai tưởng rằng thắng thua ta đều kiếm được tiền đặt cược sẽ đưa tới Đái Tân Ni mắng to, không nghĩ tới nàng lại ngượng ngùng gật đầu:" đánh cuộc thì đánh bạc."

Đái Tân Ni nhẹ giải váy ngắn, lộ ra trong suốt đai đeo chỉ đen vớ. Oh My GOD ah !" chỉ đen vớ xứng chân dài, ta nhanh hít thở không thông, vậy mà quên xoa nắn vú lớn. Đái Tân Ni đột nhiên tràn đầy nụ cười nhẹ nhàng, đưa tay ra mời đầu lưỡi, tại ta si mê ánh mắt nhìn soi mói khuấy lên một đầu cặp đùi đẹp, giữa hai chân màu đen Lace (viền tơ) quần lót ở bên trong cọng lông thảo rõ ràng có thể thấy được. Nàng dùng một rể hành bạch ngón tay nhẹ dò xét cảm , cách tất chân tại tam giác khu vực nhẹ nhàng cọ xát hai cái đưa tới trước mắt ta:" cũng không phải rất ẩm ướt á..., chỉ có một chút mà thôi."

Ta bắt lấy đầy ngón tay dài thán:" cách tất chân cùng quần lót đều có thể lấy ra nước, người còn có thể nói chỉ có một chút điểm mà thôi? Ai, ta thực bội phục người trợn mắt nói lời bịa đặt bốn sự. Ta dám khẳng định quần lót nhất định có thể vận nước chảy đến."

" vậy sao? Ta không tin." Đái Tân Ni vừa ăn ăn nhõng nhẽo cười, một bên tại ta tham lam ánh mắt nhìn soi mói chậm rãi đem quần lót cởi, tính cả màu đen tất chân cùng một chỗ đưa cho ta. Ta mở ra đồ lót, cái kia phiến bao khóa Cấm khu địa phương ẩm ướt được rồi tinh rồi mù, ta đặc ý mà nhìn về phía Đái Tân Ni, xem nàng như thế nào nói.

Đái Tân Ni mặt đỏ lên, xạo xạo nói:" đó là mồ hôi."

Ta giật mình mà xem Đái Tân Ni hỏi:" chẳng lẽ người chỉ có chỗ kia xuất mồ hôi?"

Đái Tân Ni bĩu môi:" cái này có cái gì kỳ quái."

Gặp ta lấy lên quần lót dục ngữ cái minh bạch, nàng nào xấu hổ mà muốn đoạt lại. Ta phản ứng thần tốc, tránh đi nàng cướp đoạt, nàng không muốn chịu để yên, cả có mỹ diệu thân thể chụp một cái đi lên.

Ta rốt cuộc không cách nào biết được quần lót lên tới đáy ngọn nguồn phải hay là không mồ hôi, ta chỉ biết rõ giống như nổi điên cỡi y phục trên

người, chậm đợi mỹ diệu thân thể quán quanh linh hồn của ta, nhiệt lực phun ra, đục vọng tung hoành, dương vật của ta nhất trụ kinh thiên.

" ngồi xuống điếm, Ân..... Ân, kỳ thật ta cũng muốn ở phía trên. Phu quân sắc mặt không tốt khó coi, tối hôm qua nhất định không có nghỉ ngơi tốt, phu quân tự..... Tự không nên quá hao tổn thể lực . Ân, tốt trưởng." nuốt hết đại nhục bông của ta, Đái Tân Ni rõ ràng tự xưng " ta ", như thế tiện tự xưng theo kiêu ngạo trong môi đỏ nói ra, tuyệt đối thật khiến cho người ta sợ hãi thán phục.

Ta đỡ lấy Đái Tân Ni bờ eo thon bé bỏng, dung túng nàng làm càn lay động, phun ra nuốt vào " xì xì " âm thanh rung động tâm hồn, ta ân cần hỏi:" mỗi lần đều chọc vào sâu như vậy, có thể hay không đội lên ruột?"

Đái Tân Ni nhẹ vùng cặp mông, thả chậm lay động tốc độ:" người hiểu hay không? Ruột hợp với bờ mông, không phải huyết huyết."

Ta lại hỏi:" cái gì kia thời điểm cho ta đỉnh đỉnh ruột?"

Đái Tân Ni mãnh liệt lắc mông bộ:" đêm tân hôn."

Ta một hồi run rẩy, tranh thủ thời gian kiềm chế tâm thần, bình tĩnh ứng chiến:" nghe nói nữ tử tại đêm tân hôn mới dâng lên quý giá nhất trinh tiết, hẳn là nương tử trinh tiết là ruột?"

" không tệ, có đại tràng, ruột non, ruột thừa, ruột đầu, phu quân muốn loại nào?" Đái Tân Ni càng lắc càng nhanh, càng dao động càng tự nhiên, chiêu này " đất rung núi chuyển ", Đái Tân Ni chưa từng sự tự thông đến vận dụng tự nhiên chỉ cần ngăn ngụt một phút đồng hồ.

Ta đại khen Đái Tân Ni khó chịu, hai tay một lần nữa trèo lên hai luồng đem ta sáng rõ hoa mắt vú lớn:" ta muốn nương tử hảo tâm tràng."

Đái Tân Ni kẹp kẹp hai chân, dần dần gia tốc:" lòng của ta một mực hảo hảo , người muốn bao nhiêu ta có bao nhiêu."

Ta tiểu đáp:" đều muốn."

" đã muốn hảo tâm của ta tràn, người cũng muốn cho ta hảo tâm tràn." Đái Tân Ni hơi mệt chút, nàng cúi người ghé vào ta trong ngực, duy chỉ có lỗ lồn vẫn còn phun ra nuốt vào.

Ta yêu thương không thôi, nhẹ nhàng vì nàng chà lau trên da thịt đồ mồ hôi:" người phu quân tâm địa cũng không tệ á!"

Đái Tân Ni buồn bả nói:" cái kia..... Người không thể đối với Ngôn Ngôn quá phận. Khi dễ người ta, người tự..... Muốn chịu nhận lỗi."

Ta bỗng nhiên minh bạch Đái Tân Ni tâm tư, nhất định là Chương Ngôn Ngôn gặp đồ Đại Duy lang keng bỏ tù, uy hiếp đã giải trừ, tự muốn thông qua Đái Tân Ni đem chỉ lệnh tạp trả lại cho ta. Đái Tân Ni nhất định cảm thấy kỳ quái, hỏi thăm sau biết rõ đêm đó Chương Ngôn Ngôn đã cùng ta từng có tiếp xúc thân mật, bất quá nàng gặp ta đối với Chương Ngôn Ngôn ôn hoà, đã cho ta ghét bỏ Chương Ngôn Ngôn.

Một lòng tác hợp Chương Ngôn Ngôn làm của ta tiểu lão bà Đái Tân Ni đối với Chương Ngôn Ngôn lòng mang áy náy, hi vọng ta đối xử tử tế nàng, diễn vừa ra ác nhân cáo trạng trước trò hay. Đã đem chỉ lệnh tạp trả lại cho ta, càng làm Chương Ngôn Ngôn ăn cắp tiến hành tô son trát phấn một phen, nói thành là của ta khuyết điểm. Nàng dụng tâm lương khổ làm cho ta động dung, tuy nhiên để cho ta đã bị một điểm nhỏ ủy khuất, nhưng ta cam tâm tình nguyện.

" yên tâm, ta sẽ nhận cũng sẽ xin lỗi, dưới mắt muốn trước hảo hảo mà cùng nương tử yêu yêu. Thoải mái sao? muốn hay không phu quân dùng sức điểm?" ta ánh mắt Ôn Nhu, rất động cũng Ôn Nhu.

Đái Tân Ni gặp hết thủy nước chảy thành sông, tâm hồn thiếu nữ đại hỉ, hỏi mùi khai sôi nổi trên mặt:" đều là thiếp thân tại dùng sức. Ờ, muốn tới , muốn tới , phu quân, I love you."

" nương tử, em cũng yêu anh." cuối cùng thời khắc mấu chốt ta đương nhiên không thể Ôn Nhu, đại nhục bổng o0o như Giao Long ra biển, thanh thế kinh người, phối hợp với Đái Tân Ni lay động dày đặc xuất kích, làm cho nàng tại rung động lắc lư ở bên trong kiều gáy.

Một thời gian ngắn không gặp Trương Tư Cần, hân trở nên béo , trên đầu không nên ngốc địa phương toàn bộ ngốc . Kéo hân hơn một giờ, hân như cũ trầm ổn, ngữ khí bình tĩnh, một chút cũng không lo lắng. Mà Quách Vịnh Nhân cùng bộ môn quản lý trải qua hơn một giờ nghiên cứu thảo luận, cũng không có tra ra Trương Tư Cần mỗi tòa nhà ba trăm triệu báo giá có bất kỳ chỗ khả nghi . Nhưng dùng nói, cuộc làm ăn này đã là thế tại phải làm, có lẽ đây cũng là Trương Tư Cần bình tĩnh nguyên nhân . Nhưng ta cuối cùng cảm thấy trong lúc này có cái gì kỳ quặc, nhưng lại nói không nên lời nguyên nhân, chỉ là bằng trực giác.

Trực giác của ta một mực rất nhạy cảm, làm tài chính kỳ hạn giao hàng mọi người khác thường hồ tằm thường trực giác. Bạn đang đọc truyện được copy tại -Y

" Tiểu Quân có khỏe không? Sao không thấy nàng tới công ty?" Trương Tư Cần rõ ràng quan tâm lên Tiểu Quân.

Ta cười nói:" đã đến, đã đến về sau cùng một cái công nhân đi chơi ."

Cùng ta cùng một chỗ trở lại công ty sau, Tiểu Quân lập tức tìm được Phàn Ước. Hai cái tiểu mỹ nữ nguơ tằm nguơ mã tằm mã, tìm cái lấy cớ, cũng mặc kệ ta đáp ứng không đáp ứng tự đi chơi .

" ha ha, nhà của ta đình nam luôn nhớ thương lấy Tiểu Quân, ngày nào đó lại để cho hai người bọn họ tiểu hài tử ở chung bỗng chốc." Trương Tư

Cần ý tứ rất rõ ràng, tựu là hi vọng con trai bảo bối của hắn có thể của được Tiểu Quân, ta nội tâm một hồi cười lạnh, nhanh nhanh chóng bỏ ý niệm này đi a.

" đúng đúng đúng, hôm nào, hôm nào." ta đơn giản qua loa bỗng chốc, sau đó đem chủ đề một chuyện:" hôm nay thỉnh Trương tiên sinh đến chính là muốn nói chuyện bán ra cái kia năm tòa nhà Bích Vân sơn trang biệt thự công việc. Công ty trải qua bàn bạc, đồng ý Trương tiên sinh ra giá, hiệp ước hợp đồng đã nghĩ [mô phỏng tốt, Trương tiên sinh xem qua sau không có gì dị nghị, chúng ta tựu ký hiệp ước hợp đồng a."

Trương Tư Cần nhàn nhạt gật đầu:" hiệp ước hợp đồng ta đã xem qua, không có cái gì dị nghị."

Ta âm thầm mừng rỡ, như thế thuận lợi mà kiếm được tiền một số có thể hoàn toàn giải quyết trù tiền sự tình, cái này Trương Tư Cần thật đúng là mưa đúng lúc !" đương nhiên, biểu hiện ra ta còn muốn giả ra một ít bất đắc dĩ:" không có gì dị nghị chúng ta tựu ký kết . Tuy nhiên cái kia năm tòa nhà biệt thự ta không có nhìn qua, nhưng nghe nói phong thủy, hoàn cảnh đều tốt, vốn định giữ một tòa chính mình ở lại, bất quá Trương tiên sinh ra tay bất phàm, ta cũng chỉ tốt nhịn đau bỏ những thứ yêu thích, chỉ là đáng tiếc những cái...kia lắp đặt thiết bị."

Ta vừa thở dài, Trương Tư Cần đột nhiên sắc mặt đại biến:" lắp đặt thiết bị?"

Ta gật gù đầu, có chút buồn bực:" đúng vậy a, có một tòa vốn định chính mình ở, cho nên tựu an bài người đi lắp đặt thiết bị , chỉ chứa tu một nửa tả hữu."

Trương Tư Cần lo lắng nói:" như thế nào lắp đặt thiết bị hay sao? có hay không đại quy mô trở mình đất? Có hay không động địa cơ? Những này ta như thế nào không biết?"

Ta càng cảm thấy được kì quái, nhìn nhìn bên cạnh đồng dạng nghi hoặc Quách Vịnh Nhân, ta gượng cười hai tiếng:" ưng thuận không có đại quy mô cải tạo a, chỉ là lắp đặt thiết bị phòng ở mà thôi, có cái gì đặc biệt vấn đề sao?"

" không có gì, chúng ta bây giờ có thể hay không nhìn phòng ở?"
Trương Tư Cần tựa hồ thở dài một hơi, nhưng lại rất lo lắng.

Ta hướng Quách Vịnh Nhân lần lượt cái ánh mắt:" đương nhiên có thể, hơn một tỷ sinh ý đương nhiên muốn xem. Vịnh Nhân tỷ, chuẩn bị xe."

Trương Tư Cần có chút không thể chờ đợi được:" ngồi xe của ta a."

Quách Vịnh Nhân cũng hướng ta lần lượt cái ánh mắt:" tổng giám đốc, ta tự không đi, đợi lát nữa có vị họ Thu hộ khách đến hiệp đàm nghiệp vụ."

Nhớ tới thu Yên Văn muốn tới, ta đã sớm an bài Quách Vịnh Nhân tiếp đãi, vì vậy sáng khoái đồng ý:" tốt, ta đây hãy theo Trương tiên sinh đi xem."

Bích Vân sơn trang chỗ lên ninh thành phố thành bắc, Tam Sơn bị nước bao quanh, phong quang xinh đẹp tuyệt trần, cây rừng tươi tốt, có hai cái nguồn gốc từ trên núi dòng suối nhỏ rót thành một đầu gọi nương nương giang sông nhỏ, nước sông thanh tịnh ngọt, sạch sẽ không ô nhiễm, Bích Vân sơn trang vừa mới tự xây tại nương nương trên sông du một mảnh đất trống trải lên. Như thế tuyệt hảo địa lý hoàn cảnh vốn nên là ở lại thánh địa , chỉ tiếc tại đây con đường gập ghềnh, vắng lai người không nhiều lắm.

Trước đó không lâu, thị chính phủ tu kiến một đầu dọc đường tại đây đường cao tốc, tại đây giá đất mới một đêm ngàn dặm, Bích Vân sơn trang giá trị con người cũng bởi vậy nước lên thì thuyền lên. Dù vậy, Bích Vân sơn trang cũng xa xa không đạt được mỗi tòa nhà ba trăm triệu.

" vì cái gì chỉ kiến tạo năm tòa nhà?" xe vừa ngừng ổn, ta tựa không thể chờ đợi được mà hô hấp tại đây không khí mới mẻ. Người ở chỗ này, ít nhất có thể sống lâu vài năm.

" những này biệt thự ta cũng là theo người khác chỗ đó mua lại , tình huống cụ thể ta cũng không rõ ràng lắm. Bất quá ta từng nghe một vị kiến trúc sư nói cái này một mảnh địa mặt ngoài lên bằng phẳng, trên thực tế cũng không bình thản, có chút cấu tạo và tính chất của đất đai muốn mà vượt qua thử thách, muốn mà vô cùng rời rạc, căn bản không thích hợp kiến tạo, cho nên vừa rồi nghe nói các người lắp đặt thiết bị ta cũng rất khẩn trương."

" ah, nguyên lai như vậy." đạp tại bãi cỏ xanh mượt sườn đất lên, ta nhìn xa năm tòa nhà hiện lên chính phản xếp theo hình tam giác biệt thự. Biệt thự đã xây tốt, nguyên bộ phương tiện cơ bản hoàn thành, có một đầu uốn lượn mới tinh nhựa đường lộ đi thông mỗi tòa nhà biệt thự.

" lộ vừa sửa chữa tốt, bên trên còn có nhựa đường vị đây này !" ha ha." Trương Tư Cần đối với Bích Vân sơn trang khác tầm thường mà quen thuộc, ta không khỏi âm thầm buồn bực, lúc trước Trương Tư Cần tại sao phải bán đi cái này năm tòa nhà biệt thự đâu này?

" oa, nước sông rất thanh, có cá." nhìn ra xa cái kia thanh tịnh nương nương giang, ta thỉnh thoảng chứng kiến có ngư dục nước chảy mặt lại trở xuống trong sông, phát ra " sần sạt " tiếng vang, ta cảm thấy kinh hãi. Nghe nói đây là ngư dục Long Môn chi tướng, chính là tốt nhất đại cát tốt phong thủy.

" ha ha, đúng vậy a, ta khi còn bé tựa từng tại nương nương giang hạ du câu cá. Cái kia thịt cá đặc biệt ngon, là giang cá bên trong đích cực phẩm."

Ta hiếu kỳ hỏi:" tên gì cá?"

Trương Tư Cần cười to:" đã kêu nương nương cá."

" ha ha, thực hâm mộ ah !" về sau Trương tiên sinh thèm ăn, sẽ tới cái này trong sông câu lên mấy cái nường nường cá, hấp hoặc là thịt kho tàu sau, lại phối hợp một bình hảo tửu, đây tuyệt đối là Thần Tiên qua thời gian." ta tán dương tất cả đều là lời nói thật.

Nếu như không phải muốn gom góp tài chính, cái này năm tòa nhà biệt thự vừa vận dụng hạ chúng nữ nhân của ta, dĩ lại là nấu cá cao thủ, cái này Thần Tiên giống như thời gian vốn là ta đến hưởng thụ . Nhưng tiếc phòng ở muốn bán đi, thật đáng tiếc ah !"

Trương Tư Cần vỗ vỗ bờ vai của ta:" ha ha, Trung Hàn muốn đỡ thêm tùy thời tới nhà của ta làm khách. Vạn nhất chúng ta hữu duyên, làm lên thân gia, trong lúc này hàn yêu như thế nào đỡ thêm tựa như thế nào đỡ thêm."

" ha ha." ta cũng cười to, Trương Tư Cần đem lời làm rõ, khả ta chỉ đem làm hản tại nói láo : đánh rắm. Tiểu Quân có thể cứu ta, mang đến cho ta vinh quang hòa hảo vận, lại xinh đẹp đáng yêu, trên đời này cũng chỉ có ta có tư cách có được nàng, những người khác cút sang một bên.

Đương nhiên ta không thể bởi vậy cùng Trương Tư Cần trở mặt, nên nhẫn nại hay là muốn nhẫn nại, ta xấu hổ cười cười:" Trương tiên sinh đều xem xong rồi, cái này mấy tòa nhà biệt thự lại không thấy trở mình đất cũng không có động địa cơ, hiện tại nên yên tâm a? Không bằng chúng ta trở về ký hiệp ước hợp đồng?"

Trương Tư Cần vỗ tay phụ họa:" đúng đúng đúng, chúng ta trở về đi."

Vừa muốn tiến vào Trương Tư Cần tân sĩ s320, ta chợt phát hiện không xa trong một cái rừng trúc toát ra khói xanh lượn lờ, Trương Tư Cần cũng đủ mắt sắc, lại trước ta một bước trông thấy:" ồ, bên kia là sương mù hay là yên?"

Ta nhìn kỹ:" hẳn là yên, sợ là có nhân sinh hỏa. Không tốt, cuối thu khí sáng tiết, vạn nhất cháy hủy cái này phiến rừng trúc tựa phá hư phong cảnh !" ta đi khuyên nhủ, gọi người đem hỏa tiêu diệt, thỉnh Trương tiên sinh chờ một chốc."

Trương Tư Cần liên tục gật đầu:" ha ha, Trung Hàn thật đáng yêu tâm. Tốt, đi nhanh về nhanh, ta chờ người."

" tốt." ta mấy cái bước xa, vượt qua nhiều chỗ cao thấp bất bình bãi cỏ, thẳng hướng rừng trúc chạy tới. Càng đến gần rừng trúc, cái kia khói xanh càng dày đặc, cái mũi đều nghe thấy được tiêu sặc mùi. Trong lòng có chút tức giận, không biết ai như thế không có quy củ, vậy mà tại đây phiến yên lặng ưu mỹ địa phương đốt thứ đồ vật.

Tiến vào rừng trúc, xuyên qua đường mòn, ta thỉnh thoảng phát hiện cái này phiến rừng trúc kéo dài đến một chỗ bất ngờ bên vách núi, khói xanh lượn lờ theo bên vách núi bay tới. Nhanh đến vách núi lúc, ta ngây ngẩn cả người. Phía trước ba mươi kilômét xích bên ngoài, có một cái lam ảnh theo gió mà động, xem dáng người, quần áo, hiển nhiên là một vị nữ nhân, đứng sừng ở bên vách núi sườn đất lên. Tại đây tới gần bờ sông, bốn phía trống trải, một hồi gió núi thổi tới, đem đầy trời khói xanh thổi trúng bốn phía phiêu tán, một ít tro tàn tàn mảnh theo gió bay tới ta trên mặt. Ta nằm lên vừa nghe, xem xét, kết luận cái kia áo lam nữ nhân ở hoá vàng mã tiền, trong nội tâm không khỏi nói thầm: Người ta tại tế bái trôi qua người, ta đi quấy rầy người ta nhiều không tốt, hay là chớ xen vào việc của người khác .

Nghĩ vậy, ta quay người đang chuẩn bị rời đi.

Đột nhiên lỗ tai truyền đến một tiếng quát chói tai:" ai?"

Ồ? Thanh âm rất quen thuộc a !" lòng ta đập bịch bịch, đôi mắt hướng cái kia áo lam nữ nhân nhìn lại, càng xem càng giống người nào đó. Trong nội tâm của ta kinh hãi, mở ra bước chân hướng áo lam nữ nhân đi đến, cái

kia áo lam nữ nhân cũng hướng ta đi tới. Trong chớp mắt, chúng ta tựa nhìn rõ ràng đối phương.

Trầm mặc, khó có thể hình dung trầm mặc. Một lát sau, ta run rẩy lấy la lên: " mẹ, tại sao là người?"

" người lại cùng tung ta?" dì nghiêng răng nghiêng lợi, nhưng không mất vũ mị.

Ta vẽ mặt đau khổ: " trời đất chứng giám, ta nào có như vậy năng lực? Ta là theo bằng hữu đến xem biệt thự, chuẩn bị bán của cải lấy tiền mặt sau gom góp tài chính cho Triệu Hồng Ngọc."

Dì sững sờ, vội hỏi: " người nói biệt thự tựa là bên ngoài năm tòa nhà phòng ở?"

Ta chờ dẫn gật đầu.

Dì phát ra sâu kín thở dài: " ai, trùng hợp như vậy, tại đây núi hoang đất hoang ở bên trong cũng có thể gặp người, thật sự là Thiên Ý."

Ta vội vàng phụ họa: " dạ dạ là, thật là xảo, cái này chứng minh ta cùng với mẹ vĩnh viễn không chia lìa. Đúng rồi, mẹ tại tế điện ai?"

Gặp ta trong lời nói có chuyện, dì mặt hơi đỏ lên, cũng không tiện phát tác, chỉ có thể tránh đi ánh mắt của ta: " một vị bằng hữu, cũng là người tiền bối. Người tới được vừa vặn, tới cho tiền bối người dập đầu."

Ta không quá tình nguyện, nhưng dì đã nói ra miệng, ta chỉ tốt theo nàng đi vào sườn đất lên một tòa phần mộ trước. Ngoài ý muốn chính là, vậy mà không có mộ bia, chỉ có mộ phần lên giấy trắng tại rêu rao, trước mộ phần có tứ tán tro tàn. Ta không khỏi điểm khả nghi trùng trùng điệp điệp, vội hỏi: " mẹ, cúi đầu thì tốt rồi, còn dùng dập đầu lớn như vậy lẽ?"

Dì bổ khẩu mắng chửi:" im miệng, ta bảo người đập đầu tự đập đầu."

Mắt của ta hạt châu một chuyển, kể chạy lên não:" dạ dạ là, ta đây ưng thuận xưng hô như thế nào vị tiền bối này?"

Dì không nghĩ tới ta có này vừa hỏi, hơi nghĩ nghĩ nói:" đã kêu lão sư a."

" lão sư?" ta trừng lớn mắt.

" đúng." dì nhướn mắt, cái kia thần thái mười phần cực giống Tiểu Quân.

Ta nhỏ giọng hỏi:" lão sư cũng có cái tên a, gọi Trương lão sư, Hoàng lão sư các loại cũng thuận miệng chút ít."

Dì trầm ngâm một hồi nói cho ta biết:" lão sư họ Lý."

Ta nghe xong, lập tức sửa sang lại quần áo, cung kính mà quỳ xuống, ngoài miệng nói thầm lấy:" nguyên lai là bốn gia tiền bối, cái này một quỳ khả đáng giá ."

Dì lại là một tiếng quát lớn:" thành kính điểm."

Ta tranh thủ thời gian tại phần mộ trước đập đầu lạy ba cái liên tiếp:" Lý lão sư ở trên, xin nhận văn bối cúi đầu. Tới vội vàng, không mang tiền, trái cây, mong rằng lão sư nhiều hơn thông cảm, hôm nào nhất định mang lên thết cá đến đây đền bù tổn thất."

Dì tại tai ta bên cạnh nhắc nhở:" Lý lão sư không thích ăn thết."

Ta liếc nhìn dì, phát hiện nàng tại hế miệng cắn môi, một bộ giống như cười mà không phải cười bộ dạng, trong nội tâm đã hơi có minh bạch, ngoài miệng tiếp tục thành kính mà đối với phần mộ nói lẩm bẩm:" vậy thì thiêu thêm một ít tiền giấy cho Lý lão sư, lão sư có tiền yêu mua cái gì tự mua

cái gì. Bằng không, ta cho lão sư thiêu thêm mấy mỹ nữ, cũng làm cho lão sư phong lưu phong lưu....."

Lời còn chưa nói hết, dì đã giận tím mặt:" người cầm miệng cho ta !" Lý lão sư cả đời chỉ yêu một người nữ nhân, hiểu được quý trọng tình yêu, hiểu được một lòng, dáng vẻ này người như vậy phong lưu."

Ta đem quyết định chắc chắn, rất trực tiếp hỏi:" Lý lão sư không phải là Lý Tĩnh sóng lớn a?"

Dì lập tức toàn thân run rẩy dữ dội, ngẩn ngơ, vậy mà ánh mắt mê ly, nhẹ nhặn cái mũi," ô ô " mà khóc lên. Cùng tối hôm qua sao mà tương tự, hoàn toàn tựa là một vị thụ qua bị thương nữ nhân, không có chút nào khí phách cường hãn bản sắc.

Ta kinh hãi, như thiểm điện theo trên đồng cỏ nhảy lên, đi vào dì trước mặt an ủi:" mẹ, ta không hỏi , người đừng khóc."

Dì một vòng nước mắt, quay lưng đi:" người đi trước a, ta lại đợi một hồi."

" ta cùng mẹ."

Dì lớn tiếng gào thét:" ta bảo người đi !""

" hảo hảo hảo, ta đi, ta đi." ta nào dám khuyên nữa, do dự một hồi, phiền muộn mà hướng rừng trúc đi đến. Vừa định xuyên qua rừng trúc cùng Trương Tư Cần hội hợp, trong nội tâm cảm giác cảm thấy buồn bực được sợ. Nghĩ nghĩ, lại đi vòng vèo trở về, vụng trộm mà quan sát dì. Lần này đầu, đột nhiên phát hiện dì đứng tại bên vách núi nhìn ra xa phương xa, đem ta sợ tới mức bị giày vò. Không để cho suy nghĩ, ta một bên lớn tiếng la lên dì đừng nhảy, một bên nổi điên giống như hướng nàng chạy như điên.

" quỷ gào gì?" dì không hiểu thấu mà xem ta.

Ta thở hồng hộc, chăm chăm vào dì dưới chân vách núi sừng sờ:" mẹ, người đứng tại bên vách núi làm gì vậy? Lui về phía sau một điểm."

Dì nháy mắt mấy cái, một bộ kinh ngạc biểu lộ:" người lo lắng mẹ nghĩ không ra?"

À? ta đã hiểu lầm, cũng khừu chết rồi. bất quá biết rõ dì căn bản không có phí hoài bản thân mình ý niệm, tâm trạng của ta an ủi, híp mắt cười ngây ngô bắt đầu:" ta..... Ta là lo lắng tại đây gió lớn, vạn nhất không cần thận....."

" PHỤT." dì nở nụ cười, chợt như một đêm gió xuân đến, thấy thế nào như thế nào mĩ, hiền lành ánh mắt lộ vẻ say lòng người Ôn Nhu:" đứa nhỏ ngốc, mẹ nếu như chịu không được sóng gió còn thế nào hỗn [lăn lộn quốc an? Về sớm ở nông thôn chúng khoai lang . Người nhìn xem người, giày đều chạy không có."

Ta lúc này mới chú ý chân phải giày da mất, dì càng cười càng xinh đẹp:" khó được người như vậy quan tâm mẹ, đáng giá khen ngợi. Mau trở về đi thôi, đừng nói cho Tiểu Quân người ở nơi này nhìn thấy ta, cái gì đều đừng nói."

Ta nghiêm đáp:" là, cái gì cũng không nói."

Dì nhẹ vung nàng gọn sóng tóc dài:" đi thôi."

Ta như cũ đứng nghiêm:" phải"

Dì đợi một hồi, gặp ta như cũ không chút sút mẻ, sắc mặt lại không tốt nhìn:" chớ ngu đứng đấy, đi ah."

Ta ôn nhu nói:" mẹ, người lui ra phía sau một điểm."

Dì mắt to ngoặt trở thành ánh trắng:" tốt, mẹ lui về đã đến. Người đừng lo lắng, cái này vách núi dọa không đến ta."

Gặp dì mở ra bước chân ly khai bên vách núi, ta mãnh liệt gật đầu tán dương:" Ân, mẹ võ công cái thế, 3000 mọi người so ra kém người. Ta quá lo lắng, buổi tối gặp."

Dì gật đầu:" buổi tối làm cho thịt kho tàu cá cho các người ăn."

Ta nghe xong mặt mày hớn hở, chân phải một đập mạnh, muốn kính dì một cái tiêu chuẩn chào theo nghi thức quân đội. Không muốn chân phải giày đã mất, ta cái này một đập mạnh đang dẫm lên tiêm lòi trên mặt đá, bàn chân lập tức kịch liệt đau nhức," ôi " một tiếng kêu đau, của ta đùi phải bản năng co lên, thân thể hướng bên trái nghiêng. Lúc này, ta hiện lên gà đứng một chân tư thế, nghiêng thân thể khó có thể khống chế trọng tâm, cả người vậy mà phía bên trái bên cạnh ngã xuống. Khủng bố chính là, bên trái tựa là cao cao vách núi, ta quá sợ hãi, cực độ kinh hoàng ở bên trong càng là tay chân vụng về. Trong khoảng thời gian cực ngắn, cái gì cũng không có bắt lấy, thân thể trượt hướng về phía vách núi.

Lỡ tai nghe được một tiếng kêu sợ hãi:" coi chừng, Trung Hàn !""

" ah !"" ta trợn to sợ hãi con mắt, thê lương mà tru lên, thân thể kịch liệt hướng vách núi té xuống, xem ra vận may của ta khí chấm dứt.

Đột nhiên, một bóng người đánh tới, cổ áo của ta xiết chặt, hạ xuống thân thể trên không trung dừng lại bỗng chốc, nhưng là chỉ có nửa giây, thân thể của ta hay là tiếp tục hạ xuống, còn lần này hạ xuống tốc độ nhanh hơn. Hai chân của ta bị người ôm chắc lấy, ta đã tới không kịp nhìn là ai ôm hai chân của ta, trên không trung dừng lại nửa giây ở bên trong, ta bản năng cầu sinh bộc phát, hai tay hướng huyền tòa vách tường cuồn loạn nhảy múa. Rốt cục, ta bắt được một căn chén ăn cơm thô canh thông.

Ổn định thân thể, ta thành linh phát hiện ôm lấy ta hai chân người dĩ nhiên là dì. Ta bỗng nhiên minh bạch, dì là xả thân cứu ta. Tuy nhiên nàng bắt được cổ áo của ta, nhưng của ta thể trọng cùng hạ xuống lực lượng vượt xa tay của nàng lực, nàng chẳng những cứu không được ta, ngược lại đậu vào tánh mạng của mình. Trời ạ, cỡ nào vĩ đại dì, chỉ cần ta không chết, ta thề nhất định phải hảo hảo báo đáp dì, hảo hảo hiếu thuận nàng. Ta tại trong tuyệt vọng bệnh tâm thần mà gầm rú:" mẹ, bắt lấy ta, nắm chặt ta !" cứu mạng ah !" Trương Tư Cần mau tới, Trương Tư Cần mau tới."

" người trước đừng hô, tay nắm chặt." dì bắt tay cầm vào của ta lưng quần, nhanh nắm của ta dây lưng. Thân thể của chúng ta tại bất lực phiêu đảng, tùy thời đều rơi xuống sơn nhai.

Một hồi gió núi qua, ta cùng với dì lay động được lợi hại hơn, quần có trơn tuột dấu hiệu. Đáng sợ hơn chính là, trên tay cành thông xoẹt zoẹt~ rung động, gốc bùn đất nhao nhao tróc ra, lập tức cả cây tùng cũng muốn nhổ tận gốc, cái đó còn có thể chèo chống vượt qua 100 kg sức nặng? Ta lại một lần nữa tru lên:" mẹ, nhánh cây nhanh đã đoạn."

Dì lớn tiếng hô:" đừng loạn, trấn định điểm !" bây giờ nghe mịa nó, đợi lát nữa ta đảng thân thể của người, như nhảy dây đồng dạng tận lực hướng người sau lưng đảng, ta bảo người buông tay người lập tức buông tay."

Ta nhất thời không rõ:" buông tay? Đây không phải là té xuống sao?"

Dì tỉnh táo nói:" đừng sợ, người sau lưng có rừng cây, rất tươi tốt rừng cây, nhất định là đại thụ, chúng ta rớt xuống trong rừng cây còn có sinh cơ. Dừng cảm điểm, như ba của người đồng dạng dừng cảm."

" tốt, ta toàn bộ nghe mịa nó." chẳng biết tại sao, dì cố vũ cho ta lớn lao dũng khí, ta nhiệt huyết dâng lên, thấy chết không sờn, nghĩ thầm: Chết thì chết, cũng không phải không chết qua, cùng lắm thì hai mươi sáu năm sau

lại là một đầu hảo hán. Nghĩ vậy, ta dùng khí bạo tăng, theo sau dì đang đưa thân thể.

Dì thét lên:" hiện tại bắt đầu đếm, một, hai, ba, lại đến, một, hai, ba."

Khi còn bé hài tử đều mê nhảy dây, đó là cỡ nào vui sướng sung sướng trò chơi. Chỉ là dưới mắt loại này nhảy dây, tuyệt đối là đang hờn phách. Hai cái qua lại sau, trên tay của ta cây từng đã nhanh nhốt tận gốc, trong nội tâm hoảng sợ, vừa lớn kêu lên:" mẹ, nhánh cây muốn đã đoạn á!"

Dì tức giận mắng:" đừng nhìn nhánh cây, cùng một chỗ hô, té xuống lúc dốc sức liều mạng bắt lấy bất kỳ vật gì."

" một, hai, ba."

" buông tay." dì hô, ta buông tay , chân cũng nhẹ, đoán chừng cùng dì tách ra. Cảm giác như đang vãn giá vũ, trong chớp mắt, của ta thể lượng tiếng thét chói tai cùng " keng keng ", " 'Rầm Ào Ào' " âm thanh nổi thành một mảnh. Tay, chân, toàn thân cao thấp đều tại kịch liệt trụ lạc ở bên trong sinh ra khắc cốt铭 tâm kịch liệt đau nhức, thực tế cánh tay trái gần muốn bẻ gãy. Ta hai tay nắm chắc một căn không biết dài ngắn phẩm chất nhánh cây, ổn định hạ xuống thân thể, tại lơ mơ trong ánh sáng, ta gian nan mà khởi động thân thể, đem hai chân giao nhau động ở trên nhánh cây.

Nhờ có còn trẻ hiếu động, nhờ có ta là ở dã ngoại chơi đại nghịch ngợm tiểu tử. Ổn định tốt thân thể, ta tái hiện sinh tồn khát vọng, khát vọng là mãnh liệt như thế, lo lắng càng là khẩu nhân tâm huyền. Ta đôi mắt tìm tòi, tại mênh mông trong rừng cây lớn tiếng gào rú:" mẹ, mẹ....."

" Trung Hàn....." đạt được dì đáp lại, nước mắt của ta chảy xuống.

" mẹ, ta bắt lấy thứ đồ vật , người ở đâu?" ta hô to.

" thật tốt quá, người có bị thương hay không?" dì thanh âm truyền đến, ta lại được chia tình tường nàng ở đâu cái phương hướng. Thời gian dần qua, ta thích ứng rừng cây lơ mờ.

" tay dường như đã đoạn, mẹ có bị thương hay không?" triều đình của ta một chỗ mơ hồ lẫn lộn địa phương tổ khổ.

Dì mắng to:" cao như vậy đích địa phương đến rơi xuống, sao có thể không bị thương? Bất quá không có gì đáng ngại, người ngàn vạn muốn chịu đựng, tựa là tay đã đoạn cũng phải bắt lao. Người nhẩn nại một hồi, mẹ tới cứu người, đừng lo lắng."

" ta..... Ta không..... Không lo lắng." vừa dứt lời, đột cảm giác cách đó không xa một mảnh lá cây có dị động, thở dốc gian, một cái Light Blue thân ảnh xuất hiện tại trong tầm mắt ta. Ta nở nụ cười, thâm tình mà la lên dì danh tự:" Lâm Hương quân, ta tại đây, ta nhìn thấy người rồi."

" câm miệng, Lâm Hương quân là người gọi đấy sao?"

" ta gọi Hương Quân cũng có thể a?"

" yêu bảo người đã kêu, đừng...với ta gọi."

" Hương Quân."

" đừng...với ta gọi."

" ta đối với rừng cây gọi, đối với trời xanh gọi. Hương Quân, Hương Quân I love you, ta muốn vĩnh viễn cùng người cùng một chỗ."

Lúc này thời điểm, ta mới chính thức lãnh hội đến dì bản lĩnh thật sự. Nàng mặc dù không đến mức có thể bay mũi tên đi vách tường, nhưng thân thể nhu nhận tính cùng bật lên bản lĩnh tuyệt đối là ta cuộc đời ít thấy, nàng

như con khỉ tựa như, mấy cái nhanh nhẹn phịch tung nhảy, cách ta cơ hồ đã
thò tay có thể đụng.

TỶ PHU VINH DỰ

Tiểu Thủ Chương
www.dtv-ebook.com

Chương 93: Vách núi kinh hồn [hai]

" cần thận một chút, tại đây ưng thuận hay là giữa sườn núi, té xuống lời nói hay là rất nguy hiểm. Nhưng chúng ta còn muốn tiếp tục nhảy, có sợ không?" dì tìm được một chỗ rắn chắc chạc cây, thân thể nhảy lên, cả người đọng ở trên chạc cây. Chạc cây lay động không thôi, dì thoát nhìn tựa như bát tiên bên trong đích Hà tiên cô.

Ta ôm nhánh cây cười hì hì:" con rùa đen vương bát đản mới sợ, lời này là mặt khác một vị Hương Quân yêu nhất nói."

" PHỤT." dì buồn cười, mọi nơi nhìn nhìn, bắt đầu cởi quần áo:" tiểu tử này quân một chút cũng không nhả nhận, cả ngày nói những này thô tục thường nói, gọi nàng sửa cũng không thay đổi, thực cầm nàng không có biện pháp."

Ồ, dì cởi quần áo làm gì vậy? Ta chính đại cảm nghi hoặc, dì đã bắt đầu xắn xé cởi áo, chỉ chốc lát tựa kéo ra thành từng mảnh vải. Nàng đem vải thắt, hợp thành một đầu dài lớn lên dây thừng.

" không đủ rắn chắc. Ai, tổng so không có tốt." run rẩy trong tay vải, dì có chút thở dài.

" mẹ, không bằng chúng ta gọi điện thoại cầu cứu?" ta run rẩy suy nghĩ dùng đứt tay đào túi, khả khê động, toàn tâm kịch liệt đau nhức quả thực muốn mạng người, đành phải làm a. mà cái kia không có bị thương tay phải nắm chặt nhánh cây không cách nào vọt lên đến, thật sự là bất đắc dĩ. Dì

con mắt sáng ngời:" nói nhảm, có điện thoại tự lập tức đánh nha !" còn phải hỏi?"

Ta nhìn nhìn rách mướp quần, khổ thở dài:" ôi, thứ ở trên thân đều.....
Đều rơi sạch . Mẹ, điện thoại di động của người đâu này?"

Dì bữu môi:" mịa nó điện thoại tại trên người lời nói còn dùng người tới nhắc nhở?"

Ta khổ sở hỏi:" làm sao bây giờ?"

Dì quan sát bỗng chốc địa hình chung quanh:" chúng ta trước bò xuống đi, cách mặt đất càng gần càng tốt."

Ta nghĩ thầm cũng chỉ có thể như thế, tồn tại trên cây cối rồi càng ngày càng đậm, cũng không thể ngủ. Huống chi nơi này là sơn dã, vừa vào dạ, cái gì dã thú độc xà nghe thấy được trên người của ta mùi máu tươi, thì càng bi thảm. Nghĩ tới đây, ta đánh cho rùng mình một cái, tranh thủ thời gian động dậy thân thể. Không cần thận xúc động dứt tay, lập tức đau đến mắt nổi đom đóm, kêu thảm thiết liên tục:" ôi, ôi."

Dì tức giận mắng:" kêu la cái gì? Tay đã đoạn rất tốt, lại để cho nữ nhân đều chán ghét người, nhìn người còn phong lưu?"

Ta tức giận, lâu bầu nói:" ta cái gì nữ nhân đều không đã muốn, về sau tự hàu hạ mẹ."

Dì một tiếng cười lạnh, mãnh liệt vung tay bên trong đích vải, vung được BA~ BA~ rung động:" những lời này là người nói. Về sau nhìn thấy người cùng những nữ nhân khác thông đồng, ta chỉ thấy một lần đánh một lần, treo ngược lên đánh."

Trầm mặc, ta đột nhiên có một loại xúc động, tự là muốn được dì quát xúc động. Tuy nhiên ta không phải thụ ngược đãi cuồng, dì cũng không

phải ngược đãi cuồng, nhưng trước mắt ta rõ ràng có một bức mập mờ chịu nhục đồ. Hình ảnh ở bên trong ta được cao cao treo lên tại ẩm ướt tầng hầm ngầm, trên người treo đầy xiềng xích, xiềng xích, mà đi tắc thì mặc gởi cảm da đen y, chân đạp hắc giày bó, tay cầm trường roi da ở trước mặt ta gào thét vung vẩy. Mỗi vung vẩy một lần, roi da đều chuẩn xác đánh trúng thân thể của ta, hoặc bả vai, hoặc lồng ngực, trưởng thành chân, thành mắt cá chân, ta nhận hết tra tấn.

" hừ, nói ah, nói tiếp ah !"? Cả ngày miệng lưỡi trơn tru, như thế nào không lên tiếng?" dì hung dữ ánh mắt tràn ngập dã tính. Trước kia cảm giác cảm thấy Cát Linh Linh đủ dã man, hôm nay xem ra, nàng cùng dì quả thực tự là gặp dân chơi thứ thiệt, dì mới thật sự là nữ vương.

" mẹ, người thật đẹp." ta nhàn nhạt nói.

" vô liêm sỉ." dì đem đầu một chuyển, ngực kịch liệt đập phồng. Ta vừa định cười, dì lại đứng thẳng mà lên," sừ sừ sừ " mấy cái lên xuống, vậy mà không thấy bóng dáng. Ta trợn mắt há hốc mồm, hồi hận không thôi, mắng to chính mình hồ ngôn loạn ngữ.

" trong nhà hài nhi đói lắm nhải, muốn ăn cơm nột..nói chậm, trong nhà hài nhi lạnh lắm nhải, muốn mặc quần áo. Mẫu thân đến lắm nhải ôm hài nhi nột..nói chậm, bánh bột ngô mang cháo gạo. Mụ mụ đến lắm nhải ôm hài nhi, áo bông mang dòng nước mắt nóng. Núi lại cao ah, không có mụ mụ tình cao, nước sâu hơn ah, không có mẫu thân tình thâm....."

Ta nhớ tới một khúc cười nhỏ, đầu óc đột nhiên thay đổi, lập tức tự biên lên từ hát lên. Thanh âm cao vút thê lương, tin tưởng có thể ở mệnh mông trong rừng cây truyện rất xa, ta một bên hát một bên cười, sẽ không biết của ta tiếng ca có thể hay không đem dì lừa gạt trở về.

Một khúc hết, ta nghe được " sừ sừ sừ " âm thanh, trong nội tâm mừng rỡ. Vừa định la lên dì, lại đột nhiên phát hiện trái phía trên cách đó

không xa trên nhánh cây treo một đầu một công xích hơn đại xà, thân rắn hồng màu xanh lá, đầu rắn hiện lên tam giác, phun lưỡi rắn, tròng mắt khủng bố tròng mắt.

" híz-khà-zzz " ta té hấp một ngụm hơi lạnh, khi còn bé nghe bắt xà nhân đã từng nói qua, thân rắn càng diễm lệ lại càng độc, đầu rắn tròng tròn không độc, đầu rắn hình thoi tắc thì nhỏ độc, đầu rắn là tam giác, trăm phần trăm là kịch độc. Trước mắt cái này đầu sắc thái lộng lẫy, mục mang hung quang tam giác đầu rắn đang hướng ta phát ra sồn hết cả gai ốc " Híz-khà zz Hí-zzz " âm thanh, nó muốn làm gì?

Ta đã hối hận, tiếng ca không có đem đi gọi trở về, lại chọc giận một đầu đại độc xà. Lúc này, ta dám khẳng định trước mắt cái này đầu khủng bố độc xà không phải muốn chạy trốn, bởi vì nó đang hướng phía phương hướng của ta nhanh chóng leo đến.

Nó muốn làm gì? Ta toàn thân lên đầy da gà đáp đau nhức.

" đừng nói chuyện, đừng nhúc nhích, leo đến trên người của người cũng đừng nhúc nhích." một đạo thanh âm quen thuộc theo đằng sau ta truyền đến. Ta có chút kích động, thân thể run lên, ngược lại khiến cho độc xà cảnh giác, nó giao thân xác co lại, đây là sắp công kích tín hiệu. Ta sợ tới mức hồn phi phách tán, bản năng tự tập bước chân lực lượng, chuẩn bị trước đặt chân vì cường, đem độc xà đá xuống nhánh cây.

" bình tĩnh một chút, đừng xúc động, người bất động xà tự cũng không động." sau lưng dì nóng nảy, nàng cũng không dám coi thường lộn xộn, bởi vì độc xà khoảng cách ta không đến lường công xích khoảng cách.

Ta nghe theo dì lời khuyên cảnh báo, ổn định thân thể, ngừng thở, gắt gao chăm chăm vào độc xà vẫn không nhúc nhích. Con độc xà kia cũng giao hoạt dị thường, không có lại hướng bà mẹ nó gần, co lại thân rắn cao thấp tả hữu lắc lư, phảng phất tay quyền anh giả thoáng động tác.

Lúc hỏi từng giây từng phút trôi qua, ta cùng với độc xà giằng co lấy. Nếu như là bình thường, loại này giằng co không thành vấn đề, nhưng hôm nay thân thể của ta bị thương nặng, còn lơ lửng giữa không trung, cái này đã không phải khảo nghiệm nghị lực, mà là dày vò.

Thời gian dần qua, ta bắt đầu sụp đổ, trên người kịch liệt đau nhức tăng thêm nội tâm sợ hãi triệt để đem ta đánh. Ta bỗng nhúc nhích, muốn đem run lên chân đổi lại tư thế, nhưng này khê động lập tức khiến cho độc xà kịch liệt phản ứng. Nó như thiểm điện mà đánh tới, ta nâng lên chân trái đánh trả, không ngờ một cước đá không, dưới háng lộ ra không đương. Cái kia giáo hoạt độc xà vậy mà tiến quân thần tốc, theo hai chân của ta xuyên qua, hung hăng mà tại cái hông của ta lên cắn một cái. Ta một hồi kịch liệt đau nhức, vừa định lại đá, không ngờ nhánh cây lắc lư, ta sợ té xuống, đành phải ôm sát nhánh cây. Cái kia độc xà tựa hồ phát giác ta được cái này mất cái khác, lại mở ra răng nanh miệng rộng như thiểm điện hướng ta đánh tới, ta thầm kêu không ổn, lại không có phản kích chi lực, đành phải trơ mắt nhìn mình gặp độc khấu.

Nói thì chậm mà xảy ra thì nhanh, một đầu do vải cột thành dây thừng theo đằng sau ta bay tới, nghênh hướng con độc xà kia. Độc xà phản ứng cực nhanh, rõ ràng có thể né tránh dây thừng công kích, thế nhưng mà dây thừng biến hóa nhanh hơn, một kích không trúng, run rẩy, lại đây một kích. Lần này độc xà không có may mắn như vậy, "BA~" một tiếng giòn vang, dây thừng chuẩn xác đánh trúng đầu rắn. Độc xà thả người nhảy dựng, lập tức hoang vắng mà trốn.

"mẹ, người ững thuận sớm chút ra tay." ta không ngừng kêu to, không biết là mừng rỡ hay là thống khổ.

Dì nói:" còn nhờ người dạy sao? có năm chắc ta đã sớm xuất thủ, người nghĩ rằng chúng ta tại đất bằng sao?"

Ta cảm giác bờ mông có toàn tâm đâm đau:" đây không phải thành công không?"

Dì hừ một tiếng:" đó là vận khí tốt."

Ta không tâm tư trách cứ dì , bờ mông đâm đau rất nhanh tựa biến mất, thay thế mà đến chính là chết lặng, bên bờ mông đều chết lặng:" mẹ, ta..... Ta bờ mông run lên, tim đập rộn lên, cháng váng đầu hoa mắt."

" Trung Hàn !"" dì kinh hãi, đem dây thừng hướng ta vung đến:" người tiếp được dây thừng, đem dây thừng cột vào trên người của người, sau đó nhảy xuống."

Ta theo lời đem cũng không rảnh chắc vãi cột vào lưng quần dây lưng lên, ngoài miệng nói thầm:" nhảy đi xuống sẽ chết sao?" dì mãnh liệt lắc đầu:" ta vừa rồi xuống dưới xem xét bồng chốc, dưới đại thụ là một cái lỗ lút đầm, trong đầm nước rất sâu, người đừng sợ."

Ta khóc không ra nước mắt:" sợ cũng vô dụng. Mẹ, nếu như ta chết đi, người cũng đừng nói cho Tiểu Quân, tựa nói ta xuất ngoại đi tìm cha ."

Dì cả giận nói:" nói bậy bạ gì đó, không có chuyện gì đâu, nơi này cách mặt đất đã không xa, chỉ cần không trực tiếp rớt xuống đất, tuyệt đối không chết được. Nói sau có mẹ tại, người không có nguy hiểm tánh mạng ."

Được dì vừa nói như vậy, của ta dũng khí lục tăng:" ta đây nhảy rùi."

" Ân." dì lại dùng sức gật đầu.

Ta khẽ cắn môi, nhắm mắt lại, thân thể thẳng tắp mà rơi xuống suy sụp.

" ah....." ta la lên, bên tai là đảo qua nhánh cây, lá cây 'Rầm Ào Ào' tiếng nổ, cảm giác thân thể bị trói tại sợi dây trên người giật bồng chốc, ta lập tức chống vó, truy lạc phương hướng cũng có chỗ cải biến. Theo " bịch

" một tiếng vang thật lớn, ta rơi vào lạnh như băng trong nước, ngay sau đó lại một tiếng " bịch " nổ mạnh, hẳn là dì cũng theo ta rơi vào trong nước.

Thủy đầm cũng không lớn, trong đầm nước cũng không sâu. Ta thể trọng so sánh trọng, tốc độ rơi xuống rất nhanh, thoáng cái tụt vọt tới thủy đầm đáy ngọn nguồn, đầu gối nặng nề mà đập đầu đến đáy đầm cứng rắn trên đá, đau đến ta ngay cả uống bảy, tám nước miếng. Trồi lên mặt nước lúc, nước mắt của ta đều sặc ra đã đến.

" Trung Hàn." ta xoay người, phát hiện dì ngay tại bên cạnh ta. Cái mũi đau xót, ta nhào tới, đem dì ôm chặt lấy:" mẹ, ta không chết, ta còn sống."

Dì đồng dạng dùng sức ôm ta, nhưng nàng cẩn thận tránh đi ta rủ xuống đứt tay, nàng không có hỏi thăm thương thế của ta, tựa là hi vọng ta lại kiên trì, chỉ là trong mắt của nàng chảy ra nước mắt. Đúng vậy a, theo cực kỳ nguy hiểm đến chết ở bên trong chạy trốn, chúng ta có thể không kích động sao?

Đầm nước lạnh như băng rét thấu xương, ta cùng với dì đều ý thức được phải lập tức rời đi. Dì ân cần hỏi:" có thể đi sao?"

" mới có thể." ta giật giật trong nước hai chân, không có cảm thấy khác thường dạng.

" chúng ta đây đi mau, theo dòng suối nhỏ nước chảy đi, tận lực đuổi trước lúc trời tối đi ra ngoài." dì đầu tiên nhảy ra mặt nước, cái kia lập tức, ta lại gặp được hai tòa cao ngất no đủ nhũ phong ㄟㄟ.

" tốt." ta toàn thân đột nhiên tràn ngập lực lượng.

Dòng suối nhỏ chảy xuôi phương hướng tự nhiên là dòng sông, dì chẳng những có thể tránh đi dòng suối uốn lượn lộ trình mà trực tiếp đi thẳng tắp khoảng cách, còn có thể đơn giản mà tránh đi gập ghềnh bụi gai địa phương. Đi ước chừng hai giờ, chúng ta đi ra dòng suối nhỏ, chứng kiến

uốn lượn nương nương giang, lòng ta thoáng cái liền buông lỏng xuống, cả người hư thoát mà quỳ ghé vào bờ sông trên đồng cỏ.

" mẹ, ta đi không được rồi, nghỉ ngơi một hồi." thật sự là mệt mỏi không nói nổi, toàn thân cao thấp đều đau nhức, đặc biệt là bờ mông đau muốn chết, ta chỉ có thể nằm sấp lấy.

Dì nhìn quanh bốn phía, một tay lấy ta theo trên đồng cỏ tóm lên:" đi mau, tại đây còn không phải có thể nghỉ ngơi địa phương. Trước khi trời tối, chúng ta phải bò lại trên núi."

Ta quay đầu nhìn xa hơn trăm mét đỉnh núi đại thổ nước đấng:" à? như vậy cao như thế nào leo? Ở chỗ này qua một đêm a." dì lạnh lùng nói:" không thể ở chỗ này qua đêm, tại đây đến buổi tối 12h mực nước sẽ bay lên, tuy nhiên chìm không chết người, nhưng chúng ta cũng không thể cả đêm dừng lại ở trong nước. Đừng nói nhiều , đi mau."

Ta kinh ngạc mà nhìn xem dì:" mẹ, người dường như đối với nơi này rất quen."

" nhận thức điểm đường. đi thôi, ta hiểu rõ một đầu đường núi, rất nhanh có thể đến đỉnh núi." dì quay lưng lại, tận lực không đem ướt đầm trên thân đối mặt ta, nàng phải hay là không phát hiện được ta ánh mắt rất không trung thực?

Dì quả nhiên không có khoác lác, nàng tìm được một đầu đi thông đỉnh núi bàn núi đường mòn, một giờ sau, chúng ta trở lại đỉnh núi. Cho dù sắc trời đã tối, ta lơ mơ còn có thể chứng kiến uốn lượn nhựa đường lộ, phóng nhãn nhìn lại, ở đâu còn có Trương Tư Cần bóng dáng? Ta chỉ hi vọng Trương Tư Cần có thể bằng sớm cùng Quách Vệnh Nhân liên hệ, suốt đêm lái xe tới đón ta.

" Vệnh Nhân thông minh, nghe được tin tức sau nhất định sẽ tới tìm người, chúng ta tới trước trong phòng nghỉ ngơi." dì một bên nâng ta, một

bên chỉ hướng cái kia mấy tòa nhà biệt thự. Bởi vì muốn bán của cải lấy tiền mặt, sở hữu tất cả lấp đặt thiết bị công nhân đều đã rút lui khỏi, cái kia năm tòa nhà biệt thự bốn phía, một mảnh trống trơn, cả nửa cái bóng người đều không có.

" mẹ, cái này mấy tòa nhà biệt thự vốn chính là của ta. Ta mua được muốn chính mình ở, trong đó một tòa là hiệu kính người . Cái này tất cả đều muốn bán đi." đi vào duy nhất một tòa đã trang trí tường ngoài biệt thự, ta mừng rỡ phát hiện trần đầy bụi đất phòng ở đã thông tiếp nước điện. Mở đèn lên, tìm được vòi nước, ta lần thứ nhất cảm thấy nước uống là như thế vị mĩ ngọt.

Dì tùy ý nhìn quanh bỗng chốc có chút hoa lệ phòng ở hỏi:" lớn như vậy phòng ở, một tòa ít nhất có thể ở lại lên mười người, cho dù nhỏ mang giúp người sinh năm đứa bé cũng có thể dung hạ được, người mua năm tòa nhà làm cái gì?"

" cái này....." mắt của ta hạt châu mãnh liệt chuyển, cũng nghĩ không ra trả lời như thế nào.

Dì lập tức sắc mặt tái nhợt:" người có phải hay không ý định đem Tiểu Lâm, nhỏ phiền, Mỹ Kỳ các nàng đều kể đó:tiếp đến ở?"

Ta lúng túng cả buổi:" cái kia..... Đó là mĩa nó nghĩ cách, ta cũng không nói."

" người chính là nghĩ như vậy, đừng cho là ta không biết, ta là người..... Dì, người muốn cái gì ta chẳng lẽ không tính tường?" dì lông mày nháy lên, cánh tay lại hướng lỗ tai của ta đuổi đến. Bất quá gặp ta quần áo tả tơi, dưới cánh tay rủ xuống, một bộ đáng thương bộ dáng, nàng tại tâm không đành lòng, cứ thế mà đưa cánh tay đứng ở không trung. Đi hơn một giờ đường núi, dì ướt đầm quần áo đã làm thất thất bát bát, cái kia no đủ bộ vị

có chỗ thu liễm, chỉ có nàng tức giận thời điểm, ta mới lại chứng kiến nhũ phong ㄅㄅ lộ ra.

Ta thầm nghĩ, dì tựa là dì, quả thực tựa là ta con giun trong bụng. Dù sao ý đồ đã bị phát giác, nên đối mặt cũng nên đối mặt, vì vậy ta nơm nớp lo sợ hỏi:" mẹ, nếu như, nếu như, ta nói nếu như mấy cái nữ nhân đều nguyện ý cùng ta đầu này? ta phải làm gì?"

" đừng hỏi ta." dì một tiếng đình tai nhức óc thét lên, quay người phải ly khai.

Ta dưới tình thế cấp bách thò tay muốn kéo dì, không ngờ xúc động đến đứt tay, một hồi tê tâm liệt phế đau đớn truyền khắp toàn thân, ta hét lớn một tiếng, ngất quá khứ.

Du du tỉnh lại, ta nằm ở lạnh buốt xi-măng trên mặt đất, đầu lại gối lên ôn hòa mềm mại địa phương. Ta đi lòng vòng cổ, lập tức minh bạch gối đầu là thịt thịt đùi.

" mẹ, Vịnh Nhàn tử như thế nào còn không có có đến?"

" ta nào biết được, có lẽ không có nhận được bằng hữu của người cáo tri. May mắn tay người không gãy, chỉ là trật khớp mà thôi, ta giúp người tiếp đi trở về, người đi dạo cánh tay."

" nha." ta nhẹ nhàng mà chuyển động đầu, huy động cánh tay. Trong trí nhớ, ta hay là lần thứ nhất đầu gối dì đùi, cảm giác kia như gối mẫu thân đùi đồng dạng ấm áp thích ý.

Dì nhàn nhạt cảnh cáo ta:" đừng cao hứng được quá sớm, tuy nhiên tay không gãy, nhưng rắn độc so sánh nghiêm trọng. Đợi lát nữa ta giúp người bài độc huyết, sẽ có chút đau nhức, người chịu đựng."

Cái mũi nghe thấy được một ít kích thích mùi cùng thảo dược vị, ta nghiêng thân, phát hiện dì tại đốt thứ đồ vật, ta tò mò hỏi:" đốt cái gì?"

Dì nói:" cài tóc."

Ta lại hỏi:" vì cái gì đốt cài tóc?"

Dì trả lời:" trừ độc."

Ta đánh cho một kích linh:" mẹ định dùng cài tóc đem làm đao giải phẫu?"

Dì gõ ta một bạo lật:" không tệ, phản ứng rất nhanh . Đoán chừng rắn độc chưa đi đến não, còn có cứu."

" tại sao có thể có cái bật lửa?" khi còn bé phát sốt, chích tủy làm ta sợ hãi, vừa nghĩ tới chỉ dùng so kim tiêm khâu bố gấp trăm lần cài tóc trát bờ mông, ta đem sở hữu tất cả oán hận đều phát tiết đến cái bật lửa lên.

" có thể là lắp đặt thiết bị công nhân lưu lại a, ta đã tìm được nhiều cái." dì đem cài tóc cháy sạch:nấu được đồ bưng, để tránh được bị phỏng, thông minh dì xé ra một căn ống trúc nhỏ, kẹp lấy cài tóc.

Ta không thể làm gì, vì giữ được tánh mạng chỉ có thể tiếp nhận giải phẫu:" mẹ cũng phải cẩn thận một chút, cái kia bộ vị..... Cái kia bộ vị rất quan trọng yếu."

" biết rồi." gấp cháy sạch:nấu được không sai biệt lắm, dì thối thối cài tóc làm lạnh bỏng chốc, đồng thời liếc nhìn ta, lộ ra nụ cười quỷ dị.

Ta một hồi sợ, thốt ra:" bờ mông cọng lông rất nhiều."

Dì lông mày gấp nhăn, tức giận nói:" người có ác tâm hay không?"

" ta là ở nhắc nhở mẹ, miễn cho người đã giết mình, không cần thận đem cài tóc đâm tiến trong lỗ đít, cho người ta lưu lại cái tâm lý oán hận, tương lai đem bóng mờ di truyền cho hậu đại. Bọn nhỏ sinh ra đến cái đều cùng giống ta đồng dạng không có lỗ đít mắt, người làm di bà cũng trên mặt không ánh sáng." nói xong, ta gượng cười hai tiếng.

Dì mãnh liệt đẩy ra ta đứng lên, vung vẩy lấy ống trúc nhỏ mắng to:" ta đâm, ta đâm chết người !" nhìn người cãi lại tiện." bờ mông truyền đến một hồi đau đớn, đoán chừng là được cài tóc chọc lấy lại đâm.

Ta than thở nói:" ai, yêu đâm tự đâm cái đủ a. Dù sao ta không phải mịa nó đối thủ, chỉ có thể nhẫn nhục chịu đựng, mặc người thịt gà."

Dì lạnh lùng hỏi:" ý tứ nói, nếu như người có thể đánh thắng ta, tự đến phiên ta nhẫn nhục chịu đựng, mặc người thịt gà ?" nói xong, dì đột nhiên cảm giác được khó đọc, nghĩ nghĩ:" Ân? Hẳn là mặc người thịt cá mới đúng."

" ha ha, mẹ quả nhiên tri thức uyên bác, học phú năm xe." ta nhin không được cười to, dì khôn khéo giống như quỷ, khả năng bắt đầu cũng là đáng yêu đến cực điểm, cùng Tiểu Quân không có gì khác nhau.

Dì hờn dỗi:" xoay qua chỗ khác, nằm sắp lấy."

" mẹ ngàn vạn phải cẩn thận ờ." ta thành thành thật thật nằm sắp tốt, cũng chẳng quan tâm trên mặt đất đều là tro .

" đã biết, lại lải nhải tố ta thực đâm người lỗ đít." nói xong, dì " PHỤT " một tiếng bật cười, ta quay đầu nhìn lại, dì cười đến cười run rẩy hết cả người, còn có quay cuồng sóng sữa.

" xé....." quần được xé nát, nhưng ta không đau lòng, dù sao đều phá.

" đem bờ mông nâng lên điểm." dì mệnh lệnh.

" vì cái gì?" ta nghi hoặc khó hiểu.

Dì cười cười:" cái kia miệng vết thương vị trí rất quái lạ."

Ta càng buồn bực:" như thế nào quái?"

Trầm mặc một hồi, dì tức giận mắng:" hỏi cái gì, bảo người làm liên làm, gây nóng nảy ta tựu thực đâm người lỗ đít !""

Ta cười xấu xa:" mẹ, người có biết hay không, nam nhân lỗ đít cũng không thể tùy tiện xem ."

Dì cười nói:" ta là người..... Dì."

Mắt của ta hạt châu đi lòng vòng:" ngoại trừ cha mẹ cùng lão bà bên ngoài, người khác cũng không thể tùy tiện xem."

Dì hừ hừ:" ta nuôi người hơn hai mươi năm, ta chính là mẹ của người."

" cho nên, ta hiện tại cho người xem ." ta cười hì hì gật đầu. Trong lời nói có chuyện, rất mật mờ mà đùa giỡn bông chốc dì, ám chỉ dì tuy nhiên không phải mẹ ruột ta, ta cũng nguyện ý đem lỗ đít cho nàng xem, nghĩ thầm: Cho dù dì nghe ra mảnh khoe cũng cầm ta không có biện pháp.

Quả nhiên, thậm trọng dì ngữ khí bất thiện:" người lại muốn khí ta? Người cho rằng cái này tặng địa phương mỗi người tranh nhau xem?" ta hít thán:" mỗi người không thể nói, bất quá, xác thực có không ít người muốn nhìn."

Lời này đủ tổn hại, quả nhiên, bờ mông lập tức đưa tới " BA~ " một tiếng vang thật lớn.

" ôi, mẹ....." bờ mông được vỗ mạnh một chương, đau đến mắt của ta bốc lên sao Kim, tranh thủ thời gian làm nũng cầu cứu. Dì hừ hừ sau, tiếp tục quan sát miệng vết thương của ta. Bằng cảm giác phỏng đoán, cái kia

miệng vết thương ửng thuận tại mông thịt tối gian, trách không được dì nói miệng vết thương vị trí rất quái lạ, thì ra là thế. Ta âm thầm bật cười, trong đầu lộ vẻ nghĩ ngợi lung tung.

" không được, muốn đem đồ lót cũng thoát khỏi." dì rốt cục rơi xuống kết luận.

" mẹ đến thoát a." ta đem bờ mông mân mê.

" BA~ " lại là một chương, lực lượng càng lớn.

" ta thoát, ta thoát." ta tranh thủ thời gian giật xuống đồ lót, lộ ra bờ mông cũng lộ ra hạ thể, cái kia cuồng vọng " Thanh Long " lẳng không bắn lên, không ai bì nổi.

" hô, có thể..... . Nhưng dùng đem bờ mông phóng thấp một ít." dì thanh âm đột nhiên thấp rất nhiều, ta không cần nhìn cũng có thể rõ ràng cảm nhận được nàng từng có một lần hít sâu, nghĩ thầm phải hay là không cực lớn " Thanh Long " đem dì sợ hãi?

" miệng vết thương nghiêm trọng sao?" ta nhỏ giọng hỏi.

Dì đem của ta phá quần ném tới:" cần quần áo nhìn được."

" Ân." ta vội vàng đem phá quần cuốn thành dài mảnh, há mồm cắn, chờ đợi dì giải phẫu.

" oa !" ah !" cứu mạng ah !" oa !" đau chết !"" cần phá quần cũng vô dụng, ta vẫn đang đau đến mãnh liệt gõ xi-măng mà, đem cả tòa phòng ở gõ được bang bang rung động. Nếu như không phải dì đè lại ta, ta đã sớm đầy đất lăn qua lăn lại.

Dì hưng phấn nói:" đừng nhúc nhích, đừng nhúc nhích, huyết đi ra, đều là máu đen."

" oa !"" không thể động, gọi cũng có thể a? Ta dốc sức liều mạng hô to, như bị lệ hình.

" nhin xuống !" máu đen rất nhiều, lại tanh vừa thối, không lách vào sạch sẽ sẽ có nguy hiểm tánh mạng." dì tựa hồ dùng đầu gối đứng vững:đỉnh trụ eo của ta chuy. Y - www.

Xương sống một hồi loạn hưởng, ta ác được nước mắt bão táp:" oa ah !" số khổ em bé muốn mù mù rùi..... Có mẹ đau em bé không có răn căn....."

Dì khanh khách cười không ngừng:" cuống họng không tệt, tiếp tục hát."

Ta đương nhiên lý giải dì hư giả cổ vũ, nàng là hi vọng ta dùng ca hát phương pháp phân tán chú ý lực, giảm bớt cảm giác đau đớn, cái này cùng Quan Nhị gia cạo xương chữa thương lúc đọc sách khác thường khúc cùng công chi diệu.

Nhưng ta có rất tốt phương pháp giảm bớt kịch liệt đau nhức cảm, phương pháp rất đơn giản, tựa là dốc sức liều mạng tưởng tượng dì hai tòa bầu thịch:" Oa Nhi lạnh lẽo nhải trồn trong ngực, mù mù bộ ngực ㊀ ㊀ ấm vừa mềm. Oa Nhi đói lẽ nhải có sữa ăn, mù mù vú lớn vừa tròn. Mệnh tốt em bé lẽ nhải mỗi ngày sờ mù mù sữa, mù mù sữa tốt răn chắc rùi....."

Dì một tiếng nũng nịu:" người cầm miệng, hát cái này cái gì phá ca? Ta trước kia như thế nào chưa từng nghe qua, như thế nào đều là sữa ah sữa hay sao?"

" đây là phương bắc dân dao, phi thường..... Êm tai." ta nhin cười, đem " phi thường " hai chữ nói được đặc biệt cuốn lười.

Dì không hiểu phương bắc dân dao, cũng không cùng ta tranh luận, mà là đột nhiên quỳ gối thân thể của ta bên cạnh lớn tiếng nói:" đem bờ hông nâng lên điểm."

"nha." ta theo lời mân mê bờ mộng, này sẽ không chỉ lỗ đít toàn bộ bộc lộ ra đến, mà ngay cả đại nhục bông o0o đều rơi vào dì trong tầm mắt. Tin tưởng dì chứng kiến sẽ có rất nhiều cảm ngộ, ít nhất xác nhận Đường Y Lâm miêu tả.

"híz-khà-zzz..... Phi....." miệng vết thương đột nhiên run lên, ta nghe được dì nhỏ nước miếng thanh âm.

Cái gì? Dì tại hút pin huyết? Đầu của ta một hồi nổ vang, thật sâu bị chấn động, cả buổi mới kịp phản ứng:" mẹ, người đây là làm gì vậy? Không muốn hấp, không muốn hấp, ta chính là bị độc chết, cũng không thể khiến mẹ hút pin huyết."

Dì nhẹ nhéo ta một thanh:" dong dài cái gì, người cho rằng mẹ nguyện ý à? nằm sấp tốt, híz-khà-zzz..... Phi....."

Cảm động ngoài, ta mở ra ngũ âm không được đầy đủ nát cổ họng, lớn tiếng hát nói:" trên đời chỉ có mù mù tốt, có mịa nó hài tử như một bảo....."

Dì một tiếng thét lên:" Lý Trung Hàn, người đừng cãi !" nếu mẹ không cẩn thận nuốt vào mấy ngụm độc huyết người tự vui vẻ ."

Ta không dám hát, cả lời nói cũng không dám nói. Ngắm lại dì mút vào ta bờ mộng miệng vết thương bộ dạng, ta tự phấn khởi không thôi, dù sao cái kia miệng vết thương cách lỗ đít không xa, cách thêm gần.

Bích Vân sơn trang phòng ở mặc dù mới lắp đặt thiết bị một nửa, cửa sổ cũng đã đều đủ.

Thế nhưng mà mặc dù dì ly khai lúc đem phòng ở cửa sổ đều quan trọng, đêm thu cảm giác mát như cũ làm cho ta khó có thể chịu được, hưởng chỉ thân thể của ta không mảnh vải.

Một hồi gió nhẹ qua, có người đẩy cửa ra, ta biết là dì vào được. Gặp ta phát run, nàng lạng lẽ dựa đi tới, ôn nhu hỏi:" kê lót khối tấm ván gỗ còn lạnh?"

" không lạnh." ta nằm nghiêng tại một khối tám mươi km phân trường, 60 cen-ti-mét rộng dính trên ván gỗ, mặt hướng lấy lạnh như băng vách tường, đem trơn bóng bờ mông đối với sau lưng dì. Đã lớn như vậy , ta hay là lần thứ nhất ngủ trần.

Dì sáng giọng:" không lạnh người run cái gì?"

Ta lầu bầu một câu:" run lấy bấy càng khỏe mạnh."

" BA~ !"" bờ mông được vỗ một chường, dì tức giận mắng:" người không ba hoa càng khỏe mạnh."

" mẹ, người cũng lạnh không?" ta ân cần hỏi.

" không lạnh." dì trả lời được ngược lại sáng khoái.

" ta vậy mới không tin, người đem quần áo, quần cầm lấy đi gạt , trên người không có cái gì, không lạnh mới là lạ."

" người..... Người không phải ngủ rồi sao? làm sao biết ta đi giật quần áo?"

" mẹ yêu sạch sẽ, sao có thể chịu được toàn thân đều là dơ bẩn, bùn đất. Đi ra ngoài lâu như vậy, không phải đi tắm rửa tự là giật quần áo, còn có thể làm gì?" ta vụng trộm âm hiểm cười, cũng không thể nói cho dì ta căn bản là không ngủ lấy. Vì cái gì? Nguyên nhân rất đơn giản, một chỗ đã ngoại, một tòa phòng ở, một đôi nam nữ ở chung một phòng sẽ có cái gì kì tình phát sinh? Ta đầu óc muốn cũng không đủ muốn, có thể nào ngủ được? Huống chi nữ nhân thân thể trần truồng, huống chi nữ nhân mạo như thiên nhan, ung dung Phượng Nghi.

Dì lạnh lùng nói:" biết rõ là tốt rồi, không cho phép đem thân thể quay tới."

" cố định một tư thế ngủ nhiều khó chịu, mẹ sợ ta xem, không bằng đem đèn đóng." ta sâu kín thở dài, một cái quý kế tránh chạy lên nào.

Gặp ta nghiêm nghị chính khí, dì tựa hồ không có ý tứ:" đèn sáng có thể phát ra một ít nhiệt lượng, ấm áp một điểm. Trên người của người còn có rắn độc, vừa rồi đắp một ít rất bình thường Tiêu Viêm thảo dược, người sẽ sợ lạnh, sẽ có chút ít hư thoát."

Ta nhàn nhạt hỏi:" đã biết rõ ta lạnh, vì cái gì không ôm ôm ta?"

" cái này....." dì không có ngờ tới ta sẽ có yêu cầu này. Yêu cầu này tại năng lực ở trong, đã ở hợp tình lý, dì cũng sợ, cũng không biết đạo trả lời như thế nào ta.

Ta thán được rất ưu thương:" nếu như nếu đổi lại là Tiểu Quân, mẹ nhất định sẽ ôm phải hay là không? Ai, không phải thân sinh cũng không phải là thân sinh , có khác nhau . Ta hiểu..... Lý giải ah."

Dì " PHỤT " cười cười:" đừng đau xót , mẹ ôm người chính là." nói xong, dì tại đằng sau ta chậm rãi nằm xuống, ôn hòa thân thể kéo đi lên. Một đầu tuyết trắng cánh tay ngọc theo của ta xương sườn xuyên qua, Ôn Nhu mà ôm lấy bộ ngực của ta. Ta tứ chi cứng ngắc, đầu óc thiếu dưỡng, còn không có kịp phản ứng, dì mặt lại Ôn Nhu mà tựa ở của ta sau đầu.

TỶ PHU VINH DỰ

Tiểu Thủ Chương
www.dtv-ebook.com

Chương 94: Sưởi ấm

Ta bắt lấy dì đặt ở ngực ta lồng ngực lên cánh tay, một bên thưởng thức nàng da thịt tinh tế tỉ mỉ, một bên thấp hát:" trên đời chỉ có mẹ mẹ tốt, có mẹ nó hài tử như một bảo, quăng vào mẹ mẹ ôm ấp hoài bảo ở bên trong, hạnh phúc ở đâu tìm....."

Không đợi ta hát xong, dì liền nhanh chóng mà đưa cánh tay rút đi về:" mẹ biết rõ tâm ý của người, đừng hát nữa, cái kia phá tiếng nói so Tiểu Quân còn khó hơn nghe. Ta nói người suốt ngày có thời gian khắp nơi phong lưu, vì cái gì không đi luyện luyện ca hát?" ta hướng sau nhích lại gần, chân thật mà cảm nhận được đè ép tại phần lưng hai luồng no đủ:" ấm áp, thật ấm áp, mẹ có thể lại ôm chặt một điểm sao?"

Dì đột nhiên sờ soạng trán của ta:" ờ, người thân thể thật nóng, phải hay là không phát sốt à?"

Ta nghĩ thầm đâu chỉ phát sốt? Cảm giác thân thể tựa như một cái cuồng đốt đại lò luyện, đương nhiên miệng ta lên vẫn đang nhả nhận:" là mẹ đem nhiệt lượng truyền cho ta, nếu như mẹ đem chân đạp tới, vậy thì càng ấm ."

Dì hướng ta gọi ra một ngụm khí thô:" lại nói vậy, mẹ tự không ôm ."

Ta âm thầm buồn cười, cũng khó trách dì mất hứng. Nếu như nàng thật sự đem đùi vượt qua tại trên người của ta, cái kia tư thế tự quá bất nhã , hoàn toàn không phù hợp cá tính của nàng, cho nên ta cũng không dám vô cùng cường cầu, để tránh được nhìn ra không hề lương ý đồ.

" mẹ, ta muốn hỏi người một sự kiện." ta muốn trở mình cái thân, tuy nhiên xoay người sẽ khiến bờ hông cực lớn đau đớn, nhưng xoay người có thể chứng kiến ta muốn nhìn đến đồ vật.

" muốn hỏi hỏi mau, ta mệt nhọc." dì dùng đầu gối đỉnh tại của ta ngang lưng lên, tuyết trắng cánh tay lần nữa đưa qua đến đem ta ôm chặt, rất xảo diệu mà hóa giải ta quay người tư thế. Ta xem xét, biết rõ gian kế thất bại, cũng không tức giận, bởi vì cái gọi là nhất kế không thành tái sinh nhất kế. Đêm dài đằng đằng, ta cũng không tin dì đều có thể phòng thủ được cẩn thận.

" cái kia trong mộ vùi chính là không phải Lý Tĩnh sóng lớn?" ta làm từng bước, kỳ thật trong mộ vùi chính là ai đối với ta râu ria, mục đích của ta chính là muốn câu dẫn ra dĩ chuyện cũ. Làm cho nàng thất lạc, mê mang, sau đó ta mới có cơ khả thừa lúc, cỡ nào hèn hạ âm mưu ah !"

" Ân." quả nhiên, dì vốn giãn ra thân thể đột nhiên xiết chặt.

Ta tiếp tục hỏi:" mẹ đối với vùng này rất quen thuộc, phải hay là không trước kia thường xuyên cùng Lý Tĩnh sóng lớn tới nơi này?"

Dì thở dài một hơi:" đúng vậy a, mẹ trước kia ở chỗ này ở rất lâu, hơn nữa tự ở hiện tại chúng ta nằm nhà này trong phòng. Tại đây nguyên lai là một gian đại nhà gỗ, thật không nghĩ tới năm đó năm gian nhà gỗ đều đổi thành năm tòa nhà biệt thự."

" cái gì? Nơi này là mẹ trước kia ở qua địa phương?" ta phi thường ngoài ý muốn.

" Ân, khi đó, mẹ có thể mỗi ngày xem mặt trời mọc, các loại Lý Tĩnh sóng lớn đánh cá trở về. Khi đó, mẹ cơ hồ mỗi ngày ăn cá." nhớ lại ngày xưa thời gian, dĩ ngữ khí dĩ thường Ôn Nhu, ta lại nghe được ngực chua chua.

Đau xót quy đau xót, vì gian khổ, ta chỉ có thể tiếp tục dẫn nói:" trách không được mẹ cá nướng kỹ nghệ như thế tinh xảo, đặc biệt là thịt kho tàu cá."

Dì nói:" Ân, nướng nướng cá dùng để làm thịt kho tàu cá món ngon nhất."

" mẹ phải hay là không rất muốn Lý Tĩnh sống lớn?"

" rất muốn."

" ta thật sự như hân?"

" như."

" ha ha, cháu ngoại trai như dượng không bình thường."

" ai nói ."

" mẹ, mẫu thân của ta thật sự rất đẹp? Nàng biết làm thịt kho tàu cá sao?"

" Ân, so với ta làm được rất tốt ăn."

" nàng phải..... Nàng là như thế nào ly khai hay sao?"

" đừng hỏi nữa, ta cũng không biết, ngủ đi."

" mẹ, ta có rất nhiều lời muốn hỏi người."

" hôm nào hỏi lại a."

" hỏi lại cuối cùng một vấn đề."

" người phiền quá à."

" ba tuổi năm đó, ta thực cần bị thương mịa nó sữa..... Bộ ngực?"

" đừng nói nữa."

" mẹ, cho ta xem một chút cái kia dấu răng."

" người muốn làm gì?"

" mẹ đừng hiểu lầm, ta chỉ là cảm thấy lưng ấm áp , ngực lại lạnh buốt , tựa muốn tìm cái lấy cố ôm người một cái. Đã mẹ không muốn cho ta xem, ta không nhìn cũng được, có thể hay không để cho ta ôm người một cái?"

Trầm mặc, làm cho người hít thở không thông trầm mặc, lòng ta như trâu gheo giống như phanh ngang ngược trực nhảy. Đồng dạng, ta cũng có thể rõ ràng muốn cảm giác đến di ngực đập bịch bịch.

Ta dùng nhất câu xin thương xót khẩu khí hỏi lại:" không được sao?"

Sau nửa ngày, di mới buồn bã nói:" chờ ta trước tiên đem đèn đóng."

Ta không có gọi, nhưng ta cơ hồ muốn nhảy dựng lên đem di ôm vào trong ngực, nghĩ đến có thể ôn lại đêm qua kiều diễm, ta kích động được toàn thân phát run. May mắn di đi tắt đèn , bằng không thì nàng sẽ phát hiện ta tại cười gian.

Đèn tắt, mông lung ánh trăng chưa bao giờ bức màn cửa sổ phóng tiến đến, chiếu vào một đầu đường cong hoàn mỹ bóng trắng lên. Ta cứng ngắc, cứng rắn đến lợi hại.

" nhắm mắt lại." di hướng ta đi tới, ta lơ mơ đã gặp nàng trắng noãn hạ thế.

" đen sì , ta cái gì đều nhìn không thấy, bế không bế không sao cả á." ta không phải đồ đần, dù là thấy được cũng nói nhìn không thấy. Bạn đang đọc truyện được copy tại -Y

Dì bắt tay cánh tay để ngang trước ngực, rất nhanh đi vào bên cạnh ta, quay lưng lại, chậm rãi nằm xuống. Cái kia tấm ván gỗ tựa hồ khó có thể thừa nhận hai người sức nặng, phát ra liên tiếp "kết.." âm thanh.

Ta làm bộ trấn định, nhưng vô dụng, thế giới kia đẹp nhất bờ hông ộp ngay tại trước mắt, ta làm sao có thể trấn định?

"ôm tịt ôm a. Ta khả cảnh cáo người, nếu như không thành thật một chút, ta sẽ đem người ném tới nương nương giang cho cá ăn."

"mẹ, người nói cái gì đâu này? ta như thế nào sẽ không thành thật một chút? Ta một mực thành thật." ta giãn ra cánh tay trái, Ôn Nhu mà đem dì rần rần chắc chắc ôm vào trong ngực. Trời ạ, thật sự, không có năm mơ, ta thật sự đem dì ôm vào trong ngực. Bàn tay của ta đặt tại nang du nhuận trên bụng, cùng trong tưởng tượng đồng dạng, không có dư thừa thit thừa, tinh tế tỉ mỉ quét sạch trượt.

Sờ nhẹ mượt mà lưng ngọc, cảm giác có chút lạnh buốt. Vì vậy, ta nóng thân thể bao trùm lên đi, cứng rắn cự vật cũng đặt ở dì trên hông đẹp.

"người....." dì thân thể mềm mại run rẩy, tuyết trắng bờ hông ộp đi phía trước xô dịch, thoát khỏi nóng cự vật.

"mịa nó làn da thực trượt, dựa vào thật là thoải mái." ta lại dán đi lên, dưới thân tấm ván gỗ "kết.." loạn hưởng. Đầu của ta khoác lên dì bên tai, đây quả thực là tình nhân ôm.

Dì có chút nóng nảy:"người..... Người phía dưới đừng loạn đỉnh."

"thực thực xin lỗi, ta không phải cố ý." ta nở nụ cười, cười đến rất gian, tin tưởng lúc này dì đã tâm hồn thiếu nữ đại loạn.

"Trung Hàn, người càng ngày càng quá mức." dì thật sâu hít một hơi, tựa hồ muốn bình phục nội tâm bối rối.

"ta thực không phải cố ý, người nói đừng đĩnh ta tựu không đĩnh, khả vật kia cũng không biết để vào đâu." giải thích của ta mặc dù có một điểm gượng ép, nhưng cũng là hợp tình hợp lý, tổng không đến mức nửa người trên ôm ở cùng một chỗ, nửa người dưới xa xa tách ra à? Nếu thực như thế, tựu không đạt được lẫn nhau sưởi ấm ước nguyện ban đầu.

Dì hừ lạnh một tiếng:"ta chưa nói chuyện này, ta nói là nữ nhân của người. Hiện tại ta mười cái ngón tay đều nhanh đếm không hết, tiếp tục như vậy như thế nào được? Các nàng mỗi người đều là cô gái tốt, người như vậy không phụ lòng người ta sao? nhỏ mang đã biết sẽ từ bỏ ý đồ sao?"

Ta nghe xong, trong nội tâm lập tức vui cười nở hoa. Dì tại nói sang chuyện khác, nàng vốn là trách ta đem hạ thể dán được thân cận quá, ta một phen không chê vào đâu được nói xạo sau, nàng phản ứng thần tốc, không muốn tại nơi này vấn đề lên cùng ta dây dưa, mà là chuyển ra của ta phong lưu khoản nợ đến thảo luận.

"ta cũng không biết, mẹ kiến thức nhiều quảng, không bằng giúp ta ra cái chủ ý." ta tâm như gương sáng, tự nhiên biết thời biết thế, lập tức thành khẩn mà hướng dì thỉnh giáo. Dù sao phong lưu khoản nợ cũng là phải trả, phong lưu qua đầu tựu là hoang đường. Thân là tuyệt đối quyền uy dì nếu có thể nhúng tay quản lý, nữ nhân của ta ai dám không phục? Mà ngay cả phản nghịch nhất Đái Tân Ni cũng e ngại dì.

Dì nói:"ta nào có cái gì chủ ý, hiện tại cũng không phải ông ngoại người đích niên đại, có thể ba vợ bốn nàng hầu." ta đưa ra một cái áp lực tại trong lòng hồi lâu nghĩ cách:"ta đây tựu thay phiên lấy, năm nay lấy một cái, sang năm cách tái giá một cái. Dem các nàng mấy cái đều lấy một lần, cuối cùng một cái tựu cố định xuống làm trường kỳ lão bà."

"PHỤT." dì một tiếng nhõng nhẽo cười:"thiếu người nghĩ ra, người ngược lại nói nói cái kia cuối cùng một cái là ai?"

"hắn là Tân Ny." ta vốn định nói là Tiểu Quân, khả nghĩ lại, hiện tại còn không rõ ràng lắm thì phải chẳng phát giác ta cùng với Tiểu Quân ở giữa bí mật, vạn nhất thì cực lực phản đối Tiểu Quân gả cho ta, ta đây lúc này thẳng thắn chẳng khác nào gây ông đập lưng ông.

Dì cười cười:" Tân Ny quả thật không tệ, người thật tình mắt, nàng là có thể cùng người đồng cam cộng khổ nữ nhân, người muốn quý trọng."

"nàng người đàn ông đầu tiên là ta." ta biết rõ dì truyền thống, xử nữ tình kết đại khái so với ta còn nghiêm trọng, ta tăng thêm cái này một đầu, là hi vọng dì sau này đối với Đái Tân Ni hiền lành một điểm.

"ah, cái kia càng khó được." dì quả nhiên đại khen.

Trong nội tâm của ta đặc ý, muốn biết dì đối với những nữ nhân khác đánh giá:" phải hay là không những nữ nhân khác đều không thể nào tốt?"

"thế thì không phải, những nữ nhân khác kể cả Vương Di ở bên trong đều là ngàn dặm tuyển một cô gái tốt, nhưng những nữ nhân này đều là muốn dựa vào người. Nếu như người là một cái kẻ nghèo hàn, các nàng khả không nhất định sẽ cùng người. Đặc biệt là Tiểu Lâm, nàng với người tốt tự là muốn chuyện này, thật không biết nên phải hỏi nàng thế là tốt hay không nữa."

Ta đem miệng tới gần dì lỗ tai, đục ngầu khí tức nhắm nàng lỗ tai ở bên trong phun:" cái này không thể toàn bộ quái Tiểu Lâm, những nữ nhân khác đều như vậy. Tân Ny đủ đứng đắn, có thể cùng ta làm chuyện này cũng là sống được rồi tình rồi mù."

Dì run rẩy bỗng chốc:" hừ, đều là thủy tính dương hoa, mặt ngoài đứng đắn, xem ra nữ nhân của người không có một tốt." ta nhẹ nhàng vuốt ve dì mềm nhũn ôn hòa da thịt, ngoài miệng tất cả đều là lấy lòng:" dạ dạ là, tại mịa nó trong mắt, các nàng Vĩnh Viễn đô không xứng làm con dâu của người. Tin tưởng hôm nay các nàng đều ở đây, cũng không có ai nguyện ý

vì ta hút pin huyết. Ai, nếu ai có mĩa nó một nửa tốt, ta nhất định cưới nàng, tuyệt không phong lưu."

Dì buồn bã nói:" biết rõ mẹ tốt muốn nhiều nghe lời, nhiều hiếu thuận."

Tay của ta vẫn về đến dì rốn bên cạnh:" không bằng nhà này phòng ở không bán , sẽ đưa cho mẹ bảo dưỡng tuổi thọ. Tại đây cùng Lý Tĩnh sống lớn gần trong gang tấc, mẹ có thể mỗi ngày vì Lý Tĩnh sống lớn làm thịt kho tàu cá, ta cũng có thể thơm lây thêm có lộc ăn. Nếu như bán cho người khác, nói không chừng người ta sẽ đem tại đây làm cho cái long trời lở đất, cả rừng trúc đều chém, đến lúc đó một lần nữa cho Lý Tĩnh sống lớn chuyển ỗ thì phiền toái."

Dì kinh hãi, như giật điện quay đầu nhìn về phía ta:" ai nha, tầng này ta thật không nghĩ qua !" xem ra lưu lại biệt thự đích nhân vật ý không tệ. Bất quá muốn muốn bảo trụ cái rừng trúc kia, trừ phi cái này năm tòa nhà biệt thự đều là chúng ta . Nói sau, nếu như người thật muốn một năm lấy một người vợ, cái này năm gian biệt thự người thật đúng là muốn lưu lại."

Ta nghiêm mặt cười cười:" vậy làm sao trừ tiền cho Triệu Hồng Ngọc?"

Con mắt nhìn về phía dì bộ ngực 〇〇, nàng cái này quay người lại, cho ta một cái dòm mỹ nữ cơ hội . Nhưng tiếc dì cánh tay nhưng chăm chú che ở trước ngực, ta cái gì đều nhìn không tới.

" có thể trừ bao nhiêu tự trừ bao nhiêu. Ta nói rồi, chỉ cần không thẹn với lương tâm là được, không cần cái gì đều cố kỵ. Nam nhân nhất định phải có nam nhân khí khái, người đạt được cái kia bút tiền tuy nhiên không phải rất quang minh chính đại, nhưng không ăn trộm không đoạt, không muội lấy lương tâm, sợ cái gì? Có mấy lời ta là đang tại Triệu Hồng Ngọc mặt giảng , thực tế thao tác là mặt khác một sự việc. Người nhìn xem người, đi ra hỗn [lẫn lộn đã lâu như vậy, đầu đưa một chút cũng mất linh quang, đã biết rõ đi câu dẫn nữ nhân."

Ta trừng lớn mắt hạt châu, kinh hãi liên tục:" nghe mịa nó một phen dạy bảo thẳng đóc sách mười năm, ta yêu người chết mất."

Nói xong, ta kìm lòng không được thân hướng đi mặt, cánh tay trái phối hợp với hướng lên một năm, thoát thác đi cánh tay. Dì vội vàng không kịp chuẩn bị, cánh tay thoát ly bộ ngực 〇〇, hai luồng xinh đẹp vú lớn sôi nổi mà lên, run rẩy mà loạn sáng ngời. Ta tay nâng chường rơi, rần rần chắc chắc bắt lấy trong đó một đoàn.

Dì đột nhiên bị công kích, lập tức một tắc vuông đại loạn:" làm gì vậy, râu mép của người trát người, đừng cọ..... Ân, người dừng tay."

Ta một bên xoa nắn đi vú lớn, một bên cầu xin:" dù sao tối hôm qua cũng sờ qua, lại dần xếp một lần á."

Dì sảng giọng:" người còn nói, đêm qua mịa nó tinh thần không tốt, người cái này thẳng khốn..... Thậm chí ngay cả mẹ cũng đùa giỡn."

Ta lớn tiếng giải thích:" là mẹ trước ôm ta, trước hôn ta ."

Dì cũng sờ, nói không ra lời, ta thừa cơ gấp rút xoa nắn núp vú. Dì tại quán rượu trong rạp được Đường Y Lâm khiêu khích một màn hiển hiện tại ta trong óc, ta kỳ vọng của ta khiêu khích cũng có thể kích thích đi khát khô nhiều năm dục vọng . Nhưng là một lát sau, đi hoàn toàn tỉnh ngộ, nàng một bên ngăn cản ta, một bên quát lớn:" tối hôm qua mẹ nhất thời hồ đồ, người..... Mau dừng tay."

Sáng tỏ dưới ánh trăng, đi cùng ta solo tại một khối nhỏ trên ván gỗ. Tuy nhiên ta miệng vết thương kịch liệt đau nhức, nhưng dưng khí phi phạm, tay của ta không chút nào buông lỏng đối với vú lớn khổng lồ, mặc dù trải qua mấy lần thay chủ đều có thể đoạt lại. Đối đãi ta cái tay còn lại gia nhập tranh đoạt, đi đã được cái này mất cái khác, hộ được một bên, hộ không được hai bên. Tối tối lui lui nhiều lần, nàng rốt cục buông tha cho, mặc cho ta xoa lấy.

Ta thật sâu biết rõ, chỉ bằng di thân thủ, chỉ cần nàng không muốn, mặc dù mười cái Lý Trung Hàn cũng không có cơ hội sờ bằng chốc vú của nàng. Di phen này rất thật làm ra vẻ, lại há có thể bàn qua ta? Gặp di buông tha cho phản kháng, ta tranh thủ thời gian rút mật đường:" mịa nó núm vú thật đẹp, trách không được ta tuổi còn nhỏ tự ưa thích cắn."

Di thở hỗn hển, dù là ánh trăng mờ lung, ta như cũ nhìn ra nàng ngưỡng ngùng. Hai khóa hoàn mỹ e rằng khả địch nổi đại quả đào tại hai tay của ta ở bên trong như là tìm được thoải mái dễ chịu cư trú mà, ta không dám dùng lực niết, chỉ là nhẹ nhàng mà vuốt ve, vuốt ve núm vú, vuốt ve quầng vú, mà ngay cả đem cái này hai đoàn vú lớn lách vào cùng một chỗ cũng là nhẹ nhàng . Vô ý thức , ta cứng rắn như lửa hạ thế cũng hừng hực khí thế mà ma sát màu mỡ khe mờ.

" Ân, chớ có sờ , đừng đỉnh. Ờ..... Người vậy mà, vậy mà, ờ..... Hơi quá đáng, đừng đỉnh, đừng đỉnh, người đội lên ." di vòng tình mà rên rỉ, nàng toàn thân phát ra cực nóng đủ để đem ta nướng cháy.

" mẹ, ta muốn cùng người thân hôn môi." ta đem bờ môi đưa lên đi, ven đường ta đã thè lưỡi ra liếm qua thon dài cổ, hôn qua trắng nõn má phấn.....

" không được." di mãnh liệt lắc đầu, tránh né đầu lưỡi của ta.

" tối hôm qua đều hôn qua." ta cầu khẩn, trên tay lặng lẽ ra sức, nhéo nhéo di núm vú.

Di đột nhiên giao thân xác quay tới, đối mặt ta giờ lên cao cao cánh tay:" sờ nữa, ta đánh người."

Tâm trạng của ta hoảng hốt, bệnh cấp tính loạn chạy chữa tựa như nói một câu:" Lâm Hương quân, ta đã trở về."

Không nghĩ tới, di đột nhiên sững sờ, ngờ ngác nhìn ta vẫn không nhúc nhích. Ta vừa thấy có cơ hội, tranh thủ thời gian ôn nhu hỏi:" người có nhớ

hay không ta?"

" muốn." dì then thùng gật đầu, trong ánh mắt của nàng tựa hồ tràn ngập cuồng nhiệt chờ đợi. Ta ức chế nội tâm kích động, lần nữa đem bờ môi dán đi lên, cái mũi nghe thấy được một ít nhàn nhạt thảo dược vị, ta càng là động tình, biết rõ dì chỉ dùng miệng nhai nát thảo dược, sau đó thoa đến miệng vết thương của ta.

" A..... Ừ Ân....."

Dì cánh tay đặt ở trên vai của ta, nàng nằm thẳng lấy tiếp nhận của ta hôn môi, vong tình mà mút vào đầu lưỡi của ta. Ta chịu đựng miệng vết thương kịch liệt đau nhức, lặng lẽ bò lên trên dì đẩy đà thân thể.

Thế nhưng mà ta rất nhanh lại từ dì thân thể bò lên xuống, bởi vì ta lỡ tai sắp bị xé nứt .

" trách không được nhiều như vậy nữ nhân gặp người độc thủ, người cả mẹ đều dễ được chóng mặt nức ních , trên đời này còn có cái gì nữ nhân người không dám đụng vào? Ta muốn hỏi người, người có hay không đối với Tiểu Quân động dục không chính đáng, hoặc là nói đã động dục không chính đáng?"

" mẹ....."

Dì lạnh lùng nói:" ta trước cảnh cáo người, nếu như người dám nói dối, ta cam đoan không chút do dự đem người chôn ở Lý Tĩnh sóng lớn bên cạnh, người hiểu chưa?"

" minh bạch..... Đã minh bạch." ta gật gật đầu, nghĩ thầm: Đặc công uy hiếp người ngừ khí tự là không giống người thường. Bất kể như thế nào, ta chính là kiên quyết phủ nhận, về phần về sau dì biết rõ tình hình thực tế đó là sự tình từ nay về sau, dưới mắt nhất định phải kiên quyết phủ nhận.

Dì chăm chăm vào ta:" tốt, vậy người nói."

Ta nghiêm túc nói:" mẹ, người hơi quá đáng, ta một mực đem Tiểu Quân đích thân muội muội đối đãi. Tuy nhiên ta thích nàng, cái kia đều là thân tình, ta đối với nàng không có nửa điểm không an phận chi muốn, huống chi..... Huống chi....."

" huống chi cái gì?" dì tựa hồ cảm thấy oan uổng ta.

Ta lặng lẽ bắt lấy dì tay, thâm tình nói:" huống chi ta thích chính là đầy đặn nữ nhân, tựa..... Tựa như mẹ như vậy . Điểm này, mẹ cũng không phải không rõ ràng lắm."

Dì hờn dỗi:" hừ, ta xem nhỏ mang, Tiểu Lâm, Mỹ Kỳ, nhỏ phiền, Tiểu Huệ, kể cả Vương Di mỗi người đều là đáng người thon thả, ở đâu đầy đặn?"

Nghe dì hờn dỗi, xương cốt của ta đều nhanh xộp giòn thấu : " ai, nếu các nàng cái này niên kỷ đáng người cũng giống như mẹ đồng dạng, các nàng đó tình nguyện đi chết."

Dì lại giận:" nói như vậy, mẹ ưng thuận đi chết rồi?"

Cảm giác đang cùng tình nhân đấu võ mồm tựa như, ta giải thích hết lại giải thích:" ta không phải ý tứ này, ta chỉ nói là từng tuổi từng nữ nhân có từng tuổi từng đáng người. Các nàng nếu như đã đến mẹ cái này tuổi, tuyệt đối so với mẹ chênh lệch cách xa vạn dặm."

Dì nhéo một cái lỗ tai của ta:" hừ, coi như người rất biết nói chuyện. Nói cho người biết, người đừng nữ nhân nào ta mặc kệ, nhưng ngàn vạn đừng đánh Tiểu Quân đích thân vật ý, biết không?"

Ta lần nữa đưa ánh mắt tụ tập tại dì no đủ cực đại trên vú:" đã biết, cái kia....."

" có lời cứ nói." dì cũng không ngăn cản, dứt khoát tùy ý ta xem cái đủ, của ta máu mũi nhanh đều muốn chảy ra. Nhiệt huyết kích động, lá gan của ta đột nhiên biến lớn:" ta đây có thể đánh mịa nó chủ ý sao?"

Nói còn chưa dứt lời, dì lại hung hăng mà nắm chặt tai ta đóa nhéo một cái, ta kêu to:" ôi, ôi."

" ta là người dì, ôm bồng chốc có thể, những thứ khác nghĩ cũng đừng nghĩ." dì cảnh cáo ta.

Ta ở đâu quản nhiều như vậy, ác theo gan bên cạnh sinh, trong lòng nghĩ đến cái gì tự nói cái gì:" thế nhưng mà, ta biết rõ mẹ yêu thích ta. Nhớ rõ ngày đó, mẹ một bên hô tên của ta, một bên....."

Dì sững sờ, muốn nghiêm khắc cũng nghiêm khắc không đứng dậy, chăm chăm vào ta giận mắng:" im miệng, mặc kệ người từng nghe đến cái gì, thấy cái gì, dù sao mẹ sẽ không theo người phát sinh quan hệ, người tốt nhất nghĩ cũng đừng nghĩ. Hôm nay nếu không phải người bị thương sợ lạnh, mẹ cũng sẽ không thân thể trần truồng ôm người. Các loại trời đã sáng, trở về hảo hảo đối với người nữ nhân, sớm chút để cho ta ôm tôn."

Ta mệt nhọc, thật sự mệt nhọc, dì một phen âm vang hữu lực thổ lộ sau, ta bỏ đi sở hữu tất cả dự vọng. Dự vọng không có bối rối tự đậm đặc, dựa vào tại dì ôn hòa trong ngực, ta lén lút thì: Lâm Hương quân, người trốn không thoát lòng bàn tay của ta, người cùng Tiểu Quân đồng dạng, đời này nhất định là nữ nhân của ta.

Ta cảm giác mới ngủ một hồi tự tỉnh, là được các loại tiếng ồn ào bùng tỉnh . Ngày mới mờ mờ sáng, một chi khổng lồ đoàn xe hạo hạo đang đang đi vào Bích Vân sơn trang. Dì vì tránh hiềm nghi, dặn dò ta mau chóng đi bệnh viện trị thương sau, lén lút từ cửa sau chuồn đi. Nàng động tác cực nhanh, trong chớp mắt sẽ không có bóng dáng.

" mọi người sớm." ta tập tễnh mà đi ra phòng ở, mọi người lập tức liền phát hiện ta, một mảnh hoan hô tung tăng như chim sẻ, lao qua. Gặp ta quần áo tả tơi, toàn thân có thương tích, mọi người lại là một mảnh kinh hô, ta cười khổ không thôi. Nhìn quanh bỗng chốc, phát hiện người tới tất cả đều là nữ, Tiểu Quân, Đái Tân Ni, Trang Mỹ Kỳ, Phàn Ước, Đường Y Lâm, Chương Ngôn Ngôn, La Đồng, Hà Đình đình đều đã đến, cả Sở Huệ cùng Cát Linh Linh cũng tới. Phóng nhãn quá khứ, cảnh xuân tươi đẹp, trong lỗ tai tất cả đều là oanh oanh yến yến thanh âm, lại phiền muộn tâm tình cũng thay đổi tốt hơn.

" người như thế nào không gọi điện thoại trở về nhà? Lại để cho tất cả mọi người lo lắng gần chết, ô ô..... Ô ô, mọi người thiếu chút nữa báo động , ô ô..... Ô ô." Đái Tân Ni nước mắt tung hoành, con mắt đều khóc sưng lên. Nhìn xem mặt khác lớn nhỏ mỹ nữ cũng đều khóc thành nước mắt người tựa như, lỗ mũi của ta đau xót, vừa mới biến tốt tâm tình lại biến buồn bực lên.

" ta trượt bỗng chốc, rớt xuống dốc núi, điện thoại mất, tay cũng bị thương, đành phải ở chỗ này qua một đêm. Vốn muốn đợi hừng đông lại đi ra ngoài tương đối dễ dàng đụng phải người, không muốn các người đều đã đến. Ta đã đói bụng, có gì ăn hay không?" ta giải thích bỗng chốc, che giấu kinh tâm động phách trải qua nguy hiểm quá trình.

Quách Vịnh Nhân lập tức xuất ra lưỡng hộp sữa tươi:" có, có, có, trời còn chưa sáng tất cả mọi người chạy đến, đều không ăn cũng không tâm tư ăn."

Mọi người thấy thế, tranh thủ thời gian quay trở lại trong xe tìm kiếm. May mắn nữ nhân đều thích ăn đồ ăn vặt, trong chớp mắt, chúng mỹ nữ đều lấy ra mút mút hoa quả, bánh bích quy, chocolate vân...vân đợi một tý các loại thứ đồ vặt. Sở Huệ thận trọng, lấy ra một tờ không thấm nước bố trải tại trên đồng cỏ, mọi người cầm trong tay tham ăn đều tụ tập cùng một chỗ, chỉ chốc lát tựa như chất đầy không thấm nước bố.

Ta buồn chết rồi, những này đồ ăn vặt làm sao có thể khỏa bụng đâu này? chỉ có thể dốc sức liều mạng uống sữa tươi. Chúng mỹ nữ gặp ta không ăn, trong nội tâm cũng không tốt ý tứ, nhin không được khanh khách mà nhõng nhẽo cười lên. mới vừa rồi còn chảy nước mắt, hôm nay vừa cười, mỗi người kiều diễm như hoa, ta tâm tình thật tốt, cũng cùng cười ngây ngô lên.

Lưỡng hộp sữa tươi uống xong, ta liếm liếm bờ môi, ôm Quách Vịnh Nhàn vai hỏi:" đều như vậy lo lắng ta, vì cái gì không còn sớm điếm tới?"

Quách Vịnh Nhàn ngấm Đái Tân Ni liếc, thấy nàng sắc mặt khó coi, tranh thủ thời gian đẩy ra tay của ta:" ai biết người đi nơi nào? Ta nghĩ đến người đi Tân Ny cái kia, Tân Ny nghĩ đến người về nhà, Tiểu Quân nghĩ đến người đi uống rượu vui vẻ , tất cả mọi người không thềm để ý. Thằng đến tối lên hơn chín điếm, Trương Tư Cần gọi điện thoại cho ta, hỏi ta người trở về có hay không? Biệt thự chuyển nhượng hiệp ước hợp đồng bao lâu ký? Ta thế mới biết người trên chân núi mất tích, vì vậy tìm người khắp nơi. Người điện thoại tắt máy, ta tự phân biệt gọi điện thoại cho người người quen biết, cơ hồ có thể liên hệ mọi người liên hệ rồi, khả tất cả mọi người nói không có bài kiến người, mọi người tự thương nghị lấy muốn báo động. Chỉ là người đi điện thoại cũng tắt máy, mọi người suy đoán người có khả năng cùng đi đi làm chuyện khẩn cấp , cho nên mới thương nghị chờ lâu cả buổi, nếu như không...nửa tin tức của người, tự đi báo động . Nhưng mọi người trong nội tâm lo lắng đều không có ngủ, trong công ty đợi một buổi tối, rạng sáng bốn giờ tự xuất phát tới nơi này, may mắn gặp được người."

Nghe xong Quách Vịnh Nhàn tự thuật, ta nhin không được một hồi thốn thức, ngoài miệng không nói ra đến, nội tâm lại đối với Quách Vịnh Nhàn càng thêm sủng ái. Nếu như cái thứ nhất muốn kết hôn chính là Đái Tân Ni, cái kia thứ hai nhất định là Quách Vịnh Nhàn. Đối mặt chúng mỹ chờ đợi

ánh mắt, ta lớn tiếng cười nói:" yên tâm, ta hồng phúc tề thiên, tựa là quần phá điểm. Ai trong xe có nam nhân quần nha?"

Chúng mỹ nữ gặp quần của ta đều phá, vốn là tốt rồi cười, nghe được ta như vậy vừa hỏi, càng là nhõng nhẽo cười không ngớt. Mọi người người xem ta, ta nhìn người, lú lú cả buổi, cũng không gặp ai xuất ra. Ta lòng có tiếc nuối, lại chờ đợi là kết quả này.

Đột nhiên, Trang Mỹ Kỳ quát to một tiếng:" ta có."

Đón lấy quay người thẳng đến hướng nàng màu đỏ tân sĩ, mọi người hai mặt nhìn nhau, nói nhỏ. Ta trong cơn giận dữ, chỉ là trên mặt cố giả bộ đáng tươi cười.

Trang Mỹ Kỳ sau khi mở ra xe rương tìm kiếm một hồi, xuất ra một kiện đồ vật chạy đến ta trước mặt. Truyền đạt xem xét, là một đầu màu trắng vận động quần dài, ta đổi giận thành vui, vội vàng cỡi trên người quần rách. Các mỹ nữ một mảnh duyên dáng gọi to, ngoại trừ Trang Mỹ Kỳ bên ngoài, mỗi người đều đem mặt xoay qua chỗ khác, mà ta thừa cơ hướng Trang Mỹ Kỳ nháy mắt mấy cái, tại nàng đôi mắt - đẹp nhìn soi mói mặc vào vận động quần dài . Nhưng tiếc thân hình của ta so Trang Mỹ Kỳ cao lớn quá nhiều, quần thể thao mặc ở trên người của ta giống như bó sát người quần, hạ thể của ta hở ra một cái sườn núi nhỏ, hơn nữa mới trường và bắp chân, càng giống đương thời nữ nhân thích mặc bảy phần quần. Ta xem xét, không khỏi không biết nên khóc hay cười, khả dù vậy, cũng so xuyên:đeo quần rách cường. Ta dứt khoát đem rách rưới áo cũng cỡi, lộ ra đường cong không tẻ thân thể, Trang Mỹ Kỳ chăm chăm vào bộ ngực của ta nhìn nhìn, mặt hơi đỏ lên.

Ta xem xét nàng then thùng hình dáng, càng là đói khát khó nhịn. Quay đầu lại quét trên đồng cỏ đồ ăn vặt liếc, ngoài ý muốn phát hiện một đồng đồ ăn vặt ở bên trong có ba cái bánh bao, liền vội hỏi là ai . Phàn Ước quay người xa xa mà giơ lên bàn tay nhỏ bé, ta đại hỉ, cầm lên mở miệng một

tiếng, nuốt hết sau vẫn chưa thỏa mãn. Gặp Tiểu Quân gió thổi váy ngắn, duyên dáng yêu kiều tại Phàn Ước bên cạnh, chẳng biết tại sao tức giận , ta đi qua giả bộ hỏi:" Phàn Ước mỗi ngày bữa sáng tự ăn ba cái bánh bao hấp?"

" Ân, vừa rồi tại ven đường mua . Hiện tại lạnh, không thể ăn." Phàn Ước không có ý tứ được mọi người chăm chăm vào, tranh thủ thời gian hướng ta nháy mắt, bảo ta ly khai.

Ta bất vi sở động, một bên lau miệng góc đích đầy mỡ, một bên đại khen:" ăn ngon, ăn ngon, trách không được người đáng người như vậy thon thả. Không giống Tiểu Quân, nàng ít nhất tham ăn mười cái bánh bao."

Tiểu Quân dậm chân phản bác:" nói bậy !" ta yêu ngủ nướng, bữa sáng cùng món cơm tàu cùng một chỗ ăn, cho nên so Phàn Ước tỷ tỷ ăn nhiều một điểm, nhưng cũng không có ăn mười cái nhiều như vậy, đa tài nhất ăn năm cái. Nói sau thân hình của ta cũng thon thả, người vừa rồi có ý tứ là không phải nói ta không đủ thon thả, như heo mập?"

" ha ha." chúng mỹ nữ một mảnh nhõng nhẽo cười, Tiểu Quân ngược lại không có ý tứ, nộ khí cũng đã biến mất hơn phân nửa.

Ta cũng cười híp mắt híp mắt đi đến trước, ôm Tiểu Quân đối với chúng mỹ nữ lớn tiếng nói:" tốt rồi, tốt rồi, ta sống phải hảo hảo , cảm tạ mọi người quan tâm. Đã mọi người đã đến, ngay ở chỗ này đập đập thanh, hô hấp bỗng chốc nội thành không có không khí mới mẻ, thuận tiện nhìn xem nhà của ta. Cái này năm tòa nhà biệt thự ta không bán , cải thành Lý thị thu nhận chỗ, sau này các người không ăn, không có ở sẽ tới tại đây tránh một chút, tại đây bao ăn bao ở một trăm năm."

" hì hì....."

Mọi người tranh nhau quan sát đã có hình thức ban đầu Lý thị vương quốc, mà ngay cả Cát Linh Linh cũng lộ ra ngưỡng mộ trong lòng chi sắc.

Ta thấy bên người nàng không có Sở Huệ thân ảnh, đưa mắt nhìn bốn phía, phát hiện Sở Huệ một mình một người lẻ loi trơ trọi mà ngồi ở một chỗ đồng đất lên nhô cỏ. Trong nội tâm của ta khẽ động, vừa định quá khứ ân cần thăm hỏi, không ngờ Hà Đình đình chạy tới, đem ta kéo đến một bên hỏi: "tổng giám đốc, tại đây phòng ở thật nhiều, ta về sau sẽ thường xuyên đến tại đây nghỉ phép. Người lưu một căn phòng cho ta, lưu một gian cho đồng đồng, được không?"

Ta kinh ngạc nhìn xem hai mắt hàm xuân Hà Đình đình, vừa định trả lời, La Đồng lại nhanh chóng chạy tới, một phát bắt được Hà Đình đình tay bỏ chạy, ta đương nhiên minh bạch La Đồng tự là Hà Đình đình theo như lời đồng đồng.

Tuy nói là mùa thu, nhưng Bích Vân sơn trang trước mắt thanh thúy tươi tốt. Có lẽ Sơn Trang cảnh đẹp hấp dẫn mọi người, có lẽ là uốn tại văn phòng quá lâu, cái này một đám chúng nữ đỏ tươi mỹ nhân rất nhanh tự dẫn thân vào tại chim hót hoa nở trong thiên địa , hưởng thụ tươi mát không khí, tắm rửa sáng sớm ánh mặt trời. Vui sướng trong tiếng cười, có người cất giọng ca vàng, có người nhẹ nhàng nhảy múa, có người cầm lấy dv, bày lên đáng yêu tư thế. Hết thấy đều là tốt đẹp như vậy, nhưng ta như cũ trong lòng còn có tiếc nuối, tại đây duy chỉ có thiếu khuyết một vị có thể trấn được của ta nữ hoàng.

TỶ PHU VINH DỰ

Tiểu Thủ Chương
www.dtv-ebook.com

Chương 95: Chích

" không bán ?" ta thật bất ngờ, thu Yên Văn không có nói cho ta biết hủy bỏ bán nhà cửa nguyên nhân, ta cũng không nên truy vấn . Nhưng là trong điện thoại hỏi Thu Vũ tình tình huống, thu Yên Văn hàm hàm hồ hồ mà mấy câu mang qua, làm cho ta điểm khả nghi bộc phát.

Để điện thoại xuống, ta dựng thẳng lên mười ngón suy tính thời gian. Nếu như Thu Vũ tình thực mang thai con của ta, nàng liền trở thành ta cái thứ nhất hài tử mục mục, cái này làm cho ta phi thường nóng lòng. Vô luận như thế nào, ta đều phải mau chóng nhìn thấy Thu Vũ tình.

" đi đâu? Thương thế của người chưa hoàn toàn tốt, đừng chạy khắp nơi. Người dì dặn dò ta xem thật kỹ lấy người, người muốn nghe lời nói." Quách Vịnh Nhân tại trước gương sờ chút rồi tung quần xoắn tóc dài, màu đen dưới váy dài rất tròn bờ mông ộp đối diện lấy ta. Cấm dục ba ngày, ta rất khó đối với Quách Vịnh Nhân phát ra thành thực gợi cảm làm như không thấy.

" lại tới nữa, đừng lão cầm dì lông gà đương mùa mũi tên, người cho rằng ta là cùng khổ mệnh muốn mệt nhọc sao?" từ khi ngày đó tại Bích Vân sơn trang cùng dì sau khi tách ra, ta không còn có nhìn thấy nàng. Tiểu Quân ngẫu nhiên còn có thể đi hưởng thụ tình thương của mẹ, ta nhưng lại ngay cả dì mùi đều không thể nghe thấy được, cái loại này tưởng niệm dày vò thật sự là khó chịu. Quách Vịnh Nhân không rõ nội tình, lão ở trước mặt ta nâng lên dì, ta có thể không tức giận sao?

Quách Vịnh Nhân vắn vẹo uốn éo eo, vén lấy hai tay xem ta:" hừ, người ta không bán phòng ở tự nhiên có người ta lý do. Chúng ta bây giờ vừa vắn

tài chính thiếu, một trăm triệu tám ngàn vạn xác thực không tốt lấy ra, người vô duyên vô cớ thay người gia sốt ruột làm cái gì?"

" người không hiểu." ta đứng lên, tuy nhiên thân thể bất lợi rơi, nhưng ta vẫn đang đối với ba cái mang thai nữ nhân lo lắng lo lắng, một cái là Vương Di, một cái là Sở Huệ, còn có một tự là Thu Vũ tinh.

Ở trong đó ta nhớ thương nhất Thu Vũ tinh, dù sao Vương Di, Sở Huệ đều tại của ta khống chế ở trong, khả Thu Vũ tinh tự phương tung khó kiểm. Dù sao bệnh viện cách ta ở nguyên cảnh hoa viên rất gần, ta đánh xong châm sau có thể về nhà ôm Tiểu Quân, tiện đường còn có thể đến Thu gia thám thính Thu Vũ tinh tình huống.

" ta đương nhiên hiểu, người không phải cùng khổ mệnh, người là phong lưu mệnh. Cái này thu Yên Văn xác thực rất có tư sắc, cũng không biết nàng như thế nào cấu kết lại người ." Quách Vịnh Nhân cùng sở hữu tất cả nữ nhân đồng dạng, trời sinh đối với lão công bên người khác phái rất miễn cảm.

Cho dù thu Yên Văn cùng ta có tư tình ta đều phủ nhận, huống chi ta cùng với thu Yên Văn thanh bạch.

Ta đương nhiên cực lực phủ nhận:" ta nói Vịnh Nhân tử, người đã biết rõ nghi thần nghi quỷ, thu Yên Văn ra sao đội quân thép lão bà, Hà Quân Thiết chết rồi sau tất cả mọi người tránh nàng. Nàng không chỗ nương tựa, hiện tại chỉ có thể bán nhà cửa sống, ta có thể không giúp sao?"

Quách Vịnh Nhân chấn động, sửng sốt cả buổi sau, mặt lộ vẻ áy náy:" không thể tưởng được thu Yên Văn là đại quan lão bà. Trước kia nàng cùng ta có chút ít giao tình, người rất ít xuất hiện, xem ra ta hiểu lầm Trung Hàn ."

Ta xụ mặt:" muốn gọi ta uống thuốc súp cứ việc nói thẳng, đừng một bộ như cử chỉ lằng lờ. Tao cũng vô dụng, ta bờ mông đang đau, không tâm tư

làm cho người. Quay đầu lại trải qua chợ bán thức ăn, ta giúp người mua hai cây dưa leo, đem người tù vài ngày."

Quách Vịnh Nhân ôn nhu nói:" ta nhìn người bờ mông tổn thương."

Ta không hiểu thấu:" nhìn cái gì vậy? Đang chuẩn bị đi bệnh viện chích."

Quách Vịnh Nhân đi đến ta trước mặt, một tay lấy ta đẩy ngã tại trên ghế sa lon, ta còn không có kịp phản ứng, nàng đôi bàn tay trắng như phấn đã như mưa rơi rơi xuống:" ta giúp người đánh."

Ta kêu to:" ôi, ai mua, ta sai rồi, ta sai rồi."

Con mắt vụng trộm xem xét, Quách Vịnh Nhân vậy mà hai mắt đỏ lên.

Ta thầm kêu không ổn, nữ nhân này tính tình tựa như tháng sáu thiên, trong chớp mắt sẽ có bất trắc Phong Vân. Quả nhiên, Quách Vịnh Nhân đánh cho một hồi, nước mắt tự chảy xuống:" uống ta trời còn chưa sáng tự nấu canh cho người, uống ta thay người sốt ruột, ta..... Ta thực mệnh khổ, còn tưởng rằng người thật sự rất tốt với ta !" ô....."

Ta tranh thủ thời gian xin lỗi:" ha ha, ta sai rồi còn không được sao? đừng khóc, đừng khóc, ta chỉ là rất lâu không có ăn dưa leo , tự muốn cho người xào dưa leo thịt..... Ha ha, ôi, ôi."

Lời còn chưa nói hết, Quách Vịnh Nhân đôi bàn tay trắng như phấn lại rơi xuống:" ta hiện tại tự dùng cái mông của người thịt xào dưa leo, tức chết ta , tức chết ta ."

Ta cười to:" ha ha, ôi, ôi."

" soạt soạt."

Có người gõ cửa, Quách Vịnh Nhân xoa xoa nước mắt đứng lên mở cửa. Thấy là hoàng anh, Quách Vịnh Nhân hỏi: " chuyện gì?"

Hoàng ly giòn Thanh Nói: " Trương Tư Cần đã đến."

Quách Vịnh Nhân quay đầu lại nhìn nhìn ta, gặp ta gật gật đầu, nàng lập tức phân phó hoàng anh: " người mời hân vào a."

Đóng lại cửa, Quách Vịnh Nhân hung hăng trừng mắt nhìn ta liếc: " ta đi toilet."

Ta hướng nàng lách vào chớp mắt: " toilet vùi hoa sen rất rắn chắc."

Quách Vịnh Nhân mặt đỏ lên, sảng giọng: " đi người ."

" không bán ?" nhần nhin hai ngày, Trương Tư Cần rốt cục kèm nén không được yêu cầu gặp ta. Gặp ta cải biến chủ ý, Trương Tư Cần tựa hồ rất không lý giải: " phải hay là không ngày đó người mất tích ta không có tìm người, cho nên người cải biến chủ ý? Trời đất chứng giám ah !" chúng ta người một giờ, bởi vì chàng vạng tối muốn cùng người ta đàm một số đại sinh ý, liền vội vàng chạy trở về ."

" cho dù người vội vàng trở về, người cũng có thể sớm chút thông tri Vịnh Nhân tử !"" ta mặt âm trầm, bên cạnh ngồi ở trên ghế sa lon, bờ hông đau đớn thiếu đi rất nhiều. Đợi lát nữa còn muốn đi bệnh viện đánh huyết thanh, thật sự là chịu tội.

Hồi tưởng lại ba ngày trước rơi xuống vách núi sự tình, ta đầy mình oán khí, mà Trương Tư Cần phi thường đáng giận, hân ít nhất ưng thuận tại trước khi trời tối tựu thông tri Quách Vịnh Nhân.

Trương Tư Cần mọi cách giải thích: " ta là ý định nói cho Vịnh Nhân, vừa vận điện thoại không có điện, tựu muốn trở về sau lại nói cho nàng biết, thế nhưng mà một bề bọn bắt đầu sẽ đem việc này đem quên đi. Thằng đến

xã giao chấm dứt về đến nhà, ta mới nhớ tới việc này, tranh thủ thời gian đánh một trận điện thoại cho nàng, còn nói với nàng cần gì cần trợ giúp tự cứ việc nói."

Ta lạnh lùng nói:" nhưng người dù sao vẫn là quên, ta thiếu chút nữa mất mạng."

Trương Tư Cần liên tục xin lỗi:" thực xin lỗi, thực thực xin lỗi, ta già rồi, trí nhớ không tốt, việc này xác thực cũng trách ta. Trung Hàn, người xin bớt giận. Vì đền bù của ta khuyết điểm, ta mỗi tòa nhà tăng thêm 1000 vạn."

Ta lắc đầu:" phòng ở không bán ."

Trương Tư Cần theo ghế sofa đứng lên, ngồi vào bên cạnh ta, duỗi ra hai ngón tay đầu:" mỗi tòa nhà thêm hai ngàn vạn."

Ánh mắt ta sáng ngời, lập tức phản kích lệ Trương Tư Cần:" Trương tổng, hay là thôi đi."

Trương Tư Cần nóng nảy, hăn nghĩ nghĩ, cắn răng cắn, mở ra một bàn tay:" mỗi tòa nhà thêm 5000 vạn như thế nào? Đây là cao nhất giá ."

Ta lấy lên trước mặt một ly Thiết Quan Âm phẩm phẩm:" mỗi tòa nhà bốn trăm triệu, cộng thêm trên tay người toàn bộ kt công ty cổ phần, như thế nào?"

Trương Tư Cần nghe xong, ngây ngẩn cả người, cả buổi mới ha ha cười không ngừng:" Trung Hàn, người..... Người rất không lý trí."

Ta buông buông tay, nhún nhún vai, thật đáng tiếc bộ dạng:" người cân nhắc bằng chốc, có một người mua nguyện ý mỗi tòa nhà ra năm trăm triệu (5 ức)."

Chấn động, vội hỏi: "ai?"

Ta cười tủm tỉm mà nhìn xem Trương Tư Cần nói: "Trương tổng, buôn bán quy củ người không phải không hiểu, đến tương lai ký hiệp ước hợp đồng người cũng biết là ai."

Trương Tư Cần gượng cười hai tiếng: "không có ý tứ, không có ý tứ, ta nhất thời tình thế cấp bách. Ân, điều kiện của người ta trở về lo lo lắng lắng, người hảo hảo dưỡng thương, ta cáo từ trước."

"tốt." ta chia chia bờ mông: "thân thể không thoải mái, sẽ không tiến."

"đừng khách khí."

Trương Tư Cần đi, Quách Vịnh Nhân lặng lẽ theo toilet đi tới, biểu lộ rất cổ quái: "việc này có kỳ quặc. Nếu như không có mặt khác mục đích, Trương Tư Cần ra giá cả đã cao đến quá không hợp thói thường, trong lúc này khẳng định có vấn đề."

"Ân, ta sẽ không đem cái này năm tòa nhà phòng ở bán đi, cho nên mới cố ý kiểm soát cực tuyệt, không nghĩ tới Trương Tư Cần nguyên nhất định phải có. Vịnh Nhân tử, người lại triệu tập bộ môn quản lý thương nghị, lại để cho bọn hắn chia nhau đến thổ địa cục quản lý, cục xây dựng, thành thị quy hoạch thực nghe ngóng bỗng chốc, tìm kiếm bọn hắn đối với Bích Vân sơn trang gần đây có cái gì mở rộng ra phát các loại trụ cột kiến thiết hạng mục cùng quy hoạch."

"Ân." Quách Vịnh Nhân xuất ra tinh xảo bình nước nóng.

Ta nghĩ nghĩ lại phân phó nói: "mặt khác, tìm một ít người hướng địa phương thôn dân hiểu rõ bỗng chốc Bích Vân sơn trang tình huống."

Quách Vịnh Nhân một bên gật đầu, một bên theo bình nước nóng đổ ra màu nâu đục súp, phóng lên cái thìa, đổ lên trước mặt của ta: "tốt, ta ngay

lập tức đi xử lý."

Tuy nhiên được súp mùi rất có cải thiện, nhưng ta hay là đứng xa mà trông:" vân...vân đợi một tý, Vĩnh Nhân tử, nghe nói người điều mấy vị trợ thủ đặc lực tiến vào quản lý giai tầng."

Quách Vĩnh Nhân sững sờ:" đúng vậy, năng lực của bọn hãn cũng không tệ."

Ta lạnh lùng nói:" nghe nói có hai vị trù tính bộ đích nhân vật quản mỗi ngày tặng hoa cho người?"

Quách Vĩnh Nhân che miệng bật cười:" khanh khách..... Người tin tức lấu linh thông nha."

Ta nhàn nhạt hỏi:" có chuyện này hay không?"

Quách Vĩnh Nhân cười đến cười run rẩy hết cả người, trước ngực hai luồng thịt khoa trương mà loạn run:" có chuyện này, nhưng không phải như người nghĩ. Bọn hãn mua hoa tất cả đều là ta xuất tiền gọi bọn hãn mua , ta gần đây nghiên cứu loại hoa, chờ người cái kia năm tòa nhà biệt thự lắp đặt thiết bị tốt rồi, ta muốn tại đâu đó chủng thật nhiều hoa, đủ loại hoa. Hì hì..... Biết rõ ghen là chuyện tốt."

Ta mặt mũi nhin không được rồi, ho khan hai tiếng:" ta không ăn dấm chua, ta..... Ta chỉ là thuận miệng hỏi một chút."

Quách Vĩnh Nhân bĩu môi:" ờ, khanh khách."

Ta tức giận:" đừng cười , cười đến một chút cũng không dễ nghe. Đúng rồi, di hai ngày này được không nào?"

Quách Vĩnh Nhân giáo hoạt mà nháy mắt mấy cái:" người vì cái gì không chính mình đến hỏi?"

Ta đại thổ nước đấng:" dì không để cho ta đi."

Quách Vịnh Nhàn quý dị cười cười:" người nhìn ta, dì có thể không chuẩn sao?"

" Aha, một câu bừa tỉnh người trong mộng." ánh mắt ta sáng ngời, bắt lấy Quách Vịnh Nhàn bàn tay như ngọc trắng cường bạo.

Quách Vịnh Nhàn giao thân xác nhích lại gần, thần bí nói:" dì hai ngày này nói bóng nói gió hỏi thật nhiều về vấn đề của người, mất hồn mất vía . Tối hôm qua ta cho nàng thôi miên, nàng nằm ngủ . Nửa đêm ta nhìn nàng, phát hiện một bí mật, có muốn biết hay không là bí mật gì?"

Ta vội vàng ôm lấy Quách Vịnh Nhàn:" bí mật gì?"

Quách Vịnh Nhàn nũng nịu nói:" muốn biết tự cầu ta à !""

" ta van người."

" uống trước súp."

" ta uống."

Chờ ta uống xong một ít chén mùi hương thoang thoảng vị chua được súp sau, Quách Vịnh Nhàn mới lén lút nói cho ta biết:" dì tự an ủi."

Ta cười lạnh:" tự an ủi rất bình thường a !""

Quách Vịnh Nhàn ngửa ra ngửa đầu, cười bỏ chế ngự:đồng phục cúc áo:" mẫu chốt là, dì tự an ủi lúc hô một người danh tự."

Tâm trạng của ta kinh hoàng:" hô cái gì danh tự?"

Quách Vịnh Nhàn liếm liếm hồng nhuận phơn phớt bờ môi:" ăn canh, muốn thích hợp phóng thích bỗng chốc ờ."

"phóng thích?" vừa hồ nghi, gập Quách Vịnh Nhân nhẹ vung tóc dài, gãi thủ chuẩn bị tư thế dung nhan, ta đã tâm như gương sáng. Ngắm nàng thâm thúy giữa hai khe núi liếc, ta ân cần nói:" Vịnh Nhân, về sau chế ngự:đồng phục cổ áo đừng khai mở lớn như vậy, cái gì đều bị người nhìn thấy."

Quách Vịnh Nhân hai tay lấynhờ nắm bộ ngực lớn, phong tình vạn chủng hỏi:" trông thấy cái gì? Không có ah, chỉ có điều trông thấy từng chút một thịt mà thôi, cũng không phải chứng kiến núm vú."

Ta không thể chịu đựng được Quách Vịnh Nhân hai tay nắm núm vú động tác, cho ta một loại nặng trĩu cảm giác. Nam nhân đều có trách nhiệm cảm, trông thấy hữu lực lượng ép xuống, sẽ bản năng nâng lên. Lúc này, của ta một bàn tay nâng trầm trọng núm vú:" xem ra muốn phóng thích người không phải ta, mà là người. Được rồi, cái thế giới này rất sự thật, không làm cho người bồng chốc, ta vĩnh viễn không cách nào biết được di hô ai ."

Quách Vịnh Nhân không thẳng kiêu my:" khanh khách..... Nhanh lên á..., đợi lát nữa còn muốn hợp."

Cũng không biết ta uống xong chính là cái gì súp, hạ thể lập tức lửa nóng bành trướng. Quách Vịnh Nhân hợp thời thò tay trêu chọc, linh xảo mà lấy ra vừa thô vừa to gia hỏa. Từ khi sau khi bị thương, đại nhục bồng o0o ngủ đông ở ẩn dưới háng, hoàn toàn ở vào nghỉ ngơi lấy lại sức trạng thái. Trải qua Quách Vịnh Nhân khiêu khích vài cái, nó một lần nữa được tỉnh lại, sáng ngời quy đầu lờ lờ tỏa sáng, uốn lượn gân xanh rõ ràng nhô lên.

Quách Vịnh Nhân yêu thích không buông tay, đại lực đùa bỡn còn nhẹ cạo quy đầu góc cạnh, ta hét lớn một tiếng, đem nàng đẩy ngã tại trên ghế sa lon, xốc lên màu đen váy dài, đem côn thịt đỉnh tại hơi mỏng quần lót viền tơ lên. Quách Vịnh Nhân thò tay đẩy ra quần lót viền tơ, lộ ra nõng

đậm cọng lông thảo, đại nhục bông o0o thức lộ, chuẩn xác mà đâm vào ẩm ướt chán huyết đạo ở bên trong.

" úc, Trung Hàn." Quách Vịnh Nhân hai chân co lại, mị nhãn như tơ.

Ta lại kinh thường Ôn Nhu, côn thit kéo trơn vài cái tịt điên cuồng rút ra đút vào, lập tức đất rung núi chuyển:" ta làm chết người, muốn hợp sao? ta làm đủ người mở lại sẽ, cùng ta đề điều kiện sao? ta làm chết người, nói mau, dì hô ai?"

Quách Vịnh Nhân sóng cuồng dâng tặng nghênh:" Ác ác, nàng hô người. Ôi, tốt có lực, dùng sức, dùng sức."

" lập lại lần nữa, hô ai?" tuy nhiên ta có dự cảm, nhưng theo Quách Vịnh Nhân trong miệng chứng minh là đúng dì hô chính là ta, ta vẫn đang khó mà tin được.

Quách Vịnh Nhân giơ lên cao hai chân, màu da tất chân đai đeo năm chặt đầy đà đùi, lưu hương mật huyết cuồng nuốt đại nhục bông o0o:" hô người, hô người, hô Trung Hàn hai chữ, dì sờ nàng phía dưới thời điểm tịt..... Tịt hô người danh tự, ah, ah, nàng tốt tao."

" có người tao sao?" ta nhe răng cười, đại nhục bông o0o nhiều lần đều chọc vào đến mật huyết cuối cùng, nhiều lần đều va chạm mẫn cảm mật huyết khâu. Quách Vịnh Nhân lớn tiếng hét lên:" so với ta tao nhiều hơn, nàng sờ soạng hai giờ, chảy rất nhiều nước."

" không cho phép nhìn lén, không cho phép nhìn lén, sờ hai giờ? Người lừa gạt ai? Ta làm chết người, làm chết người." ta giận dữ, một vòng điên cuồng tiếp tục xay nghiền, cuối cùng đem mật huyết đâm thủy cọ xát đi ra.

Quách Vịnh Nhân nức nở nghẹn ngào:" ờ, thật sự hai giờ, ờ..... Muốn tới , muốn tới , Trung Hàn, nói cho ta biết, người có nghĩ là muốn an ủi dì?"

Ta dừng một chút thân thể, lớn tiếng nói:" muốn."

Quách Vịnh Nhân lập tức không ngừng cầu khẩn:" vậy thì rất tốt với ta, úc, dùng sức, dùng sức, chọc vào sâu điếm."

Xem sừng đỏ mặt huyết đang phun ra dâm thủy, ta lập tức cường công, không để cho Quách Vịnh Nhân có phản kích ý niệm. Như nàng loại này hồ lang chi phụ, nếu để cho nàng thờ dốc tới, còn muốn chinh phục nàng tựa khó khăn.

Quả nhiên, Quách Vịnh Nhân bắt đầu biểu hiện ra không muốn nhanh như vậy chấm dứt, nàng hai tay ôm chặt cổ của ta không ngừng xê dịch bờ hông ỡ, tựa là muốn cho động tác của ta hơi trì hoãn.

Ta âm thầm cười lạnh, hai tay véo hai vú của nàng, cố định trụ thân thể của nàng, dưới thân như kinh đào đập sóng, long trời lở đất. Không ra 30 hạ, Quách Vịnh Nhân sẽ khóc khóc liên tục:" ah....."

Đại nhục bỗng o0o cuối cùng một cái thể đại lực trầm, đâm sâu đến hoa tâm sau sừng sừng bất động. Quách Vịnh Nhân bắt đầu kịch liệt co rút, liên hô hấp cũng không có.

" cái này..... Đời này lãng phí, kiếp sau còn muốn làm nữ nhân, làm nữ nhân của người."

Ta đi ra văn phòng trước, Quách Vịnh Nhân nói một câu nói kia làm cho ta nhin không được cười lên. Kỳ thật chinh phục nữ nhân cũng không khó, chỉ cần tìm đúng cơ hội.

Đương nhiên, chinh phục nữ nhân không thể không cần tiền. Nếu như người là một gã tên ăn mày, vậy người cả chinh phục nữ nhân cơ hội đều không có. Ta am hiểu sâu này lý, cho nên ta phải có được càng nhiều nữa tài phú.

Dạo bước đến bộ phận đầu tư, ta không khỏi sinh lòng cảm khái. Tại đây cùng ba tháng trước, thậm chí hai năm trước cơ hồ không có gì biến hóa. Cởi mở bố cục như cũ chắt chẽ xếp đặt, yên tĩnh nghiêm cẩn trong không khí ầm nấp lấy kích động Phong Vân, cái này là bộ phận đầu tư đặc thù.

Thật lâu không có thị sát bộ phận đầu tư, quá khứ ngăn ngùn hơn ba tháng ở bên trong, ta theo một gã bộ phận đầu tư viên chức nhỏ nháy lên trở thành gia tài chính công ty tổng giám đốc. Cái này Thần Thoại khích lệ toàn bộ bộ phận đầu tư, ta đã trở thành mọi người phấn đấu mẫu mực.

"tổng giám đốc người tốt." Tôn Gia Tề theo trong văn phòng chạy đến hướng ta ân cần thăm hỏi, sau đó quay người hướng bộ phận đầu tư hô lớn:" tổng giám đốc đã đến, mọi người hoan nghênh."

"tổng giám đốc tốt....."

"mọi người đừng khách khí, tiếp tục công việc." ta hướng viên chức phất phất tay, sau đó ý bảo Tôn Gia Tề:" gia đủ đi vào, ta với người tâm sự."

Tôn Gia Tề cung kính mà đem ta mời đến phòng làm việc của hắn, tự mình cho ta châm một chén nước:" nghe nói tổng giám đốc thân thể không thoải mái, tự không cần tự mình đến. Có cái gì phân phó, người một trận điện thoại cho ta là được."

Ta cười cười, tuy nhiên không thích Tôn Gia Tề quá phận nịnh nọt, nhưng ta thành thói quen bị người tôn kính:" đừng quá khách khí. Gần đây công trạng không tệ, từ khi người tiếp quản bộ phận đầu tư sau, biểu hiện biết tròn biết méo, mới tiến mấy cái phân tích sư đều rất có thực lực. Ta tuy nhiên đem công ty quyết sách quyền giao cho Quách tổng giám, nhưng bộ phận đầu tư nghiệp vụ ta một mực quan tâm."

"cám ơn tổng giám đốc quan tâm, bộ phận đầu tư nghiệp vụ không có bởi vì tiền nhiệm rời đi mà đình trệ, nguyên nhân chủ yếu nhất tự là có

tổng giám đốc tự mình lãnh đạo cùng đốc xúc."

Tôn Gia Tề nói rất đúng lời nói thật, bộ phận đầu tư không có chút nào đã bị trong ngoài mâu thuẫn ảnh hưởng, công trạng phát triển không ngừng, công ty cùng hộ khách đều kiếm lớn không ít.

Cái này tự nhiên có Tôn Gia Tề một phần công lao, ta không khỏi khen ngợi:" buổi tối tìm mấy cái đối với đầu thô quen thuộc phân tích sự tăng ca, người cũng tới."

Tôn Gia Tề con mắt sáng ngời, hưng phấn nói:" tổng giám đốc, chúng ta lại có đại thủ bút?"

Ta bội phục Tôn Gia Tề khôn khéo:" đừng hỏi, đến lúc đó đã biết rõ."

Tôn Gia Tề lách vào chớp mắt:" tốt, ta chuẩn bị tốt nhất Cuba cà phê."

Hắn biết rõ ta thích uống cà phê, nhất là hắn xông Cuba cà phê, chẳng những hương vị nồng đậm, càng quan trọng hơn là hắn Cuba cà phê mang đến cho ta vận khí tốt. Hắn vừa nói như vậy, ta càng là niềm vui.

Ta quan tâm nói:" bắt tay đầu công tác an bài bổng chốc, sau đó về nhà nghỉ ngơi, buổi tối chuẩn bị thức đêm."

" đừng lo lắng, tất cả mọi người có thể lược." Tôn Gia Tề vẻ mặt nhẹ nhõm, ta lại chứng kiến hắn mắt quầng thâm.

Ta cười nhạt một tiếng:" chúng ta thức đêm không phải là vì uống rượu tán gái, mà là muốn phải liều mạng, solo. Hiện tại cho các người thời gian nghỉ ngơi, nếu như buổi tối ta thấy đến các người đánh ngáp, toàn bộ khai trừ."

Tôn Gia Tề sắc mặt đại biến:" thực xin lỗi, tổng giám đốc. Ta lập tức an bài, lập tức trở lại nghỉ ngơi."

" ngủ không được tự đi bệnh viện đánh một châm yên giấc châm." ta có chút tại tâm không đành lòng, nhưng cái thế giới này khắp nơi tràn ngập tàn nhẫn.

" phải"

Ly khai bộ phận đầu tư lúc, tâm tình của ta có chút trầm trọng, dùng thuốc ngủ, cà phê bởi vì các loại dược vật cơ hồ trở thành bộ phận đầu tư viên chức công khai bí mật.

Có đôi khi quá lớn áp lực thúc đẩy phân tích sự không cách nào giấc ngủ hoặc là vô tình, thuốc ngủ có thể làm cho người nhẹ nhõm chìm vào giấc ngủ, nhưng quá lượng sử dụng sẽ ảnh hưởng chỉ số thông minh, cho nên dùng qua 30 lần đã ngoài, trên cơ bản tự tự hành đào thải.

Cà phê bởi vì tác dụng phụ hơi chút thấp một chút, rất nhiều làm tài chính kỳ hạn giao hàng người bởi vì các loại nguyên nhân không cách nào bình thường nghỉ ngơi, đợi đến lúc thức đêm chiến đấu hăng hái thời điểm liền khiến cho dùng cà phê bởi vì, kết quả của nó cùng đánh yên giấc châm cơ bản giống nhau.

Sử dụng cà phê bởi vì, đầu óc sẽ ở vào phần khởi trạng thái không cách nào ngủ, cuối cùng nhất hình thành tuần hoàn ác tính, nhanh chóng già yếu.

Ta không có thử qua dùng dược vật quản thúc chính mình. Ngoại trừ hao sắc bên ngoài, của ta khắc chế lực rất cường, không cần dùng chích phương thức đến chà đạp chính mình trung khu thần kinh, huống chi ta ghét nhất chích. Y - www.

Khả ta phải muốn đánh xong thứ sáu châm trị liệu rắn độc huyết thanh. Bác sĩ nói cho ta biết, người khác được độc xà cần chỉ cần đánh ba châm, ta lại phải đánh sáu châm.

Bởi vì rắn độc xâm nhập thân thể của ta thể thời gian quá dài, may mắn dỉ bỏ qua đại bộ phận độc huyết. Bác sĩ còn nói cho ta biết, nếu như rắn độc không có được bỏ qua một bộ phận, ta mặc dù không có nguy hiểm tánh mạng, cũng sẽ biến si ngốc.

Ta may mắn chính mình không có biến si ngốc, hôm nay hồi tưởng lại, ngoại trừ muốn cảm tạ dỉ bên ngoài, tựu là lòng còn sợ hãi. Tại thành phố đệ nhất nhân dân bệnh viện phòng tiêm thuốc ở bên trong, xinh đẹp tiểu hộ sĩ nói cho ta biết tự hành chích bí quyết:" kỳ thật chích cũng không khó, chỉ cần tìm đúng huyết vị là được."

Ta ghé vào trên giường bệnh nhẹ răng trợn mắt:" ôi, tiểu Băng hôm nay là không thể không tìm đúng huyết vị, dường như có chút đau." tiểu Băng cố ý không có mang khẩu trang cho ta xem dung mạo của nàng, nàng thanh xuân hoạt bát, lớn lên xinh đẹp động lòng người, bất quá nàng nhưng lại một vị chích cao thủ.

Trị liệu rắn độc huyết thanh tổng cộng sáu châm, tiểu Băng đánh xong Top 5 châm, ta từ lúc chào đời tới nay lần thứ nhất cảm giác chích tựu như là được con kiến cắn bỏng chốc mà thôi, nhưng là hôm nay cuối cùng một châm cho cảm giác của ta tựa như kim tiêm vào xương cốt tựa như.

Kỳ quái chính là, tiểu Băng rõ ràng thừa nhận:" người nói được không tệ, bởi vì hôm nay ta cố ý đều rời đi huyết vị, người sẽ cảm giác rất đau."

" cố ý?" ta một hơi thiếu chút nữa không có thở gấp đi lên, nhin không được hỏi:" đầu năm nay kết hôn có thể cố ý, sanh con có thể cố ý, cái gì cũng có thể cố ý, duy chỉ có chích không thể cố ý. Ôi, tiểu Băng y tá, ta ở đâu đắc tội người rồi, người làm gì cố ý?"

Tiểu Băng mặt cùng tên của nàng đồng dạng lạnh như băng:" người không có tội ta, nhưng người nói hôm nay là cuối cùng một châm , về sau

không cần nhìn thấy ta , cho nên ta cho người đau một điểm, như vậy, người sẽ đối với ta khắc sâu ấn tượng."

" thì ra là thế, ta..... Ta hiện tại đối với người thật sự khắc sâu ấn tượng , thỉnh người đẩy châm chậm một chút." ta bưng tỉnh đại ngộ, trong nội tâm âm thầm thề về sau đối với nữ nhân nói chuyện tuyệt đối phải cẩn thận, nếu không ngày nào đó đột nhiên chết tại trên tay nữ nhân cũng không biết vì cái gì.

Tiểu Băng nở nụ cười, cười đến rất đẹp:" Trung Hàn ca, người còn có thể đến xem ta sao?"

Ta không trả lời...ngay, bởi vì ta sợ trả lời sai thì phiền toái, nói không chính xác tiểu Băng sẽ đem kim châm rút vào lỗ đít ta ở bên trong. Rốt cục đợi đến lúc tiểu Băng đánh xong cuối cùng một châm, rút...ra kim châm, ta mới nói lỏng một miệng lớn khí:" tiểu Băng, rất cảm tạ người ba ngày này chiếu cố, người đã làm cho ta ấn tượng rất sâu khắc lại. Người vĩnh viễn sống ở trong óc của ta, đa tạ người."

Tiểu Băng nghe ra ta muốn cáo biệt ý tứ, nàng khổ sở hỏi:" người là chê ta xấu?"

Ta một bên hệ dây lưng một bên mãnh liệt lắc đầu:" người xinh đẹp đáng yêu."

Tiểu Băng rất mê hoặc:" người chê ta đáng người không tốt? Ta cho người biết, thân thể của ta tài không tệ , có cơ hội người có thể nhìn một cái."

Ta mỉm cười nói:" tiểu Băng đáng người nhất lưu, ta liếc thấy đi ra."

Tiểu Băng quyết lên cái miệng nhỏ nhắn:" vậy người vì cái gì không lưu điện thoại cho ta?"

Ta không ngừng cười khố:" đã nói với người , ta đã có rất nhiều nữ nhân. Thiếu người một người không ít, nhiều người một cái thiên tự sụp." nói xong, sửa sang lại tốt hình dáng, ta chuẩn bị trở về gia ôm Tiểu Quân. Hôm nay chỉ cần ta biến mất vượt qua hai giờ, sẽ có kể cả Tiểu Quân ở bên trong vô số thông điện thoại đánh tới, ta cũng không muốn phá hư bệnh viện yên tĩnh.

Thật bất ngờ, tiểu Băng tức giận mà đem ta ngăn tại phòng tiêm thuốc cạnh cửa, rộng thùng thình y tá phục ở bên trong đều có một phen thiếu nữ phong tình:" hừ, ta không tin, ta không tin nữ nhân của người mỗi người đều so với ta xinh đẹp."

Đầu ta lớn hơn, âm thầm trách cứ chính mình không ưng thuận đưa nương nương bờ sông Thất Thái đá cuội cho tiểu Băng, không ưng thuận mua hoa quả cho tiểu Băng ăn, không ưng thuận trêu chọc tiểu Băng cười, không ưng thuận xem tiểu Băng con mắt.

Ai, xem ra mọi thứ có tiền căn tất có hậu quả, hậu quả có nghiêm trọng không, tự xem tiền căn hạt giống lớn đến bao nhiêu. may mắn, tiểu hộ sĩ đa tình hạt giống vừa mới nảy mầm mà thôi.

Đột nhiên, trước mắt ta sáng ngời, nhìn xa bệnh viện giao nộp phí đại sảnh, một vị dáng người thướt tha nữ nhân đang giao nộp phí phía trước cửa sổ xếp hàng. Nàng màu đen quần dài rất nhanh, lộ ra bờ hông Ộ rất tròn, tăng thêm mặc giày cao gót, đứng thẳng tư thế rất đẹp, ta cười hỏi:" tiểu Băng, người chứng kiến giao nộp phí phía trước cửa sổ xếp hàng đám người sao?"

Giao nộp phí cửa sổ cùng phòng tiêm thuốc cách xa nhau không xa, tiểu Băng liếc trông đi qua rãnh mạch:" nhìn thấy, làm sao vậy?"

Ta chỉ một ngón tay:" xếp hạng thứ sáu vị, xuyên:đeo hắc quần dài, giày cao gót nữ nhân tự là bạn gái của ta một trong."

Tiểu Băng nhíu một cái cái mũi, lớn tiếng nói:" ta không tin."

Ta cười cười, ôn nhu nói:" người không tin có thể quá khứ hỏi một chút nàng."

Tiểu Băng hung hăng mà cắn cắn bờ môi:" tốt, ta quá khứ hỏi, người ở nơi này chờ ta."

" yên tâm, hai ta chân như nhũn ra, muốn đi đều đi không được, ôi, ôi." ta vịn bờ móng ộp rên rỉ.

Hai phút sau, tiểu Băng trở về . Nàng vẻ mặt uể oải, bởi vì vị kia xuyên:đeo hắc quần dài, giày cao gót nữ nhân cũng theo tới. Mặc dù nhỏ băng càng tuổi trẻ, nhưng dung mạo của nàng cùng xuyên:đeo hắc quần dài, giày cao gót nữ nhân so sánh với, hoàn toàn còn kém một cấp bậc.

Nữ nhân này gặp được ta, rõ ràng ngọt ngào mà kêu một câu:" lão công, người tại sao lại ở chỗ này?"

Ta một bộ thâm tình bộ dáng:" lão bà, ta tìm người tìm được thật khổ ah !""

Nữ nhân mặt đỏ lên:" chúng ta về nhà a."

Ta lung la lung lay mà đi qua:" vừa đánh xong châm, người vịn ta."

Nữ nhân Ôn Nhu mà đem cánh tay nâng tiến cánh tay của ta ở bên trong, ta quay đầu lại nhìn nhìn tiểu Băng, đối với nữ nhân nói:" người muốn cảm ơn tiểu Băng y tá, nàng giúp ta đánh cho ba ngày châm."

Nữ nhân ngọt ngào cười cười:" tiểu Băng y tá, cảm ơn người."

Tiểu Băng vành mắt có chút hồng:" không cần cảm ơn."

Đi ra bệnh viện, nữ nhân nụ cười ngọt ngào biến mất, mặt của nàng tuyệt đối so với tiểu Băng còn muốn băng:" phải hay là không coi trọng tiểu cô nương kia?"

Ta đặc ý dào dạt:" chuẩn xác mà nói, là tiểu nữ hài coi trọng ta."

Nữ nhân mĩa mai nói:" ta cũng không tin. Nếu như không phải ta hồ người một tiếng lão công, đoán chừng người đã đặc thủ đi à nha?"

Ta ôn nhu mà nhìn xem nữ nhân:" Vũ Tinh tử, nếu như ta thật muốn câu dẫn tiểu nữ hài, ta cần gì phải gọi nàng đi mời người tới?"

Nữ nhân tự là Thu Vũ tinh. Nghe ta vừa nói như vậy, nàng cũng không cách nào phản bác. Mặt đỏ lên, sảng giọng:" ai biết người làm cái quỷ gì?"

Ta ôn nhu nói:" khắp nơi tìm không thấy người, không biết là người giở trò quỷ hay là ta giở trò quỷ."

Thu Vũ tinh lạnh lùng nói:" tìm ta làm gì vậy?"

Ta thở dài nói:" người là vợ của ta, ta bị thương, ta không tìm người tìm ai?"

Thu Vũ tinh cười lạnh không thôi:" lão bà người rất nhiều, thiếu ta không thiếu một cái, nhiều ta một cái Thiên Đô sụp."

" Ân?" ta thật bất ngờ, lời này ta mới vừa rồi còn đối với tiểu Băng đã từng nói qua, Thu Vũ tinh như thế nào nói với ta giống như đúc? Ta hồ nghi mà nhìn xem Thu Vũ tinh, còn chưa mở khẩu hỏi, Thu Vũ tinh lời đầu tiên mình chiêu:" nhìn cái gì vậy? Ta sớm phát hiện người rồi. Người cùng tiểu hộ sĩ tán tỉnh ta nghe được nhất thanh nhị sở, hừ."

Ta mặt mày hớn hở, thầm kêu may mắn. May mắn không có đối với tiểu hộ sĩ ra tay, nếu không tai vách mạch rừng, theo Thu Vũ tinh tính cách, chỉ

sợ ngây thơ sẽ sụp đổ xuống. Kỳ thật, ta cũng không phải không muốn đổi với tiểu hộ sĩ ra tay, nam nhân phong lưu không chỗ nào không có mà !" ta chỉ là lạt mềm buộc chặt, các loại ngày nào đó tâm tình tốt rồi, lại đến gãy hoa.

TỶ PHU VINH DỰ

Tiểu Thủ Chương
www.dtv-ebook.com

Chương 96: Chưa thấy qua như vậy đậm đặng

Gặp Thu Vũ tinh giống như nộ không phải nộ, ta cười hì hì ôm vai thơm của nàng:" nghe lén người khác nói chuyện không lẽ phép ờ !" bất quá, Vũ Tinh tỷ ưng thuận nghe được ta là như thế nào quả quyết cự tuyệt tiểu hộ sĩ . Trong lòng ta, thời thời khắc khắc quả niệm lấy Thu Vũ tinh ba chữ. Người một câu lão công gọi được tốt, bằng không lão công thật đúng là khó có thể thoát thân, cám ơn nông." câu nói sau cùng, ta dùng tới Ngô Việt khu tiếng địa phương.

Thu Vũ tinh nghe xong, tâm hồn thiếu nữ dần dần hỉ, hé miệng dục cười:" người nhìn tiểu nữ hài nhiều đáng thương, người sẽ không sợ nàng thương tâm?"

" ta càng sợ Vũ Tinh tỷ tức giận." ta tay vừa trượt, bắt tay phóng tới Thu Vũ tinh eo nhỏ. Chỗ đó mềm mại không xương, rất là mất hồn. Hơn ba mươi tuổi nữ nhân có thể bảo trì như thế thân thể coi như là cực phẩm, ta kìm lòng không được đem nàng ôm vào trong ngực. Thu Vũ tinh cũng biết phong tình, đem thướt tha thân thể dán tới, lập tức hương thơm xông vào mũi.

" đừng buồn nôn , ta lại chó là nông mà lão bà." Thu Vũ tinh nũng nịu mà quay trở lại dùng Ngô Việt mềm giọng, đem ta nghe được toàn thân tê dại. Hôm nay nàng lại mang thai con của ta, ta đối với nàng hảo cảm đột nhiên tăng gấp đôi.

" nhưng người ít nhất là hài tử của ta mụ mụ. Vũ Tinh, đừng làm rộn, thân thể như thế nào? Khẩu vị được không?" cũng bất kể là tại trên đường

cái, ta cúi đầu hôn hôn then thùng mỹ nhân.

Thu Vũ tinh bỗng nhiên vẻ mặt kinh ngạc:" ai nói với người ta mang thai con của người?"

Ta cười nói:" đừng dấu diếm ta , Yên Văn tử đều nói cho ta biết."

Thu Vũ tinh sắc mặt biến hóa, ngữ khí có chứa nộ khí:" nàng..... Nàng thực thẳng khốn, việc này sao có thể nói lung tung?"

Ta ôn nhu trách cứ:" ta là hài tử ba ba, không tính nói lung tung."

Thu Vũ tinh càng nghĩ càng gấp, nhin không được làm nũng:" ai nha, ta..... Ta."

Ta không hiểu thấu, hơi suy nghĩ một chút:" như thế nào? Chẳng lẽ hài tử không phải ta sao?"

Thu Vũ tinh giận tím mặt, theo trên người của ta bắn ra:" tốt, đã người hoài nghi, vậy hôm nay ta tự tiến bệnh viện đem hài tử làm mất." nói xong, xinh đẹp bờ mông uốn éo, quay đầu lại hướng bệnh viện đi đến.

Ta chấn động, cuống quít tiến lên ngăn lại:" uy uy uy, đừng dọa ta, ta nhất gan, đem ta hù chết, hài tử xuất thế cũng không cha."

Thu Vũ tinh cả giận nói:" không có ba ba sẽ không ba ba, bố của hân lang tâm cầu phế, có cùng không có đồng dạng." nói xong, dùng sức đẩy ra ta, ta sợ hãi. Cái này Thu Vũ tinh kiêu sủng ương ngạnh, đại tiểu thư tính tình, nói không chừng thực sự khả năng đem hài tử làm mất. Ta tia chớp ra tay, bắt lấy cánh tay của nàng, không ngờ nàng thò tay hướng ta đánh tới.

Ta không sợ bị nữ nhân đánh, nhưng ta sợ bị người qua đường vây xem, một đại nam nhân cùng một cái nữ nhân ở trên đường lôi kéo có mất thể

thống, cho nên ta buông lỏng ra Thu Vũ tinh, nàng trừng ta liếc, xoay người rời đi.

Ta hít thán thẳng lắc đầu, nghĩ thầm lòng của nữ nhân thật khó cân nhắc. Vừa định đuổi theo Thu Vũ tinh, bỗng nhiên, ánh mắt của ta quét đến trên mặt đất một trương gấp giấy trắng. Mơ hồ trong ấn tượng, giấy trắng tựa hồ là theo Thu Vũ tinh trên người rơi xuống, ta xoay người nhặt lên, mở ra gấp giấy trắng, rõ ràng là một trương bệnh viện xét nghiệm đơn. Ta lấy lấy xét nghiệm chỉ nhìn một cách đơn thuần xem, một cổ lửa giận đốt lên mi tâm.

Bệnh viện giao nộp phí phía trước cửa sổ, ta tìm được xếp hàng Thu Vũ tinh. Nàng cũng nhìn thấy ta, mê người ánh mắt hiện lên một vẻ bối rối, nhanh chóng thả ra trong tay điện thoại.

Ta nhàn nhạt hỏi:" cùng với thông điện thoại đâu này?"

Thu Vũ tinh cái mũi hừ một tiếng, liền nhìn cũng không nhìn ta:" không liên quan chuyện của người."

" Vũ Tinh, ta muốn cùng người giảng một cái câu chuyện." ta đột nhiên lạnh lùng mà nhìn xem Thu Vũ tinh, giao nộp phí phía trước cửa sổ xếp hàng không ít người, nhưng ta một tay lấy nàng lôi ra xếp hàng đám người, đổ lên tay vịn bậc thang khẩu:" lúc trước, có một cái nữ nhân không biết phân biệt, thường xuyên bức chông của nàng. Có một lần, nàng lão công thật sự không thể nhịn được nữa, tặc mang nữ nhân kia trên đường phố, chờ đến cầu vượt thời điểm, nàng lão công đem nàng đẩy hạ cầu vượt. Cuối cùng nữ nhân chết rồi, nam nhân nói xạo nói, là nữ nhân tự sát."

" người có ý tứ gì?" Thu Vũ tinh kinh ngạc mà xem ta, nhất thời chưa hoàn toàn kịp phản ứng.

Ta lạnh lùng mà chăm chăm vào Thu Vũ tinh xem, thấy nàng toàn thân sợ hãi. Đột nhiên, ta hét lớn một tiếng bắt lấy Thu Vũ tinh cánh tay vọt tới tay vịn bậc thang:" đi, người đi chết a."

" ah..... Cứu mạng....." vội vàng sinh biến, Thu Vũ tinh sợ tới mức lớn tiếng hét lên. Trong bệnh viện mọi người vây quanh tới, cả y tá tiểu Băng cũng theo phòng tiêm thuốc ở bên trong chạy đến, nàng kinh ngạc mà trừng lớn mắt.

Ta đương nhiên sẽ không thật sự đem Thu Vũ tinh đẩy ra tay thang cuốn, đem nàng dọa ra tam hồn lục phách đã đạt tới mục đích . Thừa dịp bệnh viện bảo toàn còn không có xuất hiện, ta đem Thu Vũ tinh kéo ra bệnh viện. Tại một cái chỗ hẻo lánh, ta hung ác mà nhìn xem nàng hỏi:" hiện tại, ta muốn hỏi người một sự kiện, người nguyện ý trả lời sao?"

" nguyện, nguyện ý." Thu Vũ tinh toàn thân phát run, sắc mặt tái nhợt.

Ta âm trầm nói:" tốt, người trung thực trả lời ta, trong bụng phải hay là không mang thai con của ta? Tại người trả lời lúc trước ta nhắc nhở trước người, nếu như người nói dối, ta cam đoan đem người chôn đến một cái năm mươi năm sau mới có người khai phát địa phương." đây là ta học di uy hiếp ngữ khí, cũng không biết hiệu quả như thế nào.

Thu Vũ tinh nghe xong, hoa dung thất sắc, vội vàng lắc đầu:" là lừa gạt người, ta không có mang thai."

Trong nội tâm của ta thầm kêu thành công , biểu lộ lại như cũ lãnh khốc:" vậy người vừa rồi đến bệnh viện....."

Thu Vũ tinh run rẩy lấy giải thích:" mấy ngày hôm trước kiểm tra được loét dít, hôm nay tới phúc tra."

" hiện tại xong chưa?" ta biết rõ loét dít thuộc về nhỏ bệnh, không ngại ân ái. Đương nhiên, làm có loét dít lỗ dít là không thể nào, ta cũng không muốn qua muốn làm Thu Vũ tinh lỗ dít, đối với nàng ta có...khác tác dụng.

Co rúm lại Thu Vũ tinh trả lời:" không sai biệt lắm tốt rồi."

Ta cười lạnh nói:" vậy thì tìm một chỗ mang thai, hoài con của ta."

Thu Vũ tỉnh mở to hai mắt nhìn:" không, ta không muốn mang thai, ta sợ đau nhức."

Ta đem mặt dán quá khứ:" chết có sợ không? Đau nhức cùng chết người lựa chọn cái gì?"

" ô oa....." Thu Vũ tỉnh nghẹn ngào khóc rống.

Ta như kéo gia súc đồng dạng, theo người vây xem bày trưng tướng Thu Vũ tỉnh kéo đến ven đường, nhắc tay ngăn lại một cỗ tắc xi:" đừng khóc, đây là các người hợp mưu lừa gạt của ta hậu quả."

" ta sai rồi." Thu Vũ tỉnh không muốn lên xe, ta nhắc tay vung lên, một bạt tai quá khứ. Thu Vũ tỉnh kim chi ngọc diệp, từ nhỏ nuông chiều từ bé, về sau lại dựa vào Hà Quân Thiết quyền thế, cái đó thụ hơn phân nửa điểm ủy khuất cùng đe dọa? Được ta đánh cho một bạt tai sau, cả người đều choáng váng, mặc cho ta đem nàng kéo lên tắc xi.

" thành tây, thiên uyển biệt thự." ta đem chỗ mục đích nói cho tắc xi lái xe, sau đó gọi điện thoại cho Vương Di, dặn dò nàng lấy lòng có thể trói người đây thường ở nhà chờ ta.

Ta lạnh lùng mà nhìn xem bên cạnh Thu Vũ tỉnh, trong nội tâm bắt đầu tính toán như thế nào sửa trị nàng.

Biết rõ ta muốn tới, Vương Di thật cao hứng, dù là ta dẫn theo một cái như hoa như ngọc nữ nhân tới, nàng sẽ không để ý. Phòng bếp trên bàn cơm phiêu khởi mê người súp vị, nếu như không có đoán sai, nhất định là đông trùng hạ thảo hầm cách thủy canh gà.

" Ân, không tệ, không tệ, hương vị rất tốt, lại đến một chén." ta cười tùm tùm mà nhìn xem Vương Di, nàng càng ngày càng xinh đẹp, phải hay là

không mang thai nữ nhân thực tế điểm quang tứ xạ đâu này?

" cho vị tiểu thư này cũng thịnh một chén được không?" thiện lương Vương Di nhìn xem đáng thương Thu Vũ tinh, thấy nàng một mực rơi lệ, Vương Di tại tâm không đành lòng.

Ta khoát khoát tay, nhàn nhạt nói:" không để cho, đợi lát nữa đem tầng hầm ngầm thu thập bằng cốc, đem nàng nhốt tại bên trong."

Thu Vũ tinh khóc lớn, Vương Di mở to hai mắt:" cái kia tầng hầm ngầm sao có thể ở người đâu?"

Ta cười lạnh:" không phải ở, là quan."

" ô ô....." Thu Vũ tinh khóc đến lớn tiếng hơn.

Ta hung ác nói:" khóc? Hắc hắc, chờ ta ăn uống no đủ , người chỉ biết khóc cũng là một tội lớn. Ta sẽ nhượng cho người khóc cái đủ, đem con mắt khóc nát, khóc mò mẫm, hắc hắc."

" ta thừa nhận sai rồi còn không được sao?" Thu Vũ tinh dừng khóc, mãnh liệt lau nước mắt, sừng đỏ hai mắt ta nhìn đều mềm lòng, huống chi là Vương Di? Thế nhưng mà ta phải kiên trì, chỉ có nhốt Thu Vũ tinh, mới có thể bức thu Yên Văn đi vào khuôn khổ. Hôm nay xem ra, thu Yên Văn không hề khả cáo người mục đích , nàng ít nhất ác ý lợi dụng ta.

" không được." ta chém đinh chặt sắt.

" ô ô....."

Ta không có đem Thu Vũ tinh nhốt tại lại buồn bức lại triều tầng hầm ngầm, mà là nhốt tại cùng Vương Di phòng ngủ liền nhau một gian phòng lớn gian. Đem Thu Vũ tinh cột vào một trương vừa lớn lại sạch sẽ nhuyễn

trên giường, cho nàng giặt rửa cái tắm nước nóng, giúp nàng xuyên thẳng rất áo ngủ.

Thu Vũ tinh ngơ ngác nhìn ta, không biết ta xử trí như thế nào nàng, nhưng nàng rõ ràng cảm giác được ta sẽ không dả thương hại nàng, cho nên nàng nói chuyện ngữ khí lại cường ngạnh một ít:" đem ta thả, ta coi như sự tình gì đều không có phát sinh, nếu không....."

" nếu không như thế nào?" ta cười quần, lộ ra nửa mềm nửa cứng ngắc gia hỏa.

Thu Vũ tinh xem xét, biết rõ hù dọa không được ta, nàng lại thay đổi:" van cầu người, bỏ qua cho ta đi !" ta sai rồi !" bất quá người nói cho ta biết lúc trước, ta thật không biết Yên Văn nói cho người ta mang thai, ta cùng nàng nhao nhao một khung về sau đã thật nhiều ngày không có đi trở về."

Ta hỏi:" vậy người bây giờ ở thì sao?"

Thu Vũ tinh vội vàng nói:" ở tại Burton khách sạn, người có thể đi tra."

" không gấp, Burton khách sạn quản lý là bằng hữu ta. Hiện tại người nói cho ta biết, người cùng thu Yên Văn lẫn lẫn cái gì?"

Ta bò lên giường, tuy nhiên bờ mông miệng vết thương còn có chút đau, nhưng ta trên giường tư thế rất kiện tráng. Ta cố ý lại để cho Thu Vũ tinh xuyên thẳng một kiện rất trong suốt áo ngủ, nàng một chút cũng không mập, một chút cũng không gầy, ta cứng ngắc.

" ta....." Thu Vũ tinh nhìn nhìn dưới háng của ta, xấu hổ đến lợi hại.

" nói mau." ta rống to.

Thu Vũ tinh giọng nói êm ái:" ta nói, ta nói, Yên Văn nàng ý định đem phòng ở bán đi, ta không đồng ý. Hai ngày trước, nghiêm địch tìm được ta,

không nên ta ký tên bán nhà cửa, ta chết sống không đồng ý."

" trách không được nàng không bán." ta thì thảo tự nói, thuận miệng hỏi:" phòng ở hai người các người tử muội đều có phân?"

Thu Vũ tinh gật gật đầu:" Ân, kế ước mua bán nhà là ta cùng Yên Văn liên danh."

Ta rất kỳ quái:" các nàng vì cái gì bán nhà cửa? Rất thiếu tiền sao?"

Thu Vũ tinh chợt nhớ tới cái gì:" hẳn là cần dùng gấp tiền. Ngày đó, Triệu Hồng Ngọc cùng chu chi nông đến tìm Yên Văn. Về sau các nàng tự bức ta bán nhà cửa, ta nói bán đi phòng ở ở thì sao? Yên Văn nói ở..... Ở Lý Trung Hàn gia, ta cùng với nàng nhao nhao."

" ha ha." ta cất tiếng cười to, xem Thu Vũ tinh bị trói bộ dạng ta xúc động không thôi, một thanh ôm nàng mãnh liệt thân:" Yên Văn nói hay lắm, người xem tại đây như thế nào? Ở chỗ này bao người trắng trắng mập mập."

" ta phải về nhà....." Thu Vũ tinh nhẹ nhàng lắc đầu, cái này nhà giàu tiểu thư ở đã quen khu nhà cấp cao, rõ ràng cả Vương Di phòng ở cũng ghét bỏ. Ta không khỏi thầm giận, đầu óc nghĩ đến đờn lát nữa như thế nào giáo huấn nàng.

" chu chi nông là ai?" ta lạnh lùng hỏi.

" tự là trước kia Hà Quân Thiết thư ký, người rất tốt." Thu Vũ tinh tròn mắt đi lòng vòng, dĩ nhiên phát giác ta ngữ khí bất thiện, tranh thủ thời gian cúi đầu rũ xuống lông mày trang đáng thương, trong nội tâm của ta lại là một phen buồn cười.

" bọn hẳn tìm thu Yên Văn có chuyện gì?" ta đã hỏi tới chỗ mấu chốt.

Thu Vũ tinh rất mờ mịt:" ta không biết, cũng lười đúng lý, nhưng phòng ở ta kiên quyết không bán."

Nghe xong Thu Vũ tinh lời nói, ta đối với thu Yên Văn vì sao không bán phòng ở đã có đáp án. Nếu như không có đoán sai, đêm hôm đó Triệu Hồng Ngọc đối với dì nói chuyện hẳn là thật sự. Bọn hẳn vì gom góp tài chính, không tiếc bán của cải lấy tiền mặt phòng ở, mà ngay cả Hà Phù cũng to lớn hỗ trợ.

Như thế đồng lòng, ta đã bội phục lại lo lắng. Bội phục chính là bọn hẳn ở giữa đoàn kết, tuy nhiên thất thế, nhưng tuyệt không sụp đổ tán phân ly, đợi một thời gian, những người này nhất định có thể một lần nữa tại Hoa Hạ chính trị trên võ đài chiếm cứ một chỗ cắm dùi. Đây cũng là ta lo lắng địa phương, lo lắng tương lai một ngày nào đó, bọn hẳn thực lực cường thịnh sau, sẽ tìm người trả thù, loại này chính trị trả thù có thể kéo dài vài năm, vài chục năm thậm chí vài thập niên.

Ta thở dài một hơi:" Yên Văn tỷ vốn ý định đem phòng ở bán cho ta, người không đồng ý, nàng đành phải thôi."

Thu Vũ tinh nói:" bán cho người cũng không được."

Ta sững sờ, hỏi:" vì cái gì? Ta không phải nam nhân của người?"

Thu Vũ tinh bĩu môi:" người không đáng tin."

Ta nở nụ cười, cười đến rất xấu:" nữ nhân cứ như vậy, cho nam nhân nhiều làm vài cái đã cảm thấy có thể dựa vào. Ai, đều tại ta sơ sẩy, hôm nay ta muốn hảo hảo đền bù tổn thất bỗng chốc Vũ Tinh tỷ."

Xem ta bắt tay với vào nàng trong áo ngủ, Thu Vũ tinh rất bất đắc dĩ, bởi vì hai tay của nàng bị trói không thể nào phản kháng, chỉ có thể hờn dỗi:" người..... Hạ lưu."

Ta thi triển sờ niết kỹ xảo, đem Thu Vũ tinh toàn thân cao thấp, ngón chân, ngón tay đều sờ soạng một lần:" lúc trước người câu dẫn ta cũng rất hạ lưu, hai người chúng ta đều rất hạ lưu."

Thu Vũ tinh toàn thân nóng lên, con mắt ngập nước, cái miệng nhỏ nhắn không ngừng thở nhẹ. Gặp ta đem ngón tay gảy đến mật huyết khẩu, nàng mới nũng nịu mà cảnh cáo:" không muốn, ta có loét đấy."

" cho nên người muốn trung thực, vạn nhất ta không cẩn thận chọc đến người loét đấy, người cũng đừng trách ta."

Ta cười xấu xa ở bên trong đem Thu Vũ tinh ôm vào đùi, làm cho nàng từ từ ngồi xổm xuống, như Quan Âm Tọa Liên. Chỉ là cái này Quan Âm hai tay được trói chặt lấy, đợi mật huyết sắp đề xuống đứng vững đầu cặc lớn, ta cố ý lơ lửng. Không cho mật huyết nuốt vào đại nhục bông o0o, chỉ làm cho quy đầu ma sát trơn bóng cửa huyết.

Thu Vũ tinh giận dữ:" người hay là không phải người?"

" có phải là người hay không không sao cả, dù sao là người lão công, là nam nhân của người." ta nháy mắt mấy cái, buông lỏng Thu Vũ tinh thân thể, làm cho nàng tự do rơi xuống. Mật huyết vừa chạm vào đầu cặc lớn tự lập tức cắn nuốt sạch, bờ mông ộp tiếp tục hạ lạc : hạ xuống, càng nuốt càng nhiều, trong chớp mắt đã đem ngay gần côn thịt toàn bộ nhét vào, hơn một giờ dư đều không có lưu lại.

" ờ, nhẹ một chút." Thu Vũ tinh ngã vào trên người của ta thở.

Không hiểu thấu !" là nàng tại động lại gọi ta nhẹ một chút, ta vịn lên thân thể của nàng, tìm kiếm thở không gian:" muốn sâu một điểm sao?"

Thu Vũ tinh lờm ta liếc, then thùng nói:" có người hỏi như vậy đấy sao? Úc."

Ta thấy Thu Vũ tinh chậm chạp không lay động, biết rõ nàng nhất định trưởng đến lợi hại, nhưng nàng quật cường không chịu nói ra đến. Ta lòng mềm nhũn, thò tay sờ chút cái kia phiến nòng đậm rừng rậm Đen:" Vũ Tinh tử chấp bông rất chinh tề, ta thích, phải hay là không thường xuyên chải vuốt?"

Thu Vũ Tình Hương má kiêu diễm, mê mắt than nhẹ:" nhiều năm không quản lý, hoa kính thủy thông u."

Ta kêu to:" sai rồi, sai rồi, đều làm hồi 2 ."

Thu Vũ tinh gắt giọng:" lần kia không tính."

Ta như có điều suy nghĩ, sờ soạng một cái cặp vú cao ngất, bỗng nhiên minh bạch:" ta biết được , cái kia một lần mặc dù tiến vào, cũng không có thông u đúng hay không?"

" trẻ con là dễ dạy." Thu Vũ tinh nhe răng cười ngọt ngào, thật sự là phong tình vạn chủng. Ta tâm thần kích động, cũng không muốn lại cột hai tay của nàng, dục cỡi đây. Không ngờ, Thu Vũ tinh hơi thở hỗn hển, mặt huyết xoáy hai vòng, nhỏ giọng nói:" không muốn giải, cứ như vậy cột."

Ta rất kinh ngạc, bất quá ta hay là gật đầu đáp ứng. Xem nàng hai tay được trói tay sau lưng lúc ưỡn ngực hóp bụng bộ dạng, ta làm nhục hào hứng dần dần dày, đem tay vươn vào nàng trong áo ngủ, dùng sức niết sờ cặp vú đầy đặn.

Nàng lúc này mới chậm rãi lay động bỗng chốc thân thể, phun ra nuốt vào đại nhục bỗng o0o, chinh tề thanh tú lông lồn dính đầy dâm thủy, chặt khít mật huyết lật lên kiêu diễm da thịt mềm mại. Trong chốc lát, đại nhục bỗng o0o lên lưu lại một quyền quyền dần dần khô cạn bạch dấu vết.

Đang lúc ta say mê lúc, Thu Vũ tinh môi son hé mở, ngượng ngập nói:" ta mệt mỏi, nên đổi lại tư thế ."

Ta nhiệt huyết sôi trào, rút...ra côn thit xoay người mà lên, kích động mà lớn tiếng nói:" vậy thì quỳ năm sắp lấy."

Thu Vũ tinh nghe xong, thân thể mềm mại chậm rãi nằm xuống, trở mình nằm sấp tốt. Hai chân bò lên vài cái, dần dần khuất lên, thân thể cũng cong lại, mông đẹp mãn mê, hoàn thành một cái uyển chuyển tư thế. Ta chăm chăm vào mông đẹp chính giữa tách ra cánh hoa tâm thần kích động, không nghĩ tới Thu Vũ tinh như vậy lấy người niềm vui.

Thấy nàng hai tay như cũ bị trói, trong nội tâm băn khoăn, côn thit lần nữa cắm vào sau, ta thò tay muốn cởi bỏ dây thừng, dù sao Thu Vũ tinh nằm sấp lấy nghênh tiếp ta rất cố hết sức. Không ngờ tay của ta sờ lên dây thừng lúc, thỉnh linh phát hiện dây thừng sớm đã nông rộng. Thu Vũ tinh cùng hắc nói là được trói tay sau lưng, còn không bằng nói chính cô ta đem mình trói tay sau lưng, ta nhẹ nhàng một kéo, dây thừng lập tức tróc ra.

Ta cảm thấy kỳ quái hỏi:" ồ, cái kia dây thừng đã sớm rơi lỏng, chuyện gì xảy ra?"

Thu Vũ tinh xếp đặt bày thân thể, nhẹ nhàng đem mông đẹp hướng sau rất, lập tức nuốt hết đại nhục bổng của ta, ngoài miệng hừ hừ:" ta nào biết được? Là Vương Di buộc ."

Ta dở khóc dở cười, không ngừng mắng to:" ăn cây táo rào cây sung Vương Di."

Mắng xong , vẫn cảm giác được trong nội tâm hơi náo, nhin không được hướng phía cửa lớn tiếng hô:" Di tỷ, Di tỷ."

" tới rồi." một tiếng duyên dáng gọi to, tựa hồ ngay tại cạnh cửa.

Ta kêu to:" người tiến đến."

"nha." môn đẩy khai mở, mặc đai đeo gọng cảm áo ngủ Vương Di cười hì hì đi tới. Mặt của nàng so quả táo chín còn muốn hồng, đoán chừng nghe lén đã lâu.

Ta sắc mặt nghiêm nghị vẻ mặt cứng rắn, chỉ vào tróc ra dây thừng hỏi:" người nhìn xem, bảo người trói người, như thế nào buộc thành cái dạng này? Nếu như Thu Vũ tình muốn giết ta, ta chết sớm."

Vương Di che miệng không nhéo cười:" mẫu chốt là Thu Vũ tình không muốn giết người, không muốn giết người, người cũng sống được hảo hảo."

Ta trừng mắt Vương Di hỏi:" người đồng tình Thu Vũ tình phải hay là không? Hắc hắc, Thu Vũ tình không có thêm người đồng tình, nàng hiện tại hi vọng người trói chặt một điểm."

"thật vậy chẳng? Thu tiểu thư." Vương Di không cười, nàng giật mình nhìn một chút ta lại nhìn xem Thu Vũ tình.

Thu Vũ tình sớm đã mắc cỡ đem mặt vui vào hai cái gối đầu gian. Nghe Vương Di hỏi, nàng theo gối đầu ở bên trong thò ra nhất thời nửa khắc đầu, thở gấp lấy:" Vương Di, người muốn trói chặt một điểm, không cần sợ, trói chặt một điểm." nói xong, nàng lại đem hai tay hai tay bắt chéo sau lưng đến sau lưng, chủ động tác buộc.

Ta cười to, đại nhục bổng oOo trướng đến lợi hại, vội vàng bắt lấy Thu Vũ tình hai tay, huy động đại nhục bổng oOo Tấn Mạnh co rúm. Thu Vũ tình tiếng rên rỉ nhất thời, nghiêng thân thể mềm mại không ngừng phập phồng, trong miệng không ngừng hô:" không muốn, không muốn cưỡng gian ta....."

Vương Di há to mồm, cả buổi không thể nói lời nói, thật lâu mới từ dục diễm kích động giao cấu tràng diện ở bên trong bùng tỉnh:" bá kiến dân đảng, chưa thấy qua như vậy dân đảng, là ta lạc đơn vị."

Ta hưng phấn được cười ha ha, tranh thủ thời gian thúc giục:" Di tỷ, thất thần làm gì? Buộc nha !""

Mặt mũi tràn đầy hồng thắm Vương Di nằm lên dây thừng đi vào bên cạnh ta, một bên xem ta đại nhục bồng o0o đút vào Thu Vũ tinh mật huyết, một bên buộc chặt Thu Vũ tinh hai tay bắt chéo sau lưng hai tay.

Không biết Vương Di cố ý hay là vô tâm, nàng buộc đến buộc đi thủy chung buộc không tốn sức, ta nghiêng người nhìn lại, vừa vặn trông thấy nàng đai đeo ở bên trong hai khóa đai thịt lê theo nhuyển giường chấn động mà lắc lư, trong lòng không khỏi rung động, thò tay bắt lấy đai thịt lê.

" ai nha, đừng nhúc nhích, ta buộc không tốt." Vương Di nửa tựa ở trên người của ta vặn vẹo thân thể.

Ta nhỏ giọng cảnh cáo:" nếu như người buộc không tốt, kế tiếp tựu chuyển người, cũng làm cho người nếm thử được cường gian tư vị."

" phi, người là nam nhân của ta, như thế nào gian cũng không phải cường gian, có bản lĩnh người tìm một người nam nhân đến cường gian ta." vừa mới dứt lời, Vương Di đã biết rõ nói sai lời nói , đầu lười nàng duỗi ra, quay người tựu muốn chạy. Tay của ta như sắt kìm giống như bắt lấy cánh tay của nàng, lạnh lùng hỏi:" người nói cái gì? Lập lại lần nữa."

Vương Di then thùng nói:" ta..... Ta thuận miệng nói nói, mở..... Hay nói giỡn ."

" hay nói giỡn? Hắc hắc." ta cười lạnh một tiếng, đem Vương Di đẩy ngã tại giường, rút...ra cắm ở Thu Vũ tinh lỗ lồn côn thịt, đỉnh tại Vương Di bên miệng:" nhanh mở ra, nhìn xem miệng của người có nhiều tiện."

" Trung Hàn, không, không." Vương Di giật mình mà lắc đầu, đại nhục bồng của ta lên còn dán ướt đầm dâm thủy, gọi Vương Di há mồm, tình làm sao chịu nổi.

Thế nhưng mà, ta vẫn đang kiên trì. Cực lớn quy đầu căng ra Vương Di cái miệng nhỏ nhắn, ta từng điểm từng điểm mà đem đại nhục bồng o0o cắm đi vào. Vương Di đôi mắt đẹp khép lại, hai hàng nước mắt chảy xuống, mà một bên Thu Vũ tinh lại càng không ngừng cười nhạo:" vừa nát lại hung, một chút cũng không Ôn Nhu. Người trước hết để cho Vương Di thoải mái chưa, nàng tự đừng khóc."

Một lời điểm tỉnh người trong mộng, ta ngay cả gật đầu liên tục, rút...ra đại nhục bồng o0o, đem Vương Di hai chân nhắc tới, thoáng đẩy ra nàng quần lót, nhuận nhuận quy đầu mới nhẹ rất mà vào. Vương Di kêu rên một tiếng, quả nhiên không hề chảy nước mắt. Ta tiến quân thần tốc, tốc hành hoa tâm, lúc này mới cúi người mà hạ, bưng lấy Vương Di mặt nói:" đừng khổ sở. Đợi lát nữa ta rút, cũng làm cho Thu Vũ tinh ăn ăn người dâm thủy, các người huề nhau."

Thu Vũ tinh hoa dung thất sắc, rốt cuộc cười không nổi:" ta không ăn, ta không muốn ăn."

Vương Di xoa xoa nước mắt:" ta không phải sợ ăn nàng dâm thủy, ta là sợ đồ đặc của người đem người ta miệng căng nứt . Ân, nhanh động."

Ta nở nụ cười, yêu thương mà hôn lên Vương Di cái miệng nhỏ nhắn. Miệng của nàng xác thực nhỏ, là ta quá mức, trong nội tâm cảm thấy áy náy, muốn dùng ái dục để báo đáp. Vì vậy ta một bên mút vào đầu lưỡi của nàng, một bên nghiêm túc đút vào, thẳng đến nàng đã có cao trào, chúng ta hôn môi đều không có gián đoạn.

Mặt trời lặn phía tây, súp đồ ăn phiêu hương. Vương Di đến gõ cửa, thúc giục chúng ta xuống lầu ăn cơm. Ai ngờ nàng đẩy cửa ra, phát hiện Thu Vũ tinh vẫn còn trên người của ta lay động, nàng phần nộ mà gõ ván cửa:" bốn điểm lấy tới sáu điểm còn chưa đủ sao? Người đều ăn no rồi, buổi tối hẳn nào có tinh lực theo giúp ta?"

Ta xoay người mà lên, đem Thu Vũ tinh đặt ở dưới thân:" ta lập tức phải về công ty, có công tác, buổi tối tự không cùng các người . Các người muốn lẫn nhau kính lẫn nhau yêu, cảm thấy chưa đủ nghiêm, chính các người cũng có thể làm cho một làm cho."

Thu Vũ tinh ăn ăn nhõng nhẽo cười, cười đến không có hảo ý:" ta thích nam nhân, không thích nữ nhân. Người không phải muốn ta mang thai sao? rọi vào nha !""

Ta hét lớn một tiếng, dày đặc dứt vào tiếng vang triệt toàn bộ gian phòng.

Đèn rực rỡ mới lên lúc ta trở lại công ty, đóng lại điện thoại, ta trốn ở trong văn phòng đối với sắp tới đầu thô kỳ hạn giao hàng thị trường xu thế tiến hành tính toán, phân tích, diễn luyện, sau đó lại diễn luyện, phân tích, tính toán, nhiều lần không ngừng.

Tuy nhiên buồn tẻ rườm rà, nhưng ta phải vì sắp đã đến kỳ hạn giao hàng giao dịch làm thật đầy đủ chuẩn bị. Như là trước đó lần thứ nhất giao dịch đầu thô đồng dạng, ta đối với khiêu chiến định ra mục tiêu: Chỉ cho phép thành công, không để cho thất bại.

Kỳ thật ta cũng thất bại không dậy nổi. Từ khi Thu Vũ tinh nói ra thu Yên Văn cùng Triệu Hồng Ngọc quan hệ mật thiết sau, ta tự gián tiếp chứng minh là đúng sở hữu tất cả màn trước, phía sau màn thế lực vì đã được lợi ích, đã liên hợp lại đối với kt nhìn chăm chăm, ta dự cảm đây là đối với di cường thế một loại bản ngược.

Đối mặt như thế hiểm ác tình trạng, ta lo lắng lo lắng, lo nghĩ không thôi, bày ở trước mặt của ta chỉ có hai con đường: Muốn mà thực hiện cho Triệu Hồng Ngọc hứa hẹn, muốn mà buông tha cho kt.

Ta biết rõ đạo kt cái này khối không lớn không nhỏ bánh ngọt đã không có khả năng để cho ta một người độc chiếm, dù là có di cùng tàn sát mạng

lam làm kiên cường hậu thuẫn cũng khó lòng phòng bị. Cái này là chính trị, chính trị tự là cân đối, cân đối bị đánh phá tự là người chết ta sống.

Vì tránh cho người chết ta sống, ta quyết định dùng tiền tiêu tai, xuất ra 1 tỷ cho Triệu Hồng Ngọc. Nhưng ta lại không muốn buông tha cho kt, cũng không muốn bán đi Bích Vân sơn trang, cho nên buổi tối ta quyết định lại đánh bạc một thanh. Nếu như thua, ta rời khỏi kt, nếu như thắng, ta lấy ra 1 tỷ giao cho thị chính phủ, do bọn hăn ra mặt cùng thế lực khắp nơi đặt thành hiệp nghị, về sau mặc kệ người nào đều không có quyền nhúng tay kt. Đương nhiên, nên giao thuế không phải ít, nên tuân thủ pháp luật, pháp quy cũng tuân thủ. Chỉ là tại kt ở bên trong, sở hữu tất cả trò chơi quy tắc đều do ta định đoạt.

Nghĩ thông suốt về sau, ta cũng không hề cân nhắc quá nhiều. Hết thấy mưu sự tại nhân, thành sự tại thiên. Cầm lấy điện thoại, ta cho quyền Vương Di:" Di tỷ, vẫn chưa ngủ sao?"

" còn sớm lắm, rất ít gặp người đúng lúc này gọi điện thoại đến, là muốn Di tỷ hay là muốn Vũ Tinh?"

Wương Di trong lời nói có cổ vị chua, nữ nhân cùng nữ nhân tầm đó cứ như vậy, nếu như không phải tình địch nàng sẽ có đồng tình tâm, nếu như là tình địch, vậy thì khác thì đừng nói tới , trừ phi rất hợp ý, bằng không tự nhất định là đối thủ một mất một còn.

Buổi chiều ta cố ý cùng các nàng cùng một chỗ cùng giường hoan ái, không tính là dâm loạn, mục đích của ta chính là muốn các nàng tiêu trừ khúc mắc. Hiện tại xem ra hiệu quả không tệ, ít nhất Vương Di tại trong điện thoại đối với Thu Vũ tinh sửa lại xưng hô, ngữ khí rõ ràng thân mật nhiều hơn. Bất quá ta có thể cảm giác được, Vương Di nội tâm như cũ ghen ghét Thu Vũ tinh.

Hoàn toàn chính xác, Thu Vũ tinh trên người cái loại này thiên kim tiểu thư mị thái hòa khí chất đều tại phố phường mỹ nhân Vương Di phía trên, tựa như là ăn thịt heo, dù là lại mập cũng ăn không ngán.

" hai vị tỷ tỷ ta thậm chí nghĩ. Súp lược được không tề, gọi Vũ Tinh uống nhiều điểm, nàng hôm nay mới ăn hết hai phần cơm." ta pha trò để che dấu chính mình bất công. Cái này chén nước khó có thể giữ thẳng bằng, huống chi ta còn muốn lợi dụng Thu gia tỷ muội, Thu Vũ tinh trong lòng ta Địa Vị tự nhiên hơi trọng chút ít.

Nữ nhân cảm giác là nhạy cảm , Vương Di đương nhiên cũng đồng dạng:" hừ, thực bất công, cũng không thấy người hỏi như vậy hậu quả ta. Yên tâm đi, vừa rồi ăn đêm ta đem súp nóng lên cho nàng thịnh một chén, kết quả nàng uống bốn chén."

" ha ha, chảy nhiều như vậy nước, đương nhiên muốn bổ trở về. Di tỷ cũng đồng dạng, uống nhiều điểm." biết được Thu Vũ tinh khẩu vị chuyển tốt, trong nội tâm của ta Thạch Đầu rơi xuống, cái này chứng minh nàng có thể cùng Vương Di ở chung. Vì cân đối, ta làm bộ đem Thu Vũ tinh coi là phải đề phòng chi nhân, dặn dò:" nhớ rõ giữ cửa khóa kỹ, không thể để cho nàng chạy."

Wang Di cười cười:" sẽ không chạy á."

Ta có chút ngoài ý muốn:" người khẳng định như vậy? Chạy ta tìm người yếu nhân."

Wang Di rất kiên quyết nói:" ta đương nhiên có thể xác định, cho dù ta chạy, Vũ Tinh cũng sẽ không chạy. Ta là nữ nhân, ta biết rõ tâm tư của nàng."

Ta càng ngoài ý muốn , hỏi:" nàng cái gì tâm tư?"

Vương Di nói:" nàng là thiên kim tiểu thư, nhưng nàng dù sao lớn tuổi, lo lắng làm người nữ nhân sau, được sủng ái thời gian không dài, nàng sợ tương lai được người vắng vẻ, bị người khinh bỉ."

Ta cười ha ha:" nàng nói cho người hay sao?"

Vương Di hít thán:" dù sao là tầng này ý tứ."

Kỳ thật Vương Di tâm tư không phải là không như vậy?

Ta đây bụng nhu tràng, đối với Thu Vũ tình lại nhiều yêu thêm vài phần:" người giúp ta an ủi an ủi nàng, tựa nói ta cả đời yêu nàng. Đương nhiên, ta cũng cả đời yêu Di tỷ."

Vương Di lớn tiếng nói:" cuối cùng một câu kia lại lần nữa phục một lần."

Xuyên thấu qua Thượng Quan tỷ muội bắt chước, Quách Vịnh Nhân cùng Trương Tư Cần bí mật đối thoại tái hiện tại Lý Trung Hàn trước mắt: Quách Vịnh Nhân rõ ràng cùng Trương Tư Cần liên thủ thiết hạ tử vong cái bẫy, ý đồ cướp lấy Bích Vân sơn trang !" được thân kiêm thân mật người yêu cùng trợ thủ đắc lực Quách Vịnh Nhân phản bội, Lý Trung Hàn nên xử lý như thế nào?

Lý Trung Hàn vốn muốn đem 1 tỷ nguyên giao cho thị ủy, nhưng thiếu chút nữa cùng hãm phát sinh tai nạn xe cộ chủ xe lại khiến cho hãm cải biến chủ ý. Vị này chủ xe đến tốt cùng là ai?

Như ít đi ứng cho bảy trăm triệu, lại đem sẽ vì Lý Trung Hàn mang đến cái dạng gì phiền toái?

TỶ PHU VINH DỰ

Tiểu Thủ Chương
www.dtv-ebook.com

Chương 97: Bắt chước

Ta lập lại ba lượt, thẳng đến đầu bên kia điện thoại tiếng cười doanh tai, ta mới để điện thoại xuống đứng lên. Đi đến bên cửa sổ, ta kéo ra bức màn, nhìn lên bầu trời đêm đầy sao, duỗi cái lưng mỏi, quay đầu lại đề xuống bộ đàm: "Chim quyên, xong một ly cà phê tiến đến."

"Tổng giám đốc, ngài ăn ít đồ a, ngài gọi nhiều như vậy giao hàng đều không ăn sao?" Vào không chỉ chim quyên, còn có chim hoàng oanh, hai người nhẹ chân nhẹ tay mà đem cà phê đặt lên bàn, không có làm ra một ít thanh âm. Nghe nghe nồng đậm mùi thơm, ta thói quen mà cầm lấy cà phê, một bên nhắm nháp một bên thưởng thức càng ngày càng tươi ngon mọng nước Thượng Quan tỷ muội.

"Giao hàng là giúp các người gọi, các người tăng ca muốn ăn nhiều một chút. Ta không dám ăn, ăn một lần no bụng sẽ nghĩ ngợi lung tung, chú ý lực không tập trung, căn bản không cách nào công tác. Cố nhân thật vĩ đại ah!" dùng năm chữ thuyết minh nam nhân ăn no sau đích nghĩ cách."

Lời còn chưa dứt, chim quyên khanh khách một tiếng, thốt ra: "No bụng thì nghĩ dâm dục?"

Ta hai mắt phóng sáng, buông ly vỗ tay cười to: "Các người hai tỷ muội tuy nhiên đọc sách được thiếu, nhưng thông minh lanh lợi. Có thời gian nhìn nhiều điểm sách, phong phú kiến thức của mình, tương lai nhất định có thể đến hảo lão công."

Hoàng âu một phen nhăn nhó mới nói:"Lão công của ta có tổng giám đốc một nửa tốt ta tự thỏa mãn á!"

Ta ngẩng đầu lên, rất kiêu ngạo mà khoe khoang:"Ta đương nhiên tốt, có biết hay không? Các người tiền lương toàn bộ công ty sắp xếp vị thứ hai."

Chim quyên đuôi ngựa nhẹ lay động, trên mặt nhộn nhạo lấy hạnh phúc thần thái:"Chúng ta sớm biết như vậy , cảm ơn tổng giám đốc."

Một bên chim hoàng oanh nhặt lên khay, liên tục cây roi cung:"Cảm ơn Trung Hàn ca ca."

Ta lấy lên ly, chớp mắt vài cái:"Trung Hàn ca ca ưa thích chim hoàng oanh như vậy xứng hô."

Chim quyên nghe xong, mắt to giao hoạt mà nháy hai cái:"Ta cũng đổi giọng ờ, Trung Hàn ca ca."

"Ha ha." Ta Long tâm cực kỳ vui mừng, ngửa đầu uống xong một ly nóng hổi cà phê:"Chim quyên, sẽ giúp ta xông một ly."

Chim quyên nghiêm, nũng nịu nói:"Phải"

Nói xong một thanh đoạt lấy chim hoàng oanh trong tay khay chạy ra đi.

Trông thấy chim hoàng oanh đang cười, ta vòng vo hai vòng cổ hỏi:"Chim hoàng oanh, giúp ta xông một ly?"

"Phải" Chim hoàng oanh một tiếng mềm giòn dễ vỡ, nhu thuận mà chạy đến đằng sau ta, bàn tay nhỏ bé nắm thành phần quyền, nhẹ nhàng mà rơi vào ta cổ bên cạnh.

Ta nhăn nhú mày, dở khóc dở cười:"Chim hoàng oanh, người tại gãi ngứa sao? dùng sức điểm á."

"Phải" Chim hoàng oanh đôi bàn tay trắng như phấn quả nhiên dùng tới kính, ta thoải mái mà nhắm mắt lại, không có liệu chim hoàng oanh rõ ràng sửa chũy[nặng thành niết, hai cái bàn tay nhỏ bé vừa bấm một văn vê, ta càng là thích ý. Lúc này chim quyên cũng đem cà phê bưng tới nhẹ nhàng cất kỹ, đứng tại thân thể của ta bên cạnh, ta híp lại con mắt chợt phát hiện nàng đang hướng đằng sau ta nháy mắt, trong nội tâm lập tức minh bạch cái này hai chỉ nhỏ con mái điều có chuyện muốn ta nói. Truyện Tiên Hiệp - -Y

"Có yêu cầu gì cứ việc nói, ngoại trừ không thể giúp các người tìm lão công bên ngoài, sự tình gì Trung Hàn ca ca đều nguyện ý giúp. Úc, bên phải niết nặng một chút." Ta trêu tức nói ra, đem cổ nghiêng về bên trái lệch ra.

Rất kỳ quái, hai tỷ muội nghe xong chẳng những không cười, còn rất nghiêm túc:"Trung Hàn ca ca, chúng ta muốn nói một sự kiện."

"Chuyện gì?" Ta rung đùi đắc ý, thầm khen chim hoàng oanh khéo tay, về sau có thời gian tìm chim hoàng oanh mát xa. Cũng không biết chim quyên phải hay là không cũng tinh thông đạo này, nếu như hai tỷ muội một trái một phải, một trước một sau, lúc lên lúc xuống..... Phi phi phi !" Lý Trung Hàn ah Lý Trung Hàn, Thượng Quan tỷ muội mới mười lăm, sáu tuổi, so Tiểu Quân còn nhỏ, ta cũng không thể động tà niệm.

Chu Cửu Đồng còn yêu quý cái này đối với song bào thai, ta há có thể cả Chu Cửu Đồng đều không bằng?

Chim hoàng oanh dừng lại vuốt ve động tác:"Chuyện này chúng ta suy nghĩ kỹ lâu rất lâu."

"Ah, nói nói xem." Ta có chút không kiên nhẫn.

Chim quyên lại khiến sử ánh mắt, chim hoàng oanh hiểu ý, hắng giọng một cái êm tai nói tới:"Đêm hôm đó, chúng ta ngủ rồi, Tiểu Quân gọi điện thoại cho chúng ta, hỏi chúng ta có biết hay không Trung Hàn ca ca đi nơi nào? Có hay không bá kiến Trung Hàn ca ca? Chúng ta phải trả lời nói

không biết, Tiểu Quân còn nói tất cả mọi người đang tìm Trung Hàn ca ca, rất sốt ruột các loại lời nói, sau đó tự tắt điện thoại. Chúng ta cảm thấy rất kỳ quái, muốn nói phải hay là không đã xảy ra chuyện. Về sau nhớ tới ngài trong văn phòng có một cái mật thất, chúng ta cho rằng cái này phòng tối cũng chỉ có tỷ muội chúng ta cùng ngài biết rõ, phỏng đoán ngài có khả năng tại trong mật thất ngủ, vì vậy ta cùng chim quyên sẽ tới công ty tìm ngài."

Gặp chim hoàng oanh không nói, ta mở mắt ra thúc giục:"Nói tiếp nha."

Một bên chim quyên rất không an, lần này lại đến phiên nàng mà nói:"Đến công ty, chúng ta tiến đến văn phòng, sau đó mở ra cửa ngầm ngòi nhỏ dưới thang máy đi, đến đó cái căn phòng, gặp không có người tự lui về đã đến . Nhưng là chúng ta lui về đến thời điểm, phát hiện có người cũng tiến vào ngài xử lý công thất, ngay từ đầu chúng ta tưởng rằng ngài trở về, khả về sau chúng ta phát hiện phải....."

"Là ai?" Ta vội hỏi, một ít điềm xấu cảm giác tràn ngập toàn thân.

Hoàng 鶯 鶯 trầm mặc, chim quyên cắn răng nói:"Là Quách tổng giam."

Theo đạo lý mà nói, Quách Vịnh Nhân lên làm ceo về sau, Thượng Quan tỷ muội ứng thuận xưng nàng vì Quách tổng tài, có thể là các nàng trong lúc nhất thời không đối được khẩu.

Ta cảm thấy ngoài ý muốn:"Phòng làm việc của ta cái chìa khóa trừ ta ra, cũng chỉ có hai người các người tỷ muội có. Người khác không có, Quách Vịnh Nhân cũng sẽ không có."

Chim hoàng oanh nói:"Đúng vậy a, chúng ta lúc ấy cảm thấy thật kỳ quái."

Ta hỏi:"Nàng trông thấy các người ?"

Chim quyên lắc đầu, rất khẳng định nói:"Không phát hiện, chúng ta trốn ở cửa ngầm đằng sau. Chúng ta có thể trông thấy nàng, nàng nhìn không thấy chúng ta."

Ta té hít một hơi hơi lạnh hỏi:"Sau đó thì sao?"

Chim quyên càng ngày càng nghiêm túc:"Không bao lâu, đã có người tới ."

Ta nhin không được hỏi:"Ai?"

"Trương Tư Cần." Hai tỷ muội cùng một chỗ trả lời ta.

Ta rất là khiếp sợ, theo ghế da lên đứng lên, đem chim hoàng oanh cùng chim quyên kéo đến ghế sofa bên cạnh:"Sau đó thì sao?"

Chim hoàng oanh quơ quơ sau đầu đuôi ngựa, giòn Thanh Nói:"Trung Hàn ca ca, chúng ta một hỏi một đáp thật là phiền phức, không bằng ta cùng tỷ tỷ bắt chước cho ngài xem."

"Ah, các người có cái này bốn sự?" Ta lại sốt ruột vừa lại kinh ngạc.

Chim hoàng oanh dùng sức gật gật đầu:"Đương nhiên là có, trí nhớ của chúng ta rất tốt ờ."

Ta tranh thủ thời gian thúc giục:"Tốt, vậy các người tự biểu diễn cho ta xem."

Hoàng sảnh nghĩ nghĩ nói:"Ta diễn..... Ách..... Ta diễn Quách tổng giam."

Chim quyên có chút ngại ngùng:"Ta đây đành phải diễn Trương Tư Cần rồi."

Ta vỗ đùi:"Tốt, hiện tại biểu diễn bắt đầu."

Chim quyên lập tức học Trương Tư Cần thô hồ đồ thanh âm biểu diễn bắt đầu: "Ta xem xét bỗng chốc, hiện trường ngoại trừ có người hoá vàng mã tiền dấu vết bên ngoài, còn phát hiện một chỉ giày, bất quá người nhưng không thấy . Giày ta mang về, người nhìn một chút."

Chim hoàng oanh lập tức tiếp nhận lời nói, học Quách Vịnh Nhân ngọt nhuyển khêu gợi thanh âm: "Đây là Lý Trung Hàn giày, người cho rằng như thế nào?"

Ta đột nhiên cảm giác được Thượng Quan tử muội làm thư ký thật sự là lãng phí, các nàng biểu diễn thiên phú làm cho ta trợn mắt há hốc mồm. Hai tử muội cùng Quách Vịnh Nhân ở chung lâu rồi, chim hoàng oanh bắt chước lên Quách Vịnh Nhân đến vậy mà duy diệu duy Tiếu, mà ngay cả nàng nói chuyện sau yêu nuốt nước miếng đặc thù đều học đi ra.

Chim quyên bắt chước Trương Tư Cần nói: "Hai chúng khả năng. Đệ nhất, hấn bị người giết, bất quá hiện trường không có solo dấu vết; Thứ hai, hấn trượt chân rớt xuống dưới núi. Nhưng vô luận là loại nào khả năng, đều tỏ vẻ Trung Hàn ra ngoài ý muốn, hấn cũng sẽ không phi, trên núi lại tìm không thấy người, khẳng định rớt xuống núi ."

Sắc mặt của ta dần dần ngưng trọng, đã vô tâm thưởng thức hai tử muội bắt chước, mà là hết sức chăm chú đến cùng chuyện gì phát sinh. Cái này với ta mà nói mặc dù không phải tai nạn, cũng là một lần khắc cốt铭心 tâm phần nộ, ta tuyệt đối không cho phép nữ nhân của ta phản bội ta . Nhưng là Thượng Quan tử muội đang nói cho ta biết một sự thật: Ta được Quách Vịnh Nhân phản bội.

Tâm mắt của ta một mảnh mơ hồ, phảng phất Thượng Quan tử muội theo như lời hết thấy rõ mồn một trước mắt. Ta chỉ cảm thấy trước mặt đứng đấy biểu diễn không phải Thượng Quan tử muội, mà là Quách Vịnh Nhân cùng nửa ngốc Trương Tư Cần.

"Cái gì?" Quách Vĩnh Nhân rất kích động.

Trương Tư Cần cười gian:"Người đừng kích động, nhìn ra người thật sự đối với Lý Trung Hàn đều nhập cảm tình, nhưng cảm tình không thể đem làm cơm ăn, người ưng thuận vì chính mình cân nhắc đường lui. Người khác vừa chết, sở hữu tất cả đồ vật toàn bộ quy Đái Tân Ni, vậy còn người?"

"Người là có ý gì?" Quách Vĩnh Nhân vẫn đang rất kích động.

Trương Tư Cần nói:"Người nói Bích Vân sơn trang khế ước mua bán nhà ở này gian văn phòng trong tủ bảo hiểm, mà người lại có Lý Trung Hàn toàn quyền ủy thác, cho nên ta hi vọng người bây giờ tìm ra biệt thự khế ước mua bán nhà cùng ta ký hiệp ước. Nếu như Lý Trung Hàn thật đã chết rồi, chúng ta đây giao dịch tại hãn xác thực tử vong lúc trước hoàn thành, là hợp pháp , sẽ không bị hủy bỏ, ta cho người ba trăm triệu hứa hẹn sẽ không thay đổi. Đương nhiên, nếu như ta quay trở lại mua giá cả người nguyện ý giảm xuống, người lấy được sẽ thêm nữa...."

Quách Vĩnh Nhân không nói gì thêm, trong văn phòng một mảnh trầm tĩnh.

Trương Tư Cần toàn lực cổ động:"Đừng do dự . Nếu như đạt được Lý Trung Hàn tin người chết, Đái Tân Ni nhất định sẽ toàn diện tiếp quản kt, pháp viện cũng sẽ không thừa nhận Lý Trung Hàn sau khi chết sở hữu tất cả tài sản thay đổi cùng giao dịch, đến lúc đó người muốn bán cũng không kịp ."

Quách Vĩnh Nhân tựa hồ bị thuyết phục:"Hiện tại ký hiệp ước hợp đồng cũng vô dụng, Bích Vân sơn trang năm tòa nhà biệt thự đều tại hãn biểu muội Lý Hương Quân danh nghĩa. Tuy nhiên Trung Hàn trao quyền ta giao dịch, nhưng cuối cùng nhất phải do Tiểu Quân đến ký tên."

Trương Tư Cần thật bất ngờ:"Cái gì?"

Quách Vịnh Nhân lại nhàn nhật nói:"Bất quá Tiểu Quân so Đái Tân Ni dễ đối phó. Nếu như Trung Hàn thật sự đã xảy ra chuyện, ta có lòng tin làm cho nàng ký tên."

Trương Tư Cần chuyển buồn làm vui:"Thật tốt quá."

Trương Tư Cần tiếp tục cổ động:"Vịnh Nhân, ta thật sự là đánh giá thấp người rồi. Trước kia ta chỉ là cảm thấy người xinh đẹp, không nghĩ tới người là như thế ưu tú, đem kt quản lý được ngay ngắn rõ ràng. Nếu như Lý Trung Hàn thật đã chết rồi, ta nguyện ý đến đỡ người đem làm công ty tổng giám đốc, kể cả Tào Gia Dũng các loại lớn nhỏ cổ đông ta đều khuyên bảo bọn hắn toàn lực ủng hộ người."

"Bây giờ nói những này còn quá sớm, ta ưng thuận lập tức báo động mới đúng." Quách Vịnh Nhân bức bối bất an, do dự, hẳn là ở vào tâm linh trong khi giao chiến, dục vọng ma quỷ tựa hồ dần dần chiếm cứ thượng phong.

Trương Tư Cần gượng cười:"Báo động làm gì vậy?"

Quách Vịnh Nhân nói:"Tìm Trung Hàn nha !" cho dù hắn đã chết cũng phải tìm đến thi thể của hắn."

Trương Tư Cần khoát khoát tay:"Người không đủ tỉnh táo ah. Vạn nhất, ta nói là vạn nhất, Lý Trung Hàn té xuống sau không có chết, chỉ là bị trọng thương, vậy người bây giờ đi báo động lại để cho hắn được cứu trợ , không phải là hết thầy đều uổng phí ?"

Quách Vịnh Nhân lâm vào Thiên Nhân trong khi giao chiến:"Ta, ta không thể như vậy, ta....."

Trương Tư Cần gian trá cười cười:"Trước mắt Lý Trung Hàn tình huống tựa ta và người biết rõ, chúng ta kéo dài một chút, đợi ngày mai buổi sáng làm tiếp cái bộ dáng đi tìm hắn, hơn nữa không thể báo động, đoán chừng đến lúc đó Lý Trung Hàn thi thể đều phát cứng ngắc."

Quách Vịnh Nhàn toàn thân run rẩy:"Ta không đành lòng."

Trương Tư Cần thở dài, rất nghiêm túc mà vạch:"Đừng lòng dạ đàn bà. Người cũng không muốn muốn, dùng Lý Trung Hàn phong lưu háo sắc, người không biết sắp xếp vị thứ mấy, huống chi tuổi của người sao có thể cùng những cái...kia tiểu nữ hài so? Người bây giờ xinh đẹp hơn, chờ người hoa tàn ít bướm , hẳn còn có thể thích người?"

"Hừ." Quách Vịnh Nhàn cắn chặt môi, tựa hồ bị Trương Tư Cần đâm ở bên trong chỗ đau.

Trương Tư Cần nhìn mặt mà nói chuyện, biết rõ Quách Vịnh Nhàn trong nội tâm thiên bình đã nghiêng, hẳn cực lực mà nịnh nọt Quách Vịnh Nhàn:"Người cùng ta mới xứng đôi. Vịnh Nhàn, cho ta cơ hội a !" ta mặc dù không có Lý Trung Hàn đẹp mắt, nhưng thân thể của ta thể một mực rất tốt, hơn nữa ta chỉ yêu người một cái, đã nhiều năm như vậy, ta một mực thích người, cho ta một cái cơ hội a."

Quách Vịnh Nhàn phát phát tay:"Người đi đi."

Trương Tư Cần lộ ra vẻ đắc ý:"Vịnh Nhàn, người lo lo lằng lằng. Tương lai người gả cho ta, Tiểu Quân gả cho con của ta, chúng ta cùng một chỗ thật vui vẻ."

Quách Vịnh Nhàn bệnh tâm thần mà hô to:"Người đi đi."

"Trung Hàn ca ca, Trung Hàn ca ca....."

Đầu ta đau nhức muốn nứt, nước mắt đã chảy xuống. Nếu như không phải chim hoàng oanh dốc sức liều mạng đem ta dao động tỉnh, ta nhất định sẽ gào khóc.

Vì cái gì? Tại sao phải phản bội ta !" ta đối với người rất tốt, I love you, ưa thích uống người luộc được súp, thích người màu mỡ lỗ thịt, thích người

hết thấy, vì cái gì người vậy mà phản bội ta?

Ta uể oải đến cực điểm, mất hết can đảm, ngẩng đầu nhìn hai tỷ muội hỏi: "Về sau đâu này?"

Chim hoàng oanh gặp ta khổ sở, cũng vô tâm lại bắt chước, mà là đi theo ta rơi lệ: "Về sau Quách tổng giam tù gọi điện thoại cho Tiểu Quân, gọi Tiểu Quân lập tức tới công ty, sau đó tự ly khai văn phòng. Ta cùng tỷ cũng không dám đi, ngay tại trong phòng tối chờ đợi một đêm, đợi đến lúc hừng đông chúng ta mới tiến văn phòng."

Ta đau khổ mà xoa xoa nước mắt: "Tốt rồi, các người đi ra ngoài trước a. Ta một người yên lặng một chút, cảm ơn các người."

"Không cần cảm ơn, đây là chúng ta phải làm. Vốn định sớm chút nói cho Trung Hàn ca ca, gặp ngài mấy ngày hôm trước thân thể không tốt, tự nhằn cho tới hôm nay." Chim quyên vành mắt ửng đỏ, cũng cùng ta khổ sở.

Ta đỡ dẫn gật đầu: "Ân, rất tốt, rất tốt. Trung Hàn ca ca yêu các người, Trung Hàn ca ca nhất định sẽ giúp các người xem xét toàn bộ thế giới tốt nhất nam nhân."

Chim hoàng oanh đột nhiên mặt đỏ lên, nhỏ giọng nói: "Không cần Trung Hàn ca ca hao tâm tổn trí, chúng ta đã tìm được."

Ta không yên lòng mà lần nữa phát phát tay: "Rất tốt, có thời gian mang đến cho Trung Hàn ca ca nhìn xem. Ta mệt nhọc, muốn ngủ. Các người giúp ta coi được môn, đừng làm cho người quấy rầy, người thế nào của ta đều không muốn gặp."

"Biết rồi." Thượng Quan tỷ muội trăm miệng một lời, phối hợp được không chê vào đâu được.

Ta không chút nào hoài nghi Thượng Quan tỷ muội theo như lời tính là chân thật. Bỏ qua một bên các nàng hồn nhiên thì giờ:tuổi tác, đơn thuần cảm tình tư tưởng không nói, nghe thấy các nàng tự thuật bên trong đích hai nơi địa phương tựu làm ta tin tưởng vững chắc các nàng theo như lời chính là chân thật. Đệ nhất tựu là phòng ở hiệp ước hợp đồng đều là Tiểu Quân danh nghĩa, đây là một bí mật, ngoại trừ ta cùng Quách Vịnh Nhân bên ngoài không có người thứ 3 biết rõ, mà ngay cả Tiểu Quân cũng không biết; Thứ hai tựu là ta cái con kia không thấy giầy.

Trong ánh trăng mờ, ta mơ tới bất ngờ vách núi, khủng bố độc xà, độc xà mở ra miệng lớn dính máu, hung hăng mà cắn cái móng của ta một ngụm. Quách Vịnh Nhân nhanh chóng chạy tới, đánh chạy độc xà, giúp ta hấp mất độc huyết, lại hung hăng mà cắn mất đại nhục bông của ta, ta quát to một tiếng, giật mình tỉnh lại.

"Rầm rầm rầm." Cửa ra vào truyền đến tiếng tai tiếng đập cửa.

Ta giận dữ quát:"Ta nói tất cả, đừng cãi ta."

"Nhao nhao người làm sao vậy? Mở cửa nhanh."

"Ân?" Ta sững sờ, tranh thủ thời gian đi mở cửa, đó là dì thanh âm.

Cửa mở, một thân động lòng người trang phục dì đứng trước mặt ta, phía sau nàng là ngơ ngác Thượng Quan tỷ muội.

Ta bỗng vô tình, chỉ là dì tuyệt đại tao nhã làm cho ta nâng cao tinh thần tỉnh não, ta tranh thủ thời gian sửa sang lại mất trật tự quần áo.

Dì đi tới, đóng cửa lại.

"Điện thoại tắt máy, hai cái nha đầu còn nói người không tại văn phòng, người đến cùng làm cái gì? Phải hay là không càn làm cái gì nữ nhân mang đến? Ta tìm xem xem, nếu có, ta lột da của người ra, suốt ngày đã

biết rõ nữ nhân, nữ nhân....." Dì trong phòng làm việc bốn phía tìm lung tung, cả dày đặc bức màn cũng không buông tha, đương nhiên nàng cả một chỉ muỗi cái cũng không tìm được.

Ta khỗ thán:"Mẹ, ta không có người nói háo sắc như vậy."

Dì tức giận mà đi đến trước mặt của ta, như thiểm điện thò tay nắm lỗ tai của ta:"Hừ, người còn không háo sắc? Người nói cho ta biết, Vương Di trong nhà chính là cái kia nữ nhân là ai?"

Ta thầm kêu không may, ngoài miệng như cũ cường ngạnh:"Không biết."

"Không biết? Nói mau, là ai?" Dì tay nhéo một cái, lỗ tai của ta nhanh đến rơi xuống .

Ta thật sự là khóc không ra nước mắt ah !" làm sao lại gặp gỡ như vậy cái dì đầu này? không có biện pháp, thừa nhận a, nhưng là không thể toàn bộ đều thừa nhận:"Trước đây thật lâu bằng hữu á! nàng lúc trước Hà thư ký lão bà tử tử, hôm nay các nàng vì trù tiền ý định bán đi phòng ở, không có chỗ ở , ta tạm thời an bài nàng đi Vương Di nhà ở."

Hắc hắc, cái này lấy cớ không tệ, lượng dì cũng nghe không ra thiệt giả.

"Hừ." Dì buông tay ra, đặt mông ngồi ở trên ghế sa lon. Nàng hôm nay ăn mặc một bộ màu xanh lá cây đậm ăn mặc, trên thân là cao cổ ống tay áo bó sát người áo đuôi ngắn, bộ ngực cao ngất. Hạ thân bó sát người váy dài chăm chú bao khóa màu mờ mờ mông ộp, váy một mực đã qua đầu gối, làn váy mới hiện lên mở ra cánh hoa hình dáng; Sau khi ngồi xuống, lộ ra một đôi tinh xảo màu trắng giày cao gót, đã một lại gợi cảm. Tăng thêm nàng tay trái đeo màu trắng lv bao bao, nói nàng là một gã siêu cấp phu nhân đều không đủ.

Hôm nay dì đã hoàn toàn thoát thai hoá cốt, giờ tay nhắc chân tầm đó súc hàm dung nhan, đoan trang rộng lượng, tin tưởng có thể đem thị ủy trong kia có chút lớn nhỏ quan viên cho thêm chết.

"Mẹ, ta nghĩ tới , cái kia 1 tỷ, ta cho." Ta đi theo quá khứ ngồi ở dì bên người, rất tự nhiên mà đem cánh tay khoác lên trên vai thơm của nàng. Dì vẫy vẫy vai, cũng không có đem tay của ta vứt bỏ, lại đem phiêu dật sóng lớn sóng mái tóc lắc tại trên tay của ta. Ta lặng lẽ bắt lấy một đám xoa nhẹ chậm về, cái kia mỹ hảo cảm giác thực không phải dùng ngôn ngữ có thể hình dung .

"Vì cái gì?" Dì tựa hồ tịnh không để ý ta sờ tóc của nàng. Có lẽ trong lòng hẳn, núm vú đều bị ta sờ qua, tóc lại tính toán cái gì?

Ta thở dài nói:"Vì tương lai suy nghĩ. Ta không phải nhất gan sợ phiền phức, nhưng ta không muốn đem cừu hận kéo dài xuống dưới. Dưới mắt chúng ta ở vào nơi đầu sóng ngọn gió, mỗi người thậm chí nghĩ căn chúng ta một ngục, hoặc là hi vọng người khác căn chúng ta một ngục. Một khi chúng ta ở vào bất lợi trạng thái, nhất định sẽ được cùng công chi, dù là không bỏ đá xuống giếng, cũng sẽ nhìn có chút hả hê, khoanh tay đứng nhìn, tuyệt đối không có người sẽ giúp chúng ta. Ta hiện tại được cân nhắc hài tử vấn đề, đối xử tử tế Hà thư ký gia quyến, tựu là cho mình lưu một đầu đường lui."

Dì cũng sờ, xinh đẹp mắt phượng chăm chăm vào ta nhìn thật lâu, mới gật đầu khen ngợi:"Trung Hàn, người dường như trở nên thành thực , mẹ cân nhắc vấn đề không bằng người sâu xa."

Ta nội tâm cuồng hỉ, mặt ngoài lại làm bộ thâm trầm:"Mẹ ngàn vạn đừng nói như vậy, người là ta sùng bái nhất người."

Dì chà xát tuyết trắng hai tay, hơi có vẻ ừ sầu:"Đừng cho ta mang mũ cao . Ta hôm nay cùng Kiều Vũ cùng thị ủy một ít lãnh đạo trao đổi ý kiến,

chuyện xác thực như người đoán cái kia dạng. Mọi người gặp ta gây chiến mà đoạt được kt, đều cho rằng cái này kt bên trong nhất định có núi vàng núi bạc, nhao nhao yêu cầu tài trợ, các loại lấy cớ danh mục phồn đa, mỗi người thậm chí nghĩ chia lên một chén canh, mà ngay cả Kiều Vũ theo chân bọn họ giải thích đều vô dụng, không có người tin tưởng."

Ta lắc đầu thở dài:"Tham lam ah !""

Dì cười lạnh nói:"Mọi người là tham lam . Không có biện pháp, nếu như muốn đạt thành hiệp nghị, Hậu Thiên giữa trưa muốn xuất ra 1 tỷ, sau đó tổ chức thị ủy đặc biệt hội nghị, hiệp thương như thế nào đem cái này 1 tỷ chia hết."

Ta vẻ mặt không sao cả bộ dạng:"Vậy thì cho bọn hăn 1 tỷ."

Dì nhú nhú mày tâm, tựa hồ không có cam lòng:"Chúng ta có thể không để cho."

Ta bắt lấy dì tuyết trắng hai tay, ôn nhu khuyên nhủ:"Mẹ, không để cho phiền toái không ngừng. Hôm nay mẹ có thể ngăn cản bọn hăn, khả 5 năm sau, mười năm sau đâu này? nếu như chúng ta lần này kiên trì cứng đối cứng, vậy nhất định sẽ gieo xuống hạt giống cừu hận, tương lai nhất định hậu hoạn vô cùng."

Dì cảnh đến liếc:"Mẹ lý giải, người có hậu chú ý chi lo, một đồng lớn nữ nhân chờ người chiếu cố. Nói không chừng sang năm, năm sau con của người tự một người tiếp một người sinh ra đến. Mẹ lý giải người, cũng ủng hộ người."

Gặp dì không có bỏ qua tay của ta, ta lớn mật mà vuốt phẳng, hai tay của nàng như thiếu nữ giống như trơn mềm, miệng ta lên lấy lòng nói:"Đáng tiếc người vị này nãi nãi một chút cũng không giống nãi nãi, trên đời nào có còn trẻ như vậy nãi nãi?"

Dì hé miệng cười khẽ, đẹp không sao tả xiết:"Bớt lắm mồm . Vì lấy đại cục làm trọng, cái kia mấy tòa nhà biệt thự nên bán tưng bán, nghe nói giá tiền không tệ."

Ta mỉm cười lắc đầu:"Ta không bán."

Dì lại là sững sờ, hỏi:"Không bán người ở đâu ra 1 tỷ?"

Ta thần bí nói:"Sẽ có ."

Dì sáng giọng:"Đừng làm phạm pháp sự tình."

Ta nhẹ nhàng đóng cửa dì tay:"Sẽ không đâu, con của người là một cái tuân theo luật pháp công dân."

Dì vẫn không tin:"Không được, đang mang trọng đại. Mẹ vốn không muốn tham gia công tác của người, nhưng hiện tại người phải để cho ta biết rõ tính toán của người."

Ta nghĩ nghĩ, cảm thấy không cần phải giấu diếm dì, cũng tưng thẳng thắn thành khẩn bẩm báo:"Ta ý định nhập thành phố, tại kỳ hạn giao hàng trong chợ làm cho một số."

Dì chấn động:"Cái này rất nguy hiểm."

Ta an ủi:"Ta nghĩ tới , tuy nhiên nguy hiểm, nhưng ta tin tưởng ta năng lực. Mặt khác, ta đã làm tốt xấu nhất ý định, đường lui cũng đã trải tốt ."

Dì không thể chờ đợi được mà truy vấn:"Người nói mau."

Ta tỉnh táo nói ra người can đảm tưởng tượng:"Vạn nhất thất bại, ta tưng tuyên bố công ty phá sản, đến lúc đó chúng ta giao không ra 1 tỷ cũng có lấy cớ. Cái kia năm tòa nhà biệt thự tất cả Tiểu Quân danh nghĩa, sẽ không thụ liên quan đến, ta tối đa buông tha cho kt."

Giải thích của ta đơn giản nói tóm tắt, tựu là ngu xuẩn người cũng có thể nghe rõ, nhưng muốn nghe hiểu trong đó ảo diệu tựu cần trí tuệ.

Dì quả nhiên không giống bình thường, hãy nghe ta nói hết, nàng trầm tư một chút, tròn mắt mãnh liệt vòng vo vài vòng, mặt mày hớn hở, liên tiếp gật đầu: "Không tệ, người chiêu này được ăn cả ngã về không thật lợi hại. Bất quá người công ty không có, về sau như thế nào phát triển?"

Ta nắm lên dì tay, phóng tới bên môi, lớn mật mà thân bỗng chốc nàng tuyết trắng mềm nhẵn mu bàn tay: "Cũng sẽ không chết, những chuyện khác sau này hãy nói, có mẹ tại bên người, ta còn sợ chịu đói sao? huống chi ta có năm tòa nhà biệt thự, có thể dàn xếp tốt nữ nhân của ta. Cùng hẳn nói là ta được ăn cả ngã về không, không bằng nói là kt được ăn cả ngã về không; Ta đến kt lúc không có cái gì, ly khai lúc có một đồng lớn nữ nhân còn có năm tòa nhà biệt thự, ta cũng không thiệt thòi."

Dì mặt đỏ lên, trong mắt phượng hiện lên một ít khác thường: "Ta xuyên thấu qua Kiều Vũ cùng Hoa Hạ ngân hàng phó hành trưởng nói qua, bọn hẳn nguyện ý cung cấp một số ba trăm triệu nguyên, một năm kỳ không phát ra hơi thở cho vay cho ta, chúng ta là không phải có thể còn muốn muốn những biện pháp khác?"

Ta vô hạn hâm mộ: "Mẹ thật lợi hại !" đổi thành ta, đoán chừng ngân hàng cả 300 khối cũng không muốn vay cho ta, nhưng là số tiền kia không thể nhận."

"Vì cái gì?" Dì nghi ngờ, xinh đẹp mắt phượng cả nháy.

Ta dứt khoát đem dì để tay trong ngực: "Tính chất không giống với. Nếu như cầm tiền của ngân hàng đến trấn an bọn hẳn, chẳng khác gì là chúng ta thiếu nợ bọn hẳn . Bọn hẳn có thể thư thư phục phục mà lấy tiền, chúng ta lại muốn phải liều mạng mà trả tiền, thiên hạ không có dễ dàng như vậy sự tình. Bọn hẳn nếu như muốn đòi tiền, nhất định phải cùng ta cùng một chỗ

mạo hiểm;kt là dã tâm gia, mạo hiểm gia giàn giáo: bình đài, thành công , mọi người cùng nhau chia xẻ thắng lợi thành quả, đã thất bại, cục diện rồi rầm mọi người cùng nhau thu thập."

"Nói không sai, đây cũng là bọn hăn bức ." Dì càng nghe càng hưng phấn, mi mắt cũng càng ngày càng hồng.

"Đúng." Ta một tay lấy dì kéo vào trong ngực.

Dì nhăn nhó một phen, đem tay rút ra, dùng tay lúc nhẹ nhàng đỉnh ta bỗng chốc:"Được rồi, mẹ toàn lực ủng hộ người."

Ta dứt khoát hai tay đều xuất hiện, đem quý khí tập kích người dì ôm lấy:"Thật sự ủng hộ?"

Dì giận dữ:"Nói nhảm."

Ta cười xấu xa:"Ủng hộ mượn ra thực tế hành động đến."

Dì trừng mắt ta hỏi:"Cái gì thực tế hành động?"

Ta ôn nhu nói:"Cùng ta đứng chung một chỗ, một lòng."

Dì sảng giọng:"Mẹ đương nhiên cùng người một lòng."

Ta sắc dục hun tâm, quyết định lớn mật thổ lộ:"Đây là một hồi tính quyết định chiến đấu, ta mặc dù có đầy đủ tin tưởng, nhưng vẫn là thiếu khuyết trấn định, ta cần mẹ cho ta tinh thần cùng sinh lý phương diện ủng hộ."

Dì không phải ngu ngốc, nàng nghe xong ta nói, mặt lúc đỏ lúc trắng:"Vân...vân đợi một tý, ta..... Ta dường như minh bạch ý tứ của người."

Ta "Bịch" Bỗng chốc, quỳ gối dì bên chân:"Mẹ, giúp đỡ ta."

Dì hô hấp dị thường dồn dập, chăm chăm vào ta mãnh liệt lắc đầu: "Người có thể nào có loại này hoang đường yêu cầu? Hừ, không được !""

Ta đáng thương mà cầu xin: "Mẹ, hiện tại tự nhìn người . Cùng người cùng một chỗ, trong nội tâm của ta an tâm, lần trước sẽ chết ở bên trong chạy trốn. Nếu như lần này cùng mẹ linh nhục hợp nhất, ta thì có chiến thắng hết thảy tín niệm. Mẹ, cho ta đi !""

Dì lộ ra bị chấn động , tuy nhiên của ta cầu xin ngay cả ta mình cũng cảm thấy hoang đường, nhưng ta thanh sắc cũng mậu, nước miếng tung bay, rõ ràng đem dì cho hô ở.

Nàng lòng mềm nhũn, ngữ khí đặc biệt Ôn Nhu: "Trung Hàn, người đừng như vậy, ta..... Ta là người..... Người dì."

Đầu óc của ta lại bắt đầu nước vào , hơn nữa là vỡ đê giống như mà nước vào: "Ta yêu dì, ta thường xuyên tưởng tượng lấy dì thủ dâm. Ta lúc còn rất nhỏ tự nhìn lên dì tắm rửa, còn cầm dì đồ lót, thậm chí trông thấy dì một bên tự an ủi, một bên hô ta. Ta biết rõ dì yêu thích ta, tưởng tượng ta tiến vào thân thể của người. Hiện tại, chúng ta muốn đây hết thảy thực hiện, cả không...nhất khả năng chuyện đã xảy ra đều phát sinh, chúng ta nhất định có thể phá tan trùng trùng điệp điệp hiểm trở, bách chiến bách thắng."

Dì hoa dung thất sắc, toàn thân run rẩy dữ dội: "Nguyên lai..... Người cái này thẳng khốn, nguyên lai khi còn bé người tự nhìn lên..... Người đây là thẳng thần sao? trời ạ, người còn có cái gì không có lời nhảm nhí, nói mau !""

"Ta còn biết dì toàn thân cao thấp đều là thực tài thực liệu, đoan trang tự nhiên." Ta đem dì càng ôm càng chặt. Rốt cục, ta cùng với nàng song song ngã vào trên ghế sa lon, ta trên háng đi đem nàng đặt ở dưới thân, phiêu tán sóng lớn sóng trong mái tóc lộ vẻ nộ phóng vũ mị.

Dì thật sâu thở dài:"Người nghe được mịa nó tư ẩn, cũng biết mịa nó tâm tư, mẹ đều thừa nhận. Nhưng tưởng tượng quy tưởng tượng, sự thật quy sự thật. Mặc kệ người nói như thế nào, mẹ cũng không thể tiếp nhận, mẹ qua không được chính mình một cửa."

Ta cười xấu xa:"Mẹ là lừa mình dối người. Người mặt ngoài không tiếp thụ là trở ngại người cao quý mặt mũi, thế nhưng mà người nội tâm cùng ta đồng dạng bình thường tục tũn. Người là người, người có thất tình lục dục, một người cao quý nữ nhân có thể nào qua không muốn sinh hoạt đâu này? Có lẽ người rất yêu Lý Tĩnh sóng lớn, nhưng người tưởng tượng của ta bộ phận sinh dục tiến vào người thân thể thời điểm, linh hồn của người đã bỏ đi nhiều năm trước người yêu. Mẹ, người có tính dục, tính dục không phải tội, không phải mặt mũi, mà là người bản năng. Cái này bản năng là mỹ hảo , cũng không xấu xí. Người cùng ta nhất định có duyên phận, cùng ta cùng một chỗ ân ái, người biết hưởng thụ đến tự an ủi vĩnh viễn không đạt được khoái hoạt."

Dì thống khổ mà gọi:"Ah, đừng nói nữa, đừng nói nữa."

TỶ PHU VINH DỰ

Tiểu Thủ Chương
www.dtv-ebook.com

Chương 98: Ích kỷ mạo hiểm

Ta bình tĩnh mà quỳ gối dì trước mặt, kéo xuống khóa kéo, thông dong mà móc ra dữ tợn đại nhục bổng o0o, cầm chặt vừa thô vừa to hành thân nhẹ nhàng sáo động, làm cho ánh sáng quy đầu chảy ra óng ánh, phát ra nhàn nhạt mùi. Ta biết rõ nữ nhân đối với loại này mùi dị thường miễn cảm, gần hai mươi năm không có chạm qua nam nhân dì nhất định sẽ thâm thụ hấp dẫn.

"Mẹ, người xem, ta biết rõ người xem qua . Rất thô, rất lớn, nó nếu như tiến vào thân thể của người, người nhất định rất thoải mái."

Dì hai tay dấu mặt, lớn tiếng nũng nịu:"Nhanh thu lại, nhanh thu lại ?"

"Mẹ, người sờ bỗng chốc." Ta kéo ra dì hai tay, lại để cho trong đó một tay đậu vào nóng côn thịt.

"Không sờ, không sờ." Dì sau khi từ biệt mặt, tay của nàng đang run rẩy. Ta chậm rãi đè xuống, làm cho nàng tay tiếp xúc đến nhô lên gân xanh. Ta kinh hỉ phát hiện, dì không có bỏ qua tay của ta. Dì tay cầm thành quyền, nàng vẫn đang không muốn cầm chặt dương vật của ta, ta gian nan mà vận bung ra ngón tay của nàng.

Đem làm ngón tay của nàng lần nữa muốn khép lại lúc, vừa thô vừa to côn thịt đã nằm ở lòng bàn tay của nàng, nàng run rẩy, không muốn khép lại ngón tay. Ta dùng nóng hổi hành thân cùng quy đầu ma sát lòng bàn tay của nàng, nàng rên rỉ một tiếng, như thiểm điện vén bỗng chốc hai chân, ta kinh hỉ phát hiện hai chân của nàng run đến lợi hại.

Mắt của ta hạt châu nhanh quay ngược trở lại, ngôn ngữ lớn mật khiêu khích: "Mẹ, ta ân ái kỹ thuật không tệ, cắm đi vào sau tuyệt sẽ không khinh xuất. Ta sẽ nhẹ nhàng mà chọc vào, chậm rãi rút, sau đó rất nhanh mà chọc vào đến tận cùng bên trong nhất, ta có thể thỏa mãn người tính dục. Mẹ, ta biết rõ người phía dưới không có lông, người là Bạch Hổ, ta là Thanh Long."

Dì chậm rãi nuốt lấy nước bọt, thần sắc mê mang: "Cái gì..... Cái gì Bạch Hổ, cái gì Thanh Long?"

Ta lần nữa đặt ở dì trên người, tìm kiếm váy dài khóa kéo: "Người cởi váy, ta kỹ càng nói cho người biết."

"Ah, đừng thoát....." Dì tại giãy dụa, nhưng hiển nhiên một điểm khí lực đều không có. Cái này có hai chủng khả năng, một loại là dục nhênh còn cự; Mặt khác một loại tự là vừa mới kinh nghiệm cao trào, hữu tâm vô lực.

Ta khuynh hướng thứ hai, cho nên động tác phải nhanh chóng. Ta tìm được khóa kéo, kéo xuống váy dài, kinh hỉ phát hiện một đôi bọc lấy màu đen tất chân đùi, ta thích nhất màu đen. Thịt trắng nõn đùi cuối cùng có lóe sáng nước đọng, nước đọng theo một đầu cực độ khô gợi màu đen Lace (viền tơ) quần lót lên chảy ra, cả mê người tơ đực đai đeo cũng nhuộm ướt.

Ta chỉ có thể sử dụng không thể tưởng tượng để hình dung dì mãn cảm, chẳng lẽ dì tiến hóa đến không cần làm yêu, hơi chút ma sát bỗng chốc hai chân có thể đến cao trào? Dù vậy, cái kia nước cũng quá nhiều đi à nha? Chẳng lẽ dì như Phàn Ước đồng dạng, có không khổng chế hiện tượng? Thật khó dùng tin.

Tay của ta đặt ở đùi đã tất chân trên đùi chậm chạp sự trượt, con mắt khẩn trương mà nhìn chăm chú lên dì phản ứng. Thấy nàng không có bất kỳ phản ứng, ta lớn mật tiếp tục, bàn tay dần dần tới gần bẹn đùi bộ, thử thăm

dò chà lau chỗ đó nước đọng. Gặp dì chỉ là rên rỉ, ánh mắt mê ly, hai tay vô lực mà rũ xuống tựa ở trên ghế sa lon, ta càng tăng lớn gan mà dùng đầu ngón tay nhẹ nhàng đụng vào cái kia phiến phình đôi nú.

Cái kia lập tức, ta cơ hồ ngất:"Mẹ, người xem, người bên trên một điểm cộng lông đều không có, cái này là Bạch Hồ."

Thanh âm của ta Ôn Nhu giống như cái nữ nhân, nhưng ta đã dục hỏa đốt người. Dì hạ thể một mảnh kia chỉ vụn vụn có lá cây đại tư hình dáng che giấu vật không thể nghi ngờ là first hàng loạt ở bên trong tình cảm nhất, nhất trong suốt, mới nhất triều một cái, ta liếc có thể nhìn thấu mỏng Lace (viền tư) đằng sau là không có lông đôi nú cùng lỗ. Ngón tay nhẹ nhàng ấn vào lỗ chỗ, lập tức có chất lỏng tràn ra, làm cho ướt ngón tay của ta đầu.

Ôi trời ơi!! !" trách không được Đường Y Lâm có thể đơn giản phát hiện dì trạng thái ghen ngừng, nguyên lai dì thật sự nước chảy róc rách.

Dì ưm một tiếng, lại một lần nữa hai tay dấu mặt:"Chớ có sờ . Mẹ nghe Lão Nhân nói, nữ nhân phía dưới một điểm cộng lông đều không có, hội..... Hội....."

Ta tiểu đáp:"Sẽ khắc chết trượng phu, cho nên Lý Tĩnh sóng lớn mới có thể chết sớm."

"À?" Dì nhỏ giọng kinh hô, hai tay rũ xuống, hai mắt ngẩn người.

Ta thừa cơ lần nữa bắt lấy dì hai tay đặt ở nóng hổi đại nhục bồng oOo lên, một bên ma sát một bên an ủi:"Bất quá, vạn vật có tương khắc, tất có tương sinh, mà của ta Thanh Long là Bạch Hồ duy nhất lựa chọn. Mẹ cũng có thể nghe Lão Nhân đã từng nói qua, Thanh Long xứng Bạch Hồ, đó là tuyệt phối. Người xem, dương vật của ta như không giống một đầu long?"

Lúc này đại nhục bổng o0o tuyệt đối vượt qua hai mươi phân, uốn lượn gân xanh lên tựa hồ có thể trông thấy huyết dịch tại lưu động, trứng gà giống như đại quy đầu trợn mắt nhìn, thô như cánh tay hành thân hiện lên bốn mươi lăm độ nhìn lên bầu trời, tựa hồ rất có linh khí. Đại nhục bổng o0o đột nhiên một hồi nhảy lên, rõ ràng tại dĩ trong lòng bàn tay lưu lại một tơ chất lỏng.

Dĩ cúi đầu căn môi, ngẫm "Thanh Long" Liếc, sắc giọng:"Năm đó mang người đi kiểm tra sức khỏe, ta thấy tận mắt qua, khi đó tiện tay chỉ lớn nhỏ, như thế nào hiện tại biến thành bộ dạng này bộ dáng? Thật sự là dọa người, trách không được Tiểu Lâm nói được như vậy huyền."

Ta lộ ra thâm sắc:"Đó là Tiểu Lâm hưởng qua Thanh Long chỗ tốt, ta cầm xuống tiến nàng phía dưới, nàng tựa âm thanh rên rỉ. Ta dám khẳng định, chỉ cần cầm vào mịa nó phía dưới, mẹ nhất định gọi được hoan."

"Người im miệng, nhanh mặc xong quần áo." Dĩ đại xấu hổ, nàng liếm liếm nở nang cánh môi, rõ ràng buộc chặt ngón tay nhẹ nhàng nắm chặt lại đại nhục bổng của ta. Bất quá nàng lập tức buông tay, dùng sức đem ta đẩy ra, từ trên ghế salon đứng lên, kéo lên váy dài.

"Mẹ....." Ta thất vọng.

Dĩ sửa sang lại thật dài váy, lững lững phiêu đảng gợn sóng mái tóc, rất kiên định mà nói cho ta biết:"Đừng hô, ta đáp ứng người chính là, nhưng không phải hôm nay. Nếu như người đêm nay giao dịch thành công, mẹ tùy người liền."

"Mẹ nói thật?" Ta vui mừng quá đổi, một cái lão đảo thiếu chút nữa đứng không vững.

"Thật sự." Dĩ hé miệng cười yếu ớt, tựa giống như khi còn bé đáp ứng cho ta mua món đồ chơi đồng dạng. Ta rất hoài nghi, nhưng là không có

biện pháp, chỉ có thể duỗi ra ngón tay nhỏ nói: "Ngoắc ngoắc ngón tay, lập lời thệ ước."

Dì Nguyệt Mi nhảy lên, no đủ bộ ngực 〇〇 kịch liệt phập phồng, hai đầu lông mày khí khái hào hùng bồng bồng phẫn chấn: "Thằng khốn, mẹ nói lời giữ lời. Người bây giờ tự dụng tâm chuẩn bị buổi tối mà liệu bác !" nói cho người biết, mẹ ưa thích cường đại nam nhân, người muốn mẹ ủy thân cho người, người nhất định phải có lệnh mẹ khâm phục địa phương."

Nhiệt huyết tại sôi trào, lực lượng tại ngưng tụ. Ta phảng phất đứng tại đỉnh núi cao vung vẩy trong tay lợi kiếm, bề ngưỡn trời cao, miệt thị Hắc Ám, sở hữu tất cả yêu ma quỷ quái, độc trùng mãnh thú đều tại ta dưới chân sợ run.

"Hôm nay Iraq rung chuyển không chịu nổi, Afghanistan giết chóc vừa lên. toàn bộ thế giới đều lo lắng dầu mỏ không vận may, đều cướp trữ hàng dầu mỏ, ta đoán chừng dầu mỏ giá cả trong tương lai trong thời gian ngắn sẽ phóng đại."

"Ta không đồng ý cái này ý kiến. Tuy nhiên vùng Trung Đông hỗn loạn, nhưng cái kia đều là một ít tiểu quốc gia, đại quốc đang đứng ở kinh tế kinh tế đình trệ đại hoàn cảnh, ta cho rằng dầu mỏ giá cả sắp tới sẽ chật vật bức ngã xuống."

Lầu tám hàng loạt giao dịch trong phòng, Tôn Gia Tề cùng mấy cái phân tích sư thảo luận cho không khí khẩn trương tăng thêm vài phần âm ỹ, bọn hắn nói đều có đạo lý, nhưng ta đã có phán đoán của mình, vô luận bọn hắn làm ra cái dạng gì phân tích kết quả đều không thể ảnh hưởng lòng tin của ta, ta tin tưởng vững chắc dầu mỏ giá cả sẽ ngã xuống.

Trước mặt Tam Đài máy tính trên màn hình, rậm rạp chằng chịt và bất quy tắc con số đường cong đang kịch liệt thay đổi. Ba tháng trước, ta từng

tại tại đây vì chính mình thắng được một hồi sự kiện quan trọng thức thắng lợi. Hôm nay, ta còn muốn tiến hành một hồi tính quyết định đánh bạc.

Rất kỳ diệu, đồng dạng đều là không thể thua giao dịch, lần này ta cũng rất trấn định, tựa hồ hết thảy đều đã tính trước. Nhắm nháp Tôn Gia Tề xông Cuba cà phê, tâm tư của ta đều tại dì cặp kia no đủ trên vú. Trời ạ, nàng thật sự đã đáp ứng, ta điên cuồng nghĩ cách rốt cục có khả năng sẽ thực hiện.

"Trung Hàn..... Tổng giám đốc, muốn hay không lại đến một ly?" Tôn Gia Tề gặp ta trong chén cà phê không nhiều lắm, hẩn cung kính mà giơ lên bình cà phê. Ta vì hẩn đột nhiên đổi giọng cảm thấy buồn cười, gật đầu ý bảo hẩn rót đầy chén cà phê trên tay.

Ah, rất thơm, đậm úc cà phê, cùng dì thịt kho tàu cá đồng dạng làm lòng người trì hướng về. Ta phẩm một miếng lớn, lại để cho miếng đầy mềm nhũn tại trong miệng chuyển ba vòng sau mới từ từ nuốt vào:"Các người nếm qua thịt kho tàu cá sao?"

Tôn Gia Tề cùng mặt khác ba cái phân tích sư đối với ta hỏi thăm có chút ngoài ý muốn, đều sửng sốt một chút, lập tức gật đầu nói:"Nếm qua, đương nhiên nếm qua."

Ta nở nụ cười, lại uống một ngụm cà phê. Nghĩ thầm, các người ăn thịt kho tàu cá so về dì đích tay nghề kém được đâu chỉ cách xa vạn dặm, nếu để cho các người hưởng qua dì nấu thịt kho tàu cá, đoán chừng các người cả xương cá đầu đều ăn xong, đem trong mâm cá nước đều liếm sạch sẽ.

Ta nhắm mắt lại, tưởng tượng lấy có một ngày theo nướng nướng trong nước câu lên mười đầu tám đầu nướng nướng cá, sau đó lại để cho dì làm mười chúng tám chúng khâu vị thịt kho tàu cá cho ta ăn, ta ăn một miếng tự uy nàng một ngụm. Nàng không muốn? Ta đây tự vận lỗ tai của nàng.

Nàng còn không muốn? Ta đây chỉ có thể cưới quần của nàng, đánh nàng bờ mông.

"Nhà của ta hôm nay muốn ăn thịt kho tàu cá, mẹ của ta nấu thịt kho tàu cá không tẻ. Tổng giám đốc có thời gian lời nói, ta có thể cho mẹ của ta nấu một đầu tẻ cay thịt kho tàu cá cho người nếm thử, bao người nói ăn ngon." Phân tích sư tiểu Trương đặc ý biểu lộ nói cho ta biết, hẳn nhất định cũng không nói gì lời nói dối, ta vui vẻ gật đầu.

"Cha ta làm cho thịt kho tàu cá hương vị cũng rất đang." Một cái khác phân tích sư Tiểu Phong giơ ngón tay cái lên, đương nhiên hẳn ngón tay cái là cho chính hẳn.

Phân tích sư nhỏ trác là người bên ngoài, gặp đồng sự đều mèo khen mèo dài đuôi, hẳn nhin không được chen vào nói tiến đến:"Uy, thịt kho tàu cá tẻ cái kia vị. Không có gì chính tông, chính gốc chi phân a?"

Tiểu Phong biết rõ được nhỏ trác trêu chọc bông chọc, hẳn cười lạnh nói:"Người tẻ không hiểu. Ở trên ninh, làm thịt kho tàu cá phải dùng nướng nướng cá, làm được hương vị tẻ là cùng cái khác cá không giống với."

Nhỏ trác hỏi:"Đặc biệt ăn ngon?"

Tiểu Phong gật đầu:"Đúng."

Nhỏ trác lại hỏi:"Đặc biệt ngon?"

Tiểu Phong mãnh liệt gật đầu:"Không tẻ."

Nhỏ trác bưng tỉnh đại ngộ:"Trách không được ta mấy ngày hôm trước mua một đầu sông tẻ để làm thịt kho tàu cá, kết quả bạn gái bông nhúc nhích chiếc đĩa sẽ không ăn , cuối cùng vẫn là ta một người ăn xong

nghiêm chỉnh con cá, xem ra bạn gái của ta miệng càng ngày càng xảo quyết."

Tiểu Trương lắc đầu thở dài:"Cầm sông tức để làm thịt kho tàu cá? Người không bằng cầm đường giác [góc cá đến thịt kho tàu."

"Ha ha....."

Mọi người cuồng tiếu, bởi vì đường giác [góc cá cũng không thật là đỏ dốt, cũng không nên hấp, chỉ có thể dùng để nấu cháo. Bất quá năm gần đây ô nhiễm nghiêm trọng, đường giác [góc cá biến thành độc cá, trên cơ bản không có người nào ăn. Tiểu Trương cầm đường giác [góc cá đến trào phúng, đem tất cả đều chọc cười.

Ta cười hỏi:"Tiểu Phong, ngươi là người địa phương?"

Tiểu Phong gật gật đầu:"Đúng vậy, sinh trưởng ở địa phương lên ninh người."

"Ha ha, trách không được ngươi như vậy hiểu rõ nướng nướng cá." Nói lên nướng nướng cá, trong nội tâm của ta tràn ngập chờ đợi. Đến lên ninh hơn hai năm, ta chỉ nghe qua lại còn không có có nếm qua nướng nướng cá.

Tiểu Phong tự hào nói:"Lên ninh người không có mấy cái không biết nướng nướng giang cùng nướng nướng cá. Trước kia nướng nướng giang lên, ở bên trong, hạ du chúng ta đều đi qua, từng khúc sông đều có nướng nướng cá. Mấy năm này có thể là vớt vô cùng nghiêm trọng, trung bình cùng hạ du có rất ít người có thể câu được nướng nướng cá. Muốn ăn nướng nướng cá muốn mà đến thị trường các loại, muốn mà đi ra thượng du đi bắt, bất quá thị trường nướng nướng cá trên cơ bản mua không được, bởi vì vừa ra tới đã bị người mua hết."

"Ah, xem ra nướng nướng cá danh tiếng không tệ." Ta đối với nướng nướng cá càng ngày càng cảm thấy hứng thú, thực hận không thể sáng sớm ngày mai có thể ăn vào.

Tiểu Phong dùng ánh mắt hâm mộ xem ta nói:"Tổng giám đốc thì có có lộc ăn . Bích Vân sơn trang ngay tại nướng nướng giang trên nhất du, tổng giám đốc muốn ăn cá thời điểm, chỉ cần đem mấy cây cần câu hương trong nước vừa để xuống, đại khái cả buổi có thể câu lên hơn mười đầu nướng nướng cá."

Ta gật đầu đồng ý:"Ngày nào đó có thời gian, mọi người cùng nhau đi lưỡi câu nướng nướng cá, mọi người có thể câu lên bao nhiêu tựa lưỡi câu bao nhiêu, sau đó cầm lại gia cho người nhà làm thịt kho tàu cá được không?"

"Tốt." Mọi người vỗ tay cười vui.

Tiểu Phong càng hưng phấn:"Thật tốt quá !" bà nội ta thường nói ăn hết nướng nướng cá sẽ có phúc khí, tuy nhiên nàng hành động bất tiện, nhưng nàng mỗi ngày kiên trì đi chợ bán thức ăn, vừa thấy có nướng nướng cá tựa mua. Mỗi lần mua cá trở về, nàng tổng hội nói:"Nướng nướng đã đến, nướng nướng đã đến.""

Mọi người rất ngạc nhiên, cùng kêu lên hỏi:"Đó là cái gì ý tứ đâu này?"

Tiểu Phong nói:"Ta cũng không phải rất rõ ràng. Trước kia hỏi qua nãi nãi, nàng nói nàng nãi nãi, thì ra là của ta thái tổ đã từng đã từng nói qua, rất sớm trước kia nướng nướng giang không gọi nướng nướng giang, về sau có một lên ninh xuất thân hoàng phi chết rồi, hoàng đế sẽ đem nàng chôn cất tại nướng nướng giang bờ sông cái nào đó địa phương. Vì vậy lên ninh người sẽ đem cái này đầu giang đổi tên nướng nướng giang, đem trong nước cá gọi là nướng nướng cá, một mực lan tràn đến hôm nay. Do vì hoàng phi táng thân mà, tăng thêm lại có ngon nướng nướng cá, cho nên lên

ninh mọi người rất bảo vệ cái này đầu giang, chưa bao giờ xây dựng rầm rộ, tổng giám đốc cái kia Bích Vân sơn trang trước kia cũng không gọi Bích Vân sơn trang."

Trong nội tâm của ta khẽ động, vội hỏi:"Ah, tên gì?"

Tiểu Phong nghĩ nghĩ nói:"Tên gì..... Năm phúc hương đường. Chỗ kia không có khai phát trước cách hai tòa núi nhỏ, núi rất dốc tiểu. Chúng ta nghe đã từng nói qua năm phúc hương đường, còn chưa có không dám đi. Nghe bản địa một ít hái thuốc Lão Nhân giảng, năm phúc hương đường kỳ thật tựa là năm cái lều cỏ, về sau trở thành người hái thuốc trèo đèo lội suối lúc nghỉ ngơi địa phương, thời gian lâu rồi, người hái thuốc dứt khoát đem năm cái lều cỏ cải biến thành năm tòa nhà gỗ nhỏ."

"Nguyên lai là như vậy, không thể tưởng được biệt thự của ta trước kia là người hái thuốc nghỉ chân nói láo : đánh rắm địa phương." Ta không ngừng thở dài, nhưng trong lòng có một phần cảm giác kỳ quái, cảm giác Bích Vân sơn trang có sâu xa truyền kỳ.

"Ha ha." Mọi người một hồi cười vang.

Đột nhiên, một tiếng trách móc thán âm thanh theo cạnh cửa truyền đến:"Có cái gì buồn cười , lập lại lần nữa cho ta nghe nghe nha."

Mọi người kinh hô:"Tiểu Quân đã đến."

Vốn lầu tám hàng loạt giao dịch thất là không thể tùy tiện vào đến , chỉ là nhỏ trác cùng Tiểu Phong đều hút thuốc lá, ta chỉ tốt giữ cửa mở ra, cũng dặn dò dưới lầu bảo toàn không được người xa lạ tiến công ty.

Tiểu Quân đương nhiên không phải người xa lạ, nàng sớm đã đem công ty từ trên xuống dưới đều thân quen, tăng thêm nàng xinh đẹp thân hòa, bảo toàn nhóm hận không thể mỗi ngày đều có thể nhìn thấy nàng, sao lại há có thể ngăn trở nàng lên lầu tới tìm ta.

"Này, mọi người buổi tối tốt. Ta là thụ tài vụ bộ trưởng phòng Đái tiểu thư chi năm, đến đây xem xét trong công ty có người hay không tùy tiện lãng phí điện, nàng hi vọng mọi người chú ý duy trì điện, vì bảo vệ môi trường tận một phần cống hiến." Hôm nay trời vừa tối, Tiểu Quân nhất định sẽ sơ lên bím tóc sừng dê, nàng cái này trang phục có thể hay không cảnh cáo người xấu ta không được biết. Nhưng ta biết rõ, nàng bím tóc sừng dê càng ngày càng quái dị, càng ngày càng tập trung đến cùng đỉnh, càng lúc càng giống đang diễn trò Hồng hài nhi/Hồng Hài Nhi.

Tiểu Trương nghe xong, vội vàng từ ghế xoay lên nhảy dựng lên:"Ta lập tức tắt đi còn lại hai ngọn đèn."

Tôn Gia Tề cũng hô to:"Ôi, của ta bình cà phê quên nhổ đầu cắm ."

Ta lấy lấy điện thoại ra giả vờ giả vệt:"Ta cũng phải đem điện thoại cho đóng, tiết kiệm, tiết kiệm."

Tiểu Quân mãnh liệt vung bím tóc sừng dê, tức giận mà dậm chân:"Có ý tứ gì, đùa nghịch ta sao? Điện thoại có thể hao tổn bao nhiêu điện?"

"Ha ha." Mọi người cười đến tiền phủ hậu ngưỡng, xem ra Tiểu Quân đáng yêu sớm đã xâm nhập dân tâm.

"Hừ, tại đây tất cả đều là mùi thuốc lá, thối thối . Ta đi tìm chim hoàng oanh, chim quyên, không với các người chơi." Tiểu Quân hừ hừ, xoay người một cái, như con thỏ tựa như chạy ra ngoài.

Ta chú ý tới tiểu Trương, nhỏ trác, Tiểu Phong cùng với Tôn Gia Tề đều là vẻ mặt thất lạc biểu lộ.

"Khục." Ta lấy lên chén cà phê vội ho một tiếng, mọi người mới bừng tỉnh.

Trong nội tâm của ta đã đặc ý lại cảm thán, cảm thán Tiểu Quân mị lực như vậy, dù là nàng cố ý làm cho xấu chính mình, chải lấy quái dị bím tóc sừng dê, mọi người sẽ không để ý, vẫn đang ưa thích nàng, đương nhiên cũng kể cả ta.

Tựa hồ Tiểu Quân cái này một vào một ra, tựa cải biến trong phòng hào khí. Mọi người biểu hiện ra đều rất chân thành mà vội vàng trên tay công tác, nhưng ta biết rõ bọn hắn đều tâm thần có chút không tập trung, đều muốn lấy Tiểu Quân một cái nhãn mày một nụ cười. Ta có thể cảm giác được, bởi vì ngay cả ta đã ở dư vị Tiểu Quân lại ỏn ẻn lại mạnh bộ dạng.

Theo New York thị trường chứng khoán khai trương thời gian tới gần, mọi người mới sắc mặt ngưng trọng, chính thức công việc lu bù lên.

Ta thật sâu hít một hơi đứng lên, vỗ mạnh mấy chưởng, phân phó nói:"Mọi người nghỉ ngơi một chút, rửa mặt, ăn ít đồ, tiếp qua 10 phút muốn khai trương . Tiểu Phong, người phụ trách giám thị dầu thô giá cả biến hóa. Nhỏ trắc, người phụ trách New York đi ra tin tức. Tiểu Trương, người phụ trách network an toàn. Gia đủ, người mở ra đồ dự bị điện năng hệ thống. Mọi người mỗi người đều có vị trí và cương vị riêng, công tác chuẩn bị."

"Phải"

Kể cả Tôn Gia Tề ở bên trong, tất cả mọi người cho rằng đây là một lần công ty thông lệ đầu tư, ta cũng tận lực không nhắc tới lộ ra đêm nay đối với ta cùng với đối với kt tầm quan trọng, cho nên mọi người tương đối mà nói so sánh nhẹ nhõm, ngẫu nhiên còn có thể đàm một ít thời sự, kể một ít chê cười . Nhưng ta chẳng những muốn cân nhắc giao dịch thành công, còn muốn cân nhắc sau khi thất bại hết thấy an bài, không phải là không có tin tưởng, mà là thời gian quá ngắn, Hậu Thiên giữa trưa, ta nhất định phải đem 1 tỷ đưa cho thị ủy.

Không có gì tốt phàn nàn , người tại giang hồ thân thể đã không thuộc về mình, nên trả giá muốn trả giá, tình nguyện trả giá sau lại đoạt lại. Nhưng trước mắt ta chỉ có thể lợi dụng Sở Huệ, ngấm lại nàng ngày đó nhờ cô u buồn bộ dáng, trong nội tâm của ta một hồi đau đớn, hồ thẹn mà ôm lấy đầu.

"Tổng giám đốc, thị trường lợi nhiều tin tức rất mạnh mẽ, mọi người phổ biến coi được đầu thô dâng lên." Nhỏ trác hướng ta hô to, đem ta theo trong suy nghĩ bưng tỉnh. Ta ngẩng đầu nhìn trên tường đồng hồ thạch anh chỉ tiêu, đúng lúc là New York thị trường chứng khoán bắt đầu phiên giao dịch thời gian. Khẽ cắn môi, ta vứt bỏ sở hữu tất cả bản khoản cùng áy náy, đem trên người sở hữu tất cả dũng khí đều ngưng tụ.

"Tiểu Phong, chú ý cô bàn tin tức." Ta mở ra giao dịch hệ thống, cắm vào kỳ hạn giao hàng giao dịch chỉ lệnh tạp, đưa vào mật mã.

Lúc này thời điểm ta đột nhiên cảm tạ Chương Ngôn Ngôn, nàng đem giao dịch chỉ lệnh tạp trả lại cho thời gian của ta phi thường thỏa đáng. Quá sớm ta khả năng không có linh cảm, quá muộn ta không có thời gian an bài, tựa hồ tối tăm ở bên trong đã chú định đêm nay được ăn cả ngã về không.

Ta trầm giọng nói:"Tiểu Trương, nhỏ trác, lập tức rải lợi hơn tin tức tốt đi ra ngoài."

"Tiểu Phong, người tiên tiến trường,92.36 giá cả cô bàn." Ta bắt đầu tình tảo chỉ huy, hết thảy đều đã tiến vào tình huống.

Tuy nhiên là người chết ta sống chiến đấu, nhưng ta lúc này đã cùng kỳ hạn giao hàng thị trường một khối, tạm thời quên khẩn trương sợ hãi.

"Cái gì,92.36?" Tiểu Phong có chút buồn bực, cái giá tiền này so đầu thô thị trường giá cả thấp năm cái điểm.

Bởi vì thị trường lợi tốt, hắn đã cho ta là mua trưởng, kết quả mệnh lệnh của ta vượt quá ngoài dự liệu của hắn.

Ta nhàn nhạt nói: "Đừng hỏi nhiều như vậy, theo như của ta nói đi làm."

Tiểu Phong trả lời ngay: "Tốt."

Hắn giao dịch quyền hạn chỉ có 300 vạn, cũng không cho hắn tạo thành bao nhiêu tâm lý gánh nặng.

"Ta cho người bỏ thêm 5000 vạn quyền hạn, theo như 92.21 giá vị tiếp tục cô 1000 vạn."

"À? tốt." Tiểu Phong là cái phong nhã khí nam nhân, niên kỷ so với ta lớn hơn một tuổi, nhưng hắn thoát nhìn so với ta tuổi trẻ.

Ta đột nhiên bỏ thêm 5000 vạn giao dịch quyền hạn, đem hắn lại càng hoảng sợ.

"92.....91.....90....." Ba cái giá vị báo hết, ta mới gọi ra một hơi.

"Tổng giám đốc, cái này..... Đây là không phải có chút gấp?" Tiểu Phong thanh âm có chút run, tựa như lúc trước ta tại chỗ Đại Duy thủ hạ bắt đầu lần thứ nhất hàng loạt giao dịch đồng dạng.

Ta chăm chăm vào máy tính màn hình nhìn nhìn, quyết đoán mà gõ ra cái thứ năm giao dịch giá cả: "89.3."

"Oa, ông trời ơi." Tiểu Phong xoa xoa mồ hôi lạnh trên trán, hoàn thành cuối cùng một số giao dịch. Hắn ngẩng đầu nhìn xem ta, lại nhìn một chút bốn phía đồng dạng kinh ngạc đến ngây người nhỏ trác, tiểu Trương cùng Tôn Gia Tề.

Ta bình tĩnh mà ý bảo nhỏ trác: "Người cũng tiến trường, lập tức theo như 89.3 giá vị đi theo cô bàn."

Nhỏ trác thông minh cơ linh một chút đầu, động tác phi thường nhanh chóng, xem ra tâm lý của hắn tố chất so Tiểu Phong cường một điểm. Làm cái này làm được nhất định phải phải có siêu nhân tâm lý tố chất, ta gật đầu tán thành, cho nhỏ trác phát ra chỉ lệnh:"Cho người thêm tám ngàn vạn giao dịch quyền hạn,88.6 cô ra 2000 vạn,88.2 cô ra 3000 vạn."

"Phải" Nhỏ trác quát to một tiếng, thanh âm lạnh lẽo chói tai.

Đột nhiên, Tôn Gia Tề khẩn trương mà đứng lên:"Tổng giám đốc, có cường lực mua vào, chúng ta cô bao nhiêu bọn hắn tự ăn nhiều thiếu, làm sao bây giờ?"

Ta thần nhiên nói:"Vậy thì tiếp tục cho hắn ăn,88.2 bất động. Nhỏ trác, người lại phóng đơn 3000 vạn."

Nhỏ trác lớn tiếng hét lên:"Ăn hết..... Ăn hết."

Ta lại cho nhỏ trác bỏ thêm 5000 vạn quyền hạn:"Tiếp tục phóng 5000 vạn."

Nhỏ trác theo lời rất nhanh giao dịch, trong chớp mắt vừa lớn gọi:"Tiếp, toàn bộ cho người tiếp."

Ta một chút cũng không bên ngoài, tỉnh táo mà cho nhỏ trác khai ra cự lượng:"Lại phóng một trăm triệu 5000 vạn."

Nhỏ trác thanh âm bắt đầu run rẩy:"Lại..... Lại tiếp."

Một bên Tiểu Phong đột nhiên khẩn trương mà gọi:"Không tốt, ta bên này giá cả lên rồi, trở lại 89.....91.....91.

3.....92."

Giá cả đến chín mươi hai nguyên, lòng ta bắt đầu đập bịch bịch:"92 giá vị có bao nhiêu lượng?"

Tiểu Phong trả lời:"Tám ngàn vạn."

Ta lập tức cho Tiểu Phong khai ra tám ngàn vạn giao dịch quyền hạn:"Ăn vào đi."

Tiểu Phong lập tức hô to:"Lại có 3000 vạn."

Ta nở nụ cười, đây là một cái rõ ràng hạ xuống dấu hiệu, cho thấy đối phương tin tưởng cũng không được, ta hét lớn một tiếng:"Tiếp tục ăn, động tác phải nhanh, muốn cho đối phương áp lực cường đại. Gia đủ, người cũng tiến đến, ta thụ một cấp quyền hạn cho người, cao hơn 87 nguyên lượng có bao nhiêu ăn nhiều thiếu."

"Phải" Tôn Gia Tề thoát nhìn càng trầm ổn một ít, động tác không quan tâm nhưng đầu vào đấy, ta không khỏi âm thầm khen hay.

Một hồi rồi ren qua đi, ta đề lên huyết Thái Dương quay đầu lại hỏi:"Tiểu Phong, người trưởng mặt còn có bao nhiêu quyền hạn?"

"Không đến 3000 vạn."

Ta vung tay lên, chém đinh chặt sắt nói:"Ta lại thêm 200 triệu cho người, người lớn mặt mà ăn vào."

"200 triệu? Phải..... Phải" Điều hòa đã mở đến lạnh nhất độ ẩm, Tiểu Phong vẫn đang đầu đầy mồ hôi.

Ta âm thầm lắc đầu, đem Tiểu Phong áp lực phân tán ra:"Tiểu Trương, nhỏ trác, các người chuẩn bị sẵn sàng, tùy thời lần nữa tiến trường giao dịch."

"Minh bạch." Tiểu Trương, nhỏ trác tựu trấn định nhiều lắm.

Ta ngẩng đầu nhìn trên tường đồng hồ thạch anh, bất tri bất giác giao dịch đã tiến hành hai giờ, trên thị trường hiện lên giằng co giằng co trạng

thái. Nhưng ta biết rõ một hồi trò hay sắp trình diễn, ta mỉm cười, bình tĩnh nói: "Tốt rồi, tạm thời nghỉ ngơi một chút, uống nước thanh tỉnh bổnchốc ý nghĩ, đợi lát nữa các người tiếp tục rải lợi nhiều tin tức đi ra ngoài."

Tất cả mọi người kinh hãi, Tiểu Phong nhin không được hỏi: "Vì cái gì? Đã chúng ta muốn mua cô bàn, nên phóng lợi không tin tức đi ra ngoài mới đúng a."

Ta kìm lòng không được mà lộ ra một ít gian trá: "Đây là một loại sách lược, dù sao chúng ta rải đi ra ngoài tin tức đều là giả dối, một khi bị người điều tra tinh tường, bọn hản tự nhất định sẽ bán tháo trong tay cổ phiếu, toàn bộ dầu thô thị trường sẽ có đại lượng cô bàn xuất hiện. Nếu như hình thành khủng hoảng tính bình thường, chúng ta đây liền thành công."

"Ah, ta hiểu được, cảm ơn tổng giám đốc chỉ điểm." Tất cả mọi người bừng tỉnh đại ngộ, lộ ra khâm phục ánh mắt.

Ta cười nhạt một tiếng: "Đã minh bạch là tốt rồi. Hiện tại nghỉ ngơi, bởi vì muốn tiêu hao những này tin tức giả cần phải thời gian, các người thay phiên chăm chăm vào, tin tường không có quá lớn chấn động. Ta đi ra ngoài bổnchốc, có đặc biệt tình huống tự gọi điện thoại cho ta."

Nói xong, ta quay người ly khai hàng loạt giao dịch thất, trở lại phòng làm việc của ta. Đẩy cửa ra, thành lĩnh phát hiện ba cái tuổi trẻ nữ hài đang nằm nằm tại trên ghế sa lon. Chim hoàng oanh cùng Tiểu Quân nằm ở Trường Sa phát hai bên trái phải, chim quỳên co rúc ở một mình trên ghế sa lon, các nàng đều đã chìm vào giấc ngủ. Ta đi đến trước bàn làm việc, cầm lấy điện thoại, thật sâu hít một hơi, dứt khoát bấm La Tất điện thoại: "La tổng, của ta giao dịch đã bắt đầu, người bên kia bắt đầu tạo thế a."

"Tốt, tự theo như Trung Hàn lão đệ nói, nhớ rõ người đối với ta hứa hẹn." Đầu bên kia điện thoại La Tất thanh âm sáng khoái to rõ.

Ta lạnh lùng nói:"Ta đối với La tổng hứa hẹn lúc nào không có thực hiện qua?"

La Tất đại khái nhớ tới ta vì hắn xông mất bốn trăm triệu nát trứng, ngữ khí lập tức thấp kém:"Là, là, nửa giờ sau, người sẽ chứng kiến toàn bộ thị trường có rất nhiều cô bàn. Không có gì ngoài ý muốn lời nói, chúng ta sẽ thành công."

"Tốt." Ta tự đợi đến La Tất những lời này. Hắn là nước Mỹ hàng hiệu tốt nghiệp đại học, tại New York Phố Wall có không ít người mạch quan hệ. Ta đáp ứng hắn buông tha cho Sở Huệ, hắn đáp ứng ta tại Phố Wall tán tin tức giả. Bởi vì hắn không trực tiếp tham dự thu lợi, cho nên không e ngại trái với địa phương tài chính pháp quy.

La Tất đột nhiên ấp a ấp úng hỏi:"Tiểu Huệ đều không tiếp ta điện thoại, nàng được không nào?"

Ta chỉ có thể trả lời rất tốt, trong nội tâm nhưng lại không hiểu khó chịu. Ta dám khẳng định, nếu như Sở Huệ biết rõ của ta đáng xấu hổ hành vi, nàng nhất định hận chết ta. Nhưng ta không có biện pháp, vì lấy đại cục làm trọng, ta chỉ có thể tạm thời hi sinh nàng. Ah !" thực thực xin lỗi, của ta mặt đường mỹ nhân.

"Trung Hàn, người đã đáp ứng ta, tự không cho phép đổi ý. Tiểu Huệ hài tử ta sẽ chăm sóc tốt, chỉ cần người không nói, ta không nói, Tiểu Huệ không nói, không có người biết rõ hài tử là của người. Các loại hài tử vừa được mười tám tuổi, ta sẽ nói cho hắn biết thân thế, lại để cho hắn lựa chọn." La Tất vẫn là sáng khoái người, ta chưa từng có bá kiến hắn như vậy dong dài, hắn những lời này đều nói với ta mười lần .

Ta thống khổ mà khẽ cắn môi cắn:"Ta..... Ta sẽ không đổi ý."

La Tất kích động nói:"Thật tốt quá !" cảm ơn người, Trung Hàn, ta thật sự rất yêu rất tham món lợi nhỏ huệ."

"Tốt rồi, ta tắt điện thoại, có cái gì tình huống đặc biệt tùy thời cùng ta liên hệ." Ta một câu cũng không muốn nói thêm gì đi nữa.

Cúp điện thoại, ta ưu thương mà thẳng thở dài. Trong lòng ta, mật đường mỹ nhân là không thể thay thế, nàng là như thế đặc biệt, như thế mê người, ta lại thế nào cam lòng buông tha cho? Thế nhưng mà ta không thể không đối với La Tất làm ra hứa hẹn, bởi vì ta phải bảo vệ càng nhiều nữa nữ nhân, bởi vì ta không muốn ly khai kt. Ai, ta dường như tư.

TỶ PHU VINH DỰ

Tiểu Thủ Chương
www.dtv-ebook.com

Chương 99: Được ăn cả ngã về không

Quay người phải ly khai văn phòng thời điểm, ta đột nhiên phát hiện Trường Sa trên tóc một thiếu nữ khác thường dạng. Có lẽ các thiếu nữ sợ tối, phòng làm việc của ta đèn toàn bộ lóa lên, cho nên thấy đặc biệt tinh tường. Ta lặng lẽ đi qua, quỳ gối vị này thiếu nữ trước mặt ôn nhu nói: "Giả bộ ngủ thời điểm mí mắt không thể lộn xộn ờ."

Người thiếu nữ này mở mắt ra, chớp chớp xinh đẹp mắt to: "Ai nói ta giả bộ ngủ? Vốn là ngủ, được người đánh thức, thật đáng ghét."

"Tiểu Quân, lại để cho ca thân bỗng chốc." Tâm tình đang phiền muộn, ta cần thiếu nữ đẹp an ủi.

Tiểu Quân ỏn ẻn ỏn ẻn nói: "Không tốt rồi, sẽ cho chim hoàng oanh, chim quyên chứng kiến."

Ta đáng thương mà đem miệng đưa tới: "Người ta đều ngủ chín, sẽ không xem. Đến, hôn một cái."

"Ân, ừ Ân....." Tiểu Quân Ôn Nhu mà mở ra cái miệng nhỏ nhắn. Dưới ánh đèn, môi của nàng như hoa hồng giống như đỏ tươi: "Làm mai một cái, đều thân 16 cái."

Chứng kiến Tiểu Quân ngây thơ, ta quên sở hữu tất cả phiền muộn: "Vậy thì hôn lại 16 cái."

"Ừ Ân..... Chớ có sờ, chớ có sờ." Tiểu Quân lúc này mới phát hiện chẳng những cái miệng nhỏ nhắn được hôn rồi ba mươi hai lượt, mà ngay cả núm vú cũng bị ta sờ soạng ba mươi hai lượt.

Ta đem miệng liên tục chiến đấu ở các chiến trường đến Tiểu Quân đầy đặn rần chắc núm vú, hôn một cái tươi mới nụ hoa, ta đại khen:"Thật lớn ah, cho ca thân thân."

Tiểu Quân thân thể nóng lên, nàng chăm chăm vào bàn tay to của ta, giãy dụa thân thể:"Người..... Người chán ghét, chớ có sờ phía dưới."

Ta cười xấu xa:"Ướt ờ."

Tiểu Quân then thùng thùng mắt nhìn ta liếc:"Đi ra ngoài, đi ra ngoài, cút ra ngoài..... Ah, ngón tay của người xuất ra ah !" hoàng anh hồi tỉnh đúng á."

Ta nắm nàng bóng loáng trắng nõn mép lồn nhẹ nhàng mà xoay tròn:"Sẽ không, người ta ngủ được rất quen thuộc, người không nhao nhao nàng nhất định sẽ không tỉnh lại."

Tiểu Quân sắc mặt đại biến, thở biến thô:"Ah, đừng văn vê á! ah....."

Ta cười đến rất tà ác:"Phải hay là không rất thoải mái?"

Tiểu Quân gần muốn khóc lên:"Không thoải mái, một chút cũng không thoải mái. Ai nha, người đừng thoát quần của ta."

Của ta cái tay còn lại cũng phái lên công dụng : "Tiểu Quân người xem, người núm vú cứng ngắc."

Tiểu Quân ngơ ngác nhìn ngón tay của ta nhẹ nhàng mà xoa nắn nàng nụ hoa. Lúc này, tươi mới nụ hoa biến thành kiều diễm đậm đỏ, da thịt tuyệt

trắng tan mát ra mê người sáng bóng, no đủ xúc cảm thúc người sa vào. Ta cứng ngắt, cứng rắn đến lợi hại.

Tiểu Quân cũng cứng ngắt, chẳng những núm vú cứng rắn, cả trên mép lồn cái kia khóa Tiểu chút chút cũng cứng ngắt, nàng ỏn ẻn ỏn ẻn mắng to: "Lý Trung Hàn, người nếu không đem ngón tay lấy ra, ta tự..... Ta tự..... Ta..... Ah ah ah."

Ta giao thân xác để lên đi: "I love you, Tiểu Quân, ca yêu người."

Tiểu Quân luống cuống, đầu gối tới gối lui, nàng muốn nhìn một chút chim hoàng oanh cùng chim quyên phản ứng, ta thừa cơ vặn bung ra nàng hai cái phần nộn đùi ngọc, cầm chặt sớm đã lấy ra khỏi lồng hấp đại nhục bồng o0o, chống đỡ đến non mềm mép lồn bên cạnh.

Tiểu Quân hoa dung thất sắc, vừa định giãy dựa đứng lên, ta bờ mông hơi trầm xuống, bụng dưới tật rất, đại nhục bồng o0o cắm vào cao cao bí lên bánh bao trắng ở bên trong, Tiểu Quân một tiếng thét kinh hãi: "Ah, người điên rồi sao? Ah, không muốn, không muốn cắm đi vào. Ờ, người cái này thẳng khốn, chọc vào sâu như vậy !" Ờ, sẽ nhao nhao đến người !" ca, chúng ta đi ra ngoài được không?"

Ta lắc đầu cười lạnh: "Không tốt, ngay ở chỗ này làm. Người bất loạn gọi, chim hoàng oanh, chim quyên tự cũng không tỉnh." Nói xong, bờ mông mấy cái lên xuống, đại nhục bồng o0o càng chọc vào càng nhanh, tựa hồ đã đến cuối cùng mới rút...ra, nhanh đến cửa huyết, ta lại một lần nữa như thiểm điện cắm vào.

Tiểu Quân toàn thân run rẩy dữ dội, nhịn không được ỏn ẻn ỏn ẻn cầu khẩn: "Cho người như vậy chọc vào đến cực tới, không gọi lời nói sẽ kìm nén mà chết ."

"Vậy thì kêu to lên." Ta dùng sức cầm chặt cặp kia vú lớn, một hồi gấp rút, cuối cùng có càng dính đồ vật chảy ra.

Toàn thân nóng lên Tiểu Quân đón ý nói hùa vài cái, dốc sức liều mạng mà lắc đầu: "Kêu đi ra sẽ mắc cỡ chết."

"Vậy người tốt cuộc là gọi hay là không gọi đâu này?" Cảm giác huyết mềm đã hoàn toàn trơn, ta thở dài một hơi. Lo lắng nhất không trơn thời điểm dứt vào sẽ khiến Tiểu Quân phản cảm, thấy nàng rơi vào cảnh đẹp, của ta rút ra dứt vào càng là nhẹ nhàng như thường.

Tiểu Quân kẹp kẹp hai chân, nâng lên hạ thể, cái miệng nhỏ nhắn cái đó thì thầm nói: "Dù sao đều là chết, mắc cỡ chết sống khá giả kìm nén mà chết, ah, ah, ah."

Ta nghe xong thiếu chút nữa bật cười, nhưng ta hay là cố nén, một bên đều đặn nhanh chóng xuất kích, một bên cố động: "Đúng vậy a, dù sao sẽ mắc cỡ chết, không bằng gọi to hơn một tí, dứt khoát sướng chết."

"Úc úc úc, nói không sai. Ca, ta thích với người ân ái, thật thoải mái. Úc úc úc, đều đội lên ruột ở bên trong đi, úc úc úc." Tiểu Quân mê ly, say mê bộ dạng đặc biệt làm cho người xúc động.

Ta dần dần phấn khởi: "Muốn hay không dùng sức điểm?"

Tiểu Quân nhắm mắt lại hưởng thụ: "Trước như vậy, đợi lát nữa nên dùng lực thời điểm ta sẽ nói cho người biết. Úc úc úc, ca, hôn môi á."

Ta gục xuống đi, ngậm lấy đồ tươi cái miệng nhỏ nhắn, mút vào ngọt nước bọt. Hôm nay cùng Tiểu Quân ân ái tựa như là cùng Đái Tân Ni ân ái đồng dạng, một động tác, một ánh mắt, một cái ngữ khí đều làm ta động tình.

Ta không đợi Tiểu Quân ý bảo tự tự hành tăng lực, "Xì xì" Âm thanh đổi thành "BA~ BA~" Âm thanh, đại nhục bổng o0o tại trơn ướt trong huyết mềm dứt khoát hẳn hoi, không kiêng nể gì cả mà ra vào.

Nhỏ quên hồ rên rĩ, hoàn toàn quên bên người còn có hai vị tiểu nữ hài. Nàng phản kích sắc bén mà linh hoạt, non nớt trong nhục huyết không ngừng mút vào đầu cặc của ta, nghiền ép thịt của ta hành, nàng còn mút ở đầu lưỡi của ta.

"Ba ba ba....."

"Ác ác ờ....."

Như thế mất hồn thanh âm ta đều cảm thấy chói tai, chẳng lẽ Thượng Quan tỷ muội là kẻ điếc? Ta lặng lẽ dùng khước mắt quét nhìn quan sát bên trái chim quyên, phát hiện thân thể của nàng động mấy lần, ta biết rõ, chim quyên sớm tỉnh.

Cả ngủ ở một mình trên ghế sa lon chim quyên đều tỉnh dậy, cùng Tiểu Quân cùng ngủ tại song người trên ghế sa lon chim hoàng oanh khẳng định cũng tỉnh, cho dù không bị đánh thức, cũng sẽ bị đánh thức.

Ta không quay đầu lại xem xét chim hoàng oanh phải chăng mở mắt ra, nhưng ta tin tưởng chim hoàng oanh nhất định sẽ chứng kiến ta là như thế nào cùng Tiểu Quân ân ái, nàng ít nhất có thể trông thấy đại nhục bồng của ta cắm ở Tiểu Quân trong huyết mềm, có thể trông thấy ta lay động dưới mộng dít có một mảnh nồng đậm lông lồn.

"Ca, người có thể dùng lực điểm rồi." Tiểu Quân mở mắt ra, ồm ồm ồm ồm mà kêu gọi.

"Không sợ nhao nhao?" Ta hung mãnh mà rút ra đút vào, hung mãnh mà gõ trụ lủi cửa huyết.

Tiểu Quân dốc sức liều mạng lắc lư hai cái bím tóc sừng dê, lớn tiếng reo lên: "Mặc kệ. Người dùng sức, lại dùng lực vài cái, người ta tự đi tiểu."

Ta cười xấu xa:"Ta đây dùng sức ờ."

"Ân." Tiểu Quân thống khổ mà ôm cánh tay của ta, hai cái đùi ngọc tại cái hông của ta kẹp chặt càng chặt.

"Đánh thức chim quỳên, chim hoàng oanh khả chuyện không liên quan đến ta ờ." Ta thở hồng hộc, đại nhục bổng o0o như lợi kiếm vào vỏ, chuẩn xác mà cắm vào sau cũng không nhúc nhích.

"Không liên quan chuyện của người? Người cái này..... Cái này con rùa đen vương bát đản. Ai nha, người làm gì dừng lại? Nhanh động nha."

Tiểu Quân không Ôn Nhu , cũng không phát _ , ánh mắt của nàng có thể giết ta.

Ta tranh thủ thời gian rút...ra còn thịn lại nặng nặng mà chọc vào bổng chốc:"Cho ca thử một ngụm mà, cũng không phải cố ý bất động. Người xem, là thế này phải không?" Ta nâng dậy Tiểu Quân đầu, làm cho nàng nhìn rõ ràng đại nhục bổng của ta là như thế nào khi dễ hạ thể của nàng, đả kích huyết mềm của nàng.

"Ờ, ca....."

"Thích không? Ưa thích ca đại nhục bổng o0o sao? ưa thích ca dùng đại nhục bổng o0o làm người sao?"

Tiểu Quân mặt lộ vẻ thống khổ, đôi mắt đẹp khép lại, trong văn phòng lần nữa ỏn ẻn ỏn ẻn rên rỉ:"Ưa thích..... Ác ác ờ..... Ác ác ờ..... Ca, ta rất thích người làm người ta."

Thực chịu không được Tiểu Quân đột nhiên nói lời thô tục, xương sống mạnh mà run lên, ta đánh cho một cái lạnh nghĩ:"Nữ hài tử không thể nói hạ lưu lời nói."

Tiểu Quân đột nhiên kịch liệt mà vặn vẹo thân thể, như xà đồng dạng vặn vẹo. Đại nhục bồng của ta tuy nhiên hung hãn, nhưng ở Tiểu Quân vặn vẹo ở bên trong, đại nhục bồng o0o tại trong huyết mềm cũng không cách nào may mắn thoát khỏi, như là được quần quanh xoắn áp.

Ta thầm kêu không ổn, Tiểu Quân cũng đã trước sụp đổ:"Dùng sức điếm, dùng sức làm người ta, ah..... Ta muốn, ta muốn đi tiểu, ta muốn đi tiểu."

"Thực sướng ah." Ta kêu lên một tiếng, nóng hổi tinh dịch phún dũng mà ra, nương theo lấy Tiểu Quân kịch liệt co rút, bắn vào huyết mềm của nàng ở chỗ sâu trong, ta tin tưởng tinh dịch nhất định rót đầy nàng tử cung.

"Ô..... Muốn chết rồi."

Ta mặc quần áo thời điếm, Tiểu Quân vẫn hôn mê, chỉ có yếu ớt khí tức. Dưới thân thể của nàng khắp nơi là dính trượt dâm thủy, ta không khỏi cười khỗ.

Nhìn quét Thượng Quan tỷ muội, phát hiện chim quỳên con mắt mở ra một ít khe hở, triều đình của ta nàng ý chào một cái Tiểu Quân, cái kia ý tứ chính là muốn các nàng hai tỷ muội chiếu cố bổn chốc Tiểu Quân. Chim quỳên đỏ mặt, vội vàng đem con mắt đóng chặt. Ta âm thầm buồn cười, sửa sang lại tốt quần áo, bước đi ra văn phòng.

Vừa trở lại hàng loạt giao dịch thất, tất cả mọi người sôi trào lên, Tiểu Phong kích động được kêu to:"Tổng giám đốc người đã tới, thật thần kỳ ah!" thị trường một mảnh cô bản, mà ngay cả ta vài bằng hữu đều gọi điện thoại tới gọi ta đầu cơ phá giá cô mấy tay, thật sự là thần kỳ."

Ta sắc mặt nghiêm nghị vẻ mặt cứng rắn nói:"Đem điện thoại đều đóng. Mời các người nhớ kỹ một sự kiện, các người trước mắt là cho ta công tác."

Mọi người lập tức yên tĩnh, Tiểu Phong thấp giọng nói: "Tổng giám đốc, ta hiểu được."

Ta trở lại trước máy vi tính, cẩn thận mà phân tích tính toán một hồi, dứt khoát lần nữa cắm vào chỉ lệnh tập, tiến vào giao dịch hệ thống, hào tình vạn trượng mà đem còn lại giao dịch quyền hạn tại 89 nguyên giá cả lên toàn bộ cô ra: "Mọi người chú ý, đợi đến lúc rớt phá 5 nguyên, lập tức trăm thương."

"Đại địa chưa từng ngủ say quá khứ, phảng phất giống như Bất Dạ Thành tại đây đèn đuốc sáng trưng, là ai bắt đầu tiếng thứ nhất mời đến, phá vỡ nửa đêm yên lặng, không trung tràn ngập biến khí tức, rao hàng hò hét vang lên sinh hoạt hồi âm....."

Ta thích cái này thủ [Bất Dạ Thành truyền kỳ], bình thường tự thuật, tự thuật thành thị ở bên trong có bình thường truyền kỳ.

Lên ninh có rất nhiều truyền kỳ, tự nhiên cũng có rất nhiều Bất Dạ Thành. Tại một nhà gọi "Sáng nay có rượu sáng nay say" trong tửu lâu, ta lại để cho quản lý đem tốt nhất chiêu bài đồ ăn bưng lên, đem nhất thoải mái dễ chịu phòng trọ đỉnh tốt, đem đẹp nhất, tình cảm nhất nữ nhân gọi đến, đem tốt nhất rượu ngon mở ra.

Rượu ngon tại phiêu hương, sóng đàn âm thanh làm phiêu đảng. Kết quả trời còn chưa sáng, Tiểu Phong, nhỏ trắc, tiểu Trương xấp có Tôn Gia Tề sẽ say .

Trừ ta ra, đều say đến rồi tỉnh rồi mù, bọn hăn nói đời này chưa từng có vui vẻ như vậy qua.

Hoàn toàn chính xác, hôm nay đáng giá vui vẻ. Trăm thương lúc, đầu thô kỳ hạn giao hàng giá cả định dạng tại 86.332 đôla, cái này ý nghĩa bọn hăn lần này đầu thô kỳ hạn giao hàng giao dịch trong chiến đấu chiến thắng trở về mà về, đạt được một số lớn tiền thuê. Bọn hăn biết rõ khoản này tiền

thuê chẳng khác gì là ta đưa cho bọn họ , cho nên bọn hắn chẳng những vui vẻ, còn phi thường cảm kích ta.

Ly khai "Sáng nay có rượu sáng nay say" Lúc, những cái...kia gợi cảm nữ nhân xinh đẹp đều cảm thấy kỳ quái, ta rõ ràng không đúng các nàng động tâm. Những nữ nhân này cũng không tệ, nhưng cùng ta nữ nhân so sánh với, các nàng cả dong chi tục phấn đều không tính là.

Ta lại đây đến quen thuộc hẻm nhỏ, tại đây hay là lại chật vật lại ám, đen nhánh cửa ngõ hay là cái kia chén nhỏ ánh sáng bất tỉnh tán đèn chân không. May mắn trời đã nhanh sáng rồi, sáng sớm mọi người vì sinh hoạt bắt đầu bận rộn, nghênh đón một ngày mới đã đến.

Ta hừ phát không biết tên nhỏ khúc, xuyên qua lò mờ hẻm nhỏ đi vào một tràng Tiểu Dương trước lầu. Ta kinh ngạc phát hiện, Tiểu Dương lâu đã tu sửa đổi mới hoàn toàn, đã không có tàn phá, nhưng phong cách cổ xưa hàm súc thú vị vẫn còn. Ta giơ tay lên theo như tiếng nổ môn kiềng.

"Leng keng." Mới tiếng nổ một lần môn liền mở ra, dường như người ở bên trong biết rõ ta muốn tới tựa như.

"Biết rõ ta muốn tới?" Ta giật mình mà nhìn xem cho ta mở cửa Trang Mỹ Kỳ.

"Biết rõ." Mặc đai đeo áo ngủ Trang Mỹ Kỳ nhàn nhạt nói hết, quay người tự đi vào trong. Vểnh lên vểnh lên trên cặp lông mày chỉ mặc một đầu Tiểu Lôi tơ đồ lót, lộ ra hơn phân nửa bên cạnh bờ lông, thật sự là quá phận.

"Đã biết rõ ta muốn tới, vì cái gì không nấu một tô mì cho ta?" Ta cười hì hì đuổi theo Trang Mỹ Kỳ, tại nàng vểnh lên vểnh lên trên lông mày đẹp sò soạng vài thanh.

Trang Mỹ Kỳ quay đầu lại trừng mắt ta, chất vấn: "Người còn nuốt trôi? Miệng đầy mùi rượu, đi nơi nào lâu lổng?"

Ta tay trái nắm ở Trang Mỹ Kỳ eo nhỏ, tay phải câu dẫn ra cằm của nàng, thâm tình mà dừng ở: "Rượu là uống điếm, đồ ăn chút ít, cũng xác thực có nữ nhân ở trường. Nhưng ta không có lâu lổng, trong nội tâm một mực nhớ thương lấy người nấu mì sợi."

"Người chờ một chút." Trang Mỹ Kỳ hé miệng cười cười, như một căn cù vợ bé chạy hướng phòng bếp.

Ta đi theo phía sau nàng hô: "Chúng ta, bao lâu cũng chờ, sông cạn đá mòn, bạch đầu giai lão."

Trong phòng bếp vang lên nôi chén hồ lô bồn hòa âm, còn có Trang Mỹ Kỳ hờn dỗi: "Một ngày đã biết rõ hoa ngôn xảo ngữ, phòng ở lắp đặt thiết bị sau người còn chưa tới qua."

Ta chăm chăm vào nàng vênh lên vênh lên mộng đẹp nuốt nước miếng: "Đây không phải tới rồi sao?"

"Hừ, tiếp theo cũng không biết cái gì đến." Trang Mỹ Kỳ khẽ cong eo, xuất ra một cái nhỏ cái hũ. Mở ra cái hũ phong che, từ bên trong kẹp ra một số yếm đồ ăn đến ăn sáng trong đĩa, ta lập tức nghe thấy được câu người thèm trùng tương vị cay.

Trông thấy mì sợi vừa bỏ vào nước ấm trong nồi, ta thừa cơ ngăm nhìn bốn phía, xem xét phía dưới không khỏi nhin không được cười lên.

Trang Mỹ Kỳ tuyệt mỹ xinh đẹp, phòng ở lắp đặt thiết bị lại thô tục không chịu nổi, nói là lắp đặt thiết bị, kỳ thật cũng không quá đáng là đơn giản lắp đặt thiết bị mà thôi.

Trong nội tâm của ta thoáng cái sẽ hiểu Trang Mỹ Kỳ tâm tư, tranh thủ thời gian an ủi: "Về sau chúng ta mỗi ngày gặp. Bích Vân sơn trang đã ở lắp đặt thiết bị, chờ thêm đoạn thời gian lắp đặt thiết bị tốt rồi người tự dưng đi qua ở, ưa thích cái đó một tòa tự ở cái đó một tòa, đem tại đây cho thuê, làm một cái trên thế giới xinh đẹp nhất thu tô bà."

Trang Mỹ Kỳ muốn cười lại không cười: "Hừ, chỗ đó có ta nơi sống yên ổn sao?"

Ta khổ thở dài: "Nói cái gì đó? Ta cho người biết, nếu như do ta dì tới chọn con dâu, người thế nhưng mà xếp hàng thứ nhất thuận vị ở !""

Trang Mỹ Kỳ oán hận mà dùng chiếc đũa gõ nắp nồi: "Mẫu chốt là ta tại trong lòng người sắp xếp cuối cùng."

Ta kêu to oan uổng: "Trời ạ, sao có thể nói lung tung, ta chỉ muốn có cái tin tức tốt tự lập tức tới nói cho người biết."

Trang Mỹ Kỳ nhàn nhạt hỏi: "Phải hay là không xào kỳ hạn giao hàng buôn bán lời?"

Ta cười ha ha, tiến lên một bước, ôm lấy cái hông của nàng mãnh liệt vỗ vỗ: "Gia có tiên vợ, chuyện gì đều không thể gạt được người. Biết rõ ta muốn tới, còn biết ta xào kỳ hạn giao hàng buôn bán lời."

Trang Mỹ Kỳ lúc lắc hông đẹp, mò lên mì sợi: "Ngạc nhiên. Buổi tối ta cùng phương a di thông qua điện thoại, nàng nói người muốn xào kỳ hạn giao hàng, nhưng không nữa, bảo ta chuẩn bị sẵn sàng, nói vạn nhất người xào thua lỗ, cho người đến chỗ của ta tạm thời tránh một chút."

"Ai, dì tự là đối với ta không tin rằng." Ta lắc đầu thở dài, trong đầu đã tính toán như thế nào lại để cho dì thực hiện lời hứa.

Nghĩ vậy, lòng ta lại ngang ngược bình trực nhảy.

"Phương a di lo lắng người, nàng là vì muốn tốt cho người, chỉ sợ vạn nhất." Nói lên thì, Trang Mỹ Kỳ miệng đầy lời hữu ích.

Ta cười hỏi: "Vậy người cho rằng ta sẽ cung sao?"

"Ta cho rằng người vô luận thiếu cùng lợi nhuận đều đến chỗ của ta, cho nên ta một mực ngủ không ngon. Người vừa đến cửa ra vào, ta biết ngay người đã đến rồi." Trang Mỹ Kỳ xuất ra các loại gia vị, một hồi lật tới lật lui, bánh rán dầu phiêu tán, lại bỏ vào một chút thịt đinh trở mình xào.

Ta một bên thở dài, một bên nuốt nước miếng: "Ai, người hiểu ta, Mỹ Kỳ."

Trang Mỹ Kỳ lườm ta liếc, đem trở mình xào tốt thịt đinh đồ gia vị toàn bộ bỏ vào mì sợi ở bên trong trộn lẫn đều đặn, cầm mặt đi về hướng bàn ăn.

Ta vừa định cầm chiếc đũa, nàng một chương vuốt ve tay của ta, ta còn không có kịp phản ứng, nàng đã bắt lấy ta ống tay áo đi vào bồn rửa tay.

Ta hiểu được, tranh thủ thời gian rửa tay, nàng hung hăng trừng ta liếc nói: "Nhìn người đặc ý kính, hẳn là không có thiếu."

Ta đem rửa sạch sẽ ẩm ướt tay hướng nàng trước ngực hai ngọn núi xoa xoa, đại khen: "Phán đoán chính xác, thêm thập phần."

Trang Mỹ Kỳ tức giận mà truyền đạt một ít cái đĩa rau ngâm: "Nhanh ăn đi."

Trong lúc đó, ta cảm thấy rất ấm áp. Nam nhân muốn không phải là loại này tràn ngập ấm áp sinh hoạt sao? nhìn qua phiêu hương thịt mặt, ta tâm lý dâng lên vô hạn ôn ái, kéo Trang Mỹ Kỳ linh xảo hai tay, ta làm nũng nói: "Ta muốn người uy."

Trang Mỹ Kỳ cười lạnh: "Cho người ăn bú sữa mẹ được không?"

Ánh mắt ta sáng ngời, dùng sức gật gật đầu:"Đang có ý này."

Trang Mỹ Kỳ không hiểu thấu mà xem ta, như xem quái dị . Sau nửa ngày, nàng then thùng mà kéo xuống trên người áo ngủ dài đeo, đem một đoàn đầy đặn rất tròn núp vú đưa đến miệng ta bên cạnh.

Cổ nhân thường nói:"Nhân sinh đắc ý tu tận hoan, không ai sử kim tôn đối không nguyệt."

Ta một ngậm nhỏ mì sợi, một miệng lớn núp vú. Các loại mì sợi đã ăn xong, Trang Mỹ Kỳ hai luồng vú lớn đều thoa khắp đầu, ta chếp miệng chặt lưỡi, ngâm nói:"Nhân sinh đắc ý ăn thịt mặt, chớ để núp vú đối không miệng."

Trang Mỹ Kỳ nghiêng đầu hỏi:"Ăn no rồi sao?"

Ta cảm thấy mỹ mãn gật đầu, một tay lau miệng, cái tay còn lại cầm lấy khăn tay chà lau nàng đầy mỡ núp vú.

Trang Mỹ Kỳ cười lạnh nói:"Đến phiên ta ăn hết."

Ta mặt mũi tràn đầy tươi cười:"Ta giúp người nấu, ta nấu bát mì đầu đích tay nghề cũng không tệ."

"Ta muốn ăn kẹo que." Nói xong, Trang Mỹ Kỳ chậm rãi ngồi xổm xuống, duỗi ra một đôi đồ mĩ mĩ sơn móng tay bàn tay nhỏ bé, theo của ta trong đũng quần móc ra tráng kiện gia hỏa vuốt vuốt hai cái. Nàng then thùng mà mở ra cái miệng anh đào nhỏ nhắn, một ngậm tụt vào đầu cặc lớn, mút vào vài cái, nàng nhướn mày, bỗng nhiên nhổ ra đầu cặc lớn:"Người như thế nào không rửa thứ này?"

Ta lạnh lùng nói:"Tại sao phải giặt rửa? Dù sao ta biết rõ người sẽ dùng miệng nước giúp ta giặt rửa."

Vốn định sinh miệng lưỡi chi thoả mái, không ngờ hậu quả rất nghiêm trọng, vừa dứt lời ta tựa thềm kêu không ổn, muốn hối hận đã tới không kịp.

Trang Mỹ Kỳ mở ra cái miệng anh đào nhỏ nhắn, lần nữa ngậm lấy đại nhục bông o0o. Chỉ là hút hai cái sau, vậy mà dùng đầy hàm răng tại hành trên người cắn xuống đi.

Ta quát to một tiếng, vội vàng cầu xin tha thứ: "Thực xin lỗi, thực xin lỗi, Mỹ Kỳ ta sai rồi, người nhả ra."

"Ta hôm nay đã giúp người giặt rửa cái đủ." Trang Mỹ Kỳ đôi mắt đẹp hào quang chớp liên tục, thốt tha đứng người lên, thon dài thẳng tắp đùi ngọc phân vượt qua tại hai chân của ta bên ngoài. Một tay đẩy ra Tiểu Lôi tơ đồ lót, một tay cầm chặt đại nhục bông của ta nhắm ngay con trai cáp giống như lỗ thịt khẩu, thân thể có chút hạ xuống, "Tư" một tiếng nuốt hết đầu cặc lớn.

Ta lần nữa hôn lên đầy mỡ chán hai vú: "Úc, như vậy giặt rửa cây gậy ta phi thường nguyện ý. Mỹ Kỳ, I love you."

Trang Mỹ Kỳ vịn bờ vai của ta tiếp tục tọa hạ : ngồi xuống, có lẽ trơn không đủ, lỗ thịt nuốt luôn côn thịt tốc độ rất chậm. Mấy cái qua lại ngừng ngắt, mới toàn bộ tận không có địt lồn bên trong.

Nàng đánh cho một cái lạnh run, thở nói: "Nói mau, hôm nay tiền kiếm được có đủ hay không lấp đặt thiết bị phí? Ta xem trọng phía tây dựa vào bờ sông cái kia tòa nhà, người nhưng không cho cho người khác !" ah..... Thật thô."

"Không tính rất nhiều." Ta nâng đỡ Trang Mỹ Kỳ _ eo, mãnh liệt đỉnh vài chục cái mới duỗi ra ngón tay cái cùng ngón trỏ.

"Bảy trăm vạn?" Trang Mỹ Kỳ tựa hồ không yên lòng. Tiểu Lôi tơ đồ lót có chút vướng chân vướng tay, nhưng nàng lại không bỏ được đem côn thịt rút...ra lại cỡi Tiểu Lôi tơ đồ lót, thật sự là thể khó xử.

Ta dùng sức một kéo, đem Tiểu Lôi tơ đồ lót kéo đứt, Trang Mỹ Kỳ hảo tâm đau. Vừa muốn trách cứ ta thô lỗ, gặp ta vẫn đang đưa ngón tay cái cùng ngón trỏ, nàng lập tức chuyển giận làm vui:"Sẽ không bảy trăm ngàn a?"

Ta hay là lắc đầu, mỉm cười.

Trang Mỹ Kỳ thấy thế, lập tức nói rộng ra cái miệng anh đào nhỏ nhắn:"Người đừng nói cho ta là bảy trăm triệu."

Ta đắc ý mà nâng lên trên đùi cặp mông, lại nhẹ nhàng mà buông, Trang Mỹ Kỳ hí mắt kêu to:"Lão công, người thật là lợi hại, I love you !""

Mặt trời lên cao . Nếu như không phải Đái Tân Ni gọi điện thoại thúc ta họp, ta còn muốn ỷ lại Trang Mỹ Kỳ trong ngực, hưởng thụ nàng Ôn Nhu.

Trong văn phòng bên trong hội nghị lên, dì, Quách Vĩnh Nhân, Đái Tân Ni ba vị này siêu cấp đại mỹ nữ đều chăm chăm vào vẻ mặt hưng phấn ta.

Tục ngữ nói:"Người gặp việc vui tinh thần thoải mái." Tăng thêm nghỉ ngơi thật tốt một đêm, ta tựa hồ cùng Thiên Địa hợp nhất, toàn thân có dùng không hết khí lực. Ta phát hiện ba vị siêu cấp đại mỹ nữ trong mắt đều có khác thường, các nàng là không phải đều rất sùng bái ta?

"Còn kém ba trăm triệu, dù cho tham ô công ty sở hữu tất cả tài chính hay là không đủ, hơn nữa cũng không có khả năng toàn bộ tham ô." Đái Tân Ni nuốt từng ngụm nước, lo lắng lo lắng mà đem công ty các loại chi tiêu rõ ràng chi tiết trưởng mục đưa cho ta, cũng lộ ra vẻ mặt bất đắc dĩ.

Quách Vĩnh Nhân nói:"Ta có biện pháp."

"Biện pháp gì?" Ta nhàn nhạt hỏi.

Không biết vì cái gì, dù là biết rõ Quách Vịnh Nhân có phản bội ý nghĩ của ta, ta như cũ tin tưởng đảm nhiệm nàng, nhưng ta biết rõ theo ngày hôm qua bắt đầu, ta sẽ đối nàng giữ một khoảng cách.

Ta căm hận người khác đối với ta phản bội, đặc biệt là nữ nhân của ta.

Theo Trang Mỹ Kỳ gia trở lại công ty, ta một mực cân nhắc muốn dùng Trang Mỹ Kỳ thay thế Quách Vịnh Nhân . Nhưng là trải qua thương thảo công ty sự vụ sau, ta liền phát hiện Quách Vịnh Nhân là khó có thể thay thế , cái này làm cho ta phi thường buồn rầu.

Quách Vịnh Nhân nói:"Người không phải nói các nàng có giá trị một trăm triệu phòng ở sao? cho dù không bán, cũng có thể tạm thời thế chấp phòng ở."

Dì nghe xong, tính tình lên đây:"Nếu như các nàng thật sự cần dùng gấp tiền, tựu khẳng định cùng một chỗ xuất lực. Nếu như các nàng không muốn, chúng ta đây một phen tiền đều không ra. Dù sao cũng không có gì lớn, nếu như kt thực đội không đi xuống, chúng ta tựu dùng cái này bảy trăm triệu xảy ra khác đỉnh núi, dù sao ta tin tưởng Trung Hàn năng lực. Cái này gọi là "Người mời ta một xích(033m), ta mời người một trượng", đừng cho là chúng ta dễ khi dễ."

Ta hướng dì đưa đi một cái súng kính ánh mắt:"Ân, mẹ nói không sai. Nếu như ta đoán trước được không tệ, các nàng rất nhanh sẽ tới tìm ta."

Dì nghiêm nghị nói:"Chúng ta thời gian không nhiều lắm, trưa mai là kỳ hạn, chúng ta vẫn đang muốn làm tốt xấu nhất chuẩn bị. Nhỏ nhàn, người bắt tay vào làm xử lý tất cả cổ đông công việc. Nhỏ mang, người đem công ty việc vặt tận lực xử lý xong, kể cả tiền lương kết toán, tại chưa có xác định phải chăng có thể bảo trụ kt lúc, tạm dùng sở hữu tất cả trọng yếu công tác."

"Phải" Đái Tân Ni cùng Quách Vĩnh Nhân nghiêm túc ghi nhớ dì lời nói, phảng phất dì tựa là này nhà công ty phía sau màn đại lão bản, ta không khỏi âm thầm buồn cười.

"Yên tâm. Mẹ, ta có chừng mực, bây giờ là tài trợ, không phải phạt tiền, tin tưởng bọn họ cũng sẽ không vô cùng hung hăng càn quấy."

Đối với dì vượt quyền ta chẳng những không ngại, ngược lại rất vui vẻ. Bởi vì ta muốn đem dì và vận mệnh của ta chăm chú cả thảy ở cùng một chỗ, để cho chúng ta quan hệ siêu việt bất luận cái gì huyết thống thân tình.

"Có người những lời này ta an tâm. Trung Hàn, nam nhân nên có khí phách, lo trước lo sau chính là nho phu hành vi, mẹ xem thường loại nam nhân này." Kỳ thật dì cũng biết chính mình vượt quyền, nhưng thời kì phi thường tựa cần một loại lực ngưng tụ, mà lực ngưng tụ càng thể hiện tại dũng khí lên.

"Ta sẽ nhượng cho mẹ nhìn đến lên ." Ta nói cho hết lời, Đái Tân Ni cùng Quách Vĩnh Nhân đều nở nụ cười. Không biết các nàng là không phải cũng hiểu được ta không đủ nam nhân? Ta nhìn về phía dì, nàng hai đầu lông mày ngoại trừ khí khái hào hùng bên ngoài còn nhiều một phần nhăn nhó, ửng đỏ mặt lại thêm một ít ngượng ngùng, ta xuân tâm đại động, nhin không được thưởng thức dì xinh đẹp trang phục.

Tóc của nàng cùng ngày xưa bất đồng, không có như vậy cuốn, rối tung mà hạ, chỉ có lộn tóc như sóng lớn sóng xoáy lên, cái ót chính giữa bộ phận lại thu hồi một nhúm tóc, như đuôi ngựa lại không giống ngựa vĩ. Như vậy thoạt nhìn chẳng những có cấp độ, còn lộ ra tóc của nàng thiếu đi. Dì tóc rất nhiều, bình thường thoạt nhìn lộ ra có chút trầm trọng, hôm nay thoạt nhìn hiển nhiên phiêu dật rất nhiều, cũng tuổi trẻ rất nhiều.

Không có bôi lên bất luận cái gì son phấn, dì thiên sinh lệ chất. Ngoại trừ tại trên môi xoa một tầng phòng khô ráo nhạt màu son môi bên ngoài,

nàng cảm hoành hình mũi mặt không có dư thừa tân trang. Đến lên nhìn mấy tháng này, nàng đầy đặn, đôi má cũng mướt mà không ít, mà ngay cả khoé mắt nếp nhăn nơi khoé mắt đều biến mất vài đầu. Không nhìn kỹ, còn lại để cho người cảm thấy là khoé mắt vẫn mảnh mà thôi.

Mẹ của nàng giống như làm cho người khắc sâu địa phương đại khái chính là nàng mắt phụ. Nàng là tiêu chuẩn mắt phượng, nhìn từ xa sẽ cho rằng là mắt một mí, gần xem mới có thể phát hiện là hai cái rất tiếp cận ánh mắt. Mắt vĩ mặc dù trường, nhưng nhếch lên độ cong không cao, thoát nhìn cũng không ngả ngón.

Triệu Hồng Ngọc cũng là tiêu chuẩn mắt phượng, nhưng mắt của nàng giác [góc dài nhỏ, nhếch lên độ cong rất lớn, cho nên có mãnh liệt câu người cảm giác, mà di mắt phượng rất khí khái hào hùng, rất hữu thần, rất đẹp. Đương nhiên, di chỉ cần cười cười, mắt của nàng giác [góc sẽ tự động nhếch lên. Khi đó, nói nàng có nhiều câu hồn thì có nhiều câu hồn.

Chính là bởi vì như thế, di mới ăn nói có ý tứ. Tự là cười, cũng là có chút cười yếu ớt, đã nội liễm lại đoan trang. Kỳ quái chính là, nữ nhi bảo bối của nàng Tiểu Quân tự bất đồng, chỉ cần cười cười, khoé mắt cơ hồ toàn bộ lên nguyệt, nói nàng như tiểu hồ ly tuyệt đối không có nói sai.

Di thon dài cổ chưa bao giờ mang bất luận cái gì đồ trang sức. Bởi vì đầy đặn, nàng xương quai xanh cơ hồ khó có thể trông thấy, may mắn lời nói có thể chứng kiến phi thường mướt mà bộ ngực 〇〇. Hôm nay di mặc một kiện sâu màu cà phê áo, ngoài ý muốn không có đem cổ áo khóa nhanh, mà là thiếu khâu trừ một khóa nút thắt, ta tự may mắn mà chứng kiến phi thường mướt mà bộ ngực 〇〇.

Di xuyên:đeo lộ đầu gối quần bó là cái dạng gì nữa trời? Vấn đề này trước kia ta chưa bao giờ suy nghĩ, bởi vì đoan trang di tuyệt thiếu mặc lộ đầu gối váy, dù là trong nhà, di cũng đem mình che được cực kỳ chặt chẽ.

Bất quá mặt trời hôm nay tựa hồ theo phía tây đi ra, ta xác thực không có hoa mắt, dì mặc vào lộ đầu gối sâu màu cà phê quần bó.

Té xuống vách núi cái kia muộn, ta từng tại trong bóng tối chạm đến qua dì thân thể, cảm giác đều là thịt . Nhưng hôm nay ta phải tu chỉnh bổng chốc, dì bấp chân rất tiêu chuẩn, hơi lộ ra đùi cũng rất tiêu chuẩn, không mập cũng không gầy. Dì không phải đồ đàn, nếu như nàng chân dài cùng Đái Tân Ni cặp đùi đẹp kém khá xa, nàng nhất định sẽ không lộ kém cỏi.

Đã đến dì cái tuổi này, tựa hồ ngoại trừ màu đen cùng màu trắng giày bên ngoài, xuyên:đeo mặt khác nhan sắc giày đều lộ ra hoa hơi. Ta từng chú ý tới dì sẽ đem hai chủng nhan sắc giày luân chuyển sử dụng, ngày hôm qua thì màu trắng , hôm nay tự không phải màu đen không ai có thể hơn.

Thế nhưng mà nàng hôm nay xuyên:đeo giày đặc biệt bất đồng, là một đôi sâu màu cà phê cao gót giày xăng-đan, dài nhỏ cao gót, giày mặt rất tinh xảo, có thể chứng kiến đầu ngón chân cùng gót chân. Đầu ngón chân rõ ràng đồ sơn móng tay, nhìn kỹ, cũng cùng giày nhan sắc không sai biệt lắm, dị thường dễ làm người khác chú ý. Tuyết trắng trên mắt cá chân, vài vòng trang trí dây giày quấn quanh lấy tuyết trắng bấp chân.

Ờ, Ôi trời ơi!! !" dì nàng muốn làm gì? Thời trang biểu diễn hay là muốn câu dẫn nam nhân? Ta đột nhiên không hiểu thấu mà có một loại mãnh liệt ghen ghét, ghen ghét cái kia sớm đã chết đi Lý Tĩnh sóng lớn.

TỶ PHU VINH DỰ

Tiểu Thủ Chương
www.dtv-ebook.com

Chương 100: Trả hết nợ bạch

Dì đang cùng Đái Tân Ni, Quách Vịnh Nhân thảo luận, các nàng thảo luận cái gì ta vô tâm lắng nghe, của ta một tay lạng lẽ trượt hướng đứng quần, nặn một cái chỗ đó dị thường sưng.

Đang trong thoáng chốc, bên tai một tiếng quát chói tai: "Trung Hàn, người làm gì? Vô tình, phải hay là không tối hôm qua không có nghỉ ngơi? Ta nghe nói người đi uống rượu."

Ta nghe xong, trong nội tâm không khỏi mắng to Trang Mỹ Kỳ ăn cây táo rào cây sung. Nàng không nói, dì tuyệt đối không biết ta uống rượu. Biểu hiện ra ta rất nhạt nhẽo: "Đúng vậy a, kỳ hạn giao hàng giao dịch đến rạng sáng bốn giờ, ta cùng bộ phận đầu tư mấy cái công nhân tự đi ra ngoài ăn ăn đêm. Tất cả mọi người rất vui vẻ, tự uống chút rượu, thế nhưng mà không muốn về nhà nhao nhao người nhà nghỉ ngơi, ngay tại tiệm cơm ngủ."

Giải thích của ta hợp tình hợp lý, không chê vào đâu được. Dì gắp ta vất vả, trong nội tâm mềm nhũn, ngữ khí Ôn Nhu xuống: "Về sau uống ít một chút rượu. Đến, ta nghĩ nghĩ, vẫn cảm thấy ưng thuận tiếp nhận cái kia bút ba trăm triệu không phát ra hơi thở cho vay. Đến một lần có sung túc tài chính làm quay vòng, lại đến tự là không phát ra hơi thở cho vay không muốn ngu sao mà không muốn, cho dù lấy ra chuyển tồn đến cái khác ngân hàng cũng có không thiếu tiền lãi. Người thấy thế nào?"

"Đối với, cái này chi tiết tỉ mỉ ta té không nghĩ tới. Mẹ tự đi cho vay a, tiền tự nhiên càng nhiều càng tốt. Các loại vượt qua cửa ải khó, chúng ta

làm nhiều việc thiện là được."

"PHỤT." Dì nở nụ cười, là thuộc về cười to cái chủng loại kia. Không cần phải nói, mắt của nàng góc trên vênh lên . Ai, ta không nhìn , tránh khỏi trong nội tâm khó chịu, vội vàng đem con mắt quăng Hướng Nhật quang Ôn Nhu Đái Tân Ni.

Không nhìn còn khá, xem xét phía dưới, lập tức được nàng màu đen tất chân cặp đùi đẹp khiến cho miệng đắng lưỡi khô, ta hít và một hơi đứng lên:"Ta đi ra ngoài xử lý chút ít sự tình, các người trò chuyện, có chuyện gì tự gọi điện thoại cho ta."

Dì, Đái Tân Ni hai mặt nhìn nhau, tựa hồ cảm thấy ta rất kỳ quái, nhưng là không nói gì.

Đi ra văn phòng lúc, ta thậm chí liền nhìn cũng không nhìn Quách Vịnh Nhân liếc, hừ, ghê tởm kia nữ nhân. Đang muốn nghênh ngang rời đi, chợt phát hiện cửa phòng làm việc bên cạnh thư ký trên ghế, chim quyen cùng chim hoàng oanh thẳng vào xem ta.

Ta nhẹ nhàng gật gật đầu, ám chỉ các nàng miệng muốn nghiêm ngặt, hai tỷ muội thông minh lanh lợi, lập tức ý hội, vội vàng hấp tấp mà hướng ta nháy mắt mấy cái tỏ vẻ minh bạch. Ta vẫn là không yên lòng, lại chăm chăm vào các nàng nhìn một hồi, thấy các nàng khuôn mặt nhỏ nhắn ửng đỏ, đầu rũ xuống, ta lúc này mới ngẩng đầu mà bước ly khai.

Tại Trang Mỹ Kỳ gia tình ngữ tự thẳng đến công ty, một điểm đồ vật đều không ăn. Hôm nay đã đói bụng được xì xào gọi bậy, ta đã tưởng niệm Trang Mỹ Kỳ nấu cái kia chén thơm ngào ngọt thịt mật, lại muốn niệm nàng cái kia hai luồng đầy mỡ chán nức vú.

Vốn định lại trở lại Trang Mỹ Kỳ Ôn Nhu ồ tiếp tục sa vào Ôn Nhu, cũng tại công ty cửa ra vào nhìn thấy đem civic sáng bóng ánh sáng Phan Ước, nàng bên cạnh đứng đầy một bộ áo trắng Chương Ngôn Ngôn.

Ta đi qua, xụ mặt:"Giờ làm việc lau xe? Khấu trừ một tháng tiền lương."

Phàn Ước đuổi đuổi đầu lưỡi, cầm trong tay khăn lau thu tại sau lưng:"Khấu trừ tụt khấu trừ, dù sao tiền lương môn đã xong không có cơm ăn, ta tụt đi Tân Ny tỷ gia ăn."

"Ăn?" Mắt của ta hạt châu trường rất lớn.

"Khanh khách....." Hai vị tiểu mỹ nữ cất tiếng cười to, các nàng một chút cũng không sợ ta.

Ta khẽ cắn môi, đưa ánh mắt chuyển hướng con mắt sâu sắc Chương Ngôn Ngôn:"Giờ làm việc xem người khác lau xe cũng muốn khấu trừ một tháng tiền lương."

Chương Ngôn Ngôn hướng Phàn Ước nhìn nhìn, then thùng nói:"Ta..... Ta cũng đi Tân Ny tỷ gia ăn."

"Hừ." Ta đi đến trước, đuổi ra ngón tay đầu từng cái tính toán bắt đầu:"Theo ta nói biết, người tại Tân Ny gia ăn ở gần một năm . Cái này tiền thuê nhà phí, phí điện nước, phí nấu ăn..... Đều xịn hơn kể hay tính toán bồng chốc."

"À?" Chương Ngôn Ngôn đem con mắt mở như đèn pha tựa như.

Ta gian gian cười cười:"Ta cũng không giống như Tân Ny tốt như vậy nói chuyện. Muốn nghĩ tới ta không truy cứu những này loạn thất bát tao phí tổn, hãy theo ta đi ăn cái gì."

Chương Ngôn Ngôn hướng Phàn Ước lần lượt lần lượt ánh mắt, lại do dự một chút, mới rất miễn cưỡng gật gật đầu:"Đi thì đi rồi."

Ta âm thầm buồn cười, nữ nhân rụt rè còn muốn bắt niết hỏa hầu. Cái này Chương Ngôn Ngôn nắm chắc chừng mực vừa đúng, đã có mặt mũi lại

không làm cho ta khó chịu nổi, thật không hổ là kt thất tiên nữ một trong.

Ta phát phát tay, dẫn đầu nhảy lên ghế lái:"Đi, người cùng Phàn Ước ngồi đằng sau, ta đảm đương lái xe."

Hai cái tiểu mỹ nữ tiến vào xe, Phàn Ước nhõng nhẽo cười:"Tổng giám đốc đem làm lái xe, xem ra chúng ta hôm nay vận khí không tệ ờ."

Ta vui vẻ mà phát động động cơ:"Đó là đương nhiên !" các người hôm nay nhất định dẫn lên cút chó, vận khí tốt ngất trời , ta thế nhưng mà rất ít ước nữ hài tử đi ăn cái gì ."

"Khư....." Tiểu mỹ nữ nhóm đối với ta lời nói rất không tin tưởng.

Chương Ngôn Ngôn bắt lấy ta trong lời nói cái đuôi nhỏ:"Rất ít, cái kia ý tứ nói ước hẹn qua người nào đó . Nói nói xem, phải hay là không Hà Đình đình?"

Ta lớn tiếng nói:"Nói hửu nói vượn, ta lúc nào ước qua nàng?"

Chương Ngôn Ngôn lắc đầu thở dài:"Thế nhưng mà người ta Hà Đình đình nói Lý tổng tài hẹn nàng nhiều lần, nàng không có biện pháp, mới miễn cưỡng đáp ứng đi qua một lần ờ. Ai nha, cái này có cái gì không tốt thừa nhận đây này? Nam tử hán dám làm dám chịu. Nói sau là cuộc hẹn mà thôi, cũng không phải....."

"Rất nghiêm túc mà nói cho các người biết, ta thật không có ước qua Hà Đình đình." Ta một hơi thiếu chút nữa không có thở gấp đi lên, trong nội tâm mình bạch đó là Hà Đình đình cố ý nói bậy khoe khoang. Truyện Sắc Hiệp -

Chương Ngôn Ngôn cười lạnh, không thuận theo không buông tha nói:"Có muốn hay không chúng ta lên lầu đem Hà Đình đình gọi xuống đối chất đâu này?"

Ta nhanh điên rồi. Nói sẽ đổi chất không có khả năng, là để cho người khác chế giễu; Nói không đúng chất a, sẽ để cho người cảm thấy chột dạ.

Ta thật hận, hận đến nghiêng răng ngựa: "Trời ạ, ta hiện tại hối hận ước các người, có thể hay không hủy bỏ à?"

Chương Ngôn Ngôn dốc sức liều mạng lắc đầu: "Không được, chúng ta bụng cũng đã đói."

"Vậy thì mau chóng ăn cái gì nhét ở miệng của người. Nói mau, muốn ăn cái gì?" Ta bất đắc dĩ, chỉ có thể tiếp tục lái xe đi về phía trước.

Hai cái tiểu mỹ nữ lén trao đổi bằng chốc, do Chương Ngôn Ngôn quyết định: "Ta muốn ăn mì sợi."

"Mì sợi?" Ta có chút ngoài ý muốn, nguyên lai tưởng rằng cái này hai tiểu mỹ nữ biết nói ăn hải sản các loại.

"Đi lên phía trước đến giao lộ quẹo trái, qua ngã tư đường sau lại quẹo phải, sau đó lại quẹo trái. Ta nghe nói bên kia có gia "Mặt mày hơn hờ" Mì Dương Xuân ăn thật ngon." Chương Ngôn Ngôn từ sau tòa úp sấp phía sau của ta vung vẩy bắt tay vào làm cánh tay, dường như ta là Hai lúa vào thành, cần người khác chỉ đường đồng dạng.

"Ta biết rõ ở nơi nào, đừng đổi tới đổi lui, nghe được đều choáng luôn." Ta gượng cười hai tiếng, thừa dịp hai vị tiểu mỹ nữ không chú ý, đột nhiên gấp nhấn ga.

Hai vị tiểu mỹ nữ vội vàng không kịp chuẩn bị, nhao nhao ngã trái ngã phải. Không cần phải nói, như mưa rơi đôi bàn tay trắng như phấn nường theo nũng nịu tiếng chửi bậy toàn bộ rơi xuống trên người của ta, ta cười ha ha, xe càng khai mở càng nhanh. Một cái quẹo trái ngoặt, thiếu chút nữa cùng trước mặt mà đến một cổ màu đỏ kim quy xe đánh lên, may mắn song phương đều khẩn cấp phanh lại mới tránh cho tai nạn xe cộ. Ta sắc mặt

trắng bệch, cuống quít xuống xe xem xét, phát hiện hai chiếc xe đầu xe chỉ thua kém năm cen-ti-mét.

"Tại sao là người?" Theo màu đỏ kim quy trong xe đi xuống một vị mỹ nữ, nhìn thấy ta, nàng chấn động.

Miệng ta môi phát run:"Gì..... Phù."

Tiệm tạp hóa gọi "Mặt mày hơn hờ".

Có lẽ không phải việc buôn bán tốt nhất thời gian, tại đây lãnh lãnh thanh thanh, không có mấy cái khách hàng. Ta cùng với Hà Phù ngồi ở một bàn, Chương Ngôn Ngôn cùng Phàn Ước rất thức thời, xa xa mà ngồi ở mặt khác một bàn. Các nàng rạng rỡ, đại nhanh cắn ăn, ăn được chết đi được, mà ta cùng Hà Phù tắc thì lạnh lùng Băng Băng , đã ngồi cả buổi, không chỉ nói ăn Mì Dương Xuân, tựa là trà cũng không uống một ngụm, lời nói cũng không nhiều lời một câu. Không phải ta không nhiệt tình, mà là Hà Phù phi thường lạnh lùng.

"Trở về cũng không tìm ta." Ta lại một lần nữa đánh vỡ trầm mặc, trước mắt nữ nhân này như cũ xinh đẹp, nhưng tiêu tụy được vô cùng.

Tóc đầy mỡ, đoán chừng bởi vì tạng mới bới kiểu đuôi ngựa, trên người màu sáng áo sơmi đều là tro bụi, màu trắng giày chơi bóng nhanh biến thành màu vàng giày chơi bóng, đế giày còn có bùn. Xem xét đã biết rõ nàng muốn mà theo nông thôn trở về, muốn mà đi qua công trường.

Hà Phù không có ý tứ mà vuốt ve trên người bụi đất, bay lên bụi đất rơi xuống trước mặt chúng ta hai chén Mì Dương Xuân lên, ta thấy trợn mắt há hốc mồm. Điều này hiển nhiên ra sao phù cố ý gây nên, nàng hi vọng sớm chấm dứt lần này ngẫu nhiên gặp nhau, cho nên nàng không chỉ có không biết là chính mình có thất lễ dụng cụ, còn hết sức nói móc ta:"Người bây giờ là lên nình thành phố đại hồng nhân , chạm tay có thể bóng, ta như thế nào không biết xấu hổ tìm người?"

Ta thở dài:"Người nói như vậy không giống người. Hà Phù, người thay đổi."

Hà Phù thản nhiên nói:"Người sẽ lớn lên, biến lão, có biến hóa thật kỳ quái sao? Ta không muốn thảo luận cái này tục tũn chủ đề. Có lời gì muốn nói tự nói, ta còn có việc gấp muốn làm."

Trông thấy Hà Phù rất không bình tĩnh, ta cười khổ không thôi, đành phải đi thẳng vào vấn đề:"Vì gom góp tài chính sự tình?"

Hà Phù nhú nhú mày, thật bất ngờ:"Làm sao người biết?"

Ta cũng không muốn dông dài giải thích, nói tiếp:"Ta hiện tại có thể xuất ra bảy trăm triệu, trưa mai còn có thể trừ đến ba trăm triệu, tổng cộng 1 tỷ. Đến lúc đó số tiền kia sẽ trước chuyển tới thị ủy chỗ đó, không biết thị ủy làm sao chia, cũng không biết các người có thể chia được bao nhiêu, nhưng ta hy vọng có thể trước đến giúp người."

Hà Phù cái này không phải giật mình, mà là động dung:"Các người thật sự chịu xuất ra 1 tỷ?"

"Đúng vậy a, với tư cách trao đổi điều kiện. Chúng ta hi vọng dàn xếp ổn thỏa, mọi người đừng cãi cọ. Đâu cái đầu rơi máu chảy có cái gì tốt?" Ta thích dứt khoát trực tiếp, khẩn thiết ngữ khí tình lộ trong lời.

Hà Phù sửng sốt cả buổi, ánh mắt tràn ngập không tín nhiệm, nhưng ta ánh mắt tự tin, ngữ khí bằng phẳng, nòng xem ta cả buổi, thái độ lạnh lẽ phát sinh biến hóa:"Chúng ta không muốn qua tranh cãi nữa cái gì. Hôm nay cha ta khi còn sống mấy cái trọng yếu công trình nhao nhao ra tình huống, ngân hàng rút vốn, chính sách nghiêng, cơ hồ vốn gốc không quy, còn có mấy cái xí nghiệp một số gần như phá sản."

"Thật sự không có biện pháp , tìm thị chính phủ ra mặt, kết quả thị chính phủ giao cho thị ủy, thị ủy lại giao cho thị chính phủ, tự là không muốn

nhúng tay hỗ trợ. Nói thật, cũng không có ai dám nhúng tay, một sợ rước lấy phiền toái, càng sợ là cái không đáy, như thế nào điền đều điền không hết."

Ta gật gật đầu, Hà Phù tự thuật cùng Triệu Hồng Ngọc nói không sai biệt lắm, cái này ít nhất chứng minh Triệu Hồng Ngọc cũng không có nói lời nói dối.

Hà Phù uống một ngụm trà xanh, nói tiếp:"Lập tức toàn bộ không có trông cậy vào, nào biết họa vô đơn chí, mấy cái xí nghiệp người phụ trách chịu không được muốn tự sát. Tuy nhiên toàn lực khuyên can cứu giúp, kết quả hay là chết rồi một cái, người chết gia thuộc người nhà khóc rống, mọi người tại tâm không đành lòng, đều quyên giúp bổng chốc."

"Về sau mọi người nghĩ đến cùng hẳn toàn bộ chờ chết, không bằng cứu một nhà tính toán một nhà, cứu một cái tính toán một cái, vì vậy tất cả mọi người bắt đầu gom góp tài chính, tập trung trợ giúp có cơ hội sống sót công trình cùng xí nghiệp, ta còn đem phòng ốc của ta bán đi."

"Bán nhà cửa vào cái ngày đó, Triệu Hồng Ngọc tìm được ta, nàng cùng ta phụ thân lúc sinh tiền có chút liên quan, ta đối với nàng không có cảm tình gì, thật không nghĩ đến nguy nan thời điểm, nàng có thể đứng đi ra hỗ trợ, trả lại cho ta 30 vạn."

"Vì cái gì không tìm ta?" Ta cho Hà Phù rót đầy một ly trà xanh. Kỳ thật nàng rất khát , nhưng nàng không tín nhiệm của ta thời điểm, một giọt nước đều không uống, tốt quật cường nữ nhân.

"Ta không muốn qua người sẽ giúp." Hà Phù ngẩng đầu lên,"Ừng ực" Hai cái đem nửa chén nước trà uống hết.

Ta cười cười, đem Hà Phù trên đầu một mảnh tàn sợi thô nhà mình đến:"Hiện tại ta có thể đem bảy trăm triệu cho người."

"Thật bần, đừng đụng." Hà Phù trên mặt có một tia ấm áp:"Nói thật, nếu như người đem 1 tỷ cầm] bắt được thị ủy, đoán chừng đến chúng ta trong tay sẽ một cộng lông không dư thừa, bọn hăn sẽ không đem tiền phân cho chúng ta . Chúng ta bây giờ đã cùng đồ mạt lộ, đều rơi xuống trong giếng , bọn hăn không hướng trong giếng ném Thạch Đầu đã là lòng từ bi."

"Ta cải biến chủ ý, đem tiền toàn bộ giao cho người." Ta rất kiên định mà nói cho Hà Phù. Đối với nàng, ta không có bất kỳ hoài nghi, cũng không có bất luận cái gì chần chờ.

"Nếu như toàn bộ cho ta mà nói..., bảy trăm triệu như vậy đủ rồi, cơ hồ có thể vẫn hồi sở hữu tất cả công trình cùng sắp đóng cửa xí nghiệp, kể cả nhà này "Mặt mày hớn hở". Hà Phù có chút hưng phấn, ánh mắt của nàng bắn ra ra chói mắt hào quang, loại này hào quang đã từng làm cho ta ấn tượng cực kỳ khắc sâu.

Ta cảm thấy ngoài ý muốn:"Cái gì? Nhà này "Mặt mày hớn hở" là của các người?"

Hà Phù gật gật đầu, có chút ít tiếc nuối nói:"Chính xác mà nói, là chu thư ký một vị thân thích . Vì gom góp tài chính, cửa tiệm này cũng muốn bán của cải lấy tiền mặt. Người mua đã tìm tốt, qua mấy ngày tựu qua tay, về sau cửa tiệm này tựu không gọi "Mặt mày hớn hở" ."

Ta ngay cả suy nghĩ đều không cần, lập tức vung tay lên, nói:"Bán cho ta đi, ta tới đón tay. Danh tự không thay đổi, hay là gọi "Mặt mày hớn hở"."

Hà Phù muốn cười:"Chớ trêu. Người một nhà công ty lớn tổng giám đốc, làm sao có thể vừa ý nhà này tiệm tạp hóa."

Ta rất chân thành nói:"Ta nhận thức một người bạn, nàng làm mì thịt bò rất chính gốc, ta muốn cho nàng phát triển tay nghề. Cái này điểm về sau đã có Mì Dương Xuân lại có mì thịt bò, sinh ý nhất định sẽ càng thêm tốt."

"Tùy tiện, lão bản bây giờ đang ở, ta gọi hắn đi ra cùng người ký cái chữ theo." Hà Phù quát mạnh nước trà, còn khanh khách cười không ngừng, ta thực sợ nàng phun được ta về mặt.

Ta lắc đầu, bình tĩnh nói:"Không cần cái gì chứng từ, cho dù ta đem bảy trăm triệu giao cho người, cũng không cần ghi biên lai, viết biên nhận theo."

Hà Phù như xem quái vật đồng dạng xem ta:"Vì cái gì? Suốt bảy trăm triệu, người như vậy tin tưởng ta?"

Ta biết rõ Hà Phù không nhất định tin hoàn toàn, nhưng ta hay là thật chí nói:"Người là ta sinh mệnh quý nhân, ta đối với người tốt, tự là đối với chính mình tốt."

"Khanh khách..... Người đỡ ta phải hay là không?" Hà Phù mãnh liệt đập y phục trên người, lại là một mảnh bụi đất tung bay, đoán chừng ta biết rõ, nàng lần này vuốt ve trên người bụi đất cùng trước một lần hoàn toàn không giống nhau. Lúc này nàng tâm đã lớn loạn, lại không muốn làm cho ta nhìn ra mánh khoe, cho nên mới liều lĩnh đập trên người bụi đất để che dấu. Hắc hắc, ta người từng trải một cái, làm sao có thể nhìn không ra.

"Tiểu Phù." Ta vỗ cái bàn đứng lên:"Ngân hàng còn không có đóng cửa, ta lập tức đem tiền chuyển cho người. Đi, chúng ta đi ngân hàng."

Hoa Hạ ngân hàng Lưu phó hành trưởng là một vị thoát nhìn rất khôn khéo người, hắn tự mình cho ta tiến hành bảy trăm triệu nguyên chuyển trưởng thủ tục. Dù sao đây là một số không nhỏ tài chính, hắn còn thân hơn tự đem ta cùng với Hà Phù tổng xuất ngân hàng đại môn. Lúc này đã là nhà nhà đốt đèn, ta biết rõ, ta chỉ điểm Hà Phù cáo biệt.

"Không tiễn người rồi, trên người Tiền Tiểu Tâm điểm." Đi vào màu đỏ kim quy xe trước, ta bản năng dặn dò Hà Phù. Túi xách của nàng ở bên

trong có bảy cái giấy, đó là mỗi tấm giá trị một trăm triệu nguyên ngân hàng đoái phiếu vé.

"Ha ha, người còn sợ có người đoạt à? chẳng lẽ người quên ta là đang làm gì?" Hà Phù tuyệt đối không phải ham tiền tài nữ nhân, nhưng hôm nay nàng xác thực làm cho...này một số tiền lớn kích động, ta nhìn thấy nàng doanh động nước mắt.

"Nha." Ta nhớ ra rồi, Hà Phù là ở bên trong Ban Kỷ Luật Thanh tra một gã làm viên, bất quá ta hay là dặn dò:"Vậy người sớm chút về nhà tắm rửa nghỉ ngơi đi."

"Đại ân không lời nào cảm tạ hết được, tiền này cũng không biết lúc nào có thể trả lại người. Tóm lại..... Ta đi trước, gặp lại."

Hà Phù cẩn cẩn bờ môi, ngắm liếc civic ở bên trong hết nhìn đông tới nhìn tây hai vị tiểu mỹ nữ, quay người tiến vào màu đỏ kim quy xe.

"Gặp lại." Ta giơ lên cứng ngắc cánh tay. Xe đi xa, cánh tay của ta còn không muốn buông đến.

"Uy, người ta đi xa còn xem? Như vậy lưu luyến, vì cái gì không tiễn người ta? Chúng ta thế nhưng mà nguyện ý làm bóng đèn ở !"" Chương Ngôn Ngôn đi đến ta trước mặt, ngăn trở ta nhìn ra xa ánh mắt.

Ta thở dài mà giải thích:"Người ta có người ta tư ẩn, chúng ta muốn tôn trọng người ta tư ẩn."

Chương Ngôn Ngôn vị chưa nói:"Nàng đã từng đã giúp người, người lần này giúp nàng tính toán huề nhau sao? về sau có thể hay không còn tiếp tục lui tới?"

Chương Ngôn Ngôn bá kiến Hà Phù, lần kia tại trong cục cảnh sát ra sao phù đem ta cứu ra đi, lúc ấy Chương Ngôn Ngôn ngay tại trường.

Ta kéo ra civic cửa xe lúc, nghiêng đầu nhìn nhìn Chương Ngôn Ngôn hỏi: "Người ghen tị?"

Chương Ngôn Ngôn đem nàng vốn cũng rất đại con mắt mở càng lớn: "Ta..... Ta như thế nào sẽ ghen? Muốn ghen cũng là Phàn Ước ghen nha."

"Hắc hắc, vậy sao?" Ta tiến vào trong xe, nịt giây an toàn.

Chương Ngôn Ngôn nổi giận dùng dùng mà tiến vào trong xe, trong miệng càng không ngừng tổn hại ta: "Nói ta ghen? Hừ, tự mình đa tình."

Ta biết rõ chính mình quá mức, đang tại hai vị ưa thích cô gái của mình trước mặt, đối với một vị đại mỹ nữ hàm tình mạch mạch.

Có thể nhẫn nại, không có thể nhẫn nhục? Đối thành người khác, hậu quả sớm không thể lường được.

Ta quay người đối với chỗ ngồi phía sau hai vị tiểu mỹ nữ ôn nhu nói xin lỗi: "Thực không có ý tứ, vốn là mang bọn người đi ra ngoài ăn cái gì. Không nghĩ tới làm ban ngày, tụt ăn hết một chén mặt lạnh, còn muốn các người theo giúp ta làm việc. Trong nội tâm của ta phi thường băn khoăn, về sau có cơ hội nhất định đền bù tổn thất. Được rồi, đừng nóng giận, ta thừa nhận tự mình đa tình, vô liêm sỉ, hạ lưu háo sắc đã thành a?"

"Biết rõ là tốt rồi." Phàn Ước buồn bực cả buổi rốt cục nói chuyện. Ta biết rõ nàng càng ghen, vừa rồi một mực ghen lấy không muốn nói chuyện, hôm nay gặp ta một phen xin lỗi, sắc mặt của nàng đẹp mắt nhiều hơn.

Ta quay đầu lại phát động động cơ: "Nhắc nhở các người bồng chốc ah !" chuyện ngày hôm nay các người đừng tùy tiện nói đi ra ngoài, nếu không....."

Chương Ngôn Ngôn hỏi:"Nếu không như thế nào?"

Ta lộ ra hung ác biểu lộ:"Như thế nào? Hừ hừ, nam sung quân sung quân, nữ tiên sát hậu gian."

Đáng tiếc, hai vị tiểu mỹ nữ một chút cũng không sợ ta, ngược lại đối với ta thống hạ độc thủ, ta một bên né tránh một bên cầu xin tha thứ:

"Ôi, ôi, nói sai rồi, nói sai rồi, hẳn là tiền dâm hậu sát."

Lần này ta lái xe dĩ thường coi chừng, người sẽ không luôn luôn vận khí tốt, đánh lên người xa lạ không may, đánh lên người quen thì càng xui xẻo. Bất quá cùng Hà Phù mấy lần gặp nhau đều có kinh không hiểm, bình an vượt qua, nàng là ta sinh mệnh quý nhân. Tối tăm trung thượng thiên an bài chúng ta tương kiến, cái kia bảy trăm triệu tựa hồ vì nàng mà chuẩn bị.

Tại cãi nhau ở bên trong ta trở lại kt, lại ngoài ý muốn phát hiện Đái Tân Ni Bảo mã [BMW]. Phòng làm việc của nàng cửa sổ lóe lên ánh đèn, phòng làm việc của ta cửa sổ cũng lóe lên ánh đèn, công ty cao ốc cơ hồ toàn bộ đèn đuốc sáng trưng.

Chuyện gì xảy ra? Đúng lúc này có thể giống trống khua chiêng mà dùng phòng làm việc của ta người, tin tưởng sẽ không vượt qua ba cái, các nàng là dì, Đái Tân Ni, Quách Vịnh Nhàn.

Chương Ngôn Ngôn hưng phấn nói:"May mắn cùng tổng giám đốc đi ra ngoài , bằng không nhất định được yêu cầu tăng ca."

Ta cười hỏi:"Làm sao người biết là tăng ca, có lẽ là mọi người quên tắt đèn ."

Chương Ngôn Ngôn nhìn nhìn Đái Tân Ni Bảo mã [BMW] nói:"Loại này tỷ lệ rất nhỏ, huống chi Tân Ny tỷ đã ở, nàng đề xướng bảo vệ môi trường tiết kiệm ai dám không tuân thủ."

Đái Tân Ni phi thường nhỏ khí, có thể nghỉ ngơi tự nhất định nghỉ ngơi, cho nên ta rất tán thành Chương Ngôn Ngôn phán đoán:"Các người Tân Ny tỷ là trên thế giới ghét nhất tùy tùng thành phần tri thức, trừ phi công tác trọng yếu phi thường. Ân, Ngôn Ngôn lưu lại theo ta lên lầu, nhỏ phiền trở về đi thôi."

Phàn Ước lớn tiếng hỏi:"Ta tại sao phải đi trước?"

Ta giải thích:"Ngôn Ngôn cùng Tân Ny ở, nàng đợi lát nữa cùng Tân Ny cùng một chỗ trở về."

Phàn Ước nhìn nhìn Chương Ngôn Ngôn, rất kiên định nói:"Ta cũng muốn tăng ca."

"Được rồi." Ta âm thầm buồn cười. Trực giác của nữ nhân rất nhạy cảm, Chương Ngôn Ngôn đối với ta đặc biệt nhiệt tình làm cho Phàn Ước nổi lên lòng nghi ngờ, cho dù nàng không cách nào ngăn cản ta lập điếm, nàng chỉ là tận lực tránh cho bạn tốt trở thành tình nhân của ta.

Đi vào công ty cao ốc, hai vị bảo toàn khuôn mặt tươi cười nghênh tiếp, ta hỏi:"Chuyện gì xảy ra, tăng ca sao?"

Bảo toàn liên tục gật đầu:"Dạ dạ là, Quách tổng tài phân phó toàn thể công nhân đều tăng ca, mới vừa rồi còn đưa lên đi hai trăm bảy mươi ba phần món (ăn) điếm."

Ta quan tâm nói:"Ah, người ăn chưa?"

Bảo toàn thật cao hứng gật đầu:"Đã ăn rồi, cảm ơn Lý tổng tài quan tâm."

"Tốt, chúng ta cũng là đến tăng ca ." Nói xong, ta mang theo hai cái tiểu mỹ nữ đi về hướng thang máy. Bảo toàn cái kia biểu lộ nói cho ta biết, trong

lòng của hắn nhất định tại nói thầm:"Người đã là đến tầng ca , vì cái gì còn muốn hỏi ta? Là cố ý tiêu khiển ta hay là cố ý kiểm cố ân cần thăm hỏi ta?"

Trong thang máy, Chương Ngôn Ngôn nghiêng đầu xem ta nói:"Tổng giám đốc thật tốt, cố ý kiểm cố ân cần thăm hỏi những cái...kia bảo toàn."

Phàn Ước nào có những này tâm cơ, nghe Chương Ngôn Ngôn vừa nói như vậy, nàng ngây ngốc mà xem ta.

Ta cười nói:"Trách không được ta gần đây luôn đau bụng, nguyên lai trong bụng có giun đũa."

Chương Ngôn Ngôn sững sờ, vội vàng hỏi:"Phàn Ước, tổng giám đốc phải hay là không nói ta là hắn con giun trong bụng?"

Phàn Ước ăn ăn nhõng nhẽo cười:"Ta không biết."

"Đinh !"" Thang máy đã đến lầu bốn bí thư xử trưởng.

"Hừ." Chương Ngôn Ngôn hất lên tóc dài, hung hăng mà trừng mắt ta, Phàn Ước vội vàng đem Chương Ngôn Ngôn lôi ra thang máy:"Hừ cái gì? Đi ra ngoài nha."

Chương Ngôn Ngôn ngăn trở cửa thang máy, tức giận mà không muốn đi. Ta cười hì hì tựa ở trong thang máy hướng Chương Ngôn Ngôn trong nháy mắt phóng điện, Phàn Ước sắc mặt biến hóa, đem Chương Ngôn Ngôn cứng rắn kéo ra thang máy:"Đi thôi, đi thôi."

Cửa thang máy một lần nữa đóng lại lúc, ta nghe được Chương Ngôn Ngôn vẫn đang không thuận theo không buông tha:"Hắn nói ta là giun đũa, sao có thể cứ như vậy đi ?"

"Hắn là tổng giám đốc....."

Phản Ước nói không sai, ta là công ty tổng giám đốc, càng là nữ nhân ta tổng giám đốc.

Ta có thể dễ dàng tha thứ nữ nhân của ta ích kỷ, lừa dối, tóc rối bởi tính tình, đùa nghịch tiểu thông minh, yêu xài tiền bậy bạ, hai ngày không đổi đồ lót, ba ngày xuyên:đeo đồng nhất bộ y phục..... Nhưng ta tuyệt không cho phép nữ nhân của ta đối với ta bất trung.

Bước ra thang máy lúc, tâm tình của ta đột nhiên ác liệt tới cực điểm, bởi vì ta lại nghĩ tới Quách Vịnh Nhân đối với ta phản bội.

"Tổng giám đốc buổi tối tốt." Chim quyên nhìn thấy ta lập tức đứng lên, miệng nhỏ của nàng tựa hồ vừa đình chỉ nhấm nuốt, ta ôn nhu hỏi:

"Món (ăn) điểm hương vị như thế nào?"

"Đương nhiên không cách nào cùng tổng giám đốc gọi bên ngoài đưa so sánh với, thật là khó ăn." Chim hoàng oanh theo phòng nghỉ đi tới, trong tay nàng bưng lấy cà-mên.

"Ta nếm nếm." Cầm lấy muỗng nhỏ tử, ta giả vờ giả vệt nếm một khối mép thịt nhỏ:"Ân, cũng không tệ lắm, các người cũng đừng kén ăn ờ."

Chim hoàng oanh cùng chim quyên đưa tay ra mời đầu lưỡi, nhỏ giọng nói:"Quách tổng giám đang nổi giận, tổng giám đốc cũng phải cẩn thận một chút."

Ta nghiêm mặt:"Về sau muốn xưng hô Quách tổng tài, nàng thăng quan ."

Chim hoàng oanh đầu cùng nhỏ nhắn xinh xắn thân thể cùng một chỗ mãnh liệt dao động:"Không, chúng ta đã kêu nàng Quách tổng giám, người mới được là chúng ta tổng giám đốc. Hì hì....."

Ta muốn cười, nhẹ nhàng mà vượt một cái chim hoàng oanh cái mũi nhỏ: "Vậy thì giúp tổng giám đốc xông một ly cà phê tiến đến."

"Xông hai chén." Quách Vịnh Nhân đột nhiên theo trong văn phòng đi tới, đem ta cùng Thượng Quan tỷ muội đều nhảy dựng. Ta lập tức giận dữ, nhưng vẫn là nhịn xuống: "Vịnh Nhân, đây là làm gì vậy? Chim hoàng oanh, chim quyên tới hôm qua theo giúp ta suốt đêm công tác cả đêm, rất mệt a, làm cho các nàng trước tan tầm trở về đi."

Quách Vịnh Nhân lạnh lùng nói: "Không được, đơn phóng các nàng trở về, những người khác thấy thế nào?"

Ta hướng chim hoàng oanh lách vào chớp mắt, đem Quách Vịnh Nhân kéo vào văn phòng, đóng cửa lại ta lập tức lớn tiếng hỏi: "Vì cái gì đột nhiên tăng ca? Cho dù công ty muốn tăng ca, bí thư xử trưởng cũng muốn đặc thù an bài, đây là công ty bất thành văn quy định. Người tại bí thư xử trưởng chờ đợi lâu như vậy, sẽ không không rõ ràng lắm."

Đây là ta lần thứ nhất hướng Quách Vịnh Nhân nổi giận, lý do rất đầy đủ, nhưng đối với tại Quách Vịnh Nhân mà nói là khó có thể tưởng tượng.

Chẳng bao lâu sau, Quách Vịnh Nhân tại xử lý công tác lúc phạm phải càng lớn sai lầm, ta đều an ủi nàng, cổ vũ nàng, ủng hộ nàng.

Nhưng hôm nay ta nhưng không cách nào dễ dàng tha thứ nàng, cho dù là nhỏ hơn sai lầm ta đều lấy ra phóng đại, tiếp theo phê bình, mãnh liệt mà phê bình nàng, đây là bởi vì trong nội tâm của ta bắt đầu chán ghét nàng.

Đem làm một cái nữ nhân được ta chán ghét về sau, nàng mặc dù làm chính xác chuyện ta cũng chán ghét.

"Nói chuyện ah, khóc cái gì?" Ta nhú nhú mày, những nữ nhân khác chảy nước mắt ta sẽ hốt hoảng, nhưng hiện tại ta một điểm thương cảm tâm cũng không có. Lúc này ta đã rơi xuống ngả bài quyết tâm, tình nhân ánh

mắt vẫn về không tiến hạt cát, ta há có thể cùng một cái tùy thời phản bội nữ nhân của ta cùng một chỗ cộng sự, sinh hoạt?

Quách Vịnh Nhân nước mắt rơi như mưa:"Ta khóc cái gì người biết."

Ta lạnh lùng nói:"Ta không biết, ta vừa trở về."

Quách Vịnh Nhân lớn tiếng gào thét:"Người đừng giả bộ."

"Ta..... Thật sự là không hiểu thấu." Ta chán ghét ngồi vào trên ghế salon.

"Người buổi chiều đi ra ngoài liền nhìn cũng không nhìn ta, trong phòng làm việc người một câu đều không muốn nói với ta. Hiện tại..... Hiện tại người lại đối với ta rộng to !" ngữ khí của người lạnh như băng , trong mắt không có một điểm cảm tình, ta có thể cảm giác được người chán ghét ta."

Ta thản nhiên nói:"Vậy sao?"

"Có cái gì tự nói rõ ràng, ta tự nhận không có làm qua thực xin lỗi chuyện của người, người không thể đối với ta như vậy." Quách Vịnh Nhân khóc hồng hai mắt cũng không có có thể đánh nhau đụng đến ta.

"Đã có làm hay không thực xin lỗi chuyện của ta trong lòng người tình tường, hơn nữa dù cho người cảm giác được ta chán ghét người, người cũng không thể cầm công nhân hả giận. Xem ra người không thích hợp làm một gã xứng chức đích nhân vật quản, người ngày mai từ chức a." Ta đi đến trước, dùng âm độc ánh mắt nhìn xem Quách Vịnh Nhân. Ta muốn cho nàng biết rõ, ta mới được là này nhà công ty cao nhất người quyết định.

Đối mặt ta càng ngày càng mạnh cứng rắn thái độ, Quách Vịnh Nhân mặt càng ngày càng tái nhợt:"Ta..... Ta hiện tại có thể từ chức, nhưng ta phải muốn biết rõ ràng ta đến cùng làm cái gì thực xin lỗi chuyện của người."

Ta cười lạnh: "Xem ra ta không chỉ ra, người là sẽ không thừa nhận."

Quách Vịnh Nhân đột nhiên lại cố lấy chống cự dũng khí: "Vậy thì xin nhờ người chỉ ra."

Đã đi đến một bước này, ta cũng không muốn cho nàng lưu lại cái gì mặt mũi. Thở dài một tiếng, ta ngoại trừ phần nộ còn có chứa một ít tiếc nuối: "Ta vẫn cảm thấy rất kỳ quái, vì cái gì người biết ta tại Sơn Trang sau khi mất tích, thẳng đến ngày hôm sau mới đến tìm ta. Hiện tại ta hiểu được, nguyên lai người hi vọng ta chết sớm một chút. Ta tại Bích Vân sơn trang nhân đối thụ đông lạnh thời điểm, người lại cùng Trương Tư Cần thương nghị như thế nào bán đi Bích Vân sơn trang, ngay ở chỗ này, ngay tại phòng làm việc của ta ở bên trong, người cùng Trương Tư Cần cùng một chỗ mưu đồ như thế nào để cho ta chết mất. Quách Vịnh Nhân, ta đối với người không tệ, người vì cái gì đối với ta như vậy? Ai, may mắn ta phúc lớn mạng lớn không có chết, người có phải hay không rất thất vọng?"

"Làm sao người biết hay sao?" Quách Vịnh Nhân dừng khóc, nàng sáng khoái thừa nhận vượt quá dự liệu của ta. Ta còn tưởng rằng nàng sẽ chết không thừa nhận, bảo ta xuất ra chứng cứ.

TỶ PHU VINH DỰ

Tiểu Thủ Chương
www.dtv-ebook.com

Chương 101: Trên giường là ác ma

"Hắc hắc, phòng làm việc của ta có lắp đặt giám thị hệ thống người cũng không phải không biết, xem ra ta còn muốn cảm tạ Chu Cửu Đồng."

Vì trên sự bảo vệ quan tỷ muội, ta lập một cái khác chứng cứ.

Quách Vịnh Nhân đương nhiên tinh tường trước kia Chu Cửu Đồng vì giám thị công nhân, từng tại trong công ty bố trí rất nhiều giám thị hệ thống.

Ta tuy nhiên trên cơ bản đều dỡ bỏ , nhưng mấy cái trọng yếu bộ môn hay là giữ lại máy giám thị, bất quá ta văn phòng cũng không có giám thị hệ thống.

Quách Vịnh Nhân dị thường bình tĩnh:"Còn có những thứ khác sao?"

Ta được chọc giận:"Một kiện sự này là đủ rồi. Về phần người còn có ... hay không độc ác hơn âm mưu, ta tựu không cách nào biết được."

Quách Vịnh Nhân tránh đi ta ánh mắt phản nộ, đem mặt chuyển hướng toilet:"Ta đây xin mời một người đi ra giúp ta rửa đi ác độc tội danh."

Ta cuồng tiếu:"Ha ha, thỉnh ai? Thỉnh Trương Tư Cần sao? ha ha....."

Toilet đột nhiên lòi ra một thân ảnh, còn bí mật mang theo một ít thắm người mùi nước hoa:"Đừng cười , gào khóc thảm thiết đều so tiếng cười của người êm tai."

"Mẹ?" Ta chấn động, dì xuất hiện làm cho ta không thể tưởng tượng, ta mở lớn miệng thật lâu không cách nào thu về.

Dì đi vào bên cạnh ta, ngón tay ngọc duỗi ra, chĩa vào người của ta cái mũi mắng to:"Thiệt là, một đại nam nhân, một cái công ty lớn tổng giám đốc, không có đem chuyện biết rõ ràng tựa lung tung oan uổng người tốt, người xấu hổ không xấu hổ? Nhanh hướng nhỏ nhàn xin lỗi."

Ta chỉ ngây ngốc không biết làm sao:"Hướng nàng xin lỗi? Ta oan uổng nàng?"

Dì cười lạnh:"Không tệ, người xác thực oan uổng nhỏ nhàn, ta là tới còn nàng trong sạch , người xem ta có hay không tư cách này?"

Ta vẻ mặt cầu xin, tranh thủ thời gian thỉnh dì tọa hạ : ngồi xuống:"Mẹ, người nói cái gì đầu này? lão nhân gia người..... Ah, không, người không già. Người đức cao vọng trọng, đem làm..... Đương nhiên là có tư cách, mịa nó lời nói ta toàn bộ nghe."

Một bên Quách Vịnh Nhân nóng nảy:"Phương tử, người hay là giải thích a !" nếu đổi lại là ta, ta cũng đồng dạng sẽ hiểu lầm."

Dì trừng ta liếc:"Người nhìn xem nhỏ nhàn thật tốt."

"Hừ." Trong nội tâm của ta đối với Quách Vịnh Nhân vẫn còn một ít lửa giận.

"Hừ cái gì? Người tới." Dì giận dữ, tia chớp ra tay đem lỗ tai của ta chuẩn xác mà niết tại ngón cái cùng ngón trỏ bên trong, ta đau đến oa oa kêu to:"Ôi, người tại sao lại vậy."

Quách Vịnh Nhân luống cuống tay chân mà đã chạy tới khuyên can:"Phương tử, người mau buông tay ah."

Dì nổi giận dùng dùng nói: "Ta là vận chắt lỗ tai của hân lại để cho hân nghe ta giải thích."

Ta nghĩ thầm, hảo hán không ăn thiệt thòi trước mắt, trước hết nghe nghe dì giải thích thế nào.

Nếu như là Quách Vĩnh Nhân âm hiểm mà tìm dì tới dọa ta, ta nhất định không buông tha nàng cái này nát nữ nhân, dưới mắt hay là tranh thủ thời gian cầu xin tha thứ: "Ta nghe, ta nghe, mịa nó dạy bảo để tâm tràng, đi khắp bát phương ân huệ lang."

Không muốn của ta cầu xin tha thứ đổi lấy càng đau nhức trừng phạt, dì giận quá thành cười: "Người còn nhiều khẩu lệnh."

Ta khờ ah !" giải thích không nghe thấy, ngược lại là ta trước muốn giải thích: "Ôi, ôi !" mẹ, cái kia gọi áp vận, không gọi nhiều khẩu lệnh."

Dì dùng sức gật đầu: "Không tệ, người ôi, ôi gọi cũng rất áp vận."

Ta hét thảm một tiếng, lỗ tai càng đau đớn, đau đến mắt của ta bốc lên sao Kim.

Trong lúc vô tình lờm Quách Vĩnh Nhân liếc, phát hiện nàng tại che miệng cười trộm, ta lập tức giận không kềm được, khả lại không có khả không biết làm sao, ai kêu ta gặp gỡ một cái hung hân dì. Bạn đang đọc truyện được copy tại -Y

"Người mất dưới núi đêm hôm đó, nhỏ nhàn đem Trương Tư Cần mưu đồ nói cho ta biết, ta gọi nhỏ nhàn trước ứng phó hân, nhìn xem chúng ta kt ở bên trong có bao nhiêu cất giấu ý xấu người. Nhỏ nhàn nghĩ ngơi dùng sắc thái, một bên ứng phó Trương Tư Cần, một bên âm thầm đem nói chuyện nội dung ghi âm. Vốn định các loại gom góp tài chính sự tình giải quyết sau lại xuất ra ghi âm cho người nghe, nhỏ nhàn là gặp người gần đây

phiền sự tình không ngừng, sợ cho người phân tâm, mới như vậy quyết định."

"À?" Ta nghe xong, như là sấm sét giữa trời quang, thầm kêu lần này hiểu lầm lớn hơn.

Bất quá nghĩ lại, lại cảm thấy rất không thích hợp:"Không đúng, ta còn nhớ rõ mẹ cùng ta cùng nhau rơi xuống vách núi lúc, mẹ đã từng đã từng nói qua điện thoại mất. Đã điện thoại mất, lại có thể nào cùng Vịnh Nhân liên hệ?"

Dì nghe xong, mũi mặt đột nhiên ửng đỏ, ngoài ý muốn buông ra lỗ tai của ta:"Mẹ nó điện thoại một mực..... Một mực tại quần áo túi, túi có khóa kéo, mất không đi ra."

Ta chà xát lỗ tai, hay là không rõ:"Cho dù không có rơi ra đến, cái kia rơi vào trong nước chuẩn bị ở sau cơ còn có thể sử dụng?"

Dì giải thích nói:"Điện thoại di động của ta là không thấm nước ."

Ta tưởng tượng cũng có đạo lý, đặc công điện thoại khẳng định có không thấm nước công năng. Ta tận mắt qua dì điện thoại, cổ cổ quái quái, lại khó coi lại thô bánh ngọt, không nghĩ tới còn là một thứ tốt. Ai, nhìn lầm .

Đang định hướng Quách Vịnh Nhân xin lỗi, khéo mắt quét nhìn nói cho ta biết, Quách Vịnh Nhân hướng dì lần lượt nháy mắt, ta lại hồ nghi .

Tâm niệm cấp chuyển, nghĩ đến một cái đại nghi vấn:"Đã mẹ nó điện thoại có thể cùng Vịnh Nhân liên hệ, vậy tại sao lúc ấy không gọi điện thoại gọi người đến cứu viện? Làm hại ta lạnh cả đêm, đói bụng cả đêm, trên người còn có răn độc."

Dì mặt càng đỏ hơn, nàng có chút khẩn trương:"Lúc ấy mẹ cũng nghĩ qua gọi điện thoại cầu cứu, bất quá chúng ta rớt xuống trên cây thời điểm, mẹ xuống dưới xem xét bồng chốc, cảm thấy có nắm chắc cứu người. Tăng thêm mịa nó thân phận đặc thù, không muốn kinh động cảnh sát. Sợ vạn nhất điều tra, không biết giải thích như thế nào, cho nên đã cảm thấy không báo cảnh."

"Về sau ta thấy lúc ấy sắc trời đã tối, người cũng thoát ly hiểm cảnh, liền muốn cho người ăn nhiều một chút đau khổ, cho người nhiều lịch lãm rèn luyện một điểm, nhanh lên thành thực, đừng cả ngày tận nghĩ đến câu dẫn nữ nhân."

"Nào biết Tiểu Quân đánh người điện thoại đánh Bất Thông đi ra chỗ tìm người, kết quả đem tất cả đều kinh động. May mắn Tiểu Quân không có báo động, vì vậy ta liền đem kế tịt kế, dựa theo Trương Tư Cần ý tứ, gọi nhỏ nhàn sáng ngày thứ hai lại đến tiếp người....."

Quách Vịnh Nhân cũng giúp dì giải thích:"Bất quá Tiểu Quân chết sống muốn lập tức đi Bích Vân sơn trang tìm người, những người khác kể cả Tân Ny đều rất sốt ruột. Ta vì muốn đem trình diễn rất thật, liền cố ý giấu diếm người ngay lúc đó chân thật tình huống, đem sở hữu tất cả biết rõ người mất tích mọi người triệu tập đến trong công ty thương lượng."

"Ta lo lắng Tiểu Quân báo động đem chuyện nháo đại, tự nói cho mọi người người có khả năng cùng dì đi làm việc , mọi người mới hơi chút bình tĩnh trở lại. Không nghĩ tới, ngoài ý muốn xuất hiện."

"Sở Huệ đột nhiên nói một câu:"Vạn nhất Trung Hàn không phải cùng dì cùng một chỗ đâu này?" mọi người nghe xong, nhao nhao cảm thấy có đạo lý, cảm xúc lại không kiểm soát. Ta không có biện pháp, các loại Cát Linh Linh cùng Phàn Ước đều đến đông đủ sau, tự cùng nhau hướng Bích Vân sơn trang xuất phát, khi đó đã là rạng sáng ba, bốn điểm rồi."

Trong thoáng chốc, các nữ nhân đêm khuya tìm phu tràng cảnh thoáng hiện tại trước mắt ta, một màn này màn rồi ren không tự hình ảnh làm cho ta đã lo lắng lại cảm động. Ta tin tưởng vững chắc, các nàng là trên cái thế giới này đáng yêu nhất người.

Hồi tưởng lại ngày đó rạng sáng chuyện đã xảy ra, Quách Vịnh Nhàn còn lòng còn sợ hãi: "Người cũng biết, đường cao tốc đang tu kiến, khắp nơi gồ ghề không dễ đi. Trời vừa chập tối lại không có đường đèn, chúng ta một đại bang nữ nhân vì tránh cho ra ngoài ý muốn, đều đem chiếc xe khai mở được rất chậm. Một giờ lộ, chúng ta đi hơn ba giờ."

"Thì ra là thế." Ta bỗng chốc xụi lơ tại trên ghế sa lon.

Dì trừng mắt ta hỏi: "Tiền căn hậu quả đều nói rõ ràng, người có nguyện ý hay không xin lỗi?"

Ta đứng lên, cầm chặt Quách Vịnh Nhàn hai tay động tình nói: "Vịnh Nhàn, ta hiểu lầm người rồi..... Gả cho ta đi."

"Ô....." Quách Vịnh Nhàn khóc lớn, sở hữu tất cả ủy khuất đều ở đây vừa khóc trúng phải dùng phát tiết. Ta hai tay vờn quanh, đem nàng chăm chú ôm vào trong ngực.

Dì thâm thụ cảm động, nàng rất thông tình đạt lý mà nói với ta: "Hai ngày không gặp Tiểu Quân, ta sẽ chờ về thăm nhà một chút nàng. Người đi nhỏ nhàn gia hảo hảo nhận thức cái sai, nhận lầm hết sớm chút nghỉ ngơi. Sáng sớm ngày mai cùng đi với ta ngân hàng cầm cho vay, giữa trưa người muốn dự thánh thị ủy hội nghị."

Ta đem Quách Vịnh Nhàn kéo đến trên ghế sa lon ngồi xuống, rất tâm thần bất định mà xoa xoa đôi bàn tay: "Hội nghị hủy bỏ a, ta đã đem cái kia bảy trăm triệu cho Hà Quân Thiết con gái."

Dì chấn động: "Lúc nào cho hay sao?"

Ta lúng túng nói:"Tựt vừa rồi."

Dì sảng giọng:"Chuyện lớn như vậy, người đều bất hòa : không cùng mẹ thương lượng."

Nhìn ra được dì đối với chuyện làm ăn tình cũng không muốn quá nhiều trách cứ ta.

Ta bình tĩnh mà nhìn xem dì nói:"Chuyện này do ta lấy chủ ý."

Quách Vịnh Nhàn lập tức hát đệm:"Phượng tỷ, Hà Quân Thiết con gái Hà Phù đã cứu Trung Hàn, nghe nói nàng là ở bên trong Ban Kỷ Luật Thanh tra người."

Dì cau mày:"Ở bên trong Ban Kỷ Luật Thanh tra người?"

Ta gật gật đầu:"Đúng."

"Hừ, đợi lát nữa ta gọi điện thoại hỏi một chút Chu Thành phố tự tình tường." Dì hung hăng trừng ta liếc, ngữ khí hòa hoãn xuống.

Đại khái nàng đối với ở bên trong Ban Kỷ Luật Thanh tra cũng có chút kiêng kị, chỉ là nàng nâng lên Chu Thành phố lại làm cho ta cảm thấy ngoài ý muốn, cả đại danh鼎鼎鼎鼎 trung ương kiểm tra kỷ luật bộ Chu bộ trưởng đều biết, dì nhân mạch quan hệ thực không thể khinh thường.

Gặp dì trông mắt hướng ta trên bàn công tác điện thoại loạn chuyển, ta biết ngay dì có chuyện phải xử lý, tranh thủ thời gian thúc giục Quách Vịnh Nhàn:"Người trước an bài công nhân tan tâm a. Lần sau tăng ca món (ăn) điểm tìm tốt một chút nhà hàng làm, cái này cơm cũng quá khó ăn."

Quách Vịnh Nhàn ly khai lúc trợn mắt nhìn ta một cái:"Ta tự mình xào được không?"

"Cái này..... Cái gì thái độ, hai trăm bảy mươi ba phần nàng có thể xào qua được đến?" Ta nhìn qua Quách Vĩnh Nhân bóng lưng cùng dì kêu oan.

Dì sẵn giọng:"Người cũng biết hai trăm bảy mươi ba phần nhiều như vậy, có nhà hàng chịu tiếp được cái này đơn đặt hàng cũng không tệ rồi, còn ghét bỏ hương vị không tốt? Hừ, ta nếm qua những cái...kia cà-mên, lưỡng ăn mặn một chay, hương vị cũng không phải quá kém. Nhớ năm đó, mẹ cả khang đều nếm qua....."

Ta hay là nói sang chuyện khác a !" dù sao ta hôm nay nói tròn, dì nhất định nói phương; Ta nói hắc, dì nhất định nói trắng ra, tóm lại ta cái gì đều không đúng.

Gặp dì phong độ tư thái yếu điệu, ánh mắt ta sáng ngời, lập tức đỡ nàng:"Mẹ, người hôm nay thật xinh đẹp, y phục này thật là đẹp mắt."

Dì vốn mắt phượng mang uy, nghe ta lần này tán thưởng, mắt của nàng giác [góc có chút nhếch lên:"Đừng nói cái này thân y phục, ta thiệt tình đau."

Ta cười hỏi:"Bao nhiêu tiền?"

Dì hít thán:"Cũng không tính rất quý, tựa hơn ba vạn mà thôi, tấm bảng này kiểu dáng dường như thích hợp ta."

"Mẹ, vừa rồi ta tại ngân hàng vòng vo hai mươi vạn cho người. Người đừng đau lòng, muốn mua cái gì thì mua cái đó." Ta nhin cười, nghĩ thầm đi ra tay càng ngày càng rộng rãi , xem ra muốn hiếu thuận nàng, tựa nhất định phải nhiều tiền. Như thế mỹ mạo nữ nhân trọn vẹn lãng phí vài thập niên, ta thụ nàng công ơn nuôi dưỡng, vô luận như thế nào cũng muốn biện pháp đền bù tổn thất nàng mất đi quang âm.

"Hừ, tính toán ta không có phí công dưỡng người." Dì xinh đẹp mắt phượng nhìn quét tới, vẫn đang không giận tự uy. Ta mặt mỉm cười, đi đến

trước thói quen mà ôm bờ vai của nàng:"Đúng vậy a, mẹ có thể sử dụng khang đem ta nuôi lớn, thật không dễ dàng."

Dì nghe xong, lập tức mắt phượng đứng đậy, chỉ là lúc này đây ánh mắt của nàng cũng không nộ cũng không uy, mà là tràn ngập nhu tình:

"Người lỗi tai lại ngựa phải hay là không?"

Ta thấy rõ ràng, hô được thâm tình:"Mẹ....."

Quách Vịnh Nhân tiến đến tựa hồ rất không là thời điểm:"Phương tỷ, chúng ta đi thôi."

Dì mặt đỏ lên nói:"Các người đi trước, ta đánh mấy thông điện thoại tự đi, ngày mai nhớ rõ sớm chút tới công ty."

Ta lưu luyến không rời:"Mẹ, ngày mai gặp."

Dì nhẹ nhàng gật đầu, nàng trong mắt có dấu sương mù đồng dạng đồ vật.

Thành tây đến thành đông kỳ thật cũng không xa, trong đêm không kẹt xe, tắc xi đi nhanh nhanh chóng hoàn thành đường cái nửa giờ đi ra, thế nhưng mà ta vẫn cảm thấy rất chậm. Quách Vịnh Nhân vừa lên tắc xi sẽ đem tay vươn vào cửa ta trong đũng quần, vì vậy đại nhục bồng của ta cứng ngắc 10 phút.

Đây là khó tả tra tấn, ta nhịn không được tại Quách Vịnh Nhân bên tai nói thầm hai câu, nàng nghe xong, lập tức tự xấu hổ tim đập, lờm chuyên tâm lái xe tắc xi lái xe liếc, nàng lặng lẽ ngồi vào trên người của ta.

Ta lớn tiếng nói:"Lái xe, khai mở điểm âm nhạc nghe một chút, vợ của ta say xe."

Quách Vịnh Nhân đương nhiên không có say xe, ta chỉ là hi vọng âm nhạc có thể che dấu có chút loáng thoáng thở dốc. Ta mới đưa đế tay tại Quách Vịnh Nhân dưới bụng, nàng mà bắt đầu thở dốc. Bàn tay bao trùm một mảnh rậm rạp cỏ mềm, ta dùng hai cây tay giâm rễ nhập dân thủy tàn sát bờ bãi trong mật huyết, nàng thở càng hồ đồ nặng.

"Lái xe, mở lại to hơn một tí, tận lực to hơn một tí." Ta chỉ có thể lần nữa đưa ra yêu cầu, may mắn lái xe phục vụ rất chu đáo, hẳn đã đáp ứng thỉnh cầu của ta, nhưng mất hồn thở dốc vẫn đang không cách nào che dấu. Dân thủy ướt đầm bàn tay, ta Ôn Nhu mà đem trọn cái mật huyết đều vây quanh trong tay.

"..... Nói cho ta biết người chờ đợi chính là ta, nói cho ta biết người không nếu bỏ qua, người lập loè đôi mắt phảng phất có chút ít lời nói thủy chung không cách nào nói ra miệng, người nhanh nói với ta đừng sợ không có nắm chắc....." Tắc xi ở bên trong phát ra chính là một thủ triền miên [gối đầu một mình khó ngủ], hát đến một nửa thời điểm, đại nhục bổng của ta cắm vào Quách Vịnh Nhân mật huyết. Nàng theo âm nhạc vận vẹo, không ngờ như thế cái vọt phun ra nuốt vào, tắc xi xóc nảy bổng chốc, nàng tựa hồ có thể đạt được một lần cao trào.

Tắc xi lái xe đưa ra một tốt đề nghị: "Tiểu huynh đệ, nếu không người ngồi phía trước, cho người lão bà nằm xuống nghỉ ngơi?"

Ta xấu hổ mà cự tuyệt: "Không cần, cảm ơn."

Tắc xi lái xe ân cần nói: "Ta thấy lão bà người ngồi ở trên người của người, người quá cố hết sức."

Ta không dám lộn xộn, chỉ có thể do Quách Vịnh Nhân nắm giữ phun ra nuốt vào thời cơ. Cùng lái xe lúc nói chuyện, Quách Vịnh Nhân thuận lợi mà vận vẹo năm, sáu xuống. vì không cho lái xe phát giác, ta phải có

chuyện tất ứng: "Nàng cứ như vậy kỳ quái, thân thể không thoải mái an vị tại trên người của ta, ngồi một hồi sẽ không sự tình ."

Tốt nát giải thích, nhưng ta đã chẳng quan tâm nhiều như vậy, có thể bình thường nói chuyện cũng đã rất rất giỏi.

Kỳ quái chính là, tắc xi lái xe rõ ràng đã tin tưởng, hắc cười to: "Ha ha, cái này so được còn có tác dụng."

"Đúng vậy." Ta quyết định chuyện phiếm đến cùng. Nghĩ thầm, ân ái xác thực là chữa bệnh thuốc hay, đặc biệt là đối với say xe.

Lái xe cảm thán: "Thật khó được, xem các người nhất định là chồng trẻ vợ già a? Có thể như vậy ân ái tuyệt đối là tốt duyên phận."

"Là tốt duyên phận, tục ngữ nói lão bà lão bà, tựa lớn tuổi điểm tốt. Vợ của ta rất yêu ta, mỗi ngày nấu canh cho ta hút."

Ta rút sạch rốt cục phản kích hai cái, đại nhục bổng o0o mãnh liệt đánh vào hoa tâm.

Quách Vịnh Nhân một tiếng yêu kiều, thân thể bất ổn, may mắn ta kịp thời ôm lấy nàng, đại nhục bổng o0o mới không còn trượt ra dính trượt lỗ thịt.

"Tốt làm cho người hâm mộ ah." Lái xe mới tán thưởng hết, chợt nghe đến Quách Vịnh Nhân dứt quãng rên rỉ, hắc lo lắng nói:

"Lão bà người có phải rất là khó chịu hay không? Ta khai mở chậm một chút."

Ta vốn tựa ngại chậm, tắc xi lái xe lại vẫn muốn thả chậm tốc độ, thật làm cho ta không biết nên khóc hay cười: "Lái xe, người đừng chú ý chúng ta, chuyên tâm lái xe."

Lái xe rất chân thành tha thiết mà tỏ vẻ:"Ta là lo lắng ah !" làm chúng ta cái này làm được, tự nhất định phải thay khách nhân suy nghĩ, xem khách nhân vì thân nhân."

Đi ngang qua một cái chuyển biến, nhanh chóng tắc xi tựa hồ liên tục nghiền đến gặp ghềnh lộ tuyến nhãn hiệu thạch, xe liên tục xóc nảy vài cái. Quách Vịnh Nhân cùng ta bản năng theo cao thấp xóc nảy dồn dập mà dứt vào phun ra nuốt vào vài chục cái, mỗi lần đều thế đại lực trầm, nổi liên chuẩn xác, Quách Vịnh Nhân hét lên một tiếng, yếu đuối tại trong ngực của ta.

Ta cho rằng nàng đạt được cao trào, nào biết đâu rằng thở dốc một lát nàng lại bắt đầu vận vẹo, thở dốc thanh âm một lần so một lần dồn dập. Ta biết rõ, Quách Vịnh Nhân chính thức cao trào sắp xảy ra, ta cười khổ không thôi, chỉ có thể lần nữa yêu cầu:"Lái xe, âm nhạc có thể hay không mở lại to hơn một tí?"

Tắc xi lái xe tức giận:"Chàng trai lỗ tai thực không tốt. Ta lão đầu này đều cảm thấy điếc tai , người còn cảm thấy chưa đủ lớn tiếng, nhất định là chuyện phòng the quá nhiều. Như các người những người tuổi trẻ này ba ngày một lần là đủ rồi, chuyện phòng the quá nhiều về sau già rồi dễ dàng lưng còng, nghễnh ngãng, cốt chất tươi."

Ta dốc sức liều mạng tìm lái xe nói chuyện, phân tán sự chú ý của hắn:"Lái xe hiểu học hỏi, học qua y?"

Tắc xi lái xe ngáp một cái:"Ta là gặp heo chạy lộ đoán vị thịt. Tuy nhiên không phải rất chuẩn xác, nhưng tám chín phần mười. Không sợ nói cho các người biết, con của ta cùng con dâu suốt ngày tự muốn làm cái này trên giường sự tình."

"Ta buổi tối kết thúc công việc về nhà, bọn hắn tại làm cho, buổi sáng ra xe bọn hắn đã ở làm cho, có đôi khi giữa trưa về đến nhà nghỉ ngơi một

chút, phát hiện bọn hăn vẫn còn làm cho, thật sự là bạch thiên hắc dạ một chút cũng không biết tiết chế. Kết quả tốt rồi, mấy ngày hôm trước lại là hô đau thắt lưng, lại là nói thận hư, lỗ tai còn có chút lưng."

"Bảo người con dâu khắc chế bổng chốc mà !" nam nhân đều háo sắc, nữ nhân ứng thuận quăn quăn hăn." Ta bắt tay với vào Quách Vĩnh Nhân trong áo trên, nắm núm vú phối hợp nàng vặn vẹo.

Lái xe lắc đầu:"Ta cũng nói như vậy nàng, người đoán nàng nói như thế nào?"

Ta lớn tiếng hỏi:"Nói như thế nào?"

Bụng dưới mạnh mà co rút lại, đại nhục bổng o0o ra sức đỉnh chọc vào vài cái. Quách Vĩnh Nhân thân thể đột nhiên kéo căng, âm đạo nhanh chóng co rút lại, nàng ưm một tiếng, toàn thân run rẩy lên. đỉnh trượt chất mật tràn ra mật huyết, chảy tràn đến trên ghế ngồi.

Lái xe than thở:"Ai, mắc cỡ chết người ta rồi. Nàng nói con của ta vừa sờ nàng, nàng liền chịu không được."

Ta nghe xong, nhin không được cười to:"Ha ha..... Người con dâu thực tao, cũng không biết bộ dạng dài ngắn thế nào."

Lái xe càng nói càng hăng say, đã quên hết tất cả:"Nói trở lại, con ta con dâu xác thực lớn lên nhìn rất đẹp. Vú lớn mông tròn, tựa như lão bà người đồng dạng, nam nhân nhìn tựa muốn làm....."

Quách Vĩnh Nhân quát lên một tiếng lớn:"Lão già chết tiệt, người nói bậy bạ gì đó?"

Tắc xi lái xe lúc này mới tỉnh ngộ nói xin lỗi:"Thực xin lỗi, thực xin lỗi !" ta ví von sai rồi, đừng nóng giận, đừng nóng giận."

"Chúng ta muốn xuống xe." Quách Vịnh Nhân mãnh liệt gõ cửa sổ xe, tắc xi lái xe tranh thủ thời gian đỗ xe, may mắn nhanh đến .

Ta ném nhân đôi xe tư cho lái xe, trên ghế ngồi dâm thủy cũng nên tẩy trừ bống chốc, coi như là cho rửa xe phí a.

Trở lại Quách Vịnh Nhân gia, nàng đã gân mỗi mệt kiệt lực, bởi vì ta tại ven đường lại thỏa mãn nàng hai lần. Tắm rửa xong, nàng nằm trên giường không đến một phút đồng hồ liền ngủ thật say. Ta rất nhàm chán, vì nàng đắp lên thảm, quay người đi ra sân thượng, kỳ vọng có thể nhìn thấy Vương Di.

Quả nhiên, sáng tỏ dưới ánh trăng, Vương Di gia sân thượng rào chắn bên cạnh đứng sừng sững lấy một đầu mỹ diệu bóng người. Gió thổi mây di chuyển, xiêm y chập chờn, mỹ diệu bóng người tựa như môi nga ngậm trắng, thai nghe tiên khúc.

Ta không muốn phá hư cái này yên tĩnh hào khí, nhẹ nhàng đến gần bóng người, lại phát hiện bóng người so Vương Di nhỏ nhắn xinh xắn rất nhiều. Lại tập trung tư tưởng suy nghĩ nhìn kỹ, ta biết là người nào.

"Sẽ mặc điểm ấy quần áo, không mát sao?" Ta đem Thu Vũ tinh ôm vào trong ngực thời điểm, những lời này lộ ra dư thừa .

"Tại đây không có y phục của ta, Vương Di quần áo không thích hợp ta." Thu Vũ tinh đem đầu tựa ở trên người của ta, có lẽ vừa tắm rửa hết, tóc của nàng ẩm ướt , thân thể Hương Hương , đồ ngủ đơn bạc ở bên trong lộ ra hơn phân nửa đoàn cao cao nhô lên núp núp.

Trước kia ta nhận thức Thu Vũ tinh ngang ngược kiêu ngạo ương ngạnh, không giảng đạo lý, không nghĩ tới nàng là một vị đa tình thương cảm nữ nhân.

"Đêm thu lộ hàn, cũng không phải đi dạo đường cái, xuyên:đeo chấp nhận chút sợ cái gì, dù sao không có người xem." Ta thò tay tiến trong áo ngủ, cầm Thu Vũ tinh núp vú, da thịt của nàng có chút lạnh buốt.

Thu Vũ tinh buồn bã nói:"Ta là người tự không thích chấp nhận, là của ta tự là của ta, không phải của ta ta cũng không cùng người ta tranh giành. Quần áo là như thế này, nam nhân cũng như thế. Người đóng hai ta thiên, khí cũng nên tiêu tan a? Nếu như người không phản đối, ta ngày mai muốn trở về, Yên Văn nói phòng ở không cần bán đi, bảo ta trở về."

Ta biết rõ Hà Phù cầm] bắt được tiền sau, Thu gia tử muội áp lực tự sâu sắc giảm bớt, phòng ở tự nhiên không cần bán đi. Cái kia phòng ở dù sao cũng là Thu Vũ tinh gia, nàng về nhà bình thường nhất bất quá .

Chỉ là nàng sâu kín nói ra, cho không người nào tận thất lạc cùng khiên tràng cảm giác. Ta tâm xiết chặt, cầm chặt núp vú tay đặc biệt dùng sức:"Trở về cũng tốt, tránh khỏi ta cả ngày lo lắng."

Thu Vũ tinh cái mũi một phun:"Hừ, người sẽ lo lắng?"

Ta không có trả lời, mà là hỏi lại:"Người rất muốn trở về?"

"Muốn." Thu Vũ tinh trả lời rất kiên quyết.

"Ta rất hiểu rõ Vương Di, nàng thiện lương, nhát gan, cả tin, tuyệt không dám làm nhốt người sự tình. Người nếu như muốn ly khai, Vương Di chắc chắn sẽ không ngăn đón người; Người nếu như muốn phải đi về, lúc này người đã cùng Yên Văn tử ở cùng một chỗ." Ta hôn hôn Thu Vũ tinh cái trán, nàng nhiệt độ cơ thể bắt đầu tăng trở lại.

Tâm tư bị vạch trần , Thu Vũ tinh có chút ngại ngùng:"Người dường như rất hiểu rõ nữ nhân."

Ta phát ra du du thở dài:"Không, nữ nhân vĩnh viễn không cách nào chính thức rất hiểu rõ. Bởi vì nữ nhân thiện ác bản tính rất bình quân, đều là một nửa một nửa, cho nên bọn họ đã thiên sứ cũng là Ác Ma|Evil. Nam nhân bất đồng, bọn hấn muốn mà trong lòng thiện niệm chiếm đại bộ phận, ác niệm chiếm một phần nhỏ, muốn mà ác niệm chiếm đại bộ phận, thiện niệm chiếm một phần nhỏ."

"Cho nên nam nhân đòi bại cần một cái quá trình, đồng dạng, nam nhân biến tốt cũng cần một cái quá trình. Nữ nhân tắc thì bất luận rất xấu, cũng có thể tại tốt cùng xấu, thiện cùng ác ở bên trong tùy thời chuyển đổi, không cần quá trình."

Thu Vũ tinh ăn ăn nhõng nhẽo cười:"Vậy người thuộc về loại nào?"

Ta Ôn Nhu mà đem Thu Vũ tinh áo ngủ cởi bỏ, lại để cho hai luồng xinh đẹp núp vú lỏa lồ tại trong gió thu:"Tự chính mình nói không tính, người tới nói."

Thu Vũ tinh nghĩ nghĩ, buồn bả nói:"Ta mà nói lời nói, người thiện ác bản tính cũng rất bình quân, cũng đều là một nửa một nửa."

"Ha ha....." Ta cất tiếng cười to, âm thanh chấn bầu trời đêm.

Một lát, một hồi nhu hòa tiếng bước chân truyền đến, Vương Di chạy vào sân thượng:"Trung Hàn, người đã đến rồi cũng không nói bồng chốc, các người cười cái gì nha?"

Ta đang tại Vương Di mặt xoa nắn Thu Vũ tinh núp vú, xoa rất dùng sức:"Vũ Tinh hưởng ta cáo biệt, nói nàng ngày mai phải về nhà , cho nên ta vui vẻ cười to."

Vương Di lắc đầu liên tục:"Nghĩ một đằng nói một nẻo ờ, Vũ Tinh phải đi, người chắc chắn sẽ không vui vẻ. Huống chi Vũ Tinh nói, nàng sẽ thường xuyên đến xem ta."

Ta xoa càng dùng sức, cơ hồ muốn đem Thu Vũ tinh hai luồng nắm vú lật đi lật lại: "Nàng chỉ nói là tới thăm người, không phải nói đến xem chúng ta, có khác nhau."

Vương Di lớn tiếng nói: "Người thật sự là gốc tử, Vũ Tinh tâm tư tinh tế tỉ mỉ. Nàng nói đến xem ta, nhưng thật ra là tới thăm người, cả điểm ấy cũng đều không hiểu, thực không hiểu phong tình!" uống phí Vũ Tinh hôm nay cùng ta cùng một chỗ nấu canh, ta nói với nàng người hôm nay sẽ không tới cũng đừng nhìn, Vũ Tinh lại nói người hôm nay nhất định sẽ đến."

"Vũ Tinh biết ta tâm." Ta Ôn Nhu mà cởi Thu Vũ tinh áo ngủ, cởi sạch trên người nàng sở hữu tất cả mảnh vải, còn quỳ xuống, quỳ gối dưới chân của nàng, quỳ gối một mảnh chỉnh tề nhu thảo trước mặt.

Nghe nhàn nhạt mùi khai, ta đem đầu lưỡi tiến sâu nhu trong cổ gian, tìm kiếm bên trong con đường u tối, trêu chọc ướt át nguồn suối.

Núi non trùng điệp nồng đậm chỗ, mùi khai càng đậm, ta một lần lại một lần mà trêu chọc.

Thu Vũ tinh hai tay ôm lấy đầu của ta, vuốt ve tóc của ta: "Úc..... Ta là tự nhiên biết hiển nhiên, ta nói người nhất định sẽ đến, cũng không phải bởi vì người có đa tưởng niệm ta, mà là ta biết rõ người đối với ta còn đồ cái mới lạ: tươi sốt. Ta tuy nhiên già rồi điểm, nhưng bộ dạng thù mị vẫn còn, còn khả năng hấp dẫn người hai ngày. Đã qua cái này giữ tươi kỳ, ta nên biết điều cáo biệt, tránh khỏi bị người đuổi đi....."

Ta mạnh mà đứng lên, ôm lấy Thu Vũ tinh hai vai: "Đừng nói nữa, thực chịu không được người những này chưa chết người không đền mạng lời nói. Hảo hảo hảo, coi như ta đồ cái mới lạ: tươi sốt, ta..... Ta muốn làm người."

Thu Vũ tinh tại dưới dâm uy của ta lạnh run: "Không thể gọi làm, nhiều khó nghe, phải nói thân mật."

Ta cười lạnh, đem trên người quần áo cởi tận:"Vậy được rồi, ta không nói làm, đổi lại chữ, ta chơi ngươi."

"Ừ Ân." Côn thịt cắm đi vào lúc, chúng ta đều tại đứng vững, Thu Vũ tinh cả chân đều không sao cả tách ra, đại nhục bồng của ta tựa toàn bộ tận không có. Rất chặt vật, rất khó đút vào, chúng ta cũng không muốn muốn đút vào, chỉ là cưỡng bạo.

Thu Vũ tinh dáng người không tệ, nhưng muốn cùng ta hôn môi, nàng phải kiễng hai chân. Thời gian lâu rồi, ta dù là nếu không giải phong tình cũng biết nàng mệt mỏi.

Huống chi ta muốn làm yêu, ân ái không chỉ có riêng tựa là cắm vào, còn phải không ngừng ma sát. Ta chỉ có đem Thu Vũ tinh cả người ôm lấy, mới có thể khiến đại nhục bồng o0o tự do xuất nhập động thịt của nàng.

Thu Vũ tinh hai chân bàn nhanh cái hông của ta, rất tự nhiên mà dung nhập đến ta chiêu này "Chuồn chuồn lay trụ" giao cấu tư thế trong đó. Được ta thè lưỡi ra liếm qua lỗ thịt rất ướt át, nàng lay động độ cao : cao độ cũng vừa đúng, ta nâng thịt của nàng trên mông hạ lên xuống, không có một lần đem đại nhục bồng o0o làm ra lỗ thịt bên ngoài. Mặc dù dâm thủy hiện lên, Thu Vũ tinh cũng có thể tốt lắm nằm chắc phun ra nuốt vào thời cơ.

Cái này là nhà giàu tiểu thư mị lực, đổi thành Vương Di, khẳng định khó có thể phối hợp chiêu này "Chuồn chuồn lay trụ".

Vương Di sốt ruột , còn không phải đã khuya, chung quanh khắp khu biệt thự ngọn đèn điểm một chút. Ta như thế giống trống khua chiêng mà biểu hiện ra kích tình, khó tránh khỏi sẽ bị người phát hiện, cho nên Vương Di rất sốt ruột mà đem chúng ta kéo vào gian phòng.

Ta liếm liếm Thu Vũ tinh núm vú hỏi:"Vũ Tinh, ngươi có sợ không bị người trông thấy?"

"Không sợ." Thu Vũ tinh liên tục mấy cái lên xuống, lỗ thịt kẹp chặt đại nhục bông của ta mãnh liệt dao động.

Phối hợp Thu Vũ tinh lắc lư, ta lẳng lặng yên mặc cho nàng rong ruổi:"Ta cũng không sợ."

Vương Di cũng có phát giận thời điểm:"Các người không sợ, ta sợ !" ta mỗi ngày ở chỗ này, lại để cho người trông thấy các người như vậy dâm dăng, mặt của ta hướng cái đó đặt?"

Trông thấy Thu Vũ tinh động tác chậm lại, ta rốt cục đợi đến lúc xuất kích thời điểm. Bờ mông Ộ hơi áp chế, bụng dưới thu hồi lại đột nhiên bắn ra, đại nhục bông Ồ Ồ uy vũ sinh phong, mãnh liệt đánh ra lỗ thịt:"Nàng nói chúng ta dâm dăng, nàng giấu cột người là dâm phụ."

"Nàng phi báng." Thu Vũ tinh kịch liệt lên xuống, được quy đầu ma sát cửa huyết có càng nhiều dâm thủy chảy ra.

"Như thế nào đối phó phi báng người?" Ta lại một vòng liên tục xuất kích.

Thu Vũ tinh đem đầu ngẩng, mái tóc phiêu tán, sóng sữa lắc lư:"Làm..... Giữ nàng."

Ta nghi hoặc hỏi:"Rốt cuộc là đã làm nàng hay là giữ nàng?"

Thu Vũ tinh thét lên:"Trước xức nàng, lại địt nàng."

Ta một ngụm cắn nàng lắc lư núp vú, hung hăng mà cắn xuống dưới:"Ah, chúng ta tựu không giống với. Chúng ta là thân mật, một chút cũng không dâm dăng."

"Đối với, ỨC, ỨC, ỨC, Trung Hàn, thả ta xuống, mau buông ta xuống." Thu Vũ tinh toàn thân run rẩy, lớn tiếng năn nỉ. Ta vội vàng đem nàng đặt ở

trên giường, thân thể chúi xuống, đại nhục bổng o0o hung hăng mà cắm vào lỗ thịt chỗ sâu nhất, quy đầu tiếp xúc đến nhúc nhích huyết thịt một hồi nghiền nát, xinh đẹp chinh tề cộng long thảo được ta mài đến mất trật tự.

Thu Vũ tình như bị điện giật, sầu triền miên than nhẹ, chữ chữ mất hồn:"Nhanh, nhanh dùng lực, bắn, rọi vào nha !""

Ta đương nhiên muốn bắn vào đi, đầu cặc lớn chạm được mềm huyết thịt lúc, ta biết ngay nơi đó là miệng tử cung, ta không có lý do không tại chỗ đó lưu lại yêu dấu vết. Chập choạng ngựa đã mãnh liệt mà đến, ta cuối cùng cắm xuống uy lực long trời lở đất, tình dịch liên tục không ngừng mà phun ra, lần này Thu Vũ tình muốn không có chữa đều không được.

Đã đêm dài người yên tĩnh, mệt mỏi ta nằm ở hai nữ nhân chính giữa sắp chìm vào giấc ngủ, Thu Vũ tình lại còn lải nhải đối với Vương Di nói:"Bình thường mà, ta hi vọng hắn là thiên sứ. Trên giường, ta tự hi vọng hắn là Ác Ma|Evil."

"Hi hi....."

TỶ PHU VINH DỰ

Tiểu Thủ Chương
www.dtv-ebook.com

Chương 102: Xé bít tất

Sáng sớm, ta cùng với Quách Vĩnh Nhân tựu đi tới công ty, là Vương Di lái xe đưa chúng ta. Nàng cùng Quách Vĩnh Nhân khác biệt rất lớn.

Quách Vĩnh Nhân dung quang toả sáng, Vương Di lại tinh thần uể oải, lúc lái xe lão ngáp.

Hỏi nàng tối hôm qua khi nào ngủ, Vương Di hoà giải Thu Vũ tình nói chuyện phiếm đến rạng sáng bốn giờ, rất có tương kiến hận muộn ý tứ, trách không được nàng tinh thần không tốt. Ta thấy nàng đợi lát nữa còn muốn đưa Thu Vũ tình về nhà, tựu dặn dò nàng lái xe cẩn thận một chút.

Quách Vĩnh Nhân biết điều không hỏi Thu Vũ tình là ai. Kỳ thật nàng rất rõ ràng, hỏi cũng là tăng thêm phiền não mà thôi. Như thế hàm dưỡng thật làm cho ta bội phục, tăng thêm đối với nàng hiểu lầm đã tiêu tan, ta đối với nàng càng là coi trọng. Trên đường đi, ta cầm chặt tay của nàng theo đều không có buông ra qua.

Dì quả nhiên thủ lúc, ta chân trước vừa xong công ty, nàng chân sau đã tới rồi. Xem trang phục của nàng rất bình thường, có thể là hôm nay nhiều chuyện, nàng không cần phải chú ý. Dù vậy, dì vẫn đang vẻ mặt hưng phấn, ung dung đại khí.

"Tiểu Quân tối hôm qua phát giận, đưa di động ngã hư mất, người giúp nàng mua cái mới đích a." Dì nói cho ta biết một cái nhỏ ngoài ý muốn, nhưng đối với ta mà nói, Tiểu Quân vô luận sự tình gì đều rất trọng yếu, ta hỏi thăm đã xảy ra chuyện gì.

Dì rất bất đắc dĩ bộ dạng:"Cũng không biết nàng làm sao vậy, nàng bây giờ còn đang ngủ. Người muện một chút gọi điện thoại cho nàng, tìm kiếm miệng của nàng phong, nàng đại khái là thích cái nào nam hài , người cái này làm ca ca muốn quan tâm nhiều hơn nàng."

"Phải" Miệng ta lên đáp ứng, trong nội tâm lại khẩn trương. Ý định xử lý xong công ty việc vặt tụt rút sạch về nhà một chuyến, hảo hảo quan tâm quan tâm nàng.

Dì chủ đề một chuyến, nói đến chuyện trọng yếu lên:"Thị ủy đặc biệt hội nghị hủy bỏ, nhưng phiền toái lớn hơn. Đợi lát nữa ta muốn đi thị ủy giải thích, giữa trưa đi Hoa Hạ ngân hàng, cầm] bắt được cho vay sau ta gọi điện thoại cho người."

"Lấy được để đó cũng được, quang tiền lãi còn kém không nhiều lắm có hơn hai ngàn vạn. Cái kia Kiều Vũ thực cho mẹ mặt mũi, hẳn là không phải thích người nha?" Ta cũng không biết cầm cái này ba trăm triệu là nên vui vẻ hay là không vui.

"Chớ nói nhảm." Dì đột nhiên mặt ửng đỏ, trong nội tâm của ta "Roài trèo lên" Bỗng chốc, đầy bụng ngờ vực vô căn cứ. Hồi tưởng lại tại thị ủy thời điểm, Kiều Vũ vừa nhắc tới dì, cái kia biểu lộ quả thực là tràn ngập ánh mặt trời.

Hôm nay tương đương tự dưng sẽ đưa 2000 vạn cho dì, cái này đại thủ bút không phải thường nhân có thể bằng, nam nhân xum xoe hiển đến cái này chia lên, rất đáng được hoài nghi. Bất quá dưới mắt không có gì chứng cứ, không thể đơn giản có kết luận, huống chi dưỡng khỏe mạnh, lượng Kiều Vũ cũng không có cái này sắc đảm.

Mắt của ta hạt châu vòng vo lưỡng chuyển, lớn tiếng tán dương:"Không có nói vậy, mẹ phong hoa tuyết đại, có người nam nhân nào không thích?

Chỉ sợ không chỉ có lão nam nhân, tựa là chàng trai cũng đúng mẹ ưu ái có gia. Ân, cái này gọi là già trẻ ăn sạch."

"Ta như thế nào cảm giác cảm thấy người tại trêu chọc ta đâu này?" Dì dục cười còn giận, nhéo ta một thanh, cái kia nhãn nhó thần sắc như là thiếu nữ giống như, trong nội tâm của ta càng thêm hoài nghi. Lo lắng dì hồng hạnh xuất tường, lo lắng hơn được người khác nhanh chân đến trước. Trong lòng căng thẳng, lập tức bực bội bất an, quyết định tiên hạ thủ vi cường.

"Trêu chọc cũng không dám, bất quá....." Thừa dịp Quách Vĩnh Nhân không tại, ta cố lấy dũng khí làm rõ, trong nội tâm bất ổn, loạn thành dây thừng tựa như. Bất quá làm rõ còn có cơ hội, không làm rõ cả cơ hội đều không có.

Dì quét ta liếc:"Bất quá cái gì?"

Ta chợt dạ mà mãnh liệt chà xát hai tay:"Mẹ trước kia thường xuyên dạy bảo chúng ta muốn làm cái thành thật hài tử, cho nên..... Cho nên ta đối với nói chuyện không tính toán gì hết người cầm phê bình thái độ."

Dì nghe xong, ráng ngũ sắc lập tức nhiễm lên khuôn mặt. Nàng cắn cắn đồ son môi cặp môi đỏ mọng, hung hăng trừng ta liếc:"Ta có việc, đi trước."

Ta nhìn dì rời đi bóng lưng thẳng thở dài, đoán chừng lời hứa của nàng cùng ta bình thường thề đồng dạng, đều là nói láo : đánh rắm.

Không có cho thị ủy 1 tỷ, ta không thể không cẩn thận. Theo như trước dự án tăng cường công ty chi tiêu tiết lưu, làm tốt rút khỏi kt xấu nhất ý định. Quách Vĩnh Nhân căn cứ sắp xếp của ta bắt đầu công tác, xem nàng trầm ổn thạo đời, các loại hạng mục công việc đều xử lý được đâu vào đấy, trong nội tâm của ta trấn an, quyết định tiếp tục uỷ quyền, làm cho nàng một mình đảm đương một phía.

"Vịnh Nhân, người bề bộn, ta đi ra ngoài một hồi." Ta đi qua, tại Quách Vịnh Nhân thái dương nhẹ nhàng vuốt phẳng. Theo góc độ của ta xem, nàng đeo đích là kiếng cận, số độ không cao. Xem ra ta lại hiểu lầm nàng, nàng cũng không phải noi theo Đái Tân Ni, mà là thật sự có điểm cận thị.

"Ân, sớm chút trở về nha." Quách Vịnh Nhân cả đầu đều không giơ lên bỗng chốc, thật là rất nghiêm túc.

Tay của ta xuyên qua dưới nách ta của nàng, cầm chặt vú của nàng, sắc híp mắt híp mắt mà xoa nhẹ trời mưa: "Không nhất định, sự tình hôm nay đặc biệt nhiều, người vất vả điểm, quay đầu lại có thời gian ta khao thưởng người bỗng chốc."

"Miệng chó nhả không ra ngà voi." Giận một câu, Quách Vịnh Nhân lúc này mới ngẩng đầu, Ôn Nhu mà xem ta, gặp ta mò được hăng say, ánh mắt của nàng lơ đãng mà liếc về phía của ta đứng quần. Ta thấy nàng xuân ý nhộn nhạo, tranh thủ thời gian đứng lên cáo từ, đều đem tinh lực tồn tại trên người nàng, ta như thế nào chinh phục những nữ nhân khác?

Quách Vịnh Nhân mấp máy miệng, lộ ra một ít không quan tâm. Ta vừa đi đến cửa bên cạnh, nàng gọi lại ta, ta nhìn lại, nàng đã cầm lên một cái ấm nước: "Uy, uống trước hết được lại đi."

Ta sắc mặt đại biến, ba bước đem làm hai bước đi: "Trở về lại uống."

Chạy ra văn phòng, ta đi vào tài vụ bộ, tại đây nữ nhân tướng mạo thường thường. Đương nhiên, ta mục đích tới nơi này hay là nhìn xem của ta Đái Tân Ni. Đẩy ra nàng cửa ban công, kính đen sau hướng ta phóng tới một đạo kinh hỉ sóng mắt, ta mặt mày hơn hở, đi đến trước ôm lấy nàng chính là một cái dài đến ba phút hôn nồng nhiệt.

Buông ra miệng, Đái Tân Ni liếm liếm đầy đặn cánh môi, vô hạn then thùng: "Về sau chính người nơi giao dịch được, ngàn vạn đừng nhập công ty tài khoản, thủ tục rất phiền toái. Nhưng lại muốn nộp thuế, thực gốc."

"Hôm trước đặc thù, người cùng lương kế toán xử lý bổng chốc, hôm nay xử lý không tốt không cho phép tan tằm." Ta cười cười, tiếp tục mãnh liệt thân đáng yêu Tân Ny, đem nàng trên người sở hữu tất cả đầy đặn địa phương toàn bộ xoa nhẹ mấy lần.

Kỳ thật Đái Tân Ni căn bản không biết kt đang đứng ở mưa gió lắc lư thời khắc, ta đem cá nhân nơi giao dịch được nhét vào công ty trưởng mục tựu là đem mình cùng công ty trôi lại. Ngày đó mạo hiểm giao dịch đầu thô kỳ hạn giao hàng tựu là vận dụng công ty tài chính, cái này bản thân tựu trái với giao dịch điều lệ, may mắn đã kiếm được tiền, nếu không công ty lập tức phá sản.

Đái Tân Ni đương nhiên không biết ở trong đó kinh tâm động phách, nàng còn một cái kính nói ta dần. Ta khó mà nói ra tình hình thực tế, chính là sợ nàng lo lắng, nữ nhân lo lắng quá nhiều sẽ dễ dàng lão.

"Hừ, hiện tại ngay cả ta đều muốn nghe Quách Vĩnh Nhân . Lần sau nàng bảo ta tăng ca, ta lý nàng mới là lạ." Đái Tân Ni bắt đầu phản nản, nhưng phản nản quy phản nản, năng lực của nàng cùng thủ đoạn xác thực không bằng Quách Vĩnh Nhân, làm cho nàng làm tài vụ trưởng phòng cũng khó khăn vì nàng. May mắn có mấy vị xuất sắc kế toán nhìn xem, Đái Tân Ni công tác mới không công bất quá, đây cũng là ta chỗ chờ đợi .

"Ta đây bảo người tăng ca, người có nguyện ý hay không?" Gặp vẻ mặt khó chịu Đái Tân Ni có chút động tình, ta cởi bỏ nàng xanh đen chế ngự:đồng phục tiện tay ném đi. Nàng áo sơ mi trắng rất mới, cùng nguyên lai cái kia chút ít áo sơmi đồng dạng, thoát nhìn đều rất chặt vật, đem cao ngất bộ ngực buộc được cổ túi túi, cúc áo tùy thời đều đạn mất tựa như.

"Muốn xem tâm tình của ta." Đái Tân Ni tựa ở văn phòng bàn ven, hai tay chèo chống tại trên bàn công tác. Một bên phản nản, một bên xem ta hạ bộ như thế nào ma sát giữa hai chân của nàng, nàng tựa hồ thói quen ta loại này tục tĩu động tác.

Ta cười xấu xa: "Người hôm nay tâm tình được không?"

"Giống như." Đái Tân Ni lắc đầu, trướng ngỗng mặt không hiểu thấu mà hồng bắt đầu, lui cũng không có địa phương lui, chỉ có thể nhịn thụ của ta đùa giỡn.

Ta ma sát được càng dùng sức: "Có biện pháp nào có thể làm cho người tâm tình tốt bắt đầu?"

Đái Tân Ni ngập nước đôi mắt - đẹp thoáng nhìn, trên mặt giống như cười mà không phải cười, kéo căng bộ ngực kiêu ngạo mà rất nhanh bắt đầu: "Còn muốn ta nói sao? người cũng biết."

"Ta có một cái biện pháp có thể làm cho của ta nhỏ Tân Ny thoải mái." Ta cười đến rất sắc, nhắc lên váy của nàng, ta lại thấy được màu đen đai đeo tất chân.

Màu đen Lace (viền tơ) !" úc, ta không có thuốc chữa mà cứng ngắt, trong nội tâm muốn Đái Tân Ni không có khả năng chỉ có màu đen tất chân, càng không khả năng chỉ có màu đen nội y; Nhưng ta mỗi lần muốn cùng nàng ân ái, trên người nàng luôn xuyên:đeo những này màu đen nội y, là trùng hợp sao?

Ta còn nhớ rõ lần thứ nhất phát hiện Đái Tân Ni nội y, là một kiện màu hồng phấn đồ lót, có lẽ màu hồng phấn chỉ là vì gây chú ý ánh mắt của người ngoài, chỉ vì có thể bằng lúc để cho ta phát hiện. Trên thực tế, Đái Tân Ni tựu yêu màu đen nội y.

"Ai, ai, ai, không phải biện pháp này." Đái Tân Ni hô to gọi nhỏ, bởi vì nóng hổi nhiệt lực xuyên thấu đồ lót, thiêu đốt nàng lồm chồm.

"Phương pháp kia nhất định được."

Ta cười xấu xa, Đái Tân Ni tại ngăn cản, nhưng ta hung hãn dị thường, chẳng những đem nàng đồ lột thoát khỏi, còn không nhỏ tâm đem tất chân câu phá một cái hố. Động dần dần mở rộng, đùi địa phương bắt đầu kéo tơ, xé rách đục vọng tự nhiên sinh ra. Như là dã thú cắn xé ngoan cố chống lại con mồi, đem sắc nhọn hàm răng đâm vào con mồi xương cốt, ta rất phấn khởi, bắt lấy tổn hại tất chân dốc sức liều mạng xé rách, lộ ra trắng nõn da thịt, một mảnh kia phiến, một mảnh dài hẹp tàn tởm mất trật tự mà động ở một đầu thon dài trên chân đẹp.

"Ah..... Người dừng tay, người điên rồi, đây là mới"

Đái Tân Ni đã ở dốc sức liều mạng, nàng dốc sức liều mạng mà giãy dụa, dốc sức liều mạng mà đánh ta, nàng tự là một đầu được ta cắn lấy trong miệng con mồi. Nàng càng giãy dụa, ta càng hưng phấn, nàng càng đánh ta, càng có thể làm ta nội tâm thú tính. Ta đâu thèm mới đích cũ, tay nâng vớ liệt, mặt khác một đầu trên đùi tất chân cũng lên tiếng mà nát.

Ta hưng phấn mà trừng mắt Đái Tân Ni đen nhánh hạ thể, những cái...kia tàn tởm toái sởi thô làm cho ta huyết mạch sôi sục, nguyên thủy thú tính trong nháy mắt này đạt tới đỉnh phong, ta xúc động mà đem đại nhục bổng o0o đâm vào động thịt của nàng ở bên trong.

"Ah..... Tốt tướng, ah !" tốt tướng." Đái Tân Ni thống khổ mà ôm lấy ta, nàng mặc giày cao gót vừa vặn có thể làm cho hạ thể của nàng đặt cùng đại nhục bổng o0o đồng dạng độ cao : cao độ, ta có thể dùng thoải mái nhất góc độ đem đại nhục bổng o0o cắm vào trong khe lõm nàng.

Cái này không chỉ có cần phối hợp ăn ý, còn cần dáng người xứng đôi, nàng rất cao hoặc quá thấp đều không thể làm cho ta như thế thoải mái thoải mái, cho nên của ta đút vào tự nhiên.

"Rất ưa thích xuyên:đeo màu đen phải hay là không?" Ta cười lạnh. Đại nhục bổng o0o tựa hồ vô kiên bất tởm, Đái Tân Ni phòng thủ cẩn thận,

nhưng nàng vẫn là bại tướng dưới tay của ta, ta tin tưởng vững chắc có thể đơn giản đem nàng chinh phục.

"Phải" Đái Tân Ni rất ương ngạnh, nàng rất kiêu ngạo, cũng không đơn giản nhận thua, ta ma sát nàng non mềm cửa huyết, nàng nghiền ép thịt của ta hành.

Thường ngày luôn ta chiếm cứ tuyệt đối chủ động, hôm nay ta kinh ngạc phát hiện, Đái Tân Ni ương ngạnh phòng thủ ngoài cũng có thể phóng ra tên bắn lén, nhúc nhích xoắn mài đầu cặc của ta, làm cho ta một lần run, thiếu chút nữa lại để cho con gà con mỗ ta cái này điều hâu mắt.

"Xuyên:đeo như vậy tao làm cái gì? Muốn câu dẫn nam nhân là đúng không?" Ta gào thét, Đái Tân Ni ương ngạnh làm cho ta tức giận, ta thích nữ nhân đối với ta khúm núm.

"Phải" Đái Tân Ni không có khúm núm, nàng căn bản không nhìn đại nhục bồng o0o uy lực, sở hữu tất cả tiến công đều tại non mềm nhỏ trong nhục huyết biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi.

Ta giận không kiềm được, một thanh ôm lấy nàng quật cường cổ hỏi:"Muốn câu dẫn ai?"

"Lý Trung Hàn." Đái Tân Ni mê ly mà thét lên.

"Lý Trung Hàn là ai?" Ta đặc ý mà cười gian, cho rằng Đái Tân Ni sẽ nói ra lão công các loại chữ . Nhưng tiếc, ta sai rồi, cho dù nàng đã mê ly, nhưng nàng hay là không dễ dàng nhận thua.

Nàng dã tính đồng dạng phi thường cường liệt, ta nghe được chói tai cười nhạo:"Lý Trung Hàn không phải người tốt, hẳn là một cái ưa thích nữ nhân xuyên:đeo màu đen nội y đại lưu manh, biến thái cuồng."

"Ta xé nát y phục của người, trảo nát vú của người, làm trở mình người lỗ lồn." Ta nhiệt huyết mãnh liệt, lửa giận ngút trời, hai tay bắt lấy bó sát người áo sơ mi trắng dùng sức một xé, màu đen Lace (viền tơ) Bra-áo ngực cùng cặp vú cao ngất lập tức袒 lộ tại trước mắt ta, cắt đứt liên hệ tay cầm in tích tấp rơi xuống mặt đất.

"Ah ah ah..... Người điên rồi sao? Điềm nhẹ !" người cái này đại lưu manh." Đái Tân Ni điên cuồng mà đánh ta, bay múa mái tóc quét đến trên mặt, ta đều cảm thấy ần ần thấy đau. Thật là kỳ quái, 10 phút đi qua, của ta nhỏ Tân Ny còn không có có chút thất bại dấu hiệu, chẳng lẽ là đại nhục bổng o0o uy lực giảm bớt đi? Hoặc là tư thế không đúng?

Ta rút...ra đại nhục bổng o0o, đem Đái Tân Ni kéo dài tới ghế sofa, làm cho nàng đưa lưng về phía ta ngồi ở hai chân của ta lên, đại nhục bổng o0o một lần nữa tiến vào thân thể của nàng.

Đây là ta cùng nàng cho tới bây giờ đều không có đã dùng qua tư thế, có lẽ mới lạ : tươi sốt tư thế có thể khiến cho Đái Tân Ni mãnh liệt hưng phấn, ta có thể một lần hành động chinh phục nàng. Hắc hắc, nam nhân muốn chinh phục nữ nhân cũng không thể một mặt khinh xuất, được lên giá điểm tâm tư.

Đái Tân Ni ngay từ đầu rất bài xích bộ dạng, cho ta xông đỉnh vài cái sau, nàng bắt đầu giả vờ giả vịn mà lay động. Một lát sau, nàng so với ta còn phấn khởi, một bên cao thấp tả hữu lay động, một bên ngoái đầu nhìn lại ngóng trông, không phải nhìn qua ta, mà là nhìn qua cái mông của nàng, vẻ này làm đáng kính thật khó dùng nói nên lời.

Ta đang lo lắng trọng quyền xuất kích, ngoài cửa vang lên tiếng bước chân, ta phản ứng thần tốc, nằm lên trên ghế sofa lon xanh đen chế ngự: đồng phục ném cho Đái Tân Ni.

Ba tiếng ngán ngủi tiếng đập cửa sau, cửa bị đẩy ra . Nguyên lai là Chương Ngôn Ngôn, trong tay nàng cầm hai cái folder rời, trông thấy Đái Tân Ni ngồi xuống tại ta trên hai chân, nàng rất kinh ngạc.

Kinh ngạc quy kinh ngạc, công tác muốn lập tức hoàn thành. Nàng đi vào Đái Tân Ni trước mặt, rất ngại ngùng nói:"Tổng giám đốc người tốt. Tân Ny tỷ, có lương món nợ không đúng, Quách tỷ chờ người....."

Nói còn chưa dứt lời ở giữa đã đoạn, Chương Ngôn Ngôn trừng lớn mắt hạt châu, nhìn xem Đái Tân Ni hai cái thon dài trên chân đẹp nát tất chân ngán người. Không cần phải nói, Chương Ngôn Ngôn tuyệt đối sẽ không cho rằng đây là Đái Tân Ni mới nhất triều cách ăn mặc.

Đái Tân Ni xấu hổ đến cổ căn:"Rất gấp lắm sao?"

"Ân, Quách tỷ chờ người che hạch, nàng rất gấp." Chương Ngôn Ngôn tựa hồ hiểu được, nhưng lại không được đầy đủ minh bạch. Nàng chỉ nhận cho ta cùng Đái Tân Ni vừa rồi kích tình một phen, nhưng lại không biết cái này kích tình đang tiến hành, vừa thô vừa to còn thịt vẫn đang cắn ở Đái Tân Ni trong nhục huyết, chỉ là xanh đen vấy dài che khuất trong lúc giao hợp bộ phận sinh dục.

Đái Tân Ni đưa tay ra nói:"Lấy tới cho ta xem một chút."

Nghe nói rất gấp, Đái Tân Ni không dám lãnh đạm. Biểu hiện ra không phục Quách Vịnh Nhàn, nhưng liên quan đến đến công tác, nàng cũng không dám qua loa.

Đại nhục bổng oOo rất không trung thực, Đái Tân Ni chỉ có thể vất vả chịu đựng.

Tiếp nhận Chương Ngôn Ngôn truyền đạt văn bản tài liệu, Đái Tân Ni rất cẩn thận mà đọc lấy, ta không dám quấy rầy nàng, đại nhục bổng oOo lại

không biết thú tại trong nhục huyết loạn chui. Ai, ta đều phiền nó, hưởng chi là Đái Tân Ni.

Một ít đồ mồ hôi chảy ra Đái Tân Ni cái trán.

Chương Ngôn Ngôn không phải đồ đàn, bí thư xử trưởng nữ hài phần lớn bá kiến các mặt của xã hội, đặc biệt là bộ phận PR thư ký, mỗi người có ngực có não. Chương Ngôn Ngôn ngay từ đầu không có kịp phản ứng, bất quá nàng nhìn mặt mà nói chuyện, rất nhanh liền phát hiện khác thường, mặt trong chốc lát đỏ đến triệt để, thần sắc cực kỳ mất tự nhiên:"Thực xin lỗi, ta, ta đi ra ngoài trước....."

"Cầm máy vi tính tới." Chương Ngôn Ngôn đang muốn cáo lui, Đái Tân Ni lại tìm được trưởng mục sai lầm địa phương. Nàng bất tiện đứng lên, chỉ có thể gọi là Chương Ngôn Ngôn hỗ trợ.

"Nha." Đem trên bàn công tác máy vi tính đưa cho Đái Tân Ni sau, Chương Ngôn Ngôn đi cũng không được, ở lại cũng không xong, Đái Tân Ni chỉ lo tính toán, cũng không có gọi Chương Ngôn Ngôn đi, nàng đành phải yên lặng đứng đấy, hai cái mắt to hữu ý vô ý mà quét về phía Đái Tân Ni hai chân, ta cũng nhìn thấy những cái...kia phá thành mảnh nhỏ tất chân, nhin không được cười rộ lên.

Nụ cười này, chấn động đại nhục bồng o0o, Đái Tân Ni tranh thủ thời gian dùng tay ngăn chặn bắp đùi của ta:"Ừ..... Trung Hàn, người đừng nhúc nhích."

Ta nghiêm túc nói:"Ta không nhúc nhích, người hảo hảo tính toán bồng chốc trưởng mục, công tác lúc chú ý lực muốn tập trung."

Đái Tân Ni không tiện phát tác, thở hỗn hển một hơi, lại cầm lấy máy vi tính đập loạn, ta lúc này cố ý lén lút đem Đái Tân Ni váy xoay tròn lên.

Vùi đầu tính toán Đái Tân Ni không có phát hiện, Chương Ngôn Ngôn lại nhìn xem Đái Tân Ni dưới thân há to miệng. Ta dám khẳng định nàng chứng kiến Đái Tân Ni dưới váy xuân quang, cũng chứng kiến đại nhục bồng của ta cắm ở Đái Tân Ni trong nhục huyết.

Vì để cho Chương Ngôn Ngôn thấy rõ ràng, ta tiếp tục xoay tròn váy, đồng thời vọt lên một đầu cánh tay ôm Đái Tân Ni eo thon, hóp bụng ưỡn lên, đại nhục bồng o0o chậm rãi chọc vào động. Đái Tân Ni giữ vững được một lát, rốt cục vẫn phải vừa thẹn vừa vội: "Người..... Đừng nhúc nhích được không nào? Úc....."

Ta nhin cười, rất nghiêm túc nói: "Làm việc cho giỏi, chú ý lực muốn tập trung."

Không biết có phải hay không là đại nhục bồng o0o đâm chọt chỗ mẫn cảm, Đái Tân Ni quát to một tiếng: "Úc, ta tập trung không được !" nhanh ngừng, nhanh ngừng."

Đái Tân Ni cái này một hô không thể nghi ngờ đem bí mật đâm phá, ta dứt khoát đem Đái Tân Ni váy toàn bộ nhấc lên: "Ngôn Ngôn, mang trường phòng toát mồ hôi, người giúp nàng cầm khăn tay tới lau lau đổ mồ hôi được không?"

"Tốt." Chương Ngôn Ngôn mắc cỡ vội vàng quay người, Đái Tân Ni phần nộ mà đánh ta bồng chốc, đối với Chương Ngôn Ngôn hô: "Ngôn Ngôn, người đi ra ngoài trước....."

"Nha." Chương Ngôn Ngôn vừa định ly khai, ta lại gọi ở nàng: "Ngôn Ngôn, không được đi."

"À?" Chương Ngôn Ngôn ngây ngẩn cả người, quay đầu lại chứng kiến dương vật của ta đã bắt đầu dùng sức lên đỉnh, nàng ngẩn ngơ, phát ra rất nhỏ giọng kêu sợ hãi. Y - www.

Ta hỏi Chương Ngôn Ngôn:"Biết rõ mang trường phòng vì cái gì xuất mồ hôi sao?"

"Không biết." Chương Ngôn Ngôn lắc đầu, con mắt thủy chung nhìn trước mắt không thể tưởng tượng lại huyết mạch sôi sục một màn.

Ta dùng ôm chặt ra sức giãy dựa Đái Tân Ni nói:"Bởi vì nàng mặc quá nhiều quần áo, cởi áo khoác tựa không nóng lên."

"Ai nha." Đái Tân Ni lớn tiếng chửi bậy:"Trung Hàn, người làm gì?"

Ta cười lạnh, cả chọc vài cái.

Đái Tân Ni lập tức toàn thân mềm mại ngồi phịch ở trên người của ta, ta hai tay nhanh chóng lột bỏ nàng chế ngự:đồng phục áo khoác:"Sợ người nhiệt, giúp người cởi quần áo. Trời ạ, áo sơ mi của người cũng phá, không bằng cũng cởi ra mát mẻ chút ít."

Gặp trong áo sơ mi đầu vú mơn hờ, ta dứt khoát cả Đái Tân Ni áo sơ mi trắng cũng kéo rơi. Màu đen trong suốt Lace (viền tơ) hạ, cặp vú đầy đặn cả Chương Ngôn Ngôn đều thấy nhất thanh nhị sở.

"Ah, Ngôn Ngôn không nên nhìn, mau đi ra." Đái Tân Ni có chút bệnh tâm thần, như là người đàn bà chanh chua giống như. Xem nàng tựa hồ giãy dựa rất lợi hại, lại duy chỉ có hạ thể chưa từng có phân lộn xộn, hoàn mỹ bờ hông ộp tại dưới bụng của ta vút lên ưu mỹ đường vòng cung, phun ra nuốt vào đại nhục bông o0o tốc độ dị thường Tấn Mãnh.

Ta đang muốn cởi bỏ nịt vú của nàng, Đái Tân Ni đau khổ mà cầu khẩn:"Không muốn cởi bỏ, Trung Hàn, không muốn cởi bỏ, Ngôn Ngôn vẫn còn."

Ta Lệ Thanh hỏi:"Ngôn Ngôn, Tân Ny tử tất chân nát , người không cởi người tất chân cho Tân Ny tử mặc không? Nếu như người không thoát,

ngày mai sẽ không cần đến đi làm ."

"Ta..... Ta....." Chương Ngôn Ngôn trướng đỏ mặt nói không nên lời nói cái gì đến. Tại ta cường bức dưới con mắt, nàng vung lên váy, giống như là muốn thoát tất chân bộ dạng, ta hưng phấn đến nỗi ngay cả tục rất động, đối với Đái Tân Ni lỗ thịt giúp cho nhất lảng lệ ác liệt Đái Tân Ni tựa như sóng cuồng nhỏ con ngựa mẹ rong ruổi tại đại thảo nguyên:"Ah..... Không muốn, ta không muốn Ngôn Ngôn bít tất, Ngôn Ngôn, người đừng nhìn, ah ah....."

Chương Ngôn Ngôn còn không có có đem bít tất cởi, tựa không cách nào đứng thẳng,"Bịch" Bồng chốc, ngã nhào trên đất lên, từng ngum từng ngum mà thở gấp khí thô. Xem nàng mềm nhũn , rất giống nữ nhân cao trào thời điểm bộ dạng.

Ta điên cuồng mà lay động, Đái Tân Ni không có phối hợp, nàng vẫn còn rụt rè mà phản kháng. Loại này tình cảnh đối với giữ lại xử nữ đến 24 tuổi truyền thống nữ nhân mà nói là khó có thể tưởng tượng , nàng nằm mơ cũng không muốn qua cùng ta lúc ân ái, bên người còn có một người tại quan sát, dù là người quan sát là quan hệ mật thiết Chương Ngôn Ngôn.

Bất quá, Tân Ny rụt rè sẽ không kiên trì thật lâu, nàng đã tiền tiêu hết sạch, miễn cảm thân thể đánh nát nàng sở hữu tất cả rụt rè. Thấy nàng phản kháng rất là yếu ớt, đại cặp mộng một bên lên xuống một bên rên rỉ, ta hưng phấn mà rút...ra đại nhục bồng oOo, đem nàng đặt ở trên ghế sa lon, thân thể như thiếu điện để lên đi, đại nhục bồng oOo lại một lần nữa tiến vào thân thể của nàng. Lần này mặt đối mặt, ta rốt cục có thể hôn Đái Tân Ni cặp môi đỏ mọng, không bao giờ ... nữa đi quản Chương Ngôn Ngôn, mà là toàn lực đút vào động thịt của nàng.

Lỗ thịt biến thành mật huyết, phún dừng dâm thủy như thể đầy đủ, chảy tràn bốn phía đều là, ta tranh thủ thời gian cởi bỏ quần, để tránh được dâm thủy ướt nhẹp. Luống cuống tay chân thời điểm, trong mê ly Đái Tân Ni cố

ý phối hợp. Chính cô ta lay động hạ thể, mật huyết một nuốt nhỏ, ngốc mà lại để cho côn thịt ma sát động thịt của nàng, đối đãi ta dưới thân quần áo cởi sạch, nàng đã là nỗ mạnh hết đà, trong miệng không ngừng than nhẹ: "Nhanh lên ah !" ta còn muốn công tác !" úc !" chọc vào sâu một điểm."

Ta dứt khoát kéo rơi Đái Tân Ni Bra-áo ngực, bắt lấy kinh hoàng núm vú, nhô lên đại nhục bồng o0o toàn lực xuất kích. "BA~ BA~"

Âm thanh chói tai, tiếng rên rỉ không dứt bên tai, đại nhục bồng của ta kịch liệt mà ma sát mật huyết, kiều nộn mép lồn lóng lánh lấy dâm mỹ sáng bóng.

Cánh hoa đỏ lên, hồng như máu, lại kiều điểm dị thường, đang như chủ nhân của nó đồng dạng, kiều điểm được không gì sánh được. Xinh đẹp trứng ngỗng mặt rớt cuộc tìm không đồng nhất tư kiều ngạo khí chất, nàng dâm dâng, làm dáng, đáng thương, còn một điều điểm hạ lưu. Ta hút nàng một bên núm vú thời điểm, nàng bàn tay nhỏ bé rõ ràng lén lút xoa lấy chính mình mặt khác một bên núm vú.

"Trung Hàn, dùng sức, nhanh dùng lực !" ta sắp ra rồi !" úc, ta đã đến....."

Hung mãnh mười cái dứt vào sau, Đái Tân Ni lặng yên không một tiếng động .

Ta bề ngễ mà đứng lên, quay đầu lại nhìn xem vẫn đang xụi lơ trên mặt đất Chương Ngôn Ngôn, vừa thô vừa to côn thịt một bên chảy tràn lấy dâm thủy, một bên nhảy lên, diện mục dữ tợn dọa hòng Chương Ngôn Ngôn, nàng gian nan theo trên mặt đất bò lên, bước chân tập tễnh mà hướng phía cửa đi tới.

Ta cười lạnh một tiếng, vượt qua trước hai bước, như điều hâu trao con gà con đồng dạng đem dáng người nhỏ nhắn xinh xắn Chương Ngôn Ngôn

bắt lại, ném tới trên ghế sa lon, nàng bên cạnh tựa là hơi thở mong manh Đái Tân Ni.

"Tân Ny tử, Tân Ny tử, người tỉnh, người mau tỉnh lại nha !"" Chương Ngôn Ngôn lo lắng mà lay động trong mê ngủ Đái Tân Ni.

Ta vội vàng ngăn lại:"Đừng cãi nàng, nàng đợi lát nữa tự nhiên sẽ thanh tỉnh. Hừ, cho dù nàng thanh tỉnh cũng sẽ với người mượn thứ đồ vật."

"Tổng giám đốc, người muốn mượn cái gì?" Chương Ngôn Ngôn khiếp đảm mà xem ta, chính xác ra là khiếp đảm mà nhìn xem dữ tợn đại nhục bổng oOo.

Ta cười gian:"Yên tâm, không phải với người vay tiền. Tân Ny tất chân phá, nàng một cái bộ môn trưởng phòng không thể có mất thể thống."

Chương Ngôn Ngôn đã minh bạch, vội vàng đem thoát đến bờ sông ộp màu da tơ cơ cười ra:"Ta mượn, ta mượn."

Ta gật gù đầu, lạnh lùng nói:"Áo sơ mi của nàng cũng nát ."

Chương Ngôn Ngôn mắt to hiện lên một vẻ bối rối:"Ta..... Ta....."

Ta lạnh lùng hỏi:"Không muốn mượn sao?"

Chương Ngôn Ngôn liên tục gật đầu:"Nguyên ý, nguyên ý."

Nói xong, nàng run rẩy mà đem chế ngự:đồng phục cười, nhẹ giải màu vàng nhạt áo sơ mi cúc áo. Ta ngừng thở, nhìn xem da thịt tuyết trắng từng điểm từng điểm lộ ra. Suốt thoát khỏi hai phút, Chương Ngôn Ngôn mới đem áo sơ mi của nàng cười ra.

Nhìn thấy màu hồng phấn Lace (viền tơ) Bra-áo ngực, ta không thể không bội phục Chu Cửu Đồng ánh mắt, Chương Ngôn Ngôn đồng dạng có

đầy đặn đại § bộ ngực, to đến phi thường đẹp mắt, đều đều, bằng phẳng trên bụng là một người phi thường xinh đẹp rốn.

Đại nhục bổng o0o hưng phấn mà nhảy loạn, ta cố nén không có bật cười, như cũ xụ mặt:"Người xem, Tân Ny váy ướt, nhiều chương tai gai mắt."

Chương Ngôn Ngôn quyết lên cái miệng nhỏ nhắn muốn khóc:"Tổng giám đốc."

Ta gầm nhẹ một tiếng:"Nhanh thoát."

Chương Ngôn Ngôn lại càng hoảng sợ, không thể làm gì mà cời váy, nàng cũng có thon dài cặp đùi đẹp cùng một đầu tinh mỹ màu hồng phấn quần lót viền tơ.

Ta thật sâu thở dài một hơi, ôn nhu nói:"Đoán chừng Tân Ny Bra-áo ngực cùng đồ lót đều nát , người người tốt làm đến cùng, đều cùng nhau cho mượn, hôm nào ta trả lại người mấy bộ nội y."

Chương Ngôn Ngôn nghẹn ngào : "Tổng giám đốc..... Ô..... Nội y của ta không thích hợp Tân Ny tỷ, nàng lớn một chút."

Ta thản nhiên nói:"Váy thì mượn đồ lót."

Chương Ngôn Ngôn cơ hồ là một bên chảy nước mắt, một bên đem quần lót cời ra. Hạ thể của ta kịch liệt sung huyết, đại nhục bổng o0o cơ hồ hiện lên chín mười độ chỉ lên thiên không, đáng tiếc Chương Ngôn Ngôn dùng bàn tay bảo vệ hạ thể, ta chỉ chứng kiến một ít cọng lông thảo lộ tại bàn tay của nàng bên ngoài.

"Nhanh lên giúp Tân Ny xuyên thẳng, nàng trơn bóng dễ dàng cảm lạnh." Ta lớn tiếng mệnh lệnh.

Chương Ngôn Ngôn do dự một lát, đành phải buông ra che dấu tại hạ thể bàn tay nhỏ bé, quỳ gối trên ghế sa lon đem chính mình màu hồng phấn Lace (viền tơ) quần lót sáo nhập Đái Tân Ni hai chân ở bên trong.

"Thật xinh đẹp ngược lại tam giác." Ta sợ hãi thán phục ở bên trong đi đến Chương Ngôn Ngôn sau lưng, theo nàng mân mê giữa mông đít chứng kiến một đầu non mềm khe mông, khe mông hiện lên thẳng tắp, bên trong nước cơ hồ nhanh nhỏ ra đến. Đen nhánh xinh đẹp ngược lại tam giác cũng không có kéo dài đến đáy chậu chố, lỗ lồn cùng lỗ đít (~!~) mắt tầm đó ngoài ý muốn sạch sẽ.

Chương Ngôn Ngôn tựa hồ rất cố hết sức, nàng muốn đem Đái Tân Ni bờ mông Ộ nâng lên, mới có thể đem quần lót sáo tiến Đái Tân Ni xương hông, nhưng nàng giơ lên mấy lần đều giơ lên bất động. Ta đột nhiên phát hiện Chương Ngôn Ngôn tư thế có vấn đề, nếu như nàng đứng đấy hoặc là ngồi xổm xuống vì Đái Tân Ni xuyên:đeo đồ lót đều là rất dễ dàng chuyện, nhưng nàng tại sao phải quỳ đầu này?

Ta càng nghĩ càng hiếu kỳ, cố ý đi đến Chương Ngôn Ngôn sau lưng, dán cái mông của nàng hỏi:"Có cần hay không hỗ trợ?"

"Ân." Chương Ngôn Ngôn run rẩy bỗng chốc, ôn nhu gật gật đầu.

Ta nở nụ cười, cười đến rất tục tĩu. Bởi vì ta gần sát Chương Ngôn Ngôn bờ mông lúc, ngay ngắn đại nhục bổng oOo đặt ở nàng khe mông lên, nhưng Chương Ngôn Ngôn không có bất kỳ phản nản, nàng chỉ là run rẩy bỗng chốc.

Ta đột nhiên triệt để đã minh bạch, Chương Ngôn Ngôn chỉ là không muốn tại Đái Tân Ni trước mặt biểu hiện được rất tích cực, nàng cố ý tại ta dưới dâm uy tức giận, do dự, thương tâm, chảy nước mắt, nàng muốn cho Đái Tân Ni đã gặp nàng là xuất phát từ bất đắc dĩ.

Bất quá khi nàng đem bờ hông đối với ta lúc, nàng cỡ nào kỳ vọng ta chiếm hữu nàng, nếu không nàng sẽ không mê mê bờ hông ỡ, bày ra như thể dâm đảng tư thế.

Ta cùng với Chương Ngôn Ngôn cùng một chỗ nhắc tới Đái Tân Ni bờ hông ỡ, vốn là thuộc về Chương Ngôn Ngôn màu hồng phấn Lace (viền tơ) quần lót rất cực sáo nhập Đái Tân Ni hai chân ở bên trong, đại nhục bồng của ta cũng rất cực cắm vào Chương Ngôn Ngôn trong khe lồn.

Chỗ đó phi thường chặt khít, so về đêm hôm đó Chương Ngôn Ngôn tự hành cắm vào cảm giác càng chặt chặt vật, ta đoán muốn đây có lẽ là tư thế nguyên nhân.

"Úc, thật chặt." Côn thật chọc vào đến một nửa ta tựa đình chỉ tiến lên, nghiêng người quan sát đem eo thon ngọt thành s kiểu Chương Ngôn Ngôn, nàng quay đầu lại sang đây xem ta liếc, trên mặt đồng dạng là vẻ mặt thống khổ.

TỶ PHU VINH DỰ

Tiểu Thủ Chương
www.dtv-ebook.com

Chương 103: Không cho phép bản vào đi

"Tổng giám đốc, Tân Ny tử sẽ mang ta , người không nếu như vậy."
Chương Ngôn Ngôn đem cái miệng nhỏ nhắn quyết được rất cao, lóe sáng son môi lộ ra thanh xuân khí tức, trách không được rất nhiều nam nhân đều vì nàng tự mình đa tình.

Ta vịn Chương Ngôn Ngôn eo thon, hạ thân từng điểm từng điểm mà tiếp tục trước rất:"Ngôn Ngôn, thực không có ý tứ, ta cũng không nghĩ tới sẽ cầm đi vào, ta là vô tình ý . Úc, thật chặt, muốn nhớ đều không nhớ ra được, thực không có ý tứ ah !" Tân Ny biết rõ sẽ không trách người ."

"Ah !"" Chương Ngôn Ngôn nhẹ nhàng duyên dáng gọi to, không biết ta cái này giải thích nàng phải chăng thoả mãn.

Ta lại xem xét Chương Ngôn Ngôn biểu lộ, cực lớn cơn thịnh nộ khiến ta lo lắng, lo lắng nó hung hãn sẽ khiến nữ nhân phản cảm, ta ôn nhu nói:"Dù sao không nhớ ra được , không bằng lại đi vào một điểm."

Chương Ngôn Ngôn lần thứ nhất lộ ra kinh hoảng:"Ah, còn có? Ta như thế nào cảm thấy đã đội lên cuối cùng ."

Ta vươn tay nhẹ nhàng cạo vắn vể khe hông biên giới, chỗ đó thần kinh độ cao : cao độ mẫn cảm, non mềm ướt át. Một lát sau, ướt át càng rõ ràng, ta đỡ lấy eo thon, lần nữa triển khai chinh phục lộ trình:"Thực không có ý tứ, còn có một ít đoạn, người nhẫn nhịn chốc."

"Ah....." Chương Ngôn Ngôn duyên dáng gọi to cơ hồ biến thành hét lên, đại nhục bồng của ta rốt cục hoàn toàn chiếm cứ lồng của nàng. Úc, ta thở dài một hơi, phát hiện mình hai tay chẳng biết lúc nào xuyên qua Chương Ngôn Ngôn dưới nách, cầm chặt bộ ngực đầy đặn. Màu hồng phấn Lace (viền tơ) Bra-áo ngực rất mỏng, ngón tay của ta kẹp lấy nhô lên điểm nhỏ.

"Ah, Ngôn Ngôn, người dường như nói dối." Ta từng ngậm từng ngậm mà rên rỉ, Chương Ngôn Ngôn từng ngậm từng ngậm mà thở dốc, chúng ta đều thực đem làm Đái Tân Ni ngủ rồi.

"Ta..... Ở đâu nói dối." Chương Ngôn Ngôn kiều gáy uyển chuyển, eo thon run lên, đại nhục bồng o0o uy lực bắt đầu hiện ra. Bạn đang đọc truyện được copy tại -Y

"Vú của người không thể so với Tân Ny nhỏ." Ta vọt lên một tay, đẩy ra Chương Ngôn Ngôn Bra-áo ngực sau khấu trừ, lần thứ nhất đem vú của nàng thấy rõ ràng, quả nhiên có kinh người thể tích.

"Ta, ta xác thực không có Tân Ny tỷ đại." Chương Ngôn Ngôn rất khiêm tốn.

"Ta không tin, người nằm sấp quá khứ so sánh bồng chốc." Ta sờ soạng vài cái, xúc cảm không cách nào phán đoán ai càng lớn. Bất quá lòng hiếu kỳ được câu dẫn ra, ta đem hạ thể đi phía trước đỉnh, khiến cho Chương Ngôn Ngôn cúi người xuống.

Dưới người nàng tựa là Đái Tân Ni nửa thân trần thân thể, nàng rủ xuống treo đích núm vú vừa vặn đối với Đái Tân Ni cặp vú cao ngất. Ta một tay hai luồng, hai tay bốn đoàn, khiến cho chết đi được, thật hận vì cái gì không sinh ra bốn cánh tay đến.

Đương nhiên, sờ soạng cả buổi tóm lại đã có đáp án:"Ân, xác thực là so Tân Ny nhỏ từng chút một. Nếu như mỗi ngày cho ta sờ vài cái, không ra ba

tháng, vú của người sẽ cùng Tân Ny đồng dạng đại."

"Úc, ta, tự chính mình sờ có thể chứ?" Chương Ngôn Ngôn đã toàn thân nóng lên, trong khe lồn trơn rất nhiều, ta động đập khe khê cũng khuyên bảo nói:"Chính người sờ hiệu quả không rõ ràng, muốn nam nhân sờ mới có hiệu quả."

Chương Ngôn Ngôn nhẹ nhàng lắc đầu, tóc dài phát phới:"Vây cũng không thể lại để cho tổng giám đốc sờ, Tân Ny tỷ sẽ không đáp ứng."

Ta cười gian, đút vào dần dần gia tốc:"Đừng sợ, Tân Ny tỷ không đáp ứng, chúng ta tự vụng trộm sờ. Ta cam đoan, chẳng những có thể đem vú của người sờ đại, còn có thể cho người rất thoải mái."

"Ah, tổng giám đốc." Chương Ngôn Ngôn lớn tiếng rên rỉ. Tiếng rên rỉ nếu như đều là cái này dê-xi-ben, tiếp theo ân ái trước, ta cân nhắc cho nàng đeo lên khẩu trang. Ah, không, đem nàng đồ lót nhét vào trong miệng nàng là được.

"Bảo ta Trung Hàn ca." Ta thẳng lên rơi thẳng đút vào phảng phất có thể đem non mềm lỗ lồn nứt vỡ.

Chương Ngôn Ngôn ôn nhu hỏi ta:"Trung Hàn ca, chớ có sờ, ta cảm thấy được không thoải mái."

Ta mãnh liệt vắn về hai cái lắc lư núm vú:"Đó là ta còn không có sờ đủ."

"Ah, Trung Hàn ca....." Chương Ngôn Ngôn lần nữa quay đầu lại xem ta, ta tâm thần kích động, ôm lấy cổ của nàng hỏi:"Phải hay là không muốn cùng ta hôn môi?"

Chương Ngôn Ngôn không có trả lời. Nàng muốn trả lời, nhưng môi của ta đã hôn lên đi, điên cuồng mà mút vào thiếu nữ chỉ mỗi hân có nước bọt, quấy thiếu nữ mềm mại đầu lưỡi.

"Ah..... A... A... A....."

Đái Tân Ni mở mắt. Ta biết rõ nàng căn bản cũng không có ngủ, ta một mực chú ý nét mặt của nàng, mặc dù ta áp dụng bảo tố đút vào, mắt của ta giác [góc ánh mắt xéo qua vẫn còn quan sát nàng. Chương Ngôn Ngôn rên rỉ liên tiếp, Đái Tân Ni có thể nào bỏ qua thường thức ta cùng những nữ nhân khác ân ái đâu này?

Đái Tân Ni ánh mắt tràn ngập mâu thuẫn, nàng tựa hồ đã hối hận, nhưng sinh gạo đã gạo nấu thành cơm, ta cùng với Chương Ngôn Ngôn đã giao cấu cùng một chỗ.

Hồi tưởng vừa rồi cùng ta lúc ân ái, Đái Tân Ni cực lực nghênh tiếp ta, tựa là muốn dùng sức một mình thỏa mãn ta, nào biết được lại đổi lấy ta càng hung mãnh tiến công, cuối cùng nàng tan tác được rất thảm thiết.

Ta tin tưởng vừa rồi Đái Tân Ni mê man không phải ngủ, mà là cực độ khoái cảm tiến đến sau đích toàn thân tê liệt. Nàng đã muốn loại này khoái cảm, rồi lại sợ hãi khoái cảm sau đích tê liệt, đó là tử vong giống như hít thở không thông.

"Ah..... Tân Ny tử, tổng giám đốc khi dễ ta....." Chương Ngôn Ngôn cũng phát hiện Đái Tân Ni mở to mắt, nàng rõ ràng ác nhân cáo trạng trước, nhưng ta lúc này đã tên đã trên dây, đút vào căn bản không cách nào đình chỉ.

Đái Tân Ni cũng không nói gì nửa câu lời nói, xinh đẹp mắt to nháy mắt cũng không nháy mắt mà chăm chăm vào ta. Sau nửa ngày, nàng mới nhàn nhạt nói:

"Không cho phép bắn vào đi."

Không cho phép bắn vào đây?

Ta cũng không biết là Đái Tân Ni yêu cầu rất kỳ quái, ta hiểu những lời này có tầng ba ý tứ.

Tầng thứ nhất ý tứ: Chương Ngôn Ngôn là thiếu nữ, còn chưa tới mang thai tuổi thọ. Tầng thứ hai ý tứ: Bắn vào đi tựu ý nghĩa mang thai, nàng tuyệt không cho phép Chương Ngôn Ngôn so nàng sớm hơn mang thai. Tầng thứ ba ý tứ: Chương Ngôn Ngôn chỉ là một cái cho ta tiết dục công cụ, nàng căn bản không có tư cách mang thai.

"Ồ, Tân Ny tử, thực thực xin lỗi. Ta, ta chịu không được , Trung Hàn ca, ta chịu không được....."

Chương Ngôn Ngôn mãnh liệt vung mái tóc, dưới bụng co rút đến lợi hại. Ta bất đắc dĩ mà lại nằng nặng mà đút vào vài cái, mới đưa đại nhục bồng oOo rút...ra. Không có bắn ra tinh hoa, đây là một lần thất bại ân ái . Nhưng là ta tình nguyện thất bại, cũng không muốn đem tinh dịch xuất tại Chương Ngôn Ngôn bên ngoài cơ thể.

Ta so Đái Tân Ni càng lý trí, nếu như lần này ta đem tinh dịch xuất tại Chương Ngôn Ngôn trong cơ thể, Đái Tân Ni sẽ hận Chương Ngôn Ngôn; Nếu như ta đem tinh dịch xuất tại Chương Ngôn Ngôn bên ngoài cơ thể, như vậy Chương Ngôn Ngôn nhất định sẽ hận Đái Tân Ni, dù sao lệnh cấm bao nhiêu có kỳ thị thành phần.

Đái Tân Ni không có ý thức được nàng lệnh cấm kỳ thật đã dư thừa lại ngu xuẩn. Ta thở dài trong lòng, cái này không thể trách Đái Tân Ni, tình yêu cuồng nhiệt bên trong đích nữ nhân đều sẽ làm ra đã ngu xuẩn lại hoang đường sự tình.

"Tân Ny tử tử có ở đây không?"

Tiểu Quân ỏn ẻn ỏn ẻn thanh âm xuất hiện tại Đái Tân Ni cửa phòng làm việc thời điểm, Chương Ngôn Ngôn vừa mới quét dọn xong chiến trường,

nàng lập tức trở nên dị thường xinh đẹp, là yêu thoải mái sao? vẫn phải là đã đến tính dục thỏa mãn? Cũng hoặc là cả hai kiêm có?

Tóm lại, Chương Ngôn Ngôn có một ít thoát thai hoán cốt cảm giác, ta nhìn nhiều nàng vài lần, Đái Tân Ni hồi hận ý tứ hàm xúc lại càng đến càng dày đặc liệt.

Trong văn phòng hào khí cực kỳ xấu hổ, Đái Tân Ni, Chương Ngôn Ngôn cùng ta cũng không muốn nói lời nói, may mắn đáng yêu Tiểu Quân xuất hiện.

"Ồ, tổng giám đốc ở chỗ này, ta còn tưởng rằng lại rớt xuống dưới núi mất tích." Nhìn thấy ta, Tiểu Quân rõ ràng không có nụ cười.

Nếu không là bò của nàng tử quần thêm t lo lắng là người khác không cách nào bắt chước thay thế, ta thực cho là mình nhận lầm người.

"Đây là nguyên rửa ta sao?" Triều đình của ta Tiểu Quân đi đến, đây là thoát thân thời cơ tốt.

"Làm sao dám." Tiểu Quân trừng mắt ta.

Ta hướng nàng khiến nháy mắt:"Đừng quấy rầy Tân Ny tỷ tỷ, nàng cùng Chương Ngôn Ngôn có chuyện trọng yếu phải làm, chúng ta đi ra ngoài đi."

Tiểu Quân nhìn nhìn Đái Tân Ni cùng Chương Ngôn Ngôn, con người đảo một vòng, lập tức nghĩ ra không đúng, nàng tranh thủ thời gian giơ lên bàn tay nhỏ bé vung vẩy:"Ah, vậy thì không quấy rầy . Tân Ny tỷ tỷ bye bye, Ngôn Ngôn tỷ tỷ bye bye."

"Tiểu Quân bye bye." Đái Tân Ni cùng Chương Ngôn Ngôn cũng hướng Tiểu Quân tạm biệt, nụ cười của các nàng đều rất cứng nhắc, đều không có hướng ta nói gặp lại. Ta cũng không so đo, nhanh chóng đuổi kịp Tiểu Quân bộ pháp, như chạy trốn tựa như chạy ra tài vụ bộ.

Không ngờ điện thoại đột nhiên vang lên, là Quách Vĩnh Nhân đánh tới . Nàng tại trong điện thoại phần nộ mà phàn nàn Đái Tân Ni không đem nàng để vào mắt, còn phàn nàn Đái Tân Ni làm sổ sách trình độ thấp kém, có lường món nợ mục sai lầm, càng làm nàng cảm tức chính là, Đái Tân Ni đến nay còn không có có sửa lại sai lầm trưởng mục.

Đầu ta lớn hơn, thế khó xử, tranh thủ thời gian hoà giải:"Đái Tân Ni không phải không sửa. Nàng vừa rồi gọi điện thoại cho ta, nói thân thể nàng không thoải mái, đang phát sốt. Nàng tuyệt sẽ không khinh thị người, nàng dù sao mới từ bí thư xử trưởng điều đến tài vụ bộ, có sai lầm cùng sơ sẩy là khó tránh khỏi . Đương nhiên, nếu như nàng thật sự làm không tốt, ta ngày mai sẽ gọi nàng xéo đi."

Quách Vĩnh Nhân luống cuống:"..... Cũng không có nghiêm trọng như vậy? Không nghĩ tới nàng tại phát sốt, ta còn tưởng rằng nàng..... Ân, ta trách oan nàng. Tốt rồi, tốt rồi, nhớ rõ sớm chút trở về ăn canh, ta tắt điện thoại."

Ta thở dài một hơi, phảng phất to như vậy công ty không có ta chỗ đặt chân. Gặp Tiểu Quân chuồn ra công ty, ta tranh thủ thời gian đuổi theo, dù sao có Tiểu Quân làm bạn, đi nơi nào đều không sao cả.

Không ngờ, đuổi theo ra công ty đại môn, không phát hiện Tiểu Quân, lại ngoài ý muốn trông thấy một cỗ màu đỏ Ferrari lẳng lặng yên đứng ở chỗ đậu xe.

Cát Linh Linh đã đến? Ta ngẩng nhìn bốn phía, cũng không có phát hiện thân ảnh của nàng, vừa định gọi điện thoại cho nàng, Tiểu Quân loại quỷ mị đứng tại đằng sau ta lạnh lùng nói:"Các người thật sự là tâm hữu linh tê ah !" Linh Linh tỷ tìm người, người nhìn thấy xe của nàng tựu muốn tìm nàng. Hừ, cấu kết với nhau làm việc xấu."

"Đừng nói mò." Ta nghiêm mặt, lặng lẽ đưa di động thả lại túi.

Tiểu Quân dậm chân, lớn tiếng nói: "Cái gì nói mò, là Linh Linh tỷ lái xe dẫn ta tới công ty, nàng về đến trong nhà tới tìm người, ta nói người ở công ty. Nàng cảm thấy kỳ quái, nói người như thế nào sớm như vậy đi làm? Ta tự nói cho nàng biết Lý tổng tài bề bộn nhiều việc, bận đến Liên gia đều không quay trở lại, làm hại ta ăn hết một ngày bánh ngọt."

Ta hướng Tiểu Quân nháy mắt mấy cái: "Hôm nay không cần ăn bánh ngọt, ca đợi lát nữa mang người đi ăn Mì Dương Xuân, thuận tiện thay người mua một chi điện thoại mới."

Tiểu Quân cũng hướng ta mãnh liệt nháy mắt to: "Làm sao người biết điện thoại di động của ta hư mất?"

Ta thâm trầm mà thở dài: "Ai, ta tối hôm qua trong nội tâm một mực nhớ thương lấy Tiểu Quân, thế nhưng mà Tiểu Quân điện thoại rõ ràng Bất Thông. Hôm nay sáng sớm ta tự hỏi mẹ, mẹ nói Tiểu Quân điện thoại tối hôm qua không hiểu thấu nổ tung. "Oanh" một tiếng, con rùa đen vương bát đản tất cả đều chết hết sạch."

Tiểu Quân nhắm lại một con mắt, làm bộ rất âm hiểm bộ dạng: "Hừ, người nói như vậy, chính là muốn ta về sau không phải mắng người là con rùa đen vương bát đản. Đúng hay không?"

Ta lập tức phủ nhận: "Có thể mắng ah."

Tiểu Quân cười lạnh: "Nếu như người là con rùa đen vương bát đản, tối hôm qua chẳng phải là "Oanh" một tiếng chết hết sao?"

Nàng khoa trương mà làm một cái bạo tạc nổ tung động tác, thiếu chút nữa đem ta trêu chọc cười.

Ta mặt mày hớn hở: "Không sợ, chết thì chết, tối hôm qua cái kia không yêu về nhà, lão gậy Tiểu Quân tức giận con rùa đen vương bát đản chết hết, về sau con rùa đen vương bát đản đều là người tốt."

Tiểu Quân khoé mắt ngoặt đi lên: "Người là người tốt, ta tự không bảo người con rùa đen vương bát đản."

Mắt của ta giác [góc cũng ngoặt đi lên: "Con rùa đen vương bát đản cũng có người tốt."

"Khanh khách..... Chán ghét, ta muốn ăn Mì Dương Xuân." Tiểu Quân con mắt phảng phất có thể chảy ra nước, kiêu nhan xấu hổ mĩ, thật là làm cho người cảm thấy chúng ở bên trong tìm nàng trăm ngàn độ cũng đáng được.

Ta tranh thủ thời gian gật đầu: "Ân, trước tiên ta hỏi hỏi Linh Linh tử đến cùng có cái gì việc gấp. Ta đoán nhất định là đồ Đại Duy sắp chết, ngục giam đại ca thấy hãn đáng thương, ý định thả hãn ra."

Tuy nhiên là trêu tức lời nói, nhưng nói cũng có thể có thể là tình hình thực tế. Cát Linh Linh muốn làm yêu hoặc muốn tiền tuyệt đối sẽ không chủ động tìm ta, chỉ có đồ Đại Duy chuyện nàng mới nguyện ý khúm núm. Ta tuy nhiên trong nội tâm đồ kỵ, nhưng không thể không bội phục nàng là một vị trọng tình nghĩa cô gái tốt.

Tiểu Quân mờ mờ hỏi: "Đồ Đại Duy ra tù tự ra tù, Linh Linh tử còn tìm người làm cái gì?"

Ta cười nói: "Cảm tạ ta à !" cái kia ngục giam đại ca là của ta bái kết huynh đệ."

Tiểu Quân đã minh bạch, hai cái bàn tay nhỏ bé chấp tay trước ngực nói: "A mi phò phò, thả người một con đường sống, lên tới đệ cửu cấp, đệ cửu cấp trang bị nhất định rất lợi hại."

"Trang bị?" Đến phiên ta mờ mờ , may mắn kịp thời kịp phản ứng: "Uy, người đừng lão vọc máy vi tính trò chơi, muốn nhiều học tập, nhìn nhiều

sách, câu nói kia là "Cứu người một mạng, thăng tạo thất cấp Phù Đồ". Ý là thả người một con đường sống công đức rất cao."

Tiểu Quân nghiêng đầu hỏi: "Tại sao phải công đức rất cao?"

Ta nhất thời khó có thể nói tỉ mỉ, nghĩ nghĩ, dứt khoát hù một hù Tiểu Quân, dù sao tâm tư của nàng không tại phía trên này:

"Cái này..... Công đức rất thăng chức là có thể kiếp sau chuyển thế, tựu là có thể đầu thai. Tiểu Quân thiếu tức giận, quan tâm nhiều hơn ca, sẽ công đức rất cao, kiếp sau chuyển thế đầu thai làm nam nhân, kiếp sau hảo hảo thu thập ca."

Tiểu Quân cái hiểu cái không, lại tiếp tục hỏi: "Vạn nhất ca kiếp sau hay là nam nhân đâu?"

Ta hướng Tiểu Quân vớt ra cái mị nhãn: "Đồng dạng có thể thu thập nha, hiện tại tựu lưu hành đồng tính luyện ái."

"Phi, hạ lưu."

Phun ta một ngụm, Tiểu Quân dậm chân một cái, quay người hướng công ty đối diện Bách Việt quang công ty bách hóa chạy tới. Ta suy nghĩ Tiểu Quân không có điện thoại, đi lần này tán muốn tìm nàng tựu khó khăn, ta tranh thủ thời gian đuổi theo. Nàng quay đầu lại trông thấy ta đuổi theo, chạy trốn càng hoan, rộn ràng bài trừ trên đường cái lại trình diễn vừa ra đẹp trai truy mỹ nữ trò hay.

"Đứng lại, người đang làm gì thế? Muốn khi dễ tiểu nữ hài?" Một cái nhanh nhẹn dũng mãnh trung niên nhân ngăn trở đường đi của ta.

Ta tức giận mà bị ép dừng lại, chỉ có thể giải thích: "Ta khi dễ nàng? Nàng là em gái ta."

Trung niên nhân trợn mắt tròn xoe: "Ta hay là nàng ba ở đâu !" ta rõ ràng nghe thấy tiểu nữ hài chửi mắng người hạ lưu."

"Thật sự là không thể nói lý, mở ra." Ta nhất thời ghen lời, cũng không muốn sinh sự lại không muốn phản bác, tựa muốn lách qua trung niên nhân tiếp tục đuổi Tiểu Quân.

Trung niên nhân không thuận theo không buông tha, một mặt mà ngăn trở đường đi của ta: "Không cho người thì thế nào?"

"Ai, người cái này người....." Ta được chọc giận, xoa tay chuẩn bị đánh đập tàn nhẫn. Trung niên nhân cũng triển khai tư thế, tiếp tục thấy việc nghĩa hăng hái làm, một hồi đại chiến hết sức căng thẳng.

Đang cái này tình trạng nguy cấp, một vị siêu cấp đại mỹ nữ theo người vây xem bày bên ngoài lách vào tiến đến: "Dừng tay, ta có thể chứng minh vừa rồi cô bé kia là muội muội của hân."

Ta xem xét, nguyên lai là Cát Linh Linh, lập tức cảm thấy nàng cảnh đẹp ý vui, đánh nhau cậy mạnh tâm tình càng đậm .

Bất quá Cát Linh Linh lời nói so với ta có phân lượng nhiều hơn, trung niên nhân kia hoàn toàn bị khí thế của nàng chỗ chấn nhiếp, càng bị mỹ mạo của nàng chỗ khuynh đảo. Hân hé miệng cả buổi không có khép lại, chỉ ngây ngốc gật đầu: "Ah, nha."

Một hồi đầu đường ẩu đả không tạt mà chết, người vây xem bày tản ra , ta cười khổ nói: "Cám ơn người, Linh Linh tỷ."

Cát Linh Linh đôi mắt đẹp lóe lên: "Không cần."

Nàng hôm nay cách ăn mặc như cũ một gợi cảm, là ta chưa từng có bái kiến y trang. Có lẽ là kinh doanh first nhãn hiệu nội y nguyên nhân, trên người nàng cơ hồ từng cái chi tiết tỉ mỉ đều rất chú ý. Từ đầu đến chân, theo

kiểu tóc đến đồ trang sức đều trải qua tỉ mỉ phối hợp, tăng thêm nàng xinh đẹp kinh người dung mạo, những người vây xem kia bấy tản ra , lại vẫn đang có không ít người ngừng chân nhìn về nơi xa, bọn hắn đương nhiên không phải xem ta, mà là xem Cát Linh Linh.

"Vừa rồi gặp người xe, người đi đâu? Ta tìm không thấy người." Ta Ôn Nhu mà nhìn xem Cát Linh Linh, nàng có tinh thần nhiều hơn. Vừa rồi cái kia quát lớn trung niên nhân một màn, lại để cho ta lãnh hội đến nàng đánh đá bản sắc.

"Ta biết rõ người đang tìm ta." Cát Linh Linh ánh mắt tại trên người của ta quét một vòng.

"Người biết?" Ta có chút ngoài ý muốn, ánh mắt mập mờ mà nhìn chăm chăm vào nàng bộ ngực đầy đặn. Có đôi khi Cát Linh Linh tựa như một cái tác phẩm nghệ thuật, nàng đối với thời thượng đồ vật có nhạy cảm khứu giác, trang phục của nàng có thể trở thành nữ nhân bắt chước điển hình, làm cho nàng cùng Sở Huệ cùng một chỗ kinh doanh thời trang sinh ý xem ra là chính xác .

"Hôm nay mặt trời thật lớn, người tìm ta lúc, ta đang đứng tại chỗ thoáng mát nghe. Ta nhìn thấy người, người lại nhìn không tới ta." Cát Linh Linh bày ra ít có Ôn Nhu.

Ta mỉm cười hỏi:"Tìm ta có việc gấp?"

"Ân." Cát Linh Linh hưng phấn lại có chứa vũ mị gật đầu.

"Chuyện gì?" Trông thấy Cát Linh Linh phong tình vạn chủng, ta đối với nàng mục đích sinh ra nồng hậu dày đặc hứng thú.

Cát Linh Linh nhìn chung quanh, lớn mật mà đem cánh tay câu tiến cánh tay của ta ở bên trong:"Đi, đến trong tiệm nói."

Ta ân cần nói: "Trong tiệm sinh ý như thế nào? Hiểu được như thế nào việc buôn bán sao?"

Ta nhìn như đã thấy ra tâm, trong nội tâm lại mâu thuẫn trùng trùng điệp điệp. Theo lý mà nói ôm một vị tuyệt thế mỹ nữ đạo phỉ thường có mặt mũi, thế nhưng mà vừa nghĩ tới được Tiểu Quân chứng kiến chúng ta như thế thân mật, hậu quả chỉ sợ rất nghiêm trọng.

"Đã biết một ít, bất quá cảm giác việc buôn bán thật khó khăn, đặc biệt là giống chúng ta xinh đẹp như vậy nữ nhân việc buôn bán càng khó, luôn luôn không tưởng được phiền toái cùng quấy rối, có đôi khi ta thật muốn làm nam nhân." Cát Linh Linh bộ ngực hữu ý vô ý mà lè mề cánh tay của ta.

Tiến vào công ty bách hóa, Cát Linh Linh giao hoạt mà thả ta ra cánh tay nói: "Người tới trước trong tiệm ngồi một chút, ta đi mua một ít sữa đồ uống."

Ta biết rõ nàng là vì tránh hiềm nghi, cố ý tìm một cái lấy cớ mua đồ, ta cũng biết thời biết thế, đại xum xoe: "Ta giúp người mua."

Cát Linh Linh lờm ta liếc, sáng giọng: "Không cần, không cần, người lại không biết ta thích uống cái gì."

Ta cười cười, một ít phiền muộn xông lên đầu. Bước vào điện thang cuốn lúc, ta quay đầu nhìn lại, phát hiện Cát Linh Linh một đôi xinh đẹp con người vẫn đang xem ta, tâm trạng của ta nóng lên, thật muốn chạy xuống thang cuốn trở lại bên người nàng.

Ai, coi như, các loại đồ Đại Duy chuyện giải quyết, ta lo lắng nữa như thế nào đem Cát Linh Linh đem tới tay. Dưới mắt lại há có thể hưởng hưởng màn màn? Hay là nhẫn nại một thời gian ngắn a.

Trầm tư suy nghĩ chi tế, ta bất tri bất giác đi đến fist nội y điểm, xuyên thấu qua lưu quang tràn ngập các loại màu sắc tử kính, ta nhìn thấy Tiểu Quân đang thân mật mà cùng Sở Huệ nói chuyện với nhau.

Đàm mấy thứ gì đó đâu này? ta tính trẻ con không hẳn, rón ra rón rén mà tiếp cận các nàng, vĩnh tai nghe lén.

"Sở Huệ tử tử, kiếp sau người muốn làm nam nhân hay là muốn làm nữ nhân?"

Tiểu Quân ỏn ẻn ỏn ẻn thanh âm nói cho ta biết, đây là một cái bao nhiêu ngây thơ vấn đề, thế nhưng mà cái này ngây thơ vấn đề lại đưa tới Sở Huệ thâm trầm thốn thức, nàng đem cái này vấn đề kéo dài đến nữ nhân rất được tổn thương sự thật trong đó:"Sở Huệ tử tử kiếp sau nhất định không làm nữ nhân."

"Vì cái gì?" Tiểu Quân nghiêng đầu hỏi. Ta âm thầm buồn cười, nếu như nàng đối với học bài đều như vậy không ngại học hỏi kẻ dưới, tuyệt đối có thể thi lên đại học.

Sở Huệ oán hận nói:"Bởi vì nữ nhân tổng được xú nam nhân khi dễ."

Tiểu Quân dựng thẳng lên một chỉ tinh bột quyền, nghiêng răng nghiêng lợi mắng to:"Cái nào vương bát đản dám khi dễ Sở Huệ tử tử, ta đi thu thập hắn !" lại để cho hắn kiếp sau làm nữ nhân, cho nam nhân tiên sát hậu gian. Sở Huệ tử tử, người nói là tiên sát hậu gian ngoan độc, hay là tiền thâm hậu sát ngoan độc?"

Ta nghe xong, tranh thủ thời gian che miệng lại ba, thực sợ nhẹn không được bật cười, như thế tuyệt vấn đề, ta té muốn nhìn một chút Sở Huệ là như thế nào trả lời .

Sở Huệ rất chân thành nghiêm túc bộ dạng:"Theo ta thấy hay là tiền thâm hậu sát so sánh ngoan độc."

"Vì cái gì?" Tiểu Quân đầu nghiêng về một bên, giữa ban ngày thời điểm, nàng ưa thích đem xinh đẹp đến không gì sánh kịp tóc dài xõa xuống. Cái này nghiêng một cái đầu, nàng đầu đầy tóc xanh lập tức trút xuống mà hạ, mãi tới cực điểm.

Sở Huệ nghĩ nghĩ nói:"Bởi vì người tổng hội cái chết, chết thì chết , không có gì lớn . Nhưng là trước khi chết còn trông thấy chính mình được người khác chà đạp, cái kia nhiều thống khổ nha !" quả thực sống không bằng chết."

Ân, ta mãnh liệt gật đầu, Sở Huệ trả lời phi thường có triết lý. Tuy nhiên không thể nói trí tuệ của nàng so những nữ nhân khác cao, nhưng ít ra nói rõ nàng bình thường yêu động não.

Tiểu Quân tựa hồ nghe đã minh bạch, bắt quá nàng nghĩ lại, vấn đề lại tới nữa:"Thế nhưng mà nam nhân cùng nữ nhân làm chuyện kia không phải rất thoải mái sao? vì cái gì nói là chà đạp?"

Ồ, cái này vấn đề có ý tứ, ta nhin cười, âm thầm lấy làm kỳ.

Sở Huệ giật mình mà nhìn xem Tiểu Quân, trong nội tâm nàng nhất định tại nói thầm: Tiểu Quân cả nam nhân cùng nữ nhân ân ái sẽ thoải mái cũng biết ? Hẳn là Tiểu Quân sớm đã phá thân?

Đương nhiên, Sở Huệ sẽ không theo liền hỏi lối ra, mắt của nàng hạt châu chuyển lưỡng chuyển nói:"Cái này khả không nhất định, cùng chính mình ưa thích nam nhân làm chuyện này đương nhiên rất thoải mái, cùng chính mình không thích nam nhân làm cũng rất khó chịu. Cái kia nam nhân muốn giết chết nữ nhân, nữ nhân như thế nào lại ưa thích nam nhân?"

Tiểu Quân nghĩ nghĩ, vẫn đang không rõ:"Cái kia nếu như sướng chết có tính không bị giết chết?"

Ta nghe xong, thiếu chút nữa lăn xuống trên mặt đất, cái này vấn đề quá bén nhọn .

Sở Huệ cũng là có thể giải thích được rất rõ ràng:"Cái này đương nhiên không tính. Cùng chính mình ưa thích nam nhân làm chuyện này, tựa là sướng chết cũng cam tâm tình nguyện."

Nói xong, cả chính cô ta đều cảm thấy buồn cười.

"Cái kia Sở Huệ tỷ tỷ thoải mái qua sao?" Tiểu Quân tựa hồ không hỏi cái úp sấp không bỏ qua, ta hiện tại cũng cảm thấy nàng tốt có trí tuệ.

Sở Huệ có chút nhăn nhó, nàng trả lời thoải mái rất khó chịu nổi, trả lời khó chịu càng khó chịu nổi. Nàng nghĩ nghĩ, vẫn gật đầu.

Tiểu Quân quơ quơ cái đầu nhỏ nói:"Đã Sở Huệ tỷ tỷ thoải mái qua, đã nói lên Sở Huệ tỷ tỷ có yêu mến nam nhân, nói không chừng về sau còn có thể lại thoải mái, vì cái gì lại không muốn làm nữ nhân?"

"Cái này....." Sở Huệ ngây ngẩn cả người, ngơ ngác nhìn về mặt hồn nhiên Tiểu Quân.

"Ha ha." Ta rốt cuộc không thể chịu đựng được , nâng...lên bụng dưới cười ha ha.

Tiểu Quân giận dữ, dậm chân đứng lên, tức giận mà mắng to:"Thật đáng ghét, người rõ ràng nghe lén."

Ta vẫn còn cuồng tiếu:"Vô tình ý..... Trong lúc vô tình nghe được ."

Thuận thế quét Sở Huệ liếc, ta phát hiện nàng đã ở che miệng bật cười.

Tiểu Quân phẫn nộ mà nắm lên trên bàn một cái chén nước hương ta hắt vẩy tới:"Lý Trung Hàn, người cái này con rùa đen vương bát đản, ta không muốn gặp lại người."

"Hảo hảo hảo, ta đi, ta đi." Ta thấy thế không ổn, biết rõ Tiểu Quân giận thật à, tranh thủ thời gian lui về phía sau, thiếu chút nữa đụng vào mua đồ uống trở về Cát Linh Linh.

Cát Linh Linh giật mình hỏi:"Đây là làm sao vậy?"

Ta vừa định giải thích, Tiểu Quân tay cầm một cái giá áo hương ta đập tới:"Ta vĩnh viễn không muốn gặp lại người cái này đại thẳng khốn."

Ta lóe lên, may mắn không có đập trúng. Tiểu Quân không thuận theo không buông tha, lại để cho cời luyện tập thân thể bằng cách chạy bộ giày. Ta chần động, tranh thủ thời gian hướng Cát Linh Linh nói:"Ta đi cấp Tiểu Quân mua ít đồ làm cho nàng xin bớt giận, lập tức sẽ trở lại."

Cát Linh Linh gật gật đầu, quay người đưa cho Tiểu Quân một lon ưu lạc nhũ:"Tiểu Quân, ta mua cho người ưu khóc nhũ."

Tiểu Quân hung hăng trừng ta liếc, tiếp nhận ưu lạc nhũ quát mạnh mấy ngum, lập tức tươi cười rạng rỡ:"Ta thích uống ưu khóc nhũ, cảm ơn Linh Linh tử."

Bách Việt quang lâu ba mấy vị nội thành, ta một bên uống vào ưu lạc nhũ một bên vì Tiểu Quân xem xét điện thoại. Ai ngờ kiểu dáng rực rỡ muôn màu, cho ta xem được con mắt đều bỏ ra, quang hỏi thăm điện thoại tính năng tự hỏi được ta miệng đắng lưỡi khô, may mắn có ưu lạc nhũ nơi tay. Ta hạ quyết tâm, đợi lát nữa gọi người đưa mười thùng tám rương ưu lạc nhũ đến văn phòng, ngày nào đó chỉ cần Tiểu Quân tức giận, ta sẽ đưa ra ưu lạc nhũ, hắc hắc.

"Cái này tiếng chuông có thể điều lớn một chút sao?" Ta đang nhìn xem một chi kiểu mới nhất trí tuệ hình điện thoại, bên tai truyền đến một đạo phi thường êm tai thanh âm, không phải chuông điện thoại di động, là người tiếng nói. Ta theo tiếng nhìn lại, chỉ thấy không xa trước quầy, một vị tuổi

trẻ nữ hài đã ở chọn mua điện thoại. Ta nhìn kỹ lại, không khỏi hít một hơi lạnh khí, nghĩ thầm trên thế giới này còn có xinh đẹp như vậy nữ nhân?

Kỳ quái chính là, cô bé này rõ ràng có chút quen mặt, chẳng lẽ là cái đó bộ điện ảnh lên tiểu minh tinh? Ta vắt hết óc cũng nghĩ không ra ở địa phương nào bá kiến cô bé này. Đang khổ tư chi tế, nữ hài đã mua hàng thoải mãn điện thoại. Ta thấy cô bé kia trong tay điện thoại xinh xắn tinh xảo, kiểu dáng tân triều, không khỏi thấy cái mình thích là thèm, cũng đi qua chỉ vào nữ hài trong tay điện thoại đối số vị thành công nhân nói: "Ta cũng muốn mua cái này điện thoại."

Cô gái xinh đẹp ngoài ý muốn xem ta, ta báo dùng mỉm cười. Bất quá nữ hài sắc mặt nhanh chóng âm trầm, nàng xem thường nhìn ta liếc, nắm lên túi xách quay người rời đi.

Ta tiếc nuối mà nhìn xem nữ hài đi xa bóng lưng, thuận miệng thở dài: "Không biết phương danh, không biết phương cư, không biết như thế nào liên hệ, thật sự là hỏi gì cũng không biết."

"Tiên sinh, chỉ cần người mua cái này điện thoại, ta sẽ nói cho người biết vừa rồi cô bé kia điện thoại nhé." Mấy vị thành công nhân tiểu muội tướng mạo thường thường, tâm tư cũng rất linh xảo. Gặp ta thất lạc, nàng cho ta một kinh hỉ.

Tuy nhiên kinh hỉ cần một cái giá lớn, nhưng ta rất nguyện ý trả giá, tranh thủ thời gian bỏ tiền trả tiền, mua một chi xinh xắn tinh xảo, kiểu dáng tân triều điện thoại, sau đó nghi hoặc mà nhìn xem công nhân tiểu muội truyền đạt một chuỗi con số: "Cái này số điện thoại thật sự là ta sao của nàng?"

Công nhân tiểu muội thần bí cười cười: "Đương nhiên, nàng chẳng những tại chúng ta tại đây mua điện thoại, còn xử lý môn số. Cái này dãy số

tại chúng ta tại đây còn có kỷ lục, người cũng đừng nói là chúng ta tiết lộ cho người lắm cơ à nha."

Ta dùng rất khinh thường khẩu khí nói: "Bán đứng người khác là nhất làm cho người khinh thường hành vi."

Công nhân tiểu muội hướng ta giơ ngón tay cái lên tán dương: "Nam nhân tốt, ta chúc người đem muội thành công, về sau nhiều gọi chút ít bằng hữu đến cổ động ờ."

Ta mãnh liệt vỗ ngực: "Nếu quả thật thừa người quý nói, ta nhất định tại các người trong tiệm mua sắm hai trăm bảy mươi ba chi điện thoại."

Công nhân tiểu muội vỗ tay cười to: "Hai trăm bảy mươi ba chi? Oa, một chút cũng không giống đang khoác lác a."

Mĩa mai ta khoác lác? Ta một hơi thiếu chút nữa không có thở gấp đi lên. Coi như, bất hòa : không cùng tiểu nữ nhân không chấp nhận.

Đi ra mấy vị thành, ta tìm một cái gần cửa sổ nơi hẻo lánh, bình thường gần cửa sổ địa phương điện thoại tín hiệu so sánh ổn định. Ta miệng lớn uống xong ưu lạc nhũ, tiện tay ném đi bình. Móc ra điện thoại, thật sâu hít một hơi, bình tĩnh tâm tình hưng phấn, sau đó bấm một tổ số điện thoại.

"Uy." Trong điện thoại truyền đến êm tai thanh âm, thanh âm này rất giống chim hoàng oanh, liền không có cùng, hơi (株)? Một điểm.

"Người tốt, ta là mấy vị thành công nhân. Vì rất tốt phục vụ, chúng ta sẽ đối với khách hàng tiến hành càng chu đáo bán sau phục vụ. Ách..... Thỉnh cầu tiểu thư lưu lại tính danh cùng địa chỉ, dùng thuận tiện chúng ta phục vụ....." Ta lập lấy cố quả thực không chê vào đâu được. Hắc hắc, các loại lấy được mặt khác thông tin, ta tựu.....

Thật bất ngờ, phi thường ngoài ý muốn, trong điện thoại cái kia êm tai thanh âm rất phần nộ: "Ta biết rõ ngươi là ai, đừng giả bộ số tròn vị thành công nhân. Ngươi muốn làm gì? Lại quấy rối ta, có tin ta hay không gọi người bắt ngươi?"

"Bí bo....."

Điện thoại được treo rồi. Kỳ thật ta không hoàn toàn là vì tán gái, ta chủ yếu là muốn hỏi một chút đến cùng ở địa phương nào báỉ kiến cô bé này. Nói trở lại, nếu như cô bé này không xinh đẹp, ta còn có thể như thế da mặt dày sao? đừng chính mình lừa gạt mình , Lý Trung Hàn, người chính là một tốt sắc chi đồ.

TỶ PHU VINH DỰ

Tiểu Thủ Chương
www.dtv-ebook.com

Chương 104: Nện vào đầu xác

Đồ háo sắc làm sao vậy? Từ xưa thành đại sự người vị nào không háo sắc? Huống chi cô bé này thật sự rất xinh đẹp. Ta chợt nhớ tới cô bé này trông mắt có chút thiên lục, chẳng lẽ là con lai?

Con lai cũng tốt, thuần chủng cũng thế, dù sao tán gái không thành bị nhục mạ dừng lại: một châu, trong nội tâm ảo não. Kiến giải lên nằm ưu lạc nhũ bình, ta nâng lên một cước đá vừa vặn, ưu lạc nhũ bình trên không trung vẽ ra một đầu đường vòng cung, chuẩn xác mà bay ra cửa sổ.

Trở lại first nội y điểm, Tiểu Quân vừa thấy được ta, lập tức hùng hổ mà đem ta ngăn tại cửa điểm: "Ta không muốn gặp lại người."

"Còn tức giận nha?" Ta cười khổ, xem Tiểu Quân hai tay chống nạnh, trông mắt trừng được so người linh còn đại. Đều qua lâu như vậy, nàng vẫn đang tại phát giận. Trong tiệm, Cát Linh Linh cùng Sở Huệ đều tại ăn ăn nhõng nhẽo cười, hoàn toàn là nhìn có chút hả hê bộ dạng.

Ta vội ho một tiếng, xuất ra vừa mua điện thoại mới khoe khoang: "Kiểu cảm ứng màn hình, 500 vạn họa tố, vệ tinh hướng dẫn....."

Tiểu Quân nhú cái mũi: "Có gì đặc biệt hơn người."

Ta một bên loay hoay điện thoại một bên đại khen: "Là không có gì không dậy nổi. Chẳng qua nếu như là Tiểu Quân cầm trên tay lời nói tự rất giỏi, ta còn không có trông thấy có cái nào nữ hài cầm qua như vậy giẫm đạp điện thoại, rất đắt ờ."

"Hừ." Tiểu Quân lập tức hai mắt tỏa ánh sáng, nhanh chầm chầm điện thoại không phóng, ta cười xấu xa:"Vừa rồi có vị nữ hài cùng ta đồng thời vừa ý cái này điện thoại, không nghĩ tới toàn bộ mấy vị thành tựu cái này một chi. Nữ hài bảo ta đưa di động tặng cho nàng, ta nói cái này điện thoại là ta đưa cho biểu muội không thể để cho. Người đoán cô bé kia như thế nào đây?"

Tiểu Quân lớn tiếng hỏi:"Như thế nào đây?"

Ta lộ ra vẻ phần nộ:"Nàng muốn cướp, kết quả....."

Tiểu Quân rất là khẩn trương:"Kết quả như thế nào?"

Ta cười lạnh nói:"Kết quả được ta một cước đem nàng đá đến dưới lầu đi."

Tiểu Quân vùng vẫy lấy tinh bột quyền, oán hận nói:"Nếu như là ta, vứt nửa một tảng đá xuống dưới, nện vào đầu của nàng xác."

Ta cười ha ha, thuận thế đem Tiểu Quân ôm vào trong ngực, thấy nàng đã đổi giận thành vui, ta đang đặc ý. Đột nhiên, xa xa có mấy cái cửa hàng bảo toàn bước nhanh đi tới, người dẫn đầu dĩ nhiên là vừa rồi vị kia cùng ta cùng nhau mua điện thoại di động nữ hài. Cô bé kia dùng ngón tay lấy ta hô to:"Chính là hần, chính là hần đem ưu lạc nhũ bình ném tới trên đầu ta."

Ta chấn động, nhớ tới ta một cước đem ưu lạc nhũ bình đá ra ngoài cửa sổ, vậy mà trùng hợp như vậy đập trúng cô bé này, vận khí thật sự là tốt tới cực điểm. Hôm nay nữ hài dẫn đầu cửa hàng bảo toàn đến truy trách, ta là nói xạo đầu này? hay là thừa nhận sai lầm?

Đang khổ tư cân nhắc chi tiết, ngoài ý muốn xuất hiện. Tiểu Quân đột nhiên hưng phấn mà nhảy dựng lên, đối với nữ hài kêu to:"Ah..... Nhược Nhược !""

Nữ hài cũng mở to hai mắt nhìn, kích động mà hô to:"Ah..... Quân Quân, tại sao là người?"

Hai cái tuổi tương tự nữ hài ôm ở cùng một chỗ, lại là gọi lại là nhảy, đem tất cả mọi người thấy trợn mắt há hốc mồm.

Tiểu Quân kích động nói:"Đêm qua tiếp điện thoại của người, ta đều nghe không rõ sở, tức giận sẽ đem điện thoại ngã hư mất, nguyên lai người tới lên ninh ."

Vị kia gọi Nhược Nhược nữ hài dốc sức liều mạng gật đầu:"Đúng vậy a, đêm qua cùng người thông điện thoại, tựa là muốn nói cho người biết ta hôm nay sáng sớm muốn tới lên ninh. Nào biết như thế nào đều nghe không rõ sở, ta một mạch nào, sẽ đem cái kia rách nát điện thoại di động cho ngã.

Vừa rồi lại vừa mua một chi điện thoại, người xem xinh đẹp không?"

Tiểu Quân rất kinh tởm mà nhìn xem cô bé kia điện thoại:"Ồ, cùng của ta điện thoại mới giống như đúc a."

Cô bé kia cũng rất kinh ngạc:"Không thể nào, trùng hợp như vậy? Cho ta xem một chút."

Tiểu Quân quay đầu lại, hai mắt trừng mắt ta, đem bàn tay nhỏ bé duỗi ra:"Lý Trung Hàn, lấy ra."

Ta ngoan ngoãn mà đem mua cho Tiểu Quân điện thoại đưa tới, ánh mắt lại chăm chăm vào cô bé kia. Cô bé kia đột nhiên nhìn về phía ta, rất bộ đáng giật mình:"Hắn tựa là Lý Trung Hàn?"

Tiểu Quân cười hì hì gật đầu:"Đúng vậy a, hắn tựa là biểu ca ta Lý Trung Hàn."

Gặp ta tại cười ngây ngô, Tiểu Quân giới thiệu lên cô bé kia:"Bạn học ta, kiều Nhược Trần, xinh đẹp a."

Ta đột nhiên nhớ tới:"Ah, ta nhớ ra rồi !" nàng tựa là Tiểu Quân trong ví tiền cái kia tấm hình bốn cái mỹ nữ một trong, nhưng trách không được như vậy quen mặt."

Tiểu Quân dùng sức gật đầu:"Không tệ, Nhược Nhược tựa là tứ đại mỹ nữ một trong."

"Hi hi....." Kiều Nhược Trần nở nụ cười, thật sự là Thiên Địa thất sắc, sướng được đến không gì sánh kịp.

Tiểu Quân chợt phát hiện kiều Nhược Trần sau lưng hai cái bảo toàn rất không bình tĩnh bộ dạng, nàng vội vàng hỏi kiều Nhược Trần:"Nhược Nhược, chuyện gì xảy ra? Là ai đem ưu lạc nhũ bình ném tới người trên đầu à nha?"

Kiều Nhược Trần sửng sồ, lườm ta liếc, quay đầu lại đi về hướng cái kia hai cái bảo toàn, theo trong tay của bọn hắn đem ưu lạc nhũ diệu đoạt lấy đến, tiện tay ném vào gần đây một cái rác rưởi thùng, sau đó hướng hai cái bảo toàn giải thích một phen. Chứng kiến hai cái bảo toàn ly khai, ta mới thở dài một hơi.

Hai cái tiểu mỹ nữ tha hương ngộ cố tri, khẳng định có nói vô cùng lời nói. Ta thừa dịp Tiểu Quân cùng kiều Nhược Trần kể tai nói nhỏ chi tế đi về hướng Cát Linh Linh, nàng cùng Sở Huệ ánh mắt đều đồng dạng, đối với thanh xuân đều có cảm giác mất mát. Dù sao các nàng tại tình cảm trên đường tao ngộ đến ngăn trở, cho nên vừa thấy được thanh xuân dào dạt tiểu nữ hài, các nàng tự nhiên toát ra đối với năm tháng dài dằng dặc cảm khái.

Ta ôn nhu hỏi:"Linh Linh tỷ, có chuyện gì cần ta hỗ trợ?"

Nếu như không phải Tiểu Quân ở bên, ta nhất định cầm chặt Cát Linh Linh tay, ta chú ý tới nàng tay trái trên ngón vô danh không có cái gì.

Cát Linh Linh nhìn nhìn ta nói: "Trương Tư Cần tìm được ta, muốn ta hỗ trợ làm thuyết khách, hi vọng người có thể đem Bích Vân sơn trang bán quay trở lại cho hã. Hã nói, sau khi chuyện thành công cho ta 300 vạn cảm tạ phí."

"300 vạn cảm tạ phí?" Ta nhú mày, Trương Tư Cần chấp nhất cùng ra tay xa xỉ làm cho ta giật mình.

"Ân, Trương Tư Cần rất gấp, lão thúc ta. Ta..... Ta cũng hiểu được cảm tạ phí không ít, bỏ chạy đi tìm người rồi. Ta chỉ là hỗ trợ hỏi bồng chốc mà thôi, người bán hay không chính mình quyết định." Cát Linh Linh có chút không có ý tứ, nhăn nhó mà xem ta.

Ta biết rõ nàng rất cần tiền chữa bệnh đệ đệ, cho nên ta một chút cũng không trách nàng hỗ trợ Trương Tư Cần, trái lại , ta vì nàng thẳng thắn thành khẩn cảm thấy vui mừng.

"Linh Linh tỷ, người ưa thích Bích Vân sơn trang sao?" Ta hỏi áp lực trong lòng rất lâu lời nói, ta biết rõ Cát Linh Linh sẽ minh bạch ta ý tứ trong lời nói.

Cát Linh Linh nghe xong, trong mắt hiện lên một ít ngưng ngùn: "Ưa thích có làm được cái gì? Ta lại không có tiền mua."

Ta nhìn nhìn Sở Huệ, lại đem ý nghĩ của ta làm rõ đi một tí: "Các loại Sơn Trang lắp đặt thiết bị đã xong, ta muốn cho người cùng Sở Huệ tỷ đều dời đi qua ở, mọi người cùng nhau vô cùng náo nhiệt ."

Cát Linh Linh rũ xuống tầm mắt, lông mi thật dài hạ không thẳng thẹn thùng: "Ta không biết."

"Yên tâm, người cùng Sở Huệ tử độc lập ở một tòa, người khác sẽ không quấy rầy đến các người." Gặp Sở Huệ không lên tiếng, ta có chút sốt ruột, lo lắng hai vị này mắt cao hơn đầu mỹ nữ cảm giác mình thân phận xấu hổ.

Cát Linh Linh ngay thẳng, trầm ngâm một hồi nhỏ giọng nói:"Sở Huệ đi ở ta tự đi ở."

Sở Huệ nhàn nhạt nói:"Ta không đi, ta không muốn bị người bán đứng."

Trong nội tâm của ta "Roài trèo lên" Bỗng chốc, lập tức mình bạch Sở Huệ chỉ chính là cái gì, không khỏi thở dài một hơi:"Sở Huệ tử, ta là bất đắc dĩ."

Vẻ mặt mờ mịt Cát Linh Linh lập tức hỏi:"Cái gì bất đắc dĩ, người làm cái gì tổn thương Sở Huệ chuyện?"

Ta đang muốn giải thích cặn kẽ, Tiểu Quân cùng kiều Nhược Trần tay cầm tay đi tới, lớn tiếng giới thiệu:"Vị này chính là Linh Linh tử tử, vị này chính là Sở Huệ tử tử."

Kiều Nhược Trần hướng Cát Linh Linh cùng Sở Huệ gật đầu mỉm cười:"Hai vị tử tử tốt. Ta gọi kiều Nhược Trần, lần đầu tiên tới lên ninh, về sau có phiền toái đến hai vị tử tử địa phương, thỉnh chiếu cố nhiều hơn."

Cát Linh Linh cười hì hì nói:"Chân tướng chúng ta trước kia, các người nhất định là toàn bộ trường học xinh đẹp nhất hai đóa hoa, tựa như ta cùng Sở Huệ trước kia đọc sách như vậy, có rất nhiều đồng học truy nha."

Tiểu Quân giơ ngón tay cái lên:"Nhược Nhược được công nhận hoa hậu giảng đường."

Kiều Nhược Trần cũng không thừa nhận cũng không phủ nhận, mà là bình tĩnh nói:"Trường học của chúng ta mỹ nữ nhiều hơn, Tiểu Quân cũng

có rất nhiều đồng học truy, nhưng những cái...kia phạm phu tục tử nàng một cái đều chương mắt."

"Khanh khách....." Mấy mỹ nữ cùng một chỗ cười to.

Ta âm thầm lấy làm kỳ, kiêu Nhược Trần mặc dù không có nói ra bất luận cái gì kiêu ngạo chữ từ, nhưng trong giọng nói lại ẩn hàm ngạo khí.

Nàng đem đồng học xem thành phạm phu tục tử, tự chứng minh nàng thanh cao cao ngạo. Cùng nàng mấy lần ánh mắt tiếp xúc, nàng đều rất bình tĩnh, phảng phất ta người này không tồn tại tựa như, ta ngực úc hỏi có thể nghĩ.

"Buổi tối ta mời các người ăn cơm." Tâm tình rất tốt Cát Linh Linh hiển lộ rõ ràng hào sảng bản sắc.

Không ngờ lại bị kiêu Nhược Trần tạc một chậu nước lạnh:"Cám ơn Linh Linh tỷ. Bất quá ta hôm nay vừa xong, ba ba căn bản không cho ta đi ra ngoài, ta là vụng trộm chạy đến mua điện thoại di động, lập tức phải trở về đi, bằng không thì ba ba sẽ tức giận."

"Cái kia chờ người có thời gian rồi nói sau." Cát Linh Linh cũng không miễn cưỡng, trong mắt xẹt qua một ít không vui.

Kiêu Nhược Trần lập tức nhìn mặt mà nói chuyện, nàng bất động thanh sắc mà đối với Cát Linh Linh nói:"Linh Linh tỷ, hai ngày nữa chờ ta ba ba xuất ngoại khảo sát, ta ở trên ninh tốt nhất tiệm cơm thính Tiểu Quân ăn cơm, người cùng Sở Huệ tỷ cũng nhất định phải tới. Được rồi, dù sao ta có điện thoại mới, chúng ta tùy thời liên hệ."

Ta không khỏi đối với kiêu Nhược Trần vài phần kính trọng, nàng bình tĩnh, phản ứng cùng đối xử mọi người xử sự đều cùng tuổi của nàng cực không tương xứng, lộ ra dị thường thành thực.

Tiểu Quân ỏn ẻn ỏn ẻn nói:"Nhược Nhược nghĩ tới ta tựu gọi điện thoại cho ta ờ."

Kiều Nhược Trần gật đầu cười yếu ớt:"Ân, bye bye á..., hai vị tử tử bye bye á."

Tiểu Quân quơ quơ cái đầu nhỏ:"Ta đưa người xuống lầu."

"Tốt." Kiều Nhược Trần bắt lấy Tiểu Quân tay, lúu rúu rời đi, hai người thân mật được tựa như song bào thai tử muội đồng dạng, cho ta xem rất cảm động.

"Thật không có lễ phép, ly khai cũng không đánh với ta mời đến." Cảm động qua đi, ta hậm hực mà thở dài.

"Người có phải hay không đem uống xong ửu lạc nhũ bình ném tới người ta trên đầu?" Cát Linh Linh trừng ta liếc.

Ta cười khố:"Ta tại lầu ba ném cái bình, ở đâu nghĩ đến sẽ ném tới Tiểu Quân đồng học trên đầu? Vận khí thật sự là quá tốt, đợi lát nữa đi mua màu khoán, nói không chính xác ở bên trong cái 1 tỷ tám trăm triệu, cũng tốt cho Linh Linh tử mua quần áo."

Cát Linh Linh một bên hờn dỗi, một bên hướng ta nháy mắt:"Chán ghét, ta mua quần áo cần dùng đến 1 tỷ tám trăm triệu sao? vấp lên tận bồi mớ. Chạy nhanh thẳng thẩn, người đến cùng làm cái gì thực xin lỗi Sở Huệ chuyện?"

Ta hướng Sở Huệ nhìn lại, thấy nàng hai mắt ửng đỏ, trong nội tâm không khỏi cảm thấy thương tiếc. Tranh thủ thời gian tay trái bắt lấy nàng, tay phải bắt lấy Cát Linh Linh đi về hướng cái ghế tọa hạ : ngồi xuống, đem kt tình hình gần đây cùng ta thảo bàn xào kỳ hạn giao hàng trải qua toàn bộ nói.

Cuối cùng, ta thâm tình mà cầm chặt Sở Huệ tay quỳ xuống đến:"Sở Huệ tử, người đã mang thai con của ta, ta như thế nào sẽ buông tha cho người? Ta dùng buông tha cho người đem làm lấy cớ lừa gạt La Tất cũng chỉ là tạm thích ứng chi kế, bất đắc dĩ chịu. Mục đích là lại để cho La Tất toàn lực tại nước Mỹ tài chính thị trường tạo thế, vì kt làm ra hấn ứng tận nghĩa vụ. Hấn dù sao vẫn là kt một phần tử, trên tay hấn còn có kt công ty cổ phần."

Cát Linh Linh ngoài ý muốn đứng tại ta bên này:"Đúng vậy a, Trung Hàn nói rất đúng thật sự lời nói, La Tất không rên một tiếng bỏ chạy ra ngoài quốc, mục đích đúng là muốn làm công ty hỗn loạn. Tuy nhiên là vì người ly khai, nhưng hấn làm như vậy rất không đối với, Trung Hàn vì cứu vãn kt, sử xuất một ít thủ đoạn cấp tốc bất đắc dĩ. Người ngấm lại, lúc trước La Tất lỗ lỗ công ty hơn bốn tỷ, Trung Hàn lấy chính mình tiền điền đi vào. Phóng nhân thế giới, có bao nhiêu nam nhân có thể làm như vậy?"

Sở Huệ phàn nàn nói:"Vậy hấn cũng có thể nói với ta một tiếng."

Cát Linh Linh bĩu bĩu cái miệng nhỏ nhắn:"Nói cho người cái gì? Nói muốn lợi dụng người trước bạn trai? Thật sự là buồn cười !" người đã nhận định Trung Hàn là người hài tử phụ thân, người nên không oán không hối địa tương tin hấn, về phần hấn dùng thủ đoạn gì lừa gạt, đó là bọn họ chuyện của nam nhân tình, người quản nhiều như vậy làm gì? Ta cho rằng thành đại sự nam nhân nên không câu nệ tiểu tiết."

"Ai nha, Linh Linh tử, người thật sự là của ta tri âm ah !"" Ta vô cùng kính ngưỡng mà cầm chặt Cát Linh Linh tay, hận không thể rơi ra vài giọt nước mắt.

Cát Linh Linh bỏ qua tay của ta, sáng giọng:"Đừng buồn nôn, nhanh đứng lên. Một đại nam nhân có thể nào tùy tùy tiện tiện quỳ xuống, cho người khác thấy được nhiều uất ức."

Ta vội vàng từ trên mặt đất đứng lên, bắt lấy Sở Huệ mềm nhũn hai tay một hồi sờ vắn vê: "Sở Huệ tử, đừng nóng giận. Về sau ta sẽ hảo hảo đối với người, có chuyện gì đều nói cho người."

Sở Huệ mãnh liệt dùng khai mở tay của ta, chậm rãi mà nộ giận: "Đừng đụng ta, tìm được người rồi tri âm đi."

Ta trong lúc nhất thời không có kịp phản ứng, Cát Linh Linh cũng đã ăn ăn nhồm nhẽo cười: "Khanh khách..... Tư âm đã có, còn kém tráng dương."

Ta ngay cả gật đầu liên tục phụ họa: "Đúng đúng đúng, Linh Linh tử tư âm, Sở Huệ tử tráng dương."

Sở Huệ hít thán, lo lắng nói: "Các người tựa cười a. Mẹ của ta nói, hài tử sinh ra đến họ Đồ, không phải họ Lý."

Ta ăn cả kinh: "Cái gì?"

Sở Huệ khóe mắt lướt qua, cười lạnh nói: "Người đừng cảm thấy kỳ quái, có gan người đến hỏi mẹ của ta."

Ta sao có thể thụ loại kích thích này? Cho dù cảm giác trong lúc này có chút kỳ quặc, nhưng ta vẫn đang đầy cõi lòng dũng khí: "Ta đương nhiên là có chủng, hai ngày này đem công chuyện của công ty biết rõ ràng sau, ta muốn gặp lại phong quý ngô đồng."

"Phong quý ngô đồng?" Sở Huệ cùng Cát Linh Linh hai mặt nhìn nhau. Nguồn:

"Ta đã trở về.Ồ, Linh Linh tử, làm sao lại một mình người, Lý Trung Hàn cùng Sở Huệ tử đâu này?" Tiểu Quân ỏn ẻn ỏn ẻn thanh âm quanh quẩn tại nội y trong tiệm.

Đại nhục bổng của ta mạnh mà trở nên bạo thô, đem Sở Huệ chặt khít lỗ thịt chống tràn đầy , nàng thật sâu rên rỉ, lại cực độ áp lực âm lượng. Dù sao gian thay đồ chỉ có một khối ván cửa, thanh âm hơi lớn một điểm, Tiểu Quân nhất định có thể nghe được.

Ta dán mật đường đồng dạng da thịt, liếm mút cặp vú cao ngất, vuốt ve trên thế giới nhất vĩnh lên cặp mông, cảm tạ thượng đế, cảm tạ La Tất không hiểu được quý trọng, để cho ta đạt được sở đại mỹ nhân yêu. Tại không lâu tương lai, sở đại mỹ nhân đem trở thành hài tử của ta mục mục. Nếu như muốn xếp hạng tên, nàng đem xếp hạng Vương Di về sau vị thứ hai.

Tại chặt khít trong nhục huyết tối lui tuần tra, đại nhục bổng oOo gấp mật huyết nghiền nát. Bởi vì Sở Huệ sợ hãi phát ra âm thanh, cho nên nàng buông tha cho lay động mà áp dụng nghiền nát, khả mật huyết nghiền nát nồng đậm lông lồn cũng có thể mang đến cực lớn khoái cảm, nàng hay là phát ra sung sướng rên rỉ. Bất đắc dĩ, ta chỉ dùng tốt bờ môi phong bế Sở Huệ cặp môi thơm, hương vị ngọt ngào nướ bọt lập tức chảy vào miệng của ta khang. Ta động tình mà quấy Sở Huệ cái lưỡi tiêm, ma sát nàng lợi, rót vào nước miếng của ta.

Lúc này, phòng thay quần áo truyền ra bên ngoài đến Cát Linh Linh tiếng cười:"Tiểu Quân đừng nóng vội, bọn hản nhất định là cảm thấy ưu lạc nhũ mùi vị không tệ, muốn nhiều mua một điểm, hơi chút trì hoãn bỗng chốc á! Tiểu Quân nói cho Linh Linh tỷ, cái kia ưu lạc nhũ hương vị được không?"

Tiểu Quân ỏn ẻn ỏn ẻn nói:"Ta yêu nhất uống ưu lạc nhũ ."

Sở Huệ rút sạch vụng trộm căn căn lỗ tai của ta:"Tiểu Quân thanh âm thật là dễ nghe, lại thán lại xộp giòn."

Ta còn thật nhẹ nhàng đỉnh lỗ thật vài cái, lặng lẽ tán dương:"Sở Huệ tử thanh âm cũng có thể mê chết người, ta nghe xong Sở Huệ tử thanh âm tự cứng ngắc."

Sở Huệ tại tai ta bên cạnh nhỏ giọng hừ hừ:"Lần sau ta vừa nói lời nói tự sờ người phía dưới, nếu như không cứng rắn lời nói ta tìm nam nhân khác gả cho."

Ta trừng lớn mắt hạt châu, vừa định quở trách Sở Huệ điều kiện hà khắc, nàng đột nhiên dựng thẳng lên ngón trỏ:"Hừ, người nghe."

Phòng thay quần áo bên ngoài lại truyền tới Cát Linh Linh thanh âm, chỉ có điều lần này thanh âm của nàng hơi nhàn nhạt ưu thương:"Tiểu Quân, về sau Linh Linh tử tìm các loại khẩu vị ưu lạc nhũ cho người uống được không?"

Tiểu Quân hưng phấn nói:"Tốt, tốt."

Cát Linh Linh trầm mặc một hồi, đột nhiên hỏi:"Cái kia Tiểu Quân còn giống như trước như vậy ưa thích Linh Linh tử sao?"

"Ưa thích nha." Tiểu Quân thuận miệng trả lời, phát hiện không đúng tranh thủ thời gian đổi giọng:"Ta một mực ưa thích Linh Linh tử, trước kia ưa thích Linh Linh tử, hiện tại cũng ưa thích Linh Linh tử nha."

Cát Linh Linh hít thán:"Không đúng, ta biết rõ Tiểu Quân không giống lấy trước kia dạng ưa thích Linh Linh tử , Linh Linh tử cảm giác được."

Tiểu Quân lớn tiếng giải thích:"Không có, không có, tuyệt đối không có, ta thề."

Cát Linh Linh buồn bả nói:"Tiểu Quân đừng lừa gạt Linh Linh tử . Nếu như Tiểu Quân thật sự không thích Linh Linh tử, qua mấy ngày Linh Linh

tỷ tử đi nước Mỹ chiếu cố ta sinh bệnh đệ đệ, về sau không bao giờ ... nữa trở về ."

Tiểu Quân thanh âm tựa hồ rất sốt ruột:"Ai nha, Linh Linh tỷ người có phải hay không hiểu lầm ta à nha? ta khả không nỡ người đi !" Linh Linh nếu đi nước Mỹ nhìn đệ đệ của người, ta sẽ chờ người trở về. Sau khi trở về, ta..... Chúng ta cùng một chỗ uống ưu lạc nhũ."

Cát Linh Linh có chút ghen ngào:"Không được, trở về cũng là lẻ loi hiu quạnh một người, còn không bằng ở bên ngoài chậm rãi biến lão."

Ta nghe ra Tiểu Quân rất gấp, gấp đến độ muốn khóc:"Linh Linh tỷ người nói cái gì nha !" ta không có không thích người, ta một mực rất thích người, ta còn nhớ rõ người lần thứ nhất giúp ta mua quần áo, ta..... Ta....."

Ta cùng với Sở Huệ tại trong phòng thay quần áo tướng mạo dò xét, cũng không biết Cát Linh Linh làm sao vậy.

Cát Linh Linh trầm mặc một lát, đột nhiên rất ưu thương nói:"Ta biết rõ, từ khi Tiểu Quân phát hiện ta với người biểu ca quan hệ rất tốt về sau, người mà bắt đầu hận ta . Tiểu Quân, người xem rồi Linh Linh tỷ con mắt nói thật ra, có phải như vậy hay không?"

Ta cùng với Sở Huệ đều thất kinh, lập tức quên rút ra đút vào, đều tại cẩn thận lắng nghe Tiểu Quân nói như thế nào.

Tiểu Quân rõ ràng dừng lại một hồi, sau đó hỏi lại Cát Linh Linh:"Ách..... Vậy là người không phải rất yêu thích ta biểu ca?"

Cát Linh Linh rất trực tiếp đã nói:"Đúng vậy, rất ưa thích, người biểu ca cũng yêu thích ta."

Tiểu Quân lại hỏi:"Có phải hay không các người đã làm chuyện này?"

"Ân." Cát Linh Linh không cần suy nghĩ tự thừa nhận.

Sở Huệ nghe đến đó, hung hăng mà tại trên vai của ta cắn một cái, ta dùng đại nhục bồng o0o cả đỉnh mật huyết vài chục cái giúp cho phản kích.

Tiểu Quân hỏi tiếp:"Làm quá nhiều thiếu lần?"

Cát Linh Linh trả lời:"Không có tính toán qua, nhưng không nhiều lắm."

Tiểu Quân nói:"Vậy người như thế nào không phụ lòng đồ mập mạp? Nha..... Là đồ quản lý."

Cát Linh Linh cười cười:"Linh Linh tử đã sớm cùng đồ mập mạp ly hôn."

"À?" Tiểu Quân thật bất ngờ, nàng một mực không tin Cát Linh Linh cùng đồ mập mạp sẽ ly hôn.

Cát Linh Linh một tiếng thở dài:"Hiện tại Linh Linh tử tự là cô đơn một người, phát sốt có hay không chiếu cố, trong nhà nghe được tiếng vang tự sợ hãi..... May mắn ca ca người ngẫu nhiên quan tâm Linh Linh tử, gọi điện thoại cùng ta nói chuyện phiếm . Nhưng là nếu có một ngày ca ca người không để ý tới Linh Linh tử , Linh Linh tử sẽ rất khổ sở, rất thương tâm, nói không chừng sẽ chết mất."

"À? Linh Linh tử, người đừng dọa ta." Tiểu Quân thanh âm rõ ràng phát run, nàng không phải sợ hãi Cát Linh Linh thương tâm, mà là sợ hãi Cát Linh Linh chết mất.

"Linh Linh tử không có dọa người, Linh Linh tử còn biết, là Tiểu Quân bảo người biểu ca không muốn lý của ta, cho nên Linh Linh tử chỉ có thể ly khai. Ô....."

Lúc này thời điểm, ta cùng với Sở Huệ đều minh bạch đây là Cát Linh Linh giao hoạt chỗ, nàng bắt lấy Tiểu Quân thiện lương nhược điểm, đến một cái lấy lui làm tiến, bức Tiểu Quân tiếp nhận ta cùng với nàng phát sinh qua quan hệ sự thật, tiếp theo cam chịu ta cùng với tình nhân của nàng quan hệ.

Cái này vừa khóc, ta đoán chừng Tiểu Quân nhất định sẽ trúng kế.

Tiểu Quân chửi ầm lên:"Cái này con rùa đen vương bát đản, nhất định là hãm tại Linh Linh tử trước mặt cáo trạng."

"Ô....."

Tiểu Quân mềm lòng : "Linh Linh tử đừng khóc, van cầu người đừng khóc, tối đa về sau ta mặc kệ các người ."

"Thật sự?" Cát Linh Linh có chút qua loa, nghe được Tiểu Quân thỏa hiệp, nàng lập tức tựu không khóc, diễn kịch diễn được đủ sứt sẹo .

"Ân."

"Thật tốt quá, Tiểu Quân cho Linh Linh tử thân bằng chốc."

"Linh Linh tử, người trung thực nói cho ta biết, người cùng vương bát đản làm sự kiện kia có thể hay không đi tiểu?"

"Ân? Đi tiểu?" Cát Linh Linh thoáng cái không có kịp phản ứng.

Tiểu Quân vội vàng giải thích:"Tựu là rất thoải mái thời điểm có thể hay không đi tiểu?"

Cát Linh Linh lịch duyệt phong phú, loại vấn đề này không làm khó được nàng, bất quá nàng lập tức ý thức được Tiểu Quân nói lời miêng:"Sẽ , vì cái gì hỏi như vậy? Tiểu Quân phải hay là không cùng nam nhân chơi qua giường?"

Tiểu Quân tranh thủ thời gian phủ nhận: "Không có, không có, ta là nghe Sở Huệ tỷ tỷ nói, cùng chính mình ưa thích nam nhân làm..... Ân ái sẽ thoải mái. Người sẽ đi tiểu, đã nói lên người thật sự yêu thích ta biểu ca."

Cát Linh Linh ăn ăn nhõng nhẽo cười, cười đến so chuông bạc tiếng nổ cũng may nghe: "Ta đoán Sở Huệ tỷ tỷ cho tới bây giờ không có thoải mái qua, khanh khách....."

Ta nghe xong, âm thầm buồn cười. Vụng trộm nhìn nằm ở trong ngực Sở Huệ liếc, thấy nàng vẻ mặt bình tĩnh, trong mắt lại bắn ra một đạo hàn mang, chỉ có điều hàn mang phương hướng không phải ta.

Tiểu Quân lập tức vì Sở Huệ giải thích: "Sẽ không, sẽ không, Sở Huệ tỷ tỷ cảm giác cùng ta đồng dạng, nàng ưng thuận thoải mái qua."

Lời của nàng vừa nói xong, ta tựu liên tiếp thở dài. Ai, có đôi khi Tiểu Quân so hồ ly còn giáo hoạt, có đôi khi nàng so đồ đàn còn muốn đàn.

Quả nhiên, Cát Linh Linh bắt được Tiểu Quân lời: "Còn nói không có cùng nam nhân chơi qua giường !" hừ, nói lời miệng a? Đừng có lại dấu điểm Linh Linh tỷ, người nam kia chính là không phải Trương Đình nam?"

"À?" Tiểu Quân kêu to, nàng rõ ràng hoảng loạn rồi.

Cát Linh Linh đặc ý nói: "Ta biết ngay là hản, trách không được Trương Tư Cần muốn ta hỗ trợ hướng ca của người cầu hôn. Hì hì, xem ra sinh gạo đều gạo nấu thành cơm. Nhanh nói cho Linh Linh tỷ, mục mục người biết rõ việc này sao?"

Tiểu Quân đoán chừng bị sợ hư mất: "Ta..... Ta không biết nói như thế nào."

Cát Linh Linh cười nói: "Không có sao, ta làm bà mai, tự mình đi với người mục mục cầu hôn."

Tiểu Quân lớn tiếng nói: "Không, không cần. Ôi, bọn hăn đi lâu như vậy, ta khát nước, đi trước tìm bọn hăn."

May mắn Tiểu Quân tranh thủ thời gian lòng bàn chân bôi mỡ, bằng không cho Cát Linh Linh hỏi tiếp, đoán chừng có thể hỏi ra rất nhiều bí mật. Ta không khỏi thở dài một hơi, cơn thịnh một lần nữa co rúm. Lần này ta đã không hề cố kỵ, xoay người đem Sở Huệ đặt ở dưới thân, đại nhục bổng o0o như như sóng to gió lớn gõ mặt huyết của nàng. Không đến năm phút đồng hồ, Sở Huệ tựa đánh tới bờ, kêu hừ liên tục.

"Két.." Một tiếng, cửa phòng thay quần áo mở ra, Cát Linh Linh xinh đẹp thân ảnh tránh tiến đến. Gặp ta tinh thần đều tốt, cơn thịnh cao thẳng, nàng lập tức vui mừng nhướng mày: "Không có bắn là tốt rồi."

Bên mặt nhìn một cái nhắm mắt thở dốc Sở Huệ, Cát Linh Linh thúc giục nói: "Mau đứng lên, mau đứng lên, có một kiểu dáng giá cả không rõ ràng lắm, người đi ra nói với ta bằng chốc."

Sở Huệ có chút mở mắt ra, khàn khàn thanh âm một điểm từ tính đều không có: "Bá kiến không biết xấu hổ, chưa thấy qua giống như người vậy không biết xấu hổ. Người gấp cái gì? Nữ nhân rụt rè điểm, đừng làm cho Trung Hàn cảm thấy người dâm đẳng."

Oa, Sở Huệ âm nhu đạt được chính thức thuyết minh, lời của nàng đủ độc, nàng sở độc xà ngoại hiệu thực không phải hư hô.

Cát Linh Linh mặt lúc đỏ lúc trắng, ta âm thầm kêu khổ, nghĩ thầm cái này đối với oan gia muốn nhao nhao ngất trời. Không ngờ, chuyện không có hướng chỗ hồng phát triển, Cát Linh Linh khẽ cắn môi, rõ ràng nhịn xuống. Nàng chẳng những không có đánh trả Sở Huệ, còn yên lặng mà đem rơi lá tả quần áo nhặt lên, đặt ở Sở Huệ bên người, sau đó quay người ly khai.

Ta âm thầm buồn cười, Sở Huệ cùng Cát Linh Linh hai người thật sự là kỳ phùng địch thủ. Nhìn như một chiêu nhược thức, trên thực tế lại ẩn hàm sát chiêu, biểu hiện ra Cát Linh Linh yếu thế, trên thực tế nàng ít nhất chiếm được của ta đồng tình, cũng gián tiếp tránh đi Sở Huệ mũi nhọn, tuyệt đối là một mũi tên trúng hai con nhạn.

Quả nhiên, Sở Huệ trưởng đồ mặt, vội vàng đứng lên mặc xong quần áo, thật không tốt ý tứ mà cho ta một cái mị nhãn:

"Ta đi ra ngoài trước." Ta gật gật đầu, đưa cho nàng một nụ hôn gió.

Một lát sau, Cát Linh Linh mặt mày hớn hở mà đi tới, đem ta bỏ nhào tại trên ghế sa lon mãnh liệt thân:"Nàng xin lỗi, sở độc xà xin lỗi."

Ta mỉm cười nói:"Đây mới là hòa khí sinh tài. Nhanh lên a, vài ngày không có làm người rồi."

Cát Linh Linh má phấn đào mắt, tách ra một đôi cặp đùi đẹp trên háng đến, bàn tay nhỏ bé bắt lấy đại nhục bồng của ta nhắm ngay mặt huyết ngòi xuống, ta lúc này mới phát hiện nàng sớm đem đồ lót thoát khỏi.

Vừa định giữu cột nàng, xoắn tung cộng lông thảo lại như một mảnh mây đen chậm rãi bao trùm xuống, thôn phệ ngay ngắn đại nhục bồng oOo. Không có bao nhiêu thoải mái, vừa thô vừa to quy đầu vẫn có thể tiến quân thần tốc, gian nan mà đến mềm nhũn cuối cùng.

Thở hổn hển một ngụm khí thô, Cát Linh Linh oán hận nói:"Ta cảnh cáo người cái này con rùa đen vương bát đản, về sau đều là ta làm người, không phải người chơi ta, đã nghe chưa?"

"Úc, đã nghe được." Ta như một cái hèn mọn tù chiến tranh, hèn mọn mà tiếp nhận chiến thắng người chà đạp. Đại nhục bồng oOo bị điên cuồng mà phun ra nuốt vào, nghiền ép, đầu lưỡi bị điên cuồng mà mút vào, thè lưỡi ra liếm cắn.

"Ờ, Trung Hàn, thật thoải mái !" ta muốn làm người, ta phải hay là không so Sở Huệ rất tốt?" Cát Linh Linh khoa trương mà lắc lư bờ mông ỡ, hết thấy do nàng làm chủ, nàng sống đến làm cho ta giật mình.

Ta động tình nói:"Người so với ai khác đều tốt, người là xinh đẹp nhất nữ nhân, gả cho ta được không?"

Cát Linh Linh toàn thân run lên, ngã vào tại trên người của ta, hai tay ôm chặt lấy cổ của ta:"Vậy cũng phải đợi thư thỏa thuận ly hôn có hiệu lực mới có thể gả cho người nha."

Ta hôn một chút gương mặt của nàng:"Lúc nào có hiệu lực?"

Cát Linh Linh lườm ta liếc, rất then thùng nói:"Hắn vừa ra tới tụt lập tức có hiệu lực. Đây là hắn tại thư thỏa thuận ly hôn lên kèm theo duy nhất điều kiện, ta cũng không có biện pháp."

Ta thở dài một tiếng:"Đỗ Đại Duy ưng thuận vì người cảm thấy kiêu ngạo."

Cát Linh Linh bĩu bĩu cái miệng nhỏ nhắn, dùng đầu ngón trỏ vỗ về chơi đùa môi của ta:"Đó là đương nhiên, về sau người cũng đều vì ta cảm thấy kiêu ngạo."

"Ta rất đổ kỵ. Nói cho ta biết, ta cùng đỗ Đại Duy người càng yêu ai?" Một cổ vị chua chui lên trong lòng.

Cát Linh Linh nghĩ nghĩ, rất bình tĩnh nói:"Tốt ngây thơ vấn đề, trước kia người không phải đã hỏi sao? Ta cùng đỗ Đại Duy cùng một chỗ chỉ là vì báo đáp hắn chiếu cố đệ đệ của ta. Người cùng hắn bất đồng, ta là thật tâm yêu người. Ta cho người biết một bí mật, ta rất thích người tại đỗ Đại Duy trước mặt cùng ta ân ái, đó là trả thù hắn câu dẫn những nữ nhân khác."

"Thật sự?" Ta chấn động.

Cát Linh Linh sóng mắt lưu chuyển:"Thật sự, người ở trước mặt hăn sờ của ta thời điểm, ta đặc biệt hưng phấn."

Ta đoán nghi liên tục:"Ta đây câu dẫn những nữ nhân khác, người có thể hay không cũng câu dẫn nam nhân khác trả thù ta?"

Cát Linh Linh nhẹ nhàng mà lắc đầu:"Sẽ không, sẽ không đâu, bởi vì ta thích người, đây là cùng đồ Đại Duy khác nhau. Ta vẫn cho rằng ta là nữ nhân đẹp nhất, gả cho hăn là thân bất do kỷ. Ta đã nói với hăn, tuyệt không cho phép hăn có khác nữ nhân, thế nhưng mà hăn vẫn đang phản bội ta, cả ngày ăn chơi đàng điếm. Trung Hàn, người biết không biết, người đang tại hăn mặt tiến vào thân thể của ta thể lập tức, ta cảm thấy rất thỏa mãn, trả thù thỏa mãn."

Ta gãi gãi cái mũi cười xấu xa:"Hăn là không phải rất tức giận?"

"Đúng vậy, hăn quả thực sắp nổi điên. Nhớ rõ người lần đầu tiên tới nhà của ta, ta té ngã tại trên người của người, đó là ta cố ý , ta biết rõ đồ Đại Duy làm bộ đang ngủ." Cát Linh Linh lặng lẽ co rút lại hai chân, hung hăng mà kẹp kẹp đại nhục bống o0o.

Ta lại là chấn động:"Cố ý hay sao? ta nghĩ đến người thật sự trượt chân."

Cát Linh Linh che miệng bật cười, phong tình vạn chủng nói ra tình hình thực tế:"Ta cố ý trượt bống chốc bổ nhào vào trên người của người, vốn là muốn rất nhanh tựa đứng lên, nhưng thấy người thờ ơ, ta..... Ta lại lè mề cả buổi. Người lúc ấy cũng uống rất nhiều rượu, không có chú ý tới ta là cố ý , bất quá người đúng là vẫn còn ôm ta, sờ soạng phía sau lưng của ta, hì hì."

"Đã người biết đồ Đại Duy là nghỉ ngơi ngủ, người sẽ không sợ?" Ta khừu được mặt mũi tràn đầy nóng lên, hồi tưởng lại mấy tháng trước cái kia kiều diễm một màn, ta vẫn đang ký ức hầy còn mới mẻ.

Cát Linh Linh ưu nhã mà cời áo ra: "Ta không sợ. Hẳn lúc ấy muốn lợi dụng người, người nếu phi lễ ta bỗng chốc, hẳn nhất định sẽ nhin xuống đến . Nhưng tiếc người nhất như chuột, cũng chỉ là sờ bỗng chốc. Khi đó, ta trong đầu đã từng hiện lên một cái ý niệm trong đầu, tựa là hi vọng người sờ ta, đùa giỡn ta, thậm chí tại chỗ Đại Duy trước mặt vũ nhục ta....."

Ta kêu to: "Đáng tiếc."

Bích Vân sơn trang giá phòng, bởi vì chính phủ chính sách sắp sửa đại ngã. Dùng bất cứ thủ đoạn tồi tệ nào muốn mua trở về sơn trang Trương Tư Cần, không bởi vì chính sách giảm bớt mua sắm nhiệt tình, Lý Trung Hàn phải chăng thật sự muốn đem Sơn Trang rời tay? Trương Tư Cần lại là vì cái dạng gì nguyên nhân, không tiếc cùng thị ủy thành viên cấu kết cũng muốn lại mua về Sơn Trang?

Lý Trung Hàn cùng vận may của hẳn nữ thần Hà Phù liên hệ với, mà nàng mang đến làm cho người rung động tin tức — kiêu như cốc trở lại lên ninh thành phố !"

Một lòng muốn thăm dò Tiểu Quân một chỗ khác bí địa Lý Trung Hàn, có thể không tại Đường Y Lâm dưới sự trợ giúp, thành công hái xuống cái này đoá nhỏ hoa dâu này?

TỶ PHU VINH DỰ

Tiểu Thủ Chương
www.dtv-ebook.com

Chương 105: Nhân lúc cháy nhà mà đi hôi của

"Hi hi, cũng không có gì đáng tiếc, người lần thứ hai đến nhà của ta, sẽ thanh toán tâm nguyện của ta. Người cùng ta lúc ân ái, ta liền phát hiện Đại Duy ở bên cạnh." Cát Linh Linh cười sạch áo, trong suốt bạch Lace (viền tơ) ở bên trong núm vú rất tròn cao ngất, nhô lên địa phương thực tế rõ ràng.

"Cái gì? Ta nhớ được đồ Đại Duy lúc ấy cầm súng săn. Linh Linh tỷ, người....." Ta cứng rắn đến lợi hại, phảng phất hôm qua mạo hiểm tình cảnh lại tái hiện.

Cát Linh Linh an ủi: "Đừng sợ, súng săn viên đạn hộp là không. Ta vì bảo hiểm để..., sớm cầm đạn làm cho mất, tổn thương không đến người. Hắn về sau còn nói sợ người chó cùng rứt giậu, nhảy dựng lên bắt hắn cho giết."

"Ha ha, ta không có cái này gan, đã chiếm lấy vợ người khác càng làm người giết đi, đây không phải là tính cách của ta." Ta phấn khởi mà rất động hạ thể, cảm giác Cát Linh Linh mật huyết giống như hạ qua một trận mưa lớn.

"Hắn lúc ấy sợ người nhất..... Đem tinh dịch bắn vào đi, cho nên mới mạo hiểm cầm thương đối với người." Cát Linh Linh vũ mị mà xem ta, nàng lại bắt đầu lay động. Bằng phẳng dưới bụng, xoắn tung cộng lông thảo cơ hồ đều đã ướt đầm.

"Ờ, sớm biết như thế, ta lúc đầu tự không để ý tới uy hiếp của hắn, đem tinh dịch bắn vào đi cho người mang thai, cho người mang thai con của ta."

Ta bắt lấy hai luồng như bóng da đồng dạng tròn vú lớn vuốt ve, dốc sức liều mạng mà vuốt ve, phảng phất đồ Đại Duy lúc này ngay tại bên cạnh quan sát.

"Lần thứ ba người tại hắc trong văn phòng khi dễ của ta thời điểm, hắc tự thật sự không dám phản đối . Ta phi thường xem thường hắc, một điểm nam tử khí khái đều không có, mặc cho người khác khi dễ lão bà của mình. Theo một khắc này lên, ta liền quyết định cùng đồ Đại Duy mỗi người đi một ngã, dù là không phải với người, ta cũng phải cùng đồ Đại Duy chia tay. Ta hiện tại còn nhớ rõ người lúc ấy làm cho của ta thời điểm, bộ dáng của hắc có nhiều uất ức."

Cát Linh Linh xem thường thần sắc làm cho người thở dài, trong hưng phấn mang theo phần nộ, phần nộ ở bên trong lại cất dấu trào phúng. Các loại tình cảm cùng dục vọng đan vào cùng một chỗ, tụ tập thành đôi vận mệnh oán niệm.

Ta yêu thương mà vuốt ve kiều diễm đầu vú nhỏ, hi vọng Cát Linh Linh oán niệm có thể được dùng phát tiết. Cầm xuống nàng trong suốt Bra-áo ngực, ta xoay người mà lên, đem Cát Linh Linh đặt ở dưới thân:"Ta nhớ được Linh Linh tỷ lúc đương thời hai lần cao trào."

"Không phải hai lần, là ba lượt, ờ..... Hiện tại nhớ tới, ta như cũ vô cùng..... Rất hưng phấn." Cát Linh Linh tham lam mà lay động hạ thể, nàng mê ly ánh mắt ám chỉ ta chiếm hữu nàng, dùng dã man nhất phương thức.

Ta tà ác mà mỉm cười:"Cái kia chờ hắc ra tù , chúng ta tìm một chỗ ở trước mặt hắc làm một lần?"

Cát Linh Linh lớn tiếng thở gấp:"Ah..... Tốt, ta nguyện ý, ta rất muốn, ta muốn cho hắc nhìn xem người làm cho ta, ờ, ờ !" Trung Hàn, người nhanh dùng lực nha !""

Ta hóp bụng lắc mông, nóng hổi đại nhục bỗng o0o thô bạo mà ma sát Cát Linh Linh mật huyết, tựa hồ ôn lại ngày đó tại chỗ Đại Duy trước mặt gian dân Cát Linh Linh tình cảnh:"Là thế này phải không? Ngày đó là như thế này làm người sao?"

Cát Linh Linh tại cơ rút, bệnh tâm thần mà cơ rút:"Ah, đúng vậy, ah ah ah !""

"Ta trở về lại nhai !" ồ, Sở Huệ tử, làm sao lại một mình người? Lý Trung Hàn cùng Linh Linh tử đâu này?" Tiểu Quân ỏn ẻn ỏn ẻn thanh âm trở về .

Sở Huệ giọng nói êm ái:"Ta cùng Lý Trung Hàn mua ưu lạc nữ trở về, chợt nghe Linh Linh nói Tiểu Quân đi tìm chúng ta . Ta cùng Trung Hàn đều nói không có gặp người, cho nên bọn họ tựu sốt ruột , hiện tại đang chia nhau đi tìm người."

Tiểu Quân nghe xong, lập tức thán thán mà chửi bậy:"Ai nha, thật là lớn đồ đần, sẽ không gọi điện thoại cho ta sao? Thiệt là, như chỉ không có đầu con ruồi đồng dạng khắp nơi tìm lung tung, đần chết rồi."

Sở Huệ lập tức uốn nắn:"Hắn là hai cái không có đầu con ruồi."

Tiểu Quân cười khanh khách, nàng đột nhiên kỳ quái hỏi:"Ồ? Làm cái gì sao? hai người điện thoại đều đóng."

"Có lẽ..... Có lẽ điện thoại không có điện rồi. Dù sao bọn họ là đại nhân, không sợ bị người bắt cóc." Sở Huệ nói lên lời nói dối cũng là lưu loát tự nhiên, thuận buồm xuôi gió.

Tiểu Quân cười lạnh:"Hừ, hai người điện thoại đồng loạt không có điện? Ta không tin trùng hợp như vậy !" để cho ta đoán lời nói, hai người bọn họ một cái hồng hạnh xuất tường, một cá biệt Hồng Hạnh tiếp nhận tường."

"Hi hi, Tiểu Quân, người nói cái gì nha? Ta không phải rất rõ ràng, hi hi....." Sở Huệ cười to, mà ngay cả trong phòng thay quần áo Cát Linh Linh cũng cười được cười run rẩy hết cả người, chỉ có điều không dám phát ra âm thanh. Nàng xuân tình đầy mặt, tuy nhiên đã được đến cao trào, nhưng tựa hồ còn muốn lần thứ hai. Trở ngại Tiểu Quân đột nhiên trở về, Cát Linh Linh đem đại nhục bổng o0o ngâm tại nàng trong mật huyết không có động, mà là trước hết nghe Tiểu Quân nói cái gì đó.

Tiểu Quân tựa hồ do dự trong chốc lát, sau đó nói:"Sở Huệ tỷ, ta cho người biết, hai người bọn họ khẳng định đi làm chuyện xấu."

Sở Huệ giả ngu:"Làm chuyện xấu? Cái gì chuyện xấu?"

Tiểu Quân giải thích nói:"Là được..... Tựa là nam nhân cùng nữ nhân làm chính là cái kia sự tình."

Sở Huệ cơ linh, lập tức đem hỏa dẫn tới Tiểu Quân trên người:"Cái kia Tiểu Quân có hay không trải qua chuyện xấu?"

Tiểu Quân trả lời được rất nhanh:"Ta..... Ta là ngây thơ thiếu nữ. Mụ mụ nói, phải chờ tới sau khi kết hôn mới có thể làm chuyện kia."

Sở Huệ hỏi:"Đã Tiểu Quân chưa làm qua, vì sao biết rõ nam nhân cùng nữ nhân làm chuyện kia sẽ rất thoải mái?"

Tiểu Quân chần chờ bổng chốc:"Ta là nghe người khác nói ."

Sở Huệ lời nói ác độc bốn sự đã đến:"Người khác? Ai nha? Tiểu Quân, người cần phải trung thực ờ."

"Không nhớ rõ là ai, ta một mực thành thật ." Tiểu Quân giả ngu bốn sự cũng không nhỏ, đang cùng Sở Huệ công thủ trong lúc giao thủ tạm thời còn không có có lạc hạ phong.

Sở Huệ gượng cười hai tiếng: "Vậy sao? Vậy người trung thực nói cho Sở Huệ tở, người bây giờ hay là không phải xử nữ?"

"Đem làm..... Đương nhiên phải" Tiểu Quân dù sao non nớt, thời điểm mấu chốt lắp bắp.

Sở Huệ lập tức khởi xướng sắc bén ép hỏi: "Nói chuyện cả lăm ở !" nếu như Tiểu Quân không nói lời nói thật tở là không lo Sở Huệ tở là bằng hữu, ta đây đã kêu mụ mụ người mang người đi bệnh viện kiểm tra. Hắc hắc, một kiểm tra nên cái gì cũng biết ."

Tiểu Quân nóng nảy: "Ta thật là xử nữ."

Sở Huệ dù sao cũng là Sở Huệ, nàng cũng không có tín Tiểu Quân lời nói, mà là chậm rãi nói: "Ta trước tìm điện thoại. Tiểu Quân, mụ mụ người số điện thoại là bao nhiêu? Ah, người không nói cho ta cũng không có sao, ta có mụ mụ người điện thoại."

Tiểu Quân thanh âm run rẩy: "Sở Huệ tở, người..... Người..... Người muốn làm gì vậy?"

Sở Huệ trực tiếp uy hiếp: "Với người mẹ trò chuyện chuyện của người, ta tở nói Tiểu Quân đã hiểu được ân ái rất sướng rồi."

"Ah !"" Tiểu Quân một tiếng thét lên: "Sở Huệ tở, người tốt bát quái, thật đáng ghét."

Sở Huệ lạnh lùng nói: "Nói ta chán ghét? Mắng ta bát quái? Tốt."

Tiểu Quân nghe xong Sở Huệ ngữ khí bất thiện, tranh thủ thời gian xin lỗi: "Ai nha, ta nói sai !" ta nói là Tiểu Quân thật đáng ghét, Tiểu Quân tốt bát quái."

Sở Huệ gặp hỏa hầu không sai biệt lắm, nàng tranh thủ thời gian thấy tốt thì lấy: "Sở Huệ tỷ tửu cho rằng Tiểu Quân không bát quái, Tiểu Quân lại càng không làm cho người ta chán ghét, Tiểu Quân chỉ có điều yêu nói dối. Kỳ thật ân ái rất bình thường, cũng không nhất định phải đợi đến lúc sau khi kết hôn mới làm, cho nên Tiểu Quân mặc dù thừa nhận cũng không có gì lớn."

"Ta..... Ta....." Tiểu Quân như nhụt chí bóng da.

Sở Huệ lại hỏi: "Cái kia nam nhân là ai? Phải hay là không Trương Đình nam?"

Tiểu Quân rất kiên định mà trả lời: "Không phải, tuyệt đối không phải."

Sở Huệ sử xuất một chiêu cuối cùng: "Ah, một người khác hoàn toàn. Cái kia nói cho Sở Huệ tử, người nam nhân này là ai?"

"Phải....." Tiểu Quân muốn thừa nhận, trong nội tâm của ta âm thầm kêu khổ, mắng to Tiểu Quân dễ dàng mắc lừa bị lừa, so heo còn đần, nhưng lo lắng cũng không có dùng, cũng không thể hiện tại nhảy ra ngoài ngăn cản Tiểu Quân nói tiếp.

Ở này thời khắc mấu chốt, Tiểu Quân điện thoại vang lên.

"Linh....."

Tiểu Quân tranh thủ thời gian nghe, ta dứt quãng mà nghe được: "Hắn mới vừa rồi còn tại Sở Huệ tử trong tiệm, hiện tại không biết chạy đi đâu. Cái gì? Có việc gấp, hảo hảo hảo, mẹ người đừng vội, ta lập tức tìm hắn, hắn nhất định ngay tại gần đây, tìm được hắn lập tức gọi hắn gọi điện thoại cho người."

Để điện thoại xuống, Tiểu Quân lớn tiếng nói: "Mẹ của ta tìm ca có việc gấp, cái này con rùa đen vương bát đản thủy tính dương hoa, đã biết rõ tìm

nữ nhân, hiện tại có việc gấp tìm khắp không đến hẳn. Một cái đại lão bản sao có thể tùy tiện tắt điện thoại di động đâu này? thực đáng giận, ta muốn tìm hẳn tính số."

"Tiểu Quân, người nhanh đến lầu ba, lầu bốn tìm, ta đến lầu một tìm." Sở Huệ đương nhiên biết rõ ta tại phòng thay quần áo, nàng trước hết chỉ khai mở Tiểu Quân.

"Tốt." Tiểu Quân nghe xong, lập tức chạy ra đi.

Ta nhanh chóng mở ra điện thoại, bấm đi điện thoại. Trong điện thoại, dì nói cho ta biết một cái tin tức kinh người: "Trung Hàn, ta đề nghị người hay là chạy nhanh bán đi những cái...kia biệt thự a !""

Ta chấn động, vội hỏi vì cái gì. Dì nói cho ta biết, nàng tại thị ủy bên kia thăm dò được đang khởi công xây dựng đường cao tốc sẽ thêm tu một đầu phân tuyến, có thể sẽ xuyên qua Bích Vân sơn trang, đến lúc đó chính phủ chinh mà, đền bù tổn thất khoản theo như mười kilômet dặm trong giá đất đến đền bù tổn thất. Ta cân nhắc bỗng chốc, phát hiện Phương Viên mười kilômet ở bên trong ở trong giá đất đều rất thấp, đến lúc đó tổn thất khó có thể đánh giá.

Đây tuyệt đối là tai nạn giống như tin tức. Ta tịnh không để ý giá đất là bao nhiêu, ta chỉ muốn xây dựng vua của ta quốc, thế nhưng mà tin tức này cơ hồ đánh nát giấc mộng của ta, để cho ta cực độ thất lạc.

Cùng Sở Huệ, Cát Linh Linh cáo biệt sau, ta vội vàng trở lại công ty, lập tức cùng Quách Vịnh Nhân khẩn cấp thương lượng đối sách.

"Vậy thì bán đi a." Quách Vịnh Nhân bất đắc dĩ mà thở dài, nàng làm sao không muốn tại cái đó núi thanh xanh nhật địa phương trồng hoa dưỡng thảo?

Ta phiền muện nói:"Cái này chỉ sợ không ổn, nếu như lúc này thời điểm đem Bích Vân sơn trang bán cho Trương Tư Cần, lại để cho hãn làm coi tiền như rác tựa hồ có chút bản khoản. Không bằng chúng ta đem tình hình thực tế nói cho hãn biết, xem hãn cho giá bao nhiêu cách chúng ta lại quyết định bán hay không, như thế nào đây?"

Quách Vệnh Nhàn mỉm cười, đặt mông ngồi vào ta trong ngực:"Biết rõ ta vì cái gì khẳng khẳng một mực đi theo người sao?"

"Ta lớn lên soái, phía dưới đồ vật vừa lớn." Ta tâm tình không tốt khó coi, nói chuyện tức giận.

Quách Vệnh Nhàn oán trách:"Đi người , không có điểm đứng đắn. Ta là cảm thấy người người này rất có lương tâm, mặc dù có thời điểm Bá Đạo, háo sắc, không từ thủ đoạn, nhưng người luôn luôn một đầu điểm mấu chốt, người sẽ không dễ dàng bước qua cái này đầu điểm mấu chốt, cái này đầu điểm mấu chốt tựa là người lương tri. Cho nên ta đi theo người, tuyệt đối không cần lo lắng bị ném bỏ, được vắng vẻ, đây chính là ta càng ngày càng thích người địa phương, không chỉ có riêng là của người thứ đồ vật khá lớn."

Ta nhéo nhéo Quách Vệnh Nhàn cái cằm:"Nói được ta cũng không tốt ý tứ."

Quách Vệnh Nhàn vừa cười híp mắt híp mắt mà theo dưới bàn trà xuất ra giữ ấm hũ:"Đương nhiên, đồ đặc của người đại cũng rất trọng yếu. Đến, uống nhanh được."

Đầu ta lớn hơn:"Người như thế nào lão nhớ thương lấy được?"

Quách Vệnh Nhàn từ từ đổ ra một chén lớn được súp đưa tới trước mặt của ta:"Người nếu như chỉ có lương, ba nữ nhân, ta mới mặc kệ người. Đừng nói nhảm , uống nhanh."

Ta uống. Kỳ thật chút ít này đau xót được súp cũng không khó uống, ta sờ dĩ bài xích, đó là bởi vì ta căn bản không biết cái này được trong súp có cái gì, này bằng với đem tánh mạng của mình hoàn toàn phó thác cho Quách Vịnh Nhân. May mắn Quách Vịnh Nhân đáng giá tín nhiệm, may mắn nàng yêu ta.

Quách Vịnh Nhân một bên vũ mị mà xem ta, một bên cầm lấy điện thoại: "Trương đồng à....."

Nếu như người biết có một người muốn người chết, người lại cùng với hắn nói chuyện làm ăn, đó là cái gì cảm giác?

Người khác cảm giác ta không biết, nhưng cảm giác của ta cũng rất bình tĩnh. Mặc dù Trương Tư Cần muốn ta chết, ta còn muốn cùng hắn nói chuyện làm ăn, ta còn muốn đem tình hình thực tế nói cho hắn biết.

"Đường cao tốc kiến thiết là quốc gia kế hoạch, là do trung ương bộ ủy quyết định, địa phương chính phủ chỉ có thể vô điều kiện phối hợp thăm dò, đầu tư bỏ vốn cùng với trưng dụng thổ địa các loại phương diện công tác, không có quyền cải biến hoặc là phản đối xếp đặt thiết kế quy hoạch, cho nên chúng ta đối với mới tăng một đầu đường cao tốc chi nhánh thông qua Bích Vân sơn trang phương án không thể làm gì."

"Trước mắt tình huống cụ thể còn không rõ ràng lắm, hôm nay đem trương đồng ước đến, tựu là đem những này tình huống cáo tri trương đồng. Nếu như trương đồng đối với Bích Vân sơn trang vẫn có mua sắm ý nguyện, ta nguyện ý tựu Bích Vân sơn trang giá cả một lần nữa hiệp thương."

Nghe xong của ta tự thuật, Trương Tư Cần cũng không có biểu hiện xảy ra hơn kinh ngạc. Hắn bắt chéo hai chân, lộ ra hăng hái, thoạt nhìn càng vững vàng: "Ha ha, Trung Hàn người xem, cửa hàng như chiến trường, thay đổi trong nháy mắt. Hôm nay có thể đem nắm tốt, nên quyết đoán ra tay,

ngàn vạn đừng thứ bậc hai ngày, càng không thể treo giá. Bất quá người đối với ta thẳng thắn thành khẩn bẩm báo làm cho ta phi thường cảm động, cho dù có đường cao tốc chi nhánh thông qua Bích Vân sơn trang, ta như cũ quyết định mua lại."

"Cám ơn trương đồng khích lệ, trương đồng biết khó khăn trên xuống, loại này dừng khí làm cho văn bối bội phục ah." Ta mặt ngoài bình tĩnh, nhưng xây dựng bên trong đích mọi người viên chết từ trong trứng nước, trong nội tâm của ta chi phiền muộn có thể nghĩ.

Trương Tư Cần đặc ý nói:"Ở đâu, ở đâu, việc buôn bán như đánh bạc, ta đầu tư Bích Vân sơn trang cũng là đánh bạc. Vạn nhất cược sai, ta tự nhận biết, đến lúc đó chỉ hy vọng đừng thiếu quá nhiều là tốt rồi."

"Ân, trương đồng nếu như đều đem lợi và hại đều suy nghĩ kỹ càng, chúng ta tự định cái giá a. Gần đây công ty tài chính khẩn trương, có thể đem Bích Vân sơn trang bán đi, cũng có thể cho công ty rót vào đầy đủ vận chuyển tài chính."

Ta rất tâm thần bất định, Trương Tư Cần nói rất đúng lời nói thật. Nếu như tiếp tục kiểm giữ Bích Vân sơn trang, đến lúc đó sẽ mất đi chỉ còn lại có đồ lót. Cũng không biết Trương Tư Cần biết rõ tin tức này sau còn có thể đưa ra cái dạng gì giá cả, bất quá ta đối với mỗi tòa nhà ba trăm triệu 5000 vạn giá cả đã không ôm hi vọng.

"Ừ, ta đều nghe nói công ty tình huống ." Trương Tư Cần không ngừng gật đầu, lại hơi nghĩ nghĩ, rốt cục hạ quyết định:"Được rồi, ta cũng không muốn gánh vác lớn phong hiểm, cũng không muốn nhân lúc cháy nhà mà đi hôi của. Như vậy đi, ta dùng mỗi tòa nhà 5000 vạn giá cả đem Bích Vân sơn trang mua xuống."

"Cái gì?" Ta nghe xong, nhin không được văn vẻ bỗng chốc kéo căng mi tâm:"Người đã từng chạy đến mỗi tòa nhà ba trăm triệu 5000 vạn, hôm nay

thoáng cái rớt xuống 5000 vạn? Giá tiền này kém cũng quá cách xa đi à nha !""

Ta mặc dù biết giá cả sẽ mất, nhưng rớt xuống cái giá tiền này thật sự làm cho ta khiếp sợ, trong nội tâm của ta minh bạch, Trương Tư Cần cũng không có nhân lúc cháy nhà mà đi hôi của, đổi thành người khác có thể sẽ ra thấp hơn giá cả. Cùng Trương Tư Cần gặp mặt lúc trước, ta cùng Quách Vịnh Nhân tụt cổ vấn qua mấy cái bất động sản thương, đạt được quay trở lại quỹ tin tức cho thấy Bích Vân sơn trang đã không đáng đầu tư.

Trương Tư Cần khẽ thở dài:"Trung Hàn, ta biết rõ trong lòng người thoáng cái khó có thể thừa nhận cái giá tiền này, ta cũng không muốn đem giá cả áp thấp như vậy. Người ngẫm lại xem, đến lúc đó chính phủ đem chinh mà đền bù tổn thất cho ta, dùng gần đây Phương Viên mười dặm giá đất đến tính toán, ta năm tòa nhà phòng ở lấy được đền bù tổn thất khoản cộng lại tổng cộng mới sáu trăm ngàn, mà người bây giờ ít nhất có thể cầm lại hai triệu 5000 vạn."

Ta vô tình gật đầu:"Nói cũng đúng, trương đồng có thể đưa ra cái giá tiền này đã không tệ ."

Trương Tư Cần cười mở cười to:"Ha ha, tất cả mọi người là một cái công ty , nhà của ta đình nam lại như vậy ưa thích Tiểu Quân, ta sẽ không rất so đo á."

Gặp ta trầm mặc không nói, Trương Tư Cần dựng thẳng lên một đầu ngón tay, rất thành khẩn nói:"Như vậy đi, ta mỗi tòa nhà lại thêm 1000 vạn, gom góp cái số nguyên, ba trăm triệu, xem như ta với người kết giao bằng hữu. Cái này mấy ngàn vạn tuy nói không ít, nhưng có thể giao cho như Trung Hàn loại này thẳng thắn thành khẩn bằng hữu, ta cho rằng rất đáng được."

"Quá khen, quá khen, ta chỉ là không muốn muội lấy lương tâm kiếm tiền." Ta có chút cảm động, ai nói cửa hàng tàn khốc? Ta tự cho rằng cửa hàng vẫn có nhân tình vị .

"Vậy mới tốt chứ, hiện tại như Trung Hàn loại này ưu tú thương nhân càng ngày càng ít . Ha ha, chúng ta đây tự ký khế ước a."

Trương Tư Cần đối với ta rất là tán thưởng, trong nội tâm của ta phun lên một cổ dòng nước ấm.

"Đi, ta lập tức gọi điện thoại cho Tiểu Quân, dù sao Bích Vân sơn trang là ở Tiểu Quân danh nghĩa." Ta xấu hổ mà chà xát chà xát tay, không nghĩ tới nhanh như vậy muốn bán đi Bích Vân sơn trang, nếu như muốn đến, vừa rồi nên đem Tiểu Quân cùng một chỗ mang về đến, lúc này nàng nhất định là cùng Cát Linh Linh cùng Sở Huệ hai vị siêu cấp mỹ nữ tỷ tỷ điên cùng một chỗ.

Trương Tư Cần nghe xong, lập tức hai mắt tỏa sáng, cho ta một cái nhất cử lưỡng tiện tốt đề nghị:"Hảo hảo hảo, dù sao hiện tại sắc trời đã tối, không bằng đi ra ngoài ăn cơm rau dưa, lại để cho Tiểu Quân cùng đình nam cũng trông thấy mặt, trong bữa tiệc chúng ta sẽ đem hiệp ước hợp đồng cho ký."

Ta gượng cười hai tiếng:"Chợt nghe trương đồng an bài, chúng ta đi ở đâu ăn cơm đâu này?"

Trương Tư Cần nghĩ nghĩ nói:"Lần thứ nhất cùng Trung Hàn đi ra ngoài ăn cơm, đương nhiên tuyển chỗ tốt nhất . Chúng ta tự đi Burton khách sạn món cơm tàu sành như thế nào?"

"Hảo hảo hảo, chúng ta..... Bảy điểm đến đúng giờ." Ta không có mặt khác lựa chọn, thậm chí lo lắng Trương Tư Cần đổi ý.

Trương Tư Cần cười tủm tỉm gật đầu: "Tốt, ta đây cáo từ trước, trong chốc lát gặp."

"Trong chốc lát gặp, trương đồng đi thông thả."

Màn đêm còn không có hoàn toàn hàng lâm, Burton khách sạn tự không thể chờ đợi được mà lóng lánh lấy sâu kín màu lam nhạt đèn nê ông. Nhà này siêu cấp năm sao khách sạn ngoại trừ có kiểu Trung Quốc nhà hàng bên ngoài, còn có như tạp bang nhà hàng, Thailand nhà hàng, Senna? Mã Ân tỉnh sông nhà hàng các loại tràn ngập dị quốc tư tưởng nhà hàng, nghe nói dưới lầu Rock and roll quán bar là cả lên nhỉnh thành phố tài trí nữ nhân thích nhất đi địa phương.

Đáng tiếc ta chưa từng đi, bởi vì kể cả thành phần tri thức ở bên trong tài trí nữ nhân là khó khăn nhất của tới tay một loại, các nàng kiêu ngạo, mẫn cảm, bắt bẻ, giàu có. Nam nhân muốn muốn đem những này mắt cao hơn đầu nữ nhân thu được giường, ngoại trừ bản thân điều kiện có quan hệ tốt bên ngoài, chỉ có thể dựa vào tìm vận may. Nói như vậy, vận khí thường thường lưu cho người can đảm nam nhân, cho nên truy cầu tài trí nữ nhân yêu cầu chủ yếu gan.

Ta khá lớn gan, nhưng của ta dũng khí đã bị nữ nhân bên cạnh nhóm tiêu hao hầu như không còn, cho nên ta buông tha cho khiêu chiến, nhưng ta hi vọng của ta công nhân có thể giống ta đồng dạng, tìm tốt nhất nữ nhân.

"Oa, tại đây cùng "Sáng nay có rượu sáng nay say" so sánh với, một cái là hoàng cung, một cái là xóm nghèo."

Tiểu Phong nhìn xem tạp bang trong nhà ăn trang hoàng rất là sợ hãi thán phục. Lần đầu tiên tới Burton khách sạn, cũng là lần thứ nhất tiến vào cao như thế đương nhà hàng Tây. Cùng ta lần thứ nhất bước vào tạp bang nhà hàng đồng dạng, Tiểu Phong ngoại trừ hâm mộ bên ngoài còn có một ít tự ti.

Đương nhiên, cùng Tiểu Phong có đồng dạng cảm giác còn kể cả Tôn Gia Tề, nhỏ trác cùng với tiểu Trương.

Ta rất ưa thích tạp bang nhà hàng, tại đây Địa Trung Hải tư tưởng cùng hun tằm hùm đều thật sâu hấp dẫn lấy ta. Chọn một vị trí gần cửa sổ, ta nhàn nhạt cười nói: "Chỉ cần các người cố gắng, lên nình sở hữu tất cả hoàng cung các người muốn đến thì đến."

"Ha ha, đa tạ tổng giám đốc tài bồi." Mọi người một hồi lấy lòng.

Sau khi ngồi xuống, ta vì bọn hã chọn tốt nhất rượu đỏ, vị ngon nhất hun tằm hùm, tươi mới nhất ba văn cá, cực phẩm nhất nước Pháp ốc sên, cao cấp nhất Russia trứng cá muối còn có nhất chính gốc Italy bò nướng sắp xếp.

Tất cả mọi người tại mắt to trừng đôi mắt nhỏ, trong bọn họ không có người nể qua như vậy phong phú đắt đỏ tây thức thức ăn. Kỳ thật có chút đồ ăn ta cũng không ăn qua, nhưng ta tùy ý bộ dạng lại để cho bọn hã cảm thấy ta thường xuyên ăn những này xa xỉ đồ vật, cho nên bọn hã phi thường hâm mộ ta.

Mục đích của ta chính là muốn bọn hã hâm mộ, hâm mộ sẽ hướng tới, hướng tới sẽ tham lam, tham lam sẽ dốc sức liều mạng kiếm tiền. Lúc này thời điểm người cực kỳ có kích tình, cực kỳ có bốc đồng, ta chính là muốn đem bọn hã bốc đồng điều động bắt đầu cho ta công tác.

Đã không có Bích Vân sơn trang, ta càng không thể mất đi kt. Hôm nay kt tựa như là ta thành lũy cuối cùng, ta sẽ vắt óc tìm mưu kế củng cố của ta thành lũy.

Uống một ngụm mềm nhũn mùi thơm ngào ngạt rượu đỏ, ta tiếp tục quán thâu khiến nam nhân hăm hở tiến lên lý niệm: "Vốn hôm nay muốn tại "Sáng nay có rượu sáng nay say" mời các người ăn cơm, vừa vận buổi tối muốn tại Burton đàm một ít chuyện trọng yếu, ta tựa thuận tiện đem các

người cũng gọi đến nơi đây, cho các người học tập bổng chốc như thế nào làm một gã có tố chất thành phần tri thức."

"Các loại cơm nước xong xuôi, dưới lầu có một nhà Rock and roll quán bar, đi mọi người là thành phần tri thức chiếm đa số, các người có thể tại đâu đó khiêu chiến một ít có tố chất khác phái. Như "Sáng nay có rượu sáng nay say" chỗ đó nữ nhân chỉ cần cho ít tiền có thể dễ như trở bàn tay, không có tính khiêu chiến, không đáng các người lưu luyến. Nếu muốn trở thành một gã ưu tú phân tích sự, các người phải rèn luyện đảm lượng của mình, hướng những cái...kia xinh đẹp kiêu ngạo thành phần tri thức biểu hiện ra lực lượng của các người, tự là rèn luyện đảm lượng phương pháp tốt."

Nhỏ trác nhìn qua phong phú thức ăn thẳng thở dài:"Chúng ta cũng muốn khiêu chiến miệng của chúng ta vị, chỉ là túi không đầy đủ."

"Không tệ, miệng nam nhân túi không đầy đủ tự khiếm khuyết tự tin, ta có thể lý giải. Nhớ ngày đó ta chỉ cầm tiền lương thời điểm, ta cũng không dám truy Đái Tân Ni. Bất quá ta vẫn đang tại trước mặt nàng bảo trì tốt hình tượng, xuyên:đeo hàng hiệu quần, áo sơmi, của ta dây lưng giá cả xa xỉ, của ta giày da không nhiễm một hạt bụi, ta muốn cho Đái Tân Ni lưu lại khắc sâu ấn tượng."

Tiểu Phong cảm khái vô hạn:"Trách không được tổng giám đốc có thể đem công ty của chúng ta đệ nhất mỹ nữ của tới tay."

Nhỏ trác có dị nghị:"Cát Linh Linh mới được là đệ nhất mỹ nữ a?"

Tôn Gia Tề không cho là đúng:"Nàng không tính công ty viên chức á! nhiều nhất xem như công ty của chúng ta viên chức gia thuộc người nhà."

Tiểu Trương con người đảo một vòng, khen:"Ta đã cảm thấy Đái Tân Ni so Cát Linh Linh xinh đẹp."

Mọi người nghe xong, lập tức ngẫm hiểu:"Đúng đúng đúng, ta cũng cho rằng như vậy."

Ta cười mắng:"Vuốt mông ngựa sao? ta cho rằng tự dung mạo mà nói mỗi người mỗi vẻ, chỉ có điều Cát Linh Linh càng thiện ở cách ăn mặc. Tân Ny dù sao cũng là dân đi làm, hình dáng phải bảo thủ đoan trang, không giống Cát Linh Linh có thời gian đem tâm tư đặt ở mặc quần áo cách ăn mặc."

"Chúng ta nhất định phải hướng tổng giám đốc học tập, mặc dù túi trống trơn, cũng muốn cho nữ nhân lưu lại ấn tượng tốt. Hôm nay phao không được, về sau còn có cơ hội." Nhỏ trác không có ý tứ mà cong cái ót.

Ta gật đầu cười to:"Không tệ, khiêu chiến tố chất cao . Rất dùng tiền, bất quá tốn hao không phải toàn bộ dùng tại như thế nào mời ăn cơm, tặng quà lên, mà là hoa tại chính mình cách ăn mặc lên. Nhớ kỹ, phao nữ nhân lúc, ngàn vạn đừng làm cho nữ nhân cảm thấy người là ở của nàng, mà là lại để cho nữ nhân cảm thấy người là ưa thích nàng."

"Thật cao sâu đem muội kỹ xảo ah !" nguyên lai trang phục của mình rất trọng yếu." Tôn Gia Tề trừng to mắt.

"Đối với, một cái có thưởng thức nam nhân đầu tiên phải tại trên quần áo có thưởng thức, bởi vì người bề ngoài là cho người ấn tượng đầu tiên, cả ấn tượng đầu tiên đều không có, khiêu chiến tự không thể nào nói đến." Nhìn xem mấy nam nhân hướng ta quăng đến ánh mắt sùng bái, ta có một ít cảm giác thỏa mãn.

Tiểu Trương lo lắng hỏi:"Chúng ta hôm nay cách ăn mặc như thế nào đây?"

Hắn vừa hỏi xong, Tiểu Phong, Tôn Gia Tề, nhỏ trác cũng tả hữu xem xét y phục của mình, sợ mình như một đồ nhà quê.

Ta cười ha ha: "Các người hôm nay ăn mặc rất không tồi, xem ra là bỏ ra tâm tư, ha ha."

"Tổng giám đốc triệu hoán, chúng ta có thể tùy tiện sao?" Nhỏ trác so sánh giáo hoạt, hắc đương nhiên biết rõ ta ăn hắc tới dùng cơm còn có càn quan trọng hơn mục đích.

Ta cố ý không nóng không vội, rèn luyện sự kiên nhẫn của bọn hắc: "Bất quá, ta tin tưởng các người trang phục và đạo cụ không nhiều lắm, tối đa cũng tựa lường, ba sáo, nhưng lại không thể cho cao phân, các người phải có thêm nữa... càng có thưởng thức quần áo."

Mọi người một hồi kinh ngạc, đối với của ta ngôn luận bọn hắc cũng không qua loa cùng, Tôn Gia Tề hỏi: "Để cho chúng ta quần áo ngăn nắp mà ứng phó nữ nhân, đây chẳng phải là trở thành 'con vịt'?"

Ta cười to, mút một ngụm rượu đỏ: "Cái này muốn xem người là cái gì tâm tính, cái thế giới này không có tuyệt đối, làm kỹ nữ cùng được bao dưỡng nữ nhân không có gì khác nhau. Đồng dạng, bao dưỡng nữ người nam nhân cùng khách làng chơi không có gì thực chất khác nhau. Nếu như người là ôm đi làm 'vịt' tâm tính đi theo nữ nhân quần nhau, vậy người tựa là vịt; Nếu như người là ôm chinh phục tâm tính đi bắt được nữ nhân, vậy người tựa là cường giả."

Tiểu Phong há to mồm: "Oa, hôm nay chẳng những có thể dùng ăn vào mỹ thực, còn có thể tiếp thụ lấy chưa từng có nghe nói qua dạy bảo, rất cảm tạ tổng giám đốc !" người những lời này, ta sẽ vĩnh viễn ghi ở trong lòng. Ta muốn người vừa rồi câu nói kia có thể kéo dài thân vì "Nếu như một người cho là mình là kẻ yếu, như vậy hắc tựa vĩnh viễn là kẻ yếu." nếu như một người cho là mình là cường giả, như vậy hắc mặc dù không phải cường giả, cũng ít nhất so kẻ yếu cường."

Ta vỗ tay đại khen: "Nói không sai."

Nhỏ trác huy động dao nữa, hung hăng mà đem một khối lớn bò bít-tết nuốt vào trong bụng: "Đối với, đây là một cái mạnh được yếu thua thế giới, là kẻ yếu tự nhất định bị người đào thải."

Hào khí dần dần nhiệt liệt, ta nhìn đồng hồ, cách bảy điểm còn kém 20 phút, tiếp qua mười lăm phút, ta muốn đích thân đến Burton cửa tửu điểm bọn người. Không phải đợi Trương Tư Cần, mà là các loại Lý Hương Quân. Nghe nói muốn đi cao cấp nhà hàng ăn cơm, Tiểu Quân la hét phải về nhà thay quần áo, nhưng thời gian đã tới không kịp. May mắn Cát Linh Linh cùng Sở Huệ đều tại Tiểu Quân bên người, ta một phen dặn dò, Cát Linh Linh cùng Sở Huệ lập tức thề, nhất định đem Tiểu Quân biến thành lên ninh thành phố từ trước tới nay đẹp nhất công chúa.

Đẹp nhất công chúa sẽ mỹ thành bộ dáng gì nữa? Ta tốt chờ mong.

Xem mấy người trò chuyện được vui vẻ, ăn được nhã nhận, tuy nói cử chỉ cùng thân sĩ còn có một điểm khoảng cách, nhưng đã đáng quý.

Ta âm thầm buồn cười, từ trong lòng lấy ra bốn cái màu trắng phong thư nói ra: "Hôm nay cho các người đến, còn không chỉ là ăn mỹ thực, trò chuyện nhân sinh. Đến đến, tại đây đều là các người vất vả đoạt được, mỗi người đều có một phần. Tuy nhiên các người thu nhập là tư ẩn, nhưng hôm nay nhất định phải công khai. Tiểu Trương, người trước tiên đem người cái kia phần tiền thuê hướng mọi người công bố."

Phong thư lên đều có đại danh, bên trong có tất cả một tờ chi phiếu, ta đem phong thư quán đặt ở trên mặt bàn, bốn người bọn họ con mắt lập tức tỏa ánh sáng, nhao nhao ném dao trong tay xiên muốn nhào đầu về phía trước. Ta thò tay vừa đỡ, lắc đầu nói: "Nhã nhận một điểm, thân sĩ một điểm, làm người phải hiểu được không quan tâm hơn thua."

Bốn người cười ha ha, quả nhiên cử chỉ văn nhã, nguyên một đám đem phong thư nắm bắt tới tay lên. Bạn đang đọc truyện được copy tại -Y

Mở ra phong thư, tiểu Trương hưng phấn mà nhảy dựng lên:"Ta là 270 vạn !" ah, cảm ơn tổng giám đốc, cảm ơn tổng giám đốc."

"Oa, ta có ba trăm mười vạn !" vĩ đại Lý Trung Hàn tiên sinh, ta quá yêu người rồi." Tôn Gia Tề kích động được phát run.

Nhỏ trác tại cười to:"Ha ha, ta có bốn trăm sáu mươi vạn !" ha ha, ta không cười, ta sợ đem nước miếng bật cười, ha ha."

Duy chỉ có Tiểu Phong không cười, hắc trưởng đồ mặt nhắc tới:"Ta..... Ta như thế nào mới một trăm chín mươi vạn?"

TỶ PHU VINH DỰ

Tiểu Thủ Chương
www.dtv-ebook.com

Chương 106: Nhìn thấu cái bẫy

Ta hướng hun tôm hùm vãi lên một điểm muối biển: "Đúng vậy a, người vì cái gì mới một trăm chín mươi vạn? Kỳ thật người ưng thuận rất rõ ràng, người cùng bọn họ đồng thời bảng tên ra giá, nhưng đều bị bọn hăn vượt lên trước. Vì cái gì? Bởi vì người khiếp đảm, khẩn trương, phản ứng chậm. Người trước hết nhất nhập thành phố, nhưng thu hoạch thấp nhất, dùng tâm tình của người cùng đảm lượng, có thể thu đến một trăm chín mươi vạn xem như gặp may mắn."

"Ta..... Ta đã biết." Tiểu Phong cẩn thận từng li từng tí mà đem chi phiếu bỏ vào túi.

Ta nhai hai phần mỹ vị tôm hùm thịt, nhả nhận mà cầm lấy khăn ăn lau miệng, đột nhiên đứng lên, thô lỗ mà đem khăn ăn ngã trên mặt đất trên nệm: "Cho nên, các người muốn muốn trở thành công, nhất định phải thường xuyên rèn luyện đảm lượng của mình. Có đảm lượng hơn nữa tình táo, như vậy các người tự là tương lai cường giả."

Tiểu Trương, nhỏ trác, Tôn Gia Tề còn có Tiểu Phong đều đứng lên, học bộ dáng của ta ngã mất trong tay khăn ăn, cùng một chỗ lớn tiếng hô: "Chúng ta muốn làm cường giả !"

Không có hô vài câu, một vị mắt xanh châu, sống mũi cao người cao to đi tới, dùng sức sọ Hoa ngữ nói: "Các ngài tốt, thỉnh không muốn ồn ào."

"sorry." Ta ý bảo mọi người một lần nữa nhả nhận: "Nhỏ trác, người hôm nay toàn bộ hành trình tính tiền, có hay không dị nghị?"

Nhỏ trác vẫn còn cười:"Không có vấn đề, ha ha, hôm nay..... Hôm nay, ta toàn bộ bao, mọi người ăn cái gì đều được..... Ha ha."

Mắt xanh con người, sống mũi cao người cao to lắc đầu, thở dài ly khai.

Đang lúc mọi người tiếp tục động đao xiên lúc, lại có người đi tới. Đây là một vị cao cao gầy teo, đeo một bộ mắt kiếng gọng vàng, tay cầm một cái ly để cao thành thực nam tử, hãnh rất có phong độ mà hướng chúng ta chào hỏi:"Cáp lải nhải, nguyên lai là Lý tổng tài phá hư tạp bang nhà hàng yên tĩnh, nên phạt, nên phạt."

Ta tranh thủ thời gian đứng lên:"Ah, nguyên lai là Tào đồng, thật sự là hạnh ngộ."

Người nọ là kt mặt khác một vị đại cổ đông, Tào Gia Dũng.

Tào Gia Dũng mỉm cười nói:"Hạnh ngộ hẳn là ta. Người cũng biết, ta cùng La Tất thường xuyên ở chỗ này chạm mặt. Từ khi La Tất đi nước Mỹ, tại đây tựu thừa một mình ta , rất cô đơn lạnh lẽo ah."

Ta điều gấp rút nói:"Yên tâm, qua mấy ngày La Tất sẽ trở lại, đến lúc đó Tào đồng muốn tịch mịch cũng khó khăn."

"Ha ha." Chúng ta nhìn nhau cười cười.

Ta hướng Tôn Gia Tề bốn người bọn họ ý bảo:"Đến, tất cả mọi người hướng công ty đại cổ đông Tào Gia Dũng tiên sinh mời rượu. Đều tự báo đại danh ah, đừng làm cho Tào đồng cười chúng ta là một đám ở nông thôn đi ra dã hài tử."

Bốn người bọn họ nghe xong, lập tức đứng lên hướng Tào Gia Dũng nâng chén, Tào Gia Dũng rất khách khí:"Đừng Tào đồng, Tào đồng gọi, đều là người một nhà, hô Gia Dũng là được."

Ta cười hì hì nói: "Cái kia Gia Dũng ca người cũng đừng hô ta cuối cùng tài, hay là Trung Hàn dễ nghe."

Tào Gia Dũng giọng lên ly để cao: "Tốt, ta kính Trung Hàn một ly."

"Tất cả mọi người kính Gia Dũng ca một ly." Ta kêu to, một chút cũng không nhả nhận.

Bốn người ngăm hiểu, uống xong cái này chén, rót rượu rót rượu, mời rượu mời rượu: "Gia Dũng ca thỉnh chiếu cố nhiều hơn."

Xích lô mời rượu qua đi, có chút chống đỡ không được Tào Gia Dũng đem ta kéo đến một bên, nhỏ giọng nói: "Đi, đến ta bên kia đi, có một người người nhất định cảm thấy hứng thú."

"Ah?" Ta tưởng rằng Tào Gia Dũng cố ý lý do cáo lui, cũng không chỉ ra, làm bộ hỏi: "Ai à?"

"Đi thôi." Tào Gia Dũng thật sự đem ta lôi đi, ta âm thầm buồn cười, tự xem Tào Gia Dũng như thế nào che lấp.

Xuyên qua nhà hàng lúc, mấy trương trên bàn cơm ngoại quốc khách nhân đều ngẩng đầu nhìn ta, tựa hồ trách cứ ta phá hư nhà hàng yên tĩnh. Ta nghĩ thầm, người trong nước tự cái này tính nết, vui vẻ tự lớn tiếng cười, kích động tự lớn tiếng hô. Các người người ngoại quốc đi vào Hoa Hạ, nên Nhập Cảnh tùy tục, trước tôn trọng bản địa Hoa Hạ người tính nết.

Ta giống như cười mà không phải cười mà hướng những cái...kia người ngoại quốc chép miệng, ngạo khí mười phần địa kinh qua. Đột nhiên, ta dừng bước lại, quay đầu lại quay người, ngưng mắt nhìn, cách đó không xa hai vị xinh đẹp nữ tử, kinh ngạc được hé miệng. Hai vị này nữ tử ta nhận thức thứ nhất, tự là kiều Nhược Trần, mà bên người nàng là một vị cao quý xinh đẹp nữ lang tóc vàng, nàng diễm lệ để cho ta cảm thấy Tây

Phượng mỹ nhân đồng dạng có thể rung động phượng đông nam nhân tâm linh.

"Đừng nhìn á..., đi mau." Tào Gia Dũng tới đem ta lôi đi, đứng tại nhà hàng trung ương ngừng mắt nhìn nữ nhân tuy nói rất lớn mật, nhưng là rất vô lễ, ta có chút không có ý tứ: "Nữ nhân kia ta nhận thức."

Tào Gia Dũng mỉm cười, ta đi theo phía sau hắn đi vài bước, lại quay đầu nhìn lại. Phát hiện kiều Nhược Trần cùng tóc vàng Tây Phương nữ lang châu đầu ghé tai, con mắt thỉnh thoảng hướng ta lườm đến. Tuy nhiên khoảng cách khá xa, nhưng ta hay là phát hiện ánh mắt của các nàng một chút cũng bất hữu thiện, ta nghĩ thầm: Chẳng lẽ kiều Nhược Trần còn nhớ hận ta đem ưu lạc nhũ cái hộp ném tới trên đầu nàng?

"Chi nông, người xem ai đã đến?" Tào Gia Dũng ta đem kéo vào nhà hàng nhất bên trong vị trí, tại nhu hòa ngọn đèn giao thoa chiếu ánh hạ, một vị đeo kính mắt, khuôn mặt gầy nam tử đứng lên, rất hưng phấn mà chào đón: "Ai nha, là Lý Trung Hàn, Lý tổng tài, người còn nhớ rõ ta sao?"

"Oa, nguyên lai là chu thư ký, người tốt, người tốt." Ta thật bất ngờ, nam tử này tự là nguyên lai Hà thư ký thư ký, ta cũng là xuyên thấu qua Thu Vũ tinh mới biết được chu thư ký tên đầy đủ gọi chu chi nông.

"Đến đến, hôm nay ta cùng với Lý tổng tài hảo hảo uống hai chén." Chu chi nông nhiệt tình địa vi ta té đầy một bát lớn rượu đỏ, cái này cùng bình thường rượu đỏ uống pháp Đại Tướng kính đình. Nói như vậy, rượu đỏ ngược lại nửa chén đã là tối đa, nhưng trộn lẫn tiến Hoa Hạ dân tộc văn hóa tình cảm sau thì không cần quá chú ý, chỉ cần vui vẻ là được.

"Đừng đừng đừng, hay là xưng hô ta Trung Hàn tốt rồi. Tại hai vị lão ca trước mặt, ta sao dám xưng tổng giám đốc." Ta kinh ngạc chu thư ký nhiệt tình, dù sao Hà thư ký gián tiếp chết ở trong tay của ta. Người của bọn hắn mạch quan hệ ở bên trong, muốn ta chết người tuyệt không tại số ít, người

còn lại không đúng ta đối xử lạnh nhạt cũng rất không tệ , sao lại há có thể cho ta rót rượu?

Ta đoán muốn, chu chi nông sở dĩ đối với ta giống như này nhiệt tình thái độ, có thể là Hà Phù từ đó nói ta không ít lời hữu ích có quan hệ.

"Ha ha, khiêm tốn ah !" Trung Hàn, ta mời người một ly." Chu chi nông giơ lên chén rượu cùng ta nhẹ gõ, ngửa đầu ừng ực mấy ngụm đem trong chén rượu đổ ực một cái cạn.

Ta bất đắc dĩ, đành phải hoàn lễ, cũng uống hết trong chén hồng dịch. Gọi ra một ngụm tửu khí, ta lại cười nói:"Hẳn là ta kính chu thư ký mới đúng, ngày đó nếu như không phải chu thư ký cứu ta, ta sớm bị người nhục nhã ."

"Không không không, phải nói là Tiểu Phù cứu người . Lúc ấy Chu Cửu Đồng hay là Hà thư ký coi trọng người, ta muốn giúp người cũng không có cái này gan. Do Tiểu Phù ra mặt, tình huống tự không giống với lúc trước, ta chỉ bất quá phối hợp mà thôi. Sau đó ta mới biết được, những cái...kia tiến đến kt nháo sự tìm phiền toái quan viên kỳ thật cũng là Hà thư ký âm thầm sai khiến, mục đích đúng là cho người chế tạo áp lực, cho người biết rõ ở trên ninh trên địa đầu, chỉ có hẳn Hà thư ký định đoạt."?

Ta than thở ở bên trong lại ám mang mỉa mai:"Hà thư ký như thế mây mưa thất thường, xác thực là một đời hùng tài, đáng tiếc, đáng tiếc."

Chu chi nông quả nhiên cay độc, nghe ra của ta ý ở ngoài lời, hẳn cười khổ nói:"Trung Hàn người đừng canh cánh trong lòng, ta sở dĩ đem tình hình thực tế nói ra, tự là muốn cùng người kết giao bằng hữu. Ta chu chi nông rất ít như vậy chủ động cùng người giao bằng hữu, nhưng đối với người, ta cảm thấy áy náy."

Ta mặt nóng lên, an ủi:"Chu thư ký đừng quá qua tự trách, những sự tình kia đã qua đi, huống chi vốn cũng không phải là chủ ý của người."

"Một ngày ủng quân, chung thân vi thần. Ta cùng với Hà thư ký không chỉ có là thượng hạ cấp quan hệ, còn có chủ tớ chi tình. Hà thư ký sau khi rời đi, hăn khuyết điểm tự nhiên do ta đến lưng, có thể lưng bao nhiêu tựa lưng bao nhiêu." Nói xong, chu chi nông phóng khoáng mà lại uống nửa chén rượu đỏ. Xem hăn một bộ văn nhược thư sinh bộ dạng, không có đến hăn nhưng lại một vị có khí phách nhiệt huyết nam nhân, trong nội tâm của ta khê động, âm thầm đối với hăn lau mắt mà nhìn.

"Chu thư ký nói quá lời." Ta vì chu chi nông đổ rượu đỏ, như hăn loại người này có thể lung lạc tựa lung lạc, ngày sau nhất định có thể trọng dụng.

"Không có nói quá lời, ta cùng rất nhiều người đều kính ngưỡng Hà thư ký. Mặc dù hăn có không ít người cách chỗ thiếu hụt, chúng ta vẫn đang xem hăn vì đứng đầu, kết luận ngày khác sau nhất định có thể chấp chương quyền hành. Ai ngờ, thiên bất toại người nguyện....." Chu chi nông toát ra nồng đậm tiếc nuối.

Trong nội tâm của ta roài trào lên bùng chốc. Nghĩ thầm ta mới bắt đầu cái gì thiên hạ quyền hành, có thể ở kt người đứng đầu ta cũng đã đủ hài lòng, ngoài miệng nhưng tán dương nói:"Chu thư ký như thế trung tâm, đến, ta kính chu thư ký một ly."

Một lọ rượu đỏ thấy đầy, Tào Gia Dũng lại để cho nhân viên phục vụ lấy thêm đến một lọ. Lúc này, chu chi nông đã có nhàn nhạt men say, bởi vì cái gọi là rượu sau nói nhiều, hăn nói ra ta không biết chuyện:"Ngày hôm qua Hà Phù đem hết thầy đều nói cho ta biết. Cái kia bảy trăm triệu như là đưa than sưởi ấm trong ngày tuyết rơi, trời đông giá rét tặng y, không sợ cùng Trung Hàn nói, người số tiền kia ít nhất cứu vãn hai mươi cái nhân mạng."

"Cái này....." Ta nghe được âm thầm kinh hãi, con mắt nhìn về phía một lời không lên tiếng, đang cho chúng ta rót rượu Tào Gia Dũng, ý bảo chu chi nông Thận Ngôn. Hăn khoát khoát tay, mỉm cười nói:"Đừng lo lắng,

Gia Dũng là người của chúng ta. Hẳn sở hữu tất cả tiền toàn bộ dùng tại mấy cái công trình lên, mà ngay cả kt công ty cổ phần hẳn cũng cầm lấy đi thể chấp . Trên thực tế, hẳn hiện tại cả một phân tiền kt công ty cổ phần đều không có."

"Thì ra là thế, cũng không biết là cái gì to lớn công trình." Ta vừa buông lỏng một hơi, lại thêm hiếu kỳ.

Chu chi nông nói:"Tự là lên ninh đến Hải Tuyền đường cao tốc. Vốn công trình tiến triển rất thuận lợi, khả từ khi Hà thư ký gặp chuyện không may về sau, cái này công trình liền lập tức lâm vào dừng lại. Giai đoạn trước đầu tư toàn bộ bỏ chạy, hậu kỳ tài chính đứt rời, cho vay lại hoàn toàn tạt chết, đầu tư bỏ vốn cũng không cửa, mỗi tháng quang tiền lãi tổn thất tự cao tới hơn một nghìn vạn."

Ta chấn động:"Không thể tưởng được lên ninh đến Hải Tuyền đường cao tốc là do các người tới làm, cái này công trình đủ to lớn , dường như làm hơn ba năm."

Chu chi nông không thẳng hi hự:"Ai, vốn mọi người đông trừ tây mượn, đập nôi bán sắt, muốn toàn lực hoàn thành cái này công trình lúc, trung ương đột nhiên đến một cái công văn, nghiêm khắc yêu cầu chúng ta công trình phải bảo hộ nương nương giang chung quanh khí hậu hoàn cảnh, vốn là muốn xuyên qua nương nương giang một đoạn đường cao tốc toàn bộ muốn thay đổi tuyến đường."

Ta hít một câu:"Thật sự là đã rét vì tuyết lại lạnh vì sương ah !""

Chu chi nông gật đầu nói:"Không tệ, chứng kiến cái kia công văn, chúng ta cả tâm muốn chết đều đã có. Nếu như không phải Trung Hàn khoản này tài chính, ta hôm nay uống cũng không phải là rượu đỏ mà là độc dược. Vừa rồi các người bên kia cãi nhau, ta tự hỏi nhân viên phục vụ là ai tại nhao nhao, những cái...kia nhân viên phục vụ nhận ra người, nói ra tên của

người. Vốn định tự mình quá khứ thỉnh người, vừa vặn có một trận rất trọng yếu điện thoại tiến đến, ta tự lập tức gọi Gia Dũng quá khứ thỉnh người, đường đột, đường đột ah."

"Không đường đột." Đối với chu chi nông khách khí, trong nội tâm của ta đột nhiên có chút áp lực:"Chu thư ký đừng giải thích, lại giải thích tự quá khách khí."

Chu chi nông vỗ nhẹ nhẹ đập bắp đùi của ta, khen ngợi nói:"Tốt, Trung Hàn người cũng đừng lo lắng số tiền kia nước dội lá môn, gắng gượng qua cái này quan, chúng ta hảo hảo báo đáp người."

Ta nhìn nhìn chu chi nông cùng Tào Gia Dũng, nhàn nhạt mà nở nụ cười:"Ta muốn báo đáp lời nói tự cũng không lấy tiền đi ra."

Chu chi Nông Mã lên ý hội đến ta trong lời nói hàm nghĩa, biết rõ ta báo đáp đáp lời nói tự cùng mượn tiền không có gì khác nhau , hần liên tục xin lỗi:"Ai, ta còn nói nói bậy . Không có ý tứ, thực không có ý tứ."

Có lẽ là thái quá mức cảm kích, hần lại nghiêng người đối với Tào Gia Dũng nói:"Gia Dũng, người biết không? Sâu sắc một số bảy trăm triệu đưa cho chúng ta, Trung Hàn hần cả một trương chứng từ đều không ghi."

"Thực..... Thật không dám tin tưởng, nhưng lại không thể không tin." Tào Gia Dũng ánh mắt cực nóng. Hần là một cái bất động thanh sắc người, lòng dạ so sánh sâu, tính cách cùng Trương Tư Cần cùng loại. 30 tuổi bộ dạng, lại có được bạn cùng lứa tuổi không cách nào tưởng tượng tài phú.

Trong nội tâm cảm giác mình cũng không có chu thư ký theo như lời vĩ đại như vậy, ta xấu hổ mà giơ lên chén rượu:"Chu thư ký quá đề cao ta , đang như ta tiểu muội nói, cứu một người một mạng, lên tới đệ cửu cấp..... Ah, không phải, là thăng tạo thất cấp Phù Đồ, khả năng giúp đỡ tự tận lực giúp."

"Ha ha." Chu chi nông cùng Tào Gia Dững cất tiếng cười to, lại cùng ta đã làm một bát lớn.

Tào Gia Dững nghĩ nghĩ, một bộ ngưỡng mộ biểu lộ: "Trung Hàn biểu muội thật sự là dung nhan Thoát Tục. Ta Tào mỗ bái kiến Giai Lệ/Kari vô số, còn chưa từng có gặp phải qua như nàng như vậy không giống người thường nữ nhân. Có lẽ các người chỉ là cảm thấy nàng xinh đẹp, khả ta càng ưa thích tính cách của nàng, không nghĩ tới lòng của nàng mà cũng như thế hiền lành. Các loại ngày nào đó Trung Hàn có rảnh, khẩn cầu người đem lệnh muội mang đi ra ăn một bữa cơm, coi như ta muốn nhận thức một cái muội muội kết nghĩa muốn điên rồi."

Chu chi nông cười to: "Ha ha..... Gia Dững bộ dạng như vậy không phải muốn nhận thức muội muội? Rõ ràng là thăm mến người ta tiểu cô nương đã lâu, ha ha....."

Tào Gia Dững tuy nhiên kiệt lực phủ nhận, nhưng thoát nhìn tựa hồ bị chu chi nông xuyên phá tâm tư.

Ta buồn cười, cũng vì Tiểu Quân mỹ danh bốn truyền bá cảm thấy kiêu ngạo: "Đáng tiếc, ta biểu muội đã danh hoa có chủ, Gia Dững ca người phải thất vọng."

Mới nói hết, ta nhìn đồng hồ tay một chút, không khỏi hô to một tiếng: "Ôi, vừa vặn biểu muội muốn tới, ta lập tức đến cửa tửu điểm tiếp nàng, quay đầu lại còn muốn cùng Trương Tư Cần ăn cơm."

Tào Gia Dững cùng chu chi nông giúp nhau nhìn hai mắt, đột nhiên đều không cười, Tào Gia Dững nhíu nhíu mày hỏi: "Trương Tư Cần cũng tới?"

"Không phải tới nơi này, là ở món cơm tàu sành." Ta cảm thấy một ít khác thường. Trực giác nói cho ta biết, Tào Gia Dững cùng chu chi nông đều không thích Trương Tư Cần, tuy nhiên bọn hắn cũng không nói gì Trương Tư Cần một chữ nói bậy.

"Trung Hàn....." Tào Gia Dũng muốn nói mà dừng.

"Làm sao vậy?" Ta làm bộ không có cái gì phát giác.

Tào Gia Dũng nghĩ nghĩ, hay là buông tha cho:"Coi như, có thời gian nói sau. Người đi trước tiếp biểu muội người, có thời gian lời nói tới ngồi một chút, ta không tại, Gia Dũng khẳng định tại."

"Tốt, tốt, ta đi ra ngoài trước, chờ ta cùng Trương Tư Cần làm cho hết một phần khế ước sẽ tới. Của ta mấy cái viên chức còn ở lại chỗ này, ta cũng không thể vứt bỏ bọn hắn." Kỳ thật ta cũng không muốn cùng Trương Tư Cần ăn cơm. Nếu như không phải là vì giảm bớt tổn thất, ta thực không muốn nghe Trương Tư Cần lão ở trước mặt ta nhắc tới Trương Đình nam. Trong nội tâm suy nghĩ, đợi lát nữa Bích Vân sơn trang giao dịch xong kết, ta gọi Tiểu Quân đến tạp bang nhà hàng ăn cơm, tránh khỏi được Trương Tư Cần phụ tử dây dưa.

Chu chi nông nói ra:"Tốt, bọn chúng ta đợi người."

Ta đứng lên cáo từ. Vừa đi hai bước, đầu óc đột nhiên linh quang lóe lên, nhớ tới một sự kiện, lập tức dừng bước quay người thuận miệng hỏi:"Ah, đúng rồi. Đã trung ương không cho phép đường cao tốc xuyên qua nương nương giang, vì sao vừa muốn tu một đầu chi nhánh xuyên qua Bích Vân sơn trang đâu này? đây không phải từ lúc miệng sao?"

Chu chi nông sững sốt một chút, mờ mịt nói:"Không có ah, nào có cái gì chi nhánh muốn xây?"

"Ồ?" Ta hồ nghi , lại lần nữa tọa hạ : ngồi xuống hỏi:"Đường cao tốc không phải muốn mới gia tăng một đầu chi nhánh sao?"

Chu chi nông cẩn thận nghĩ nghĩ, như cũ lắc đầu:"Không có khả năng, tuyệt đối không có việc này, quốc gia bảo hộ nương nương giang tự nhiên khu văn bản tài liệu vẫn còn ta công sự trong bọc."

Ta đi về hướng chu chi nông:"Cho ta xem một chút có thể chứ?"

"Đương nhiên có thể." Chu chi Nông Mã lên cầm lấy một cái màu đen công sự bao mở ra, từ bên trong xuất ra một phần về lên nhìn đến Hải Tuyền đường cao tốc văn bản tài liệu đưa cho ta nói:"Ta biết rõ muốn tu kiến đường cái, chỉ có nội thành một mực kéo dài đến Bích Vân sơn trang cái này một đầu, không có nghe nói muốn tu kiến cái gì cao tốc chi nhánh."

"Huống hồ chúng ta tại đây một đoạn đều tiến hành qua thổ nhượng thăm dò, chỗ đó cấu tạo và tính chất của đất đai không thích hợp kiến tạo đường cao tốc, thật muốn xây lời nói thành phẩm so với bình thường đường cao tốc nhiều lưỡng, gấp ba, rất không có lợi nhất, cho nên không có khả năng có chỗ vị chi nhánh. Trung Hàn là từ địa phương nào nghe thể tin tức?"

Ta khó mà nói là dì lấy được tin tức, chỉ có thể thuận miệng giải thích:"Ah, ta là nghe thị ủy người nói."

Một mực trầm tư Tào Gia Dũng rất cục mở miệng nói:"Không hiểu thấu, cho dù muốn tu kiến một đầu chi nhánh, vậy cũng muốn tình tường chi kia tuyến đi thông địa phương nào, nếu như xuyên qua Bích Vân sơn trang, cái kia nhất định là do tây đến đông. Chúng ta đường cao tốc là đến phía tây Hải Tuyền, xuyên qua Bích Vân sơn sau trang tự là mấy cái vắng vẻ tiểu sơn thôn, thậm chí là hoang dã, sẽ đi qua tự là vùng núi, đầm lầy , tu đường cao tốc làm cái gì?"

Ta nghe xong, đột nhiên minh bạch thiếu chút nữa bị người ám toán, Tào Gia Dũng một câu điểm tỉnh người trong mộng. Ta đột nhiên toàn thân run rẩy, to như hạt đậu mồ hôi lạnh theo cái trán chảy xuống. Cẩn rằng, ta bình tĩnh nói:"Trong lúc này có vấn đề."

Tào Gia Dũng cùng chu chi nông trầm miệng một lời hỏi:"Vấn đề gì?"

Ta cười cười, dù sao hiện tại chỉ cần có về đường cao tốc vấn đề đều dĩ thường miễn cảm, Tào Gia Dũng cùng chu chi nông như thế chú ý đã ở hợp tình lý, ta an ủi:"Ah, xin yên tâm, ta nói nghe đồn đãi mà thôi, cùng các người đường cao tốc không quan hệ. Hôm nay ta muốn hảo hảo cùng chu thư ký uống nhiều mấy chén mới được !" Gia Dũng ca, không bằng nhiều điểm vài món thức ăn, đợi lát nữa ta biểu muội ngay ở chỗ này ăn hết."

"Tốt, muội tử người ưa thích ăn cái gì?" Tào Gia Dũng cùng chu chi nông thật bất ngờ ta cải biến chủ ý.

Ta suy nghĩ nói:"Nàng thích ăn nhất hun tôm hùm, còn lại các người hỗ trợ tùy tiện điểm lên, ta bây giờ lập tức đi đón nàng. Không xong, đến muộn." Lại nhìn một chút đồng hồ, đã là bảy điểm lẻ năm phân ra.

Vừa định muốn đứng lên, bỗng nhiên hai mắt một bông hoa, một cái xinh đẹp công chúa ngăn trở đường đi của ta:"Hừ, không cần người tiếp á."

Ta chấn động, tròn mắt đều nhanh rơi ra đã đến:"Tiểu Quân."

"Hừ."

Xinh đẹp công chúa xác thực là không thể giả được Lý Hương Quân. Nàng một đầu đen nhánh tỏa sáng mềm mại tóc xanh phiêu đảng lấy mê người thanh xuân, bên tai ngoài ý muốn chen vào một đóa mới lạ : tươi sốt Khang chính là hình, trên người là một bộ dùng màu trắng làm chủ, màu vàng làm phụ cả thân đèn lồng váy. Ta đã thấy loại này thời thượng đèn lồng váy, Đường Y Lâm đã từng xuyên qua, Cát Linh Linh cũng xuyên qua, nhưng các nàng xuyên:đeo đèn lồng váy lúc đều lỏa lồ hai chân, mà Tiểu Quân hai cái thon dài cặp đùi đẹp rõ ràng xuyên thẳng màu vàng nhạt tất chân. Tất chân có xinh đẹp ám vân vừa vặn quá gối, dưới chân ăn mặc một đôi tinh xảo màu vàng nhạt giày cao gót.

Úc, Oh My GOD, ta toàn thân run lên, sự khó thở, không gì sánh kịp Tiểu Quân tuyệt đối không chỉ có là đẹp nhất công chúa, nàng hay là trên

đời này đẹp nhất thiên sử. Tuy nhiên trước đó biết rõ Tiểu Quân sẽ dùng xinh đẹp cách ăn mặc xuất hiện, nhưng ta vẫn bị rung động, về phần Tào Gia Dũng cùng chu chi nông cũng không cần nói, bọn hăn tựa hồ không có hô hấp.

Tiểu Quân dùng xinh đẹp mắt to trừng mắt ta, ỏn ẻn ỏn ẻn mà oán trách:"Làm hại người ta trọn vẹn đợi năm phút đồng hồ. Tiếp theo, ta muốn cho người chờ ta 50 phút đồng hồ."

Chà mẹ nó sát nhanh chảy tới khóe miệng nước miếng:"Hảo hảo hảo, tiếp theo chúng ta. Nói cho ta biết, làm sao người biết ta ở chỗ này?"

"Không cần người quan tâm." Tiểu Quân giương mắt nhìn về phía trần nhà.

"Ta đã biết, nhất định là kiêu Nhược Trần nói cho người !"" Ta cười hì hì muốn bắt ở Tiểu Quân cánh tay.

Tiểu Quân một thanh dùng khai mở tay của ta, lại hung hăng trừng mắt nhìn ta liếc:"Cười cái gì cười, ta đói bụng rồi."

"Lập tức thì có được ăn." Ta lập tức ân cần mà lôi ra một cái ghế, đợi Tiểu Quân sau khi ngồi xuống, lặng lẽ cho chu chi nông cùng Tào Gia Dũng khiến ánh mắt:"Oa, cái này váy là ta đã thấy xinh đẹp nhất váy !" các người nói sao?"

Tào Gia Dũng nâng đỡ mắt kiếng gọng vàng:"Ta chưa từng có bái kiến xinh đẹp như vậy váy."

"Không riêng gì váy xinh đẹp, cái kia đoá hoa nhĩ cũng xinh đẹp. Tiểu Quân muội muội, có thể hay không nói cho Chu thúc thúc, bộ này quần áo ở địa phương nào mua , ta nguyện ý ra năm vạn mua lại đưa cho ta chất nữ." Chu chi nông duỗi ra năm ngón tay.

"Ca, bọn họ là ai? Ta dường như đã gặp nhau ở nơi nào." Tiểu Quân có chút mất trí nhớ, nàng rõ ràng không biết ở địa phương nào bá kiến chu chi nông cùng Tào Gia Dũng, chỉ là trong ấn tượng giống như đã từng bá kiến. Chu chi nông cùng Tào Gia Dũng nghe xong, cực kỳ thất vọng.

Ta nhin cười, từng cái nói khoác:"Bọn hăn ah, lợi hại lắm nhai !" vị này trước kia là Hà thư ký thư ký, họ Chu, bây giờ là thời trang giới đại lão bản. Cái này một vị là công ty của chúng ta đại cổ đông, gọi Tào Gia Dũng, nhưng hăn là đại danh đỉnh đỉnh chuyên gia thiết kế thời trang, cho nên bọn hăn mới vừa nói lời nói chúng ta nhất định phải tín."

Trải qua ta nhắc nhở, Tiểu Quân nghĩ tới. Nàng hướng chu chi nông cùng Tào Gia Dũng hai người cười cười, rất ngại ngùng mà dò xét bỗng chốc trên người mình quần áo, nhỏ giọng nói:"Ta..... Ta cảm thấy được hay là người so sánh xinh đẹp."

Trước kia đều nghe nói một câu: Người tại trong trầm mặc bộc phát.

Ta một mực không rõ ý tứ của những lời này, bất quá hiện tại ta hiểu được. Chúng ta ba cái đại nam nhân trầm mặc mười giây đồng hồ, rốt cục bộc phát ra không cách nào ức chế cười to.

"Ha ha....."

"Các ngài tốt." Mắt xanh châu sống mũi cao người cao to đi tới, hăn Hoa ngữ tự nhiên nói được tiêu chuẩn, hào khí đang nhiệt liệt, Tào Gia Dũng không kiên nhẫn mà phát phát tay:"Đừng quấy rầy chúng ta, có thể chứ?"

Nghe nói Tào Gia Dũng không chỉ có là tạp bang nhà hàng khách quen, hăn hay là nhà này nhà hàng cổ đông. Tuy nhiên nhà hàng có nhà hàng lễ nghi, nhưng mọi thứ đều có ngoại lệ, dùng Tào Gia Dũng thân phận, nhân viên phục vụ là đơn giản không dám đắc tội .

"Thực xin lỗi, Tào tiên sinh." Thật bất ngờ, người cao to âu phục vụ sinh cũng không có ly khai, hần cười tủm tỉm mà từ phía sau xuất ra một bó to xinh đẹp Khang chính là hình đưa cho Tiểu Quân:"Tiểu thư xinh đẹp, có người tặng hoa cho người."

Tiểu Quân chấn động, ngây ngốc mà nhìn xem âu phục vụ sinh hỏi:"Ai đưa hay sao?"

Âu phục vụ sinh cười quay người, chỉ hướng xa xa:"Là bên kia bốn vị tiên sinh đưa ."

Ta xem xét, Tôn Gia Tề bọn hần đều xa xa mà hướng chúng ta giơ lên chén rượu, ta dờ khóc dờ cười. Mặc dù nhỏ quân là của ta độc chiếm, nhưng ta cũng không cách nào ngăn cản Tiểu Quân được nam nhân khác ưa thích, ta mỉm cười giơ lên chén rượu, hướng bốn người bọn họ ý bảo cảm tạ.

Tiểu Quân lén lút lườm ta liếc, hư vinh chi tình phủ lên khuôn mặt nhỏ nhắn. Thấy mọi người ánh mắt sáng quắc, nàng then thùng ánh gò má, càng là sượng được đến làm cho người phát run.

Chu chi nông lần lượt một ánh mắt, một bên Tào Gia Dũng vỗ tay cười to:"Trung Hàn, Tiểu Quân người ái mộ như cá diếc sang sông, người muốn hảo hảo chọn lựa ah !" không nhất định không nên tuyển Trương Tư Cần công tử."

Trong nội tâm của ta roài trèo lên bổng chốc, âm thầm buồn cười, biết rõ bọn hần nhất định suy đoán ta cùng Trương Tư Cần gặp mặt ăn cơm, có thể là cho Tiểu Quân thân cận. Ta lắc đầu giễu cợt:"Tiểu Quân mắt cao hơn đầu, giống như nam nhân nàng sẽ không thích, Trương Tư Cần nhi tử kiếp sau cũng không có cơ hội."

Chu chi nông cùng Tào Gia Dũng nghe ta vừa nói như vậy, lập tức cười ha ha. Chu chi nông vẻ hưng phấn càng là tình lộ trong lời:"Tiểu Quân ánh

mắt không tệ, nam nhân tốt còn nhiều rất nhiều, chậm rãi tìm. Huống chi Tiểu Quân niên kỷ còn nhỏ, không gấp, không gấp."

Nào biết Tiểu Quân nghiêng một cái cổ, giòn Thanh Nói:"Không thể chậm rãi tìm á! mẹ ta mười chín tuổi tự kết hôn, ta chỉ điểm mù mù học tập, sớm chút kết hôn, sớm chút lập gia đình, hơn nữa ta đã có yêu mến người á!"

"Ah, là ai?" Tào Gia Dũng vội hỏi.

Tiểu Quân lại hướng ta liếc qua, then thùng nói:"Phải..... Là tỷ ta phụ."

Ta một ngụm rượu vẫn còn trong miệng, thiếu chút nữa phun ra đến. Dù vậy, cũng tươi sống đem ta uống mấy ngụm, chắt vật chà lau khóe miệng tràn ra hồng dịch. Ta hung hăng trừng Tiểu Quân liếc, nàng lại vẻ mặt bình tĩnh, đem làm ta là {người trong suốt}.

Chu chi nông cùng Tào Gia Dũng đều hai mặt nhìn nhau, tuy nói dì nhỏ yêu mến tỷ phụ không phải cái gì mới lạ : tươi sốt sự tình, nhưng từ nhỏ quân nói ra, tuyệt đối đủ rung động. Cuối cùng vẫn là nhìn quen đại tràng diện Tào Gia Dũng kịp phản ứng, hẳn có chút hỗn hển:"Tiểu Quân có thể nào thích tỷ phụ đâu này? của người tỷ phụ là ai?"

Ta nghĩ thầm, Tiểu Quân ưng thuận điểm đến là dừng .

Ai nghĩ đến, Tiểu Quân nâng...lên kiêu điểm Khang chính là hình nhẹ nhàng nghe thấy bỗng chốc, ôn nhu nói:"Tỷ phụ của ta tự là Lý Trung Hàn."

"À?" Chu chi nông, Tào Gia Dũng cùng ta đều cùng một chỗ lớn tiếng kêu sợ hãi.

Nhà hàng có một ít bạo động, tất cả mọi người nhìn qua, kể cả kiều Nhược Trần cùng mỹ nữ tóc vàng.

Tiểu Quân cũng tại lúc này thời điểm chạy, nàng bưng lấy một nhúm kiều diễm Khang chính là hình chạy hướng kiều Nhược Trần, lưu cho chúng ta chính là liên tiếp so chuông bạc cũng may nghe tiếng cười.

"Tiểu Quân suốt ngày nói hươu nói vượn." Ta rất nghiêm túc mà nói cho Tào Gia Dũng cùng chu chi nông, đáng tiếc bọn hắc không tin, còn dùng ánh mắt hâm mộ xem ta:"Trung Hàn, người gặp may mắn . Tiểu Quân thích người, nàng nói rất đúng lời nói thật."

"Không có khả năng." Ta lớn tiếng phủ nhận. Truyện Tiên Hiệp - -Y

"Tiểu Quân nói lời tuyệt đối thật sự. Ta chỉ là kỳ quái, đã Đái Tân Ni là người vị hôn thê, cái kia Tiểu Quân tỷ tỷ là ai?" Tào Gia Dũng hồ nghi mà xem ta.

Chu chi nông đang cười, cười đến không ngậm miệng được:"Gia Dũng thực ngốc, Tiểu Quân nhất định là nhận thức Đái Tân Ni làm tỷ tỷ, cho nên Trung Hàn tự biến thành tỷ phu, ha ha."

Tào Gia Dũng bừng tỉnh đại ngộ:"Ah, thì ra là thế, ta Tào mỗ cái này thêm kiến thức. Không được, học theo, ta cũng phải tìm cái dì nhỏ."

Ta vội vàng nói xạo:"Các người đừng chê cười ta được không? Không có chuyện này, các người không có nghe nàng cười sao? nàng là cố ý nói như vậy."

Tào Gia Dũng thần sắc mập mờ:"Mặc dù nàng là cố ý nói, cũng là nói ra lời trong lòng của nàng."

Gừng càng già càng cay, tại Tào Gia Dũng cùng chu chi nông trước mặt, ta cùng tại ứng phó:"Ta đi gọi điện thoại....."

Vừa định kiểm cố ly khai, vừa vận nhân viên phục vụ nhóm bưng thức ăn đi lên, chu chi nông hô:"Đồ ăn lên đây, mau gọi dì nhỏ của người tới ăn."

"Tiểu Quân." Ta nhất thời không xem xét kỹ lập tức trúng chiêu, này bằng với thừa nhận Tiểu Quân là dì nhỏ.

Tiểu Quân quay đầu lại, ỏn ẻn ỏn ẻn mà hô:"Tỷ phu, các người ăn trước."

Nàng cái này một hô, mà ngay cả kiều Nhược Trần cũng vẻ mặt kinh ngạc, không biết Tiểu Quân làm cho cái gì mê hoặc.

Ta gãi gãi đầu, không nghĩ tới một mực vẫn lấy làm hào tỷ phu xưng hô vậy mà bởi vì Tiểu Quân công khai tỏ tình mà trở nên xấu hổ.

Tào Gia Dũng nhìn mặt mà nói chuyện, gặp ta không có ý tứ, hắc cười ha ha:"Làm tỷ phu là kiện vinh quang sự tình, người che giấu làm gì? Người không làm ta làm, ha ha."

"Gọi điện thoại, gọi điện thoại." Lập tức một miệng nan địch bốn môi, ta tranh thủ thời gian chuẩn đi, sau lưng là một mảnh tiếng cười.

TỶ PHU VINH DỰ

Tiểu Thủ Chương
www.dtv-ebook.com

Chương 107: Thúc thúc không muốn xé bít tất

"Trương đồng, hiện tại mỗi tòa nhà biệt thự giá cả lên tới tám ngàn vạn, chúng ta bên này cạnh tranh rất kịch liệt ah."

Xa xa mà, ta dùng ôn nhu nhất ánh mắt nhìn xem một vị xuyên:đeo đèn lồng váy, hoàng tất chân tiểu nữ hài quần nhau tại toàn bộ tạp bang nhà hàng, nàng trong chốc lát cùng chu chi nông bộn hăn uống chút rượu, trong chốc lát chạy tới cùng Tôn Gia Tề bộn hăn thối khoác lác, trong chốc lát lại cùng kiều Nhược Trần chán cùng một chỗ.

Diệp Vũ hoàng liễu, tóc dài bông bênh, nhất cử nhất động của nàng, một cái nhãn mày một nụ cười đều kích thích lòng ta dây cung. Nếu như không phải Trương Tư Cần cái kia làm cho người chán ghét thanh âm không đứng ở tai ta đóa quanh quẩn, ta thật muốn đi qua, đem tiểu nữ hài kéo đến chỗ hẻo lánh, hung hăng mà đem nàng hoàng tất chân cởi.

"Cái gì? Nguyên lai đàm tốt là 5000 vạn, vừa rồi biến thành sáu trăm ngàn ta đều không có dị nghị, như thế nào mới ba phút đồng hồ ở bên trong tự tăng tới tám ngàn vạn? Trung Hàn, người trung thực nói cho ta biết, rốt cuộc là người nào đang cùng ta cạnh tranh?" Trương Tư Cần còn có thể bình tĩnh nói chuyện, ta thực bội phục hăn.

"Ách..... Cái này không thể nói, cạnh tranh người yêu cầu ta giữ nghiêm bí mật, trương đồng cũng đừng hỏi. Người muốn xem xét thời thế, đừng bỏ qua thời cơ, nên ra tay lúc tự ra tay ở !" tốt rồi, hiện tại lại có một người gia nhập cạnh tranh, đoán chừng giá cả còn sẽ có biến, ta không nói trước ."

Ta giờ lên chén rượu khê nhấp một cái rượu đỏ, trong lòng nghĩ lấy như thế nào trên đũa cái này nửa gốc Trương Tư Cần.

Thượng Thiên rủ xuống thương, Tiểu Quân phù hộ, ta khó khăn lắm tránh thoát Trương Tư Cần thiết hạ một đạo bầy rập.

Trương Tư Cần không có bao nhiêu do dự sẽ cùng ý của ta báo giá:"Trung Hàn, tám ngàn vạn giá cả ta đã tiếp nhận."

Ta âm thầm cười lạnh:"Thực không có ý tứ, hiện tại giá tiền là một trăm triệu 3000 vạn, trương đồng người lo lo lằng lằng."

"Cái gì? Cái này..... Ta suy nghĩ, ta suy nghĩ, đợi lát nữa gọi điện thoại cho người." Trương Tư Cần khiếp sợ phía dưới cúp điện thoại.

Ta vẫn đang một mình dừng lại ở tạp bang nhà hàng trong khắp ngõ ngách trầm tư, rốt cuộc là nguyên nhân gì làm cho Trương Tư Cần phí lớn như vậy sức lực muốn đoạt lại Bích Vân sơn trang đâu này? hẳn rõ ràng có thể ở thị ủy ở bên trong vận dụng nhân mạch quan hệ rải tin tức giả, hơn nữa là cố ý nhằm vào di rải tin tức giả, lợi dụng di đến thúc đẩy ta ở bên trong cái bẫy, thật là âm hiểm.

Ba phút không đến, Trương Tư Cần lại gọi điện thoại cho ta, ta bình tĩnh mà ứng đối, nhìn xem hẳn chơi cái gì bịp bợm.

"Trung Hàn, một trăm triệu 3000 vạn ta cũng muốn, chúng ta ký kế ước a....." Trương Tư Cần tựa hồ khôi phục tỉnh táo.

Ta cố ý thở dài:"Ai, giá cả lại thay đổi, biến đến ba trăm triệu á! thực dọa người !" thế nhưng mà, ta cuối cùng không thể ba trăm triệu không bán, bán một trăm triệu 3000 vạn a? Tốt rồi, trương đồng người lo lằng nữa."

Trương Tư Cần rất quyết đoán mà ra giá:"Trung Hàn, đừng tắt điện thoại, ta ra ba trăm triệu 5000 vạn."

Ta cười cười, làm bộ giương lên trong tay điện thoại: "Ai có vượt qua ba trăm triệu 5000 vạn hay sao? ừc, thực không có ý tứ. Trương đồng, ta bên này có người ra năm trăm triệu (5 ức) chín trăm ngàn."

"Cái gì?" Trương Tư Cần chấn động, hắn không nghĩ tới Bích Vân sơn trang giá cả thoáng cái tăng vọt đến khoa trương giá vị.

Ta rất thành khẩn nói: "Cứ như vậy đi. Hôm nay tạm thời có việc gấp, sướng rồi trương đồng bữa tiệc, hôm nào ta thỉnh trương đồng ăn cơm nhận..... Trương đồng, trương đồng?"

"Ta..... Ta tại, ta quyết định ra sáu trăm triệu." Trương Tư Cần suy tư sau mới trả lời.

Hắn càng kiên trì, ta càng sẽ không bán đi Bích Vân sơn trang, có thể làm cho một cái lão luyện khéo đưa đẩy thương nhân như thế trận cược đại loạn chỉ có một nguyên nhân, cái kia chính là lợi ích.

Là cái gì lợi ích đâu này? ta khổ tư không được giải thích.

Giờ lên cao trong tay điện thoại, ta như đấu giá hội chấp chùy người đồng dạng đối với điện thoại gọi: "Sáu trăm triệu có người ra sao? có người nào đó ra giá cao hơn sáu trăm triệu? Sáu trăm triệu lần thứ nhất, sáu trăm triệu lần thứ hai, sáu trăm triệu đệ..... Ừc, tốt, có người ra giá bảy trăm triệu chín trăm ngàn. Uy, bảy trăm triệu chín trăm ngàn trương đồng muốn hay không. Uy, trương đồng có ở đây không?"

"Bí bo....." Trương Tư Cần cúp điện thoại.

Ta cười to ba tiếng, mở ra bước chân, trực tiếp hướng xinh đẹp công chúa đi đến.

"Ba lượt toàn bộ trường học bơi lội tuyển bạt thi đấu quán quân, hai lần toàn bộ thành thị đệ tử đại hội thể dục thể thao bơi lội trận đấu danh thứ ba,

năm lần mùa đông dừng cảm thương." Tiểu Quân một bên khoa tay múa chân, một bên hướng rau củ lên xoa trứng cá muối. Ai, nàng đây là phung phí của trời.

Ta đi đến trước, cố ý mỉa mai:"Uy, mùa đông dừng cảm thương người cũng lấy ra khoe khoang?"

Tiểu Quân đang nước miếng tung bay, nàng bốn vị người sùng bái đang nghe được như si mê như say sưa. Ta cái này một mỉa mai, như là đâm chọt tổ ong vò vẽ, Tiểu Quân giận tím mặt, ném đi dao trong tay xiên nhảy dựng lên mắng to:"Đương nhiên khoe khoang á..., ta mùa đông dám ở trong sông bơi lội, người Lý Trung Hàn mùa đông cả giặt rửa tắm nước nóng đều sợ, thật sự là một chỉ co lại nhúc nhủ đầu con rùa đen, hừ."

"Ha ha....." Mọi người chột cười, ta cực kỳ lúng túng.

Tôn Gia Tề ra lệnh một tiếng:"Tiểu Quân lợi hại."

Tiểu Phong, nhỏ trác, tiểu Trương ba người đi theo dốc sức liều mạng vỗ tay phụ họa:"Tiểu Quân Vô Địch."

Ly khai tạp bang nhà hàng lúc, chu chi nông lời nói thắm thía mà khích lệ ta rời xa Trương Tư Cẩn. Ta không có tỏ thái độ, chỉ là khẽ cười cười. Mắt xanh châu người cao to đi tới, cung kính mà đưa một trương kim cương thẻ hội viên cho Tiểu Quân, hần nói tạp bang nhà hàng chưa từng có náo nhiệt như vậy qua.

Tiểu Quân cũng không lĩnh tình, nàng kéo tới kiều Nhược Trần, muốn mắt xanh châu người cao to cũng cho kiều Nhược Trần một trương kim cương thẻ hội viên, nếu không nàng tình nguyện không muốn. Mắt xanh châu người cao to rất xấu hổ, nhưng hần hay là cho kiều Nhược Trần một trương kim cương thẻ hội viên, ta nhìn ra được, kiều Nhược Trần cũng không có rất cao hứng. Trái lại , nàng Light Blue con mắt tại dưới bóng đêm lóng lánh lấy quý dị hào quang.

Ta thầm nghĩ, cái này kiêu Nhược Trần tuyệt không phải giống như nữ hài.

Không có một cơn gió, lá cây không nhích động chút nào, nhưng trên ngọn cây ánh trăng rất tròn. Đêm thu thích ý lây trên người của ta từng cái tế bào, ta rất muốn rất muốn làm yêu, mà bên cạnh ta vừa vặn có một vị sứ giả được đến khiến lòng run sợ công chúa.

"Ca, Tôn Gia Tề vì cái gì nói muốn đi khiêu chiến? Bọn hã khiêu chiến cái gì?" Công chúa nghiêng cánh tay hỏi.

"Bọn hã khiêu chiến dực vọng." Ta cười cười. Cả đêm, Tiểu Quân trên đầu cái kia đoá hoa nhĩ đều cắm ở bên tai, là bông hoa chọc vào nhanh, hay là bông hoa không muốn đến rơi xuống?

Công chúa lộ ra khinh thường biểu lộ:"Ah, ta hiểu được, bọn họ là tìm nữ nhân đúng hay không?"

"Ân." Ta chỉ năng điểm gật đầu, Tiểu Quân không phải đồ đần, nàng hiểu chuyện không ít.

Công chúa lần này đem cánh tay nghiêng về bên kia:"Vậy người vì cái gì không đi?"

Ta ôn nhu nói:"Ta có nữ nhân."

Công chúa cười lạnh:"Nếu như bên cạnh người tạm thời không có nữ nhân, người sẽ theo chân bọn họ cùng đi đúng hay không?"

Ta ưỡn ngực, chính khí nghiêm nghị:"Tuyệt đối sẽ không. Ta đem Tiểu Quân thời thời khắc khắc ghi ở trong lòng, nàng tự thời thời khắc khắc ở bên cạnh ta,"

"Hừ." Tiểu Quân nở nụ cười, cười đến so mặt đường còn ngọt. Burton màu xanh da trời đèn nê ông hạ, Tiểu Quân đem vốn tựa cực đại bộ ngực 〇〇 rất được càng thêm mê người.

Đứng tại cửa tửu điểm trước bồi hồi cả buổi, ta vậy mà chưa có về nhà ý niệm, khuỷu tay ở dưới Tiểu Quân cũng không có thúc giục ta ly khai ý tứ. Trong nội tâm của ta khẽ động, ôm Tiểu Quân ám chỉ:"Tiểu Quân, mẹ đêm nay ở nhà, chúng ta..... Chúng ta tại khách sạn khai mở một gian phòng nghỉ ngơi tốt không tốt?"

Tiểu Quân nghe xong, lập tức chửi ầm lên:"Thật là lớn con rùa đen, nếu suốt cả đêm không trở về nhà, mẹ mẹ không có nghi? Hừ, về nhà, về nhà."

Nói xong, nàng bỏ qua cánh tay của ta, trực tiếp hướng ven đường đi đến, nhìn quanh qua lại cỗ xe, đại khái là muốn ngăn tắc xi.

Ta âm thầm buồn cười, suốt cả đêm? Không chết vì mệt mới là lạ. Bất quá nghĩ lại, thế sự không có tuyệt đối, vạn nhất công chúa tao bắt đầu, có lẽ thực sẽ cả dạ không ngủ không nghỉ, nước tiểu không ngừng. Nghĩ vậy, dục vọng của ta càng thêm mãnh liệt:"Thế nhưng mà....."

Tiểu Quân gặp ta không chịu đi, nàng quay người hung hăng mà dậm chân:"Người so heo còn đàn phải hay là không? Người sẽ không các loại mẹ để đi ngủ, lại....."

Ta nở nụ cười, cười đến rất tà ác:"Ta xác thực so heo còn đàn, thế nhưng mà ta vẫn đang muốn tại rượu mướn phòng."

Tiểu Quân mở to hai mắt, sau đó then thùng hỏi:"Chẳng lẽ người không thể nhẫn bồng chốc?"

Tiểu Quân nói đúng, ta gật đầu thờ dài:"Thật sự không thể nhẫn nhịn , ai kêu người mặc màu vàng tất chân? Ai kêu chân của người tốt như vậy xem? Ta hiện tại nhịn không được vừa muốn đem người bít tất cho xé nát."

Tiểu Quân mãnh liệt nháy mắt to:"Oa, rất bạo lực a."

Ta thâm tình mà cầu xin:"Chẳng lẽ Tiểu Quân không muốn nhớ lại người lần thứ nhất? Ta nhớ được, người lần thứ nhất tựu là tại đây gia trong tửu điểm cho của người tỷ phụ."

Tiểu Quân con mắt mông lung : "Bít tất xé nát người cần phải bồi ờ."

Ta đi đến trước, chăm chú mà ôm lấy nàng:"Đương nhiên bồi, bồi người 100 song đủ mọi màu sắc tất chân."

Trong ngực, Tiểu Quân ôn nhu mà cảnh cáo ta:"Không thể quá bạo lực ờ."

Ta nghĩ thầm, không bạo lực là làm tình sao?

Burton khách sạn trách nhiệm quản lý cho ta ở 'phòng cho tổng thống' đánh 30% giảm giá. Hắn đem phòng trọ cái chìa khóa cho ta lúc, Tiểu Quân xấu hổ giống như quả táo chín. Mới vừa gia nhập 'phòng cho tổng thống' chuyên dụng thang máy, ta tựu không thể chờ đợi được mà hôn lên Tiểu Quân cặp môi đỏ mọng, da thịt của nàng nóng đến nóng lên, trong miệng nàng nước miếng ngọt ngào rất hiếm có có thể giải khát, ta dốc sức liều mạng mà mút vào.

"Tiểu muội muội, thúc thúc đã đến." Mở ra 'phòng cho tổng thống', ta một bên cởi quần áo, một bên hướng mặc màu vàng sắc tất chân tiểu muội muội cười dâm dăng. Nàng sợ tới mức hét lên một tiếng bỏ chạy, ta một chút cũng không nóng nảy, to như vậy phòng trọ cũng chỉ có một cái cửa ra, ta chỉ muốn đem phòng trọ đại đóng cửa lên, tiểu muội muội liền đi quảng không đường.

"Không muốn, không muốn, ta đến trường bị muộn rồi , thúc thúc xin cho mở." Đáng thương tiểu muội muội dùng hai tay che ở trước ngực, sợ hãi mà xem ta từng bước một đi tới.

Ta nhe răng cười, trong tay khuấy động giờ lên cao bộ phận sinh dục: "Đến trường một chút cũng không thú vị, thúc thúc dạy người thú vị, bao người ưa thích."

"Ta không muốn, ta muốn đi trường học." Tiểu muội muội mãnh liệt lắc đầu, nàng nhỏ nhắn xinh xắn thân thể càng không ngừng run rẩy. Dưới ánh đèn, màu vàng tất chân cặp đùi đẹp tan mát ra khó có thể tưởng tượng hấp dẫn, ta từng bước một tới gần, cuối cùng đem tiểu muội muội bức đến trong góc.

Tiểu muội muội tuyệt vọng, nàng một bên lắc đầu một bên cầu khẩn: "Thúc thúc bỏ qua cho ta đi, ta cho người sờ bằng chốc."

Ta sắc híp mắt híp mắt gật đầu: "Vậy thì đem quần áo thoát khỏi a."

Tiểu muội muội trừng lớn mắt hạt châu: "Ta nói là cho thúc thúc Mặc Mặc đầu phát, người xem ta tóc nhiều xinh đẹp."

Ta rất không bình tĩnh, sắc mặt nghiêm nghị vẻ mặt cứng rắn hung dữ mà nhào tới, tiểu muội muội rất giáo hoạt, thân thể lóe lên, như cá chạch đồng dạng trượt đi, rõ ràng tránh thoát ta bổ nhào về phía trước xu thế.

Ta giận dữ: "Tiểu muội muội muốn nghe lời, đừng làm cho thúc thúc tức giận."

Nói xong, ta ép sát quá khứ, tia chớp ra tay, đem tiểu muội muội đặt ở góc tường. Tay nâng chường rơi, "Tơ" một tiếng, nàng chân trái màu vàng tất chân được ta kéo xuống một ít phiến.

Tiểu muội muội gấp dậm chân: "Người có thể nào xé người ta bít tất !" ai nha, thỉnh người mở ra á."

Ta nhe răng cười: "Hắc hắc, thúc thúc không chỉ có muốn xé người bít tất, còn muốn thoát quần lót người."

Tiểu muội muội khóc:"Ồ..... Không có đồ lót, lão sư không cho ta tiến trường học ."

Ta cười xấu xa:"Yên tâm, thúc thúc chỉ thoát người quần lót, lại không thoát váy của người."

Tiểu muội muội vội vàng cầu khẩn:"Không mặc quần lót, lão sư đồng dạng không để cho tiến trường học."

Ta lạnh lùng nói:"Tiểu muội muội thực sẽ gật người, người không mặc đồ lót lão sư làm sao biết? Chẳng lẽ lão sư sẽ nguyên một đám kiểm tra nữ sinh xuyên:đeo không mặc đồ lót?"

Không nghĩ tới, tiểu muội muội rõ ràng gật gật đầu:"Sẽ , chủ nhiệm lớp mỗi ngày đi học trước đều sờ nữ sinh phía dưới, kiểm tra nữ sinh có hay không xuyên:đeo đồ lót."

Xem tiểu muội muội một bộ hồn nhiên bộ dáng, không giống nói dối, ta chần chờ bỗng chốc:"Chủ nhiệm lớp là nữ a?"

Tiểu muội muội rất chân thành nói:"Chủ nhiệm lớp là nam , hẳn bộ dáng rất giống thúc thúc ờ."

Ta hú lên quái dị, nhào tới.

Đây là một lần rất thảm thiết solo, tiểu muội muội tuy nhiên nhỏ yếu, nhưng rất dũng cảm, nài nỉ sức liều mạng mà chống cự. Tiếng hét chói tai, tiếng chửi bậy, tiếng cầu khẩn trộn lẫn cùng một chỗ trọn vẹn 10 phút . Nhưng tiếc tiểu muội muội hay là tình trạng kiệt sức, trên người nàng quần áo được lột sạch, một đôi thon dài cặp đùi đẹp chỉ còn lại có vài miếng tàn phá hoang tở. Đáng sợ hơn chính là, tiểu muội muội trơn bóng non mềm hạ thể được một căn vừa thô vừa to bộ phận sinh dục xâm nhập, bộ phận sinh dục đường kính quá lớn, cơ hồ đem tiểu muội muội hạ thể cho căng nứt.

"Ah..... Thúc thúc, người chọc vào đến ruột ở bên trong đi." Tiểu muội muội không thể làm gì, chỉ có thể tự nhận không may, ai bảo nàng đụng với sắc lang thúc thúc.

"Tiểu muội muội đọc sách không cần công, ruột tại lỗ đít bên kia, chỉ có cắm vào lỗ đít, đại nhục bồng o0o mới có cơ hội đụng phải người ruột." Ta hóp bụng hấp khí, hai tay bắt lấy hai luồng bầu vú to, côn thit một hồi dày đặc xuất kích, đem non mềm màn thầu huyết phát được bang bang loạn hưởng.

Thừa dịp tiểu muội muội tinh thần rời rạc, ánh mắt ngốc trệ thời điểm, ta lặng lẽ đem hai cái thon dài cặp đùi đẹp nhắc tới, dùng ngón tay cạo xuống một ít tràn ra dâm thủy, nhẹ nhàng mà bôi ở tiểu muội muội trên mặt lỗ đít. Tiểu muội muội một cơ linh, lập tức khôi phục thần trí:"Ta cảnh cáo người, dám đụng lỗ đít, ta tự nói cho mẹ, nói người cường gian ta."

Một hồi kích thích nhân vật trò chơi im bật mà dừng, gặp Tiểu Quân như cũ cố chấp, ta tức giận não, ngón tay tại Tiểu Quân lỗ đít chung quanh đảo quanh, đối với uy hiếp của nàng, ta căn bản khinh thường một chú ý:"Vậy sao? Ta rất sợ hãi."

Tiểu Quân cảm giác được của ta ý đồ xấu, nàng hung hăng trừng mắt ta:"Người dám."

"Ta có cái gì không dám hay sao? gây nóng nảy ta, ta trước hết nói cho mẹ, nói Tiểu Quân cố ý mặc màu vàng sắc tất chân dụ dỗ ta." Ta cười lạnh, ngón tay mấy lần dục xâm nhập đều không bắt được trọng điểm, huống chi Tiểu Quân loạn uốn éo bờ eo thon bé bỏng.

"Hừ, mẹ tin tưởng chuyện ma quỷ của người mới là lạ." Tiểu Quân muốn ngừng mà không được, cũng không nguyện ý ta gậy lỗ đít nàng, cũng không muốn đại nhục bồng của ta thoát ly, gấp đến độ nàng đỏ bừng cả khuôn mặt.

Ta hù dọa nói:"Ta đây hiện tại tự cùng mẹ nói, Tiểu Quân đang cùng ta ân ái. Hắc hắc, là làm tình, không phải cưỡng gian."

Tiểu Quân chửi ầm lên:"Nói nha, người nói nha, không dám nói người chính là con rùa đen vương bát đản."

Ta thật sự nhảy ra điện thoại, còn không có có điều tra di số điện thoại, điện thoại của ta đột nhiên tự vang lên. Nói có khéo hay không, lại là di đánh tới , đem ta lại càng hoảng sợ. Ta đem điện báo biểu hiện cho Tiểu Quân xem, nàng duỗi duỗi đáng yêu đầu lưỡi, đành chỉ dưới lưng vắn vẹo.

"Mẹ.". Ta một bên chuyển được di điện thoại, một bên đem Tiểu Quân đặt ở dưới thân, đen nhánh tỏa sáng ba thước tóc xanh mềm mại mà rối tung tại hoa mỹ Ba Tư trên mặt thảm. Kỳ quái chính là, cái kia đóa kiều diễm Khang chính là hình vẫn đang cắm ở bên tai của nàng, mặc dù là tại ân ái, nàng vẫn đang như một vị công chúa.

Di lại là sâu kín thở dài:"Vốn là về nhà . Nhưng trong khoảng thời gian này quan tâm sự tình quá nhiều, mẹ lại mất ngủ, tối hôm qua cả đêm đều không ngủ. Hôm nay đã nghĩ ngợi lấy lại để cho Vịnh Nhân giúp ta điều trị, điều trị, Vịnh Nhân thật đúng là có biện pháp."

"Đã như vậy, mẹ tự an tâm điều trị. Đúng rồi, ba trăm triệu cho vay lấy được sao?"

Di nói:"Cầm, ta đang cùng Vịnh Nhân thảo luận xử trí như thế nào số tiền kia."

Ta gật đầu đồng ý:"Ân, dù sao đều là nàng phụ trách, tình huống cụ thể ta ngày mai lại kỹ càng hỏi nàng."

"Tốt, người sớm chút về nhà, ta đã gọi Tiểu Lâm đi Burton khách sạn tiếp các người , dù sao các người đều tiện đường."

"Cái gì? Nàng lúc nào đến?" Ta lắp bắp kinh hãi, âm thầm sốt ruột. Lúc này đang cao hứng, Đường Y Lâm đến một lần, chỉ sợ sẽ quấy rầy ta ngắt lấy lỗi đấy (~!~) ý niệm.

Dì hừ một tiếng:"Gọi điện thoại cho trước người, đại khái mười lăm phút đi ra. Người yên tâm, nàng sẽ chờ người , người cũng đừng nóng vội lấy ly khai bữa tiệc, nam nhân nên thù hay là muốn xã giao. Nếu như không phải Tiểu Quân cùng người đi, ta mới chẳng muốn quản người có trở về hay không gia."

Ta khỗ thân không thôi:"Ai, xem ra tại mịa nó trong mắt, ta cùng Tiểu Quân vẫn có khác nhau. Tiểu Quân sự tình là hơn quan tâm một điểm, ta mà, quản hân khí gió chết ở đâu."

Dì dừng lại bỗng chốc, lập tức ăn ăn nhõng nhẽo cười:"Lại trứng gà chọn xương cốt , người biết mẹ không phải ý tứ này. Tiểu Quân, cùng người đều là con của ta, các người ta đều yêu, nói như vậy cũng có thể đi à nha? Lớn như vậy một người nam nhân , còn làm nũng. Hừ, về sau lại nghe người nói những này vị chua lời nói, ta khả không buông tha người."

Nói xong,"BA~" một tiếng, cúp điện thoại. Ta rốt cuộc không thể chịu đựng được đối với dì tưởng niệm cùng với Tiểu Quân làm càn khiêu khích, ném đi điện thoại, ta xoay người trên xuống, một lần nữa đem Tiểu Quân đặt ở trên mặt thảm. Vừa muốn dứt vào, Tiểu Quân ỏn ẻn ỏn ẻn mà cầu khẩn:"Ca, ôm ta trên giường, thảm tốt trát người."

"Ưa thích như vậy yêu yêu sao?" Ôm lấy Tiểu Quân, ta nâng nàng nhỏ cặp mông, vừa đi một bên rất động hạ thể, đại nhục bồng o0o chuẩn xác mà tại huyết mềm của nàng ở bên trong ra ra vào vào. Nàng ôm cổ của ta, hưởng thụ cái này hoàn mỹ va chạm, ngẫu nhiên còn có thể vận vẹo bờ eo thon bé bỏng, nhõng nhẽo bồng chốc trong huyết mềm đại nhục bồng o0o.

"Ưa thích." Thanh âm rất nhỏ, cơ hồ nghe không được.

Ta thâm tình mà cười xấu xa:"Còn có càng thoải mái , làm lỗ đít sẽ càng thoải mái. Người lần thứ nhất ở chỗ này đem xử nữ cho ta, nếu như lại đang tại đây đem lỗ đít cho ta, vậy thì rất có kỷ niệm ý nghĩa."

Tiểu Quân trừng mắt nhìn, đem vú lớn áp đến ngực ta khẫu:"Sẽ đau chết ."

Ta dùng lồng ngực nhẹ nhàng mài áp hai cái bầu vú to:"Sẽ không, Y Lâm tỷ tỷ không phải rất yêu thích ta làm cho nàng lỗ đít sao?"

"Ta cùng nàng không giống với, nàng là lẳng lơ, ta là ngây thơ nữ sinh." Nói xong, ngại ngừng Tiểu Quân ôm cổ của ta ăn ăn nhõng nhẽo cười, ta xúc động mà liên tục rất động, đem Tiểu Quân tiếng cười chuyển hóa làm vô tận rên rỉ.

'phòng cho tổng thống' đích nhân vật phòng ngủ giường lớn xác thực đủ rộng rãi, Tiểu Quân đặt mình trong tại mềm mại màu xám lông nhung thiên nga gấm mặt đệm giường ở bên trong, càng lộ ra kiều nộn tuyết trắng. Trên người nàng ngoại trừ kiều nộn núm vú cùng kiều diễm Khang chính là hình bên ngoài, cơ hồ là một mảnh tuyết trắng.

Đem làm ta đem Tiểu Quân thân thể cuốn, làm cho nàng đưa lưng về phía ta mân mê hình cầu nhỏ cặp mộng lúc, ta lại thấy được mặt khác kiều diễm, mép lồn nàng cùng lỗ đít như là nở rộ hoa đào đồng dạng phấn nộn phấn hồng. Bất đồng chính là, mép lồn nhan sắc thiên một điểm, lỗ đít nhan sắc sâu một ít. Ta xúc động mà hôn đến cặp mộng chính giữa, đã thè lưỡi ra liếm cánh hoa tựa như mép lồn, lại mút vào lỗ đít (~!~) đồng dạng lỗ đít.

"Ô..... Lỗ đít tự là lỗ đít, là chuyên môn dùng để nói láo : đánh rắm cùng kéo đại tiện , sao có thể lại ăn lại thè lưỡi ra liếm đâu này? cái đó và ăn đại tiện có cái gì khác nhau?" Tiểu Quân nức nở nghẹn ngào, không có nước mắt nức nở nghẹn ngào.

Ta không phản bác được, bởi vì Tiểu Quân nói không sai, nhưng ta vẫn đang thè lưỡi ra liếm Tiểu Quân lỗ đít, mút vào bên trong hết thủy thứ đồ vật. Mặc dù là đại tiện, chỉ cần là Tiểu Quân, ta chiều ăn không lầm.

Tiểu Quân toàn thân run rẩy dữ dội, mông tròn càng vênh lên càng cao: "Ai nha, ca, người muốn thè lưỡi ra liếm tựa thè lưỡi ra liếm phía dưới chỗ kia, lỗ đít cũng đừng có liếm lấy, ta muốn thả cái rắm." Nói xong, ta nghe được ba tiếng "PHỐC, PHỐC, PHỐC".

Ta sững sờ, Tiểu Quân lại cười khanh khách, nguyên lai nàng cũng không có thực nói láo : đánh rắm, nàng chỉ là dùng miệng phát ra nói láo : đánh rắm thanh âm.

Xông lên động, ta lập tức quỳ lên, dán Tiểu Quân mông tròn, lần nữa đem đại nhục bông o0o cắm vào huyết mềm của nàng ở bên trong, nhảy ra huyết thịt đồng dạng phẩn nộn. Ta biết rõ, động tình Tiểu Quân đã ngầm đồng ý ta chiếm hữu lỗ đít nàng, nhưng ta không thể vội vàng xao động.

Dù sao Tiểu Quân lỗ đít nhiều nhất cũng chỉ có đầu ngón út lớn nhỏ, ta liếm lấy cả buổi, ngửi không thấy một ít mùi vị khác thường, điều này nói rõ Tiểu Quân lỗ đít phi thường chặt khít. Nếu như tùy tiện đem "Thanh Long" Cắm đi vào, ta đoán chừng vĩnh viễn không có tiếp theo, cho nên ta phải phải có kiên nhẫn, rất có kiên nhẫn, phi thường có kiên nhẫn.

Lúc này, ta bức thiết cần đạt được Đường Y Lâm hỗ trợ, nàng là duy nhất có thể trợ giúp Tiểu Quân người.

"Ca, giúp ta cởi giày tử á." Tiểu Quân thở hào hển, thon dài trên chân đẹp còn treo móc tàn phá hoang tở, hai cái tiểu Ngọc trên bàn chân vẫn đang ăn mặc màu vàng nhạt giày cao gót, ba con đầu ngón chân phá tan tất chân lộ tại giày mặt, tuyết trắng gót chân xuân ngó sen đồng dạng kiều nộn.

Ta sắp nổ tung, nhưng ta vẫn còn muốn khắc chế, muốn chiếm hữu Tiểu Quân lỗ đít nhất định phải muốn khắc chế. Vạn nhất tình quan thất thủ, ta

tự mất đi một lần cơ hội khó được.

"Không thoát, ta thích giày của người, quá đẹp."

Ta nhẹ nhàng mà vuốt ve Tiểu Quân tinh xảo giày cao gót, thậm chí nghĩ tới tại nàng giày cao gót cùng trên chân ngọc bấn ra nóng hổi tinh dịch. Thật là kỳ quái, ta như thế nào sẽ sinh ra như thế nghĩ gì xấu xa? Là tâm lý biến thái ư, hay là tham món lợi nhỏ quân yêu vào cốt tủy?

Tiểu Quân lẩm bẩm nói:"Thế nhưng mà..... Không cởi giày ra người như thế nào thè lưỡi ra liếm chân của ta? Ta thích ca thè lưỡi ra liếm chân của ta."

"Cái gì? Ta không có nghe lầm?" Ta quên đứt vào, Tiểu Quân yêu cầu sâu sắc vượt quá ta ngoài ý muốn, ta nghi ngờ nói:"Người không phải rất chán ghét ta thè lưỡi ra liếm chân của người sao?"

Tiểu Quân then thùng nói:"Ngay từ đầu không thói quen á! bắt quá về sau cho người liếm lấy mấy lần, ta đã cảm thấy rất thoải mái."

Ta hưng phấn nói:"Vậy người vì cái gì không nói sớm."

Tiểu Quân khuất lên bấp chân, dùng giày cao gót nhẹ nhàng đá đánh ta thân thể:"Ai nha, người ta nữ hài tử như thế nào không biết xấu hổ nói ra miệng? Chán ghét."

Ta cười hỏi:"Vậy người bây giờ còn nói?"

Tiểu Quân ôm đồm qua gối đầu hướng ta loạn ngả:"Ồ..... Người cố ý chọc giận ta sao? Ta, ta phải về nhà."

Ta cười to:"Ha ha, yên tâm, hôm nay làm không được người lỗ đít ta tự không để cho người về nhà, dù sao mẹ không ở nhà."

Tiểu Quân mắng to:"Người đùa nghịch lưu manh."

Ta đương nhiên đùa nghịch lưu manh, ta dùng đại nhục bổng o0o cực độ nhục nhã Tiểu Quân màn thầu huyết.

Đột nhiên, điện thoại di động của ta tiếng chuông vang lên, đoán chừng là Đường Y Lâm đến Burton khách sạn. Cầm lấy điện thoại chuyển được, quả nhiên là Đường Y Lâm ngọt ngào thanh âm: "Ở chỗ nào?"

"Người đi lên Số 1 'phòng cho tổng thống'."

Đường Y Lâm lầu bầu hai câu: "Làm cái quỷ gì? Chờ ta với, ta trước ngừng tốt xe."

Vừa để điện thoại xuống, Tiểu Quân tự lạnh như băng nói: "Hừ, tới vừa vặn, người muốn biết lỗ đít tìm nàng."

"Ta chỉ muốn biết Tiểu Quân lỗ đít." Cầm chặt hai luồng bầu vú to, ta Ôn Nhu mà xoa nhẹ vài vòng.

Tiểu Quân lắc cặp mông, lớn tiếng nói: "Có thể, nhưng người phải gọi Đường Y Lâm thề lười ra liếm cái mông của ta....."

Ta hiểu kỳ hỏi: "Người vì cái gì chán ghét Đường Y Lâm?"

"Người ưa thích nữ nhân ta mỗi người đều chán ghét." Tiểu Quân lần này rốt cục nói ra lời nói thật.

Ta sững sờ, trong nội tâm lập tức nhu tình vạn trượng, ngoài miệng hung dữ nói: "Đã Tiểu Quân chán ghét Đường Y Lâm, vậy đợi lát nữa nhi nàng đi lên, ta đem nàng đẩy đi xuống lầu. Nơi này có hai mươi tầng lầu cao, nàng té xuống nhất định sẽ đầu phá trán nát chết lênh bà lênh bênh. Đến lúc đó chúng ta thống nhất đường kính, tự nói là Đường Y Lâm chính mình nhảy đi xuống, như thế nào đây?"

Tiểu Quân lại dùng giày cao gót đá hai ta chân:"Ta là chán ghét nàng, thật không nghĩ nàng chết."

Ta oán hận nói:"Phàm là Tiểu Quân chán ghét , đều phải chết."

Tiểu Quân cười lạnh:"Ta chán ghét người, người vì cái gì không chết đi?"

Ta thở dài một tiếng:"Ca đã sớm dự tiên dự tử ."

Tiểu Quân không nhéo cười:"Chán ghét."

Ta lại một chút cũng không cười:"Ca nói rất nghiêm túc, Đường Y Lâm nếu như không thè lưỡi ra liếm Tiểu Quân lỗ đít, nàng nhất định phải chết."

Tiểu Quân đem đầu vùi vào dưới gối đầu:"Ta muốn nàng thè lưỡi ra liếm lỗ đít ta, người thè lưỡi ra liếm chân của ta."

Ta nghe xong, quả thực hưng phấn được nhanh điên, một bên hung mãnh đút vào, một bên hỏi:"Cái kia Tiểu Quân có thể hay không sướng chết?"

"Sướng chết phải hay là không dự tiên dự tử?" Tiểu Quân cười đến cười run rẩy hết cả người, sóng sữa tung bay.

Ta hú lên quái dị:"Đoán chừng không sai biệt lắm."

Nói xong, rút...ra đại nhục bông o0o nhảy xuống giường, bởi vì ta nghe được "Leng keng, leng keng" tiếng chuông cửa. Bạn đang đọc truyện được copy tại -Y

Cửa mở lúc, ta thật sâu thở dài một hơi. Như Đường Y Lâm như vậy tuyệt mỹ nữ nhân, ta lại cái đó hạ thủ được đem nàng ném lâu?

Thế nhưng mà, vì Tiểu Quân, ta chỉ có thể giết chết nàng.

"Cứu mạng ah....."

Một tiếng thê lương tiếng hét chói tai theo 'phòng cho tổng thống' sân thượng truyền hướng bốn phương tám hướng. Tiểu Quân liên y phục đều không có xuyên:đeo, toàn thân trơn bóng mà theo chủ phòng ngủ chạy đến, hai luồng cực đại trên bầu vú hạ tả hữu nhấp nhô, thật là rắn chắc .

Ta cùng Đường Y Lâm trao đổi một ánh mắt, nàng lập tức ngưỡng tựa ở sân thượng rào chắn bên cạnh, mà của ta một tay nhéo ở cổ họng của nàng, một tay ôm thân thể của nàng hướng sân thượng bên ngoài đẩy.

"Ca, người điên rồi !" người thẳng khốn, người cú ngay." Tiểu Quân hoa dung thất sắc, vội vàng đi lên kéo ra ta.

TỶ PHU VINH DỰ

Tiểu Thủ Chương
www.dtv-ebook.com

Chương 108: Nữ nhân càng tao, nam nhân càng khi dễ

Ta hung thần ác sát mà chăm chăm vào diễm đạm đáng yêu Đường Y Lâm: "Người không phải nói nếu như Đường Y Lâm không thè lưỡi ra liếm người lỗ đít, nàng nhất định phải chết sao? vừa rồi ta hỏi nàng, nàng rõ ràng không đáp ứng, cho nên ta muốn giết nàng."

"Ta..... Ta....." Tiểu Quân then thùng mà nhướng mắt, vậy mà không biết giải thích như thế nào.

Đường Y Lâm bi thương không thôi: "Ô..... Ta không có không đáp ứng, ta chỉ là không tin là Tiểu Quân nói. Bởi vì Tiểu Quân ghét nhất làm cho lỗ đít, cho nên ta cho dù chết, cũng không muốn làm thiếp quân chán ghét chuyện. Lý Trung Hàn, người ra tay a, tối đa hai mươi lăm năm sau lại nhiều một đầu con gái tốt tử."

Đường Y Lâm thốt ra lời này lối ra, ta tựa chú ý tới Tiểu Quân mặt mũi tràn đầy động dung, đoán chừng nàng đối với Đường Y Lâm không còn có bao nhiêu oán hận .

"Tốt, ta sẽ thanh toán người." Ta nghiêng răng nghiêng lợi, tiến lên bắt lấy Đường Y Lâm bàn tay nhỏ bé tựa hướng trên ban công kéo.

Tiểu Quân bất đắc dĩ, chà chà giày cao gót: "Ai nha, thật sự á! ta nói là qua á! ca, người đừng làm rộn, mau đưa Y Lâm tỷ tỷ buông ra."

Đường Y Lâm không khóc không hô: "Thật sự? Tiểu Quân thật sự đã từng nói qua muốn ta thè lưỡi ra liếm lỗ đít?"

Tiểu Quân trướng đỏ mặt:"Ách..... Nói là đã từng nói qua, bất quá....."

Đường Y Lâm quý dị cười cười:"Nếu là Tiểu Quân ý tứ, Y Lâm tỷ vô luận như thế nào đều ủng hộ người ."

Tiểu Quân nhìn xem ta, lại nhìn xem Đường Y Lâm, oán hận mà lại chà chà giày cao gót:"Hừ, thực đem ta hù chết !" cũng không biết hai người các người phải hay là không đang diễn trò. Chán ghét, ta đi trước tắm rửa."

Nói xong, hai cái bàn tay nhỏ bé ôm hai luồng bầu vú to, quay người chạy vội mà đi. Đường Y Lâm hì hì nhõng nhẽo cười, đi theo Tiểu Quân kêu to:"Ta cũng muốn giặt rửa."

Hai cái lớn nhỏ mỹ nữ biến mất trong phòng tắm. Ta vốn định gia nhập ba người tắm rửa hàng ngũ, khả nghĩ lại, nữ nhân nhiều có khuê ở bên trong tư mật, Tiểu Quân nhất định sẽ hướng Đường Y Lâm thỉnh giáo làm cho lỗ đít kinh nghiệm, ta tựu bất tiện chọn rộn .

Thừa dịp bên người không người, ta lấy lên điện thoại bấm Đái Tân Ni điện thoại, hướng nàng kể ra tường niệm chi tình. Bằng ta ba thốn không nát miệng lưỡi, cuối cùng đem Đái Tân Ni đỡ được phục phục thiếp thiếp. Lâm tắt điện thoại trước, nàng vẫn không quên muốn ta đối với điện thoại thân ba cái, ta đương nhiên từng cái làm theo. Chỉ là không có đề cập Chương Ngôn Ngôn, trong nội tâm của ta cực kỳ áy náy, vừa định gọi điện thoại cho Chương Ngôn Ngôn, lúc này Đường Y Lâm cùng Tiểu Quân một trước một sau mà từ trong phòng tắm đi tới. Hai cái lớn nhỏ mỹ nữ dung mạo có một không hai, trên người vền vện vây quanh màu trắng khăn tắm, nhìn xem núi non phập phồng, ta không khỏi nước miếng giàn giụa, đại nhục bổng o0o giờ lên cao.

Hai vị lớn nhỏ mỹ nữ xem xét ta háo sắc bộ dáng, đều không hiểu thấu mà xấu hổ lên.

Ta ngهنهه tiếp trước, cánh tay trái ơm Tiểu Quân, cánh tay phải nắm cả Đường Y Lâm, đem các nàg dẫn tới bên giường:"Nữ nhàn tắm rửa nhất định phải giặt rửa nửa giờ mới có thể rửa sạch sẽ?"

Tiểu Quân trừng mắt liếc:"Khằng định so người giặt rửa nửa phút sạch sẽ nhiều hơn."

Đường Y Lâm buột miệng cười, thay Tiểu Quân hát đệm nói:"Tiểu Quân không biết như thế nào giặt rửa lỗ đít, tại đây lại không có sữa bò cùng ống kim, ta tạm dùng bông bông vào đi giúp nàg giặt rửa. Chỉ là Tiểu Quân lỗ đít quá mức mẫn cảm, giặt rửa bông chốc dừng một cái, cho nên mới giặt rửa lâu như vậy."

Ta nhìn qua Tiểu Quân đỏ bừng khuôn mặt nhỏ nhắn hỏi:"Nói như vậy, Y Lâm tỷ tỷ làm cho qua Tiểu Quân lỗ đít?"

Tiểu Quân đại xấu hổ, hung hăng giẫm ta một cước:"Ta chịu nhục, còn không phải là vì thỏa mãn người thú tính?"

Ta mừng rỡ, may mắn Tiểu Quân cỡi giày cao gót, ta một chút cũng không đau.

"Hi hi....." Đường Y Lâm cười đến cười run rẩy hết cả người, trên người bạch khăn tắm buông lỏng, lập tức chảy xuống. Hai luồng đầy đặn cao ngất vú lớn sôi nổi mà ra, lắc lư hai cái, ta cúi người ngậm lấy thứ nhất mãnh liệt xuyết.

Đường Y Lâm có chút rên rỉ, thò tay tại ta bụng dưới lông lồn lục lọi, đầu ngón tay đụng phải gờ lên cao còn thịt, thân thể mềm mại của nàg run rẩy bông chốc, ta ngẩng đầu nhìn thẹn thùng Đường Y Lâm, lặng lẽ quỳ xuống, tại nàg nồng đậm lộn xộn cọng lông trong cỏ hôn đi vào.

"Àn." Đường Y Lâm sâu kín mà rên rỉ:"Tiểu Quân, vừa rồi ta nói những cái...kia đều nhớ rõ ràng?"

Tiểu Quân lạnh lùng nói: "Ta tại sao phải nhân nhượng hần? Nếu như lộng thương ta, ta đi ra mẹ chỗ đó cáo trạng, nhân chứng vật chứng đều có, xem hần còn chống chế?"

"Ân, cái kia thứ đồ vật quá lớn, nếu như gắng phải đi vào, có khả năng sẽ bị thương. Tiểu Quân muốn nghe lời nói, Y Lâm tỷ có kinh nghiệm. Hần muốn đi vào thời điểm, người nhớ rõ muốn như kéo đại tiện đồng dạng buông lỏng, như vậy người lỗ đít mới có thể tận lực khuếch trương, ngàn vạn đừng hướng bên trong co lại, người càng co rút lại sẽ càng đau." Đường Y Lâm hai chân có chút run rẩy, miễn cảm cánh hoa được ta khê cắn mút vào, nàng vẫn đang có thể hướng Tiểu Quân truyền thụ như thế nào dùng lỗ đít tiếp nhận đại nhục bổng o0o yếu lĩnh.

"Ô, ta không làm, ta phải về nhà," Tiểu Quân nghe xong sẽ đau, nàng lại nửa đường bỏ cuộc .

Ta tranh thủ thời gian đứng lên, hung hăng trừng Đường Y Lâm liếc, sau đó sẽ cực kỳ nhanh kéo rơi Tiểu Quân trên người khăn tắm, đem nàng phóng ngã xuống giường. Không đợi nàng kịp phản ứng tựu ôm lấy nàng cường bạo, hai tay mãnh liệt vắn về hai luồng bầu vú to, con mắt lạng lẽ ám chỉ Đường Y Lâm tới phối hợp.

Đường Y Lâm cũng quay trở lại trừng ta liếc, rất không tình nguyện mà trên háng giường, nằm lên Tiểu Quân non chân một hồi vuốt vuốt. Tiên khóa cặp môi đỏ mọng từ nhỏ quân chân ngọc bắt đầu, chậm rãi thân, chậm rãi thè lưỡi ra liếm, một mực kéo dài đến rất tròn trên đùi.

Tiểu Quân "A... A....." Mà thở, muốn giãy dụa lại đánh không lại lực lượng của ta. Nàng duy nhất có thể làm , tựu là nhẫn nhục chịu đựng, tiếp nhận chúng ta khinh nhờn. Cảm giác được thân thể nàng đột nhiên kéo căng, mắt của ta một ngẫm, phát hiện Đường Y Lâm đã ghé vào Tiểu Quân giữa hai chân, tươi đẹp cặp môi đỏ mọng duỗi ra một đầu phấn hồng linh xảo đầu lưỡi, nhẹ nhàng mà quét lấy Tiểu Quân màn thầu huyết.

"A... A....." Tiểu Quân run rẩy dữ dội, hai cái thon dài cặp đùi đẹp được ta cùng Đường Y Lâm tất cả bắt lấy một đầu cực lực tách ra, dường như một chỉ xoay người con cua đồng dạng, ta phát hiện đến nàng hai cái đáng yêu tiểu Ngọc chân tất cả đều kéo căng loa chuông.

Đường Y Lâm lén lút vịn bồng chốc cái mông của ta, ý bảo ta đối tư thế trước cắm vào. Ta đương nhiên ngầm hiểu, buông ra Tiểu Quân cặp môi thơm, đem nàng xoay ngược lại tới. Đợi nàng mông tròn cao cao mân mê, ta cầm chặt đại nhục bồng o0o, cắm vào ướt át trong khe lõn, một cây vào động, thẳng đến hoa tâm. Tiểu Quân ỏn ẻn ỏn ẻn mà rên rỉ, tuyết trắng thân thể mềm mại lập tức trở nên mềm nhũn. Ta cầm chặt nàng hai luồng vú lớn ㄟㄟ, một vòng Ôn Nhu rút ra đút vào, lại để cho cái này chỉ tiểu hồ ly trước thưởng thức bồng chốc lưng đeo thức niềm vui thú.

"Ah..... Ah..... Đem người ta đem làm chó hoang tựa như làm ra làm cho đi, đối với Y Lâm tử tử tự thương hương tiếc ngọc, ta, ta phải về nhà." Tiểu Quân mãnh liệt vung mềm mại đen nhánh tóc dài, ta ngoài ý muốn phát hiện, cái kia đoá Khang chính là hình còn cắm ở bên tai của nàng.

"Hi hi....." Gần đây rụt rè Đường Y Lâm nhìn không được nhõng nhẽo cười:"Của người tử phụ đối với người mới được là thương hương tiếc ngọc, đối với ta, hẳn quả thực tự là ngược đãi."

"Ah..... Y Lâm tử tử làm sao biết Lý Trung Hàn là tử ta phụ?" Tiểu Quân nửa người trên nhô lên, bụng dưới dán tại giường, mông tròn cao cao nhếch lên, đây là một đầu hoàn mỹ s đường cong, ta xúc động mà mãnh liệt xuất kích.

Đường Y Lâm giao hoạt nói:"Cái này có cái gì kỳ quái , ta là mục mục người con gái nuôi, ta chính là tử tử người, vậy người nên gọi hẳn làm tử phụ rùi."

Tiểu Quân chịu được ta một vòng bão tố xuất kích sau, rốt cục có thể thở gấp lên tức giận, nàng không có nghe ra Đường Y Lâm ngoài miệng chiếm tiện nghi, mà là hối hận:"Ai, đều tại ta tuổi còn nhỏ, gặp ai cũng muốn hô tở tở. Trái một cái tở tở, phải một cái tở tở, hửn tự trái một cái câu dẫn, phải một cái lừa gạt, tất cả đều thu được giường. Kết quả là, hửn cái này đại thằng khốn làm tở phu làm được thoải mái, ta vẫn sống sống cho tức chết, thật sự là hồng bét."

Đường Y Lâm cười trở mình tại giường:"Tiểu Quân về sau gặp xinh đẹp nữ nhân đều hô muội muội, của người tở phu sẽ không cơ hội á."

Tiểu Quân một bên vung vẩy mông tròn một bên gật đầu:"Có đạo lý ờ !" thể nhưng mà..... . Nhưng là ta hiện tại chỗ nhận thức xinh đẹp nữ nhân đều hô tở tở, muốn đổi giọng nhiều không có ý tứ, ta hiện tại rất hoài nghi....."

Đường Y Lâm cười hỏi:"Hoài nghi cái gì?"

Tiểu Quân rên rỉ nói:"Hoài nghi ta chỗ hô qua tở tở cái kia chút ít nữ nhân, bất luận cao thấp mập ốm, lão non đẹp xấu, hết thấy đều cùng hửn có một chân."

Đường Y Lâm sắc mặt có chút khó coi:"Ân, ta cũng hoài nghi. Cái kia Tiểu Quân phân tích, phân tích, còn có vị nào tở tở có khả năng rơi vào của người tở phu ma quỷ?"

Ta thầm kêu không ổn, đại nhục bổng o0o đối với lỗ lồn đút vào càng là bài sơn đảo hải, mục đích tự nhiên là ngăn lại Tiểu Quân nói tiếp.

May mắn Tiểu Quân cùng ta tâm hữu linh tê, kịp thời thu nhỏ miệng lại:"Ah..... Ah..... Ta không biết..... Ah..... Ah."

Đường Y Lâm lập tức nhìn ra Tiểu Quân cố ý giấu diếm, nàng quỳ đến Tiểu Quân bờ mông bên cạnh, cắn giận oán trách:"Tốt người cái này Tiểu

Quân, rõ ràng cảm kích không báo, xem ta như thế nào làm cho người lỗ đít."

Nói xong, ngón tay ngọc duỗi ra, từ nhỏ quân huyết mềm bốn phía cạo đến dính trượt dâm thủy, toàn bộ bôi đến lỗ đít của nàng mắt.

Ta phát hiện dù cho Đường Y Lâm không bôi lên dâm thủy, Tiểu Quân trong lỗ đít cũng sẽ bài tiết ra óng ánh trong suốt đồ vật, ta âm thầm lấy làm kỳ. Dùng ngón tay dính một ít phóng tới chóp mũi nghe một cái, nhưng lại một cổ nhàn nhạt mùi thơm, một nếm, không khổ không đau xót, hơi mặn hơi tao.

Tiểu Quân lay động đến lợi hại, thoát nhìn nhưng lại rất thống khổ bộ dạng:"Ồ..... Tỷ phu đều là đau dỉ nhỏ , ta như thế nào luôn bị khi phụ sỉ nhục?"

. Ta nhịn không được lớn tiếng nói:"Bởi vì người đủ tao, càng quá lăng lơ con mẹ nó luôn nữ nhân, nam nhân lại càng muốn khi dễ."

Tiểu Quân quay đầu lại, điềm đậm đáng yêu mà cầu khẩn:"Ta về sau không tao , bỏ qua cho ta đi."

Ta cười lạnh:"Ta đây về sau lại buông tha người, hắc hắc."

Nói xong, đút vào được mạnh hơn liệt.

Tiểu Quân liên tiếp dồn dập thở dốc, nhô lên trên thân bỗng nhiên ép xuống:"Ừ Ân, thật thô, tốt sướng !" ờ, đều nhanh đội lên ruột ."

Ta cười quái dị:"Người yên tâm, đợi lát nữa nhất định có thể đội lên ruột."

Tiểu Quân nghe xong, lập tức minh bạch là có ý gì, nàng ớn ớn ớn ớn mà rên rỉ:"Mụ mụ, mau tới cứu cứu ta với."

Ta hung ác nói:"Hừ, mẹ đã đến, ta ngay cả lỗ đít nàng làm một trận."

Tiểu Quân quay đầu lại, kinh ngạc nhìn xem ta nói:"Hừ hừ, Lý Trung Hàn người xong đời, những lời này thế nhưng mà người nói. Ta muốn nói cho mẹ, ta muốn mụ mụ thay ta báo thù."

"Vậy sao? Muốn báo thù?" Ta cười lạnh, đại nhục bổng o0o hung mãnh mà rút ra đút vào vài cái, vậy mà dừng lại.

"Ah !"" Tiểu Quân một tiếng chói tai thét lên:"Không muốn, không muốn, Tiểu Quân sai rồi, nhanh lên động nha."

"Vậy người nói cho ta biết, nếu như mẹ đã đến, ta nên làm cái gì bây giờ?" Ta chậm rãi rất động . Nhưng ta chú ý tới, Tiểu Quân đã bắt đầu co rút, vốn là hai vai co rút, tiếp theo là bụng dưới, cuối cùng lan tràn đến toàn thân. Ta tranh thủ thời gian đại lực đút vào, lông lồn rậm rạp phần bụng mãnh liệt đánh ra huyết mềm khẩu, quy đầu hợp thời ma sát đã sừng đỏ hai mép lồn.

Tiểu Quân ra sức sau rất nhanh vài cái, rốt cục nói năng lộn xộn:"Người làm sao bây giờ liên quan gì ta..... Ah, ta sai rồi, Tiểu Quân biết rõ sai rồi, nếu như..... Nếu như mụ mụ đã đến, người tự làm..... Xực nàng lỗ đít, kết quả, kết quả bị mụ mụ một đấm đập nát lỗ mũi của người, ah..... Ah ah ah, ta, ta muốn đi tiểu."

"Tiểu Lâm, hiện tại nên như thế nào?" Ta tim đập cấp tốc, thở dốc như sấm, đại nhục bổng o0o như cũ ở lại Tiểu Quân trong huyết mềm, mặc cho vách hang áp bách. Ta vốn là có thể thống thống khoái khoái bắn ra tinh hoa, nhưng vì ngắt lấy Tiểu Quân lỗ đít (~!~), ta cố nén xuống. Lúc này, ta dục hỏa đốt người, đối với Tiểu Quân lỗ đít hoàn toàn gập ma.

"Còn như thế nào? Thừa dịp Tiểu Quân toàn thân thoải mái, nhanh lên tiến vào nha." Có tự mình kinh nghiệm Đường Y Lâm biết rõ làm sao có

thể lại để cho Tiểu Quân thích chơi hậu môn, trong đó mấu chốt nhất một điểm tựa là vút bỏ lỗ đít là dơ bản địa phương.

Đường Y Lâm dùng trực tiếp liếm mút phương pháp đi chứng minh là đúng, chỉ cần trải qua tẩy trừ, lỗ đít cũng có thể trở thành khiến nam nhân mất hồn thánh địa . Nàng hưng phấn mà giúp ta đẩy ra Tiểu Quân hai mảnh kẹp chặt chăm chú mộng thịt, lộ ra xinh đẹp lỗ đít (~!~). Lúc này, phần hồng hồng lỗ đít (~!~) mắt tựa như đang trong nước bọt hơi phao cá miệng nhí, lỗ đít chung quanh cơ bắp căng chặt tự động, co duỗi tự nhiên, thu phóng thời điểm cá miệng nhí nhô ra óng ánh. Thú vị như vậy đáng yêu lỗ đít, không chỉ nói Đường Y Lâm, mà ngay cả ta cũng có mãnh liệt liếm mút xúc động.

Đường Y Lâm ý bảo ta trước dùng ngón tay tiến vào, ta theo lời dùng ngón trở cọ xát lấy Tiểu Quân lỗ đít, cái này có chút nhô lên da thịt mềm mại đã bị kích thích còn có thể như núp vú đồng dạng trở thành cứng ngắc, ấn vào trong lỗ đít. Tiểu Quân mẫn cảm mà run rẩy, nhiều theo như mấy lần, Tiểu Quân dần dần thích ứng.

Ta lặng lẽ liếc mắt nhìn Đường Y Lâm, nàng hiểu ý, mặt đỏ lên, lưng lũng cái trán rủ xuống tóc dài cúi đầu xuống, duỗi ra phần hồng đầu lưỡi, tại Tiểu Quân trên mặt lỗ đít liếm lấy xuống dưới. Ta một bên vắn vắn, nàng một bên thè lưỡi ra liếm, đầu lưỡi không ngừng hướng trong lỗ đít chui, chui bỗng chốc, ngón tay của ta tựa cắm vào một điểm.

Một lát sau, của ta ngón trở đã có thể cắm vào một ít tiết. Úc, cảm giác ngón trở như là bị người dùng lực hút tựa như, Tiểu Quân nhẹ nhàng mà đóng đưa mộng tròn, thập phần phối hợp, tại ỏn ẻn ỏn ẻn mà rên rỉ hạ, mặc cho chúng ta bừa bãi đùa giỡn.

Ta lại bắt đầu chậm chạp co rúm đại nhục bỗng o0o, theo kiểu nộn trong khe lồn mang ra âm thủy, Đường Y Lâm tiếp tục dùng âm thủy bổ sung đến Tiểu Quân lỗ đít, tăng thêm nàng nhả cửa vào nước, Tiểu Quân lỗ đít đã

đã nhận được sung túc trơn. Hết thấy tiến vào điều kiện đều đã có đủ, hôm nay chỉ cần dừng khí.

Thế nhưng mà ta vẫn đang do dự, đại nhục bổng o0o ngay tại trong huyết mềm, ta hơi chút so sánh bổng chốc lỗ đít (~!~) mắt cùng đại nhục bổng o0o đường kính cũng rất lo lắng, lo lắng đại nhục bổng o0o sẽ đem Tiểu Quân lỗ đít cho căng nứt.

"Ah..... Phải hay là không tiến vào?" Cao trào dư vị còn không có có biến mất, mới đích khoái cảm đã lặng yên tiến đến, Tiểu Quân tê liệt thần kinh tựa hồ dần dần mất cảm lên. vì cái gì ta thích Tiểu Quân? Ngoại trừ nàng đáng yêu xinh đẹp bên ngoài, chính là nàng đối với tình ái mất cảm, chỉ cần tiến hành khiêu khích, Tiểu Quân cũng rất dễ dàng biến thành làm đáng lang thang tính món đồ chơi. Đương nhiên, này cá tính món đồ chơi là có cảm tình.

"Không phải, là người biểu ca ngón tay, Tiểu Quân cảm thấy như thế nào? Có đau hay không?" Đường Y Lâm ân cần mà hỏi thăm, chỉ tiếc móng tay của nàng quá dài. Bằng không, ta thực kỳ vọng Đường Y Lâm có thể thay thay ta dùng ngón tay cắm vào Tiểu Quân lỗ đít, lại để cho Tiểu Quân đầy đủ mà thích ứng lỗ đít khác thường vật cảm giác.

Tiểu Quân ỏn ẻn ỏn ẻn nói:"Không đau."

Ồ? Câu trả lời của nàng vượt quá dự liệu của ta, ta cùng với Đường Y Lâm trao đổi bổng chốc ánh mắt. Rút...ra ngón trỏ, đổi thành hơi thô ngón giữa, còn lần này cắm vào càng sâu, cơ hồ đem ngay gần ngón giữa đều cắm vào trong lỗ đít, gặp Tiểu Quân tiếng rên rĩ liên tiếp, ta còn nhanh hơn ngón tay đút vào tốc độ.

Đường Y Lâm hưng phấn mà hỏi:"Tiểu Quân, vừa rồi ngón tay động thời điểm thoải mái sao?"

Tiểu Quân nghĩ nửa ngày, mới hừ hừ:"Không thoải mái."

Đường Y Lâm giơ lên bàn tay như ngọc trắng, vỗ nhẹ một chương Tiểu Quân mông thịt, gắt giọng:"Nói thật ra á."

Tiểu Quân nhăn nhó vài cái, rất không tình nguyện mà thừa nhận:"Ách..... Có một điểm thoải mái."

Đường Y Lâm đại hi:"Có một điểm tựa là tốt bắt đầu. Nhịn nữa nhẩn, kế tiếp sẽ rất thoải mái, so làm cho lỗ lồn huyết càng thoải mái, hì hì."

Tiểu Quân ấp a ấp úng nói:"Ta chỉ sợ..... Chỉ sợ béo phệ đợi lát nữa lôi ra đến."

Đường Y Lâm che miệng cười trộm:"Yên tâm đi, vừa rồi người kéo nửa giờ, đã sớm kéo đã xong."

Tiểu Quân nâng cái má nghĩ nghĩ nói:"Ta có biện pháp á..., chờ ta hai ngày hai đêm không ăn thứ đồ vật, thanh lý hết bụng lại chuẩn bị cho tốt không tốt?"

Đường Y Lâm cười đến càng hoan:"Hì hì, hai ngày hai đêm không ăn thứ đồ vật, Tiểu Quân sớm đói bụng đến phải cháng váng đầu hoa mắt, cái đó còn có tâm tư làm cho lỗ đít?"

"Nói cũng đúng, khả vừa nghĩ tới béo phệ sẽ chảy ra, ta tựa buồn nôn. Y Lâm tỷ tỷ, không bằng để cho:đợi chút nữa lần theo người nói, dùng sữa bò rót vào đi, rửa sạch sẽ lại chuẩn bị cho tốt không tốt?" Tiểu Quân nhất kế không thành lại đây nhất kế, thực không hổ là được ta xưng là tiểu hồ ly.

"Thật kỳ quái a, là Lý Trung Hàn muốn làm cho người, cũng không phải ta Y Lâm tỷ muốn làm cho người, người cầu ta làm cái gì? Người cầu hẩn nha !"" Đường Y Lâm cũng là quý kẻ đa đoan, tranh thủ thời gian phủi sạch quan hệ đem hỏa lực dẫn hướng ta.

Tiểu Quân quyết quyết cái miệng nhỏ nhắn, quay đầu lại hung hăng trừng ta liếc:"Người khác mặt thú tâm, cũng không thương hương tiếc ngọc. Nếu như chó cái xinh đẹp điểm, đoán chừng hân cũng muốn làm cái thoải mái méo mó."

"Ha ha ha....." Đường Y Lâm cười trở mình tại giường.

Ta lại hận đến nghiến răng ngửa. Hừ, cư nhiên như thế tổn hại ta, ta vẫn không thể thương hương tiếc ngọc . Cắm ở lỗ đít ngón tay đột nhiên đổi thành hai ngón tay hung hăng mà cắm đi vào, ngoài miệng nhắc tới:"Tiểu Quân, hôm nay ta sẽ đem người cái này đầu tiểu mẫu cầu làm cái thoải mái méo mó."

"Cứu mạng ah, mụ mụ cứu mạng....." Tiểu Quân quát to một tiếng, dốc sức liều mạng chỉ muốn thoát khỏi của ta chà đạp, bất đắc dĩ ta lực lớn vô cùng, chẳng những hai ngón tay hung ác đâm Tiểu Quân lỗ đít, đại nhục bổng o0o cũng thừa cơ lại lần nữa xuất kích, mãnh liệt va chạm non mềm lỗ lồn, lại để cho đáng giận Tiểu Quân nhắm nháp bổng chốc hai huyết cùng thụ ngược đãi tư vị. Mới làm cho vài chục cái, Tiểu Quân chỉ còn lại có thở dốc phân.

Ta đắc ý mà cười lạnh:"Gọi Thái Thượng Lão Quân tới cũng cứu không được người cái này đầu tiểu mẫu cầu."

"Linh..... Linh....."

Đang lúc ta rút...ra đại nhục bổng o0o, chuẩn bị cho Tiểu Quân lỗ đít giúp cho một kích trí mạng thời điểm, gian phòng điện thoại đột nhiên vang lên. Tuy nhiên tiếng chuông nhu hòa còn xứng có du dương nhạc khúc, nhưng vẫn là đem ta lại càng hoảng sợ.

Không có trời buộc, tức giận Tiểu Quân nằm lên rơi xuống trên giường Khang chính là hình ném tới:"Hừ hừ, điện thoại vang lên, người xong đời,

nhất định là mù mù biết rõ ta đang trong nước sôi lửa bỏng. Lý Trung Hàn, người bây giờ đến bên vách núi Nhanh đưa con ngựa giữ chặt còn kịp."

Ta vừa tức nảo lại còn cười, cũng không để ý tới sẽ Tiểu Quân chửi bới. Nhanh chóng nhảy xuống giường, một bên hướng điện thoại đi đến, một bên tức giận. Thật là kỳ quái, ai sẽ gọi điện thoại đến 'phòng cho tổng thống'? Tức chết ta, đi trước nghe, đợi lát nữa lại thu thập tiểu mẫu cầu. Cả dừng cương trước bờ vực câu này thành ngữ đều nói không đi ra, thật sự là cú bản.

"Uy..... Hà Phù? Làm sao người biết ta tại đây?" Ta chấn động, trong điện thoại vậy mà truyền đến Hà Phù thanh âm.

"Ah, là đại sảnh quản lý nói cho ta biết, người đã quên? Nơi này có trong chúng ta Ban Kỷ Luật Thanh tra một cái liên lạc chỗ, ta tới xử lý một ít công vụ, thuận tiện giúp một vị bằng hữu trả phòng, trùng hợp đại sảnh quản lý nhìn thấy ta, hẳn nói cho ta biết người mở 'phòng cho tổng thống', còn dẫn theo một vị đáng yêu tiểu muội muội. Lúc trước ta cùng với chu chi nông liên hệ qua, biết rõ các người cùng một chỗ ăn cơm xong, Tiểu Quân đã ở trường, cho nên ta đoán muốn vị kia đáng yêu tiểu muội muội có thể là Tiểu Quân."

Ta tranh thủ thời gian tiểu đáp:"Phải..... Là Tiểu Quân."

Hà Phù đột nhiên nghiêm khắc chất vấn:"Người mang Tiểu Quân thuê phòng làm cái gì? Người vì cái gì không tiễn Tiểu Quân về nhà? Người cùng Tiểu Quân rốt cuộc là cái gì quan hệ?"

Ta nghe xong, lập tức da đầu run lên. Hà Phù xem như cao cấp tư pháp cảnh sát, nàng tự nhiên đối với mấy cái này chuyện dị thường miễn cảm, huống chi Hà Phù đối với Tiểu Quân rất có hảo cảm. Nếu như hơn nữa chu chi nông đối với Hà Phù nói lên Tiểu Quân ưa thích tỷ phụ các loại bát quái tin tức, cái kia Hà Phù khẳng định đối với ta ý đồ có chỗ ngờ vực vô căn cứ,

ta phải coi chừng ứng phó. Nếu như nói không rõ ràng lắm, ta đem có khả năng mất đi vị này sinh mệnh quý nhân.

Hà Phù có thể quân pháp bắt vị thân, tự mình đem phụ thân tiền đồ hủy diệt, gián tiếp thúc đẩy Hà thư ký chết mất, từ điểm đó lên có thể nhìn ra nàng là một vị ghét ác như cừu người, ta tuyệt không có thể làm cho Hà Phù đối với ta sinh ra chán ghét cảm.

Tâm niệm cấp chuyển, ta lập tức giải thích nói:"Tiểu Quân buổi tối lúc ăn cơm uống nhiều rượu, nàng có chút không thoải mái, ta tựu mang nàng tại trong tửu điểm nghỉ ngơi."

Hà Phù nghe ta như vậy giải thích cũng nói được thông, giọng nói của nàng hơi trì hoãn:"Vậy người tùy tiện tại trong tửu điểm khai mở một gian tiêu chuẩn phòng là được rồi, cần gì phải khai mở 'phòng cho tổng thống'? Người rất có tiền sao? cho dù rất có tiền cũng không thể như vậy tùy tiện lãng phí, ta ghét nhất những cái...kia tiêu tiền như nước, xa xỉ lãng phí nhà giàu mới nổi."

"Ta..... Ta không có lãng phí cũng không xa xỉ, người còn có một cổ kim quy xe, ta đến bây giờ đều là ngồi tắc xi đi làm, có đôi khi còn lách vào tàu điện ngầm." Nói xong, ta âm thầm buồn cười, mãnh liệt khoa trương chính mình phản ứng rất nhanh. Nghe nói làm đặc công người tựu cần phản ứng nhanh, tương lai nếu như hỗn [lăn lộn không được, đối nghề hỗn [lăn lộn đặc công coi như.

Hà Phù nghĩ nghĩ, nhưng tựa hồ không có cam lòng:"Hừ, Tiểu Quân còn tốt đó chứ? có hay không gọi bác sĩ? Không được, người chờ một chút, ta muốn lên đi xem nàng."

"Tốt." Ta bất đắc dĩ cười khổ, cũng không thể không cho phép nàng xem Tiểu Quân, đợi Hà Phù cúp điện thoại, ta cuống quýt quay người, lo lắng mà

hỏi thăm:"Tiểu Lâm, người nhận thức trước kia Hà thư ký con gái Hà Phù sao?"

Đường Y Lâm bữu môi:"Nghe nói qua, không biết, cũng chưa từng thấy qua mặt."

Nàng đại khái là nghe rõ ràng ta vừa rồi thông điện thoại nội dung , cho nên một bên trả lời ta, một bên tìm y phục mặc lên.

Mà Tiểu Quân lại thờ ơ, thực đem ta gấp chết.

"Vậy thì tốt quá !" đợi lát nữa cái này Hà Phù đi lên, hỏi lời của người, người tự nói là của mẹ ta con gái nuôi, chuyên môn tới chiếu cổ Tiểu Quân hay sao?" Ta sợ được đầu đầy mồ hôi.

"Chiếu cổ Tiểu Quân?" Đường Y Lâm tuy nhiên không phải rất lý giải dụng ý của ta, nhưng vẫn là gật gật đầu.

Ta tranh thủ thời gian nhảy lên giường, quỳ gối Tiểu Quân bên người hỏi:"Tiểu Quân, Hà Phù tỷ tỷ người còn nhớ rõ sao?"

Phủ thêm khăn tắm Tiểu Quân bay vùn vụt mắt:"Đương nhiên nhớ rõ."

Ta nghe xong, lập tức mặt thụ tuý cơ hành động:"Của ta thật nhỏ quân, ca cầu người một sự kiện. Đợi lát nữa Hà Phù tỷ tỷ đi lên, người liền nói người uống rượu không thoải mái, sau đó bảo ta khai mở 'phòng cho tổng thống' cho người nghỉ ngơi."

Tiểu Quân hai mắt nhìn bầu trời trần nhà:"Ta không nói dối , trừ phi người cầu ta."

Ta ngay cả gật đầu liên tục:"Van người."

Tiểu Quân lạnh lùng nói:"Nguyên lai Hà Phù tỷ tỷ là Thái Thượng Lão Quân mù mù."

"À?" Ta trong lúc nhất thời không có kịp phản ứng.

Tiểu Quân lập tức lớn tiếng nói: "Người không phải nói cả Thái Thượng Lão Quân đều cứu không được ta sao? Hiện tại Hà Phù tử tử có thể cứu ta, nàng không phải Thái Thượng Lão Quân mù mù còn có thể là ai?"

"Ách..... Dạ dạ là, Tiểu Quân nói là cái gì chính là cái gì, mau mau nhanh mặc quần áo."

Ta lập tức minh bạch đây là Tiểu Quân bắt đầu trả thù. Lập tức thời gian từng giây từng phút trôi qua, Hà Phù lập tức muốn đi lên, ta lại vội vàng nhảy xuống giường, nằm lên quần áo sẽ mặc, cuối cùng tay chân đủ lưu loát, trong chớp mắt sẽ mặc tốt.

Nào biết được Tiểu Quân không thuận theo không buông tha: "Ta không mặc, ta muốn thân thể trần truồng nói cho Hà Phù tử tử, nói người muốn chơi ta lỗ đít. Hắc hắc, ta nhớ được Hà Phù tử tử là cảnh sát, nàng có súng ngắn."

Vừa nói, nàng một bên đuổi ra ngón tay cái cùng ngón trỏ, làm ra người đứng đầu đoạt đích thủ thế, đem ta tức giận tới mức thở.

Tiểu Quân nửa khép một con mắt, đem hòng súng nhắm trúng ta: "Nếu Hà Phù tử tử biết rõ người muốn làm một vị ngây thơ thiếu nữ lỗ đít, nàng nhất định rất tức giận. Nói không chừng lập tức cầm lấy súng ngắn," "Phanh" một tiếng, người Lý Trung Hàn về sau cả cùng chó cái thoải mái méo mó cơ hội đều không có á!"

Ta sắc mặt đại biến, biết rõ là Tiểu Quân cố ý làm ta sợ, nhưng ta vẫn bị dọa kêu to một tiếng. Tranh thủ thời gian lần nữa nhảy lên giường, ôm lấy Tiểu Quân thon dài cặp đùi đẹp lớn tiếng cầu khẩn: "Ôi, bà cô của ta ơi, người đừng dọa ta !" ca thề về sau nhất định đối với Tiểu Quân thương hương tiếc ngọc, mặc người thịt cá."

Tiểu Quân nghiêng đầu hỏi: "Hừ, người thề không phải phóng rắm thí?"

Ta giờ lên ba ngón tay, cao giọng thề: "Tuyệt đối không phải phóng rắm thí, ca nói lời giữ lời, bốn chân mã cũng đuổi không kịp."

Tiểu Quân khoé mắt có chút nhếch lên, một đôi xinh đẹp con mắt đã mỉm lại mỉ: "Cái kia..... Vậy người thề lưỡi ra liếm bồng chốc ta chân."

"Thề lưỡi ra liếm, lập tức thề lưỡi ra liếm." Ta không chút do dự, ôm lấy một chỉ không gì sánh kịp chân ngọc phóng gần bên miệng, hé miệng, cắn thật từng li từng tí mà đem năm căn óng ánh sáng long lanh đầu ngón chân ngậm vào trong miệng, thâm tình hút mút, thành kính liếm mút, một lần lại một lần, bên tai thủy chung phiêu đảng mất hồn rên rỉ.

"Ừ Ân..... Ừ ừ....."

"Tiểu Quân."

"Hà Phù tỷ tỷ."

Hai vị lớn nhỏ mỹ nữ ôm ở cùng một chỗ kêu lên vui mừng thời điểm, ta bình tĩnh mà nhìn xem cùng ta bảo trì nhất định khoảng cách Đường Y Lâm. Truyện Tiên Hiệp - -Y

Nàng sắc mặt tái nhợt, con mắt tựa hồ treo nước mắt nhĩ. Trong nội tâm của ta khẽ động, đi đến đi lặng lẽ hỏi: "Làm sao vậy? Tiểu Lâm."

"Người ưa thích nàng phải hay là không?" Đường Y Lâm hướng ta bắn ra oán hận ánh mắt, nữ nhân giác quan thứ sáu thật là kinh người, Hà Phù đi vào phòng lập tức, Đường Y Lâm tựa lập tức cảm giác ra ta đối với Hà Phù có nào đó yêu say đắm tình cảm. Ta tuy nhiên cực lực khắc chế, nhưng Hà Phù tư thế hiên ngang khí chất làm cho ta vô cùng ngưỡng mộ, dù là nàng mặc y phục thường.

"Nàng đã cứu ta ba lượt, kể cả một lần tánh mạng." Ta bình tĩnh mà giải thích, lời nói không nhiều lắm, nhưng Đường Y Lâm có thể hiểu được.

Ta may mắn Đường Y Lâm lý giải, ta cũng có thể lý giải nàng vì cái gì khổ sở, ta duy nhất có thể làm, tựa là tận lực che chở nàng, bảo hộ nàng, tự mình vì nàng xuyên thẳng áo cưới.

"Ta đi qua, tránh khỏi nàng hoài nghi chúng ta." Đường Y Lâm cũng rất bình tĩnh, nhưng lời của nàng làm cho ta nhu trảng ngàn quay trở lại, ta đột nhiên ý thức được Đường Y Lâm đối với ta cũng là như thế trọng yếu. Ta nắm lên tay của nàng, thoải mái mà hướng Hà Phù đi đến.

Đường Y Lâm chấn động, nàng sửng sốt một chút, ngây ngốc mà xem ta trao tay của nàng, cơ hồ là trong nháy mắt, ánh mắt của nàng nổi lên hơi nước, Hà Phù cùng Tiểu Quân đang trò chuyện được rất tốt hưng, gặp chúng ta đi tới, Hà Phù hưng phấn mà xem ta nói: "Tiểu Quân càng ngày càng xinh đẹp" Lời nói mới nói đến một nửa, ánh mắt của nàng tựa chú ý tới ta nắm Đường Y Lâm tay. Cũng là cái này trong nháy mắt, nét mặt của nàng có chút cứng ngắc.

"Ta giới thiệu bồng chốc, vị này chính là Đường Y Lâm, ta dì con gái nuôi. Nghe nói Tiểu Quân uống nhiều rượu quá, tựa đặc biệt chạy đến chiếu cố Tiểu Quân. Vị này chính là Hà Phù, một vị rất lợi hại nhân viên công vụ." Ta cười tủm tỉm mà cho Hà Phù cùng Đường Y Lâm lẫn nhau giới thiệu.

Mặc dù ta phi thường ưa thích Hà Phù, đối với nàng cũng có không phải chỉ muốn, nhưng ta đồng dạng yêu lấy Đường Y Lâm. Hà Phù dù sao cũng là hoa trong kiếng, trăng trong nước, mà Đường Y Lâm đã là ta thật sự độc chiếm, ta vô luận như thế nào đều muốn củng cố của ta hậu viện, không thể để cho cao ngạo Đường Y Lâm cảm thấy ta khinh thị nàng. Tin tưởng trải qua này biểu hiện, Đường Y Lâm càng khẳng khẳng một mực yêu ta, đi theo: tùy tùng ta.

Hà Phù cùng Đường Y Lâm mỉm cười nắm tay, các nàng trong lòng nghĩ cái gì ta tựu không cách nào đã được biết đến. Ta chỉ biết rõ Tiểu Quân ánh mắt rất không thân mật, ta lặng lẽ buông ra Đường Y Lâm tay, Tiểu Quân lúc này mới mặt mày hớn hở mà lôi kéo Hà Phù ra bên ngoài chạy, chui vào một gian trong phòng khách, còn đóng cửa lại, phảng phất có rất nhiều lời muốn cùng Hà Phù thổ lộ hết.

Chủ trong phòng ngủ chỉ còn lại ta cùng Đường Y Lâm, bình thường ta cùng nàng có vô số chủ đề, nhưng bây giờ chúng ta một câu cũng không muốn nói. Nàng vũ mị tuân lệnh ta đại động xuân tâm, nhìn nhìn chủ phòng ngủ ngoài cửa im ắng, ta đi đến trước, ôm Đường Y Lâm cho nàng mười cái như chuồn chuồn lướt nước giống như khế hôn. Hôn nàng kiều diễm cặp môi đỏ mọng, hôn nàng xinh xắn cái mũi, hôn nàng phấn nộn đôi má, vừa hôn nàng tuyết trắng cổ..... Cuối cùng ta dừng lại ở sau lưng nàng, dán thịt của nàng mỏng nhẹ nhàng ma sát, xốc lên váy ngắn, bên trong mảnh vải đều không có. Là vội vàng tầm đó quên, hay là vốn không có ý định xuyên:đeo? Ta không muốn khảo cứu, ta chỉ muốn biết mật huyết của nàng phải hay là không ướt át, thuận tiện bất tiện ta cắm vào.

"Ồ, người không sợ Hà Phù cùng Tiểu Quân trông thấy?" Đường Y Lâm cực lực thẳng tắp trên thân, Tiểu Liễu eo hết sức uốn lượn, đem xinh đẹp cặp môi cao cao nhếch lên. Ta cái này cắm xuống quả nhiên không có quá tổn sức, bởi vì trong mật huyết một mảnh ướt át.

TỶ PHU VINH DỰ

Tiểu Thủ Chương
www.dtv-ebook.com

Chương 109: Khiêu chiến thành công

Ta vịn hông đẹp, nhẹ nhàng mà dứt vào: "Tiểu Quân cố ý dẫn dắt rồi đi Hà Phù, tựa là muốn cho chúng ta một mình cùng một chỗ. Ta cùng nàng ở chung được gần hai mươi năm, nàng muốn cái gì ta cũng biết."

Đường Y Lâm sâu kín mà thở dài: "Tiểu Quân..... Tiểu Quân kỳ thật rất thông minh, có một số việc không phải nàng không hiểu, mà là nàng chẳng muốn đi hiểu rõ. Nếu như là nàng chính thức cảm thấy hứng thú đồ vật, nàng nhất định lĩnh ngộ được so với ai khác đều nhanh."

Ta đại khen: "Lợi hại, trừ người ở ngoài, không có người nhìn ra Tiểu Quân cái này đặc điểm. Cho nên ta muốn hảo hảo yêu người, để tránh người trở thành địch nhân của ta."

Đường Y Lâm Ôn Nhu mà đón ý nói hòa: "Ừ, ta vĩnh viễn là yêu nữ nhân của người. Nếu như nói trước kia còn một điều lo lắng lời nói, như vậy từ hôm nay trở đi, ta sẽ vì người sanh con, vì người trắng cả tóc."

Ta cười hỏi: "Cho ta trắng cả tóc? Có ý tứ gì đâu này?"

Đường Y Lâm sau rất lúc, nhẹ nhàng đánh cho ta bồng chốc: "Chán ghét, người đừng học Tiểu Quân trang đàn, người học không giống. Ờ, dùng sức một điểm."

"Tiểu Lâm, I love you." Ta minh bạch Đường Y Lâm trong lời nói ý tứ, trong nội tâm yêu thương vạn phần, hai tay ôm lấy hai cái cặp vú cao ngất, dần dần nhanh hơn dứt vào lực lượng.....

Đường Y Lâm dồn dập thở dốc:"Ta biết rõ, ta cảm thấy, ờ..... Người thứ này thật là thô, tốt tướng."

Đại nhục bỗng o0o mãnh liệt rút kích hơn trăm sau đó, ta thả chậm tốc độ, ngón tay nhẹ nhàng chạm đến xinh đẹp lỗ đít (~!~) vân:"Tiểu Lâm, á... lỗ đít có cần phải tới bằng chốc?"

Đường Y Lâm nhẹ vung trường mái tóc:"Chờ một lát, trước hết để cho ta tiểu muội muội thoải mái. Ừ, dùng sức, dùng sức, ờ, ta sắp ra rồi !" ah, dùng sức nha....."

Rất đáng tiếc, ta lại một lần nữa cùng lỗ đít gặp thoáng qua, còn chưa kịp đem quy đầu cắm vào Đường Y Lâm lỗ đít (~!~) mắt, ta chợt nghe đến Tiểu Quân cao vút thanh âm. Nàng bình thường rất ít nói như vậy, ta biết rõ nàng là cho ta cảnh báo. Trong nội tâm không khỏi mắng to Tiểu Quân đủ keo kiệt, mới cho ta 10 phút thời gian, là cố ý đùa nghịch ta sao? Ai, không có biện pháp, ta chỉ có thể cùng Đường Y Lâm nhanh chóng sửa sang lại tốt quần áo, mỉm cười đứng tại cạnh cửa cung nghênh Tiểu Quân.

Tiểu Quân cười tủm tủm mà nắm Hà Phù tay đi vào phòng ngủ, một đôi xinh đẹp mắt to giáo hoạt mà tại ta cùng Đường Y Lâm trên mặt quét một lần, sau đó giòn âm thanh hỏi:"Y Lâm tỷ tỷ, ta mệt nhọc, người cùng theo giúp ta được không?"

Đường Y Lâm gật gật đầu, đồng dạng giáo hoạt cười cười:"Ân, ta chính là chuyên môn đến bồi Tiểu Quân . Nếu không..... Chúng ta lại đi tắm rửa?"

Tiểu Quân mặt đỏ lên, cắn cắn cặp môi đỏ mọng:"Ra một thân thối đồ mồ hôi, vô cùng bẩn , là nếu rửa."

Nàng ám chỉ Đường Y Lâm đem nàng toàn thân làm dơ, ta nghe xong, lập tức rất là khẩn trương, cầu xin thương xót mà nhìn về phía Đường Y Lâm.

Đường Y Lâm cũng không tức giận, ngược lại khi khi một tiếng cười, hướng Tiểu Quân mãnh liệt trong nháy mắt, ý vị thâm trường nói: "Ta giúp người giặt rửa."

"Không muốn không muốn, tự chính mình giặt rửa." Tiểu Quân mặt càng đỏ hơn, gập đầu vồ mồm đầu không lại Đường Y Lâm, nàng quay người hướng ta trút giận: "Lý Trung Hàn, bên kia còn có một phòng tắm, không cho phép người tới nhao nhao chúng ta. Chúng ta tắm rửa xong đi nằm ngủ cảm giác, ngày mai ta còn có rất trọng yếu chuyện rất trọng yếu cùng Hà Phù tử đi làm."

Ta sờ sờ cái mũi, nghi ngờ nói: "Rất trọng yếu? Có trọng yếu bao nhiêu à?"

"Không liên quan chuyện của người." Tiểu Quân hung hăng trừng ta liếc, quay đầu đối với Hà Phù nháy mắt mấy cái: "Hà Phù tử tử, nhớ rõ chuyện của ngày mai ờ."

Hà Phù có chút gật đầu: "Ta sẽ nhớ rõ. Đã muộn, người nghỉ ngơi đi, ngủ ngon."

Ta chú ý tới Hà Phù sắc mặt hiện lên một ít u buồn, trong nội tâm của ta càng là hồ nghi.

Cùng Hà Phù nói ngủ ngon, Tiểu Quân cùng Đường Y Lâm nhẹ nhàng đóng lại cửa phòng ngủ, trả hết khóa. Ta âm thầm buồn cười, nghĩ thầm các loại Hà Phù đi, ta vẫn còn muốn giữ cửa cho cạy mở, tiếp tục làm Tiểu Quân lỗ đít, nếu không ta sẽ ăn cơm ăn không thơm, ngủ ngủ không nở.

Gió thu phơ phất, theo 'phòng cho tổng thống' ngắm cảnh trên ban công nhìn ra xa nhà nhà đốt đèn, lắng nghe Ôn Nhu tiếng gió, hưởng thụ nguyệt không ở dưới yên tĩnh, nếu như hơn nữa một ly rượu ngon, bên người bất quá một vị mỹ nhân, cái kia hết thấy tự quá hoàn mỹ.

Tiệc nuôi chính là, mỹ nhân ở bên, rượu ngon lại không có một giọt, Hà Phù cũng vô tâm hưởng thụ phần này yên tĩnh.

"Chuyện còn thuận lợi a?" Ta ôn nhu hỏi, gió thu đem Hà Phù mái tóc thối trúng nhẹ nhàng nhảy múa, nàng bên cạnh so chính diện Ôn Nhu gấp 10 lần.

Hà Phù hé miệng cười yếu ớt: "Đã có tài chính, hết thấy khó khăn đều giải quyết dễ dàng, chu chi nông nhất định đều theo như người nói."

"Đúng vậy." Ta tiểu đáp.

"Vậy người còn hỏi?" Hà Phù lộ ra một ít nghịch ngợm.

"Không hỏi nào có chủ đề? Nếu như không có chủ đề, người chẳng phải là muốn đi?" Trong tiềm thức, ta tựa hồ chưa bao giờ buông tha bất luận cái gì một lần có thể câu dẫn Hà Phù cơ hội, câu dẫn cũng không hèn mọn bỏ, ít nhất, ta dùng cảm hứng chính mình ưa thích nữ nhân biểu đạt ý nghĩ - yêu thương.

"Chúng ta nhận thức đến nay, dường như chưa bao giờ thiếu chủ đề." Hà Phù tròn to sáng ngời con mắt, đối với ám hiệu của ta, nàng ứng đối lấy lão luyện thành thạo. Cũng không cự tuyệt ta lại không tiếp thụ ta, lập lờ nước đôi. Nhưng thấy nàng người theo đuổi phần đông, nàng sớm thành thói quen ứng phó như thế nào người ái mộ.

Ta thở dài nói: "Người không phải nói người sẽ thay đổi sao?"

Hà Phù sáng ngời hữu thần mà xem ta, phảng phất đem ta đáy lòng đồ vật đều xem thấu: "Người là sẽ biến, nhưng cùng nói chuyện phiếm hợp ý không quan hệ."

"Chúng ta hợp ý?" Ở vào xấu hổ bên trong ta nhạy cảm mà bắt lấy Hà Phù một câu nhỏ lỗ thủng, kỳ thật cũng không phải lỗ thủng, chỉ là của ta

quá giáo hoạt mà thôi. -

Hà Phù ngăn người, mũi mặt quả nhiên có một ít then thùng hình dáng, gió trắng tán tỉnh thủ đoạn không phải là của nàng sở trường cường hạng. Bất quá nàng dù sao cũng là một vị trải qua lịch lãm rèn luyện chấp pháp giả, phản ứng không phải tầm thường tiểu cô nương có thể so sánh, hơi chút chần chờ, lập tức chuyển thủ làm công: "Đương nhiên không có người cùng Đường Y Lâm, Đái Tân Ni như vậy hợp ý."

Ta lùi bước bước ép sát: "Người những lời này rất dễ dàng để cho ta hiểu lầm."

Hà Phù hỏi: "Hiểu lầm cái gì?"

Ta mỉm cười kích thích nàng: "Hiểu lầm người ghen ghét Đường Y Lâm, Đái Tân Ni."

Hà Phù gượng cười hai tiếng, ra vẻ khó có thể tin bộ dạng: "Ta tiếng người sẽ biến thật sự không tệ, người trở nên rất tự cho là đúng. Vì tránh cho người hiểu lầm quá sâu, ta tự thanh minh bằng chứng, ta căn bản sẽ không ghen ghét, bởi vì ta đã có người yêu."

Phảng phất một chậu nước lạnh vào đầu đổ xuống, ta tốt thất lạc, ngây người cả buổi mới hỏi: "Không biết là ai như vậy hạnh phúc."

Hà Phù nghiêm mặt nói: "Người nhận thức hẩn, là kiêu như cốc."

Ta chấn động: "Kiêu Đại ca? Hẩn được không nào? Hẩn bây giờ đang ở thì sao?"

Hà Phù mũi mặt đột nhiên một mảnh lạnh như băng: "Tối hôm qua vừa trở lại lên ninh."

Ta hưng phấn nói: "Trở về là tốt rồi, ta tìm thời gian đi xem hắc. Không, ngày mai sẽ nhìn hắc."

Hà Phù nhẹ nhàng lắc đầu: "Không cần."

Ta cảm thấy nghi hoặc: "Vì cái gì? Hắc đã cứu ta, ta vô luận như thế nào đều muốn gặp hắc, hướng hắc tỏ vẻ ta nhất chân thành tha thiết cảm tạ, hoặc là nói là cảm ơn, hắc là ân nhân cứu mạng của ta."

Hà Phù sâu kín thở dài nói: "Không phải ta ngăn cản các người gặp mặt, mà là kiêu như cốc người nhà không được người đi gặp hắc."

Ta hay là không hiểu: "Nhà hắc người? Không thể nào, kiêu bí thư cùng ta không có gì ngăn cách."

Hà Phù giải thích nói: "Không phải kiêu bí thư, là kiêu như cốc muội muội. Thậm chí ngay cả ta cũng không thể tùy tiện gặp kiêu như cốc."

Ta tâm loạn như ma, vội hỏi: "Hà Phù, đây là có chuyện gì?"

Hà Phù thống khổ mà nhắm mắt lại: "Hắc là trách tội chúng ta, dù sao kiêu như cốc là vì cha ta bị thương mà gây nên tàn."

"Cái gì? Gây nên tàn? Là ý nói cái kia vết thương do thương trị không hết?" Trong nội tâm của ta một hồi khổ sở, vốn định an ủi Hà Phù, chỉ là kiêu như cốc gây nên tàn tin tức càng rung động ta. Ta còn tưởng rằng kiêu như cốc có thể trở về lên ninh nhất định là tổn thương không có gì đáng ngại, hiện tại xem ra, thống khổ người xa xa không chỉ Hà Phù.

Hà Phù mở mắt ra, nhìn xa yên tĩnh bầu trời đêm: "Có thể cứu sống đã xem như kỳ tích, may mắn kiêu như cốc tư duy rõ ràng, lần này quay trở lại lên ninh chính là hắc bản thân ý tứ. Vốn kiêu như cốc một mực tại thủ đô an dưỡng, đoạn thời gian trước, hắc đột nhiên hy vọng có thể cùng người nhà cùng một chỗ, tựu đưa ra xin quay trở lại lên ninh."

"Thượng cấp lý giải đến kiêu như cốc thực tế tình huống, đồng ý thỉnh cầu của hãn, đây cũng là kiêu bí thư ý tứ. Vừa vặn ta ở trên ninh chấp hành công vụ, trong tổ hi vọng ta rút thì gian nhìn bổng chốc của ta lão trưởng quan, vừa rồi ta chính là đến ở bên trong Ban Kỷ Luật Thanh tra liên lạc chỗ xác minh bổng chốc thượng cấp chỉ thị."

Ta nhú mày:"Kiêu bí thư cũng không cho phép chúng ta đi nhìn kiêu như cốc sao?"

Hà Phù lắc đầu:"Không phải, ta cùng với kiêu bí thư đã gặp mặt. Hãn mặc dù đối với ta có chút lãnh đạm, nhưng cũng không phản đối ta thấy kiêu như cốc. Ngược lại là nữ nhi của hãn thái độ phi thường minh xác, tuyệt không cho phép người Lý Trung Hàn đi nhìn kiêu như cốc."

Ta trong lúc nhất thời không có kịp phản ứng:"Nữ nhi của hãn nhận thức ta?"

Hà Phù nói:"Ứng thuận a, bằng không thì sao có thể kêu lên đại danh của người."

Ta đột nhiên nhớ tới một vị con mắt đặc biệt xinh đẹp cũng đặc biệt quý dị tiểu nữ hài:"Nàng phải hay là không gọi kiêu Nhược Trần?"

Hà Phù gật gật đầu:"Đối với, là cái tên này. Như thế nào, người bá kiến nàng?"

Ta cười khở:"Bá kiến, buổi tối vẫn còn khách sạn tạp bang nhà hàng bá kiến, nàng là Tiểu Quân đồng học."

Hà Phù cũng đi theo ta cười khở:"Cái kia chính là . Tiểu Quân ngày mai ước ta vẫn an kiêu như cốc, Tiểu Quân không muốn làm cho người hạm biết rõ kiêu Nhược Trần hận người, muốn ta không muốn nói với người."

Ta bưng tỉnh đại ngộ, ngấm lại buổi tối ly khai tạp bang nhà hàng lúc, kiều Nhược Trần liền một cái mời đến đều không đánh, ta lúc ấy còn không hiểu thấu. Hiện tại nhớ tới, nguyên lai có ngọn nguồn:đầu đuôi, trong nội tâm thở dài không thôi:"Trách không được Tiểu Quân thần thần bí bí , trách không được cái kia kiều Nhược Trần biết rõ tên của ta thời điểm, ánh mắt rất quái dị. Ai, vấn đề này có thể nào trách ta đâu này? ta hay là muốn gặp kiều như cốc."

Hà Phù hướng ta truyền đạt một cái đồng tình ánh mắt:"Các loại về sau a. Tiểu cô nương nhất thời nghĩ không ra."

Ta thống khổ nói:"Ta có thể lý giải. Trong lúc này quan hệ như thế rắc rối phức tạp. Đối thành ta cũng sẽ phần nộ, dù sao tàn tật chính là nàng thân ca ca."

Hà Phù nhàn nhạt nói:"Không phải thân ca ca, kiều như cốc là kiều bí thư cùng vợ trước hài tử. Hẳn vợ trước ốm chết sau, kiều bí thư cưới hiện tại lão bà, sinh hạ kiều Nhược Trần, nàng cùng kiều như cốc là cùng cha khác mẹ huynh muội, huynh muội bọn họ quan hệ phi thường tốt. Kiều như cốc so kiều Nhược Trần lớn tuổi mười lăm tuổi, hẳn đã từng đã nói với ta hẳn rất thương yêu kiều Nhược Trần, hẳn không chỉ có xem kiều Nhược Trần vì thân muội muội, còn tưởng là kiều Nhược Trần là con gái đến đổi đái, mà kiều Nhược Trần cũng phi thường ưa thích kiều như cốc, huynh muội bọn họ chi tình thâm dày cảm tình cùng người cùng Tiểu Quân ở giữa huynh muội tình có kinh người chỗ tương tự."

"Nếu đổi lại là ta bị thương gây nên tàn, Tiểu Quân không biết sẽ thêm khó chịu. Suy bụng ta ra bụng người, tin tưởng kiều Nhược Trần nhất định hận chết ta ." Hồi tưởng lại ta bị thương nằm viện cái kia đoạn thời gian, Tiểu Quân cơ hồ đem con mắt đều khóc sưng, ta đã lòng chua xót lại thỏa mãn, Tiểu Quân đối với ta quả thực tựu là tánh mạng toàn bộ.

"Ai, cũng không biết kiêu Nhược Trần là như thế nào thám thính đến kiêu như cốc bị thương nguyên nhân, nàng hiện tại hận sở hữu tất cả người tham dự, căn bản không cho phép ta nhìn kiêu như cốc. Ta chỉ có thể lợi dụng đồng sự thân phận đi nhìn kiêu như cốc, tăng thêm kiêu như cốc cực lực yêu cầu gặp ta, kiêu Nhược Trần mới không có biện pháp ngăn cản. Nghe nói, kiêu Nhược Trần vốn muốn niệm đại học, biết rõ kiêu như cốc trở lại lên ninh sau, dứt khoát buông tha cho việc học, đi suốt đêm đến lên ninh, ý định muốn dừng lại ở kiêu như cốc bên người, chiếu cố kiêu như cốc cả đời."

Ta tán thưởng:"Thật mạnh tính nữ hài."

Hà Phù cùng ta có đồng cảm:"Đúng vậy a, ta rất ít nhìn thấy như thế cương liệt nữ tử. Cho nên nàng nói lời, mà ngay cả kiêu bí thư cũng không có phản đối."

"Ân, may mắn nàng không hận Tiểu Quân." Ta mỉm cười, muốn hòa hoãn bỗng chốc áp lực hào khí, ai ngờ Hà Phù cười lạnh nói:"Vậy cũng không nhất định. Vừa rồi Tiểu Quân tự nói, nàng trước kia cùng kiêu Nhược Trần quan hệ rất tốt, thế nhưng mà lần này Tiểu Quân cảm giác kiêu Nhược Trần đối với nàng đã có ngăn cách."

Ta nghe xong trong nội tâm càng là buồn bực được sợ:"Ân ân oán oán, vô hưu vô chỉ, đầu ta lớn hơn."

Hà Phù lườm ta liếc nói ra:"Thiệt là, điểm ấy việc nhỏ tự cho người nhức đầu sao? người như thế nào đem làm tổng giám đốc hay sao?"

Ta cười khố nói:"Người nói chuyện giống mẹ ta."

Hà Phù hờn dỗi:"Lại tổn hại ta !" ngày đầu tiên nhận thức người, người tự nói ta như chị của người, hiện tại người còn nói ta như mẹ của người. Uy, ta niên kỷ so người nhỏ a."

Ta thở dài một hơi, ôn nhu nói: "Đầu ta đại nguyên nhân không phải người khác hiểu lầm ta, mà là nghĩ đến người đã yêu một vị không cách nào cho người hạnh phúc nam nhân. Ta không xác định người phải chăng thật sự yêu kiều như cốc, cho dù người thật sự yêu hẳn, tương lai người cũng nhất định gặp được vô số thống khổ cùng bất đắc dĩ, ta là lo lắng người."

Hà Phù nghe xong, sắc mặt lập tức đại biến: "Đừng nói nữa, ta đi nha. vừa rồi trong điện thoại hiểu lầm người, người chớ để ý. Nhưng người phải cẩn thận, chu chi nông nói không sai, các người huynh muội thanh mai trúc mã, cảm tình soạt sâu, Tiểu Quân khó tránh khỏi sẽ đối với người có cảm tình ý lại."

Ta mỉm cười: "Cám ơn người lý giải."

"Quang ta hiểu có làm được cái gì? Ta là từ kiều như cốc trên người mới cảm nhận được các người huynh muội tình thâm, thế nhưng mà những người khác không nghĩ như vậy. Người da mặt đủ dày không sao cả, Tiểu Quân một cô nương gia, lại tuổi còn trẻ, làm cho nàng cả ngày sinh hoạt tại lời đồn đãi chuyện nhảm ở bên trong, người cái này làm ca ca không biết là mất mặt sau?" Hà Phù chậm rãi quay người phải ly khai, ta không cách nào giữ lại, chỉ là yên lặng đi theo ở sau lưng nàng.

"Cám ơn người lời khuyên cảnh báo, ta đưa người đi. Đúng rồi, người có phải hay không thay một vị gọi Thu Vũ tinh nữ nhân trả phòng?"

Đi ra 'phòng cho tổng thống' lúc, ta bỗng nhiên nhớ lại Hà Phù giúp một vị bằng hữu trả phòng lời nói, liền thuận miệng hỏi, không ngờ thật sự được ta đoán trúng, Hà Phù giật mình mà xem ta hỏi: "Người nhận thức Thu Vũ tinh?"

"Ngẫu nhiên nhận thức, đoạn thời gian trước thu Yên Văn muốn đem phòng ốc của nàng bán cho ta, Thu Vũ tinh không đồng ý. Về sau ta tại bệnh viện gặp Thu Vũ tinh, nói chuyện phiếm ở bên trong vô tình ý trò

chuyện lên." Giải thích của ta đương nhiên thật sự, chỉ là ẩn bàn ta cùng với Thu Vũ tình nhân quan hệ.

"A di của ta cùng tỷ tỷ của nàng cảm tình kỳ thật đầy tốt, lúc trước bán nhà cửa là tạm thích ứng chi mà tính toán. hiện tại tốt rồi, nhiều hơn người trợ giúp, phòng ở không cần bán đi, quan hệ của các nàng hòa hợp, công trình cũng có thể tiếp tục tiến hành, người thật sự là công đức vô lượng." Hà Phù phen này lấy lòng đem ta sáng đến toàn thân lỗ chân lông đều nói lỏng.

Ta cười không khép miệng:"Người một khen, ta phải ý. Được rồi, ta còn có ba trăm triệu, người Hà Phù cần lời nói tự cứ việc nói."

"Thật sự?" Hà Phù mở to hai mắt nhìn, ta chú ý tới nàng đồ nhàn nhạt nhân ảnh, hơi thi đồ trang sức trang nhã.

Ta mãnh liệt gật đầu:"Thật sự."

"Ai." Hà Phù lắc đầu thở dài:"Không thể tưởng được người dễ dàng như vậy dễ, người sẽ không sợ ta lừa người?"

Ta rướn cổ lên, tại khoảng cách Hà Phù mặt không đến hai mươi phân đích địa phương, rất vô lễ mà chăm chăm vào ánh mắt của nàng:"Ta sẽ thưởng thức người, đặc biệt là nữ nhân. Ánh mắt người thanh minh, bình thản ở bên trong mang theo chân thành. Đây là một đôi chính trực con mắt, rất khó ngụy trang, huống chi người là ta sinh mệnh quý nhân, người muốn gạt tự lừa gạt a."

Hà Phù mặt đỏ lên, tranh thủ thời gian nhanh chóng thối lui:"Yên tâm đi, ta đem người là ngân hàng , có cần ta sẽ tìm được người rồi. Đang như như lời người nói , ta là người sinh mệnh quý nhân, ta không tìm người còn tìm ai?"

"Ân." Ta thâm tình gật đầu:"Có thể trợ giúp sinh mệnh quý nhân, đó là phúc phần của ta. Vì người, ta nguyện ý xông pha khói lửa, máu chảy đầu

rơi."

Hà Phù mặt càng đỏ hơn, nàng nhanh chóng quay người, vừa đi một bên lắc đầu:"Không thể lại theo như người nói, thật là đáng sợ."

Ta không hiểu thấu:"Đáng sợ? Cái gì đáng sợ? Uy, đi chậm một chút."

Đi vào thang máy, xấu hổ hồng Hà Phù đối với ta quần quít chặt lấy có chút hơi hờn:"Người không cần quá khách khí, đêm hôm khuya khoắt , ta cùng một đại nam nhân tại trong tửu điểm đi cùng một chỗ, người khác thấy thế nào? Vạn nhất không cẩn thận rơi vào tay người vị hôn thê trong lỗ tai, cái kia đến phiên đầu ta lớn hơn."

Nói đến vị hôn thê ba chữ thời điểm, Hà Phù đặc biệt tăng thêm ngữ khí.

Ta hếch có chút rắn chắc lồng ngực:"Quân tử bằng phẳng đáng, không sợ lời ong tiếng ve."

Hà Phù buột miệng cười:"Người không phải là quân tử, cũng không bằng phẳng đáng."

"Người lại ám chỉ cái gì? Muốn nói cái gì tự nói cái gì, đừng đả ách mê." Ta biết rõ Hà Phù mĩa mai ta phong lưu.

Nàng cả Đái Tân Ni là ta vị hôn thê đều có thể nghe ngóng tình tường, về phần ta những chuyện khác, coi hẵn Hà Phù năng lực nhất định có thể dò thám biết một hai.

Hà Phù lườm ta liếc, sáng giọng:"Việc trái với lương tâm làm nhiều người, tổng hoài nghi người khác trong lời nói có ám chỉ."

Ta còn muốn phản bác, chuyên dụng thang máy đã đến đạt lầu một, Hà Phù trước một bước bước ra cửa thang máy, đem ta ngăn ở trong thang

máy:"Tốt rồi, người lên đi. Ta tiến liên lạc chỗ cầm chìa khóa xe tự đi, người không cần lại cho ."

Ta bất đắc dĩ gật đầu, cùng Hà Phù yên lặng mà đưa mắt nhìn hai mắt, hết thấy đều ở không nói gì ở bên trong.

Không có chập chờn phong tình, không có nói mộng đáng người, nhưng Hà Phù bóng lưng nhưng mãnh liệt mà hấp dẫn lấy ta. Nàng trực tiếp hướng khách sạn đại sảnh bên cạnh thương vụ hội sở đi đến, dưới chân giày cao gót có tiết tấu mà đánh trơn bóng mặt đất, phát ra thanh thúy "Rầu rĩ" Âm thanh.

Ta kìm lòng không được bước ra thang máy, chậm chạp xuyên qua hoa lệ mà yên tĩnh khách sạn đại sảnh, đi vào cửa tửu điểm, mục đích đúng là vì lại cho một đưa Hà Phù. Lúc này, phong khinh vân đậm, trăng sáng sao thưa, tuyệt đối là tình nhân cuộc hẹn thời tiết tốt, ta tựa hồ tại ước mơ lấy cái gì.

Rất nhanh, Hà Phù theo thương vụ hội sở đi tới, ta lại đã gặp nàng hiên ngang thân ảnh, lòng ta lại cùng theo vậy có tiết tấu tiếng bước chân cùng một chỗ nhảy lên.

"Trung Hàn." Một đạo rất mềm mại thanh âm truyền vào lỗ tai của ta. Ta quay đầu nhìn lại, nhưng lại một vị rất có phong tình, rất đẹp, rất mê người thiếu phụ.

"Vũ Tinh?" Ta chấn động, nguyên lai là Thu Vũ tinh. Trong chớp mắt, nàng bỏ chạy đến ta trước mặt, chỉ cảm thấy một hồi làn gió thơm xông vào mũi, trên người nhiều hơn một cổ lại hương vừa mềm thân thể mềm mại. Ta kinh hỉ nảy ra, hưng phấn Thu Vũ tinh cũng không chút nào kiêng kị, nàng mở ra hai tay bổ nhào vào ta trong ngực, tựa hồ còn muốn hôn ta.

Nhưng này lúc, Hà Phù thấy được ta, cũng nghe đã có người gọi tên của ta. Nàng sững sốt một chút, đột nhiên nhanh chóng hướng chúng ta chạy

tới, yên tĩnh khách sạn đại sảnh lập tức vang lên một hồi tiếng bước chân dồn dập. Thu Vũ tình theo tiếng nhìn lại, cái này xem xét phía dưới đồng dạng làm cho nàng chấn động, nàng tranh thủ thời gian cùng ta tách ra, ngơ ngác nhìn chạy vội mà đến Hà Phù.

"A di?" Hà Phù chạy đến Thu Vũ tình trước mặt, một bộ khó có thể tin biểu lộ:"Ta rất hoài nghi ánh mắt của ta, chẳng lẽ các người quan hệ trong đó đã đến có thể tại trước mặt mọi người ôm tình trạng?"

Thu Vũ tình hướng ta liếc một cái, vội vàng khoát tay:"Tiểu Phù, a di..... A di hay nói giỡn đúng á."

Ta lập tức hát đệm giải thích:"Đúng vậy a, hay nói giỡn ."

Hà Phù nhìn xem ta, lại nhìn xem Thu Vũ tình, căn bản là không tin:"A di làm sao tới ? Ta đã giúp người đem gian phòng lui."

Thu Vũ tình thở phì phì , dường như tại tức giận ai đây:"Lui tự lui, tối đa ta lại lần nữa mới mở một gian phòng."

Hà Phù nghi hoặc khó hiểu:"A di muốn ở khách sạn?"

Thu Vũ tình dùng sức nhẹ gạt đầu, Hà Phù hay là không hiểu:"A di đều về nhà, vì cái gì còn muốn ở khách sạn?"

Thu Vũ tình lớn tiếng nói:"Ta thực chịu không được Yên Văn, lão xử nữ tự là tâm lý biến thái. Tiểu Phù người hảo tâm điểm, chạy nhanh giúp nàng tìm nam nhân gả cho a."

Ta nghe xong, phỏng đoán là Thu gia hai tỷ muội lại giận dỗi , trong nội tâm không khỏi âm thầm buồn cười. Xem Thu Vũ tình hỗn hển bộ dạng, nhất định là tức giận đến không nhẹ.

"A di, người....." Hà Phù vội vàng hướng Thu Vũ tinh khiến nháy mắt, ý bảo Thu Vũ tinh đừng không che đậy miệng, nào biết Thu Vũ tinh căn bản là không lo ta là người ngoài, nàng như cũ tức giận mà quở trách:"Sợ cái gì, lão xử nữ sớm trông nom việc nhà ở bên trong chuyện toàn bộ nói cho Trung Hàn."

Hà Phù nghe xong, trên mặt nhin không được rồi:"Ai nha, chuyện của các người ta mặc kệ."

"Vậy cũng không cần khác khai mở một phòng, lãng phí tiền. Ta đã mở 'phòng cho tổng thống', bên trong có sáu gian phòng. Ta biểu muội cùng nàng chị kết nghĩa ngủ một gian phòng, ta ngủ một gian, còn thừa bốn gian, Vũ Tinh tỷ liền đem tựu một đêm a." Ta sờ lên cái mũi, trong nội tâm bao nhiêu có chút nhìn có chút hả hê, cái này nước càng vẫn đục mới càng có cơ hội sờ đến cá.

Thu Vũ tinh hàm tình mạch mạch mà liếc lấy ta một cái, nũng nịu nói:"'phòng cho tổng thống' còn không có ở qua ờ, cái kia..... Ta đây tựu không khách khí."

"Không cần khách khí." Ta ngay cả gật đầu liên tục, đan điền có cổ nhiệt liệt tại tán loạn.

Hà Phù sắc mặt biến hóa, nhìn xem ta, lại nhìn xem Thu Vũ tinh nói:"A di, người cảm thấy thích hợp sao? Không bằng người mở lại một gian tiêu chuẩn phòng, ta tìm đại sảnh quản lý cho người giảm giá."

Thu Vũ tinh sáng giọng:"Lại là người nói muốn tiết kiệm chi tiêu . Trung Hàn cũng không phải người xấu, huống hồ bên trên còn có hai nữ nhân, người còn thay a đi lo lắng nha?"

Hà Phù cực kỳ lúng túng:"Cái này..... Dứt khoát ta cũng không quay về, ta cùng a đi."

Thu Vũ tinh lập tức mặt mày hớn hởi: "Cùng hãy theo nha, bất quá a di ưa thích một người ngủ. Đã 'phòng cho tổng thống' có dư thừa gian phòng, người tự chính mình ngủ một gian phòng tốt rồi."

"Tốt." Hà Phù cả cân nhắc đều không cân nhắc, tự lập tức gật đầu.

Ta nghe xong, trong nội tâm quả thực trong bụng nở hoa, quay đầu lại quay người, chuẩn bị dẫn hai vị như hoa như ngọc đại mỹ nữ trở về phòng. Ở này đặc ý chi tế, ta đột nhiên nghe được sau lưng truyền đến lộn xộn tiếng huyết sáo, tiếng thét chói tai: "Tổng giám đốc quả nhiên có mị lực, chúng ta khiêu chiến một vị mỹ nữ đều muốn hao hết sức của chín trâu hai hổ, mà tổng giám đốc lại có thể dễ dàng một mũi tên trúng hai con nhạn, lợi hại, lợi hại nha..... Ha ha."

Ta nhìn lại, đúng là Tôn Gia Tề, tiểu Trương, nhỏ Trác Hòa Tiểu Phong bốn người. Bọn hăn nhất định là uống nhiều quá, chỉ có rượu còn lên não người, mới có thể như thế làm càn nói chuyện. Trong nội tâm của ta tuy nhiên không thoải mái, nhưng không thể không bội phục bọn hăn. Bởi vì bọn hăn bên người rõ ràng đều có một vị xinh đẹp nữ nhân, từ lúc giả trang hòa khí chất lên xem, cái này bốn vị nữ nhân đều có đủ thành phần tri thức một ít đặc thù, các nàng có thưởng thức, rụt rè, lớn mật.

"Đây là phiếu phòng, các người lên trước đi, ta ngay lập tức đi giáo huấn, giáo huấn bọn hăn, với tư cách một gã công ty lớn người lãnh đạo, ta quyết không cho phép viên chức hành vi không hợp, khắp nơi ồn ào, không che đậy miệng." Ta nổi giận đùng đùng mà đem cửa phòng tạp đưa cho Hà Phù, làm cho nàng trước mang Thu Vũ tinh trở về phòng.

Thu Vũ tinh cùng Hà Phù cũng tức giận bốn nam nhân hồ ngôn loạn ngữ, biết rõ bốn người đều là công ty của ta viên chức, Thu Vũ tinh cùng Hà Phù cũng không nên nói cái gì, dặn dò ta muốn bình tĩnh một chút, không muốn quá tức giận các loại lời nói sau đi vào khách sạn thang máy.

Ta quay đầu lại chăm chăm vào bốn cặp đang tán tỉnh nam nữ giàu có: "Truy nữ nhân nhất chú ý chính là lên đấp phân, có thể mượn phòng trên giường mới tính toán bản lĩnh thật sự."

Một vị mặc màu lam nhạt lộ lưng âu phục, thon dài mười ngón thoa khắp màu lam nhạt sơn móng tay mỹ nữ lôi kéo nhỏ trác tay áo hỏi: "Hắn thật là người đám bọn chúng tổng giám đốc?"

"Ân." Men say mười phần nhỏ trác gật đầu, hắn cơ hồ đem vị này bôi màu lam nhạt sơn móng tay mỹ nữ ôm cách mặt đất.

"Các người tổng giám đốc thật trẻ tuổi ờ." Một vị ăn mặc gợi cảm một giày bó chân dài mỹ nữ đứng tại tiểu Trương bên người xem ta ăn ăn không nhéo cười, tiếng cười kia rung động lòng người.

"Hừ, ta đã cảm thấy rất hạ lưu." Nói lời này nữ nhân là đứng tại Tôn Gia Tề bên người một vị khác mỹ nữ, nàng dáng người xinh xắn lạnh lợi, Ôn Nhu vũ mị. Tuy nhiên đứng tại Tôn Gia Tề bên người, lại cùng Tôn Gia Tề bảo trì khoảng cách nhất định. Nghe được mỹ nữ mắng ta, Tôn Gia Tề gấp đến độ không biết làm sao.

"Ta cảm thấy được hẳn hảo tiện." Tiểu Phong bên người, một vị dáng người cao gầy, ngực đầy đặn bờ mông, mặc thời thượng không lĩnh váy liền áo tóc ngắn mỹ nữ đối với ta trợn mắt nhìn.

"Mọi người biết rõ là được rồi !" đừng nói đi ra, cho nhỏ trác một điểm mặt mũi a." Màu xanh da trời sơn móng tay mỹ nữ tựa hồ tại hoà giải, nhưng thật ra là tại ngoặt cái vòng tròn luẩn quẩn mắng ta.

Hào khí có chút xấu hổ, ta âm thầm buồn cười, dò xét bằng chốc trước mắt bốn vị có thể đánh tới tám mươi phần đích mỹ nữ, trong nội tâm tắc tắc kêu kỳ lạ, ngoài miệng vẫn đang cố ý khiêu khích: "Bốn vị mỹ nữ nghe cho kỹ, nếu như các người hôm nay đáp ứng cùng của ta viên chức trên giường,

ta đáp ứng cho các người mỗi người đưa một cỗ kim quy xe, nhan sắc tùy tiện chọn. Như thế nào đây? có dám hay không muốn?"

Ta lời vừa ra khỏi miệng, lập tức khiến cho bạo động. Các nam nhân hai mặt nhìn nhau, không biết ta làm cái quỷ gì, mà các nữ nhân lập tức nghị luận nhao nhao, châu đầu ghé tai.

"Phi, không chỉ nói cái gì kim quy xe, coi như là Ferrari ta cũng không có thềm."

"Kim quy xe là cái gì xe?"

"Là được..... Tự là hoạt động tín dụng khoa Tô quản lý lão bà mở đích cái kia chiếc nha, rất rất khác biệt ."

"Nha."

Ta ho khan hai tiếng, rất nghiêm túc mà hướng bốn cái mỹ nữ dựng thẳng lên ngón trỏ:"Mẫu chốt là ta nhất ngôn cửu đỉnh, thành phố giá trị hai mươi sáu vạn kim quy xe cam đoan tối mai lúc trước, đưa đến các người chỉ định địa phương."

Sở hữu tất cả bạo động đột nhiên đều bình tĩnh trở lại, nam nhân cùng nữ nhân đều giật mình mà xem ta. Một hồi gió đêm từ từ thổi tới, ta rõ ràng nghe được gió thổi lá rụng sàn sạt âm thanh, bởi vì quá an tĩnh, yên tĩnh làm cho người khác sờn hết cả gai ốc.

Một lát trầm mặc sau, Tiểu Phong bên người tóc ngắn mỹ nữ cười lạnh nói:"Chúng ta như thế nào tin tưởng người nói lời nói?"

Không biết có phải hay không là nàng đáng người cao gầy, cho nên trở thành bốn cái trong nữ nhân đầu lĩnh. Nghi vấn của nàng đạt được mặt khác ba nữ nhân khen ngợi, nhao nhao gật đầu. Tựa hồ không phải trên giường

không lên giường vấn đề, mà là trên giường sau có thể không thực hiện ta hứa hẹn vấn đề.

Ta lạnh lùng cười cười, tiếp tục khiêu khích:"Đánh cuộc một lần lại nhai!" kỳ thật cái này ván bài các người mỹ nữ bao thắng không thua, ít nhất các người không phải cùng nam nhân đáng ghét trên giường."

Ta thốt ra lời này hết, lại là một mảnh bạo động, các nam nhân đột nhiên trở nên phi thường xao động.

Dù sao uống rất nhiều rượu, rượu cồn tuy nhiên không thể gia tăng tính năng lực, nhưng có thể thôi tình. Lúc này, bọn hắn phi thường phi thường cần nữ nhân, huống chi bọn hắn nữ nhân bên cạnh đã xinh đẹp lại gợi cảm, hơn nữa còn là phí hết sức của chín trâu hai hổ của được tay. Ta cái này một trộn lẫn, tại trong mắt của nam nhân thuần túy là làm phá hư.

Lại là hoàn toàn yên tĩnh, sáng tỏ ánh trăng tựa hồ trở nên quý dị. Nghe nói ánh trăng nhất tròn thời điểm, người dễ dàng nhất động tình, người động tình thời điểm sẽ trở nên rất lớn mật, trở nên điên cuồng.

Quả nhiên, đứng tại Tôn Gia Tề bên người cái thứ nhất mắng ta nhỏ nhắn xinh xắn nữ nhân bắt đầu điên cuồng, giọng nói của nàng rất kiên định:"Tốt, ta cá là, nhưng có một điều kiện."

"Điều kiện gì?" Ta thật bất ngờ, lòng của phụ nữ thật sự là không cách nào biết trước. Nguyên lai tưởng rằng cái này nhỏ nhắn xinh xắn nữ nhân rất chính trực, kỳ thật nội tâm của nàng càng muốn tiếp nhận sa đọa.

Nhỏ nhắn xinh xắn nữ nhân giөн Thanh Nói:"Muốn đánh bạc lời nói, chúng ta bốn người cùng một chỗ đánh bạc. Như vậy, mặc dù chúng ta thua, người khác cũng nghe không đến chúng ta chê cười."

Nàng lời vừa nói ra, ta lập tức âm thầm bội phục cái này nhỏ nhắn xinh xắn nữ nhân chỉ số thông minh. Bởi vì nàng sử dụng một chiêu kéo người

xuống nước thủ đoạn, nàng chẳng những nguyện ý tiếp nhận của ta hấp dẫn, còn kéo ba cái bằng hữu cùng một chỗ xuống nước.

Ta bình tĩnh gạt đầu: "Có đạo lý."

TỶ PHU VINH DỰ

Tiểu Thủ Chương
www.dtv-ebook.com

Chương 110: Kiên mà không lâu

Vì gia tăng ta nói chuyện sức nặng, ta cố ý ở trước mặt mọi người biểu hiện ra của ta lực ảnh hưởng, ta hướng đứng sừng ở khách sạn cạnh cửa nhân viên phục vụ lớn tiếng ý bảo: "Đem các người giá trị lớp quản lý kêu đến."

Nhân viên phục vụ tranh thủ thời gian quay người, chạy hướng trước từ điểm đài, chỉ chốc lát sau, nhân viên phục vụ dẫn đại sảnh quản lý vội vàng tới.

Nhìn thấy là ta, đại sảnh quản lý rất khách khí mà hỏi thăm: "Lý tổng tài có cái gì cần hỗ trợ?"

Ta chỉ chỉ Tôn Gia Tề bọn hắn, trong bình tĩnh hơi ngạo mạn: "Phiền toái người cho ta bốn vị bằng hữu khai mở bốn gian xa hoa phòng, muốn nhìn thấy phố cảnh, sau đó đánh 30% giảm giá."

"Không có vấn đề." Đại sảnh quản lý lập tức gật đầu, mỉm cười bắt tay một lĩnh, đối với Tôn Gia Tề bọn hắn nói: "Bốn vị tiên sinh thỉnh."

Cái này một mạch thế lập tức ở bốn cái trong nữ nhân sinh ra biến hóa vi diệu, các nàng xem ta ánh mắt không hề kiêu ngạo, sở hữu tất cả nhuệ khí tựa hồ cũng biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi.

Trong nội tâm của ta âm thầm buồn cười, cuối cùng đem cái này mấy cái nữ nhân cấp trấn trụ. Biểu hiện ra ta trở nên rất hòa khí, lại để cho các nữ nhân không có khoảng cách cảm: "Nam sĩ tiến hành dừng chân thủ tục, phu

nhân có thể chậm rãi cân nhắc. Đừng nóng vội lấy đáp ứng, chậm rãi thương lượng."

Nói xong, ta mỉm cười quay người, trầm ổn mà rảo bước tiến lên đại sảnh, trực tiếp hướng trước tủ điểm lên trên bục, đem bốn cái mỹ nữ gặt tại sau lưng.

Bởi vì đại sảnh quản lý ở bên đốc xúc, nhân viên lễ tân khẩn trương lại nhanh chóng vì bốn cái đại nam nhân đăng ký tiến hành vào ở khách sạn thủ tục. Cầm phòng trọ thẻ ra vào trí tuệ nhân tạo cái chìa khóa, Tiểu Phong đi đến ta trước mặt lắp bắp mà nói xin lỗi:"Tổng giám đốc, ta hiện tại tỉnh rượu , vừa rồi nhiều có mạo phạm địa phương xin ngài nhiều hơn tha thứ."

Ta vỗ vỗ Tiểu Phong bả vai:"Ta một chút cũng không ngại, ta người tốt làm đến cùng cũng là vì gia tăng chúng ta lẫn nhau cảm tình, về sau mọi người cùng nhau cố gắng công tác, cố gắng kiếm tiền, kiếm được tiền tất cả mọi người có phần."

Tiểu Trương kích động mà nắm tay:"Yên tâm, thỉnh tổng giám đốc yên tâm, ta nhất định cố gắng công tác, thề sống chết đi theo tổng giám đốc."

Ta mỉm cười khoát khoát tay:"Đừng nói những này lấy lòng lời nói, mọi người giúp đỡ cho nhau mà thôi. Bên ngoài mấy cái nữ nhân đều không tệ, các người rất thật tình mắt."

"Ha ha....." Bốn nam nhân cực kỳ đắc ý.

Nhỏ trác gãi gãi cái ót, tựa hồ rất không minh bạch:"Kỳ thật, các nàng cũng có ý tứ theo chúng ta thuê phòng, tổng giám đốc lần này là không phải quá..... Đã qua?"

Hắn vốn muốn nói phải hay là không rất dư thừa , lời nói đến bên miệng mới kịp thời đổi giọng, phản ứng không chậm.

"Ta biết rõ. Các người mang các nàng tiến khách sạn tự là muốn cùng các nàng thuê phòng, các nàng nguyện ý với các người thuê phòng tự là muốn cùng các người trên giường, nhưng những này thành phần tri thức trên cơ bản đều là ưa thích tìm kích thích, cùng các người mượn phòng tương đương buông lỏng tâm tình. Tình một đêm về sau, các nàng sẽ nhanh chóng quên các người, bởi vì có thêm nữa... ừ tú nam nhân theo đuổi nàng nhóm."

Bốn nam nhân nghe ta lời nói này, đều gật đầu đồng ý.

Mà ta đã có ý nghĩ của ta. Dù sao ta tại kt quá mức rêu rao, cơ hồ đem sở hữu tất cả đạt trình độ cao nhất mỹ nữ đều nhét vào của ta độc chiếm, không cho phép nam nhân khác nhúng chàm, cái này rất dễ dàng làm cho công ty nam viên chức đối với ta sinh ra phản cảm.

Nếu như không xử lý tốt phương diện này vấn đề, tương lai nhất định trở thành một đại tai hoạ ngầm, cho nên ta tận lực làm một ít cân đối, chủ động vì công ty trợ thủ đắc lực, cao cấp nhân tài xem xét một ít mỹ nữ. Không nghĩ tới chính bọn hắn cũng có thể tìm được, vì vậy ta tự biết thời biết thế, đến một cái một lần vất vả suốt đời nhàn nhã. Nếu như kế hoạch thành công, mấy vị này đắc lực người có tài đều cảm kích ta.

Nhỏ trác hay là không rõ:"Cái kia tổng giám đốc có ý tứ là....."

"Ta muốn hỏi các người, cái này mấy cái nữ nhân các người đều ngưỡng mộ trong lòng sao? hoặc là nói, các người thậm chí nghĩ lấy các nàng làm vợ sao?" Ta rất nghiêm túc hỏi.

Tiểu Trương không cần nghĩ, tự trả lời ngay:"Của ta Tiểu Tuyên thật là đáng yêu, có thể lấy nàng ta tuyệt không hối hận."

Nhỏ trác kích động nói:"Ta càng muốn, nếu như châu châu nguyện ý làm ngựa của ta tử, ta lập tức cùng hiện tại vị kia chia tay."

Tôn Gia Tề thở dài một hơi: "Tuy nhiên không cách nào cùng Phàn Ước so sánh với, nhưng ta đã rất thấy đủ. Tiểu Mẫn xinh đẹp như vậy, ta thực hoài nghi nàng có thể hay không gả cho ta."

Tiểu Phong lách vào chóp mắt: "Nếu như Phỉ Phỉ đáp ứng gả cho ta, ta ngày mai sẽ mang nàng về nhà..... Ha ha."

"Ta biết ngay các người sẽ nguyện ý, cho nên mới cố ý đưa xe con kích thích các nàng. Kể từ đó, cái này mấy cái nữ nhân nhất định đối với các người khắc sâu ấn tượng. Nếu như đêm nay các người trên giường biểu hiện xuất sắc, cái kia kích tình sẽ diễn biến thành tình yêu, nói không chừng các nàng thì có gả cho các người tâm tư. Nếu như chúng ta lại thực hiện đưa xe con cử động, cái này mấy cái nữ nhân sẽ cho rằng người nhóm có yêu tâm, nói lời giữ lời, đáng tin cậy, đáng giá phó thác chung thân."

Nhỏ trác lại không hiểu: "Tổng giám đốc, đưa xe con người là người, người mới đáng tin cậy, không phải chúng ta ah."

Ta sững sờ, lập tức cười mắng: "Đến lúc đó ta nói xe con là các người đưa, các nàng chẳng phải hiểu chưa? Thực ngốc."

"Đúng đúng đúng, ha ha." Nhỏ trác bỗng nhiên minh bạch, lập tức gật đầu cười to.

Ta nghiêm túc phân tích nói: "Nếu như các nàng thật sự nguyện ý gả cho các người, vậy các người tự nguyện được đại tiện nghi. Mấy vị này nữ nhân đều rất đẹp, khẳng định không phải nhân vật đơn giản, cho dù với các người có tình một đêm cũng không nhất định sẽ chết tâm sập theo sát các người. Nhưng là nếu như lần này có một cái nữ nhân nguyện ý gả cho các người trong đó một cái, như vậy mặt khác ba nữ nhân sẽ có cùng nhau tìm thuộc sở hữu ý niệm. Cái này tại lòng của nữ nhân lý học ở bên trong gọi "Lẫn nhau ganh đua so sánh", ta không dám nói 100%, nhưng tỷ lệ rất lớn."

Tiểu Phong hưng phấn được mãnh liệt gật đầu:"Nghe thật thần kỳ, hiện tại xem ra thật sự có khả năng, bởi vì tiểu Trương phao cái vị kia Tiểu Tuyên cũng rất điểm dính nhỏ trác. Như nàng đáp ứng gả cho nhỏ trác, phải hay là không ý nghĩa mặt khác ba nữ nhân đều đáp ứng?"

Ta đặc ý mà liên tục gật đầu:"Các nàng sở dĩ thương lượng muốn hay không với các người trên giường, tính chất đã hoàn toàn cải biến. Vốn với các người trên giường, thuần túy là vì ngẫu nhiên phóng túng bỗng chốc, tất cả mọi người là ngang hàng , không sao cả trách nhiệm . Nhưng hôm nay thương lượng với các người trên giường, các nàng đã có trả giá cảm giác ở bên trong, bởi vì hồi báo là một chiếc xe nhỏ."

Lúc này, bốn người đều đối với ta đã ngưỡng mộ đến cực điểm, nước miếng cơ hồ muốn chảy ra, ta càng là đặc ý:"Trong lòng của mỗi người đều có một cái ý niệm trong đầu, tựu là đã có trả giá, nên đạt được hồi báo. Nếu như các nàng lần này chỉ tính toán trả giá thân thể, cái kia đạt được một chiếc xe nhỏ tựu phi thường thỏa mãn. Nếu như lần này các nàng trả giá cảm tình, các nàng đó nhất định kỳ vọng đạt được cảm tình đem làm hồi báo. Đem làm một cái nữ nhân kỳ vọng theo cái nào đó nam nhân trên người đạt được cảm tình hồi báo thời điểm, cái kia chính là yêu mến người nam nhân này, ít nhất là thích người nam nhân này."

Tiểu Trương lo lắng hỏi:"Vạn nhất các nàng thâm nghĩ đạt được một chiếc xe nhỏ, mà không muốn đạt được cảm tình đâu này?"

"Ha ha." Ta cười to:"Cái này không phải do các nàng, bởi vì khống chế cảm tình thứ này rất giống điều khiển ô tô, người có thể khai mở nhanh khai mở chậm, nhưng không phải muốn phanh lại có thể phanh lại , cho dù phanh lại cũng sẽ có tiến lên quán tính. Nam nhân còn khống chế không tốt, nữ nhân chưa hẳn mạnh hơn nam nhân."

"Vạn nhất các nàng đã có những nam nhân khác làm sao bây giờ?" Tôn Gia Tề sầu lo mới được là mấu chốt nhất chỗ.

Ta tràn đầy tự tin:"Thực ngốc, nếu như các nàng thực sự những nam nhân khác, hoặc là chỉ là bởi vì nam nhân không tại bên người mà ra tới tìm cầu tình một đêm lời nói, nói như vậy, các nàng tuyệt đối sẽ lựa chọn một mình hành động, sẽ không giống như bây giờ không hề cố kỵ, mấy người cùng đi tìm kích tình. Ta dám khẳng định, các nàng vẫn đang đi nhỏ một chỗ."

Ta cái này một giải thích, bốn nam nhân đều nói lỏng một miệng lớn khí, hiện tại bọn hắn duy nhất lo lắng đúng là các nữ nhân thái độ , Tiểu Phong khẩn trương nói:"Các nàng vẫn còn thương lượng, có thể hay không để cho chúng ta không ưa thích một hồi?"

Ta bữu môi:"Chắc có lẽ không, lần này các nàng bốn người cùng một chỗ phóng túng tự chứng minh quan hệ của các nàng rất có quan hệ tốt, quan hệ dường như những có thương có lượng. Ta tự cho rằng đây là nữ nhân muốn rứt rứt, sĩ diện, cho nên làm bộ thương lượng một chút, mọi người ưng thuận minh bạch."

Mọi người đủ gật đầu xưng minh bạch, ta lại là âm thầm buồn cười.

Nhỏ trác tại cầu nguyện:"Oa, trong vòng một đêm, ta chẳng những có mấy trăm vạn, còn được đến một người vợ. Trời ạ, ta là nằm mơ a? Các người nhanh vạn ta bỗng chốc."

Tôn Gia Tề vẫn đang lo lắng lo lắng:"Trước đừng vạn, ta cũng rất kích động. Nếu quả thật như tổng giám đốc nói, hai mươi sáu vạn năng mua xinh đẹp như vậy nữ nhân làm vợ thật sự là bánh từ trên trời rớt xuống ."

Tiểu Phong trầm ổn:"Không tệ, nữ nhân bây giờ tự phụ. Thật muốn cưới được những nữ nhân này làm vợ, người bình thường không có mấy ngàn vạn thân gia không được."

Ta gượng cười hai tiếng:"Biết rõ là tốt rồi, các người đã cho ta Lý Trung Hàn ngại nhiều tiền, khắp nơi vùng tiền? Ta chỉ là thay các người nắm chắc

cơ hội. Con người khi còn sống cơ hội tốt không nhiều lắm, muốn giỏi về năm chắc, cái kia hai mươi sáu vạn chính các người ra."

Mọi người cùng kêu lên phụ họa:"Ta nguyện ý."

Tiểu Trương mắt sắc, hăn đột nhiên kích động mà chỉ vào khách sạn đại môn:"Ai, các người xem, các nàng thật sự vào được a, Ôi trời ơi!!."

Ta kéo mạnh hăn bỗng chốc:"Trấn định điểm, đừng làm cho nữ nhân nhìn ra các người rất kích động."

Burton khách sạn ngoại trừ 'phòng cho tổng thống' chuyên dụng thang máy bên ngoài, còn có bốn bộ phòng trọ thang máy. Đem làm ta nhìn bốn cặp nam nữ phân biệt tiến vào bốn bộ thang máy thời điểm, ta đột nhiên cảm thấy đây là một loại khó có thể hình dung cảm giác thành tựu, có lẽ là Thượng Thiên tối tăm bên trong an bài lần này xinh đẹp gặp gỡ bất ngờ, thành toàn bốn người bọn họ nam nhân.

"Đêm dài nhiều lãng mạn, ta thích cô đơn....."

Hừ phát một thủ ai cũng khoái tình ca, ta trở lại 'phòng cho tổng thống', vừa định gõ cửa rung chuông, đột nhiên sau lưng truyền đến ỏn ẻn ỏn ẻn đe dọa:"Bắt tay giơ lên, trên tay của ta có thương."

"Tráng sĩ đừng nổ súng, người muốn cái gì đều được, chỉ cần người không bắn súng, ta nguyện ý lấy thân báo đáp." Ta đương nhiên thành thật mà đem tay nâng lên. không cần đoán, cái này ỏn ẻn ỏn ẻn thanh âm không gì sánh kịp, Tiểu Quân tỷ tỷ duy nhất cái này một nhà.

"Người nói hưu nói vượn, thanh âm của ta như tráng sĩ sao? mặc dù ta là tráng sĩ, người là nam nhân làm sao có thể lấy thân báo đáp?" Sau lưng Tiểu Quân ỏn ẻn ỏn ẻn mắng to, ta đoán muốn cái này nhất định là Tiểu Quân cùng ta chơi anh hùng trao bại hoại trò chơi. Đương nhiên ta là bại hoại, Tiểu Quân là anh hùng.

"Ta nghĩ đến người là nữ tráng sĩ." Ta nhin cười, đem hai tay cử động quá mức đỉnh.

Tiểu Quân ỏn ẻn ỏn ẻn nói:"Không tệ, ta chính là nữ tráng sĩ. Ta không muốn người lấy thân báo đáp, chỉ cần người thẳng thắn vừa rồi đi chỗ nào, gặp người nào, làm chuyện gì , ta..... Ta tựu không bắn súng."

Ta chỉ tốt thành thật khai báo:"Ta thẳng thắn, ta thẳng thắn, vừa rồi thấy Tôn Gia Tề bọn hăn."

"Không có nữ nhân?" Tiểu Quân hỏi.

Ta trung thực trả lời:"Có, bất quá đều là nữ nhân của bọn hăn. Tôn Gia Tề ý định ở khách sạn, ta đã giúp bọn hăn xử lý giảm giá, có thể tỉnh tĩnh nha."

Tiểu Quân lạnh lùng nói:"Hừ, vì cái gì Hà Phù tỷ tỷ, còn có một vị không biết nữ nhân nói người cùng mấy cái nữ nhân ở cùng một chỗ?"

Ta cười khố nói:"Của ta thật nhỏ quân, chẳng lẽ người không có nghe đi ra các nàng là cố ý trêu chọc người sao? Nếu quả thật cùng mấy cái nữ nhân xen lẫn trong cùng một chỗ, ta có thể nhanh như vậy trở về sao?"

Tiểu Quân hừ lạnh nói:"Khó nói, vạn nhất người nửa mềm không cứng rắn, cử động mà không kiên, kiên mà..... Kiên mà cái gì à nha?"

Ta cười to:"Thực ngốc, kiên mà không lâu á."

Tiểu Quân liên tục đồng ý:"Đúng đúng đúng, là câu này, lại đến một lần. Vạn nhất người là nửa mềm không cứng rắn, cử động mà không kiên, kiên mà không lâu, căn bản không đối phó được mấy cái nữ nhân, cho nên người cũng chỉ có thể sớm lui về đến làm sao bây giờ?"

Ta hếch ngực, ngạo nghễ nói:"Ta sẽ có như lời người nói bệnh trạng sao? muốn hay không người tự mình đến kiểm nghiệm?"

Tiểu Quân chửi ầm lên:"Ta chính là muốn kiểm nghiệm, kiểm nghiệm. Nếu trên người của người có những nữ nhân khác vị, đừng trách ta tâm ngoan thủ lạt, trở mặt, thống hạ sát thủ."

Ta đại khen:"Oa, hai ngày không thấy, lau mắt mà nhìn, Tiểu Quân tài văn chương quả thực là tiến triển cực nhanh, đột nhiên tăng mạnh, ta thế nhưng mà lần đầu tiên nghe được Tiểu Quân một câu ở bên trong có ba cái thành ngữ, lợi hại, bội phục."

Tiểu Quân ngữ khí có chút tự đắc:"Cái này có gì đặc biệt hơn người, tiếp theo ta một câu ở bên trong cam đoan có bốn cái thành ngữ."

Ta dốc sức liều mạng nhin cười:"Hảo hảo hảo."

"Không cho cười, đi vào." Đoán chừng Tiểu Quân phát hiện được ta hai vai đang run, nàng oán hận mà ra lệnh cho ta tiến gian phòng.

Ta kinh ngạc hỏi:"Đi vào? Người không sợ Hà Phù tử tử trông thấy?"

Tiểu Quân không kiên nhẫn mà hô to:"Trông thấy cái gì? Đều ngủ giống như lợn chết tiệt đồng dạng. Nhanh đi vào, bằng không thì ta muốn nổ súng."

"Ta té muốn nhìn ngón tay của người thương lợi hại, hay là của ta đại thịt thương lợi hại..... Ha ha." Bắt tay cử động thời gian dài như vậy, lại làm thời gian dài như vậy đại phôi đản, cũng nên lại để cho bại hoại ném một điểm ngon ngọt . Ta nhe răng cười lấy quay người, vung vẩy nhức mỗi hai tay, chuẩn bị chà đạp sau lưng nữ tráng sĩ.

Tiểu Quân thật đúng là như nữ tráng sĩ, chẳng những hùng hổ, trong tay còn cầm một tên. Cái này Thiết gia hỏa nhìn về phía trên rất chìm , ta cười

hỏi:"Trên tay người lấy cái gì? Rất giống súng ngắn ờ."

Tiểu Quân tròn tròn mắt to:"Cái gì dường như, tựa là thật sự súng ngắn, ta là ở Hà Phù tỷ tỷ trên người tìm được ."

"Cái gì? Người..... Người..... Người buông, mau thả xuống....." Ta vốn đang đang cười. Trong lúc đó, con của ta kịch liệt co rút lại, mãnh liệt nhảy bổng chốc con mắt, lại cẩn thận quan sát một chút Tiểu Quân trên tay Thiết gia hỏa, không khỏi hít vào một ngụm hơi lạnh, trên tay nàng hoàn toàn chính xác cầm một chi cảnh dụng súng ngắn.

Tiểu Quân cười lạnh, giương lên trong tay Thiết gia hỏa:"Sợ cái gì? Ta còn không sợ người sợ cái gì? Người nhát gan."

"Người cầm súng ngắn đương nhiên không sợ, đến lượt ta cầm, ta cũng không sợ. Tiểu Quân đồng học..... Người đem thương buông, mau mau nhanh."

Ta mồ hôi lạnh chảy ròng, Tiểu Quân súng ngắn run ở đâu ta tựa vọt đến mặt khác một bên, như con khỉ tựa như tả hữu xê dịch.

"Hừ, tựa lấy cho người bắt tay vào làm thương, ta cũng không sợ hãi." Nói xong, Tiểu Quân đem thương đưa cho cho ta, ta sợ tới mức hiện lên một bên, hắc động kia động hòng súng đặc biệt dọa người.

"Hảo hảo hảo, người đem thương cho ta, ta muốn nhìn Tiểu Quân có nhiều dũng cảm." Ta âm thầm mừng thầm, vừa định từ nhỏ quân bên cạnh thân tiếp nhận súng ngắn, nàng rồi lại đột nhiên đem khẩu súng một lần nữa nhắm ngay ta:"Khanh khách..... Người cho ta là đại đồ dân? Lấy cho người súng ngắn, ta còn thế nào thăm vấn người cái này đại thằng khốn. Hãy bớt sàm ngôn đi, nhanh lên đi vào."

"Hảo hảo hảo, ta tiến, ta tiến. Tiểu Quân, người nhất định phải tỉnh táo, ngàn vạn muốn tỉnh táo, đa tưởng muốn ca là như thế nào yêu người....." Ta

chấn động, trái tim đều thiếu chút nữa bị sợ ngừng, tranh thủ thời gian đẩy cửa phòng ra đi vào.

Tiểu Quân đi theo ta đi vào gian phòng, nghe ta vừa nói như vậy, nàng lập tức sắc mặt đại biến: "Người yêu ta? Có tin ta hay không nổ súng? Đóng cửa thoát quần."

"Ta thoát, ta thoát, chỉ là vạn nhất Hà Phù tử tử tỉnh lại, vậy thì phiền toái lớn hơn. Cái này súng ngăn người ngoài không thể tùy tiện cầm, ta van người, ca ca van người, đem thương buôn, cái này cũng không thể đùa giỡn." Ta nhỏ giọng cầu khẩn, lo lắng bị Hà Phù nghe thấy. Vạn nhất lại để cho Hà Phù biết rõ súng ngăn được Tiểu Quân lấy đi, nàng mặc dù không trách tội Tiểu Quân cũng sẽ trách tội ta.

Tiểu Quân bất vi sở động, ngữ khí lạnh như băng: "Đồ lót cũng muốn thoát."

"Tiểu Quân, đừng đùa, ca trái tim không tốt." Ta một bên cầu khẩn, một bên đem bên ngoài quần, đồ lót đều cởi đi, lộ ra dọa nhuyển miếng thịt.

"Hừ." Tiểu Quân vừa thấy, lập tức sắc mặt tái nhợt, nàng cầm súng ngăn chỉ chỉ thịt của ta đầu mẳng to: "Cả cử động đều cử động không đứng dậy, nhìn người còn có lời gì muốn nói."

Ta sợ tới mức vội vàng né tránh hòng súng: "Tiểu Quân, người cầm thương làm ta sợ, ta đương nhiên cử động không đứng dậy á! mau mau buôn thương, vạn nhất ca được người dọa ra dương héo người đã biết rõ sai rồi."

Tiểu Quân không biết cái gì là dương héo, nàng hiện tại thậm chí nghĩ chứng minh ta có hay không cùng những nữ nhân khác lêu lổng: "Ta quản người cái gì âm nuy dương héo, đem người cái này đầu thứ đồ vật cầm lên, ta muốn cẩn thận kiểm tra. Thực phát hiện có những nữ nhân khác lưu lại dấu vết, người nhất định phải chết."

Gặp Tiểu Quân muốn đánh vỡ nồi đất tra được đáy ngọn nguồn, ta chỉ tốt thiện ý nhắc nhở: "Tiểu Quân, kỳ thật kiểm tra rất đơn giản, người dùng cái mũi nghe thấy bỗng chốc, sau đó dùng miệng thè lưỡi ra liếm. Nếu có những nữ nhân khác lưu lại dấu vết, mùi sẽ rất đậm đặc, hơn nữa hương vị so sánh mặn. Trái lại bên trên mùi tương đối nhạt, hương vị có chút đau xót, người thử một chút?"

Tiểu Quân quơ quơ đầu, lạnh lùng nói: "Hừ, người âm hiểm xảo trá, háo sắc biến thái, quỷ kế đa đoan, hạ lưu vô sỉ, vạn nhất người cố ý nói ngược làm sao bây giờ?"

Ta sửng sờ, tranh thủ thời gian giải thích thêm lấy lòng: "Trời ạ, Tiểu Quân thật lợi hại, người một câu thậm chí có bốn cái thành ngữ. Bất quá, ta nói rất đúng nói thật, tuyệt đối cũng không nói gì phản."

Lúc này thời điểm miếng thịt đã có phản ứng, rất nhanh biến thành đại nhục bông o0o.

Tiểu Quân liếm liếm bờ môi: "Hừ, ta trước ném bỗng chốc, nhìn xem rốt cuộc là đau xót hay là mặt thật. Các loại ném hết sau ta hỏi lại Vịnh Nhân tỷ tỷ....."

Ta cảm thấy bất an: "Tiểu Quân, người có phải hay không điên rồi? Mẹ tại Vịnh Nhân tỷ tỷ bên kia, người hỏi Vịnh Nhân tỷ tỷ không bằng hỏi Y Lâm tỷ tỷ."

Tiểu Quân ỏn ẻn ỏn ẻn nói: "Như thế nào hỏi? Nàng cũng ngủ được như lợn chết tiệt đồng dạng."

Ta tốt buồn bực, nhìn không được hỏi: "Thật là kỳ quái, như thế nào đều ngủ giống như lợn chết tiệt đồng dạng? Chẳng lẽ..... Chẳng lẽ người lại dùng thuốc ngủ?"

"Hắc hắc." Tiểu Quân đặc ý cười lạnh.

Ta xem xét Tiểu Quân bộ dạng, càng thêm xác định nàng lại dùng thuốc ngủ, trong nội tâm rất tức giận, mặt ngoài không dám trách cứ nàng, trong nội tâm lại nhin không được mắng to Tiểu Quân. Bất quá nghĩ lại, cũng không thể toàn bộ quai Tiểu Quân.

Hà Phù cùng Thu Vũ tinh căn bản không biết ta cùng với Tiểu Quân quan hệ, trở lại 'phòng cho tổng thống' sau gặp Tiểu Quân, đoán chừng Tiểu Quân hỏi ta, Hà Phù cùng Thu Vũ tinh khả năng thuận miệng trả lời, nói ta đi gặp nữ nhân. Nào biết Tiểu Quân rất là ghen, chẳng những giận lây sang ta, trả lại cho Hà Phù cùng Thu Vũ tinh uống thuốc ngủ, lấy đi súng ngắn.

Ta ngẩng đầu nhìn quét bốn phía, quả nhiên phát hiện phòng khách một trương nhỏ trên cái bàn tròn bày đặt hai cái ly thủy tinh, trong chén có vàng óng chất lỏng, đoán chừng cái này hai chén vàng óng chất lỏng đều có thuốc ngủ. Ai, không thể tưởng được Tiểu Quân thời thời khắc khắc đem thuốc ngủ mang tại trên người, như là trong võ hiệp tiểu thuyết miêu tả dùng độc cao thủ.

"Tiểu Quân, người đừng quá quá mức." Ta ôn nhu lời nói nhỏ nhẹ, ngàn vạn không thể kích thích nàng.

Tiểu Quân giận dữ, giương lên súng ngắn:"Nói ta quá phạm sao? nổ súng ờ."

Ta muốn cười lại không dám cười đi ra. Tiểu Quân ngón tay cũng không có cắm vào súng ngắn cò súng ở bên trong, nàng căn bản là không biết như thế nào nổ súng, thế nhưng mà ta vẫn đang không thể phớt lờ. Gặp Tiểu Quân uy hiếp muốn nổ súng, ta làm bộ rất sợ hãi bộ dạng:"Không không không, là ta quá phạm. Tiểu Quân làm rất đúng, làm cho các nàng ném thử thuốc ngủ, ai kêu Hà Phù tỷ tỷ lung tung nói chuyện."

Tiểu Quân nhìn chăm chăm đại nhục bổng của ta:"Nàng phải hay là không lung tung nói chuyện phải chờ ta kiểm tra hết lại xác định, hiện tại

ta..... Ta muốn ăn bỏng chốc, không cho người lộn xộn."

Ta lập tức thề:"Đánh chết cũng không loạn động."

Tiểu Quân chậm rãi đến gần ta, rất cẩn thận mà lườm ta liếc, sau đó đuổi ra một chỉ bàn tay nhỏ bé bắt lấy đại nhục bỏng o0o, nhẹ nhàng sờ soạng hai cái. Đại nhục bỏng o0o càng thêm lửa nóng nóng lên, vì ngăn ngừa đem ta làm sợ, Tiểu Quân cơ linh mà cầm đến thương bàn tay nhỏ bé tàng đến sau lưng, chậm chạp mà cúi người, tại trên đầu cặc lớn liếm lấy vài vòng sau mới đưa côn thịt ngậm vào khoang miệng. Ta vuốt ve tơ giống như tóc, thật sâu thở dài:"Úc, hàm sâu một điểm, lại hàm sâu một điểm, úc."

"Hừ." Tiểu Quân nhổ ra đại nhục bỏng o0o, mặt của nàng rất hồng, ánh mắt của nàng có chút mê ly.

"Như thế nào đây? là mặn hay là đau xót?" Ta ôn nhu hỏi.

Tiểu Quân liếm liếm cặp môi đỏ mọng nói:"Nhất định có cổ quái, cũng không mặn cũng không đau xót."

Ta rất nghiêm túc mà lại đưa ra một cái mới xây nghị:"Còn có một loại phương pháp có thể kiểm tra ra ta vừa rồi đến cùng có hay không đi ra ngoài lâu lỏng."

Tiểu Quân nháy mắt mấy cái hỏi:"Phương pháp gì?"

Ta cười xấu xa:"Tự là cho ta làm bỏng chốc. Nếu như có thể thực đi lâu lỏng , tuyệt đối kiên mà không lâu."

Tiểu Quân rất chân thành mà nghĩ nghĩ, trả lời nói:"Dường như có chút đạo lý, vậy người phải kiên trì 10 phút. Không, muốn kiên trì 30 phút."

"30 phút?" Ta thật bất ngờ.

Tiểu Quân cười lạnh:"Không được sao?"

Ta cũng cười lạnh:"Ta sợ người ủng hộ không được 30 phút."

Tiểu Quân giương lên ra súng ngắn:"Hừ, dù là ta ủng hộ không được, người cũng phải kiên trì 30 phút. Kiên trì không đến tự chứng minh người lâu lỏng qua, cái kia..... Ta đây tự nổ súng."

"Kỳ thật, người chỉ cần không để ý tới ta, ta tự chết rồi, không cần phải nổ súng." Ta nhẹ nhàng ôm lấy thơm ngào ngạt Tiểu Quân, tại nàng mê ly ánh mắt nhìn soi mói, hôn lên nàng cặp môi đỏ mọng. Cuốn động đầu lưỡi, vị giác thăm dò đến quen thuộc vị ngọt, ta nhẹ nhàng cắn cắn cái kia mướt mà cánh môi, chậm chạp đi vào chủ phòng ngủ, tìm tòi bỗng chốc, tìm được hai cái màu vàng nhạt giày cao gót.

Ta ngồi xổm xuống cầm lên, sau đó đem Tiểu Quân phóng ngã vào ngủ say Đường Y Lâm bên người, Tiểu Quân ỏn ẻn ỏn ẻn hỏi:"Tại sao phải tại bên người nàng?"

Ta không có giải thích, mà là một bên xoa phần điều ngọc mài chân ngọc, một bên vì nàng mặc vào màu vàng nhạt giày cao gót, Tiểu Quân càng là không hiểu thấu. Chờ ta đem nàng đèn lồng váy lột bỏ sau, nàng lập tức có chỗ linh ngộ:"Ta..... Ta không muốn làm lỗ đít."

Ta cười hỏi:"Làm sao người biết ta muốn làm người lỗ đít?"

Tiểu Quân giáo hoạt mà hướng ta nháy mắt mấy cái:"Bởi vì ta muốn người làm lỗ đít."

Ta kì quái:"Đã người nghĩ tới ta làm người lỗ đít, vậy người ngoài miệng vì cái gì nói không muốn làm lỗ đít? Khẩu là tâm."

Tiểu Quân vô hạn then thùng:"Y Lâm tỷ tỷ đã từng nói qua, càng là không cho nam nhân đạt được, nam nhân lại càng nghĩ đến đến."

Ta sâu kín mà thở dài, trước mắt nữ nhân này triệt để đem ta chinh phục, ta yêu nàng yêu vào cốt tủy. Nhìn qua nàng thuần khiết ngây thơ ánh mắt, ta xúc động mà đem đại nhục bổng o0o cắm vào nàng trong huyết mềm nhỏ.

Tiểu Quân ngẩng cổ, hai chân vòng tại ta hông eo lên:"Ca, ta từ từ nói ở phía trước. Nếu như làm lỗ đít không có làm lỗ lồn một nửa thoải mái, người về sau cũng đừng nghĩ chơi ta lỗ đít, người muốn làm tự làm người khác."

Ta Ôn Nhu mà co rúm, động tác rất chậm, lại chọc vào rất sâu:"Ca đáp ứng người, hiện tại chúng ta đem thương trả lại cho Hà Phù tỷ tỷ được không?"

Tiểu Quân thân thể bỗng đến lợi hại:"Ân, người ôm ta quá khư."

Theo chủ phòng ngủ đến Hà Phù ngủ nhỏ phòng chưa đủ mười kilômet xích, ta lại đi năm phút đồng hồ. Tiểu Quân như bạch tuộc tựa như quần quanh lấy thân thể của ta, bành ỏn ẻn rên rỉ cơ hồ tại gian phòng từng cái trong góc quanh quần. Ta thâm tình mà đút vào, kiệt lực mà nghiền nát lỗ lồn, kỳ vọng có thể mang ra đầy đủ yêu dạ.

Đẩy ra phía tây phòng nhỏ, ngủ say Hà Phù đều đều mà hô hấp lấy. Lông mi của nàng lại dài lại cuốn, cách đó không xa trên mặt ghế chỉnh tề mà chất đồng lấy điệp tốt quần áo, nhìn ra được Hà Phù có rất mạnh tính kỷ luật. Tiểu Quân một hồi khẩn trương, lỗ lồn cọ xát bổng chốc của ta đầu cặc lớn, ta vững vàng, chậm chạp đến gần Hà Phù:"Tiểu Quân, thương là từ địa phương nào cầm] bắt được hay sao?"

"Hà Phù tỷ tỷ trên người." Tiểu Quân như làm sai sự tình tiểu hài tử, xem cũng không dám con mắt xem ta.

Ta nhắc lên che ở Hà Phù trên người mỏng thảm, thành linh phát hiện Hà Phù trên người chỉ mặc một kiện hơi mờ Bra-áo ngực, bằng phẳng trên

bụng buộc lên một đầu đeo thương sáo màu đen dây lưng, ta vươn tay:"Cho ta."

Tiểu Quân quyết lấy miệng nhỏ, đem khẩu súng đưa cho ta, ta tiếp nhận súng ngắn hỏi:"Thương là cầm ở bao súng lên đấy sao?"

"Ân." Tiểu Quân then thùng gật đầu. Ta vội vàng đem súng ngắn để vào bao súng cũng cài lên nút thắt, nghĩ thầm, tiểu tử này quân lá gan thực không thể khinh thường.

Đang muốn vì sao phù đắp lên mỏng thăm, tầm mắt của ta rất tự nhiên rơi vào nàng cặp vú cao ngất lên. Tinh mỹ Lace (viền tơ) ở bên trong, hai hạt hình cầu đồ vật có chút nhô lên, một đầu hẹp dài giữa hai khe núi thâm bất khả trắc, tinh tế tỉ mỉ da thịt phần nộn phần bạch. Hai cái trên tay ngọc đoạn có tất cả có chút hở ra nhỏ cơ bắp, cho thấy là thường xuyên đối đầu kháng tính huấn luyện kết quả. Ta đặc biệt chú ý tới Hà Phù dưới bụng có một mảng lớn khoáng đạt bóng đen, trong trí nhớ, nữ nhân của ta không có một vị giống như này hơn cọng lông thảo, ta thật muốn cỡi nàng hơi mờ viền rộng tứ giác đồ lót xem đến tột cùng.

"Nhìn cái gì vậy? Nhanh che chắn." Tiểu Quân giận dữ, quần quanh tại trên người của ta thân thể mềm mại kịch liệt loạn uốn éo, huyết mềm nhỏ khoa trương mà phun ra nuốt vào vài cái đại nhục bóng o0o.

Ta không nỡ ly khai, cho nên cố ý hỏi:"Tiểu Quân, người nói Hà Phù tỷ tỷ cái vú là thật hay giả hay sao?"

"Mắc mớ gì tới người? Đi mau." Tiểu Quân cắn răng, phần nộ ánh mắt rơi xuống Hà Phù bụng dưới màu đen bao súng lên. Ta âm thầm buồn cười, đoán chừng lúc này thời điểm Tiểu Quân có thương nơi tay, nàng nhất định dám giữ động cò súng.

Ta ngay cả tục đối với Tiểu Quân đút vào vài cái, tiêu tiêu tan nàng lửa giận, thừa dịp nàng ê a rên rỉ lúc vươn tay, tại Hà Phù trên vú sờ soạng

xuống dưới:"Ca cho rằng là giả dối. Người xem, đầu vú nàng rất kiệt xuất. Nói như vậy, nữ nhân lúc ngủ chắc có lẽ không rất kiệt xuất."

Tiểu Quân lập tức lửa giận ngút trời:"Ai nha, người sờ loạn cái gì? Rất không rất mắc mớ gì tới người? Người muốn đùa nghịch lưu manh? Tốt, các loại Hà Phù tỷ tỷ tỉnh, ta tựu nói cho nàng biết."

Ta lạnh lùng mỉa mai nói:"Người xác định muốn nói cho Hà Phù tỷ tỷ?"

"Hừ." Tiểu Quân minh bạch, nếu như Hà Phù biết rõ ai sờ bầu vú của nàng, cũng chắc chắn biết rõ ai cho nàng uống thuốc ngủ.

Uy hiếp không có tác dụng, Tiểu Quân thật sự rất bất đắc dĩ.

Ta đắc ý mà hướng Tiểu Quân lách vào chóp mắt, trên tay càng là lớn mật, sờ soạng Hà Phù vú trái đối sờ vú phải, sờ đã xong giữa hai khe núi sờ xương quai xanh, ngoài miệng không ngừng lên tán thưởng:"Oa, đều là thực tài thực liệu, không có nửa điểm nghỉ ngơi, rõ ràng cùng Tiểu Quân cái vú không sai biệt lắm đại."

Tiểu Quân mắt to hướng ta phóng tới hai cánh mũi tên nhọn:"Lý Trung Hàn, người sờ nữa, tiếp theo ta cũng cho người uống thuốc ngủ."

Ta nghe xong, lập tức lửa giận đốt cháy rừng rực, ngay tại chỗ đem Tiểu Quân phóng ngã vào Hà Phù bên người, một bên thẳng từ trên xuống dưới co rúm đại nhục bồng o0o, một bên hung dữ mà chửi bới:"Cho ta uống thuốc ngủ? Ta làm chết người."

Tiểu Quân lớn tiếng rên rỉ:"Ah..... Ah....."

Ta rút...ra đại nhục bồng o0o, một thanh cuốn thân thể của nàng, nâng lên nhỏ mông tròn, vừa thô vừa to còn thụt lần nữa cắm vào huyết mềm nhỏ.

Hung hăng mà chọc vào, hung hăng mà quấy, quấy ra dâm thủy lại nhiều lại dính. Ta duỗi ra ngón tay, dính một hồi dâm thủy, bơi lên bỗng chốc lỗ đít (~!~), lập tức nhẹ nhàng đâm vào lỗ đít nhỏ: "Đem thuốc ngủ lấy ra."

"Đều dùng hết rồi á..... Ah, lỗ đít..... Lỗ đít....." Tiểu Quân lỗ đít (~!~) môn lập tức co rút lại, kẹp chặt ngón tay của ta, ta lại nhắm ngay lỗ đít nàng nhổ ra một ngụm nước bọt. Ngón tay tại nước bọt trơn ở bên trong tiếp tục xâm nhập, cuối cùng nhất đem ngay ngăn ngón tay đều cắm vào Tiểu Quân trong lỗ đít.

TỶ PHU VINH DỰ

Tiểu Thủ Chương
www.dtv-ebook.com

Chương 111: Hái cúc

"Có bắt hay không đi ra?" Ta hung ác co rúm đại nhục bỗng o0o đồng thời cũng rất nhanh co rúm cầm ở lỗ đít nhỏ ở bên trong ngón tay, hai huyết tề động rung động xuất kích. Tiểu Quân toàn thân run rẩy, bờ mông loạn uốn éo, ngoài miệng ê a gọi bậy: "Ah ah ah, thuốc ngủ đặt ở trong nhà á! trở về đưa cho người, ah ah ah....."

"Về sau không cho phép trộm thương, không cho phép tùy tiện cho người uống thuốc ngủ, nghe rõ chưa?" Nhớ tới vừa rồi Tiểu Quân vung vẩy súng ngắn nguy hiểm cử động, ta lòng còn sợ hãi, cũng đặc biệt tức giận. Nhịn không được giơ tay lên chưởng, "Ba ba ba" Vài cái, liên tục đối với nàng nhỏ mông tròn quạt mấy chưởng, thanh âm thanh thúy, ngón giữa đau nhức, đơn giản chỉ cần tại phần nộn phần bạch mông thịt lên lưu lại mơ hồ chưởng ấn.

Tiểu Quân ỏn ẻn ỏn ẻn gọi bậy, vặn vẹo bờ eo thon bé bỏng có thể như xà giống như uốn lượn: "Rõ ràng á! ca, trên mặt lỗ đít có béo phệ sao?"

Ta tức giận: "Không có, chỉ có thâm thủy."

Tiểu Quân ngược lại tính tình biến tốt, đã nhu mà lại tao: "Không có béo phệ tốt nhất. Vừa rồi tắm rửa thời điểm, Y Lâm tỷ tỷ lại dùng đánh răng chuôi đâm đi vào giúp ta tẩy trừ, ta cảm thấy được..... Cảm thấy có chút thoải mái a."

Đánh răng chuôi? Ta muốn cười, nhưng dốc sức liều mạng nhịn xuống, lặng lẽ cho lỗ đít nhiều hơn tiến một đầu ngón tay, hỏi: "Sau đó người tự

không ngủ được, muốn đợi ta trở về làm người lỗ đít, đúng không?"

Tiểu Quân đại xấu hổ:"Phi, ta mới không có như vậy dâm dăng, người ta chỉ là..... Chỉ là muốn biết đối thành đại bồng bồng cắm đi vào sẽ là cái gì cảm giác."

"Hắc hắc, ai biết đợi cả buổi vậy mà đợi đến lúc Hà Phù tử tử cùng một vị Đại tử tử trở về. Người rất thất vọng, vì vậy người cố ý xum xoe. Các loại Hà Phù tử tử các nàng sau khi tắm xong, người rót hai chén liều nước chanh cho các nàng, liều nước chanh ở bên trong thả thuốc ngủ, đúng hay không?"

Ta thẳng băng hai ngón tay bắt đầu từ từ cắm vào Tiểu Quân đóng chặt trong lỗ đít. Thật thần kỳ, trong lỗ đít có thể lặng lẽ bài tiết ra trơn chất lỏng, không thúi không tao, hai ngón tay có thể trơn cắm vào, thẳng đến hoàn toàn chui vào.

"Ah..... Người là làm sao mà biết được?" Tiểu Quân uốn éo đến lợi hại. Ta đã muốn bảo trì đại nhục bồng o0o đút vào, cũng muốn chiếu cố mò lấy lỗ đít, cái tay còn lại còn muốn áp chế Tiểu Quân lộn xộn. Trong lúc nhất thời luống cuống tay chân, được cái này mất cái khác, may mắn từng đợt co rút qua đi, Tiểu Quân dần dần ổn định lại, đoán chừng thích ứng ngón tay quấy nhiễu.

Ta đau lòng nói:"Lúc trước người cũng cho Y Lâm tử tử uống phóng có thuốc ngủ liều nước chanh, đúng hay không?"

"Khanh khách....." Tiểu Quân tựa hồ đột nhiên nghĩ đến cái gì chuyện thú vị, nàng bên cạnh cười bên cạnh hỏi:"Người đau lòng phải hay là không? Yên tâm đi !" liều thuốc vừa phải, Y Lâm tử tử không chết được, ta chỉ bất quá đem cái kia đóa hoa nhi cắm ở nàng trong lỗ đít. Khanh khách....."

Ta nghe xong, thật sự là dở khóc dở cười, trong đầu lập tức tưởng tượng lấy Đường Y Lâm phát hiện lỗ đít chọc vào có một đóa Khang chính là hình

tình cảnh. Không muốn cũng may, tưởng tượng sau này cả ta cũng nhìn không được cười to:"Vạn nhất cái kia đóa hoa nhi mọc rễ nảy mầm, mọc ra lá xanh làm sao bây giờ?"

"Khanh khách....." Tiểu Quân cười đến tóc dài bay múa, cười run rẩy hết cả người:"Ca, đợi lát nữa làm lỗ đít muốn nhẹ nhàng một chút ở !" cũng không thể như làm lỗ lồn huyết như vậy thô lỗ."

"Quý tốt, đem bờ hông nâng lên điếm." Ta một cái tát quá khứ, nhỏ hông tròn hông thịt phát ra thanh thúy tiếng vang.

Tiểu Quân quay đầu lại, ỏn ẻn ỏn ẻn hỏi:"Ở chỗ này làm cho sao? vạn nhất Hà Phù tử tử tỉnh lại, nàng nhất định cho rằng người cường gian gây thơ thiếu nữ. Úc, là cường gian gây thơ thiếu nữ đẹp, Hà Phù tử tử sẽ..... Sẽ nổ súng..... Phịch một tiếng, đem cái mũi của người đánh cho nhào nhoẹt..... Úc !" lỗ đít muốn nứt á! ô ô, đều là Y Lâm tử tử xúi giục, nói cái gì không làm lỗ đít cũng không phải là nữ nhân chân chính. Hừ, nếu như nàng lừa gạt ta, ta..... Ta tự nguyện rửa cái kia đóa hoa nhi mọc rễ nảy mầm, về sau mỗi ngày cho nàng uống thuốc ngủ."

Ta đem cánh tay đưa qua lên, ngâm bồng chốc cái lưỡi nhỏ thơm tho:"Y Lâm tử tử nói không sai, Tiểu Quân lỗ đít quá tuyệt vời, ca ca ưa thích."

"Ân....."

Tiểu Quân Ôn Nhu mà hút môi của ta, tiếp nhận nước miếng của ta, đầu lưỡi chọn tiến miệng của ta khang ở bên trong điên cuồng trêu đùa hí lộng đầu lưỡi của ta, nàng đã hoàn toàn động tình. Ta thấy thời cơ chín muồi, lập tức lặng lẽ rút...ra đại nhục bồng o0o, nhắm ngay Tiểu Quân lỗ đít (~!~) mắt nhắm làm cho vài cái, đột nhiên dùng sức một cái, vừa thô vừa to quy đầu vậy mà thoáng cái cắm vào Tiểu Quân trong lỗ đít . Nhưng là ta lại như thiếu điện rút...ra, nhanh chóng dùng ngón tay mát xa lỗ đít (~!~) mắt và bốn phía. Gặp phủ phục Tiểu Quân không có bất kỳ quá kích khác thường,

ta bắt lấy đại nhục bông o0o tiếp tục đỉnh làm cho lỗ đít, đầu cặc lớn "Tư" một tiếng, lần nữa rất nhập trong lỗ đít.

"Úc....." Tiểu Quân thống khổ mà rên rỉ, bàn tay nhỏ bé hung hăng mà túm kéo ga giường.

Ta tranh thủ thời gian rút...ra đại nhục bông o0o, rất kiên nhẫn lặp lại mát xa, cắm vào, rút...ra cái này mấy cái động tác, ta muốn cho Tiểu Quân chậm rãi thích ứng đại nhục bông o0o. Như thế lặp lại vài chục lần sau, Tiểu Quân lỗ đít đã biến thành ống nước giống như đại tròn động. Mừng rỡ chính là, cái này tròn động có thể nhanh chóng đóng cửa, điều này nói rõ Tiểu Quân cơ vòng rất có co dãn.

Lúc này, ta dục hỏa đốt người, thương hương chi tình đã mỏng. Dữ tợn gia hỏa ngẩng đầu nhìn hằm hằm, phảng phất không thể chờ đợi được chinh phục thuộc về lãnh địa của nó, ta bắt lấy đại nhục bông o0o tạt rất mà vào, biến mất tại kiêu nộn trong lỗ đít. Lần này, ta không hề dừng lại, không hề rút...ra, mà là chưa từng có từ trước đến nay, thẳng đến đại nhục bông o0o không cách nào hoàn toàn bao phủ tại tĩnh mịch thế giới.

"Ô ô, ta đều nhanh trưởng chết ." Tiểu Quân thống khổ mà thút thít nỉ non, nhưng phản ứng của nàng một chút cũng không được liệt, ta sâu sắc thở dài một hơi. Như thế thuận lợi bắt đầu, nhất định có mỹ diệu tương lai, ngay cả ta cũng không nghĩ ra Tiểu Quân dĩ nhiên là vưu vật, trời sinh vưu vật.

Ta hai tay dùng sức vuốt ve hai luồng cực đại cái vú, chà xát đầu vú nàng, mút lỗ tai của nàng:"Lập tức sướng rồi, tựa như làm lỗ lồn huyết đồng dạng, ngay từ đầu sẽ có chút không thoải mái."

Tiểu Quân ghen ngào nói:"Vậy tại sao trước kia tiểu Lan, Nhược Nhược, nhỏ anh các nàng đều chưa nói qua làm lỗ đít sự tình?"

Ta cười nói:"Các nàng tuổi còn nhỏ, sẽ không hiểu những này nam nữ tình yêu ."

Tiểu Quân ngây ngốc hỏi:"Úc, đại bổng bổng phải hay là không đi vào rất nhiều?"

Ta nhin cười, Tiểu Quân vậy mà không biết đại nhục bổng o0o đã hoàn toàn cắm vào, xem nàng không giống giả ngu, ta hỏi lại:"Người cảm giác đầu này?"

Tiểu Quân nghĩ nghĩ nói:"Ta cảm giác dường như kéo một đầu thật dài béo phệ....."

Ta nở nụ cười, cũng cứng ngắc, cứng rắn được phi thường lợi hại. Ta tin tưởng trên người từng cái tế bào đều điên cuồng mà yêu mến Tiểu Quân, ta động tình mà chà đạp lấy hai cái đùi đặn cao ngất bầu vú to, tay kia lướt qua thon dài đùi ngọc, bắt lấy trên không trung đong đưa bắp chân. Phấn nộn tuyết trắng trên bàn chân ăn mặc một chỉ tinh mỹ cao gót giày xăng- đan, trong giày giam cầm lấy một chỉ hoàn mỹ chân ngọc.

Ta theo khuất lên bắp chân sờ lên, trải qua mấy cái quay quanh nhỏ mảnh mang, bắt lấy giày cao gót, nhẹ nhàng vuốt ve mấy cái lỗ tại giày mặt đầu ngón chân:"Tiểu Quân, ca ca thích người mang giày cao gót, người mặc giày cao gót, ca ca tựu muốn làm người."

Tiểu Quân ỏn ẻn ỏn ẻn mà đáp lại:"Ta biết rõ ah. Bất quá, ta không thích mang giày cao gót. Đi đường đều đi bất ổn, ta hay là ưa thích xuyên:đeo giày chạy đua, dép lê, nhiều nhất là nửa giày cao gót."

"Thế nhưng mà người mặc giày cao gót nhìn rất đẹp, chẳng lẽ Tiểu Quân không muốn vì ca cải biến bổng chốc?" Ta rất bình tĩnh mà kể ra, đây là ta công tác chuẩn bị bộc phát trước bình tĩnh.

"Hôm nay không phải mặc sao? thiệt là, vẫn luôn là ta nhân nhượng người. Người muốn sờ cái vú tịt sờ cái vú, muốn làm lỗ lồn huyết cũng cho người làm, hiện tại người muốn biết lỗ đít, ta cũng theo người. Người yêu thích ta mang giày cao gót, tương lai..... Tương lai cũng đều vì người mỗi ngày xuyên:đeo . Nhưng là người đều nhiều như vậy nữ nhân, còn thường xuyên thủy tính dương hoa, ý nghĩ kỳ quái, thay đổi thất thường, đứng núi này trông núi nọ, bội tình bạc nghĩa, người có nghĩ tới hay không cảm thụ của ta?"

Nghe Tiểu Quân nói chuyện bản thân tịt xương cốt xộp giòn, nghe nàng u oán lời nói, can đảm ruột, ngũ tạng lục phủ sẽ đứt từng khúc. Nghe nàng nói thành ngữ, ta toàn thân lỗ chân lông đều mở ra. Ta cứ như vậy được Tiểu Quân tươi sống mà tra tấn, giày vò đến thương tích đầy mình.

Không phải là không muốn cười, ta chỉ muốn đang cười lúc trước uốn nắn bỗng chốc bị oan uổng địa phương:"Tiểu Quân đồng học, phía trước bốn câu có chút đối với, cuối cùng câu kia tịt hoàn toàn sai rồi. Ca không phải bội tình bạc nghĩa người, Tiểu Quân cũng không hy vọng ta là loại người này đúng hay không? Mặc kệ như thế nào, một câu ở bên trong có năm cái thành ngữ đã rất rất giỏi, ca mặc cảm. Ta về sau muốn nhiều hơn hướng Tiểu Quân học tập, nhiều tham món lợi nhỏ quân, mỗi ngày lại để cho Tiểu Quân thoải mái méo mó."

Tiểu Quân có chút đặc ý quơ quơ đầu:"Nhìn người còn cười ta không có văn hóa tiêu chuẩn?"

Ta nhin cười, Ôn Nhu mà xoa lấy Tiểu Quân hai cái bầu vú to:"Không cười , không cười , hiện tại cảm giác như thế nào? Ca toàn bộ cắm đi vào ."

"Ta biết rõ, vừa nói đến "Bội tình bạc nghĩa" lúc, người thoáng cái toàn bộ cắm đi vào, có thể thấy được người chột dạ." Tiểu Quân ỏn ẻn ỏn ẻn mà kêu la, xem nàng hồ ngôn loạn ngữ, nhất định là ý loạn tình mê.

Ta dở khóc dở cười, cố ý trêu chọc nàng:"Ta đây toàn bộ rút, phải hay là không tự không chốt dạ ?"

Tiểu Quân một hồi yêu kiều, nhỏ mông tròn co rút hai cái, ngoài miệng nói ra:"Rút càng chốt dạ, hiện tại còn chưa tới 30 phút."

Ta ranh mãnh mà căn dao động Tiểu Quân lỗ tai, ôn nhu nói:"Người thật đúng là đã cho ta đi lâu lồng? Không có á."

Tiểu Quân lớn tiếng hờn dỗi, nhỏ mông tròn lần nữa co rút:"Ta mặc kệ, người muốn kiên trì 30 phút, muốn theo..... Theo làm lỗ đít tỉnh lên."

Ánh mắt ta sáng ngời, dĩ nhiên minh bạch Tiểu Quân nể đến ngon ngọt:"Úc, thì ra là thế, phải hay là không lỗ đít thoải mái chưa?"

"Không phải." Tiểu Quân đại xấu hổ, nàng vô lực mà cúi xuống nửa người trên, cơ hồ chạm đến Hà Phù hai chân.

Ta theo trong lỗ đít nhẹ nhàng lôi ra một mảng lớn côn thịt, thử thăm dò hỏi:"Đừng gạt người ở, khó chịu lời nói tự dối địa phương."

Tiểu Quân lập tức dùng phủ lấy giày cao gót chân đá đánh ta bờ mông:"Chán ghét, người tiếp tục động á."

Công tác chuẩn bị đã lâu kích tình rốt cục bộc phát, không có bất kỳ điềm báo, phi thường đột nhiên, cơ hồ là trong nháy mắt tự bao phủ linh hồn của ta. Ta dốc sức liều mạng mà lay động, dốc sức liều mạng mà đút vào, hai luồng hoàn mỹ bầu vú to cơ hồ bị vỡ vụn phá:"Tiểu Quân, ca yêu người, vĩnh viễn yêu người, tuyệt sẽ không bội tình bạc nghĩa."

"Ừ..... Ô ô..... Ừ..... Ô ô....."

Một đám ánh mặt trời xuyên thấu qua văn phòng cửa sổ thủy tinh chiếu xạ tại dì trên người, cho nàng đen nhánh sóng lớn sóng mái tóc bơi tiếp theo

tầng nhàn nhật vằng vặc, ta có thể tinh tường thưởng thức nàng sau đầu một nhúm rất đặc biệt, nhìn rất đẹp ngựa con vĩ. Ta trước kia cho tới bây giờ chưa thấy qua dì sơ qua như thế mềm mại vũ mị kiều tóc, có lẽ mỗi người thẩm mỹ vô cùng giống nhau, nhưng cái này một nhúm đuôi ngựa quả thật có thể làm cho dì nhìn về phía trên càng tuổi trẻ, ít nhất chứng minh dì có một khóa tuổi trẻ tâm.

"Quan trường, cửa hàng quả nhiên so chiến trường càng âm hiểm. Như vậy xem ra, cục xây dựng phó cục trưởng cố ý đem chuyện này tin tức tiết lộ cho ta nghe. Quá xảo trá, hửn không trực tiếp nói cho ta biết, mà là quanh co lòng vòng cùng mặt khác một vị thành thị đường cái quy hoạch cục người phụ trách hợp diễn vừa ra nghỉ ngơi đùa giỡn. Ta thực không hiểu nổi, bọn hửn phí lớn như vậy hoảng hốt tự là muốn cho chúng ta thiếu một số lớn? Thật bất khả tư nghị, ta trước kia theo chân bọn họ xây thành hệ thống không có bất kỳ ăn tết, bọn hửn vì sao làm như vậy?"

Nghe được ta tự thuật đem qua như thế nào nhìn thấu Trương Tư Cần cái bấy sau, dì liền không nhịn được mãnh liệt vỗ một cái ghế sofa, đem ta cùng Đái Tân Ni cùng với Quách Vệnh Nhàn giật nảy mình.

Quách Vệnh Nhàn lo lắng lo lắng:"Phải hay là không chúng ta không có đem 1 tỷ cho bọn hửn, bọn hửn liền cố ý hãm hại chúng ta?"

"Hết thầy đều có khả năng." Ta ước lượng chơi khố khẩu trong túi sợi tơ quần lót viền tơ, phảng phất tại khiêu khích chặt khít lỗ đít, dư vị đem qua hái cúc Nam Sơn lúc, nơi này nhất mất hồn. Kéo ra ngăn kéo, ta lặng yên đem Tiểu Quân Lace (viền tơ) quần lót để vào trong đó. Quần lót của nàng đã thu thập bốn đầu, là ta sở hữu tất cả trong nữ nhân tối đa, Đái Tân Ni tiếp theo, có ba đầu, còn lại tất cả một đầu, thật không biết ta loại này tục tĩu ham mê lúc nào có thể đình chỉ.

"Thiếu chút nữa để cho ta trồng cái đại té ngã, may mắn Trung Hàn cơ cảnh, nhìn thấu cái này âm mưu. Hử, chờ mấy ngày nữa, ta cũng làm cho

bọn hẳn biết rõ thủ đoạn của ta." Dì ánh mắt nghiêm khắc làm cho người khác sợ hãi.

Ta có chút hối hận đem Trương Tư Cần thiết cái bẫy nói cho dì, nhưng lại không thể không nói cho nàng biết. Bởi vì sáng sớm, dì tự thúc giục ta tới công ty họp, mục đích đúng là muốn hỏi tình huống. Rơi vào đường cùng, ta chỉ thật sớm sớm ly khai Burton khách sạn.

Vốn định lại trêu đùa hí lộng bỗng chốc Tiểu Quân lơ đãng, khả trải qua một đêm kịch chiến, mệt mỏi đã Tiểu Quân đã mệt được vù vù ngọt ngủ.

Ta đau lòng vạn phần, không đành lòng lại đem nàng đánh thức, mà tự dừng ăn hết thuốc ngủ Thu Vũ tinh, Hà Phù, Đường Y Lâm ba người đoán chừng còn ở vào được hiệu trong đó, ta lại càng không dám đi quấy rầy các nàng.

Đái Tân Ni nâng đỡ hắc bên cạnh gọng kính, làm bộ rất cơ trí bộ dạng:"Chuyện này có kỳ quặc. Theo như Trung Hàn nói, Trương Tư Cần dốc sức liều mạng tăng giá, cơ hồ là liều lĩnh. Dùng Trương Tư Cần như thế khôn khéo thương nhân đến xem, khả năng Bích Vân sơn trang có cách dùng khác."

Ta tranh thủ thời gian gạt đầu phụ họa:"Tân Ny phân tích rất có đạo lý. Mẹ, ta nghe nói Bích Vân sơn trang trước kia gọi "Năm phúc hương đường"?" Lúc nói chuyện, ta vụng trộm liếc nhìn Đái Tân Ni, quả nhiên nàng trong mắt hiện lên một ít tốt sắc.

"Đối với, tự là "Năm phúc hương đường"." Dì lập tức thốt ra. Nàng dĩ nhiên đối với "Năm phúc hương đường" Trí nhớ khắc sâu, chỗ kia phong quang tú lệ, thế ngoại đào nguyên, bọn hẳn cả ngày anh anh em em, nam bắt cá, nữ nấu cá, cùng Thần Tiên giống như sinh hoạt không có thập khác nhau. Hừ, nhìn nàng vẻ mặt hưng phấn dạng, thực chua chết ta .

Ta nhàn nhạt hỏi:"Không có phát hiện đặc biệt gì đích sự vật?"

Dì thần kỳ mà phát giác được ta trong giọng nói mùi lạ, nàng hé miệng cười yếu ớt, phong tình vạn chủng, khước mắt có chút nhếch lên:"Không có gì đặc biệt , tựa là có năm gian như miếu đồng dạng phá nhà gỗ. Nói đến đặc biệt, đại khái tựa là nướng nướng trong nước nướng nướng cá, ta là trăm ăn không ngại."

Đái Tân Ni đại khen:"Ta nếm qua, xác thực ăn thật ngon."

Quách Vệnh Nhàn cũng liền gật đầu liên tục:"Ta cũng nếm qua."

Ta lạnh lùng nói:"Đáng tiếc, ta không ăn qua."

Ba nữ nhân nghe xong, lập tức nhõng nhẽo cười một mảnh, dì ôn nhu an ủi:"Hôm nào ta đi thị trường mua nướng nướng cá, sau đó làm thịt kho tàu cá cho người ăn."

Ta quét qua phiên muộn, mở ra cuống họng tựa hát:"Trên đời chỉ có mộ mộ tốt....."

"Chút nghiêm túc." Dì cực kỳ lúng túng, mũi mặt ửng đỏ, nàng minh bạch ta hát bài hát này khắc sâu hàm nghĩa.

"Ha ha....." Trong văn phòng lại là một mảnh tiếng cười.

"Nếu như ta không có đoán sai, Trương Tư Cần mấy ngày nay còn có thể lại đến." Mắt của ta ở bên trong tình quang loạn tránh, một cái cổ quái ý niệm thần nhiên mà thắng.

Quách Vệnh Nhàn hỏi:"Vậy làm sao bây giờ?"

Ta cười lạnh:"Không thấy hấn, tìm ta tựa nói ta không tại."

Sau đó lập tức dặn dò:"Mặt khác, Vệnh Nhàn người an bài bổng chốc, gọi người nhanh hơn Bích Vân sơn trang lắp đặt thiết bị tiến độ, tranh thủ bắt đầu mùa đông trước có thể chuyển vào đi. Sở hữu tất cả chi tiêu người

quyết định, chi tiết tỉ mỉ phương diện người cùng Tân Ny thương lượng một chút, năm tòa nhà phòng ở phong cách phải đều không giống nhau, nhưng phải đều có bồn tắm lớn, bởi vì ta mẹ ưa thích ngâm trong bồn tắm."

"Hi hi." Lần này chỉ có Quách Vịnh Nhân, Đái Tân Ni hai nữ nhân đang cười, mà di mắt phượng dị sắc trùng trùng điệp điệp, ta dám nói trong nội tâm nàng nhất định rất vui vẻ.

"Linh....." Điện thoại đột nhiên vang lên, ta xem xét, dĩ nhiên là Hà Phù điện báo, ta hướng ba nữ nhân cười cười:"Các người trò chuyện, ta tiếp cái điện thoại."

Lén lén lút lút đi vào toilet, ta mới nhận nghe điện thoại:"Uy, Hà Phù? Người đã tỉnh à?"

Hà Phù nói:"Có việc tìm người, có thể hay không lập tức gặp người?"

Ta đương nhiên đồng ý:"Tốt, người ở đâu?"

Hà Phù lập tức nói:"Ta ngay tại người công ty dưới lầu."

Cúp điện thoại đi ra toilet, ta đột nhiên phát hiện ba nữ nhân sắc mặt đều có một ít không vui, trong nội tâm roài trèo lên bổng chốc, trong lòng biết vừa rồi tiến toilet nghe điện thoại lén lút cử động đưa tới các nàng phản cảm, cho nên tranh thủ thời gian ném mấy câu:"Mẹ, ta đi ra ngoài xử lý một ít chuyện trọng yếu, các người tiếp tục thương nghị. Ngoại trừ đầu tư phương diện nghiệp vụ bên ngoài, trong công ty việc lớn việc nhỏ các người đều có thể làm quyết định."

Chạy vào thang máy lúc, ta còn âm thầm buồn cười. Nếu như một mình cùng các nàng ba nữ nhân ở bên trong bất kỳ một cái nào cùng một chỗ, ta đều phải đại phí miệng lưỡi mới có cơ hội đào thoát. Lúc này ba người các nàng cùng một chỗ, ngược lại giúp nhau cản tay, cho ta thừa dịp chi cơ.

Chỗ đậu xe lên, màu đỏ kim quy xe một chút cũng bất an tĩnh, động cơ vang lên ông ông thanh âm, hiển nhiên Hà Phù không muốn đợi thời gian rất lâu. Xem ta đến gần, nàng ý bảo ta lên xe, ta vui sướng mà tiếp nhận.

Bước vào kim quy xe lập tức, ta vô ý thức ngẩng đầu nhìn lên, chỉ thấy phòng làm việc của ta cửa sổ duỗi ra ba cái đầu, ta thầm kêu không xong, nhưng đã thân bất do kỷ.

Kim quy xe nhanh chóng chạy nhanh lên đường cái, ta vẻ mặt cột nhả hỏi: "Nhìn về phía trên tinh thần không tệ, người Thu Vũ tinh a di đâu này?"

Hà Phù không nói gì, ta nghiêng người nhìn lại, phát hiện nàng vẻ mặt phần nộ bộ đáng, trong hốc mắt rõ ràng có nước mắt tại lăn qua lăn lại.

Ta chấn động, trong lòng biết có đại sự xảy ra, vội hỏi: "Làm sao vậy? Phải hay là không xảy ra chuyện gì?"

Hà Phù vẫn đang không nói gì, mà là nghiêng răng nghiêng lợi, đem lái xe rất nhanh. Ta tranh thủ thời gian câm miệng, làm cho nàng chuyên tâm lái xe.

Hơn 10' sau sau, kim quy xe rõ ràng đứng ở cửa bệnh viện, ta thầm khen này xe tính năng, nghĩ thầm đợi lát nữa liên hệ tiêu thụ thương, hướng bọn hân đặt hàng bốn chiếc thực hiện ta tối hôm qua lời hứa.

Gặp Hà Phù ngừng tốt rồi xe, ta khẩn trương hỏi: "Hà Phù, đến cùng làm sao vậy, đến bệnh viện làm cái gì?"

Hà Phù còn không có nói chuyện, nàng lạnh lùng mà nhìn xem, đột nhiên rút ra đen kịt súng ngắn.

"Nhỏ..... Phù, người cầm thương làm cái gì?" Ta tin tưởng ta mặt nhất định đều trợn nhìn: "Đến cùng phát sinh chuyện gì?"

"Ta lúc ngủ hậu nhất định sẽ đem bao súng khẩu trừ cỏi bỏ, đây là vì phát sinh ngoài ý muốn lúc có thể nhanh chóng rút súng, cái này thói quen ta giữ vững 5 năm, thế nhưng mà, ta hôm nay tỉnh lại, phát hiện bao súng đã cài lên." Hà Phù rất bình tĩnh nói ra nguyên nhân.

Ta thở dài trong lòng, biết rõ lần này cần không xong, thật không ngờ một cái rất nhỏ sai lầm lại để cho Hà Phù phát giác, lần này cần mà đem Tiểu Quân khai ra đi, muốn mà chết ở Hà Phù trên tay.

"Có lẽ là người quên giải khai." Chà mẹ nó sát mồ hôi lạnh trên trán.

"Sẽ không, ta sẽ không quên ." Hà Phù vẫn đang rất bình tĩnh, gặp chuyện tỉnh táo, quả nhiên có phong độ của một đại tướng.

"Cái kia nói rõ cái gì?" Ta tận lực lừa dối quá khứ, cũng không thể thừa nhận tối hôm qua vụng trộm sờ nàng Hà Phù cái vú.

Hà Phù lạnh lùng nói:"Nói rõ đêm qua có người sờ vuốt qua súng lục của ta, mà ta lại hoàn toàn không biết."

Ta gượng cười hai tiếng nói:"Người suy nghĩ nhiều, phải hay là không trong khoảng thời gian này bận quá, mệt muốn chết rồi, cho nên....."

Hà Phù tức giận mà trừng mắt ta:"Cái này tính toán cái gì mệt mỏi? Ta đã từng ba ngày ba đêm không ngủ không nghỉ, bốn ba ngàn dặm bắt người xấu."

"Bội phục." Ta giơ ngón tay cái lên.

Hà Phù thống khổ nói:"Thế nhưng mà mặc dù ta lại khốn lại mệt mỏi, ta lúc ngủ vẫn đang cảnh giác. Có người tới gần ta, ta sẽ lập tức tỉnh ngủ. Kỳ quái chính là, đêm qua ta vậy mà không có phát giác có người sờ vuốt qua thương của ta, cái này quá nguy hiểm."

Ta an ủi: "Đừng khổ sở, ai cũng sai lầm thời điểm, về sau nhiều chú ý một chút là được."

Hà Phù giận tím mặt, nàng giơ tay lên thương: "Ta cho rằng, có người có ý định cho ta hạ thuốc mê, mà gian phòng ngoại trừ ta chỉ có bốn người. Chỉ có người Lý Trung Hàn cực kỳ có động cơ cho ta hạ thuốc mê, khả ta trong lúc nhất thời lại muốn không ra người là như thế nào cho ta hạ thuốc mê, càng muốn không ra người sẽ thủ đoạn hèn hạ vũ nhục ta. Ta biết rõ người yêu thích ta, nhưng nam nhân không thể dùng loại này hạ lưu thủ đoạn chiếm hữu nữ nhân."

"Uy uy uy, ai làm bẩn người rồi? Có lầm hay không? Ta ngay cả đụng đều không có chạm qua người." Ta vừa mừng vừa sợ, hỉ chính là Hà Phù biết rõ ta thích nàng, kinh hãi ra sao phù oan uổng ta.

"Người còn muốn giấu diếm? Ngay từ đầu ta cũng trong lòng còn có may mắn, kiểm tra thân thể của mình cũng không có phát hiện kỳ quái địa phương, thế nhưng mà ta phát hiện trên giường đơn có vết bẩn. Ta là một cái cực yêu sạch sẽ người, nhớ rõ sắp sửa trước, ta còn đặc biệt cẩn thận đã kiểm tra ga giường, ga giường rất sạch sẽ. Không thể tưởng được ta sau khi tỉnh lại, ga giường đã có vết bẩn. Lý Trung Hàn, người có thể nói cho ta biết, đây là cái gì nguyên nhân?"

Ta sắp hỏng mất: "Ta..... Ta làm sao biết?"

Kỳ thật cái kia vết bẩn xác thực là tinh dịch của ta, chà mẹ nó đã qua, nhưng căn bản không có khả năng lau sạch sẽ. Đã xong, lần này Thần Tiên cũng cứu không được ta.

Hà Phù phần nộ mà đem họng súng nhắm ngay ta: "Người không biết? Người dám lập lại lần nữa không biết ta tự lập tức giết người, tối đa ta bồi lên một cái mạng."

"Ta....." Mồ hôi lạnh ướt nhẹp áo sơ mi của ta.

"Mới đầu ta tưởng rằng Tiểu Quân, dù sao nàng cho ta hút liều nước chanh . Nhưng về sau ta nghĩ lại, Tiểu Quân sẽ không đối thủ thương cảm thấy hứng thú, càng không có mê đảo động cơ của ta. Huống chi ta phát hiện trên giường đơn có nam nhân vết cắn, cho nên ta chỉ có hoài nghi người."

"Có thể hay không có khác nam nhân lên vào....." Ta làm ra cuối cùng giấy dựa, câu này giải thích ngay cả ta đều cảm thấy hoang đường.

"Răng rắc", đây là súng ngắn lên đạn thanh âm. Tuy nhiên ta không có lái qua thương, nhưng ta biết rõ, súng ngắn lên nòng tựa như là trên tên dây cung. Mặc dù cảm thương người không muốn giết người, cũng rất dễ dàng cướp cò, ta tranh thủ thời gian nhắc tay cầu xin tha thứ:"Đừng đừng đừng, ta nói, ta nói, ta thẳng thắn....."

Thở hỗn hển hai phần khí, ta nghiêm mặt nói:"Cái kia liều nước chanh có thuốc ngủ, ta vốn là ý định chính mình uống. Trong khoảng thời gian này muốn người suy nghĩ nhiều, luôn mất ngủ. Tối hôm qua theo ta mua hai khóa thuốc ngủ, tiệm thuốc dược sư nói đem thuốc ngủ nghiền nát ăn hiệu quả rất tốt, vì vậy ta sẽ đem thuốc ngủ nghiền thành bụi phấn bỏ vào liều nước chanh ở bên trong, ý định sắp sửa trước uống. Không nghĩ tới ta tối hôm qua trở về phát hiện trong tủ lạnh liều nước chanh không thấy , tựa hỏi Tiểu Quân, Tiểu Quân nói toàn bộ cho người cùng Vũ Tinh uống."

Hà Phù lạnh lùng thúc giục ta:"Về sau đâu này?"

Mắt của ta hạt châu vòng vo lưỡng chuyển, đã biết ứng phó như thế nào:"Về sau..... Về sau ta tựa quá khứ xem các người....."

"Nói tiếp." Hà Phù rất bất mãn của ta ấp a ắp úng.

Ta nói ra:"Sau đó liền phát hiện thương của người, rất ngạc nhiên, tựa lấy ra nhìn xem."

Hà Phù ánh mắt như điện: "Ta đang đắp chăn, người muốn phát hiện ta có súng ngắn nhất định phải vén chăn lên. Ta muốn hỏi người, người nhấc lên chăn mền của ta làm cái gì?"

Ta dần dần bình tĩnh, ứng đối tự nhiên: "Ta muốn nhìn tim đập của người cùng hô hấp bình thường không bình thường, sợ người uống nhiều thuốc ngủ, có ít người đối với thuốc ngủ phản ứng rất mãnh liệt, ta là lo lắng người."

Hà Phù hỏi: "Sau đó thì sao?"

Ta thản nhiên nói: "Sau đó rời đi rồi, không có đụng phải người."

Hà Phù tức giận hỏi: "Người là như thế nào quan sát trái tim của ta bình thường không bình thường hay sao?"

Ta tâm run lên, xạo xạo nói: "Ta dùng lỗ tai đi nghe, sau đó cho người đem bắt mạch, tuyệt đối vô dụng thôi dẫu tay."

Nói đến đây, trong nội tâm của ta vui ngất trời.

Hà Phù đương nhiên sẽ không tựu cái này tin tưởng ta, nàng nghiêng rằng nghiêng lợi, lần nữa đem khẩu súng nhắm ngay ta: "Cái kia trên giường đơn vết bắn người giải thích thế nào?"

"Ah, ta, ta..... Ta chưa từng có báỉ kiến xinh đẹp như vậy khêu gợi thân thể, thật sự nhịn không được, tự tự mình giải quyết bỗng chốc, không nghĩ tới đều rơi xuống trên giường đơn. Ta có thanh lý, nhưng thanh lý được không đủ sạch sẽ, cho người phát hiện. Thực thực xin lỗi, thực xin lỗi, cái kia bảy trăm triệu người khấu trừ một trăm vạn, cho rằng đền bù tổn thất tốt rồi." Ta lại càng hoảng sợ, nói xạo cuối cùng không ở lại cái gì sơ hở. Tuy nhiên đều là khinh nhờn, nhưng trình độ kém cách xa vạn dặm, bằng vào điểm ấy ưng thuận tội không đáng chết.

Quả nhiên, Hà Phù đem khẩu súng thu hồi đi, lại lấy ra một bộ còng tay: "Hừ, ta hiện tại tạm thời tin tưởng người nói. Đợi lát nữa tiến bệnh viện kiểm tra, nếu như bác sĩ chứng minh là đúng ta hay là xử nữ, ta hãy bỏ qua người. Nếu như bác sĩ chứng minh thân thể của ta thể có được làm bản qua, hoặc là nói thân thể của ta trong cơ thể có người tọng thứ đồ vật, vậy người cũng không cần về công ty cũng không cần về nhà, dứt khoát trụ tiến bệnh viện nhà xác. Người yên tâm, cái kia bảy trăm triệu ta một phần không giữ, tương lai ta sẽ trực tiếp trả lại cho Tiểu Quân."

"Xử nữ?" Ta trừng lớn mắt hạt châu.

"Xuống xe." Hà Phù trên mặt hiện lên một ít nổi giận.

Trong bệnh viện dòng người như nước thủy triều. Có bệnh người càng đến càng nhiều, cho dù không có bệnh, mọi người cũng ưa thích hưởng trong bệnh viện chạy, bởi vì tất cả mọi người cảm giác mình có bệnh, cần kiểm tra một chút.

Ta sa sút tinh thần mà ngồi ở phòng tiêm thuốc bên cửa sổ, tay trái bị còng tại cửa sổ trên cây sắt. Ôn Nhu xinh đẹp y tá trưởng không đành lòng ta xấu mặt, tìm đến một đầu vải trắng khóa lại trên tay của ta, ta thoát nhìn tựa như một vị cánh tay bị thương người bệnh. Thật sự là người hảo tâm ah!" ta cảm kích mà nhìn xem y tá trưởng, có cơ hội nhất định thỉnh nàng ăn ăn cơm.

Tiệc nuôi chính là, ngoại trừ y tá trưởng bên ngoài, phòng tiêm thuốc ở bên trong không có người cho ta sắc mặt tốt, mặc dù là xinh đẹp đáng yêu tiểu Băng cũng là như thế. Lần nữa nhìn thấy ta, tiểu Băng lạnh lùng làm cho người khó có thể chịu được, cùng vài ngày trước hàm tình mạch mạch so sánh với, nàng quả thực tưởng như hai người.

Ta có thể lý giải, đổi thành ta nhìn thấy một cái bị còng thượng thủ còng tay người, ta cũng sẽ biểu lộ lạnh lùng. Ai, đều tại ta tại Tiểu Quân trong lỗ

đít bắn ra tinh dịch quá nhiều, thế cho nên lưu lại loang lỗ dấu vết, còn hết lần này tới lần khác lại để cho tâm tể như phát Hà Phù phát hiện. Vạn nhất nàng kiểm tra sức khoẻ cần ba, năm giờ, ta cần phải gặp càng nhiều nữa lạnh lùng cùng khinh bỉ .

"Phải hay là không lần trước được người đánh chính là nữ nhân cáo người rồi?" Tiểu Băng hay là nhin không được trong nội tâm rất hiếu kỳ, hỏi ta thời điểm đứng được rất xa, trong tay còn cầm ống kim, tựa hồ phòng bị ta đột nhiên tập kích nàng. Ta tức giận, dứt khoát hù dọa tiểu Băng:"Lần trước là chuyện nhỏ, lần này phiền toái lớn hơn, cảnh sát phát hiện ta cường gian nữ nhân căn cứ chính xác theo."

Mang khẩu trang tiểu Băng đem con mắt trừng được so người linh còn đại:"Cường gian nữ nhân? Ta không tin."

Ta nhe răng cười:"Thật sự, ta vốn định đối với y tá ra tay, đáng tiếc, đáng tiếc nha."

"Ah....." Tiểu Băng một tiếng thét lên chạy. Kỳ quái chính là, y tá trưởng rõ ràng không có chạy, nàng vũ mị mà xem ta hỏi:"Muốn hay không uống nước?"

Ta kỳ quái mà trừng mắt y tá trưởng hỏi lại:"Người không sợ ta?"

Y tá trưởng cười cười:"Ta cũng không nghe nói qua bại hoại sẽ chủ động nói ra làm chuyện xấu đến."

Ta không dám gật bừa:"Bại hoại cũng chia cực phẩm cùng thứ phẩm, ta thuộc về cực phẩm."

Y tá trưởng thở dài một tiếng:"Người nói như vậy, Mỹ Kỳ cần phải khổ sở ."

Ta chấn động, vội hỏi:"Người nói Trang Mỹ Kỳ?"

"Ân." Y tá trưởng phong tình gật đầu.

"Người nhận thức nàg?" Ta rất xấu hổ, thực hận không thể trên mặt đất có đầu khe hở có thể chui vào. Cái này chuyện xấu rất dễ dàng truyện ngàn dặm, một khi truyền đi, mặt của ta thật không biết để chỗ nào.....

Y tá trưởng cười cười, nói:"Mỹ Kỳ như tiểu Băng lớn như vậy thời điểm ngay tại bệnh viện công tác, chúng ta ở chung hơn hai năm. Ta đến nhà nàg trông thấy qua hai người ảnh chụp, không thể tưởng được đường đường Lý tổng tài rõ ràng được một nữ cảnh sát khóa ở chỗ này. Uy, người theo ta nói thật, đến cùng phạm vào cái gì sai?"

"Ta khát nước."

TỶ PHU VINH DỰ

Tiểu Thủ Chương
www.dtv-ebook.com

Chương 112: Nghe câu chuyện

May mắn y tá trưởng xinh đẹp sắc sảo, hiền lành Ôn Nhu hơn nữa thông tình đạt lý, nàng căn bản không tin tưởng ta là bại hoại, chẳng những giúp ta châm một chén nước, còn đưa đến một cái ghế theo giúp ta nói chuyện phiếm. Trao đổi ở bên trong, ta biết rõ nàng gọi vui sướng, đã kết hôn, không có hài tử, trượng phu thường xuyên đi xa nhà. Nàng hi vọng ta có thời gian ước nàng đi ra ngoài chơi, còn nói chỉ cần cao hứng, chơi cái gì cũng có thể.

Ta chú ý tới vui sướng nói chuyện với ta lúc hai mắt ngập nước, không công đòi mấy lần khép kín tách ra. Nghe nói ta gần đây thường xuyên mất ngủ, vui sướng lấy ra huyết áp kế thay ta lượng huyết áp, nhất cử nhất động hết sức Ôn Nhu, hai tay của nàng dừng lại tại trên người của ta thời gian so dừng lại tại huyết áp kế thời gian hơn rất nhiều.

Đang lúc nhiệt tình y tá trưởng muốn để lại hạ ta số điện thoại lúc, Hà Phù xuất hiện. Mới nửa giờ nàng tự hoàn thành kiểm tra sức khỏe, ta thở dài một hơi. Làm cho ta ngoài ý muốn chính là, Hà Phù vẫn đang vẻ mặt lửa giận, nàng cười bỏ còng tay, đem ta cùng nàng khóa cùng một chỗ: "Người lần này đùa giỡn phụ nữ căn cứ chính xác theo vô cùng xác thực, chờ ngồi hai mươi năm ngục giam a !" đi."

Ta chấn động: "Chứng cứ gì? Đừng oan uổng ta à."

Hà Phù lạnh lùng nói: "Người nhất định phải chết."

Chạy tại đây trời bụi đất trên đường cái, kim quy xe một chút cũng không giống kim quy xe. Dù cho mặt đường khắp nơi gồ ghề, kim quy xe biểu hiện cũng không kém cỏi cho bất luận cái gì xe con, đây là bởi vì điều khiến kim quy xe lái xe có phi phạm lái xe kỹ thuật.

"Công tác không hài lòng lời nói, có thể cân nhắc từ chức cho ta đem làm lái xe, tiền lương tuyệt đối không thấp." Ta cười tủm tỉm mà nhìn xem Hà Phù, nàng có lẽ là trên thế giới xinh đẹp nhất kim quy xe xe lái xe.

Hà Phù rất lãnh đạm hỏi:"Tiền lương bảy trăm triệu?"

Ta há to miệng, kinh ngạc nói:"Vậy thì không phải đem làm lái xe."

Hà Phù hỏi:"Đem làm cái gì?"

Ta mặt mày hớn hở nói:"Đem làm vợ của ta."

Hà Phù lạnh lùng khẽ hừ, nói:"Tiền vốn hạ được khá lớn. Nhưng tiếc cho dù người cho ta mười tỷ, ta cũng sẽ không làm lão bà người."

Ta thở dài không thôi:"Không làm tự không làm, khả người cũng không cần giết ta."

Hà Phù cố gắng nắm tốt tay lái đồng thời, nghiêng đầu nhìn hai ta mắt:"Tuy nhiên ta chán ghét người, nhưng trước mắt tạm thời không cân nhắc giết người."

Ta nhìn qua liếc không đến đầu rách nát đường cái hỏi:"Người không giết ta, dẫn ta tới tại đây làm cái gì? Hôm nay không phải muốn dẫn Tiểu Quân nhìn kiêu như cốc sao?"

"Tiểu Quân nói không thoải mái, nói hôm nào lại đi, ta mang người tới tại đây, là cho người nhìn xem cái kia bảy trăm triệu đầu tư hạng mục. Đợi

lát nữa chu chi nông hội với người đàm một ít sửa đường chuyện, cụ thể ta tự không tham dự , ta còn có chuyện khác muốn làm."

"Ta còn tưởng rằng người muốn giết ta." Ta thở dài một hơi, thế nhưng mà vừa nghĩ tới Tiểu Quân không thoải mái, lòng ta lại nắm thật chặt, trong nội tâm cân nhắc Tiểu Quân không thoải mái phải hay là không lỗ đít ra tình huống. Nghĩ đi nghĩ lại, tranh thủ thời gian lấy điện thoại cầm tay ra, cho Đường Y Lâm phát thứ nhất tin nhắn: Tiểu Quân lỗ đít (~!~) có việc gì, thỉnh nhiều chiếu cố, xin nhờ .

"Vốn là muốn giết người . Nếu như là nam nhân khác như vậy vũ nhục ta, ta nhất định giết hẳn đi." Hà Phù oán hận trừng ta liếc, nàng ghét ác như cừu, có thể như vậy buông tha ta, nhất định là yêu thích ta.

Ta vẽ mặt cột nhà:"Vì cái gì không giết ta? Người có phải hay không yêu thích ta? Đúng vậy lời nói tự thoải mái thừa nhận, ta thừa nhận ta thích người."

Hà Phù trừng đỏ mặt:"Người da mặt thực không phải đây, nói ta thích người? Thật sự là nằm mơ, nhớ tới người thừa dịp ta mê man lúc làm hết thấy, ta tự buồn nôn."

"Có cái gì buồn nôn hay sao? một vị ái mộ người nam nhân đối mặt người xinh đẹp thân thể lúc như cũ bảo trì khắc chế, như cũ tôn trọng người, tốt như vậy nam nhân đi đâu ở bên trong tim? Đối nam nhân khác sớm đem người chà đạp , mà không phải gần kề tự an ủi."

Quỷ biện vẫn là của ta sở trường trò hay.

Hà Phù lạnh lùng hỏi:"Ta đây phải hay là không ưng thuận khen ngợi người?"

Ta gượng cười hai tiếng:"Đây là của người quyền lợi, yêu thích ta lời nói tự khen ngợi khen ngợi bỗng chốc."

Hà Phù mãnh liệt đập tay lái, lớn tiếng gào thét: "Ta không thích người, chưa từng có ư thích qua."

"Đừng giả bộ, vừa rồi người tại trong bệnh viện phát đại hỏa, ngu ngốc đều có thể nhìn ra người là ghen. Thực không hiểu thấu, cái kia y tá sao có thể với người so, cái này giống vậy người là bầu trời ánh trăng, nàng chẳng qua là một chỉ đom đóm." Ta đặc ý mà vạch trần Hà Phù nội tâm nhỏ bí mật.

Hà Phù mặt lập tức hồng lập tức bạch, biến ảo bất định: "Ta ghen? Ta..... Ta..... Tức chết ta, xuống xe."

Một cái khẩn cấp phanh lại đem ta sợ hãi kêu lên một cái. Ta phát hiện phía trước không xa địa phương là nhất phái náo nhiệt thi công tràng diện, đầu đội nón bảo hộ chu chi nông theo bay lên trong bụi đất đi tới.

Ta tranh thủ thời gian đẩy cửa xe ra, hướng Hà Phù làm quỷ mặt: "Uy, ngàn vạn đừng thẹn quá hoá giận, ta thích xử nữ."

Nói xong, tranh thủ thời gian nhảy xuống xe, ngàn vạn chớ chọc nộ có thương nữ nhân.

"Ha ha, hoan nghênh hoan nghênh, hoan nghênh Lý tổng tài quang lâm chỉ đạo." Sải bước đi tới chu chi nông vẻ mặt tươi cười mà hướng ta mời đến.

"Chu thư ký tốt, đừng khách khí, có cái gì cần ta hỗ trợ cứ việc nói thẳng." Ta một bên nghênh đón một bên quay đầu lại xem Hà Phù. Màu đỏ kim quy xe đột nhiên một cái xinh đẹp mà vọt tới trước chuyển xe, phát ra một tiếng vang thật lớn, sau đó nghênh ngang rời đi, đầy trời bụi đất bay tới trên mặt của ta.

Ta giận dữ, một bên đập trên người bụi đất, vừa hướng chu thư ký tố khổ: "Cái này người như thế nào lái xe hay sao?"

Chu chi nông cười ha ha, lôi kéo ta đi về hướng tro bụi ít một chút địa phương:"Luôn muốn người hỗ trợ như thế nào không biết xấu hổ? Hiện tại nên chúng ta hồi báo . Nghe nói người mua Bích Vân sơn trang, chúng ta ý định thừa dịp hiện tại thi công thời điểm, mặt khác tu kiến một đầu chi lộ trực tiếp đến người Bích Vân sơn trang. Đương nhiên, không thể dùng đường cao tốc yêu cầu thi công, chúng ta ý định tu một đầu bình thường đường cái, bất quá tuyệt đối so với giống như bình thường đường cái có quan hệ tốt, tựa theo như quốc gia cấp hai đường cái tiêu chuẩn kiến tạo, đại khái 3000 công xích tả hữu, sở hữu tất cả phí tổn đều do chúng ta tới ra, cái này xem như chúng ta đối với người tâm ý."

Ta sững sờ, liên tục tán dương:"Đề nghị này thật tốt quá, nếu có một đầu chi nhánh trực tiếp cao hơn nhanh chóng đường cái, vậy thì sâu sắc giảm bớt đến nội thành thời gian."

Chu chi nông gật gật đầu:"Đúng vậy a, đi nguyên lai lộ cần hơn một giờ, nếu như cao hơn nhanh chóng lời nói, 20 phút có thể đến nội thành."

Ta hưng phấn không thôi:"Rất cảm tạ , cái này phí tổn không cần các người ra, ta bỏ ra."

Chu chi nông liên tục khoát tay, cười thần bí:"Cái này không tốt, có ơn tất báo chúng ta là hiểu . Trung Hàn xin đừng chối từ, đây cũng là Tiểu Phù ý tứ."

Ta từ miệng túi lấy ra một tờ chi phiếu, nhìn Bích Vân sơn trang phương hướng không ngừng lắc đầu:"3000 công xích quá dài . Tuy nhiên cấp hai đường cái so đường cao tốc chỉ tiêu thấp rất nhiều, nhưng cần thiết phí tổn như cũ khổng lồ, hơn nữa tại đây khắp nơi là vùng núi, sửa đường rất không thuận tiện, thành phẩm sẽ không thấp."

"Nơi này có 5000 vạn, vốn là muốn thay Hà Phù mua một tòa phòng ở, nghe nói nàng đem phòng ở bán đi ở ra ngoài nhà chồng, rất không thuận

tiện. Tin tưởng lộ đã sửa xong, Bích Vân sơn trang lắp đặt thiết bị cũng kém không nhiều lắm xong việc, đến lúc đó Hà Phù có thể trực tiếp trụ tiền Bích Vân sơn trang. Đương nhiên, nàng không muốn lời nói, ta lại thay nàng xem xét cái khác phòng ở, chi phiếu người trước cầm."

Chu chi nông đón lấy chi phiếu có chút cảm động, gặp ta kiên trì, hân nhỏ giọng hỏi:"Trung Hàn, người có phải hay không ưa thích Tiểu Phù?"

Ta không thừa nhận cũng không phủ nhận:"Nàng là ta sinh mệnh quý nhân."

Chu chi nông cười to:"Cái này lấy cớ không tề, ha ha....."

Kỳ thật chu chi nông quá nhạy cảm, tối hôm qua tại tạp bang nhà hàng lúc ăn cơm, ta hỏi thăm một đầu xuyên qua Bích Vân sơn trang cao tốc chi nhánh vấn đề, vốn là chứng thực đi nghe tới tin tức phải chăng có sai. Mà chu chi nông nghĩ lầm ta yêu cầu hồi báo, muốn tu kiến một đầu đi thông Bích Vân sơn trang chi nhánh đường cái.

Đại khái là cùng Hà Phù hiệp thương sau, quyết định gánh chịu cái này đầu tư nhân đường cái toàn bộ phí tổn, xem như đối với ta hồi báo.

Trong nội tâm của ta không khỏi đối với chu chi nông trọng tình ý cảm khái ngàn vạn, khi bọn hân khó khăn nhất thời điểm, ta há có thể tiếp nhận người ta rất không tình nguyện cho chỗ tốt? Tiền của bọn hân vốn cũng rất nhanh, ta lại há có thể kéo người ta chân sau?

Tiêu tan sau, chu chi nông hoàn toàn chân tình , đối với ta chân thành rất nhiều, ta tựa cần như hân loại này đã chân thành lại trung tâm bằng hữu. Lần nữa nhìn xa Bích Vân sơn trang, ta chợt nhớ tới một sự kiện:"Đúng rồi, chu thư ký, tu kiến xa lộ cao tốc này lúc, các người nhất định dụng phải rất nhiều muốn phá bỏ và dời đi nơi khác nông dân, thôn dân. Các người có hay không nghe nói qua về Bích Vân sơn trang một ít nghe đồn?"

Chu chi nông gật đầu nói:"Có, không nhiều lắm, đa số là vụn vụn vặt vặt khoa trương nghe đồn."

Ta hỏi:"Đều là mấy thứ gì đó nghe đồn?"

Chu chi nông cười xấu hổ cười:"Cụ thể ta cũng không nhớ rõ, ta té nghe nói có một vị được nhà máy lão thái thái đối với Bích Vân sơn trang sự tình biết rõ tương đối nhiều."

Ta vội hỏi:"Ah, là ai? Tên gọi là gì, nghỉ ngơi ở đâu?"

Chu chi nông lại là xấu hổ cười cười:"Ta quên tên gọi là gì , nhưng ta biết rõ nàng đang ở nơi nào, người muốn đi tìm lời của nàng ta mang người đi."

Ta ngay cả lắc lắc tay:"Không cần không cần, chu thư ký công tác bận rộn, người chỉ cần nói cho lão thái thái địa chỉ là được, tự chính mình đi tìm."

"Tốt." Chu chi Nông Mã lên xuất ra giấy bút, viết xuống một cái địa chỉ đưa cho ta. Ta xem xét cái này địa chỉ, thậm chí có chút ít quen thuộc, bởi vì Phàn Ước gia địa chỉ cũng là cái chỗ này.

Phàn Ước càng ngày càng xinh đẹp đã không phải nghe đồn, tuy nhiên cơ hồ mỗi ngày nhìn thấy nàng, khả hơi chút lưu ý bỗng chốc, ta phát hiện nàng mỗi ngày đều có biến hóa. Trước kia ta nhiều chú ý dung mạo của nàng cách ăn mặc, hôm nay ta càng chú ý khí chất của nàng chuyển biến. Một bộ siêu đại kính râm hạ, ta chỉ có thể đã gặp nàng cái kia đỏ tươi bờ môi, may mắn nhẹ nhàng khoan khoái tóc dài cùng màu xanh sẫm civic rất tốt phân biệt. Bằng không mà nói, ta sẽ nhận thức không ra vị này rất giống đệ tử ol.

Tiến vào civic, ta một bên nịt giây an toàn một bên trách cứ:"Về sau lái xe chậm một chút, ta còn tưởng rằng người muốn một giờ mới đến, không

nghe tới người chỉ dùng 30 phút. Tài học biết lái xe không bao lâu, tự muốn học lái xe thân xe tốc hành?"

"Đã biết." Được quả trách bồng chốc, Phan Ước có chút mất hứng.

Ta âm thầm buồn cười, thò tay sờ sờ nàng cái mũi nhỏ: "Đừng quyết lấy miệng, ta là vì muốn tốt cho người, lại không có thúc người, người khai mở nhanh như vậy làm cái gì?"

"Lần sau chú ý." Miệng nhỏ quyết được cao hơn, cũng không biết siêu đại kính râm sau lưng là cái gì biểu lộ.

Ta trêu chọc trêu chọc Phan Ước: "Phải hay là không nghĩ đến muốn gặp ta, trong nội tâm đặc biệt vui vẻ, cho nên mới tăng tốc độ?"

"Khanh khách." Phan Ước dáng tươi cười như hoa nhĩ đột nhiên tách ra, ta thấy ngẩn ngơ, ngoài miệng đại khen: "Đều nói người càng ngày càng xinh đẹp, thật đúng là có có chuyện như vậy."

Nữ nhân đều ưa thích được nam nhân dỗ, lần này Phan Ước cười đến cười run rẩy hết cả người. Ta bắt tay cánh tay đưa tới, hôn hôn nàng tóc dài: "Đều nói nữ đại mười tám biến, ta cho rằng nữ nhân được nam nhân có yêu sau cũng sẽ mười tám biến."

Siêu đại kính râm đối với ta nũng nịu hỏi: "Lời này phi thường chính xác, người hi vọng ta nhiều hấp dẫn sao?"

Ta thật sâu hô hấp: "Đương nhiên."

"Vậy người tự yêu ta nhiều một chút a." Phan Ước lắc lắc tóc dài, giống như cười mà không phải cười. Trời ạ, nàng rõ ràng cũng hiểu giống như cười mà không phải cười, nàng thật sự thành thực.

Ta yêu thương nói:"Tại ba của người trước mặt, người cũng đừng lộ ra ta có những nữ nhân khác."

Phàn Ước nhàn nhạt nói:"Người cho ta ba ba là người ngu? Hẳn lạng lẽ nghe ngóng qua người, biết rõ người có vị hôn thê. Bất quá, cha ta chỉ là tiếc nuôi, cũng không ngại ta với người kết giao."

"Ân, ta mua rất nhiều thứ, đều là thuốc bổ. Nếu như ba của người tham ăn tự ăn, không có thể ăn sẽ đưa người." Ta ý chào một cái đặt ở chỗ ngồi phía sau lên bao lớn bao nhỏ. Ly khai tu kiến đường cao tốc sau, ta đi ngân hàng lĩnh tiền mặt, mua không ít thuốc bổ, còn thuận tiện xoa xoa tràn đầy bụi đất giày da.

Phàn Ước nhìn lại, cái miệng nhỏ nhắn khoa trương mà kêu to:"Oa, nhiều như vậy !" ta xem có chút là không có thể ăn , bác sĩ dặn dò qua không thể tùy tiện ăn thuốc bổ, bất quá dù cho ba ba không có thể ăn, ta cũng sẽ không đưa cho người khác. Đây là Trung Hàn ca lần thứ nhất đưa cho ta cha lễ vật, hẳn nhất định thật cao hứng, tuyệt đối sẽ không đưa cho người khác."

"Cái này có chút tiền, hôm nào người thay ta giúp người ba ba mua mấy bộ y phục." Ta đem một cái trang bị năm vạn nguyên tiền mặt phong thư đưa tới.

Phàn Ước nhỏ giọng nói:"Đợi lát nữa người tự mình cho cha ta không tốt sao?"

Ta nghe xong, lập tức minh bạch đây là Phàn Ước để cho ta nịnh nọt phụ thân nàng, trong nội tâm đối với nàng càng là triu mến:"Cô gái nhỏ bắt đầu giảo hoạt, trưởng thành ah."

"Khanh khách....." Phàn Ước vẻ mặt đắc ý, ta kéo xuống khóa kéo, lại để cho cái này trương đắc ý mặt chôn đến dưới háng của ta.

Phàn Ước phụ thân phiền như núi là một gã được nhà máy công nhân, công tác vất vả, đãi ngộ ít ỏi, ta có dự cảm nhà bọn hăn cảnh nhất định rất bần hàn, thật không nghĩ đến so với ta trong tưởng tượng còn muốn nghiêm trọng. Đi vào coi như sạch sẽ gian phòng, ta như cũ có thể nghe thấy được nhàn nhạt vị thuốc.

Cùng lần trước tại bệnh viện so sánh với, phiền như núi hiện hưởng cũng không tốt. Ốm đau đem hăn giày vò đến gầy như que củi, tóc cơ hồ mất tinh quang, hai con mắt trống rỗng vô thần. Tại đây gian chưa đủ hai mươi lăm bình trong phòng nhỏ, ngoại trừ một đài cũ kỹ TV cùng một đài cũ kỹ tủ lạnh, cơ hồ không có gì như dạng đồ dùng trong nhà. Ta biểu hiện ra không dị dạng, trong nội tâm lại dị thường khổ sở.

Đối với của ta đã đến, phiền như núi tự đáy lòng cao hứng, thậm chí muốn rời đi giường bệnh mời đến ta. Ta thấy hăn sắc mặt cực kém, nào dám lại để cho hăn xuống giường, cuống quýt cùng Phàn Ước cùng tiến lên trước nâng, lại để cho hăn một lần nữa nằm xong. Một phen lời nói sau, Phàn Ước phụ thân đã thở hồng hộc. Một vị chiếu cố hăn bắt đầu cuộc sống hàng ngày đại thẩm ý bảo ta đừng nói quá nhiều lời nói , ta lúc này mới mở ra phong thư, đem năm điệp tiền mặt lấy ra đặt ở trên tủ đầu giường:"Phiền thúc, ta mua được thứ đồ vật khả năng đều không thích hợp ngài ăn, thực không có ý tứ. Nơi này có chút ít tiền, là ta hiếu kính ngài , người muốn ăn cái gì đã kêu đại thẩm mua cho người ăn, yên tâm ăn, người bệnh nhiều cần dinh dưỡng. Ngày mai ta tìm người đến lắp đặt điều hòa, thời tiết muốn chuyển sang lạnh lẽo , ngài cũng đừng bị đông cứng lấy."

"Trong nhà có áo bông, chăn bông, đông lạnh không đến." Phiền như núi gian nan mà lắc đầu, ta có thể lý giải hăn, ốm đau đem hăn gia khiến cho nghèo rớt mồng tơi, mặc dù ta cho hăn tiền, hăn cũng không dám loạn hoa.

"Cha, người cầm a. Người nếu không cầm, đợi lát nữa hăn cũng sẽ kín đáo đưa cho ta." Phàn Ước tâm lý nắm chắc.

Phiền như núi trống rỗng hai mắt lờ ra một ít thần thái, hần trầm mặc một hồi, run giọng nói: "Trung Hàn, ta không có gì tốt báo đáp người. Nếu như người không chê, tựu lại để cho nhỏ phiền đi theo người đi. Người người tốt, nhỏ phiền đi theo người sẽ không lỗ lả."

Ta mỉm cười quay đầu lại, đem Phàn Ước kéo đến bên người: "Phiền thúc ngài yên tâm, nhỏ phiền là mệnh căn của ta, ngài không gặp nàng càng ngày càng xinh đẹp không?"

Phiền như núi hai mắt lập tức sáng ngời, lộ ra hòa ái đáng tươi cười: "Đúng vậy a, ta đã nhìn ra."

Ta tiến lên cầm chặt phiền như núi tay, ân cần nói: "Không cùng ngài nói quá nhiều lời nói. Ngài nghỉ ngơi nhiều, dùng tốt nhất được, ăn nhất dinh dưỡng đồ vật, ngàn vạn đừng tỉnh, tiến không là vấn đề."

Phiền như núi bắt lấy tay của ta không ngừng thở dốc: "Ta đã biết, cảm ơn người."

Một bên đại thẩm liên tục hướng ta nháy mắt, ta chỉ tốt lại an ủi phiền như núi vài câu sau ảm đạm cáo từ.

Đi ra Phàn Ước gia, được nhà máy khu sinh hoạt ở bên trong mọi người hướng ta xem ra, phảng phất đang nhìn Phàn Ước chân mệnh thiên tử, ta thoải mái mà ôm Phàn Ước hỏi: "Vì cái gì không để cho ba của người trang điều hòa?"

Phàn Ước ủy khuất nói: "Hắn không cho ta mua, nói điều hòa hao tổn điện."

Ta hơi hờn: "Người nhất định phải đốc xúc đại thẩm đi mua. Ba của người lại ngăn trở, người tựu nói là ta kiên trì."

Phản Ước nhỏ giọng thầm nói:"Hắn nhất định sẽ nghe lời người. Nếu như người sớm chút nói, điều hòa sớm trang , chiếu cố cha ta a di cũng không cần thay đổi lần lượt."

Ta lập tức ghen lời, nghe ra Phản Ước trách ta không còn sớm điểm tới xem phụ thân của nàng. Hoàn cảnh không tốt, người bệnh khó chịu không nói, cả chiếu cố người bệnh người cũng khó thành. Ta lòng mềm nhũn, ôn nhu hỏi:"Như thế nào không có gặp mẹ của người?"

"Năm tuổi lúc, ta sẽ không mẹ ." Phản Ước cúi đầu, ngữ khí thâm lương bi thương, ta tranh thủ thời gian dùng sức ôm nàng xin lỗi:"Thực xin lỗi, thực xin lỗi, nhỏ phiền."

Phản Ước gặp người vây xem ngày càng nhiều, như xem quái dị , tranh thủ thời gian xoa xoa nước mắt nói:"Chúng ta đi thôi."

Ta cười cười, lôi kéo Phản Ước bàn tay nhỏ bé lắc đầu:"Ta không đi, ta phải ở chỗ này tản tản bộ, lại để cho mọi người kiến thức kiến thức người suất khí lão công."

Phản Ước khanh khách một tiếng cười, ngại ngùng mà đem thân thể tựa ở ta trong ngực.

Ta ngắm nhìn bốn phía, ôn nhu hỏi:"Nhỏ phiền, người nói cho ta biết, nếu như người không tuyển chọn ta, người chọn ai?"

Phản Ước sững sờ, không cười : "Ta không biết."

Ta nhỏ giọng hỏi:"Tôn Gia Tề truy cầu qua người sao?"

"Không có..... Không có ah." Phản Ước kỳ quái mà xem ta.

Ta lại hỏi:"Tiểu Phong cũng không có truy cầu qua người?"

Phàn Ước tại trầm mặc, nước mắt lại một lần nữa theo nàng xinh đẹp con mắt chảy xuống. Thật lâu, nàng mới thấp giọng khóc ròng nói: "Ô..... Ta nói, ta toàn bộ nói, bọn hăn đều truy cầu qua ta, nhưng ta không thích bọn hăn. Ta cần có thể chiếu cố nam nhân của ta, người đã có thể chiếu cố ta, cũng là ta thích nam nhân. Người còn muốn hỏi cái gì cứ hỏi đi, ta cái gì đều nói, cái gì đều trả lời, chỉ cần người không nếu không lý ta, ô....."

Không có khăn tay, không có khăn tay, ta chỉ có thể sử dụng áo sơ mi tay áo vì Phàn Ước lau nước mắt: "Người nhìn người, như tiểu hài tử tựa như. Ta đều tại ba ba của người trước mặt đã đáp ứng hăn, muốn chiếu cố người cả đời, như thế nào không để ý tới người?"

Phàn Ước toàn thân run rẩy, thương tâm nói: "Ta không muốn nói nhận thức Tiểu Phong cùng Tôn Gia Tề chính là sợ người hiểu lầm."

Ta cười nói: "Nhà của người chỗ ở cùng Tiểu Phong, Tôn Gia Tề chỗ ở đều đồng dạng, đều thuộc về y dược nhà máy công nhân viên chức nơi ở khu sinh hoạt, người có thể dấu diếm ta cả đời nha?"

Phàn Ước vội la lên: "Ta là muốn chờ chúng ta quan hệ ổn định lại nói cho người. Hai người bọn họ ngẫu nhiên cũng chiếu cố cha ta, ta cuối cùng không thể theo chân bọn họ trở mặt. Nhưng ta thề, ta cùng với bọn hăn không có bất kỳ liên quan, ta cũng sẽ không ưa thích bọn hăn. Tất cả mọi người là y dược nhà máy công nhân viên chức hài tử, từ nhỏ nhận thức, lẫn nhau cha mẹ cũng đều quen thuộc, không hơn."

"Không cần thề, ta tin tưởng người." Ta lại dùng tay áo xoa xoa Phàn Ước nước mắt.

Phàn Ước đột nhiên dùng ánh mắt hồ nghi xem ta hỏi: "Người có phải hay không đã sớm biết, vì cái gì một mực không hỏi? Phải hay là không ý định không quan tâm ta?"

"Ha ha." Ta cười to:"Người suy nghĩ nhiều quá, ta hôm nay mới biết được các người ba người nguyên lai là nhận thức , cho nên đã kêu người lái xe tiếp ta đến nhà của người. Chủ yếu là tới thăm ba của người, thuận tiện tìm Tiểu Phong. Người nhất định biết rõ Tiểu Phong gia ở đâu, có thể hay không mang ta đi?"

"Tìm Tiểu Phong?" Phàn Ước nghi hoặc khó hiểu:"Người gọi điện thoại cho hần là được, cần gì phải tìm tới cửa."

Ta lập tức cho Phàn Ước giải thích khó hiểu:"Đừng lo lắng, ta sẽ không tìm hần phiền toái. Ta không phải tìm Tiểu Phong, ta tìm hần nãi nãi."

Phàn Ước lại càng không đã minh bạch:"Tìm hần nãi nãi? Tìm hần nãi nãi làm cái gì?"

Ta cười nói:"Nghe câu chuyện."

Phàn Ước đã đến hứng thú:"Nghe câu chuyện? Nghe cái gì câu chuyện?"

Ta nghĩ nghĩ nói:"Nghe nướng nướng cá câu chuyện."

Phàn Ước làm nũng:"Ta cũng muốn nghe."

Ta Ôn Nhu mà vuốt tóc của nàng nói:"Người sắp làm nướng nướng, đương nhiên muốn nghe."

"Có ý tứ gì?" Phàn Ước lại không rõ.

Ta nói ra:"Nướng nướng tự là hoàng đế lão bà."

Phàn Ước con mắt sáng ngời hỏi:"Người là hoàng đế sao?"

Ta gật gật đầu, thâm tình nói:"Ta là của người hoàng đế."

Phàn Ước giảo hoạt mà trừng mắt nhìn, giòn vừa nói: "Nô tài..... Linh chỉ."

"Ồ?" Ta mừng rỡ không thôi, giơ ngón tay cái lên mãnh liệt khen: "Hiểu một điểm giọng ờ."

"Khanh khách....." Mỹ nhân rốt cục nín khóc mỉm cười, trong nội tâm của ta cảm giác không phải là một tảng đá rơi xuống đất.

Chu chi nông đem một vị hiểu rõ Bích Vân sơn trang lịch sử lão thái bà nhà ở chỉ ghi cho ta thời điểm, ta lơ mờ cảm thấy rất quen thuộc, vì vậy ta gọi điện thoại về công ty tìm Đái Tân Ni giúp tra bằng chốc người của công ty sự tình hồ sơ. Kết quả ngoài ý muốn tra ra cái này địa chỉ dĩ nhiên là Tiểu Phong đăng ký ở công ty hồ sơ địa chỉ.

Càng ngoài ý muốn chính là, Tôn Gia Tề cùng Phàn Ước cũng đều là giống nhau địa chỉ, đều thuộc về y dược nhà máy công nhân viên chức ký túc xá, chỉ là tầng trệt phòng số không giống nhau mà thôi.

Ta lúc ấy nghĩ ngợi lung tung, lo lắng Phàn Ước cùng Tôn Gia Tề còn có Tiểu Phong tầm đó không có cùng tầm thường quan hệ, dù sao bọn hăn cùng tồn tại một đơn vị khu sinh hoạt ở bên trong. May mắn sở hữu tất cả lo lắng đều là dư thừa, ta thập phần khẳng định Phàn Ước theo như lời từng cái lời là lời nói thật.

Nghe nói ta là Tiểu Phong thủ trưởng, Tiểu Phong người nhà nhiệt tình mà đem ta mời đến vào cửa, cua được nhà bọn hăn tốt nhất lá trà, xuất ra tươi mới nhất hoa quả. Đang ngủ trưa bà cố nội đi tới, cẩn thận mà tường tận xem xét ta cả buổi mới lắc đầu nói: "Ta khẳng định không biết ngươi. Tuy nhiên ta già rồi, nhưng trí nhớ rất tốt."

"Bà cố nội thân thể khỏe mạnh, sống lâu muôn tuổi." Ta mặt mày hớn hở, tựa là hi vọng bà cố nội trí nhớ vẫn còn, bằng không ta hỏi đề cũng là không tốt.

Bà cố nội cực kỳ vui mừng, chỉ chỉ bên cạnh ta Phàn Ước nói: "Ta nhận thức nhỏ phiền, nhỏ phiền vừa sinh ra lúc đến ta ôm qua nàng. Ba ba của nàng vừa tới thời điểm, ta cũng ôm qua, ha ha."

Ta ôm Phàn Ước vai cười nói: "Các loại nhỏ phiền sinh ra hài tử cũng cho ngài lão nhân gia ôm một cái được không?"

"Hảo hảo hảo, ha ha." Bà cố nội vốn tựa mặt mũi hiền lành. Nụ cười này phía dưới, cả con mắt đều cười thành một cái khe nhỏ.

Ta đem thoại đề xảo diệu mà khiến cho đến: "Bà cố nội, nghe người ta nói nương nương bờ sông nữ nhân muốn sớm sinh quý tử, nhất định phải đến "Năm phúc hương đường" đốt thắp hương, hứa cái nguyện, không biết truyền thuyết này có thể tin cậy được hay không?"

Bà cố nội cười nói: "Không có việc này, "Năm phúc hương đường" lúc trước người hái thuốc vì khẩn cầu bình an mới đi bái tế, cùng nữ nhân sanh con không có sao. Người trẻ tuổi đừng lung tung nghe người khác nói, tranh thủ thời gian mà đem chúng ta nhỏ phiền cười, sang năm sinh cái mập mập tiểu tử, ha ha."

Phàn Ước nghe xong, lập tức then thùng vô cùng, con mắt hướng ta lườm lườm, tất cả đều là đầm đặc ý nghĩ - yêu thương. Ta thừa dịp bà cố nội vui vẻ, tiếp tục hỏi: "Bà cố nội, cái kia "Năm phúc hương đường" hôm nay biến thành nhà của ta tòa nhà, ngài lão nhân gia có thể hay không nói cho ta nghe một chút đi "Năm phúc hương đường" sự tình?"

Ta lời vừa ra khỏi miệng, bà cố nội giật mình mà há to miệng: "Ai nha, chỗ kia tốt phong thủy nha !" đại cát đại lợi !" nhà của ta Tiểu Phong về sau đi theo người, nhất định sẽ đại phú đại quý nha."

Trong phòng như nổ tung nôi đồng dạng, đoán chừng bà cố nội thường xuyên hướng người nhà nói lên "Năm phúc hương đường", người nhà nàng sớm đem "Năm phúc hương đường" Trở thành một cái Phong Thủy bảo .

Nghe nói ta là "Năm phúc hương đường" Đích nhân vật người, mọi người tựa như trúng màu khoán đồng dạng hưng phấn, nhao nhao lần lượt đưa leo, thêm trà nóng, đem Phàn Ước đều khiến cho không biết làm sao, ta càng là lòng hiếu kỳ đại phát, tranh thủ thời gian thúc giục bà cố nội nói tiếp xuống dưới: "Bà cố nội, ngài nói được rất huyền . Xin ngài từ từ nói, về sau ngài muốn ăn nướng nướng cá, muốn Tiểu Phong đi bắt, ta bên kia nướng nướng cá nhiều."

Bà cố nội nghe xong càng vui vẻ: "Thật tốt quá, ta..... Năm nay tám mươi chín á! thân thể cường tráng, tai không điếc, mắt không tổn, cái này tất cả đều là nướng nướng cá công lao."

Ta hỏi: "Bà cố nội sao biết chỗ kia đại cát đại lợi? Ngài đi qua?"

Bà cố nội gật gật đầu: "Đi qua một hồi. Gia gia của ta là được người hái thuốc, nhớ rõ khi còn bé, ông nội của ta mỗi lần hái thuốc trở về, đều nói với ta lên rất nhiều chuyện thú vị. Cái gì hầu tử, điều hâu, chim con..... Về sau, ta thật sự nhìn không được, tựa năn nỉ gia gia mang ta đi hái thuốc. Gia gia ngay từ đầu chết không đáp ứng, rốt cục có một lần thật sự không lay chuyển được thỉnh cầu của ta, tựa đáp ứng dẫn ta lên núi."

"Bất quá ta dù sao cũng là nữ hài tử, mới mười ba tuổi, các loại bò qua hai tòa núi nhỏ tựa mệt mỏi đi không được rồi, ông nội của ta lại không muốn bạch lên núi một chuyến, người hái thuốc tập tục không cho phép người hái thuốc tay không mà quay về, vì vậy gia gia đem ta đặt ở "Năm phúc hương đường", dặn dò ta không cho phép chạy loạn, chờ hẵn hái thuốc trở về sẽ cùng nhau xuống núi."

"Ngô nãi nãi chỉ có một người dừng lại ở trên núi?" Phàn Ước trừng lớn mắt hạt châu, ta thế mới biết bà cố nội họ Ngô.

"Không tệ, đó là không có biện pháp. Ông nội của ta đi sau, ta ngay tại năm tòa như lò gạch tựa như trong miếu nhỏ chơi đùa, Game Over một tòa

lại chơi tiếp theo tòa. Thời gian không dài, năm tòa miếu nhỏ ta đều chơi chán , rồi lại không dám chạy loạn, tựu dừng lại ở trong đó một tòa trong miếu nhỏ nghỉ ngơi, chỉ chốc lát sau liền ngủ mất ."

"Mông lung ở bên trong nghe thấy được hương khói hương vị, ta mở mắt ra, phát hiện có một người trung niên nam tử đến thắp hương quỳ lạy, cũng không biết là người tốt hay là người xấu, ta tranh thủ thời gian vụng trộm hướng miếu nhỏ ở chỗ sâu trong ẩn núp lên. trung niên nam tử kia tại mỗi tòa miếu nhỏ trước mặt đều quỳ lạy, đến phiên ta ẩn thân miếu nhỏ trước, hẩn quỳ lạy thời gian dài nhất, còn lẩm bầm cái gì....."

"Niệm cái gì?" Ta vội hỏi.

Bà cố nội híp mắt suy nghĩ một lát, hay là lắc đầu thở dài:"Ta nghe không rõ sở, tăng thêm thời gian qua lâu như vậy, cũng quên rất nhiều. Ta nhớ mang máng "Đại thành công chúa","Tả Tướng quân","Hữu Tướng Quân" các loại. Đúng rồi, ta nhớ được người nợ dường như là đến cáo biệt. Ta liếc trộm bỗng chốc, phát hiện hẩn cầm một cái bình nhỏ trang bùn đất."

"Trang bùn đất?" Ta nghi hoặc khó hiểu. Truyện Tiên Hiệp - -Y

Bà cố nội nói ra:"Đối với, tựu là trang trong miếu bùn đất, nói muốn dẫn đến phương xa hải ngoại ý tứ. Còn nói không trở lại, khẩn cầu phù hộ cái gì ."

"Về sau đâu này?" Ta bao nhiêu có hơi thất vọng, bà cố nội nói cả buổi, ta như cũ khó có thể lý ra cái đầu mối.

Bà cố nội nói:"Về sau cái này trung niên nam tử đã đi. Chờ ta gia gia hái thuốc trở về, ta đem vấn đề này nói với hẩn bỗng chốc, ông nội của ta tựu cười nói cho ta biết, nói thường xuyên gặp nam tử này đến thắp hương. Trước kia còn có một gã phu nhân cùng hẩn đến, về sau cũng chỉ có trung niên nam tử một người đã đến. Về phần tại sao, gia gia nếu nói đến ai khác gia sự tư ẩn, hẩn bất tiện hỏi."

"Về sau sẽ thấy cũng không có gặp người trung niên này sao?" Ta càng thất vọng rồi.

Bà cố nội tựa hồ lại nghĩ tới cái gì: "Ông nội của ta từ đó về sau rốt cuộc chưa thấy qua cái này trung niên nam tử. Có một năm, cái kia năm tòa miếu nhỏ đột nhiên thoáng cái đều cho người phá hủy. Chính là một năm, đột nhiên hạ lên thời gian thật dài mưa to, nường nường giang duy nhất một lần phát lũ lụt đang ở đó một năm."

"Mọi người nói, nhất định là bởi vì phá hủy năm tòa miếu nhỏ mới chọc giận Sơn Thần, vì vậy những cái...kia người hái thuốc sẽ đem năm tòa miếu nhỏ một lần nữa tu kiến bắt đầu, càng tu càng lớn, cuối cùng tu thành năm gian đại nhà gỗ. Từ nay về sau, năm gian đại nhà gỗ trở thành trạm trung chuyển, người hái thuốc lên núi sau, xuống núi trước, đều ở đằng kia năm gian nhà gỗ ở bên trong nghỉ ngơi một chút. Đụng phải trời mưa lộ trượt, còn có thể tại trong nhà gỗ ngủ lấy một đêm. Thần kỳ chính là, từ khi tu năm tòa nhà gỗ sau, không...nữa chết qua một cái người hái thuốc."

Theo điều tra bước chân triển khai, Bích Vân sơn trang bí mật bắt đầu nổi lên mặt bàn.

Tại "Cảnh ban đêm" một hồi đấu rượu, lại để cho Lý Trung Hàn ngoài ý muốn biết được lộ Tiểu Phong lại là Trương Tư Cần gián điệp !" bị trợ thủ đắc lực bán đứng hẳn, sẽ ở mất đi lý tính dưới tình huống làm ra cái dạng gì trả thù hành vi?

Hoa Hạ ngân hàng bốn vị đương gia hoa đán mang đến mất hồn dạ, lại là Trang Mỹ Kỳ đang âm thầm sai sử !" ở trong đó lại đã ẩn tàng cái gì âm mưu?

Cùng nghiêm địch bởi vì hiểu lầm mà đánh đập tàn nhẫn dì bị thương, sẽ đối với Lý Trung Hàn mang đến cái dạng gì ảnh hưởng?

TỶ PHU VINH DỰ

Tiểu Thủ Chương
www.dtv-ebook.com

Chương 113: Một đĩa ăn đem người hai con mắt chọc mò mẫm

Ta hiểu kỳ hỏi: "Ngài ý là, trước kia chết qua người?"

Bà cố nội lộ ra sợ hãi thần sắc: "Không tệ, người hái thuốc là nguy hiểm nhất ngành sản xuất, người chết khá nhiều hơn, cơ hồ hàng năm đều chết năm, sáu cái người hái thuốc. Nhưng từ khi cái kia năm gian nhà gỗ tu sau khi đứng lên sẽ thấy cũng không có ai chết, mọi người dứt khoát đem cái này năm gian nhà gỗ xưng là "Năm phúc hương đường", là chỉ có phúc khí ý tứ, cái kia "Năm phúc hương đường" danh tự cứ như vậy tiếp tục sử dụng hơn mấy chục năm."

Mọi người trầm mặc một hồi, ta nghĩ nghĩ hỏi: "Vì cái gì hiện tại không gọi "Năm phúc hương đường", mà gọi "Bích Vân sơn trang" nữa nha?"

"Vốn là ngăn tại "Năm phúc hương đường" trước còn có hai tòa núi, cái kia núi không lớn, nhưng lại cao lại xoay mình. Mười mấy năm trước, hai tòa núi nhỏ không hiểu thấu cho người lần lượt nổ rớt, có người xuất tiền cùng chính phủ mua xuống "Năm phúc hương đường" mảnh đất này. Chỗ kia rất hoang vu, chính phủ cũng vui vẻ ý bán đi, vì vậy người mua sẽ đem năm gian nhà gỗ hủy đi, sau đó tu kiến căn phòng lớn, cuối cùng đổi tên là "Bích Vân sơn trang"."

"Bất quá nói cũng kỳ quái, những cái...kia căn phòng lớn thủy chung không có thể hoàn toàn dựng lên đến, kéo một năm rồi lại một năm. Ta nghe nói "Bích Vân sơn trang" thay đổi vài vị chủ nhân, không thể tưởng được hôm nay là nhỏ phiến nam nhân trở thành "Năm phúc hương đường" đích nhân vật người, thật sự là Thiên Ý nha." Nói xong, bà cố nội nắm lên

Phàn Ước bàn tay nhỏ bé một phen vuốt ve, yêu thương chi tình tình lộ trong lời.

"Thiên Ý?" Ta lại không rõ.

Bà cố nội gật gật đầu, chỉ chỉ Phàn Ước nói:"Đúng rồi, nhỏ phiền tổ tông cũng là người hái thuốc."

"Cái gì?" Ta cùng Phàn Ước đều thất kinh.

Bà cố nội bĩu môi:"Không tin? Đi về hỏi ba ba của người lái nhải !" hẳn là biết đến, người hái thuốc hậu đại đều hi vọng thế thế đại đại đạt được "Năm phúc hương đường" che chở."

"Soạt soạt soạt....."

Mọi người đang nghe được như si mê như say sưa, ngoài cửa đột nhiên truyền đến tiếng đập cửa. Bà cố nội phản ứng thần tốc, giọng thần kỳ mà đại:

"Ai nha?"

"Nãi nãi, ta là Tiểu Phong."

"Ồ, Tiểu Phong trở về được vừa vặn." Bà cố nội người nhà lập tức đứng lên mở cửa.

Cửa mở trong nháy mắt, tất cả mọi người chấn động. Tiểu Phong đi theo phía sau một vị phi thường xinh đẹp tóc ngắn cô nương, nàng mặc đoàn trang chế ngự:đồng phục, hoàn toàn là một bộ ol cách ăn mặc, vị cô nương này nhìn thấy ta đồng dạng rất kinh ngạc.

"Tổng giám đốc, nhỏ phiền, các người làm sao tới ?" Tiểu Phong tròn mắt sắp đến rơi xuống .

Ta mỉm cười nói: "Ta không phải tới tìm người, ta là tới nghe người nãi nãi nói nương nương cá câu chuyện."

"Ha ha, ta hay là trước giới thiệu một chút đi." Tiểu Phong mãnh liệt cong đầu, trước mắt bao người, hắc cuối cùng trấn tĩnh lại. Một bên nắm chế ngự: đồng phục mỹ nữ tay, một bên đem nàng giới thiệu cho người nhà. Chế ngự: đồng phục mỹ nữ từng cái vấn an, mỉm cười có chút ngại ngùng. Ta âm thầm mừng rỡ, không nghĩ tới tối hôm qua tình một đêm, Tiểu Phong thật có thể chinh phục mỹ nữ. Xem cái này trận chiến, nhất định là cho bà cố nội dẫn kiến tương lai con dâu. Sẽ không biết Tôn Gia Tề, nhỏ trác, tiểu Trương ba người bọn họ phải hay là không cũng có thể dễ được mỹ nhân tâm?

Giới thiệu xong người nhà, Tiểu Phong long trọng mà hướng chúng ta giới thiệu bên người vị này cô nương xinh đẹp. Tên của nàng rất êm tai, gọi giang Phi Phi.

Tiểu Phong người nhà đối với giang Phi Phi hoàn toàn khen không dứt miệng, liên tục tán dương Tiểu Phong thật tinh mắt, vận khí tốt, ta cùng Phàn Ước ngược lại được vắng vẻ một bên.

Đã bị chúng Tinh Nguyệt nâng nguyệt giống như chiêu đãi, giang Phi Phi trên mặt nổi lên nụ cười hạnh phúc. Từ nhỏ phong trong giới thiệu biết được giang Phi Phi ngay tại Hoa Hạ ngân hàng đi làm, cách chúng ta công ty cũng không xa, càng là công ty của chúng ta chỉ định mở tài khoản ngân hàng.

Cẩn thận quan sát một chút giang Phi Phi, cảm giác nàng cùng đêm qua tưởng như hai người. Đêm qua nàng ngả ngớn lớn mật, còn nhục mạ qua ta, hôm nay thoát nhìn tựa như một vị ngại ngùng thực nữ, nhìn không chớp mắt, dáng tươi cười ngọt ngào, mỹ lệ trên mặt hơi thi phấn trang điểm, trơn bóng môi dưới bên cạnh có một khỏa Tiểu Hắc nốt ruồi, cái này khỏa Tiểu Hắc nốt ruồi làm cho ta cố tình nhảy gia tốc cảm giác.

Ta rèn sắt khi còn nóng, trước mặt mọi người tuyên bố đưa một cỗ kim quy xe cho Tiểu Phong, lúc này Tiểu Phong trong nhà hào khí nhiệt liệt tới cực điểm.

Ta cùng Phàn Ước lời nói dịu dàng xin miễn Tiểu Phong cha mẹ giữ lại chúng ta ăn cơm thịnh cầu, bởi vì ta biết rõ, cái này con dâu đến thăm gặp nhà trai gia trưởng nơi không quá thích hợp có người ngoài. Lúc gần đi, bà cố nội dặn dò ta có thời gian nhiều đến nghe nàng kể chuyện xưa, ta đáp ứng, còn đưa lên một câu: "Lần sau tới dùng cơm muốn uống rượu mừng."

Bọn hăn nghe xong, càng cười không khép miệng, miệng đầy đáp ứng.

"Phỉ Phỉ, ta đưa bổng chốc tổng giám đốc." Tiểu Phong trưng cầu giang Phỉ Phỉ, rất cẩn thận mà cho chân giang Phỉ Phỉ mặt mũi, quả nhiên rất có tán gái đích cổ tay. Giang Phỉ Phỉ xấu hổ gật đầu, mỉm cười đứng lên cùng ta một phen cáo biệt khách sáo. Nàng biểu hiện được đoan trang hào phóng, cơ hồ không thể bắt bẻ, ta đối với nữ nhân này ấn tượng phi thường tốt.

Tiểu Phong cơ cảnh, ta không vấn đề Tôn Gia Tề, nhỏ trác, tiểu Trương chuyện, hăn cũng không tại Phàn Ước trước mặt nhắc tới. Ta tin tưởng buổi tối bốn người bọn họ nhất định sẽ liên hệ ta, dù sao ta miệng hứa hẹn đưa tặng xe con, cái này màn trò hay muốn diễn thôi mới biết được đặc sắc hay không. Nhưng vô luận như thế nào, đây là làm cho người kích động một ngày, có thể tác hợp một đôi nam nữ dắt tay kết duyên, cũng là sâu sắc công đức.

"Tổng giám đốc gặp lại, nhỏ phiền gặp lại." Cùng chúng ta phân biệt lúc, ta chú ý tới Tiểu Phong trong mắt khác thường. Cùng hăn nói hăn theo chúng ta cáo biệt, còn không bằng nói hăn cùng Phàn Ước cáo biệt; Không phải cáo biệt ly khai, mà là cáo biệt hăn đã từng đối với Phàn Ước cái kia phân hoặc sáng hoặc tối tình cảm lưu luyến. Phàn Ước làm bộ cái gì đều không phát hiện, vội vàng hấp tấp mà phát động động cơ, ta nhìn ở trong mắt, đau xót tại trong lòng.

"Mặt có chút hồng ờ, phải hay là không thời tiết quá nóng?" Ta nghiêng người nhìn xem Phàn Ước. Kỳ thật thời tiết không nhiệt, ngoài cửa sổ phong còn đem nàng tóc dài thổi bay, khả Phàn Ước tựa hồ cảm thấy rất nhiệt, bởi vì mặt của nàng rất hồng.

"Là có..... Hơi nóng." Quên đeo lên siêu đại kính râm Phàn Ước lạng lẽ dẫm chân ga đi, càng khai mở càng nhanh, gió càng thổi càng mạnh mẽ.

Ta tại ghế phụ lên xếp đặt một rất thoải mái tư thế, trong miệng hừ nổi lên một thủ không biết tên tình ca:"Muốn dùng một ly đem người quá chén, làm cho người có thể nhiều yêu ta một điểm, thăm mến tư vị, người không hiểu loại cảm giác này, sớm có người cùng người vĩnh viễn dứt khoát....."

"C-K-Í-T..T...T " Đột nhiên khẩn cấp phanh lại đỗ tại ven đường, đổ bừa cả khuôn mặt Phàn Ước nghiêng răng nghiêng lợi mà đánh về phía ta, vung vẩy nàng tinh bột quyền. Ta cười ha ha, đem Phàn Ước như điều hâu trao con gà con tựa như xách đến trong ngực. Thừa dịp nàng đánh một mỗi lúc, ta lạng lẽ lột bỏ nàng gợn cảm quần lót.

"Ah !" đây là ven đường a." Cười ta trong ngực Phàn Ước sợ hãi mà nhìn xem ngoài cửa sổ xe như nước chảy cổ xe.

Ta Ôn Nhu mà cười xấu xa:"Ai quy định tại ven đường không thể yêu yêu?"

"Thế nhưng mà..... Sẽ bị người trông thấy ." Phàn Ước bất đắc dĩ tiếp nhận đại nhục bổng o0o tiếp cận khe lồn nàng khẩu sự thật.

Ta như vô lại giống như giải thích:"Đừng lo lắng, ngay cả ta đều nhìn không thấy lồn của người huyết, người khác lại có thể nào trông thấy? Ờ, lỗ lồn huyết thật chặt."

"Còn không có có ẩm ướt..... Chán ghét." Phàn Ước nũng nịu kháng nghị, nàng một mực rất hưởng thụ của ta vô lại.

Dạ rất đẹp, một vị rất đẹp nữ nhân vui vẻ tiếp nhận của ta mời, cùng ta cộng hưởng dừng lại: một châu phong phú bữa tối.

Ta quả thực vui cười hư mất, sợ nàng lơ hện.

Thằng đến nữ nhân đi vào tạp bang nhà hàng, cởi áo ngoài, ta mới xác định đây là không phải ảo giác. Nàng cao cổ lộ tuyết vai màu đen quần áo nịt cùng màu đen bó sát người quần dài đem toàn thân cao thấp hoàn mỹ mà hợp thành một đạo xinh đẹp phong cảnh tuyến. Tại ta đối diện ngồi xuống lúc, nữ nhân sờ chút bỗng chốc cơ hồ trường và sườn bộ gọn sóng tóc dài, không đếm xỉa tới mà kể rõ vì sao muộn 20 phút.

Ta không có dụng tâm đi nghe di bị trễ nguyên nhân, dù sao nàng đã đến là được. Nữ nhân muộn là bình thường nhất bất quá công việc, như một vị mỹ nữ đúng giờ phó ước, nàng cũng không bình thường lại giảm giá trị con người.

Liếc một cái di trên chân màu bạc lộ chỉ giày cao gót, trong nội tâm của ta âm thầm hưng phấn. Nàng cái này thân cách ăn mặc nhìn như bình thường, kì thực phi thường chú ý, nói một cách khác, di đến phó ước trước trải qua tỉ mỉ trang phục. Ta ý bảo mắt xanh châu mũi cao vì di châm lên rượu đỏ, các loại di tự thuật đã xong, ta đồng dạng không đếm xỉa tới mà hướng nàng giảng thuật Bích Vân sơn trang muốn tu kiến một đầu tư nhân đường cái công việc.

"Nhiều tu một con đường lên giá rất nhiều tiền a?"

Dạ rất đẹp, một bộ màu đen quần áo di tựa như ngoài cửa sổ cảnh ban đêm đồng dạng thần bí mà xinh đẹp. Nàng giật mình mà xem ta, vũ mị mắt phượng nương theo du dương Italy âm nhạc lưu động lấy mập mờ sóng mắt, ta không cách nào hình dung vẻ đẹp của nàng, nàng sáng rọi làm cho xa hoa tạp bang nhà hàng ảm đạm thất sắc.

"Đúng vậy, đem có hai con đường đi thông chúng ta Bích Vân sơn trang, về sau xuất nhập dễ dàng hơn . Vừa rồi thi công phương diện thoạt tới, hi vọng chúng ta có thể thì tới cục xây dựng bổ sung cần thiết thủ tục, vì tránh cho ngoài ý muốn, còn muốn xin ngài tự thân xuất mã một chuyến."

Trả lời dì lúc, đứng sừng sững một bên mắt xanh châu mũi cao cho chúng ta khuynh đảo rượu đỏ. Tay của hắn bởi vì dì xinh đẹp mà run rẩy, toàn bộ nhà hàng nam nhân đều ngừng thở nhìn chăm chú lên một thân màu đen dì.

"Không có vấn đề, ta thuận tiện tìm bọn hắn tính sổ." Dì có chút bất an, nàng đã phát giác được bốn phía sáng quắc ánh mắt.

Trong nội tâm của ta lại là một hồi buồn cười, ai kêu người Lâm Hương quân lớn lên như thế xinh đẹp.

"Ta biết ngay mẹ nuốt không trôi cơn tức này, kỳ thật người chỉ cần hơi chút ám chỉ bồng chốc hiểu dùng lợi hại, bọn hắn đuối lý, nhất định sẽ rất nhanh đem chúng ta cái này đầu tư nhân đường cái tu kiến thủ tục phê xuống. Nếu như đem chuyện nháo đại, bọn hắn sẽ cho chúng ta thiết trí rất nhiều chướng ngại, chúng ta ngược lại được không bù mất. Hôm nay chúng ta ở trên ninh cây to đón gió, căn cơ rồi lại không chặt chẽ, nhân mạch cũng không đủ rộng hiện, tốt nhất không muốn đơn giản gây thù hằn."

Ta giờ lên rượu đỏ chén hướng dì ý bảo, nàng hơi khẩn trương mà cùng ta đụng đụng chén rượu, nhấp nhẹ một ngụm. Trong chốc lát, tuyệt mỹ mặt nhiễm lên một mảnh đỏ ửng, là rượu cồn cho phép hay là ngượng ngùng hưng phấn?

Dì lườm ta liếc, khóe mắt có chút nhếch lên:"Càng ngày càng sẽ suy nghĩ vấn đề, không có phí công dưỡng người."

Ta mãnh liệt rót mật đường:"Ta biết rõ mẹ là cố ý thăm dò ta, cũng không muốn muốn cường tướng thủ hạ sao lại há có thể có nhược binh?"

"Cổ cổ quái quái , ước ta tới chỗ như thế tự nói với ta tu kiến đường cái sự tình?" Dì tránh đi ta nóng rất ánh mắt, tò mò dò xét bốn phía, tin tưởng nàng là lần đầu tiên quang lâm tạp bang nhà hàng.

Ta giả hoạt cười cười:"Đương nhiên, còn có một chút vấn đề cần cùng ngài nghiên cứu thảo luận....."

Lời còn chưa dứt, dì tự đã cắt đứt ta mà nói....:"Câm miệng, ta biết ngay người đột nhiên ước ta tới đây địa phương không có chuyện gì tốt. Người một đại nam nhân ưng thuận dùng sự nghiệp làm trọng, có thể nào suốt ngày muốn những thứ này..... Những này loạn thất bát tao sự tình? Mẹ lúc ấy đáp ứng người cũng là bất đắc dĩ chịu, bên cạnh người nhiều như vậy nữ nhân còn không biết dừng? Ta dù sao cũng là mẹ của người."

Hào khí thẳng chuyển gấp hạ, mẫn cảm dì đã cho ta ước nàng đến lãng mạn nhà hàng Tây nhất định là có chỗ ý đồ, bất quá lần này dì xuất hiện ngộ phán.

Trầm mặc một lát, ta ôn nhu giải thích:"Trương Tư Cần dốc sức liều mạng muốn mua xuống Bích Vân sơn trang, ta đã tra được đi một tí mặt mày. Buổi chiều ta cùng nhỏ phiến bái phỏng một vị bản địa bà cố nội, nàng nói cho ta biết không ít về Bích Vân sơn trang nghe đồn cùng lịch sử, ta cho rằng Bích Vân sơn trang có khả năng liên quan đến đến một ít lịch sử di tích cổ. Ước mẹ đi ra, thứ nhất là rất lâu không có cùng người cùng nhau ăn cơm ; Thứ hai đây này, tự là muốn hỏi một chút người về Bích Vân sơn trang chuyện. Bởi vì người từng tại Bích Vân sơn trang, thì ra là "Năm phúc hương đường" chờ đợi một thời gian ngắn."

Ta nhẹ lời nhu ngữ, không có một ít trách cứ, dì ngược lại không có ý tứ. Vì che dấu bối rối của mình, nàng vẫn đang kiên trì chính mình ngộ phán:"Đã muốn cùng ta ăn cơm, vì cái gì không đem Tiểu Quân cùng một chỗ gọi tới?"

Ta âm thầm buồn cười, nghĩ thầm dì sớm biết như vậy ta chỉ ước nàng một người, mà nàng vui vẻ phó ước còn tỉ mỉ cách ăn mặc, lúc này nàng làm bộ không biết, cũng đã đỡ trái hổ phải, trước sau mâu thuẫn.

Ta không có vạch trần dì, ngược lại kiên nhẫn nói: "Tiểu Quân cùng Đường Y Lâm chán cùng một chỗ, các nàng buổi tối đã có tiết mục, tăng thêm những chuyện này ta không muốn làm cho nàng biết rõ, nàng ý không nhanh, rất dễ dàng nói ra."

Dì nghe xong, cảm giác đã có bậc thang, gặp ta thái độ khẩn thiết, nàng không có ý tứ lại kiên trì, vậy mà giờ lên chén rượu hướng ta nói xin lỗi: "Được rồi, tính toán mẹ oan uổng người."

Ta đang cười, ánh mắt si mê, trong nội tâm một mảnh thanh minh. Biểu hiện ra dì trách cứ ta, khả trái lại cũng có thể chứng minh dì một mực ghi nhớ lấy lời hứa của nàng.

Ta tin tưởng nàng lúc trước đối với ta làm ra hứa hẹn thời điểm là thật tâm, nàng là thật tâm muốn kính dâng nàng áp lực đã lâu cảm tình, thế nhưng mà dì lại sợ hãi đạo đức cấm kị. Nàng lui về phía sau, nhưng trong nội tâm nàng như cũ giữ lại cái kia phần cảm tình, bằng không nàng sẽ không lập tức phỏng đoán ra ta muốn cùng nàng phát sinh quan hệ ý đồ.

Có lẽ là dì cao ngất bộ ngực đã kích thích ta, có lẽ là rượu còn tác dụng, có lẽ ta đã có năm chắc dì sẽ không tức giận. Trầm mặc một lát, ta theo dì trong mắt tìm được một ít mập mờ, cái này một ít mập mờ như là một đầu thiêu đốt đã lâu ngòi nổ, lập tức điểm bạo tình cảm của ta.

Ta không chết tâm: "Mẹ thật sự chỉ nói là nói mà thôi?"

Dì lông mày nhảy lên, rất quả quyết mà trả lời: "Đúng vậy."

Ta hơi kích động nói: "Kỳ thật người cũng không có oan uổng ta, trong nội tâm của ta xác thực một mực nhớ thương lấy người đối với ta hứa hẹn."

Mặc kệ người là cam tâm tình nguyện hay là bất đắc dĩ chịu, ta đều hi vọng người có thể thực hiện lời hứa của người. Nếu như người không thực hiện, ta đem dùng hết thủ đoạn đạt được người."

Không biết vì sao, nói xong lời nói này sau, ta rõ ràng thể xác và tinh thần sáng khoái, rất có nhõ vì nhanh đến cảm giác.

Dì sợ ngây người, tròn vẹn sửng sốt một phút đồng hồ mới hung ác nói:"Người hôm nay là ăn gan báo , rõ ràng dám đối với ta như vậy nói chuyện?"

"Rượu sau nhả chân ngôn mà thôi." Ta không sợ hãi chút nào, khoát khoát tay bên trong địch rượu đỏ, uống một hơi cạn sạch.

Dì nhìn chung quanh, đem thanh âm ép tới rất thấp:"Ta là mẹ của người, người không có liêm sỉ ta có liêm sỉ."

"Cho dù người là mẹ ruột ta, ta cũng không quan tâm." Ta vẻ mặt bình tĩnh, vì chính mình chìm trên nửa chén rượu đỏ, ánh mắt lớn mật mà nhìn xem dì cao ngất bộ ngực 〇〇, phảng phất ánh mắt có thể xuyên thấu trên người nàng quần áo, khiêu khích đầu vú nàng.

Dì vô ý thức dùng tay kéo làm cho bông chốc sóng lớn sóng lộn tóc, rất xảo diệu mà ngăn trở cao giọng bộ ngực, khiến cho ta tâm viên ý mãn, huyết khí bốc lên, gặp ta thẳng chăm chăm vào bộ dạng, dì thật sâu thở dài nói:"Trời ạ, người càng lúc càng giống hắc.""

"Ta không giống ai, ta chỉ giống ta chính mình." Ta có chút tức giận, biết rõ dì lại nghĩ tới Lý Tĩnh sóng lớn.

Dì nhìn ra tâm tư của ta, nàng hé miệng cười lạnh:"Biết rõ mẹ vì cái gì không muốn trở về nhà ở?"

Ta lạnh lùng nói: "Người cho rằng ta không biết sao? Ta cái gì cũng biết."

"Ah, người lại biết rõ cái gì?" Dì mắt lộ mĩa mai, căn bản không có trường bối phong phạm, nàng thoát nhìn tựa như một cái quạt cường tiểu nữ nhân.

"Ta biết rõ, người cố ý tránh đi ta, người sớm tựa muốn tránh đi ta. Hai năm trước, người bức ta vắng nhà đến lên ninh, nói là để cho ta lịch lãm rèn luyện, nhưng ta biết rõ người là trong nội tâm sợ hãi, sợ hãi giữa chúng ta phát sinh không nên chuyện đã xảy ra."

"Kỳ thật dùng năng lực của người cùng quyền lực, người hoàn toàn có thể đem ta ở lại bên cạnh người, ta hoàn toàn có thể ở quê hương loại này tiểu thành thị lịch lãm rèn luyện. Người sở dĩ bức ta ly khai, tựa là lo lắng giữa chúng ta cảm tình không cách nào khống chế." Nhất thời xúc động, ta rốt cục xuyên phá ta cùng với dì bí mật.

Dì hoa dung thất sắc: "Người..... Người nói vậy."

Ta cười lạnh nói: "Ta không có nói vậy. Mãi cho đến tốt nghiệp đại học, ta đều không có giao qua một người bạn gái, bởi vì ta trong nội tâm chỉ có người cùng Tiểu Quân. Người rất nhạy cảm, phát giác ta thích người, cũng biết ta rình coi qua người tắm rửa, cầm qua quần lót của người, nhưng người một mực làm bộ không biết. Người dung túng ta, dung túng tình cảm của ta, người vốn tưởng rằng ta vắng nhà hai năm sau, ta sẽ tìm được nữ nhân mà quên mất người."

"Hai năm qua đi, ta vẫn đang ưa thích dì, người cũng vẫn đang yêu thích ta. Có lẽ người yêu thích ta chỉ là đem ta trở thành Lý Tĩnh sóng lớn bóng dáng, nhưng ta thích người, nhưng lại bởi vì người hết thấy đều đáng giá ta thích. Dung mạo của người, thân hình của người, người cường hãn, còn người nữa dưỡng dục ta hơn hai mươi năm ân tình."

"Người đừng nói nữa, quả thực một bên nói bảy nói bạ....."

Dì nắm chặt khăn ăn, trợn lên mắt phượng lộ vẻ vô hạn thống khổ.

Ta không thể buông lỏng, mặc dù không phải nói phục dì, cũng muốn dây dưa nài nỉ. Bên người nàng không có nam nhân khác, nàng không tuyển chọn ta còn có thể lựa chọn ai? Trong nội tâm của ta tràn đầy tự tin:"Trước kia ta chỉ là suy đoán người yêu thích ta, bất quá từ khi ta tại quán rượu trong rạp phát hiện người hô hào tên của ta tự an ủi lúc, ta tự xác nhận người đối với ta cảm tình. Chỉ có nội tâm thừa nhận khắc sâu tưởng niệm về sau, người mới có thể một bên tự an ủi vừa nghĩ người nam nhân."

Dì giận tím mặt:"Người tin không tin ta đánh người?"

Ta bình tĩnh nói:"Mẫu thân đánh nhi tử thiên kinh địa nghĩa, người muốn đánh thì đánh làm gì cường điệu? Người sở dĩ phô trương thanh thế, chẳng qua là muốn che dấu nội tâm nổi giận mà thôi."

"Lý Trung Hàn....." Dì thật sự nổi giận nảy ra, đổi thành cái khác mà, nàng khẳng định ra thủ đả ta . Tại cao cấp trong nhà ăn, ở con mắt nhìn trừng trừng của mọi người phía dưới nàng chỉ có thể nhịn thụ nội tâm dày vò, lúc này dì nhất định tâm loạn như ma.

Ta lấy niết hỏa hầu, biết rõ cái gì gọi là có chừng có mực, vừa vận nhân viên phục vụ sinh bưng lên làm cho người thêm thưởng Italy mỹ vị, ta vì dì cắt một mảnh ngón cái lớn nhỏ gan ngỗng, đưa đến bên mồm của nàng:"Đây là gan ngỗng, lần thứ nhất ăn lời nói cảm giác như sỗ sàng, có chút tanh; Lần thứ hai ăn lời nói, đã cảm thấy mùi vị không tệ; Lần thứ ba ăn, người sẽ cảm thấy mỹ vị đến cực điểm, nhân sinh chi hạnh phúc khoái hoạt không gì hơn cái này."

Những lời này là ám chỉ dì lớn mật đi ra bước đầu tiên, chỉ cần bước ra bước đầu tiên, sẽ hưởng thụ đến nữ nhân tha thiết ước mơ tình ái niềm vui thú.

Tái đi (trắng), dì có thể nghe ra ta trong lời nói hàm nghĩa, nàng trưởng đỏ mặt, tựa hồ đã bị ta khiến cho cháng váng đầu não trưởng. Gặp gan ngỗng ngay tại bên môi, nàng mở ra cái miệng nhỏ nhắn tựa ăn, vừa ăn một bên ngẩng nhìn bốn phía, phát hiện xem người xì xào bàn tán, nàng càng là nổi giận nảy ra: "Xác thực mùi vị không tệ, mẹ ăn gan ngỗng thời điểm, người còn chưa ra đời, nhưng ta không có cảm thấy thứ này có thật đẹp vị. Cho nên mặc dù người nói được ba hoa chích choè, ta cũng sẽ không khiến người lướt qua Lôi Trì một bước."

Ta cười nói: "Ta có kiên nhẫn."

Dì trừng ta liếc: "Ta có nghị lực."

Ta không có lại bức dì, ta biết rõ dì cùng bình thường nữ nhân không có gì khác nhau, ta đang chờ đợi thời cơ đồng thời phải hiểu được thu phóng tự nhiên. Vì nàng châm trên nửa chén rượu đỏ, ta lén lút nói sang chuyện khác: "Lúc ấy, người có hay không bá kiến những người khác đi qua cái kia mấy gian đại nhà gỗ?"

"Có, bất quá, chúng ta đều không có để cho người khác phát hiện. Một khi có người đến, chúng ta có thể sớm biết rõ, bởi vì chúng ta tại duy nhất một đầu trên sơn đạo thiết trí báo động trang bị." Phục hồi tinh thần lại, dì muốn ăn đại thịnh, ăn được chết đi được.

"Các người vì cái gì đi 'Năm phúc hương đường'?" Ta hiếu kỳ hỏi.

Dì trầm tư bỗng chốc nói: "Chúng ta công tác ra một ít ngoài ý muốn, Lý Tĩnh sóng lớn dẫn ta trốn đến chỗ kia, một trốn tựa né nửa năm."

Ta hỏi: "Nói như vậy, là Lý Tĩnh sóng lớn biết tiên tri chỗ kia?"

"Đúng."

Ta lại hỏi: "Những người kia đi đại nhà gỗ làm cái gì?"

Dì nói:"Thắp hương, hoá vàng mã tiền các loại."

Ta nhú mày, rất nghiêm túc hỏi:"Mẹ, người lại cẩn thận ngẫm lại, những cái...kia nhà gỗ thực sự không có gì chỗ đặc biệt?"

Dì suy nghĩ một lát nói:"Ta không có phát hiện có cái gì đặc biệt chỗ, ngược lại là Lý Tĩnh sóng lớn có phát hiện. Cái kia lên núi che giấu con đường nhỏ chính là hẩn phát hiện , bình thường hẩn đối với vài toà nhà gỗ cũng rất cảm thấy hứng thú, cả ngày tại đại trong nhà gỗ khắp nơi bay vùn vụt tìm xem, có đôi khi đào sâu ba thước, cũng không biết hẩn đang tìm cái gì?"

Trong nội tâm của ta khê động hỏi:"Người không vấn đề hẩn?"

Dì có chút không kiên nhẫn:"Hỏi qua, nhưng hẩn không nói gì, tựu nói ba chữ "Có ý tứ"."

"Có ý tứ?" Ta mờ mịt không thôi:"Đây là ý gì?"

Dì trừng ta liếc, sắc giọng:"Không bằng người đợi lát nữa đến hẩn trước mộ phần hỏi lại một lần?"

"Mẹ....." Ta dở khóc dở cười.

Mặt dì lại giận:"Thiệt là, nếu như ta biết là có ý tứ gì ta sẽ không nói cho người?"

Ta cắt một khối trắng nõn phiêu hương tôm hùm bỏ vào dì trước mặt trong mâm:"Đây là hun tôm hùm, Tiểu Quân đặc thích ăn."

Dì có chút cười yếu ớt, dùng đũa ăn xiên ở tôm hùm vừa định bỏ vào trong miệng, lại không hiểu thấu mà buông:"Người như thế nào lão chăm chăm vào ta ăn cái gì? Ăn cơm Tây thật là chú ý lễ nghi , người như vậy xem ta, ta như thế nào ăn."

Ta ôn nhu nói: "Ai kêu người càng xem càng xinh đẹp?"

Dì cực kỳ lúng túng, xiên lên tôm hùm mãnh liệt nhai: "Người tin không tin ta một đĩa ăn đem người hai con mắt chọc mò mẫm?"

Ta vẻ mặt cầu xin thờ dài: "Không phải thân sinh tự không giống với, người nhất định hạ thủ được."

"PHỤT." Dì thiếu chút nữa được bị nghẹn, nhất thời tức giận, nàng dưới bàn bấp chân đá mạnh ta một cước: "Còn có cái gì muốn hỏi cũng sắp hỏi."

"Lý Tĩnh sóng lớn rồi cuộc là người nào?"

"Là quốc an người, Hoa kiều Đông Doanh xông dây thùng người, nghe hăn nói, hăn tổ tông tự là lên ninh người."

"Có hay không hăn ảnh chụp?"

"Không cần nhìn hăn ảnh chụp, người muốn biết hăn trường cái dạng gì, tùy tiện tìm tấm gương chiếu một chiếu tự tình tường."

"Thật như vậy như?"

"Quá giống."

"Hăn có thể hay không tự là cha ta?"

"Không biết."

"Đây là khuê cá, ăn sống cá phiến tốt nhất." Ta ý bảo dì ném thử vừa bưng lên thạch sậy muối biển khuê cá.

Dì ăn hết một ngụm nhỏ, lắc đầu nói: "Không có mẹ mẹ cá ăn ngon, vô luận là sắc thuốc, sậy, chưng, thịt kho tàu đều ăn thật ngon, hăn thực tế ưa thích ăn sống cá phiến. Ngay từ đầu ta rất chán ghét ăn sống cá phiến, hăn

nhân nhượng ta, chưa bao giờ ở trước mặt ta ăn sống cá phiến. Có một lần, ta phát hiện hắt lén lén lút lút, tựa theo dõi hắt."

"Kết quả phát hiện hắt tại một rất che giấu địa phương ăn sống cá phiến, dùng dao găm theo vui vẻ nướng nướng cá trên người cắt lấy thành từng mảnh thịt cá bỏ vào trong miệng ăn liên tục, trên mặt rất hạnh phúc say mê bộ dạng. Ta thật sự hiếu kỳ, tựa vọt tới trước mặt hắt, cũng như cái kia dạng đem cá sống phiến bỏ vào trong miệng, không ngờ ăn lấy ăn lấy, càng ăn càng ăn ngon, cuối cùng vậy mà ăn được đủ nghiệm."

"Thật khó dùng tin tưởng, vì cái gì trước kia ta không gặp mẹ nếm qua cá sống phiến." Ta vừa mừng vừa sợ, bởi vì ta đối với cá sống phiến yêu thích gần như cuồng nhiệt. Vô luận xuân hạ thu đông, chỉ cần có cơ hội tựa nhất định đại nhanh cắn ăn. Buồn cười chính là, ta cũng lo lắng đi cùng Tiểu Quân đối với ta ăn sống cá phiến rất phản cảm, cho nên đều là tự mình một người vụng trộm đi ăn, thật là nhàm chán.

Hôm nay biết rõ đi cùng ta có người cùng sở thích, thực sự tha hương ngộ cố tri cảm giác.

Đi lạnh lùng nói:"Hừ, Lý Nghiêm không thích ăn, ta sợ người cùng Tiểu Quân cảm thấy buồn nôn, đi học Lý Tĩnh sống lớn như vậy chính mình vụng trộm ăn. Nhưng vô luận ăn cái gì cá, đều xa xa so ra kém nướng nướng cá."

Ta cười ha ha:"Trách không được !" trách không được mẹ lớn lên tuổi trẻ, làn da tinh tế tỉ mỉ, nguyên lai có nhiều như vậy dưỡng nhan ham mê. Lúc trước cho rằng mẹ chỉ là yêu ngâm trong bồn tắm, hiện tại mới biết được mẹ ưa thích ăn sống cá phiến, cũng không biết mẹ còn có cái gì trú nhan bí phương."

Đi tâm hồn thiếu nữ mừng rỡ, ngữ điệu càng nói càng kiêu:"Nhiều vận động, cần luyện công."

Ta vẽ mặt đau khổ, cố ý lắc đầu thở dài:"Ngâm trong bồn tắm, ăn sống cá phiến, nhiều vận động ta đều không nói chơi, về phần luyện công tự xin nhờ mẹ nhiều hơn chỉ giáo, có thời gian ban thưởng hai ta chiêu. Dù cho không thể đối phó người xấu, cũng có thể kiên thể cường thân. Ai, đều không liên quan chiếu bổng chốc, đến cùng không phải thân sinh ."

Dì nghe xong, lập tức lồng ngực phập phồng, mắt phượng trừng trừng:"Ta là sợ người không có nghị lực luyện. Tức chết ta , vậy mà lại nhiều lần trêu chọc ta !" hảo hảo hảo, đã người có mãnh liệt học ở trường sốt ruột, ta tự thỏa mãn người. Bắt đầu từ ngày mai, gà gáy rời giường luyện công phòng thân."

"Ôi, mẹ, ta nói nói mà thôi, người cũng đừng thật đúng." Ta hối hận không thôi, tranh thủ thời gian cầu xin.

"Người im miệng." Dì mãnh liệt vỗ một cái cái bàn, đưa tới bốn phía một mảnh khác thường ánh mắt, nàng tranh thủ thời gian phóng nói nhỏ điều:"Người có nghe chẳng, ta vận mất người lỗ tai, người tin không tin?"

"Cái kia..... Cái kia gà gáy là thời gian gì?" Ta hối hận đến muốn khóc , vui đùa quá trốn tự là báo ứng ah !"

Dì lông mày kẻ đen gầy nhẹ, cười lạnh nói:"Trước kia là rạng sáng bốn giờ. Ta thông cảm người, cho người trì hoãn một giờ, tự rạng sáng năm giờ rời giường."

"Ôi, mẹ, người uống nước trái cây." Ta làm bộ sắp khóc bộ dạng.

Dì cũng không khách khí, cầm lấy ta té cho nàng nước táo uống liền hai phần.

Ta cho rằng nàng bớt giận, ai ngờ nàng liếm liếm bờ môi nói ra:"Người yên tâm, ngày mai rạng sáng năm giờ ta một bên uống nước trái cây, một bên nhìn người chạy bộ."

Ta vẽ mặt cầu xin đối với dì động chi dùng tình, hiếu chi dùng lý: "Mẹ, chúng ta có chuyện hảo hảo nói, người Lão Thất ngủ, muốn nghỉ ngơi nhiều."

"Người thực đã cho ta mất ngủ? Ta cho người biết, ta ngủ được rất an tâm. Sở dĩ tại Quách Vịnh Nhân trước mặt nói ta mất ngủ, là vì ta muốn giám thị Quách Vịnh Nhân. Người đem toàn bộ công ty đều giao cho nàng, ta không thể không chú ý cẩn thận. Tại ta chưa xong trở mình toàn bộ hiểu rõ nàng, không có đem nàng hoàn toàn khống chế lúc trước, ta lo lắng người đem công ty giao cho nàng quản lý."

Nghe xong dì lời nói này, ta há to miệng, đầu óc vòng vo cả buổi mới tỉnh ngộ tới: "Oa, thì ra là thế !" trách không được mẹ cơ hồ mỗi ngày đều tới công ty, nguyên lai là vì giám thị Quách Vịnh Nhân. Trách không được luôn hưởng Quách Vịnh Nhân gia chạy, nguyên lai là nhất cử lưỡng tiện, đã có thể tránh đi ta, lại có thể giám thị Quách Vịnh Nhân, người thật là lợi hại."

Dì đặc ý ăn hết một ngum hun tôm hùm: "Cũng may, Quách Vịnh Nhân thông qua của ta khảo sát, nàng có thể tín nhiệm."

Ta nhin không được hỏi: "Trước hoài nghi, sau đó tự là điều tra, thẩm tra, khảo sát, đây là không phải quốc an tác phong?"

"Có lẽ a." Dì lại ăn một ngum hun tôm hùm, xem ra nàng cùng Tiểu Quân đồng dạng, đều rất ưa thích ăn hun tôm hùm.

"Ta đây này, ta đáng giá người tín nhiệm sao?" Ta dứt khoát đem ta cái kia phần hun tôm hùm cắt ra một nửa phóng tới dì trong mâm.

Dì cũng không khách khí, đao rơi xiên lên. một ít khối hun tôm hùm lại rơi vào nàng khêu gợi trong cái miệng nhỏ nhắn, nhắm nuốt hai cái, nàng cảm thấy mỹ mãn mà lờm ta liếc, chậm rãi cho ra đánh giá: "Người xảo trá có thừa lại ý chí không kiên định, lòng dạ ác độc có thừa lại không đủ độc

ác, phong lưu có thừa rồi lại đa tình mềm lòng. Theo người tu kiến Bích Vân sơn trang đến xem, ta biết ngay người sẽ đem tất cả người ưa thích nữ nhân đều quản thúc tại bên cạnh người. Mặc dù không có Bích Vân sơn trang, người cũng sẽ tìm địa phương khác kiến tạo phòng lớn tử đến thu nạp nữ nhân của người, điều này nói rõ người tham muốn giữ lấy rất mạnh lại lòng tự tin chưa đủ, giống như người vậy nam nhân đáng giá ta tín nhiệm sao?"

TỶ PHU VINH DỰ

Tiểu Thủ Chương
www.dtv-ebook.com

Chương 114: Cảnh ban đêm [một]

Ta cười hỏi: "Nếu như ta ý chí kiên định, tâm ngoan thủ lạt, phong lưu bạc tình, ta đã làm cho người tín nhiệm?"

Dì gật gật đầu, trong mắt phượng đã vũ mị lại bao hàm thâm tình: "Không tệ, nếu như người thật sự là người như vậy, mẹ khẳng định tín nhiệm người. Chỉ là, mẹ không thích nam nhân như vậy."

"Vì cái gì?" Lòng ta bình bình luận trực nhảy, tựa như mỗi tình đầu nam hài như muốn nghe mỗi tình đầu nữ hài hàm súc thổ lộ.

Dì thần nhiên nói: "Bởi vì nam nhân như vậy Bá Đạo cường thế, quả tình bạc nghĩa, tùy thời sẽ đem mình người yêu xưa đuổi như rác tở, Lý Nghiêm tự là loại người này."

"Mẹ không phải ưa thích cường đại nam nhân sao? đã người không thích, vì cái gì còn phải tin đảm nhiệm?" Ta thầm giật mình, xem ra dì cùng dưỡng ở giữa mâu thuẫn dị thường bén nhọn, ta không muốn phát biểu bất cứ ý kiến gì, càng không muốn tham dự trong đó.

Dì giống như cười mà không phải cười mà xem ta nói: "Tín nhiệm không phải là ưa thích, cường đại không phải là cường thế, mẹ hay là ưa thích cường đại rồi lại tại ta trong khống chế nam nhân."

Ta không có nửa phần chần chờ trả lời ngay: "Ta chính là loại nam nhân này."

Dì cực lực nhin cười: "Người còn chưa đủ cường đại."

Ta tràn ngập khiêu khích mà đón dì ánh mắt hỏi: "Nếu có một ngày, ta trở nên cường đại, người sẽ để cho ta lướt qua Lôi Trì sao?"

"maybe." Dì tuy nhiên do dự một chút, nhưng ánh mắt của nàng kiên định mà phản nghịch.

"Những lời này rất ngả ngớn, một chút cũng không giống người." Tai ta đóa tại nổ vang, hai tay bởi vì kích động mà run rẩy, dì lời nói rất rõ ràng cho thấy, không phải không cho người, trước mắt còn không phải thời điểm.

"Mẹ cũng là nữ nhân." Dì sâu kín mà thở dài, tựa như oán phụ đồng dạng ưu thương.

Ta vội vàng an ủi nàng: "Đúng vậy, mẹ là một vị rất đẹp rất mê người rất kêu gọi nữ nhân."

"Người ưa thích dùng phép bài tử câu." Dì nghiêng cổ xem ta, cái kia thần thái cùng Tiểu Quân cơ hồ giống như đúc.

Ánh mắt của ta lớn mật mà tà ác: "Đúng vậy, tựa như làm việc của người nào đó chuyện đồng dạng, liên tục, chặt chẽ."

Dì một tiếng rất nhỏ rên rỉ: "Người thật đáng sợ. Tốt rồi, hun tôm hùm hương vị quả thật không tệ, cảm tạ người bữa tối. Ta về nhà trước, người cũng sớm chút trở về, ngày mai rạng sáng năm giờ ta đúng giờ đánh thức người."

Ta như rơi vào trong mây mù, cực độ thất lạc chi tình cơ hồ làm cho ta nổi điên, ta mạnh mà đứng lên nói: "Ta cùng mẹ cùng một chỗ trở về."

Dì xuyên thẳng áo ngoài, lạnh lùng mà cảnh cáo ta: "Không cần, ta muốn đi đi. Không cho người theo dõi ta, nếu không đánh gãy chân của người."

Ta chán nản tọa hạ : ngồi xuống, các loại di thân ảnh biến mất, ta lập tức mời đến nhân viên phục vụ đến tính tiền. Ngay tại ta lo lắng chờ đợi thời điểm, một vị nữ lang tóc vàng đi vào tầm mắt của ta, nàng tựa hồ muốn tìm chỗ ngồi. Tuy nhiên tạp bang trong nhà ăn còn có một chút bàn trống, nhưng tốt chỗ ngồi đều bị người khác chiếm đi , mà chỗ ngồi của ta gần cửa sổ, tuyệt đối là tốt vị trí. Dù sao ta phải ly khai, không bằng đem vị trí tặng cho nữ lang tóc vàng, nghĩ vậy, ta giờ lên cao cánh tay hướng nữ lang tóc vàng ngoắc. Nữ lang tóc vàng sững sốt một chút, lập tức hướng ta đi tới, ta dò xét nàng hai mắt. Ah, quần jean thêm dính lo lắng, cùng Tiểu Quân kinh điển cách ăn mặc đồng dạng, chỉ là nữ lang tóc vàng dáng người cao gầy, mỏng đẹp so Hoa Hạ nữ nhân rất cao thêm vênh.

"Đem vị trí tặng cho ta?" Nữ lang tóc vàng vẻ mặt hưng phấn.

Ta kinh ngạc đến nỗi ngay cả cả tán dương:"Đúng vậy, không nghĩ tới người Hoa ngữ tốt như vậy."

Nữ lang tóc vàng cười khanh khách:"Ta sinh ở Hoa Hạ, sinh trưởng ở Hoa Hạ, ta tất nhiên mà nói đạo người Hoa."

"Ha ha, mời ngồi, vị này đưa là của người ." Ta rất thân sĩ mà thỉnh nữ lang tóc vàng tọa hạ : ngồi xuống.

"Cám ơn." Nữ lang tóc vàng sáng khoái mà ngồi ở vừa rồi di ngồi qua địa phương, nhân viên phục vụ sinh nhanh chóng thu thập hết trên bàn cơm canh thừa thừa cái đĩa, đổi lại mới tinh sạch sẽ khăn trải bàn, phóng lên một cảnh kiều diễm hoa hồng đỏ.

Ta cẩn thận từng li từng tí hỏi thăm:"Rất muốn biết cha mẹ người là người nước nào."

"Mẫu thân là người Hoa, phụ thân là người Pháp. Ngoại tổ phụ là người Hoa, ngoại tổ mẫu là người Pháp." Nữ lang tóc vàng không có chút nào nhả nhỏ, mà là thoải mái mà nói cho ta biết.

"Úc, ha ha....." Ta sững sờ phía dưới cười ha ha, đánh đáy lòng ưa thích cái này sướng được đến khiến lòng run sợ con lai. Vừa định kiểm có hướng nữ lang tóc vàng yêu cầu điện thoại, địa chỉ, tính danh, lại một vị mỹ nhân xuất hiện tại ta cùng nữ lang tóc vàng trước mặt. Ta xem xét, trong nội tâm có chút kinh ngạc. Nguyên lai kiều Nhược Trần cũng tới, nàng thần sắc lạnh lùng, phảng phất từ không ăn nhân gian khói lửa.

"catherine, người như thế nào ngồi ở đây?" Kiều Nhược Trần liền nhìn cũng không nhìn ta liếc.

Ta nhìn về phía nữ lang tóc vàng, trong nội tâm mặc niệm catherine ba lượt. Nếu như phiên dịch thành tiếng Hoa, cái này nữ lang tóc vàng ưng thuận gọi Catherine, đây là một rất dễ nghe Tây Phương tên.

Catherine trên mặt xẹt qua một ít bất mãn:"Tại đây gần cửa sổ, có thể ngắm phong cảnh. Vị tiên sinh này phải đi , hắn đem vị trí tặng cho ta."

Kiều Nhược Trần mặt mũi tràn đầy vẻ giận dữ:"Người vì cái gì cùng cái này người nói chuyện? Ta không phải đã nói với người rồi sao? Hắn là người xấu."

Ta nghe xong, sắc mặt lập tức đại biến.

Catherine liền nghiêm mặt lạnh lùng nói:"Ta là tỷ tỷ của người. Ta niên kỷ so người đại, cái gì là người xấu, cái gì là người tốt, không cần người tới nói cho ta biết, ta sẽ chính mình phán đoán. Tiểu Quân đáng yêu như thế, hắn cùng Tiểu Quân tốt như vậy, ta không tin hắn là người xấu."

Toàn bộ nhà hàng khách nhân đều hướng ta xem ra, bọn hắn nhất định kỳ quái ta là người như thế nào. Vừa rồi cùng ta cùng một chỗ thành thực phu nhân đã đẹp tuyệt thiên hạ, hôm nay hai vị thanh xuân thiếu nữ đồng dạng khuynh quốc khuynh thành, các nàng cùng ta vậy là cái gì quan hệ đầu này?

Ta xấu hổ mà đứng lên, rất thân sĩ mà hướng nữ lang tóc vàng cáo biệt: "catherine, thỉnh cho phép ta như vậy xưng hô người, ta cáo từ trước."

Catherine vội vàng đứng lên, thật không tốt ý tứ mà hướng ta nói xin lỗi: "Tiên sinh, thực xin lỗi, muội muội ta vô tình ý mạo phạm người."

Ta hướng Catherine làm cái mặt quỷ: "Muội muội của người nói không sai, ta là người xấu. Nếu như về sau có cơ hội, ta hi vọng catherine cùng thưởng để có thể trợ giúp ta cải tạo thành người tốt, bye bye."

Catherine khanh khách một tiếng, hướng ta vẫy tay từ biệt.

Xuyên qua nhà hàng đại đường, ta đi vào thu ngân quầy phục vụ, tại của ta kim cương tạp lên trên thẻ tre đại danh của ta. Gặp mắt xanh châu mũi cao nhân viên phục vụ cung kính mà đứng thẳng một bên, ta lấy ra một trương trăm nguyên đô la đưa tới: "Hắc, giúp ta cho gần cửa sổ vị trí mỹ nữ tóc vàng catherine đưa một nhóm Khang chính là hình."

Mắt xanh châu mũi cao nhân viên phục vụ theo ánh mắt của ta nhìn lại, liên tục gật đầu: "Ồ, catherine. Ta biết rõ, nàng thường xuyên đến tại đây."

Ta hướng hần lách vào chớp mắt: "Ồ, cảm ơn người."

Mắt xanh châu mũi cao nhân viên phục vụ cung kính nói: "Không cần khách khí, rất thích ý vì ngài cống hiến sức lực."

Dạ như cũ rất đẹp, khả ta tâm tình một chút cũng không thoải mái. Cùng dì lãng mạn cuộc hẹn chỉ tiến hành một nửa tựa im bất mà dừng, vừa rồi lại bị kiều Nhược Trần nhục nhã một phen, thật là không may. Vốn định nhanh chóng tính tiền chạy về nhà, kỳ vọng cùng dì đem lãng mạn tiến hành xuống dưới, lúc này lại để cho gió đêm thổi, đầu óc lập tức thanh tỉnh. Mặc dù hiện tại chạy về nhà cũng vô dụng, nói không chừng Tiểu Quân cùng Đường Y Lâm đều tại, căn bản không có cơ hội rèn sắt khi còn nóng. Ai,

cùng đi nói chuyện phiếm cảm giác thật là thoải mái, đây là không phải cái gọi là hợp ý?

Mặc dù hợp ý, mặc dù đi đã động tâm, ta vẫn đang cần kiên nhẫn. Dù sao nàng tựu sinh hoạt ở bên cạnh ta, nàng chạy không ra ta lòng bàn tay, ta không ngừng khuyên bảo chính mình, hướng đỉnh đầu trắng sáng thề.

Lại một hồi gió đêm thổi tới, ta chậm rãi bước đi thông thả nhập Burton khách sạn, ý định lui mất 'phòng cho tổng thống' sau trở về gia, tranh thủ ngủ sớm dậy sớm thời gian, dùng ứng phó sáng mai nghe thấy gà nhảy múa. Ngẫm lại rạng sáng năm giờ muốn rời giường, ta ngay cả sát nhân tâm đều đã có.

"Này, bọn hăn đâu này?"

Đột nhiên, thân thể của ta bên cạnh có một vị chế ngự:đồng phục mỹ nữ hướng ta mỉm cười đi tới. Ta nhìn kỹ, mỹ nữ dáng người xinh xắn lạnh lợi, làn da trắng nõn, ngũ quan dấu hiệu, khí chất thực tế ưu nhã. Ta nhìn xem bên người không có những người khác, hỏi ngược lại:"Người theo ta nói chuyện?"

Chế ngự:đồng phục mỹ nữ oán trách:"Đúng vậy a, không nói cho người lời nói cùng quý nói chuyện sao?"

Ta lại hỏi:"Chúng ta nhận thức?"

Chế ngự:đồng phục mỹ nữ lập tức trở mặt:"Không biết xong rồi. Nói cho Tôn Gia Tề, ta tiên tiến "Cảnh ban đêm" ."

Nói xong, quay người muốn đi.

Ta chợt nhớ tới, vị mỹ nữ kia tựu là Tôn Gia Tề đêm qua khiêu chiến thành công chiến lợi phẩm, tranh thủ thời gian đuổi theo mau xin lỗi:"Ta

nhớ ra rồi, thực không có ý tứ, người cùng tối hôm qua hoàn toàn không giống với, ta cơ hồ đều nhận thức không ra."

Chế ngự:đồng phục mỹ nữ chuyển giận làm vui:"Ta vừa tan tằm, quần áo đều không có đổi, cũng khó trách người nhận không ra."

Ta cười nói:"Người ước Tôn Gia Tề ở chỗ này gặp mặt?"

Chế ngự:đồng phục mỹ nữ bỗng nhiên vẻ mặt ủy khuất:"Không chỉ Tôn Gia Tề. Hôm nay cuối tuần, mấy người chúng ta mọi người hẹn rồi tối nay tới "Cảnh ban đêm" uống rượu. Vốn chúng ta còn hẹn rồi buổi tối tan tằm cùng đi ăn cơm , vừa vặn ta muốn tặng ca, không có có lộc ăn , vừa rồi tại trong điện thoại đã nói lập tức đến "Cảnh ban đêm" quán bar . Nhưng chúng ta 10 phút cũng không trông thấy người, mặc kệ, ta hay là đến trong quán rượu các loại. Tại khách sạn đợi quá lâu, chờ một chút....."

Gặp chế ngự:đồng phục mỹ nữ ấp a ấp úng, ta lập tức minh bạch:"Sẽ bị người tưởng lầm là khách sạn tiểu thư?"

"Đúng vậy a, thật đáng ghét. Mới vừa rồi còn có mấy đám người đi lên tìm ta đến gần, tức giận đến ta mắng bọn hắn dừng lại:một chiều." Chế ngự:đồng phục mỹ nữ càng nghĩ càng giận.

"Chúng ta đây hiện tại tiến "Cảnh ban đêm"?" Ta nhỏ giọng hỏi, con mắt liếc một cái chế ngự:đồng phục mỹ nữ chỉ đen vớ chân dài, một cổ sốt nóng nhanh chóng luồn lên.

"Ân, đi, thỉnh ta uống rượu." Chế ngự:đồng phục mỹ nữ rõ ràng gấp không thể chờ mà đẩy ta một thanh.

Ta đi theo chế ngự:đồng phục mỹ nữ, cười hỏi:"Người uống rất trâu?"

Chế ngự:đồng phục mỹ nữ hướng ta nháy mắt mấy cái:"Có thể uống không tính là, so người có thể uống."

Ta quay trở lại dùng khiêu khích ánh mắt:"Người đây là khiêu chiến hay là khiêu khích?"

Chế ngự:đồng phục mỹ nữ hừ một tiếng:"Phải nói là khinh bỉ."

Ta dùng cảm : "Văn đấu hay là Vũ Đấu?"

Chế ngự:đồng phục mỹ nữ lộ ra khinh thường biểu lộ:"Tùy người."

Ta sốt nóng được lợi hại hơn:"Người thắng ta, giá cả hai vạn tám một muện 'phòng cho tổng thống' cho người ở một đêm."

Chế ngự:đồng phục mỹ nữ bĩu môi:"Lời của người ta không tin."

Ta buồn bực:"Vì cái gì?"

Chế ngự:đồng phục mỹ nữ nghịch ngợm nói:"Người đáp ứng cho kim quy xe đâu này?"

Ta vỗ ngực một cái nói:"Cái này không thể trách ta, người cùng buổi tối hôm qua giường nam nhân đều không có liên lạc ta, ta như thế nào đưa? Đưa cho ai? Đưa đến thì sao? đợi lát nữa người nhìn thấy giang Phỉ Phỉ hỏi bỗng chốc, ta phải hay là không đang tại nàng cùng Tiểu Phong người nhà mặt đáp ứng đưa xe cho bọn hắn?"

Chế ngự:đồng phục mỹ nữ ngừng chân kêu sợ hãi:"Thật sự đưa à?"

Ta cười lạnh nói:"Ta Lý Trung Hàn nhất ngôn cửu đỉnh."

Chế ngự:đồng phục mỹ nữ thật bất ngờ mà chăm chăm vào ta nhìn hồi lâu:"Ta muốn hảo hảo đối phó người."

Ta cười xấu xa:"Người nói là uống rượu?"

Chế ngự:đồng phục mỹ nữ quay trở lại dùng mập mờ ánh mắt:"Đương nhiên là uống rượu , người cho rằng ta nói cái gì?"

Ta coi chừng thăm dò:"Ta còn không biết người tên là gì."

Chế ngự:đồng phục mỹ nữ giòn Thanh Nói:"Bản thân họ Nhiếp, gọi tiểu Mẫn."

"Đều là tại Hoa Hạ ngân hàng đi làm?" Ta thấy Nhiếp tiểu Mẫn chế ngự:đồng phục cùng giang Phi Phi hơi có bất đồng, không khỏi có chút tò mò.

Nhiếp tiểu Mẫn gật gật đầu:"Đúng vậy, bất quá có khác nhau. Giang Phi Phi, tuyên nhiều là ở chi nhánh ngân hàng, ta cùng Hoài Minh châu là ở được."

Hồi tưởng lại đêm qua vị kia tiếng cười rung động lòng người chân dài mỹ nữ, ta không khỏi hỏi:"Cùng tiểu Trương cái vị kia gọi tuyên nhiều?"

"Đoán không sai." Nhiếp tiểu Mẫn cười đến rất mê người.

"Đoán mò , bất quá danh tự có thể đại biểu một người. Như thế xem ra, nhỏ trác bạn gái đã kêu Hoài Minh châu ."

Ta tâm thần kích động, bất quá cái này Nhiếp tiểu Mẫn dù sao cũng là Tôn Gia Tề nữ nhân, cũng không biết quan hệ của bọn hắn phải chăng xác định. Vạn nhất Nhiếp tiểu Mẫn trở thành Tôn Gia Tề thê tử, ta câu dẫn Nhiếp tiểu Mẫn tự không thích hợp . Nghĩ vậy tầng, ta thu hồi tạp niệm chuẩn bị tiến "Cảnh ban đêm" Ở bên trong thư giãn một tí trở về gia.

"Uy." Tiểu học cao đẳng mẫn thẹn thùng hỏi:"Theo ý người, chúng ta trong bốn người ai xinh đẹp nhất?"

Ta trả lời ngay:"Cái này còn phải hỏi sao? đương nhiên là người á."

"Khanh khách." Nhiếp tiểu Mẫn lớn tiếng nhõng nhẽo cười, duỗi tay ra, rõ ràng ôm lấy ta khuỷu tay các đốt ngón tay:"Vì cái gì ta trước kia chưa từng có bái kiến người?"

Ta ý vị thâm trường nói:"Bởi vì ta chưa có tới qua "Cảnh ban đêm"."

"Cảnh ban đêm" Quán bar quy mô so "Sào huyết ân ái" Nhỏ rất nhiều, nhưng tới nơi này nam nữ cơ hồ đều là thành phần tri thức, bọn hắn tố chất so với bình thường tại quán bar cùng hộp đêm tiêu khiển khách nhân cao hơn rất nhiều.

La Tất đã từng đã nói với ta,"Cảnh ban đêm" Thực hành hội viên đề cử chế, nói cách khác muốn đi vào "Cảnh ban đêm" Vui đùa, muốn mà trở thành thực tên hội viên, muốn mà do thực tên hội viên dẫn đầu. Sau một đầu có nghiêm khắc hạn chế, mỗi tên hội viên mỗi tháng chỉ có thể đề cử năm tên không phải hội viên tiến vào "Cảnh ban đêm". Như thế điều kiện hà khắc quán bar, ta rất ít giao thiệp với,"Cảnh ban đêm" Càng là lần thứ nhất tiến vào, may mắn Nhiếp tiểu Mẫn là "Cảnh ban đêm" Hội viên.

"Đa tạ người đề cử, không có ta và người còn vào không được." Ta nhìn quanh tả hữu, thưởng thức gian phòng này khác với phong cách sa đọa nơi. Rất thật âm hưởng phát hình chọc người tâm hồn nhẹ lay động lẫn, thanh âm cũng không chói tai, lại để cho người có thể bình thường trao đổi, quả nhiên cùng "Sào huyết ân ái" Không giống với.

Nhiếp tiểu Mẫn dán chặt lấy ta:"Người không cần cảm ơn, kỳ thật người nơi này 80% cũng biết đại danh của người. Người muốn muốn vào đến, chỉ cần nói người là Lý Trung Hàn, ta cam đoan cả thủ vệ mọi người sẽ thả người đi vào."

Ta cảm thấy ngoài ý muốn:"Thiệt hay giả? Ta như vậy tiếng tăm lừng lẫy?"

Nhiếp tiểu Mẫn giòn Thanh Nói:"Người cô lậu quả văn . Đến, ta giới thiệu người uống một loại "Cảnh ban đêm" chỉ mỗi hần có phiêu phiêu dục tiên rượu."

Nàng rất có sớm vừa muốn đem ta quá chén ý tứ, ta âm thầm buồn cười, nghĩ thầm: Ta cũng rất muốn đem người quá chén. Y - www.

Tôn Gia Tề, Tiểu Phong, nhỏ trác, tiểu Trương xuất hiện tại trước mắt ta thời điểm, ta đã hơi say. Nhiếp tiểu Mẫn tửu lượng cùng oản tù tì quả nhiên lợi hại, ta nếu như cùng nàng đơn đả độc đấu xuống dưới, mặc dù thắng nàng, mình cũng sẽ say thành lợn chết tiệt. Hôm nay hơn nửa giang Phỉ Phỉ, tuyên nhiều, Hoài Minh châu còn có phần đông nghe thấy ta đại danh, ta lại không nhìn được quân cả trai lẫn gái, chỉ sợ thần bí "Cảnh ban đêm" Sẽ trở thành cho ta trượt thiết lư.

Ta xem xét tình huống không ổn, dựa vào toilet chi tế, tranh thủ thời gian hướng Trang Mỹ Kỳ cầu cứu. Trang đại mỹ nhân quả nhiên đủ trượng nghĩa, vung hạ xã giao bữa tiệc muốn giết qua đến, còn đặc biệt dặn dò ta trung thực dừng lại ở trong nhà vệ sinh. Ta không khỏi nhin không được cười lên, nghĩ tới ta Lý Trung Hàn cũng là một đường đường nam nhi bảy thước, há có thể bởi vì e sợ rượu mà co đầu rút cổ tại WC toa-lét? Vạn nhất truyền đi, ta Lý Trung Hàn hiển hách tên tuổi anh hùng toàn bộ chà đạp .

Cúp điện thoại, ta ngẩng đầu ưỡn ngực tái chiến giang hồ, có lẽ biết có cường viện trợ trận, trong nội tâm của ta đã có dựa vào, chỗ dựa chân tin tưởng cũng cường đại. Đối mặt các lộ đội ngũ khiêu chiến khiêu khích, ta đều thông dong đối mặt. Vô luận là oản tù tì, con xúc xắc chung, ta đều được tâm ứng tay. Trong lúc nhất thời binh tới tướng đỡ, nước tới đập đất chặn, chẳng giết được Thiên Địa lờ mờ, khí thế ngất trời. Nửa giờ không đến, đã có năm, sáu vị nam nữ được ta dọn dẹp, đem Tôn Gia Tề, Tiểu Phong, nhỏ trác, tiểu Trương bốn người thấy trợn mắt há hốc mồm.

Giang Phỉ Phỉ, tuyên nhiêu, Hoài Minh châu, Nhiếp tiểu Mẫn bốn vị ngân hàng đương gia hoa đán càng là hoa dung thất sắc, đại thán đêm nay gặp tà .

Trong nội tâm của ta thầm mắng: Gặp tà? Mấy người các người cô nàng không chỉ có thay nhau ra trận, đại làm xa luân chiến, còn tìm đến những người khác liên tiếp cho ta mời rượu, nhất định phải quá chén của ta hiểm ác chi tâm rõ ràng rành rành. Lúc này còn nói gặp tà, thực đem ta tức giận đến quá sức !" các loại có cơ hội, ta đem các người cả đám đều đánh lên giường đi.

Nào biết ý niệm không chính đáng tưởng tượng, khí thể lập tức chưa đủ, đã không có khí thể tựa hồ cả vận khí cũng đã biến mất. Giang Phỉ Phỉ, tuyên nhiêu, Hoài Minh châu, Nhiếp tiểu Mẫn lập tức phản công cướp lại, liên tục đắc thủ, vài thanh khoắc lác con xúc xắc chung xuống, ta đã thua rồi tình rồi mù.

Nguy cấp thời khắc, một vị mỹ nhân chen đến bên cạnh ta:"Ta đến, người đi ra ngoài đem ta đặt ở trong xe bao bao lấy ra."

Ta xem xét, lập tức vui mừng nường mảy, nguyên lai là cứu tinh đã đến.

Trang Mỹ Kỳ rất xảo diệu mà tìm một cái để cho ta ly khai lấy cớ, ta tiếp nhận nàng truyền đạt chìa khóa xe, cảm động đến cơ hồ lệ nóng doanh tròng. Nhờ có trong quán rượu ánh sáng lập loè biến hóa, mọi người mới nhìn không đến mắt của ta ở bên trong kích động nước mắt.

Một hồi chạy chậm, ta chạy ra làm cho người hít thở không thông "Cảnh ban đêm", một bên hô hấp tươi mát không khí, một bên hướng Trang Mỹ Kỳ màu đỏ tân sĩ đi đến. Đến gần xem xét, ta lập tức trợn mắt há hốc mồm. Nàng không chỉ có cả bao da không có lấy đi, mà ngay cả cửa sổ xe cũng

không có đóng lại, cứu phu sốt ruột vừa xem hiểu ngay, ta cảm động đến vung tay hô to: "Trang Mỹ Kỳ, I love you....."

Trên xe nghỉ ngơi một lát, các loại bốc lên mùi rượu hơi chút bình phục một chút, ta mới lần nữa tiến vào sôi trào "Cảnh ban đêm".

Không ngờ trước mắt một màn làm cho ta chấn động, Trang Mỹ Kỳ một người một mình đấu chín người, năm nam tứ nữ, tứ nữ tựa là bốn vị ngân hàng đương gia hoa đán. Trời ạ, cái này không phải đấu rượu, quả thực tựa là khủng bố quần ấu. Không được !" không được !" ta đẩy ra đám người, chen đến Trang Mỹ Kỳ bên người? Vừa định khích lệ nàng đừng đùa, nào biết Trang Mỹ Kỳ đã nhìn ra tâm tư của ta, nàng nắm ta tay, vũ mị hỏi: "Váy hôm nay vừa mua, xinh đẹp không?"

Ta minh bạch ý của nàng, làm cho người khẩn trương đại chiến sắp tới, nàng lại thông dong hỏi ta váy, nói rõ nàng rất trấn định.

Đối trước mắt chín vị người khiêu chiến, trang đại mỹ nhân căn bản không để vào mắt. Ta hơi chút thở dài một hơi, làm bộ rất tốt chiến bộ dạng: "Không bằng chờ ta đến, người đi nhảy khiêu vũ, xuyên: đeo xinh đẹp váy không khiêu vũ rất đáng tiếc."

Trang Mỹ Kỳ làm nũng: "Người ta khát nước mà !" luôn ta thẳng, uống liền rượu cơ hội đều không có."

Nàng lời vừa ra khỏi miệng, người vây xem bày một mảnh bạo động, chín vị người khiêu chiến đều giận đến sắc mặt đại biến.

Ta dứt khoát lửa cháy đổ thêm dầu: "Người cố ý thua vài thanh chẳng phải hiểu được uống sao?"

Trang Mỹ Kỳ ôm ta mãnh liệt hôn một cái: "Ai nha, ta thực ngốc."

Một cái nhỏ gầy nam nhân vượt lên trước làm khó dễ:"Ta tới trước, tiền đặt cược 2500 trăm milliliter sinh bia, cộng thêm một lọ Lam Nguyệt sáng rượu trái cây."

Trang Mỹ Kỳ khoát tay ý bảo:"Bắt đầu đi."

"Năm cái sáu." Nhỏ gầy nam nhân ngay từ đầu tựa hùng hổ, thật sự là người không thể xem bề ngoài.

Trang Mỹ Kỳ hét lớn một tiếng:"Người làm ta sợ ah, khai mở !""

"Híz-khà-zzz....."

Chỉ một chiêu, Trang Mỹ Kỳ sẽ đem người khiêu chiến chém rụng dưới ngựa, cái kia nhỏ gầy nam nhân con xúc xắc chung thành linh chỉ có một sáu điểm, ta không biết Trang Mỹ Kỳ là như thế nào phán đoán đối phương là phô trương thanh thế . Bởi vì quá nhanh thất bại, hiện trường người vây xem cho thất bại đưa lên một mảnh trào phúng hư âm thanh, thật sự là buồn cười.

Nhỏ gầy nam nhân mặt mất hết, tại một mảnh hư trong tiếng, trước tiên đem 2500 trăm milliliter sinh bia uống xong, sau đó lại uống xong một lọ 350 milliliter Lam Nguyệt sáng rượu trái cây. Gần 2000 milliliter rượu thoáng cái rót vào bụng, người bình thường tuyệt đối khó có thể chịu được, cho dù là 2000 milliliter nước sôi cũng quá sức.

Loại này khiêu chiến có một quy củ, vô luận ai thua , đều phải tại chỗ uống xong tiền đặt cược mới có thể đi vào đi xuống một vòng khiêu chiến.

Cho nên căn bản là không có cơ hội lại rượu, bởi vì thua một phương đều ở con mắt nhìn trừng trừng của mọi người phía dưới đem uống rượu hết, dù là uống hết lập tức ới lên ới xuống cũng muốn đón lấy uống, cũng bị tàn phế nhẵn cũng công bình. Người chơi không dậy nổi phải dựa vào vừa nhìn, ngàn vạn đừng tham dự.

"Ta đến, tiền đặt cược 2600 milliliter sinh bia, cộng thêm một lọ Lam Nguyệt sáng rượu trái cây." Vị thứ hai vẫn là một vị nam sĩ, hần thể trạng tráng kiện, xem xét đã biết rõ tử lượng của hần sẽ không kém. Theo như quy củ, người khiêu chiến có một lần tăng lớn tiền đặt cược quyền hạn, ta cùng với Trang Mỹ Kỳ xem xét, lập tức minh bạch trúng bọn hần cái bẫy. Bởi vì nếu như vị thứ hai người khiêu chiến lại thua, kế tiếp vị thứ ba người khiêu chiến sẽ tiếp tục tăng lớn tiền đặt cược. Theo như quy luật mà nói, người khiêu chiến thắng tỷ lệ sẽ càng lúc càng lớn, ứng chiến người liên tục thắng tỷ lệ sẽ càng ngày càng nhỏ.

"Bắt đầu đi." Trang Mỹ Kỳ vẫn đang khí định thần nhàn, ta âm thầm mừng thầm, gia có có thể vợ như có một bảo.

"Ba cái ba." Tráng kiện nam nhân tế thanh tế khí, một bộ muốn đánh nhau đánh lâu dài bộ dạng.

"Sợ sao? khai mở người." Trang Mỹ Kỳ cười lạnh một tiếng, dứt khoát mở ra đối phương con xúc xắc chung, bên trong năm khóa xúc xắc ở bên trong quả nhiên một khóa ba điểm đều không có. Tráng kiện nam nhân không khỏi tinh thần chán nản, thứ hai bại hạ trận.

Hiện trường khư âm thanh liên tiếp, tráng kiện nam nhân rất đức duyệt.

Trang Mỹ Kỳ lại thắng, ta cười ha ha. Như thế xuất sắc phán đoán không có người thường có thể đạt được cũng, ta lập tức đưa lên hôn nồng nhiệt dùng tư cổ vũ.

Kế tiếp đệ tam, đệ tứ người khiêu chiến đều tại Trang Mỹ Kỳ trước mặt bị giết sạch mà đi, bởi vì lại bỏ thêm hai lần tiền đặt cược, khiêu chiến thấp nhất tiền đặt cược đạt tới 2800 milliliter sinh bia, một lọ Lam Nguyệt sáng rượu trái cây, hiện trường hào khí dần dần nhiệt liệt.

"Lần này ta tăng lớn đến 3000 milliliter sinh bia, cộng thêm một lọ Lam Nguyệt sáng rượu trái cây." Vị thứ năm người khiêu chiến là một vị kẻ dối

trá nam nhân, hăn xấu xí, mắt túi sưng vù, một bộ diện mục khả tăng bộ dạng.

Ta nhúu mày, nhỏ giọng hỏi: "Rượu trái cây hương vị như thế nào?"

Trang Mỹ Kỳ lườm ta liếc, đem cao ngất bộ ngực 〇〇 đè ép áp tay của ta khuỷu tay nói: "Nếu như nói sinh bia là mình thương, cái kia rượu trái cây tự là đậm sau lưng. Biểu hiện ra rượu trái cây ngọt ngào vị chua phi thường ngon miệng, trên thực tế dấu điểm sát cơ. Loại này Lam Nguyệt sáng rượu trái cây tác dụng chậm phi thường đại, tửu lượng thiếu một ít người đi hưởng được rượu trái cây khiến cho đầu vầng mắt hoa, nghiêm trọng căn bản không cách nào tự hành về nhà."

Ah, ta hiểu được, cũng dùng khuỷu tay đỉnh đỉnh trang đại mỹ nhân bộ ngực. Không ngờ cái này rất nhỏ động tác lại để cho bốn vị ngân hàng đương gia hoa đán một trong Hoài Minh châu nhìn thấy, nàng buột miệng cười, rõ ràng nghiêng người cùng bên người tuyên nhiều căn căn lỗ tai.

Tuyên nhiều con mắt sáng ngời, đưa ánh mắt toàn tập ở bên trong đến ta khuỷu tay địa phương. Ta giận dữ, nghĩ thầm nhiều như vậy miệng bát quái nữ nhân tuyệt đối không phải cô gái tốt, có cơ hội nhất định phải sửa chữa cái này Hoài Minh châu.

"Bắt đầu đi."

Vị thứ tư sự thất bại ấy thật vất vả mới đưa tiền đặt cược uống xong, Trang Mỹ Kỳ lập tức ý bảo kẻ dối trá nam nhân bắt đầu.

Kẻ dối trá nam nhân âm độc nhìn xem Trang Mỹ Kỳ, hô: "Hai cái hai."

Hiện trường xem người đều bị đối với cái này kẻ dối trá tiểu tử mĩa mai, cái này hai cái hai là thấp nhất lên gọi. Nói như vậy, đấu rượu thời điểm hô hai cái hai là sẽ bị người giễu cợt .

"Nhỏ bồn hữu, người ta hư người á! như vậy khiếp đảm dứt khoát ở bên cạnh đang xem cuộc chiến á." Trang Mỹ Kỳ cố ý lúc nói chuyện đem đầu lưỡi thả ra, kết quả bằng hữu "Bằng hữu" Chữ nghe giống như là chậu rửa mặt "Bồn" Chữ. Đang xem cuộc chiến người nghe xong, lập tức cười ha ha, kẻ dối trá tiểu tử không nào không giận, mà là nói năng ngọt xớt nói:"Tỷ tỷ, ta lần thứ nhất cùng người chơi, người muốn tay cầm tay dạy ta. Chỉ cần có thể chơi vui vẻ, để cho người khác hư bổng chốc không có gì lớn."

Ta giận dữ, cái này kẻ dối trá tiểu tử trong lời nói dấu diếm hạ lưu nham hiểm, nhưng ta lại cảm hân không có biện pháp.

Tính tình sáng sủa Trang Mỹ Kỳ giận quá thành cười:"Ta phản thêm tiền đặt cược, sáu ngàn milliliter sinh bia, hai bình Lam Nguyệt sáng rượu trái cây."

"À?" Kẻ dối trá tiểu tử chấn động. Theo như quy củ, ứng chiến người cũng có một lần phản tăng lớn tiền đặt cược cơ hội, kẻ dối trá tiểu tử nhất định không nghĩ tới Trang Mỹ Kỳ lại đem hiện trường tiền đặt cược thoáng cái gấp bội, cái này thật là cần đảm lượng cùng tửu lượng.

Trang Mỹ Kỳ cười lạnh:"Nhỏ bồn hữu, không dám nhận thụ thêm rót sẽ đem trước kia tiền đặt cược uống xong một bên mát mẻ đi."

Nguyên lai ứng chiến phản tăng lớn tiền đặt cược sau, người khiêu chiến muốn mà nhận thua, muốn mà tiếp nhận ứng chiến người tăng lớn tiền đặt cược.

Kẻ dối trá tiểu tử lại không cam lòng nhận thua, rơi vào đường cùng đành phải gật đầu, tiếp nhận sáu ngàn milliliter sinh bia, hai bình Lam Nguyệt sáng rượu trái cây tăng giá cả tiền đặt cược.

"Sáu cái hai." Trang Mỹ Kỳ bắt đầu hưng phấn, bộ dáng của nàng thoát nhìn giống như tửu quý vừa giống như dân cờ bạc.

Kẻ dối trá tiểu tử lại là chần động, hoàn toàn xem không hiểu Trang Mỹ Kỳ chơi con xúc xắc chung kết cầu. Căn rằng, kẻ dối trá tiểu tử lắp bắp mà hô: "Bảy..... Bảy cái hai."

"Ha ha." Trang Mỹ Kỳ nở nụ cười, hướng ta ném đến một cái mị nhãn sau, nàng lạnh lùng mà đối với kẻ dối trá tiểu tử đến một cái hiện trường chỉ nói: "Trừ phi người năm khóa xúc xắc điểm số toàn bộ giống nhau, bằng không, người tự xưng đòi rồi."

Kẻ dối trá tiểu tử sắc mặt dị thường khó coi: "Ta không tin, ta không tin người chỉ có một hai."

"Không tin? Ta tự khai mở cho người xem." Trang Mỹ Kỳ cười lạnh một tiếng, kiên định mà xóc lên con xúc xắc chung, nàng năm khóa xúc xắc ở bên trong thật sự chỉ có một khóa hai điểm.

Hư âm thanh cơ hồ bao phủ trong quán rượu âm nhạc.

Lúc này, hiện trường hào khí cực kỳ phấn khởi, khiêu chiến thấp nhất tiền đặt cược đạt tới ít nhất sáu ngàn milliliter sinh bia, hai bình Lam Nguyệt sáng rượu trái cây, tất cả mọi người muốn kiến thức trận này kinh tâm động phách đấu rượu rốt cuộc là cái dạng gì kết quả. Còn lại bốn vị người khiêu chiến cùng ứng chiến người đều là nữ tính, đây càng gia tăng lên mọi người rất hiếu kỳ tâm. Toàn bộ quán bar âm nhạc như cũ phát ra, nhưng cơ hồ tất cả mọi người đình chỉ khiêu vũ, tất cả mọi người tại quan sát trận này nghe nói là điên cuồng đấu rượu giải thi đấu.

"Nhảy lên chín, xác thực chưa thấy qua sao lợi hại ứng chiến người."

"Đúng vậy a, "Cảnh ban đêm" lợi hại nhất một lần tự là một chơi sáu, nhưng lần thứ ba thêm rút sau, ứng chiến người tự đã thất bại."

"Không tệ, không tệ, lần kia ta đã ở, nhưng xa xa không cách nào cùng đêm nay so sánh với. Lần này ứng chiến người còn là một vị đại mỹ nữ,

người khiêu chiến cũng là bốn cái đại mỹ nữ, hôm nay xem như mở rộng tầm mắt ."

Tất cả mọi người tại nghị luận nhao nhao, bốn vị ngân hàng đương gia hoa đán càng là châu đầu ghé tai, chuẩn bị cho Trang Mỹ Kỳ một kích trí mạng.

"Ai, trên tay của ta có bốn cái hai. Nàng hô sáu cái hai, ta chỉ có thể hô bảy cái hai , ách....." Kẻ dối trá tiểu tử một bên quát mạnh một bên lắc đầu thở dài.

Đang xem cuộc chiến người thừa cơ bỏ đá xuống giếng, lại là thúc giục lại là ồn ào:"Uống nhanh á..., tất cả mọi người đang đợi người."

"Thực ngốc, uống trước hết sinh bia lại uống rượu trái cây, người uống trước rượu trái cây lại uống sinh bia thất sách á."

"Sáu ngàn milliliter không có nhiều á..., một chai bia tự bảy trăm năm mươi milliliter, sáu ngàn milliliter mới tám chai bia mà thôi. Cộng thêm hai bình rượu trái cây, thì ra là mười bình rượu mà thôi á."

Kẻ dối trá tiểu tử được chọc giận:"Mười bình mà thôi? Con mẹ nó, mười bình rượu còn nói mà thôi."

"Uy, nhã nhận điểm, nguyện đánh bạc chịu thua, không cho nói thô tục."

"Nhanh lên uống á."

"Mười bình mà thôi."

Bách tại hiện trường xem người áp lực, kẻ dối trá tiểu tử chỉ có thể thu liễm liêu lĩnh, thành thành thật thật mà quát mạnh. Kết quả không nguyện ý nhất nhìn thấy một màn xuất hiện, có người kêu to:"Oa, muốn nhõ ra, muốn nhõ ra, nhanh cho hấn thùng rác....."

"Ọe..... Ọe....." Kẻ dối trá tiểu tử cơ hồ đem đầu với vào bao khóa túi nhựa trong thùng rác. Giờ này khắc này, hẳn nhất định hối hận đặc tội Trang Mỹ Kỳ.

"Ha ha....." Toàn trường cười vang, đều là nắm bắt cái mũi cười vang thét lên.

TỶ PHU VINH DỰ

Tiểu Thủ Chương
www.dtv-ebook.com

Chương 115: Cảnh ban đêm [hai]

Thành phần tri thức cũng là người, đang tìm cầu trên sự kích thích, văn hóa tổ chất cao thấp không có bất kỳ khác nhau. Tất cả mọi người hi vọng gặp lại có người nôn mưa, hưởng chi là một vị mỹ nữ nôn mưa, đây là cơ nào mới lạ : tươi sốt kích thích ah.

Theo kẻ dối trá tiểu tử rời đi, "Cảnh ban đêm" Ở bên trong hào khí lại dần dần khẩn trương lên. Ứng chiến người cùng người khiêu chiến đều không dễ dàng chịu thua, không có người nguyện ý nửa đường bỏ cuộc, độ sức chỉ có thể tiếp tục nữa.

"Cố gắng lên !" cố gắng lên....." Chính tề cổ động giảm bớt khẩn trương cảm, xúc xắc va chạm con xúc xắc chung tiếng vang nhiều lần chói tai, cuối cùng, hết thảy quy về yên tĩnh. Không biết là ai đột nhiên tắt đi quán bar âm hưởng, toàn bộ "Cảnh ban đêm" Một mảnh yên tĩnh, yên tĩnh được có chút dọa người.

"Ba cái bốn, tiền đặt cược sáu ngàn 100 milliliter sinh bia, hai bình Lam Nguyệt sáng rượu trái cây." Hoài Minh châu là thứ sáu vị người khiêu chiến.

Nàng mắt ngọc mào ngài, mặt trái xoan nhạt thi phấn trang, thon dài mười ngón phía trên một chút điểm Thiên Lam, trên cổ tay sợi dây hạt châu đính đương tiếng nổ, đã làm cho người ta chú mục, lại phân nhân tâm thần.

Cùng súc tiểu Mẫn trên người thành phần tri thức chế ngự:đồng phục không giống với, Hoài Minh châu có đầy đủ thời gian cách ăn mặc, nàng

quần áo gợi cảm lớn mật, nếu như bộ ngực không có kê lót thứ đồ vật, nàng kia cao ngất bộ ngực đầy đủ làm cho nữ nhân ghen ghét .

"Giết người !" ba cái năm." Trang Mỹ Kỳ rõ ràng tại đây khẩn trương thời khắc mấu chốt nghiêng người ngấm ta liếc, gặp ánh mắt của ta trong ngực Minh Châu trên người dao động, nàng oán hận đập ta một cước.

"Khai mở !"" Hoài Minh châu quyết đoán mà vạch trần con xúc xắc chung. Rất đáng tiếc, Trang Mỹ Kỳ con xúc xắc chung ở bên trong một đồng năm điểm, Hoài Minh châu thua tuyệt không oan.

Úc..... Đám người một mảnh tiếc hận âm thanh,"Cảnh ban đêm" Ở bên trong lại vang lên tiết tấu cảm nhạc jazz, Trang Mỹ Kỳ không ngờ như thế âm nhạc nhịp vận vẹo gợi cảm thân thể. Đã gặp nàng mạnh mẽ như thế, mọi người trong nội tâm dần dần thiên hướng kẻ yếu, đáng tiếc đấu rượu chẳng những dựa vào kỹ thuật cũng phải dựa vào vận khí, lúc này Trang Mỹ Kỳ khí thế như cầu vồng.

"Các người bốn người có thể giúp uống, như vậy có thể tiết kiệm thời gian." Trang Mỹ Kỳ có chút không thể chờ đợi được. Theo lý thuyết đây là đánh bạc tối kỵ, thế nhưng mà nàng không có biện pháp, bởi vì ta lén lút dùng tay xoa bóp thịt của nàng mộng, ta tin tưởng hẳn cảm Trang Mỹ Kỳ đã tình dục đại động, nàng muốn tốc chiến tốc thắng, sau đó.....

Bốn vị ngân hàng đương gia hoa đán vui vẻ đồng ý Trang Mỹ Kỳ đề nghị. Chỉ cần tiếp theo bàn có thể thắng Trang Mỹ Kỳ, các nàng tự cùng Trang Mỹ Kỳ bất phân thắng bại, hiện tại bốn người cùng một chỗ uống hết Hoài Minh châu tiền đặt cược cũng không tính nhiều.

"Rầm rầm....." Con xúc xắc chung như như rang đậu thanh âm lại vang vọng "Cảnh ban đêm", Trang Mỹ Kỳ các loại giang Phi Phi dao động ngừng, nàng mới đem năm khóa xúc xắc ném vào con xúc xắc chung ở bên trong. Thủ đoạn có chút run lên, con xúc xắc chung đã đổ tại trên bàn rượu.

"Tiền đặt cược sáu ngàn lượng trăm milliliter sinh bia, hai bình Lam Nguyệt sáng rượu trái cây, ta hô ba cái sáu." Giang Phỉ Phỉ cơ như nồn nà, tay như cây cỏ mềm mại. Buổi chiều tại Tiểu Phong gia nàng tựa như tiểu thư khuê các, không nghĩ tới tiền "Cảnh ban đêm" Nàng bỗng nhiên như đối một người tựa như, trong mắt giáo hoạt phản nghịch cách ăn mặc thời thượng tiền vệ. Thời tiết trời thu mát mẻ, nàng lại ăn mặc cơ hồ gấp khe hông quần ngắn, lỏa lồ chân dài tản mát ra mê người nhiệt lực.

"Bốn cái năm."

Trang Mỹ Kỳ lại ghen tị. Ta không hiểu thấu, chẳng lẽ muốn ta chỉ có thể xem ngón chân của mình đầu sao? nữ nhân xinh đẹp ai không muốn xem? Chẳng lẽ ta xem một lần mỹ nữ nàng tựa ghen một lần? Trang Mỹ Kỳ cảm giác rất nhạy cảm, nàng cảm giác ra ánh mắt của ta sẽ dừng lại ở đâu cái trên người nữ nhân, nàng thậm chí cũng cảm giác ra ta đối với một cái nữ nhân nào đó sẽ động tâm.

"Mở." Giang Phỉ Phỉ một tiếng khẽ kêu, như thiểm điện vạch trần con xúc xắc chung, nàng rất có lòng tin.

"Úc....." Đám người tại bạo động, tất cả mọi người tại lắc đầu thở dài, Trang Mỹ Kỳ đã ở thở dài, nàng thoát nhìn rất đồng tình giang Phỉ Phỉ.

Giang Phỉ Phỉ nhếch cái miệng nhỏ nhắn càng không ngừng thở dốc, tựa hồ muốn khóc.

"Úc....." Đám người tại bạo động, tất cả mọi người tại lắc đầu thở dài, Trang Mỹ Kỳ đã ở thở dài, nàng thoát nhìn rất đồng tình giang Phỉ Phỉ.

Trang Mỹ Kỳ lại phải ý , nàng hướng ta ném đến mị nhãn, rất mị rất mị cái chủng loại kia:"Hi hi, tuy nhiên là khoắc lác con xúc xắc chung, nhưng ta một mực thành thật. Trên tay có bao nhiêu tựa hồ bao nhiêu, mọi người nhất định phải tin tưởng ta."

Người nghe cười vang, sự thất bại ấy sắc mặt muốn nhiều khó coi thì có nhiều khó coi, các nàng uống xong tựa hồ không phải rượu, mà là một đoàn lửa giận. Ta gần sát Trang Mỹ Kỳ, căn lỗ tai của nàng khuyên bảo: "Ít xuất hiện chút ít."

Trang Mỹ Kỳ rất hung ác trừng ta liếc: "Là người đem ta làm cho cao điệu ."

Ta âm thầm buồn cười, bởi vì ta ngón tay không biết lúc nào tiến vào Trang Mỹ Kỳ lỗ thịt. Nhiều lần khiêu khích sau, chỗ đó đã ẩm ướt được rồi tinh rồi mù, cũng khó trách nàng làm đáng đắc ý. Ai, đều là lỗi của ta, ta có trách nhiệm.

"Ta đến, tiền đặt cược sáu ngàn 300 milliliter sinh bia, hai bình Lam Nguyệt sáng rượu trái cây, ta hô ba cái sáu." Tuyên nhiều cái thứ tám lên sân khấu. Miệng nhỏ của nàng quật cường mà gợi cảm, bên miệng bia bọt biển còn không có lau sạch sẽ tựa vôi vã dao động ngừng xúc xắc, theo trong mắt bắn ra hàn mang phảng phất có thể đem Trang Mỹ Kỳ đâm thành thiên sang bách khổng.

Lần này ta cố ý không nhìn bốn cái ngân hàng đương gia hoa đán ở bên trong đẹp nhất tuyên nhiều, mà là đưa ánh mắt chăm chú vào Trang Mỹ Kỳ trên mái tóc.

Trang Mỹ Kỳ quả nhiên không ăn dấm chua, nàng lặng lẽ đem bờ mông theo cao chân trên mặt ghế dịch chuyển khỏi, thuận tiện ngón tay của ta ra ra vào vào.

Ta cố ý ngừng tay đầu ngón tay, Trang Mỹ Kỳ lập tức căn căn cặp môi đỏ mọng, không có nhận thức nói thầm: "Giảo hoạt, giảo hoạt, có ý tứ . Đã người hô ba cái sáu, ta tựa hô..... Khai mở !"

Ta lại càng hoảng sợ, nhìn kỹ, Trang Mỹ Kỳ đã đem con xúc xắc chung vạch trần.

"Úc....." Đám người bạo động đến lợi hại, tất cả mọi người tại xì xào bàn tán.

"Khôi, thật sự là thần kỳ !" chẳng lẽ nàng có thể xem thấu con xúc xắc chung, hoặc là lỗ tai có thể nghe ra xúc xắc điểm số?"

"Có khả năng ở."

"Nữ đồ thần?"

Tuyên nhiêu trong mắt không còn có vừa rồi lẳng lệ ác liệt, nàng bất đắc dĩ mà nhìn xem Trang Mỹ Kỳ, rất không tình nguyện mà giơ lên cực đại bia chén ừng ực ừng ực mà uống lên đến. Bốn cái ngân hàng đương gia hoa đán cho dù còn có thể kiên trì, nhưng các nàng uống rượu tốc độ đã lớn đại giảm chậm, thân hình đã bắt đầu có chút lay động.

Trang Mỹ Kỳ dứt khoát tựa ở trên người của ta:"Trung Hàn, người tin tưởng ta có thể xem thấu con xúc xắc chung sao?"

Ta mỉm cười, nhẹ nhàng lắc đầu.

Trang Mỹ Kỳ vịn vẹo uốn éo thân thể, lại hỏi:"Vậy người cho rằng ta có thể nghe ra xúc xắc điểm số?"

Ta lại lắc đầu. Nói ra trong nội tâm phỏng đoán:"Người sở dĩ có thể thắng, đó là bởi vì người đã phỏng đoán đã đến ý đồ của đối thủ, phía trước người tốc thắng cho mấy vị mỹ nữ tạo thành cực lớn áp lực tâm lý, các nàng khẳng định nhất trí cho rằng người có siêu cao trình độ, cho nên bốn vị mỹ nữ lén thương nghị không cùng người triển đấu, mà là áp dụng thắng vì đánh bất ngờ . Nhưng tiếc, các nàng rơi vào chính mình vùi thiết cái bẫy."

Ta vừa dứt lời, Trang Mỹ Kỳ lập tức ăn ăn nhong nhong cười:"Biết rõ ta vì cái gì thích người sao?"

Ta ôn nhu nói:"Không biết."

"Bởi vì người luôn để cho ta yêu người." Trang Mỹ Kỳ thanh âm so với ta nhu gấp 10 lần. Trong nội tâm của ta rung động, đem sừng hạ thể dán quá khứ, nhẹ nhàng mà ma sát cái mộng của nàng.

"Về sau sờ của ta thời điểm không cho phép xem những nữ nhân khác, xem những nữ nhân khác tựu không cho phép sờ ta." Trang Mỹ Kỳ đưa lên cặp môi đỏ mọng, trước mặt mọi người cũng dám hướng ta tác hôn.

Ta cười hỏi:"Ta đây sờ những nữ nhân khác thời điểm có thể không thể nhìn người?"

Trang Mỹ Kỳ giận dữ hỏi:"Người muốn chọc giận ta phải hay là không?"

Ta khẽ hôn bỗng chốc an ủi:"Ta mở 'phòng cho tổng thống', các loại thẳng cuối cùng một thanh, ta mang người đi tán tán nóng tính, đem người lửa giận đều phát tiết đến trên người của ta."

Trang Mỹ Kỳ đối giận thành vui, gấp bốn cái ngân hàng đương gia hoa đán không sai biệt lắm nâng cốc uống xong, Trang Mỹ Kỳ nhỏ giọng hỏi:"Biết rõ các nàng cuối cùng một cái xuất hiện sẽ tên gì sao?"

Ta hỏi lại:"Người có thể đoán được?" Trang Mỹ Kỳ thần bí gật đầu:"Đương nhiên, đợi lát nữa các nàng cuối cùng một cái khẳng định thành thật, trên tay có cái gì tựu hô cái gì."

"Thật sự?" Ta không thể tin được.

Trang Mỹ Kỳ tràn đầy tự tin:"Thật sự, bởi vì các nàng muốn liều mạng, các nàng nhất định muốn nhìn một chút ta chơi con xúc xắc chung còn có cái gì đặc biệt địa phương."

Ta cười xấu xa:"Ta xem không có gì đặc biệt , tựa là có chút ẩm ướt."

Trang Mỹ Kỳ híp nửa mắt, tựa ở trên người của ta thổ khí như lan:"Lý Trung Hàn, người có gan tựa cắm đi vào."

Ta lắc đầu cười to:"Ta không có can đảm."

Trang Mỹ Kỳ hậm hực trừng ta liếc. Ta thừa dịp mọi người không chú ý, lặng lẽ kéo xuống đũng quần khóa kéo, dùng thân thể yếm hộ, móc ra đại nhục bông o0o. Lúc này, cuối cùng một vị xuất hiện Nhiếp tiểu Mẫn mãnh liệt lắc con xúc xắc chung, la lớn:"Tiền đặt cược sáu ngàn 400 milliliter sinh bia, hai bình Lam Nguyệt sáng rượu trái cây, ách....."

"Ta khát nước, nhanh bắt đầu đi." Trang Mỹ Kỳ cố ý chọc giận đối thủ, đây là rất già sáo thủ đoạn.

Thần trí có chút không rõ Nhiếp tiểu Mẫn quả nhiên giận không kèm được, nàng cái miệng nhỏ nhắn khê mở:"Ba cái bốn."

Trang Mỹ Kỳ nhanh chóng hô lên:"Bốn cái ba."

Nhiếp tiểu Mẫn không cam lòng yếu thế:"Năm cái ba."

Trang Mỹ Kỳ một chút chần chờ, hô lên kinh người con số:"Tám cái bốn."

"Úc....." Đang xem cuộc chiến đám người đã bị trận này khó gặp đấu rượu khiến cho như si mê như say sưa, Trang Mỹ Kỳ thả ra thắng bại thủ đoạn, cơ hồ lập tức có thể quyết định ai thắng ai thua.

Nhiếp tiểu Mẫn không có vạch trần chung, cũng không có tiếp tục hô, nàng bất lực mà nhìn về phía giang Phỉ Phỉ, tuyên nhiêu, Hoài Minh châu, khả ba người các nàng đồng dạng không có chú ý. Người vây xem bày

không có người nói chuyện, lúc này thời điểm bất kỳ thanh âm gì đều tỏ hữu thắng bại.

Trang Mỹ Kỳ cũng không để ý những này, nàng không kiêng nể gì cả mà hướng ta đại đàm con xúc xắc chung tâm đắc: "Các nàng muốn đợi ta năm cái bốn sau, lại hô sáu cái bốn. Ta muốn mà vạch trần chung, muốn mà tiếp tục hô bảy cái bốn, đến lúc đó các nàng lại hô tám cái bốn sẽ đem ta cho hô chết rồi. ta hiện tại trực tiếp đảo các nàng hang ổ, cầm xuống tám cái bốn."

"Thiệt hay giả?" Ta trừng lớn mắt hạt châu, bên cạnh nghe được người cũng bán tín bán nghi.

Trang Mỹ Kỳ rất tự tin chăm chăm vào đối phương con xúc xắc chung: "Ta đoán các nàng trên tay có ba cái một điểm, hai cái bốn điểm."

"Không thể nào?" Ta càng hoài nghi, liếc một cái Nhiếp tiểu Mẫn, phát hiện nàng sắc mặt đại biến, ta thầm kêu có khả năng.

Trang Mỹ Kỳ tiếp tục nói: "Tin ta á! bởi vì một điểm có thể biến, đã có ba cái một điểm, các nàng mới dám hô năm cái ba. Ta mới vừa nói đã qua, cuối cùng một thanh các nàng nhất định sẽ thành thật, cho nên bọn họ lần thứ nhất hô tự hô trên tay mình có bốn điểm. Như thế suy tính, các nàng trên tay muốn mà hai cái một điểm, ba cái bốn điểm; Muốn mà ba cái một điểm, hai cái bốn điểm."

Ta suy nghĩ cũng hiểu được có đạo lý, gặp Nhiếp tiểu Mẫn tại lắc đầu, ta nhỏ giọng hỏi: "Mỹ Kỳ, hiện tại các nàng đang suy nghĩ gì?"

Trang Mỹ Kỳ vũ mị cười cười: "Ta đoán..... Ta đoán các nàng muốn hô chín cái bốn."

"Chín cái bốn? Vì cái gì?" Ta khó mà tin được, muốn ta đoán, ta khẳng định đoán Nhiếp tiểu Mẫn sẽ vạch trần chung.

Trang Mỹ Kỳ giải thích nói: "Rất đơn giản ah, nếu như trên tay của ta chỉ có hai cái bốn điểm, tuyệt đối không biết nhảy thét lên tám cái bốn điểm, như vậy hô tựu hô phát nổ. Nếu như trên tay của ta chỉ có ba cái bốn điểm, cái kia đã hô chết rồi, hiện tại các nàng chỉ có thể đánh bạc, đánh bạc trên tay của ta có bốn cái bốn điểm đã ngoài. Dù sao các nàng không hô là thua, hô xuống dưới còn có một đường cơ hội."

"Thật lợi hại." Dự thính người có giơ ngón tay cái lên.

Quả nhiên, Nhiếp tiểu Mẫn do dự cả buổi, hay là từ từ hô lên: "Chín cái..... Chín cái bốn."

"Mở." Trang Mỹ Kỳ không cần suy nghĩ, lập tức tay nâng chung mở. hết thấy như nàng phỏng đoán giống như đúc, đối phương xúc xắc thật sự hai cái một điểm, ba cái bốn điểm, mà chính nàng vừa vặn chỉ có ba cái bốn điểm.

Có người quái gọi: "Oa..... Đồ thần a, nghe nói nàng gọi Trang Mỹ Kỳ."

"Mỹ Kỳ !" Mỹ Kỳ !" Mỹ Kỳ !"" Đám người bộc phát ra tiếng cười lên.

Trang Mỹ Kỳ nửa giận nửa nộ: "Là ai tuôn ra lão nương danh hào, thực đáng giận."

Ta cho nàng nhắc nhở một chút: "Người bốn vị mỹ nữ đối thủ đều là công ty của chúng ta viên chức bạn gái."

Trang Mỹ Kỳ sững sờ, hỏi: "Người ý tứ nói là có nội ứng?"

Ta cười gian hai tiếng: "Nội ứng có chút khó nghe á..., phải nói..... Phải nói là phản đồ."

Phản đồ càng khó nghe. Trang Mỹ Kỳ cười to, buồn cười một nửa tựu không cười, nàng con mắt loạn chuyển, hô hấp đục ngầu: "Trung Hàn,

người nói ta mỹ hay là các nàng mỹ?"

Ta cười đến rất tà ác: "Còn phải hỏi, đương nhiên là người mỹ á."

Hạ thân có chút dùng sức, đại gia hỏa tiến quân thần tốc. Trang Mỹ Kỳ song cời cùng nhau, kẹp lấy đại nhục bồng của ta, ta ngược lại toàn thân run rẩy. Trang Mỹ Kỳ ăn ăn cười phóng đảng, cười không ngừng được bốn vị say khướt ngân hàng đương gia hoa đán nghiêng răng nghiêng lợi.

"Mỹ Kỳ !" Mỹ Kỳ !" Mỹ Kỳ !""

Đám người tại hoan hô, Trang Mỹ Kỳ kẹp đại nhục bồng o0o cả buổi, chính cô ta trước nhin không được. Thoáng tách ra hai chân, vậy mà theo âm nhạc chậm rãi vận vẹo. Người khác xem ra, còn tưởng rằng nàng tại nhảy nhiệt vũ, ở đâu nghĩ đến nàng đang cùng ta giao cấu.

Ta thừa cơ cả chọc nàng vài cái, nàng toàn thân run rẩy, trong miệng thì thào nói nhỏ: "Ta khát....."

Ta cắn cắn lỗ tai của nàng, "Bên trên khát hay là phía dưới khát?"

"Ha ha." Ta cười to, hạ thể dán Trang Mỹ Kỳ cặp mộng càng mài càng nhanh, hô hấp của nàng càng ngày càng nặng. Bên người có khôn khéo người phát giác khác thường, nhao nhao lộ ra vẻ khâm phục.

"Nhìn cái gì? Chống án nha !" có thể thẳng nữ nhân này ta gả cho người !"" Tuyên nhiều thật hận, nàng đem lửa giận phát tiết tại tiểu Trương trên người. Thực tế gặp tiểu Trương ngờ ngác nhìn có chút cuồng dã Trang Mỹ Kỳ, tuyên nhiều nhất thời tức giận, lập tức yêu cầu tiểu Trương thay nàng báo thù.

Cái gọi là chống án, tựu là không phục thua gia có thể lại khiêu chiến một lần người thắng. Trên cơ bản chỉ có thể chống án một lần, bằng không không dứt, mất đi tầm hoan niềm vui thú.

"Ách..... Ách." Vẻ say rượu khả cúc Hoài Minh châu cũng đem ngón tay với vào nhỏ trác trong miệng khiêu khích:"Không..... Không tệ, có thể thắng nàng ta cũng gả..... Gả cho người."

Nhiếp tiểu Mẫn quay đầu lại trừng mắt Tôn Gia Tề cả giận nói:"Không nghe thấy sao? thắng nàng, không xe không nhà không có tiền ta cũng gả cho người !""

"Ta cũng đồng ý." Giang Phi Phi đã thấy qua Tiểu Phong người nhà. Dù là Tiểu Phong không hướng Trang Mỹ Kỳ khiêu chiến, nàng cũng đứng Tiểu Phong lòng có tương ứng, bất quá trở ngại tỷ muội tình nghĩa chia lên, nàng chỉ có thể đi theo ồn ào. Xem ánh mắt của nàng sáng ngời, lời nói không nhiều lắm, đoán chừng đầu óc như cũ thanh tỉnh. Người khác thực say, nàng nhưng lại nghỉ ngơi say, tâm cơ không thể bảo là không sâu.

Mặt "Tốt, chúng ta chống án." Tôn Gia Tề là trong bốn người chức vụ cao nhất, lớn tuổi nhất, mặt khác ba nam nhân dùng hấn như Thiên Lôi sai đâu đánh đó. Hấn tỏ thái độ muốn lên tố, tiểu Trương, nhỏ trác, Tiểu Phong đều gật đầu ủng hộ, bốn vị ngân hàng đương gia hoa đán xem xét, lập tức nét mặt tươi cười như hoa. Ta ở một bên âm thầm buồn cười, còn không có lấy về nhà chồng chợt nghe con dâu lời nói, về sau nhất định là sợ vợ chúng.

"Ta tiếp nhận chống án. Theo như quy củ, tiền đặt cược tự do ta đến định á! chúng ta chơi hung ác một điểm, 200 milliliter Victor Vodka." Trang Mỹ Kỳ hé miệng cười cười, rất đại độ cùng ý sự thất bại ấy chống án, bất quá nàng lưu lại một cái lòng dạ hẹp hòi.

Ta nghe nàng nói sửa uống Victor Vodka, đã biết rõ trang đại mỹ nhân muốn làm chuyện tốt, cố ý thua cho bốn nam nhân. Lại để cho bọn hấn đều tất cả thắng một lần, cố tình tác hợp cái này bốn cặp nam nữ thành thân thuộc.

Nếu như hay là theo như vừa rồi sáu ngàn 400 milliliter sinh bia, hai bình Lam Nguyệt sáng rượu trái cây tiền đặt cược, cái kia bốn bánh lại để cho xuống, Trang Mỹ Kỳ phải uống hết hai vạn 5000 600 milliliter sinh bia, cộng thêm tám bình Lam Nguyệt sáng rượu trái cây, cái này hoàn toàn không có khả năng.

Cho nên Trang Mỹ Kỳ sửa uống rượu mạnh, đã có thể làm chuyện tốt lại không làm khó dễ chính mình, còn không yếu thế, có thể nói một công ba việc.

Ta bội phục cực kỳ khủng khiếp, nhịn không được lại dứt vài chục cái.

Bên cạnh có người lẫn nhau hỏi thăm, "Victor Vodka là rượu gì?"

"Rượu mạnh, Vodka một cái nhãn hiệu. Tại lần thứ hai thế chiến lúc, rượu này có thể đem làm trừ độc rượu cồn dùng, rất liệt. Đừng nói 200 milliliter, có thể uống 50 milliliter người cũng đã rất giỏi."

"Nơi này có loại rượu này sao? bao nhiêu độ?"

"Có, nghe nói sáu mươi tám độ đã ngoài, ngã vào trong chén châm lửa có thể thiêu cháy. Loại này rượu mạnh bình thường sẽ không bày đặt tại tửu rượu lên á..., sợ bị tra."

"Đoán chừng trang mỹ nữ tối nay muốn nhất chiến thành danh ."

"Mỹ Kỳ !" Mỹ Kỳ !" Mỹ Kỳ !""

"Chúng ta đánh bạc." Bốn vị nam nhân đương nhiên hào khí vượt mây, đổi thành ta, ta cũng nguyện ý đánh bạc. Đánh cuộc phía dưới có thể thắng quay trở lại một vị như hoa như ngọc lão bà, coi như là uống độc dược cũng cam tâm tình nguyện.

Trang Mỹ Kỳ nở nụ cười, cười đến rất đẹp, không có vừa rồi ương ngạnh cùng thô lỗ.

Đang lúc tất cả mọi người cho rằng Trang Mỹ Kỳ không khí hội nghị cuốn mây tản giống như mà chiến thắng mấy vị người khiêu chiến lúc, tình hình chiến đấu phát sinh nghịch chuyển.

Trang Mỹ Kỳ lại ngoài ý muốn một bại lại bại, liên tiếp đánh bại bốn trường. Nàng nguyện đánh bạc chịu thua, liên tiếp uống xong 800 milliliter Victor Vodka tiền đặt cược, tất cả mọi người thưởng thức nàng uống rượu tư thế cùng rượu phẩm, 800 milliliter rượu mạnh không có một giọt chảy ra.

Có người hiểu chuyện cho rằng rượu này nhất định mùi vị không tệ, lặng lẽ ném một ngậm nhỏ, kết quả hắt cả nước mắt đều sặc ra đến, một cái kính mà hô to: "Chịu không được, chịu không được."

Mọi người cười vang, càng là đối với Trang Mỹ Kỳ bội phục sát đất.

Trang Mỹ Kỳ cũng đi theo nhõng nhẽo cười, cười đến rất tự tin. Nàng theo như quy tắc đưa ra chống án, bốn cái đại nam nhân đã đối với bên người nữ nhân có chỗ bàn giao: nhả nhủ, tâm tình vui sướng đến cực điểm, cũng vui vẻ ý tiếp nhận Trang Mỹ Kỳ khiêu chiến.

Nhưng lúc này đây, Trang Mỹ Kỳ lại để cho bốn nam nhân lãnh hội đến cái gì chơi con xúc xắc chung. Nàng cơ hồ không đánh mà thắng mà thắng liền bốn thanh, tương đương cùng tiểu Trương, Tiểu Phong, nhỏ trác cùng với Tôn Gia Tề bốn nam nhân tất cả cạn một chén. Đã lại để cho bọn hắc có mặt mũi, cũng giữ gìn chính mình tôn nghiêm, càng quan trọng hơn là, Trang Mỹ Kỳ có khả năng lại để cho bốn nam nhân đều được đến từng người nữ nhân hứa hẹn.

Ta đột nhiên rất cảm động. Vì cái gì nói Trang Mỹ Kỳ là ta tốt nhất tri tâm bằng hữu, cũng là bởi vì nàng tấm lòng yêu mến, nàng rộng lượng, nàng hào sảng, nàng cùng những nữ nhân khác tựa là không giống với.

Người vậy xem bầy lại một lần nữa cảm xúc kích động mà hô lớn: "Mỹ Kỳ !" Mỹ Kỳ !" Mỹ Kỳ !""

Cảnh ban đêm đẹp hơn .

Tất cả mọi người say, say đến lợi hại nhất chính là tiểu Trương, Tiểu Phong, nhỏ trác còn có Tôn Gia Tề. Victor Vodka có một mỹ danh, gọi "Súng ngắn lên ống giảm thanh". Ý tứ nói, uống loại này rượu mạnh, mọi người sẽ say đến cả lời say cũng nói không nên lời.

Người say tiết cũng chỉ muốn ngủ, vừa vặn trên lầu tựa là Burton rượu dính, vừa vặn Tổng thống của ta lam phòng ah sáu hỏi khách lịch.

Vì vậy giang Phỉ Phỉ vịn Tiểu Phong, tuyên nhiều vịn tiểu Trương, Hoài Minh châu vịn nhỏ trác, Nhiếp tiểu Mẫn vịn Tôn Gia Tề cùng một chỗ lung la lung lay mà đi về hướng Burton khách sạn.

Gần trong gang tấc lộ trình, cái này mấy người rõ ràng đi 10 phút, ngã sắp xuống bảy lần, những người khác đồng đều ngã sắp xuống qua hai lần, duy nhất chỉ ngã sắp xuống qua một lần chính là Hoài Minh châu cùng nhỏ trác.

Gặp có người té ngã, theo ở phía sau Trang Mỹ Kỳ ăn ăn mà cười ngây ngô. Nàng cũng say, 800 milliliter Victor Vodka đủ để đem một đầu người say ngược lại. Ta dắt díu lấy Trang Mỹ Kỳ, cơ hồ đem nàng ôm vào trong ngực.

Burton khách sạn giá trị lớp quản lý là một vị hơn ba mươi tuổi thành thực ổn trọng nam nhân, hẳn một bên chỉ huy khách sạn nhân viên phục vụ đem bốn cái đại nam nhân phân biệt dìu vào 'phòng cho tổng thống' ở bên trong bốn gian nhỏ phòng, một bên lo lắng lo lắng mà cầu nguyện say rượu người ngàn vạn đừng nhả trong phòng.

Bởi vì 'phòng cho tổng thống' ở bên trong khắp nơi phủ lên đất đỏ Ba Tư thảm, vạn nhất có nôn, khách sạn khẳng định chiều giá bắt đền, nghe nói 'phòng cho tổng thống' ở bên trong Ba Tư thảm giá trị trên trăm vạn.

"Ta là thay tổng giám đốc ngài không đáng, không bằng giúp bọn hắn khai mở bốn gian xa hoa phòng trọ, ta giảm giá. Mỗi một gian phòng trọ tối đa 2000, bốn gian mới tám ngàn, ngài không đáng mạo hiểm ah !"" Trách nhiệm quản lý rất thành khẩn mà cho ta đưa ra một tốt đề nghị.

i ta khoát khoát tay, ợ một hơi rượu:"Được rồi, đừng nói nữa. Thực sự hư hao làm dơ trong tửu điểm đồ vật, ta một phần không ít chiều giá bồi thường. Bọn họ đều là bạn tốt của ta, cảm ơn người á."

Trách nhiệm quản lý đành phải cung kính cùng cười:"Hảo hảo hảo, vậy ngài cùng với ngài bằng hữu là tốt rồi tốt nghỉ ngơi, có cái gì cần mời theo lúc phân phó, chúc các người ngủ ngon."

Ta gật gật đầu, cho bốn vị nhân viên phục vụ đều tất cả rút một trương trăm nguyên tiền giá trị lớn làm thiệp phí. Nhân viên phục vụ đáp tạ rồi đi, ta đóng cửa lại, cầu nguyện trong lòng trong phòng chín cái nam nữ ngàn vạn đừng nhả.

"Trung Hàn..... Lão công." Trang Mỹ Kỳ rõ ràng còn có thể nói lời nói.

"Lão công tại." Ta Ôn Nhu mà theo như sờ nàng bầu vú to, vì nàng thư hồi sức huyết.

"Ta muốn..... Kết hôn." Trang Mỹ Kỳ thì thảo nhỏ nhẹ, ta ngay cả âm thanh đáp ứng:"Tốt, chúng ta ngày mai sẽ đi kết hôn."

"Ân."

Trang Mỹ Kỳ rốt cục ngủ thật say , ta lại không thể ngủ. Bởi vì ta nghe được chuông điện thoại di động một mực tại tiếng nổ, không phải điện thoại

di động của ta, cũng không phải Trang Mỹ Kỳ điện thoại. Ta tìm lần toàn bộ phòng, rốt cục xác định là Tiểu Phong điện thoại tại tiếng nổ.

Tiểu Phong gọi lộ Tiểu Phong, hẩn suất khí, thông minh, nhất gan.

Theo lý thuyết ưa thích Tiểu Phong nữ nhân, hoặc là Tiểu Phong ưa thích nữ nhân là như Phàn Ước cái này tiểu nữ nhân, mà không phải giới giang biết nhóm Cốc. Đừng?0 có thể là Tiểu Phong nhất gan lại để cho giang Phỉ Phỉ có cảm giác an toàn, tăng thêm Tiểu Phong lớn lên suất khí. Phải nói giang Phỉ Phỉ lựa chọn là chính xác, tương lai ở chung cùng một chỗ, giang Phỉ Phỉ hoàn toàn có thể khống chế lộ Tiểu Phong.

Chuông điện thoại di động một mực tại tiếng nổ, nằm ở Tiểu Phong bên người giang Phỉ Phỉ vẫn đang ngủ say, ngẫu nhiên nhúu mày. Hiển nhiên nàng nghe được chuông điện thoại di động, lại không nghĩ mở mắt ra. Dù sao nàng uống rất nhiều rất nhiều rượu, nàng nhất định rất muốn ngủ, say rượu người chán ghét bị quấy rầy.

Lòng ta bình luận phanh trực nháy, trước mắt nữ nhân này tư thế ngủ chọc người, hết sức xinh đẹp, dáng người cao gầy nàng có một đôi răn chắc bắp đùi thon dài. Làn da của nàng không tính rất trắng, nhưng cơ như nõn nà, nàng có rất sâu giữa hai khe núi. Mấu chốt là nàng môi dưới bên cạnh cái kia khóa mỹ nhân nốt ruồi làm cho ta tâm ngứa khó nhịn, ta phát hiện nàng thậm chí không có cời lộ chỉ giày cao gót.

To như vậy 'phòng cho tổng thống' ở bên trong chỉ có ta một người thanh tình, ta không có lý do không đi giúp Tiểu Phong tiếp cú điện thoại này.

Đi vào Tiểu Phong bên cạnh, ta theo hẩn trong túi áo sừu tầm ra một mực tại tiếng nổ điện thoại, đây là một chi kiểu mới nhất điện thoại, siêu đại màn hình có thể đơn giản nhìn rõ ràng điện báo biểu hiện. Trong nháy mắt, nét mặt của ta có chút cứng ngắc. Ta nhìn rõ ràng trên điện thoại di động

một tổ rất quen thuộc số điện thoại, cái này đây số thuộc về một vị gọi Trương Tư Cần người.

Ta do dự trong chốc lát, dứt khoát chuyển được điện thoại.

Tiêm "Uy, uy, uy, lộ Tiểu Phong người đang nghe sao? người cái này vô liêm sỉ vì cái gì không nói lời nào? Người không phải nói bí mật này chỉ có người biết không? Cái kia Lý Trung Hàn vì cái gì biết rõ? Người cái này con chó đẻ , người phản bội ta, ta muốn người trả giá thật nhiều !""

Trương Tư Cần sai rồi, Tiểu Phong cũng không có phản bội hửn, Tiểu Phong chỉ là phản bội ta. Ta không biết bí mật này là cái gì, nhưng ta có thể khẳng định bí mật này cùng Bích Vân sơn trang có quan hệ. Bạn đang đọc truyện được copy tại -Y

Tiểu Phong biết rõ Bích Vân sơn trang thuộc về ta, nhưng hửn hay là bí mật cùng Trương Tư Cần cấu kết, không xác định hửn có hay không tham dự hãm hại kế hoạch của ta, nhưng ít ra hửn che giấu bất lợi với chuyện của ta.

Cái này hoàn toàn không thể tha thứ !" ta cảm hận bất luận kẻ nào đối với ta phản bội, thực tế ta đối với hửn tốt. Theo như quy định, hửn chỉ có thể đạt được 160 vạn tiền thuê, nhưng ta hay là cho hửn một trăm chín mươi vạn, ta không hy vọng hửn lấy được tiền thuê cùng người khác chênh lệch quá nhiều. Rất đáng tiếc, Tiểu Phong phụ ta.

"Ân, tắt đèn nha !" tốt chương mắt." Nói mê bên trong đích giang Phi Phi trở mình, lộ ra quần ngắn ở bên trong 'quần chữ T', màu đen 'quần chữ T'.

Nhiệt huyết nường theo lấy dục vọng thoáng cái bỏ thêm vào thần kinh của ta. Ta thích màu đen nội y, bất kỳ nữ nhân nào màu đen áo lót đều có thể khiến cho ta dã thú giống như tính dục, huống chi ta rất phản nộ, người tại khi tức giận tổng hội làm ra không lý trí chuyện.

Ta không cách nào tha thứ Tiểu Phong, ta không cách nào tha thứ người phản bội ta.

Ta muốn trả thù !" chiếm hữu người phản bội nữ nhân phải hay là không đối với người phản bội nghiêm khắc nhất trả thù đâu này?

Ta nghe răng cười lấy cớ quần.

"Ân....." Giang Phi Phi vẫn còn nói mê, ta suy nghĩ, nàng nói mê phải hay là không cùng rên rỉ đồng dạng mất hồn.

Oan có đầu, nợ có chủ, trả thù cũng không thể trả thù tại trên thân người khác nha !" giang Phi Phi cùng người không oán không cừ, hơn nữa còn là say rượu ở bên trong, người không thể vô sỉ như vậy.

Ta vô sỉ làm sao vậy? Đối đãi người vô sỉ nên muốn vô sỉ, đối đãi người phản bội nên như đối đãi địch nhân đồng dạng tàn khốc vô tình.

Thằng khốn, giang Phi Phi không phải địch nhân, nàng là mỹ nữ.

Mỹ nữ tự là dùng để làm !" người xem nàng làm dáng bộ dạng, nhất định rất muốn được nam nhân làm, ta cam đoan quần lót của nàng nhất định là ẩm ướt .

Thật sự ướt sao? ta không tin, trừ phi..... Trừ phi có thể nhìn một cái.

Nhìn một cái có thể, chứng minh là không phải ẩm ướt là được, ngàn vạn sau khi từ biệt phân.

Đã biết, ta sẽ không quá phận . Ta gần đây rất có thể khắc chế, ta chỉ liếc mắt nhìn giang Phi Phi đồ lót phải hay là không ướt tự dừng tay.

Linh hồn của ta ở bên trong một chính một tà hai cái tinh linh trải qua kịch liệt giằng co, rốt cục đạt thành một cái chiết trung điều hòa hiệp nghị.

Cái này hiệp định tự là cỡi giang Phỉ Phỉ quần ngắn, nhìn xem nàng màu đen 'quần chữ T' phải chăng được thâm thủy thấm ướt.

Ta đi qua, khẽ vuốt nòn nà giống như da thịt, cảm thụ giang Phỉ Phỉ trên đùi độ ẩm. Úc, thật ẩm áp, rất trơn.

Nàng ưng thuận cỡi giày cao gót, ngủ có thể nào ăn mặc giày đâu này?

Ta nâng...lên giang Phỉ Phỉ một đầu dài chân, rất Ôn Nhu mà giúp nàng cỡi tinh xảo giày cao gót, thoát đã xong một cước lại khác thoát một cái khác chân. Lỏa lồ hai chân lên, mười cái chân chỉ đầu đồng đều bôi có màu xanh da trời sơn móng tay, rất gợi cảm, rất mê người, nhưng ta không thể hôn đi. Bởi vì ta đã đáp ứng chính mình, chỉ có thể nhìn người ta đồ lót, không thể đụng vào, không thể sờ, không thể quá phận.

Được rồi, ta buông mê người chân ngọc, chuyên tâm đẩy ra quần ngắn lên cúc áo.

"Ân....." Giang Phỉ Phỉ đổi một tư thế, đem ta sợ hãi kêu lên một cái. Tay run run, có chút chần chờ. Bất quá cái kia màu đen 'quần chữ T' mãnh liệt mà hấp dẫn ta, ta quan sát một chút đang ngủ say giang Phỉ Phỉ, xác định nàng không có tỉnh lại dấu hiệu kể tục nạp giải vừa nàng nhiệt thân nửu môn.

Úc, nàng bụng dưới có chút hở ra một ít bụng thịt. Khóa kéo kéo xuống, ta rốt cục nhìn thấy một đầu nguyên vẹn 'quần chữ T', bé nhỏ tơ y vừa vặn bao ở hạ thể bộ phận sinh dục, nồng đậm lông lồn như đem bàn chải. Ta kinh ngạc lông lồn quá độ chinh tề, dùng ngón tay mở mạnh 'quần chữ T' xem xét, không khỏi khí huyết quay cuồng.

Nguyên lai cái kia phiến nồng đậm lông lồn có chuyên môn tu bổ qua, ta biết rõ đây là nữ nhân để cho tiện xuyên:đeo 'quần chữ T' cùng quần ngắn chỗ bắt buộc mỹ dung. Nếu như không sửa chữa, trường quyền lông lồn

không nghĩ qua là sẽ đuổi ra ngăn nhỏ quần ngăn bên ngoài, phi thường
chương tai gai mắt

TỶ PHU VINH DỰ

Tiểu Thủ Chương
www.dtv-ebook.com

Chương 116: Sa đọa [một]

"Thật sự ướt." Ta vuốt ve hết ẩm ướt quần lót, lại vuốt ve mềm lông lồn, cuối cùng ngón tay dừng lại tại đã ẩm ướt lại ôn hòa địa phương. Úc, tốt mập lỗ thịt, như Quách Vịnh Nhân lỗ thịt đồng dạng màu mỡ nhiều chất lỏng.

Tốt rồi, có thể dừng tay, ta khuyên bảo chính mình.

Thế nhưng mà ta không cách nào dừng tay.

Ta linh hồn ở bên trong tà ác tinh linh hoàn toàn chiếm cứ thượng phong, nó hi vọng ta tiếp tục nữa. Lý trí của ta dần dần biến mất, dục vọng mãnh liệt như hùng hực thiêu đốt Liệt Hỏa, hết thấy đều không thể tránh cho. Ta bò lên giường, tách ra giang Phỉ Phỉ hai chân, nồng đậm chồi lông tử đang tán phát ra mê người khí tức, màu nâu nhạt mép lồn đầy đặn yêu dị, tầng tầng lớp lớp nếp uốn lên còn có một chút màu trắng bài tiết vật.

Ta ép xuống thân, hít hà những này mùi đậm đặc màu trắng bài tiết vật, trong chốc lát dục vọng của ta thì đến được cực độ phấn khởi. Ta điên cuồng cỡi sạch y phục trên người, nâng cao cực lớn nóng hổi côn thịt, nhắm ngay đầy đặn nếp uốn cắm xuống mà vào, lập tức thô lỗ mà xâm nhập, thẳng đến đỉnh quy đầu đến mềm mại Nhục Bích.

"Ờ." Ta phát ra hùng hậu rên rỉ. Trời ạ, ta là như thế phấn khởi, như thế hèn mọn bỉ ổi, nhìn xem giang Phỉ Phỉ đang ở trong mộng thống khổ mà nhúu mày, ta thậm chí có khó có thể khắc chế khoái cảm. Tà ác tại lan tràn, ta tàn nhẫn mà nhe răng cười, một bên nhe răng cười một bên tà ác mà dứt

vào, chậm chạp mà đút vào, chậm rãi cùng đợi được ta xâm phạm mỹ nhân tỉnh lại.

"Ân, Ân..... Không muốn, Tiểu Phong, không muốn. Đầu ta chóng mặt, người mau dừng lại đến, Ân..... Thật thô !" ờ, mau dừng lại đến." Giang Phỉ Phỉ phản ứng dị thường nhanh chóng, ta mới đút vào vài cái, nàng liền quay khởi hành thể, chỉ là hai mắt nhắm chắc vẫn đang không muốn mở ra. Kỳ thật cũng không cần sạch mở mắt, lúc ân ái nhắm mắt lại đồng dạng có thể hưởng thụ đến vô cùng niềm vui thú.

Ta không phải Tiểu Phong, đương nhiên sẽ không dừng lại, chẳng những không dừng lại đến, ta còn nhanh hơn đút vào tiết tấu, như là cùng tình nhân ân ái đồng dạng có tiết tấu. Ta hưởng thụ màu mỡ lỗ thịt mút vào, như là hài nhi mút vào núm vú cao su giống như vuốt ve, đặt ở bàn chải giống như trên lông lông, bụng của ta có một ít chập choạng ngứa. Vì gãi ngứa, ta tại đút vào đồng thời xay nghiền bụng của ta, dùng của ta nòng đậm lông lông ma sát đối phương nòng đậm bàn chải.

"Ờ..... Tiểu Phong, ta thật thoải mái, tại sao có thể như vậy? Dường như so ngày hôm qua thô thật nhiều !" ờ, thật thoải mái, tốt trưởng, trưởng chết , chọc vào thật sâu !" ah ah ah." Giang Phỉ Phỉ rên rỉ quả nhiên cùng mộng muội thanh âm giống như đúc tiêu hồn thực cốt.

Ta nhe răng cười lấy duỗi ra hai tay, hung hăng mà bắt lấy hai luồng cao ngất cái vú hung hăng mà xoa nắn, đem hai luồng bầu vú to xoa biến hình biến dạng vẫn chưa đủ. Ta cúi đầu xuống, hung hăng mà mút vào hai khóa bồ đào tựa như núm vú, hung hăng mà cắn xé, ta lúc này tựa như một đầu bụng đói phụ phụ sói hoang, đang dốc sức liều mạng mà cắn xé trước mắt con mồi.

Giang Phỉ Phỉ bắt đầu đón ý nói hòa, nàng lay động hạ thể đồng thời, hai tay chăm chú mà ôm đầu của ta:"Ah, dừng cắn, dừng cắn. Tiểu Phong, Tiểu Phong, dừng cắn. Lão công, ta muốn người, I love you."

Ta dùng đầu lưỡi đem giang Phỉ Phỉ toàn bộ bộ ngực liếm lấy một lần, thấy nàng vẫn đang đóng chặt lại mắt, nhin không được bật cười:"Ha ha, nữ nhân dân đảng, thích không? Yêu thích ta làm như vậy người sao?"

"Ừa thích, rất thích, I love you....." Giang Phỉ Phỉ ý loạn tình mê mà rên rỉ, có lẽ là nghe ra thanh âm của ta cùng Tiểu Phong bất đồng, nàng mạnh mà mở mắt ra. Trong nháy mắt, nàng sợ ngây người, thân thể đã ở trong tích tắc đình chỉ vận vẹo:"Ah, người không phải Tiểu Phong !" người là, người là, tại sao là người? Người làm gì? Người....."

Trong phòng ngọn đèn rất rõ sáng, đã hoàn toàn thanh tỉnh giang Phỉ Phỉ nhận ra ta, nàng khuôn mặt tuần tú cho nhanh chóng vận vẹo.

Ta nhe răng cười nói:"Đừng hô, đem Tiểu Phong đánh thức đối với người không có chỗ tốt, dù sao người đã bị ta đã làm, người lại hô cũng vô dụng. Chúng ta yên tĩnh mà làm một lần, ta nhất định khiến người thoải mái. Úc, tốt mập huyết huyết."

Giang Phỉ Phỉ chẳng những ý thức được được ta gian dân , còn ý thức được Tiểu Phong ngay tại bên người, nàng bắt đầu phản kháng:"Người không thể như vậy, người mau dừng lại đến."

Ta đối với loại này vô lực phản kháng chẳng thêm ngó tới, cường tráng hai tay chăm chú đem nhu nhược thân thể mềm mại cố định trụ, giang Phỉ Phỉ lại giãy dụa cũng không cách nào thoát khỏi ta Như Ảnh Tùy Hình áp chế. Nàng vận vẹo chỉ biết ma sát đại nhục bổng của ta, càng gia tăng của ta khoái cảm, ta đặc ý nói:"Người lưu rất nhiều nước, vừa rồi người một mực hô thoải mái, vậy người nên hưởng thụ bổng chốc, nếm thử nam nhân khác có cái gì đặc điểm. Chẳng lẽ người không có cảm giác đến dương vật của ta đội lên người cổ tử cung khẩu sao? Người trước kia không có cảm thụ qua a?"

"Người lưu manh này !" van cầu người, mau dừng lại, Tiểu Phong ngay tại bên cạnh. Chúng ta đã quyết định kết hôn, hôm nay ta còn đi gặp người nhà của bọn hắn, người lúc ấy vẫn còn trường, người vì cái gì làm như vậy? Vạn nhất Tiểu Phong trông thấy làm sao bây giờ?"

Giang Phi Phi vốn muốn mắng ta, khả mắng một câu sau lại đổi giọng vì cầu xin. Nàng tinh tường ý thức được mắng ta căn bản không có ý nghĩa, nàng duy nhất có thể làm đúng là cầu xin ta, thế nhưng mà ta há lại sẽ được nàng cầu xin đã động đâu này?

Ta nhìn nhìn bên người ngủ say Tiểu Phong, tà ác mà cười nói:"Hắn say, không có vạn nhất."

"Ờ, không muốn, ờ, không muốn nha....." Giang Phi Phi bất lực mà đẩy ngăn cản thân thể của ta, không có thôi động mảy may, lại đổi lấy ta như gió bão mưa rào dút vào. Vừa thô vừa to còn thật vô tình mà gõ màu mỡ lỗ thịt, phát ra "Rầm rầm rầm"

nổ mạnh. Ta có chút lo lắng nổ mạnh truyền đi, vừa rồi nhất thời hầu gấp vậy mà quên đóng cửa, bất quá các nàng đều say, không có gì hay lo lắng.

An ủi dường như mình, ta càng thêm cuồng vọng thô lỗ:"Phi Phi, của ta phải hay là không rất thô?"

Giang Phi Phi ánh mắt thay đổi, do phần nộ đến lo lắng, do lo lắng đến mê ly. Thân thể của nàng xuất hiện khác thường, động thịt của nàng tại co rút lại:"Ờ, ah, đừng đỉnh, đừng đỉnh, ta..... Ta....."

Ta cười xấu xa:"Làm sao vậy?" Dưới thân còn thật liên tục mãnh liệt mà chín sâu một thốn.

Giang Phi Phi đột nhiên mở lớn cái miệng nhỏ nhắn:"Ta..... Ta chịu không được !" nhanh ngừng, van người, nhanh ngừng."

"Chịu không được cái gì?" Ta cười gian không thôi, côn thịnh rút kích không có một ít dừng lại.

"Ồ." Giang Phỉ Phỉ tại rên rỉ, mất hồn rên rỉ truyền khắp trong phòng từng nơi hẻo lánh, tin tưởng cũng có thể truyền ra bên ngoài.

Ta một chút cũng không lo lắng, nữ nhân còn say nát như bùn, uống Vodka nam nhân càng say đến lợi hại, ta còn có cái gì thật lo lắng cho hay sao? to như vậy 'phòng cho tổng thống' ở bên trong, cũng chỉ có ta cùng giang Phỉ Phỉ là thanh tỉnh, ta muốn như thế nào xức nàng tựa như thế nào xức nàng, ta muốn như thế nào vũ nhục nàng tựa như thế nào vũ nhục nàng, ha ha.....

Ta suồng sã tứ phía cười to:"Rất thoải mái phải hay là không?"

Giang Phỉ Phỉ không có trả lời, lực chú ý của nàng tất cả đều tập trung đến có thể sinh ra kịch liệt khoái cảm Cấm khu, hai tay của nàng không hề đẩy ta, mà là chăm chú vịn tại trên cánh tay của ta, hạ thân dần dần đón ý nói hòa ta. Đây là nàng thanh tỉnh lúc lần thứ nhất đón ý nói hòa ta, ta hưng phấn mà hỏi:"Muốn hay không thân hôn môi?"

Giang Phỉ Phỉ nhìn ta liếc, thống khổ mà mãnh liệt lắc đầu:"Không..... Không muốn....."

Ta biết rõ, nữ nhân vẽ mặt thống khổ không nhất định tựa là thống khổ. Mặc dù là thống khổ cũng chỉ là tâm hồn thống khổ, mà thân thể của nàng là sung sướng, chỉ cần sung sướng thời gian có thể kéo dài, sung sướng trình độ gia tăng, nữ nhân sẽ tạm thời quên tâm linh thống khổ, vận khí tốt lời nói, nữ nhân sẽ đem tâm linh thống khổ chuyển hóa làm một loại tự làm khổ tình cảm.

Nghe nói có một quyền uy tâm lý cơ cấu đã làm điều tra, 90% thành thực nữ nhân đều kỳ vọng được nam nhân cưỡng gian một lần, không biết giang Phỉ Phỉ phải hay là không cũng ở đây 90% bên trong? Theo tình

huống trước mắt đến xem, nàng đã bắt đầu hưởng thụ lấy, biểu hiện của nàng cùng tình nhân gian ân ái không có gì khác nhau.

Ta nhe răng cười hỏi:"Muốn hay không dùng sức điểm?"

"Không muốn, không muốn." Giang Phỉ Phỉ một bên lắc đầu, một bên đem trên bụng rất. Ta lôi ra côn thật lúc nàng tỉnh hầu lấy, ta cắm vào lúc nàng ưỡn lên chuẩn xác hữu lực, rất hoàn mỹ mà kết hợp, chuẩn xác mà sáo nhập. Về phần đại nhục bổng của ta phải chăng có thể ma sát nàng trong nhục huyết 0 điểm tựu không thể nào đã được biết đến, trừ phi ta cùng nàng có vô số lần đích giao cấu kinh nghiệm.

Vô số lần? Ta nghĩ cũng không dám nghĩ, một lần tựu đủ, ta điểm ô vợ người khác, cũng đừng hoành đao đoạt ái . Y - www.

"Muốn hay không dừng lại?" Ta đột nhiên có chút áy náy, tuy nhiên dục vọng như cũ tăng vọt.

Đón ý nói hòa bên trong đích giang Phỉ Phỉ nhỏ giọng rên rỉ:"Không muốn, không muốn, đừng có ngừng. Ờ, người cường hiếp ta !" ta đã xong, ta chịu không được."

"Cái kia dừng lại được không?" Ta cười xấu xa, ta đối với chính mình đại nhục bổng 00o cùng ngày càng tinh có thể ân ái kỹ xảo tràn ngập tin tưởng.

"Ah, không muốn, đừng có ngừng." Giang Phỉ Phỉ sợ hãi mà xem ta.

Là sợ hãi của ta chiếm hữu, hay là sợ hãi ta dừng lại đâu này? ta tin tưởng cả hai kiêm có, ta ôn nhu nói:"Vậy thì nhanh hôn môi. Không muốn ta dừng lại, cùng với ta hôn môi."

Nói xong, ta thử thăm dò đem miệng đưa tới. Lúc trước ta lo lắng đầu lưỡi sẽ bị cắn mất, giờ này khắc này, ta khẳng định giang Phỉ Phỉ so với ta

càng kỳ vọng hôn môi. Đầu lưỡi của ta vừa thăm dò vào miệng nhỏ của nàng, nàng đầu lưỡi lập tức ngênh đi ra, rất ít xuất hiện mà cùng ta đầu lưỡi dây dưa bỗng chốc. Tự cái kia bỗng chốc tiếp xúc, lập tức biến thành cuồng nhiệt hôn môi, giang Phỉ Phỉ động tình mà rên rĩ.

"Ừ, A... A....."

Ờ, tốt xúc động hôn môi, tốt vong tình mút vào, dây dưa đầu lưỡi đem ướt bọt lẫn nhau truyền tống, răng gò má triền miên lại há có thể nhìn ra đây là một lần bạo lực cưỡng gian? Đại nhục bỗng o0o mang ra chất lỏng lại há có thể nói không phải dâm thủy?

Đúng vậy, tuyệt đối là dâm thủy mà không phải nước tiểu. Bởi vì chất lỏng mùi đậm đặc mà lại dính trượt, nữ nhân chỉ có động tình lúc mới có thể bài tiết nhiều như vậy mùi tanh tươi dính trượt chất lỏng.

Hôn trọn vẹn năm phút đồng hồ, ta mới buông ra ướt đầm cánh môi:"Người xem, nhiều như vậy tốt, làm gì khổ sở đâu này? ta chỉ là gặp người uống nhiều rượu quá rất khó chịu bộ dạng, cho nên đã giúp giúp người, cho người thoải mái bỗng chốc."

"Người....." Giang Phỉ Phỉ nổi giận nảy ra.

"Thích không? Phải hay là không rất thô?" Của ta đút vào biến hóa bất định, mãnh liệt sau là Ôn Nhu. Ta am hiểu sâu nữ nhân nhu cầu, nữ nhân vĩnh viễn hi vọng nam nhân Ôn Nhu, thô bạo chỉ có thể làm đẹp, cho nên ta Ôn Nhu , tựa như đối với ta nữ nhân ôn nhu như vậy.

"Ờ." Giang Phỉ Phỉ vô ý thức đem hai chân trên bàn phần eo của ta, giao nhau hai tay ôm chặt lấy cổ của ta, ta dám nói nàng ôm Tiểu Phong lúc cũng là cái dạng này.

Mỹ lệ mặt rớt cục lộ ra một ít vũ mị, ta nghiêm trang mà khuyên bảo:"Phỉ Phỉ, người đừng căng răng. Thoải mái tự kêu đi ra, nín hòng đối

với thân thể không tốt."

Giang Phỉ Phỉ trong mắt hiện lên một ít khác thường, phối hợp ta đút vào chi tế, nàng dần dần rên rỉ:"Ừ Ân....."

Thật sự là trẻ con là dễ dạy, ta hưng phấn mà trêu chọc:"Phỉ Phỉ, người cái vú rất lớn. Người nhìn xem, ta đang sờ người cái vú, người núm vú cứng ngắc ờ."

Giang Phỉ Phỉ phát giác ta lại thô lỗ , nàng gắt giọng:"Người làm cho tự làm, đừng giày vò ta. Đừng vặn, đau quá."

Ta cười thâm đặng:"Rất sung sướng đúng hay không? Ha ha, đến, chúng ta hôn lại hôn môi."

"Nhai Ân nhai, A... A... A... nhai nhai"

Đầu lưỡi của chúng ta lại Ôn Nhu mà dây dưa, cùng Cuồng Bạo bộ phận sinh dục dây dưa có cách biệt một trời,"Bang bang" Âm thanh so tiếng rên rỉ vang dội nhiều lắm, màu mỡ lỗ thịt so bờ môi mất hồn nhiều lắm.

Cái này một vòng đút vào càng thô bạo, giang Phỉ Phỉ tại trong thống khổ nghênh đón một hồi co rút, nàng nhanh chóng thoát khỏi môi của ta, nghiêng người nhìn thoáng qua ngủ say Tiểu Phong, phát ra lâu dài kiêu gáy:"Ờ, ờ, ta, ta chịu không được !" Ác ác ờ, ta chịu không được ."

Ta tiếp tục Cuồng Bạo mà xuất kích, lại để cho giang Phỉ Phỉ đang kịch liệt co rút ở bên trong xụi lơ.

"Ân....."

Một tiếng rất nhỏ bé thở dốc truyền vào lỗ tai của ta, ta mạnh mà nghiêng người nhìn về phía cửa phòng, bởi vì một tiếng này nhỏ bé thở dốc theo bên ngoài truyền vào đến.

Trong khoảng thời gian cực ngắn, ta không kịp ngẫm nghĩ nữa, rút...ra đại nhục bổng o0o từ trên giường nhảy xuống, chạy đi cửa phòng, thành tình phát hiện chỉ mặc gợi cảm quần lót Hoài Minh châu ngã ngồi tại cạnh cửa. Ta chấn động, đầu óc nhanh quay ngược trở lại lúc, sợ tới mức hoa dung thất sắc Hoài Minh châu té theo trên mặt đất đứng lên, lảo đảo mà hướng mặt khác một gian phòng trọ chạy tới.

Ta dưới tình thế cấp bách vội vàng đuổi theo, khó khăn lắm trong ngực Minh Châu vào phòng trong nháy mắt đuổi theo. Luống cuống tay chân Hoài Minh châu vừa định đóng cửa phòng, ta đã tia chớp ra tay đem nàng bắt lấy.

"Thả ta ra !" thả ta ra !" ta cái gì cũng không biết, cái gì cũng không thấy." Hoài Minh châu kiệt lực muốn tránh thoát của ta nắm giữ, thanh âm của nàng không lớn, hiển nhiên cũng không muốn đem mọi người đánh thức. Trong nội tâm của ta khê động, lập tức nhay cảm mà bắt lấy đối với 90 phương nhược điểm.

"Đừng hô, Hoài Minh châu, đem tất cả đều đánh thức tựu là tai nạn." Ta buông ra Hoài Minh châu, dù sao nàng cũng chạy không đến đi đâu.

Hoài Minh châu hoảng sợ mà cùng ta giữ một khoảng cách:"Ta..... Ta biết rõ."

Ta rất bình tĩnh mà ổn định tâm tình của nàng:"Biết rõ là tốt rồi. Xin nhờ , hôm nay tất cả mọi người uống nhiều quá."

"Phải..... Đúng vậy, ta không nói. Ta cái gì cũng không biết, cái gì đều không phát hiện." Hoài Minh châu không dám con mắt xem ta, bởi vì ta trần như nhộng, hạ thể đại nhục bổng o0o như cũ dữ tợn, mà Hoài Minh châu toàn thân chỉ có khêu gợi trong suốt nội y. Nàng tuy nhiên không phải ngực đầy đặn mông bự, nhưng dáng người cũng là có lồi có lõm, tỉ lệ cân

đối, tăng thêm khêu gợi nội y phụ trợ, nàng đồng dạng có thể mãnh liệt kích thích dục vọng của ta.

Dục vọng của ta vốn cũng rất tăng vọt, lúc này đại nhục bổng o0o hiện lên bảy mươi lăm độ hướng lên cử bổng. Cái này không thể không lại để cho Hoài Minh châu có chỗ mơ màng, chỉ cần là thành thực nữ nhân đều sẽ đối với Lưu hung hãn nam tính đặc thù rất có cảm giác.

"Người như thế nào? Không có uống nhiều ba?" Ta từng bước một hướng Hoài Minh châu tới gần, Hoài Minh châu kinh hoảng mà lui về phía sau:"Ta không có..... Không có việc gì, gặp khát nước, tự..... Tự đi ra tìm uống."

Ta quay đầu lại nhìn nhìn ngủ say nhỏ trác hỏi:"Hắn không có tỉnh a?"

Hoài Minh châu gật gật đầu:"Không có tỉnh, hắn say."

Ta âm thầm thở dài một hơi, nhìn xem một tay hoành ngăn tại ngực, một tay che lấp hạ thể Hoài Minh châu, ta nhìn không được cười khen:"Người rất đẹp."

Hoài Minh châu cũng không có bởi vì ta ca ngợi mà cảm thấy vui vẻ, trái lại nàng phát giác ta gặp nguy hiểm ý đồ. Nàng đi nhanh lui về phía sau hai bước, run giọng nói:"Ta muốn đi ngủ , người đi ra ngoài đi, ta cam đoan sẽ không theo bất luận kẻ nào nói lên."

Ta sắc mặt nghiêm nghị vẻ mặt cứng rắn, lạnh lùng nói:"Người đã biết rõ bí mật của ta."

"Ta sẽ bảo thủ bí mật, cả đời không nói ra đi, ta thề." Lo lắng Hoài Minh châu vậy mà nhắc tay thề, hơi không lưu ý đã bị ta nhìn thấy hai cái không lớn không nhỏ núm vú. Nàng lập tức ý thức lộ liễu xuân quang, một tiếng duyên dáng gọi to, càng làm tay hoành ngăn tại trước ngực.

Ta tiếp tục hướng nàng tới gần:"Không có tác dụng đâu, ta sẽ một mực cảm giác được uy hiếp, bí mật của mình được người khác nắm giữ là một kiện chuyện rất đáng sợ."

"Đều nói ta sẽ giả bộ như không biết , người..... Người muốn như thế nào?" Hoài Minh châu có một ít tức giận, theo lý thuyết nàng tức giận là chính xác . Nhưng là giờ này khắc này, ai mạnh đại thì người đó có lý, ta xa xa so Hoài Minh châu cường đại hơn nhiều. Hoài Minh châu ít nhất so giang Phỉ Phỉ thấp lưỡng cen-ti-mét, tuyệt đối không cao hơn một trăm sáu mươi hai cen-ti-mét, đối phó giang Phỉ Phỉ ta còn nhẹ nhõm, đối phó càng thêm nhỏ nhắn xinh xắn Hoài Minh châu lại càng không tại lời nói xuống. ta lại về phía trước bước ra hai đại bước, Hoài Minh châu sợ tới mức liên tiếp lui về phía sau, khả năng phát hiện đã không có đường lui, nàng chỉ có thể co rúm lại tại góc tường, sợ hãi mà xem ta.

Ta hung dữ mà duỗi ra hai ngón tay đầu:"Người có hai lựa chọn. Muốn mà ta đem người giết, người chết có thể...nhất bảo thủ bí mật."

Hoài Minh châu ngay lập tức mặt sắc tái nhợt, dốc sức liều mạng mà lắc đầu:"Không muốn, không muốn."

Ta đột nhiên vẻ mặt ôn hoà nói:"Muốn mà ta đồng dạng nắm giữ bí mật của người, như vậy chúng ta mới có thể kiềm chế lẫn nhau."

Hoài Minh châu mê mang mà xem ta nói:"Ta không có gì bí mật nha."

Ta nói:"Có."

Hoài Minh châu hỏi:"Bí mật gì?"

Ta giả hoạt cười cười:"Người đã từng cùng ta phát sinh qua tính quan hệ bí mật."

"Đã từng?" Hoài Minh châu sững sờ, lập tức minh bạch ý của ta, nàng lo lắng nói: "Không, van người, không muốn."

Ta ngữ khí lạnh như băng, hung dữ mà uy hiếp: "Người muốn chết?"

Hoài Minh châu tranh thủ thời gian lắc đầu: "Không..... Ta không muốn chết."

Ta cười đến rất vui sướng: "Đến đây đi, dù sao người nhìn lên đã lâu như vậy, nhất định cũng rất muốn làm yêu."

Hoài Minh châu vội vàng phủ nhận: "Ta không có, ta không muốn."

"Người dám nói người không có ẩm ướt?" Ta tà ác mà nhìn xem Hoài Minh châu thân thể, cho dù trọng yếu bộ vị được hai tay của nàng che lấp, bất quá loại này như ẩn như hiện, dục lộ còn dấu phong tình càng có thể trên chọc nam nhân tâm. Dương vật của ta nhanh nhẹn đứng mãi giờ lên cao, nguyện nhất định phải có.

Hoài Minh châu đã nhìn lên ta cùng giang Phỉ Phỉ ân ái, vô luận thời gian dài đoản, nàng ham muốn đã bị gây xích mích, cho nên mới kìm lòng không được phát ra rên rỉ. Rất đáng tiếc, nàng rên rỉ được ta phát giác, ta ưng thuận thừa dịp giang Phỉ Phỉ vẫn còn say mê bên trong, tận lực giải quyết dứt khoát đem Hoài Minh châu cho thu thập, để tránh xuất hiện bất bất hơn ngoài ý muốn. Nghĩ vậy, ta sói đói giống như nhào tới Hoài Minh châu.

Hoài Minh châu không chỗ ẩn núp, nàng chỉ có thể thúc thủ chịu trói, dốc sức liều mạng giãy dụa: "Lý tiên sinh, van người. Ta không có xem thật lâu, ta chỉ nhìn thoáng qua."

Ta nhe răng cười: "Cởi quần của người nghiệm chứng bồng chốc, nếu như không có ẩm ướt, ta buông tha người; Nếu như người ướt, tựu chứng

minh người nhìn thật lâu, người muốn vì rình coi người khác tư ẩn trả giá thật nhiều."

"Ta....." Hoài Minh châu lại vùng vẫy vài cái, đã là thở hồng hộc, gập ta ánh mắt hèn mọn bỉ ổi mà nhìn xem thân thể của nàng 0 thể, nàng đành phải buông tha cho giấy dựa tiếp tục dùng tay ngăn trở thân thể trọng yếu bộ vị. Ta đối phó nàng càng thêm thông dong , dán chặt nàng cơ hồ hoàn toàn trần truồng bờ mông, trên tay của ta bữa tiếp theo sờ loạn, còn đẩy ra nàng Bra-áo ngực sau khấu trừ.

Hoài Minh châu mắt thấy nguy hiểm càng ngày càng gần, nàng cơ hồ thút thít nỉ non:"Ah, không muốn, không muốn."

Ta bất vi sở động, cánh tay duỗi ra, bàn tay lớn trực tiếp thăm dò vào Hoài Minh châu hạ thể Cấm khu, đối với mềm mại cấm địa sờ loạn vài thanh, nhịn không được mĩa mai nói:"Trời ạ, chẳng những dâm , còn ẩm ướt đến lợi hại."

Hoài Minh châu tuyệt vọng:"Ah, van cầu người, van cầu người buông tha ta."

Tay của ta lần nữa cường ép sờ đến Cấm khu, một bên khấu trừ sờ lỗ lồn nàng, một bên học ngữ khí của nàng cầu khẩn:"Ta cũng cầu người, cầu người cho ta một cái chia xẻ bí mật cơ hội."

"Ah....." Hoài Minh châu một tiếng thét lên, bởi vì ta ngón tay không cẩn thận cắm vào âm đạo của nàng. Chỉ rút làm vài cái, Hoài Minh châu tự triệt để buông tha cho chống cự, nàng nhỏ nhắn xinh xắn thân thể mềm mà tựa ở trên người của ta, mặc cho ta tùy ý vuốt ve, nàng gọi cảm đồ lót đơn giản được ta kéo rơi xuống mắt cá chân bên cạnh, thừa thốt lông lồn hoàn toàn bị bàn tay của ta bao trùm.

Hoài Minh châu kích động rên rỉ:"Đừng, đừng, người chính là muốn cũng không thể ở chỗ này nha."

Ta tà ác mà đem Hoài Minh châu đẩy lên giường, một bên vắn vê chơi bầu vú của nàng một bên nhục nhả nàng: "Ta chính là muốn tại nhỏ trác bên người cùng người ân ái, chỉ có như vậy, người mới có thể cùng Phỉ Phỉ đồng dạng cảm thấy nhục nhả. Người nhục nhả cảm càng mãnh liệt, người lại càng sẽ bảo thủ lẫn nhau bí mật, thậm chí..... Thậm chí sẽ khắc cốt铭 tâm."

"Ừ, A... A...." Hoài Minh châu thống khổ mà xem ta đem miệng nhỏ của nàng phong lên, nàng bất đắc dĩ mà tiếp nhận của ta lẳng nhục.

Nước mắt theo nàng mê người con mắt chảy ra, nhỏ giọt ta trên môi. Ta liếm lấy bỗng chốc, cười quỷ dị cười, lại tiếp tục tác hôn.

Hoài Minh châu nhìn hai ta mắt, buồn vô cớ nhắm mắt lại, chậm rãi ngã xuống giường. Ta thuận thế đem nàng đặt ở dưới thân, đẩy ra hai chân của nàng, đại nhục bỗng o0o một cái mà vào.

Hoài Minh châu nhú lông mày, bỗng nhiên mở mắt ra nói ra: "Chúng ta trong bốn người, tửu lượng kém nhất chính là Phỉ Phỉ, nàng đêm nay uống tối đa, tửu lượng tốt nhất là tiểu Mẫn, đêm nay nàng ngược lại uống đến ít nhất. Đây là chúng ta cùng người ta đấu rượu gặp được lợi hại đối thủ lúc, tận lực vì tránh cho toàn bộ bị người quá chén, cho nên đêm nay ta không có say, tiểu Mẫn cũng sẽ không say."

Ta chấn động, nhin không được nhìn nhìn rộng mở cửa phòng hỏi: "Người ý tứ nói, nàng cũng biết ta làm giang Phỉ Phỉ?"

Hoài Minh châu thở nhẹ nói: "Ta không dám khẳng định tiểu Mẫn biết rõ, nhưng ta khẳng định tuyên nhiều đã biết."

"Cái gì? Người tận mắt nhìn thấy?" Ta tuy nhiên giật mình, nhưng cảm giác càng ngày càng thú vị .

Hoài Minh châu lau một cái nước mắt nói:"Đúng vậy, kỳ thật ta nhìn lên thời gian của các người không dài. Ta theo trong phòng lúc đi ra, vừa vặn phát hiện tuyên nhiêu trở lại nàg cái kia gian phòng, điều này nói rõ nàg đi ra cho làm con thừa tự gian. Mà người cùng Phỉ Phỉ giống trống khua chiên ân ái, cả môn đều không có quan, tuyên nhiêu khẳng định thấy được."

"Nói như vậy, các người căn bản là không có say, ta làm cho giang Phỉ Phỉ lúc, các người tất cả đều phát hiện?" Ta trợn mắt há hốc mồm, trong lúc nhất thời quên đút vào.

"Ân." Hoài Minh châu lộ ra một ít khó có thể phát giác quỷ dị, xương chậu lén lút hoạt động, vi diệu mà phun ra nuốt vào bỗng chốc đại nhục bỗng của ta. Ta âm thầm buồn cười, giả bộ không biết tiếp tục hỏi tiếp:"Rất kỳ quái, các người bốn người không phải bạn tốt sao? vì cái gì mắt thấy bạn tốt được nam nhân cưỡng gian mà không đi ngăn cản đâu này?"

Hoài Minh châu toàn thân run rẩy, căn căn cặp môi đỏ mọng, sáng giọng:"Như thế nào ngăn cản? Ta phát hiện thời điểm, các người đã tại làm. Ta ngay từ đầu còn tưởng rằng Phỉ Phỉ là cam tâm tình nguyện , vậy mà tại nàg nam nhân bên người cùng người yêu đương vụng trộm. Bất quá về sau ta nghe được các người một ít đối thoại, mới biết được người là thừa dịp Phỉ Phỉ say rượu..... Úc."

"Ta cũng say, người tha thứ ta đi." Ta cười xấu xa, dưới thân gió nổi mây phun, khí thế kinh người,"BA~ BA~" Âm thanh thanh thúy chặt chẽ.

Hoài Minh châu vẻ mặt vẻ mặt thống khổ:"Người đừng nói ngồi châm chọc . Chúng ta bốn người cùng một chỗ đi ra chơi, tựu cùng một chỗ thừa nhận phúc họa. Đã ta cùng Phỉ Phỉ đều thất thân cho người, các nàg hai cái không thể may mắn thoát khỏi, đang như vừa rồi như lời người nói cái kia câu nói, bí mật được người khác nắm giữ là một kiện chuyện rất đáng sợ. Nếu như hai người bọn họ có thể may mắn thoát khỏi, về sau ta cùng Phỉ Phỉ ở trước mặt các nàg vĩnh viễn không ngóc đầu lên được !""

Ta chấn động, Hoài Minh châu nói lời nói này lúc ánh mắt lạnh như băng, ngữ khí kiên định, không có chút nào nữ tử yếu đuối phong thái. Ta âm thầm bội phục, bội phục nữ nhân ở giữa hục hặc với nhau không chỗ nào không có, ngoài miệng thừa cơ xúi giục nói: "Người nói không tệ, nếu như các nàng thực đem người là bạn tốt, lúc này các nàng nên đứng ra bảo hộ người. Các người bốn người liên thủ, ta cho dù lại hung ác cũng bắt tụi bay không có biện pháp."

Hoài Minh châu ánh mắt lạnh như băng hiện lên một ít oán độc: "Hừ, các nàng là bo bo giữ mình, ta cũng sẽ không làm cho các nàng chỉ lo thân mình."

Ta nghe xong, trong nội tâm lập tức đại hỉ. Dù sao Hoài Minh châu đã là trong miệng mập vẹt, ta trì một ít ăn cũng không cần lo lắng nàng biết bay đi, dưới mắt càng bức thiết chính là OK mặt khác hai cái, bí mật của ta tuyệt đối không thể được người khác nắm giữ.

Tâm ý đã quyết, ta mãnh liệt mà đút vào vài chục cái sau, ngừng lại: "Vậy người cho rằng ta phải hay là không muốn trước làm cho một làm cho các nàng?"

Hoài Minh châu khuôn mặt đỏ hồng, đoán chừng đã có chút động tình, gặp ta đột nhiên dừng lại, nàng có chút tức giận: "Người đừng giả mù sa mưa hỏi ta."

"Ưa thích cùng ta ân ái sao?" Ta hỏi được rất tà ác.

Hoài Minh châu cả giận nói: "Người có phải hay không hi vọng ta trả lời nói rất ưa thích?"

Ta nhìn thoáng qua bên người nhỏ trác, cười hỏi: "Người ít nhất có thể nói nói ta làm cho người thoải mái hay là nhỏ trác làm cho người thoải mái?"

"Úc." Hoài Minh châu nhổ ra một ngụm lan khí, có chút rên rỉ:"Bên trong tốt trưởng, người sống khá giả phân, tốt làm cho ta thất vọng."

Ta có chút không hiểu thấu:"Thất vọng? Ta sẽ không làm người thất vọng . Nhỏ trác có thể đem người làm thoải mái, ta cũng có thể đem người làm đến thoải mái."

Hoài Minh châu buồn bã nói:"Biết rõ ta vì cái gì lựa chọn nhỏ trác sao?"

"Người nói." Ánh mắt ta sáng ngời, lòng hiếu kỳ nhất thời.

Hoài Minh châu tròn mắt quay tròn mà chuyển vài vòng, có chút thương cảm:"Kỳ thật, nhỏ trác trong mắt ta rất bình thường. Chỉ bất quá hẳn là người nhân viên của công ty, mà danh tiếng của người cùng nghe đồn làm cho người nói chuyện say sưa. Chính là bởi vì như thế, khi chúng ta bốn cái nữ nhân biết rõ trác dùng nho nhã, trương quan bầy, lộ Tiểu Phong, Tôn Gia Tề đều là người nhân viên của công ty sau, chúng ta đặc biệt hưng phấn, cảm thấy bốn người bọn họ tương lai nhất định có tiền đồ. Bọn hẳn lớn lên cũng phong nhã, bốn người đối với bốn người, tựa hồ rất có duyên phận. Vì vậy chúng ta tự ngẫu ngẫu mà làm ra quyết định, lựa chọn trong bọn họ một người với tư cách chính mình ưu tiên đợi gã nam nhân."

Ta bưng tỉnh đại ngộ:"Ha ha, thì ra là thế. Ta đây chúc mừng các người, lựa chọn của các người là chính xác ."

"Ta hiện tại rất hối hận, không thể tưởng được đại danh鼎鼎 Lý Trung Hàn ngoại trừ cường gian nữ nhân đồ vật khá lớn bên ngoài, cũng không có gì đặc biệt địa phương. Người đều xấu thành như vậy, tin tưởng thuộc hạ của người cũng không tốt đến đi đâu."

Ta khuôn mặt nóng lên, cái này so thác hai ta cái tát càng làm ta khó chịu nổi:"Không thể theo phiến diện nhìn vấn đề mà, nói với người đến độ hồ thẹn . Không chỉ nói làm cho Nhiếp tiểu Mẫn cùng tuyên nhiều, hiện tại cả làm cho tâm tình của người cũng không có."

Nói xong, ta rất không tình nguyện mà theo Hoài Minh châu trong âm đạo rút...ra ướt đầm đại nhục bổng o0o.

Hoài Minh châu lạnh lùng mà mỉa mai:"Vậy người cũng dừng tại trên người của ta lãng phí tâm tư, nhanh lên tiểu Mẫn cùng tuyên nhiều. Đường nhiên, nếu như người còn có tinh lực lời nói."

Ta hơi ôn:"Chờ ta làm cho hết các nàng, ta rồi trở về làm cho người, người đã biết rõ ta có hay không tinh lực ."

1

Tuyên nhiều cùng tiểu Trương phòng trọ cửa đang đóng. Như thế xem ra, tuyên nhiều xác thực có rình coi hiềm nghi, ta cảm thấy ngoài ý muốn. Môn mặc dù giam giữ, nhưng bên trong người không có khóa trái, nàng tựa hồ chủ quan . Đường nhiên, mặc dù khóa trái cũng không thẳng được ta, ta có mỗi một gian phòng trọ cái chìa khóa.

Vặn bật đèn, trên giường hai người nhìn về phía trên đều đã ngủ say, ta thậm chí còn có thể nghe được có chút tiếng ngáy.

Thế nhưng mà ta liếc có thể nhìn ra tuyên nhiều cũng không có ngủ, Tiểu Quân giả bộ ngủ công lực thâm hậu, còn tránh khỏi của ta hoá nhân kim tinh.

"Tại người tuyên nhiều trong suy nghĩ, ta Lý Trung Hàn là dạng gì người? Nói được chuẩn xác ta hãy bỏ qua người, nói được không chính xác, ta chỉ có thể cưỡng gian người. Dù sao ta đã cưỡng gian giang Phỉ Phỉ cùng Hoài Minh châu, thêm người một người không nhiều, thiếu người một người không ít."

TỶ PHU VINH DỰ

Tiểu Thủ Chương
www.dtv-ebook.com

Chương 117: Sa đọa [hai]

Ta tham lam mà nhìn xem đồng dạng chỉ mặc nội y đồ lót tuyên nhiêu, thân thể nàng giãn ra, tư thái ưu mỹ, lúc này mới như ngủ bộ dạng. Từ nơi này chi tiết tỉ mỉ có thể phát hiện tuyên nhiêu cũng không có say, chính thức say rượu người tựa như giang Phi Phi đồng dạng ăn mặc giày ngủ, mà tuyên nhiêu lại đem áo ngoài của mình điệp phóng được chỉnh tề.

"Phải về đáp người vấn đề này có thể. Bất quá, ta hi vọng người trả lời trước ta một vấn đề." Tuyên nhiêu mí mắt động hai cái, hay là chậm rãi mở to mắt. Chứng kiến một cái trần như nhộng nam nhân đứng tại trước mặt nàng, nàng một chút cũng không sợ hãi, mập mờ dưới ánh đèn, ánh mắt của nàng như như mê hấp dẫn lấy ta.

"Người xin hỏi." Ta tận lực bảo trì phong độ thân sĩ, cho dù ta trần truồng lỏa lồ bộ dạng thấy thế nào đều không giống thân sĩ.

"Trang Mỹ Kỳ tại "Cảnh ban đêm" ở bên trong cùng chúng ta đấu rượu thời điểm, người có phải hay không cùng nàng câu kết làm bậy?" Tuyên nhiêu đem ánh mắt nhắm ngay đại nhục bồng của ta, đầu gối lên uốn lượn trên cánh tay, thật sự là vũ mị đến cực điểm.

"Đúng vậy." Ta gật gật đầu, vô ý thức đem cử bồng gia hỏa biến hóa mấy cái góc độ, lại để cho tuyên nhiêu triệt để xem cho rõ ràng, cũng làm cho nàng chuẩn bị tâm lý thật tốt.

"Ta quả nhiên không có đoán sai, các nàng ba cái lại nói các người không có làm, chỉ là làm làm bộ dáng mà thôi, ta tự cho rằng người nhóm

thật sự làm. Hừ, coi như các người đủ giẫm đạp, một bên câu kết làm bầy còn có thể một bên chơi con xúc xắc chung, ta thua tâm phục khẩu phục."

Tuyên nhiều lười biếng mà đánh một cái ngáp, khẽ nhếch trong cái miệng nhỏ nhắn nhìn thấy hai hàng óng ánh hàm răng. Ta đột nhiên nội tâm kinh hoàng, đây là nữ nhân vô ý thức động tác, nàng kỳ thật không phải muốn đánh nhau ngáp, mà là muốn nuốt mất của ta cự vật.

"Nữ nhân sẽ không đối với nữ nhân tâm phục khẩu phục, nữ nhân chỉ biết đối với nam nhân tâm phục khẩu phục. Nói như vậy, nữ nhân được nam nhân khô mát, tự nhiên sẽ đối với nam nhân ngoan ngoãn phục tùng, tâm phục khẩu phục." Ta đi qua ngồi ở tuyên nhiều bên người, rất ngả ngón mà nhìn xem tuyên nhiều trong nội y ngọn núi, ngọn núi không lớn nhưng rất kiệt xuất.

Tuyên nhiều ra ngoài ý định đồng ý quan điểm của ta: "Lời này ta có chút tin tưởng. Xem Phỉ Phỉ tao lãng bộ dạng, thực nhìn không ra nàng là được người cường gian."

Ta cười hỏi: "Người cũng nhìn lên?"

Tuyên nhiều không có phủ nhận: "Ta vừa định đi tắm rửa, trùng hợp phát hiện người tại làm cho Phỉ Phỉ, cái này cùng Minh Châu cố ý rình coi không giống với. Minh Châu một mực rất sùng bái người, nếu như đêm nay Trang Mỹ Kỳ không tại bên cạnh người, nàng nhất định sẽ trực tiếp câu dẫn người. Ai cũng không có ngờ tới người trước đối với Phỉ Phỉ động tâm. Cái này cũng rất bình thường, Phỉ Phỉ xác thực rất được nam nhân hoan nghênh."

"Ta cũng đúng người động tâm, người cũng rất được nam nhân hoan nghênh." Ta đưa ánh mắt tập trung tại tuyên nhiều bờ eo thon bé bỏng lên, tin tưởng hai chưởng Doanh Doanh(dịu dàng) nắm chặt, là có thể đem bờ

eo thon bé bỏng vây kín lên. loại này Dương eo thon nữ nhân đi đường bắt đầu, nhất định dáng vẻ thướt tha mềm mại, tư thế ưu mỹ.

Tuyên nhiều mặt lạnh xuống:"Mẫu chốt là ta không thích người, ta không có đối với người động tâm."

Ta du du thở dài:"Cái này vô dụng, người thuyết phục không được ta. Nam nhân ưa thích dùng xuống nửa người suy nghĩ vấn đề, huống chi người là bốn cái trong nữ nhân xinh đẹp nhất một cái, ta không có lý do buông tha người."

Tuyên nhiều sắc giọng:"Đã người không có ý định buông tha ta, cái kia làm gì giả mù sa mưa ra về Ôn Nhu? Thực buồn nôn."

"Người hiểu lầm ta , tuy nhiên cường gian nữ nhân sẽ rất kích thích, nhưng ta không có cường gian nữ nhân ham mê. Ta sở dĩ cường gian giang Phỉ Phỉ, là có nguyên nhân khác. Tổng thể mà nói, ta hi vọng cùng đã làm yêu nữ nhân lưu lại một ấn tượng tốt, để tương lai có lần thứ hai, lần thứ ba..... Sương sớm tình cũng là duyên phận nha."

Tuyên nhiều trừng lớn mắt hạt châu, nàng nhất định chưa từng nghe qua như thế không thể tưởng tượng chân tình tỏ tình, một hồi kinh ngạc sau, nàng gắt một cái:"Người tốt vô sỉ."

"Mỗi người một ý. Hoài Minh châu nói hay lắm, nếu như ta chỉ cường gian Phỉ Phỉ không cường gian các người, Phỉ Phỉ về sau sẽ ở các người trước mặt không ngốc đầu lên được. Vì thoát khỏi tự ti, Phỉ Phỉ chỉ có thể ly khai các người, ly khai tự ý tứ hàm xúc ly khai công tác của nàng chức vị, gạt bỏ các người bốn người cảm tình, người tuyên nhiều tại tâm gì nhần, ta lại tại tâm gì nhần?"

Nói xong ta không khỏi âm thầm bội phục mình da mặt đủ dày, thế nhưng mà trận này hợp có thể da mặt mỏng sao? ta là tên đã trên dây, không phát không được.

Tuyên nhiều đột nhiên từ trên giường đạn gối mà lên, sắc mặt rất âm lãnh: "Vì vậy Hoài Minh châu tự suy một ra ba, xúi giục người tới cường gian ta cùng tiểu Mẫn đứng hay không?"

"Người đã hiểu lầm, cái này cùng Hoài Minh châu không quan hệ. Là ta suy một ra ba, ta là một rất thành thật nam nhân." Biểu hiện ra ta nói cùng Hoài Minh châu không quan hệ, trên thực tế ta càng nói như vậy, tuyên nhiều lại càng sẽ hoài nghi.

Quả nhiên, tuyên nhiều nghiêng rằng nghiêng lợi nói: "Người lừa không được ta. Ta sẽ giải thích Hoài Minh châu, nàng sùng bái người, nguyện ý với người trên giường đó là chuyện của nàng. Nhưng nàng nói lời nói này, mặc dù không phải xúi giục người khi dễ ta, cũng là ám chỉ người làm cân bằng, tốt thấp hèn nữ nhân!" hừ, nàng làm lần đầu tiên, ta làm mười lần. Không có gì hay nói, người muốn làm cái gì liền làm a."

"Ha ha." Ta cười to, trong nội tâm đã có buông tha nữ nhân này ý niệm: "Tuyên nhiều, người quá nhạy cảm. Vì chứng minh ta rất Ôn Nhu, vì chứng minh Hoài Minh châu không có xúi giục, ta cho người thêm một cái cơ hội. Đoán xem hai ta cánh tay ở bên trong cái đó một tay trong lòng bàn tay có nốt ruồi? Đoán trúng ta nhất định buông tha người, đoán không trúng người tự thuận theo ta." "i" "Thật sự?" Tuyên nhiều trong mắt hiện lên một ít hưng phấn.

"Thật sự." Ta gật gật đầu, đem hai chương năm thành quyền, đưa đến tuyên nhiều trước mặt.

Tuyên nhiều nhìn xem ta, lại nhìn xem hai tay của ta. Do dự cả buổi, hay là không cách nào làm ra quyết định.

Ta không muốn cho tuyên nhiều kéo dài thời gian, chân sau quỳ trên giường, hai cái năm đâm cơ hồ ngã vào trước mặt nàng. Tuyên nhiều liếc

một cái ta dưới háng đại gia hỏa, khẩn trương mà đem tay phải ngón trở tiêm căn lấy trong miệng, nhỏ giọng nói:"Tay trái."

Ta nở nụ cười. Ta rất muốn buông tha tuyên nhiêu, chỉ tiếc Thượng Thiên không đồng ý, ta mở ra hai tay hưng phấn nói:"Thật đáng tiếc, là tay phải. Ta sẽ không lừa gạt người, hai ta cánh tay đều cho người kiểm tra."

Tuyên nhiêu hồn hển mà bắt lấy hai tay của ta cẩn thận mãnh liệt nhìn, một lát sau, nàng rốt cục thở dài một tiếng:"Ai, hôm nay thật là không may, cái gì đều thua, chỉ mong người nhẹ nhàng một chút."

Ta thò tay vặn chặt cằm của nàng, cười thâm nói:"Ta sợ người cầu ta thò lỗ điếm."

Tuyên nhiêu bỏ qua tay của ta, ảm đạm nằm xuống, một đôi cánh tay ngọc song song đặt ở thân thể hai bên, còn nhắm mắt lại, một bộ "Coi như là được chó hoang cắn một ngụm" ý tứ.

Ta âm thầm buồn cười, nghĩ thầm có thể cắn được như vậy khả nhân mỹ nữ, là được làm một lần chó hoang lại có làm sao? Nghĩ xong, ta cũng không khách khí, hai tay như bay, nhanh chóng đem tuyên nhiêu bóc lột cái tinh quang. Đập vào mắt đều là tuyết trắng, cái vú không lớn không nhỏ, thân thể không mập không gầy, cọng lông thảo không đậm đặc không nhạt, tựa hồ không có gì chỗ đặc biệt, tăng thêm không chút sứt mẻ, nói là một cỗ thi thể cũng không đủ. Chỉ là nàng mềm nhỏ bờ eo thon bé bỏng chọc cho ta vui mừng, ta tách ra nàng hai cái cân xứng đùi, hai tay bóp chặt bờ eo thon bé bỏng, nhẹ nói một câu:"Muốn vào đi."

Một cái mà vào, thẳng đảo Hoàng Long.

"Ờ....." Tuyên nhiêu hoảng sợ mà mở to mắt, bộ ngực của nàng kịch liệt phập phồng, cũng đã không thể hành động thi thể .

"Như vậy đủ Ôn Nhu sao?" Ta cười không ngừng.

Tuyên nhiều nhú chặt hai hàng lông mày:"Thật là đáng sợ, ờ....."

Ta ôn nhu nói:"Cảm giác như thế nào? Cần ta thô lỗ một điểm sao?"

Tuyên nhiều dùng hàm răng cắn cắn bờ môi, thở dốc hỏi:"Người sẽ không sợ trương quan bày biết rõ?"

Ta liếc một cái ngủ say tiểu Trương, thản nhiên nói:"Người bây giờ còn không phải vợ hãnh. Nếu như là, ta sẽ không đụng người . Bất quá ta vẫn có chút sợ hãi, cho nên ta mới có thể đem các người bốn người toàn bộ gian một lần, xem như buộc chặt cùng một chỗ, như vậy các người mới có thể bảo thủ bí mật này."

Tuyên nhiều trợn trắng mắt, kìm lòng không được nâng lên hai tay bắt lấy của ta hai cánh tay. Dưới người của ta như gió, đại nhục bổng o0o gần muốn muốn đem mất hồn huyết động đảo nát, chà đạp chi tâm hừng hực khí thế.

Tuyên nhiều thét lên liên tục, bờ eo thon bé bỏng như muốn vụn gãy giống như vụn vụn, nhưng ta một chút cũng không buông lỏng. Nàng hi vọng ta Ôn Nhu, ta hết lần này tới lần khác thô lỗ bạo lực, trên người sở hữu tất cả lực lượng tất cả đều tập trung ở một mảnh kia một tắc vuông chi địa , mạnh mẽ đút vào sau là mạnh mẽ nghiền nát, đâm mỹ mép lồn được nghiền nát được huyết hồng. Ta đột nhiên vọt lên một tay, tại huyết hồng trên mép lồn dùng sức sờ nhất chà xát, tuyên nhiều thống khổ mà ngẩng đầu lên, thân thể lập tức run rẩy.

Ta nhe răng cười, đại nhục bổng o0o lần nữa dữ dằn như gió, tuyên nhiều trận trận co rút, thê thảm nói:"Người sống khá giả phân, ôi..... Ta muốn chết rồi !" Lý Trung Hàn, ta hận người cả đời."

"Ba ba ba....."

"Vì cái gì còn không ngủ?"

Mang theo tuyên nhiều mồ hôi cùng mãnh liệt chinh phục cảm, ta đi vào Tôn Gia Tề cùng Nhiếp tiểu Mẫn gian phòng. Có lẽ là cửa sổ đã mở ra, gian phòng mùi rượu nếu so với những thứ khác phòng trọ nhạc rất nhiều. Trong phòng trên mặt giường lớn chỉ có Tôn Gia Tề một mình một người nằm ngáy o..o..., mà Nhiếp tiểu Mẫn lại ngồi ở một trương gần cửa sổ khẩu trên mặt ghế, nàng quần áo chỉnh tề, đoan trang uyển chuyển hàm xúc, tựa hồ bị ngoài cửa sổ cái kia xinh đẹp vừa thần bí cảnh ban đêm chỗ khuynh đảo.

Nhiếp tiểu Mẫn quay đầu nhìn ta liếc nói:"Ta đang lo lắng muốn hay không báo động."

Ta lạnh lùng hỏi:"Suy nghĩ kỹ càng sao?"

Nhiếp tiểu Mẫn nghĩ nghĩ, sâu kín thở dài nói:"Coi như, ta hay là buông tha cho."

"Vì cái gì?" Ta sâu sắc thở dài một hơi.

Nhiếp tiểu Mẫn bình tĩnh mà trả lời:"Dù sao đi ra chơi, thủy chung sẽ đụng phải đủ loại ác nhân, người không tính làm cho người chán ghét."

"Xem ra vận khí ta không tệ, may mắn người không ghét ta." Ta hưng phấn mà hướng Nhiếp tiểu Mẫn đi đến, chỉ còn cuối cùng một , ta kỳ vọng tích góp từng tí một đã lâu tình dịch có thể thoải mái mà bắn ra.

"Nghe nói Tôn Gia Tề là của người bằng hữu." Nhiếp tiểu Mẫn chăm chăm vào cửa ta dưới háng. Ánh mắt của nàng cùng phía trước ba nữ nhân dạng, đều rất sợ hãi. Có lẽ các nàng cũng không sợ ta cái này ác nhân, chỉ sợ ta dưới háng cự vật.

Ta cắn răng cắn, trầm giọng nói:"Đã từng là, về sau hẳn phản bội ta."

Nhiếp tiểu Mẫn cười lạnh:"Cho nên người không chút nào áy náy mà làm bẩn ta?"

"Đúng vậy." Ta dứt khoát không hề giải thích, bởi vì bất luận cái gì giải thích đều rất gượng ép.

Nhiếp tiểu Mẫn buồn bã nói:"Ngày đó vốn phải là ta xử lý người chuyên trưởng nghiệp vụ. Chỉ vì người chuyên trưởng bảy trăm triệu số lượng quá lớn, cuối cùng là chúng ta Lưu Hành bậc cha chú tự mình người tiến hành."

Ta nghe xong, lập tức xấu hổ:"Ta không có chú ý tới người, thực không có ý tứ."

Nhiếp tiểu Mẫn lạnh lùng nói:"Ta lúc ấy gặp người phong độ nhẹ nhàng, nho nhã lễ độ, trong nội tâm đối với người sinh ra hảo cảm."

"Quá khen, quá khen." Lúc này ta cảm giác mình nóng mặt được nóng lên.

Nhiếp tiểu Mẫn nói tiếp đi:"Đêm nay bạn gái của người Trang Mỹ Kỳ đại xuất danh tiếng, lộ trương mà thắng mấy người chúng ta về sau, chúng ta lúc ấy rất phẫn nộ, quyết định do chúng ta trong bốn người tuyển ra một người đi câu dẫn người. Câu dẫn người về sau còn muốn cho Trang Mỹ Kỳ biết rõ, cũng làm cho nàng phẫn nộ, xem như đối với nàng hung hăng càn quấy trả thù."

Ta kinh hỉ nảy ra, lập tức mãnh liệt gật đầu:"Mỹ Kỳ xác thực khoa trương chút ít, các người muốn báo thù rất chính xác, trách không được Hoài Minh châu nói người tửu lượng tốt nhất, lại uống đến ít nhất. Ta một mực không rõ vì cái gì, nguyên lai các người có mục đích khác, thật không nghĩ tới ah !""

Nhiếp tiểu Mẫn lạnh lùng nói:"Đem làm mọi người cân nhắc lựa chọn ai đi câu dẫn người thời điểm, ta xung phong nhận việc. Không nghĩ tới người biểu hiện ra phong độ nhẹ nhàng, nho nhã lễ độ, kì thực là một thốt sài lang. Không đợi ta câu dẫn người, người lại đem chúng ta cả đám đều cưỡng gian."

Ta nghe được nửa vui nửa buồn, trái tim bình luận bình luận trực nhảy, tranh thủ thời gian an ủi:"Ta hay là quân tử, chỉ có điều háo sắc một điểm mà thôi. Các người Hoa Hạ ngân hàng là kt mở tài khoản ngân hàng, chúng ta quan hệ mật thiết có thể có lợi cho sau này nghiệp vụ vắng lai, đến lúc đó mọi người giúp đỡ cho nhau, giúp nhau dẫn, cộng đồng phồn vinh."

Nhiếp tiểu Mẫn đột nhiên chủ đề một chuyện hỏi:"Người có nghĩ là muốn phát tài?"

Ta sững sờ, thành thật mà trả lời:"Năm mộng cũng muốn."

Nhiếp tiểu Mẫn nở nụ cười, cười đến rất quý dị:"Chúng ta Lưu Hành trường rất sợ lão bà. Người chỉ cần đem hắc lão bà câu dẫn đến, người muốn cho vay mười tỷ cũng không có vấn đề gì. Đã có sung túc vốn liếng, chỉ cần người không phải đồ đàn, nhất định có thể phát đại tài."

Ta nhìn không được cười ha ha:"Có đạo lý, đây tuyệt đối là một đầu phát đại tài đường tắt, đoán chừng các người Lưu Hành trường không chỉ có sợ vợ, còn phi thường háo sắc. Người rất xinh đẹp, hắc nhất định đùa giỡn qua người, cho nên người sinh ra trả thù ý niệm đúng hay không? Ai, nữ nhân trả thù tâm thật lợi hại."

Nhiếp tiểu Mẫn nói:"Người vũ nhục chúng ta bốn người, người sẽ không sợ chúng ta trả thù;"

Ta gật gật đầu:"Nói thật, thật đúng là có chút sợ."

Nhiếp tiểu Mẫn từ trên ghế đứng lên, mở ra ăn mặc tất chân cặp đùi đẹp, chậm rãi hướng ta đi tới:"Nếu như người đáp ứng câu dẫn chúng ta hành trường lão bà, giữa chúng ta ăn tết xóa bỏ."

Ta cười khổ nói:"Ta rất nguyện ý mọi người nắm tay ngôn hoan, nhân sinh khổ đoản, ưng thuận tận hưởng lạc thú trước mắt, không cần đem nhỏ oán nhỏ hận tưởng nhớ ở trong lòng."

Nhiếp tiểu Mẫn vội hỏi: "Vậy người đã đáp ứng?"

Ta lắc đầu: "Không, ta không thể đáp ứng, trừ phi ta câu dẫn nữ nhân là đại mỹ nữ. Ta đoán các người hành trưởng lão bà có khả năng là cái người quái dị, cho nên hẩn tài hoa đùa giỡn mỹ nữ lại để cho chính mình tâm lý cân đối."

Nhiếp tiểu Mẫn đột nhiên cười to ba tiếng: "Người sai rồi, hẩn lão bà là chúng ta ngân hàng nổi danh nhất mỹ nữ. Người không tin có thể đi nghe ngóng mạnh khoan thai cái tên này, chỉ cần là trong ngân hàng mọi người biết rõ nàng, mà ngay cả ngân hàng bên ngoài cũng có rất nhiều người biết rõ mạnh khoan thai thức tên."

"Mạnh khoan thai?" Ta vô ý thức nhớ kỹ.

Gặp ta tâm động, Nhiếp tiểu Mẫn con mắt sáng ngời nói: "Đối với, mạnh là mạnh tử."

"Nàng thật sự rất đẹp?" Nghe nói là nổi danh nhất mỹ nữ, hai ta mắt phóng tinh quang.

Nhiếp tiểu Mẫn hưng phấn mà mãnh liệt gật đầu: "Không tệ."

"Có người xinh đẹp không?" Tâm tình của ta dần dần lên cao, nổi danh nhất mỹ nữ hội là cái dạng gì nữa trời? Tổng sẽ không so Cát Linh Linh nhiều hấp dẫn a, ta suy nghĩ.

Nhiếp tiểu Mẫn lớn tiếng tán dương: "Mạnh khoan thai so với ta xinh đẹp một nghìn lần."

Ta kích động hỏi: "Ta có thể câu dẫn nàng?"

Nhiếp tiểu Mẫn đi đến ta trước mặt, mặt mày hớn hở nói: "Ta đối với người tràn ngập tin tưởng."

Ta không nề mặt, rất khổ sở bộ dạng:"Ta ngay cả người điều câu dẫn không được, thì như thế nào câu dẫn nàng?"

Nhiếp tiểu Mẫn duỗi ra một ngón tay, nhẹ nhàng vuốt ve bộ ngực của ta:"Ai nói , người mau đưa ta mê chết ."

Nói xong, nàng chậm rãi cởi chế ngự:đồng phục, cởi váy. Hai cánh tay của nàng như xà đồng dạng theo ngực ta lồng ngực chạy về thủ đô, một mạch uốn lượn, cuối cùng tại ta trên cổ Ôn Nhu giao nhau, nàng còn đưa lên hoa hồng giống như bờ môi.

Ta xoa hai tòa gần sát bầu thịt, hôn hoa hồng giống như cặp môi đỏ mọng nói:"Đã đáp ứng lập gia đình, người tự không ưng thuận tùy tùy tiện tiện cùng nam nhân khác trên giường."

Nhiếp tiểu Mẫn dồn dập thở dốc:"Ta trước mắt hay là độc thân. Tuy nhiên đáp ứng gả cho Tôn Gia Tề, nhưng ta có quyền tại lập gia đình lúc trước cùng bất luận cái gì nam nhân trên giường, chỉ cần ta nguyện ý. Hơn nữa ta cũng không có tùy tùy tiện tiện, ta vẫn có chọn người ."

Ta ngây ngốc cười cười, kìm lòng không được đem ôm lấy cái này đáng người xinh xắn lạnh lợi, làn da trắng nõn khí chất mỹ nữ, chậm rãi đi đến trước giường chậm rãi buông, chậm rãi kéo quang trên người nàng sở hữu tất cả áo lót. Nghe thấy bỗng chốc ẩm ướt hạ thể, thân bỗng chốc kiều diễm mép lồn. Ta nhô lên đại nhục bổng o0o, chậm rãi cắm vào hoa hồng giống như đôi môi:"Ờ, ta cũng không phải tùy tùy tiện tiện cho nữ nhân hàm ."

"Ừ A... A....." Dừng lại:một châu mỹ diệu mất hồn mút vào sau, Nhiếp tiểu Mẫn nhổ ra đại nhục bổng o0o:"Ta đem làm người đã đáp ứng ah."

Ta từ chối cho ý kiến, lãnh hội tinh tế tỉ mỉ bạch tạm da thịt, khiêu khích cặp vú cao ngất. Ta thối lui đến Nhiếp tiểu Mẫn giữa hai chân, nhô lên vừa

thô vừa to còn thít, tại nàng rất không tình nguyện ánh mắt nhìn soi mói chậm rãi cắm vào. Một bên gian nan tiến lên, ta một bên hỏi:

"Người đổi thành ta làm như thế nào muốn? Đột nhiên có một nữ nhân yêu cầu ta câu dẫn người khác lão bà, ta có thể tùy tiện đáp ứng không? Cho dù đã đáp ứng có thể tùy tiện đi làm sao? trong lúc này có thể hay không có cái gì bất cập?"

Nhiếp tiểu Mẫn nói rộng ra hoa hồng đỏ môi, thật sâu hô hấp:"Vậy người phải như thế nào mới..... Mới đáp ứng?"

Ta nhẹ nhàng rút...ra lại tiến vào, ướm át âm đạo dần dần thông. Liếc mắt nhìn thân mê nữ nhân, ta cười gian nói:"Ít nhất để cho ta biết rõ hết thấy tiền căn hậu quả ta mới có thể đáp ứng."

Nhiếp tiểu Mẫn càng thở gấp càng lợi hại:"Nói..... Nói rất dài dòng, làm..... Làm xong sẽ nói cho người biết. Ờ..... Các nàng ba cái phải hay là không đều nói người lợi hại?"

Ta gật gật đầu, hai tay nâng lên Nhiếp tiểu Mẫn cặp mông tả hữu lay động:"Tự người cũng không nói gì ta lợi hại."

"Đây còn phải nói sao?" Nhiếp tiểu Mẫn toàn thân khục dạng, hai cái cặp đùi đẹp giơ lên cao cao, khoác lên trên vai của ta 0 ta bắt lấy ăn mặc tất chân cặp đùi đẹp cường bạo:"Còn có một bộ phận tại bên ngoài, muốn hay không toàn bộ đi vào."

Nhiếp tiểu Mẫn kêu sợ hãi một tiếng:"Cái gì? Người chờ một chút, ta muốn thích ứng bỗng chốc."

Ta hung hăng mà tại chân khóa thân lên cần một cái:"Chịu không được cũng đừng miễn cưỡng ờ."

Ta buông tất chân cặp đùi đẹp, lạnh lùng nói:"Ta không phải triệu tập nam, ta muốn làm người tự làm người, ta muốn chọc vào bao sâu tự mặt chọc vào bao sâu."

Nói xong, ta ra sức tạt rất, đem còn lại nhục hành toàn bộ cắm vào chặt khít nhỏ trong lỗ nhục thịt.

Nhiếp tiểu Mẫn quát to một tiếng, như giật điện chỉ muốn thoát khỏi đại nhục bồng của ta. Ta ép chặt không buông lỏng, đại nhục bồng o0o thừa cơ rút...ra hơn phân nửa lại hung ác cắm vào. Nhiếp tiểu Mẫn lần nữa thét lên, ta nhìn nhìn rộng mở cửa phòng, chột dạ mà muốn che lại Nhiếp tiểu Mẫn miêng.

Nhiếp tiểu Mẫn động dậy thân thể, chậm rãi hướng bên cạnh ngủ say Tôn Gia Tề tới gần, rõ ràng còn bắt lấy Tôn Gia Tề cánh tay !"

Ta chấn động, dưới thân Tấn Mãnh co rúm, đem Nhiếp tiểu Mẫn nhỏ lỗ thịt chọc vào dâm thủy vắng khắp nơi, dâm thủy giàn giụa.

Nhiếp tiểu Mẫn thân thể cực độ vặn vẹo, nàng thống khổ mà kêu to:"Gia đủ, gia đủ, mau tỉnh lại !" nhanh cứu cứu ta !" ô..... Ta được cường gian !" ta được lão bản của người cường gian !" nhanh cứu ta ah....."

Ta nhe răng cười, đại nhục bồng o0o không có chút nào ngừng, dứt khoát mặc cho Nhiếp tiểu Mẫn la lên gọi dậy, ta theo nàng thâm la lên ở bên trong lại tìm được làm nhục khoái cảm. Chẳng bao lâu sau, ta làm nhục Cát Linh Linh cùng Sở Huệ thời điểm cũng có qua loại này khoái cảm, nhưng Nhiếp tiểu Mẫn mỹ mạo không cách nào cùng Cát Linh Linh cùng Sở Huệ đánh đồng. Ta yêu Cát Linh Linh cùng Sở Huệ, các nàng cũng đều yêu ta, mà Nhiếp tiểu Mẫn thầm nghĩ lợi dụng ta, ta không phải là không lợi dụng thân thể của nàng? Cho nên ta tại Nhiếp tiểu Mẫn trước mặt không chút nào giữ lại mà thổ lộ dục vọng của ta, vô luận là tính dục, hành hạ dục hay là tham muốn giữ lấy.

"Tại nam nhân của người trước mặt được cường gian, người có phải hay không rất thoải mái?" Ta đều đặn nhanh chóng mà đút vào, như là một cái mở điện sau đích pít-tông máy móc. Mép lồn đỏ lên, dâm thủy tưới nước ga giường, dục vọng của ta đạt tới đỉnh phong.

"Là, đúng vậy." Diên cuồng co rút Nhiếp tiểu Mẫn từng ngum từng ngum mà thở hỗn hển, nàng không có che dấu trên mặt hưng phấn cùng thỏa mãn: "Người nhất định sẽ câu dẫn mạnh khoan thai, người nhất định sẽ....."

Ta kỳ quái hỏi: "Vì cái gì?"

Nhiếp tiểu Mẫn trong mắt nước mắt đều nhanh nhỏ ra đến: "Người thực chất bên trong lộ ra tà ác, câu dẫn người ta lão bà không phải chính nhân quân tử gây nên."

Ta nở nụ cười tà ác: "Tiếp theo, chờ người cùng Tôn Gia Tề kết hôn vào cái ngày đó, ta sẽ cường thịnh trở lại gian người."

"Đêm động phòng hoa chúc, một đêm giá trị thiên kim....." Nhiếp tiểu Mẫn giãn ra thân thể, thỏa mãn mà nhắm mắt lại.

Ta nhìn nhìn cửa ra vào, khắc chế kích động xúc động rút kiem mà lên.

"Người rất ưa thích rình coi?" Ta yêu thương mà nhìn xem ngời liệt tại cạnh cửa Hoài Minh châu. Nàng lưng tựa môn tường bên cạnh, hai tay rủ xuống. Trên người như cũ chỉ mặc khêu gợi nội y, lỏa lồ hai chân đã bịt kín một tầng nhàn nhạt đỏ mờ hôi tở, bên đùi càng là vệt nước loang lổ. Theo nàng phập phồng không ngừng thở dốc lên phán đoán, nàng nhất định từng có một lần kịch liệt mà đột nhiên cao trào.

Bởi vì đột nhiên, nàng mới đến không kịp đào tẩu.

Ta lắc đầu thở dài, ý định đem nàng theo dây đặc ren trên mặt thảm nâng dậy đến. Không ngờ ta vừa cúi người, vừa thô vừa to giơ lên cao côn thịt vừa vịn nhằm ngay Hoài Minh châu cái miệng nhỏ nhắn. Hơi chút chần chờ, ta đâm lao phải theo lao đem đại nhục bồng o0o đánh vào ôn hòa trong cái miệng nhỏ nhắn.

Hoài Minh châu gặp không cách nào thoát khỏi, chỉ có thể nhẫn nhục chịu đựng, rất thành kính mà mút vào đại nhục bồng của ta. Cái lưỡi cao thấp tung bay, tả hữu bàn cuốn, vốn cứng rắn như sắt côn thịt được nàng cái miệng nhỏ nhắn một phen chà lau sau, càng lộ ra ánh sáng uy vũ.

Ta dục vọng như rục, nhịn không được hai tay ôm lấy Hoài Minh châu đầu, một vòng điên cuồng mà rất động, cuối cùng vậy mà đem đại nhục bồng o0o đánh vào cổ họng của nàng. Nàng vô lực giãy dụa, hai mắt hoảng sợ mà xem ta gần muốn buồn nôn, ta lúc này mới rút...ra đại nhục bồng o0o.

Trông thấy Hoài Minh châu liên tục ho khan, nướ bọt hơn người, trong nội tâm của ta thậm chí có một ít tàn nhẫn khoái cảm. Đầu óc nóng lên, dứt khoát đem nàng hai chân đẩy ra, ướt đầm đại nhục bồng o0o một cái mà vào, lập tức tràn ngập chặt khít tiểu huyết động.

Hoài Minh châu nhỏ giọng cầu xin:"Đừng..... Đừng ở chỗ này, sẽ bị tiểu Mẫn các nàng trông thấy ."

Ta lại lớn tiếng hỏi:"Chỉ cho phép người rình coi, lại không cho phép người khác nhìn người đâm đả, thiên hạ nào có cái này tiện nghi sự tình?"

Hoài Minh châu đón ý nói hùa ta vài cái, ngoài miệng nhưng muốn nói xạo:"Ta nào có rình coi. Các người gọi lớn tiếng như vậy, ta cũng không phải kẻ điếc, liền chạy ra khỏi đến xem chuyện gì phát sinh."

Ta mĩa mai nói:"Vậy người vì cái gì vừa ướt , thực không e lệ."

"Người....." Hoài Minh châu then quá hoá giận, đột nhiên dùng sức đẩy. Ta vội vàng không kịp chuẩn bị, lập tức hướng sau ngược lại đi, ngã bốn chân chống lên trời. Nhờ có trên mặt đất là dày đặc thảm, ta nhanh chóng đứng lên, cho đến chà đạp Hoài Minh châu. Nàng nhanh như chớp vậy mà hướng Trang Mỹ Kỳ ngủ đích nhân vật phòng ngủ chạy tới, ta chấn động, tranh thủ thời gian đi nhanh đuổi theo.

Hoài Minh châu gặp ta hung thần ác sát giống như đuổi theo, sợ tới mức hoa dung thất sắc, không cần suy nghĩ tự đẩy cửa phòng ra tiến vào chủ phòng ngủ, ta xem xét lập tức sợ tới mức sắc mặt đại biến. Tuy nói Trang Mỹ Kỳ cũng say, nhưng tửu lượng của nàng làm cho ta trí nhớ khắc sâu, ta lo lắng Trang Mỹ Kỳ chỉ là nhỏ say. Vạn nhất đem nàng bừng tỉnh, hậu quả không thể lường được.

"Đi ra." Ta đứng tại chủ cửa phòng ngủ bên cạnh hướng Hoài Minh châu mãnh liệt ngoắc.

Hoài Minh châu gặp ta sợ hãi, nàng thở dài một hơi, chẳng những không đi ra, ngược lại đặc ý nằm vật xuống tại Trang Mỹ Kỳ bên người.

Ta vừa vội lại sợ, muốn dùng bạo lực a, Trang Mỹ Kỳ ở bên ta sợ ném chuột vỡ bình, trong lúc nhất thời thực cầm Hoài Minh châu không có biện pháp. Rơi vào đường cùng ta chỉ có sử dụng, lặng lẽ đi vào chủ phòng ngủ. Ta nhìn kỹ một chút đang mê man Trang Mỹ Kỳ, thấy nàng hô hấp đều đều, tư thế ngủ chọc người, ta sắc tâm đại động, rất muốn cùng nàng yêu yêu một phen. Chỉ tiếc Hoài Minh châu ở một bên quấy rối, nàng rõ ràng vươn tay cánh tay ôm Trang Mỹ Kỳ.

Trái tim của ta đều nâng lên cổ họng, gấp nộ phía dưới, ta hung ác nói:"Đừng tưởng rằng người ở nơi này ta cũng không dám làm cho người, hắc hắc."

Hoài Minh châu không chỉ có không sợ hãi của ta đe dọa, còn đem Trang Mỹ Kỳ càng ôm càng chặt: "Người làm cho ah !" mày lỳ ngay ở chỗ này làm cho ta, người không làm cho ta tựa đùa giỡn bạn gái của người." Nói xong, nàng một bên hướng ta mãnh liệt nháy mắt như nước long lanh, một bên dùng thon dài ngón tay lướt qua Trang Mỹ Kỳ cánh tay, tựa hồ còn muốn sờ vào trang Mỹ Kỳ trong áo trên.

Ta trừng lớn mắt hạt châu, vội vàng tiến lên ngăn lại: "Người đừng đụng nàng."

Hoài Minh châu ăn ăn nhõng nhẽo cười: "Người nhất gan, nam nhân uống nàng một phần tư sẽ say được rồi tỉnh rồi mù, người còn lo lắng bạn gái của người hồi tỉnh?"

Ta không muốn nói khoác Trang Mỹ Kỳ tửu lượng là như thế nào lợi hại, ngoài miệng trung thực thừa nhận: "Ta xác thực lo lắng nàng đột nhiên hồi tỉnh đến."

Hoài Minh châu tức giận: "Vậy người tựa không lo lắng nhỏ trác bọn hân hồi tỉnh tới?"

"Cái này....." Ta nhất thời nghẹn lời. Truyện Sắc Hiệp -

Hoài Minh châu cười lạnh một tiếng, suồng sã tứ phía đem tay vươn vào Trang Mỹ Kỳ trong áo trên, rần rần chắc chắc bắt lấy Trang Mỹ Kỳ một bên cái vú, tại ta ánh mắt kinh ngạc nhìn soi mói chậm rãi vặn vẹo động. Trời ạ, ta thật không dám tin tưởng hết thấy trước mắt. Của ta Trang Mỹ Kỳ rõ ràng tại trước mắt ta bị người đùa giỡn, khả ta một chút cũng không tức giận, vừa mới cụp xuống đại nhục bổng o0o mạnh mà nhảy lên, như là ra khỏi vỏ lợi kiếm.

Hoài Minh châu phát hiện ta dưới háng có biến hóa, nàng híp nửa con mắt, phát ra như khiêu khích rên rỉ: "Người dám chơi tựa chơi cái triệt để, dám làm tựa dám đảm đương, đây mới là ta chỗ nghe được Lý Trung Hàn.

Người ở phía ngoài đều truyền thuyết người có nhiều dũng cảm, có nhiều phong lưu, hôm nay xem ra có chút hữu danh vô thực."

"Hắc hắc, ta so truyền thuyết càng dũng cảm." Ta nhe răng cười ở bên trong trên hán giường, Hoài Minh châu tựa hồ không đếm xỉa tới mà mở ra hai chân, đen nhánh khu vực lông lánh lấy câu hồn óng ánh, nàng ăn ăn cười nói:"Người không phải dũng cảm, người chỉ là sắc đảm ngập trời."

Ta xấu hổ cười cười, lại chợt dạ mà xem đang ngủ say Trang Mỹ Kỳ, hay là đè nén xuống bành trướng sắc đảm:"Coi như, cái này giường rất có co dãn, sẽ đem nàng đánh thức. Chúng ta qua một bên đi được không? Bên kia Quý Phi ghế dựa không tệ, phòng tắm có lớt sóng bồn tắm lớn, bằng không, chúng ta ngay tại tắm làm;"

Hoài Minh châu không đợi ta đem lời nói xong, tựu quyết lên cái miệng nhỏ nhắn làm nũng:"Ta không, ta muốn ở chỗ này, muốn trên giường. Người dám tại nhỏ trác bên người làm cho ta, ta cũng muốn tại bạn gái của người trước mặt cùng người thân mật, ta muốn trả thù người."

"Ai, may mắn chỉ có người tới trả thù. Nhiếp tiểu Mẫn, giang Phỉ Phỉ, tuyên nhiều ba người các nàng cũng như người như vậy khó chơi lời nói, ta nhất định sẽ bị chết rất thảm."

Ta khê cần môi đem quyết định chắc chắn, thân thể từ từ đè xuống, đại nhục bông o0o lập tức một cái, rất thuận lợi mà cắm vào ướt át đến cực điểm tam giác khu vực. Đúng lúc Trang Mỹ Kỳ phát ra một tiếng nói mê, có chút biến hóa ngủ tư thế, đem ta sợ tới mức đại khí cũng không dám thở gấp, mà Hoài Minh châu lại ăn ăn nhõng nhẽo cười, hai chân trên bàn cái hông của ta.

Ta dục hỏa cuồng đốt, vừa định co rúm đại nhục bông o0o, đột nhiên theo ngoài phòng ngủ truyền đến một giọng nói ngọt ngào thanh âm:"Chúng ta xác thực rất khó đối phó."

Âm thanh tùy ảnh đến, ta xem xét, nguyên lai là Nhiếp tiểu Mẫn cùng tuyên nhiêu.

"À? các người....." Ta nhất thời không biết làm sao, đại nhục bổng oOo tại ôn hòa trong nhục huyết run rẩy.

Hoài Minh châu cười đến sòng sữa tung bay:"Cái này náo nhiệt."

Tuyên nhiêu vuốt ve của ta lưng trần:"Ta cũng muốn trả thù người."

Nhiếp tiểu Mẫn trên mặt xuân tình nhưng có thừa vận:"Ta muốn trả thù Trang Mỹ Kỳ."

Ta trái xem phải xem, hỏi:"Phỉ Phỉ đâu này?"

Lời còn chưa dứt, ngoài cửa lại bay vào một vị mỹ nữ, nàng ngực đầy đặn mông bự, da như nộn nà. Đi vào bên cạnh ta, mỹ nữ không che dấu chút nào đối với ta phần nộ:"Ta chẳng những muốn trả thù người, còn muốn trả thù Trang Mỹ Kỳ."

Ta sa đoạ , sa đoạ được rất triệt để.

TỶ PHU VINH DỰ

Tiểu Thủ Chương
www.dtv-ebook.com

Chương 118: Nghe thấy gà nhảy múa

Một đêm này, ta rõ ràng thừa dịp bốn cái cặp dưới say rượu lúc gian dân nữ nhân của bọn hân, ta còn thừa dịp Trang Mỹ Kỳ say rượu lúc cùng cái này bốn cái lạ lẫm nữ tử cùng một chỗ tận tình thanh sắc. Ta thỏa mãn các nàng, làm cho các nàng kính sợ. Cuối cùng ta lựa chọn tại giang Phỉ Phỉ lỗ lồn bắn ra tinh dịch của ta, tinh dịch rất nhiều, đủ để rót đầy giang Phỉ Phỉ tử cung.

Kỳ thật các nàng bốn người đều không sai biệt lắm, ta không có càng ưa thích ai. Ta sở dĩ lựa chọn giang Phỉ Phỉ, không phải bởi vì nàng ngực đầy đặn mộng bự, da như nòn nà, không phải bởi vì Tiểu Phong đối với ta phản bội, mà là bởi vì nàng buổi chiều tại Tiểu Phong trong nhà chỗ biểu hiện đoan trang đã kích thích ta. Nàng lúc ấy đối với ta rất lạnh lùng, xem cũng không nhiều xem ta vài lần. Hắc hắc, nam nhân ưa thích được mỹ nữ chú mục.

"Linh....."

Điện thoại vang lên, ta ngẩng nhìn bốn phía đông ngược lại tây nằm bị chinh phục giả bề ngỗ cười khế, cầm lấy trên giường tuyết lông tơ thảm một bên chà lau mồ hôi trên người, một bên không đếm xỉa tới mà chuyển được điện thoại:"Uy."

"Mẹ nói người đêm nay muốn trở về, hiện tại cũng mười hai giờ, như thế nào còn không thấy bóng dáng?" Đầu bên kia điện thoại truyền đến Tiểu Quân ỏn ẻn ỏn ẻn thanh âm, ta nghe xong lập tức khẩn trương vạn phần,

tranh thủ thời gian ném đi chần lông ôn nhu giải thích:"Mỹ Kỳ tỷ tỷ uống say , ta đem nàng dàn xếp tốt trở về gia, lập tức trở về gia."

Ồn ền ỏn ền thanh âm nói:"Ân, trở về đừng cãi ta. Mụ mụ tại, Y Lâm tỷ tỷ đã ở. Ta hảo khốn, không đợi người rồi."

Ta nghe được đầy mình mỗi như:cay mũi:"Hảo hảo hảo, người trước ngủ, ta cam đoan lập tức về nhà."

Cúp điện thoại, ta đem giang Phỉ Phỉ, Hoài Minh châu, tuyên nhiều, Nhiếp tiểu Mẫn nguyên một đám ôm trở về các nàng từng người gian phòng, sau đó mặc chỉnh tề, lấy đi Trang Mỹ Kỳ chìa khóa xe vội vã ly khai. Vừa đi đến cửa khẩu, ta đánh cho cái giật mình, lại phản hồi chủ phòng ngủ. Đem chủ cửa phòng ngủ khóa trái, thử uốn éo vài cái lên cửa đem. Gặp không cách nào tiến vào chủ phòng ngủ, ta lúc này mới an tâm rời đi.

Đêm đã khuya , nhưng như cũ rất đẹp, sướng được đến yêu dị. Ngẫm lại vừa rồi ôm bốn cái mỹ nữ trở về phòng thời điểm, ta từng giải thích điện thoại là cô em vợ đánh tới , các nàng rõ ràng đều rất khẳng định nói:"Tỷ phu nhất định cường gian qua dì nhỏ."

Can trường Vodka uy lực bất hư truyền nói, nguy hiểm đã lửa sém lông mày, mà Trang Mỹ Kỳ vẫn còn ngủ say. Nàng tư thế ngủ ưu mỹ, gọi cảm mê người, cao ngất cao ngất cái vú so giang Phỉ Phỉ càng đầy đặn, rắn chắc cặp đùi đẹp so Hoài Minh châu càng thon dài, da thịt so Nhiếp tiểu Mẫn còn trắng tích, cặp mông so tuyên nhiều đẹp mắt gấp trăm lần, nàng mới được là danh xứng với thực đại mỹ nhân.

Thế nhưng mà Trang Mỹ Kỳ vẫn còn ngủ say, một chút cũng không có phát giác tiểu Trương, Tiểu Phong, nhỏ trác còn có Tôn Gia Tề đối với nàng nhìn chăm chăm. Bọn hắn đã cởi sạch quần áo, đối diện lấy ngủ say Trang Mỹ Kỳ nhe răng cười, ta dốc sức liều mạng mà la lên, dốc sức liều mạng

hướng Trang Mỹ Kỳ tiến lên . Nhưng là vô luận ta như thế nào la lên Trang Mỹ Kỳ đều nghe không được, vô luận ta như thế nào dốc sức liều mạng, thủy chung không cách nào tiếp cận Trang Mỹ Kỳ. Ta tuyệt vọng, mắt thấy bốn nam nhân hướng Trang Mỹ Kỳ bổ nhào qua.

Ta kêu thảm một tiếng, từ trên giường bắn lên. Ah, nguyên lai là một hồi ác mộng.

"Mơ tới cái gì?" Bên giường, mặc bó sát người vận động y, tóc bó buộc đuôi ngựa dì đang nghiêng cổ xem ta, trong mắt của nàng lộ vẻ nồng đậm ân cần chi tình.

"Hô." Ta từng ngum từng ngum mà thở hỗn hển, thần trí dần dần thanh tỉnh, biết rõ chính mình chẳng qua là làm cái ác mộng mà thôi. Gặp dì khó được nhu tình, ta đột nhiên cảm nhận được tình thương của mẹ ôn hòa, trong nội tâm đối với dì tránh thân sinh mẫu thân sự tình sinh ra một ít oán niệm, miệng lập tức thốt ra:"Mơ tới mẹ đem ta treo ngược lên đòn hiểm, thật là đáng sợ."

"Khanh khách." Dì nở nụ cười, cười đến phong tình vạn chủng:"Người nhất định là làm cái gì chuyện xấu, chợt dạ mới làm ác mộng, người không muốn ác mộng trở thành sự thật hãy mau thẳng thắn tới hôm qua đi làm cái gì ."

Ta tức giận, thuận miệng nói ra:"Không có làm cái gì chuyện xấu, ta chỉ bất quá cầm mịa nó đồ lót."

Lời vừa ra khỏi miệng, ta biết ngay hư mất, cái này làm nũng vung quá mức .

"Cái gì?" Dì giận dữ, lập tức tia chớp hướng ta ra tay, lập tức lỗ tai vừa muốn gặp nạn, ta vội vàng kêu to:"Không có thật sự cầm, chỉ là trong mộng cầm mà thôi."

Dì nghe xong, cánh tay cứ thế mà đứng ở không trung, ngọc cắn răng một cái cả giận nói: "Chạy nhanh rời giường, năm phút đồng hồ sau ta dưới lầu chờ ngươi. Trừ một phút đồng hồ, ta tự cho ngươi đẹp mắt !""

"Rời giường? Rời giường làm cái gì, hiện tại mới năm điểm." Ta nhìn xem như cũ đen kịt ngoài cửa sổ, lại nhìn xem đầu giường đồng hồ báo thức, trong lúc nhất thời không hiểu thấu.

Dì Nguyệt Mi nhảy lên, lạnh lùng nói: "Làm cái gì? Nghe thấy gà nhảy múa."

Nói xong quay người rời đi, lưu cho ta một cái đường cong mê người đầy đà bóng lưng.

Ta làm sao lại gặp được như vậy một cái dì. Tối hôm qua mệt nhọc cả đêm, mới ngủ bốn, năm giờ, lúc này thời điểm rời giường thật muốn mệnh. Ai, thống khổ quy thống khổ, oán trách quy oán trách, ta vẫn còn muốn thành thành thật thật rời giường, luống cuống tay chân mà xuyên thẳng quần áo thể thao, cả răng đều không có xoát, mặt đều không có giặt rửa tự lao xuống lầu, dẫn thân vào tại đen kịt trong trời đất.

Dì chỉ phía xa phương xa: "Dọc theo cộng đồng luyện tập thân thể bằng cách chạy bộ một vòng, chú ý vừa chạy vừa đá đá chân, đuổi đuổi eo, trước hoạt động một chút gân cốt."

Trời thu sáng sớm rất có hàn ý, ta run rẩy nói: "Mẹ, không bằng người trước hết để cho ta trở về ngủ tiếp trong chốc lát. Ta cam đoan bắt đầu từ ngày mai, mỗi ngày với người nghe thấy gà nhảy múa."

Dì sắc mặt tại yếu ớt đèn đường chiếu xuống lộ ra dị thường dọa người, nàng bốn phía nhìn nhìn, chia vào người của ta sau lưng một đồng ven đường vật lẫn lộn nói: "Được rồi. Bên kia có mấy cây cây gỗ, người trước giúp ta cầm một căn răn chắc điểm tới."

Ta không phải đồ đần, nghe dì vừa nói như vậy, ta triệt để bỏ đi trở về ngủ ý niệm, rất không tình nguyện mà mở rộng bước chân:"Chạy á..., chạy á..., thiệt là, không phải thân sinh tự là không giống với..... Ôi....."

May mắn ta chạy trốn nhanh, bằng không dì thứ hai chỉ luyện tập thân thể bằng cách chạy bộ giày nhất định sẽ lần nữa đánh trúng đầu của ta. Ta tức giận không thôi, âm thầm thề: Lâm Hương quân, người ưa thích cởi giày tử đúng không? Một ngày kia, ta muốn người mặc lấy luyện tập thân thể bằng cách chạy bộ giày quỳ gối trước mặt của ta thề lưỡi ra liếm đại nhục bồng của ta.

Sau lưng không xa, dì quát lớn truyền đến:"20 phút sau, ta tại bên hồ tiểu đình chờ người."

Ta mặc kệ nàng, chạy đi chạy như điên, tựa hồ muốn phát tiết trong nội tâm của ta bất mãn.

Tuy nhiên là rạng sáng năm giờ, nhưng trên đường ưa thích vận động nhân sĩ không ít, ngẫu nhiên cũng có thể nhìn thấy có người theo bên cạnh ta chạy qua, ít nhất cái này nghe thấy gà nhảy múa chi lộ không tính tịch mịch. Quay đầu lại nhìn xem không có dĩ bóng dáng, ta rồi đột nhiên có một ít không hiểu thất lạc. Vừa nghĩ tới đợi lát nữa tại bên hồ tiểu đình tiếp nhận nàng dạy bảo, ta vậy mà tim đập như hươu chạy, toàn thân là kính, phảng phất cùng mỗi tình đầu nữ hài cuộc hẹn đồng dạng hưng phấn. Dưới chân bất tri bất giác tăng thêm tốc độ, dọc theo nguyên cảnh hoa viên cộng đồng uốn lượn con đường nhỏ hướng hồ nhân tạo chạy tới.

Nguyên cảnh hoa viên có một cái phong quang tú lệ hồ nhân tạo, có chút phóng sáng phía chân trời cho bình tĩnh mặt hồ bao phủ một tầng lượn lờ sương sớm, đưa thân vào bên hồ xinh đẹp hòn đá nhỏ đình lên, ta có phiêu phiêu dục tiên cảm giác. Tại đây bình thường cũng rất ít có người giao thiệp với, lúc này càng là mọi âm thanh yên tĩnh, nửa cái bóng người đều không có. Ta thở hồng hộc mà tại hòn đá nhỏ trong đình đá lui người eo, một bên

cảm thụ trong thiên địa yên lặng, một bên hô hấp tươi mát không khí, một bên chờ đợi xinh đẹp dì đã đến.

Đột nhiên, từ đằng xa truyền đến chạy trốn tiếng bước chân, đoán chừng là dì phương giá che lâm. Tâm trạng của ta vui vẻ, lập tức nghênh đón. Chỉ chốc lát sau, người tới bỏ chạy ta trước mặt.

"Ồ? Nghiêm địch, tại sao là người?" Ta cảm thấy ngoài ý muốn. Lúc này trời đã phóng sáng, ta liếc thấy đi ra người không phải dì, mà là một thân màu trắng đồ thể thao nghiêm địch. Nàng vốn là người luyện võ, hơn nữa cùng Thu gia tử muội sẽ ngụ ở cộng đồng ở bên trong, lúc này sáng sớm bắt đầu vận chuyển động tịnh chẳng có gì lạ .

Quả nhiên, nghiêm địch dừng bước lại, hồ nghi mà chăm chăm vào ta:"Ồ, Lý tổng tài, người đây là..... Muốn nhảy hồ?"

Ta giả bộ hơi hờn:"Đúng vậy a, chờ cùng người cùng một chỗ nhảy."

"Khanh khách....." Nghiêm địch cười to, vây quanh ta xoay quanh vòng:"Ta mới không bằng người cùng một chỗ nhảy, ta lại không có thất tình."

Ta buồn bực:"Người nói ta thất tình?"

Nghiêm địch thổ lộ Huyền Cơ:"Đừng nản chí, Yên Văn đối với người có hảo cảm á! người xuất ra bảy trăm triệu hành động vĩ đại đã động trái tim của nàng ."

Ta hưng phấn nói:"Thật sự? Cái kia Vũ Tinh đâu này?"

"Nàng thì càng không cần nói nữa, hiện tại nàng ba câu đều không có ly khai người vị này Lý đại tình nhân, hi hi....."

Ta càng nghe càng mừng rỡ, nhìn không được hỏi: "Ta đây hành động vĩ đại có hay không đã động lòng của người?"

Nghiêm địch nghe xong, ngấn người, lập tức cười hì hì nói: "Ta không thích nam nhân, ta chỉ ưa thích nữ nhân."

Ta làm bộ rất thất vọng mà nhảy lên hòn đá nhỏ đình trên mặt ghế đá, mắt nhìn lấy một hồ nước trong thở dài: "Ai, thực thương tâm. Đã không thể đánh động tới người tâm, ta sống lấy còn có cái gì ý nghĩa? Nghiêm địch người đừng cản ta, ta muốn nhảy á!"

Nghiêm địch che miệng bật cười: "Nhảy ah, hạ không được quyết tâm ta giúp người."

Ta bị tráng nói: "Đến đây đi, đem ta đẩy mạnh trong hồ, để cho ta siêu thoát a." Nói xong nhắm mắt ngửa mặt lên trời, chuẩn bị nhận lấy cái chết.

Nghiêm địch cười to: "Người cho rằng ta không dám sao?"

Trong nội tâm của ta cười thầm, ta tự tin rằng người không dám đẩy . Nhưng tiếc, ta đánh giá sai lòng của nữ nhân, nghiêm địch không phải giống như hung ác.

Chờ ta nghe được bên tai có tiếng gió thổi, muốn hối hận đã tới không kịp. Ta thầm kêu không ổn, vừa định né tránh, bất đắc dĩ bên hông đột nhiên bị ngoại lực đẩy, ta cả người lập tức hướng trong hồ ngã xuống.

"Ah....." Trong khoảnh khắc, nương theo lấy một tiếng kêu sợ hãi cùng bịch nổ mạnh, ta trông nhập lạnh như băng trong hồ nước.

Trời ạ, chỉ đến eo sâu hồ nước chìm Bất Tử ta, khả ta lại cũng bị tươi sống chết cồng !"

Theo trong hồ đứng thẳng, ta run rẩy lấy tự muốn chửi ầm lên. Đột nhiên, một đầu kiện trắng thân ảnh kẹp lấy mạnh mẽ tiếng gió hướng nghiêm địch đánh tới, ta chấn động, tranh thủ thời gian hô to: "Mẹ, không muốn....."

Đáng tiếc của ta tiếng la đi ra lúc, dì chường ảnh đã đem nghiêm địch phong kín. Nghiêm địch càng là khiếp sợ, nàng không kịp ngấm nghĩ nữa, dưới tình thế cấp bách ra sức tự vệ, tránh nhảy xê dịch nhanh như thiểm điện.

Chỉ là dì chường thế sóng sau cao hơn sóng trước, căn bản không để cho nghiêm địch bất luận cái gì thờ dốc cơ hội, hơn mười chiêu qua đi, nghiêm địch đã là cực kỳ nguy hiểm. Ta rất là lo lắng, lại là hô to một tiếng: "Mẹ, người dừng tay. Chúng ta nhận thức, chúng ta nhận thức."

Tiếng la không rơi, chỉ nghe hai tiếng kêu rên. Dì cùng nghiêm địch đột nhiên bắn ra, ta thở dài một hơi, nhanh chóng theo lạnh như băng trong hồ nước bò lên trên hòn đá nhỏ đình. Chẳng quan tâm toàn thân rét lạnh rét thấu xương, ta chạy đến dì trước mặt lần nữa giải thích: "Mẹ, ta nhận thức nàng, nàng gọi nghiêm địch."

Nói xong, ta quay người chạy đến nghiêm địch trước mặt nói: "Nghiêm địch, nàng là mẹ của ta."

Nghiêm địch toàn thân run rẩy, sắc mặt tái nhợt, dì sắc mặt cũng là ngưng trọng dị thường. Nàng vội ho một tiếng, trầm giọng hỏi: "Chu Thành phổ là gì của người?"

Nghiêm địch sắc mặt càng là đại biến, nàng do dự trong chốc lát, run giọng hỏi đáp: "Chu lão sư là sư phụ ta."

"Cái gì?" Kinh ngạc dì trừng to mắt.

Có lẽ là dì nâng lên nghiêm nghị sư phụ đại danh, nghiêm nghị rất khách khí hỏi:"Có thể thỉnh giáo bá mẫu đại danh sao?"

Dì rất sáng khoái nói ra:"Ta gọi phương nguyệt mai."

Nghiêm nghị nghĩ nghĩ, sắc mặt lại là đại biến,"À? người là thứ bảy giới cả nước võ thuật tinh anh thi đấu quán quân phương nguyệt mai?"

Dì lộ ra vẻ tươi cười:"Rõ ràng còn có người nhớ rõ ta?"

Nghiêm nghị hưng phấn nói:"Người là tiền bối . Ta là số 28 giới cả nước võ thuật tinh anh trận đấu mùa giải quân, khả ta cùng với bá mẫu kỹ thuật chênh lệch rất nhiều."

Dì nhẹ nhàng lắc đầu:"Không sai biệt nhiều. Thật không hổ là Chu Thành phố đệ tử, thực lực mạnh phi thường kính. Ai, hiểu lầm lớn hơn, người bây giờ cảm giác như thế nào?"

"Ta không sao." Nghiêm nghị rất nhẹ nhàng bộ dạng.

Dì trên mặt hiện lên một ít khác thường:"Không có việc gì là tốt rồi, rất lâu không gặp sư phụ người . Nếu như người nhìn thấy hắc, thỉnh người thay ta hướng hắc vấn an."

Nghiêm nghị gật đầu đáp ứng:"Tốt, thấy sư phụ, ta nhất định chuyển đạt bá mẫu ân cần thăm hỏi. Thời điểm không còn sớm, ta còn phải chuẩn bị một ít công việc, có thời gian lại tự mình đến thăm hướng bá mẫu thỉnh giáo."

"Đừng khách khí, có thời gian đến nhà của ta ngồi một chút, ta làm cho đồ ăn cho người ăn, người biết không biết nhà của ta nghỉ ngơi ở đâu?"

Dì cười hỏi.

Nghiêm nghị nói:"Biết đến, ta đi qua."

Dì ôn nhu dặn dò:"Ah, cái kia tốt, người nhất định phải tới."

"Tốt, cái kia bá mẫu gặp lại, Lý tổng tài gặp lại." Nghiêm địch hướng ta cùng dì vẫy tay từ biệt. Nàng không có chạy nữa, mà là đi bộ, xem nàng đi đường bộ dạng có chút quái. Dì chăm chăm vào dần dần đi xa nghiêm địch, sắc mặt dần dần tái nhợt.

Ta nhỏ giọng trách cứ dì:"Mẹ, người cũng quá mãnh liệt, cũng không hỏi cái xanh hồng 𦵏 𦵏 bạch ra tay tự đánh."

Dì sảng giọng:"Người đây là trách ta ?"

Nàng có chút áy náy, chỉ là ngoài miệng không muốn thừa nhận. Đọc Truyện Kiếm Hiệp Hay Nhất:

Ta nhìn mặt mà nói chuyện, biết rõ dì không vui, tranh thủ thời gian cùng cười:"Không trách không trách, trách ta mình mở vui đùa quá trớn ."

Dì hừ lạnh nói:"Biết rõ là tốt rồi. Ta thấy nàng đẩy người xuống nước, trời lạnh như vậy, ta căn bản không cho rằng các người là đang nói đùa. Tăng thêm ánh sáng chưa đủ, ta xa xa nhìn sang còn tưởng rằng người đã gặp phải độc thủ, ai ngờ..... Khục....."

"Mẹ, người làm sao vậy? Mẹ, người học máu !"" Ta quá sợ hãi, cuống quýt tiến lên nâng dì. Chỉ thấy sắc mặt của nàng do tái nhợt chuyển thành tái nhợt, khóe miệng vậy mà thấm ra một ít vết máu.

Dì lau đi khóe miệng, gật đầu khen:"Cái kia nghiêm địch lợi hại, đã có sư phụ nàng tám phần công lực. Nếu như luyện thêm cái mười năm, mẹ sẽ rất khó thắng nàng."

Ta thật sự là dở khóc dở cười:"Rất khó thắng nàng? Người đều học máu, còn nói thắng người ta?"

Dì trằng ta liếc, cả giận nói: "Người biết cái gì? Nàng cũng bị thương, chỉ có điều nàng không muốn thừa nhận."

Ta vội vàng phụ họa: "Dạ dạ là, mẹ lợi hại, mẹ vô địch thiên hạ. Ai, nếu nghe ta ngày mai lại nghe thấy gà nhảy múa thật tốt, chuyện gì cũng sẽ không phát sinh."

Dì lại hung hăng trằng ta liếc: "Nói muốn làm. Hôm nay đây ngày mai, ngày mai đây Hậu Thiên, cái này không phải một người nam nhân gây nên? Kỳ thật ta cũng không muốn qua muốn dạy người nhiều lợi hại công phu, công phu những vật này cần trụ cột, trụ cột không có mười năm, tám năm khổ luyện đánh không xuống. Nếu như không có trụ cột, cái gọi là công phu đều là nghỉ ngơi xiếc, khoa chân múa tay đụng với lợi hại một điểm người sẽ thiệt thòi lớn."

"Hôm nay bảo người rời giường ta chỉ ý định dạy người một ít đào thoát nhỏ bí quyết, gặp được nguy hiểm lúc có thể đào tẩu tự là thắng lợi."

"Chờ chúng ta Sơn Trang thành lập xong được, ta lại dạy người xạ kích. Hừ, vô luận nhiều lợi hại công phu, đụng với viên đạn đều xong đời."

"Cẩn nghe mịa nó dạy bảo, người bây giờ cảm giác như thế nào? Sắc mặt thật không tốt, có muốn hay không ta công người?" Ta xem dì sắc mặt tựa hồ càng ngày càng kém, trong nội tâm âm thầm sốt ruột.

"Không muốn, không muốn, khục khục." Dì ngạo mạn cường mà thẳng bước đi vài bước, đột nhiên nói: "Trung Hàn, người về trước đi thay quần áo, sau đó..... Sau đó đưa ta đi bệnh viện."

Ta kinh hãi, nghĩ thầm dì nếu như không phải thật sự nhịn không được, nàng nhất định sẽ không đi bệnh viện, xem ra nàng bị thương không nhẹ.

Không để cho ta chần chờ, ta vượt qua dì, tại trước người của nàng ngồi xổm xuống: "Mẹ..... Ta tối hôm qua vừa vận khai mở Mỹ Kỳ xe trở về, ta

trước công người đi bãi đỗ xe, lại về nhà thay quần áo."

Dì ho khan bỗng chốc, vẫn đang không chịu yếu thế:"Đều nói không cần người lưng á."

Ta quay đầu lại rống to:"Người nếu không đi lên ta tự ôm người đi."

Dì không thấy ta như thế hung hãn, nàng sững sờ, nghiêng rằng nghiêng lợi mà cảnh cáo:"Hừ, dám hung ta? Chờ ta thương thế tốt lên , xem ta như thế nào thu thập người."

Nói xong, nàng rất không tình nguyện mà trèo tại ta phía sau lưng lên, hai luồng phình đồ vật vừa vận đề nặng vai của ta xương bả vai.

"Nói chuyện như Tiểu Quân tựa như, ôm ổn điểm." Ta hai tay sau quần, nâng lên dì hai cái đùi lúc, cố ý ngắt bỗng chốc nàng mông lớn. Oa, rất đàn hồi tay a !"

Dì cũng là nghe lời, nàng hai tay quần quanh lấy ta cổ, nhỏ giọng hỏi:"Có phải là rất nặng hay không?"

Ta mở ra bước chân bỏ chạy:"Mẹ thân nhẹ như yến."

Dì nhõng nhẽo cười, ôm ta ôm càng chặt.

Bệnh viện phòng cấp cứu ở bên trong, ta lại gặp được y tá tiểu Băng. Mặt của nàng cười thành một đóa hoa tựa như, không ngừng mà quần quít lấy ta, không nên ta lưu lại điện thoại.

Ta xụ mặt lạnh lùng nói:"Đem mẹ của ta chiếu cố tốt , ta chẳng những nói cho người biết điện thoại của ta, ta còn có thể đem nhà của ta địa chỉ nói cho người biết."

Kỳ thật dì có thể thuận lợi đưa vào phòng cấp cứu, tiểu Băng không thể bỏ qua công lao. Ta sở dĩ đối với nàng lạnh như băng, đó là bởi vì dì tại đến

bệnh viện trên đường một mực thổ huyết. Giờ này khắc này, lòng ta đều nhanh nát, ở đâu còn có tâm tư cùng tiểu cô nương tán tỉnh?

"Muốn nhà của người địa chỉ làm cái gì?" Tiểu Băng xấu hổ mà lườm ta liếc. Gặp ta thần sắc lo nghĩ, nàng sắc mặt nghiêm, lập tức mãnh liệt vỗ ngực:"Người yên tâm, chiếu cố tốt người bệnh là chúng ta y tế công tác người ứng tận nghĩa vụ."

"Tiểu Băng giỏi quá." Ta hướng nàng giơ ngón tay cái lên, quay người đối với ăn ăn nhõng nhẽo cười y tá trưởng thâm tình ngưng mắt nhìn:"Vui sướng, cũng xin nhờ người rồi."

Vui sướng ôn nhu nói:"Người đừng lo lắng, bá mẫu tướng mạo đại phú đại quý, không có chuyện gì đâu. Phòng cấp cứu là ta quản hạt phạm vi, có ta ở đây, bá mẫu nhất định có thể được đến đốc lòng chiếu cố."

"Hảo hảo hảo, rất cảm tạ , hôm nào thỉnh người ăn cơm." Ta kích động mà cầm chặt vui sướng hai tay, dòng nước mắt nóng thiếu chút nữa doanh tròn. Cảm giác cảm thấy quang môi người gia ăn cơm xa xa không đủ để thể hiện lòng cảm kích của ta, ta nói tiếp:"Cơm nước xong xuôi tựu đạo phố, người muốn mua cái gì cũng có thể."

Bên cạnh tiểu Băng mở to hai mắt hỏi:"Ta đây đâu này?"

Ta dùng sức gật đầu:"Tiểu Băng cũng cùng đi."

Vui sướng mặt phát lạnh, hung hăng trừng tiểu Băng liếc, lập tức Lê Thanh phân phó:"Tiểu Băng, người đi nội khoa nhìn xem thương chủ nhiệm có ở đấy không. Tại lời nói đã kêu hẩn tạm thời thoái thác mặt khác người bệnh, lập tức tới ngay cho Lý tổng tài bá mẫu hội chẩn, tựu nói là ta nói."

"Nha." Tiểu Băng rất không tình nguyện mà bỏ đi, ta âm thầm buồn cười, rất rõ ràng vui sướng là cố ý chi khai mở tiểu Băng. Tiểu Băng cũng

thực ngốc, ta cùng với vui sướng đang nắm tay hẹn nhau, nàng mạo mạo thất thất xen vào, có thể không lại để cho vui sướng phần nộ sao?

"Mới vừa nói đến cái đó ?" Tiểu Băng vừa ly khai, vui sướng lại trở nên rất Ôn Nhu.

"Nhắc đến ăn cơm dạo phố." Ta tâm loạn như ma, con mắt vẫn nhìn phòng cấp cứu, đối với vui sướng Ôn Nhu chỉ có thể qua loa.

Vui sướng hỏi:"Ăn cơm dạo phố đã xong đâu này?"

"Cái này....." Mắt của ta hạt châu tại vui sướng trên mặt đi lòng vòng nói:"Ta hiểu rõ một nhà ktv âm sắc phi thường tốt."

Vui sướng cười đến rất mập mờ:"Ca hát đã xong đâu này?"

1

Đầu ta lớn hơn, nghĩ nghĩ nói ra:"Ăn đêm, ta hiểu rõ một nhà nhà hàng ăn đêm phi thường bống."

Vui sướng ăn ăn cười mà quyến rũ:"Ăn đêm đã xong đâu này?"

Ta không phải đồ ngốc, vui sướng ám chỉ rất rõ ràng, nhưng ta không thể tiếp nhận cũng không thể cự tuyệt.

Vui sướng rất có tư sắc, nếu như ngày nào đó nàng cùng tiểu Băng cùng một chỗ..... Vượng phi phi, ta mắng to chính mình vô sỉ, mặt ngoài lại lúng túng nói:"Ăn đêm hết, đương nhiên..... Đương nhiên là đưa người về nhà."

Vui sướng sững sờ, trên mặt lộ ra một ít không quan tâm:"Bệnh viện ký túc xá buổi tối mười điểm đúng giờ đóng cửa, về nhà lại sợ nhao nhao về đến nhà người."

Ta học tiểu Băng mãnh liệt vỗ ngực:"Ah, người đây yên tâm. Bởi vì công tác cần, công ty của chúng ta tại Burton khách sạn trường kỳ mướn phòng, rất cao cấp thương vụ phòng trọ."

Vui sướng vũ mị nhộn nhạo, trong mắt ngập nước:"Ta rất nhát gan, rất sợ hãi một người ngủ địa phương xa lạ, người có thể cùng theo giúp ta sao?"

Ta cười mỉa nói:"Không phải có tiểu Băng sao?"

"Nàng muốn trách nhiệm." Vui sướng sắc mặt lập tức thay đổi, trở nên so tháng sáu thiên nhanh hơn.

Ta chỉ có thể cười khố:"Cái kia đợi nàng không đáng lớp thời điểm sẽ cùng đi ra ngoài đến nha."

"Nàng Vĩnh Viễn đô muốn trách nhiệm." Vui sướng sắp đem bờ môi cắn chảy máu .

"À? cái này....." Ta không phản bác được.

"Hừ, người là giả ngây giả dại, hay là muốn một mũi tên trúng hai con nhạn?" Vui sướng đi đến ta trước mặt, hung hăng mà nhìn gần ta.

Rộng thùng thành bạch trường bào ở bên trong, bộ ngực kịch liệt phập phồng, nàng tựa hồ thật sự rất tức giận.

Ta nghe nói người bệnh chọc giận y tá kết cục phi thường đáng sợ, các nàng nói không chính xác sẽ cầm nước tiểu đem làm giảm đau châm tiêm vào cho người.

Nghĩ vậy, ta đánh cho cái giật mình, lập tức mặt mũi tràn đầy tươi cười, chuẩn bị kể một ít đồ ngon đồ ngọt.

Đúng lúc này, phòng cấp cứu bên ngoài đột nhiên một hồi ầm ỉ, chỉ nghe có người hô: "Y tá, nhanh !" cache nhìn một chút người bệnh, ta ngay lập tức đi treo khám gấp.....Ồ, Trung Hàn?"

"Yên Văn tỷ, nghiêm dịch?" Ta chấn động. Bảo ta danh tự người dĩ nhiên là thu Yên Văn, nàng một thân áo tơ trắng, hai tay nâng người bệnh lại là nghiêm dịch. Lúc này nghiêm dịch hơi thở mong manh, sắc mặt u ám, ta lại là kinh hãi, vội vàng tiến lên hỗ trợ nâng.

Vui sướng phản ứng nhanh chóng, nàng hô to một tiếng: "Trung Hàn, người đi ra ngoài trước, nhanh lại để cho người bệnh nằm xuống."

"Hảo hảo hảo, Yên Văn tỷ người chiếu cố nghiêm dịch, ta tới giúp người treo khám gấp." Ta tranh thủ thời gian rời khỏi phòng cấp cứu, nghĩ thầm lần này phiền toái lớn hơn. Dì nói không sai, nghiêm dịch bị thương, thương thế của nàng so dì nghiêm trọng nhiều lắm.

Treo rồi khám gấp bệnh nhân phản hồi phòng cấp cứu, nghiêm dịch đã tiến vào khám gấp giám hộ thất. Bác sĩ cùng y tá đều đang bận lục, vui sướng cùng tiểu Băng rốt cuộc không rảnh cùng ta dây dưa. Ta thấy các nàng chuyên nghiệp tận trách, trong nội tâm đối với các nàng đã có hảo cảm, vô sỉ ý niệm lại lặng lẽ bốc lên đi một tí manh mối.

"Các người ra ngoài hạng nhất a." Một vị không biết y tá đi qua nhỏ giọng nói.

Ta lúc này mới chú ý tại khám gấp giám hộ bên ngoài đứng sừng sững thu Yên Văn, nàng nước mắt ẩm ướt hai gò má, thương tâm bộ dạng làm cho ta áy náy.

Đối với thu Yên Văn nói, nghiêm dịch không chỉ có là người bảo vệ của nàng, hay là tình cùng tỷ muội tri kỷ, nàng cùng nghiêm dịch cảm tình thậm chí so Thu Vũ tình còn muốn sâu.

Thu Yên Văn xoa xoa nước mắt, yên lặng xoay người đi ra phòng cấp cứu. Ta đi theo ở sau lưng nàng cũng không biết nói cái gì, chỉ có thể ở trong nội tâm cầu nguyện dì cùng nghiêm địch bình an.

"Chúng ta nhất định là đời trước thiếu các người Lý gia." Sâu kín thở dài tựa như thơ đồng dạng mỹ, cũng chỉ có Thư Hương mặt đệ xuất thân thu Yên Văn mới có thể nói ra loại này thê oán lời nói đến.

Ta ôn nhu trách cứ:"Đều là ngoài ý muốn, ta dì cũng có bị thương, người đừng nói là những lời này."

Thu Yên Văn lau khóe mắt, buồn bã nói:"Nghiêm địch nếu là có cái gì sai lầm, ta cũng sống không nổi."

Đầu ta da run lên, liên tục an ủi:"Không có chuyện gì đâu, không có chuyện gì đâu, y tá trưởng đem trong bệnh viện tốt nhất y sĩ trưởng cũng gọi đã đến, người yên tâm."

Sợ thu yên khuya còn muốn nói làm lòng người đau xót lời nói đến, ta đem thoại đề một chuyển hỏi:"Đúng rồi, Vũ Tinh đâu này? nàng có khỏe không? Nàng như thế nào không có tới?"

Thu Yên Văn lườm ta liếc, lạnh lùng nói:"Người ngày hôm qua không phải thấy nàng sao?"

Ta xấu hổ gật đầu:"Đúng vậy, bá kiến, bá kiến, nàng nói người cùng nàng lại cãi nhau. Ai, tỷ muội tâm đó còn có chuyện gì không thể hảo hảo thương lượng?"

Thu Yên Văn mặt phát lạnh, sắc giọng:"Chuyện nhà của chúng ta người một ngoại nhân cũng đừng lăm miêng."

Ta tâm xiết chặt nói:"Ta không phải người ngoài, người đã nói Vũ Tinh mang thai con của ta."

Thu Yên Văn lông mày gầy nhẹ, lạnh lùng xem ta nói:"Được rồi, ta lừa người, ta hướng người xin lỗi."

Ta cười khổ nói:"Không cần xin lỗi, Vũ Tinh thật sự mang thai con của ta."

"Cái gì?" Thu Yên Văn kinh hãi.

Ta cố ý kích thích thu Yên Văn:"Chẳng lẽ người không có phát hiện Vũ Tinh so trước kia nhiều hấp dẫn sao?"

Thu Yên Văn sắc mặt đại biến, hơi lui nước mắt lại dừng mãnh tiến ra:"Các người..... Các người sao có thể như vậy đâu này? Vũ Tinh ra sao đội quân thép lão bà. Hà Quân Thiết vừa mới chết không lâu, vấn đề này nếu rơi vào tay phụ mẫu ta trong tai, bọn hắn sẽ nghĩ như thế nào? Các người cho dù muốn cùng một chỗ, cho dù muốn sanh con, ít nhất cũng phải chờ thêm một thời gian ngắn nha !""

Ta chậm rãi nói:"Người cũng quá sĩ diện . Chính là bởi vì cha mẹ người sĩ diện, mới khiến cho các người tử muội khổ thân, hiện tại người muốn vì cha mẹ người mặt mũi mà áp chế Vũ Tinh tự do sao? nàng năm nay đều ba mươi sáu , có thể yêu tự tận lực mà đi yêu, có thể mang thai tự tận lực mà mang thai."

Thu Yên Văn hai mắt hướng ta phóng tới hai đạo lợi mang:"Yêu người sao? Yêu một cái không thể cùng nàng kết hôn nam nhân sao?"

Ta nhin không được lớn tiếng phản bác:"Ai nói ta không thể cùng nàng kết hôn? Ta yêu nàng, ta sẽ cùng nàng kết hôn."

"Ta không tin." Thu Yên Văn ngần ngừ, vẫn đang tức giận mà lắc đầu.

Ta lạnh lùng nói:"Ta tự dùng tánh mạng của ta cùng người nhà tánh mạng thề, người tin sao?"

Vốn định dùng quyết tuyệt lời nói đến trấn trụ thu Yên Văn, không nghĩ tới sau lưng có người run giọng kêu to: "Trung Hàn, đừng phát thề !""

"Vũ Tinh?" Ta nhìn lại, nhưng lại hai mắt nhắm lệ Thu Vũ tinh. Nàng đồng dạng một thân áo tơ trắng, vẻ mặt đồ trang sức trang nhã, không có chì hoa dấu vết, nàng cùng thu Yên Văn đồng dạng cũng có thơ giống như Thư Hương khí chất.

"Ta tin, người đừng để ý tới cái này lão xử nữ, ta tin người là được. Người khác không xen vào, phụ mẫu ta cũng không xen vào."

Thu Vũ tinh phần nộ mà nhìn xem thu Yên Văn.

Thu Yên Văn ngực kịch liệt phập phồng, sắc mặt lập tức khó coi tới cực điểm. Ta thầm kêu không ổn, tranh thủ thời gian hoà giải: "Vũ Tinh, Yên Văn tỷ cũng là vì muốn tốt cho người, người về sau không cho phép nói như vậy nàng, lập tức hướng nàng xin lỗi."

"Xin lỗi? Hừ." Thu Vũ tinh thật bất ngờ mà xem ta.

Hào khí đang khẩn trương, đột nhiên phòng cấp cứu bên trong đi ra một vị y tá, nàng trực tiếp hướng chúng ta đi tới: "Ai là nghiêm dịch gia thuộc người nhà?"

Thu Yên Văn không chút nào suy tư trả lời ngay: "Ta phải"

Y tá nói: "Nàng muốn lập tức mổ, thỉnh gia thuộc người nhà ký tên đồng ý hay không."

Thu Yên Văn lo lắng hỏi: "Giải phẫu? Có thể bị nguy hiểm hay không?"

Y tá mỉm cười nói: "Tuy nhiên là một cái sự giải phẫu, nhưng không tính nguy hiểm. Người bệnh đã bị nghiêm trọng va chạm, xương ngực liệt, xương sườn cũng đã đoạn. May mắn không có thương tổn đến nội tạng, hơn

nữa tái bút lúc đưa tới bệnh viện. Mọi người xin yên tâm, cái này giải phẫu cũng không khó."

Thu Yên Văn thở dài một hơi:"Tốt, ta đến ký tên."

Y tá gật đầu:"Người đi theo ta."

Ta vội vàng truy vấn:"Uy uy uy, y tá tiểu thư, mặt khác một vị phu nhân đây này, thương thế của nàng như thế nào?"

Y tá dặn dò:"Ah, phương phu nhân không cần giải phẫu, nhưng cần vật lý trị liệu. Trị liệu cần thời gian sẽ rất trường, nhà các người thuộc tốt nhất có thể thay phiên thủ hộ."

Tâm trạng của ta hai khối tảng đá lớn đầu cùng một chỗ buông đến, nhin không được thật dài thư một miệng lớn khí:"Ah, Oh My GOD, ta cảm tạ người. Ah, Oh My GOD, I love you."

"Nghiêm địch rất lợi hại , mẹ của người đều có thể đem nàng đánh tới xương cốt vỡ ra, xem ra mẹ của người lợi hại hơn. Người muốn kết hôn ta, mẹ của người có thể hay không không đồng ý?" Thu Vũ tinh sợ hãi hỏi.

Ta tâm tình thật tốt nói chuyện tự nhiên mặt mày hớn hởi:"Ta so với ta mẹ lợi hại hơn, người tin không tin?"

Thu Vũ tinh rất không tin tưởng mà trả lời:"Ta tin....."

TỶ PHU VINH DỰ

Tiểu Thủ Chương
www.dtv-ebook.com

Chương 119: 5p chi 彦彦

Dì nhất định phải có người chiếu cố, ta một đại nam nhân bất tiện. Tan vỡ bên người một đám mỹ thiếu nữ xinh đẹp, phát hiện có thể chiếu cố người lại có thể chiếu cố tốt không nhiều lắm.

Cát Linh Linh cùng Sở Huệ cái này hai đại mỹ nhân cũng không cần cân nhắc, các nàng hai cái cũng là muốn người khác chiếu cố người.

Phàn Ước muốn chiếu cố phụ thân nàng cũng không được.

Đái Tân Ni chương quản công ty tài vụ, nàng một khắc cũng không thể ly khai công ty, Quách Vịnh Nhân càng không cần phải nói, không có nàng tọa trấn x đỉnh, ta ngay cả đi đường đều chột dạ.

Vương Di vốn nên là là tốt nhất người chọn lựa, thế nhưng mà ta cân nhắc đến Đái Tân Ni tùy thời đều tới thăm dì. Nếu để cho Đái Tân Ni phát hiện Vương Di chiếu cố dì..... Ai, ta muốn cũng không dám xuống muốn.

Về phần Tiểu Quân cùng Chương Ngôn Ngôn không tại cân nhắc phạm vi.

Nghĩ tới nghĩ lui cũng chỉ có một cái nữ nhân thích hợp nhất chiếu cố dì, nàng tự là Trang Mỹ Kỳ.

Đệ nhất, dì rất ưa thích nàng; Thứ hai, nàng vốn chính là y tá xuất thân, hơn nữa cùng bệnh viện y tá trưởng vui sướng đã từng là đồng sự; Đệ tam,

mỗi người đều ưa thích Trang Mỹ Kỳ, nàng chiếu cố dì sẽ không đưa tới quá cường liệt ghen ghét.

Mẫu chốt tựu xem Trang Mỹ Kỳ có nguyện ý hay không chiếu cố dì.

Không muốn? Hừ.

Ta cười lạnh hai tiếng, phát động xe, tân sĩ khai mở lên đường cái. Thừa dịp dì đang trị liệu, ta đi ô-tô khu xa chạy tới Burton khách sạn.

Lúc này mới 9h sáng, ta đoán chừng tối hôm qua say rượu Trang Mỹ Kỳ ưng thuận còn đang trong giấc mộng, bốn vị ngân hàng đương gia hoa đán cùng bốn nam nhân cũng có thể còn không có tỉnh lại. Nhớ tới rạng sáng ác mộng, ta vẫn đang lòng còn sợ hãi, mặc kệ Trang Mỹ Kỳ có nguyện ý hay không chiếu cố dì, ta đều được đem nàng tiếp đi.

Nửa giờ không đến, ta liền đạt tới Burton khách sạn. Ngừng tốt xe, ta không thể chờ đợi được mà xông vào 'phòng cho tổng thống' chuyên dụng thang máy.

Dày đặc ren thảm hoa lệ cao quý, người dẫn lên trên một điểm thanh âm đều không có, hướng chỉ ta là nhẹ chân nhẹ tay đi vào 'phòng cho tổng thống'. Lỗ tai dán cửa phòng nghe bỗng chốc, không có nghe được bất kỳ thanh âm gì, ta lấy ra cảm ứng cái chìa khóa, mở ra cửa phòng.

Trong phòng đồng dạng rất yên tĩnh, ngoại trừ một cổ nhàn nhạt mùi rượu bên ngoài, ta không có phát giác được bất luận cái gì khác thường.

Như thế nào như như làm trộm hay sao? nơi này là ta thuê ở dưới, ta nhin không được cười lên, thần sắc tự nhiên mà đi về hướng chủ phòng ngủ. Vừa định gõ cửa, ta ngoài ý muốn phát hiện chủ cửa phòng ngủ không có quan, chỉ là hờ khép. Nhớ rõ đêm qua lúc rời đi, là ta tự tay đem chủ cửa phòng ngủ khóa trái, hôm nay như thế nào sẽ hờ khép?

Ta rồi đột nhiên cảm thấy khẩn trương, nhiệt huyết dâng lên, tim đập rộn lên, chẳng lẽ thực ra đáng sợ ngoài ý muốn? Vừa định xông vào chủ phòng ngủ, đột nhiên chủ phòng ngủ ầm ầm truyền đến tiếng nói. Ta rón ra rón rén, đối với cửa phòng khép hờ ngấm đi vào.

Cái này một ngăm phía dưới, đem ta cả kính trợn mắt há hốc mồm, trái tim đều nhanh nháy ra yết hầu.

Chủ phòng ngủ, Trang Mỹ Kỳ mặc áo tắm nằm ở Quý Phi trên mặt ghế, Quý Phi ghế dựa hai bên trái phải quỳ bốn vị nữ nhân xinh đẹp, bên trái là giang Phỉ Phỉ, Nhiếp tiểu Mẫn, bên phải là tuyên nhiêu cùng Hoài Minh châu, các nàng tất cả đều ăn mặc nội y, vẻ mặt cầu xin.

"Mỹ Kỳ, người tha thứ chúng ta, tối hôm qua thật sự uống nhiều quá." Tuyên nhiêu đáng thương mà cầu khẩn, ta giận không kềm được, nguyên lai các nàng vậy mà đều biết, nhưng vì cái gì cố ý ở trước mặt ta giả bộ làm không biết đâu này? ta cười lạnh không thôi, áp chế nội tâm xúc động, trước hết nghe nghe các nàng làm cái gì âm mưu quỷ kế.

"Mỹ Kỳ tỷ, ngàn sai vạn sai đều là lỗi của ta, ta không ưng thuận nhìn lên." Hoài Minh châu cũng ôm Trang Mỹ Kỳ thỉnh cầu tha thứ.

Trang Mỹ Kỳ một chút cũng không linh tình, một cước đá văng ra Hoài Minh châu hai tay, Hoài Minh châu lập tức mất đi trọng tâm, nhỏ nhắn xinh xắn thân thể ngã lăn ở trên mặt thảm. Mặt khác ba người thấy nàng bộ dáng buồn cười, nhin không được ăn ăn nhõng nhẽo cười.

Nhiếp tiểu Mẫn cùng Hoài Minh châu đồng sự một hồi, muốn đứng lên quá khứ nâng, Trang Mỹ Kỳ thấy thế đột nhiên lạnh lùng nói:"Không được."

"Mỹ Kỳ tỷ....." Nhiếp tiểu Mẫn quả nhiên cũng không nhúc nhích, Hoài Minh châu cảm thấy rất ủy khuất, dứt khoát nằm ở trên mặt thảm, rất giống tiểu hài tử chơi xấu bộ dáng.

Mặt Trang Mỹ Kỳ không có chút nào vẻ thương hại, nàng phần nộ mà đối với Nhiếp tiểu Mẫn giận dữ mắng mỏ:"Người im miệng, lúc trước ta niệm tại mọi người là bằng hữu, đáp ứng giúp các người, thế nhưng mà các người rõ ràng ngay cả ta nam nhân cũng dám Phanh!"

Ta nghe đến đó, mới biết được tối hôm qua hương diễm đã bị Trang Mỹ Kỳ phát hiện, trong nội tâm không khỏi âm thầm kêu khổ.

Tuyên nhiêu làm nũng nói:"Mỹ Kỳ tỷ, là chúng ta ngàn sai vạn sai, nhưng chúng ta cũng không nghĩ tới Lý Trung Hàn sẽ đối với Phỉ Phỉ ra tay. Ngay từ đầu chúng ta hay là theo kế hoạch tiến hành, khả Lý Trung Hàn đột nhiên đối với Phỉ Phỉ động thủ sau tình huống tự thay đổi, Minh Châu nhìn lén coi như xong, lại hết lần này tới lần khác lại để cho Lý Trung Hàn phát hiện. Hẳn vì che miệng, đem chúng ta cả đám đều....."

"Hẳn làm Phỉ Phỉ thời điểm các người vì cái gì không đánh thức ta? Các người vì cái gì không ngăn cản?" Giận không kềm được Trang Mỹ Kỳ nắm lên một cái gối đầu tự hướng tuyên nhiêu trên đầu nện, tuyên nhiêu kêu thảm một tiếng, cũng rơi vào trên mặt thảm giả chết.

Nhiếp tiểu Mẫn thở dài:"Là muốn qua muốn ngăn cản, nhưng nghĩ đến chúng ta cầu hãn hỗ trợ, sở làm cho hãn oán hận, trong nội tâm sẽ không mật. Về phần đánh thức người thì càng không có khả năng , vạn nhất đem mấy nam nhân đều đánh thức, hậu quả lại càng không có thể tưởng tượng. Ai, thật là uống nhiều quá."

Phần nộ Trang Mỹ Kỳ nắm lên một cái khác gối đầu lại nện:"Còn nói xạo? Ta đánh chết các người !" ta đánh chết các người !" chuyện của các người chính các người giải quyết !""

Nhiếp tiểu Mẫn lớn tiếng nghi ngại khóc:"Ôi, ôi, Mỹ Kỳ tỷ nếu đổi ý lời nói, người dứt khoát đem chúng ta đều đánh chết coi như, dù sao đều bị người nọ vũ nhục ."

Hoài Minh châu hai cái chân trắng trên mặt đất trên nệm đá
mạnh: "Ô..... Mỹ Kỳ tử, xin thương xót a, chúng ta biết rõ sai rồi, chúng ta
thề về sau không bao giờ ... nữa đụng Lý Trung Hàn."

Mặt khác ba cái gập Hoài Minh châu khóc, cũng đi theo nước nở nghen
ngào, không biết là thực khóc hay là giả khóc, trong phòng ngủ một mảnh
sầu vân thâm vụ.

Trang Mỹ Kỳ phát tiết cả buổi lửa giận, cũng có chút mệt mỏi. Gặp việc
đã đến nước này, nàng cũng không thể tránh được: "Hừ, tức chết ta !" chẳng
những làm nam nhân của ta, rõ ràng..... Rõ ràng còn..... Còn bốn cái cùng
tiến lên !" ô oa..... Đó là 5p sao?"

Bốn cái ngân hàng đương gia hoa đán nghe xong, nhin không được một
mảnh nhõng nhẽo cười, ngược lại là Trang Mỹ Kỳ đang khóc. Nàng càng
nghĩ càng giận, nắm lên gối đầu lần nữa truy đánh: "Các người còn cười !"
ta đánh chết người !" đánh chết các người !" mịa nó, vậy mà cùng nam nhân
của ta tại mặt của ta da dưới đáy làm cho 5? !" vậy mà đem làm ta là trong
suốt !""

Hoài Minh châu cười nói: "Chúng ta nghĩ đến người thật sự say."

"Say người cái thối hàng nát, điểm ấy rượu có thể làm cho ta say sao?
lần trước tại các người Hoa Hạ ngân hàng ái hữu hội lên, ta uống bao nhiêu
rượu các người không rõ ràng lắm? Hừ, các người không phải không tinh
tường, mà là cố ý trả thù ta. Phỉ Phỉ tự nói được rất rõ ràng, nói muốn trả
thù ta, con mẹ nó chứ ở đâu thực xin lỗi các người , các người tại sao phải
trả thù ta?" Trang Mỹ Kỳ giận dữ mà mắng, ngôn ngữ thô tục không chịu
nổi.

Cái kia giang Phỉ Phỉ một mực ở bên lặng yên không ra, được Trang Mỹ
Kỳ đánh cũng không chạy cũng không tránh.

Nhiếp tiểu Mẫn giáo hoạt, dứt khoát đem Trang Mỹ Kỳ lửa giận dẫn hướng giang Phỉ Phỉ:"Mỹ Kỳ tỷ xin bớt giận, Phỉ Phỉ không phải thật chính là muốn trả thù người? Người chẳng lẽ nghe không hiểu sao? đây là Phỉ Phỉ muốn tham dự 5p tìm lấy có, nàng chỉ là không hy vọng lại để cho Lý Trung Hàn cảm thấy nàng dâm đẳng mà thôi."

Hoài Minh châu cùng tuyên nhiều cơ linh, lập tức xúi giục:"Đúng vậy a, chúng ta đều đã nhìn ra, Phỉ Phỉ rất giáo hoạt . Nàng tại Tiểu Phong gia báỉ kiến Lý Trung Hàn, Lý Trung Hàn cũng đã gặp nàng. Nàng cảm thấy cũng đã cùng Tiểu Phong đến thăm gặp gia trưởng , không có ý tứ phóng đẳng mà thôi."

"Các người..... Nói bậy....." Giang Phỉ Phỉ không biết là bị vạch trần tâm sự, hay là then quá hoá giận, trong lúc nhất thời cũng không biết đạo như thế nào cãi lại.

Trang Mỹ Kỳ đặt mông ngã quay trở lại giữa giường, từng ngậm từng ngậm mà thở hổn hển:"Đừng nói Phỉ Phỉ, các người cùng nàng đều đồng dạng, đều là dâm đẳng sóng hàng !" tức chết ta !" làm một lần còn không được, còn muốn tới lần thứ hai, lần thứ ba, các người cho là hần là máy móc?"

Trang Mỹ Kỳ vừa mới nói xong, lập tức đưa tới một mảnh cười phóng đẳng.

Hoài Minh châu hưng phấn nói:"Mỹ Kỳ tỷ, nói trở lại, Trung Hàn..... Ah, người nam nhân thật sự rất cường đại, chúng ta đời này chỉ sợ rồi cuộc kiến thức không đến mạnh như vậy nam ."

Nhiếp tiểu Mẫn càng là mặt mày hớn hở:"Đúng vậy, xem hần nhả nhận bộ dạng, không nghĩ tới vật kia sẽ như vậy dọa người, Mỹ Kỳ tỷ nhất định hạnh phúc chết rồi !" người cần phải hảo hảo nắm chắc, đừng làm cho những nữ nhân khác đã đoạt ờ !""

Trang Mỹ Kỳ nghe xong, lập tức ngưỡng ngã xuống giường gào khóc: "Không có lại để cho những nữ nhân khác cướp được, lại làm cho chính mình hảo tử muội nhanh chân đến trước , ô oa..... Còn 5p !""

Bốn cái ngân hàng đương gia hoa đán lẫn nhau lần lượt ánh mắt, che miệng cười trộm, giang Phi Phi theo trên mặt thảm đứng lên, bò lên trên giường lớn rúc vào Trang Mỹ Kỳ bên người ôn nhu nói: "Mỹ Kỳ tử, thực xin lỗi á! người lần này tha chúng ta, chúng ta đời này cam nguyện vì người làm trâu làm ngựa, người để cho chúng ta làm cái gì, chúng ta thì làm cái đó."

Trang Mỹ Kỳ khóc lớn: "Đã như vậy, các người nguyên một đám từ nơi này nhảy xuống."

Nhiếp tiểu Mẫn kêu sợ hãi: "Oa, tại đây thật cao a !" nhảy đi xuống sẽ đem ngày hôm qua ăn thứ đồ vật đều té ra đến....."

Hoài Minh châu nói tiếp đi: "Té ra đến đồ vật nhất định rất thối....."

Giang Phi Phi nhin cười: "Sau đó, nhỏ nhiều đem những này thối thứ đồ vật lại ăn trở về."

Tuyên nhiều hỏi: "Còn tham ăn sao?"

"Ha ha....." Lần này tiếng cười càng vang dội.

Nhiếp tiểu Mẫn, Hoài Minh châu, tuyên nhiều ba người nhanh chóng theo trên mặt thảm đứng lên, nguyên một đám đầy sinh lực mà leo đến Trang Mỹ Kỳ bên người lại là an ủi lại là làm nũng, oanh oanh yến yến, giọng dịu dàng mềm giọng, đơn giản chỉ cần lại để cho Trang Mỹ Kỳ lửa giận bỏ đi hơn phân nửa.

Ta nghe lén cả buổi, hai chân đã đứng mệt mỏi. Thấy thế hướng đã có chuyển cơ, dứt khoát đẩy cửa vào: "Vui vẻ như vậy, nhất định có việc vui gì

, có thể nói cho ta nghe nghe sao?"

"Ah....." Tiếng cười biến thành chói tai thét lên, thét lên chạy trốn tứ phía. Bốn vị ngân hàng đương gia hoa đán ăn mặc nội y, uyển chuyển thân thể rõ ràng rành mạch. Đột nhiên gặp ta xuất hiện, nguyên một đám dấu ngăn cản trọng yếu bộ vị chim thú tứ tán. Thực không hiểu thấu, làm đều bị ta trải qua , còn muốn làm bộ rụt rè thẹn thùng sao?

Ta mặt phát lạnh, hung ác nói:"Đều không cho đi, các người không đem chuyện tiền căn hậu quả nói cho ta biết, ta tuyệt đối sẽ đem các người một cái đều ném tới dưới lầu đi. Hắc hắc, ta không chỉ có là một cái mãnh nam, hay là một cái sát thủ."

"Ah....." Thét lên càng lớn, mấy cái nữ nhân quả nhiên không có chạy, tất cả đều vây quanh ở Trang Mỹ Kỳ bên người líu ríu, châu đầu ghé tai, tựa hồ tại thương nghị như thế nào đối phó ta. Ta âm thầm buồn cười, ngược lại muốn nhìn một chút các nàng còn có cái gì nói đối cùng thủ đoạn.

Trái đây phải đây, mấy cái nữ nhân thương nghị hoàn tất, đem Trang Mỹ Kỳ đẩy đi ra. Nàng lườm ta liếc, còn có vệt nước mắt mĩ trên mặt bay lên một mảnh Hồng Vân, nhả nhỏ cả buổi, Trang Mỹ Kỳ chậm rãi nói ra:"Kỳ thật..... Kỳ thật, ta cùng các nàng mấy cái đều biết....."

Ta đi đến Quý Phi trên mặt ghế nằm xuống, mang lên một rất thoải mái tư thế.

Trang Mỹ Kỳ nói tiếp đi:"Những ngày này tiểu Mẫn nói với ta một sự kiện. Chính là các nàng ngân hàng phó hành trưởng sắp thăng làm hành trưởng , mấy ngày nay đang đường làm quan rộng mở, lén ám chỉ tiểu Mẫn cùng Hoài Minh châu, muốn các nàng hiến thân..... Nếu như không đồng ý, các nàng sẽ bị giáng chức đi đường đi dự trữ chỗ, nói không chính xác còn có thể cuốn gói. Tiểu Mẫn vốn muốn chịu nhục, hi sinh bổng chốc đổi lấy an ổn công tác....."

Nói đến đây, tất cả mọi người an tĩnh lại. Tâm trạng của ta roài trèo lên bổng chốc, thầm nghĩ đêm qua Nhiếp tiểu Mẫn tự đã từng đã từng nói qua muốn ta câu dẫn hành trưởng lão bà. Ta lúc ấy tuy nhiên miệng đã đáp ứng, nhưng chắc chắn sẽ không tùy tiện đi làm, lúc này lại nghe Trang Mỹ Kỳ nói lên, hẳn là có cái gì khác ẩn tình?

Gặp ta hết sức chăm chú lắng nghe, Trang Mỹ Kỳ nhìn nhìn chau mày Nhiếp tiểu Mẫn, tiếp tục nói: "Trước đó vài ngày, một vị trước kia từng tại được công tác, hôm nay tại chi nhánh ngân hàng công tác nhân viên nữ trong lúc vô tình tại Phi Phi cùng nhỏ nhiều trước mặt tiết lộ Lưu Hành lớn lên một ít tư ẩn, trong đó có tính ngược hạo sắc. Hẳn đã từng bắt buộc nhân viên nữ ăn đại tiện....."

"Cái gì?" Ta thiếu chút nữa theo Quý Phi trên mặt ghế lăn xuống.

Mặt mấy cái ngân hàng đương gia hoa đán đều lộ ra phần nộ biểu lộ, Trang Mỹ Kỳ hít thán: "Nhỏ nhiều đem cái này nghe đồn nói cho cho tiểu Mẫn cùng Minh Châu, các nàng sau khi nghe được cải biến chủ ý, kiên quyết không muốn cùng Lưu Hành chiều dài bất luận cái gì tư tình."

"Thế nhưng mà nếu như không thuận theo cái này biến thái thủ trưởng, hậu quả rất khó đoán trước. Vạn nhất thực được sa thải, các nàng phần này lương cao nước, cao phúc lợi công tác sẽ không có. Hiện tại tìm việc làm không dễ dàng, hai người bọn họ đều không muốn buông tha cho ngân hàng công tác....."

Ta có phần có thể hiểu được cái này mấy cái tâm tính của nữ nhân, chính mình không phải là không ý có tiền có thể câu dẫn nữ cấp dưới? Chỉ có điều ta không có bắt buộc nữ nhân mà thôi.

"Mấy ngày nay, tiểu Mẫn cùng Minh Châu đều tại dày vò hơn nữa rất phiền não. Hôm trước cuối tuần, các nàng hẹn nhau cùng đi "Cảnh ban đêm" uống rượu giải buồn. Vốn hẹn ta, về sau ta có xã giao không có đi.

Không nghĩ tới các nàng mấy cái lại bị tiểu Trương, Tôn Gia Tề mấy người bọn hắn của được."

"Mà người đây này, vì có thể làm cho mình viên chức đạt được tiểu Mẫn các nàng ưu ái, không tiếc hào khí đưa xe. Các nàng mấy cái đối với người khen không dứt miệng, cho rằng người đủ trượng nghĩa, tiểu Mẫn đột phát nghĩ khác, nghĩ đến một cái vẹn toàn đôi bên phương pháp....."

Nói đến đây, Trang Mỹ Kỳ khẩn trương mà nhìn chăm chú lên ta.

Ta trừng nàng liếc:"Nói nha, ta đang nghe."

Trang Mỹ Kỳ không có ý tứ cười cười:"Phương pháp kia tựu là hi vọng người..... Hi vọng người câu dẫn Lưu Hành lớn lên lão bà mạnh khoan thai. Nếu là thành công, các nàng có thể dùng mạnh khoan thai áp chế Lưu Hành dài. Lưu Hành trường xưa nay e ngại lão bà, nhất định không dám lại đánh tiểu Mẫn cùng Minh Châu chú ý, mà người tắc thì có thể xuyên thấu qua mạnh khoan thai thu hoạch tuyệt bút cho vay."

Ta làm bộ thâm trầm, trên mặt cái gì biểu lộ đều không có, trong nội tâm lại âm thầm mắng to Trang Mỹ Kỳ rõ ràng vì tỷ muội bán đứng nam nhân của mình, dù cho mỹ nam kế dùng tốt cũng không thể tùy tiện loạn dùng.

Trang Mỹ Kỳ có chút lo nghĩ:"Trong khoảng thời gian này, ta nghe được rất nhiều về chúng ta công ty đồn đãi, nói công ty tài chính tình huống ra vấn đề lớn, còn nghe nói người mới vừa ở kỳ hạn giao hàng lên vừa kiểm được cái kia một số tiền lớn đảo mắt sẽ không có. Trong nội tâm của ta nâng cao gấp, muốn giúp người cũng không biết như thế nào đi giúp, vừa vặn tiểu Mẫn có cái chủ ý này. Ta..... Ta bị ma quỷ ám ảnh, cảm thấy hai bên đều có thể đến giúp, tựu mơ hồ mà đáp ứng tiểu Mẫn."

Ta như cũ xụ mặt, lần này trong nội tâm lại vui cười nở hoa, vô luận như thế nào Trang Mỹ Kỳ cũng là vì ta tốt.

"Chúng ta cố ý an bài tiểu Mẫn tại khách sạn gặp người, sau đó do nàng mang người tiến "Cảnh ban đêm". Tại trong quán rượu, chúng ta xếp đặt thiết kế đầu rượu. Trước quá chén bốn nam nhân, sau đó cùng một chỗ trở lại người bao xuống 'phòng cho tổng thống', kế tiếp do tiểu Mẫn cố ý hấp dẫn người. Chờ người mắc câu thời điểm, nhỏ nhiều sẽ vụng trộm chụp được người cùng tiểu Mẫn động thủ động cước hình ảnh. Đương nhiên chúng ta lúc trước đã nói chỉ là động thủ động cước, sẽ không thật sự với người làm sự kiện kia. Các loại chứng cứ đầy đủ, các nàng bốn cái sẽ cùng một chỗ mặt ngăn cản người, sau đó lợi dụng trong tay căn cứ chính xác theo cường bức người đi câu dẫn mạnh khoan thai."

Ta nghe được da đầu run lên, tim đập rộn lên, nếu như cái này mấy cái nữ nhân thực sự ý muốn hại người, đoán chừng người chết nhiều hơn.

May mắn ta đối với các nàng không tệ, nếu không lúc nào chết lênh bà lênh bênh vẫn còn làm mộng xuân.

Trang Mỹ Kỳ dần dần cảm xúc kích động, ngữ khí cũng nghiêm khắc rất nhiều:"Thật không nghĩ đến, không đợi tiểu Mẫn câu dẫn người, người lại trước đối với giang Phỉ Phỉ động thủ. Minh Châu rất ngạc nhiên chạy tới nhìn lén, kết quả được người phát hiện. Cuối cùng..... Cuối cùng toàn bộ rối loạn sáo, các người năm người....."

"5p?" Ta thốt ra.

"Ha ha....." Mấy mỹ nữ cười đến ngã trái ngã phải.

Trang Mỹ Kỳ trưởng đỏ mặt:"Các người còn cười?"

Ta cười khổ:"Thật phục các người, cái này cái bấy cơ hồ không chê vào đâu được. Nếu không phải sớm chút đến khách sạn, ta còn được mơ mơ màng màng."

Tuyên nhiều cười nói: "Cũng không có không chê vào đâu được, có rất nhiều sơ hở, chỉ là người không có chú ý mà thôi."

Nhiếp tiểu Mẫn giao hoạt mà nháy mắt mấy cái: "Đúng rồi, rõ ràng nhất tựu là tại "Cảnh ban đêm" ở bên trong, nhiều như vậy người vây xem đều cùng một chỗ hô Mỹ Kỳ danh tự. Hơi chút suy nghĩ một chút đã biết rõ Mỹ Kỳ tại "Cảnh ban đêm" là khách quen, nếu không mọi người tuyệt đối không thể có thể đồng thanh la lên tên của nàng. Mỹ Kỳ lúc ấy rất sốt ruột, sợ người nhìn ra mánh khoe, còn làm bộ hỏi người là ai đem nàng Mỹ Kỳ danh tự để lộ ra đi, người lại cho rằng là tiểu Trương bọn hăn lộ ra."

Ta lớn tiếng kinh hô: "Các người những nữ nhân này thật là đáng sợ, cả những chi tiết này các người thậm chí nghĩ che dấu mất."

Hoài Minh châu một đôi mị nhãn hướng ta liên tiếp phóng điện: "Còn có rất nhiều sơ hở á! chỉ có điều người uống không ít rượu, đầu chắc chắn sẽ không rất thanh tỉnh."

"Trách không được các người như thế gan lớn, trách không được các người như thế thông dong..... Đúng rồi, mấy người bọn hăn nam đây này?"

Thở dài cả buổi, ta đột nhiên nhớ tới Tôn Gia Tề mấy người bọn hăn nam nhân.

Giang Phỉ Phỉ sảng giọng: "Sáng sớm Tiểu Phong điện thoại tựu mãnh liệt tiếng nổ. Hăn được đánh thức sau nghe xong điện thoại, ta xem hăn gấp đến độ sắc mặt đều thay đổi, nói trong nhà xảy ra chuyện, sau đó tựu vội vã ly khai. Mỹ Kỳ từ khi người đi về sau sẽ không ngủ, gặp Tiểu Phong đi, nàng dứt khoát đem còn lại ba cái nam toàn bộ đuổi đi, tốt thuận tiện giáo huấn chúng ta !""

"Giang hồ chi hiểm ác có thể thấy được lổm đổm." Ta cười lạnh, chỗ chỉ cũng không phải cái này mấy mỹ nữ xếp đặt thiết kế hãm hại ta, mà là Tiểu Phong sáng sớm tiếp điện thoại nhất định là Trương Tư Cần tìm hăn.

Hừ, ta một lần nữa cho Tiểu Phong hai ngày thời gian tỉnh ngộ, nếu như hắn vẫn đang kiên trì cùng Trương Tư Cần xen lẫn trong cùng một chỗ, Na Hưu trách ta tuyệt tình.

"Nhất thiếu chính là ta, một lòng muốn giúp nam nhân của mình lại bị hắn hiểu lầm, còn lại để cho hắn cho hảo hữu 5p mất, ta tốt dần." Trang Mỹ Kỳ cơn giận còn sót lại không tiêu, ta đi đến bên người nàng, ôn nhu an ủi: "Người không phải đàn, người là tâm địa thiện lương. Bất quá người là cái bẫy người thiết kế, tội chết có thể miễn tội sống khó tha, hiện tại người lập tức sửa sang lại quần áo theo ta đi."

Trang Mỹ Kỳ làm nũng nói: "Đi đâu? Ta một đêm không ngủ khốn chết rồi, 'phòng cho tổng thống' ta thế nhưng mà lần thứ nhất ở."

Mấy cái ngân hàng đương gia hoa đán cũng đi theo phụ họa: "Chúng ta cũng là lần thứ nhất."

Ta nhéo nhéo Trang Mỹ Kỳ má phấn, cười nói: "Về sau 6p thời điểm, chúng ta lại đến tại đây họp gặp. Hiện tại mang người đi bệnh viện, dì bị thương, người có thể giúp ta chiếu cố nàng sao?"

Một hồi ăn ăn nhõng nhẽo cười, nương theo tiếng cười chính là khác thường bạo động, toàn bộ trong phòng tựa hồ có nào đó chờ mong. Ta cũng chờ mong, con mắt lơ đãng mà hướng mấy cái nữ nhân nhìn lướt qua, phát hiện các nàng trên mặt hoa đào thấp thoáng, xuân ý dạt dào.

Trang Mỹ Kỳ đương nhiên minh bạch 6p hàm nghĩa. Nàng hung hăng trừng mấy cái ngân hàng đương gia hoa đán, lập tức từ trên giường nhảy dựng lên lo lắng nói: "Dì bị thương? Tốt, chúng ta đi."

"Uy..... Người đáp ứng chuyện của chúng ta đâu này?" Nhiếp tiểu Mẫn rất lo lắng, không có người ưa thích ăn đại tiện.

Trang Mỹ Kỳ chỉ lo mặc quần áo, không để ý đến Nhiếp tiểu Mẫn. Ta nhìn mặt mà nói chuyện, biết rõ Trang Mỹ Kỳ hi vọng tự chính mình làm quyết định, ta thăm mắng nàng đủ giáo hoạt, ngoài miệng lại không tốt thoái thác, rơi vào đường cùng đành phải tiếp nhận cái này gian cự nhiệm vụ: "Được rồi, xem tại vợ của ta Mỹ Kỳ chia lên, ta đáp ứng các người. Các người đem mạnh khoan thai tài liệu cá nhân, kể cả ưa thích cá nhân, ưu khuyết điểm, phương thức liên lạc, gia đình địa chỉ..... Các loại sưu tập tinh tường sau nói cho ta biết lão bà, do nàng đến an bài, ta nghe nàng."

Ta trái một người vợ, phải một người vợ mà hô, cố ý tại mấy cái trước mặt nữ nhân thân mật. Xem các nàng mặt ngoài đang cười, trong mắt nhưng lại thất lạc cùng ghen ghét, trong nội tâm của ta bỗng nhiên có không hiểu thỏa mãn. Kỳ thật ta cũng là là ám chỉ các nàng, hi vọng các nàng không sẽ đối ta có ôm lấy tưởng tượng. Tình một đêm qua đi, lẫn nhau tốt nhất quên mất đối phương, cho dù không thể quên mất, cũng chỉ có thể cho rằng trong trí nhớ một đoạn chuyện cũ.

Tân sĩ lái xe lên đường cái, mở cờ trong bụng Trang Mỹ Kỳ vẫn đang cười không ngừng: "Lại hô ta một lần lão bà."

Ta thở dài: "Ai, trước kia hô qua cũng không gặp người hưng phấn như vậy."

Trang Mỹ Kỳ sáng giọng: "Cái kia không giống với, trước kia người chỉ là bí mật hô, ai biết người bí mật hô bao nhiêu cái nữ nhân lão bà. Hừ, lần này người đang tại trước mặt người khác thừa nhận ta là lão bà người, ý nghĩa đương nhiên không giống tầm thường."

Ta cười nói: "Đem mẹ của ta chiếu cố tốt, người không muốn làm vợ của ta đều không được."

Trang Mỹ Kỳ tựa hồ lại nghĩ tới ta cùng với mấy cái nữ nhân cùng một chỗ dâm loạn tràn diện, nàng tức giận phình mắt: "Đều cho mấy cái Tiểu

yêu tình ép hết, làm lão bà người còn có cái gì tốt !" hừ, ta muốn kiểm tra một chút, nhìn xem bảo bối có hay không làm hư."

"Ta tại lái xe."

"Người chậm một chút mở."

"Ờ..... Ban ngày ban mặt, trời đất tươi sáng, người vậy mà..... Ờ, lại hàm sâu một điểm."

"x quang chụp ảnh kết quả đi ra, hai cái người bệnh nội thương bộ vị cơ hồ giống nhau, đều ở vào ngực trái lệch lên, thương thế nghiêm trọng lại có tất cả bất đồng. May mắn hai vị này tuổi trẻ phu nhân đều có rất tốt kháng đòn năng lực cùng chịu được năng lực, người bình thường đoán chừng sẽ hôn mê, thậm chí sẽ cơn sốc....."

Thương chủ nhiệm nghe nói là trong bệnh viện lớn nhất nổi danh nội khoa chuyên gia, do hẳn vì di trị liệu ta rất yên tâm.

Thế nhưng mà có người lo lắng. Giữa trưa, ta theo dì phòng bệnh cửa sổ chứng kiến hai chiếc màu đen vòng xe lái tới, từ trên xe bước xuống tám người. Bọn hẳn mặc y phục thường, thoát nhìn rất bình thường rất bình thường.

Những này "Rất bình thường" người rất nhanh tự đi tới dì giường bệnh bên cạnh, trong đó một vị tháo vát vóc dáng nhỏ rất cẩn thận mà hỏi đến dì. Về phần hỏi thăm cái gì, ta cũng không có nghe rõ, dù sao đều là nói nhỏ, rất thần bí bộ dạng, mà người còn lại muốn mà bốn phía xem, muốn mà cảnh giới, như lâm đại địch giống như.

"Không đối, không đối, ta ở chỗ này trị liệu là được. Điểm ấy vết thương nhỏ không cần giày vò, người trở về cùng mặt trên thông báo bằng chốt, còn có đừng như vậy vui buồn thất thường , đem những này mọi người rút về đi."

Tình điệu vóc dáng nhỏ bốn mươi tuổi tả hữu, hẳn thật khó khăn bộ dạng: "Thủ trưởng, ta đây không thể làm chủ. Người xem, không bằng như vậy....."

Lại nói thêm ! " một lát, dì bay vùn vụt mắt, không kiên nhẫn mà phát phát tay: "Được rồi, được rồi, đừng làm ra đại động tĩnh."

Tháo vát vóc dáng nhỏ gật đầu rời đi, hẳn mang đến i chúng người bình thường cũng đi được sạch sẽ, phảng phất hư không tiêu thất đồng dạng. Chỉ là nửa giờ sau, dì trước phòng bệnh nhiều hơn ba vị mặc bạch trường bào nữ y tá, các nàng cũng không xinh đẹp cũng không mê người.

Kỳ quái chính là, ba vị này nữ y tá địa phương nào đều không đi, ngay tại dì cửa phòng bệnh trước hoặc đứng hoặc ngồi, rất ít nói chuyện với nhau, ánh mắt thủy chung bảo trì độ cao : cao độ cảnh giới. Mỗi cách 10 phút, các nàng trong đó một thành viên chắc chắn tiến vào dì phòng bệnh xem xét bông chốc, mỗi lần xem xét ba phút, không nhiều không ít vừa vặn ba phút. Truyện Sắc Hiệp -

"Thương bác sĩ nói, hai vị tuổi trẻ phu nhân kháng đòn năng lực đều rất cường." Thừa dịp chung quanh không có người, ta bắt lấy dì tay giống như sờ mà nắm. Mềm nhẵn trên mu bàn tay có một ít lạnh như băng, trải qua mấy giờ vật lý trị liệu sau, dì sắc mặt đã khá nhiều.

Mặt "Ta không sao, quan sát hai ngày trở về gia..... Ân? Cái gì tuổi trẻ phu nhân? Khanh khách....." Kịp phản ứng sau dì đang cười, khả mới cười hai tiếng, nàng tựa hơi nhú hai hàng lông mày: "Ôi, kéo đã đến !" kéo đến bị thương !" người một ngày trên chọc ta cười làm gì vậy?"

Ta xem ngây người, nàng thống khổ bộ dạng khiến người thương, một đôi mê người ngàn vạn mắt phượng giống như nô còn giận, ta kim lòng không được nói: "Còn phải hỏi sao? trên chọc người cười, tựa là muốn lấy người niềm vui."

"Hừ." Dì mắt phượng tại ta trên mặt vòng vo hai vòng:"Phải hay là không không muốn nghe thấy gà nhảy múa? Ta cho người biết, chờ ta thương thể tốt lên , người mỗi ngày rạng sáng năm giờ đều muốn rời giường đi tập thể hình."

Ta vô hạn nhu tình nói:"Chờ người thương thể tốt lên , ta mỗi ngày cùng người nhìn mặt trời mọc."

Dì nghe xong, ngay lập tức mặt sắc đại biến, rất bàng hoàng, rất Ôn Nhu, mặt tái nhợt có một vòng đỏ ửng. Ta cười tủm tỉm mà nhìn xem nàng, tay càng nắm càng chặt, đang muốn lại lớn mật chút ít, đột nhiên phòng bệnh truyền ra bên ngoài đến tiếng bước chân. Trong chớp mắt, có người đi đến.

"A di, ta đã về rồi....."

Nguyên lai là Trang Mỹ Kỳ, nàng rút sạch về nhà thay đổi một thân hừ nhàn quần áo.

Dì lặng lẽ bỏ qua tay của ta:"Ai nha, Mỹ Kỳ người lái xe phải cẩn thận, đừng đuổi, đừng đuổi."

Trang Mỹ Kỳ uyển chuyển hàm xúc cười cười:"A di xin yên tâm, ta không có đuổi, trên đường không kẹt xe, ta tựu khai mở nhanh lên."

Trang Mỹ Kỳ xuất ra cái túi, bên trong lộ vẻ một ít vật dụng hàng ngày cùng nữ nhân chuyên dụng vật phẩm.

Dì xem xét, lập tức đối với ta sắc mặt nghiêm nghị vẻ mặt cứng rắn:"Người về công ty a, nơi này có Mỹ Kỳ là được. Ta bị thương sự tình đừng Trương Dương, đối với bất kỳ người nào đều không chỉ nói, kể cả Tiểu Quân. Có người hỏi, người tựu nói ta đi nơi khác việc chung ."

"Là, thỉnh thủ trưởng yên tâm." Ta một rất tiêu chuẩn nghiêm.

Dì sảng giọng:"Đi thôi đi thôi, trông thấy người tựa phiền."

Ta rất không tình nguyện rời đi, dì đương nhiên không phải thật sự cảm thấy ta phiền, nàng chỉ là không muốn ta một đại nam nhân không có việc gì mà hầu hạ tại bên người nàng, huống chi nàng đã không còn đáng ngại.

Trở lại công ty, ta tuân thủ dì dặn dò, không có đối với Quách Vĩnh Nhân cùng Đái Tân Ni nói lên dì ra ngoài ý muốn.

Xử lý xong một ít công ty văn bản tài liệu sau, vừa định đi tìm Đái Tân Ni, Quách Vĩnh Nhân lại ngoài ý muốn theo bên ngoài phòng làm việc vội vã đi tới:"Trương Tư Cần đã đến."

Ta cười lạnh, biết rõ chưa từ bỏ ý định người đến.

"Trung Hàn, chúng ta nói chuyện, công bằng mà nói chuyện. Bích Vân sơn trang dù sao cũng là ta bán cho người , hôm nay chỗ kia phát hiện bảo tàng, người muốn mà phân ta một phần, muốn mà tất cả mọi người đừng nghĩ đến đến." Uống một hớp nhỏ trà thắm giọng nói, Trương Tư Cần không có ngày xưa khách sáo, hẳn rất cực hướng ta ngả bài. Cho dù ta lòng có chuẩn bị, nhưng "Bảo tàng" Hai chữ hay là cho ta cực lớn rung động.

"Bảo tàng? Cái gì bảo tàng? Người nói Bích Vân sơn trang có bảo tàng?" Ta cực lực khắc chế chính mình phần khởi, trên mặt một điểm thần sắc kích động đều không có biểu lộ. Trải qua lịch lãm rèn luyện, ta đã học được lòng dạ, vô luận là sủng nhục ta đều mặt không đổi sắc.

Trương Tư Cần thản nhiên nói:"Chân nhân trước mặt người cũng đừng pha trò . Ta biết rõ người đã đến hỏi qua Ngô nãi nãi, người nếu như không xác định có bảo tàng, tuyệt đối sẽ không không lợi nhuận một số lớn. Một dãy biệt thự bán sáu trăm triệu, năm tràng tự là ba tỷ, diệt trừ tiền vốn, người dễ dàng kiếm lớn hai mươi lăm trăm triệu, khả người lại không làm."

TỶ PHU VINH DỰ

Tiểu Thủ Chương
www.dtv-ebook.com

Chương 120: Không gì kiên ky

Ta xem xét Trương Tư Cần đem lời làm rõ , cũng không phủ nhận, dứt khoát trực tiếp hỏi:"Trương đồng, nói như vậy, cái này bảo tàng người biết ở nơi nào?"

Trương Tư Cần âm lãnh cười cười:"Ta biết rõ nhất định có bảo tàng, về phần xác thực địa điểm cũng không rõ ràng , dù sao ngay tại Bích Vân sơn trang. Ha ha, nếu như ta biết rõ xác thực địa điểm, ta đã sớm....."

Ta lạnh lùng nói:"Đã sớm chém giết , vậy sao?"

"Ha ha." Trương Tư Cần cười to:"Sẽ không, sẽ không, thiên hạ tài phú người trong thiên hạ có được, dù sao ta muốn thuộc về của ta cái kia một phần. Đương nhiên Trung Hàn người lên mặt đầu, ta lấy nhỏ đầu, cái này tổng hợp tình hợp lý a?"

"Trương đồng quả nhiên là người biết chuyện, cái kia trương đồng nói nhỏ đầu lại là bao nhiêu đầu này?" Ta cười tủm tủm hỏi.

Trương Tư Cần chăm chăm vào ta suy tư một lát, mới chậm rãi duỗi ra ba ngón tay:"Ta chỉ muốn một phần ba, người cầm ba phần dẫn chi hai."

Cấm ta thầm nghĩ Trương Tư Cần lòng tham không đáy, cái này Bích Vân sơn trang là của ta, Trương Tư Cần dựa vào cái gì tại lãnh địa của ta ở bên trong theo như ý của hắn lấy đi một phần ba bảo tàng? Tạm thời bất luận là không phải có bảo tàng, mặc dù thật sự có, cũng là thuộc về ta Lý Trung Hàn .

Đệ hừ, hần Trương Tư Cần nói sai một câu, thiên hạ tài phú không phải người trong thiên hạ có được, mà là có đức chi nhân có được. Ta có đức không đức không dám vọng hạ phán đoán suy luận, ít nhất Trương Tư Cần không có đức, không đức chi nhân dựa vào cái gì cùng ta đàm điều kiện?

Ta không động thanh sắc mà dụ dỗ Trương Tư Cần:"Trương đồng là tính toán tỉ mỉ người, người có thể cam lòng hoa vài tỷ đi đầu tư, cái kia hồi báo nhất định rất kinh người, cái kia Bích Vân sơn trong trang bảo tàng đến tột cùng có bao nhiêu?"

Trương Tư Cần thần bí mà hưng phấn nói:"Nghe nói phú khả địch quốc."

Ta nhàn nhạt cười cười, vẻ mặt không tin:"Trương đồng đừng dọa người. Ta văn hóa tiêu chuẩn không cao, bất quá phú khả địch quốc bốn chữ hàm nghĩa ta hay là rất dễ dàng lý giải ."

Trương Tư Cần gặp ta không tin, hần có chút thiếu kiên nhẫn : "Ta cũng không phải tùy tiện nói nói."

Ta làm bộ không đếm xỉa tới hỏi:"Người có chứng cứ?"

Trương Tư Cần đặc ý nói:"Bao nhiêu có một điểm."

Trong nội tâm của ta khẽ động hỏi:"Có thể không lấy ra để cho ta được thêm kiến thức?"

Giảo hoạt Trương Tư Cần nhạy cảm mà ngửi ra ý đồ của ta, hần không có nói tiếp xuống dưới, mà là đem thoại đề một chuyển:"Trung Hàn, chúng ta đã đem lời cho chọc khai mở, ta cứ việc nói thẳng . Nếu như ta đem manh mối chứng cứ lấy ra, vạn nhất....."

"Vạn nhất ta độc thôn bảo tàng làm sao bây giờ, phải hay là không ý tứ này?" Ta cười tùm tùm hỏi.

Trương Tư Cần cười to:"Ha ha, Trung Hàn quang minh lỗi lạc làm sao độc chiếm? Ta chỉ là trong nội tâm không nở mà thôi."

Ta hỏi:"Trương đồng phải như thế nào mới cảm thấy an tâm?"

Trương Tư Cần nghĩ nghĩ nói:"Quan hệ, người với người quan hệ trong đó mật thiết, sinh sinh tử tử đều buộc chặt cùng một chỗ, chỗ tốt cùng một chỗ chia xẻ, tai nạn cùng một chỗ gánh chịu. Nếu như nhà của ta đình nam cưới Tiểu Quân, quan hệ của chúng ta tựa mật thiết. Về sau bằng ta và người hai nhà thực lực, hơn nữa phú khả địch quốc bảo tàng, tin tưởng chúng ta sinh thời nhất định có thể làm ra một phen kinh thiên động địa đại sự nghiệp."

Ta lộ ra rất kính ngưỡng biểu lộ:"Không thể tưởng được trương đồng có chí lớn, đáng tiếc ta cái này chỉ nhỏ chim sẻ từ nhỏ sẽ không rộng lớn lý tưởng, có thể thủ lấy kt cái này một mẫu ba phần mà ta đã biết đủ."

"Vạn nhất bảo tàng thật sự phú khả địch quốc đâu này?" Trương Tư Cần trái lại hấp dẫn ta.

Ta cười nhạt một tiếng:"Vậy thì tràn ra đi, làm từ thiện."

Kỳ thật ta nói những lời này hàm ẩn hai cái ý tứ, thứ nhất tựa là rất rõ ràng mà nói cho Trương Tư Cần, nếu như Bích Vân sơn trang thực sự phú khả địch quốc tài phú, ta cũng không muốn độc chiếm. Thứ hai tựa là đối với bảo tàng ta tâm bình khí hòa, đừng muốn uy hiếp ta, tối đa ta thực không muốn, toàn bộ làm từ thiện hoặc là nộp lên trên quốc gia.

Trương Tư Cần lão gian cự hoạt, lập tức nghe ra ta trong lời nói ý tứ, hăn sắc mặt đại biến, vừa rồi thông dong lập tức tan thành mây khói:"Hảo hảo hảo, ta Trương mỗ bội phục Trung Hàn thiện tâm. Chờ ta cầm] bắt được ta cái kia một phần, ta cũng trong tùy tùng hàn làm làm việc thiện, ha ha....."

Ta chủ đề một chuyến, cố ý không tại bảo tàng lên đây đưa xuống dưới:"Đình nam ngọc thụ lâm phong, tuần tú lịch sự, chỉ tiếc Tiểu Quân đã có người trong lòng."

Trương Tư Cần đương nhiên không cam lòng:"Này, tiểu nữ hài mỗi tình đầu, ưa thích cái nào đó nam hài rất bình thường, bất quá cái kia đều là tiểu nữ hài nhất thời xúc động. Chỉ cần Trung Hàn người kiên trì, sau đó lại cùng Tiểu Quân mẫu thân hiểu dùng tình hình thực tế, tin tưởng Tiểu Quân sẽ nghe lời . Nhà của ta đình nam chuyên tình trung thực, tuyệt đối có thể xứng đôi, chỉ cần thời gian một trường, Tiểu Quân cùng đình nam quan hệ nhất định sẽ hòa hợp. Cảm tình sự tình ta chưa bao giờ ép buộc, ta nhìn ra được Tiểu Quân đối với đình nam ấn tượng không tẻ, đình nam đối với Tiểu Quân càng là hâm mộ đã lâu. Hai người giúp nhau có hảo cảm, đây chính là bọn họ về sau ở chung trụ cột, ta có lòng tin cái này hai cái tiểu hài tử cùng một chỗ sẽ hạnh phúc."

Ta cố nén lửa giận trong lòng, lạnh lùng mà trả lời:"Như vậy đi. Chờ ta hỏi một chút Tiểu Quân, lại cùng ta dì thương lượng một chút, nhìn xem ý kiến của các nàng như thế nào ta lại chuyển cáo trương đồng."

Trương Tư Cần hay là đắm chìm tại trong ảo tưởng:"Ta hi vọng mau chóng đạt được trả lời thuyết phục."

Ta mặt mũi tràn đầy tươi cười, uyển chuyển dưới mặt đất lệnh đuổi khách:"Nhất định, nhất định, lập tức muốn hợp , xin lỗi không tiếp được, xin lỗi không tiếp được."

Trương Tư Cần sững sờ, hắn không thể tưởng được ta vậy mà không muốn bàn lại xuống dưới, ngốc ngốc một lát, hắn chỉ có thể hậm hực cáo từ, mang theo tức giận cáo từ. Ta biết rõ hắn nhất định sẽ không từ bỏ ý đồ, cho nên lập tức phân phó Quách Vịnh Nhân, làm cho nàng lập tức đình chỉ Bích Vân sơn trang lắp đặt thiết bị công trình, một lần nữa xem xét mới đích lắp đặt thiết bị công ty tới lấy đời nguyên lai lắp đặt thiết bị công ty.

Quách Vịnh Nhân thông minh, chẳng những một lần nữa xem xét mới đích công ty, còn chuyên môn sai khiến nàng mấy cái tâm phúc ngày đêm giám sát, để ngừa không sơ hở tí nào.

"Có người vị này hiền nội trợ, chồng còn có gì đòi hỏi." Ta ôm Quách Vịnh Nhân nhuyển eo đại khen.

"Thực sự bảo tàng?" Quách Vịnh Nhân vũ mị mà trợn mắt nhìn ta một cái, quay trở lại cho ta một cái phương y đầy cồi lòng lẽ mề.

Ta cười khổ gật đầu:"Có khả năng, đáng tiếc Trương Tư Cần giáo hoạt, không chịu lộ ra cụ thể chi tiết tỉ mỉ. Bất quá Sơn Trang tại chúng ta trên tay, tựa giống với bảo tàng tại chúng ta túi đồng dạng, hăn gấp chúng ta không gấp."

Quách Vịnh Nhân lạnh lùng nói:"Trách không được hăn không tiếc hết thầy muốn mua về Sơn Trang."

Ta càng là cười lạnh không ngớt:"Hăn còn muốn thay hăn nhi tử bảo bối làm mai, muốn Tiểu Quân làm con dâu của hăn."

Quách Vịnh Nhân che miệng bật cười:"Vừa rồi ta nhìn người đều chọc tức."

"Đương nhiên." Ta càng nghĩ càng giận.

Quách Vịnh Nhân đem ta khiên đến trên ghế sa lon tọa hạ : ngồi xuống, một đôi đôi mắt đẹp chăm chăm vào của ta dừng quần hỏi:"Có muốn ta giúp người một tay hay không thuận thuận khí?"

Ta đột nhiên hỏi:"Lần trước người đã nói có biện pháp để cho ta đạt được dì....."

Quách Vịnh Nhân vốn xuân tình thượng cấp, nghe ta như vậy vừa hỏi, nàng thân nhiên nói: "Còn dùng ta muốn phương pháp sao? đêm đó tại nhà của ta trên ban công, người ôm dì lại thân lại sờ, ta nhưng khi nhìn được nhất thanh nhị sở."

Ta khổ thở dài: "Đêm đó dì đột nhiên vong tình, nhớ tới tình nhân cũ, ta mới có cơ khả thừa lúc. Về sau, dì lại chưa cho ta cơ hội."

Ta giấu diếm dì cùng ta tại Bích Vân sơn trên làng cái kia đoạn mất hồn kinh nghiệm, trong đầu lại hiện ra dì cái kia thân tuyết trắng thân thể. Xác thực rất nhục cảm nhưng lại không mập chán, xúc cảm vô cùng tốt, cảm giác rất tuyệt, thật khó dùng quên, dưới háng lập tức đã có phản ứng. Y -
www.

Quách Vịnh Nhân nghe ta vừa nói như vậy, gật đầu nói: "Đúng vậy, ta cho dì thôi miên thời điểm, nàng trên miệng niệm được tối đa đúng là Lý Tĩnh sóng lớn."

"Ta đoán, vị này Lý Tĩnh sóng lớn nhất định là Tiểu Quân ba ba." Trong nội tâm không hiểu có chua xót, ta không phải ghen ghét Lý Tĩnh sóng lớn, mà là ghen ghét dì vẫn đang đối với Lý Tĩnh sóng lớn nhớ mãi không quên.

Quách Vịnh Nhân tự nhiên nghe ra cảm thụ của ta, nàng vũ mị mà chăm chăm vào ta hỏi: "Người rất ưa thích dì?"

"Tựa như thích người đồng dạng ưa thích nàng." Ta không phải đồ đàn, bất luận cái gì thời điểm cũng không phải, tại trước mặt nữ nhân vĩnh viễn sẽ không quá độ tán dương một nữ nhân khác.

Quách Vịnh Nhân lắc đầu thở dài: "Người thực có can đảm, bất quá lần này người khả năng phải thất vọng."

Ta buồn bực: "Thất vọng? Vì cái gì thất vọng?"

Quách Vịnh Nhân không có trả lời ngay ta, nàng suy tư một lát, sâu kín lại thán:"Ai, ta trong khoảng thời gian này tổng kết bổng chốc, cảm giác dì vô cùng có khả năng không phải người dì."

Tâm trạng của ta roài trèo lên bổng chốc, bật thốt lên hỏi:"Không phải của ta dì? Nàng kia là ai?"

Quách Vịnh Nhân giả hoạt mà xem ta ăn ăn nhõng nhẽo cười:"Là ai trong lòng người mình bạch."

"À? người nói dì là được..... Là được....." Ta kinh ngạc, Quách Vịnh Nhân cùng ta sớm đã có ăn ý, ám hiệu của nàng ta hiểu, nàng cũng minh bạch ta có thể hiểu. Mặc dù mọi người lẫn nhau đều không nói ra dì rốt cuộc là ai, nhưng chúng ta trong nội tâm rất rõ ràng, ta không phải là không sớm hoài nghi? Chỉ là của ta không thể tin được mà thôi. Không có lấy đến chứng cứ rõ ràng, dì một ngày không thừa nhận, ta có thể tiếp tục đem dì trở thành dì, chỉ cần phần này thân tình tại, ta hô nàng cả đời dì lại có làm sao?

Quách Vịnh Nhân ôn nhu nói:"Cho nên người không có biết rõ ràng dì thân phận chân chính lúc trước, ta khuyên người hay là muốn cẩn thận chút."

Ta vội la lên:"Ta có hoài nghi tới, nhưng khổ nỗi dì không thừa nhận."

Quách Vịnh Nhân cười cười:"Nàng không thừa nhận khả năng có nỗi khổ tâm, nhưng ta theo bình thường một ít rất nhỏ địa phương phát hiện rất nhiều kỳ quặc."

Ta vội hỏi:"Ví dụ như....."

Quách Vịnh Nhân cẩn thận mà nghĩ nghĩ, ngậm tể trí mà cho ta phân tích:"Dì đối với người cảm tình đặc biệt nhất. Bình thường nhìn như đối với người hung, kì thực là quan tâm người. Nếu như người chỉ là cháu ngoại

của nàng, nàng tuyệt đối sẽ không đối với người hung, chỉ có làm mẫu thân , mới có thể như đối với nhi tử đồng dạng đối với người yêu mến cùng quản thúc."

"Nếu như người là cháu ngoại của nàng, tin tưởng nàng đối với người sẽ không nghiêm khắc. Còn có, nàng nhiều lần nhắc tới người cùng Lý Tĩnh đảo rất giống nhau, cái này không kỳ quái sao? Về phần mặt khác đáng giá hoài nghi địa phương cũng không có thiếu, ta hiện tại tạm thời vẫn không thể có kết luận. Bất quá bằng trực giác của ta, dĩ thực sự khả năng không phải người dì."

"Trời ạ !"" Tâm trạng của ta kinh hoàng, ngoài miệng chưa nói, vừa ý đẩy ngọn nguồn cơ hồ hoàn toàn đồng ý Quách Vịnh Nhân quan điểm.

Quách Vịnh Nhân đột nhiên hỏi,"Người có phải hay không từ nhỏ tự ưa thích dì?"

"Phải"

Quách Vịnh Nhân sâu kín thở dài nói:"Vậy cũng có thể tự là người dì sai lầm. Nàng đối với người rất yêu mến, loại này yêu mến siêu việt giống như dì đối ngoại sanh yêu mến, khiến cho người rất ước mơ cái này phân yêu mến, theo niên kỷ tăng lớn, với tư cách cô nhi người sợ hãi cái này phân yêu mến biến mất. Vì kéo dài cái này cùng yêu mến, người sinh ra chiếm hữu ý niệm, người thậm chí đem phần này chiếm hữu một] cảm tình lan đến gần Tiểu Quân trên người. Người tham món lợi nhỏ quân là thật tâm, người yêu người dì cũng là thiệt tình , nhưng người có khả năng phạm vào đạo đức cấm kị."

"Vịnh Nhân....." Ta một tiếng rên rỉ.

"Ân?" Quách Vịnh Nhân ngăn người, không hiểu thấu mà xem ta.

Ta sử xuất khí lực toàn thân, bằng phẳng nói ra năm chữ:"Ta không gì kiêng kỵ."

Quách Vịnh Nhân rõ ràng một chút cũng không kinh hãi, nàng trong mắt dị sắc nhiều lần tránh:"Ta hiểu, ta có nghiên cứu qua, có "Thanh Long" người tham muốn giữ lấy phi thường cường liệt, hơn nữa rất khí phách. Càng quan trọng hơn là, có "Thanh Long" người rất lớn mật, rất ưa thích mạo hiểm, dũng cảm phá tan cấm kị."

Ta trầm giọng hỏi:""Thanh Long" cùng Bạch Hổ thật sự là tuyệt phối?"

Quách Vịnh Nhân lập tức phải trả lời:"Đúng vậy."

Ta quỷ dị cười cười:"Dì cũng là Bạch Hổ."

"Ta biết rõ, cho nên ta rất kỳ quái." Quách Vịnh Nhân cùng dì ở chung nhiều ngày, tự nhiên tình tường dì thân thể đặc thù.

"Kỳ quái cái gì?" Ta hỏi.

Quách Vịnh Nhân hưng phấn nói:"Kỳ quái dưới mắt đã phát sanh hết thảy. Tiểu Quân cũng là Bạch Hổ, người cùng nàng đã có thực 79 chất thân thể quan hệ, cái này càng chứng minh "Thanh Long" cùng Bạch Hổ hữu duyên."

Ta ôm lấy Quách Vịnh Nhân hai vai, rất nghiêm túc nói:"Ta nghĩ đến đến dì, vô luận nàng là thân phận gì."

Quách Vịnh Nhân kích động được toàn thân phát run:"Ta có biện pháp."

Ta trừng lớn mắt hạt châu hỏi:"Biện pháp gì."

"Thôi miên." Quách Vịnh Nhân cười thần bí, thoát nhìn trịnh có năm chắc bộ dạng.

Ta đại hỉ, trái tim kịch liệt kinh hoàng. Liên tục hô hấp mấy hơi thở, ta động tình nói: "Vĩnh Nhân, I love you."

Quách Vĩnh Nhân bổ nhào tại ta trong ngực, Ôn Nhu giống như cái tiểu nữ nhân: "Ta cái gì đều giúp người, tựu là muốn dựa vào người, tựu là muốn từ trên người của người đạt được thuộc về tình cảm của ta, người "Thanh Long" không thể thay thế."

"Nữ nhân của ta không ít, đối với Vĩnh Nhân sự quan tâm của người khẳng định không hề chân chỗ, ta hi vọng người thông cảm." Ta dị thường mà thỏa mãn, đây là một cái nữ nhân đơn giản nhất, trực tiếp nhất yêu cầu.

Quách Vĩnh Nhân nói: "Ta có thể thông cảm người. Người đã có thể thỏa mãn của ta tính dục, lại có thể thỏa mãn quyền lực của ta dục, còn có thể cấp cho ta phong phú đời sống vật chất. Mặt khác người còn rất tuần tú, thường xuyên lấy ta niềm vui, có người nam nhân như vậy ta rất thấy đủ. Nếu như ta còn đối với thân ở hoàn cảnh không biết đủ, ta đây nhất định rất thấp hèn."

Ta đột nhiên ôn nhu hỏi: "Vĩnh Nhân, muốn hay không làm bồ câu?"

Quách Vĩnh Nhân đỏ mặt nói: "Còn phải hỏi sao?"

Ta ranh mãnh cười cười: "Hợp thời gian nhanh đến ."

Quách Vĩnh Nhân kéo ra cửa ta dừng quần khóa kéo, móc ra một căn thô cứng rắn đại gia hỏa: "Lại để cho mọi người chờ một chút, chúng ta là tổng giám đốc a."

Nói xong, kêu gọi miệng rộng một hàm mà vào, ăn vào ngay ngắn đại gia hỏa, lập tức dùng đầy đặn cánh môi ma sát nóng hoa thân. Nàng là như thể thuần thực, như thể tự nhiên, như là nữ nhân ở giữa hè tiết ăn kem kem cây đồng dạng, ta hưởng thụ loại này mất hồn phun ra nuốt vào.

Nằm ngửa tại trên ghế sa lon, của ta thở dốc hùng hậu mà lâu dài:"Nói cũng đúng, tựa lại để cho mọi người vân...vân đợi một tý..... Ở..... Thật là thoải mái."

Tựa đầu kỹ mà nói, bên cạnh ta sở hữu tất cả nữ nhân đều xa xa không kịp Quách Vịnh Nhân, vô luận là tuyết, hấp, thè lưỡi ra liếm, nuốt, kiểu, muộn, mài, Quách Vịnh Nhân đều có thể vận dụng tự nhiên. Đại nhục bổng oOo tại trong miệng nàng, nếu như nàng không chủ động nhổ ra, ta tình nguyện nàng một mực ngậm xuống đi thẳng đến cao trào.

Thật đáng tiếc, mút vào 10 phút sau, Quách Vịnh Nhân nhổ ra đại nhục bổng oOo bò lên trên thân thể của ta thể. Ta mới phát hiện nàng đã sớm cỡi đồ lót, rậm rạp lông lồn lập tức bao trùm bụng của ta, đại nhục bổng của ta được một đạo chặt khít mật huyết chuẩn xác mà thôn phệ tinh quang.

"Úc..... Trung Hàn, ngày nào đó người làm dì thời điểm, ta muốn ở bên cạnh xem." Quách Vịnh Nhân một bên cấp tốc lay động, một bên hi vọng.

Ta cười nói:"Chỉ cần dì đồng ý, ta không có vấn đề."

Quách Vịnh Nhân giọng dịu dàng hỏi:"Nếu như dì không đồng ý đâu này?"

Ta cười lạnh một tiếng:"Ta làm đến nàng đồng ý mới thôi."

Quách Vịnh Nhân mê ly con mắt đột nhiên sáng ngời, thân thể lay động được lợi hại hơn:"Đây mới là có "Thanh Long" nam nhân..... Ở, Trung Hàn, người càng ngày càng lớn mạnh . Ta thích người trực tiếp chọc vào đi, ta không muốn người Ôn Nhu, ta không 害害 hoan Ôn Nhu, dùng sức điểm."

kt thường vụ hội nghị lên, sở hữu tất cả công ty cao cấp trưởng phòng đều tại lắng nghe mấy cái tin tức trọng yếu. Tôn Gia Tề chính thức tiếp nhận đồ Đại Duy bộ phận đầu tư quản lý chức vị, La Đồng đảm nhiệm bộ

phận PR phó trưởng phòng, nhất vượt quá mọi người dự kiến chính là lộ Tiểu Phong đảm đương trù tính bộ quản lý.

Biểu hiện ra xem lộ Tiểu Phong thăng chức, nhưng trên thực tế là mình thăng ám hàng. Tại trù tính bộ ở bên trong làm được ra lại sắc, tương lai vẫn đang hay là tại trù tính bộ, tối đa hơi có tiền thưởng mà thôi, Vĩnh Viễn đừng hy vọng lại tăng chức, càng quan trọng hơn là thu nhập so tại bộ phận đầu tư kém cách xa vạn dặm.

Lộ Tiểu Phong sắc mặt rất khó coi, hẳn không phải đồ dần, ly khai bộ phận đầu tư tương đương ly khai bên cạnh ta, tương đương mất đi cực lớn thu nhập.

Ta sắc mặt ngưng trọng, lần này nhân sự đại biến động là ta tạm thời an bài. Đối với Tôn Gia Tề, nhỏ trác, tiểu Trương ba người, ta ôm lấy áy náy, cũng âm thầm cho bọn hắn đền bù tổn thất.

Đối với lộ Tiểu Phong, ta lại một ít áy náy cảm đều không có. Đem hẳn dời công ty hạch tâm bộ môn tựu là để ngừa vạn nhất, ai cũng sẽ không trọng dụng một vị có mang nhị tâm người làm tâm phúc. Ta cho hẳn hai ngày thời gian, nếu như hắn không chủ động hướng bà mẹ nó lũng, cái kia chờ đợi hẳn chính là khai trừ.

"La Đồng, mấy ngày nay trang chủ quản bởi vì bệnh nghỉ ngơi một thời gian ngắn, người tạm thời toàn diện người quản lý bộ phận PR, có cái gì không hiểu xin mời giáo Quách tổng tài hoặc mang trưởng phòng." Trang Mỹ Kỳ không có sinh bệnh, nàng phải toàn tâm chiếu cố dì, chuyện làm ăn chỉ có thể do người khác đảm đương. Nghe ta nói như vậy, tất cả mọi người đối với Trang Mỹ Kỳ lo lắng, ta an ủi mọi người, nói Trang Mỹ Kỳ chỉ là phát sốt cảm mạo các loại, mọi người nghe xong mới buông lỏng một hơi.

"Ta sẽ tận lực làm tốt." La Đồng cảm giác hưng phấn tình lộ trong lời, cái này ý nghĩa nàng tiền lương cùng đãi ngộ bởi vậy phóng đại. Bình

thường nàng lời nói không nhiều lắm, nhưng làm việc rất an tâm, đã mờ mờ ảo ảo có một mình đảm đương một phía khí chất.

Ta phòng ngừa chu đáo, Trang Mỹ Kỳ cùng Đái Tân Ni đều là mộng lớn nữ nhân, loại nữ nhân này rất dễ dàng mang thai. Vạn nhất ngày nào đó Trang Mỹ Kỳ đột nhiên có thai, bộ phận PR ở bên trong có La Đồng trên đỉnh cũng không trở thành sẽ lộn xộn.

"Hi vọng mọi người cố gắng công tác, trung thành và tận tâm, không có gì vấn đề lời nói tự giải tán." Tuyên bố tan họp thời điểm, ta vẫn không quên ám chỉ bồng chốc lộ Tiểu Phong.

Tôn Gia Tề cơ linh. Hội nghị vừa tán, hần bỏ chạy tới hướng ta cúi đầu:"Tổng giám đốc, ta nhất định cố gắng công tác để báo đáp người ơn tri ngộ, rất cảm tạ người rồi."

Ta mỉm cười:"Tốt, chú ý đừng lạm dụng thuốc kích thích. Cà phê uống nhiều hơn nữa cũng sẽ có vấn đề, những cái...kia hóa học hưng phấn được nhất định phải hoàn toàn dứt rời. Nếu như người sắp tới chuẩn bị kết hôn lời nói, công ty có đại lễ."

Tôn Gia Tề kích động được sắp quỳ xuống đã đến:"Cám ơn tổng giám đốc, cám ơn công ty, tiểu Mẫn đã đáp ứng gả cho ta, rất nhanh sẽ trừ bị hôn sự."

"Ân." Ta vui vẻ ngoài lại có chút thất vọng, Tiểu Phong vẫn đang không chủ động hướng ta thẳng thắn thành khẩn, hần chẳng lẽ muốn tiếp tục làm Trương Tư Cần ánh mắt, tiềm phục tại trong công ty? Thật sự là buồn cười.

"Đến tới phòng làm việc của ta bồng chốc." Đái Tân Ni câu nói vừa dứt xoay người rời đi, rất tròn mộng lớn uốn éo khẽ động rất là mê người.

Ta cùng với Quách Vịnh Nhân bàn giao:nhả nhủ mấy câu muốn đi theo Đái Tân Ni mà đi, Quách Vịnh Nhân như thiểm điện bắt lấy cánh tay của ta,

ê ầm nói:"Đừng ngoáy quá lâu, không muốn bắn."

"Người đây cũng muốn quân à?" Ta chấn động.

Quách Vĩnh Nhân trướng đỏ mặt uy hiếp nói:"Là muốn xen vào bỗng chốc, nếu không người dì sự tình....."

Ta nghĩ thầm, tựa là bắn người còn có thể biết? Nữ nhân thực không để ý tới dụ, miệng ta lên miệng đầy đáp ứng:"Nghe lời người, hết thấy tất cả nghe theo người. Không bắn, không làm."

Quách Vĩnh Nhân lúc này mới buông tay, ta tranh thủ thời gian ba bước đem làm hai bước hướng tài vụ chỗ đi đến. Vừa đẩy cửa tiến Đái Tân Ni xử lý công thất, nàng lập tức phản nộ nói:"Người thật sự không để ý tới Ngôn Ngôn?"

Ta rất ủy khuất bộ dạng:"Ta sợ người tức giận."

Đái Tân Ni nghe xong, lửa giận giảm xuống:"Cho dù ta tức giận, người cũng không thể như vậy đối với người ta. Ta tuy nhiên đã hối hận, nhưng đó là ta mua dây buộc mình, tức giận cũng vô dụng. Ta cuối cùng là muốn phương nghĩ cách trói chặt người, kết quả càng buộc càng loạn. Người tỏ thái độ a !" nếu như người không thích Ngôn Ngôn, ta hôm nay sẽ đem nàng sa thải, sau đó cho nàng một khoản tiền, làm cho nàng ly khai lên ninh thành phố."

Đái Tân Ni ương ngạnh bắt đầu thật đúng là có chút quyết định nhanh chóng, ta nhớ tới nàng nhanh chóng đuổi đi Vương Di thủ đoạn, trong nội tâm lập tức chợt dạ:"Có..... Có chút tàn nhẫn a, ta chưa nói không thích nàng."

Đái Tân Ni khổ sở nói:"Vậy người tựa quan tâm, quan tâm người ta. Nàng cùng La Đồng đồng dạng, đều là rời xa nơi chôn rau cắt rốn đi vào lên ninh. La Đồng còn có một đệ đệ, Ngôn Ngôn cũng chỉ có nàng một

người, tại nhà của ta ở lâu rồi, nàng đều đem làm đó là nhà nàng. Ta là nàng tử, ngày hôm qua nàng khóc một đêm nói muốn mang đi, ta nghe xong trong nội tâm đặc biệt khó chịu."

Ta trong lúc nhất thời khó có thể phán đoán Đái Tân Ni trong lòng nghĩ cái gì, lo lắng nàng là cố ý thăm dò, cho nên ta không thể không coi chừng ứng phó, trái lại cũng thăm dò nàng:"Đều là ta không tốt, phụ lão bà cũng phụ Ngôn Ngôn. Tân Ny, người trung thực nói cho ta biết, người chân dung được chương kế tiếp Ngôn Ngôn làm nữ nhân của ta?"

Đái Tân Ni ngây ngốc mà xem ta hỏi:"Vậy người trung thực nói cho ta biết, ta hay là người yêu nhất nữ nhân sao?"

Ta nghe xong tựa muốn cười, nữ nhân rất hỉ hoan hỏi cái này chúng ngu ngốc vấn đề, chẳng lẽ ta còn có mặt khác đáp án sao? hít thán, ta nhìn không được cười mắng:"Đầu óc nước vào phải hay là không? Người là lão bà của ta, danh chính ngôn thuận lão bà, ta đương nhiên yêu nhất người."

Đái Tân Ni đi đến ta trước mặt, Ôn Nhu mà sửa sang lại cổ áo của ta:"Vậy người cùng ta làm chuyện kia thoải mái, hay là cùng Ngôn Ngôn làm thoải mái?"

Ta đại thán:"Điều này có thể so sao? đương nhiên là theo người làm thoải mái á! nói sau người thị xử nữ, ta là người người đàn ông đầu tiên."

Đái Tân Ni chớp chớp xinh đẹp mắt to:"Thế nhưng mà ta thấy người cùng Ngôn Ngôn làm thời điểm rất phấn khởi, người theo ta làm thời điểm chưa từng có như thế phấn khởi qua."

Mắt của ta hạt châu một chuyển, giải thích nói:"Ta phấn khởi không phải bởi vì nàng là Chương Ngôn Ngôn, mà là bởi vì ta lần thứ nhất đồng thời cùng hai nữ nhân ân ái, ta cảm thấy được rất kích thích, rất phấn khởi."

Đái Tân Ni lông mày gầy nhẹ:"Nói như vậy, về sau chúng ta muốn làm chuyện này đều muốn kêu lên Ngôn Ngôn?"

"Ha ha." Ta ôm lấy Đái Tân Ni nhuyễn eo cười to:"Sẽ không á! chúng ta làm chúng ta , nàng muốn làm lời nói, ta tựu tùy tiện làm cho nàng bỗng chốc."

Đái Tân Ni hơi hờn:"Người vô liêm sỉ, cái gì gọi là tùy tiện? Người tôn trọng người ta được không?"

"Ta sai, ta sai, ta sẽ rất tôn trọng Ngôn Ngôn. Về sau cùng nàng làm, ta đều muốn trưng cầu ý kiến của nàng, thời gian, địa điểm, ban ngày, đêm tối, cái gì tư thế, cái gì lực đạo tất cả đều lên tiếng hỏi rồi chứ làm tiếp."

Đái Tân Ni buột miệng cười:"Người..... Người cái này cũng quá tôn trọng a."

Ta nghiêm sắc mặt nói:"Ân ái là muốn chú ý duyên phận . Dáng vẻ này ta cùng Đái Tân Ni, đó mới gọi trai tài gái sắc, nước sữa hòa nhau, như cá gặp nước, một khối, thiên khế mà hợp. Hắc hắc, một câu ở bên trong có thể nói năm cái thành ngữ, cũng chỉ có cùng Đái Tân Ni cùng một chỗ thời điểm mới có linh cảm nói ra."

"Khanh khách....." Đái Tân Ni cười to, cười đến cười run rẩy hết cả người lông mày không phải sắc vũ:"Tốt..... Thật kỳ quái, gần đây Tiểu Quân cùng ta thông điện thoại thời điểm cũng thích nói thành ngữ, nghe rất không được tự nhiên."

"À?" Ta nghe xong, trong đầu lập tức tựu hiển hiện Tiểu Quân không phục lắm bộ dạng, trong nội tâm cũng theo mừng rỡ:

"Đúng đúng đúng, tất cả đều là cái kia Tiểu Quân làm hại, nàng lão nói khoác chính mình văn hóa trình độ cao, cũng không có việc gì tựu thích nói thành ngữ."

Đái Tân Ni cười đến như rút gân tựa như: "Hai người các người huynh muội thật sự là trời sinh một đôi huynh muội."

Ta giơ ngón tay cái lên khen: "Người những lời này nói được rất có chiều nước."

Đái Tân Ni sững sờ, nghe ra là của ta chế nhạo, nàng lập tức vung vẩy tinh bột quyền nhào lên: "Chiêu nước? Ăn ta một quyền."

Ta ôm lại hương vừa mềm thân thể mềm mại lăn xuống đến trên ghế salon: "Ai nha nha, chẳng lẽ nương tử người lại muốn chiếm lấy ta?"

Đái Tân Ni được khiêu khích được xuân tâm nhộn nhạo, toàn thân nóng, thực sự chiếm lấy ý nghĩ của ta.

"Soạt soạt soạt....."

Lúc này, văn phòng đột nhiên vang lên tiếng đập cửa.

Đái Tân Ni như thiểm điện theo trên người của ta bắn lên, hơi chút sửa sang lại bông chốc xanh đen chế ngự: đồng phục hô: "Tiến đến."

Môn đẩy ra, một đầu mỹ diệu bóng hình xinh đẹp làm cho ta chấn động. Nghĩ thầm đây là Chương Ngôn Ngôn sao? nàng như thế nào..... Như thế nào đột nhiên tự thay đổi một người tựa như?

Còn không có kịp phản ứng, Chương Ngôn Ngôn đã giòn Thanh Nói: "Tổng giám đốc tốt, Tân Ny tử tốt, Quách tổng tài muốn ta thỉnh người ký hai phần văn bản tài liệu."

Đái Tân Ni sắc mặt đại biến, quét qua vừa rồi nhu tình, tức giận mà đối với ta gào thét: "Người xem, người đến một lần tại đây, Quách Vịnh Nhân đã kêu Ngôn Ngôn cầm văn bản tài liệu cho ta ký, nàng là cố ý."

"PHỤT." Chương Ngôn Ngôn nhin không được khi khi một tiếng bật cười, thẳng thấy ta tâm như có nai con tại đưng.

"Là trùng hợp a." Ta qua loa bỗng chốc Đái Tân Ni, con mắt chăm chăm vào Chương Ngôn Ngôn một thân Hợp Thể màu xám nhạt chế ngự: đồng phục, màu đen tất chân, màu đen giày cao gót, mẩu chốt là trên mặt nàng sáng bóng, đó là một tầng như dầu như nước thủy triều sáng bóng. Nàng một đôi mắt to so dĩ vãng bất luận cái gì thời điểm đều có thần, nàng lớn mật chuyên chú xem ta, hướng ta truyền lại nào đó tin tức. Nàng trong lúc đó tràn ngập tự tin, ta thật không dám ánh mắt của mình, nàng là nguyên lai vị kia khúm núm Chương Ngôn Ngôn sao?

"Trùng hợp?" Đái Tân Ni nói thầm lấy, càng nghĩ càng giận: "Không được, khi dễ mọi người khi dễ đều trên đầu, ta cùng ta lão công cùng một chỗ nàng xem không thuận mắt sao? hừ, tìm nàng tính sổ đi."

Ta cả kinh, lập tức nhảy dựng lên ngăn trở: "Ai ai, đừng làm rộn. Người như vậy nào ta còn có mặt mũi sao? ta còn có thể quản lý này nhà công ty sao? Tân Ny nha, người muốn dùng đại cục làm trọng, ta sẽ tìm nàng lên tiếng hỏi sở ."

Đái Tân Ni chăm chăm vào ta nghiêm khắc nói: "Từ nơi này chút ít chi tiết tỉ mỉ cũng có thể thấy được, các người tầm đó khẳng định có nhận không ra người sự tình."

Ta luống cuống, đổi thành ta là Đái Tân Ni, ta cũng như vậy hoài nghi. Lập tức giấy không gói được lửa, ta đưa ánh mắt quăng hướng Chương Ngôn Ngôn, hi vọng nàng khả năng giúp đỡ nói hai câu: "Đừng loạn đoán, lại để cho Ngôn Ngôn nói câu công đạo."

"Ta cái gì cũng không biết." Chương Ngôn Ngôn giao hoạt mà lảng tránh ta cùng với Đái Tân Ni cãi lộn.

Ta mang theo cầu xin ánh mắt cố động:"Ngôn Ngôn, lớn mật nói, đừng sợ."

Chương Ngôn Ngôn gặp Đái Tân Ni cũng nhìn xem, biết rõ không cách nào không đếm xỉa đến, hơi suy nghĩ một chút nói ra:"Ta cho rằng, Quách Vịnh Nhân là ghen ghét Tân Ny tử."

Lời kia vừa thốt ra, ta lập tức bội phục sát đất. Câu này rất tinh diệu, cũng không đắc tội ta, cũng không thể tội Đái Tân Ni. Đã để cho ta thoải mái, cũng làm cho Đái Tân Ni thoải mái.

Đái Tân Ni lạnh lùng mỉa mai nói:"Nghe thấy được ư, lão bà tự ưa thích ghen ghét."

Ta cười cười, từ trên ghế salon đứng lên, đi đến hai tay vén tại ngực Đái Tân Ni nhỏ giọng hỏi:"Vậy người ghen ghét Ngôn Ngôn sao?"

Đái Tân Ni há to mồm, cả buổi không có kịp phản ứng, Chương Ngôn Ngôn cũng ngốc lập tại chỗ, các nàng thậm chí nghĩ không đến ta hỏi được như thế bén nhọn. Hắc hắc, đối phó nữ nhân, có đôi khi nhất định phải phi thường quy thủ đoạn.

"Ta..... Ta căn bản cũng không có ghen ghét qua." Chần chờ một lát, Đái Tân Ni nói:"Ta tại sao phải ghen ghét Ngôn Ngôn?"

Chương Ngôn Ngôn nhìn mặt mà nói chuyện, lập tức tự giễu:"Đúng vậy, Tân Ny tử là ta đã thấy xinh đẹp nhất nữ nhân, nàng chắc chắn sẽ không ghen ghét ta cái này người quái dị."

Ta mập mờ cười cười, phụ họa nói:"Tân Ny tử cũng là ta đã thấy xinh đẹp nhất nữ nhân, nàng thiện lương, gợi cảm, Ôn Nhu, nàng chắc chắn sẽ không ghen ghét Ngôn Ngôn."

Đái Tân Ni sắc mặt chuyển tình, dục cười còn giận:"Các người như vậy kẻ xướng người hoạ ta nhất định sẽ ghen ghét."

Ôn Nhu thuận theo Chương Ngôn Ngôn, ngoài ý muốn nói ra chính mình sẽ bị Đái Tân Ni tận lực chiêu cố nguyên nhân, nguyên lai nàng trộm đi kỳ hạn giao hàng giao dịch thẻ từ là vì.....

Quá khứ đích họa lớn trong lòng đổ Đại Duy ra tù !" vì đưa hãn cùng Cát Linh Linh quan hệ trong đó triệt để cắt, Lý Trung Hàn không thể không cùng hãn chạm mặt. Trận này có khác tâm cơ mồi, sẽ mang lại cho Lý Trung Hàn nguy cơ hay là chuyển cơ?

Tiểu Quân gạt Lý Trung Hàn tham gia tuyển mĩ, hết lần này tới lần khác cùng Trương Tư Cần ngả bài thời khắc sắp tới, Lý Trung Hàn làm như thế nào bảo hộ nàng, mới có thể để cho Tiểu Quân miễn ở không từ thủ đoạn tốt đến Bích Vân sơn trang Trương Tư Cần độc thủ?

TỶ PHU VINH DỰ

Tiểu Thủ Chương
www.dtv-ebook.com

Chương 121: Phương pháp bài trừ

Ta thở dài một hơi, cuối cùng ổn định nỗi giận Đái Tân Ni, ta quay người đi đến Chương Ngôn Ngôn bên người, thoải mái mà ôm nàng vai: "Ngôn Ngôn, người đã nghe chưa? Tân Ny sẽ không ghen ghét người á! cho dù có cũng chỉ là từng chút một mà thôi, người..... Hay là đừng chuyển, một mình người ở ta rất lo lắng, Tân Ny một người ở ta lo lắng hơn."

Chương Ngôn Ngôn nhìn xem Đái Tân Ni, run giọng nói: "Tổng giám đốc người giữ lại ta vô dụng, trừ phi Tân Ny tỷ giữ lại ta."

Chương Ngôn Ngôn không hề sợ hãi Đái Tân Ni, nàng ánh mắt bình tĩnh mà xem ta nói: "Ta theo Tân Ny tỷ trên người đạt được rất nhiều thứ, cũng học được rất nhiều, nếu như muốn ta tại Tân Ny tỷ cùng tổng giám đốc bên trong lựa chọn một cái, ta sẽ lựa chọn Tân Ny tỷ." Đái Tân Ni nghe xong, mắt to mãnh liệt nháy, tựa hồ hết giận rất nhiều, cái miệng nhỏ nhắn nhẹ bắt sảng giọng: "Được rồi, lưu lại a." Ta nhìn xem Chương Ngôn Ngôn lại nhìn xem Đái Tân Ni, có chút hiểu được: "Đến phiên ta ghen ghét, các người đây là đồng tính luyện ái?" Chương Ngôn Ngôn đại xấu hổ, Đái Tân Ni che miệng nhõng nhẽo cười: "Người nếu như đối với chúng ta không tốt, chúng ta thực sự khả năng....."

Ta cảm thấy oan uổng: "Ta đều xuất phát từ nội tâm đào phổi còn chưa đủ được không nào?"

Chương Ngôn Ngôn nghiêm mặt nói: "Tổng giám đốc, người nói một chút, người đi Tân Ny tỷ gia tìm Tân Ny tỷ mấy lần?"

"Cái này....." Ta nhất thời ghen lời.

Chương Ngôn Ngôn hỏi tiếp:"Tân Ny tử rất buồn rầu , người biết không biết? Nàng cần có nhất người thời điểm người không tại bên người nàng, cái này gọi là xuất phát từ nội tâm đào phôi sao?"

Ồ? Ta lưng lạnh cả người, áy náy mà nhìn xem Đái Tân Ni.

Chương Ngôn Ngôn càng nói càng kích động:"Nàng vì người học nấu đồ ăn, nàng vì người cự tuyệt hết thầy xã giao, nàng vì người ước mơ tương lai, có một việc người khả năng không biết."

"Chuyện gì?" Chà mẹ nó sát mồ hôi lạnh trên trán.

Chương Ngôn Ngôn thốt ra:"Tân Ny tử học được tự an ủi."

Ta ngốc lập tại chỗ, Đái Tân Ni xấu hổ và giận dữ nảy ra:"Ngôn Ngôn, người..... Người câm miệng !""

Lòng ngực phập phồng Chương Ngôn Ngôn cuối cùng không có nói thêm gì đi nữa, ta áy náy hỏi:"Tân Ny, có thật không vậy? Ngôn Ngôn nói là sự thật sao?"

Đái Tân Ni thống khổ mà thẳng lắc đầu:"Không có..... Không có."

Chương Ngôn Ngôn nhin không được lớn tiếng nói:"Ta không chỉ một lần tận mắt nhìn thấy, như thế nào sẽ không có đâu này?"

Đái Tân Ni giận tím mặt:"Người..... Người lúc đó chẳng phải thường xuyên chính mình làm cho?"

"Ta không giống với, ta không có nam nhân, càng không có vị hôn phu."
Chương Ngôn Ngôn nói xong, hướng ta lạnh lùng cười cười, cười đến ta toàn thân nổi da gà sao đáp.

Ta nhỏ giọng cầu khẩn:"Ngôn Ngôn, người đừng nói nữa, ta đã biết. Các người đợi lát nữa ba tháng, lễ mừng năm mới trước Bích Vân sơn trang sẽ lắp đặt thiết bị tốt, đến lúc đó ta đem Tân Ny lấy về nhà chồng, thuận tiện đem Ngôn Ngôn cũng cưới. Về sau tất cả mọi người ở cùng một chỗ, hoà thuận vui vẻ hoà thuận vui vẻ, các người sẽ không lại khổ hời."

Đái Tân Ni cùng Chương Ngôn Ngôn hai mặt nhìn nhau, còn muốn nói tiếp cái gì, cửa ra vào truyền đến "Soạt soạt" tiếng đập cửa.

"Tiến đến." Đái Tân Ni trước hỉ sau nộ, đại khái là chưa thấy qua lấy lão bà có đồng thời lấy hai cái , nàng mặt băng bó nhìn xem mặt sắc thái vui mừng Chương Ngôn Ngôn.

"Ồ, tất cả mọi người tại à? Ngôn Ngôn, cho người cho mang trưởng phòng ký văn bản tài liệu đâu này?" Thật bất ngờ, gõ cửa đi vào là Quách Vịnh Nhân. Nàng mặt ngoài nhìn như hòa ái đoan trang, khả một đôi mi nhãn lại thần kỳ mà lăng lệ ác liệt, không biết nàng là ở trách cứ Chương Ngôn Ngôn làm việc kéo dài, hay là trách cứ ta dừng lại ở Đái Tân Ni văn phòng thời gian quá dài?

"Vịnh Nhân tỷ thúc được thật chắc ah." Đái Tân Ni ngừ khí lạnh được sắp kết băng, ánh mắt của nàng càng lăng lệ ác liệt.

Ta âm thầm kêu khổ, vội vàng hướng Chương Ngôn Ngôn nháy mắt.

Quách Vịnh Nhân thản nhiên nói:"Không có biện pháp, Trung Hàn tín nhiệm ta, đem to như vậy công ty giao cho ta quản lý, ta không khổ cực điểm như thế nào không phụ lòng hân."

"Tân Ny tỷ, ta đi ra ngoài trước bề bọn . " Chương Ngôn Ngôn trước lên, tràng diện này nàng giúp ai đều tự rước lấy họa, thật là nhanh trượt nhiều nhanh mới được là cử chỉ sáng suốt.

Ta không phải đồ đần, ta cũng muốn trượt:"Tân Ny, ta cũng muốn đi làm việc, buổi tối ta đi nhà của người."

Đái Tân Ni vũ mị cười cười, học Tiểu Quân # trách móc thanh âm hướng ta gãi thủ chuẩn bị tư thế dung nhan:"Muốn sớm chút đến ờ."

Ta toàn thân run lên, gật gật đầu quay người bỏ chạy. Gặp lại sau nỗi giận đùng đùng Quách Vịnh Nhân cũng theo Đái Tân Ni văn phòng đuổi theo ra đến, ta tranh thủ thời gian tránh tiến nam sĩ toilet, Quách Vịnh Nhân rơi vào đường cùng chỉ có thể thị hãnh ly khai.

Ta than thở to như vậy công ty, chỉ có toilet mới được là ta dung thân chi địa , giải quyết xong quá mệt, ta tâm hoảng hoảng mà đi ra toilet. Vừa định quay trở lại văn phòng an ủi Quách Vịnh Nhân, bỗng nhiên một cái mỹ diệu bóng người duyên dáng yêu kiều ở trước mặt ta.

Ta vừa mừng vừa sợ, nguyên lai là Chương Ngôn Ngôn.

"Là đi toilet hay là..... Hay là đang đợi ta?" Ta thừa nhận ta trước kia sơ sót Chương Ngôn Ngôn, nàng là cái loại này không lên tiếng thì thôi, bỗng nhiên nổi tiếng nữ nhân. Hôm nay kịch liệt lột xác nói rõ nội tâm của nàng kinh nghiệm một lần bất thường đả kích, là cái gì đả kích đâu này? là ai đánh kích nàng đâu này? ta rất khẳng định đoán được là Đái Tân Ni . Nhưng thương Đái Tân Ni, bởi vì nàng kiêu ngạo, tạo nên một cái mạnh mẽ tình địch. Ta tuy nhiên vui cười gặp loại biến hóa này, nhưng ta hay là thay Đái Tân Ni cảm thấy thở dài, người không thể tùy tiện vũ nhục một người, nhất là nữ nhân.

"Chờ người." Chương Ngôn Ngôn không có bất kỳ rụt rè, ánh mắt của nàng đại mà hữu thần, ngữ khí rất kiên định."Có việc?" Ta cười hỏi.

"Ân." Chương Ngôn Ngôn gật gật đầu. Vừa muốn nói gì, đột nhiên nghe được có tiếng bước chân rất nhanh từ xa đến gần, nàng sắc mặt khẽ biến,

bắt lấy tay của ta hoảng hốt chạy bừa mà chạy vào phu nhân toilet, ta giật mình nói: "Đây là nữ nhân vào địa phương....."

Không đợi ta nói xong, Chương Ngôn Ngôn đánh gãy ta lời nói, rất nghiêm túc nói: "Ta biết rõ ta so ra kém Tân Ny tỷ. Nhưng ngoại trừ Tân Ny tỷ, ta không biết là trong công ty còn có những nữ nhân khác so với ta càng xuất sắc, ta hi vọng người quý trọng ta."

"Ta..... Ta sẽ quý trọng người." Kinh hỉ biến thành tâm thần bất định bất an, cả Chương Ngôn Ngôn đều lộ xác rồi, ta dám nói kt bí thư xử trưởng ở bên trong nữ nhân không có một vị là hời hợt thế hệ.

Chương Ngôn Ngôn lộ ra mỉm cười: "Có thể là Tân Ny tỷ ở trước mặt ta nhiều lần nhắc tới người mà thay đổi một cách vô tri vô giác ảnh hưởng ta, ta trước đây thật lâu tự thích người, dù cho người không phải tổng giám đốc. Tốt đáng tiếc, Tân Ny tỷ đối với người quyết chí thề bất thay đổi, nhưng ta chưa từng có cải biến đối với người ưa thích. Lần kia theo cục cảnh sát đi ra, ta tự ám chỉ ta cần người bảo hộ, khả người lại không nghe được."

Vẫn cho là đều là chính mình yêu thầm người khác, không nghĩ tới cũng có người thầm mến ta, thế giới này cứ như vậy kỳ diệu, rau cỏ củ cải trắng có tất cả chỗ yêu. Ngẫm lại chính mình dù là không phải công ty tổng giám đốc, như cũ có Chương Ngôn Ngôn loại mỹ nữ này thầm mến, cái kia cảm giác thỏa mãn mãnh liệt tuân lệnh ta huyết dịch sôi trào, ta ôn nhu hỏi: "Vậy người vì cái gì trộm của ta kỳ hạn giao hàng giao dịch thẻ từ?"

Chương Ngôn Ngôn mặt phát lạnh, cười lạnh nói: "Người quả nhiên là giả say, cáo già. Ta có thể nói cho người biết nguyên nhân, ta lúc trước có một ít tư nhân ảnh chụp nơi tay cơ ở bên trong, có một lần ra ngoài xã giao, đồ Đại Duy điện thoại không có điện, tự cùng ta mượn điện thoại, ta lúc ấy không muốn quá nhiều tự cấp cho hắn .

"Trước trận đồ Đại Duy tìm được ta, muốn ta nghĩ biện pháp trộm người thẻ từ. Ta đương nhiên không đồng ý, hắc tự..... Mượn ra của ta tư nhân ảnh chụp uy hiếp ta..... Ta, ta sợ hãi, nếu như hắc thật sự công bố những cái...kia ảnh chụp, toàn bộ người của công ty nhất định sẽ khinh bỉ ta, người cũng sẽ xem thường ta."

Ta thở dài nói:"Cho nên người đã giúp hắc thẻ của ta ?"

Chương Ngôn Ngôn không có phủ nhận:"Ta là trộm, nhưng ta không có cho đồ Đại Duy, ta lại để cho Tân Ny trả lại cho người ." Ta không ngừng kêu khổ:"Còn nói sao !" Đái Tân Ni cho rằng ta với người phát sinh quan hệ sau ấy này , muốn cầm chi phiếu lĩnh tiền cho người, kết quả cho sai cầm thành kỳ hạn giao hàng giao dịch thẻ từ."

"Vậy người trong hội day dứt sao?" Chương Ngôn Ngôn mắt to như đèn pha tựa như, tựa hồ muốn dò thám biết nội tâm của ta thế giới. Ta ấp a ấp úng mà thừa nhận:"Cái này muốn nói tình huống, lần thứ nhất không ấy này. Cái kia..... Ngày đó tại Tân Ny trong văn phòng, ta..... Ta hơi quá đáng, ta ưng thuận bắn vào đi mới đúng."

"Người !"" Chương Ngôn Ngôn nghiêng răng nghiêng lợi, đem khuôn mặt nhỏ nhắn tức giận đến ửng đỏ.

Ta tranh thủ thời gian ôm cổ nàng:"Được rồi, đừng nóng giận, có thời gian cho ta xem một chút người tư nhân ảnh chụp."

"Không để cho." Chương Ngôn Ngôn trả lời được rất quả quyết.

"Không để cho?" Ta một bên cười lạnh một bên sự trượt hai tay, đến mức đều là nữ nhân miễn cảm nhất, nhất tư ẩn bộ vị.

"Không để cho !" không muốn !" nơi này là toilet." Chương Ngôn Ngôn muốn đẩy ra ta, khí lực rất lớn. Nhưng ở mắt của ta ở bên trong, khí lực của nàng tối đa chỉ và Trang Mỹ Kỳ một nửa.

Ta hai tay vươn vào Chương Ngôn Ngôn trong quần, bắt lấy nàng bao khóa cặp hông lên tư hình dáng vật dùng sức một xé, ngón tay dĩ nhiên chạm được lạnh như băng da thịt. Da thịt mặc dù lạnh nhưng co dẫn mười phần, hiển nhiên Chương Ngôn Ngôn không cùng ta ân ái trong nội tâm chuẩn bị, ngón tay của ta cũng không có cảm giác được ướt át.

Khả ta là ai? Ta là Chương Ngôn Ngôn nam nhân, ta là "Thanh Long". Của ta dục hỏa lập tức thiêu đốt, chỉ có không thể chờ đợi được mà cắm vào, mới có thể giảm bớt dục hỏa thiêu đốt lúc thống khổ.

Ta đâm vào, đem Chương Ngôn Ngôn ôm vào đá cẩm thạch bồn rửa tay, ta tụt phá tan nàng ngăn cản, cắm vào ôn hòa lỗ lồn. Cho dù trơn đâm thủy còn không có hoàn toàn bài tiết đi ra, ta vẫn đang cắm xuống đến cùng. Nhìn xem Chương Ngôn Ngôn vẻ mặt thống khổ, ta cảm thấy một ít khó tả thỏa mãn, ta thích nữ nhân được ta chinh phục, được chinh phục giả vĩnh viễn là vẻ mặt thống khổ. Ta hôn lên hai mảnh kiêu nộn cặp môi đỏ mọng: "Ngôn Ngôn, ,*# rất mê người,?# đừng."

"Ah....." Chương Ngôn Ngôn nhẹ nhàng mà rên rỉ: "Ta biết rõ ta so ra kém Tân Ny tử, nhưng ta so Phàn Ước, Trang Mỹ Kỳ, La Đồng, Hà Đình đình nhiều hấp dẫn, càng hoàn mỹ, khả người vì cái gì không có phát hiện? Tại sao phải các loại Tân Ny tử đến an bài? Người? Nguyễn cùng Hà Đình đình trên giường cũng không muốn ước ta một lần."

Ta không biết khóc tốt hay là cười tốt: "Người hai con mắt thật xinh đẹp. Bất quá ta xin hỏi người, người thế nào chỉ con mắt trông thấy ta cùng Hà Đình đình trên giường?"

Chương Ngôn Ngôn lông mày nhíu lại hướng trên bồn rửa tay đại tấm gương lui về phía sau: "Người không thừa nhận không sao cả. Hà Đình đình lén đều theo chúng ta khoe khoang, đem Tân Ny tử chọc giận gần chết, nhiều lần muốn tìm lấy cơ khai trừ nàng."

"Ai, ta không có. Đang như như lời người nói , nàng cái đó một điểm so ra mà vượt người? Nàng là nói vậy , ta đã làm nhất định sẽ thừa nhận." Của ta đại "Thanh Long" Chăm chú đi theo, không để cho Chương Ngôn Ngôn thoát khỏi mảy may, đại "Thanh Long" Chỉ phối lấy nàng thánh địa .

"Ồ, thật sự?" Rốt cục nhu nhược Chương Ngôn Ngôn đã không chỗ thối lui, nàng biết rõ mãnh liệt bảo tố muốn tiến đến, cho nên nàng cơ linh mà ôm lấy cổ của ta, xem ta đại nhục bổng o0o chậm rãi theo nàng khu rừng rậm rạp ở bên trong rút...ra một mảng lớn."

Ta thản nhiên nói:"Không muốn dùng người mắt to nhìn vấn đề, muốn dùng lòng của người nhìn vấn đề. Nếu như ta lên Hà Đình đình, nàng đãi ngộ có thể so với người còn kém? Không hiểu thấu, người nhìn xem Phàn Ước sẽ biết, ta đối với ta nữ nhân rất hùng hồn."

Chương Ngôn Ngôn khẩn trương hỏi:"Ta là của người nữ nhân, người sẽ đối với ta hùng hồn sao?" "Người không cần dọn nhà, Tân Ny ở cái kia gian phòng ốc về sau cho người." Ta không vội mà lại cắm vào, vừa thô vừa to quy đầu hưởng thụ lấy cá miệng giống như mút vào, ta té muốn nhìn Chương Ngôn Ngôn cần ta như thế nào hùng hồn.

Chương Ngôn Ngôn dồn dập mà thở dốc, một bên run rẩy một bên thở dốc:"Ta không muốn, ta muốn ở Bích Vân sơn trang."

Ta cười xấu xa:"Hừ hừ, tiểu nữ nhân rất có dã tâm nha."

Chương Ngôn Ngôn tách ra hai chân, thấp mình quanh quẩn:"Ồ, lại để cho Tân Ny tỷ biết rõ người tại toilet cùng ta làm, nàng..... Nàng nhất định rất tức giận..... Ồ, Trung Hàn ca, ta muốn làm nữ nhân của người xem như dã tâm sao? ta làm nữ nhân của người, người có thể yêu ta cả đời, bảo hộ ta cả đời sao?"

Ta Ôn Nhu mà hôn khắp nàng nóng hổi đôi má:"Trung Hàn ca có lòng tin, có năng lực yêu người cả đời, bảo hộ người cả đời."

Chương Ngôn Ngôn rung giọng nói:"Ta tơ cơ nát , không mặt mũi thấy người."

Ta cười hỏi:"Người cái dạng này còn muốn gặp ai?"

Chương Ngôn Ngôn ngăm mẻo toilet bên ngoài, đột nhiên nắm chặt áo sơ mi của ta thống khổ nói:"Người không rõ ý của ta, đây là toilet, sẽ có người tới . Ta không sợ ở chỗ này với người ân ái, nhưng người nhất định phải thực hiện lời hứa của người, bằng không ta thật sự không mặt mũi thấy người."

Ta Ôn Nhu mà hít thán:"Người đã từng chứng kiến ta cùng Tân Ny tại "Sào huyết ân ái" ân ái."

Chương Ngôn Ngôn minh bạch ta ý tứ trong lời nói, nàng quật cường mà xem ta nói:"Tân Ny tử là Tân Ny tử, ta là ta." Ta lạnh lùng mà đáp lại:"Trong mắt ta, các người đều là nữ nhân của ta, ta muốn làm cái gì thì làm cái đó.""Người cứ như vậy thích nữ nhân?" Chương Ngôn Ngôn thống khổ mà ôm chặt ta. Mới vừa nói hết lời nói lập tức, đại nhục bổng o0o lần nữa mạnh mẽ cắm vào, rút...ra lại cắm vào, phản nhiều lần che càng ngày càng mãnh liệt, phảng phất là một hồi kinh người bão tố.

"Đúng vậy, ta đều như vậy yêu ta nữ nhân, người không vui sao?" Ta chà đạp lấy một đôi cực đại mà cặp vú đầy đặn, liếm mút thiếu nữ cổ, chỗ đó có thiếu nữ chỉ mới có đích mùi thơm của cơ thể.

"Hi..... Ưa thích, Ác ác....." Chương Ngôn Ngôn kim lòng không được mà vịn vẹo thân thể. Lồn của nàng không hề khô khốc, nhưng thống khổ như trước, chỉ có điều nữ nhân thoải mái thời điểm thường thường là về mặt thống khổ. Ta rất xúc động, Chương Ngôn Ngôn then thùng thống khổ làm cho ta điên cuồng, ta dừng ở cặp mắt của nàng điên cuồng mà đút vào, yên tĩnh trong toilet vang lên mất hồn tiếng hơi thở, dâm mỹ hào khí che dấu mùi vị khác thường, ta cơ hồ quên nơi này là công cộng toilet. Thẳng đến

tiếng bước chân rất rõ ràng , ta mới đột nhiên thanh tỉnh, ôm lấy nhỏ nhắn xinh xắn Chương Ngôn Ngôn cuống quýt trốn vào toilet trong phòng kế. Vừa khóa lại môn, tiếng bước chân tự tiến vào toilet.

"Nguy hiểm thật." Ta hướng Chương Ngôn Ngôn nói liên tục may mắn. Nàng sắc mặt trắng bệch, thoát nhìn càng thống khổ, ta mỉm cười thấp giọng an ủi:"Kinh nghiệm càng nhiều nữa hải hùng khiếp vía, tình cảm của chúng ta mới có thể càng làm sâu sắc dày đúng hay không?"

Chương Ngôn Ngôn không nói gì, nàng chỉ là tại bả vai ta lên hung hăng mà cắn một ngụm, ta thống khổ mà phản kích, đại nhục bổng o0o hung hăng mà tại chặt khít sâu trong khe lồn nghiền nát vài cái. Chương Ngôn Ngôn một hồi khục lăm điều, bàn tay nhỏ bé che lại dục hô cái miệng nhỏ nhắn.

"Hư." Ta nhẹ nhàng đem Chương Ngôn Ngôn hai chân buông, ý bảo Chương Ngôn Ngôn đừng phát xuất ra thanh âm. Chỉ có đứng đây ân ái mới sẽ không phát ra âm thanh, ta có thể một bên tiếp tục Ôn Nhu co rúm một bên hôn môi, một tay theo như vẽ bờ mông, cái tay còn lại xoa nắn nắn vú, bốn quân đủ hạ hưởng hết giao cấu cao nhất niềm vui thú. Chỉ là đối với trẻ trung thiếu nữ mà nói, loại này tư thế quá mức phóng dăng , nàng then đến muốn chui xuống đất, lại bất đắc dĩ mà đem hạ thể dán chặt ta, bởi vì nàng không làm như vậy thì có thể sẽ ngã sấp xuống, ngã sấp xuống sẽ phát ra âm thanh, Chương Ngôn Ngôn kiệt lực không muốn phát ra bất kỳ thanh âm gì.

Phòng kế bên ngoài một hồi tiếng vang sau, bỗng nhiên toát ra một tiếng kêu mắng:"Lý Trung Hàn, người tên hỗn đản này !""

Ta co rúm được đang thoải mái, đột nhiên nghe được đại danh của ta, giống như nghe được một cái đinh tai nhức óc sấm sét giữa trời quang.

Chương Ngôn Ngôn mở to hai mắt tử, sợ tới mức toàn thân phát run, sắc mặt trắng bệch.

Ta dừng lại đút vào cắn thận lắng nghe, thanh âm này không nhỏ quân không ai có thể hơn.

Thực không thể tưởng tượng nổi, chẳng lẽ chúng ta được nàng phát hiện? Ta cùng với Chương Ngôn Ngôn hai mặt nhìn nhau.

"Suốt ngày đã biết rõ tắt điện thoại di động !" điện thoại di động của người mua được chính là muốn quan đây sao?" Tiểu Quân vẫn đang chửi bới không ngớt. Ta sững sờ, nghĩ thầm: Ta điện thoại không có tắt máy nha !" chỉ có điều điều thành yên lặng mà thôi. Vừa rồi khai mở thường vụ hội nghị, theo như quy định, họp thời điểm sở hữu tất cả tham dự hội nghị người đều phải tắt đi điện thoại hoặc là điều thành yên lặng, để tránh quấy rầy hội nghị, ta làm gương tốt mà thôi. Hội nghị vừa kết thúc, ta tự vội vàng đi Đái Tân Ni văn phòng, quên đưa di động tiếng chuông mở ra.

"Hừ, nhất định lại là trốn đến cái nào đó địa phương cùng nữ nhân nào thông đồng . Cái này đại hỗn đản, đại sắc lang, nếu cho ta tìm được người, ta muốn..... Băm băm băm, đem người cái này đại hỗn đản băm thành mười tám khối, hết thảy cầm lấy đi cho chó ăn !" phi, thịt quá thối, tự là con chó đói cũng sẽ không ăn."

Nghe đến đó, ta sâu sắc buồn lòng một hơi, nguyên lai là Tiểu Quân tại lầm bầm lầu bầu. Tìm không thấy ta nàng sẽ rất tâm phiền, nếu như ngay cả điện thoại lại không tiếp, nàng sẽ càng tức giận.

Chương Ngôn Ngôn chuyển kinh mím cười, cười đến cười run rẩy hết cả người, che miệng bàn tay nhỏ bé cũng không cách nào đem dáng tươi cười che khuất.

Ta then quá hoá giận, dừng lại tại trong khe lõn đại nhục bổng o0o tiếp tục nghiền nát, hung hăng mà nghiền nát. Chương Ngôn Ngôn không cười ,

mặt mũi tràn đầy vẻ mặt thống khổ, ta đặc ý không thôi, chậm dần nghiền nát lực lượng vĩnh tai tiếp tục lắng nghe.

"Nhất định là Vịnh Nhân tử tử cố ý lừa gạt ta, nói hăng tại toilet, hại ta đi nam sinh WC toa-lét tìm, nghe thấy được buồn nôn mùi thúi. Hừ, cái mũi đều thối nát !" thật đáng ghét, ta chán ghét các người !""

Trải qua của ta dạy dỗ, Tiểu Quân thích sạch sẽ gần đây có rõ ràng giảm bớt khuynh hướng, nhưng nàng vẫn đang khó có thể chịu được WC toa-lét mùi vị khác thường. Chỉ là vì có thể tìm được ta, nàng có thể không chú ý hết thấy chạy vào nam sĩ toilet, chịu được bình thường tuyệt đối không thể nhẫn nhịn thụ mùi thúi, nghĩ đến nàng ôm theo cái mũi tại nam sĩ trong toilet hết nhìn đông tới nhìn tây bộ dạng, ta cơ hồ muốn cười ra tiếng.

"Ô..... Người đến cùng đi đâu? Đến cùng thông đồng ai ?" Tiểu Quân ỏn ẻn thán mà đặt câu hỏi, ta thật sự nhịn không được, muốn đem cửa mở ra, muốn nhìn một chút Tiểu Quân ngốc dạng.

Chương Ngôn Ngôn phát hiện được ta ý đồ, nàng sợ tới mức hoa dung thất sắc, lo lắng mà ngăn cản ta.

"Hừ, ta nguyên một đám bài trừ, tổng có thể biết người cùng với cùng một chỗ. Y Lâm tử tử vẫn còn ngủ ngon khẳng định không phải nàng, Vịnh Nhân tử tử không phải, Tân Ny tử tử cũng không phải; Phàn Ước tử tử vừa mới đưa ta tới công ty càng thêm không có khả năng; Mỹ Kỳ tử tử không có tới đi làm cũng không phải; La Đồng tử tử mới vừa rồi còn nhìn thấy nàng, khẳng định không phải. Ồ, chẳng lẽ là Ngôn Ngôn tử tử? Không đúng không đúng, Ngôn Ngôn tử tử thoát nhìn không có như vậy tao, hăng không phải là. Hừ hừ, ta biết là người nào, nhất định là cái kia thủy tính dương hoa Hà Đình đình !""

Ta chấn động, về sau còn có thể nói Tiểu Quân là đồ đàn sao? nàng chẳng những không ngu ngốc, còn có rất mạnh suy luận năng lực, có thể sử

dụng loại này phương pháp bài trừ người tuyệt đối không phải đồ đần. Nghe nàng nguyên một đám bài trừ, cơ hồ tự đoán được Chương Ngôn Ngôn . Chương Ngôn Ngôn sợ tới mức le lưỡi, ám nói:thăm nghĩ may mắn.

"Lý Trung Hàn ah Lý Trung Hàn, ta biết ngay ngươi là nghe thấy được mùi tanh tự chảy nước miếng đại hỗn đần. Hà Đình đình lại..... Lại không xinh đẹp, không kịp ta Lý Hương Quân một phần mười. Ô..... Được rồi, ta thừa nhận nàng có ta một nửa xinh đẹp á! con lăng lơ này làn da xác thực rất trượt , cái vú cũng không nhỏ, chân cũng thật giống không tệ. Đã xong đã xong, cái này đại hỗn đần ưa thích nữ nhân chân, hết lần này tới lần khác Hà Đình đình chân nhìn rất đẹp."

Ta thật bất ngờ Tiểu Quân đối với Hà Đình đình dung mạo đánh giá. Dùng ánh mắt của ta đến xem, Hà Đình đình tư sắc chỉ thuộc về trung thượng, căn bản không cách nào cùng Tiểu Quân, Đái Tân Ni, Đường Y Lâm, Trang Mỹ Kỳ đánh đồng, có lẽ nữ nhân thẩm mỹ quan cùng nam nhân bất đồng, bất quá Hà Đình đình làn da xác thực rất trơn, ta đã từng không cẩn thận đụng phải. Về phần Hà Đình đình chân ta cũng không biết phải hay là không như Tiểu Quân theo như lời Ta đột nhiên có chút tâm động.

"Hà Đình đình, Hà Đình đình, ta chán ghét Hà Đình đình !"" Tiểu Quân đột nhiên ỏn ẻn ỏn ẻn mà kêu to, đem ta cùng Chương Ngôn Ngôn lại lại càng hoảng sợ. Truyện Tiên Hiệp - -Y

Nhưng vào lúc này, ta nghe được một cái khác thanh âm:"Tiểu Quân, ngươi tại hô ta? Ngươi vì cái gì chán ghét ta?"

Ta cùng với Chương Ngôn Ngôn lập tức cảm thấy vừa buồn cười lại giật mình, thật sự là trò hay liên tục, không nghĩ tới Tiểu Quân rõ ràng gọi tới Hà Đình đình.

"Ah, ha ha..... Là, là Đình Đình tỷ tỷ nha !" ta, ta chán ghét người cố ý không phát hiện ta." Tiểu Quân đánh cho cái ha ha. Nhìn thấy Hà Đình đình, Tiểu Quân khẳng định đem nàng bài trừ. Nếu như Tiểu Quân lại tiếp tục vận dụng phương pháp bài trừ, Chương Ngôn Ngôn dĩ nhiên trời lên mặt nước, bất quá lúc này Tiểu Quân ứng thuận rất xấu hổ, đối mặt Hà Đình đình hỏi thăm, Tiểu Quân phản ứng rất nhanh.

"Hôm nay phát lương nước á! ta mới từ tài vụ thất đi ra, thật sự không phát hiện Tiểu Quân." Hà Đình đình dùng rất ủy khuất ngữ khí nói xong.

Tiểu Quân không lựa lời nói:"Không thể nào? Ta vừa rời ngay tại trước mặt người ba bốn năm sáu công xích khoảng cách, người cũng không có nhìn thấy ta?"

"Ba bốn năm sáu công xích?" Hà Đình đình nhất định là hồ đồ rồi.

"Đúng vậy a, ta nghĩ đến người cố ý giả bộ như không phát hiện ta, cố ý không để ý tới ta, ta đương nhiên rất khổ sở á." Tiểu Quân cười hì hì sân quái. Tiểu Quân giáo hoạt như vậy, Hà Đình đình lại cái đó và nàng một phần mười? Nàng liên tục xin lỗi:"Ah, thực xin lỗi, Tiểu Quân, ta thật sự không phát hiện người. Ta thích nhất Tiểu Quân, như thế nào lại không để ý tới người?"

Tiểu Quân đại hỉ:"Thật tốt quá !" đúng rồi, người trông xem lão bản sao?"

Hà Đình đình hỏi:"Tổng giám đốc không tại văn phòng sao?"

Tiểu Quân nói:"Không tại, ta tìm lần công ty từ trên xuống dưới, tựu không thấy bóng dáng của hã. Đình Đình tỷ tỷ, người nói hã sẽ đi ở đâu?"

Hà Đình đình nói:"Ta nào biết được."

Tiểu Quân hỏi:"Vậy người..... Vậy người có biết hay không hẳn gần đây cùng với thông đồng hoặc là ý định thông đồng ai?"

Hà Đình đình thần bí nói:"Tiểu Quân, ta cho người biết, người cũng đừng nói cho người khác biết."

Tiểu Quân gấp thúc:"Người nói, người nói, ta không nói cho người khác."

"La Đồng."

"La Đồng tỷ tỷ? Không thể nào, nàng thoát nhìn không tao." Tiểu Quân thật bất ngờ khẩu khí.

Hà Đình đình cảm giận bất bình:"Chân nhân bất lộ tướng, nàng tao không tao người nhìn không ra . Hôm nay tổng giám đốc tụt thăng lên nàng chức !" người ngấm lại, ta tới công ty thời điểm La Đồng còn chưa tới, dựa vào cái gì nàng có thể thăng chức? Ta làm việc hiệu suất lại không kém, công tác chăm chỉ, người cũng so nàng đẹp mắt một điểm, dựa vào cái gì nàng leo đến trên đầu ta?"

Tiểu Quân hỏi:"Người là ý nói La Đồng cùng lão bản có một chân?"

"Đoán chừng 100 chân đều đã có."

Tiểu Quân giận dữ:"Cái này con rùa đen vương bát đản, ta sớm muộn đem hẳn bằm thành mười tám khối cho chó ăn."

"Tiểu Quân."

"Đình Đình tỷ có chuyện cứ việc nói thẳng."

Hà Đình đình do dự bỗng chốc:"Ta nghe nói..... Ta nghe nói Bích Vân sơn trang nhanh lấp đặt thiết bị tốt rồi, năm tràng biệt thự có thật nhiều thật nhiều gian phòng, tổng giám đốc nói không nhà tử ở, không có cơm ăn mọi

người có thể đi chỗ đó. Ta hiện tại thuê phòng ở nhanh đến kỳ , ta có thể hay không tới Bích Vân sơn trang ở?"

Tiểu Quân do dự nói:"Cái này..... Phòng ở là Lý Trung Hàn , hẳn nói mới chắc chắn, ta đã nói giống như vô dụng." Hà Đình đình năn nỉ:"Tiểu Quân, người giúp ta hỏi một chút tổng giám đốc."

Tiểu Quân cơ linh, lập tức có điều kiện đưa ra:"Tốt, ta giúp người hỏi, người giúp ta giám thị La Đồng, có cái bọn hăn thông đồng căn cứ chính xác theo tự lập tức nói cho ta biết."

Hà Đình đình đột nhiên rất kỳ quái:"Ồ? Tiểu Quân, người vì cái gì khẩn trương như vậy người biểu ca sự tình?"

Tiểu Quân ấp a ấp úng nói:"Là, là Tân Ny tỷ tỷ muốn ta giám thị Lý Trung Hàn. Ta không thường tới công ty, nào có cơ hội giám thị hăn?"

Hà Đình đình xung phong nhận việc:"Ah, ta giúp người giám thị La Đồng, có cái tin tức tự lập tức nói cho người biết."

Tiểu Quân thanh âm mừng rỡ:"Ân, ngàn vạn đừng nói cho Tân Ny tỷ tỷ, nàng sẽ rất thật mất mặt ."

"Đương nhiên rồi, ta cũng không phải đồ đần."

"Đi, ta thỉnh người ăn kem."

"Ta khi làm việc a."

"Không sợ, người tự nói đi với ta làm việc, tin rằng người lão bản cũng không dám nói người nửa câu. Hẳn nếu như dám phóng một cái rắm, ta đem hăn hăn thành mười tám khối cho chó ăn."

"Tiểu Quân thật lợi hại."

"Đó là....."

Tiếng bước chân dần dần đi xa, ta cùng với Chương Ngôn Ngôn lúc này mới buông lỏng một hơi, thật lo lắng các nàng hai cái lúu rúu trò chuyện không ngừng. Tranh thủ thời gian ngồi vào trên bồn cầu, đuổi đuổi ra đứng mệt mỏi hai chân.

Chương Ngôn Ngôn kiều rung động như hoa, đối với ta ẩn tình ngừng mắt nhìn. Ta co rúm bỗng chốc đại nhục bỗng oOo, phát giác trong lỗ lồn âm thủy tràn lan, âm thầm nghi hoặc, vừa cẩn thận quan sát một chút, phát hiện nàng toàn thân mềm mại, bụng dưới ngẫu nhiên run rẩy, trong nội tâm lập tức minh bạch: Chương Ngôn Ngôn đã cao triều.

"Còn muốn hay không? Ngôn Ngôn." Ta ôn nhu hỏi.

Chương Ngôn Ngôn ngượng ngập nói:"Không đã muốn, trách không được Tân Ny tử sợ người."

Ta đang cao hứng, há chịu như vậy bỏ qua? Vuốt vuốt hai luồng cặp vú đầy đặn, ta nhỏ giọng năn nỉ:"Lại đến một lần được không? Đến, đem Bra-áo ngực thoát khỏi, cho ta xem nhìn người cái vú."

Chương Ngôn Ngôn gặp ta như cũ cứng rắn, mặc dù lòng có thua, cũng không muốn nghịch ta ý. Xiêm y tận hạ thấp thời gian, nàng chậm rãi vịn vịn bắt đầu, bằng phẳng dưới bụng cái kia một mảnh đen nhánh sớm đã ướt đẫm:"Ah..... Úc..... Trung Hàn ca, ta không thể đi làm , ta cần nghỉ ngơi..... Úc, thật thô, thật dài, Trung Hàn ca, ta thích người, ta muốn vĩnh viễn cùng người cùng một chỗ."

Ta xúc động lấy ngậm lấy một khóa tươi mới núm vú, vừa muốn khẽ cắn, đột nhiên, trong toilet vang lên một tiếng hét to:"Lý Trung Hàn, người cút ra đây cho ta !""

Bà ở ba vị tiểu mỹ nữ trước mặt kem sắp đã hòa tan, các nàng đều không có dụng bông chốc, nguyên một đám mặt đen lên, phảng phất là chủ nợ đối mặt thiếu nợ hẳn mấy ngàn vạn quít nợ người tựa như.

Thật không nghĩ tới, Bách Việt quang công ty bách hóa tăng cao nhất nhà này phong cách cao nhã quán cà phê, không chỉ có có tốt nhất cà phê, còn có không tẻ kem. Ta liếm liếm miệng, ra vẻ thoải mái mà dùng khăn tay lau miệng môi, một ly mỹ vị chocolate kem ăn xong, Chương Ngôn Ngôn, Hà Đình đình còn có Lý Hương Quân cũng không nói một câu. Loại trầm mặc này làm cho ta run như cây sậy, đều nói người trầm mặc vĩnh viễn là đáng sợ nhất, bởi vì người không biết các nàng đang suy nghĩ gì.

"Xin nhờ á..., các người có lời gì cứ nói, chúng ta còn muốn tham gia một cái thị ủy hội nghị, thị trường, thị ủy bí thư những này đại quan đều muốn tham gia, ta không thể tới trễ hoặc vắng họp." Ta vẻ mặt đau khổ.

Hà Đình đình rốt cục đánh vỡ cục diện bế tắc, ở một bên an ủi:"Tiểu Quân, coi như á..., sinh gạo đều gạo nấu thành cơm, người tức giận cũng vô dụng. Dù sao việc này với người không quan hệ nhiều lắm, chúng ta biết rõ là tốt rồi, ngàn vạn đừng nói cho Tân Ny."

Tiểu Quân oán hận nói:"Ta nuốt không trôi cái này khẩu ác khí, ta chính là muốn nói cho Tân Ny tỷ."

Chương Ngôn Ngôn vẻ mặt bình tĩnh, nàng sâu kín than nhẹ, nhìn như đã tính trước:"Ai, ai kêu mệnh ta khổ, đối mặt chúa tể ta bát cơm lão bản đến đây đùa giỡn, ta một cái con gái yếu ớt còn có thể làm gì? Ta muốn ăn cơm, ta muốn giao tiền thuê nhà, ta muốn sinh hoạt, ta không giống Tiểu Quân người, có một vị đối với người tình thâm ý trọng đại tổng giám đốc biểu ca."

Hà Đình đình giật mình hỏi:"Nói như vậy, là tổng giám đốc bức người?"

Chương Ngôn Ngôn cười lạnh: "Không phải bức ta, là cường bạo tăng thêm đe dọa. Việc đã đến nước này, ta vốn định nén giận, bất quá Tiểu Quân nếu như đem việc này nói cho Tân Ny tử, dùng Tân Ny tử tính tình khẳng định cho không dưới ta, ta rất nhanh cũng sẽ bị lệnh cường chế ly khai công ty, nói không chính xác còn có thể được khai trừ. Ai, ta ngoại trừ bị thương tổn bên ngoài, không có cái gì đạt được. Không có biện pháp, chỉ có thể biện cái cá chết lưới rách, ta muốn đem..... Đem tổn thương người của ta cáo lên tòa án."

TỶ PHU VINH DỰ

Tiểu Thủ Chương
www.dtv-ebook.com

Chương 122: Sắc đẹp trước mắt, Thiên Địa đều làm giường

"À?" Hà Đình đình một tiếng thét kinh hãi, nghiêng người đối với Tiểu Quân khẩn cầu: "Tiểu Quân, việc này ngươi cần phải suy nghĩ thật kỹ, nháo đại cũng không pháp thu thập."

"Ngôn Ngôn, đừng như vậy, chuyện gì cũng từ từ." Ta vẻ mặt cầu xin, rất khổ sở bộ dạng.

Tiểu Quân sắc mặt đại biến, mấy lần muốn nói mà dừng, ta âm thầm buồn cười. Được Tiểu Quân phát hiện gian tình lập tức, ta lặng lẽ đối với Chương Ngôn Ngôn thụ chi tùy cơ hành động, giáo nàng như thế nào đối phó Tiểu Quân.

Chương Ngôn Ngôn quả nhiên rất được yếu lĩnh, mấy câu sẽ đem Tiểu Quân cùng Hà Đình đình trấn trụ, gặp ta cũng đi theo khổ khích lệ, Tiểu Quân cân nhắc lợi hại, đứng lên tức giận mắng: "Lý Trung Hàn, người tên vương bát đản này, đại lưu manh !" từ nay về sau, ta không biết ngươi !""

Mắng xong, cũng không để ý bên người Hà Đình đình, chính cô ta một người quay người bỏ chạy, trong nháy mắt không thấy bóng dáng. Ta thở dài một hơi, Tiểu Quân yêu ta sứt ruột, tuy nhiên thịnh nộ, đúng là vẫn còn sẽ thỏa hiệp. Dưới mắt nàng đang nổi nóng, ta trước không để ý tới nàng, đợi nàng hết giận, ta đều có biện pháp đối phó. Nghĩ vậy, ta đặc ý mà đem Tiểu Quân cái kia phần "Dương Xuân Bạch Tuyết" Kem chuyển đến trước mặt, khò khè nói nhiều mà ăn được chết đi được, nhớ rõ lão sư đã từng giáo dục qua ta, lãng phí đáng xấu hổ.

Chương Ngôn Ngôn không có ta dễ dàng như vậy, tại Hà Đình đình ánh mắt sáng quắc nhìn soi mói, tự giác đuối lý Chương Ngôn Ngôn không có ý tứ đợi xuống dưới. Nàng trưởng đồ mặt nói với ta một câu:"Ta về trước công ty ." Đứng lên tự ly khai.

Ta thấy Chương Ngôn Ngôn cái kia phần "Nhỏ người tuyết" cái mũi sắp dung mất, dứt khoát cũng chuyển tới, một bên nhìn xem Chương Ngôn Ngôn thướt tha bóng lưng một bên cuồn ăn. Bữa sáng không ăn, cơm trưa không ăn, vừa rồi trong nhà cầu lại kịch chiến cả buổi, tiêu hao lớn lượng thể lực, ta sớm đã đói bụng lắm.

Hà Đình đình hừ nhẹ nói:"Phần của ta đây không ăn qua, tổng giám đốc cũng cùng một chỗ ăn đi."

"Cám ơn, người có thể đã đi ra." Ta không có khách khí, tính cả Hà Đình đình phần này "Cảnh xuân tươi đẹp" Cũng chuyển đến trước mặt. Oa, ta đòi này còn chưa từng có như vậy chật vật qua. Kỳ thật ta là ra về tiêu sái để che dấu lòng của mình hư, Tiểu Quân ly khai lúc cái kia ánh mắt phần nộ là ta lần thứ nhất chứng kiến. Ta lúc này chẳng những chột dạ, còn có chút lo lắng, cảm giác cảm thấy lần này quá tổn thương Tiểu Quân .

"Tổng giám đốc....." Hà Đình đình đột nhiên muốn nói lại thôi.

"Ân?" Vừa vặn ta cái cằm dính vào một ít bơ muốn sát, ta hồ nghi nhìn xem thẹn thùng Hà Đình đình, nàng liếm liếm Tiểu Hồng môi do dự nói:"Ta có thể hỏi người một chuyện không?"

"Hỏi đi." Ta tiếp tục khò khè nói nhiều ăn.

"Người có phải hay không cũng đem La Đồng cho....." Hà Đình đình hỏi một nửa không có hỏi lại xuống dưới, nhưng ta đã biết ý của nàng. Trong nội tâm một nào, cả đầu đều không ngừng:"Đúng á đúng á, ta đem trong công ty nữ nhân hết thả lên một lượt đã qua, ta là đại sắc lang, đại

hỗn đăn, người muốn từ chức cho Quách Vĩnh Nhân lần lượt một phần xin là được rồi."

Dù sao bí thư xử trường muốn vời thu mới thư ký, La Đồng vì thế đưa ra một tốt đề nghị, tựu là tiếp tục khai quật trong công ty mỹ nữ tài nguyên, tất cả trong bộ môn nguyện ý chuyển tới bí thư xử trường mỹ nữ đều có tốt đãi ngộ..... Vân...vân đợi một tý một số cấu tứ. Cá nhân ta phi thường ủng hộ cái này hay đề nghị, tiểu nữ hài giống như đều ưa thích đi bí thư xử trường, chỗ đó công tác so sánh tự do, đãi ngộ cao, tiền thưởng phong phú còn có thể thì tới chỗ vui đùa.

"Ta tại sao phải từ chức? Từ chức ta đi đâu tìm tốt như vậy một phần công tác?" Thật bất ngờ, Hà Đình đình cũng không phải muốn từ chức.

"Hắc hắc, tiếp tục dừng lại ở kt, người không sợ có một cái đại sắc lang lão bản?" Ta gượng cười hai tiếng.

Hà Đình đình tay chống cái má, quyết lấy cái miệng nhỏ nhắn nói:"Cái này rất bình thường ah, chẳng lẽ đối những công ty khác có thể cam đoan không gặp đến lớn sắc lang lão bản sao?"

Ta nghe xong, trong nội tâm lập tức vui vẻ:"Xem ra Đình Đình là người biết chuyện."

Hà Đình đình làm ra vẻ mà hừ bỗng chốc:"Hừ, ta chuyện gì chưa thấy qua?"

Mắt của ta hạt châu một chuyển, cười đến rất hèn mọn bỉ ổi:"Ta thiếu chút nữa đã quên rồi, người ra sao bí thư con gái nuôi, có đồn đãi người cùng Hà thư ký không hề thanh không sở quan hệ, là người cam tâm tình nguyện hay sao? vẫn bị bức hay sao?"

Hà Đình đình khuôn mặt nhỏ nhắn phát lạnh:"Người nói hưu nói vượn, những này lời đồn cũng là nói hưu nói vượn. Lần kia người bị nămchộp tiến

cục cảnh sát, ra sao phù tới cứu người, Hà Phù là làm cái gì người không biết a? Nói cho người biết, nàng là một gã rất lợi hại cảnh sát.

"Nếu như ta cùng Hà thư ký có tung tin vệt cái chủng loại kia quan hệ, Hà Phù còn có thể đối với ta khách khí sao? Hà thư ký nhận thức ta làm con gái nuôi, thuần túy là thay thế Hà Phù nhân vật. Hẳn rất thương yêu Hà Phù, nhưng Hà Phù thường không tại bên cạnh hẳn, hẳn rất tịch mịch. Tuy nhiên Hà thư ký rất phong lưu, nữ nhân bên cạnh rất nhiều, nhưng hẳn vẫn đang rất tịch mịch."

Ta ngạc nhiên hỏi:"Nhận thức người làm con gái nuôi sau, hẳn tự không tịch mịch ?"

Hà Đình đình lắc đầu:"Vẫn đang tịch mịch. Bất quá, ta ít nhất có thể giảm bớt hẳn tịch mịch thời gian."

Ta nhất thời khó có thể lý giải:"Như thế nào sẽ tịch mịch đâu này? thật là kỳ quái."

Hà Đình đình trầm mặc một lát, đột nhiên vẻ mặt thần bí nói:"Nói cho người biết một bí mật, thu Yên Văn không phải Hà thư ký lão bà."

Ta không tâm tư nghe tiếp, bí mật này ta sớm biết hiểu, cho nên ra vẻ nghiêm mặt mà ngăn cản Hà Đình đình đem bí mật nói tiếp:"Uy, ta đối với loại này người khác sinh hoạt tư ẩn không có hứng thú."

"Vậy người đối với ta cảm thấy hứng thú sao?" Hà Đình đình như thiểm điện mà đem chủ đề chuyển tới trên người của ta.

Ta sửng sò, cả buổi mới kịp phản ứng:"Có ý tứ gì?"

Hà Đình đình trên mặt bay lên một mảnh Hồng Hà:"Còn có thể là có ý tứ gì !" người theo chúng ta bí thư xử trưởng nữ nhân cơ hồ tất cả đều câu kết, ta có thể ngoại lệ sao? nếu như ta ngoại lệ lời nói, muốn mà ta không

xinh đẹp, không thể hấp dẫn người, muốn mà người chán ghét ta. Lần trước hại người tiến vào cục cảnh sát, người nhất định canh cánh trong lòng a?"

Ta cười nói: "Ta mới không có nhỏ như vậy gia đình khí."

"Cho nên là ta không xinh đẹp rồi." Hà Đình đình mặt càng ngày càng hồng. Nói thật, Hà Đình đình tư sắc tuyệt đối so với giống như mỹ nữ xinh đẹp rất nhiều, cùng cái kia bốn vị ngân hàng đương gia hoa đán so sánh với, Hà Đình đình cũng so các nàng cao hơn một bậc. Chỉ là nàng đang ở có phần đông đạt trình độ cao nhất mỹ nữ kt bên trong, ngược lại làm cho nàng lộ ra cũng không xuất sắc, thật sự là ủy khuất nàng.

Da thịt của nàng mềm nhẵn, bộ ngực của nàng đồng dạng ngạo nghễ ưỡn lên đầy đặn, ánh mắt của nàng cũng là rất mê người, nàng mị hoặc khiến nam nhân hô hấp dồn dập. Lúc này Hà Đình đình đang dùng câu hồn mị thái xem ta, thấy ta tâm hoảng ý loạn.

Thầm nghĩ bỗng chốc chính mình không đủ kiên định, ta lúng túng nói: "Đừng nói như vậy, người cũng rất phiêu lạng."

"Vậy tại sao ta là ngoại lệ?" Hà Đình đình tựa hồ rất không lý giải. Nàng có chỗ không biết, vừa rồi ta chỉ là hờn dỗi nói ra chiếm hữu La Đồng lời nói, kỳ thật ta cũng không có chạm qua La Đồng một đầu ngón tay. Đương nhiên, ngay cả ta cũng không tin chính mình sẽ bỏ qua như La Đồng loại này hơi Đông Doanh hương vị đại mỹ nhân.

Ta đột nhiên cảm giác được Hà Đình đình rất có ý tứ, nữ nhân hư vinh cùng ganh đua so sánh tại trên người nàng thể hiện được phát huy vô cùng tinh tế, ta mỉm cười nói: "Chưa thấy qua nữ nhân như thế chủ động, người là ngoại lệ."

Lời vừa ra khỏi miệng, ta có chút hối hận. Nếu như những lời này là đối với Đường Y Lâm hoặc là Đái Tân Ni nói, các nàng đó nhất định sẽ bờ mông một vãnh lên xoay người rời đi. May mắn Hà Đình đình không thuộc

về kiều ngạo kiều nữ nhân, nàng không có tuyệt trần mà đi, mà là lạnh lùng đặt câu hỏi: "Phải hay là không nữ nhân chủ động cũng rất ngả ngớn, rất không đáng giá, rất thấp hèn?"

Ta lập tức ôn nhu an ủi: "Nghe người nói, ta là lần đầu tiên đụng phải đối với ta chủ động mỹ nữ á."

Hà Đình đình sâu lo nói: "Ta cũng không muốn chủ động, nhưng được tình thế bắt buộc. Tất cả mọi người là bí thư xử trưởng người, nếu như ta là ngoại lệ, sẽ bị biên giới hóa, được xa lánh. Đã các nàng đều có thể trở thành nữ nhân của người, ta nghĩ tới ta cũng có thể." Ta tuy nhiên đã biết Hà Đình đình tâm ý, nhưng lúc này do nàng trong miệng nói ra đến, vẫn đang rung động đến ta, ta khắc chế cảm giác hưng phấn coi chừng thăm dò: "Ta rất háo sắc ờ."

Hà Đình đình giọng dịu dàng thở dài: "Nam nhân đều như vậy."

Mắt của ta hạt châu mãnh liệt chuyển, chợt nhớ tới Hà Đình đình tại trong toilet đã từng đối với Tiểu Quân đưa ra qua một cái yêu cầu, trong nội tâm càng thêm minh bạch: "Người có phải hay không hi vọng vào ở Bích Vân sơn trang? Ta nhớ được lần trước người tới Bích Vân sơn trang lúc, đã từng hướng ta muốn một cái phòng."

Hà Đình đình giải thích: "Không phải muốn, là tự người nói Bích Vân sơn trang là chỗ tránh nạn, chuyên môn thu lưu không chỗ nương tựa nữ nhân, còn bao ăn bao ở một trăm năm. Ta chính là không chỗ nương tựa nữ nhân, ta cũng sống không đến một trăm năm, nhiều lắm là sống thêm tám mươi năm."

Ta đúng là đã nói lần này nói đùa, không nghĩ tới Hà Đình đình tưởng thật, trong nội tâm đột nhiên đối với Hà Đình đình đã có hảo cảm: "Người ưa thích Bích Vân sơn trang?"

"Đương nhiên ưa thích, trời xanh, mây trắng, sông nhỏ, màu xanh hoa cỏ, còn có một đại bang bạn tốt cùng một chỗ. Ta có thể không vui sao? Cho dù chết già, ta cũng hi vọng chôn ở chỗ đó." Hà Đình đình nâng cái má nhìn ra xa ngoài cửa sổ, phảng phất thân thể của nàng tâm đã bay đến thanh thúy tươi tốt Bích Vân sơn trang. Trước mắt ta phảng phất chứng kiến một đoàn đáng yêu mỹ nữ tại xanh mơn mơn trên đồng cỏ chạy trốn, ngọt ngào êm tai tiếng cười tràn ngập toàn bộ Sơn Trang bầu trời.

"Thực nguyện ý làm nữ nhân của ta?" Ta động tâm, hoặc là nói động tình. Bích Vân sơn trang cần nhiệt tình yêu nữ nhân của nó, tựa như là ta cần nhiệt tình yêu nữ nhân của ta đồng dạng.

"Ân." Thẹn thùng Hà Đình đình rủ xuống tầm mắt.

Ta ôn nhu nói:"Vậy người trước cởi người tất chân."

"À?" Hà Đình đình tựa hồ theo ảo mộng ở bên trong bưng tỉnh, nàng cho rằng nghe lầm.

"Không có tình tường sao? tốt, ta lặp lại một lần. Thỉnh người, cởi người màu xám tất chân."

Lần này Hà Đình đình nghe rõ ràng, nàng mê người hai mắt lộ ra một mảnh dị sắc:"Người có phải hay không muốn của ta tất tất? Ta hiểu rõ chút ít nam nhân có luyện tất chân hảo sắc. Nếu như tổng giám đốc người muốn, ta có thể cho người, trong nhà còn có hai cặp chưa kịp giặt rửa, ta toàn bộ đưa cho người."

Ta Ôn Nhu mà lắc đầu:"Ta không có biến thái như vậy, ta hiện tại muốn người cởi tất chân."

Hà Đình đình mặt ửng đỏ, chần chờ một chút nhi, nàng gật đầu nói:"Được rồi, ta đến toilet đi thoát."

Ta sắc mặt nghiêm nghị vẻ mặt cứng rắn, rất chân thành nói:"Không, ta muốn người bây giờ tự thoát, ngay ở chỗ này thoát."

"À? rất then thùng a." Hà Đình đình mãnh liệt nháy hai mắt, gặp ta không giống hay nói giỡn, nàng ngượng ngập nói:"Kem nhanh dung hết, người mau ăn."

Ý của nàng gọi là ta không cho phép xem, ta hết lần này tới lần khác muốn xem:"Ta không ăn, ta muốn nhìn người thoát."

Hà Đình đình mặt đỏ đến càng triệt để, miệng nhỏ nhỏ giọng nói thầm:"Còn nói không thay đổi thái, hừ."

Thích nói tự nói cái đủ a !" ta da mặt rất dày, một bên cầm lấy thìa khò khè nói nhiều ăn băng, một bên chăm chăm vào Hà Đình đình đề mông thoát tư cơ. Cái kia then thùng hình dáng # được ta sắc tâm nhận nhạo, đại nhục bỗng o0o nhanh chóng có phản ứng, phản ứng rất mãnh liệt.

Hà Đình đình vận eo lắc mông cả buổi, rốt cục lén lút đem một đoàn nhãn nhãn tư lựa xám vớ mang lên mặt bàn. Ta nội tâm cuồng hỉ, biểu hiện ra liêu minh khắc chế, buông thìa, bà mẹ nó hướng thành ghế, con mắt hướng dưới bàn nhìn lại. Cái này không nhìn thì thôi, xem xét phía dưới, ta há to mồm:"Oa, chân của người quả nhiên rất đẹp....."

Hà Đình đình nào xấu hổ nảy ra, vẻ mặt khuôn mặt u sầu:"Thảm rồi, tổng giám đốc thật sự rất biến thái."

Ta nghiêm mặt nói:"Nói hươu nói vượn, ưa thích nữ nhân chân là biến thái sao? cổ đại nam nhân cũng rất ưa thích nữ nhân chân, chẳng lẽ cổ đại nam nhân đều biến thái?"

Hà Đình đình buồn cười, PHỐC xa một tiếng bật cười:"Người nói là cổ đại, hiện tại cũng không phải cổ đại."

"Ta rất truyền thống."

"Ân, xin hỏi truyền thống nam nhân, xem hết hài lòng không? Ta có thể mặc lại bít tất sao?" Hà Đình đình nhanh chóng đem xinh đẹp chân ngọc mặc lại giày cao gót ở bên trong.

Ta cảm thấy thất lạc, trên mặt phát lạnh lạnh lùng nói:"Đem chân đưa qua đến."

Hà Đình đình bộ ngực 〇〇 kịch liệt phập phồng:"Đưa tới? Người muốn làm gì."

Ta đầu óc xoay nhanh, nói ra:"Kiểm tra một chút bông chốc, nhìn xem có hay không chân thối, mùi vị khác thường, hoặc là chân thích, da viêm các loại."

Hà Đình đình lộ ra dục khóc bộ dạng:"Người, người sống khá giả phân." Ta làm bộ rất thất vọng:"Phải hay là không có kể trên bệnh trạng?"

Hà Đình đình được ta một kích, quả thực giận không kèm được. Nàng đá rơi xuống giày cao gót, đem một đôi sưng được đến khiến lòng run sợ chân nhỏ theo cái bàn dưới đáy đưa qua đến:"Không có..... Thích xem tự xem cái đủ a !" chân của ta rất khỏe mạnh."

Ta hai tay vừa tiếp xúc với, lập tức hồn phi phách tán, hoang mang lo sợ. Run rẩy cả buổi, ta mới ngưng lại tâm thần, một bên vuốt vuốt trong tay hai cái ôn hòa chân nhỏ, một bên bình phẩm từ đầu đến chân:"Ân, không tệ, không tệ, ngón chân gian chặt chẽ không khe hở, đầu ngón chân no đủ nở nang, lớn nhỏ tỉ lệ vừa mới. Không rõ ràng gân xanh, màu sắc óng ánh sáng long lanh, lòng bàn tay hồng nhuận phơn phớt, ngoại trừ có một ít chất sừng bên ngoài, cơ bản không tỳ vết, không chân thích, không da viêm. Hiện tại ta tin tức quan trọng bông chốc, nhìn xem có hay không chân thối.""Tổng giám đốc..... Tổng giám đốc phải ở chỗ này nghe thấy?" Gì nâng đình hoa dung thất sắc, vội vàng muốn rút chân trở về.

"Nói nhảm, tại đây lại không có người khác xem, sợ cái gì?" Ta hai tay nắm chặt, Hà Đình đình cái đó động được mấy may?"Người thật muốn nghe thấy?" Hà Đình đình vẻ mặt cầu xin hỏi.

"Có chân thôi?" Ta hỏi lại.

Gặp ta cố chấp kiên trì, Hà Đình đình hàm răng khê cắn, phát nhỏ tính tình:"Không có á! nghe thấy a nghe thấy a."

Ta nhìn chung quanh, xác định không có người khác chú ý, thân thể như con cá tựa như trượt xuống đáy bàn, rất xấu xa mà đem hai cái kiêu nộn chân ngọc phóng gần cái mũi bên cạnh cuồng người:"Ân, thật sự không có chân thôi, có mùi thơm của cơ thể."

"Ai nha, tổng giám đốc người sao có thể thè lưỡi ra liếm? Rất buồn nôn, rất buồn nôn." Hà Đình đình bên cạnh khom người, hướng dưới bàn thấp hô.

Ta nhìn thấy nàng một loạt mái tóc buông xuống, trong nội tâm lại là tán thưởng. Ah, tóc của nàng cũng rất đẹp, như thác nước trút xuống.

Ôn Nhu mà liếm mút cả buổi, ta rất không tình nguyện mà theo dưới mặt bàn đứng lên, nụ cười trên mặt đã đậm đặc lại hèn mọn bỉ ổi:"Người bây giờ hối hận còn kịp."

"Ta, ta....." Hà Đình đình có chừng chút ít đã hối hận.

"Ta cho người biết, vừa rồi cùng Chương Ngôn Ngôn tại trong toilet mới làm một nửa, hiện tại đang ghen lấy khó chịu. Ta muốn....."

Hà Đình đình nghe xong, lập tức minh bạch ý của ta, nàng gần muốn ngã. Hai chân được ta bắt lấy, thật sự là đáp ứng cũng không phải, muốn chạy cũng chạy không được. Ta buông ra Hà Đình đình hai chân, vây quanh

bên người nàng tọa hạ : ngồi xuống:"Không nói lời nào ta đem làm người đồng ý." Hà Đình đình sâu kín thở dài:"Chúng ta đi thôi."

Ta cánh tay duỗi ra, đem Hà Đình đình ôm vào trong ngực:"Đi? Ngay ở chỗ này làm.""Cái gì?" Hà Đình đình chấn động.

Ta khỏi bày giải, cường hãn mà đem Hà Đình đình ôm đến trên người. Nàng giầy đã thoát, hai chân rất tự nhiên mà phân vượt qua tại thân thể của ta thể hai bên, đứng quần hờ ra địa phương vừa vặn đỉnh tại nàng giữa hai chân. Thấy nàng có phản kháng dấu hiệu, ta hướng dẫn từng bước:"Làm nữ nhân của ta muốn thuận theo ta, Chương Ngôn Ngôn thuận theo ta, sở hữu tất cả nữ nhân đều thuận theo ta, người là ngoại lệ sao?"

Hà Đình đình do dự nói:"Thế nhưng mà, nơi này là quán cà phê a."

Của ta nam ở bên trong âm rất có từ tính:"Thời cổ hậu, đã từng có một vị rất nổi danh phong lưu đại hiệp đã từng nói qua sắc đẹp trước mắt, Thiên Địa đều làm giường."

"Ta biết rõ, vị đại hiệp này tên gọi là Lý Trung Hàn." Hà Đình đình ngờ ngác nhìn ta, phảng phất muốn từ trên người của ta tìm ra phong lưu đại hiệp bóng dáng.

"Ha ha....." Ta nhin không được cười ha ha. Cái này Hà Đình đình tuy nhiên ngả ngớn, nhưng cũng là một cái khả nhân nhi, bên người có như vậy một vị không giống người thường nữ nhân, tương lai của ta sinh hoạt nhất định sẽ nhiều màu nhiều sắc.

"Oa !" người..... Người thứ này....." Vừa móc ra đại nhục bổng oOo, Hà Đình đình kinh ngạc trình độ tựa như là ta thấy đến nàng chân ngọc đồng dạng khoa trương.

Ta mặt mày hớn hở, một bên khiêu khích thân thể nàng chỗ mẫn cảm một bên khoe khoang:"Của ta tốt Đình Đình, người gặp may mắn , gặp phải

lượng câu á! mỹ nữ xứng lượng câu, cười đi lên cam đoan người mất hồn."

"Cái này câu quá dọa người, ta cải biến chủ ý." Hà Đình đình muốn chạy, ta há có thể làm cho nàng như ý. Hai tay dùng sức vờn quanh, đem nhỏ nhắn xinh xắn Hà Đình đình cô thành một con tò te pho tượng giống như không thể động đậy:"Lúc này thời điểm cải biến chủ ý đã muộn điểm, buông lỏng vọt lên một tay đẩy ra tinh mỹ Lace (viền tơ) quần lót, ta vừa thô vừa to quy đầu thẳng đến ôn hòa tam giác khu vực, thân thể mềm mại chậm rãi rủ xuống, cái kia ôn hòa địa phương ngậm lấy nóng hổi quy đầu. Không đủ ướt át, cực đại quy đầu chỉ có thể ở khô khốc huyết đạo ở bên trong gian nan thẳng tiến.

"Ờ, muốn rút? Ờ, nhanh ngừng, mau dừng lại." Hà Đình đình lo lắng ở bên trong mang theo sợ hãi.

Ta dục điểm tăng vọt, không muốn dừng lại. Tiến lên lúc nhận thấy thụ chặt khít tựa hồ kích thích của ta thú tính, ta sờ soạng một cái mềm mại cọng lông thảo nhàn nhạt hỏi:"Thật sự không có bị Hà thư ký trải qua?"

Hà Đình đình giận tím mặt, cặp môi đỏ mọng cơ hồ cắn nát:"Ờ, thật sự, thật không có..... Ờ, bế bụng !" ta cải biến chủ ý, ta không muốn làm nữ nhân của người ."

Ta lạnh lùng nói:"Nghĩ một đằng nói một nẻo a? Đều đi vào một nửa, người không làm nữ nhân của ta đã có thể không công tổn thất nữ nhân trình tiết ờ."

Hà Đình đình nhanh hồng mặt:"Cái gì, một nửa? Ta trong cảm giác toàn bộ chất đầy, như thế nào còn có một nửa?" Ta đặc ý trêu tức:"Không tin, có thể chính mình nhìn xem, dùng dấu tay bằng chốc cũng được."

Nói xong, hạ thân tiếp tục ưỡn lên, đại nhục bồng oOo sâu hơn nhập lỗ lồn một ít.

Hà Đình đình toàn thân run rẩy dữ dội, đầu khoác lên ta trên vai thờ gập:"Ta chịu không được , ta thật sự chịu không được , nhanh rút."

Ta cố động nói:"Chương Ngôn Ngôn chịu được, người chịu không được sao? người so Phàn Ước còn kém kính."

Hà Đình đình nhẹ lay động động hạ thế, đại khái muốn thích ứng bỗng chốc đại nhục bỗng o0o. Không muốn ta vịn nàng bờ eo thon bé bỏng, đột nhiên đem đại nhục bỗng o0o toàn lực đánh vào, thoáng cái cơ hồ no bể bụng Hà Đình s lổ lồn, nàng kêu thảm một tiếng:"Ah..... Tổng giám đốc gạt người !" ta cỡi đã đến, mất hồn không có, muốn chết là thực..... Ờ, ta sẽ sẽ không chết tại quán cà phê?"

Ta không có trả lời Hà Đình đình, buông lỏng thể xác và tinh thần sau, ta một bên hưởng thụ chiếm hữu nữ nhân thỏa mãn, một bên theo quán cà phê phát ra khúc hừ nhẹ:"..... Mỗi lần đi qua gian phòng này quán cà phê nhin không được chậm bước chân, ta và người lần đầu quen biết ở chỗ này mở ra hẹn nhau mở màn....."

Hà Đình đình tại tai ta bên cạnh nhỏ giọng Ôn Nhu:"Ta thích bài hát này, ờ....."

"Nói cho ta biết, Tiểu Quân là như thế nào phát hiện ta tại toilet hay sao?" Cái nghi vấn này một mực quanh quẩn trong đầu của ta, cùng Hà Đình đình tâm sự có thể phân tán lực chú ý của nàng, giảm bớt nàng không thích ứng.

"Nàng muốn đánh nhau điện thoại tìm người, phát hiện điện thoại quên ở toilet, nàng trở về đi lấy..... Ờ, người quá lớn mật, tại toilet người cũng dám..... Ờ !"" Hà Đình đình y như là chim non nép vào người tựa như dựa vào ta, trong huyết lạnh lẽ đã có một cổ dòng nước ấm, thoải mái khô khốc chặt khít huyết đạo.

Ta động dậy khe khẽ bỗng chốc:"Tiếp theo chúng ta đã ở toilet chuẩn bị cho tốt không tốt?"

Hà Đình đình buồn bã nói:"Ta muốn tại người văn phòng làm cho."

"Không có vấn đề."

"Ta muốn ở Bích Vân sơn trang."

"Có thể."

"Ờ, toàn bộ tiến vào sao?"

"Đến, người sờ bỗng chốc." Ta bắt lấy Hà Đình đình tay, đặt ở nòng đậm trên lông lồn. Nàng ngón tay ngọc du động, rất nhanh đã tìm được cứng rắn gia hỏa,"Thật thô, thật nóng." Bên tai đây này lẩm bẩm so ca ngợi càng làm ta thỏa mãn, ta xúc động hỏi:"Thích không?" Hà Đình đình giọng nói êm ái:"Ưa thích."

Mắt của ta ở bên trong tình quang loạn tránh, ngực đột nhiên dấy lên một cỗ ghen ghét lửa giận, bởi vì một đôi ta rất quen thuộc nam nữ tiến vào tầm mắt của ta, ta oán hận nói:"Đình Đình, ta cũng nói cho người biết một bí mật, của ta đại bỗng bỗng cả đối diện với góc chính là cái kia nữ nhân cũng ưa thích."

"Ai?" Ý loạn tình mê Hà Đình đình sửng sốt một chút.

Ta ý bảo nói:"Chính người xem."

Hà Đình đình quay đầu nhìn lại, bỗng nhiên kinh hô:"Ah, là đồ Đại Duy cùng hần lão bà !" người cùng Cát Linh Linh cũng đã làm?" Ta cười tàn nhẫn cười:"Đương nhiên, không làm qua nàng như thế nào ưa thích?"

Hà Đình đình si ngốc hỏi:"Là người câu dẫn nàng hay là nàng câu dẫn người, đồ Đại Duy biết không?"

Ta đối xử lạnh nhạt nhìn cách đó không xa đồ Đại Duy cùng Cát Linh Linh nói:"Người đoán đâu này?"

Hà Đình đình hít thán:"Khẳng định không biết. Nếu như hẳn biết rõ nhất định rất hận người, người cái đó còn có tâm tư ở chỗ này trên chọc ta?"

"Người đoán đúng rồi." Ta vịn bờ eo thon bé bỏng thử thăm dò lay động, cái ghế phát ra "Xèo...xèo" Nhẹ vang lên. Thời gian dần qua, cái này "Xèo...xèo" Tiếng vang càng ngày càng nặng, càng ngày càng chói tai.

Quán cà phê vốn chính là lãng mạn chi địa ,"Xèo...xèo" Âm thanh là lãng mạn kéo dài. Tất cả mọi người minh bạch, thẳng đến lãng mạn kích tình ngừng, không có người sẽ đến quấy rầy.

Vẫn chưa thỏa mãn lúc, Hà Đình đình rất kỳ quái, nàng hỏi ta vì cái gì không hôn nàng. Ta nói với nàng, ta vừa hôn nữ nhân sẽ yêu mến nàng. Hà Đình đình rất khổ sở, hỏi ta phải hay là không không yêu nàng. Ta nói không phải, bởi vì ta hôn nữ nhân sẽ hôn thật lâu. Hà Đình đình nở nụ cười, nàng ly khai quán cà phê lúc bước chân nhẹ nhàng, ta ngẫm trộm nghe đến:"..... Mỗi lần đi qua gian phòng này quán cà phê nhin không được chậm xuống bước chân, ta và người lần đầu quen biết ở chỗ này mở ra hẹn nhau mở màn....."

"Nhân sinh nơi nào không gặp lại, lại gặp được đồ quản lý ." Ta không có lý do gì trốn tránh đồ Đại Duy cùng Cát Linh Linh, huống chi Cát Linh Linh hôm nay là nữ nhân của ta. Không biết có phải hay không là bởi vì ghen ghét, ta cuối cùng cảm thấy Cát Linh Linh cổ áo thấp một điểm, đáng giá an ủi chính là, nàng mặc một đầu quá gối váy dài.

Đột nhiên nhìn thấy ta, Cát Linh Linh thật bất ngờ, đồ Đại Duy càng ngoài ý muốn. Hẳn vội vàng đứng lên, hướng ta hạ thấp người:"Ta không phải quản lý . Ta là kẻ tù tội, là Lý tổng tài kẻ tù tội."

Ta có gan đường như đã có mấy đời cảm giác, đồ Đại Duy khiếm tốn ngược lại làm cho ta không biết làm sao. Lờm liếc kiểm sắc bình thần Cát Linh Linh, ta nhàn nhạt hỏi: "Vừa đi ra?"

"Đúng vậy, buổi sáng vừa đi ra." Đồ Đại Duy theo như lời "Đi ra" Tự nhiên là ly khai ngục giam. Thời gian không dài, khả ngục giam có thể đem đồ Đại Duy cải tạo trở thành khiếm tốn người. Hẩn tinh thần không tệ, gầy rất nhiều, chỉ là hẩn vốn là rất béo, cái này một gầy xuống dưới ngược lại cảm thấy thoát nhìn so sánh khỏe mạnh.

"Có tính toán gì không?" Ta vô ý thức mà ngồi ở Cát Linh Linh bên người, cái mũi thăm vào một ít mùi thơm. Không có gần sát Cát Linh Linh, ta đã cảm giác được tim đập của nàng, nàng cũng có thể cảm giác được tim đập của ta sao? ta suy nghĩ.

Đồ Đại Duy nhìn thoáng qua Cát Linh Linh, nói ra: "Tạm thời không có gì ý định. Ta thực hiện hứa hẹn, tới tìm Linh Linh hoàn thành ly hôn hiệp nghị."

"Vậy sao?" Ta nội tâm một hồi mừng rỡ.

Cát Linh Linh trừng ta liếc: "Hoài nghi vậy sao? Thật nhiều tâm, nơi này là thư thỏa thuận ly hôn, người muốn hay không đề điểm đề nghị?"

Nói xong liền đem bày đặt tại trước mặt nàng một chồng trang giấy đưa tới trước mặt của ta.

Ta lúng túng nói: "Đừng hung mà, thật vất vả đợi đến lúc đồ quản lý đi ra, chúng ta ưng thuận thay hẩn cao hứng mới được là. Được rồi được rồi, ta tại lời nói sẽ ảnh hưởng các người, ta sẽ không quấy rầy, trước cáo từ, có cái gì cần ta hỗ trợ cho dù liên hệ ta."

Ta vừa định đứng lên, đồ Đại Duy cuống quýt ngăn lại ta: "Ai, ai, Trung Hàn, ta thật đúng là có chuyện cầu người."

"Ah, người nói." Ta dừng lại thân thể. Kỳ thật ta căn bản không muốn ly khai, phải ly khai cũng muốn đem Cát Linh Linh mang đi."Của ta mấy cái ngân hàng tài khoản đều bị che, mặt khác tài khoản không có gì tiền, phong tựu che, thế nhưng mà Hoa Hạ tài khoản còn có một chút món tiền nhỏ, ta muốn cầu người giúp đỡ chút." Đỗ Đại Duy sầu mi khổ kiếm, than thở.

"Ngân hàng tài khoản tuyệt tan cần đạt được pháp viện phê chuẩn, ta sợ....." Ta cố ý mua lên cái nút.

"Ta lúc đi ra pháp viện đã phê chuẩn , thế nhưng mà tiến hành tài khoản tuyệt tan thủ tục cần công ty của chúng ta mở lại có một cái chứng minh, cho nên muốn phiền toái tổng giám đốc ." Đỗ Đại Duy hướng ta quăng đến chờ đợi ánh mắt.

Ta mỉm cười nói:"Cái này không có vấn đề, hôm nay là không còn kịp rồi, ngày mai ta đem chứng minh giao cho Linh Linh, người tìm nàng muốn là được. Mặt khác ta sẽ tại người Hoa Hạ ngân hàng tài khoản tồn nhập 2000 vạn, xem như công ty đối với người ban thưởng. Những năm này người vì kt làm ra cống hiến sẽ không gạt bỏ, ta đệ trình cổ đông xem xét, bọn hầy tuyệt đại đa số đều đồng ý đối với người đền bù tổn thất. Người trong văn phòng vật phẩm ta đã gọi người cẩn thận đóng gói tốt, người chừng nào thì muốn lấy, tựu cùng công ty bảo an bộ liên hệ bằng chiếc, bọn hầy sẽ đưa đi cho người."

"Trung Hàn, ta không nghĩ tới, thật không nghĩ tới....." Đỗ Đại Duy sững sờ phía dưới, cực kỳ động dung xem ta.

Cát Linh Linh có chút kích động:"Ta nói tất cả, Trung Hàn sẽ không làm khó người , người có hầy một nửa độ lượng, ta cũng sẽ không....."

Ta đã cắt đứt Cát Linh Linh lời nói:"Linh Linh người sai rồi, người chỉ có tại đặc ý lúc mới hiện ra độ lượng, cùng đồ mặt lộ lúc muốn tất cả đều là báo thù. Ta sở dĩ đối với đồ quản lý dùng lễ đối đãi, tựu là hy vọng có thể

giảm bớt trong lòng của hần lệ khí, không phải trả nghĩa đến đối với ta báo thù. Kỳ thật ta cùng với đồ quản lý cũng không phải trời sinh đối thủ một mất một còn, chúng ta chỉ là vì từng người lợi ích đánh đập tàn nhẫn mà thôi. Hôm nay thắng thua đã thành kết cục đã định, chúng ta không cần phải tiếp tục đánh xuống."

Cát Linh Linh hướng ta lườm đến một cái tán dương ánh mắt, ta quay trở lại dùng có thể điện giật mắt của nàng sống.

Đỗ Đại Duy sáng khoái nói:"Ta không muốn qua muốn báo thù. Đã Trung Hàn bất kể hiềm khích lúc trước còn cao giọng lên quý tay giúp ta một tay, ta cũng có lễ quà đáp lễ."

"Ah, đồ quản lý đừng khách khí." Ta có chút không đếm xỉa tới. Không phải ta không thích quà đáp lễ, mà là cho rằng lúc này đồ Đại Duy căn bản không có đáng giá ta kinh hỉ quà đáp lễ.

"Không phải khách khí, của ta lễ vật tuyệt đối có ý tứ. Ta đi tìm Trương Tư Cần....."

"Ân?" Ta sửng sờ.

Đỗ Đại Duy thở dài:"Vốn ta cho rằng Trung Hàn không phải đưa ta vào chỗ chết không thể, vì vậy ta sai người tìm Trương Tư Cần, hi vọng hần có thể đem ta kiếm đi ra ngoài."

"Hần đã đáp ứng?" Cát Linh Linh hỏi."

Đỗ Đại Duy lắc đầu:"Ngay từ đầu không có đáp ứng. Bất quá ta nói với hần một bí mật, bí mật này tựa là Bích Vân sơn trang có bảo tàng."

"Cái gì?" Cát Linh Linh một tiếng kêu sợ hãi, nữ nhân đối với bảo tàng các loại chữ so nam nhân càng mẫn cảm.

"Thế nhưng mà Trương Tư Cần đào đi bí mật của ta sau lại không có giúp ta. Chẳng những không có giúp ta, hắn còn tìm người giết ta, hi vọng ta chết tại ngục giam, izi dạng là hắn có thể độc chiếm? Một số đủ tàng." Đỗ Đại Duy ách" w quyền như, mắt của hắn fflmll !"u tràn ngập cừu hận, quả thực tựu là áp súc lấy tử vong khí tức, người nhất căm hận cùng đồ mặt lộ lúc lại bị người bỏ đá xuống giếng.

Ta cùng Cát Linh Linh đều trầm mặc không nói, đỗ Đại Duy oán hận nói:"May mắn, Bích Vân sơn trang vẫn đang tại Trung Hàn trong tay. May mắn, ta sống lấy đi ra. Ta xác thực muốn báo thù, Trương Tư Cần phải chết !""

"Làm sao người biết là Trương Tư Cần tìm người giết người?" Ta rất ngạc nhiên.

TỶ PHU VINH DỰ

Tiểu Thủ Chương
www.dtv-ebook.com

Chương 123: Không muốn tìm ta, không cho phép tìm ta, không thể tìm ta

"Cái này lên âm mưu lòi đuôi, ta được suốt đêm chuyển tới cái khác ngục giam. Lúc ấy ta đã từng hoài nghi tới là người hạ độc thủ, bất quá ta được Linh Linh cứu ra sau, cái này hoài nghi tự hoàn toàn đả đảo. Nếu như người thật muốn đưa ta vào chỗ chết, người cần gì phải thả ta đi ra?" Đỗ Đại Duy suy luận rất chính xác.

Ta gật gật đầu hỏi: "Bảo tàng bí mật bây giờ còn có ai biết?"

"Người, ta cùng Trương Tư Cần, còn có công ty bộ phận đầu tư lộ Tiểu Phong. Đương nhiên, hiện tại Linh Linh cũng biết."

Cát Linh Linh nhin không được tức giận mắng: "Trách không được Trương Tư Cần cái này thẳng khốn trước trận mỗi ngày thúc ta, muốn ta du thuyết Trung Hàn bán đi Bích Vân sơn trang, ta thiếu chút nữa mắc lừa. Cái này thẳng khốn !""

"Cái này bảo tàng bí mật người là làm sao mà biết được?" Ta càng ngày càng cảm thấy bảo tàng sự tình không thể tin, người nào cũng biết bí mật cũng không phải là bí mật.

"Vốn là lộ Tiểu Phong nói cho ta biết, hần dùng này với tư cách tiến vào bộ phận đầu tư thẻ đánh bạc. Ta đáp ứng lộ Tiểu Phong lại để cho hần tiến bộ phận đầu tư, bất quá hần biểu hiện thường thường không chịu nổi trọng dụng."

"Thật sự có bảo tàng?" Ta rất nghi hoặc.

Đỗ Đại Duy cười thần bí:"Hai mươi năm trước, quốc gia từng đối với Bích Vân sơn trang tiến hành quá lớn quy mô thăm dò, cả sơn đồ nổ rớt hai tòa, vẫn đang không có phát hiện bất luận cái gì có giá trị manh mối. Về sau một vị người có ý chí sĩ ra số tiền lớn, đem Bích Vân sơn trang mảnh đất này tính cả gần đây mấy trăm mẫu vùng núi đều mua lại kiến thành biệt thự. Xây xong mười năm, cả cái bộ dáng đều xây không đứng dậy. Tất cả mọi người tại đoán, cái này người có ý chí sĩ cũng không phải tại xây biệt thự, mà là đang tìm bảo.

"Có thể là tìm mười năm cũng tìm không ra cái nguyên cớ, thất vọng ngoài tựa qua tay bán đi. Kế tiếp mấy cái người mua cũng đều có đồng dạng nghĩ cách, đều hi vọng tìm được bảo tàng. Thật đáng tiếc, tìm vài thập niên, cả bảo tàng bóng dáng đều không có. Lộ Tiểu Phong trưởng bối một lần tình cờ lộ ra, chỗ mấu chốt là nguyên lai năm tòa hương đường."

"Năm tòa hương đường?" Cát Linh Linh nhú lông mày, tựa hồ cũng không tin có cái gì bảo tàng, nếu không tham lam đồ Đỗ Đại Duy sớm đem bảo tàng đào đi nha.

"Đối với, năm tòa hương đường mới được là mấu chốt. Bất quá chúng ta đối với năm tòa hương đường dưới đáy khoan thăm dò sâu đạt mấy trăm công xích, đều không có bất luận cái gì thu hoạch." Đỗ Đại Duy rất không có cam lòng.

Ta chế nhạo nói:"Có phải hay không là nghe nhầm đồn bậy, kỳ thật căn bản là không có gì bảo tàng."

Đỗ Đại Duy rất kiên định nói:"Lên? Thành phố thành phố chí đã từng ghi lại nương nương giang chôn một cái công chúa, nhưng cụ thể là cái gì triều đại mà nói không rõ ràng lắm, chôn ở địa phương nào thì càng không có người biết rõ, dù sao kéo vài chục km lớn lên nương nương giang hai bờ

sông cũng có thể chôn lấy công chúa mộ ." Hãn ý chỉ bảo tàng xác thực, chỉ có điều không thể xác định bảo tàng chôn ở địa phương nào mà thôi.

"Ta mới mặc kệ cái gì công chúa mộ , ta chỉ muốn xây tốt Bích Vân sơn trang, ta thích chỗ đó không khí cùng phong cảnh. Được rồi, ta đi trước, ngày mai người tới tìm Linh Linh là được." Ta hứng thú dần dần, đứng lên muốn cáo từ.

Cát Linh Linh cơ linh, lập tức cầm lấy bên cạnh tay cầm túi đứng lên:"Trung Hàn, ta với người cùng đi. Ta cùng Đại Duy tìm đó đã nói xong rồi, ngân hàng tài khoản tuyệt tan chuyện các người đã nói là được, không có chuyện của ta."

Cái này rất nhỏ động tác rất có ý tứ. Nàng đang tại chỗ Đại Duy mặt nói theo ta đi, tự biểu lộ thái độ của mình. Đây chính là ta chỗ hi vọng , là nữ nhân của ta nhất định phải theo ta đi, ta hàm súc cười cười, trong nội tâm tràn ngập chinh phục cảm đồ Đại Duy tuy nhiên thất vọng, nhưng hãn cuối cùng minh bạch cùng cát tịch linh cảm tình đã đến cuối cùng. Hãn cũng đứng lên, rất thành khẩn nói:"Ta cũng muốn đi nha. ngày mai có thời gian lời nói, thỉnh Trung Hàn đến nhà của ta tụ lại, ta Hậu Thiên đi nước Mỹ."

Ta cùng với Cát Linh Linh trao đổi bằng chốc ánh mắt:"Đến lúc đó rồi nói sau. Nếu như không có mặt khác chuyện trọng yếu, ta nhất định đi.""Tốt, vậy ngày mai gặp."

Cùng đồ Đại Duy mỗi người đi một ngã, ta cùng với Cát Linh Linh bước chậm xuống lầu, trong mắt tất cả đều là cửa hàng ngọc đẹp hàng, khả ta cùng với Cát Linh Linh đều không có tâm tư lưu ý. Đã đến điện thang cuốn, Cát Linh Linh bước nhanh tiến lên gần sát ta, bắt tay khuỷu tay tiến cánh tay của ta, mùi thơm càng dày đặc:"Có người ghen tị ờ."

Ta nghiêng người rủ xuống mục, tức giận nói:"Người nhìn người, cổ áo rất thấp á! hai luồng cái vú đều bị đồ Đại Duy nhìn lại !""

Cát Linh Linh nhõng nhẽo cười:"Người tốt khoa trường, nghe người vị chua ngừ khí, thiệt thòi ta mới vừa rồi còn khen người có độ lượng." Ta ngưỡng ngừng mà nói sang chuyện khác:"Nhìn thấy Tiểu Quân sao?"

Cát Linh Linh nhẹ nhàng gật đầu:"Gặp được, nàng ứng thuận vẫn còn trong tiệm cùng Sở Huệ nói chuyện phiếm."

Tâm trạng của ta vui vẻ, bước chân tự nhiên nhanh hơn, Cát Linh Linh sân quái:"Đi chậm một chút, ta cho người biết một kiện việc vui."

Ta sững sờ, chậm dần bước chân:"Người còn có cái gì việc vui? Người duy nhất việc vui tựa là mau chóng mang thai con của ta, miễn cho người cùng đồ mập mạp tình cũ phục đốt."

Cát Linh Linh một đôi xinh đẹp mắt to chớp chớp, một bộ mùi khai khai bộ dáng:"Người nghĩ tới ta mang thai con của người nên nhiều cùng ta làm chuyện này."

Ta nhin không được cúi đầu hôn nàng cặp môi đỏ mọng:"Các loại Sơn Trang lấp đặt thiết bị hoàn tất, người cùng Sở Huệ có được trong đó một tràng. Đến lúc đó ta mỗi ngày với người chán cùng một chỗ, đem người làm cái đủ, cho người vừa thấy được ta tựa trốn tránh, hắc hắc."

Cát Linh Linh gắt một cái:"Người một cái đường đường công ty tổng giám đốc cả ngày nói làm nha làm, một điểm tiêu chuẩn đều không có."

Ta cười ha ha:"Là người để cho ta trở nên thô tục không chịu nổi. Nói đi, việc vui gì?"

Cát Linh Linh dương dương đắc ý nói:"Ta nhận được thông tri, nói Tiểu Quân không cần biến tuyền có thể trực tiếp tiến vào Hoa Hạ tiểu thư tuyền mã trước 200 tên, đây là bình luận thẩm cực lực đề cử ờ !""

Đầu của ta mạnh mà ông ông tác hưởng, cả buổi không có kịp phản ứng: "Người..... Người lại để cho Tiểu Quân đi chọn mĩ? Người muốn tức chết ta phải hay là không? Người....."

Cát Linh Linh giật mình nói: "Làm sao vậy? Tiểu Quân xinh đẹp như vậy lại tuổi trẻ, nàng đi tham gia tuyển mĩ có gì không thể?" Ta tâm loạn như ma, trong lúc nhất thời tìm không ra không cho phép Tiểu Quân đi chọn thẩm mĩ tìm từ. Tiểu Quân đơn thuần như vậy, tham gia tuyển mĩ nhất định sẽ tại truy tên trực lợi ở bên trong rơi xã hội đại chào nhuộm, nàng sẽ không còn đơn thuần, hơn nữa nàng gặp được đủ loại ưu tú nam nhân. Nghĩ vậy ta quả thực nhanh điên rồi: "Tốt, các người rõ ràng một điểm tiếng gió đều không lộ ra, hết thấy đều gạt ta, hết thấy đều lặng lẽ tiến hành."

"Ta ngay cả Tiểu Quân đều chưa nói, ta chỉ là lấy nàng ảnh chụp gửi cho tuyển mĩ uỷ ban." Cát Linh Linh còn không biết ta cùng với Tiểu Quân tư tình. Tại nàng trong mắt, Tiểu Quân tham gia tuyển mĩ đã bị ban giám khảo coi trọng là Vô Thượng vinh quang sự tình, bởi vì hưng phấn, nàng ngay cả ta phần nộ đều không có phát giác.

"Cái gì?" Phần nộ ta một phát bắt được Cát Linh Linh, mắt thấy đi đến một chỗ góc, tuy nhiên khắp nơi ánh đèn sáng tỏ, nhưng vết chân rất thưa thớt. Ta hai tay dùng sức, đem Cát Linh Linh đội lên một triển lãm cá nhân bên bàn.

Giường dài còn có phần kiên cố, được chúng ta va chạm, chỉ có chút lung lay hai cái. Ta hung hăng mà đem Cát Linh Linh thân thể xoay ngược lại, thò tay nhắc lên nàng váy dài.

"Ôi, người làm cái gì vậy? Người điên rồi, không muốn !" không nên ở chỗ này !" chúng ta, chúng ta quay trở lại trong tiệm....." Cát Linh Linh rốt cuộc biết ta tức giận, nhắc lên nàng váy dài lập tức, nàng minh bạch ta muốn làm gì.

"Trong tiệm? Tiểu Quân tại trong tiệm, người muốn lừa gạt ta sao? Ta càng muốn ở chỗ này làm người !"" Ta như thiểm điện giật xuống Cát Linh Linh đồ lót, móc ra côn thịt khuấy động vài cái, côn thịt lập tức giơ lên cao.

Cát Linh Linh không thể động đậy, bất đắc dĩ mà tiếp nhận ta theo nàng mông cắm vào, hơn nữa là hoàn toàn cắm vào, không có mảy may lộ tại lỗ thịt bên ngoài.

"Ah, người làm sao vậy? Ờ, đều không có ẩm ướt toàn bộ bỏ vào rất đau á! gây nóng nảy ta, ta cho người đẹp mắt !" ờ, Trung Hàn, trước mặt mọi người..... Ân..... Người muốn mà không làm, muốn làm muốn ta thỏa mãn, người nếu là dám làm một nửa, ta..... Ta tự đi tìm đồ Đại Duy !""

Không biết là Cát Linh Linh phieu hàn, hay là nàng cố ý kích thích ta, ta vừa nghe xong, lập tức huyết khí quay cuồng, cũng mặc kệ ẩm ướt không ẩm ướt, hạ thể mạnh mà rất động:"Người cái này tiện nữ nhân, người về sau dám một mình gặp đồ mập mạp, ta tự..... Ta sẽ đem người chém thành mười tám khối uy chó hoang."

Cát Linh Linh giận tím mặt:"Người dám nói ta tiện? Ta đá chết người !" người dám nói ta tiện !" ta cắn chết người....."

Nàng thực có can đảm đá ta, ngoại trừ dùng giày cao gót cùng hung hăng mà dẫm lên ta mu bàn chân bên ngoài, nàng còn kéo xuống ta niết nàng núm vú tay, hung hăng mà cắn xuống đi.

"Ôi, người nhả ra..... Trời ạ, người cái này đầu chó cái !" ta làm chết người, làm chết người." Ta có chút đã hối hận, nhưng là được chọc giận. Ta chịu đựng mu bàn tay kịch liệt đau nhức, mãnh liệt mà đánh lỗ thịt. Cái này trong nháy mắt, ta thật sự rõ ràng mà cảm nhận được thống khổ cùng sung sướng là như thế tiếp cận.

"Ờ....." Cát Linh Linh rốt cục nhả ra , động thịt của nàng biến thành mật huyết.

"Sở Huệ tử tử, người đã tham gia tuyển đẹp không?" Tiểu Quân cầm một kiện tình mỹ nội y tại trên người nàng gần đây so đi. Hiện tại nàng càng ngày càng truy cầu gợi cảm, ta lo lắng trên người nàng đơn thuần trở thành trí nhớ của ta.

"Không có đã tham gia, ta lại không giống Tiểu Quân xinh đẹp như vậy." Sở Huệ hé miệng cười khẽ, khàn khàn từ tính thanh âm cùng Tiểu Quân trách móc thán thanh âm phối hợp giống như một thủ êm tai khúc.

"Nói lung tung, Sở Huệ tử tử trong lòng ta là xếp hàng thứ nhất đại mỹ nữ." Tiểu Quân thẩm mỹ quan ta muốn một lần nữa nhận thức. Nàng nói Hà Đình đình xinh đẹp, ta nếm thử qua sau mới biết Tiểu Quân nói cực kỳ.

"Ah, cái kia Linh Linh tử đâu này?" Sở Huệ bỗng nhiên chứng kiến ta cùng với Cát Linh Linh đi vào nội y điểm. Có lẽ là Cát Linh Linh trên mặt một mảnh thủy triều mùa xuân làm cho người mơ màng, Sở Huệ dáng tươi cười nhanh chóng biến mất.

"Linh Linh tử tử cũng rất đẹp, nàng nếu đi tham gia tuyển mỹ, nhất định có thể cầm quán quân, nàng tại ta trong suy nghĩ cũng là sắp xếp đệ nhất."

Tiểu Quân hiển nhiên theo trong gương phát hiện Cát Linh Linh, nàng vội vàng đổi giọng, hai bộ nói từ nghe tự mâu thuẫn.

Không có người đi so đo Tiểu Quân trong lời nói sơ hở, tâm tình không tệ Cát Linh Linh đi đến trước, cười hì hì ôm Tiểu Quân mãnh liệt khoa trương:"Ta cho rằng Tiểu Quân mới được là đệ nhất, Tiểu Quân tham gia tuyển mỹ khẳng định cầm quán quân."

Ta mặt mũi tràn đầy tươi cười:"Đúng đúng đúng, Tiểu Quân tham gia tuyển mỹ khẳng định cầm quán quân."

Tiểu Quân mặt đột nhiên đậm đen đến, nàng dùng khóe mắt quét ta bỗng chốc, lạnh lùng nói:"Ta không tham gia ." Nói xong, mép váy bay lên, trong

nháy mắt chạy trốn không thấy bóng dáng.

Cát Linh Linh vốn định muốn thúc đẩy Tiểu Quân đi chọn mĩ, không ngờ ta mới mở miệng ngược lại làm cho đập phá, nàng tính tình nóng nảy vừa lên đến, mở miệng liền mắng: "Người lại gây Tiểu Quân tức giận? Ta thật không rõ người vì cái gì lão gây nàng tức giận !" nàng tính tình tốt, người lại thiện lương, người cái này ca ca không thể nhường cho nàng một điểm? Người về sau lại gây nàng tức giận, ta ngay cả người tay kia cũng Sở Huệ nghe xong, đập đập đập chạy tới, bắt lấy hai tay của ta xem xét. Xem xét phía dưới, lập tức sắc mặt tái nhợt, quay đầu lại hướng Cát Linh Linh tức giận mắng: "Người căn bản làm cái gì? Đều căn chảy máu !" trong lòng người có bệnh phải hay là không, người là chó mẹ sao?" Sở Huệ chậm rãi nhục mạ xa so Cát Linh Linh chửi ầm lên có lực sát thương, Cát Linh Linh sắc mặt đại biến: "Người mắng ta là chó mẹ?"

Sở Huệ hai mắt hàn quang chớp động: "Người chẳng những là chó cái, vẫn có bệnh chó đại chó cái."

Cát Linh Linh ném đi tay cầm túi nhào tới: "Sở Huệ, ta giết người."

Ta đi , chuẩn xác mà nói là chạy đi. Ta nếu không chạy, chỉ sợ sẽ bị cái này hai cái nữ nhân điên bức điên.

Đuổi một đoạn đường không có nhìn thấy Tiểu Quân thân ảnh, ta hậm hực mà trở lại công ty. Lúc này nhanh đến lúc tan việc, các nhân viên an ninh tinh thần phấn chấn, chuẩn bị nghênh đón công nhân tan tầm.

Ta đột nhiên phát hiện có một vị lão thái thái ở công ty lồi vào cùng bảo an nói chuyện phiếm, nhìn kỹ, ta lập tức nghênh đón: "Ngô nãi nãi, ngài đây là....."

Nguyên lai là Tiểu Phong nãi nãi. Nhìn thấy ta, nàng nhếch miệng cười cười, lộ ra không có nhiều hàm răng lợi: "Ta đang đợi người."

Ta cười tủm tỉm hỏi:"Chờ ta? Phải hay là không muốn kể chuyện xưa cho ta nghe?"

"Không phải." Ngô nãi nãi lắc đầu.

"Đúng không?" Ta buồn bực.

Ngô nãi nãi nói:"Ta là tới hướng người cầu tình ."

Ta lắp bắp kinh hãi, hỏi nàng:"Ngô nãi nãi, ngài xác định không có chuyện gì phát sinh?"

Ngô nãi nãi một tiếng than nhẹ:"Ai, Tiểu Phong không hiểu chuyện, người tha thứ hử a. Giữa trưa hửn một hồi gia, tựa như một đầu chó nhà có tang tựa như, nói hửn cùng một vị gọi trương....."

"Trương Tư Cần?" Ta thốt ra.

Ngô nãi nãi lập tức gật đầu:"Đối với, tựa là Trương Tư Cần. Tiểu Phong cùng cái này Trương Tư Cần hửn [lăn lộn thời gian không dài, hửn không phải người tốt. Nghe Tiểu Phong nói người không có bán đi Bích Vân sơn trang, Trương Tư Cần trách tội Tiểu Phong, nói Tiểu Phong bán đứng hửn, còn muốn tìm Tiểu Phong xui !" ai, Tiểu Phong hửn không có bán đứng ai, khả Tiểu Phong lại đối với người giấu diếm công chúa bảo tàng sự tình. Cho dù hửn không phải cố ý , nhưng Tiểu Phong sở tác sở vi nhất định sẽ làm cho người tức giận."

"Hửn ở đâu?" Ta tâm như gương sáng, đã biết Ngô nãi nãi tới tìm ta nguyên nhân.

Ngô nãi nãi nói:"Ta lại để cho hửn tại người cửa phòng làm việc quỳ."

Ta tranh thủ thời gian tiến lên nâng:"Ôi, Ngô nãi nãi, có chuyện hảo hảo nói. Đến đến, chúng ta quay trở lại văn phòng."

Ngô nãi nãi một bên tập tễnh đi chậm một bên tán dương:"Công ty của người thật xinh đẹp, vàng son lộng lẫy . Tiểu Phong đang ở phúc không biết phúc, tựa là tự gây nghiệt ah."

Ta vỗ ngực một cái:"Ngô nãi nãi, ngài yên tâm, ngài mặt mũi ta nhất định cho."

Ngô nãi nãi hai mắt cười híp thành một đường:"Hảo hảo hảo, ta xem xét Trung Hàn cũng biết là người tốt, đại phú đại quý người." Ta mặt mày hơn hớn nói:"Thừa Ngô nãi nãi nói ngọt."

Ngô nãi nãi nắm chặt ống tay áo của ta thần bí mà nói:"Người tìm một vị hiền văn hóa người, tra một chút "Năm phúc hương đường" lý do, có lẽ có thể tìm được công chúa mộ địa; Tìm được công chúa mộ , có lẽ có thể tìm được công chúa bảo tàng. Bất quá người phải đáp ứng nãi nãi, ngàn vạn đừng đem công chúa mộ hủy, chúng ta nương nương giang hai bờ sông con dân toàn bộ dựa vào công chúa phúc ấm che chở. Tương lai ta chết đi, cũng sẽ chôn ở nương nương bờ sông, nói không chính xác chết rồi còn muốn dựa vào công chúa che chở....."

Ta động dung nói:"Ngô nãi nãi, ngài yên tâm, ta đối với bảo tàng không có hứng thú, ta mua xuống Bích Vân sơn trang cũng không phải vì tầm bảo. Ta chỉ muốn xây căn phòng lớn, đem nhỏ Phàn Ước các nàng dưỡng được trắng trắng mập mập , tương lai dễ nuôi một đồng lớn hài tử."

Ngô nãi nãi hai mắt tỏa sáng, mừng rỡ không thôi:"Ha ha, như vậy tốt nhất, như vậy tốt nhất."

Thượng Quan hoàng anh bưng tới một ly ôn nước sôi, Ngô nãi nãi không uống trà, không uống cà phê, không uống nước trái cây, uống nước sôi . Nhưng nàng cũng không có uống, mà là đem một ly tràn đầy nước sôi giội tại Tiểu Phong trên người, Tiểu Phong buông xuống cái đầu quỳ gối Ngô nãi nãi bên chân, mặt mũi tràn đầy hối hận bộ dạng.

Ta tại tâm không đành lòng:"Coi như, Ngô nãi nãi, ta cam đoan xem tại ngài mặt mũi không khai trừ Tiểu Phong. Chờ hẵn kết hôn, ta sẽ đem hẵn triệu hồi bộ phận đầu tư."

Ngô nãi nãi giận dữ hỏi:"Tiểu Phong, người minh bạch Lý tổng tài dụng ý sao?"

Tiểu Phong sa sút tinh thần mà lắc đầu:"Ta, ta không rõ."

"Người đầu óc sẽ không chuyển ah !" Lý tổng tài thứ nhất là cho người một cái khiển trách, thứ hai là chờ người kết hôn, có trách nhiệm tâm , mới cho người đảm đương đại nhậm. Người về sau đầu óc lại chuyển không đến, cũng muốn nhớ rõ trung thành hai chữ. Người tại Lý tổng tài thủ hạ người hầu, cầm Lý tổng tài tiền lương, muốn biết rõ trung người sự tình."

Tiểu Phong ngẩng đầu, rất thành khẩn mà nhận lầm:"Dạ dạ, nãi nãi, tổng giám đốc, ta biết sai rồi. Ta về sau nhất định trung với tổng giám đốc, vĩnh viễn vì tổng giám đốc cống hiến."

"Đừng nói được khoa trương như vậy, ta cũng không phải thiên tử công hầu, người không cần cho ta cống hiến. Chỉ cần tuân thủ quốc gia pháp luật, tuân thủ công ty điều lệ chế độ, sau đó không phụ lòng lương tâm của mình là được rồi."

Ta có chút không có ý tứ, Tiểu Phong niên kỷ cùng ta tương tự, lại để cho hẵn ở trước mặt ta quỳ xuống có chút đã qua. Tục ngữ nói, nam nhân dưới gối là hoàng kim, hẵn quỳ xuống tới đây cái cử động, tựa là rất thận trọng xin lỗi, ta không muốn làm cho Tiểu Phong rất khó khăn có thể.

Tiểu Phong cảm kích nói:"Ta nhớ kỹ tổng giám đốc lời nói ."

Ta mỉm cười vỗ nhẹ Ngô nãi nãi tay:"Sắc trời không còn sớm, người đưa nãi nãi về nhà a. Qua ít ngày, ta mò nướng nướng cá lại đến thăm với người nãi nãi nói chuyện phiếm."

Lời này cũng là đối với Ngô nãi nãi nói. Ngô nãi nãi nghe xong nường nường cá, lập tức thần sắc thành kính không ngớt lời đã nói. Ta âm thầm buồn cười, cùng Tiểu Phong cùng một chỗ đem Ngô nãi nãi nâng xuống lầu, lại dong dài cả buổi mới nâng nạng lên tấc xi.

Lúc này đã là đèn rực rỡ mới lên, ta lại muốn Tiểu Quân . Cầm lấy điện thoại đánh cho Tiểu Quân, không nghĩ tới Tiểu Quân điện thoại tắt điện thoại !" tâm phiền khí nóng nầy ta lấy lên điện thoại từng cái gậy hướng Tiểu Quân có khả năng nơi đi.

"Cái gì? Tiểu Quân không tại ta cái này." Sở Huệ lười biếng mà nói cho ta biết Tiểu Quân không tại nội y điểm."Không có gặp Tiểu Quân ah. Hào hảo hảo, quay đầu lại ta thân người." Quách Vịnh Nhân cũng nói cho ta biết không có gặp Tiểu Quân.

Chờ ta đem sở hữu tất cả nhận thức Tiểu Quân mọi người hỏi thăm qua một lần sau, ta đột nhiên cảm thấy ngực lạnh cả người, tay chân lạnh như băng, đối với coi như sáng tỏ trắng sáng, ta hét lớn một tiếng:"Tiểu Quân, người ở đâu?"

"Tích tích !"" Điện thoại vang lên tin ngắn âm thanh, là Tiểu Quân tin ngắn sao? trời ạ, thật sự !" thật là Tiểu Quân truyền đến tin ngắn !" chúng ta thật không ngờ tâm hữu linh tê. Mở ra tin ngắn, nội dung bên trong lại làm cho trong nội tâm của ta lạnh một nửa:"Không muốn tìm ta, không cho phép tìm ta, không thể tìm ta."

Có ý tứ gì sao? ta lập tức gọi điện thoại quá khứ. Ai, nghe được chính là:"Điện thoại máy đã đóng hoặc là không tại khu phục vụ nội."

Ta ảo não mà chăm chăm vào đông cứng tin ngắn yên lặng mà nhắc tới, đột nhiên ta linh quang lóe lên, lộ ra vẻ mỉm cười, tựa hồ cái này tin ngắn ở bên trong ẩn chứa vi diệu mà phong phú nội dung, cái này mười hai chữ không hề đông cứng, không hề đơn giản.

Đầu tiên, Tiểu Quân khẳng định ta sẽ tìm nàng, nàng biết rõ ta sẽ điên cuồng tìm nàng.

Tiếp theo, ta tại chỗ đi ở bên trong cảm nhận được Tiểu Quân thâm tình. "Không muốn tìm ta" Rất cường ngạnh, "Không cho phép tìm ta" Mềm nhũn rất nhiều, "Không thể tìm ta" Có mệnh lệnh giọng điệu. Nếu như một cái nữ nhân tiếp tục mệnh lệnh người, cái kia ý nghĩa nàng vẫn đang muốn chi phối người, muốn chi phối người tự đại biểu cho nàng muốn ỷ lại người.

Nghĩ vậy, ta cười đến rất vui vẻ.

Mấu chốt là cuối cùng, ta mới vừa cùng sở hữu tất cả nhận thức Tiểu Quân người thông hết điện thoại, Tiểu Quân tin nhắn đã tới rồi. Cái này ít nhất có thể xác định, vừa rồi cùng ta thông điện thoại người ở bên trong, có người đang cùng Tiểu Quân cùng một chỗ.

Sẽ là ai chứ? Ta lại nhớ đầu , Tiểu Quân nhân duyên vô cùng tốt, nhận thức người của nàng đều thu lưu nàng, ta cuối cùng không thể nguyên một đám đi tìm. Có lẽ Tiểu Quân lo lắng ta nguyên một đám đi tìm, cho nên cuối cùng câu kia "Không thể tìm ta" Thì càng chuẩn xác .

Không tìm tự không tìm, đối phó nữ nhân muốn thích hợp lưu đây, đừng buộc thật chặt, càng đừng quá dung túng. Dù sao biết rõ nàng rất an toàn, ta cũng lười được mò mẫm quan tâm.

Vừa vặn trong khoảng thời gian này xài tiền như nước, quốc khố hư không, ta mạnh động nhập thành phố kiếm một thanh ý niệm. Nghĩ vậy, ta dứt khoát tắt điện thoại di động, một người dừng lại ở trong văn phòng tính toán, phân tích, suy nghĩ, rất nhanh hãy tiến vào đến cảnh giới vong ngã.

Hai giờ quá khứ, ta tìm được có thể kiếm một thanh kỳ hạn giao hàng kim loại: Đồng.

Chín điểm thoáng qua một cái, ta nhanh chóng tiến vào giao dịch hệ thống, mua trướng 5000 vạn kim loại đồng quý kỳ hạn giao hàng. Vận khí tốt lời nói, cả đêm có thể kiếm được 50 vạn đến 200 vạn tiền lời.

Không ngờ, tài chính kỳ chỉ bắt đầu phiên giao dịch không lâu, đồng giá nhao nhao ngã xuống. Ta chỉ có thể truy thương, không cầu thu hoạch, chỉ cầu bình vốn là A di đà phật. Trải qua dài dòng buồn chán giằng co, ta hãi hùng khiếp vía mà đợi đến lúc giá cả hơi chút tăng trở lại, lập tức quyết đoán mà giao hàng trăm thương, tính toán xuống còn sạch thiếu 29 vạn.

"Kiếm tiền như thế gian nan, Trương Tư Cần cam lòng hoa vài tỷ đi mua một cái đồn điền? Không có khả năng, hẳn nhất định sẽ không ngu như vậy, hẳn nhất định có minh xác căn cứ chính xác theo. Đã hẳn muốn mua Bích Vân sơn trang, cái kia bảo tàng khẳng định ngay tại Bích Vân sơn trang. Như vậy dễ hiểu đạo lý ta như thế nào vẫn không rõ?"

Ta đây ứng thuận như thế nào đem hẳn trong tay mạnh mỗi moi ra đến đâu này?

Linh quang hiện ra, lại lâm vào mê tư. Lúc này ta đã vô tâm ham chiến, đóng cửa giao dịch hệ thống, mở ra điện thoại, ta lúc này mới phát hiện Đái Tân Ni, Phàn Ước, Quách Vịnh Nhân, Vương Di, Cát Linh Linh, Sở Huệ, Thượng Quan tỷ muội, Hà Phù, đều tại ta tắt máy lúc đánh cho ta. Ta cho rằng các nàng có Tiểu Quân tin tức, tranh thủ thời gian từng cái gọi điện thoại quá khứ hỏi thăm, kết quả các nàng chỉ là quan tâm Tiểu Quân, đều hỏi ta phải chăng tìm được Tiểu Quân, khiến cho ta dở khóc dở cười.

Vốn định lấy đi thăm hỏi dì, lại sợ hãi dì hỏi Tiểu Quân mà ta không cách nào bàn giao:nhấn nhủ, thật sự là càng nghĩ càng phiền. Truyện Tiên Hiệp - -Y

Đột nhiên, ta nhớ tới một người, Tiểu Quân có thể hay không tại nàng chỗ đó đâu này?

Ta lấy lên điện thoại bấm một cái mã số.

"Chuyện gì?" Êm tai thanh âm rất lạnh lùng.

"Thực xin lỗi, đêm khuya quấy rầy người thực không có ý tứ. Ta chỉ muốn hỏi một chút Tiểu Quân phải hay là không ở chỗ của người? Hoặc là bảo hôm nay có hay không nhìn thấy qua Tiểu Quân?" Ta rất khách khí hỏi, kỳ thật cũng không có ôm bao nhiêu hi vọng.

Êm tai thanh âm đã trầm mặc bỗng chốc, vượt quá ta dự kiến mà nói: "Nàng ngủ rồi, ngày mai ta sẽ gọi người đưa nàng trở về."

Ta đại hi: "Ah, tốt, tốt, cảm ơn người, xin nhờ người rồi."

"Tích....." Còn chưa nói xong, điện thoại tự dập máy, đối phương thái độ dị thường ác liệt. Tuy nhiên kiều Nhược Trần hận ta, nhưng nàng cùng Tiểu Quân là tốt đồng học, Tiểu Quân tại nàng chỗ đó ta rất yên tâm.

Đều nói bệnh viện như mê cung, khả ta cảm thấy được bệnh viện như quái thú, đặc biệt là buổi tối thời điểm, nó cửa ra vào thoát nhìn tựa như muốn thôn phệ đầy đủ mọi thứ miệng rộng. Cho nên ta rất sợ đi bệnh viện, từ nhỏ chỉ sợ, trưởng thành càng sợ. Mặc dù trong bệnh viện có như tiểu Băng xinh đẹp như vậy y tá, ta cũng không thích đêm khuya đi bệnh viện.

Nhưng là vì gặp dì, nếu không ưa thích địa phương ta cũng sẽ đi, lại đáng sợ địa phương ta cũng muốn đi. Vốn là bệnh viện quy định chín điểm qua đi cấm thăm hỏi người bệnh, bất quá có tiểu Băng tại, ta thuận lợi xuyên qua mê cung giống như con đường, đi vào dì cửa phòng bệnh trước. Thật bất ngờ, dì trước phòng bệnh không có cải trang gác y tá.

"Nhớ rõ, giúp ta đem cái này bó hoa tươi đưa cho nghiêm địch tiểu thư lúc, thay ta hướng nàng biểu đạt nhất chân thành tha thiết ân cần thăm hỏi. Đợi nàng chuyển tới bình thường phòng bệnh, ta lại đi nhìn nàng." Ta đem

một nhúm mới lạ : tươi sốt hoa bách hợp giao cho tiểu Băng, dĩ đối với hoa không có hứng thú, tặng hoa cho nàng là tự tìm phiền não.

Tiểu Băng tức giận:"Nghiêm địch sẽ không cũng là bạn gái của người a?"

Ta rất ngả ngớn mà chăm chăm vào tiểu Băng bộ ngực ㊀㊀ nói:"Sẽ không, nàng không có người đẹp mắt, bộ ngực lại không có người đại, chúng ta chỉ là giống như bằng hữu."

Tiểu Băng hưng phấn được thẳng run tở:"Hi hi, thì ra là thế. Bất quá, người là người thứ nhất tặng hoa cho nàng người ờ."

"Nàng là người xứ khác, ở chỗ này người quen biết không nhiều lắm."

Tiểu Băng nói:"Không phải ờ, có rất nhiều người đến xem qua nàng, mới vừa rồi còn có một đám người đến."

Ta cảm thấy được kỳ quái hỏi:"Vừa rồi? Một đám? Nàng không phải tại khám gấp giám hộ ở bên trong sao? vì cái gì ta không thể đi xem nàng, chia tay người có thể? Chẳng lẽ nhóm người kia đều là nghiêm địch trực hệ sao?"

"Không phải trực hệ, nhưng dường như là rất lớn quan, là chúng ta viện trưởng tự mình mang đến ." Tiểu Băng ôm cái kia bó hoa bách hợp trái nghe thấy phải nghe thấy, dường như là đưa nàng tựa như.

Ta thuận miệng hỏi:"Cái này những người này đi chưa?"

Tiểu Băng duỗi dài lấy cổ, hướng dĩ phòng bệnh nhìn quanh:"Còn chưa đi, bọn hản đến người dĩ phòng bệnh đi, khả năng bây giờ còn đang bên trong."

"Cái gì?" Ta ăn nhiều" Kinh.

"Hự, nhỏ giọng một chút." Tiểu Băng gấp đến độ thẳng dặm chân.

"Người đi về trước đi, tự chính mình đi vào." Ta âm thầm tâm thần bất định, ý bảo tiểu Băng ly khai. Tiểu Băng "Ân" cả buổi, lại không muốn hoạt động bước chân, đoán chừng cô gái nhỏ hoài xuân .

Ta cười khố, giơ tay lên vừa định gõ dì cửa phòng bệnh, môn lại đột nhiên mở ra, đem ta dọa kêu to một tiếng. Ta xem xét, ngọn đèn tươi sáng trong phòng bệnh, dì nửa nằm nửa ngồi ở trên giường bệnh, một đôi xinh đẹp mắt phượng trừng mắt ta. Bên người nàng ngồi một vị sống lưng thẳng tắp, mày rậm như kiếm, trên mặt góc cạnh rõ ràng, hai cái mắt tam giác tinh quang lờ lờ trung niên nhân, thoạt nhìn tối thiểu 50 tuổi, nhưng khí khái hào hùng bức người, ta căn bản là không biết là hãn lão.

Ánh mắt ta lướt qua, phát hiện trong phòng bệnh cùng với phòng bệnh trên ban công còn phân biệt đứng đấy mấy vị người trẻ tuổi, hoặc nam hoặc nữ, nguyên một đám thoạt nhìn phi thường giới giang bộ dạng.

"Coi như không tệ, biết rõ trước quan sát hoàn cảnh." Trung niên nhân đầu tiên mở miệng, nghe ngữ khí giống như trêu chọc.

Dì mím môi muốn cười:"Có hãn như vậy quan sát đấy sao? Lén lén lút lút thoạt nhìn như ăn trộm."

"Ha ha....." Trong phòng bệnh một mảnh cười vang, đem giòn dị hào khí quét qua quét sạch.

Ta đi vào mỉm cười hỏi:"Nói là ta sao?"

Dì sảng giọng:"Mau tới đây hô Chu bá bá."

Ta nghe xong, mơ hồ biết rõ người này là ai , vì vậy cung kính nói:"Chu bá bá tốt, ta gọi Lý Trung Hàn, rất hân hạnh được biết ngài."

Trung niên nhân đứng lên, một tay dùng sức đập bờ vai của ta, một tay nắm chặt ta bàn tay: "Ta gọi Chu Thành phổ, là mẹ của người đồng sự."

"Mẫu thân?" Ta đột nhiên cảm thấy bả vai kịch liệt đau nhức, bàn tay muốn nứt.

Chu Thành phổ sững sờ, bề bộn đổi giọng: "Ah, là người..... Người dì đồng sự."

Đang khi nói chuyện, bả vai cùng bàn tay cảm giác đau đớn đột nhiên biến mất.

Ta thở dài một hơi, hướng Chu Thành phổ đưa lên tôn kính ánh mắt: "Nếu như ta không có đoán sai, ngài tự là đại danh鼎鼎 trung ương kỷ luật kiểm tra bộ Chu bộ trưởng."

Chu Thành phổ mày kiếm giương lên hỏi ta: "Như thế nào đây? đại danh của ta là thối hay là hương hay sao?"

Ta trung thực trả lời: "Đều có."

Dì một tiếng quát lớn: "Trung Hàn, không được vô lễ."

Chu Thành phổ lộ ra tiếc nuối đáng tươi cười: "Nguyệt mai, Trung Hàn không có nói sai, ở bên trong Ban Kỷ Luật Thanh tra xác thực làm được vô cùng nhân ý ah." Dì nói: "Không nói những thứ này."

Chu Thành phổ gật gật đầu, một lần nữa từ trên xuống dưới dò xét ta: "Chân tướng cha hửn, là làm cái này làm được liệu. Nguyệt mai, muốn hay không hửn thừa kế nghiệp cha?"

TỶ PHU VINH DỰ

Tiểu Thủ Chương
www.dtv-ebook.com

Chương 124: Bình khởi bình tọa

Dì sắc mặt biến hóa:"Coi như hết, hăn ăn nhiều thiếu, tiêu bao nhiêu đều có thiên mệnh, ta không muốn....."

Chu Thành phố cười to:"Ha ha, nói nói mà thôi, nói nói mà thôi.""Ta đã hiểu, Chu bộ trưởng nhất định nhận thức phụ mẫu ta. Ngài xin thương xót, có thể hay không để cho ta hiểu rõ thêm cha mẹ của ta?" Ta thấy tận dụng thời cơ, tranh thủ thời gian hỏi thăm.

"Khục." Chu Thành phố vội ho một tiếng:"Cái này muốn hỏi người dì ý tứ."

Nói xong hăn chuyển hướng dì:"Bất quá, ta cho rằng Trung Hàn nên biết. Đây chỉ là cá nhân ta ý kiến, về phần nguyệt mai người nghĩ như thế nào, ta không có quyền can thiệp."

Dì mặt băng bó, nhàn nhạt mà nói với ta nói:"Trung Hàn, người đi về trước đi, ta cùng Chu bộ trưởng còn có rất nhiều sự tình cần."

Dì không chỉ có là của ta dì, hay là của ta thủ trưởng, lời của nàng tự là mệnh lệnh, ta nghiêm ưỡn ngực:"Phải" Sau đó lại hướng Chu Thành phố cáo từ:"Chu bộ trưởng, ta trước rút lui."

"Ân." Chu Thành phố mỉm cười gật đầu.

"Tìm được Tiểu Quân sao?" Trong điện thoại, Đái Tân Ni ôn nhu thanh âm làm cho ta toàn thân như nhũn ra, ta thực hận không thể hiện tại đi ra

bên người nàng.

"Đã tìm được." Câu trả lời của ta cũng rất Ôn Nhu.

"Vậy người còn muốn tới sao?"

"Ta ngay tại nhà của người dưới lầu, có muốn hay không ta mua điểm ăn đêm cho người ăn?" "Không cần, ta có nấu nước chè."

"Ta ăn được rất ngọt." "Ta phóng một nôi đường kẹo đi vào."

Một nôi đường kẹo là bao nhiêu? Ta cười to không thôi, ba bước đem làm hai bước bước vào thang máy, đè xuống lầu sáu ấn phím.

Trời ạ, ta bao lâu không có tới Tân Ny chỗ ở? Nhớ ngày đó, ta vì tiền nàng hương khuê hao hết tâm tư, hôm nay thật lâu mới đến một lần, ta phải hay là không lạnh nhạt giai nhân? Ta muốn không phải, tại đây hết thấy cơ hồ đều không thay đổi, ta đối với Đái Tân Ni yêu cũng không thay đổi.

"Ngốc đứng tại cửa ra vào làm gì vậy, tiến đến nha." Đái Tân Ni đẩy ra cửa sắt đem ta kéo vào phòng, nhu hòa dưới ánh đèn, nàng sương được đến không gì sánh kịp, hơi ẩm ướt tóc tản mát ra tắm rửa mùi thơm ngát. Trên người một kiện hơi mờ hai kiện sáo hồng nhạt nội y lộ ra câu người hấp dẫn, nàng tựa hồ lại đầy đặn chút ít, nặng trĩu hai vú càng thêm rất tròn, có chút hở ra bụng dưới đã có một đạo mỡ tầng, nhưng thoát nhìn là như thế hoàn mỹ. Căng đầy nhục cảm có thể làm cho ta phấn khởi, đan tay trắng nõn có thể làm ta phát điên. Ta cứng ngắc, cứng rắn đến lợi hại.

Ta nuốt nhổ nước miếng, khát khô không chỉ là cổ họng, nhìn qua nàng giữa hai chân mơ hồ bóng đen, của ta máu mũi thiếu chút nữa chảy ra: "Tân Ny, ta một mực rất hoài niệm lần kia người cố ý mặc một bộ rất khêu gợi nội y dụ dỗ ta, lại chết sống không cho ta vào cửa tình cảnh."

"PHỤT." Đái Tân Ni oanh âm thanh nhõng nhẽo cười, trứng ngỗng mặt lóng lánh lấy trắng nõn giống như xấp giòn sáng bóng, mịn nhẵn như son cổ đi lòng vòng, sẵn giọng:"Còn nói sao !" người xếp đặt thiết kế trêu chọc ta, lừa gạt đi ta nội y, đe dọa ta, người khẳng định không biết một xử nữ không mặc đồ lót có nhiều khó chịu. Hừ hừ, hiện tại ta nghĩ tới đến cũng rất tức giận."

"Vậy người biết không, người cái kia hai bộ nội y trọn vẹn để cho ta tự an ủi 27 lần, người hại ta tổn thất bao nhiêu trắng bóng đồ vật." Hai tay vây quanh, ta sờ lên màu mỡ đầy đặn cặp mông. Cửa không khóa, ta đã không thể chờ đợi được mà hôn lên hai mảnh cánh hoa tựa như cặp môi đỏ mọng.

Đái Tân Ni trừng lớn mắt hạt châu:"27 lần? Là ngay cả tục đẩy sao?"

"Liên tục 27 lần ta sớm thành thân khô ." Ta hận đến nghiến răng ngứa, hai tay liên tục chiến đấu ở các chiến trường đến hai luồng cực đại rất tự hào trên vú.

"Khanh khách..... Đừng cãi, Ngôn Ngôn vừa ngủ." Đái Tân Ni duỗi ra kiều diễm đầu lưỡi, nhẹ nhàng tại miệng ta trên môi bôi lên một tầng nước bọt. Đây là cái gì? Tân triều khiêu khích? Ta học theo, lè lưỡi tại hai mảnh cánh hoa tựa như trên môi đỏ mọng cũng liếm lấy một vòng.

Đái Tân Ni ăn ăn nhõng nhẽo cười, tựa hồ rất hài lòng biểu hiện của ta. Ta đột nhiên minh bạch, nàng là ở nệm môi của ta, nhìn xem có hay không những nữ nhân khác lưu lại son môi. Hôm nay nàng cười đến như thế phóng dăng, đại khái là tâm hồn thiếu nữ đã định. Ai, lòng của nữ nhân mãnh như vậy, quyết không là nam nhân có thể so sánh.

"Oa, núm vú tốt vểnh lên !" đêm dài lộ trọng, người mặc ít như vậy không sợ lạnh?" Tới lui tuần tra tại tinh tế tỉ mỉ trên da thịt, đến mức vẫn đang có xử nữ hương thơm. Đây là cực phẩm nữ nhân đặc điểm, chỉ cần

không có đã sanh hài tử, cực phẩm thân thể nữ nhân vĩnh viễn có thiếu nữ mùi thơm ngát.

Đái Tân Ni ngưỡng tựa ở trên ghế sa lon, mặt nhìn như tơ: "Có người ầm lấy, ta sợ cái gì?"

Ta gầm nhẹ một tiếng, cầm lấy một cái ôm gối nhét tại Đái Tân Ni nhuyển dưới lưng, không thể chờ đợi được mà để lên đi: "Nhịn không được, trước làm bồng chốc nói sau."

Đái Tân Ni tách ra hai chân, giả vờ giả vệt mà cự tuyệt: "Ai nha, tiến phòng ta á."

"Tại trong sảnh sợ cái gì?" Ta tiến quân thần tốc, so mặc quần áo còn tự nhiên. Loại này thông thuận phối hợp cũng chỉ có cùng nàng lúc ân ái mới có, không nghĩ qua là chọc vào ra bọt nước tự lưu thành suối.

"Ờ....."

"Thoải mái a?"

"Ờ....."

Đang hùng hực khí thế chi tể, đột nhiên một đầu uyển chuyển thân ảnh phiêu nhiên mà ra. Nàng mặc khách qua đường sảnh, đem cửa phòng đóng lại: "Có làm hay không, môn đều không có quan, phải hay là không ý định lại để cho cả tòa lâu, lại để cho toàn bộ người của công ty cũng biết nha?"

Ta cùng với Đái Tân Ni ngạc nhiên, trong chốc lát Đái Tân Ni mới thanh tỉnh lại, phát ra một tiếng cao tới 130 đề-xi-ben thét lên: "Ngôn Ngôn, người trở về phòng đi !""

"Ta vốn ngủ rồi, được các người đánh thức, hiện tại không muốn ngủ. Ta muốn xem tivi, các người muốn mà trở về phòng đi, muốn nha..... Muốn

mà tùy tiện." Chương Ngôn Ngôn cầm lấy TV điều khiển đi đến bên kia sofa ngồi xuống, mở ti vi cơ, không coi ai ra gì mà thường thức gây ra dòng điện xem tiết mục.

Ta cùng với Đái Tân Ni hai mặt nhìn nhau, không biết muốn tiếp tục làm xuống đi hay là trở về phòng lại làm cho, dù sao ta là không muốn rút...ra đại nhục bổng o0o, Đái Tân Ni thấy thế bám vào tai ta bên cạnh nhỏ giọng nói:"Nàng hi vọng chúng ta trở về phòng làm, chúng ta hết lần này tới lần khác ở chỗ này làm cho, thêm chết nàng."

"Rất có kiến giải." Ta vui mừng quá đổi, thật sự là cầu còn không được. Đã các nữ nhân không sao cả, ta đường đường nam nhi bảy thước còn sợ xấu hổ sao? chỉ chốc lát sau, toàn bộ phòng khách vang lên âm mỹ tiếng rên rỉ, thỉnh thoảng còn có "Xì xì" Âm thanh,"BA~ BA~" Âm thanh.

Mới đầu Chương Ngôn Ngôn còn có thể trấn định tự nhiên, một cái tiết mục có thể vừa ý ba phút. Thời gian dần qua, nàng không ngừng chuyển đổi kênh truyền hình, từng tiết mục dừng lại thời gian không cao hơn 10 giây. Đái Tân Ni tức thời thở gấp, khóc nỉ non, giống như một đạo Ma Âm tiến vào Chương Ngôn Ngôn trong lỗ tai. Ta phát hiện nàng đỏ bừng cả khuôn mặt, hai chân ép chặt, ánh mắt thỉnh thoảng lờm tới. Thật sự nhìn không được, nàng giận dữ đứng lên rót nước, một mình một người quát lên điên cuồng. Năm phút đồng hồ không đến, nàng đã uống ba chén nước.

Lúc này Đái Tân Ni ở vào mê ly trạng thái, nàng rên rỉ tiếng càng ngày càng lớn, sở hữu tất cả âm đẳng tư thế đều mặc cho ta bài bố, làm cho một bên mắt lé Chương Ngôn Ngôn cũng đi theo rên rỉ. Ta đặc ý đến cực điểm, buông tay buông chân đối với Đái Tân Ni tiến hành toàn bộ phương vị tổng tiến công.

Đại nhục bổng o0o tại khu rừng rậm rạp ở bên trong cày ra một mảnh ướt át, phần hồng âm thít so huyết còn hồng, bụng dưới mỡ lên run rẩy vận luật đã rất rõ ràng . Ta bắt lấy rất tự hào hai vú hết sức chà đạp, như gió

đút vào tốc độ không thể địch nổi. Nữ thần của ta bắt đầu trầm luân, ngón chân bôi có màu đỏ sơn móng tay hai chân trên bàn ta bên hông, dâm đẳng mật huyết rất hạ lưu mà nghênh hợp ra ra vào vào đại nhục bổng o0o. Ah, của ta Tân Ny thật là dâm đẳng, nàng liễu lĩnh mà hạ lưu nghênh đón co rút.

"Trung Hàn, cứu mạng, ờ..... Nhanh cứu ta, ta muốn, ta muốn người....."

Đái Tân Ni bệnh tâm thần tại dự liệu của ta bên trong, chỉ là nàng như thể thất thố bệnh tâm thần lại vượt quá ta ngoài ý liệu, nàng phun ra cuối cùng một cổ dính lựa dâm thủy sau, hai con mắt đều không muốn mở ra.

Ta cười lạnh không thôi, rút...ra đại nhục bổng o0o đứng tại Đái Tân Ni trước mặt, hai ngón tay nhéo nhéo cái mũi của nàng. Đợi nàng mở ra cái miệng anh đào nhỏ nhắn thở dốc, đại nhục bổng của ta cắm xuống mà vào, nhồi vào miệng của nàng khang.

"Bịch" Một tiếng, Chương Ngôn Ngôn té lăn trên đất. Nàng đã bị ta cái này mãnh liệt trùng kích thị giác thần kinh cử động chỗ rung động, nằm rạp trên mặt đất nàng, tiếng thở dốc cùng Đái Tân Ni đồng dạng vẫn đục.

"Làm sao vậy? Ngôn Ngôn." Ta phóng hồ cần nghỉ thù (四) Đái Tân Ni, đi về hướng Chương Ngôn Ngôn.

Chương Ngôn Ngôn nhẹ nhàng lắc đầu:"Đừng tới đây, đừng tới đây....."

Ta như điều hâu trao con gà con tựa như, đem Chương Ngôn Ngôn theo trên mặt đất ôm lấy, trở lại ghế sofa, đem nàng cùng Đái Tân Ni song song để đó, ngoài miệng quan tâm nói:"Quần đều ướt, nhanh thay cho đến, bằng không thì sẽ cảm lạnh."

"Không đối, không đối." Chương Ngôn Ngôn rất không tình nguyện ta thoát nàng áo ngủ. Tuy nhiên nàng áo ngủ không có Đái Tân Ni tình mỹ, nhưng đồng dạng rất gợi cảm, thậm chí so Đái Tân Ni nội y càng trong

suốt. Thật đáng sợ, nữ nhân biết rõ như thế nào lợi dụng thân thể vũ khí lời nói, sẽ phi thường đáng sợ.

"Người nếu không đổi, ta tự đánh người. Chưa từng thấy nam nhân đánh nữ nhân a? Muốn hay không biết một chút về." Ta cố ý lộ ra một loạt hàm răng đe dọa.

"Ngôn Ngôn, đừng sợ hãi, hãi không dám đánh người." Hơi thở mong manh Đái Tân Ni cổ động Chương Ngôn Ngôn chống cự đến cùng. Chương Ngôn Ngôn con người đảo một vòng, mặt gặp nạn sắc:"Vạn nhất hãi dám làm sao bây giờ? Được rồi, đổi tự đổi."

Ta đột nhiên ưa thích nữ nhân gian hục hặc với nhau, có thể như thế thuận lợi cời Chương Ngôn Ngôn quần, Đái Tân Ni không thể bỏ qua công lao. Ta kề sát trên xuống, đại nhục bổng o0o đội lên Chương Ngôn Ngôn tam giác khu vực. Chỗ đó xác thực rất ẩm ướt, mặc dù không đổi quần ta cũng phải sát bay sượt khắp nơi chảy xuôi chất nhầy.

"Ah, tổng giám đốc, người không phải nói đổi quần sao?" Chương Ngôn Ngôn rất đáng vẻ kịch cỡm mà kinh hô, ngập nước mắt to thỉnh thoảng lờm lờm của ta giữa háng, rồi lại không muốn làm cho ta biết rõ nàng rất chờ mong, cho nên nàng ánh mắt mất trật tự bất định.

"Lau khô mới đổi." Ta đem lòng bàn tay bao trùm toàn bộ ướt đầm bộ phận sinh dục, ngón cái cùng ngón trỏ xoa bóp lấy non nớt hòn le.

Chương Ngôn Ngôn hỏi:"Vậy người dùng như thế nào tay sát?"

"Tay của ta rất khô ráo."

"Ờ..... Vật kia cũng là tay sao?" Chương Ngôn Ngôn mị nhãn híp mắt đến như một cái khe nhỏ ke hờ.

Ta hướng Đái Tân Ni liếc qua, cười xấu xa nói:"Người hỏi một chút Tân Ny là cái gì?"

Không đợi Chương Ngôn Ngôn hỏi, Đái Tân Ni nhổ ra bốn chữ:"Không phải thứ gì."

Ta tức giận điên rồi, lại chỉ có thể đem lửa giận phát tiết tại Chương Ngôn Ngôn trên người, Chương Ngôn Ngôn kêu thảm thiết liên tục:"Ah, Tân Ny tử cứu ta !" Tân Ny tử cứu ta."

Ta cảm thấy rất khá cười, Tân Ny tử còn bản thân khó bảo toàn, lại có thể nào xuất thủ cứu giúp. Không ngờ nụ cười của ta được dần dần khôi phục Đái Tân Ni nhìn thấy, nàng cả giận nói:"Cười cái gì cười !" hôm nay một mũi tên trúng hai con nhạn, người thoả mãn á."

"Ta thuần túy là làm chuyện tốt, người xem Ngôn Ngôn nhiều đáng thương. Đúng hay không, Ngôn Ngôn." Đạt được tiện nghi còn khoe mẽ, là điển hình vô lại hình tượng. Ta phát hiện mình xác thực rất vô lại, đã háo sắc lại không có lại. Đại nhục bổng o0o mãnh liệt xuyên thẳng qua tại ôn hòa trong khe lõn, Chương Ngôn Ngôn đạt được thỏa mãn không phải là không ta ban cho chuyện tốt của nàng?

"Ta..... Ta thật đáng thương." Chương Ngôn Ngôn lay động thân thể, quay cuồng sóng sửa nhiễu loạn tầm mắt của ta.

"Ta lão công cùng những nữ nhân khác ở trước mặt ta cầu thả, ta càng đáng thương." Đái Tân Ni nói rất đúng tình hình thực tế, nàng gieo xuống quả đắng đang mọc rễ nảy mầm.

Chương Ngôn Ngôn thở dốc nói:"Ta..... Ta lão công cùng những nữ nhân khác ân ái hết lại cùng ta ân ái, ta càng càng đáng thương.""Cái gì?" Đái Tân Ni giận tím mặt.

Ta thầm kêu không ổn, lập tức rút súng mà lên, ôm Đái Tân Ni lăn xuống một bên, đại nhục bổng o0o một cái, lập tức chiếm cứ lòng của nàng, đâm thủy vẫn còn chân, ta lần nữa tiến quân thần tốc. Đái Tân Ni còn muốn phát giận, ta vài chục cái kinh lực mười phần đánh, đem Đái Tân Ni lửa giận áp chế hơn phân nửa, trong tai lại nghe đến quen thuộc "Ác ác" Tiếng kêu.

Chương Ngôn Ngôn lã chã rơi lệ, thật dài lông mi ngăn không được cái kia một vòng thê lương, nàng một bên xem ta cùng Đái Tân Ni triền miên, một bên khóc thút thít:"Ta có nói sai sao? hửn cũng là nam nhân của ta, ta không phải hửn không lấy chồng."

Trong nội tâm của ta vui lên, đánh lên giảng hòa:"Vậy cũng phải có cái thứ tự đến trước và sau, trường ấu tự động nha !" Tân Ny phía trước, niên kỷ cũng so người đại, người vô luận như thế nào đều muốn tôn trọng nàng, nàng thế nhưng mà vì người."

Chương Ngôn Ngôn nói:"Ta tôn trọng nàng nha, là nàng không tôn trọng ta !" ta không thích nàng dùng "Cầu thả" hai chữ, chúng ta cũng không phải cầu."

Hảo hảo tề nhân chi phúc làm thành oán khí trùng thiên, ta thật sự là dở khóc dở cười. Gặp Đái Tân Ni lắc mông phối hợp, hoàn toàn đều nhập bộ dạng, ta nhanh hơn dứt vào tần suất:"Tân Ny, cái này là người không đúng. Chúng ta cầu thả coi như xong, người làm sao có thể nói người ta cầu thả đâu này?"

"Khanh khách..... Các người mới được là cầu thả..... Ôi, chán ghét, cho người nhiều như vậy xử mấy lần nhất định sẽ xử xấu." Đái Tân Ni lớn tiếng âm thanh rên rỉ, bởi vì ta rút...ra còn thịt tám phần lại cắm vào thập phần, nhiều lần đánh trúng hoa tâm. Rất ít nghe Đái Tân Ni chủ động nói đâm đả từ ngữ, cái này "Xử" Chữ ta rất ít nghe được qua. Vừa nghe xong, ta

cảm thấy được đã đâm đâm lại mới lạ : tươi sốt, cũng theo " xử xử" Không ngừng.

"Vậy có phải hay không không động?" Ta hơi chút dừng lại bỗng chốc.

Đái Tân Ni nhanh chóng đá mạnh cái móng của ta:"Xử hết lần này cũng đừng có , về sau người muốn xử tự xử Ngôn Ngôn cái này tiểu tiện nhân."

Chương Ngôn Ngôn đột nhiên tinh thần chấn động:"Tân Ny tử, đây chính là người nói. Người mắng ta tiện nhân không sao, mắng ta là cầu ta cũng không tức giận, chỉ cần về sau Trung Hàn ca là nam nhân của ta là được."

Đái Tân Ni giận dữ:"Hừ, cho người một căn lông vũ người tự bay lên ? Thật sự là tiểu tiện nhân."

"Trung Hàn ca, người lại để cho Tân Ny tử cầm miệng." Chương Ngôn Ngôn làm nũng.

"Người làm gì thế không đến che miệng của nàng?" Ta hét lớn, đại nhục bỗng o0o đem Đái Tân Ni lỗ lồn oanh được đâm thủy vắng khắp nơi, gáy thở gấp giao cả. Chương Ngôn Ngôn càng nghĩ càng ủy khuất, thật sự dùng trắng nõn non bàn tay nhỏ bé che lại Đái Tân Ni cái miệng nhỏ nhắn. Đái Tân Ni đang cần há mồm thở dốc, cái miệng nhỏ nhắn được dấu, nàng tức giận không thôi, đầu điên cuồng lắc lư, hơi ẩm ướt mái tóc cũng bay múa bắt đầu, ngoài miệng càng là mắng không ngừng.

Ta linh quang lóe lên, cười xấu xa nói:"Dùng tay sao có thể đào được, tốt nhất là dùng miệng ngậm miệng."

Chương Ngôn Ngôn tại ta cố động phía dưới, lập tức ác theo gan bên cạnh sinh, cắn cắn cặp môi đỏ mọng nhào tới, dùng chính mình Tiểu Hồng môi phong bế Đái Tân Ni cái miệng anh đào nhỏ nhắn. Quái, Đái Tân Ni lúc đầu còn giãy dụa một phen, về sau chậm rãi an tĩnh lại. Hai nữ nhân lời

lễ dây dưa, mút vào có âm thanh. Ta xem xét, cái này không phải ngậm miệng, quả thực tựa là hôn môi !" ta kinh hỉ nảy ra, thò tay nâng Chương Ngôn Ngôn bầu vú to một hồi xoa nắn, nàng càng thêm tao lãng, ngoài miệng hôn đến càng hăng say, trên tay còn trèo lên Đái Tân Ni bộ ngực 〇〇 dùng sức vuốt ve.

Đái Tân Ni "Ân ah" Thở gấp lấy, đôi mắt đẹp mê ly, lặng yên toàn bộ nhắm lại đến, say mê tại toàn bộ phương vị vuốt ve bên trong. Kiều diễm hào khí đầm đặc làm cho người khác hít thở không thông, phấn khởi cơn thịt Tấn Mãnh mài cạo kiều diễm mép lồn. Đái Tân Ni đột nhiên kéo căng trên thân, cơ giới tính lay động hạ thế,"Ân ah" Âm thanh dồn dập mà hỗn loạn. Chương Ngôn Ngôn tựa hồ ý thức được cái gì, nàng liêu mình mà hôn môi Đái Tân Ni, điên cuồng mà xoa nắn Đái Tân Ni cái vú. Đùi ngọc tạt vượt qua, thân thể mềm mại nhẹ chuyển, vậy mà kỵ đến Đái Tân Ni trên người. Trước mắt của ta là Chương Ngôn Ngôn mông lớn, tiêm mông áo ngủ đọng ở mềm nhẵn mông thịt lên, dâm mỹ huyết thịt câu người thèm trùng. Ta dùng tay niết niết múi thịt, Chương Ngôn Ngôn một hồi run rẩy, trên thân đặt ở Đái Tân Ni trên người, mông lớn cao cao nhếch lên. Ta biết rõ đây là Chương Ngôn Ngôn thân thể ám chỉ, ta ngón giữa gấp duỗi, cắm vào Chương Ngôn Ngôn lỗ lồn, dính trượt dâm thủy lập tức phún dừng "Ờ....."

Hai cái rên rỉ, một tiêm một mảnh, một dài một ngắn.

Đái Tân Ni đã trầm mặc, Chương Ngôn Ngôn vẫn còn lay động thân thể mềm mại. Nàng ngoái đầu nhìn lại hướng ta xem ra, trong mắt to lộ vẻ sở sở cầu xin thương xót. Ta hai tay xuyên qua nàng dưới xương sườn, vươn vào hơi mông trong áo ngủ, cầm chặt hai luồng rất tròn no đủ núm vú, hạ thân vẫn đang tại Đái Tân Ni trong khe lồn rất động. Tuy nhiên nàng đã theo cao trào đỉnh phong ở bên trong truy lạc, nhưng dư vị mãnh liệt, nàng còn cần đại nhục bổng o0o tiếp tục ma sát kịch liệt co rút lại âm đạo.

Chương Ngôn Ngôn thông minh, nàng không có lập tức yêu cầu, mà là cùng ta hôn môi. Lật qua lật lại đầu lưỡi lên tựa hồ còn có Đái Tân Ni nướ bọt, ta Ôn Nhu mút vào, mút vào hai nữ nhân nước miếng, thôn phệ các nàng ý nghĩ - yêu thương.

"Trung Hàn ca....." Chương Ngôn Ngôn thở dốc như khóc như tố.

Lần này ta cho, Đái Tân Ni đã triệt để thỏa mãn, Chương Ngôn Ngôn còn gào khóc đòi ăn. Rút...ra cắn ở Đái Tân Ni trong nhục huyết đại nhục bổng o0o, ta tiến vào Chương Ngôn Ngôn thâm đẳng bụi hoa. Nàng hét lên một tiếng, bổ nhào tại Đái Tân Ni trên người, hai luồng bầu vú to vừa vận động ở Đái Tân Ni bên miệng. Ta cho rằng Đái Tân Ni sẽ không động tại trung, nào biết ta đút vào vài chục cái sau, phát hiện nàng lén lút mở ra cái miệng nhỏ nhắn, ngậm lấy Chương Ngôn Ngôn một bên núm vú.

"Trung Hàn ca, người nguyện ý lấy ta sao?" Chương Ngôn Ngôn đột nhiên hỏi.

"Ta nguyện ý." Chương Ngôn Ngôn vú lớn da bạch, chỉ cần nam nhân đầu bình thường đều nguyện ý lấy nàng làm vợ.

Chương Ngôn Ngôn mãnh liệt dao động cặp mông:"Người khẳng định không muốn, bởi vì ta không phải xử nữ."

"Chớ nói nhảm." Ta ra tay {liên kích} hai chương, tại Chương Ngôn Ngôn sáng choang mông thịt lên lưu lại một phiến dấu đỏ.

Chương Ngôn Ngôn gáy gọi hai tiếng nói:"Thế nhưng mà ta muốn nói cho người một bí mật, của ta xử nữ, của ta lần thứ nhất, là Tân Ny tử lấy đi . Ta hận nàng....."

"Cái gì?" Ta vừa sợ vừa giận.

Dâm loạn khí tức im bật mà dừng, phòng khách kiêu diễm được một mảnh đen kịt thay thế.

Vẫn đang ngọn đèn tươi sáng trong phòng ngủ, xinh đẹp làm cho người khác tim đập rộn lên Đái Tân Ni nằm ở trên giường, tay chân của nàng được khăn mặt buộc chặt, nàng phải vì chính mình sai lầm tiếp nhận trừng phạt nghiêm khắc.

"Nói đi, đến cùng chuyện gì xảy ra?" Ta hung hăng mà vung vẩy bỗng chốc trong tay dây lưng. Đây là một đầu dây đỏ phàm Tái Tư da thật dây lưng, ta vẫn rất ít dùng. Hôm nay ta định dùng cái này đầu dây đỏ dây lưng hung hăng trừng phạt bỗng chốc Đái Tân Ni.

Đèn chiếu sáng vào cơ hồ trần truồng Đái Tân Ni trên người, trên người nàng mỗi một tắc thịt, mỗi một tắc da thịt đều là như thế hoàn mỹ, ta thực không đành lòng hạ độc thủ, thế nhưng mà trong cơn giận dữ ta hay là hướng nàng phẫn nộ bập đui thon dài vung ra một roi da.

"Ôi, ta nói..... Ta nói." Đái Tân Ni thét lên ở bên trong hướng ta hung hăng mà trừng liếc, nàng nhăn nhó một lát, hướng góc giường Chương Ngôn Ngôn quăng dùng áy náy ánh mắt:"Phải..... Là ta không đúng, ta không phải cố ý."

Ôn nhu lời nói nhỏ nhẹ thỉnh thoảng nương theo lấy câu hồn giọng mũi, Đái Tân Ni hướng ta êm tai giảng thuật như thế nào đoạt đi Chương Ngôn Ngôn thân xử nữ trải qua.

"Đó là một năm trước....."

Trước mắt ta phảng phất trở lại một năm trước. Tại một lần nhàm chán xã giao sau, hai cái say khướt mỹ nữ lão đảo mà về đến trong nhà. Các nàng một thứ tên là Đái Tân Ni, một thứ tên là Chương Ngôn Ngôn. Hai người này tình cùng tỷ muội, bởi vì núm vú lớn nhỏ không sai biệt lắm, các nàng

thậm chí xuyên qua đồng nhất kiện Bra-áo ngực. Về phần có hay không xuyên qua cùng một cái đồ lót thì có đợi điều tra, bất quá khả năng cực cao.

Rượu sau nhả chân ngôn, nhất là loại này bảy phần say, ba phần tỉnh thời điểm, dễ dàng nhất thổ lộ tâm sự. Chương Ngôn Ngôn hướng Đái Tân Ni nói lên xa xứ đau khổ, Đái Tân Ni hướng Chương Ngôn Ngôn nói ra công tác lên không hài lòng.

Kết quả hai cái bất đồng bệnh lại tương thương xử nữ ôm nhau mà khóc, một phen nữ nhân chỉ mỗi hăn có an ủi cùng kiều tình cổ vũ sau, không biết là ai trước đuổi ra ma quỷ, sờ soạng đối phương mẫn cảm bộ vị, trong chốc lát xuân tình rung động, hai cái hư không xử nữ tuổi không lớn lắm, lại thành thực có phần sớm, hiểu được hôn môi, từng có tự an ủi, nhưng đều không có kinh nghiệm thực chiến.

Ngây thơ mập mờ tăng thêm vài phần hiếu kỳ, cái này hai cái được rượu cồn tê liệt xử nữ vậy mà một phát không thể vãn hồi, người tới ta đi càng lúc càng lớn mật, động tác càng ngày càng làm càn. Cuối cùng vậy mà song Phượng điên đảo lẫn nhau vì sáu chín, người thè lưỡi ra liếm dưới mặt ta âm, ta ăn người dịch thể. Tình đậm đặc chi tể, Đái Tân Ni nhất thời thất thủ, dùng ngón tay xuyên phá Chương Ngôn Ngôn màng trinh. Chương Ngôn Ngôn kịch liệt đau nhức phía dưới lại đổ máu, cái này ra đồng tính khiêu khích tuồng mới cáo chấm dứt, thế nhưng mà sai lầm lớn đã đúc thành, hối hận thì đã muộn.

"Là cái đó cả ngón tay chọc hay sao?" Ta nghiêng răng nghiêng lợi, đem dây lưng vung được cực tiếng nổ. Nếu không phải đau lòng cái kia một thân mỹ diệu đến cực điểm mỹ thật, ta thật muốn hung hăng rút xuống dưới.

Đái Tân Ni hai tay bị trói, chỉ có thể sợ hãi địa chấn động tay trái ngón trỏ, lại giật giật tay phải ngón trỏ, ta nghi ngờ nói:"Hai ngón tay đều cắm đi vào?"

Đái Tân Ni nhướn mắt, sắc giọng:"Ai nha, cách lâu như vậy, ta cái đó nhớ rõ tình huống? Người muốn thay Ngôn Ngôn báo thù lời nói sẽ đem hai ngón tay cùng một chỗ chém."

"Cãi lại cứng rắn? Ngôn Ngôn, người cũng dùng ngón tay của người chọc chọc nàng phía dưới." Ta sắc mặt nghiêm nghị vẻ mặt cứng rắn mãnh liệt vùng dậy lưng.

Chương Ngôn Ngôn thở dài nói:"Hiện tại chọc còn có cái gì dùng? Nàng cũng không phải xử nữ. Chọc nàng nàng còn thoải mái, làm không tốt còn có thể bảo ta chọc dùng sức một điểm."

Ta liều mình nhịn xuống không cười đi ra, Đái Tân Ni then quá hoá giận:"Thối Ngôn Ngôn, người đã đáp ứng ta không nói ra đi , ta hét lớn một tiếng:"Tân Ny người câm miệng, làm sai sự tình còn muốn giấu diếm? Ta trước kia đã cảm thấy kỳ quái, người lại để cho Ngôn Ngôn ở nhà của người, ăn người , dùng người , hiện tại ta rất cục mịch bạch, nguyên lai là bởi vì áy náy. Đã áy náy, người muốn thành khẩn mà hướng Ngôn Ngôn xin lỗi."

Đái Tân Ni cả giận nói:"Ta còn chưa đủ thành khẩn sao? ta đem mình lão công cống hiến đi ra ngoài ta còn chưa đủ thành khẩn sao?" Chương Ngôn Ngôn cười lạnh:"Hừ, ta nếu không cầu người, người sẽ hảo tâm như vậy? Đã nói đêm nay Trung Hàn muốn bắt cho ta, người ngược lại tốt, chính mình thoải mái đã xong còn muốn quấy rối."

Ta đau lòng Chương Ngôn Ngôn, êm đẹp xử nữ lại bị một cái nữ nhân đoạt đi, thật là có thể nhẫn nại, không có thể nhẫn nhục? Ta đi qua đem nhỏ nhắn xinh xắn Chương Ngôn Ngôn ôm lấy ôn nhu nói:"Ngôn Ngôn đừng nóng giận, chúng ta đến người gian phòng."

Chương Ngôn Ngôn lập tức mặt mày sinh tình vô hạn then thùng, mềm mà "Ân" Một tiếng, như bạch tuộc tựa như đem ta chăm chú quấn

quanh."Lý Trung Hàn, người thả ta ra !" Lý Trung Hàn....."

Ta cùng với Chương Ngôn Ngôn toàn bộ tình đầu nhập, thỏa thích triền miên, không còn có để ý tới Đái Tân Ni. Kích tình của ta mang cho Chương Ngôn Ngôn ba lượt cao trào, mỗi một lần đều rất mãnh liệt. Đương nhiên, ta thuận nàng tâm nguyện, tại khe lồn nàng ở chỗ sâu trong rút vào lao nhanh tinh hoa, nàng không có chữa ít khả năng.

Sáng sớm mông hi, ta du du tỉnh lại, lại phát hiện bên trái là Chương Ngôn Ngôn, bên phải rõ ràng là xinh đẹp Đái Tân Ni. Đại khái là cùng Chương Ngôn Ngôn giao hoan lúc tiêu hao quá nhiều, ta hoàn toàn không biết Đái Tân Ni ngủ ở bên cạnh ta. Nhìn xem nàng thật dài hơi cuốn lông mi, ta đẩy côi lòng trù mẫn hôn hôn nàng tầm mắt.

Một đạo Ôn Nhu hào khí bay tới, xinh đẹp mắt to mở ra. Có lẽ là mới từ trong mộng đi ra còn có hoàn toàn thanh tỉnh, xinh đẹp mắt to lập tức nhắm lại, vài giây sau lại lần mở ra. Lần này, xinh đẹp con mắt hữu thần nhiều hơn.

"Còn có khí lực sao?" Đái Tân Ni giống như cười mà không phải cười. Ta cho rằng nàng quan tâm ta, đánh cho một cái ngáp ta gật gật đầu."Chúng ta làm một lần lại đi làm, được không?" Nàng dựa đi tới, rất tròn thon dài đùi ngọc đậu vào đầu gối của ta, màu nâu nhu tư lưỡi biếng tán lạc tại ngực ta lồng ngực, vểnh lên vểnh lên cặp mông bao phủ một vòng đỏ ửng, làm cho của ta sáng sớm gian cương càng thêm khoa trương.

"Nghịện ?" Ta phải cánh tay giãn ra, đem mỹ nhân đặt khuỷu tay hạ, lại để cho nách đầm đặc hơi thở nam nhân Huân nhiều nàng động dục thần kinh.

Đái Tân Ni làm nũng hỏi:"Có được hay không vậy?"

"Lên đây đi." Ta cởi ra quần đùi, cánh tay phải nhẹ khép. Đái Tân Ni thuận thế leo đến trên người của ta, tách ra hai chân, thịt thịt bụng dưới đặt

ở sáng sớm đột nhiên dưới háng. Bàn tay nhỏ bé đem khinh bạc quần lót một gậy, ôn hòa cá con miệng ngậm lấy cao thẳng cây thịt. Một hồi ươm, cá miệng từ từ nuốt vào cây thịt lớn.

Ta thừa cơ hội này dặn dò: "Nhắc nhở người, sau này chớ cùng Quách Vịnh Nhân chống lại. Đừng hành động theo cảm tình, việc này Quan Công tư tiền đồ, người cùng Ngôn Ngôn quản tốt tài vụ cái này khối, so cái gì đều trọng yếu. Ta cũng không sợ đối với người thẳng thắn, ta xác thực cùng Quách Vịnh Nhân chơi qua giường, ta cần nàng toàn tâm toàn ý làm việc cho ta."

Đái Tân Ni mặt phát lạnh: "Cùng nàng trên giường tự cùng nàng trên giường, người tại sao phải nói cho ta biết? Người không nói cho ta, ta có thể giả bộ làm không có chuyện này, ta tình nguyện Vĩnh Viễn đô tại hoài nghi, được mơ mơ màng màng."

Ta âm thầm tán thưởng, nguyên lai nàng đã mở khiếu. Ưu tú nam nhân vĩnh viễn sẽ không chỉ có một nữ nhân, nữ nhân nếu như muốn lựa chọn ưu tú nam nhân, nàng nhất định phải thừa nhận nam nhân phong lưu cùng hạ lưu.

Ta nhéo nhéo Đái Tân Ni cái mũi nhỏ, nhẹ nhàng mà rất động đại nhục bổng o0o. Bên cạnh thân thân thể mềm mại khẽ run, ta biết rõ Chương Ngôn Ngôn cũng đã tỉnh, dứt khoát cùng một chỗ đối với các nàng hiểu dùng lợi hại: "Ta hiểu tâm tư của người, nhưng Quách Vịnh Nhân không phải giống như nữ nhân, không có nàng, công ty có khả năng sẽ sụp đổ mất; Công ty vỡ rồi, người cùng Ngôn Ngôn ăn không khí nha?"

Đái Tân Ni cặp mắt hơi đề, mấy cái sâu nuốt sau, đại nhục bổng o0o hoàn toàn phong phú ôn hòa mật huyết. Nàng liếm liếm bờ môi, không phục lắm nói: "Nói hay lắm giống như địa cầu ly khai nàng tự cũng không chuyển động đồng dạng."

Ta âm thầm buồn cười, ngoài miệng nói ra: "Sự thật là như thế này ờ."

Chương Ngôn Ngôn nghiêng người tới, hợp thời hát đệm nói: "Tân Ny tử, kỳ thật Quách Vịnh Nhân rất quan tâm người. Ngày đó nghe nói người bị bệnh, nàng dặn dò ta giúp người mua thuốc, còn nhiều lần hỏi người hết không có."

"Ta bị bệnh?" Đái Tân Ni sững sờ, lại đã quên lay động.

Ta giải thích nói: "Ah, ngày đó Quách Vịnh Nhân nói người có lưỡng bút khoản tiền nghĩ sai rồi, ta nói với nàng người là sinh bệnh mới ra sai. Nàng rất quan tâm người, còn nói nghĩ sai rồi không có sao, tới kịp sửa lại là tốt rồi. Ai, của ta Tân Ny muội tử ah, cái này hai bút khoản tiền tổng cộng hơn bốn trăm vạn a !" nếu đổi lại là cái khác tài vụ, sớm bị một cước đá đi, người nhưng lại ngay cả một cái phê bình đều không có kể đến."

Đái Tân Ni càng nghe càng cảm thấy không phải tư vị, nhỏ tính tình một sử làm nũng nói: "Vậy người bây giờ phê bình ta, trừng phạt ta đúng không?"

Ta xem xét nàng rơi vào cảnh đẹp, phun ra nuốt vào lên xuống thông thuận tự nhiên, nhìn không được thở dài: "Ai, loại này trừng phạt người ta Ngôn Ngôn nằm mơ cũng muốn, hình như người ta tự không giống người như vậy tham ăn."

Lời còn chưa dứt, Chương Ngôn Ngôn dịu dàng nói: "Ai nói hay sao? đợi lát nữa Tân Ny tử đi rửa mặt, ta cũng muốn."

Đái Tân Ni không thuận theo: "Có nghe thấy không, tiểu tiện nhân hiện tại muốn cùng ta ngồi ngang hàng với, ta muốn nàng cũng muốn, ô..... Trung Hàn, người đến cùng còn yêu hay không yêu ta?"

Đầu ta lớn hơn.

TỶ PHU VINH DỰ

Tiểu Thủ Chương
www.dtv-ebook.com

Chương 125: Cho y tá chích

Lần này chuyển trưởng 2000 vạn cùng trước đó lần thứ nhất bảy trăm triệu so sánh với kém gấp mấy chục, nhưng Lưu Hành trưởng hay là tự mình cho ta tiến hành. Bởi vì hần mới từ phó hành trưởng thăng làm đang hành trưởng, mọi thứ biểu hiện tích cực, ít nhất phải làm làm bộ dáng thăng được danh tiếng.

"Đa tạ Lưu Hành bậc cha chú tự mình ta tiến hành nghiệp vụ, để cho ta có xem như ở nhà cảm giác." Ta nói tạ.

Lưu Hành dài khắp mặt tươi cười: "Không khách khí, Lý tổng tài cùng quý công ty đều là chúng ta mỗi khách cũ, về sau có ý kiến gì cùng cần cứ việc nói."

Đây là ta đệ nhất chăm chú quan sát Lưu Hành trưởng, thoát nhìn giới giang, cơ trí, hào hoa phong nhã, là một vị chính thức cao cấp phần tử trí thức, không giống háo sắc biến thái chi đồ. Bất quá nhìn dáng vẻ của hần có 50 tuổi, lão bà của nàng mạnh khoan thai đoán chừng sẽ không thấp hơn bốn mươi. Tuy nhiên ta thích thực nữ, nhưng trong thiên hạ thực nữ có thể có mấy cái có thể như dì cùng Quách Vịnh Nhàn như vậy phong thái? Có phải hay không là Nhiếp tiểu Mẫn cố ý nói khoác, kỳ thật mạnh khoan thai là một cái vừa già lại xấu đại mập bà đâu này?

Mang theo nghi vấn, ta hướng Hoa Hạ ngân hàng buôn bán đại sảnh đi đến, trông thấy một vị phục vụ tiểu thư, ta thuận tiện nghe ngóng bỗng chốc Nhiếp tiểu Mẫn, nàng lễ phép Nhất Chỉ: "Nhiếp tiểu Mẫn tại v một f thất."

"Tiên sinh..... Muốn làm lý cái gì nghiệp vụ?" Không nghĩ tới ta đột nhiên đến, Nhiếp tiểu Mẫn cả kinh một sá, khuôn mặt nhỏ nhắn ửng đỏ.

Ta đi đến trước, nửa thật nửa giả dò hỏi:"Có thể hay không giúp ta tính toán ba trăm triệu một năm kỳ lãi suất là bao nhiêu?"

"Tốt, tiên sinh ngài bên này thỉnh." Nhiếp tiểu Mẫn đứng lên, chỉ dẫn ta đi về hướng thoải mái dễ chịu phòng nghỉ, trôi chảy tứ chi ngôn ngữ biểu hiện nàng có hài lòng công tác tổ chức.

"Làm sao tới ? Thật là đến tiến hành nghiệp vụ?" Yên tĩnh v một p nhà giàu trong phòng, Nhiếp tiểu Mẫn vẽ mặt hưng phấn địa vi ta châm lên một chén nước, nàng cho rằng ta căn bản không có ba trăm triệu gửi ngân hàng nghiệp vụ.

"Vừa mới tìm các người Lưu Hành trường vòng vo một khoản tiền, thuận đường sang đây xem nhìn người." Ta trong lúc lơ đãng đưa ánh mắt quét về phía một đôi thon dài lại ăn mặc tất chân đùi, là màu đen , buộc được rất nhanh.

"Chuyển bao nhiêu?" Nhiếp tiểu Mẫn ưu nhã mà khuất lên một đầu dài chân, không khép không hở, mũi chân chạm đất, màu đen giày cao gót sáng ngời như mới.

"2000 vạn."

Nhiếp tiểu Mẫn cười một tiếng:"Ít như vậy hân cũng giúp người xử lý à?"

"Ta là khách quen nha." Ta nhàn nhã mà tựa ở da mềm trên ghế sa lon, thưởng thức trước mắt chế ngự:đồng phục mỹ nữ. Tình một đêm đã qua, mọi người thật sự có thể cho rằng sự tình gì đều không có phát sinh qua? Ta rất hoài nghi.

"Khanh khách..... Cũng là, có hay không nhìn thấy hắc lão bà?" Nhiếp tiểu Mẫn có chút hài nhi mật, cười cười đã nhìn thấy song tầng cái cảm, ta cảm thấy được rất tốt xem .

"Ta mới vừa rồi còn tại buồn bực, cái này Lưu Hành trường hơn năm mươi tuổi, vậy hắc lão bà....."

Gặp ta mặt gặp nạn sắc, Nhiếp tiểu Mẫn rất nhanh kịp phản ứng, nói:"Ta đem mệnh khoan thai tư liệu cho Mỹ Kỳ , người còn không biết sao?"

"Hai ngày này bề bộn nhiều việc, rất khó coi đến nàng."

Nhiếp tiểu Mẫn vội la lên:"Mệnh khoan thai năm nay mới hai mươi tám tuổi, là Lưu Hành trường đệ tam Nhậm lão bà."

"Ah, ta đây đã minh bạch. Không quấy rầy người công tác, hôm nào ước các người uống rượu." Trong lòng có đáy ngọn nguồn, ta cũng không muốn lại trò chuyện xuống dưới, miễn cho sát ra hỏa hoa một phát không thể văn hồi, ta khả không muốn lại để cho Tôn Gia Tề hận ta.

Nhiếp tiểu Mẫn nói:"Cuối tuần nha? Cuối tuần ta ước mệnh khoan thai đi ra, chúng ta cùng một chỗ uống rượu." Ta nghe ra Nhiếp tiểu Mẫn ngụ ý, tuy nhiên đáp ứng nàng câu dẫn mệnh khoan thai, nhưng cảm giác cảm thấy không phải một kiện sáng rọi sự tình, ngoài miệng do dự nói:"Rất gấp nha?"

Nhiếp tiểu Mẫn dùng sức gật gật đầu:"Đúng vậy a, khẩn cấp tình huống, lửa sém lông mày, người tổng không hy vọng người công ty công nhân lão bà cho người khác nhục nhã a?"

Một cổ chính khí thần nhiên mà thẳng, ta rất nhanh lòng ngực nói:"Đó là đương nhiên."

Nhiếp tiểu Mẫn nũng nịu nói:"Hết thấy xin nhờ ."

Ta nhìn không được lại dong dài một câu:"Nàng thật sự rất đẹp?"

Nhiếp tiểu Mẫn làm tức chết:"Chẳng lẽ ta sẽ lừa ngươi?"

Ta ha ha cười cười vừa định tạ lỗi, đột nhiên nhà giàu bên ngoài truyền đến như hoàng oanh thanh âm:"Ngọc cần, Tiểu Phương, tiểu Mẫn đâu này?"

Có người trả lời:"Nàng tại v một p thất."

Một hồi nhỏ vụn tiếng bước chân truyền đến, trước mắt ta một bông hoa, theo v một p bên ngoài bay vào một vị nguyệt mạo mặt mày nữ tử:"Tiểu Mẫn, nguyên lai ngươi tại đây !" quá khứ bỗng chốc, trước giúp di cầu vòng châu báu công ty xuất nạp tồn một số khoản tiền."

Nhiếp tiểu Mẫn hướng ta khiến sử ánh mắt, khó xử nói:"Ai nha, khoan thai tỷ, ta đang mời đến hộ khách đây này."

Mỹ nữ sân quái:"Quá khứ, hãy đi trước. Người ta tồn hơn một ngàn vạn , không phải tồn mười vạn, tám vạn."

Ta phát phát tay, thản nhiên nói:"Tiểu Mẫn, ngươi hãy đi trước a." Nói xong, con mắt cố ý xem v một f trong phòng tuyên truyền áp-phích, cũng không có đối với vị này má chóng mặt ửng hồng, xinh đẹp nữ tử đi chú mục lễ.

"Tốt." Nhiếp tiểu Mẫn đành phải gật đầu rời đi.

Mĩ thiếu phụ cũng là thức thời, nàng mở ra cái miệng anh đào nhỏ nhắn đối với ta thật có lỗi:"Không có ý tứ ah, đợi lát nữa tiểu Mẫn tới nữa mời đến ngươi. Ngươi nghỉ ngơi trước bỗng chốc, uống chén nước, tại đây có thể tùy ý hút thuốc."

Ta mỉm cười, trầm giọng nói: "Ta cũng không hút thuốc. Không có việc gì, phu nhân ưu tiên, của ta ba trăm triệu trể một điểm tồn cũng sẽ không có mùi."

"Ân? Ba trăm triệu !"" Mĩ thiếu phụ bờ mông nhẹ uốn éo vừa định rời đi, nghe ta vừa nói như vậy, trong chốc lát đỏ bừng lên mặt. Nàng vốn tự má chổng mặt ửng hồng, lần này càng đỏ được kiều diễm, phảng phất quá táo chín.

"Đúng vậy a." Ta dứt khoát cầm lấy một tiền vốn dung tập san đọc, mĩ thiếu phụ xấu hổ đắc thủ chân không liệu.

Ta trong lòng âm thầm cho điểm, vị này thoát nhìn so tuổi thật muốn trẻ tuổi hơn nhiều mỹ nữ chí ít có chín phần mười, cao như thế đánh giá hoàn toàn không tại Đái Tân Ni cùng Đường Y Lâm phía dưới. Nếu như không có đoán sai, nàng tự là ta muốn câu dẫn mục tiêu: Mạnh khoan thai.

"À? tiểu Mẫn, tiểu Mẫn, người hay là trở về a." Mạnh khoan thai kêu to lúc, người đã đến v một f bên ngoài. Ta âm thầm buồn cười, đối với vị này sướng được đến khiến lòng run sợ nữ nhân hy vọng có thể dễ như trở bàn tay.

Không đợi Nhiếp tiểu Mẫn trở về, ta lập tức rời đi, lưu lại một tất nhiên gặp lại lời dẫn. Ta tin tưởng, vị này mỹ mạo nữ nhân rất nhanh sẽ cùng ta gặp lại.

Hoa Hạ ngân hàng bên ngoài trên bãi cỏ, màu đỏ Ferrari yên tĩnh được tựa như một vị xử nữ, nhưng ta biết rõ trong xe nữ nhân nhất định rất không bình tĩnh. Quả nhiên, vừa tiến vào màu đỏ Ferrari, Cát Linh Linh tự đối với ta phát giận: "Các loại thật lâu rồi, thời gian dài như vậy, ta uống ba bình ưu lạc nhũ, người được giúp ta xuất tiền."

"Ta lại không phải đi chơi, đem người vắng vẻ ở một bên, ta là thay người chồng trước chân chạy, người còn không hài lòng?" Ta tức giận mà

nói. đi ra ngân hàng thời điểm, ta rút sạch đánh cho Tiểu Quân, kết quả vẫn là "Nên dùng hộ máy đã đóng hoặc là không tại khu phục vụ nội."

Cát Linh Linh là ở làm nũng, không nghĩ tới ta tâm tình bức bối, đựng phải một cái nhuễn cái đỉnh. Nàng trầm mặc một lát, nước mắt một giọt một giọt đến rơi xuống. Ta hối hận không thôi, mắng to chính mình là bệnh tâm thần, không nói hai lời tranh thủ thời gian an ủi nàng kiêm tìm giấy lau.

"Người có phải hay không ghét bỏ ta ?" Cát Linh Linh ghen ngào lấy, mặt mũi tràn đầy chua xót. Ta cực kỳ đau lòng, vội vàng thành thật khai báo:"Không có, ta thích còn không kịp, như thế nào ghét bỏ người thì sao? vừa rồi tìm không thấy Tiểu Quân, tay nàng cơ quan hai ngày . Ta thật lo lắng cho, nói chuyện so sánh quá mức điểm, người đừng....."

"PHỤT." Không đợi ta đem lời nói xong, Cát Linh Linh nín khóc mỉm cười:"Thật sự là một cái đồ đần, ta cùng Sở Huệ còn nói người nhất định có thể đoán được Tiểu Quân ở nơi nào.""Ở nơi nào?" Ta chấn động.

Cát Linh Linh càng cười càng sáng lạn:"Tại Sở Huệ gia. Tối hôm qua Sở Huệ nói cho người không biết Tiểu Quân hành tung lúc, người không biết là kỳ quái sao? nàng như vậy ưa thích Tiểu Quân, nàng sẽ không nóng nảy sao được? Người gọi điện thoại cho Sở Huệ thời điểm, Tiểu Quân ngay tại bên người nàng."

Ta bừng tỉnh đại ngộ:"Đúng đúng đúng, lúc ấy ta đã cảm thấy kỳ quái Sở Huệ một chút cũng không nóng nảy, nguyên lai Tiểu Quân ngay tại các người chỗ đó. Ai, không nói sớm, gấp rút chết ta rồi."

"Tiểu Quân nói, nàng chính là muốn người gấp, ai kêu người lảo khi dễ nàng." Cát Linh Linh hé miệng cười cười, vệt nước mắt nhưng rõ ràng, nàng đã cười đến như thế tự nhiên, thật sự là thiên gặp yêu tiếc.

Bất quá ta nghĩ nghĩ, nhẹ nhõm xuống tâm lại kéo căng bắt đầu:"Thật là kỳ quái." Cát Linh Linh cảm thấy không hiểu thấu hỏi:"Cái gì kỳ quái?"

Ta rất nghiêm túc mà hỏi thăm:"Linh Linh, người còn nhớ rõ lần trước gặp phải Tiểu Quân cái vị kia đồng học sao?"

Cát Linh Linh gật đầu:"Nhớ rõ, rất đẹp, có điểm giống con lai....."

Ta đầy bụng hồ nghi:"Đối với, nàng tối hôm qua nói cho ta biết nói Tiểu Quân ngủ rồi, hôm nay sẽ phái người đưa Tiểu Quân trở về. Người nói có kỳ quái hay không? Chẳng lẽ Tiểu Quân sẽ phân thân?"

"Làm sao có thể? Tiểu Quân tối hôm qua một giây đồng hồ đều không có ly khai chúng ta." Cát Linh Linh bĩu bĩu cái miệng nhỏ nhắn. Phát động động cơ, Ferrari chạy như bay mà đi, sau xe giơ lên một mảnh bụi đất.

Ta cảm thấy được kiêu Nhượng Trần thật là âm hiểm ngoan độc, nàng nhất định đối với ta cùng Tiểu Quân ghi hận trong lòng, cho nên cố ý nói như vậy, cố ý để cho chúng ta sơ sẩy. Nếu như Tiểu Quân xảy ra điều gì ngoài ý muốn, chúng ta vẫn chưa hay biết gì. Thật đáng sợ, ta về sau tuyệt không có thể làm cho Tiểu Quân cùng nàng dừng lại ở cùng một chỗ. Tiểu Quân tuy nhiên không phải đồ đần, nhưng tuyệt đối không kịp kiêu Nhượng Trần ngoan độc tâm tư.

Nghĩ vậy, ta càng thêm lo lắng Tiểu Quân ly khai bên cạnh ta. Nếu nàng đi tham gia tuyển mĩ, chỉ sợ nàng đạt được quán quân trở về, ta đã tưởng niệm thành tật đi gặp thượng đế đi.

"Các người thật sự làm cho nàng tham gia tuyển mĩ?"

Cát Linh Linh lạnh lùng khẽ nói:"Người còn muốn phản đối sao? Tiểu Quân hỏi qua mẹ của nàng , mẹ của nàng toàn lực ủng hộ.""À?" Một chậu nước lạnh vào đầu đổ xuống.

"Mẹ của nàng hôm nay liền từ nơi khác về nhà, Tiểu Quân nói nàng không sợ người rồi." Cát Linh Linh cao hứng bừng bừng, dường như tham gia tuyển mĩ là chính cô ta đồng dạng. Bất quá nói trở về, Tiểu Quân ần ần

có Cát Linh Linh bóng dáng, tính tình của nàng, mặt của nàng hình đều cùng Cát Linh Linh rất tương tự.

Ta cười khố:"Nàng lúc nào sợ qua ta?"

Cát Linh Linh nghiêng người quét ta liếc, buồn bã nói:"Đừng nói không có, có đôi khi ta thật đúng là cảm thấy người có chút đáng sợ." Ta cười hỏi:"Vậy người cảm thấy I love you sao?"

Cát Linh Linh lạnh lùng một câu:"Không biết là."

"Vậy thì chứng minh bằng chốc." Ta bắt tay đưa tới, tại Cát Linh Linh trên đùi chạy, không nghĩ qua là tụt trượt đến bẹn đùi bộ, ngón tay chạm được ôn hòa.

Cát Linh Linh đại xấu hổ, tranh thủ thời gian phanh xe:"Được rồi được rồi, người yêu ta, người rất yêu ta !" đừng làm rộn á..., Đại Duy ngày mai sẽ quay trở lại nước Mỹ, hầy hôm nay có rất nhiều chuyện muốn làm, vội vã các loại tài khoản tuyệt tan, chúng ta cũng đừng....."

"Hừ, cho người." Ta e ẩm mà đem một phần văn bản tài liệu đưa tới, bên trong ngoại trừ có công ty giúp đỡ Đại Duy ngân hàng tài khoản ra có pháp luật chứng minh bên ngoài, còn có một trương 2000 vạn tiền mặt chuyển trưởng biên nhận.

"Khanh khách, keo kiệt nam." Cát Linh Linh chế nhạo ta bằng chốc, tại nhõng nhẽo cười ở bên trong một lần nữa khởi động Ferrari. Ta không phải không thừa nhận, tại này kiện sự tình coi trọng ta xác thực lòng dạ hẹp hòi , chỉ là ngoài miệng vẫn đang hung ác:"Nói sau ta keo kiệt, ta ngay tại trong xe đem quần áo người cởi tống trơn, đem người lỗ lồn làm nát."

"Thật là kỳ quái, ta như thế nào sẽ thích được người?" Cát Linh Linh trợn mắt nhìn ta một cái.

"Bởi vì ta bờ mông sinh ra loét dít, cho nên người mới yêu thích ta, trước đưa ta đi bệnh viện a." Ta tức giận.

Cát Linh Linh cười to.

Ta đương nhiên không có loét dít, chỉ có điều tìm một cái đi bệnh viện thăm hỏi di lấy cố. Ai, di thần thần bí bí, khiến cho ta cũng đi theo vui buồn thất thường.

Không nghĩ tới vui sướng nói cho ta biết, di đã xuất viện.

Khó có thể tin, di thật sự về nhà. Ta theo bệnh viện chạy về nhà lúc, Trang Mỹ Kỳ đang vì di chích."Mỹ Kỳ, người nhiều năm không sờ ống kim coi như cũng được không được?" Ta kinh hãi lạnh mình mà nhìn xem Trang Mỹ Kỳ dùng rượu cồn tẩy trừ ống chích. Di không thích xâm từng chút một, mỗi khi cần tiêm vào đại liều thuốc được tề lúc, duy nhất một lần ống chích dung lượng nhỏ bé không thể dùng, chỉ có thể dùng thủy tinh ống kim; Mỗi lần tiêm vào trước sau tất nhiên muốn tẩy trừ, khổ Trang Mỹ Kỳ.

"Người có muốn thử một chút hay không?" Trang Mỹ Kỳ trừng ta liếc, thấy nàng tẩy trừ ống kim động tác thành thạo, của ta lo lắng tựa hồ rất nhiều dư.

"Mẹ, người chuyện gì xảy ra? Vì cái gì bắt trụ viện ?" Ta ân cần hỏi.

"Nguyên nhân rất nhiều, ta không muốn nhiều lời. Thân thể không có gì trở ngại, xương cốt lên tổn thương không cần dừng lại ở trong bệnh viện, chỉ cần trường kỳ điều dưỡng là được." Di nhìn về phía trên một chút cũng không giống người bệnh.

"Nghiêm địch ngày mai mỗ, tình huống của nàng so mẹ nghiêm trọng rất nhiều."

Dì âm đạm:"Ta đã biết. Ngày mai thay ta đưa một khoản tiền quá khứ, tuy nhiên Chu Thành phổ cấp cho , nhưng đó là sự phụ nàg; Chúng ta cho chúng ta , xem như áy náy của ta."

Ta mỉm cười gật đầu:"Mẹ người yên tâm, ta đây sẽ an bài."

"Ân." Dì lộ ra an ủi chi sắc, nàng chủ đề một chuyện:"Trong khoảng thời gian này ta an bài Tiểu Quân tại Tiểu Huệ nhà ở, người cũng đừng nhiều chuyện. Trong nhà có Mỹ Kỳ chiếu cố ta là được, người yêu có trở về hay không đều không có chênh lệch, dù sao người luôn luôn chỗ đặt chân." Ta hơi hờn:"Cái gì gọi là yêu có trở về hay không đều không có chênh lệch, đây là chúng ta gia, ta đương nhiên yêu quay trở lại, huống chi chiếu cố mẹ là bốn phận của ta."

Dì sững sờ, mẹ người mắt phượng có chút nhếch lên, cái miệng nhỏ nhắn mấp máy, dục cười còn giận:"Ta biết người hiếu thuận á! bất quá, trong khoảng thời gian này người tốt nhất hay là đừng về nhà, người trở về ngược lại bất tiện, nghe lời."

Mắt của ta hạt châu đi lòng vòng, theo dì lo nghĩ trong ánh mắt phát giác được nàng có ẩn tình, cũng không dây dưa nữa xuống dưới:"Được rồi, ta đi Tân Ny gia."

Dì nhìn nhìn Trang Mỹ Kỳ, rất thức thời nói:"Ta cần nghỉ ngơi , các người đi ra ngoài trò chuyện a."

Trang Mỹ Kỳ khuôn mặt ửng đỏ, dạn dò dì vài câu gót lấy ta đi ra đi phòng ngủ.

Đóng cửa lại, ta ôm lấy nàng hỏi:"Của mẹ ta làm bị thương đáy ngọn nguồn như thế nào?"

Trang Mỹ Kỳ cười nói:"Không có việc gì, có chút nội thương, xương sườn liệt , cần tĩnh dưỡng. Bình thường động tác hơi chút lớn một chút sẽ

rất đau, đi đi lại lại là có thể, đoán chừng đại tiểu tiện cùng tắm rửa tạm thời rất khó chính mình hoàn thành."

"Chẳng lẽ muốn trên giường đại tiểu tiện?" Ta làm bộ rất lo lắng, kỳ thật đã minh bạch dĩ vì sao không quan tâm ta về nhà, đoán chừng hảo cường dĩ không hy vọng ta nhìn thấy nàng đại tiểu tiện cùng giặt rửa thao đều cần người khác tới hỗ trợ.

Trang Mỹ Kỳ nhéo ta bồng chốc:"Không phải có ta ở đây sao?"

"Sống quá kỳ, cảm ơn người, yêu người chết mất. Đến, thân bồng chốc." Ta mở cờ trong bụng, hôn rồi nàng hai phần, cảm giác trái tim bang bang nhảy loạn, bắt lấy tay của nàng tựa hướng phòng ngủ của ta đi đến.

"Hừ, người trung thực nói với ta, người có hay không chạm qua vui sướng?" Trang Mỹ Kỳ giận dữ hỏi.

"Vui sướng là ai?" Hai ta mắt loạn chuyển.

"Người còn trang." Trang Mỹ Kỳ huy động tinh bột quyền. Nàng là y tá xuất thân, lực tay so những nữ nhân khác mạnh hơn nhiều. Ta cho nàng đập mấy quyền đã ầm ầm đau nhức, tranh thủ thời gian ôm lấy nàng cùng nhau lăn xuống đến trên giường:"Ta là nhận thức nàng, nhưng không có chạm qua. Ta dùng của mẹ ta thân thể khỏe mạnh thề, tuyệt đối không có chạm qua vui sướng. Đương nhiên, chuyện tương lai ai có thể đoán trước?"

"Ta chủ[ện chết người....."

Ta cười ha ha, bình tới tướng đỡ, nước tới đắp đất chặn. Dem Trang Mỹ Kỳ người đàn bà chanh chua chiêu thức hai hóa giải, một phen cười hì hì đùa giỡn, không kịp thở Trang Mỹ Kỳ chiếm hết thượng phong. Nàng cỡi ta Long thể, hai cái mê chết người mắt to ngập nước : "Đừng đựng vui sướng, nàng rất nát, trong bệnh viện từ viện trưởng, cho tới tất cả phòng bác sĩ đều cùng nàng làm qua. Lúc trước ta muốn rời đi bệnh viện, rất lớn một bộ phận

nguyên nhân cũng là bởi vì nàng.""Ah, nguyên nhân gì?" Ta rồi đột nhiên khẩn trương.

Trang Mỹ Kỳ nói:"Nói rất dài dòng. Nói đơn giản, nàng cùng viện trưởng làm qua sau, sẽ tới du thuyết ta cùng nàng cùng một chỗ sa đọa, ta không muốn, nàng lại đi du thuyết cái khác y tá. Ta sau khi biết sợ hãi, dứt khoát ly khai bệnh viện. Kỳ thật nàng không có ác ý, tâm địa cũng tốt, tựu là rất dễ dàng cùng nam nhân trên giường, nói nàng là lời ong bướm không đủ. Nghe nói nàng cùng rất nhiều người bệnh cũng làm ẩu. Người cùng những nữ nhân khác làm ẩu ta không có biện pháp phản đối, nhưng người ngàn vạn chớ cùng vui sướng trên giường, biết không?""Đã biết, ta tựu cùng Trang Mỹ Kỳ trên giường. Người ly khai bệnh viện có chút đáng tiếc, ta thật muốn nhìn người xuyên:đeo y tá trang phục đích bộ dáng, rất muốn cùng y tá ân ái." Ta đáng thương mà vuốt ve Trang Mỹ Kỳ mãi cảm bộ vị, tưởng tượng nàng mặc thượng thần thánh y tá phục.

"Người chờ một chút." Trang Mỹ Kỳ bắn người mà lên, nhanh như chớp chạy ra phòng ngủ. Ta suy nghĩ nàng là mắc tiểu, đợi nàng đái xong trở về, ta nhất định phải hảo hảo khao thưởng nàng. Dì trong khoảng thời gian này toàn bộ do nàng tới chiếu cố, chẳng những muốn chiếu cố, còn nhất định phải chiếu cố tốt.

Cởi quần áo ra, ta yên lặng chờ giai nhân.

Đột nhiên trước mắt xuất hiện một mảnh bóng trắng, nhìn kỹ, ta há to mồm. Trang Mỹ Kỳ vậy mà mặc một kiện màu trắng bó sát người y tá phục, đầu đội mũ hộ sĩ, song đầu thon dài đuôi xuyên thẳng màu trắng tất chân. Ngực ta khấp xiết chặt, bật thốt lên kinh hô:"Oa !" người vì sao lại có y tá phục?"

Trang Mỹ Kỳ trái bầy phải dao động, ở trước mặt ta gãi thủ chuẩn bị tư thế dung nhan:"Có ba sáo, là bệnh viện đưa cho bảo hộ người dì cái kia những người này xuyên:đeo . Bởi vì người dì vội vàng ra viện, những vật

này đều đặt ở trong hành lý, chúng ta không nghĩ qua là toàn bộ mang về, a di nói hôm nào để cho ta đưa trở về."

"Đừng, đừng tiến trở về, người mặc đẹp mắt, nhìn rất đẹp, đáng tiếc không có y tá giày." Ta bịch bồng chốc, quỳ gối một đầu bạch tất chân dài bên cạnh, ngón tay xẹt qua ánh sáng mềm nhẵn sợi tơ, có thể sát ra đi đăng dục hỏa. Vung lên y tá phục, ta cảm thấy được kỳ quái màu trắng trong đồ lót tơ không có đồ lót, trước mắt là một mảnh rậm rạp đen nhánh.

"Trước kia có, thế nhưng mà vải trắng giày rất khó rửa sạch sẽ, bệnh viện chưa kể tới xướng, đã thuận tiện lại tiết kiệm." Trang Mỹ Kỳ dựa đi tới, cho ta xem được rõ ràng hơn chút ít."

Ta mãnh liệt nuốt một thanh nuốt bọt, vô cùng sùng bái:"Người mặc giày cao gót càng gợi cảm."

Trang Mỹ Kỳ nhẹ nhàng quay người, kéo y tá phục lộ ra tất chân cùng cặp móng:"Y tá muội muội trên cơ bản tiểu tử, giống như y tá trang phục đích nhỏ còn hơi nhỏ, ta xuyên:đeo có chút chật vật á..., còn như y tá sao?"

"Không giống là, thật là..... Rất giống." Một cổ mặn tanh chất lỏng theo lỗ mũi của ta chảy ra.

"Người như thế nào chảy máu mũi?" Trang Mỹ Kỳ kinh hãi.

"Trời thu không khí khô ráo, tăng thêm ân ái thiếu....." Ta tay nắm tay mười dùng cánh tay chà lau máu mũi, may mắn máu mũi không nhiều lắm. Đại khái là trên mặt vết máu tung hoành như một đại mè hoa, Trang Mỹ Kỳ cười khanh khách mặt mày hàm xuân:"Hừ, trước muộn mới 5p, người vẫn còn chê ít?"

"Mỹ Kỳ." Ta đứng lên, nâng cao dử tợn cự vật rên rỉ.

Trang Mỹ Kỳ hai mắt tỏa sáng, bàn tay nhỏ bé bay múa, chuẩn xác bắt cự vật. Vuốt vuốt hai cái, vui vẻ ngồi xổm xuống, vút ra hai đạo mị nhân: "Chán ghét, thô được khoa trương như vậy, không biết có phải hay không là có tật xấu."

"Úc..... Y tá tiểu thư, người cẩn thận giúp ta nhìn xem phải hay là không hoạn bọ biến thể sừng tổng hợp chứng." Lỗ chân lông tật trương, ta khép hờ hai mắt, thỏa thích chịu được dòng điện giống như khoái cảm.

"Ân A... ngộ..... Có khả năng ờ." Y tá mút vào có âm thanh, khua môi múa mép quay quanh, tuyệt đối là một vị rất có yêu tâm y tế công tác người.

"Vậy phải làm thế nào đây này, y tá tiểu thư."

Y tá tiểu thư tao tao nói: "Chích, người muốn cho ta chích."

Ta không hiểu thấu: "Người bệnh cho y tá chích?"

"Đúng vậy." Y tá tiểu thư nhẹ nhàng đứng lên, đưa lên nóng hồi thân thể, đưa lên kiều diễm cặp môi đỏ mọng. Ta dán đi lên, hạ thể cùng linh hồn tiếp xúc chỉ cách một tầng hơi mỏng tơ vật. Ta nếm thử đi tróc bong, nhưng y tá tiểu thư càng trực tiếp, nàng dùng đầy móng tay cắm vào giữa hai chân tơ vật, xé rách một cái lỗ hồng, lỗ hồng lan tràn càng liệt càng lớn, vừa vụn lộ ra một mảnh kia rậm rạp đen nhánh. Dữ tợn cự vật thấy thế, anh dũng về phía trước, cực đại trứng gà đầu tham tiến lỗ hồng, đâm vào ô tòng ở bên trong.

Một tiếng kiều gáy, đã êm tai mà lại mất hồn.

"Trung Hàn, cửa không khóa." Bay lên đám mây Trang Mỹ Kỳ như cũ không có quên nhắc nhở ta.

"Không có việc gì, mẹ nhất định ngủ..... Ngủ rồi." Mắt của ta giác [góc vô ý thức quét về phía cửa phòng. Trong nháy mắt, trái tim của ta sắp nhảy

ra giọng, cửa phòng ngủ bên cạnh có một thân ảnh hiện lên. Không có hoa mắt, khẳng định không có hoa mắt, là một thân ảnh. Trong phòng này ngoại trừ ta cùng Trang Mỹ Kỳ, cũng chỉ còn lại có dì , nàng tránh được rất nhanh, đáng tiếc hay là lưu lại cái đuôi. Nếu như dì không có bị thương, ta khẳng định không thể nhận ra cảm giác.

Giao cấu không thể đình chỉ, cũng không cách nào đình chỉ, như thế mất hồn, chỉ có từng đợt tiếp theo từng đợt, đâm vào ô tòng cự vật khí thể hùng hậu, nó cùng vị này mỹ thiếu nữ xinh đẹp giao thủ chưa bao giờ thất bại qua, lần này cũng không ngoại lệ. Chặt khít lỗ thịt ngăn cản một lát, đã hiện lên bị thua dấu hiệu, mà cự vật như hữu thần trợ, phong vân một cỡi rút kích không ngừng.

Ta suy nghĩ nhanh quay ngược trở lại, một cái tà ác ý niệm bỗng nhiên hiện lên, lập tức nhe răng cười lấy đem ý loạn tình mê Trang Mỹ Kỳ đẩy ngã trên giường. Ta lại để cho Trang Mỹ Kỳ quỳ, bờ mông hướng cửa phòng. Thân thể nhảy lên trên xuống, cự vật dán Trang Mỹ Kỳ mông đẹp cắm vào lỗ thịt, loại này sau chọc vào thức có thể cho cự vật càng thâm nhập. Giống như nữ nhân thích nhất cái này tư thế, không chỉ là bởi vì có thể chọc vào càng sâu, cũng bởi vì đây là động vật nguyên thủy nhất giao phối tư thế. Con voi, Hà Mã, chó hoang..... Cơ hồ sở hữu tất cả động vật đều dùng cái tư thế này.

Nghe nói một đời trước người trong nước nhận quà tặng tiết độc hại, kiêng kỵ tình ái, đối với phía sau lưng thức tránh không kịp. Không biết dì năm đó đại hội sẽ không đối với loại này giao cấu tư thế phản cảm? Nếu như dì cho tới bây giờ đều không có thử qua, hôm nay tạm thời học tập bỗng chốc. Đợi ngày sau có cơ duyên, ta lại tự mình tay trong tay, tâm cả tâm địa cho nàng chỉ điểm, chỉ mong ngoài cửa rình coi dì có thể minh bạch ta một phen khổ tâm.

"Ah..... Chọc vào rất sâu , ta thích người làm như vậy ta. Thật thoải mái, rất thư thái !" lão công, I love you, người lại cắm sâu một điểm, lại cắm

dùng sức một ít." Lã lướt dâm ngữ có thể giúp trường tình dục, khiêu khích thần kinh, thực tế Trang Mỹ Kỳ dùng mất hồn thanh âm nói ra, cho dù là nam nhân đều sẽ cảm thấy xấu hổ tim đập. Ta không biết đi nghe xong sẽ là cái gì cảm thụ, nàng có thể hay không xuân tình chấn động, tâm linh thụ trùng kích đâu này?

"Nói cho ta biết, Mỹ Kỳ, đồ đặc của ta đủ thô sao?" Ta trầm giọng hỏi, cong lên bụng dưới nhiều lần mật đánh ra cặp móng "BA~ BA~" Loạn hưởng, vững chắc trung bình tấn vững vàng hữu lực, đủ để ngăn cản Trang Mỹ Kỳ phản kích. Nàng phun ra nuốt vào được Tấn Mãnh, sưng đỏ mép lồn bài tiết mùi tanh tươi cấu vật, như đậu hủ tựa như cấu vật. Úc, nàng co rút .

"Rất thô, rất dài." Lỗ thịt kẹp lấy ăn một lần, Trang Mỹ Kỳ bụng dưới run rẩy đến lợi hại.

"Phải hay là không so người trước bạn trai lợi hại hơn?" Đây là ta cố ý mà hỏi, ta một mực đang chờ đợi cái này ngàn năm khó gặp cơ hội. Ta muốn đi biết rõ, trước mắt khoái hoạt tụt là quên mất quá khứ, chỉ có quên mất quá khứ, mới có thể nghênh đón tân sinh."Ồ..... Như thế nào hỏi cái này?" Trang Mỹ Kỳ tại do dự, là then thùng cũng là sợ hãi, sợ hãi khiến cho của ta ghen ghét. Nhưng ta không ghen ghét, ta tại sao phải ghen ghét? Nàng tụt thần phục tại dưới háng của ta, ta ứng thuận vẫn lấy làm hào:"Nói, nói mau."

"Ah..... Đúng vậy, người so với hần lợi hại hơn." Trang Mỹ Kỳ không có lựa chọn, nàng không hề do dự, cực độ sung sướng cao trào như thiểm điện chôn vùi nàng cảm thấy then, nàng bổ nhào trên giường bệnh tâm thần mà rên rỉ, thô nói lời xấu xa.

Thân thể của ta thế để lên đi, đối với lỗ thịt co lại mãnh liệt:"Vậy người nên quên hần, tùy thời cho ta làm, tùy thời cho ta thao."

Trang Mỹ Kỳ khóc: "Đúng vậy, ta sớm quên hẳn . Ta bây giờ là lão bà của người, là của người nữ nhân, người muốn làm cái gì thì làm cái đó. Ô..... Thật muốn mệnh, đời này duy nhất không hối hận tựa là làm nữ nhân của người."

Ta nhẹ răng cười: "Coi như người rất biết nói chuyện, mau gọi lão công."

"Lão công....."

Ta bắn, vô tình run dạng cũng muốn mạng của ta.

"Một, hai, ba, bốn. Hai, hai, ba, bốn....." Mười cái nữ nhân đang theo lấy một vị vũ giả vận vẹo thân thể, ở trong đó thành linh thì có mã mẹ nó dạ quả niệm Lý Hương Quân. Nàng học được rất chân thành, rất xa, ta tựa đã gặp nàng trên người đồ mồ hôi dầu vết. Sở Huệ nói cho ta biết, vị này vũ giả là giỏi nhất Mỹ Tư Mỹ Nghi lão sư, Sở Huệ từng theo nàng học qua.

Không cần hoài nghi, Sở Huệ lại để cho Tiểu Quân học dáng vẻ, tựa là vì tham gia tuyển mỹ chuẩn bị sẵn sàng.

"Người cho rằng Tiểu Quân tham gia tuyển mỹ hảo không tốt?" Ta giật mình tại Tiểu Quân hết sức chăm chú, nàng cẩn thận tỉ mỉ ta trước kia chưa bao giờ tại trên người nàng phát hiện qua.

Sở Huệ nói: "Nếu như chỉ là đơn thuần tuyển mỹ, ta cảm thấy đối với một nữ hài tử mà nói là một lần tôi luyện. Người xem Tiểu Quân học được nhiều chăm chú, cái này so nàng cả ngày đều ở nhà, đặt mình trong người cánh chim hạ tốt hơn nhiều. Bất quá rất nhiều nữ hài tham gia tuyển mỹ là vì tiến vào ngành giải trí, ta đây tựa phản đối."

"Sở Huệ, ta càng ngày càng thích người . Tương lai con của chúng ta nhất định giống như người vậy có tư sắc, có tư tưởng." Ta nhẹ nhàng vuốt ve Sở Huệ ngang lưng, theo nàng xương sống đến hông, là một đạo rất hoàn mỹ s đường cong. Nhìn như nàng có đề hông, nhưng thật ra là ảo

giác, cái này hoàn toàn là đường cong nguyên nhân. Đường Y Lâm thân thể cũng là loại này mãnh liệt s đường cong, nàng cùng Sở Huệ đồng dạng, một cái học qua vũ đạo, một cái học qua dáng vẻ, cả hai khác thường khúc cùng công chi diệu.

"Hừ." Sở Huệ đắc ý trừng ta liếc.

"Tốt rồi, ta yên tâm, tha thứ người giấu diếm Tiểu Quân hành tung. Nếu như lần sau tái phạm, xem ta như thế nào thu thập người." Tận mắt nhìn thấy, ta rốt cục yên tâm lại để cho Tiểu Quân ly khai tầm mắt của ta.

Vốn định cảm tạ mật đường mỹ nhân khổ tâm, nhưng thấy nàng dương dương đắc ý bộ dạng, còn muốn lên tới hôm qua cố ý giấu diếm, trong nội tâm của ta có khí, khoác lên nàng ngang lưng tay có chút dùng sức gãi bỗng chốc. Thân thể nàng mẫn cảm,"Khanh khách" Một tiếng bật cười. Cái kia một đám khiêu vũ người nhao nhao quay đầu lại nhìn quanh, sợ tới mức mật đường mỹ nhân quay người bỏ chạy, ta đi theo đuổi theo mau.

Thoát đi nhà này tọa lạc tại Bách Việt quang công ty bách hóa bên cạnh không đến 100 công xích "Nữ tử dáng vẻ mỹ dung trung tâm", Sở Huệ nói cho ta biết nàng trên lầu có thuê một gian phòng, cách nội y điểm gần lại thuận tiện, mà Tiểu Quân từ lúc nửa tháng trước mà bắt đầu tiếp xúc Mỹ Tư Mỹ Nghi tri thức.

Ta chấn động, kể cả Cát Linh Linh ở bên trong, các nàng ba mỹ nữ mưu đồ bí mật nửa tháng âm mưu ta vậy mà một chút cũng không có phát giác. Thật đáng sợ ah !" nếu như là mưu đồ bí mật giết phu, chỉ sợ ta sớm bị chém thành mười tám khối cho chó hoang đem làm điểm tâm .

TỶ PHU VINH DỰ

Tiểu Thủ Chương
www.dtv-ebook.com

Chương 126: Hồng Môn Yến

"Cái gì âm mưu, nói được khó nghe như vậy !" cái này tất cả đều là Tiểu Quân ý tứ, nàng muốn chúng ta giấu diếm người, chẳng lẽ chúng ta sẽ không đáp ứng sao?" Sở Huệ rất ủy khuất phải nói, sờ sờ động lòng người thái độ làm lòng người sinh yêu thương.

"Nàng thường xuyên đến người bên này?" Ta ngẩng đầu nhìn lên cái này tòa cao tới 38 tầng thanh niên nhà trọ.

"Ân." Sở Huệ lười biếng nói:"Tiểu Quân cơ hồ mỗi ngày đều đến. Nơi này cách công ty gần, nàng thường xuyên ở công ty cùng nội y điếm hai bên chạy."

"Người bình thường sẽ ngụ ở bên trên?" Ta làm bộ không đếm xỉa tới hỏi, kì thực bức thiết muốn biết. Tòa kiến trúc này vẻ ngoài tân triều kỳ lạ thanh niên nhà trọ, ở trên? Thành phố coi như là tiếng tăm lừng lẫy.

Sở Huệ hiểu rõ ý nghĩ của ta, nàng hé miệng cười trộm:"Thứ mười bảy tầng f tòa á! Linh Linh hiện tại cũng cùng ta ở cùng một chỗ, ba người chúng ta mỗi ngày đều ở nhà. Người nếu là sợ Tiểu Quân bỏ dỡ nửa chừng, hoan nghênh tùy thời đến thị sát."

Ta mặt nóng lên:"Không hiểu thấu, ta không có lo lắng."

Sở Huệ cười lạnh:"Đã yên tâm, người còn hỏi thăm không ngừng? Thực dong dài."

Ta cười khố, sờ lên cái mũi hỏi:"Nơi này là không phải có một chỗ hạ bãi đỗ xe?"

"Phải" Sở Huệ gật gật đầu.

"Đi."

"Đi đâu?"

"Bãi đỗ xe."

Sở Huệ đi theo tại đằng sau ta lâu bầu:"Không hiểu thấu, công ty cửa ra vào không phải có chỗ đậu xe sao? lén lén lút lút đem xe đứng ở tại đây nhất định không yên lòng mắt. Phải hay là không tối hôm qua đưa một cái nữ nhân nào đó về nhà..... Vân...vân đợi một tý, người ngàn vạn đừng nói cho ta, người tại thanh niên trong căn hộ cũng có dường một cái lắng lơ."

Ta khố thở dài:"Người sức tưởng tượng thực phong phú, không bằng đem nội y điếm đóng đi làm biên kịch."

Gặp Sở Huệ giảm phải giày cao gót nện bước toái bước theo tới, ta lộ ra một ít nụ cười quý dị.

"Hừ, ta lo lắng tương lai hài tử hỏi ta, ba ba như thế nào mỗi ngày không trở về nhà, ta nên như thế nào trả lời? Người có phải hay không muốn ta nói cho nàng biết người tại 16 mẹ chỗ nào?" Tiến vào bãi đỗ xe, Sở Huệ thanh âm tại trống trải trong không gian truyện được rất xa. Ta cười to:"16 mẹ khoa trương nhất điểm."

Sở Huệ giận dữ:"Vậy sẽ có bao nhiêu? Người nói, người đừng đi nhanh như vậy, người nói nha !""

"Chiêm chiếp....."

Tại một loạt đỗ xe con bên cạnh, ta dừng bước lại, tiện tay || một thành viên một chiếc xe nhỏ tăng (株)✕ thống.

Sở Huệ đuổi theo ta, vẻ mặt không hiểu thấu bộ dạng. Ta chỉ vào một cổ cách Sở Huệ không đến lường công xích mới tinh Porsche, nói ra: "Nghe nói Hậu Thiên là Sở đại tiểu thư sinh nhật, tiểu tử này nhỏ lẻ vật là ta đối với người một điểm tâm ý."

"Đây là..... Cho ta sao?" Nội liễm Sở Huệ thò tay che miệng.

Ta mỉm cười gật gật đầu: "Người không phải ưa thích cùng Linh Linh so sao? nàng Ferrari là ba trăm bảy mươi vạn, người cái này chiếc Porsche 9 xa hoa bản bốn trăm hai mươi vạn; Ferrari là xe mở mui cứng rắn đỉnh, người Porsche là xe mở mui nhuyễn đỉnh; Nàng chính là hỏa hồng sắc, người chính là màu xám bạc. Tay lái là đặc biệt đính làm màu đỏ tía sắc, với người môi sắc đồng dạng."

"Trung Hàn....." Một tiếng thét lên tại trống trải dưới mặt đất bãi đỗ xe thật lâu quanh quần.

Ta trêu chọc nói: "Không thích?"

Run rẩy Sở Huệ dùng từ tính thanh âm làm nũng: "Lão công, ôm ta một cái được không nào?"

Ta nắm ở nàng bờ eo thon bé bỏng: "Đừng kích động, là chiếc xe này may mắn xứng với người."

"Ô....." Một khóa cái đầu nhỏ khoác lên bả vai ta anh anh khóc nỉ non, ta ôn nhu nói: "Thanh niên nhà trọ xác thực có một vị lãng lơ, tên của nàng gọi Sở Huệ."

"Khanh khách....." Sở Huệ dùng đầu lưỡi điểm một cái môi của ta.

Ta nghiêng cổ hỏi:"Nhỏ lằng lợ, có thể sử dụng người Porsche tái ta về công ty sao?"

Lại là một tiếng thét lên:"Cái gì? Công ty ở phía đối diện !" người.....
Hừ, nhìn người đáng thương, lên xe a."

Sở Huệ cũng không có trực tiếp đưa ta về công ty, mà là hưng phấn mà quần nửa cái lên? Thành phố mới đưa Porsche đứng ở công ty của ta cao ốc trước. Dọc theo đường thỉnh thoảng có người chú ý, dừng lại lúc càng là đưa tới người qua đường một mảnh kinh , cũng than thở người xe đều cực phẩm.

Vì tránh hiềm nghi, ta cũng không có cùng Sở Huệ nói thêm cái gì, nhìn qua nàng điều khiển đẹp đẽ quý giá Porsche rời đi, trong nội tâm của ta một hồi tâm thần bất định, thích ăn dấm chua Cát Linh Linh tuyệt đối sẽ không từ bỏ ý đồ.

Ta từng dặn dò Sở Huệ, muốn nàng cường điệu cái này chiếc Porsche là chính cô ta bỏ tiền mua , ai ngờ Sở Huệ lạnh lùng quay trở lại ta một câu:"Xe ta không đã muốn."

Ta cười khổ không thôi, cỡ nào có tính cách nữ nhân. Ta đã ưa thích có tính cách nữ nhân lại sợ hãi các nàng, bởi vì có tính cách nữ nhân như Liệt Mã, khó có thể điều khiển, khó có thể phục tùng. Bất quá chỉ cần có thể chinh phục nó, nó sẽ trung thành cả đời.

Đại lý xe quản lý đưa tới ba chiếc xe, ngoại trừ Sở Huệ cái kia chiếc Porsche, ta cho mình mua một cỗ Bảo mã [BMW] x5suv. Tuy nhiên cũng là xa hoa bản, nhưng giá cả chỉ và Porsche một phần tư; Mặt khác mua một cỗ màu đen Bảo mã [BMW] phòng xe cho Quách Vịnh Nhàn, kiểu dáng loại cùng Đái Tân Ni cái kia chiếc giống nhau. Cùng lần trước giống trống khua chiêng tặng xe so sánh với, lần này ta ít xuất hiện rất nhiều, Sở Huệ cái kia chiếc Porsche hay là tại bãi đỗ xe lén lút tổng xuất .

Hai bạch tối sâm, có cái gì ngụ ý sao?" Quách Vĩnh Nhân ân cần địa vị ta té ra một chén được súp, nàng vui vẻ cực kỳ, ai nói nữ nhân không yêu xe?

Ta chăm chăm vào nàng cố ý lộ cho ta xem giữa hai khe núi thẳng thờ dài:"Các người nữ nhân thực hẳn cảm, không phải là một cái xe nhan sắc mà thôi, còn có thể có cái gì ngụ ý?"

"Ta còn tưởng rằng người cũng đem làm ta là của người thê tử, tái đi (trắng) tối sâm Địa Vị giống nhau." Quách Vĩnh Nhân làm nũng. Trong khoảng thời gian này nàng âm thầm dưỡng thân thể chuẩn bị làm người, âm thực phối hợp được phi thường tinh tế, mới vài ngày thời gian tựa châu tròn ngọc sáng."Dạ dạ là, Địa Vị giống nhau, đãi ngộ đồng dạng."

Quách Vĩnh Nhân nghe xong, lập tức cười thành một đóa hoa tựa như, cầm lấy chén canh tựa đưa qua:"Ăn canh."

Ta như uống độc được tựa như, một ngụm chau mày, Quách Vĩnh Nhân ôn nhu hỏi:"Tối hôm qua xuất sư bất lợi?"

"Hơi có hao tổn." Ta biết rõ Quách Vĩnh Nhân nhất định sẽ hỏi. Mỗi ngày nàng đều xem xét của ta kỳ hạn giao hàng giao dịch kỷ lục, tối hôm qua giao dịch không thể toàn thân trở ra, ta bao nhiêu có chút uế oải.

"Hao tổn người còn mua xe cho ta?"

Ta thờ dài:"Thành đông đến thành tây, một vị đường đường ceo không có xe không phải chê cười sao? Cũng không thể đều bị Vương Di đưa người cao thấp lớp. Thời tiết dần dần mát, nàng lại mang bầu, làm cho nàng ngủ nhiều một điểm a. Trong khoảng thời gian này nàng khẩu vị như thế nào?" Quách Vĩnh Nhân khoa trương mà mở to hai mắt:"Ôi, ta nói người như thế nào đột nhiên mua xe cho ta, nguyên lai là không nỡ lại để cho Vương Di đưa ta đi làm, ai....."

Ta sắc mặt nghiêm nghị vẻ mặt cứng rắn đem nửa bát được súp đặt hạ: "Lại đau xót, ta tự không uống."

Quách Vình Nhân vội vàng lại bưng lên nửa bát được súp hống liên tục mang lửa gạt nói: "Hảo hảo hảo, không đau xót không đau xót. Bảo bối của người Vương Di thân thể rất tuyệt, ăn cơm rất thơm. Ngày hôm qua còn mua hai cái sầu riêng, một cái dưa ta, chính cô ta ăn một cái."

"Tham ăn là tốt rồi." Ta mặt mày hớn hở, ực một cái cạn khó nuốt được súp.

"Người đi xem nàng, ta cam đoan nàng khẩu vị rất tốt. Không bằng buổi tối quay trở lại nhà của ta?" Quách Vình Nhân rất giáo hoạt mà dùng một cái "Gia" Chử.

Ta không có ý tứ chà xát hai tay: "Buổi tối không được, ta cùng đồ Đại Duy ước hẹn."

Quách Vình Nhân ngạc nhiên: "Người còn cùng hân có dính dấp?"

Ta thản nhiên nói: "Địch nhân có đôi khi so bằng hữu càng hữu dụng."

Quách Vình Nhân có chút ít lo lắng: "Người hay là muốn cẩn thận chút."

"Yên tâm. Vương Di nếu là hỏi, người tự thay ta nói tốt vài câu."

"Ân." Quách Vình Nhân thò tay kéo ra cửa ta dừng quần khóa kéo: "Đến, ta giúp người hấp bỏng chốc. Uống xong những này được hội có sưng cảm, sẽ rất khó chịu. Đây không phải huyết dịch khuếch trương, mà là một cỗ nội khí đất bồi, cần đem những này khí bài xuất đi, bài xuất sau người sẽ cảm thấy sáng khoái tinh thần."

Ta nhắm mắt ngưỡng tựa ở trên ghế sa lon: "Vình Nhân, ta cảm giác gần đây trở nên càng ngày càng mạnh. Trước kia muốn bắn, hiện tại ta có thể

tùy tâm sở dục, nói không bắn tịt không bắn, muốn bắn tịt bắn, không biết có phải hay không là uống thuốc quan hệ?"

Quách Vĩnh Nhân nhõng nhẽo cười nói: "Nói tương đương nói vô ích, dù sao người cũng không hiểu, tránh khỏi lãng phí miệng lưỡi. Đợi lát nữa người ký một số trưởng, ta yếu lĩnh 50 vạn, những này được súp nguyên liệu rất quý."

Ta khoát khoát tay: "50 vạn số lượng không cần tìm ta, người tìm Tân Ny ký."

Quách Vĩnh Nhân phần nhiên: "Tìm Tân Ny, tìm Tân Ny. Hừ, ta còn không biết tâm tư của người sao? tuy nhiên xe là tái đi (trắng) tối sầm, nhưng người vẫn đang lưu tưởng tượng, để cho ta cùng Tân Ny lẫn nhau vì cản tay. Đây không phải người đối với chúng ta có chỗ phòng bị, mà là người vô ý thức hành vi."

"Ta quan sát người đã lâu rồi, người lòng dạ càng ngày càng sâu, càng ngày càng sẽ đùa nghịch thủ đoạn, khí phách dấu vết càng ngày càng tinh tường. Tương lai nữ nhân của người sẽ rất nhiều, muốn nhớ nhà đại nhất định muốn nghiệp đại, nếu không hậu quả không thể lường được. Công ty do ta nhìn vào người cứ việc yên tâm, đây là của người đại bản doanh. Người ưng thuận dưới đây tiếp tục khuếch trương, thận trọng từng bước."

Tâm trạng của ta rung động, mặt ngoài bình tĩnh: "Dường như rất có đạo lý."

"Cùng những cái...kia tiểu cô nương so sánh với, của ta hoàn cảnh xấu rõ ràng, nhưng ta có thể giúp người, những cái...kia tiểu cô nương chỉ biết kiêu tình." Quách Vĩnh Nhân một bên sáo động đại gia hóa một bên cường điệu.

"Vĩnh Nhân, chớ xem thường các nàng. Các nàng trong đó tuy có tiểu nữ nhân, nhưng như người như vậy có dã tâm cũng không ít." "Dã tâm là

tương đối . Bởi vì người sa vào tình sắc, căn bản không thích hợp theo chính, ta chỉ có giúp người theo thương. Cửa hàng không cần tư lịch, chỉ cần có thể kiếm được tiền cho dù thành công, đây cũng là ta phóng túng nguyên nhân của người." Nói xong, Quách Vịnh Nhân cúi đầu xuống ngậm lấy đại nhục bổng oOo dừng lại:một châu mút vào, ta toàn thân lập tức khoan khoái dễ chịu.

"Người phóng túng ta?" Ta vặn chặt Quách Vịnh Nhân cái mũi rất động hai cái, nàng hừ lạnh một tiếng:"Người dám nói ta không phóng túng người sao?"

"Chẳng qua là Tiểu Quân sự tình mà thôi....." Ta ngượng ngùng nói.

Quách Vịnh Nhân ngồi thẳng thân thể, rất nghiêm túc nói:"Quang Tiểu Quân chuyện này tựu quá nhiều , về phần mặt khác làm xằng làm bậy sự tình thì càng nhiều. tựu nói dì a, nàng rất có thể tựu là người thân sinh mẫu thân, thế nhưng mà mặc dù nàng thật là người thân sinh mẫu thân, chỉ cần người nghĩ đến đến nàng, ta cam đoan như người mong muốn. Bởi vì ta hi vọng người tâm tưởng sự thành, thành tựu sự nghiệp, cũng tốt một lần nữa ánh sáng ta Quách gia gia môn."

Ta buồn bực:"Các người Quách gia?"

Quách Vịnh Nhân hít thán:"Người không biết, Quách gia trước kia là giàu có người ta, gia tộc sum xuê, tiền triệu là thương nhân buôn muối . Nhưng tiếc về sau bởi vì đủ loại nguyên nhân tàn lụi, phụ mẫu ta tựu là tại đây tàn khốc tàn lụi ở bên trong chết đi."

"Nói như vậy, ta trách nhiệm trọng đại ." Ta thò tay vừa định thoát Quách Vịnh Nhân váy, nàng mãnh liệt đập tay của ta, lo lắng lo lắng nói:"Đừng về mặt cột nhà được không? Người tuy nhiên niên kỷ còn nhẹ, nhưng cũng là ưu thế. Chiếu hiện tại bộ dạng phát triển xuống dưới, chỉ cần người trầm ổn chút ít, ta tin tưởng không ra mười năm, người có thể ở trên?"

Thành phố sáng chế một phiên thiên địa .""Xem ra ta muốn bắt đầu liều mình kiếm tiền."

Quách Vịnh Nhân nghiêm túc gật đầu:"Đúng vậy, về sau xào kỳ hạn giao hàng không phải bắt đắ dĩ không thể hành động thiếu suy nghĩ, chúng ta hay là dùng hộ khách đầu tư làm chủ. Cái này dù sao đây là chúng ta công ty kinh doanh tôn chỉ, hộ khách xào kỳ hạn giao hàng lỗ là đó là hộ khách sự tình, chúng ta không thể tùy tiện mạo hiểm. Tuy nhiên người lợi nhuận qua rất nhiều tiền, thế nhưng mà một khi rơi vào đi, người căn này trụ cột sẽ lập tức sụp đổ. Người nghĩ tới hậu quả sao? người đã không phải là lấy trước kia vị không chỗ nào gánh nặng Lý Trung Hàn, thua lỗ cùng lắm thì đi vào ngòi vài năm lao . Nhưng hiện tại quang ta biết đến nữ nhân của người thì có nhiều cái, ta không biết đừng nói ."

Nghe xong Quách Vịnh Nhân lần này lời nói thắm thía lời nói, ta lập tức toàn thân rét run, trong lòng phát run, nhin không được cầu xin:"Vịnh Nhân, ôm ta một cái."

"Hừ." Quách Vịnh Nhân cỡi váy dài, nhẹ nhàng ôm tại trên người của ta. Đại nhục bỗng o0o một cái trượt nhập ướt át trong mật huyết, ta thở dài một tiếng:"Nghe lão bà một lời, thể hồ quán đỉnh."

Quách Vịnh Nhân khẽ nâng cặp mông, đứng thẳng làm vài chục cái:"Ta đối với người là toàn tâm toàn bộ ý , bởi vì người là ta cuối cùng kỳ ngộ. Tiếp qua mười năm, ta sẽ hoa tàn ít bướm, ta đã không có đánh bạc tương lai vốn liếng ."

"Ta không phải cho người đại thi quyền cước sao? ta không phải cho người làm ceo? Người lành nghề sử quyền lực lúc, ta có can thiệp qua người sao? Người xài bao nhiêu tiền, ta can thiệp qua người sao?" Vuốt xinh đẹp trắng nõn mặt, ta một chút cũng không tin vị này Đại tỷ tỷ sẽ hoa tàn ít bướm.

"Hừ, ta cảm giác người còn không có triệt để tín nhiệm ta." Quách Vịnh Nhân giận dữ, lay động đến lợi hại | chút ít, đâm thủy theo mật huyết ở chỗ sâu trong chảy ra.

Ta thần nhiên nói:"Giúp ta đem đi đem tới tay, ta mà ngay cả đầu ngón chân đều tín nhiệm người."

"Cái này có cái gì khó?" "Nguyễn ý nghe chỉ giáo."

Quách Vịnh Nhân quý dị nói:"Còn nhớ rõ thuật thôi miên sao? chỉ cần đi tiến vào thôi miên trạng thái, ta có thể cho đi hạ ám chỉ. Mặc kệ nàng có nguyện ý hay không cùng người phát sinh thân thể quan hệ, đến cuối cùng nàng đều vì chính mình đáy lòng dục vọng phóng túng thân thể, người có thể thừa cơ chiếm hữu đi."

"Rất tà ác." Ta nghe được hải hùng khiếp vía.

Quách Vịnh Nhân đập ta bằng chốc:"Bởi vì người tà ác."

Ta cười hỏi:"Người không sợ hải đi sau khi biết đối với người trừng phạt?"

Quách Vịnh Nhân ngăn người, kiên định nói:"Ta nói rồi, ta với người nhất vinh câu vinh, nhất tổn câu tổn."

Tâm trạng của ta đại chấn. Quách Vịnh Nhân mặc dù không có Tiểu Quân giống như đơn thuần, không có Đường Y Lâm giống như si tình, không có Phàn Ước giống như ít xuất hiện, nhưng nàng có truyền thống nữ nhân ưu điểm, cái kia chính là lấy chồng theo chồng, gả cho chó thì theo chó, nàng cùng nhà chồng vinh nhục cùng.

Ta thích nữ nhân như vậy, xem nàng tức giận thở hỗn hển thẹn thùng hình dáng, ta yêu thương nói:"Cái này thôi miên phương pháp có khả năng làm cho đi sinh ra hối hận, dù sao không phải cam tâm tình nguyện hạ

chuyện đã xảy ra. Nếu như ta có cơ hội thuyết phục dì, phương pháp này liền buông tha."

Quách Vĩnh Nhân theo trên người của ta bò lên, mặc lại váy dài: "Đó là đương nhiên tốt. Bất quá dùng dì hơn người tâm lý tổ chất, người muốn thuyết phục nàng rất khó; Nếu như nàng thật là người thân sinh mẫu thân, vậy người cơ hội càng xa vời. Mặc kệ như thế nào, người đều muốn đối với dì tốt đi một chút, làm cho nàng thích người. Cho dù muốn dùng đến thuật thôi miên, cũng muốn nàng tiềm thức có thể tiếp nhận người."

Ta cười to hai tiếng nói: "Ta sẽ đối với nàng rất tốt, ta còn muốn giúp nàng tắm rửa."

"Ân?" Quách Vĩnh Nhân không hiểu thấu.

Đều nói địch nhân không đáng sợ, bởi vì người một mực phòng bị hấn. Chỉ cần người không để cho hấn cơ hội, hấn không thể hại đến người.

Bằng hữu tự không giống với, người đối với hấn yên tâm, đối với hấn mở rộng cửa lòng, một điểm phòng bị đều không có. Chỉ cần hấn muốn hại người, người hoàn toàn chạy không được.

Cho nên ta không có tri tâm bằng hữu, đáng giá ta tin lại chỉ có thân nhân của ta cùng ta nữ nhân. Trang Mỹ Kỳ đã nữ nhân của ta cũng là của ta tri tâm bằng hữu, địch nhân của ta không nhiều lắm, đồ Đại Duy xem như một cái.

Tại nơi này cuối thu khí sáng buổi tối, ta ý định cho đồ Đại Duy một lần hại ta cơ hội, bởi vì ta cũng có không khả cáo người mục đích .

Người chính là như vậy, chỉ cần người có mưu đồ, tất nhiên sẽ lộ ra sơ hở. Theo lý thuyết ta không ưng thuận tiếp nhận đồ Đại Duy mời, cho dù hấn rất thành khẩn, nhưng hấn đã từng là địch nhân của ta, bất quá ta vẫn đang tiếp nhận hấn mời.

"Ha ha, Lý tổng tài lần nữa quang lâm hàn xá, thật sự là vinh hạnh ah !""
Đỗ Đại Duy lộ ra một ít quỷ dị thần sắc, trong nội tâm của ta khẽ nhúc nhích, có một ít hồi hận. Bất quá nghĩ lại, đã đến nơi này, vậy thì yên ổn mà ở thôi, chần chừ chừ chừ, sợ hãi rụt rè có thể nào đi ra hồn [lăn lộn?

Ta hướng cùng nhau đến đây Cát Linh Linh nhìn thoáng qua, thở dài:"Cho tới nay, đồ quản lý giáo hội ta rất nhiều thứ. Hôm nay người muốn đi nước Mỹ đại thi quyền cước , ta cái này thụ giáo chi nhân nhất định sẽ đến đưa tiễn."

"Hảo hảo, cảm tạ, cảm tạ. Đến, mời ngồi. Linh Linh, người tùy ý, qua mấy ngày cái này phòng ở muốn đổi chủ nhân, người nhìn xem còn có cái gì quên cầm mượn đi thôi." Đỗ Đại Duy dẫn đạo chúng ta ở phòng khách Trường Sa phát tọa hạ : ngồi xuống, con mắt tựa hồ không có rất để ý trang phục lộng lẫy Cát Linh Linh, nhưng ta nhìn ra đỗ Đại Duy trong mắt là cỡ nào nóng bỏng, hẳn đương nhiên không phải là đối với ta nóng bỏng.

"Nên cầm ta đều cầm đi, không nên cầm ta không có cầm." Diễm quang tứ xạ Cát Linh Linh ôn hoà, ngữ khí dẫn đo được phi thường tinh chuẩn. Đồng thời đối mặt đỗ Đại Duy cùng ta, nàng bao nhiêu có chút xấu hổ, hướng chi dưới mông đít Trường Sa phát đã từng lưu lại ta cùng nàng yêu đương vụng trộm dấu vết, nàng thậm chí không dám thoải mái mà nhìn chung quanh cái này tràng đã từng ở qua xa hoa biệt thự.

Đỗ Đại Duy nghe xong, trên mặt như cũ có dáng tươi cười:"Ha ha, hôm nay là nôi lẩu, sở hữu tất cả thực liệu thức ăn đều là quán rượu giao hàng, không biết Trung Hàn có dám hay không ăn?"

Ngôn ngữ hàm ẩn khiêu khích, ta há chịu yếu thế. Còn chưa ngồi nóng đít, ta mượn lên cái thìa cho mình cùng Cát Linh Linh bôi thêm một chén nữa nóng hồi đậm đặc súp, ném một ngụm sau đại khen:"Ân, mùi vị không tệ, tốt súp !" lão bà mau thừa dịp nhiệt uống, đừng cô phụ đồ quản lý có hảo ý."

Cái này một câu "Lão bà" Kêu ra miệng, không chỉ có Cát Linh Linh ngoài ý muốn, đồ Đại Duy càng là sắc mặt đại biến. Ta cố ý giả bộ như không phát hiện, hét lớn cùng đồ Đại Duy khách khí một phen, lập tức đại nhanh cắn ăn. Nghĩ thầm: Ta chính là muốn cho người nhìn xem, ta chẳng những dám dự tiệc còn dám yên tâm ăn, tin rằng người cũng không dám thiết Hồng Môn Yến.

Đồ Đại Duy lập tức khôi phục khuôn mặt tươi cười, hẳn không để cho hào khí làm lạnh, mở miệng đã nói một đồng lớn cảm tạ ta giúp hẳn tuyệt tan ngân hàng tài khoản các loại khách khí lời nói. Về sau hẳn đĩa rau mời rượu, chuyện trò vui vẻ, hết sức người chủ địa phương. Trải qua nâng ly cạn chén, Cát Linh Linh dần dần buồn lúng. Vì bảo trì mỹ mỹ dáng người, nàng ăn được cũng không nhiều, nhưng rượu lại uống đến không ít. Chỉ cần đồ Đại Duy cho ta mời rượu, Cát Linh Linh đều thay ta tiếp được hơn phân nửa. Nàng biết rõ trữ lượng của ta xa xa không kịp đồ Đại Duy, nàng tuyệt không cho phép ta say ngã vào tại đây.

Thế nhưng mà dù vậy, tại đồ Đại Duy liên tiếp mời rượu hạ, ta có chút đã có một ít men say, mà Cát Linh Linh càng là mặt đỏ hồng xinh đẹp tuyệt luân. Ta thầm giật mình, nghĩ thầm: Lần này ở bên trong gian kế. Cứ như vậy uống hết, không cần nửa giờ ta cùng Cát Linh Linh đều say trở mình. Ta say không sao cả, Cát Linh Linh đã là vợ của ta, vạn nhất đồ Đại Duy có sắc tâm.....

Ta không muốn còn muốn xuống dưới, lập tức đem ta dự tiệc mục đích thực sự nói ra: "Lần này đồ quản lý đi nước Mỹ muốn đợi bao lâu thời gian?"

"Không nhất định, tối thiểu ba, 5 năm sẽ không trở về." Đồ Đại Duy thoải mái mà uống xong một miệng lớn lương thực cất rượu.

Ta hơi chần chờ bỗng chốc nói: "Nếu như..... Nếu như đồ quản lý có thể đem La Tất ở lại nước Mỹ ba, 5 năm, ta đây một lần nữa cho 2000 vạn."

Đỗ Đại Duy sững sờ, lập tức cười ha ha: "Ta hiểu được, người là không muốn làm cho La Tất cùng Sở Huệ gặp mặt. Ta tối hôm qua còn cùng hân thông qua điện thoại, hân hỏi Sở Huệ tình hình gần đây, rất quan tâm Sở Huệ ah !" ha ha."

Nói xong, trong mắt hiển hiện một mảnh xảo trá chi sắc, ta lại nghe được khí chán.

"Có thể làm được sao?" Ta hỏi.

"Ta không muốn 2000 vạn." Đỗ Đại Duy lại thoải mái mà uống một hớp lớn lương thực cất rượu, như uống nước tựa như, ta âm thầm bội phục trữ lượng của hân.

"Đừng quá lòng tham nha." Ta nửa mở vui đùa nói, kỳ thật chỉ cần La Tất không trở lại, ta nguyện ý đưa La Tất một trăm triệu. Không phải nói Sở Huệ chỉ trị giá một trăm triệu, mà là ta trước mắt chỉ có thể cho nhiều như vậy.

Thật bất ngờ, đỗ Đại Duy lắc đầu: "Ta không cần tiền, chỉ cần Trương Tư Cần trên địa cầu biến mất."

Cát Linh Linh nghe xong, lập tức mắt hạnh trợn lên lông mày đứng đấy: "Đại Duy, người sao có thể lại để cho Trung Hàn làm việc này?"

Đỗ Đại Duy gượng cười hai tiếng, không nóng không lạnh: "Người yên tâm, người lão công sẽ không tự mình đi làm."

Cát Linh Linh ở đâu chịu theo: "Vây cũng không được."

"Ta đáp ứng người." Ta nuốt vào một ngụm rượu, rất kiên định mà cho đỗ Đại Duy một cái hứa hẹn.

"Trung Hàn !"" Cát Linh Linh thét lên, gấp đỏ mắt vòng.

Ta làm bộ bất vi sở động, giơ lên chén rượu nói: "Đến, ta chúc Đỗ Đại ca tại nước Mỹ thịnh vượng phát đạt."

Đỗ Đại Duy cùng ta đụng phải một ly, con mắt đột nhiên lớn mật mà tại Cát Linh Linh trên người loạn chuyển: "Dễ nói, dễ nói, ta còn có một chuyện muốn nhờ."

"Mời nói."

Đỗ Đại Duy vẽ mặt cười gian: "Ta muốn nhìn người cùng Linh Linh ái."

"Cái gì?" Cát Linh Linh đôi đũa trong tay rớt xuống đất.

Đến đỗ Đại Duy gia trên đường, ta tự vì Cát Linh Linh trang phục lộng lẫy hung hăng ghen qua. Nàng mặc lấy một thân màu hồng phấn đai đeo lễ phục dạ hội, bôi lấy màu hồng phấn son môi, lỏa lồ hai chân mướt mà thon dài, mềm nhẵn da thịt hơi hiện lên phấn màu trắng, dưới chân là một đôi màu hồng phấn lộ chỉ giày cao gót, đầu ngón chân lên là điểm một chút Yên Nhiên màu hồng phấn, cùng màu hồng phấn ngón chân so sánh với, màu hồng phấn móng ngón tay càng lộ ra chói mắt. Ta phải ghen ghét mà nói, chưa từng có thấy nàng xinh đẹp như vậy qua.

Cát Linh Linh lại không cho là đúng, nàng nói nàng mỗi thời mỗi khắc đều xinh đẹp như vậy. Gặp ta ghen ghét, nàng vui vẻ cực kỳ. Quơ quơ vén lên mái tóc nói: "Cái này màu đỏ cài tóc là người đưa , cái này đầu Tinh Nguyệt hình bạch kim vòng cổ cũng là người đưa . Thân thể của ta, tương lai của ta đều thuộc về người, cũng chỉ thuộc về người, người còn ghen ghét sao?"

Ta nghe xong, đầy ngập nhiệt huyết dâng lên, cũng không ghen ghét. Có thể có được thiên hạ nữ nhân đẹp nhất, ta còn ghen ghét sao? tại đỗ Đại Duy biệt thự trước cửa đỗ xe thời điểm, ta tự không thể chờ đợi được mà

muốn cùng Cát Linh Linh ân ái, nàng lạnh lùng mà khinh bỉ ta một câu:"Người dám tại chỗ Đại Duy trước mặt cùng ta ân ái, ta coi như mây lữ."

Không muốn một câu thành dột.

Cúi người, ta thay Cát Linh Linh nhặt lên rơi xuống trên mặt đất chiếc đũa, dùng áo sơ mi xoa xoa, vì nàng kẹp một mảnh bị phỏng quen thuộc thịt cá:"Linh Linh, người biết "Con người làm ra dao thớt, ta là thịt cá" những lời này diễn cổ sao?"

Cát Linh Linh khóc không ra nước mắt, ở đâu có tâm tư nghe ta kể chuyện xưa, nàng lo sợ bất an mà lắc đầu. Ta bình tĩnh mà giải thích nói:"Những lời này hình dung chúng ta trước mắt tình cảnh thỏa đáng nhất bất quá . Chúng ta giống vậy trong chén thịt cá, đồ quản lý giống vậy người cầm dao. Chúng ta nếu không dựa theo ý của hắn đi làm, hắn sẽ đem chúng ta như thịt cá đồng dạng băm nát, đun sôi."

"Hắn..... Hắn dám?" Cát Linh Linh ngoài mạnh trong yếu."Đồ quản lý, người dám sao?" Ta nửa mở vui đùa nửa nghiêm túc hỏi.

"Hắc hắc, khó nói." Đồ Đại Duy rất cổ quái mà xem ta cười lạnh.

Cát Linh Linh nghe xong, giận tím mặt:"Đồ Đại Duy, người cái tên điên này, uống ta cầu Trung Hàn cứu người, hiện tại người còn dám uy hiếp chúng ta?"

Không biết là vui đùa quá trớn, hay là uống nhiều rượu , cũng hoặc là song phương cho tích góp từng tí một đã lâu oán hận mở ra đột phá khẩu, cái này vốn tựu tất cả tâm hoài quỷ thai bữa tiệc phát sinh biến chất.

Đồ Đại Duy giống như nổi điên đứng lên, hét lớn một tiếng:"Người im miệng, người sở dĩ cứu ta, đó là người nội tâm áy náy, thẹn với ta, người là vì có thể an tâm gả cho Lý Trung Hàn mới cứu ta. Ta không có ra ngục giam trước, không có ký tên thư thỏa thuận ly hôn lúc trước, người trên

đanh nghĩa hay là thê tử của ta. Thê tử cứu trượng phu chẳng lẽ không phải thiên kinh địa nghĩa sao? người không biết xấu hổ nói người cứu ta là cử chỉ trượng nghĩa?"

Ta cùng với Cát Linh Linh đều thất kinh, nhất thời không biết làm sao, kinh ngạc mà nhìn xem đồ Đại Duy gào thét.

Đồ Đại Duy mặt mũi tràn đầy tái nhợt, bộ dáng rất dọa người: "Người mấy lần phản bội ta, cho ta bị vợ ngoại tình, ở này trượng trên ghế sa lon. Ta rõ ràng đã cảm thương chỉ vào Lý Trung Hàn, người còn lại để cho hắn tiếp tục làm người làm đến cao trào, người rất thoải mái phải hay là không? Đồ đạc của hắn rất lớn phải hay là không? Người vũ nhục ta..... Ta nhịn. Bởi vì ta muốn lợi dụng làm người nam nhân, là ta tiện, là ta sống nên, thế nhưng mà ta rất phần nộ, bởi vì khi đó người là thê tử của ta."

Cát Linh Linh sắc mặt tái nhợt thân thể mềm mại run rẩy, ta nghe ngóng, dường như thực sự có chuyện như vậy, trên mặt ngượng ngùng vậy mà không phản bác được.

Đồ Đại Duy càng nói càng giận, hai cái mắt nhỏ che kín tơ máu: "Cái kia một lần tại phòng làm việc của ta, tuy nhiên là Lý Trung Hàn cưỡng ép làm người. Nhưng người thì sao? người thoát nhìn tựa như một cái đói khát dâm phụ, người đón ý nói hòa hảo, làm bộ phản kháng đón ý nói hòa hảo."

Ta nhìn ra được, ta biết rõ người đã nhận được cao trào, người gọi được rất dâm dăng. Đi theo ta nhiều năm như vậy, người một lần cao trào đều không có qua, cùng Lý Trung Hàn người lại nhiều lần có cao trào, ta không phần nộ sao?"

Ta ngơ ngác nhìn xấu hổ và giận dữ Cát Linh Linh, rất muốn hỏi nàng phải hay là không mỗi lần cùng ta ân ái đều có cao trào.

Đồ Đại Duy cả thở hỗn hển hai phần khí, đột nhiên như thiểm điện theo ghế sofa dưới đáy rút ra một thanh tối om hai ống súng sẵn: "Hôm nay, ta

muốn xem các người tại trên ghế sa lon làm tiếp một lần. Người nhất định phải cao trào, ta phải chứng kiến tinh dịch bắn vào trong thân thể của người. Nếu như các người không đáp ứng, hôm nay chính là các người ngày giỗ."

Ta choáng váng, còn không có kịp phản ứng, Cát Linh Linh đã gào khóc khóc lớn: "Ô..... Trung Hàn, ta bảo người đừng tới , ô....."

Ta tâm niệm nhanh quay ngược trở lại, rất muốn nhào tới đoạt thương, khả giáo hoạt đồ Đại Duy lui hai bước, cùng chúng ta giữ một khoảng cách. Hãn nắm thương hai tay rất hữu lực, một chút cũng không phát run, nhìn ra hãn đã không so đo hậu quả .

Ta cực lực gắng giữ tỉnh táo, thế nhưng mà sợ hãi vẫn đang tràn ngập ta toàn thân: "Không có việc gì, đừng khóc, đừng khóc. Chúng ta tự theo đồ quản lý, ở trước mặt hãn làm một lần, coi như cùng bình thường ân ái đồng dạng."

"Ô..... Làm sao có thể cùng bình thường đồng dạng, ô..... Hãn cầm thương. Vạn nhất, vạn nhất cướp cò làm sao bây giờ? Ô..... Đệ đệ của ta không có người chiếu cố, ô..... Trung Hàn." Cát Linh Linh ôm ta cổ khóc rống, đột nhiên ta cổ một hồi đâm đau, cảm giác có sắc nhọn thứ đồ vật đâm vào cơ thể của ta ở bên trong, bên tai truyền đến nhỏ như muỗi kêu ruồi thanh âm: "Thằng khốn, nhanh đi đoạt thương của hãn, thương ở bên trong không có viên đạn."

"Người đầu heo à? vạn nhất có viên đạn làm? Lại để cho hãn xem không sao cả nha, chúng ta không phải muốn ở trước mặt hãn ân ái sao? hiện tại vừa vạn." Ta thừa dịp Cát Linh Linh khóc nỉ non, căn lỗ tai của nàng nhỏ nhỏ vừa nói, thực sợ bị đồ Đại Duy nghe thấy. "Oa." Cát Linh Linh khóc đến càng lớn tiếng.

Ta làm bộ vẻ mặt cầu xin, một bên cời quần vừa nói: "Linh Linh, lần trước người nói kiểm tra có bệnh giang mai, phải hay là không chữa cho tốt

? Có thể hay không lây bệnh?"

Đột nhiên hỏi cái này chút ít lời nói tựa là đánh một cái dự phòng châm, dự phòng hỗn hển đổ Đại Duy đối với Cát Linh Linh phi lễ.

Cát Linh Linh sắc mặt đại biến, nàng xem ta liếc. Gặp ta mãnh liệt nháy mắt, nàng lập tức hiểu ý, chứa rất đau khổ bộ dạng:"Chắc có lẽ không, bác sĩ nói là lúc đầu."

Ta nghiêng người hỏi:"Đỗ quản lý, người có hay không bao cao su?"

Đỗ Đại Duy một tiếng thét dài, phần nộ ở bên trong mang theo cười nhạo:"Thật sự là làm bậy dân phụ, ta thực may mắn với người ly hôn!"
trời ạ, ta còn cùng có bệnh giang mai người ăn lẩu, ai nói bệnh giang mai sẽ không lây bệnh? Chê cười, nhanh xức nàng. Lý Trung Hàn, người nhanh làm cái này có bệnh giang mai dân phụ, bằng không ta lập tức nổ súng."

TỶ PHU VINH DỰ

Tiểu Thủ Chương
www.dtv-ebook.com

Chương 127: Lợi dụng lúc người ta gặp khó khăn

Ta thấy đồ Đại Duy kéo chốt, lập tức sợ tới mức tay chân phát run: "Đừng nổ súng, đừng nổ súng, ta làm, ta làm." Nói xong, ta nhắc lên Cát Linh Linh màu hồng phấn lễ phục dạ hội, thấy nàng phía dưới không có mặc đồ lót, trong nội tâm mừng thầm. Giãn ra hai tay đem thơm ngào ngạt cát đại mỹ nhân ôm vào đùi, làm cho nàng hai chân phân vượt qua tại thân thể của ta thể hai bên, ta tay nắm lấy đại nhục bồng o0o, nhắm ngay mê người Cẩm khu đỉnh đầu mà vào.

Cát Linh Linh một tiếng trách móc _, toàn thân run rẩy dữ dội: "Ờ, còn không có ẩm ướt, người làm cho chút ít nước miếng đi vào."

Ta chửi ầm lên: "Nước miếng? Người cái này dâm phụ, người có bệnh giang mai còn muốn ta thè lưỡi ra liếm người phía dưới?"

Cát Linh Linh xấu hổ và giận dữ nảy ra, nàng thống hận nhất người khác nhục mạ nàng, giống như lời thô tục nàng cũng khó khăn dùng đã chịu, huống chi loại này ác độc lời xấu xa. Nàng hai mắt hướng ta phóng tới cuồng nộ mũi tên nhọn: "Người..... Ờ, quá thô !" người bôi một ít nước miếng đi vào, không có bảo người thè lưỡi ra liếm..... Ờ, Lý Trung Hàn, ta sẽ báo thù !""

Ta ôm lấy nàng bờ eo thon bé bỏng, hạ thể tiếp tục ưỡn lên, một mạch vượt mọi chông gai, rốt cục hoàn toàn cắm vào.

Cát đại mỹ nhân đau đến âm thầm dùng móng tay mãnh liệt đâm ta, ta đoán trên người của ta nhất định vết thương chồng chất, ta thừa cơ tiếp tục

nhục nhã nàng:"Dâm phụ, người muốn báo thù sao? người hại ta nhiễm lên bệnh giang mai, ta làm chết người, làm chết người."

"Ờ....."

Cát Linh Linh mặt huyết rất không chịu thua kém, cả chộc máu chộc cái tụt ướt át cùng. Cát Linh Linh rơi vào cảnh đẹp, thêm nữa... thời điểm là nàng chủ động, ta mừng rỡ sáng khoái, rút sạch cho đỡ Đại Duy tấy náo:"Đồ quản lý, Đồ đại ca, ta tuy nhiên đã từng thực xin lỗi người, cái kia đều là lập trường vấn đề, không sao cả ai đúng ai sai.

"Nhưng Trương Tư Cần bán đứng người tụt không giống với, ta cảm động lây, nhất cảm hận có người bỏ đá xuống giếng, nhất là bằng hữu. Trương Tư Cần tại người phong quang thời điểm nhất định với người tình cùng tri kỷ, khả người một thân hãm nhà tù, hãn lập tức trở mặt, thật là âm hiểm. Đáng hận nhất chính là, hãn lại muốn giết người diệt khẩu, thù này không thể không báo !""

Đồ Đại Duy sắc mặt âm trầm, nghe ta vừa nói như vậy, hô hấp mạnh mà dồn dập lên, Cát Linh Linh lập tức dùng mặt huyết kẹp kẹp đại nhục bồng của ta, ám chỉ ta ngàn vạn đừng nói được quá mức hỏa. Ta đương nhiên minh bạch, lúc này kích thích đồ Đại Duy quả thực tụt là muốn chết.

"Đồ đại ca, trước đó vài ngày Trương Tư Cần mỗi ngày đến công ty của chúng ta cầu ta đem Bích Vân sơn trang bán cho hãn, khả người vừa ra ngục, hãn lập tức tụt biến mất. Rất rõ ràng lòng hãn hư , hãn sợ người trả thù. Đồ đại ca ah Đồ đại ca, Trương Tư Cần hiện tại đối với người độ cao : cao độ đề phòng, người rất khó có cơ hội báo thù, nói không chừng hãn còn muốn tìm người mưu sát người."

Ta nói vừa xong, đồ Đại Duy sắc mặt thay đổi, hãn khẳng định đồng ý quan điểm của ta. Tại ngục giam thời thượng mà lại có thể hạ sát thủ, ra ngục giam, Trương Tư Cần càng thêm không kiêng nể gì cả.

Đỗ Đại Duy có đầu óc, nhất thời xúc động qua đi, hần dần dần tỉnh táo lại, trong tay hai ống súng sắt cũng chán nản buông.

Ta cùng với Cát Linh Linh âm thầm nói lỏng một miệng lớn khí, nằng vậy mà lén lút xay nghiền bắt đầu, đem ta sáng đến lỗ chân lông tạt trướng, tựa hồ so bình thường giao cấu muốn kích thích gấp trăm lần.

Ta vội ho một tiếng, tiếp tục dụ dỗ nói:"Bất quá, Trương Tư Cần đối với ta không có phòng bị, chỉ cần ta nguyện ý, Trương Tư Cần nhất định phải chết."

"Chỉ cần người giết Trương Tư Cần, La Tất đời này cũng sẽ không trở về." Đỗ Đại Duy chậm rãi ngồi trở lại ghế sofa, bất quá trong tay như cũ chăm chú mà dẫn theo hai ống súng sắt.

Ta vẻ mặt cầu xin hỏi:"Đỗ đại ca, bệnh giang mai ưng thuận có thể trị liệu a?"

Đỗ Đại Duy nhìn có chút hả hê bộ dạng:"Không phải màn cuối không cần sợ."

Ta thấy ngữ khí của hắn hòa hoãn xuống, vội hỏi:"Chúng ta đây ước định coi như mấy sao?"

Đỗ Đại Duy nói:"Chỉ cần ta nghe được Trương Tư Cần chết, ta tuyệt đối hết lòng tuân thủ hứa hẹn, nhưng phải có một kỳ hạn. Một tháng, ta trong một tháng phải biết rõ Trương Tư Cần đã chết tin tức."

"Không cần một tháng, nửa tháng ở trong, Trương Tư Cần..... Răng rắc." Ta cười lạnh ở bên trong làm ra một cái cắt cổ đích thủ thế. Không ngờ tư thế dùng sức quá mạnh, đại nhục bổng o0o nhanh chóng xông đỉnh vài cái mật huyết ở chỗ sâu trong, Cát Linh Linh mãnh liệt co rút, thân thể mềm mại loạn chiến:"Ah..... Trung Hàn, ta, ta sắp ra rồi, người nhanh bắn ra đến."

Ta dực niệm bộc phát, đại nhục bổng o0o như gió bão mưa rào cả đêm mấy chục cái, xương sống lập tức run lên, một cổ nhiệt lưu xì ra, đem Cát Linh Linh phun được rên rĩ không ngừng. Ta đẩy ra Cát Linh Linh phần nộn đùi ngọc, chậm rãi rút ra đại nhục bổng o0o, chảy ra một đoàn đậm đặc bạch hồ tương:"Đồ quản lý, người nhìn rõ ràng , đây chính là không thể giả được tinh dịch..... Úc, bắn cho cái này dâm phụ nhiều như vậy, quá đáng tiếc ."

Đồ Đại Duy không biết là buồn nôn hay là xấu hổ, hắn khoát tay áo, bộ dáng cô đơn bi thương:"Đi thôi, đi thôi, nhanh lên ly khai tại đây."

Này thời gian còn không phải đã khuya, màu đỏ Ferrari cũng tại dòng xe cộ sông tức trên đường cái chạy như điên, nhiều lần đều thiếu chút nữa tông xe. A di đà phật, ta còn không muốn chết.

Cát Linh Linh đem màu đỏ cài tóc tháo xuống, mãnh liệt ngã tại xe trước cửa sổ thủy tinh lên:"Muốn như thế nào cái chết kiểu này, người nói đi.""Ta không muốn chết."

"Người không muốn ta muốn, dù sao hôm nay là thụ đã đủ rồi." Cát Linh Linh một cái đột nhiên thay đổi, cả phanh lại đều không có giảm tựa đột nhiên thay đổi, cái này vấn đề nghiêm trọng .

"Linh Linh tử, lúc ấy là bất đắc dĩ, người đừng nóng giận..... Ồ, có xe tại truy chúng ta, có phải hay không là đồ Đại Duy?"

Ta lo lắng trung đẳng đến kỳ trông mong đã lâu cứu tinh, một chiếc xe nhỏ giống như linh tựa như tia chớp bay tới.

Cát Linh Linh nghe xong, đem xe đỗ tại ven đường, hung dữ mà nhìn chăm chú lên xem sau kính:"Hắn đến vừa vặn, ta một xe đâm chết hắn, sau đó mọi người cùng nhau đi chết."

Trong chớp mắt, Porsche mang theo dễ nghe động cơ âm thanh lướt qua Ferrari ngừng lại, Sở Huệ quay đầu lại kêu to: "Người khai mở nhanh như vậy làm cái gì? Hại ta truy cả buổi."

Ta đi theo kêu to: "Oa, là Sở Huệ a, xe của nàng thực phong cách."

Cát Linh Linh thấy là Sở Huệ, không dám lập tức phát tác, ngã thị mà xem ta nhảy ra Ferrari. Chính cô ta cũng đi xuống xe, đi vào Porsche bên cạnh trái xem phải xem, trong ánh mắt tất cả đều là ghen ghét: "Sở Huệ, xe này là ai hay sao?"

Sở Huệ xem ta, dùng nhuễn giống như bông tựa như thanh âm nói: "Là của ta, là ta lão công đưa cho ta quà sinh nhật."

Ta nghe xong, sợ tới mức bước nhanh vọt đến ven đường, thò tay ngăn lại một cỗ tắc xi: "Các người chậm trò chuyện, tự chính mình nhờ xe trở về."

"Lý Trung Hàn....." Cát Linh Linh sắc lạnh the thé thanh âm vạch phá toàn bộ bầu trời đêm.

"Mẹ, còn không có nghỉ ngơi sao? ăn quả ướp lạnh a." Vừa về tới gia, ta đã nhìn thấy dì bày biện một cái không giống ngồi cũng không giống nằm tư thế ở phòng khách trên ghế sa lon xem tivi.

Có lẽ không có ngờ tới ta sẽ trở về, dì chấn động, nhưng không cách nào lảng tránh, bởi vì nàng đi đi lại lại bất tiện mà lại mặc một kiện cả nữ nhân thấy đều xấu hổ áo ngủ, vừa định đứng lên, đại khái là kéo đã đến vết thương, nàng hừ nhẹ một tiếng, cánh tay dấu ngăn cản bộ ngực, xấu hổ hồng mà sân quái: "Như thế nào đột nhiên trở về đâu này? nhanh cầm thảm cho ta."

Trong nhà điều hòa đang mở ra, bên ngoài thu ý dần dần dày, trong phòng lại ôn hòa như xuân, cho dù toàn thân cởi trống trơn cũng không thấy được mát. Đây là vì phối hợp dì chữa thương, ta cố ý dặn dò Trang Mỹ Kỳ

cả ngày đều muốn mở điều hòa. Nàng vừa tiếp một trận điện thoại, lúc này "Trùng hợp" Có việc ly khai, trong nhà cũng chỉ có vị này thất kinh, phong tình mê người bệnh hoạn.

Dì không giống bệnh hoạn, nàng thoát nhìn càng giống một vị sống an nhàn sung sướng phu nhân đang nghỉ ngơi, chỉ có điều nghỉ ngơi tư thế có chút cương, tứ chi có chút quái mà thôi.

"Cầm thăm làm cái gì? Người cảm thấy rất lạnh không? Cũng không phải chưa thấy qua." Ta đỉnh vài câu, tâm tình khoan khoái dễ chịu mà đem hai cái xinh đẹp hoa quả rồi đặt ở dì trước mặt trên bàn trà. Hoa quả trong giỏ xách mặt có quả táo, chuối tiêu, liên sương mù, quả khế, còn có dì yêu nhất ăn cam quýt.

Dì căn nở nang cánh môi, giống như nộ không phải nộ mà chăm chăm vào ta hỏi: "Người không phải nói đi nhỏ Đái Gia sao? mua nhiều như vậy hoa quả làm cái gì? Ta không ăn."

Dì thích ăn nhất hoa quả, nàng làm sao không ăn. Chỉ là được ta chế nhạo cùng chống đối, trong nội tâm nàng rất không thoải mái lại không thể như bình thường như vậy nhảy dựng lên đánh ta, phiền muộn tâm tình có thể nghĩ.

Ta cười hì hì đi qua, cố ý đem con mắt mở như người linh đồng dạng: "Oa, bộ đồ ngủ này thật là đẹp mắt, không phải giống như đẹp mắt."

Ta cũng không nói gì khoa trương, đây cũng là một bộ Sở Huệ đưa cho dì gọi cảm áo ngủ, chế tác khảo cứu, Lace (viền tơ) đường viền tinh mỹ tuyệt luân. Trên thân cơ hồ tựa là một chữ ống tay áo, tựa như ảo mộng phi thường trong suốt một lượng khóa không gì sánh kịp đại mật đào đem áo ngủ cao cao khởi động, kích lồi chỗ mơ hồ có màu nâu nhạt nhô lên. Dưới thân cái kia viền rộng tơ mỏng váy đã dán mà lại nhu, cũng bị một chỗ cao

cao bí lên đồi núi khởi động, ta thật muốn nhìn xem đồi núi đến tột cùng là như thế nào trắng noãn.

Đáng tiếc dì rất xảo diệu mà vén hai chân, đem đồi núi che dấu hơn phân nửa. Nhưng ta không có nhiều thất vọng, trên người nàng diệu dụng quá nhiều, ta theo hai cái thon dài mà hơi đầy đà rất tròn trên đùi có thể sờ tầm đến khêu gợi khí tức. Tuyết trắng một mảnh rất cực ngênh đón dễ làm người khác chú ý mặt khác nhan sắc, cái kia chính là nàng đầu ngón chân lên mười hạt kiêu diễm ướt át đỏ tươi.

Ah, nếu như không phải ta đột nhiên về nhà, nếu như không phải dì thất kinh, ta thực hoài nghi nàng tại câu dẫn ta. Dì bầu dục hình mũi nhọn càng ngày càng hồng, sóng lớn sóng mái tóc lười biếng mà che khuất một bộ phận tuyết trắng da thịt. Phát hiện ta thẳng vào nhìn xem nàng nửa thân trần thân thể, nàng nổi giận nảy ra, như một cái tứ chi ốc người máy tựa như, gian nan mà đứng lên. Ta cười hì hì đi đến trước, đem run rẩy dì nửa ôm nửa ôm vào trong ngực: "Đi đâu? Muốn lên toilet, hay là muốn giặt rửa thao?"

Dì cực kỳ lúng túng, lập tức trên người xuân quang đều bị ta xem cái tinh quang, nàng dứt khoát không đi: "Người cố ý đúng không hả? Cố ý chọc giận ta, cố ý đem Mỹ Kỳ chi đi, cố ý khinh bạc ta phải hay là không? Người thực đã cho ta hiện tại bắt người không có biện pháp sao?" Ta sững sờ, có lẽ là sợ dì sợ đã quen, nàng chắc lần này hung ác, ta thậm chí có chút ít chột dạ. May mắn ta đầu óc xoay nhanh, dì là một cái chỉ làm không nói người. Nàng nếu có thể đối phó ta đã sớm xuất thủ, ở đâu dùng được lấy đe dọa ta?

Ta cũng không làm rõ, chọn lấy một khóa đại cây quýt, cắt quất da quỳ gối dì bên chân thành khẩn xin lỗi: "Mẹ, ta không có như người nghĩ, người cho dù cho ta mười cái lá gan ta cũng không dám khinh bạc người. Người cái này thân xinh đẹp áo ngủ không phải ta bức người mặc a?"

Dì ngấn người, đại khái là bởi vì ta lời nói có vài phần đạo lý, nàng chơi liều biến mất hơn phân nửa: "Cái kia Mỹ Kỳ đâu này? nàng tiếp một trận điện thoại tự ly khai, người vừa vặn sẽ trở lại, là người an bài đúng hay không?"

Ta một chút cũng không phủ nhận: "Đúng thì sao? Nhi tử muốn cùng mẹ một mình cùng một chỗ nói chuyện phiếm có sai? Hoặc là mẹ cảm thấy ta không phải thân sinh mà không muốn cùng ta nói chuyện phiếm?"

"Ta..... Ta nói bất quá người. Bất quá người là con của ta, ta nuôi người nhiều năm như vậy, người phóng một cái rắm ta đều biết người muốn làm gì, người không nên nói dối." Dì trừng ta liếc, khí không có, vẫn đang không muốn bắt tay theo mẫu chốt bộ vị buông đến.

Ta kinh ngạc hỏi: "Ta thật là người nhi tử, người thật sự là mẹ ruột ta?" Dì giống như cười mà không phải cười: "Ta là người dì."

Ta nhẹ nhàng vuốt ve dì đùi, động tình nói: "Ta rất hoài nghi, hoài nghi người chính là mẹ ruột ta."

Dì bỗng nhiên thân thể mềm mại run rẩy, trong mắt vô hạn Ôn Nhu "Ta..... Ta cũng muốn làm người thân nường, người tuy nhiên cái này không tốt, cái kia không tốt, nhưng coi như hiếu thuận, hiếu được bóc lột cây quýt cho ta ăn. Cái kia cây quýt là bóc lột cho ta sao của ta?"

Ta đã vui vẻ lại thất vọng, đem cây quýt phân thành hai nửa, cầm một nửa dục ném vào trong miệng: "Không có, ta ý định chính mình ăn."

Dì đùi cũng không bị thương, nàng bấp chân bắn ra, cho ta một cước: "Chán ghét, cút sang một bên."

Ta cười hì hì dùng hai tay bưng lấy cây quýt đưa tới: "Mẹ, người thật xinh đẹp."

Dì khóe mắt có chút nhếch lên, tiếp nhận cây quýt, bóc lột một ít phiến bỏ vào cái miệng anh đào nhỏ nhắn, nhai hai cái cảm giác không tệ, mắt phượng càng ngoặt. Gặp ta một bộ thèm thường bộ dạng, nàng đại xấu hổ lại giận:"Ta không phải người những nữ nhân kia, người đừng đến dỗ ta."

Ta ôn nhu nói:"Người là ta yêu nhất nữ nhân, ta đương nhiên phải dỗ dành người."

Lời đã ra miệng, dì không cười , nàng si ngốc mà xem ta, lại bắt đầu hoảng hốt . Trong nội tâm của ta khẽ động, nhanh chóng ngăn lại dì hoảng hốt xuống dưới, ta không thể nguyện ý làm tiếp Lý Tĩnh sóng lớn bóng dáng. Ta chính là ta, ta là Lý Trung Hàn.

"Miệng vết thương còn đau không?" Ta ngồi vào dì bên cạnh, dùng sức niết bông chốc bấp đùi của nàng. Dì đau xót tỉnh táo lại, phát hiện được ta ánh mắt thẳng tắp chăm chăm vào nàng cao ngất bộ ngực 〇〇, nàng cả giận nói:"Vốn không có như vậy đau nhức, cho người cái này một mạch vừa đau ."

"Là ở đâu đau nhức, cho ta coi nhìn." Ta một tay ôm dì nhuyển eo, một tay vươn hướng cao ngất bộ ngực 〇〇. Dì kinh hãi lại không thể làm gì, tay của ta nhắc lên nàng trước ngực hơi mỏng áo ngủ, thành linh phát hiện trên trái tim tới gần nách gần đây có Nhất Chỉ lớn lên nhỏ ứ khối, có chút sưng đỏ.

"Đừng nhìn, ôi, híz-khà-zzz....." Dì vừa then vừa vội muốn ngăn cản ta, không ngờ kéo đã đến nội thương, đau đến nàng lông mày nhanh quân.

Ta tranh thủ thời gian khuyên nhủ:"Người chớ lộn xộn nha, ta là con của người, liếc mắt nhìn thương thế của người ở nơi nào, người ra sức khước từ làm gì? Ta cũng không phải chưa có xem thân thể của người."

"Người....." Dì lại muốn động chân, nhưng ta cơ linh, toàn thân núp ở ghế sofa, nàng muốn đá cũng với không tới.

"Tại đây đây này, nơi này có không có thương tổn đến?" Ta dùng tay đè hẳn một cái cặp vú cao ngất, một bên ôn nhu hỏi một bên xoa nhẹ. Văn vê đến màu nâu nhạt đầu vú nhỏ lúc, ta cứng ngắt, cứng rắn đến lợi hại.

"Người..... Người đừng văn vê ah." Dì giơ cánh tay lên đẩy ta, một điểm khí lực đều không có. Đẩy mấy lần, nàng buông tha cho. Xinh đẹp mắt phượng rủ xuống, ngơ ngác nhìn ngón tay của ta tại nàng trên quần vú lượn vòng vòng. Các loại núm vú dần dần trở thành cứng ngắt, ta dùng ngón trỏ cùng ngón cái kẹp lấy cứng rắn vênh lên núm vú nhẹ nhàng sờ, dì một tiếng rên rỉ; Ta lại niết, nàng vẻ mặt thống khổ; Lần thứ ba ta dùng chơi liều, dùng sức niết xuống dưới, dì một tiếng kêu gáy, hướng ta quăng đến giống như nô không phải nô, giống như giận không phải giận ánh mắt. Ta cười xấu xa, hai ngón sửa niết vì chà xát, càng chà xát càng nhanh, trong nháy mắt, dì trên mặt một mảnh ửng hồng, hai mắt ngập nước.

Ta xúc động cúi đầu xuống, tại hơi mỏng áo ngủ bên ngoài ngâm lấy dì núm vú, càng hàm càng nhiều, càng ăn càng lớn khẩu, bên tai là dì dồn dập thở:"Người thật to gan..... Người ngay cả ta cũng dám đùa giỡn? Mau dừng lại, ta coi như chuyện gì đều không có phát sinh, bằng không....."

Ta đối với dì vốn cũng rất kiêng kị, được nàng phen này cảnh cáo, ta lập tức sinh ra lùi bước ý niệm . Nhưng trong lúc đó, mắt của ta giác [góc ánh mắt xéo qua quét về phía dì bụng dưới, nàng chẳng biết lúc nào tách ra hai chân, giữa hai chân trọc thoáng cái đem ta hấp dẫn ở. Ta buông tha cho lùi bước, huyết dịch tràn ngập đầu óc của ta, cái này một mảnh trụ lùi đôi núi thậm chí có mãnh liệt lực hấp dẫn.

Ta do dự một chút, vẫn là đem tay chụp lên đi.

"Trung Hàn, người dám?" Dì mãnh liệt lắc đầu, hơi chút dùng sức lại kéo xuống nội thương, nàng thống khổ mà rên rỉ.

"Nghiem dịch nói nàng là trận đấu danh thứ ba, ưng thuận rất lợi hại. Ta lo lắng mẹ còn có địa phương khác có thương tích, ta giúp người kiểm tra, kiểm tra." Ta không biết cái này lấy cố phải chăng thỏa đáng, cái kia đã không trọng yếu. Quan trọng là ... tay của ta tại vuốt ve dì hạ thể, trơn bóng đồi núi rất trơn, lõm chỗ rất màu mỡ, như thành thực con trai cấp. Một ngón tay để ngang màu mỡ con trai trong con sò gian, vừa mới hoàn toàn ngăn cản phủ ở cái kia mê chết người khe thịt nho nhỏ.

"Không muốn, Trung Hàn, người đừng xằng bậy....."

"Đều ướt, ướt đầm. Mẹ, ta đã thấy mẫn cảm nữ nhân, khả ta chưa thấy qua giống như người vậy mẫn cảm nữ nhân. Ta đoán người cho dù dọc theo đường, chỉ cần quần nhanh một ít, chỉ cần tay cầm túi đựng phải hạ thể của người, người đều bài tiết dịch thể, đều có khoái cảm, vậy sao?" Ngón tay sự trượt, chất nhầy xuyên thấu qua hơi mỏng tơ vật tràn ra, phình gò núi ôn hòa có co dãn. Tay của ta chọn tiến trong áo ngủ, càng trực tiếp, càng chân thật cảm thụ cái kia màu mỡ hấp dẫn, khắp nơi trên chọc ngón tay như là truy lạc Thâm Uyên giống như được hít vào thần bí trong thế giới, đây là một cái ôn hòa được có chút cực nóng địa phương.

"Ah." Dì dùng vô lực đầu ngón tay che miệng, nhưng cái kia một tiếng mất hồn rên rỉ như cũ rõ ràng mà truyền vào tai ta đóá, nàng nổi giận nói:"Người nói hươu nói vượn, đem mẹ của người nói được như vậy dâm đẳng người rất vui vẻ phải hay là không?"

"Ta không có nói bậy, ta không biết nữ nhân, nhưng ta sẽ giải thích thân thể nữ nhân. Mẹ hiện tại cần có nhất nam nhân, người có nguyện ý hay không để cho ta làm người nam nhân?" Ngón tay hoàn toàn cắm vào, ta cười đến rất hèn mọn bỉ ổi, cách chiếm hữu dì cách chỉ một bước , ta tựa hồ tùy thời có thể được thường mong muốn.

"Ờ..... Người như thế nào như thế dâm uest? Ta là mẹ của người, người theo ta nói những lời này một chút cũng không e lệ sao?" Dì toàn thân run

rầy, thu nạp hai chân kẹp chặt tay của ta.

"Đương nhiên sẽ, nhưng ta thích người, yêu người. Theo thiếu niên lúc bắt đầu có tưởng tượng rất cụ thể có thể thực hiện, người nói hản có thể hay không điên cuồng?" Ta rất dễ dàng phải đem đi hai cái thịt thịt đùi đẩy ra, ngón tay Ôn Nhu co rúm.

"Ta thực ưng thuận đưa người đi Tây Bắc sa mạc lao động ." Dì nhắm mắt lại, đầu mềm mà tựa ở ghế sofa trên lưng.

"Vậy người sẽ phá hủy ta. Bởi vì ta tưởng niệm cùng tình cảm dành dùm tới trình độ nhất định sẽ bộc phát, ta sẽ trở thành một cái kẻ phá hoại, một cái tội phạm giết người, may mắn người không có làm như vậy."

Dì rên rỉ:"Ồ..... Trung Hàn, ta là người..... Người dì."

"Dì tự dì. Nếu như người nhất định là nữ nhân của ta, hết thấy đều không có gì lớn." Đối mặt dì chưa từng có qua mềm yếu, ta rất bình tĩnh.

Ta chú ý tới dì hai chân không hề thu nạp, mà là lạng lẽ tách ra, vô ý thức mà tách ra. Điều này nói rõ nàng có cảm giác , cũng nói rõ của ta khiêu khích có hiệu quả. Ta cúi người xuống, tại dì thon dài tuyết trắng trên cổ hôn đi. Vốn ta muốn hôn vú của nàng, nhưng ta cực lực tránh cho chạm đến dì bị thương bộ vị.

Dì mở mắt ra, ngơ ngác mà chịu được của ta phi lễ:"Người đã có rất nhiều nữ nhân, vì cái gì còn bắn khoả ta lão thái bà này?"

Ta hướng dì nháy mắt mấy cái, nhin không được dùng đầu lưỡi thè lưỡi ra liếm bồng chốc nàng bên trái núm vú:"Ai nói người là lão thái bà? Người nhìn về phía trên so Quách Vịnh Nhàn còn trẻ. Da của người như tiểu nữ hài đồng dạng trơn mềm, cái vú cùng Tân Ny đồng dạng rất. Rất diệu ờ, người phía dưới cùng xử nữ đồng dạng nhanh, mẹ có thuật trú nhan, Vĩnh Bảo thanh xuân."

Dì nhăn nhó, như thiếu nữ giống như thẹn thùng: "Đó là mẹ thường xuyên vận động, thường xuyên luyện công kết quả..... Không có người nói như vậy huyền. Ở..... Trung Hàn, người đừng đùa hớ lộng mẹ . Mẹ nhin nhiều năm như vậy, người cũng đừng làm cho mẹ mất mặt."

Ta nghiêm mặt nói: "Mất mặt? Người không nói, ta không nói, người mất mặt cho ta, ta mất mặt cho người, mọi người huề nhau không tính mất mặt."

"Người cái này mồm mép như thế nào bạch mà nói thành hắc, hắc mà nói thành bạch, dường như người toàn bộ có lý? Ta cảm thấy cho người là một bên nói bậy nói bạ, rắc chó không kêu." Dì muốn cười, đảo mắt lại giết khí đằng đằng, có thể thấy được nội tâm của nàng cực độ mâu thuẫn.

Ta nắm hai mảnh trơn mềm cánh hoa xoa lấy vài cái, lần nữa đem ngón tay cắm vào cái kia tràn ngập hấp lực trong mật huyết: "Vậy người nói cho ta biết, hiện tại thoải mái sao? muốn nói lời nói thật ờ."

Dì nhanh chóng lắc đầu: "Không thoải mái."

Ta sắc mặt nghiêm nghị vẻ mặt cứng rắn, trên tay đột nhiên dùng sức co rúm: "Chính người làm cho tự thoải mái, ta giúp người làm cho tự không thoải mái. Đây mới là một bên nói bậy nói bạ, rắc chó không kêu."

Dì toàn thân đều có phản ứng, bờ hông ộp tả hữu lắc lư, hai chân lần nữa khép lại: "Ah..... Người thừa dịp ta có thương tích nhục nhã ta !" người tốt nhất suốt đêm trốn chạy để khỏi chết, có xa lắm không trốn rất xa, bằng không đợi thương thế của ta hơi chút tốt đi một chút, ta lột da của người ra !""

"Ta khả không muốn trốn. Đã phải chết, trước khi chết muốn hoàn thành tâm nguyện của ta, giải quyết xong tâm nguyện, cho dù chết cũng đáng được." Ta đứng lên, như thiểm điện cởi quần, một căn to lớn cao ngạo gia hỏa nhìn trời bề ngễ.

Dì hoa dung thất sắc:"Người muốn làm gì?"

Ta đi đến trước, ngừng mắt nhìn dì hai mắt, rất động tình, rất kiên định nói:"Ta nghĩ đến đến người, ta muốn cho người thỏa mãn. Trên cái thế giới này, chỉ có ta có thể thỏa mãn người, bởi vì ta là "Thanh Long", người là "Bạch Hổ"."

Nói xong, ta hôn xuống dưới. Mặc kệ dì có nguyện ý hay không, ta liếm láp môi của nàng, ngậm lấy đầu lưỡi của nàng. Đã hút nước miếng của nàng, cũng đưa vào nước miếng của ta, trở mình quấy khiêu khích hóa làm mất hồn kích tình.

"Leng keng..... Leng keng....."

Dì nở nụ cười, như một cái kẻ nghèo hàn hạnh được vàng giống như nở nụ cười, mà ta cơ hồ muốn khóc, không muốn đi mở cửa. Nhưng chuông cửa một mực tại tiếng nổ, vạn nhất là Tiểu Quân.....

Ta sợ hãi, nhảy dựng lên xuyên thẳng quần. Mở cửa trước, không quên cho dì đập lên một đầu chần lông.

"Trong nhà của ta tịch thu đến cái gì bao khóa nha !" người xác định là buổi tối hôm nay đưa đến hay sao? là cái gì bao khóa? Nếu như không trọng yếu ta ngày mai lại trở về xem. Bình thường nếu có bao khóa, ta cửa ra vào hộp thư lên sẽ có tờ giấy nhắn lại." Không kịp thở Trang Mỹ Kỳ vừa vào cửa tựa hướng ta đại phát bất mãn. Ta không nghĩ tới nàng nhanh như vậy sẽ trở lại, gian kế thất bại, thật sự là người tính không bằng trời tính, ta hận đến nghiến răng ngựa qua loa vài câu.

Bên kia, dì mềm mà kêu gọi:"Mỹ Kỳ, vịn ta đi tắm rửa."

"Tốt. Oa, nhiều như vậy hoa quả."

"Trung Hàn nói người vất vả, cố ý mua cho người ăn."

"Không khổ cực, hì hì....."

"Chú ý áp chân, chú ý hóp bụng..... Lý Hương Quân, người chú ý lực muốn tập trung, muốn bờ mông ộp xinh đẹp tự tận lực vênh lên chút cao."

"Hì hì....."

Ta cũng cười, vị này đáng vẽ lão sư nói được đúng vậy. Sở hữu tất cả học viên đáng người, vô luận cao thấp mập ốm tự thuộc Tiểu Quân đáng người nhất bỗng, đặc biệt là nàng vênh lên vênh lên bờ mông thực tế làm tức giận. May mắn sở hữu tất cả đệ tử đều là nữ nhân, nếu không hậu quả không thể lường được, ta từ xa nhìn lại thì có một cổ dục hỏa.

Đứng đấy thưởng thức Tiểu Quân luyện đáng vẽ nửa giờ , khả ta một chút cũng không biết là mệt mỏi, dù sao trong công ty có dã tâm bưng bưng Quách Vịnh Nhân chiếu khán.

Mấy ngày nay ta rút sạch đến xem Tiểu Quân luyện đáng vẽ, buổi tối cùng đi. Hai vị lớn nhỏ Hương Quân chiếm cứ ta sở hữu tất cả thời gian, dẫn tới những nữ nhân khác tiếng oán than dậy đất, kháng nghị nhao nhao. Nhất là Đường Y Lâm, cơ hồ một ngày tam thông điện thoại, ta lập vô số nói dối mới lừa dối vượt qua kiểm tra. Ai, nữ nhân nhiều tuy hạnh phúc, thế nhưng mà lại có ai biết rõ khổ cho của ta?

"Tiểu Quân, người hai ngày này làm sao vậy? Luôn tâm thần không?, phải hay là không thân thể không thoải mái?"

"Báo cáo lão sư, ta cảm thấy được có người tại nhìn lén."

"Nhìn lén? Không có nha, huống chi mọi người là bình thường luyện đáng vẽ, cái này có cái gì tốt nhìn lén hay sao? người đa tâm, tiếp tục áp chân, áp sâu điếm....."

Cho dù ta cẩn thận từng li từng tí không cho Tiểu Quân phát giác, khả năng vẫn đang cảm giác được sự hiện hữu của ta, nhạy cảm như thế, phảng phất toàn thân dài khắp con mắt tựa như. Ta cười khổ không thôi, vì không quấy rầy nàng luyện tập, ta ý định về sau đến xem nàng số lần không muốn như thế nhiều lần.

Vừa muốn quay người ly khai, mạnh mẽ chứng kiến một bóng người đứng sừng ở trước mặt của ta, đem ta dọa kêu to một tiếng. Định thần xem xét, dĩ nhiên là Trương Tư Cần. Hắn đối diện lấy ta mỉm cười, ta đột nhiên toàn thân rét run, một ít dự cảm bất tường xuất hiện.

"Không có ý tứ, đường đột Lý tổng tài. Ta là gặp người nhìn mê mẩn, không có ý tứ quấy rầy." Trương Tư Cần cười đến rất quý dị.

Ta gượng cười hai tiếng:"Hắc hắc, trương đồng tới nơi này hẳn là muốn báo danh tham gia luyện dáng vẻ? Đáng tiếc tại đây chỉ tuyển nhận nữ nhân."

Trương Tư Cần lắc đầu:"Lý tổng tài thật biết chê cười, ta mục đích tới nơi này cùng Lý tổng tài đồng dạng, tựu là muốn nhìn một chút Tiểu Quân."

"Xem Tiểu Quân?" Ta âm thầm khiếp sợ.

? Trương Tư Cần cười nói:"Đúng rồi, nhìn vài ngày á! ha ha."

Ta tâm run lên, vội hỏi:"Người xem nàng làm cái gì? Làm sao người biết Tiểu Quân ở chỗ này?"

Trương Tư Cần không trả lời thẳng ta, mà là mị mớ nhắc nhở:"Tiểu Quân đáng yêu như thế, hơn nữa nàng hay là ta dự định con dâu, ta đến xem nàng là nên phải đấy. Những ngày này ta nghe nói Lý tổng tài tổng hướng tại đây chạy, ta cứ tới đây nhìn xem. Không nghĩ tới chúng ta Tiểu Quân ở chỗ này luyện tập, ha ha, khiêu vũ tốt, người xem nàng nhảy nhiều lắm đẹp mắt. Chậc chậc....." Ta biểu lộ cứng lại, trong mắt có sát khí:"Như vậy xem

ra, trương đồng là ở theo dõi ta ? Tại sao phải theo dõi ta? Sợ ta độc chiếm bảo tàng?"

Trương Tư Cần cười gian:"Lý tổng tài quá mẫn cảm á! Lý tổng tài là một vị coi trọng chữ tín, giảng nghĩa khí người, như thế nào lại độc chiếm đầu này? huống chi như vậy một số lớn bảo tàng, một người sao có thể độc chiếm được?"

Ta mặt mũi tràn đầy tươi cười:"Cũng thế. gặp người có phần, như vậy một số lớn bảo tàng, ta như thế nào không biết xấu hổ một người độc chiếm? Trương đồng không có chuyện gì khác lời nói, không bằng đến công ty ngồi một chút?"

Trương Tư Cần mãnh liệt gật đầu:"Đang có ý này, vừa vặn khát nước, thuận tiện đi người cái kia lấy chén nước uống."

"Mau mời, mau mời."

Ta đột nhiên phát giác chính mình như một đồ ngốc tựa như, bị người theo dõi vài ngày còn ngây thơ vô tri, thực xấu hổ vì đặc công nhi tử. Nếu quả thật có bảo tàng, nếu như bảo tàng quy mô thật sự như Trương Tư Cần nói khổng lồ, vậy nhất định có rất nhiều người muốn. Bởi vì cái gọi là người vì tiền mà chết, chim vì thức ăn mà vong, vì mười vạn, tám vạn đều có người chịu liều mình, huống chi là bảo tàng? Ta nếu như lại không đếm xỉa tới, nói không chừng sẽ hại Tiểu Quân. Trương Tư Cần tìm người theo dõi ta, vậy mà theo tới Tiểu Quân trên đầu, ta lập tức bảy hồn dọa ra sáu hồn.

Là toàn lực ứng phó thời điểm . Không ai có thể uy hiếp ta, không có người có thể uy hiếp Tiểu Quân. Ta khê căn môi, rơi xuống một cái quyết định.

Trà là thượng hạng Tây Sơn cộng lông tiêm, vừa phao ngựa tốt lên cả phòng phiêu hương.

Dựa theo Quách Vịnh Nhân dặn dò, chỉ cần Trương Tư Cần đến một lần, Thượng Quan tử muội tự hành khởi động nghe lén ghi âm hệ thống. Bởi vì người này đã liệt vào nguy hiểm nhất chi nhân, hẳn mức độ nguy hiểm vượt xa Hà Quân Thiết cùng Chu Cửu Đồng.

"Mấy ngày nay ta đã ở tìm trường đông." Ta nếm một ngụm nhỏ phiêu hương Tây Sơn cộng long tiêm."Ah, là tìm ta ăn cơm uống trà? Hãy tìm ta đàm như thế nào chia phần bảo tàng? Ha ha." Trương Tư Cần cũng nhắm nháp một ngụm nhỏ, hẳn rất buông lỏng, một chút cũng không lo lắng ta tại trong nước trà hạ độc.

TỶ PHU VINH DỰ

Tiểu Thủ Chương
www.dtv-ebook.com

Chương 128: Tuổi trẻ lão thái bà

Ta không đếm xỉa tới nói: "Cũng không phải, là đồ Đại Duy muốn tìm trường đồng."

Trương Tư Cần sắc mặt đột biến, thiếu chút nữa bị nghẹn: "Àn? Hẳn tìm ta có chuyện gì, ta nghe nói hẳn quay trở lại nước Mỹ ." Ta thăm mắng một câu lão hồ ly, quả nhiên không ngoài sở liệu của ta.

Đồ Đại Duy vừa ly khai, Trương Tư Cần tự ngoi lên mặt nước thờ, ta làm bộ hù dọa hẳn: "Ta không rõ ràng lắm đồ Đại Duy tìm trường đồng có chuyện gì, ta hỏi hẳn hẳn cũng không nói. Hẳn là đi nước Mỹ , khả ta nghe nói qua hai ngày sẽ trở về, còn nói muốn thỉnh công ty của chúng ta cao tầng cùng đi ăn cơm."

Trương Tư Cần thản nhiên nói: "Vậy sao? Thăng này không đơn giản ah."

Thấy hẳn dờ dẩn, đoán chừng lúc này hẳn đang suy tư như thế nào đối phó đồ Đại Duy. Ta cùng với hẳn không có trở mặt lúc trước, đồ Đại Duy tuyệt đối là Trương Tư Cần họa lớn trong lòng.

Ta ho khan hai tiếng: "Không nói chuyện hẳn , chúng ta đàm bảo tàng."

"Đúng đúng đúng, chúng ta đàm bảo tàng." Vừa nói đến bảo tàng, Trương Tư Cần mặt mũi tràn đầy hưng phấn. Vừa rồi bất an quét qua quét sạch, tiền tài thật sự là hấp dẫn người ah, ta thăm than.

"Ta nghĩ tới , đầu tiên, cái kia bảo tàng là cái gì, có bao nhiêu, đều là không biết bao nhiêu. Vạn nhất chỉ là tin vĩa hè, chúng ta bạch bề bọn không sao cả, làm cho nhân gia chê cười tự bị chơi khăm rồi. Đã trương đồng có lòng tin, ta xem không như như vậy, trương đồng cầm ba tỷ đi ra, bảo tàng do trương đồng toàn quyền phụ trách khai quật. Sở hữu tất cả bảo vật chúng ta một người một nửa, 5-5 chia đều, người xem coi thế nào?" Căn nhắc cả buổi, hơn nữa mấy ngày nay công tác chuẩn bị, ta ném ra ngoài một cái ổn lợi nhuận không bồi thường đề nghị.

"Cái này..... Trưng Hàn, công phu sư tử ngoạm đi à nha? Cái gì đều không nhúc nhích trước hết kiểm ba tỷ?" Trương Tư Cần cười gian nói. Ta không cho là đúng nhàn nhạt hỏi:"Xin hỏi trương đồng, người đối với bảo tàng có lòng tin sao? tin tưởng là bao nhiêu?"

Trương Tư Cần lông mi nháy lên nói:"Có lòng tin, tràn ngập tin tưởng."

"Đã có tin tưởng, người sẽ không sợ không chiếm được hồi báo. Bằng không như vậy, người đem bảo tàng bí mật cùng cụ thể chôn dấu địa điểm nói cho ta biết, ta phụ trách khai quật, lấy được bảo tàng ta phân người 30%." Ta làm bộ lại ném ra ngoài một cái khác đề nghị. Dựa theo người bình thường Logic suy luận, thứ hai đề nghị mới được là ta rất muốn nhất đề nghị, ta hết lần này tới lần khác muốn hấn đáp ứng cái thứ nhất đề nghị.

Quả nhiên lão gian cự hoạt Trương Tư Cần trúng kế, hấn không nghĩ tới một cái hai mươi sáu, bảy tuổi sừng sờ đầu nhỏ tử sẽ có nhiều như vậy tâm cơ. Nghe ta vừa nói thứ hai đề nghị, hấn lập tức lắc đầu:"Cái này không tốt..... Ta có một đề nghị."

"Thỉnh nói thẳng." Ta cười tủm tỉm nói.

"Ta cho người 1.5 tỷ, bảo tàng khai quật do để ta làm, có được đồ vật gì đó chúng ta một người một nửa." Trương Tư Cần đánh giá bỗng chốc biệt thự giá trị cùng giai đoạn trước kê giá, cho ra một cái giảm nửa giá cách.

Ta ngay cả liền lắc đầu, song chường thẳng dao động trả một cái giá:"Hai mươi lăm trăm triệu."

Trương Tư Cần nghĩ nghĩ nói:"Hai tỷ."?

Lúc này đây, ta suy nghĩ kỹ lâu. Một lát hít thở không thông trầm mặc sau, ta cố ý lộ ra vẻ tham lam:"Thành giao."

"Chúng ta nghĩ [mô phỏng một phần bí mật hiệp ước hợp đồng, tuy nhiên phần này hiệp ước hợp đồng không bị pháp luật bảo hộ, quốc gia cũng không cho phép một mình khai thác bảo tàng, nhưng ta nguyện ý đánh cược một lần. Lần này đào móc là bí mật tiến hành, nhân thủ của ta tuyệt đối tin cậy. Nếu như để lộ tin tức, quốc gia đem nhóm này bảo tàng tịch thu , người phải trả ta hai tỷ." Lão gian cự hoạt Trương Tư Cần tại ta trầm mặc trong thời gian, lại nghĩ tới một cái bẫy.

"Hắc hắc, trương đồng cũng quá sẽ tính toán tỉ mỉ . Vạn nhất đào móc sau, trương đồng phát hiện nhóm này bảo tàng căn bản không đáng đầu tư, vì vậy chính mình Report chính mình; Của ta Sơn Trang được người đào cái nẫu như, cái này tổn thất ta tìm ai bồi? Được rồi được rồi, việc này không bàn nữa." Ta đứng lên, làm ra nhất phách lưỡng tán tư thái.

Trương Tư Cần bề bộn khích lệ:"Vân...vân đợi một tý, Lý tổng tài đừng nóng vội, chuyện tốt thương lượng nha."

"Không cần nhiều hơn nữa phí miệng lưỡi, của ta long mạch chi địa vốn tự không muốn hồ trở mình loạn đào, chỉ là xem tại trương đồng tin tưởng tràn đầy chia lên cũng đi theo đánh bạc một thanh. Nếu ta đem Bích Vân sơn trang bán cho người, ta có thể thống thống khoái khoái cầm] bắt được ba tỷ, hiện tại ta chỉ cầm hai tỷ, này bằng với ta cũng cầm 1 tỷ đi đánh bạc. Nếu như trương đồng còn muốn thêm nhiều như vậy điều kiện, quên đi." Ta rất tức giận.

Trương Tư Cần nhất kế không thành lại đến nhất kế, hăn lạnh lùng nói: "Trung Hàn, người không thay mình muốn cũng muốn thay Tiểu Quân muốn ah." Ta nghe xong, lập tức vừa sợ vừa giận. Chằm chằm vào Trương Tư Cần con mắt, ta hung dữ hỏi: "Người uy hiếp ta?"

Trương Tư Cần con mắt loạn chuyển, lập tức cười ha ha: "Uy hiếp không dám nhận. Ý của ta là, Tiểu Quân là của người yêu nhất, nàng trưởng thành cũng nên lập gia đình, lập gia đình cũng nên chuẩn bị đồ cưới a? Trên người nhiều tiền một điểm tổng không phải chuyện xấu."

"Hắc hắc, người đây không cần quan tâm. Tiểu Quân đồ cưới ta đã thay nàng chuẩn bị cho tốt, trương đồng hay là quan tâm đình nam a." Ta cười lạnh, lần này đối chọi gay gắt lời nói nói ra, trong nội tâm của ta có một ít hối hận, này bằng với công khai cùng Trương Tư Cần ngả bài. Ngụ ý rất rõ ràng, người dám động của ta Tiểu Quân, ta liền thu thập con trai bảo bối của người. Chỉ là như vậy cậy mạnh quá vọng động rồi, hoàn toàn đem Tiểu Quân hoàn toàn đặt tình cảnh nguy hiểm. Bất quá lời nói đã nói ra miệng, không có khả năng lại thu hồi, chỉ có từ nay về sau muốn càng tăng thêm đề phòng.

Trương Tư Cần sắc mặt ngưng trọng, tin tưởng ta lời nói đánh trúng hăn chỗ đau. Hăn rất yêu Trương Đình nam, làm cha đều cưng chiều con của mình, biết rõ Trương Đình nam được Tiểu Quân khuynh đảo, Trương Tư Cần nằm mộng cũng muốn đem Tiểu Quân cho rằng lễ vật đưa Trương Đình nam. Tiểu Quân thuần khiết, xinh đẹp, đáng yêu..... Nếu như có thể làm con dâu của hăn, cái kia chính là Vô Thượng vinh quang.

Đáng tiếc cái này vinh quang chỉ thuộc về ta, ta đương nhiên cự tuyệt hoàn thành Trương Tư Cần phụ tử mộng đẹp. Burton trong tửu điểm nhà hàng nhân viên phục vụ đã từng lộ ra, đêm hôm đó, Trương Tư Cần nhử tửu bảo bối Trương Đình nam không hiểu thấu mà ngã hai mươi một bình giá cả đắt đỏ hảo tửu. Ta không cách nào xác định Trương Đình nam phát giận nguyên nhân, nhưng ta ẩn ẩn cảm giác cùng Tiểu Quân có quan hệ.

"Ta quá lo lắng, vậy thì theo như Trung Hàn ý tứ, ta ngày mai sẽ với người ký kết bí mật hiệp ước hợp đồng, cho người hai tỷ. Dù sao ta đem thân gia tánh mạng toàn bộ áp lên đi, trừ phi trời sập xuống, nếu không không ai có thể ngăn cản ta đào móc công chúa bảo tàng. Chỉ cần đem bảo tàng móc ra, Trung Hàn người chính là muốn mua 100 cái Bích Vân sơn trang cũng không thành vấn đề."

Gặp ta không phải đèn đã cạn dầu, Trương Tư Cần sắc mặt lại biến, trở nên hiền lành dễ thân. Ta thầm than giang hồ hiểm ác, không nghĩ qua là người không phải ở bên trong cái bẫy tự là bị người áp chế, nếu như không có điểm chơi liều, chỉ sợ sớm muộn sẽ bị người ăn sống nuốt tươi.

Ta thản nhiên nói:"Người quyết định không tính, ta quyết định cũng không tính, muốn xem Thiên Ý, sẽ không biết chúng ta là không phải cùng bảo tàng hữu duyên ."

Ta là ám chỉ hết thấy đều là không biết.

Trương Tư Cần mặt không biểu tình gật đầu:"Ngày mai liên hệ người, hôm nay ta tự đi trừ tiền."

Dự báo thời tiết bảo hôm nay sẽ có mưa to.

Quả nhiên Trương Tư Cần chân trước vừa đi, bầu trời đột nhiên cuồng phong gào thét, chỉ chốc lát sau, đã đi xuống lên mưa như trút nước mưa to, vẻ lo lắng thì khí trời làm cho người áp lực, Quách Vịnh Nhàn phân tích càng là làm cho người run như cây sậy.

"Có thể giám thị người, đã nói lên hẳn trong công ty có xếp vào ánh mắt." Quách Vịnh Nhàn đem ta cùng Trương Tư Cần đối thoại ghi âm nghe xong ba lượt. Đối thành những nữ nhân khác nhất định sẽ thất kinh, Quách Vịnh Nhàn cũng rất bình tĩnh, ta cao hứng chính mình không có xem nhìn lắm, nàng là kiên cường lại đáng giá tín nhiệm người. Ta những nữ nhân

khác đều đáng giá ta tín nhiệm, nhưng các nàng đều là nhà ấm ở bên trong đóa hoa, một chút cũng không kiên cường.

"Ta cũng là nghĩ như vậy." Ta mỉm cười hướng Quách Vịnh Nhàn nhìn lại, chặt khít sâu sắc chế ngự: đồng phục quần dài đem nàng mộng đẹp bao khóa được dị thường mê người, thật khó dùng tưởng tượng vị này nữ nhân có thể đảm nhiệm tỷ tỷ của ta, trưởng bối, tình nhân, quản gia, tri kỷ, người nhiều mưu trí bao gồm nhiều thân phận.

"Hắn chẳng những ở công ty có nhân tuyến, tại chính phủ bên kia cũng có." Quách Vịnh Nhàn đứng lên, như ảo thuật tựa như xuất ra giữ ấm hũ. Ta biết rõ ta vừa muốn uống thuốc, ta sợ bệnh hoạn càng đúng giờ uống thuốc.

"Đúng vậy." Ta nhàn nhạt mà trả lời, trước mắt giữ ấm hũ cùng Trương Tư Cần đồng dạng làm cho người chán ghét.

"Thời gian ngắn muốn tra ra ai là thân tín của hắn rất khó, hơn nữa không có ý nghĩa, bởi vì ngày mai sẽ là ngã bài thời gian." Quách Vịnh Nhàn nói chuyện ngữ khí rất nặng trọng, nhưng nàng vẫn đang vững vàng mà đem được sụp đổ ra, một tí tạo đều không có tung tóe ra. Ánh mắt ta sáng ngời, trong nội tâm đột nhiên tràn ngập tin tưởng, Quách Vịnh Nhàn không hoảng loạn tự đại biểu nàng đối với ta có lòng tin. Ngã bài là quyết chiến, tự là người chết ta sống quyết chiến.

"Ngày mai xác thực là quyết định hết thấy thời gian." Ta không đợi Quách Vịnh Nhàn tới khuyên, nâng...lên chén thuốc ừng ực hai phần đem được sụp uống cái tinh quang, không có một giọt chảy ra, ta lần thứ nhất cảm giác được sụp hương vị rất không tồi.

"Khả người còn không có chuẩn bị sẵn sàng." Quách Vịnh Nhàn cũng không có bởi vì ta chủ động uống xong được mà cảm thấy vui vẻ. Nguồn truyện: Y

"Ta cảm thấy được phát tài cơ hội đã đến." Lộ ra mê chết người đáng tươi cười, ta muốn đem tự tin cảm xúc lây bệnh cho Quách Vịnh Nhân. Chúng ta che chở, khích lệ cho nhau, đây mới là tiêu chuẩn tốt vợ chồng.

Quách Vịnh Nhân trừng ta liếc:"Hắn cứ như vậy trước cho người hai tỷ? Ta không tin."

"Ta cũng hiểu được rất khoa trương, ngay từ đầu ta chỉ muốn đầy trời kêu giá, muốn đem Trương Tư Cần dọa chạy . Nhưng không nghĩ tới hắn không chỉ có không có chạy, còn đã đáp ứng."

"Có lẽ thực sự phú khả địch quốc bảo tàng." Quách Vịnh Nhân trong mắt dị sắc lộ ra. Nữ nhân đều như vậy, vừa nghĩ tới hoàng kim châu báu tựa con mắt sáng lên.

Ta cố ý làm lạnh nàg cường nhiệt:"Chỉ là lẻ tẻ văn vật có lẽ quốc gia sẽ mở một con mắt nhắm một con mắt, thực sự phú khả địch quốc bảo tàng, chúng ta ngược lại một cộng lông đều không gặp được. Quốc gia pháp luật Nghiêm Minh, lên? Thị chính phủ vô luận về công về tư cũng sẽ không mở một mặt lưới. Bảo tàng dù sao cũng là cùng chân kim bạch ngân ngang nhau đồ vật, tư nhân sưu tầm tuyệt đối không có cơ hội."

Quách Vịnh Nhân hỏi:"Nếu như bảo tàng quy mô rất nhỏ đâu này?"

Ta trầm ngâm trong chốc lát, phân tích nói:"Cái kia vấn đề đã đến, quy mô nhỏ đến cái gì trình độ? Trương Tư Cần dự đoán cho ta hai tỷ, nếu như tìm được bảo tàng còn phải cùng ta chia đều, cái này ý nghĩa bảo tàng quy mô ít nhất phải đạt tới bốn mươi tỷ."

Quách Vịnh Nhân mở to hai mắt tử:"Bốn mươi tỷ tuyệt đối không phải quy mô nhỏ."

"Đúng." Ta bắn một cái búng tay:"Nói như vậy chỉ có hai chủng khả năng. Đệ nhất, căn bản cũng không có cái gì bảo tàng, Trương Tư Cần cố

lộng huyền hư, đến một cái giường đông kích tây, mặt ngoài đoạt Bích Vân sơn trang, thực tế mưu chúng ta kt.""À? cái kia thứ hai đâu này?" Quách Vệnh Nhàn chấn động.

Ta đứng lên, dạo bước đến cửa sổ:"Thứ hai tự là bảo tàng . Nhưng có thể thực sự bảo tàng, nhưng Trương Tư Cần cũng không biết bảo tàng quy mô, hẳn nhất định nghĩ đến một cái đã có thể tìm được bảo tàng cũng sẽ không rất mạo hiểm phương pháp."

Quách Vệnh Nhàn không hiểu:"Hẳn trước cho người hai tỷ còn không tính mạo hiểm sao?"

Ta cười gian hai tiếng, lắc đầu:"Không, ta đoán hẳn sẽ không thật sự cho ta hai tỷ, hẳn tuyệt đối sẽ không có như vậy hùng hậu vốn liếng. Ha ha, ta đoán hẳn có khả năng tại ngân hàng phương diện gian lận."

Quách Vệnh Nhàn một điểm tức thông:"Không tệ, hẳn chỉ có thể ở ngân hàng bên kia làm giả."

Ta lạnh lùng nói:"Nếu như hẳn cho rằng như vậy có thể lừa gạt ta, vậy hẳn quá coi thường ta."

Quách Vệnh Nhàn như cũ lo lắng lo lắng:"Trung Hàn, Trương Tư Cần minh bạch thế lực của người cùng thực lực, nhưng hẳn vẫn đang lại nhiều lần muốn cùng người giao dịch, thậm chí dám uy hiếp người, ứng thuận không chỉ là phô trương thanh thế."

"Ta cũng là nghĩ như vậy, ngấm lại dì tại thị ủy ở bên trong bị lừa, tự tỏ vẻ Trương Tư Cần xác thực có chút năng lực. Đỗ Đại Duy chính miệng nói cho ta biết, hẳn tại ngục giam chênh lệch điểm được Trương Tư Cần phái người giết chết, sợ tới mức hẳn vừa ra ngục giam bỏ chạy quay trở lại nước Mỹ. Dám giết người, thậm chí dám phái người đi ngục giam sát nhân, đây tuyệt đối không phải người bình thường sẽ làm."

"Cho nên ta bắt đầu thay Tiểu Quân lo lắng." Quách Vĩnh Nhân cũng nói ra lòng ta âm thanh. Không ai có thể uy hiếp ta, không ai có thể uy hiếp Tiểu Quân. Muốn muốn Tiểu Quân an toàn, vui vẻ mà luyện dáng vẻ, muốn muốn Tiểu Quân vô ưu vô lự, ta chỉ có thể đem Trương Tư Cần diệt trừ, cả gốc diệt trừ.

"Ta không muốn đem chuyện này nói cho dì, bởi vì đoạn thời gian trước dì danh tiếng quá kiện, lần này lại làm cho nàng khiến cho dư luận xôn xao, chỉ sợ sẽ ảnh hưởng đến dì." Đây không phải mặt ngoài lời nói, nếu như lần này thật muốn người chết, càng không thể đem dì liên lụy vào đến. Nàng là ta cuối cùng đại thụ, nếu như ngay cả nàng đều đổ, ta cũng không có chỗ cư trú, chuyện này ta sẽ không để cho dì tham gia, cũng may dì vẫn còn đường thương.

"Ân, lo lắng của người rất có đạo lý. Bất quá Tiểu Quân thế nhưng mà dì mệnh căn tử, vạn nhất có cái gì sai lầm, nàng nhất định sẽ trách người." Quách Vĩnh Nhân lo lắng nói.

Ta thật sâu thở dài:"Tiểu Quân cũng là mệnh căn của ta, nàng có cái gì sai lầm, ta cũng sống không nổi. Chuyện cho tới bây giờ, ta chỉ có thể tìm một người."

"Người nào?" Quách Vĩnh Nhân hỏi.

"Một vị tuổi trẻ lão thái bà."

Lão thái bà tuổi trẻ, là đơn giản là nàng có một đôi ánh mắt linh động, ánh mắt của nàng so Tiểu Quân còn muốn giáo hoạt ảm.

Mưa to sau đích bồ đào đằng càng thêm tàn lụi, rất dễ dàng làm cho người cảm xúc sa sút. Bất quá nhìn thấy ta cùng Sở Huệ, tàn sát mộng lam như đột nhiên tuổi trẻ mười tuổi đồng dạng, nhất là nàng cặp kia linh động lại giáo hoạt con mắt.

"Lam a di, ta tới thăm người á! nơi này có hai cái nhà của ta dưỡng nường nường cá, lấy ra cho lão nhân gia người nếm thử tiên." Ta cười hì hì bưng lấy trong suốt nhựa plastic cá lung đi vào tàn sát mộng lam trước mặt, màu mỡ nường nường cá tại cá trong lồng hoan nhảy, tóe lên bọt nước nhỏ giọt trên người nàng, nàng hưng phấn được khanh khách cười không ngừng, tiếng cười rất êm tai.

"Tiểu Huệ, nam nhân của người không làm tài chính, đổi nghề nuôi cá?" Tàn sát mộng lam buổi nói chuyện, cả kinh ta trợn mắt há hốc mồm, quay đầu xem Sở Huệ, nàng lại hướng ta mãnh liệt trong nháy mắt, chắc hẳn ta vị này "Sở Huệ nam nhân" Đã đạt được tàn sát mộng lam cho phép.

"Mẹ, về sau người có cá ăn hết." Sở Huệ ăn ăn không nhẽo cười. Những ngày này, nàng mở ra màu xám bạc bảo bối chạy khắp nơi, không biết là vì thuần thực lái xe kỹ thuật hay là cố ý chọc giận cát đại mỹ nhân, ngược lại là cát đại mỹ nhân không ra khỏi cửa , cả ngày đều ở nhà mãnh liệt ăn.

Tàn sát mộng lam nghịch ngợm mà hướng ta trong nháy mắt:"Nuôi cá tốt !" cá có dinh dưỡng, Tiểu Huệ người ăn nhiều một chút, cái này nường nường cá thực tế ăn ngon. Ôi, ta đều rất lâu không ăn . Tiểu Huệ nha, người không phải có một cỗ xe rơm sao? Có thời gian người tự tuyển hai cái mập một điểm đưa tới."

Xe rơm? Ta gãi gãi đầu dờ khóc dờ cười:"Hai cái không đủ lời nói tự mười đầu, hắc hắc."

Tàn sát mộng lam sắc mặt ngay lập tức sinh biến:"Người có dưỡng rất nhiều sao? tốt, vậy thì mỗi ngày đưa 100 đầu tới."

"À?" Ta giật mình không nhỏ, cái này tuổi trẻ lão thái bà rất khó đối phó.

"Người nam nhân này miệng lưỡi trơn tru, có chút không đáng tin. Người biết nường nường cá giá trị sao? nhớ năm đó mất mùa, cái khác tình

phân cả vỏ cây đều ăn hết, mỗi người xanh xao vàng vọt, mà chúng ta nơi này có nương nương giang, nương nương cá. Giang hai bờ sông thổ địa phì nhiêu, có thể sản gạo, trong nước cũng có rất nhiều nương nương cá, người một nhà bùng gạo cơm, đồ ăn tựa là một đầu nương nương cá. Bình thường không dám ăn nhiều, sợ ăn xong sẽ không có, bất quá nương nương cá dinh dưỡng tốt, mọi người mỗi người lớn lên tươi ngon mọng nước, người xem Tiểu Huệ đã biết rõ."

Ta ngay cả gật đầu liên tục mãnh liệt khoa trương:"Không tệ, Tiểu Huệ rất tươi ngon mọng nước, đặc biệt là làn da."

Sở Huệ nghe ta tán dương, cười đến càng ngọt, nàng lúa mì sắc da thịt như tơ như gấm, không ai bằng.

Thật bất ngờ, tàn sát mọng lam lại không cho là đúng, cái miệng nhỏ nhắn nhếch lên nói:"Đừng nói làn da á! mất hứng, Tiểu Huệ màu da cùng nàng cha đồng dạng."

Sở Huệ lập tức kéo căng lên mặt, ta tức giận hét đệm nói:"Cái gì mất hứng? Tiểu Huệ màu da đẹp nhất, huống chi..... Huống chi lam a di màu da cùng Tiểu Huệ không sai biệt lắm, cũng không thấy bạch ở đâu ah."

Tàn sát mọng lam đại khái không có ngờ tới ta sẽ chống đối, nàng không nể mặt, giao hoát con mắt bắn ra một ít lẳng lệ ác liệt. Ta âm thầm kêu khổ, vừa định nói tốt cùng không phải, chợt nghe tàn sát mọng lam gầm lên một tiếng:"Tiểu Huệ cả con của ngươi đều mang bầu, ngươi lại hô ta lam a di, ta liền đem ngươi cùng nương nương cá một khối nấu ăn. Cho dù mẹ ngươi tới cũng không để cho mặt mũi, Tiểu Huệ, đóng cửa !""Phải" Một tiếng thanh thúy, vị kia có chút tư sắc tiểu hộ sĩ không biết từ chỗ nào héo lánh lao tới, đem đình viện nhỏ cửa đóng lại, rất có đóng cửa thả chó tư thế.

Ta tranh thủ thời gian mặt mũi tràn đầy tươi cười, tại Sở Huệ một đôi đôi mắt - đẹp nhìn soi mói chậm rãi nói:"Mẹ, có người như vậy chiêu đãi

con rể đấy sao?"

"Khanh khách....." Tàn sát mộng lam đổi giận thành vui. Tiểu hộ sĩ vừa thấy, càng là cao hứng bừng bừng, tiến lên tiếp nhận nường nường cá, cùng Sở Huệ quay người chạy vội mà đi, đại khái là tính tình cổ quái thủ trưởng chưa từng có vui vẻ như vậy qua.

Ta biết rõ cùng tàn sát mộng lam ở chung thời gian không thể dài. nàng thân có tàn tật, mỗi ngày thời gian nghỉ ngơi nếu so với thanh tịnh thời gian nhiều, chỉ sợ nường nường cá còn không có chuẩn bị cho tốt, nàng vừa muốn nghỉ ngơi. Cho nên ta cùng với Sở Huệ có ăn ý, nàng cùng tiểu hộ sĩ ly khai, tựu là để cho ta một mình cùng tàn sát mộng lam nói chuyện với nhau.

"Mẹ....." Ta xoa xoa đôi bàn tay, không biết như thế nào mở miệng.

Tàn sát mộng lam con người đảo một vòng, hỏi:"Gặp được phiền toái?"

Ta ngượng ngùng cười nói:"Được người xem đi ra."

Tàn sát mộng lam sân quái:"Hừ, còn dùng xem sao? ta dùng cái mũi vừa nghe đã nghe đi ra."

"Mịa nó cái mũi thật lợi hại."

Ta ngồi xổm xe lăn bên cạnh, hướng tàn sát mộng lam ôm tai giảng thuật gần đây phiền toái, khẩn cầu nàng ra tay giúp đỡ.

"Trương Tư Cần..... Chưa nghe nói qua nhân vật như thế, quay đầu lại ta gọi người đi tra bồng chốc, mượn một chút cho người tin tức. Mẹ của người bị thương sự tình ta nghe nói, là ngộ thương. Hắc hắc, một mực tự dùng rất giỏi, lúc này làm cho nàng thụ điểm tội, áp chế áp chế nàng khí điểm."

Ta linh cơ khê động, muốn từ tàn sát mộng lam trong miệng thám thính di chi tiết, nào biết tàn sát mộng lam giáo hoạt cười cười, đem của ta hi vọng cho đập chết : "Đừng muốn từ ta tại đây nghe ngóng bí mật, đây là quy củ."

Đụng phải cái đại cái đình, ta tức giận sắc mặt nghiêm nghị vẻ mặt cứng rắn nói: "Mẹ, Tiểu Huệ cái kia xe giá trị vài trăm vạn, không phải xe rởm."

"Khanh khách....."

Vẻ lo lắng thì khí trời không có tán đi, vũ lại đón lấy rơi xuống. May mắn vũ không lớn, Porsche nhuyển kháng cự không được mưa như trút nước mưa to.

"Thiệt là, sớm biết như vậy là loại này quý thời tiết, an vị người cái kia chiếc xe rởm đã đến." Sở Huệ cực kỳ đau lòng, dọc theo con đường này mưa cùng bùn nhão khẳng định đã đem mới tinh Porsche làm dơ.

Ta âm thầm buồn cười, xe vốn chính là mọi thời tiết vì chủ nhân phục vụ, hôm nay nhưng lại chủ nhân đau lòng lên xe, nhất định là chủ nhân cực yêu chiếc xe này. Ngoài miệng an ủi: "Ta đây không phải muốn cho mẹ của người nhìn xem người có chiếc rất đẹp xe mới nha."

Sở Huệ quyết lên cái miệng nhỏ nhắn: "Ta sớm nói cho nàng biết, còn tái nàng lượn vài vòng."

Ta trách cứ: "Người lại không nói sớm."

Sở Huệ lông mày đứng đậy: "Người lại không vấn đề."

Ta ôn nhu nói: "Hảo hảo hảo, ta sai, ta sai, rửa xe phí ta ra."

"Cái này còn kém không nhiều lắm." Sở Huệ rất có phong tình mà lờm ta liếc, hỏi: "Đúng rồi, người đến cùng cùng mẹ của ta nói gì đó? Nàng hôm

nay thật sự rất vui vẻ."

Ta hít thán, học tàn sát mộng lam giọng điệu nói:"Đừng muốn từ ta tại đây nghe ngóng bí mật, đây là quy củ."

Sở Huệ cười lạnh một tiếng:"Người tin không tin ta hiện tại sẽ đưa người đi gặp Linh Linh?" "Đừng, nàng hiện tại hận chết ta . Người trước đưa ta đi bệnh viện, ta loét đít lại tái phát."

Sở Huệ cười to:"Khanh khách..... Linh Linh nói người có loét đít ta còn chưa tin. Người có phải hay không đem bệnh này lây bệnh cho nàng, cho nên nàng mới hận người?"

"Đừng muốn từ ta tại đây nghe ngóng bí mật, đây là quy củ." Ấy náy cảm xúc nhanh chóng tràn ngập, ta oán hận mà hân lên màu đỏ tía sắc cặp môi thơm, trong đầu lại tưởng niệm lấy rượu chè ăn uống quá độ cát đại mỹ nhân.

Đáng tiếc nguy cơ lửa sém lông mày, dưới mắt không phải phong hoa tuyết nguyệt, lấy nữ nhân niềm vui thời điểm, mà là tìm bằng hữu, lôi kéo tình cảm thời điểm.

Bằng hữu của ta không nhiều lắm, chu chi nông xem như một cái, ít nhất ta cho là hãn là bằng hữu của ta.

Tại ngoại khoa nằm viện bộ phòng bệnh, ta ngoài ý muốn nhìn thấy Hà Đình đình. Trải qua của ta tẩy lễ, nàng nói chuyện ngữ khí khiêm tốn rất nhiều. Càng quan trọng hơn là, nàng là tới xem nghiêm dịch , hoạn nạn gặp chân tình, cái này so cái gì đều trọng yếu.

"Hôm nay trời mưa ngược lại người nhất đủ, thật là quái sự tình." Ta lấy đến một bó to hoa tươi, mọi người đánh trống reo hò, ta cảm thấy được rất khôi hài, trên giường bệnh nghiêm dịch cũng cười được rất vui vẻ. Nàng

thoạt nhìn khí sắc rất tốt, bác sĩ bảo ngày mai có thể ra viện, chỉ là cần an tâm an dưỡng.

Tại phòng bệnh nơi hẻo lánh, chứng kiến chu chi nông.

"Hôm nay hạ mưa to, ta lại để cho đội xây cất đều nghỉ ngơi, ta cũng nghỉ ngơi." Chu chi nông hướng ta nhếch miệng cười cười, rất chân thành, ta rất ưa thích loại này bất đắc dĩ lại thẳng thắn đáng tươi cười.

Ta đem hần lạng lẽ kéo đến bên cửa sổ, không có bất kỳ khách sáo cùng quanh co lòng vòng:"Ngày mai, ta chỉ sợ sẽ cùng Trương Tư Cần quyết liệt, người muốn đứng ở đâu một bên?"

"Cái gì?" Chu chi nông rất khiếp sợ, xem ta biểu lộ nghiêm túc, hần chưa từng có suy nghĩ nhiều khảo thí phải trả lời ta:"Vô luận là nguyên nhân gì ta đều đứng tại người bên này, cái này không thể nghi ngờ, Yên Văn cùng Vũ Tinh cũng là cái này lập trường.""Người có thể đại biểu các nàng?"

Chu chi nông gật đầu nói:"Ít nhất lời nói của ta các nàng hai tỷ muội sẽ nghe." Ta biết rõ chu chi nông tại Thu gia tỷ muội trong lòng phân lượng. Từ khi Hà Quân Thiết sau khi chết, chu chi nông nghiễm nhiên trở thành Thu gia tỷ muội Đại ca ca.

"Nếu như không có gì bất ngờ xảy ra, người sửa đường đội xây cất không chỉ có phải giúp ta sửa đường, còn phải giúp ta đào bảo tàng. Trương Tư Cần nói Bích Vân sơn trang có bảo tàng, còn nói vô luận người nào đều không ngăn cản được hần đào móc bảo tàng." Không có thời gian khách khí cùng ngờ vực vô căn cứ, ta toàn bộ đỡ ra cùng Trương Tư Cần trở mặt nguyên nhân.

Chu chi nông cười lạnh:"Khẩu khí thật lớn."

"Ta nghe nói hần không có sợ hãi." Sở dĩ tìm chu chi nông, đến một lần cảm giác hần chán ghét Trương Tư Cần, mặt khác hần thụ ta ân huệ, quan trọng nhất là hần lão luyện trầm ổn, nhiều năm trà trộn quan trường tai mắt cùng nhân mạch nhất định phong phú.

Quả nhiên, chu chi Nông Mã lên có thể nói ra Trương Tư Cần một ít bối cảnh:"Hần nhiều nhất xem như nửa cái Thái Tử gia, thúc phụ tại thủ đô là quan lớn, quyền lực đến bộ trưởng cấp. Có thể lực mà nói, hần so Hà Quân Thiết kém một đoạn, thực không biết trời cao đất rộng !" Trung Hàn đối với hần không cần nhân từ nương tay, cần ta làm cái gì người chỉ để ý nói, quan trường mặt ta bất lực , nhưng hần phương diện ta vẫn còn có chút quan hệ."

a mỉm cười nói:"Người không phải đứng tại ta mặt đối lập ta cũng rất đã hài lòng, nếu quả thật có phiền toái chu thư ký địa phương ta sẽ không khách khí, những sự tình này tạm thời chờ cùng Yên Văn cùng Vũ Tinh nói, tránh khỏi các nàng lo lắng."

Chu chi nông chăm chăm vào ta trêu chọc:"Tiểu tử, đừng cho là ta không biết, người đem Vũ Tinh....."

Mới nói được cái này, Thu Vũ tinh đáng vẻ thướt tha mềm mại hướng chúng ta đi tới, ta hướng chu chi nông khiến nháy mắt:"Khục khục....."

Hai ngày này, chu thư ký điện thoại 24 tiếng đồng hồ mở ra, ta có cái tin tức tốt tựu thông tri người."

Chu chi nông hội ý, hơi lên giọng:"Hảo hảo, ta tùy thời chờ lệnh."

Một đám làn gió thơm đưa mũi, Thu Vũ tinh thì thì đến gần, nàng hai cái xinh đẹp con mắt hồ nghi mà dò xét chúng ta:"Hai người các người ở chỗ này nói nhỏ làm cái gì?"

Ta cười nói:"Nương nương giang mùa cá đã đến, ta muốn gọi chu thư ký cùng đi lười câu mấy cái nương nương cá, sau đó cầm lại đến đem cho các

người bồi bổ thân thể."

Thu Vũ tinh nói rộng ra cái miệng nhỏ nhắn:"Ờ, người có như vậy quan tâm qua ta sao?"

Nàng một câu nói kia nói ra miệng, tương đương hưởng tất cả mọi người tuyên cáo ta cùng nàng quan hệ trong đó, cơ hồ sở hữu tất cả ta nhận thức cùng ta không biết mọi người cảm thấy giạt mình. May mắn thân phận của nàng không bằng thu Yên Văn đặc thù, nếu không trong lúc này lợi hại quan hệ khó có thể đoán trước. Dù vậy, Thu Vũ tinh công khai quan hệ của chúng ta hay là đưa tới mọi người bạo động.

Ta rất hào phóng mà ôn Thu Vũ tinh, ôn nhu hỏi:"Người nghĩ tới ta như thế nào quan tâm người?"

Thu Vũ tinh ngược lại ngại ngùng .

Tiểu Phong rất đúng giờ, ta thích thủ lúc người, ít nhất chứng minh hẳn rất xem trọng ta.

"Tổng giám đốc, ta đã đến." Tiểu Phong đẩy cửa đi vào phòng làm việc của ta lúc, Thượng Quan hoàng 鶻鶻 đang xấu hổ hồng mà giúp ta gội đầu tóc. Ta không nghĩ tới nàng sẽ chủ động giúp ta gội đầu, tay nghề còn rất tốt, phong phú bọt biển Ôn Nhu sạch sẽ lấy tóc của ta, không có bất kỳ bọt biển rớt xuống ta trên mặt. Trên đầu ở đâu có ngứa , ngón tay của nàng đã bắt ở đâu, khiến cho ta buồn ngủ.

Ta mở mắt ra, chỉ vào cạnh cửa trong góc một cái cá lung:"Chỗ đó có hai cái nường nường cá, là ta gọi người tại Bích Vân sơn trang gần đây kiểm , còn tiên lắm !" người lấy về cho nãi nãi của người, tựa nói là ta hiếu kính nàng lão nhân gia."

Tiểu Phong kích động không thôi:"Cám ơn tổng giám đốc, cám ơn tổng giám đốc."

"Gia có một lão, như có một bảo. Trong nhà có cái lão nhân gia, tương đương gia tộc của người có một đoạn dài dòng buồn chán lịch sử, người có thể theo Lão Nhân trên người hấp thu lịch sử văn hóa, sinh hoạt kinh nghiệm, làm người đạo lý..... Cái này là gia có một lão, như có một bảo hàm nghĩa."

Tiểu Phong mãnh liệt gật đầu:"Đúng vậy, đúng vậy, nãi nãi tự thường xuyên cùng ta giảng rất nhiều sinh hoạt kinh nghiệm, làm người đạo lý, nàng nói còn chỉ điểm người học tập."

"Ha ha, nãi nãi khách khí. Nói thật, ta rất hâm mộ người có nãi nãi, ta sẽ không có nãi nãi. Nếu có duyên, ta thật muốn đem nãi nãi của người cho rằng sữa của mình sữa đến cung cấp nuôi dưỡng." Đây là lời trong lòng của ta, cô nhi rất hỉ hoan khắp nơi nhận thân người. Ta quay đầu nhìn về phía một lời không lên tiếng Thượng Quan hoàng anh, tựa hồ ta vừa rồi một phen xúc động nội tâm của nàng. Nàng khuôn mặt nhỏ nhắn âm trầm, hốc mắt hiện nước mắt, ta âm thầm cảm thán người nghèo hài tử sớm biết lo liệu việc nhà, cô nhi càng là thành thực được sớm. Thượng Quan tỷ muội không cha không mẹ, cũng không biết Chu Cửu Đồng từ chỗ nào đem các nàng ngoạn đến, nói các nàng tỷ muội là cô nhi một chút cũng không quá phận.

"Thực nói như vậy, tự..... Tự thật tốt quá." Tiểu Phong đại hỉ, hẳn không có ta cẩn thận, căn bản không có chú ý tới Thượng Quan hoàng nhường sắc mặt biến hóa.

"Đến lúc đó ta và người tự là huynh đệ, đã thành nãi nãi cháu trai, ha ha....." Ta cười to, tiếng cười lây Thượng Quan hoàng quán, nàng cũng đi theo cười khanh khách.

Tiểu Phong có chút ngượng ngùng trèo cao bộ dạng. Ta ngữ phong biến đổi, đột nhiên đứng lên rất nghiêm khắc hỏi:"Mẫu chốt là, người có nguyện ý hay không làm huynh đệ của ta?"

Tiểu Phong ngạc nhiên: "Nguyên ý, đương nhiên nguyên ý."

Ta chăm chăm vào Tiểu Phong con mắt, lạnh lùng nói: "Phi thường tốt, người từng tại nãi nãi của người trước mặt hứa hẹn đối với ta trung thành." Tiểu Phong khẽ cắn môi, dừng cảm đối mặt ánh mắt của ta: "Đúng vậy, ta vĩnh viễn trung với tổng giám đốc."

Ta hỏi: "Ta lời nhắn nhủ chuyện người đều nhớ kỹ?"

Tiểu Phong nói: "Tổng giám đốc yên tâm, ta nhớ kỹ rồi."

"Tốt, người đi đi." Ta lạnh lùng gật đầu, một lần nữa ngồi xuống đến trên ghế sa lon. Nhìn xem Tiểu Phong dẫn theo cá lung rời đi, ta lộ ra tàn nhẫn mỉm cười. Đối mặt sắp đã đến quyết liệt, ta đem không từ thủ đoạn đến bảo hộ chính mình lợi ích, mà lộ Tiểu Phong nhất định phải hướng ta biểu hiện ra hân đối với ta trung thành.

Trung thành không thể chỉ nói chuyện da, khi tất yếu muốn dùng máu tươi, thậm chí là tánh mạng đi bày ra.

Ta lấy lên điện thoại, cho quyền Nhiếp tiểu Mẫn.

Lý Trung Hàn cùng Tiểu Nguyệt gặp mặt. Từ khi Chu Cửu Đồng rơi đài sau là được tung không rõ Tiểu Nguyệt, có cái gì nha dạng tao ngộ?

Sự xuất hiện của nàng cùng công chúa bảo tàng có gì liên quan?

Trương Tư Cần phía sau đến cùng có cái gì nha dạng chỗ dựa, lại để cho hân dám chiếm lấy Chu Cửu Đồng phòng ở cùng thê tử, thậm chí còn không kiêng nể gì cả ý đồ bắt cóc Tiểu Quân?

Vốn chỉ là vì có kt tài chính quay vòng thủ đoạn, Lý Trung Hàn lại ngoài ý muốn phát hiện mạnh khoan thai đã ở Trương Tư Cần tính toán bên trong.

Ngả bài thời khắc tiến đến, Lý Trung Hàn nên như thế nào lợi dụng những này thông tin phản đem Trương Tư Cần một quân?

TỶ PHU VINH DỰ

Tiểu Thủ Chương
www.dtv-ebook.com

Chương 129: Gặp nguy không loạn

" Tổng giám đốc, ta giúp người rửa tai đóa."

" Ân, tốt." ta nhắm mắt dưỡng thần, một bên suy tư về như thế nào đối phó Trương Tư Cần, một bên hưởng thụ hoàng anh Lan Hoa Chỉ với vào tai ta đóa ở bên trong nhẹ nhàng trêu chọc, nhẹ nhàng trào ngược. Ta bỗng nhiên toàn thân tê dại, một cổ lười biếng thích ý tràn ngập toàn thân, sở hữu tất cả lỗ chân lông lập tức mở ra. Úc, rất thư thái !" có lẽ tương lai có một ngày, hoàng anh sự tình gì đều không cần làm, tựu chuyên môn giúp ta đào lỗ tai, gội đầu tóc.

" hoàng anh, biết rõ không có việc gì xum xoe ý tứ sao?" ta lười biếng hỏi, phía sau lưng cơ hồ tựa ở hoàng anh trên người.

Hoàng 鶻鶻 khanh khách một tiếng cười, xem ra tiểu tâm tư được ta chọc trúng:" nói đi, có cái gì cần ta hỗ trợ hay sao?"

" tổng giám đốc thật là cô nhi sao?" hoàng anh cũng không nói đến nàng toan tính, mà là cẩn thận từng li từng tí hỏi ta thân thế, trong nội tâm của ta không hiểu một hồi chua xót, có chút thở dài:" đúng vậy a, từ nhỏ không cha không mẹ. Vậy các người hai tỷ muội đâu này? có hay không bá kiến ba ba mẹ mẹ của mình?"

Thượng Quan hoàng anh buồn bã nói:" chúng ta cũng chưa từng thấy qua."

Có người đồng bệnh tương liên ", ta đột nhiên thương cảm bắt đầu mà:" có thể hay không nói cho ta biết, các người tử muội là người ở nơi nào? Không muốn nói đừng nói là. Kỳ thật ta rất sớm tự muốn hỏi , chỉ là sợ hỏi các người mất hứng. Trong công ty có đồn đãi hai người các người là Chu Cửu Đồng ở cô nhi viện ở bên trong thu dưỡng ."

Hoàng quán nói:" mới không phải đây này. Tổng giám đốc, ta đã nói với người, nhưng người cũng đừng nói cho người khác biết. Chúng ta là gần đây thị trấn người, về sau, về sau chúng ta đã bị Chu Cửu Đồng mua đi , là từ ta cậu trên tay mua . Năm đó, chúng ta mới năm tuổi."

" mua hay sao?" ta bỗng nhiên mở mắt ra, trong mắt tràn ngập khó có thể tin.

" đúng nha. Ai nha !" đừng nhúc nhích, bọt biển rơi xuống người trên mặt á!" hoàng quán dùng ngón út lau đi rơi xuống tại ta cái cằm bọt biển. Thanh âm của nàng thanh thúy, cùng ta gần trong gang tấc, cái kia thổ khí như lan khí tức đập vào mặt.

" trong nhà còn có người nào?" ta hỏi.

Hoàng anh do dự thời gian rất lâu mới nói:" đã không có. Chúng ta đã từng sai người hồi hương hạ nghe ngóng, cậu đem chúng ta bán cho Chu Cửu Đồng không đến hai năm tự chết rồi. Trong nhà có người nào, có cái gì thân thích, chúng ta cũng không muốn nghe xong. Dù sao chúng ta làm cô nhi đều thời gian dài như vậy, thói quen."

Ta cực kỳ thương tiếc, nhịn không được thở dài:" sao có thể thói quen đem làm cô nhi đâu này? các người còn có Trung Hàn ca ca ah !"" hoàng anh nghe xong, ăn ăn nhõng nhẽo cười nói:" đúng đúng đúng, chúng ta có Trung Hàn ca ca."

Ta lại hỏi:" các người hiện tại đang ở nơi nào?"

Hoàng quán nói:" ở tại Chu Cửu Đồng giúp chúng ta thuê phòng ở, cách công ty không xa."

Ta suy nghĩ cái này hai tỷ muội không chỗ nương tựa, thật là đáng thương, tuy nhiên thông minh lanh lợi, nhưng dù sao tuổi còn nhỏ quá, không bằng đem các nàng đặt của ta cánh chim xuống.

Nghĩ vậy, ta phục vụ quên mình làm cho giọng điệu nói:" trước kia Trung Hàn ca ca ở phòng ở hiện tại không lấy, một phòng một sảnh, bên trong đồ dùng trong nhà, đồ điện cái gì đều có, lầu trên lầu dưới đều là nhân viên của công ty. Các người ngày mai dời đi qua, Đái Tân Ni, Chương Ngôn Ngôn vừa vặn sẽ ngụ ở các người trên lầu, có cái gì khó khăn tìm các nàng."

" chờ ta Sơn Trang thành lập xong được, các người tỷ muội cũng cùng nhau dời đi qua. Đến lúc đó tất cả mọi người là hai người các người tỷ muội thân nhân, các người yêu ở bao lâu tự ở bao lâu, cho dù các người về sau lập gia đình, cũng có thể tùy thời trở về ở, coi như là mẹ của các người gia."

" tốt." hoàng quán thật biết điều xảo.

Ta mỉm cười nói:" hai ngày nữa ta cho Chương Ngôn Ngôn mua chiếc xe, về sau nàng chính là các người lái xe, phụ trách đưa đón các người cao thấp lớp."

Hoàng quán lại khanh khách một tiếng:" chờ ta trưởng thành, ta cũng muốn Học Khai xe."

" vậy thì chờ a, còn có đã nhiều năm nột..nói chậm, úc..... Thật thoải mái." cái ót ngứa được hoàng quán bắt được, ta thích ý cực kỳ.

Hoàng h một buồn bả nói:" thoải mái lời nói, về sau ta mỗi ngày đều giúp Trung Hàn ca ca gọi đầu."

Ta không đồng ý:" tóc mỗi ngày giặt rửa không tốt, hai ngày giặt rửa một lần là đủ rồi."

Hoàng quán " Ân " một tiếng:" tốt, hai ngày giặt rửa một lần, ta cùng tỷ tỷ thay phiên giúp người giặt rửa."" chim quyên cũng sẽ giặt rửa?" ta cười to, trong nội tâm thực bội phục Chu Cửu Đồng ánh mắt, hẳn mua được một đôi tuyệt thế bảo bối.

Hoàng quán giòn Thanh Nói:" tỷ tỷ đám người gọi đầu cũng rất thoải mái ờ, chúng ta có một cái hảo lão sư."

" lão sư là ai vậy?" ta không đếm xỉa tới hỏi.

Hoàng anh nói ra:" Tiểu Nguyệt tỷ tỷ."

" Tiểu Nguyệt? Nàng trở thành gọi đầu sư phó?" ta chấn động, chợt nhớ tới Tiểu Nguyệt cái kia trương hình cầu mặt, hai mắt thật to, trong lòng có một ít không hiểu tưởng niệm. Lúc trước nếu không phải Tiểu Nguyệt dẫn ta tìm được Đái Tân Ni, chỉ sợ ta nữ thần sớm bị Hà thư ký chà đạp . Mặc dù nhỏ nguyệt là Chu Cửu Đồng con gái, nhưng nàng đối với ta có ân, ta sẽ không hận phòng và ô.

" Tiểu Nguyệt tỷ tỷ thường xuyên giúp chúng ta gọi đầu, giặt rửa nhiều hơn liền trở thành sư phó rồi. hiện tại nàng theo chúng ta ở cùng một chỗ, qua mấy ngày, nàng muốn đi thăm mỹ viện giúp nhân gia gọi đầu á. Trung Hàn ca ca, Tiểu Nguyệt tỷ tỷ thật đáng thương , nàng cũng là cô nhi." ta một ngẫm, phát hiện hoàng anh cái miệng nhỏ nhắn hơi quyết, vẻ mặt đồng tình bộ dạng.

" cô nhi nhất định phải giúp sủng cô nhi, người nói phải hay là không? Hoàng quán." ta đứng lên, hai tay ôm lấy hoàng 鶩 鶩 hai vai, vài giọt bọt biển trùng hợp theo đầu rơi xuống trên mặt của ta.

Hoàng anh kiễng hai chân, rất cẩn thận mà thay ta lau đi trên mặt bột biển, nàng cười đến rất ngại ngùng:" Trung Hàn ca ca người thật tốt, ta về sau tìm lão công tìm như Trung Hàn ca ca người như vậy."

Ta lớn tiếng nói:" tốt rồi, không giặt sạch, dẫn ta đi gặp Tiểu Nguyệt."

" khanh khách..... Tiểu Nguyệt tử ngay ở chỗ này." hoàng quán lên tiếng nhõng nhẽo cười.

Ta lại là chần động, ngăm nhìn bốn phía hỏi:" ở đâu?"

Hoàng quán thần bí mà chỉ chỉ mật thất môn nói:" nàng tại phòng nhỏ bên trong."

Mật thất nhỏ cơ hồ kín không kẽ hở. Trước kia Đái Tân Ni sẽ đem hợp với phòng làm việc của mình cửa mở ra hít thở không khí, hôm nay Đái Tân Ni xử lý công thất đổi thành Trang Mỹ Kỳ, nàng căn bản không biết có cái này mật thất nhỏ, cho nên phòng nhỏ một mực ở vào phong bế trạng thái. May mắn Thượng Quan tử muội mỗi ngày đều đi quét dọn, phòng nhỏ mới có thể bảo trì sạch sẽ nhẹ nhàng khoan khoái.

Một cổ nhỏ nhắn xinh xắn thân hình co rúc ở trên giường. Ta đến gần } xem, đáng yêu Tiểu Nguyệt đang nhắm mắt chìm vào giấc ngủ. Đoán chừng là giữa ban ngày ngủ không quen, nàng cảm giác có người đi đi lại lại, bỗng nhiên mở mắt ra, một lẩn lông lốc ngồi xuống, giặt mình mà xem ta cùng sau lưng hoàng anh.

" Lý..... Tổng giám đốc." Tiểu Nguyệt sợ hãi mà xem ta, hình cầu trên mặt lờ mờ có vệt nước mắt. Mấy tháng không thấy, nàng thành thực rất nhiều, đáng tiếc hai mắt thật to một điểm thần thái đều không có, ta có chút lòng chua xót hỏi:" đừng hô tổng giám đốc, đã kêu ta Trung Hàn ca a. Phải hay là không đánh thức người rồi?"

Tiểu Nguyệt mãnh liệt lắc đầu:" không có, không có, ta cũng ngủ không được. Nghe thấy sét đánh ta tự sợ hãi, bên người lại không có người, ta không dám dừng lại ở trong nhà. Hoàng quán cùng chim quyên đã kêu ta tới công ty, sau đó..... Sau đó tự trốn ở chỗ này. Trung Hàn ca, người ngàn vạn đừng trách hoàng anh, nàng là quan tâm ta, hơn nữa ta cũng không có đem tại đây làm dơ."

Nghe thế lời nói, ta tâm càng đau xót. Ngồi vào bên người nàng, vỗ nhẹ nhẹ đập nàng cái đầu nhỏ ôn nhu nói:" người là sạch sẽ nhất, thuần khiết nhất , Trung Hàn ca như thế nào sẽ trách người đâu này? về sau người muốn lúc nào tới nơi này, nên cái gì thời điểm đến, không người nào dám nói người nửa câu."

" không, ta không thể lại đến . Ta biết rõ thân phận của ta bất tiện lại đến tại đây, ta không hy vọng Trung Hàn ca khó chịu nổi. Ta chỉ là sợ sét đánh âm thanh, về sau ta có công tác, ta thì có bằng hữu; Có bằng hữu , ta sẽ không sợ sét đánh." nói xong, Tiểu Nguyệt muốn xuống giường.

Ta vội vàng ngăn cản nàng:" Tiểu Nguyệt, đừng đi thăm mỹ viện đi làm. Trung Hàn ca dưới bàn một quán ăn nhỏ, hiện tại đang thiếu một vị quầy hàng phụ trách lấy tiền , người có thể đi sao? tiền lương đãi ngộ là gọi đầu muội gấp ba."

Tiểu Nguyệt sửng sờ, hỏi:" thật sự?"

Hiển nhiên là gấp ba tiền lương đãi ngộ nàng.

Ta gật đầu nói:" Trung Hàn ca sẽ lừa người sao? chờ người niên kỷ lớn hơn chút nữa, ta tự cho người làm tiệm mì lão bản." Tiểu Nguyệt đột nhiên mắt đỏ ngầu, nàng run giọng hỏi:" Trung Hàn ca, người là đáng thương ta sao?"

Ta du kéo dài thở dài:" chúng ta đều là cô nhi, chúng ta đều rất đáng thương."

Tiểu Nguyệt nghe xong, thân thể lập tức run rẩy dữ dội, từng khóa nước mắt như cắt đứt liên hệ trên châu giống như lặn xuống mà hạ:" ô..... Mẹ ta càng đáng thương."

Ta vốn tự đối với Tiểu Nguyệt chạy tới Thượng Quan tỷ muội gia trong lòng còn có nghi hoặc, lúc này càng cảm thấy được kỳ quặc, một bên giúp nàng Tiểu Nguyệt lau nước mắt, một bên hỏi:" đúng rồi, Tiểu Nguyệt, người vì cái gì không trở về nhà? Người tại sao phải đi làm gọi đầu muội? Ba ba của người ưng thuận có lưu lại không ít tiền cho các người."

Tiểu Nguyệt nghe xong, càng khóc càng lớn âm thanh, càng khóc càng thương tâm, vô luận như thế nào khích lệ đều vô dụng.

Hoàng anh đưa lên giấy lau lại giúp khích lệ cả buổi, Tiểu Nguyệt mới chậm rãi ngừng tiếng khóc, dứt quãng nói ra:" ba ba là lưu lại không ít tiền, thế nhưng mà đều cho một cái xấu nam nhân cầm đi. Mẹ ta cả ngày được hăn khi dễ, được hăn lừa gạt, còn được hăn vũ nhục. Hăn lấy đi nhà của chúng ta sở hữu tất cả đồ vật, phòng ở đã không thuộc về mẹ ta , hơn nữa tiền cũng không có, hăn còn thường xuyên đánh ta mụ mụ, ta chỉ tốt trốn tới trốn đến hoàng anh gia."

Ta nghe được sắc mặt thay đổi, nhìn xuống lửa giận trong lòng lớn tiếng hỏi:" cái gì nam nhân? Hăn gọi tên là gì." Tiểu Nguyệt nói:" ba ba khi còn sống bạn tốt Trương Tư Cần."

" Trương Tư Cần?" ta năm năm năm năm.

" Ân." Tiểu Nguyệt xoa xoa nước mắt, nói tiếp:" hăn ngay từ đầu nói muốn thay mụ mụ lên tòa án, nói trúng Hàn ca cướp đi kt, hăn phải giúp mụ mụ lên tòa án đòi lại ba ba tại kt công ty cổ phần. Mụ mụ mơ hồ tự đã tin tưởng, cho Trương Tư Cần một khoản tiền, thế nhưng mà qua không có vài ngày, Trương Tư Cần lại mở miệng hướng mụ mụ đòi tiền, hôm nay muốn mấy trăm vạn luật sư phí, ngày mai vừa muốn mấy trăm vạn đi tìm quan hệ,

đem mù mù tiền toàn bộ lừa gạt quang, cuối cùng còn gọi mù mù thể chấp phòng ở."

" về sau..... Về sau mù mù tỉnh ngộ , muốn cầm lại phòng ở, Trương Tư Cần tự đánh ta mù mù, còn vũ nhục mẹ ta. Ngày đó Trương Tư Cần muốn thoát y phục của ta, mù mù dốc sức liều mạng giữ chặt hân, ta mới trốn thoát."

" vì cái gì không báo cảnh?" ta giận không kềm được, gần muốn cắn hàm răng.

Tiểu Nguyệt đáng thương nói:" hân nói, nếu như báo động liền giết chết ta, giết chết mẹ ta. Ta rất sợ hãi, ô....." nhiệt huyết dâng lên, ta Ôn Nhu ôm lấy Tiểu Nguyệt, rất kiên định nói cho nàng biết:" đừng khóc, Trung Hàn ca giúp người phải về hết thảy." Tiểu Nguyệt còn đang ta trong ngực thút thít nỉ non:" ta cái gì đều không muốn, ta chỉ muốn mù mù."

" yên tâm đi, người sẽ trở lại mù mù người bên người . Mấy ngày nay người cứ đợi ở chỗ này, đừng làm cho những người khác trông thấy, tại đây khắp nơi là Trương Tư Cần đồng lõa."

" Trung Hàn ca ca cứu cứu ta, cứu cứu ta mù mù....."

Mây đen rậm rạp bầu trời vẫn còn rơi xuống vũ, càng rơi xuống càng lớn, gió lớn đem cửa sổ thổi trúng vù vù rung động.

Ta xanh mặt, đứng tại phía trước cửa sổ ngóng trông ngoài cửa sổ mưa to gió lớn.

Thật sự là thật lớn một trận mưa, ta chưa bao giờ thấy qua. Hôm nay, ta muốn tại đây trường chưa bao giờ thấy qua mưa to trước làm ra trọng yếu lựa chọn, là thỏa hiệp? Hay là đưa đối phương vào chỗ chết?

Cân nhắc hồi lâu, ta cuối cùng nhất lựa chọn thứ hai. Bởi vì sở hữu tất cả dấu hiệu cho thấy: Trương Tư Cần là một cái cực kỳ nhân vật nguy hiểm, so Chu Cửu Đồng càng nguy hiểm. Lòng hắc tròng ác độc, làm việc càng thêm không từ thủ đoạn, không để lối thoát, ta phán đoán hắc không đạt mục đích sẽ không bỏ qua.

Ta không phải chính nghĩa hóa thân, ta chỉ là vì bảo hộ tự chính mình cùng ta lợi ích. Muốn ta không thắng hắc phiến mà đề phòng uy hiếp, còn không bằng một lần vất vả suốt đời nhân nhĩ triệt để giải quyết. Đương nhiên, Tiểu Nguyệt tao ngộ tự như là một đầu ngòi nổ, vừa mới kíp nổ ta nội tâm còn sót lại chính nghĩa.

Quách Vịnh Nhân ý thức được ta tại làm ra gian nan lựa chọn, nàng có chút trách cứ hai tỷ muội:" đã biết rõ chuyện này, các người vì cái gì không còn sớm đi nói cho Lý tổng tài?"

Chim quyên lúng túng cả buổi, mới nói:" ta sợ..... Sợ tổng giám đốc hận Chu Cửu Đồng, cho nên không dám nói cho hắc biết." Quách Vịnh Nhân kích động nói:" Chu Cửu Đồng là Chu Cửu Đồng, Tiểu Nguyệt là Tiểu Nguyệt ah !""

Hoàng quán quyết lấy cái miệng nhỏ nhắn không phục:" cũng là hai ngày này chuyện mà thôi, bây giờ không phải là nói cho Lý tổng tài sao?" Quách Vịnh Nhân nhất thời ngữ nghẹn, nàng không nghĩ tới Thượng Quan tỷ muội lại dám cãi lại.

Ta trừng mắt hoàng quán làm bộ phát giận:" cổ cổ quái quái !" ta đã cảm thấy kỳ quái, người đột nhiên chủ động nói phải giúp ta gọi đầu, nguyên lai là có mục đích . Các người theo ta lâu như vậy, còn không biết cách làm người của ta sao?"

Lúc này thời điểm muốn thích hợp giữ gìn Quách Vịnh Nhân quyền uy, kỳ thật ta không muốn trách cứ Thượng Quan tỷ muội, thấy các nàng nơm

nớp lo sợ bộ dạng, ta âm thầm buồn cười, trong nội tâm đặc biệt bội phục hoàng quán cơ linh. Nàng vì giúp Tiểu Nguyệt, hiểu được dùng quang co vòng vèo thủ pháp đem Tiểu Nguyệt tình trạng nói cho ta biết, còn cố ý trước kích thích ta, vẽ vờ cho thêm chuyện ra.

" Trung Hàn ca ca, chúng ta sai rồi." hoàng quán biết được ta tâm ý, tranh thủ thời gian nhu thuận mà nói xin lỗi, ta thuận thể tươi cười rạng rỡ, dặn dò các nàng nhiều hơn an ủi Tiểu Nguyệt.

Lúc này, một tổ lạ lẫm dây số đột nhiên bấm điện thoại di động của ta, ta chuyển được nghe xong, là tàn sát mộng lam đánh tới .

" Trung Hàn ah, người nói người kia có chút điểm bối cảnh..... Các người có thể ngồi xuống nói chuyện tốt nhất, không có chuyện gì không thể đồng ý , biến chiến tranh thành tư lự tổng so động đao động thương tới tốt. Nói cho người, nếu như thật sự không thể xử lý tốt, người tìm thị chính pháp ủy bí thư Tiêu điền, tự nói là ta nói."

Đầu bên kia điện thoại, tàn sát mộng lam mang theo nghiêm túc mà ân cần ngữ khí, hướng ta êm tai nói ra rất nhiều về Trương Tư Cần tư liệu bối cảnh. Quả nhiên, Trương Tư Cần vô luận là tại đảng chính hoặc quân cảnh phương diện, đều có thâm hậu nhân mạch quan hệ, trách không được hãn như thế hung hăng càn quấy.

" cảm ơn mẹ, ta nghe ngài , tận lực hảo hảo xử lý." ta đánh đậy lòng cảm tạ vị này chuẩn nhạc mẫu. Không có nàng cung cấp tin tức, ta tùy tiện cùng Trương Tư Cần ngả bài rất nguy hiểm, hơn nữa dì cũng không phải không gì làm không được, ta cũng cũng không thể mỗi lần đều dựa vào dì, ta hi vọng lần này có thể dùng năng lực của mình chiến thắng đối thủ.

Thật muốn chiến thắng đối thủ, ta ít nhất phải đem đối thủ chi tiết nghe ngóng tinh tường. Không phải có một câu: Biết mình biết người, mới có thể chiến thắng sao?

" cho người hô một tiếng mẹ, trong nội tâm đặc biệt thoải mái. Chính người cẩn thận chút, Trương Tư Cần chỗ dựa rất kiêng kị người dì, khi tất yếu cùng người dì thương lượng xử trí như thế nào."

Nghe đến đó, trong nội tâm của ta roài trèo lên bổng chốc, nhưng lại không tốt trực tiếp hỏi, vì vậy ta cười cười nói:" đã biết, hai ngày nữa ta lấy thêm hai cái nường nường cá nhìn ngài."

Đầu bên kia điện thoại đã có tiếng cười:" vừa hưởng qua, hương vị cực kỳ xinh đẹp."

" như mẹ đẹp như vậy."

" hừ, người nói là ta như cá?"

" ha ha."

Để điện thoại xuống, ta cũng rút cuộc cười không nổi.

Tàn sát mộng lam cùng dì đồng dạng, đều là kiêu ngạo chi nhân, nàng biết nói Trương Tư Cần khó giải quyết tựu khẳng định khó giải quyết. Hẳn chỗ dựa kiêng kị dì, cái này cái chỗ dựa là ai?

Ta không biết Trương Tư Cần lực lượng cường ở đâu, nhưng ta muốn chinh phục dì, không thể cầu trợ ở nàng. Mọi chuyện đều muốn dì ra tay, nàng há lại sẽ để mắt ta?

Nghĩ vậy, trong nội tâm của ta tỏa ra hào khí, mặc kệ kết cục như thế nào, ta đều muốn diệt trừ Trương Tư Cần. Không chỉ có là vì Tiểu Quân cùng Tiểu Nguyệt, hay hoặc là vì mình cùng kt.

Về phần bảo tàng ta tịnh không để ý. Đang như Quách Vịnh Nhàn theo như lời , chỉ cần có mười năm chăm chỉ, ta nhất định có thể có thu hoạch. Huống chi cho dù tìm được bảo tàng, cũng không nhất định thuộc về ta;

Vạn nhất quốc gia tham gia, của ta Bích Vân sơn trang có khả năng sẽ biến thành văn vật tiếm trưng bày, với ta mà nói ngược lại được không bù mất, cho nên Trương Tư Cần phải chết !"

" Tiểu Nguyệt sự tình, các người tạm thời chờ cùng những người khác nói, kể cả người nhà của ta." ta tối tắm thiền muộn nghiêm mật nhìn chăm chú lên Thượng Quan tỷ muội cùng Quách Vịnh Nhàn, nhìn thấy các nàng gật đầu đáp ứng, ta hay là tâm sự nặng nề. Tuy nhiên ta không tốt trước cùng Trương Tư Cần ngả bài, nhưng vạn nhất hãn chủ động hướng ta làm khó dễ đâu này?

Nghĩ vậy, mắt của ta da một hồi kinh hoàng. Ngẩng đầu nhìn mưa to mưa như trút nước bầu trời, trong nội tâm không hiểu mà bức bối bất an. Vốn định lấy các loại vũ nhỏ một điểm, tự mình đi " nữ tử dáng vẻ mỹ dung trung tâm " đem Tiểu Quân tiếp trở về, nhưng này trường mưa to lại như cũ sau không ngừng. cân nhắc một lát, ta không muốn đợi lát nữa, phân phó hoàng anh đi tìm áo mưa, chuẩn bị tiếp quay trở lại của ta Tiểu Quân.

Đột nhiên, cửa phòng làm việc truyền ra bên ngoài đến một hồi mất trật tự tiếng bước chân, Thượng Quan tỷ muội vừa định đi ra ngoài xem, cửa phòng làm việc đã bị đẩy ra, toàn thân đều dâm thấu Tiểu Quân như chỉ ướt sũng tựa như xông tới.

Ta chấn động, không kịp ngẫm nghĩ nữa, quay đầu lại hướng chim quyen rống to:" nhanh cầm khăn lông khô đến !""

Kỳ thật Tiểu Quân cũng không thương ăn khoai tây phiến, nàng chỉ là thèm ăn mà thôi. Dừng lại:một chậu tắm nước nóng sau, nàng nằm ngang tại trên ghế sa lon ngơ ngác mà cắn khoai tây phiến, những này đồ ăn vặt mút hoa quả nàng bình thường đều đặt ở phòng làm việc của ta trong ngăn kéo . Nhưng dùng nói phòng làm việc của ta cũng là nàng Lý Hương Quân xử lý công thất, của ta bàn công tác cũng là nàng Lý Hương Quân trữ vật bàn.

" Tiểu Quân, đến cùng chuyện gì phát sinh người nói mau nha !" nghĩ nửa ngày thời gian còn chưa nghĩ ra?" ta cùng với Quách Vệnh Nhân còn có Thượng Quan tỷ muội đều vây quanh ở ghế sofa bên cạnh, lo lắng mà nhìn xem nhấm nuốt khoai tây phiến Tiểu Quân. Y phục của nàng đã bị mưa xối đến ướt đầm không cách nào nữa xuyên:đeo, trong văn phòng không có nàng khả thay thế quần áo, may mắn khăn mặt, chăn lông tử có đủ. Lúc này Tiểu Quân trên người, tựa bọc lấy một trương chăn lông tử.

Chăn lông bên ngoài, lửa lò tròn vai giống nhau ngày xưa giống như mềm nhẵn, khả hai mắt thật to lại đã mất đi sáng rọi, Tiểu Quân lòng còn sợ hãi nói:" đột nhiên xuất hiện, cực kỳ nguy hiểm, nghìn cân treo sợi tóc, gặp nguy không loạn, cơ trí dũng cảm, đại nạn không chết, tất có hậu phúc. Ca, ta dùng cái này bảy cái thành ngữ để hình dung vừa rồi chuyện phát sinh."

Ta ôn nhu nói:" là sáu cái á..., cuối cùng một cái 『 đại nạn không chết, tất có hậu phúc 』 là ngay cả cùng một chỗ , chỉ có thể coi là một cái."

Tiểu Quân thét lên:" ta nói bảy cái tựa bảy cái !""

Ta sợ hãi kêu lên một cái, tranh thủ thời gian gật đầu tán dương:" dạ dạ là, là bảy cái thành ngữ, Tiểu Quân tài văn chương tiến triển cực nhanh, có Tiểu Quân tại, Tô Đông Pha cut sang một bên."

Tiểu Quân chép miệng, xộp giòn khoai tây phiến nhao nhao rơi xuống thảm lên:" Tô Đông Pha ta biết rõ, hẳn biết làm đông sườn núi thịt đúng hay không?"

Ta vỗ đùi, giơ ngón tay cái lên:" đúng vậy, Tô Đông Pha chính là cái biết làm đông sườn núi thịt Tô Đông Pha."

Tiểu Quân cái miệng nhỏ nhắn càng đẹp càng lợi hại:" ca, người biết làm đông sườn núi thịt sao?"

Ta sốt ruột nói:" đương nhiên hội."

Tiểu Quân ỏn ẻn ỏn ẻn hỏi:" được không ăn?"

" đương nhiên ăn ngon."

" thế nhưng mà, ta vừa rồi thiếu chút nữa sẽ chết mất . Chết rồi không sao, khả ta còn không có nếm qua người làm đông sườn núi thịt. Oa....." mới nói hết, Tiểu Quân để lại âm thanh khóc lớn, thẳng khóc đến nước mắt cùng toái khoai tây phiến bay tứ tung. Tất cả mọi người luống cuống, cùng tiến lên trước an ủi, thật vất vả mới khiến cho Tiểu Quân ngừng thút thít nỉ non.

Nàng yêu sạch sẽ, một bên đập nhặt mất thảm toái khoai tây phiến, một bên hướng chúng ta tự thuật chuyện đã xảy ra:" ta hôm nay đi luyện vũ, luyện qua muốn đi tìm Sở Huệ tỷ tỷ, trông thấy vũ rất lớn, ta cùng lão sư cho mượn một thanh cái dù đi đến công ty bách hóa. Mới đi vài bước, đột nhiên có một chiếc xe nhỏ ngừng đến bên cạnh ta. Trên xe có người hỏi: 『 người là Lý Hương Quân sao?』 ta nói là, bọn hắn tự nói là Lý tổng tài phái tới tiếp của ta, ta tưởng rằng thật sự, hết lần này tới lần khác không lên xe. Bởi vì..... Bởi vì ta còn rất tức giận."

" ưng thuận tức giận, không lên xe đúng." ta đương nhiên biết rõ Tiểu Quân tức giận nguyên nhân, cho nên rất thành khẩn xin lỗi. Lúc này, một cái tại trong phim ảnh bắt cóc người hình ảnh hiển hiện tại trước mắt, ta rồi đột nhiên hãi hùng khiếp vía.

" hừ." Tiểu Quân đối với ta tại toilet yêu đương vụng trộm nhưng canh cánh trong lòng, nàng trừng của ta thời điểm, hai mắt thật to tựa hồ khôի phục thần thái:" vì vậy ta tự không để ý tới người trong xe, tiếp tục đi lên phía trước. Xe cũng đi theo ta đi, trên xe người đốc sức liều mạng thúc giục ta lên xe, một mực cùng, một mực thúc, ta hay là không để ý tới."

" thật không nghĩ đến, từ nhỏ trên xe nhảy xuống hai người, ta cảm giác bọn hắn thật giống như là muốn bắt ta, ta sợ hãi, tự tranh thủ thời gian

chạy, bọn hăn gặp ta chạy tụt đuổi theo, cái kia xe con còn chớp mắt thời gian chạy đến phía trước ta muốn ngăn chặn đường đi của ta. Ta thấy trước có địch nhân phía sau có truy binh, nghĩ thầm xong đời, nhất định là đụng với bọn buôn người. Nghe nói được những bọn người này tử bắt đi, sẽ bị trước gian sau bán, bán được chỗ rất xa. Cho nên ta thề không để cho bọn hăn bắt được, tụt là chết cũng không thể cho bọn hăn bắt được, làm sao bây giờ đâu này?"

" đúng vậy a, Tiểu Quân tử tử, người làm sao bây giờ đâu này?" chim quyen gặp đến độ bàn tay nhỏ bé nắm chặt, hoàng _ càng là đại khí cũng không dám thở gấp.

Tiểu Quân một vòng nước mắt, cảm xúc kích động nói:" không có biện pháp, ta chỉ có thể xuyên việt đường cái. Khi đó rơi xuống mưa to, lại là lúc tan việc, trên đường cái xe rất nhiều. Ta xuyên qua đường cái lúc, có nhiều lần đều thiếu chút nữa được hai bên ra ô tô đánh lên, tốt nguy hiểm a !" vạn nhất thực đụng vào, ta nhất định chết lênh bà lênh bênh. Có một cỗ xe bus cách ta chỉ có nửa đầu ngón tay khoảng cách, làm ta sợ muốn chết, làm ta sợ muốn chết....."

" ah !"" Thượng Quan tử muội nhìn không được thét lên, một mực trấn định tự nhiên Quách Vịnh Nhân cũng sợ tới mức sắc mặt tái nhợt, ta xanh mặt nói:" hiện tại mọi người cũng sắp được người hù chết."

Tiểu Quân gượng cười hai tiếng nói:" đừng lo lắng, ta chết không được. Bởi vì ta rất xinh đẹp, bọn hăn không nỡ đụng ta, cả mạng một câu đều không có. Chờ ta chạy qua đường cái, liền trực tiếp tới nơi này ."

Mọi người có chút nhẹ nhàng thở ra, chà mẹ nó sát trên trán chẳng biết lúc nào toát ra mồ hôi lạnh:" phi thường chính xác, làm tốt lắm, xác thực gặp nguy không loạn."

Tiểu Quân hỏi:" những điều này đều là người nào, thật sự là bọn buôn người sao?"

Ta cùng với Quách Vĩnh Nhân nhìn nhau nói:" khẳng định không phải người tốt."

Nhưng chúng ta trong lòng biết muốn bắt cóc Tiểu Quân người nhất định cùng Trương Tư Cần có quan hệ, vì không cho Tiểu Quân lo lắng, ta giả bộ không biết, hàm hồ mang qua.

Tiểu Quân quyết lên cái miệng nhỏ nhắn, ỏn ẻn ỏn ẻn làm nũng:" ca, ta phải về nhà, ta muốn mẹ mẹ ."

Ta gật gật đầu:" tốt, chờ ta cùng Linh Linh tỷ tỷ, Sở Huệ tỷ tỷ nói một tiếng sẽ đưa người về nhà, tránh khỏi người ta lo lắng người."

" tốt."

Màu đen Bảo mã [BMW] x5suv như cá đồng dạng trượt vào Burton khách sạn trước cửa chỗ đậu xe. Có lẽ là mưa to vừa qua khỏi nguyên nhân, trắng lệt khách sạn trước cửa cả nửa cái bóng người đều không có.

Ta cũng không có đem Tiểu Quân đưa về nhà, mà là đem nàng đưa tới Burton khách sạn, trong lúc này có tăng ba ý tứ: Cũng không lại để cho bị thương dè lo lắng, lại có thể đem Tiểu Quân đưa thân vào ở bên trong Ban Kỷ Luật Thanh tra dưới sự bảo vệ, trong nội tâm an tâm; Lại đến tựa là vài ngày chưa cùng Tiểu Quân thân mật , vừa rồi nàng nhỏ lộ vai, nhắm trúng ta dục hỏa cuồng đốt.

" tại sao tới tại đây? Không phải nói về nhà sao?" Tiểu Quân hồ nghi mà chăm chăm vào ta. Trong xe ánh sáng yếu ớt, ta như cũ nhìn ra nàng khuôn mặt nhỏ nhắn có một mảnh ửng hồng, chắc hẳn nàng đã đoán ra ta có một người ý xấu.

Ta ho khan hai tiếng, gấn cái dỗi:" trong khoảng thời gian này mụ mụ bề bộn nhiều việc, rất ít ở nhà. Mẹ không tại ta khả lo lắng, đợi lát nữa Hà Phù tử tử sẽ phái người bảo hộ ngươi, ai kêu của ta Tiểu Quân lớn lên thật xinh đẹp, dẫn tới bọn buôn người thêm thường."

" xinh đẹp có thể đoạt sao? thiệt là !" tiếp theo đưng phải bọn hăn, ta một quyền một cá biệt bọn hăn toàn bộ đánh thành vương bát đản trở mình cái bụng, ai nha....." thăm không cần thận theo kích động Tiểu Quân trên người trợt xuống. Nàng ngồi ở vị trí kế bên tài xế tòa, ta nghiêng người xem xét, thật sự rõ ràng mà chứng kiến lưỡng phố hoa mắt tuyết trắng bầu vú to. Tiểu Quân phản ứng nhanh chóng, đỏ lên khuôn mặt nhỏ nhắn hướng trên người kéo về thăm.

Ta làm bộ cái gì đều không phát hiện, hỏi:" thì thế nào?"

Tiểu Quân hướng khách sạn nhìn quanh hai cái, ỏn ẻn ỏn ẻn nói:" trên người chỉ có thăm, như thế nào tiến khách sạn nha?"

Ta nhảy xuống xe, vây quanh ghế lái phụ đem cửa xe mở ra, mở ra hai tay đem thơm ngào ngạt Tiểu Quân ôm vào trong ngực:" ca ca ôm người đi vào là được."

" ô, cho người khác chứng kiến bộ dạng như vậy xấu hổ đều mắc cỡ chết á." nói xong, đỏ bừng mặt Tiểu Quân đem đầu tiến vào tay của ta ngoặt ở bên trong. Ta cười to, vừa mở rộng bước chân, đột nhiên một đạo thiểm điện xẹt qua mây đen rậm rạp bầu trời, ầm ầm tiếng sấm liên tục từ xa đến gần, công bằng vừa lúc ở đầu ta trên đỉnh nổ vang một cái sấm sét.

Rất kỳ quái, Tiểu Quân không có kêu sợ hãi, mà ta càng không chút nào sợ hãi. Dưới chân bước chân dì thường kiên ổn, trước mắt chớp liên tục vài đạo hoa mắt bạch quang.

Bạch quang lập tức mà qua, ta phảng phất chứng kiến thanh thúy tươi tốt sơn lĩnh, đồ sông nhỏ, ta hai tay ôm một vị mặc lãng la tư lụa nữ tử. Nữ tử

thanh thuần khả nhân, kiều mỹ chúng sinh, chỉ tiếc đã chết đi. Đằng sau ta có vô số người hô thiên hảm, bi thiên thút thít nỉ non, ta ngẫm trộm nghe đến hai chữ: Công chúa. -

Hắn là ta ôm nữ tử là một vị công chúa? Ta cúi đầu nhìn kỹ, quả nhiên chết đi nữ tử toàn thân hoa phục, cổ cùng tóc xứng mang sáng rọi chói mắt vàng bạc đồ trang sức, tựa hồ mỗi một kiện đồ trang sức đều hoa lệ tinh mỹ, đắt đỏ xa xỉ. Ta cảm thấy được kì quái, nếu như nàng thật sự là công chúa, ta đây là ai?

" Lý tổng tài..... Lý tổng tài....."

Ta đánh cho một cơ linh, bỗng nhiên thanh tỉnh. Cái gì sơn lĩnh, sông nhỏ, công chúa hết thấy không thấy, mà ta quý dị mà ôm thân nhẹ như yến Tiểu Quân đứng tại Burton khách sạn trong đại sảnh ngân người.

Một vị xinh đẹp trước tửu điểm đài tiêu thư đứng trước mặt ta, dáng tươi cười khả đào mà hướng ta hỏi thăm:" Lý tổng tài, cần ta hỗ trợ sao? người là muốn xa hoa tiêu chuẩn gian, hay là....."

Ta đã cắt đứt lời của nàng:" 'phòng cho tổng thống'. Trước cho ta cái chìa khóa, đợi lát nữa ta lại đến bổ sung thủ tục."

" tốt." nhân viên lễ tân hướng Tiểu Quân nhìn thoáng qua, quay đầu lại một hồi chạy chậm, theo quầy phục vụ ở bên trong mang tới cái chìa khóa. Ta nỗ bữu môi, nàng lập tức hiểu ý, nhẹ nhàng mà đem cái chìa khóa đặt ở bao khóa Tiểu Quân chặn lông lên. Ta nói một tiếng cảm ơn, ôm Tiểu Quân đi về hướng thang máy. Nhân viên lễ tân lại là một hồi chạy chậm, cho ta theo như mở 'phòng cho tổng thống' chuyên bậc thang.

" mặc cỡ chết được, không mặt mũi thấy người, các nàng khẳng định biết rõ ta không có mặc quần áo." thang máy vừa đóng lại, Tiểu Quân tự mãnh liệt chủ[nặng bộ ngực của ta.

" Ân, chẳng những không có mặc quần áo, cũng không có mặc giày, ha ha." ta cười to, cúi đầu hôn rồi Tiểu Quân một ngụm. Đại khái là luyện vũ quan hệ, vài ngày không thấy, thân thể của nàng rắn chắc rất nhiều.

Tiểu Quân ỏn ẻn ỏn ẻn ừm, có cự tuyệt hôn môi ý tứ, giãy dụa có ích kính hơi lớn, chần lộng lạng yên chảy xuống, lại lộ ra hai luồng no đủ cao ngất nhũ phong ㄟㄟ. Ta chuyển di mục tiêu, một ngụm ngậm lấy một cái, mãnh liệt xuyên mãnh liệt mút.

Tiểu Quân giả khóc:" ô, mụ mụ, ta muốn mụ mụ."

Ta đi theo giả khóc:" ta cũng muốn mụ mụ, ta còn muốn bú sữa mẹ."

Tiểu Quân buột miệng cười, hét lên:" ai nha, bú sữa mẹ có thể nào miệng lớn. Muốn chậm rãi hàm, chậm rãi hấp, Ân....." nếu như không phải 'phòng cho tổng thống' tầng trệt trong thông đạo có bảo toàn giám thị chụp ảnh hệ thống, ta nhất định sẽ đem Tiểu Quân ngay tại chỗ hành quyết. Nàng để cho ta toàn thân huyết dịch sôi trào, có một địa phương đã cứng rắn được không thể lại cứng ngắt.

TỶ PHU VINH DỰ

Tiểu Thủ Chương
www.dtv-ebook.com

Chương 130: Cưu chiếm thước sào

" Tiểu Quân, bầu vú của người càng lúc càng lớn ." ta chăm chăm vào cái kia hai tòa tuyết trắng đầy đặn ngọn núi nuốt nước bọt.

Tiểu Quân vô hạn then thùng lại hơi vài phần tự đắc, nàng duỗi ra bàn tay nhỏ bé xoa xoa kiêu nộn nụ hoa lên nước miếng, ỏn ẻn hao nói:" ta cũng hiểu được, luyện võ lão sư cùng đồng học đều nói của ta đại, không biết còn có thể sẽ không trường?"

Ta mãnh liệt gật đầu:" còn có thể tiếp tục dài."

Tiểu Quân lệch ra cái cổ xiêu vẹo, lo lắng lo lắng hỏi:" ca, vậy người đồ vật còn có thể sẽ không tiếp tục trường?"

Ta nhin cười:" không biết, lập tức cho Tiểu Quân kiểm tra bồng chốc."

" đừng á." Tiểu Quân thoáng chốc xấu hổ, rúc vào ta trong ngực làm nũng.

Ta xúc động cực kỳ, thang máy vừa đến, ta vội vàng ôm Tiểu Quân tiến vào 'phòng cho tổng thống', một cái thâm tình nụ hôn dài, cả y phục trên người cũng không kịp cởi, tựa móc ra cực lớn côn thịt tiến vào Tiểu Quân thân thể. Rất đáng tiếc, đại nhục bồng o0o cắm vào huyết mềm của nàng mới co rúm vài chục cái, cửa phòng tự truyền đến tiếng chuông. Ta âm thầm kêu khổ, đoán chừng là Hà Phù đã đến, tranh thủ thời gian buông ra Tiểu Quân, sửa sang lại y phục trên người.

Mở cửa, quả nhiên là tư thế hiên ngang Hà Phù. Nàng mặc màu xám nữ thức áo jacket, hắc quần dài, thắt đuôi ngựa, rất giỏi giang bộ dạng, vừa đi vào đến nàng tự hỏi:" Tiểu Quân đâu này?"

" tại gian phòng." ta dùng hai tay rất xảo diệu mà che lấp hờ ra hạ bộ.

Hà Phù cẩn thận quan sát một chút bốn phía nói:" nàng không có bị thương là tốt rồi. Ta đã gọi khách sạn bảo toàn khởi động một cấp bảo hộ biện pháp, cấm trừ người ra ta bên ngoài là bất luận cái gì người tiếp cận 'phòng cho tổng thống', chuyên dụng thang máy 24 tiếng đồng hồ sẽ có người nhìn xem. Người yên tâm, Tiểu Quân ở chỗ này sẽ không đã bị máy may tổn thương."

Nói xong, Hà Phù đi vào chủ phòng ngủ.

Lúc này Tiểu Quân nằm ở giữa giường, trên người đắp lên một giường tuyết trắng nhung tơ được, chỉ lộ ra một khóa cái đầu nhỏ. Có ai sẽ nghĩ tới, tuyết trắng nhung tơ được hạ, vị này thiếu nữ đơn thuần thân không mảnh vải, tựa hồ còn không có có phát dục hoàn toàn trong huyết mềm nhỏ đang chảy xuôi theo miên trượt dâm thủy.

" Hà Phù tử tử, Hà Phù tử tử, người thật là đẹp trai khí !"" nhìn thấy Hà Phù đã đến, Tiểu Quân dị thường hưng phấn. Nếu như không phải thân không mảnh vải, nàng nhất định sẽ nhảy dựng lên ôm Hà Phù.

Hà Phù hé miệng cười yếu ớt, đi vào Tiểu Quân bên người ôn nhu hỏi:" Tiểu Quân, nói cho Hà Phù tử tử, người còn nhớ rõ những người kia trường bộ đáng gì nữa sao?"

Tiểu Quân vẽ mặt đau khổ lắc đầu:" không nhớ rõ. Trời sắp tối rồi lại hạ mưa to, ta thấy không rõ lắm."

Hà Phù có chút thất vọng, nàng hướng Tiểu Quân nháy mắt mấy cái, an ủi:" không có việc gì, người nghỉ ngơi thật tốt, ta với người biểu ca trò

chuyện."

"nha." Tiểu Quân hung hăng trừng ta liếc. Thân thể nàng dị thường miễn cảm, dần dần cảm nhận được tình ái niềm vui thú sau, nàng mới biết được được làm một nửa là một kiện cỡ nào khó chịu sự tình, ta âm thầm buồn cười.

Hà Phù đem ta lôi ra phòng khách, cài đóng cửa phòng ngủ rất nghiêm túc hỏi:" là người nào, trong lòng ngươi đều biết sao?"

"có." ta gật đầu nói.

"ai?" Hà Phù hai mắt hàn quang bạo phát. Nàng ghét ác như cừu, huống chi nàng phi thường yêu thích Tiểu Quân. Tuy nói ở bên trong Ban Kỳ Luật Thanh tra giống như không can dự bình thường hình sự vụ án, nhưng nàng tuyệt không dễ dàng tha thứ Tiểu Quân bị người chuyển khung.

Trong nội tâm của ta khẽ động, thầm nghĩ nếu như ở bên trong Ban Kỳ Luật Thanh tra tham gia lời nói, Trương Tư Cần hậu trường cường thịnh trở lại cứng rắn cũng chạy không thoát, ta vui cười gặp có người thay ta xuất đầu. Nghĩ vậy, ta nói ra ba chữ:" Trương Tư Cần."

" Trương Tư Cần?" Hà Phù khẽ cau mày, tựa hồ đối với cái tên này cũng chưa quen thuộc. Nguồn truyện: Y

Ta thừa cơ đem Hà Phù Lạp ngồi vào trên ghế sa lon, hướng nàng trần thuật Trương Tư Cần như thế nào ngấp nghé Bích Vân sơn trang, thì như thế nào vô sỉ ngoan độc, âm mưu lừa gạt quang Chu Cửu Đồng di sản, khi dễ Chu Cửu Đồng đàn bà góa, còn muốn gian dâm Chu Cửu Đồng con gái sự tình nói một lần. Chỗ mấu chốt tự nhiên thêm mắm thêm muối tiến hành phủ lên, đem Hà Phù tức giận đến lông mày đứng đấy, mặt trắng hồng.

" vì cái gì không báo cảnh?"

" ai." ta giận dữ nói:" Trương Tư Cần giao thiệp rộng hiện, có tiền có thế, ta đều không thể trêu vào hắn. Trừ phi....."

" trừ phi cái gì?"

" trừ phi trong các người Ban Kỷ Luật Thanh tra tham gia."" cái này người ở đâu?"

" ta hiện tại không biết, chẳng qua nếu như người muốn biết, ta đều có biện pháp tra được."

" ta nhất cảm hận khi dễ tiểu nữ hài súc sinh !""

Bầu trời mây đen như mực, hạt mưa đem cửa sổ xe gỗ được keng keng rung động. Sóng biển theo khung bố phía chân trời không ngừng vọt tới, bao phủ bãi cát, phảng phất còn muốn cắn nuốt sạch ven biển đường cái.

Đợi đã lâu, người mặc màu đen công kênh áo mưa Hà Phù còn có thể bình tĩnh, ta lại hơi có chút nôn nóng.

Một bóng người như tựa là u linh theo ven đường lờ ra, rất nhanh hướng phương hướng của ta chạy tới, chỉ chốc lát sau đi ra bên cạnh xe. Hắn nhanh chóng kéo ra cửa xe, tiến vào trong xe của ta.

" Trương Tư Cần ngay tại trong biệt thự." mặc áo mưa Tiểu Phong vẫn đang được mưa to mưa to tưới nước cả khuôn mặt, hắn nhìn nhìn sau xe tòa Hà Phù nói ra:" vừa rồi ta cùng với hắn thấy, hắn chỉ chữ không đề cập tới bắt cóc Tiểu Quân sự tình, chỉ hỏi tình huống của người. Ta nói cho hắn biết, tổng giám đốc người vẫn còn trong văn phòng cùng Tiểu Quân."

" bên cạnh hắn còn có người nào?" ta hỏi.

Tiểu Phong bơi một thanh trên mặt mưa nói:" không rõ ràng lắm, ta chỉ trong phòng khách cùng hắn nói chuyện. Bất quá rất kỳ quái, tại đây không

phải nhà hần, ta trước kia chưa bao giờ ở chỗ này cùng Trương Tư Cần gặp mặt. Hần rất cẩn thận, giống như lo lắng điện thoại được nghe lén tựa như, nhất định phải ta ở trước mặt thấy hần, báo cáo hành tung của người."

Ta cùng với Hà Phù nhìn nhau, rất cảm kích mà vỗ vỗ Tiểu Phong bả vai:" tốt rồi, vất vả người rồi, người trở về đi."

Tiểu Phong mỉm cười nói:" tổng giám đốc người phải cẩn thận."

" Ân." đột nhiên, ta cảm thấy được thẹn với Tiểu Phong. Một đêm kia, ta có lẽ không ưng thuận chiếm hữu giang Phi Phi.

Vũ càng rơi xuống càng lớn, trong chớp mắt Tiểu Phong thân ảnh hoàn toàn biến mất tại mông lung màn mưa ở bên trong.

Ta quay đầu lại nhìn về phía Hà Phù, chỉ phía xa ngoài cửa sổ xe một mảnh kia biệt thự nói:" tại đây ta đã tới, phía trước cách đó không xa tựa là Chu Cửu Đồng gia. Không nghĩ tới Trương Tư Cần cửu chiếm thước sào, chẳng những đã đoạt Chu Cửu Đồng di sản, còn chiếm lấy Chu Cửu Đồng nữ nhân, thật sự là cầm thú !""

Lời nói này tự nhiên là vì khơi mào Hà Phù lửa giận, quả nhiên vừa dứt lời, Hà Phù lạnh lùng nói:" mang ta đi, ta muốn gặp cái này Trương Tư Cần."

Ta xoay người sang chỗ khác, lộ ra Hà Phù không thấy được cười gian:" ta chẳng những có thể dùng mang người đi, ta còn có thể thần không biết quỷ không hay khu vực người tiến biệt thự."

" ah, người có cái này bốn sự?" kính chiếu hậu ở bên trong, Hà Phù ngữ khí hơi mỉa mai, ta thở dài:" người có phải hay không một mực rất xem thường ta?"

" nào dám." Hà Phù hừ lạnh một tiếng:" đừng nói nhảm , đi mau."

Ta phát động động cơ, Bảo mã [BMW] x5suv tại trong mưa to chậm rãi đi về phía trước, tại một tòa bờ biển trước biệt thự yên tĩnh dừng lại. Tại đây không có nhiều cái biển, tại đây mưa to mưa lớn, sấm sét vang dội trong đêm mưa, biệt thự vẫn đang lộ ra xa hoa khí tức.

Hà Phù cơ cảnh mà để cho ta đem sau xe lui, đứng ở xa hơn một chút nơi hẻo lánh. Chẳng biết tại sao, ta một chút cũng không khiếp đảm, đại khái bởi vì sau lưng vị mỹ nữ kia là mệnh ta bên trong đích quý nhân.

Một đạo thiểm điện xẹt qua bầu trời, chiếu rọi xuất trạm tại kiểu dáng Châu Âu biệt thự bên tường hai cái bóng người.

Hà Phù quan sát một chút biệt thự, nhỏ giọng hỏi:" người ý định leo đi vào?"

Ta mãnh liệt gật đầu, Hà Phù cũng rất hoài nghi bộ dạng . Nhưng đem làm ta nhanh nhẹn mà bò lên trên biệt thự lầu hai lúc, nàng hướng ta giơ ngón tay cái lên.

Trương Tư Cần khẳng định không thể tưởng được Tiểu Phong đã bị ta xúi giục, càng muốn không đến ta đã từng leo lên qua Chu Cửu Đồng biệt thự. Như là mấy tháng trước đồng dạng, ta cạy mở cửa sổ, thuận lợi mà chọt vào biệt thự.

Hà Phù thân thủ đương nhiên sẽ không so với ta chỗ thua kém, dù cho mặc màu đen trầm trọng áo mưa nàng cũng kiêu kiện lưu loát. Loại này hai tầng lầu cao địa phương đối với ở bên trong Ban Kỷ Luật Thanh tra làm viên mà nói, quả thực là dễ dàng.

Bất quá Hà Phù cũng kinh ngạc của ta leo lên kỹ thuật, ta âm thầm đặc ý, cao cấp đặc công gia thuộc người nhà há có thể là kẻ bất lực? Theo cửa sổ leo tiến lầu hai, Hà Phù lập tức móc súng lục ra, ta lúc này mới cảm giác được hào khí khẩn trương. Dù sao chúng ta không có bất kỳ chính thức điều

tra thủ tục, tự xông vào nhà dân đã thuộc về trái pháp luật, bất quá Trương Tư Cần cũng không phải biệt thự này đích nhân vật người.

Mọi nơi yên tĩnh im ắng, mỗi phóng ra một bước, ta đều lo lắng phát ra động tĩnh. Hà Phù kinh nghiệm phong phú, ăn mặc nửa giày cao gót cũng có thể như mèo đồng dạng, vô thanh vô tức sừ tầm, đi về phía trước.

Rất nhanh, lầu hai phòng ở tìm lần, không có phát hiện bất luận kẻ nào, lầu ba cũng vô tung dấu vết, cái này sâu sắc vượt quá dự liệu của chúng ta, chẳng lẽ được Trương Tư Cần phát hiện? Chẳng lẽ là Tiểu Phong lừa chúng ta? Ta đột nhiên phát hiện mình tại bốc lên một cái thiên đại nguy hiểm, gây chuyện không tốt ta tự bỏ mạng không sai.

" người tuyển nhân có thể tin được không?" Hà Phù dán tai ta đoán hỏi, ta chỉ năng điểm đầu, lúc này thời điểm chẳng lẽ nói không đáng tin? Hà Phù càng thêm bảo trì cảnh giới:" kì quái, có thể hay không người vừa vận ly khai?"

Ta chỉ phía xa trong biệt thự ga ra:" ững thuận không có ly khai, người xem, hắc tâm sĩ vẫn còn..... Vân...vân đợi một tý, ta biết rõ còn có một địa phương."

Ta đột nhiên nhớ tới gian phòng này biệt thự còn có một chỗ tiêu hồn động.

" địa phương nào?" Hà Phù hỏi.

Ta hưng phấn nói:" đi, đi tầng hầm ngầm."

Hà Phù theo sau ta nhặt giai mà hạ, vượt qua một đầu dài hành lang, lại đi mười kilômet xích tả hữu đã đến bể bơi. Có lẽ thời tiết lạnh dần nguyên nhân, trong bể bơi nước đã tháo nước, mưa lớn lộ trượt. Vượt qua bể bơi lúc, ta ngược lại lo lắng sẽ không cẩn thận ngã vào không có nước trong bể

bơi, cho nên rón ra rón rén đi được rất chậm. Tại bên bể bơi nơi hẻo lánh, ta tìm được được thảo đẳng Hoa Mộc ẩn nấp lên thoát khí khẩu.

Vũ còn đang hạ, nường theo lấy giọt mưa âm thanh, đang phun ra gió mát thoát khí khẩu thỉnh thoảng truyền ra có người nói chuyện thanh âm. Ta cùng với Hà Phù nhìn nhau, lập tức khẩn trương mà phủ phục trên mặt đất, chậm rãi hướng thoát khí khẩu bò sát, rất nhanh tiếp cận thoát khí khẩu. Đón từ từ gió mát, ta dời mắt hướng thoát khí trong miệng nhìn quanh, rốt cục phát hiện Trương Tư Cần.

Không ngờ bên người Hà Phù một tiếng rất nhỏ hừ lạnh, rõ ràng dùng tay che khuất cặp mắt của ta. Ta vội vàng đẩy ra tay của nàng, theo thoát khí trong miệng, ta nhìn thấy rộng rãi trong phòng một màn làm lòng người nháy xuân sắc.

Thân thể trần truồng Trương Tư Cần nằm ngửa tại một trương trợn vện có thể song song nằm ngủ mười người trên mặt giường lớn.

Một vị bộ dạng thù mị mê người, ước chừng hơn 40 tuổi trung niên mỹ phụ đang vểnh lên màu mỡ bờ hông ộp, ghé vào Trương Tư Cần thịt mỡ mọc lan tràn bụng nạm hạ phun ra nuốt vào lấy một căn đã thô mà lại ngắn thì dương vật, mà bọn hân bên cạnh lại vẫn đứng đấy một vị anh tuấn cao ngất, phong thần tuấn lãng người trẻ tuổi.

Ta nhìn kỹ không khỏi chấn động, vị này anh tuấn người trẻ tuổi đúng là Trương Tư Cần nhi tử bảo bối Trương Đình nam !"

Lúc này Trương Đình nam đỏ bừng cả khuôn mặt, con mắt chăm chú mà chăm chăm vào trung niên mỹ phụ không ngừng lay động hông lớn. Hân chỗ đứng góc độ hoàn toàn có thể chứng kiến trung niên mỹ phụ tư ẩn chỗ, mà cái này trung niên mỹ phụ trên người chỉ mặc gợi cảm trong suốt sa y, rất tròn hông lớn hạ không có phiền y mảnh vải. Kỳ quái chính là, cái này

trung niên mỹ phụ không có bao nhiêu ngượng ngùng, nàng rất đều đặn nhập địa mút vào, thỉnh thoảng phát ra câu hồn rên rỉ.

" Ờ, mỹ sa, thề lưỡi ra liếm sâu một điểm, dùng ngón tay đâm đầu lưỡi thề lưỡi ra liếm. Người cái này gái điếm thú muốn muốn thoải mái nhất định phải hảo hảo cho con của ta làm làm mẫu, đợi lát nữa cũng cho ta nếm thử khô khốc người, lại để cho hắn giảm nhiệt khí." Trương Tư Cần một bên dùng thô chân lễ mễ phụ nhân tuyết trắng da thịt, một bên thô tục cười đâm đâm. Gặp nếm thử bảo bối Trương Đình nam đứng sững ở bên cạnh, hắn thở dài, an ủi:" đình nam, người đừng có gấp, Tiểu Quân thủy chung là nữ nhân của người. Lần này không có tay, lần sau nàng cũng không may mắn như vậy."

Trương Đình nam vuốt vuốt hờ ra hạ bộ cả giận nói:" cha, ta không tin người, ta không tin người rồi !" thủ hạ của người tất cả đều là thùng cơm, đều là | bầy ngu ngốc !" Tiểu Quân so hồ ly còn giáo hoạt, một lần không thành công rất khó có đệ lần, Lý Trung Hàn nhất định sẽ đem Tiểu Quân ăn núp đi . Hừ, Trương Tư Cần, người cái này ngu xuẩn !""

Trương Tư Cần sắc mặt có biến, ngữ khí lại cường ngạnh không đứng dậy:" hỗn trưởng, có người như vậy đối với phụ thân nói chuyện vậy sao? Không biết lớn nhỏ, cha đáp ứng cho người đạt được Tiểu Quân tự nhất định có thể làm đến, người trách móc cái gì."

Trương Đình nam tiến tới một bước, hung dữ mà dùng ngón tay lấy Trương Tư Cần chửi ầm lên:" người đã nói một trăm lần , ta khả các loại không đi xuống. Ta cơ hồ mỗi ngày đều mơ tới Tiểu Quân, cơ hồ mỗi ngày đều đi kt cửa ra vào đợi nàng, ta nhanh điên rồi."" ai." gặp nếm thử như thế cố chấp, Trương Tư Cần lắc đầu thở dài:" Tiểu Quân thật như vậy tốt? Bên cạnh người tiểu nữ hài nhiều như vậy, vì cái gì tự độc tham món lợi nhỏ quân đây này."

Trương Đình nam lớn tiếng gào thét:" người biết cái gì? Tiểu Quân thiên sinh lệ chất, nàng tự là ta thích loại hình, nàng độc nhất vô nhị !""

" ha ha." Trương Tư Cần thoát nhìn một chút cũng không tức giận:" nhìn người cái này si tình dạng rất không tiền đồ, vì một cái nữ nhân rõ ràng cả phụ thân đều mắng, thật sự làm hư người rồi."

Trương Đình nam như cũ ngang ngược kiêu ngạo ưỡng ngạnh:" ta là con độc nhất của người, người không quan tâm ta chẳng lẽ đi quan tâm người khác sao?" Trương Tư Cần đem hai chân trường được càng khai mở, thoải mái mà rên rỉ lấy. Phụ nhân kia càng thè lưỡi ra liếm càng hăng say, hoàn toàn không để ý tới cái này hai phụ tử đối thoại, phảng phất cái thế giới này ngoại trừ trong cái miệng nhỏ nhắn cắn này nhỏ bé dương vật bên ngoài, sự tình gì đều không đáng được nàng đi để ý tới.

Ta đoán muốn phụ nhân này có khả năng tự là Tiểu Nguyệt mẫu thân, nàng bộ dáng cùng Tiểu Nguyệt có vài phần giống nhau, chỉ là nàng như thể thần phục với Trương Tư Cần làm cho ta khó có thể tin.

Trương Tư Cần dương vật được phụ nhân cái miệng nhỏ nhắn liếm lấy tỏa sáng giơ lên cao, hắn đang thoải mái lấy, đối với nhi tử Trương Đình nam phàn nàn dần dần không kiên nhẫn:" hảo hảo hảo, đình nam người đừng nói nữa. Người hãy nghe cho kỹ, phụ thân thề giúp người lấy tới Tiểu Quân. Bất quá, người cũng đừng quên phụ thân, người đem Tiểu Quân nói được bầu trời hữu nhân gian không như vậy tốt. Tương lai chờ người chơi chán , có thể hay không cũng cho phụ thân ném thử Tiểu Quân tư vị?"

Trương Đình nam giận dữ:" hỗn đản !" không được !" tuyệt đối không được !" Tiểu Quân là của ta, ta tuyệt sẽ không chơi chán nàng."

Trương Tư Cần bất đắc dĩ cười khổ:" một chút cũng không hiểu hiểu đạo. Phụ thân nữ nhân người một cái đều không buông tha, Thiến Thiến ta

tài cán một hồi người tiểu tử này tự cướp đi. Ai, người còn tưởng là không lo ta là cha người nha?"

Trương Đình nam xem thường nói:" người những cái...kia nát nữ nhân có thể nào cùng Tiểu Quân so? Một vạn cái Thiến Thiến đều không thể cùng Tiểu Quân so. Hừ, mỹ sa a di người tự không bỏ được cho ta làm, còn nói cái rắm nha !""

Trương Tư Cần lúc này mới đem tâm tư đặt ở dưới háng phu nhân:" mỹ sa a di không giống với, cha ý định đem mỹ sa a di lấy để làm người mẹ kế, không thể tùy tiện cho người làm."

Trương Đình nam hỏi:" vậy người bây giờ lại đã đáp ứng?"

Ta nghe đến đó, không khỏi âm thầm thở dài, cái này vô sỉ hai cha con rõ ràng đem Tiểu Nguyệt mẫu thân trở thành tiết dục công cụ. Nếu như Tiểu Nguyệt không trốn, sớm muộn sẽ bị cái này hai phụ tử cưỡng dâm, Chu Cửu Đồng nếu dưới tuổi vàng có biết, nhất định sẽ hóa thành Lệ Quỷ trả thù Trương Tư Cần.

Ta không đành lòng lại nhìn, bên mặt hướng bên người Hà Phù nhìn lại. Chỉ thấy Hà Phù nghiêng răng nghiêng lợi, trong tay thương nắm thật chắc, ta thật lo lắng nàng nhảy dựng lên đem Trương gia phụ tử toàn bộ tiêu diệt, trong nội tâm hơi gấp, lén lút nói một câu:" nhịn một chút."

Hà Phù lườm ta liếc, ôm hận gật đầu.

Trương Tư Cần đột nhiên cất tiếng cười to:" cha lo lắng người bởi vì bắt không được Tiểu Quân chọc tức thân thể, vừa rồi cùng mỹ sa a di thương lượng đã qua, nàng đáp ứng cho người làm."

Nói xong run rẩy hai chân, đem gót chân đạp vào phu nhân lưng ngọc ma sát, phu nhân kia nhổ ra dương vật sáng giọi:" ta cũng không đáp ứng.

Trương Tư Cần, người nhục nhã ta thì tốt rồi, cũng đừng làm cho con của người đụng ta, nếu truyền đi mặt của ta hướng cái đó phóng?"

Trương Tư Cần biến sắc, nổi giận mắg:" người không đủ tiện phải hay là không? Con của ta nhất biểu nhân tài, bao nhiêu hoa cúc khuê nữ cho hắ làm hắ đều không nhất định phải làm, người cái này người đẹp hết thời tham ă cỏ non còn không biết dừg?"

Phu nhân gặ Trương Tư Cần tức giận, tranh thủ thời gian tiếp tục liếm láp dương vật không nói thêm gì nữa.

Một bên Trương Đình nam đã đổi giận thành vui, hắ nhanh chóng cỡi y phục trên người, toàn thân tinh quang mà đi đến phu nhân sau lưng, duỗi ra hai tay đặt tại phu nhân tuyết trắng mông lớn lên nói:" mĩ sa a di, cha nói lời này quá mức điểm, bất quá ta là thật tâm thích người. Hôm nay nổi giận trong bụng , người là được giúp đỡ, an ủi an ủi ta. Đồ đặc của ta so với ta cha trường, tuyệt đối cho người thoải mái."

Phu nhân không thuận theo. Trương Tư Cần thấy thế, lập tức thò tay nắm chặt phu nhân tóc, làm cho nàng không cách nào lộn xộn, làm cho Trương Đình nam thông dong tiếp cận, ngoài miệng cười mắg lấy:" Xú tiểu tử, người chẳm chọc cha đồ vật đoản phải hay là không?"

Trương Đình nam trả một miệng:" cái gì chẳm chọc, Tiểu Phương cùng Thiển Thiển đều chính miệng nói cho ta biết, nói người đồ vật so với ta đoản." Trương Tư Cần không chỉ có không phục, còn có chút tự đắc:" tuy nhiên ngắ một chút, mĩ sa a di cũng rất ưa thích, nàng thường xuyên cho ta làm đến hô lão công. Ha ha, tin tưởng Chu Cửu Đồng đều không có ta lợi hại. Người xem, mĩ sa a di liếm lấy nhiều cẩn thận, nhi tử người tin không tin, mĩ sa a di phía dưới đã ướt rồi."

Trương Đình nam sau khi nghe xong, lập tức theo tại bên giường nhắ lên phu nhân trong suốt áo ngủ, cúi đầu hướng nàng giữa đùi nhìn lại:" thật

sự a !" mĩ sa a di thực sổng !" ta nghe."

Phu nhân cực then, xòe bàn tay ra dấu ngăn cản bộ phận sinh dục. Trương Đình nam đẩy ra phu nhân tay, đem mặt để sát vào phu nhân bờ mông:" oa, mùi tốt đậm đặc !" cha, ta nhịn không được, ta muốn làm mĩ sa a di."

Phu nhân giãy dụa:" không, không muốn, đình nam, ta đứng đây di, chúng ta bối phận không giống với, ta không thể với người làm việc này. Người có thể xem, có thể sờ, tựa là không thể làm."

Trương Đình nam nhảy lên giường lớn, khuấy động lấy có chút đồ sộ cây thịt, sau đó quỳ gối phu nhân sau mông, duỗi ra hai tay bắt lấy phu nhân rủ xuống đằng hai vú:" có thể xem có thể sờ có thể làm. Ta chịu không được , mĩ sa a di, bầu vú của người ghê gớm thật, ta giúp người xoa xoa."

" ah....." phu nhân bất đắc dĩ, chỉ có thể lắc mông cầu xin:" đừng có dùng lực, mới vừa rồi bị ba ba của người cắn qua, đang đau nhức lấy." Trương Đình nam dứt khoát bắt tay với vào phu nhân trong áo ngủ, một bên vuốt vuốt hai luồng to mọng cái vú, một bên vì nàng tổn thương bởi bất công:" cha ta quá thô lỗ, nữ nhân của hắn mỗi người đều mắng hắn là lão hồn đần. Mĩ sa a di, ta không giống với, ta rất Ôn Nhu . Người biết không? Lần trước người thịnh ngọt súp cho ta ăn thời điểm, ta tựa muốn làm người. Người ngày đó ăn mặc một đầu rất nhanh quần, phát hiện người huyết huyết hình dáng đều lộ ra, ta lúc ấy thật sự rất muốn sờ."

Phu nhân kinh hô:" ah, thực xin lỗi, a di lần sau mặc quần áo sẽ chú ý."

Trương Đình nam cười gian hai tiếng, lập tức thẳng tắp thân thể, đem to và dài cây thịt đội lên phu nhân trong mông đít:" không có sao, chờ ta trải qua mĩ sa a di về sau, mĩ sa a di yêu sao xuyên:đeo tựa sao xuyên:đeo. Mĩ sa a di, ta muốn copy tiến vào."

Nói xong, hạ thân trước đỉnh, cái kia to và dài cây thịt tại phu nhân
mông biến mất, chắc hẳn đã cắm vào.

Đáng tiếc ta vị trí vị trí không thể nhìn rõ sở phu nhân lỗ lồn bộ dạng dài
ngắn thế nào. Dù vậy, ta cũng thấy toàn thân nóng lên, thuận tiện đuổi đi
trên người hàn khí. Bên mặt lại nhìn bên người Hà Phù, nàng lại vẻ mặt
bình tĩnh, ánh mắt như đao, một thanh đen kịt súng ngắn đối diện lấy ta,
đem ta lại càng hoảng sợ, cái gì đâm muốn sắc niệm toàn bộ ném lên lên
chín từng mây.

Thế nhưng mà vì thám thính thêm nữa... tin tức, ta cùng với Hà Phù chỉ
có thể tiếp tục xem tiếp.

Cái kia Trương Đình nam nổi điên giống như mãnh liệt làm chừng một
trăm hạ, đem phu nhân làm được thở hồng hộc:" đừng như vậy, đình nam, a
di van cầu người rồi."

Trương Đình nam hỏi:" cầu ta cái gì?"

Phu nhân giọng nói êm ái:" cầu người đừng..... Đừng đâm..... Ah.....
Người nhanh rút, a di giúp người tìm mặt khác nữ hài."

Trương Đình nam nhe răng cười lấy đứng lên dọn xong trung bình tấn,
hai tay vịn phu nhân mông bự, cây thịt lớn thẳng từ trên xuống dưới mãnh
liệt mà đút vào:" ta muốn làm a di. Ờ, a di, huyết của người huyết thật chặt,
phải hay là không Chu bá bá trước kia rất ít làm người? Ờ, thật là thoải
mái."

Phu nhân lắc lư mông bự, lớn tiếng rên rỉ:" người, người làm sao có thể
nói nói như vậy, Chu bá bá đối với người không tệ." Trương Đình nam cùng
Trương Tư Cần nhìn nhau, càng cười càng đâm dăng:" ta đây là tốt rồi tốt
làm người, thay Chu bá bá đem người làm thoải mái chưa."

Phụ nhân còn muốn lại cầu xin, một bên Trương Tư Cần cũng không nhàn rồi. Hắn leo đến phụ nhân trước mặt, cầm chặt hai cái đùi bầu vú to dừng lại: một bầu mãnh liệt chà xát, ngoài miệng cường bạo phụ nhân đôi má. Phụ nhân kia đã bị toàn bộ phương vị khiêu khích, chỉ chốc lát sau tự rơi vào nhục dục không cách nào tự kiềm chế, trong miệng phát ra không còn là kháng nghị cùng cầu xin thương xót, mà là mất hồn rên rỉ." Ác ác ờ....."

Hà Phù đẩy ta một thanh, dán lỗ tai của ta nhỏ giọng nói:" không nên nhìn , chúng ta đi."

Ta gật gật đầu vừa định rời đi, Trương Tư Cần bên người điện thoại vang lên. Hắn như giật điện từ trên giường nhảy lên, một bên ý bảo Trương Đình nam đừng làm ra thanh âm, một bên chuyển được điện thoại:" Ân, hảo hảo, chỉ cần Lưu Hành trường đem việc này làm được không chèn vào đâu được, ta cam đoan về sau mỗi tháng cung ứng người một xử nữ....."

Câu nói kế tiếp được tiếng mưa rơi quấy rầy, Trương Tư Cần lại vừa đi vừa nói chuyện, ta đã nghe được không rõ ràng lắm. Dù vậy, ta cũng chấn động, liền vội vàng kéo Hà Phù, khẩn cầu nàng nghe tiếp. Hà Phù gặp ta biểu lộ nghiêm túc, đành phải theo ta nhìn xem. Bởi vì không cách nào nghe được Trương Tư Cần nói cái gì, chú ý của ta lực chuyển dời đến Trương Đình nam cùng phụ nhân trên người. Hai người mặc dù không có làm ra thanh âm, nhưng sửa chữa hiệt kịch liệt, Trương Đình nam ngậm lấy phụ nhân miệng, dưới thân đút vào có lực. Chỉ chốc lát sau, phụ nhân kia tự ôm Trương Đình nam đón ý nói hòa, trắng nõn hai chân trên háng Trương Đình nam bên hông. Ta lặng lẽ nghiêng người xem Hà Phù, Hà Phù trừng ta liếc, ý bảo phải ly khai, ta biết rõ nàng xấu hổ tại chứng kiến những này tăng tị với nhau sự tình.

Đang thế khó xử, Trương Tư Cần rốt cục cúp điện thoại, hưng phấn mà bò lên giường. Thò tay bắt lấy phụ nhân một bên bầu vú to mãnh liệt văn vê:" mỹ sa, nói cho người biết một tốt tin tức, lần này Lý Trung Hàn nhất

định trốn không thoát lòng bàn tay của ta. Hừ, không ai có thể trêu đùa hỉ lộng ta, ta muốn Lý Trung Hàn triệt để cút ra kt, cút ra lên ninh thành phố !""

Phu nhân hoàn toàn ở vào say mê ở bên trong, nàng ôm Trương Đình nam lay động thân thể không để ý đến Trương Tư Cần, bên cạnh Trương Đình nam nghe xong, đột nhiên đình chỉ co rúm đối với Trương Tư Cần gào thét:" hăn lẩn ở đâu ta cũng mặc kệ, Tiểu Quân muốn lưu lại."

Trương Tư Cần cười ha ha:" người đưa nhỏ này một điểm thực không hiểu phong tình, làm lấy mỹ sa a di, cũng đừng kêu to lấy những nữ nhân khác, mỹ sa a di sẽ ghen tỵ với."

Trương Đình nam cúi đầu nhìn xem thờ phu nhân hỏi:" thật vậy chẳng? Mỹ sa a di sẽ ghen ghét sao? ta làm được người thoải mái sao?"

Nói xong, hăn một lần nữa lấy hết dũng khí, hạ thể như máy đóng cọc tựa như gõ lấy phu nhân âm hộ, phu nhân kêu càng hoan:" úc..... Thật thoải mái, chọc vào thật sâu, ta muốn người bắn cho a di."

Trương Đình nam cười âm thầm:" không có vấn đề. Bất quá, mỹ sa a di về sau muốn tùy thời cho ta làm."

Phu nhân liên tục đáp ứng:" úc úc..... A di đáp ứng người, người muốn lúc nào muốn đều được."

Trương Đình nam ép xuống thân thể, ôm trong đó một bên tuyết trắng bầu vú to cuồn mót:" ta còn muốn người gả cho ba ba của ta, cho ta làm mẹ kế."

" úc úc, không, người làm a di, a di không thể gả cho người ba ba." phu nhân dần dần mê ly, nàng đầy đặn eo bụng như xà đồng dạng vắn vẹo.

Trương Tư Cần đồng dạng ngậm phu nhân mặt khác một bên tuyết trắng bầu vú to mãnh liệt thân:" mĩ sa, ta muốn kết hôn ngươi. Chỉ cần tìm được công chúa bảo tàng, chúng ta hai cha con về sau cùng một chỗ phục thị ngươi."

Nghe được công chúa bảo tàng, ta nội tâm một hồi kinh hoàng, càng là nghe được hết sức chăm chú.

Phu nhân rốt cuộc chịu không được hai nam nhân tam phương tiến công, vắn vẹo một lát, rốt cục âm thanh kêu to," úc úc, a di muốn tới , a di thật thoải mái. Đình nam, ngươi dùng điểm kính, chọc vào sâu điểm, úc....."

Cười dâm đãng bên trong đích Trương Tư Cần vì nhi tử cố vũ:" đình nam cố gắng lên, nhanh bắt cho ngươi mĩ sa a di."

Trương Đình nam thở dốc như trâu, hấn trừng mắt Trương Tư Cần bệnh tâm thần nói:" nàng không phải mĩ sa a di, nàng là lão bà ngươi, nàng là mĩ sa mù mù !" ờ, mù mù huyết huyết thật chắc, ta muốn bắt, ta muốn mĩ sa mù mù."

Giường lớn tại rung động lắc lư, Trương Đình nam cuối cùng điên cuồng thật là kinh người, hấn cùng với phu nhân tại đây trường điên cuồng trong lúc giao hợp leo lên tình ái cao nhất phong, tin tưởng có rất nhiều tình dịch bắn vào co rút liên tục huyết đạo ở bên trong.

Quả nhiên, mỗi một Trương Đình nam yếu đuối ở một bên lúc, rút...ra dương vật mang ra đậm đặc trọc [đục màu trắng chất lỏng. Phụ nhân kia mở ra hai chân vừa vắn thiên hướng thoát khí khẩu, ta có thể thấy rõ ràng, chỉ là làm khó Hà Phù, nàng đem đầu núp ở áo mưa ở bên trong. Ta đột nhiên rất muốn biết vị này trúng mục tiêu quý nhân có hay không nhấm nháp qua nam nữ tình ái, nàng lúc này ở nghĩ cái gì? Chỉ tiếc, lúc này nơi đây ta lại nào dám hỏi ra khẩu.

Không tưởng được chính là, Trương Tư Cần rõ ràng bò tới phu nhân dưới thân, nhỏ bé cây thịt theo tinh dịch giàn giụa lỗ lồn cắm vào:" đình nam, người còn muốn học tập học tập, nhìn xem phụ thân là như thế nào làm mĩ sa mụ mụ."

Mềm nhũn phu nhân bỗng nhiên kinh hô:" úc, tư cần....."

Trương Tư Cần được hỏi:" Tần Mỹ sa, ưa thích ngung."

Phu nhân hiển nhiên đối với Trương Tư Cần cắm vào rất vui mừng, nàng mềm mại nói:" ưa thích."

Trương Tư Cần càng đắc ý, hạ thể co rúm " BA~ BA~ " âm thanh dần dần lên:" còn muốn sao?"

Phu nhân híp nửa mắt nhi nói:" vốn không muốn, cho người cái này đảo làm cho, người ta lại..... Lại muốn ."" ha ha." Trương Tư Cần âm ỉ cuồng tiếu:" Tần Mỹ sa, người thực con mẹ nó dâm đẳng, trách không được Chu Cửu Đồng như vậy hèn mọn bỉ ổi người đều nguyện ý thay hản sanh con. Nhất định là hản khô mát người, người không nỡ ly khai hản, phải hay là không?"

Phu nhân không nói, chỉ là ngênh hợp với Trương Tư Cần.

Trương Tư Cần thả chậm dứt vào tốc độ, hung ác ôm theo phu nhân bầu vú to cười dâm nói:" mĩ sa, người còn muốn muốn công chúa bảo tàng chi tiết tỉ mỉ, nhìn xem còn có cái gì manh mối bỏ sót , nghĩ tới tự lập tức cầm bút ký xuống. Ta cùng đình nam về trước đi, ngày mai tới nữa. Tiểu Nguyệt chuyện ta thật xin lỗi, ngày đó uống say , chờ hản trở lại, ta nhất định sẽ hảo hảo đợi nàng, tuyệt không đụng nàng, dù sao ta cũng là nàng bố dượng."

Phu nhân rên rỉ nói:" nàng có gọi điện thoại trở về, đã từng nói qua hai ngày sẽ trở lại."

Ở bên cạnh nghỉ ngơi Trương Đình nam đột nhiên lo lắng lo lắng hỏi:" Tiểu Nguyệt bây giờ đang ở địa phương nào? Nàng có thể hay không đầu nhập vào Lý Trung Hàn?"

Phu nhân thở dốc không nói, Trương Tư Cần nhe răng cười nói:" nàng sẽ không đầu nhập vào Lý Trung Hàn . Chu Cửu Đồng khi còn sống cùng Lý Trung Hàn là đối thủ một mất một còn, Chu Cửu Đồng còn chưa có chết, Lý Trung Hàn sẽ đem Tiểu Nguyệt đuổi ra kt. Huống chi Chu Cửu Đồng chết cùng Lý Trung Hàn có quan hệ, người mĩ sa mù mù hiện tại hận không thể ăn hết Lý Trung Hàn thịt, bởi da của hắn. Bất quá đề phòng vạn nhất, ta quan sát vài ngày, nếu như Tiểu Nguyệt thật sự đầu nhập vào Lý Trung Hàn, Lý Trung Hàn nhất định sẽ phòng bị ta, tuyệt đối sẽ không lại để cho Tiểu Quân lạc đàn."

TỶ PHU VINH DỰ

Tiểu Thủ Chương
www.dtv-ebook.com

Chương 131: Thần kỳ vẫn còn phía sau

Nghe được điều, ta đã phần nộ lại thầm kêu may mắn, nhờ có Thượng Quan tỷ muội đã muợn mấy hăn mới đem Tiểu Nguyệt chuyện nói cho ta biết, đương nhiên càng may mắn Tiểu Quân đào thoát ma trảo. Nếu để cho Tiểu Quân rơi vào cái này đối với súc sinh phụ tử trên tay, hậu quả kia quả thực không thể lường được, vô ý thức mà ta hung hăng rùng mình một cái.

Trương Tư Cần dặn dò phu nhân nói:" người cũng đừng cho nàng tiền, trên người nàng không có tiền chống không lâu ."

Phu nhân nói:" chưa cho."

Trương Tư Cần rất hài lòng phu nhân thuận theo nghe lời, hăn càng chọc vào càng mạnh mẽ:" ờ, thật trơn, đều là đình nam tinh dịch."" tư cần, người dùng sức điểm, ừ Ân." phu nhân lại lay động thân thể, thật sự rất sổng. Ta tuy nhiên ghé vào lạnh buốt ẩm ướt trên đồng cỏ, nhưng hạ thể không hiểu thấu mà trướng nhiệt.

Trương Tư Cần khoe khoang nói:" đình nam người trông xem không có, phụ thân chỉ cần hai phút có thể cho người mỡ sa mù mù sổng lên."

Trương Đình nam không đếm xỉa tới mà trở mình:" cha, ta mệt nhọc, ta phải về nhà ngủ, ở chỗ này ta ngủ không thói quen."

Trương Tư Cần gật gật đầu, nhanh hơn dứt vào:" chờ ta lại để cho mỡ sa a di thoải mái một thanh tựu đi."

Ta cùng với Hà Phù nghe xong Trương Tư Cần phụ tử phải ly khai, trao đổi bằng chốc ánh mắt, tranh thủ thời gian sớm bỏ chạy. Leo cách thoát khí khâu, chúng ta cẩn thận từng li từng tí mà theo như đường cũ phản hồi. Đã đến lầu hai cửa sổ, Hà Phù để cho ta trước leo ra đi nàng bọc hậu, ta sẽ tâm cười cười, cũng không đi tranh giành, nhưng cái này rất nhỏ cử động lại làm cho ta có chút cảm động.

Leo ra cửa sổ, ta xoay người nhảy xuống, tại trơn ướt trên mặt đất lăn lăn lập tức đứng lên. Hà Phù coi chừng đóng kỹ cửa sổ, lại xem xét chỉ chốc lát mới thả người nhảy xuống. Ta tiến tới một bước, mở ra hai tay đi đón, không ngờ dưới chân bất ổn, Hà Phù bổ nhào vào trên người của ta đồng thời cũng đem ta bổ nhào, ta ôm Hà Phù lại một lần nữa lăn xuống đến trên mặt đất.

Hà Phù nhanh chóng đẩy ra ta đứng lên, trách cứ: "ai kêu người tiếp ta, thật nhiều này một lần hành động."

Ta cũng theo trơn ướt trên mặt đất đứng lên, ngượng ngùng cười cười: "hảo tâm không có tốt báo."

"hừ." Hà Phù trừng ta liếc, một đạo thiểm điện xẹt qua, ánh mắt của nàng có chút quái dị, ta nắm lên tay của nàng nhanh chóng rời đi.

Trở lại trên xe, Hà Phù lấy điện thoại di động ra gọi một cú điện thoại, ta chỉ nghe được một câu: "các người tới a, ta bên này không có việc gì."

Ta vạn phần bội phục, thậm chí khen Hà Phù đủ ổn trọng. Ngoài miệng không nói, kỳ thật nàng đã lặng lẽ an bài tiếp viện nhân thủ để ngừa vạn nhất. Cùng nàng cùng một chỗ, ta có rất mãnh liệt cảm giác an toàn, loại cảm giác này thậm chí so với ta cùng dì cùng một chỗ càng cường liệt. Hà Phù, thật không hổ là mệnh ta bên trong đích quý nhân.

Để điện thoại xuống, Hà Phù tiếp nhận ta đưa lên giấy lau xoa xoa trên mặt mưa: "chuyện rất rõ ràng, tựa là Trương Tư Cần muốn bắt cóc Tiểu

Quân. Sự tình khác ta mặc kệ, ai dám động đến Tiểu Quân một sợi tóc, ta tuyệt không tha cho hần."

Ta gật gật đầu, lửa giận trong lòng dần dần thiêu đốt:" cái này Trương Tư Cần cả gan làm loạn, vô sỉ hèn hạ, đã đến không thể không trừ tình trạng."

Hà Phù lắc lắc hơi ẩm ướt tóc, nói năng khí phách nói:" chúng ta bây giờ không có trực tiếp chứng cứ. Bắt đầu từ ngày mai, ta tìm người mọi thời tiết bảo hộ Tiểu Quân, đồng thời giám thị Trương Tư Cần. Chỉ cần có cái chứng cứ xác thực, ta sẽ đem cái này bản án hoàn thành bất luận kẻ nào đều bảo vệ hần không được thiết án."

" ta đây an tâm." ngoài miệng nói như vậy, nhưng trong nội tâm của ta lại tính toán như thế nào triệt để giải quyết Trương Tư Cần. Người khác mạch rộng khắp, cả tàn sát mạng lam đều không ngại, nếu như giết hần Bất Tử lại để cho hần trì hoãn quá mức đến, vậy tương lai thời gian chắc chắn là của ta ác mộng.

Đại khái là hồi tưởng lại vừa rồi đã phát sanh chuyện, Hà Phù lạnh lùng mắng:" cái này hai phụ tử tự như hai đầu cầm thú." gặp xa xa có hai chiếc màu đen phòng xe chậm rãi lái tới, nàng quay cửa kính xe xuống nhìn ra xa:" người trở về chiều cổ Tiểu Quân a, chuyện nơi đây ta đến xử lý, người tới của chúng ta ."

Ta có chút không bỏ:" Tiểu Phù, ta đây đi trước, người phải cẩn thận."

" Ân." Hà Phù tránh đi ta sáng quắc ánh mắt, đẩy cửa xe ra xuống xe. Âm u màn mưa ở bên trong, nàng nhỏ nhắn xinh xắn thân hình dị thường kiên cường.

Nhất định là mưa to nguyên nhân," cảnh ban đêm " quán bar lộ ra có chút quạnh quẽ, nhưng tại đây như cũ tản ra rung động lòng người kích tình. Xuất hiện ở chỗ này nữ nhân đều là trong nữ nhân cực phẩm, các nàng

kinh tế độc lập, có cá tính, yêu mạo hiểm, Nhiếp tiểu Mẫn không thể nghi ngờ là những nữ nhân này bên trong đích người nổi bật. Ta thấy đến nàng lúc, nàng đang ngồi ở một cái ngọn đèn lơ mờ trong góc nhăm nháp rượu đỏ.

" nữ nhân uống rượu đỏ, càng uống càng xinh đẹp." ta đi qua ngồi ở Nhiếp tiểu Mẫn bên người, trang phục của nàng cũng không có bởi vì thời tiết không xong mà biến hồng lét, trái lại , nàng mặc một đầu rất ngắn váy, lỏa lồ hai chân phát ra mê người vàng sáng, đó là một đôi mặc giày cao gót cặp đùi đẹp.

" gia đủ muốn ta uống ít một chút." Nhiếp tiểu Mẫn cho ta châm lên non nửa chén hoa hồng đỏ giống như chất lỏng, ta chú ý tới trên mặt bàn để đó ba cái ly, chẳng lẽ còn có người khác muốn tới? Là bạn tốt của nàng Hoài Minh châu sao? nghĩ đến mắt ngọc mảy ngài, hạt dưa mỹ mảy Hoài Minh châu, hạ thể của ta có nở cảm giác.

Ai, được rồi được rồi, cùng ngân hàng đương gia bốn hoa đán quan hệ tốt nhất muốn đoạn được sạch sẽ, không hề có dính dấp, nếu không hậu hoạn vô cùng, ta khuyên bảo chính mình nên kiềm chế rục rịch sắc tâm, ước Nhiếp tiểu Mẫn đến " cảnh ban đêm " là có nguyên nhân khác " gia đủ là vì muốn tốt cho người." ta uống xong một miệng lớn rượu, thuận tiện khu một khu hàn khí. Từ bờ biển biệt thự chạy về Burton khách sạn trên đường, ta vội vã ước Nhiếp tiểu Mẫn đến " cảnh ban đêm " gặp mặt. Vốn tưởng rằng phải đợi nàng nửa ngày thời gian, không nghĩ tới nàng so với ta trong dự đoán còn sớm đến nửa giờ.

Nhiếp tiểu Mẫn thản nhiên nói:" hẳn là cho rằng mỗi ngày uống rượu đỏ rất xa xỉ, khả ta không tốn tiền của hẳn."

" gần giống gần thành gần bằng vợ chồng , còn phân lẫn nhau sao?" cảm giác hôm nay rượu đỏ có chút chất chất, ta không muốn uống quá nhiều, khả Nhiếp tiểu Mẫn nhưng mà làm ta thêm nửa chén. Nàng lườm ta liếc,

thần nhiên nói:" ta cùng Tôn Gia Tề là cảm tình kết hợp, kinh tế tách ra."" như vậy..... Tựa hồ cũng không tệ." phát hiện Nhiếp tiểu Mẫn ánh mắt có dị thường, ta thầm nghĩ nàng sẽ không đối với tình một đêm nhớ mãi không quên à? Ta dực cười lại dừng lại.

s tiểu Mẫn lạnh lùng nói:" người muốn cười thì cứ việc cười đi, dù sao ta thói quen hưởng thụ, thói quen mua sắm, thói quen mỹ dung, thói quen rượu đỏ..... Ta không muốn bởi vì hôn nhân mà thay đổi đây hết thảy."

Ta không dám gật bừa:" mọi người sẽ cải biến ."

Nhiếp tiểu Mẫn lớn tiếng đáp lễ một câu:" ít nhất biến thành thiếu phụ luống tuổi có chồng lúc trước ta không muốn cải biến !""

Ta gượng cười hai tiếng, đầu óc nhanh chóng chuyển động, bắt đầu dẫn xuất chính đề:" muốn muốn không thay đổi biến, lại không muốn hoa nam nhân của người tiền, người nhất định phải thu nhập ổn định."

Cá tính mười phần Nhiếp tiểu Mẫn đồng ý quan điểm của ta:" không tệ, cho nên người phải nhanh một chút nghĩ biện pháp đối phó Lưu Hành dài. ta chẳng những muốn bảo trụ của ta công tác, còn phải có tôn nghiêm."

" ta có thể giúp người đối phó biến thái Lưu Hành trường, bảo trụ công tác của người, nhưng người cũng phải giúp ta một cái bề bộn." quơ quơ trong tay rượu đỏ, ta cái miệng nhỏ phẩm bồng chốc, cảm giác cảm thấy hôm nay rượu đỏ hương vị có chút không tốt.

" ta gấp cái gì đều nguyện ý giúp." Nhiếp tiểu Mẫn mỉm cười, ngữ khí đột nhiên Ôn Nhu xuống, lộ ra rất có nữ nhân vị. Ta lập tức nghiêm mặt nói:" ngày mai có lẽ có một số 1 tỷ khoản tiền tín dụng bằng chứng, ta đoán chừng khoản này khoản tiền không có thực chất nội dung, chỉ là một cái nguy trang. Người vô luận như thế nào đều muốn ngăn cản ngân hàng làm cho...này bút khoản tiền ra có tín dụng bằng chứng." đây là ta phản kích Trương Tư Cần mấu chốt nhất địa phương, biết rõ ý đồ của hắn sau, ta ngày

mai khẳng định phải cự tuyệt cùng Trương Tư Cần cộng đồng khai phát bảo tàng, nhưng muốn cự tuyệt nhất định phải hợp tình hợp lý. Ta không muốn cho Trương Tư Cần lưu lại bất luận cái gì bí mật, nếu không dựa vào người của hãn mạch quan hệ cùng với cáo già, ta thật đúng là cảm không được hãn có cái gì hiểm ác đến tiếp sau thủ đoạn.

Nhiếp tiểu Mẫn mặt gặp nạn sắc:" cái này..... Đây là thuộc về tin cậy gửi gắm bộ sự tình. Ngân hàng quản lý rất nghiêm khắc, ta căn bản không có cơ hội nhúng tay những ngành khác."

Ta thân nhiên nói:" ta cho người tin tức người tự ngấm lại biện pháp. Ngân hàng mỗi ngày nghiệp vụ lượng rất nhiều, nhưng hai tỷ nghiệp vụ tin tưởng sẽ không rất nhiều, người mới có thể rất dễ dàng tra được; Tra được người tự toàn lực ngăn cản, dù là chỉ có thể kéo dài một ngày cũng được."

Nhiếp tiểu Mẫn gật gật đầu:" ta suy nghĩ biện pháp, nhưng không nhất định có thể làm."

Ta dặn dò:" nhất định phải ngăn cản, coi như là Lưu Hành bậc cha chú tự tiến hành, người cũng muốn ngăn cản."

" à?" Nhiếp tiểu Mẫn chấn động. Triều đình của ta nàng nháy mắt mấy cái thả sóng điện:" yên tâm, người không có nỗi lo về sau. Cho dù người không tại ngân hàng công tác, cũng tùy thời hoan nghênh đến kt đi làm, người tới kt đãi ngộ là ngân hàng gấp hai." Nhiếp tiểu Mẫn tựa ở hỏa hồng trên ghế sa lon uyển chuyển hàm xúc cười cười:" giúp ta ngược lại một điểm rượu."" quả nhiên càng uống càng xinh đẹp." ta đại khen, trước mắt Nhiếp tiểu Mẫn sóng mắt đảo mắt, mập mờ ngọn đèn cùng hỏa hồng ghế sofa đem nàng phụ trợ được xinh đẹp động lòng người.

Nhiếp tiểu Mẫn cũng hướng ta trừng mắt nhìn:" người không nhiều lắm uống một chút?"

Ta mãnh liệt lắc đầu:" không uống , đợi lát nữa ta còn có chuyện rất trọng yếu muốn làm. Uống rượu ta sẽ ý chí bạc nhược yếu kém, không chịu nổi hấp dẫn."

Nhiếp tiểu Mẫn vũ mị nói:" nữ nhân uống rượu cũng không chịu nổi người hấp dẫn."

Gặp lời nói đã làm rõ, ta chỉ tốt thở dài:" người là gia chủ nữ nhân, ta cũng không thể lại hấp dẫn người."

Nhiếp tiểu Mẫn nhìn gần ta:" ăn trộm trộm một lần thứ đồ vật, cả đời đều là ăn trộm. Người câu dẫn một lần người khác lão bà, về sau còn có thể tiếp tục câu dẫn, bởi vì người cảm thấy rất kích thích. Người ưa thích kích thích, yêu mạo hiểm, thật muốn muốn giải quyết vấn đề của người, người tự đi tìm mạnh khoan thai."

" ta đáp ứng giúp người, nhưng chúng ta đã nói cuối tuần mới ước mạnh khoan thai, người ngày mai trước giúp ta giải quyết ta khẩn cấp."

Nhiếp tiểu Mẫn cười lạnh:" chuyện của ta cũng là khẩn cấp, ta cũng đợi không được cuối tuần. Hôm nay nếu không phải Lưu Hành trường đột nhiên có việc gấp, ta chỉ sợ muốn tại Lưu Hành trường cùng công tác tầm đó làm ra lựa chọn."

" hân hướng ta phát ra mời, mời ta đi một cái địa phương xa lạ, ta chỉ có thể đáp ứng, may mắn về sau hân lại tạm thời hủy bỏ. Ai, ta hiện tại mỗi một ngày đều trôi qua chờ đợi lo lắng."

Ta cười khố:" cho dù muốn tìm mạnh khoan thai, chỉ sợ không còn kịp rồi. Hiện tại đã tối, lại rơi xuống mưa to."

Nhiếp tiểu Mẫn ăn ăn nhõng nhẽo cười, cười đến rất mị:" đừng lo lắng, mạnh khoan thai đã đến. Người đừng quay đầu, không phải ta mời nàng

đến, mà là nàng muốn tìm người. Tình chàng ý thiếp, hết thấy đều là Thiên Ý, Thiên Ý không thể trái, Trung Hàn cần phải cố gắng lên ờ."

" mạnh khoan thai tìm ta?" ta tim đập rộn lên, cái này tựa hồ là một kinh hỉ.

" Ân." Nhiếp tiểu Mẫn thướt tha đứng lên, hướng đằng sau ta ngoắc. Ta quay đầu nhìn lại, một vị cực phẩm mỹ nhân mang theo đẹp mắt phong thái đi vào trước mặt của ta. Ta hít sâu một hơi, cực lực lại để cho nội tâm bình tĩnh trở lại. Nhìn thấy mỹ nữ, nam nhân đều hiểu ý đầu nhỏ lộ đi loạn, ta lúc này tâm bắt đầu đục không ngừng.

" Lý tổng tài, ngủ ngon." mạnh khoan thai duỗi ra một chỉ bàn tay như ngọc trắng, trải qua gia công sau đích mềm mại ngữ khí càng làm nam nhân bình nhưng tâm động. Ta chần chờ hai giây, mới vội vàng vươn tay, cầm chặt mềm nhũn cây cỏ mềm mại.

" Mạnh tiểu thư, ngủ ngon. Nghe nói người muốn tìm ta, không biết là vui sự tình hay là chuyện xấu?" ta rất nhanh buông mạnh khoan thai tay, phao nữ nhân nhớ lấy háo sắc. Nữ nhân có một đặc tính, người càng quan tâm nàng, nàng càng xem không dậy nổi người.

" khanh khách." mạnh khoan thai nhõng nhẽo cười:" tuyệt đối không phải chuyện xấu, ta là tới hướng người xin lỗi ."

" xin lỗi?" ta sững sờ, ý bảo mạnh khoan thai tọa hạ : ngồi xuống, hỏa hồng ghế sofa cũng không cách nào cướp đoạt nàng phong thái. Nàng một thân mê người phấn màu xanh da trời lễ phục dạ hội cách ăn mặc, má đào hạnh mặt thấp thoáng tại một mảnh màu lam nhạt ở bên trong dĩ nhiên là như thế hài hòa. Không có một ít thịt thừa tuyết trắng hai chân, không có mặc bất luận cái gì tất chân nhưng lại kéo căng thẳng tắp, dưới chân một đầu tinh tế Thủy Lam dây giày quấn quanh lấy tuyết trắng mắt cá chân. Ta không chút nào bỏ sót mà quan sát đến, nàng có một đôi xinh đẹp chân

ngọc. Bởi vì gót giày rất cao, nàng óng ánh đầu ngón chân lộ ra thêm vênh, cả người thoát nhìn so Nhiếp tiểu Mẫn cao gầy rất nhiều.

Nữ nhân ba phần mỹ mạo bảy phần cách ăn mặc, so về ta lần thứ nhất nhìn thấy nàng, mạnh khoan thai tựa hồ lại xinh đẹp vài phần.

" Lý tổng tài, lần trước chậm trễ người, người chớ để ý. Không thể tưởng được người chính là kt Đại đương gia, thật trẻ tuổi đầy hứa hẹn nhé! công ty của các người là chúng ta Hoa Hạ ngân hàng nhiều năm mỗi khách cũ , khả ngàn vạn đừng bởi vì ta có mắt không nhìn được Thái Sơn mà nén giận ly khai ờ !" những ngày này ta vội vàng vì lão công kéo gọi ngân hàng hộ khách đều nhanh diên mất rồi, vừa đến cuối năm, ngân hàng phải về lung tài chính, ta lão công lại vừa lên làm hành trưởng, ta không thể để cho người khác nói ta lão công không có bốn sự."

Vừa mới ngồi xuống, mạnh khoan thai liền hướng ta nói xin lỗi, tự thuật nàng khuyết điểm là bất đắc dĩ. Ta lại làm sao quái nàng, trải qua thành khẩn nói chuyện với nhau sau, tâm tư ta đều tại tính toán lấy như thế nào đem vị này mỹ nhân tuyệt sắc thu được tay. Cái này không chỉ có vì sắc, vẫn là vì của ta tiền đồ.

" ai." ta thật sâu thở dài:" đều nói một vị thành công nam nhân sau lưng nhất định có một vị hiền nội trợ, Mạnh tiểu thư có thể trong ngoài ngoài đến đỡ Lưu Hành trưởng, hẳn muốn không thành công cũng khó khăn."

Mạnh khoan thai đối với ta lần này lấy lòng cảm thấy hưởng thụ, nàng sáng mắt như nước, mặt giãn ra cười khẽ, lộ ra biên bối răng ngọc:" khanh khách, đừng kêu Mạnh tiểu thư, bảo ta khoan thai."

" khoan thai tỷ muốn hay không uống chút rượu đỏ?" ta lễ phép hỏi.

Đột nhiên bị vắng vẻ Nhiếp tiểu Mẫn chen vào nói tới:" ta sẽ uống rượu đỏ tất cả đều là thụ khoan thai tỷ ảnh hưởng."

Ta thần nhiên nói:" khoan thai tử diễm như đào lý, tư sắc tự nhiên, xem xét cũng biết là nhân trung chi phượng. Mỹ nữ như vậy khẳng định phúc trạch tứ phương, hưởng chi là bên người nà người. Tiểu Mẫn nha, khoan thai tử thể nhưng mà người quý nhân, người ưng thuận nhiều nịnh nọt nịnh bợ nà người."

" ừ, ta một mực nịnh nọt khoan thai tử." Nhiếp tiểu Mẫn mãnh liệt gật đầu, không biết là cố ý hay là vô tâm, nà người cho mạnh khoan thai châm hơn phân nửa chén rượu đỏ.

Mạnh khoan thai mở cờ trong bụng, dáng tươi cười đọng ở mi trên mặt đều không có ngừng qua:" Lý tổng tài thực rất biết nói chuyện, khen được ta đều lằng lằng . Người sẽ xem tướng nha?"

Trong nội tâm của ta khê động, lập tức đã có chủ ý:" thực cho khoan thai tử nói trúng rồi, ta đối với xem tướng xem bói hơi có nghiên cứu."" thật sự?" mạnh khoan thai không nghĩ tới một câu thuận miệng vui đùa có thể nói trúng, nà người nửa mở vui đùa nửa nghiêm túc hỏi:" Lý tổng tài có thể nói hay không nói nói ta năm nay vận thế nha?"

Ta dừng một chút, cố ý mặt gập nặn sắc:" cái này..... Theo lý thuyết không có vấn đề, bất quá thầy tướng số xem bói có vi Thiên Ý, có vọng ngữ tai ương, muốn tiêu này tai nhất định phải cho ta cái lợi nhuận tiền lì xì. Tiền lì xì lớn nhỏ không sao cả, chỉ tiếc bây giờ là buổi tối, không biết đi đâu tìm tiền lì xì."

Mạnh khoan thai hơi lộ ra thất vọng:" đối với ờ, bên ngoài lại rơi xuống vũ, bằng không ta tự lại để cho tiểu Mẫn đi giúp hỗ trợ."

Nhiếp tiểu Mẫn nhìn mặt mà nói chuyện, lập tức đứng lên nói:" ở đây ta rành tất, ta đến hỏi hỏi đi đài nhân viên phục vụ, nói không chừng bọn hân có tiền lì xì. Các người trước trò chuyện, ta ngay lập tức đi tìm. Ta cũng rất muốn nhìn một chút tướng, tính toán toán mệnh, hì hì."

Êm tai trong tiếng cười, người nàng đã ở mấy công xích bên ngoài, quả nhiên như tên của nàng đồng dạng, nhanh nhẹn cơ linh.

"khoan thai tỷ, thỉnh." chỉ còn lại ta cùng với mạnh khoan thai, vì tránh cho xấu hổ, ta kính nàng một ly. Rượu là người với người câu thông lúc tốt nhất phụ trợ phẩm, uống rượu người, vô luận nam nữ đều tự nhiên chút ít, lớn mật chút ít.

"Lý tổng tài đại nhân đại lượng, nhớ rõ tiếp tục ủng hộ Hoa Hạ ngân hàng, nhớ rõ muốn đem dư thừa tiền tồn tiền ngân hàng ở." mạnh khoan thai uyển chuyển hàm xúc vừa vặn, uống rượu dáng vẻ cao nhã đoan trang, bất quá nàng uống xong một ngụm sau cũng hơi nhú lông mày. Ta âm thầm tán thưởng, vị này tuyệt sắc mỹ thiếu phụ phẩm tửu năng lực không thấp, chỉ tiếc Nhiếp tiểu Mẫn muốn tới rượu đỏ cũng không cao đường.

"ha ha, nhất định, nhất định." nghĩ thầm giống như này làm lòng người say nữ nhân ở bên cạnh, cho dù rượu thiếu một ít đều không sao cả á!

Ta ngửa đầu uống một hơi cạn sạch, mạnh khoan thai thấy thế, biết rõ trên bàn rượu chạm cốc lễ nghi, đã ở cửa ta nhìn chăm chú ở bên trong có chút ngẩng nhuận vênh lên cái cằm, từ từ uống sạch trong chén hồng dịch. Ta thấy nàng sắc mặt bình tĩnh, trong nội tâm cực kỳ bội phục, vì nàng lại châm lên non nửa chén. Mạnh khoan thai con mắt lập tức sáng ngời, hàm súc mà hướng ta mỉm cười gật đầu, không biết là khoa trương ta thông cảm hay là khen ta săn sóc.

Nữ nhân rất kỳ quái, nếu như người tìm nàng tâm sự, trừ phi vận khí phi thường tốt, nếu không đa số sẽ gặp khinh bỉ. Bởi vì nữ nhân trời sinh có phòng bị tâm lý, không nhận thức nam nhân rất khó mở ra lòng của nữ nhân phi, đặc biệt là như mạnh khoan thai loại này đã bị ngàn vạn sủng ái nữ nhân.

May mắn có lúc trước xin lỗi hơn nữa uống chút rượu, mạnh khoan thai thiếu đi rụt rè, nàng tựa như cùng bằng hữu cũ đồng dạng cùng ta nói chuyện với nhau. Ta tận lực hợp ý, chủ đề đều tại giải trí tin tức, thời thượng sinh hoạt còn có ngân hàng công tác trên phương diện.

Nói chuyện phiếm ở bên trong, ta âm thầm khiếp sợ cái này mạnh khoan thai mị lực cá nhân. Theo nàng theo như lời, ba năm gian nàng cá nhân vì Hoa Hạ ngân hàng kéo đến gọi ngân hàng vượt qua 10 tỷ, khó trách nàng lão công có thể leo lên hành trưởng bảo tọa. Thật sự là gia có có thể vợ, không lo làm rạn vỡ tổ tông.

Lấy lòng vài câu sau, ta chăm chăm vào mạnh khoan thai mĩ mắt cùng bàn tay như ngọc trắng nhìn mấy lần:" khoan thai tỷ nghiệp vụ năng lực tuy lợi hại, nhưng theo ta thấy hay là bởi vì vận khí tốt."

Mạnh khoan thai rất đồng ý:" Ân, ta cũng cho rằng như vậy. Có vài bút đại gọi ngân hàng đều chỉ chênh lệch vài phút sẽ tồn đến cái khác ngân hàng , nhưng ta vẫn là đem gọi ngân hàng người thuyết phục, lại để cho bọn hắn chuyển tồn đến chúng ta Hoa Hạ ngân hàng."

Ta làm bộ trầm tư một lát, một bộ cao thâm mạt trắc bộ dạng:" vận khí tốt sẽ không tổng nương theo lấy người nào đó, ta quan sát bỗng chốc, phát hiện khoan thai tỷ người....."

Ta muốn nói mà dừng, mạnh khoan thai mặt mày hơi biến, vội hỏi:" ta? Ta như thế nào?"

Ta lắc đầu thở dài:" ai, cũng không biết đã nói hay là không nói tốt."

Lúc này ta trong đầu lập tức nghĩ đến Trang Mỹ Kỳ cho của ta cái kia một phần về mạnh khoan thai tài liệu cá nhân, bên trên đại khái giới thiệu mạnh khoan thai một cái nhân tình huống, kể cả tuổi, địa chỉ, bằng cấp, yêu thích. Nàng cũng không có chỗ đặc biệt gì, bất quá đã có những tài liệu này, ta đối phó nàng càng có tin tưởng.

" nói nha !" nói mau, phải hay là không muốn xem tướng tay?" mạnh khoan thai thiếu kiên nhẫn , nàng lo lắng mà hướng ta duỗi ra hai cái bàn tay như ngọc trắng. Mười ngón đầy như lan hoa, ta nhìn thoáng qua, trong nội tâm một hồi kinh hoàng. Thật xinh đẹp bàn tay nhỏ bé, cùng Tiểu Quân bàn tay như ngọc trắng hiểu được so.

Ta mỉm cười từ chối nhã nhặn:" cái này, Thiên Cơ tạm thời không thể tiết lộ."

Mạnh khoan thai đưa mắt nhìn bốn phía, gắt giọng:" tiểu tử này hẳn chuyện gì xảy ra, như thế nào còn không tìm tiền lì xì đến?"

Vừa dứt lời, Nhiếp tiểu Mẫn như gió tới, nàng trong hưng phấn hơi thở nhẹ:" ta tới rồi !" vận khí thật tốt, quán bar một cái nữ công nhân hôm trước sinh nhật, thu được không ít tiền lì xì, có chút tiền lì xì cũng không đánh khai mở, ta cầu nàng đem hai cái tiền lì xì túi cho ta. Hì hì, còn rất mới đích !" cho khoan thai tỷ một cái, ta một cái, ta cũng muốn tính toán toán mệnh."

Nói xong, lần lượt một cái tiền lì xì cho mạnh khoan thai, càng làm một cái khác tiền lì xì đưa cho ta. Ta mỉm cười tiếp được, lặng lẽ hướng Nhiếp tiểu Mẫn khiến sử ánh mắt, ý bảo nàng ly khai, Nhiếp tiểu Mẫn nháy mắt mấy cái tỏ vẻ mình bạch.

Mạnh khoan thai đương nhiên không có chú ý ta cùng với Nhiếp tiểu Mẫn mặt mày đưa tình, nàng đánh thẳng khai mở tay cầm túi, móc ra bóp da, theo trong bóp da xuất ra một chồng tiền giá trị lớn phiếu vé nhét vào tiền lì xì ở bên trong, sau đó đem toàn bộ phình tiền lì xì đưa qua:" Lý tổng tài, tiểu Mẫn không phải người ngoài, ta năm nay vận thế như thế nào cứ việc nói."

Ta âm thầm buồn cười. Nhất khôn khéo người, chỉ cần mê tín bắt đầu tự cùng đồ đàn không có gì khác nhau. Gặp mạnh khoan thai hoạt động bờ

mông hướng bà mẹ nó gần, ta kiểm chế nội tâm kích động, bất động thanh sắc mà vợ vết trong bụng đầu độc chi từ, chờ đợi con cá mắc câu.

Nhiếp tiểu Mẫn ân cần địa vị ta cùng mạnh khoan thai bưng lên rượu đỏ:" ta tự không nghe khoan thai tỷ bí mật. Kính hết cái này chén sau ta tự đi khiêu vũ, các người từ từ nói chuyện." "

Mạnh khoan thai cùng ta nhìn nhau cười cười, nàng nhất định cảm thấy Nhiếp tiểu Mẫn thức thân thể to lớn hiểu lỗi đời.

Cái này thật sự là một cái ngàn năm khó gặp gỡ cơ hội tốt, ta giơ lên cao trong tay rượu đỏ lớn tiếng hét to:" cạn ly."

Trong quán rượu vang lên ưu mỹ lam điều, đây là sarahconnor một thủ justonelastdance. Ta dần dần thích " cảnh ban đêm ", tại đây hào khí rất tốt, mỗi ba khúc tiết tấu mạnh mẽ chậm Rock and roll sau, tự là du dương chậm khúc, lại để cho người hưởng thụ mà không phải lại để cho người cá dạ mà giường nanh múa vuốt. Ta tại sarahconnor trong tiếng ca nhẹ nhàng nâng...lên mạnh khoan thai tay phải.

Nam trái nữ phải, xem tay của nữ nhân tương tự nhiên trước xem tay phải vì trước. Kỳ thật ta cũng không hiểu được cái gì thầy tướng số xem bói, thay nữ nhân xem tướng tay là phao nữ nhân dùng nát thủ đoạn, bất quá thủ đoạn mặc dù lão, công hiệu lại bởi vì người mà dị, đối với một ít nữ nhân có thể lần nào cũng đúng.

" bàn tay hồng nhuận phơn phớt, mềm mại vừa phải, không giống giống như gia đình bà chủ như vậy nhuyển e rằng xương cốt tựa như, lại càng không như làm việc nặng thôn phụ đầy tay là kén. Loại người như người bàn tay nữ nhân tính cách so sánh có chủ kiến, nội tâm nhuyển ở bên trong mang cường ngạnh, chủ thể vượng, kho thóc đầy đặn, là đại phú chi tướng."

Ta êm tai nói tới, kết hợp mạnh khoan thai tài liệu cá nhân cùng trước mắt sinh hoạt tình huống, ta theo như lời ứng thuận cơ bản đều đối với, cái

này không có gì không dậy nổi. Nói xong, ta buông mất hồn tay ngọc cầm lên chén rượu, nhẹ nhàng phẩm một ngụm rượu đỏ, mượn uống rượu tư thế quan sát mạnh khoan thai biểu lộ, nàng vẫn đang lo lắng hỏi:" không có?"

Ta xem xét, biết rõ lời mở đầu thông qua được. Mạnh khoan thai muốn ta tiếp tục, tựa là khẳng định suy đoán của ta, ta chậm rãi cười nói:" đừng vội, tốt nói xong . Kế tiếp muốn nói không tốt, không biết khoan thai tỷ có nguyện ý hay không nghe?"

Mạnh khoan thai lo lắng nói:" nguyện ý, người nói."

Ta chậm rãi mà một lần nữa nắm lên bàn tay như ngọc trắng, mượn cơ hội vuốt vuốt bông chốc, móng tay lơ đãng mà cạo làm cho mạnh khoan thai lòng bàn tay. Nàng như giật điện khẽ run, ta âm thầm buồn cười, khuyên bảo muốn chính mình muốn bắt niết tốt khiêu khích tiết tấu, cũng đừng đem chuyện làm cho đập phá:" người trí tuệ tuyển lên không có lệnh kỳ, cho nên người văn hóa trình độ nhất định không cao. Đương nhiên, văn hóa trình độ không cao không phải là không thể phú quý kiếm nhiều tiền."

" Ân, người đừng thấy cười, ta chỉ có tốt nghiệp trung học." mạnh khoan thai có chút không có ý tứ, vẻ đẹp của nàng mặt càng ngày càng hồng, không biết là uống rượu nguyên nhân hay là ngọn đèn vấn đề.

" ha ha." ta mỉm cười, tận lực lại để cho trước mắt nữ nhân này buông lỏng:" cái này không có gì, muội muội ta cũng là tốt nghiệp trung học, nhưng như hồ ly đồng dạng giáo hoạt."

Mạnh khoan thai ngại ngừng nói:" ta cũng không phải hồ ly."

" người không phải, người không phải, ha ha." ta cười to, thân thể tiến thêm một bước cùng mạnh khoan thai tựa ở cùng một chỗ. Nàng tại ta phải trong tay cùng ta cũng xếp hàng ngồi, duỗi ra tay trái sau, ta rất dĩ nhiên là dùng tay phải cầm chặt cổ tay của nàng, hình thành giao cắt bỏ quăn quanh tư thế.

Như thế nữ nhân xinh đẹp, gần như thế khoảng cách, ta ngoại trừ thỏa thích hưởng thụ trên người nàng phát ra mùi thơm bên ngoài, chỉ còn lại suy nghĩ lung tung. Không biết vì sao, ta cảm giác mình hạ thể có một cỗ mãnh liệt nhiệt lực tại bốc lên, tốc độ không nhanh nhưng mãnh liệt hùng hậu khó có thể khắc chế. Ta không khỏi âm thầm kêu khổ, vạn nhất hạ thể hở ra túng quẫn dạng lại để cho mạnh khoan thai phát hiện, đây chẳng phải là kiểm cũi ba năm thiêu một giờ?

May mắn đỉnh đầu tụ bản đèn chỉ chiếu xạ tại tay của chúng ta bộ, ta hở ra hạ thể thoát nhìn cũng không rõ ràng. Mạnh khoan thai cũng không biết ta đang nhân thần giao chiến, gặp ta ngăn người, nàng đã cho ta không có ý tứ nói ra Huyền Cơ. Nhất thời tức giận, dùng khuỷu tay đung một cái của ta sườn bộ lo lắng mà thúc giục:" từ từ xem, còn có cái gì không tốt đều nói đi ra."

Ta rồi đột nhiên thanh tĩnh, vội ho một tiếng nói:" người nắm nắm tay."

Mạnh khoan thai theo lời nắm lên tinh bột quyền, ta đem tinh bột quyền gần hơn trước mắt trái xem phải xem, một lát sau sâu kín mà hít thán:" ai, người xem, nhà của người cảnh tuyến thừa thớt, đoán chừng người nhà so sánh tàn lụi. Nói một cách khác, người có thể là con gái một." mạnh khoan thai không hiểu được cái đó căn là gia cảnh tuyến, nghe ta nói như vậy, nàng vậy mà nhẹ nhàng gật đầu:" ta xác thực là con gái một."

Ta tiếp tục nói:" khả người hết lần này tới lần khác lại cùng người nhà mâu thuẫn trùng trùng điệp điệp."

Mạnh khoan thai lại gật đầu:" Ân, ta cùng với cha mẹ quan hệ thật không tốt."

" theo ta thấy, đó là người cha mẹ không hiểu người, không ủng hộ người. Hoặc là nói, cha mẹ người thầm nghĩ người làm một cái giúp chồng con đỡ đầu, phụng dưỡng Lão Nhân bình thường nữ nhân."

Nghe thế, mạnh khoan thai đem con mắt mở rất lớn, một bộ rất bộ đáng giật mình:" cái này cũng có thể nhìn ra được, thật muốn thay đổi cách nhìn !" nói mau, nói tiếp."

" miệng khô . Đến, uống chút rượu." ta không phải xâu mạnh khoan thai khẩu vị, mà là thật sự miệng đắng lưỡi khô. Về này tại hạ thể bốc lên nhiệt lực càng ngày càng mạnh kính, khuếch trương phạm vi càng lúc càng rộng, trên người của ta hơi nước tựa hồ bị cái này cổ cường đại nhiệt lực chưng sấy mất. Ta hiện tại rất muốn uống xong sở hữu tất cả là chất lỏng đồ vật, trước mắt chai này rượu đỏ tuy nhiên khô khốc, nhưng ta lúc này uống lên đến cảm giác đã không giống với lúc trước, phảng phất cái kia chính là quỳnh tương ngọc dịch.

Chuyện gì xảy ra? Đầu ta nào như cũ thanh tỉnh, đối với cái này quái dị hiện tượng không hiểu chút nào. Vốn định đi toilet thuận tiện bỗng chốc, thuận tiện giặt rửa cái mặt áp chế trong cơ thể đáng sợ dục vọng . Nhưng là dưới mắt đã đến thời khắc mấu chốt, ta như thế nào lại rời tiệc mà đi? Nghĩ nghĩ, ta khẽ cắn môi kiên nhẫn lấy, bất động thanh sắc vén hai chân, hi vọng đem đũng quần cái kia cắn đại gia hỏa kẹp ở giữa hai chân. Không muốn đại gia hỏa không có thể kẹp lấy, lại càng thêm sưng. Ta chấn động, đành phải để nằm ngang hai chân lại để cho đũng quần cao cao nổi lên.

" hơi nóng..... Người cảm thấy thế nào? Phải hay là không quán bar quen khai mở hơi lạnh ?" mạnh khoan thai sắc mặt đột nhiên có chút quái dị, ta có chút cảm giác được nàng như lan khí tức hơi có vẻ đục ngầu. Nhìn quanh bỗng chốc bốn phía, mạnh khoan thai con mắt nhìn thẳng rượu đỏ chén.

Ta thấy hình dáng cho rằng nàng muốn uống rượu, tranh thủ thời gian đại xum xoe, vọt lên tay trái giúp mạnh khoan thai lấy ra nàng rượu đỏ. Nàng mỉm cười, thò tay tiếp được, ta cũng cầm lấy của ta rượu đỏ nói:" có thể là người khẩn trương, buông lỏng chút ít. Đến, cạn ly, thuận tiện chúc người càng ngày càng đẹp lệ."

Mạnh khoan thai đáng tươi cười càng sáng lạn:" cảm ơn, cũng chúc Lý tổng tài tài nguyên quảng tiến, mọi sự như ý."

Ta cười to, một ly uống xong sau lại ngoài ý muốn phát hiện mạnh khoan thai đem trong chén rượu đỏ toàn bộ uống sạch. Ta không khỏi cảm thán nữ nhân phần lớn là tửu lượng tốt, vì chính mình lại châm lên đồng thời cũng vì nàng thêm non nửa chén:" thừa khoan thai tỷ quý nói. Ha ha, chúng ta còn muốn tiếp tục không?"

Mạnh khoan thai liếm liếm hồng nhuận phơn phớt bờ môi, lần nữa dựa vào ta, đem xinh đẹp bàn tay như ngọc trắng mở ra:" tiếp tục, nhanh tiếp tục, có chút thần kỳ ờ."

Ta mặt mày hớn hở nói:" thần kỳ vẫn còn phía sau."

" vậy sao." mạnh khoan thai lườm ta liếc, cái kia lập tức, ta đã có điện giật cảm giác, thực hi vọng nàng nhìn nhiều ta vài lần . Nhưng tiếc khoe mắt quét nhìn nói cho ta biết, cái này đại mỹ nhân càng quan tâm vận mệnh của nàng.

Ta bắt đầu đem biết mạnh khoan thai chi tiết chậm rãi phối hợp một ít suy luận nói ra, sau đó tiến hành nói bóng nói gió, nhìn mặt mà nói chuyện. Trước là che lấp, sau là dính liền, tóm lại lừa Nhược Lan hoa, đem mạnh khoan thai nói được sừng sờ sừng sờ . 10 phút không đến, nàng đã liên tục xưng hô ta là đại sư. Ta cố ý không kiêu ngạo không siểm nịnh, vẻ mặt nghiêm mặt, còn nói một ít Nhân Quả duyên phận các loại dật ngữ. Lúc này mạnh khoan thai cơ hồ đối với ta bội phục thêm sùng kính, ta nghĩ thầm là lúc này rồi.

TỶ PHU VINH DỰ

Tiểu Thủ Chương
www.dtv-ebook.com

Chương 132: Chủng phù

"Lưu tư minh thực sự bên ngoài gặp? Ta không thể tin được, ta lão công trung thực chất phác, một điểm tình thú đều không có. Người khác có bên ngoài gặp một vạn lần, ta cũng không tin chính mình lão công có bên ngoài gặp."

Nghe ta tính toán đến Lưu Hành chiều dài âm tình, mạnh khoan thai thiếu chút nữa khởi xướng tính tình.

Ta nhàn nhạt hỏi:" người muốn như thế nào mới tin tưởng?"

Mạnh khoan thai tức giận nói:" trừ phi ta tận mắt nhìn thấy."

Ta nhẹ nhàng vuốt ve tay của nàng lưng, thở dài nói:" ai, người tốt nhất không muốn gặp. Đây là kiếp nạn, người không thấy không có việc gì, thấy ngược lại hại người."

Mạnh khoan thai vẫn đang bán tín bán nghi:" vậy làm sao bây giờ? Ta cuối cùng không thể cả đời hoài nghi xuống dưới, như vậy ta sẽ rất thống khổ , ta không muốn mất đi ta lão công."

Ta thừa cơ lấy lòng:" người đây yên tâm, người xinh đẹp mê người, người lão công sẽ không vứt bỏ người. Chỉ là nam nhân phong lưu....." mạnh khoan thai đánh gãy ta mà nói...:" vậy cũng không được hẳn ở bên ngoài câu ba đáp bốn !" đại sư, người nhanh chỉ điểm một chút bổng chốc, có biện pháp nào ngăn lại ta lão công có bên ngoài gặp."

" có một loại phương pháp." ta bắt đầu phóng mỗi nhử .

Mạnh khoan thai lo lắng nói:" đại sư mời nói."

Ta ôn nhu nói:" biểu hiện ra xem là chồng người có bên ngoài gập, trên thực tế là người sĩ khí sa sút, trung khí chưa đủ. Cái này có khả năng là người thân thể mắc lỗi, cũng có thể là người quá đem tâm tư đặt ở công tác lên, thế cho nên thể xác và tinh thần mệt mỏi, lãnh đạm giữa phu thê cảm tình."

Mạnh khoan thai nghe xong, cũng có vài phần đồng ý:" đúng vậy, đúng vậy, ta mấy năm này rất mệt a, rất vất vả, nhưng ta không có vắng vẻ trượng phu nha !""

Ta đầu óc mãnh liệt chuyển, phát giác mạnh khoan thai cùng Lưu Hành trường ở giữa vợ chồng cảm tình coi như có chút thâm hậu, cho nên nhanh chóng nói sang chuyện khác:" Ân, xem ra là người sĩ khí sa sút, sau đó tà khí xâm lấn, làm hại chồng người đã bị chướng mục, ánh mắt hẩn ở bên trong căn bản nhìn không tới người thì tốt hơn."

Mạnh khoan thai vừa vội lại ủy khuất:" vậy phải làm thế nào?"

Ta giả vờ giả vịt điểm véo ngón tay, miệng lẩm bẩm. Chỉ chốc lát sau, ta đột nhiên mở to hai mắt chăm chăm vào mạnh khoan thai hỏi:" người thuộc Long, Long Nữ xương sống là long mạch, chính là sĩ khí căn bản, khoan thai tỷ xương sống gần đây có hay không phát đau nhức?" mạnh khoan thai mặt mày đại biến:" có a !" đặc biệt là vĩ chuy, thường xuyên mỗi nhử:cay mũi phát đau nhức."

Ta âm thầm buồn cười, kỳ thật thành thực nữ nhân thắt lưng vừa đến thời tiết chuyển sang lạnh lẽo thời điểm rất dễ dàng nổi, mỗi nhử:cay mũi, đây là sinh lý hiện tượng, nghe nói là bởi vì nữ nhân bình thường lúc ân ái hậu dùng sức tối đa địa phương tựu là phần eo. Không giống nam nhân, cơ hồ toàn thân cao thấp đều dùng sức, ngược lại đạt tới cân đối. Nữ nhân chỉ

là phần eo dùng sức, rất dễ dàng xuất hiện tình huống. Ta làm bộ một tiếng thét kinh hãi:" ai nha, đây là tà ma trấn trụ người long mạch. Ta chỉ muốn tại người xương sống lên chúng một đạo phù, cái kia tà khí sẽ tiết đi."

" chúng phù? Cái gì gọi là chúng phù?" mạnh khoan thai vẽ mặt mê mang.

Ta nghiêm túc nói:" trong lúc nhất thời dường như khó giải thích rõ ràng. Đơn giản mà nói, tựa là thầy tướng số xem bói cao nhất trình độ, tục ngữ xưng là 『 sờ cốt 』 ."

" ờ, sờ cốt ta nghe nói qua, là sờ xương sống sao?" mạnh khoan thai hỏi.

Ta giải thích nói:" bởi vì người mà dị, có ít người là não cốt, có ít người là mặt cốt, có ít người là xương ngực. Khoan thai tử là xương cột sống, long mạch tại xương cột sống là so sánh thông thường ."

" đã minh bạch, đại sư hiện tại có thể giúp ta chúng phù sao?"

Mạnh khoan thai cái hiểu cái không, nàng căn bản không có nghi ta có mặt khác mục đích , bởi vì nàng đã rất tín nhiệm ta.

Ta thần nhiên nói:" có thể, may mắn khoan thai tử hôm nay mặc quần áo không nhiều lắm, người xoay người sang chỗ khác đưa lưng về phía ta, ta thay người chúng bồng chốc phù. Bất quá cái này không thể lâu dài, về sau muốn ngẫu nhiên còn muốn chúng một lần. Dần dà, cái kia tà ma không có tính nhẫn nại, tựa không đến quấy rối người rồi."

" ừ Ân, đại sư người phải giúp giúp ta, ta không thể không có ta lão công. Nếu như không có hãn, cha mẹ sẽ càng chế nhạo ta."

Mạnh khoan thai vòng eo uốn éo, một cái rất tròn bờ mông ộ hướng ta chuyển đến, ta lập tức huyết khí dâng lên. Tựa hồ sở hữu tất cả nữ nhân lễ phục dạ hội đều rất lớn mật, trước kia Cát Linh Linh như thế, về sau Sở Huệ

như thế, hôm nay mạnh khoan thai xuyên:đeo lễ phục dạ hội cũng là lớn mật mà thanh tú ra một mảng lớn lửa lò lưng ngọc. Thật muốn mệnh , tại giữa hai chân đại gia hỏa mạnh mà bật lên vài cái, gần muốn lao ra đũng quần. Ta may mắn mạnh khoan thai đưa lưng về phía ta, nhìn không thấy của ta túng quần dạng.

" chúng ta hữu duyên, ta như thế nào lại không giúp người? Khoan thai tử đem quần áo kéo đến đây đi." tập trung tư tưởng suy nghĩ hô hấp, ta cực lực trong bình tĩnh tâm xao động.

Mạnh khoan thai có chút quay đầu lại, nhỏ giọng nói:" đại sư, nhiều người ở đây mắt tập, ta kéo váy bắt đầu sẽ rất bất nhã. Người..... Người tựa thò tay vào đi thôi."

Nàng hi vọng ta theo lửa lò phía sau lưng thò tay sờ đến vĩ chuy, mà không phải đem lễ phục dạ hội vật áo kéo đến bên hông.

Ta làm bộ quân tử:" cái này..... Người là nữ nhân, ta không có ý tứ ah !""

Mạnh khoan thai cười nói:" đừng không có ý tứ, ta đồng ý là được. Huống hồ là xương sống, cũng không phải địa phương khác."" ta đây đã bắt đầu." ta đột nhiên trong lòng bàn tay đều là đồ mờ hôi, trong miệng mặc niệm A di đà phật. Thủ đoạn của ta hèn hạ chút ít, đó cũng là tình thế bất đắc dĩ.

Mạnh khoan thai lẳng lặng yên cùng đợi, nàng đem một đầu hơi cuốn tóc dài đẩy đến trước người, làm cho lửa lò lưng ngọc càng thêm mê người. Ta tinh tế dò xét, cái này một mảnh tuyết trắng da thịt tinh tế tỉ mỉ có sáng bóng, không có nửa điểm khuyết điểm nhỏ nhất. Giống như không có xương hai vai khê run, tựa hồ có thể cảm giác được của ta tới gần, vai ta vừa lộ ra tựa biến mất không còn thấy bóng dáng tấm hơi, ta té hít một hơi, nữ nhân này tuyệt đối là cực phẩm.

Ta nhỏ giọng nói:" ta trước chà xát chà xát tay, đừng đem người lạnh."

Mạnh khoan thai nhõng nhẽo cười:" Lý tổng tài thực cẩn thận săn sóc, xem xét cũng biết là có bản lĩnh đại sư."

Ta xoa xoa tay, chậm rãi hướng mạnh khoan thai gần sát:" hô ta Trung Hàn a. Đại sư xưng hô này nghe chói tai, giống như ta rất già."

Mạnh khoan thai ý thức được bà mẹ nó gần, thân thể của nàng có chút nghiêng về phía trước:" ah, vậy thì xin nhờ Trung Hàn ."

Ta lộ ra một ít rất xấu dáng tươi cười:" khoan thai tỷ, bà mẹ nó gần một điểm. Đừng làm cho người trông thấy ta thò tay tiến một cái nữ nhân trong quần áo, sẽ rất mất mặt ."

Mạnh khoan thai buột miệng cười, khẽ nâng rất tròn bờ môi:" Ân, theo người ý tứ a. Người khác có khả năng hiểu lầm, tiểu Mẫn không cần lo lắng, chúng ta đến lúc đó cùng nàng giải thích là được."

" tốt, người hô hấp muốn tự nhiên, thân thể muốn nhô lên, ta đã bắt đầu." ta âm thầm mừng rỡ.

" Ân." mạnh khoan thai theo lời đứng thẳng người dậy, to thẳng chỗ ngạo nghễ đứng vững, tuyết trắng lưng ngọc cùng rất tròn bờ môi ộ hình thành một đạo ưu mỹ nghiêng, tựa như là núi cao trợt tuyết đạo đồng dạng, ta duỗi ra ngón tay đè lại lồm xươg sống chậm rãi hạ lạc : hạ xuống.

" Trung Hàn, chúng phù muốn bao lâu thời gian." mạnh khoan thai kịch liệt run rẩy bỗng chốc.

" ít thì nửa giờ, nhiều thì hai canh giờ, mỗi người không giống với. May mắn chính là người long mạch mệnh môn tại xương sống, nếu như là tại địa phương khác, cũng chỉ có thể khác tìm thời gian mới có thể chúng phù." ta

phản ứng nhanh chóng, thời gian không thể nói quá dài cũng không thể nói quá ngắn.

" người thường xuyên đâm người chúng phù a?" mạnh khoan thai còn đang run rẩy, ngón tay của ta tiếp tục tại tinh tế tỉ mỉ trên đường chảy xuống, rất nhanh đứng ở xương cột sống tới hạn. Ta nội tâm kinh hoàng, thật lo lắng cùng ta chỉ có nửa chỉ khoảng cách mạnh khoan thai sẽ phát hiện ta nội tâm xấu xa. May mắn nàng như cũ bình tĩnh, cái kia run rẩy dần dần biến mất, mùi thơm thân thể mềm mại thẳng tắp mà đứng sừng ở trước mắt ta. Ta rướn cổ lên theo lễ phục dạ hội cổ thấp nhìn lại, cái kia hai tòa ngạo nghễ to thẳng địa phương đã có thể chứng kiến nhất thời nửa khắc.

Tuy nhiên chỉ có thể nhìn đến nhất thời nửa khắc, nhưng ít ra chứng minh cái này hai tòa to thẳng là thực tài thực liệu, không có thêm kê lốt bất luận cái gì có trợ giúp cao ngất đồ vật. Nhìn ra bỗng chốc giữa hai khe núi chiều sâu, ta có thể phỏng đoán ra cái này to thẳng rất khó dùng một tay hoàn toàn nắm giữ.

" chúng phù là một kiện rất vất vả sự tình, ta bình thường sẽ không tự mình chuốc lấy cực khổ."

Mạnh khoan thai sững sờ, dùng một loại rất ngưỡng ngừng ngữ khí hỏi:" ah, vậy là người cho ta vất vả roài?"

Ta lặng lẽ đem trước ngực áp vào mạnh khoan thai lưng ngọc, đầu lướt qua vai thơm của nàng, tại một chỉ xinh đẹp bên tai nhẹ nhàng thổi hơi:" ta nguyện ý vì khoan thai tỷ vất vả."

Mạnh khoan thai thân thể mềm mại lại rung động, nàng đầu lóe lên, tránh đi ta gọi ra khí tức, còn đem thoải dễ giặt ra:" Ân, hiện tại sờ đến vĩ chuy sao?"

Ta cười thầm, tuy nhiên mạnh khoan thai có tránh đi ta quá mức gần sát động tác, nhưng nàng không có hoàn toàn trốn tránh. Lúc này đây thăm dò

có thể nói là thành công , lòng tin của ta càng sung túc, ngón trở cùng ngón giữa tại vĩ chuy nghiền nát vài cái sau, ta tiếp tục chảy xuống, rất chậm rất chậm mà chảy xuống. Cái này rất lớn mật cũng rất nguy hiểm, bởi vì vĩ chuy phía dưới đã đến khe hông, chỗ đó đã thuộc về nữ nhân Cẩm khu.

" mò tới, người hơi chút đem bờ hông giơ lên bồng chốc, người vĩ chuy hơi dài." ta cười xấu xa, muốn muốn sờ xuống dưới chỉ có thể kiềm cố. Ta chân sau quỳ gối trên ghế sa lon, thuận tiện cánh tay hướng phía dưới kéo dài. Mạnh khoan thai đột nhiên một tiếng ưm, thân thể mềm mại vô lực mà nương đến trên người của ta, đụng vào hờ ra hạ thể.

Ta vội vàng sau co lại dừng quần, dùng cái tay còn lại đỡ lấy thân thể mềm mại, mà cái kia hai cây tại vĩ chuy ngón tay đột nhiên tạt dò xét, câu độ sâu thúy khe hông. Đầu ngón tay chạm được đã một dâm mà lại dính da thịt, ta sờ lên hỏi:" ồ? Đó là cái gì?"

" ah." mạnh khoan thai một tiếng thét kinh hãi, như thiểm điện ly khai thân thể của ta thể, chuyển ngồi vào đi một bên. Ta vừa định giải thích, đột nhiên phát hiện mạnh khoan thai vừa rời ngồi qua địa phương lên có một vũng lớn vệt nước, vệt nước tại hỏa hồng trên ghế sa lon được tụ bắn đèn chiếu lên lờ lờ tỏa sáng. Cái này trong nháy mắt, mạnh khoan thai cũng chứng kiến vệt nước, nàng sắc mặt đại biến, xấu hổ, kinh ngạc, phần nộ các loại biểu lộ cơ hồ đồng thời xuất hiện tại nàng mi trên mặt.

Ta ngạc nhiên hỏi:" khoan thai tỷ, tại sao có thể như vậy?"

Mạnh khoan thai chân tay luống cuống mà nhảy dựng lên:" ta, ta không biết, ta muốn lên toilet."

Nói xong, nàng cầm lên tay cầm túi vội vàng hấp tấp chạy đi, ta ngay cả hô mấy ngụm đại khí cũng không cách nào trấn định lại. Đưa mắt nhìn mạnh khoan thai bóng lưng, lòng tự tin của ta đã bị đả kích nghiêm trọng, thở dài một tiếng chán nản tựa ở trên ghế sa lon.

Cực dương độ thất vọng lúc, Nhiếp tiểu Mẫn lại đột nhiên quý dị mà xuất hiện tại trước mắt ta. Nàng hưng phấn mà bổ nhào vào ta trong ngực, thở hồng hộc nói:" người yên tâm, chỉ cần ta tại, nàng chạy không được, người muốn cố gắng lên."

Ta lại càng hoảng sợ, hướng quán bar toilet phương hướng nhìn nhìn hỏi:" đến cùng chuyện gì xảy ra, hôm nay rất kỳ quái, người có phải hay không tại rượu đổ thừa cái gì?"

" khanh khách." Nhiếp tiểu Mẫn cười to, nàng chẳng những bổ nhào vào ta trong ngực, vẫn còn trên người của ta loạn uốn éo:" thừa không ít thôi tình được. Ta đã từng cho Phỉ Phỉ cùng Hoài Minh châu thử qua, hiệu quả rất không tồi, sẽ không biết nam nhân ăn sau đích hiệu quả như thế nào?"

" thôi tình được? Là cái gì thôi tình được?" ta đột nhiên có bị người lường gạt cảm giác.

Nhiếp tiểu Mẫn ăn ăn nhõng nhẽo cười:" là một loại rất lợi hại thôi tình được."

Ta hỏi:" có bao nhiêu lợi hại?"

Nhiếp tiểu Mẫn chán Thanh Nói:" không rõ ràng lắm, ta chỉ biết rõ nam nhân ăn hết cả heo mẹ đều không buông tha, nữ nhân ăn hết hèn mọn bỉ ổi nam sẽ biến Phan An."

" ta không phải hèn mọn bỉ ổi nam."

Nhiếp tiểu Mẫn hai mắt tỏa sáng:" cho nên người tại mạnh khoan thai trong mắt so tình thánh còn có thể yêu, người lại lớn mật chút ít nàng cũng sẽ không trách người."

Ta quả thực dở khóc dở cười, tức giận mà nâng...lên Nhiếp tiểu Mẫn khuôn mặt nhỏ nhắn quở trách:" trời ạ, người hại chết ta . Người nhìn xem,

người sờ nhìn xem, đều sừng thành khối sắt , người biết ta hiện tại có nhiều khó chịu?"

Nhiếp tiểu Mẫn đẩy ra hai tay của ta, cuồng loạn mà hôn môi của ta, đầu lưỡi gầy nhẹ mà chui vào miệng của ta kháng ở bên trong, tùy ý mút vào trên chốc bồng chốc lại nhanh chóng ly khai, vẻ mặt cười hì hì nói:" không cần sờ, ta cảm thấy? Có thể chịu sao?" ta thở phì phì mà thẳng lắc đầu:" không thể . Tiểu Mẫn, người đây là xằng bậy !" chúng ta đi thôi, đến ta trên xe đi, người muốn vì những chuyện người làm phụ trách, ta hiện tại tự muốn."

Nhiếp tiểu Mẫn ôn nhu làm nũng:" người nhìn một chút á! chẳng lẽ ta không muốn sao? Ta vừa rồi cũng uống những này rượu đỏ, hiện tại..... Coi như, chúng ta muốn khắc chế bồng chốc, mục tiêu của người là mạnh khoan thai."

" thế nhưng mà....." ta nghe xong, lời muốn nói vậy mà nói không nên lời, Nhiếp tiểu Mẫn nói chính là ta bức thiết mục đích . Nhiếp tiểu Mẫn vũ mị nhõng nhẽo cười, giữa hai chân lạng lẽ ma sát bồng chốc của ta dừng quần:" đừng lo lắng, ta đều chịu không được, mạnh khoan thai càng chịu không được, nàng uống đến so với ta nhiều. ah, Trung Hàn người đừng định, vạn nhất tiết, đã có thể bỏ lỡ cơ hội tốt ."" tiết?" ta hơi hờn:" người cũng không phải không có linh giáo qua, người cho rằng ta sẽ đơn giản tự tiết?"

Nhiếp tiểu Mẫn cái miệng nhỏ nhắn nhếch lên:" xú mỹ, ngày đó người uống rất nhiều rượu, nam nhân uống nhiều rượu có thể so với so sánh bền bỉ."

Ta cười lạnh nói:" người hiểu được còn đây hơn sao? hôm nay uống đến thiếu đi lại ăn xuân được, ta muốn người ném thử lợi hại."

Nhiếp tiểu Mẫn mĩa mai nói:" người dám sao? người dám ở chỗ này làm?"

Ta nghe xong, không khỏi trong cơn giận dữ, kéo xuống khóa kéo, xuất ra cực lớn côn thịt. Nhiếp tiểu Mẫn một tiếng thét kinh hãi, lo lắng bị người khác phát hiện, đôi mắt đẹp chung quanh sau vệt vàng đem thân thể mềm mại đặt ở trên người của ta. Ta lạnh lùng nói:" đối với Trang Mỹ Kỳ ta cũng dám, đối với người ta có gì không dám?"

Nói xong, ta một tay vây quanh Nhiếp tiểu Mẫn, một tay vượt qua nàng hông lục lợi bỗng chốc, sờ đến một đầu quần lót. Bắt nó đẩy ra một bên, vừa thô vừa to côn thịt tìm quá khứ, đội lên Nhiếp tiểu Mẫn giữa hai chân, ta thấp giọng mệnh lệnh:" bỏ vào."

Nhiếp tiểu Mẫn nghe xong, sóng mắt ẩn tình, khuôn mặt thẹn thùng. Cẩn cẩn cặp môi đỏ mọng, mọi nơi nhìn quanh bỗng chốc. Gặp không có người chú ý, nàng duỗi ra bàn tay nhỏ bé cầm chặt đại nhục bỗng o0o, trên thân hơi cong, bờ hông ộ khẽ nâng phục lại chậm rãi ngồi xuống, vừa vặn sáo ở bên trong cực đại quy đầu. Bờ eo thon bé bỗng trầm xuống, lại từ từ mà nuốt vào cực đại gia hỏa, trong rên rỉ cái miệng nhỏ nhắn thấp lẩm bẩm:" ta cũng không thử qua tại quán rượu..... Ân..... Ân..... Thật nóng, thật thô."

Ta lặng lẽ nằm một bên nắm vú mãnh liệt chà xát:" quán bar chưa thử qua, rạp chiếu phim, quán cà phê, tiệm cơm những địa phương này tổng thử qua a?"

Nhiếp tiểu Mẫn vũ mị nói:" với người sao?"

Ta cười xấu xa:" người có lão công ."

Nhiếp tiểu Mẫn tận căn nuốt hết:" có lão công cũng có thể."

Nàng hướng ta phát ra khiêu khích, bờ hông ỡ nhẹ lay động, nương theo lấy trong quán rượu sôi trào âm nhạc nhảy múa. Lay động tần suất dần dần nhanh hơn, ai cũng không biết trong góc vị này nhảy múa mỹ nữ nhưng thật ra là tại ân ái.

" ah, tiểu Mẫn, người đây là hồng hạnh xuất tường." tê đại cảm giác làm cho người sung sướng, được an bình phủ đại nhục bổng o0o tại Nhiếp tiểu Mẫn trong nhục huyết như cá gặp nước, nó thoải mái mà ngao du, hấp thu chất mật tiếp nhận vượt ve.

" người chính là ngoài tường người nợ !" ờ, Trung Hàn, thật thoải mái, tốt kích thích, ah....." hét lên, chỉ ngắn ngủn hai phút Nhiếp tiểu Mẫn tự hét lên, may mắn nàng hét lên không có đưa tới người khác chú mục.

" ờ, thật thoải mái. Trung Hàn, chúng ta lại đến."?? Tiểu Mẫn phủ phục tại trên người của ta từng ngum từng ngum thờ.

Ta nghe xong tranh thủ thời gian nói:" hôm nào mới hảo hảo làm cho người. Hiện tại người nhanh toilet nhìn xem mạnh khoan thai là tình huống như thế nào, đừng làm cho nam nhân khác nhanh chân đến trước ."

" có đạo lý, chờ chúng ta ah !"" Nhiếp tiểu Mẫn xinh đẹp đưa hôn, lặng lẽ cầm lấy tay của nàng túi xách vật che chắn tại cửa ta trên đũng quần, sau đó đứng lên quay người hướng toilet chạy tới. Ta lấy mất túi xách cúi đầu xem xét, phát hiện đũng quần thành hình có một mảng lớn bóng đen, ẩm ướt cảm xuyên thấu qua vải vóc tốc hành bấp đúi của ta da thịt. Thò tay sờ một thanh phóng gần cái mũi nghe thấy ngữ, một cổ nhàn nhạt tanh tươi vị xông vào mũi, ta nhin không được cười mắng Nhiếp tiểu Mẫn mua dây buộc mình.

Dùng một câu " độc nhất là lòng dạ đàn bà " để hình dung Nhiếp tiểu Mẫn thỏa đáng nhất bất quá. Vì đạt tới mục đích , nàng sử xuất cực đoan thủ đoạn. Nếu như sát nhân không phạm pháp, tin tưởng Nhiếp tiểu Mẫn

cũng dám ra tay. Nhưng ta không thể trách nàng, sinh vật cạnh tranh theo tự nhiên, thích người sinh tồn, cái thế giới này một mực cũng như này tàn khốc. So về mặt khác cùng hung cực ác người đến nói, Nhiếp tiểu Mẫn xem như nhân tình vị mười phần .

Cất kỹ Nhiếp tiểu Mẫn túi xách, ta vốn định nhiều văn vê hai cái hở ra địa phương, trấn an dị thường khó chịu cảm.

Lúc này trước mắt bỗng nhiên tươi đẹp sắc sáng ngời, hai vị xinh đẹp nữ nhân trở về . Nhiếp tiểu Mẫn dặt dứ lấy có chút lão đạo mạnh khoan thai tọa hạ : ngồi xuống, chính mình rồi lại đứng lên:" Trung Hàn, giúp ta chiếu cố bỗng chốc khoan thai tử, nàng uống nhiều quá."

Ta gật đầu mỉm cười:" uống nhiều quá tự nhiên nghỉ ngơi một chút."

Mạnh khoan thai đỏ mặt, rất xấu hổ mà lườm ta liếc, đột nhiên bắt lấy Nhiếp tiểu Mẫn bàn tay nhỏ bé nói:" tiểu Mẫn, ta hay là đi trước a."

Nhiếp tiểu Mẫn ngăn người, quyết lấy cái miệng nhỏ nhắn không thuận theo:" ôi !" bên ngoài rơi xuống mưa to, chúng ta mới chơi trong chốc lát, của ta tốt khoan thai tử, người là hơn theo giúp ta bỗng chốc á! ta rất lâu chưa có tới tại đây vui vẻ , lại là người ước người ta Lý tổng tài đến . Bây giờ nói phải đi, người ta Lý tổng tài sẽ rất mất hứng , nói không chừng hẳn dưới sự giận dữ, thật sự đem gọi ngân hàng chuyển đi đi cái khác ngân hàng."

Ta nhỏ giọng quở trách nói:" tiểu Mẫn đừng nói mò !" khoan thai tử muốn đi, ta đưa nàng tự là, đừng làm khó dễ khoan thai tử." mạnh khoan thai nghe xong, ngược lại có chút ngượng ngùng:" Trung Hàn đừng nói như vậy, ta chỉ là uống..... Uống nhiều quá mới muốn đi. Vừa rồi tại toilet rửa mặt xong, lúc này thanh tỉnh nhiều hơn. Ta hãy theo Trung Hàn tâm sự, trì một ít lại đi, bất quá đầu tiên nói trước, rượu đỏ cũng đừng có uống."

Ta lập tức gật đầu đáp ứng:" đi đi, không uống tự không uống. Chúng ta chỉ nói chuyện phiếm, cùng khoan thai tỷ nói chuyện phiếm rất vui vẻ."" vậy sao?" mạnh khoan thai mỉm cười, ánh mắt khác thường dạng, thấy ta ngược lại lạng lẽ nai con đi loạn .

Nhiếp tiểu Mẫn biết điều, gặp ta cùng với mạnh khoan thai mặt mày đưa tình, nàng vắn vẹo uốn éo lỏa lồ cặp đùi đẹp dịu dàng nói:" vậy các người trò chuyện ở, ta đi nhảy khiêu vũ."

Nói xong, làn gió thơm phiêu động, trong nháy mắt người đã bao phủ tại sôi trào nhạc rock ở bên trong.

" chuyện vừa rồi, người cũng đừng cùng tiểu Mẫn nói." mạnh khoan thai ngại ngần đến cực điểm, ta phát hiện vẻ đẹp của nàng chân cùng chân ngọc đã có thủy ấn, nghĩ thầm hẳn là nàng tại toilet tẩy trừ hạ thể? Ta thầm kêu đáng tiếc, dâm thủy là thánh vật, tùy tiện tự rửa đi rất đáng tiếc !" không bằng tiện nghi ta, toàn bộ cho ta hút coi như.

Trong nội tâm của ta xấu xa, ngoài miệng cũng rất khách khí:" vừa rồi phát sinh chuyện gì? Ta không nhớ rõ."

" khanh khách." mạnh khoan thai then thùng vô cùng, thoát nhìn càng là xinh đẹp vô cùng, ta cảm khái nói:" nói thật, khoan thai tỷ xấu hổ bộ dạng thật sự là độc nhất vô nhị, đẹp như vậy nữ nhân đều không cách nào lưu lại nam nhân tâm, thực không thể tưởng tượng nổi." mạnh khoan thai nghe ra ám hiệu của ta, nàng cắn cắn cặp môi đỏ mọng khẩn cầu:" Trung Hàn, chúng phù sự tình hôm nào được không nào?" ta lắc đầu thở dài:" rất nguy hiểm."

" nguy hiểm?" mạnh khoan thai sững sờ, xinh đẹp mắt to tròn tròn.

" đối với, loại này phù không phải có thể tùy tiện chúng . Nếu như không phải khoan thai tỷ, ta tuyệt đối sẽ không giúp người khác chúng phù. Bởi vì chúng phù tự như là bắn ra viên đạn đồng dạng, chỉ cho phép tiến

lên không cho phép quay đầu lại. Nếu như quay đầu lại, vậy thì bị thương chùng phù người, ta không sao cả, thụ điểm tổn hại ta sẽ tự hành điều trị; Khoan thai tử tử không giống với lúc trước, tà ma quay đầu lại hậu hoạn vô cùng. Nhẹ thì khoan thai tử gia tốc già yếu, nặng thì khí huyết không điều, làn da khô nứt, đến lúc đó Lưu Hành dài....."

Mạnh khoan thai rất là khiếp sợ:" nghiêm trọng như vậy?"

" Ân." nét mặt của ta dị thường nghiêm túc, phảng phất thật sự đại họa lâm đầu." cái kia, vậy thì tiếp tục chùng phù, nhanh tiếp tục."

Mạnh khoan thai lập tức đứng lên, ở bên cạnh ta ngồi xuống. Vừa rồi cách ta có lưỡng công xích xa, hôm nay cơ hồ ngay tại trước mắt ta. Ta không nhanh không chậm chậm rãi nói:" khoan thai tử chớ hoảng sợ, vừa rồi trên tay của ta sờ đến trắng nõn, kỳ thật tử là tà ma nước mắt. Nó đã sắp thoát đi thân thể của người , người ngàn vạn kiên trì."

Mạnh khoan thai đã không có ngưng ngừng:" tốt, ta kiên trì, ta kiên trì."

Ta nghiêm túc nói:" xoay người sang chỗ khác a. Lần này khoan thai tử phải đem vấy nhắc tới, để cho ta dễ dàng hơn chùng phù."" à? thế nhưng mà....." mạnh khoan thai sững sờ, rất thẹn thùng bộ dạng.

Ta hỏi:" nhưng mà cái gì?"

Mạnh khoan thai lúng túng cả buổi, rốt cục ấp a ấp úng nói ra:" ta, ta hôm nay đi ra ngoài quá gấp, quên..... Quên xuyên:đeo quần lót."

Ta nghe xong thiếu chút nữa bật cười. Đương nhiên, ta khắc chế xúc động bất động thanh sắc nói:" quên xuyên:đeo đồ lót cùng chùng phù không thể làm chung nha !" trái lại , không mặc đồ lót dễ dàng hơn ta sờ đến vĩ chuy."

Mạnh khoan thai gặp ta không cho là đúng cũng thở dài một hơi:" ta.....
Ta ý là, người chớ giễu cợt ta."

" ồ, ta tại sao phải cười người đây này. Người đa tâm !" đừng nói nhiều như vậy, sớm một chút chúng phù an toàn hơn." ta phải muốn thúc giục , nhân viên phục vụ bưng lên một ly nước sôi. Vạn nhất mạnh khoan thai uống xong nước sôi, hòa tan thôi tình được được hiệu, nói không chừng nàng sẽ cự tuyệt ta. Hừ, vì tránh cho đêm dài lắm mộng, nên ra tay lúc đã đi xuống tay.

" cái kia nhanh bắt đầu đi." mạnh khoan thai Doanh Doanh(dịu dàng) quay người, nhanh chóng đem làn váy kéo, còn tự giác mà nhô lên nửa người trên. Tưởng tượng đến nàng dưới mộng hít một mảnh trơn bóng, cái kia hỏa hồng ghế sofa da mềm cùng nàng che giấu khu vực có tiếp xúc thân mật, trong nội tâm của ta tự không hiểu hưng phấn. Xúc động cảm giác lập tức tràn ngập toàn thân, lá gan vô ý thức mà bành trướng.

" khoan thai tỷ, đem bờ mộng giờ lên bổng chốc." ta thò tay lên vào tán trái tại trên ghế sofa trong quần, ngón tay lướt qua rất tròn mộng thịt, rất nhanh đụng chạm đến có chút lõm nhỏ vĩ chuy giày vò một lần. Bàn tay mở ra, dọc theo bờ mộng khe rãnh trượt xuống dưới nhập, ngón giữa càng là dán khe rãnh tiến lên, chỉ chốc lát sau tự sờ đến hơi ẩm ướt địa phương. Ta phán đoán bổng chốc, chỗ kia ưng thuận tự là lỗ đít (~!~) mắt .

" ai nha, người sờ thì sao?" mạnh khoan thai như giật điện trầm xuống mộng đẹp, đem bàn tay của ta đặt ở dưới mộng hít, ta cười xấu xa nói:" ta muốn lau tà ma nước mắt."

Mạnh khoan thai đưa lưng về phía ta, đương nhiên nhìn không thấy ta cười gian. Nàng nghe xong, lại giờ lên bờ mộng:" ờ, vừa rồi ta tại toilet lau một ít."

Ta nhin cười, bình tĩnh nói ra:" rất tốt, bất quá còn chưa đủ. Người xem, những này tà ma nước mắt lại chảy ra . Rất nhiều ah !" người muốn nhin xuống, đừng làm cho tà ma quay đầu lại."

Nói xong ta bàn tay vươn về trước, sờ đến ôn hòa ẩm ướt âm hộ, ngón tay khép về, đem khắp lông mềm bộc phát bộ phận sinh dục bao trong tay, cảm thụ được làm cho người phún huyết ôn hòa. Ngón tay của ta bắt đầu bốn phía vuốt ve, cánh hoa tươi mới, âm hộ màu mỡ, cửa huyết nhiều chất lỏng, chỉ vỗ về chơi đùa vài cái liền ướt bàn tay. Không nghĩ qua là ngón giữa tụt trượt vào cửa huyết, cắm vào càng thêm ẩm ướt huyết đạo.

" Trung Hàn, tà ma sẽ giấu ở chỗ đó sao?" mạnh khoan thai một tiếng rên rỉ, cao ngất thân thể uể oải xuống, mềm mà tựa ở trên người của ta.

Ta nghe hương thơm mái tóc, xoa nắn lấy mạnh khoan thai mép lồn ôn nhu nói:" tà ma giống như giấu ở ướt át âm u địa phương, nơi này cách vĩ chuy gần đây."

" ờ."

Âm nhạc tại sôi trào, cơ hồ tất cả mọi người đắm chìm tại cao vút nhạc rock ở bên trong. Không có người chú ý tới tại trong khắp ngõ ngách, một vị anh tuấn nam nhân chưa kịp một vị tuyệt mỹ thiếu phụ thi triển cái gọi là chủng phù, loại này chuyện ma quỷ rõ ràng lại để cho mỹ thiếu phụ tin tưởng không nghi ngờ.

Nàng phối hợp với nâng lên gợi cảm rất tròn bờ mông, lại để cho suất khí lại gian trá nam tử tùy ý đùa bỡn thần thánh nhất Cẩm khu. Tuy nhiên thỉnh thoảng phát ra mất hồn rên rỉ, nhưng ở cao vút Rock and roll âm nhạc ở bên trong, loại này rên rỉ chỉ có thể lại để cho hai người nghe được, một cái là thiếu phụ chính mình, một cái khác đương nhiên chính là vị đã suất khí lại gian trá nam nhân.

" khoan thai tở, người cảm thấy ta đẹp trai không?" gập nước đến kênh mương đem thành, ta làm càn lên. nếu như không phải tại trước mặt mọi người, ta nhất định dám đùa bỡn lễ phục dạ hội ở bên trong rung rung không thôi vú lớn.

" PHỤT." mạnh khoan thai nhõng nhẽo cười. Đồng dạng, tiếng cười của nàng cũng chỉ có chúng ta có thể nghe được.

" đừng cười, nói nha." ta cho ướt át lỗ lồn tăng thêm một ngón tay. Cái này duỗi ra nhập, mạnh khoan thai không cười . Nàng ngoái đầu nhìn lại ngừng mắt nhìn ta một lát, có chút làm nũng:" rất đẹp trai."

" ta muốn hỏi người, người bây giờ có nghĩ là muốn muốn nam nhân? Muốn nói lời nói thật."

Mạnh khoan thai ngượng ngùng mà quay mặt đi, nhảu nhó một lát mới gật đầu nói:" có chút."

Ta dán tai của nàng căn, không ngừng thối hơi trêu chọc:" không bình thường ah !" tà ma giữa đường, đúng lúc này người ưng thuận rất muốn nam nhân mới đúng. người ngàn vạn đừng nói dối, nếu không chúng phủ thời gian sẽ sâu sắc kéo dài."

" ờ, ta nói thật, thật sự rất muốn. Trời ạ, Trung Hàn, ta bây giờ nên làm gì?" mạnh khoan thai lần nữa ưm, bởi vì ta hung hăng mà ngắt bống chốc trên mép lồn viên thịt nhỏ.

" nhịn xuống, ngàn vạn muốn nhịn xuống." ta cười xấu xa, lặng lẽ kéo xuống khóa kéo, đem đói khát dữ tợn Giao Long thả ra đùng quăn. Mạnh khoan thai dựa vào ta then thùng nói:" vốn đang có thể chịu, khả tay của người như vậy sờ tới sờ lui, ta có chút..... Có chút nhịn không được."

Ta cố ý nghiêm túc:" nhịn không được cũng phải nhịn ah !" Lưu Hành trường không tại bên cạnh người, người chính là muốn nam nhân cũng

không có biện pháp."

Mạnh khoan thai trầm mặc không nói. Ta nghiêng đầu xem nàng, thấy nàng hàm răng cắn chặt cặp môi đỏ mọng, nhìn được rất vất vả bộ dạng, trong nội tâm dĩ nhiên minh bạch hóa hầu đã đến.

Thừa dịp hiện tại trong quán rượu ồn ào náo động âm ỉ, ta nhỏ giọng muốn mạnh khoan thai nhắm mắt lại. Mạnh khoan thai " Ân " một tiếng, rất thuận theo mà khép lại hai mắt, ta buông nàng ra trắng nõn bộ phận sinh dục, làm cho nàng tựa ở trên ghế sa lon, tách ra hai chân của nàng. Nhấc lên nàng làn váy lập tức, ta cả người để lên đi. Mạnh khoan thai bỗng nhiên mở mắt ra, rất kinh ngạc mà xem ta hỏi:" người làm cái gì vậy?"

Ta xụ mặt:" chúng phù thời gian sẽ rất trường, ta sợ người nhìn không được."

Mạnh khoan thai kinh hãi, một bên dùng tay đẩy ta vừa nói:" ta, ta sẽ nhìn xuống ."

Ta cười xấu xa:" người có thể chịu, ta lại không thể nhẫn."

Nói xong, hạ thân loạn rất, cái kia vừa thô vừa to gia hỏa xem như cơ linh, rất nhanh tìm đúng mục tiêu, lão đại vừa chui, may mắn mà tiến vào ôn hòa trong nhục huyết. Mạnh khoan thai còn không có kịp phản ứng, ngay ngắn đại gia hỏa đã lâu khu thẳng vào, tràn đầy mà chọc vào đến cuối cùng.

" ờ, chúng phù cần như vậy phải không?" mạnh khoan thai hoa dung thất sắc, nàng đương nhiên minh bạch là vật gì tiến vào nàng trong âm đạo, khẽ nhếch miệng nhỏ dùng sức mà phun ra khí tức, tuyệt mỹ khuôn mặt che kín khó có thể tin.

" đúng vậy, rất cần, đây cũng là chúng phù một bộ phận." ta lắc nhẹ bờ hông ộp tiêu trừ chặt khít cảm, con mắt đã nhìn chăm chăm vào cao ngất bộ

ngực.

Mạnh khoan thai bắt đầu rung động lắc lư, mãnh liệt địa chấn rung động, nàng nín lấy y phục của ta đại thở gấp:" ta, ta bây giờ hoài nghi người có phải hay không đang gạt ta."

" không có lừa gạt, đợi lát nữa chúng hết phù, người sẽ rất thoải mái ." ta rút...ra một ít đoạn côn thịt lại cắm vào.

TỶ PHU VINH DỰ

Tiểu Thủ Chương
www.dtv-ebook.com

Chương 133: Nhìn thấu khổ nhục kế

" ờ, không đúng, không đúng, người nhất định là lừa gạt ta !" không muốn, nhanh rút, cầu người nhanh rút." mạnh khoan thai bối rối giãy dụa, lại đẩy lại kéo, hai tòa cao ngất ngọn núi không ngừng lắc lư, thấy ta khí huyết bành trướng.

Ta vươn tay cầm chặt thứ nhất, hạ thân cong lên ngay tại trước mặt mọi người co rúm bắt đầu, vừa thô vừa to còn thật rất thoải mái mà tại ướm át chặt khít trong nhục huyết ghé qua, như là về nhà đồng dạng thoải mái tự nhiên.

" khoan thai tỷ, tà ma quay đầu lại, tai vạ đến nơi, ngàn vạn không thể ngừng." ta tìm kiếm lấy mạnh khoan thai cặp môi đỏ mọng, nòng trái tránh phải tránh, miệng nhỏ thở dốc như trâu:" người, người vẫn còn lừa gạt ta, ờ..... Thật thô, người rút nha."

Ta cười xấu xa, eo bụng đột nhiên phát lực, đút vào được dị thường mãnh liệt:" không nhổ ra được , chúng phù phải chúng hết. Khoan thai tỷ, người nhắm mắt lại, hảo hảo hưởng thụ của ta chúng phù."" Ác ác....."

Quán bar ồn ào náo động ngừng, lại đến trừ tình chậm khúc thời gian. Sôi trào đám người mang theo hưng phấn dư vị xuyên thẳng qua tại quán bar từng cái nơi hẻo lánh, có người tiếp tục múa, có người bắt đầu hôn môi, có người uống rượu, có người nghỉ ngơi, còn có người đang xem xét có thể khiêu khích đối tượng. Nhưng đây hết thảy đều cùng ta không quan hệ, cũng cùng mạnh khoan thai không quan hệ. Chúng ta đang ân ái, là thật sự rõ ràng ân ái mà không phải giao cấu, bởi vì chúng ta tâm đó đã có ăn ý.

Có cảm tình ân ái mới gọi là yêu, có cảm tình ân ái mới có ăn ý. Ổn ào náo động nhạc rock vừa ngừng, mạnh khoan thai rên rỉ cùng ồn ào cũng im bật mà dừng. Nàng trừng mắt ta lộ vẻ khó tả oán hận, là oán hận ta lừa gạt nàng hay là oán hận ta gian dâm nàng, cũng hoặc là oán hận đại nhục bồng của ta thái quá mức to lớn cao ngạo?

Triền miên tư thế thay đổi lại đổi, nàng rốt cục chịu ngồi ở trên người của ta, hai chân phân vượt qua tại thân thể của ta thể hai bên, chảy như điên mật lộ lỗ thịt nhưng chăm chú mà ngậm lấy đại nhục bồng của ta. Trông thấy Nhiếp tiểu Mẫn đi tới, nàng lại do dự muốn hay không theo trên người của ta xuống, nhưng này một do dự tựa mất đi thời cơ.

Vui sướng Nhiếp tiểu Mẫn như gió đồng dạng đi vào bên người chúng ta, ta chỉ buồn cười híp mắt híp mắt mà ôm mạnh khoan thai, lại để cho đại nhục bồng o0o ngâm tại động thịt của nàng ở bên trong. Mạnh khoan thai sửa sang lại bồng chốc sau mông lễ phục dạ hội, lại để cho làn váy vật che chắn đang giao cấu bộ vị.

" nóng quá ờ !"" Nhiếp tiểu Mẫn đang cười, thế nhưng mà cười đáp một nửa nàng đã cảm thấy kỳ quái mà chăm chăm vào chúng ta nhìn loạn:" ồ, mới trong chốc lát thời gian, các người cứ như vậy thân mật à nha?"

Ta giải thích nói:" khoan thai tỷ nói cháng váng đầu, lại không tốt ý tứ nằm trên ghế sa lon, ta tựa làm cho nàng ghé vào trên người của ta nghỉ ngơi q"

" ha ha ha." ba người đều cười, như vậy nát lấy có chỉ sợ cả tiểu hài tử cũng không tin. Thú vị chính là Nhiếp tiểu Mẫn không có vạch trần, khả mạnh khoan thai lại xấu hổ đến cực điểm, nàng đem đầu vận chuyển tới một bên. Đối với nàng mà nói, tình nguyện tại Nhiếp tiểu Mẫn trước mặt cam chịu cùng ta quan hệ mập mờ, cũng tuyệt không tình nguyện lại để cho Nhiếp tiểu Mẫn phát giác nàng đang cùng ta ân ái.

Một hồi cười to xúc động lẫn cảm thân thể, mạnh khoan thai huyết đạo có co rút dấu hiệu. Ta mừng rỡ không thôi, chinh phục nữ nhân nhất định phải làm cho nàng đạt được thỏa mãn, nàng thỏa mãn mới có thể đối với ta nhớ mãi không quên.

" khoan thai tử, Lý tổng tài xem tướng tay có đúng hay không?" Nhiếp tiểu Mẫn ranh mãnh mà đặt câu hỏi, nàng nhất định phát hiện mạnh khoan thai nằm ở trên người của ta huyền bí. Loại này tư thế nữ nhân thân thể lẫn cảm nhất, nghe nói ngồi hoài giao cấu là nữ nhân cực kỳ có dễ dàng đầu nhập cảm tình tư thế, bởi vì loại này tư thế ngoại trừ có thể giao cấu bên ngoài, còn có thể hôn môi, nói chuyện với nhau, ngưng mắt nhìn, sờ nũ, ôm, là hoàn mỹ nhất ân ái tư thế.

" hừ." mạnh khoan thai tức giận mà xem ta. Ta cười xấu xa, hạ thế gấp đỉnh nàng vài cái hỏi:" khoan thai tử, đến cùng ta được coi là có đúng hay không đâu này? nhanh nói cho tiểu Mẫn nha."

" ôi." mạnh khoan thai một tiếng duyên dáng gọi to, trái lương tâm nói:" chuẩn !" rất chuẩn !" có thời gian tiểu Mẫn người cũng cho hãnh nhìn một cái."

Nhiếp tiểu Mẫn dừng cảm , nàng tựa hồ muốn cố ý quấy rối:" tại sao phải các loại có thời gian, hiện tại không được sao? Đến, phiền toái Lý tổng tài cũng giúp ta nhìn một cái, nhìn xem ta năm nay vận thế như thế nào."

Nàng vừa nói một bên quỳ đến bên cạnh ta, bàn tay nhỏ bé ngả vào trước mắt ta.

Ta giả bộ nhìn hai mắt, đột nhiên rất khoa trương mà kêu to:" ai nha, việc lớn không tốt !" tiểu Mẫn, người thuộc ngưu, năm nay có rất nhiều phiền toái. Người vĩ chuy gọi ngưu xương sống, đây là người mệnh môn. Nếu như người để cho ta tại bò của người xương sống lên chùng lên một đạo phù, ta bao người năm nay thuận thuận lợi lợi, bình an. Ôi....."

Lời còn chưa nói hết, mạnh khoan thai đã nghiêng răng nghiêng lợi, phần nộ mà huy động tinh bột quyền, ta cười to:" tiểu Mẫn người xem, khoan thai tỷ tức giận."

Vụng trộm, hạ thế của ta theo đôi bàn tay trắng như phấn rơi xuống trên xuống đỉnh. Nàng mạnh khoan thai đánh ta bằng chốc, ta tụt lên đỉnh bằng chốc, nàng đánh ta mười hạ, ta tụt lên đỉnh mười xuống. vừa thô vừa to còn thật rất không chịu thua kém, nhiều lần đều đội lên mạnh khoan thai hoa tâm. Nàng đánh mệt mỏi, của ta đỉnh, chọc vào vẫn đang sắc bén, mặc dù Nhiếp tiểu Mẫn tại bên người, ta cũng không thả chậm tốc độ.

Rốt cục mạnh khoan thai cầu xin tha thứ , một bên cầu xin tha thứ một bên vịn vẹo run rẩy thân thể:" Trung Hàn, người..... Người điểm nhẹ, người điểm nhẹ."

Nhiếp tiểu Mẫn đỏ mặt, kinh ngạc mà nhìn chăm chú lên chúng ta phóng đăng. Ta thừa dịp then thùng mạnh khoan thai đem đầu uốn éo qua một bên, thò tay ôm lấy Nhiếp tiểu Mẫn, tại trên bờ môi của nàng hôn một cái.

Nhiếp tiểu Mẫn quá sợ hãi, tranh thủ thời gian nhảy dựng lên:" không nhìn , khoan thai tỷ, chúng ta trở về đi !" ngày mai còn phải đi làm, các loại cuối tuần có thời gian lại đến chơi cái tận hưởng."

" tiểu Mẫn, người chờ một lát. Ờ, người chờ một lát..... Ta, ta muốn !" ôi, ôi !" Trung Hàn, ta sắp ra rồi !" ờ..... Ta không còn khí lực ." cuối cùng cái kia vài câu cũng chỉ có ta có thể nghe thấy, nàng kỳ vọng ta lại kiên trì bằng chốc.

Ta đương nhiên kiên trì, thẳng đến nàng thỏa mãn mà yếu đuối tại trên người của ta, ta mới rút...ra đại nhục bằng oOo, tại Nhiếp tiểu Mẫn đôi mắt - đẹp nhìn soi mói chậm rãi đem đại gia hỏa nhét quay trở lại đũng quần.

" khoan thai tỷ, ta ôm người." ta nhu tình mà ôm lấy mềm nhũn mạnh khoan thai ly khai " cảnh ban đêm ", một bên Nhiếp tiểu Mẫn lặng lẽ nhắc

nhờ ta Lưu tư mình đã một cái đồ biến thái, cũng là hơn một cái nghi ghen tị nam nhân.

Vì tránh hiềm nghi, ta buông tha cho đưa mạnh khoan thai về nhà ý niệm. Người ấy lái xe rời đi, ta phát hiện nàng ngoái đầu nhìn lại nhìn ta vài lần, không biết lúc này đây phong lưu phải chăng có thể quanh quẩn lòng của nàng hoài. Không cầu lại tục, chỉ trông mong nàng ngày mai có thể thuyết phục Lưu Hành trường, cho ta tranh thủ đến ngã bài thẻ đánh bạc, tin tưởng cùng nàng đồng hành Nhiếp tiểu Mẫn có thể giúp ta giúp một tay.

Đêm đã khuya.

Đen kịt phía chân trời vẫn đang phiêu trời mưa điểm, ngày hôm nay trời mưa được đủ dài . Trời thu hạ mưa to cũng ít khi thấy, ta rất muốn tránh đi cái này cảm giác mát phơ phất Thu Vũ, trốn ở Tiểu Quân ôn nhu hương hưởng thụ nàng ỏn ẻn ỏn ẻn kêu gọi, đáng tiếc ta còn có gấp đợi chờ bỏ rất nhiều mê đoàn. Vì cái gì Tiểu Nguyệt mẫu thân sẽ hận ta? Vì cái gì nàng cũng biết công chúa bảo tàng bí mật.

Mang theo những này mê đoàn, ta một lần nữa trở lại của ta Bảo mã [BMW] x5suv, phát động động cơ lần nữa chạy nhanh nhập mệnh mông trong bóng đêm.

" linh....." điện thoại vang lên, ta chuyển được nghe xong, nhưng lại ỏn ẻn ỏn ẻn kêu gọi:" sớm biết như vậy người ném ta một người tại đây phòng lớn tử ở bên trong, ta tình nguyện về nhà. Ít nhất gia không có lớn như vậy, chí ít có chíp bông gấu theo giúp ta."

Ta thiếu chút nữa hít thở không thông, Tiểu Quân u oán giống vậy một căn cương châm đâm vào lồng ngực của ta. Lúc này, lòng ta phối đều tại nhỏ máu:" ca có việc gấp, người Thính Vũ âm thanh."

Ta quay kiếng xe xuống giường lên trong tay điện thoại, hi vọng Tiểu Quân có thể nghe được tiếng mưa rơi, tựa hồ có thể chứng minh ta không

có đi phong lưu.

Tiểu Quân lạnh lùng nói:" hiện tại người đi đâu vậy ta không biết, nhưng ta biết rõ người vừa rồi cùng hai nữ nhân cùng một chỗ. Hừ !""

Ta chấn động:" làm sao người biết?"

Tiểu Quân gào thét:" ta đương nhiên biết rồi !" ta có Thông Thiên mắt, Thuận Phong Nhĩ, người đi đâu vậy làm gì chuyện xấu hết thấy lửa không được ta."

" ca ca hiện tại thật không có làm chuyện xấu, nếu như tiên nữ tỷ tỷ thực sự Thông Thiên mắt, Thuận Phong Nhĩ thì nên biết bên cạnh ta cả một chỉ muỗi cái đều không có. Vừa rồi xác thực là theo hai nữ nhân cùng một chỗ trao đổi việc gấp, lúc này ta đã cùng các nàng tách ra."

Ta đương nhiên không tin Tiểu Quân có cái gì Thông Thiên mắt, Thuận Phong Nhĩ, nhưng nàng lại là làm thế nào biết ta cùng mạnh khoan thai cùng Nhiếp tiểu Mẫn cùng một chỗ đâu này? ta trăm mối vẫn không có cách giải.

Tiểu Quân lớn tiếng nói:" ta biết rõ các người tách ra. Hừ, cho dù người có việc gấp đi làm, cũng muốn chậm một chút lái xe, treo rồi."

Nói xong cũng đem điện thoại quải điếu, một điểm lễ phép đều không có, ta cũng không trách nàng.

" linh....." điện thoại lại vang lên, ta nhin không được cười lên, đoán chừng là Tiểu Quân trò đùa dai. Không nghĩ tới tiếp bắt đầu nhưng lại mạnh khoan thai thanh âm:" chuyện của người tiểu Mẫn nói với ta, ta có thể giúp người làm được, bất quá người về sau đừng quấy ta, chuyện của chúng ta đến đây là kết thúc."

Điện thoại lại dập máy, lại là không có lễ phép người, mà trong nội tâm của ta nhưng lại một phen thật sâu thất lạc. Cho dù là dùng đầu độc cùng lửa gạt thủ đoạn phao đến mạnh khoan thai, đó cũng là bỏ ra cảm tình. Cảm tình muốn vẽ lên dấu chấm tròn lúc, trả giá cảm tình nhiều người bao nhiêu thiếu sẽ có chút phiền muộn.

Màu đen Bảo mã [BMW] như như thêm điện xuyên qua thẳng tắp bờ biển đường cái, rất nhanh ngay tại từng dãy bờ biển biệt thự bên cạnh dừng lại. Xuống xe, ta lần nữa đứng tại Chu Cửu Đồng trước biệt thự, nhìn lên nhà này khí phái phòng. Tin tưởng lúc này nhà này khí phái trong phòng cũng chỉ có một người, một vị gọi Tần Mỹ sa nữ nhân. Xác thực nói, nàng là Tiểu Nguyệt mẫu thân, Chu Cửu Đồng nữ nhân.

Ta lập lại chiêu cũ, rất nhẹ nhàng mà leo tiến biệt thự. Có đôi khi ta nghĩ tới ta kiếp trước muốn mà là ăn trộm, muốn mà là đại hiệp, bởi vì ta tự ưa thích võ nghệ cao cường cảm giác. Tuy nhiên trèo tường, leo phòng, leo cây cùng võ nghệ cao cường kém cách xa vạn dặm, nhưng cảm giác đã có là được. Trở mình tiến biệt thự lầu hai lập tức, loại cảm giác này càng cường liệt.

"hoa đẹp không lái thường, điều kiện không thường tại..... Đêm nay ly biệt sau, ngày nào quân lại đến....."

Thật bất ngờ, ta rõ ràng còn có thể nghe được nửa đêm tiếng ca, men theo ca khúc truyền đến phương hướng, ta không cần tốn nhiều sức tìm đến Tần Mỹ sa.

Càng ngoài ý muốn chính là, đem làm ta đẩy cửa phòng ra đi vào Tần Mỹ sa phòng ngủ lúc, nàng chỉ sửng sốt một chút cũng không bối rối, lại càng không sợ hãi, nàng phảng phất biết rõ ta muốn tới.

"mỹ sa a di không giống Tiểu Nguyệt nói như vậy nhát gan, người thật giống như một chút cũng không sợ hãi." ta kinh ngạc mà dò xét vị này cùng

Tiểu Nguyệt rất giống phu nhân, hình cầu mặt, bộ ngực đầy đặn, hai đầu lông mày có một cổ vũ mị, trong ánh mắt bình tĩnh không có sóng. Bởi vì nàng mặc lên trường áo ngủ, ta đã vô pháp nhìn rõ ràng thân hình của nàng, trong ấn tượng thân hình của nàng không tệ, màu da so sánh bạch.

" một chút cũng không sợ hãi tựa không khả năng, người bao nhiêu dọa ta bỗng chốc." Tần Mỹ sa tựa hồ đã ở quan sát ta, nàng nửa vãn búi tóc rất chỉnh tề, đại khái sắp sửa trước có chải vuốt qua.

" đã trở thể như vậy còn không ngủ được, vẫn còn nghe già cổ tình ca, chẳng lẽ là muốn Chu Cửu Đồng ?" ta thuận tay đóng cửa lại, tận lực nói chuyện hòa hoãn. Bởi vì ta không biết vị này bình tĩnh phu nhân có thể hay không có dị thường cử động, tại đây cũng không rộng lắm trong phòng ngủ, ta có lòng tin đối phó bất kỳ một cái nào nữ nhân.

Tần Mỹ sa thản nhiên nói:" ta không muốn hấn, thăm nghĩ Tiểu Nguyệt, ta hi vọng nàng bình an. Già cổ tình ca nghe quen, không sao cả nương tựa theo hoài niệm ai, nói sau Chu Cửu Đồng không đáng ta hoài niệm."

Ta cảm thấy được rất kỳ quái:" đã người đối với Chu Cửu Đồng không có cảm tình, vậy người vì cái gì hận ta?"

Tần Mỹ sa ngữ điệu đột nhiên có chút dồn dập:" vốn người cùng Chu Cửu Đồng ân oán cùng ta không quan hệ. Ta hận người, đó là bởi vì Trương Tư Cần nói là người đuổi đi Chu Cửu Đồng, cướp đi vốn là thuộc về Tiểu Nguyệt hết thảy, kt là thuộc về Tiểu Nguyệt ."" vì vậy người tựa cấu kết Trương Tư Cần, mưu đồ phải về kt?"

Ta thần kỳ mà phản nộ, biết rõ đây là Trương Tư Cần cố ý tại Tần Mỹ sa trước mặt vu oan xúi giục. Lúc này ta lại muốn đi giải thích đã rất khó khăn, cừu hận trải qua thời gian tích lũy sẽ biến chất, trở nên thị phi không rõ.

" hừ." Tần Mỹ sa biến sắc, ánh mắt trở nên dị thường lạnh lẽ ác liệt.

" người bây giờ hối hận sao?" ta nhàn nhạt hỏi.

" hối hận cái gì?" Tần Mỹ sa chậm rãi ngồi xuống. Trước mặt nàng một trường tinh mỹ bàn trang điểm, rực rỡ muôn màu đồ trang điểm bày đầy một bàn. Xem ra vị này nhận hết lãng nhục phu nhân là một vị rất hiểu được hưởng thụ cùng bảo dưỡng nữ nhân, loại nữ nhân này có một cái đặc điểm, tựa là tham lam, bởi vì bảo dưỡng cần tốn hao hết sức kinh người.

Ta mang theo mĩ mai hỏi:" người vì đoạt lại kt chỗ trả giá cao, chẳng những được Trương Tư Cần ép khô tiền tài, còn biến thành hẩn tính nô lệ. Đã mất tài lại thất thân, người chẳng lẽ không hối hận?"

Tần Mỹ sa nghiêng người, nhìn về phía trên bàn trang điểm tấm gương, có chút vẩn một đám rủ xuống sợi tóc:" có cái gì hối hận , ta một cái thiếu nữ người muốn muốn từ người Lý Trung Hàn trong tay cầm lại thuộc về đồ đạc của chúng ta, còn có thể không trả giá thật nhiều? Tiền tài là chuyện nhỏ, về phần thất thân thì càng không sao cả , ta một cái lão bà vẫn còn hồ trình tiết sao?"

Ta ngược ám chắn, lông mày một thuôn nói:" vậy cũng không cần lãng phí chính mình, mặc cho Trương Tư Cần phụ tử vũ nhục người. Người dù sao cũng là người mẫu, chẳng lẽ người một điểm cảm thấy then tâm đều không có?"

Tần Mỹ sa nghe xong, phút chốc quay người nhìn về phía ta, trong ánh mắt tràn ngập lửa giận:" hừ, người quả nhiên đã tới. Vừa rồi ta còn lo lắng là người khác, hôm nay biết là người, ta ngược lại yên tâm. Đã người chứng kiến ta cùng Trương Tư Cần phụ tử chuyện, ta cũng không phủ nhận ta thấp hèn. Ta tuy nhiên lão, nhưng ta hay là một cái có bình thường cần nữ nhân, hơn nữa ta còn không tính quá lão."

Ta giật mình nói:" người biết ta đã tới?"

Tần Mỹ sa hừ lạnh nói:" lâu hai cửa sổ hành lang ở bên trong đều là nước, cửa sổ là đóng chắc, những này nước từ cái đó đến? Ta lúc ấy còn không dám nhất định là người, nhưng khẳng định có người đến qua. Bên ngoài rơi xuống mưa to, ta nghĩ đến người còn trốn ở chỗ này cái nào đó địa phương, cho nên một mực không dám ngủ."

Ta hay là khó hiểu:" vì cái gì đoán được trên người của ta? Có lẽ là ăn trộm cũng nói không chừng."

Tần Mỹ sa chậm rãi rủ xuống mực, ánh mắt rơi vào trước bàn trang điểm vài món tinh mỹ đồ trang sức lên:" bởi vì Tiểu Nguyệt gọi điện thoại nói đem hết thầy đều nói cho người biết , cho nên người có động cơ. Hơn nữa trong nhà không có ném thứ đồ vật, nhất định không phải ăn trộm đến vào xem. Nghe Tiểu Nguyệt nói, người trước kia tựa đã từng leo đi vào."

Ta té hấp một ngụm hơi lạnh, âm thầm cảnh giác vị này nhìn như khiếp đảm kì thực can đảm cẩn trọng phụ nhân. Tâm niệm cấp chuyển, kết hợp nàng cùng Trương Tư Cần trong lúc nói chuyện với nhau đề cập tới công chúa bảo tàng, đầu óc đột nhiên thông suốt, một cái trong lòng mê đoàn lại bị ta nghĩ thông suốt, trong nội tâm mừng thầm, nhin không được lộ ra vẻ đắc ý:" thật thông minh ah !" dùng người chỉ số thông minh, ta tuyệt đối không tin người sẽ làm ra uống rượu độc giải khát, đã thất thân lại mất tài con một sự tình đến, người làm như vậy nhất định có mục đích . Nếu như ta đoán được không tệ, người nhất định là vì công chúa bảo tàng, người nhất định biết rõ công chúa bảo tàng mạnh mẽ."

" hừ, nếu như là vì công chúa bảo tàng, ta làm gì đem những này chuyện nói cho Trương Tư Cần?" Tần Mỹ sa sắc mặt biến hóa, giống như cực lực che dấu, lại bị ta xem cái thấu triệt.

Ta dứt khoát đâm phá:" người sở dĩ nói cho Trương Tư Cần có bảo tàng, là vì để cho hắn càng ra sức đối phó ta. Có tiền có thể ma xui quỷ khiến, người thả ra công chúa bảo tàng mỗi nhử, Trương Tư Cần khẳng định tâm

động. Tăng thêm trước người biểu hiện ra nhu nhược ti tiện, Trương Tư Cần tự nhiên nghĩ đến người mặc hăn thịt cá, sẽ không đề phòng người. Người một chiêu này khổ nhục kể thật là lợi hại !""

Tần Mỹ sa sắc mặt đại biến, mạnh mà đứng lên hướng ta lạnh lùng nói:" người nói vậy, ta mệt nhọc, người mau rút."

Ta nở nụ cười:" thẹn quá hoá giận? Ha ha..... Cho dù phải ly khai, ta Dã Tiên muốn biết rõ ràng công chúa bảo tàng bí mật. Ta không quan tâm bảo tàng, nhưng ta quan tâm kt. Đó là vua của ta quốc, ta sẽ không để cho bất luận kẻ nào ngấp nghé cùng hủy diệt, người đem công chúa bảo tàng bí mật nói cho ta biết, ta giúp người thu hoạch bảo tàng, sau đó phiên toái người mang lên Tiểu Nguyệt, đến một cái các người cho rằng có thể an tâm địa phương sinh hoạt."

" hừ, nói cho người biết? Người cho ta là ngu ngốc tin người nói những chuyện ma quỷ? Người đây là si tâm vọng tưởng." Tần Mỹ sa một tiếng thê lương cười dài, cười đến ta sờn hết cả gai ốc.

" đừng ép ta." ta nhiệt huyết dâng lên. Lúc này, vô luận như thế nào cũng không thể lùi bước. Đây là thời khắc mấu chốt, ta phải vội vả sử Tần Mỹ sa nói ra hết thảy.

Tần Mỹ sa cười xong, cho ta vứt ra một cái đối xử lạnh nhạt chém đinh chặt sắt nói:" mà lý sẽ giết ta, ta tuyệt sẽ không nói cho người biết bí mật này."

Ta âm độc mà nhìn xem Tần Mỹ sa, trầm ổn mà hướng nàng bước gần một bước, hạ nhãn tâm lúc trước ta còn có rất nhiều nghi vấn:" hắc hắc, nếu như ta đoán được không tặc, công chúa bảo tàng manh mối tự giấu ở kt, người phải về kt mục đích đúng là muốn cầm] bắt được công chúa bảo tàng manh mối, đây là người hao tổn tâm cơ muốn đoạt lại kt mục đích . Nếu như ta đoán được không tặc lời nói, Tiểu Nguyệt là cố ý đào tẩu . Bởi vì bởi

như vậy, người đã có thể bảo hộ Tiểu Nguyệt miễn bị Trương Tư Cần phụ tử độc thủ, lại có thể chiếm được ta đồng tình, tiềm phục tại công ty của ta ở bên trong, thừa cơ tìm được công chúa bảo tàng bí mật."

Tần Mỹ sa trầm mặc không nói, nét mặt của nàng rất khiếp sợ.

Ta cười lạnh lại bước trước một bước:" thật cao minh thủ đoạn. Người đã làm xong hai tay chuẩn bị, mặc dù kt đoạt không trở lại, người cũng có thể cầm] bắt được công chúa bảo tàng bí mật. Đúng hay không?"

" người, người là người hay là quỷ?" Tần Mỹ sa chấn động, thân hình lay động bỗng chốc, chán nản ngồi vào trên giường, trong ánh mắt tràn ngập khó có thể tin.

" thế gian có đẹp trai như vậy quỷ sao? người cũng không cần quá giết mình, ta là trong lúc vô tình nhớ tới Chu Cửu Đồng ly khai kt lúc đối với ta đưa ra một cái yêu cầu." ta tâm tình đột nhiên dễ dàng hơn, đó là bởi vì Tần Mỹ sa đã sụp đổ, có thể chứng kiến đối thủ sụp đổ là một kiện rất thỏa mãn chuyện.

" là yêu cầu gì?" Tần Mỹ sa thống khổ địa chi lên run rẩy thân thể.

Ta dương dương đắc ý nói:" Chu Cửu Đồng rất hi vọng Tiểu Nguyệt tiếp tục lưu lại công ty, Tiểu Nguyệt trước kia tự là tổng giám đốc văn phòng thư ký, nàng tinh tường văn phòng hết thảy, lưu nàng tại kt chẳng khác nào lại để cho Tiểu Nguyệt ở lại bảo tàng bí mật bên người."

" Chu Cửu Đồng là đối thủ một mất một còn của ta, hãn được ta xa lánh ra kt sau lại để cho ta lưu lại nữ nhi của hãn, cái này không phù hợp lẽ thường. Bởi vì Chu Cửu Đồng biết rõ ta háo sắc, Tiểu Nguyệt lại xinh đẹp đáng yêu, cái này chẳng phải là đem dê ở lại Sói bên miệng sao?" Tần Mỹ sa nóng nảy:" Tiểu Nguyệt cũng không có ở lại công ty."

Ta hít thở dài:" đó là Tiểu Nguyệt nhận thức không đến Chu Cửu Đồng khổ tâm. Tiểu nữ hài mặt mũi mỏng, không muốn trong công ty bị người khinh bỉ, tăng thêm Chu Cửu Đồng đột nhiên chết đi, nàng tang phục để tang cũng cần một thời gian ngắn. Dưới mắt thụ người xui khiến, nàng đương nhiên nguyện ý vì mình mẫu thân làm bất kỳ nguy hiểm nào sự tình."

" người đừng tổn thương Tiểu Nguyệt, nàng làm những chuyện như vậy đều là ta gọi nàng đi làm , người muốn tìm người tính sổ tìm ta." Tần Mỹ sa ngoài miệng như cũ cường ngạnh, nhưng ngữ khí đã mềm yếu.

" ai." ta hít thán:" Tiểu Nguyệt là một cô gái tốt, ta thực không đành lòng tổn thương nàng. Nếu như mỹ sa a di nguyện ý đem bảo tàng bí mật nói cho ta biết, ta cân nhắc cưới Tiểu Nguyệt, hô người một tiếng mẹ."

Tần Mỹ sa gấp nộ tâm đó vậy mà đối với ta chửi ầm lên:" người vô sỉ, Tiểu Nguyệt nói với ta người không có hư hỏng như vậy." ta đột nhiên cười to không ngớt:" Tiểu Nguyệt tuổi còn trẻ biết cái gì? Chu Cửu Đồng là càng già càng lão luyện, hăn liếc thấy ra của ta bản chất."

Tần Mỹ sa Lệ Thanh hỏi:" người là cố ý nói như vậy, cố ý uy hiếp của ta, đúng hay không?"

Ta hung ác nói:" không tệ, ta là uy hiếp người. Người không nói cho ta công chúa bảo tàng manh mối, người cũng đừng trách ta đối với Tiểu Nguyệt làm ra cái gì đáng sợ sự tình. Ta cho người biết, ta Lý Trung Hàn hung ác bắt đầu so Sói còn muốn hung ác gấp trăm lần !""

Tần Mỹ sa mẫu tính đại phát, từ trên giường nhảy lên hung cán mà đối với ta thét lên:" người, người cho dù so Sói còn hung ác gấp một vạn lần ta cũng sẽ không nói cho người biết. Nếu như toàn bộ nói cho người biết, ta cùng Tiểu Nguyệt càng nguy hiểm !" hừ, ta không phải người nhát gan,

người dọa không đến ta. Dù sao người đã biết hết thấy, ta không sợ cá chết lưới rách."

Ta giận dữ:" người thực không nói?"

Tần Mỹ sa điên cuồng mà gào thét:" không nói, mà lý sẽ giết ta."

Ta thực sự sát nhân chi tâm, chỉ là trong khoảng thời gian cực ngắn đột nhiên linh cơ khẽ động:" giết người? Cái kia không cần, có một phương pháp ta té muốn thử xem."

Tần Mỹ sa sau khi ngẩn ngơ hung hãn nói:" người muốn làm gì?"

Ta nuốt một miếng nước bọt, có lẽ trong cơ thể thôi tình được lần nữa kích phát dục vọng, của ta lửa giận nhanh chóng chuyển hóa làm dục hỏa. Nhớ tới Trương Tư Cần phụ tử có thể đem vị này hung hãn phu nhân dạy dỗ được phục phục thiếp thiếp, ta thầm nghĩ: Vì sao không bằng pháp bào chế? Cũng dùng nam nhân con cặc có thể chinh phục Tần Mỹ sa. Tuy nhiên vô sỉ một chút, nhưng ít ra so sát nhân cường.

Nghĩ vậy, ta đột nhiên nở nụ cười, cười đến rất khuếch trương tỏa:" mỹ sa a di đáng người coi như không tệ. Nhất là cái mộng của người, lúc trước tại thoát khí bên cửa, ta đã cảm thấy cái mộng của người rất gợi cảm. Đến đây đi, để cho ta sờ sờ."

Tần Mỹ sa hỗn hển:" người hỗn đản !" người cút ngay !" nếu không phải Tiểu Nguyệt nói người lời hữu ích, ta đã sớm báo động . Hiện tại thỉnh người lập tức rời đi, bằng không ta tự thật sự báo động ."

" báo động? Người có cơ hội này?" ta cười gian hai tiếng:" nhờ có Tiểu Nguyệt thay ta nói lời hữu ích, ta sẽ cảm tạ nàng."

" ah..... Cứu mạng ah !"" Tần Mỹ sa cái này âm thanh đột nhiên thét lên cơ hồ đâm rách tai ta màng." ta điều tra , biệt thự cũng chỉ có một mình

người. Bên ngoài rơi xuống mưa to, cửa sổ chấm dứt được kín, người cho dù hô phá cuống họng cũng không có người nghe được. Hiện tại người nói thực ra ra công chúa bảo tàng mạnh mẽ, ta nhất định buông tha người, cũng cam đoan sẽ không độc chiếm bảo tàng." ta rất trấn định mà cười xuống trên người áo mưa, cười ướt đầm giày da, đây là ta hôm nay đổi đi đệ tam song giày da.

" người muốn làm gì, người rút ngay." Tần Mỹ sa bệnh tâm thần mà hướng ta gào thét.

" nước miếng của người phun đến ta trên mặt, cái này rất không lễ phép." ta đầu " ông " một thanh âm vang lên, một cỗ tà ác lửa giận luôn lên. Sự tình cứ thế này, ta chỉ có hạ nhãn tâm. Đương nhiên, ta không phải sắc lang cuồng ma, hạ nhãn tâm lúc trước, ta lần nữa hỏi:" nói hay không?"

" cứu mạng....." "

Tần Mỹ sa thét lên ở bên trong muốn mở ra phòng ngủ cửa sổ, ta như thiểm điện nhào tới.

Đây tuyệt đối là ta chính thức trên ý nghĩa lần thứ nhất đối với nữ nhân vận dụng bạo lực. Trước kia lại bạo lực cũng trộn lẫn lấy mập mờ cảm xúc, nhưng lần này, ta như là một chỉ đối nhanh chóng sói hoang đang điên cuồng cắn xé trước mắt con mồi.

Tần Mỹ sa so với ta trong tưởng tượng càng kiên cường, nàng dùng sức vặn vẹo thân thể, như bị tổn thương sự tử cái giống như điên cuồng phản công, một chút cũng nhát gan đều không có. Ta chấn động, không bao giờ ... nữa tồn bất luận cái gì lòng khinh thường. Vì tránh cho đêm dài lắm mộng, của ta bạo lực tùy theo thăng cấp, phảng phất đã đến sống chết trước mắt.

Tần Mỹ sa một bên thét lên, một bên điên cuồng mà cùng ta solo, nàng dùng tới trào cẩu thủ đoạn. Nhiều lần nàng sắc nhọn móng tay thiếu chút

nữa quẹt làm bị thương mặt của ta. Ta gấp nộ phía dưới, rớt cuộc chẳng quan tâm hạ thủ lưu tình. Tránh thoát Tần Mỹ sa mấy lần trảo cản, ta nhìn đúng thời cơ vùng quyền anh ở bên trong bụng của nàng. Nàng thống khổ mà ngã xuống giường, thân thể cuộn mình như đun sôi trứng tôm giống như.

" phản kháng nha !" tiếp tục phản kháng nha !" người cái này dám phụ lại muốn mưu đồ công ty của ta....."

Ta thở hổn hển, chậm rãi mà cời sạch trên người quần áo, nâng cao nửa mềm nửa cứng ngắc nhục hành bò lên giường, lại một lần nữa xé rách Tần Mỹ sa trên người dày trường bằng bông áo ngủ. Cái này áo ngủ cúc áo thật không ít, quang kéo nàng trên thân áo ngủ tựa hao phí ta một nửa tinh lực. Đồng dạng, Tần Mỹ sa vì trên sự bảo vệ y cũng hao tổn mất trên người sở hữu tất cả khí lực. Chờ ta muốn thoát nàng quần ngủ lúc, nàng đã thở hổn hển, sức cùng lực kiệt.

Đang lúc ta cho rằng Tần Mỹ sa đã là dê đực làm thịt lúc, nàng lại một lần nữa điên cuồng hướng ta chộp tới. Ta giận không kềm được, hiện lên cái này ngốc một kích, lại một lần nữa đánh trúng bụng của nàng. Vốn định kiên nàng lưỡng bàn tay, cảm nhận được được nàng bộ dạng thù mị trắng nõn mặt còn rất có tư sắc. Cái này vạn nhất lực tay dẫn đo không lo, đem nàng kiên trở thành đầu heo, kết quả là chẳng phải là buồn nôn đến chính mình?

Nhìn trước mắt này là hơi có vẻ đầy đà tuyết trắng thân thể, ta dục hỏa cháy sạch:nấu được càng vượng. Vì tránh cho Tần Mỹ sa phản công, ta mãnh liệt nhào tới, chưởng chỉ như móc câu, hung hăng nhéo ở Tần Mỹ sa cổ. Nàng hoảng sợ mà há to mồm, cơ hồ hít thở không thông. Ta cũng tại lúc này đột nhiên buông tay, thừa dịp nàng từng ngậm từng ngậm hô hấp thời điểm cời xuống quần lót của nàng, không kịp đi nhìn kỹ nàng âm đạo chỗ, ta như thiểm điện để lên đi. Y - www.

" phóng..... Thả ta ra..... Ah....."

Tần Mỹ sa đã vô lực phản kháng, nàng tuyệt vọng ngẩng cổ, hy vọng có thể cắn ta cánh tay. Ta hừ lạnh một tiếng, đẩy ra thừa thớt cọng lông thảo, Giao Long khấu quan, cắm vào trong nháy mắt ta đã hồi hận lại hưng phấn. Đây là cường thi đấu sao? trời ạ, thật chặt lỗ thịt, đây là người đẹp hết thời hạ thế sao? như thế nào như tiểu nữ hài giống như chặt khít? Là trơn thiếu sao? không giống. Lúc này có trơn ướt chất lỏng theo sâu trong âm đạo bài tiết đi ra, ta có thể gian nan mà đem đại nhục bồng o0o hoàn toàn đắm vào.

" đêm nay ly biệt sau, ngày nào quân lại đến....."

Cao bảo vệ thật sự âm hưởng êm tai mà đem một thủ già cổ tình ca nhiều lần phát ra, ta đột nhiên cảm giác được cái này thủ già cổ tình ca cũng đầy êm tai. Đặc biệt là dưới thân vị này bộ dạng thù mị vẫn còn phụ nhân đình chỉ chống cự sau, ta nghe đặc biệt có tư vị, bất tri bất giác cũng đi theo hừ:" hoa đẹp không lái thường, điều kiện không thường tại....."

Đây là ta đời này nhất rất kỳ lạ giao cấu. Ta một bên than nhẹ già cổ tình ca, một bên rất đụng đến ta bờ hông ỡ, đại nhục bồng o0o rõ nét, chọc vào vài cái tụt rút...ra, dùng vừa thô vừa to quy đầu ma sát thừa thớt cọng lông trong cỏ hai mảnh màu nâu nhạt mùi thịt, sau đó lại chậm rãi cắm vào. Không có nhiều háo sắc, cũng không có sự xuất bao nhiêu sức lực, ta cùng với Tần Mỹ sa rất nhanh tiến nhập cảnh đẹp. Trên người nàng có mãnh liệt bao dung khí chất, vô luận đại nhục bồng của ta như thế nào rong ruổi, nàng chỉ cần thích ứng vài chục lần phun ra nuốt vào, có thể đem đại nhục bồng của ta nhét vào nàng tiết tấu. Cùng hân nói lắng nghe tiếng ca cùng nàng giao hợp, còn không bằng nói theo như nàng tiết tấu ân ái.

Ta cùng Tần Mỹ sa không có cảm tình, nhưng chúng ta đã tìm được ăn ý; Nàng ôm cổ của ta, ta thả chậm tốc độ, hơi có vẻ Ôn Nhu; Nàng kẹp eo của ta hông, ta bổ sóng trăm biển, dùng mãnh thẳng trước; Nàng ngẩng cổ lúc ta hôn môi miệng nàng môi, nàng hơi chút vặn eo nghiêng người, ta tụt

cuốn thân thể của nàng sử dụng sau chọc vào thức. Nhưng chúng ta từ đầu đến cuối cũng không nói gì qua một câu, ngoại trừ rên rỉ cùng thở dốc, chúng ta đều không có phát ra dư thừa thanh âm.

Mồ hôi rơi như mưa, ta càng chọc vào càng có tinh thần. Trắng nõn chưa khô hạc, dương vật của ta cũng chưa bao giờ trượt ra qua, tại ôn hòa dâm trong thịt, đại nhục bổng oOo hưởng thụ đến chính thức dung nạp.

Tần Mỹ sa nở nụ cười, hơi thẹn thùng, mê ly hai mắt mang theo hấp dẫn, có chút nhếch lên khóe miệng ám chỉ khát vọng. Một lần lông mày nhanh chim non về sau, nàng nuốt nước miếng tốc độ cùng hô hấp đồng dạng dồn dập, vũ mị trên mặt lộ vẻ thỏa mãn đáng tươi cười. Đại nhục bổng oOo phát lực, ta biết rõ cuối cùng cái kia long trời lở đất chạy nước rút nhất định làm cho Tần Mỹ sa lưu lại khắc cốt minh tâm trí nhớ.

Trời ạ, cũng không nói gì qua một câu giao cấu, ta cùng với giao cấu nữ nhân lại đồng thời đạt tới tình ái cao điểm.

TỶ PHU VINH DỰ

Tiểu Thủ Chương
www.dtv-ebook.com

Chương 134: Không cho phép làm mộng xuân

" uống xong cái này chén, mời đến chút ít đồ ăn, nhân sinh có thể được vài lần say, không vui càng gì đợi....."

Ta ghé vào Tần Mỹ sa trên hai vú thở hỗn hển, hát ra tiếng ca ngũ âm không được đầy đủ.

" đừng tổn thương Tiểu Nguyệt." Tần Mỹ sa kéo qua gối đầu bên cạnh khăn mặt, Ôn Nhu địa vi chà mẹ nó lau trên lưng mồ hôi, ta thở dốc nói:" yên tâm, không tổn thương."

Tần Mỹ sa so với ta thở gấp được lợi hại hơn:" ta vốn lo lắng. Bất quá ta là người từng trải, nhìn ra được người không xấu."" như thế nào nhìn ra?" ta hỏi.

Tần Mỹ sa liếm liếm bờ môi, bình phục bỗng chốc kịch liệt phập phồng hô hấp rất nói thẳng:" người vừa rồi nhân nhượng ta, đi vào người tự tìm kiếm ta hẳn cảm địa phương. Người là lão luyện, tìm kiếm được , người tự dụng tâm đi khiêu khích. Biết rõ ta cái nào bộ vị đặc biệt thoải mái, người sẽ cẩn thận đi đón ý nói hòa. Ta sống hơn nửa đời người, còn chưa từng có thư thái như vậy qua. Người vốn là còn có thể sớm chấm dứt, nhưng người một mực hết sức mà thỏa mãn ta, đây là giống như nam nhân làm không được ."

" vui một mình không bằng lưỡng tình tương duyệt, có thể làm cho người đối với ta ấn tượng có đôi mới, điểm ấy trả giá rất đáng được." ta ngôn ngữ nhã nhặn, phảng phất thay đổi một trương gương mặt, trong nội

tâm đối với Tần Mỹ sa bội phục không thôi. Xác thực như nàng nói như vậy, ta tại đón ý nói hòa nàng, trái lại nàng cũng đón ý nói hòa ta, cho nên đây là một lần rất hoàn mỹ ân ái.

" ít nhất người không ích kỷ." Tần Mỹ sa trong mắt tràn ngập dị sắc, bình tĩnh trong giọng nói hơi một ít kích động.

" nhưng người muốn theo miệng ta ở bên trong đào ra bí mật còn chưa đủ." Tần Mỹ sa cho ta giới một chậu nước lạnh.

Ta thất vọng ở bên trong than thở:" không thể nào, người khó như vậy thỏa mãn? Hẳn là còn muốn gió xuân hai độ?"

Tần Mỹ sa nghe rồi cười cười:" người đã hiểu lầm, ta không có như vậy tâm tư. Nếu như người đáp ứng ta một sự kiện, ta lập tức sẽ nói cho người biết ta biết rõ hết thảy, kể cả công chúa bảo tàng mạnh mẽ."

Ta đáp ứng được nhanh:" chỉ cần ta có thể , ta nhất định làm được."

Tần Mỹ sa rất nghiêm túc mà xem ta nói:" người nhất định có thể làm đến, ta hi vọng người chiếu cố Tiểu Nguyệt."

" cái này không có vấn đề." ta miệng đầy đáp ứng.

" ta nói chiếu cố không có đơn giản như vậy, người muốn kết hôn Tiểu Nguyệt. Nàng đối với người khen không dứt miệng, chỉ cần người mở miệng, Tiểu Nguyệt nhất định sẽ đồng ý. Ta thông cảm người khó xử, cho nên không bắt buộc Tiểu Nguyệt là cái gì danh phận, tiểu thiếp cũng tốt, vợ lẽ cũng thế, tóm lại ta hi vọng người chiếu cố nàng cả đời."

Ta nội tâm vui mừng. Tiểu Nguyệt đáng yêu hiểu chuyện, không có nàng hỗ trợ, nữ thần của ta Đái Tân Ni chỉ sợ sẽ thất thân cho Hà Quân Thiết, ta hôm nay báo đáp nàng đương nhiên. Các loại Bích Vân sơn trang lấp đặt thiết bị tốt rồi, nhiều nàng một cái Tiểu Nguyệt cũng không có sao,

chỉ là ngoài miệng khách khí lấy:" cái này..... Cái này được muốn hỏi trước hỏi Tiểu Nguyệt, muốn chinh được nàng đồng ý, dù sao ta đáp ứng là được."

" tốt, ta tin người. Cái kia bảo tàng bí mật để lại tại tổng giám đốc văn phòng Thanh Hoa đại bình sứ ở bên trong." Tần Mỹ sa rốt cục nói, không có một điểm do dự.

Ta bán tín bán nghi, đem văn phòng bài trí suy nghĩ một chút hỏi:" là cái kia cao cỡ nửa người Thanh Hoa đại bình sứ?"" Ân." Tần Mỹ sa gật gật đầu, hai cái đầy đặn bầu vú to tất cả đều là nước bọt cùng mồ hôi, nhưng nàng lại trước cho ta lau khô thân thể, ta có chút cảm động.

" cụ thể là đầu mỗi gì, ta cũng không rõ ràng lắm. Chu Cửu Đồng gặp chuyện không may trước cái kia đoạn thời gian đã từng nói với ta, lúc ấy ta không có để ý, về sau vì tranh giành hãn di sản khiến cho thể xác và tinh thần mỗi một cũng không rảnh bận tâm. Nửa tháng trước, ta ngẫu nhiên nghe Trương Tư Cần nói đến công chúa bảo tàng mới chợt nhớ tới, liền suy nghĩ như thế nào cầm] bắt được cái kia đến Thanh Hoa đại bình sứ."

" sau đó thì sao."

Tần Mỹ sa hơi giận:" chuyện sau đó người không phải đoán được sao?"

Ta cười xấu xa:" người đây là tội gì khổ như thế chứ? Sớm nói ta cũng sẽ không hạ lưu như vậy, làm người vừa muốn lấy Tiểu Nguyệt, cái này bao nhiêu có chút xấu hổ, hiện tại cảm giác như thế nào? Nếu như còn cảm thấy khó chịu, hôm nào mới hảo hảo làm cho bùng nổ, cũng làm cho mỹ sa a đi biết rõ sơn ngoại hữu sơn, nam nhân ngoài có nam nhân. Tin tưởng cùng ta đã làm mấy lần về sau, Trương Tư Cần phụ tử tự là chết rồi người cũng không thấy được đáng tiếc."

" PHỤT." Tần Mỹ sa che miệng bật cười, phong tình vạn chủng.

Ta một ngum thật dài hơi thở, rút...ra như cũ dọa người còn thit lẫn xuống một bên:" không phải khoác lác, ít nhất của ta so Trương Tư Cần thô, so Trương Đình nam dài."

Tần Mỹ sa chi lên khuỷu tay ngừng mắt nhìn ta " đúng á đúng á, người rất lợi hại. Nhờ có ta ngay từ đầu kiên trì không nói, bằng không....."

" bằng không cái gì?" ta hỏi.

Tần Mỹ sa thẹn thùng:" người biết rõ còn cố hỏi."

Chinh phục nữ nhân chỉ đơn giản như vậy? Ta đều cảm thấy không thể tưởng tượng nổi. Xem Tần Mỹ sa như thiếu nữ giống như thẹn thùng, ta ôn nhu nói:" có một số việc không hỏi lại thế nào biết được?"

Tần Mỹ sa minh bạch ý của ta, nàng lững lững trên trán đầu tóc rối bời hỏi:" người còn muốn biết gì nữa?"

Ta thân nhiên nói:" Trương Tư Cần âm mưu."

" ta xác thực biết rõ Trương Tư Cần âm mưu. Người nhất định cảm thấy kỳ quái vì cái gì Trương Tư Cần tín nhiệm ta, hẳn ở trước mặt ta cái gì đều nói, không có một điểm giữ lại." Tần Mỹ sa chẳng quan tâm mặc lại áo ngủ, lại Ôn Nhu địa vị ta đập lên chặn lông, ta chú ý tới ánh mắt của nàng rất lưu ý ta dưới háng gia hỏa.

" đúng vậy, ta xác thực rất cảm thấy kỳ quái, rất muốn biết nguyên nhân."

" 16 năm trước, Trương Tư Cần tự là Chu Cửu Đồng bằng hữu, sinh ý trên trận bằng hữu. Không thể nói nhiều bao nhiêu giao tình, nhưng bọn hắn lui tới mật thiết, khi đó ta chỉ là Chu Cửu Đồng ngẫu nhiên nhớ lại đến một cái tình nhân. Có một ngày, uống rượu Trương Tư Cần đi vào ta chỗ ở, hắn câu dẫn ta. Sau đó ta mới biết được, Trương Tư Cần câu dẫn ta là vì có thể

theo trên người của ta dò thám biết Chu Cửu Đồng nhất cử nhất động. Ta đáp ứng Trương Tư Cần, không phải ta thấp hèn, cũng không phải Trương Tư Cần chinh phục ta, là ta muốn trả thù Chu Cửu Đồng, hấn hủy cuộc đời của ta."

Tần Mỹ sa nói đến đây, trong mắt tất cả đều là bất đắc dĩ cùng oán hận. Ta hiểu Tần Mỹ sa, nàng lúc tuổi còn trẻ tuyệt đối là một vị thiếu nữ xinh đẹp, đã bị ngàn vạn nam nhân truy cầu, lại không biết vì sao rơi vào hèn mọn bỉ ổi Chu Cửu Đồng trong tay, vượt qua tịch mịch tàn nhẫn thời gian, nàng không hận chết Chu Cửu Đồng mới là lạ.

Ta không tốt vạch trần Tần Mỹ sa vết sẹo, tựu không hề hỏi tới .

Tần Mỹ sa nằm chết dí bên cạnh ta, sâu kín mà nói tiếp đi:" từ nay về sau, ta trở thành hai nam nhân tình nhân. Không lâu ta mang thai, Trương Tư Cần tựu không hề tới tìm ta . Thẳng đến Chu Cửu Đồng chết rồi, hấn mới thông qua pháp luật thủ đoạn để cho ta đạt được Chu Cửu Đồng sở hữu tất cả di sản, cho nên ta đối với Trương Tư Cần nói gì nghe nấy, ta thỏa mãn hấn muốn hết thảy."

Ta bỗng nhiên minh bạch:" thì ra là thế, trách không được Trương Tư Cần tín nhiệm người, trách không được Trương Tư Cần đối với người ta cần ta cứ lấy."

Tần Mỹ sa thở dài một tiếng:" ta vốn kỳ vọng Trương Tư Cần lấy ta, ta cùng Tiểu Nguyệt thì có dựa vào. Hôm nay xem ra, nếu là thật gả cho hấn, chẳng những ta sẽ thụ bọn hấn phụ tử vũ nhục, chỉ sợ Tiểu Nguyệt cũng khó trốn vận rủi."

Ta cả giận nói:" vậy người còn muốn gả cho hấn?"

Tần Mỹ sa thê lương nói:" ta là nữ nhân, ta không muốn qua không có nam nhân thời gian. Lời này nói ra miệng chỉ sợ sẽ làm cho người chế nhạo,

nhưng ta không quan tâm. Chu Cửu Đồng vắng vẻ của ta đoạn thời gian kia, ta đã nếm đủ địa ngục giống như sinh hoạt."

" có đôi khi ta suy nghĩ, chỉ cần Tiểu Nguyệt ở bên ngoài có một dựa vào ta tựu an tâm. Về phần tự chính mình, cho dù cho Trương Tư Cần phụ tử nhục nhã cũng không có gì lớn."

Trong nội tâm của ta có một cỗ nói không nên lời phiền muộn:" cho nên người an bài Tiểu Nguyệt trốn tới?"

Tần Mỹ sa bình tĩnh nói:" đúng vậy, đây là tất nhiên , Trương Tư Cần đã sớm tại ngấp nghé Tiểu Nguyệt."

Ta như có điều suy nghĩ hỏi:" nghe người cũng không hận Trương Tư Cần."

Tần Mỹ sa gật gật đầu:" không hận, ta chỉ hận Chu Cửu Đồng. Trương Tư Cần nói như thế nào cũng trợ giúp ta được đến Chu Cửu Đồng di sản, ta nửa đời sau sẽ không mà sống sống lo lắng."

Ta lạnh lùng hỏi:" nếu như ta muốn người tại Trương Tư Cần cùng ta tầm đó lựa chọn, người sẽ đứng tại ai một bên?"

Tần Mỹ sa giật mình mà xem ta, rất quả quyết nói:" ta đương nhiên đứng tại người bên này. Người là Tiểu Nguyệt nam nhân, ta..... Con rể của ta."

Trong nội tâm của ta mừng thầm, mặt ngoài bình tĩnh:" hừ, biết rõ là tốt rồi, vậy người nói một chút Trương Tư Cần là ý định như thế nào đối phó ta."" Trương Tư Cần nói cho ta biết, hẳn ngay từ đầu cũng không tin có công chúa bảo tàng, mục đích của hắn là của người biểu muội Lý Hương Quân. Ta biết rõ Trương Tư Cần nhi tử Trương Đình nam rất thích người biểu muội, là phát điên ưa thích. Trương Tư Cần là một cái như vậy nhi tử

bảo bối, chỉ cần Trương Đình nam muốn , Trương Tư Cần đều cho, hẳn rất cưng chiều Trương Đình nam....."

Theo Tần Mỹ sa trong miệng, ta ngạc nhiên mà biết rõ, nguyên lai mười mấy năm trước Trương Tư Cần tự có được " năm phúc hương đường " mảnh đất này, sau đổi tên là Bích Vân sơn trang. Hẳn sớm đem Bích Vân sơn trang đào sâu ba thước cũng không có phát hiện có bảo tàng, cho nên hẳn đối với công chúa bảo tàng mất đi tin tưởng. Vì bán tháo không có giá trị Bích Vân sơn trang, Trương Tư Cần thừa dịp bất động sản thị trường lửa nóng chi cơ dự dỗ ta mua xuống hoang vu Bích Vân sơn trang. Tuy nhiên đồ Đại Duy cùng lộ Tiểu Phong càng làm công chúa bảo tàng tin tức thổi vào Trương Tư Cần lỗ tai, nhưng hẳn cũng không phải rất để ý, thẳng đến Tần Mỹ sa nói ra thực sự công chúa bảo tàng sự tình, Trương Tư Cần mới lại cho rằng là thật sự, tham niệm tái khởi, dấy lên tầm bảo cuồng nhiệt, hẳn bất kể thủ đoạn mà muốn từ trong tay của ta mua về Bích Vân sơn trang ngay tại hợp tình lý .

Rất có tâm kế Tần Mỹ sa lưu lại một tay. Nàng chỉ nói cho Trương Tư Cần, công chúa bảo tàng manh mối tự giấu ở phòng làm việc của ta ở bên trong, cụ thể ở nơi nào nàng cũng không có lộ ra, cái này vừa mới cùng đồ Đại Duy lộ ra bảo tàng tin tức nhất trí.

Đồ Đại Duy vì tự bảo vệ mình, đã từng lấy bảo tàng manh mối vì trao đổi điều kiện khẩn cầu Trương Tư Cần xuất thủ cứu giúp. Trương Tư Cần lúc ấy cho rằng đồ Đại Duy lập nói dối, cố lộng huyền hư, cũng không để ý tới.

Thẳng đến Tần Mỹ sa lộ ra tin tức cùng đồ Đại Duy theo như lời bảo tàng manh mối tương ăn khớp, còn muốn đến Chu Cửu Đồng cùng đồ Đại Duy quan hệ đã từng rất mật thiết qua, Trương Tư Cần lúc này mới tin có chuyện lạ, xác định thực sự công chúa bảo tàng.

Thật đáng buồn chính là, người vì tiền mà chết, chim vì thức ăn mà vong. Tâm ngoan thủ lạt Trương Tư Cần không chỉ có không có cứu đỡ Đại Duy, còn phái người giết đỡ Đại Duy diệt khẩu muốn nuốt một mình bảo tàng. May mắn ta niệm và Cát Linh Linh mặt mũi, năn nỉ dì thả đỡ Đại Duy một con ngựa, đỡ Đại Duy mới có thể đào thoát Trương Tư Cần độc thủ.

Đã có công chúa bảo tàng cụ thể manh mối, Trương Tư Cần bắt đầu vắt hết óc đối phó ta. Biết rõ ta có bối cảnh có hậu đài, hẳn vẫn đang trăm phương ngàn kế, hao hết tâm tư, tăng thêm nhi tử bảo bối Trương Đình nam cực lực nghĩ đến đến Tiểu Quân, Trương Tư Cần rốt cục cho ta thiết hạ một cái ngoan độc bấy rập.

Trương Tư Cần trước đối với ta đưa ra quay trở lại mua Bích Vân sơn trang, sau đó xuyên thấu qua lộ Tiểu Phong đem ta dẫn hướng công chúa bảo tàng, đón lấy lại xuyên thấu qua Cát Linh Linh cho ta đạn khói làm cho ta đem lòng sinh nghi, cuối cùng dùng không làm mà hưởng trước đạt được hai tỷ đến dụ dỗ ta bí quá hoá liều, cùng hẳn ký kết đào móc bảo tàng bí mật điều ước.

Ta đột nhiên ý thức được, bí mật này điều ước mới được là mấu chốt nhất, nguy hiểm nhất bấy rập. Đã có bí mật điều ước, ta lập tức tụt cùng Trương Tư Cần buộc chặt cùng một chỗ. Không nói trước cái kia hai tỷ có phải hay không là giả dối hư ảo nguy trang, cho dù thực sự hai tỷ, tiền cũng sẽ không đến trên tay của ta.

Trương Tư Cần nhất định là OK Lưu tư minh, lại để cho hẳn ra có giả dối hai tỷ tín dụng bằng chứng, lợi dụng ngân hàng thực hiện tín dụng thời gian chênh lệch bắt đầu đào móc bảo tàng. Đợi đến lúc ta phát hiện căn bản không có cái này hai tỷ thời điểm, Trương Tư Cần đã đem của ta Bích Vân sơn trang đào cái đủ. Tìm được bảo tàng còn dễ nói, nếu như tìm không thấy bảo tàng, Trương Tư Cần vỗ vỗ bờ hông rời đi, sau đó lại dùng lý do khác đến qua loa tặc trách ta. Cái kia bí mật hiệp ước hợp đồng là trái pháp luật , không có pháp luật ước thúc lực, ta căn bản là không dám cáo hẳn.

Đây là một cái phi thường ngoan độc âm mưu, ta Lý Trung Hàn không phải đầu đất, đã sớm phát giác đến . Nhưng là từ Tần Mỹ sa trong lời nói, ta tựa hồ cảm giác được Trương Tư Cần còn có lợi hại hơn đến tiếp sau thủ đoạn.

Tần Mỹ sa nhớ tới một chi tiết:" nghe Trương Tư Cần ý tứ, bắt cóc biểu mọi người không thành, tựu bắt cóc người khác, cụ thể bắt cóc ai ta cũng không rõ ràng ."

Ta nghe xong lập tức giận tím mặt:" cái này con chó đẻ , hần chẳng lẽ chỉ biết là bắt cóc người? Vô sỉ."

Tần Mỹ sa nhíu nhíu mày nói:" ta còn nghe nói hần hoa số tiền lớn xin đại luật sư, nhất định phải đưa người vào chỗ chết." ta nhất thời mê hoặc:" luật sư? Hần tìm luật sư làm gì?"

Tần Mỹ sa ân cần hỏi:" người có tay cầm rơi vào trong tay hần sao?"

Ta nghĩ nghĩ, lắc đầu nói:" không có ah, bí mật của chúng ta hiệp ước hợp đồng đều không có ký." Tần Mỹ sa sừng sờ:" bí mật hiệp ước hợp đồng?"

" ôi." ta hét lớn một tiếng, từ trên giường đạn ngồi mà lên, toàn thân mồ hôi lạnh bão táp, thực ứng một câu kia " giang hồ hiểm ác " danh ngôn. Tần Mỹ sa một câu làm cho tâm trạng của ta đại chấn, bí mật này hiệp ước hợp đồng tuyệt đối là cái liên hoàn bấy rập. Chỉ cần ký bí mật này hiệp ước hợp đồng, chỉ cần Trương Tư Cần công bố phần này bí mật hiệp ước hợp đồng, ta tựu triệt để xong đời, vô luận là ở công ty hay là tại quốc gia pháp luật lên, ta đều là tội nhân.

" thực xin lỗi." Tần Mỹ sa đã có một ít áy náy, nàng Ôn Nhu mà vịn ta nằm xuống, an ủi ta, giúp ta chà lau cái trán mồ hôi lạnh, khuấy động nửa mềm gia hỏa. Rất nhanh , tiểu gia hỏa biến thành đại nhục bông o0o.

Truyện Sắc Hiệp -

Tần Mỹ sa ngấm ta liếc, thẹn thùng cúi đầu xuống hàm lên đại nhục bổng o0o. Sau một lát, ta nội tâm sợ hãi cùng phần nộ dần dần dẹp loạn, nhìn xem cặp lông trắng như tuyết tại trước mắt ta lay động. Ta thở dài một tiếng, ý thức được lần thứ hai tách ra hoa mai mới xinh đẹp nhất, kiều diễm nhất.

Trở lại Burton khách sạn, ta vẫn đang hừ phát cái kia thủ già cỗi " ngày nào quân lại đến ".

Lại lần nữa gió xuân kiều diễm, bởi vì Tần Mỹ sa phong tình khiến người ta dư vị.

Mở ra cửa phòng, ta bước vào đèn nhánh 'phòng cho tổng thống', tiện tay theo như mở đèn. Rất kỳ quái, sợ quỷ Tiểu Quân rõ ràng không có đem sở hữu tất cả đèn đều mở ra.

" tiên nữ tỷ tỷ nhất định ngủ à?" ta nói thầm lấy một bên cời trên người quần áo, một bên đẩy ra chủ phòng ngủ.

Đập vào mắt chỗ một mảnh sáng ngời, Tiểu Quân quả nhiên đem trong phòng ngủ đèn toàn bộ mở ra. Đột nhiên, ta mở to hai mắt. Chủ phòng ngủ trên mặt giường lớn song song ngủ hai người, ngoại trừ đáng yêu Tiểu Quân bên ngoài, còn có một vị nữ lang tóc vàng.

" cơ Therine?" ta chấn động. Giẫm phải dày đặc thảm, ta chậm rãi đi đến, cẩn thận dò xét vị này cực độ mỹ mạo nữ lang tóc vàng.

Trong phòng mở ra rất thoải mái dễ chịu nhiệt độ ổn định điều tiết, cho nên Catherine tịnh không để ý trên người không có che bất kỳ vật gì. Nàng hơi cong lấy hai chân chìm vào giấc ngủ, da thịt cảm nhận tinh tế tỉ mỉ được như nước thấu nhuận ngọc, tản ra tơ lụa chỉ mới có đích sáng bóng, tơ giống như màu vàng tóc dài khoác trên vai chiếu vào tuyết trắng trên giường đơn, để lộ ra dã tính hương vị, hấp dẫn miệng nhỏ hơi giọng mĩa mai tựa như cười, ẩn hàm không bị trói buộc, một đôi hai mắt nhắm chặt

treo dị thường cuốn lớn lên lông mi. Ờ, nàng mặc Lace (viền tơ) nội y bộ ngực rất kiệt xuất, hoàn toàn có thành thực nữ nhân đầy đặn, còn có cái kia so Hoa Hạ nữ nhân rất cao vênh lên bờ mông ộp.....

Ta lui bước , như thiểm điện rời khỏi phòng ngủ, nhanh chóng đóng lại cửa. Thật lo lắng chậm một chút, ta sẽ làm ra cái gì lớn mật hoang đường sự tình đến.

Ngã vào một gian phòng trọ trên mặt giường lớn, mỗi một ta rốt cục khép lại bối rối mãnh liệt hai mắt, lỗ tai ần ần lắng nghe đến xa xa gõ vang ba lượt tiếng chuông. Tiến vào mộng đẹp trước ta còn đang muốn, là Catherine phát hiện ta tại " cảnh ban đêm " sau đó nói cho Tiểu Quân đấy sao?

" hoa đẹp không lái thường, điều kiện không thường tại..... Đêm nay ly biệt sau, ngày nào quân lại đến....."

Trong ánh trăng mờ, ta được du dương âm nhạc đánh thức. Mở mắt ra, cái này thủ quen thuộc " ngày nào quân lại đến " rõ ràng trở thành chuông điện thoại di động. Không may, hết lần này tới lần khác là điện thoại di động của ta truyền ra cái này thủ già cỗi tình ca.

" nghe nha !" nhìn cái gì vậy?" mặc tuyết trắng áo tắm Tiểu Quân đưa di động đưa qua, hai cái đôi mắt to sáng ngời tránh một ít nghịch ngợm. Gấp ta chỉ ngây ngốc mà mở ra nhập nhèm mắt buồn ngủ, nàng dứt khoát đè xuống tiếp nghe khóa, đưa di động cầm gần tai ta bên cạnh.

" uy....." ta trừng Tiểu Quân liếc, mở miệng lên tiếng. Trong điện thoại truyền đến Thượng Quan hoàng quán thanh âm, nàng thất kinh mà nói cho ta biết ba cái ngoài ý liệu lại đang hợp tình lý tin tức xấu:" tổng giám đốc, Thanh Hoa đại bình sứ đánh nát, Tiểu Nguyệt mất tích. Trương Tư Cần sớm đi vào công ty, muốn ta thông tri người 10h sáng tổ chức khẩn cấp cổ đông hội nghị."

"ta đã biết, người cùng chim quyên coi chừng thu thập, đừng lộng thương tay. Các loại Quách tổng tài đã đến về sau, liên hệ công ty đồng sự cùng với hướng công ty sở hữu tất cả cao cấp trưởng phòng phát ra khẩn cấp thông cáo, cần phải thỉnh bọn hắn 10h sáng cả, đến đúng giờ công ty phòng họp tham gia trọng yếu hội nghị."

Ta rất bình tĩnh, với tư cách công ty đại cổ đông, Trương Tư Cần có quyền triệu tập cổ đông họp, nhưng ta với tư cách công ty tổng giám đốc, càng có quyền tổ chức công ty hành chính hội nghị. Một hồi không thấy khói thuốc súng lại dị thường tàn khốc chiến tranh đã bắt đầu, ta đột nhiên huyết dịch sôi trào, như là một vị hiếu chiến dũng sĩ tiếp nhận địch nhân khiêu chiến.

"minh bạch." hoàng quán thanh âm lại thanh thúy lại êm tai.

Ta thò tay đoạt lấy điện thoại ném qua một bên, lập tức đem thơm ngào ngạt Tiểu Quân ôm ở trong ngực:" lúc nào cho ta thay đổi cái này chuông điện thoại di động hay sao?"

Tiểu Quân ghé vào trên người của ta, ỏn ẻn thán nói:" tại người làm mộng xuân thời điểm."

Ta cười hỏi:" người biết ta làm mộng xuân?"

Tiểu Quân mặt đỏ lên, bụng dưới đè ép áp ta sáng sớm đột nhiên hạ thể, ỏn ẻn vừa nói:" đương nhiên biết rồi !" hừ, vật kia trưởng trưởng còn bất chợt nhích tới nhích lui, không 3 làm mộng xuân còn có thể làm cái gì mộng?"

" cho dù ta làm mộng xuân, người cũng không cần đem điện thoại di động của ta tiếng chuông đổi thành bài hát này a." ta vẽ mặt đau khổ.

" tự đổi bài hát này, người cả năm mơ đều hừ hừ bài hát này, nhất định là người yêu nhất." Tiểu Quân quơ quơ đầu, như tơ tóc dài lập tức trút

xuống mà hạ, rộng mở áo tắm ở bên trong hai bé thỏ trắng rục rịch, làm cho ta cương được lợi hại hơn.

"ta nằm mơ hử bài hát này?"

"đúng nha, bằng không ta như thế nào sẽ chọn bài hát này đây này." Tiểu Quân tựa hồ không có phát hiện nàng xuân quang đã lớn lộ, nhưng nàng đặt ở trên người của ta, ít nhất có thể cảm giác được đại nhục bổng o0o tại bật lên.

"biết rõ ca vì cái gì ưa thích bài hát này?" ta hôn một cái hồng nhuận phơn phớt cái miệng anh đào nhỏ nhắn. Tiểu Quân nhướn mày, dùng bàn tay nhỏ bé lưng lau lau cặp môi đỏ mọng, chán ghét trừng ta liếc:"ai biết bụng của người có cái gì ý nghĩ xấu? Không có đánh răng không cho phép thân nhân gia."

Ta không có để ý tới Tiểu Quân thích sạch sẽ, mà là ra vẻ thần bí hình dáng:"cái này ca ca từ ở bên trong có một cái 『 quân 』 chữ." Tiểu Quân bĩu môi, rất không chấp nhận:"có đặc thù hàm nghĩa sao?"

"không có gì đặc thù, chỉ là của ta bên người cũng chỉ có một người danh tự ở bên trong có 『 quân 』 chữ. Ta tưởng niệm người này, cả ngày đều muốn niệm, cả năm mơ đều muốn niệm, người đoán người là ai vậy này?"

Rót lên mật đường, ta không những được lần nữa thân nở nang cặp môi đỏ mọng, còn có thể sờ vãnh lên vãnh lên bờ mông. Chỉ cần Tiểu Quân tâm tình tốt, ta có thể đạt được trên người nàng hết thảy.

Hiển nhiên Tiểu Quân đối với ta dễ ngon dễ ngọt rất được dùng, nàng tâm tình thật tốt.

Nghiêng cái đầu nhỏ, Tiểu Quân từng cái liệt ra cùng ta có nhuộm nữ nhân:"ta suy nghĩ nha !" người những cái...kia màu sắc rục rờ ở bên trong

có ai danh tự mang 『 quân 』 chữ , ách..... Quách lặn quân, chương nói quân, đường theo quân, mang tên quân, Vương Di quân, cát linh quân, Sở Quân....."

Ta khuôn mặt hơi bị phồng, lớn tiếng nói:" uy, nói bậy bạ gì đó !" ngoại trừ Lý Hương Quân bên ngoài, cái gì quân đều không có." Tiểu Quân càng lớn tiếng:" hừ, nếu là Lý Hương Quân người tự nói rõ ràng. Ngây thơ như vậy vấn đề muốn ta đoán, một điểm tính khiêu chiến đều không có, người cho ta là tiểu thí hài sao?"

" đừng nói tục." ta sắc mặt nghiêm nghị vẻ mặt cứng rắn, Tiểu Quân xem thường nói:" ta nói tục tổng so người đùa nghịch lưu manh tốt một nghìn lần. Chán ghét !" về sau làm mộng xuân đừng mơ tới Lý Hương Quân, về sau không cho phép làm mộng xuân."

Ta cười to:" ta làm mộng xuân người biết?"

Tiểu Quân tức giận nói:" ta sẽ tới kiểm tra. Nếu cho ta phát hiện người lúc ngủ chỗ đó thô sáp , ta mượn cái kéo răng rắc, răng rắc toàn bộ cắt."

Ta giật mình hỏi:" cái kéo rất sắc bén?"

Tiểu Quân đắc ý nói:" cắt bỏ thiết như bùn."

Ta không hiểu thấu:" đã sắc bén, vậy tại sao muốn răng rắc hai lần. Răng rắc một lần còn chưa đủ sao?"

Tiểu Quân quỷ dị cười cười:" lần thứ nhất răng rắc là cắt đứt cái kia căn thứ đồ vật, lần thứ hai răng rắc là cắt đứt hai cái thứ đồ vật. Nghe nói nam nhân đã có hai cái thứ đồ vật, tự còn có thể lại lớn lên căn thứ đồ vật đi ra, ta muốn tới cái đánh chó mù đường, trăm thảo trừ căn."

Ta nhin cười, cũng mặc kệ Tiểu Quân hình dung từ phải chăng vận dụng thỏa đáng, một cái xoay người đem nghịch ngợm Tiểu Quân đặt ở dưới

thân. Nàng áo tắm lập tức mở rộng, lộ ra mỹ diệu tuyệt luân trần truồng. Ta nhô lên cương đã lâu đại nhục bồng o0o, đội lên tuyết trắng màn thầu trước, đi phía trước một cái, cực đại quy đầu đã chui vào nhỏ trong nhục huyết:" ta đã thấy ngoan độc , không có gặp ác như vậy độc , phải làm một chút."

Tiểu Quân khẽ nâng bờ hông ỡ, quyết lấy cái miệng nhỏ nhắn làm bộ tức giận:" ai nha, đừng làm cho á! có một đại mỹ nữ còn đang ngủ, đừng làm cho người ta toàn bộ đã nghe được."

" Catherine?"

" Ân." Tiểu Quân nhìn gần ta:" người nửa đêm trở về ưng thuận đã gặp nàng , có hay không động tâm?"

Ta nháy mắt mấy cái hỏi lại:" người hi vọng ta động tâm?"

Tiểu Quân giờ lên tinh bột quyền:" người dám !""

Ta cười hỏi:" thật là kỳ quái, đã sợ ta động tâm, người vì cái gì không khóa cửa?"

Tiểu Quân lặng lẽ tách ra hai chân, miệng nhỏ rên rỉ bồng chốc:" phi, ai biết người có trở về hay không đến. Nói sau người thật muốn trở về, ta khóa cửa cũng vô dụng, người nhất định sẽ nghĩ biện pháp tiến đến quấy rối ta. Đến lúc đó, sự tình gì đều bị Catherine đã biết."

Ta chấn động, dùng không thể tin được ánh mắt nhìn xem dưới thân vị này ngây thơ hơi ngốc thiếu nữ đẹp:" oa, tâm kế đủ sâu , nói người là tiểu hồ ly người còn không thừa nhận. Người yên tâm đi, ta đối ngoại quốc little Girl không có hứng thú."

Tiểu Quân má phấn đào mặt, xinh đẹp trong mắt to lóe ra giao hoạt ảm:" mặt khác little Girl cũng không cho cảm thấy hứng thú."

Ta biết rõ Tiểu Quân ý tứ, nàng không có khả năng ngăn cản ta tiếp cận những nữ nhân khác, nhưng nàng hi vọng ta yêu nhất nữ nhân là nàng Lý Hương Quân. Cho nên ta theo nàng, phát ra từ nội tâm mà dỗ nàng:" mặt khác little Girl chẳng qua là đạo nghĩa cùng trách nhiệm mà thôi, ta chính thức ưa thích cũng chỉ có Lý Hương Quân. Ta yêu nàng, vượt qua yêu ta tánh mạng."

Tiểu Quân mê ly , theo của ta xâm nhập, nàng có chút thở dốc nói:" ngày nào quân lại đến 『 quân 』 chữ thật là chỉ Lý Hương Quân sao?"

" chắc chắn 100%, tựa là Lý Hương Quân."

" vậy người về sau tựa dùng cái này chuông điện thoại di động, cả đời đều không cho đổi."

" ba đời đều không đổi."

" Ân."

" thoải mái à." ta hơi chút nhanh hơn dút vào tốc độ, chặt khít trong khe lồn có đầy đủ dâm thủy trơn, trong phòng vang lên êm tai " xì xì " âm thanh. Ta rút...ra đại nhục bồng oOo, dùng vừa thô vừa to nóng hành thân ma sát Tiểu Quân phấn nộn mép lồn, một lần lại một lần.

Phấn nộn mép lồn biến tăng thêm, nhan sắc đỏ tươi, dị thường kiều diễm, chảy xuôi chất nhầy lạng lẽ nhỏ ra đến, nhưng vừa thô vừa to côn thật vẫn còn ma sát miệng lồn, nhô lên mạch máu vẫn đang mãnh liệt mà cạo làm cho kiều ảm cánh môi.

Tiểu Quân than nhẹ đoản thở dài, Câu Hồn Đoạt Phách, nàng đem một đầu cân xứng không tỳ vết chân dài gior lên, đập tại ta rộng lớn trên lồng ngực qua lại vuốt phẳng. Ta như nhặt được chí bảo giống như coi chừng nâng...lên cái này chỉ không hên mà gặp xinh xắn chân ngọc, tại nàng non mềm bàn chân trong nội tâm hôn đi.

Tiểu Quân một tiếng ưm, mấy cái bối ngọc ngón chân búng ra vài cái, ta thấy hình dáng nhanh chóng đem cái này mấy cái ngón chân ngậm trong miệng." ah " một tiếng uyển chuyển mất hồn rên rỉ, kéo căng cặp đùi đẹp đột nhiên sau co lại, dẫn tới ta Như Ảnh Tùy Hình, thân thể nghiêng về phía trước.

Vừa thô vừa to còn thịt cũng đi theo trước rất, thoáng cái tự cảm vào chặt khít kiều nộn trong khe lõn," Ân " một tiếng ôn nhu hơi thở, ta hoàn toàn chiếm cứ Tiểu Quân linh hồn, nàng cao thấp tả hữu lay động như xà giống như bờ eo thon bé bỏng tới đón tiếp của ta va chạm, đồng dạng phun ra nuốt vào ta linh hồn.

" ờ, ca, người vật này càng lúc càng lớn, càng ngày càng dài, dính đến người ta thật là khó chịu, đều đội lên bụng ." mê ly dưới hai mắt, Tiểu Quân ồm ồm ồm ồm thanh âm như một đạo ma phù quần quanh ta tiếng lòng. Nàng rất tròn no đủ bầu vú to theo thân thể lay động mà lắc lư, ta thực hận không thể nhiều sinh ra hai cái cánh tay đến.

" nhỏ giọng một chút." ta nhổ ra mút vào vô số lần ngón chân lớn đầu, trơn bóng sáng ngời ngón chân giáp lên lưu lại nước miếng của ta, đầu ngón chân lên còn có năm đạo nhàn nhạt dấu răng.

" ca..... Đừng cần, chỉ cần thè lưỡi ra liếm là được. Ô, còn có kẽ ngón chân á." Tiểu Quân như giật điện kéo căng bắp chân, xinh xắn bàn chân một trương vừa thu lại, mấy cái đáng yêu đầu ngón chân bỗng nhiên run không ngừng, thật sự là có thể kỳ quan. Liên tưởng đến ngón chân của nàng đầu có thể ở điện thoại khóa lên khiêu vũ, ta càng là yêu thương như bảo, Ôn Nhu liếm mút:" nhỏ giọng một chút, ca sẽ thè lưỡi ra liếm , không cần người nhắc nhở."

" ca."

" làm gì vậy."

"ta thích người....." ỏn ẻn ỏn ẻn kêu gọi càng mất hồn, ta biết rõ Tiểu Quân không có ý tứ nói ra "chơi ta" các loại chữ, nhưng nàng mùi khai khai biểu lộ nói cho ta biết, nàng rất muốn nói dâm từ lời dâm..... Một?? Thiếu tri?? Muốn rụt rè, khinh thường thô lỗ, ta chỉ có thể theo động tác của nàng lên nhìn ra mánh khốe. Nàng phun ra nuốt vào đại nhục bổng o0o lúc vừa nhanh vừa vội, so về tối hôm qua như lang như hổ Tần Mỹ sa từng có chi mà đều bị và.

Ta âm thầm buồn cười, quay trở lại dùng mạnh hơn liệt mà đút vào. Kiều nộn lỗ lồn sưng đỏ, trơn ướt chất nhầy chảy tới chắp lên trên mông đít nhỏ, lỗ đít nàng lần nữa hấp dẫn chú ý của ta lực.

"yêu thích ta, tự cho ta làm lỗ đít." ta thừa cơ yêu cầu. Nghe được nàng "ừ" lấy trả lời, ta cho rằng nàng đã đáp ứng, mừng rỡ trong lòng, đút vào càng thêm ra sức. Không đến trăm hạ, Tiểu Quân phòng tuyến đã cáo thất thủ, bấp chân nhi chăm chú bàn lấy thân thể của ta lớn tiếng ồn ào:" muốn đi tiểu".

Ta thấy hình dáng, lấy hết dũng khí, cho nàng thống khoái nhất một kích. Nàng nhanh chóng run rẩy, ỏn ẻn ỏn ẻn thét lên không kiêng nể gì cả mà phiêu đảng tại dâm mỹ trong không khí.

"ah, ca....."

"ca muốn làm lỗ đít á." ta nhỏ giọng nói, không ngờ thần hồn mê ly Tiểu Quân ôm cổ của ta cầu khẩn:"ôm ta một cái."

TỶ PHU VINH DỰ

Tiểu Thủ Chương
www.dtv-ebook.com

Chương 135: Người lừa ta gạt

Ta nhỏ giọng lần nữa nhắc nhở:" ca muốn làm lỗ đít."

Tiểu Quân dốc sức liều mạng thở gấp hai phần khí, trợn trắng mắt nói:" không được, lần trước chuẩn bị cho người , vài ngày đại tiện đều không thoải mái, về sau không cho phép người lại làm cho lỗ đít."

Ồ, không phải mới vừa đã đáp ứng, tại sao lại thay đổi? Ta oán hận nói:" không thoải mái mà thôi, cũng sẽ không chết, làm nhiều mấy lần thành thói quen."

Tiểu Quân mãnh liệt hôn rồi ta một ngụm, thở hỗn hển nói:" ca, ta giống như cảm giác mình chết qua một lần. Tối hôm qua ta liền làm một rất kỳ quái, rất kỳ quái mộng."

" cái gì mộng?" thiệt là, để cho ta không vui một hồi, có cần phải tới một cái Bá Vương ngành thượng cung đâu này?

Đang nghĩ ngợi như thế nào hái gầy Tiểu Quân lỗ đít (~!~), nàng đáng thương nói:" ta mơ tới ta chết đi, rất nhiều người khóc, sau đó người tự ôm ta đi vào nường nường bờ sông, đem ta bỏ vào trong nước, ta tự chìm xuống dưới, rất nhiều con cá tới cắn ta. Ta sợ hãi, đi theo tự tỉnh."

" chỉ có ta một người tại căn phòng lớn Lí Đặc đừng sợ, tự gọi điện thoại cho Nhược Nhược, muốn gọi nàng tới theo giúp ta, không nghĩ tới Nhược Nhược cùng Catherine ngay tại tạp bang trong nhà ăn uống cà phê."

Hai người các nàng khi đi tới, trông thấy người cùng hai nữ nhân chia tay, Nhược Nhược nói hai nữ nhân kia đều rất đẹp."

Nghe xong Tiểu Quân cảnh trong mơ, ta như có điều suy nghĩ thuận miệng qua loa:" hai nữ nhân kia cùng Tiểu Quân so kém xa."" hừ." Tiểu Quân rất giáo hoạt, lập tức phát hiện ta tâm không yên, đã cho ta thần du suy nghĩ đêm qua hai nữ nhân. Ta dờ khóc dờ cười, vội vàng nói sang chuyện khác:" về sau đây này, sao không thấy kiều Nhược Trần?"

Tiểu Quân nói:" về sau Nhược Nhược nói ba ba của nàng muốn nàng về nhà, nàng không có biện pháp, hãy đi về trước . Catherine gặp ta đáng thương, tự chủ động lưu lại theo giúp ta. Nàng thật tốt, đủ nghĩa khí người lại xinh đẹp."

" nghe nói kiều Nhược Trần cùng Catherine là cùng cha khác mẹ tỷ muội."

Tiểu Quân gật gật đầu:" đúng vậy a, nhưng ba ba của nàng quản bất trụ Catherine. Kỳ thật Nhược Nhược cũng không quá nghe ba ba của nàng lời nói, chỉ là vừa đến lên ninh, Nhược Nhược tạm thời còn không thói quen mà thôi. Thời gian lâu rồi, nàng khẳng định cái gì còn không sợ."

Sau khi cao triều dư vị đọng ở Tiểu Quân trứng ngỗng trên mặt, mịn nhắn da thịt nổi lên mê người Đào Hồng, để cho ta lòng say không thôi. Xoa nàng bầu vú to, ta thâm tình nói:" bất kể thế nào nói, phạm là đối với Tiểu Quân người tốt, ta nhất định báo đáp nàng, đối với nàng rất tốt."

Tiểu Quân tròn mắt đi lòng vòng, ám chỉ nói:" vậy cũng không cần đối với người ta Catherine quá tốt."

Ta lập tức phát giác Tiểu Quân ghen tuông, bề bộn bĩu môi:" yên tâm, ta không thích gái Tây."

Tiểu Quân sữa chữa nói:" nàng là con lai, chưa tính là gái Tây."

Ta vẫn chưa thỏa mãn, trong nội tâm còn băn khoăn Tiểu Quân lỗ đít, vừa định lấy cầu nàng khai ân, đột nhiên ngoài cửa truyền đến một đạo hơi cuốn lười thanh âm:" Tiểu Quân....."

" nhanh để cho ta bắt đầu, Catherine tỉnh." Tiểu Quân sắc mặt đại biến, đẩy ra ta từ trên giường bò lên, lợi lạc xuyên thẳng áo tắm, đối với tấm gương sờ chút bỗng chốc mất trật tự mái tóc mới trấn định tự nhiên mà mở cửa đi ra ngoài.

Ta khó chịu đến cực điểm, nâng cao giơ lên cao đại nhục bổng oOo rồi giường mặc quần áo. Không nghĩ tới môn đột nhiên bị đẩy ra, Catherine hấp tấp mà xông tới, vừa hô một câu:" Lý Trung Hàn người chừng nào thì đến" lập tức thét chói tai vang lên chạy về đi ra ngoài. Trời ạ, nàng nhất định thấy được đại nhục bổng của ta.

Rửa mặt hoàn tất mặc chỉnh tề sau, khách sạn tây thức bữa sáng vừa vặn đưa đến. Xinh đẹp tuyệt luân Catherine đỏ mặt, vừa ăn lấy lên tư bánh mì, một bên vì liều lĩnh xông vào gian phòng của ta hướng ta nói xin lỗi. Nàng hay là một thân rất hiền hoà màu hồng phấn t lo lắng thêm quần jean, phiêu dật màu vàng tóc dài như như thác nước thẳng tiết mà hạ đến bộ ngực, xinh đẹp trình độ thực cùng Tiểu Quân mái tóc có vừa so sánh với.

Giữa ban ngày ánh sáng sáng ngời, ta nhìn rõ ràng Catherine Light Blue con mắt như nước biển giống như thanh tịnh, chớp mũi nở nang mà có chút nhếch lên, bờ môi hiện lên cánh hoa hình dáng, cùng Tiểu Quân anh đào hình hoàn toàn bất đồng.

Liếc nhìn về phía trên, Catherine cơ hồ tựa là một vị thuần chủng Tây Phương nữ lang tóc vàng, nàng duy nhất phù hợp Hoa Hạ nữ nhân đặc điểm địa phương chính là nàng gương mặt. Mặt của nàng hình không giống Tây Phương nữ lang như vậy góc cạnh rõ ràng, mà là tiêu chuẩn trứng ngỗng mặt, cùng Tiểu Quân gương mặt hoàn toàn đồng dạng.

Chỉ là Catherine khuôn mặt nhìn về phía trên càng đỏ nhuận một điểm, mà Tiểu Quân chỉ có thẹn thùng thời điểm mới có thể xấu hổ, bình thường nhưng lại có chút trắng bệch.

Ta lấy lên một ly sữa bò ngửa đầu uống xong, ánh mắt càng không ngừng lưu luyến lấy Catherine cao ngất bộ ngực, nàg đầy đặn độ, cao ngất độ cùng Tiểu Quân là đồng nhất cấp bậc. Ai, con lai hỗn [lăn lộn thành bộ dáng này, quả thực tựa là trời đất tạo nên.

" đợi lát nữa chúng ta đi dạo phố, thuận tiện mua quần áo." Catherine ánh mắt lập loè không dám nhìn ta.

Tiểu Quân quyết lấy cái miệng nhỏ nhắn, đem hai chân núp ở trên mặt ghế thở dài:" muốn lên phố cần phải trải qua đại lão bản phê chuẩn."

" ai là đại lão bản." Catherine không hiểu thấu, nhin không được hướng ta xem ra.

Ta cười cười:" ta cũng không phải đại lão bản, bất quá Tiểu Quân xác thực bất tiện ly khai cái này phòng ở."

" vì cái gì?"

Catherine đương nhiên không hiểu, ta rất muốn cùng nàng giải thích cặn kẽ, bất quá thời điểm đã không còn sớm, ta phải chạy về công ty. Nhìn qua vẻ mặt mê mang Catherine, ta trong lúc nhất thời cũng không biết từ đâu nói lên.

Lúc này chuông cửa vang lên.

'phòng cho tổng thống' đã có đề phòng, người bình thường không thể đến đây, không cần đoán nhất định là Hà Phù. Ta mở cửa xem xét, quả nhiên là nàng, xem nàng tư thế hiên ngang phong thái trong nội tâm đặc biệt

thoải mái. Ta vội vàng mời đến Hà Phù ăn điểm tâm, thuận tiện đem Catherine nghỉ vấn giao cho Hà Phù.

" Hà Phù tử, vì cái gì Tiểu Quân không thể dạo phố?" Catherine không hỏi cái tình huống không bỏ qua, rất móc cường.

Hà Phù nhìn nhìn ngoài cửa sổ, phản ứng cực nhanh:" hạ mưa to như thế nào dạo phố?"

Ta rồi đột nhiên phát giác trận mưa này thật sự là sau không ngừng, cứ theo đà này, nường nường Giang Nhất chắc chắn trưởng lũ lụt. Mặc dù không đến mức chìm Bích Vân sơn trang, nhưng nhất định sẽ ảnh hưởng lấp đặt thiết bị tiến độ.

Ta cùng với Hà Phù trao đổi bổng chốc bảo hộ Tiểu Quân ý kiến, Hà Phù kiên trì lại để cho Tiểu Quân tiếp tục lưu lại trong tửu điểm tiếp nhận ở bên trong Ban Kỷ Luật Thanh tra âm thầm bảo hộ. Ta rất cảm kích cũng nói cho nàng biết, hôm nay có thể là ta trong cả đời là tối trọng yếu nhất thời khắc, ta kỳ vọng đi công ty lúc trước có thể ôm bổng chốc ta sinh mệnh quý nhân.

Hà Phù mấp máy miệng, vẽ mặt Ôn Nhu mà nói:" ta khả không mê tín. Chẳng qua nếu như ôm bổng chốc có thể làm người tràn ngập tin tưởng, ta nghĩ tới ta sẽ nguyện ý ."

Ta nở nụ cười, mở ra hai tay đem Hà Phù ôm lấy sau lập tức tách ra, lại để cho xa xa đang trông xem thế nào Tiểu Quân cùng Catherine trợn mắt há hốc mồm, các nàng nghe không được ta cùng với Hà Phù nói cái gì đó, nhưng các nàng có thể nhìn ra ta cùng với Hà Phù tầm đó có đặc thù cảm tình.

Phất tay cùng ba vị mỹ nữ cáo biệt, ta bước lên vận mệnh hành trình.

"oanh....." sấm rền từ xa đến gần, vừa vắn tại đầu ta trên đỉnh nổ vang, ta lại càng hoảng sợ, nhanh chóng chạy vào xe BMW ở bên trong. Vừa định phát động động cơ, lại một tiếng nổ sấm nổ vang, lần này thanh âm càng lớn, cơ hồ đình tai nhức óc. Ta sửng sốt một chút, đầu lập tức linh hoạt kỳ ảo, trước mắt một mảnh mơ hồ. Ta tựa hồ lại chứng kiến mình ôm lấy một vị hoa phục thiếu nữ, tại một mảnh tiếng la khóc ở bên trong đi về hướng bờ sông.

"tất tất....." chói tai tiếng kèn đem ta bừng tỉnh, ta bừng tỉnh, tranh thủ thời gian phát động động cơ đem lái xe đi, nhìn qua tám ngày mưa to, ta không khỏi nói thầm. Thật là kỳ quái, Tiểu Quân cảnh trong mơ vậy mà cùng ta ảo giác như thế tương tự, này sẽ không phải chỉ là để một cái trùng hợp?

Công ty cao ốc trước thật lâu không có xuất hiện xe xịn tụ tập tràn cảnh, nhớ rõ trước đó lần thứ nhất hay là ta mấy tháng trước được tuyển công ty tổng giám đốc thời điểm. Bất đồng chính là cái kia một lần trời trong nắng ấm, hôm nay nhưng lại mây đen rậm rạp, trời mưa không ngớt.

Tiến thang máy trước, ta gặp được Đái Tân Ni. Nàng cùng Chương Ngôn Ngôn cùng một chỗ, dẫn mấy vị ta nhận thức nhưng chưa quen thuộc công ty nhỏ cổ đông đi vào cửa thang máy, ta lễ tiết tính mà cùng bọn họ hàn huyên vài câu, ánh mắt lại một mực lưu ý hai vị này chế ngự:đồng phục mỹ nhân.

Đái Tân Ni cao ngạo lạnh lùng, hạc giữa bầy gà, Chương Ngôn Ngôn thoát thai hoán cốt, mặt mũi tràn đầy gió xuân. Ta về sau không thể nói sau Chương Ngôn Ngôn là tiểu mỹ nhân, hẳn là đại mỹ nhân. Sự trấn định của nàng cùng hiền hoà vậy mà cùng Đái Tân Ni cao ngạo lạnh lùng hình thành mãnh liệt đối lập. Nhỏ cổ đông nhóm đều yêu cùng Chương Ngôn Ngôn nói chuyện với nhau, mà Đái Tân Ni thủy chung cùng mọi người bảo trì hai cái thân vị khoảng cách, thật là một cái tính mười phần. Đi vào thang máy, ta

rốt cục phát hiện lạnh lùng cao ngạo ánh mắt hướng ta quăng đến hàm tình mạch mạch thoáng nhìn.

" nghe nói đây là lên ninh thành phố sáu trăm năm đến nay lớn nhất một lần mưa xuống."" ta cũng không tin, sáu trăm năm trước sự tình nói không chính xác, ta nói đây là có sử đến nay lớn nhất vũ."

" có khả năng, TV đưa tin thật nhiều huyện đều bị chìm . Xem cái này thế, đoán chừng hôm nay không dừng được."

" ta ở đỉnh núi biệt thự, mưa đã tạnh không ngừng ta không quan tâm, ta chỉ quan tâm hôm nay cổ đông, đồng sự lại để cho khai mở hai trận hội nghị. Lý tổng tài, sẽ không ra cái đại sự gì a?"

" khó nói." ta bình tĩnh cười cười, cũng học Đái Tân Ni thay đổi một bộ cao ngạo lạnh lùng biểu lộ, mọi người hai mặt nhìn nhau, duy chỉ có Đái Tân Ni " PHỤT " một tiếng bật cười. Tất cả mọi người hướng nàng nhìn lại, phảng phất tại rét lạnh vùng địa cực nhìn thấy ôn hòa mặt trời, lúc này Chương Ngôn Ngôn mới lộ ra mặt cảm biểu lộ.

" các vị cổ đông đồng sự thỉnh tùy ý, ta có một ít công việc công việc muốn cùng hai vị tài vụ trưởng phòng trao đổi." thang máy đã đến bí thư xử trưởng, ta rất thân sĩ mà lại để cho mấy vị này đến đây họp công ty cổ đông tự hành đến tiếp đãi đại sảnh, lại đem Đái Tân Ni cùng Chương Ngôn Ngôn ở lại trong thang máy. Mọi người ý hội, mỉm cười mà đi. Các loại cửa thang máy một lần nữa đóng lại, ta trái ôm phải ấp đem hai vị đại mỹ nhân ôm vào trong ngực.

" hôm nay tình huống đặc thù, hai người các người vô luận cao thấp lớp đều không cho ly khai công ty."

" vì cái gì?" Chương Ngôn Ngôn giật mình mà xem ta, nàng mắt to càng là to đến khoa trương.

Đái Tân Ni gặp ta mặt gặp nạn sắc, lập tức dùng dưới cao nhìn xuống khẩu khí nói:" Ngôn Ngôn, đừng hỏi nữa. Hắn làm như vậy tự nhiên có lý do của hắn, chúng ta làm theo là được."

" nha." Chương Ngôn Ngôn thuận theo mà cúi đầu xuống. Ta mỉm cười, như thiếu điện trái thân phải hôn. Hắc hắc, ném đi ra, Chương Ngôn Ngôn son môi là chanh vị, Đái Tân Ni son môi là Lavender hương cỏ. Hai cái đại mỹ nhân còn không có kịp phản ứng, thang máy đã đến tầng cao nhất. Ta bước ra thang máy lúc, sau lưng truyền đến một hồi động lòng người hờn dỗi.

Thượng Quan tử muội chạy ra đón chào.

" hoàng anh, chim quyên, hôm nay thoát nhìn rất đẹp." ta mặt mày hớn hở. Hai tử muội xinh đẹp thanh xuân, cũng bồi có lóe sáng son môi, sẽ không biết ném bắt đầu là cái gì hương vị.

Hai tử muội cùng kêu lên nói:" đúng vậy."

Ta nhin cười, phát phát tay lớn tiếng dặn dò:" cho nên hôm nay các người phải tại ta trong tầm mắt, không cho phép ly khai công ty nửa bước. Mặt khác, thông tri công ty sở hữu tất cả bảo toàn, hôm nay toàn bộ ngày trách nhiệm."

" biết rõ." lại một câu chinh tề hợp âm thanh.

" Quách tổng tài có tới không?" ta hay là nở nụ cười, không khí khẩn trương lập tức hòa hoãn xuống.

Vừa dứt lời, phòng làm việc của ta môn lặng yên mở ra, một thân đoàn trang cách ăn mặc Quách Vịnh Nhân đi tới:" ta đang chờ người đây này."

Ta ánh mắt thật ấm áp, nghĩ đến cái gì người, người này tự xuất hiện, đó chính là ta chờ đợi . Ta bắt lấy Quách Vịnh Nhân cánh tay đi vào

văn phòng:" chim quyên, nhiều xông một ly cà phê cho Quách tổng tài."

" tốt." chim quyên nhanh chóng mà đi.

Trong văn phòng sạch sẽ được không nhiễm một hạt bụi, điều này hiển nhiên là Thượng Quan tử muội kiệt tác. Triều đình của ta đã từng để đặt Thanh Hoa đại bình sứ địa phương nhìn nhìn, chỗ đó đã thay đổi một cái khảm có tơ vàng màu đỏ đại bình sứ, miệng bình cắm đầy một lùm mới lạ : tươi sốt hoa hải đường. Liếc quá khứ, năm Tử Yên hồng đẹp không sao tả xiết. Không cần nghĩ, cái này nhất định là Quách Vịnh Nhân xảo tư.

Ta cười đến càng sáng lạn hơn, cũng mặc kệ cửa ban công đang rộng mở, một tay lấy Quách Vịnh Nhân ôm lấy, lăn xuống đến trên ghế sa lon.

Quách Vịnh Nhân hờn dỗi:" thiếu người còn cười được, chúng ta đều vội muốn chết !" công ty hiện tại lòng người bàng hoàng, đều dự cảm đến muốn phát sinh đại sự, người còn cười được?"

" hết thấy đều đều ở ta trong lòng bàn tay." triều đình của ta vị này thơm ngào ngạt Đại tử tử nháy mắt mấy cái, trên người nàng càng ngày càng có di bóng dáng, phảng phất ôm nàng Quách Vịnh Nhân cũng là ôm di. Ta muốn di , nhưng vì độc lập xử lý chuyện này, vì cho di chứng minh ta là một cái cường đại nam nhân. Ta nhin xuống, không đi quấy rối di, làm cho nàng an tâm ở nhà dưỡng thương.

" Tiểu Nguyệt mất tích, muốn hay không báo động?" Quách Vịnh Nhân lo lắng lo lắng hỏi.

Ta quý dị cười cười:" Tiểu Nguyệt rất an toàn."

Quách Vịnh Nhân thật bất ngờ mà xem ta:" làm sao người biết?"

" nói tất cả, hết thấy đều ở ta trong lòng bàn tay." ta mập mờ mà dán chặt Quách Vịnh Nhân, miễn cảm bộ vị đụng vào có thể làm cho nàng xuân tình

bắt đầu khởi động, quả nhiên Quách Vịnh Nhân mặt đỏ lên, mắt to lườm lườm cửa ra vào nói: " Trương Tư Cần đang đợi người." ta cười xấu xa: " lại để cho hăn chờ, chờ ta uống xong được, chờ ta cùng Vịnh Nhân làm xong yêu nói sau."

Quách Vịnh Nhân đã vui mừng lại ngoài ý muốn: " người hôm nay làm sao vậy? Phải hay là không đã bị cái gì đá kích?"

Ta rũ xuống ánh mắt, chăm chăm vào chế ngự: đồng phục ở bên trong mơ hồ xuyên sắc nói ra: " ta thích màu đen, ta đánh cuộc người mặc chính là màu đen nội y."

" người thua tự phạt người ân ái." Quách Vịnh Nhân theo ta mê đắm trong ánh mắt bắt đến một ít phần khởi, nàng không có lý do cự tuyệt của ta làm càn. Hồ lang chi niên, đúng là cần có nhất tình ái thời điểm, một khi khiêu khích, Quách Vịnh Nhân so với ta rất tốt sắc, dục hỏa lập tức sẽ đem nàng đoan trang phá hủy. Nàng đem tay vươn vào của ta đũng quần, móc ra găng gượng nóng đại nhục bồng o0o; Ta thò tay xâm nhập dưới quần của nàng, sờ đến bóng loáng chỉ đen cơ." híz-khà-zzz " một tiếng, màu đen tơ m được cường lực mà xé mở một ngum tử, còn lại Lace (viền tơ) đã vô pháp ngăn đương đại nhục bồng o0o tiến lên.

" ờ....." Quách Vịnh Nhân tựa ở trên ghế sa lon nghênh đón của ta rất động, rất nhỏ tiếng bước chân truyền đến. Ta quay đầu nhìn lại, chim quỳên kinh ngạc mà đứng tại cửa ra vào, trong tay bưng khay, khay lên là hai chén đang bốc lên nhiệt khí chén cà phê. Nàng tiến cũng không được, đi cũng không được, hai cái kinh ngạc mắt to đang quay tròn mà loạn chuyển. Ta ý bảo nàng đem cà phê lấy đi vào, nàng trưởng đỏ mặt đi về hướng bàn trà, buông khay tự chạy như bay mà đi, thuận tiện đóng cửa lại.

Ta cười xấu xa, tiếp tục rất động, vừa thô vừa to côn thit cùng đang hút thit của ta huyết triệt để triển miên, sung sướng chi tình thần nhiên mà thăng. Ta một lần lại một lần trùng kích, Quách Vịnh Nhân thở gấp liên tục,

mị nhân như tơ. Một cổ sôi trào nhiệt huyết xông lên ngực, không yên lòng ta cũng tại cái này thời khắc mấu chốt đình chỉ co rúm:" Vịnh Nhân, ta không muốn đợi, ta hiện tại bức thiết muốn gặp Trương Tư Cần."

Quách Vịnh Nhân giận dữ:" người điên rồi? Chúng ta mới bắt đầu, ta nhưng không cho người bỏ dở nửa chừng."

Ta cười hân trên xuống:" chúng ta không cần bỏ dở nửa chừng."

" cái gì hương vị? Có chanh, có Lavender thảo....."

Vẻ lo lắng bầu trời phảng phất là một vị đã bị thiên đại ủy khuất oán phụ đang không ngừng mà chảy xuôi theo nước mắt.

Trận này theo ngày hôm qua bắt đầu mưa to thật không có đình chỉ dấu hiệu, có lẽ thật sự có sự tình gì muốn phát sinh.

Trương Tư Cần vừa đi vào phòng làm việc của ta lập tức được trước mắt một màn này lại càng hoảng sợ, giày Tây hần đem thừa thốt vài cọng tóc sơ được ánh sáng, hung ác nham hiểm xảo trá lão mắt tại ta cùng Quách Vịnh Nhân trên người quay tròn vòng vo hai vòng sau cười hỏi:" Vịnh Nhân như thế nào ngồi ở Trung Hàn trên người, cái này tư thế rất quái lạ ờ."

Ta vịn Quách Vịnh Nhân phần eo, có chút điều chỉnh bỗng chốc cảm ở nàng trong mật huyết đại nhục bỗng oOo nói ra:" trương đồng, về sau đừng Vịnh Nhân, Vịnh Nhân mà gọi. Nàng là nữ nhân của ta, người cũng biết ."

Lời nói là đối với Trương Tư Cần nói, ánh mắt lại thâm tình mà nhìn xem thẹn thùng Quách Vịnh Nhân. Trương Tư Cần xuất hiện, làm cho Quách Vịnh Nhân rất khẩn trương. Theo nàng ám chỉ trong ánh mắt của ta, ta biết rõ nàng có chút hồi hận đáp ứng ta cái này điên cuồng cử động, nhưng hồi hận hiển nhiên không kịp, huống hồ nàng cũng rất mê luyện đại nhục bỗng oOo cảm ở nàng hạ thể cảm giác.

Trương Tư Cần là cùng Chu Cửu Đồng sánh vai người từng trải, hăn sóng gió gì chưa thấy qua. Tuy nhiên ta hành vi cử chỉ quái dị, nhưng hăn rất nhanh tựu là một bộ đã đến nơi này, vậy thì yên ổn mà ở thôi biểu lộ. Cũng không cần ta khách khí, Thượng Quan hoàng quán vừa bưng lên nước trà, hăn lập tức bưng lên tựu thét lên:" ha ha, thất lễ, thất lễ. Ta đổi giọng, ta về sau tựu xưng hô Quách tổng tài."

" VỊnh Nhàn, bên này thay ta xoa bóp. Tối hôm qua một đêm ngủ không ngon, quả muốn lấy trương đồng vĩ đại kế hoạch, sẽ không biết trương đồng đem kế hoạch nghĩ [mô phỏng tốt rồi không vậy?]" ta lệch ra lệch ra bên phải cổ, con mắt lờm lờm hướng sắc mặt bình tĩnh Trương Tư Cần, đây là ta cố ý chọc giận hăn bắt đầu.

Trương Tư Cần theo âu phục trong túi áo xuất ra mấy tờ giấy trắng nói:" đều nghĩ [mô phỏng tốt rồi, sẽ chờ Trung Hàn xem qua."

Ta dùng phân phó giọng điệu giương lên tay:" lấy tới xem một chút."

" cái này....." Trương Tư Cần lồng ngực lập tức phập phồng, đôi mắt của ta lãnh đạm, trong mắt của hăn hàn quang lóe lên tức thì. Ta không nhịn được nói:" VỊnh Nhàn không phải người ngoài, nàng là công ty tổng giám đốc."

" hảo hảo hảo, người xem trước." Trương Tư Cần chồm chất lên dáng tươi cười, rất không tình nguyện mà từ trên ghế salon đứng lên, cầm trong tay hiệp ước hợp đồng đưa cho Quách VỊnh Nhàn.

Quách VỊnh Nhàn tiếp nhận, lập tức tập trung tinh thần nhìn kỹ. Ta không dám quấy rầy nàng, đại nhục bống o0o yên tĩnh mà dừng lại ở ướat át ôn hòa trong mật huyết. Thừa dịp lúc này cơ, ta lén lút quan sát Trương Tư Cần. Hăn sắc mặt có chút ngưng trọng, mắt tam giác chăm chăm vào Quách VỊnh Nhàn phân quỳ gối trên người của ta tất chân đùi nhìn mấy lần, trên mặt có biến hóa vi diệu.

Ta âm thầm bội phục Trương Tư Cần, tin tưởng hẳn đã phát giác Quách Vịnh Nhân quỳ gối trên người của ta mánh khóe. Ta làm bộ không biết, ngoài miệng mĩa mai nói:" Vịnh Nhân người xem thật kỹ xem ah, nhìn xem bí mật này hiệp ước hợp đồng ở bên trong có hay không bấy rập?"

Trương Tư Cần bắt quá lòng dạ cũng bị ta cái này một lời làm rõ chọc giận:" Trung Hàn, người đây là ý gì?"

Ta tiếp tục mĩa mai nói:" trương đồng, người đừng trách móc. Bởi vì người danh tiếng không tốt, Tào Gia Dũng muốn ta coi chừng đề phòng người, cho nên ta không thể không coi chừng."

Cục diện chuyển tiếp đột ngột, Trương Tư Cần sắc mặt tái nhợt:" Tào Gia Dũng? Hẳn có tư cách gì nói lời này? Vừa rồi ta còn nhìn thấy hẳn, đợi lát nữa ta muốn tìm hẳn hỏi thăm minh bạch."

" Trung Hàn, trương đồng như thế nào lại cho người bố bấy rập đầu này? ta xem qua , hiệp ước hợp đồng rất hoàn mỹ, song phương cùng có lợi." Quách Vịnh Nhân uyển chuyển hàm xúc mỉm cười, mũi mặt lòi ra một mảnh Hồng Hà. Ta cảm giác được có một cỗ dòng nước ấm theo mặt huyết chảy ra, rất nhanh tựa ước đại nhục bỗng o0o gốc.

Trương Tư Cần nghe xong, trên mặt có khôi phục lại bình tĩnh:" ha ha, có Quách tổng tài những lời này, ta tựa không lo lắng được người khác vu oan , cảm ơn Quách tổng tài."

Ta mỉm cười nói:" đã như vậy, chúng ta tựa ký cái này hiệp ước hợp đồng?"

" tốt." Trương Tư Cần thẳng thắn chút đầu.

Quách Vịnh Nhân ngữ chuyển hướng, nghiêm túc nói:" bắt quá, ký hiệp ước hợp đồng lúc trước, nên đưa ra văn bản tài liệu hay là muốn đưa ra. Cái này hai tỷ khoản tiền đã đến tài khoản sau, Trung Hàn mới có thể viết."

Trương Tư Cần mỉm cười gật đầu:" đó là đương nhiên, ta một chiếc điện thoại quá khứ, hai tỷ lập tức tới ngay Trung Hàn ngân hàng tài khoản."

Ta lập tức tiếp nhận câu chuyện đại khen:" Vịnh Nhân, đem của ta Hoa Hạ ngân hàng tài khoản cho trương đồng. Trương đồng khí thể phi phàm, thật lớn thủ bút, cùng hẩn làm giao dịch, tuyệt đối có thể phát đại tài."

Trương Tư Cần lấy điện thoại cầm tay ra, nói:" ha ha, mọi người cùng nhau phát đại tài. Xin chờ một chút, ta đánh một chiếc điện thoại."" trương đồng thỉnh thuận tiện." ta phất tay ý bảo, nội tâm rồi đột nhiên khẩn trương lên. Bởi vì lúc này mỗi đi một bước đều rất mấu chốt, mỗi người không may xuất hiện cũng có thể để cho ta thất bại thảm hại, nhất là mạnh khoan thai cái này một khâu tiết để cho nhất ta lo lắng. Dù sao dùng xuân được đến chiếm hữu nữ nhân cùng dùng tình chiếm hữu nữ nhân hoàn toàn bất đồng, nếu như mạnh khoan thai một đêm về sau đổi ý.....

Trời ạ, ta nghĩ cũng không dám nghĩ. Kỳ vọng Thượng Thiên phù hộ, kỳ vọng Nhiếp tiểu Mẫn có thể từ đó giúp đỡ nổi.

Ta thừa dịp Trương Tư Cần gọi điện thoại thời điểm đem Quách Vịnh Nhân kéo vào lồng ngực, cắn lỗ tai của nàng nhỏ giọng hỏi:" thoải mái sao?"

" ừ, mau ăn được." Quách Vịnh Nhân vội vàng gật gật đầu, theo trên người của ta thẳng lên thân thể, vận chuyển nhuần eo theo trên bàn trà cầm lấy được hũ, cho ta té ra hơn phân nửa chén được súp.

Ta thấy tay nàng có chút run, thật lo lắng được súp sẽ hắt vẩy đến trên người của ta, vội vàng thò tay tiếp nhận, hai ba khẩu sẽ đem được súp uống xong. Gặp Trương Tư Cần đứng lên đi đến bên cửa sổ gọi điện thoại, ta lau khóe miệng, trêu chọc nói:" Vịnh Nhân, đã có hai tỷ người muốn mua gì?"

" mua ánh trăng." Quách Vịnh Nhân vô hạn xuân tình, nàng thừa dịp Trương Tư Cần đưa lưng về phía chúng ta gọi điện thoại, lén lút liên tục

vặn vẹo vài cái, sáng đến nàng mị nhân cơ hồ có thể tích thủy. Y - www.

Ta cười to:" Hằng Nga tỷ tỷ khả không đáp ứng, người mua đi ánh trăng nàng ở thì sao?"

" vậy người tự đi cầu nàng lưu lại cùng người cùng một chỗ ở nha." Quách Vịnh Nhân nắm chắc cơ hội tốt, lại liên tục mà vặn vẹo vài chục cái, còn phát ra rất nhỏ " xì xì " âm thanh, ta phối hợp với rất động lên cười nói:" cái kia Hằng Nga tỷ tỷ lợi nhuận lật ra. Đã bảo trụ ánh trăng, lại phải đã đến một số tiền lớn, còn thu hoạch một cái phong thần tuần lã, ngọc thụ lâm phong, trí dũng song toàn đa tình lang."

" khanh khách." Quách Vịnh Nhân minh bạch tâm tư của ta, trên mặt nàng đỏ ửng càng dày đặc, bụng dưới một hồi run rẩy, đầy đà thân thể chậm rãi bổ nhào tại trên người của ta.

Triều đình của ta Trương Tư Cần nhìn lại, lại đột nhiên phát hiện Trương Tư Cần đã quay đầu lại. Hắn trợn mắt há hốc mồm mà nhìn xem thờ nhẹ Quách Vịnh Nhân, có chút ít ghen ghét nói:" thật sự là thật hâm mộ, nhớ năm đó ta nên đuổi sát Quách tổng tài không phóng, có Quách tổng tài phụ trợ, nam nhân nhất định thành tựu nghiệp lớn. Theo lý thuyết ta cùng với Quách tổng tài càng xứng đôi, phải hay là không ah, Trung Hàn."

Ta nghe ra Trương Tư Cần trong lời nói đối với ta bất kính, tăng thêm hấn tin tưởng mười phần bộ dạng, ta nội tâm thầm giật mình. Chẳng lẽ Hoa Hạ ngân hàng bên kia ra tình huống, ta tâm niệm nhanh quay ngược trở lại, tạm thời nhịn xuống lửa giận:" nghiệp lớn không dám nhận, có hai tỷ ta tự cảm thấy mỹ mãn, xem trường đồng được rồi."

Trương Tư Cần cười tủm tỉm nói:" hai tỷ đã chuyển đến người danh nghĩa, nhanh tra sổ hộ a."

Ta được Trương Tư Cần trấn định hù dọa , cùng Quách Vịnh Nhân nhìn nhau, ta lạnh lùng nói:" thỉnh trường đồng tọa hạ : ngồi xuống uống chén

trà. Trong chốc lát, ta cũng chỉ cần đánh một chiếc điện thoại có thể biết được ta có hay không phát đại tài."

Quách Vĩnh Nhân cũng theo sau khẩn trương, nàng vặn quay người từ theo trên bàn trà giúp ta cầm điện thoại chênh lệch điểm quãng xuống, may mắn ta kịp thời ôm lấy nàng.

" ư, Hoa Hạ ngân hàng sao? giúp ta tra một chút ngân hàng của ta tài khoản số dư còn lại....."

Ta cái này thông điện thoại trực tiếp đánh cho Nhiếp tiểu Mẫn. Tại tới công ty trên đường, ta một mực hỏi nàng, nàng cho của ta hồi phục tất cả đều là không có bất cứ vấn đề gì, cho nên ta không tin không khí hội nghị vân đột biến.

Thế nhưng mà, lần này Nhiếp tiểu Mẫn tiếp ta điện thoại lúc ngữ khí rất bối rối:" Lý tổng tài, ta đang muốn điện thoại cho người, chuyện có biến hóa....."

Ta mặt không đổi sắc, trầm ổn nói:" người nói."

Nhiếp tiểu Mẫn nói:" ta khả năng làm sai . Ta thấy cái kia bút hai tỷ tín dụng bằng chứng vẫn đang khai ra đến tận ruột , sau đó..... Sau đó....."

" nói tiếp." một ít dự cảm bất tường nhanh chóng tràn ngập.

Nhiếp tiểu Mẫn ấp a ấp úng nói:" ta nóng nảy, tận vùng cái đối nói người tối hôm qua cùng mạnh khoan thai yêu đương vùng trộm lúc được người vùng trộm chụp được đã đến? Nếu như mạnh khoan thai không dựa theo người ý tứ đi làm, người sẽ đem chụp ảnh ảnh chụp công bố ra ngoài."

Ta trái tim trận trận quặn đau, mặt ngoài lại đáng tươi cười khả đào:" hiện tại nàng đâu này?"

Nhiếp tiểu Mẫn vội la lên:" mạnh khoan thai khả năng đi tìm người rồi, người lập tức gọi điện thoại cho nàng, nhanh."" tốt." cúp điện thoại, ta nhìn qua đang chờ ta mắc câu tiến cái bấy Trương Tư Cần nói thật có lỗi:" trương đồng, không có ý tứ, ta có chuyện trọng yếu muốn cùng Quách tổng tài trao đổi bổng chốc, phiền toái người ra ngoài bên cạnh chờ một chốc một lát."

" tốt." Trương Tư Cần cười ha ha, vỗ đùi đứng lên:" cổ đông hội nghị lập tức muốn đã bắt đầu, Trung Hàn ngàn vạn đừng do dự. Vì gom góp khoản này hai tỷ, ta có thể mượn đều đều cho mượn, có thể bán đều bán đi. Ta hi vọng chúng ta bí mật hiệp ước hợp đồng tại cổ đông hội nghị lúc trước ký kết xuống, dưới mắt mưa to không ngừng, vừa mới có thể xộp bùn đất, mưa đã tạnh sẽ xảy đến khai mở đào. Mấy ngày liền đều giúp ta, thật sự là Thiên Ý."

Ta mỉm cười nói:" yên tâm, sẽ cho trương đồng một cái thoả mãn phúc đáp."

Trương Tư Cần vừa rời đi phòng làm việc của ta, ta lập tức bấm mạnh khoan thai điện thoại:" khoan thai tỷ, ta là Lý Trung Hàn....."

" ta đang muốn người, ta đã đến người cửa phòng làm việc."

" à?" ta chấn động, cơ hồ tại đồng thời nghe được ngoài cửa có tiếng nói. Ta cuống quýt cùng Quách Vĩnh Nhân tách ra, bằng tốc độ nhanh sửa sang lại tốt hình dáng.

Mở cửa lập tức, trước mắt ta sáng ngời. Tuyệt mỹ mạnh khoan thai một thân thường phục đứng trước mặt ta, nàng mi mắt treo sương lạnh, vành mắt hiện hồng, cao ngất bộ ngực 〇〇 phập phồng lấy. Màu nâu da mềm tay cầm túi lên đều là nước, bó sát người bảy phần dưới quần bò toàn bộ ướt đẫm, cả rú xuống mái tóc cũng có vệt nước, nói nàng có chút chật vật một chút cũng không quá phận.

Ta vội vàng đem mạnh khoan thai mời đến văn phòng, sau đó phân phó hoàng anh lấy ra tuyết trắng khăn lông khô.

Quách Vịnh Nhân sắc mặt dị thường khó coi, đột nhiên chạy tới một vị xinh đẹp nữ nhân tìm ta, nàng đương nhiên phần nộ. Ta không tốt giải thích, chỉ có thể đáng thương mà hướng nàng khiến nháy mắt, làm cho nàng lập tức chuẩn bị phòng họp. Quách Vịnh Nhân phiền muộn bất đắc dĩ, thiếu chút nữa đóng sập cửa mà đi, ta phân phó Thượng Quan tỷ muội không cho phép bất luận kẻ nào tiến phòng làm việc của ta.

" khoan thai tỷ." đóng cửa lại, ta thật muốn chính mình chiều dài mười tám há mồm.

" ta không nghĩ tới người có thể như vậy làm. Ta van cầu người, thỉnh người lập tức xóa bỏ tối hôm qua ảnh chụp, ta đáp ứng giúp người tựu nhất định sẽ giúp người. Cái kia phần hai tỷ tín dụng bằng chứng chồng của ta tối hôm qua liên chuẩn bị tốt, muốn muốn hết hiệu lực còn cần các loại làm phiền thủ tục, người cho ta chút thời gian."

Mạnh khoan thai run rẩy hướng ta cầu khẩn, điềm đậm đáng yêu bộ dạng làm cho ta khó chịu, đây là một hồi không ưng thuận đã đến hiểu lầm.

Đã đến khẩn cấp, ta rốt cuộc chẳng quan tâm rất nhiều, cầm chặt mạnh khoan thai bàn tay nhỏ bé, ta bịch một tiếng nửa quỳ xuống:" khoan thai tỷ, người đã hiểu lầm. Ai, thời gian khả năng không còn kịp rồi. Khoan thai tỷ, bởi vì thời gian cấp bách, Nhiếp tiểu Mẫn nghĩ đến người tại qua loa, dưới tình thế cấp bách nàng nói hoang. Nàng là vô tâm , ta không có chụp ảnh."

Nói xong, ta theo trên bàn trà cầm lấy điện thoại đưa tới:" khoan thai tỷ, điện thoại cho người cẩn thận kiểm tra, ta không có làm loại này hèn hạ vô sỉ sự tình. Ta thề, nếu như lời nói của ta có nửa câu nói ngoa, đợi lát nữa tựu lại để cho bầu trời lôi đem ta đánh chết."

Mạnh khoan thai nắm lên điện thoại di động của ta một bên sờ chút xem xét, một bên lắc đầu, lộ ra hoang mang lo sợ:" nhất định không phải cái này bộ điện thoại, người còn có mặt khác điện thoại."

TỶ PHU VINH DỰ

Tiểu Thủ Chương
www.dtv-ebook.com

Chương 136: Đập hình ảnh ướm át

Ta thống khổ được không lựa lời nói:" khoan thai tỷ, người phải tin tưởng ta. Người nhớ lại bỗng chốc tối hôm qua trải qua, hai ta cánh tay đều tại trên người của người, lại thế nào khả năng cầm điện thoại đi chụp ảnh?"

" người....." mạnh khoan thai sững sờ, lập tức xấu hổ gập nảy ra:" ta đây hiện tại hỏi người, người tối hôm qua là không phải tại trong rượu thả được?"

" à?" ta chấn động." phải hay là không?" mạnh khoan thai truy vấn.

" phải" ta bất đắc dĩ thừa nhận. Chuyện cho tới bây giờ, ta vô tình ý đem Nhiếp tiểu Mẫn kéo xuống nước, dứt khoát tất cả đều lấm lên.

Mạnh khoan thai hoa dung thất sắc, bờ môi như giấy trắng giống như tái nhợt:" Lý Trung Hàn, người thật làm cho ta thất vọng. Ta còn tưởng rằng người là ưa thích ta mà thôi, không nghĩ tới người rõ ràng còn hạ được, người còn nói người không hèn hạ, người muốn ta như thế nào tin tưởng lời của người?" mạnh khoan thai thanh âm đã khàn giọng, cùng tối hôm qua mỹ diệu thanh âm có cách biệt một trời.

Ta thở dài một tiếng, theo trên mặt đất đứng lên:" thực xin lỗi, ta thả được, ta hèn hạ vô sỉ, ta vì tối hôm qua vô sỉ hướng người xin lỗi. Khoan thai tỷ, người đi đi. Dưới lầu bảo toàn có dù che mưa, người đừng có lại gặp mưa ."

Thời gian cấp bách, ta chỉ có thể cất bước mạnh khoan thai. Nàng cảm xúc không ổn định, vạn nhất náo bắt đầu, cảnh giới của ta huống sẽ đã rét vì tuyết lại lạnh vì sương.

Mạnh khoan thai biểu lộ rất phức tạp, muốn nói cái gì còn nói không xuất khẩu. Do dự một chút, nàng oán độc mà liếc lấy ta một cái, quay người rời đi. Kéo cửa ra, mạnh khoan thai thiếu chút nữa cùng Đái Tân Ni đụng cái đầy côi lòng, Thượng Quan hoàng anh chưa kịp thông báo, hai tay bưng lấy khăn lông trắng, sợ tới mức tại Đái Tân Ni sau lưng thẳng xui khiến lảo đảo.

" ồ? Là người." nhìn thấy mạnh khoan thai, Đái Tân Ni rất kinh hãi. Nàng vốn vẻ mặt nghiêm túc, ta không biết nàng vì sao mà đến. Nếu như đoán không sai, nhất định là Quách Vịnh Nhàn thông khí âm thanh cho Đái Tân Ni, Đái Tân Ni biết có lạ lắm mỹ nữ tìm tới tận cửa rồi, đương nhiên đến đây xem đến tột cùng, bất tri bất giác trở thành một hồi Quách Vịnh Nhàn quân cờ.

" Tân Ny?" mạnh khoan thai đồng dạng thật bất ngờ.

Gặp ta mê hoặc, Đái Tân Ni mỉm cười, đối với ta giải thích nói:" ta cùng khoan thai tỷ trước đây thật lâu tự quen biết, công ty nghiệp vụ nhiều, hộ khách nhiều, chúng ta tự thường xuyên gặp mặt. Khoan thai tỷ muốn vì ngân hàng kéo gọi ngân hàng, nghe nói ta là công ty mới tài vụ trưởng phòng, tìm ta càng cần , có đủ khôn khéo !" đáng tiếc mấy lần uống trà tụ hội ta không có thể tham gia, như thế nào đột nhiên đến công ty của chúng ta ? Phải hay là không muốn đem ta lão công tiền riêng cũng kéo tồn đến các người Hoa Hạ ngân hàng?"

Mạnh khoan thai nhìn xem ta, ngạc nhiên nói:" người lão công?"

Ta xấu hổ gật đầu:" khoan thai tỷ, Tân Ny là ta vị hôn thê."

Đái Tân Ni lông mày giãn ra, vũ mị mà tản nằng như nước sóng mắt:" Trung Hàn, có hay không tiền riêng? Nếu như mà có, đã giúp giúp khoan thai tỷ."

Ta cười khố nói:" tiền riêng người đều chường quản lấy, ta nào có đâu này? bất quá dì ba trăm triệu nhất định sẽ tồn quay trở lại Hoa Hạ ngân hàng."

Lặng lẽ đem Đái Tân Ni cùng mạnh khoan thai so sánh, trong nội tâm có chút ít tiếc nuối. Thầm khen lên ninh địa linh nhân kiệt, mười bước có hoa tươi, trăm bước nhiều tuyết sắc.

" Tân Ny, ta còn có việc....." mạnh khoan thai tựa hồ không muốn chờ lâu, đang muốn cáo từ.

Lúc này," đình " một tiếng, thang máy đột nhiên lên tới tầng này. Trương Tư Cần ngoài ý muốn theo trong thang máy đi ra, hắt cái cảm hơi ngưỡng, lộ ra hăng hái, duy chỉ có bộ pháp nóng nảy điểm. Nhìn thấy ta hắt sắc mặt bình tĩnh, nhìn thấy mạnh khoan thai, hắt mắt tam giác lại bắn ra hưng phấn hào quang.

" ơ, Mạnh tiểu thư, ở chỗ này nhìn thấy người thật sự là ngoài ý muốn, buổi tối ta còn nói muốn thỉnh người cùng Lưu Hành trường cùng đi ăn cơm." nghe nói ngữ, Trương Tư Cần hiển nhiên cùng mạnh khoan thai quen biết.

" buổi tối ta có việc không đi." mạnh khoan thai lông mày hơi nhú, cơ hồ không có chút gì do dự cùng khách khí tựa một ngậm từ chối, trên mặt toát ra một tia chán ghét. Trong nội tâm của ta khê động, âm thầm lấy làm kỳ.

" ah, thực tiếc nuối ah." Trương Tư Cần biểu lộ không chỉ có là thất vọng, càng là thất lạc, hắt đưa ánh mắt chuyển tới trên người của ta:

" Trung Hàn, hội nghị lập tức muốn bắt đầu, người tra sổ có hay không?"

Ngữ khí rất không khách khí. Ta biết rõ đây là ngả bài trước dấu hiệu, muốn xung đột vũ trang , cần gì khách khí?

Ta hít sâu một hơi, nhìn như vẻ mặt ôn hoà kì thực đối chọi gay gắt:" còn không có có tra, người không thấy khoan thai tỷ đại giá quang lâm sao? như vậy đi, người truyền đạt bổng chốc, tựa nói hội nghị trì hoãn nửa giờ bắt đầu."

Trương Tư Cần sắc mặt trầm xuống, lập tức cười ha ha:" không có vấn đề, ta tựa vất vả một chuyến, làm một cái xứng chức lính liên lạc thay Lý tổng tài truyền đạt bổng chốc. Ha ha, Mạnh tiểu thư, mang trưởng phòng, ta xin lỗi không tiếp được ."

Nói xong xoay người rời đi, ần ần lộ khí mà ngay cả rất xa Thượng Quan tỷ muội Đô Sát cảm giác đến, các nàng lạnh lẽo đối với Trương Tư Cần bóng lưng nhẵn nhẵn cái mũi nhỏ. Không nghĩ tới động tác này được ta coi gặp, hai tỷ muội cực kỳ lúng túng, đuổi đuổi đầu lười quay người bề bộn đi.

Đái Tân Ni thân mật mà lôi kéo mạnh khoan thai khuỷu tay:" khoan thai tỷ, mưa lớn người đừng vội lấy đi. Người nhìn người quần áo đều ướt, sẽ cảm lạnh !" ta có chuẩn bị dùng quần áo, người tới văn phòng thay đổi a."

Mạnh khoan thai sắc mặt âm tình bất định, tựa như đang tự hỏi cái gì, một đôi mê người con mắt tại ta cùng Đái Tân Ni trên mặt đối tới đối lui. Do dự một chút, nàng đột nhiên nghiêm túc hỏi:" Lý tổng tài, cái kia phần hai tỷ hư giả tín dụng bằng chứng là Trương Tư Cần hay sao?"

Ta sững sờ, lập tức gạt đầu đồng ý, mạnh khoan thai lại hỏi:" người tại sao phải ngăn cản hẳn ra có phần này bằng chứng?"

Ta có chút thở dài:" chuyện cho tới bây giờ, ta không sợ trung thực nói cho người biết. Bởi vì Trương Tư Cần muốn dùng phần này hai tỷ hư giả tín dụng bằng chứng cùng ta ký hiệp ước hợp đồng, chỉ cần ký hiệp ước hợp đồng, ta sẽ thân bại danh liệt."

Mạnh khoan thai nghi ngờ nói:" đã như vậy, vì cái gì còn muốn ký hiệp ước hợp đồng? Không cùng hãn việc buôn bán không được sao?" hỏi rất hay, cái này hai tỷ dùng ủy thác hình thức tính vào ngân hàng của ta tài khoản, nhưng đây hết thấy đều là biểu hiện giả dối, ta không chiếm được một phân tiền. Nếu như ta đi chặt lọc tiền mặt, ngân hàng sẽ yêu cầu để hiện người phải ra có các loại giấy chứng nhận vì lý do, cự tuyệt ta chặt lọc tiền mặt. Cho nên cái này hiệp ước hợp đồng ta không thể ký, một ký tự bị lừa rồi."

Mạnh khoan thai khẽ gật đầu, bên cạnh Đái Tân Ni chợt nghe được không hiểu ra sao, ta đón lấy cẩn thận nói:" theo như lẽ thường mà nói, ta không cùng Trương Tư Cần ký hiệp ước hợp đồng là được, nhưng hãn sẽ bắt lấy ta cái này tay cầm chỉ trích của ta thành tín. Lập tức muốn tổ chức cổ đông hội nghị , ta đoán chừng hãn nhất định sẽ mượn cơ hội công kích ta, cuối cùng tố cáo ta, yêu cầu ban giám đốc bãi miễn của ta tổng giám đốc chức vụ. Người xem hãn tin tưởng tràn đầy bộ dạng, có thể đoán được hãn âm thầm mua được mặt khác cổ đông. Chỉ cần cổ đông bỏ phiếu biểu quyết, bãi miễn của ta chương trình nghị sự thì có thể sẽ thông qua, cho nên ta không thể cho Trương Tư Cần bất kỳ cơ gì cùng cơ hội."

Mạnh khoan thai lông mày gầy nhẹ nói:" đã minh bạch."

Ta khẽ cắn môi, ác theo gan bên cạnh sinh, một cổ món óc toàn bộ nói ra:" ta còn có thể nói cho người biết, cái này Trương Tư Cần một bụng ý nghĩ xấu. Hãn dùng mỗi tháng đưa một xử nữ cho Lưu Hành lớn lên một cái giá lớn đổi lấy phần này hư giả tín dụng bằng chứng."

" ah." Đái Tân Ni một tiếng thét kinh hãi, mạnh khoan thai càng là sắc mặt đại biến, cao ngất bộ ngực 〇〇 kịch liệt phập phồng.

Ta lập tức rèn sắt khi còn nóng:" khoan thai tử, người ưng thuận tình tường, đã có phần này do ngân hàng khai ra mà lại mệnh giá cực lớn tài sản bằng chứng, Trương Tư Cần có thể muốn làm gì thì làm, làm rất nhiều rất nguy hiểm sự tình."

Mạnh khoan thai cơ hồ đem tái nhợt bờ môi cắn nát:" ta biết rõ, trước kia đã có người dùng loại này bằng chứng đi gạt người, lừa gạt tiền. Hơn nữa ta tin tưởng người nói, Lưu tư minh thật sự sa đọa . Không được, ta nhất định phải ngăn cản hẳn."

Ta nội tâm cuồng hỉ, vội vàng thúc giục nói:" hi vọng tới kịp."

Mạnh khoan thai không nói hai lời, theo màu nâu da mềm tay cầm trong túi lấy điện thoại cầm tay ra, một bên bấm điện thoại, một bên chậm rãi bước đi thông thả quay trở lại phòng làm việc của ta:" Lưu tư minh, người ngay lập tức đem cái kia phần hai tỷ tín dụng bằng chứng hết hiệu lực. Người hãy nghe cho kỹ , nếu như người nếu lại kiên trì, sẽ có người lập tức đến ngân hàng ký luật kiểm tra uỷ ban đi trách cứ người....."

Hi vọng. Chẳng biết tại sao, ta một chút cũng không thịnh hành phần, quay đầu lại nhắc nhở ngẩn người Đái Tân Ni:" lập tức quay trở lại tài vụ chỗ chuẩn bị cho tốt công ty trưởng mục, tùy thời tiếp nhận cổ đông đám bọn chúng chất vấn, thuận tiện lại để cho Quách Vịnh Nhân thông tri sở hữu tất cả công ty cao tầng trưởng phòng cùng một chỗ đến phòng họp tham gia hội nghị."

Đái Tân Ni " ah " một tiếng bỏ chạy, không có chạy vài bước lại quay đầu lại hỏi:" không phải cổ đông hội nghị sao? chúng ta cũng không phải cổ đông."

Ta lạnh lùng nói:" hừ, ta dùng tổng giám đốc danh nghĩa trước khấn cấp tổ chức công ty cao tầng hội nghị. Hãn Trương Tư Cần muốn làm ta, ta trước hết ra tay vì cường, rút củi dưới đáy nồi trước tiên đem hãn vận ngã, đưa hãn khu trục ra ban giám đốc."

" tốt." Đái Tân Ni cái này đã minh bạch, xem nàng rời đi lúc vận vẹo hông lớn, ta nhiệt huyết sôi trào, dục vọng cao vút. Không chỉ là tính dục, còn có quyền lợi dục, tham muốn giữ lấy, có lẽ còn có sát nhân dục.

Cửa phòng làm việc đóng lại lúc trước, hoàng quán thần sắc ngưng trọng, bàn tay nhỏ bé phát run. Bên kia, chim quyên lòng như lửa đốt mà đem một cái ghế đem đến cửa thang máy tọa hạ : ngồi xuống, cái kia ý tứ rất rõ ràng: Tự là vô luận là ai cũng không thể xông vào phòng làm việc của ta. Triều đình của ta hai tỷ muội khiến nháy mắt, giờ ngón tay cái lên.

Mạnh khoan thai nói xong điện thoại, cả người như hư thoát giống như co quắp tựa ở trên ghế sa lon. Ta đi qua, tại nàng ưu mỹ thanh tú bắp chân bên cạnh nửa ngồi nửa quỳ hạ:" khoan thai tỷ, người đừng đi, ta thỉnh người tham gia hội nghị."

Mạnh khoan thai lười biếng mà bay vùn vụt mắt, dùng không thể tưởng tượng nổi ánh mắt xem ta nói:" ta cũng không phải người người của công ty."

Ta ôn nhu nói:" ta hiện tại liền chính thức thuê người làm công ty của chúng ta tài vụ cố vấn, cho người tham gia lần này hội nghị, tự là cho người chứng kiến kt trong lịch sử kinh điển nhất một khắc. Ta phải hay là không đại phôi đàn, ta hạ được câu dẫn động cơ của người, chẳng lẽ người không muốn biết?"

Mạnh khoan thai không đợi ta nói xong, lập tức tỏ thái độ:" ta tham gia."

Ta nở nụ cười, cười đến rất xấu. Một tay nắm lên ghế sofa nơi hẻo lánh lên hai cái khăn lông khô, một tay nâng lên ưu mỹ thanh tú bắp chân

đặt ở ta nửa ngòai trên đầu gối:" đến, ta giúp người lau khô trên chân mưa."

Mạnh khoan thai rất là kinh hoàng, vội vàng ngăn cản:" tự chính mình sát."

Nói thì chậm mà xảy ra thì nhanh, ta đã cời chữ nhân hình dáng tinh mỹ cao gót giày xăng-đan, lại để cho tuyết trắng thanh tú chân ngọc lửa lò trong không khí. Mấy cái ngón chân đỏ tươi điểm một chút, như mới tiên như yên chỉ làm cho người ta mơ màng, khô hài triu mến. Khô mát khăn mặt bao trùm lên đi, mạnh khoan thai sắc mặt lại thay đổi:" ta thực không tin người sẽ ở trong rượu phóng được."

Ta dùng khăn mặt bao trùm cái con kia chân ngọc lau sạch nhẹ nhẹ, cùng hân nói là chà lau, không bằng nói là mát xa. Cách khăn mặt, không có trần trụi trực tiếp chạm đến, mạnh khoan thai vậy mà không ngăn trở. Ta bắt chước làm theo, lại đem một cái khác chỉ làm cho người thích chân ngọc đặt ở bao khóa tại khăn lông trắng ở bên trong đặt ở trên đầu gối. Vụng trộm ngắm liếc, gặp mạnh khoan thai như cũ xụ mặt, ta ôn nhu nói:" kỳ thật cái gì được đều không có phóng, tối hôm qua khoan thai tỷ đa tình mà thôi. Nếu quả thật có phóng được, cái kia được tự là ta đối với khoan thai tỷ ưa thích."

Mạnh khoan thai bờ môi lập tức hồng nhuận phơn phớt, kiều diễm chói mắt, một đôi mê người con mắt dừng ở ta:" thật không có chụp ảnh xuống?"

Ta nghĩ nghĩ, trả lời nói:" có."" cái gì?" mạnh khoan thai giận dữ.

Ta cười cười, dùng ôn nhu nhất thanh âm nói:" đều vỗ vào trong nội tâm , ảnh chụp sẽ biến cự biến lão, trong nội tâm đồ vật vĩnh viễn mới tinh."

Mạnh khoan thai được ta nhiều lần khiêu khích khiến cho vui buồn thất thường, nàng dứt khoát không nói thêm gì nữa, thở hào hển tựa hồ cho thấy của ta dễ ngon dễ ngọt lay động nàng tiếng lòng. Nàng cắn lên ngón tay, mê ly trong đôi mắt như hoài xuân thiếu nữ giống như ngu dốt.

Ta mở mạnh bao khóa chân ngọc khăn mặt, đầu ngón tay xẹt qua xinh xắn đầu ngón chân, gãi cong tại non mềm bàn chân tâm. Tại trện trện run rẩy sau, mạnh khoan thai cũng không có theo mất phương hướng ở bên trong tỉnh lại, ta từ từ búp lên đi, hôn lên kiều diễm cặp môi đỏ mọng, vắn vể năm cao ngất bộ ngực 〇〇.

" A... Ân....." mạnh khoan thai ưỡn ngực mút.

Kích tình như củi khô lửa bốc, một điểm tức đốt. Ta điên cuồng mà hút mạnh khoan thai đầu lưỡi??, điên cuồng vắn vể vú của nàng, điên cuồng cởi bỏ nàng quần jean đồng cúc áo, bờ hông khê nâng, quần jean cuốn ra đùi. Mặc mưa nước quần jean càng thiếp thân, ta thoát quần hành trình dị thường gian nan, thế cho nên cởi quần jean sau, ta rõ ràng có một ít cảm giác thành tựu. Truyện Tiên Hiệp - -Y

Trắng nõn thon dài giữa hai chân chỉ còn lại có một điều cuối cùng hơi mờ Tiểu Lôi tơ đồ lót, nó không phải trở ngại, ta hoàn toàn không cần phải đem cái này đầu mê người che giấu vật thanh trừ mất, khiến nó đọng ở trắng nõn non trên đùi tựa hồ càng có thể thúc đẩy huyết dịch nhanh hơn bỏ thêm vào bọt biển thế. Ta xử lý khai mở thon dài trắng nõn đùi, đem vừa thô vừa to côn thịt thỏa thích cắm vào.

" ah, không muốn. Nhanh, mau buông ta ra, nơi này là phòng làm việc của người." mạnh khoan thai bỗng nhiên thanh tỉnh, lý trí nói cho nàng biết tại đây cũng không phải lý tưởng yêu đương vụng trộm nơi.

" không còn kịp rồi, đã tiến vào." ta chậm chạp rút...ra đại nhục bồng oOo, chậm chạp cắm vào, chậm chạp mà lượn vòng vòng triển mải. Mạnh khoan thai rất khó chịu mà mở ra cái miệng nhỏ nhắn, tí ti hô hấp hỗn loạn không chịu nổi, đầy móng tay cách áo sơmi cũng có thể đâm vào cơ thể của ta ở bên trong.

Mạnh khoan thai rên rỉ nói:" Tân Ny còn có thể tới sao?"

" không biết." ta lắc đầu mỉm cười, thuận lợi mà lột bỏ mạnh khoan thai áo, cầm chặt đầy đặn bầu vú to, lần nữa rút...ra đại nhục bồng o0o. Lần này ta đột nhiên nhanh chóng mà cắm vào," BA~ " một tiếng thanh thúy lọt vào tai, mỹ diệu thân thể rồi đột nhiên run rẩy dữ dội.

Mạnh khoan thai gần muốn đem kiều diễm cặp môi đỏ mọng cắn nát, nàng lặng lẽ liếc mắt nhìn đại nhục bồng o0o chà đạp lỗ thịt chỗ, rung giọng nói:" người..... Người lập tức muốn hợp ."

" hay là trước với người mở mang sẽ, nghiên cứu thảo luận bồng chốc người cùng Lưu tư minh, Trương Tư Cần ý định như thế nào đối phó ta?"

Ta không hiểu khổ sở, thật sự là trăm vị đều Trần. Nhìn xem dưới thân ngàn vạn xinh đẹp mỹ thiếu nữ xinh đẹp, trong nội tâm hận không phải, yêu không thành. Nàng chặt khít lỗ thịt đang phun ra nuốt vào thịt của ta hành, mút vào lấy đầu cặc của ta, như thế mất hồn thoải mái, ta sao có thể nhẫn tâm vạch trần nàng nguy trang đâu này?

" ah..... Người, người nói cái gì?" mạnh khoan thai kinh hãi, mềm mại bờ eo thon bé bỏng đột nhiên kéo căng, một mực lắc lư bầu vú to đình chỉ lắc lư.

Ta lạnh lùng cười cười, lần nữa đem đại nhục bồng o0o tràn đầy mà cắm vào ở chỗ sâu trong:" mạnh khoan thai, đừng muốn trêu đùa hí lộng ta. Người vừa rồi gọi điện thoại thời điểm, điện thoại màn hình căn bản không có sáng, người chỉ là làm làm bộ dáng mà thôi, ta thiếu một ít được người lừa gạt. Ha ha, mạnh khoan thai, người khả năng không biết, trêu đùa hí lộng của ta một cái giá lớn là khó có thể thừa nhận ." mạnh khoan thai một bộ thất kinh, dục khóc bộ dạng:" người, người thả ta ra....."

Ta nhe răng cười nói:" nói thật, người thực nguyện ý ta rút? Người nhìn người sòng kính, rất ưa thích a? Rất thoải mái a? Muốn hay không lại dùng lực?"

Nói xong, ta rút...ra đại nhục bồng o0o kéo đến ướat át cửa huyết, đem mang ra bạch cầu lại cùng nhau nặng nề mà chọc vào quay trở lại trong lỗ nhục thịt. Mạnh khoan thai như giật điện ngắt cái cắm, tiếng rên rĩ không dứt:" ờ, Trung Hàn, ta..... Ta....."

Ta ngừng lại, nắm lên mạnh khoan thai màu nâu da mềm tay cầm túi, xuất ra điện thoại di động của nàng đưa tới:" tốt rồi, hiện tại thỉnh người một lần nữa cho Lưu tư minh đánh một lần điện thoại. Người nếu như không cho Lưu tư minh đem tín dụng bằng chứng hết hiệu lực, ta chỉ có thể hung ác quyết tâm. Đến lúc đó, xa xa không phải tản hình ảnh ướat át đơn giản như vậy."

Ta nhanh chóng đem bên cạnh khăn lông trắng cuốn thành dài mảnh hình dáng, sau đó hung dữ mà đặt ở mạnh khoan thai thon dài trên cổ. Mạnh khoan thai sợ hãi:" ah, người đừng, đừng xằng bậy."

Ta trợn lên con mắt, lớn tiếng hét to:" thời gian không nhiều lắm , đừng ép ta. Ta lập lại lần nữa, người đừng ép ta." trên tay xiết chặt, khăn lông trắng tại mạnh khoan thai thon dài trên cổ tả hữu qua lại lặc vài cái, sợ tới mức nàng lớn tiếng thét lên:" ta đánh, ta lập tức gọi điện thoại....."

Thật là kỳ quái, mạnh khoan thai gọi điện thoại lúc, động thịt của nàng vẫn đang mút vào đầu cặc của ta, là vô ý thức bản năng hay là cố ý mà làm? Ta kinh ngạc mà chăm chăm vào mạnh khoan thai, biểu lộ đủ dữ tợn , nhưng nội tâm một chút cũng hận không đứng dậy. Một người nam nhân sao lại há có thể hận đến kẻ tiếp đang cùng hân ân ái nữ nhân?

" Lưu tư minh, người ngay lập tức đem cái kia phần hai tỷ tín dụng bằng chứng hết hiệu lực, lập tức hết hiệu lực..... Ngân hàng kỷ luật kiểm tra uỷ ban đang điều tra, người nhanh hết hiệu lực....." đạt được xác thực phúc đáp, mạnh khoan thai mới cúp điện thoại, một đôi xinh đẹp con mắt cầu xin thương xót giống như xem ta.

Ta mặt mày hớn hờ nói:" cái này đúng rồi. Đừng cho là ta là đồ dân, muốn lấy tiêu loại này tín dụng bằng chứng rất đơn giản, không cần nhiều làm phiền, người tới đến nơi này của ta nói câu nói đầu tiên thì lộ ra sơ hở. Trước mặt người người gọi Lý Trung Hàn, người tin không tin ta giết người?"

" tín, tín, không muốn, không muốn." mạnh khoan thai sợ tới mức tranh thủ thời gian hai tay dấu mặt, bởi vì ta đột nhiên cúi người xuống bộ dạng rất phần nộ. Mạnh khoan thai dù sao cũng là thể diện phu nhân, cái đó chịu đựng được rất tốt của ta đã man đe dọa.

Ta Ôn Nhu mà kéo ra nàng run rẩy hai tay, thường thức nàng xinh đẹp khuôn mặt:" khả ta lại thể nào cam lòng giết người? Người là như thế mỹ mạo, như thế mê người, người cùng Đái Tân Ni chẳng phân biệt được cao thấp. Khoan thai tỷ, ta thật sự thích người..... Đến đây đi, chúng ta đập mấy tổ ảnh chụp lưu niệm."

Mạnh khoan thai ngơ ngác xem ta, vẻ mặt mê mang.

Ta nhe răng cười lấy lớn tiếng gọi:" hoàng nương, người có thể vào được."

" ai, tới rồi." cửa phòng làm việc mở ra, một đầu nhỏ nhắn xinh xắn thân ảnh bay vào đến, nàng tựa là tinh linh đáng yêu Thượng Quan hoàng quán. Nhanh chóng m đến thăm, hoàng anh khiếp đảm mà loay hoay lấy một đài tinh xảo mấy vị Cameras.

Mạnh khoan thai sắc mặt trắng bệch, nàng muốn giãy dụa, nhưng ở hai tay của ta cùng đại nhục bổng oOo áp chế hạ, nàng chỉ có thể thống khổ mà hai mắt nhắm lại. Ta nghiêng đầu nhìn về phía hoàng 鶯鶯, dặn dò:" vất vả người rồi, đem tiêu cự nhắm ngay, đặc biệt là mấu chốt bộ vị cùng mặt đều muốn đi vào màn ảnh."

Mạnh khoan thai mở mắt ra, hoảng sợ vụn phần hỏi:" làm cái gì vậy?
Làm cái gì vậy nha?"

Ta lạnh lùng nói:" địch nhân nhược điểm tựu là ưu thế của ta. Người đã sợ hãi được đập hình ảnh ướt át, vậy hôm nay ta là tốt rồi để nhớ lực bỗng chốc chúng ta yêu nhau trải qua. Nếu như khoan thai tỷ ý đồ phản kháng, ta đây liền đem chúng ta ân ái ảnh chụp chế thành CD-ROM, sau đó đưa đến Hoa Hạ ngân hàng, lại để cho sở hữu tất cả ngân hàng viên chức nhân thủ một trương."

" ô..... Đừng như vậy. Ta sai rồi, người để cho ta làm cái gì đều được, người bỏ qua cho ta đi." mạnh khoan thai đột nhiên khóc lớn. Ta âm thầm lo lắng, lo lắng hoàng anh động lòng trắc ẩn, tranh thủ thời gian cời áo ra, cùng mạnh khoan thai da thịt thân cận, thẳng thắn thành khẩn tương đối.

" tại trong màn ảnh ân ái nhất định rất kích thích, rất mốt, người sẽ cảm giác rất đặc biệt. Đến đây đi, chúng ta hôn môi."" A... Ân....."

Kỳ thật ta hoàn toàn không yên lòng. Đã phải không ngừng mà co rúm hường thụ lấy giao hợp niềm vui thú, vừa muốn chiếu cố mạnh khoan thai, tận lực không cho nàng thút thít nỉ non biểu lộ tiến vào màn ảnh, còn muốn lo lắng hoàng quán phải chăng có thể chịu đựng được hấp dẫn.

Cái này vội vàng quyết định đối với một vị năm gần mười ba, bốn tuổi thiếu nữ mà nói, là có rung động tính , ta nghiêng đầu cổ động nói:" hoàng 弱鳥 弱鳥, chúng ta có thể hay không sinh tồn được tựu # người rồi. Tay cầm ổn Cameras, đừng run."

" biết rõ, không run." hoàng quán càng chạy càng gần, nàng bàn tay nhỏ bé đang run rẩy, ta gấp đến độ trái tim đều nhanh nâng lên cổ họng . Như vậy vô xuống hiệu quả nhất định không lý tưởng, may mắn dưới thân mạnh khoan thai tiếp nhận ta một vòng mãnh liệt đút vào sau lưng khóc.

Ấn ấn mà, mạnh khoan thai xương hông bộ bắt đầu đông đưa, đón ý nói hùa dấu hiệu càng ngày càng rõ ràng. Ta thở dài một hơi, đem chú ý lực chuyển dời đến hoàng anh trên người, thấy nàng như cũ tay run, ta cố ý trêu ghẹo làm cho nàng buông lỏng:" xấu hổ cái gì, cũng không phải chưa có xem."

Hoàng quán cực kỳ lúng túng, khuôn mặt nhỏ nhắn đỏ đến lợi hại hơn, nhin không được giòng Thanh Nói:" chuyên tâm điểm, đừng nhìn màn ảnh."

Nói xong ngón tay loạn điểm phương hướng, đèn flash đột nhiên nhiều lần tránh, ta âm thầm buồn cười, đành phải đem chú ý lực quay lại mạnh khoan thai trên người.

" ờ, Trung Hàn, bỏ qua cho ta đi." mạnh khoan thai hai chân khễ nâng, kẹp lấy thân thể của ta, chán âm thanh cầu xin cùng gọi xuân không có gì khác nhau. Ta xem xét nàng hai mắt ngập nước, trong lòng biết nàng tới gần cao trào, trong nội tâm mềm nhũn, ôn nhu nói:" người trước buông lỏng, chớ khẩn trương."

Vừa dứt lời, mạnh khoan thai đem hai chân trên bàn eo của ta ôm, hạ thân tậ rất:" Ác ác !" nhanh ngừng, nhanh ngừng nha !" Ác ác, tốt trưởng !" nhẹ một chút, ờ."

Vô luận như thế nào, ta đều muốn cảm tạ mạnh khoan thai. Đã muốn chiếm hữu nàng, cũng muốn cảm tạ phát ra từ nội tâm cảm tạ, dùng giao hợp loại này nguyên thủy nhất hành vi đi cảm tạ.

Đại nhục bổng o0o mãnh liệt trùng kích ôn hòa lỗ thịt, cái kia mất hồn cấm địa tối hôm qua không thấy rõ ràng, hôm nay có thể nhìn xem rõ ràng, nhưng ta đã vô tâm ham chiến. Hội nghị sắp tới, quyết chiến đã đến, phòng làm việc của ta sẽ trở thành vì toàn bộ công ty địa phương náo nhiệt nhất, ta phải mau chóng chinh phục mạnh khoan thai.

Mừng rỡ chính là, mạnh khoan thai đã hoàn toàn đầu nhập vào. Đền flash lóng lánh hạ, nàng buông cảm thấy thẹn tự tôn, hoàn mỹ mà đón ý nói hòa ta. Eo của nàng uốn éo được rất lợi hại, nàng rên rỉ triền miên êm tai, nàng tựa hồ so tối hôm qua càng phóng đảng, càng lớn gan, chẳng lẽ thôi tình được tại trên người nàng tiếp tục phát huy được hiệu?

Ta xoa nắn lấy ngạo nghễ ưỡn lên núm vú, liếm mút phần hồng quầng vú. Lóe sáng nước bọt hạ, cặp kia no đủ cao ngất cái vú dẹt thường rất tròn, bởi vì nở cho nên đạn tay, ta như vẽ về mị vắt tựa như đùa bỡn chúng.

" không muốn, không muốn chọc vào ta, không muốn....." mạnh khoan thai dù sao cũng là nữ nhân, rõ ràng cộng lông thảo trái rộng hạ thể rất không e lệ mà rất động lên, lại còn muốn làm bộ rụt rè thẹn thùng. Ta thầm mắng nàng không thể nói lý, thô lỗ mà cuốn thân thể của nàng, làm cho nàng mê mẩn rất tròn bờ mông ộp, cố ý lại để cho màn ảnh nhắm ngay nồng đậm cộng lông thảo ở dưới một lùm cánh hoa.

Cánh hoa rất đẹp, rất mê hoặc lẫn lộn, cánh hoa trung tâm phẳng phất là thâm bất khả trắc nụ hoa, có thể nuốt có thể nhả, nuốt vào ngấm đen nóng cự vật, nhổ ra chính là dính trượt quỳnh tương ngọc dịch.

" ờ, đừng bắn vào đi, đừng bắn vào đi." mạnh khoan thai mãnh liệt vùng mái tóc, quay đầu lại cầu xin thương xót. Nàng không phải thiên phú dẹt bầm nữ nhân, nàng cùng bình thường nữ nhân đồng dạng, đón ý nói hòa ta càng mãnh liệt, tan tác được lại càng nhanh.

" cái này không phải do người rồi." ta một tiếng gầm nhẹ, như sư tử giống như dữ dằn, lao nhanh mà ra nhiệt lực lập tức mang tất cả toàn thân, tràn ngập toàn bộ thâm bất khả trắc nụ hoa.

Mạnh khoan thai xụi lơ tại trên ghế sa lon.

Ta bắn đã xong còn run không ngừng, đem còn sót lại tại bao tinh hoàn ở bên trong tinh dịch toàn dốc tiến run rẩy lỗ thịt.

Rút...ra đại nhục bông o0o, ta đi về hướng hoàng anh. Tiếp nhận nàng đưa tới mấy vị Cameras, kiểm tra một lần hiệu quả, ta cười giơ ngón tay cái lên:" pixel không tệ, hình ảnh rõ ràng độ rất tốt. Không tệ không tệ, hoàng anh rất có tiền đồ."

Hoàng quán sau khi từ biệt khuôn mặt nhỏ nhắn, giòn Thanh Nói:" tổng giám đốc, nhanh mặc quần áo a."

" Ân, người đi ra ngoài đi." ta cúi đầu nhìn nhìn nửa cử động hạ thế, xấu hổ vạn phần, lúc này mới nghĩ đến đối với chưa nhân sự thiếu nữ muốn kiểm điểm một ít.

Mạnh khoan thai như cũ thở dốc, nàng vén lấy hai chân, nghiêng người co rúc ở trên ghế sa lon. Khêu gợi thân thể mềm mại làm cho ta có lần nữa xúc động dấu hiệu, thực tế vén hai chân cùng rất tròn mông đẹp chính giữa cái kia một lùm lộng lẫy cánh hoa càng tràn ngập hấp dẫn.

Ta đi qua quỳ gối dưới mông đẹp, một bên dùng khăn tay chà lau theo cánh hoa miệng đầy ra bạch dịch, một bên bấm Hoa Hạ ngân hàng phục vụ khách hàng tuyến hồng ngoại:" uy, Hoa Hạ ngân hàng sao? vừa rồi có một số hai tỷ khoản tiền lớn tiến vào ngân hàng của ta tài khoản, phải hay là không phạm sai lầm ?"

Phục vụ khách hàng tiểu thư nũng nịu lại hơi sợ hãi mà trả lời:" đúng vậy đúng vậy. Thực xin lỗi, bởi vì chúng ta công tác lên sơ sẩy cho ngài đã tạo thành không tiện, khẩn cầu ngài tha thứ....."

Ta nở nụ cười, ném khai mở điện thoại, ngón tay của ta không cẩn thận trượt nhập phát ra có chút tao vị lỗ thịt:" khoan thai tỷ, cảm giác như thế nào? Có hay không làm đau người?"

" người còn muốn ta làm cái gì?" mạnh khoan thai lười biếng hỏi.

Ta rút...ra ngón tay, đem có dính dâm thủy cùng tinh dịch ngón tay tại cao ngất trên bầu vú nhẹ nhàng một vòng:" dự thính hội nghị, làm tình nhân của ta."

Mạnh khoan thai đẩy ra ngón tay của ta:" điều thứ nhất có thể đáp ứng người, điều thứ hai không được, ta yêu ta lão công." ta cười lạnh:" hẳn là biến thái người cũng yêu?"

Mạnh khoan thai mấp máy đỏ tươi bờ môi, oán hận nói:" đúng vậy, hẳn lại xấu, lại phong lưu, lại biến thái ta cũng yêu."" ta bội phục người đủ trọng tình nghĩa, nhưng cái này không hề phòng ngại chúng ta khâm phục người. Nói sau người làm tình nhân của ta không thiệt thòi, các người không phải muốn chia được công chúa bảo tàng sao? ta đáp ứng có người một phần, tuyệt không nuốt lời." ta quý dị cười cười, đứng lên rất cẩn thận mà đem mấy vị Cameras khóa vào trong ngăn kéo.

?? Mạnh khoan thai hồng ửng bờ môi lại biến trợn nhìn:" người..... Làm sao người biết, chúng ta muốn..... Muốn bảo tàng?" ta cười gian hai tiếng, chậm rãi đi trở về mạnh khoan thai bên người:" người có phải hay không muốn hỏi, ta là như thế nào nhìn thấu âm mưu của các người?"

" ai." mạnh khoan thai im lặng, chỉ là thở dài.

Ta mỉa mai nói:" sơ hở rất nhiều á! vừa rồi người đối với Trương Tư Cần rất vô lễ thái độ tự quá tải , trình diễn quá tải tự không giống."

Mạnh khoan thai trông mắt tại trên người của ta đi lòng vòng hỏi:" tự những này?"

Ta cười cười, cầm lấy rơi xuống trên mặt đất quần jean sáo tiến một đôi thanh tú ưu mỹ bấp chân ở bên trong:" đương nhiên, thấy rõ âm mưu của người còn muốn theo 『 di cầu vòng 』 châu báu công ty nói lên. 『 di cầu vòng 』 là ta một vị bằng hữu sản nghiệp, bởi vì thiếu khuyết tài chính quay vòng cơ hồ đóng cửa."

" khả ta ngày đó tại Hoa Hạ ngân hàng lại nghe nói cái này 『 đi cầu vòng 』 châu báu công ty có ngàn vạn gọi ngân hàng, ta đã cảm thấy kỳ quái. Nghe ngóng bỗng chốc mới biết được, người cho người ta rất cao tiền lãi, cơ hồ là quốc gia tiền lãi tám lần. Loại này dùng lãi nặng tức kéo dự trữ phương pháp là quốc gia mệnh lệnh rõ ràng cấm , khả người như cũ dám làm, cái này nói rõ một vấn đề."

Mạnh khoan thai đột nhiên từ trên ghế salon ngồi xuống, mở to hai mắt từ:" vấn đề gì?"

Ta thản nhiên nói:" các người ngân hàng khả năng xuất hiện đại lượng nát trưởng cùng xấu trưởng, cũng hoặc các người tham ô công khoản làm lỗi của hãn mà không cách nào đúng giờ thu hồi. Đến cuối năm ngân hàng uỷ ban muốn tra sổ , các người mười thùng chín che trưởng mục đã vô pháp bổ sung, đành phải nghĩ hết hết thấy biện pháp kéo gọi ngân hàng, dù là đề cao tiền lãi cũng lại chỗ không tiếc."

Gặp mạnh khoan thai sắc mặt đại biến, trong nội tâm của ta càng là gương sáng treo cao, đoán chừng đoán trúng tám, chín phần. Ta nói tiếp:" bởi vì các người trên người xảy ra vấn đề, chiều dài thối thối, cho nên mới được Trương Tư Cần lợi dụng. Hãn tự là chuyên môn đình thối thối con ruồi, các người rốt cục thông đồng làm bậy, cam tâm tình nguyện tiếp nhận Trương Tư Cần lợi dụng."

Mạnh khoan thai hoảng sợ mà nhìn xem, bộp?? Cả buổi cũng nói không nửa chữ đến.

Ta lạnh lùng nói:" tối hôm qua người chủ động ước ta, ta đã cảm thấy kỳ quái. Như người loại này cực phẩm tư sắc nữ nhân cần gì chủ động ước nam nhân đâu? Tuy nhiên mục đích là vì kéo gọi ngân hàng, nhưng là không cần phải cách ăn mặc được như thế gọi cảm. Đương nhiên, người ngay từ đầu cũng không phải muốn ý định hi sinh thân thể, thậm chí làm

cho ta tâm viên ý mãn, muốn ngừng mà không được, xem tới được lại ăn không đến."

" đây là nữ nhân đối phó nam nhân cao minh nhất thủ đoạn, chỉ cần ta say mê người, người thì có thể làm cho của ta gởi ngân hàng thành thành thật thật mà đặt ở Hoa Hạ ngân hàng.kt tài khoản có hơn hai ức, mặt khác còn có một số ba trăm triệu cho vay, cái này năm trăm triệu (5 ức) tuy nhiên không coi là nhiều, nhưng cũng là khả quan số lượng."

Mạnh khoan thai khuôn mặt nhỏ nhắn ửng đỏ, làm bộ mặc quần áo xuyên:đeo quần không dám nhìn ta.

Ta xấu xa cười cười:" thế nhưng mà, người không nghĩ tới tối hôm qua vậy mà thất thân."

Mạnh khoan thai mặt càng đỏ hơn, luống cuống tay chân mà sửa sang lại có chút mất trật tự mái tóc. Ta đi đến trước, bắt lấy tay của nàng ôn nhu nói:" người ưng thuận không tính hối hận, coi như là rượu đỏ ở bên trong phóng xuân được, ta vẫn đang cảm giác được khoan thai tỷ động thực cảm tình, chúng ta vừa thấy đã yêu. Ân ái rất thoải mái, người cũng rất thỏa mãn. Đối với cái này ta rất có lòng tin, cho nên người ngay từ đầu đáp ứng giúp ta là thật tâm . Thẳng đến buổi sáng hôm nay, người hay là nghĩ đến hết sức giúp ta, bởi vì người không để ý hạ mưa to vẫn đang đi ngân hàng."

Mạnh khoan thai lâm trận đào ngũ, quăng hướng Lý Trung Hàn trận doanh, sẽ ở kt cổ đông hội nghị lên tạo thành cái gì nha dạng ảnh hưởng?

Trương Tư Cần không chịu buông tha cho công chúa bảo tàng khai mở đào quyền, bắt cóc Tiểu Nguyệt, thậm chí cưỡng ép Phàn Ước. Đối mặt như vậy một mà tiếp, lại mà ba bức hiếp, Lý Trung Hàn nên như thế nào phản kích?

Ngay tại Lý Trung Hàn cùng dì tâm đó cảm tình có tiến triển thời điểm, hẳn cùng với Tiểu Quân ở giữa mập mờ được dì phát hiện !"

Tại ngã bài thời khắc mấu chốt, Lý Trung Hàn chọn buông tha cho Tiểu Quân, làm quay trở lại dĩ nhi tử, hay là....

Nhân vật:"Ta", Lý ở bên trong thua: Một vị tuổi trẻ, suất khí, chưa từng đã tâm đến rất có dã tâm, theo đồ dẫn đến gian xảo tiểu Bạch lĩnh.

TỶ PHU VINH DỰ

Tiểu Thủ Chương
www.dtv-ebook.com

Chương 137: Tiên hạ thủ vi cường

Mạnh khoan thai như cũ trầm mặc không nói, chỉ có bàn tay nhỏ bé bất an mà vuốt hơi ẩm ướt quần jean.

Ta sắc mặt phát lạnh, cười lạnh nói: "Thật đáng tiếc, người cùng Lưu tư minh sau khi thương nghị hay là quyết định phản bội ta. Ta đoán tình huống của các người rất hồngбет, hồngбет đến Trương Tư Cần dùng bảo tàng hấp dẫn các người, các người sẽ đem tiền đặt cược toàn bộ bắt lại, đúng hay không?"

Mạnh khoan thai giật mình mà xem ta, nước mắt tại trong hốc mắt lăn qua lăn lại.

Ta thở dài nói: "Người vốn tưởng rằng qua loa ta xong việc là tốt rồi, không nghĩ tới Nhiếp tiểu Mẫn một câu nói dối tự làm người thất hồn lạc phách, mạo hiểm mưa to đến phải về không tồn tại ảnh chụp, cái này thực ứng "Chui đầu vô lưới" những lời này."

Mạnh khoan thai tại thở dài, không biết là ảo não hay là hối hận.

Ta nhặt lên tinh mỹ chữ nhân hình dáng cao gót giày xăng-đan vuốt vuốt bông chốc, Ôn Nhu mà sáo tiến nàng chân ngọc ở bên trong: "Nhiếp tiểu Mẫn là người của ta, hành tung của người cũng là Nhiếp tiểu Mẫn tiết lộ cho của ta. Người đừng trách nàng, bởi vì người trượng phu thường xuyên quấy rối nàng, làm cho nàng khổ không thể tả, thiếu một ít tự lâm vào người biến thái trượng phu ma chưởng."

Nghe nói nữ nhân thống hận nhất trượng phu đối với nàng bên người bằng hữu, đồng sự, khuê mật khởi sắc tâm. Quả nhiên, mạnh khoan thai nghe xong tức giận dị thường: "Nàng vì cái gì không trực tiếp nói với ta?"

Ta ôn nhu thở dài: "Đặt mình vào hoàn cảnh người khác muốn một chút đi !" Nhiếp tiểu Mẫn có thể nói sao? nói người sẽ tin sao? nàng dám đối với người nói, trượng phu của người bức nữ nhân thân thể trần truồng ăn đại tiện sao?"

Mạnh khoan thai ngẩn ngơ, đón lấy che miệng kinh hô: "Cái gì? Ta không biết, ta hoàn toàn không biết."

Ta lạnh lùng cười cười: "Người ít nhất biết rõ chồng người đã sa đọa ."

Mạnh khoan thai thống khổ mà nhắm mắt lại: "Ta biết rõ, ta biết rõ hắn sa đọa, ta đây không phải tại cứu hắn sao?"

"Người không phải tại cứu hắn, mà là đang hại hắn phần thân toái cốt."

Ta âm lãnh thanh âm xuyên thấu mạnh khoan thai tâm linh, nàng thét lên, mở ra hai mắt tràn ngập sợ hãi. Ta tại tâm không đành lòng, ôn nhu hỏi: "Muốn hay không nghe ta một lời?"

Mạnh khoan thai chờ đợi mà nhổ ra hai chữ: "Người nói."

Ta tại mạnh khoan thai trên mặt Ôn Nhu hôn một cái: "Mới vừa nói đã qua, tham gia hội nghị, làm tình nhân của ta."

"Ta....."

Mạnh khoan thai muốn nói lại thôi, vẻ mặt mờ mịt.

Ta nghiêm mặt nói: "Người không có cái khác lựa chọn."

"Ta không có cái khác lựa chọn. Trương Tư Cần Bất Tử, ta hậu hoạn vô cùng."

Tiếp nhận Tào Gia Dũng truyền đạt một chi giá rẻ điện thoại, ta càng quyết định diệt trừ Trương Tư Cần.

Tào Gia Dũng thở dài, nói:"Ta có thể lý giải, nhưng người không cần xuất đầu. Công ty không có ly khai người, đường cao tốc kiến thiết kế hoạch cũng không có ly khai người, về công về tư ta đều giúp. Đỗ Đại Duy trở về , hẳn cũng sẽ không bỏ qua Trương Tư Cần."

Ta cảm kích mà vỗ vỗ Tào Gia Dũng bả vai:"Tốt, trong nội tâm của ta nắm chắc , đi vào hộp a."

Trong phòng họp ngồi đầy người, hào khí có chút quái dị. Bởi vì chỗ ngồi không đủ, rất nhiều công ty cao cấp trưởng phòng chỉ có thể ngồi ở cổ đông sau lưng cái ghế, làm thành hai vòng.

Hội nghị bàn dài bên cạnh, Tào Gia Dũng một bên gọi điện thoại, một bên lạng lẽ hướng ta đánh một cái 0k đích thủ thế, cái này làm cho ta dị thường phấn chấn, hẳn là ám chỉ ta đã cầm] bắt được thắng dễ dàng thế đánh bạc. Không cần phải nói, các loại diệt trừ Trương Tư Cần sau, ta nhất định tiến cử Tào Gia Dũng vì công ty tổng giám đốc kiêm phó tổng giám đốc.

Kỳ thật rất nhiều công ty cao cấp trưởng phòng đều là lần thứ nhất nhận thức kt cổ đông, bởi vì những này kẻ có tiền đều rất ít xuất hiện. Cùng cái khác cổ đông không giống với, Trương Tư Cần rất Trương Dương, không ít cổ đông đều dùng hẳn như Thiên Lôi sai đâu đánh đó. Chỉ cần đả kích Trương Tư Cần, mặt khác cổ đông nhất định sẽ gặp phong chuyển xà, cho nên ta muốn thắng vì đánh bất ngờ, tiên hạ thủ vi cường.

"Lại để cho mọi người đợi lâu. Hộp trước để ta giới thiệu một chút, vị này phu nhân là Hoa Hạ ngân hàng hành trưởng thê tử, họ Mạnh, mạnh là

mạnh tử. Công ty sắp mở rộng quy mô, chúng ta cùng ngân hàng nghiệp vụ tất nhiên tăng nhiều, vì càng thuận lợi mở rộng nghiệp vụ, thuận tiện tuyệt bút tài chính vãng lai, ta quyết định thuê mạnh phu nhân cho chúng ta công ty tài vụ cố vấn, thỉnh mọi người hoan nghênh."

Ta lớn tiếng dọa người đem mạnh khoan thai dẫn tới trước mọi người giới thiệu, thân phận của nàng như thế đặc thù, có nàng gia nhập liên minh kt đủ để hấp dẫn cổ đông đám bọn chúng tin tưởng, đây là ta đáy lòng tính toán một cái nhỏ mưu kế.

Mạnh khoan thai đoan trang đại khí, tự nhiên hào phóng, nhìn quen đại tràng diện nàng, đối mặt trên trăm ánh mắt nhìn chăm chú không có chút nào luống cuống. Đái Tân Ni xanh đen chế ngự:đồng phục mặc ở trên người nàng vậy mà vừa vặn vừa người, nàng nhìn về phía trên hoàn toàn như một vị tiêu chuẩn thành phần tri thức. Mỹ mạo của nàng cùng khí chất làm cho sở hữu tất cả nam nhân con mắt tỏa sáng, chỉ là tại mỹ nữ như mây kt ở bên trong, mạnh khoan thai cũng không phải duy nhất tuyệt sắc, tại đây còn có một vị khó có thể địch nổi Đái Tân Ni.

"Ào ào Xoạt!"

Tiếng vỗ tay như sấm, hào khí nhiệt liệt.

Mạnh khoan thai mỉm cười hướng sở hữu tất cả tham dự hội nghị người thăm hỏi, ngồi ở cách đó không xa hội nghị bàn dài bên cạnh. Trương Tư Cần sắc mặt so người chết còn khó hơn xem, nhưng hắn còn có thể bảo trì bình thản.

Ta âm thầm cười lạnh, đợi mạnh khoan thai tại bên người ngồi xuống, ta ngữ khí trở nên lạnh lẽo ác liệt:"Công ty muốn phát triển, tất cả mọi người có tiền lợi nhuận. Tất cả mọi người là vì nhiều kiếm tiền, ta tuyệt không hi vọng, cũng không cho phép trong công ty người cả ngày nghĩ đến thay thế vị trí của ta. Không phải ta quá độc tài, mà là muốn thay thế người của ta

căn bản không có tư cách thay thế ta. Ta lên làm tổng giám đốc sau, công ty công trạng gia tăng bốn %, đây chính là ta năng lực."

Ta một phen âm vang hữu lực thổ lộ mọi người kinh ngạc, trong phòng họp tĩnh làm cho người khác sợ hãi, ta chú ý tới Trương Tư Cần hơi có bất an.

"Là ai muốn thay thế Lý tổng tài?"

Tào Gia Dũng rất vừa mới nói ra mọi người nghi vấn trong lòng.

Ta nhìn quanh một vòng, ngữ khí bằng phẳng xuống:"Nói cho mọi người là ai lúc trước, ta trước cùng mọi người giảng một cái câu chuyện, cái này câu chuyện khả năng có không ít người nghe qua.

"Truyền thuyết trước đây thật lâu, có một vị cổ đại công chúa mai táng tại nương nương bờ sông. Công chúa thân phận cao quý, chôn cùng đồ vật tự nhiên không ít, nghe nói phú khả địch quốc."

Phòng họp lặng ngắt như tờ, tất cả mọi người dựng thẳng lấy lỗ tai như muốn nghe, ta nói tiếp:"Ta không biết có phải hay không là thực sự công chúa bảo tàng, nhưng là ta hiểu rõ rất nhiều người đối với công chúa vật bồi táng ngày nhớ đêm mong . Nhưng ta cho rằng mặc dù thực sự công chúa bảo tàng, cái kia bảo tàng cũng là thuộc về quốc gia, thuộc về lên? nhân dân, mà không phải thuộc về người nào đó."

Dừng một chút, ta đối xử lạnh nhạt quét qua nói:"Nhưng mà có một người nổi lên tham niệm, hăn mưu toan đem công chúa bảo tàng làm của riêng. Rất xảo chính là, người này thăm dò được của ta tư nhân vật nghiệp "Bích Vân sơn trang" tựu là chôn dấu công chúa bảo tàng chi địa ."

Ta đi đến Quách Vịnh Nhân bên người, theo nàng trước bàn cầm lấy một đại điệp vừa sao chép đi ra hiệp ước hợp đồng mẫu ném ở hội nghị bàn dài lên:"Vì vậy người này tựu nghĩ ra một bí mật đào móc công chúa bảo tàng,

cũng cùng ta chia xẻ công chúa bảo tàng kế hoạch. Trong kế hoạch cho ở chỗ này, mọi người truyền đọc bằng chốc."

Mọi người nghe xong, bạo động biến hành động, nhao nhao đem bàn hội nghị lên hiệp ước hợp đồng mẫu năm bắt tới tay lên nhìn kỹ. Cái này hiệp ước hợp đồng mẫu tự là Trương Tư Cần cho bí mật của ta hiệp ước hợp đồng, bên trên trên thẻ tre hắc Trương Tư Cần đại danh, sẽ chờ ta lạc khoản ký tên.

Sau một lát, phòng họp bạo động lợi hại hơn, mọi ánh mắt đều nhìn về Trương Tư Cần. Lúc này Trương Tư Cần sắc mặt ngưng trọng, hung ác nham hiểm mắt tam giác hướng ta bắn quang hùng hổ dọa người hàn quang. Ta không sợ hãi chút nào, kiên định lạnh lùng ánh mắt cũng 2 chăm chăm vào Trương Tư Cần:"Mọi người nhất định biết rõ cái này mưu toan đào móc bảo tàng người là ai ."

Tôn Gia Tề cái thứ nhất lớn tiếng hỏi:"Trương Tư Cần là ai?"

Tiểu Trương chửi ầm lên:"Cái này thẳng khốn ở nơi nào?"

Nhỏ trác phần nộ mà đứng lên:"Tổng giám đốc, ta cảm thấy được đây là một cái âm mưu bày kế."

Tôn Gia Tề, tiểu Trương, nhỏ trác ba người bọn họ tự nhiên cũng biết ai là Trương Tư Cần, bọn họ đều là ta an bài tốt hiện trường ồn ào , mục đích đúng là hình thành lên án công khai xu thế. Kỳ thật mọi người xem hiệp ước hợp đồng mẫu về sau đã lòng dạ biết rõ, quả nhiên ba người này một hồi hét to, mọi người càng nghị luận nhao nhao.

Ta rèn sắt khi còn nóng, chỉ vào Trương Tư Cần hét lớn một tiếng:"Người này tự là công ty của chúng ta cổ đông, Trương Tư Cần."

"Ah....."

Mọi người bạo động được lợi hại hơn, cổ đông nhóm càng là xì xào bàn tán. Ta âm thầm đặc ý, đây chính là ta vì sao vượt lên trước tổ chức công ty cao tầng hội nghị nguyên nhân, ta muốn trước hình thành cường đại thanh thế tới dọa qua Trương Tư Cần.

Một ít vốn là ý định đi theo Trương Tư Cần cổ đông lập tức gió chiều nào che chiều ấy, lắc đầu thở dài, trong đó càng có người lộ ra vẻ chán ghét.

Trương Tư Cần nhìn mặt mà nói chuyện, đã minh bạch tình thế đối với hần bất lợi. Hần cáo già, mãnh liệt vỗ bàn đứng lên phản kích:"Lý tổng tài, người nói chuyện phải chịu trách nhiệm ah !" người vừa rồi không có chứng cứ chứng minh là ta !" ta căn bản không biết cái gì công chúa bảo tàng, cái này hiệp ước hợp đồng cũng không phải của ta, bên trên bút tích là người khác giả mạo , người đừng ngậm máu phun người !""

Ta sớm đoán được Trương Tư Cần sẽ thề thốt phủ nhận, đang muốn bác bỏ lúc, một vị họ Hoàng cổ đông giận dữ, nói:"Trương đồng, người cũng đừng nói xạo !" người cũng dùng cùng một cái phương pháp du thuyết ta, nếu không phải Lý tổng tài ở chỗ này làm rõ, ta nhất định sẽ coi trọng người hợp lý. Chúng ta là bằng hữu cũ , người ngay cả ta đều lừa gạt?"

Ta thầm kêu may mắn, Trương Tư Cần dùng bảo tàng vì mỗi nhử, dụ dỗ không ít người. Không nghĩ tới ta cái này một ngả bài, hần quỷ kế lập tức thiên sang bách khổng. Nếu như ta Lý mỗ nhất thời lòng tham, đến lúc đó không chỉ có ta một người trúng kế, chỉ sợ rất nhiều người đều được hần đã lừa gạt đi.

Một vị 60 tuổi cao thấp họ Hứa lão cổ đông rất không khách khí:"Trương Tư Cần, người đi đi !" ta cho mặt mũi người."

Trương Tư Cần rõ ràng mặt không đỏ, hơi thở không gấp, rất bình tĩnh nói:"Các người toàn bộ đều tại bịa đặt sinh sự, ta căn bản không rõ các

người đang nói cái gì. Các người thông đồng tốt vu oan ta, chửi bới ta, các người nhất định không hề khả cáo người mục đích ."

Ta cười lạnh một tiếng, mĩa mai nói:"Ta biết ngay người sẽ không thừa nhận. Chim quyên, đem ghi âm phóng cho mọi người nghe một chút."

Vừa dứt lời, sau lưng Thượng Quan chim quyên cầm lấy một cành ghi âm bút đặt ở hội nghị bàn dài lên.

Mọi người xem xét, lập tức nín thở tĩnh khí, vắng tai.

Cái này cành ghi âm bút giá cả xa xỉ, phẩm chất tốt được rất, bản sao đối thoại rõ ràng được tựa như chân nhân hiện trường diễn thuyết đồng dạng.s ta nhất định sẽ nghị trong phòng người chỉ cần thính lực không có chương ngại, đều có thể nghe ra là Trương Tư Cần cùng ta tại đối thoại.

Đương nhiên, một ít liên quan đến đến ta tư ẩn nội dung đã xóa bỏ , chỉ còn lại có Trương Tư Cần như thế nào khích lệ ta cùng hãn hợp tác, như thế nào dụ dỗ ta mắc câu, như thế nào phân phối bảo tàng các loại đối thoại.

"Hư."

Cơ hồ tất cả mọi người phát ra từng đợt hư âm thanh, mới nghe được nhất thời nửa khắc, trong phòng họp đã là tiếng mắng nổi lên bốn phía.

Một ít bảo trì trung lập cổ đông lập trường đã có biến hóa vi diệu, thậm chí có người bắt đầu chất vấn Trương Tư Cần. Mặc kệ chỉ trích Trương Tư Cần người xuất phát từ cái mục đích gì, đều chứng minh Trương Tư Cần hi vọng của mọi người, danh vọng đánh mất.

Xem ra đại cục đã định, ta âm thầm thở dài một hơi.

Trương Tư Cần hốn hển mà nói:"Lý Trung Hàn, cái thanh âm này không phải của ta !" người hãm hại ta !""

Ta bội phục Trương Tư Cần vô sỉ cùng nói xạo, đều đúng lúc này hăn vẫn còn thoái thác. Ta cười lạnh mấy tiếng, chỉ vào bên cạnh thân mạnh khoan thai nói: "Ta hãm hại người? Người muốn dùng giả dối hai tỷ tín dụng bằng chứng lừa gạt ta, muốn ta với người thông đồng làm bậy.

Người hèn hạ hành vi nhất định lại để cho người khinh thường, vừa rồi vị này Mạnh tiểu thư xin ý kiến phê bình nghĩa địa hướng ta vạch trần âm mưu của người.

""Người hãm hại ta, các người hãm hại ta !""

Trương Tư Cần hướng ta cùng mạnh khoan thai bệnh tâm thần mà gào thét. Hăn nhất định không thể tưởng được ta có thể trong thời gian ngắn nhất thuyết phục mạnh khoan thai, có thể nói mạnh khoan thai là sở hữu tất cả kế hoạch đột phá khẩu.

"Hãm hại người?"

Ta lớn tiếng giận dữ mắng mỏ, một lần nữa cho Trương Tư Cần một vòng mới đả kích: "Các vị cổ đông, các người ㄟ vạn chớ tin hăn có cái gì tài sản. Những cái...kia tài sản nếu không là giả dối tín dụng bằng chứng, tựu là lừa dối tự công ty nguyên tổng giám đốc Chu Cửu Đồng di sản.

"Trương Tư Cần chẳng những lừa dối Chu Cửu Đồng di sản, còn lăng nhục cường bức Chu Cửu Đồng đàn bà góa. Hăn cùng với Chu Cửu Đồng là hảo huynh đệ, nhưng hăn cả hảo huynh đệ đàn bà góa, con gái đều khi dễ."

Nói đến kích động chỗ, ta làm bộ thống khổ không chịu nổi, khí nghẹn ngào.

Trong phòng họp lập tức có người đối với Trương Tư Cần chửi bậy, Trương Tư Cần dốc sức liều mạng muốn giải thích, nhưng đạt được đáp lại lại là một mảnh hư âm thanh. Trương Tư Cần nổi trận lôi đình, dưới tình thế

cấp bách nói:"Lý Trung Hàn, người phỉ báng ta !" người bây giờ tìm Chu Cửu Đồng lão bà đi ra, ta muốn cùng nàng đối chất !""

"Người cho rằng người làm hết thầy thần không biết, quý chưa phát giác ra sao? người cho rằng bắt cóc Tiểu Nguyệt có thể đạt được bảo tàng manh mối sao? người cho rằng Tiểu Nguyệt tại trên tay người, Chu Cửu Đồng đàn bà góa tửu sợ ném chuột vỡ bình sao?

"Hừ, ta tửu cho người hết thầy hành vi phạm tội bạo lộ tại mọi người trước mặt, chúng ta trước tiên ở tại đây Thẩm Phán người, sau đó lại do pháp luật Thẩm Phán người. Chim quyên, người thỉnh mi sa a đi cùng Tiểu Nguyệt tiến đến."

Chim quyên đáp ứng một tiếng, mở ra cửa phòng họp, Tần Mỹ sa cùng Tiểu Nguyệt cùng nhau đi tới, phòng họp lập tức mọi nơi im ắng.

Trương Tư Cần vừa thấy mẹ con này lưỡng, sợ tới mức sắc mặt như tro tàn, thân thể lay động hai cái, bịch một tiếng sụt ngồi ở trên mặt ghế, trong miệng tựa hồ tại nhắc tới:"Làm sao lại như vậy? tại sao có thể như vậy?"

Ta lạnh lùng nói:"Trương Tư Cần, trước người lừa dối chỉ thuộc về người cá nhân đạo đức thành tín xảy ra vấn đề. Hôm nay người bắt cóc Tiểu Nguyệt, cái kia chính là phạm tội !" cho dù có bối cảnh, chỗ dựa, có nhân mạch quan hệ, cũng bảo vệ không được người."

Nói vừa xong, ta quay đầu phân phó:"Vĩnh Nhân, người lập tức gọi bảo toàn tiến đến, trước chế trụ Trương Tư Cần. Chờ chúng ta thảo luận xong, lập tức báo động."

Tần Mỹ sa hai mắt sưng đỏ, hiển nhiên là khóc thật lâu, nàng diện mục dữ tợn mà trừng mắt Trương Tư Cần, tức giận mắng:"Người tên súc sinh này !" người đoạt tài sản của ta, khi dễ ta, những này ta đều có thể nhẫn . Nhưng là người vì cái gì buộc đi Tiểu Nguyệt? Người đã đáp ứng ta sẽ buông tha Tiểu Nguyệt , người tại sao muốn bắt đi Tiểu Nguyệt?"

Trương Tư Cần đột nhiên thản nhiên nói: "Tần Mỹ sa, ta không biết người đang nói cái gì."

Trong một sát na ta phát ra từ nội tâm bội phục Trương Tư Cần, lập tức hẩn sắp sụp đổ, khả thoáng qua tầm đó hẩn lại khôi tỉnh táo.

Chỉ là hẩn tỉnh táo cùng tàn nhẫn làm cho ta như đứng ngồi không yên, càng thêm kiên định ta muốn diệt trừ ý nghĩ của hẩn.

"Các vị thúc thúc bá bá a di tỷ tỷ, Trương Tư Cần đem qua tìm người miền khung ta....."

Mặt mũi tràn đầy vệt nước mắt Tiểu Nguyệt tuyệt sẽ không buông tha lên án Trương Tư Cần cơ hội, nàng lên án chọc giận ở đây tất cả mọi người.

Trong phòng họp xuất hiện bạo động, trước kia Chu Cửu Đồng cấp dưới nhao nhao tiến lên muốn đánh Trương Tư Cần, lại bị những người khác ngăn lại.

Ta bắt lấy cái này thời cơ, đã đả kích Trương Tư Cần lại trấn an Chu Cửu Đồng cự thuộc: "Tiểu Nguyệt, người yên tâm, bại hoại nhất định sẽ đã bị trừng phạt."

Tiểu Nguyệt sau khi nghe, mở ra hai chân hướng ta chạy tới, cuồn cuộn mà ở dưới nước mắt theo nàng nhếch đôi môi chảy qua.

Trương Tư Cần đối với Tiểu Nguyệt vẻ mặt ôn hoà nói: "Ta như thế nào sẽ bắt cóc người đâu? Tiểu Nguyệt, người nhất định là đã hiểu lầm, ngàn vạn đừng tùy tiện tin tưởng lời của người khác."

Ta giận dữ: "Trương Tư Cần, thủ hạ của người đã đem người khai ra đã đến, người còn nói xạo?"

Trương Tư Cần đột nhiên cười gian liên tục: "Các người đây là vu oan !" đây hết thảy cùng ta không quan hệ. Đã người nói tay của ta đã bị trảo, vậy người làm gì chờ tới bây giờ mới báo động? Hừ, ta té muốn nhìn là người nào cung cấp ta đi ra? Ta cũng muốn báo động."

Nói xong, Trương Tư Cần rõ ràng chậm rì rì mà lấy điện thoại cầm tay ra.

Ta cười lạnh: "Trương Tư Cần người đừng tự cho là thông minh, ta là gặp Tiểu Nguyệt hoàn hảo không tổn hao gì, mà người dù sao cũng là kt lão thần, ta mới không muốn đem chuyện làm tuyệt . Người rời khỏi ban giám đốc, ta không báo cảnh? Nếu như người không biết tốt xấu, ta đây tự không hề khách khí."

Họ Hứa lão cổ đông ở một bên khuyển nhủ: "Trương đồng, tổng giám đốc chỗ ở tâm nhân hậu, người tự theo hạ bậc thang a. Huống hồ người thanh danh đã thối, nếu đợi xuống dưới đã là không có khả năng."

Tào Gia Dũng thật dài mà thở dài một tiếng, nói: "Đúng vậy a, kẻ thức thời mới là tuần kiệt, bắt cóc thật là nghiêm trọng tội."

Trương Tư Cần suy đoán điện thoại suy nghĩ một lát, mãnh liệt căn rằng một cái: "Tốt, ta rời khỏi kt. Các vị, ta cáo từ trước, sau này còn gặp lại."

Rõ ràng nói rời khỏi, còn sau này còn gặp lại? Những lời này hàm ẩn ý tứ hàm xúc quá cường liệt . Ta kinh sợ nảy ra, trong lòng biết Trương Tư Cần tuyệt sẽ không từ bỏ ý đồ.

Quả nhiên, Trương Tư Cần đi đến cửa phòng hội nghị lại bỗng nhiên quay đầu lại: "Lý tổng tài, người không tiễn đưa ta?"

Ta nhìn ra cặp kia hung ác nham hiểm mắt tam giác ở bên trong khác thường màu, khả đối mặt trên trăm con mắt nhìn chăm chú, ta đương nhiên

không thể lộ ra e sợ thái. Quay đầu lại an ủi Tần Mỹ sa cùng Tiểu Nguyệt hai câu, ta nhàn nhạt đáp lại nói:"Ta đây sẽ đưa người đoạn đường."

Bầu trời như cũ mây đen rậm rạp, như cũ rơi xuống không lớn không nhỏ vũ, trống trải lâu một đại sảnh cửa thủy tinh trước, ta cùng với Trương Tư Cần đối mặt mà đứng. Không rõ ý tưởng người nhất định cho rằng đây là hai vị bạn thân tại phân biệt lúc không bỏ, trên thực tế chúng ta thậm chí nghĩ đưa đối phương vào chỗ chết.

Ngoại trừ bảo toàn nhóm xa xa mà nhìn chăm chú lên chúng ta bên ngoài, Đái Tân Ni cặp kia xinh đẹp mắt to đã ở lo nghĩ mà hướng ta đang trông xem thế nào, nàng đứng tại bảo toàn bên người càng không ngừng nói thầm lấy cái gì. Ta biết rõ Đái Tân Ni là lo lắng ta, ta biết chắc đạo, lo lắng nữ nhân của ta đâu chỉ Đái Tân Ni.

Trương Tư Cần âm hiểm cười cười:"Bảo tàng mạnh mỗi ta đã nắm bắt tới tay, ta có thể rời khỏi kt, nhưng bảo tàng ta vẫn đang muốn đào. Hết thầy công tác chuẩn bị đều đã sẵn sàng, đợi mưa tạnh mà bắt đầu."

Ta lạnh lùng hỏi:"Là muốn đào của ta Bích Vân sơn trang sao?"

Trương Tư Cần kiên định nói:"Nếu có tất yếu, Bích Vân sơn trang cũng muốn đào."

Ta nắm chặt lại nắm đấm lại hỏi:"Nếu như ta không đáp ứng đâu này?"

Trương Tư Cần dụ dỗ nói:"Người sẽ đáp ứng , không có người sẽ cùng tiền tài gây khó dễ. Đào ra bảo tàng, người có thể mua 100 tòa Bích Vân sơn trang."

Ta nhìn lên bầu trời, lạnh lùng nói:"Chê cười, nếu như bảo tàng hoàn toàn giả dối hư ảo đâu này? ta chẳng phải là tổn thất thảm trọng? Nói sau, người đào công chúa bảo tàng xác định vững chắc sẽ gặp báo ứng. Người nhìn xem mấy ngày nay lão trời mưa, rất nhanh muốn chìm nước . Trước

kia có người hủy hoại "Năm phúc hương đường", kết quả nường nường giang chìm lũ lụt, lần này người muốn đào công chúa phần [mộ, nói không chừng người lập tức sẽ tuyệt tử tuyệt tôn."

"Ha ha."

Trương Tư Cần nhe răng cười:"Ta không tin những này chuyện ma quỷ, Bích Vân sơn trang vốn tự thuộc về ta, bảo tàng cũng là thuộc về ta. Hôm nay ta phân người một phần đã xem như đủ khách khí, người cũng đừng ngăn cản của ta tài lộ."

Ta chăm chăm vào mắt tam giác hỏi:"Ta nếu không đồng ý đâu này?"

Trương Tư Cần biến sắc, hung ác nói:"Vậy người cũng đừng trách ta tâm ngoan thủ lạt !" Tiểu Quân không có việc gì tính toán nàng may mắn, nhưng ta nghe nói người phong lưu đa tình, nữ nhân bên cạnh không ít, người có thể coi trọng người từng cái nữ nhân? Ngoại trừ Tiểu Quân, Đái Tân Ni, người còn có Quách Vịnh Nhân. Hắc hắc, coi như, ta đối với Quách Vịnh Nhân coi như có một điểm quyến luyến, ta có thể buông tha nàng. Bất quá như Phàn Ước....."

"Phàn Ước? Người đem Phàn Ước làm sao vậy?"

Ta chấn động, con mắt vội vàng nhìn quét công ty cao ốc trước chỗ đậu xe, quả nhiên không có phát hiện Phàn Ước civic. Trương Tư Cần trên mặt hiện lên vẻ đắc ý:"Yên tâm, nhỏ Phàn Ước không có chút nào bị thương tổn, nàng tại một rất an toàn, rất che giấu địa phương nghỉ ngơi, người không cần lo lắng nàng ăn đói mặc rách, ta có phân phó người chiêu cố nàng. Bất quá nói trở lại, nếu như người vẫn đang cự tuyệt hợp tác, cái kia....."

"Thủ đoạn đủ độc, ra tay rất nhanh, bội phục, bội phục."

Ta đã không hận , đối mặt một cái đem chết chi nhân, ta chỉ có thể thương cảm hân.

Trương Tư Cần cũng không có ý thức được hân tham lam, cuồng vọng, cùng với đối với nhi tử cứng chiều đem cho hân mang đến họa sát thân, hân vẫn còn đe dọa ta:"Ta cũng là không có biện pháp, vì đào bảo tàng, ta đem sở hữu tất cả tiền đều áp lên . Quang chuẩn bị quan viên chánh phủ còn kém không nhiều lắm hao hết toàn bộ gia tài, cho nên ta đào bảo tàng không sợ kinh động chính phủ, ta còn đáp ứng sau đó quyên tặng một bộ phận cho bọn hân. Nói những này cho Lý tổng tài nghe, tựu là hi vọng Lý tổng tài đừng ngăn cản của ta tài lộ, đừng ngăn cản mọi người tài lộ.

Nếu không đừng nói Phàn Ước, Tiểu Quân các nàng, chỉ sợ cả chính người đều bản thân khó bảo toàn."Ta lạnh lùng hỏi:"Người bây giờ là tại đe dọa ta?"

Trương Tư Cần mặt không biểu tình gật đầu:"Có thể nói như vậy."

Ta thản nhiên nói:"Xem ra ta chỉ có thể đáp ứng cùng người hợp tác rồi."

Trương Tư Cần mặt mày hớn hở nói:"Kẻ thức thời mới là tuần kiệt, bây giờ hối hận vẫn còn kịp. Người hi vọng độc bá kt, ta có thể đem công ty cổ phiếu toàn bộ bán cho người."

Ta hừ lạnh một tiếng:"Trương đồng, người nếu như tốt như vậy nói chuyện, chúng ta tựu không đến mức lấy tới như bây giờ giường cung bạt kiếm . Nhưng là ta nghe nói người đã muốn của ta Bích Vân sơn trang, vừa muốn bảo tàng? Đã muốn cướp đoạt Tiểu Quân, cũng không chịu buông tha Tiểu Nguyệt, thậm chí còn muốn đem ta đuổi ra lên? Ha ha, người không có tính toán tiêu diệt ta, ta phải hay là không muốn cảm tạ người lòng mang từ bi?

Thế nhưng mà người làm như vậy cùng đuổi tận giết tuyệt có cái gì khác nhau chứ?" Trương Tư Cần sắc mặt lại biến, hắc xạ xạ nói: "Người đừng nghe Tần Mỹ sa tiện nhân này nói bậy !""

Ta gượng cười hai tiếng nói: "Tần Mỹ sa không phải tiện nhân, nàng là ta nhạc mẫu, nàng đã đáp ứng đem Tiểu Nguyệt gả cho ta."

"Ah?"

Trương Tư Cần sững sốt một chút, dùng khó có thể tin ánh mắt xem ta nói: "Chúc mừng, chúc mừng ah."

Lúc này, xa xem bảo toàn bóng người di động, Tào Gia Dũng cùng chu chi nông xuất hiện tại ta trong tầm mắt. Chu chi nông bày ra v chữ thủ thế, ta rất là phấn chấn, sự xuất hiện của hắc là tính quyết định một kích, mà đưa lưng về phía chu chi nông Trương Tư Cần không có chứng kiến cái này thủ thế.

Trong lòng một khóa tảng đá lớn đầu buông, ta ngử khí nhẹ nhõm: "Tần Mỹ sa rất mê người, ta thích cái này nhạc mẫu cũng ưa thích Tiểu Nguyệt. Nếu như không có Tiểu Phong hỗ trợ, ta thiếu một ít mất đi hai mẹ con này."

Trợn vện lạng rồi sau nửa ngày, Trương Tư Cần mới bỗng nhiên tỉnh ngộ: "Nguyên lai là Tiểu Phong bán đứng ta, cái này ăn cây táo rào cây sung súc sinh nguyên lai là người gian tế."

Ta dương dương đắc ý nói: "Tối hôm qua ta cố ý lại để cho Tiểu Phong đem Tiểu Nguyệt tin tức tiết lộ cho người, người lập tức đánh cho Tiểu Nguyệt, dùng giết chết Tần Mỹ sa đến áp chế Tiểu Nguyệt, bức Tiểu Nguyệt về nhà. Tiểu Nguyệt tại người đe dọa phía dưới đáp ứng về nhà, còn nói ra bảo tàng manh mối. Người phái mã tử cùng Tiểu Phong lên vào phòng làm việc của ta cùng Tiểu Nguyệt hội hợp, mà ta vì xiếc diễn được

rất thật, ta lại để cho Tiểu Nguyệt đang tại mã tử mặt đem Thanh Hoa đại bình sứ đánh nát, lấy ra công chúa bảo tàng manh mối giao cho mã tử."

"Cái gì?"

Trương Tư Cần hoảng sợ mà xem ta. -

Ta nhe răng cười nói:"Mặc người cáo già cũng nhìn không ra kỳ quặc, người cầm] bắt được bảo tàng manh mối đương nhiên là giả dối.

Đó là một thủ ta rất ưa thích thơ cổ, ta niệm bổng chốc, người nghe nhìn xem đúng hay không.

"Cổ nhân ca đã say, trong đó có năm phúc. Như thế nào tiêu tụy người, nhân ẩm nhưng món (ăn) cục."

"Người đùa bỡn ta?"

Trương Tư Cần toàn thân run rẩy, một cái lão đạo gần muốn ngã sấp xuống.

Ta lạnh lùng nói:"Đùa nghịch người thì sao? Người nếu như không tham lam tỵ cũng không trúng kế. Người nếu như không có mưu đồ làm loạn, vì cái gì không đem Tiểu Nguyệt đưa về nhà, mà là đem nàng đưa đến bí mật nhà trọ trông giữ?

"Tiếc nuôi chính là, người không nghĩ tới Tiểu Phong là mắt của ta tuyến, nhất cử nhất động của người tất cả ta trong lòng bàn tay. Người kỳ thật cũng không tính bắt cóc Tiểu Nguyệt, người chỉ là không rõ ràng lắm ngựa của người tử là như thế nào bị nắmchộp, lại là như thế nào cung khai hay sao? cho nên người chột dạ . Vừa rồi tại phòng họp thời điểm, ta thật đúng là sợ người báo động."

"Người lừa ta thật khỗ !" ta muốn trả thù người, ta muốn hết mọi có khả năng trả thù người !""

Trương Tư Cần hô hấp dồn dập, sắc mặt như tro tàn, ta thật lo lắng hãn đột nhiên chết ở trước mặt ta. Tuy nhiên ta hi vọng hãn chết, nhưng ta cũng không muốn lưng đeo tức chết tội của hãn tên. Dù sao có người đang chờ muốn tiêu diệt hãn, ta làm gì gây phiền toái?

"Trả thù ta?"

Ta cười gian nói:"Trương Tư Cần, người không có cơ hội. Ta có thể nói cho người biết, trong vòng một canh giờ ta thấy không đến Phàn Ước, Trương Đình nam tất hoàn sẽ có người dùng bưu kiện phương thức đưa đến trên tay người."

"Người nói cái gì?"

Trương Tư Cần há to mồm, tròn mắt nhanh lòi ra đã đến.

"Ta đã có năng lực bắt người thủ hạ, thì có năng lực bắt lại người nhi tử. Ta đã sớm biết rõ người sẽ dùng hạ lưu thủ đoạn hèn hạ, dùng kỳ nhân chi đạo còn một thân chi thân. Trương Tư Cần, ta tuy nhiên tuổi trẻ, nhưng người lừa ta gạt thủ đoạn ta hay là hiểu được mấy chiêu, người ngàn vạn đừng có dùng con của người tánh mạng hay nói giỡn. Hiện tại..... Người chỉ còn lại có 58 phút đồng hồ."

Ta đang giễu cợt đồng thời nhìn đồng hồ tay một chút, một chi Thụy Sĩ sinh ra breguet.

Trương Tư Cần hoảng sợ vạn phần:"Ta..... Ta không tin, ta không tin "

Ta lắc đầu thở dài:"Nếu như người không tin, muốn hay không nghe bỗng chốc Trương Đình nam thanh âm?"

Nói xong, ta lấy lên Tào Gia Dũng hộp trước lặng lẽ kín đáo đưa cho của ta giá rẻ điện thoại, bấm một rất lạ lẫm điện thoại.

Mặc dù bên ngoài tiếng mưa rơi tí tách, vẫn đang có thể nghe được microphone một chỗ khác lộn xộn kêu khóc. Ta đưa di động đưa tới.

Trương Tư Cần run lấy hai tay, nhanh chóng đoạt lấy điện thoại: "Đình nam, đình nam, người ở đâu? Người không sao chứ?"

Chỉ nói 10 giây điện thoại được tự cắt đứt, cái này 10 giây đầy đủ Trương Tư Cần xác nhận Trương Đình nam thanh âm, hẳn hướng ta phát ra một tiếng thê lương mà khóc thét: "Lý Trung Hàn !""

Ta lại nhìn một chút trên cổ tay b "eguet:"

Còn có 56 phút đồng hồ. "Trương Tư Cần thở dốc mấy ngụm tức giận nói: "Lý Trung Hàn, xem như người lợi hại. Người lập tức thả đình nam, ta để lại Phàn Ước."

Ta cười lạnh nói: "Cùng ta đàm điều kiện? Người cũng biết nữ nhân của ta rất nhiều, nhiều Phàn Ước một cái không nhiều lắm, thiếu nàng một cái cũng không ít, khả người cũng chỉ có một cái nhi tử bảo bối. Hắc hắc, người bây giờ chỉ còn lại có 53 phút đồng hồ. Lão súc sinh, cùng ta chơi tâm cơ? Ta tự cho người quỳ xuống đến cầu ta !""

Trương Tư Cần bộ mặt run rẩy, rốt cục buông tư thái: "Không nên thương tổn đình nam, ta lập tức gọi điện thoại, ta lập tức thả Phàn Ước."

"Hừ, ta muốn trước hết nghe nghe thanh âm của nàng."

Trương Tư Cần rút mấy lần mới từ túi lấy điện thoại cầm tay ra, bấm về sau, hẳn đối với điện thoại rống to: "Phóng..... Thả người, các người lập tức thả người !""

Ta lẳng lặng chờ Trương Tư Cần đưa hân điện thoại giao cho trong tay của ta, tiếp nhận nghe xong, quả nhiên là Phàn Ước cái kia non nót thanh thúy thanh âm, chỉ tiếc cái này mỹ hảo thanh âm cùng với ghen ngào cùng run rẩy, ta ôn nhu hỏi: "Nhỏ phiền, hữu thụ tổn thương sao?"

Đạt được không có bị thương trả lời, ta thở dài một hơi: "Ân, không có là tốt rồi. Người đừng sợ, chờ người xác định tự do sau tự lập tức gọi điện thoại cho ta. Đừng khóc, có ta ở đây, người không có chuyện gì đâu."

Ta đem điện thoại đưa trả cho Trương Tư Cần, trong mắt nộ khí bạo phát: "Dưới tay người người dám đụng bồng chốc Phàn Ước, ta tự cho người nhi tử phần thân toái cốt."

"Sẽ không, sẽ không, người của ta tuyệt đối sẽ không xằng bậy. Người yên tâm, người cứ thả 100% mà yên tâm a."

Trương Tư Cần toàn thân run lên, đối với điện thoại mệnh lệnh hân thủ hạ không được làm càn.

"Ta không tin người."

Ta xác thực đối với Trương Tư Cần đã chán ghét đến cực điểm, loại người này ở lại trên đời chỉ biết chà đạp lương thực.

Thập phần sau, điện thoại di động của ta vang lên. Phàn Ước khóc nói cho ta biết, nàng lái xe tại tới công ty trên đường, ta ôn nhu dặn dò nàng coi chừng lái xe.

"Đình nam đâu này? ta thả Phàn Ước, người lập tức thả đình nam."

Trương Tư Cần cầu xin nói.

"Nữ nhân ta nhiều như vậy, ta làm sao biết người còn bắt cóc ai? Chờ ta lên tiếng hỏi sở nói sau."

Ta bất vi sở động, đối với sài lang mềm lòng tựa là đối với chính mình
nhẫn tâm.

Nhàn nhật nói xong, ta thu hồi giá rẻ điện thoại, cầm lấy chính mình
nokia từng cái gọi điện thoại cho chúng nữ nhân của ta, Liên gia ở bên
trong điện thoại cũng không buông tha. Kỳ quái chính là trong nhà chỉ có
Trang Mỹ Kỳ, di lại không tại. Ta vội vàng bấm di điện thoại, di nói cho ta
biết nàng đang bệnh viện tiếp nhận phục kiểm, ta lúc này mới thả lỏng trong
lòng.

TỶ PHU VINH DỰ

Tiểu Thủ Chương
www.dtv-ebook.com

Chương 138: Yêu người thập phần chí chín

"Người đi đi. Mang theo điện thoại, có người sẽ mang người đi gặp Trương Đình nam."

Ta lạnh lùng vứt bỏ một câu.

Trương Tư Cần kinh ngạc nhìn hai ta mắt, hờ hững quay người. Chỉ là quay người lập tức, ta phát giác được hấn mắt tam giác ở bên trong hiện lên một ít sài lang giống như ác độc, ta vô ý thức mà đánh cho một cái lạnh run.

Xuyên thấu qua lầu một đại sảnh thủy tinh, ta lẳng lặng yên nhìn qua Trương Tư Cần mạo hiểm mưa to tiến vào màu đen tân sĩ ở bên trong. Quay lưng lại, cầm lấy giá rẻ điện thoại lạnh như băng mà bàn giao:nhấn nhủ mấy câu sau dứt khoát quải điếu, rất tiêu sái mà nện bước bộ pháp đi vào gần đây toilet, đem trong tay giá rẻ điện thoại ném vào bồn cầu, dè xuống xả nước khóa.

Hoa Hạ ngân hàng trước, mạnh khoan thai mấy lần cầu khẩn ta đem hình ảnh ướat át trả lại cho nàng hoặc là xóa bỏ, đều bị ta cự tuyệt. Trân quý như thế đòn sát thủ ta há có thể đơn giản buông tha cho? Cái này không chỉ có là vì khống chế mạnh khoan thai, tương lai kt muốn phát triển lớn mạnh, đưa ra thị trường, đầu tư bỏ vốn đều muốn dựa vào ngân hàng cái tầng quan hệ này. Chính là bởi vì mạnh khoan thai giống như này đặc thù năng lực, ta mới không cách nào đem nàng nhét vào của ta hậu cung. Cái này bao nhiêu là một cái tiếc nuối, cho dù mỹ mạo của nàng tại nữ nhân của ta ở bên trong xếp hạng Top 5 tên.

"Người ngàn vạn muốn giấu kỹ, đừng làm cho những người khác chứng kiến, nhất là Đái Tân Ni."

Mạnh khoan thai rất bất đắc dĩ.

Ta cười hỏi:"Người ghen ghét Đái Tân Ni?"

Mạnh khoan thai thề thốt phủ nhận:"Ta như thế nào sẽ ghen ghét Đái Tân Ni?"

"Người vốn có thể vừa đi chi, lại bởi vì tại phòng làm việc của ta trước gặp Đái Tân Ni sau cải biến chủ ý, vì vậy người làm bộ gọi điện thoại cho Lưu tư minh, cố ý ở trước mặt ta bỏ ngay cùng Trương Tư Cần cấu kết, người mục đích làm như vậy là vì tranh thủ của ta hảo cảm, hi vọng tương lai của ta tiếp tục câu dẫn người."

"Ha ha, ta tiến vào người thân thể trong nháy mắt, đầu óc người ở bên trong | định tràn đầy Đái Tân Ni bóng dáng, phảng phất Đái Tân Ni ngay tại bên cạnh. Người nhất định cảm thấy câu dẫn Đái Tân Ni nam nhân rất kích thích, hả giận, rất thoải mái."

Ta giòn dặt khách cười cười:"Ghen ghét sẽ làm cho nữ nhân điên cuồng, khả ta không biết người vì cái gì ghen ghét Đái Tân Ni. Khoan thai, người có thể nói cho ta biết không?"

"Ah !""

Một tiếng thét lên, mạnh khoan thai như thiểm điện đẩy cửa xe ra, mạo hiểm mưa to chạy vội mà đi. Ta nở nụ cười, bởi vì ta cũng rất thoải mái, lòng của nữ nhân, kim dưới đáy biển, có thể vạch trần nữ nhân ở muốn cái gì là một kiện rất vui sướng sự tình.

Hừ phất "Ngày nào quân lại đến" Ta một mạch nhanh như điện chớp trở lại Burton khách sạn, phấn khởi tế bào tràn ngập toàn thân, giờ này khắc

này, cũng chỉ có Tiểu Quân có thể giảm bớt ta nội tâm phần khởi. Nghe nói sát nhân đã có thể làm kẻ giết người sợ hãi, cũng có thể làm cho kẻ giết người một phần, ta hưng phấn mà chờ đợi Trương Tư Cần chết mất tin tức.

Tiểu Quân đang làm gì đấy? Đứng tại 'phòng cho tổng thống' trước cửa dựng thẳng tai nghe cả buổi, cái gì đều nghe không được. Tại đây cách hiệu quả phi thường hiện muốn, ta chỉ có thể đoán nhỏ xuất tại ngủ, bờ? Xem, ăn cái gì, tắm rửa hoặc là đánh kham cổ cho người nào đó nói chuyện phiếm. Kết quả ta toàn bộ đoán sai, nàng rõ ràng tại phòng ngủ trên mặt thảm làm mở rộng thao.

"Hoa đẹp không thường tại, điều kiện không lái thường....."

Không có đóng cửa sổ mảnh vải, không có mặc áo tắm, trên người không hề mảnh vải, Tiểu Quân tuyết trắng hương chán trần trường cứ như vậy lỏa lồ lấy.

Núi non chỗ kiêu ngạo cao ngất, thon dài giữa hai chân đồi núi no đủ, rất sạch sẽ rất thuần khiết. Nếu như gắng phải muốn tìm ra trên người nàng có cái gì, chính là co lại trong mái tóc cắm một thanh màu xanh lá đánh răng. Nàng thoải mái mà bổ chân, một bên giãn ra mềm mại chi trên, một bên dùng ngũ âm không được đầy đủ thán thán âm thanh diễn lại cái kia thủ "Ngày nào quân lại đến" Một chỗ lại tự đắc hẳn vui cười, cái này làm cho ta rất cảm động, cũng làm cho ta tốt xúc động. Vị này 3000 người không bằng một người nhỏ tiên nữ tựa hồ không có phiền não, không có sầu lo, ca xướng được có dễ nghe hay không không trọng yếu, quan trọng là ... có thể đem một ca khúc hát xong.

Vốn định hảo hảo rình coi nhỏ tiên nữ là như thế nào đem bầu vú to áp đến một chữ chân dài lên, khả năng một khúc hát bỏ đi lại lặp lại, thực chịu không được nàng. Thừa dịp nổi da gà vẫn chưa hoàn toàn đứng dậy, ta tranh

thủ thời gian ngăn cản nói:"Hát sai á! hẳn là điều kiện không thường tại, hoa đẹp không lái thường."

Tiểu Quân lại càng hoảng sợ, lại sừng sững bất động, tư thế như cũ, chỉ là như thiểm điện dùng hai tay dấu đương ở no đủ bộ ngực:"Hát sai tự hát sai, êm tai là được."

Ta nhin cười, mãnh liệt gặt đầu:"Đúng vậy, đúng vậy, núi không tại cao, có tiên tắc thì linh."

s trứng ngỗng mặt phát lạnh, ánh mắt rất sắc bén:"Người cười , nhất định nghĩ một đằng nói một nẻo."

Ta đi qua, ngồi ở bên người nàng cười xấu xa, ánh mắt theo nàng hai cái bàn tay nhỏ bé để lại địa phương chuyển dời đến một chữ chân dài lên:"Vậy người cho rằng,"Ta tham món lợi nhỏ quân" những lời này phải hay là không cũng nghĩ một đằng nói một nẻo đâu này?"

Tiểu Quân như thiểm điện phân ra một chỉ bàn tay nhỏ bé dấu ngăn cản trụ lui bộ phận sinh dục, mặt khác một đầu cánh tay tiếp tục hoành ngăn tại trước ngực:"Lời nói ngược lại là thiệt tình , bất quá trộn lẫn hơi nước. Người đối với ta yêu nhiều lắm là chỉ có một phần mười, những nữ nhân khác cũng có phân, cho nên cho dù người nói thiệt tình lời nói ta cũng không có thềm."

Ta vươn tay, khẽ vuốt tinh tế tỉ mỉ như son cặp đùi đẹp:"Các nàng cộng lại mới một phần mười, ta đối với Tiểu Quân yêu có thập phần chi chín."

Tiểu Quân mặt có mĩa mai sắc:"Ta muốn chính là toàn bộ, không phải thập phần chi chín. Hừ, nghĩ tới ta Lý Hương Quân xinh đẹp, có trí tuệ có văn hóa, vóc người đẹp lại chịu nghe lời nói, truy cầu của ta nam sinh quá nhiều, ta làm gì hiếm có người? Hiện tại nam nữ ngang hàng, không bằng ta cũng học một ít người, yêu người thập phần chi chín, còn lại một phần mười cho những cái...kia lông trâu."

Một cổ lửa giận luồn lên, ta nhìn gần quá khứ:"Lông trâu là ai?"

Tiểu Quân không chút nào yếu thế:"Cái kia Trương Đình nam nha."

Hung hăng mà nhổ ra; Khẩu khí, ta đứng lên cỡi quần:"Hừ, xem ra nhất định phải làm lỗ đít f, không làm cái đũ lại có thể nào tiêu trừ của ta lửa giận?"

Tiểu Quân nghiêng cổ mắt lé nhìn lên, rất khinh thường mà nhả ta một ngụm:"Phi, người thật đáng sợ. Ngày nào đó ta tức giận cũng làm người lỗ đít, được hay không được?"

Ta rất là hưng phấn, quần áo tận thoát, khuấy động gió lên cao cơn thịnh:"Hoan nghênh ah, làm không được lỗ đít tự dùng đầu lưỡi thè lưỡi ra liếm."

Tiểu Quân nghe xong giận tím mặt, như thác nước mái tóc nghiêng tiết mà hạ, lập tức rơi tung tại tuyết trắng trên vai thơm, cánh tay ngọc mở ra, tiện tay quơ lấy sắp chảy xuống đánh răng, toàn bộ động tác công tác liên tục:"Người cái này con rùa đen vương bát đản, khi dễ ta không có giống người xấu như vậy thứ đồ vật sao? nếu kêu lên ta thè lưỡi ra liếm lỗ đít? Hừ, người trước nằm sấp lấy, chờ ta nhiều tìm mấy chuôi đánh răng."

Ta không hiểu thấu:"Tìm đánh răng làm cái gì?"

Tiểu Quân hung ác nói:"Chọc nát người lỗ đít."

"À?"

Ta bừng tỉnh đại ngộ, lập tức mãnh liệt nhào tới, Tiểu Quân thét lên:"Khanh khách..... Ai nha, cứu mạng ah !"

Có đại dâm trùng bá bá khi dễ ngây thơ tiểu nữ sinh á!""Hoa đẹp không lái thường, điều kiện không thường tại....."

Ta tưởng rằng điện thoại di động của ta kiềm âm thanh, không ngờ nhưng lại Tiểu Quân điện thoại tại tiếng nổ. Gặp Tiểu Quân đối với tiếng chuông bỏ mặc, ta cũng lười đúng lý sẽ, tiếp tục đem đầu lưỡi của ta với vào trong cái miệng nhỏ của nàng xoay tròn, mút vào nàng cái lưỡi tiêm, nuốt trong veo 38 nuốt bọt, vừa thô vừa to côn thệt tại trong khe lõn càng không ngừng co rúm, lúc này thời điểm còn có người nào tâm tư đi đón điện thoại?

Thế nhưng mà điện thoại một mực tại tiếng nổ. Tiểu Quân gian nan mà hộc ra đầu lưỡi của ta, hậm hực nói: "Nhảm vờ lờ... á!"

Ta cười to, một tay xoa nắn hai luồng rất tròn cao ngất bầu vú to, một tay đem điện thoại di động của nàng đưa tới.

Thừa dịp Tiểu Quân thông điện thoại, ta cố ý hung hăng mà vắn về nàng bầu vú to, đại nhục bổng o0o hung hăng mà đút vào huyết mềm nhỏ. Tiểu Quân ngay từ đầu còn có thể kiên trì, vài chục cái sau, nàng mặt mũi tràn đầy tức giận, nhưng lại không thể cúp điện thoại, chỉ có thể cầm điện thoại "Ừ hừ hừ" Mà qua loa đối phương. Ta vừa buồn cười lại hưng phấn, lè lưỡi theo bầu vú to đến lỗ tai của nàng một mạch cuồn thè lưỡi ra liếm đi lên, Tiểu Quân càng thêm khó chịu, rên rỉ không ngớt.

Tựa hồ rên rỉ thở gấp được đối phương phát giác, Tiểu Quân giải thích nói: "Không có gì, ta đang luyện xoay người, có một chỉ có thể ác con muỗi tại căn ta. catherine, cảm ơn người."

Nói xong câu này Tiểu Quân lập tức cúp điện thoại, ồm ồm ồm ồm mà quái gọi hai tiếng, mở lớn miệng nhỏ tại ta trên cánh tay cắn một ngụm. Truyện Tiên Hiệp - -Y

"Ôi, ôi."

Ta cười to, mông lên côn rơi, dày đặc đút vào như bão tố, đáng thương Tiểu Quân không ngừng chửi bậy: "Lý Trung Hàn, người thật là một cái đại

hỗn đần !" ta cho người biết, nếu để cho Catherine phát hiện bí mật của chúng ta, xấu hổ đều mắc cỡ chết được !" đều là người cái này đại hỗn đần, đại dâm trùng, đại lưu manh, ờ..... Tốt tướng !" tướng chết ."

"À?"

Ta giật mình không nhỏ:"Không thể nào? Người vừa rồi vài tiếng âm thanh rên rỉ nàng liền phát hiện ?"

Tiểu Quân cả giận nói:"Không phải, nàng buổi sáng liền phát hiện . Kỳ thật nàng sớm tỉnh, chúng ta..... Chúng ta buổi sáng làm cho thời điểm, Catherine đều nghe trộm được, nàng cố ý tiến người gian phòng, trông thấy người không có mặc quần áo tự xác định. Ác ác, Catherine cùng Nhược Nhược đồng dạng, đều là rất giáo hoạt ."

Ta kinh ngạc không thôi:"Làm sao người biết nàng nghe lén?"

Tiểu Quân nói:"Nàng nói. Người cùng Hà Phù tử tử vừa đi, nàng tự hỏi ta ."

"Người thẳng thắn ?"

Kỳ thật ta đã biết đáp án, không cần đoán Tiểu Quân nhất định là thẳng thắn , đây là nàng quý tâm tư. Catherine tuyệt sắc diễm quang, là nam nhân đều tim đập thành thịch, Tiểu Quân giáo hoạt cực độ, khẳng định phát giác ta thấy sẵn tâm hi.

Dù là ta phủ nhận gấp ghe Catherine, Tiểu Quân cũng tuyệt không tin tưởng ta chuyện ma quỷ, lần này nàng tại Catherine trước mặt hào phóng thừa nhận cùng ta tình cảm lưu luyến, chính là vì chặt đứt ta đối với Catherine ý đồ.

Tiểu Quân một bên vắn vẹo bờ eo thon bé bỏng, một bên then thùng nói:"Ta, ta thiện lương thành thật không thích nói lời nói dối, tự thừa nhận.

Nếu không thừa nhận, ta về sau không còn có cái gì nữa. Ca....."

Ta cười khố:"Thành thật hảo hài tử, thì thế nào?"

Tiểu Quân vẽ mặt kiêu khờ:"Dường như, dường như muốn đi tiểu ."

Ta lớn tiếng cầu xin:"Đừng nước tiểu nhanh như vậy, ca còn chưa bắt đầu thoải mái."

Tiểu Quân rất động hạ thể nghênh hợp với:"Nhanh lên á! Catherine muốn bắt quần áo cho ta, rất nhanh đã tới rồi. Nàng sẽ ngủ ở trong tửu điểm, rất nhanh đã đến, ờ....."

"Ngày mai là Sở Huệ tử sinh nhật, muộn một chút người đi dạo phố mua lễ vật cho Sở Huệ tử, thuận tiện cũng mua mấy bộ y phục cho Catherine, còn người nàng tình."

Ta chòng chất lên dáng tươi cười, hạ thân nhẹ rất, quy đầu chống đỡ hoa tâm Ôn Nhu xay nghiền.

Tiểu Quân nghe xong, lập tức hưng phấn đón ý nói đùa:"Sở Huệ tử tử sinh nhật sao? có thể dạo phố sao? Phải hay là không bắt cóc của ta bại hoại bị nămchộp đã đến? Ta phải hay là không có thể trở về gia ?"

Liên tiếp vấn đề làm cho ta buồn cười, ta trù mến mà hôn lên nàng cặp môi đỏ mọng:"Thật thông minh, khi dễ Tiểu Quân bại hoại không còn có . Tiểu Quân có thể trở về gia, có thể dạo phố, còn có thể tham gia tuyển mỹ."

Tiểu Quân tại run rẩy, hai luồng bầu vú to nhấp nhô đến lợi hại:"Tham gia tuyển mỹ ta cam đoan cầm đệ nhất !" Ác ác..... Ca thật tốt, I love you, vĩnh viễn yêu người, cho dù người có 100 cái nữ nhân, em cũng yêu anh."

"Ca cũng yêu người, ca đã yêu người sáu trăm năm ."

Ta cố gắng chạy nước rút, đem mị nhân như tơ Tiểu Quân bị đâm cho rên rỉ không ngớt, "BA~ BA~" Giòn vang so ngoài cửa sổ tiếng mưa rơi còn muốn nhiều lần mật.

Một đạo thiểm điện đột nhiên chiếu sáng cửa sổ, ngay sau đó là mấy cái nặng nề tiếng sấm liên tục, thanh âm do nhỏ đến lớn, từ xa đến gần. Thân thể của ta đột nhiên nhanh, đầu đột nhiên trống rỗng, trước mắt ánh mắt trước mơ hồ lại dần dần rõ ràng. Thật là kỳ quái, Tiểu Quân đột nhiên thay đổi dạng. Nàng như cũ xinh đẹp tuyệt luân, chỉ là mỹ diệu trên nhục thể nhiều hơn một kiện màu vàng bụng nhỏ túi, tinh mỹ cổ điển thêu trên giường, Tiểu Quân tứ chi như xà đồng dạng quần quanh lấy ta. Ta vừa định đem tay vươn vào màu vàng bụng nhỏ túi, Tiểu Quân thán thở dài: "Tướng quân, thiếp thân đã là người người, kiếp này không phải người không lấy chồng, người cần phải sớm cho kịp cùng hoàng huynh cầu hôn ờ."

"Cầu hôn?"

Ta đầu óc một mảnh mê mang, cơ giới mà cầm chặt hai luồng bầu vú to thỏa thích rong ruổi, một hồi nhức mỏi đánh úp lại, ta bỗng nhiên thanh tỉnh. Trước mắt Tiểu Quân toàn thân trần trụi, không có mảnh vải, không có cái yếm, thêu giường cũng đã biến mất.

Đang nghi hoặc lúc, ngoài cửa vang lên "Leng keng leng keng" tiếng chuông cửa, ta có chút thở dài, nguyên lai đây cũng là ảo giác.

Dưới thân, thẹn thùng Tiểu Quân thúc giục: "Dùng sức nha, người ta sắp đi tiểu."

Ta co lại mãnh liệt vài chục cái, hét lớn một tiếng, phun ra long trời lở đất nhiệt lưu, kinh đạo mãnh liệt. Tiểu Quân lông mày trước thư sau vận, thống khổ mà co rút lấy, cơ hồ mỗi một tắc da thịt đều tại co rút.

"Catherine?"

Mở cửa, ta giả ra kinh hỉ bộ dạng. Mỹ mạo tuyệt luân Catherine duyên dáng yêu kiều tại cạnh cửa, kêu gọi trong miệng hừ phát không biết tên làn điệu, thấp eo Thủy Lam quần jean chặt chẽ bao vây lấy nàng rất tròn cái mông vung cao, nàng dáng người cao gầy, bộ ngực 〇〇 to thẳng, thâm thúy trong đôi mắt, cái kia như mê màu xanh da trời khẩu nhân tâm huyền.

"Này, đại lão bản."

Catherine học Tiểu Quân xưng hô với ta hướng ta thần bí mà trừng mắt nhìn, lắc lắc eo nhỏ 9 đi tới, trong tay còn cầm một cái túi giấy:"Ta đến đưa quần áo cho Tiểu Quân, không có quấy rầy đến các người a?"

Ta nghe ra cơ Therine ý ở ngoài lời, lúng túng nói:"Không quấy rầy, cảm ơn người, Catherine."

Catherine quơ quơ túi giấy, cười nói:"Không cần cảm ơn. Ý phục của ta không ít, Tiểu Quân dáng người cùng ta không sai biệt lắm, ưng thuận thích hợp với nàng xuyên:đeo."

"Ừ, nhất định thích hợp."

Ta cười không khép miệng, nhìn thấy tuyệt sắc luôn làm nhân tâm tình vui sướng. Catherine dị quốc bộ dạng thùy mị chỉ có thể ý hội không cách nào dạy bằng lời nói, thực tế cái kia một đầu màu vàng tóc dài không chỉ có phiêu dật, còn tản mát ra cao quý khí tức.

"catherine, vào đi."

Phòng ngủ thán thán âm thanh vậy mà hô lên rất tiêu chuẩn Anh văn phát âm, xem ra Tiểu Quân tài văn chương không thể khinh thường.

"Ta đi vào rồi."

Catherine uốn éo bờ eo thon bé bỏng hướng phòng ngủ đi đến, rất hấp dẫn mà đem một đầu phiêu dật màu vàng tóc dài lắc tại sau đầu, nàng trông hình lại cao lại vênh lên, không gì sánh kịp.

Ta nuốt một thanh nước bọt, vừa định đóng cửa, đột nhiên một đầu kiện trắng thân ảnh lặng yên tới. Ta xem xét ra sao phù, toàn thân lập tức kéo căng, một loại dự cảm bất tường thân nhiên mà thẳng, trong lòng biết ta vị này trúng mục tiêu quý nhân vừa muốn tại pháp luật cùng nhân tình tầm đó làm ra gian nan lựa chọn .

"Nghiêm túc như vậy, nhất định có tin tức xấu. Catherine cùng Tiểu Quân đều tại, nhỏ giọng một chút."

Ta ám chỉ bằng chốc trong mắt hàn quang lập loè Hà Phù, nàng toàn thân ướt đầm, giới giang thần sắc làm cho ta sợ hãi.

Hà Phù lờm liếc cửa phòng ngủ, lạnh lùng nói:"Tiến thư phòng đàm."

'phòng cho tổng thống' có một gian phong cách cổ xưa thư phòng, cho dù bên trong bài trí rất có Thư Hương chi khí, nhưng ta cơ hồ không có giao thiệp với. Khách sạn tự là khách sạn, khách sạn bỏ thêm thư phòng vẫn là khách sạn, tới nơi này ta chỉ muốn nghỉ ngơi, ân ái cùng hưởng thụ.

Đi vào thư phòng đóng lại cửa, Hà Phù chăm chăm vào ánh mắt của ta nói:"Người rất rõ ràng ta đến mục đích ."

Ta nhẹ nhàng lắc đầu nói:"Không rõ ràng lắm."

Một hồi trầm mặc, trong thư phòng hào khí có chút hít thở không thông, Hà Phù vẫn đang chăm chăm vào ánh mắt của ta:"Ta là tới nói cho người biết một tốt tin tức. Hai giờ trước, Trương Tư Cần chết rồi."

"Ah, thật sự là tin tức tốt, hẳn là chết như thế nào?"

Ta kiểm chế lấy nội tâm phần khởi.

Hà Phù nhìn gần ta:"Trương Tư Cần cùng hãn tân sĩ xe cùng một chỗ té rớt vách núi, tử trạng vô cùng thê thảm. Người nghe được cái chết của hãn tin tức, tựa hồ một chút cũng không kinh hãi."

"Đúng vậy, bởi vì ta có dự cảm hãn sẽ chết."

Ta biết rõ Hà Phù hoài nghi ta, hồi tưởng lại đem giá rẻ điện thoại ném vào bồn cầu một màn kia, ta có thể khẳng định đã tiêu hủy trực tiếp tham dự giết chết Trương Tư Cần căn cứ chính xác theo. Ta có lòng tin đối mặt Hà Phù hoài nghi, chỉ là không nghĩ tới Trương Tư Cần tin người chết là do Hà Phù nói cho ta biết trước.

Hà Phù lạnh lùng nói:"Trong xe phanh lại hệ thống bị người phá hủy. Đây là một hồi trải qua tinh vi tính toán cao minh phá hư, chỉ cần nhiều lần mà liên tục phanh lại, phanh lại hệ thống mới có thể không nhảy. Thiên vũ lộ trượt, Trương Tư Cần tại đường rẽ rất nhiều một ba cửu quốc trên đường nhiều lần sử dụng phanh lại, cuối cùng nhất làm cho phanh lại hệ thống sụp đổ, xe cả người lao xuống vách núi. Đây không phải người bình thường có thể ra tay, bình thường cảnh sát giao thông xem xét căn bản tra không đến."

Ta mỉm cười nói:"Người không phải bình thường cảnh sát, người điều tra ra."

Hà Phù hơi ngưỡng nhuận bạch cái cằm, trong mắt hiện lên một ít kiêu ngạo:"Đúng vậy, ta điều tra ra , ta còn tra ra Trương Tư Cần có rất nhiều tội trạng . Nhưng này đây quốc gia pháp luật mà nói, Trương Tư Cần còn tội không đáng chết? Cho dù hãn chết chưa hết tội, cũng chỉ có thể do quốc gia pháp luật đi Thẩm Phán, tuyệt không cho phép có người lén hung ác tay, tiết hận thù cá nhân."

"Hừ, hãn bắt cóc vợ vét tài sản, đe dọa lừa dối, lấn nam bá nữ, xúi giục châm ngòi, tham lam đút lót, quang ta biết đến cứ như vậy nhiều, không

biết chỉ sợ tội lỗi chồng chất. Người như vậy căn bản còn tội không đáng chết, còn Bất Tử có thừa cô sao?"

Nói đến đây ta cảm xúc có chút kích động, cũng lo lắng thanh âm truyền đi. Lúc này bên ngoài thư phòng ầm ầm truyền đến vui sướng tiếng cười, ta ý bảo Hà Phù nhỏ giọng một chút, nàng theo sát tới, dường như lo lắng ta muốn chạy trốn tựa như.

"Vì vậy người tự sai khiến người giết chết Trương Tư Cần?"

Hà Phù lạnh lùng mà làm rõ.

"Không có chuyện này."

Ta đương nhiên sẽ không thừa nhận.

Hà Phù tới gần thân thể của ta bên cạnh, cực lực hạ giọng:"Lý Trung Hàn, người quá tàn nhẫn. Người giết Trương Tư Cần coi như xong, nhưng người làm gì đuổi tận giết tuyệt, cả con của hắn cũng đã giết? Chẳng lẽ con của hắn cũng tội ác từng đồng?"

Ta nghe xong lập tức chấn động:"Cái gì? Con của hắn chết rồi?"

"Hừ."

Ta nóng nảy:"Tiểu Phù, người nói cho ta biết, con của hắn là chết như thế nào?"

Hà Phù dừng ở ta, tựa hồ muốn xem ra ta có hay không chột dạ nói dối. Nàng rất dứt khoát, một chút cũng không giấu diếm:"Trương Đình nam không phải ngã chết, hắn so Trương Tư Cần bị chết sớm hơn. Chúng ta tại tân sĩ sau xe thùng xe phát hiện Trương Đình nam thi thể, hắn là bị người ghìm chết."

Ta thật sâu thở dài nói: "Tiểu Phù, người tin cũng tốt, không tin cũng thế, ta không muốn qua muốn Trương Đình nam chết. Tóm lại không phải ta làm, ta cũng không có sai sử người khác giết chết Trương Đình nam."

Hà Phù hừ lạnh một tiếng: "Người không hề thừa nhận quyền lợi, nhưng là hay không cùng người không quan hệ không phải người nói tính toán, mà là ta định đoạt. Ta tự nhận giữa chúng ta giao tình không cạn, người xuất ra bảy trăm triệu cứu sống vài trăm người, ta một mực thật sâu cảm kích. Nếu như ta không thể khẳng định Trương Tư Cần phụ tử tử vong cùng người có liên quan, ta như thế nào lại tại trước mặt người chỉ trích người?"

"Tiểu Phù, ta cái gì cũng không biết."

"Hừ, người chưa thấy quan tài chưa đổ lệ, kỳ thật nhất cử nhất động của người ta rõ như lòng bàn tay."

Hà Phù nghiêm khắc mà trừng ta liếc, chậm rãi nói: "Người dùng Tiểu Nguyệt vì mỗi nhử dụ dỗ Trương Tư Cần, Trương Tư Cần quả nhiên trúng kế, hắt bắt cóc Tiểu Nguyệt, người lại theo tiếm phục tại Trương Tư Cần bên người Tiểu Phong trên người tìm được Tiểu Nguyệt, cũng thành công cứu ra."

"Tại công ty của các người hội nghị lên, người lại để cho Tiểu Nguyệt xuất hiện, đả kích Trương Tư Cần; Vì phòng ngừa Trương Tư Cần chó cùng rứt giậu làm ra thương tổn người sự tình, người cấu kết đồ Đại Duy vượt lên trước một bước bắt cóc Trương Đình nam. Bởi vì người biết rõ đồ Đại Duy cùng Trương Tư Cần có sâu đậm cừ hận, cho nên người lợi dụng đồ Đại Duy chỉ thủ thành công diệt trừ Trương Tư Cần."

"Thật lợi hại, cái này một chuỗi liên hoàn kế chiêu chiêu cay độc ngoan độc, ta Hà Phù bái kiến người xấu hàng trăm hàng ngàn, chưa từng thấy qua giống như người vậy có thủ đoạn người. Thực buồn cười, ta trước kia rõ ràng xem thường người."

Trong nội tâm của ta mắng to Hà Phù quả nhiên khinh thị ta, cảm thấy ta là Hoa Hoa Công Tử (Play Boy), ăn chơi thiếu gia. Bất quá ta ngoài miệng như cũ phủ nhận: "Ta không biết người nói cái gì. Đỗ Đại Duy đi nước Mỹ, những này tất cả đều là người phỏng đoán."

Hà Phù giận dữ, thốt ra nói: "Cãi lại cứng rắn !" tới nơi này lúc trước, ta hỏi qua Tào Gia Dũng, hẳn toàn bộ nói."

Ta chấn động, đầu "Ông" một thanh âm vang lên, run giọng hỏi: "Hắn nói gì đó?"

Hà Phù lạnh lùng nói: "Tào Gia Dũng nói, đỗ Đại Duy hai ngày trước đã lạng lẽ trở lại lên? Vì tránh đi Trương Tư Cần tai mắt, đỗ Đại Duy dùng dùng tên giả Lý An đông nghỉ ngơi hộ chiếu trốn ở Burton khách sạn. Đối với cái này người nhất thanh nhị sở, thường người bên cái này âm mưu lúc tựu đầu tiên cân nhắc đến đỗ Đại Duy, cũng thành công lợi dụng đỗ Đại Duy đối với Trương Tư Cần cừu hận. Hừ, cừu hận mất đi đỗ Đại Duy lý trí, là hẳn ghìm chết Trương Đình nam ."

"À?"

Ta nghe được hải hùng khiếp vía, phảng phất chính mình hết thủy sở tác sở vi đều bị một đôi mắt toàn bộ hành trình chăm chăm vào, mà chính mình lại hồn nhiên không biết. Mà thôi, đã Tào Gia Dũng đã bị khống chế, ta lại chống cự cũng không có chút ý nghĩa nào, dưới mắt hay là nghĩ biện pháp cầu Hà Phù, nàng là mệnh ta bên trong đích quý nhân, ứng thuận sẽ ra tay tương trợ.

"Hết hy vọng đi à nha?"

Hà Phù trên mặt có giễu cợt dấu vết.

Ta khê căn môi lại kiên trì: "Đã hung thủ giết người là đỗ Đại Duy, người đi bắt hẳn nha !" tới tùm ta làm cái gì?"

Gặp ta còn dựa vào nơi hiểm yếu chống lại, Hà Phù cảm thấy kỳ quái mà xem ta, giống như cười mà không phải cười:"Thật đáng tiếc, nửa giờ trước hắn ngồi trên bay đi nước Mỹ máy bay, muốn bắt hắn đã tới đã không kịp, hơn nữa, ta cũng không muốn trao hắn."

Trong nội tâm của ta khẽ động, khẩn trương hỏi:"Vì cái gì?"

Hà Phù ánh mắt tại ta trên mặt vòng vo hai vòng, đột nhiên ôn nhu nói:"Bắt hắn, hắn nhất định sẽ đem người khai ra đến, ta không trao hắn cũng là bởi vì không muốn bắt người."

Tâm trạng của ta đại chấn, khó có thể tin, trước mắt nữ nhân này hay là vị kia ghét ác như cừu, cương trực công chính Hà Phù sao?

Trợn vện sừng sốt một lát, ta hay là không thể tin được:"Thì ra là thế, vậy người bây giờ là ý định tha ta một mạng?"

Hà Phù mấp máy miệng muốn cười, rồi lại nghiêm mặt:"Tha cho người một cái mạng trước, ta phải phải biết rằng một sự kiện, là ai phá hư phanh lại hệ thống?"

Ta gấp đến nhanh điên rồi:"Trời ạ, ta không biết, thật sự không biết. Trương Tư Cần tin người chết hay là người cái thứ nhất nói cho ta biết, người đã biết rõ cứu ra Tiểu Nguyệt là Tào Gia Dũng người, sát nhân chính là đồ Đại Duy, ta chỉ là người vạch ra, không có tham gia cụ thể hành động. Người không bằng hỏi Tào Gia Dũng, hắn có lẽ biết là ai phá hư phanh lại hệ thống."

"Tào Gia Dũng cũng không biết. Đồ Đại Duy vốn là muốn thân thủ giết chết Trương Tư Cần, không ngờ Trương Đình nam muốn chạy trốn, đồ Đại Duy dưới tình thế cấp bách thất thủ ghìm chết Trương Đình nam. Đồ Đại Duy chưa từng giết người, gặp Trương Đình nam chết rồi, hắn sợ hãi, cũng không tâm tư lại giết Trương Tư Cần, mà là thất kinh mà gọi điện thoại hỏi Tào Gia Dũng nên làm cái gì bây giờ, Tào Gia Dũng đã kêu đồ Đại Duy

chạy nhanh cách cảnh. Nghe Tào Gia Dũng nói chiêu này "Ve sầu thoát xác, giết người bỏ chạy" cũng là người trước an bài tốt , đúng hay không?"

Hà Phù thất vọng ngoài tựa hồ đối với ta càng là lau mắt mà nhìn.

"Nói như vậy, là Trương Tư Cần đem Trương Đình nam thi thể phóng tới phía sau xe mái hiên hay sao?"

Ta không thừa nhận cũng không phủ nhận, trong nội tâm nhưng lại âm thầm đắc ý, kỳ thật mỗi người làm chuyện xấu, đều tận lực tiêu hủy đã làm chuyện xấu dấu vết, ta chỉ bất quá cân nhắc được càng cẩn thận chút ít mà thôi.

"Rất chúng quái, Trương Tư Cần rất yêu con trai bảo bối của hắn, phát hiện Trương Đình nam thi thể sau lại không có báo động, cũng không có đặt ở sau xe tòa, mà là lựa chọn đặt ở phía sau xe mái hiên, ta đoán hắn là không muốn lộ ra mà trả thù . Nhưng tiếc Trương Tư Cần vẫn đang chết rồi, cả xe dẫn người trở mình xuống sườn núi."

Ta nghe được lại là một hồi hải hùng khiếp vía, nếu như Trương Tư Cần muốn trả thù, ta nhất định đứng mũi chịu sào. Xoa xoa đôi bàn tay, ta may mắn nói:"Cho nên người tự nhận định còn có thứ hai hung thủ, mà cái này thứ hai hung thủ là ta an bài hay sao?"

"Ta chỉ có thể như vậy hoài nghi. Tào Gia Dũng không dám giấu diếm ta, đồ Đại Duy không có điều kiện này, duy chỉ có người Lý Trung Hàn có điều kiện, có động cơ. Tuy nhiên tàn nhẫn điểm, nhưng người hoặc là không làm đã làm thì cho xong, đến một chiêu trăm thảo trừ căn cũng là hợp tình lý."

"Hà Phù, ta thật sự không biết còn có thứ hai hung thủ. Trương Tư Cần sau khi rời đi, ta tại xử lý công ty sự vụ, an ủi công ty cổ đông, sau đó trở về đến khách sạn."

Ta khóc không ra nước mắt, thực không biết là ai đang âm thầm giúp ta.

Một đạo linh quang đảo qua, ta nhớ tới tàn sát mộng lam, chẳng lẽ là nàng?

Hà Phù dùng bao hàm thâm tình ngữ khí nói: "Trung Hàn, ta nói rồi ta không muốn bắt người, chính người cũng đã nói ta là người sinh mệnh quý nhân, giữa chúng ta giao tình không cần giấu diếm, ít nhất ta là như thế này cho rằng."

"Ta cũng là cho rằng như vậy."

Thật sự là tâm loạn như ma, Hà Phù thâm tình đã ngoài ý muốn lại để cho ta cảm động.

Hà Phù ôn nhu hỏi: "Đã như vậy, đều đến cái này chia lên, người vì cái gì còn không nói?"

"Ta oan uổng ah !" ta thật sự không biết ah !" Tiểu Phù, người gọi ta nói cái gì?"

Hà Phù ngần ngại, hốc mắt đột nhiên ướt át: "Nếu như không phải người, ta cũng chỉ có thể bắt người. Người xem rồi ta, ta Hà Phù chưa từng có giống như bây giờ mềm yếu qua. Ta không muốn bắt người, ta thích người, thích người thật dài thời gian."

Ta kinh hỉ nảy ra lại khổ sở đến cực điểm, đi đến trước một bước, đem Hà Phù hai tay chộp vào lòng bàn tay: "Đã như vậy, người tự mở một mắt, nhắm một con mắt."

Hà Phù thở dài nói: "Nếu như người hơn ba tháng trước như vậy nói với ta, ta sẽ khinh bỉ người, trách cứ người; Nếu như người hơn ba tháng trước phạm vào tội, ta sẽ không chút do dự bắt người, dù là người là ta yêu nhất người, dù là người là của ta cha ruột."

Ta kinh ngạc hỏi:"Hiện tại đâu này?"

Hà Phù u oán mà xem ta nói:"Ta không phải đã nói rồi sao? Ta sẽ không bắt người, ta thậm chí sẽ giúp người. Không phải ta không tôn trọng quốc gia pháp luật, mà là bởi vì ta thế giới quan cải biến. Trên thế giới này không có tuyệt đối người tốt cũng không có tuyệt đối người xấu, mỗi người làm mỗi một sự kiện không thể chỉ nhìn mặt ngoài, muốn xem lập trường cùng bản chất."

Ta kinh ngạc không thôi:"Cải biến rất lớn."

"Ta oan uổng ah !" ta thật sự không biết ah !" Tiểu Phù, người gọi ta nói cái gì?"

Huỳnh Hà Phù ngần ngợ, hốc mắt đột nhiên ướm át:"Nếu như không phải người, ta cũng chỉ có thể bắt người. Người xem rồi ta, ta Hà Phù chưa từng có giống như bây giờ mềm yếu qua. Ta không muốn bắt người, ta thích người, thích người thật dài thời gian."

Ta kinh hãi nảy ra lại khổ sở đến cực điểm, đi đến trước một bước, đem Hà Phù hai tay chộp vào lòng bàn tay:"Đã như vậy, người tự mở một mắt, nhắm một con mắt."

TỶ PHU VINH DỰ

Tiểu Thủ Chương
www.dtv-ebook.com

Chương 139: Ba quý ngô đồng ai đẹp nhất

"Thường sơ ta quân pháp bất vị thân, tự tay đem phụ thân chứng cứ phạm tội nộp lên trên, chính là vì chính nghĩa, ta không hối hận, phụ thân xác thực phạm vào tội, thế nhưng mà phụ thân không ưng thuận chết. Bọn hã đã đáp ứng ta, chỉ phán phụ thân ở tù chung thân, không nghĩ tới....."

Hà Phù thút thít nỉ non rung động ta, vị này kiên cường nữ hài rõ ràng cũng có mềm yếu một mặt, ta động tình mà đem nàng kéo vào trong ngực an ủi: "Tiểu Phù, đừng khổ sở, ta cũng có trách nhiệm."

Hà Phù đành chỉ thút thít nỉ non, thản nhiên nói: "Không phải trách nhiệm của người, ta hiểu rõ người muốn cha ta chết, mà nghĩ tới ta phụ thân người chết mỗi người so với ta phụ thân càng đáng chết hơn. Đã như vậy, cha ta dựa vào cái gì chết?"

Ta thở dài nói: "Cái này là quan trường cùng chính trị."

"Cho nên ta thay đổi. Ta từ nhỏ sẽ không có mẫu thân, hiện tại lại không có phụ thân, kiêu như cốc trong lòng ta vẫn là lão sư Hòa huynh trưởng, khả hã lại bởi vì ta tinh thần trọng nghĩa quấy phá mà rơi người tàn phế kết cục. Ta đã mất đi rất nhiều rất nhiều, cho dù ta vẫn đang kiên trì chính nghĩa, nhưng ta hay là cải biến, chánh nghĩa của ta phải thành lập tại nhân tính lên."

Ta ngay cả gật đầu liên tục: "Nói không sai."

Hà Phù buồn bã nói:"Trở lại lên? Sau, ta không nghĩ tới lại sẽ gặp phải người, càng không có nghĩ tới người sẽ không hề khúc mắc trợ giúp ta, người cảm động ta. Ta không sợ nói cho người, người giết Trương Tư Cần kế hoạch sớm đã bị chu chi nông biết rõ, chu chi nông cũng tất cả đều nói cho ta biết, nhưng ta không có ngăn cản. Bởi vì Trương Tư Cần táng tận thiên lương, hần đáng chết."

Ta toàn thân run rẩy kích động nói:"Tiểu Phù, ta muốn hôn người."

Hà Phù trừng ta liếc lại không đồng ý:"Trung Hàn, nếu như người thật sự không biết là ai động Trương Tư Cần cái kia chiếc tân sĩ xe phanh lại hệ thống, ta cũng chỉ có thể bắt người . Bởi vì nhất định có người đang giám thị chúng ta, người này không phải muốn cho Trương Tư Cần chết, tựa là muốn cố ý vu oan, hãm hại chúng ta, cho nên ta không thể không bắt người."

"Trời ạ, người kia rốt cuộc là ai?"

Một cổ hàn khí ở sau lưng bốc lên, phảng phất cái này nhỏ hẹp trong thư phòng cũng có dấu một đôi giám thị ánh mắt của chúng ta, ta không phải không thừa nhận Hà Phù phân tích là chính xác .

Đúng lúc này, một đạo thanh âm quen thuộc đánh vỡ cái này phiến yên tĩnh:"Đừng đoán á."

Thư phòng một mặt trầm trọng bức màn khẽ nhúc nhích, trước mắt ta một bông hoa, theo bức màn bên trong đi ra một vị xinh đẹp châu báu thực nữ.

Ta sợ tới mức trợn mắt to con người, ngừng thở, rung giọng nói:"Mẹ?"

Xác thực là không thể giả được di, nàng lạnh lùng như băng, một thân giới giang cách ăn mặc, thật dài da đen giày lên không chỉ có có vệt nước, còn có mới lạ : tươi sốt bùn đất.

Hà Phù cùng ta nhanh chóng tách ra, kinh ngạc được còn không có kịp phản ứng, dì đã lặng yên tới gần:"Ra sao phù sao?"

Lý Trung Hàn đều hô mẹ của ta , người lại thò tay móc súng tự không đúng.""Ta, ta....."

Hà Phù do dự trong chốc lát, tay phải từ miệng túi bên cạnh chậm rãi rủ xuống.

Tỷ mẹ mỉm cười "Khuynh quốc khuynh thành:"Ta có thể lý giải, người móc súng chỉ là gặp được ngoài ý muốn đương thời ý thức động tác."

Gặp dì có dáng tươi cười, ta gọi ra một hơi, làm bộ nhẹ nhõm nói:"Tiểu Phù, với người giới thiệu bằng chốc. Ta dì, họ Lâm, ah, không đúng, họ Phương."

"Ân?"

Hà Phù được dì nhìn ra tâm tư, đang xấu hổ lấy, lại nghe đến ta nói năng lộn xộn, nàng tỏ ra nghi hoặc.

Ta bề bộn giải thích:"Ta dì có hai cái danh tự, ta cũng thường xuyên làm cho hỗn [lăn lộn. Người nhất định kỳ quái nàng vì cái gì có hai cái danh tự, ta cho người biết, nàng là trong các người Ban Kỷ Luật Thanh tra bí thư Chu Thành phố cùng thể hệ, cũng là quốc an chiến tuyến lão tiền bối, cho nên có hai cái danh tự."

Dì đối với ta oán trách:"Người đem mịa nó chi tiết đều tung ra, về sau mẹ không cần lăn lộn."

Ta cười khổ nói:"Mẹ, người đem người ta chi tiết toàn bộ nghe lén , hôm nay ta chỉ lộ ra một điểm, xem như huề nhau."

Dì mặt phát lạnh, ánh mắt sáng ngời mà nhìn gần ta: "Hừ, ta còn nghe được rất nhiều bí mật."

Ta vừa định cười, trên mặt cơ bắp đột nhiên cứng ngắt, bởi vì dì nhất định đã sớm tiến vào thư phòng. Nói một cách khác, dì nhất định tại Catherine trước khi đến tận vào được, khi đó ta đang cùng Tiểu Quân triển miên..... Ah, thượng đế ah, dì phát hiện ta cùng Tiểu Quân bí mật !"

"Nếu như là bí mật của ta, cái kia về nhà nói sau, hiện tại tất cả mọi người muốn biết ngài tại sao phải phá hư Trương Tư Cần phanh lại hệ thống."

Tâm niệm cấp chuyển, ta quyết định lập tức nói sang chuyện khác, còn muốn biện pháp ứng phó dì. Hà Phù không có phát giác ta cùng với dì ở giữa ám đấu, nàng chỉ quan tâm phanh lại hệ thống bí mật. Nghe ta như vậy vừa hỏi, Hà Phù khẩn trương mà nhìn chăm chú lên dì.

Dì đại khái là đứng mệt mỏi, nàng tìm một cái ghế tọa hạ : ngồi xuống, còn nhếch lên chân.

Hà Phù lườm liếc dì ủng da đáy ngọn nguồn có bùn đất, sắc mặt biến hóa.

Dì thân nhiên nói: "Các người không phát hiện Trương Tư Cần đưa hãn nhi tử thi thể chuyển lên phía sau xe mái hiên bộ dạng, ta nhìn thấy . Ta có thể nói cho các người biết tình cảnh lúc ấy: Trương Tư Cần gọi mưa to quỳ gối trên mặt đất ở bên trong khóc nửa giờ, hãn thê cùng Lý Trung Hàn đồng quy vu tận. Hừ, ta tuyệt sẽ không cho hãn cơ hội này, hãn vốn đáng chết !"

Nói như vậy theo dì trong miệng nói ra ngay cả ta cũng khó khăn dùng tin, huống chi ra sao phù, nàng tại hít thở không thông trong không khí trầm mặc. Ta nhìn xem dì lại nhìn xem Hà Phù, cũng không biết nói cái gì cho phải.

Một lát sau, Hà Phù nhỏ giọng hỏi: "A đi phải hay là không gọi phương nguyệt mai?"

Dì sáng khoái nói: "Không tệ."

Hà Phù lộ ra kính ngưỡng chi sắc: "Ta sớm nghe qua a đi đại danh, hôm nay lần thứ nhất nhìn thấy, thật sự là tam sinh hữu hạnh."

Dì lông mày gầy nhẹ, mỉm cười: "Đừng khách khí, ta thích người, người tựa như ta tuổi trẻ thời điểm, không nghĩ tới người ra sao đội quân thép con gái."

Lườm ta liếc, dì ngay sau đó đối với Hà Phù nói: "Được rồi, người bây giờ cũng biết, việc này người yêu xử lý như thế nào tự xử lý như thế nào, hết thầy cùng Trung Hàn không quan hệ."

Ta bỗng nhiên cảm thấy cảm động, minh bạch dì đây là chủ động gánh chịu trách nhiệm, ôm tội trên thân, khả ta như thế nào lại để cho âu yếm dì gánh chịu tội? Vì vậy ta quay đầu muốn khích lệ Hà Phù.

Hà Phù gặp ta xúc động muốn nói, lập tức minh bạch tâm tư của ta, nàng thản nhiên nói: "Đó là cùng một chỗ bình thường tai nạn xe cộ."

Lời vừa ra khỏi miệng, ta cùng với dì đều lộ ra sắc mặt vui mừng, dì lòng dạ quá sâu, bình tĩnh như thường, ta liền không nhịn được lần nữa đem Hà Phù ôm vào trong ngực, như thiểm điện tại trên mặt nàng hôn bỗng chốc. Hà Phù hoa dung thất sắc, vội vàng đẩy ra ta.

Dì ánh mắt cổ quái mà xem chúng ta nói: "Hà Phù người muốn cẩn thận một điểm, Trương Tư Cần nhân mạch quan hệ sâu, cùng Kiều Vũ quan hệ cũng không tệ. Chẳng qua hiện nay ở bên trong Ban Kỷ Luật Thanh tra tên tuổi vang dội, làm quan đều sợ dính vào ở bên trong Ban Kỷ Luật Thanh tra muốn tra bản án, ta đoán chừng Kiều Vũ cái rắc cũng không dám phóng

một cái. Trương Tư Cần chết rồi cũng là chết vô ích, ứng câu kia "Tội ác chồng chất".

Ta bưng tỉnh đại ngộ:"Trách không được lam a di nói Trương Tư Cần có bối cảnh, nguyên lai là cùng kiều bí thư có quan hệ."

Dì lạnh lùng nói:"Hừ, chuyện lớn như vậy người rõ ràng gạt ta. Nếu không phải tàn sát mạng lam nói cho ta biết, ta vẫn chưa hay biết gì, Lý Trung Hàn người bây giờ càng ngày càng cuồng vọng lớn mật."

"Ta là muốn mẹ trên người có thương tích, không muốn lại cho người quan tâm, nào biết người là lừa dối tổn thương."

Ta chế nhạo một câu, dì cắn cắn bờ môi tức giận nói:"Ta không lừa dối bỗng chốc còn không biết phát sinh trời sập xuống chuyện !" buổi tối người sớm chút về nhà, ta muốn hảo hảo quăn giáo người."

Ta biết rõ dì chỗ chỉ chuyện cũng không phải ta cùng với Trương Tư Cần ngả bài, mà là ta cùng Tiểu Quân tư tình. Đối với dì mà nói, đây mới là trời sập xuống chuyện.

Hà Phù không biết trong đó huyền bí, còn tưởng rằng dì tức giận ta tùy tiện cùng Trương Tư Cần ngả bài. Việc đã đến nước này, lại thảo luận đã không có ý nghĩa, nàng vội vàng nói sang chuyện khác:"Phương a di, người là như thế nào vào?"

Dì lúc này không tốt đối với ta bảo nổi, gặp Hà Phù hỏi, nàng rất không chấp nhận mà nói:"Khách sạn những này bảo hộ biện pháp đối phó người bình thường không có vấn đề, gặp được chuyên nghiệp một điểm tự thủng rỗng kêu to."

"Cũng là, may mắn chỉ có phương a di chuyên nghiệp."

Hà Phù có chút không có ý tứ. Dù sao cũng là do Hà Phù đến bố trí đối với Tiểu Quân bảo hộ, đối mặt cường hãn cao cấp đặc công, loại này bảo hộ biện pháp xác thực có tác dụng không nhiều lắm.

Dì không tốt hà khắc, sắc mặt dừng một chút hé miệng cười nói: "Tiểu Hà, có rảnh tới nhà của ta ngồi một chút. Ta đoạn thời gian trước vừa nhận thức một vị con gái nuôi, tục ngữ nói chuyện tốt thành đôi, đã cha mẹ người đều mất, người lại cùng Trung Hàn hữu duyên, nếu như người nguyện ý lời nói, không bằng cũng làm của ta con gái nuôi."

Hà Phù cảm thấy ngoài ý muốn, duy chỉ có ta mình bạch dì tâm tư. Tại nàng trong mắt, Đái Tân Ni tựa là lão bà của ta, những nữ nhân khác cho dù yêu thích ta, nguyện ý cùng ta cả đời, cũng chỉ có thể hữu danh vô thực. Vì che dấu tai mắt người, hoặc là vì ngăn chặn rồi rãnh nói toái ngữ, dì y dạng họa hồ lô, như nhận thức Đường Y Lâm làm con gái nuôi đồng dạng, đem ta thích chúng nữ nhân của ta đều quan một cái đằng trước con gái nuôi xưng hô, như vậy tựa tận khả năng mà tránh cho lời đồn đãi chuyện nhảm.

Ta dám khẳng định, dì còn có thể tiếp tục nhận thức con gái nuôi. Chỉ là của ta cái kia một đám trong nữ nhân, chỉ có Sở Huệ nhất làm cho dì đau đầu, bởi vì tàn sát mộng lam tuyết sẽ không lại để cho nữ nhi của mình vô danh phân. Ai, thế sự khó có thể vẹn toàn đôi bên, huống chi nữ nhân của ta mười cái ngón tay cũng mấy không hết. Hôm nay là đi một bước tính toán một bước, tương lai luôn luôn giải quyết phương pháp.

Ta cười khổ nói: "Mẹ, người có phải hay không nhận thức con gái nhận thức nghiệm?"

Dì hơi nhíu mi tâm, một tiếng quát lớn: "Đừng lảm miệng, cũng không phải hỏi người."

Hà Phù rất thân nhiên, lập tức đáp ứng: "A di, không, mẹ nuôi, ta nguyện ý làm con gái của người."

Dì đại hỉ, đứng lên đi đến Hà Phù bên người cao thấp dò xét:"Ân, chân tướng ta lúc tuổi còn trẻ."

Ta nhắc nhở lấy:"Tiểu Phù, ngươi phải cẩn thận hầu hạ ờ !" nghiêm dịch tổn thương tự là của mẹ ta kiệt tác."

"À?"

Hà Phù hơi kinh.

Dì trườg ta liếc, quay người đối với Hà Phù cười nói:"Mẹ nuôi nhất thời thất thủ bị thương nghiêm dịch, nghe nói nàng ra viện về nhà, hôm nào tự mình đến nhà nhìn xem nàng."

Ta ho khan hai tiếng:"Cái gì hôm nào? Đợi lát nữa tự đi."

Ta vất óc tìm mưu kế lại để cho dì có việc có thể làm, mục đích đúng là tìm kiếm nghĩ cách tránh cho buổi tối được dì giáo huấn. Tuy nhiên một kiếp này không thể tránh né, nhưng ít ra trước tiêu tiêu dì lửa giận.

Dì dương dương tự đắc lông mi:"Ngươi là cánh trường cứng ngắc, dám ra lệnh cho ta ?"

Hà Phù tranh thủ thời gian giảng hòa:"Mẹ nuôi nói hôm nào tự hôm nào, huống chi hiện tại bên ngoài rơi xuống mưa to."

Dì thẹn trong lòng, nghe Hà Phù như vậy nghe xong, trong nội tâm ngược lại băn khoăn:"Coi như, không thay đổi ngày, bị thương người ta còn có thể không đi xem? Điểm ấy vũ không coi vào đâu, dù sao nghiêm dịch gia theo chúng ta cùng một cái cộng đồng, chúng ta tự đi xem người ta. Trung Hàn, ngươi đi chuẩn bị quà tặng."

"Tốt."

Ta mặt mày hớn hởi, biết rõ đi theo như lời "Quà tặng" Là cái gì, đang muốn đập đi mã thí tăng bốc dỡ nàng vui vẻ, bên ngoài thư phòng đột nhiên truyền đến tiếng nói chuyện:"catherine, người đừng dọa người, cái này phòng ở tại sao có thể có người?"

Nói xong, cửa bị đẩy ra , Tiểu Quân đầu với vào đến, nàng xem xét lập tức đem mắt to mở như bóng đèn đồng dạng đại:"Ai nha, mù mù, Hà Phù tỷ tỷ, các người đến đây lúc nào? Ta, ta như thế nào không phát hiện các người?"

Ta ám chỉ nói:"Tiểu Quân, mẹ tới sớm."

Tiểu Quân vốn là vẻ mặt kinh ngạc cùng hưng phấn, nghe ta như vậy ám chỉ, lại phát hiện đi mặt băng bó, nàng lập tức ý thức được phát sinh chuyện gì, sắc mặt lập tức đại biến, tròn mắt sợ tới mức cả chuyển đều chuyển bất động . Ngần ngợ, nàng quay đầu hướng Catherine mãnh liệt nháy mắt:"catherine chúng ta đi mau, không ngại đại nhân nói chuyện đứng đắn."

Đi giận dữ:"Tiểu Quân, người bây giờ tựa là có một đôi cánh cũng phi không hết, thành thành thật thật cùng ta về nhà !""

Tiểu Quân sợ tới mức phát run:"Ca bảo ngày mai là Sở Huệ tỷ sinh nhật, ta cùng catherine đã nói trên đường phố mua lễ vật."

Catherine ở một bên hát đệm:"Tiểu Quân mù mù, chúng ta đã cùng Sở Huệ tỷ đã hẹn ở."

Đi sớm chú ý tới xinh đẹp tuyệt luân Catherine, thấy nàng mở miệng, đi lập tức hỏi:"Người là ai?"

Tiểu Quân hồi đáp:"Mẹ, nàng là kiều bí thư con gái, gọi Catherine."

Đi giật mình, tựa hồ nhớ tới cái gì, sắc mặt biến hóa. Nàng đặt mông ngồi trở lại trên mặt ghế, con mắt như cũ nhìn chăm chăm Catherine, thấy

cơ Therine không hiểu thấu.

Một lát quá khứ, dì đột nhiên ôn nhu nói: "Bên ngoài rơi xuống mưa to, các người dạo chơi cửa hàng là tốt rồi, cũng đừng đi dạo quá muộn, đi dạo xong liền trực tiếp quay trở lại tại đây."

"Không có vấn đề."

Tiểu Quân như được đại xá, liên tục gật đầu, lôi kéo Catherine nhanh chóng rời đi, sợ dì đổi ý.

"Mẹ, làm sao vậy?"

Ta nhìn mặt mà nói chuyện, nhìn ra dì khác thường dạng.

Dì một tiếng sâu kín thở dài, tựa hồ nhớ tới quá khứ đích thời gian: "Ai, nếu như ta không có đoán sai, vị này Catherine tựu là Tào nhất định cục cùng Kiều Vũ con gái."

"Vân quý ngô đồng Tào nhất định cục?"

Ta nhớ tới dì đã từng đã từng nói qua năm đó quốc an chiến tuyến lên có ba quý ngô đồng, trong đó có vân quý ngô đồng Tào nhất định cục.

Dì nhẹ nhàng gật đầu: "Không tệ."

Ta thoáng chút dăm chiêu: "Nói như vậy Tào nhất định cục là một vị người ngoại quốc?"

Dì mắt phượng lộ ra một ít kích động: "Đúng vậy a, Tào nhất định cục là người Pháp, cùng Catherine đồng dạng tóc vàng mắt xanh.

Tào nhất định cục là nàng tiếng Trung tên, nàng cũng gọi là catherine, chúng ta lén cũng gọi nàng "Bảo nhi". Nhưng tiếc trời ghét hồng nhan, Tào nhất định cục rất sớm tựu ly khai chúng ta. Có đôi khi ta thật sự rất tưởng

niệm nàng, là nàng giáo hội ta như thế nào nhảy điệu Tăng-gô."Ta không dám hỏi Tào nhất định cú là nguyên nhân gì sớm mất, trong lúc này nhất định chạm đến đến tương quan cơ mật, hỏi cũng là hỏi không, trừ phi đi tự người nói đi ra, nàng nếu không nói, ta tuyệt sẽ không hỏi. Gặp đi sâu nào, ta về mặt cột nhà mà nói sang chuyện khác:"Kiều Vũ thực sự diễm phúc, sẽ không biết năm đó ba quý ngô đồng ở bên trong, ai xinh đẹp nhất?"

Dì lườm ta liếc:"Hừ, cái này còn phải hỏi?"

Hà Phù tâm tư nhanh nhẹn lập tức chen vào nói:"Nhất định là phương a đi xinh đẹp nhất."

Dì khẽ cười nói:"Đều xinh đẹp. Đừng nhìn tàn sát mộng lam hôm nay tuổi già, nhớ năm đó nàng tại Đông Nam Á có vô số người theo đuổi; Tào nhất định cú thì càng không cần phải nói , có một lần ngoại giao tiệc rượu, mấy cái quốc gia quan ngoại giao vì nàng tranh giành tình nhân."

Ta vội hỏi nói:"Cái kia mẹ đâu này?"

Dì trông mắt tại ta trên mặt đi lòng vòng, cảm khái vô hạn nói:"Không người nào dám truy cầu ta."

"Thật vậy chẳng?"

Ta ngay cả liên lắc đầu, dì như vậy tư sắc không có người truy cầu? Đánh chết ta cũng không tin.

Dì mặt phát lạnh, nũng nịu nói:"Cười gian cái gì? Đi nha."

Trở lại nguyên cảnh hoa viên cộng đồng, màn đêm đã hàng lâm. Vũ rơi không ngớt, toàn bộ cộng đồng tối tăm lu mờ mịt một mảnh.

Đại khái là Hà Phù cáo tri Thu gia tử muội, các nàng chống dù che mưa, mạo hiểm không lớn không nhỏ vũ đứng sừng ở biệt thự cửa sắt trước chờ

dì đại giá. Xe vừa ngừng ổn, Thu Vũ tinh vội vàng chào đón, đứng tại cửa xe bên cạnh vì dì chấp cái dù che mưa, dì nói liên tục cảm ơn. Xuống xe lúc tập trung tư tưởng suy nghĩ nhìn kỹ, lập tức nhận ra Thu Vũ tinh từng tại Vương Di gia xuất hiện qua, sững sờ phía dưới, lập tức quay đầu hướng ta nhìn hằm hằm. Ta chợt dạ đến không dám cùng dì cùng một chỗ chống dù che mưa, dứt khoát ba bước đem làm hai bước, trên háng biệt thự bậc thang, hướng biệt thự chạy tới.

Cùng dì lừa dối tổn thương không giống với, vẫn đang nằm ở trên giường tĩnh dưỡng nghiêm dịch mới từ bệnh viện trở về, cái này cũng có thể gián tiếp biết được dì công lực là bậc nào cao thâm. Trong nội tâm của ta càng là chợt dạ, lại thành khẩn mà hướng nghiêm dịch xin lỗi một phen, lúc này dì cùng Hà Phù cùng với Thu gia tử muội lần lượt đi tới. Lặng lẽ mắt nhìn dì, nàng cũng lén lút quét ta liếc, tựa hồ muốn nói "Ta mẹ lường luôn luôn một mình cùng một chỗ thời điểm, đến lúc đó xem ta như thế nào thu thập người."

"Phương a di, rơi xuống mưa to ngài còn đến xem ta, thực cảm tạ ngài."

Nghiêm dịch là ngay thẳng chi nhân, gặp dì đến, nàng cao hứng cực kỳ. Đặc biệt là biết rõ dì tự là đại danh鼎鼎 mùa mưa ngô đồng sau, nàng đối với dì tràn ngập kính ngưỡng. Mỹ nữ yêu anh hùng, huống chi dì là nữ anh hùng.

Dì thật không tốt ý tứ, áy náy nói:"Là ta bị thương người, tới thăm người là nên phải đấy, có thể nào cho người tạ. Ai, rơi xuống mưa to, bất tiện mua cái gì lễ vật, điểm ấy tâm ý người trước nhận lấy."

Nói xong, dì đưa lên một cái đại túi giấy, bên trong có hai mươi vạn tiền mặt.

"Trước đó lần thứ nhất Trung Hàn cho ta mười vạn , phương a di cũng đừng một lần nữa cho , ta sẽ thật không tốt ý tứ ."

Nghiêm địch tranh thủ thời gian từ chối nhã nhận, còn nói lúc ấy dì ra tay là vô tâm . Dì lại nói vô tâm tổn thương người khác cũng là tổn thương, Lý Trung Hàn cho chính là Lý Trung Hàn tâm ý, dì cho chính là tâm ý của nàng. Gặp dì kiên trì muốn cho, nghiêm địch cuối cùng nhất không lay chuyển được dì, đành phải vui vẻ nhận lấy.

"Cho ta xem xem thương thế."

Dì ân cần nói.

Nghiêm địch gật gật đầu, lườm ta liếc. Dì lập tức hiểu ý, quay đầu trừng ta liếc:"Đi ra ngoài."

Ta tranh thủ thời gian rời phòng, nghiêm địch muốn cho dì xem miệng vết thương tự nhiên muốn cởi quần áo, ta một đại nam nhân đương nhiên không tốt dừng lại ở một bên.

Một người tại to như vậy trong biệt thự đi dạo, trong đầu tận nghĩ đến ứng phó như thế nào dì. Đã cùng Tiểu Quân tình cảm lưu luyến đã bị dì phát hiện, nên đối mặt cũng nên đối mặt, chỉ là suy tư cả buổi cũng nghĩ không ra cái gì hảo thủ đoạn, ngược lại lại bị Trương Tư Cần sự tình nhiễu loạn tâm thần. Phát sinh nhiều chuyện như vậy, trong đầu kêu loạn , ở đâu còn có thể ứng phó cường hãn dì?

Coi như, nghehnh cổ tựu lực a. Lần này đừng nói chinh phục dì, chỉ sợ cả Tiểu Quân cũng sẽ ly khai ta. Càng nghĩ càng đáng sợ, càng nghĩ càng khổ sở, trong nội tâm quặn lên, nước tiểu cũng gấp, đi nhanh lên hướng toilet.

"Thật xinh đẹp phòng tắm, cả giường nước đều có, thực biết hưởng thụ....."

Ta một bên đi tiểu, một bên dò xét được trang trí được điện nước đầy đủ nhà cửa xa hoa toilet, đây là ta lần thứ nhất dùng Thu gia biệt thự toilet. Tại đây từng cái chi tiết tỉ mỉ đều rất hoàn mỹ, phòng tắm vật phẩm phồn đa, có

thể nói hết sức xa xỉ. Ta không khỏi thở dài, chán nản người còn như thế, năm đó đặc thể lúc khẳng định càng xa hoa.

Kéo lên dừng quần khóa kéo, đề xuống xả nước, ta thở dài lấy đang muốn đi ra toilet. Đột nhiên ta phát hiện cầm thạch bồn tắm lớn bên cạnh có một cái cao cỡ nửa người nhựa plastic ngăn tủ, ngăn tủ lên có tầng ba cuốn điệp tốt màu trắng khăn tắm cùng áo tắm, chính giữa cái kia một tầng khăn tắm lên, thành hình để đặt một ít đoàn Lace (viền tơ). Bởi vì Lace (viền tơ) là màu trắng, liếc nhìn sang cũng không thấy được, không nhìn kỹ không biết là vật gì.

Ta rất ngạc nhiên, đi qua xem xét, nguyên lai là một đầu tinh mỹ Lace (viền tơ) quần lót, thật sự là cực phẩm. Ta nội tâm cuồng hỉ, quay đầu lại nhìn nhìn cửa ra vào, như thiếu điện đem cái này đầu màu trắng Lace (viền tơ) quần lót cầm ở trong tay. Đầu ngón tay mềm nhẵn, mùi thơm xông vào mũi, chỉ liếc, chỉ vừa sờ, ta có thể khẳng định cái này đầu quần lót không có giặt rửa qua, bởi vì có một căn hơi cuốn da lông ngăn ở lại Lace (viền tơ) trong khe. Ta thấy sẵn tâm hỉ, đang muốn đem quần lót viền tơ thu vào túi làm của riêng, bỗng nhiên sau lưng truyền đến một tiếng nữ nịu: "Người làm gì?"

Ta dọa kêu to một tiếng, quay người quay đầu lại, hai tay giao ác tại sau lưng, đem quần lót giữ tại trong lòng bàn tay: "Phải..... Là Yên Văn tỷ nha !" vừa rồi quá mót, cho người mượn toilet thuận tiện bỗng chốc, hi vọng người chớ để ý, ha ha."

Thu Yên Văn hồ nghi mà xem ta hỏi: "Dùng hết rồi sao?"

Vài ngày không thấy, thu Yên Văn càng tiêu tụy, đại khái là vì chiều cổ nghiêm dịch a.

Ta mỉm cười nói: "Dùng tốt rồi."

"Cái kia thỉnh người ly khai, ta muốn dùng toilet."

Thu Yên Văn ngữ khí bất thiện.

"Hảo hảo."

Ta vừa muốn mở rộng bước chân, thu Yên Văn lại đột nhiên ngăn cản ta: "Vân...vân đợi một tý, người cầm cái gì? Tại đây ưng thuận không có thuộc về đồ đạc của người."

Ta lập tức sắc mặt nghiêm nghị vẻ mặt cứng rắn, ngoài miệng trong yếu hỏi: "Đây là ý gì? Người cho ta là ăn trộm?"

Gặp ta rất nghiêm khắc bộ dạng, thu Yên Văn khí thế biến mất. Nàng không dám đơn giản đắc tội ta, dù sao cũng là đạt được trợ giúp của ta sau, các nàng mới có thể tiếp tục sống an nhàn sung sướng.

Xấu hổ cười cười, thu Yên Văn có chút không có ý tứ: "Ta chỉ là cảm thấy người cầm cái gì. Kỳ thật tại đây không có gì thứ đáng giá, cho dù lại đáng giá, Lý tổng tài cũng sẽ không nhìn ở trong mắt. Ta đa tâm, Lý tổng tài chớ để ý."

Ta thở dài một hơi, thấy tốt thì lấy: "Không có việc gì ta đây đi ra ngoài, không hiểu thấu."

Mới đi vài bước, sắp sửa cùng thu Yên Văn sát bên người mà quá hạn, đột cảm giác thấy hoa mắt, thu Yên Văn ngoài ý muốn ngăn trở ta: "Vân...vân đợi một tý, lấy ra !""

Ta khẩn trương hỏi: "Lấy cái gì?"

Thu Yên Văn hai hàng lông mày trói chặt, giận không kềm được nói: "Hừ, người, người cầm quần của ta."

Ta thầm kêu không ổn, lần này cần mất mặt ném đến nhà bà ngoại, chỉ là ngoài miệng nhưng nói xạo: "Cái gì quần?"

Thu Yên Văn lạnh lùng nói: "Thật không biết xấu hổ, nữ nhân đồ lót có thể loạn cầm sao?"

"Cái gì..... Cái gì đồ lót?"

Ta túng quần cực kỳ.

Gặp ta cà lăm, thu Yên Văn càng xác định. Nàng quay đầu lại nhìn nhìn cửa ra vào, thấp lấy thanh âm uy hiếp ta: "Người không lấy ra ta tặc hồ, người đi ở chỗ này, nhìn người mặt hướng cái đó phóng."

Ta nhạy cảm mà cảm thấy được thu Yên Văn đồng dạng ngoài mạnh trong yếu. Nàng trên danh nghĩa là một gã quả phụ, mà quả phụ kiêng kỵ nhất thị phi, đặc biệt là thư hương môn đệ nữ nhân càng quan tâm thể diện. Mắt của ta hạt châu một chuyển, gượng cười hai tiếng: "Hắc hắc, ta lấy thì sao, người hồ nha, nhìn xem mặt của người lại đi cái đó phóng? Hà Phù ở chỗ này, ta nói với nàng người muốn câu dẫn ta."

"Người....."

Thu Yên Văn chưa thấy qua vô lại, lần này nàng tính toán chính thức thấy được. Xem nàng ghen hòng nhìn trần trối bộ dạng, ta muốn cười to, lời nói cũng càng lỗ mãng: "Lần trước bắt người giầy, lần này bắt người quần, chúng ta xem như hữu duyên."

Yên Văn tử, người cũng không thể làm một cái có khuyết điểm nữ nhân, nếu như đến chết hay là lão xử nữ, tương lai đầu thai sẽ biến heo chó, ta là nghe quê quán Lão Nhân nói như vậy. ""Người cút!"

Thu Yên Văn tức giận đến sắc mặt trắng bệch.

Ta cười hì hì hướng thu Yên Văn lách vào chớp mắt, hèn mọn bỉ ổi mà cầm quần lót viền tơ hít hà: "Thơm quá, cảm ơn Yên Văn tử đồ lót, hôm nào ta đưa mấy bộ nội y bồi người."

"Lưu manh, lấy ra."

Thu Yên Văn nổi giận nảy ra, mãnh liệt nhào đầu về phía trước muốn cướp về quần lót.

Ta tay vừa thu lại, thuận thế đem đánh tới thu Yên Văn ôm vào trong ngực, thu Yên Văn kinh hãi giãy dụa nói:"Ah, người làm gì?"

Ta cười xấu xa:"Là người chủ động yêu thương nhưng nhớ, không thể trách ta."

"Người thả ta ra !" người thả ta ra !""

Thu Yên Văn nộ khí càng tăng lên, dốc sức liều mạng giãy dụa ở bên trong, thanh âm hơi đề cao.

Ta tranh thủ thời gian vươn tay đem toilet đóng cửa lại, thu Yên Văn xem xét, hoảng sợ nói:"Người đóng cửa làm cái gì? Nơi này là nhà của ta, muốn làm gì?"

Ta ác hướng gan bên cạnh sinh, huống chi hôm nay vừa giết Trương Tư Cần, toàn bộ thể xác và tinh thần đều ở vào cực độ phấn khởi trạng thái.

Gặp thu Yên Văn không dám lộ ra, ta càng lớn gan, hai tay tại thu Yên Văn trên người khắp nơi khinh bạc.

Thu Yên Văn hiển nhiên vừa tắm rửa xong không bao lâu, không có làm thấu tóc cùng với nở nang trên thân thể mềm mại tản ra thắm người tắm rửa nhũ mùi thơm ngát, phình bộ ngực tại quần áo thoải mái ở bên trong cao cao nhô lên, ta vừa sờ tẹt tẹt cái rắn chắc. Cách bằng bông áo ngoài, ta ngay cả đầu vú nàng cũng có thể cảm giác được.

Thu Yên Văn giận dữ:"Lý Trung Hàn, người điên rồi sao? Người không thể đụng ta."

Ta quấn chặt thu Yên Vãn, làm cho nàng không cách nào nhúc nhích
mảy may: "Yên Vãn tử, ta biết rõ người yêu thích ta, người đừng cự tuyệt ta,
làm nữ nhân của ta cũng không thiệt thòi."

Thu Yên Vãn giãy dựa vài cái: "Người nói láo : đánh rắm..... Ta cho tới
bây giờ không có ưa thích qua người."

Cả lời thô tục cũng nhõ ra, có thể thấy được thu Yên Vãn giận thật à .
Nhưng ta bất vi sở động, thân thể dán chặt nàng, dùng hờ ra hạ bộ không
ngừng ma sát hạ thể của nàng: "Nói láo vô dụng, lần trước giúp người đi
giày tử, sờ bắp đùi của người lúc, ta cũng cảm giác được người yêu thích ta.

"Người đến bây giờ còn cự tuyệt ta, chỉ là trở ngại Vũ Tinh trước cùng
ta có thân thể quan hệ, người không muốn cùng Vũ Tinh cùng một chỗ chia
xẻ cùng một cái nam nhân. Hắc hắc, ta không phải Hà Quân Thiết, hẳn
không có tư cách có được hai người các người tử muội, khả ta Lý Trung
Hàn có tư cách."

Thu Yên Vãn nổi giận nảy ra: "Thằng khốn, hạ lưu vô sỉ !" người có tư
cách gì?"

Ta lạnh lùng nói: "Ta so Hà Quân Thiết càng tuổi trẻ, càng suất khí, càng
có tình thú, mặt khác ta còn càng có tiền, càng săn sóc, càng Ôn Nhu,
đương nhiên ta sẽ càng Bá Đạo. Đã ta đối với người thu Yên Vãn động tâm,
sẽ trăm phương ngàn kế đạt được người. Nếu như người quyết tâm cự tuyệt
ta, hậu quả chính là một hồi tai nạn."

Thu Yên Vãn trợn ngẩng mặt tức giận đến trướng hồng: "Có ý tứ gì?
Thuận người người xương, nghịch người người vong sao? người làm ta
sợ?"

Trầm mặc một lát, ta chậm rãi gật gật đầu: "Đúng vậy, ta là ở dọa người."

Thu Yên Văn sửng sốt một chút, lập tức trách cứ: "Người cho rằng người là ai? Hoàng đế sao? cút ngay."

Ta kêu rên một tiếng, đem thu Yên Văn hai tay hai tay bắt chéo sau lưng đến phía sau nàng, sau đó điên cuồng mà hôn nàng mặt, cổ thậm chí là bộ ngực. Thu Yên Văn càng giãy dụa, trên tay của ta càng dùng sức, nàng bỗng nhiên thống khổ mà kêu to: "Ôi, người làm đau ta, ta muốn hô."

Ta xúc động đến cực điểm, ôm lấy thu Yên Văn hướng giường nước chuyển đi. Thu Yên Văn mặc dù dốc sức liều mạng giãy dụa cũng không làm nên chuyện gì, chỉ chốc lát sau tựu cùng ta cùng một chỗ lăn đến trên mặt giường nước.

Cái này trương giường nước hiện lên màu lam nhạt, cũng không lớn, chỉ thích hợp một người nằm, áp dụng tại nằm ở bên ngoài phơi nắng hoặc là dùng cho bơi mát xa dầu. Thu Yên Văn làn da tinh tế tỉ mỉ mềm mại, chỉ là một người không cách nào bơi toàn thân, chẳng lẽ nghiêm dịch sẽ giúp bề bọn?

Ân, có khả năng, hai người bọn họ tình cùng tử muội, người giúp ta mát xa, ta giúp người bơi dầu hoàn toàn ở hợp tình lý.

"Ah, người không muốn, không muốn sờ loạn, ta thật sự muốn hô."

Thu Yên Văn giãy dụa cả buổi, rốt cục tại ta cuồng gửi loạn hôn xuống hao hết thể lực, nàng đã thở hồng hộc. Nếu quả thật muốn hô nàng sớm hô, gì về phần chờ tới bây giờ?

Xem ra sĩ diện là thu Yên Văn điểm yếu.

Hiểu rõ thu Yên Văn nhược điểm, ta cười gian liên tục, càng làm càng không kiêng sợ, liền kéo mang kéo mà đem thu Yên Văn quần dài cởi. Thực may mắn, thu Yên Văn không chỉ có không có mặc nội y, cả đồ lót cũng không có mặc. Đập vào mắt chỗ thần bí hạ thể lông mềm như nhung

một mảnh, thật là chinh tề. Ta để lên đi nhấc lên áo ngoài của nàng, hai bé thở trắng sôi nổi mà ra, kiều nộn phấn hồng dị thường chói mắt.

Cúi đầu xuống, ta điên cuồng ngậm lấy phấn hồng đáp Lôi thỏa thích mút vào.

Thu Yên Văn thét lên:"Ah..... Dừng tay."

Ta lại càng hoảng sợ, tranh thủ thời gian buông ra đại bạch thổ, hôn lên thu Yên Văn bờ môi.

"A... A... A..., không muốn, A... A... A....."

Bất đắc dĩ mỹ nhân đóng chặt bờ môi, ta không được nhập kỳ môn.

"Yên Văn tỷ, người thật muốn làm trinh phụ liệt nữ sao? miệng được ta hôn rồi, cái vú được ta sờ soạng. Nếu như người là truyền thống nữ nhân, người nhất định biết rõ nam nữ thụ thụ bất thân, chúng ta đã da thịt thân cận, người chính là nữ nhân của ta."

Ta sắc híp mắt híp mắt nói:"Lông của người rất nhiều, tính dục nhất định không kém. Người tuyệt đối không phải tính lãnh cảm, người cũng thường xuyên muốn nam nhân, người cũng nghĩ qua có tình ái sinh hoạt."

Giường nước cốt ketchz rung động, thu Yên Văn rút sạch xoa xoa trên mặt nước bọt, tức giận nói:"Lý Trung Hàn, người bây giờ dừng tay, ta..... Ta có thể đem làm hết thầy không có phát sinh."

Ta nở nụ cười, tựa như nhìn xem một rất buồn cười kẻ đần:"Yên Văn tỷ, người nói những lời này cả đồ đần cũng sẽ không tin tưởng. Quần áo được ta thoát khỏi, thân thể được ta sờ soạng, người có thể đem làm hết thầy không có phát sinh? Dứt khoát hoặc là không làm đã làm thì cho xong, ta cho người nhận thức bồng chốc cái gì là hạnh phúc nữ nhân."

TỶ PHU VINH DỰ

Tiểu Thủ Chương
www.dtv-ebook.com

Chương 140: Phá thân chi đơn giản như vậy

Thu Yên Văn gặp ta đẩy ra hai chân của nàng, nàng tuyệt vọng mà cầu khẩn: "Ta van cầu người, không muốn....."

Lúc này lòng của ta so thiết còn cứng rắn, huống chi thu Yên Văn nước mắt một giọt đều không có chảy ra. Ta không chút hoang mang xoa nắn lấy hai tòa cao ngất kiêu ngạo bầu thịt, lần thứ nhất thưởng thức lấy quan phu nhân tinh tế tỉ mỉ. Sống an nhàn sung sướng xác thực mới có lợi, thu Yên Văn làn da như thiếu nữ giống như mềm nhẵn, có lẽ nàng bản thân tựu là một vị "Già trẻ nữ" Ta không khỏi đại khen: "Sướng quá cái vú, thật mềm cọng lông."

Thu Yên Văn đang run rẩy, ta ngón tay dừng lại tại lông mềm như nhung hạ thế lúc, nàng cầu khẩn được càng thê lương: "Chớ có sờ, ta cầu người."

Ta nhe răng cười nói: "Người hô ah, người không phải nói muốn hô sao? người đem Vũ Tinh gọi tới, đem ta dì gọi tới, đem Hà Phù gọi tới, lại để cho mọi người xem nhìn người cái này không tuân thủ nữ tắc nữ nhân. Vũ Tinh nhất định sẽ hận người, ta dì sẽ chửi mắng người, Hà Phù càng không cần phải nói. Người là nàng trên danh nghĩa mẹ kế, nàng nhất định sẽ khinh bỉ người."

"Ô ô, người sao có thể đối với ta như vậy....."

Thu Yên Văn lộ ra như vậy diễm đạm đáng yêu, xinh đẹp trứng ngỗng xấu hổ được kiều diễm. Cho dù có nước nở ghen ngào, nhưng lông mi thật

dài hạ lại không có nửa tích nước mắt, ta đang hồ nghi, nàng lại bắt đầu vùng vẫy.

Vặn vẹo thân thể mềm mại cùng ta ma sát, rất muốn chết, dục hỏa được ma sát mà đốt, ta lần nữa chà đạp dưới thân này là thành thực mê người thân thể. Sạch sẽ bằng phẳng dưới bụng, nước miếng của ta vẫn còn ẩm ướt, phần hồng núm vú lại lưu lại của ta dấu răng.

Thu Yên Văn chưa bao giờ buông tha cho qua giây dựa, chỉ là loại ý tứ này, ý tứ giây dựa càng khơi mào của ta chinh phục cảm, nàng thật là xử nữ sao? đáp án rất đơn giản, kiểm tra bồng chốc, dùng đại nhục bồng của ta kiểm tra bồng chốc tựu hoàn toàn rõ ràng.

"Yên Văn tỷ, ta muốn cho người làm một cái nguyên vẹn nữ nhân. Yên Văn tỷ, đem chính người giao cho ta a !" ta sẽ hảo hảo dạy người như thế nào ân ái. Người phía dưới tốt ẩm ướt, có rất nhiều thứ đồ vật chảy ra, những điều này đều là âm thủy, nữ nhân động tình thời điểm mới có yêu dịch, người nhất định động tình, người yêu thích ta đúng hay không?"

"Không có....."

Thu Yên Văn vẻ mặt sợ hãi, đại nhục bồng đã lặng yên đặt ở lòng mềm như nhung cọng lông trên cổ, nóng hồi nhiệt lực thiêu đốt lấy thần bí vừa ướt nhuận địa phương. Với ta mà nói đây chỉ là đến chậm tình ái, nhưng đối với thu Yên Văn nói nhưng lại một lần trước nay chưa có nếm thử.

"Đừng nói dối, ta dám nói người bây giờ rất chờ mong, chờ mong ta chiếm hữu người."

Ta nhe răng cười lấy nghiền nát cọng lông diệt hung hạ thể, đầu cặc lớn mấy lần tại phần nộn cửa huyết lướt qua. Mỗi lướt qua một lần, thu Yên Văn tựu run rẩy một lần, nàng thật sự tại chờ mong.

Ngay tại ta vận sức chờ phát động chuẩn bị thảng đảo Hoàng Long chi tế, toilet bên ngoài vang lên tiếng bước chân, đi theo tựa là thanh thúy tiếng đập cửa: "Trung Hàn, Trung Hàn, người có ở bên trong không?"

Ta nhìn nhìn thu Yên Văn, thuận miệng đáp: "Phải..... Đúng vậy, tại thuận tiện, lập tức là tốt rồi."

Rất khó hình dung thu Yên Văn bây giờ là cái gì biểu lộ, uể oải, thất lạc, phần nộ, xấu hổ, kinh hoàng..... Cơ hồ cái gì cảm xúc đều có. Ta vội vàng nhỏ giọng nói thật có lỗi, nhanh chóng theo giường nước đứng lên. Bốn phía nhìn quanh bỗng chốc, duy chỉ có cái kia để đặt khăn tắm áo tắm nhựa plastic tủ sau có thể ẩn thân. Thu Yên Văn hung hăng trừng mắt ta, một bên sửa sang lại quần áo, một bên rất không tình nguyện mà đi đến nhựa plastic tủ sau ngồi xổm xuống. Ta âm thầm buồn cười, như thế tung túi sự tình, chỉ sợ thu Yên Văn đời này không có chạm qua.

Mở cửa, thơm ngào ngạt Thu Vũ tinh hương ta nhào đầu về phía trước. Ta hít hà, phát hiện trên người nàng đồng dạng có tắm rửa nhũ mùi thơm ngát, nghĩ thầm thật là kỳ quái, chẳng lẽ hai tỷ muội biết rõ ta muốn tới, đều giặt rửa tốt tắm chờ ta?

"Uy uy, đợi lát nữa bị người nhìn thấy."

Mềm mại trong ngực, ngực dán cao ngất chỗ, ta vừa đập tắt dục hỏa lại phục đốt. Không thể phủ nhận, ta sở hữu tất cả trong nữ nhân Thu Vũ tinh là lớn nhất gan, nhất chủ động một vị, tiếp theo mới được là Đường Y Lâm.

"Trông thấy đã nhìn thấy, dù sao người dì biết rõ quan hệ của chúng ta."

Thu Vũ tinh một bộ không sao cả tư thế.

Đây là nàng khôn khéo địa phương, coi hãn niên kỷ cùng điều kiện, nếu như không chủ động điểm, không phóng đảng điểm, rất nhanh cũng sẽ bị biên giới hóa.

"Thật nóng, người phát sốt sao?"

Ta ôm lấy Thu Vũ tinh chuyển cái thân, làm cho nàng đưa lưng về phía nhựa plastic tủ, không ngờ Thu Vũ tinh được một tắc lại muốn tiến một thước, lập tức như bạch tuộc tựa như quần quít lấy ta, trèo tại trên người của ta không xuống. Ta thò tay tại nàng nhuyển eo sờ soạng bỗng chốc, cảm giác lửa nóng đã đến, nhìn không được trêu chọc nàng vài câu.

Thu Vũ tinh hai mắt ngập nước, hạ lạc : hạ xuống bờ hông ộp va chạm vào ta hạ bộ lúc, nàng càng thêm làm nũng:"Đúng vậy a, mỗi ngày đều phát sốt, vừa nghĩ tới người tựa phát sốt."

Ta hôn rồi nàng một ngụm:"Càng ngày càng xinh đẹp , cũng càng ngày càng tao ."

Thu Vũ tinh nhõng nhẽo cười liên tục, trên mặt có từng mảnh Hồng Vân, nàng nhỏ giọng hỏi:"Nhìn thấy yên đã chạm sao? người chân trước ly khai, nàng chân sau hãy theo đi ra ngoài, ta còn tưởng rằng các người yêu đương vùng trộm đây này."

Ta đang thở dài, làm bộ trong chăn tổn thương bộ dạng:"Nàng..... Nàng đi ra ngoài , ta vừa rồi thấy nàng bung dù đi ra ngoài."

Thu Vũ tinh ăn ăn nhõng nhẽo cười, gặp ta mất hứng, nàng lập tức chán lên án công khai tốt:"Đừng nóng giận mà, với người hay nói giỡn .

Trong nhà đã đến khách nhân, nàng có thể nào ly khai đây này !" bên ngoài còn rơi xuống mưa to. Hừ, nói không chính xác là đi gặp cái nào đã nam nhân.""Vũ Tinh."

Ta sắc mặt nghiêm nghị vẻ mặt cứng rắn, kỳ thật nói bất quá là nữ nhân bệnh chung, theo lý thuyết ta ưng thuận thấy nhưng không thể trách.

Bất quá lúc này thu Yên Văn tự trốn ở bên cạnh, ta vô luận như thế nào cũng muốn giả bộ tức giận bỗng chốc.

Thu Vũ tinh lại không hiểu ghen:"Người đau lòng? Hừ, ta cho người biết một bí mật, người tự cũng không đau lòng.

Yên Văn nàng chỉ thích nữ nhân, nàng cùng nghiêm địch rất thân mật .
"Ta đại cau mày, căn bản không tin tưởng Thu Vũ tinh bát quái:"Nữ nhân cùng nữ nhân thân mật rất bình thường, người chớ nói nhảm."

Thu Vũ tinh chân thành nói:"Cái gì nói vậy, lúc trước trời nóng nực thời điểm, ta tự tận mắt nhìn thấy hai người bọn họ nửa đêm tại bên bể bơi nghịch nước, còn ôm thành một đoàn hôn môi ờ."

"Thật sự?"

Ta trừng lớn mắt hạt châu.

Thu Vũ tinh nói:"Đương nhiên thật sự, lần này nghiêm địch bị thương nàng khổ sở được muốn chết. Hà Quân Thiết chết rồi nàng đều không có khó như vậy qua, dù sao Hà Quân Thiết đã từng đối với chúng ta Thu gia có rất lớn trợ giúp."

"Đừng nói nữa, ta không muốn nghe, trở về cùng theo giúp ta đi a.
Ta..... Ta muốn tắm rửa, hôm nay được dầm mưa mấy lần, tóc có chút khó chịu."

Ta ngăn cản Thu Vũ tinh nói tiếp xuống dưới. Tuy nhiên Hà Quân Thiết đã chết, nhưng theo Thu Vũ tinh trong miệng nghe được "Hà Quân Thiết" Ba chữ vẫn đang làm cho ta khó chịu. Tăng thêm lo lắng nàng tiếp tục không che đậy miệng, nói ra làm cho thu Yên Văn phần nộ lời nói, đến lúc đó một phát không thể vẫn hồi, không may người hay là ta.

"Được rồi."

Thu Vũ tinh quyết lên cái miệng nhỏ nhắn, quay đầu lại Nhất Chỉ nhựa plastic tú:"Chính giữa tầng kia là của ta khăn tắm, người ngàn vạn đừng tính sai ờ."

Ta mỉm cười nói:"Tốt."

Vừa định đem Thu Vũ tinh dỡ đi, nàng đột nhiên đi về hướng nhựa plastic tú. Ta lại càng hoảng sợ, cho rằng nàng phát hiện thu Yên Văn.

"Ồ, quần lót của ta đâu này? vừa rồi rõ ràng đặt ở bên trên ."

Thu Vũ tinh tại tầng ba khăn tắm áo tắm trước ngưỡng chân, còn mở ra những này khăn tắm. Truyện Tiên Hiệp - -Y

Trong nội tâm của ta khẽ động, lập tức hỏi:"Đồ lót? Phải hay là không màu trắng hơi mờ, có rất xinh đẹp hoa văn hay sao?"

Thu Vũ tinh thật bất ngờ:"Đúng vậy a, người trông xem ?"

Ta càng ngoài ý muốn, móc móc túi, xuất ra một đầu tinh mỹ quần lót viền tơ:"Phải hay là không cái này đầu?"

Thu Vũ tinh đại xấu hổ:"Ai nha, người thật buồn nôn, người cầm quần lót của ta làm cái gì? Đều không có giặt rửa, nhanh trả lại cho ta."

Ta hiểu được, triệt để đã minh bạch. Trực giác của ta một mực nói cho ta biết, thu Yên Văn yêu thích ta. Tuy nhiên vừa rồi nàng cực lực phủ nhận, nhưng ta một mực không lay được trực giác của ta, mà bây giờ ta có thể càng khẳng định thu Yên Văn yêu thích ta.

Có thể phỏng đoán đạt được, ta đi ra nghiêm nghị phòng ngủ không bao lâu, thu Yên Văn tìm lấy cơ cùng đi ra. Nàng nhất định đi theo ta đến toilet, phát hiện ta lấy Thu Vũ tinh đồ lót, vì vậy nàng liền đem kế tựu kế dẫn ta chú ý.

Ngắm lại vừa rồi ta nhục nhã thu Yên Văn thời điểm, nàng cũng không dám lộ ra cũng không có mất nước mắt. Trong trí nhớ, nàng là trọng tình nữ nhân, nghiêm nghị bị thương nàng đều khóc, ta đều nhanh muốn đoạt lấy nàng trinh tiết, nàng còn không có khóc, cái này rất không hợp lẽ thường, cảm giác cảm thấy trong lúc này có cổ quái. Rốt cuộc là nguyên nhân gì thúc đẩy thu Yên Văn muốn kính dâng thân thể của mình đâu này?

Ta không được biết. Nhưng dùng nhìn ra thu Yên Văn kính dâng được rất xảo diệu, nàng hi vọng ta chiếm hữu nàng, mà không phải như Thu Vũ tình như vậy chủ động kính dâng.

Đem quần lót viền tơ đặt ở chóp mũi nhẹ ngửi, ta nghe thấy được một đám nhàn nhạt mùi thơm của nữ nhân: "Rất dễ dàng đoán được là của người đồ lót, bên trên tất cả đều là người hương vị."

Thu Vũ tình nhào lên, lần nữa quần quanh lấy ta: "Thực không e lệ, đoán xem ta hiện tại xuyên: đeo màu gì đồ lót?"

"Ta đoán..... Màu đen."

Lúc này ta đột nhiên cải biến chủ ý, không muốn đuổi đi Thu Vũ tình. Nàng quần lót lên mùi là cường lực xuân dục, ta đã cứng ngắt, cứng rắn đến lợi hại.

"Không phải rồi, là màu tím nhạt."

Biết rõ đi muốn tới, Thu Vũ tình ăn mặc rất thực nữ, rất uyển chuyển hàm xúc, đó là một đầu hoa ô vuông váy dài. Nhưng là nàng vén lên váy dài, để cho ta kiến thức nàng màu tím nhạt quần lót lúc, nàng thoát nhìn chính là một cái Tiểu Lăng hàng, ở đâu còn có nửa điểm uyển chuyển hàm xúc thực nữ bộ dạng?

Ta trừng lớn mắt hạt châu nhìn chăm chú lên no đủ tam giác khu vực, mơ hồ hấp dẫn làm cho ta huyết mạch sôi sục: "Tốt..... Tốt trong suốt,

người ở nhà xuyên:đeo như vậy trong suốt làm cái gì? Muốn câu dẫn nam nhân sao? nhanh cời ra."

Thu Vũ tinh ăn ăn nhõng nhẽo cười:"Người giúp ta thoát."

Ta đương nhiên nguyện ý cố gắng sức lực, thế nhưng mà màu tím nhạt Tiểu Lôi tơ đồ lót mới tuột đến trên đầu gối, Thu Vũ tinh lại ngán:"Ah, cồi sẽ lành lạnh , cảm giác là lạ ."

Ngón tay của ta tại kiều nộn trên mặt cánh hoa tìm hai cái:"Khả ta cảm giác ấm áp , nóng hừng hực ."

Thu Vũ tinh thân thể mềm mại loạn chiến, như liễu giống như sợi thô:"Không muốn sờ loạn ờ, nếu không....."

Thu Vũ tinh giơ lên bàn tay nhỏ bé, sáng giọng:"Vả miệng."

Ta mặt "Hàn, hung ác nói:"

Người dám đánh ta? Dám đánh ta ta tự làm chết người."Nói xong, một chiêu ruộng cạn nhổ cây, đem bay bổng Thu Vũ tinh chặn ngang ôm lấy. Nàng sợ tới mức kêu sợ hãi không ngừng, cùng ta cùng một chỗ lăn đến trên mặt giường nước. Váy lên thương rơi, vừa thô vừa to còn thít thẳng tiến Trung Nguyên, một mạch thông suốt, thẳng đảo Hoàng Long.

Thu Vũ tinh ưm:"Ồ, điểm nhẹ, đừng làm cho người dì nghe thấy."

Tâm trạng của ta hơi run sợ, dục hỏa hơi lui:"Ta dì đang làm gì đó?"

Thu Vũ tinh trướng mặt đỏ nói:"Nàng cùng nghiêm dịch còn có Hà Phù trò chuyện đánh nhau luận võ sự tình, trò chuyện được rất hăng say."

Ta liếc qua nhựa plastic tủ, cười xấu xa nói:"Chúng ta có rất tốt chủ đề, chúng ta tới tâm sự ân ái tư thế."

Thu Vũ tinh đỏ mặt, bật cười: "Người cũng tốt tao."

Ta nhỏ giọng hỏi: "Ta đây bắt đầu động?"

"..... Ác ác ờ, lão công, I love you, đừng chọc vào quá sâu."

Ta chọc vào rất sâu, rất dùng sức, PHỐC PHỐC rung động. Thu Vũ tinh rất hài lòng, nàng rất yêu thích ta rung động xuất kích, rõ ràng không chịu nổi một kích, vẫn đang thúc giục ta ra sức. Kiêu diễm trên môi đỏ mọng, nước miếng của ta còn chưa khô, Thu Vũ tinh mà bắt đầu run rẩy, sau đó rút ra đút vào chẳng qua là vì kéo dài cao trào thông lệ công thức mà thôi.

"Ờ, thật thoải mái, làm nữ nhân của người thực đáng giá. Trung Hàn, I love you."

Thu Vũ tinh lời tâm tình rất thích hợp lại để cho thu Yên Văn nghe được.

"Nghe lời, nhanh lên đi ra ngoài đi, thuận tiện làm cho ăn chút gì. Hà Phù cùng ta đi cũng còn không ăn cơm tối, vô cùng đơn giản có thể."

Thu Yên Văn tứ chi vô lực mà dựa vào tại nhựa plastic tủ sau đích trên vách tường. Gặp ta chăm chăm vào nàng, nàng khuất lên hai chân ôm đầu gối mà ngồi, không nói một lời, chỉ có cái kia hai cái mắt to đang lóe lên. Tựa hồ lúc này nói cái gì cũng rất nhiều dư, giải thích cái gì đều rất hư giả.

"Yên Văn tỷ, vì cái gì nói đồ lót là của người đâu này? chẳng lẽ người thật sự yêu thích ta?"

Ta lại bắt đầu không có tự tin.

Bởi vì lập loè con mắt nói cho ta biết, thu Yên Văn không lưu dấu vết mà câu dẫn ta nhất định có mục đích, là cái mục đích gì không trọng yếu, quan trọng là ... ta phải chiếm hữu thu Yên Văn.

Không chỉ là nàng tướng mạo đẹp gợi cảm, nàng hay là Hà Quân Thiết thể lực cờ xí tính nhân vật, ta đem bảy trăm triệu đặt ở trên người bọn họ, không thể xuất hiện bất kỳ sơ xuất. Tuy nhiên Hà Phù đáng tin cậy, nhưng nàng tuổi còn rất trẻ, cửa hàng quý dị tàn khốc không phải nàng có thể khống chế , vì để ngừa vạn nhất, ta có tất yếu khống chế thu Yên Văn.

"Ta phải đi."

Thu Yên Văn dục đứng lên lại bị ta ôm lấy, chúng ta lại chạy trở về trên mặt giường nước. Nhìn xem trên người lạnh như băng mỹ nhân, của ta xúc động cũng bị giội tắt, cường gian cùng ân ái không có bản chất khác nhau. Nếu như không có xúc động, tuy đẹp nữ nhân cũng câu không dậy nổi dục vọng của ta.

Ta lạnh lùng hỏi:"Như là đã muốn câu dẫn ta , vì cái gì không tiếp tục câu dẫn? Người đi lần này, chẳng phải là kiếm củi ba năm thiêu một giờ?"

Thu Yên Văn trợn mắt nhìn ta một cái:"Ta không biết người nói cái gì."

"Người biết ta đang nói cái gì."

Ta nổi giận, động tác cũng đi theo thô lỗ, thò tay bắt lấy thu Yên Văn bộ ngực hung hăng niết xuống dưới, thu Yên Văn thống khổ mà giãy dụa:"Thả ta ra, người lại dùng sức mạnh ta thật sự sẽ hô."

Ta cười lạnh nói:"Nói như vậy, lúc trước người muốn hô chẳng qua là phô trương thanh thế?"

Thu Yên Văn chợt dạ , lập loè con mắt không dám nhìn ta:"Ta phải đi."

"Đi? Hừ, ta không" Người đi , người muốn hô tự hô, ta thậm chí có thể đang tại Hà Phù mặt cường thi đấu người.

"Ta đe dọa nói:"Người bây giờ có hai chủng lựa chọn. Đệ nhất, nói ra người câu dẫn mục đích của ta, thứ hai, lưu lại người thân xử nữ. Tuy nhiên già rồi điếm, cũng hay là xử nữ, ta thích xử nữ, ưa thích thuần khiết, trên cái thế giới này khắp nơi là người lừa ta gạt, âm mưu quỷ kế, có thể được khắp nơi nữ thân thể chính là vì thỏa mãn ta đối với thuần khiết chờ đợi."

"Nếu như ta không phải xử nữ đâu này?"

Thu Yên Văn mái tóc phiêu tán, mê người bộ ngực 〇〇 có chút phập phồng, một đôi mê người mắt to đã kinh hoàng lại giao hoạt.

Ta thản nhiên nói:"Vũ Tinh cũng không phải xử nữ. Nhưng người vừa rồi thấy được, nàng rất yêu thích ta, ta cũng rất ưa thích nàng.

Nàng yêu thích ta là vì ta thiết tình đối với nàng tốt, ta sở dĩ đối với nàng thiết tình, là vì nàng rất đơn giản, không có tâm cơ.""Người nói ta có tâm cơ?"

Thu Yên Văn đã có mỉm cười, nhìn về phía trên rất vũ mị. Ta tâm ngứa khó nhịn, lại câu dẫn ra đối với nàng hai luồng vú lớn hướng tới. Nàng hai luồng vú lớn là danh xứng với thực đại bạch thỏ, mềm nhẵn rắn chắc, rất giống xử nữ cái vú. Nuốt một thanh nước bọt nhuận nhuận khát khô yết hầu, ta ôn nhu nói:"Ta hi vọng người không phải sẽ đùa nghịch tâm cơ nữ nhân, ít nhất đối với ta vô tâm cơ."

"Được rồi, ta thừa nhận ta câu dẫn người."

Thu Yên Văn tự nhiên cười nói.

"Nguyên nhân gì?"

Ta hỏi.

Thu Yên Văn vẻ mặt bình tĩnh: "Là chu chi nông cổ vũ ta câu dẫn người."

"Chu thư ký?"

Ta chần động, vội hỏi: "Hắn vì cái gì cổ vũ người câu dẫn ta?"

Thu Yên Văn thở dài nói: "Tại bệnh viện thời điểm, chu chi nông biết rõ người cùng Vũ Tinh tình cảm lưu luyến sau rất mâu thuẫn. Hắn là tư tưởng bảo thủ nam nhân, hắn Phi Thường Thanh sở Vũ Tinh mới được là Hà Quân Thiết nữ nhân, cho nên hắn không hy vọng người cùng Vũ Tinh tiếp tục kết giao, nhưng lại không muốn đắc tội người, vì vậy....."

Không đợi thu Yên Văn nói xong, ta đánh gãy lời của nàng: "Vì vậy chu thư ký tự cổ vũ người theo ta kết giao, cổ vũ người làm nữ nhân của ta, thậm chí câu dẫn ta?"

Lúc này đầu linh quang lóe lên, tựa hồ minh bạch chu chi nông sở dĩ trợ giúp ta diệt trừ Trương Tư Cần, lại xui khiến thu Yên Văn câu dẫn ta, đều là làm từng bước hoàn hoàn đan xen, trong lúc này dấu điểm kế hoạch tuyệt đối không đơn giản.

Thu Yên Văn mặt ửng đỏ giải thích: "Ta cũng không câu dẫn người, là người đối với ta có ý đồ."

Ta phải thừa nhận thu Yên Văn nói rất đúng sự thật. Lần thứ nhất nhìn thấy thu Yên Văn ta tự ngấp nghé nàng, hôm nay nàng không có Hà Quân Thiết trói buộc, Thượng Thiên lập tức an bài cơ duyên, thật sự là thiên làm nên môi. Ta mở cờ trong bụng, nhin không được thâm tình hỏi: "Ta muốn biết người có phải hay không cam tâm tình nguyện?"

Thu Yên Văn đột nhiên nghiêm mặt nói: "Không phải rất muốn. Ta cũng rất thuần khiết, đặc biệt là đối với cảm tình. Ta vốn là nghe theo cha mẹ nói như vậy gả cho Hà Quân Thiết, nhưng hắn cùng Vũ Tinh đã có tư tình, ta

mới dứt khoát cự tuyệt hẳn, nguyện hi sinh của ta thanh xuân cũng không ủy khuất chính mình, những sự tình này người cũng biết ."

Ta nghiêm nghị bắt đầu kính nể, có bao nhiêu cái nữ nhân có thể kiên trì như vậy? Có bao nhiêu cái nữ nhân như thu Yên Văn như vậy cố chấp?

Nàng thật sự là một vị nữ tử hiếm thấy, ta mỉm cười ôn nhu hỏi:"Nhưng người vì cái gì lại đã đáp ứng?"

"Chúng ta hi vọng người trở thành..... Trở thành....."

Thu Yên Văn tại do dự, mỗi nhả một chữ đều nặng tựa nghìn cân.

Ta vội la lên:"Trở thành cái gì?"

Thu Yên Văn khẽ cắn môi, tựa hồ hạ quyết tâm:"Hi vọng người trở thành cái khác còn sống Hà Quân Thiết."

Ta thoáng cái trợn mắt há hốc mồm, như xem quái dị nhìn xem thu Yên Văn, cả buổi nói không ra lời, thu Yên Văn chợt dạ nói:"Đừng như vậy xem ta, ta không có khinh thị ý của người."

Ta thật sâu hô hấp lấy, đầy ngập nhiệt huyết đột nhiên xông lên đầu, tứ chi bách hài tựa hồ tại trong nháy mắt tràn ngập lực lượng.

Ta cười nhạt một tiếng, hào tình vạn trượng nói:"Có thể cùng Hà Quân Thiết đánh đồng ta cảm thấy được rất quang vinh, bất quá ta tự là ta, ta không phải ai bóng dáng. Tương lai của ta nhất định sẽ siêu việt Hà Quân Thiết, bởi vì ta so với hắn càng mạnh hơn nữa."

Thu Yên Văn lông mày đốn thur, sợ hãi lẫn vui mừng đều ghi tại trên mặt:"Mặc kệ người có thể hay không siêu việt Hà Quân Thiết, chỉ cần người có loại này tín niệm cùng nghĩ cách, ta..... Ta tự cam tâm tình nguyện."

Ta lạnh lùng nói:"Người cũng không phải xử nữ, có tư cách gì? Cho dù người cam tâm tình nguyện ta cũng không nhất định phải người."

Thu Yên Văn giống như được một chậu nước lạnh từ đầu gội đến chân, nàng sắc mặt đột nhiên bạch, nói năng lộn xộn mà nói:"Phải hay là không xử nữ người thử một chút liền biết."

Ta âm hiểm cười cười, mĩa mai nói:"Không phải là âm mưu quỷ kế a?"

Thu Yên Văn giận dữ:"Thằng khốn !" ta phải đi."

Ta làm sao làm cho nàng ly khai, nàng càng tức giận ta càng hưng phấn, liền kéo mang kéo, lần nữa đem thu Yên Văn quần dài cởi.

Cả người tính cả cứng rắn lên đại nhục bổng oOo cùng một chỗ đặt ở nàng tuyết trắng trên nhục thể:"Thử tự thử, nếu như không phải xử nữ, ta ném người tiến nường nường giang cho cá ăn."

Thu Yên Văn chộc tức:"Ta không phải xử nữ, ta không phải xử nữ..... Ah, người ít nhất cho ta có một chuẩn bị."

Mới hô hai câu, nàng sẽ khóc . Lần này là thật sự khóc, nước mắt theo mắt của nàng giác [góc chảy xuôi đi ra "Hái đến trên mặt giường nước.

Nguyên lai là đại nhục bổng oOo gấp khó dẫn nổi, không cần thận đâm vào lông mềm như nhung trung tâm. Thu Yên Văn thân thể một kéo căng, hai tay như thiểm điện ôm lấy ta. Ta cười xấu xa không ngừng:"Điều chuẩn bị hơn ba mươi năm, người còn muốn chuẩn bị cái gì? Phá thân chỉ đơn giản như vậy, người cho rằng còn muốn lựa chọn lương thần cát nhật, thấp nhang thơm cầu nguyện, điểm ngọn nến sao?"

"Người....."

Hồn hên thu Yên Văn mau đem bờ môi cắn nát.

Ta chế nhạo nói:"Lão xử nữ, người tức giận thời điểm đẹp nhất. Rất đáng tiếc, từ nay về sau ta không thể hô người lão xử nữ."

Trong khi nói chuyện, đại nhục bổng của ta dần dần rất nhập, lại đắm vào vài phần.

Thu Yên Văn gấp đến độ nước mắt bão táp:"Ah, người chậm một chút, đồ đạc của người quá lớn."

Ta nhìn có chút hả hê nói:"Về sau người đã biết rõ đại chỗ tốt, ờ, thật chặt, cái này nướng nướng cá không có có lộc ăn."

Thu Yên Văn mãnh liệt đập nện bờ vai của ta:"Không thể lại tiến vào, đau chết."

Ta động lòng trắc ẩn, Ôn Nhu mà hôn một chút kiều diễm cặp môi đỏ mọng:"Cùng ta hôn môi người tự không biết là đau đớn."

Gặp ta đành chỉ tiến lên, vẻ mặt đỏ mề hôi thu Yên Văn thở dài một hơi:"Chưa từng có nam nhân thân qua ta."

"Chắc chắn sẽ có, hiện tại người hé miệng."

Ta mệnh lệnh nói. thu Yên Văn do dự trong chốc lát, trong mắt là vô tận tức giận, đại khái là sợ hãi ta tiếp tục thẳng tiến đại nhục bổng oOo, nàng rất không tình nguyện mà trương cái miệng anh đào nhỏ nhắn.

Ta đặc ý nói:"Lè lưỡi, tận lực mà duỗi."

Thu Yên Văn rất nghe lời mà duỗi ra đỏ tươi đầu lưỡi. Ta ngênh đón, bờ môi khoảng cách đầu lưỡi chỉ có một cm khoảng cách. Thu Yên Văn thổ khí như lan, nàng biết rõ chưa bao giờ được nam nhân thân qua miệng nhỏ sắp rơi vào của ta miệng hổ, này sẽ là cái gì tư vị đâu này? ta rất chờ đợi, tin tưởng thu Yên Văn cũng có hoặc nhiều hoặc ít chờ đợi.

Trong lúc đó ta kiềm chế bụng dưới, hạ thể mãnh liệt rất, đại nhục bổng o0o toàn bộ đều đâm đi vào. Thu Yên Văn chưa nhân sự Cấm khu được ta thoáng cái chiếm cứ, nàng cả hô đều hô không đi ra. Mở lớn cái miệng nhỏ nhắn cả buổi đều không thể khép lại, hai cái rất tròn chân dài đem giường nước run được cốt kẹzz loạn hưởng. Ta sợ hãi, vừa định an ủi, thu Yên Văn một tiếng kiều gáy:"Người giết ta đi ?"

Ta hung ác nói:"Thành đại sự người nhất định tâm ngoan thủ lạt. Nếu như người không hô lão công, ta nói không chính xác sẽ giết người."

Thu Yên Văn thống khổ mà nhắm mắt lại:"Lão Công Công."

Ân? Chú ta thành thái giám sao? ta giận dữ, hạ thể co rúm, ngoài miệng cường bạo cuồng mút cái kia hương thơm cái miệng anh đào nhỏ nhắn, trên tay còn dùng sức chà đạp hai cái đầy đặn đại bạch thỏ. Ta xúc động cực kỳ, không hề thương tiếc. Cho dù vừa khai khẩn địa phương có phần hồng chất lỏng tại chảy xuôi, nhưng ta hay là vong tình đút vào, BA~ BA~ rung động. Vương Di, Quách Vịnh Nhân, Tần Mỹ sa những này thành thực % trở mình nữ nhân đều khó có thể thừa nhận ta toàn lực đả kích, hưởng chi là vừa vận phá thân nữ nhân. Thu Yên Văn mái tóc cuồng loạn nhảy múa, bụng dưới run rẩy, nước mắt cùng mồ hôi hỗn tạp cùng một chỗ không cách nào phân biệt, càng thống khổ chính là nàng căn bản không cách nào la lên.

Ta bỗng nhiên đã có song trọng khoái cảm,j loại là mãnh liệt tính khoái cảm, một loại khác là càng cường liệt làm nhục khoái cảm.

Không biết vì cái gì, ta đặc biệt ưa thích làm nhục Thu gia hai tỷ muội.

Đang lúc ta lâm vào cực độ sung sướng thời điểm, đột nhiên tiếng bước chân từ xa đến gần, nương theo vài tiếng tiếng đập cửa, ta đã nghe được di thanh âm:"Trung Hàn, người làm cái quỷ gì? Vũ Tinh đều nấu xong mặt."

Ta thở hào hển hô to:"Mẹ, các người ăn trước, ta tiêu chảy."

"A di, nhanh cứu ta, Trung Hàn khi dễ ta....."

"Phanh !""

Cửa phòng rửa tay mở, là được phá khai vẫn bị đá văng ra ta không rõ ràng lắm, ta chỉ biết rõ loại này gác cổng không dậy nổi di một cước.

Thiên không có sụp đổ xuống, ta còn sống. Vũ vẫn còn hạ, tích tí tách tiếng mưa rơi làm cho tâm phiền người càng thêm tâm phiền.

Trên bàn cơm năm mặt bát:bát mì đều đã làm cũng không có ai động bỗng chốc chiếc đĩa, lại càng không cần phải nói những thứ khác ăn sáng .

Dì, Hà Phù, Thu Vũ tình thay phiên lấy an ủi thu Yên Văn, ở đâu còn lo lắng ăn mì, mà ta lại đói bụng đến phải cháng váng đầu hoa mắt. Loại này đói khát phi thường kinh người, như cạo không cái bụng giống như. Từ khi uống Quách Vịnh Nhàn được súp sau, ta thì có cảm giác đói bụng, có đôi khi ta hận không thể ăn một con ngựa . Nhưng tình hình dưới mắt, ta ngay cả động bỗng chốc chiếc đĩa tâm tình đều không có.

Dì cùng Thu Vũ tình nói thầm vài câu, rốt cục đánh vỡ cục diện bế tắc:"Yên Văn, người đừng khổ sở . Đợi lát nữa sớm chút nghỉ ngơi, ta ngày mai không tăng (五) gì đều cho sẽ người một cái công đạo, người có yêu cầu gì quản đề."

Thu Yên Văn co rúm lại tại ghế sofa ở bên trong chờ dẫn lắc đầu.

Dì thở dài một tiếng, quay đầu lại hướng ta giận dữ mắng mỏ:"Vân...vân đợi một tý về nhà xem ta như thế nào thu thập người !""

Ta chậm rãi đứng lên, nhìn nhìn Hà Phù, nàng trong mắt cực độ thất vọng. Ta lại nhìn một chút Thu Vũ tình, nàng đã theo giận không kèm được ở bên trong bình tĩnh trở lại. Ta đi đến thu Yên Văn bên người, nhàn nhạt nói ra:"Yên Văn tỷ, ta trước cho người một cái công đạo, quay đầu lại

người cùng Hà Phù, Vũ Tinh nói nói chu thư ký nghĩ cách, sau đó người lại mới quyết định. Nếu như người nguyện ý toàn tâm toàn ý làm nữ nhân của ta, Bích Vân sơn trang tự là nhà của người. Nếu như người cần đền bù tổn thất, ta nguyện ý tiếp nhận người đưa ra là bất luận cái gì điều kiện."

Ta tin tưởng tất cả mọi người có thể theo ta lần này ôn hoà trong lời nói nghe ra ẩn hàm nghiêm khắc.

Thu Yên Văn hai mắt đột nhiên hồng, nước mắt phốc tốc phốc tốc mà chảy xuống. Ta làm bộ cái gì đều không phát hiện, sai bước đi ra Thu gia. Không phải ta lãnh khốc, mà là phải cho thu Yên Văn một hạ mã uy.

Nữ nhân của ta ở bên trong có mắt cao hơn đầu, có tính tình nóng nảy, cơ hồ mỗi người tính cách mười phần. Nếu như thu Yên Văn mang 92 lấy đại tiểu thư tính tình đến, thế tất sẽ khiến hỗn loạn. Vừa rồi nàng lúc đó, lập tức tạo thành khó chịu nổi cục diện.

Nói một cách khác, tự là không để ý toàn bộ đại cục. Lạnh buốt mưa xối thấu ta toàn thân, nhưng không cách nào để cho ta kêu loạn đầu óc thanh tỉnh xuống. Trương Tư Cần chết vẫn đang làm cho ta chờ đợi lo lắng, cùng Tiểu Quân tình cảm lưu luyến lại bị di biết được, ta không biết di sẽ như thế nào trừng phạt ta. Bất quá ta cái gì đều không để ý, chỉ cần Tiểu Quân thuộc về ta, ta nguyện ý tiếp nhận bất luận cái gì trừng phạt. Ai, nên đối mặt thủy chung muốn đối mặt, ta duy nhất lo lắng đúng là Tiểu Quân. Nàng sợ di, càng sợ mất đi ta.

Tiểu Quân hiện tại làm gì đó? Quay trở lại khách sạn sao? Ta dừng bước lại, nằm ở ướt sũng bãi cỏ, bấm Tiểu Quân điện thoại, nàng đã trở lại khách sạn, thời gian vừa vặn chín điểm.

Yên tĩnh trong đêm mưa, có thể nghe được nàng ỏn ẻn ỏn ẻn thanh âm thật sự là một loại hưởng thụ, ta đã quên phiền não, cùng nàng bạn tri kỷ ở thiên địa gian. Nàng nói cho ta biết đã làm tốt bỏ trốn ý định, ta nhin không

được cười lên, nói cho nàng biết không cần như thế bí quan, ta có lòng tin thuyết phục dì. Tiểu Quân nghe ta nói như vậy vui vẻ cực kỳ, không ngừng mà cười, cười không ngừng.

Mở ra gia môn, trong nhà phiêu tán câu người làm cho trùng mùi đồ ăn. Trong phòng bếp, dì bận rộn bóng lưng là như thế xinh đẹp.

Cũng không nói gì một câu, ta trực tiếp đi vào phòng tắm, thống thống khoái khoái giặt sạch cái tắm nước nóng. Đi ra phòng tắm lúc, ta phát hiện dì đã chuẩn bị cho tốt ba đồ ăn một chén canh, trong đó có ta thích ăn nhất thịt kho tàu cá.

TỶ PHU VINH DỰ

Tiểu Thủ Chương
www.dtv-ebook.com

Chương 141: Bao cao su [một]

Đã đói bụng hư mất, ta không cần khách khí, nhanh chóng no bụng đỡ đói. Cơm rất bị phồng khẩu ta cũng không quan tâm, sói nuốt hổ bị hù tình cảnh làm cho dì ngạc nhiên. Nàng ngược lại ăn được nhả nhận, một ngụm nhỏ một ngụm nhỏ mà chậm nuốt. Cặp kia xinh đẹp mắt phượng không có nghiêm khắc, chỉ có nhàn nhạt ưu sầu.

"Đem đồ ăn đều ăn xong, Mỹ Kỳ đêm nay không trở lại."

Dì để đĩa xuống, ưu nhã mà lau cánh hoa giống như bờ môi.

Phát hiện ta vụng trộm xem nàng, mặt nàng phát lạnh, ánh mắt lại nghiêm nghị lại, ta tranh thủ thời gian vùi đầu khổ làm. Một trận gió cuốn mây tan, đem ba đồ ăn một chén canh, bốn chén cơm toàn bộ ăn sạch.

"Không cần thu, tới."

Dì đứng lên đi về hướng phòng khách, ngồi ở trên ghế sa lon, tư thế đoan trang lại đàng đàng sát khí.

Ta thầm kêu không ổn, dì chỉ khai mở Trang Mỹ Kỳ, ngầm đồng ý Tiểu Quân ở khách sạn, trong nhà chỉ còn lại hai người chúng ta, nàng vừa vụng không chỗ nào bắn khoản mà đối với ta đánh đập tàn nhẫn. Ai, cái này cực khổ là tránh không khỏi, chỉ sợ vừa ăn hết đồ vật sẽ bị đánh đi ra, trách không được nàng bảo ta toàn bộ đã ăn xong, nguyên lai là muốn ta ăn trước sau nhả, tốt bi thảm ah !"

"Mẹ, vừa rồi cùng thu Yên Văn là hiểu lầm....."

Dì nghe xong, lập tức đánh gãy:"Ta không muốn nói cho người chuyện này, người cho rằng ta mắt mù nha? Đó là nhà của nàng, nàng phòng tắm, nếu như nàng không muốn người có thể được tay? Nếu như nàng thật muốn cự tuyệt, nàng đã sớm có thể hô."

Ta giơ ngón tay cái lên mãnh liệt khen:"Mẹ thật sự là anh minh thần võ."

Dì cũng không có nhận thụ của ta lấy lòng, trái lại nàng càng thêm phần nộ:"Hừ, ta anh minh? Ta cảm thấy được ta đủ ngu xuẩn , người ngay cả ta cũng dám đánh lệch ra chủ ý, như thế nào lại buông tha Tiểu Quân? Ta thật sự quá sơ sót, nguyên lai tưởng rằng người cái này làm ca ca chỉ là bảo vệ Tiểu Quân, không nghĩ tới, không nghĩ tới....."

Ta bịch bồng chốc, hai đầu gối quỳ gối dì bên chân:"Mẹ, người đừng kích động. Tiểu Quân cũng không phải của ta thân sinh muội muội, chúng ta tình cảm thâm hậu, ta sẽ hảo hảo đợi nàng ."

Dì lạnh lùng nói:"Làm sao người biết nàng không phải..... Người biết nàng không phải thân sinh có thể phát sinh loại quan hệ này? Nàng là biểu muội người, các người là có huyết thống quan hệ !""

Ta cầu xin nói:"Loại này huyết thống quan hệ không đáng kể chút nào. Coi như là thân muội muội, ta cũng chiếu yêu không lầm, hi vọng ngài có thể thành toàn chúng ta, tối đa về sau ta đổi giọng, hô người nhạc mẫu."

Lời còn chưa dứt, dì đã mắt phượng trợn lên, tia chớp ra tay, tinh chuẩn mà nắm chặt lỗ tai của ta:"Người nói cái gì? Người lập lại lần nữa !" tức chết ta !""

"Ôi, ôi, mẹ, người hôm nay muốn giết muốn phó mồi theo liền, dù sao ta sẽ không để cho Tiểu Quân ly khai ta."

Dì giận quá thành cười:"Hảo hảo hảo, đủ kiên cường. Trước tiên ta hỏi người, người có thể cho Tiểu Quân danh phận sao? người có thể để cho Tân Ny tiếp nhận Tiểu Quân sao?"

Lỗ tai bị nhéo, ta đau đến nhe răng trợn mắt, nghiêng cổ nói:"Mẹ, người trước làm tình trường danh phận phải hay là không rất trọng yếu a. Về phần Tân Ny, ta có lòng tin làm cho nàng thừa nhận Tiểu Quân, nàng có tay cầm tại trên tay của ta."

Dì sững sờ hỏi:"Tay cầm? Cái gì tay cầm."

"Ta....."

"Nói mau !""

Vừa do dự, dì trên tay một kéo, ta lập tức đau nhức triệt nội tâm, trả lời ngay:"Tân Ny lại để cho Chương Ngôn Ngôn theo ta lên giường, nàng nguyện ý cùng Chương Ngôn Ngôn cùng một chỗ làm nữ nhân của ta. Đã có thể có Chương Ngôn Ngôn, vì cái gì không thể có Tiểu Quân?"

Dì há to mồm, khó có thể tin nói:"Cái gì? Tân Ny phải hay là không đầu óc có vấn đề?"

Ta cười khan hai tiếng:"Nàng không phải đầu óc có vấn đề. Mẹ, người buông tay, ta cẩn thận nói cho người."

Dì hừ hừ, quả nhiên buông tay. Ta vượt vượt lỗ tai, rất sống động mà đem Đái Tân Ni không cách nào thừa nhận cùng ta tình ái, lại không muốn ta ở bên ngoài trêu hoa gheo nguyệt, cuối cùng giựt giây Chương Ngôn Ngôn làm ta tình nhân sự tình nói một lần. Đặc biệt là Đái Tân Ni cùng ta ân ái, lại sợ cùng ta ân ái tình tiết nói đến phi thường kỹ càng, nghe được dì mắt phượng chớp liên tục, mi mắt ửng đỏ.

Đối đãi ta nói xong, nàng thở phào một hơi:"Thì ra là thế."

Dường như đã minh bạch Đái Tân Ni nổi khổ tâm.

"Tiểu Lâm từng cùng ta đề cập qua, nói người phương diện kia khác hẳn với thường nhân, ta bán tín bán nghi. Về sau Vịnh Nhân cũng nói như vậy, ta hay là không quá tin tưởng. Hiện tại cả Tân Ny cũng như vậy, nguyên lai là thật sự, có phải hay không là thân thể xảy ra điều gì tệ xấu?"

Dì lông mày nhíu lại, lo lắng lo lắng nói: "Người thoát quần cho ta xem một chút, lần trước..... Lần trước không thấy cần thận."

98 trong nội tâm của ta khẽ động, mắt nhìn dì, thấy nàng vẻ mặt nghiêm túc, tựa như mẫu thân quan tâm nhi tử tựa như, dù sao dì đã từng xem qua sờ qua, ta cũng không có lại do dự, lập tức đứng lên cởi quần đùi, lộ ra nửa mềm miến thịt.

Dì trái xem phải xem không thấy ra manh mối gì, gắp miếng thịt dần dần tráng kiện, trong chớp mắt miếng thịt biến thành côn thịt. Mặt nàng đỏ lên, có chút lộ ra khó chịu nổi chi sắc. Xinh đẹp mắt phượng lạnh lẽo lườm ta liếc, gắp ta cười xấu xa, nàng sẵn giọng: "Người cười cái gì? Đem thứ này giờ, ta muốn nhìn hai cái viên thuốc."

Ta "Ah" một tiếng, theo lời bắt lấy đại nhục bổng o0o, khiến nó dán cái bụng giờ lên cao. Dì có chút nghiêng về phía trước thân thể, cần thận chu đáo lấy. Mắt của ta quang quét qua, vừa hay nhìn thấy nàng nghiêng về phía trước cổ áo ở bên trong một mảnh tuyết trắng đầy đặn. Mặc dù không có chứng kiến toàn bộ núm vú, nhưng giữa hai khe núi nhìn rõ ràng. Đại nhục bổng o0o lập tức trưởng thô thêm vài phần, dữ tợn bộ dạng lại để cho dì có chút khẩn trương.

Ta khuấy động hai cái, trứng gà hình dáng đầu cặc lớn như bơi lên một tầng dầu tựa như lóe sáng, nhan sắc dần dần làm sâu sắc, uốn lượn gân xanh uốn lượn nhô lên, như một mảnh dài hẹp theo ẩm ướt bùn ở bên trong leo ra con giun.

Dì yết hầu nhấp nhô bỗng chốc, nhỏ giọng nói thầm lấy:"Tân Ny đều sợ thứ này , Tiểu Quân lại sao chịu được?"

"Ngay từ đầu là chịu không được, chậm rãi thành thói quen. Bất quá hiện tại ta mỗi lần cắm đi vào, nàng cũng gọi ta chậm một chút."

Ta chân sau quỳ lên ghế sofa, lại để cho đại nhục bổng o0o hoàn toàn bạo lộ tại dì trước mắt.

m dì nộ giận:"Đương nhiên muốn chậm một chút !" Tiểu Quân mới mười tám tuổi, nàng vẫn còn con nít."

"Mẹ, ta cho người biết, Tiểu Quân mới mười tám tuổi, nhưng nàng đối với ân ái rất mê muội, nàng cùng người đồng dạng đều là Bạch Hổ.

Vịnh Nhân đối với phương diện này có nghiên cứu, nói nữ nhân phát dục quá trình giống đực hoóc-môn kích thích bài tiết qua thiếu làm cho không có lông, tựa xưng là Bạch Hổ.

"Mà loại nữ nhân này giống cái hoóc-môn kích thích bài tiết tất nhiên quá nhiều, thân thể bản năng nhu cầu giống đực hoóc-môn kích thích đến hoạt động cùng, làm cho tính dục đặc biệt tràn đầy. Giống như nam nhân không thỏa mãn được Bạch Hổ, chỉ có "Thanh Long" mới có thể thỏa mãn."

Dì bữu môi:"Hừ,"Thanh Long","Thanh Long", những này lời đồn đều là tin vĩa hè. Cái gì phá Thanh Long, ta liền nói người đây là đại sâu ăn lá !""

Ta nhanh chóng cởi áo lót, lộ ra rãnh chắc rộng lớn lồng ngực, cả người đã hoàn toàn trần trụi:"Đây tuyệt đối không phải tin vĩa hè. Mẹ người xem, ngực của ta cọng lông ngày càng nhiều, đã hoàn toàn rụng rốn, bụng dưới cùng với cọng thịt hợp thành một đường, nhìn về phía trên như không giống một đầu long?"

Dì từ trên xuống dưới, lại từ hạ đến lên, tới tới lui lui nhìn mấy lần, trong mắt tràn ngập kinh ngạc: "Thật sự là kỳ quái, ba của người không phải cái dạng này."

Ta nhìn gần dì hỏi: "Người thế nào biết cha ta không phải cái dạng này?"

Dì tròn mắt đi lòng vòng nói: "Ta tại trời nóng nực thời điểm bái kiến ba của người cởi bỏ nửa người trên, không có người như vậy."

"Nha."

Ta thoải mái, đón lấy cho dì chỉ dẫn: "Người xem, côn thịt đầu tịt là đầu rỗng, cái đuôi đã có, cả móng vuốt đều có, một, hai, ba..... Dường như là năm cái móng vuốt. Mẹ, người lại cẩn thận nhìn một cái, cây gậy bên trên tất cả lớn nhỏ chín đầu mạch máu, phải hay là không cũng như Long?"

Dì thấy rất cẩn thận, nhất là đại nhục bổng oOo lên những cái...kia nhô lên mạch máu. Đại nhục bổng oOo linh tính mười phần, gặp dì tới gần, nó đột nhiên nhảy lên vài cái, uy vũ sinh phong, dì lại càng hoảng sợ, trừng mắt đại nhục bổng oOo chế nhạo: "Nhất định là mẹ của người uống nhầm cái thuốc gì rồi."

Nói xong, chính cô ta nhin không được "PHỐC" Bất cười, thật sự là trăm mị bộc phát, sắc nước hương trời.

"Mẹ, Tiểu Quân thật sự không có ly khai ta."

Ta mượn cơ hội ngồi vào dì bên người cầu xin. Nàng không có muốn ta mặc xong quần áo, ta cứ tiếp tục trần như nhộng, tin tưởng ta thân thể ưu mỹ đường cong, tráng kiện côn thịt cùng với nam nhân khí tức, đều có thể làm cho thành thực lòng của nữ nhân động.

Dì tròn mắt nhìn ta một cái: "Người cho rằng người nói như vậy, ta sẽ cùng ý lại để cho Tiểu Quân với người cùng một chỗ?"

Gặp dì vui vẻ vẫn còn đậm đặc, ta càng đến gần càng gần. Cuối cùng sắc đảm ngập trời, vươn tay cánh tay khoác lên dì trên bờ vai, ôn nhu nói: "Chẳng những Tiểu Quân vĩnh viễn cùng ta cùng một chỗ, mẹ cũng muốn vĩnh viễn cùng ta cùng một chỗ, người cũng là Bạch Hổ, người tính đục cũng rất mạnh. Mẹ có thể thử một lần, chỉ cần thử một lần, người sẽ có Thiên Nhân Hợp Nhất cảm thụ."

Dì rất bình tĩnh, không cự tuyệt tuyệt, không phản kháng, trong miệng trêu chọc nói: "Người là ở dụ dỗ ta? Mẹ là đang làm gì, người cho rằng người dụ dỗ sẽ thành công sao?"

Hai ta mắt tỏa sáng kích động nói: "Sẽ thành công, bởi vì mẹ cũng có ý nghĩ này. Người nhìn lên ta cùng Trang Mỹ Kỳ ân ái, nhìn rất lâu."

Dì sắc mặt biến hóa, đồng dạng kích động nói: "Căn bản..... Căn bản chính là nói bậy, ta cũng không nhìn lên."

Ta cười xấu xa: "Cái này người có thể không thừa nhận, dù sao không có bằng chứng, nhưng người lừa dối tổn thương tự không cách nào nói xạo. Ngày đó người để cho ta thân người, sờ người thân thể tự là chứng cứ."

"Ngày đó xác thực..... Xác thực còn có tổn thương, người lợi dụng lúc người ta gặp khó khăn ta còn không có tính sổ với người."

Dì trưởng đỏ mặt phủ nhận đến cùng, rất rõ ràng có chút then quá hoá giận, điểm ấy cùng Tiểu Quân tương tự.

Ta nhìn mặt mà nói chuyện, nắm chắc tốt đúng mực, dưới mắt dì điểm mấu chốt hơi có buông lỏng, ta càng sẽ đối nàng hiểu chi dùng lý: "Mẹ, Thanh Long nhất định sẽ kiên trì không ngừng mà truy cầu Bạch Hổ. Người đã chứng kiến, vì chinh phục người, ta làm việc càng ngày càng tàn nhẫn, càng lúc càng lớn mật, càng ngày càng không từ thủ đoạn, ta không biết kế tiếp Trương Tư Cần là ai."

Dì rất khẩn trương mà chăm chăm vào ta: "Trương Tư Cần việc này ta thay người gánh rơi xuống, người về sau cũng đừng lại xằng bậy."

Ta cười khổ nói: "Ta không chế không được tự chính mình. Ta hiện tại đối bụng đến phải rất nhanh, tính tình rất táo bạo, nhìn thấy nữ nhân xinh đẹp tự tà niệm bộc phát. Chỉ cần nữ nhân hơi chút câu dẫn ta, ta tự truy lạc Thâm Uyên. Ta biết rõ như vậy rất nguy hiểm, nhưng ta quả không được chính mình, ta cần một cái có thể khống chế ta, có thể làm cho ta bình thản nữ nhân, cái này người tự là người."

Dì càng nghe càng giật mình: "Trung Hàn, người như thế nào sẽ biến thành như vậy? Nữ nhân của người ngày càng nhiều, cho dù Bích Vân sơn trang có thể chứa nạp các nàng, người lại có thể nào ứng phó được?"

Ta thật dài thở dài: "Nếu như không cách nào khống chế dục vọng của ta, tương lai nữ nhân của ta sẽ thêm nữa.... Mẹ, trong thiên hạ, chỉ có người có thể khống chế ta."

"Ta không chế người? Người muốn khống chế ta mới là thật."

Dì quả nhiên là đặc công hảo thủ, lúc này thời điểm như cũ bảo trì ý nghĩ thanh tỉnh, thật sự là kim châm không phá, nước gậy không tiến.

Ta nhưng chưa từ bỏ ý định, tiếp tục nhõng nhẽo cứng rắn phao: "Ngày đó ta bắt tay bỏ vào người phía dưới, ta phát hiện người bên trong có rất nhiều uốn lượn, ngón tay của ta một mực được mút ở, như máy hút bụi | dạng mút ở, đây là Bạch Hồ một cái khác đặc điểm. Giống như nam nhân cười được Bạch Hồ Bang được hấp được gầy như que củi, nghiêm trọng sẽ tinh tẫn người vong, mà đối với ta mà nói, mịa nó Bạch Hồ vừa mới có thể cân đối Thanh Long dương cương chi khí."

"Tiểu Quân cũng là Bạch Hồ, người cùng nàng làm cũng không có thể cân đối sao?"

Dì càng làm ánh mắt chuyển dời đến ta đại nhục bỗng o0o lên.

Ta phát hiện mỗi lần nói đến Bạch Hồ, dì tựa cũng không cùng ta tranh cãi, nàng tựa hồ nhận đồng Bạch Hồ khắc chồng mà nói, chẳng lẽ Lý Tĩnh sóng lớn đã chết tại tinh tạn người vong? Phi phi vượng, quá mli .

Ta lắc đầu thở dài, làm bộ rất phiền muộn bộ dạng:"Tiểu Quân phía dưới xác thực có hấp lực, nhưng nàng niên kỷ còn nhỏ, xa không có mịa nó tu vi. Huống chi nàng ân ái không hiểu được phối hợp, chính mình thoải mái hết coi như xong."

"PHỐC."

Dì cười to, cười đến cười run rẩy hết cả người:"Nàng cái này niên kỷ cái đó hiểu phối hợp, người muốn nhân nhượng nàng."

Nghe dì nói như vậy, ta lập tức mở cờ trong bụng, nàng muốn ta nhân nhượng Tiểu Quân tựa là đồng ý ta tiếp tục cùng Tiểu Quân kết giao, ta kích động nói:"Ta đương nhiên sẽ nhân nhượng nàng, cũng không biết mẹ có thể hay không nhân nhượng ta?"

Dì sắc mặt nghiêm nghị vẻ mặt cứng rắn, giống như nô không phải nô, trong mắt có một vũng Thu Thủy:"Người lại nói vậy, ta ti nát miệng của người."

Ta tâm bình luận bình luận trực nhảy, thừa cơ đem dì ôm sát:"Mẹ, người thực nhân tâm xem ta trụ lạc Thâm Uyên phần thân toái cốt?"

"Ta..... Ta lo lo lằng lằng."

Dì thở dài một tiếng, như oán như tố. Ta cảm giác đầu tiên đến dì thân thể nhuyễn giống như bông, nàng đem cầm dưới khoác lên ta trên vai, cùng ta vành tai và tóc mai chạm vào nhau, phun ra khí tức như lan giống như xạ, thật sự là danh xứng với thực Hương Quân.

Ta kiểm chế tâm tình kích động, ôn nhu gian:"Trước đó lần thứ nhất người nói cho ta cơ hội, lần này nói muốn lo lo lằng lằng, không biết có phải hay không lại qua loa ta. Mẹ, ta cầu người đừng có lại tra tấn ta ."

Dì càng u oán:"Ta cũng không phải giống như nữ nhân, ta là mẹ của người."

"Mẹ xác thực không tầm thường, xinh đẹp gợi cảm, ta nằm mộng cũng muốn chinh phục người, ta cũng hi vọng người có thể chinh phục ta. Người xem, rất cứng , người sờ bỗng chốc."

Ta bắt lấy dì để tay đến nóng hổi trên mặt dương vật, nàng không có cự tuyệt, ôn hòa tay thoáng cái tựa cầm chặt đại nhục bồng của ta. Nàng đem lòng bàn tay che ở trên mặt đầu cặc nhẹ nhàng chuyển động:"Mẹ sẽ có tội ác cảm ."

Ta nghiêm mặt nói:"Tội ác cảm không phải tội ác, chúng ta yêu nhau không có thương tổn và người khác."

Dì ở đây lẩm bẩm:"Người muốn cam đoan không cho bất luận kẻ nào biết rõ chuyện của chúng ta."

"Ta cam đoan."

Ta đại hỉ ở bên trong hôn qua đi.

"A...."

Dì do dự trong chốc lát, rốt cục cho ta lè lưỡi. Ta trái tim sắp nhảy ra ngoài, thật không dám tin tưởng trước mắt đã phát sanh hết thảy. Trời ạ, dì đang cùng ta hôn môi, không phải đánh ta, là thật sự rõ ràng hôn môi.

Đầu lưỡi của nàng mang ra đầy đủ nước bọt, nàng kia thâm thủy có thể hay không cũng rất đầy đủ? Vì tìm kiếm đáp án, dưới tay của ta ý thức đi

vào dì giữa hai chân. Thật đáng tiếc, dì ăn mặc quần dài, ta chỉ có thể cảm giác được nàng giữa hai chân ôn hòa, nhưng không cách nào dò thám biết phải hay là không có yêu dịch chảy ra.

Nhưng ta chưa từng có hơn thất vọng, bởi vì ta tay vươn vào dì xiêm y, cầm chặt no đủ to thẳng bầu vú to, dừng lại: một châu Ôn Nhu xoa bóp, dì thở dốc: "Đêm hôm đó, tại Vịnh Nhàn gia trên ban công người hôn rồi ta, ta biết ngay giờ khắc này không cách nào tránh khỏi. Ta vốn định tìm cơ hội thích hợp thực hiện lời hứa của ta, khả một mực hạ không được quyết tâm. Trung Hàn, mẹ là một cái tư tâm rất nặng nữ nhân."

Ta động tình nói: "Ta biết rõ. Người vì ta, cả pháp luật đều không để ý, dứt khoát giết Trương Tư Cần. Đối mặt Hà Phù hoài nghi, người lại động thân mà ra, đem chịu tội gánh chịu xuống, có thể nhìn ra được người đối với ta có rất sâu cảm tình."

"Mẹ hay là một cái thích ăn dấm chua nữ nhân, trước kia Lý Tĩnh sóng lớn nhìn nhiều Tào nhất định cục hai mắt, ta tự cùng hấn cãi lộn."

Nhìn thấy người cùng Trang Mỹ Kỳ, Quách Vịnh Nhàn các nàng thân mật, ta cũng không khỏi mà khó chịu. Nữ nhân của người một người tiếp một người, ta đừng để ý đến, cũng không thể hận. Thẳng đến phát hiện người cùng Tiểu Quân trên giường, ta cả người đều hồng mặt. Ta rất ghen ghét Tiểu Quân, tốt muốn đánh nàng. "Dì si ngốc mà xem ta xoa bóp bầu vú của nàng, điểm ấy càng cùng Tiểu Quân có kinh người tương tự."

Ta càng chà sát càng ra sức: "Không cần ghen ghét, Tiểu Quân cái vú không có mịa nó đại, ta thích bầu vú to nữ nhân."

Dì lườm ta liếc: "Người còn ưa thích màu đen nội y."

"Ta một mực rất kỳ quái, mẹ là làm sao biết ta thích màu đen nội y?"

Dì lẩm bẩm nói:"Người theo mười ba tuổi mà bắt đầu trộm cầm quần lót của ta. Của ta màu đen đồ lót không nhiều lắm, rất nhanh ta liền phát hiện màu đen đồ lót mất tích thời gian lâu nhất. Bình thường mặt khác nhan sắc đồ lót mất tích lưỡng, ba ngày để lại quay trở lại tủ quần áo, mà màu đen đồ lót muốn mười ngày nửa tháng mới có thể lại nhìn gặp."

"Về sau ta dứt khoát nhiều mua mấy cái màu đen đồ lót, kết quả tình huống như trước. Ta dưới sự giận dữ, mang người đi bệnh viện kiểm tra thân thể, kết quả không có tra ra cái gì khác thường. Kỳ quái chính là, mỗi lần đồ lót mất tích, ta sẽ tới trước người gian phòng đi tìm, cả nhà tìm khắp lần lại luôn tìm không thấy. Mặc dù biết là người cầm , nhưng không có chứng cứ ta thật đúng là bắt người không có biện pháp."

Ta nhin không được dương dương đắc ý:"Mịa nó đồ lót ta đặt ở hai cái địa phương, một cái là ta túi sách, một cái là Tiểu Quân túi sách. Tiểu Quân có thích sạch sẽ, hãy nghe ta nói là ta thay cho , nàng chết cũng sẽ không mở ra, càng sẽ không phát hiện chứa ở trong túi giấy chính là những nữ nhân khác đồ lót.

"Bất quá đặt ở ta trong túi xách đồ lót sẽ không may mắn như vậy , có một lần được chủ nhiệm lớp phát hiện, hăn hỏi ta tại sao có thể có nữ nhân nữ quần, ta nói là trên đường nhặt , lớp đạo tặc nói muốn tịch thu, không có biện pháp cũng chỉ phải cho hăn. Hiện tại ngấm lại, cái này lớp đạo khăng định cầm lại gia cho hăn lão bà dùng."

"Những này đồ lót đều là mẹ từ nước ngoài mang về đến , rất đẹp. Khi đó trong nước căn bản không có những này kiểu dáng, tính chất đồ lót, tức chết ta !" người lớp đạo cho hăn lão bà dùng cũng may, vạn nhất hăn lấy ra..... Ta hận người, ta đánh chết người....."

Dì càng nói càng đáng sợ, dường như của ta lớp đạo thật sự đem đi đồ lót dùng để tự an ủi dùng.

Ta nhìn không được cười to:"Lớp đạo thoát nhìn chính trực, không giống ta háo sắc như này."

Dì giận dữ:"Người thoát nhìn cũng rất chính trực."

Trong nháy mắt, ta không cười , ta hoàn toàn bị dì một giận giận dữ về chỗ khuynh đảo. Dùng hoa lệ nhất từ tạo không cách nào hình dung nàng vũ mị, dùng tối ưu thẩm mỹ câu chữ cũng không cách nào miêu tả nàng phong thái. Ta chỉ có thể si ngốc nhìn xem nàng, tựa hồ trong thiên địa không khí đều đã ngưng kết, duy nhất năng động đúng là hai khóa tâm.

"Mẹ, ta muốn nhìn người hôm nay xuyên:đeo màu gì đồ lót."

Dì biết rõ ta muốn cái gì, nàng biết rõ ta muốn cái gì. Nàng nhẹ nhàng mà hô hấp lấy, mê người trong mắt phượng một mảnh ngập nước:"Tại bên ngoài chạy một ngày, trên người lại có mưa có lại bùn, chờ ta trước tắm rửa, người..... Người đi mua mấy cái bao cao su."

Ta trái tim kinh hoàng, kích động cực kỳ, mở ra bàn tay hỏi:"Mười cái có đủ hay không?"

Dì mặt thoáng cái tựa hồng đến cổ, chân duỗi ra, đập ta một cước:"Lăn....."

Có lắm hay không, hần là thật sự chọc giận thiên thần? Trận mưa này nếu không ngừng, nhất định sẽ chìm lũ lụt.

Ta đập vào dù che mưa đi cả buổi, cuối cùng tìm được 24 tiếng đồng hồ buôn bán tiện lợi cửa hàng. Đi vào, ta há miệng tựa hướng nhân viên cửa hàng hô:"Muốn mười cái bao cao su."

Nhân viên cửa hàng là một cái nam sinh, hần tuyển ra một cái nhập khẩu bao cao su đối với ta nói khoác như thế nào như thế nào dùng tốt, chất lượng như thế nào như thế nào cam đoan, ta rất không bình tĩnh, sáng khoái

nói tùy tiện. Nam sinh thật cao hứng, một bên thu khoản, một bên chúc ta ngày tốt cảnh đẹp, sinh hoạt tình dục vui sướng. Cuối cùng hẳn đối với ta nhắc nhở: "Tiên sinh, ngài muốn cái này loại tựu là người ngoại quốc dùng cũng hơi bị lớn, người muốn hay không đổi? Giá cả không thay đổi."

Ta kéo xuống quần đùi hỏi: "Người xem ta có cần hay không đổi?"

Nam sinh há to miệng, tròng lớn mắt. Ta kiêu ngạo mà kéo lên quần đùi, cầm mười cái bao cao su chạy vội mà đi.

Yên tĩnh trong đêm mưa có một khóa sôi trào tâm đang kịch liệt nhảy lên, ta nghĩ thầm, mười cái nhiều hơn điểm, năm cái ưng thuận không có vấn đề.

"Ồ, di còn không có giặt rửa được không nào?"

Về đến nhà, bốn phía yên tĩnh im ắng, cửa phòng tắm giam giữ.

Ta rón ra rón rén tới gần, lắng nghe trong phòng tắm động tĩnh, kết quả cái gì đều nghe không được. Thò tay thử một chút tay cầm cái cửa, ah, tay cầm cái cửa rõ ràng có thể chuyển động.

Ta đẩy ra cửa phòng tắm, khẩn trương mà nhìn sang, phát hiện di nằm ngửa tại đưng đầy nước trong bồn tắm. Đến gần xem xét, nguyên lai di đã an tường chìm vào giấc ngủ.

Ta thử một chút nước ấm còn ấm tay, sẽ không có quấy rầy di. Nàng ưa thích ngâm trong bồn tắm, tại trong nước ấm thêm thiếp một lát, có thể làm cho da thịt của nàng đạt được đầy đủ thoải mái, cho nên di làn da như Tiểu Quân đồng dạng tinh tế tỉ mỉ mềm nhẵn.

Nàng hơi nghiêng lấy thân thể, tư thế chọc người, màu mỡ cặp mông đỡ lấy bên bồn tắm, thấp thoáng ở trong nước hai luồng bầu vú to theo hô hấp có chút lắc lư. Cho dù đầy đà nhiều thịt, nhưng di nhìn không ra bất luận cái

gì mập mạp, nàng thành thực đường cong không gì sánh kịp, bầu vú to nhưng cao ngất kiên quyết, hai khỏa nhỏ bồ đào giống như núp vú kiệt ngao bất tuần, vú phải trên quầng vú nhàn nhật dấu răng làm cho ta kích động. Ta tham lam mà khắp nơi thường thức, cuối cùng đem ánh mắt dừng lại tại cao cao bí lên mập trên huyết, cùng Tiểu Quân không có sai biệt, dì âm hộ trọc trắng nõn, không có một ít cọng lông thảo.

Ta không đành lòng đánh thức dì, mà là lẳng lặng yên tường tận xem xét nàng. Ngoại trừ khoé mắt nhàn nhật nếp nhăn nơi khoé mắt, dì vô luận là theo trên nhục thể hay là trên mặt, đều nhìn không ra nàng số tuổi thật sự. Nói nàng là Cát Linh Linh tỷ tỷ có người tin tưởng, nói nàng là Quách Vĩnh Nhàn muội muội không người hoài nghi, nàng kiều ướt át cái miệng nhỏ nhắn thổ lộ hương thơm so thiếu nữ còn hương vị ngọt ngào.

Ta cởi áo lót quần đùi, bước vào ôn hòa trong nước hồ.

"A....."

Dì được đánh thức, ta không có đợi nàng kịp phản ứng tự hôn lên môi của nàng. Nàng lẳng lặng yên xem ta, cảm thụ được đầu lưỡi của ta là như thế nào không kiên nhẫn gì cả.

"Tiểu Quân với người làm lúc thị xử nữ sao?"

Dì thở dốc một hơi, lưỡi biếng nhìn xem đỉnh tại nàng trên bụng vật cứng.

"Đúng vậy."

Ta mỉm cười nâng dì núp vú, rất no đủ có chìm điện cảm. Ngón tay chà xát hơi cứng rắn nhỏ bồ đào, dì lập tức có phản ứng, nàng làm bộ trấn định hỏi:"Có hay không chảy máu?"

"Có một điểm."

Dì khẽ nâng tầm mắt, lo lắng nói: "Thu Yên Văn ra không ít huyết, người hơi quá đáng."

Ta rất áy náy: "Đúng vậy a, xử nữ cùng không phải là xử nữ không giống với, nàng chảy không ít huyết, ta đối với nàng quá thô lỗ."

Dì kinh ngạc nói: "Thu Yên Văn thị xử nữ? Nàng hơn ba mươi tuổi, lại là Hà Quân Thiết lão bà, tại sao có thể là xử nữ?"

Ta cười cười, đem Thu gia tử muội cùng Hà Quân Thiết cảm tình gút mắc tình tế nói một lần. Nghe được dì than dài thở dài cảm xúc vô hạn: "Mọi nhà đều có bốn khó niệm trải qua, thật sự là không nghe không biết, nghe xong đã giật mình, như vậy không thể tưởng tượng chuyện đều bị người đụng với. Mặc kệ như thế nào, người đều muốn hảo hảo đền bù tổn thất người ta. Ta còn tưởng rằng nàng là câu dẫn người, không nghĩ tới nàng hay là xử nữ."

Ta thần nhiên nói: "Hà Quân Thiết thư ký giựt giây thu Yên Văn câu dẫn ta, mục đích đúng là hi vọng ta có thể trở thành quyền nghiêng lên? Thậm chí là quyền nghiêng Hoa Hạ đích nhân vật. Đến lúc đó, một mình ta đắc đạo, bọn hắn có thể gà chó lên trời, lại đồ vinh quang."

"Cái gì?"

Dì chấn động hỏi: "Là thu Yên Văn nói?"

Ta gật đầu nói: "Nàng chính miệng nói với ta."

Dì sửng sốt sau nửa ngày, thăm dò hỏi: "Vậy là người nghĩ như thế nào hay sao? người có nghĩ tới hay không vứt bỏ thương theo chính?"

"Ta không có tại chính phủ cơ quan công tác qua, không có kinh nghiệm, vô tâm lý chuẩn bị, không tin rằng."

Gặp ta lắc đầu thở dài, dì đã nhìn ra ta nội tâm băn khoăn, nàng mắt phượng trợn lên lớn tiếng nói: "Sợ cái gì? Người có ý nghĩ, hiện tại lại tuổi trẻ, lịch lãm rèn luyện vài năm nhất định ra dáng. Thừa dịp ta cùng tàn sát mộng lam còn một điều lực ảnh hưởng, có thể hoặc tối hoặc sáng trợ giúp người. Nếu quả thật tăng thêm Hà Quân Thiết trước kia nhân mạch thế lực, ta tin tưởng Trung Hàn người sẽ có một phen với tư cách."

Ta biết rõ dì ưa thích đỉnh thiên lập địa nam nhân. Ta lúc này nếu như thoái thác, nàng nhất định sẽ xem thường ta, nói không chính xác sẽ cự tuyệt cùng ta Thiên Nhân Hợp Nhất. Ta tạm thời đêm nay trước ứng phó nàng, về phần đỉnh thiên lập địa nam nhân cũng không phải nói làm liên làm, chuyện tương lai tương lai nói. Nghĩ vậy, ta hào tình vạn trượng mãnh liệt vỗ ngực: "Ân, có ủng hộ của các người, ta nhất định vươn lên hùng mạnh. Ta đã từng đã từng nói qua, chỉ cần mẹ là nữ nhân của ta, ta đối với làm một chuyện gì đều tràn ngập tin tưởng. Ngày đó người cổ vũ ta, ta tựu kiếm lớn bảy trăm triệu, cái này là người ủng hộ của ta kết quả."

Dì mắt phượng chớp liên tục dị sắc, sắc khoái mà nói: "Người nếu muốn, mẹ tuyệt không hối hận giao thân xác giao cho người."

Ta rất là khẩn trương: "Nói như vậy, vừa rồi mẹ lại đã hối hận?"

Dì hé miệng cười khê rất quý dị: "Là có chút hối hận, bởi vì ta là mẹ của người."

"Mẹ, người đã nói thật nhiều lần."

Ta thực dở khóc dở cười, mạnh mẽ mở ra hai tay, đem dì đặt ở dưới thân, vừa thô vừa to gia hỏa mài mài hạ thể của nàng. Dì toàn thân run lên, đột nhiên rất bình tĩnh nói: "Ta thật là người thân sinh mẫu thân, ta chính là người thân nương."

Ta sửng sờ, gặp dì không giống hay nói giỡn, lồng ngực của ta phảng phất được một thanh đại thiết chùy mãnh kích bồng chốc. Một mực dùng m

đến, ta hoài nghi dì là của ta thân nương, hôm nay nàng đột nhiên thừa nhận, ta ngược lại không muốn. Dù sao cái này còn liên quan đến Tiểu Quân, nếu như dì là thân nương, cái kia Tiểu Quân chẳng phải là thân muội muội của ta? Không được, cái này nhất định là dì cố ý kiếm cớ, ta tuyệt không có thể làm cho dì quý kẻ thực hiện được. Tâm niệm cấp chuyển, ta lập tức cười to: "Lúc này thời điểm người còn nói dối."

Dì nóng nảy: "Ta nói là sự thật....."

Ta lạnh lùng mà ngăn lại dì nói tiếp xuống dưới: "Không phải thật sự, người giáng tất cả đều là giả dối, ta không thích nghe."

Nói xong thân thể mạnh mà áp hướng dì, bồn tắm lớn không lớn, thân thể của ta hoàn toàn đem nàng ép tới cực kỳ chặt chẽ, cổ duỗi ra, ngậm lấy hai mảnh cặp môi đỏ mọng, dì anh anh yêu kiều, ôm cổ của ta muốn cự tuyệt lại ra vẻ mời chào. Ta hai tay đều xuất hiện, hung hăng xoa bóp hai luồng vú lớn.

Ta nhanh hít thở không thông, là hưng phấn được sắp hít thở không thông, cứng rắn tới cực điểm đại nhục bổng o0o tựa hồ đội lên lồm chồm. Dì toàn thân run rẩy dữ dội, mạnh mà đẩy ra ta. Ta cho rằng dì sợ sẽ thụ thai, ngồi thẳng lên, đem đặt ở bên bồn tắm bao cao su nằm bắt tới tay ở bên trong, thế nhưng mà dì lại ngăn lại ta. Ta thật sự là khóc không ra nước mắt, chẳng lẽ dì lại dối ý ?

"Hư."

Dì dựng thẳng lên ngón trở muốn ta chó có lên tiếng: "Dường như có người? Người lúc trở lại có giữ cửa khóa trái sao?"

Ta vẻ mặt đau khổ lắc đầu: "Không muốn qua muốn khóa trái, trong nhà theo chúng ta ba người có cái chìa khóa. Tiểu Quân tại khách sạn, đã trở về thế như vậy có ai sẽ đến, không phải là tặc a?"

Lúc này ngay cả ta cũng nghe đến rất nhỏ tiếng mở cửa, ta cùng với dì nhìn nhau, cơ hồ trăm miệng một lời nói ra hai chữ:"Tiểu Quân."

Dì kinh hãi:"Nhanh, mau đi ra."

Ta vừa định đứng lên, rất nhỏ tiếng bước chân đã truyền đến. Hiển nhiên người tới thuận lợi mở ra cửa phòng, đang nhẹ chân nhẹ tay mà đi vào gian phòng."Răng rắc" Một tiếng, tựa hồ tiện tay đóng cửa phòng, ta khẩn trương nói:"Không còn kịp rồi."

Dì nhất thời cũng vô kế khả thi. Nàng theo bồn tắm lớn nhảy lên, thuận tay tại cao ngất trên bộ ngực vẩy lên một đầu khăn lông lớn:"Ta đi trước ngăn cản Tiểu Quân, người tìm cơ hội đi ra ngoài."

Nói xong, như thiểm điện lao ra phòng tắm.

"Mẹ, là ta."

Không ngoài sở liệu, là Tiểu Quân ỏn ẻn ỏn ẻn thanh âm.

Dì giận dữ mắng mỏ:"Trở về cũng không đánh trước cái điện thoại, lén lén lút lút , ta còn tưởng rằng có ăn trộm."

Tiểu Quân nói:"Ta sợ nhao nhao đến các người ngủ nha."

Trong nội tâm của ta minh bạch, Tiểu Quân nhất định là lo lắng ta được dì thu thập mới chạy về nhà cứu ta, cho nên nàng nhất định sẽ tìm ta.

Quả nhiên, một hồi mất trật tự tiếng bước chân sau, không thấy được ta bóng dáng Tiểu Quân lớn tiếng hỏi:"Mẹ, ca đâu này?"

Dì không có trả lời Tiểu Quân, mà là hỏi lại nàng:"Người ngâm một thân vũ giáp trở về, tựa vì tìm người ca?"

Trầm mặc một lát, bên ngoài phòng tắm truyền đến Tiểu Quân đáng thương cầu khẩn: "Mẹ, người đánh ta a, mắng ta a. Tất cả đều là lỗi của ta, là ta cả ngày quẩn quít lấy ca."

Dì còn có thể nói cái gì, nàng sâu kín thở dài nói: "Người đừng nói nữa, một cái bàn tay đập không vang. Ai, thật sự là làm bậy."

TỶ PHU VINH DỰ

Tiểu Thủ Chương
www.dtv-ebook.com

Chương 142: Bao cao su [hai]

Tiểu Quân rất cơ linh, gặp dì ngữ khí hòa hoãn, nàng lập tức làm nũng nịnh nọt: "Mẹ, người đang tắm nha? Ta với người cùng nhau tắm, ta giúp người mát xa."

Dì đương nhiên không thể để cho Tiểu Quân tiến phòng tắm, nàng vội la lên: "Người chờ một chút, trước tiên đem tóc của người lau khô."

Tiểu Quân lầu bầu lấy: "Đợi lát nữa tắm rửa cả tóc đều muốn giặt rửa, còn sát cái gì?"

Dì lạnh lùng nói: "Ta bảo người sát người tự sát."

Tiểu Quân có thích sạch sẽ, dì đã dùng qua khăn mặt nàng tuyệt sẽ không dùng: "Ta không muốn lông của người khăn. Vạn nhất ca trở về chứng kiến người toàn thân trơn bóng, người tự tử." "

"Ta càng muốn người sát."

Dì nhất định là then quá hoá giận .

Tiểu Quân đương nhiên không lay chuyển được dì, chỉ có thể thuận theo: "Ô ô, sát tự sát. Thực không hiểu thấu, người ta muốn đi tiểu á."

Xem tình hình Tiểu Quân không phải tiến phòng tắm không thể, ta gấp đến độ đầu đầy là đổ mồ hôi, trong nhà phòng tắm không thể so với thu Yên Vân gia phòng tắm, vừa nhìn quá khứ không chỗ có thể ẩn nấp. Không kịp ngẫm nghĩ nữa, ta ôm lấy áo lót quần đùi cùng với giày tiến vào gian tắm

rửa, kéo lên rèm, vắn khai mở nước ấm lại để cho tí ti hơi nước mơ hồ gian tắm rửa không thấm nước thủy tinh.

Chiều này ta dùng qua, lúc ấy đã lừa gạt dì, không biết lần này có thể hay không đã lừa gạt Tiểu Quân.

Dì chỉ có thể kéo dài thời gian, nàng căn bản không có lý do ngăn cản Tiểu Quân tiến phòng tắm. Đoán chừng là Tiểu Quân lau khô tóc lại đi phòng tắm chạy, dì một tiếng kêu sợ hãi: "Tiểu Quân, người có thể chờ hay không ta giặt rửa đã xong lại nước tiểu? Uy....."

Tiểu Quân lớn tiếng nói: "Mẹ tắm rửa muốn giặt rửa thật lâu, chờ người giặt rửa hết ta sớm đi ra quần ."

Vừa dứt lời, tiếng bước chân đã đến cửa phòng tắm bên cạnh. Thật sự là trong bất hạnh rất may, tràn ngập hơi nước vừa vắn mơ hồ gian tắm rửa không thấm nước thủy tinh. Dì đi theo tới, lập tức ý thức được ta tựa trốn ở gian tắm rửa ở bên trong, nàng tranh thủ thời gian thúc giục Tiểu Quân: "Cái kia..... Vậy người nước tiểu nhanh lên."

Không ngớt lời âm đều run lên, dì hiển nhiên khẩn trương tới cực điểm. Ta âm thầm buồn cười, nhìn quen đại tràng diện người cũng có bối rối thời điểm.

Hư hư tiếng nước chảy rất dài, nói rõ Tiểu Quân cái này phao nước tiểu nhìn thật lâu . Nhưng là hư hư tiếng nước chảy đình chỉ, Tiểu Quân lại không có ly khai phòng tắm, nàng vẫn còn làm nũng cầu xin thương xót: "Mẹ, người có phải hay không không yêu ta ? Ta biết rõ người tức giận, thế nhưng mà ta thật sự ưa thích hẳn, dù sao sinh gạo nấu thành cơm trắng ."

Hẳn là "Gạo nấu thành cơm" Tiểu Quân nói có sách mách có chứng thiếu chút nữa để cho ta bật cười, tranh thủ thời gian che miệng.

Dì không cần nhần, nàng thoải mái mà "PHỐC" Một tiếng bật cười:"Ừa thích tự ư thích a, đái xong có hay không, đái xong tự nhanh đi ra ngoài."

Tiểu Quân nghi ngờ:"Tốt như vậy nói chuyện, có chút khác thường ờ. Mẹ, người chớ đứng nha, nhanh nằm tiến bồn tắm lớn, ta giúp người mát xa."

Dì nghe xong, vừa vội : "Không muốn người mát xa, đi ra ngoài, đi ra ngoài."

Tiểu Quân tự yêu tranh cãi, lúc này cùng dì hao tổn lên:"Không muốn xong rồi, người ngâm trong bồn tắm, ta tắm rửa, lẫn nhau không thể làm chung."

Ta lau một ít chỗ thủy tinh, mơ mơ hồ hồ mà chứng kiến Tiểu Quân cời y phục xuống, hướng gian tắm rửa đi tới. Ta kinh hãi, may mắn dì vượt lên trước một bước đương ở Tiểu Quân:"Vân...vân đợi một tý, ta muốn dùng gian tắm rửa."

Tiểu Quân quơ quơ đầu nói:"Ta đây tự dùng bồn tắm lớn roài."

Dì tâm tư kín đáo, biết rõ lúc này thời điểm không thể bức Tiểu Quân, nếu như đơn giản chỉ cần muốn đem Tiểu Quân đuổi ra phòng tắm, nàng nhất định sẽ đem lòng sinh nghi. Dù sao Tiểu Quân không có phát giác ta tại gian tắm rửa, dì cũng giả bộ trấn định, các loại Tiểu Quân một bước vào bồn tắm lớn, nàng cũng kéo ra gian tắm rửa môn đi tới, nhanh chóng đóng lại.

Ta thò tay một kéo, đem dì trên người khăn mặt kéo rơi, hai luồng bầu vú to đứng ngạo nghễ, khí thế phi phàm. Dì luống cuống tay chân lại không tốt bảo nổi, chỉ có thể mặc cho bằng ta thưởng thức. Hơi trần ngập gian tắm rửa ở bên trong, dì trần truồng như mộng như ảo, nàng cao ngất no đủ vú

lớn xinh đẹp động lòng người, ta nhẹ nhàng đem nàng ôm vào trong ngực, thỏa thích vuốt ve thân thể của nàng.

Dì không có phản kháng, nàng cũng không dám phản kháng. Tình cảnh này cùng lần trước cùng Tiểu Quân yêu đương vụng trộm lúc sao mà tương tự, hôm nay tình cảnh tái hiện, yêu đương vụng trộm người lại đổi thành dì, thật không biết là Thượng Thiên an bài hay là tạo hóa trêu người.

Tí ti nước ẩm phun tại trên thân thể của chúng ta, gia tốc đục vọng phun trào. Dì đã có chút rên rỉ, bởi vì ta đại nhục bổng o0o càng không ngừng ma sát nàng bóng loáng không có lông hạ thể, âm hộ nàng so Tiểu Quân càng màu mỡ. Ta quỳ đi xuống, đem đầu đặt ở màu mỡ trên mặt âm hộ, hàm răng khê cắn, cắn hai mảnh độ dày vừa phải, tính bền dẻo có thừa múi thịt.

Phát căn đột nhiên thấy đau, ta trong lòng biết được dì nắm chặt tóc, nhưng ta bất vi sở động, hàm răng cùng đầu lưỡi đồng tiến, rất thô lỗ mà chà đạp cái này chỉ Bạch Hồ. Chỉ có căn qua mới biết được, cái này chỉ Bạch Hồ rất dã tính, vì trả thù của ta thô lỗ, Bạch Hồ phún ra một cổ nhiệt lưu, rót ta vẽ mặt. Ta ngẩng đầu nhìn lại, phát hiện dì nhìn có chút hả hê.

Ta được chọc giận. Triệu Hồng Ngọc đã từng phun ra ta vẽ mặt nước tiểu, kết quả được ta giày vò đến phải chết muốn sống, lần này dì cũng không thể ngoại lệ !" ta điên cuồng mà liếm mút, cắn xé, đầu lưỡi của ta tiến vào mùi tanh tươi trong huyết động, đột nhiên, đầu lưỡi của ta có chút run lên, huyết động ở bên trong có cường lực hấp lực.

Ta vội vàng đình chỉ đối với huyết động khiêu khích, vừa định đem ngón tay cắm vào huyết động thăm dò hấp lực mạnh yếu, gian tằm rửa truyền ra bên ngoài đến Tiểu Quân thanh âm:"Mẹ, ca vừa rồi hửn còn gọi điện thoại cho ta, nói với người về nhà tiếp nhận trừng phạt. Người thật không biết hửn đi đâu không?"

Dì oán hận mà trừng mắt ta, lớn tiếng đáp lại nói: "Hừ, ta đương nhiên biết rõ, ta đem hắc ném vào người kia công trong hồ."

"Thật ác độc tâm, dứt khoát cũng đem ta ném vào trong hồ tốt rồi."

Tiểu Quân biết rõ là dì hay nói giỡn, nàng vẫn đang oán quái dì.

Dì đột nhiên nhúu đôi chân mày, thân thể run rẩy dữ dội. Ta chỉ bất quá đem một căn ngón giữa cắm vào nàng lỗ thịt nàng tự run rẩy dữ dội, ta nghĩ thầm, nếu như đổi thành đại nhục bổng của ta cắm đi vào đâu này? dì có thể hay không hét lên?

May mắn dì rất nhanh tự thích ứng, khôi phục bình tĩnh. Tĩnh mạch huyết đạo ở bên trong quả nhiên có quỷ dị lực hấp dẫn, ta co rúm hai cái, dì một tiếng u thán: "Cũng không biết cái này Lý Trung Hàn cái đó điểm tốt, bên cạnh hắc một đồng lớn nữ nhân, người quần hắc chỉ biết tự mình chuốc lấy cực khổ."

Tiểu Quân rất kiên định mà nói: "Khổ tự khổ, dù sao ta thích hắc, ta muốn gả cho hắc."

Ta vui vẻ cực kỳ, cười đến không ngậm miệng được, dì cũng hé miệng cười khẽ. Ta thừa cơ đứng lên, một bên xoa nắn dì vú lớn, một bên nhỏ giọng đòi hỏi: "Mẹ, ta muốn."

Dì mặt mày hàm xuân, lại nhỏ giọng giận ta: "Không được, muốn mang sáo."

"Đứng đấy làm không dễ dàng mang thai."

"Ta khả không nghĩ như vậy. Người thứ này quá dài, nhất định có thể đội lên bên trong, ta không thể khinh thường. Với người có việc này đã là đại nghịch bất đạo, nếu lại mang thai, mẹ của người mặt tự mất hết."

Ta không lời nào để nói, dì nói có đạo lý. Cùng Tiểu Quân không giống với, dì tại quan trường, ở trong xã hội đã có hiển hách danh khí, nàng không thể không chỗ nào cố kỵ.

Lúc này bên ngoài Tiểu Quân lại hỏi:"Mẹ, người nói ca sẽ lấy ta sao?"

Dì hỏi ngược lại:"Nếu lấy người rồi, cái kia Tân Ny làm sao bây giờ?"

"Làm sao bây giờ? Rau trộn."

Tiểu Quân có phiền não rồi. Tư tâm quy tư tâm, nhưng muốn ta vứt bỏ Đái Tân Ni, Tiểu Quân nhất định sẽ không đáp ứng, cho nên nàng tuổi còn nhỏ cũng học được thờ dài.

Đột nhiên Tiểu Quân cố ý bên ngoài phát hiện:"Ồ, đây là cái gì? Bao cao su?"

Ta cùng dì đều sợ hãi kêu lên một cái. Nàng tức giận mà xem ta, ý là trách ta không đủ cẩn thận, ta chỉ có thể cười khổ. Truyện Tiên Hiệp - -Y

Lúc ấy luống cuống tay chân khó tránh khỏi sơ sẩy, may mắn dì phản ứng thần tốc:"Đó là ta mua cho ca của người . Người niên kỷ còn nhỏ, đừng làm cho lớn hơn bụng."

Rất rõ ràng, dì lời nói là một câu hai ý nghĩa. Đã nhắc nhở Tiểu Quân cũng cảnh cáo ta, ta ngón tay dùng sức, hung hăng chà xát nhỏ bồ đào tựa như núp vú. Dì một tiếng yêu kiều, tựa ở ta trong ngực, ta lại thừa cơ đem đại nhục bổng o0o đội lên nàng bóng loáng âm hộ. Liên tục đỉnh vài chục cái, đầu cặc lớn đồng đều trượt môn mà qua, nhắm trúng dì ăn ăn cười trộm.

Tiểu Quân đối với dì giải thích không có chút nào hoài nghi, nàng ôn ẻn Thanh Nói:"Ta nghe nói nữ nhân cũng có thể mang bao cao su, cũng có thể ăn thuốc tránh thai."

Dì lớn tiếng đáp lại: "Người biết cái gì !" nữ nhân trang tránh thai hoàn rất phiền toái lại khó chịu. Mặt khác nữ nhân muốn tận lực ăn ít thuốc tránh thai, ăn nhiều sẽ ảnh hưởng sinh dục năng lực."

Tiểu Quân vô cùng vui sướng, nàng đã nghe ra dì không phản đối ta cùng với nàng tình cảm lưu luyến, tranh thủ thời gian vượt mộng ngựa: "Ah, đã minh bạch.

Hay là mẹ quan tâm ta, mẹ là trên thế giới tốt nhất mẹ ạ." Dì gặp ta đối với nàng bầu vú to lại thè lưỡi ra liếm lại cắn, vừa vò lại niết, nàng nhìn không được hỏi: "Tiểu Quân, người nói cho ta biết, ca của người có hay không đối với người rất thô lỗ?"

Tiểu Quân ăn ăn nhong nhong cười: "Hắn rất Ôn Nhu . Bất quá, có đôi khi rất thô lỗ."

Dì nhìn không được cười mắng: "Không e lệ."

Tiểu Quân không phục lắm: "Ta mới không có không e lệ !" ca cái kia chút ít nữ nhân, kể cả Tân Ny tử ở bên trong, mỗi người đều là lăng lợ, các nàng mới không e lệ !" mẹ, người nói, có biện pháp nào làm cho nam nhân mau chóng bắn ra đến."

Dì cùng ta kinh hãi, ta lập tức dừng lại trong tay động tác cẩn thận lắng nghe, dì hỏi: "Có ý tứ gì?"

"Mẹ, ta cho người biết, ca thật là lợi hại . Hắn một ngày có thể làm cho mấy lần, mỗi lần đều làm cho nửa giờ đã ngoài, hắn luôn cười nhạo ta, nói ta phải..... Là nhỏ con mái nhi không khỏi làm."

Tiểu Quân đại cáo của ta hắc trạng, dì khí bất quá, thò tay vặn chặt lỗ tai của ta: "Tiếp theo hắn lại miệng chó nhả không ra ngà voi, ta thay người thu thập hắn."

Nói xong phát hiện ta cười xấu xa, mặt nàng đỏ lên lập tức đổi giọng: "Ta ý là, ta giúp người đánh hấn."

Tiểu Quân không thuận theo: "Vạn nhất làm hỏng làm sao bây giờ?"

Dì nói: "Làm hỏng tự làm hỏng, nam nhân tốt còn nhiều mà."

"Mẹ, người thật đáng ghét, không thềm nghe người nói nữa."

Biết rõ được dì trêu đùa hí lộng, Tiểu Quân tức giận mà nói sang chuyện khác: "Vừa rồi dạo phố nhìn thấy Sở Huệ tỷ, nàng ngày mai muốn làm sinh nhật party, nhất định phải mẹ tham gia, người có đi không?"

"Đương nhiên đi, Sở Huệ gọi điện thoại nói với ta. Người chạy nhanh giặt rửa, giặt rửa hết gọi điện thoại cho Sở Huệ, hỏi một chút mẹ của nàng phải hay là không cũng sẽ tham gia."

Dì rút cục bắt lấy một cái kế điều hổ ly sơn, Tiểu Quân không nghi ngờ gì, rất nhanh tự giặt rửa hết đi ra phòng tắm. Dì cùng đi theo ra gian tắm rửa, lặng lẽ đem cửa phòng tắm đóng lại, ta mới hơi chút buông lỏng một hơi.

"Tiểu Quân ở phòng khách gọi điện thoại, người bây giờ vẫn không thể đi ra ngoài."

Dì đi trở về gian tắm rửa, ý bảo ta giúp nàng bôi tắm rửa nhũ, ta vui vẻ đáp ứng. Nhìn xem nàng rất tròn mông lớn hướng ta ngạo nghễ ưỡn lên lấy, của ta dục hỏa cơ hồ đốt trọi linh hồn của ta. Nhẹ nhàng ngang nhiên xông qua, ta gần sát dì mông lớn, tiện tay bài trừ đi ra tắm rửa nhũ nơi tay lòng bàn tay bôi đều đặn, đợi bọt biển phong phú, ta ân cần mà đem bọt biển bôi lên tại dì trên mặt lưng ngọc.

Dì trêu khê tóc dài, lộ ra nhuận bạch cổ, thuận tiện ta xum xoe. Ta cẩn thận tỉ mỉ, theo cổ đến chân mắt cá chân, không có buông tha dì mỗi một

tắc da thịt, mẩu chốt bộ vị ta tự nhiên càng thêm tinh tế tỉ mỉ ân cần.

Dì hiển nhiên rất hài lòng của ta Ôn Nhu, cho dù đưa lưng về phía ta, ta cũng có thể cảm giác được nàng đang cười. Rốt cục muốn bơi lên chính diện, nàng mắc cỡ như một vị hoà xuân thiếu nữ, hai tay của ta trắng trợn chạy, hết sức Ôn Nhu. Dì khép hờ hai mắt, khóe miệng tươi cười, ta cứng rắn đến lợi hại, nhin không được dấn quá khứ, ngẩng cao : đả đảo đại gia hỏa lại đang nàng giữa hai chân trêu chọc.

Dì trướng đỏ mặt, nhần nhần nhó nhó nói:"Thực chịu không được người, đi lấy bao cao su tới a."

Ta nghe xong, kích động mà lao ra gian tắm rửa, thế nhưng mà ta rất nhanh lại chuyển phản hồi đến:"Mẹ, bao cao su không tại, nhất định là Tiểu Quân cầm đi."

Dì bật cười, ôn nhu nói:"Như vậy cũng tốt, trong phòng tắm làm bất tiện. Dù sao mẹ đáp ứng người rồi, người trước nhin một chút."

Ta thất vọng ngoài lại không chịu bỏ qua:"Mẹ, ta nhin được khó chịu, kỳ thật không cần cái kia đồ chơi càng thoải mái."

"Nghe lời."

Dì cầm lấy khăn mặt vắt khô, Ôn Nhu mà giúp ta lau người, sát đến lớn cơn thịt lúc, hô hấp của nàng tùy theo hơi trầm xuống. Đoán chừng dì cùng ta đồng dạng đều tại trong bể dục giã dựa, ta rất rõ ràng, ta cùng với dì tắm đó tất nhiên sẽ oanh oanh liệt liệt.

"Ta đi ra ngoài trước quần quít lấy Tiểu Quân, người lạng lẽ quay trở lại người gian phòng thay đổi y phục, sau đó làm bộ mới từ bên ngoài trở về, người muốn biên cái gì lấy cớ tùy người."

Dì ôn nhu dặn dò lấy.

Ta oán hận nói:"Tiểu tử này quân thực đáng hận, liên tục phá hư chuyện tốt của ta, xem ta như thế nào thu thập nàng."

Dì trừng ta liếc:"Người dám khi dễ Tiểu Quân, người tự ngẫm lại ta sẽ như thế nào thu thập người."

Tiểu Quân quả nhiên được dì đã triệu trụ, hai mẹ con nhốt tại dì trong phòng ngủ vừa cười còn gọi là, cũng không biết các nàng nói cái gì đó chuyện thú vị, khiến cho ta tâm ngứa khó nhịn, không dám lại nghe tiếp. Đợi đại nhục bỗng o0o hơi chút nhuyển xuống, ta tranh thủ thời gian chạy về gian phòng của mình mặc xong quần áo, lặng lẽ chuồn ra gia môn. Ở bên ngoài ngâm một hồi vũ mới về nhà, còn cố ý làm ra rất lớn động tĩnh, lại để cho trong phòng người nghe được.

Tiểu Quân lỗ tai linh mẫn, ta còn chưa đi tiến phòng khách, nàng đã theo dì trong phòng ngủ lao tới. Nhìn thấy ta, nàng vẻ mặt hưng phấn:"Ồ, đại lão bản muộn như vậy còn đi nói chuyện làm ăn? Thoạt nhìn không giống ờ !""

Xác thực không giống đi nói chuyện làm ăn, không có người xuyên:đeo quần đùi áo ba lỗ[sau lưng đi nói chuyện làm ăn, ta không đếm xỉa tới mà nói cho Tiểu Quân ta đi mua thứ đồ vật .

"Mua cái gì thứ đồ vật?"

Tiểu Quân gặp ta hai tay trống trơn, rất hoài nghi:"Nhất định là đi Đường Y Lâm gia , đúng hay không?"

"Đừng oan uổng, ta vài ngày không có gặp nàng. Vừa rồi ta là muốn lên mua....."

Ta cố ý bán bông chốc cái nút dẫn Tiểu Quân căn câu, tránh khỏi nàng lão ăn Đường Y Lâm làm dấm chua.

"Mua cái gì?"

Tiểu Quân quả nhiên mắc câu.

Ta cố ý hạ giọng:"Nhỏ giọng một chút, đừng làm cho mẹ nghe được, ta phải đi mua bao cao su . Người niên kỷ còn nhỏ, ta cũng không thể lại để cho một vị mười tám tuổi mỹ nữ phình bụng . Nhưng tiếc ah, không có phù hợp ."

"Hừ."

Tiểu Quân bay vùn vụt mắt, tức giận nói:"Hiện tại mới nhớ tới muốn tránh thai, một điểm trách nhiệm tâm đều không có.

Cả ngày đã biết rõ tại người ta trên người thoải mái, thoải mái đã xong vỗ vỗ bờ hông rời đi, vô tình vô nghĩa."Ta đại thổ nước đấng:"Sự thật không phải như thế a?"

"Chính là như vậy."

Tiểu Quân ngang ngược nói:"Hừ, từ nay về sau, không mang biện pháp bcs không cho chạm vào ta."

Ta cực kỳ thất vọng:"Vậy làm sao bây giờ? Đêm nay lên rất muốn cùng Tiểu Quân yêu yêu."

Tiểu Quân lạnh lùng cười cười:"Ta té có một biện pháp tốt, người muốn hay không nghe?"

"Nói nha."

Ta mặt mũi tràn đầy tươi cười, chỉ cần có thể làm Tiểu Quân huyết mềm, biện pháp gì ta tựu nguyện ý ném thử.

Tiểu Quân chỉ chỉ phòng bếp:"Trong tủ lạnh có thịt heo, người tuyên một khối nhất mập tuyết tan."

"Tuyệt tan?"

Ta rất buồn bực.

Tiểu Quân nói tiếp đi: "Tuyệt tan đã xong, người tại heo mập trên thịt cắt một ngum tử, sau đó đem người đi tiểu đồ vật nhét vào đi, yêu như thế nào thoải mái tựu như thế nào thoải mái."

"Tiểu Quân....."

Ta phần nộ mà giờ lên hai đấm, Tiểu Quân khanh khách một tiếng, quay người hướng đi phòng ngủ chạy tới: "Mẹ, có người khi dễ ta."

Bóng trắng lóe lên, dì tại trước cửa phòng ngủ chặn đứng Tiểu Quân: "Lăn tăn cái gì?"

Ta trái tim bình phanh trực nhảy. Dì hai chân lỏa lồ, mặc trên người một kiện trường và bờ hông ộp màu trắng đai đeo áo ngủ. Mặc dù đục, nhưng gợi cảm nóng bỏng, đường cong mơ hồ, nàng cho dù Tố Nhan cũng là tuyệt mỹ Thoát Tục. Hơi ẩm ướt tóc dài rối tung ra, mê người mắt phượng có nước gợn lưu chuyển, thật sự là đáng vẻ ngàn vạn.

Tiểu Quân trốn ở dì sau lưng hướng ta nhẵn mặt: "Mẹ, ca muốn ăn heo mập thịt, hì hì."

"Hăn nha, cái gì thậm chí nghĩ ăn."

Dì chớp chớp mắt phượng, trong lời còn ý. Ta nghe được, lập tức đáp lễ một câu: "Đúng vậy a, ta lại đói bụng, mẹ có đồ vật gì đó cho ta ăn?"

Dì mặt đỏ lên nói: "Có lau kỹ mặt côn, người muốn hay không thử một chút?"

Tiểu Quân nghe xong, cảm giác tình huống không đúng, vội vàng đem dì kéo về phòng ngủ: "Mẹ, chúng ta đi vào nói chuyện phiếm, ta đã nói với

người cái câu chuyện."

, ta cười khổ không thôi, quay người đi vào phòng tắm. Không có biện pháp, ngâm một thân vũ ta chỉ có thể lại tẩy một lần tắm. Giặt rửa hết đi ra, ta lại gặp được Tiểu Quân, nàng cười tủm tỉm mà xem ta, nhìn về phía trên như một chỉ động dục tiểu hồ ly.

"Mẹ đâu này?"

Ta một bên sát tóc một bên hỏi.

"Ngủ rồi."

"Vậy người vì cái gì còn không đi ngủ, ở chỗ này cười ngây ngô cái gì?"

Tiểu Quân tròn mắt đi lòng vòng, ỏn ẻn Thanh Nói:"Người ta sợ người buổi tối trên giường nghĩ ngợi lung tung, cố ý vì người rót chén sữa bò. Mẹ nói, sữa bò có thể trợ giúp giấc ngủ ờ."

Ta xương cốt quả quyết, trong nội tâm ngọt xì xì : "Như vậy quan tâm ca?"

"Đương nhiên."

Tiểu Quân mãnh liệt gật đầu.

Ta cười tủm tỉm hỏi:"Vậy người vì cái gì không uống?"

Tiểu Quân quơ quơ trong tay một cái khác ly thủy tinh:"Ta uống qua á."

"Ờ, cái kia cảm ơn."

Ta vui vẻ cầm lấy một ly tràn đầy sữa bò, quay người hướng phòng ngủ của ta đi đến.

Tiểu Quân vội vàng đuổi theo:"Uy, như thế nào không uống?"

Ta ôn nhu nói:"Ca muốn ngủ trước mới uống, hiện tại tóc còn có chút ẩm ướt. Chờ một lát, chờ một lát."

Tiểu Quân cười tủm tỉm dặn dò lấy:"Nhớ rõ muốn uống ờ."

Ta một tiếng cười quái dị:"Nhớ rõ, Tiểu Quân tình ý từng ly từng tý đều ghi tạc trong lòng."

Tiểu Quân hướng ta vút ra cái mị nhãn:"Cái gì từng ly từng tý, một mặt to bồn nhiều như vậy được không?"

Ta mãnh liệt gật đầu:"Đúng đúng đúng, Tiểu Quân đối với ta tình ý có vẻ mặt bồn nhiều như vậy."

Tiểu Quân cười to:"Khanh khách, ngủ ngon ờ."

"Ngủ ngon."

Eo nhỏ uốn éo, Tiểu Quân chậm rì rì mà đi trở về gian phòng của nàng, ta cũng đi vào phòng ngủ. Đóng cửa lại buông khăn mặt, cầm lấy trong tay sữa bò trái xem phải xem, lên xem đã xem, sau đó chạy đến cửa sổ chậm rãi rửa qua trong chén sữa bò. Ngược lại đến cuối cùng, ta phát hiện một ít rất nhỏ bé lẳng đọng vật, dùng ngón tay dính vào một ít lẳng đọng vật bỏ vào đầu lưỡi nếm thử.

Ta nở nụ cười, cười đến rất quý dị.

Mưa vẫn rơi, tích táp tiếng mưa rơi phảng phất là một thủ bài hát ru con, ta nằm ở trên giường dốc sức liều mạng nghĩ ngợi lung tung cũng ngăn cản không nổi truyện dở xâm nhập. Mí mắt tại đánh nhau, ta sắp nhện không được . Chẳng lẽ Tiểu Quân cho ta hút lẫn vào thuốc ngủ sữa bò chính là vì để cho ta nghỉ ngơi thật tốt?

Ta không tin, ta tuyệt không tin tưởng. Mang theo đầy bụng hoài nghi, ta dần dần ý thức mơ hồ.

Đột nhiên cửa phòng động tĩnh, ta mạnh mẽ mở mắt ra dựng thẳng tai lắng nghe. Chỉ chốc lát sau, có một đầu nhỏ nhắn xinh xắn bóng người lén lén lút lút mà tiến vào phòng ta. Gian phòng đen kịt một mảnh, người tới mọi nơi nhìn nhìn, rón ra rón rén mà sờ đến giường của ta đầu tú trước, thò tay cầm lấy cái chén không.

"Lý Trung Hàn, Lý Trung Hàn, mau tỉnh lại, có heo mập thịt ăn á."

Ta nghe xong thiếu chút nữa bật cười, cái này ỏn ẻn ỏn ẻn âm thanh ngoại trừ Tiểu Quân còn có thể là ai. Ta thực bội phục lá gan của nàng, lại muốn dùng thuốc ngủ đem ta mê đảo, cũng không biết nàng mê đảo ta sau có cái gì ý đồ. Ta thẳng tắp mà làm bộ ngủ say không có trả lời nàng, lại hô vài tiếng, gặp ta ngủ say như cũ, Tiểu Quân khanh khách một tiếng đặc ý nói: "Mặc người gian giống như quý, cũng muốn ăn lão nương nước rửa chân."

Ồ? Cái này đối thoại rất quen thuộc, nhớ mang máng là [Thủy Hử truyện] ở bên trong tôn từng cái mẹ thường nói. Tôn từng cái mẹ khai mở hắc điểm, chuyên môn dùng thuốc mê mê đảo qua lại lừa khách, sau đó sát nhân lấy thịt làm bánh bao, thật sự là một bốn mươi lợi để bán bán.

Chẳng lẽ Tiểu Quân đọc thuộc lòng [Thủy Hử truyện] sắp tới nàng tài văn chương đột nhiên tăng mạnh, thành ngữ hết bài này đến bài khác, có khả năng là vì mãnh liệt gặm văn học cổ.

Đèn sáng. Tiểu Quân thông dong mà tại phòng ta đi tới đi lui, nàng đương nhiên không sợ một cái ăn hết thuốc ngủ người.

Nàng cho rằng một chén kia có thuốc ngủ sữa bò đã bị ta uống sạch, cho rằng ta lúc này cùng lợn chết tiệt không có gì khác nhau.

"Híz-khà-zzz."

Nghe được có xé rách thứ đồ vật thanh âm, ta cảm thấy hiếu kỳ, có chút mở ra một ít đầu khóe mắt nhìn lén, lại điểm bật cười, dốc sức liều mạng nhin nhần rồi cục nhin xuống. Nguyên lai Tiểu Quân ngồi ở bên cạnh ta, cầm trong tay lấy một cái vừa xé mở đóng gói bao cao su, nàng muốn làm gì? Muốn mê gian ta sao?

Đang nghi hoặc lúc, Tiểu Quân đột nhiên hô to:"Mẹ, người mau vào nha."

Cái gì? Dì cũng tham dự mê gian? Ta cái này cả kinh thật sự là không phải chuyện đùa.

Tiểu Quân tiếng la vừa dứt, dì thân ảnh tựa xuất hiện tại ta trước cửa phòng, nàng thấp giọng quát lớn:"Gọi lớn tiếng như vậy làm cái gì? Vạn nhất đánh thức hần làm sao bây giờ?"

Tiểu Quân hướng dì giơ lên ba ngón tay đầu:"Ba khóa ờ !" ba khóa thuốc ngủ hồi tỉnh sao?"

Dì nổi giận dùng dùng đi tới, đem thanh âm ép tới rất thấp:"Không phải nói hai khóa ư, như thế nào nhiều hơn một khóa?"

Tiểu Quân đứng lên ôm dì cười ngây ngô:"Dự phòng vạn nhất nha."

Dì chỉ vào Tiểu Quân cái mũi nghiêm khắc nói:"Tiểu Quân, chỉ cho lúc này đây, về sau không cho phép người làm như vậy, yên giấc ăn nhiều sẽ có tính ý lại ."

Tiểu Quân bặt miệng làm nũng bắt đầu:"Ta biết rồi, lải nhải dong dài lắm điều !" nếu không phải mẹ nói về sau ân ái nhất định phải chủ động cho hần mang biện pháp bcs, ta cũng sẽ không khiến mẹ dạy ta như thế nào

mang biện pháp bcs. Người không dạy ta, ta cũng sẽ không cho hấn uống thuốc ngủ."

Ta nghe xong thiếu chút nữa vừa cười đi ra, ta nhìn được tốt vất vả.

"Người....."

Dì nhất thời ghen lời, không gây pháp phản bác, chỉ có thể hậm hực nói:"Tốt rồi, đừng nói nữa, cởi quần của hấn a."

Tiểu Quân không nhéo cười, lập tức bò lên trên giường của ta, đem của ta quần đùi cởi. Ta lo lắng bị khôn khéo dì nhìn ra giả bộ ngủ, đáp đặt ở trước ngực tay lạng lẽ véo bồng chốc cơ bụng. Một hồi đau đớn, dục hỏa đại giảm, dưới háng đồ vật chưa hoàn toàn cứng rắn bắt đầu, ở vào nửa mềm nửa cứng trạng thái, không muốn ta một chiêu này rõ ràng đã lừa gạt một mực nhìn chăm chú của ta dì.

"Ân, thật sự ngủ rồi."

Dì yên tâm lại.

Tiểu Quân rất không chấp nhận:"Mẹ còn lo lắng nha?"

Dì nói:"Ta là coi chừng. Vạn nhất thuốc ngủ tại ca của người trên người không có lên bao nhiêu tác dụng, hai chúng ta đã có thể làm trò cười . Người một mực nói ca đồ vật là như thế nào lợi hại, nhưng bây giờ cứng rắn bao nhiêu, cái này nói rõ hấn tại nghỉ ngơi trạng thái."

Đây là dì giáo hoạt địa phương, nàng bá kiến đại nhục bồng của ta, nàng rất rõ ràng ta cương lực lượng cùng tốc độ là kinh người, chỉ có điều nàng tại Tiểu Quân trước mặt không thể nói bá kiến đại nhục bồng của ta.

Tiểu Quân quái gọi:"Oa, mẹ tốt cẩn thận, hiện tại làm như thế nào đem biện pháp bcs đeo lên đây?"

Dì nói: "Đem cái này đầu thứ đồ vật trước làm cho cứng ngắt, mềm mang không đi lên."

Tiểu Quân trách móc ỏn ẻn hỏi: "Như thế nào làm cho cứng rắn?"

Kỳ thật nàng rất hiểu được như thế nào để cho ta đại nhục bổng o0o trở thành cứng ngắt, nàng chỉ là muốn tại dì trước mặt biểu hiện ra đơn thuần một mặt.

Ai, hai mẹ con nhỏ nhỏ tâm tư để cho ta nảy sinh trù mẫn, đây mới thực sự là nữ nhân đặc biệt nhất địa phương.

"Cái này còn phải hỏi? Người cái này thối Tiểu Quân tại mẹ trước mặt giả ngu?"

Dì nhìn rõ mọi việc, lập tức vạch trần Tiểu Quân ngụy trang. Từ nơi này cũng có thể nhìn ra mẹ con các nàng lường ngày thường vô sự không nói, không có gì giấu nhau, không có bất kỳ kiêng kỵ khách khí.

Tiểu Quân xấu hổ xấu hổ, quyết miệng làm nũng: "Mẹ....."

Dì hé miệng cười khê: "Nhanh lên, trước dùng cái bao tay làm cho hai cái."

Tiểu Quân nghe xong, cũng không hề nhăn nhó, thoải mái duỗi ra bàn tay nhỏ bé cầm chặt ta đại nhục bổng o0o cao thấp khuấy động một phen. Ta lập lại chiêu cũ, lại lén lút hung ác véo trên người cơ bắp, cảm giác đau đón so vừa rồi càng mạnh hơn nữa, đại nhục bổng o0o lập tức uể oải không phản chấn.

Tiểu Quân khuấy động hai phút, trên tay có chút mệt mỏi: "Dường như không được a !" thật đáng ghét, đại ngủ, nhỏ cũng đi theo ngủ sao? đại ăn hết thuốc ngủ, nhỏ cũng đi theo uống thuốc ngủ sao?"

Ta muốn cười to, Tiểu Quân vừa vội lại khờ thần sắc làm cho ta khí huyết quay cuồng, tốt vất vả mới nhịn xuống đến.

Dì nhìn không được, rất không bình tĩnh mà đẩy Tiểu Quân: "Thực ngốc, mở ra, ta đến."

A di đà Phật, ta vui mừng quá đổi, đây là dì lần thứ nhất giúp ta khuấy động đại nhục bồng o0o. Rất nhanh đại nhục bồng của ta được một chỉ ôn hòa tay nắm chắc, rất Ôn Nhu, rất trơn, chỉ khuấy động hai cái, đại nhục bồng của ta lập tức bật lên lần tới.

Dì trong mắt phượng dị sắc chớp liên tục, sắc mặt vui mừng tình lộ trong lời. Ta tâm niệm nhanh quay ngược trở lại, không thể để cho dì thuận lợi như vậy, ta hi vọng đại nhục bồng o0o trên tay nàng dừng lại lâu một chút.

Nghĩ vậy, ta lại hung hăng mà ngón tay giữa giáp đâm vào cơ bụng. Lần này quá mức dùng sức, khả năng đâm rách làn da, một hồi kịch liệt đau nhức phía dưới, đại nhục bồng của ta vừa mềm xuống dưới. Dì buồn bực, lại liên tục khuấy động vài chục cái.

Một bên Tiểu Quân chế nhạo: "Xem ra đồ đàn không chỉ ta một cái ờ."

Dì hung hăng trừng Tiểu Quân liếc, hậm hực nói: "Dùng miệng a."

Tiểu Quân trong nháy mắt nhàn tình tự kích động: "Dùng miệng? Hừ, ca đã từng năm lần bảy lượt bảo ta dùng miệng hàm đồ đặc của hân, kết quả....."

"Kết quả như thế nào?"

Dì hiểu kỳ hỏi.

Tiểu Quân hung ác nói: "Kết quả cho ta căn hai phần, hấn về sau cũng không dám."

Ta âm thầm buồn cười, Tiểu Quân lời nói này có khoác lác thành phần, bất quá nàng xác thực không thích hàm đại nhục bồng của ta.

Dì ngạc nhiên: "Người sao có thể căn đầu này?"

Tiểu Quân tức giận nói: "Thối thối, buồn nôn đều buồn nôn chết rồi, sao có thể hàm?"

"Thối thối hay sao?"

Dì hơi nhú lông mày, cúi xuống thân thể bắt lấy nửa mềm nửa cứng ngắc nhục hành nghe thấy bồng chốc nói: "Không thúì nha."

Tiểu Quân ghét nói: "Vẫn có hương vị."

"Hương vị nhất định sẽ có một điểm, đây không phải là thối."

Dì biết rõ Tiểu Quân có thích sạch sẽ. Gặp Tiểu Quân kiên trì, nàng cũng không nên bắt buộc Tiểu Quân hàm ta cái bọn mất dạy.

Chưa kịp khó Tiểu Quân con người đảo một vòng lập tức nói tiếp: "Không thúì lời nói, người ngậm."

Dì kinh hãi: "Cái gì?"

Ta nghe xong thiếu chút nữa vừa muốn nở nụ cười, Tiểu Quân tuyệt đối là của ta tri kỷ nhỏ áo bông, biết ta ấm lạnh, mình ta tâm ý.

Tiểu Quân vội vàng ôm lấy dì làm nũng: "Ai nha, ca thường xuyên nói, người tốt làm đến cùng, dám người giúp đỡ thiên. Cứu người một mạng, thăng đệ cửu cấp. Đã đến đệ cửu cấp, trang bị nhất định rất lợi hại."

Dì cái đó hiểu được Tiểu Quân nói network trò chơi thuật ngữ, lông mày nhăn lợi hại hơn:"Cái gì loạn thất bát tao hay sao?"

"Mẹ....."

Dì trải qua bất trụ Tiểu Quân cầu khẩn, miễn cưỡng gật đầu đồng ý:"Được rồi, được rồi, ta đến, người cũng đừng làm cho ca của người biết rõ."

Tiểu Quân lại nhảy dựng lên:"Ta điên rồi sao? Ta như thế nào sẽ để cho hân biết rõ !""

Dì quỳ gối trên giường Trầm Ngâm Phiến khắc, rất nghiêm túc mà đem Tiểu Quân kéo đến bên người:"Tiểu Quân, mẹ khả nói thiệt cho người biết."

Tiểu Quân trách móc Thanh Nói:"Người nói, người nói."

"Ca của người nữ nhân một đồng lớn, mỗi người đều xinh đẹp, các nàng cũng giống như như lời người nói cái kia dạng..... Đều là lăng lợ."

Dì nói đến đây, cố ý dừng lại bỗng chốc, nhìn xem Tiểu Quân phản ứng, Tiểu Quân không chút do dự mà mãnh liệt gật đầu:"Thật sự, các nàng tất cả đều là lăng lợ."

Dì nói tiếp đi:"Thế nhưng mà rất kỳ quái, nam nhân hết lần này tới lần khác ưa thích mùi khai khai nữ nhân. Của ta Tiểu Quân đây này..... Tuy nhiên cũng rất đẹp, nhưng không đủ tao ờ, tương lai muốn muốn cho ca của người mê luyện người, người còn nhiều hơn cố gắng lên."

Tiểu Quân hơi có chút ngộ:"Như thế nào cố gắng lên? Ta cũng muốn học tao một điểm sao?"

Dì yên lặng gật đầu, Tiểu Quân lại hỏi:"Cái kia như thế nào mới tao đâu này?"

Dì mấp máy miệng, giống như cười mà không phải cười nói: "Nam nhân rất ưa thích nữ nhân hàm đồ đặc của hã, cái này gọi là..... Bú liếm."

Tiểu Quân triệt để đã minh bạch: "Trách không được hã luôn bảo ta hàm, trăm phương ngàn kế bảo ta hàm, nguyên lai là muốn bú liếm."

Dì nghiêm trang nói: "Cho nên người muốn đả bại ca của người nữ nhân bên cạnh, muốn cố gắng."

Tiểu Quân cổ cổ cái má, giận dữ nói: "Ta cũng cho hã hàm qua mấy lần, nhưng chính là chịu không được cái kia hương vị. Hơn nữa đồ đặc của hã một cứng rắn bắt đầu thật lớn đầu, nhét vào người ta trong miệng, không nghĩ qua là tự bị ghen."

Dì bật cười: "Đó là người còn không thói quen. Thói quen tự không biết là thói, cũng không thấy được sắc."

Tiểu Quân ngu ngơ hỏi: "Thật sự muốn học?"

"Ân."

Dì dùng sức nhẹ gật đầu.

Tiểu Quân đã bị dì nói động, nàng tựa hồ rơi xuống rất lớn quyết tâm: "Cái kia mẹ sẽ dạy ta đi!" đêm nay ta dứt khoát toàn bộ học được, miễn cho tiếp theo lại học hàm đồ đặc của hã, vừa muốn cho hã uống thuốc ngủ."

TỶ PHU VINH DỰ

Tiểu Thủ Chương
www.dtv-ebook.com

Chương 143: Bao cao su [ba]

Dì rất bất đắc dĩ, đã Tiểu Quân muốn học, nàng chỉ có thể giáo. Vì vậy dì ngại ngừng mà nằm lên nhục hành, rất then thùng bộ dạng: "Mẹ cũng không phải rất hiểu, cái này muốn quen tay hay việc, hàm nhiều hơn tự hiểu. Mẹ có thể dạy người một ít chỗ mấu chốt, người chú ý xem ah !" đây là mã nhân, là nam nhân xuất tinh cùng đi đá cửa ra vào, rất miễn cảm, không thể dùng đầu lưỡi thè lưỡi ra liếm."

Tiểu Quân tại rúc vào dì bên người, mắt 脰脰 mở sâu sắc : "Ah, còn gì nữa không?"

"Tại hàm thời điểm đem hàm răng thu lại, ngàn vạn đừng có dùng hàm răng quét đến trên thịt, nam nhân sẽ rất khó chịu ."

Tiểu Quân hỏi: "Thu lại? Như thế nào thu lại?"

Dì sưng giới không thôi: "Cái này khó mà nói, ta hàm một lần cho người xem, người xem cẩn thận."

A di đà phật, A di đà phật, ta lúc này trái tim như chạy mười dặm đường đồng dạng mãnh liệt nhảy. Trời ạ, dì muốn hàm đồ đạc của ta !" ta không thể lại khắc chế, ta muốn hưởng thụ dì Ôn Nhu, nhận thức nàng cái miệng nhỏ nhắn uy lực.

Dì do dự trong chốc lát, chậm rãi cúi xuống thân thể, hé miệng ngậm lấy thịt của ta hành. Trong chớp mắt, nhục hành biến thành đại nhục bỗng oOo, thô như cánh tay, Tiểu Quân thấp giọng kinh hô: "Oa, biến lớn a."

Dì nhổ ra đại nhục bống o0o, dặn dò:"Người trước đừng nhìn thứ này lớn không lớn, người trước xem ta như thế nào ngậm."

Tiểu Quân cười đến mặt mày hớn hở:"Không có chú ý, không có chú ý, mẹ người lại ngậm."

"Lần này xem cẩn thận."

Nói xong, đầu lưỡi nàng hơi cuốn, tại ta quy đầu xoay quanh vài vòng, phục lại thâm sâu sâu nuốt vào đại nhục bống o0o. Nàng song má cố lấy, vậy mà như kỳ tích ngậm xuống hơn phân nửa. Ta cực kỳ hưng phấn, hoàn toàn say mê tại dì mút vào ở bên trong, miệng của nàng sống kỹ nghệ xa xa so ra kém Quách Vịnh Nhàn, nhưng lúc này cái gì kỹ nghệ đều đã không trọng yếu.

Dì lần nữa nhổ ra đại nhục bống o0o, thật sâu một thở gấp hỏi:"Thấy rõ ràng chưa?"

Tiểu Quân đại khen:"Nhìn rõ ràng . Mẹ, người có thể hàm hơn phân nửa đi vào, thật là lợi hại a !" ta chỉ có thể hàm nhất thời nữa khắc."

Dì xấu hổ ý bảo:"Người tới thử một chút."

Tiểu Quân úp sấp ta bụng dưới bên cạnh, theo dì tay tiếp nhận đại nhục bống o0o, học dì bộ dạng đem đại nhục bống o0o ngậm vào trong cái miệng nhỏ nhắn. Thật khó cho nàng, miệng nhỏ của nàng nhanh no bế bụng : "A... A..., là thế này phải không?"

Dì lắc đầu:"Không phải như vậy, người muốn làm thứ này rất ngọt, ăn thật ngon, người rất ưa thích ăn."

Tiểu Quân nhổ ra đại nhục bống o0o, phiền muộn đến cực điểm:"Không hiểu thấu !" thối thối ta còn muốn đem làm nó rất ngọt ăn thật ngon, thật muốn Bất Thông a."

"Nhanh tiếp tục ngậm."

Dì nhìn không được nhõng nhẽo cười, trên người nàng gợi cảm dai đeo trong áo ngủ có hai luồng cao ngất rất tròn đồ vật theo nàng nhõng nhẽo cười cao thấp tả hữu nhấp nhô, thấy ta miệng đắng lưỡi khô, dục vọng tăng vọt.

"A... A..., A... A....."

Tiểu Quân lại bắt đầu phun ra nuốt vào, lần này thông thuận rất nhiều. Dì ở bên liên tiếp chỉ điểm, cẩn thận chỉ giáo, thỉnh thoảng tự mình làm mẫu. Ta phát giác dì chủ động làm mẫu số lần ngày càng nhiều, thời gian càng ngày càng dài, cuối cùng vậy mà cùng Tiểu Quân thay nhau mút vào, liếm lấy đại nhục bồng của ta to lớn cao ngạo dữ tợn, quy đầu tỏa sáng.

Rốt cục, Tiểu Quân đành chỉ mút vào. Nàng thẳng lên bờ eo thon bé bỏng, xoa xoa cái miệng nhỏ nhắn bên cạnh nước bọt tu tu nói:"Mẹ, ta dường như, dường như....."

Dì sững sờ, lập tức minh bạch:"Phải hay là không ướ?"

Tiểu Quân kinh ngạc hỏi:"Mẹ làm sao biết? Phải hay là không mẹ cũng ướ?"

Dì cực kỳ lúng túng, vội vàng hấp tấp phủ nhận:"Không có..... Không có."

"Nói láo ờ, cho ta xem một chút."

Tiểu Quân đương nhiên không tin, quần quít lấy dì muốn kiểm tra.

Dì trái ngăn phải ngăn cản, vẫn bị Tiểu Quân nhấc lên áo ngủ, rơi vào đường cùng chỉ phải thừa nhận:"Ai nha, đừng xem, đừng xem. Mẹ thừa nhận ướ, người đoán đúng rồi."

Tiểu Quân vẽ mặt đắc ý, nàng kẹp kẹp hai chân, tu tu nói: "Mẹ, ta..... Ta hiện tại tốt muốn."

Dì lắc đầu liên tục: "Không được, vạn nhất hấn bắn ra đến tụt nhuyển mất, người hay là trước học một ít như thế nào mang sáo a."

"Cũng thế."

Tiểu Quân quơ quơ đầu, đồng ý dì thuyết pháp, quay người nằm lên bao cao su đưa tới dì trong tay.

Dì tiếp nhận, lật xem hai cái dặn dò: "Chú ý chính phản mặt, bộ này mặc lên mặt có rậm rạp chẳng chịt điểm nhỏ, thì có điểm một mặt vì chính diện."

Tiểu Quân hỏi: "Vì cái gì có chút chính là chính diện?"

Dì nhõng nhẽo cười: "Bởi vì những này điểm là gia tăng ma sát công năng, sẽ để cho nữ nhân càng thoải mái."

"Nha."

Tiểu Quân đã minh bạch.

Dì đem bao cao su đặt ở cửa ta trên đầu cặc lớn, nhẹ nhàng gẩy bồng chốc mỏng giao: "Sáo lúc trước, người muốn thối bồng chốc, như thối hơi cầu đồng dạng, nhìn xem phải chẳng bay hơi. Nếu như bay hơi không thể dùng; Mặc lên đi về sau xuống kéo, tận lực kéo đến đáy ngọn nguồn. Cái này cũng chưa tính hết, người muốn khuấy động gốc mây lần, thẳng đến đem bên trong không khí đè ép đi ra ngoài, như vậy biện pháp bcs mới có thể làm cho rắn chắc, sẽ không dễ dàng trượt ra đi."

"Sẽ trượt ra đi không?"

Tiểu Quân gặp bao cao su đã hoàn toàn buff xong đại nhục bồng o0o, nàng đã hưng phấn lại hiệu kỳ.

Dì gật đầu: "Sẽ, nếu như biện pháp bcs ở bên trong không khí lách vào không sạch sẽ, nước tự dễ dàng đi vào. Vạ nhất nước đi vào quá nhiều, bộ kia sáo rất dễ dàng sẽ trượt mất."

Tiểu Quân chợt nhớ tới cái gì, nàng thuận miệng hỏi: "Mẹ, ta rất nhiều nước a, như vậy có thể hay không sáo không rắn chắc?"

Dì chăm chăm vào Tiểu Quân nhìn nhìn, hỏi lại: "Như thế nào cái nhiều pháp?"

Tiểu Quân đưa tay ra mời đầu lưỡi, tu tu nói: "Hiện tại quần đều ẩm ướt một nửa."

"Cho ta xem một chút."

Dì không thể chờ đợi được mệnh lệnh Tiểu Quân cởi nhỏ quần ngắn. Tiểu Quân đương nhiên không dám làm trái, hai đầu gối một quỳ, bờ mông một vênh lên, nhỏ quần ngắn nhanh chóng chảy xuống, tính cả một đầu màu trắng Tiểu Lôi tơ đồ lót cùng một chỗ cởi ra. Dì nắm lên Lace (viền tơ) quần lót mở ra, vẻ mặt kinh ngạc: "Ồ, nhiều như vậy nước, đều ướt."

Tiểu Quân dán dì, hiệu kỳ hỏi: "Mẹ, người thì sao? phải hay là không giống ta đồng dạng?"

Dì nháy mắt mấy cái, chợt dạ nói: "Không có..... Không có người khoa trương như vậy."

"Ta nhìn xem."

Tiểu Quân cũng mặc kệ dì có đồng ý hay không, thò tay quá khứ đem dì áo ngủ nhắc lên. Bởi vì vừa rồi nhìn Tiểu Quân đồ lót, lần này dì không tốt

ngăn cản, ỡm ờ mà cho Tiểu Quân giật xuống một đầu màu đen Tiểu Lôì tơ đồ lót.

Ta tim đập đột nhiên gia tốc, thực may mắn máu mũi không có chảy ra. Bạn đang đọc truyện được copy tại -Y

Dì dục đoạt lại màu đen Tiểu Lôì tơ đồ lót, Tiểu Quân nhanh tay lẹ mắt, nhanh chóng đem dì quần lót triển khai:"Oa, mịa nó đồ lót nhất định có thể vận nước chảy đến."

"Quý gào gì? Đánh thức ca của người người đã biết mất mặt hai chữ viết như thế nào."

Tiểu Quân tiện tay đem dì màu đen Tiểu Lôì tơ đồ lót đặt ở trên giường:"Mẹ, ta muốn thử một chút biện pháp bcs phải hay là không làm cho rần chắc."

Dì biết rõ đây là Tiểu Quân cố ý tìm lý do, cũng không nên vạch trần. Mỉm cười, dì ôn nhu nói:"Thử a."

Tiểu Quân bò lên trên thân thể của ta thể, tay cầm đại nhục bồng o0o, đem đại nhục bồng o0o nhắm ngay huyết mềm nhỏ. Vừa định cắm vào, nàng bồng nhiên vận đầu nhìn về phía dì hỏi:"Mẹ muốn xem sao?"

Dì giận dữ:"Mẹ không thể nhìn sao?"

Tiểu Quân le lưỡi, không dám hỏi lại. Cúi đầu, lần nữa đem đại nhục bồng o0o nhắm ngay huyết mềm nhỏ, miệng hít nhỏ hơi trầm xuống chậm rãi ngồi xổm xuống, đem đầu cặc lớn nuốt vào đi:"Ah, dường như có chút quái ờ."

"Ngay từ đầu sẽ có chút không thói quen bao cao su, dùng lâu rồi tự thói quen. Uy, người chậm một chút....."

Trong khi nói chuyện, dì gắp huyết mềm nhỏ thoáng cái đem đại nhục bống o0o toàn bộ nuốt vào, nàng thật khẩn trương.

Tiểu Quân lớn tiếng ồn ào:"Ah ah, không phải rất thoải mái."

Dì oán trách:"Người lại muốn thoải mái lại muốn tránh thai, thiên hạ không có chuyện tốt như vậy."

Tiểu Quân nổi giận nói:"Ta đây tình nguyện không tránh chữa, phình bụng tự phình bụng. Tốt trưởng, ca thứ này tựa như muốn mạng người đồng dạng."

Dì hé miệng cười khê:"Khó thụ như vậy, vậy người còn không chạy nhanh xuống?"

Tiểu Quân ăn ăn nhõng nhẽo cười, nàng đương nhiên sẽ không xuống, chẳng những không xuống, còn tìm đến cảm giác. Bờ mông cọ xát hai cái, rõ ràng đang tại dì mặt vụn vụn, cái miệng nhỏ nhắn thở dốc dần dần đục ngầu.

Chú ý của ta lực đều tập trung ở dì trên người, nàng một cánh tay chèo chống lấy thân thể, hai chân tự nhiên vén lại kẹp chặt rất nhanh, thỉnh thoảng có ma sát hai chân dấu hiệu. Động tác rất không rõ ràng, lại bị ta xem cái rõ ràng, đoán chừng dì đang chịu được dục vọng dày vò. Có lẽ nàng hi vọng tại trên người của ta vụn vụn người không phải Tiểu Quân, mà là chính cô ta?

Ta không thể không đem chú ý lực phân tán, Tiểu Quân vốn là nói thử một chút bao cao su cảm giác, nhưng này thử một lần sẽ không có dừng lại ý tứ. Mặc dù nhỏ quân cũng không thích nữ lên nam lên tư thế, chỉ là dưới mắt nàng không có lựa chọn khác chọn, vụn vụn trên dưới một trăm sau đó, nàng mệt mỏi. Thân thể mềm nhũn ngã sấp tại trên người của ta, ngoài miệng từng ngậm từng ngậm mà thở.

Dì yêu thương hỏi: "Thử đã đủ rồi không có nha?"

Tiểu Quân minh bạch là dì cố ý chế nhạo, nàng thán thán làm nũng nói: "Thử lại trong chốc lát, hẳn mỗi lần đều làm cho nửa giờ, lúc này mới 10 phút."

Từ nhỏ quân đột thứ hai tại trên người của ta vận vẹo bắt đầu, dì biểu lộ xuất hiện dị thường. Nàng lặng lẽ chuyển đến Tiểu Quân sau lưng, ánh mắt toàn bộ rơi vào bộ phận sinh dục chỗ kết hợp. Tiểu Quân mặt ngó về phía ta rong ruổi, nàng hoàn toàn không biết dì ở sau lưng nàng có cái gì động tác, khả ta có thể trông thấy.

Ta nhìn thấy dì mặt là như thế thống khổ, nàng lén lút đem tay vươn vào không đồ lót hạ thể vuốt ve ướt át âm hộ.

Nhiều lần dì đều muốn ẩm ướt để tay tại trên giường đơn lau khô, lau khô đã xong lại tiếp tục trêu chọc hạ thể của mình.

Nàng còn xoa nắn bộ ngực của mình, như thế mê người bộ ngực 〇〇 vậy mà chỉ có thể chính mình tới dễ dàng, nàng là cỡ nào đáng thương, cỡ nào bất lực.

Hồng Vân phiêu lên dì hai gò má, nàng run rẩy . Tại Tiểu Quân không hề phát giác lúc, dì lén lút run rẩy , mà Tiểu Quân cũng đã đến thời khắc mấu chốt, nàng thở dốc trở thành mất hồn rên rỉ. Nàng so dì càng lớn gan, càng buông lỏng, cho nên Tiểu Quân không hề cố kỵ mà kêu đi ra, thậm chí kệp có đứt quãng thét lên.

"Mẹ, ta cả đời đều không có ly khai ca ."

"Ta biết rõ."

Dì ngữ khí tràn ngập triu mến, nàng có thể hiểu được con gái cảm thụ: "Cảm giác như thế nào? Phải hay là không thích ứng?"

"Thích ứng một điểm."

Tiểu Quân mông eo uốn éo đến lợi hại, đề kéo đại nhục bồng o0o biên độ đang gia tăng, bóng loáng nhỏ non bờ mông tại trên bụng của ta lấy được "BA~ BA~" Giòn vang.

Dì nói:"Người rút nhìn một cái biện pháp bcs có hay không trượt ra đến."

"Không có trượt, làm cho rất nhanh ."

Tiểu Quân nghe lời, quả nhiên rút...ra đại nhục bồng o0o, nhưng lại không bỏ được toàn bộ kéo, chỉ là cho dì chứng kiến bao cao su vẫn đang bọc tại đại nhục bồng o0o gốc. Chỉ chốc lát sau, nàng lại tiếp tục vận vẹo, tốc độ nhanh hơn.

Dì ân cần hỏi:"Bao cao su lên cái kia chút ít điểm một chút cảm thấy sao?"

"Dường như không có cảm giác."

Tiểu Quân mãnh liệt dao động đầu, mái tóc bay múa.

Dì cắn cắn bờ môi, u oán nói:"Như thế nào sẽ không có cảm giác? Nhất định là người không để ý đến. Mẹ muốn thử một chút, nếu như cảm giác không tệ, ta cũng mua cho ba ba của người."

Tiểu Quân đột nhiên sững sờ, mở to hai mắt hỏi:"Thử một chút? Như thế nào thử?"

Dì sắc mặt nghiêm nghị vẻ mặt cứng rắn:"Tựa như người như vậy thử."

"À?"

Tiểu Quân chần chờ, ngay cả ta cũng cảm giác có nghe lầm hay không, dì lại lặp lại một lần. Ta nội tâm kinh hoàng, giờ khắc này tuy nhiên đến chậm, nhưng tóm lại thực hiện giấc mộng của ta. Tiểu Quân lại vẫn đang không muốn, đại khái muốn nói: Căn này đại đông tây là của ta, mụ mụ sao có thể dùng?

Dì dòm phá Tiểu Quân tâm tư, nàng thân nhiên nói: "Yên tâm, mẹ chỉ là bỏ vào thử một chút, sẽ không thử thật lâu."

Tiểu Quân bất đắc dĩ, nàng một bên rút...ra đại nhục bồng o0o một bên dặn dò: "Cái kia mẹ phải cẩn thận, đồ đạc của hân rất lớn."

"Mẹ hiểu được."

Dì gạt đầu lấy bò lên trên thân thể của ta thể, tách ra hai chân dạng chân trên người của ta, một tay xốc lên áo ngủ một tay cầm chặt đại nhục bồng o0o, nhắm ngay bánh bao lớn tựa như lỗ thịt nhẹ nhàng ngồi xuống, thật sự đem đại nhục bồng của ta nạp nàng lỗ thịt: "Ờ, thật sự rất thô..... Ờ, Tiểu Quân, ca của người thứ này thật thô, ah....."

Dì toàn thân run rẩy, cơ hồ nói năng lộn xộn.

Tiểu Quân bữu môi, phiền muộn nói: "Cảm thấy sao?"

Dì nhìn ra Tiểu Quân mất hứng, nàng tranh thủ thời gian nói: "Tiểu Quân, ca của người đồ vật quá thô, mẹ muốn ngừng trong chốc lát."

"Nha."

"Tiểu Quân, mẹ hỏi người một sự kiện."

Dì đại cau mày, thử vắn vẹo bờ mông ỡ.

"Người hỏi."

Ta đột nhiên ý thức được đây là dì cố ý chuyển đi Tiểu Quân chú ý lực, kéo dài đại nhục bống o0o tại lỗ thịt thời gian, Tiểu Quân không biết là kế, đi theo dì một đáp vừa hỏi, ta không khỏi âm thầm buồn cười, đồng thời cũng bội phục dì cơ trí.

"Ca trong nữ nhân, người nhất ghen ghét ai?"

Dì không đếm xỉa tới hỏi.

Tiểu Quân cũng rất nghiêm túc nghĩ nửa ngày nói ra:"Đường Y Lâm."

Dì lạnh lẽo nhắc tới bờ hông ỡ:"Vì..... Tại sao là nàng?"

Tiểu Quân oán hận nói:"Nàng là đại lăng lợ."

Dì nói:"Những người khác không tao sao?"

Tiểu Quân lại muốn muốn nói:"Những người khác không có Đường Y Lâm tao, nàng..... Nàng sẽ cho ca làm cho lỗ đít."

"Cái gì?"

Dì lại càng hoảng sợ, vừa nhắc tới bờ hông ỡ gấp rới, hoàn thành một lần ma sát.

Tiểu Quân cho rằng dì không hiểu, nàng giải thích nói:"Tự là làm cho đại tiện địa phương."

Dì ngạc nhiên:"Nơi này cũng biết, quá điên cuồng."

Tiểu Quân nghiêng răng nghiêng lợi:"Là biến thái."

Dì lo lắng nói:"Tiểu Quân chắc có lẽ không ngu như vậy, cho người ca làm chỗ kia a?"

Tiểu Quân tức giận mà giơ lên tinh bột quyền chủ[nện bỗng chốc bấp
đùi của ta:"Ta..... Ta là được bọn hăn bức ."

Dì vẻ mặt cùng chung mỗi thù bộ dạng:"Ờ, cái này thẳng khốn Lý Trung
Hàn, xem ta như thế nào thu thập..... Thu thập hăn, ờ."

Nói xong nàng liên tục vắn vẹo vài chục cái, ta chỉ cảm thấy sắp bấn. Dì
lồ thẹt lại nhanh vừa nông, ta nhiều lần đều đội lên cuối cùng, kỳ quái chính
là ta không có cảm giác được hấp lực.

Tiểu Quân vội hỏi:"Mẹ, người cảm thấy sao?"

Dì nhất thời hoảng hốt, thuận miệng trả lời:"Có chút cảm giác ."

Nhưng này một câu nói ra miệng, dì tựa đã hối hận, vừa định giải thích,
Tiểu Quân tựa liên tiếp thúc giục:"Cái kia nhanh lên rút, thời gian lâu rồi
cũng không phải là khảo thí bao cao su, phải..... Là làm tình á."

"Cũng thế."

Dì không phản bác được, cũng không cùng Tiểu Quân tranh luận. Thở
dài một tiếng, chậm rãi đề mông đem đại nhục bổng o0o rút...ra, liên quan
mang ra rất nhiều chất lỏng. Nhìn ra được dì đối với đại nhục bổng o0o lưu
luyến, nhưng lại không có ý tứ cùng Tiểu Quân đoạt, còn bày ra một bộ
không sao cả bộ dạng, thấy ta âm thầm buồn cười.

Tiểu Quân hô hấp vốn đã bằng phẳng rất nhiều, bất quá gặp đại nhục
bổng o0o to lớn cao ngạo ngẩng đầu, nàng tham niệm cùng một chỗ,
ngượng ngùng mà đối với dì nói ra:"Mẹ, ta vẫn cảm thấy không mang biện
pháp bcs thoải mái hơn. Sự tình bất quá ba, ta lại thoải mái một lần."

Dì lúc này má đào mặt phấn, hoàn toàn không yên lòng, thuận miệng
qua loa một câu:"An toàn đệ nhất."

Tiểu Quân quyết lên cái miệng nhỏ nhắn, hướng dì dựng thẳng lên một đầu ngón tay thề: "Mẹ, ta van người. Một lần cuối cùng không mang biện pháp bcs, về sau ta cam đoan nhiều lần đều muốn ca mang biện pháp bcs."

Dì tựa hồ mềm lòng, nàng đại khái cũng muốn nhìn xem đại nhục bồng của ta tại không cần bất luận cái gì phòng hộ biện pháp hạ như thế nào tiến vào Tiểu Quân thân thể.

Tại Tiểu Quân một lần lại một lần "Mẹ" Âm thanh khẩn cầu ở bên trong, dì rốt cục gật đầu đáp ứng: "Tiểu Quân, là người nói, đây là một lần cuối cùng."

"Ân, cảm ơn mẹ."

Tiểu Quân đại hỉ, mãnh liệt thân bồng chốc dì mặt, lập tức chiếm qua dì vị trí, tay cầm đại nhục bồng o0o, nhẹ nhàng cởi ra trơn ướt bao cao su. Trong nháy mắt đó, ta có theo lồng giam ở bên trong phóng xuất ra cảm giác, toàn bộ thể xác và tinh thần đều chịu nhẹ nhõm.

Đại nhục bồng o0o tại Tiểu Quân trong tay mãnh liệt nhảy vài cái, lộ ra càng thêm sinh long hoạt hổ, tin tưởng ánh sáng quy đầu, tráng kiện sở thân, nhô lên mạch máu đều có thể làm cho mẹ con các nàng lưỡng rung động. Dì cắn đỏ tươi bờ môi, mê người trong mắt phượng tràn ngập các loại phức tạp tình cảm, nàng ngơ ngác nhìn Tiểu Quân chấp nắm đại nhục bồng o0o giờ lên mông tọa hạ: ngồi xuống, lần nữa đem đại nhục bồng của ta nhét vào nàng trong huyết mềm nhỏ.

"Ah, mẹ, thật sự là thật thoải mái, thật sự không giống với."

Tiểu Quân thét lên.

Dì sắc mặt đột biến, mắt phượng thẳng vào nhìn xem đại nhục bồng o0o tại Tiểu Quân trong huyết mềm ra ra vào vào, biến ảo bất định trong ánh mắt lập tức lóng lánh ra chói mắt dục vọng. Cắn chặt cặp môi đỏ mọng mở

ra, đục ngầu khí tức lại tán vừa vội. Tiểu Quân không phải đồ đàn, gấp uốn éo vài chục cái, nàng động tác chậm lại, con người đảo một vòng hướng bên người dì hỏi: "Mẹ, người có phải hay không cũng rất muốn?"

Dì kẹp kẹp rần chắc hai chân, lắc đầu không nói chuyện, chỉ là không ngừng thở dài. Cái này thở dài tức không chỉ có w?

Tổn thương, còn bao hàm lấy bất đắc dĩ cùng thống khổ. Mẹ con tầm đó sớm tâm hữu linh tê, tăng thêm Tiểu Quân giáo hoạt cực độ. Dì cái này thở dài tức, Tiểu Quân lập tức minh bạch dì tâm tư, chỉ là Tiểu Quân không rõ toàn bộ. Nàng còn tưởng rằng Lý Nghiêm là ba ba của nàng, căn bản không biết Lý Tĩnh sóng lớn mới được là nàng cha ruột.

"Mẹ, người nếu như rất muốn, đợi lát nữa người cũng đi lên thoải mái bỗng chốc, ta thề sẽ không cho ba ba lộ ra nửa điểm tin tức."

Dì con mắt sáng ngời, tựa hồ lòng có thể mà thay đổi, chỉ là ngoài miệng nhưng nghiêm khắc: "Nói bậy bạ gì đó? Hẳn là người biểu ca, ta là hẳn dì, người cùng hẳn phát sinh tình yêu quan hệ đã có vi thường luân. Nếu như mẹ cũng đi theo hồ đồ, tựa cùng dâm loạn không có gì khác nhau."

"Cái kia đem làm ta nói vô ích."

Tiểu Quân cũng không quan tâm dì nghiêm khắc, nàng nhìn mặt mà nói chuyện, có thể nhìn ra dì cũng không có thật sự tức giận. Miệng nhỏ bẹp đẹp, phối hợp chơi nàng phun ra nuốt vào trò chơi, động tác cùng tư thế xu hướng thành thạo. Dì không muốn nhìn nữa, hoạt động bờ mông âm đạm xuống giường, nàng ngồi qua địa phương đều lưu lại một ghềnh ghềnh thủy ấn.

Ta thất vọng, nào thấu cái này tham ăn Tiểu Quân. Các loại dì vừa đi ra phòng ngủ của ta, ta lập tức cố tình nói mê, hạ thân mãnh liệt đỉnh vài cái. Tiểu Quân vội vàng không kịp chuẩn bị, trong sào huyết trong hưng phấn

trụ cột được ta hung hăng đâm ở bên trong. Nàng mãnh liệt co rút, hét lên một tiếng, nhuỷên ghé vào trên người của ta.

Ta âm thầm đặc ý, vừa định mở to mắt, bỗng nhiên cửa ra vào bóng người lóe lên, dì lạng yên đi vòng vèo. Nàng cẩn thận từng li từng tí hướng chúng ta nhìn nhìn lại rồi đi, chỉ chốc lát sau mang theo tiếng bước chân đi vào phòng ta: "Tiểu Quân, mẹ thay người thả nước ấm.

Người toàn thân đều là đổ mồ hôi, đợi lát nữa phao bỗng chốc tắm nước nóng, như vậy có thể nhanh lên khôi phục thể lực." "Mẹ, vịn ta bỗng chốc."

Tiểu Quân lười biếng mà từ trên giường bò lên, một đầu mềm mại tóc dài có chút mất trật tự. Dì hé miệng mỉm cười, trong mắt lộ ra một ít quý dị, nàng nhanh chóng tiến lên nâng Tiểu Quân rồi đi.

Ta thật là khó chịu, trải qua dì cùng Tiểu Quân trêu đùa hí lộng, ta ghen trưởng lấy một cổ nhiệt liệt. Ta phải muốn đem cái này cổ nhiệt liệt bài tiết đi ra ngoài, thế nhưng mà ta lại phải nhịn lấy, bởi vì ta là i cái ăn hết ba khóa thuốc ngủ người, ta không thể để cho hai mẹ con phát giác ta là thanh tỉnh . Ai, coi như, hay là ngủ đi.

Nhắm mắt lại, ta dư vị vừa rồi kiều diễm. Ta chỉ có thể chờ mong không lâu tương lai, dì Bạch Hồ có thể chính thức nuốt vào đại nhục bổng của ta, mà không phải cách một tầng mỏng giao.

Ồ, có người đi đi lại lại tiếng vang? Ta lạng lẽ mở to mắt, phát hiện là dì thân ảnh, bên người nàng không có Tiểu Quân, cũng chỉ có nàng một người. Ta rất là khẩn trương, cực lực bảo trì hô hấp bằng phẳng. Làm cho ta khiếp sợ chính là, dì bò lên giường, leo đến trên người của ta. Nàng tách ra hai chân, cầm chặt đại nhục bổng của ta, đem đầu cặc lớn nhắm ngay động thịt của nàng khẩu.

Ta kích động được cơ hồ muốn kêu to, dì muốn đâm vào !" thật sự là tìm hoài thì không thấy tự nhiên chui tới cửa, được đến toàn bộ không uống phí

công phu, ta chờ mong lấy lịch sử tính một khắc.

"Ah....."

Dì một tiếng này rên rỉ, phảng phất là muốn đem áp lực rất nhiều năm dục vọng cùng tình cảm đều phóng xuất ra.

Ta kéo căng thần kinh, âm thầm ngưng tụ sở hữu tất cả lực lượng, chuẩn bị nghênh đón dì sủng hạnh. Trong mắt ta Tiểu Quân là công chúa, mà dì nhưng lại chí cao vô thượng nữ vương.

Ngoài ý muốn chính là, dì cũng không có đem đại nhục bổng o0o nhét vào no đủ trong lỗ nhục thịt, nàng chỉ là dùng đại nhục bổng o0o ma sát lỗ thịt khẫu, ma sát vài miếng trắng nõn cánh hoa. Cánh hoa dần dần biến dày, nhan sắc biến sâu, nhưng dì vẫn đang tại ma sát, tựa hồ không có đem đại nhục bổng o0o cắm vào lỗ thịt ý tứ. Cho dù lỗ thịt khẫu khắp nơi là vết nước có đầy đủ trơn, dì hoàn toàn có thể dễ dàng mà nuốt vào.

Đột nhiên, ta ý thức được dì chỉ là đang tự an ủi. Nàng thò tay tiến áo ngủ, một bên xoa lấy đầy đặn cao ngất vú lớn, một bên dùng đại nhục bổng của ta kích thích trơn bóng không có lông âm hộ. Nhiều lần đầu cặc lớn đã căng ra cánh hoa khẫu, đang muốn trượt vào lỗ thịt thời điểm, dì đều bị đầu cặc lớn trượt môn mà ra.

Ta không thể chịu đựng được, ta bức thiết cần tiến vào dì thân thể, cho nên lập lại chiêu cũ, đang ở trong mộng nhô lên hạ thể, muốn dùng thân thể ám chỉ dì nhu cầu của ta. Dì ngạc nhiên, đột nhiên đình chỉ tự an ủi, nhưng nàng rất nhanh liền cho rằng của ta dị động chỉ là thân thể bản năng, ta cũng không có thanh tỉnh.

Quan sát ta một lát, dì lại lặng lẽ ma sát hạ thể của nàng, dùng đại nhục bổng của ta đến ma sát. Lần này ma sát độ mạnh yếu càng cường liệt, trong phòng lần nữa vang lên mất hồn tiếng rên rỉ, nương theo tiếng rên rỉ còn có dì thì thào tự nói.

"Trung Hàn, thực thực xin lỗi, mẹ không ưng thuận đồng ý Tiểu Quân cho người uống thuốc ngủ.....

"Ta biết rõ người muốn, ta biết rõ người nghĩ đến đến mịa nó thân thể, không phải mẹ không muốn cho người, là mẹ thật sự sợ mang thai. Ai, thực chịu không được người cầu khẩn ánh mắt, người biết không? Mẹ cũng muốn ân ái, mỗi ngày thậm chí nghĩ. Qua nhiều năm như vậy, mẹ nhìn được tốt vất vả.

"Trước kia ta đã cho ta là nữ nhân dâm đảng, cho nên ta khắc chế chính mình không đi tìm nam nhân, cũng không để cho nam nhân đụng ta.

Cần tự tự an ủi, cơ hồ mỗi ngày đều tự an ủi. Mẹ tại thống khổ, khó chịu, áp lực ở bên trong vượt qua mỗi một ngày. Thẳng đến người nói cho ta biết, mẹ muốn làm yêu là Bạch Hồ nguyên nhân, ta mới biết được mẹ cũng không phải nữ nhân dâm đảng, chỉ là sinh lý hiện tượng mà thôi.

"Từ nay về sau, mẹ không bao giờ ... nữa sẽ áp lực, ta cùng với người ân ái, thế nhưng mà mẹ không thể không coi chừng, mẹ thủy chung là mẹ của người, mẹ không thể mang thai. Người đừng trách mẹ muốn người mang bao cao su, kỳ thật mẹ rất tưởng tượng Tiểu Quân đồng dạng không chỗ nào cố kỵ, nhưng mẹ không thể không chỗ nào cố kỵ.

"Một khi mang thai, mẹ nhất định không cách nào đối mặt xã hội áp lực, không cách nào đối mặt thế tục quan niệm, không cách nào đối mặt Tiểu Quân, không cách nào đối mặt tất cả mọi người, cách bao cao su không chỉ có thể tránh miễn mang thai, còn có thể làm cho mẹ ít một chút cảm thấy thẹn tâm. Dù sao chúng ta không tính chính thức ân ái, chúng ta không tính chính thức trên ý nghĩa da thịt thân cận. Mẹ cho rằng nam nhân không có đem tinh dịch bắn vào thân thể nữ nhân, đều không tính chính thức ân ái."

"Ah..... Mẹ chỉ có thể như vậy....."

Dì tại run rẩy, nàng hoàn mỹ cao quý thân thể đang run rẩy, đầu cặc lớn lại căng ra dính trượt cánh hoa. Chỉ là tay của nàng vẫn đang nắm chặt đại nhục bồng của ta, ta không cách nào càng tiến một bước.

Trời ạ, cái này so giết ta còn khó chịu hơn tra tấn, của ta tốt rồi, cho người lờ lể sai trái gặp quỷ rồi đi thôi !" ai nói mang bao cao su ân ái không tính ân ái? Ai nói nhất định phải đem tinh dịch bắn vào tử cung mới là thật ân ái? Cái gì Logic mà !"

Đúng lúc này, ngoài cửa đột nhiên vang lên ồm ồm ồm ồm âm thanh:"Mẹ, người đang làm cái gì?"

Dì sợ hãi kêu lên một cái, trong lúc bối rối vội vàng buông ra cầm chặt ta đại nhục bồng o0o tay. Thân thể nàng hạ xuống, không có trời buột đại nhục bồng o0o đón đầu trên xuống,"Tư" một tiếng, đầu cặc lớn vậy mà trượt vào trong nhục huyết.

Dì dưới tình thế cấp bách phản ứng thần tốc, thật không hổ là đặc công, nàng chia vào người của ta ngực lạnh lùng nói:"Tiểu Quân, ca của người tim đập bất ổn, có thể là uống thuốc ngủ quá lượng. Mẹ đang cho ca mát xa trái tim, trợ giúp ca hô hấp."

Tiểu Quân chấn động, lập tức sợ hãi. Nàng đại khái vừa ngâm trong bồn tắm tắm rửa đi ra, tóc còn rất ẩm ướt. Nghe dì cái này vừa nói, nàng như thiếu điện chạy vào, đứng tại trước giường lo lắng mà xem ta, mà dì dùng hai tay đặt ở ngực ta lồng ngực, giả vờ giả vịt xoa lấy lồng ngực của ta. Vốn đại nhục bồng của ta chỉ cắm vào nhất thời nửa khắc, hôm nay Tiểu Quân đột nhiên xuất hiện, dì chỉ có thể thuận thế ngồi xổm xuống, hoàn toàn nuốt vào đại nhục bồng của ta.

"Mẹ, đều là ta không tốt, bây giờ nên làm gì?"

Tiểu Quân gấp đến độ muốn khóc, không có chú ý xem dì kỳ quái tư thế.

"Người ngay lập tức đem bồn tắm lớn tẩy trừ một lần, sau đó phóng đầy nước ấm, đợi lát nữa cho ca của người phao bỗng chốc nước ấm."

Dì tỉnh táo chỉ khai mở Tiểu Quân, không có một vẻ bối rối dấu vết, nàng trường áo ngủ vừa vặn che lấp giao cấu bộ vị.

"Ah, ta lập tức đi ngay."

Đơn thuần Tiểu Quân không nghi ngờ có lừa dối, tranh thủ thời gian quay người đi làm. Màu trắng trong tiểu áo lót, hai luồng bầu vú to ở trên hạ nhấp nhô.

Ah, Oh My GOD, thật sự muốn thả hương cảm tạ người. Ta tứ chi bách hài cực độ buông lỏng, cảm giác kia thật sự không cách nào miêu tả, dì lỗ thịt cùng Tiểu Quân huyết mềm đồng dạng nhanh.

Tiểu Quân nói đúng, cùng vừa rồi mang bao cao su tiến vào hoàn toàn là hai việc khác nhau, lỗ thịt vách tường ở bên trong thịt mềm rất dày, huyết đạo độ rộng rất đều đều, chiều sâu rất kỳ diệu. Rõ ràng đã đến cuối cùng, khả vẫn đang có thể thẳng tiến đi, điều này nói rõ dì lỗ thịt cuối cùng có rất mạnh co dãn.

Quan trọng nhất là, vừa rồi mang bao cao su đi vào hoàn toàn không có cảm nhận được huyết đạo hấp lực, lúc này có thể mãnh liệt mà cảm nhận được. Đây là toàn bộ phương vị mút vào, không chỉ có quy đầu, ngay ngắn đại nhục bổng oOo đều ở vào mút vào cùng áp bách bên trong, đương nhiên quy đầu được mút vào được càng cường liệt.

Ta có thể kết luận dì lỗ thịt là "Danh khí" Cổ nhân đã từng đối với nữ nhân các loại hạ thể làm ra đánh giá. Nói như vậy, nữ nhân hạ thể cực kỳ xinh đẹp hoặc là có đặc thù công năng cũng có thể định giá "Danh khí" Dì hạ thể đã xinh đẹp lại có đặc thù công năng, tuyệt đối là cực phẩm trong cực phẩm.

TỶ PHU VINH DỰ

Tiểu Thủ Chương
www.dtv-ebook.com

Chương 144: Chương cuối

"Ờ, không xong, toàn bộ cắm đi vào ."

Dì nhấc lên áo ngủ, no đủ bánh bao lớn kẹp lấy một đầu ngăm đen đại gia hỏa, nàng ảo não mà rút...ra một nửa. Ta lo lắng cực kỳ, cho rằng dì sẽ đem đại nhục bồng o0o toàn bộ rút...ra. Tranh thủ thời gian duỗi ra hai tay, đem dì bờ hông ộp đè xuống, đại nhục bồng o0o lại "Tư" một tiếng cắm đầy lỗ huyết trơn nhớt.

"Cảm giác như thế nào?"

Ta không thể giả bộ ngủ, ta không thể để cho dì đào tẩu.

Dì quá sợ hãi:"À? người..... Người như thế nào tỉnh?"

Ta cảm thấy được kỳ quái hỏi:"Chẳng lẽ người hi vọng ta vĩnh viễn bất tỉnh sao?"

Dì rút cuộc không cách nào trấn tĩnh, nàng không dám nhìn ta lại muốn giãy dụa:"Không phải, không phải, cái này, cái này....."

Ta ôm lấy dì hông cầu khẩn:"Mẹ, đều cắm đi vào , người cũng đừng rút á! cho dù muốn tránh thai, chúng ta tiếp theo lại tránh thai được không nào?"

Dì khóc không ra nước mắt:"Người không ăn thuốc ngủ?"

Ta cười gian liên tục:"Tiểu Quân không lừa được ta."

Dì nộ giận:"Người..... Người thực đáng giận."

Ta cười xấu xa ở bên trong liên tục rất động vài chục cái:"Người treu đùa hí lộng ta cả buổi, mọi người lẫn nhau."

Dì cực kỳ lúng túng, vừa muốn giãy dụa bắt đầu:"Đừng ôm ta, thả người ra tay."

Ta biết rõ, bằng cá nhân ta năng lực căn bản không cách nào đối kháng dì, nàng thật muốn đứng lên, ta dùng rất lực vô dụng.

Duy nhất có thể chế ngự:đồng phục dì chỉ có "Thanh Long" Thanh Long mới được là Bạch Hồ khắc tinh.

Ta từ trên giường nhanh chóng ngồi thẳng lên, lại để cho dì dán bộ ngực của ta ổn thỏa tại bụng dưới của ta, hai tay hoàn nhanh dì thân thể, sở hữu tất cả tích súc lực lượng đều tập trung ở dưới bụng, cứng rắn đại nhục bồng o0o dày đặc lên đỉnh, mãnh liệt trùng kích dì lỗ thịt, phát ra vang dội "BA~ đập" Âm thanh, ta đã không quan tâm Tiểu Quân phải chẳng nghe được.

Dì miệng mở rộng, quay đầu lại nhìn nhìn ngoài cửa, vừa sợ vừa vội. Vừa định giơ chưởng đánh ta, đột nhiên nàng toàn thân run rẩy, một cổ dòng nước ấm theo lỗ thịt tuôn ra. Ta quy đầu run lên, côn thịt phát nhanh, thúc đẩy ta càng mê hóa tập dứt vào.

Ta lo lắng dừng lại cũng sẽ bị áp bách. Dì hai đầu gối vừa trượt, hai chân hướng về sau mở rộng, cả người bổ nhào vào ta trong ngực, lỗ thịt thiếu chút nữa muốn thoát ly đại nhục bồng của ta.

Ta kinh hãi, cái khó ló cái khôn cũng hướng sau ngược lại đi, hai chân khuất lên, đem dì bờ hông đứng vững:đỉnh trụ. Dì một tiếng yêu kiều, thân thể quán tính trầm xuống, chẳng những lỗ thịt không cách nào thoát ly đại nhục bồng o0o, còn thật sâu cắm vào ở chỗ sâu trong.

Đầu cặc lớn chạm đến thịt mềm, ta ngay cả mài vài cái, nhức mỗi cảm biến mất, dì lại một hồi run rẩy, như mèo khóc giống như kêu to: "Đừng mài, đừng mài, ta do người rồi."

Ta thở dài một hơi, đặc ý vụn phần, cảm giác thành tựu là mãnh liệt như thế: "Mẹ, người bên trong thật chặt, ta thật thoải mái."

Dì dấm nhẹ bả vai ta, nhỏ giọng cầu khẩn nói: "Ờ, Trung Hàn người đừng nhúc nhích. Ờ, quá thô , người trước rút."

"Rút? Tốt."

Ta lần nữa ngồi thẳng lên, lại để cho dì ngồi ở phần bụng của ta. Dì sắc mặt đại biến, biết rõ ta nói nói mát. Vừa định mắng ta, của ta đút vào đã như như gió bão mưa rào mang tất cả mà đến.

Dì "Ồi", "Ai nha" Mà gọi, càng gọi càng mãnh liệt, càng gọi càng lớn âm thanh, hoàn toàn không cách nào khống chế chính mình.

Ngoài cửa bóng người lướt nhẹ, Tiểu Quân đứng tại cửa ra vào, nàng trừng lớn mắt hạt châu hỏi: "Mẹ, ca, các người tại cái gì?"

Ta tâm rùng mình, động tác chậm lại, nhưng vẫn nhưng rút ra đút vào, ta tựa hồ cũng không cách nào khống chế chính mình.

Dì hơi chút trì hoãn trì hoãn, quay đầu lại nói: "Tiểu Quân, người nhìn người ca, hấn thần chí không rõ . Hấn cho rằng mẹ là người, hấn một mực sửa người danh tự. Ác ác, Trung Hàn, mau dừng lại đến. Ta không phải Tiểu Quân, ta là mẹ của người."

Ta nghe xong, lập tức minh bạch dì ý tứ, một bên đại lực rút ra đút vào một bên quái gọi: "Tiểu Quân, I love you !""

Dì thống khổ mà ưỡn ngực mút:"Ta không phải Tiểu Quân, ta là mẹ của người, Ác ác....."

Tiểu Quân ở một bên tức giận tới mức dậm chân:"Ca, người nghĩ sai rồi á! đó là mẹ, người mau dừng lại đến."

Ta không để ý đến Tiểu Quân, làm bộ si mê mà đem tay vươn vào dì trong áo ngủ, hai tay dùng sức một xé, lập tức đem dì áo ngủ xé nát, no đủ bầu vú to loã lồ trong không khí.

Mắt của ta mình nhanh tay, đem dì bầu vú to nằm trong tay, dì vừa vắn ưỡn ngực mút, ta há mồm một hàm, đem dì bầu vú to ngậm trong miệng, một bên mút vào một bên lầu bầu:"Tiểu Quân, nhanh hôn ta, I love you....."

Dì thở dốc nói:"Tiểu Quân, đều tại người nhiều hơn một khóa thuốc ngủ, lần này mẹ cho người hại thảm ."

Tiểu Quân gấp đến độ như kiến bò trên chảo nóng, vây quanh ta giường lớn chạy tới chạy lui:"Vậy làm sao bây giờ, vậy làm sao bây giờ?"

Dì kẹp kẹp hai chân, ôm lấy cổ của ta nói:"Người đừng cãi ca của người, hiện tại chỉ có thể các loại được hiệu đã qua. Vạn nhất đem hân gây nóng nẩy, hân sẽ tinh thần thác loạn, đến lúc đó phiền toái tự lớn hơn."

Tiểu Quân sợ tới mức trợn mắt há hốc mồm, quả nhiên không hề kêu la. Dì một bên vắn vẹo một bên thở dài:"Mẹ ủy khuất bỗng chốc, người khả ngàn vạn chớ cùng bất luận kẻ nào nói."

Tiểu Quân dốc sức liều mạng gật đầu:"Ta không nói, ta cam đoan không nói."

Ta thấy quy đầu nhức mỏi lại đây, không dám có chút dừng lại, đại nhục bỗng o0o đút vào đột nhiên nhanh hơn, dính đến dì kêu to:"Ôi, đau chết."

Ta âm thầm buồn cười, ưng thuận thoải mái chết mới là thật .

Tiểu Quân thương tâm dục khóc:"Mẹ, thực thực xin lỗi."

Dì từng ngậm từng ngậm thở hào hển:"Chuyện cho tới bây giờ nói những này vô dụng, người nhanh đi phòng bếp nhìn xem có hay không gừng.

Nếu như mà có lấy đao băm, sau đó nấu nước, nấu canh gừng cho ca của người uống. Ôi, người nghe rõ ràng sao?"Tiểu Quân đang lờm ta, tinh thần có chút hoảng hốt, được dì một thét to, nàng bỗng nhiên thanh tỉnh:"Rõ ràng, thế nhưng mà, mẹ có thể hay không bị thương?"

Dì gấp thúc:"Người quản ta làm cái gì, ca của người thỏa mãn, tự nhiên sẽ thả ta ra."

"Ta hiện tại đi nấu canh gừng."

Tiểu Quân dậm chân, quay đầu bỏ chạy.

Tiểu Quân thân ảnh vừa biến mất, dì tựa dụi dụi nói:"Ác ác ờ, người chậm một chút, ta chịu không được người thứ này."

Ta hỏi:"Mẹ trước kia đã làm diễn viên?"

Dì then quá hoá giận, thò tay vịn chặt tai ta đá:"Người thật ác độc, ta muốn..... Muốn thu thập người."

Ta lạnh lùng nói:"Mau buông tay, bằng không ta tự dừng lại."

Dì mở to hai mắt tử, nàng cho rằng lỗ tai nghe lầm, thế nhưng mà ta thật sự đình chỉ co rúm thời điểm, nàng nhanh chóng buông ra lỗ tai của ta.

Ta cười xấu xa, chậm rì rì mà đem dì trên người tàn y bóc lột cái tinh quang, hé miệng đối với có dấu răng vú phải cắn xuống đi. Dì một tiếng rên

ri, gấp co lại bộ ngực 〇〇, thân thể hơi cong xuống. Ta thừa cơ ôm cổ nàng, điên cuồng mà hôn lên môi của nàng.

Dì khuất phục, nàng không giãy dụa nữa. Đầu lưỡi của ta cùng môi của nàng vừa mới tiếp xúc, nàng tựa ôm chặt lấy ta, vòng tình mà mút vào đầu lưỡi của ta, thè lưỡi ra liếm cắn ta bờ môi, nuốt luôn nước miếng của ta. Bên tai tất cả đều là di động tình rên rỉ, nàng đem no đủ vú lớn ma sát ngực ta lồng ngực. Gặp có áo ba lỗ[sau lưng cách trở, nàng nức nở nghẹn ngào lấy cối lưng của ta tâm.

Lúc này nàng một chút cũng như dì, hoàn toàn tựa như một vị hạn hán đã lâu nhiều năm oán phụ. Ta vừa định chế nhạo dì, đột nhiên giọt giọt nóng hôi hắt lỏng rơi vào trên người của ta, ta ngẩng đầu nhìn lại, dì đã hai mắt nhắm lệ mê mông lung. Tâm trạng của ta đại đầu xót, vịn dì thịt thịt mê mông bự, nhẹ nhàng vút lên.

Rất kỳ quái, đại nhục bổng 〇〇 hành hạ khí lập tức biến mất, thay thế mà đến chính là Ôn Nhu trêu chọc, phảng phất đang an ủi người ấy thương cảm.

Dì khóc thút thít lấy thúc giục:"Quá chậm."

Ta nghe xong tranh thủ thời gian nhanh hơn tiết tấu, động tác cơ giới một chút, nhắm trúng nàng khanh khách cười không ngừng, lại lo lắng sẽ bị Tiểu Quân nghe được, nàng như thiểm điện thò tay che miệng. Ngây thơ thái độ rất giống Tiểu Quân, ta thấy tâm thần kích động, trong mắt vô hạn thâm tình.

Dì vừa vận cũng xem ta, lông mi thật dài hạ, vẫn còn treo nước mắt nhí ỏi ánh sáng long lanh.

Gặp ta vuốt ve nàng vú phải quàng vú, dì hờn dỗi:"Hừ, khi còn bé cắn ta, lớn lên đùa giỡn ta."

Ta rất chân thành nói: "Ta không có đùa giỡn mẹ, ta chỉ bất quá đem đại nhục bổng o0o cắm vào huyết của người trong huyết ma sát mà thôi. Người đã nói, chỉ cần nam nhân không có đem tinh dịch bắn vào thân thể nữ nhân đều không tính ân ái. Đã không tính ân ái, cũng coi như không lên đùa giỡn."

"Người....."

Dì đối với ta trợn mắt nhìn, bộ ngực của nàng kịch liệt phập phồng, hàm răng cơ hồ cắn nát bờ môi: "Tốt, ta không cho phép người bắn ra đến."

Ta cười lạnh: "Ta sẽ không bắn, trừ phi người cầu ta."

"Ta cầu người? Mơ đi cưng."

Dì sắc mặt đại biến, lông mày gầy nhẹ, bất động thanh sắc mà đem còn thừa tại lỗ thịt bên ngoài đại nhục bổng o0o toàn bộ nuốt hết, không lưu một ít khe hở, đầu cặc lớn lập tức hãm thao vách tường trong vòng vây. Vòng eo vặn vẹo đồng thời, động thịt của nàng lặng lẽ co rút lại, đem trọn căn đại nhục bổng o0o bao nhanh, phảng phất lỗ thịt chính là một cái thịt chế bao cao su.

Ta không hiểu thấu, không biết dì làm cái quỷ gì. Vừa định mở miệng hỏi, bỗng nhiên lỗ thịt ở chỗ sâu trong nóng hổi như lửa, hấp lực bành phái, ta đánh cho một cái lạnh run, quy đầu run lên, có mãnh liệt xuất tinh xúc động. Ta không khỏi trong lòng hoảng hốt, vội vàng ngưng thần co rúm, đối với dì còn lấy nhan sắc.

Dì mặt như tơ, dùng lỗ thịt kẹp lấy đại nhục bổng o0o chuyển động, tốc độ không chậm không quan tâm. Vô luận ta đút vào như thế nào kịch liệt, tốc độ của nàng thủy chung như một. Bất đồng chính là, nàng thuận kim đồng hồ chuyển vài vòng lại nghịch kim đồng hồ chuyển vài vòng, gian lại vặn vẹo phun ra nuốt vào vài cái, khiến cho ta không biết làm thế nào, quy đầu càng thêm run lên.

Ta dưới tình thế cấp bách hét lớn một tiếng, ôm dì ngã lật tại giường, đem nàng đặt ở dưới thân. Đại nhục bổng o0o mãnh lực đút vào, nhanh nhẹn dùng mãnh dị thường, sau đó chín sâu một thiên quy mô phản công. Cái này tình thế nghịch chuyển, dì hoa dung thất sắc cả hô tạm dừng.

Ta cũng không phải ngu ngốc, sao lại há có thể mắc lừa, thấy nàng hô hấp dồn dập, thân thể mềm mại như xà vận vẹo. Ta càng thêm hung hãn thô lỗ, đại nhục bổng o0o như mưa rơi rơi xuống, dì thét lên liên tục, ôm cổ của ta cưỡng bạo, chỉ chốc lát sau tựa hơi thở hỗn hển, dòng nước ấm cuồn phun: "Trung Hàn, yêu ta, nhanh yêu ta."

Ta dữ tợn rống to: "Mẹ, ta muốn bắn."

Nói xong, toàn thân nhiệt lực cơ hồ tại trong nháy mắt đều trút xuống đến dì trong nhục huyết.

"Ờ, bắn a, bắn a."

Dì đưa lên môi của nàng.

Một đêm này nhất định không tầm thường, uống xong Tiểu Quân canh gừng, dự vọng của ta nếu như bài sơn đảo hải mà đến. Một đêm này, rơi vào bể dự dì thừa dịp Tiểu Quân ngủ say, lại cùng ta hoan ái ba lượt. Mỗi một lần nàng đều ngầm đồng ý ta bắn vào động tịnh của nàng ở bên trong, sẽ bắn vào tử cung sao? cái này muốn hỏi hỏi dì.

Như thế nào hướng nữ nhân nói xin lỗi đâu này? dì chỉ điểm ta, tựa là dụng tâm đi xin lỗi.

Đem làm thu Yên Văn biết được cái kia một bàn phong phú bữa sáng là ta mạo hiểm mưa to đi chợ bán thức ăn mua được nguyên liệu nấu ăn, sau đó lại hoa hai giờ chuẩn bị cho tốt, nàng đã bị thành ý của ta cảm động. Ăn vào đệ tam muối ngon hải sản cháo, nước mắt của nàng rốt cục chảy xuống, cả một bên Hà Phù cùng Thu Vũ tinh đều cảm động đã đến.

Ta rèn sắt khi còn nóng, tại trên bàn cơm trái rộng ra Bích Vân sơn trang lấp đặt thiết bị bản thiết kế cùng mô phỏng đồ:"Bích Vân sơn trang tổng cộng có năm tòa nhà một mình kiểu dáng Châu Âu biệt thự. Bởi vì đã từng là năm phúc hương đường, cho nên dùng "Năm phúc" mệnh danh, phân biệt là Vĩnh Phúc cư, đức lộc cư, thọ tiên cư, phong tài cư, hỉ lâm môn.

"Tuy nhiên danh tự tục một chút, nhưng đều là mọi người trong nội tâm chờ đợi. Cái này năm tràng biệt thự mỗi một nhà đều so các người hiện tại căn phòng này tử lớn gấp ba, ngoại trừ thọ tiên cư là đưa cho ta đi bên ngoài, còn lại bốn tòa nhà còn không có chủ nhân, ta quyết định đưa trong đó một tràng cho Yên Văn tử, Vũ Tinh tử còn có Hà Phù."

"Biệt thự hiện lên Đông Tây Nam Bắc ở bên trong phân bố, Vĩnh Phúc cư tại đông, đức lộc cư tại nam, phong tài cư tại tây, hỉ lâm môn tại bắc, thọ tiên cư tại ở bên trong.

"Phía đông mới tu một đầu đường cao tốc chi nhánh, trực tiếp đi thông Bích Vân sơn trang. Cái này muốn cảm tạ chu thư ký, là hẩn cân nhắc chu đáo, giúp ta tu cái này đầu tư nhân đường cái. Ba tháng phía sau núi trang lấp đặt thiết bị hoàn tất, cái này đầu đường cái vừa vận thông xe.

"Các người sau khi chọn xong, ta sẽ nhượng cho trong phòng trang trí nhà thiết kế với các người liên hệ, đến lúc đó các người cần thêm cái gì tự nói cho nhà thiết kế, hẩn sẽ giúp các người xếp đặt thiết kế.

"Chỗ đó phong cảnh như vẽ, không khí tươi mát, là nường nường giang phát nguyên mà, có rất nhiều nường nường cá tự nhiên sinh sôi nảy nở khu.

Các người đại khái không biết, nường nường cá tại trên thị trường so cá pecca quý gấp đôi. Tương lai vạn nhất tình hình kinh tế căng thẳng, các người tự là ngẫu nhiên lưỡi câu mấy cái nường nường cá đi ra ngoài buôn bán cũng có thể giải quyết hằng ngày chi tiêu.""Hi hi."

Trên bàn cơm đã có những nhẽ cười quanh quẩn.

"Ta muốn tại Bích Vân sơn trang ở cả đời. Nếu như các người cũng nguyện ý tại đây đó cả đời, tháng sau thì có ba chiếc Ferrari cấp xe thể thao. Dù sao Sơn Trang cách nội thành có chút xa, đã có xe thể thao sẽ thuận tiện rất nhiều."

"Lắp đặt thiết bị đi ra hiệu quả sẽ cùng mô phỏng đồ đồng dạng sao?"

Thu Vũ tinh có chút hưng phấn.

Ta thần nhiên nói:"So đồ nhiều hấp dẫn, hiện tại đã có chút ít quy mô , các người có thể đợi mưa đã tạnh về sau đi xem."

Thu Yên Văn vẻ mặt nghiêm túc:"Cái kia nghiêm dịch đâu này? nàng có thể không thể ở?"

Ta mỉm cười gật đầu:"Người khác không được, nghiêm dịch có thể. Ta muốn thuê nghiêm dịch làm Bích Vân sơn trang bảo an tổng quản, do nàng phụ trách Sơn Trang an toàn bảo vệ, các người giúp ta hỏi một chút nàng cần gì đãi ngộ."

Ba vị đại mỹ nhân liếc mắt nhìn nhau, đều không có nói chuyện.

Ta thu hồi bản vẽ ôn nhu nói:"Buổi tối tại Burton khách sạn yến hội sảnh có một người bạn sinh nhật pgty, rất trọng yếu, hi vọng các người tới tham gia. Trước đó lần thứ nhất Yên Văn tỷ đi qua, rất nhiều người nàng đều biết."

Hà Phù đột nhiên cảm xúc dị thường, muốn nói lại thôi, một bên thu Yên Văn lắc đầu liên tục. Ta đang buồn bực, tính cách ngay thẳng Hà Phù lại nói đi ra:"Hôm nay cũng là Yên Văn sinh nhật."

"À?"

Ta thật bất ngờ, nhìn xem thu Yên Văn cùng Thu Vũ tình đều trầm mặc, hẳn không phải là nói ngoa.

Hà Phù nói tiếp đi:"Chu thư ký nghĩ cách tuy trọng yếu, nhưng càng quan trọng hơn là, Yên Văn hi vọng ba mươi ba tuổi lúc trước làm một cái nữ nhân chân chính, cho nên đem qua nàng dụ dỗ người. Không phải nói nàng có nhiều thích người, mà là thật sự tìm không thấy so người rất tốt, thích hợp hơn nam nhân."

Ta bưng tình đại ngộ:"Thì ra là thế, ta còn tưởng rằng Yên Văn tử cho ta dâng nữ nhân trân quý nhất xử nữ là vì yêu thích ta, hiện tại mới biết được là có chút bất đắc dĩ. Ai, tính toán ta đã hiểu lầm."

Thu Yên Văn nghe xong, xấu hổ hối hận nảy ra:"Lý Trung Hàn, ta hận người."

Ta cười xấu xa:"Phật viết: Hận đã yêu, yêu đã hận, xét đến cùng đều là cảm tình. Yên Văn tử, ta sai rồi."

Tối hôm qua phụ người, thực xin lỗi. Người nghỉ ngơi thật tốt, buổi tối có một cái thần bí lễ vật tặng cho người."Thu Vũ tình vội hỏi:"Cái gì lễ vật?"

Ta cười nói:"Đã nói là thần bí lễ vật không thể nói, đến lúc đó các người tự nhiên sẽ biết rõ."

"Hừ."

Ba vị đại mỹ nữ cùng nhau phát ra tiếng.

Ta đứng lên hướng thọ tinh trên trán hôn đi:"Ta phải về công ty , thuận tiện đưa Tiểu Phù, xe của nàng còn đứng ở Burton khách sạn."

Thu Vũ ở bên trong tảng quà lang, thu Yên Văn danh tự ở bên trong vữa mới có một cái "Thu" Chữ, thật sự là hợp với tình hình hợp thời, nàng đưa mắt nhìn ta ly khai lúc tâm loạn như ma bộ dạng làm cho ta âm thầm buồn cười.

"Lại một cái nữ nhân yêu thương nhưng nhớ, người rất vui vẻ a?"

Hà Phù lạnh lùng mà nhìn ngoài cửa sổ, thanh âm của nàng so ngoài của sổ xe Thu Vũ lạnh hơn.

Ta mặt mày hớn hở mà đem nắm tay lái, thỉnh thoảng vui sướng mà theo như tiếng nổ xe bá bá:"Thật là vui vẻ, Yên Văn tỷ xinh đẹp cao quý, đoan trang uyển chuyển hàm xúc hay là xử nữ, ta đương nhiên vui vẻ, bất quá ta biết rõ người không vui."

Hà Phù hỏi:"Ta vì cái gì không vui."

Ta nhìn nàng một cái, cố ý đến thẳng gấp:"Bởi vì người cũng là lão xử nữ, nhưng người đến bây giờ còn không có tìm được một cái có thể giúp người khai khẩn đất hoang nam nhân."

Hà Phù phiền muộn mà phồn lên dây an toàn:"Dù sao không phải người."

Ta khu động động cơ:"Thế sự không có tuyệt đối, ai sẽ biết một giây sau sẽ phát sinh sự tình gì?"

Hà Phù lạnh lùng mà nói sang chuyện khác:"Người di đầu này? nàng không phải nói muốn tới cho Yên Văn một cái công đạo sao?"

Ta cười nói:"Nếu như Yên Văn tỷ không tha thứ ta, di nhất định sẽ vội tới Yên Văn tỷ một cái công đạo. Nhưng di biết rõ Yên Văn tỷ nhất định sẽ tha thứ ta, cho nên nàng đừng tới, nàng thầm nghĩ gặp người."

"Gặp ta? Ở đâu?"

"Tiệm tạp hóa."

"Mặt mày hớn hờ" Tiệm tạp hóa đã có tân chủ nhân, vị này tân chủ nhân niên kỷ rất nhỏ. Kỳ quái chính là, ta đến bây giờ còn không biết vị này tiệm tạp hóa tân chủ nhân tên đầy đủ, ta chỉ biết rõ nàng gọi Tiểu Nguyệt.

Có lẽ là trời mưa nguyên nhân, tiệm tạp hóa sinh ý không bằng bình thường, vừa vận lại để cho Tiểu Nguyệt quen thuộc quầy hàng thu ngân kỹ xảo.

Nàng thông minh lanh lợi, rất nhanh tựu thượng thủ, chỉ chốc lát sau có thể thuần thục vận dụng máy thu tiền, một bên Tần Mỹ sa mừng rỡ nhiều thêm hai cái nếp nhăn nơi khoé mắt.

Thấy ta, Tần Mỹ sa bị kích động đi tới ngại ngần nói:"Lý tổng tài tới rồi !" người đi chờ người thật lâu rồi."

Nàng quay đầu lại nhìn về phía tiệm tạp hóa nơi hẻo lánh một cái bàn, trên ghế ngồi chính đoạn ngồi một vị phong độ tư thái ẻo lả thực nữ, nàng tựu là đi.

Kỳ thật tiệm tạp hóa không lớn, ta cùng với Hà Phù đi vào tiệm tạp hóa lúc, lẫn nhau đều đã trông thấy. Chỉ là Tiểu Nguyệt ngày đầu tiên bắt đầu làm việc, khiến cho ta chú ý mà thôi. Ta dựa theo đi dặn dò, không có tham dự đi cùng Hà Phù lần này nói chuyện với nhau, lại để cho Hà Phù cùng đi tương kiến sau, ta trước hết đã đi ra.

Ta biết rõ các nàng nhất định là tại thảo luận Trương Tư Cần vụ án, làm cho này lên vụ án điều tra và giải quyết người, Hà Phù nhất định có rất nhiều có quan hệ vụ án tiến triển tin tức, đi chính là muốn cùng Hà Phù trao đổi tin tức . Nhưng dùng nhìn ra được, đi còn không quá tin tưởng Hà Phù,

không có trăm phần trăm nắm chắc cái này lên vụ án bình tĩnh kết án, dì khẳng định lo lắng. Nguồn:

Nhưng ta tuyệt đối tin tưởng Hà Phù, nàng là một vị thập phần cố chấp lại lập trường kiên định người, sẽ không dễ dàng cải biến lập trường.

Một khi lập trường cải biến, nàng sẽ đối với mới đích lập trường kiên quyết chấp hành, mà dì lập trường cũng không kiên định, tùy thời lắc lư, dùng ngay lúc đó thân ở hoàn cảnh đến quyết định.

Dì so Hà Phù khéo đưa đẩy nhiều lắm, càng hiểu được như thế nào biến báo, đây là ưu tú đặc công tính chất đặc biệt. Dì nói Hà Phù cùng nàng rất giống nhau, điểm ấy ta không hoàn toàn nhận đồng. Bất quá có thể khẳng định chính là, các nàng đều rất chính trực, đều là thuộc về trừ bạo an dân hiệp nữ nghĩa sĩ.

Dì không cho ta dự thính là vì bảo hộ ta, nếu như xuất hiện không lường được ngoài ý muốn, ta hoàn toàn không biết rõ tình hình . Nhưng là trải qua một đêm triền miên, chúng ta đã tâm hữu linh tê, nàng tinh tế tỉ mỉ hoàn toàn bị ta hiểu rõ. Đây là vĩ đại yêu nha !"

Ta càng ngày càng tin tưởng dì tựa là mẹ của ta, chỉ là của ta lại bàng hoàng , ta? Nguyên dì tựa là dì.

"Lý tổng tài, có cần phải tới một chén Mì Dương Xuân?"

Tần Mỹ sa hướng ta đi tới, nàng đang mặc váy ngắn áo mỏng, trên mặt hiển thị rõ vũ mị bộ dạng thù mị.

Ta nhìn một cái đang cùng Hà Phù xì xào bàn tán dì, giả bộ khách khí nói:"Ta đã ăn rồi, dì nấu bữa sáng, cảm ơn mĩ sa a dì."

Kỳ thật của ta bữa sáng là cùng thu Yên Văn cùng một chỗ ăn.

"Cái này điểm là của người, người như thế nào còn cảm ơn ta? Hẳn là ta hảo hảo tạ người mới đúng."

Tần Mỹ sa mặt mày hàm xuân, đối với ta nhanh chóng thực hiện chiếu cố Tiểu Nguyệt lời hứa, nàng phát ra từ nội tâm cảm tạ.

Ta cười nói:"Hiện tại cái này điểm thuộc về Tiểu Nguyệt , cũng thuộc về mĩ sa a di. Mấy ngày nay hạ mưa to, sinh ý kém một chút, nhưng bình thường sinh ý rất tốt , đặc biệt là buổi sáng cùng giữa trưa. Nếu như Tiểu Nguyệt bận không qua nổi, các người lại thỉnh một cái sinh viên làm việc công công, ngàn vạn đừng quá vất vả."

Tần Mỹ sa mừng rỡ không thôi:"Cảm ơn quý tổng giám đốc, người cứu được Tiểu Nguyệt, đã cứu ta, còn hao tâm tổn trí chiếu cố chúng ta, ta cũng không biết như thế nào cảm tạ người."

Gặp Tần Mỹ sa hơi kích động, ta nhẹ vãn cánh tay của nàng đi về hướng chỗ hẻo lánh:"Mĩ sa a di đừng như vậy, khách nhân đều đang nhìn đây này."

"Không có ý tứ."

Tần Mỹ sa có chút ngượng ngùng, cùng ta ngay cả nói thật có lỗi.

"Ta một việc nói cho người biết, người phải có chuẩn bị tâm lý."

Trải qua cân nhắc, ta quyết định đem Trương Tư Cần tin người chết nói cho Tần Mỹ sa, ta không muốn nàng vẫn đang lưng đeo Trương Tư Cần áp lực.

"Chuyện gì?"

Tần Mỹ sa đột nhiên rất khẩn trương.

Ta thản nhiên nói:"Trương Tư Cần phụ tử chết rồi, về sau người cùng Tiểu Nguyệt có thể an an ổn ổn mà sinh hoạt."

Tần Mỹ sa mở to hai mắt: "Thực..... Thật vậy chẳng?"

"Nhớ kỹ, về sau không có người sẽ lại khi dễ các người ."

Nói lời này lúc ta ngạo khí mười phần.

Tần Mỹ sa bị triệt để rung động . Nàng tuy nhiên thống hận Trương Tư Cần phụ tử, nhưng trong vòng một ngày, cái này hai đầu sống sờ sờ tánh mạng từ nay về sau biến mất, nàng vô luận như thế nào cũng vui vẻ không đứng dậy. Ta cũng không hy vọng Tần Mỹ sa bởi vì chuyện này sợ ta mà trở nên khúm núm, chần nhĩep người khác tốt nhất điểm đến là dừng, nếu không sẽ biến khéo thành vụng. Ta mỉm cười, ôn nhu nói: "Đi, chúng ta đi xem Tiểu Nguyệt như thế nào lấy tiền. Nàng thật thông minh, vừa học liền biết."

"Là, phải"

Tần Mỹ sa lòng mang nỗi khiếp sợ vẫn còn.

"Tiểu Nguyệt, đây là người lần thứ nhất công tác, rất hưng phấn a?"

Ta cười tùm tùm hỏi.

Tiểu Nguyệt không chỉ có hưng phấn, nàng quả thực hưng phấn hoa tay múa chân nói: "Quá hưng phấn, ta đã có thể tay làm hàm nhai , cảm ơn Lý tổng tài."

Lúc này khách nhân lục tục ngo ngoe tới tính tiền, Tiểu Nguyệt động tác nhanh nhẹn mà lấy tiền lấy lẻ: Hai chung 136 nguyên, tìm ngài 14 nguyên. "Tần Mỹ sa khôi phục lại bình tĩnh, cùng ta một bên nói chuyện phiếm một bên nhìn chăm chú lên Tiểu Nguyệt. Ta phát hiện nàng trong mắt yêu thương cùng dì xem ta lúc không có sai biệt, trong nội tâm không hiểu thấu mà bức bội.

Tiểu Nguyệt bề bộn trong chốc lát, gặp khách nhân dần dần rất thừa thốt, nàng lộ ra thềm dạng:"Mẹ, người giúp ta nhìn một chút, ta đói bụng rồi. Cái kia Mì Dương Xuân dường như ăn thật ngon bộ dạng, ta cũng muốn ăn."

Ta cùng với Tần Mỹ sa cười to, gật đầu đáp ứng.

Đứng tại máy thu tiền trước, Tần Mỹ sa vẻ mặt xấu hổ:"Đáng tiếc ta đàn, sẽ không làm cho cái đồ chơi này."

Tiểu Nguyệt vừa định là, ta khoát khoát tay:"Tiểu Nguyệt, người đi ăn đi, ta đến dạy người mù mù như thế nào dùng máy thu tiền."

"Cám ơn tổng giám đốc."

Tiểu Nguyệt đại hỉ, quay người chạy đến lĩnh món (ăn) phía trước cửa sổ hô to:"Sư phó, đến một chén Mì Dương Xuân.

Là ta ăn, muốn thả nhiều điểm liệu ờ.""Ha ha, đứa nhỏ này."

Tần Mỹ sa vẻ mặt hạnh phúc, làm mẫu thân tổng hi vọng chính mình hài tử có dựa vào. Đã có gian phòng này tiệm tạp hóa, Tần Mỹ sa cùng Tiểu Nguyệt hoàn toàn không có sinh hoạt áp lực.

"Mĩ sa a di, đến, ta dạy cho người."

Bà mẹ nó đi lên dán tại Tần Mỹ sa sau lưng, cái mông của nàng cùng dì bờ mông ộ không sai biệt lắm vừa tròn vừa lớn, ta có chút tâm viên ý mãn:"Đây là nguồn điện chốt mở, đây là thương phẩm phân loại, đây là thương phẩm lựa chọn, đây là thương phẩm giá cả....."

Tần Mỹ sa rất không tự nhiên, ấp úng cả buổi cũng không biết nghe hiểu không có, ta nhỏ giọng hỏi:"Mĩ sa a di làm sao vậy?"

Tần Mỹ sa mãnh liệt lắc đầu, lúng túng nói:"Không có, không có việc gì."

Ta lại hỏi:"Mặt của người như thế nào đỏ lên?"

Tần Mỹ sa mọi nơi nhìn một vòng, nhỏ giọng nói:"Lý tổng tài, người đừng dán gần như vậy, người đi sẽ trông thấy ."

Ta nghe Tần Mỹ sa phát hương cười xấu xa:"Cái này góc độ không có người thấy được, đến, cái mông của người vênh lên một vênh lên."

Tần Mỹ sa lập tức cảm nhận được sau mông nhiệt lực, mông bự co rút lại vội la lên:"Lý tổng tài đừng như vậy, tại trước mặt mọi người, người hơi quá đáng."

Ta dán đi lên, đem sưng vật cứng đỉnh tại mông bự chính giữa:"Cái này muốn trách người, ai kêu người như vậy mê người, ai kêu người mặc như vậy nhanh váy ngắn, cái mông của người thật tròn."

Tần Mỹ sa xấu hổ đã đến cổ:"Xuống..... Trời mưa, đương nhiên bất tiện mặc quần. Ai, người mập, váy đều biến chật vật ."

Ta sắc sắc nói:"Không mập, một chút cũng không mập, chỉ là cái mông của người đại mà thôi."

Nói xong dưới cánh tay dò xét, vung lên váy ngắn. Song chương tại màu mỡ mông lớn vẫn về chơi mấy lần sau, lặng lẽ đem đồ lót cởi ra.

Tần Mỹ sa kinh hãi, mọi nơi nhìn quanh một vòng. Gặp những khách nhân đều tại ăn cái gì không có người chú ý, nàng lập tức muốn bắt quay trở lại đồ lót . Nhưng tiếc nói thì chậm mà xảy ra thì nhanh, Tần Mỹ sa đồ lót đã bị ta bóc lột đến đầu gối , nàng càng là sợ hãi:"Lý tổng tài, người làm gì nha? Người đừng thoát....."

Ta dứt khoát đem Tần Mỹ sa đồ lột kéo đến mắt cá chân, nàng vừa định muốn trằm xuống chảo đồ lột, lại có thực khách đội mưa đến đây: "Muốn một chén lỗ thịt mặt, thêm một cái trứng mặn."

Ta lập tức tay cầm lấy tay giáo Tần Mỹ sa. Tại cửa ta chỉ đạo hạ, nàng cũng có thể tay chân vụng về mà lĩnh ngộ một? Đình "Tốt, tổng cộng 52 nguyên, thỉnh đến bên kia lĩnh món (ăn). Ờ, Lý tổng tài, người đừng như vậy, ờ....."

Cắm vào lập tức, dục vọng của ta cao vút như núi. Tối hôm qua tại di trên người phóng thích dục vọng lại bắt đầu tích góp từng tí một, ta phải muốn phóng thích, nếu không ta sẽ rất táo bạo, rất khó chịu. Đại nhục bổng o0o theo Tần Mỹ sa khe mộng đắm vào lỗ thịt, ta cắm xuống đến cùng, cả rút hơn mười hạ, lỗ thịt lập tức biến mất huyết.

"Thoải mái sao?"

Ta lặng lẽ hỏi.

Tần Mỹ sa thở dốc hai phần, nhỏ giọng cầu khẩn: "Van cầu người, đừng..... Đừng như vậy."

"Chú ý biểu lộ, đừng làm cho người nhìn ra."

Ta lại phấn khởi mà liên tục rút vài chục cái, rốt cục khơi mào Tần Mỹ sa dục hỏa, nàng nhẹ nhàng lay động mộng bực phối hợp ta: "Ah..... Ta, ta chịu không được, nhanh, nhanh lên."

"Động tác của ta biên độ không thể quá lớn, người phối hợp bỗng chốc hướng sau đình."

"Như vậy có thể chứ?"

Tần Mỹ sa theo lời, mông bự sau rất động. Mấy lần phun ra nuốt vào qua đi, nàng đã vận dụng tự nhiên.

"Coi như không tệ."

Ta đại khen, co rúm càng thêm sắc bén, dục vọng tựa hồ đã hưng hực khí thế, âm thủy ướt bụng của ta. Ta xem đúng thời cơ, đột nhiên rút...ra đại nhục bổng o0o, đem Tần Mỹ sa vịn quay tới hình thành mặt đối mặt. Hai đầu gối đình đầu, đem hai chân của nàng đẩy ra, hạ thế tậ rất, lại đem đại nhục bổng o0o cắm vào Tần Mỹ sa trong mật huyết.

Tần Mỹ sa kinh hãi:"Cái này tư thế quá rõ ràng ."

Ta cười xấu xa, dưới thân càng chọc vào càng nhanh:"Rõ ràng tự rõ ràng, mĩ sa a di sẽ thích ."

Tần Mỹ sa rơi vào đường cùng đành phải phối hợp với vận vẹo:"Ah..... Nhanh đổi về đến !" ah, chọc vào đủ thâm, đừng có lại đi đến bên trong đình !" lại đình, ta..... Ta tự đứng không yên."

Đang lúc chúng ta dây dưa thời điểm, lo lắng chuyện đã xảy ra. Tiểu Nguyệt phát hiện mảnh khoe, nàng rất nhanh chạy tới kinh ngạc mà xem chúng ta hỏi:"Mẹ, các người làm gì à?"

Ta muốn rút...ra đại nhục bổng o0o đã tới không kịp, chỉ có thể tiếp tục cắm ở trong mật huyết:"Mụ mụ người trong mắt tiến hạt cát , ta giúp nàng thôi thôi. Mĩ sa a di, người ngưỡng bổng chốc đầu."

Tần Mỹ sa cũng đã đến tình trạng nguy cấp, nàng có chút ngẩng cổ thờ dốc nói:"Ồ, ngựa ngựa, con mắt ngựa ngựa."

Ta xương sống run lên, Tần Mỹ sa vì che dấu xuân quang đột nhiên khép lại hai chân. Ta toàn thân run lên, đại nhục bổng o0o tại trong mật huyết mãnh liệt thụ áp bách. Ta thầm kêu không ổn, hạ thế hoàn toàn không

bị khống chế mà lần nữa co rúm:"Mĩ sa a di đừng lo lắng, làm ra đến tụt không ngửa ."

Tần Mĩ sa đồng dạng tên đã trên dây, mặc dù nhỏ nguyệt ngay tại bên người đang mở to hai mắt nhìn xem, nàng vẫn đang kịch liệt vận vẹo hạ thể:"Nhanh làm cho, nhanh làm cho."

Ta mạnh mà ôm lấy Tần Mĩ sa, thấp giọng quát nói:"Ôm chặt ta."

Tần Mĩ sa nhìn Tiểu Nguyệt liếc, như thiểm điện ôm lấy của ta ngang lưng, hơi thở đục ngầu, rên rỉ động lòng người.

Tiểu Nguyệt sợ ngây người."Mẹ, các người đây là?"

Tần Mĩ sa nhỏ giọng cầu khẩn nói:"Tiểu Nguyệt, người đừng nhìn, ừ Ân....."

Như là đã lòi đuôi, ta dứt khoát thống khoái rút ra đút vào, mỗi một lần đều là chậm chạp rút ra sâu hơn đâm sâu nhập, PHỐC PHỐC rung động.

Gập Tần Mĩ sa bộ ngực cao thẳng, ta gập loạn phía dưới còn vọt lên tay đi vuốt ve, rất nhanh Tần Mĩ sa đã đến nở mạnh hết đà:"Lý tổng tài, nhanh chút ít dùng sức, ta chịu không được , người nhanh dùng lực."

Không đợi Tần Mĩ sa nói xong, ta cúi đầu xuống, tại Tiểu Nguyệt hoảng sợ nhìn soi mói, ngậm lấy Tần Mĩ sa bờ môi.

Một trận cuồng loạn mút vào quần quanh, ta rốt cục mãnh liệt bộc phát, cùng Tần Mĩ sa cùng một chỗ chung phó cực lạc Vu sơn.

Tiểu Nguyệt yên lặng cầm lấy một bao khăn ăn đưa cho Tần Mĩ sa, hình cầu trên mặt che kín nước mắt.

Dì cùng Hà Phù rốt cục nói xong rồi. Với ta mà nói, các nàng nói chuyện gì cũng không trọng yếu, quan trọng là ... các nàng đàm hết sau đều

trên mặt đáng tươi cười. Dì xem ta ánh mắt lộ vẻ phong tình vạn chủng, Hà Phù đáng tươi cười tắc thì hơi có vẻ ngại ngùng.

Ta muốn đưa Hà Phù quay trở lại khách sạn lấy xe, nàng lại dịu dàng mà xin miễn : "Trung Hàn, không cần đưa ta . Ta có công tác, đợi lát nữa có xe tới tiếp ta, người trước đưa phương a đi về nhà nghỉ ngơi đi, nàng rất mệt a."

Dì thật bất ngờ, nàng nổi lòng không? Mà lũng lũng gợn sóng tóc dài hỏi: "Ta thoát nhìn rất tiêu tụy sao?"

Hà Phù mắt sáng như đuốc: "Không phải tiêu tụy, là mệt mỏi, a đi nhất định vì Trung Hàn sự tình thao thao tâm. Ngài yên tâm, Trung Hàn sự tình gì cũng sẽ không có, Trương Tư Cần bản án đã định án, là cùng một chỗ giao thông ngoài ý muốn."

Dì mỉm cười, lặng lẽ hướng ta nháy mắt, ta sẽ ý đi đến trước cầm chặt Hà Phù hai tay: "Tiểu Phù, cảm ơn người."

Hà Phù ngại ngùng nói: "Không cần cảm ơn. A di, Trung Hàn, buổi tối gặp."

Cùng Hà Phù, Tần Mỹ sa cùng với Tiểu Nguyệt cáo biệt, ta cùng với dì cùng nhau về công ty. Bảo mã [BMW] ksuv vừa khởi động, nàng tựa hồ đã không thể chờ đợi được: "Đợi lát nữa tìm Vịnh Nhân giúp ta mát xa, điều trị bỗng chốc, ta cũng không muốn đêm nay lại để cho tàn sát mộng lam cảm thấy ta so nàng lão."

Ta nghiêng người nhìn nhìn trên ghế lái phụ dì, phát hiện nàng diễm quang tứ xạ, duy chỉ có cặp kia mắt phượng có chút hơi sưng, đây là nghỉ ngơi không được tốt biểu hiện. Dì gặp ta xem nàng, nàng phong tình trường mắt nhìn ta liếc sáng giọng: "Nhìn cái gì vậy, người đem mẹ tra tấn mệt mỏi tự vui vẻ ."

Ta thái độ rất thành khẩn:"Đều là ta không tốt, hại mẹ mệt mỏi. Lần sau chúng ta đừng đấu , Bạch Hổ tự là Bạch Hổ, Bạch Hổ không thắng được Thanh Long."

Dì cắn cắn bờ môi, hơi sưng trong mắt phượng bắn ra một đạo hàn quang:"Ta cũng không tin."

Ta trêu chọc nói:"Trong xe rộng rãi, không bằng ngài thử lại lần nữa?"

Dì lạnh lùng nói:"Người đừng chọc giận ta."

Ta không nói gì, chỉ là thối bay vui sướng huyết sáo.

Dì phản nộ rồi. Xe rẽ một cái, lập tức đi ra công ty nàng lại mãnh liệt đập cửa xe:"Sang bên đỗ xe."

Ta chấn động, vội vàng đỗ xe:"Mẹ, ta hay nói giỡn , người đừng coi là thật."

Dì tia chớp thò tay rút...ra chìa khóa xe:"Thoát quần."

"Mẹ."

Ta không ngừng kêu khổ.

Leo đến sau xe tòa dì cũng đã bắt đầu thoát quần. Gặp ta do dự, nàng tia chớp thò tay nắm chặt tai ta dọa:"Người thoát không thoát?"

Ta mắng to chính mình đầu óc nước vào, ai cũng không gây, hết lần này tới lần khác đi gây nữ vương, thật sự là xương cốt bị coi thường. Chưa kịp khó lúc, một thủ trên thế giới tốt nhất nghe ca khúc vang lên.

"Hoa đẹp không lái thường, điều kiện không thường tại....."

Ta tranh thủ thời gian chuyển được điện thoại, lại nghe đến Quách Vịnh Nhân nói cho ta biết một cái thiên đại tin tức xấu: "Trung Hàn, phụ trách lắp đặt thiết bị Bích Vân sơn trang đốc công gặp rơi xuống vài ngày vũ, hẳn hôm nay tiến về trước Sơn Trang xem xét có hay không rỉ nước, ngoài ý muốn phát hiện Sơn Trang gần đây rừng trúc sau có sụt lở, làm khoán đầu nói theo xử lý phương chỗ ngoài ý muốn phát hiện một đầu thoát nhìn rất cổ xưa thềm đá."

Rất kỳ quái, vừa xong Bích Vân sơn trang, trận này rơi xuống vài ngày mưa to rất cục ngừng, ánh mặt trời đem mây đen xé mở một cái lỗ hồng, chiếu xạ tại sương mù lượn lờ đỉnh núi, thanh thúy tươi tốt rừng trúc trên không vẽ lên một đạo hoa mỹ cầu vòng, một hồi gió núi thổi qua, rậm rạp rừng trúc tại cầu vòng hạ tạo nên đồ sộ trúc sóng, nghe nói, có cầu vòng địa phương đều có điềm lành.

"Đốc công đại ca, đây chính là nhà của ta phần mộ tổ tiên, người được lập tức tìm người đem sập đất điền tốt."

Ta như là con người chí hiếu quỳ rạp xuống lún trên mặt đất lên vừa khóc lại bái, một cổ nhàn nhạt hủ nắm mốc khí tức rải tại bốn phía, trước mắt thực sự một đầu thềm đá, xem ra niên đại đã lâu.

"Dạ dạ là, ta lập tức gọi người sửa sang lại tốt."

Đốc công luống cuống, vội vàng triệu tập lắp đặt thiết bị công nhân cầm lấy xẻng sắt, cái cuốc, đem sập đất một lần nữa chôn cổ xưa thềm đá, bởi vì lắp đặt thiết bị công nhân nhân số phần đông, hai giờ không đến, toàn bộ lún chỗ toàn bộ chôn hoàn tất, có người còn thuận tiện xẻng xúc đến xanh mới thăm cỏ chần nệm đi lên, liếc nhìn lại, cơ hồ nhìn không ra đã từng lún dấu vết.

Gặp ta vẫn đang thành kính mà quỳ, chúng công nhân cũng nhao nhao đối với cổ xưa thềm đá hành lễ, ta âm thầm buồn cười, vụng trộm ngắm liếc

đứng sừng ở một bên dì, thấy nàng mắt lộ vẻ tán thành, ta càng là đắc ý.

"Cám ơn mọi người, vất vả mọi người, hôm nay đều nghỉ, các người thả ra trong tay sống đi nhẹ nhõm bỗng chốc, ngày mai lại đến."

Ta lấy ra chuẩn bị cho tốt hương nến tiền giấy, lợn sữa KEO các loại tế bái vật phẩm, đầy đầy xếp đặt trên đất, nghĩ thầm: Đã sẽ đổi những này lắp đặt thiết bị công nhân giấu diếm công chúa bảo tàng sự tình, nhất định phải diễn trò làm được rất thật điểm, chỉ tiếc vừa rồi khóc cả buổi cũng không có khóc ra nửa tích nước mắt.

Mọi người xem xét ta luống cuống tay chân, biết rõ ta muốn tế bái tổ tiên, người ngoài không cũng may trường, một người tiếp một người nhao nhao rời đi, chỉ chốc lát, toàn bộ Sơn Trang chỉ còn lại ta cùng dì.

"Nơi này là ta cùng mẹ sinh hoạt cả đời địa phương. Ta không muốn của ta Sơn Trang trở thành văn vật tiệm trưng bày, ta không cho phép có người phá hư tại đây bình tĩnh."

Ta đi qua, ôm lấy dì nhuyển eo:"Trước đó lần thứ nhất đáp ứng Lý Tĩnh sóng lớn muốn dẫn chút ít tế phẩm cho hãn, đợi lát nữa ta quá khứ cho hãn đập đầu hai cái đầu."

Dì mắt phượng sáng ngời, có chút gật đầu:"Người có cái này phân hiếu tâm, hãn nhất định rất vui vẻ."

"Các loại Sơn Trang lắp đặt thiết bị hoàn tất, ta làm cho các nàng đều đi tế bái Lý Tĩnh sóng lớn."

Thấy chung quanh không người, ta lớn mật mà tại dì trên mặt hôn một cái, dì sảng giọng:"Đó là phải ."

Trong nội tâm của ta khê động, nhin không được hỏi lại:"Lý Tĩnh sóng lớn thật không phải là cha ta?"

Lời vừa ra khỏi miệng, ta chợt đã hối hận, nếu như Lý Tĩnh sóng lớn thật là cha ta, cái kia dì chợt là ta thân sinh mẫu thân, tối hôm qua kiêu diễm chẳng phải trở thành loạn luân?

Dì mặt đỏ lên, lại hỏi lại ta: "Người cứ nói đi?"

Ta cười khổ nói: "Người không nói, ta làm sao biết? Chẳng lẽ lại Lý Tĩnh sóng lớn báo mộng cho ta?"

Dì PHỐC nhõng nhẽo cười, giả hoạt mà chuyển di chủ đề: "Người nói cho ta biết trước, nữ nhân của người tổng cộng có ai? Ta nói rồi, mẹ là một rất ích kỷ, rất ghen tị nữ nhân, người trước kia có bao nhiêu cái nữ nhân ta mặc kệ, nhưng từ hôm nay trở đi, người dám can đảm đụng bồng chốc những nữ nhân khác, ta sẽ đem người giết, sau đó mẹ tự tự vận tại Lý Tĩnh sóng lớn trước mộ phần."

"À?"

Ta mặt đều lục .

Dì hừ lạnh một tiếng, sắc mặt lập tức nghiêm nghị lại: "Nói !" hiện tại giải nghĩa sở, người đến cùng có bao nhiêu cái nữ nhân?"

Ta hít thán, cầu xin nói: "Được rồi, ta nói, nhưng mẹ cần phải cam đoan không thể làm khó các nàng."

"Đương nhiên, lúc trước là trước kia."

Dì rất đại độ bộ dạng, kỳ thật nàng thật sự chính là một cái ích kỷ ghen tị nữ nhân, những nữ nhân khác đồng dạng ích kỷ ghen tị, nhưng không cách nào khống chế ta, duy chỉ có dì tuyệt đại thiên kiêu, ta cam nguyện thần phục.

"Tiểu Quân....."

Ta tại do dự, biết rõ dĩ nhất ngôn cửu đỉnh, nhưng ta hay là rất chột dạ.

Dĩ lòng mày gầy nhẹ, lớn tiếng nói: "Tiếp tục."

Ta chỉ tốt thuộc như lòng bàn tay giống như, đem ta chỗ yêu nữ nhân từng chuyện mà nói đi ra: "Tiểu Quân, Tân Ny, Quách Vĩnh Nhân, Đường Y Lâm, Sở Huệ, Cát Linh Linh....."

Nói đến đây, dĩ sắc mặt coi như bình tĩnh, những nữ nhân này đều tại nàng trong dự liệu, ta nói tiếp: "Trang Mỹ Kỳ, Phàn Ước, Chương Ngôn Ngôn, gì cao vút, La Đồng, Vương Di....."

Lúc này, dĩ sắc mặt bắt đầu khó coi, ta đoán ra sao cao vút cùng La Đồng xuất hiện tại trong danh sách có chút vượt quá dĩ dự kiến, bất quá nàng nghĩ nghĩ, sắc mặt rất nhanh bình tĩnh trở lại, đại khái mình bạch bí thư xử trưởng nữ nhân toàn quân bị diệt đã ở hợp tình lý.

Ta cười xấu hổ cười, nói tiếp: "Còn có Thu Vũ tinh cùng thu Yên Văn."

Dĩ đợi cả buổi, gặp ta nói xong Thu gia tử muội sau trầm mặc không nói, nàng lạnh lùng hỏi: "Không có sao?"

Ta lúc này tâm niệm cấp chuyển, nếu như ta như vậy dừng lại, chỉ sợ tương lai rốt cuộc không có cơ hội đối với Catherine, kiêu Nhược Trần hạ thủ, hai vị này mỹ nhân tuyệt sắc có thể nói trong nghìn chọn một, nếu như bỏ qua chẳng phải là chung thân tiếc nuối?

Không bằng hiện tại tự gia nhập nữ nhân của ta trong danh sách, đến tương lai có cơ hội săn bắt lúc, tin tưởng dĩ cũng không thể nói gì hơn, nàng cũng không thể hiện tại bỏ chạy đến hỏi Catherine cùng kiêu Nhược Trần phải chăng được ta có yêu. Nghĩ vậy, ta cố ý lắp bắp nói: "Còn có Catherine cùng kiêu Nhược Trần."

Dì sắc mặt đại biến:"Cái gì? Catherine, kiêu Nhược Trần cũng bị người....."

Ta khổ sở gật đầu:"Đúng vậy."

"Còn có ai?"

Dì bộ ngực lớn kịch liệt phập phồng, thanh âm cũng trở nên dồn dập, nàng tinh tường Catherine cùng kiêu Nhược Trần có kinh người dung mạo, tương lai hai người bọn họ tất nhiên sẽ trở thành nàng Lâm Hương quân ghen ghét đối tượng.

Ta nội tâm một hồi hồ thẹn, đã có tuyệt đại thiên kiêu dì, Tiểu Quân, còn có một đám nữ nhân xinh đẹp, ta ưng thuận thấy đủ, không ưng thuận lại đối với những nữ nhân khác trong lòng còn có tưởng tượng, bất đắc dĩ lời đã ra miệng, muốn thu hồi đã không có khả năng.

Về phần Hà Phù, ta đoán chừng hi vọng không lớn, nàng đối với kiêu như cốc đã có áy náy chi tình, cũng có báo đáp chi tâm, huống hồ dì tại 'phòng cho tổng thống' trong thư phòng nghe lén qua ta cùng với Hà Phù đối thoại, biết rõ Hà Phù cũng không có cùng ta phát sinh quan hệ, cho nên ta thuận miệng nói:"Hà Phù chỉ thân qua miệng, sờ qua cái vú, không biết có tính không, nếu như không tính cũng chưa có."

Dì sững sờ, lập tức giận tím mặt:"Người thân hơn người gia miệng, sờ qua người ta thân thể, sao có thể không tính?"

Trừ phi Hà Phù không muốn người, nếu không người muốn đối với người ta phụ trách."Trong nội tâm của ta đại hỉ, trên mặt lại không có bất kỳ sắc mặt vui mừng:"Ta hiện tại thâm nghĩ đối với mẹ phụ trách cả đời, Thanh Long xứng Bạch Hổ, đó là tuyệt phối."

"Hừ."

"Đừng nói dễ nghe, người còn có một đoàn nữ nhân."

Dì khóe mắt lên ngoặt, cười đến phong tình vạn chủng, cười đến ta dục hỏa đốt người.

HẾT